பாயிரம்

பொதுப்பாயிரம். தற்சிறப்புப் பாயிரம் என்ற இரண்டு வகையினுள் ‘உலகம் யாவையும்’ என்பது முதலான பாடல்கள் தற்சிறப்புப் பாயிரம் எனப்படும். ‘தெய்வ வணக்கமும் செயப்படு பொருளும். எய்த உரைப்பது தற்சிறப் பாகும்’ என்பது தற்சிறப்புப் பாயிர விளக்கம்.

தாம் மேற்கொண்ட முயற்சி இனிது நிறைவேற வேண்டும் என்று கருதுகின்ற கவிஞர் கடவுள் வாழ்த்துடன் தொடங்குதல் மரபு. வாழ்த்தும் வணக்கமும் என இருவகைப்படும் கடவுள் வாழ்த்து. இங்கே சரண் புகுவதை முடிபாகக் கூறுவதால் இது வணக்கத்தின்பாற் படுவதாகிறது.

கடவுள் வணக்கம்

கலிவிருத்தம்

**1. உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும்.
நிலைபெறுத்தலும். நீக்கலும். நீங்கலா
அலகு இலா விளையாட்டு உடையார்-அவர்
தலைவர்; அன்னவர்க்கே சரண் நாங்களே.**

உலகம் யாவையும் -எல்லா உலகங்களையும்; **தம் உள ஆக்கலும்** -தாம் தம் சங்கற்பத்தால் படைத்தலையும்; **நிலை பெறுத்தலும்** - நிலைத்திருக்குமாறு காப்பதையும்; **நீக்கலும்** -அழித்தலையும்; **நீங்கலா. அலகு இலா விளையாட்டு உரையார்** - என்றும் முடிவுறாததும் அளவற்றதுமாகிய விளையாட்டாக உடையவராகிய; **அவர் தலைவர்** - அவரே தலைவ ராவார்; **அன்னவர்க்கே நாங்கள் சரண்** - அப்படிப்பட்ட பரமனுக்கே நாங்கள் அடைக்கலம்.

மங்கலச் சொல்லொடு தொடங்கவேண்டும் என்பது மரபு; அம்மரபின்படி ‘உலகம்’ என்ற மங்கலச் சொல் கவிச்சக்கரவர்த்தியின் வாக்கில் முதலாக எழுகிறது. உலகம் என்பது நிலையியற் பொருள். இயங்கியற் பொருள் (சர. அரசம்) எனவும் உயர்திணை. அஃறிணை எனவும். உயிர்ப்பொருள். உயிரில் பொருள் எனவும் பலவாறு குறிக்கப்படுகின்ற யாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. தாம் உள ஆக்கல்: தன்னைப் படைப்பர். பிறர் இல்லாப் பரம்பொருள் தன் சங்கற்பத்தால் படைத்தல். ‘உள ஆக்கல்’; இல்லாததைப் படைத்தல் அன்று; நுண்பொருளைப் பருப் பொருளாக்குதல் என்று கூறுவர். ‘இல்லது தோன்றாது’ என்பது தத்துவம்.

படைத்தல். காத்தல். அழித்தல் ஆகிய மூவகை அருந்தொழில் பரமனுக்கு மிக மிக எளிது என்பதை ‘விளையாட்டு’ என்ற சொல்லாட்சி குறிக்கிறது. ‘காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடி’ என முத்தொழிலை இறைவன் விளையாட்டாக மாணிக்கவாசகர் குறித்தது காண்க. (திருவெம்பாவை 12). இறைவனின் இவ்விளையாட்டுத் திறத்தை

**துன்பமும் இன்பமும் ஆகிய செய்வினையாய்
உலகங்களுமாய்
இன்பம்இல் வெம்நாடு ஆக்கி. இனியநல்
வான் சுவர்க்கங்களுமாய்.
மன்பல உயிர்களும் ஆகிப் பலபல
மாய் மயக்குகளால்
இன்புறும் இவ்விளையாட்டு உடையானைப்
பெற்று ஏதும் அல்லல் இலனே.**

என்ற நம்மாழ்வார் திருவாக்கால் (3. 10. 7) உணரலாம். விளையாட்டுடைய பெருமானைப் பெற்றமையால் ஏதும் அல்லல் இல்லை என்பதனால் கவிச் சக்கரவர்த்தி 'அத்தலைவருக்கே சரண் நாங்களே' என்கிறார்.

நீங்கலா அலகிலா என்ற பெயரெச்சங்கள் விளையாட்டு என்ற பெயர்க்கு விளக்க அடைகளாயின.

அன்னவர்க்கே ஏகாரம் பிரிநிலை யாயும் தோற்றமாகவும் கொள்ளத்தக்கது.

கம்பர் வைணவ சமயத்தர் என்பதை நிறுவுவதற்கு எண்ணற்ற அகச்சான்றுகள் உண்டு. 'இயங்கு பல்லுயிர்க்கு ஓர் உயிர்' என நின்ற இராமன்) என்ற தொடரை ஒரு சான்றாகக் கொள்ளலாம். அயோத்தியா காண்டம். சுந்தர காண்டம் ஆகியவற்றின் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள்களில் இராம பிரானையே பரம்பொருளாகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி காட்டுவது தெளிவு. தமக்குரிய வழிபடு கடவுளாக வெளிப்படைச் சொற்களால் இராமபிரானை / திருமாலை குறிப்பிடத் தயங்காதவர் கம்பர். அவர் காப்பியத் தொடக்கத்தில் பாடும் கடவுள் வாழ்த்தில் பொதுமை பேணுகிறார் என்பதை மனங்கொள்ளல் நலம். வலிந்து பொருள் கொள்வது என உறுதி செய்து கொண்டால் முதல் மூன்று பாடல்களுக்கும் வைணவச் சார்பான உரை வகுத்தல் கூடும். கம்பர் எண்ணியிருந்தால் பொதுமைச் சொல்லால் குறிக்காமல் வெளிப்படையாகவே திருமால் சீர் பாடியிருப்பாரே. ஏன் அவ்வாறு செய்யவில்லை எனச் சான்றோர் சிந்திக்கவேண்டும். கம்பரின் கடவுட் கொள்கை பற்றி மிக விரிவாக ஆராய்வதற்கு இங்கே இடமில்லை; எனினும். பரம்பொருள் பொதுவில் நின்று விளையாடுபவர் என்பதை ஏற்கும் வைணவர் அவர் என்று சுருங்கச் சுட்டி அமைவோம்.

'சரண் நாங்களே' என்ற தொடர் இராமாயணத்தைச் சரணாகதி சாத்திரம் என்று குறிக்கும் மரபை நினைவூட்டுகிறது.

2. சிற்குணத்தர் தெரிவு அரு நல் நிலை
எற்கு உணர்த்த அரிது; எண்ணிய மூன்றனுள்
முற் குணத்தவரே முதலோர் அவர்
நற்குணக் கடல் ஆடுதல் நன்றுஅரோ.

சிற்குணத்தர் - மெய்யறிவினராகிய கடவுளின்; **தெரிவு அரு நல் நிலை** -தெரிந்து கொள்ளுதற்கு அரிய நல்ல தன்மை; **எற்கு உணர்த்த அரிது** - என்னால் எடுத்துரைத்து உணர்த் தல் அரியதாகும். (ஆயினும்); **எண்ணிய மூன்றனுள்** - சான்றோர்களால் எண்ணப்பட்ட சத்துவம். இராஜசம். தாமசம் என்ற மூன்று குணங்களில்; **முற்குணத்தவரே முதலோர்** - முதலில் சொல்லப்பட்ட தத்துவ குணம் கொண்டவரே மேலோராவார்; **அவர் நற்குணக் கடல்** - அம்மேலோரின் நற்குணமாகிய கடலிலே; **ஆடுதல் நன்று** - மூழ்கித் திளைத்தல் நல்லது.

கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில் சத்துவ குணமுடையவர் பற்றிப் பேசுவது ஏன் என்று எண்ணிப் பார்க்கத் தூண்டுகிறது. இப்பாடல் 'சிற்குணத்தர் அறிவே வடிவான / பூரண ஞானமாகிய பரம்பொருள். அப் பரம்பொருளை உணர்த்துதல் அரிது என்கிறார். முதலில். அடுத்து. முற்குணமாகிய சத்துவ குணம் கொண்டோரின் குணக்கடலில் ஆடுதல் நன்று என்கிறார். இவ்விரு கருத்துக்களுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை உய்த்துணர வேண்டும். பிரகலாதன். அனுமன். வீடணன் போன்ற சத்துவ குணமுடையாரின் பெருமைகள் இக்காப்பியத்துள் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன - அதாவது அன்னாரின் நற்குணக் கடலில் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஆடித் திளைக்கிறார். அவ் வழியில் பரம்பொருளின் இயல்பினை. அவதாரமாக எழுந்தருளிய பகவானின் இயல்பினை உணர்த்த முயல்கிறார். பாகவதர்கள் வழியாக பகவானை உணர்ந்து உணர்த்தும் முயற்சி இது. எனவே இச் செய்யுளும் கடவுள் வணக்கப் பகுதியில் இடம் பெறுகிறது. சத்தும் சித்துமாய்ப் பொழியும் பரத்தை. சத்துவ குணத்தர் வாயிலாக உணர்ந்து ஆனந்தம் அடையலாகும் என சச்சிதானந்த நிலையை இச்செய்யுள் விளக்குகிறது.

'சிற்குணத்தர்' என்று பரம்பொருளைக் குறித்த கவிச் சக்கரவர்த்தி. 'குணங்களால் உயர்ந்த வள்ளல்' என்று (479) இராமபிரானைக் கவிக் கூற்றாகக் குறிப்பது ஒப்பிட்டுணரத் தக்கது.

குணக்கடல் - உருவகம். அரோ - அசை.

3. ஆதி. அந்தம். அரிஎன. யாவையும்
ஓதினார். அலகு இல்லன. உள்ளன.
வேதம் என்பன - மெய்ந் நெறி நன்மையன்
பாதம் அல்லது பற்றிலர் - பற்று இலார்.

***அரியன யாவையும்** - அருமைப்பாடு உடையவை என்று சொல்லப்படும் எல்லாத் துறைகளையும்; **ஆதி அந்தம் ஓதினார்** - முதலும் முடிவுமாக முற்றக் கற்றவர்களும்; **அலகு இல்லன** (அலகு) **உள்ளன** - (வகைகளால்) அளவு இல்லாதவையும் (சாகைகளால்) அளவு உள்ளனவு மாகிய; **வேதம் என்பன** - வேதங்கள் என்று சொல்லப்படுவனவும்; **பற்று இலார்** - அகப்பற்றும் புறப்பற்றும் இல்லாதவர்களும்; **மெய்ந்நெறி நன்மையன்** - ஞான நெறிக் கனியாகிய இறைவனது; **பாதம் அல்லது பற்றிலர்** - ஆதாரமாகப் பிறிது ஒன்றையும் பற்ற மாட்டார்கள்.*

முற்ற ஓதிக் கற்றவர்க்கும் வேதங்களுக்கும் பற்று அற்றவர்க்கும் கடைச்சரண் பகவானின் பாதங்களே. அறிவின் முதிர்ச்சி கலையின் முடிபு பற்றுறுதியின் எல்லை..... யாவுமே கடைத்தேற இறைவனின் சுழலொன்றே கதி என்கிறது இப்பாடல். எந்நிலை உற்றார்க்கும் அரணாவது சரணாகதியே என்பது பக்தி நெறியினர் ஏற்கும் முடிபு; அதனைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி இப்பாடலால் உறுதி செய்கிறார்.

பாடலுக்குப் பொருள் காண்பதற்கு அரிய வகையில் சொற்களின் கிடக்கை அமைந்துள்ளது. இக்கிடக்கையைப் பயன்படுத்திப் பலவாறு பொருள்கொண்டனர் சான்றோர்; அவர்தம் உரைப் பெருமைத் திறத்தை குறைக்குமாறில்லை. எனினும். இங்குக் கண்ட பொருள் தெளிவு காண உதவுகிறது.

'கோடிப் பழமறைகள்' என்பதால் வேதங்கள் அலகு இல்லன எனவும். நான்கு' எனப் பகுக்கப்பட்டதால் அலகு உள்ளன என்றும் சொற்கூட்டிப் பொருள்கொண்டார் உண்டு. வேதம் ஓதத் தொடங்கும்போதும் ஓதி முடிக்கும்போதும் 'அரி' என ஓதுதல் சுட்டி. 'ஆதி அந்தம் அரியென' எனப் பாடங்கொண்டு உரை வகுத்தார் உண்டு. எவ்வாறு பொருள் கொண்டாலும் செய்யுளின் சொற்கிடக்கை தெளிவு அற்றதாகவும் இடர் தருவதாகவும் உள்ளது.

பலவாறு பொருள் கொண்டாலும் பரமன் பாதத்தைப் பற்றிடும் அடைக்கலக் கருத்து யாவர்க்கும் உடன்பாடே.

உலகம் யாவையும்; என்னும் திருவிருத்தம் முதல் இம்மூன்று பாட்டானும் பொதுமையாற் பிரமத்தை வணங்கினான் கம்பன். "இது மகா காவியமாகையால் இம் மூன்று பாட்டுக்கும் தனித்தனியே பொருள் விரிக்கிற் பெருகுமென அறிக"--" இராமாயணக் கருப்பொருள்" என்ற பழைய அரும்பதவுரை தரும் குறிப்பு இது. (ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்புக் காண்க)

முதற் பாடலால் பகவானை நேரிடையாகவும் இரண்டாம் பாடலால் பாகவதர் துணையால் பகவானை மறைமுகமாகவும் மூன்றாம் பாடலால் சரணாகதியைச் சுட்டிய வகையில் பகவானை முடிநிலையாகவும் கவிச் சக்கரவர்த்தி விளக்குகிறார் என இயைபு காண்டலும் ஒன்று.

ஆதி அந்தம் அரியென - கம்பன் கழகம் கொண்ட பாடம்.

அவையடக்கம்

4. **ஓசை பெற்று உயர் பாற்கடல் உற்று. ஒரு**
பூசை முற்றவும் நக்குபு புக்கென.
ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன் - மற்று. இக்
காசு இல் கொற்றத்து இராமன் கதைஅரோ!

ஒரு பூசை -ஒரு பூனை; **ஓசை பெற்று உயர் பாற்கடல்புக்கு** - ஒலி மிகுந்ததும் உயர்ந்ததுமான பாற்கடலை அடைந்து; **முற்றவும் நக்குபு புக்கென** - (அந்தப் பாற்கடல்) முழுவதையும் நக்கப் புகுந்தாற் போல; **இக் காசு இல் கொற்றத்து இராமன் கதை** - குற்றமில்லாத வெற்றி கொண்ட இராமபிரானது இக்கதையை; **ஆசை பற்றி அறையலுற்றேன்** - ஆசை கொண்டமையால் சொல்லத் தொடங்கினேன்.

ஓயாத ஒலி கடலுக்கு இயல்பு; ஆதலின் 'ஓசை பெற்று உயர் பாற்கடல்' என்றார். தேவருக்கு அமுது ஈந்த சிறப்பைப் பற்றி உயர் பாற்கடல் என்றார் போலும். எளிய பூனை ஆழ்ந்து பரந்த பாற்கடல் முழுவதையும் நக்கிக் குடித்துத் தீர்த்துவிட முடியாது என்பது தெளிவு. ஆயினும். அந்த முயற்சி குறித்து ஒரு பூனை பாற்கடலை அடைந்திருக்கிறது; இம்முயற்சிக்கு ஆற்றலை விடப் பேராசையே காரணமாக இருக்கமுடியும். அதுபோலத் தன் ஒப்பார் இல்லா அப்பனாகிய நடையில் நின்றுயர் நாயகனின் புகழ்க் கடலை அளந்துரைக்க முடியாது என்பது தெளிவு. ஆயினும். ஆற்றல் கருதாத பேராசை காரணமாக மட்டுமே இச்செயலில் துணிந்து இறங்கியிருப்பதாகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி கூறுகிறார். உவமையணி. (பூனையை உவமையாகக் கொள்ளாமல் ஆசை பற்றிய அதன் முயற்சியையே உவமையாகக் கொள்ளல் வேண்டும்)

நக்குபு: செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தைச் செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகத் திரித்துப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். (எச்சத் திரிபு)

இராமபிரானது வெற்றி குற்றமற்ற வெற்றி என்பார் 'காசு இல் கொற்றம்' என்றார். பின்னர் வாலிவதை போன்ற செய்தி வரும்போது இத்தொடரை நினைந்து கணிக்க வேண்டும்.

5. நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கலுற்றேன்--என்னை!-
வைத வைவின் மராமரம் ஏழ் துளை
எய்த எய்தவற்கு எய்திய மாக்கதை
செய்த செய் தவன் சொல் நின்ற தேயத்தே.

***வைத வைவின்** - (பெரியோர்கள்) சாபமிட்டு வைது சொல்லும் வசவுச் சொல் உடனே பலிப்பது போல; **மராமரம் ஏழ் தொளை எய்த** -ஏழு மாமரங்களும் எய்தவுடனேயே தொளைபடும்படி; **எய்வதற்கு எய்திய மாக்கதை** -அம்பு எய்தவனுக்கு அமைந்த பெருமை மிகு கதையை; **செய்த செய்தவன்** -ஆதிகாவியமாக இயற்றிய தவ முனிவனாகிய வான்மீகியின்; **சொல் நின்ற தேயத்தே** -வாக்கு நிலை பெற்றிருக்கின்ற இந்த நாட்டில்; **நொய்தின் நொய்ய சொல்** -எளிமையினும் எளிமையான சொற்களால்; **நூற்கலுற்றேன்** - இந் நூலை இயற்றத் தொடங்கினேன்; **எனை** -என்னே வியப்பு!*

நொய்ம்மை: மென்மை. எளிமை. இங்கே நொய்ய சொல். கருத்தூற்றமற்ற வெள்ளைச் சொல்லைக் குறித்தது. நிறைமொழி மாதர் அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் உடன் பலிக்கும். விளைவு குறித்தது இவண் வந்த உவமை. இராமபிரானின் திறம்பற்றிய நம்பிக்கை பற்றிச் சுக்கிரீவன் மனத்தில் ஐயம் தோன்றியபோது ஏழு மராமரங்களை ஒரே கணை எய்து. கணத்தில் துளைத்துக் காட்டிய செயல் இங்கே நினைவூட்டப்படுகிறது. இராமபிரானின் கதை சொல்லுதற்கு வான்மீகி முனிவர் பெருந்தவம் செய்திருக்க வேண்டும்; இக் குறிப்பினை 'மாக்கதை செய்த செய்தவன்' என்ற தொடர் தருகிறது. ஏழு என்பதன் இறுதிக் குற்றியலுகரம் தொக்கு. 'ஏழ்' என நின்றது. நூல் என்பது உவமையாகு பெயராகக் காப்பியத்தைச் சுட்டிற்று. என்னை என்ற வியப்புச் சொல் இடைக் குறைந்து எனை (என்னை வியப்பு) என நின்றது.

**6. வையம் என்னை இகழவும். மாசு எனக்கு
எய்தவும். இது இயம்புவது யாது எனின்.-
பொய் இல் கேள்விப் புலமையினோர் புகல்
தெய்வ மாக் கவி மாட்சி தெரிக்கவே.**

வையம் என்னை இகழவும் - உலகத்துப் பெரியோர் என்னை ஏளனம் செய்யும்படியாகவும்; **மாசு எனக்கு எய்தவும்** -அந்த ஏளனம் காரணமாக எனக்குக் குற்றம் நேரிடும்படியாகவும்; **இது இயம்புவது யாது எனின்** -இந்தக் காப்பியத்தைப் பாடுதற்குக் காரணம் யாது என்று கேட்டால்; **பொய் இல் கேள்விப் புலமையினோர் புகல்** - பொய்ம்மை இல்லாத கேள்வியினால் உண்டாகிய புலமையாளராகிய வான்மீகி முதலானோர் சொல்லிய; **தெய்வ மாக் கவி மாட்சி தெரிக்கவே** - தெய்வத் தன்மையால் பெருமை கொண்ட கவிகளின் பெருமையை உலகிற்கு உணர்த்தலே யாகும்.

வையம்: உலகம்; இங்குக் கல்வி. கேள்வி. ஞானங்களால் உயர்ந்த பெரியோரைக் குறித்து. 'சான்றோரின்' ஏளனத்துக்கும் புலமைக் குற்றத்துக்கும் இலக்காக நேரிடும் என்பதை உணர்த்தும். இக்காப்பியம் இயற்ற முனைந்ததற்கும் போற்றுதலுக்கும் புலமை மாண்புக்கும் இடமான வான்மீகி முதலான சான்றோர்கள் அருளிய தெய்வ மாக்கவிகளின் பெருமை புலப்படுத்தும் ஆர்வமே காரணம் என்கிறார் கவிச்சக்கரவர்த்தி. கல்வியிற் பெரிய கம்பரின் அடக்கம் இருந்தவாறு!

பொய் இல் கேள்விப் புலமையினோராக வடமொழியில் இராம கதை பாடிய வான்மீகி. வசிட்டர். போதாயனர் ஆகியோரைச் சொல்லுவர். பொய் இல் புலவர் என்ற சிறப்பினைத் திருவள்ளுவர்க்குச் சேர்ப்பது தமிழ் மரபு. இம்மரபின்படி குறளாசிரியர் நெறியினையே கம்பர் குறித்துப் போற்றியதாகக் கம்பனடிப் பொடி கணேசனார் விளக்குவார். அந்தக் கருத்தை மையப்படுத்தித் திரு. மு. இராமசாமி ஓர் ஆய்வு நூல் எழுதியுள்ளார்.

**7. துறை அடுத்த விருத்தத் தொகைக் கவிக்கு
உறை அடுத்த செவிகளுக்கு ஓதில். யாழ்
நறை அடுத்த அசுண நன் மாச் செவிப்
பறை அடுத்தது போலும்-என் பாஅரோ.**

துறை அடுத்த - பல்வேறு வகைப்பட்ட; **விருத்தத் தொகைக் கவிக்கு** -செய்யுள் தொகுதியாலாகிய கவிதைக்கு; **உறை அடுத்த செவிகளுக்கு** -இடமாக உள்ள செவிகளுக்கு; **என்பா ஓதில்** -என் கவிதைகளை ஓதினால்; **யாழ் நறை அடுத்த** - யாழிசை யாகிய தேனைப் பருகுகின்ற; **அசுண நன் மாச்செவிக்கு** -அசுணமாகிய நல்ல விலங்கின் செவிகளிலே; **பறை அடுத்தது போலும்** -(கடுமையான) பறையோசை வீழ்ந்ததைப் போன்றது. இசையில் மகிழ்ந்து திளைக்கும் அசுணம். பறையின் வல்லோசை கேட்டால் உயிர் விட்டுவிடும் என்பர். அதுபோல 'நற்கவிதைகள் கேட்டுத் திளைத்த செவிகளில் என் புல்லிய பாவின் ஓசை வீழ்ந்ததால் கேட்டோர் துன்புறுவர்' என்கிறார் கம்பர்.

துறை: பல பிரிவுகள்; அகத்துறை புறத்துறைகளைக் குறித்ததாகக் கொள்ளலாம். விருத்தம் என்பது ஒருவகை யாப்பு; அச்சொல் இங்கே பொதுமை நிலையில் எல்லா வகைச் செய்யுள்களையும் குறித்து வந்தது. உறை: இடம். 'யாழ்' - இங்கு யாழில் பிறக்கும் இசைக்கு ஆகுபெயர். யாழ் நறை -யாழிசையாகிய தேன்; உருவகம். விலங்காயினும் இன்னிசையில் திளைப்பதால் 'நன்மா' என்றார். பறை - ஆகுபெயராய் பறையோசையைக் குறித்தது. அரோ -அசை.

8. முத்தமிழ்த் துறையின் முறை நோக்கிய
உத்தமக் கவிஞருக்கு ஒன்று உணர்ந்தவென்:-
'பித்தர் சொன்னவும். பேதையர் சொன்னவும்.
பத்தர் சொன்னவும். பன்னப் பெறுபவோ?'

முத்தமிழ்த் துறையின் -இயல். இசை. நாடகம் என்று பகுக்கப்படும் தமிழ்த் துறைகளின்; **முறை நோக்கிய** -(நூல்களின்) முறைமைகளை ஆராய்ந்தறிந்த; **உத்தமக் கவிஞர்க்கு** -உயர்ந்த புலவர்களுக்கு; **ஒன்று உணர்த்துவென்** -ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் (அது யாது எனில்); **பித்தர் சொன்னவும்** -பயித்தியக்காரர்கள் சொன்ன சொற்களும்: **பேதையர் சொன்னவும்** -அறிவற்றோர் சொன்ன சொற்களும்; **பக்தர் சொன்னவும்** - பக்தர்கள் சொன்ன சொற்களும்; **பன்னப் பெறுபவோ** - ஆராயப்ப்படுவனவோ? (ஆராயும் தகுதிடற்றவை என்பதாம்)

முன்னைய பாடல்களில் பொதுமையாகப் பேசிய கவிச்சக்கரவர்த்தி. இப்பாடலில் நேராகத் தமிழ்த் துறை முற்றிய புலவர்களை நோக்கிப் பேசுகிறார். 'பித்தர் மனத்தெளிவு இல்லாதவ ராதலானும். பேதையர் பகுப்பறிவு இல்லாதவ ராதலானும். பத்தர் பரவச ராதலானும் அவர்களாற் சொல்லப்பட்டனவற்றில் குணங் குற்றம் நாடப் புகல் மணற் சேற்றிற் கல் ஆய்தலாமாதலின். பித்து. பேதமை. பத்தி என்னும் மூன்றனையும் ஒருங்குடைய சொல்லினும் குணங் குற்றம் நாடல் உத்தமக் கவிகட்குத் தக்க செயல் அன்று என்றாயிற்று''- காஞ்சிபுரம் இராமசாமி நாயுடு அவர்கள் விளக்கம் இது.

'பெறுபவோ'-ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது; பன்னத் தகுதியற்றவை என்பது கருத்து. பின் இரண்டு அடிகள் பிறிதுமொழிதல் அணி.

'அன்பு எனும் நறவம் மாந்தி. மூங்கையான் பேசலுற்றான் என்ன யான் மொழியலுற்றேன்' என்ற கவி வாக்கு(32) இங்கு ஒப்பிட்டு நோக்கத் தக்கது.'

9. அறையும் ஆடரங்கும் மடப் பிள்ளைகள்
தறையில் கீறிடின். தச்சரும் காய்வரோ?
இறையும் ஞானம் இலாத என் புன் கவி.
முறையின் நூல் உணர்ந்தாரும். முனிவரோ?

acharya.org

மடப் பிள்ளைகள் *-அறியாமை யுடைய குழந்தைகள்;* ***அறையும் ஆடரங்கும் தறையில் கீறிடின்*** *-அறையும் நாடக மேடையுமாகத் தரையிலே கோடு கீறி விளையாடினால்;* ***தச்சரும் காய்வரோ*** *- சிற்பக் கலை வல்லவர்கள் அக்குழந்தைகளைக் கோபிப்பார்களோ?; (அது போல);* ***இறையும் ஞானம் இலாத என் புன்கவி*** *- சிறிதளவேனும் தெளிவு இல்லாத என் புல்லிய கவியைக் கேட்டு;* ***முறையின் நூல் உணர்ந்தோரும் முனிவரோ*** *-முறையாக நூல்களை ஓதி உணர்ந்த புலவர்கள் சினம் கொள்வாரோ? (குழந்தைகளின் தரைக் கீறல் கண்டு சிற்பிகள் சினவார்; என் புனவி கேட்டுப் புலவர்கள் சினவார்).*

குச்சி கொண்டு தரையில் கோடுகள் இட்டுத் தம் கற்பனைக் கண்களால் மாட மாளிகைகளைக் காணும் திறம் பேதையராயினும் குழந்தைகளுக்கு உண்டு. துறையடுத்த கவித்திறம் புலமைத்திறம் இல்லெனினும் அன்பெனும் நறவம் மாந்திய பித்தனாகிய கவிஞனுக்குக் கற்பனையில்பல நற்றிறம் தோன்றும். நூலறிவால் பகுத்தறிவைப் பெருக்கியுள்ள புலவோர்க்குக் கவிப்பித்தன் நிலை எட்டாது. ஆயினும். குழந்தையைப் பழிக்காது பாராட்டும் சிற்பி போலப் பத்திமையை மேதைகள் பாராட்டுவர் என்று 'கவிச்சக்கரவர்த்தி' எதிர்பார்க்கிறார்போலும்!

'புன்கவி எனத் தெளிவு இன்றி'(106) என்ற தொடரிலே புன்கவியின் இயல்பு இஃது எனக் கம்பர் புலப்படுத்தியுள்ளார்.

'தரை' என்ற சொல் எதுகை நோக்கித் 'தறை' என மருவி நின்றது.

காய்வரோ. முனிவரோ: ஓகாரம் எதிர்மறை. இப்பாடல் எடுத்துக் காட்டுவமையணி கொண்டது. *நூல் வரலாறு*

10. **தேவபாடையின் இக் கதை செய்தவர்**
மூவர் ஆனவர் தம்முளும். முந்திய
நாவினான் உரையின்படி. நான் தமிழ்ப்
பாவினால் இது உணர்த்திய பண்புஅரோ.

தேவ பாடையின் -தெய்வ மொழி எனப்படுகின்ற வடமொழியில்; **இக்கதை செய்தவர்** -இந்த இராம கதையை இயற்றிய; **மூவரானவர் தம்முளும்** - வான்மீகி. வசிட்டர். போதாயனர் ஆகிய மூவருள்; **முந்திய நாவினார் உரையின்படி** - முதன்மையாராகியவரும் வாக்கிற் சிறந்தவருமாகிய வான்மீகி முனிவர் சொல்லியபடியே; **தமிழ்ப் பாவினால்** -தமிழ்ப் பாடல்களால்; **இது நான் உணர்த்திய பண்பு** - இந்த இராமாவதாரத்தை நான் சொல்லிய இயல்பாகும். வடமொழியில் இராமபிரான் கதை சொல்லியவர் மூவர்; அவர்களுள் ஆதிகவி வான்மீகி அருளிய காப்பியத்தின் வழியாலேயே கவிச் சக்கரவர்த்தி இராமாவதாரக் காப்பியத்தை நடத்துவதாக இச்செய்யுள் சொல்லுகிறது. காப்பியக் கதையின் பொது அமைப்பு ஆதிகாவியத்தின் வழியதே; எனினும். காப்பியக் கட்டமைப்புச் சீர்மையையும். தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபையும் கருதிக் கவிச் சக்கரவர்த்தி பல மாற்றங்கள் செய்துள்ளார் என்பதை மறந்திடுதல் கூடாது. ஆதிகவி விரிவாக ஓதியதைச் சுருக்கியும். சுருங்கக் கூறியதை விரித்தும். சில செய்திகளை விடுத்தும் புதியன சில புகுத்தியும். செய்திகளை இடம் மாற்றியும் கம்பர் தம் காவியத்தை இயற்றியுள்ளனர் என்பதையும் மனங்கொள்ளவேண்டும். (‘எல்லாச் சொல்லும் பொருள் குறித்தனவே’ என்பது தொல்காப்பிய விதி. அசைச் சொல்லாகிய ‘அரோ’ இக் குறிப்பினை உணர்த்துவதாகக் கொள்ளலாம். ‘அசை’என்பது வெற்றிடம் நிரப்புவதாக மட்டும் கொள்ளலாகாது. அசைத்தல். கட்டுதல்; கவிதை வாசித்துச் சொல்பவனைக் கட்டி நிறுத்திச் சிந்திக்க வைப்பது அசைகளின் பொருண்மையுள் ஒன்று.)

வசிட்டர் இராமபிரானுக்கு வைராக்கிய உபதேசமாகக் கூறிய நூல் ‘யோக வாசிட்டம்’; அதில் இராம சரிதம் முழுமையாகக் கூறப்படவில்லை. போதாயனார் இராம காதை பாடினார் என்பது செய்தியளவாகவே நிற்கிறது. நூல் கிடைக்கவில்லை. கம்பர் காலத்தில் பரவியிருந்த வடமொழி இராமாயணங்கள் வான்மீக இராமாயணம். அத்யாத்ம ராமாயணம். சம்பு ராமாயணம் என்பனவே என்பர். இவற்றையே கம்பர் தம் பாடலில் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும் என்று கருதலாம். வான்மீகி. வசிட்டர். போதாயனர் என்ற பட்டியலில் வசிட்டருக்குப் பதிலாக வியாசர் பெயரை இணைத்துரைப்பதும் உண்டு.

காவியம் பிறந்த களம்

11. **நடையின்நின்று உயர் நாயகன் தோற்றத்தின்**
இடை நிகழ்ந்த இராமாவதாரப் பேர்த்
தொடை நிரம்பிய தோம் அறு மாக்கதை
சடையன் வெண்ணெய்நல்லூர்வயின் தந்ததே.

நடையின் நின்று -நல்லொழுக்கத்தில் நின்று; **உயர்** -உயர்ந்த; **நாயகன்** - திருமாலின்; **தோற்றத்தின் இடை நிகழ்ந்த** -அவதாரங்களுக்குஇடையே ஒன்றாக நிகழ்ந்த; **இராமாவதாரப் பேர்** -இராமாவதாரத்தைக் குறித்தும் புகழ்மிக்கதுமான; **தொடை நிரம்பிய தோம் அறு மாக் கதை** -செய்யுள்கள் நிறைந்த குற்றமற்ற சிறந்த இந்தக் காப்பியம்; **சடையன்** - வள்ளல் சடையப்பரது; **வெண்ணெய் நல்லூர் வயின்** -திருவெண்ணெய்நல்லூரில்; **தந்தது** - இயற்றப்பட்டது.

acharya.org

இராமாவதாரம் என்ற பெயரில் பாடப்பட்ட இக் காப்பியம் தோன்றியகளம் சடையப்பரின் திருவெண்ணெய்நல்லூராகும் என்பது செய்யுளின் செய்தி. நடையின் நின்றுயர் நாயகனாவான் இறைவனாகிய திருமால். தன் இயல்பில் வைகுந்தத்தில் எழுந்தருளியிருக்குங்கால் குணங்குறி கடந்தவனாகிய பிரான். அவதாரமெடுத்து இறங்கி/இரங்கி வரும்போது சாத்துவீக குணமுடையவனாகிறான்; இதனை உணர்த்துவது 'நடையில் நின்றுயர் நாயகன் தோற்றம்' என்ற தொடர். இராமன் என்ற பெயர்கொண்ட அவதாரங்கள் மூன்று; பரசுராமன் பலராமன் ஆகியோருக்கு இடையே நிகழ்ந்த அவதாரம் தசரத ராமாவதாரம்.

தம்மை ஆதரித்த வள்ளலாகிய சடையப்பரை 394. 8264. 10327 ஆம் பாடல்களிலும் கம்பர் குறிப்பார்.

acharya.org

ஆற்றுப் படலம்

பால காண்டம். அயோத்தியா காண்டம். ஆரணிய காண்டம். கிட்கிந்தா காண்டம். சுந்தர காண்டம். யுத்த காண்டம் என ஆறு காண்டங்களாகக் கம்பர் இராம காதையைப் பாடியிருக்கிறார். அவற்றுள் முதலாம் பிரிவாகிய பாலகாண்டத்துள் பெரும்பாலும் இராமபிரானது பாலப் பருவத்து நிகழ்ச்சிகள் கூறப்படும்.

பெருங்காப்பியங்களில் காண்டம் என்பது ஒரு பகுதியாக அமையும். பெருங்காப்பிய இலக்கணப்படி ஆறு. நாடு. நகரம் முதலாயின வருணிக்கப்படுதல் இன்றியமையாதது.

***12. ஆசு அலம் புரி ஐம்பொறி வாளியும்
காசு அலம்பு முலையவர் கண் எனும்
பூசல் அம்பும் நெறியின் புறம் செலாக்
கோசலம் புனை ஆற்று அணி கூறுவாம்.***

ஆசு அலம்புரி -குற்றத்தை மிகுதியாகச் செய்கின்ற; **ஐம்பொறி வாளியும்** - ஐந்து பொறிகளாகிய அம்புகளும்; **காசு அலம்பு முலையவர்** - மணியாரங்கள் ஒலிக்கின்ற மார்பகங்களை உடைய பெண்களின்; **கண் எனும் பூசல் அம்பும்** - கண்களாகிய போர்த்தொழில் வல்ல அம்புகளும்; **நெறியின்புறம் செலாக் கோசலம்** - ஒழுக்க நெறிக்கு அப்பால் செல்லாத கோசல நாட்டை; **புனை ஆற்று அணி கூறுவாம்** - அழகு செய்கின்ற (சரயு) ஆற்றின் அழகினைக் கூறுவோம். ஐம்பொறிகளும் மாதர் கண்களும் பொதுவாகஒழுக்க நெறிகளை மீறி நடக்கத் தூண்டுவன; கோசல நாட்டின் ஆட்சியிலே செம்மை இருப்பதால் ஐம்பொறி வாளியும் மாதரார் கண்களும் நெறியின் புறம் செல்லாதனவாயின. 'நன்னடை நல்கல் வேந்தர்க்குக் கடனே' (புறநா. 312) என்ற வாக்கு நாட்டவரின் செம்மைக்கு ஆட்சியே காரணம் என அறிவுறுத்துதல் காண்க.

இலக்கு நோக்கி விரைந்து பாய்தலின் ஐம்பொறிகளை வாளி (அம்பு) என்றார். ஐம்பொறி வாளி. கண் எனும் அம்பும் இலக்குப் பிழையாது விரைந்து பாயும் இயல்பினது; இதுவும் உருவகமே.

மக்களின் நல்லொழுக்கத்துக்கும் தீயவொழுக்கத்துக்கும் அவர் வாழும் நிலத்தின் தன்மை காரணமாகும் என்பர்; கோசலத்தின் நீர்/நிலவளமே அந்நாட்டு மக்களின் ஒழுக்க மேம்பாட்டுக்குக் காரணம் என்பது குறிப்பு.

***13. நீறு அணிந்த கடவுள் நிறத்த வான்
ஆறு அணிந்து சென்று. ஆர்கலி மேய்ந்து. அகில்
சேறு அணிந்த முலைத் திருமங்கைதன்
வீறு அணிந்தவன் மேனியின் மீண்டதே.***

நீறு அணிந்த - திருநீற்றைத் திருமேனி முழுதும் பூசிய; ***கடவுள்*** - சிவபிரானின்: நிறத்த -(வெள்ளை) நிறத்தை உடையவனாகிய; ***வான்*** -மேகங்கள்; ***ஆறு அணிந்து சென்று*** -போகும் வழிகளைஅழகு செய்து கொண்டு போய்; ***ஆர்கலி*** - கடல்நீரை; ***மேய்ந்து*** -குடித்து; ***அகில் சேறு அணிந்த முலைத் திருமங்கைதன்*** -அகிற் குழம்பாகிய சேற்றினால் அழகு கொண்ட மார்பகத்தாளாகிய இலக்குமியால் ஏற்பட்ட; ***வீறு அணிந்தவன் மேனியின்*** -தனிச் சிறப்புடையதிருமாலின் (கரிய) நிறம் கொண்டு; ***மீண்டது*** -திரும்பின.

கடலை நோக்கிச் சென்றபோது நீறு பூசிய சிவன்போல வெண்ணிறம் கொண்டு. கடலில் நீர் கொண்டு திரும்பும்போது திருமகளால் சீர்பெறும் திருமால் போலக் கார்நிறம் கொண்டு மேகங்கள் இயங்கினவாம். கார்மேகத்தின் நிறத்துக்குத் திருமால் நிறம் உவமையாவதை 'ஊழிமுதல்வன் உருவம் போல் மெய் கருத்து' என்ற நாச்சியார் வாக்காலும் அறியலாம். உவமைப் பொருத்து காண்க. பேராசை நிறைந்த தன்மை பற்றிக் கடலை ஆர்கலி (ஆர்: நிறைந்த. கலி: ஒலி) என்றார்; வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. வான் / ஆகுபெயர்.

14. பம்பி மேகம் பரந்தது. 'பானுவால்
நம்பன் மாதுலன் வெம்மையை நண்ணினான்;
அம்பின் ஆற்றதும்' என்று அகன்குன்றின்மேல்
இம்பர் வாரி எழுந்தது போன்றதே.

மேகம் -மேகங்கள்; **பம்பிப் பரந்து** -நெருங்கி (இமயமலையில்) படிந்த காட்சி; **நம்பன் மாதுலன்** -சிவபிரானின் மாமன்; **பானுவால்** -சூரியனால்; **வெம்மையை நண்ணினான்** - வெப்பத்தை அடைந்தான்; **அம்பின் ஆட்டுதும் என்று** -நாம் தண்ணீரால் குளிப்பாட்டுவோம்' என்று; **அகன் குன்றின் மேல்** - பரந்த (இமய) மலையின் மேலே; **இம்பர்வாரி** - இவ்வுலகத்திலுள்ள கடல்; **எழுந்தது போன்றது** - எழுந்ததைப் போலக் காணப்பட்டது.

கடலுக்கு நதிபதி என்றொரு பெயர்; ஆறுகளெல்லாம் கடலில் கலப்பதால் ஆறுகளின் கணவன் கடல் என்பது காவிய வழக்கு. ஆறுகள் மலையில் பிறப்பவை. ஆகையால். கடலுக்கு மலை மாமன் ஆகிறது. மலை மாமனின் வெப்பத்தை ஆற்றுவிக்க மேகங்கொண்டு மழை பொழிகிறதாம் கடல். இப்படியும் விளக்கலாம்.

மலைமேல் மேகம் படிவது இயற்கை. மேகம் படிவதற்கு ஒரு காரனத்தைக் கவிஞர் குறித்துக் கற்பித்தலால் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

பம்பி: நெருங்கி; ஒலித்து எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஒன்று. பானு ஞாயிறு நம்பன்; சிவபிரான். அம்பு: நீர். வாரி; இலக்கணையால் கடலைக் குறித்தது.

acharya.org

15 . புள்ளி மால் வரை பொன் எனல் நோக்கி. வான்.
வெள்ளி வீழ் இடை வீழ்த்தெனத் தாரைகள்.
உள்ளி உள்ள எல்லாம் உவந்து ஈயும் அவ்
வள்ளியோரின். வழங்கின - மேகமே.

புள்ளி மால் வரை -பெருமை மிகுந்ததும் பெரியதுமான இமயமலை; **பொன் எனல் நோக்கி** - பொன்மயமாய் இருப்பதைக் கருதி; **வான்** -விஷ்ணுலகத்தவர்கள்; **வெள்ளி வீழ் இடை வீழ்த்தென** - வானத்துக்கும் மலைக்கும் இடையே வெள்ளி விழுதுகளை வீழ்த்தியது போல; **உள்ளி** -எண்ணிப்பார்த்து; **உள்ள எல்லாம்** - தம்மிடத்துள்ள எல்லாவற்றையும்: உவந்து ஈயும் - மனம் மகிழ்ந்து பிறர்க்கு வழங்கும்; **அவ்வள்ளியோரின்** - வள்ளல்களைப் போல; **மேகம் வழங்கின** - மேகங்கள் மழைத்தாரைகளைப் பொழிந்தன.

இமயம் பொன்மயமானது; அப்பொன்னை மேலுலகத்துக்கு ஈர்த்தெடுக்க எண்ணினர் வானவர்; பொன்னைப் பற்றி இழுக்க வெள்ளி விழுதுகளை ஏராளமாக வீழ்த்தி. பொன்மலைக்கும் வானுக்கும் இடைவெளி இல்லாமல் விழுதுகளை வீழ்த்தினர். பொன்(இமய) மலைமேல் ஏராளமாக மழைத் தாரைகள் பொழிவது இயற்கை. அதற்கு ஒரு காரணத்தைத் தம் கற்பனைக் குறிப்பால் கவிஞர் காட்டும் இக் காட்சி தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். மேகம் ஏராளமாகப் பொழிதலுக்கு வள்லல்கள் வழங்குதல் உவமையாயிற்று. அவ்வள்ளியோர்; உலகறிந்த புகழ் குறித்த சுட்டு - (அந்த ஆண்டவந்தான் காக்கவேண்டும் என்பதிற் போல) இரவலர் கேட்குமுன் எதனை வழங்குவது என எண்ணுதல். இரவலர் மேலும் புரவலரை நாடாதவகை என்ன கொடுக்கலாம் என எண்ணுதல் என்று பலவாறு எண்ணுதலை 'உள்ளி' என்ற சொல் குறித்தது. புள்ளி: நன்மதிப்பு.
4

வெள்ளப் பெருக்கு

16. மானம் நேர்ந்து. அறம் நோக்கி. மனு நெறி
போன தண் குடை வேந்தன் புகழ் என.
ஞானம் முன்னிய நான்மறையாளர் கைத்
தானம் என்ன. தழைத்தது - நீத்தமே.

மானம் நேர்ந்தது - மான உணர்வு பொருந்தி; **அறம் நோக்கி** - தரும நெறி கருதி; **மனுநெறி போன** - மனுநீதிப்படி நடக்கும் **தண்குடை வேந்தன் புகழ் என** - குளிர்ந்த குடை நிழலின் கீழ் இருக்கும் மன்னன் புகழ் போலவும்; **ஞானம் முன்னிய** - ஞான வழியை நாடுகின்ற; **நான்மறையாளர் கைத்தானம் என்ன** - நான்கு மறைகளிலும் வல்ல வேதியர்களுக்கு வழங்கும் தானம் போலவும்; **நீத்தம் தழைத்தது** - சரயு ஆற்றில் வெள்ளம் பெருகிற்று.

acharya.org

தன் நிலையில் தாழாமையும் தெய்வத்தான் தாழ்வு வந்து உயிர் வாழாமையும் ஆம் என மானத்திற்கு விளக்கம் தந்தார் பரிமேலழகர். மானம் பேணி அறநெறி நோக்கி உயிர்க் குலத்திற்கு நல்லருட் காவல் வழங்கும் மன்னவனின் புகழ் ஓங்கும். வீயாது; தக்கார்க்கு வழங்கிய கொடையின் பயன் ஓங்கும்; வீயாது. ஓயாது இவை போலச் சரயு நதியின் வெள்ளப் பெருக்கு ஓங்கும். வீயாது. ஓயாது எனப்து உவமை விளக்கம். ஓலக்க மண்டபத்துடன் அரியாசனத்தின் மேல் நிழற்றும் குடை நிழலுக்காக ஏற்பட்டதன்று; துன்புறும் உயிர்க்குலத்தின் துயர் துடைக்கும் அருளுக்கு ஓர் அடையாளம். ஆதலின். 'தண் குடை' என்றார்; தண்மை ஈண்டு அருளாள்தல். 'கண்பொர விளங்கும் நின் விண்பொரு வியன்குடை - வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ அன்றே. வருந்திய -குடி மறைப் பதுவே' என்ற வெள்ளைக்குடி நாகனார் வாக்கு கருதுக (புறநா.35). நான்மறையாளர். வெறுமே வேத முழக்கம் செய்வதால் மட்டுமே தக்காராகிவிடமாட்டார் என்பதை 'ஞானம் முன்னிய' என்ற முன் ஒட்டு விளக்கி நின்றது. அத்தகு தகுதிப்பாடு உடையாரின் கைப்பட்ட அறத்தின் பயன் நந்தாது நாளும் ஓங்கும்; இதனை. 'அறப்பயனுன் தான் சிறிதாயினும் தக்கார் கைப் பட்டக்கால் வான்சிறிதா போர்த்துவிடும்' என விளக்குவர். (நாலடி 38).

'வேந்தன்' என இப்பாடலில் தயரதனைக் கவிஞர் குறித்தார் என்பாரும் உளர்

விலை மகளிர் : வெள்ளம்

17. **தலையும் ஆகமும் தாளும் தழீஇ. அதன்**
நிலை நிலாது. இறை நின்றது போலவே.
மலையின் உள்ள எலாம் கொண்டு மண்டலால்
விலையின் மாதரை ஒத்தது - அவ் வெள்ளமே.

தலையும் ஆகமும் தாளும் தழீஇ *-(தம்மிடம் வரும் காமுகரின்) தலை. உடல். கால்கள் முதலியன எல்லா உறுப்புகளையும் தழுவி;* ***அதன் நிலை நிலாது*** *- (புறத்தளவில் போலியான விருப்பத்தைக் காட்டும்) அவ்வளவோடு அன்றி:* ***இறை நின்றது போல*** *- சிறிதளவு காலமே விரும்பியிருந்தது போல;* ***மலையில் உள்ள எலாம் கொண்டு*** *- மலையின் உச்சி. நடுவிடம். அடிவாரம் ஆகிய பகுதிகளில் உள்ள எல்லாவற்றையும் வாரிக்கொண்டு மண்டலால் - விரைந்து போதலால்;* ***அவ் வெள்ளம்*** *-சரயுவில் பெருகிய அந்த வெள்ளம்;* ***விலையின் மாதரை ஒத்தது*** *- விலைமகளிரை ஒத்திருந்தது.*

சரயு நதியில் வெள்ளம் விலை மாதரை ஒத்தது என்பது கருத்து. இக் கருத்தினைச் சிலேடையோடு உவமையணியைச் சேர்த்து வழங்குகிறார். கவிச்சக்கரவர்த்தி. 'விலை மாதர் காமுகரது பொருள்களைக் கவருமளவும் அவர்களைத் தழுவிக் காண்டிருந்து. கவர்ந்தவாஎறே விரைவில் விட்டு நீங்குதல் போல. வெள்ளமும் மலையில் உள்ள பொருள்களை யெல்லாம் வாரிக் கொள்ளுமளவும் மலையைத் தழுவிக் கொண்டிருந்தது. வாரிக் கொண்டவாறே விட்டு நீங்கிற்று' எனச் சிலேடை விளக்கம் தருவர் காஞ்சி இராமசாமி நாயுடு. இது செம்மொழிச் சிலேடை.

தழீஇ -சொல்லிசை அளபெடை. நிலாது. எலாம் என்பன இடைக்குறை.

வணிகர்: வெள்ளம்

18. மணியும் பொன்னும். மயில் தழைப் பீலியும்.
அணியும் ஆனை வெண்கோடும். அகிலும். தன்
இணை இல் ஆரமும். இன்ன கொண்டு ஏகலான்.
வணிக மாக்களை ஒத்தது - அவ் வாரியே.

மணியும் பொன்னும் மயில்தழைப் பீலியும் -முத்துக்கள் பொன். மயில் இறகுகள்; **அணியும் ஆனை வெண்கோடும்** -அழகுடைய யானைத் தந்தங்கள்; **தன் இணை இல் ஆரமும்** -தனக்கு ஒப்பு இல்லாத சந்தன மரம்; **இன்ன கொண்டு ஏகலான்** - ஆகிய இத்தகையவற்றை வாரிச் செல்லுதலால்; **அவ்வாரி** -சரயுவின் அந்த வெள்ளம்; **வணிக மாக்களை ஒத்தது** -வர்த்தகர்களை ஒத்திருந்தது.

தழைப் பீலி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. ‘மணி’யை முத்து எனப் பொருள் கொண்டதால். ஆரம் சந்தன மெரமெனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. ஆரம் - முத்து. சந்தனம். மாலை எனப் பல பொருள் கொண்டது.

வானவில்: வெள்ளம்

19. பூ நிரைத்தும். மென் தாது பொருந்தியும்.
தேன் அளாவியும். செம் பொன் விராவியும்.
அனை மா மத ஆற்றொடு அளாவியும்.
வான வில்லை நிகர்த்தது - அவ் வாரியே.

அவ் வாரி - அந்த வெள்ளப் பெருக்கு; **பூ நிரைத்தும்** - பல நிற மலர்களை வரிசைப்படுத்தியும்; **மென் தாது பொருந்தியும்** -மென்மையான மகரந்தப் பொடி பொருத்தப் பெற்றும்; **தேன் அளாவியும்** -தேனொடு கலந்தும்; **செம்பொன் விராவியும்** -செம்பொன் கலந்தும்; **ஆற்றொடு** -ஆற்றிலே; **ஆனை மா மதம் அளாவியும்** -ஆனைகளின் மிகுந்த மதநீர் கலந்தும்; **வானவில்லை நிகர்த்தது** - பலநிறங்கள் கொண்ட வானவிலை ஒத்திருந்தது.

பல நிறங்கள் கொண்ட பொருள்கள் ஆற்று வெள்ளத்தில் கலந்திருந்த காட்சி வானவில்லைக் கண்டதுபோல் இருந்தது கருத்து. 8

வானரக் கூட்டம்: வெள்ளம்

20. மலை எடுத்து. மரங்கள் பறித்து. மாடு
இலை முதல் பொருள் யாவையும் ஏந்தலான்.
அலை கடல்-தலை அன்று அணை வேண்டிய
நிலையுடைக் கவி நீக்கம் - அந் நீத்தமே.

மலை எடுத்து - மலைகளைப் பெயர்த்துக் கொண்டும்; **மரங்கள் பறித்து** - மரங்களை வேருடன் பறித்துக் கொண்டும்; **மாடு** -பக்கங்களில் உள்ள; **இலை முதல் பொருள்** -இலை முதலிய பொருள்களாகிய; **யாவையும் ஏந்தலான்** -எல்லாவற்றையும் ஏந்தி வருவதால்; **அலை கடல் தலை** -அலைகளையுடைய கடலிடத்தே; **அன்று** - இராமபிரான் கடலைக் கடக்க நேர்ந்த அந்தக் காலத்தில்; **அணை வேண்டிய** - அணை கட்ட விரும்பிய: **நிலையுடைக் கவி நீத்தம்** - (இராமபிரான் திருப்பணியிலே) நிலைபேறுடைய வானரப் பெருங்கூட்டத்தைப் போலவே; **அந் நீத்தமே** - அந்தச் சரயுவின் வெள்ளம் (விளங்கியது)

தலை ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. வேண்டுதல்; விரும்புதல்.

அணை வேண்டுதல் என்பது குரங்குச் சேனைக்குச் செல்லும்போது அணை கட்ட விரும்பியதையும். ஆற்று வெள்ளத்துக்குச் செல்லும்போது அணை கட்ட வேண்டிய நிலையையும் பொருத்திக் காண்க. இலை முதல் பொருள்; இலை. முதலானவை ஆற்று வெள்ளத்தில் ஈர்த்து வரப்படுபவன. குரங்குகளுக்கு உணவாவன.

குடிகாரர் : வெள்ளம்

21. **ஈக்கள் வண்டொடு மொய்ப்ப. வரம்பு இகந்து
ஊக்கமே மிகுந்து. உள் தெளிவு இன்றியே.
தேக்கு எறிந்து வருதலின். - தீம் புனல் -
வாக்கு தேன் நுகர் மாக்களை மானுமே.**

தீம்புனல் - இனிய நீர்ப்பெருக்கு; **ஈக்கள் வண்டொடு மொய்ப்ப** -ஈக்கள் வண்டுகளோடு சேர்ந்து மொய்த்திட; **வரம்பு இகந்து** - அணை கடந்து ஒழுகலாற்று எல்லையை மீறி; **ஊக்கம் மிகுந்து** - எழுச்சி பெருகி (உற்சாகம் மிகுந்து) உள் தெளிவு இன்றியே - உள்ளிடத்து (உள்ளத்திலே) தெளிவே இல்லாமல்; **தேக்கு எறிந்து வருதலின்** -தேக்கு மரங்களை மோதி இழுத்து வருதலால் / ஏப்பமிட்டு வருவதால்; **தேன் நுகர் மாக்களை மானும்.**

ஈக்களும் வண்டுகளும் மொய்ப்பது குடிகாரரிடத்து எழும் கள் நாற்றம் காரணமாக. ஆற்று வெள்ளம் கரை கடப்பதையும். குடிகாரர் ஒழுக்க எல்லையைக் கடப்பதையும் 'வரம்பு இகந்த' என்ற தொடர் சுட்டிற்று. ஊக்கம்: வெள்ளத்துக்கு வேகமும் குடியருக்கு எழுச்சியையும் குறித்தது. உள் தெளிவு இன்மை; வெள்ளத்தின் உட்புறம் கலங்கியிருப்பது; மனத்திலும் அறிவிலும் தெளிவின்மை குடியரிடம் இருப்பது. தேக்கு மரங்களை வீழ்த்தி இருத்திவருவது வெள்ளம்; ஏப்பமிட்டுக் கொண்டு வருவது. தேக்கெறிதல். தேன் -கள். வாக்கு தேன் - வினைத்தொகை.

'மஞ்சுலாம் சோலை' என்று தொடங்கும் பெரிய திருமொழிப் பாசுரத்தின் வியாக்கியானத்தில் இப்பாடலின் முதலடி பெரியவாச்சான்பிள்ளையால் எடுத்தாளப்பட்டது.

கடலொடு போர் செய்ய...

22. **பணை முகக் களி யானை பல் மாக்களோடு**
அணி வகுத்தென ஈர்த்து. இரைத்து ஆர்த்தலின்.
மணி உடைக் கொடி தோன்ற வந்து ஊன்றலான்.
புணரிமேல் பொரப் போவது போன்றதே.

பனை முகக் களி யானை - பருத்த முகமும் களிப்பும் கொண்ட யானைகள்; ***பல மாக்களோடு அணி வகுத்தென ஈர்த்து*** - பல விலங்குகளோடு அணிவகுத்தது போல இழுத்துக் கொண்டு; ***இரைந்து ஆர்த்தலின்*** - ஆரவாரத்தோடு முழங்குதலாலும்; ***மணி உடைக் கொடி தோன்ற*** - அழகான கொடிகள் தோன்றுமாறு; ***வந்து ஊன்றலால்*** - வந்து தோன்றுதலாலும்; ***புணரி மேல் பொர*** - கடலின்மீது படையெடுத்துப் போர் செய்ய ***போவது போன்றது*** -செல்வது போலச் சரயு வெள்ளம் காணப்பட்டது.

பொருத்தம் நோக்கிச் 'சரயு வெள்ளம்' என்ற எழுவாய் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. பொருதலை விளக்குவன யானை. பல்வகை மாக்கள் (குதிரைகள்) முழக்கம். கொடி ஆகியவை. சரயுவின் வெள்ளப் பெருக்கில் யானையும் பல்வகை விலங்குகளும் ஆரவாரிக்கும் ஒலியோடு ஈர்க்கப்படுவதாக விளங்கிக் கொள்க; இடையிடையே தாவரக் கொடிகளும் காணப்படுவது இயற்கை.

சரயு: அதன் தன்மையும் போக்கும்

23. **இரவிதன் குலத்து எண் இல் பல் வேந்தர்தம்**
பரவு நல் ஒழுக்கின் படி பூண்டது.-
சரயு என்பது-தாய் முலை அன்னது. இவ்
உரவுநீர் நிலத்து ஓங்கும் உயிர்க்கு எலாம்.

இரவிதன் குலத்து -சூரிய குலத்தில் தோன்றிய; ***எண்ணில் வேந்தர்தம்*** - எண்ணற்ற பல வேந்தர்களின்; ***பரவு நல் ஒழுக்கின்படி*** -போற்றத் தகுந்த நல்லொழுக்கத்தின் தன்மையை; ***பூண்டது*** - மேற்கொண்டதாகிய; ***சரயு என்பது*** - சரயு என்னும் பெயருடைய அந்த ஆறு; ***இவ் உரவுநீர் உலகத்து*** - உயிரினங்கள் யாவற்றுக்கும்; ***தாய் முலை அன்னது*** - பாலூட்டிப் பேணும் தாயின் மார்பகம் போன்றது.

இரவி குலத்திலே தோன்றிய வேந்தர்கள் எண்ணற்றவர்கள்; அத்துணைப் பேரும் உலகவர் போற்றும் ஒழுக்க நலம் வாய்ந்தவர்கள். வேந்தர்களின் ஆட்சியிலே ஒழுக்கம் எவ்வாறு இடையறாது அமைந்ததோ; அவ்வாறே சரயு நதியின் நீரோட்டமும் இடையறாதாய் அமைந்தது.

நினைந்து ஊட்டும் தாய் போல உயிர்க் குலத்தின் தேவை அறிந்து நீர் வழங்குவது சரயு என்பது கருத்து. தாய்ப் பாலுக்கு அமுதம் (அமிர்தம்) என்ற பெயர் வழங்குவதை இவண் நினைவு கூர்க. கம்பரின் இப்படிமத்துக்கு மூலம் 'புனிறு தீர் குழவிக்கு இலிற்று முலை போலச் சுரந்த காவிரி' (புறநா. 68) என்னும் தொடராகக் கருதலாம். சோழநாட்டை வளர்க்கும் தாயாகக் கொண்டு. காவிரியை 'வாழி அவன்தன் வளநாடு வளர்க்கும் தாயாகி' (சிலப் 7:27) என இளங்கோவடிகள் குறித்தது இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சொரிமுலையைத்
தாய்போல்
மள்ளர் வேனிலின் மணல்திடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ளநீர் இருமருங்கு கால்வழி மிதந்தேறிப்
பள்ள நீள்வயல் பருமடை உடைப்பது பாலி

(பொ.பு. - திருக்குறிப்புத். 22) என்ற வாக்கில் சேக்கிழார் இதே படிமத்தை விரித்து வருணித்திருப்பது ஒப்பிட்டுணரத்தக்கது.

உரவு நீர்;வலிய நீர்; வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய்க் கடலைக் குறித்தது. கடலின் வலிமையை 'உரவு' என்ற சொல் குறித்தது; உலாவும் நீர் (அலைகள்). பரவு நீர் என்றும் பொருள் கொள்வாருண்டு.

சரயு ஈர்த்து வரும் நறுமணப் பொருள்கள்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

24. **கொடிச்சியர் இடித்த சுண்ணம்.**
குங்குமம். கோட்டம். ஏலம்.
நடுக்குறு சந்தம். சிந்து
ரத்தொடு நரந்தம். நாகம்.
கடுக்கை. ஆர். வேங்கை. கோங்கு.
பச்சிலை. கண்டில் வெண்ணெய்
அடுக்கலின் அடுத்த தீந் தேன்.
அகிலொடு நாறும் அன்றே.

கொடிச்சியர் இடித்த சுண்ணம் - குறிஞ்சி நிலத்துப் பெண்கள் இடித்த மணப் பொடியினையும்; **குங்குமம். கோட்டம். ஏலம்** - குங்குமப்பூ. கோட்டம். ஏலக்காய்; **நடுக்குறு சந்தம்** - தன் குளிர்ச்சியால் உடலை நடுங்கச் செய்கின்ற சந்தனம்; **சிந்தூரத்தொடு. நரந்தம். நாகம்** - வெட்சிப் பூ. நரந்தம். புல். சுரபுன்னைப்; **கடுக்கை. ஆர் வேங்கை. கோங்கு** -கொன்றை. ஆத்தி. வேங்கை. கோங்கம்; **பச்சிலை. கண்டில் வெண்ணெய்** -பல்வகைப் பச்சிலைகள். கண்டில் வெண்ணெய் என்னும் பூண்டு; **அடுக்கலின் அடுத்த தீந்தேன்** - மலையில் கட்டப்பட்ட இனிய தேன்கூடு; **அகிலொடு -** அகில் -அகில் கட்டை ஆகியவற்றையும் இழுத்து வருவதால்; **நாறும்** -சரயுவின் வெள்ள நீர் மேற்குறித்த பொருள்களின் மணத்தைக் கொண்டு இயங்கும்.

'சரயுவின் வெள்ள நீர்' என்ற எழுவாய் வருவித்து உரைக்கப்பட்டது. அன்று. ஏ அசைகள்.

வெள்ளம்; சேனை

25. **எயினர் வாழ்சீறூர் அப்பு**
மாரியின் இரியல் போக்கி.
வயின் வயின். எயிற்றி
மாதர். வயிறு அலைத்து ஓட. ஒட்டி.
அயில்முகக் கணையும் வில்லும்
வாரிக்கொண்டு. அலைக்கும் நீரால்.
செயிர் தரும்கொற்ற மன்னர்
சேனையை மானும் அன்றே. 14

எயினர் வாழ் சீறூர் - (சிறிய ஊரில் வாழ்கின்ற வேடர்களை (மக்களை); **அப்பு மாரியின்** - அம்பு மழையால்; **இரியல் போக்கி** - ஓடச் செய்தும்; **வயின் வயின்** - எல்லா இடங்களிலும்; **எயிற்றி மாதர்** - வேடுவப் பெண்கள்; **வயிறு அலைத்து ஓட ஒட்டி** - வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு ஓடும்படி விரட்டியும்; **அயில்முகக் கணையும்** - கூர்மையான முனை கொண்ட அம்புகளையும்; **வில்லும்** - விற்களையும்; **வாரிக்கொண்டு** -வாரி வந்து; **அலைக்கும் நீரால்** - அலையச் செய்கின்ற தன்மையால்; **(சரயுவின் வெள்ளம்) செயிர் தரும் கொற்ற மன்னர்** - போர் செய்து வெற்றி பெற்ற உரிய மன்னர்களின்; **சேனையை மானும்** - படையைப் போன்றது. அப்பு மாரி; அம்பு மழை என்னும் போது அப்பு வலித்தல் விகாரம்; வெள்ளத்தைக் குறிக்கும்போது அப்பு: நீர் (வட சொல்). அப்பு மாரி; உருவகம். சிலேடை. செயிர் அறும் கொற்றம் என்னும் பாடம்; குற்றமற்ற வெற்றி என்று பொருள். அன்று. ஏ அசைகள்.

கண்ணன் : வெள்ளம்

26. **செறிநறுந் தயிரும். பாலும்.**
வெண்ணெயும். சேந்த நெய்யும்.
உறியொடு வாரி உண்டு.
குருந்தொடு மருதம் உந்தி.
மறிவிழி ஆயர் மாதர்
வனைதுகில் வாரும் நீரால்.
பொறிவரி அரவின் ஆடும்
புனிதனும் போலும் அன்றே.

செறி நறுந்தயிரும் - தொய்ந்து இறுகிய மணம் மிக்க தயிரையும்; **பாலும். வெண்ணெயும். சேந்த நெய்யும்** - பால். வெண்ணெய். சிவந்த நெய் ஆகியவற்றையும்; **உறியொடு வாரி உண்டு** - அவற்றைத் தாங்கியிருந்த உறிகளொடு கவர்ந்து உண்டு; **குருந்தொடு மருதம் உந்தி** - குருந்த மரத்தோடு மருத மரத்தையும் முறித்துத் தள்ளி; **மறி விழி ஆயர் மாதர்** - மானின் விழி போன்ற விழிகள் உடைய இடைக்குலப் பெண்கள்; **வனை துகில்** - உடுத்துகின்ற ஆடைகளை; **வாரும் நீரால்** - ஈர்க்கின்ற (தண்ணீரால்) தன்மையால்; **பொறி வரி அரவின் ஆடும்** - புள்ளிகளையு வரிகளையும் கொண்ட (காளியன்கன் என்ற) பாம்பின்மேல் ஆடிய; **புனிதனை மானும்** - தூய கண்ண பெருமானை (அந்த சரயு வெள்ளம்) ஒத்திருக்கும்.

செறி தயிர். நறுந்தயிர் எனப் பிரித்துக் கூட்டுக. செறி தயிர் - வினைத்தொகை; நறுந்தயிர் - பண்புத் தொகை. உறியிலிருந்து தனித்தனியாக எடுக்காமல் உறியோடு மொத்தமாகக் கவர்ந்த செயலை 'உறியொடு' என்ற சொல்லாட்சி குறித்தது. மறிவிழி மருளுதலைக் குறித்தது. வனை துகில்; வினைத்தொகை. வனைதல் அழகுற அணிதல். அரவின் ஆடியது -காளிங்க நர்த்தனக் கதை குறித்தது. 'இயல்பிலேயே' குற்றத்தின் நீங்கியவனாதலின் கண்ணனைப் புனிதன் என்றார்.

புராணச் செய்திகளைக் கற்பனை உத்தியாகக் கொள்வதை இக்காலத் திறனாய்வாளர் 'தொன்மம்' என்பர்.

யானை: வெள்ளம்

27. **கதவினை முட்டி. மள்ளர்**
கைஎடுத்து ஆர்ப்ப எய்தி.
நுதல்அணி ஓடை பொங்க.
நுகர்வரி வண்டு கிண்ட.
ததைமணி சிந்த உந்தி.
தறிஇறத் தடக்கை சாய்த்து.
மதமழை யானைஎன்ன. மருதம்
சென்று அடைந்தது அன்றே.

acharya.org

கதவினை முட்டி - *(சரயுவின் வெள்ளம் அங்குள்ள மதகுகளின்) கதவுகளை மோதி;* ***மள்ளர் கை எடுத்து ஆர்ப்ப எய்தி*** - *உழவர்கள் கைகளை உயர்த்தி (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரம் செய்யும்படி வந்து;* ***நுதல் அணி ஓடை பொங்க*** - *முன்னணியிலுள்ள ஓடைகள் பெருகுமாறு;* ***நுகர் வரி வண்டு கிண்ட*** - *(தேன்) உண்ணும் கோடுகளமைந்த (உடம்பினையுடைய) வண்டுகள் குடைய;* ***ததை மணி சிந்த உந்தி*** - *நெருங்கிய மணிகள் சிதறும்படி நீரைத் தள்ளிச் சென்று;* ***தறி இறத் தடக்கை சாய்த்து*** - *(இரு கரையிலும் நடப்பட்ட) பெரிய கழிகளை முறியும்படி அலைகளாகிய பெரிய கைகளால் சாய்த்து;* ***மத மழை யானை என்ன*** - *மத மழை பொழிகின்ற யானை போல;* ***மருதம் சென்று அடைந்தது*** - *மருத நிலத்தைச் சென்று சேர்ந்தது.*

சரயுவின் வெள்ளத்தின் செயல்கள் மதயானையின் செயல்களோடு பொருத்திக் கூறிய நயம் பாராட்டத்தக்கது. மதகின் கதவுகளை மோதுவது நீர் வெள்ளம்; பகைவர் மதிற் கதவுகளை மோதுவது மத யானை. வெள்ளப் பெருக்கைக் கண்டு உழவர் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்வர்; இக்கருத்தினைக் கூறும் கவித் தொடர் யானையைக் குறிக்கும்போது. தெருக்களில் நடமாடும் மக்களை எச்சரித்து விலகிப் போய்விடும்படி வீரர்கள் கை உயர்த்தி விலக்குதலைக் குறிக்கும். மள்ளர்: உழவர். வீரர். நுதல் அணி ஓடை: சரயுவின் முன்னுள்ள அழகிய நீரோடைகள் எனவும் யானையின் நெற்றியில் அணியப்படும் முகபடாஅம் எனவும் கொள்க. ஆற்றுப் பெருக்கில் கிடைக்கும் தேன் உண்ட வண்டுகள் மொய்ப்பது வெள்ளத்தில்; மதநீர் உண்ண வண்டுகள் மொய்ப்பது யானையிடத்தில் வண்டுகளின் உடலிலுள்ள கோடுகள் குறித்து வரி வண்டு என்றார்; வரி (இசை) பாடும் வண்டுகள் என்றும் கொள்ளலாம். அடித்து வரும் வெள்ளத்தில் மணிகளும் இருக்கும்; யானைக்கு மணி கட்டுவது வழக்கம். தறி: வெள்ளப்போக்கைக கட்டுப்படுத்த குதிரை மரங்கள் எனப்படும் தூண்கள்; யானை கட்டப்பட்டிருக்கும் கம்பம். தடக்கை; ஆற்றின் அலைகளாகிய பெரிய கைகள் எனவும் யானையின் பெரிய துதிக்கைகள் எனவும் காண்க. கவிச்சக்கரவர்த்தி சொல்லணியையும் கற்பனைக் களமான பொருளணியையும் சிலேடை வகையால் இணைத்த திறம் உணர்ந்து மகிழத் தக்கது.

'கொடிச்சியர்' எனத் தொடங்கும் பாடலில் குறிஞ்சி. அடுத்துப் பாலை. முல்லை ஆகிய பகுதிகளில் பாய்ந்த வெள்ளத்தை இப் பாடலில் மருதத்தைச் சேரச் செய்து வருணிக்கிறார். கம்பர். இனி. வரும் பாடலில் திணை மயக்கம் காணலாம். இருவினை: வெள்ளம்

28. முல்லையைக் குறிஞ்சி ஆக்கி.
மருதத்தை முல்லை ஆக்கி.
புல்லிய நெய்தல்தன்னைப் பெரு
அரு மருதம் ஆக்கி.
எல்லையில் பொருள்கள் எல்லாம்
இடை தடுமாறும் நீரால்.
செல்லுறு கதியின் செல்லும்வினை
என. சென்றது அன்றே.

முல்லையைக் குறிஞ்சி ஆக்கி - *முல்லை நிலத்தை குறிஞ்சி நிலமாக்கியும்;* **மருதத்தை முல்லை ஆக்கி** - *மருத நிலத்தை முல்லை நிலமாகச் செய்தும்;* **புல்லிய நெய்தல் தன்னை** - *புன்புலமாகிய நெய்தல் நிலத்தை;* **பொரு அரு மருதம் ஆக்கி** - *நிகரில்லாத மருத நிலமாகச் செய்தும்;* **எல்லை இல் பொருள்கள் எல்லாம்** - *(பல்வேறு நிலங்களின்) அளவற்ற பண்டங்களை யெல்லாம்;* **இடை தடுமாறும் நீரால்** - *தத்தம் இடத்தை விட்டு வேறு நிலத்துக்குக் கொண்டு செல்லும் தன்மையால்;* **செல்லுறு கதியில் செல்லும்** *-செலுத்தப்படுகின்ற போக்கிலே இழுத்துப் போகின்ற;* **வினை எனச் சென்றது** - *இரு வினைகள் போல (அந்த வெள்ளம்) சென்றது.*

ஒரு நிலத்தை வேறு நிலத்தின் இயல்புடையதாகச் செய்யவல்லது வெள்ளம்; அதுபோலவே. தேவர்களை மனிதர்களாக்கியும் மனிதரைத் தேவராக்கியும் இவ்வாறே நான்கு கதிப் பிறவிகளையும் நிலை தடுமறச் செய்யவல்லது வினையின் போக்கு.

உயிர்களை இங்குமங்குமாக ஏற்றி இறக்கும் விதியின் தன்மையைக் கங்கை காண் படலத்தில் '........நாவாய்.......' அமரர் வையத்து இங்கொடு அங்கு இழித்தி ஏற்றும் இருவினை என்னல் ஆன' (2348) எனக் கம்பர் குறிப்பிடுவார்.

ஆற்றின் வெள்ளப் போக்கிலேயே பொருள்கள் போகும்; (கதி -போக்கு) எதிர்த்துச் செல்லா. வினைப் பயன் இழுக்கும் போக்கிலேயே பல்வேறு உயிர்கள் போகும். இக்கருத்து மூலம் புறநானூற்றுப் பூங்குன்றனார் பாடல்.

வானம் தண்துளி தலைஇ ஆனாது.
கல்பொருது இரங்கும் மல்லற் பேரியாற்று
நீர்வழிப் படூஉம் புனைபோல். ஆருயிர்
முறைவழிப் படூஉம். ***(புறநா. 192***

இவ்வாறு கொள்ளாமல் செல்லுறு கதி என்பதற்கு தேவ கதி. மனித கதி. விலங்கு கதி. தாவர கதி என்று கொண்டு பொருள் கொள்ளலும் தக்கதே. (கதி: பிறவி வகை)

ஒரு நிலத்துப் பொருள்களை மறு நிலத்துக் கொண்டு சேர்த்து நிலத்து இயல்பை மாற்றுவதாகச் சரயு வெள்ளத்தை வருணித்தார். இது திணை மயக்கம். திணை என்னும் சொல் ஒழுகலாறு என்னும் பொருள் உடையது; உயிரினங்கள் தம் ஒழுக்கத்தின் போக்குக்கு ஏற்றபடியே வாழ்வின் போக்கினை; ஊழ் அமைதியினை: அடைகின்றன. சமய. தத்துவவாதிகளின் வினைக் கோட்பாட்டை வெள்ளத்து வருணனையிலே கவிச் சக்கரவர்த்தி எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் விளக்குகிறார். 'ஒரு செனனத்திலே பண்ணின வினை வேறொரு செனனத்திலே வந்து செனனங்களெல்லாம் தொடர்ந்து வருகிறது போல இருந்தது'; ஒரு பழைய உரை. (ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்புக் காண்க) ஆற்று வெள்ளம் இடையறாது ஒழுகுவது போலவே வினைப் போக்கும் இடையறாது என்ற நுட்பத்தை இப்பழைய உரை விளக்குகிறது. நெய்தல் தன்னை: நெய்தலை; 'தன்' என்பது சாரியை.

குலம்: வெள்ளம்.

29. **காத்த கால்மள்ளர் வெள்ளக்**
கலிப்பறை கறங்க. கைபோய்ச்
சேர்த்த நீர்த்திவலை. பொன்னும்
முத்தமும் திரையின் வீசி.
நீத்தம் ஆன்று. அலையஆகி
நிமிர்ந்து பார்கிழிய நீண்டு.
கோத்த கால்ஒன்றின் ஒன்று
குலம் எனப்பிரிந்தது அன்றே.

மன்னர் காத்த கால் - *உழவர்கள் காத்துநின்ற கால்வாயில்;* **வெள்ளக் *கலிப்பறை கறங்க*** - *வெள்ளம் வருவதைத் தெரிவிக்கும் கிணைப்பறை ஒலிக்க;* **கை போய்** - *ஒழுங்காகச் சென்று;* **சேர்த்த நீர்த்திவலை** - *திரண்ட நீர்த்திவலையும்;* **பொன்னும் முத்தும்** - *பொன்னும் முத்தும் ஆகியவைகளை;* **திரையின் வீசி** - *அலைகளால் வீசி எறிந்து;* **நீத்தம் அன்று** - *வெள்ளம் பெருகியும்;* **அலைய ஆகி நிமிர்ந்து** - *அலைகளால் உயர்ந்தும்;* **பார் கிழிய நீண்டு** - *நிலம் கிழியும்படி நீளச் சென்று;* **கோத்த கால் ஒன்றின் ஒன்று** - *முறையாகத் தொடர்கின்ற ஒரு கால்வாயிலிருந்து மற்றொரு கால்வாயாக;* **குலம் எனப் பிரிந்தது** - *குலம் பல கிளைகளாகப் பிரிவது போல் பிரிந்து சென்றது. சரயு வெள்ளம்.*

சரயு ஆறு பல வாய்க்கால்களாக அங்கங்கே பிரிந்து நீளப் பாய்ந்தது. ஒரே குலம் பல கிளைகளாகப் பிரிந்து நெடிது தொடர்ந்து வாழ்வது போன்றது. இது. கால்வாய் ஒன்று பலவாகப் பிரியினும் உள்ளுறை நீர் ஒன்றே; உயிர்க்குலம் பல கிளைகளாகப் பிரிந்தாலும் உயிர் ஒன்றே. இக் கருத்து அடுத்த பாடலின் கற்பனையாக விரிகிறது. குலம் ஒன்றில் அனேகம் பெயர் உற்பவித்தாற் போல ஆற்றில் கால்கள் பல பிரிந்தன' என்பது 'இராமாயணக் கருப்பொருள்' தரும் விளக்கம். (ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்புக் காண்க.)

சமயம்: வெள்ளம்

30. **கல்லிடைப் பிறந்து. போந்து.**
கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்.
'எல்லைஇல் மறைகளாலும் இயம்ப
அரும் பொருள்ஈது' என்னத்
தொல்லையில் ஒன்றேஆகி.
துறைதொறும். பரந்த சூழ்ச்சிப்
பல்பெரு சமயம் சொல்லும்
பொருளும்போல். பரந்து அன்றே.

கல்லிடைப் பிறந்த போந்து - இமய மலையில் தோன்றி அங்கிருந்து வந்து; **கடலிடைக் கலந்த நீத்தம்** -கடலிலே கலந்துவிட்ட சரயுவின் வெள்ளமானது; **'எல்லை இல் மறைகளாலும்** - அளவிட முடியாத வேதங்களாலும்; **இயம்ப அரும் பொருள் ஈது' என்ன** - சொல்லுதற்கரிய பரம்பொருள் (போன்றது) இவ்வெள்ளம்' என்று கூறுவதற்கு ஏற்றபடி; **தொல்லையில் ஒன்றே ஆகி** - ஆதிமுதலில் ஒன்றாகவே இருந்து; **துறைதொறும்** - ஏரி குளம் முதலிய வேவ்வேறு இடங்களிலெல்லாம்; **பரந்த** - விரிந்த; **சூழ்ச்சிப் பல்பெருஞ் சமயம்** - ஆராய்ச்சியுடைய பல்வேறு சமயவாதிகள்; **சொல்லும் பொருள்போல்** - விளக்கி உரைக்கின்ற பரம்பொருள் போல; **பரந்தது** - பரவியது.

பரம்பொருள் ஒன்று; அதுபோல வெள்ளநீரும் ஒன்றே. பல்வேறு சமய. தத்துவங்களின் கருத்துக்கு ஏற்பப் பரம்பொருளும் வெவ்வேறு நாம. ரூப பேதங்களாக விளகங்குகிறது; அதுபோலவே வெள்ளநீரும் ஏரி. குளம். கால்வாய் போன்ற பல இடங்களில் பல பெயர்களால் பரந்து செல்கிறது.

கல்: (இமய மலை; இமயத்தை 'வடபெருங்கல்' என்று குறுங்கோழியூர் கிழார் (புறநா.17) குறிப்பர். மதுரைக் காஞ்சி (70)யிலும் இவ்வாட்சி காணலாம்.

வேறுபாடு சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின்
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட்டல்லால்
மறுபடும் கருத்தில்லை; முடிவில் மோன
வாரிதியில் நதித்திரள் போல் வயங்கிற்றம்மா.
எனத் தாயுமானவரும் (கல்லாலின் :25 பொங்குபல
சமயமெனும் நதிக ளெல்லாம்
புகுந்துகலந் திடநிறைவாய்ப் பொங்கி ஓங்கும்
கங்கு கரை காணாத கடலே.

என இராமலிங்க வள்ளலாரும் (மகாதேவ மாலை 48) இதே கருத்தைப் பேணியிருத்தல் அறிந்து மகிழத்தக்கது. ஆற்று வெள்ளமும் கடல்பரப்பும் பொதுப் படிமங்களாக இப்பெருமக்களின் வாக்கிலே அமைவதை உணர்க. கம்பர்தம் சமய தத்துவங்களை உணர உதவும் பாடல்களில் இது மதிப்புமிக்க ஒரு பாடலாகும்.

உயிர். மெய்; வெள்ளம்

31. தாது உகு சோலைதோறும்.
சண்பகக் காடுதோறும்.

போது அவிழ் பொய்கைதோறும்.
புது மணல் - தடங்கள்தோறும்.
மாதவி வேலிப் பூக வனம்தொறும்.
வயல்கள்தோறும்.
ஓதிய உடம்புதோறும் உயிர்
என. உலாயது அன்றே.

தாது உகு சோலைதோறும் - மகரந்தத்தூள் சிந்துகின்ற சோலை தோறும்; **சண்பகக் காடுதோறும்** - சண்பக மரம் செறிந்த காடுகள் தோறும்; **போது அவிழ் பொய்கைதோறும்** - முற்றிய அரும்புகள் முருக்கு அவிழ்ந்து மலர்கின்ற பொய்கைதோறும்; **புதுமணல் தடங்கள் தோறும்** - புதுமணல் பரப்பையுடைய தடாகங்கள்தோறும்; **மாதவி வேலிப் பூக வனம்தொறும்** - குருக்கத்திக் கொடிபடர்ந்த வேலியையுடைய கமுகந் தோட்டந்தோறும்; **வயல்கள்தோறும்** - நெல்வயல்கள் தோறும் ஓதிய உடம்புதோறும் - உயிர் என - நான்கு கதிகளாக நூல்களால் ஓதப்பட்ட பல்வேறு உடம்புகள்தோறும் சென்று உலாவும் ஒரே உயிர்போல; **உலாவியது** - சரயுவின் வெள்ளம் பரவி உலாவிற்று.

சோலை முதலான பல்வேறு இடங்களிலும் ஒரே சரயுவின் நீர் உலாவியது. ஒரே ஆன்மா தான் பல உடல்களிலே உலவுகிறது என்ற தத்துவம் இங்கே கம்பரால் உவமையாகக் கொள்ளப்பட்டது. அயோத்தியா காண்டத்துக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில். 'வான் நின்று இழிந்து வரம்பு இகந்த மா பூதத்தின் வைப்பு எங்கும் ஊனும் உயிரும் உணர்வுபோல் உள்ளும் புறத்தும் உளன் என்ப' (1313) என்று பரம்பொருள் தத்துவத்தைக் கம்பர் விளக்குவார்; இங்கு அதனை இணைத்து உணரலாம்.

இப் படலத்தின் இறுதி மூன்று பாடல்களில் சமய. தத்துவக் கோட்பாடுகளை இயற்கைக் காட்சிகளுக்கு உவமையாக்கி விளக்கிய திறமும் காணாப்பொருளை உவமையாக்கும் திறமும் போற்றத் தக்கன.

நாட்டுப் படலம்

கோசல நாட்டின் வளத்தை / சிறப்பைக் கூறும் படலம் என விரியும். நாடு: நாட்டின் வளம் அல்லது சிறப்பு: இதனை ஆகுபெயர் என்பர்.

கோசலநாட்டு மக்களின் பொழுதுபோக்கு. உழவர்களின் உயர்ந்த வாழ்க்கை. செல்வப் பொலிவு. பெண்டிர் பெருமை. நல்லன கொண்டு அல்லன நீக்கி வாழும் மக்களின் பண்பு நலம். கலை வளர்ச்சி ஒழுக்க நெறி பேணும் ஆடவர் மற்றும் மகளிரால் அங்கு அறம் நிலைபெற்றிருத்தல் போன்ற பல செய்திகள் இப்படலத்தில் விவரிக்கப்படுகின்றன.

கோசலத்தின் வளம்

அறுசீர் விருத்தம்

32. வாங்க அரும்பாதம் நான்கும்
வகுத்த வான்மீகி அன்பான்.
தீம் கவி. செவிகள் ஆரத்
தேவரும் பருகச் செய்தான்;
ஆங்கு. அவன்புகழ்ந்த நாட்டை.
அன்பு எனும் நறவம் மாந்தி.
மூங்கையான் பேசலுற்றான் என்னை.
யான் மொழிய லுற்றேன்.

வாங்க அரும் பாதம் நான்கும் வகுத்த - எடுத்துவிடுவதற்கு அரிய நான்கு அடிகள் கொண்ட சுலோகங்களால் இராமாயணம் இயற்றிய; **வான்மீகி என்பான்** - வான்மீகி முனிவர் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற முனிவன்; **தேவரும் செவிகள் ஆரப்பருக** - தேவர்களும் தம் செவி வாயாகப் பருகும்படி; **தீம் கவி செய்தான்** - இனிய அமுத கவி பெய்தான்; **ஆங்கு அவன் புகழ்ந்த நாட்டை** - ஆதி காவியத்தில் அம்முனிவன் புகழ்ந்துரைத்த நாட்டை; **அன்பு எனும் நறவம் மாந்தி** - அன்பு என்னும் மதுவைப் பருகி; **மூங்கையான் பேசலுற்றான் என்ன** - ஊமையே பேசத் தொடங்கிவிட்டான் என்றாற் போல; **யான் மொழிய லுற்றேன்** - நான் பேசலானேன்.

வான்மீகி பாடிய சுலோகத்தில் எந்த வரியையும் எடுத்துவிட முடியாது என்பார் வாங்க அரும் பாதம் என்றார்; அத்துணைச் செறிவு மிக்கது வான்மீகியின் வாக்கு என்பது. பாதம்: (இங்கே) பாட்டின் அடிகள். வான்மீகிக்கு முன்னர் நான்கு அடி கொண்ட சுலோகம் இல்லை யாதலின் அவ்வாறு முதலில் கவி செய்தமையால் அவர் ஆதிகவி எனப்பட்டார் என்பர். என்பான்: எனப்பட்டவன்; செயப்பாட்டு வினை.

தேவரும் -உயர்வு சிறப்பும்மை. ‘பருக’ என்ற சொல்லாட்சிக்கு ஏற்பகச் ‘செவி வாயாக’ எனவும் தேவர்கள் பருகியதாகக் கவி கூறியதற்கு ஏற்பக் கவியமுதம் எனவும் உருவகப்படுத்தி உரை கூறப்பட்டது. வான்மீகத்தின் பயன் கூறுமிடத்துத் தேவரும் கேட்டு மகிழ்ந்ததாகக் குறிக்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறுவர். ஆதிகவியை நினைந்தபோது கம்பருக்கு அடக்க உணர்வு முகிழ்த்ததை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. அன்பெனும் நறவம் -உருவகம். கள் உண்டவன் சொல்போலப் போதை நிறைந்த கவிச் சொல் பிறந்ததை நாம் உணரலாம். கள்ளுக்குச் ‘சொல்விளம்பி’ என்று ஒரு பெயருண்டு. கவிஞரா பேசுகிறார்? இல்லை. உள்ளேயுள்ள அன்பெனும் நறவம் பேசுகிறது!

கோசல நாட்டு வளம் இப்பாடலில் பொதுவாக. பேசப்பட்டது; இனி. விளக்கமாகப் பேசும். அடுத்த பாடல்.

33. ***வரம்பு எலாம் முத்தம்; தத்தும்***
மடை எலாம் பணிலம்; மா நீர்க்
குரம்பு எலாம் செம் பொன்; மேதிக்
குழி எலாம் கழுநீர்க் கொள்ளை;
பரம்பு எலாம் பவளம்; சாலிப்
பரப்பு எலாம் அன்னம்; பாங்கர்க்
கரம்பு எலாம் செந் தேன்; சந்தக்
கா எலாம் களி வண்டு ஈட்டம்.

வரம்பு எலாம் முத்தம் -(வயல்) வரப்புகளிலெல்லம் முத்துக்கள்; **தத்தும் மடை எலாம் பணிலம்** - தண்ணீர் பாயும் மடைகளிலெல்லாம் சங்குகள்; **மாநீர்க் குரம்பு எலாம் செம்பொன்** - மிகுந்த நீர்ப் பெருக்குடைய செய்கரை களிலெல்லாம் செம்பொன்; **மேதிக் குழி எலாம் கழுநீர்க் கொள்ளை** - எருமைகள் படிகின்ற பள்ளங்களிலெல்லாம் செங்கழுநீர் மலர்கள்; **பரம்பு எலாம் பவளம்** - பரம் படித்த இடங்களி லெல்லாம் பவளங்கள்; **சாலிப் பரப்பு எலாம் அன்னம்** - நெற்பயிர் நிறைந்த பரப்புகளிலெல்லாம் அன்னங்கள்; **பாங்கர்** - அவற்றின் பக்கங்களில் இருக்கின்ற; **கரம்பு எலாம் செந்தேன்** - சாகுபடி செய்யப்படாத நிலங்களி லெல்லாம் செந்தேன்; **சந்தக் கா எலாம் களிவண்டு ஈட்டம்** - அழகிய சோலைகளிலெல் லாம் மதுவுண்டு மகிழும் வண்டுகளின் கூட்டம்; (ஆக இவ்வாறு வளங்கள் அங்கே பெருகியுள்ளன).

பலவகை வளங்களும் கோசல நாட்டில் கொழித்திருந்தன என்பது கருத்து. பயிர்த்தொழிலுக்கு ஏற்பப் பண்படுத்தாத கரம்பிலும் செந்தேன் பெருக்கு இருந்தது என்பதொன்றே கோசலத்தின் வளத்தைப் புலப்படுத்தப் போதுமானது. குரம்பு: செய்கரையாகிய அணை. சந்தம்: அழகு முதம் முதலான எழுவாய்களுக்கு உள்ளன என்பது பயனிலையாக உரைக்கப்பட்டது - எச்சப் பயனிலை. மருத வளம்

34. ***ஆறு பாய் அரவம். மள்ளர்***
ஆலை பாய் அமலை. ஆலைச்
சாறு பாய் ஓதை. வேலைச்
சாங்கின் வாய்ப் பொங்கும் ஓசை.
ஏறு பாய் தமரம். நீரில்
எருமை பாய் துழனி. இன்ன
மாறு மாறு ஆகி. தம்மில்
மயங்கும் - மா மருத வேலி.

மா மருத வேலி - *பெருமைக்குரிய (கோசல நாட்டின்) மருத நிலத்து எல்லைக்குள்;* ***ஆறு பாய் அரவம்*** - *ஆற்று நீர் பாய்வதால் எழும் ஓசையும்;* ***மள்ளர் ஆலை பாய் அமலை*** - *உழவர்கள் ஆலையாடுதலால் உண்டாகும் ஓசையும்;* ***ஆலைச் சாறு பாய் ஓசை*** - *அக் கரும்பாலைகளில் கருப்பஞ்சாறு பாய்வதால் எழுகின்ற ஓசையும்;* ***வேலைச் சங்கின் வாய்ப் பொங்கும் ஓசை*** - *நீர்க் கரைகளில் உள்ள சங்குகளிடமிருந்து பெருகும் ஓசையும்;* ***ஏறுபாய் தமரம்*** - *எருதுகள் தம்முள் மோதிப் பாயும்போது எழும் ஓசையும்;* ***நீரில் எருமை பாய் துழனி*** - *நீர்நிலைகளில் எருமைகள் பாய்வதால் உண்டாகும் ஓசையும்;* ***இன்ன*** - *ஆகிய இத்தகைய ஓசைகள்;* ***மாறு மாறு ஆகி*** - *வெவ்வேறாக அமைந்தனவாகி;* ***தம்மில் மயங்கும்*** - *தமக்குள் ஒன்றோடொன்று கலந்து ஒலிக்கும்.*

ஓரிடத்து எழும் ஓசை கொண்டு அவ்விடத்தின் இயல்பினை அறியலாகும். சங்கு கடலுக்கு உரியது; புதுவெள்ளப் பெருக்கில் எதிரேறி மருத நிலத்து வந்தது. தனித்தனியே பிறக்கும் ஓசைகள் பரவும்போது கலந்து ஒலிப்பதை 'மாறு மாறு ஆகித் தம்மில் மயங்கும்' என விளக்கினார். அரவம். அமலை. ஓதை. ஓசை. தமரம். துழனி; இவை ஒரு பொருட் சொற்கள். பொருட் பின்வருநிலையணி.

35. ***தண்டலை மயில்கள் ஆட.***
தாமரை விளக்கம் தாங்க.
கொண்டல்கள் முழவின் ஏங்க.
குவளை கண் விழித்து நோக்க.
தெண் திரை எழினி காட்ட. தேம்
பிழி மகர யாழின்
வண்டுகள் இனிது பாட. -
மருதம் வீற்றிருக்கும் மாதோ.

தண்டலை மயில்கள் ஆட - *சோலைகளிலே மயில்கள் ஆடவும்;* ***தாமரை விளக்கம் தாங்க*** - *தாமரை மலர்கள் விளக்குகளை ஏந்தி நிற்கவும்;* **கொண்டல்கள் *முழவின் ஏங்க*** - *மேகங்கள் மத்தளம் போல ஒலிக்கவும்;* **குவளை கண் விழித்து நோக்க** - *குவளைக் கொடிகளில் மலர்கள் கண்போல் விழித்துப் பார்க்கவும்;* **தெண் திரை எழினி காட்ட** - *நீர்நிலைகளின் அலைகள் திரைச்சீலை போலக் காட்டவும்;* **தேம் பிழி மகர யாழின்** - *தேனை ஒத்த மகர யாழ் இசை போல;* **வண்டுகள் இனிது பாட** - *வண்டுகள் இனிமையாகப் பாடவும்; (இவ்வாறு இசையும் கூத்தும் பொலிகின்ற அரங்கிலே)-* **மருதம் வீற்றிருக்கும்** - *மருத நாயகி வீறு தோன்ற அமர்ந்திருப்பது போன்றிருந்தது.*

உரையாசிரியர்கள் பிறரெல்லாம் மருத வேந்தன் என்றனர்; அது பொருத்தமே. எனினும். இயற்கையை அன்னை எனப் போற்றும் மரபினை ஓம்பி இங்கே மருதம் நாயகியாக உரைக்கப்பட்டது.''.......எதிரே கொலு வீற்றிருக்கும் அரசி மருதாயி நாச்சி இக்காட்சியைக் கண்டு களிக்கிறாள்'' என்பர் பேரா. அ. ச. ஞா. (கம்பன் கலை - பக்.4). ''இந்த இடத்தில் கவிஞன் கையாளும் உவமை. இயல்புக்கும் மரபுக்கும் ஒத்துக் கற்போர்க்கு இன்பம் பயப்பதாகும். கொண்டல் முழங்கின் மயில் ஆடும்; குவளை மலர்ந்திருக்கும் மாலைப் போதில் தாமரை குவிந்துவிடும். இந்த இயல்பு பிறழாமல் முறைப்படுத்தும் கவிஞன் திறன் துய்ப்பார்க்குச் சுவை ஊட்டுமன்றோ?'' (பக்.5)

தண்டலை; சோலை. குளிர்ந்த இடம் (தண் + தலை) என்ற பொருள் உடையதாய்ப் பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. குவளைக் கண் என்பது எதுகை நோக்கிக் குவளை கண் என நின்றதாகக் கொண்டு பொருள் கூறுதலும் உண்டு. யாழ்: யாழிசைக்கு ஆகுபெயர்.

36. ***தாமரைப் படுவ. வண்டும்***
தகை வரும் திருவும்; தண் தார்க்
காமுகர்ப் படுவ. மாதர்
கண்களும் காமன் அன்பும்;
மா முகில் படுவ. வாரிப்
பவளமும் வயங்கு முத்தும்;
நாமுதல் படுவ. மெய்யும்
நாம நூல் பொருளும் மன்னோ.

வண்டும் தகை வரும் திருவும் - *வண்டுகளும் அழகு வளர்கின்ற திருமகளும்;* **தாமரைப் படுவ** - *தாமரை மலர்களில் தகியிருப்பனவாம்;* **மாதர் கண்களும் காமன் அன்பும்** - *விலைமாதர் கண்களும் மன்மதன் அம்புகளும்;* **தாண்தார்க் காமுகப் படுவ** - *குளிர்ந்த மாலை அணிந்த காமுகர்களை தாக்குவனவாம்;* **வாரிப் பவளமும் வயங்கு முத்தும்** - *கடலில் விளையும் பவளமும் ஒளியால் விளங்குகின்ற முத்துகளும்;* **மாமுகில் படுவ** - *கார்மேகங்களில் தங்குவனவாம்;* **மெய்யும் நாம நூல் பொருளும்** - *உண்மையும் புகழ் வாய்ந்த நூல்கள் கூறும் பொருளும்: நா முதல் படுவ - கோசல நாட்டு மக்களின் நாவிலே தங்குவனவாம்.*

தாக்கப்பெறுவோர் காமுகராக கூறப்படுதலின் 'மாதர்' இங்கே விலைமாதர் எனப் பொருள்பட்டது. கடல் நீரைப் பருகிய மேகம் உடன் பவளங்களையும் முத்தையும் கொண்டன; மன்னுயிர்க்கு இன்றியமையா நீரைப் பொழிந்துவிட்டுப் பவளத்தையும் முத்தையும் தன்னிடத்து வைத்துக்கொண்டது. கோசல நாட்டு மக்கள் வாய்மையுடையவர். நண்ணூற் பொருளே நவில்வர் என்ற கருத்து மிகவும் பேணத்தக்கது. 'படுவ' - சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணியாக வந்தது.

37. **நீரிடை உறங்கும் சங்கம்;**
நிழலிடை உறங்கும் மேதி;
தாரிடை உறங்கும் வண்டு;
தாமரை உறங்கும் செய்யாள்;
தூரிடை உறங்கும் ஆமை;
துறையிடை உறங்கும் இப்பி;
போரிடை உறங்கும் அன்னம்;
பொழிலிடை உறங்கும் தோகை.

சங்கம் நீரிடை உறங்கும் - சங்குகள் தண்ணீரில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்; **மேதி நிழலிடை உறங்கும்** - எருமைகள் மர நிழலில் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்; **வண்டு தாரிடை உறங்கும்** - வண்டுகள் மலர் மாலைகளிலே உறங்கிக்கொண்டிருக்கும்; **செய்யாள் தாமரை உறங்கும்** - திருமகள் (பெயர்தலின்றித்) தாமரை மலரிலே உறங்குவாள்; **ஆமை தூறிடை உறங்கும்** - ஆமைகள் சேற்றிலே உறங்கும்; **இப்பி துறையிடை உறங்கும்;** முத்துச் சிப்பிகள் நீர்த் துறைகளிலே உறங்கும்; **அன்னம் போரிடடை உறங்கும்** - அன்னங்கள் நெற்போரிலே உறங்கிக் கிடக்கும்; **தோகை பொழிலிடை உறங்கும்** - மயில்கள் சோலைகளிலே உறங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

பிறர் இடையியீடின்றி நிம்மதியாக யாவும் தூங்குகின்றன. கவலை யின்றி. அச்சமின்றி. நிலை மாற்றமின்றித் தூங்குகின்றன. மலர் மாலை அணிந்தோர் நடமாடிக் கொண்டிருந்தாலும் அம் மாலைகளிலே வண்டுகள் உறங்குகின்றனவாம்; பலர் ஊடாடும் நீர்த் துறைகளிலே முத்துச் சிப்பிகள் உறங்குகின்றன - இவையெல்லாம் எவ்வகை இடையீடும் இல்லாமல் பெறுகின்ற நிம்மதியையும் அச்சமின்மையையும் குறித்தன. முன்பாட்டில் 'வண்டும் திருமகளும் தாமரைப் படுவ' என்றார்; தேன் நாடி. உண்டபின் வேறு இடம் நாடும் வண்டோடு திருவையும் இணைத்துச் சொன்னார். ஒரு கால் செல்வத்தின் பொதுத்தன்மை நோக்கி அவ்வாறு கம்பர் கூறியிருக்கலாம். கோசல நாடடில் திருமகள் நிரந்தரமாக; இடம் பெயர்தலின்றி செல்வம் தவறான வழியிலே பாயுமோ என்ற அச்சமின்றித் தூங்குகிறாள். 'திரு வீற்றிருந்த தீது தீர் நியமம்' என்று நக்கீரர் வருணித்த மாமதுரைக் கடைவீதி இங்கு நினைவில் எழும். உறங்கும் என ஒரே பொருளில் பன்முறை வந்தது சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி. 'தோகை' ஆகுபெயராய் மயிலைக் குறித்தது.

38. **படை உழ எழுந்த பொன்னும்.**
பனிலங்கள் உயிர்த்த முத்தும்.
இடறிய பரம்பில் காந்தும் இன
மணித்தொகையும். நெல்லின்
மிடை பசுங் கதிரும். மீனும்.
மென் தழைக் கரும்பும். வண்டும்
கடைசியர் முகமும். போதும். -
கண் மலர்ந்து ஒளிரும் மாதோ.

படை உழ எழந்த பொன்னும் - கலப்பைகள் உழுதததால் மேலே எழுந்த பொன்னும்; **பனிலங்கள் உயிர்த்த முத்தும்** - சங்குகள் ஈன்ற முத்துகளும்; **இடறிய பரம்பில்** - பரம்படித்த நிலங்களில்; **காந்தும்** - ஒளி வீசுகின்ற; **இன மணித் தொகையும்** - பல்வேறு இரத்தினத் தொகையும்; **நெல்லின் பசுங்கதிரும்** - நெல்லின் செறிந்த பசுங்கதிர்களும்; **மீனும்** - மீன்களும்; **மென் தழைக் கரும்பும்** - மென்மையான தாள்களையுடைய கரும்பும்; **வண்டும்** - வண்டுகளும்; **கடைசியர் முகமும்** - உழத்தியரின் முகங்களும் - **போதும்** - (தாமரை) மலரும்; **கண் மலர்ந்து ஒளிரும்** - கண் மலர்ந்து ஒளி வீசும்.

பொன் முதல் போது முடிய ஒன்பது பொருள்கள் கண் மலர்ந்து ஒளிரும் என்கிறார். கவிஞர். பொன். முத்து. மணித் திரள் ஆகியவை ஒளிக் கிரணங்கள் வீசுவதைக் கண் மலர்தல் என்றார். நெல் முற்றியதால் கதிரில் எழும் ஒளி கண்மலர்தலாயிற்று; அன்றி கதிர்தொறும் நெல்மணிகள் ஒளிர்ந்ததெனவும் கொள்ளலாம். மீனும் வண்டும் கண்போல் ஒளிர்தலுடையன. கரும்பு கண் மலர்ந்து ஒளிர்தலாவது கணுக்களுடன் விளங்குதல். போது கண்மலர்ந்து ஒளிர்தல் தேனொடு விளங்கி ஒளிர்வது என்பர். ‘கண் மலர்ந்து ஒளிரும்’ என்ற தொடர் இறுதியில் இருந்தாலும் பாடல் முழுவதையும் தொடர்புபடுத்தி விளக்குகிறது; கடைநிலைத் தீவகம். பலவற்றுக்கும் ஒப்புமை காட்டி இணைப்பதால் ஒப்புமைக் கூட்டணியாம்.

39. **தெள் விளிச் சிறியாழ்ப் பாணர்**
தேம் பிழி நறவம் மாந்தி.
வள் விளிக் கருவி பம்ப.
வயின் வயின் வழங்கு பாடல்.
வெள்ளி வெண் மாடத்து உம்பர்.
வெயில் விரி பசும் பொன் பள்ளி.
எள்ள அருங் கருங் கண் தோகை
இன் துயில் எழுப்பும் அன்றே.

தெள்விளிச் சிறியாழ்ப்பாணர் - தெளிந்த இசை கொண்ட சிறிய யாழையுடைய பாணர்கள்; ***தேம்பிழி நறவம் மாந்தி*** - இனிமையாய் வடிக்கப்பட்ட மதுவினைக் குடித்து; ***வள் விசிக் கருவி பம்ப*** - வாரால் இழுத்துக் கட்டப்பட்ட முழவுகள் ஒலிக்க; ***வயின் வயின் வழங்கு பாடல்*** - ஆங்காங்கே பாடப்படுகின்ற பாடல்கள்; ***வெள்ளி வென் மாடத்து உம்பர்*** - வெள்ளை வெளேரென ஒளிவீசும் மாடங்களின் மேல்; ***வெயில் விரி பசும்பொன் பள்ளி*** - ஒளி உமிழும் பசும்பொன்னாலன கட்டிலிலே (உறங்குகின்ற); ***எள்ள அருங்கருங்கண் தோகை*** - பழிப்பதற்கு அரிய கருமை நிறக் கண்களையுடைய மயில்போலும் மகளிரை; ***இன்துயில் எழுப்பும்*** - இனிய உறக்கத்தி லிருந்து எழுப்பும்.

'வயின் வயின் வழங்கு பாடல் துயில் எழுப்பும்' என வினை முடிபு கொள்க. பாணர்கள் பாடும் இசையால் துயில் நீங்குமளவு மென்மையும் வளமையும் உடையவராகச் செல்வ மங்கையர் கோசலத்தில் வாழ்ந்தனர். எள்ள அரும் என்பது யாப்பியல் வடிவில் அகரம் தொக்கு எள்ளரும் என நிற்கும்.

40. **ஆலைவாய்க் கரும்பின் தேனும்.**
அரி தலைப் பாளைத் தேனும்.
சோலை வீழ்க் கனியின் தேனும்.
தொடை இழி இறாலின் தேனும்.
மாலைவாய் உகுத்த தேனும். -
வரம்பு இகந்து ஓடி. வங்க
வேலைவாய் மடுப்ப - உண்டு.
மீன் எலாம் களிக்கும் மாதோ.

ஆலைவாய்க் கரும்பின் தேனும் - கரும்பாலைகளிலிருந்தும் பெருகும் தேன் போன்ற கருப்பஞ்சாறும்; ***அரிதலைப் பாளைத் தேனும்*** -கள் இறக்குவோர் அரிந்த பாளையிலிருந்து வடியும் கள்ளும் சோலைவீழ்க் கனியின் தேனும் - சோலைகளில் பழுத்த பழங்களின் சாறும்; ***தொடை இழி இறாலின் தேனும்*** -தொடுக்கப்பட்ட இடத்தினின்று வழிகின்ற தேனடைத் தேனும் - ***மாலை வாய் உகுத்த தேனும்*** - மலர் மாலைகளிலிருந்து வடியும் தேனும்; ***(ஆக இவையெல்லாம்); வரம்பு இகந்து ஓடி*** - எல்லை மீறிப் பெருகி ஓடி; வங்க வேலைவாய் மடுப்ப -கப்பல்கள் இயங்கும் கடலிலே போய்ச் சேர; ***மீன் எலாம் உண்டு களிக்கும்*** - (கடலிலே வந்து கலக்கின்ற அவற்றை) மீன்களெல்லாம் பருகிக் களிக்கும்.

41. **பண்கள் வாய் மிழற்றும் இன்**
சொல் கடைசியர் பரந்து நீண்ட
கண். கை. கால். முகம். வாய் ஒக்கும்
களை அலால் களை இலாமை.
உண் கள் வார் கடைவாய் மன்னர்.
களைகலாது உலாவி நிற்பர்;-
பெண்கள்பால் வைத்த நேயம்
பிழைப்பரோ. சிறியோர் பெற்றால்?

பண்கள் இன்சொல் - பண்கள் இசைந்தது போன்ற இனிய சொற்களை; **வாய் மிழற்றும் கடைசியர்** - வாயால் பேசுகின்ற உழத்தியரின்; **பரந்து நீண்ட கண்** - அகன்று நீண்ட கண்கள்; **கை. கால். முகம். வாய் ஒக்கும்** - கைகள். கால்கள். முகம். வாய் ஆலியவற்றை ஒத்திருக்கும்; **களை அலால்** - (குவளை. தாமரை. ஆம்பல் என்னும் மலர்களாகிய) களைகளைத் தவிர; **களை இலாமை** - வேறு களைகள் இல்லாமையால்; **உண்கள் வார் கடைவாய் மள்ளர்** - கள் ஒழுகும் கடைவாயை உடைய உழவர்கள்; **களைகலாது உலாவி நிற்பர்** - களைகளைக் களையமாட்டாமல் இங்குமங்குமாக உலாவிக் கொண்டிருப்பார்கள்; **பெண்கள்பால் வைத்த நேயம் சிறியோர் பெற்றால்** - பெண்களிடம் வைத்த இச்சையைக் கீழோர் பெற்றால்; **பிழைப்பரோ** - பிழைப்பார்களா (பிழைக்க மாட்டார் என்றபடி)

சுளைகளாக உள்ள மலர்களெல்லாம் தங்கள் நேயத்துக்கு உரிய உழவர் மகளிரின் உறுப்புகள் போன்று இருத்தலால். அவற்றைக் களையமாட்டாமல் உழவர்களின் அறிவு தடுமாறினர் என்பது கருத்து. கண்ணுக்குக் குவளை; கை கால் முகங்களுக்குத் தாமரை; வாய்க்கு ஆம்பல் என்று பொருத்தி உணர்க. ‘அற்ப அறிவுடையவர்கள் காமவயப்பட்டால் பிழைக்கமாட்டார்கள் என்பது இறுதி வரியால் உணர்த்தப் படுகின்ற நெறியாகும். வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. (சிறப்புப் பொருளை வருணித்து அதன் பெறுபொருளாகஒரு பொதுப்பொருளை விளக்குவது இவ்வணியின் தன்மை).

கடமையை மறக்கச் செய்யும் காம வயப்பட்ட கீழோர் பிழையார் என்பதைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி மேலே சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் விளக்குவார் (3141. 3142). இந்திரன் முதலோர் தகுதிப் பாடுடைய நேயம் பெற்றுப் பொலிவதைச் சுட்டும் சூர்ப்பணகை வாக்காக. நன்மை அவர்க்கு இலை உனக்கே’ என்றும் ‘எங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி’ என்றும் கூறுகிறாள். இலக்கியத் திறனாய்வரங்கில் ‘நன்மை அவர்க்கு. இலை உனக்கு’ எனவும் ‘எப்படித் தான் அவளை வைத்து வாழப் போகிறாயோ’ எனவும் எதிரொலிப் பொருள் தருவன இந்தத் தொடர்கள். பெண்கள்பால் வைத்த நேயம் சிறியோர் பெற்றால் வாழார் என்ற இப் பாடலின் குறிப்பினைச் சூர்ப்பணகை வாயிலாகக் கவிச் சக்கரவர்த்தி உணர்த்தும் குறிப்பினோடு ஒப்பிட்டு உணர்தல் தக்கது. பெண்களிடம் அன்பு கொண்டால். தவிர்க்க வேண்டிய காலத்திலும். அதைத் தவிர்க்க மாட்டார்கள்’ என்ற கருத்துக்கு ஏற்பப் பொருள் கொள்ளவும் இடமுண்டு

42. ***புதுப்புனல் குடையும் மாதர்***
பூவொடு நாவி பூத்த
கதுப்பு உறு வெறியே நாறும்.
கருங் கடல் தரங்கம்; என்றால்.
மதுப் பொதி மழலைச் செவ் வாய். வாள் -
கடைக் கண்ணின் மைந்தர்
விதுப்பு உற நோக்கும். அன்னார்
மிகுதியை விளம்பலாமோ?

கருங்கடல் தரங்கம் *- கரிய நிறத்தை உடைய கடலின் அலைகள்;* ***புதுப்புனல் குடையும் மாதர்*** *- ஆற்றில் புதுவெள்ளத்தில் நீராடும் மகளிரின்;* ***பூவொடு நாவி பூத்த கதுப்பு*** *- மலர்களும் கஸ்தூரிக் கலவையும் கமழ்கின்ற கூந்தலின்;* ***உறு வெளியே நாறும்*** *- மிகுந்த மணமே கமழும் (என்றால்) மைந்தர் விதுப்பு உற - ஆண்கள் விருப்பம் கொள்ள;* ***வாள் கடைக் கண்ணின் நோக்கும்*** *-வாள் போன்ற கடைக் கண்களால் (காதல் எழப்) பார்க்கின்ற;* ***மதுப் பொதி மழலைச் செவ்வாய்*** *- தேன் போன்ற குதலை மொழி பேசும் சிவந்த வாயைக் கொண்ட;* ***அன்னார் மிகுதியை விளம்பல் ஆமோ*** *- அந்தப் பெண்களின் எண்ணிக்கை மிகுதியைக் கூற இயலுமோ? (பெண்கள் எண்ணிக்கை மிகுதியாதலின் கூற இயலாது)*

கடல் ஆகிய பெருநீர்ப் பரப்பு சேர்ந்த ஆற்று நீர்ப் பெருக்கால் மலர் மணமும் கத்தூரி மணமுமே மணக்க வேண்டுமெனின் எண்ணில்லாத மகளிர் ஆற்றில் நீராடியிருக்கவேண்டும். இவ்வாறு உய்த்துணர வைத்தலால் இதனை அனுமான அணி என்பர்.

குரும்பைவெம் முலையார் ஆடக் கூந்தலின் நறவம்
தோய்ந்த
இரும்புலன் ஆறுபாய எறிதிரை சுருட்டும் தெண்ணீர்க்
கருங்கடல் புலவு நீங்கி நறுமணம் கமழு மென்றால்.
முருந்து உறழ் மூரலார்தம் மிகுதியை மொழிய லாமோ?

என்ற நைடதப் பாடலில் கம்பர் எதிரொலிப்பதை உணரலாம் (நைடதம் - நாடு. 11)

வெறியே *- ஏகாரம் தேற்றம்;* ***கடைக்கண் (கண்ணின்கடை)*** *- முன் பின்னாகத் தொக்கது விளம்பலாமோ - ஓகாரம் எதிர்மறை.*

43. வென் தளக் கலவைச் சேறும்.
குங்கும விரை மென் சாந்தும்.
குண்டலக் கோல மைந்தர் குடைந்த.
நீர்க் கொள்ளை. சாற்றின்.
தண்டலைப் பரப்பும். சாலி
வேலியும் தழீஇய வைப்பும்.
வண்டல் இட்டு ஓடு மண்ணும் -
மதுகரம் மொய்க்கும் மாதோ.

வெண்தளக் கலைச் சேறும் - பச்சைக் கற்பூரம் கலந்த சாந்தும்; **குங்கும விரை மென் சாந்தும்** - குங்குமப் பூ முதலியன கலந்த சந்தனமும் பூசிய; **குண்டலக் கோல மைந்தர்** - குண்டலம் அணிந்த அழகிய ஆண்கள்; **குடைந்த நீர்க் கொள்ளை** - முழுகி நீராடிய அந்த வெள்ளப் பெருக்கை; **சாற்றின்** - சொல்லுவதாயின்; **தண்டலைப் பரப்பும்** - சோலைப் பரப்புகளிலும்; **சாலி வேலியும்** - நெற்பயிர் விளையும் வயல்களிலும்; **தழீஇய வைப்பும்** - அவற்றைச் சார்ந்துள்ள நிலப் பகுதிகளிலும்; **வண்டல் இட்டு ஓடும் மண்ணும்** - வண்டல் படியும்படி (நீர்) ஓடும் ஏனைய மண் பகுதிகளிலும்; **மது கரம் மொய்க்கும்** - வண்டுகள் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கும். ஆடவர் பூசிய நறுமணக் குழம்பும் சாந்தும் கொண்ட எங்கணும் பரவியிருப்பதால். மணத்தின் வழியே சென்று தேன் நாடும் வண்டுகள் பல இடங்களிலும் மொய்த்துக் கிடந்தன. அவை மணம் நுகர்ந்தனவேயன்றித் தேன் காணவில்லை. வெண்டாளம்: பச்சைக் கருப்பூரம் தழீஇய -சொல்லின் அளபெடை.

44. சேல் உண்ட ஒண் கணாரின்
திரிகின்ற செங் கால் அன்னம்.
மால் உண்ட நளினப் பள்ளி.
வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை.
கால் உண்ட சேற்று மேதி
கன்றுஉள்ளிக் கனைப்பச் சோர்ந்த
பால் உண்டு. துயில. பச்சைத்
தேரை தாலாட்டும் - பண்ணை.

பண்ணை - வயல்களில்; **சேல் உண்ட ஒண் க(ண்)ணாரின்** - மீன் போன்ற கண்களை உடைய பெண்களைப் போல; **திரிகின்ற செங்கால் அன்னம்** - திரிகின்ற சிவந்த கால்களை உடைய அன்னங்கள்; **மால் உண்ட நளினப் பள்ளி** - பெருமையுடைய தாமரை மலர்களாகிய படுக்கையில்; **வளர்த்திய மழலைப் பிள்ளை** - கிடத்திய இளங்குஞ்சுகள்; **கால் உண்ட சேற்று மேதி** - காலில் ஒட்டிய சேறுடைய எருமைகள்; **கன்று உள்ளிக் கனைப்ப** - (ஊரகத்து உள்ள) தம் கன்றுகளை நினைத்துக் கனைத்திருப்பதால்; **சோர்ந்த பால் உண்டு** - தானே சொரியும் பாலை அருந்தி; **துயில** - உறங்க; **பச்சைத் தேரை தாலாட்டும்** - பச்சை நிறத் தேரைகள் தம் ஒலியால் தாலாட்டுப் பாடும்.

அன் நடையே பொதுவாக மகளிர் நடைக்கு உவமை கூறப்படும்; இங்கே எதிர்நிலை உவமையாக மகளிர் போல் நடை பயிலும் அன்னம் என வந்தது. அன்னம் தன் குஞ்சைத் தாமரை மலர்ப் படுக்கையிலே கிடத்துகிறது. அன்னக்குஞ்சு பால் அருந்துத் துயில்கிறது. அதற்குக் கிடைத்த பால் எருமை மடியில் இயல்பாகச் சுரந்தது; சுரந்தமைக்குக் காரணம் தன் கன்றை எருமை நினைந்தது. கசிந்த மேதி கனைத்தது; கனைத்த ஒலி காரணமாகப் பால் சுரந்தது. பால் அருந்தி அன்னக் குஞ்சு துயிலத் தேரை தாலாட்டுப் பாடுகிறது! இதைப் போல நளினமான கற்பனை. முன்னே (35) ஓர் இசையரங்கு: இங்கே ஒரு தாலாட்டு; நளினம்: தாமரை. கோசல நாட்டில் எருமை கூடக் கனிந்து கசிந்து வாழ்கிறது!

பாடல் கற்பனை 'தென்னந்தமிழின்' என்று தொடங்கும் பாடலுக்கு மூலமாய் அமைகிறது.

45. குயில் இனம் வதுவை செய்ய.
கொம்பிடைக் குனிக்கும் மஞ்ஞை
அயில் விழி மகளிர் ஆடும்
பயில் சிறை அரச அன்னம் பல்
மலர்ப் பள்ளிநின்றும்
துயில் எழ. தும்பி காலைச்
செவ்வழி முரல்வ - சோலை.

சோலை - சோலைகளில் உள்ள; **குயில் இனம் வதுவை செய்ய** - சேவலும் பெடையுமான குயில்கள் மணம் புணர; **கொம்பிடைக் குனிக்கும் மஞ்ஞை** - மரக் கிளைகளுக்கிடையே ஆடுகின்ற மயில்கள்; **அயில் விழி மகளிர் ஆடும்** - வேல் போன்ற கண்களையுடைய பெண்கள் ஆடுகின்ற; **அரங்கினுக்கு அழகு செய்ய** - நடன ஆடரங்கத்தை விட அழகை உண்டாக்க; **பயில் சிறை அன்னம்** - நெருக்கமான சிறகுகளை உடைய அன்னப் பறவைகள்; **பல் மலர்ப் பள்ளி நின்றும்** - பல தாமரை மலர்களாகிய படுக்கையி லிருந்தும் துயில் எழ- தூக்கம் கலைந்து எழுவதற்காக; **தும்பி** - வண்டும் காலைச் செவ்வழி பாடும் - காலை நேரத்தில் செவ்வழிப் பண்ணைப் பாடும்.

குயில்கள் மகிழ்ச்சியாக உள்ளன; மயில்கள் ஆடுகின்றன; அன்னங்கள் மட்டும் தூங்குகின்றன. அவற்றை எழுப்புவதற்காக வண்டுகள் பாடுகின்றன. நல்ல எண்ணம்தான்; ஆனால் காலை நேரத்தில் பூபளப் பண் பாட வேண்டும்; வண்டுகளோ மாலை நேரத்துக்கு உரிய செவ்வழிப் பண்ணை இசைக்கின்றன; தேன் உண்ட மயக்கத்தால் மாலைப் பண்ணினைக் காலை வேலையில் பாடுகின்றன. 'வள்ளல் நள்ளி வழங்கிய கொடையின் வளத்தால் திளைத்த பாணர்கள் மாலையில் மருதப் பண்ணும் காலையில் செவ்வழிப் பண்ணும் பாடி. இசை மரபை மறந்துவிட்டனர்' என்று வன்பரணர் (புறநா.) பாடிய பாடற் செய்தி இங்கே கம்பருக்குக் கை கொடுத்திருக்கக் கூடும்.

மக்கள் பொழுதுபோக்கு

46. **பொருந்திய மகளிரோடு வதுவையில்**
பொருந்து வாரும்.
பருந்தொடுன் நிழல் சென்றன்ன
இயல் இசைப் பயன் துய்ப்பாரும்.
மருந்தினும் இனிய கேள்வி
செவி உற மாந்துவாரும்.
விருந்தினர் முகம் கண்டு. அன்ன
விழா அணி விரும்புவாரும்.

பொருந்திய மகளிரோடு - எல்லா வகைப் பொருத்தங்களும் உள்ள பெண்களுடன்; **வதுவையில் பொருந்துவாரும்** - மணவினையில் பொருந்தியிருப்பவர்களும்; **பருந்தொடு நிழல் சென்றஅன்ன** - பருந்தோடு அதன் நிழலும் தொடர்ந்து செல்வது போல; **இயல் இசைப் பயன் துய்ப்பாரும்** - இயல் இசைத்த இசைப்பாடலை அனுபவிப்பவர்களும்; **மருந்தினும் இனிய** - அமுதத்தை விட இனிமை மிக்க; **கேள்வி செவி உற மாந்துவாரும்** - கேட்டறியும் நூலறிவினைச் செவியிற் பொருந்த உண்டு அனுபவிப்பவர்களும்; **விருந்தினர் முகம் கண்டு** - விருந்தினரின் முகத்தைப் பார்த்து; **அன்ன விழா அணி விரும்புவாரும்** - உண்ணும் சோறு வழங்கும் விழாவின் சிறப்பை விரும்புவாரும்

இச் செய்யுளோடு வாக்கியம் முற்றுப் பெறவில்லை; மேலும் தொடர்கிறது (49 முடிய). இப்படி வரும் செய்யுளைக் குளகச் செய்யுள் என்பர். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உரிய பொருத்தங்கள் பத்து என்று தொல்காப்பியம் குறிப்பிடுகின்றது. (தொல். பொருள் -பொருளியல் 25)

பிறப்பே. குடிமை. ஆண்மை. ஆண்டொடு.
உருவு. நிறுத்த காம வாயில்.
நிறையே. அருளே. உணர்வொடு. திரு என
முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே

என்பது தொல்காப்பிய விதி. இவ்வாறு கொள்ளாமல் தினம். கணம். மகேந்திரம். ஸ்திரீ தீர்க்கம். யோனி. ராசி. ராசியதிபதி. வசியம். ரச்சு. வேதை எனச் சோதிட நூலார் கூறுவனவற்றைக் கொள்வாரும் உளர். பருந்தும் நிழலும் போலப் பாட்டும் (சாகித்தியம்) இசையும் (சங்கீதம்) பொருந்திச் செல்ல வேண்டும்; இலக்கணம் (இயல்) அமைந்த இசையை நுகர்வோர் அவ்விசையொடு கலந்து அனுபவிப்பதற்குப் பருந்தும் நிழலும் உவமையாகக் கொள்ளலும் பொருத்தமே. மருந்து: அமிர்தம். 'கற்றில னாயினும் கேட்க' என்றும் 'கற்றலிற் கேட்டலே நன்று' என்றும் கேள்விச் செல்வம் சிறப்பிக்கப்படுதலின் 'இனிய கேள்வி' என்றார்.

47. **கருப்புறு மனமும். கண்ணில்**
சிவப்புறு சூட்டும் காட்டி.
உறுப்புறு படையின் தாக்கி;
உறு பகை இன்றிச் சீறி.
வெறுப்பு இல. களிப்பின் வெம் போர்
மதுகைய. வீர வாழ்க்கை
மறுப்பட ஆவி பேணா வாரணம்
பொருத்துவாரும்;

கறுப்புறு மனமும் - சினம் மிகுந்த மனமும்; **கண்ணில் சிவப்புறு சூட்டும்** - கண்களைவிடச் சிவந்த கொண்டையையும்; **காட்டிப்** - புலப்படுத்தி; **உறுப்புறு படையின் தாக்கி** - காலில் கட்டிய கத்தியினால் எதிர்க்கும் சேவலைத் தாக்கி; **உறு பகை இன்றிச் சீறி** - தமக்குள் முன்பகை இல்லாமலே சினம் காட்டி; **வெறுப்பு இல** - போர் செய்வதில் வெறுப்பு இல்லாதவனாய்; **வீர வாழ்க்கை மறுப்பட** - வீர வாழ்க்கைக்கு மாசு உண்டாகுமாயின்; **ஆவி பேணா** - உயிரையும் பெரிதாகப் போற்றாத; **வாரணம்** - சேவல்களை; **பொருத்துவாரும்** - போரிடும்படிச் செய்பவர்களும்.....

கறுப்பு: சினம். 'கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்' என்பது தொல்காப்பியம். (தொல். சொல். உரி. 74). சூடு: சேவல் கொண்டை உறுப்பு: இங்கே கால்களாகிய உறுப்பு. உறுப்புறு படை என்பதற்குக் கால்களும் மூக்கும் ஆகிய உறுப்புகள் என்றும் கொள்ளலாம். 'காலாயுதம்' என்றே சேவலுக்கு ஒரு பெயருண்டு.

48. **எருமை நாகு ஈன்ற செங் கண்**
ஏற்றையோடு ஏற்றை. 'சீற்றத்து
உரும் இவை' என்னத் தாக்கி.
ஊழுற நெருக்கி. ஒன்றாய்
விரி இருல் இரண்டு
கூறாய் வெகுண்டன; அதனை நோக்கி.
அரி இனம் குஞ்சி ஆர்ப்ப.
மஞ்சுகிற ஆர்க்கின்றாரும்;

எருமை நாகு ஈன்ற - பெண் எருமைகள் பெற்ற; **செங்கண் ஏற்றையோடு ஏற்றை** - சிவந்த கண்களை உடைய கடாவோடு மற்றொரு கடா; ***'சீற்றத்து உரும் இவை' என்னத் தாக்கி*** - 'கோபம் கொண்ட இடிகள் இவை' என்று சொல்லும்படியாக மோதி; ***ஊழுற நெருக்கி*** - முறையாக நெருங்கி; ***ஒன்றாய் வீரி இருள்*** - எங்கணும் ஒரே பொருளாய் விரிந்திருக்கின்ற இருட்பிழம்பு; ***இரண்டு கூறாய்*** - இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிந்து நின்று; ***வெகுண்டன*** - ஒன்றோடு ஒன்று கோபம் கொண்டு பொருதன; ***அதனை நோக்கி*** - அந்தப் போரைக் கண்டு; ***குஞ்சி அரி இனம் ஆர்ப்ப*** - தலை முடியில் அணிந்த மலர்களில் இருந்த வண்டுகளின் கூட்டம் (கலைந்து) ஆரவாரம் செய்யும்படியாக; ***மஞ்சு உற ஆர்க்கின்றாரும்*** - தமது குரல் மேகமண்டலம் வரை செல்லும்படி ஆரவாரம் செய்பவர்களும்....

எங்கும் பரவியுள்ள ஒரே பிழம்பு இரண்டு கூறாகப் பிரிந்து தம்முள் மோதுவது போல எருமைக் கடாக்கள் காணப்படுகின்றன. ஒரே நிறம். ஒரே தரம்; உருவம் மட்டுமே இரண்டு. அவை மோதிப் பொருவதைப் பார்த்து வீரர்கள் மகிழ்ந்து ஆர்ப்பரிக்கின்றனர். எருமையில் பெண் நாகு என வழங்கும். 'எருமையும் மரையும் பெற்றமும் நாகே' (தொல் பொருள். மரபு 63). எருமை நாகு; இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. ஈற்றை என்பதில் ஐகாரம் சாரியை.

49. **முள் ளரை முளரி வெள்ளி**
முளை இற. முத்தும் பொன்னும்
தள்ளுற. மணிகள் சிந்த.
சஞ்சலம் புலம்ப. சாலில்
துள்ளி மீன் துடிப்ப. ஆமை தலை
புடை கரிப்ப. தூம்பின்
உள் வரால் ஒளிப்ப.
மள்ளர் உழு பகடு உரப்புவாரும்;

முள்ளரை முளரி - முள் கொண்ட தண்டினை யுடைய தாமரையின்; **வெள்ளி முளை இற** - வெண்மையான முனை ஒடியவும்; **முத்தும் பொன்னும் தள்ளுற** - நிலத்தி லிருந்து முத்தும் பொன்னும் ஒதுக்கித் தள்ளப்படவும்; **மணிகள் சிந்த** - பல வகை மணிகள் சிந்தவும்; **சலஞ்சலம் புலம்ப** - சலஞ்சலம் என்ற சங்கு புலம்பவும்; **சாலில் மீன் துள்ளித் துடிப்ப** - கொழுமுனையில் புரளும் மண் திரளில் மீன்கள் துள்ளித் துடிக்கவும்; **ஆமை தலை புடை சுரிப்ப** - ஆமைகள் தலையையும் கால்களையும் ஓட்டுக்குள் சுருக்கிக் கொள்ளவும்; **தூம்பின் உள் வரால் ஒளிப்ப** - மதகுகளினுள் வரால் மீன்கள் ஒளிந்து கொள்ளவும்; **உழு பகடு மள்ளர் உரப்புவாரும்** - உழுகின்ற எருதுகளை ஓட்டி அதட்டுகின்ற உழவர்களும் (அந்நாட்டில் உள்ளனர்).

acharya.org

தாமரைத் தண்டில் முள் உண்டென்பதை 'முள்ளரைத் தாமரை முகிழ் விரி நாட்போது' (சிறுபாண். 183) என்னும் நத்தத்தனார் வாக்காலும் 'முள்ளை உடைத்தாகிய தண்டினையுடைய வெண்டாமரையினது அரும்பு விரிந்த நாட்காலத்திற் பூ' என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உரையாலும் உணரலாம். வெள்ளி: வெள்ளை நிறம். சலஞ்சலம்: சங்கில் ஒரு வகை. புடை: பக்கம்: இங்கே ஆகுபெயராய் ஆமையின் பக்கங்களில் உள்ள கால்களைக் குறித்தது. 'பொருத்துவாரும்' (46) முதலாக 'உரப்பு வாரும்' (49) முடிய உள்ள உம்மைச் சொற்களோடு 'உள்ளனர்' என்ற முற்றை வருவித்து முடிக்க.

கடல் வாணிகம்

50.** **முறை அறிந்து. அவாவை நீக்கி.
முனிவுழி முனிந்து வெஃகும்
இறை அறிந்து. உயிர்க்கு நல்கும். இசை
கெழு வேந்தன் காக்கப்
பொறை தவிர்த்து உயிர்க்கும் தெய்வப்
பூதலம்தன்னில். பொன்னின்
நிறை பரம் சொரிந்து. வங்கம். நெடு
முதுகு ஆற்றும். நெய்தல்.

***முறை அறிந்து** - ஆளும் முறையை அறிந்து; **அவாவை நீக்கி** - ஆசையை அகற்றி; **முனிவுழி முனிந்து** - கோபிக வேண்டிய போதில் கோபித்து; **வெஃகும் இறை அறிந்து** - தான் விரும்பும் வரியின் அளவை அறிந்து; **உயிர்க்கு நல்கும்** - தன் குடிகளுக்கு இரங்கும்; **இசைகெழு வேந்தன் காக்க** - புகழ் அமைந்த மன்னன் பாதுகாப்பதால்; **பொறை தவிர்த்து** - (பாவமாகிய) சுமை நீங்கப் பெற்று; **உயிர்க்கும் தெய்வப் பூதலம்தன்னில்** - (அமைதியாகிய) இளைப்பாறுகின்ற தய்வத் தன்மை வாய்ந்த நிலம் போலே; **பொன்னின் நிறை பரம் நெய்தல் சொரிந்து** - பொன்னாகிய நிறைந்த பாரத்தை நெய்தல் நிலத்திலே இறக்கிவிட்டு; **வங்கம் நெடுமுதுகு ஆற்றும்** - கப்பல்கள் நீண்ட முதுகுகளை ஆற்றிக் கொள்ளும்.*

மன்னன் முறை அறிந்து உயிர்க்கு நல்குவோனாக அமைந்து பொறுப்பை ஏற்றிருப்பதால் நிலமகள் தன் சுமை இறக்கி நிம்மதிப் பெருமூச்சு விடுகிறாள். கப்பல்கள் ஏற்றிவந்த சுமையை நெய்தக் நிலத்தில் இறக்கிவிட்டு நெடுமுதுகு ஆற்றுகின்றன. உவமையணி. முறை; அரச நெறி. இறை; ஆறில் ஒரு பங்கு வரி; பழங்கால வழக்கு இது. பரம் -பாரம் என்பதம் குறுக்கல் விகாரம்.

உழவர் வாழ்க்கை

51. எறிதரும் அரியின் சும்மை
எடுத்து வான் இட்ட போர்கள்
குறிகளும் போற்றிக் கொள்வார்;
கொன்ற நெல் குவைகள் செய்வார்;
வறியவர்க்கு உதவி. மிக்க.
விருந்து உண மனையின் உய்ப்பார்.
நெறிகளும் புதைய. பண்டி நிறைத்து.
மண் நெளிய ஊர்வார்.

எறிதரும் அரியின் சும்மை -வாளால் அரியப்பட்ட நெல்லரிகளாகிய சுமைகளை; ***எடுத்து*** - சுமந்து சென்று; ***வான் இட்ட போர்கள்*** - வானம் அளாவிடக் குவித்த போர்களில்; ***குறிகளும் போற்றிக் கொள்வார்*** - அடையாளம் இட்டுப் பாதுகாத்துக் கொள்வார்கள்; ***கொன்ற நெல்*** - கதிரடித்து உதிர்த்த நெல்லை; ***குவைகள் செய்வார்*** - குவித்து வைப்பார்கள்; ***வறியவர்க்கு உதவி*** - (களத்துமேட்டுக்கு வரும்) ஏழைகளுக்கு நெல்லை உதவி; ***மிக்க*** - மீதியான தானியங்களை; ***விருந்து உண மனையின் உய்ப்பார்*** - (தம்மோடு கலந்து) விருந்தினர் உண்பதற்காக வீடுகளில் கொண்டு சேர்ப்பாராய்; ***நெறிகளும் புதைய*** - போகும் வழிகள் புதையும்படியாக; ***பண்டி நிறைந்து*** - வண்டிகளில் நிறைத்து; ***மண் நெளிய ஊர்வார்*** - நிலமே நெளியும்படியாகச் சுமை ஏற்றி (வண்டிகளை)ச் செலுத்துவார்கள்.

சுமை என்பதன் விரித்தல் விகாரம் சும்மை. இரவு நேரத்தில் நெற்கதிர்களை எவரும் எடுத்துவிட முடியாமல் நெற்போர்களில் அடையாளம் இடுவது வழக்கம். சாணமும் மண்ணும் கலந்து போர்கள் மீது அடையாளம் இடுவர். 'குறிகளும் போத்தின் கொள்வார்' என்பது கம்பன் கழகப் பதிப்பில் காணும் பாடம்; அதற்குக் 'குறிப்பின் வழியே செல்லும் கடாக்களை மிதக்கச் செய்து நெல் கொள்வார்' என்பது பொருள். 'குறிகொளும்' என்று கொண்டால்தான் அப்பொருள் பொருந்தும். வறியவர்க்கு உதவிய பின்னும் நெறிகள் புதையுமளவுக்கும் நிலம் நெளியுமளவுக்கும் வண்டிகளில் சுமை மிகுதியாயிருந்தது என்று சொன்னதால். கண்டு முதலின் மிகுதி குறிக்கப்பட்டது..

52. கதிர் படு வயலின் உள்ள. கடி கமழ்
புனலின் உள்ள.
முதிர் பயன் மரத்தின் உள்ள.
முதிரைகள் புறவின் உள்ள.
படுபதி கொடியின் உள்ள.
படி வளர் குழியின் உள்ள.-
மதுவளம் மலரில் கொள்ளும்
வண்டு என- மள்ளர். கொள்வார்.

acharya.org

கதிர்படு வயலின் உள்ள *- கதிர்களில் விளையும் வயல்களில் உள்ள நெல் முதலியவைகளையும்;* ***கடி கமழ் புனலின் உள்ள*** *- மணம் வீசு நீரில் உள்ள தாமரை மலர் முதலியவைகளையும்;* ***முதிர் பயன் மரத்தில் உள்ள*** *- முதிர்ந்த பயன் தரத்தக்க மரங்களில் உள்ள காய். கனி முதலியவைகளையும் முதிரைகள் புறவின் உள்ள - முல்லை நிலத்து விளையும் பருப்பு முதலியவைகளையும்;* ***பதிபடு கொடியின் உள்ள*** *- (நிலத்தில்) பதிக்கப்பட்டுள்ள கொடிகளில் விளையும் மலர். கனி முதலியவைகளையும்;* ***படி வளர் குழியின் உள்ள*** *- நிலத்தில் உண்டான குழிகளில் விளையும் கிழங்கு முதலியவைகளையும்;* ***மதுவளம் மலரில் கொள்ளும் வண்டு என*** *-தேனாகிய வளத்தைப் பல வகைப்பட்ட மலர்களிலிருந்து சேகரிக்கும் வண்டுகள் போல;* ***கொள்வார்*** *- உழவர்கள் பலவகை விளைச்சல் வளத்தைக் கொள்வார்கள். வண்டுகள் பல்வகை மலர்களிலும் தேன் கொள்வது போல உழவர்கள் வயல் முதலான பல இடங்களிலும் விளைகின்ற நெல் முதலிய பல வளங்களையும் எடுத்துக் கொள்வார் என்பது கருத்து. 'உள்ள' என வருவன அனைத்தும் வினையாலணையும் பெயர்கள். புறவு: முல்லை நிலம்.*

53. முந்து முக் கனியின். நானா முதிரையின்.
முழுத்த நெய்யின்.
செந் தயிர்க் கண்டம். கண்டம்.
இடை இடை செறிந்த சோற்றின்.
தம் தம் இல் இருந்து. தாமும்.
விருந்தொடும். தமரினோடும்.
அந்தணர் அமுத உண்டி
அயிலுறும் அமலைந்து எங்கும்.

எங்கும் *-அந்த நாட்டில் எல்லா இடங்களிலும்;* ***முந்து முக்கனியின்*** *- கனிகளில் முதன்மையாக எண்ணப்படுகின்ற வாழை. பலா. மா ஆகிய முப்பழங்களுடனும்;* ***நானா முதிரையின்*** *- பல் வகைப்பட்ட பருப்புகளுடனும்;* ***முழுத்த நெய்யின்*** *- பரிமாறப்பட்ட பொருள்கள் முழுகும்படி வார்த்த நெய்யுடனும்;* ***செந்தயிர்க் கண்டம்*** *- செந்நிறமுள்ள தயிர்க் கட்டிகளுடனும்;* ***கண்டம் இடை இடை செறிந்த சோற்றின்*** *- கண்ட சருக்கரை இடையிடையே செறிந்துள்ள சோற்றுடனும்;* ***தம் தம் இல் இருந்து*** *- தங்கள் தங்கள் வீட்டில் இருந்து;* ***விருந்தொடும் தமரினோடும் தாமும்*** *- விருந்தினருடனும் உறவினருடனும் கலந்து தாங்களும்;* ***அந்தணர் அமுத உண்டி*** *- தேவர்களுக்கு உரிய அமுதம் போன்ற உணவினை;* ***அயிலும் அமலைத்து*** *- உண்ணுகின்ற ஆரவாரம் உடையது (அந்தக் கோசலம்)*

'மூட நெய் பெய்து' என்ற கோதையார் ஆட்சி கருதத் தக்கது. சிவப்பு நிறம் வரும் வரையில் காய்ச்சிய பாலில் பிரையிட்டது செந்தயிர். 'தாமும் விருந்தொடும் தமரினோடும்' என்ற செய்யுள் தொடர் இல்லறத்தார் முறைமை நோக்கி 'விருந்தொடும் தமரினோடும் தாமும்' என நிரல் மாற்றி உரை கொள்ளப்பட்டது. அந்தணர் இங்கே தேவர். 'தம் இல் இருந்து தமது பாத்து' உண்ணுதலும். தென்புலத்தார் தெய்வம். விருந்து ஒக்கல். தான்' என்று அமைதலுமாகிய திருக்குறள் நெறியினை நினைவூட்டுவது இப்பாடல்.

கோசல நாட்டுச் செல்வப் பொலிவு

கலி விருத்தம்

54. **பருவ மங்கையர் பங்கய வாள் முகத்து**
உருவ உண் கணை. 'ஒண் பெடை ஆம்' எனக்
கருதி. அன்பொடு காமுற்று. வைகலும்.
மருத வேலியின் வைகின. வண்டுஅரோ.

__வண்டு__ - (ஆண்) வண்டுகள்; __பருவ மங்கையர்__ - இளம் பெண்களின்; பங்கய வாள் முகத்து - தாமரை போன்ற ஒளிகொண்ட முகத்தில் உள்ள; __உருவ உண்கணை__ - அழகுடையனவும் மை இடப்பட்டனவுமாகிய கண்களை; __ஒண் பெடை ஆம் எனக் கருதி__ - ஒளி கொண்ட பெண் வண்டுகள் என்று நினைத்து; __அன்பொடு காமுற்று__ - அன்போடு விரும்பி; __கைகலும்__ - நாளெல்லாம்; மருத வேலியின் வைகின - மருத நிலத்திலே தங்கின.

வண்டுகளைப் பெண்களின் கண்களுக்கு உவமை கூறுதல் மரபு; அந்த இலக்கிய மரபை அடிப்படையாகக் கொண்டது இக் கற்பனை. பெண்களின் கண்கள் என்பது தெரியாமல் பெண் வண்டுகள் எனக் கருதி ஆண் வண்டுகள் நாளெல்லாம் காத்திருப்பதற்குக் காரணம் தக்க செவ்வி/தருணம் வாய்க்க வேண்டும் என்பதே. இலவு காத்த கிளி போல ஏமாறப் போவது தெரியாமல் மயங்கின. இது மயக்க அணி.

கணை + கண்ணை: தொகுத்தல் விகாரம்

55. **வேளை வென்ற முகத்தியர் வெம் முலை.**
ஆளை. நின்று முனிந்திடும். அங்கு ஓர் பால்;
பாளை தந்த மதுப்பருகி. பரு
வாளை நின்று மதர்க்கும் மருங்கு எலாம்.

அங்கு ஓர் பால் - அந்த மருத நிலத்தின் ஒரு பக்கத்தில்; **வேளை வென்ற முகத்தியர்** - மன்மதனையும் வெற்றி கொண்ட முகத்தை உடைய (உழவர் குலப்) பெண்களின்; **வெம் முலை** - விருப்பத்தைக் கிளரச் செய்யும் மார்பகங்கள்: **ஆளை நின்று முனிந்திடும்** - ஆண்களை எதிர்த்து நின்று பணியச் செய்யும்; **மருங்கு எலாம்** - பக்கங்களிலெல்லாம்; **பாளை தந்த மதுப் பருகி** - பாளைகளிலிருந்து வடியும் மதுவைக் குடித்து; **பரு வாளை நின்று மதர்க்கும்** - பெரிய வாளை மீன்கள் விறைப்புடன் செருக்கும்.

மகளிர் மார்பகம் நின்று முனிந்த காட்சியொடு வாளை நின்று மதர்த்திடும் காட்சியைப் பிணைத்து நோக்க வேண்டும்; 'நின்று' என்ற சொல்லை ஈரிடத்தும் பெய்து இக்குறிப்பினைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி தருகிறார். காம மயக்கந் தந்த மதர்ப்பிலே மைந்தர் நிற்பதை வாளை மீனிடத்துக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறார் கவிஞர். இரண்டு காட்சிகளையும் உதிரிகளாக நினையாமல். இணைந்த காட்சிகளாகப் பார்ப்பதில்தான் மருதக் காட்சி செறிவுறுகிறது. கவிதைக்கும் கற்பனைக்கும் குறிப்பிற் சுட்டலே உயிர்நாடி என்பதை உணர்க. ஒரு பால் காட்சி மருங்கெலாம் மதர்ப்பாக விரிகிறது. மதர்த்தல்: களிப்பால் செருக்குதல்.

'வேளை வென்ற முகத்தியர்' -காம விருப்பத்தைத் தருவதில் மன்மதனையும் வென்றவர் என்பது கருத்து. வேள்: கருவேளாகிய மன்மதன்; மற்றவன் செவ்வேள். 'ஆள்' மருத நிலத்து வேலை செய்யும் ஆண்கள்' காமன் நேர் வயங்கு முகத்தியர்' என்ற வில்லி பாரதத் தொடர் (வி.ப -14ஆம் போர் 26) காம விருப்பம் எழச் செய்வதில் மன்மதனும் மகளிர் முகமும் சமமாவதை உணர்த்துகிறது. பாளை தேன் சொரிவதை முன்னும் (40) குறித்தார். 'பழனவாளை பாளை உண்டென' (பரி 7:34) என்ற பழம்பாடலிலும் இக்காட்சி காணலாம்.

வேளையும் என்ற உயர்வுச் சிறப்பும்மை தொக்கது. வெம்மை வேண்டல (விருப்பம்) என்பது தொல்காப்பியம் (தொல். சொல். உரி. 36). 'நின்று மதர்க்கும்' என்பதை மதர்த்து நிற்கும்' என முன் பின்னாக வைத்து விகுதி பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள் கூறினாரும் உளர்

56. **ஈர நீர் படிந்து. இந் நிலத்தே சில**
கார்கள் என்ன. வரும். கரு மேதிகள்;
ஊரில் நின்ற கன்று உள்ளிட. மென் முலை
தாரை கொள்ள. தழைப்பன சாலியே.

ஈர நீர் படிந்து - குளிர்ந்த நீரிலே மூழ்கி எழுந்து; **இந் நிலத்தே** - (வானத்தில் அல்லாது) இந்த நிலத்திலே; **சில கார்கள் என்ன** - சில மேகங்களைப் போல; **கரு மேதிகள் வரும்** - கருமை நிறமுள்ள எருமைகள் நடமாடும்; **ஊரில் நின்ற** - ஊரிலே தங்கிவிட்ட; **கன்று உள்ளி** - கன்றை நினைப்பதாலே; **மென் முலை தாரை கொள்ள** - மென்மையான மடியிலிருந்து பால் தாரை சொரிவதால்; **சாலி தழைப்பன** - (அந்தப் பாலால்) செந்நெற் பயிர்கள் தழைக்கின்றன.

acharya.org

வானத்திலே கரு மேகம்; நிலத்திலே கரு மேதி -மேய வரும்போது ஊரில் விட்டுவந்த கன்றை நினைத்த மாத்திரத்திலே பால் சொரிய. அந்தப் பால் வெள்ளமெனப் பாய்ந்து. செந்நெற் பயிர் தழைத்தனவாம். வீறுகோளணி என்பர். மேல் 44ஆம் பாடலிலும் கன்றை நினைத்து எருமை பால் சொரியும் செய்தி வந்தது.

57. முட்டு இல் அட்டில். முழங்குகிற வாக்கிய
நெட்டுலைக் கழுநீர் நெடு நீத்தம்தான்.
பட்ட மென் கமுகு ஓங்கு படப்பை போய்.
நட்ட செந் நெலின் நாறு வளர்க்குமே.

முடு இல் அட்டில் *- (வேண்டும் பொருள்களில்) குறைவு இல்லாத சமையல் அறையில்;* ***முழங்குற வாகிய*** *- ஒலித்தல் பெருகும்படி கீழே வடிக்கப்பட்ட;* ***நெட்டுலைக் கழுநீர்*** *- பெரிய உலையில் வைப்பதற்கு முன் (அரிசி) கழவிய நீரின்;* ***நெடு நீத்தம்தான்*** *- மிக்க வெள்ளமானது;* ***பட்டம் மென் கமுகு*** *- நீரோடைக் கரையில் உள்ள பாக்கு மரங்கள்;* ***ஓங்கு படப்பை போய்*** *- உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள சோலை வழியே சென்று;* ***நட்ட செந்நெலின் நாறு வளர்க்கும்*** *- வயலில் நடப்பட்டுள்ள செந்நெல் நாற்றுகளை வளர்க்கும்.*

சமையலுக்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களும் நிறைந்திருத்தலின் 'முட்டு இல் அட்டில்' என்றார். அரிசி கழுவிக் கொட்டிய நீர். கமுகுத் தோட்டம் வழியே பய்ந்து வயலில் நடப்பட்ட நெல் நாற்றுகளை வளர்க்கும் என்பதால். சமைக்கும் உணவின் மிகுதியையும் உண்போர் மிகுதியையும் உணர்த்தினார்.

பட்டம்: நீரோடை. கமுகு: பாக்கு மரம். முழங்கு(தல்) - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

58. சூட்டுடைத் துணை தூ நிற வாரணம்
தாள்-துணைக் குடைய. தலை சால் மணி
மேட்டு இமைப்பன; 'மின்மினி ஆம்' எனக்
கூட்டின் உய்க்கும. குரீஇயின் குழாம்அரோ.

சூட்டு உடைத் துணை *- உச்சிக் கொண்டை உடையதும் துணையானதுமான;* ***தூநிற வாரணம்*** *- தூய நிறத்தையுடைய சேவல்கள்;* ***தாள் துணைக்குடைய*** *- தம் கால்களால் (குப்பைகளைக்) குடைவதால்;* ***தகை சால் மணி*** *- தகுதி மிக்க மாணிக்கங்கள்;* ***மேட்டு இமைப்பன*** *- (அந்தக் குப்பை) மேடுகளில் ஒளிரும்;* ***குரீஇயின் குழாம்*** *- குருவிக் கூட்டம்;* ***'மின்மினி ஆம்' என*** *- (அந்த மணிகளை) மின்மினிப் பூச்சிகள் என்று நினைத்து;* ***கூட்டின் உய்க்கும்*** *- தம் கூடுகளில் கொண்டு போய் வைக்கும்.*

கோழிகள் குப்பையைக் கிளறும்போது அக் குப்பைமேட்டில் ஒளிர்கின்ற மணிகளை மின்மினிப் பூச்சி எனத் தவறாக எண்ணி. அவற்றை ஒளி தருவதற்காகக் குருவிகள் தம் கூட்டில் கொண்டு சேர்க்கின்றனவாம். மயக்கத்தால் நிகழ்வதைக் கற்பித்துச் சொல்வதால் இது மயக்க அணியாம்.

இதே கற்பனைக் காட்சியைக் கம்பரே பின்னரும் தருகிறார்: "எரியும் மின்மினி மணி விளக்கின் இன்துணைக் குரீஇயினம் பெடையொடு துயில்வ" *(4234)*

'உடைய' என்ற சொல் அகரம் குறைந்து 'உடை' என நின்றது.

59. **தோயும் வெண் தயிர் மத்து ஒலி துள்ளவும்.**
ஆய வெள் வளை வாய்விட்டு அரற்றவும்.
தேயும் நுண் இடை சென்று வணங்கவும்.
ஆயர் மங்கையர் அங்கை வருந்துவார்.

தோயும் வெண் தயிர் - தோய்ந்துள்ள வெண்மையான தயிரைக் (கடைகின்ற); **மத்து ஒலி துள்ளவும்** - மத்தின் ஓசை விட்டுவிட்டு ஒலிக்கவும்; **ஆய வெள்வளை** - (தம் கைகளில் அணிந்துள்ள) நுட்பமான வேலைப்பாடுடைய வெண்ணிறச் சங்கு வளையல்கள்; **வாய் விட்டு அரற்றவும்** - வாய்திறந்து கத்துவதுபோல ஒலிக்கவும்; **தேயும் நுண் இடை** - மெலிந்த சிறிய இடை; **சென்று வணங்கவும்** - முன்புறமாக வளையவும்; **ஆய மங்கையர்** - இடைக்குல மகளிர்; **அங்கை வருந்துவர்** - அழகிய கைகள் வருந்தும்படி கடைவார்கள்.

வெண்டயிர் - கடைதலுக்கும் செந்தயிர் உண்டலுக்கும் உரியன.

துள்ளுதல்: விட்டுவிட்டு ஒலித்தல். ஆய் வளை: நுட்பமான வேலைப்பாடு கொண்ட வளையல்கள்: 'ஒய்தல் ஆய்தல் நிகழ்த்தல் சாஅய் ஆவயின நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்' என்பது தொல்காப்பியம். (தொல். சொல். உரி. 32)

தன்மை நவிற்சியணி

60. **தினைச் சிலம்புவ. தீம் சொல் இளங் கிளி;**
நனைச் சிலம்புவ. நாகு இள வண்டு; பூம்
புனல் சிலம்புவ. புள் இனம்; வள்ளியோர்
மனைச் சிலம்புவ. மங்கல வள்ளையே.

தீம் சொல் இளங்கிளி - இனிய சொற்களைப் பேசும் இளங்கிளிகள்; **தினைச் சிலம்புவ** - தினைப் புனங்களிலே ஒலிப்பன; **நாகு இள வண்டு** - இளமையான வண்டுகள்; **நனைச் சிலம்புவ** - மலர் அரும்புகளில் ஒலிப்பன; **புள் இனம்** - பறவைகளின் கூட்டம்; **பூம் புனல் சிலம்புவ** - நீர் நிலைகளில் ஒலிப்பன; **வள்ளியோர் மனை** - கொடையாளர் இல்லங்களில்; **மங்கல வள்ளை சிலம்புவ** - மங்கலமான உலக்கைப் பாடல்கள் ஒலிப்பன.

தினைப்புனங்களில் கிளிப்பாட்டு: மலர் அரும்புகளில் வண்டின் பாட்டு: நீர்நிலைகளில் பறவைப் பாட்டு; வள்ளல்களின் இல்லங்களில் உலக்கைப் பாட்டு; ஆக. எங்கணும் இசைமயம். நனை: இளம் அரும்பு. நாகு -இளமை; ஒரு பொருட் பன்மொழி. மகளிர் நறுமணப் பொடி முதலியன இடிக்கும் போது தம் தலைவனைச் சிறப்பித்துப் பாடும் பாட்டு வள்ளைப் (உலக்கை) பாட்டு.

‘புனைச் சிலம்புவ’ என்றொரு பாடமும் உண்டு.

எதுகை நோக்கில் இப்பாடம் சிறப்புடையது. புனை எனினும் நீர் என்பதே பொருள். (பெருங். 4:7.75)

சிலம்புவ......சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி.

நானில வளமை

61. **குற்ற பாகு கொழிப்பன - கோள் நெறி**
கற்றிலாத கருங் கன் நுளைச்சியர்
முற்றில் ஆர முகந்து. தம் முன்றிலில்.
சிற்றில் கோலிச் சிதறிய முத்தமே.

கோள் நெறி கற்றில்லாத - ஆடவரின் இதயம் கவர்ந்து கொள்ளும் வழியைக் கற்றறியாத; **கருங்கண் நுளைச்சியர்** - கருமை நிறமான கண்களை உடைய நெய்தல் நிலத்துப் பெண்கள்; **குற்ற பாகு கொழிப்பன** - தறிக்கப்பட்ட பாக்கிலிருந்து கொழித்து நீக்கப்படுபவை; **முற்றில் ஆர முகந்து** - சிறிய முறங்களில் வாரி வந்து; **தம் முன்றிலில் சிற்றில் கோலி** - தம் வீட்டின் முற்றத்தில் சிறு வீடு கட்டி; **சிதறிய முத்தமே** - சிந்துகின்ற முத்தங்களே யாகும்.

முற்றத்தில் முத்துக்களைக் கொண்டு பேதைப் பருவத்து சிறுமியர் சிற்றில் அமைக்கின்றன. பின்னர் குற்றிய பாக்குகளைச் சிறு முறத்தால் நிறைய வாரிக் கொழிக்கின்றனர். கொழிக்கும் போது நீக்கப் படுவன எவை? சிற்றில் அமைக்க உதவிய முத்துகளே கொழித்து நீக்கப்படுகின்றன.

நெய்தல் நிலத்து முத்தையும் மருத நிலத்துப் பாக்கையும் மயங்க (கலந்திட)ச் செய்து இப்பாடலின் கற்பனை இயங்குவதால் திணை மயக்கம்.

பாகு: இடைக்குறை. கோள் -முதனிலை நீண்ட தொழிற் பெயர்.

acharya.org

62. துருவை மென் பிணை ஈன்ற துளக்கு இலா
வரி மருப்பு இணை வன் தலை ஏற்றை வான்
உரும் இடித்தெனத் தாக்குறும் ஒல் ஒலி
வெருவி. மால் வரைச் சூல் மழை மின்னுமே.

துருவை மென் பிணை - செம்மறி இனத்தின் மென்மையான பெண் ஆடு; **ஈன்ற** - பெற்ற; **துளக்கு இலா** - அச்சம் காரணமான அசைதல் இல்லாதனவும்; **வரி மருப்பு இணை** - வரிகள் அமைந்த இரு கொம்புகளை உடையனவும்; **வன் தலை ஏற்றை** - வலிய தலைகளையும் உடைய கடாக்கள்; **வான் உரும் இடித்தென** - மேகத்தில் உள்ள இடி இடித்ததைப் போல; **தாக்குறும் ஒல் ஒலி வெருவி** - ஒன்றை ஒன்று முட்டுதலால் எழும் ஒல்லென்ற ஒலி கேட்டு அஞ்சி; **மால் வரைச் சூல் மழை** - பெரிய மலையில் படிந்துள்ளதும் சூல் கொண்டதுமான மேகம்; **மின்னும்** - மின்னலிடும்.

செம்மறிக் கடாக்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மோதித் தாக்க. அதனால் எழும் ஒலி கேட்டு அஞ்சிய மேகங்கள் மின்னும் என்பது கருத்து. மென்மை கொண்ட பெண் செம்மறியிடத்துப் பிறந்த கடாக்கள் ஆண்மையால் வன்மை பெற்றிருப்பதை நோக்குக. துருவை: செம்மறியாடு முல்லை (செம்மறி) குறிஞ்சி (மலை முகட்டு முகில்) மயங்கிய திணை மயக்கம். துளக்கு. தாக்கு -முதனிலைத் தொழிற் பெயர்கள் இல்லாத. இல்லா. இலா; ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். ஏற்றை என்பதில் ஐகாரம் சாரியை இடித்தென -இடித்தால் என; 'ஒல்': ஒலிக் குறிப்பிடைச் சொல்.

63. கன்றுடைப் பிடி நீக்கிக் களிற்றினம்
வன் தொடர்ப் படுக்கும். வன வாரி சூழ்
குன்றுடைக் குல மள்ளர் குழூஉக் குரல்.
இன் துணை களி அன்னம் இரிக்குமே.

கன்றுடைப் பிடி நீக்கி - கன்றுடைய பெண் யானைகளை நீக்கிவிட்டு; **களிற்றினம் வன் தொடர்ப் படுக்கும்** -ஆண் யானைகளை வலிய சங்கிலிகளால் கட்டுகின்ற; **வன வாரி சூழ்** - காட்டிலே யானைகளை அகப்படுத்தும் இடங்களைச் சூழ்ந்த; **குன்றுடைக் குல மள்ளர்** - மலையை வாழும் இடமாகக் கொண்ட நல்ல வீரர்களின்; **குழூஉக் குரல்** - கூட்டம் எழுப்பும் ஆரவாரம்; **இன் துணைக் களி அன்னம்** - இனிய துணையாகிய பெண் அன்னங்களுடன் மகிழ்ந்திருக்கும் ஆண் அன்னங்களை; **இரிக்கும்** - (அச்சத்தால் நிலை கெட்டு) ஓடச் செய்யும்.

பிடிகளையும் கன்றுகளையும் விடுத்துக் களிறுகளை மள்ளர்கள் சங்கிலியால் பிணிக்கும்போது எழும் ஆரவார ஓசையால் களித்திருக்கும் அன்னம் அச்சத்தால் நிலை கெட்டு ஓடும் என்பது கருத்து. குறிஞ்சியும் (களிறுகள்) மருதமும் (அன்னம்) மயங்கிய திணை மயக்கம். தொடர்: சங்கிலி. வாரி: யாயைப் பிடிக்க வெட்டப்படும் குழி.

64. வள்ளி கொள்பவர் கொள்வன. மா மணி;
துள்ளி கொள்வன. துங்கிய மாங்கனி;
புள்ளி கெள்வன. பொன் விரி புன்னைகள்;
பள்ளி கொள்வன. பங்கயத்து அன்னமே.

வள்ளி கொள்பவர் - வள்ளிக் கிழங்கை அகழ்ந்து எடுப்பவர்கள்; ***கொள்வன மாமணி*** - பெறுவது உயர்ந்த மணிகளாகும்; ***தூங்கிய மாங்கனி*** - கிளைகளில் தொங்கும் மாம்பழங்கள்; ***து(ள்)ளி கொள்வன*** - தேன் துளிகளைக் கொண்டிருக்கும்; ***பொன்விரி புன்னைகள்*** - பொன் நிற மகரந்தங்களைப் பரப்பும் புன்னை மலர்கள்; ***புள்ளி கொள்வன*** - புள்ளிகளைப் பெற்றிருக்கும்; ***அன்னம்*** - அன்னப் பறவைகள்; ***பங்கயத்து*** - தாமரை மலர்களிலே; ***பள்ளி கொள்வன*** - தூங்கியிருக்கும்.

வள்ளிக் கிழங்குபெற நிலந் தோண்டுபவர்க்குப் பெருமதிப்புடைய மணிகள் கிடைக்கின்றன. சிறந்த மாங்கனி: தேனெனச் சொட்டும் சாறு கொண்டவை.....துள்ளி என்ற சொல்லுக்கு ஆமை என்ற பொருளும் உண்டு. அவ்வாறு கொண்டால் ஆமைகள் உண்ணுவதற்கு மாங்கனி கிடைக்குமெனப் பொருள் உரைக்க. வள்ளி. புன்னை. பங்கயம் - ஆகு பெயர்கள்.

65. கொன்றை வேய்ங்குழல் கோவலர் முன்றிலில்
கன்று உறக்கும்-குரவை. கடைசியர்.
புன் தலைப் புனம் காப்புடைப் பொங்கரில்
சென்று இசைக்கும்-நுளைச்சியர் செவ்வழி.

கடைசியர் குரவை - மருத நில மாதர்களின் குரவைக் கூத்துப் பாடல்; ***கொன்றை வேய்ங்குழல் கோவலர் முன்றிலில்*** - கொன்றையாலும் மூங்கிலாலும் ஆகிய குழல்களை உடைய இடையர்களின் வீட்டு முற்றங்களில்; ***கன்று உறக்கும்*** - கன்றுகளை உறங்கச் செய்யும்; ***நுளைச்சியர் செவ்வழி*** - நெய்தல் நில மகளிர் பாடும் செவ்வழிப் பண் கொண்ட பாடல்; ***புன் தலைப் புனம்*** - சிற்றிடம் கொண்ட புனங்களிலும்; காப்புடைப் பொங்கரில்; காவல் உடைய சோலைகளிலும்; ***சென்று இசைக்கும்*** - பரந்து சென்று ஒலிக்கும்.

கொன்றைக் கனியையும் மூங்கிலையும் துருவித் துளையிட்டுக் குழல் செய்வர். உறக்கும் -உறங்கச் செய்யும். செவ்வழிப் பண் காலை நேரத்துக்கு உரியது.

முல்லையும் (கொன்றை) மருதமும் (கடைசியர்) நெய்தலும் (நுளைச்சியர்) கலந்த திணை மயக்கம். முன்றில் -இல்முன் என்தன் போலி. உறக்கும் -பிறவினை.

66. சேம்பு கால் பொரச் செங்கழுநீர்க் குளத்
தூம்பு கால. சுரி வளை மேய்வன-
காம்பு கால் பொர. கன் அகல் மால் வரை.
பாம்பு நான்றெனப் பாய் பசுந் தேறலே.

காம்பு கால் பொர - மூங்கில் புதரில் காற்று மோதுதலால் (தேன்கூடு சிதைய); **கண் அகல் மால் வரை** - விசாலமான பெரிய மலைகளிலிருந்து; **பாம்பு நான்றென** - பாம்புகள் தொங்குவது பொன்ற தோற்றத்துடன்; **பாய் பசுந் தேறல்** - பாய்கின்ற புதிய தேன் ஒழுக்கினையே; **சேம்பு கால் பொர** - சேப்பங் கொடியின் மடல்கள் ஒடியும்படி; **செங்கழுநீர்க் குளத் தூம்பு கால்** - செங்கழு நீர்ப் பூக்கள் கொண்ட குளத்தின் மதகுகளிலிருந்து பரவும் வாய்க்கால்களில்; **சுரி வளை மேய்வன** - வளைந்த சங்குகள் மேய்கின்றன.

'பசுந் தேறலைச்' சுரி வளை மேய்வன' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. தூம்பு மதகு. மூங்கில் காற்றில் ஆடும்போது மலையில் தொடுத்த தேனடை சிதைந்து தேன் சொரிகிறது. தேனின் தாரை பாம்பு தொங்குவது போல் இருக்கிறது. மலை உச்சியிலிருந்து சொரியும் தேன். சேம்பு ஒடியும்படி வேகமாகப் பாய்ந்து வர. அத் தேனைச் சங்கு மேய்கிறது. உயர்வு நவிற்சிதான்; எனினும். சுவையான கற்பனை. தேறலே; பிரிநிலை ஏகாரம்; அப்படி வரும் தேனைத் தவிர வேறு எதனையும் சங்கு உண்ணவில்லை என்பது பிரிநிலை ஏகாரக் குறிப்பு.

மாதர் மாண்பு

67. பெருந் தடங் கண் பிறைநுதலார்க்கு எலாம்.
பொருந்து செல்வமும் கல்வியும் பூத்தலால்.
வருந்தி வந்தவர்க்கு ஈதலும். வைகலும்.
விருந்தும். அன்றி. விளைவன யாவையே?

பெருந் தடங்கண் - பெரிய அகலமான கண்களை உடைய; **பிறை நுதலார்க்கு எலாம்** - பிறை வடிவமான நெற்றியை உடைய பெண்களுக்கெல்லாம்; **பொருந்து செல்வமும்** - நிலையாகப் பொருந்திய பொருட் செல்வமும்; **கல்வியும்** - நூலறிவும்; **பூத்தலால்** - நிறைந்திருப்பதால்; **வருந்தி வந்தவர்க்கு ஈதலும்** - வறுமையால் வருந்தி. உதவி நாடி வந்தோர்க்கு வழங்குதலும்; **வைகலும் விருந்தும் அன்றி** - நாள்தோறும் விருந்து ஓம்புதலும் அல்லாது; **விளைவன யாவை** - (பெற்ற செல்வத்தாலும் சேர்த்த கல்வி அறிவாலும்) விளைவன வேறு யாவை? (அவையே பயனாக விளைகின்றன என்பது வினாவின் விடை)

கண்ணும் நுதலும் பெண்டிர்தம் அழகைச் சுட்டின; ஈதலும் விருந்தோம்பலும் செயலைச் சுட்டின. பூத்தல் என்பது முன்னைய அரும்பு நிலையையும் பின்னைய கனிவு நிலையையும் உட்கொண்டு நிறைநிலை சுட்டிற்று. செல்வத்துப் பயனே ஈதல் என்பதை உணர்ந்தவரிடம் சேர்ந்ததால் பொருந்து செல்வம் என்றார். வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை என்னும் குறள் (221) நினைத்தற் பாலது. விருந்து ஓம்புதலைக் குறித்தலால் 'விருந்து' ஆகு பெயர்.

அன்ன சத்திரம்

68. பிறை முகத் தலை. பெட்பின். இரும்பு போழ்.
குறை நறைக் கறிக் குப்பை. பருப்பொடு.
நிறை வெண் முத்தின் நிறத்து அரிசிக் குவை.
உறைவ- கொட்பின் ஊட்டிடம் தோறெலாம்

ஊட்டு இடம்தோ றெலாம் - *ஆரவாரம் மிக்கனவும் (வந்தவருக்கு) உணவு வழங்குவனவுமாகிய அறச்சாலைகளிலெல்லாம்;* **பெட்பின் பிறைமுகத் தலை இரும்பு போழ்** - *விருப்பத்துடன் பிறை வடிவான தலையை உடைய அரிவாளால் பிளக்கப்பட்டு;* **குறை நறைக் கறிக் குப்பை** - *திருத்தப்பட்ட நறுமணமுடைய காய்கறிகளின் குவியலும்;* **பருப்பொடு நிறை வெண் முத்தின் நிறத்து அரிசிக் குவை** - *பருப்பு வகைகளும் நிறைந்த வெண்முத்துப் போன்ற அரிசிக் குவியல்களும்;* **உறைவ** - *கிடக்கின்றன*

பணிசெய்வோர். உணவு நாடி வருவோர். உண்டு மீள்வோர் ஆகிய பல்வேறு கூட்டத்தினரின் ஆரவாரம் அன்ன சத்திரங்களில் பெருகியுள்ளன. இரும்பு இங்கே அரிவாள்மணை. குறை: காய்கறிகளின் அரிந்த துண்டுகள். முத்துக் குவித்தது போல அரிசிக் குவியல்கள்.

ஆரவாரத்தின் மிகுதியும். திருத்திய காய்கறிக் குவியல். அரிசிக் குவியல் ஆகியன சமையற் பணியின் இடையறாமையும் புலப்படுத்துகின்றன. நிறை அரிசிக் குவை. வெண் முத்தின் நிறத்து அரிசிக் குவை எனப் பிரித்துக் கூட்டிப் பொருள் அறிக.

கொள்வன. தவிவன

69. கலம் சுரக்கும். நிதியம்; கணக்கு இலா.
நிலம் சுரக்கும். நிறை வளம்; நல் மணி
பிலம் சுரக்கும்; பெறுதற்கு அரிய தம்
குலம் சுரக்கும். ஒழுக்கம் -குடிக்கு எலாம்.

குடிக்கு எலாம் - கோசல நாட்டு மக்களுக்கெல்லாம்; **நிதியம் கலம் சுரக்கும்** - செல்வத்தைக் கப்பல்கள் கொடுக்கும்; **நிலம் கணக்கு இலா நிறை வளம் சுரக்கும்** - நன்செயும் புன்செயும் ஆகிய நிலங்கள் அளவற்ற நிறை வளத்தைக் கொடுக்கும்; **பிலம் நல் மணி சுரக்கும்** - சுரங்கங்கள் நல்ல இரத்தினங்களைக் கொடுக்கும்; **பெறுதற்கு அரிய தம் குலம் ஒழுக்கம் சுரக்கும்** - பெறுவதற்கு அரியதாகிய குலம் ஒழுக்கத்தைக் கொடுக்கும்.

கப்பல்கள் வளம் கொடுத்ததைக் கொண்டு கோசல நாட்டுக் கடல் வாணிபத்தை உணரலாம்; ஏற்றுமதி இறக்குமதி உண்டென்பதால் உள்நாட்டு வணிகம் சொல்லாமலே பெறப்பட்டது. எல்லாச் செழிப்புக்கும் அடிப்படை வளம் வேளாண்மையே; அதனால் கணக்கிலா வளம் சுரக்கும் நிலம் என்றார். நிறை வளம் - வினைத் தொகை என வெற்று இலக்கணக் குறிப்பாக மட்டும் கொள்ளாமல். வினைத் தொகை முக்காலத்துக்கும் ஆகும் என்பதை உணர்க. எனவே. எக்காலத்திலும் கோசலத்தின் நிலவளம் நிறைவளம் என உணர்த்துகிறார். கவிஞர். நீர் வழியாலும் நில வழியாலும் மட்டுமன்றிக் குடைந்துள்ள சுரங்க வழியாலும் மணிச் செல்வம் வாய்க்கப் பெற்றது கோசலம். இவ்வாறு பல வகையாலும் செல்வச் செழிப்பு மிக்க நாடு. கோசலம். ஆனால். இவ் வளங்களெல்லாம் வாழ்க்கைக்குத் துணை என்ற அளவே மதிப்புடையன; உயிர் வாழ்வு உயர் வாழ்வாய் விழுப்பம் பெறுவது ஒழுக்கத்தால்தான். ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரும். கோசல நாட்டுக் குலம் என்றாலே ஒழுக்கத்தின் மறுபெயர் என்று உணர வைக்கிறார் கம்பர்.

சுரக்கும் என்ற சொல் நுட்பம் காண்க. இடையறாது தருவதே சுரத்தல். சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி.

70. கூற்றம் இல்லை. ஓர் குற்றம் இல்லமையால்;
சீற்றம் இல்லை. தம் சிந்தனையின் செம்மையால்;
ஆற்றல் நல் அறம் அல்லது இல்லாமையால்.
ஏற்றம் அல்லது. இழித்தகவு இல்லையே.

ஓர் குற்றம் இல்லாமையால் - கோசல நாட்டில் எவரிடமும் ஒரு குற்றமும் இல்லாமையால்; **கூற்றம் இல்லை** - கூற்றுவனது கொடுமை அந்நாட்டில் இல்லை; **தம் சிந்தையின் செம்மையால்** - அந்நாட்டு மக்களின் மனச் செம்மையால்; **சீற்றம் இல்லை** - சினம் அந்நாட்டில் இல்லை; **நல் அறம் அல்லது ஆற்றல் இல்லாமையால்** - நல்ல அறச் செயல் செய்வதை தவிர வேறு எச்செயலும் இல்லையாதலால்; **ஏற்றம் அல்லது இழிதகவு இல்லை** - மேன்மையைத் தவிர எவ்வகையான இழிவான கீழ்மை அந்நாட்டில் இல்லை.

கூற்றம் இல்லை யென்பதால் கோசல நாட்டில் சாவே இல்லை என்பது பொருளாகாது. இயற்கை மரணமின்றி இடையறவுபடுகின்ற அற்பாயுட் சாவு இல்லை என்பதே கருத்து. குற்றமே காக்க பொருளாக; குற்றமே அற்றம் தரூஉம் பகை என்ற குறள் (434) இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது. ஓர் - குறுக்கல் விகாரம்.

71. நெறி கடந்து பறந்தன. நீத்தமே;
குறி அழிந்தன. குங்குமத் தோள்களே;
சிறிய. மங்கையர் தேயும் மருங்குலே;
வெறியவும். அவர் மென் மலர்க் கூந்தலே.

நெறி கடந்து பரந்தன நீக்கமே - செல்லும் வழிகடந்து பரந்து செல்வது (அந்த நாட்டில்) வெள்ளமேயாம்; **குறி அழிந்தன குங்குமத் தோள்களே** - அடையாளம் அழிந்தவை அந்த நாட்டு மகளின் குங்குமம் அணிந்த தோள்களேயாம்; **சிறிய மங்கையர் தேயும் மருங்குலே** - அங்குச் சிறியவை பெண்களின் மெல்லிய இடைகளேயாம்; **வெறியவும் அவர் மென்மலர்க் கூந்தலே** - மணம் உடையவை அந்த நாட்டுப் பெண்களின் மலர்சூடிய கூந்தலேயாம் நெறி கடத்தல்: வழி தவறி நடத்தல். வெள்ளம் தான் நெறிகடந்து செல்லுமே யல்லாது அந்நாட்டு மக்கள் வழித் தவறான வழியில் செல்லமாட்டார்கள். செய்து குறியழிந்தவை குங்குமத் தோள்களே தவிர. தமக்குரிய குறியிலிருந்து மக்கள் மாறுபடமாட்டாகள். சிறியவை தேயும் மருங்குலே அல்லாது வேறு சிறிய செயல்கள் அந்நாட்டில் நிகழா. வெறியவும் கூந்தலே அல்லது வெறி கொண்டு அலையும் நிலை அங்கில்லை. குறி: தானியக் குவியல் - முதலியவற்றிற்குச் செய்யும் அடையாளம். இது சிலேடை பற்றி வந்த ஒழிப்பணி. வெறி: மணம் வெறுமை அல்லது குடி வெறி என்பதும் பொருளாம். 38 -ம் பாடல் தொடங்கி இப்பாட்டு முடிய அந்த நாட்டு மக்கள் நல்லன கொண்டு. அல்லன நீக்கி வாழ்ந்த வாழ்வு பேசப்பட்டது. 40.

72. அகில் இடும் புகை. அட்டில் இடும் புகை.
நகல் இன் ஆலை நறும் புகை. நான்மறை
புகலும் வேல்வியில் பூம்புகையோடு அளாய்.
முகிலின் விம்மி. முயங்கின எங்கணும்.

அகில் இடும்புகை - அகில் கட்டைகளை இடுவதாலுண்டாகும் புகையும்; **அட்டில் இடும் புகை** - சமையல் அறைகளில் உண்டாகும் புகையும்; **நகலின் ஆலை நறும்புகை** - கரும்பாலைகளில் தோன்றும் புகையும்; **நான்மறை புகலும் வேள்வியில் பூம்புகை யோடு** - நான்கு மறைகளைப் புகன்று (அந்தணர்கள் புரியும்) வேள்வித் தீயில் தோன்றும் அழகிய புகையோடு; **அளாய்** - கலந்து; **முகிலின் விம்மி** - மேகங்களைப் போல மிகுந்து; **எங்கணும் முயங்கின** - எங்கும் பரந்திருந்தன. மகளிர் அழகு

73. இயல் புடைபெயர்வன. மயில்; மணி இழையின்
வெயில் புடைபெயர்வன. மிளிர் முலை; குழலின்
புயல் புடைபெயர்வன. பொழில்; அவர் விழியின்
கயல் புடைபெயர்வன. கடி கமழ் கழனி.

acharya.org

மயில் இயல்புடை பெயர்வன - *மயில்கள் அந்நாட்டுப் பெண்களின் சாயலைப் பெற்று நடமாடுகின்றன;* ***மிளிர்முலை மணி இழையின் வெயில்புடை பெயர்வன*** *- அப்பெண்களின் தனங்களில் அணிமணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட அணிகலங்களைப்போல வெயில் எங்கும் ஒளி வீசின;* ***குழலின் புயல்புடை பெயர்வன பொழில்*** *- அப்பெண்களது கூந்தலைப் போல மேகங்கள் சோலைகளில் சஞ்சரித்தன;* ***அவர் விழியின் கயல் கடிகமழ் கழனி புடை பெயர்வன*** *- அவர்களது கண்களைப் போல கயல் மீன்கள் மலர் மணம் கமழும் வயல்களிலே புரள்வனவாமே.*

பெண்களின் சாயலுக்கு மயிலும். அவர்களின் அணிகலன்களின் ஒளிக்கு வெயிலும். கூந்தலுக்கு மேகமும். கண்களுக்கு மீன்களும் ஒப்பாகி. அந்நாட்டில் புடை பெயரும் என்பது கருத்து. பெண்களது சாயல் முதலிய உவமேயங்களை - உவமானங்களாக்கி. மயில் முதலியவைகளுக்கு மாற்றிக் கூறியதால் இது "எதிர் நிலை அணி" ஆகும்.

மயில்கள் மகளிரின் சாயலுக்குத் தோற்றும். வெயில் மணி இழைச் சுடருக்குத் தோற்றும். புயல் குழலுக்குத் தோற்றும் கயல் கருவிழிக்குத் தோற்றும் புடை பெயர்ந்தன என்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும். புடை பெயர்தல்: அப்பால் செல்லுதல்.

74. இடைஇற மகளிர்கள். எறி புனல் மறுகக்
குடைபவர். துவர் இதழ் மலர்வன. குமுதம்;
மடை பெயர் அனம் என மட நடை. அளகக்
கடைசியர் முகம் என மலர்வன. கமலம்.

இடை இற. மகளிர்கள் எறிபுனல் மறுக. குடைபவர் *-தங்கள இடை ஒடிவது போலத் தோன்றும் பெண்கள் அலையடிக்கும் நீர் கலங்க நீராடுபவர்களின்;* ***துவர் இதழ் என*** *- பவளம் போன்ற சிவந்த உதடுகளைப் போல;* ***குமுதம் மலர்வன*** *- குமுத மலர்கள் மலர்வனவாகும்;* ***மடைபெயர் அனம் என*** *- நீர்மடைகளில் வாழும் அன்னங்களைப் போல;* ***மடநடை அளகம்*** *- மெல்லிய நடையையும். அழகிய கூந்தலையும் உடைய;* ***கடைசியர் முகம் என*** *- அந்நாட்டு உழத்தியரின் முகம் போல;* ***கமலம் மலர்வன*** *- தாமரை மலர்கள் மலர்வனவாகும்.*

குமுதம் பெண்களின் வாயிதழ்களைப் போல மலர்ந்தன. தாமரை உழத்தியரின் முகம் போல மலர்ந்தன என. உவமானத்தை உவமேயமாகக் கூறியதால் 'எதிர்நிலையணி' யாகும்.

75. **விதியினை நகுவன. அயில் விழி; பிடியின்**
கதியினை நகுவன. அவர் நடை; கமலப்
பொதியினை நகுவன. புணர் முலை; கலை வாழ்
மதியினை நகுவன. வனிதையர் வதனம்.

வனிதையர் அயல் விழி - அந்நாட்டுப் பெண்களின் வேல் போன்ற கண்கள்; **விதியினை நகுவன** - நான்முகனைப் பழிப்பன; **அவர் நடை பிடியின் கதியினை நகுவன** - அவர்களது நடை பெண் யானைகளின் நடையைப் பழிப்பன; **புணர் முலை கமலப் பொதியினை நகுவன** - அப்பெண்களின் இணைந்துள்ள மார்புகள் தாமரை அரும்புகளைப் பழிப்பன; **வதனம் கலைவாழ் மதியினை நகுவன** - அவர்களது முகங்கள் கலைகளை உடைய சந்திரனைப் பழிப்பனவாகும்.

பெண்களின் விழிக்கு வேலும். நடைக்குப் பெண்யானை நடையும். தனங்களுக்குத் தாமரை அரும்பும். முகத்துக்குச் சந்திரனும் உவமைகளாகச் சொல்லப்படுவன. இங்கு வேல் முதலியவை விழி முதலியவைகளைவிட விஞ்சியிருப்பதால் அவைகளை நகுவனவாயின என்றது; எதிர்நிலையணியாம்.

44 76. **பகலினொடு இகலுவ. படர் மணி; மடவார்**
நகிலினொடு இகலுவ. நளி வளர் இளநீர்;
துகிலினொடு இகலுவ. சுதை புரை நுரை; கார்
முகலினொடு இகலுவ. கடி மண முரசம்.

படர்மணி -பரவிக் கிடக்கின்ற மணிகள்; **பகலினொடு இகலுவ** - சூரிய ஒளியுடன் மாறு கொண்டொளிர்வன; **நளிவளர் இளநீர்** - குளிர்ந்த இளநீர்கள்; **மடவார் நகிலினொடு இகலுவ** - பெண்களின் தனங்களோடு மாறுபட்டு விளங்குவனவாம் படைத்த நான்முகனே மயங்கவல்ல விழிகளாதலின் தமக்கு நிகராகா (நான்முகனை) கண்கள் பழிப்பனவாம். மலர்வதும் குவிவதுமான தாமரை முகையைப் போலல்லாது என்றும் ஒரு தனிமையாய் இருக்கும் தனங்கள் தாமரை முகைகளைப் பழித்தன. தேய்தலும் வளர்தலுமாக உள்ள மதி - என்றும் மலர்ந்தே உள்ள முகத்துக்கு நிகராகா தாதலின் மதியை முகம் பழிப்பன வாயின என்று கூறியதன் நயம் உணர்ந்து மகிழ்தற்குரியது.

அந்நகர மாதர் அணியும் அணிகலன்களில் பதித்துள்ள இரத்தினங்கள் சூரியன் ஒளியை விட மிக்கு விளங்குவன. அவர் தம் முலைகள் செவ்விளநீர்களை விட வடிவத்தால் திரட்சியால் சிறந்து விளங்குவன. அவர்கள் அணியும் நூலாடைகள் பால் நுரையை விட மெல்லியனவாக நொய்யனவாக விளங்குவன. மணமுரசு ஒலியோ மழை மேகத்தின் குமுறு குரலினும் மிக்கு விளங்குவது. மாறுபடல் - போட்டியிட்டும் தோல்வி காணுதல். நளி -பெருமை. செறிவு.

77. காரொடு நிகர்வன. கடி பொழில்; கழனிப்
போரொடு நிகர்வன. புணர்மலை; அணை சூழ்
நீரொடு நிகர்வன. நிறை கடல்; நிதி சால்
ஊரொடு நிகர்வன. இமையவர் உலகம்.

காரொடு நிகர்வன கடிபொழில் - மேகங்களுடன் அந்தநாட்டுச் சோலைகள் ஒப்பனவாகும்; **கழனிப் போரொடு நிகர்வன புணர்மலை** - வயல்களிலே குவித்து வைத்துள்ள நெற்போருடன் நெருங்கிய மலைகள் ஒப்பனவாகும்; **அணை சூழ் நீரொடு நிகர்வன நிறை கடல்** - அணைகளில் தேங்கிய நீர்த்தேக்கத்துடன் நீர் நிறைந்த கடல் ஒப்பதாகும்; **நிதிசால் ஊரொடு நிகர்வன இமையவர் உலகம்** -செல்வம் மிக்க அந்த நாட்டு ஊர்களோடு தேவர் உலகு ஒப்பதாகும்.

அந்த நாட்டுச் சோலைகள் மேகங்களை ஒத்தும். நெற் போர்கள் மலைகளை ஒத்தும். நீர்த்தேக்கங்கள் கடலை ஒத்தும் ஊர்கள் எல்லாம் தேவர் உலகை ஒத்தும் இருந்தன என்பது கருத்து. புணர்மலை: மலைத்தொடர்ச்சி.

78. நெல் மலை அல்லன் - நிரை வரு தரளம்;
சொல் மலை அல்லன் - தொடு கடல் அமிர்தம்;
நல் மலை அல்லன் - நதி தரு நிதியம்;
பொன் மலை அல்லன் - மணி படு புளினம்.

நெல்மலை அல்லன - அந்த நாட்டில் நெற் குவியல்களில்லாத இடங்களில்; **நிரைவரு தரளம்** - வரிசை வரிசையாக முத்துக் குவியல்கள் காணப்படும்; **சொல்மலை அல்லன** - சொன்ன அந்த முத்துக் குவியல்கள் இல்லாத இடங்களில்; **தொடுகடல் அமிர்தம்** - தோண்டப்பட்ட கடலில் எடுத்த உப்புக் குவியல்கள் நிறைந்திருக்கும்; **நன்மலை அல்லன** - அந்த உப்புக் குவியல்கள் இல்லாத இடங்களில்; **நதிதரு நிதியம்** - நதிகளால் கொண்டுவந்து குவிக்கப்பட்ட பொன் முதலிய பொற் குவியல்களில் பல இடங்களில்; **மணிபடு புளினம்** - மணிகள் நிறைந்த மணல் மேடுகள் இருக்கும்.

கோசல நாட்டில் நெல்லும். முத்தும். உப்பும். பொன்னும். மணியும் எங்கும் குவிந்து மலைகளைப் போல மண்டிக் கிடந்தன என்பது கருத்து. புளினம்: மணல் திட்டு.

79. பந்தினை இளையவர் பயில் இடம். - மயில் ஊர்
கந்தனை அனையவர் கலை தெரி கழகம். -
சந்தன வனம் அல. சண்பக வனம் ஆம்;
நந்தன வனம் அல. நறை விரி புறவம்;

பந்தினை இயையவர் பயில் இடம் - *அந்நாட்டு இளம் பெண்கள் பந்து விளையாடும் இடங்கள்;* ***சந்தன வனம் அல சண்பக வனம் ஆம்*** - *சந்தனச் சோலைகளே ஆயினும் அவர்களது மேனி மணத்தால் சண்பகச் சோலைகளாகும்;* ***கந்தனை அனையவர் கலை தெரி கழகம்*** - *முருகனை ஒத்த ஆடவர்கள் வில் முதலிய கலைகளைப் பயிலுமிடங்கள்;* ***நந்தன வனம் அல நறை விரிபுறவம்*** - *பல மலர்களை உடைய நந்தனவனங்களே ஆயினும் 'அவர்தம்' மேனி மணத்தால் முல்லைக்காடுகளாக விளங்கும்.*

பெண்களின் மேனி சண்பக மணமும். ஆடவர் மேனி முல்லை மணமும் உடையராதலின் மகளிர் பந்தாடுமிடம் சண்பகச் சோலை ஆயின. ஆடவர் கலை பயிலுமிடம் முல்லைக் காடாக மணந்தன என்பர். "ஆண்கள் மேனிக்கு முல்லை மணம்" இயல் பென்பதை "மன்னொடும் தோளே முல்லை முகை நாறும்மே" என்று குறுந்தொகை (193) வரிகளால் அறியலாம். இளையவர் என்பது இளம் வயதினர் என்ற பொருள் உடையதாயினும் பந்தாடுதல் பாவையர்க்கே உரியதாதலின் 'இளையவர்' இளம் பெண்கள் புறவம்: காடு.

80. கோகிலம் நவில்வன. இளையவர் குதலைப்
பாகு இயல் கிளவிகள்; அவர் பயில் நடமே
கேகயம் நவில்வன; கிளர் இள வளையின்
நாகுகள் உமிழ்வன. நகை புரை தரளம்.

கோகிலம் நவில்வன - *குயில்கள் கற்றுப் பேசுவன;* **இளையவள் குதலைப் பாகு இயல் கிளவிகள்** - *அந்நாட்டுப் பெண்களின் பாகு போன்ற இனியனவாகிய மழலைச் சொற்களையாம்;* **கேகயம் நவில்வன அவர் பயில் நடமே** - *மயில்கள் நடந்து பழகுவன அப்பெண்களின் நடையையாம்;* **கிளர் இள வளையின் நாகுகள்** - *விளங்கும் இளம்பெண் சங்குகள்;* **உமிழ்வன நகை புரைதரளம்** - *உமிழ்வது அப்பெண்களின் பற்களை ஒத்த முத்துக்களையேயாம்.*

இள மகளிரைப் போலக் குயில்கள் பேசும்; அவர்களது நடையைப் போல மயில்கள் நடக்கும்; குயிலும் மயிலும் உவமானங்கள் அவற்றை உவமேயங்களாக்கிக் கூறியதால் இது "எதிர்நிலையுவமையணி"; எதிர்மறை அணி என்றும் கூறுவர். பாகு இயல் கிளவி: பாகு போன்ற இனிய மொழி. கேகயம்: மயில். நகை: பல். கிளவி: சொல். தரளம்: முத்து

81.

பழையர்தம் மனையன. பழ நறை; நுகரும்
உழவர்தம் மனையன. உழு தொழில்; புரியும்
மழவர்தம் மனையன. மணஒலி; இசையின்
கிழவர்தம் மனையன. கிளை பயில் வளை யாழ்.

__பழநறை பழையர்தம் மனையன__ - பழமையான கள். கள் விற்பவர்களின் வீடுகளில் உள்ளது; __நுகரும் உழவர்தம் மனையன__ - அந்தக் கள்ளைப் பருகும் உழவர்கள் வீடுகளிலே; __உழுதொழில்__ - உழவுத் தொழிலுக்கான கருவிகள் உள்ளன; __புரியும் மழவர்தம் மனையன மணஒலி__ - மணம் புரியும் இளைஞர் இல்லங்களில் மணவாத்தியங்கள் ஒலிக்கின்றன; __இசையின் கிழவர் தம் மனையன__ - இசைவல்ல பாணர் வீடுகளில்; __கிளை பயில் வளை யாழ்__ - கிணை என்ற நரம்பினையுடைய வளைந்த யாழ்கள் உள்ளன.

கள் விற்போர் மனைகளில் பழங்கள் உள்ளன. அதனைப் பருகும் உழவர் மனைகளிலே உழவுக்குரிய கருவிகள் உள்ளன. மணம்புரியும் இளைஞர் இல்லங்களிலே மணமுழவு ஒலிக்கும். இசைவல்ல பாணர்களின் மனைகளிலே பலவகையான யாழ்கள் உள்ளன. அவரவர்க்குரிய தொழில்களைப் புரிந்து நலமாக வாழ்கின்றனர். அந்த நாட்டு மக்கள் என அறிகிறோம். பழையர்: கள் விற்போர். இசையின் கிழவர்: பாணர்.

82. கோதைகள் சொரிவன. குளிர் இள நறவம்;
பாதைகள் சொரிவன. பரு மணி கனகம்;
ஊதைகள் சொரிவன. உறை உறும் அமுதம்;
காதைகள் சொரிவன. செவி நுகர் கனிகள்.

__கோதைகள் குளிர் இள நறவம் சொரிவன__ -மலர் மாலைகள் இனிய தேனைப் பொழிவனவாம்; __பாதைகள் கனகம் சொரிவன__ - வணிகத்துக்குரிய கப்பல்கள் பெரிய மணிகளையும். பொன்னையும் கொண்டு வந்து குவிப்பனவாம்; __ஊதைகள் உறையுறும் அமுதும் சொரிவன__ - காற்று உயிர்காக்கும் அமுதத் துளிகளைச் சொரிவனவாம்; __காதைகள் செவிநுகர் கனிகள் சொரிவன__ - கவிஞர்களின் காப்பியங்கள் செவிக்கினிய பாடல்களைத் தருவனவாம்.

மக்கள் அணியும் மலர் மாலைகள் தேனையும். கப்பல்கள். மணி. பொன் ஆகியவைகளையும். காற்று உயிர் காக்கும் அமுதத் திவலைகளையும் காப்பியங்கள் இனிய பாக்களையும் சொரிவனவாம் என்பது கருத்து. பாதைகள்: காலினும் கலத்தினும் உறை: துளி

கவியின்பம் செவியால் நுகரப்படுவதாதலின் ‘செவி நுகர் கனி’’ என்றார். கோதை: பெண்கள் கூந்தல் என்பதால். கூந்தலின் அணிந்த மலர் மாலை தேன் சொரியும் என்றும் பொருள் கூறலாம். சத்துருக்கள் உரையில் மாண்பினை செவிப் புலம் நுகர்வதோர் தெய்வத் தேன்கொலாம் (2266) என்று குறிப்பது இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது.

83. இடம் கொள் சாயல் கண்டு. இளைஞர் சிந்தைபோல்.
தடங் கொள் சோலைவாய். மலர் பெய் தாழ் குழல்
வடம் கொள் பூண் முலை மடந்தைமாரொடும்
தொடர்ந்து போவன-தோகை மஞ்ஞையே.

தோகை மஞ்ஞை - தோகையை உடைய ஆண் மயில்கள்; **தடம் கொள் சோலைவாய்** - விசாலமான சோலையினிடத்தே; **இடம் கொள் சாயல் கண்டு** - (தமது பெண் மயில்களின் பெருமைக்குரிய சாயலைப் பார்த்து); **இளைஞர் சிந்தை போல்** - இளம் வயதினரான ஆண்களின் (மனத்தைப் போல; **மலர் பெய்தாழ் குழல்** - மலரணிந்த நீண்ட கூந்தலையும்; **வடம் கொள் பூண் முலை** - முத்து மாலைகளை அணிந்த தனங்களையும் உடைய; **மடந்தை மாரொடு** - அந்தப் பெண்களுடனே; **தொடர்ந்து போவன** - பின்தொடர்ந்து செல்வனவாம்.

ஆண் மயில்கள் சோலையில் உலாவும் பெண்களை சாயலால் மயில் போன்றிருக்கும் அவர்களைப் பெண்மயில்கள் என்று கருதிப் பின்தொடரும் என்றது மயக்கவணி. இளைஞர்: காளைப் பருவத்தினரான ஆண்கள். இடம்: பெருமை. வடம்: முத்து வடம். தாழ்குழல்: நீண்ட கூந்தல்.

84. **வண்மை இல்லை. ஓர் வறுமை இன்மையால்;**
திண்மை இல்லை. ஓர் செறுநர் இன்மையால்;
உண்மை இல்லை. பொய் உரை இலாமையால்;
வெண்மை இல்லை. பல் கேள்வி மேவலால்.

ஓர் வறுமை இன்மையால் - (அந்த நாட்டில்) வறுமை சிறிதும் இல்லாததால்; **வண்மை இல்லை** - கொடைக்கு அங்கே இடமில்லை; **நேர் செறுநர் இன்மையால்** - நேருக்கு நேர் போர்புரிபவர் இல்லாததால்; **திண்மை இல்லை** - உடல் வலிமையை எடுத்துக்காட்ட வாய்ப்பில்லை; **பொய் உரை இல்லாமையால்** - பொய்ம் மொழி இல்லாமையால்; **உண்மை இல்லை** - மெய்ம்மை தனித்து விளங்கவில்லை; **பல்கேல்வி மேவலால்** - பலவகைக் கேள்விச் செல்வம் மிகுந்து விளங்குவதால்; **வெண்மை இல்லை** - வெள்ளறிவாகிய அறியாமை இல்லை.

கோசலை நாட்டில் வறுமை சிறிதும் இல்லாதலால் வண்மையின் சிறப்புத் தெரிவதில்லை; பகைகொண்டு போர்புரிபவர் இல்லாதலால் உடல் வலிமையை உணர வழியில்லை; பொய் பேசுவோர் இல்லாமையால் உண்மையின் பெருமை தெரிய வழியில்லை; கேள்வி ஞானம் மிகுந்திருப்பதால் அங்கு அறியாமை சிறிதுமில்லை என்றார். ‘யாதும். கொள்வார் இலாமைக் கொடுப்பார்களும் இல்லை’ (165) என்று மேலே கூறுவர்.

85. **எள்ளும். ஏனலும். இறுங்கும். சாமையும்.**
கொள்ளும் கொள்ளையில் கொணரும் பண்டியும்.
அள்ளல் ஓங்கு அளத்து அமுதின் பண்டியும்.
தள்ளும் நீர்மையின். தலைமயங்குமே.

எள்ளும் ஏனலும் இறுங்கும் சாமையும் கொள்ளும் - எள்ளும், தினையும், சோளமும், சாமையும், கொள்ளும்; ***கொள்ளையில் கொணரும் பண்டியும்*** - மிகுதியாகக் கொண்டு வரும் வண்டிகளும்; ***அள்ளல் ஓங்கு அளத்து அமுதின் பண்டியும்*** - சேறு நிறைந்த உப்பளத்திலிருந்து; - உப்பைக் கொண்டு வரும் வண்டிகளும்; ***துள்ளும் நீர்மையில் தலை மயங்கும்*** - பாரமிகுதியால் இயல்பாக ஓட்டிச் செல்ல இயலாது ஆட்கள் தள்ளும் தன்மையால் ஒன்றுடன் ஒன்று கலப்பதாகும்.

தலை மயங்கும்: தம்மில் ஒன்றுபட்டுக் கலக்கும். இதற்கு இடம் மாறுபடும் என்று பொருள் கூறுவதுமுண்டு. ஓரிடத்தில் விளைந்த எள் முதலியவை அவை விளையாத வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதால் "இடம் மாறும்" என்பதும் பொருந்தும்.

86. உயரும் சார்வு இலா உயிர்கள் செய் வினைப்
பெயரும் பல் கதிப் பிறக்குமாறுபோல்,
அயிரும், தேனும், இன் பாகும், ஆயர் ஊர்த்
தயிரும், வேரியும், தலைமயங்குமே.

உயரும் சார்விலா உயிர்கள் - உயர்கதியான வீடு பேறடைவதற்கு உரிய ஞானமில்லாத உயிர்கள்; ***செய்வினைப் பெயரும்பல்கதி*** - தாம் செய்த வினைப்பயனைத் துய்க்க மாறி மாறிப் பல பிறவிகளிலும்; ***பிறக்கும் ஆறு போல்*** - பிறக்கின்ற விதம் போல; ***அயிரும் தேனும் இன்பாகும்*** - சர்க்கரையும், தேனும், இனிய பாகும்; ***ஆயர் ஊர்த் தயிரும் வேரியும்*** - இடையர் ஊர்களில் கிடைக்கும் தயிரும் கள்ளும் ஆகியவை; ***தலைமயங்கும்*** - இடம் மாறுபடும்.

ஓரிடத்தில் உற்பத்தியாகும் அயிர் முதலிய வேறிடங்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதற்கு, உயர்கதியடையும் வாய்ப்பில்லாத உயிர்கள் வேறு வேறு பிறவிகளில் மாறிப் பிறத்தல் உவமையாகக் கூறப்பட்டது. "உயிரும் சார்பாவது அஞ்ஞான வயத்தால் பிறந்து இறந்து தாழ்ந்த கதிகளிற் செல்லுதல் ஒழிந்து, மோட்சத்தை அடைதற்குக் கருவிகளாகிய மெய்ஞ்ஞானம்" -இராமசாமி நாயுடு உரை. இறைவனை அடைவதற்குரிய ஏதேனும் ஒரு நெறியைக் கடைப்பிடித்து - பிறவித் துன்பத்திலிருந்து ஈடேறுவதே உயிர்களின் கடமை என்பதனை இதனால் உணர்த்தினார். பல்கதி: மக்கள், தேவர், நரகர், விலங்கு என்னும் நான்கு கதிகளாம். அயிர்: கண்ட சருக்கரை செய்வினை: தாம் செய்த நல்வினை தீவினைகள் 52-ஆம் பாட்டு முதல் இதுவரை அந்த நாட்டின் வறுமை இன்மையும் வளப்பெருக்கமும் கூறப்பட்டன.

விழாவும் வேள்வியும்

87. கூறு பாடலும், குழலின் பாடலும்,
வேறு வேறு நின்று இசைக்கும் வீதிவாய்,
'ஆறும் ஆறும் வந்து எதிர்ந்த ஆம்' என,
சாறும் வேள்வியும் தலைமயங்குமே.

கூறு பாடலும் - இசை வல்லுநர் பாடுகின்ற வாய்ப்பாட்டும்; **குழலின் பாடலும்** - புல்லாங் குழலால் இசைக்கும் பாட்டும்; **வேறு வேறு நின்று** - தனித்தனியாக நின்று; **இசைக்கும் வீதிவாய்** - ஒலிக்கும் வீதிகளிலே; **ஆறும் ஆறும் வந்து எதிர்ந்த ஆம்என** - ஒரு ஆறு. மற்றொரு ஆற்றுடன் வந்து எதிர்ப்பட்டதெனக் கூறுமாறு; **சாறும் வேள்வியும் தலை மயங்கும்** - விழாவுக்காகவும் திருமணத்துக்காகவும் வரும் மக்கள் கூட்டம் கலக்கும்.

சாறு: விழா. வேள்வி: திருமணம்; யாகமென்றும் கொள்ளலாம். பாட்டொலியும். குழல் ஓசையும் தனித்தனியே கேட்கும் வீதிகளில் மக்கள் கூட்டம் நிறைந்திருக்கும் என்றார். விழாக்கள் எனவும் வேள்விக்கெனவும் மக்கள் கூடினர் என்பது கருத்து.

88. **மூக்கில் தாக்குறும் மூரி நந்தும். நேர்**
தாக்கின் தாக்குறும் பறையும். தண்ணுமை
வீக்கின் தாக்குறும் விளியும்.- மள்ளர்தம்
வாக்கின் தாக்குறும் ஒலியில் மாயுமே.

மூக்கில் தாக்குறும் மூரி நந்தும் - மூக்கில் வாய்வைத்து ஊதப்படும் வலிய சங்கு வாத்தியத்தின் ஒலியும்; **நேர்தாக்கின் தாக்குறும் பறையும்** - நேரான குறுந்தடியால் தாக்கப்படும் பறையினது ஓசையும்; **வீக்கில் தாக்குறும் தண்ணுமை விளியும்** - வாரால் பிணிக்கப்பட்ட மத்தள முழக்கமும்; **மள்ளர்தம் வாக்கில் தாக்குறும் ஒலியில் மாயும்** - உழவர்கள் உழவு மாடுகளை அதட்டும் ஒலிக்குள்ளே அடங்கிவிடும்.

சங்கு. பறை. மத்தளம் இவைகளின் ஓசை உழவர்கள் ஆரவாரத்திலே அடங்கிவிடும் என்பதால் உழவர்களது ஆரவார ஒலியே ஓங்கி நிற்கும் என்பது கருத்து. மூக்கு என்றது சங்கின் கரிமுகத்து நுனியை. ஒன்றில் மற்றொன்று அடங்கும் என்பதால் இது மறைவணியாகும். . 57 இரு பாடல்களிலும் விழாச் சிறப்பும். வேள்விச் சிறப்பும் கூறினார்.

சேய்க்கு ஊட்டும் செங்கை

89. **தாலி ஐம்படை தழுவு மார்பிடை**
மாலை வாய் அமுது ஒழுகு மக்களைப்
பாலின் ஊட்டுவார் செங் கை. பங்கயம்
வாய் நிலா உறக் குவிவ மானுமே.

தாலி ஐம்படை தழுவு மார்பிடை - *ஐம்படைத் தாலி அணிந்திருக்கும் மார்பிலே;* ***மாலை வாய் அமுது ஒழுகும் மக்களை*** *- சீராக. வாயிலிருந்து 'சொள்ளு' ஒழுகும் குழந்தைகளுக்கு;* ***பாலின் ஊட்டுவார் செங்கை*** *- பாலமுதைப் புகட்டும் பெண்களின் அழகிய கைகள்;* ***பங்கயம் வாய் நிலாவுறுக் குவிவ மானுமே.*** *-தாமரை மலர்கள். நிலவு எழுதலால் குவிவதை ஒத்திருக்கும்.*

ஐம்படைத் தாலி அணி செய்யும் மார்பிலே சொள்ளு நீர் வழியும் தம் குழந்தைகளுக்குத் தாய்மார்கள் பால் கலந்த சோறு ஊட்டுகிறார்கள். அப்போது குவிந்திருக்கும் அவர்களின் கைகள் நிலா எழுந்ததால் குவிந்த தாமரை மலர்களை ஒத்திருக்கும் என்பது கருத்து. ஐம்படை: திருமாலின் ஐந்து படைகள். காக்கும் தெய்வமான திருமால். தம் குழந்தைகளுக்கு நோய் முதலியன வராது காக்கவேண்டுமென - இந்த ஐம்படைத்தாலியைக் குழந்தைகளுக்கு அணிவிப்பதுண்டு. ஐம்படை: சங்கு. சக்கரம். கதை. வில். வாள்.

'மழலை சிந்துபு சின்னீர் ஐம்படை நனைப்ப' என்பது மணிமேகலை (மணி 3: 138. 7:56). பால்: பாற்சோற்றுக்கு இலக்கணை.

ஒழுக்கத்தின் விளைவு. அறம்

90. **பொற்பின் நின்றன. பொலிவு; பொய் இலா**
நிற்பின். நின்றன. நீதி மாதரார்
அற்பின் நின்றன. அறங்கள்; அன்னவர்
கற்பின் நின்றன. கால மாரியே.

பொற்பின் நின்றன பொலிவு *- (அந்த நாட்டு மக்களின்) அகத்தழகால் நிலைத்திருந்தது புறத்தழகு;* ***பொய்யிலா நிற்பின் நின்றன நீதி*** *- அவர்களது பொய்ம்மை இல்லாத மெய்ந்நிலையால் நீதி நிலைத்து நின்றது;* ***மாதரார் அற்பின் நின்றன அறங்கள்*** *- (அந்த நாட்டுப்) பெண்களின் அன்பால் அறங்கள் நிலைபெற்றிருந்தன;* ***அன்னவர் கற்பின் நின்றன காலமாரியே*** *-அப்பெண்களது கற்பினால் பருவமழை நிலைத்திருந்தது.*

அந்நாட்டு மக்கள் அழகெனக் கருதுவது நற்குணத்தினையே என்பதால் 'பொற்பின் நின்றன பொலிவு' என்றார். பொய்யிலா நிற்பு: மெய்ந்நெறி நிற்றல் அன்பு: "அறத்திற்கே அன்பு சார்பென்ப" என்ற குறளுக்கேற்ப "அற்பின் நின்றன அறங்கள்" என்றார். கற்புடைப் பெண்களுக்குக் கடவுளரும் பணி புரிவர் என்பதால் 'கற்பின் நின்றன காலமாரி' என்றார்.

இப்பாடலை முதல் இரண்டு அடிகள் (அருமழை வேண்டினும் தருகிற்கும் தன்மையன் (கலி) ஆண்களைப் பற்றியது எனவும் கடைசி இரண்டடிகள் பெண்களைப் பற்றியது எனவும் கூறுவர். முழுவதும் பெண்களைப் பற்றியதே என்று கூறுவதும் பொருந்தும்.

91. ***சோலைமா நிலம் துருவி. யாவரே***
வேலை கண்டு தாம் மீள வல்லவர்?-
சாலும் வார் புனல் சரயுவும். பல
காலின் ஓடியும் கண்டது இலையே!

சோலை மாநிலம் துருவி - சோலைகள் சூழ்ந்த அக் கோசல நாட்டைத் துருவிச் சென்று; **வேலை கண்டு தாம் மீள வல்லவர் யாவரே** - அதன் எல்லையைக் கண்டு மீண்டுவர வல்லவர் யாருளர்?: **சாலும் வார்புனல் சரயவும்** - மிகுந்த நீரை உடைய அந்நாட்டு நதியாகிய சரயு நதியும்; **காலின் ஓடியும் கண்டதில்லை** - பல கால்வாய்களால் ஓடிச் சென்றும் அந்த நாட்டின் எல்லையைக் கண்டதில்லை.

பல கால்களால் ஓடிச் சென்றும் சரயு நதியால் காணமுடியாத அந்த நாட்டின் எல்லையை. இரு கால்களை உடைய மனிதரால் எப்படிக் காணமுடியும்! காணமுடியாது என்பது கருத்து. இரண்டு காலுள்ள உயர்திணைப் பொருள்களாலும் பல கால்களுள்ள அஃறிணைப் பொருள்களாலும் காணக் கூடாத எல்லையுடைய கோசல தேயம்; இராமசாமி நாயுடு உரை விளக்கம்.

வேலை: எல்லை. கால்: வாய்க்கால். துருவி: தேடி. இதனால் கோசல நாட்டின் பரப்பு கூறப்பட்டது.

92. ***வீடு சேர. நீர் வேலை. கால் மடுத்து***
ஊடு பேரினும். உலைவு இலா நலம்
கூடு கோசலம் என்னும் கோது இலா
நாடு கூறினாம்; நகரம் கூறுவாம்.

வீடு சர நீர்வேலை கால்மடுத்து ஊடு பேரினும் - நிலம் முழுவதும் அழியுமாறு கடல் பெருங்காற்றால் மோதுண்டு வந்தாலும்; **உலைவு இலா** -அழியாத; **நலம் கூடும் 'கோசலம்' என்றும் கோதிலா நாடு கூறினாம்** - நன்மைகள் சேர்ந்த கோசலம் என்று குற்றமற்ற நாட்டின் சிறப்பைச் சொன்னோம்; **நகரம் கூறுமாம்** - (இனி) அந்த நாட்டின் தலைநகரான அயோத்தி மாநகரின் சிறப்பைச் சொல்லுவோம்.

வீடு (விடுதலை) - முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நாடு. நகரம் -ஆகுபெயர்கள்.

நகரப் படலம்

அயோத்தி நகரின் சிறப்பினைக் கூறும் படலம் என விரியும். அயோத்தி நகரின் அழகு. அதன் அமைப்பு. மதிலின் மாட்சி. அகழியின் பாங்கு. சோலையின் தன்மை. எழுநிலை மாடங்கள் மாளிகைகள் ஆகியவற்றின் தோற்றமும் பொலிவும் ஆகியவற்றை இப்படலப் பாடல்களால் அறியலாம். நாடு. நகரம். காடு. மேடு எதுவாயினும் அங்கு வாழ்வோரின் செயலையும் சீர்மையையும் பொறுத்தே சிறப்புடையதாக முடியும். அதனால் அயோத்தி நகரத்து மக்களைப் பற்றிக் கம்பர் வருணிக்கிறார். நகரத்தாரின் ஆடல் பாடல். மகளிர் மேனியழகு. மாந்தரின் மகிழ்ச்சி ஆகியனவற்றை அறிவதோடு. ஆங்கு வாழ்வோரின் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளையும் அறிகிறோம். செல்வச் செழிப்பின் எல்லையாக அயோத்தியில் கள்வர் இல்லை. இரப்பார் இல்லை என்று வருணிக்கிறார். எல்லோரும் கற்றுத் தெளிந்தோராதலின் எவர் கல்வி வல்லவர். எவர் அவ்வல்லமை இல்லார் என ஆய்தற்கு இடமில்லை. பொதுவாக. எல்லோரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தியிருந்தனர் என்கிறார். கம்பர். கல்விப் பயனாய் அந்நகரத்தார் பரபோகக் கனியைக் கைப்பொருளாகப் பெற்றிருந்தமையைச் சுட்டி முடிகிறது.

எழுசீர் விருத்தம்

அயோத்தியின் அழகு

93. செவ்விய மதுரம் சேர்ந்த நல் பொருளின்
சீரிய கூரிய தீம் சொல்.
வவ்விய கவிஞர் அனைவரும். வடநூல்
முனிவரும். புகழ்ந்தது; வரம்பு இல்
எவ் உலகத்தோர் யாவரும். தவம் செய்து
ஏறுவான் ஆதரிக்கின்ற
அவ் உலகத்தோர். இழிவதற்கு அருத்தி
புரிகின்றது - அயோத்தி மா நகரம்.

செவ்விய - செம்மையானவையும்; **மதுரம் சேர்ந்த** - இனிமை பொருந்தியவையும்; **நல் பொருளின் சீரிய** - கூறும் நல்ல பொருளால் சிறந்தவையும்; **கூரிய** - நுட்பமானவையும் ஆகிய; **தீம்சொல்** - இனிய சொற்களை; **வவ்விய** - கவர்ந்து கொண்ட; **கவிஞர் அனைவரும்** - (தமிழ்) கவிஞர்களாலும் - யாவராலும்; **வடநூல் முனிவரும்** - வடமொழியில் வல்ல வான்மீகி முதலான முனிவர்கள்; **புகழ்ந்தது** - புகழப்பட்டது (அயோத்தி நகரம்); மேலும்; **வரம்பு இல் எவ் உலகத்தோர் யாவரும்** - அளவற்ற உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் வாழ்கின்றவர்கள் எல்லோரும்; **தவம் செய்து ஏறுவான்** - தவங்களைச் செய்து அடைவதற்கு; **ஆதரிக்கின்ற** - விரும்புகின்ற; **அவ் உலகத்தோர்** - அந்தப் பரமபதமாகிய வீட்டு உலகத்தவர்களும்; **இழிவதற்கு** - பிறப்பதற்கு; **அருத்தி புரிகின்றது** - (தகுந்த நகரம்) இது என்னும் விருப்பத்திற்கு உரியது; **அயோத்தி மாநகரம்** - அயோத்தியாகிய பெருமைக்குரிய நகரமேயாகும்.

இராம கதையைப் பாடிய தமிழ்ப் புலவர்களும் வான்மீகி முதலான வடநூல் முனிவர்களும் புகழ்ந்தது அயோத்தி நகரையே. எல்லா உலகங்களிலும் வாழ்வோர் யாவரும் அருந்தவம் செய்து முடிவாக வீடு பேறு பெறவே விரும்புவர்; அவர்களும் அங்கே சென்றபிறகு அதனை விடவும் பெருமை மிக்கது. அயோத்தியே என்று உணர்ந்து. அங்கே அவதாரம் செய்ய விரும்புவர். அந்த அளவுக்குப் பெருமை உடையது அயோத்தி நகரம் - இது செய்யுளின் திரண்ட கருத்து.

'கவிஞர்' என்றது "இராமாயணம் பாடிய சங்கப் புலவர் முதலியோர்" என்பது ஐயரவர்கள் குறிப்புரை. (ஐயரவர்கள் நூலகத்தின் கம்பராமாயணப் பதிப்பு - பாலகாண்டம் - பக். 45). சங்க காலத்து ஓர் இராமாயணம் வழங்கியதைத் தொல்காப்பிய உரை முதலியவற்றால் உணரமுடிகிறது. அதனை பாடியவர்களை நினைந்து கம்பர் கூறியதாக ஐயரவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் வடநூல் முனிவர் என்றது இராமாயணத்தை வடமொழியில் பாடிய வான்மீகி. வசிட்டர். போதாயனர் முதலியோரை (10)

இதே படலத்துள் மேலே இரு பாடல்களில் (97. 98) இக்கருத்தை இராமபிரான்பால் சார்த்தி அயோத்தியின் சிறப்பைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி விளக்குதல் காண்க. 'புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கம்.... எண்ணருங் குணத்தின் அவன் (இராகவன்)... இனிது இருந்து ஆள் இடம் என்றால் ஒண்ணுமோ இதனின் வேறு ஒரு போகம் உறைவு இடம் உண்டு என உரைத்தல் (97). "யாவர்க்கும் புகலிடம் ஆன செங்கண் மால் பிறந்து அளப்பருங் காலம் திருவின் வீற்றிருந்தனன்" என்றார்; "அங்கண்மா ஞாலத்து இந்நகர் ஒக்கும் பொன் நகர் அமரர் நாட்டு யாதோ" (98) இவ்விரு பாடல்களின் தொடர்கள் இம்முதற் பாடலுக்கு ஆழமான பொருள் காண உதவுவன.

நல்ல கவிதைக்கு உரிய இயல்புகளை முற்றிலும் கொண்ட கவி நாயகராகிய கம்பர். பல இடங்களில் நற்கவிதை மற்றும் மா கவிதையின் இயல்புகளைக் கூறுவார்; அவற்றுள் இஃது ஓர் இடம். கவிதைக்கு இன்றியமையாதவை இனிய சொற்கள்; அந்தச் சொற்களிலே அழகு இருக்க வேண்டும்; அழகு என்பது பல்வகைச் செம்மையால் அமைவது. அழகோடு இனிமை சேர வேண்டும். செம்மையும் இனிமையும் மட்டும் போதா; சொல்லப்படும் பொருளும் நல்லதாக இருக்கவேண்டும். செம்மை. இனிமை. நற்பொருள் இவற்றைக் கொண்டுதரும் சொற்கள் சீரியனவாய். நுட்பம் சுட்டும் கூர்மை கொண்டனவாய் இருத்தலும் இன்றியமையாதது. 'செவ்விய. மதுரம் சேர்ந்த நல் பொருளின் சீரிய தீம் சொல் வவ்விய கவிஞர்' என்ற தொடர் கொண்டே சிறந்த இலக்கியத் திறனாய்வையும் இலக்கியக் கொள்கையையும் உருவாக்கலாம். 'மாண்டு பிறக்கும் துயர் போய் வைகுந்தம் புக்கவரும் மீண்டும் தொழக் காதலிக்கும் வேங்கடமே' என்ற திருவேங்கடமாலைச் செய்யுளில் இப் பாடலின் கருத்தைப் பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் அமைத்திருப்பது கருதத்தக்கது. (திருவேங்கடமாலை 10)

தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் (தொல் -பொருள் புறத். 21) நூற்பாவில் சுட்டப்படும் 'கட்டில் நீத்த பால்' என்ற துறைக்குப் பரதன் அரியாசனம் துறந்த செய்தி கொண்ட பாடல் எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் இராமகாதைச் செய்திகள் யாவரும் அறிந்தன.

acharya.org

கம்பரை யன்றி அயோத்தியைப் புகழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர் பிறர் கம்பருக்கு முன்னர் வாழ்ந்தனரோ என்ற தடை எழுதற்கு இடம் உண்டு. அத் தடைக்கு விடை வருமாறு: கம்பர் காலத்துக்கு நெடுங்கால முன்பே தமிழர்க்கு இராம கதை அறிமுகமானதுதான். ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடிய பாடாண் திணைப்பாடல் ஒன்றில் கிட்கிந்தா காண்ட நிகழ்ச்சி ஒன்று காணப்படுகின்றது. இராவணனால் சிறை எடுத்துச் செல்லப்பட்டபோது சீதை கழற்றி எறிந்த அணிகலன்களின் நிலை அறியாத வானரங்கள் முறை மாற்றி அவற்றை அணிந்து பார்த்ததாக அச் செய்யுள் தெரிவிக்கின்றது. (புறநானூறு 378). தென்கோடி (தனிக்கோடி) யில் அணை அமைத்துக் கடல் கடந்து செல்லுமுன் ஆல மரம் ஒன்றின்கீழ் அமர்ந்து இராமன் தன்னவரோடு நிகழ்த்திய மந்தணப் பேரவை பற்றி மதுரைத் தமிழ்க்கூத்தனார் கடுவன் மள்ளனார் குறிப்பிடுகிறார். (அகநானூறு 70). இப்படி உதிரி நிகழ்ச்சிகளே யன்றி இராமன் கதையை முழுமையாகப் பாடிய நூல்களும் இருந்திருக்கவேண்டும் என்ற குறிப்பும் கிடைக்கிறது. 'கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றம்' (தொல். புறத். 12) என்ற துறைக்கு விளக்கம் எழுதும்பொது. 'இராமன் இலங்கை கொள்வதன்முன் வீடணற்குக் கொடுத்த துறையும் அது' என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிடுகிறார் கம்பர் காலத்துப் பழைய தமிழ் இராமாயண நூல்கள் வழக்கில் இருந்து. அவற்றை அவர் பயின்றிருக்கவேண்டும். அந் நூல்களில் தமிழ்க் கவிஞர்கள் அயோத்தியின் சிறப்பைப் பாடியதை அறிந்தே கம்பர் 'கவிஞர் புகழ்ந்தது' என்று நகரப் படலத்துள் குறித்திருப்பார்.

ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்களில் கம்பருக்குப் பெரிதும் ஈடுபாடு உண்டு என்பது யாவர்க்கும் ஏற்புடைய கருத்து. ஆழ்வார்கள் வாக்கில் பதின்மூன்று இடங்களில் அயோத்தி குறிக்கப்படுகிறது. (பெரியாழ்வார் 32. 34. 316. 321. 325. 399; குலசேகராழ்வார் 724. 725. 741. 748. தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் ; திருமங்கையாழ்வார் நம்மாழ்வார் 2788). இவற்றுள். எட்டு இடங்கள் அயோத்தியைப் பெயரளவில் குறிக்கின்றன. ஏனைய ஐந்தும் சுருக்கமான விளக்கம் தந்து அயோத்தியை ஒருவாறு சிறப்பிக்கின்றன. தேர் அணிந்த அயோத்தி (321). அங்கண் நெடுமதிள் புடைசூழ் அயோத்தி என்னும் நகரம் (741). அம்பொன் நெடுமணிமாட அயோத்தி (748). தவளமாடம் நீடு அயோத்தி). நற்பால் அயோத்தி (2788). அருளிச் செயல்களில் அயோத்தி பற்றிய குறிப்புகள் இவ்வளவே. மறைந்து போன -கம்பர் கண்டிருக்கக் கூடிய -தமிழ் இராமாயணங்களில் விரிவான வருணனை இருந்திருக்க வேண்டும்.

வடமொழியில் கம்பர் குறித்த மூவர் இராமாயணங்களில் வான்மீகம் ஒன்றே கிடைப்பது. அதில் அயோத்தி வருணனை உண்டு. "அந்த நாட்டின் (கோசலம்) தலைநகரம் அயோத்தி. மனு என்னும் புகழ்பெற்ற சூரியகுல அரசனால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட நகரம். மிக்க அழகும் புகழும் பெற்ற நகரம்.

வால்மீகி வருணித்திருப்பதைப் படித்தால். தற்கால ராஜதானி நகரங்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அயோத்தி குறைந்ததாகத் தோன்றவில்லை" என்ற கணிப்பு வான்மீகர் புகழ்ந்த அயோத்தியை விளக்கப் போதுமானது. (சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச்சாரியார்: இராமாயணம் பக். 18) அயோத்தி என்றசொல் போரால் (யுத்தத்தால்) பற்றமுடியாதது என்னும் பொருள் உடையது. மதுரை நகரத்து வாயிலைப் போருவாயில் என நக்கீரனார் குறிப்பது ஒப்பிடத்தக்கது.

நல்ல கவிதைக்கு உரிய இயல்புகளை விளக்கும் இலக்கியக் கொள்கையைத் துலக்குவதற்கும் இலக்கியத் திறனாய்வு மேற்கொள்ளுதற்கும் தமிழ்க் கவிஞர் இயல்பினை விளக்கும் இச் செய்யுளின் முதற்பகுதி ஒரு கட்டளைக் கல்லாக அமைகிறது எனலாம். செம்மை வடிவு. இனிய ஓசை. விழுமிய நுவல் பொருட் சீர்மை: இவை நற்கவிதைக்கும் பெருங்கவிதைக்கும் இன்றியமையாதன. செப்பமான சொல்லும் இனிய ஓசையும் பயன்கொண்டு நிரப்புவது நற்பொருளிலே தான். கொச்சையும் சிதைவும் இல்லா நுட்பமான கூர்மை. விளையும் பயனால் இனிமை. இவை கவிதைச் சொற்களின் கட்டுக்கோப்பைப் புலப்படுத்துவன. செவ்விய. மதுரம் சேர்ந்த. நற்பொருளின் சீரிய. கூரிய: என்ற வினையாலணையும் பெயர்கள் இங்கே திட்ப நுட்பம் சிறந்தனவாய் இலக்கிய இயல் புலப்படுத்தும் சூத்திரங்களாய் பொலிகின்றன. சொல்லுக்கு விளக்கம் தருவாராய்க் கவிதை இயல் தெளிவுபடுத்தினார். கவிச்சக்கரவர்த்தி.

நல்ல சொல் கருத்தில் தலைகாட்டும் போதே கவிஞரின் உணர்வும் கலைத்தூண்டிலால் விரைந்து பற்றுவதை 'வவ்விய கவிஞர்' என்ற தொடர் புலப்படுத்துகிறது.

அவ் உலகம்: இதில் அகரம் சேய்மைச் சுட்டு. எட்டாத ஒன்றோ என்று கவலைப்படுமளவுக்குத் தொலைவான இலட்சியம் என்பதைச் சேய்மைச் சுட்டு விளக்குகிறது. இதன் நுட்பத்தைக் காஞ்சிபுரம் இராமசாமி நாயுடு பின்வருமாறு விளக்குகிறார்: "அவ்வுலகம் எனச் சேய்மைச் சுட்டாற் கூறினமையால். தவஞ்செய்யாதார் ஏற ஆதரித்தல் கூடாது என்னும் அருமை தோன்றா நின்றது. அத்தன்மையது பரமபதமே யாதலால் அவ்வுலகம் என்றதற்குப் பரமபதம் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. அவ்வுலகத்துள்ளார் நிரதிசயாநந்திகளாதலால் வேறுலகத்தில் விருப்பம் வையாரென்பது தோன்ற அருத்தி புரிகின்றது என்றார்."

உபய விபூதி நாயகன் பூர்ண கலையோடு திவாகரனாய் அவதரித்த இடமாதலால் திரு அயோத்தியை மாநகரம் என்றார்.

எவ்வுலகமும் என்ற தொடரமைப்பு வினாப் பொருளது அன்று. 'உம்' சேர்ந்தமையால் எஞ்சாமைப் பொருட்டு.

அயோத்தி -யுத்தத்தால் பிறர் கைப் புகாதது. 'கன்னி மாமதில்' என்பதும். 'போரருவாயில்' என்பதும் இப்பொருளவே.

'புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கம்' (97) எனவும். 'யாவர்க்கும் புகலிடமான செங்கண் மால் பிறந்து ஆண்டு அளப்பருங்காலம் திருவின் வீற்றிருந்தனன் என்றால் அங்கண்மா ஞாலத்து இந்நகர் ஒக்கும் பொன் நகர் அமரர் நாட்டு யாதோ (98) எனவும் மேல்வரும் தொடர்கள் இங்கு இணைத்து நோக்கத் தக்கன.

acharya.org

யாவர்க்கும் புகலிடமான திருமாலே அவதரிக்கத் தேர்ந்த இடமாதலின் மா நகரம் என்றார். இங்கு மா என்னும் பல பொருளொடு சொல் அளவையும் பரப்பையும் குறியாமல் பெருமையை - மாண்புடமையைக் குறித்தது. புகழ்ந்தது புரிகின்றது..... அயோத்தி என வினைமுற்று இரண்டாய். அயோத்தி என்ற பெயர் கொண்டு முடிந்தது. யாவரும்: முற்றும்மை. அவ்வுலகத்தோர் என்பதில் தொக்க உம்மை உயர்வு சிறப்பும்மையாம். இழிவதற்கு: இறங்குவதற்கு இங்கே மேனிலையிலிருந்து கீழ் இறங்கி வருதல் என்னும் பொருளுடைய 'அவதாரம்' என்ற வடசொல்லுக்கு நேர்.

94. ***நிலமகள் முகமோ! திலகமோ! கண்ணோ!***
நிறை நெடு மங்கல நாணோ!
இலகு பூண் முலைமேல் ஆரமோ! உயிரின்
இருக்கையோ! திருமகட்கு இனிய
மலர்கொலோ! மாயோன் மார்பில் நன் மணிகள்
வைத்த பொற் பெட்டியோ! வானோர்
உலகின் மேல் உலகோ! ஊழியின் இறுதி
உறையுளோ! யாது என உரைப்பாம்?

நிலமகள் முகமோ திலகமோ கண்ணோ - *(அயோத்தி நகரமானது) நிலமகளது முகமோ! முகத்திலணிந்த திலகமோ! அவளுடைய கண்களோ!:* **நிறை நெடுமங்கல நாணோ** - *நிறைவான நெடிய திருமாங்கலியக் கயிறோ?;* **இலகு பூண் முலைமேல் ஆரமோ** - *மார்பகங்களின் மேலணிந்து திகழும் மணிமாலையோ!;* **உயிரின் இருக்கையோ** - *அந்நில மகளின் உயிர் இருக்கும் இருப்பிடமோ?;* **திருமகட்கு இனிய மலர்கொலோ** - *திருமகளுக்கு வாழ்வதற்கினிய தாமரை மலரோ!;* **மாயோன் மார்பில் நன்மணிகள் வைத்த பொற் பெட்டியோ** - *திருமாலின் மார்பிலணியும் நல்ல மணிகள் வைக்கப்பட்ட பொன் பெட்டி தானோ!;* **வானோர் உலகின்மேல் உலகோ** - *விண்ணுலகினும் மேலான வைகுந்தமோ;* **ஊழியின் இறுதி உறையுளோ** - *யுகமுடிவில் உயிர்களெல்லாம் தங்கும் திருமாலின் திருவயிறோ?;* **யாதென உரைப்பாம்** - *வேறு எதுவென கூறுவோம்?*

நிலமகளின் முகம். திலகம். கண். மங்கல நாண். ஆரம் முதலியனவாக அயோத்தி நகரத்தைப் புனைந்துரைத்தார். பெண்களும் மங்கல நாண் பெருமை தருவதாதலால் "நிறைநெடு மங்கல நாண்" என்றார். சிறந்த உறுப்பான முகத்தை முதலில் கூறினார். விண்ணுலகத்தினும் சிறந்தது பரமபதமாதலின் "வானோர் உலகின் மேலுலகோ" என்றார் அருந்தி: விருப்பம். ஒரே பொருளைப் பலவிதமாகக் கற்பித்த இப்பாடல் பலபடப் புனைவணி கொண்டது. 2
ஞாயிறும் திங்களும் இமையாமல் திரிவதற்குக் காரணம்

95. ***உமைக்கு ஒரு பாகத்து ஒருவனும். இருவர்க்கு***
ஒரு தனிக் கொழுநனும். மலர்மேல்
கமைப் பெருஞ் செல்வக் கடவுளும். உவமை
கண்டிலா நகர்அது காண்பான்.

அமைப்பு அருங் காதல்அது பிடித்து உந்த.
அந்தரம். சந்திராதித்தர்
இமைப்பு இலர் திரிவர்; இது அலால் அதனுக்கு
இயம்பல் ஆம் ஏது மற்று யாதோ!

உமைக்கு ஒரு பாகத்து ஒருவனும் - உமாதேவியை இடப்பாகத்திலே கொண்டிருக்கும் சிவபெருமானும்; **இருவர்க்கு ஒரு தனிக் கொழுநனும்** - பூமகள். நிலமகள் ஆகிய இருவருக்கும் ஒப்பற்ற கணவனாகிய திருமாலும்; **மலர்மேல்கமைப் பெருஞ்செல்வக் கடவுளும்** - தாமரை மலரில் பொறுமையே பெருஞ் செல்வமாகக் கொண்டு வாழும் பிரம தேவனும்; **உவமை கண்டிலா நகர் அது காண்பான்** - எனவே இவர்களே உவமை கூற முடியாத வேறு இந்நகரைக் காண்பதற்கு நகர் இல்லை என்பதால்; **அமைப்பு அருங் காதல் அது பிடித்துந்த** - தடுக்கொணாத விருப்பம் பிடித்துத் தள்ள (அதனால்); **அந்தரம் சந்திராதித்தர் இமைப்பிலர் திரிவர்** - வானத்திலே சந்திர. சூரியர்கள் இமைக்காதவர்களாகத் திரிகின்றனர்; **இது அலால் அதனுக்கு இயம்பலாம் ஏதுமற்றுயாதோ** - இதுவல்லாது அவர்கள் திரிவதற்குச் சொல்லக் கூடிய காரணம் வேறு எது?

சிவன். திருமால். பிரமன் ஆகிய மூவருமே அயோத்திக்குச் சமமான ஒரு நகரத்தைக் கண்டதில்லை. சந்தினும். சூரியனும் நாள்தோறும் கண்களை இமைக்காமல் வானத்திலே திரிந்து வரக் காரணம் இந்த நகரத்தைக் காண வேண்டும் என்பதே. அதுவல்லது வேறு காரணம் சொல்ல இயலுமோ என்பது கருத்து. இதுஒரு தற்குறிப்பேற்ற அணி. இருவர் திருமகளும் நிலமகளும்: கமை: பொறுமை. ஏது காரணம். அந்தரம்: வானம். ஆதித்தன்: சூரியன். படைத்தல். கத்தல். அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில் புரியும் இம்மூவர் அறியாமல் வேறு ஒருநகர் இருப்பதற்கு இல்லை.

படைப்பிலேயே தனிநிலை

96. அயில் முகக் குலிசத்து அமரர்கோன் நகரும்.
அளகையும் என்று இவை. அயனார்
பயிலுறவு உற்றபடி. பெரும்பான்மை
இப் பெருந் திரு நகர் படைப்பான்;
மயன் முதல் தெய்வத் தச்சரும் தம்தம்
மனத் தொழில் நாணினர் மறந்தார்.
புயல் தொடு குடுமி நெடு நிலை மாடத்து
இந் நகர் புகலுமாறு எவனோ?

அயில் முக குலிசத்து அமரர் கோன் நகரும் - *கூர்மையான முகத்தை உடைய வச்சிரப்படை கொண்ட தேவேந்திரனது அமராவதி நகரும்;* ***அளகையும் என்று இவை*** - *குபேரனது நகரமான அளகாபுரியும் ஆகிய இரு நகரங்களையும்;* ***அயனார் பயிலுறவு உற்றபடி*** - *பிரமன் (படைத்தது) பயிற்சி பெறும்படியாகும்;* ***பெரும்பான்மை இப்பெருந் திருநகர் படைப்பான்*** - *மிகச் சிறப்புடைய இந்தப் பெருநகரைப் படைப்பதற்கு;* ***மயன்முதல் தெய்வத்தச்சரும்*** - *மயன் முதலான தேவ உலகச் சிற்பிகளும்;* ***தம்தம் மனத் தொழில் மறந்தார்*** - *தமது நினைப்பு மாத்திரத்தில் படைக்கும் தொழிலை மறந்துவிட்டவர்களாக. நாணினர் - (அயோத்தியை ஒத்த நகரைப் படைக்க இயலாமைக்கு) வெட்கமுற்று நிற்பர்;* ***புயல்தொடு குடுமி நெடுநிலை மாடத்து*** - *மேகங்களை தொடுமளவு நீண்ட மேல் நிலைகளை கொண்ட மாடங்களை உடைய;* ***இந்நகர் புகலும் ஆறு எவன்*** - *இந்த அயோத்தி மாளிகைகளின் சிறப்பைச் சொல்வது எவ்வாறு?*

பிரமன் அயோத்தியை படைப்பதற்கு முன்பு. அமராவதி அளகாபுரியாகிய நகரங்களைப் படைத்தது முழுத் தேர்ச்சி பெற்ற பிறகே இந் நகரைப் படைக்க வேண்டுமெனக் கருதியதே காரணமாகும் என்றது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

‘புயல் தொடு குடுமி’ என்றது உயர்வு நவிற்சி அணியாகும்

பயிலுறவு உற்ற படி: பயிற்சி செய்தவாறு. குடுமி: சிகரம். மறந்தனர் முற்றெச்சம்.

போகத்திற்கு ஒரேஇடம்

97. ‘புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கம்’
என்னும் ஈது அரு மறைப் பொருளே;
மண்ணிடை யாவர் இராகவன் அன்றி
மா தவம் அறத்தொடும் வளர்த்தார்?
என் அருங் குணத்தின் அவன். இனிது இருந்து. இவ்
ஏழ் உலகு ஆள் இடம் என்றால்.
ஒண்ணுமோ. இதனின் வேறு ஒரு போகம்
உறைவு இடம் உண்டு என உரைத்தல்?

‘புண்ணியம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கம்’ என்னும் - *(இம்மையில்) புண்ணியம் செய்தவர்கள் (மறுமையில்) சுவர்க்கம் அடைவார்கள் என்னும்;* ***ஈது அருமறைப் பொருளே*** - *இது. வேதங்கள் கூறும் கருத்தாகும்;* ***இராகவன் அன்றி*** - *இராம பிரானை அல்லாது;* ***வேறு எவர்*** - *வேறு யார்;* ***மண்ணிடை மாதவம் அறத்தொடு வளர்த்தார்*** - *இந்த உலகத்திலே சிறந்த தவத்தை அறத்துடனே வளர்த்தவர்கள் இருக்கிறார்களா?;* ***எண் அருங் குணத்தின் அவன்*** - *நினைப்பதற்கரிய நற்குணங்களை உடைய அந்த இராமபிரான்;* ***இருந்து இவ் ஏழ்உலகு ஆள் இடம் என்றால்*** - *இருந்து இந்த ஏழுலகத்தினையும் ஆளும் இடம் (அயோத்தி) என்றால்;* ***இதனின் வேறு ஒரு போகம் உறைவு இடம்*** - *இதைவிடவும் மேலான ‘இன்பம்’ உள்ள இடம்;* ***உண்டு என உரைத்தல் ஒண்ணுமோ*** - *உண்டு எனக் கூறஇயலுமோ?*

திருமால். பரமபதமாகிய மேலான இடத்தை விட்டு இங்கு வந்து அரசு செய்த இடம் என்றால் இதனினும் போகம் நுகருமிடம் வேறு ஒன்று உண்டென உணர்த்தல் இயலுமோ என்பதும் ஒரு பொருளாகும்.

மதங்கரது தவப்பள்ளியின் மாண்பினைச் சுட்டும்போதும் 'புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும் துறக்கமே போன்றது' *(3699)* என்று கம்பர் குறிப்பிடுவது இணைத்து உணரத்தக்கது.

துறக்கம் -சுவர்க்க லோகம்; எண்ண அருங்குணம் -அளவிட இயலாத கல்யாண குணங்கள்; போகம் -இன்ப நுகர்ச்சி; ஒண்ணுமோ - ஒகாரம் எதிர்மறை.
அமரர் நகரினும் சிறந்தது

98. **தங்கு பேர் அருளும் தருமமும். துணையாத்**
தம் பகைப் புலன்கள் ஐந்து அவிக்கும்
பொங்கு மா தவமும். ஞானமும். புணர்ந்தோர்
யாவர்க்கும் புகலிடம் ஆன
செங் கண் மால் பிறந்து. ஆண்டு அளப்ப அருங்காலம்
திருவின் வீற்றிருந்தனன் என்றால்.
அம் கண் மா ஞாலத்து இந் நகர் ஒக்கும்
பொன் நகர் அமரர் நாட்டு யாதோ?

தங்கு பேரருளும் தருமமும் துணையா - தம்மிடம் தங்கிய மிகுந்த கருணையும் அறமுமே துணையாகக் கொண்டு; **தம்பகைப் புலன்கள் ஐந்து அவிக்கும்** - தமக்குப் பகையாகிய புலன்களைக் கட்டுப்படுத்துபவராகி; **பொங்குமா தவமும் ஞானமும் புணர்ந்தோர்** - மேன்மேலும் வளர்கின்ற தவத்தையும் மெய்யறிவையும் பெற்றிருக்கும் மேலோர்கள்; **யாவர்க்கும் புகலிடம் ஆன** - யாவருக்கும் அடைக்கலமாக அடையத்தக்க; **செங்கண்மால் பிறந்து** - அழகிய கண்களை உடைய திருமால் அவதரித்து; **ஆண்டு அளப்ப அருங்காலம்** - அங்கு (அயோத்தி நகரில்) அளவிட இயலாத பல காலம்; **திருவின் வீற்றிருந்தனன் என்றால்** - இலக்குமி தேவயின் (அவதாரமான சீதா பிராட்டியுடன் சிறப்போடு தங்கி இருந்தான் என்றால்; **அங்கண்மா ஞாலத்து** - அழகிய விசாலமான இவ்வுலகிலே; **இந்நகர் ஒக்கும் பொன்நகர்** - இந்த அயோத்திக்கு நிகரான அழகிய நகரம்; **அமரர் நாட்டு யாதோ?** - தேவ உலகில்தான் எது இருக்கிறது? இல்லை என்றபடி.

“தம் புலன்களை அடக்கி அருளும் அறமும் துணையாகச் சிறந்த தவத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் பெற்றிருக்கும் மேலோர்கள் புகலடைதற்குரிய இட மான திருமாலே இராமனாக அவதரித்து. அளவிலாக் காலம் அரசு புரிந்த இந்த அயோத்தி நகருக்கு நிகரான நகரம் தேவ உலகிலும் இல்லை” என்பது கருத்து. முந்தியப் பாடலில் கூறிய கருத்தினையே இப்பாடலில் வேறு விதமாகக் கூறினார். “அளப்பருங்காலம்” என்றது பதினோராயிரம் ஆண்டுகள் என்பர். புலன்கள் மெய்யறிவுக்குப் பகை யாதலின் “பகைப்புலன்” என்றார். அருளும் தருமமும் தவமும் ஞானமும் ஆகிய இவையே இறைவனை அடைதற்குரியன என்பதால் “அருளும்.........ஞானமும் புணர்ந்தோர் யாவர்க்கும் புகலிடம்” என்றர். உவமன் இலி

99. அரைசு எலாம் அவண; அணி எலாம் அவண;
அரும் பெறல் மணி எலாம் அவண;
புரைசை மால் களிறும். புரவியும். தேரும்.
பூதலத்து யாவையும் அவண;
விரைசுவார் முனிவர். விண்ணவர். இயக்கர்.
விஞ்சையர். முதலினோர் எவரும்
உரைசெய்வார் ஆனார்; ஆனபோது. அதனுக்கு
உவமைதான் அரிதுஅரோ. உளதோ!

__அரசு எலாம் அவண__ - எந்நாட்டு மன்னர்களும் அங்கேயே (அயோத்தியிலேயே) உள்ளனர்; __அணிஎலாம் அவண__ - சிறந்த அணிகலன்களெல்லாம் அங்குள்ளன; __அரும்பெறல் மணிஎலாம் அவண__ - பெறுதற்கரிய மணிகளெல்லாம் அங்குள்ளன; __புரசை மால் களிறும்__ - கழுத்துக் கயிற்றை உடைய மத யானைகளும்; __புரவியும் தேரும்__ - குதிரைகளும். தேர்களும் (இவை தவிர); __பூதலத்து யாவையும் அவண__ - உலகிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களும் அங்கு உள்ளன; __முனிவர் விண்ணவர் இயக்கர்__ - முனிவர்களும். தேவர்களும். இயக்கரும்; __விஞ்சையர் முதலியோர் விரசுவார் என்றால்__ - அங்கு வந்து கூடியிருப்பார் என்றால்; __எவரும் உரை செய்வார்__ - எல்லோரும் (அயோத்தியையே) சிறப்பித்துப் பேசுவாராயினர்; __ஆன போது__ - இப்படியான போது; __அதனுக்கு உவமை உளதோ__ - அந்த நகருக்கு உவமை கூற வேறு நகர் இருக்கிறதோ?; __அரிது தான்__ - (அயோத்தியின் பெருமைக்கு உவமை கூறுதல் எவருக்கும்) அரியதேயாகும்.

பல்வேறு நாட்டுத் தலைவர்களும் அயோத்திலேயே இருப்பர் என்றது. உலக அரசியலுக்கு அயோத்தியே தலைநகர் என்றவாறு. எங்கும் சென்று வரும் தவ வலிமை மிக்க முனிவர் முதலானோர் இதுபோன்ற ஒரு நகரம் தவம் பேண இல்லாமையால் இங்கே வந்து குவிகின்றனர். இதன் சிறப்பை என்னால் கூறுதல் இயலாது என்கிறார். புரசை: யானையின் கழுத்தில் கட்டும் கயிறு.

அவண: பலவின்பால் குறிப்பு வினைமுற்று. அரைசு: எதுகை நோக்கிய திரிபு. ஆக. அயோத்தியின் சிறப்பும் ஆன்மிகச் செல்வமும் கூறியவாறு. 7
மதிலின் மாட்சி

100. ***நால் வகைச் சதுரம் விதி முறை நாட்டி***
நனி தவ உயர்ந்தன. பனி தோய்
மால் வரைக் குலத்து இனி யாவையும் இல்லை;
ஆதலால். உவமை மற்று இல்லை;
நூல் வரைத் தொடர்ந்து. பயத்தொடு பழகி.
நுணங்கிய நுவல அரும் உணர்வே
போல் வகைத்து; அல்லால். 'உயர்வினொடு உயர்ந்தது'
என்னலாம்- பொன் மதில் நிலையே.

நால்வகைச் சதுரம் விதிமுறை நாட்டி - *நான்கு சதுரமாகச் சிற்ப நூல் விதிப்படியே நாட்டப்பட்டு;* ***நனி தவ உயர்ந்தன*** - *மிகவும் உயர்ந்துள்ள மதில்கள் போன்ற;* ***பனி தோய் மால் வரைக் குலத்தின் யாவையும் இல்லை*** - *குளிர்ந்த பெரிய மலைக் கூட்டத்தின் எந்த மலையும் இங்கில்லை;* ***ஆதலால் உவமை மற்றில்லை*** - *ஆதலால் மதிலுக்கு உவமை கூற வேறு எதுவும் இல்லை;* ***பொன்மதில் நிலை*** - *அழகிய அந்நகரத்து மதில்களின் நிலைமை(பற்றிச் சொல்லு வோமானால்);* ***நூல்வரை தொடர்ந்து*** *-ஞான நூல்களின் எல்லை வரை சென்று;* ***பயத்தொடு பழகி*** *- கற்றறிதலோடு நில்லாமல் பயனாகப் பெற்று உணர்ந்து அவற்றின்;* ***நுணங்கிய நுவலரும் உணர்வே*** *- நுணுக்கமாகியதும். கூறுதற்கரியதும் ஆகிய மெய்யுணர்வையே;* ***போல் வகைத்து அல்லால்*** *- போன்ற தன்மை உடையதல்லாமல்;* ***உயர்வினோடு உயர்ந்தது*** *- அந்த மெய்யுணர்வைப் போலவே உயர்ந்தது (என்றும் கூறலாம்).*

வலிமையும். பெருமையும். உயர்வும் உள்ள மலைகளை மதிலுக்கு உவமை சொல்லலாம் என்றால். அம்மலைகள் சதுரமாக இல்லை. எனவே. உவமை பொருந்தாது. தவிர. மதில்கள் மலைகளைவிட உயர்ந்துள்ளன. வரைக்குலம்: மலைகளின் தொகுதி. பயன்: அறம் முதலிய நால் வகைப்பயன்கள்.

நுணங்கிய நுவலரும் உணர்வு: நுட்பமாகிய சொல்லுதற்கு இயலாத மெய்யுணர்வு எனலாம். "உயர்வற உயர்வை" உடைய பரம்பொருளை எட்டிப் பிடிக்கும் உணர்வே மெய்யுணர்வாம். மதில் உயர்வுக்கு உணர்வை உவமை கூறியது உயர்வு நவிற்சி அணி. சிலேடை அணியும் கலந்த கலவையணி என்பதும்

பொருந்தும். பொன்மதில்: பொன்னாலாகிய மதில் என்பதும் பொருள். செம்பு இட்டுச் செய்த இஞ்சி' (7431) என்ற இடத்தில் மதில்களை உலோகம் கலந்து கட்டுவது உண்டு என்று குறிப்பது காண்க. இலங்கை மதில் செம்பு இட்டுச் செய்தது. அயோத்தி மதில் பொன் (தங்கம் அல்லது உலோகம்) கலந்து கட்டியது.

உயர்வு: உயரமுள்ள பொருளைக் குறிக்கும். ஆகுபெயர்.

101. மேவ அரும் உணர்வு முடிவு இலாமையினால்.
வேதமும் ஒக்கும்; விண் புகலால்.
தேவரும் ஒக்கும்; முனிவரும் ஒக்கும்.
திண் பொறி அடக்கிய செயலால்;
காவலின். கலை ஊர் கன்னியை ஒக்கும்;
சூலத்தால். காளியை ஒக்கும்;
யாவையும் ஒக்கும். பெருமையால். எய்தற்கு
அருமையால். ஈசனை ஒக்கும்.

மேவஅரும் உணர்வு முடிவு இலாமையினால் வேதமும் ஒக்கும் - *(அம்மதியில்) அடைதற்கறிய அறிவால் எல்லை காண முடியாதபடி யிருப்பதால் வேதத்துக்கு ஒப்பாகும்.;* **விண் புகலால் தேவரும் ஒக்கும்** - *விண்ணுலகம் வரை சென்றிருப்பதால் தேவர்களையும் ஒத்திருக்கும்;* **திண் பொறி அடக்கிய செயலால் முனிவரும் ஒக்கும்** - *வலிய பொறிகளை உள்ளடக்கிய செயலால் முனிவர்களை ஒத்திருக்கும்;* **காவலில் கலை ஊர் கன்னியை ஒக்கும்** - *காக்கும் தொழிலால் மானை ஊர்தியாகக் கொண்ட துர்க்கையை ஒக்கும்.;* **சூலத்தால் காளியை ஒக்கும்** - *சூலம் ஏந்தி இருப்பதால் காளி தேவியை ஒத்துக் காணப்படும்;* **யாவையும் ஒக்கும் பெருமையால்** - *பெருமை மிக்க எல்லாவற்றையுமே ஒத்திருக்கும்;* **எய்தற்கு அருமையால் ஈசனை ஒக்கும்** - *எவரும் எளிதில் அடைய இயலாதிருப்பதால் இறைவனை ஒத்திருக்கும்.*

வேதம் அங்கங்களாலும் உபாங்கங்களாலும் பரந்திருப்பது; முடிவு காண முடியாத தன்மையுடையது. மதிலும் பரந்திருப்பது எல்லை காண இயலாதது என்பதால் 'வேதமும் ஒக்கும்' என்றார். விண்ணுலகளவும் சென்றிருப்பதால் ''தேவனை ஒக்கும்'' என்றார். பொறிகளை அடக்கி வாழ்பவர் முனிவர். பலவகை இயந்திரப் பொறிகளை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருப்பது மதில். எனவே ''முனிவரை ஒக்கும்'' என்றர். (பொறிகள்-சிலேடை) துர்க்கை காவல் தெய்வமாய் நின்று நகரத்தைக் காவல் புரிவது போல் மதிலும் காவல் புரிவதால் ''கலையூர் கன்னியை ஒக்கும்'' என்றார். கலை: மான். சூலம் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தியிருப்பவள் காளிதேவி; மதிலிலும் பலவகைச் சூலங்கள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. எனவே. ''காளியை ஒக்கும்'' என்றார். பக்தியுடையோர்க்கல்லாது பிறர் அடைதற்கரியவன் பரமன் நண்புடையவர்க்கன்றிப் பிற அரசர்களாலும் அடைய முடியாதது மதில் என்பதால் ''ஈசனை ஒக்கும்'' என்றார்.

இந்தப் பாடல் சிலேடையை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த 'உவமையணி' யாகும்.

மதிலின் உயர்வு. திண்மை. அருமை. அகலம் போன்றவைகளை எடுத்துரைத்துள்ளதை அறியலாம். சூலம்: இடிதாங்கி. சூலாயுதம் இடிதாங்கி போன்ற வடிவுடைய முத்தலைச் சூலத்தை ஏந்தியிருத்தலால் காளியும் ஒக்கும் என்றார். 9.

*102. பஞ்சி. வான் மதியை ஊட்டியது அனைய
படர் உகிர். பங்கயச் செங் கால்.
வஞ்சிபோல் மருங்குல். குரும்பைபோல் கொங்கை
வாங்கு வேய் வைத்த மென் பணைத் தோள்.
அம் சொலார் பயிலும் அயோத்தி மா நகரின்
அழகுடைத்து அன்று என அறிவான்.
இஞ்சி வான் ஓங்கி இமையவர் உலகம்
காணிய எழுந்தது ஒத்துளதே!*

பஞ்சி. வான்மதியை ஊட்டியது அனைய - செம்பஞ்சுக் குழம்பைப் பூசி வெண்மையான சந்திரனை ஒழுங்கு பெற வைத்ததை ஒத்த; **படர் உகிர்** - ஒளி வீசும் நகங்களை உடைய; **பங்கயச் செங்கால்** - தாமரை போன்ற சிவந்த பாதங்களையும்; **வஞ்சி போல் மருங்குல்** - வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையையும்; **குரும்பை போல் கொங்கை** - தென்னங் குரும்பை போன்ற தனங்களையும்; **வாங்கு வேய் வைத்த மென் பணைத் தோள்** - வளைந்த மூங்கில் போன்ற மென்மையான பருத்த தோள்களையும் உடைய; **அம்சொலார் பயிலும்** - அழகிய சொற்களை உடைய மகளிர் நிறைந்திருக்கின்ற; **அயோத்தி மாநகரின்** - அயோத்தியாகிய சிறந்த நகரைவிட; **அழகுடைத்து அன்று என அறிவான்** - அழகுடையதோ அல்லவோ என்று அறிவதற்காகவே; **இஞ்சிவான் ஓங்கி** - அந்நகரத்து மதில்கள் ஆகாய மளவு உயர்ந்து; **இமையவர் உலகம் காணிய** - தேவர்கள் வாழும் உலகைக் காண; **எழுந்தது ஒத்து உளது** - எழுந்ததை ஒத்து உயர்ந்துள்ளது.

மதில் வானுற ஓங்கி உயர்ந்துள்ளது. அவ்வாறு உயர்ந்தமைக்குக் காரணம் வானுலகத்தைக் காணுதலே. அவ்வாறு காணுதல் கூடாதெனினும் அதனைப் பயனாகக் கூறினமையால் இது தற்குறிப்பேற்றவணி. ‘அஞ்சொலார் பயிலும் அயோத்தி’ என்றதால் அயோத்தி மகளிரை விட வானுலகத்து மகளிர் அழகுடையரோ அல்லரோ என்பதனை அறிய வேண்டி மதில் ஓங்கிற்று என்பது கருத்தாம்.

காணிய: காண செய்யிய என்று வாய்பாட்டு வினையெச்சம். பஞ்சி: செம்பஞ்சுக் குழம்பு. உகிர்: நகம். வஞ்சி: நீர்வஞ்சிக் கொடி. இஞ்சி: மதில். வாங்குவேய்: வளையும் தன்மையுள்ள இள மூங்கில்.

*103. கோலிடை உலகம் அளத்தலின். பகைஞர்
முடித் தலை கோடலின். மனுவின்
நூல் நெறி நடக்கும் செவ்வையின். யார்க்கும்
நோக்க அருங் காவலின். வலியின்.
வேலொடு வாள். வில். பயிற்றலின். வெய்ய
சூழ்ச்சியின். வெலற்கு அரு வலத்தின்.
சால்புடை உயர்வின். சக்கரம் நடத்தும்
தன்மையின். தலைவர் ஒத்துளதே!*

கோலிடை உலகம் அளத்தலின் - செங்கோலால் உலகத்தைக் காப்பதாலும் (அளவுகோலால் அளக்கப்படுதலாலும்); **பகைஞர் முடித்தலை கோடலின்** - பகை மன்னரின் மகுடமணிந்த தலைகளை அழிப்பதாலும் (தன்னிடமுள்ள இயந்திரங்களால் பகைவர் தலைகளைத் துணிப்பதாலும்); **மனுவின் நூல்நெறி நடக்கும் செவ்வையின்** - மனுநூல் நெறிப்படி நடக்கின்ற நேர்மையாலும் (சிற்பநூலின்படி அமைந்து நேராயிருப்பதலும்); **யார்க்கும் நோக்க அரும் காவலின்** - எவருக்கும் பார்க்க இயலாதபடி காக்கும் திறமையாலும் (எளிதில் எவரும் காண இயலாத காவல் உடையதாலும்); **வலியின் வேலொடு வாள்வில் பயிற்றலின்** - வலிமை மிக்க வேல் முதலிய படைக்கலப்பயிற்சி உடைமையாலும் (வீரர்கள் வேல் முதலிய படைக் கலங்களைப் பயில்வதாலும்); **வெய்ய சூழ்ச்சியின்** - கொடிய தந்திரம் கொண்டிருப்பதாலும்; **வெலற்கருவலத்தின்** - மற்றவர்களால் வெல்ல இயலாத வல்லமை உடையதாலும்; **சால்புடை உயர்வின்** - சிறப்பு மிக்க உயர்வுடைமையாலும்; **சக்கரம் நடத்தும் தன்மையின்** - ஆணை செலுத்தும் தன்மையாலும்; **தலைவர் ஒத்து உளது** - அந்த மதில் (சூரிய குலத்) தலைவர்களை ஒத்து இருக்கிறது.

சூரிய குலத்துத் தலைவர்களுக்கும். மதிலுக்கும் சிலேடை மூலமாக உவமை கூறியிருப்பதால் சிலேடை உவமையணியாகும். சால்புடை உயர்வு: உயரத்துக்கு இடமில்லை என்னும்படி உயர்தல். மனுநூல் நெறி நடத்தல் மன்னருக்குரியது. 'மனு' என்ற சிற்ப நூல் வல்லாரின் நெறிப்படி அமைதல் மதிலுக்கு உரியது. வெய்ய சூழ்ச்சி: வெளியோர் எளிதில் நுழைய இயலாத வாயில் முதலியவைகளைக் கொண்டிருப்பதாகும். 11

104. **சினத்து அயில். கொலை வாள். சிலை. மழு. தண்டு.**
சக்கரம். தோமரம். உலக்கை.
கனத்திடை உருமின் வெருவரும் கவண் கல்.
என்று இவை கணிப்பு இல: கொதுகின்
இனத்தையும். உவணத்து இறையையும்.
இயங்கும் காலையும். இதம் அல நினைவார்
மனத்தையும். எறியும் பொறி உள என்றால்.
மற்று இனி உணர்த்துவது எவனோ?

acharya.org

சினத்தயில் கொலைவாள் - சினம் மிக்க வேலும். பகைவரைக் கொல்லும் வாளும்; **சிலை. மழு. தண்டு சக்கரம் தோமரம் உலக்கை** - வில்லும் மழுவும் கதையும் சக்கரம் தோமரம். உலக்கை ஆகியவையும்; **கனத்திடை உருமின் வெருவரும் கவண்கல்** - மேகத்திலுள்ள இடியும் அஞ்சும்படியான கவண்கல்லும்; **என்று இவை கணிப்புஇல** - என்று கூறப்படும் படைக்கலங்கள். அளவிட முடியாதவை; **கொதுகின் இனத்தையும்** - கொசுக்களின் கூட்டத்தையும்; **உவணத்து இறையை யும்** - பறவைகளின் வேந்தனான கருடனையும்; **இயங்கும் காலையும்** - விரைந்து செல்லும் காற்றையும்; **இதமல நினைவார் மனத்தையும்** - நன்மை யல்லாதவைகளை நினைப்பவர் மனத்தினையும்; **எறியும் பொறிஉள என்றால்** - கொல்லவல்ல இயந்திரங்களும் அந்த மதிலில் உள்ளன என்றால்; **மற்ற இனி உணர்த்துவது எவன்** - மதிலின் காவலைப் பற்றி விரித்துரைக்க என்ன இருக்கிறது.

சினத்து அயில் வீரர்களது கோபத்தை படையின் மேலேற்றிக் கூறினார். அயோத்தி நகரத்தில் மதில் பல விதமான பொறிகளைத் தன்னுள் கொண்டு. நல்ல காவலாயிருப்பதைக் கூறினார். அந்த மதிலில் அமைந்துள்ள போர்க் கருவிகள் மிகச் சிறிய உயிரையும் கொல்லும் என்பதற்குக் கொசுவையும் மிக உயரத்தில் செல்லுவனவற்றையும் அழிக்கும் என்பதற்குக் கருடனையும். உருவமற்றவைகளையும் அழிக்கும் என்பதற்காக காற்றையும் மிக விரைந்து செல்லும் காண இயலாதனவற்றையும் துணிக்கும் என்பதற்கு மனத்தையும் கூறியுள்ள நயம் கருதத்தக்கது. உலக்கை: இரும்பு உலக்கை. தோமரம்: ஈட்டி. கவண்கல்: கவணெறிகல்லாகும்.

105. **‘பூணினும் புகழே அமையும்’ என்று. இனைய**
பொற்பில் நின்று. உயிர் நனி புரக்கும்.
யாணர் எண் திசைக்கும் இருள் அற இமைக்கும்
இரவிதன் குலமுதல் நிருபர்-
சேணையும் கடந்து. திசையையும் கடந்து.-
திகிரியும். செந் தனிக் கோலும்.
ஆணையும் காக்கும்; ஆயினும். நகருக்கு
அணி என இயற்றியது அன்றே.

‘பூணினும் புகழே அமையும்’ என்று - அணிகலன்களை விடப் புகழே சிறந்த அணிகலமாக அமையும் என நினைத்து; **இனைய பொற்பில் நின்று உயிர் நனி புரக்கும்** - இத்தகைய நல்லொழுக்கத்தில் நின்று நாட்டு மக்களைக் காப்பவரான; **யாணர் எண்திசைக்கும் இருளறு இமைக்கும்** - அழகிய எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள இருள் நீங்கும்படி ஒளிர்கின்ற; **இரவிதன் குலமுதல் நிருபர்** - சூரிய குலத்தில் தோன்றிய அரசர்களின்; **திகிரியும் செந்தனிக்கோலும் ஆணையும்** - ஆணையாகிய சக்கரமும் செங்கோலும் கட்டளையும்; **சேணையும் கடந்து திசையையும் கடந்து காக்கும்** - மேலுலகத்தையும் திசைகளையும் கடந்து சென்று காக்கவல்லது எனவே; **ஆயினும் நகருக்கு அணியென இயற்றியது அன்றே** - ஆனாலும் அந்த மாநகருக்கு அழகு செய்ய அமைந்தது அம்மதில் மட்டுமே.

ஆபரணங்கள் தரும் அழகு பெரிதன்றோ; புகழே சிறந்தது' என்பது சூரிய குலத்து அரசர்களின் கருத்து. அவர்களின் குல முதல்வனாகிய சூரியனும் நாளும் நாளும் புதிய ஒளி வீசி இருள் தீர்ப்பவன். (ஒளி என்ற சொல்லுக்குப் புகழ் என்ற பொருளும் உண்டு). உலகு எங்கும் புகழ் பரப்பி ஆள்பவர்கள் சூரிய குல மன்னர்; ஆதலின். அவர்கள் யாரொடும் பகை கொள்ளார். எனவே. அயோத்தி நகரில் மதில் பாதுகாப்புக்கு அன்று; அழகுக்கே - இப்பாடலின் கருத்து இது. (யாரோடும் பகை கொள்ளலன் என்றபின் போர் ஒடுங்கும் புகழ் ஒடுங்காது என்ற வசிட்டர் கருத்தொடு (1419) ஒப்பிட்டு உணரத்தக்கது.

யாணர் என்னும் சொல் புதிய வரவு. அழகு முதலான பலபொருள் உடையது; நாளும் புத்தழகு தருதலின் சூரியன் ஒளியைப் புதுவரவிற்று எனவும் கொள்ளலாம்.

திகிரி: ஆணையாகிய சக்கரம். ஆணை: கட்டளை. சேண்: மேலுலகம். யாணர்: அழகு. பொற்பு: ஒழுக்கம்.

அகழியின் சிறப்பு

***106.** **அன்ன மா மதிலுக்கு ஆழி மால் வரையை**
அலைகடல் சூழ்ந்தன அகழி.
பொன் விலை மகளிர் மனம் எனக் கீழ் போய்.
புன் கவி எனத் தெளிவு இன்றி.
கன்னியர் அல்குல்- தடம் என யார்க்கும்
படிவு அருங் காப்பினது ஆகி.
நல் நெறி விலக்கும் பொறி என எறியும்
கராத்தது;- நவிலலுற்றது நாம்.*

***நாம் நவில் உற்றது** - நாம் இப்போது சிறப்பித்துச் சொல்லவந்தது; **அகழி** - (அம்மதிலின் புறத்தே அமைந்த) அகழியானது; **அன்ன மாமதிலுக்கு** - மேலே கூறப்பட்ட அத்தகைய பெரிய மதிலை; **ஆழி மால்வரையை அலைகடல் சூழ்ந்து அன** - பெரிய சக்கரமான கிரியை. அலைகள் பொங்கும் பெரும்புறக்கடல் சூழ்ந்திருப்பது போலச் சூழ்ந்து; **பொன் விலை மகளிர் மனம் எனக் கீழ்போய்** - விலை மாதர்களது மனத்தைப் போல மிகக் கீழே போய்; **புன்கவி எனத்தெளிவின்றி** - இழிந்த பாடல்களைப் போல தெளிவு இல்லாமல்; **கன்னியர் அல்குல் தடம் என** - கன்னியரின் அல்குலினிடம் போல; **யார்க்கும் படிவரும் காப்பினது ஆகி** - எவருக்கும் நெருங்க இயலாத காவலை உடையதாய்; **நல் நெறி விலக்கும் பொறி என எறியும் கராத்தது** - நல்ல நெறியில் செல்ல விடாமல் தடுக்கும் ஐம்பொறிகளைப் போன்றதாகிய எதிரிகளைத் தாக்கும் முதலைகளை உடையது.*

இது முதல் ஏழு பாடல்கள் அகழியின் சிறப்பைக் கூறுவனவாய் உயர்ந்து வளைந்துள்ள மதிலுக்குச் சக்கரவாள மலையும். அகழிக்குப் பெரும்புறக் கடலும் உவமைகளாகும். அகழியின் ஆழம் எவர்க்கும் முற்றாக உணரமுடியாது; எதுபோல் எனின் விலைமகளிர் மனக்கருத்து அறியமுடியாதது போல். ஆழமாகத் தெளிவின்மையால் புல்லறிவாளர் கவியும் அகழிக்கு உவமையாயிற்று. பொறிகள் வயபட்ட மனம் நன்னெறியில் செல்லாது தீநெறியில் செல்லும்; அதுபோல விரைந்து பாய்வன முதலைகள் என்கிறார். கராம்: முதலை. படிவு: தோய்தல்.

(ஒப்பு) பிரபுலிங்க லீலை மாயையின் உற்பத்திகதி. பா. 14 **எழுசீர் சந்த விருத்தம்**

***107.** ஏகுகின்ற தம் கணங்களோடும்*
எல்லை காண்கிலா.
நாகம் ஒன்று அகன் கிடங்கை
நாம வேலை ஆம் எனா.
மேகம். மொண்டு கொண்டு எழுந்து.
விண்தொடர்ந்த குன்றம் என்று.
ஆகம் நொந்து நின்று தாரை
அம் மதிற்கண் வீசுமே.

தம் கணங்களோடும் ஓடுகின்ற மேகம் - *தம் கூட்டத்துடனே செல்லும் மேகங்கள்;* **எல்லை காண்கிலா நாகம் ஒன்று அகன கிடங்கை** - *எல்லை காண இயலாத. நாக லோகம்வரை ஆழ்ந்துள்ள பரந்த அகழியை;* **நாம வேலை ஆம் எனா** - *அச்சத்தைத் தரும் கடலாகும் எனக் கருதி;* **மொண்டு கொண்டு எழுந்து** - *நீரை முகந்து கொண்டு எழுந்து;* **விண் தொடர்ந்த குன்றம் என்று** - *அம்மதிலை வானளவும் உயர்ந்த மலை என்று கருதி;* **ஆகம் நொந்து நின்று** - *உடல் வருந்தி அம்மதிலின் மீது நின்று;* **தாரை அம்மதிற்கண் வீசுமே** - *மழைத் தாரையை அம் மதிலின்மீது பொழியும்.*

மேகம். அகழியைக் கடல் என்று மயங்கி. அதன் நீரை மொண்டு மதிலை மலையென மயங்கி நின்று - மழை பொழியும் என்பதால் மயக்கவணியாகும். அகழியின் அகலமும் ஆழமும் மலையின் உயரமும் கூறப்பட்டது.

நாம்: அச்சப் பொருளைத் தரும் உரிச்சொல். அ: சாரியை பெற்று நாம என நின்றது. *15*

***108.** அந்த மா மதில் புறத்து. அகத்து*
எழுந்து அலர்ந்த. நீள்
கந்தம் நாறு பங்கயத்த கானம்.
மான மாதரார்
முந்து வாள் முகங்களுக்கு உடைந்து
போன மொய்ம்பு எலாம்
வந்து போர் மலைக்க. மா
மதில் வளைந்தது ஒக்குமே.

acharya.org

அந்தமா மதில் புறத்து - அந்தப் பெரிய மதிலின் வெளிப்புறமுள்ள; **அகத்து எழுந்து அலர்ந்த** - அகழியிலே தோன்றி மலர்ந்துள்ள; **நீள் கந்தம் நாறும் பங்கயத்த கானம்** - மிகுந்த மணம் வீசும் தாமரைக் காடு; **மாதரார் வாள் முகங்களுக்கு** - பெருமையுடைய அந்தப்புரத்துப் பெண்களின் ஒளியுடைய முகங்களுக்கு; **முந்து உடைந்து போன** - முன்பு தோற்றுப் போனமையால்; **மொய்ம்பு எலாம் வந்து** - மீண்டும் மிக்க வலிமை கொண்டு வந்து; **போர் மலைக்க மாமதில் வளைந்தது ஒக்கும்** - போர்புரிவதற்கு அந்த மதிலை வளைத்துக் கொண்டிருப்பதை ஒக்கும்.

மாநகரின் மதிலைச் சூழ்ந்திருக்கும் அகழியிலே மலர்ந்துள்ள தாமரை மலர்கள் - அந்தப்புரத்து பெண்களின் முகங்களுக்குத் தோற்று - மீண்டும் வலிமை பெற்றுப் போர் செய்ய அந்த மதிலை வளைத்திருப்பதை ஒத்திருக்கும். இது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. அயோத்தி நகரத்துப் பெண்களின் அழகைச் சிறப்பித்து இவ்வாறு கூறினார். அகத்து: அகழியினிடத்து. மானம்: பெருமை.

109. சூழ்ந்த நாஞ்சில் சூழ்ந்த ஆரை சுற்றும்
முற்று பார் எலாம்
போழ்ந்த மா கிடங்கிடைக் கிடந்து
பொங்கு இடங்கர் மா.-
தாழ்ந்த வங்க வாரியில். தடுப்ப
ஒணா மதத்தினால்.
ஆழ்ந்த யானை மீள்கிலாது
அழுந்துகின்ற போலுமே.

சூழ்ந்த நாஞ்சில் சூழ்ந்த ஆரை - ஆய்ந்து கட்டப்பட்ட நாஞ்சில் முதலிய உறுப்புகளை உடைய நகரைச் சுற்றிலும் உள்ள அந்த மதிலின்; **சுற்றும் முற்று பாரெலாம்** - சுற்றிலும் நிறைந்திருக்கும் பாறைகளையெல்லாம்; **போழ்ந்து மா கிடங்கிடை** - பிளந்து அமைக்கப்பட்ட அந்தப் பெரிய அகழியிலே; **கிடந்து பொங்கு இடங்கர்மா** - தங்கி மேலே எழும் முதலைகள்; **தாழ்ந்த வங்க வாரியில்** - ஆழமானதும். கப்பல்களை உடையதும் ஆகிய கடலிலே; **தடுப்ப ஒணா மதத்தினால்** - தடுக்க இயலாத மதத்தினாலே; **ஆழ்ந்த யானை மீள் இலாது** - உள்ளே அழுந்திய யானை மீள முடியாமல்; **அழுந்துகின்ற போலும்** - அமிழ்ந்து எழுவன போலக் காணப்பெறும்.

அகழியிலே முதலைகள் ஆழ்ந்து எழுவதற்கு. கடலிலே யானைகள் ஆழ்ந்து எழுவதை உவமை கூறினார். கருமை. வலிமை. பருமை இவைகளால் முதலைக்கு யானை பண்புவமை. நாஞ்சில்: ஏப்புழை என்னும் மதிலின் உறுப்பு. முற்றும்: நிறைந்திருக்கும் பார்: பாசறை "பாருடைத்த குண்டகழி" என்பது புறநானூறு. 14.மா: பொதுவாக விலங்குகளைக் குறிக்கும் இச்சொல். நீரில் வாழும் உயிர்களையும் பறவைகளையும் குறிப்பதுண்டு. 17

110. ஈரும் வாளின் வால் விதிர்த்து.
எயிற்று இளம் பிறைக் குலம்

போ மின்னி வாய் விரித்து.
எரிந்த கண் பிறக்கு தீச்
சோர. ஒன்றை ஒன்று முன்
தொடர்ந்து சீறு இடங்கர் மா.-
போரில் வந்து சீறுகின்ற போர்
அரக்கர் போலுமே.

ஈரும் வாளின் வால் விதிர்த்து -அறுக்கும் ரம்பம் போன்ற வாலை அசைத்து; **எயிற்று இளம் பிறைக் குலம்** - பற்களாகிய பிறைக் கூட்டம்; **பேரமின்னி வாய் விரித்து** - ஒளி வீசுமாறு வாயைத் திறந்துகொண்டு; **எரிந்த கண் பிறங்கு தீ சோர** - பிரகாசிக்கும் கண்கள் தீப்பொறி சிதற; **ஒன்றை ஒன்று முன் தொடர்ந்து** - ஒன்றை மற்றொன்று முந்திச் சென்று; **சீறு இடங்கர்மா** - சீறுகின்ற முதலைகள்; **போரில் வந்து சீறுகின்ற போர் அரக்கர் போலுமே** -போர்க்களத்தே வந்து ஒருவருடன் ஒருவர் சினந்து போர் புரியும் அரக்கர்களை ஒத்திருக்கும்.

முதலைகள் சீற்றம் கொண்டு ஒன்றை ஒன்று தாக்கிக் கொள்வது போர்க்களத்திலே சினந்து போர் புரியும் அரக்கர்களை ஒத்திருக்கும் என்றார். பல என்பதால் பிறைக்குலத்தை உவமை கூறினார். வாலுக்கு ஈர்வாள் உவமை. வாள் இங்கே ரம்பத்தைக் குறித்தது.

111. ஆளும் அன்னம் வெண் குடைக்
குலங்களா. அருங் கராக்
கோள் எலாம் உலாவுகின்ற
குன்றம் அன்ன யானையா.
தாள் உலாவு பங்கயத்
தரங்கமும் துரங்கமா.
வாளும். வேலும். மீனம் ஆக.
மன்னர் சேனை மானுமே.

ஆளும் அன்னம் வெண்குடைக் குலங்களா - அங்குத் திரியும் அன்னங்கள் வெண்குடைக் கூட்டங்களாகவும்; **அருங்கராக் கோளெலாம் உலாவுகின்ற குன்றம் அன்னயானையா** - உலாவித் திரியும் மலை போன்ற யானைகளாகவும்; **தாள் உலாவு பங்கயத் தரங்கமும் துரங்கமா** - தாளுடன் அசையும் தாமரையை உடைய அலைகளே குதிரைகளாகவும்; **மீனம் வாளும் வேலுமா** - மீன்களே வாளும் வேலுமாகவும்; **மன்னர் சேனை மானும்** - அரசரின் படைகளை ஒத்திருக்கும். அன்னங்களே வெண் குடையாகவும். முதலைகள் யானைகள். அலைகள் குதிரகள் - மீன்கள் வாளும் வேலுமாக விளங்கி அகழியானது மன்னர் சேனை போன்றிருந்தது என்கிறார். உருவக அணியை அங்கமாக உடைய உவமை அணி.

-indent: 30">துரங்கம் - வேகமாகச் செல்வது. எனவே குதிரையாகும். தரங்கம் - அலை.

112. ***விளிம்பு சுற்றும் முற்றுவித்து வெள்ளி***
கட்டி. உள்ளுறப்
பளிங்கு பொன்-தலத்து அகட்டு
அடுத்துறப் படுத்தலின்.
'தளிந்த கல்-தலத்தொடு. அச்
சலத்தினை. தனித்துறத்
தெளிந்து உணர்த்துகிற்றும்' என்றல்
தேவராலும் ஆவதே?

விளிம்பு சுற்றும் வெள்ளிக்கட்டி முற்றுவித்து - *அந்த அகழியின் ஓரம் முழுவதும் வெள்ளியினாலே கட்டி முடித்து;* **உள்ளுறப் பளிங்கு பொன்தலத்து அகட்டு அடுத்துறப்படுத்தலின்** - *உள்ளிடமெல்லாம் பளிங்குக் கற்களைத் தள வரிசையாகப் பதித்திருப்பதாலே;* **'தளிந்த கல்தலத்தொடு** - *பளிங்குக் கல்லால் தளவரிசை இடப்பட்ட நிலத்தோடு;* **அச்சலத்தினை** - *அந்த அகழியின் தெளிந்த தண்ணீரை;* **தனித்துறத் தெளிந்து உணர்த்துகிற்றும்' என்றல்** - *தனியாக வேறு பிரிந்து இது நீர் இது பளிங்கு என்று தெளிவாகப் பிறர்க்கு உணர்த்துவோம் என்று சொல்வது;* **தேவராலும் ஆவதோ** *-தேவர்களாலும் இயலாததொன்றாகும்.*

அகழியின் விளிம்பு வெள்ளி - தளம் பளிங்கு; தெளிந்த நீர் எனவே நீருக்கும் பளிங்குக் கற்களுக்கும் வேறுபாட்டை அறிவது தேவர்களாலும் ஆகாதது என்பது கருத்து. இங்கே அகழியின் நீர் தெளிவாக இருப்பதாகக் குறிப்பவர் முன்னே (106) கலங்கியிருப்பதாகக் குறித்திருக்கிறார்.

அகழியை வளைத்த சோலை

113. ***அன்ன நீள் அகன்***
கிடங்கு சூழ்கிடந்த ஆழியைத்
துன்னி. வேறு சூழ்கிடந்த தூங்கு.
வீங்கு. இருட் பிழம்பு
என்னலாம். இறும்பு சூழ்கிடந்த
சோலை. எண்ணில். அப்
பொன்னின் மா மதிட்கு உடுத்த
நீல ஆடை போலுமே.

அன்ன நீள் அகன் கிடங்கு - *அத்தகைய நீண்ட. பரந்த அகழியை;* **சூழ்கிடந்த ஆழியை** - *சுற்றிக் கிடந்த சக்கரவாள மலையை;* **துன்னி வேறு சூழ் கிடந்த** - *நெருங்கி வேறாகச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்கும்;* **தூங்கு வீங்கு இருட்பிழம்பு** - *அசையாது. மிகுந்திருக்கும் இருள் கூட்டமோ;* **என்னலாம் இறும்பு** - *என்று சொல்லத்தக்க காடு போன்று;* **சூழ்கிடந்த சோலை எண்ணில்** - *சூழ்ந்திருக்கும் சோலையை நினைத்தால்;* **அப்பொன்னின் மா மதிட்கு** - *அந்த அழகிய மதிலுக்கு;* **உடுத்த நீல ஆடை போலும்** - *உடுத்திய நீல ஆடையைப் போலத் தோன்றும்.*

நகரைச் சுற்றியிருக்கும் மதில் சக்கரவாள மலை; அதனைச் சுற்றியிருக்கும் அகழி. பெரும் புறக்கடல் - அகழியைச் சூழ்ந்திருக்கும் காவற் காடு. மிகுந்து பரவிய இருள் கூட்டம். இது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. காடு பொன் மதிலுக்கு உடுத்திய நீல ஆடை போலக் காணப்பட்டது என்பதும் தற்குறிப்பேற்றம். கிடங்கு: அகழி. இறும்பு: செயற்கைக் காடு. இதனை 'மிளை' என்னும் காவற்காடென்பர். நீல ஆடை கண்ணெச்சில் (கண்ணேறு) படாமைக்குச் சுட்டப்பட்டது என்ப.

வாயில் காடு

***114.** எல்லை நின்ற வென்றி யானை என்ன*
நின்ற; முன்னம் மால்.
ஒல்லை. உம்பர் நாடு அளந்த
தாளின் மீது உயர்ந்தவால்-
மல்லல் ஞாலம் யாவும்
நீதி மாறுறா வழக்கினால்
நல்ல ஆறு சொல்லும் வேதம் நான்கும்
*அன்ன- வாயிலே.***

***வாயில்** - அயோத்தி நகரத்துக் கோபுர வாயில்கள் (நான்கும்); **எல்லை நின்ற வென்றியானை என்ன நின்று** - நான்கு திசைகளிலும் நிற்கும் திக்கு யானைகள் என்னும்படி நின்றன (அன்றியும்); **மால் முன்னம் ஒல்லை உம்பர் நாடு அளந்த தாளின்** - திருமால் வாமனனாகவந்து விரைவாக திருவிக்கிரமனாகி விண்ணுலகத்தை அளந்த திருவடியைவிட; **மீது உயர்ந்தவால்** - மேலும் வாயில்கள் உயர்ந்து நின்றன; **மல்லல் ஞாலம் யாவும்** - வளம் நிறைந்த உலகத்தவரெல்லாம்; **நீதி மாறுறா வழக்கினால்** - நீதி தவறாது நடக்கச் செய்வதால்; **நல்ல ஆறு சொல்லும்** - நல்ல நெறிகளைக் கூறும்; **வேதம் நான்கும் அன்ன** - நான்மறைகளையும் ஒத்திருந்தன.*

திக்கு யானைகள் தமக்குரிய எல்லையில் நிலைபெயராது நிற்பது போல நகரின் நான்கு திசைகளிலும் உள்ள கோபுர வாயில்கள் காணப்பட்டன. அவற்றின் உயரத்தைக் குறிப்பிட விண்ணுலகை அளந்த திருமாலின் திருவடிகளை விடவும் உயர்ந்திருந்தன என்றார். செங்கோலின் சிறப்பால் நீதி தவறாது காத்தலின். நன்னெறி கூறும் நான்மறை போன்றது என்றார்.

மல்லல்: வளம். நல்ல ஆறு: நல்ல நெறி. ஆல்: அசை.

115. ***தா இல் பொன் - தலத்தின். நல்***
தவத்தினோர்கள் தங்கு தாள்
பூ உயர்த்த கற்பகப் பொதும்பர்
புக்கு ஒதுங்குமால்-
ஆவி ஒத்த அன்பு சேவல்
கூவ வந்து அணைந்திடா
ஓவியப் புறாவின் மாடு
இருக்க ஊடு பேடையே.

ஆவி ஒத்து சேவல் கூவ - தனது உயிருக் கொப்பான ஆண் புறாவானது கூவி அழைக்கவும்; **அன்பின் வந்து அணைந்திடாது** - அன்புடன் வந்து தழுவிக் கொள்ளாமல்; **ஓவியப் புறாவின் மாடு இருக்க** - அந்த வாயிலின் புறத்தே சித்திரத்தில் அமைந்துள்ள பெண் புறாவின் பக்கம் (ஆண் புறாஉடன்); **இருந்ததால் ஊடுபேடை** - ஊடல்கொண்ட பெண்புறா; **தாஇல் பொன்தலத்தில்** - குற்றமற்ற தேவ உலகிலே; **நல்தவத்தினோர்கள் தங்கு** - நல்ல தவம் செய்தவர்கள் தங்கியுள்ள; **தாள் பூவுயிர்த்த** - தாளை உடையதும் மலர்கள் பூத்திருப்பதுமான; **கற்பகப் பொதும்பர் புக்கு ஒதுங்குமால்** - கற்பகச் சோலையிலே சென்று மறைந்திருக்கும்.

கோபுர வாயிலில் வாடும் ஆண்புறா. ஓவியப் புறாவை உண்மை என நினைத்து அதன் அருகிருக்கும் அதனைக் கண்டு ஊடிய பெண்புறா விண்ணுலகத்தின் கற்பகச் சோலையிலே புகுந்து மறைந்திருக்கும். இது மயக்கவணி. கற்பகம்: நினைத்ததைத் தருவது. சந்தானம். மந்தாரம். பாரிசாதம். கற்பகம். அரிசந்தனம் என்ற ஐவகை மரங்கள் நிறைந்திருப்பது இச்சோலை என்பர். தாவில்: குற்றமில்லாத. தாள்: அடி நாளமும் ஆம். எழுநிலை மாடம்

116. ***கல் அடித்து அடுக்கி. வாய் பளிங்கு***
அரிந்து கட்டி. மீது
எல்லுடைப் பசும் பொன் வைத்து.
இலங்கு பல் மணிக் குலம்
வில்லிடக் குயிற்றி. வாள்
விரிக்கும் வெள்ளி மா மரம்
புல்லிடக் கிடத்தி. வச்சிரத்த
கால் பொருந்தியே.

கல் அடித்து அடுக்கி - மணிக்கற்களைச் செதுக்கி அடுக்கிச் சுவரெழுப்பி; **வாய்ப்பளிங்கு அரிந்து கட்டி** - முன்புறம் பளிங்குக் கற்களை அறுத்துக் கட்டி; **மீது எல்லுடை பசும் பொன் வைத்து** - அதன்மேலே ஒளிவீசும் பொன்தகடு வேய்ந்து; **இலங்கு பன்மணிக் குலம் வில்லிடக் குயிற்றி** - விளங்குகின்ற பலவகை மணிகளை ஒளிவீசும்படி (பொன்தகட்டில்) பதித்து; **வாள் விரிக்கும் வெள்ளி மாமரம் புல்லிடக் கிடத்தி** - ஒளியை பரப்புகின்ற வெள்ளியால் ஆன விட்டத்தை அதன் மீது பொருந்துமாறு வைத்து; **வச்சிரத்த கால் பொருத்தி** - வைரத் தூண்களை அதன்மேலே நாட்டி.

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். "குளகம் பல பாட்டு ஒருவினை கொள்ளும்" என்றபடி மௌலி சூட்டி அன்னவே என்ற மூன்றாம் பாட்டில் பொருள்முற்றுப் பெரும்.

கல்: மணிக்கல். அதனைச் செம்மையுறச் செதுக்கிச் சுவர் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. அதற்கு முன்புறம் பளிங்குக் கற்களை அளவுற அறுத்துக்கட்டி அதன் மேலே பென்தகடு வேய்ந்து அந்தத் தகட்டிலே பலவகை மணிகளைப் பதித்து - வெள்ளக் கை மரத்தைப் பொருததும்படி - வைத்து வைரத்தூண் நிறுத்தி என்பது கருத்து.

117. மரகதத்து இலங்கு போதிகைத்
  தலத்து வச்சிரம்
புரை தபுத்து அடுக்கி. மீது பொன் குயிற்றி.
  மின் குலாம்
நிரை மணிக் குலத்தின் ஆளி நீள்
  வகுத்த ஒளிமேல்
விரவு கைத்தலத்தின் உய்த்த
  மேதகத்தின் மீதுஅரோ

மரகதத்து இலங்கு போதிகைத் தலத்து - மரகதத்தால் செய்த விளங்கு போதிகைக் கட்டைகளின்; **வச்சிரம் புரைதபுத்து அடுக்கி** - வைரக் கற்களைக் குற்றமகற்றி அடுக்கி வைத்த; **மீது பொன் குயிற்றி** - மேலே பொன்தகட்டை வைத்து; **மின்குலாம் நிரைமணிக் குலத்தின் வகுத்த** - மின்னல் போல விளங்கும் வரிசையான இரத்தினத் தொகுதியால் ஆகிய; **நீள் ஆளி ஒளி மேல்** - நீண்ட சிங்க உருவின் வரிசை மீது; **விரவு கைத்தலத்தின் உய்த்த** - ஒழுங்கு பொருந்திய கைமரமாக வைக்கப்பட்ட; **மேகத்தின் மீது** - கோமேதத்தின்மேலே

முன்பாட்டில் கூறிய வைரத்தூண்களின் மீது மரகதத்தாலான போதிகைகளை அமைத்து வச்சிரக் கற்களை வரிசையாக அடுக்கிப் பதித்து - அதன் மேலே பலவகை மணிகளைப் பதித்துச் செய்யப்பட்ட சிங்க வடிவங்களை அழகுக்காக வைத்து அதன் மேல் கோமேதகக் கைகளை அமைத்துத் தளப்படுத்தி என்பது கருத்து. ஒளி: வரிசை. ஆளி: சிங்கம். மேதகம்: கோமேதகம். மின்குலம்: மின்னற் கூட்டம். புரை தபுத்து: குறை நீக்கி.

118. ஏழ் பொழிற்கும் ஏழ் நிலத்தலம்
  சமைத்ததென்ன. நூல்.
ஊழ் உறக்குவித்து அமைத்த உம்பர்
  செம்பொன் வேய்ந்து. மீச்
சூழ் சுடர்ச் சிரத்து நல் மணித்
  தசும்பு தோன்றலால்.
வாழ் நிலக்குலக் கொழுந்தை
  மௌலி சூட்டியன்னவே.

ஏழ்பொழிற்கும் ஏழ் நிலத்தலம் சமைத்ததென்ன - ஏழு மேலுலகத்தவருக்கும் ஏழு இடங்களை ஏற்படுத்தி வைத்தது போல (ஏழு கிளைகள்); ***நூல் ஊழ் உறக் குறித்து அமைத்த*** - சிற்ப நூல் விதிப்படி ஆராய்ந்து அமைத்தனவான கோபுரங்கள்; ***உம்பர் செம்பொன் வேய்ந்து*** - மேலே செம்பொன் தகடு வேயப்பட்டு; ***மீ சூழ் சுடர்ச் சிரத்து*** - மேலுலகிலே சென்று ஒளிரும் சிகரத்திலே; ***நல் மணித் தசும்பு தோன்றலால்*** - சிறந்த மாணிக்கக் கலசம் தோன்றுதலால்; ***வாழ் நிலக் குலக் கொழுந்தை*** - வாழுகின்ற பூமியாகிய இளம் பெண்ணை; ***மௌலி சூட்டி அன்ன*** - முடி சூட்டியது போலத் திகழும்.

ஏழுநிலை அமைந்து. முற்றுப் பெற்ற கோபுரங்கள் கலசம் நிறுவப்பட்டு விளங்குவது. நில மகளுக்கு முடிசூட்டி அலங்கரித்தது போலத் திகழும் என்றவாறு; ஏழ் பொழில் - ஏழு மேலுலகத்தில் உள்ளவர்களைக் குறிக்கும்; நூல் - இங்கே சிற்ப நூலைக் குறித்தது; சிரத்து - சிகரத்திலே; தசும்பு- கலசம்.

அயோத்தி நகரத்து கோபுரங்களைப் பூமி தேவிக்குச் சூட்டிய மணிமுடியாகியச் சிறப்பிக்கும் நயம் மகிழ்தற்குரியது. மூன்றுபாடல்கள் எழுநிலைமாடச் சிறப்பைக் கூறுவனவாகும்.

மாளிகைகள்

கலிவிருத்தம்

119. ‘திங்களும் கரிது’ என வெண்மை தீற்றிய
சங்க வெண் சுதையுடைத் தவள மாளிகை-
வெங் கடுங் கால் பொர. மேக்கு நோக்கிய.
பொங்கு இரும் பாற்கடல்- தரங்கம் போலுமே.

திங்களும் கரிது என - சந்திரனும் கருமை நிறத்து என்று கூறுமளவுக்கு; ***வெண்மை தீற்றிய*** - வெண்மை நிறம் பொருந்தப் பூசிய; ***சங்க வெண் சுதை உடை*** - சங்கிலிருந்து செய்த வெண்ணிறச் சுண்ணாம்புச் சாந்தால் அமைந்த; ***தவள மாளிகை*** - வெள்ளை மாளிகைகள்; ***வெங்கடுங் கால் பொர*** - கடுமையான பெருங்காற்று வீசுவதால்; ***மேக்கு நோக்கிய*** - மேல் நோக்கி எழுந்து; ***பொங்கு இரும்பாற்கடல்*** - பொங்கும் பெரிய பாற்கடலின்; ***தரங்கம் போலுமே*** - அலைகளைப் போலக் காணப்படும்.

வானோங்கி உயர்ந்து விளங்கும் வெண்ணிற மாளிகைகள் கடும் காற்று வீசுவதால் மேலெழுந்து பாற்கடலின் அலைகளை ஒக்கும் என்றதால் நிறம் உயர்ச்சி இவை பற்றி வந்த தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணியாகும். சுதை: சாந்து. தீற்றிய: பூசிய. தவளம்: வெண்மை. மேக்கு: மேலே. கால்பொர: காற்று மோத.

120. **புள்ளிஅம் புறவு இறை பொருந்தும் மாளிகை.**
தள்ள அருந் தமனியத் தகடு வேய்ந்தன.
எள்ள அருங் கதிரவன் இள வெயிற் குழாம்
வெள்ளி அம் கிரிமிசை விருந்த போலுமே.

தள்ள அருந் தமனியத் தகடு வேய்ந்தன - நீக்குவதற்கரிய பொன் தகடுகள் மேலே வேயப்பட்டனவாகிய; **புள்ளி அம்புறவு இறை** - உடலில் புள்ளிகளை உடைய அழகிய மாடப் புறாக்கள்; **பொருந்தும் மாளிகை** - தங்கியிருக்கின்ற மாளிகைகள்; **வெள்ளி அங்கிரிமிசை** - அழகிய வெள்ளிமலையின் மீது; **எல்ல அரும் கதிரவன்** - இகழ்தற்கு அரிய சூரிய தேவனது; **இளவெயிற்குழாம் விரிந்தது போலும்** - இளையக்கதிர்கள் பரவியிருப்பது போலக் காணப்படும்.

வெண் சுதை பூசிய வெள்ளைநிற மாளிகைகளின் மீது. பொன் தகடு வேய்ந்து பொலிவது. வெள்ளிமலை மீது. கதிரவனின் இளங்கதிர்கள் விரிந்துகிடப்பது போன்று விளங்கியது என்கிறார். இதுவும் தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். புள்ளி: உடலின் மீதுள்ள அழகிய புள்ளிகள். புறவு இறை: புறாக்களுக்கு அரசன் (மாடப்புறா). தமனியம்: தங்கம். வெயிற்குழாம்: கதிர்களின் தொகுதி.

121. **வயிர நல் கால் மிசை. மரகதத் துலாம்.**
செயிர் அறப் போதிகை. கிடத்தி. சித்திரம்
உயிர்ப் பெறக் குயிற்றிய. உம்பர் நாட்டவர்
அயிர் உற இமைப்பன. அளவு இல் கோடியே.

வயிர நல்கால் மிசை - வயிரத்தாலாகிய நல்ல தூண்களின் மேலே; ***மரகதத் துலாம்*** - மரகதத்தாலாகிய உத்தரத்தை; **செயிர் அறப் போதிகை கிடத்தி** - குறையின்றிப் பொருந்துமாறு போதிகையின் மீது பொருத்தி; **சித்தரம் உயிர் பெறக் குயிற்றிய** - ஓவியங்கள் உயிருள்ளன போலத் தோன்றுமாறு செய்தனவும்; **உம்பர் நாட்டவர் அயிர் உற இமைப்பன** - தேவ நாட்டவரும் (தமது விமானமோ என) ஐயத்துடன் நோக்குவனவும் ஆகிய மாளிகைகள்; **அளவில் கோடியே** - அளவற்ற கோடிக் கணக்கானவையாகும்.

அயோத்தி மாநகரின் மாளிகைகள் அளவற்றன என்கிறார். துலாம் - உத்தரக் கட்டை

போதிகை - தூண்களின் தலையில் பாரம்தாங்கும்படி வைக்கப்படும் கட்டை. இரு பாலும் கீழ்நோக்கிய வாழைப்பூ வடிவம் அமைந்திருக்கும். அயிர் - ஐயம்; வயிரம் - காழ்த்தல்

122. சந்திர காந்தத்தின் தலத்த. சந்தனப்
பந்தி செய் தூணின்மேல் பவளப் போதிகை.
செந் தனி மணித் துலாம் செறிந்த. திண் சுவர்
இந்திர நீலத்த. எண்இல் கோடியே.

சந்திர காந்தத்தின் தலத்த - சந்திர காந்தக் கற்கள் பரப்பிய தரையை உடையனவும்; ***சந்தன பந்தி செய்தூணின் மேல்*** - சந்தன மரங்களான வரிசையாக உள்ள தூண்களின் மீது; **பவளப் போதிகை** - பவளத்தால் செய்த போதிகையில்; **செந்தனி மணித் துலாம் செறிந்த** - சிவந்த மாணிக்கத்தாலான உத்தரம் பொருந்திய யுள்ளனவும்; **திண் சுவர் இந்திர நீலத்து** - வண்மை மிக்க சுவர்கள் இந்திர நீலமணிகளால் அமைந்தனவுமான மாளிகைகள்; **எண்ணில் கோடி** - எண்ணமுடியாத கோடியாகும்.

சந்திர காந்தம்: சந்திரஒளி பட நீர் பொழியும் தன்மையுடைய கல் தலத்த. செறிந்த என்ற எச்சங்கள் தலத்தன. செறிந்தன என்று பொருள் உடைய பெயர்ச்சொற்கள். பந்தி: வரிசை.

123. பாடகக் கால்அடி பதுமத்து ஒப்பன.
சேடரைத் தழீஇயின. செய்ய வாயின.
நாடகத் தொழிலின. நடுவு துய்யன.
ஆடகத் தோற்றத்த. அளவு இலாதன.

பாடகக் காலடி - வேலைப்பாடமைந்த தூண்களின் அடிப்பக்கம்; **பதுமத்து ஒப்பன** - தாமரை மலர் வடிவத்தில் அமைந்தனவும்; **சேடரைத் தழீஇயின** - கடைக்கால் ஆழத்தால் நாக உலகை தழுவியுள்ளனவும்; **செய்ய ஆயின** - வேலைப் பாட்டினால் செம்மை உடையனவும்; **நாடு அகம் தொழிலின** - யாவரும் விரும்பிக் காணும் தொழில் திறம் உடையனவும்; **நடுவு துய்யன** - நடுவிட மெல்லாம் தூய்மை உடையனவும்; **ஆடகத் தோற்றத்து** - பொன்னைப் போன்ற தோற்றமுடையனவும்; **அளவு இலாதன** - ஆகிய மாளிகைகள் அளவற்றனவாம்.

நாடு அகத் தொழிலின: கருதிச் செய்யப்படும் தொழில் திறம் உடையன என்றும் பொருந்தும். இப்பாடல் விலைமகளிரையும் குறிக்கும் வகையில் சிலேடையாக அமைந்துள்ளது. பாடகம் அணிந்த மகளிரின் பாதங்கள் தாமரை மலரை ஒப்பன; இளையரை (சேடர்). அணைத் திருப்பவர்; சிவந்த வாய் உடையவர்; நடனத் தொழில் அறிந்தவர்; இடுப்பு (நடுவு); பஞ்சின் (தூய்) நுனியை ஒத்தது - என்று தக்கவாறு பொருள்கொள்ள வேண்டும்.

பாடகம் - கால் அணி; பாடு அகம் - வேலைப்பாடு மிகுந்த.

ஒப்பன. தழீஇயின. வாயின. தொழிலின். துய்யன. தோற்றத்த - முற்றெச்செங்கள். தழீஇ - தழுவி (சொல்லிசை அளபெடை).

***124.* புக்கவர் கண் இணை பொருந்துறாது. ஒளி**
தொக்குடன் தயங்கி. விண்ணவரின் தோன்றலால்.
திக்குற நிலைப்பினில் செல்லும் தெய்வ வீடு
ஒக்க நின்று இமைப்பன. உம்பர் நாட்டினும்.

புக்கவர் - பார்க்கப் (புகுந்தவர்) வந்தவர்; **கண் இமை** - கண் இமைகள்; **பொருந்துறாது** - வியப்பின் மிகுதியால். மலர்ந்து விளங்குமே அல்லாது ஒன்றுடன் ஒன்று சேரா (கண் கொட்டாமல் பார்த்தனர் என்பது கருத்து); **ஒளி** - மாளிகைகளில் பதித்த இரத்தினங்களின்; பூசிய வெண்சாந்தின் ஒளி; **தொக்கு உடன் தயங்கி** - பார்ப்பவர் உடலின்மீது பாய்வதால் (எதிரொளி) அவர்கள் விளகம் பெற்று; **விண்ணவரின்** - தேவர்களைப் போல; **தோன்றலால்** - காட்சியளிப்பதாலும்; **திக்குற** - எல்லாத் திசைகளிலும்; **செல்லும்** - செல்ல வல்ல; **தெய்வ வீடு** - தெய்வீக விமானம்; **ஒக்க** - போல; **நின்று** - நிலத்தல் பதிந்து கிடக்கும்; **உம்பர் நாட்டின்** - அம்மாளிகைகளின் ஒளி வெள்ளம் தேவர் உலகத்தும் **; இமைப்பன** - சென்று ஒளி வீசுவன.

எப்போதும் ஒளி உமிழ்வதும் இயங்கும் இயல்பினவுமாய தேவ விமானங்கள் மண்ணகத்துத் தங்கிய போல் அம்மாளிகைகள் விளங்கின. அவற்றின் ஒளி காண்பார் உடல்களில் பதிவதாலும் கண் இமையாது இருத்தலாலும் அவர்களும் தேவராயினர் என்பது கருத்து.

***125.* அணி இழை மகளிரும். அலங்கல் வீரரும்.**
தணிவன அறநெறி. தணிவு இலாதன
மணியினும் பொன்னினும் வனைந்த அல்லது
பணி பிறிது இயன்றில; பகலை வென்றன.

அணி இழை மகளிரும் - அழகிய அணிகலன்களை அணிந்த பெண்களும்; **அலங்கல் வீரரும்** - மாலையணிந்த மார்பினரான வீரர்களும்; **துணிவன அறநெறி** - அற நெறியினையே துணிவுடன் பற்றுவர்; **மணியினும் பொன்னினும் வனைந்து** - மணிகளாலும். பொன்னாலும் புனையப்பட்டுள்ள மாளிகைகள்; **தணிவு இலாதன** - என்றும் அறநெறிகளில் குறையாது நிறைந்திருப்பவை; **பிறிது பணி இயன்றில** - வேறுகல். மண் முதலியவைகளால் அவை கட்டப்பட்டவை அல்ல; **பகலை வென்றன** - தம் ஒளியால் சூரியனையும் வென்று விளங்குபவை.

மாளிகைகள் என்ற எழுவாய். தொடர்ச்சி நோக்கி வரவழைத்து உரைக்கப்பட்டது. பொன்னாலும். மணியாலும் இயன்றன ஆதலால் அம்மாளிகைகள் சூரியனைவிட ஒளிபொருந்தியனவாக ஒளிர்கின்றன என்கிறார். மாளிகைகளில் வாழும் மகளிரும் ஆடவரும் அறநெறியிலேயே நிற்பவர்; ஆதலின் அவர் மாளிகைகளும் அறநெறியில் தணிவு இலாதன ஆயின. புறவொளியால் கதிரவனை வென்றவை மாளிகைகள்; ஆயினும் அகவொளியாகிய அறநெறியால் சிறந்தவை. ஆக. பெருமைக்கு உரியது என்பது கவிஞர் குறிப்பு.

126. வானுற நிவந்தன; வரம்பு இல் செல்வத்த;
தான் உயர் புகழ் எனத் தயங்கு சோதிய;
ஊனம் இல் அறநெறி உற்ற எண் இலாக்
கோன் நிகர் குடிகள்தம் கொள்கை சான்றன.

வான் உறு நிவந்தன - (அந்நகரத்து மாளிகைகள்) வானமளவும் உயரந்து இருப்பவை; **வரம்பு இல்செல்வத்த** - அளவற்ற செல்வத்தை உடையன; **தான் உயர் புகழ்என** - எங்கும் பரவியுயர்ந்த புகழ் என்னும்படி; **தயங்குசோதிய** - விளங்கும் ஒளி உடையன; **ஊனம் இல் அற நெறிஉற்ற** - குற்ற மற்ற அரநெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழும்; **கோன்நிகர்** - அரசைனைப் போன்று வாழும்; **எண்இலாக் குடிகள்தம் கொள்கை சான்றன** - எண்ணிக்கை இல்லாத குடிமக்களது தன்மைக்குச் சான்றாக உள்ளனவாம்.

அந்நகரத்து மக்கள் ஒழுக்கத்தில் சிறந்து - அற நெறியில் நின்று அரசர்களைப் போல வசதியுடன் வாழ்வதற்கு அவர்கள் வாழும் இம்மாளிகைகளே சான்றாக விளங்குகின்றன என்பதாம்.

''கோன் நிகர்க்குடிகள்'' அரசரைப் போல வாழும் குடிமக்கள். சான்றன சான்றாக உள்ளன புகழ் எனத்தயங்கு சோதிய புகழ் பரந்திருப்பது போல ஒளி எங்கும் பரந்திருக்கும் மாளிகைகள் என்பது கருத்து. கொள்கை -தன்மை.

127. அருவியின் தாழ்ந்து. முத்து அலங்கு தாமத்த;
விரி முகிற்குலம் எனக் கொடி விராயின;
பரு மணிக் குவையன; பசும் பொன் கோடிய;
பொரு மயில் கணத்தன;- மலையும் போன்றன.

அருவியின் தாழ்ந்து - (அம்மாளிகைகள்) நீர் அருவி போலத் தாழ்ந்து; **அலங்கு முத்து தாமத்த** - அசையும் முத்து மாலைகளை உடையவை; **விரி முகில் குலம்என** - பரந்த மேகக் கூட்டத்தை ஒத்த; **கொடி வீராயின** - கொடிகள் பரவியுள்ளவை; **பருமணிக் குவையன** - பெரிய மணிகளின் குவியல்களை உடையன; **பசும்பொன் கோடிய** - பசும்பொன் குவைகளை உடையன; **பொரு மயிற்கணத்தன** - வடிவொத்த மயில்களை உடையன.

'பொரு மயில் கணத்தன' என்பதற்கு உருவ அழகால் ஒத்த மயில் போன்ற மகளிர் கூட்டத்தை உடையவை என்பதும் பொருத்தமான பொருளாம்.

மலையும் போன்றுள்ள: மலையைப் போலவும் இருப்ப. அருவியும். முகிலும். மணியும். பொன்னும். மயிலும் மலையில் உள்ள பொருள்களாகும். அருவி போன்ற முத்து மாலைகளும் பன்மணித்திரள் பொன்குவயல் - ஆகியனவும் மாளிகைகளில் இருப்பதால் மலையை ஒத்திருந்தன என்கிறார். அலங்குதல்: அசைதல்: தாமதம்: மாலை: பருமணி: பருத்த மணிகள்: கணம்: கூட்டம்.

35

கொடிகளின் காட்சி

128. அகில் இடு கொழும் புகை அளாய் மயங்கின.
முகிலொடு வேற்றுமை தெரிகலா. முழுத்
துகிலொடும் நெடுங் கொடிச் சூலம் மின்னுவ;-
பகல் இடு மின் அணிப் பரப்புப் போன்றவே.

அகில் இடு கொழும் புகை அளாய் மயங்கின - அகிலின் செழுமையான புகை மாளிகை எங்கும் கலந்தவைகளாய்; **முகிலொடு வேற்றுமை தெரிகலா** - மேகத்துடன் வேற்றுமை அறிய முடியாத; **முழுத்துகிலொடு** - பெரிய கொடிகளுடன்; **நெடுங்கொடிச் சூலம் மின்னுவ** - நீண்ட கொடி மரங்களின் நுனியில் நாட்டப்பட்ட சூலங்கள் ஒளிர்பவை; **பகல் இடு மின் அணிப் பரப்புப்போன்ற** - ஒளி வீசும் மின்னல் வரிசையின் பரப்பை ஒத்திருந்தன.

அகிற் புகையுடன் கலந்த கொடிகள் மேகத்தை ஒத்தும். அவை கட்டப்பட்ட கொடி மரத்தின் நுனியில் பொருந்திய சூலங்கள் மின்னுவது மின்னலை ஒத்தும் காணப்பட்டன. தற்குறிப்பேற்றவணி. மின் அணி: மின்னல் வரிசை. மாளிகைகளில் இடிதாங்கும் பொருட்டும் அழகுக்காகவும் சூலம் பொருத்துவர் ஒப்பு: திருச்சிற். 222

36

129. துடி இடைப் பணை முலைத் தோகை அன்னவர்
அடி இணைச் சிலம்பு பூண்டு அரற்று மாளிகைக்
கொடியிடை தரள வெண் கோவை சூழ்வன;-
கடியுடைக் கற்பகம் கான்ற மாலையே.

துடி இணைப் பணை முலை - உடுக்கை போன்ற இடையினையும் பருத்த தனங்களையும் உடைய; **தோகை அன்னவர்** - மயில் போன்ற சாயலை உடைய மகளிர்; **அடியிணைச் சிலம்பு பூண்டு** - தங்கள் இரு கால்களிலும் சிலம்பு அணிந்து; **அரற்றும் மாளிகை** - அவை ஒலிக்கும்படி நடக்கும் மாளிகைகளிலே; **கொடியிடைத்தரளவெண் கோவை சூழ்வன** - கொடிகளுக்கு இடையில் முத்து மாலைகள் தொங்க விடப்பட்டுள்ளவை; **கழி உடை கற்பகம் கான்ற மாலையே** - மணம்மிக்க கற்பக மரங்களில் பூத்த மாலைகளை ஒத்திருந்தன.

acharya.org

மாளிகையின் கொடிகளிலே தொங்கவிடப்பட்ட முத்துமாலைகள். கற்பக மரத்தில் உள்ள பூமாலைகளை ஒக்கும் என்றார். இது காட்சியணி. இனி "கொடியிடைத் தரள வெண் கோவை (அந்த மாளிகைகளின் உயர மிகுதியில்) கற்பக மரத்தின் மாலைகளைச் சூழ்வன" என்பது பொருந்தும். கடியுடைக் கற்பகம் என்பதற்குக் கற்பகச் சோலை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 37

130. காண் வரு நெடு வரைக் கதலிக் கானம்போல்.
தாள் நிமிர் பதாகையின் குழாம் தழைத்தன;
வாள் நனி மழுங்கிட மடங்கி. வைகலும்
சேண் மதி தேய்வது. அக் கொடிகள் தேய்க்கவே.

நெடுவரை காண்வரு - பெரிய மலைகளில் காணப்படும்; **கதலிக் கானம் போல்** - வாழை மரங்களை உடைய தோப்பைப் போல; **தாள் நிமிர் பதாகையின் குழாம் தழைத்தன** - கொடிமரங்கள் நீண்ட கொடிகளின் தொகுதி மிகுந்துள்ளன; **; சேண்மதி வாள்நனி மழுங்கிட மடங்கி** - வானத்திலுள்ள சந்திரன் தன் ஒளிமிக மழுங்கி வளைந்து; **வைகலும் தேய்வது** - நாள்தோறும் தேய்ந்து போவது; **அக்கொடிகள் தேய்க்கவே** - அந்த கொடிகள் உராய்வதன் காரணமாகத் தான்.

நகரத்துக் கொடிகள் பெரிய மலைகளில் காணப்படும் வாழை தோப்பை போலக் காணப்படும்; வானத்தில் உள்ள சந்திரன் ஒளி குறைந்து வளைந்து நாள்தோறும் தேய்ந்து காணப்படுவது அக்கொடிகள் சந்திரனுன் மீது உராய்வதனாலேயே என்றார். சந்திரன் தேய்பிறையில் தேய்வதற்குக் காரணம் கற்பித்துக் கூறியதால் இது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. 38 மாட மாளிகைகளின் ஒளியும் மணமும்

131. பொன் திணி மண்டபம் அல்ல. பூத்தொடர்
மன்றுகள்; அல்லன மாட மாளிகை;
குன்றுகள் அல்லன மணி செய் குட்டிமம்;
முன்றில்கள் அல்லன முத்தின் பந்தரே.

பொன்திணி மண்டபம் அல்ல - பொன்னால் கட்டிய மண்டபம் அல்லாதவை; **பூத் தொடர்** - மலர்களால் அமைந்த மண்டபங்களாம்; **மன்றுகள் அல்லன** - பலர் கூடுமிடமாகக் கட்டிய பொது மன்றங்கள் அல்லாதவை; **மாடம் மாளிகை** - மேன்மாடியோடு அமைந்த மாளிகைகளாம்; **குன்றுகள் அல்லன** - செய் குன்றுகள் அல்லாதவை; **மணி செய் குட்டிமம்** - இரத்தினங்களைக் கொண்டு அமைத்த முற்றங்களாம்; **முன்றில்கள் அல்லன** - முற்றங்கள் அல்லாதவை; **முத்தின் பந்தரே** - முத்துப் பந்தல்களேயாகும்.

அந்நகரத்தில் பொன் மண்டபங்களும். மலர்மண்டபங்களும் பொதுமன்றங்களும். செய் குன்றுகளும். மணி மேடைகளும். முத்துப் பந்தல்களும் எங்கும் காணப்பட்டன; வெற்றிடங்களே இல்லை என்கிறார். இது முதல் நான்கு பாடல்களில் மாட மாளிகைகளின் ஒளியும் மீண்டும் கூறப்படுகிறது. குட்டிமம்: முன்றில்கள் (தளவரிசை செய்த தரை). மன்று: பொது மன்றங்கள். மாடம்: உப்பரிகை. குன்று: செய்குன்று (கட்டு மலை எனவும் கூறுவர்).

acharya.org

132. **மின் என. விளக்கு என. வெயிற் பிழம்பு என.**
துன்னிய தமனியத் தொழில் தழைத்த அக்
கன்னி நல் நகர் நிழல் கதுவலால் அரோ.
பொன்னுலகு ஆயது. அப் புலவர் வானமே!

துன்னிய தமனியத் தொழில் தழைத்த - உயர்ந்த பொன்னால் தொழில் திறம் அமைய கட்டப்பட்ட; **அக்கன்னி நல்நகர்** - அந்த அழிவில்லாத மா நகரின்; **மின்என விளக்கு என** - மின்னலைப் போலவும். விளக்கின் ஒளியினைப் போலவும்; **வெயில் பிழம்பு என** - சூரியக் கதிர்களைப் போலவும் உள்ள; **நிழல் கதுவலால்** - ஒளி தன் மீது படுவதனால்; **அப்புலவர் வானம் பொன் உலகு ஆயது** - அந்தத் தேவருலகு பொன் உலகாயிற்று.

அமரர் உலகம் பொன்னுலகமாய் பொலிவதற்குக் காரணம் அயோத்தி மாநகர் பொன்னால் அமைந்து. தீப ஒளி. சூரியனின் கதிர்கள் ஆகியவை போல ஒளிர்வதால் அப்பேரொளியால் தேவ உலகு பொன்னுலகாயிற்று என்றதால் ஏதுத்தற் குறிப்பேற்றவணி. அரோ ஏ : அசைகள். 40

133. **எழும் இடத்து அகன்று. இடை ஒன்றி. எல் படு**
பொழுதிடைப் போதலின். புரிசைப் பொன் நகர்.
அழல் மணி திருத்திய அயோத்தியாளுடைய
நிழல் எனப் பொலியுமால்- நேமி வான் சுடர்.

நேமி வான்சுடர் - வட்ட வடிவமாக வானில் ஒளிரும் சூரியன்; **எழும் இடத்து அகன்று** - உதிக்கின்ற காலத்திலே கிரணங்கள் விரிந்தும்; **இடை ஒன்றி** - நடுப்பகலில் மிக்கும்; **எல்படுபொழுது இடை போதலின்** - மாலையில் மறையும் காலத்திலே மீண்டும் கிரணங்கள் மறைந்தும் போவது; **அழல் மணி திருத்திய** - தீயைப் போல ஒளிரும் செந்நிறமான மாணிக்கங்களை ஒழுங்காக அமைத்த; **புரிசைப் பொன் நகர்** - வட்டமான பொன்னால் அமைந்த மதில் உடைய அந்த நகரம்; **அயோத்தியாள் உடை** - அயோத்தியாகிய பெண்ணினது; **நிழல் எனப் பொலியும்** - நிழலைப் போலக் கதிரவன் விளங்கும்.

கதிரவனுக்கு இயல்பான ஒளி இருக்குமாயின் உதய காலத்திலேயே ஒளியோடு விளங்க வேண்டும். அவ்வாறு இல்லை. மாலை நேரத்திலும் கதிரவனுக்கு ஒளி இல்லை எனவே அயோத்தி நகரத்தின் ஒளியைக் கொண்டே சூரியன் ஒளிர்கிறது. இது இச் செய்யுளின் கற்பனை. இது தற்குறிப்பேற்றவணி.

134. **ஆய்ந்த மேகலையவர் அம் பொன் மாளிகை**
வேய்ந்த கார் அகில் புகை உண்ட மேகம் போய்த்
தோய்ந்த மா கடல் நறுந் தூபம் நாறுமேல்
பாய்ந்த தரையின் நிலை பகரல் வேண்டுமோ?

acharya.org

ஆய்ந்த மேகலையவர் - நுட்ப வேலைப்பாடு அமைந்த மேகலை அணிந்த மகளிர்; **அம்பொன் மாளிகை வேய்ந்த** - தமது கூந்தலுக்கு மணமூட்ட. மாளிகைகளிலே எழுப்பிய; **கார் அகில் புகை உண்ட** - கரிய அகிற் புகையை உண்ட; **மேகம் போய்த் தோய்ந்த** - மேகங்கள் சென்று படிந்த; **மா கடல் நறும் தூபம் நாறு மேல்** - அந்தப் பெரிய கடலும் அகிலின் நறுமணம் கமழும் என்றால்; **பாய்ந்த தரையின் நிலை** - மேகங்களிலிருந்து கீழே விழும் மழைத்தாரையின் தன்மையை; **பகரல் வேண்டுமோ** - அதுவும் அகில் மணம் கமழ்கிறது எனச் சொல்லவா வேண்டும்?

மகளிர் எழுப்பிய அகில் புகையை உண்ட மேகங்கள் கடலில் படிவதால் கடலும் அகில் மணம் வீசுகிறது. மேகத்திலிருந்து கீழே விழும் மழைத் தாரை மணம் கமழ்வதைச் சொல்ல வேண்டுமோ என்பது கருத்து. இது தொடர் நிலைச் செய்யுட் பொருட் பேரணி.

ஆடல் பாடல் முதலிய விளையாட்டுகள்

135. **குழல் இசை மடந்தையர் குதலை. கோதையர்**
மழலை. -அம் குழல் இசை; மகர யாழ் இசை.
எழில் இசை மடந்தையர் இன்சொல் இன் இசை
பழையர்தம் சேரியில் பொருநர் பாட்டு இசை.

குழலிசை மட்சந்தையர் குதலை - கூந்தல் வாரி முடிக்கமுடியாத நிலையில் உள்ள இளம் பெண்களின் குதலைச் சொற்கள்; **அம் குழல் இசை** - அழகிய குழலோசையை ஒத்திருக்கும்; **கோதையர் மழலை** - மங்கைப்பருவ மகளிரின் மழலை மொழிகள்; **மகர யாழிசை** - மகர யாழின் இசையை ஒத்திருக்கும்; **எழிலிசை மடந்தையர்** - வனப்பு பொருந்திய பெண்களது; **இன்சொல் இன் இசை** - இனிய சொற்களாகிய இன்னிசை; **பழையர்தம் சேரியில்** - கள் விற்கும் பழையர்களின் சேரியிலே; **பொருநர் பாட்டுஇசை** - கூத்தர்கள் பாடும் இசையை ஒத்திருக்கும்.

பருவம் நிரம்பாதவர்கள் பருவ மங்கையர் பருவ முதிர்ந்தவர் எனப் பெண்களை மூவகைப்படுத்தி அவர்களின் பேச்சுக்கு உவமை கூறினார். குதலை: வடிவச் செம்மை பெறாத சொல். இது முதல் ஆறு பாடல்கள். ஆடல் பாடல் முதலிய விளையாடல்களைக் கூறுவனவாம்.

136. **கண்ணிடைக் கனல் சொரி களிறு. கால் கொடு**
மண்ணிடை வெட்டுவ; வேட்கை மைந்தர்தம்
பண்ணைகள் பயில் இடம் குழி படைப்பன;
சுண்ணம்அக் குழிகளைத் தொடர்ந்து தூர்ப்பன.

கண்ணிடைக் கனல் சொரி களிறு - (கோபத்தால்) கண்களிலே நெருப்பைச் சொரியும் ஆண்யானைகள்; ***கால் கொடு மண்ணிடை வெட்டுவ*** - கால்களால் நிலத்தை வெட்டுவனவாம்; ***வேட்கை மைந்தர்தம்*** - பார்ப்பவர் விரும்பும் அழகிய இளைஞர்களின்; ***பண்ணைகள் பயில் இடம்*** - விளையாட்டுகள் நடைபெறும் இடங்கள்; ***குழி படைப்பன*** - குழிகளை உடையனவாம்; ***அக்குழிகளைச் சுண்ணம் தொடர்ந்து தூர்பன*** - அந்தக் குழிகளை அவ்விளைஞர் அணிந்த வாசனைப் பொடிகள் தூர்ப்பனவாகும்.

இளங் குமரர்கள் யானைகளை உடன் கொண்டு சென்று விளையாடுவர். அந்த யானைகள் நிலத்தைக் காலால் வெட்டி குழி செய்கின்றன. அக் குழிகள் வாசனைப் பொடிகளால் தூர்க்கப்படுகின்றனவாம். பண்ணை - விளையாட்டு.

137. பந்துகள் மடந்தையர் பயிற்றுவாரிடைச்
சிந்துவ முத்தினம்; அவை திரட்டுவார்
அந்தம் இல் சிலதியர்; ஆற்ற குப்பைகள்.
சந்திரன் ஒளி கெட. தழைப்ப தண் நிலா.

பந்துகள் பயிற்றுவார் மடந்தையர் இடை - பந்தாடுபவராகிய இளம் பெண்களிடமிருந்து; ***முத்தினம் சிந்துவ*** - (அவரது அணிகலங்களிலிருந்து) முத்துக்கள் சிந்துகின்றன; ***அவை திரட்டுவோர்*** - அம்முத்துக்களைச் சேகரித்துச் சேர்க்கும்; ***அந்தம் இல் சிலதியர்*** - அளவில்லாத பணிப் பெண்கள்; ***ஆற்று குப்பைகள்*** - குவித்த அந்த முத்துக் குவியல்கள்; ***சந்திரன் ஒளிகெட தண் நிலா தழைப்ப*** - சந்திரனது ஒளியும் குறையுமாறு குளிர்ந்த நிலா ஒளி தழைப்பனவாம். பெண்கள் பந்து விளையாடும் இடங்களில் அணிகலன் முத்துகள் சிதறி விழ. பணிப்பெண்கள் அவைகளை எல்லாம் சேகரித்து ஆங்காங்கு குவித்து வைக்கின்றனர். அந்தக் குவியல்கள் சந்திர ஒளி கெடுமாறு - வெண்மைநிற ஒளியை உடையனவாய் விளங்குகின்றன.

பயிற்றுவார்: ஆடுகின்ற மகளிர் தன் வினைப் பொருளில் வந்த பிற வினையாலணையும் பெயர். சிலதியர்: குற்றேவல் மகளிர்.

‘ஆற்றின்’ என்ற பெயரெச்சத்தின் இன் என்னும் இடைநிலை தொக்கு. ‘ஆற்ற’ என நின்றது.

138. அரங்கிடை மடந்தையர் ஆடுவார்; அவர்
கருங் கடைக் கண் அயில் காமர் நெஞ்சினை
உருங்குவ; மற்று. அவர் உயிர்கள் அன்னவர்
மருங்குல்போல் தேய்வன; வளர்வது. ஆசையே.

அரங்கிடை மடந்தையர் ஆடுவார் -நடன அரங்குகளிலே பெண்கள் நடனம் ஆடுவார்கள்; ***அவர கருங் கடைக்கண் அயில்*** - அவர்களின் கருமையான கடைக்கண்களாகிய வேல்கள்; ***காமர் நெஞ்சினை உருங்குவ*** - காதல் மிக்க ஆடவர்களின் மனத்தை உருக்குவனவாம்; ***மற்று அவர் உயிர் அன்னவர் மருங்குல் போல்*** - பின்னும் அவ்வாடவரின் உயிர்கள் அப்பெண்களின் இடைகளைப் போல; ***தேய்வன*** - மெலிவனவாகும்; ***வளர்வது ஆசை*** - அந்த மைந்தர்களுக்கு அம்மகளிரின் மீது ஆசை பெருகுவதாகும்.

நடன அரங்கில் நடனமாடும் மகளிரின் பார்வை அவர்களது காதலர்களான ஆண்களின் உயிரை உண்ணும். அம்மைந்தர்தம் உயிர் அம்மகளிரது இடையென மெலியும். 'உறங்குவ' என்பது 'உருக்குவ' என்பதன் மெலித்தல் விகாரம். உருங்குதல்: உண்ணுதல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இதனை "அரவின் உடலுயிர் உருங்குவணம்" என்று பரிபாடலாலும் (பரி. 4: 42) அறியலாம்.

139. பொழிவன சோலைகள் புதிய தேன் சில;
விழைவன தென்றலும் மிஞிறும் மெல்லென
நுழைவன; அன்னவை நுழைய. நோவொடு
குழைவன. பிரிந்தவர் கொதிக்கும் கொங்கையோ.

பொழிவன சோலைகள் புதிய தேன் சில - சில சோலைகள் புத்தம் புதிய தேனைச் சொரிவன; ***விழைவன தென்றலும் மிஞிறும் மெல்லென நுழைவன*** - அத்தேனை விரும்பி தென்றலும் வண்டும் மெல்ல அச் சோலைகளில் நுழைவனவாம்; ***அன்னவை நுழைய*** - அவை அவ்வாறு நுழைய; ***பிரிந்தவர் கொதிக்குக் கொங்கை*** - தலைவனைப் பிரிந்த மகளிரின் (காமத்தால்) கொதிக்கும் தனங்கள்; ***நோவொடு குழைவன*** - வருத்தத்துடன் மெலிவனவாயின. சோலைகள் அன்றலர்ந்த மலரின் மதுவைப் பொழிகின்றன. அந்தத் தேனை விரும்பித் தென்றலும் வண்டும் மெல்ல அச்சோலையினுள் நுழைகின்றன. தென்றலும் வண்டும் பிரிந்தவருக்குத் துன்பம் விளைவிப்பன என்பதால் தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி. காம நோயால் வருந்த. தனங்கள் வருந்தி மெலிந்தனவாம்.

140. இறங்குவ மகர யாழ் எடுத்து இன் இசை
நிறங் கிளர் பாடலான் நிமிர்வ; அவ் வழி
கறங்குவ வள் விசி கருவி; கண் முகிழ்த்து
உறங்குவ. மகளிரோடு ஓதும் கிள்ளையே.

மகர யாழ் - மகர யாழிலே எடுத்த (விரலாலே நெருடி கவர்ந்தெடுக்கப்பட்ட); ***இன் இசை*** - இனிய இசையொலிகள்; ***நிறங் கிளர்*** - உள்ளக் கிளர்ச்சி தரும் பாடல்கள் காரணமாக வாய்ப்பாட்டோடு; ***இறங்கவே*** - யாழ் இசை நலிந்தொலிப்பன; ***நிமிர்வ*** - எடுத்தொலிப்பன; ***அவ்வழி*** - அந்த முறையில்; ***வள் விசி கருவி*** - வார் கட்டிய கருவியாகிய முழவுகள்; ***கறங்குவ*** - ஒலிப்பன (அந்த இசையைக் கேட்டு); ***மகளிரோடு*** - பெண்களோடு; ***ஓதும் கிள்ளைகள்*** - பேசும் கிளிகள்; ***கண்முகிழ்த்து உறங்குவ*** - கண்ணை மூடிக் கொண்டு உறங்குவனவாம்.

மகரயாழ் பத்தொன்பது நரம்புகள் கொண்டது. இறங்குவனவும் நிமிர்வனவுமாகிய இசையோட்டங்களை முறையே அவரோகணம். ஆரோகணம் என்பர். யாழிசைக்கு ஏற்ப முடிவுகளும் முழங்குவனவாம். இசை நயத்தில் ஈடுபட்டுக் கிளிகள் உறங்குகின்றன. வள்: தோல். விசி கருவி: வினைத்தொகை.

மகளிர் மேனி

141. **குதை வரிச் சிலைநுதல் கொவ்வை வாய்ச்சியர்**
பதயுகத் தொழில்கொடு. பழிப்பு இலாதன
ததை மலர்த் தாமரை அன்ன தாளினால்.
உதைபடச் சிவப்பன. உரவுத் தோள்களே.

குதை வரிச்சிலை நுதல் - நாண் பூட்டிய வரியமைந்த வில் போன்ற நெற்றியையும்; ***கொவ்வை வாய்ச்சியர்*** - கோவைப் பழம் போன்ற வாயையும் உடைய பெண்களின்; ***பதயுகத் தொழில்கொடு*** - இரண்டு பாதங்களுக்கும் (செம்பஞ்சு ஊட்டுதலாகிய) தொழிலைக் கொண்டு; ***பழிப்புஇலாதன*** - பிறரால் பழித்துக் கூற இயலாதனவாகிய; ***ததை மலர்த்தாமரை அன்னதாளினால்*** - நெருங்கிய இதழ்களை உடைய தாமரை போன்ற பாதங்களால்; ***உதைபட*** - (ஊடல்கொண்டு) உதை பட்டதனாலே; ***உறவுத் தோள்கள் சிவப்பன*** - ஆண்களின் வலிமைமிக்க தோள்கள் சிவந்து காணப்படும். ஊடலால் தலைவி. தலைவனைக் காலால் உதைப்பதுண்டு. அதனால் அத்தலைவனது வலிய தோள்கள் சிவந்தன என்கிறார்.

குதை: வில்நாண். வரி: கட்டு. குதை. வரி சிலை என்று வில்லைச் சிறப்பிக்கிறார். சிலை நுதல்: சிலை போன்ற நுதல் உவமைத்தொகை. பத யுகம்: இரண்டு பாதங்கள் இது முதல் மூன்று பாடல்கள் அந்நகரத்தில் வாழும் மகளிரின் மேனி அழகைக் கூறுவனவாம். 49

142. **பொழுது உணர்வு அரிய அப் பொரு இல் மா நகர்த்**
தொழு தகை மடந்தையர் சுடர் விளக்கு எனப்
பழுது அறு மேனியைப் பார்க்கும் ஆசைகொல்.
எழுது சித்திரங்களும் இமைப்பு இலாதவே?

பொழுது உணர்வு அறிய - பொழுதை அறிவதற்கு அரிய; **அப் பொழுவுஇல் மாநகர்** -அந்த ஒப்பற்ற பெருநகரில் உள்ள; **தொழு தகை மடந்தையர்** - (கற்பின் சிறப்பால்) எல்லோரும் வணங்கத்தக்க பெருமையுள்ள பெண்களது; **சுடர்விளக்கு என பழுதுஅறு மேனியை** - ஒளி விளக்கு போன்ற. குற்றம் எதுவுமின்றித் திகழும் உடம்புனை; **பார்க்கும் ஆசை கொல்** -பார்க்க விரும்பும் ஆசையால்தானே; **எழுது சித்திரங்களும் இமைப்பு இலாத** - எழுதிய ஓவியங்களும் கண்களை இமைக்காதனவாய் உள்ளன.

பொழுது உணர்வரிய: அந்நகரத்துப் பெண்களின் அணிகலன்களின் ஒளியால் இரவா? பகலா? என்று உணர இயலாத மிக்க ஒளியுடைய நகராதலால் இவ்வாறு கூறினார். "நல்லார் அணிகலம் பகலைச் செய்ய" சிந்தாமணி (2500) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. அடுத்த பாடலில் (143) மகளிர் மேனிக்கு விளக்கை உவமையாக்குதல் காண்க. ஓவிய உருவங்கள் கண்களை இமைக்காமல் இருப்பதற்கு. அயோத்தி மகளிரின் பழுதறு மேனியைப் பார்க்கும் ஆசைபோலும் எனக் காரணம் கூறியதால் இது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

143. **தணி மலர்த் திருமகள் தங்கு மாளிகை**
இணர் ஒளி பரப்பில் நின்று இருள் துரப்பன.
திணி சுடர் நெய்யுடைத் தீ விளக்கமோ?
மணி விளக்கு: அல்லன் மகளிர் மேனியே.

தணிமலர்த் திருமகள் - குளிர்ந்த தாமரைப் பூவில் வாழும் இலக்குமி தேவி; **தங்கும் மாளிகை** - தங்கியிருக்கும் அயோத்தி நகர மாளிகைகள்; **இணர் ஒளிபரப்பி நின்று** - மிக்க ஒளி வீசி நின்று; **இருள் துரப்பன** -இருளை ஓட்டுபவை; **திணிசுடர் நெய்யுடைத் தீவிளக்கமோ** - செறிந்த ஒளியுடைய நெய்விளக்குகளின் விளக்கமோ; **மணிவிளக்கல்ல** - மணிகளின் ஒளியோ அல்ல; **மகளிர் மேனியே** - அந்நகரத்து மகளிரின் மேனி ஒளியே. நெய் விளக்கின் ஒளியும். மணிகளின் ஒளியும் ஆகிய இரண்டிலும் மேலோங்கி இருப்பது மகளிரின் மேனி ஒளியே. அதுவே அந்நகரத்தின் இருளை நீக்குவது எனக் கூறுகிறார். இருள் ஓட்டும் இயல்பு கொண்ட விளக்கொளி. மணியொளி இரண்டையும் நீக்கி அவ்வியல்பை மகளிர் மேனிக்கு ஏற்றிக் கூறியதால் இது அவநுதியணியாம்.

பாடினி பாட. விறலின் ஆட

144. **பதங்களில் தண்ணுமை. பாணி. பண் உற**
விதங்களின். விதி முறை சதி மிதிப்பவர்
மதங்கியர்; அச் சதி வகுத்துக் காட்டுவ
சதங்கைகள்; அல்லன புரவித் தார்களே.

தண்ணுமை. பாணி. பண். உற - மத்தள ஒலி. தாள ஓசை. பாட்டு ஒலி இவைகளுக்குப் பொருந்த; ***விதிமுறை விதங்களின்*** - நாட்டிய நூல்முறைப்படி பல விதங்களாக; ***பதங்களில் சதிமிதிப்பவர்*** - பாதங்களால் சதிபெற வைத்து நடனம் ஆடுபவர்கள்; ***மதங்கியர்*** - ஆடல் பாடல்வல்ல பெண்கள் ஆவர்; ***அச் சதி வகுத்துக்காட்டுவ*** - அந்தத் தாளச் சதியை விவரித்துக் காட்டுபவை; ***சதங்கைகள்*** - அப்பெண்கள் கால்களில் அணிந்துள்ள சதங்கைகளும்; ***அல்லன புரவித்தாள்களே*** - அவ்வாறு ஆடுகின்ற குதிரைகளின் கால்களுமே.

அந்த நகரத்துப் பெண்களின் நாட்டியச் சிறப்பும். குதிரைகளின் ஆட்டச் சிறப்பும் கூறப்பட்டன. குதிரை தாளத்துக்கேற்ப ஆடும் என்பதை மேலே (751) எழுச்சிப் படலத்திலும் கூறுவார். பதங்கள்: பாதங்கள். தண்ணுமை: மத்தளம். பாணி: கைத்தலம். சதி: தாளஒத்து. மதங்கியர்: ஆடு மகளிர்.

மகிழ்ச்சிப் புலப்பாடு

145. முளைப்பன முறுவல்; அம் முறுவல் வெந் துயர்
விளைப்பன; அன்றியும். மெலிந்து நாள்தொறும்
இளைப்பன நுண் இடை; இளைப்ப. மென் முலை
திளைப்பன. முத்தொடு செம் பொன் ஆரமே.

முளைப்பன முறுவல் - அந்நகரத்துப் பெண்களின் முகத்திலே எப்போதும் புன்சிரிப்பு தொன்றுவன; ***அம்முறுவல் வெந்துயர் விளைப்பன*** - அந்த புன்சிரிப்பு. அப்பெண்கள்பால் காதல் கொண்ட ஆடவர்க்குக் கொடிய துன்பத்தை உண்டாக்கும்; ***அன்றியும் நுண் இடை*** - அல்லாது. அம்மகளிரின் சிறிய இடைகள்; ***மெலிந்து நாள்தோறும் இளைப்பன*** - நாள்தோறும் மெலிந்து இளைப்பனவாம்; ***நுண் இடை இளைப்ப*** - அவர்களது மெல்லிடை இவ்வாறு இளைக்க; ***மென்முலை முத்தொடு செம்பொன் ஆரமே திளைப்பன*** - அம்மகளிரது மென்மையான தனங்கள் முத்து வடங்களும் பொன்னரி மாலைகளும் பூண்டு திளைப்பனவாகும். பெண்களின் புன்முறுவல் - அவர்கள்பால் காதல்கொண்ட ஆண்களின் காதல் நோயை மிகுவிக்கும் பெண்களின் இடை மெலிவது கண்டு. அவர்களது கொங்கைகள் அவ்விடை மேலும் மெலிந்து வருந்துமாறு. முத்து மாலைகளையும். பொன் அணிகளையும் பூண்டு மகிழ்கின்றன என்கிறார். இதனால் ஒருவர் வருந்த. மற்றொருவர் மகிழும் உலக இயற்கை கூறப்படுகின்றது. வெந்துயர்: கொடிய துன்பம் (இங்குக் காம வேதனை). இதுமுதல் 13 பாடல்களில் அந்நகர மாந்தரின் மகிழ்ச்சி கூறப்படும்.

146. இடை இடை. எங்கணும். களி அறாதன:-
நடை இள அன்னங்கள்; நளின நீர்க் கயல்;
பெடை இள வண்டுகள்; பிரசம் மாந்திடும்
கட கரி; அல்லன மகளிர் கண்களே!

இடை இடை எங்கணும் களி அறாதன - இடங்கல்தோறும் எப்பொழுதும் மகிழ்ச்சி நீங்காமலிருப்பவை; ***நடை இள அன்னங்கள்*** - அழகிய நடையுடைய இளமையான அன்னங்களும்; ***நளின நீர்க்கயல்*** - தாமரை மலர்கள் பூத்த நிர்நிலைகளில் உள்ள கயல் மீன்களும்; ***பெடை இள வண்டுகள்*** - தம் பெண் இனத்துடன் கூடி வாழும் ஆண் வண்டுகளும்; ***பிரசம் மாந்திடும் கடகரி*** - பிரசத்தை உண்ணும் மதயானைகளும்; ***அல்லன மகளிர் கண்களே*** - இவற்றை அல்லாமல் பெண்களின் கண்களுமேயாம்.

147. ***தழல் விழி ஆளியும் துணையும் தாழ் வரை***
முழை விழை கிரி நிகர் களிற்றின் மும் மத
மழை விழும்; விழும்தொறும். மண்ணும் கீழ் உறக்
குழை விழும்; அதில் விழும். கொடித் திண் தேர்களே.

தழல்விழி ஆளியும் துணையும் - நெருப்பென விழிக்கும் கண்களை உடைய ஆண் சிங்கங்களும் துணையான பெண்சிங்கங்களும்; ***தாழ்வரை முழை விழை*** - தங்குவதற்கு ஏற்றனவாகிய மலைக் குகைகளை விரும்பும்; ***கிரி நிகர் களிற்றின் மும்மத மழைவிழும்*** - மலை போன்ற யானைகளின் மதநீர் மழை பொழியும்; ***விழும் தொறும் மண்ணும் கீழ்உற குழை விழும்*** - அவ்வாறு மழை சொரியும் தோறும் நிலமும் ஆழமாகுமாறு சேறாகும்; ***அதில் கொடித்திண் தேர்கள் விழும்*** - அந்தச் சேற்றில் கொடிகளை உடைய வலிய தேர்கள் புதை யுண்ணும்

நெருப்பெழும் விழிகொண்ட ஆண் சிங்கமும் அதன் பெண்சிங்கமும் தங்குவதற்கு ஏற்ற குகைகள் கொண்டது அம் மலை; அந்த மலைபோன்ற யானைகளின் மும்மதமும் மழை போலப் பொழிவதால் மண்ணொடு கலங்கித் தரை சேறாகும்; அந்தச் சேற்றிலே தேர்கள் புதையுண்ணும். இப்பாடலின் செய்தி இது. 'தழல் விழி ஆளியும் துணையும் தாழ்வரை மழை விழை' என்ற நீண்ட தொடர் கிரிக்கு அடை. தாழ்தல்: தங்குதல். மும்மதம்: கன்ன மதம். கபோல மதம். பீஜ மதம்.

148. ***ஆடு வார் புரவியின் குரத்தை ஆர்ப்பன.***
சூடுவார் இகழ்ந்த அத் தொங்கல் மாலைகள்;
ஓடுவார் இழுக்குவது. ஊடல் ஊடு உறக்
கூடுவார் வன உலை கொழித்த சாந்தமே.

சூடுவார் இகழ்ந்த அத் தொங்கல் மாலைகள் - மாலை சூடிய மகளிர் (வாடிவிட்டன என்று) இகழ்ந்து எறிந்துவிட்ட மாலைகள்; ***ஆடுவார் புரவியின் குரத்தை ஆர்ப்பன*** - ஆடுகின்ற நெடிய குதிரைகளின் குளம்புகளைப் பிணிப்பனவாகும்; ***ஊடல் ஊடு உறக் கூடுவார்*** - புலவி இடையிலே நிகழ. பின் ஆடவருடன் கூடி மகிழும் மகளிர்; ***வனமுலை கொழித்த சாந்தம்*** - அழகிய தனங்களிலிருந்து வழித்து வீதியில் எறிந்த சந்தனத் தேய்வை; ***ஓடுவார் இழுக்குவது*** - அத்தெருவில் ஓடுபவர்களை வழுக்கி விழச் செய்வனவாம்.

மகளிர் தாம் அணிந்த மாலைகள் வாடினவென வீசியெறிய அவை குதிரைகளின் கால்களைப் பிணிக்கும். அம்மகளிர் வழித்து எறிந்த சந்தனக் குழம்பு வீதியில் ஓடுபவர்களை வழுக்கி விழச் செய்யும். குரம்: குளம்பு ஆர்த்தல்: பிணித்தல் (கட்டுதல்). "கோதை மடவார்தம் கொங்கை மிசை திமிர்ந்த சீதக் களபச் செழுஞ் சேற்றால் வீதிவாய் மானக்கரி வழுக்கும்" என்ற நளவெண்பா ஒப்பு நோக்கத்தக்கது (1: 13

56

***149. இளைப்ப அருங் குரங்களால். இவுளி. பாரினைக்
கிளைப்பன; அவ் வழி. கிளர்ந்த தூளியின்
ஒளிப்பன மணி; அவை ஒளிர. மீது தேன்
துளிப்பன. குமரர்தம் தோளின் மாலையயே.***

இவுளி இளைப்ப அரும் குரங்களால் *- குதிரைகள் வீதியிலே ஓடும்பொழுது தமது குளம்புகளால்;* ***பாரினைக் கிளைப்பன*** *- நிலைத்தைக் கிளறுகின்றன;* ***அவ்வழி கிளர்ந்த தூளியின்*** *- அங்குக் கிளர்ந்து மேலெழுந்த புழுதியினாலே;* ***மணி ஒளிப்பன*** *- (அக் குதிரைகளின் மீது ஏறிவரும் வீரர்கள் அணிந்த) மணிகள் மறைவன ஆயின;* ***அவை ஒளிர*** *-அம் மணிகள் மறுபடியும் ஒளிவீசுமாறு;* ***மீது குமரர்தம் தோளின் மாலை தேன் துளிப்பன*** *- அவற்றின் மேலே வீரர்கள் தோள்களில் அணிந்த மாலைகள் தேன் துளிகளைச் சொரிந்தன.*

குதிரைச் சவாரி செய்யும் வீரர்கள் அணிந்த அணிகலன்களில் பதிந்த மணிகள் அக்குதிரைகளின் குளம்புகள் கிளறிய புழுதியில் மறைய அவை ஒளிரும்படி மாலைகள் தேன்பொழியும் என்பது கருத்து.

***150. விலக்க அருங் கரி மதம் வேங்கை நாறுவ;
குலக் கொடி மதர் வாய் குமுதம் நாறுவ;
கலக் கடை கணிப்ப அருங் கதிர்கள் நாறுவ;
மலர்க் கடி நாறுவ. மகளிர் கூந்தலே.***

விலக்க அருங்கரி மதம் *- விலக்குவதற்கு அரிய யானைகளின் மத நீர்;* ***வேங்கை நாறுவ*** *- வேங்கை மலர்களைப் போல மணக்கிறது;* ***குலக்கொடி மாதர்வாய் குமுதம் நாறுவ*** *- உயர்குடியில் பிறந்த கொடியை ஒத்த மகளிரின் வாய்கள் குமுத மலர் போல் விளங்குகின்றன;* ***கலக்கடை களிப்ப அரும் கதிர்கள் நாறுவ*** *- அம்மகளிரின் அணிகலன்களில் அளவிடற்கு அரிய ஒளிக் கதிர்கள் எங்கும் ஒளிர்கின்றன;* ***மகளிர் கூந்தல் மலர்க்கடி நாறுவ*** *- அந்த மகளிரின் கூந்தல் மலர் மணம் கமழ்கிறது.*

யானைகளின் மத நீர் வேங்கை மலர் மணம் வீசுகிறது. உயர் குலப் பெண்களின் வாய் குமுத மலர்களைப் போல் விளங்குகிறது. அவர்கள் அணிந்துள்ள அணிகலன்களின் ஒளி எங்கும் ஒளிர்கின்றன. அம்மகளிரின் கூந்தல் மலர் மணம் கமழ்கிறது என்றார். வேங்கை மலர்ந்திருக்கும் போது. புலி போலத் தோன்றும். அதனைப் புலி என்று கருதி யானை அம்மரத்தைத் தாக்கும் அதனால் மலர்கள் யானைமீது சிந்த. அம்மலர் மணம் படிந்து - மத நீரை அந்த மணம் உடையதாகச் செய்யும் என்பர்.

151. கோவை இந் நகரொடு எண் குறிக்கலாத அத்
தேவர்தம் நகரியைச் செப்புகின்றது என்?
யாவையும் வழங்கு இடத்து இகலி. இந் நகர்
ஆவணம் கண்டபின். அளகை தோற்றதே!

கோவை இந் நகரொடு எண் குறிக்கலாத - சிறந்த நகரங்களின் வரிசையிலே அயோத்தி நகருடன் சேர்ந்து எண்ணப்படாத; **அத் தேவர்தம் நகரியைச் செப்புகின்றது என்?** -அந்தத் தேவர் நகரமான அமராவதியை இந்த நகருக்கு இணையோ. அல்லவோ என்று எடுத்துச் சொல்வது எதற்கு?; **யாவையும் வழங்கு இடத்து இகலி** - எல்லா வளங்களையும் தரும் விதத்திலே வேறுபட்டு விளங்குவதோடு; **இந்நகர் ஆவணம் கண்டபின்** - இந்த நகரத்துக் கடைத் தெருவைப் பார்த்த பிறகு; **அளகை நோற்றது** - செல்வம் மிக்கதென்னும் அளகாபுரியே தோல்வியுற்றது.

அயோத்தி நகரின் கடைத் தெருவைப் பார்த்து. அளகாபுரியே தோற்றது என்னும் போது. சிறந்த நகரங்களின் வரிசையிலே கூறப்படாததான அமராவதியை அயோத்திக்கு ஒப்போ? அல்லவோ? என்று வினாவுவது எதற்காக? கோவை: வரிசை. நிரல். அமராவதி குறிப்பிடப்படவில்லை என்பதால் ‘‘எண் குறிக்கலா’’ என்றார்.

152. அதிர் கழல் ஒலிப்பன; அயில் இமைப்பன;
கதிர் மணி அணி வெயில் கால்வ; மான்மதம்
முதிர்வு உறக் கமழ்வன; முத்தம் மின்னுவ;
மதுகரம் இசைப்பன; - மைந்தர் ஈட்டமோ

அதிர்கழல் ஒலிப்பன - அந்நகரத்திலே அதிர்கின்ற வீரக் கழல்களின் ஒலி ஆர்ப்பரித்து ஒலிப்பனவாக; **அயில் இமைப்பன** - வேல் முதலிய படைக்கலங்கள் ஒளிர்வனவாக; **கதிர்மணி அணி வெயில் கால்வ** - ஒளிமிக்க மணிகளாலான அணிகலன்கள் எங்கும் ஒளிவீசுபவையாக; **மான்மதம் முதிர்வு உறக் கமழ்வன** - கத்தூரி மிகுதியும் கமழ்வதாக; **முத்தம் மின்னுவ** - அணிகலன்களில் அமைந்த முத்துக்கள் மின்னல் போல ஒளிர்வன; **மதுகரம் இசைப்பன** - வண்டுகள் பண் பாடுவனவாக; **மைந்தர் ஈட்டமே** - (இவ்வாறாக) ஆடவர் கூட்டம் விளங்கியது.

மைந்தர் ஈட்டம் கழல் ஒலிக்க. அயில் இமைக்க. வெயில் கால. கமழ்வனவாக. முத்தம்மின்ன. மதுகரம் இசைக்க இழுத்தன எனக் கொண்டு கூட்டி முடிக்க.

மதுகரம்: தேனைச் சேகரிக்கும் வண்டுகள்; முத்தம்: முத்து மாலை முதலிய அணிகள்; மான் மதம்: கத்தூரி மானிடமிருந்து கிடைக்கும் மணப்பொருள்.

153. வளை ஒலி. வயிர் ஒலி. மகர வீனையின்
கிளை ஒலி. முழவு ஒலி. கின்னரத்து ஒலி.
துளை ஒலி. பல் இயம் துவைக்கும் சும்மையின்
விளை ஒலி.- கடல் ஒலி மெலிய. விம்முமே.

வளை ஒலி வயிர் ஒலி *- (அந்த நகரமெங்கும்) சங்குகளின் ஓசை. கொம்புகளின் ஓசை;* ***மகர வீணையின் கிளை ஒலி*** *- மகர யாழ் இனங்களின் ஓசை;* ***முழவு ஒலி கின்னரத்து ஒலி*** *- மத்தள ஓசை. கின்னர ஓசை;* ***துளை ஒலி*** *- துளைக் கருவிகளான புல்லாங்குழல் முதலியவைகளின் ஓசை;* ***பல்இயம் துவைக்கும்*** *- மற்றும் பலவகை வாத்தியங்கள் முழக்கும்;* ***சும்மையின் விளைவு ஒலி*** *- ஆரவாரத்தின் விளைவாக உண்டாகும் ஓசை;* ***கடல் ஒலி மெலிய விம்மும்*** *- (ஆகிய இவ்வோசைகள் எல்லாம்) கடல் முழக்கமும் மெலியும்படி ஒலிக்கும்.*

அயோத்தி நகரமெங்கும் சங்கு முதலியவைகளின் ஒலி. கடல் முழக்கம் கீழ்ப்பட மேலோங்கி முழங்கும் என்கிறார். வளை: சங்கு. வீணையின் கிளை: வீணையின் இனம். கின்னரம்: ஒருவகை யாழ். துளை: துளைக் கருவிகள் (ஆகுபெயர்). சும்மை: பேரொலி. துவைக்கும்: முழக்கும்.

154. மன்னவர் தரு திறை அளக்கும் மண்டபம்.
அன்னம் மென் நடையவர் ஆடு மண்டபம்.
உன்ன அரும் அரு மறை ஓது மண்டபம்.
பன்ன அருங் கலை தெரி பட்டி மண்டபம்.

மன்னவர் தரு திறை அளக்கும் மண்டபம் *- (மன்னர் மன்னனாகிய அயோத்தி வேந்தனுக்கு அடங்கிய) சிற்றரசர்கள் செலுத்தும் கப்பத்தை எண்ணி அளவிடும் மண்டபங்களும்;* ***அன்னம் மென் நடையவர் ஆடு மண்டபம்*** *- அன்னம் போன்ற நடையையுடைய நடன மாதர்கள் நடனம் ஆடும் மண்டபங்களும்;* ***உன்னரும் அருமறை ஓதும் மண்டபம்*** *- நினைப்பதற்கும் அரியனவான சிறந்த வேதங்களை வல்லோர் ஓதும் மண்டபங்களும்;* ***பன்னரும் கலைதெரிபட்டி மண்டபம்*** *- சிறப்பித்துப் பேசுவதற்கும் அரியனவான பல கலைகளையும் அறிஞர்கள் ஆராயும் பட்டி மண்டபங்களும் (அயோத்தி நகரெங்கும் இருந்தன).*

அரசியல் கடமைகள். கலைத் துறைப் பணிகள். சமயத் தொண்டு. அறிவு நலம் வளர்க்கும் ஆய்வு ஆகப் பலவற்றுக்கும் அயோத்தியில் வெவ்வேறு மண்டபங்கள் இருந்தன என்பது கவிஞர் செய்தி. பட்டிமண்டபம் என்றாலே கேலிக்கூத்தாகவும் பொழுதுபோக்காகவும் கருதுகிறோம். அது சரியன்று. தணிகைப் புராணம் பட்டிமண்டபத்தின் இயல்பினைக் கூறுவது காண்க: "கரிசறு கவிக்குக் கவி. கமகனுக்குக் கமகன். வாதிக்கு ஒரு வாதி - துரிசறு வாக்கி தனக்கொரு வாக்கியாய் அவர் தொன்று தொட்டு அமைந்து - வரிசையின் வந்த வேள்வியர் பெறாது வரும்இகல் கடந்த எஃகு உடையார் - பரிசில் நூற் பயிற்சி இன்பு எனக் கலை தேர் பட்டி மண்டபம் பல வயங்கும். (தணிகை. திருநகரம் 106

62

155. இரவியின் சுடர் மணி இமைக்கும். தோரணம்;
தெருவினின் சிறியன. திசைகள்; சேண் விளங்கு
அருவியின் பெரியன. ஆனைத் தானங்கள்;
பரவையின் பெரியன. புரவிப் பந்தியே.

தோரணம் இரவியின் சுடர்மணி இமைக்கும் *- அந்த நகரத்துத் தோரணங்கள் சூரியன் போன்ற சுடர்மிகு மணிகளால் ஒளிரும்;* ***திசைகள் தெருவினின் சிறியன*** *- நெடிய வீதிகளைவிடத் திசைகள் சிறியனவாம்;* ***சேண்விளக்கு அருவியின் பெரியன ஆனைத் தானங்கள்*** *- மலையின் மிக உயர்ந்தே இருக்கும் அருவியை விட யானையின் மதநீர் பெரியதாகும்;* ***பரவையின் பெரியன புரவிப் பந்தி*** *-கடல்களை விடவும் பெரியது. அந்நகரத்தில் குதிரைகள் கட்டும் இடம்.*

திசைகள் தெருவினில் சிறியன என்றது உயர்வு நவிற்சியின் எல்லை தானம்: மதநீர்; பந்தி: குதிரை கட்டும் லாயம்; சேண்: உயரம்;.

சுடர்மணி வினைத்தொகை. 63
156. சூளிகை மழை முகில் தொடக்கும் தோரண
மாளிகை மலர்வன. மகளிர் வாள் முகம்;
வாளிகள் அன்னவை மலர்வ; மற்று அவை.
ஆளிகள் அன்னவர் நிறத்தின் ஆழ்பவே.

சூளிகை மழை முகில் தொடக்கும் *- அந் நகரத்து மாளிகைகளின் உச்சி (மிக உயர்ந்திருப்பதால்) மேகத்தைப் பிணிக்கும்;* ***தோரன மாளிகை மகளிர் வாண்முகம் மலர்வன*** *- தோரணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு விளங்கும் மாளிகைகளிலெல்லாம் மகளிரின் ஒளிமிகு முகங்கள் மலர்ந்து பொலிவனவாகும்;* ***அன்னவை வாளிகள் மலர்வ*** *- அம்முகங்களில் அம்புகள் விளங்குகின்றன (கண்கள்);* ***மற்று அவை ஆளிகள் அன்னவர் நிறத்தில் ஆழ்ப*** *- மற்று. அவ்வம்புகள் சிங்கத்தை ஒத்த ஆடவர்களின் மார்பில் ஆழ்வனவாம்.*

acharya.org

தொடக்கும்: பிணிக்கும்; வாள்முகம்: ஒளி பொருந்திய முகம்; வாளிகள்: அம்புகள்; கண்களை அம்பு என்றது உருவகம்; நிறம்: மார்பு; அன்னவை: அம்முகங்கள்; ஆளி: சிங்கம்.

157. மன்னவர் கழலொடு மாறு கொள்வன.
பொன் அணித் தேர் ஒலி. புரவித் தார் ஒலி;
இன் நகையவர் சிலம்பு ஏங்க. ஏங்குவ.
கன்னியர் குடை துறைக் கமல அன்னமே

மன்னவர் கழலொடு - அரசர்களின் வீரக் கழல்களின் ஒலியுடன்; **மாறு கொள்வன** - மாறு கொண்டு ஒலிப்பவை; **பொன்னணி தேர் ஒலி** - பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர்களின் ஒலியும்; **புரவித் தார் ஒலி** - குதிரைப் படைகளின் ஒலியுமே ஆகும் ; **இன் நகையவர் சிலம்பு ஏங்க** - இனிய சிரிப்பு உடைய மகளிரின் சிலம்புகள் ஒலிக்கும்படியாக; **கன்னியர் குடைதுறை** - நீராடும் நீர்த்துறையில் வாழும்; **கமல அன்னமே ஏங்குவ** - தாமரையில் உள்ள அன்னங்களே ஏங்கு வனவாம்.

பொன் அணி தேரொலியும். புரவித் தாரொலியும். மன்னவர் கழலொடு மாறுகொண்டு ஒலிப்பன. கன்னியர் சிலம்பேங்க. அன்னங்கள் ஏங்குகின்றன. அம்மகளிரைப் போன்று நடை அமைந்திருக்கும் அம்மாதர்கள் அணிந்துள்ள சிலம்புகள் நமக்கில்லையே என அன்னங்கள் ஏங்கின என்கிறார். மன்னவர் கழலொலி. தேரொலி. புரவித் தாரொலி. சிலம்பொலி ஆகிய ஒலிகள் மிக்கது அந்நகரம். தார்: படை. படை: குதிரை. குடைதுறை: வினைத்தொகை. ஓரிடத்து எழும் ஒலிகளைக் கொண்டு அந்த இடத்தின் தன்மை அறியலாம்.

நகரத்தார் பொழுதுபோக்கு

158. ஊடவும். கூடவும். உயிரின் இன் இசை
பாடவும். விறலியர் பாடல் கேட்கவும்.
ஆடவும். அகன் புனல் ஆடி அம் மலர்
சூடவும். பொழுது போம் - சிலர்க்கு. அத் தொல்நகர்.

அத்தொல்நகர் சிலர்க்கு - அந்தப் பழமை வாய்ந்த நகரத்திலே வாழும் சிலர்க்கு; **ஊடவும் கூடவும்** - காதலர்களோடு ஊடல் கொள்ளும் ஊடல் தீர்ந்து கூடி இன்புற்று மகிழவும்; **உயிரின் இன்னிசை பாடவும்** - உயிரினும் சிறந்ததான இனிய இசை பாடி மகிழவும்; **விறலியர் பாடல் கேட்கவும்** - இசையில் வல்ல விறலியர்களைப் பாடச்செய்து. அதனைக் கேட்கவும்; **ஆடவும்** - இசைக்கேற்ப நடனம் ஆடவும்; **அகன்புனல் ஆடி** - இடமகன்ற நீர்நிலைகளிலே நீராடவும்; **அம்மலர் சூடவும் பொழுதுபோம்** - அழகிய மலர்களை அணிந்து மகிழவும் ஆகிய செயல்களால் பொழுது போகும்.

ஊடுதல் - கூடி மகிழ்தல் - பாடுதல் - பாடல் கேட்டல். சூடுதல் - புனலாடல் - மலர் சூடல் ஆகிய செயல்களால் சிலருக்குப் பொழுது போகும்; போம்: போகும் என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்.

159. முழங்கு திண் கட கரி மொய்ம்பின் ஊரவும்.
எழும் குரத்து இவளொடு இரதம் ஏறவும்.
பழங்கணோடு இரந்தவர் பரிவு தீர்தர
வழங்கவும். பொழுது போம் - சிலர்க்கு. அம்மாநகர்.

முழங்கு திண் கடகரி *- பிளறி முழக்கமிடும் வலிமைமிக்க மத யானைகளின் மீது;* **மொய்ம்பின் உலாவும்** *-தமது மிகுந்த வலிமையால் ஏறி ஊர்ந்து சென்றும்;* **எழும் குரத்து இவுளியொடு இரதம் ஏறவும்** *- எழுகின்ற ஆரவாரமுடைய குதிரைகளோடு தேர்களில் ஏறி ஊர்ந்து சென்றும்;* **பழங்கணோடு இரந்தவர் பரிவு தீர்தர** *- வறுமைத் துன்பத்தோடு வந்து இரந்தவரது துன்பம் நீங்கிட;* **வழங்கவும் பொழுது போம் சிலர்க்கு அம் மாநகர்** *- வேண்டிய பொன்னும் வாரி வழங்கியும் அந்தப் பெரு நகரில் வாழும் சிலர்க்குப் பொழுது போகும் யானை மீதும். குதிரை மீதும். ஏறிச் சவாரி செய்தும். தேர் ஓட்டியும் வருந்தி வந்தவருக்கு வாரி வழங்கியும் சிலருக்குப் பொழுதுபோகும் என்று கூறியதால் ஆண்களுக்குப் பொழுது போக்கும் செயல்களைக் கூறினார் எனலாம். குரத்தம்: ஆரவாரம். முழங்குதல்: முழக்கமிடுதல். மொய்ம்பு: வலிமை. பழங்கண்: வறுமைத் துன்பம். தீர்தர: தீர. யானையேற்றம் - குதிரையேயேற்றம் - தேர் ஏற்றம் போன்றவை அரசருக்குரியவை. இளவரசர்களும் அந்நகரத்துச் செல்வ இளைஞர்களும் பொழுதுபோக்கிய செயல்களைக் கூறினார் போலும்.* *67.*

160. கரியொடு கரி எதிர் பொருத்தி. கைப் படை
வரி சிலை முதலிய வழங்கி. வால் உளைப்
புரவியில் பொரு இல் செண்டு ஆடி. போர்க் கலை
தெரிதலின். பொழுது போம்- சிலர்க்கு. அச் சேண் நகர்.

கரியொடு கரி எதிர் பொருத்தி *- யானையோடு யானையை எதிர்த்துப் போர் புரியவிட்டு;* **கைப்படை வரி சிலை முதலிய வழங்கிய** *- கையில் உள்ள படைகளான கட்டமைந்த வில் முதலியவைகளைப் பயின்றும்;* **வாள் உளைப்புரவிய** *- நீண்ட பிடரி மயிரை உடைய குதிரைகளின் மீது ஏறிக்கொண்டுப்;* **பொரு இல் செண்டு ஆடி** *- ஒப்பற்ற 'செண்டு' என்ற பந்தாடியும்;* **போர்கலை தெரிதலின்** *-போருக்குரிய கலைகளைத் தெரிந்து பயின்றும்;* **அச்சேண் நகர்** *- அந்தச் சிறந்த நகரத்தில்;* **சிலர்க்குப் பொழுதுபோம்** *- மற்றும் சில பேருக்குப் பொழுது போகும்.*

யானையுடன் யானையை மோதவிடும் வீர விளையாட்டுகளிலும். வில் முதலிய படைப்பயிற்சி செய்வதிலும். குதிரை மீதேறிப் பந்து விளையாடுவதிலும் போருக்குரிய கலைகளைப் பயில்வதிலும் அந்நகரத்தில் சிலருக்குப் பொழுது போகும் என்றதால் இங்குக் குறிப்பிடப்படுபவர்கள் போர் வீரர்கள் என அறியலாம். பொருத்தி: பொருந்தச் செய்து (பிற வினைப் பெயரெச்சம்). உளை: பிடரிமயிர். செண்டு: குதிரையில் ஏறியாடு பந்தாட்டம் (இதனை இக் காலத்தார் ‘போலோ’ என்பர். தெரிதல் - அரிதல். 68

161. நந்தன வனத்து அலர் கொய்து. நவ்விபோல்
வந்து; இளையவரொடு வாவி ஆடி. வாய்ச்
செந் துவர் அழிதரத் தேறல் மாந்தி. சூது
உந்தலின் பொழுது போம்- சிலர்க்கு. அவ் ஒள் நகர்.

நந்தனவனத்து அலர்கொய்து - நந்தனவனம் சென்று மலர்ந்த மலர்களைப் பறித்தும்; **நவ்வியபோல் வந்து** - பெண்மானைப் போல வந்து; **இளையவரொடு வாவி ஆடி** - தம்மை ஒத்த இள மகளிருடன் பொய்கையில் நீராடியும்; **வாய்ச்செந்துவர் அழிதர** - தமது வாயின் பவள நிறம் அழியுமாறு; **தேறல் மாந்தி** - தேனைப் பருகியும்; **சூது உந்தலின** - தாயமாடும் முதலிய விளையாட்டுகளனைத்தும் ஆடியும்; **அவ்வொள் நகர் சிலருக்குப் பொழுது போம்** - அந்த ஒளிமிக்க நகரிலே வாழும் மற்றும் சிலருக்குப் பொழுதுபோகும்.

நந்தவனத்திலே மலர்கள் பறித்தும் மான் போல நடந்து இளம் பெண்களுடன் பொய்கையில் நீராடியும் வாயின் செந்நிறம் மாற. தேனைப் பருகியும் தாயமாடியும் சிலருக்குப் பொழுது போகும் என்றதால் இங்குக் கூறப்படுபவர் இளமகளிர் என அறிகிறோம். சூது: தாயமாடுதல். உந்தல்: ஆடுதல். செந்துவர்: பவளச் செம்மை. 66ஆம் பாடல் தொடங்கி நான்கு பாடல்களில் நகர மாந்தரின் பலவகைப் பொழுதுபோக்குக் கூறப்பட்டது.

கொடிகளும் தோரண வாயிலும்

கலித்துறை

162. நானா விதமா நளி மாதிர வீதி ஓடி.
மீன் நாறு வேலைப் புனல் வெண் முகில் உண்ணுமாபோல்.
ஆனாத மாடத்திடை ஆடு கொடிகள் மீப் போய்.
வான் ஆறு நண்ணி. புனல் வற்றிட நக்கும் மன்னோ.

ஆனாத மாடத்திடை ஆடு கொடிகள் -அந்நகரின் குறைவில்லாத மாடங்களின் மீது ஆடுகின்ற கொடிகள்; **நானாவிதமா நளி மாதிர வீதி ஓடி** - நாலாவிதமாகவும் பறந்து பெரிய வான வீதியிலே ஓடி; **மீன் நாறு வேலைப்புனல்** - மீன் நாறும் கடல் நீரினை; **வெண் முகில் உண்ணுமா போல** - வெண்மை நிறமுடைய மேகங்கள் பருகுவது போல; **மீப் போய்** - மேலே சென்று; **வான் ஆறு நண்ணி** - வானாறாகிய ஆகாய கங்கையை அடைந்து; **புனல்வற்றிட நக்கும்** - அதன் தண்ணீர் வற்றும்படி நக்கும்.

அந்த நகரத்து மாடங்களின் மீது ஆடும் கொடிகள் வானவிதியிலே மேலே சென்று மேகங்கள் கடல் நீரைப் பருகுவது போல ஆகாய கங்கையின் நீர் வற்றும்படி நக்கும் என்றார். நானா விதமா: நாலா விதங்களிலும். ஆனாத: குறையாத. மீப் போய்: மேலே சென்று. வானாறு: ஆகாய கங்கை. மன்னோ: அசை. கொடிகளின் சிறப்பை உயர்த்திக் கூறியதால் உயர்வு நவிற்சி அணி.

163. **வன் தோரணங்கள் புணர் வாயிலும். வானின் உம்பர்**
சென்றுஓங்கி. 'மேல்ஓர் இடம் இல்' எனச் செம்
பொன் இஞ்சி
குன்று ஓங்கு தோளோர் குணம் கூட்டு இசைக் குப்பை
என்ன-
ஒன்றோடு இரண்டும். உயர்ந்து ஓங்கின. ஓங்கல் நாண.

வன் தோரணங்கள் புணர் வாயிலும் -வன்மையான தோரணங்கள் பொருந்திய வாயில்களும்; **செம்பொன் இஞ்சி ஒன்றோடிரண்டும்** - செம்பொன்னால் அமைந்த மதில்கள் ஒன்றோடிரண்டாகிய மூன்றும்; **வானின் உம்பர் சென்று ஓங்கி** -வானத்தின் மேலே சென்று உயர்ந்து; **மேல் ஓர் இடம் இல் என** - அதற்கு மேலே செல்ல ஒரு இடமும் இல்லை என்பதால்; **குன்று ஓங்கு தோளோர்** - மலை போன்ற தோள்களை உடைய அந்நகரத்து ஆண்களின்; **குணம் கூட்டு இசைக் குப்பை என்ன** - சிறந்த குணங்களுடன் கூடிய நட்புள்ளம் புகழ்த் தொகுதி ஆகிய நல்ல பண்புகள் உயர்ந்திருப்பது போல; **ஓங்கல் நாண உயர்ந்தோங்கின** - வாயில் மதில் ஆகியவைகளின் உயரத்தைக் கண்டு மலையும் நாணுமாறு உயர்ந்து விளங்கின.

'இஞ்சி ஒன்றோடிரண்டு' என்பதற்கு அக நகர். இடை நகர். புறநகர் மதில்கள் மூன்று என்பது கருத்து. கூட்டு: நட்பு. இசைக்குப்பை: புகழ்த் தொகுதி. ஓங்கல்: மலை. இஞ்சி: மதில். *70. 71.* இரண்டு பாடல்களாலும் கொடிகளும். தோரண வாயிலும் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டன.

164. **காடும். புனமும். கடல் அன்ன கிடக்கும். மாதர்**
ஆடும் குளனும். அருவிச் சுனைக் குன்றும். உம்பர்
வீடும். விரவும் மணப் பந்தரும். வீணை வண்டும்
பாடும் பொழிலும். மலர்ப் பல்லவப் பள்ளி மன்னோ!

காடும் புனமும் கடலன்ன கிடங்கும் - அந்நகரைச் சூழ்ந்த காடுகளிலும் கொல்லைகளிலும் கடல் போன்ற அகழியின் ஓரங்களிலும்; **மாதர் ஆடும் குளனும்** - பெண்கள் நீர் விளையாடும் தடாகங்களிலும்; **அருவிச் சுனைக் குன்றும்** - அருவிகளையும். சுனைகளையும் உடைய மலைகளிலும்; **உம்பர் வீடும்** - மேல் வீடுகளிலும்; **விரவும் மணப்பந்தரும்** - பற்பல இடங்களிலும் விரவியுள்ள முத்துப் பந்தர்களிலும்; **வீணை வண்டும் பாடும் பொழிலும்** - வீணை போல வண்டுகள் ரீங்காரம் செய்யும் சோலைகளிலும்; **மலர்ப்பல்லவப் பள்ளி மன்னும்** - (ஆகிய இடங்களிலெல்லாம்) மலர்களாலும் தளிர்களாலும் அமைந்துள்ள படுக்கைகள் நிலைத்திருக்கும்.

அந்நகரத்தில் வாழ்பவர்களின் செல்வச் செருக்கையும் கவலை இல்லாமையையும். களிப்பின் மிகுதியையும் காட்டி நிற்கும் பாட்டு இது. வீறு கோள் அணியாகும். மாதர்: அழகு - பண்பாகு பெயர் (பெண்களை உணர்த்தி நின்றது). பல்லவம்: இளந்தளிர். உம்பர்வீடு: மேன்மாடி. மன்னோ: அசை.

165. தெள் வார் மழையும். திரை ஆழியும் உட்க. நாளும்.
வள் வார் முரசம் அதிர் மா நகர் வாழும் மாக்கள்-
கள்வார் இலாமைப் பொருள் காவலும் இல்லை; யாதும்
கொள்வார் இலாமைக் கொடுப்பார்களும் இல்லை மாதோ.

தெள்வார் மழையும் திரை ஆழியும் உட்க - தெளிந்த நீரைத் தரும் மேகங்களும் அலைகளை உடைய கடலும் அஞ்சும்படி; **நாளும் வள்வார் முரசம் அதிர் மாநகர்** - நாள்தோறும் தோல் வாரினால் கட்டிய பேரிகைகள் எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்நகரில்; **வாழும் மாக்கள்** - வாழ்கின்ற ஐயறிவே உடைய மாக்களிடையே கூட; **கள்வார் இலாமைப் பொருள் காவலும் இல்லை** - களவு செய்பவர் இல்லாமையால் பொருள்களைக் காவல் காப்பவரும் இல்லை; **யாதும் கொள்வார் இலாமை கொடுப்பார்களும் இல்லை** - எதையும் யாசிப்பவர் இல்லையாதலால் கொடையாளிகளும் அந்த நகரத்தில் இல்லை.

வறுமைப் பிணியும். அதன் காரணமாகச் செய்யும் களவு முதலிய வஞ்சகச் செயல்களும் அயோத்தி நகரில் இல்லை என்பது கருத்து. மாக்கள் என்பது அறிவில் தாழ்ந்தவர்களைக் குறிக்கும் "மாவும் மாக்களும்" ஐயறிவினவே" என்பது தொல்கப்பியம் அறிவுக் குறை உள்ளவர்களிடை களவு செய்யும் கீழ்மை இல்லை என்பது கருத்து. தெள்வார் மழை என்பதற்கு தெளிவுடைய மேகம் என்றும் பொருள் கூறலாம். ஆயினும் தெளிந்த நீரைத் தரும் மேகம் என்பதே சிறப்பு. மாதோ: அசை.

166. கல்லாது நிற்பார் பிறர் இன்மையின். கல்வி முற்ற
வல்லாரும் இல்லை; அவை வல்லர் அல்லாரும் இலை;
எல்லாரும் எல்லாப் பெருஞ் செல்வமும் எய்தலாலே.
இல்லாரும் இல்லை; உடையார்களும் இல்லை மாதோ.

கல்லாது நிற்பார் பிரர் இன்மையின் - நல்ல கலை நூல்களைப் படிக்காது நிற்பவர்களாகிய வீணர்கள் இல்லாமையாலே; **கல்வி முற்ற வல்லாரும் இல்லை** - கல்வியில் முற்றும் வல்லவர் என்று அங்கு எவரும் இல்லை; **அவை வல்லர் அல்லாரும் இல்லை** - அக் கல்வித் துறைகளில் வல்லவரும். அஃது இல்லாதவரும் இல்லை; **எல்லோரும் எல்லாப் பெருஞ்செல்வமும் எய்தலாலே** - அந்நகரில் வாழ்பவர்கள் எல்லோரும் கல்வி. பொருள் ஆகிய எல்லாச் செல்வமும் அடைந்திருப்பதாலே; **இல்லரும் இல்லை உடையார்களும் இல்லை** - அந்த நகரத்திலே இல்லாதவரும் இல்லை. உடையவர்களும் இல்லை.

இப்பாடல் அந்நகரத்தவரின் அறிவுப் பெருக்கத்தையும். செல்வச் சிறப்பினையும் தெரிவிக்கிறது. கல்லாத வீணரைப் 'பிறர்' என்றார். அங்குக் கற்றவர் -கல்லாதவர் என்ற வேறுபாட்டையோ. செல்வர். வறியவர் என்ற வேறுபாட்டையோ காண இயலாது என்பது கருத்து.74

167. ஏகம் முதல் கல்வி முளைத்து எழுந்து. எண் இல் கேள்வி
ஆகும் முதல் திண் பணை போக்கு. அருந் தவத்தின்
சாகம் தழைத்து. அன்பு அரும்பு. தருமம் மலர்ந்து.
போகங் கனி ஒன்று பழுத்தது போலும் அன்றே.

ஏகம் முதல் கல்வி முளைத்து எழுந்து - கல்வி என்னும் ஒரு வித்து ஒப்பற்றதாக முளைத்து மேலெழுந்து; **எண்ணில் கேள்வி ஆகும்** - எண்ணற்ற பல்நூல் கேள்வியாகிய; **முதல் திண்பணை போக்கி** -முதன்மையும். வலிமையும் வாய்ந்த கிளைகளை எங்கும் பரவச் செய்து; **அரும் தவத்தின் சாகம் தழைத்து** - அரிய தவமாகிய இலைகள் தழைத்து; **அன்பு அரும்பி** - எல்லா உயிர்களிடமும் செலுத்தும் அன்பாகிய அரும்பு அரும்பி; **தருமம் மலர்ந்து** - அறச் செயல்களாகிய மலர்கள் மலர்ந்து; **போகம் கவி ஒன்று** - இன்ப அநுபவம் என்னும் பழத்தை; **பழுத்தது போலும்** - பழுத்த பழ மரத்தைப் போன்று (அந்த அயோத்தி மாநகர்) பொலிந்து விளங்கியது.

அயோத்தியின் சிறப்பைக் கூறும் இப்பாடல் முற்றுருவகம். கல்வியால் அடக்கம்; அடக்கத்தால் நல்வாழ்வு- நல்வாழ்வால் பொருள் - அற வழியே பெற்ற பொருளால் அறம். அவ்வறத்தால் இன்ப அநுபவம் கிடைக்கும் என்பதனை நயம்படக் கூறும் பாட்டு இது எனலாம்.

அரசியற் படலம்

அந்தக் கோசல நாட்டின் மன்னனான தயரதச் சக்கரவர்த்தியினது ஆட்சிச் சிறப்பைக் கூறும் பகுதி இது. தயரதனின் பெருமை- குடைச்சிறப்பு - அரசு செய்யும் திறம் ஆகியவைகளை இந்தப் படலத்தில் காணலாம். முதல் ஆறு பாடல்களால் தயரத வேந்தனது தனிப்பெருஞ்சிறப்பைக் கூறுகிறார்.

168. அம் மாண்நகருக்கு அரசன் அரசர்க்கு அரசன்;
செம் மாண் தனிக் கோல் உலகு ஏழினும் செல்ல நின்றான்;
இம் மாண் கதைக்கு ஓர் இறை ஆய இராமன் என்னும்
மொய்ம் மாண் கழலோன்-தரு நல் அற மூர்த்தி அன்னாங்

அம்மாண் நகருக்கு அரசன் - அத்தகைய மாண்பு மிகுந்த நகரத்துக்கு அரசனாய் இருப்பவன்; **அரசர்க்கு அரசன்** - மன்னர்களுக் கெல்லாம் மன்னனான சக்கரவர்த்தி; **மாண் தனிக் கோல்** - மாட்சிமை மிக்க தனது ஒப்பில்லாத செங்கோலாகிய ஆட்சிமுறை; **உலகு ஏழினும் செல்ல நின்றான்** - ஏழு உலகங்களிலும் செல்லுமாறு ஆட்சி செய்து நிலைத்தவனாவான். மேலும் அவன்; **இம்மாண் கதைக்கு ஓர் இறையாய** - இந்தப் பெருமைபொருந்திய இராமாயணம் என்னும் கதைக்குத் தலைவனான; **இராமன் என்னும் மொய்மாண் கழலோன்தரு** - இராமன் என்ற பெயரை உடைய வன்மையும் பெருமையும் உள்ள வீரக்கழல் அணிந்தநம்பியைப் பெற்ற; **அன்னான் நல்லற மூர்த்தி** - நல்லறத்தின் வடிவமுமாவான்.

'அம்மாண்நகர்' என்பதிலுள்ள அகரச்சுட்டு. நகரப்படலத்தில் கூறிய பெருமையை எல்லாம் குறித்து நின்றது. 'தனி': தயரதனது ஒப்பற்ற ஆட்சியை உணர்த்தும் 'கோல்': நல்லாட்சியைக் குறிக்கும் ஒரு மரபுச் சொல். இவ் வேந்தனது ஆணை எவ்வுலகினிலும் செல்லும் என்பதனை 'உலகேழினும் செல்ல' என்றார். இறை: தலைவன். மெய்: வலிமை. ராமன்: அழகன் என்ற பொருள் உடையச் சொல்லாகும். மூர்த்தி: உருவம் (வடிவம்). நல்லறமே திரண்டு ஓர் வடிவானவன் என்பது பொருள்

169. ஆதிம் மதியும். அருளும். அறனும். அமைவும்.
ஏதில் மிடல் வீரமும். ஈகையும். எண் இல் யாவும்
நீதிந் நிலையும். இவை நேமியினோர்க்கு நின்ற
பாதி; முழுதும் இவற்கே பணி கேட்ப மன்னோ.

ஆதி மதியும் அருளும் - முதன்மையாகிய மெய்யறிவும். அருளும்; **அறனும் அமைவும்** - தனக்குக் கூறிய அறநெறி தவறாமையும் சாந்த குணமும்; **ஏதில் மிடல் வீரமும்** - குற்றமற்ற வலிமை பொருந்திய வீரமும்; **ஈகையும் நீதி நிலையும்** - கொடையும். நீதியின்கண் நிற்றலும்; **எண்ணில் யாவும் இவை** - போன்ற நற்பண்புகளாகிய இவை; **நேமியினோர்க்குப் பாதிநின்ற** - மற்ற அரசர்களுக்குப் பாதியே நின்றன; **முழுதும் இவற்கே பணிகேட்ப** - அக்குணங்கள் முழுவதும் இந்தத் தசரத மன்னனுக்கே ஏவல் கேட்டு நிற்பனவாகும்.

மன் ஓ: அசைச் சொற்கள். கேட்ப: எதிர்கால வினை. அமைவு: நிறைவுமாம். 'நேமியினோர்க்கு அவை நின்று' எனவும் இவற்கு பணி கேட்ப எனவும் கூறியதன் நயம் கருதத்தக்கது. தொடர்பில்லாதவரிடமும் செல்லும் அருள்உடையான் ஆதலின் தொடர்புடையவரிடம் அன்பும் உடையான் என்பது தானே புலனாகும். 'எண்ணில்' என்றதற்கு யோசித்துப் பார்த்தால் என்பதும் பொருளாம். "நட்பும். தயையும். கொடையும் பிறவிக்குணம்" என்றபடி பிறப்பில் அமைந்த இயல்பான அறிவையே 'ஆதிமதி' என்றார். "ஆதிம்மதி" நீதிந்நிலை என ஓசை நயம் கருதி மிக்கது. விரித்தல் விகாரம்.

170. மொய் ஆர்கலி சூழ் முது பாரில். முகந்து தானக்
கை ஆர் புனலால் நனையாதன கையும் இல்லை;
மெய் ஆய வேதத் துறை வேந்தருக்கு ஏய்ந்த. யாரும்
செய்யாத. யாகம் இவன் செய்து மறந்த மாதோ.

மொய் ஆர்கலி சூழ் முது பாரில் - நிறைந்த கடலால் சூழ்ப் பட்டதும் பழமை வாய்ந்ததுமான இந்த உலகத்தில்; **முகந்து தானக் கை ஆர்புனலால்** - வாரிமுகந்து. தானம் செய்கின்ற கையில் நிறைந்த நீரினால்; **நனையாதன கையும் இல்லை** - நனைக்கப் பெறாத கைகளும் இல்லை; **மெய்யாய வேதத்துறை வேந்தருக்கு** - நிலைபெற்ற வேத நெறியில் நிற்கும் அரசர்களுக்கு; **ஏய்ந்த யாரும் செய்யாத யாகம்** - பொருந்தியனவான வேறு எவரும் செய்ய இயலாது நின்ற யாகங்கள்; **இவன் செய்து மறந்த** - இந்த. தசரத மன்னனால் செய்யப்பட்டு மறக்கப் பெற்றவையாகும்.

மதோ: அசை. மொய்: வலிமை இங்கு நிறை உணர்த்தி நின்றது. ஆர்கலி: கடல் (நிறைந்த ஓசை உடையது) என்பது பொருளாம். 'முதுபார்' என்றது. உலகின் தொன்மையை நினைந்தென்க. வேந்தர்க்கு ஏய்ந்த யாகங்கள். இராச சூயம் - அசுவமேதம் முதலியனவாகும். வேறு எவராலும் செய்ய இயலாது நின்ற யாகங்கள் எல்லாம். தசரத மன்னன் எப்போதோ செய்து மறந்து விட்டவை.

விட்டவையாம்: தானக்கை: தானம் தரும் கை. தானம் வழங்குவதற்கு முன். நீர் வார்த்தல் மரபு. தயரதன் வார்த்த நீரால் நனையாத கைகளே இல்லை என்கிறார் கவி. இது. பிறிதினவிற்சி யணியாம்.

171. தாய் ஒக்கும் அன்பின்; தவம் ஒக்கும் நலம் பயப்பின்;
சேய் ஒக்கும். முன் நின்று ஒரு செல் கதி உய்க்கும் நீரால்;
நோய் ஒக்கும் என்னின் மருந்து ஒக்கும்; நுணங்கு கேள்வி
ஆயப் புகுங்கால். அறிவு ஒக்கும்;- எவர்க்கும் அன்னான்.

அன்னான் - மன்னர் மன்னனான அத்தயரதன்; **எவர்க்கும்** - தனது ஆட்சிக் கடங்கியகுடிமக்கள் எவர்க்கும்; **அன்பின்தாய் ஒக்கும்** -அன்பு செலுத்துவதில் பெற்ற தாயை ஒப்பவனாவான்; **நலம் பயப்பின் தவம் ஒக்கும்** - நன்மை செய்வதில் தவத்தைப் போன்றவனாவான்; **முன்நின்று ஒரு செல்கதி உய்க்கும் நீரான்** - தாய்தந்தையரின் கடைசிக் காலத்தில் முன்னே நின்று. இறுதிச்சடங்குகளைச் செய்து அவர்களை நற்கதியில் சேரச் செய்யும் தன்மையினால்; **சேய் ஒக்கும்** - அவர்கள் பெற்ற மகனை ஒத்திருப்பான்; **நோய் ஒக்கும்என்னின்** - குடிமக்களுக்கு நோய்வருமாயின்; **மருந்து ஒக்கும்** - அதைப் போக்கி. குணப்படுத்தும் மருந்து போன்றவனுமாவான்; **நுணங்கு கேள்வி ஆயப்புகுந்தால்** - நுணுக்கமான கல்வித்துறைகளை ஆராயப்புகும் போது; **அறிவு ஒக்கும்** - நுட்பமான பொருளைக் காணும் அறிவினையும் ஒத்திருப்பான்.

தாயன்பு சிறந்தது. ''தாயினும் சாலப்பரிந்து'' என. இறையன்புக்கே தாயன்பை உவமையாக கூறினர் மேலோர். தனது குடிமக்களிடம் தாய் போல் அன்புடையவன். நன்மை புரிவதில் தவம் போன்றவன்; நற்கதியடையச் செய்வதில் சேய் போன்றவன்; நோயுறும் காலை. அதைப் போக்கும் மருந்து போன்றவன்; ஆராய்ச்சிக்கு உதவும் அறிவு போன்றவன் என்றெல்லாம் தயரதனுடைய பண்பைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். குருகுமாரனான சிரவணனுடைய பெற்றோர்களுக்கு இறுதிச் சடங்குகளைச் செய்து -அவர்களைச் செல்கதி உய்த்த செயல் இவனது. ''சேயொக்கும்'' என்பது சிறப்பாகப் பொருந்துவதொன்றுதானே! 'அறிவு' குணவாகு பெயராய் அறிவுடையானை உணர்த்தி நின்றது.

172. ஈந்தே கடந்தான். இரப்போர் கடல்; எண் இல் நுண் நூல்
ஆய்ந்தே கடந்தான். அறிவு என்னும் அளக்கர்; வாளால்
காய்ந்தே கடந்தான். பகை வேலை; கருத்து முற்றத்
தேய்ந்தே கடந்தான். திருவின் தொடர் போக பௌவம்.

இரப்போர்கடல் ஈந்தே கடந்தான் - அவ்வரசன். தன்னிடம் யாசிப்பவர்கள் என்னும் கடலை 'ஈதல்' என்றும் தெப்பம்கொண்டு கடந்தான்; **அறிவு என்னும் அளக்கர் எண்ணில் நுண்நூல் ஆய்ந்தே கடந்தான்** - அறிவு என்ற கடலை. எண்ணற்ற நுண்ணிய நூலாராய்ச்சி என்ற படகு கொண்டு தாண்டினான்; **பகைவேலை வாளால் காய்ந்தே கடந்தான்** - பகைவர்கள் என்ற கடலை. வாள் முதலிய படைத்துணை கொண்டு. கோபம்காட்டி நீந்தினான்; **திருவின்தொடர் போகபௌவம்** - செல்வ வளத்தாலே தொடர்ந்து வரும் இன்பம் என்னும் கடலை; **கருத்து முற்றத் தோய்ந்தே கடந்தான்** - மனம் நிறைவு பெறும்படி துய்த்தே கடந்தான்.

தயரதன். தன்னை நாடிவரும் யாசகர்களை முனியாது. கொடுத்து அனுப்பும் இயல்புடையவன். உயர்ந்த நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்த அறிவுடையவன். எத்துணைப் பகைவர் திரண்டு வரினும் வாள் கொண்டு. கோபம்காட்டி. வெல்லும் வீறுடையவன். உலக இன்பங்களை - மனம் நிறைவுறுமாறு. துய்த்து வாழ்ந்தவன் என்பது கருத்து. அளக்கர். வேலை. பௌவம் என்பன. கடல் என்னும் பொருள் கொண்ட ஒரு பொருட் பன்மொழி. பகை: சாதி யொருமைப்பெயர். பகையரசை உணர்த்தும். இரப்போர்கடல். அறிவென்னும் அளக்கர். பகைவேலை. போக பௌவம் என்பன உருவகங்கள். போக பௌவம் இன்பக் கடல் என்று பொருள் கொண்ட வடமொழித் தொடர்.

173 **வெள்ளமும். பறவையும். விலங்கும். வேசையர்**
உள்ளமும். ஒரு வழி ஓட நின்றவன்;
தள்ள அருப் பெரும் புகழ்த் தயரதப் பெயர்
வள்ளல்; வள உறை அயில் மன்னர் மன்னனே.

வள்உறை அயில் - தோலால் ஆன உறையை உடைய வேலைத் தாங்கிய; **மன்னர் மன்னன்** - அரசர்களுக் கெல்லாம் அரசனாகிய; **தள்ள அரும் பெரும்புகழ்** - நீக்க முடியாத பெரும்புகழ் படைத்த; **தயரதப்பெயர் வள்ளல்** - தயரதன் என்னும் பெயருடைய வள்ளல் ஆட்சியில்; **வெள்ளமும். பறவையும் விலங்கும் வேசையர் உள்ளமும்** - வெள்ளப் பெருக்கும். பறவைகளும். விலங்குகளும். விலைமாதர் உள்ளமும்; **ஒருவழி ஓட நின்றவன்** - ஒரேவழியில் தம் எல்லை கடவாது சென்றன. இவ்வாறு செய்து புகழில் நிலைத்து நின்றான்.

செங்கோலாட்சியால். அறம் தவறாது ஆண்டு வருபவன் தயரதச் சக்கரவர்த்தி என்பது கருத்து. வெள்ளம் ஒரு வழி ஓடுதலாவது மழை மிகுதியாகவும் பெய்யாது. குறைவாகவும் பெய்யாது அளவோடு பெய்வதால் வெள்ளமும் கரைகடவாது செல்லுதலாம்; பறவைகளும் விலங்குகளும் பகைமையின்றித்தமக்குரிய வாழ்விலே நின்றன. பலரை நாடிச் செல்லும் விலைமாதர் மனமும் ஒருவனையே அடைந்து விரும்பி இருக்கும். தயரதனது அறம் கடவாத ஆட்சியினால் இந்த அதிசயம் நிகழ்ந்தது என்கிறார். உலகுடையான்

174. **நேமி மால் வரை மதில் ஆக. நீள் புறப்**
பாம மா கடல் கிடங்கு ஆக. பல் பணி
வாம மாளிகை மலை ஆக. மன்னற்குப்
பூமியும் அயோத்தி மா நகரம் போலுமே.

நேமி மால்வரை மதில் ஆக - சக்கரவாளம் என்னும் பெயருடைய உலகைச் சூழ்ந்திருக்கும் பெருமலையே மதிலாகவும்; **நீள்புறப் பாம மாபுறக்கடல் கிடங்காத** - நீண்ட. பரப்புடைய பெரும்புறக்கடல் என்னும் பெயருடைய கடலே அகழியாகவும்; **மலைபல் மணிவாமம் மாளிகை ஆக** - மலைகள் யாவும். பலவகை மணிகள் நிறைந்த அழாகான மாளிகைகள் ஆகவும் இருந்தது; **பூமியும் அயோத்தி மா நகரம் போலும்** - நிலம் முழுவதுமே அப்பேரரசனது தலைநகரமாகிய அயோத்தி போன்றிருக்கிறது.

உலகம் முழுவதும் அவ்வேந்தனது செங்கோல் செல்லும் என்பது கருத்து. ‘சக்கரவாளகிரி’ என்பது உலகைச் சூழ்ந்திருக்கும் பெருமலை. அப்பெருமலையைச் சூழ்ந்திருக்கும் பெருங்கடல். பெரும்புறக்கடல் என்னும் பெயருடையது என்பது புராண நூல் கருத்து. மால்: மயக்கம். மால்வரை: பார்ப்பவரை வியப்பால் மயங்கச் செய்யும் மலையாகும். பாமம்: பரப்பு. வாமம்: அழகு. ஏ: அசை. அயோத்தி என்பது ஒருவராலும் வெல்ல இயலாதது என்னும் பொருள் உடைய வடமொழிப் பெயர்.

**175. யாவரும் வன்மை நேர் எறிந்து தீட்டலால்
மே வரும் கை அடை வேலும் தேயுமால்;
கோவுடை நெடு மணி மகுட கோடியால்
சேவடி அடைந்த பொன் கழலும் தேயுமால்**

யாவரும் வன்மை நேர் எறிந்து - எதிர்த்து வரும் எவருடைய வலிமைக்கும் ஈடுகொடுத்து நேருக்கு நேர் நின்று வெல்லும் போரை; **தீட்டலால்** - அடிக்கடி செய்வதால் ஓரமும். முனையும் மழுங்கி அவற்றை அடிக்கடி நீட்டுவதாலே; **மேவரும் கையடை வேலும் தேயும்** - விரும்புகின்ற கைவிடாப்படைகளான வேலும் வாளும் தேயும்; **கோ உடை நெடு மணி மகுட கோடியால்** - தன்னை வணங்கும் அரசர்களது நீண்டமணி மகுடவரிசையால்; **சேவடி அடைந்தபொன் கழலும் தேயும்** - தயரது மன்னனது கால்களில் பொருந்தியுள்ள பொன்னால் ஆகிய வீரக்கழல்களும் தேயும்.

தயரத மன்னனது போரற்றலும். மன்னர் பலரும் பணிந்து வணங்கும் பெருமையும் கூறப்பட்டது. கையடை - கைவிடாப்படை. அடிக்கடி போர் செய்வதால். மழுங்குகிறது. மீண்டும் கூர்மை ஆக்கத் தீட்டுவதால் தேய்கிறது என்பது கருத்து. சிற்றரசர்கள் பலரும் சேவடி தொழுதலால். அவர்களது மணிமுடிகள் உராய்ந்து பொற் கழல்தேய்கிறது என்கிறார். இனிப் பகைவரின்மையால் துருவேறி. கறை பிடிப்பதால் - அடிக்கடி தீட்டுதலால் தேயும் எனவும் கூறுவர். மகுட கோடி: மகுட வரிசை வேலும் என்பது உபலட்சணத்தால் பிற கருவிகளையும் குறிக்கும். சேவடி: சிவந்த பாதங்கள். வேலும். கழலும் உம்மைகள் எண்ணுப்பொருள் உடையவை.

**176. மண்ணிடை உயிர்தொறும் வளர்ந்து. தேய்வு இன்றி.
தண் நிழல் பரப்பவும். இருளைத் தள்ளவும்.
அண்ணல்தன் குடை மதி அமையும்; ஆதலான்.
விண்ணிடை மதியினை. 'மிகை இது' என்பவே.**

வளர்ந்து தேய்வு இன்றி - நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து. தேய்தலில்லாமல்; **மண் இடை உயிர்தொறும்** - உலகிடை வாழும் உயிர்கள் தோறும்; **தண் நிழல் பரப்பவும்** - குளிர்ந்த நிழலை எங்கும் பரப்பவும்; **இருளைத்தள்ளவும்** - இருளே இல்லாமல் நீக்கவும்; **அண்ணல் தன் குடைமதி** - பெருமைமிக்க தயரதனது வெண்கொற்றக் குடையாகிய மதியே; **அமையும் ஆதலால்** - போதும் (பொருந்தும்) ஆதலாலே; **விண் இடைமதியினை** - வானில் உள்ள வளர்தலும் தேய்தலுமுடைய சந்திரனை; **இதுமிகை என்ப** - இந்த மதி கோசல நாட்டினுக்கு வேண்டாத ஒன்று என்பர்.

என்ப: என்று கூறுவர் மேலோர். தசரத மன்னனது ஆட்சிச் சிறப்பால் உயிரினங்கள் அகத்துன்பமும். புறத்துன்பமும் தீரும் என்பது அகவிருள். புறவிருள் இரண்டும் நீங்கும் என்பது கருத்து.

விண்மதி விண்ணில் நின்று. தேய்தலும் வளர்தலும் உடையதாக உலகின் புற விருள்போக்கி. தண் ஒளி பரப்பும் தகைமை உடையது. இடை மதியோ. தேய்தலும் வளர்தலுமின்றி. மண்ணிடையும். விண்ணிடையும் வாழும் உயிர்கள் எல்லாவற்றினுடய அக. புற இருள்களை நீக்கி. தண்ணிழலைப்பரப்புகின்றது என்கிறார். மாமன்னனின் வெண்கொற்றக்குடைச்சிறப்பு கூறியதாயிற்று.

177. **வயிர வான் பூண் அணி மடங்கல் மொய்ம்பினான்.**
உயிர் எலாம் தன் உயிர் ஒக்க ஓம்பலால்.
செயிர் இலா உலகினில். சென்று. நின்று. வாழ்
உயிர் எலாம் உறைவது ஓர் உடம்பு ஆயினான்.

வயிர வான் பூண் அணி *- வயிரம் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய அணிகலன்களை அணிந்துள்ள;* ***மடங்கல் போல் மொய்ம்பினான்*** *- சிங்கம் போன்று வலிமை உள்ள தயரத மன்னன்;* ***உயிர் எலாம் தன் உயிர் ஒக்க ஓம்பலால்*** *- மன்னுயிர் அனைத்தையும் தன்னுயிர் போலக் கருதிக் காத்துவருவதால்;* ***செயிர் இலா உலகினில்*** *- குற்றமில்லாத இப்பேருலகத்திலே;* ***சென்று. நின்று வாழ்உயிரெலாம்*** *- இயங்கியற்பொருள். நிலையிற் பொருள்களாக இருந்து வாழும் உயிரெல்லாம்;* ***உறைவது ஓர் உடம்பு ஆயினன்*** *- தங்கி வாழ்வதற்குத்தக்க பெருமைமிக்க உடம்பாகவும் ஆனான்.*

தயரதன் அன்பாலும் அருளாலும் உயிர்கள் அனைத்தின் விருப்பம் நிறைவேற்றுகின்ற உடலாக மட்டுமே இருந்தான் என்னும் புதுக்கருத்தை கவிச்சக்கரவர்த்தி வெளியிடுகிறார். கம்பர் காலம் வரை இலக்கியங்கள் மன்னனை உயிர் எனவே கூற. கம்பன் மறுதலையான. புரட்சிகரமான இக்கருத்தை முதன் முறையாக வெளியிட்டுள்ளார்.

மடங்கல்: சிங்கம். ''வயிரவான் பூண்'' என்பதற்குத் தோளணியாகிய 'வாகுவலயம்' என்றும் கூறுவர். சென்று வாழ்உயிர். நின்றுவாழ் உயிர் எனக் கொண்டு சாம். அசாம் என்றிரண்டு வகை உயிர்களாகக்கொள்க. இது முதல் ஒன்று பாடல்களால் தயரதன் அரசு செய்யும் திறம் கூறப்படுகின்றது.

178. **குன்றென உயரிய குவவுத் தோளினான்.**
வென்றிஅம் திகிரி. வெம் பருதியாம் என.
ஒன்றென உலகிடை உலாவி. மீமிசை
நின்று. நின்று. உயிர்தொறும் நெடிது காக்குமே.

acharya.org

குன்று என உயரிய - மலைபோலும் வளர்ந்து ஓங்கிய; ***குவவுத் தோளினான்*** - திரண்ட தோள்கள் கொண்ட தயரதனுடைய; ***வென்றி அம்திகிரி*** - வெற்றிமிக்க ஆணைச் சக்கரமானது; ***வெம்பரிதி ஆம்என*** - வெம்மையுடைய சூரியனோ என்னும்படி; ***மீமிசை நின்று*** - மிக உயரமான வானிலே நின்றும்; ***ஒன்று என*** - ஒன்றாகிய பரம்பொருளைப் போல; ***உலகிடை உயிர்தொறும் உலாவி நின்று*** - உலகில் வாழும் சர. அசரங்களாகிய உயிர்கள் தோறும் உலாவி. நின்று; ***நெடிது காக்கும்*** - பெரிதும் காத்தல் தொழிலைச் செய்யும்.

பரம்பொருள் ஒன்றாக நின்று. உயிர்தொறும் உலாவி. நெடிது காத்தல் போல வென்றியம் திகிரி. பரிதியாமென நின்று காக்கும் என்பது கருத்து. குன்று: தோளின் திரட்சி உயர்ச்சிவுண்மையாலும் உவமையாகும். 'ஒன்றென' என்பதற்கு. பொதுவறத் தனித்தே நின்று என. திகிரிக்கு ஏற்றிக் கூறினும் பொருந்தும்.

குன்றென. பருதியாம் என. ஒன்று என. என்றுவரும் 'என' என்பன உவமை உருபுகள். நெடிது: நீண்டகாலம் என்னும் பொருளும் கூறுதல் பொருந்தும். குவவுத் தோள்: திரண்டதோள். வெம்பருதி: வெப்பமும் ஒளியும் தரும் சூரியன். மீமிசை: மிகமேலே (மீமிசைச் சொல்). காக்குமே: என்பதில் 'ஏ' அசை. பருதிஆம்: பருதி ஆகும் (இடைக்குறை)

179. 'எய்' என எழு பகை எங்கும் இன்மையால்.
மொய் பொறாத் தினவு உறு முழவுத் தோளினான்.
வையகம் முழுவதும் வறிஞன் ஓம்பும் ஓர்
செய் எனக் காத்து. இனிது அரசு செய்கின்றான்.

எங்கும் எய்என எழுபகை இன்மையால் - (அம் மன்னனுக்கு) எவ்விடத்திலும் விரைந்து எழுகின்ற பகைவர்கள் இல்லாமையால்; ***மொய் பொறா தினவு உறு*** - போர்த் தொழிலே பெறாமையால் தினவு கொண்டனவான; ***முழவுத் தோளினான்*** - மத்தளம் போன்ற திரண்ட தோள்களை உடைய அவ்வரசன்; ***வையகம் முழுவதும்*** - உலகில் வாழும் உயிர்கள் அனைத்தையும்; ***வறிஞன் ஓம்பும் ஓர் செய்என*** - வறியவன் தனக்குள்ள ஒரே வயலைக் கண்ணும் கருத்துமாகப் பாதுகாப்பது போல; ***காத்து. இனிது அரசுசெய்கின்றான்*** - பாதுகாத்து இனிமையான ஆட்சிசெய்து வருகிறான்.

மொய்பெறா: போர் செய்தல் இல்லாமையால் தோள்கள் தினவுறுதல் இயற்கை. தோளுக்கு 'முழவு திரட்சியால் உவமை ஆயிற்று. பெறா: பெறாத ஈறு கெட்ட எதிர் மறைப்பெயரெச்சம். ஓம்புதல்: காத்தல்; உறு தோள்: வினைத்தொகை.

'எய் என' என்பதற்கு அம்புகளை எய்யுங்கள் என்று சொல்லும்படி எழுகின்ற பகை எனவும் பொருள் கூறுவர்.

திரு அவதாரப் படலம்

திருமாலின் அவதாரமான ராமபிரான் அவதாரம் செய்ததைக் கூறும் பகுதியாகும். இதில் தயரத மன்னன் மகப் பேறின்றி இருத்தலை வசிட்ட முனிவரிடம் கூறுதலும். வசிட்டர் தேவர்களுக்குத் திருமால் அருளியதைச் சிந்தித்தலும் புதல்வரை அளிக்கும் வேள்வி செய்யத் தயரதனுக்கு வசிட்டர் கூறுதலும். கலைக்கோட்டு முனிவரால் வேள்வி நடைபெறுதலும் வேள்வித்தீயில் எழுந்த பூதம் பிண்டம் கொண்டுதருதலும் அப்பிண்டத்தைத் தயரதன் தேவியர் மூவருக்கும் பகிர்ந்தளித்தலும் அதன் காரணமாகத் தேவியர் கருவுறுதலும் ராமன் முதலிய நால்வரும் அவதரித்தலும். புதல்வர்களுக்கு வசிட்டர் பெயர் சூட்டுதலும் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியும் -கல்விப் பயிற்சியும் -யாவரும் போற்ற ராமன் இனிதிருத்தலும் விவரிக்கப்படுகின்றன.

180. ஆயவன். ஒரு பகல். அயனையே நிகர்
தூய மா முனிவனைத் தொழுது. 'தொல் குலத்
தாயரும். தந்தையும். தவமும். அன்பினால்
மேய வான் கடவுளும். பிறவும். வேறும். நீ;

ஆயவன் - (மேலே அரசியல் படலத்தில் கூறிய அப்பெருமையெல்லாம் பொருந்தியவனான) அந்தத் தயரத மன்னன்; **ஒருபகல் அயனையே நிகர் தூயமாமுனிவனைத் தொழுது** -ஒரு நாள் பிரமனுக்கு ஒப்பாகத் திகழும் தூய்மை பொருந்திய மாமுனிவனாகிய வசிட்ட முனிவனை வணங்கி; **தொல்குலத்தாயரும். தந்தையும். தவமும்** - பழமை பொருந்திய எமது குலத்தாய்மாரும் தந்தைமாரும் தவப்பயன்களும்; **அன்பினால் மேயவான் கடவுளும்** -அன்பு கொண்டு நான் விரும்பும் கடவுளும்; **பிறவும் வேறு நீ** - மற்றையோரும். வேறுபட்ட உயிர்களும் அனைத்தும் எனக்குத் தாங்களேதாம். தவம்: புண்ணியமும்ஆம். வான்: உண்மை என்றும் பொருள் கூறலாம். 'பிறவும் வேறும்' என்பது இங்குக் கூறப்படாத மற்றஎல்லாம் என்ற பொருள் தந்து நின்றது. வசிட்டரை மன்னன் எப்படி மதித்துள்ளான் என்பது இதனால் புலப்படும். இது குளகம் நான்காம் பாடலின் "என்றுளன்" எனவரும் சொல்லுடன் முடியும். 1

181. 'எம் குலத் தலைவர்கள். இரவிதன்னினும்
தம் குலம் விளங்குறத் தரணி தாங்கினார்.
மங்குநர் இல் என. வரம்பு இல் வையகம்.
இங்கு. நின் அருளினால். இனிதின் ஓம்பினேன்.

__எம் குலத்தலைவர்கள்__ -எமது சூரிய குலத்தலைவர்கள் எல்லோரும்; **இரவிதன்னினும்** *- தமது குல முதல்வனான சூரியனை விடவும்;* **தம்குலம் விளங்குற** *- தங்கள் குலம் விளக்க முறும்படியாக;* **தரணிதாங்கினார்** *- இவ்வுலகை ஆதரித்துக் காத்தனர்;* **மங்குநர் இல்என** *- புகழில் மயங்கியவர்கள் இல்லை என்னுமாறு;* **வரம்பில் வையகம்** *- எல்லைகாண இயலாத இவ்வுலகத்தை;* **இங்கு நின் அருளினால்** *- இங்கு. இவ்வயோத்தியிலிருந்தே உனது அருளின் உதவியால்;* **இனிதின் ஓம்பினேன்** - இனிமையுறக் காத்து வந்தேன்.

தலைவர்கள்: குடிமக்களுக்குத் தலைமை பூண்டவர்களான அரசர்கள் சூரியன் எங்கும் வெப்பத்தையும். ஒளியையும் பரப்பி. உயிர்களைக் காப்பது போல. சூரிய குலவேந்தர்கள் அச்சூரியனைக்காட்டிலும் சிறப்பாகத் தமது குலத்தை விளங்கச் செய்தனர் என்பது கருத்து. மங்குதல்: அழிதல். குறைதல் என்னும் பொருள் உடையது. இங்கு 'மங்குநர்' புகழில் குறைந்தவர் என்னும் பொருளில் வந்தது. தரணி. 'வையகம்' இரண்டும் உலகம் என்ற பொருள் உடையன. 'மங்குநர்' என்பதிலுள்ள 'நர்' பெயர் விகுதி. 'வையகம்' வையம் எனவும் வழங்கப்பெறும்.

182. **'அறுபதினாயிரம் ஆண்டும் மாண்டு உற.**
உறு பகை ஒடுக்கி. இவ் உலகை ஓம்பினேன்;-
பிறிது ஒரு குறை இலை; என பின் வையகம்
மறுகுவது என்பது ஓர் மறுக்கம் உண்டுஅரோ.

அறுபதினாயிரம் ஆண்டும் *-(நான் ஆட்சி செய்த) அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகளும்;* **மாண்டு உற** *- கழிந்து போகும்படி;* **உறுபகை ஒடுக்கி இவ் உலகை ஓம்பினேன்** *- உற்ற பகைவர்களை ஒடுங்குமாறு செய்து. இவ்வுலகத்தைக் காத்து வந்தேன்;* **பிறிது ஒரு குறை இலை** *- (எனக்கு) வேறு ஒரு குறைவும் இல்லை;* **என்பின் வையகம்** *- எனது ஆட்சிக்குப் பிறகு இந்த உலகம்;* **மறுகுவது என்பதோர்** *- (நல்லாட்சியின்றி) குழப்பமடைய நேரிடும் என்று ஒரு;* **மறுக்கம் உண்டு** *- மனக்கலக்கம் (எனக்கு) இருக்கிறது.*

'மாண்டுஉற' மாட்சி பெற்றுப் பொருந்த என்று கூறுதலும் பொருந்தும் 'உறுபகை' என்பதற்கு நேரும்பகை அல்லது மிகுபகை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். உற்றபகை என்பது பொருளானால் வினைத்தொகை மிக்க பகை என்பது பொருளானால் உரிச்சொல் தொடர். நாட்டை அழிப்பதில் முதலிடம் வகிக்கும் பகையை ஒடுக்கியதால் நாட்டிலே எவ்வகைத் தீங்கும் நேராவண்ணம் காத்தான் என்பது கருத்து.

மறுகுவது: கழல்வது அல்லது நிலைகெட்டுக் கலங்குவது மறுபக்கம்: மயக்கமுமாம் அரோ: அசை.

183. **‘அருந் தவ முனிவரும். அந்தணாளரும்.**
வருந்துதல் இன்றியே வாழ்வின் வைகினார்;
இருந் துயர் உழக்குநர் என் பின் என்பது ஓர்
அருந் துயர் வருத்தும். என் அகத்தை’ என்றனன்.

அருந்தவ முனிவரும் - அரியதவத்தை உடைய முனிவர்களும்; **அந்தணாளரும்** - அறவோர்களாகிய அந்தணர்களும்; **வருந்துதல் இன்றியே** - யாதும் வருத்தமுறுதல் இல்லாமலே; **வாழ்வின் வைகினார்** - துன்பமற்று நல்வாழ்விலே இருந்தார்கள்; **என்பின் இருந்துயர் உழக்குநர்** - (மக்கள் பேறில்லாத) எனது ஆட்சிக்குப் பிறகு (அப் பெரியவர்கள்) மிகவும் துன்பத்தாலே வருந்துவார்களே; **என்பதோர் அருந்துயர்** - என்பதொரு அரியதுயரமானது; **என் அகத்தை வருத்தும் என்றனன்** - எனது மனத்தை வருத்திக் கொண்டிருக்கிறது என்றான்.

அருந்தவம் அருமைத்தவம் என்றதில் ‘மை’ கெட்டது. அந்தணாளர்: அந்தண்மையை ஆளுபவர் எனவே அறவோர். வைகினார்: நிலைத்து உள்ளார் என்பதும் பொருளாம். இருந்துயர்: மிகுந்த துன்பம். ‘இரு’ மிகுதியை உணர்த்தி நின்றது என்பின்: எனக்குப் பிறகு. வருத்தும்: வருந்தச் செய்யும் என்பது பொருள். வாழ்வின்: வாழ்வு என்பதற்கு நல்வாழ்வு என்பது பொருள்.

தானும். தனது முன்னோரும் காத்த நெறிகளைத் தனக்குப் பிறகும் பேணிக்காத்து. தனது நற்குணங்களையே பெற்று நாட்டை நன்னெறியில் நிறுத்தி. ஆள. ஒரு புத்திரன் வேண்டுமே என நினைத்த தயரதன் நல்லதந்தையாகத் திகழ்கிறான் எனலாம்.

முனிவன் முன்னிய

184. **முரசு அறை செழுங் கடை. முத்த மா முடி.**
அரசர்தம் கோமகன் அனைய கூறலும்.
விரை செறி கமல மென் பொகுட்டு மேவிய
வர சரோருகன் மகன் மனத்தில் எண்ணினான் -

முரசு அறை செழுங்கடை - முரசு முழங்கும் கடைவாயிலை உடையவனும்; ***முத்தமாமுடி அரசர் தம்கோமகன்*** - முத்து முதலிய மணிகளால் அமைந்த மணிமுடி தரித்திருப்பவனுமான. மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன்; ***அனைய கூறலும்*** - அத்தகைய சொற்களைச் சொல்லும் (அது கேட்ட); ***விரை செறிகமலமென் பொகுட்டு மேவிய*** - மணம் செறிந்த தாமரை மலரின் அகவிதழ் உச்சியில் அமர்ந்திருப்பவராகிய; ***வரசரோருகன் மகன்*** - மேலான நான் முகனது மகனாகிய வசிட்டன்; ***மனத்தில் எண்ணினான்*** - (பின்வருவனவற்றை) தனது மனத்திலே நினைப்பானாயினான். முரசு: கொடை. போர். மணம் என்று மூன்று வகையினது. இங்குச் செழுங்கடை என்றதால் கொடை முரசே முழங்கியது எனலாம். முத்தமாமுடி; என்று கூறினும் 'ஒரு மொழி தன் இனம் சுட்டும்' என்றபடி ஏனைய மணிகைளையும் கொள்ளலாம். "அரசர் நம்கோமகன்" சக்கரவர்த்தி என்ற பொருளில் வந்தது. வாம்: மேன்மை. சரொருகம்: தாமரை. நீரில் முளைப்பது (சரம் - நீர்; ருகம் -முளைப்பது) அதிலமர்ந்துள்ள பிரமனுக்குப் பெயராகும். 'மனத்தில் எண்ணினான்' என்றது. தான் முன்பே அறிந்த தாயினும் அதனை வெளிப்படுத்தலாகாமையால் "மனத்திலெண்ணினான்" என்றார்.

மகப்பேறின்மை குறித்து. மன்னன் வசிட்டனிடம் கூறி. வருந்த. அதைக் கேட்ட அம்மாமுனிவன். தேவர்களுக்கு முன்பு திருமால் அருளியதைச் சிந்தித்தான் என்பது கருத்து.

185. அலை கடல் நடுவண். ஓர் அனந்தன் மீமிசை.
மலை என விழி துயில்வளரும் மா முகில்.
'கொலைதொழில் அரக்கர்தம் கொடுமை தீர்ப்பென்' என்று.
உலைவுறும் அமரருக்கு உரைத்த வாய்மையை.

அலைகடல் நடுவண் -அலைகள் மிகுந்துள்ள பாற்கடல் நடுவே; ***ஓர் அனந்தன் மீமிசை*** - ஒப்பற்ற 'அனந்தன்' எனும் பாம்பணை மேலே; ***மலை என விழிதுயில் வளரும்*** - கரியமலை போல. கண்வளர்கின்ற; ***மாமுகில்*** - பெரிய மேகம் போன்ற (நிறமும். செயலுமுடைய) திருமால்; ***'கொலை தொழில் அரக்கர் தம் கொடுமை திர்ப்பென்'. என்று*** - உயிர்களைக் கொல்லுதலே தொழிலாக உடைய அரக்கரின் கொடுமையைத் தீர்ப்பேன் என்று; ***உலைவு உறும் அமரருக்கு*** - அவ்வரக்கர்களால் வருந்தும் தேவர்களுக்கு; ***உரைத்த வாய்மையை*** - சொன்ன வாக்குறுதியை

முந்திய பாடலில் 'எண்ணினான்' என்பதனுடன் "வாய்மையை" என்பது முடிகிறது. அலைகடல் என்று பொதுவாகக் கூறினாலும். திருமாலின் உறைவிடமான 'பாற்கடல்' என்று பொருள் உரைக்கப்பட்டது. மீமிசை: உருபின் மேல் உருபு வந்து 'மிக மேலே' என்ற பொருள் தந்து நின்றது. 'மலை' என்ற பொதுச்சொல்லும் திருமாலைக் குறிப்பதாதலின் 'கரியமலை' என்ற பொருளை உடையதாயிற்று. தேவர்களுக்கு அரக்கரால் மரணமில்லை என்பதை உணர்த்த 'அமரர்' என்றார். அமரர்: மரணமற்றவர். வல்மை: வாக்குறுதி. அடுத்து வரும் 23 பாடல்கள் தேவர்களுக்குத் திருமால் வாக்குறுதி அளித்த செயலை விரித்துரைப்பனவாகும்.

186. ***சுடு தொழில் அரக்கரால் தொலைந்து. வான் உளோர்.***
கடு அமர் களன் அடி கலந்து கூறலும்.
படு பொருள் உணர்ந்த அப் பரமன். 'யான் இனி
அடுகிலேன்' என மறுத்து. அவரொடு ஏகினான்

சுடுதொழில் அரக்கரால் - *சுடுகின்ற தொழிலை உடைய அரக்கர்களால்;* ***வான் உளோர் தொலைந்து*** - *வானுலகில் வாழும் தேவர்கள் வாழ்வறிந்து;* ***சுடு அமர்களன் அடிகலந்து கூறலும்*** -*நஞ்சுதங்கிய மிடற்றை உடைய சிவபெருமானது பாதங்களை அடைந்து தமது துன்பத்தைக் கூறலும்;* ***படு பொருள் உணர்ந்து அப்பரமன்*** - *மேலே நிகழவேண்டியவைகளை முன்னரே உணர்ந்துள்ள அப்பெருங்கடவுளான சிவபெருமான்;* ***இனியான் அடுகிலேன் எனமறுத்து*** - *இனி யான் அரக்கருடன் போர்புரிய மாட்டேன் என மறுத்து உரைத்து;* ***அவரொடும் ஏகினான்*** - *அவ்வமரர்களுடன். நான்முகனது இருப்பிடம் நோக்கிச் சென்றான்.*

நினைக்கும் மனத்தையும் சுடக்கூடிய அத்துணைக் கொடுந்தொழில் என்பார் 'சுடு தொழில்' என்றார். சுடு: நஞ்சு. களன்: கழுத்து. பிறர்க்குத் துன்பம் விளைவிக்கும் நஞ்சைத் தானுண்டு. தேவர்களைக் காத்தார் என்பதைக் குறிப்பிடுவதிது. படுபொருள்: மேல்நிகழும் நிகழ்ச்சி. சிவபெருமானைப் பரமன் (பெருங்கடவுள்) எனக் கூறும் கம்பரது சமய சமரசக் கொள்கை அறிந்து மகிழ்தற்குரியது. 'படுபொருள்' என்றது 'அரக்கர் இனி இன்னாரால் அழிபடுவார்கள்' என்ற அவ் உண்மையை அறிந்தமையால் தான் அடுகிலேன் என்றான். என்றார்.

187. ***வடவரைக் குடுமியின் நடுவண். மாசு அறு***
சுடர் மணி மண்டபம் துன்னி. நான்முகக்
கடவுளை அடி தொழுது. அமர கண்டகர்
இடி நிகர் வினையம்அது இயம்பினான் அரோ.

வடவரைக் குடுமியின் நடுவண் - *மேருமலையின் சிகரத்தின் மத்தியிலே;* ***மாசு அறு சுடர்மணிமண்டபம் துன்னி*** - *குற்றமற்ற ஒளிமிகுந்த மணிகளாலமைந்த மண்டபத்தை அடைந்து;* ***நான்முகக் கடவுளை அடிதொழுது*** - *(அங்கு வந்து சேர்ந்த) பிரமனை அடிவணங்கி;* ***அமரகண்டகர்*** - *தேவர்களுக்குப் பகைவர்களான அரக்கரது;* ***இடிநிகர் வினையம் அது*** - *இடிபோன்ற அக்கொடும் செயல்களை;* ***இயம்பினான்*** - *சொல்லலானான்.*

வடவரை: மேருமலை. தேவர்கள் தன்னைக் காணவருவதை அறிந்த நான்முகன் மேருமலைச் சிகரத்தில் - மணிமண்டபத்தில் வந்து தங்கியிருந்தான். தேவர்கள் உடன்வர. சிவபெருமான் அங்குச் சென்று அரக்கர்தம் கொடுஞ்செயலைக். கூறினார் என்பது கருத்து.

மாசறு சுடர் மணிமண்டபம்: தேவர்கள் கூடி ஆலோசிக்கும் மண்டபம். கண்டமுகம்: முள் அரக்கர்கள் முள் போன்று துன்பம் விளைவிப்பவர் என்பதால் 'கண்டகர்' என்றார். வினை: செயல். 'அம்' சாரியை பெற்று 'வினையம்' என வந்தது வரை: இருமடி யாகு பெயராய் மலையைக் குறித்தது. அரோ: அசை. 8

188. பாகசாதனன்தனைப் பாசத்து ஆர்த்து. அடல்
மேகநாதன். புகுந்து இலங்கை மேய நாள்-
போக மா மலர் உறை புனிதன்- மீட்டமை
தோகைபாகற்கு உறச் சொல்லினான்அரோ.

அடல் மேக நாதன் *- (இராவணனது மகனாகிய) வலிமை மிகுந்த மேக நாதன் (இந்திரசித்து) எனுமரக்கன்;* ***புகுந்து பாக சாதனன் தனை*** *- (அமராவதி நகரக்குள்) புகுந்து தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனை;* ***பாசத்து ஆர்த்து*** *- கயிற்றால் கட்டி;* ***இலங்கை மேய நாள்*** *- இலங்கைக்குக் கொண்டு போன போது;* ***போக மா மலை உறை புனிதன்*** *- இன்பம். தரும் அழகிய தாமரையில் வாழும் புனிதனாகிய பிரமன். தான்;* ***மீட்டமை தோகை பாகற்கு உற*** *- அந்த இந்திரனை மீட்டுவந்ததை உமையொருபாகனாகிய சிவபெருமானுக்குப் பொருந்த;* ***சொல்லினான்*** *- எடுத்தியம்பினான்.*

பாக சாதனன்: இந்திரன் (புண்ணிய பலன்களை உயிர்கள் பெற உதவுபவன்) மேகநாதன்: பிறந்ததும் மேகத்தைப் போல முழங்கியதால் இப்பெயர் பெற்றான் என்பர். இந்திரனைப் போரில் வென்றபின் பெற்ற சிறப்புப் பெயரே "இந்திரசித்து" என்பது. மேகநாதனிடமிருந்து இந்திரனைத் தான் மீட்டுவந்ததை. நான்முகன். சிவன் முதலானவர்களுக்குச் சொன்னான் என்பது கருத்து.

189. 'இருபது கரம். தலை ஈர்-ஐந்து என்னும் அத்
திருஇலி வலிக்கு. ஒரு செயல் இன்று. எங்களால்.
கரு முகில் என வளர் கருணைஅம் கடல்
பொருது. இடர் தணிக்கின் உண்டு. எனும் புணர்ப்பினால்.

கரம் இருபது தலை ஈரைந்து என்னும் *- இருபது கைகளும். பத்துத் தலைகளும் உடையவன் என்று சொல்லப்படும்;* ***அத்திருவிலி வலிக்கு*** *- அந்த அருட் செல்வமில்லாத இராவணனது உரவலிமை. வரவலிமை ஆகிய வல்லமைக்கு;* ***எங்களால் ஒரு செயலின்றி*** *- எங்களால் ஒரு எதிர்ச் செயலும் செய்ய இயலாதவர்களாக இருக்கிறோம்;* ***கருமுகில் என வளர்கருணையங் கடல்*** *- கரிய மேகம் போல (பாற்கடலில்) கண்வளர்கின்ற கருணைக் கடலாகிய திருமால் பொருது;* ***இடர்தணிக்கின்*** *- அவ்வரக்கருடன் போரிட்டு. எங்கள் துன்பத்தைத் தணித்தால்தான்;* ***உண்டு எனும் புணர்ப்பினார்*** *-எங்களுக்கு உய்வுண்டு என்னும் கருத்தினால்.*

தருவிலி: செல்வமில்லாதவன். 'அ' என்னும் சுட்டால் உய்தற்குக் காரணமாகிய அருட்செல்வத்தை உணர்த்திநின்றது. ஒரு செயல்: சிறு செயலுமாம். 'ஒரு' சிறுமையை உணர்த்தும் அருட்செல்வத்தை மிகுதியும் உடைய திருமாலைக் "கருணையங்கடல்" என்றார். கைம்மாறு கருதாது உதவும் தன்மையால் "கருமுகில்" என்று திருமால் போற்றப்படுகிறார் அவர். பொருது - அரக்கரை அழித்தால் நமது துன்பம்தீரும் என்ற கருத்தைத் தேவர் உரைத்தனர் என்பது கருத்து. புணர்ப்பு: தந்திரம் என்ற பொருள் உடையது.

190. திரைகெழு பயோததி துயிலும் தெய்வவான்
மரகத மலையின் வழுத்தி நெஞ்சினால்
கரகமலம் குவித்து இருந்து காலையில்-
பரகதி உணர்ந்தவர்க்கு உதவு பண்ணவன்.

திரை கெழு பயோததி துயிலும் *- அலைகள் கெழுமிய பாற்கடலில் பள்ளிகொண்டிருக்கும்;* ***தெய்வ வான் மரகத மலையினை*** *- தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர்ந்த மரகதமலை போன்ற திருமாலை;* ***நெஞ்சினால் வழுத்தி*** *- மனத்தால் வணங்கித் துதித்து;* ***கர கமலம் குவித்து*** *-தாமரை போன்ற கைகளைக் கூப்பி;* ***இருந்த காலையில்*** *- (தியானித்து) இருந்தபோது;* ***பரகதி உணர்ந்தவர்க்கு*** *- மேலான கதியிது என உணர்ந்து துதிப்பவர்களுக்கு;* ***உதவு பண்ணவன்*** *- காலம் தாழ்த்தாது உதவும்திருமால்*

'வந்து தோன்றினான்' என்ற அடுத்த பாடல் தொடருடன் பொருள் முடிவு பெறும். கெழு: கெழு முதல் (பெருகியிருத்தல்) பயம்: பால். உததி: கடல்; பயோதறி: பாற்கடல். மரகதம்: பச்சை நிறமணி. மரகத மலை: பச்சை மாமலை போன்ற திருமால் உணர்த்தும் உவமையாகு பெயர். பரகதி: மேலாம்துணை. பண்ணவன்: மெய்ஞ்ஞானியாம். நெஞ்சினால் வழுத்தல்: மனத்தால் துதித்தல். கரகமலம் குவித்தல்: கைகளால் தொழுதல். கரகமலம்: உருவகம்.

191. கரு முகில் தாமரைல் காடு பூத்து. நீடு
இரு சுடர் இரு புறத்து ஏந்தி. ஏந்து அலர்த்
திருவொடும் பொலிய. ஓர் செம்பொன் குன்றின்மேல்
வருவதுபோல். கழலுன்மேல் வந்து தோன்றினான

கருமுகில் *- ஒரு கருமைநிறமான மேகம்;* ***தாமரைக்காடு பூத்து*** *- தாமரை மலர்த் தொகுதியை மலர்த்திக் கொண்டும்;* ***நீடு இரு சுடர் இருபுறத்தேந்தி*** *- நீண்ட இரு சுடர்களை இருபுறத்தும் ஏந்திக் கொண்டும்;* ***ஓர் செம்பொன் குன்றின்மேல் வருவதுபோல்*** *- செம்பொன்னால் ஆகியதொரு மலைமேல் ஏறிவருவதைப்போல;* ***ஏந்து அலர்த் திருவொடும்*** *- மலர்ந்த தாமரையில் அமர்ந்திருக்கும் இலக்குமியோடும்;* ***பொலிய கழலுன்மேல் வந்து தோன்றினான்*** *- அம்மேரு மண்டபம் பொலிய கருடன்மீது வந்து காட்சி தந்தான்.*

கை. கால். வாய் ஆகிய அனைத்தும் தாமரை போல இருப்பதால் 'தாமரைக்காடு பூத்து' என்றார். கருமுகில் திருமாலையும். தாமரைக் காடு கை. கால். கண். வாய் போன்ற திருமாலின் அங்கங்களையும். இரு சுடர். சங்கு. சக்கரங்களையும். செம்பொற்குன்று கருடனையும் குறித்து நின்ற உவமை ஆகுபெயர்களாம். கழலுன்: கருடன். பொலிதல்: திரு வொடும் பொலிதல் அல்லதுமண்டபம் பொலிதல் என்னும் பொருள் உடையதாகும். "தோன்றினான்" என்பதால் வேறோர் இடத்திலிருந்து வராது. அம் மண்டபத்திருந்தே யாவரும் காணத் தோன்றினான் என்ற கருத்துடையதாகும். எங்கும் எப்போதும் தோன்றி மறையும் தன்மையன் எம்பிரான் என்பது கருத்து.

192. எழுந்தனர்- கறைமிடற்று இறையும். தாமரைச்
செழுந் தவிசு உவந்த அத் தேவும்- சென்று. எதிர்
விழுந்தனர் அடிமிசை. விண்ணுளரொடும்;
தொழும்தொறும். தொழும்தொறும். களி துளங்குவார்

கறைமிடற்று இறையும் - நீலகண்டனாகிய இறைவனும்; **தாமரைச் செழும்தவிசு உவந்த அத்தேவும்** - தாமரையாகிய செழித்த ஆசனத்தனை விரும்பி அமர்ந்திருக்கும் நான்முகனும்; **அடிமிசை விழுந்தனர்** -திருமாலின் திருவடிகளை வணங்கி; **விண்ணுளோரொடும்** - தேவர்களொடும்; **எழுந்தனர் எதிர் சென்று** - எழுந்தவர்களாகி. அங்குத் தோன்றிய திருமாலுக்கு எதிரே சென்று. அவரை; **தொழும்தொறும் தொழும் தொறும்** -துதித்துத் தொழும் போதெல்லாம்; **களிதுளங்குவர்** - மகிழ்ச்சியால் ஆடுவாராகி நின்றனர்.

சிவபெருமானும். நான்முகனும். தேவர்களும் திருமாலுக்கு எதிரே சென்று அடிதொழுது. துதித்து. தொழும் போதெல்லாம் மகிழ்ச்சியில் திளைத்து ஆடுவாராயினர் என்பது கருத்து. கறை: நஞ்சு. மிடறு: கண்டம். கறைமிடற்றிறை: சிவபிரான். தேவு: தெய்வம். அடிமிசை: மிசை ஏழனுருபு. துளங்கல்: அசைதல் இங்கு ஆடுதலைக் குறித்தது. இறை: ஈசன் தலைவன் மேம்பாடுடையவன் என்னும் பொருள் கொண்டது. கறைமிடற்றிறை என்பதற்கு மாறாகக் கடவுளர்க்கு இறை என்ற பாடமும் உண்டு.

193. ஆடினர்; பாடினர்; அங்கும் இங்குமாய்
ஓடினர்; உவகை மா நறவு உண்டு ஓர்கிலார்;
'வீடினர் அரக்கர்' என்று உவக்கும் விம்மலால்.
சூடினர். முறை முறை துவளத் தாள்- மலர்.

அரக்கர் வீடினர் என்று உவக்கும் விம்மலால் -அசுரர்கள் இறந்து பட்டார்கள் என மனம் மகிழும் பொருமலால்; ***உவகையாம் நறவுஉண்டு ஓர்கிலார்*** - (அத்தேவர்கள்) மகிழ்ச்சி என்னும் தேனைப் பருகி. எதுவும் அறியாதவர்களாய்; ***ஆடினர் பாடினர் அங்கும் இங்குமாய் ஓடினர்*** - ஆடியும். பாடியும் அங்கும் இங்குமாய் ஓடினவர்களாக; ***துளவத்தாள மலர்முறை முறை சூடினர்*** -அப்பரமனது துழாய் மணக்கும் பாத மலர்களை வரிசை வரிசையாகச் சென்று வணங்கித் தலையில் சூடிக்கொண்டார்கள். களிப்பு மிகுந்தவர்கள் ஆடுதலும் பாடுதலும் இயற்கையாம். 'பரமனது தரிசனமே தமது துயரைப் போக்கும்' என்ற நம்பிக்கை உடையவராதலால் துயருக்கே காரணமான அரக்கர் அழிவர் என்ற மகிழ்ச்சி மிகுதியால் ஆடிப்பாடி உவந்தனர் என்பது கருத்து. உவகையை நறவாக உருவகித்தார். விம்மல்: பொருமல்.

194. **பொன்வரை இழிவது ஓர் புயலின் பொற்பு உற.**
என்னை ஆள் உடையவன் தோள்நின்று எம்பிரான்.
சென்னி வான் தடவும் மண்டபத்தில் சேர்ந்து. அரி
துன்னு பொற் பீடமேல் பொலிந்து தோன்றினான்.

பொன்வரை இழிவதோர் புயலின் பொற்பு உற - பொன் மலையாகிய மேருவிலிருந்து கீழே இறங்குகின்ற ஒரு மேகத்தின் அழகுதோன்ற; **என்னை ஆள் உடையவன் தோள் நின்று** - என்னை ஆளாக ஆட்கொண்டிருக்கும் கலுழனுடைய தோள்களில் இருந்து; **வான்தடவும் சென்னி மண்டபத்தில் சேர்ந்து** - ஆகாய மளாவிய சிகரத்தை உடைய அம் மண்டபத்தை அடைந்து; **அரிதுன்னு பொற்பீடமேல்** - சிங்கவடிவுடைய பொன் ஆசனத்தின் மேல்; **எம்பிரான் பொலிந்து தோன்றினான்** - எம்பெருமானாகிய திருமால் பொலிவுறத் தோன்றலானான்.

பெரிய திருவடி என்றழைக்கப்படும் திருமாலின் ஊர்தியான கருடனை ''என்னை ஆளுடையவன்'' என்று சிறப்பிக்கிறார். 'பொன்வரை' என்று கூறுவதால் கருடனது நிறமும் மேன்மையும் புலனாகும். அரிதுன்னு பொற்பீடம்: சிங்காதனம்.

'தேவர்கள் இருந்த இடத்தில் வந்து காட்சிதந்த திருமால் கருடனது தோளிலிருந்து இறங்கி அம்மண்டபத்தே இடப்பட்ட சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தான்' என்பது கருத்து. தோள்: பிடர் அரி: சிங்கம் (எல்லா மிருகங்களையும் அழிக்க வல்லது)

195. **விதியொடு முனிவரும். விண்ணுளோர்களும்-**
மதி வளர் சடைமுடி முழுவலாளனும்
அதிசயமுடன் உவந்து. அயல் அருந்துழி-
கொதி கொள் வேல் அரக்கர்தம் கொடுமை கூறினார்.

விதியொடு முனிவரும் விண் உளோர்களும் - நான்முகனும். முனிவர்களும் விண்ணுலகில் வாழும் தேவர்களும்; ***மதிவளர்சடைமுடி மழுவலாளனும்*** - பிறைச் சந்திரன் வாழும் சடை முடியுடைய. மழுவாளியான சிவபிரானும்; ***அதிசயமுடன் உவந்து அயல் இருந்துழி*** - மிகுந்த வியப்புடன். மகிழ்ந்து திருமாலுக்கு அருகிலமைந்த ஆசனங்களில் இருந்த போது; ***கொதிகொள்வேல் அரக்கர்தம் கொடுமை கூறினார்*** - கொதிக்கும் வேலை உடைய அரக்கர்களது கொடுந்தொழிலைச் சொன்னார்கள். 'கூறினார்' யார் என்பதற்கு 18ஆம் பாடலில் வரும் 'வானவர்' என்பதை எழுவாயாகக் கொண்டு பொருள் கொள்க. 'விதியொடு' என்பதிலுள்ள 'ஒடு' உம்மைப் பொருளில் வந்தது. 'விதியும்' என்பது பொருளாம். சாபத்தால் நாள்தோறும் கலைகள் தேய்ந்த சந்திரனுக்குத் தனது சடையில் இடம்தந்து வளரச்செய்தவன் சிவபிரான் ஆதலால் 'மதி வளர் சடை முடி' என்றார். கொலைத்தொழிலே தொழிலாக உடைய அரக்கர். தங்கள் வேல்களை அடிக்கடி கொல்லுலையில் கொதிக்க வைப்பதால் "கொதிகொள்வேல்" என்றார்.

196. 'ஐ-இரு தலையினோன் அனுசர் ஆதியாம்
மெய் வலி அரக்கரால். விண்ணும் மண்ணுமே
செய் தவம் இழந்தன;- திருவின் நாயக!-
உய் திறம் இல்லை' என்று உயிர்ப்பு வீங்கினார்.

திருவின் நாயக - இலக்குமிக்கு நாயகனாகிய பெருமானே!; ***ஐயிரு தலையினோன் அனுசர் ஆதியாம் மெய்வலி அரக்கரால்*** - பத்துத்தலைகளை உடைய இராவணன் அவனுக்குப் பின் பிறந்தவர்கள் முதலான உடல்வலிமை மிக்க அரக்கர்களால்; ***விண்ணும் மண்ணுமே செய்தவம் இழந்தன*** - விண்ணுலகமும். மண்ணுலகமும் தாம் செய்துள்ள புண்ணியங்களை இழந்து வருந்துகின்றன; ***உய்திறம் இல்லை என்று உயிர்ப்பு வீங்கினார்*** - அவை உய்வதற்கு வழியே இல்லை என்று கூறி. பெரு மூச்சு விட்டனர்.

ஐயிரு தலையினோன்: பத்துத்தலைகளை உடைய இராவணனது கொடுமையை நினைத்து அவனைக் குறிப்பிட்டனர். அனுசர்: தம்பியர் கும்பகருணன். கரன். திரிசிரன். தூடணன் ஆகியோராம். 'விண்ணும் மண்ணும்' இடவாகு பெயராய் விண்ணுளோரையும் மண்ணுளோரையும் குறித்தது. 'செய்தவம் உய்திறம்' என்பன வினைத்தொகைகள். 'திருவின் நாயக' என்றது அவ்விருவரும் ராமனாகவும். சீதையாகவும் அவதரிக்க வேண்டினர் என்பதை உணர்த்திநின்றது.

தவம் செய்ய இயலாமையைக் குறித்தது. செய்தவம் எதிர் காலப்பொருளது.

197. 'எங்கள் நீள் வரங்களால் அரக்கர் என்று உளார்.
பொங்கு மூஉலகையும் புடைத்து அழித்தனர்;
செங் கண் நாயக! இனி தீர்த்தல்; இல்லையேல்.
நுங்குவர் உலகை. ஓர் நொடியில் என்றனர்.

எங்கள் நீள்வரங்களால் - எங்களுடைய மிகுந்த வரபலத்தால்; **அரக்கர் என்றுளார் பொங்கு மூவுலகையும் புடைத்தழித்தனர்** - அரக்கர் என்னும் 'கொடியவர்கள் வளர்ந்தோங்கிய மூவுலகத்துயிர்களையும். பொருது கொன்றனர்; **செங்கண்மால் நாயக** - அழகிய கண்களையுடைய தலைவனே!; **இனித்தீர்த்தல் இல்லையேல்** - இனி. இவ்வரக்கர்களின் கொடிய செயலைத் தீர்க்கவில்லையானால்; **ஓர் நொடியில் உலகை நுங்குவே என்றனர்** - வெகுவிரைவில் உலகம் முழுவதையும் அழித்துவிடுவர் என்றார்கள்.

நீள்வரம்: நீண்ட வாழ்வையும். நிறைந்த வலிமையையும் தரும்வரம் என்பது பொருள் (பிரமனும். சிவனுமாகிய தேவர்கள் கொடுத்தவரம்) என்பதால் 'எங்கள் நீள்வரம்' என்றனர் புடைத்து அழித்தல்: அடித்துக் கொல்லுதல். நுங்குதல்: விழுங்குதல் என்பதும் ஒரு பொருளாம்.

198. **என்றனர். இடர் உழந்து. இறைஞ்சி ஏத்தலும்.**
மன்றல் அம் துளவினான். 'வருந்தல்; வஞ்சகர்-
தம் தலை அறுத்து. இடர் தணிப்பென் தாரணிக்கு;
ஒன்று நீ கேண்ம்' என. உரைத்தல் மேயினான்.

என்றனர் இடர் உழந்து இறைஞ்சி ஏத்தலும் - என்று கூறியவர்களான தேவர்கள் துன்பத்தால் வருந்தி. திருமாலைத் துதித்து வணங்கிடவும்; **மன்றல் அம் துளாவினான்** - மணமும். அழகும் உடைய துழாய் மாலையணிந்த திருமால்; **வருந்தல் 'வஞ்சகர்தம் தலை அறுத்து தாரணிக்கு இடர் தணிப்பென்** - (அத்தேவர்களை நோக்கி) வருந்தாதீர்கள்! வஞ்சக அரக்கர்களின் தலைகளைத் துணித்து உலகத்தின் துன்பத்தைத் தணிப்பேன்; **ஒன்று நீர் கேண்ம் என உரைத்தல் மேயினான்** - அதற்குரியதொன்றைக் கேளுங்கள் என்று சொல்ல. ஆரம்பித்தான்.

மன்றல்: மிகுமணம். வருந்தல்: அல்லீற்று எதிர்மறை வியங்கோள் எதிர் மறை. கேளும் என்பது கேண்ம் என வந்தது விகாரமும் சந்தியுமாம். 'ம்': மகரக் குறுக்கம். வஞ்சகர்: மாயத்தொழில் வல்லோர்.

199. **'வான் உளோர் அனைவரும் வானரங்கள் ஆய்.**
கானினும். வரையினும். கடி தடத்தினும்.
சேனையோடு அவதரித்திடுமின் சென்று' என.
ஆனனம் மலர்ந்தனன்- அருளின் ஆழியான்

வான் உளோர் அனைவரும் வானரங்களாய் - விண்ணுலகில் வாழும் தேவர்கள் ஆகிய நீங்கள் எல்லோரும் குரங்கினங்களாக; ***கானினும். வரையினும் கடிதடத்தினும் சென்று சேனையோடு அவதரித்திடுமின்*** - காடுகளிலும். மலைகளிலும். அம்மலைத் தாழ் வரைகளிலும் சென்று. பிறப்பீராக; ***என. அருளின் ஆழியான் ஆனனம் மலர்ந்தனன்*** - என்று. கருணைக் கடலான திருமகள் நாயகன் திருவாய் மலர்ந்தருளினான். சேனை: கூட்டம். கூட்டத்தோடு சென்று பிறப்பீராக என்றான் என்பது பொருள். கான்: காடு. கடிதடம்: மணம்மிக்க சோலையுமாம். ஆனனம்: முகம். வடமொழியில் வாயைக் குறிக்கும் சொல் இல்லையாதலால் ஆனனம் என்பதே வாய்க்கும் ஆகிவரும் என்பதால் வாய்திறந்து கூறுதல் என்னும் பொருளில் இது வந்தது.

இராவணன் பிரமனிடம் வரம்பெறும் போது. மனிதர். குரங்குகளை அற்பமாக எண்ணி. முனிவர். தேவர். அசுரர்களால் தனக்கு மரணம் நேரக்கூடாது என்று வரம்கேட்டு மனிதர். குரங்குகளை நினைக்காமல் விட்டான். திருமால். தான் மனிதனாகவும். தேவர்கள் வானரங்களாகவும் செல்வதே இராவணனை அழிக்கும்வழி என எண்ணிக் கூறினார் என்பது கருத்து.

200. ‘மசரதம் அனையவர் வரமும். வாழ்வும். ஓர்
நிசரத கணைகளால் நீறுசெய்ய. யாம்.
கச ரத துரக மாக் கடல்கொள் காவலன்.
தசரதன். மதலைவாய் வருதும் தாரணி.

மசரதம் அனையவர் - கானல் நீரைப்போன்றவர்களாகிய அரக்கர்களுடைய; ***வரமும் வாழ்வும்*** - வரபலத்தையும். வாழ்வையும்; ***நிசரத கணைகளால் நீறு செய்ய*** - எமது குறிதவறாத அம்புகளால் சாம்பலாக்க (அழிக்க); ***யாம் கசரத துரகமாகக் கடல் கொள்காவலன்*** - யாமே. யானை. தேர். காலாள் என்னும் கடல் போன்ற நாற்பெருஞ்சேனைகளையுடைய வேந்தனான; ***தசரதன் மதலையாய் தாரணிவருதும்*** - தயரதன் புத்திரனாக உலகத்தில் வந்து அவதரிக்கின்றோம்.

மசரதம்: பேய்த்தேர் (கானல்நீர்). நிசரதம்: உண்மை. நிசரத கணை: உண்மையான அம்புகள் (பொய்யாது தாக்கவல்லது). நீறு: சாம்பல். நீறு செய்தல்: அழித்தலாம். தாரணி: பூமி. பத்துத் தேர் கொண்டு. தன்னுடன் போர்புரிந்த சம்பானை வென்றவன் என்பதால் “தசரதன்” என்று பெயர் பெற்றான் என்பர். தசம்: பத்து. ரதன்: ரதங்களை வென்றவன். வெஞ்சினத்து அவுணர் தேர்பத்தும் வென்றுளேன்” என்பது தயரதன் தன்னைப் பற்றிக் கூறிக் கொள்வதாகும்.

மதலை: விழுது. புதல்வருக்கு ஆகிவந்தது உவமையாகுபெயர். வருதும்: தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று யாம் வருதும் என முடியும்.

**201. ‘வளையொடு திகிரியும். வடவை தீதர
விளைதரு கடுவுடை விரிகொள் பாயலும்.
இளையவர்கள் என அடி பரவ ஏகி. நாம்.
வளைமதில் அயோத்தியில் வருதும்’ என்றனன்..**

வளையொடு திகிரியும் - எமது படைக்கலங்களான சங்கும் சக்கரமும்; **வடவை தீதர விளைதரு கடு உடை விரிகொள்பாயலும்** - வடவா முகாக்கினியும் தீய்ந்து போகச் செய்யும் நஞ்சினை உடைய. எமதுபடுக்கையான அனந்தனும்; **இளையவர்கள் என அடி பரவ** - தம்பியராகப் பிறந்து எம்மை அடிவணங்க; **ஏகி. வளைமதில் அயோத்தியில் வருதும் என்றனன்** -பூமியில் சென்று சுற்றும் வளைந்த மதிலை உடைய அயோத்தி மாநகரில் அவதரிப்போம் என்றான்.

‘வினையொடு’என்பதிலுள்ள ‘ஒடு’ உம்மைப் பொருளில் வந்தது. வளை: சங்கு. வளைந்திருப்பது காரணமாக இப்பெயர் அமைந்தது. கடல் நடுவே ஒரு குதிரை இருப்பதாகவும். அதன் முகத்தில் தோன்றும் தீயில் கடல் நீர் வற்றிக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறுவர்.வடவை முகத்தில் தோன்றும் தீ என்பதால் ‘‘வடவைத் தீ’’ என்றார். தடு: நஞ்சு. பாயல்: படுக்கை. விரிகொள்: விரிதலை உடைய சக்கரம் பரதனாகவும். சங்கு சத்துருக்கனாகவும். அனந்தன் இலக்குவனாகவும் வந்தனர் என்பார். அயோத்திக்கு ‘சாதேகம்’ என்ற ஒரு பெயரும் உண்டு.

**202. என்று அவன் உரைத்தபோது. எழுந்து துள்ளினார்;
நன்றிகொள் மங்கல நாதம் பாடினார்;-
‘மன்றல் அம் செழுந் துளவு அணியும் மயனார்
இன்று எமை அளித்தனர்’ என்னும் ஏம்பலால்**

என்று அவன் உரைத்த போது - அத்திருமால் கூறியருளிய போது கேட்ட (அத்தேவர்கள் அனைவரும்); **மன்றல் அம் துளவு அணியும் மாயனார்** - மணம் பொருந்திய. அழகிய துழாய்மாலை அணியும் மாயனாகிய திருமால்; **இன்று எமை அளித்தனர் என்னும் ஓம்பலால்** - இன்று எங்களை யெல்லாம் காப்பாற்றி அருளினார் என்னும் மகிழ்ச்சியால்; **எழுந்து துள்ளினார் நன்றிகொள் மங்கல நாதம் பாடினார்** - எழுந்து நின்று ஆடினார்கள் நன்மையான மங்கல கீதம் பாடினார்கள்.

துள்ளுதல்: ஆடுதல். நன்றி: நன்மை. மங்கலம்: சுபம். இங்கு வெற்றிக் குறித்து நின்றது. நாதம்: ஓசை. இசையைக் குறித்தது. மன்றல்: மணம். மாயம்: சாமர்த்தியம் அதனை உடையவன் மாயன். ஏம்பல்: மகிழ்ச்சி. திருமால் கூறியது கேட்ட தேவர்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆடிப்பாடினர் என்பது கருத்து.

203. ‘போயது எம் பொருமல்’ என்னா.
இந்திரன் உவகை பூத்தான்;
தூய மா மலர் உளோனும்.
சுடர்மதி சூடினோனும்.
சேய் உயர் விசும்பு உளோரும். ‘தீர்ந்தது
எம் சிறுமை’ என்றார்;
மா இரு ஞாலம் உண்டோன்.
கழலுன்மேல் சரணம் வைத்தான்.

‘எம் பொருமல் போயது என்னா - எங்கள் துயரம் தீர்ந்தது என்று கூறி; **இந்திரன் உவகை பூத்தான்** - இந்திரன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்; **தூய மா மலர் உளோனும்** - தூய அழகிய தாமரையில் வாழும் பிரமனும்; **சுடர் மதி சூடினோனும்** - ஒளியுடைய சந்திரனைத் தலையிலணிந்துள்ள சிவபெருமானும்; **சேய் உயர் விசும்பு உளோரும்** - மிக உயர்வான விண்ணுலகிலே வாழ்பவர்களும்; **தீர்ந்தது எம் சிறுமை என்றார்** - எமது தாழ்வு தீர்ந்தது என்றார்கள்; **மா இரு ஞாலம் உண்டோன்** - அகன்ற பெரிய இவ்வுலகை உண்டருளிய திருமால்; **கழலுன் மேல்சரணம் வைத்தான்** - தான் ஏறிவந்த கருடன் மீது திருவடிகளை வைத்தான்.

உவகை பூத்தல்: மகிழ்ச்சியில் முகம் மலர்தல் போல்வது. தீர்ந்தது என்பன விரைவும். உறுதியும் பற்றி வந்த இறந்த காலவினை முற்றுக்கள். ‘சரணம் வைத்தான்’ கருடன் மீது திருவடிகளை வைத்துத் தனது இருப்பிடத்துக்குப் புறப்படத் தொடங்கினான் என்பது கருத்து. என்னா: என்று; செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினை எச்சம் செய்து என்ற பொருளையுடையது. உளோன்: ‘உள்ளோன்’ இடை குறைந்து நின்றது. மா. இரு: உரிச் சொற்கள். மிகப்பெரிய என்பதை உணர்த்தி நின்ற மீமிசைச் சொல் ஊழிப் பெருவெள்ளத்தில் உலகம் அழியாது. திருமால் அதனை உண்டு. வயிற்றில் வைத்துப் பாதுகாத்தார் என்பது புராணக் கருத்து. “உலகம் உண்ட பெருவாயன்” என. நம்மாழ்வாரும் இதனைக் குறிப்பிடுவார்.

204. என்னை ஆளுடைய ஐயன்.
கலுழன்மீது எழுந்து போய
பின்னர். வானவரை நோக்கி.
பிதாமகன் பேசுகின்றான்;
“முன்னரே எண்கின் வேந்தன்
யான்”- என. முடுகினேன்; மற்று.
அன்னவாறு எவரும் நீர்போய்
‘அவதரித்திடுமின்’ என்றான்.

என்னை ஆளுடைய ஐயன் -என்னை ஆட்கொண்ட தலைவனாகிய திருமால்; ***கலுழன் மீது எழுந்து பொய் பின்னர்*** - கருடன்மீது எழுந்தருளிச் சென்றதன் பின்பு; ***பிதாமகன் வானவரை நோக்கிப் பேசுகின்றான்*** - நான்முகன். தேவர்களைப் பார்த்துப் பேசலானான்; ***முன்னரே எண்கின் வேந்தன் யான் என முடுகினேன்*** - முன்பே. கரடிகட்கு அரசனான ‘சாம்பவந்தன்’ என்பவனாக நான் வந்து பிறந்துள்ளேன்; ***மற்று. அன்னவாறு நீர் எவரும் போய் அவதரித்திடுமின் என்றான்*** - மற்றும். அப்படியே நீங்கள் எல்லோரும் சென்று அவதரித்திடுவீராக என்று கூறினான்.

உயிரினங்களின் தலைவர்களுக் கெல்லாம் தந்தை நான்முகன் ஆதலின் ‘பிதாமகன்’ என பிரமனைக் கூறுதல் மரபு. என்னை ஆளுடைய ஐயன் எனக் கூறியது. கம்பருக்குத் திருமாலிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்ததைக் காட்டும். முடுகினேன்: கிட்டினேன் (வந்திருக்கிறேன் என்பது பொருள்). அவதரித்திடுமின்: மின்னீற்று வியங்கோள் கட்டளைப் பொருளில் வந்தது. மற்று: வினைமாற்ற வந்த அசைச் சொல். அன்று ஆறு: அந்த விதமாக (அவ்வாறே).

205. தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவான். ‘எனது கூறு
மருவலர்க்கு அசனி அன்ன வாலியும் மகனும்’ என்ன;
இரவி. ‘மற்று எனது கூறு அங்கு அவர்க்கு இளையவன்’
என்று ஓத
அரியும். ‘மற்று எனது கூறுநீலன்’ என்று அறைந்
திட்டானால்

தருஉடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவான் -கற்பகம் முதலிய ஐந்து மரங்களையுமுடைய தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரன் சொல்லலுற்றான்; ***எனது கூறு மருவலர்க்கு அசனி அன்ன வாலியும் மகனும் என்ன*** - எனது அம்சமானது. பகைவர்களுக்கு இடி போன்ற வாலியும். அவன் மகன் அங்கதனும் ஆகும் என்றுரைக்க; ***இரவி மற்று எனது கூறு அங்கு அவர்க்கு இளையவன் என்று ஓத*** - சூரியன். பின்னை. எனது அம்சம் அங்கேயே அந்த வாலிக்குத் தம்பியான சுக்கிரீவன் என்று சொல்ல; ***அரியும் மற்று எனது கூறுநீலன் என்று அறைந்திட்டான்*** - நெருப்புக் கடவுள் பின்னை. எனது அம்சம் ‘நீலன்’ என்னும் வானர வீரனாகும் எனக் கூறினான்.

ஆல்: அசை. கூறு: பாகம் (அம்சம்). மருவலர்: பகைவர். அரி: நெருப்பு கடவுள்: மனம். மொழி. மெய்களின் உணர்வுகளைக் கடந்து நிற்கும் பரம்பொருளைக் குறிப்பதாயினும் உபசாரமாக மற்றைத் தேவர்களையும் குறிப்பதாகும்.

இந்திரன் வாலி. அவன் மகன் அங்கதன் ஆகிய இருவராகவும். சூரியன் வாலியின் தம்பி சுக்கிரீவனையும். அக்கினி. நீலன் என்ற வானரத் தலைவனாகவும் பிறப்பதாகக் கூறினர் என்பது கருத்து.

206. ***வாயு. ‘மற்று எனது கூறு மாருதி’ எனலும் மற்றோர்.***
‘காயும் மற்கடங்கள் ஆகி. காசினி அதனின்மீது
போயிடத்துணிந்தோம்’ என்றார்; புராரி. ‘மற்றுயானும்
காற்றின்
சேய் எனப்புகன்றான்; மற்றைத் திசையுளோர்க்கு
அவதிஉண்டோ.

வாயு மற்று எனது கூறு மாருதி எனலும் - *காற்றுத் தேவனான வாயு எனது அம்சம் மாருதி என்று சொல்லலும்;* ***மற்றோர் காயுமற் கடங்களாகி காசினி அதனின் மீது போயிடத் துணிந்தோம் என்றார்*** - *மற்ற தேவர்கள் எல்லோரும் பகைவரைச் சினக்கும் வானரங்கள் ஆகி. பூமியிலே சென்று பிறக்க முடிவு செய்துவிட்டோம் என்றார்கள்;* ***புராரி மற்று யானும் காற்றின் சேய் எனப் புகன்றான்*** - *திரிபுரத்தை எரித்த சிவபிரான் யானும் வாயுகுமாரனான அனுமனாகப் பிறக் கிறேன் என்று கூறலானான்;* ***மற்றைத் திசையுளோர்க்கு அவதி உண்டோ*** - *எனவே. மற்றுமுள்ள எல்லாத்திசைகளிலும் வாழ்பவர்க்கும் எந்தத் துன்பமும் உண்டோ (இல்லை என்பதாம்).*

மருந்து: காற்று மருத்தின் மகன் மாருதி (அனுமன்). புராரி: திரிபுரத்தை அழித்தவரான சிவபிரான். காற்று எனது அம்சம் என அனுமன். மற்றத் தேவர்கள் எல்லோரும் வானரங்களாகப் பிறக்க நாங்கள் முடிவெடுத்து விட்டோமென. சிவபிரான் தானும் காற்றின் சேயான அனுமனாய் அவதரிப்பதாகக் கூறினார் என்பது கருத்து. அவதி: வருத்தம் (துன்பம்) எனவே. இனிஎங்கு வாழ்பவர்களுக்கும் எந்தத் துன்பமும் இல்லையாம் என்றார்.

காசினி: உலகம். மற்கடம்: குரங்கு காய்தல்: சினத்தல். போய்+இட: போயிட. “இட” என்ற துணை வினை எதிர்காலம் உணர்த்தி நின்றது. போக என்பது பொருள்.

207. ***அருல் தரும் கமலக்கண்ணன்***
அருள்முறை. அலர் உளோனும்
இருள் தரும் மிடற்றினோனும்.
அமரரும். இனையர் ஆகி
மருள் தரும் வனத்தில். மண்ணில்.
வானரர் ஆகி வந்தார்;
பொருள்தரும் இருவர் தம்தம்
உறைவிடம் சென்றுபுக்கார்.

அருள்தரும் கமலக் கண்ணன் அருள்முறை - கருணைமிக்க தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் அருள் செய்த முறைப்படியே; ***அலருளோனும்*** **இருள்தருமிடற்றினோனும்** -தாமரை மலரில் உறையும் பிரமனும் இருண்டமிடற்றை உடைய சிவபிரானும்; **அமரரும் இளையர் ஆகி** - மற்றத் தேவர்களும் மேலே கூறிய முறைப்படி வடிவெடுத்தவராகி; **மருள்தருவனத்தில்** - இருண்ட காடுகளிலும்; **மண்ணில் வானரராகி வந்தார்** - நிலத்திலும் குரங்குகளாக உருமாறி வந்துள்ளார்கள்; **பொருள்தரும் இருவர்** - எல்லோரும் பொருட்டாகக் கருதிப் போற்றும் பிரமன். சிவன் ஆகிய இருவரும்; **தம்தம் உறைவிடம் சென்று புக்கார்** - தங்கள். தங்கள் உறைவிடங்களுக்குச் சென்று சேர்ந்தார்கள்.

பாற்கடலைக் கடைந்த போது எழுந்த நஞ்சை உண்டு. தேவர்களைக் காத்தபோது அந்த நஞ்சு மிடற்றிலே நின்றுவிட சிவபிரான் நீலகண்டனாயினான். அதனையே ''இருள்தருமிடற்றினோன்'' என்றார். பொருள்தரும்: குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்க இருவர் பிரமனும். சிவபிரானும் என்பதைக் குறித்தது. திருமால் அருளிய முறைப்படி தேவர்கள் யாவரும் வானரங்களாகித் தங்கள் இருப்பிடங்களை அடைந்தனர் என்பது கருத்து.

208. ஈது. முன் நிகழ்ந்த வண்ணம். என. முனி. இதயத்து
எண்ணி.
'மாதிரம் பொருத திண் தோள் மன்ன! நீ வருந்தல்;
ஏழ்- ஏழ்
பூதலம் முழுதும் தாங்கும் புதல்வரை அளிக்கும் வேள்வி.
தீது அற முயலின். ஐய! சிந்தைநோய் தீரும்' என்றான்.

ஆறாவது பாட்டுத் தொடங்கி. இருபத்து எட்டாம் பாட்டுவரை கூறப்பட்ட நிகழ்ச்சி யாவும். திருமால் முன்பு தேவர்களுக்கு அருள் செய்ததனை வசிட்டன் தனது மனத்தில் சிந்தித்தனவாகும்.

ஈதுமுன் நிகழ்ந்தவண்ணம் -இது முன்பு நிகழ்ந்த செய்தியாகும்; **எனமுனி இதயத்தெண்ணி** - என்று. வசிட்டன் மனத்தில் நினைத்து (மன்னனைப்பார்த்து); **மாதிரம் பொருத திண்தோள் மன்ன!** - திசை எங்கும் சென்று போர் செய்து வென்ற. வலியதோள்களை உடைய மன்னனே!; **நீ வருந்தல்** - நீ (புத்திரப் பேற்றை எண்ணி) வருந்தாதே; **ஏழ் ஏழ் பூதலம் முழுதும் தாங்கும்** -ஈரேழாக எண்ணப்படும் உலகம் யாவையும்காக்கும்; **புதல்வரை அளிக்கும் வேள்வி** - புத்திரர்களைத் தரவல்ல வேள்வியை; **தீதறு முயலின் ஐய! சிந்தை நோய்தீரும் என்றான்** - குற்றமின்றி நீமுயன்று செய்தால் ஐய! நின்மனத் துயர் நீங்கும் என வசிட்டன் கூறினான்.

வண்ணம்: விதம். இதயம்: மனம். திருமால் தேவர்களுக்கு அருளிய திறத்தை எண்ணிய வசிட்டமுனி. தயரதனை நோக்கி ஈரேழு உலகையும் காக்கவல்ல புதல்வர்களைத் தரவல்ல வேள்வியை நீ முயன்று செய்தால் உனது மனத்துயர் தீரும் என்றான் என்பது கருத்து. மாதிரம்: திக்குகள். பொருத: போர் செய்து வென்ற. திண்தோள்: வலிய தோள்.

209. என்னமா முனிவன் கூற. எழுந்த பேர் உவகை பொங்க.
மன்னர் மன்னன். அந்த மா முனி சரணம் சூடி.
'உன்னையே புகல் புக்கேனுக்கு உறுகண் வந்து அடைவது உண்டோ?
அன்னதற்கு. அடியேன் செய்யும் பணி இனிது அளித்தி' என்றான்.

என்ன மாமுனிவன் கூற *- என்று. மாமுனிவனாகிய வசிட்டன் கூற;* ***மன்னவர் மன்னன் எழுந்த பேருவகை பொங்க*** *- (அது கேட்ட) மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன் மிகுந்த மகிழ்ச்சி பொங்க (எழுந்து);* ***மாமுனி சரணம் சூடி*** *- மாபெரும் முனிவனாகிய வசிட்டனது பாதங்களை வணங்கி (தலைக்கு அணியாக அணிந்து);* ***உன்னையே புகல்புக்கேனுக்கு*** *- தங்களையே அடைக்கலம் அடைந்திருக்கும் அடியவனாகிய எனக்கு;* ***உறுகண் வந்து அடைவது உண்டோ*** *-துன்பம் வந்து சேர்தல் உண்டோ? (இல்லை என்றபடி);* ***அன்னதற்கு அடியேன் செய்யும் பணி இனிது அளித்தி என்றான்*** *- அந்த வேள்வியைச் செய்வதற்கு அடியவனாகிய நான் செய்ய உரிய பணிவிடையை இனிதே எனக்குத் தருக என்று கூறினான்.*

முனிவன்: உலகப் பற்றற்றவன் (உலகியலின்பங்களை வெறுத்தவன்). பொங்க. எழுந்த என்பன மகிழ்ச்சி மிகுதியைக் காட்டி நின்றன. புக்கேனுக்கு: புக்கேன் வினையாலணையும் பெயர். புக்குநின்ற நான் என்னும் பொருள்தந்து நின்றது. உறுகண்: துயரம். பணி: முதல் நிலைத் தொழிற் பெயர். வேலை என்னும் பொருள் உடையது.

முனிவன் கூறிய மொழி கேட்ட மன்னன். 'அந்த வேள்வியைச் செய்ய நான் செய்ய வேண்டியதைக் கட்டளை இடுங்கள்' என்று கூறினான் என்பது கருத்து.

210. 'மாசு அறு சுரர்களோடு மற்றுளோர்தமையும் ஈன்ற
காசிபன் அருளும் மைந்தன். விபாண்டகன். கங்கை சூடும்
ஈசனும் புகழ்தற்கு ஒத்தோன். இருங் கலை பிறவும் எண்ணின்
தேசுடைத் தந்தை ஒப்பான். திருவருள் புனைந்த மைந்தன்.

மாசு அறு சுரர்களோடு - குற்றமற்ற தேவர்களுடனே; **மற்று உளோர்தமையும்** - மற்று முள்ள அசுரர் முதலானோரையும்; **ஈன்று காசிபன் அருளும் மைந்தன்** - பெற்ற தந்தையான காசிபர் பெற்ற குமாரனும்; **கங்கை சூடும்ஈசனும் புகழ்தற்கு** - கங்கையாற்றைச் சடையில் தாங்கிய சிவபெருமானும் புகழ்ந்து கூறுவதற்கு; **ஒத்தோன்** - ஒத்த பெருமையுடயவனும்; **இருங்கலை பிறவும் எண்ணில் தேசுடைத் தந்தை ஒப்பான்** - மேலான கலையறிவு போன்றவைகளை எண்ணினால் சிறந்த தனது தந்தையான காசிபனை ஒத்தவனும் ஆகிய; **விபாண்டகன்** - விபாண்டகன் என்னும் முனிவனது; **திருஅருள் புனைந்த மைந்தன்** - திருவருளைப் பெற்றுத்திகழும் புத்திரன்.

இந்தப்பாடல் குளகம்: அடுத்த பாடலுடன் பொருள் முடிவுபெறும். தேவர்களையும். அசுரர் முதலியோரையும் பெற்றவர் காசிபர். உபபிரமாக்களில் ஒருவர் இக் காசிபரின் குமாரர்.

விபாண்டகர் தமது தந்தையைப் போலவே கலையறிவு மிக்கவர். இந்த விபாண்டகரின் குமாரரே கலைக்கோட்டு முனிவர் என வசிட்டர் தயரதனுக்கு முனிவர் வரலாற்றைக் கூறியதை உணர்த்தும் பாட்டு இது. மற்றுளோர்: தேவர்களல்லாது மற்றவர். இரும்+கலை: உயர்ந்த கலைகள். கங்கை சூடுமீசன்: சிவபிரான். சிவனும் புகழ்தற்கொத்த பெருமை யுடையவர் விபாண்டகர் என்கிறார். ஈசன்: எல்லோருக்கும் தலைவன் என்ற பொருள் உடையது. இது முதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம்.

211. **'வரு கலை பிறவும். நீதி மனுநெறி வரம்பும். வாய்மை**
தரு கலை மறையும். எண்ணின். சதுமுகற்கு உவமை சான்றோன்.
திருகலை உடைய இந்தச் செகத்து உளோர் தன்மை தேரா
ஒரு கலை முகச் சிருங்க உயர் தவன் வருதல் வேண்டும்.

வருகலை பிறவும் - வளர்ந்த கல்வியாலும் கேள்வி முதலிய பிறவற்றாலும்; **நீதி மனுநெறிவரம்பும்** - நீதியைக் கூறும்மனு நூல் வரம்பாலும்; **வாய்மைதரு கலைமறையும்** - உண்மையை உணர்த்தும் வேதங்களை ஓதி யுணர்ந்ததாலும்; **எண்ணின் சது முகற்கு உவமை சான்றோன்** - நினைத்துப் பார்த்தால் நான்முகனுக்கு ஒப்பாகிய பெருமை உடையவனும்; **திருகலை உடைய இந்தச் செகத்துளோர் தன்மை தேரா** - பலவித மாறுபட்ட இயற்கையை உடைய உலகத்தவரின் தன்மையை அறியாதவனும்; **ஒருகலை முகச்சிருங்க உயர்தவன் வருதல் வேண்டும்** -கலைமான் கொம்பு போன்ற கொம்பை முகத்தில் உடையவனுமான சிருங்கன் என்னும் பெயருடைய உயர்ந்த தவத்தை உடைய முனிவன் வரவேண்டும்.

கல்விகேள்விகளில் சிறந்தவன். மனுநூல் வரம்பை அறிந்தவன். வேதங்களைக் கற்றறிந்தவன். நான்முகனுடன் ஒப்பிடத்தக்க சான்றோன் பலவித மாறுபாடுகளை உடைய உலக மக்களின் தன்மையை அறியாதவன். 'சிருங்கி' என்ற பெயர்கொண்டவன் உயர்ந்த தவமுனிவன் (வேள்வியை நடத்த) இங்கு வரவேண்டும் என்றான் வசிட்ட என்பது பாட்டின் கருத்து.

வருகலை: வளர்கலை. பிறவும்: கேள்வியறிவு. மறை: வேதம். திருகல்: மயக்கம் மாறுபாடு. தலைமுகச் சிருங்கன்: கலைக்கோட்டு முனிவன். மான் கொம்பு போன்ற கொம்பு உடையவன் (நெற்றியில்). வருகலை. தருகலை. உயர்ந்தவன்: வினைத் தொகைகள்.

212. பாந்தளின் மகுட கோடி பரித்த பார்அதனில் வைகும்
மாந்தர்கள் விலங்கு என்று உன்னும் மனத்தன். மாதவத்தன். எண்ணின்
பூந் தவிசு உகந்து உளோனும். புராரியும். புகழ்தற்கு ஒத்த
சாந்தனால் வேள்வி முற்றின். தனையர்கள் உளர்ஆம்' என்றான்.

பாந்தளின் மகுடகோடி பரித்த - பாம்பினது பல தலைகளாலும் தாங்கப் பெற்ற; **பார் அதனில் வைகும் மாந்தர்கள்** - இவ்வுலகிலே வாழும் மனிதரை; **விலங்கு என்று உன்னும் மனத்தன்** - மிருகங்கள் என நினைக்கும் மனத்தை உடையவனும்; **மாதவத்தன்** - சிறந்த பெருந்தவம் உடையவனும்; **எண்ணின்** - எண்ணிப் பார்த்தால்; **பூந்தவிசு உகந்து உளோனும்** - தாமரை ஆசனத்தை விரும்பி அதில் அமர்ந்துள்ள பிரமனும்; **புராரியும் புகழ்தற் கொத்த சாந்தனால்** - திரிபுரத்தை அழித்த சிவனும் புகழத்தக்க பொறையாளனுமான அக்கலைக்கோட்டு முனிவனாலே; **வேள்வி முற்றின் தனையர்கள் உளர்ஆம் என்றான்** - மகப் பேறளிக்கும் வேள்வியை நிறைவேற்றினால் புத்திரர்கள் உண்டாவார்கள் என்றான்.

பாந்தள்: பாம்பு. இங்கு ஆதி சேடனைக் குறிக்கும். மகுடகோடி: கோடி என்பது 'பல' என்ற பொருள் தந்து நின்றது. பரித்த: தாங்கிய. உலகியல் அறிவு இன்மையால் பிற மாந்தரை விலங்குகள் எனக் கருதும் தவ முனிவனும் பிரமனும். சிவனும் புகழத்தக்க பெருமை உடையவனுமான அம் முனிவனைக் கொண்டு வேள்வியை நிறைவேற்றினால் மக்கட் பேறு வாய்க்கும் என்றான் வசிட்டன் என்பது பாடற்கருத்தாம். பூந்தவிசு: தாமரை ஆசனம்.

213. ஆங்குரை இனைய கூறும் அருந் தவர்க்கு அரசன். செய்ய
பூங் கழல் தொழுது. வாழ்த்தி. பூதல மன்னர்மன்னன்
'தீங்கு அறு குணத்தால் மிக செழுந் தவன் யாண்டை உள்ளான்?
ஈங்கு யான் கொணரும் தன்மை அருளுதி. இறைவ! என்றான்

ஆங்கு இனைய உரை கூறும் - அப்போது. இத்தகைய நல்லுரை கூறிய; **அருந்தவர்க்கு அரசன்** - அரிய தவத்தினர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கும் வசிட்ட முனிவனது; **செய்ய பூங்கழல் தொழுது வாழ்த்தி** - அழகிய பாத மலர்களை வணங்கிப் போற்றி; **பூதல மன்னர் மன்னன்** - உலகத்து அரசர்க்கெல்லாம் அரசனான தயரதன்; **தீங்கறு குணத்தால் மிக்க செழுந்தவன்** -குற்றமற்ற. நற்குணங்களால் உயர்ந்த செழுமைமிக்க அந்தத் தவமுனிவன்; **யாண்டை உள்ளான்** - எங்கிருக்கிறான்?; **ஈங்கு யான் கொணரும்** - இங்கு நான் அம்முனிவனை அழைத்துக் கொண்டு வரும் விதத்தை; **இறைவ! அருளுதி என்றான்** - எனக்குத் தெய்வம் போன்றவனே! அருளிச் செய்வாயாக என்றான்.

உரை: சொல்லாகு பெயர். செய்ய: செம்மை என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம். பூ: அழகு. கழல்: தனியாகு பெயர். அறு குணம்: வினைத் தொகை. 'யாண்டை யாண்டு என்பது ஐகாரச் சாரியை பெற்றது. தனது குலகுருவான வசிட்டனை. தொழு குலமாகக் கருதி "இறைவ" எனத் தயரதன் அழைத்தான். செழுமை+தவம்: செழுந்தவம் உயர்ந்த தவம் என்னும் பொருள் உடையது.

214. **'புத்து ஆன கொடு வினையொடு அருந் துயரம்**
போய் ஒளிப்ப.- புவனம் தாங்கும்
சத்து ஆன குணம் உடையோன். தயையினொடும்
தண் அளியின் சாலை போல்வான்.
எத்தானும் வெலற்கு அரியான். மனுகுலத்தே
வந்து உதித்தோன். இலங்கும் மோலி
உத்தானபாதன்- அருள் உரோமபதன்
என்று உளன். இவ் உலகை ஆள்வோன்;

புத்தான கொடுவினை யோடு - புற்றுப் போலப் பெருகும் கொடிய வினைகளும் அவற்றால் விளையும்; **அருந்துயர் போய் ஒளிப்ப** - அரிய துன்பங்களும் சென்று நீங்க; **புவனம் தாங்கும்** - நாட்டைக் காத்து ஆட்சி புரியும்; **சத்தான குணம் உடையோன்** - மிக உண்மையான குணம் உடையவனும்; **தயையினொடும் தண்ணளியின் சாலை போல்வான்** - தயைக்கும் தண்ணளிக்கும் இருப்பிடம் போன்றவனும்; **எத்தானும் வெலற்கு அரியான்** - எம்முறையிலும் பகைவரால் வெல்ல அரியவனும்; **மனு குலத்தே வந்து உதித்தோன்** - மனுவின் குலத்தில் பிறந்தவனும் ஆன; **இலங்கும் மோலி உத்தான பாதன்** - விளங்கும் மணிமுடி தரித்த உத்தான பாதன் என்னுமரசன்; **அருள் உரோம பதன் என்று** - பெற்ற மகனான உரோம பதன் என்னும் பெயர் பெற்ற; **இவ்வுலகை ஆள்வோன் உளன்** - இவ்வுலகத்தை எல்லாம் ஆள்கின்ற அரசன் ஒருவன் இருக்கிறான்.

இது முதல் 21 பாடல்கள் உரோமபத மன்னன் வரலாறு கூறுவனவாம். புத்து: புற்று (புத்தான: புற்றாக வளர்ந்து பெருகியுள்ள). கொடுவினை: கொடிய வினையாம். சத்: உண்மை. சாலை: வழித்தடம். மோலி: மகுடம். குணமுடையோன். சாலை போல்வான். வெலற்கரியான். வந்துதித்தோன் இவை உத்தான பாதனுக்கு அடைமொழிகள் உத்தான பாதன் மகன் உரோம பதன் ஆவான். மனுகுலம்: சுவாயம்பு மனுவின் குலம். கொடு வினை: பண்புத்தொகை. 35

acharya.org

215. ***‘அன்னவன் தான் புரந்து அளிக்கும் திரு நாட்டில்***
நெடுங் காலம் அளவது ஆக.
மின்னி எழு முகில் இன்றி வெந் துயரம்
பெருகுதலும். வேத நல் நூல்
மன்னு முனிவரை அழைத்து. மா தானம்
கொடுத்தும். வான் வழங்காது ஆக.
பின்னும். முனிவரர்க் கேட்ப. “கலைக்கோட்டு-
முனி வரின். வான் பிலிற்றும்” என்றார்.

அன்னவன் தான் புரந்தளிக்கும் திரு நாட்டில் -*அந்த உரோமபத மன்னன் காத்து ஆட்சி புரியும் அந்தச் சிறந்த நாட்டில்;* **நெடுங்காலம் அளவதாக மின்னி எழும் முகில் இன்றி** - *நீண்ட கால அளவாக. மின்னி எழுகின்ற மேகங்கள் இல்லாமையால்;* **வெந்துயரம் பெருகுதலும்** -*கொடிய துன்ப நோய் மிகவே;* **வேத நல் நூல் மன்னும் முனிவரை அழைத்து** - *அந்த அரசன். வேதங்களையெல்லாம் கற்றறிந்த முனிவர்களை அழைத்து வந்து;* **மாதானம் கொடுத்தும் வான் வழங்காதாக** - *அவர்களுக்கு வேதங்களில் கூறியபடி சிறந்த தானங்களைக் கொடுத்த போதும் மழை பெய்யாது போகவே;* **பின்னும் முனிவர்க் கேட்ப** - *மறுபடியும் முனிவர்களை அழைத்து மழை பெய்விக்க வழி யாதெனக் கேட்க;* **கலைக் கோட்டு முனிவரின் வான் பிலிற்றும் என்றார்** - *கலை கோட்டு முனிவன் வந்தால் இங்கு மழை பெய்யும் என்றார்கள்.*

அன்னவன்: அத்தகைய பெருமையுடையவன் என்பது பொருளாம். தான்: இங்கு அசை. மின்னலோடு கூடிய கார் மேகமே மழை பொழிவதாதலால் “பின்னியெழு முகில்” என்றார். வெம்+துயரம் வெந்துயரம்: பண்புத் தொகை. வான்: இடவாகு பெயர் - மேகத்தைக் குறிக்கும். பிலிற்றல்: பெய்தல். மாதானம்: வேதங்களில் கூறியபடி செய்த உயர்ந்த தானங்கள். மன்னும்: நிலை பெற்ற.

216. ***ஓத நெடுங் கடல் ஆடை உலகினில் வாழ்***
மனிதர் விலங்கு எனவே உன்னும்
கோது இல் குணத்து அருந் தவனைக் கொணரும் வகை
யாவது?” எனக் குணிக்கும் வேலை.
சோதி நுதல். கரு நெடுங் கண். துவர் இதழ் வாய்.
தரள நகை. துணை மென் கொங்கை.
மாதர் எழுந்து. “யாம் ஏகி. அருந் தவனைக்
கொணர்தும்” என. வணக்கம் செய்தார்.

ஓத நெடும் கடல் ஆடை - குளிர்ந்த பெரிய கடலை ஆடையாக உடைய; **உலகினில் வாழ் மனிதர்** -இவ்வுலகிலே வாழும் மனிதர்களை எல்லாம்; **விலங்கு எனவே உன்னும்** - விலங்குகள் என்றே நினைத்திருக்கின்ற; **கோதில் குணத்து அருந்தவனை** - குற்றமற்ற குணங்களை உடைய அரிய தவத்தை உடைய அந்த முனிவனை; **கொணரும் வகையாவதெனக் குனிக்கும் வேலை** - இங்கு அழைத்து வரக்கூடிய வழி யாது என்று சிந்திக்கும் போது; **சோதி நுதல். கரு நெடுங்கண் துவரிதழ் வாய். தரள நகை** - ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும் கருமையான நீண்ட கண்களையும் பவளம் போன்ற உதடுகளையும் கொண்ட வாயையும் முத்துப் போன்ற பற்களையும்; **துணை மென் கொங்கை மாதர்** - மெத்தென்ற இரு தனங்களையும் உடைய பெண்கள்; **எழுந்து யாம் ஆகி அருந்தவனைக் கொணர்தும் என வணக்கம் செய்தார்** - அந்த அவையிலே எழுந்து நின்று. நாங்கள் சென்று அத தவமுனியை அழைத்து வருவோம் என்று வணங்கிக் கூறினர்.

ஓதம்: குளிர்ச்சி. நெடுங்கடல்: பண்புத்தொகை. சுற்றிலும் கடலால் சூழப்பட்ட உலகை "கடல் ஆடை உலகு" என்றார். 'நீராரும் கடல் உடுத்த நில மடந்தை' என்பார். வாழ்மனிதர்: விதைத்தொகை. குனித்தல்: சிந்தித்தல். "சோதிநுதல்....... மாதர்" எனக் கூறியிருக்கும் வருணனைகளாலும். யாம் சென்று முனிவனை அழைத்து வருவோம் என்று கூறிய துணிவுடைமையினாலும் அம்மாதர் விலை மகளிராம் என்பது புலனாகும். "கொணர்தும்" 'தும்' காலம் காட்டும் விகுதி. தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

மனிதர்களை விலங்குகளாகக் கருதும். அந்தக் குற்றமற்ற. தவமுனியை இங்கு அழைத்து வரும் வகை யாது என. மன்னன் சிந்திக்கின்ற வேளையில். மாதர் சிலர் எழுந்து நாங்கள் சென்று அந்த அருந்தவனை இங்குக் கொணர்வோம் என்றனர் என்பது கருத்து.

217. "ஆங்கு அவர் அம் மொழி உரைப்ப. அரசன்
மகிழ்ந்து. அவர்க்கு. அணி. தூசு. ஆதி ஆய
பாங்கு உள மற்றவை அருளி. "பனிப் பிறையைப்
பழித்த நுதல். பணைத்த வேய்த் தோள்.
ஏங்கும் இடை. தடித்த முலை. இருண்ட குழல்.
மருண்ட விழி. இலவச் செவ் வாய்ப்
பூங்கொடியீர்! ஏகும்" என. தொழுது இறைஞ்சி.
இரதமிசைப் போயினாரே

ஆங்கு அவர் அம்மொழி உரைப்ப - அங்கு. அம்மகளிர். அச் சொற்களைச் சொல்ல; ***அரசன் மகிழ்ந்து. அவர்க்கு அணி. தூசு. ஆதியாய பாங்குள மற்றவை அருளி*** - (அதைக் கேட்ட) மன்னன் மகிழ்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய அணிகலன்கள் ஆடை மற்றும் தேவையானவைகளைக் கொடுத்து; ***பனிப் பிறையைப் பழித்த நுதல்*** - குளிர்ந்த பிறை மதியைப் பழித்த நெற்றி; ***பணைத்த வேய்த் தோள்*** - பருத்த மூங்கிலை ஒத்த தோள்கள்; ***ஏங்கும் இடை தடித்த முலை*** - நுண்ணிய இடை. பருத்த தனம்; ***இருண்ட குழல் மருண்ட விழி*** -கரிய கூந்தல். மான்போல மருண்ட கண்கள்; ***இலவச் செவ்வய்*** - இலவம் பூவைப் போலச் சிவந்த வாய்; ***பூங்கொடியீர் ஏகும் என*** - (ஆகிய உறுப்பு நலம்வாய்ந்த) மலர்க்கொடி போன்றவர்களே சொல்லுங்கள் என்று கூற; ***தொழுது இறைஞ்சி இரதமிசை போயினார்*** - அரசனைப் பணிந்து. வணங்கித் தேர்ஏறிச் சென்றனர். மொழி: சொல்லாகு பெயர். அணி: அணிகலன். தூசு:ஆடை. பாங்கு உள மற்றவை: பாங்கான மற்றவைகள் உணவுப்பொருள் போன்றவையாம். ஆதிஆய: முதலானவை. வேய்+தோள்: வேய்த்தோள்: உவமைத் தொகை. பூங்கொடி: அன் மொழித் தொகை. 'யாம் ஏகி அருந்தவனைக் கொணர்தும்' என்று அம் மகளிர் கூற. அதைக் கேட்ட மன்னன் மகிழ்ந்து. அவர்களுக்கு வேண்டிய ஆடை. அணிகலன்களைக் கொடுத்துப் போகுமாறு கூற. அவர்கள் அரசனை வணங்கித் தேரேறிச் சென்றனர் என்பது கருத்து.

''பனிப்பிறையைப் பழித்த நுதல்.....பூங்கொடியீர்'' என்ற மகளிரைப் பற்றிய வருணனை முந்திய பாடலைப் போன்றதேயாம். பெண்களின் அவயவங்களைச் சிறப்பித்துக் கூறும் நயம் காண்க. தனங்களின் அமைவைத் தாங்க இயலாது இடை வறுந்துமாறு தனங்கள் பருத்துள்ளன எனவும் பொருள் கூறுவர்.

பெண்களின் கண்களுக்கு மருட்சி இயல்பாதலின் மான் போல மருண்ட பார்வையை உடைய கண்கள் என உரைக்கப்பட்டது.

218. ஓசனை பல கடந்து. இனி ஓர் ஓசனை
ஏசு அறு தவன் உறை இடம் இது என்றுழி.
பாசிழை மடந்தையர். பன்னசாலை செய்து.
ஆசு அறும் அருந் தவத்தவரின் வைகினார்.

ஓசனை பல கடந்து - (மன்னனிடம் விடைபெற்றுச் சென்ற அப்பெண்கள்) பல ஓசனை கடந்து சென்று; ***ஏசு அறுதவன் உறை இடம்*** - குற்றமற்ற தவ முனிவன் வாழும் இடம் இதுவாகுமென; ***இனி ஓர் ஓசனை என்றுழி*** - இனி ஒரு யோசனை தூரம் தானிருக்கிறது என்று கூறப்படும் இடத்தில்; ***பன்ன சாலை செய்து*** - தழை. குழை. கொம்புகளால் உறைவிடமமைத்து; ***பாசு இழை மடந்தையர்*** - பசிய அணிகலன்களை அணிந்த அப்பெண்கள்; ***ஆசு அரும் அருந்தவத்தவரின்*** - குற்றமறுத்த அரிய தவத்தினர் போல; ***வைகினார்*** - அங்கு வாழத் தொடங்கினர்.

ஓசனை: யோசனை. ஏசு+அறு: ஏசறு: பிறரால் பழிப்பற்ற. ''பழிப்பதொழித்து'' என்ற குறள் ஒப்பிடத்தக்கது. உழி: இடம். பசுமை+இழை: பாசிழை: பசுமையான அணிகலன்கள். பன்னசாலை: இலைக்குடில் அரசனைத் தொழுது. தேரேறிச் சென்ற அம்மகளிர் பல யோசனை தூரம் கடந்து - முனிவனிருக்குமிடத்திற்கு ஒரு யோசனை தூரம் தானுள்ள தென்னுமிடத்தில் உறைவிடம் அமைத்து - தவ முனிவர்களைப் போல வாழலானார் என்பது கருத்து.

219. 'அருந் தவன் தந்தையை அற்றம் நோக்கியே.
கருந் தடங் கண்ணியர். கலை வலாளன் இல்
பொருந்தினர்; பொருந்துபு. "விலங்கு எனாப் புரிந்து
இருந்தவர் இவர்" என. இனைய செய்தனர்.

அருந்தவன் தந்தையை அற்றம் நோக்கியே - அரிய தவத்தை உடைய கலைக் கோட்டு முனிவனது தந்தையாகிய விபாண்டகர் இல்லாத சமயம் பார்த்து; **கரும் தடம் கண்ணியர் கலைவலாளன் இல்பொருந்தினார்** - கரிய. அகன்ற கண்களை உடைய அப்பெண்கள் எல்லாக்கலைகளிலும் வல்லவராகிய அம்முனிவரின் குடிலை அடைந்தனர்; **பொருந்துபு** - அங்ஙனம் அடைந்த போது; **விலங்கு எனா புரிந்து இருந்தவர்** - மனிதர்களை விலங்கினங்களோடு ஒப்ப மதித்து இருக்குமவன். முனிவர்களே; **இவர் என இணைய செய்தனன்** - இவர்கள் எனக் கருதிப் பின்வருமாறு செய்யத் தொடங்கினான்.

அற்றம்: சமயம் (மறைவு). கண்களால் மயக்கி வசப்படுத்தும் தன்மையால் கருந்தடங் கண்ணியர்' என்கிறார். கலை வலாளன் எல்லாக் கலைகளிலும் வல்லவன் (கலைக் கோட்டு முனிவன்) பொருந்துபு: பொருந்த (செய்பு என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம் எனா: என்று (செயா என்ற வாய்பாட்டு) வினனையெச்சம். தந்தை இல்லாத தருணத்தை எதிர்பார்த்திருந்த அம்முனிவனது உறையுளை அடைந்த அப்பெண்கள். தன்னைப் போன்ற தவமுனிவர்கள் இவர்கள் எனக் கருதி உபசரிக்கத் தொடங்கினான் என்பது கருத்து.

220. அருக்கியம் முதலினோடு ஆசனம் கொடுத்து.
"இருக்க" என. இருந்த பின். இனிய கூறலும்.
முருக்கு இதழ் மடந்தையர் முனிவனைத் தொழா.
பொருக்கென எழுந்து போய். புரையுள் புக்கனர்.

அருக்கியம் முதலினோடு -அருக்கியம் முதலான உபசரிப்புகளோடு; **ஆசனம் கொடுத்து** - அமர்வதற்கு உரிய ஆசனமும் தந்து; **இருக்க என இருந்தபின்** - அமர்வீராக என முனிவன் கூற அந்த மகளிர் அமர்ந்ததன் பின்னர்; **இனிய கூறலும்** - இனிய உரையால் முகமன் கூறி வரவேற்க; **முருக்கு இதழ் மடந்தையர்** - முருக்கம் பூப் போன்ற உதடுகளை உடைய அப்பெண்கள்; **முனிவரைத் தொழா** - அந்த முனிவனைத் தொழுது (பின்பு); **பொருக்கென எழுந்து போய்** - விரைந்தெழுந்து சென்று; **புரையுள் புக்கனர்** - தமது பன்ன சாலையை அடைந்தனர்.

அருக்கியம் - கைகழுவ நீர் தருதல். வீட்டுக்கு வந்த விருந்தினரை உபசரிக்கும் முறைகளாக. கை கழுவவும். கால் அலம்பவும். வாய் கொப்பளிக்கவும் நீர் தருதல் கூறப்படும் இவைகளை அருக்கியம். பாத்யம். ஆசமணீயம் என்பர் வடநூலார். அதனை இங்கு. கம்பரும் 'அருக்கியம்' என்றார். ஆசனம் - இருக்கை இனிய கூறல்: முகமன் கூறுதல். முருக்கு: முள் முருங்கைப் பூ. பெண்களின் உதடுகளுக்கு இம் மலரை உவமை கூறுவர். தொழா: தொழுது (செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம்) பொருக்கென: விரைவுக் குறிப்புச் சொல். புரை: வீடு இங்குப் பன்னசாலையைக் குறிக்கும்.

வந்த மகளிரை முனிவர்கள் எனக் கருதி - அருக்கியம் முதலியன தந்தும் ஆசனமளித்தும் - முகமன் கூறியும் உபசரித்துக் கலைக் கோட்டு முனிவனை அப்பெண்கள் தொழுது விரைந்தெழுந்ததும் உறைவிடம் சென்றனர் என்பது கருத்து.

221. 'திருந்து இழையவர். சில தினங்கள் தீர்ந்துழி.
மருந்தினும் இனியன் வருக்கை. வாழை. மாத்
தருங் கனி பலவொடு. தாழை இன் கனி.
''அருந்தவ. அருந்து'' என. அருந்தினான்அரோ

திருந்து இழையவர் - திருந்திய அணிகலன்களை அணிந்திருப்பவர்களாகிய அப்பெண்கள்; **சிலதினங்கள் தீர்ந்துழி** - சில நாட்கள் சென்ற பிறகு மருந்தினும் இனியன - அமுதத்தை விட இனிமையாகிய; **வருக்கை வாழை மா** - பலா. வாழை. மா (என்னும் மூவகை மரங்களும்; **தரும்கனி பலவொடு** - தருகின்ற பழங்கள் பலவுடனே; **தாழையின் கனி** - தேங்காய்களையும் (கொணர்ந்து); **அருந்தவ அருந்தென** -அரிய தவமுனிவரே! இவற்றை அருந்துவீராக என வேண்ட; **அருந்தினான்** - அம்முனிவனும் அவற்றை உண்டான்.

அரோ: அசை. இழை: மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்டமையால் இப்பெயர் பெற்றதென்பர். திருந்திழை: இப்போது அம்மகளிர் திருத்தமான நகைகள் அணிந்து வந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பு. தீர்ந்துழி என்பதில் 'உழி' காலப் பொருளை உணர்த்தும். மருந்து: அமுதம். வருக்கை: பலா. தாழை: தென்னை. தாழையின் கனி: தேங்காய் '' தெங்கின் பழம் வீழ '' என்பது சிந்தாமணி. தமது உறைவிடம் சென்ற மகளிர். சில நாட்கள் கழித்து மீண்டும் முனிவனிடம் வந்து. பலவகைப் பழங்களைத் தந்து உண்ண வேண்டினர். அம்முனிவனும் அவற்றை உண்டான்.

222. 'இன்ன பல் பகல் இறந்தபின். திரு
நல் நுதல் மடந்தையர். நவை இல் மாதவன்-
தன்னை "எம் இடத்தினும் சார்தல் வேண்டும்'' என்று
அன்னவர் தொழுதலும். அவரொடு ஏகினான்

இன்னன பல்பகல் இறந்தபின் -இவ்வாறு பல நாட்கள் சென்றபின்; **திருநல் நுதல் மடந்தையர்** - அழகிய நல்ல நெற்றியை உடைய அப்பெண்கள்; **நவை இல் மாதவன் தன்னை** -குற்றமில்லாத சிறந்த தவத்தை உடைய அக்கலைக் கோட்டு முனிவனை; **எம்மிடத்தினும் சார்தல் வேண்டும் என்று** - எங்கள் இருப்பிடத்துக்கும் தாங்கள் எழுந்தருள வேண்டும் என்று கூறி; **அன்னவர் தொழுதலும்** -அம்மகளிர் வணங்கிவேண்டிட; **அவரொடும் ஏகினான்** - அம்முனிவனும் அவர்களுடன் சென்றான்.

இன்னன: இவ்விதமாக. இறுத்தல்: கழிதல். பகல்: நாள். திரு: அழகு. மடந்தையர்: இளம்பெண்கள்(மடம்: இளமை.) நவை: குற்றம் அப்பெண்கள் விபாண்டகர் இல்லாத சமயம் பார்த்து. பல நாட்கள் வந்து பழகியவர்கள். ஒருநாள் எம் இருப்பிடத்துக்கும் வரவேண்டும் என்று தொழுது வேண்ட. கலைக் கோட்டு முனிவன் அவர்களுடன செல்லலானான் என்பது கருத்து.

223. **'விம்முறும் உவகையர். வியந்த நெஞ்சினர்.**
"அம்ம! ஈது. இது " என. அகலும் நீள் நெறி.
செம்மையின் முனிவரன் தொடரச் சென்றனர்:-
தம் மனம் என மருள் தையலார்களே.

விம்முறும் உவகையர் - விளங்கிப் பெருகும் மகிழ்ச்சி உடையவராயும்; **வியந்த நெஞ்சினர்** - பெருமிதங் கொண்ட மனத்தினராயும் உள்ள; **மருள் தையலார்கள்** - மருண்ட கண்களை உடைய அம்மாதர்கள்; **செம்மையின் முனிவரன் தொடர** - சிறந்த அம்முனிவன் அவர்களைத் தொடர்ந்து வர; **அகலும் நீள் நெறி** - அகன்று நீண்ட அந்த வழியிலே; **அம்ம ஈது ஈது என** - எங்கள் இருப்பிடம் இதுதான் இதுதான் என்று; **தம்மனம் எனச் சென்றனர்** - வேகமாகச் செல்லும் தமது மனம் போலச் சென்றார்கள்.

விம்முதல்: விளங்கிப் பெருகுதல். அம்ம வியப்புக்குறிப்பு. வியத்தல்: எவராலும் இயலாத செயலைச் செய்தோம் என்னும் பெருமிதம் அடைதல். மனம் என: மனத்தின் வேகத்தைப் போல. மருள்: கண் இயல்பு. தையல்: அழகு. நீள் நெறி: நீண்ட வழி. எமது இருப்பிடம் 'இதுதான் இதுதான்' என்று சொல்லிக் கொண்டே நீண்ட வழியிலே அம்முனிவரை அழைத்துக் கொண்டு தமது மனம் போலவே வேகமாகச் சென்றனர் அம்மகளிர் என்பது கருத்து.

224. **'வளநகர் முனிவரன் வருமுன். வானவன்**
களன் அமர் கடு எனக் கருகி. வான் முகில்.
சளசள என மழைத் தாரை கான்றன-
குளனொடு நதிகள் தம் குறைகள் தீரவே

முனிவரன் வளநகர் வருமுன் - கலைக் கோட்டு முனிவன் அந்த வளம் பொருந்திய நகருக்கு வரும் முன்னே; **வான்முகில் வானவன் களன் அமர்கடு எனக் கருகி** - பெரு மேகங்கள். சிவபிரானுடைய கழுத்தில் தங்கியுள்ள நஞ்சு போலக் கருநிறம் கொண்டு.; **குளனொடு நதிகள்தம் குறைகள் தீர** - குளங்களும். ஆறுகளும் குறை தீரும் படியாக; ***மழைத்தாரை சளசள எனக் கான்றன*** -மழைத் தாரைகளைச் சளசள என்ற ஒலியுடன் பொழிந்தன. வருமுன்: வருமளவில் (அல்லது வருவதற்கு முன்னமே) முன்: காலம். வானவன்: பெரியோன் (சிவபிரான்). களவன்: கழுத்து. கடு: நஞ்சு குறைகள் தீர. நீரில்லாமையாகிய குறை நீங்க. குளன்: (ம -ன - போலி). சளசள: ஒலிக் குறிப்பு. கான்றன: சொரிந்தன. முனிவன் நகருக்கு வருவதற்கு முன்னே மழை பொழிந்தது என்பது கருத்து. 45

225. **'பெரும் புனல். நதிகளும் குளனும். பெட்பு உற.**
கரும்பொடு செந்நெலும் கவின் கொண்டு ஓங்கிட.
இரும் புயல் ககனமீது இடைவிடாது எழுந்து
அரும் புனல் சொரிந்தபோது. அரசு உணர்ந்தனர்

பெரும்புனல் - பெய்த மழையால் பெருகிய வெள்ள நீரால்: நதிகளும் குளனும் பெட்பு உற - நீரோடும் ஆறுகளும். நீர் நிறைந்த குளங்களும் மக்கள் விரும்புமாறும்; **கரும்பொடு செந்நெலும் கவின் கொண்டு ஓங்கிட** - கரும்பும். செந்நெற் பயிரும் அழகு கொண்டு செழித்தோங்கவும்; **இரும்புயல் ககனமீது எழுந்து** - பெரு மேகங்கள் வானவீதியில் எழுந்து நின்று; **அரும்புனல் இடைவிடாது சொரிந்த போது** - அரிய மழைப் பெருக்கினை இடைவிடாமல் சொரிந்த வேளையில்; **அரசு உணர்ந்தனன்** - அந்த நாட்டு மன்னனான உரோமபதன் முனிவரது வருகையைத் தெரிந்து கொண்டான்.

குளம்: செயற்கை நீர்நிலை. ஓடும் நீருக்கும் தேங்கும் நீருக்கும் மழையே காரணம் என்பதால். 'நதிகளும் குளனும் பெட்புற' என்றார். பெட்பு: விருப்பம். கரும்பும் நெல்லும் உயர் பயிர்களாதலின் சிறப்பித்துக் கூறினார். இனம் கொளற் குரித்தாதலால் ஏனைய பயிர் வகைகளையும் கூறலாம். ககனம்: வானம். புயல்: மேகம் கவின் கொண்டோங்கிட: அழகு பெற்றுத் திகழ. "மழைவர மகிழ்ந்து தழைதரு பயிர்" என்றது ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. அரும்புனல்: நெடுங்காலம் மழையின்மையால் அந்நாட்டில் நீர் அரிதாயிற்று என்பதைக் குறித்தது எனலாம்.

மழை பொழிய - அதனால் மன்னன் முனிவனது வருகையைத் தெரிந்து கொண்டான் என்பது கருத்து.

226. **"காமமும். வெகுளியும். களிப்பும். கைத்த அக்"**
காமுனி இவண் அடைந்தனன்கொல் - கொவ்வை வாய்த்
தாமரை மலர் முகத் தரள வாள் நகைத்
தூம மென் குழலினர் புணர்த்த சூழ்ச்சியால்?"

காமமும். வெகுளியும் களிப்பும் கைத்த -காமம். வெகுளி. மயக்கம் ஆகிய மூன்றினையும் வெறுத்து நீக்கிய; **அக்கோ முனி** - முனிவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய அந்தக் கலைக் கோட்டு முனிவன்; **கொவ்வை வாய். தாமரை மலர்முக தரள வாள் நகை. தூம மென் குழலினர்** - கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயையும். தாமரை மலர் போன்ற முகத்தையும் முத்துப் போன்ற ஒளிபொருந்திய பற்களையும் அகிற் புகை யூட்டிய மென்மையான குழலையும் உடைய அப்பெண்கள் **புணர்த்த சூழ்ச்சியால்** - செய்த சூழ்ச்சியினால்; **இவண் அடைந்தனன் கொல்** - இங்கு வந்து சேர்ந்தனன் போலும். காமம்: ஆசை. வெகுளி: கோபம். களிப்பு: மயக்கம். ஒரு பொருள் மீதெழும் ஆசையும். அப்பொருள் கிடைக்காத போதெழும் சினமும். இவைகளால் மனநிலை மாறுபட்டு அடையும் மயக்கமும் ஆகியவற்றை வெறுத்து நீத்தவன் என்பதால் ''காமமும்... கோமுனி'' என்றார். முனிவனை அப்பெண்கள் இனிய சொற்களைக் கூறியும். முகம் மலர்ந்து புன்னகை காட்டியும். வணக்கத்தாலுமே அழைத்து வந்தனர் என்பது. தோன்ற. வாய். முகம். நகைகளைச் சிறப்பித்தார் எனலாம். தரளம்: முத்து. ''தூம மென் குழல்'' என்பதற்குப் புகை போன்ற கூந்தல் என்பர். அதனினும். அகிற்புகையூட்டப் பெற்ற கூந்தல் என்பதே சிறப்பு. புணர்த்தல்: சேர்ப்பித்தல். இப்பாட்டு குளகம். அடுத்த பாடலுடன் பொருள்முடிவுபெறும்.

227. 'என்று எழுந்து. அரு மறை முனிவர் யாரொடும்
சென்று. இரண்டு ஓசனை சேனை சூழ்சேர.
மன்றல் அம் குழலியர் நடுவண். மா தவக்
குன்றினை எதிர்ந்தனன் - குவவுத் தோளினான்.

என்று குவவுத் தோளினான் - என்று நினைத்த. திரண்ட தோள்களை உடைய அந்த மன்னன் (உரோமபதன்); **சேனை சூழ்தர எழுந்து** - நாற்பெரும் படையும் தன்னைச் சூழ்ந்து வர எழுந்து (புறப்பட்டு); **அருமறை முனிவர் யாரொடும்** - அரிய வேதங்களைக் கற்ற முனிவருடன்; **இரண்டு யோசனை சென்று** - இரண்டு யோசனை தூரம் எதிர் சென்று; **மன்றல் அம் குழலியர் நடுவண்** - மணமும் அழகும் உடைய கூந்தலை உடையவர்களான பெண்களின் நடுவே; **மாதவக் குன்றினை எதிர்ந்தனன்** - சிறந்த தவமலை போன்றவளாகிய கலைக் கோட்டு முனிவனைக் கண்டான்.

அருமறை: அரிய வேதம்; சூழ்தர - சுற்றிலும் வர. மாதவக் குன்று: உருவகம். நிலையில் திரியாது அடங்கியவனாதலின் 'மலை' என்றார். மாதவக் குன்று வர. மழை பொழிந்தது அதனால் மனம் மகிழ்ந்த மன்னனை. ''குவவுத் தோளினான்'' என்றதன் நயம் உணரத்தக்கது. மன்றல்: மணம். குழலினர்: கூந்தலை உடையவர்கள். யாரொடும்: யாவருடனும்.

228. 'வீழ்ந்தனன் அடிமிசை. விழிகள் நீர் தர;
"வாழ்ந்தனெம் இனி" என. மகிழும் சிந்தையான்.
தாழ்ந்து எழு மாதரார்தம்மை நோக்கி. "நீர்
போழ்ந்தனிர் எனது இடர். புணர்ப்பினால்" என்றான்.

விழிகள் நீர் தர - (அம்முனிவனைக் கண்ட மன்னன்) கண்கள் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய; **அடிமிசை வீழ்ந்தனன்** - அம்முனிவரின் திருவடிகளில் வணங்கி எழுந்து; **இனி வாழ்ந்தனம் என** - இனி யானும் எனது நாட்டு மக்களும் வாழ்வு பெற்றோம் என்று கூறி; **மகிழும் சிந்தையான்** - மகிழ்ச்சிமிக்க மனத்தையுடைய மன்னவன்; **தாழ்ந்து எழு மாதரார் தம்மை நோக்கி** - தன்னை வணங்கி எழுந்து நிற்கும் அந்தப் பெண்களைப் பார்த்து; **நீர் புணர்ப்பினால் எனது இடர் போழ்ந்தனிர் என்றான்** - நீங்கள் உங்கள் உபாயத்தினால் எனது பெருந்துன்பத்தைப் போக்கிவிட்டீர்கள் என்று கூறினான்

வீழ்தல்: அடிவீழ்தலாம். மிசை: ஏழனுருபு வாழ்ந்தனம்: உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. அம் என்பது விகுதி. பிறர்க்கு வரும் துன்பத்தையும் தனக்கு வந்ததாக நினைக்கும் பண்புடையவன் என்பதால் 'எனதிடர்' என்றான்.

முனிவரின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்த மன்னன் 'தங்கள் வரவால் வாழ்வு பெற்றோம்' என்று கூறி மகிழ்ந்தான். தன்னை வணங்கிய பெண்களைப் பார்த்து. 'உங்கள் செயலால் எனது துன்பத்தைப் போக்கினீர்கள்' என்று கூறினான்.

229. அரசனும் முனிவரும் அடைந்த ஆயிடை.
வர முனி. "வஞ்சம்" என்று உணர்ந்த மாலைவாய்.
வெருவினர் விண்ணவர்; வேந்தன் வேண்டலால்.
கரை எறியாது அலை கடலும் போன்றனன்.

அரசனும் முனிவரும் - உரோமபத மன்னனும் அவனைச் சூழ்ந்து வந்த முனிவர்களும்; **அடைந்த ஆயிடை** - தன்னை வந்தடைந்த காலத்தில்; **வரமுனி** - சிறந்த முனிவனாகிய கலைக்கோட்டு முனிவன்; **வஞ்சம் என்று உணர்ந்த மாலைவாய்** - தன்னை இங்கு அழைத்து வந்து 'வஞ்சகச் செயல்' என்று தெளிந்த போதிலே; **விண்ணவர் வெருவினர்** -தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்கினர்; **வேந்தன் வேண்டலால்** - அரசன் வேண்டிக் கொண்டதால்; **கரை எறியாது அலை கடலும் போன்றனன்** - கரையை மோதி அழித்துவிடாது அலைக்கும் கடல் போல அந்த முனிவன் கட்டுப்பட்டிருந்தான்.

ஆயிடை: அப்போது. 'வரமுனி' வரம் + முனி (வரம் தருமுனிவன்). உணர்ந்த: தெளிந்த (ஆய்ந்து தெளிந்த). மாலைவாய்; வாய் 'ஏழாம்' வேற்றுமை உருபு ''விண்ணவர் வெருவினர்'' என்ன நேருமோ என்று தேவர்கள் அஞ்சினர். கரை கடவாத கடல் போல. முனிவன் வஞ்சகம் என உணர்ந்தும் நிலை கடவாது பொறுமையுடன் இருந்தான். அலைகடல்: வினைத்தொகை.

230. 'வள் உறு வயிர வாள் மன்னன். பல் முறை.
எள்ள அரு முனிவனை இறைஞ்சி. யாரினும்
தள்ள அருந் துயரமும். சமைவும். சாற்றலும்.
உள் உறு வெகுளி போய் ஒளித்ததாம்அரோ.

வள் உறு வயிரவாள் மன்னன் - கூர்மை பொருந்திய வாளை உடைய அம்மன்னன்: **பன்முறை எள்ளரு முனிவனை இறைஞ்சி** - பலமுறையும் இகழ்தற்கரிய அந்த முனிவனை வணங்கி; **யாரினும் தள்ள அரும் துயரமும்** - யாராலும் போக்கமுடியாத (மழை இன்மையாகிய) துன்பத்தையும்; **சமையும்** - (அத்தகைய துன்பம் முனிவன் வருகையால்) நீங்கியதனையும்; **சாற்றலும்** - விரிவாகச் சொல்லவும்; **உள்உறு வெகுளி போய் ஒளித்தது** - (அம் முனிவனது) உள்ளத்தே உண்டான கோபம் நீங்கி மறைந்தது.

வள் உறு: கூர்மை பொருந்திய. 'யாராலும்' இகழ்ந்து பேசமுடியாத நற்குணங்கள் அமைந்தவன் என்பதால் "எள்ளரு முனி" என்றார். எவராலும் போக்கமுடியாத துன்பத்தைத் "தள்ளருதுயர்" என்றார். சமைவு: நிகழ்ந்தது என்னும் பொருள் உடையது. காட்டில் மழை இல்லமையால் நேர்ந்த பஞ்சத் துயரையும் அதை நீக்க எவராலும் இயலாததையும் அம்முனிவனை அங்கு வருமாறு மேற்கொண்ட முயற்சியையும் அதனால் மழைபெய்ததான அப்போது நடந்ததையும் மன்னம் கூறினான் என்பது தோன்ற "சமைவும்" என்றார். உள்ளத்தே ஊன்றிய சினத்தை 'உள் உறு வெகுளி' என்றார் சாற்றல்: விரித்துரைத்தல். ஆம். அரோ: அசைகள்.

231. 'அருள் சுரந்து. அரசனுக்கு ஆசியும் கொடுத்து.
உருள் தரும் தேரின்மீது ஒல்லை ஏறி. நல்
பொருள் தரும் முனிவரும் தொடரப் போயினான்-
மருள் ஒழி உணர்வுடை வரத மா தவன்.

அருள் சுரந்து - (உள் எழுந்த சினம் நீங்கிய அம்முனிவன்) அருளைச் சுரந்து; **அரசனுக்கு ஆசியும் கொடுத்து** - அந்த வேந்தனுக்கு ஆசியும் கூறி; **உருள் தரும் தேரின் மீது ஒல்லை ஏறி** - உருண்டு செல்லும் தேரின் மீது விரைந்தேறி; **நல்பொருள் தரும் முனிவரும் தொடர** - நல்ல கருத்துகளையே எப்போதும் தரும் மற்ற முனிவர்களும் பின்வர; **மருள் ஒழி உணர்வு உடை** - மயக்கம் நீங்கிய நல்லுணர்வுடைய; **வரத மாதவன் போயினான்** - யாவருக்கும் வரந்தர வல்ல தவத்தையுடைய கலைக்கோட்டு முனிவன் சென்றான்;

போயினான்: நகரை நோக்கிச் சென்றான். சினம் நீங்கி உண்மையை உணர அருள் பெருகும் என்பதால் "அருள் சுரந்து" என்றான். ஆசியும் என்பதில் உள்ள "உம்" எண்ணுப் பொருள் தந்து நின்றது. 52

232. அடைந்தனன். வள நகர் அலங்கரித்து எதிர்
மிடைந்திட. முனியொடும் வேந்தன்; கோயில் புக்கு.
ஒடுங்கல் இல் பொன் குழாத்து உறையுள் எய்தி. ஓர்
மடங்கல் - ஆதனத்திடை முனியை வைத்தனன்

acharya.org

வளநகர் அலங்கரித்து எதிர் மிடைந்திட - வளம் பொருந்திய அந்நகரை (மன்னன் கட்டளைப்படி) அலங்கரித்து (அந்த நகரத்து மக்கள்) எதிர்கொண்டழைத்துச் செல்வதற்குக் கூட்டமாய் நெருங்கி வர; **வேந்தன் முனியொடு** - அவ்வரசன் கலைக்கோட்டு முனிவனுடன்; **அடைந்தனன் கோயில்புக்கு** - அந்நகருள் சென்று அரண்மனைக்குள் போய்; **ஒடுங்கல் இல் பொன் குழாத்து உறையுள் எய்தி** - குறைவுபடாத பொன் திணித்துப் புனைந்த ஒரு மண்டபத்தை அடைந்து; **ஓர் மடங்கல் ஆதனத்து இடை** - ஒரு சிங்காதனத்தின் மேலே; **முனியை வைத்தனன்** - அந்த முனிவனை அமரச் செய்தான்.

மிடைந்திட: நெருங்க. கோயில்: கோ+இல் அரசமாளிகை. பொன்குழாம்: பொன் மிகுதி. உறையுள்: இருப்பிடம் (மண்டபம்). மடங்கல்: சிங்கம். ஆதனம்: ஆசனம். முனிவன் இருந்தான் என்னாமல் அரசன் அமரச் செய்தான் என்று கூறியது. அரசனது உபசரிப்பைக் கண்ட முனிவன் பிரமித்துச் செயலாற்றிருந்தான் என்பதை உணர்த்தும். மாமுனிவனை நகரை அலங்கரித்து மக்கள் அழைத்துச் செல்ல மண்டபம் அடைந்து அரியணையில் இருத்தினான்

233. **'அருக்கியம் முதலிய கடன்கள் ஆற்றி. வேறு**
உரைக்குவது இலது என உவந்து. தான் அருள்
முருக்கு இதழ்ச் சாந்தையாம் முகநலாள்தனை.
இருக்கொடு விதிமுறை இனிதின் ஈந்தனன்

வேறு உரைக்குவது இலதென - (முனிவனை ஆசனத்தில் அமரச் செய்த பின்னர்) இனி வேறு உரைப்பதற்கு எதுவுமில்லை என்னும்படி; **அருக்கியம் முதலிய கடன்கள் ஆற்றி** - அருக்கியம் கொடுத்தல் முதலான கடமைகள் பலவும் செய்தளித்து; **தான் அருள் முருக்கிதழ் சாந்தையாம் முக நலாள் தனை** - மன்னன் தான் பெற்ற முருக்கம் பூப் போன்ற இதழ்களையுடைய சாந்தை என்னும் அழகிய பெண்ணரசியான தன் மகளை; **இருக் கொடு விதிமுறை** - வேத நெறிப்படி இருக்கு முதலான வேதமந்திரங்களைக் கூறி; **இனிதின் ஈந்தனன்** - இனிமையாக மணம் செய்து கொடுத்தான்.

அருக்கியம்: பதினாறு வகை உபசாரங்களில் முதன்மையானது. கைகழுவ நீர் தருதல் முதலியனவாம். கடன்: கடமை. ஆற்றுதல்: செய்தல். உரைக்குவது: உரைப்பது. சாந்தையை இம்மன்னன். தயரதனிடமிருந்து பெற்று வளர்த்து வந்தான் என்பது வான்மீகம் கூறும் கருத்தாம். நலாள்: நல்லாள் தொகுத்தல் விகாரம்.

234. **'வறுமை நோய் தணிதர வான் வழங்கவே.**
உறு துயர் தவிர்ந்தது. அவ் உலகம்; வேந்து அருள்
செறிகுழல் போற்றிட. திருந்து மா தவத்து
அறிஞன். ஆண்டு இருக்குநன்; அரச!' என்றனன்.

வறுமை நோய் தணிதர - *(மழை இல்லாமையால் நீண்ட காலம் அந்த நாட்டைப் பற்றியிருந்த கொடிய வறுமை நோய் தணியும்படி); **வான் வழங்கவே** - பெருமழை பொழியவே; **அவ்வுலகு உறுதுயர் தவிர்ந்தது** - அந்த நாடு மிக்க துன்பம் நீங்கப் பெற்றது; **வேந்து அருள் செறிகுழல் போற்றிட** - வேந்தன் பெற்ற செறிந்த கூந்தலையுடைய சாந்தை போற்றி உபசரிக்க; **திருந்து மாதவத்து அறிஞன்** - திருத்தமான தவத்தை உடைய அறிஞனாகிய அம்முனிவன்; **ஆண்டு இருக்கு நன் அரச என்றனன்** - அங்கே வாழ்கின்றான் அரசே என வசிட்டன் கூறினான்.*

வசிட்டன் தயரதனுக்குக் கூறிய கலைக்கோட்டு முனிவரின் வரலாறு இது. அரசே! அம்முனிவன் உரோமபதன் நாட்டில் வாழ்கிறான் என்று வசிட்டன் கூறினான். உறுதுயர்: வினைத்தொகை. தணிதர: தணிய. உலகமென்பது நாட்டைக் குறித்து நின்றது. செறிகுழல்: வினைத்தொகை. திருந்திய தவம் அறிவுடைமைக்குக் காரணமென்பதால் '' திருந்து மாதவத்தறிஞன்'' என்றார். குழல்: கூந்தல்.

235.** **என்றலுமே. முனிவரன்தன் அடி இறைஞ்சி.
'ஈண்டு ஏகிக் கொணர்வென்' என்னா.
துன்று கழல் முடிவேந்தர் அடி போற்ற
சுமந்திரனே முதல்வர் ஆய
வன் திறல் சேர் அமைச்சர் தொழ. மா மணித் தேர்
ஏறுதலும். வானோர் வாழ்த்தி.
'இன்று எமது வினை முடிந்தது' எனச் சொரிந்தார்
மலர் மாரி. இடைவிடாமல்.

என்றலுமே முனிவரன் தன் அடி இறைஞ்சி - *என்று வசிட்டன் கூறியதும் தயரதன் வசிட்டனது திருவடிகளைத் தொழுது; **ஈண்டு ஏகிக் கொணர்வென் என்னா** - இப்போதே சென்று அந்த முனிவரை அழைத்து வருவேன்'' என்று கூறி; **துன்று கழல் முடிவேந்தர் அடி போற்ற** - வீரக்கழலும். மணி முடியும் அணிந்த அரசர் பலரும் அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிப் போற்றவும்; **சுமந்திரனே முதல்வர் ஆய** - சுமந்திரன் முதலான வலிமை மிக்க; **வன்திறல் சேர் அமைச்சர் தொழ** - அமைச்சர்களெல்லாம் வணங்கி வாழ்த்தவும்; **மாமணித்தேர் ஏறுதலும்** - அழகிய மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரில் தயரதன் ஏறுதலுமே; **வானோர் வாழ்த்தி** - தேவர்களெல்லோரும் அரசனை வாழ்த்தி; **இன்று எமது வினை முடிந்தது என** - இன்றுடன் எங்கள் தீவிை◌னை யாவும் தீர்ந்து என்று; **மலர்மாரி இடைவிடாமல் சொரிந்தார்** - (மன்னனைப் போற்றி) இடைவிடாமல் தொடர்ந்து பூ மழை பொழிந்தனர்.*

துன்று கழல்: நெருங்கிய கழல்கள் (வினைத் தொகை). கழல் தானியாகு பெயராய் காலைக் குறித்தது. ‘முடிவேந்தர்’ என்றமையால் தயரதன் திருவடிகளில் முடிபட வணங்கினர் என்பதைக் குறித்தது. சுமந்திரன்: தயரதனுடைய அமைச்சர்கள் எண்மரில் ஒருவன் தேரோட்டுபவனும் ஆவான். வன்றிறல்: மிக்க வன்மை (ஒரு பொருட் பன்மொழி). இராமனது அவதாரத்தை எதிர்பார்த்திருக்கும் தேவர்கள். அதனை நிறைவேற்றுவதற்குரிய வேள்வியைச் செய்ய. கலைக்கோட்டு முனிவரை அழைத்து வருதல் அவசியம் ஆதலால் ‘எமது வினை முடிந்தது’ என மகிழ்ந்தனர். தயரதன் தேரேறி. முனிவரை அழைத்து வரப் புறப்பட்டான். தேவர்கள் வாழ்த்தி மலர்மாரி பொழிந்து மகிழ்ந்தனர் என்றார்.

236. காகளமும் பல் இயமும் கனை கடலின்
மேல் முழங்க. கானம் பாட.
மாகதர்கள். அரு மறை நுல் வேதியர்கள்.
வாழ்த்து எடுப்ப. மதுரச் செவ் வாய்த்
தோகையர் பல்லாண்டு இசைப்ப. கடல் - தானை
புடை சூழ. சுடரோன் என்ன
ஏகி. அரு நெறி நீங்கி. உரோமபதன்
திருநாட்டை எதிர்ந்தான் அன்றே.

காகளமும் பல் இயமும் கனை கடலின் மேல் முழங்க - எக்காளமும். வேறுபல வாத்தியங்களும் ஒலிக்கின்ற கடலை விடப் பேரொலி செய்து முழங்கவும்; **மாகதர்கள் கானம் பாட** - பாடகர்கள் இன்னிசை பாடவும்; **அருமறை நுல் வேதியர்கள் வாழ்த்து எடுப்ப** - அரிய மறைவல்ல அந்தணர்கள் வேத மந்திரங்களைக் கூறி வாழ்த்திசைக்கவும்; **மதுரச் செவ்வாய்த் தோகையர் பல்லாண்டு இசைப்ப** - இன்மொழி கூறும் வாயினரான மயில் போன்ற மங்கையர் பல்லாண்டு பாடவும்; **கடல் தானைபுடை சூழ** - கடல் போன்ற படைகள் தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும்; **சுடரோன் என்ன ஏகி** - சூரியனைப் போல விரைந்து சென்று; **அரு நெறி நீங்கி** - அரியநெறிகளையெல்லாம் கடந்து சென்று; **உரோமபதன் திருநாட்டை எதிர்ந்தான்** - உரோமபத மன்னனது அழகிய நாட்டை அடைந்தான்.

அன்றே: அசை. காகளம்: எக்காளம் என்னும் ஒருவகைக் கொம்பு. கனை கடல்: வினைத்தொகை. கானம்: இன்னிசை. மாகதர்: பாடகர்கள். அரசனுக்கு மெய்க்கீர்த்தி பாடுதல மாகதர் தொழில். மதுரம்: இனிமை குணவாகு பெயராய்க் குரலைக் குறித்து நின்றது. தோகை: மயில் தோகையர்: பெண்கள் உவமையாகு பெயர். பல்லாண்டு: பல ஆண்டுகள் வாழ்க எனக் குறிக்கும் வாழ்த்துப்பாடல். கடல்தானை: உவமைத் தொகை. உரோமபதன் ஆண்ட நாடு ‘அங்க நாடு’ எனப்படும்’. எதிர்தல்: அடைதல்.

பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்க - மாகதர் பாட. வேதியர் வாழ்த்த. தோகையர் பல்லாண்டிசைப்ப - தானை புடை சூழ - நெறி நீங்கி - திருநாட்டை அடைந்தான்.

237. கொழுந்து ஓடிப் படர் கீர்த்திக் கோவேந்தன்
அடைந்தமை சென்று ஒற்றர் கூற.

கழுந்து ஓடும் வரி சிலைக் கைக் கடல் - தானை
புடை சூழ. கழற் கால் வேந்தன்.
செழுந் தோடும் பல் கலனும் வெயில் வீச.
மாகதர்கள் திரண்டு வாழ்த்த.
எழுந்து ஓடும் உவகையுடன் ஓசனை சென்றனன்
அரசை எதிர்கோள் எண்ணி.

கொழுந்து ஓடி படர் கீர்த்திக்கோ வேந்தன் - *கொழுந்து விட்டு ஓடிப் படர்கின்ற கீர்த்தியை உடைய மன்னர் மன்னான தயரதன்;* **அடைந்தமை சென்று ஒற்றர் கூற** - *தம் நகரை அடைந்த செய்தியை ஒற்றர்கள் உரோமபத மன்னனிடம் சென்று கூற;* **கழற் கால் வேந்தன்** *-வீரக் கழலணிந்த கால்களை உடைய அவ்வரசன்;* **கழுந்து ஓடும் வரி சிலைக்கை கடல் தானைபுடை சூழ** - *தேய்ந்து மழுங்கித் திரண்ட வரியமைந்த வில்லைக் கையிலுடைய கடல் போன்ற வீரர்கள் கொண்ட படை புடை சூழ;* **செழுமம் தோடும் பல்கலனும் வில் வீச** *-செழுமை மிக்க காதணிகளும் பிற அணிகலன்களும் ஒளிரவும்;* **மாகதர்கள் திரண்டு வாழ்த்த** - *மாகதர்கள் திரண்டு வாழ்த்தவும்;* **எழுந்து ஓடும் உவகையுடன்** - *மேலெழுந்து பொங்கும் மகிழ்வொடு;* **அரசை எதிர்கோள் எண்ணி** *-தயரத மன்னனை எதிர்கொண்டு அழைத்து வர நினைத்து;* **ஓசனை சென்றனன்** - *தனது நகரிலிருந்து ஒரு யோசனை துரம் சென்றான்;* **கொழுந்து** *-தளிர்;* **கீர்த்தி** - *புகழ் ''கொழுந் தோடிப் படரும்'' கொடிபோல் எங்கும் புகழ் பரப்பி வாழ்பவன் தயரதன்'' என்கிறார்.*

கோவேந்தன்: அரசர்களுக்கு அரசன். ஒற்றர்: உளவாளிகள். கழுந்து: தேய்ந்து திரண்ட வடிவம். அடிக்கடி கையாள்வதால் தேய்ந்து மழுங்கித் திரண்டிருக்கும் 'வரிவில்' என்றார். வரிவில்: கட்டமைந்த வில் உவமைத் தொகை. தோடு: காதணி. உவகை: உவத்தல் தொழிற்பெயர். எதிர்கோள்: எதிர்கொள்ளுதல். கோள்: முதல்நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

வேந்தன். கோவேந்தனை எதிர்கோள் எண்ணி. எழுந்தோடும் உவகையுடன் சென்றான் என்று முடிக்க.

238. ***எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வய வேந்தன்-***
தனைக் கண்ணுற்று. எழிலி நாண
அதிர்கின்ற பொலந் தேர்நின்று அரசர்பிரான்
இழிந்துழி. சென்று அடியில் வீழ.
முதிர்கின்ற பெருங்காதல் தழைத்து ஓங்க.
எடுத்து இறுக முயங்கலோடும்.
கதிர் கொண்ட சுடர் வேலான்தனை நோக்கி.
இவை உரைத்தான் - களிப்பின் மிக்கான்;

acharya.org

எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வய வேந்தன் தனை -தன்னை எதிர் கொண்டு அழைத்துச் செல்ல வருகின்ற வெற்றி பொருந்திய உரோமபத மன்னவனை; ***கண்ணுற்று எழிலிநாண அதிர்கின்ற பொலம் தேர் நின்று இழிந்துழி*** - பார்த்து. மேகமும் நாணும்படியாக முழங்குகின்ற தனது பொன்தேரிலிருந்து தயரதன் கீழே இறங்கும் போது; ***சென்று அடியின் வீழ*** - உரோமபத மன்னன் சென்று தயரதன் பாதத்தில் வீழ்ந்து வணங்க; ***முதிர்கின்ற பெருங்காதல் தழைத்து ஓங்க*** - மேன்மேலும் முதிர்கின்ற பேரன்பு பெருகி. ஓங்க; ***எடுத்து. இறுக முயங்கலோடும்*** - உரோமபத மன்னனைத் (தன் கைகளால்) வாரி எடுத்துத் தழுவியவுடன்; ***கதிர்கொண்ட சுடர் வேலான் தனை நோக்கி*** - கதிர்விட்டு ஒளிரும் வேலையுடைய தயரதனைப் பார்த்து; ***களிப்பின் மிக்கான் இவை உரைத்தான்*** - மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்ட உரோமபதன் பின்வருமாறு கூறலானான்.

எதிர்கொள்வான்: வானீற்று வினையெச்சம். 'எதிர் கொள்ள' என்ற பொருளில் வந்தது. வயம்: வெற்றி. கண்ணுற்று: மிகுந்த ஆதரவுடன் பார்த்து. எழிலி: மேகம். கதிர்: ஒளிக்கற்றை (கிரணம்) பொலம்: பொன் (அழகு என்பதும் பொருளாம்) உழி: போது எதிர்கொள்வான் வருகின்ற வேந்தனைக் கண்ணுற்று. அரசர்பிரான் தேர்நின்று இழிந்துழி. அடியில் வீழ. எடுத்து முயங்க. சுடர்வேலான் தனை நோக்கி - இவை உரைத்தான் என்பது பொருள் முடிவு. இவை: பின்வரும் புகழுரைக் அடுத்த பாடலில் காணலாம். வேல்: வெல்லு தலையுடையது (ஒரு கைப்படையாம்). ஆதலால் முதன்நிலை திரிந்த தொழிற் பெயராகும்.

239. 'யான் செய்த மா தவமோ! இவ் உலகம்
செய் தவமோ! யாதோ! இங்ஙன்.
வான் செய்த சுடர் வேலோய்! அடைந்தது?' என.
மனம் மகிழா. மணித் தேர் ஏற்றி.
தேன் செய்த தார் மௌலித் தேர் வேந்தைச்
செழு நகரில் கொணர்ந்தான் - தெவ்வர்
ஊன் செய்த சுடர் வடி வேல் உரோமபதன்
என உரைக்கும் உரவுத் தோளான்.

வான் செய்த சுடர் வேலோய் - வானுலகத்தை நிலைபெறச் செய்த ஒளி மிகுந்த வேலை உடைய அரசே!; ***இங்ஙன் அடைந்தது*** - இங்குத் தாங்கள் எழுந்தருளக் காரணம்; ***யான் செய்த மாதவமோ*** - நான் செய்த பெருந்தவமோ!; ***இவ்வுலகம் செய்தவமோ*** - இந்த நாடு செய்த நல்ல தவமோ!; ***யாதோ*** - மற்றும் வேறு ஏதேனும் நற்செயல்களோ! (எனக் கூறி); ***மனம் மகிழா மணித் தேர் ஏற்றி*** -மனம் மகிழ்ந்து தயரதனைத் தேரில் ஏற்றி; ***தெவ்வர் ஊன் செய்த சுடர் வடிவேல்*** - பகைவருடலை உயிரற்ற ஊனுடலாக்கிய ஒளிமிக்க. கூரிய வேலை உடைய; ***உரோமபதன் எனவுரைக்கும் உரவுத் தோளான்*** - உரோமபதன் எனக் கூறப்படும் வலிய தோள்களை உடைய அவ்வரசன்; ***தேன் செய்த தார் மௌலி*** - தேன்பிலிற்றும் பூமாலையணிந்த மணிமுடி சூடியிருப்பவனாகிய; ***தேர் வேந்தை*** - தேர்ப்படையை உடைய தயரத வேந்தனை; ***செழு நகரில் கொணர்ந்தான்*** - செழிப்புடைய தனது நகருக்கு அழைத்து வந்தான்.

வான் செய்த: வானுலகை நிலைபெறச் செய்து சம்பரனைக் கொன்று இந்திரனுக்கு வானுலகை மீட்டுத் தந்த தயரதன் செயலைக் குறிப்பிடும். இது கருத்துடை அடைமொழியாம். செய் தவம்: வினைத் தொகை நான் செய்த தவத்தினாலோ அல்லது நாடு செய்த தவத்தினாலோ. அல்லது வேறு ஏதேனுமோ? நீங்கள் இங்கு எய்தக் காரணம் அறியேன் என வியந்துரைத்தான். தார்: மாலை. "தெவ்வர் ஊன் செய்த சுடர் வேல்" பகைவர் உடலைப் புண் செய்த வேல் என்றும் உயிரற்ற உடலாகச் செய்த வேல் என்றும் பொருள் கூறலாம். 'என உரைக்கும்' என்பதற்கு. என்று உலக மக்களால் புகழ்ந்து பேசப்படும். எனவும் பொருள் கூறுதல் பொருந்தும். மௌலி. மகுடம். செழுநகர்: பண்புத் தொகை. மாதவமோ. செய்தவமோ. ஏதோ 'ஓ' வினாப் பொருள் உணர்த்தி நின்றது.

***240.** **ஆடகப் பொன் சுடர் இமைக்கும் அணி மாடத்**
திடை. ஓர் மண்டபத்தை அண்மி.
பாடகச் செம் பதும மலர்ப் பாவையர் பல்-
லாண்டு இசைப்ப. பைம் பொன் பீடத்து.
ஏடு துற்ற வடிவேலோன்தனை இருத்தி.
கடன்முறைகள் யாவும் நேர்ந்து.
தோடு துற்ற மலர்த் தாரான் விருந்து அளிப்ப.
இனிது உவந்தான். சுரர் நாடு ஈந்தான்.*

***ஆடகப் பொன் சுடர் இமைக்கும் அணிமாடத்து இடை** - பொன்னொளி விளங்கும் அழகிய மாளிகை ஒன்றிலே அமைந்த; **ஒரு மண்டபத்தை அண்மி** - ஒரு மண்டபத்தை அடைந்து; **பாடகச் செம்பதும மலர்ப் பவையர் பல்லாண்டு இசைப்ப** - பாடகம் அணிந்த அழகிய பாதங்களை உடைய மகளிர் பலர் பல்லாண்டு பாட; **ஏடுதுற்ற வடிவேலோன் தனை பைம்பொன் பீடத்து இருத்தி** - மலர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கூரிய வேலை உடைய தயரதனைப் பசிய பொன்மயமான ஆசனத்திலே இருக்கச் செய்து; **கடன் முறைகள் யாவும் நேர்ந்து** - பேரரசனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் யாவும் செய்து; **தோடு துற்ற மலர்த்தாரான் விருந்து அளிப்ப** - இதழ் நெருங்கிய மாலையணிந்த மன்னனாகிய உரோமபதன் விருந்து கொடுக்க; **சுரர்நாடு ஈந்தான் இனிது உவந்தான்** - அமரர் நாட்டை மீட்டுக் கொடுத்தவனான தயரத மன்னன் இனிதே மகிழ்ந்தான்.*

ஆடகம்: ஒரு வகைப் பொன். ஆடகப்பொன்: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. இமைத்தல்: ஒளிர்தல். அண்மி: சேர்ந்து. பாடகம்: காலில் அணியும் அணிகலன் பதுமமலர்: உவமையாகு பெயர். 'செம்பதும மலர்ப்பாயைர்' செந்தாமரையில் அமர்ந்திருக்கும் திருமகளை ஒத்த மகளிர் என்பதும் தகும். பாவை: பதுமை. உவமை யாகு பெயராய் மகளிரை உணர்த்தி நின்றது. ஏடு: இதழ். சினையாகு பெயராய் இங்கு மலர் மாலையை உணர்த்தியது. உகந்தான்: விரும்பினான். நாடு: நாடி வரத்தகுந்தது என்பதால் இப்பெயர் பெற்றதென்பர். பீடம்: ஆசனம். துற்ற: நெருங்கிய.

அணிமாடத் திடை - மண்டபத்தை அண்மி - பொன் பீடத்து இருத்தி - கடன் யாவும் நேர்ந்து - விருந்தளிப்ப - இனிது உவந்தான் என முடிக்க.

தயரதச் சக்கரவர்த்தியை உரோமபத மன்னன் அரியணையில் இருக்கச் செய்து. பேரரசனுக்குச் செய்யவேண்டிய மரியாதைகள் யாவும் செய்து விருந்தளித்தான். தயரதன் அதற்குப் பெரிதும் உவந்தான்.

241. **செவ்வி நறுஞ் சாந்து அளித்து. தேர் வேந்தன்-**
தனை நோக்கி. 'இவண் நீ சேர்ந்த
கவ்வை உரைத்து அருள்தி' என. நிகழ்ந்த பரிசு
அரசர்பிரான் கழறலோடும்.
'அவ்வியம் நீத்து உயர்ந்த மனத்து அருந்தவனைக்
கொணர்ந்து ஆங்கண் விடுப்பென்; ஆன்ற
செவ்வு முடியோய்!' எனலும். தேர் ஏறிச்
சேனையொடும் அயோத்தி சேர்ந்தான்.

செவ்வி நறும் சாந்தளித்து *- (விருந்து முடிந்தவுடன்) மணம் மிகுந்த சந்தனம் அளித்த உரோமபதன்;* ***தேர் வேந்தன் தனைநோக்கி*** *- தயரத மன்னனைப் பார்த்து;* ***நீ இவண் சேர்ந்த கவ்வை உரைத்தருள்தி என*** *- தாங்கள் இங்கு வந்த காரியத்தைச் சொல்லியருள வேண்டுமென்றுரைக்க;* ***அரசர் பிரான் நிகழ்ந்த பரிசு கழறலோடும்*** *- அதற்கு. அரசர்க்கு அரசனாகிய தயரதன் நிகழ்ந்த செய்தியைச் சொல்ல லோடும்;* ***அவ்வியம் நீத்து உயர்ந்த மனத்து அருந்தவனை*** *- பொறாமை முதலிய தீய குணங்களை நீக்கிய மனத்தை உடையவரான கலைக்கோட்டு முனிவரை;* ***கொணர்ந்து ஆங்கண் விடுப்பென்*** *-அயோத்திக்கு அழைத்து வந்து உன்னிடம் சேர்த்து விடுவேன்;* ***ஆன்ற செவ்வி முடியோய் எனலும்*** *-உயர்ந்த அழகிய மணிமுடி தரித்த வேந்தே! என உரோமபதன் கூறியதும்;* ***தேர் ஏறி. சேனையொடும் அயோத்தி சேர்ந்தான்*** *-உடனே தயரதன் தேரேறி. சேனையோடு அயோத்தி சென்று சேர்ந்தான்.*

செவ்வி: அழகு. இங்குப் பக்குவம் என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது. நறுமை: மணம். சாந்து: சந்தனம் முதலிய மணப்பொருட் கலவை. கவ்வை: காரியம் பரிசு: தன்மை. அவ்வியம்: அழுக்காறு. அங்கண்: அங்கே முதல் நீண்டு 'ஆங்கண்' என நின்றது. நறுஞ் சாந்து: பண்புத்தொகை. விருந்துண்டு மகிழ்ந்ததும் சந்தனம். வெற்றிலை. பாக்கு ஆகியவை தந்து உபசரித்தல் மரபு. நிகழ்ந்த பரிசாவது. மக்கட்பேறளிக்கும் வேள்வி செய்ய வசிட்டன் கூறியது முதல் முனிவரை அழைத்துப் போக வந்ததுவரை நிகழ்ந்த செய்தியைத் தயரதன் உரோமபத மன்னனுக்குக் கூறினன் என்பதே.

சாந்தளித்து - நோக்கி - அருள்தி என. நிகழ்ந்த பரிசு கூழறலோடும். அருந்தவனை - விடுப்பன் என்றும் தேரேறி அயோத்தி சேர்ந்தான் என்றும் முடிக்க

உரைத்தருள்க: உரைக்க என்பதாம். 'அருள்' மரியாதை குறித்து வந்த பகுதிப் பொருள் விகுதி. கொணர்ந்து விடுப்பென் எனப்பொருள் முடிவுபெறும். 'கொணர்ந்து வினையெச்சம்.

242. **மன்னர்பிரான் அகன்றதன் பின். வய வேந்தன்.**
அரு மறை நுல் வடிவம் கொண்டது
அன்ன முனிவரன் உறையுள்தனை அணுகி.
அடி இணைத் தாமரைகள் அம் பொன்
மன்னு மணி முடி அணிந்து. வரன்முறை செய்-
திட. 'இவண் நீ வருதற்கு ஒத்தது
என்னை?' என. 'அடியேற்கு ஓர் வரம் அருளும்;
அடிகள்!' என. 'யாவது?' என்றான்.

மன்னர் பிரான் அகன்றதன் பின் - *அரசர்க்கரசனான தசரதன் புறப்பட்டு நீங்கிய பிறகு. வயவேந்தன் - வெற்றி பொருந்திய வேந்தனான உரோமபதன்;* **அருமறை நுல் வடிவு கொண்டது அன்ன** - *அரிய மறைகளே வடிவெடுத்து வந்தது போன்றுள்ள;* **முனிவரன் உறையுள் தனை அணுகி** - *முனிவனான கலைக் கோட்டு முனியின் இருப்பிடத்தை அடைந்து;* **அடி இணைத் தாமரைகள் அம்பொன் மன்னும்முடி அணிந்து** - *அம்முனிவனது தாமரை போன்ற இரு பாதங்களையும் அழகிய தனது பொன்முடிக்கு அணியாகுமாறு வணங்கி. ;* **வரன் முறை செய்திட** - *வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்து நிற்க;* **'நீ இவண் வருதற்கு ஒத்தது என்னை' என** *-(முனிவர் அரசனைப்பார்த்து) நீ இங்கு வந்த காரியம் என்ன என்று கேட்க;* **அடிகள் அடியேற்கு ஓர் வரம் அருளும் என யாவது என்றான்** *-(அதற்கு மன்னன்) அடிகளே! அடியேனுக்கு ஒரு வரம் தரவேண்டும் என்று சொல்ல அது என்ன என்றான்.*

மன்னர் பிரான்: அரசர் தலைவன் இங்குத் தசரதன். வயம்: வெற்றி. மறை நுல் மறையாகிய நூல் இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. அடித்தாமரை: உருவகம். வரன்முறை: முறைப்படி செய்யும் கடமை 'அடிகள்' வணக்கத்துக் குரியவர்களை அழைக்கும் மரியாதைச் சொல். முனிவர்களையும். துறவிகளையும் குறிக்கும். ''சுவாமி'' என்பதை ஒத்தது. 'அரிய மறைகளும். நுல்களுமே தவ வடிவம் தாங்கி வந்ததோ என்னும்படியான தவமுனிவன்' எனக் கலைக்கோட்டு முனியைக் கம்பர் சிறப்பித்துக் கூறுவது அம்முனிவனது சிறப்பை உணர்த்தும். தயரதன் அகன்றதன்பின் - வேந்தன் - முனிவரன் உறையுள் அணுகி. அடியிணை முடியணிந்து - வரன்முறை செய்திட - என்னை என வரமருளும் என - யாவதென்றான் என்பது பொருள் முடிவு. உரோமபதன் முனிவரது பாதங்களை வணங்கினான் என்பதை ''அடியிணைத் தாமரைகள் அம் பொன்மணி முடி அணிந்து'' எனக் கூறிய நயம் அறிந்து மகிழ்தற்குரியது.

243. ***‘புறவு ஒன்றின் பொருட்டாகத் துலை புக்க***
பெருந்தகைதன் புகழில் பூத்த
அறன் ஒன்றும் திரு மனத்தான். அமரர்களுக்கு
இடர் இழைக்கும் அவுணர் ஆயோர்
திறல் உண்ட வடி வேலான். ‘’தசரதன்’’ என்று.
உயர் கீர்த்திச் செங்கோல் வேந்தன்.
விறல்கொண்ட மணி மாட அயோத்திநகர்
அடைந்து. இவண் நீ மீள்தல்!’ என்றான்.

புறவு ஒன்றின் பொருட்டு ஆக. துலைபுக்க - ஒரு புறாவைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னையே தரத்துணிந்து தராசுத்தட்டிலேறிய; **பெருந்தகை தன் புகழில் பூத்த** - பெருந்தகையான சிபிக் சக்கரவர்த்தியினது புகழ் பொருந்திய பெருங்குடியில் தோன்றிய; **அறன் ஒன்று திருமனத்தான்** - அறப்பண்பு பொருந்திய நல்ல மனத்தினனும்; **அமரர்களுக்கு இடர் இழைக்கும் அவுணர் ஆயோர் திறம் உண்ட வடிவேலான்** - தேவர்களுக்குத் துன்பம் தந்த அசுரரின் வலிமையை அழித்த வேலை உடையவனும்; **தயரதன் என்று உயர்கீர்த்தி செங்கோல் வேந்தன்** - தயரதன் என்னும் பெயர்கொண்ட புகழ்மிக்க செங்கோலுடையவனுமான வேந்தனது; **விறல் கொண்ட மணிமாட அயோத்தி நகர் அடைந்து** - வலிமையை அணியாகக் கொண்ட மணிகளால் இழைத்த மாளிகைகளையுடைய அயோத்தி நகரத்தை அடைந்து; **இவண் மீள்தல் என்றான்** - பின் இங்கு மீண்டு திரும்புதலே (நான் வேண்டும் வரமாகும்) என்று உரோமபதன் சொன்னான்.

புறவு: புறா. புறாவுக்காகத் தராசில் ஏறிய சிபி மன்னன் வரலாறு பிரசித்தம். துலை: துலாக்கோல் (தராசு). புக்க: புகுந்த புகு என்ற பகுதி இரட்டித்து; காலம் காட்டியது (பெயரெச்சம்). பெருந்தகை: பண்புத்தொகை; புகழ் இல்: இல் குடி அல்லது குலம். பூத்தல்: உண்டாதல் அல்லது பரந்திருத்தல் என்றும் கூறலாம். இழைத்தல்: அடிக்கடி செய்தல்; உண்ட; அழித்த. இதில் அழிக்கும் தொழில் வேலின் மேலேற்றப்பட்டது. செங்கோல்: செம்+கோல்: நாட்டை நன்னெறி நிற்கச் செய்வது. விறல்: வலிமை. மீள்தல்: தொழிற்பெயர்.

துலைபுக்க - பெருந்தகையின் புகழில் பூத்த - மனத்தன் வடிவேலான் - வேந்தன் - நகர் அடைந்து மீள்தல் என்று பொருள் முடிவு காண்க.

முந்திய பாடலில் வரும் அருளும் என்று கேட்ட மன்னனை நோக்கி வரம் யாது என வினவிய முனிவனுக்கு அயோத்தி அடைந்து மீள்தலே அவ்வரம் என்றான். உரோமபதன்.

244. ***அவ்வரம் தந்தனம்; இனித்தேர் கொணர்தி’ என***
அருந் தவத்தோன் அறைதலோடும்.
வெவ்அரம் தின்று அயில்படைக்கும் சுடர்வேலோன்

அடி இறைஞ்சி. 'வேந்தர்வேந்தன்
கவ்வைஒழிந்து உயர்ந்தனன்' என்று. அதிர் குரல்தேர்
கொணர்ந்து. இதனில். கலை வலாள!
செவ்வி நுதல் திருவினொடும் போந்து ஏறுக!'
என. ஏறிச் சிறந்தான் மன்னோ.

அவ்வரம் தந்தனம் இனித் தேர் கொணர்தி என - நீ கேட்ட அந்த வரத்தைக் கொடுத்தோம். இனி. தேர் கொண்டு வருக என்று; **அருந்தவத்தோன் அறைதலோடும்** -அந்தத் தவ முனிவன் கூறிய உடனே; **வெவ் அரம் தின்று அயில் படைக்கும் சுடர் வேலான்** - வெவ்விய அரத்தால் அராவப்பட்டு. கூரிய ஒளியுடைய வேலை உடைய உரோம பதன்; **அடி இறைஞ்சி** - கலைக்கோட்டு முனிவனது பாதங்களைத் தொழுது; **வேந்தர் வேந்தன் கவ்வை ஒழிந்து உயர்ந்தனன் என்று** - மன்னர் மன்னனான தயரதன் துன்பம் நீங்கி உயர்வான் என்றெண்ணி; **அதிர் குரல் தேர் கொணர்ந்து** - அதிர்ந்து ஒலிக்கும் தேரை வரவழைத்து; **இதனில் கலைவலாள செவ்வி நுதல் திருவினோடும் போந்து ஏறுக என** - கலைகளில் வல்லோனே! இதோ இத்தேரில் அழகிய நெற்றியை உடைய திருமகளைப் போன்ற சாந்தையுடன் ஏறி அருள்க! என்று கூற; **ஏறிச் சிறந்தான்** - அவ்வாறே (அம்முனிவன்) ஏறி அமர்ந்தான்.

மன்+ஓ: அசைகள் தந்தனம்: தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. கொணர்தி: ஏவல் வினைமுற்று "அரம்" இரும்புக்கருவிகளை அராவிக் கூராக்கும் கருவி. அரம் தின்று அயில் படைக்கும் அரத்தால் தேயக்கத் தேய்க்க அரம் தேய்ந்து சிறிதாகும் என்பதனை உணர்த்தும். கவ்வை துன்பம். அதிர்குரல்: வினைத்தொகை. செவ்வி: அழகு. தேர் ஏறிச் சிறந்தான்: அரிய செயல் ஒன்றைச் செய்து முடிக்கப்புறப்படுதலால் சிறந்து விளங்கினான் என்பது குறிப்பு.

கவ்வை ஒழிந்து உயர்வான் என்னாது உயர்ந்தனன் என இறந்த காலத்தால் கூறியது உறுதி என்பது தோன்றவாகும்.

வரம் தந்தனம் - தேர் கொணர்தி என - முனிவன் கூற - சுடர் வேலான் அடி இறைஞ்சி - வேந்தர் வேந்தன் கவ்வை ஒழிந்து உயர்ந்தான் என - தேர் கொணர்ந்து - திருவினொடும் ஏறுக என. ஏறிச் சிறந்தான் என்பது பொருள் முடிபாகும். திரு: திருமகளைப் போன்ற தனது மகளான சாந்தையை. செவ்வி நுதல் அழகமைந்த நெற்றியை உடையவள். தனது வளர்ப்பு மகளான சாந்தையுடன் வேள்வியை நிறைவேற்ற அயோத்தி செல்லவேண்டும் என்பது கருத்து.

245. குனி சிலை வயவனும் கரங்கள் கூப்பிட.
துனி அறு முனிவரர் தொடர்ந்து சூழ்வர.
வனிதையும். அரு மறை வடிவு போன்று ஒளிர்
முனிவனும். பொறிமிசை நெறியை முன்னினார்.

குனி சிலை வயவனும் - வளைந்த வில்லையுடைய வெற்றி மிகுந்த வேந்தனான உரோபத மன்னனும்; **கரங்கள் கூப்பிட** - கைகளைக் குவித்து வணங்கி நிற்கவும்; **துனி அறு முனிவரர்** - குற்றம் நீங்கிய மனத்தினரான முனிவர்கள் பலரும் **தொடர்ந்து சூழ்வர** - தொடர்ந்து பின்பற்றிவரவும்; **வனிதையும் அருமறை வடிவு போன்று ஒளிர் முனிவனும்** - தனது வாழ்க்கைத் துணைவியான சாந்தையுடன். அரிய வேதங்களே உருவெடுத்து வந்தது போன்ற அந்த முனிவனும்; **பொறிமிசை -** இயந்திரத் தேர் மீது அமர்ந்து; **நெறியை முன்னினார்** - அயோத்தியின் வழியே செல்ல எண்ணினார்.

குனி சிலை - வளைந்த வில். குனிதல்: வளைதல் குனி சிலை வினைத் தொகை. வயவன்: வெற்றியுடையவன். வயவனும் "உம் எதிரது தழீஇயது. கூப்பிட - குவிக்க (கூப்பு+இடு+அ) 'இடு' என்பது துணை விகுதி. கூப்பு: வினை. துனி: உலக இயற்கையால் நேரும் துன்பமாம். அதனை வென்றவர்களாதலால் "துனி அறு" முனிவராயினர். பொறி: இயந்திரம் ("இயந்திர எகின மூர்ந்து") என்பது வில்லிபாரம். நினைந்த நெறியில் செல்ல வல்லது என்பதால் "தேர் ஏறி நெறியை முன்னினார்" என்று கூறப்பட்டது.

கரங்கள் கூப்பிட. சூழ்வர வனிதையும் முனியும் பொறிமிசை - நெறியை முன்னினார் என இயைக்கவும்.

246. அந்தர துந்துபி முழக்கி. ஆய் மலர்
சிந்தினர். களித்தனர் - அறமும் தேவரும்-
'வெந்து எழு கொடு வினை வீட்டும் மெய்ம்முதல்
வந்து எழ அருள் தருவான்' என்று எண்ணியே.

அறமும் தேவரும் - அறக்கடவுளும் தேவர்களும்; **வெந்து எழு கொடு வினை வீட்டும்** - வெந்து எழுந்து நம்மை வருத்தும் கொடிய துன்பங்களை அழிக்கும்; **மெய்ம் முதல் வந்து எழ** - மெய். முதற் பொருளாகிய பரமன் இங்கு வந்து தோன்ற; **அருள் தருவான் என்று எண்ணி** - இம் முனிவன் அருள் புரிவான் என நினைத்து; **அந்தர துந்துபி முழக்கி** - தேவ வாத்தியங்களை முழக்கிக் கொண்டு; **ஆய்மலர் சிந்தினர்** - ஆய்ந்தெடுத்த நறுமண மலர்களைத் தூவினராக; **களித்தனர்** - மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டனர்.

அந்தரம்: விண்ணுலகம். துந்துபி: தேவ வாத்தியம். முழக்கி: வினையெச்சம். ஆய்மலர்: வினைத் தொகை. சிந்துதல்: சொரிதல். களித்தல். களி கொண்டாடுதல். அறம்: அறக்கடவுளைக் குறித்து நின்றது. வெந்தெழுதல்: வெப்பம் கொண்டு ஓங்குதல். கொடுவினை: பண்புத் தொகை. கொடுவினைகளை அழிக்கும் மெய்ம் முதல் என்பது. பொருள். மெய்: உண்மை. முதல்: காரணம். உலகுக்கு முதற் காரணமான மெய்ப் பொருளாகிய பரமனைக் குறித்தது. இங்கு ராமபிரானாக அவதரிக்க இருக்கும் திருமாலை 'மெய்ம்முதல்' என்றார்.

வந்தெழ: வந்து அவதரிக்க. அறமும் தேவரும் மெய்ம்முதல் வந்தெழ - அருள் தருவான் என்றெண்ணி - முழக்கி - சிந்தி - களித்தனர் என்பது கருத்து முனிவன் தேரேறி வருதல் கண்டு அறமும் தேவரும் மகிழ்ந்தனர் என்பதாம்.

247. தூதுவர் அவ் வழி அயோத்தி துன்னினார்;
மாதிரம் பொருத தோள் மன்னர்மன்னன்முன்
ஓதினர். முனி வரவு; ஓத. வேந்தனும்.
காதல் என்ற அளவு அறு கடலுள் ஆழ்ந்தனன்.

அவ்வழி தூதுவர் - (பிறர் வருகையைத் தெரிந்து சொல்ல) அந்த வழியில் (நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த) தூதுவர்கள் - **அயோத்தி துன்னினார்** - அயோத்தி நகரை அடைந்தனராகி; **மாதிரம் பொருத தோள் மன்னர் மன்னன் முன்** - எல்லாத்திசைகளிலுமுள்ள வேந்தர்களை வென்ற தோள்களையுடைய வேந்தர்கள் வேந்தனான தயரதனுக்கு முன் நின்று; **முனிவரவு ஓதினர்** - கலைக்கோட்டு முனிவனது வருகையைத் தெரிவித்தனர்; **ஓத. வேந்தனும் காதல் என்ற அளவறு கடலுள் ஆழ்ந்தனன்** - அவ்வாறு கூற. தயரத வேந்தனும் 'அன்பு' என்னும் அளக்க இயலாத கடலுக்குள் மூழ்கினவனானான்; **அவ்வழி** - அப்போது என்றும் கூறலாம்; **துன்னி** - நெருங்கி; **மாதிரம்** - திசை (இடவாகு பெயராகத் திக்கில் வாழ்பவரை உணர்த்தும்); **முன்** - திருமுன் என்பது பொருள்.

தூதுவர்: துன்னினர்: ஓதினர்; ஓத: கடலுள் ஆழ்ந்தனன் என்பது பொருள் முடிவு.

முனிவன் தான் எதிர் நோக்கியவாறு: வருவதனை அறிந்து அன்பு நிறைந்த மனத்தினனானான் என்பதை: காதல் என்ற அளவறு கடலுள் ஆழ்ந்தனன் என்று கூறியதன் நயம் மகிழ்தற்குரியது.

ஆறு கடலுள் ஆழ்ந்து. ஆம் தயரதன் என்ற பேராறு: 'காதல்' என்ற "அளப்பருங் கடலில் ஆழ்ந்தது" என்கிறார்.

248. எழுந்தனன் பொருக்கென. இரதம் ஏறினன்;
பொழிந்தன மலர் மழை. ஆசி பூத்தன;
மொழிந்தன பல் இயம்; முரசம் ஆர்த்தன;
விழுந்தன தீவினை. வேரினோடுமே.

பொருக்கென எழுந்தனன் இரதம் ஏறினான் - தயரதன் விரைவில் எழுந்து தேரில் ஏறிக் கொண்டான்; **மலர் மறை பொழிந்தன** - மலர்கள் மழை போலத் தூவப் பெற்றன; **ஆசி பூத்தன** - ஆசி மொழிகள் எழுந்தன; **பல் இயம் மொழிந்தன** - பல இன்னிசைக் கருவிகள் இசைத்தன: முரசம் ஆர்த்தன - முரசங்கள் முழங்கின; **தீவினை வேரினோடுமே விழுந்தன** -தீவினைகள் வேரொடு அற்று வீழ்ந்தனவாயின.

மன்னன். முனிவனின் வருகையை எதிர்நோக்கியிருந்தவன் ஆதலால் வரவேற்க விரைந்தெழுந்தான். தேரேறிச் சென்று முனிவனை வரவேற்க முந்தினான் என்பது தோன்ற ''பொருக்கென'' என்றார். மலர்மாரி பொழிந்தன. ''ஆசி பூத்தன'' என்றார் ''பூத்தல்'' உண்டாதலும். பரந்து செல்லுதலுமாம். ''மொழிந்தன'' என்றதால் பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்க. அரசனது புகழை மொழிந்தனர் என்பதும் பொருளாம். மொழிந்தன. பூத்தன. ஆர்த்தன என்று படர்க்கை வினை கொண்டு முடிந்தது. வியப்பையும் குறிக்கும் மலர்மழை பொழிதல் முதலிய மங்கலச் செயல்களால் தீவினை வீழ்ந்தது என்கிறார்.

249. ‘பிதிர்ந்தது எம் மனத் துயர்ப் பிறங்கல்’
என்று கொண்டு.
அதிர்ந்து எழு முரசுடை
அரசர் கோமகன்
முதிர்ந்த மா தவமுடை முனியை.
கண்களால்.
எதிர்ந்தனன். ஓசனை
இரண்டொடு ஒன்றினே. *

அதிர்ந்தெழு முரசுடை அரசர்கோ மகன் - ஒலித்து ஓங்கும் முரசத்தை உடைய மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன்; **எம் மனத்துயர்ப் பிறங்கல் பிதிர்ந்தது என்று கொண்டு** - எமது மனத் துயராகிய மலை தூளாயிற்று என மனத்தில் கொண்டு; **ஓசனை இரண்டொடு ஒன்றின்** - இரண்டுடன் ஒன்றாகிய மூன்று யோசனை (சென்று); **முதிர்ந்த மாதவம் உடை முனியை** - முதிர்ச்சியுற்ற பெருந்தவமுடைய முனிவனை; **கண்களால் எதிர்ந்தனன்** - தனது கண்களால் தரிசித்தான்.

தனக்கு மக்கட் பேறில்லை என்பதைப் பெருந்துயராக. மலையை ஒத்த துன்பமாகக் கருதியிருந்தான் என்பதால் ‘‘மனத்துயர்ப் பிறங்கல்’’ என்றான். அத்துயரம் அடியோடு தீர்ந்தது என்பதால் ‘பிறங்கல் பிதிர்ந்தது‘ என்றான். ‘எம்’ என்றதால் தேவியரையும் நாட்டு மக்களையும் உட்படுத்திக் கூறினான். என்பது கருத்து. பிறங்குதல்: வளர்தல். பிதிர்தல்: சிதறுண்டு போதல். ஓங்கி: வளர்ந்து நின்ற துன்பம் அடியோடு சிதறுண்டு போயிற்று என்பது குறிப்பு. ‘கண்களால் எதிர்ந்தனன்’ என்று கண்பெற்ற பயன்பெற்றான் என்பதைக் குறிப்பிடவே ஆம். துயர்ப் பிறங்கல்: உருவகம். எழுமுரசு: வினைத்தொகை

250. நல் தவம் அனைத்து.
ஓர் நவை இலா உருப்
பெற்று. இவண் அடைந்தெனப்
பிறங்குவான்தனை.
சுற்றிய சீரையும்.
உழையின் தோற்றமும்.
முற்று உறப் பொலிதரு
மூர்த்தியான்தனை.

நல் தவம் அனைத்தும் ஓர் - நல்ல தவங்கள் அத்தனையும் சேர்ந்து ஒரு; **நவை இலா உருப்பெற்று** - குற்றமற்ற வடிவத்தைத் தாங்கி; **இவண் அடைந்த என** - இங்கே அடைந்துள்ளது என்று கூறும்படி; **பிறங்கு வான் தனை** - விளங்குகின்ற தொரு பெருமையுடையவனை; **சுற்றிய சீரையும்** - இடுப்பைச் சுற்றி அணிந்துள்ள மரவுரியையும்; **உழையின் தோற்றமும்** - மானைப் போன்றதொரு தோற்றமும்; **முற்றுறப் பொலிதரு மூர்த்தியான் துணை** - முழுதும் பொருத்தமுற விளங்குகின்ற வடிவம் கொண்டவனை.

acharya.org

அடுத்த பாட்டுடன் பொருள் முடிவு பெறுவதாதலின் இது குளகம். பிறப்பு. உறுப்பு. தொழில். தோற்றம் இவைகளால் பெருமை மிக்க தவ முனிவன் என்பது இப்பாடல்கள் கூறும் சிறந்த பொருளாகும். நன்மை+தவம்: நற்றவம். பண்புத்தொகை. உழை: மான். பிறங்குதல்: பொலிதல். முற்றுறப் பொலிதரல்: அகமும். புறமும் ஒத்துப் பொலிதல். மூர்த்தம்: வடிவம் (உருவம்). எனவே வடிவத்தை உடையவன் என்பது பொருளாகும்.

இந்தப் பாடலும். அடுத்த பாடலும் கலைக்கோட்டு முனிவரின் அரிய தோற்றத்தை விவரிப்பதாகும்

251. அண்டர்கள் துயரமும். அரக்கர் ஆற்றலும்.
விண்டிடப் பொலிதரும் வினை வலாளனை.
குண்டிகை. குடையொடும். குலவு நூல் முறைத்
தண்டொடு. பொலிதரு தடக் கையான்தனை. *

அண்டர்கள் துயரமும் - தேவர்களது (இதுவரை நீக்கப்படாத) துயரமும்; **அரக்கர் ஆற்றலும்** - அரக்கர்களது (இதுவரை எவராலும் வெல்லப்படாத) வலிமையும்; **விண்டிடப் பொலிதரு வினைவலானனை** - விட்டு நீங்குவதற்குக் காரணமாக விளங்கும் செயல்திறம் வல்லவனை; **குண்டிகை குடையொடும் குலவு நூல் முறைத் தண்டொடும் பொலிதரு** - கமண்டலம் குடைகளுடன் பொருந்திய நூல் முறைப்படி அமைந்த யோகதண்டத்துடனும் விளங்கிய; **தடக்கையான் தனை** - தடக்கைகளையும் உடையவனை.

முன்பாட்டில் கூறிய சுற்றிய சீரைககுத்தக. குண்டிகை: குடை பொருந்திய கைகளையும். நூல் முறைத் தண்டொடும் பொலிதரு தடக்கையினையும் உடையவனாகத் திகழ்ந்தான் என்கிறார். ''அண்டர்கள் துயரமும். அரக்கர் ஆற்றலும் ஏக காலத்தில் விண்டிடப் பொலி தருவினை'' யாதெனின் ராமாவதாரத்துக்குக் காரணமாகவுள்ள வேள்வியை நிறைவேற்றுதலாகிய தொழில் என்க. குண்டிகை: கமண்டலம். குடை: உட்குடை வுள்ளதால் இப்பெயர் பெற்றது தண்டு: யோக தண்டத்தைக் குறிக்கும் (திரிதண்டம்) தடக்கை நீண்ட கை நூல்: சமய நூல்கள்.

பிறங்குவான்தனை. மூர்த்தியான் தனை. வினைவல்லாளனை. தடக்கையான் தனை: 'கண்களால் எதிர்ந்தனன்' என்பது கொண்டு பொருள் முடிவுபெற்றதாயிற்று

252. இழிந்து போய் இரதம். ஆண்டு.
இணை கொள் தாள் மலர்
விழுந்தனன். வேந்தர்தம் வேந்தன்;
மெய்ம்மையால்.
மொழிந்தனன் ஆசிகள் - முதிய
நான்மறைக்
கொழுந்து மேல் படர்தரக்
கொழுகொம்பு ஆயினான்.

வேந்தர்தம் வேந்தன் - மன்னர்களுக்கு மன்னனாகிய தயரதன்; **ஆண்டு இரதம் இழிந்து போய்** - (முனிவனைக் கண்ட) அந்த இடத்திலேயே தேரை விட்டுக் கீழே இறங்கிச் சென்று; **இணைகொள் தாள் மலர் விழுந்தனன்** - அம்முனிவனது தாமரை போன்ற இரண்டு பாதங்களிலும் வீழ்ந்து வணங்கினான்; **முதிய நான்மறைக் கொழுந்து மேல்படர்தர** - பழமையான வேதங்களாகிய கொழுந்துகள் வளர்ந்து படர; **கொழு காம்பு ஆயினான்** - (கொடி செழித்து வளர்ந்து தன் மீது படர) ஏற்றுக்கொள்ளும் கொழு கொம்பு போன்ற அம்முனிவன்); **மெய்ம்மையால் ஆசிகள் பொழிந்தனன்** - மெய்நெறிப்படியே மன்னனுக்கு ஆசி மொழிகள் கூறியருளினான்.

இழிதல்: இறங்குதல். ஆண்டு: முனிவனைக் கண்ட அவ்விடத்தில். இணைகொள்: இரட்டையான. தாள்மலர்: உருவகம். விழுந்தனன்: வணங்கினான். நான்மறை: கொடி. அவை கூறியுள்ள மந்திரங்கள்: கொழுந்து அக்கொடி படர்தற்குரிய கொம்பு: முனிவர். இரதம் இழிந்து: தாள் மலர் விழுந்தனன். நான்மறை படர்தரக் கொழு கொம்பாயினான் ஆசிகள் மொழிந்தனன் என்க. வேதங்கள் மிகப் பழமை வாய்ந்தவை யாதலின் முதிய நான்மறை என்றார். 'மெய்மையால்' என்பதற்கு 'நீர்மையால்' என்பதொரு பாடமுண்டு. நீர்மை: முறைமையாகும். முறைப்படி ஆசி கூறினான் என்பது அப்பாடத்துக்குப் பொருளாகும்.

253. **அயல் வரும் முனிவரும்**
ஆசி கூறிட.
புயல் பொழி தடக் கையால் தொழுது.
பொங்கு நீர்க்
கயல் பொரு விழியொடும்
கலை வலாளனை.
இயல்பொடு கொணர்ந்தனன்.
இரதம் ஏற்றியே.

அயல்வரு முனிவரும் ஆசி கூறிட - (அந்த முனிவனைத் தொடர்ந்து) அயலே வரும் பிற முனிவர்களும் ஆசி கூற; **புயல் பொழி தடக்கையால் தொழுது** - தயரதன் புயல் போலப் பொழியும் தனது கைகளால் முனிவர்களைத் தொழுது; **பொங்கு நீர் கயல்பொரு விழியொடு** - பொங்கும் நீரிலே வாழும் கயல்மீன் போன் கண்ணை உடைய அவர் மனைவியான சாந்தையோடும்; **கலைவலாளனை** - கலைகளில் தேர்ச்சி பெற்ற கலைக் கோட்டு முனிவனை; **இரதம் ஏற்றியே** - (தான் கொண்டு சென்ற) தேரில் ஏறச் செய்து; **இயல்பொடு கொணர்ந்தனன்** - உரிய மரியாதைகளுடன் நகருக்கு அழைத்து வந்தான்.

acharya.org

''புயல் பொழி தடக்கை'' வரையாது வழங்கும் மேகத்தைப் போல பயனை எதிர்பாராது வாரி வழங்கும் கைகளை உடையவன் தயரதன் என்பது கருதி. ''தருகை நீண்ட தயரதன்'' என்றார் முன்னும். நீர்க் கயல்பொரு விழி: அன்மொழித் தொகை. விழியை உடையவர் என்பது பொருளாகும். பார்வையால் குஞ்சுகளைக் காக்கும் மீன்போல. கருணை நோக்கத்தால் உலகத்து மாந்தரைக் காக்க வல்லவள் என்பது குறிப்பு. ஆணுக்குக் கலையறிவும். பெண்ணுக்குக் கருணையும் அணிகலன்கள் என்பது தோன்ற முனிவனை ''கலைவலாளன்'' என்றார். அவன் தேவியைக் கருணைக் கண்ணினள்'' என்றாரென்க.

ஆசி கூறிட - தொழுது - கலைவலாளனை - விழியொடு இரதமேற்றி - கொணர்ந்தனள் என்பது பொருள் முடிவாம்.

254. அடி குரல் முரசு அதிர் அயோத்தி மா நகர்
முடியுடை வேந்தன். அம் முனிவனோடும். ஓர்
கடிகையின் அடைந்தனன். - கமல வாள் முக
வடிவுடை மடந்தையர் வாழ்த்து எடுப்பவே.

கமலவாள் முகவடிவுடை மடந்தையர் -தாமரை மலர் போன்ற ஒளி பொருந்திய முகமும். அழகும். இளமையும் வாய்ந்த சுமங்கலிகளாகிய பெண்கள்; **வாழ்த்து எடுப்ப** - வரும் வழி யெல்லாம் வாழ்த்தொலி கூற; **முடி உடை வேந்தன்** - மணி முடி தரித்த மன்னனாகிய தயரதன்: அம்முனிவனோடும் - அந்தக் கலைக்கோட்டு மாமுனியோடும்; **ஓர் கடிகையில்** - ஒரு நாழிகைப் போதிலே; **அடிகுரல் முரசு அதிர்** - குணில் கொண்டு அடிப்பதால் ஒலிமிக்குடைய முரசங்கள் முழங்கும்; **அயோத்தி அடைந்தனன்** -அயோத்தி மாநகரை அடைந்தான்.

அடிகுரல்: அடிக்கப்படுகின்ற குரல்; வினைத்தொகை. கடிகை: நாழிகை என்பது பொருள். இதற்கு நல்ல நேரத்திலே என்றும் கூறலாம். முனிவரது நல்ல வருகையைக் காட்ட முரசு முழங்கப்பட்டதென்க. கமலவாண்முக வடிவுடை மடந்தையர் என்பதில் கமலம் கருணையையும் வடிவு: அழகையும். மடந்தை என்பதால் இளமையையும் உடையவர்கள் அப்பெண்கள் என அறியலாம். பெரியோர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறி வரவேற்பவர் சுமங்கலிகளே என்பதால் இவ்வாறு பொருள் கூறப்பட்டது. வாழ்த்து: பல்லாண்டிசை.

மடந்தையர் வாழ்த்தெடுப்ப - வேந்தன் - முனிவனோடும் - ஓர் கடிகையில் முரசு அதிர் அயோத்தி அடைந்தனன் என்க. எடுப்பவே - 'ஏ' அசை

255. கசட்டுறு வினைத் தொழில் கள்வராய் உழல்
அசட்டர்கள் ஐவரை அறுவர் ஆக்கிய
வசிட்டனும். அரு மறை வடிவு போன்று ஒளிர்
விசிட்டனும். வேத்தவை பொலிய மேவினார்.

கசட்டுறு வினைத்தொழில் - *குற்றங்கள் விளைவிக்கும் செயல்களை உடைய;* ***கள்வராய் உழல் அசட்டர்கள்*** - *கள்வர்களாகத் திரிகின்ற அறிவிலிகள் போன்ற;* ***ஐவரை அறுவர் ஆக்கிய வசிட்டனும்*** - *ஐம் புலன்களையும் அற்றுப் போவாராகச் செய்த வசிட்டனும்;* ***அருமறை வடிவு போன்று ஒளிர் விசிட்டனும்*** - *அரிய வேதங்களின் வடிவைப் போல விளங்கும் சிறந்த முனிவனான கலைக்கோட்டு முனிவனும்;* ***வேத்தவை பொலிய மேவினார்*** *-அந்த அரசவை பொலிவெய்துமாறு அடைந்தனர்.*

கசடு: குற்றம். வினைத்தொழில்: செயல். கள்வர்: களவு செய்வோன் வஞ்சகராவர். உழல் அசட்டர்: வினைத் தொகை. அசடர்: அறிவிலிகள் ‘ஐவரை அறுவர் ஆக்கிய’ ஐம்புலன்களையும் தத்தம் நெறியில் செல்லவிடாது தடுத்து நிறுத்திய என்பது பொருள். ஐந்து. ஆறு என்ற எண்ணுப் பெயர்களை அமைத்த நயம் கருதத்தக்கது. வசிட்டன் என்பதற்கு அண்மையில் இருப்பவன் என்பது பொருளாம். விசிட்டன்: சிறந்தவன். அரிய மறைகளெல்லாம் திரண்டு ஒரு வடிவம் கொண்டதெனத் திகழ்பவன் என்றது கலைக்கோட்டு முனிவனை. வேந்து+அவை: வேத்தவை. வேந்தவைக்கு இம்முனிவர்களால் பொலிவுண்டாயிற்று என்பது கருத்து.

ஐவரை அறுவராக்கிய வசிட்டனும் - மறை வடிவு போன்று ஒளிர் விசிட்டனும் - பொலிய மேவினார் என்பது பொருள் முடிவு.

256. மா மணி மண்டபம் மன்னி. மாசு அறு
தூ மணித் தவிசிடை. சுருதியே நிகர்
கோ முனிக்கு அரசனை இருத்தி. கொள் கடன்
ஏமுறத் திருத்தி. வேறு. இனைய செப்பினான்;

மாமணி மண்டபம் மன்னி - *உயர்ந்த மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அந்த மண்டபத்தை அடைந்து: மாசு அறு தூமணித் தவிசிடை - குற்றமற்ற மணிகளால் அமைந்த அரியணையில்;* ***சுருதியே நிகர் கோமுனிக்கு அரசனை இருத்தி*** - *வேதத்துக் கொப்பான கோமுனி யான கலைக் கோட்டு முனிவனை இருக்கச் செய்து;* ***கொள்கடன் ஏமுறத்திருத்தி*** - *அம்முனிவன் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கடமைகளை மனம் களிக்கும்படி திருத்தமாகச் செய்து;* ***வேறு இனைய செப்பினான்*** - *வேறு சிறந்தவையான - பின்வருவனவற்றைக் கூறலானான்.*

முதலடி முற்று மோனை. மண்டபம்: இங்கு வேத்தவை. மன்னி: விளங்கி; மாசு: அழுக்கு (குற்றம்); தூ: தூய்மை; தவிசு: ஆசனம் (இருக்கை); சுருதி: வேதம்; கொள்கடன்: வினைத்தொகை: கடன்:கடமை: ஏமம்: அழகு ஏம் எனக் குறுகி நின்றது. திருத்தல்: செய்தல்; செப்புதல்: கூறுதல் (திசைச் சொல் என்பர்). அரசர் தலைவன். முனிவர் தலைவனையே உபசரித்தான் என்பது கருத்து.

மண்டபம் மன்னி. கோமுனிக்கரசனை - தவிசிடை இருத்தி -கடன் திருத்தி - இனைய செப்பினான் என்று இயைக்க.

257. 'சான்றவர் சான்றவ! தருமம். மா தவம்.
போன்று ஒளிர் புனித! நின் அருளில் பூத்த என்
ஆன்ற தொல் குலம் இனி அரசின் வைகுமால்; யான் தவம்
உடைமையும். இழப்பு இன்றாம்அரோ.'

சான்றவர் சான்றவ - பெரியோர்களால் பெரியோனே!; ***தருமம் மாதவம் போன்று ஒளிர் புனித*** - தருமத்தையும். தவத்தையும் போல ஒளிர்கின்ற புனிதனே!; ***நின் புகழில் பூத்த*** - உங்கள் அருளினால் பரந்து விளங்கும்; ***என் ஆன்ற தொல்குலம்*** - பெருமைமிக்க எனது பழமை வாய்ந்த இந்தச் சூரிய குலம்; ***இனி அரசின் வைகும்*** - (தங்கள் வருகையால்) ஆட்சியில் நிலைபெற்று விளங்கும்; ***யான்தவம் உடைமையும் இழப்பின்றாம்*** - எனது தவம் பொருந்திய தன்மையும் இழத்தல் இல்லாததாயிற்று.

சான்றவர்: மேலோர் (சால்புடையவர் என்பது கருத்து). ஆல்: அசை. தருமம் போன்று பரந்த புகழுடைமையாலும். தவம் போன்று கலங்காது நிலைத்திருந்தலாலும் ''தருமம். மாதவம் போன்றொளிர் புனித'' என்றார். பூத்தல்: பெருகல். தவம் உடைமையும் இழப்பின்று - தவமுடையன் ஆகும் தன்மையிலும் இழப்பில்லை என்பதும் பொருளாகும்.

இன்று: குறிப்பு வினைமுற்று. இதுவரை மகப் பேறின்மையால் செய்தவம் இழந்தவனாக எண்ணியிருந்த மன்னன். முனிவரது வருகையால் மகப்பேறு வாய்க்கும் என்னும் உறுதியால் ''யான் தவம் உடைமை இழப்பின்று'' என்றானாகும். அரோ: அசை. சூரிய குலத்தின் பெருமையும். பழமையும்'' ஆன்ற தொல்குலம்'' என்பதால் புலனாகும்.

258. என்னலும். முனிவரன் இனிது நோக்குறா.
'மன்னவர்மன்ன! கேள்; வசிட்டன் என்னும் ஓர் நல் நெடுந் தவன்
துணை; நவை இல் செய்கையால் நின்னை இவ் உலகினில் நிருபர்
நேர்வரோ?'

என்னலும் முனிவரன் இனிது நோக்குறா - என்று தயரதன் கூறக் கேட்டதும் அம்முனிவர் மன்னனை இனிமையுறப் பார்த்து; ***மன்னவர் மன்ன! கேள்*** - மன்னர்களுக்கெல்லாம் மன்னனாக விளங்கும் பெருமையுடையவனே! கேட்பாயாக; **வசிட்டன் என்னுமோர் நல் நெடும் தவன் துணை** - வசிட்டன் எனப் புகழ் பெற்ற நல்ல. நீண்ட தவத்தினை உடைய இம் முனிவனது துணையும்; **நவையில் செய்கையால்** - குற்றமில்லாத நல்ல செய்கையும் உடைமையால்; **நின்னை இவ்வுலகில் நிருபர் நேர்வரோ** -உனக்கு இவ்வுலகத்துப் பிற மன்னர்கள் ஒப்பாவார் உண்டோ?

என்னல்: என்று சொல்லுதல். நோக்குறா: பார்த்து: செயா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். ''தவன்துணை நவையில் செய்கையால்'' எனக் கூட்டி முனிவனது துணையாகிய குற்றமற்ற செய்கையால் எனவும் கூறலாம். சூரிய குல வேந்தர்களுக்கு இந்த வசிட்டனது நீண்ட காலம் தொடர்ந்துள்ள துணையைக் குறிப்பதாகும். நவை: குற்றம். நேர்தல்: ஒப்பாதல். நேர்வரோ என்பதில் 'ஓ' எதிர்மறைப் பொருள்தந்து நின்றது. செய்கையால்: நடத்தையால். ஒருவனை அவனது துணைவரையும் செய்கையையும் கொண்டே உலகத்தவர் அளவிடுவர் நீ நல்ல துணையைப் பெற்றிருக்கிறாய் நற்குண நற்செய்கைகளையும் உடையவனாய் இருக்கிறாய். எனவே. உனக்கு நிகரான அரசர்கள் உண்டோ? என்கிறார் முனிவர்.

259. என்றன பற்பல இனிமை
கூறி. 'நல்
குன்று உறழ் வரி சிலைக்
குவவுத் தோளினாய்!
நன்றி கொள் அரி மகம்
நடத்த எண்ணியோ.
இன்று எனை அழைத்தது இங்கு?
இயம்புவாய்!' என்றான்.

என்றன பற்பல இனிமை கூறி - என்று பலபல இனிய மொழிகளை இயம்பி; **நல் குன்று உறழ் வரிசிலை குவவுத் தோளினாய்** - நல்ல மலையை ஒத்ததும். கட்டமைந்த வில்லைத் தாங்கி இருப்பதுமான திரண்ட தோள்களை உடையவனே!; **நன்றி கொள் அரிமகம் நடத்த எண்ணியோ** - நன்மை பயக்கும் அசுவமேத வேள்வியை நடத்துவதற்கு நினைத்தோ; **இன்று இங்கு என்னை அழைத்தது இயம்புவாய் என்றான்** - இன்று. இங்கு என்னை அழைத்த காரியத்தைச் சொல்லுவாய் என்று கலைக்கோட்டு முனிவன் கேட்டனன்.

இனிமை என்னும் பண்புப் பெயர் அப்பண்பை உடைய சொற்களை உணர்த்தி குணிப் பெயராக நின்றது. உறழ்: உவம உருபு. நன்றி: நன்மை. பண்புப்பெயர் அரிமகம்: அசுவமேத யாகம் என்னை என்பது 'எனை' எனத் தொகுக்கப்பட்டது. கலைக்கோட்டு முனிவன். தன்னை அழைத்த காரணத்தைத் தயரதனிடம் வினவினான் என்பது கருத்து.80

260. 'உலப்பு இல் பல் ஆண்டு எலாம்.
உறுகண் இன்றியே.
தலப் பொறை ஆற்றினென்;
தனையர் வந்திலர்;
அலப்பு நீர் உடுத்த பார்
அளிக்கும் மைந்தரை
நலப் புகழ் பெற. இனி

நல்க வேண்டுமால்.’

உலப்பு இல் பல் ஆண்டெலாம் - முடிவில்லாத பல ஆண்டுகளாக; **உறுகண் இன்றியே** - எந்த ஒரு துன்பமும் இல்லாதிருக்கும்படி; **தலப்பொறை ஆற்றினேன்** - இந்த நிலத்தின் சுமையைத் தாங்கினேன்; **தனையர் வந்திலர்** -எனக்குப் பிறகு இந்த நாட்டை ஆளப் புத்திரர்கள் பிறக்கவில்லை; **அலப்பு நீர் உடுத்த பார்** -ஒலிக்கும் கடலால் சூழப் பட்ட இந்த உலகத்தை; **அளிக்கும் மைந்தரை** - எனக்குப் பிறகு காப்பாற்றத்தக்க மைந்தர்களை; **நலப்புகழ் பெற** - நன்மையுடன் புகழையும் நான்பெறும் பொருட்டு; **இனி நல்க வேண்டும்** - இனிமேல் எனக்குக் கொடுத்தருள வேண்டும்.

முனிவனது வினாவுக்கு விடையாகத் தசரதன் கூறியதிது. ஆல்: அசை. உறுகண்: துன்பம் தலப்பொறை: நிலச்சுமை. ஆற்றுதல்: தாங்குதல். அலப்புநீர்: ஒலிக்கின்ற கடல். அலம்பு: எதுகை நோக்கி ‘அலப்பு’ வலித்து நின்றது. உடுத்து: சூழ்ந்த நலம்+புகழ்: நன்மையான புகழ் என்று கூறினும் பொருந்தும். ‘நன்கலன் நன்மக்கள் பேறு’ என்பது குறள் கூறும் கருத்து.

‘பல ஆண்டு. நாட்டின் தலப்பொறை ஆற்றினேன். மைந்தர் இன்மையால் எனக்குப் பிறகு இந்த நாட்டை நெறி நின்று காக்கவல்ல மைந்தரை இனி நீங்கள் தான் கொடுத்தருள வேண்டும்.’ என்றான் தயரதன் என்பது கருத்து.

261. என்றலும். ‘அரச! நீ இரங்கல்; இவ் உலகு
ஒன்றுமோ? உலகம் ஈர் -ஏழும் ஒம்பிடும்
வன் திறல் மைந்தரை அளிக்கும் மா மகம்
இன்று நீ இயற்றுதற்கு எழுக. ஈண்டு!’ என்றான்.

என்றலும் - என்று (தயரத வேந்தன் தனது குறையைக்) கூறவே; **அரசே! நீ இரங்கல்** - (அதைக் கேட்ட முனிவன்) அரசே! நீ வருந்தாதே; **இவ்வுலகு ஒன்றுமோ உலகம் ஈரேழும் ஒம்பிடும்** - இவ்வுலகம் ஒன்று மட்டுமோ பதினான்கு உலகங்களையும் பாதுகாத்து அரசாள வல்ல; **வன்திறல் மைந்தரை அளிக்கும்** -மிகுந்த திறமை வாய்ந்த மைந்தர்களைக் கொடுத்தருளக் கூடிய; **மா மகம்** - பெரிய தொரு வேள்வியினை; **இன்று நீ இயற்றுதற்கு** - இன்றே நீ செய்வதற்காக; **ஈண்டு எழுக என்றனன்** - இப்போதே எழுவாயாக என்றான். *இரங்கல்: ‘அல்’ எதிர்மறை விகுதி. ஒன்றுமோ ‘ஒ’ எதிர்மறை உணர்த்தும். வன்திறல்: ஒரு பொருட் பன்மொழி. மைந்து: வலிமை. மகம்: வேள்வி மா என்னும் குறிப்பு. மக்கட்பேறளிக்கும் வேள்வியைக் குறித்தது. இன்று இயற்றுதற்கு நீ எழுக: விரைவும் ‘அவசியமும்’ காட்டிற்று. ஓம்புதல்: காத்தல். எழுக: வியங்கோள் வினைமுற்று (கட்டளைப் பொருளில் வந்தது). ஈண்டு: இப்போதே.*

தனக்குப் பிறகு நாடாளவல்ல மைந்தர் இல்லையே என்று வருந்திய தயரதனுக்கு இவ்வுலகம் மட்டுமோ. ஈரேழு உலகங்களையும் ஆளவல்ல புதல்வர்களைப் பெறப் போகிறாய் எனக் கூறிய மொழிகள் இராமாவதாரத்தைப் பற்றி வசிட்டன் அறிந்திருந்தது போல. கலைக் கோட்டு முனிவனும் அறிந்திருந்தான் என்பதைக் காட்டும்.

262. ஆயதற்கு உரியன கலப்பை யாவையும்
ஏயெனக் கொணர்ந்தனர்: நிருபர்க்கு ஏந்தலும்.
தூய நல் புனல் படீஇ. சுருதி நூல் முறை
சாய்வு அறத் திருத்திய சாலை புக்கனன்.

__ஆயதற்கு உரியன கலப்பை யாவையும்__ - அந்த வேள்விக்கு உரியனவாகிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்; __ஏய் எனக் கொணர்ந்தனர்__ - ஏய் என்னும் அளவிலே பணியாட்கள் கொண்டு வந்து சேர்த்தனர்; __நிருபர் வேந்தனும்__ - மன்னர் மன்னனான தயரதச் சக்கரவர்த்தியும்; __தூய நல் புனல் படீஇ__ - தூய நல்ல நீரிலே நீராடி; __சுருதி நூல்முறை சாய்வரத் திருத்தி__ - வேத நூல் முறைப்படி குறைவின்றி அமைக்கப்பட்ட; __சாலைபுக்கனன்__ - வேள்விக்கென்று அமைக்கப்பட்ட வேள்விச் சாலை அடைந்தான்.

ஆயதற்கு: ஆய+அதற்கு (அகரம் தொக்கது). கலப்பை: பொருள்கள் உழு கலப்பை எனவும் கூறுவர். 'ஏய்' விரைவை உணர்த்தி நின்றது. ஏந்தல்: அரசன். நிருபர்: மன்னர். படீஇ: படிந்து சொல்லிசை அளபெடை வினையெச்சப் பொருளை உணர்த்தி நின்றது.

சாய்வு+அற: சாய்வற: ஒரு குறையும் இல்லாமல் சாய்தல் - சுருங்குதல் புக்கனன்: புகுந்தான். திருத்திய: செப்பம் செய்யப்பட்ட கொணர்ந்தனர் எவர்? பணியாட்கள் - தோன்றா எழுவாயாகும் கலப்பை என்பதற்குப் பொருள்கள் என்ற பொருள் உடைமையைக் 'காவினம் கலனே சுருக்கினம் கலப்பை' என்ற புறப்பாட்டாலும் அறியலாம்.

யாவையும் கொணர்ந்தனர் - ஏந்தலும் புனல் படீஇ - சாலை புக்கனன் என்பது முடிபு.

263. முழங்கு அழல் மும்மையும்
முடுகி. ஆகுதி
வழங்கியே. ஈர்-அறு திங்கள்
வாய்த்த பின்.
தழங்கின துந்துமி; தா
இல் வானகம்
விழுங்கினர் விண்ணவர்.
வெளி இன்று என்னவே.

மும்மையும் முழங்கு அழல் - (வேள்வி செய்யத் தொடங்கி) காலை. பகல் மாலை ஆகிய மூன்று காலங்களிலும் எழுகின்ற அந்த வேள்வித் தீயில்; **ஆகுதி முடுகி வழங்கி** - அவிப் பொருள்களை விரைந்து கொடுத்து; **ஈரறு திங்கள் வாய்த்த பின்** - பன்னிரண்டு மாதங்கள் ஆன பின்பு; **தாவில் வானகம் துந்துமிதழங்கின** - குற்றமற்ற வானத்திலே தேவ வாத்தியங்கள் ஒலித்தன; **விண்ணவர் வெளி இன்று என்ன விழுங்கினர்** - தேவர்களும் இடைவெளி இல்லை எனுமாறு (வானத்தை) மறைத்து நின்றனர்.

முழங்கு அழல்: ஒலித்து எழுகின்ற வேள்வித் தீ. சதுஷ்டோமம். உந்தியம். அதிராத்திரம் ஆகிய மூன்று வேள்வி மூன்று நாட்களும் மூன்று காலத்தும் செய்யப்படுவனவாம். இவ்வாறு யாகம் நிறைவேற ஓராண்டு சென்றது என்பதால் ''ஈரறு திங்கள் வாய்ந்த பின்'' என்றார். ஆகுதி வழங்கல்: அவிப் பொருள்களை யாகத் தீயில் பெய்தல் ''வெளி இன்று என்ன விழுங்கினர்'' என்பதற்கு இடம் நோக்கி. விழுங்கினர்: மறைத்தனர் என்று உரை கூறப்பட்டது.

முழங்கு அழல்: வினைத்தொகை. வாய்த்தல்: பொருந்துதல். தழங்குதல்: ஒலித்தல். தாவில்: குறைதலில்லாத (குற்றமற்ற). ஈர்+அறு: ஈராறு (பன்னிரண்டு) அஃதாவது ஓராண்டு.

264. **முகமலர் ஒளிதர் மொய்த்து. வான் உளோர்.**
அக விரை நறு மலர் தூவி. ஆர்த்து எழ.
தகவுடை முனியும். அத் தழலின் நாப்பணே.
மக அருள் ஆகுதி வழங்கினான்அரோ.

வான் உளோர் முகமலர் ஒளிதர மொய்தது - வானுலகில் வாழுகின்ற தேவர்கள் எல்லாம் தங்கள் முகங்களாகிய தாமரை மலர்கள் ஒளி தருமாறு அங்கு வந்து நெருங்கி நின்று; **அகவிரை நறுமலர் தூவி** - உள்ளே மணம் மிகுந்த மலர்களைச் சொரிந்து; **ஆர்த்து எழ** - ஆரவாரம் செய்து எழ; **தகவு உடை முனியும்** - தகுதியுடைய அந்தக் கலைக்கோட்டு முனிவனும்; **தழலின் நாப்பண்** - அந்த வேள்வித் தீயின் நடு இடத்திலே; **மகவருள் ஆகுதி வழங்கினான்** - பிள்ளைப் பேற்றைத் தரவல்ல ஆகுதியைக் கொடுத்தான்.

முகமலர்: முகமாகிய மலர் என்பதால் உருவகம். மொய்த்தல்: நெருங்குதல். விரை: மணம். நறுமலர்: பண்புத்தொகை. தூவி என்பதில் 'தூ' பகுதி. நாப்பண்: நடுவிடம். ஆர்த்து ஆரவாரித்து. ஆகுதி: இங்குப் 'பூர்ணாகுதி' யாம். தகவு: தகுதி (வேள்வியை நடைபெறச் செய்யும் தகுதியாம்). அரோ: அசை. உள்ளோர்: உளோர் எனத் தொகுக்கப்பட்டது. வானுவோர் - தூவி - மொய்த்து - எழ - முனியும் - ஆகுதி வழங்கினான் என இயைக்க.

265. **ஆயிடை. கனலின்நின்று. அம் பொன் தட்டம் மீத்**
தூய நல் சுதை நிகர் பிண்டம் ஒன்று. - சூழ்
தீ எரிப் பங்கியும். சிவந்த கண்ணும் ஆய்.
ஏயென. பூதம் ஒன்று எழுந்தது - ஏந்தியே.

ஆயிடை கனலின் நின்று - *அப்போது அந்த வேள்வித் தீயிலிருந்து;* ***தீ எரிப்பங்கியும் சிவந்த கண்ணுமாய்*** - *தீ எரிவது போன்ற தலை மயிரும் சிவந்த கண்ணும் உடையதாக;* ***பூதம் ஒன்று*** - *ஒரு பூதமானது;* ***அம்பொன் தட்டம்*** - *அழகிய ஒரு பொன் தட்டத்தின் மேலே;* ***தூய சுதை நிகர் பிண்டம் ஒன்று*** - *தூய்மையான அமுதத்தை ஒத்த ஒரு பிண்டத்தை;* ***ஏந்தி ஏயென எழுந்தது*** - *தாங்கிக் கொண்டு விரைந்து எழுந்தது.*

அ+இடை: ஆயிடை (செய்யுள் விகாரம்). மீ: மேலே. சுதை: அமுதம். பிண்டம்: சோற்றுத்திரள் (பொன்தட்டிலே பாயசத்தை ஏந்தி அப்பூதம் வந்தது என்பது வான்மீகி கூற்று). பூதம்: தோற்றம் என்னும் பொருள் கொண்ட வட மொழிச் சொல்லாம். ஏய்: ஏய் எனச் சொல்வதற்குள் (ஒரு அளவைக் குறிப்பு) கம்பர் இச்சொல்லைப் பல இடங்களில் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

266. வைத்தது தரைமிசை. மறித்தும் அவ் வழி
தைத்தது பூதம். அத் தவனும். வேந்தனை.
'உய்த்த நல் அமிர்தினை; உரிய மாதர்கட்கு. அத் தகு மரபினால்.
அளித்தியால்' என்றான்.

பூதம் தரை மிசை வைத்தது - *(அவ்வாறு தோன்றிய) அந்தப் பூதம் அப்பொன் தட்டத்தைத் தரையின் மேல் வைத்தது;* ***மறித்தும் அவ்வழி தைத்தது*** - *திரும்பவும் வந்த விதமே அந்த வேள்வித் தீயினுள் சென்று மறைந்தது;* ***அத்தவனும் உய்த்த நல் அமிர்தினை*** - *அந்தக் கலைக் கோட்டு முனிவனும் பூதம் கொடுத்த நல்ல அமுதுப் பிண்டத்தை;* ***உரிய மாதர்கட்கு*** - *உனக்குரிய பட்டத்து அரசியர்களுக்கு;* ***அத்தகு மரபினால்*** - *மூத்தவள். இளையவள் என்ற முறைப்படியே;* ***அளித்தியால் என்றான்.*** - *கொடுப்பாயாக என்று கூறினான்.*

தரை மிசை: வேள்விச் சாலையின் தரை மீது. அவ்வழி: அந்த வழியே. தைத்தல்: குளித்தல் என்பதொரு பொருளும் உண்டு. வேள்வித் தீயிலே சென்று குளித்தது என்பதும் ஒரு பொருள். 'அம்பு தைத்தது' என்பது போல உய்த்த: சேர்த்த. வைத்த. செலுத்திய என்ற பொருள் உடையது. இங்குப் பூதம் தரைமிசை வைத்த அமிர்தம் ''என்பதால் வைத்து'' என்று கொள்ளுதல் பொருந்தும். 'அளித்தியால்' இங்கு 'ஆல்' அசை. அளித்தி: கொடு. அத்தகு மரபின்: மரபாவது மூத்தவளுக்கு முதலிலும். அதன் பின்முறைப்படி வழங்குதல் என்பதாம்.

267. மா முனி அருள் வழி. மன்னர்மன்னவன்.
தூம மென் சுரி குழல் தொண்டைத் தூய வாய்க்
காமரு கோசலை கரத்தில். ஓர் பகிர்.
தாம் உற அளித்தனன். சங்கம் ஆர்த்து எழ.

மாமுனி அருள் வழி - *மாமுனிவரான கலைக்கோட்டு முனிவர் அருள் செய்தபடியே;* ***மன்னர் மன்னவன்*** - *அரசர்க்கு அரசனான தயரதன்;* ***தூமமென் சுரிகுழல் தொண்டைத் தூயவாய்க் காமருகோசலை*** -*அகிற் புகையூட்டப்பட்ட கடை சுருண்ட கூந்தலையும் தொண்டைக் கனி போன்ற சிவந்ததான வாயையும் உடைய அழகிய கோசலையினது;* ***கரகத்தின் ஓர் பகிர்*** - *கைகளிலே அந்த அமுதத்தின் ஒரு பகுதியை;* ***சங்கம் ஆர்த்தெழ தாமுற அளித்தனன்*** - *சங்குகள் ஒலிக்கக் கொடுத்தான்;* ***அருள்வழி*** - *அருளின் வழியே (அருள் செய்தபடியே).*

தொண்டை: கொவ்வைப் பழம். வாய்: அதரம். காமர்: அழகு காமரு என உகரச் சாரியை பெற்றது. கரம்: கை பகிர்: பகுதி தாமுற என்பதில் தாம் அசை. உறு: பொருந்த. பகிர்: சரி பாதியுமாம். சுரிகுழல்: வினைத்தொகை. ''மன்னவன் - சங்கம் ஆர்த்தெழ - கோசலை கரத்தில் ஓர் பகிர் அளித்தனன்'' என்பது கருத்து.

268. கைகயன் தனையைதன் கரத்தும். அம் முறைச்
செய்கையின் அளித்தனன். தேவர் ஆர்த்து எழ-
பொய்கையும். நதிகளும். பொழிலும். ஓதிமம்
வைகுறு கோசல மன்னர்மன்னனே.

பொய்கையும் நதிகளும் பொழிலும் - *பொய்கைகளிலும். ஆறுகளிலும். சோலைகளிலும்;* ***ஓதிமம் வைகுறு*** - *அன்னப் பறவைகள் வாழ்கின்ற;* ***கோசல மன்னர் மன்னன்*** - *கோசல நாட்டின் பேரரசனான தசரதன்;* ***கைகயன் தனையைதன் கரத்தும்*** - *கேகய நாட்டு மன்னனது மகளான கைகேயியின் கைகளிலும்;* ***அம்முறைச் செய்கையின்*** - *முன் சொன்ன முறையான செய்கையால்;* ***தேவர் ஆர்த்து எழ அளித்தனன்*** - *தேவர்கள் ஆரவாரித்து எழ அந்த அமுதப் பகுதியைக் கொடுத்தான்.*

கைகயன்: கேகய நாட்டரசன். தனையை: மகள். ''அம்முறைச் செய்கையின்'' என்பதற்கு முறையினும் செய்கையினும்'' என்று பொருள் கூறுவர். முறையாவது முனிவர் கூறிய ''தருமரபு'' செய்கையாவது கோசலைக்குத் தந்த அம்முறைச் செய்கையாக என்று கூறுதல் சிறப்பு. ஓதிமம்: அன்னம். வைகுறு: 'உறு' துணை வினை. தசரதன் ஆண்ட நாடு ''கோசலம்'' என்னுமம் பெயர்கொண்டது என்று குறிப்பிடுகிறார்.

கோசலைக்கு ஈந்த முறையிலேயே கைகேயிக்கும் கொடுத்தான் என்பது கருத்து.

269. ***நமித்திரர் நடுக்குறு நலம்***
கொள் மொய்ம்புடை
நிமித் திரு மரபுளான்.
முன்னர். நீர்மையின்
சுமித்திரைக்கு அளித்தனன் - சுரர்க்கு
வேந்து. 'இனிச்
சமித்தது என் பகை' என.
தமரொடு ஆர்ப்பவே.

நமித்திரர் நடுக்குறு நலம் கொள் - பகைவர்களை அஞ்சி நடுங்கச் செய்யும் வெற்றி நலம் கொண்ட; **மொய்ம்பு உடை நிமித்திரு மரபுளான்** - வலிமை மிகுந்தவனும் 'நிமி' பிறந்த மரபில் பிறந்தவனும் ஆன தசரத மன்னன்; **முன்னர் நீர்மையின்** - முன்னர் அவ்விரு தேவியர்க்கும் அளித்த தன்மையிலேயே; **சுரர்க்கு வேந்து இனிச்சமித்தது என்பகை என** - தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய இந்திரன். எனக்கு உள்ள பகையெல்லாமே இன்றோடு அவிந்தது என்று சொல்லி; **தமரொடு ஆர்ப்ப** - தேவர்களான தமருடனே கூடி ஆரவாரிக்க; **சுமித்திரைக்கு அளித்தனன்** - தனது இளைய மனைவியான சுமித்திரை கையிலும் கொடுத்தான்.

நமித்திரர்: பகைவர். நடுக்குறு நலம்: நடுங்கச் செய்யும் வெற்றி. மொய்ம்பு: வலிமை. நிமி: சூரிய குல வேந்தருள் ஒருவன். இவனை இக்குவாகுவின் புதல்வன் என்பர். நீர்மை: தன்மை. இளைய தேவியான சுமித்திரைக்கும் முந்திய இரு தேவியர்க்கும் வழங்கிய தன்மையிலேயே வழங்கினான் என்பது இதன் குறிப்பாம். தயரத மன்னனின் இளைய மனைவி கைகேயி என்பான் வான்மீகி. ''இளைய மென்கொடிய'' இவ்விருவர்க் கிளையாள் என வேறிடங்களிலும் கம்பன் சுமித்திரையே இளைய மனைவி என்பதைக் குறிப்பிடுவதைக் காண்கிறோம். தமர்: தம்மவர்களான தேவரை உணர்த்தும்.

270. ***பின்னும். அப் பெருந்தகை. பிதிர்ந்து விழ்ந்தது***
தன்னையும். சுமித்திரைதனக்கு நல்கினான்-
ஒன்னலர்க்கு இடமும். வேறு உலகின் ஓங்கிய
மன்னுயிர்தமக்கு நீள் வலமும். துள்ளவே.

பின்னும் அப்பெருந்தகை - மறுபடியும் அந்தப் பெருந்தகைமையுள்ள தயரத மன்னன்; **பிதிர்ந்து வீழ்ந்தது தன்னையும்** - பொன் தட்டிலே சிதறி வீழ்ந்த பிண்டத்தையும்; **ஒன்னலர்க்கு இடமும் வேறு மன்னுயிர் தமக்குநீள் வலமும் துன்ன** - பகைவர்களுக்கு இடப்புறமும். மற்றும் உலகத்து உயிர்களுக்கெல்லாம் வலப்புறமும் தோள். கண் முதலியன துடிக்க; **சுமித்திரை தனக்கு நல்கினான்** - சுமித்திரைக்கே கொடுத்தான். ஆண்களுக்கு இடம் துடித்தல் தீமை. வலம் துடித்தல் நன்மை என்பதால்: பகைவர்களுக்கு இடமும். மற்றுள்ளோர்க்கு வலமும் துடித்ததென்றான். மன்னுயிர்: விலை பெற்ற உயிர் (புகழோடு நிலவுதலாம்). தயரதன் அமுத பிண்டத்தைத் தேவியர் மூவருக்கும் முறையே கொடுத்துப் பின்னர் பிதிர்ந்து சிதறியவைகளைத் திரட்டி மறுபடியும் சுமித்திரை கைகளில் கொடுத்தான். இருபங்குகளைப் பெற்ற சுமித்திரை இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள் என்பதை அறிகிறோம்.

271. **வாம் பரி வேள்வியும். மகாரை நல்குவது**
ஆம் புரை ஆகுதி பிறவும். அந்தணன்
ஓம்பிட முடிந்தபின். உலகு காவலன்
ஏம்பலோடு எழுந்தனன் - யாரும் ஏத்தவே.

வாம்பரி வேள்வியும் - தாவிச் செல்லும் குதிரை வேள்வியான அசுவமேத யாகத்தையும்: **மகாரை நல்குவது ஆம் புரை ஆகுதி பிறவும்** - மக்கட் பேற்றையளிக்கும் உயர்ந்த ஆகுதியையும் அதற்கேற்ற பிற வழிபாடுகளையும்; **அந்தணன் ஓம்பிட முடித்தபின்** - கலைக்கோட்டு முனிவன் செய்து முடித்தபின்; **உலகு காவலன்** - நாடாளும் வேந்தனாகிய தயரதன்; **யாரும் ஏத்தவே ஏம்பலோடு எழுந்தனன்** - எல்லோரும் போற்றும்படி மகிழ்வோடு எழுந்தான்.

வேள்வி முடிந்தபின் மன்னன் வேத்தவைக்கு வருதலைக் கூறுவது இப்பாட்டு. வாம் + பரி: வாவும் என்பதன் இடை குறைத்து வாம் என நின்றது. வாவுதல். தாவிச் செல்லுதல். மகார்: புத்திரர் (மகன் என்பதன் பன்மை). புரை: உயர்ச்சி. ஓம்பிட: 'இடு' ஆற்றல் உணர்த்தும் துணைவினையாம்; காவலன்: காத்தலின் வல்லவன். ஏம்பல்: மகிழ்ச்சி.

அந்தணன் ஆகுதி முடித்தபின் - காவலன் யாரும் ஏத்த எழுந்தனன் என்பது முடிவு. பரி வேள்வி: அசுவமேத யாகம். பிறவும்: மகவருள் ஆகுதியுடன் தொடர்புடைய பிற பூசனைகளாம். அந்தணன்: செந்தன்மையுடைய கலைக்கோட்டு முனிவன்.

272. **முருடொடு பல் இயம் முழங்கி ஆர்த்தன;**
இருள் தரும் உலகமும் இடரின் நீங்கின;
தெருள் தரு வேள்வியின் கடன்கள் தீர்ந்துழி.
அருள் தரும் அவையில் வந்து அரசன் எய்தினான்.

முருடு ஓடு பல்இயம் - மத்தளத்துடன் கூடிய பலவகை வாத்தியங்களும்; *முழங்கி ஆர்த்தன* - மிக முழங்கி ஒலிக்கலாயின; **இருள் தரும் உலகமும்** - (அரக்கரால்) இருளடைந்திருந்த உலக மக்களெல்லாம்; **இடரின் நீங்கின** - தங்கள் துன்பங்களிலிருந்து நீங்கினர்; **தெருள் தரு வேள்வியின் கடன்கள் தீர்ந்துழி** -தெளிவைத் தரும் வேள்வியின் கடமைகள் யாவும் செய்து தீர்ந்தபின்னர்; **அரசன் அருள் தரும் அவை யில் வந்து எய்தினான்** - அரசனாகிய தயரதன் அருள் பொருந்திய அரசவைக்குச் சென்று சேர்ந்தான்.

'முருடு': ஒருவகைத் தோற் கருவி (மத்தளம் என்பர்). இயம்: வாத்தியம். முழங்கி ஆர்த்தல்: மிக்கொலித்தல். இருள்: அரக்கரால் உண்டான இடர். தெருள்: தெளிவு. மகப்பேறு உண்டு என்னும் தெளிவைத் தந்த வேள்வி என்பது பொருள். அருள் தரும் அவை: அருள்மிக்க அறிஞர் பேரவை. அருள் உணர்ச்சி தரக்கூடிய அவை எனினுமாம். 'உழி' இடம் (காலம்) பொருளைச் சுட்டி நின்றது. உலகம்: இடவாகு பெயராக மக்களை உணர்த்தும்.

செய்முறைக் கடன் செய்த சரயுவில் மன்னவன் நீராடுதல்

273. **செய்ம் முறைக் கடன்அவை**
திறம்பல் இன்றியே
மெய்ம் முறைக் கடவுளோர்க்கு ஈந்து.
விண்ணுளோர்க்கு
அம் முறை அளித்து. நீடு
அந்தணாளர்க்கும்
கைம் முறை வழங்கினன்.
கனக மாரியே.

செய்ம்முறைக் கடன் அவை திறம்பல் இன்றியே - செய்ய வேண்டிய முறைப்படி எல்லாக் கடமைகளையும் தவறுதல் இல்லாமல்; **மெய் முறைக் கடவுளர்க்கு ஈந்து** - உண்மையான உரிமையுடைய தெய்வங்களுக்குக் கொடுத்து; **விண் உளோர்க்கும் அம்முறை அளித்து** - வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கும் அந்தந்த முறைப்படி கொடுத்து; **நீடு அந்தணாளர்க்கும்** - நிறைந்த அந்தணர்களுக்கும்; **கனகமாரி செம் முறை வழங்கினன்** - பொன்மழையைக் கையின் முறைப்படி வழங்கினான்.

செய்ம்முறை: அவசியம் செய்யப்பட வேண்டிய முறைகள். கடன்முறை: மரியாதை முறைகள். மெய்ம் முறைக்கடவுளர்: குல தெய்வங்கள் அல்லது உண்மையும் அதிகாரமும் உடைய தேவதைகள். 'விண்ணுளோர்: தேவர்கள் கைம்முறை: கைப்பழக்கம் ''கனக மாரி'' என்பதற்கேற்ப வழங்கினன் என்ற நயம் கருதத்தக்கது. திறம்பல்: தவறுதல் (தொழிற்பெயர்). நீடு என்பதற்கு நிறைந்த புகழ்ப் பெருமைகளை உடைய என்பதும் பொருள்.

274. **வேந்தர்கட்கு. அரசொடு. வெறுக்கை. தேர். பரி.**
வாய்ந்த நல் துகிலொடு. வரிசைக்கு ஏற்பன
ஈந்தனன்; பல் இயம் துவைப்ப ஏகி. நீர்
தோய்ந்தனன் - சரயு நல் துறைக்கண் எய்தியே.

வேந்தர்கட்கு வரிசைக்கு ஏற்பன - தனது சிற்றரசர்களுக்கு அவரவர் பெருமைக்கு ஏற்றபடி; **அரசொடு. வெறுக்கை. தேர். பரி வாய்ந்த நல்துகிலொடு ஈந்தனன்** -அரசும் செல்வமும். தேர். குதிரை நல்ல ஆடைகள் ஆகிய பலவும் ஈந்தான் (பின்பு). **பல் இயம் துவைப்ப ஏகி** - பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்கச் சென்று; **சரயு நல்துறைக் கண் எய்தி நீர்தோய்ந்தனன்** - சரயு நதித்துறையை அடைந்து நீராடினான்.

அரசொடு. துகிலொடு. என்பவைகளில் ஒடு 'உம்'மைப் பொருள் தந்து நின்றது. வெறுக்கை: செல்வம் (உயர்ந்த ஞானிகளால் வெறுக்கப்படுவதாதலால் இப்பெயர் வந்தது என்பார்கள்). பரி: குதிரை. துகில்: பட்டாடை. வரிசை முறை துவைத்தல்: அடித்தல் (தொழிற்பெயர்). 'துறைக்கண்' இதில் கண் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள். வேள்வி நிறைவேறியவுடன் அரசர். அந்தணர். பணியாட்கள் ஆகியோருக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ப. சன்மானம் வழங்கி. பிறகு நீராடி. புத்தாடை உடுத்து. ஆசியும் பிரசாதமும் பெறுதல் மரபு என்பதால் தயரதன் சரயு நதிக்கு நீராட ஏகினான் என்றார். நீர் தோய்தல்: நீரில் மூழ்குதல் (தோய்தல்: தொழிற்பெயர்) 95

275. **முரசுஇனம் கறங்கிட. முத்த வெண்குடை**
விரசி மேல் நிழற்றிட. வேந்தர் சூழ்தர.
அரசவை அடைந்துழி. அயனும் நாண் உற
உரை செறி முனிவன் தாள் வணங்கி. ஓங்கினான்.

முரசினம் கறங்கிட - முரசும். அதற்கினமான பலவகை வாத்தயங்களும் முழங்கவும்; **முத்த வெண்குடை விரசி மேல் நிழற்றிட** - முத்து மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்கொற்றக் குடை மேலே நிழல் தரவும்; **வேந்தர் சூழ்தர** - மன்னர் பலரும் சூழ்ந்துவரவும்; **அரசு அவை அடைந்துழி** - தயரதன் அரசவையை அடைந்தபோது; **அயனும் நாண்உற உரை செறிமுனிவன்** - நான்முகனும் நாணும்படி பலரும் புகழும் புகழுரை பொருந்திய முனிவனான வசிட்டனுடைய; **தாள் இறைஞ்சி ஓங்கினான்** - பாதங்களை வணங்கிப் பெருமை எய்தினான்.

'முரசினம்' முரசும். அதன் இனமும் ஆகும். முத்த வெண்குடை என்பதை 'வெண்முத்தக்குடை' என மாற்றிப்பொருள் கொள்க. விரச : நெருங்க (வினையெச்சம்). நிழற்ற: நிழல்கொடுக்க. சூழ்தர: 'அடைந்துழி' இதில் 'உழி' காலத்தை உணர்த்தும். வேள்வியை நடத்த வசிட்டனே காரணம் என்பதால் அனைவரும் புகழ்ந்த புகழ்மொழிகளுக்கு உரியவன் என்பதால் 'உரைசெறி' என்றான். வசிட்டனை வணங்கிப் பெருமை எய்தினான் மன்னன் என்பதால் 'ஓங்கினான்' என்றான்.

276. **அரிய நல் தவமுடை**
வசிட்டன் ஆணையால்.
இரலை நல் சிருங்க மா
இறைவன் தாள் தொழா.

உரிய பற்பல உரை
பயிற்றி. 'உய்ந்தனென்;
பெரிய நல் தவம் இனிப்
பெறுவது யாது?' என்றான்.

அரிய நல்தவம் உடை - (தயரதன்) அரிய நல்ல தவத்தைச் செய்துள்ள; ***வசிட்டன் ஆணையால்*** - தனது குலகுருவாகிய வசிட்ட முனிவனது கட்டளைப்படி; ***இரலை நல்சிருங்கமா இறைவன் தாள் தொழா*** - கலைக்கோட்டு முனிவனது பாதங்களைத் தொழுது; ***உரிய பற்பல உரை பயிற்றி*** - தக்க பலப்பல துதிமொழிகளைத்தொழுது; ***உரியனன்*** -உன்னால் நான் உய்வுபெற்றேன்; ***பெரிய நல்தவம் இனிப் பெறுவது யாதுஎன்றான்*** - பெரிய நல்லதவத்தைச் செய்து நான் பெறுவது இதைவிட வேறு என்ன இருக்கிறது என்று கூறினான்.

அரிய: பிறரால் செய்தற்கரிய (பெயரெச்சம்). இரலை: மான். சிருங்கம்: கொம்பு. நல்மா இறைவன்: நல்ல சிறந்த குரு. தொழார்: தொழுது (செயா என்னும் வாய்பாட்டு வினைஎச்சம்) உரிய: தகுந்த. உரை: துதிமொழிகள். பயிற்றி: சொல்லி. 'பெறுவது யாது' இதில் யாது என்ற வினா எதிர்மறைப் பொருள்தந்து நின்றது. யாதொன்றும் இல்லை என்பது கருத்து.

277. **'எந்தை! நின் அருளினால் இடரின் நீங்கியே**
உய்ந்தனென் அடியனேன்' என்ன. ஒண் தவன்.
சிந்தையுள் மகிழ்ச்சியால் வாழ்த்தி. தேர்மிசை
வந்த மா தவரொடும் வழிக்கொண்டு ஏகினான்.

எந்தை! நின் அருளினால் - எந்தையே! உமது அருள் துணையால்; ***இடரின் நீங்கியே உய்ந்தனன் அடியனேன் என்ன*** - துன்பங்களில் இருந்து நீங்கி அடியவனாகிய நான் உய்ந்தேன் என்று தயரதன் சொல்லவே; ***ஒண்தவன் சிந்தையுள் மகிழ்ச்சியால் வாழ்த்தி*** - உயர்ந்த தவத்தினனாகிய கலைக்கோட்டு முனிவன் நிறைந்த மனமகிழ்ச்சியால் மன்னனை வாழ்த்தி; ***வந்த மாதவ ரொடும் தேர்மிசை வழிக்கொண்டு. ஏகினான்*** - தன்னுடன் வந்த தவமுனிவர்களோடும். தேரேறி. தமது உறைவிடம் நோக்கிச் செல்லலானான்.

'எந்தை' என்பதற்கு எனது தந்தை என்பது பொருளாயினும். இங்கு ஆசிரியர் என்னும் முறைமையை உணர்த்துவதாகும். கலைக்கோட்டு முனிவனது அருள் துணையால் மக்கட்பேறு வாய்ப்பது உறுதியாதலின் 'இடரின் நீங்கியே உய்ந்தனன்' என்றான். 'சிந்தையுள் மகிழ்ச்சி' என்றதால். மன்னன் செய்த குறையேதுமில்லாத உபசாரங்களால் மாமுனிவன் மகிழ்ந்தான் என்பதைக் காட்டி நின்றது. ஒண்தவன்: சிறந்த தவத்தை உடையவன் (பண்புத் தொகை). மிசை: ஏழனுருபு. வழிக்கொள்ளல்: புறப்படுதலாம். முனிவன் மனமார மகிழ்ந்து வாழ்த்தினான் என்பதைச் 'சிந்தையுள் மகிழ்ச்சி' என்பது குறித்து நிற்பதுவும் ஆம்

278. **வாங்கிய துயருடை மன்னன். பின்னரும்.**
பாங்குறு முனிவர் தாள் பழிச்சி ஏத்தல்கொண்டு.
ஓங்கிய உவகையர் ஆசியோடு எழா.
நீங்கினர்; இருந்தனன். நேமி வேந்தனே.

வாங்கிய துயர் உடை மன்னன் - *துயரம் நீங்கிய மன்னனாகிய தயரதன்;* ***பின்னரும் பாங்கு உறுமுனிவர் தாள்பழிச்சி*** - *பின்பு. கலைக்கோட்டு முனிவனைச் சூழ்ந்திருந்த முனிவர்களையெல்லாம் வணங்கிப் புகழ்ந்து;* ***ஏத்தல் கொண்டு ஓங்கிய உவகையர்*** - *போற்றிக் கொண்டாடியமையால் மகிழ்ச்சி கொண்ட அம்முனிவர்கள்.* ***ஆசியோடு எழா நீங்கினர்*** - *அரசனுக்கு ஆசிகூறி எழுந்து சென்றனர்;* ***நேமிவேந்தன் இருந்தனன்*** - *அத் தசரதவேந்தன் நலமே இருந்தனன்.*

வாங்கியதுயர்: நீங்கிய துயரம். 'பாங்குடைமுனிவர்' என்பதற்கு நல்லொழுக்கம் உடைய முனிவர்கள் என்பதும் பொருளாம். பாங்கு: ஒழுக்கம். பழிச்சியேத்தல்: மிகுதியாக ஏத்துதலுமாம். நேமி: சக்கரம் ஆணையாகிய நேமி என்பர். 'பின்னரும்' என்றது. கலைக்கோட்டு முனிவனை வணங்கிய பின்னர் மற்ற முனிவர்களையும் வணங்கினான் என்பதை உணர்த்தும். எழா: எழுந்து (செயா என்ற வாய்பாட்டு வினைஎச்சம்).

279. **தெரிவையர் மூவரும். சிறிது நாள் செலீஇ.**
மருவிய வயாவொடு வருத்தம் துய்த்தலால்.
பொரு அரு திரு முகம் அன்றி. பொற்பு நீடு
உருவமும். மதியமோடு ஒப்பத் தோன்றினார்.

தெரிவையார் மூவரும் - *தயரதன் தேவியான மூவரும்;* ***சிறிது நாள் செலீஇ*** *-சில நாட்கள் சென்ற பின்னர்;* ***மருவிய வயாவொடு வருத்தம் துய்த்தனர்*** - *பொருந்திய ஆசையும் வருத்தமும் அடைந்தனர்:* ***பொரு அருதிருமுகம் அன்றி*** - *ஒப்பற்ற அவர்களது அழகிய முகங்களே அல்லாது;* ***பொற்பு நீடு உருவமும்*** - *அழகிய ஏனைய உறுப்புக்களும்;* ***மதியமோடு ஒப்பத்தோன்றினர்*** *- சந்திரனை ஒத்திருந்தார்கள்;* ***தெரிவையர்*** *-பெண்கள் (பேதை முதலிய ஐந்து பருவங்களையும் கடந்து நடுத்தர வயதுடையவர்கள் என்பதைக் குறிப்பிடுவதாம்).*

செலீஇ: செல்ல (சொல்லிசை அளபெடை). வயா: கருப்பமுற்ற பெண்களுக்கு உண்டாகும் மசக்கை நோய் காரணமாகப் பொருள்கள் மேல் உண்டாகு அவாவாகும். எனவே ஆசை எனப்பொருள் கூறப்பட்டது. வருத்தம்: கருப்பத்தைத் தாங்குதலால் ஏற்படும் துன்பம். துய்த்தல்: அடைதல்; அனுபவித்தலுமாம். பொற்பு: அழகு. தோன்றுதல்: விளங்குதல். கருப்பம் வளர. வளர கருப்பிணிகளுக்கு மேனிவெளுத்தல் இயல்பாதலின் முகம் மட்டுமின்றி வேறு அங்கங்களும். சந்திரனை ஒத்து வெளுத்துக் காணப்பட்டனர். 'உருவமும்' என்பது முகமும் என்பதைத் தழுவிநின்றது. 'உம்' இறந்தது தழீஇயஎச்சஉம்மை. திருமுகமும். உருவமும் மதியோடு ஒப்பத் தோன்றினர் என்பது கருத்து. தசரதன் தேவியர் மூவரும் கருவுற்றனர் என்பது கூறப்பட்டது. அடுத்த மூன்று பாடல்கள் கோசலை வயிற்றில் திருஅவதாரம் செய்ததனைக் கூறுவதாகும்.

280. ஆயிடை. பருவம் வந்து அடைந்த எல்லையின்.
மா இரு மண்மகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட.
வேய் புனர்பூசமும். விண்ணுளோர்களும்.
தூய கற்கடகமும். எழுந்து துள்ளவே.

ஆயிடை பருவம் வந்து அடைந்த எல்லையின் - அப்போது. மகப்பேற்றுக்குரிய பருவம் வந்து சேர்ந்த அந்தக்காலத்தில்; **மா இரும்மண் மகள் மகிழ்வின் ஓங்கிட** - மிகப்பெரிய நிலமகள் மகிழ்ச்சியில் ஓங்கவும்; **வேய்புனர் பூசமும்** - பொருந்திய 'புனர்பூசம்' என்னும் விண்மீனும்; **விண்ணுளோர்களும்** - வானுலகில் வாழும் தேவர்களும்; **தூயகற்கடகமும்** - தூய்மையானதாகிய கடக ராசியும்; **எழுந்து துள்ள** - (மகிழ்ச்சியினால்) எழுந்து துள்ளி ஆடவும்.

அ+ஆயிடை; செய்யுட்குரிய நீட்டல் விகாரம். பருவம்: காலம். எல்லை: போது; அளவு. மாயிரு: ஒரு பொருட் பன்மொழியாம். மா: மிகுதி (பெரிய). இரு: பெரிய மிகப்பெரிய என்னும் பொருள் உடையதாம்.

ராமாவதாரத்தால் தன்னையும். தன் மக்களையும் பற்றிய துயரம் தீரும் என்பதால் மண்மகள் மகிழ்ந்தாள் என்பது கருத்து. வேய்: மூங்கில் எனவே மூங்கில் போன்ற புனர்பூசம் என்பதும் பொருளாம். ராமன் அவதரித்த நாள் புனர்பூசம். ராசி கடகம் என்பதால் தமது பேற்றினை நினைந்து அவை மகிழ்ந்து எழுந்து துள்ளின என்றார். இதுமுதல் மூன்று பாடல்கள் குளகம். துள்ள. ஓங்க பயந்தனள் என்று முடிவுபெறும்.

281. சித்தரும். இயக்கரும். தெரிவைமார்களும்.
வித்தக முனிவரும். விண்ணுளோர்களும்.
நித்தரும். முறை முறை நெருங்கி ஆர்ப்புற.
தத்துறல் ஒழிந்து நீள் தருமம் ஓங்கவே.

சித்தரும் இயக்கரும் தெரிவைமார்களும் - சித்தர்களும், இயக்கர்களும், அவரவர்களது தேவியர்களும்; **வித்தக முனிவரும்** - அறிவில் சிறந்து விளங்கும் முனிவர்களும்; **விண்ணுளோர்களும்** - விண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்களும்; **நித்தரும் முறைமுறை நெருங்க ஆர்ப்புற** - நித்திய சூரிகளும் முறைப்படி கூடி ஆரவாரம் செய்யவும்; **நீள் தருமம் தத்துறல் ஒழிந்து ஓங்க** - நெடிய தருமதேவதை இடையீடின்றிப் பெருகி வளரவும். சித்தர், இயக்கர்: தேவர்களுக்குள் ஒருவகையினர். வித்தகம்: அறிவு (ஆற்றலுமாம்). நித்தர்: பரமபதத்தில் திருமாலை விட்டு நீங்காது வாழும் நித்திய சூரிகள். தத்துறல்: வளர்ச்சிகுன்றல்.

'தெரிவை' இங்குப் பருவப் பெயராகாமல் பெண்ணைக் குறித்தது. நித்தியர் என்றது முக்தருக்கும் உபலட்சணம் திருமால் ராமனாக அவதரிக்கும் கருணைப்பெருக்கை எண்ணி, சித்தர் முதலானோர் மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர் என்பது கருத்து. நித்திய சூரிகள் வாழும் பரமபதம், தேவர்கள் வாழும் வானுலகத்திலும் உயர்ந்தது என்பது குறிப்பு. நீள் விசும்பு எனத்தேவருலகையும், பெருநிலம் எனப்பரமபதத்தையும் கூறும் திருமங்கை யாழ்வார் பாடல் நினைவுகூறத் தக்கது.

282. **ஒரு பகல் உலகு எலாம்**
உதரத்துள் பொதிந்து,
அரு மறைக்கு உணர்வு அரும்
அவனை, அஞ்சனக்
கரு முகிற் கொழுந்து எழில்
காட்டும் சோதியை,
திரு உறப் பயந்தனள் - திறம்
கொள் கோசலை.

ஒருபகல் உலகு எலாம் உதரத்துள் பொதிந்து -பிரளயத்தின்போது எல்லா உலகங்களையும் தனது வயிற்றிலே அடக்கி; **அருமறைக்கு உணர்வு அரும்அவனை** - அரிய மறைகளாலும் தெரிந்து கொள்ள இயலாத பரம்பொருளாகிய அப்பரமனை; **அஞ்சனக் கருமுகில் கொழுந்து எழில்காட்டும் சோதியை** - அஞ்சமனம் போன்று கரிய மேகக் கொழுந்தின் அழகைக் காட்டிநிற்கும் ஒளிவடிவாய்த் திகழ்பவனை; **திறம்கொள் கோசலை திருஉறப் பயந்தனள்** - திறமையுடைய கோசலை, உலகம் மங்கலம் பொருந்த, ஈந்தாள்.

'பகல்' கால அளவைக்குறித்து நின்றது. பிரளயத்தின் போது, அப்பெருவெள்ளத்தே அழியாதபடி எல்லா உலகங்களையும் தனது வயிற்றிலே வைத்துப் பாதுகாத்துக் கொண்டு, அவ்வெள்ளநீரிலே ஆலிலையின் மீது ஒருபாலகனாய் இருந்த திருமாலின் தன்மையை இங்குக் கூறுகிறான். முகில் கொழுந்து: மேகக் கொழுந்து. 'கொழுந்து' இங்கு நுண்மை. 'திருஉறல்' உலகும், தானும், மங்கலம் அடைய திறம் கொள்கோசலை: இங்குத்திறம் கோசலையின் புண்ணியத் திறத்தைக் குறிக்கும். பயந்தனள்: பெற்றனள். பொதிதல்: சேர்த்துக் கட்டிவைத்தல்: சோதி: பேரொளிப் பிழம்பு.

283. ***ஆசையும். விசும்பும் நின்று அமரர் ஆர்த்து எழ.***
வாசவன் முதலினோர் வணங்கி வாழ்த்துற.
பூசமும் மீனமும் பொலிய. நல்கினாள்.
மாசு அறு கேகயன் மாது மைந்தனை.

ஆசையும் விசும்பும் நின்று - எல்லாத்திசைகளிலும் வானிலும் நின்று; **அமரர் ஆர்த்து எழ** - தேவர்கள் ஆரவாரம் செய்து எழுந்திருக்கவும்; **வாசவன் முதலினோர்** - இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் எல்லோரும்; **வணங்கி வாழ்த்துஉற** - வணங்கி. வாழ்த்தித் துதிக்கவும்; **மாசு அறு கேகயன் மாது** - குற்றமற்ற கேகய மன்னன் மகளான கைகேயி; **பூசமும் மீனமும் பொலிய மைந்தனை நல்கினாள்** - பூச நட்சத்திரமும். மீன ராசியும் பொலிந்து விளங்க. ஒரு மகனைப் பெற்றாள்.

ஆசை: திசை. விசும்பு: வானம். வாசவன்: தேவேந்திரன்.

வசுக்களுக்குத் தலைவன் என்பதால் வாசவன் எனப் பெயர் பெற்றான். தேவர்கள் திசைகளிலும் நின்று ஆர்த்து எழவும். இந்திரன் முதலான தேவர்களெல்லாம் வணங்கி வாழ்த்தவும். பூசமும். மீனமும் பொலிந்து தோன்றவும் கைகேயி மைந்தனைப் பெற்றாள் என்பது கருத்து. புனர்பூசத்துக்கு அடுத்த நட்சத்திரமான பூசம் பரதன் பிறந்த நட்சத்திரமாகும். பரதன் இலக்கினம் மீனம். தமக்குக் கிடைத்த பேற்றினை எண்ணிப் பூசமும். மீனமும் பொலிந்தன என்பது குறிப்பு.

284. ***தளை அவிழ் தருவுடைச் சயிலகோபனும்.***
கிளையும். அந்தரமிசைக் கெழுமி ஆர்ப்புற.
அளை புகும் அரவினோடு அலவன் வாழ்வுற.
இளையவற் பயந்தனள். இளைய மென் கொடி.

தளை அவிழ்தருஉடை - அரும்புகள் மலரும் கற்பகமரத்தை உடைய; **சயில கோபனும்** - மலைகளைச்சினந்து. அவற்றின் இறகுகளைத் துண்டித்த இந்திரனும்; **கிளையும் அந்தரமிசை கெழுமி ஆர்ப்பு உற** - அவனது தமர்களான தேவர்களும் வானுலகிலே கூடி ஆரவாரம் செய்யவும்; **அளைபுகும் அரவினோடும்** - புற்றில்புகும் பாம்பாகிய ஆயில்யத்தோடு; **அலவன் வாழ்வு உற** -நண்டாகிய கடக ராசியும் வாழ்வுபெற; **இளையமென்கொடி இளையவன் பயந்தனள்** - கோசலை. கைகேயி இருவருக்கும் இளையவளாகிய மெல்லிய கொடிபோன்ற சுமித்திரை இளையவனைப் பெற்றாள்.

தளை: கட்டு (மலர்க்கட்டு). அரும்பு தரு: மரம். சயிலம்: மலை. கோபன்: சினந்தவன். கிளை: உறவினர் (உவமை யாகு பெயர்). கெழுமி: நெருங்கி. அளை: புற்று. அலவன்: நண்டு. இளையவன்: ராமனுக்கு இளையவனான இலக்குவன். கொடி: கொடிபோன்றவள் (உவமையாகுபெயர்). சுமித்திரை ஆயில்ய நட்சத்திரத்தில். கடக ராசியில் ஒரு மகனைப் பெற்றாள். ஆயில்யம் ஆதிசேடனுக்குரியதென்பர். ஆதிசேடன் அம்சமான இலக்குவன் இந்த நட்சத்திரத்தில் பிறந்தது பொருத்தமாகும். சுமித்திரையை 'இளையமென்கொடி' என்றால். மூவரிலும் இளையவள் சுமித்திரையே என்பது கம்பன் கருத்தாதல் காண்கிறோம்.

285. படம் கிளர் பல் தலைப் பாந்தள் ஏந்து பார்
நடம் கிளர்தர. மறை நவில நாடகம்.
மடங்கலும் மகமுமே வாழ்வின் ஓங்கிட.
விடம் கிளர் விழியினாள். மீட்டும். ஈன்றனள்.

படம்கிளர் பல்தலைப் பாந்தள் - படம் பொலியும் பலதலைகளை உடைய பாம்பாகிய ஆதிசேடன்; **ஏந்து பார் நடம் கிளர்தர** - தாங்குகின்ற இவ்வுலகம் மகிழ்ந்து கூத்தாடவும்; **மறை நாடகம் நவில** - வேதமும் அந்தக்கூத்தொலியையே செய்யவும்; **விடம்கிளர் விழியினாள்** - விடம் போன்ற விழியை உடையவளான சுமித்திரை; **மடங்கலும் மகமும் வாழ்வின் ஓங்கிட** - சிங்க ராசியும் மக நட்சத்திரமும் வாழ்வில் மகிழ்ந்தோங்கவும்; **மீட்டும் ஈன்றனள்** - மறுபடியும் ஓராண்மகவைப் பெற்றாள்.

படம்கிளர் பஃறலைப்பாந்தள்: படங்கள் கிளர்ந்துள்ள பல தலைகளையுடைய பாம்பாகிய ஆதிசேடன் படம்: பணம் அதை உடையதாதலின் பாம்புக்குப் 'பணி' என்பதும் ஒரு பெயருண்டு. கிளர்தல்: நெருங்கி ஓங்குதல். நாடகம்: கூத்து (நடனம்) மடங்கல்: சிங்கம். வாழ்வின் ஓங்கிட: வாழ்வு சிறக்க. 'விடம்கிள விழி' பெண்களின் கண்களை விடத்துக்கு ஒப்பிடுவது கவிமரபு. மீட்டும்: மறுபடியும் ஏந்துபார்: வினைத் தொகை. சுமித்திரை மக நட்சத்திரத்தில் சிங்க ராசியில் மீண்டும் ஒருபுத்திரனைப் பெற்றாள் என்பது கருத்து.

286. ஆடினர் அரம்பயைர்; அமுத ஏழ் இசை
பாடினர் கின்னரர்; துவைத்த பல் இயம்;
'வீடினர் அரக்கர்' என்று உவக்கும் விம்மலால்.
ஓடினர். உலாவினர். உம்பர் முற்றுமே.

அரம்பையர் ஆடினர் -அரம்பை முதலிய தேவமாதர் (மகிழ்ச்சி மேலீட்டால்) ஆடினர். **கின்னரர் அமுத ஏழிசை பாடி** - கின்னரர்கள் அமுதத்தை ஒத்த இனிய ஏழ் இசைகளைப் (பண்) பாடினர்; **பல்லியம் துவைத்த** - பலவகை வாத்தியங்கள் கொட்டப்பட்டன; **அரக்கர் வீடினர் என்று** - தீய அரக்கர்கள் அழிந்தனர் என்று; **உவக்கும் விம்மலால்** - களிக்கின்ற பொருமல் காரணமாக; **ஓடினர் உம்பர்முற்றும் உலாவினர்** - அவர்கள் ஓடி. வானவீதியெல்லாம் உலாவரலாயினர்.

அரம்பையர்: வானுலகத்து நடனப்பெண்கள். அமுதம்: ஆகுபெயர் இங்கு இனிமைக்கு ஆகிவந்தது. ஏழ்இசை: குரல் முதலான ஏழு என்பர். கின்னரர்: குதிரை முகத்தைக் கொண்டதேவ சாதியார் இசையில் வல்லவர்கள் என்பர். 'தும்புரு' என்பவர் இவ்வகையினரே. வீடினர்: அழிந்தனர். விரைவுபற்றி இறந்தகாலத்தால் கூறியதாம். வீடுதல்: சாதல். விம்மல்: உவகை (பொருமல்). உம்பர் இடப்பெயர் (வானகம்). துவைத்த. முழங்கின என்பர். 'உம்பர் விம்மலால் ஓடினர் உலாவினர்' எனக்கொண்டு விண்ணுலகில் உள்ளவர்கள் மகிழ்ந்து எங்கும் ஓடினர் எனினும் பொருந்தும். 'ஏழிசை' அமுதம் போன்ற ஏழிசை எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. 'ச. ரி. க. ம. ப. த. நி என்னும் ஏழிசை' என்பர். குரல். துத்தம். கைக்கிளை. உழை. இளி. விளரி. தாரம் என்னும் ஏழிசை எனவும் கூறுவதுண்டு -

***287.* ஓடினர் அரசன்மாட்டு. உவகை கூறி நின்று**
ஆடினர். சிலதியர்; அந்தணாளர்கள்
கூடினர்; நாளொடு கோளும் நின்றமை
நாடினர்; 'உலகு இனி நவை இன்று' என்றனர்.

சிலதியர் அரசன் மாட்டு ஓடினர் - பணிப்பெண்கள் தசரத மன்னனிடம் ஓடிச் சென்றனர்; **உவகை கூறி நின்று ஆடினர்** - மக்கட் பிறந்த செய்தியை மன்னருக்குச் சொல்லி நின்று களித்து ஆடினர்; **அந்தணானர்கள் கூடினர்** - அரண்மனை வேதியரெல்லாம் ஒருங்கு கூடினார்கள்; **நாளொடு கோளும் நின்றமை** -நாள்களும். கோள்களும் நின்ற தன்மையை; **நாடினர்** -ஆராய்ந்து அறிந்து; **உலகினி நவை இன்று என்றனர்** - இப்புத்திரர்களது பிறப்பினால் இவ்வுலகம் தீமையிலிருந்து காக்கப் பெறும் என்றனர்.

மாடு: அண்மை. உவகை: மகிழ்ச்சி. சிலதியர்: பணிப்பெண்கள். நாள்: நட்சத்திரம். கோள்: கிரகம் (சூரியன் முதலான ஒன்பது கோள்கள்). அந்தணாளர்கள் தமது கணித நூற்புலமையால் நாளும் கோளும் நின்ற நிலையை ஆராய்ந்து - இப்பிள்ளைகளின் பிறப்பால் உலகம் இனி நன்மை அடையும் என்றனர். பணிப் பெண்கள் பிள்ளைகள் பிறந்த செய்தியை மன்னருக்குத் தெரிவித்தனர் என்பதும். அந்தணாளர்கள் நாளையும். கோளையும் ஆய்ந்தறிந்து இனி உலகம் நன்மை அடையும் என்றனர் என்பதும் கூறப்பட்டது. நவை: குற்றம்; தீமையுமாம்.

***288.* மா முனிதன்னொடு. மன்னர் மன்னவன்.**
ஏமுறப் புனல் படீஇ. வித்தொடு இன் பொருள்
தாம் உற வழங்கி. வெண் சங்கம் ஆர்ப்புற.
கோ மகார் திருமுகம் குறுகி நோக்கினான்.

மன்னர் மன்னவன் ஏமுற - மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன் மகிழ்ச்சி கொண்டு.; **புனல்படீஇ** - குளிர்ந்த நீரிலே நீராடியபின்; **வித்தொடு இன்பொருள்** - நெல்லும் மற்றும் இனிய பல பொருள்கையும்; **தாம் உற வழங்கி** - மிகுதியாகத் தானம் செய்து; **வெண் சங்கம் ஆர்ப்புற** - வெண் சங்குகள் முழங்க; **மாமுனி தன்னொடும்** - குலுகுருவான வசிட்ட முனிவனோடும்; **குறுகி. கோமகார் திருமுகம் நோக்கினான்** - சென்று. அரசிளங் குமரர்களின் அழகிய முகங்களைப் பார்த்தான்.

மாமுனி: வசிட்டன். மா: பெருமை. மன்னர் மன்னவன்: சக்கரவர்த்தி. ஏம்உற: மகிழ்ச்சி தோன்ற புனல்படீஇ: புனல் படிந்து (அளபெடை). குழந்தை பிறந்ததைக் கேட்டவுடன் தந்தை நீரிலே நீராடி. பின் நெல் முதலியவைகளைத் தானம் செய்து. பிறகு குழந்தையின் முகம் காண வேண்டும் என்பது மரபு. இதனால் தென்புலத்தாராகிய பிதிர்த் தேவதைகள் மகிழ்ந்து ஆசி கூறுவராம். 'வித்தொடு இன் பொருள்' நெல் முதலிய எட்டுவித மங்கலப் பொருள்கள் எனவும் கூறுவர். மகார்: மக்கள். குறுகி: நெருங்கி. தயரதன் குலகுருவோடும் சென்று குழந்தைகளைப் பார்த்தான் என்பது கருத்து.

289. ''இறை தவிர்ந்திடுக பார். யாண்டு ஓர் ஏர்; நிதி
நிறைதரு சாலை தாள் நீக்கி. யாவையும்
முறை கெட. வறியவர் முகந்து கொள்க'' எனா.
அறை பறை' என்றனன் - அரசர் கோமகன்.

யாண்டும் ஓர் ஏழ் பார்இறை தவிர்ந்திடுக -ஏழாண்டுகள் நாட்டில் திறை செலுத்துவதைச் சிற்றரசர் தவிர்க்க; ***நிதி நிறைதரு சாலை*** - செல்வம் நிறைந்த பொருள் பாதுகாப்பறையை; ***தாள் நீக்கி*** - தாழ்ப்பாளை அகற்றித் திறந்து வைத்து; ***யாவையும் வறியவர் முறைகெட முகந்து கொள்க எனா*** - வரன் முறையில்லாது எல்லாச் செல்வத்தையும். ஏழை எளியவர்கள் முகந்து கொள்ளுங்கள் என்று; ***அரசர் கோமகன் பறை அறை என்றனன்*** -மன்னர் மன்னனான தயரதன் பறை அறைந்து தெரிவியுங்கள் என்றான்.

இறை: சிற்றரசர் செலுத்தும் கப்பம் (மக்கள் செலுத்தும் வரி எனவும்) கூறுவர். யாண்டு: ஆண்டு. நிதிநிறை தரு சாலை: பொக்கிஷம். முறைகெட: இன்னார் இனியார் என்ற வரன்முறை இன்றி யாவரும் ஒருங்கே என்பது பொருள். வறியவர்: வறுமையாளர். கொள். தவிாந்திடுக என்பன வியங்கோள் வினை முற்றுகள். அறை: ஏவல் வினைமுற்று. எனா: என்று (செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம்). பறையறைதல்: எல்லோருக்கும் பொதுப்பட அறிவித்தல்.

பிள்ளைகள் பிறந்த மகிழ்ச்சியால் ஏழாண்டுகள் திறை தவிர்க எனவும். யாவையும் முறைகெட முகந்து கொள்க எனவும் பறை அறையுமாறு மன்னர் மன்னன் கட்டளையிட்டான் என்பது கருத்து. 110

290. 'படை ஒழிந்திடுக; தம் பதிகளே. இனி.
விடை பெறுக. முடி வேந்தர்: வேதியர்.
நடையுறு நியமமும் நவை இன்று ஆகுக;

புடை கெழு விழாவொடு பொலிக. எங்கணும்.

முடிவேந்தர் படை ஒழிந்திடுக - நம்மால் சிறை வைக்கப்பட்ட அரசர்கள் எல்லோரும் தம்மைச் சிறைகாக்கும் படைகளிலிருந்து நீங்கட்டும்; **இனி தம் பதிகளே விடைபெறுக -** இனிமேல் தங்கள் நகரங்களுக்குச் செல்ல விடுதலை பெறட்டும்; **வேதியர் நடைஉறு நியமமும் நவை இன்று ஆகுக -** வேதம் ஓதுதலில் வல்லவரான வேதியர்கள் தமது ஒழுக்க நியமங்களில் குற்றம் நீங்க நடைபெறட்டும்; **புடைகெழு விழாவொடு பொலிக எங்கணும்** - (கோயில்கள்) எங்கும் விழாக் கோலம் பொலியட்டும்

படை: சேனை (சிறைகாக்கும் படை). நியமம். விரத ஒழுக்கம். நடைஉறு: நடைபெற்று வரும். புடை: பக்கம். விழாவொடு பொலிக என்றதால் கோயில்கள் எங்கும் விழாக்கள் பொலியட்டும் என்று உரை கூறப்பட்டது. சிறைப்பட்ட மன்னர்களைக் காக்கும் படைகளின் காவல் ஒழிக. அம்மன்னர்கள் தங்கள் பதிகளுக்கே விடுதலை பெறுக. வேதியர் தம் விரத ஒழுக்கம் குறையின்றி நடைபெறுக. எங்கும் விழாக்கோலம் பொலிக என்பது கருத்து. விடை பெறு: விடுதலை பெறுவார்களாக என்பது பொருள்.

291. ‘ஆலையும் புதுக்கு; அந்தணாளர்தம்
சாலையும். சதுக்கமும். சமைக்க. சந்தியும்;
காலையும் மாலையும். கடவுளர்க்கு. அணி
மாலையும் தீபமும். வழங்குக’ என்றனன்.

ஆலையம் புதுக்குக - கடவுளர் கோவில்களை எல்லாம் புதுப்பியுங்கள்; **அந்தணாளர் தம் சாலையும் சதுக்கமும் சமைக்க** - அறவோர் சாலைகளையும் நாற்சந்திகளையும் அமையுங்கள்; **காலையும் சந்தியும் மாலையும்** - அந்தி நேரம். காலை. மாலை ஆகிய வேளைகளில்; **கடவுளர்க்கு அணிமாலையும் தீபமும் வழங்குக என்றனன்** - கோயில்களில் உள்ள தெய்வங்களுக்கு அழகிய மலர் மாலைகளும் தீபங்களும் வழங்குங்கள் என்றான்.

ஆலையம்: கோவில் (தேவாலயம்). புதுக்குக. சமைக்க. வழங்குக என்பன வியங்கோள் வினைமுற்றுகள். சதுக்கம்: நாற்சந்தி. சந்தி: இருபொழுது கூடும் காலம்; காலைச்சந்தி. மாலைச்சந்தி. என்பன. வழங்குக. மிகுதியாகக் கொடுங்கள் என்பது குறிப்பாகும். அணிமாலை: வினைத்தொகை

292. என்புழி. வள்ளுவர். யானை மீமிசை
நன்பறை அறைந்தனர்; நகர மாந்தரும்.
மின் பிறழ் நுசுப்பினார்தாமும். விம்மலால்.
இன்பம் என்ற அளக்க அரும் அளக்கர் எய்தினார்.

என்புழி வள்ளுவர் யானை மீமிசை நன்பறை அறைந்தனர் - என்று. மன்னர் பிரான் கட்டளையிட்டபோது வள்ளுவர் யானை மேலிருந்து அரசன் கூறியபடி பறை நன்கு சாற்றினர்; **நகர மாந்தரும்** - (இதனைக் கேட்டு) நகர மக்களும்; ***மின்பிறழ் நுசுப்பினர் தாமும்*** - மின்னலைப் போன்ற இடையை உடைய பெண்களும்; **விம்மலால் இன்பம் என்று அளக்க அரும் அளக்கர் எய்தினார்** - பெருங்களிப்பால் இன்பம் என்று சொல்லப்பபடும் அளக்க முடியாத கடலை அடைந்தனர். என்புழி: என்றபோது. 'உழி' ஏழனுருபு காலம் உணர்த்திற்று. வள்ளுவர்: தோற்கருவி கொண்டு பறை சாற்றுபவர். அரசனது உள்படு கருமத் தலைவர் இவரென்பர். யானை மேல் அமர்ந்து பறை முழக்கிச் செய்தியை அறிவிக்கும் உரிமை உடையவர்கள். மீமிசை: அடுக்கி வந்த ஏழனுருபு மிக மேலே என்பதைக் குறிக்கும். நன்பறை: நல்லபறை. எதுகை நோக்கி'ல்' என்பது 'ன்' ஆகத் திரிந்தது. பிறழ்: உவம உருபு. நுசுப்பு: இடை விம்மல்: களித்தல் அளக்கர்: கடல். மன்னன் கூறிய செய்தியை மக்களுக்கு. வள்ளுவர் யானைமேல் அமர்ந்து பறையறிந்து தெரிவித்தனர். அது கேட்டு நகரத்து மக்களும் பெண்களும் பெரு மகிழ்ச்சியால் அளப்பதற்கு அரிய இன்பக் கடலை அடைந்தனர் என்க.

293. ஆர்த்தனர் முறை முறை அன்பினால்; உடல்
போர்த்தன புளகம்; வேர் பொடித்த; நீள் நிதி
தூர்த்தனர். எதிர் எதிர் சொல்லினார்க்கு எலாம்;-
'தீர்த்தன்' என்று அறிந்ததோ அவர்தம் சிந்தையே?

முறைமுறை அன்பினால் ஆர்த்தனர் - (நகர மக்களும் பெண்களும்) முறையாகக் கூடி அன்பின் மிகுதியால் ஆரவாரித்தனர்; **உடல் புளகம் போர்த்தன** - எல்லோருக்கும் உடல் புளகத்தால் மூடப்பட்டன; **வேர் பொடித்த** - வியர்வை பெருகியது; **சொல்லினார்க்கு எலாம் நீள்நிதி எதிர் எதிர் தூர்த்தனர்** - பிள்ளைகள் பிறந்த செய்தியைச் சொன்னவர்களுக்கெல்லாம் எதிர் எதிரே நிறைந்த செல்வத்தை வாரி வழங்கினர்; **அவர்தம் சிந்தை தீர்த்தனன் என்று அறிந்ததே** - அந்த நகர மக்களின் மனம் (வந்து பிறந்தது) வணங்கத்தக்க பெருமான் என்பதை அறிந்தது போலும்.

'முறை முறை' பலமுறையாக என்னும் குறிப்பு. புளகம்: மயிர்க்கூர்சசெறிதல் 'இதனைப்' புளகாங்கிதம் என்பர். வேர்: வியர்வை. பொடித்த: பொடித்தன (தோன்றின). நிதி: செல்வம். தூர்தல் மறைத்தல் (மூடுதல்). செல்வத்தால் நிலத்தையே மறைத்தனர் என்பது கருத்து. எதிர் எதிர்: ஒருவருக்கொருவர் எதிராக நின்று என்பதும் பொருளாம். தீர்த்தன்: தூயவன் வழிபடத் தக்க திருமாலே வந்து தோன்றினான் என அறிந்ததோ 'ஓ' வியப்புப் பொருள் தந்து நின்றது. சிந்தை: மனம். அயோத்தி நகர மக்கள் அளவற்ற பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தனர். 'திருமாலே அவதரித்தான் என அவர்கள் மனம் அறிந்ததோ' என்கிறார். ஆர்த்தனர் என்றதால் வாக்கும். அன்பினால் என்றதால் மனமும். வேர் பொடித்தன என்பதால் உடலும் மகிழ்ந்தது கூறப்பட்டன என்க. 'ஏ' அசை. நீள் நிதி: பண்புத் தொகை.

294. பண்ணையும் ஆயமும். திரளும் பாங்கரும்.
கண் அகன் திரு நகர் களிப்புக் கைம்மிகுந்து.

**எண்ணெயும் களபமும். இழுதும். நானமும்.
சுண்ணமும். தூவினார் - வீதிதோறுமே**

பண்ணையும் ஆயமும் - பெண்கள் கூட்டத்திலும் தோழிகள் கூட்டத்திலும்: திரளும் பாங்கரும் - ஆண்கள் கூட்டத்திலும் தோழர் கூட்டத்திலும்; **கண் அகன்திரு நகர்** - இடமகன்ற அந்த அழகிய நகரத்திலே; **களிப்புக் கைமிகுந்து** - மகிழ்ச்சி மேலிட்டு; **எண்ணெயும். களபமும். இழுதும். நானமும்.** -எண்ணெய். கலவைச் சாந்து. வெண்ணெய் புழுகு வகைகளையும்; **சுண்ணமும்** - பரிமளப் பொடி வகைகளையும்; **வீதி தோறும் தூவினார்** - ஒவ்வொரு வீதியிலும் தூவினார்கள்.

பண்ணையும் திரளும். ஆயமும் பாங்கரும் என வேறுபாடு தோன்றக் கூறியது கருதத்தக்கது. கண் அகன்: ஒரு பொருட்பன்மொழி. கைமிகல்: அதிகப்படுதல். திருநகர்: அழகிய நகரம். எள்+நெய்: எண்ணெய் எனினும் எல்லா வகைகளையும் குறித்து நின்றது: நாணம்: புனுகு (கஸ்தூரியுமாம்). சுண்ணம்: பரிமளப் பொடி.

மன்னனுக்கு மைந்தர் பிறந்த மகிழ்ச்சியால் வீதிதோறும் எண்ணெயும். களபமும். இழுதும். நானமும் தூவி மக்கள் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டாடினர் என்பது குறிப்பு. ''எண்ணெய் சுண்ணம் எதிரெதிர் தூவிட'' என்ற பெரியாழ்வார் பாசுரம் நினைவுகூரத்தக்கது. மூன்று பாடல்களாலும் வள்ளுவர் பறையறை செய்தியும் நகர மாந்தர் மகிழ்வும் கூறப்பட்டது.

295. **இத்தகை மா நகர். ஈர் - அற நாளும்
சித்தம் உறும் களியொடு சிறந்தே.
தத்தமை ஒன்றும் உணர்ந்திலர்; தாவா
மெய்த் தவன் நாமம் விதிப்ப மதித்தான்.**

இத்தகைய மாநகர் - இந்த விதமாக அயோத்தி நகர மக்கள்; **ஈர் அறு நாளும்** - அந்தப் பன்னிரண்டு நாட்களும்; **சித்தம் உறும் களியொடு சிறந்து** - மனம் பொருந்திய மகிழ்ச்சியால் சிறந்து; **தத்தமை ஒன்றும் உணர்ந்திலர்** - தங்கள் தங்களையே ஒன்றும் உணராதவர் ஆயினர்; **தாவா மெய்த்தவன்** - குறையாத தவத்தை உடைய வசிட்ட முனிவன்; **நாமம் விதிப்ப மதித்தான்** - அக் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் சூட்ட எண்ணினாள்.

தகை: தன்மை. மா: அழகு; பெருமையுமாம். அரச குலத்தவருக்குப் பிறந்த பன்னிரண்டு நாட்கள் கழிந்த பிறகே பெயர் சூட்டுதல் விதியாதலின் ''ஈர் அறு நாள்'' என்றார். ''பத்தும் கடந்த இரண்டாம் நாள்'' என்பர் பெரியாழ்வாரும். உறு: மிகுதி. சித்தம்: மனம். களி: களித்தல். தத்தமை: தங்கள் தங்களை. மாநகர் எழுவாய்; உணர்ந்திலர் பயனிலை. அந்நகரத்தார் உணர்ந்திலர் என்பது பொருள். நாமம் விதித்தல்: பெயர் சூட்டுதல்.

பிள்ளைகள் பிறந்த பன்னிரண்டு நாட்களும் அளவற்ற மகிழ்ச்சியால் அந்நகர மக்கள் தங்களையே மறந்து மகிழ்ச்சியில் திளைத்தனர். பன்னிரண்டு நாட்கள் கழிந்த பின்னர் வசிட்டர் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் சூட்டக் கருதினார் என்பது கருத்து.

296. கரா மலை. தளர் கைக் கரி எய்த்தே.
'அரா-அணையில் துயில்வோய்!' என. அந் நாள்.
விராவி. அளித்தருள் மெய்ப்பொருளுக்கே.
'இராமன்' எனப் பெயர் ஈந்தனன் அன்றே.

***கரா மலைய** -ஒரு முதலை காலைக் கவ்விக் கொண்டு வருத்த; **தளர் கைக்கரி** - அதனால் சோர்வுற்ற துதிக்கையை உடைய யானையான கஜேந்திரன்; **அரா அணையில் துயில்வோய் என** - பாம்பணையில் துயில்பவனே என அழைக்க; **அந்நாள் விராவி அளித்தருள்** -அந்த நாளிலே விரைந்து அந்த முதலையை அழித்து யானையைக் காத்தருளிய; **மெய்ப்பொருளுக்கு** - உண்மைப் பொருளான அப்பரமனுக்கு; **'இராமன்' எனப் பெயர் ஈந்தனர்** - இராமன் என்னும் பெயரை (வசிட்டன்) சூட்டினான்.*

கரா: முதலை. தளர் கரி: வினைத்தொகை. எய்த்தல்: இளைத்தலுமாம். அராஅணை: அரவணை (பாம்புப் படுக்கை). விராவி: சேர்தலுமாம். அராஅணைத் துயில்வோய் என விளித்து தான் பன்னாள் துன்புறவும் அது பற்றிக் கவலை உறாமல் உறங்குகின்றாயே பெருமானே என்ற குறிப்புடையது. மெய்ப்பொருள்: உண்மைப் பொருளாகிய பரமன். ராமன்: அழகன். அன்றே: அசை.

297. கரதலம் உற்று ஒளிர் நெல்லி கடுப்ப
விரத மறைப் பொருள் மெய்ந்நெறி கண்ட
வரதன். உதித்திடு மற்றைய ஒளியை.
'பரதன்' எனப் பெயர் பன்னினன் அன்றே.

***கரதலம் உற்று ஒளிர் நெல்லி கடுப்ப** - உள்ளங்கையில் விளங்கும் நெல்லிக்கனியைப் போல; **விரத மறைப் பொருள் மெய் நெறிகண்ட வரதன்** - விரதங்களைக் கடைப்பிடித்தும் மறைகளின் பொருளறிந்ததும் உண்மை நெறி கண்டுணர்ந்த வசிட்டன்; **உதித்திடு மற்றைய ஒளியை** - அடுத்துத் தோன்றிய ஒளிமயமான குழந்தையை; **பரதன் எனப் பெயர் பன்னினன்** - பரதன் என்னும் பெயரிட்டு அழைத்தான்.*

கரதலம்: உள்ளங்கை. உள்ளங்கையில் கொண்ட நெல்லிக் கனி. ஒரு பொருளை உள்ளும் புறமும் ஒன்றாய் அறிதற்குக் காட்டும் உவமையாகக் கொண்டு கூறுவர் பெரியோர். புறத்தே இத்தனை வரிகள் இருப்பதால் அகத்தே இத்தனை வரிகள் இருக்கும் என்று கூற இயல்வதால் ''அங்கைக் கனி'' என்ற உவமை கூறப்படும். மறைகளின் உண்மைப் பொருளை நன்கறிந்து வசிட்டனது பெருமை இதனால் புலனாகும். கடுப்ப: ஒப்ப (போல). விரத நெறியால் மறைப்பொருள் கைவரும். அதன் காரணமாக மெய்ந்நெறி துலங்கும் என்பது கருத்து. இராமனை மெய்ப்பொருள் என்றும். மற்றைய மூவரையும் 'ஒளி' என்றது கருதத்தக்கது. பன்னுதல்: சொல்லுதல். அன்றே: அசை.

298. உலக்குநர் வஞ்சகர்; உம்பரும் உய்ந்தார்;
நிலக்கொடியும் துயர் நீத்தனள்; இந்த.
விலக்க அரு மொய்ம்பின் விளங்கு ஒளி நாமம்.
'இலக்குவன்' என்ன. இசைத்தனன் அன்றே.

உலக்குநர் வஞ்சகர் - *இனி வஞ்சர்களாகிய அரக்கர்கள்தாம் இறப்பவர்களாவார்;* ***உம்பரும் உய்ந்தார்*** - *தேவர்கள் உய்வு பெறுவார்கள்;* **நிலக் கொடியும் துயர் நீத்தனள்** *- நிலமகளும் துன்பம் நீங்கினாள்;* **விலக்க அரும் மொய்ம்பின்** *-(இத்தகைய பேற்றை உலகுக்குத் தரும்) நீக்க இயலாத வலிமை உடைய;* **இந்த விளங்கு ஒளிநாமம்** *-இந்த விளங்குகின்ற ஒளியின் பெயர்;* **இலக்குவன் என்ன இசைத்தனர்** *-இலக்குவன் என்று கூறினான்.*

உலக்குநர்: அழிபவர் (உலத்தல்: அழிதல்). உம்பர்: தேவர்கள் இடவாகு பெயர். நிலக்கொடி: நிலமகள்; கொடி: உவமை ஆகுபெயர். நீத்தல்: நீக்கல். மொய்ம்பு. வலிமை. இசைத்தனன்: கூறினான்.

சுமித்திரை பெற்ற பிள்ளைக்கு 'இலக்குவன்' என்று வசிட்டன் பெயர் சூட்டினான் என்பது கருத்து. ல?க்ஷ்மணன் என்பதற்கு உத்தம இலக்கணங்கள் அமையப் பெற்றவன் எனவும். கைங்கரிய லட்சுமியோடு கூடியிருப்பவன் என்பதும் பொருள் என்பர். நிலமகள் துயரம் நீங்குவது உறுதியாதலில் 'நீத்தனன்' என்றார்.

299. 'முத்து உருக்கொண்டு செம் முளரி அலர்ந்தால்
ஒத்திருக்கும் எழிலுடைய இவ் ஒளியால்
எத் திருக்கும் கெடும்' என்பதை எண்ணா.
'சத்துருக்கன்' எனச் சாற்றினன் நாமம்.

முத்து உருக்கொண்டு - *முத்துக்கள் சேர்ந்து குழந்தை வடிவு கொண்டு;* ***செம்முளரி அலர்ந்தால்*** - *செந்தாமரை தன்னிடம் மலரப் பெற்றால்;* ***ஒத்திருக்கும் எழில் உடை*** - *(அதனை) ஒத்திருக்கும் அழகுடைய;* ***இவ்வொளியால் எத்திருக்கும் எண்ணா*** - *என்பதை எண்ணி;* ***சத்துருக்கன் என நாமம் சாற்றினன்*** - *சத்துருக்கன் எனப் பெயர் சூட்டினான்.*

முளரி: தாமரை. எழில்: அழகு. திருக்கு: மாறுபாடு (குற்றம்) நாமம்: பெயர். சத்துருக்களை அழிப்பவன் என்பது பொருள். முதலடி: இல்பொருள் உவமை. அகப்பகை - புறப்பகைகளை ஒழிக்க வல்லவன் என்பதும் ஒரு பொருள். சத்துருக்கன் வெண்மை நிறமுடையவன் என்பதால்'' முத்து உருக்கொண்டு'' என்றார். கை. கால். முகம் மலர்ந்த தாமரை ஒத்திருந்தது என்பதால் ''முளரி அலர்ந்தால் ஒத்து'' என்கிறார். என்னா: செய்யாவகை என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இவனுக்கு எதிராக எழுபவை வேறு இன்மையின் இப்பெயர் அடக்கரு வலத்தவாகிய புலன்களை வென்றவன் என்றும் கொள்ளலாம். ஏனெனில் பொறி புலன்கள் அடங்கற்கரியன.

300. **பொய்வழி இல் முனி. புகல்தரு மறையால்.**
இவ் வழி. பெயர்கள் இசைத்துழி. இறைவன்
கை வழி. எனும் நதி கலைமறையோர்
மெய் வழி உவரி நிறைத்தன மேன்மேல்.

பொய் வழியில் முனி *- பொய் நெறியில்லாத முனிவனாகிய வசிட்டன்;* ***புகல்தரு மறையால்*** *- கூறப்படும் மறை நெறிப்படியே;* ***இவ்வழிப் பெயர்கள் இசைத்துழி*** *-இந்த விதமாகக் குழந்தைகளுக்குப் பெயர் சூட்டிய பின்னர்;* ***இறைவன் கைவழி நிதி எனும் நதி*** *- மன்னனுடைய கைகளில் வழியே பெருகி வரும் செல்வமாகிய ஆறு;* ***கலை மறையோர் மெய்வழி உவரி*** *- கலைகளில் வல்ல அந்தணாளர்களின் மனங்களாகிய கடலை;* ***மேன்மேல் நிறைத்தன*** *- மேலும் மேலும் நிறையச் செய்தன.*

பொய்வழி: பொய்யான நெறி. முனி: பற்றற்றவன். மறையால்: மறை நெறிப்படி செய்ய வேண்டிய சடங்குகளைச் செய்து. உழி: காலப்பொருள் தந்து நின்றது. மெய்வழி: மெய்நெறி. உவரி: கடல் மெய் நெறி நிற்கும் அந்தணாளர்களின் மனமாகிய கடல் என்பது பொருள். பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் சூட்டிய பின்னர் பெரியோர்களுக்குத் தானம் செய்தான் என்பது கருத்து. நிதியை நதியென்றதற்கேற்ப. மனத்தைக் கடல் என்று உருவகம் செய்தது பொருத்தமாகும். உருவக அணி.

தயரதன் தான நீருடனே கொடுத்த அளவற்ற செல்வம் அற்தணர்களின் மனத்தை நிறைவாக்கியது என்பது கருத்து.

301. **'காவியும் ஒளிர்தரு கமலமும் எனவே'**
ஓவிய எழிலுடை ஒருவனை அலது. ஓர்
ஆவியும் உடலமும் இலது' என. அருளின்
மேவினன் - உலகுடை வேந்தர்தம் வேந்தன்.

காவியும் ஒளிர்தரு கமலமும் எனவே - நீலோற்பல மலரையும் இடையே ஒளிரும் தாமரைகளும் எனுமாறு; **ஓவிய எழில் உடை ஒருவனை** - ஓவியம் போன்ற அழகுடைய ஒப்பற்ற ஒருவனாகிய ராமனை; **அலதோர் ஆவியும் உடலும் இலதென** - அல்லது. வேறு உயிரும். உடலும் தனக்கு இல்லை எனும்படி நினைத்து; **உலகுடைய வேந்தர்தம் வேந்தன்** - உலகனைத்தையும் ஒரு குடைக் கீழ் ஆளும் மன்னர் மன்னனான தயரதன்; **அருளின் மேவினன்** - அருள் உடையவனாய் வாழ்ந்திருந்தான். 'காவி' ராமனது மேனியின் நிறத்தும். 'கமலம்' முகம். கண். கை போன்ற பிற உறுப்புகளுக்கும் உவமையாயிற்று. ஓவிய எழில்: சித்திரத்தில் எழுதி வைக்கப்பட்டது போன்ற அழகு. ஒருவன்: ஒப்பற்றவன். ஆவியும் உடலும் என்பதனை உலகுக்கு ஏற்றி உரைத்தலும் பொருந்தும்.

உலகாளும் மன்னனான தயரதன் புதல்வர் நால்வரில் மூத்த குமாரரான ராமபிரானிடத்தில் மிகுந்த அன்புடையவனாயிருந்தான் என்பது கருத்து. அருளின் மேவினன்: பேரன்புடையவனாயிருந்தான். 122

302. அமிர்து உகு குதலையொடு அணி நடை பயிலா.
திமிரம்அது அற வரு தினகரன் எனவும்.
தமரமதுடன் வளர் சதுமறை எனவும்.
குமரர்கள் நிலமகள் குறைவு அற வளர் நாள் - -

அமிர்து உகு குதலையொடு - அமுதும் போன்ற மழலை மொழி பேசியும்; **அணி நடை பயிலா** - அழகான தளர் நடை பழகியும்; **திமிரம் அது அறவரு** - இருள் நீங்க உதித்து வருக்கின்ற; **தினகரன் எனவும்** - சூரியனைப் போலவும்; **தமரம் அது உடன் வளர்** - ஒலியுடன் வளர்ந்து வருகின்ற; **சதுர்மறை எனவும்** - இருக்கு முதலான நான்கு வேதங்களைப் போலவும்; **நிலமகள் குறைவு அற** -நிலமகளின் குறைகளெலாம் நீங்குமாறு; **குமரர்கள் வளர்நாள்** -இராமன் முதலிய குமாரர்கள் நால்வரும் வளர்ந்து வரும் நாளிலே.

அமிர்து உகு: உகுதல் இங்கு உவமை: உருபுப் பொருளில் வந்தது. அமிர்தம் போன்ற என்பது பொருள். குதலை: மழலை மொழி. இதனைப் பொருள் நிரம்பாத சொற்கள் என்பர். அணிநடை: அழகான நடை. இங்குத் தளர்நடையைக் குறிக்கும். பயிலா: பயின்று செய்யா என்ற வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். திமிரம்: இருள். தினகரன்: சூரியன்; தினத்தைச் செய்பவன் என்பது பொருளாம். 'நான்மறை' நான்கு பிள்ளைகளுக்கும் உவமையாயின. தமரம்: ஒலி. வேதம் எழுதப்படாதது என்பதால் ஒலிக்கின்ற வேதம் என்று பொருள் தொனிக்க 'தமரமதுடன் வரு சதுமறை' என்றார். பகையிருளை ஒழிக்கும். திறனுடையவரென்பதால் இருள் நீக்கும் தினகரனை உவமை கூறினார். நால்வராய் இருந்து உலகுக்கு நன்மை கூறுதலால் நான்மறை உவமை. இதனால் குமரர்களின் வளர்ச்சி கூறப்பட்டது.

303. சவுளமொடு உபநயம் விதிமுறை தருகுற்ற.
'இ(வ்)அளவது' என ஒரு கரை பிறிது இலவா.
உவள் அரு மறையினொடு ஒழிவு அறு கலையும்.
தவள் மதி புனை அரன் நிகர் முனி தரவே.

சவுள மொடு உப நயம் - சவுளம். உபநயனம் முதலாகிய சடங்குகளை; ***விதிமுறை தருகுற்று*** - விதிப்படி செய்து; ***இ அளவது என*** -இந்த அளவுடையது எனக் கூறும்படியான; ***ஒருகரை பிறிது இலவா*** - ஒரு எல்லை வேறு எனச் சொல்ல இயலாதபடி; ***உவள் அருமறையின் ஒடு*** - தூய்மையான வேதங்களுடன்; ***ஒழிவு அறு கலையும்*** - நீங்காத கலைகள் பலவற்றையும்; ***தவன் மதிபுனை அரன்நிகர் முனிதரவே*** - சந்திரனைத் தலையில் அணிந்துள்ள சிவபெருமானுக்கு ஒப்பான வசிட்ட முனிவன் கற்றுத்தர.

சவுளம்: குடுமிக் கல்யாணம் என்பர் (தலை முடி திருத்துதல்). உபநயம் - உபநயனம். பூணூல் அணிவித்தல் (துணைக்கண் என்பர்). ஞானக் கண் பெறுதற்குரிய சடங்கு என்பர். தருகுற்று; தரப்பெற்று (செய்து). இவ்வளவு: இவ்வளவு (இடைக்குறை) - கரை: எல்லை (வேதத்துக்கு எல்லை இல்லை என்பது குறிப்பு). இலவா: (இல+ஆ) இல்லது ஆக. கலைகள் யாவும் மறைப் பொருளையே விளக்குவதாதலின் ''மறைவினொடு ஒழிவறு கலை'' என்றார் அரன். அடியார்களின் பாவத்தைக் போக்குபவன். சவுளம் மூன்றாம் ஆண்டிலும் உபநயனம். பத்தாமாண்டிலும் செய்யப்படுவதென்பர். தவள்: என்பதன் திரிபு.

சவுளம் முதலிய சடங்குகளை விதிப்படி நடத்தியபின் வசிட்ட முனிவன் வேதம் மற்றும் கலைகள் பலவற்றையும் அரசகுமாரர்களுக்கு கற்பித்தான் என்பது கருத்து. முனிவனுக்குச் சிவன் உவமை - முற்றும் உணர்தலாலும் நால்வர்க்கு அறம் கூறியதாலுமாம்.

மைந்தரின் படைப் பயிற்சி

304. யானையும். இரதமும். இவுளியும். முதலா
ஏனைய பிறவும். அவ் இயல்பினில் அடைவுற்று.
ஊன் உறு படை பல சிலையொடு பயிலா.
வானவர் தனிமுதல். கிளையொடு வளர.

யானையும் இரதமும் இவுளியும் முதலா - யானை. தேர். குதிரை ஆகியவைகளைச் செலுத்துதல் முதலான; ***ஏனைய பிறவும் அவ்வியல்பினில்*** - மற்றும் அரசகுமாரர்களுக்குரிய வாகனப் பயிற்சிகளையும் அந்தந்த முறையிலேயே; ***அடைவு உற்று*** - அடையப் பெற்று; ***ஊன் உறுபடை பல சிலையொடு பயிலா*** - பகைவரின் உடல்தசை அடையப் பெற்ற படைக்கலங்களை வில்வித்தையோடு பயின்று; ***வானவர் தனிமுதல்*** - தேவர்களின் ஒப்பற்ற தலைவனான ராமபிரான்; ***கிளை தனிமுதல்*** -தேவர்களின் ஒப்பற்ற தலைவனான ராமபிரான்; ***கிளையொடு வளர*** - தனது தம்பிமார்களுடனே வளர்ந்துவரும் நாளிலே.

யானை. முதலியவை இவைகளில் ஏறிச் செலுத்துதலைக் குறிப்பது. யானையேற்றம். தேரேற்றம். முதலியவை அரசகுமாரர்களுக்கு உரியனவாம். 'ஏனைய பிற' என்றது இவையல்லாத. ஒட்டகம் முதலியவைகளில் ஏறிச் செல்லுதலைக் குறிக்கும்.

ஊனுறு படை: பகைவனின் ஊனைப் பொருந்திய படையாம். கிளை உவமையாகு பெயராய் உறவினரைக் குறிப்பது. இங்குத் தம்பியரை உணர்த்தி நின்றது. பயிலா: பயின்று. முதலா: முதலாக. யானை முதலான ஊர்திகளைச் செலுத்துல் -வில் முதலான பல்வேறு படைக்கல வித்தை பயில்தல் முதலியவைகளை ராமபிரான் தம்பியருடன் பயின்று வந்தான் என்பது கருத்து.

***305.** அரு மறை முனிவரும்.*
அமரரும். அவனித்
திருவும். அந் நகர் உறை
செனமும். ' நம் இடரொடு
இரு வினை துணிதரும். இவர்களின்; இவண்நின்று ஒரு
பொழுது அகல்கிலம். உறை' என உறுவார்.

அருமறை முனிவரும் அமரரும் - *அரிய மறைகளில் வல்ல முனிவர்களும் தேவர்களும்;* **அவனித் திருவும் அந்நகர் உறை செனமும்** - *நிலமகளும். அந்த நகரத்தில் வாழுகின்ற பொதுமக்களும்;* **இவர்களின்** - *இந்த அரசிளங் குமரரால்;* **நம் இடரொடு இரு வினைதுணிதரும்** - *நமது துன்பங்களும் அதற்குக் காரணமான இரு வினைகளும் துணிக்கப்படும்;* **இவண் நின்று** - *இவர்கள் இருக்கு இந்த இடத்திலிருந்து;* **ஒருபொழுது அகல்கிலம் உறை** - *சிறிதுபொழுதும் அகலவே மாட்டோம்;* **என உறுவார்;** *என. அப்பிள்கைளுடனே தங்கியிருப்பார்.*

அமரர்: தேவர் (அழிவில்லாதவர் என்பது பொருள்). அவனி: நிலம். ''முனிவரும். தேவரும். நிலமகளும். நகரமக்களும்' இவர்களால் நமது இடர் தீரும்' வினையும் நீங்கும் ஆதலால் இங்கிருந்து ஒருபோதும் அகலோம் இவருடனே உறைவோம்'' என்று உடன் உறைவாராயினர் என்பது கருத்து. துணிதரும்: துணியும் இருவினை: நல்வினையும் தீவினையுமாம். இவர்களின்: இவர்களால். அகல்கிலம்: தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. உறை அகல்கிலம்: உறைவதிலிருந்து (உடனிருப்பது). அகலமாட்டோம். முனிவர் முதலினோர் குமரரை விரும்புதல் கூறப்பட்டது.

***306.** ஐயனும் இளவலும். அணி நிலமகள்தன்*
செய்தவம் உடைமைகள் தெரிவர. நதியும்.
மை தவழ் பொழில்களும். வாவியும். மருவி.
'நெய் குழல் உறும் இழை' என நிலைதிரிவார்.

ஐயனும் இளவலும் - *ராம பிரானும். தம்பியாகிய இலக்குவனும்;* **அணிநில மகள்தன்** - *அழகிய நிலமகளுக்குரிய;* **செய்தவம் உடைமைகள் தெரிதர** - *செய்த தவப்பயனாய்ப் பெற்றுள்ள செல்வங்களைத் தெரிந்து கொள்ள;* **நதியும். மைதவழ் பொழில்களும் வாவியும் மருவி** - *ஆறுகளையும். மேகங்கள் தவழும் சோலைகளையும். பொய்கைளையும் அடைந்து;* **நெய்குழல் உறும் இழை என** - *நெசவுக் குழ லும். அதனோடு பொருந்திய நூலியையும் போன்று;* **நிலை திரிவார்** - *நிலையிலே திரிவார்கள்.*

நிலை திரிதல்: ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்குச் செல்லுதலுமாம். நிலமகள் செய்தவத்தையும். அதனால் அடைந்த பொருட் பேற்றையும் தெரிய விரும்புவார் போல. ஆறு. சோலை. குளம் ஆகிய எல்லா இடங்களிலும் ராமனும் இலக்குவனும் சேர்ந்து திரிந்தனர் என்பது கருத்து. இராமனும் இலக்குவனும் இணைபிரியாமை கூறப்பட்டது.

307. **பரதனும் இளவலும். ஒருநொடி பகிராது.**
இரதமும் இவுளியும் இவரினும். மறைநூல்
உரைதரு பொழுதினும். ஒழிகிலர்; எனை ஆள் வரதனும்
இளவலும் என மருவினரே.

பரதனும் இளவலும் ஒரு நொடி பகிராது -பரதனும். சத்துருக்கனும். ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் பிரியாது; **இரதமும் இவுழியம் இவரினும்** - தேரிலும். குதிரையின் மீதும் ஏறிச் சவாரி செய்யும் போதும்; **மறை நூல் உரைதரு பொழுதினும்** -வேதம் முதலிய நூலக்ளை ஓதுகின்ற காலத்தினும்; **ஒழிகிலர்** -பிரியாதவர்களாகி; **எனை ஆள் வரதனும் இளவலும் என** - என்னை ஆட்கொண்டருளிய ராமபிரானையும். இலக்குவனையும் போல; **மருவினர்** - சேர்ந்திருந்தனர்.

நொடி: கை நொடிப் பொழுது. இதனை மாத்திரை என்பர். தொழிலாகு பெயராய். கால அளவை உணர்த்தி நின்றது. இவர்தல்: ஏறுதல். உரைதருதல்: ஓதுதல். ஒழிகிலர்: முற்றெச்சம். ஆள்வரதன்: வினைத்தொகை. வரதன்: வரம் தரவல்லன். இவுளி: குதிரை. பகிராது: பிரியாது.

பரதனும். சத்துருக்கனும் தேரேறிச் சென்றாலும். குதிரைச் சவாரி செய்தாலும் வேதம் முதலான கலைகளை ஓதினாலும் ஒரு நொடிப் பொழுதும் பிரியாதவராகி இராமனையும். இலக்குவனையும் போலச் சேர்ந்திருந்தனர் என்பது கருத்து. பரத. சத்துருக்கனரின் ஒட்டுறவு கூறப்பட்டது.

308. **வீரனும். இளைஞரும். வெறி பொழில்களின்வாய்.**
ஈரமொடு உறைதரு முனிவரரிடை போய்.
சோர் பொழுது. அணிநகர் துறுகுவர்; எதிர்வார். கார் வர அலர்
பயிர் பொருவுவர். களியால்.

வீரனும் இளைஞரும் - மாவீரனாகிய ராமபிரானும். தம்பியரும்; **வெறிபொழில்களின் வாய்** - மணம் செறிந்த சோலைகளிடத்தே (சென்று); **ஈரமொடு உரைதரு** - அன்போடு (வந்தவரிடம்) உரையாடுகின்ற; **முனிவரர் இடைபோய்** -முனிவர்களிடம் (காலையில்) சென்று; **சோர் பொழுது அணிநகர் துறுகுவர்** -மாலைப் பொழுதிலே அழகிய அயோத்தி நகரை அடைவர்; **எதிர்வார்** - போகும் போதும் வரும் போதும் எதிர்ப்படும் நாட்டு மக்கள் எல்லோரும். **களியால்** - (இராம பிரானையும் தம்பியரையும் கண்ட) களிப்பில்; **கார் வர அலர் பயிர் பொருவுவர்** -மழை வர. மகிழும் பயிர்களை ஒத்துக் காணப்படுவர்.

கார்: மேகம் (மழையைக் குறித்தது). வெறிபொழில்: மணம் கமழும் சோலை. ஈரமொடு உரைதரு: அன்போடு பேசுகின்ற. ஈரம்: அன்பு. முனிவரர்: (வசிட்டனை ஒத்த). முனிவர்கள் ''சோர் பொழுது துறுகுவர்'' என்றதால் காலையில் சென்று என உரை கூறப்பட்டது. சோர்பொழுது: வெயில் சோரும். பொழுது. துறுகுதல்: சேர்தல் எதிர்வார்: எதிரில் வருபவர்கள். மழைமேகம் கண்டு பயிர்கள் மகிழ்வது இயல்பு. மேகவண்ணனான ராமனைக் கண்டு மக்கள் மகிழ்ந்தனர் என்கிறார் என்பது எத்துணை பொருந்தும். முனிவர்கள் தம்மைக் காணவருவோரிடமும். பாடம் கேட்கும் மாணவரிடமும் அன்போடு உரையாடும் பண்பினர் என்பதால் '' ஈரமொடுவரை தரு'' என்றார். பொருவுதல்: ஒப்பாதல்.

அரசிளங்குமரர் நால்வரும் நாள்தோறும் காலையிலே அந்நகருக்குப் புறத்தே உள்ள சோலைகளில் வாழும் முனிவர்களிடம் சென்று - உரையாடி - நுண்ணிய நூற்பொருள் கேட்டு மாலையில் நகருக்குத் திரும்புவர். எதிர்ப்படும் மக்களெல்லாம் மழைவரக் கண்டு தழைதரு பயிர் போல. இவர்களைக் கண்டு மகிழ்வர் என்பது கருத்து.

309.** **ஏழையர் அனைவரும். இவர் தட முலை தோய்
கேழ் கிளர் மதுகையர். கிளைகளும். 'இளையார்
வாழிய!' என. அவர் மனன் உறு கடவுள்.
தாழ்குவர் - கவுசலை தயரதன் எனவே.

ஏழையர் அனைவரும் - *அயோத்தி நகரத்தில் வாழும் பெண்களும்;* **இவர்தட முலைதோய் கேழ்கிளர் மதுகையர்** - *அப்பெண்களின் தனங்களைத் தழுவி வாழும் வலிமை மிக்கவரான அவர்களது கணவர்களும்;* **கிளைகளும்** - *மற்றும் அங்கு வாழும் அவர்களது உறவினரும்;* ***இளையார் வாழிய என*** - *இச்சிறுவர் நீடூழி வாழ்வார் ஆக என்று கூறி;* **கவுசலை தயரதன் எனவே** - *கோசலையையும். தயரதனையும் ஒப்ப;* **அவர் மனனுறு கடவுள் தாழ்குவர்** - *தத்தம் மனம் பொருந்திய தெய்வங்களை வணங்கித் துதிப்பர்.*

ஏழையர்: பெண்கள் (இவ்வாறு கூறுவது கவி மரபென்பர்). தோய்தல்: தழுவுதல். கேழ்: உவமை. மதுகை: வலிமை. இளையார்: இளையவர் கேழ்கிளர் என்பதால் பெண்களைத் தழுவும் உரிமையுடைய ஆடவர்களான கணவன்மார்களைக் குறித்தது. வாழிய: வியங்கோல் வினைமுற்று. தயரதனது பட்டத்தரசியர் மூவருள்ளும் முதல் தேவி என்பதால் கோசலையைக் கூறினார் எனலாம்'' ''மறுவிலன்பினின் வேற்றுமை மாற்றினாள்'' என்பறடி மக்கள் நால்வரையும் சமமாகக் கருதியவள் என்பதும் இதனால் விளங்கும். மனன்உறு கடவுள். தத்தம் குல தெய்வமுமாம் அந்த நகரத்தில் வாழும் ஆண்களும். பெண்களுமான அத்தனை பேரும் அரசகுமாரர்களின் நல்வாழ்வுக்குத் தத்தம் மனம் பொருந்திய தெய்வங்களைத் தொழுது வேண்டினர் என்பது கருத்து.

310. ‘கடல் தரு முகில். ஒளிர் கமலம்அது அலரா.
வட வரையுடன் வரு செயல் என. மறையும்
தடவுதல் அறிவு அரு தனி முதலவனும்.
புடை வரும் இளவலும்’ என. நிகர் புகல்வார்.

மறையும் தடவுதல் அறிவரு - வேதமும் தேடி அறிதற்கு அரிய; **தனி முதல் அவனும்** - ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய ராம பிரானும்; **புடைவரும் இளவலும்** - அவனுக்குப பக்கம் வரும் இலக்குவனும்; **உடன்வரு செயல்** -சேர்ந்து வருகின்ற செயலானது; **கடல்தரு முகில்** - கடல் தந்த கரிய மேகமானது; **ஒளிர் கமலம் அது அலரா** - விளங்கும் தாமரை மலர்கள் அலர; **வடவரையுடன் வரு செயல் என** - மேரு மலையுடன் வருவது போன்றது என; **நிகர் புகல்வார்** - (இந்த இருவரையும் பார்த்தவர்கள்) ஒப்பிட்டுக் கூறுவார்கள்.

கடல் தரு முகில்: கடல் தந்த கார்மேகம். அலரா: மலர்ந்து. வடவரை: வடக்கிலுள்ள மலை (மேருமலை) தடவுதல்: தேடுதல். தனிமுதல்: ஆதிபகவன் அவன்: உலகறி சுட்டாக நின்று பரமனை உணர்த்தும். புடை:பக்கம்.

‘கமலம் பூத்த கரு முகில்’ இராமனுக்கு உவமை. ‘வடவரை’ இலக்குவனுக்கு உவமை. ‘புகல்வார்’ என்ற பயனிலைக்கேற்ப ‘கண்டோர்’ எழுவாயாகக் கொள்ளப்பட்டது.

311. எதிர் வரும் அவர்களை. எமையுடை இறைவன்.
முதிர் தரு கருணையின் முகமலர் ஒளிரா.
‘எது வினை? இடர் இலை? இனிது நும் மனையையும்?
மதி தரு குமரரும் வலியர்கொல்?’ எனவே.

எதிர் வரும் அவர்களை - தம்மை எதிர்ப்படும் நகர மக்களைப் பார்த்து; **எமை உடை இறைவன்** - எம்மை ஆட்கொண்ட இறைவனாகிய ராமபிரான்; **முதிர் தரு கருணையின்** - முதிர்ந்த கருணையினால் (தனது); **முகமலர் ஒளிரா** - மலர் போன்ற முகம் ஒளிர; **எதுவினை** - எம்மால் உங்களுக்கு ஆக வேண்டியதுளதோ?; **இடர் இலை (கொல்)** - துன்பமெவும் இல்லையன்றோ?; **நும்மனையும் இனிதுகொல்** - உங்கள் மனைவி நலமோ?; **மதிதரு குமரரும் வலியர் கொல் எனவே** - அறிவு மிக்க பிள்ளைகள் வலிமையுடன் வாழ்கிறார்களா? என்றெல்லாம் கேட்கவே.

312. அஃது. ‘ஐய! நினை எமது அரசு என உடையேம்;
இஃது ஒரு பொருள் அல; எமது உயிருடன் ஏழ்
மகிதலம் மழுதையும் உறுக. இ மலரோன்
உகு பகல் அளவு’ என. உரை நனி புகல்வார்.

அஃது ஐய - ஐயனே அப்படியே எல்லாம் நலமே; **நினை எமது அரசு என உடையேம்** - உன்னை அரசனாக உடைய எங்களுக்கு; **இஃது ஒரு பொருள் அல** -இது ஒரு பொருளாகாது; **எமது உயிருடன் ஏழ் மகிதலம் முழுதும்** -எங்கள் உயிரோடு ஏழு உலகங்கள் எல்லாம்; **மலரோன் உகுபகல் அளவு** -(பிரமன் அழிகின்ற காலமான) பிரமப் பிரளய காலம் வரையும்; **உறுக என உரை நனி புகல்வார்** -நீயே ஆட்சி புரிவாயாக என்று மறுமொழி கூறுவார்கள்.

'அஃது ஐய' என்பதற்கு நீ நினைத்தபடியே யாவும் நன்மையே என்றனர் என்பது பொருள். மலரோன்: பிரமன். உகுபகல்: அழியும் காலம். உரை: சொல்லாகு பெயர். 'பகல்' என்ற சிறுபொழுதின் பெயர். பெரும்பொழுதை உணர்த்தும். இராமபிரானை எதிர்ப்பட்ட நகர மக்களை அவர்கள் நலம் விசாரிப்பதற்கு முன்பே தான் அவர்களின் நலம் கேட்பான். அவர்கள் மகிழ்ந்து நீ எங்களுக்கு அரசனாக இருக்க. என்ன குறைவு வரும்? நீடூழி வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துவர் என்பது கருத்து.

313. **இப் பரிசு. அணி நகர் உறையும் யாவரும்.**
மெய்ப் புகழ் புனதைர. இளைய வீரர்கள்
தப்பு அற அடி நிழல் தழுவி ஏத்துற.
முப் பரம் பொருளுக்கு முதல்வன் வைகுறும்.

இப்பரிசு அணி நகர் உறையும் யாவரும் - இந்த விதமாக அந்த நகரத்தில் வாழும் எல்லோரும்; **மெய்ப்புகழ் புனைதர** -உண்மையான புகழைக் கூறிக் கொண்டாடலும்; **இளைய வீரர்கள் தப்பு அற அடி நிழல் தழுவி ஏத்துற** - வீரர்களான தம்பியர் மூவரும் ராமனது திருவடிகளைத் தவறாது துதிக்கவும்; **முப்பரம் பொருளுக்கு** - அரி. அயன். அரன் எனும் முக்கடவுளர்க்கும். **முதல்வன் வைகுறும்** - முதல்வனான ராமபிரான் வாழ்வானாயினான்.

பரிசு: தன்மை. அணிநகர். அழகான நகரம் (அயோத்தி). மெய்ப்புகழ்: மெய்க்கீர்த்தி. புனைதர: விரித்துக் கூற: ஏத்துற: துதித்து வணங்க. ''மூன்று கவடாய் முளைத் தெழுந்த மூலம்'' 'முத்தேவரின் முதற் பொருள்' என்று பின்னும் கூறுவர். பாடல் எண் 28 -ஐ இப்பாடலுடன் ஒப்பிடுக. மூலப் பரம்பொருள் இம்மூவரினும் வேறுபட்டவர் என்பதே கம்பன் கருத்து.

கையடைப் படலம்

தரசதன் தனது மைந்தர்களான இராமன். இலக்குவன் இருவரையும் விசுவாமித்திர முனி வசம் அடைக்கலமாக ஒப்புவித்த செய்தியைக் கூறும் பகுதியிது ‘ கையடை’ என்பதற்கு அடைக்கலம் என்பது பொருள்.

தயரதனிடம் விசுவாமித்திரன் வருதல் - மன்னன் முனிவனை வணங்கி வரவேற்றல். மன்னனை முனிவன் புகழ்ந்து பேசுதல். வேள்வியைக் காக்க இராமனைத் தன்னுடன் அனுப்புமாறு கேட்டல் - தயரதன் துயர் - தானே வேள்வி காக்க வருகிறேன் எனல் - முனிவன் சினம் கொள்ளலும் அதன் விளைவுகளும் - வசிட்டன் உரையால் தயரதன் தெளிவு அடைதல் - இராம - இலக்குவர்களை முனிவனிடம் ஒப்படைத்தல் - சினம் நீங்கிய முனிவன் அரசிளங் குமரர்களைத் தன்னுடன் அழைத்தேகல் ஆகிய - செய்திகள் இப்பகுதியில் கூறப்படும்.

314. **அரசர்தம் பெருமகன். அகிலம் யாவையும்**
விரசுறு தனிக் குடை விளங்க. வென்றி சேர்
முரசு ஒலி கறங்கிட. முனிவர் ஏத்துற.
கரை செயல் அரியது ஓர் களிப்பின் வைகும் நாள்.

அரசர் தம் பெருமகன் -மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன்; **அகிலம் யாவையும் விரசுறு** - உலகம் முழுதும் தன் நிழலில் வந்து சேர்வதாகிய; **தனிக்குடை விளங்க** - ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடை விளங்கவும்; **வெற்றி சேர் முரசு ஒலிகறங்கிட** -வெற்றி மிகுந்த முரசின் ஒலி திரிந்து ஒலிக்கவும்; **முனிவர் ஏத்துற** -முனிவர்கள் எல்லாம் புகழவும்; **கரைசெயல் அரியது** - அளவிடற்கு அரிதாகிய; **ஓர் களிப்பில் வைகும் நாள்** - மகிழ்ச்சிக் கடலில் மூழ்கியவனாக வாழ்ந்திருந்த காலத்திலே.

இந்தப் பாட்டு சில பிரதிகளில் திரு அவதாரப் படலத்தின் இறுதிப் பாடலாக அமைந்துள்ளது. கையடைப் படலத்தின் தோற்றுவாயாகக் கூறப்படுவதாகும். அரசர்தம் பெருமகன்: சக்கரவர்த்தி. ‘அகிலம்’ பரந்த என்னும் பொருளில் உலகைக் குறித்து நின்றது. சேர்தல். கரை. வரம்பு (அளவு) கரை என்னும் குறிப்பால் ‘களிப்பு’ கடல் என்னும் பொருளை ஏற்றது. ‘நாள்’ காலத்தை உணர்த்தும். ‘எய்தினான்’ என்ற அடுத்த பாட்டோடு முடியும். மகிழ்ச்சியுடன் தயரதன் வாழ்தலைக் கூறியதாகும்.

315. **நனை வரு கற்பக நாட்டு நல் நகர்**
வனை தொழில் மதி மிகு மயற்கும் சிந்தையால்
நினையவும் அரியது. விசும்பின் நீண்டது. ஓர்
புனை மணி மண்டபம் பொலிய எய்தினான்.

நனைவரு கற்பக நாட்டு நன்னகர் - அரும்புகள் விரிகின்ற கற்பக மரத்தை உடைய அமரர்கள் நாட்டு நல்ல நகரான அமராவதி நகரை; **வனைதொழில் மதிமிகும் மயற்கும்** - படைத்த தொழில் திறமும். அறிவும் மிகுந்த மயனுக்கும்; **சிந்தையால் நினையவும் அரியது** - மனத்தால் எண்ணிப் பார்க்கவும் இயலாததும்; **விசும்பின் நீண்டது ஓர்** - வான மளவும் உயர்ந்திருப்பதுமாகிய ஒரு; **புனைமணி மண்டபம்** - மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ள மண்டபம்: **பொலிய எய்தினான்** - விளக்கமுறும்படி சேர்ந்தான்.

முந்திய பாடலில் குறிப்பிட்ட 'அரசர்தம் பெருமகன்' என்பதே இங்குக் கூறப்பட்ட 'எய்தினான்' என்பதற்கு எழுவாயாகும். நனை: அரும்பு. நல்+நகர்: நன்னகர் இங்கு நன்மை என்பது புண்ணியம் எனும் பொருளின் வழங்குகிறது. மண்டபம்: அரசிருக்கை. பொலிதல்: சிறத்தல். மயன்: தெய்வத்தச்சன்.

அமரர்கள் நாடான விண்ணுலகுக்குத் தலைநகர் அமராவதி. அதனைப் படைத்த மயனுக்கும் நினைத்துப் பார்க்கமுடியாத சிறப்புடைய மண்டபம் என்பது கருத்து. 'மயன் வனைதொழில்' மதிமிகும் மயன் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறான். மண்டபம் மன்னனது வருகையால் பொலிந்தது என்பது கருத்து. வனை தொழில்: வினைத்தொகை இப்பாட்டு உயர்வு நவிற்சியணியாகும்.

316. தூய மெல் அரியணைப் பொலிந்து
தோன்றினான்;
சேய் இரு விசும்பிடைத்
திரியும் சாரணர்.
'நாயகன் இவன்கொல்?' என்று
அயிர்த்து. நாட்டம் ஓர்
ஆயிரம் இல்லை என்று
ஐயம் நீங்கினார்.

சேய்இரு விசும்பிடை - உயர்ந்த பெரிய வானத்திடத்தே; **திரியும் சாரணர்** - (நிகழ்ச்சிகளை ஆராய்ந்தறியத் திரியும் தேவதூதர்கள்; **நாயகன் இவன்கொல் என்று அயிர்த்து** - நமது தலைவனான இந்திரன் இவந்தானோ என்று தயரதனைக் கண்டு சந்தேகித்து; **நாட்டம் ஓர் ஆயிரம் இல்லை என்று** - கண்கள் ஓராயிரம். காணப்படவில்லை என்றெண்ணி; **ஐயம் நீங்கினார்** - அவர்கள் கொண்ட சந்தேகம் நீங்கினாராக; **தூயமெல் அரி அணை** - தூய்மையும் மென்மையும் உடைய சிங்காதனத்திலே; **பொலிந்து தோன்றினான்** - பொலிவுற்று விளங்கினான். அரியணை: சிங்காதனம். சேய்+இரு சேயிரு: உயர்ந்த பெரிய என்பது பொருள். சாரணர்: தூதுவர். நாயகன்: தலைவன். கொல்: ஐயத்தை உணர்த்தும். நாட்டம்: கண்கள். இந்திரன் கௌதம முனிவனது சாபத்தால் ஆயிரம் கண் பெற்றவன் என்பது அகலிகைப் படலத்துச் செய்தி. இரண்டு பாடல்களாலும் தயரதன் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவான் எனக் கூறப்பட்டது. இந்திரனுக்கு ஆயிரம் கண்கள் தயரதனுக்கு இரண்டே என்பதைத் தவிர பிற செல்வம் அதிகாரம். அழகு. வலிமை இவற்றால் இந்திரனுக்கு ஒப்பானவன் தயரதன் என்பதை விளக்கி உரைத்தார் என்க.

317. மடங்கல்போல் மொய்ம்பினான்
முன்னர். ‘ மன்னுயிர்
அடங்கலும் உலகும் வேறு
அமைத்து. தேவரோடு
இடம் கொள் நான்முகனையும்
படைப்பென் ஈண்டு’ எனாத்
தொடங்கிய. துனி உறு.
முனிவன் தோன்றினான்.

மடங்கல் போல் மொய்ம்பினான் முன்னர் - சிங்கத்தைப் போன்ற வலிமை உடைய தயரதனுக்கு எதிரிலே: **மன்உயிர் அடங்கலும் உலகும்** - நிலைபெற்ற உயிரினங்கள் அனைத்தையும் அவை வாழும் உலகங்களையும்; **வேறு அமைத்து** - வேறு வேறாகப் படைத்து; **தேவரோடு இடங்கொள் நான்முகனையும்** - தேவர்களுடன் (எவ்வுயிரையும் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட பிரமனையும்; **ஈண்டு படைப்பென் எனா** - இப்போதே படைப்பேன் என்று; **தொடங்கிய துனியுறு முனிவன் தோன்றினான்** - தொடங்கியவனான சினத்தை உடைய விசுவாமித்திர முனிவன் வந்து தோன்றினான்.

மடங்கல்: சிங்கம். மொய்ம்பு வலிமை. அடங்கல்: எல்லாம். இடம் பிறப்பிடம். தொடங்கிய: பெயரெச்சம். துனி: பிணக்கு -சினம். திரிசங்கு மன்னனுக்குத் தேவர்கள் தங்களுலகுக்குள் நுழைய விடமாட்டோம் என மறுத்தபோது - வேறு அண்டங்களையும் நான்முகன் முதலான தேவர்களையும் நான் படைப்பேன் - எனத் தொடங்கிய தவ வலிமை மிக்கவன் விசுவாமித்திர முனிவன் என்பதைக் கூறி அம்முனிவனை முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்துகிறார். தயரதனை இந்திரனுக்கு ஒப்பாகக் கூறியவர். இப்பாடலில் விசுவாமித்திரனை. பிரமனுக்கு ஒப்பாக கூறுவதைக் காண்கிறோம். பிரமனது புத்திரன் குசன். அவனது புத்திரன் குசநாபன். இவன் மகன் காதி. காதியின் மகன் கௌசிகன். அரசனான கௌசிகன் தவம் செய்து சிறந்த முனிவனானான் என்பது புராணச் செய்தி.

318. வந்து முனி எய்துதலும். மார்பில் அணி ஆரம்.
அந்தர தலத்து இரவி அஞ்ச. ஒளி விஞ்ச.
கந்த மலரில் கடவுள்தன் வரவு காணும்
இந்திரன் என. கடிது எழுந்து அடி பணிந்தான்.

முனி வந்து எய்துதலும் - விசுவாமித்திர முனிவன் மண்டபத்தை அடைந்ததும்; **மார்பில் அணி ஆரம்** - (தயரதன்) மார்பில் அணிந்த மணிமாலை; **அந்தர தலத்து இரவி** - வானத்திலே ஒளிரும் சூரியனும்; **அஞ்ச ஒளி விஞ்ச** - தோல்வியுறும்படி ஒளி மிகுந்திருக்க; **கந்தம் மலரில் கடவுள் தன்** - மணம் மிகுந்த தாமரை மலரில் வாழும் பிரமனுடைய; **வரவுகாணும் இந்திரன் என** - வரவினைக் கண்ட இந்திரனைப் போல; **கடிது எழுந்து அடிபணிந்தான்** - விரைவில் எழுந்து முனிவனது திருவடிகளை வணங்கினான்.

எய்துதல்: அடைதல். ஆரம்: மாலை அந்தரதலம்: ஆகாயம். அஞ்ச: தோல்வியுற (அஞ்சல்:தோல்வி) விஞ்சல்: மிகுதல். கந்தம்: மணம். கடிது: விரைந்து முந்திய பாடல்களில் தயரதனை இந்திரனுக்கும். விசுவாமித்திரனைப் பிரமனுக்கும் ஒப்பக் கூறியதற்கேற்ப. இப்பாடலில். ''பிரமன் வரவைக் கண்டு. எழுந்து அடிபணியும் இந்திரனைப் போல முனிவரது வரவுணர்ந்த மன்னன் எழுந்து அடிபணிந்தான்'' என்று முடித்துக் கூறியதனைக் காண்கிறோம். இது முதல் மூன்று பாடல்கள் சந்த விருத்தங்கள்.

319. **பணிந்து. மணி செற்றுபு குயிற்றி**
அவிர் பைம் பொன்
அணிந்த தவிசு இட்டு. இனிது
அருத்தியொடு இருத்தி.
இணைந்த கமலச் சரண் அருச்சனை
செய்து. 'இன்றே
துணிந்தது. என் வினைத் தொடர்'
எனத் தொழுது சொல்லும்.

பணிந்து - *(தயரத மன்னன் முனிவனை) வணங்கி;* **மணி செற்றுபு குயிற்றி அவிர் பைம்பொன் அணிந்த தவிசு இட்டு அருத்தியொடு இனிது இருத்தி** - *மணிகள் நெருங்கப் பதித்து விளங்கும் பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசனமிட்டு (அதில்) மிக்க ஆர்வத்துடன் முனிவனை இனிதே இருக்கச் செய்து;* **இணைந்த கமலச் சரண் அருச்சனை செய்து** - *தாமரை போன்ற இரு பாதங்களையும் அருச்சித்து;* **என் வினைத் தொடர்பு** - *எனது வினைப்பயன்களின் தொடர்பு;* இன்றே துணிந்தது என - *இன்றே நீங்கியது என்று;* **தொழுது சொல்லும்** -*அம்முனிவனை வணங்கிக் கூறலானான்.*

செற்றுபு: நெருங்க. குயிற்று: பதித்து. பைம்பொன். (பண்புத்தொகை); பசுமையான பொன். தவிசு: இருக்கை. அருத்தி: ஆசை. சரணம்: பாதம். அருச்சனை: பூசனை. வினைத்தொடர்பு: வினைப்பயன் இருத்தி: பிறவினை. இருவினைப் பலன்களும் 'ஆம்' நல்வினையும் பிறவிக் காரணம் என்பதால் 'இருள் சேர் இருவினை' என்றார் திருவள்ளுவரும். பெரியோர் வருகையால் வினைத் தொடர்புகள் நீங்கும் என்பது கருத்து.

320. **‘நிலம் செய் தவம் என்று உணரின்.**
அன்று; நெடியோய்! என்
நலம் செய் வினை உண்டு எனினும்.
அன்று; நகர். நீ. யான்
வலம் செய்து வணங்க. எளிவந்த
இது முந்து என்
குலம் செய் தவம்’ என்று
இனிது கூற. முனி கூறும்:

நெடியோய். நகர் யான் வலம் செய்து வணங்க - நீண்ட தவம் உடையீர்! இந்த நகரத்திலே நான் வலம் வந்து வணங்கும்படியாக; **நீ எளிவந்த இது** - தாங்கள் எளிமையாக வந்த இந்தச் செயலானது; **நிலம் செய்தவம் என்று உணரின் அன்று** - இந்த நாடு செய்த தவப்பயன் தானோ எனில் அல்ல; **என் நலம் செய்வினை உண்டு எனினும் அன்று** - எனது நல்வினை செய்து காட்டிய பயனாலோ என்றால் அல்ல; **எம்முந்து குலம் செய்தவம்** - எங்களது முந்திய குலத்திினோர் செய்த தவப்பயனே யாகும்; **என்று இனிது கூற முனி கூறும்** - என்று தயரதன் இனிய முகமன்கூற. அதனைக் கேட்ட முனிவன் கூறுவான்.

நிலம்: இடவாகு பெயராய் மக்களை உணர்த்திற்று. செய்தவம்: வினைத்தொகை ‘தவம்’ தவப்பயன் அல்லது புண்ணியமும் ஆம். வலம்: வலம் வருதல். எளிமை: சுலபம். தயரதன். முனிவனை நோக்கி ‘‘நெடியோய்’’ என்றது. நீண்ட தவத்தை உணர்த்தி நின்றது.

321. **‘என் அனைய முனிவரரும் இமையவரும்**
இடையூறு ஒன்று உடையரானால்.
பல் நகமும் நகு வெள்ளிப் பனிவரையும்.
பாற்கடலும். பதும பீடத்து
அந் நகரும். கற்பக நாட்டு அணி நகரும்.
மணி மாட அயோத்தி என்னும்
பொன் நகரும். அல்லாது. புகல் உண்டோ?-
இகல் கடந்த புலவு வேலோய்!

இகல் கடந்த புலவு வேலோய் - போரைக் கடந்து வெற்றியடைந்த புலால் நாற்றம் வீசும் வேலை உடையோய்; **என் அனைய முனிவரும் இமையவரும்** - என்னைப் போன்ற முனிவர்களும் தேவர்களும்; **இடையூறு ஒன்று உடையர் ஆனால்** - ஏதேனும் தீங்கு சிறிது உடையவர் ஆனால்; **பல் நகமும் நகு வெள்ளிப் பனி வரையும்** - பல மலைகளையும் தனது ஒளியால் எள்ளி நகையாடும் வெள்ளி மலையும்; **பாற்கடலும் பதுமபீடத்து அந்நகரும்** - திருப்பாற்கடலும். தாமரை யாசனத்தையுடைய பிரமன் நகரமும்; **கற்பக நாட்டு அணிநகரும்** - கற்பகம் முதலிய சிறப்புடைய விண்நாட்டு அழகிய நகரமும்; **மணி மாட அயோத்தி என்னும் பொன்நகரும்** - மணிமயமான மாடங்களை உடைய அயோத்தி என்னும் இந்த நகரும்; **அல்லாது புகல் உண்டோ** - அல்லால் அடைக்கலம் அடைவதற்கு வேறு இடம் உண்டோ?

அயோத்தியைப் பனிவரை முதலியவற்றுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறினமையின் ஒப்புமைக் கூட்டஅணி. 'என் அனைய' இதில் 'அனைய' உவமை உருபு. இடையூறு: தீங்கு. பல்நகம்: பல மலைகள். பனிமலை: கைலாயம் (இமயமலை) கைலை மலையும். பாற்கடலும் முறையே சிவபிரானுக்கும் திருமாலுக்கும் உறைவிடங்களாகும். கற்பக நாட்டணி நகரம். இந்திரனுக்குரியது. ''என்னையொத்த முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்தால் கைலை முதல் அயோத்தி வரையுள்ள இந்த இடங்கள் அல்லாது வேறு புகல் உண்டோ'' என்றான் விசுவாமித்திரன் என்பது கருத்து.

**322. 'இன் தளிர்க் கற்பக நறுந் தேன் இடை துளிக்கும்
நிழல் இருக்கை இழந்து போந்து.
நின்று அளிக்கும் தனிக் குடையின் நிழல் ஒதுங்கி.
குறை இரந்து நிற்ப. நோக்கி.
குன்று அளிக்கும் குல மணித் தோள் சம்பரனைக்
குலத்தோடும் தொலைத்து. நீ கொண்டு
அன்று அளித்த அரசு அன்றோ. புரந்தரன் இன்று
ஆள்கின்றது?-அரச!' என்றான்.**

acharya.org

அரச புரந்தரன் இன்று ஆள்கின்றது -தயரத மன்னனே! இந்திரன் இன்று ஆண்டு கொண்டிருக்கும் அமர ருலக ஆட்சி; **இன்தளிர்க் கற்பக நறும்தேன் இடை துளிக்கும் நிழல் இருக்கை** - இனிய தளிர்களை உடைய கற்பக மரத்தின் பூக்கள் தேனை இடையிடையே துளிக்கின்ற நிழலை உடைய ஆசனத்தை; **இழந்து போந்து** - இழந்து விட்டு உன்னிடம் வந்து; **நின்று அளிக்கும் தனிக்குடையின் நிழல் ஒதுங்கி** - உலகனைத்தையும் நின்று காக்கின்ற உனது ஒப்பற்ற வெண்குடை நிழலில் ஒதுங்கி நின்று; **குறை இரந்து நிற்ப நோக்கி** - தனது குறைகளைச் சொல்லி யாசித்து நிற்க. நீ அதைப் பார்த்தபின்; **குன்று அளிக்கும் குலமணித் தோள் சம்பரனை** - மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட குன்று போன்ற தோள்களையுடைய சம்பரன் என்ற அசுரனை **குலத்தோடும் தொலைத்து** - அவனது கூட்டத்தாரோடும் அழித்து; **நீ கொண்டு அன்று அளித்த அரசு அன்றோ** - நீ உனதாக ஆக்கிக் கொண்டு. அன்று இந்திரனுக்குத் தந்த அரசை அல்லவா; **புரந்தரன் இன்று ஆன்கின்றது என்றான்** - அவ்விந்திரன் இன்றளவும் தன்குரியதாக ஆட்சி செய்து வருவது என்று முனிவன் கூறினான். கற்பகம்: தெய்வ தரு. துளித்தல்: சொட்டுதல். போந்து. வந்து. தனிக்குடை: பொதுவறப்புரக்கும் குடை. ''குன்றளிக்கும்'' என்பதிலுள்ள அளிக்கும் இங்கு உவமைப் பொருள்தந்து நின்றது. கொண்டு: வரம் கொண்டு. அரசன்றோ: ஓகாரம் தேற்றம். புரந்தரன்: ''இந்திரன்'' தன் நிழல். இருக்கை ஒழிந்து ''உன் நிழலிருக்கையில் ஒதுங்கினான்'' எனப் பெருமை தோன்றக் கூறுகிறார். நிற்ப - நோக்கி - தொலைத்து. அளித்த அரசு புரந்தரன் இன்று ஆள்கின்றது என்று முடிக்க. இந்திரனுடைய இருக்கை 'சுதர்மை' என்னும் பெயருடையது. சம்பரனுக்குத் தோற்று ஆட்சியை இழந்தான் என்பதை 'இருக்கை இழந்து' என்பதால் குறிப்பிட்டுக் காட்டினார். சம்பரனை - குலத்தோடும் அழித்து இந்திரனுக்குத் தேவருலகாட்கியை மீட்டுத் தந்த தயரதனது பெருமையை முனிவர் கூறினார் என்பது கருத்து.

323. **உரைசெய்யும் அளவில். அவன் முகம் நோக்கி.**
உள்ளத்துள் ஒருவராலும்
கரை செய்ய அரியது ஒரு பேர் உவகைக்
கடல் பெருக. கரங்கள் கூப்பி.
'அரைசு எய்தி இருந்த பயன் எய்தினென்; மற்று.
இனிச் செய்வது அருளுக!' என்று
முரைசு எய்து கடைத்தலையான் முன் மொழிய.
பின் மொழியும் முனிவன். ஆங்கே:

உரை செய்யும் அளவில் அவன் முகம் நோக்கி - இவ்வாறு விசுவாமித்திரன் தன்னைப் புகழ்ந்து பேசியபோது. தயரதன் அம்முனிவரது முகத்தைப் பார்த்து; **உள்ளத்துள் ஒருவராலும் கரை செய்ய அரியதொரு** - தனது உள்ளத்திலே எவராலும் அளத்தற்கு இயலாததாகிய ஒரு; **பேர் உவகைக் கடல் பெருக** - பெரிய மகிழ்ச்சி என்னும் கடல் பெருகவும்; ***கரங்கள் கூப்பி*** - தனது இரு கைகளையும் குவித்து (முனிவனை வணங்கி); ***அரசு எய்தி இருந்த பலன் எய்தினன்*** - எனது ஆட்சியை அடைந்ததன் பயனை இன்று நான் அடைந்தேன்; ***மற்று. இனிச் செய்வது அருளுக என்று*** - இனி நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்பதை அருள்வீராக என்று; ***முரைசு எய்து கடைத்தலையான் முன் மொழிய*** - முரசுகள் முழங்கும் வாயிலை உடைய தயரதன் முன்னர் எடுத்தியம்ப; **ஆங்கே பின்மொழியும் முனிவன்** - அப்போதே விசுவாமித்திர முனிவன்பின் கூறுவானாயினான். உரை செய்தல்:பேசுதல்.

அளவு' இங்குப் பொழுது குறித்தது. உவகை: களிப்பு. கூப்பி: குவித்து. அரசு. முரசு என்பன எதுகை நோக்கி அரைசு முரைசு என நின்றன. எய்தி: அடைந்து. எய்து: பகுதி. மற்று: வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது. அருளுக: வியங்கோள் கடைத்தலை: தலைக்கடை என்பது மொழிமாறி நின்றது. முன்னே மன்னன் மொழியப் பின்னே முனிவன் மொழிந்தான் என்பது கருத்து. 'உவகைக் கடல்' என்பதற்கேற்ப. கரை செய்ய அரியது என்றார். 'முன்மொழியப் பின் மொழியும்' என்பது முரண்தொடை. 10

324. **தருவனத்துள் யான் இயற்றும் தகை வேள்விக்கு**
இடையூறா. தவம் செய்வோர்கள்
வெருவரச் சென்று அடை காம வெகுளி என.
நிருதர் இடை விலக்கா வண்ணம்.
''செருமுகத்துக் காத்தி'' என. 'நின் சிறுவர்
நால்வரினும் கரிய செம்மல்
ஒருவனைத் தந்திடுதி' என. உயிர் இரக்கும்
கொடுங் கூற்றின். உளையச் சொன்னான்.

தருவனத்துள் யான் இயற்றும் - மரங்கள் நிறைந்துள்ள காட்டில் நான் செய்கின்ற; **தவவேள்விக்கு இடையூறா** - பெரிய யாகத்துக்கு இடையூறாக; **தவம் செய்வோர்கள் வெருவர** - தவம் செய்பவர்கள் அஞ்சும்படியாக; **சென்று அடைகாம வெகுளி என** - அவர்தம் மனத்தைச் சென்று சேர்ந்த காமம். வெகுளி மயக்கங்களைப் போல; **நிருதர் இடைவிலக்காவண்ணம்** - அரக்கர்கள் கெடுக்காதபடி; **செருமுகத்துக் காத்தி என** - அவர்களோடு செய்யும் போர் முகத்திலே காத்தருள் வாயாக என; **நின் சிறுவர் நால்வரினும்** - உன்புத்திரர்கள் நால்வர்களுள்; **கரிய செம்மல் ஒருவனை** - கருமை நிறம் பொருந்திய செம்மலாகிய ஒப்பற்றவனை; **தந்திடுதி என** - அளித்திடுவாயாக என்று; **உயிர் இரக்கும் கொடும் கூற்றின்** - உயிரைத் தாவெனக் கேட்கும் கொடிய கூற்றுவனைப் போல; **உளையச் சொன்னான்** - மன்னன் மனம் வருந்தும்படி முனிவன் கூறினான்.

'தருவனம்' - மரங்கள் அடர்ந்த வனம். தவவேள்வி - நிஷ்காம்ய வேள்வி என்பர். இடையூறு: தீமை. 'ஊறு' முதல்நிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். செருமுகம் போர்முனை. காத்தி: ஏவலொருமை வினைமுற்று. இரத்தல்: யாசித்தல். கொடும் கூற்று: கொடிய கூற்றுவன் (எமன்) கொடிய சொல் எனவும் கொள்ளலாம். உளைதல்: மனம் வருந்துதல்.11

325. **எண் இலா அருந் தவத்தோன் இயம்பிய சொல்**
மருமத்தின் எறி வேல் பாய்ந்த
புண்ணில் ஆம் பெரும் புழையில் கனல் நுழைந்தா
லெனச் செவியில் புகுதலோடும்.
உள் நிலாவிய துயரம் பிடித்து உந்த.
ஆர் உயிர் நின்று ஊசலாட.
'கண் இலான் பெற்று இழந்தான்' என உழந்தான்
கடுந் துயரம் - கால வேலான்.

எண்இலா அருந்தவத்தோன் *- எண்ண முடியாத அரிய தவத்தைச் செய்த விசுவாமித்திரர்;* ***இயம்பிய சொல்*** *- சொன்ன இந்தச் சொற்களானது;* ***மருமத்தின் எறிவேல் பாய்ந்து*** *- மார்பின் மேல் எறிந்த வேல் பாய்ந்த:* ***புண்ணில் ஆம் பெரும் புழையில்*** *- புண்ணாகிய புழையிலே;* ***கனல் நுழைந்தால் என*** *- கனன்று கொண்டிருக்கும் தீ நுழைந்தது போல;* ***செவியில் புகுதலோடும்*** *- தனது காதுகளில் புகுந்த போது;* ***உள் நிலாவிய துயரம் பிடித்து உந்த*** *- உள்ளத்திலே நிலைத்துள்ள துயரம் (உயிரை) வெளியே தள்ள;* ***ஆர் உயிர் நின்று ஊசல் ஆட*** *- தயரதனது அவ்வரிய உயிர் (உள்ளே போகவும். வெளியே வரவுமாக) ஊசல்போல் ஆட;* ***கண்இலான் பெற்று இழந்தான் என*** *- கண்கள் இல்லாதவன் அதனைப் பெற்றுப் பின்னர் இழந்தான் எனக் கூறும்படி;* ***காலவேலான் கடுந்துயரம் உழந்தான்*** *- பகைவனின் உயிருக்கு இறுதிக்காலம் காட்டும் வேலையுடைய தயரத வேந்தன் கடுமையான துன்பத்தினாலே மிகு வருந்தினான்.*

உள் நிலாவிய துயரமாவது தயரதன் சிரவணனை அம்பால் கொல்ல அவனது பெற்றோர் தந்த சாபத்தால் நிலவிய துன்பமாம். உந்த: தள்ள. கண் இலான்: பிறவிக்குருடன். இடையில் கண் பெற்றும் மீண்டும் இழத்தல் பெருந்துயர் விளைவிக்கும். பிள்ளையில்லாத தயரதன் பெற்று. பிரிவதால் பெருந்துயர் கொண்டான் என்பதற்கு உவமையாயிற்று.

326. **தொடை ஊற்றின் தேன் துளிக்கும் நறுந் தாரான்**
ஒருவண்ணம் துயரம் நீங்கி.
'படையூற்றம் இலன். சிறியன் இவன்; பெரியோய்!
பணி இதுவேல். பணி நீர்க் கங்கை
புடை ஊற்றும் சடையானும். புரந்தரனும்
நான்முகனும். புகுந்து செய்யும்
இடையூற்றுக்கு இடையூறாய். யான் காப்பென்;
பெரு வேள்விக்கு எழுக!' என்றான்.

acharya.org

தொடை ஊற்றின் தேன் துளிக்கும் - தொடையின் ஊற்றுப் போலத் தேன் துளிக்கின்ற; **நறுந்தாரான் ஒரு வண்ணம் துயரம் நீங்கி** - மணம் பொருந்திய மாலையணிந்த தயரதன் ஒருவாறு துயரம் நீங்கியவனாய்; **படை ஊற்றம இலன் சிறியன் இவன்** - படைக்கலப் பயிற்சியில் முதிர்ச்சி அடையாத சிறுவயதுடையவன் இவ்விராமன்; **பெரியோய்** - தவத்திலும். மற்யை சிறப்புக்களிலும் பெரியோரே!; **பணி இதுவேல்** - எனக்குத் தாங்கள் இடும் கட்டளை இதுவேயானால்; **பனிநீர்க் கங்கைபுடை ஊற்றும் சடையானும்** - குளிர்ந்த நீரையுடைய கங்கை பக்கங்களில் ஊற்றிக் கொண்டிருக்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபிரானும்; **நான்முகனும். புரந்தரனும்** - நான்கு முகங்களை உடைய பிரமனும் இந்திரனும்; **புகுந்து செய்யும் இடையூற்றுக்கு** - அவ்வரக்கர்களுக்குத் துணையாக வந்து புகுந்து செய்கின்ற தீங்குகளுக்கு; **இடையூறா நான் காப்பென்** - தடையாக நின்று நான் காக்கிறேன்; **பெரு வேள்விக்கு எழுக என்றான்** - (நீங்கள் செய்யத் தொடங்கிய அந்தப்) பெரிய வேள்வியை நிறைவேற்ற இப்போதே எழுந்தருள்க என்றான். அன்றலர்ந்த மலர் மாலை அணிந்திருக்கிறான் ஆதலின். அம்மாலை தேனைத் துளிக்கிறது என்பார். ''தொடையூற்றின் தேன் துளிக்கும் நறுந்தாரான்'' என்றார். ஊற்றுதல்: கொட்டுதல். தொடை: தேன் கூடு. துளித்தல்: சொட்டுதல். தார்: மாலை. நறுந்தார்: பண்புத்தொகை. பணித்தல்: கட்டளையிடுதல். பணி: கட்டளை. முதல்நிலைத் தொழிற்பெயர். பனி: குளிர்ச்சி. புடை: பக்கம். சடை: மயிர்த்தொகுதி. 'இடையூற்றுக்கும்' என்பதில் உம்மை தொகுக்கப்பட்டு இடையூற்றுக்கு'' என நின்றது. காப்பென்: தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. எழுக: வியங்கோள் வினைமுற்று. ஊற்றம்: முதிர்ச்சி ''படை ஊற்றும் இலன்'' படைக்கலப் பயிற்சியால் முதிர்ச்சி அடையாத சிறு வயதினன்' என்பது குறிப்பு. ''கங்கை புடையூற்றும் சடையான்'' கருத்துடையடை கொளணியாகும்.

327. என்றனன்; என்றலும். முனிவோடு எழுந்தனன்.
மண் படைத்த முனி; 'இறுதிக் காலம்
அன்று' 'என. 'ஆம்' என இமையோர் அயிர்த்தனர்;
மேல் வெயில் கரந்தது; அங்கும் இங்கும்
நின்றளவும் திரிந்தன; மேல் நிவந்த கொழுங்
கடைப் புருவம் நெற்றி முற்றச்
சென்றன; வந்தது நகையும்; சிவந்தன கண்;
இருண்டன. போய்த் திசைகள் எல்லாம்.

என்றனன் என்றலும் - என்று தயரதன் சொன்னான். அவ்வாறு கூறலும்; **மண்படைத்த முனி முனிவோடு எழுந்தனன்** - உலகத்தையே படைக்கத் தொடங்கிய முனிவனாகிய விசுவாமித்திரன் சினத்தோடு எழுந்தான்; **மேல் நிவந்த கொழுங்கடைப் புருவம்** - அம்முனிவனது. மேலே உயர்ந்தனவாகிய புருவங்கள்; **நெற்றிமுற்றச் சென்றன** - அவரது நெற்றியில் முற்றவும் சென்றன; **நகையும் வந்தது** - கோபச் சிரிப்பும் வந்து சேர்ந்தது; **கண் சிவந்த** - அம்முனிவனது இரு கண்களும் சினத்தால் சிவந்தன; **மேல் வெயில் கரந்தது** - வானிலே உலாவிக் கொண்டிருந்த கதிரவன் அஞ்சி மறைந்தான்; **அங்கும் இங்கும் நின்றனவும் திரிந்தன** - அவ்வுலகத்திலும். இவ்வுலகத்திலும் நின்ற உயிரினங்கள் யாவும் நிலைகெட்டுத் திரிந்தன; **திசைகள் எல்லாம் போய் இருண்டன** - திக்குகள் எல்லாம் ஒளி இழந்து இருண்டன. **இமையோர்** - இத் தோற்றங்களைக் கண்ட தேவர்கள் எல்லோரும்; **இறுதிக்காலம் அன்றுஎன ஆம்என அயிர்த்தனர்** - கடையூழிக் காலமோ அல்லவோ என ஐயம் கொள்வாராயினர்.

முனிவோடு: கோபத்துடன். 'ஓடு' மூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்தது. ஆயினும் முனிவன் எழுவதற்கு முன் சினம் எழுந்தது என்னும் குறிப்பைக் காட்டி நின்றது. இம்முனிவனது சீற்றத்தால் விளைந்த செயல்களைக் கண்ட தேவர்கள் ஊழிக்காலமோ? அன்றோ என அஞ்சினர். அயிர்த்தனர். ஐயுற்றனர். 'வெயில்' சினையாகுபெயராய்ச் சூரியனை உணர்த்தும்' ''கண் இருண்டன'' இதில் கண் பால் பகா அஃறிணைப் பெயராதலின் பன்மைப் பயனிலைக்கு ஒருமை எழுவாயாகி நின்றது. போய்: போதல் (அழிதலுமாம்). முனிவன் கொண்ட சீற்றத்தால் நிகழ்ந்தவைகளை அழகுறச் சித்திரிக்கும் பாடல் இது வெகுளிச் சுவைக்குச் சிறந்ததொரு எடுத்துக்காட்டு இப்பாட்டு எனலாம்.

328. கறுத்த மா முனி கருத்தை உன்னி. 'நீ
பொறுத்தி' என்று அவற் புகன்று. 'நின் மகற்கு
உறுத்தல் ஆகலா உறுதி எய்தும் நாள்
மறுத்தியோ?' எனா. வசிட்டன் கூறினான்.

கறுத்த மாமுனி - சீற்றம் கொண்டெழுந்த விசுவாமித்திர முனிவனது; **கருத்தை உன்னி** - உள்ளக் கருத்தை நினைத்துத் தேர்ந்து (அவனை நோக்கி); **நீ பொறுத்தி என்று அவன்புகன்று** - நீ பொறத்தருள்வாயாக என அவனுக்குச் சொல்லிவிட்டு (பிறகு மன்னனைப் பார்த்து); **நின் மகற்கு** - உனது மகனாகிய ராமபிரானுக்கு; **உறுத்தல் ஆகலா உறுதி** - அடைவித்தற்கு அரிய நன்மைகளெல்லாம்; **எய்தும் நாள் மறுத்தியோ** - வந்து கூடும் நாளை வேண்டாமென மறுத்துக் கூறுவாயோ; **எனா வசிட்டன் கூறினான்** - என்று வசிட்ட முனிவன் கூறலானான்.

கறுத்தல்: சினத்தல். உன்னி: நினைத்து. பொறுத்தி: பொறுப்பாயாக. மரியாதை உணர்த்திற்று. உறுத்தல். அடையச் செய்தல் (பிறவினை) உறுதி: நன்மை. மறுத்தியோ: மறுத்துரைப்பாயோ (அதிகாரத்தை உணர்த்திற்று). ஆக+அலா: ஆகலா: ஆகமாட்டாது.

சினம் கொண்டெழுந்த விசுவாமித்திரனைப் 'பொறுத்தி' எனக் கூறி அமைதியுறச் செய்தபின். மன்னனை நோக்கி. 'உன் மகனுக்கு. 'உறுத்தலாகலா உறுதி' எய்தும் நாள் இது. இதை மறுத்தியோ' என வசிட்டன் கூறினான் என்பது கருத்து.

329. **'பெய்யும் மாரியால் பெருகு வெள்ளம் போய்**
மொய் கொள் வேலைவாய் முடுகும் ஆறுபோல்.
ஐய! நின் மகற்கு அளவு இல் விஞ்சை வந்து
எய்து காலம் இன்று எதிர்ந்தது' என்னவே.

ஐய - தசரத மன்னனே; **பெய்யும் மாரியால் பெருகு வெள்ளம்** - பெய்கின்ற மழையினாலே பெருகுகின்ற நீர்ப்பெருகு; **போய். மொய்கொள் வேலைவாய்** - சென்று. நிர்ச் செறிவுமிக்க கடலிடத்தே; **முடுகும் ஆறுபோல்** -விரைந்து சேரும் தன்மை போல்; **நின் மகற்கு** - உனது புத்திரனான ராமபிரானுக்கு; **அளவில் விஞ்சை** - அளத்தற்கரிய வித்தைகள் பலவும்; **வந்து எய்து காலம்** -வந்து அடையும் காலம்; **இன்று எதிர்ந்தது என்னவே** - இன்று கூடியிருக்கிறது என்று வசிட்ட முனிவன் சொல்லவும்.

இது குளகம். அடுத்த பாட்டுடன் பொருள் முடியும். பெருகு வெள்ளம். பெருகிய வெள்ளம் (வினைத்தொகை). போய்: நகர்ந்து சென்று. மொய்: செறிவு (வலிமை). முடுகுதல்: விரைந்து செல்லுதல். ஆறு: தன்மை. (ஆறுமாம்). கடலில் சென்று கலக்கும் வெள்ளம் அளவிடற்கரியது. அதுபோல இராமனை அடையும் வித்தைகளும் அளவிடற்கரியனவாம். முந்திய பாடலில் 'உறுதி எய்தும் நாள்' என்று கூறியதற்கேற்ப. இங்கு ' விஞ்சை வந்தெய்து காலம்' என்றார்.

330. **குருவின் வாசகம்**
கொண்டு. கொற்றவன்.
'திருவின் கேள்வனைக் கொணர்மின்.
சென்று' என.-
'வருக என்றனன்'
என்னலோடும். வந்து
அருகு சார்ந்தனன்.
அறிவின் உம்பரான்.

குருவின் வாசகம் கொண்டு - குல குருவான வசிட்ட முனிவனது சொற்களைச் செவியேற்றுக் கொண்டு; **கொற்றவன்** - மன்னனாகிய தயரதன் (பக்கத்திலுள்ள பணியாட்களைப் பார்த்து); **திருவின் கேள்வனை** - (இலக்குமியின் நாயகனான திருமாலின் அவதாரமான) ராமபிரானை; **கொணர்மின் சென்று என** - சென்று அழைத்துக் கொண்டு வருக என்று சொல்ல; **வருக என்றனன்** - (பணியாட்கள் சென்று ராமனை அடைந்து) தந்தை வருக என அழைத்தார்; **என்னலோடும்** - என்று சொல்லவே; அறிவின் உம்பரான் - அறிவில் உயர்ந்து விளங்கும் ராமபிரான்; **வந்து அருகு சார்ந்தனன்** - புறப்பட்டு வந்து. மன்னனருகில் சேர்ந்தான்.

குரு: குல குருவாகிய வசிட்டன். வாசகம்: சொல் (பேச்சு). கொண்டு: ஏற்றுக்கொண்டு. கொண்மின்: அழைத்துவாருங்கள் 'கொணர்மின்' என்றதால் ஏவப்பட்டோர் பலர் என்பது புலனாம். வருக: வியங்கோள் வினைமுற்று. சார்தல் - சேர்தல் உம்பர் தலைமை அறிவின் உம்பரான்: மேலான அறிவுடையவன் 'ஞான நாயகன்' என்னலுமாம்.17

331. **வந்த நம்பியைத் தம்பிதன்னொடும்**
முந்தை நான்மறை முனிக்குக் காட்டி. 'நல்
தந்தை நீ. தனித் தாயும் நீ. இவர்க்கு.
எந்தை! தந்தனென்; இயைந்த செய்க!' என்றான்.

வந்த நம்பியை - அவ்வாறு அருகு வந்து சேர்ந்த நம்பியாகிய இராமனை; **தம்பி தன்னொடும்** - ராமனை விட்டு நீங்காத தம்பியான இலக்குவனோடும்; **முந்தைய நான்மறை முனிக்குக் காட்டி** - பழைய வேதங்களை அறிந்தநல் முனிவனாகிய விசுவாமித்திரனுக்குக் காட்டி; **நல்தந்தை நீ தனித்தாயும் நீ இவர்க்கு** -இந்த குமாரர்களுக்கு இனித் தாயும் தந்தையும் நீங்களே தாம்; **எந்தை தந்தனன்** -எந்தையே! இவர்களைத் தங்களிடம் கொடுத்தேன்; **இயைந்த செய்க என்றான்** - இவர்களைக் கொண்டு இயைந்தபடி காரியங்களைச் செய்வீராக என்றான்.

நம்பி: பெருமை உடையவன் (இராமன்). 'தம்பி' எனப் பொதுப்படக் கூறினும் இலக்குவனையே குறிக்கும். காட்டுதல்: சுட்டிக் காட்டுதல். எந்தை: எந்தையே என்னும் விளி. இயைந்து: உமக்கு இயைந்த அல்லது அவர்கட் கியைந்த எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். செய்க: வியங்கோள். இராம. இலக்குவர்களை முனிவரிடம் ஒப்படைத்தல் கூறப்பட்டது.. நம்பியை - தம்பியோடு - காட்டி - தந்தனன் - இயைந்த செய்க என்பது பொருள் முடிபாகும்.

332. **கொடுத்த மைந்தரைக் கொண்டு. சிந்தை முந்து**
எடுத்த சீற்றம் விட்டு. இனிது வாழ்த்தி. 'மேல்
அடுத்த வேள்வி போய் முடித்தும் நாம்' எனா.
நடத்தல் மேயினான். நவைக்கண் நீங்கினான்.

கொடுத்த மைந்தரைக் கொண்டு - தயரதன் கொடுத்த பிள்ளைகள் இருவரையும் ஏற்றுக் கொண்டு; **முந்து சிந்தை எடுத்த சீற்றம் விட்டு** - முன்னர் மனத்தில் ஏறிய கோபத்தை விட்டு: **இனிது வாழ்த்தி** - மன்னனை இனிதே வாழ்த்தி: **மேல் அடுத்து வேள்வி போய் முடித்தும் நாம் என** - இனிமேல் சென்று. தொடங்கிய வேள்வியை நாம் முடிப்போம் என்று.; **நவைக்கண் நீங்கினான் நடத்தல் மேயினான்** - குற்றம் நீங்கிய முனிவனாகிய விசுவாமித்திரன் புறப்படலானான்.

கொடுத்த: அடைக்கலமாகக் கொடுத்த. கொண்டு பெற்றுக்கொண்டு முந்து: முன் என்பதன் மரூஉ. எடுத்த: மேலெழுந்த. சீற்றம்: சினம். அடுத்தல். தொடங்குதல். முடித்தும். தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. நடத்தல்மேயினான். நடக்கத் தொடங்கினான். நவை: குற்றம்.

**333. வென்றி வாள் புடை விசித்து. மெய்ம்மைபோல
என்றும் தேய்வுறாத் தூணி யாத்து. இரு
குன்றம் போன்று உயர் தோளில். கொற்ற வில்
ஒன்று தாங்கினான் - உலகம் தாங்கினான்**

உலகம் தாங்கினான் - காக்கும் கடவுளின் அம்சமான ராமன்; **வென்றி வாள் புடை விசித்து** - வெற்றியை உடைய வாளை இடையிலே கட்டிக் கொண்டு; **மெய்ம்மை போல்** - என்றும் அழியாத உண்மை போன்ற; **என்றும் தேய்வு உறா தூணி யாத்து** - அம்புகள் என்றும் தேயாத அம்பறாத்தூணியைத் தோளில் கட்டி; **குன்றம் போன்று உயர் தோளில்** -இரண்டு மலைகளைப் போன்று உயர்ந்த (மற்றொரு) தோளில்; **கொற்றவில் ஒன்று தாங்கினான்** - வெற்றி மிகுந்த வில் ஒன்றினையும் சுமந்தான்.

வென்றி: வெற்றி. வெல்: பகுதி. விசித்தல்: கட்டல். சிசி: பகுதி. புடை: பக்கம். தூணியில் அம்புகள் என்றும் அறாத்தன்மையுடைமையால் ''மெய்ம்மை போல் என்றும் தேய்வுறாத் தூணி'' என்றார். இரு குன்றம்: பெரிய மலை எனலுமாம். உலகம் தாங்கும் உறுதி தோள்களுக்கு உண்மை பற்றி உலகம் தாங்கினான் என்றார். உலகம் தாங்கினான் - விசித்து - யாத்து - வில் தாங்கினான் என்க.

**334. அன்ன தம்பியும் தானும். ஐயன் ஆம்
மன்னன் இன் உயிர் வழிக்கொண்டாலென.
சொன்ன மா தவன் - தொடர்ந்து. சாயைபோல்.
பொன்னின் மா நகரப் புரிசை நீங்கினான்.**

அன்ன தம்பியும் தானும் - அவ்வாறே வில்தாங்கிய தம்பியாகிய இலக்குவனும் இராமபிரானும்; **ஐயனாம் மன்னன் இன் உயிர் வழிக் கொண்டால் என** - தமது தந்தையாகிய தசரத மன்னனது இனிய உயிரே தொடர்ந்து செல்லுதல் போலவும்; **சாயை போல்** - அம்முனிவனது நிழல் போன்றும்; **சொன்ன மாதவன் தொடர்ந்து** - மேலே சொன்ன விசுவாமித்திர முனிவனைத் தொடர்ந்து; **பொன்னின் மாநகர்** - அழகிய அந்த அயோத்தி நகரத்தின்; **புரிசை நீங்கினான்** - மதிற்புறத்தைக் கடந்து சென்றான்.

இராமனை மன்னன் தனது உயிரெனக் கருதி இருந்தமையால் இங்கு 'மன்னன் இன்னுயிர் வழிக் கொண்டாலென' என்றார். இங்கு உயிர் ஆன்மாவைக் குறித்து நின்றது. முனிவனைத் தொடர்தற்கு 'உயிர்வழிக் கொள்ளலும்'. அவன் பின் செல்லுதற்கு. ''சாயை''யும் உவமைகளாம் 'சொன்ன' என்பதற்குப் பொன்வடிவினனான என்பது பொருளாம். 'இதுவரை இராமன் பெருமையைச் சொன்ன' என்றும் கூறலாம். 'பொன்னின் மாநகர்' பொன்னாலமைந்த எனலும் பொருந்தும். புரிசை: மதில்: நீங்குதல்: நீங்கிப் போதல் (கடத்தல்).

335. ***வரங்கள் மாசு அற. தவம் செய்தோர்கள் வாழ்***
புரங்கள் நேர் இலா நகரம் நீங்கிப் போய்.
அரங்கின் ஆடுவார் சிலம்பின் அன்னம் நின்று
இரங்கு வார் புனல் சரயு எய்தினார்.

தவம் செய்தோர்கள் - தவத்தைச் செய்தவர்கள்; **வரங்கள் மாசு அறவாழ்** - அத்தவத்தால் பெற்ற வரங்களுக்குக் குறைவில்லாதபடி இருந்து வாழ்கின்ற; **புரங்கள் நேர் இலா நகரம்** - பதவிப்புரங்களான அமராவதி. அளகை ஆகியவையும் நிகரில்லாத அயோத்தி மாநகரத்தை; **நீங்கிப் போய்** - அம்மூவரும் நீங்கிச் சென்று; **அரங்கின் ஆடுவார் சிலம்பின் அன்ன** - நடன அரங்கிலே ஆடுகின்ற நாட்டிய மகளிரின் சிலம்பொலி போல; **நின்று இரங்கு வார்புனல்** - என்றும் நிலைத்து ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும். பெருகிவரும் நீரை உடைய; **சரயு எய்தினார்** - சரயு நதியை அடைந்தார்கள்.

வரங்கள்: வேண்டிக்கொண்ட தவபலம். தவம்: புண்ணியமுமாம். தவம் புரிந்தோர் புகுவது துறக்கமாதலின். இங்குப் புரங்கள் அமராவதியும். அளகாபுகரியும் எனக்குறிப்பிடப்பட்டன. இவையும் அயோத்திக்கு நிகராக மாட்டா என்பதால் ''புரங்கள் நேரிலா நகரம்'' என்றார். கோவை இந்நகரொடு என்று குறிக்கலாவது. 'அத்தேவர் தம் நகரியைச் செப்புகின்றதென்' என நகரப் படலத்துள் கூறுவது நினைவுகூரத்தக்கது. அரங்கு: நடனமண்டபம். 'அன்ன' உவமைஉருபு. இரங்குதல்: ஒலித்தல் நின்று இரங்கு வார்புனல் சரயு என்றதால்' சரயு எப்போதும் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும்' நீர்ப் பெருக்காறு என்பது புலனாகும். 'அமரர் போற்றும் விழுநதி' என்பார் பின்னும்

336. ***கரும்பு கால் பொரக் கமுகு வார்ந்த தேன்***
வரம்பு மீறிடு மருத வேலிவாய்.
அரும்பு கொங்கையார் அம் மெல் ஓதிபோல்
சுரும்பு வாழ்வது ஓர் சோலை நண்ணினார்.

கரும்பு கால்பொர - கரும்புச் சோலையிலே காற்று வீசுவதால்; **கமுகு வார்ந்த தேன்** - கமுகு மரங்களிலே பெருகிவரும் தேன்; **வரம்புமீறிடும்** - வரப்பை மீறிச் செல்லும்படியான; **மருதவேலிவாய்** - மருத நிலங்களிலே; **அரும்பு கொங்கையார்** - தோன்றிவரும் தனங்களையுடைய இளமாதரது; **அம்மென் ஓதிபோல்** - அழகிய. மென்மையான கூந்தலைப் போலக் கறுத்த; **சுரும்பு வாழ்வது ஓர் சோலை நண்ணினார்** - வண்டுகள் வாழ்கின்ற ஒரு சோலையை அம்மூவரும் அடைந்தனர்.

கால்: காற்று. பொருதல்: வீசுதல். வார்ந்த: பெருகிய. வரம்பு: வரப்பு. மருதவேலி: மருதநிலம். அரும்புதல்: தோன்றுதல். அரும்பு கொங்கை' வினைத்தொகையாம். ஓதி: கூந்தல். வண்டின் கரு நிறத்துக்கு உவமையாகக் கூறப்பட்டது.

337. தாழும் மா மழை தவழும் நெற்றியால்
சூழி யானைபோல் தோன்றும் மால் வரைப்
பாழி மா முகட்டும் உச்சி. பச்சை மா
ஏழும் ஏற. போய் ஆறும் ஏறினார்.

தாழும் மா மழை - படிந்திருக்கின்ற பெரு மேகங்களை; **தழுவும் நெற்றியால்** - தழுவியிருக்கும் தாழ்வரைகளால்; **சூழி யானை போல்** - முகபடாம் அணிந்துள்ள யானையைப் போல; **தோன்றும் மால்வரை** - காணப்படும் பெரிய மலையினது; **பாழிமா முகட்டு உச்சி** - பெருமை பொருந்திய உயர்ந்த சிகரத்தின் உச்சியில்; **பச்சைமா ஏழும் ஏற** - சூரியனது தேரில்பூட்டப்பட்ட பச்சைநிறக் குதிரைகள் ஏழும் ஏறும்படியான உச்சிக் காலத்தில்; **ஆறும் ஏறினார்** - அந்தச் சரயு நதியைக் கடந்து சென்றனர்.

இதில் முதல் இரண்டடி உவமையணியாகும். 'யானை மலைக்கு உவமையாகும். நெற்றி: தாழ்வரை (உச்சியுமாம்) தாழ்வரையில் மேகம் படிந்திருப்பதால். கருநிறைமுடைய அம்மலை. முகபடாம் அணிந்த யானையைப் போலத் தோன்றுகிறது என்பது கருத்து. பாழி: பெருமை. சூழி: முகபடாம் (நெற்றிப்பட்டம்). முகடு: சிகரம். மால்: பெரிய. பச்சைமா: பச்சைக் குதிரைகள். 'ஏழும்' ஏற: ஆறும் ?ஏறினார். ஏழு. ஆறு என்று எண்ணுப்பெயர்கள் தோன்றப் பாடிய நயம் கருதத்தக்கது. ஆக. நண்பகல் போதில் மூவரும் சரயு நதியைக் கடந்து சென்றனர் என்பது கருத்து.

338. தேவு மாதவன் - தொழுது. தேவர்தம்
நாவுள் ஆகுதி நயக்கும் வேள்வியால்
தாவும் மா புகை தழுவு சோலை கண்டு.
யாவது ஈது என்றான் எவர்க்கும் மேல் நின்றான்.

தேவர் தம் நாவுள் - தேவர்களது நாவான நெருப்பினிடம்; **ஆகுதி நயக்கும் வேள்வியால்** - ஆகுதியை விரும்பி அளிக்கும் வேள்வியில் இருந்து; **தாவும் மா புகை** - தாவி வருகின்ற பெரும்புகையை; **தழுவு சோலைகண்டு** - தழுவி நிற்பதோர் சோலையைப் பார்த்து; **தேவு மாதவன் தொழுது** - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய விசுவாமித்திர முனிவனை வணங்கி; **எவர்க்கும் மேல் நின்றான்** - யாவருக்கும் மேல் நின்றவனான ராமன்; **யாவது ஈது என்றான்.** இந்தச் சோலை யாது என்றான்.

தேவு: தே. மாதவன்: அரியதவத்தை உடையவன். வேள்வியில் தேவர்களுக்கு அளிக்கும் அவியுணவினைப் பெற்றுக்கொண்டு. அவர்களைச் சென்றடையச் செய்பவன் நெருப்புக் கடவுள் என்பதால். அந்த நெருப்புத் தேவனைத் ''தேவர் தம்நா'' என்றார். கண்டு+யாவது: கண்டியாவது - குற்றியலிகரம் எவர்க்கும் மேல் நின்றான். தனக்கு மேல் வேறொரு பொருள் இல்லாதவன் என்பது பொருள். ''மேலொரு பொருளுமில்லா மெய்ப் பொருள்'' என்பார் (வாலிவதைப்படலம்)

வேள்விப் புகையைத் தழுவிநிற்பதோர் சோலையைக் கண்டு. இராமன் முனிவனை வணங்கி. 'இச்சோலை யாது' என வினவினன் என்பது கருத்து.

தாடகை வதைப்படலம்

தாடகை என்னும் அரக்கியை இராமபிரான் விசுவாமித்திர முனிவனது விருப்பத்தின்படி கொன்றருளிய கதையைக் கூறும் பகுதி இதுவாகும். அங்க நாட்டிலுள்ள காமன் ஆச்சிரமச் சிறப்பை முனிவன் ராமனுக்குக் கூறுதலும். அங்குத் தங்கி மறுநாள் மூவரும் பாலைவனம் ஒன்றை அடைதலும். பாலையின் வெம்மையைத் தாங்கும் பொருட்டு இராம. இலக்குவர்களுக்கு விசுவாமித்திரன் இரு மந்திரங்களை உபதேசித்தலும் - தாடகையின் வரலாறு கூறுதலும் - தாடகையின் வருகையும் - பெண் என நினைத்த ராமன் கணைதொடாது நிற்றலும். முனிவன் ராமனை வேண்டுதலும் - முனிவன் ஏவலுக்கு இராமன் இசைதலும் - இராமன் அம்பேவித் தாடகையைக் கொல்லுதலும் - வானவர் அதனால் மகிழ்ந்து இராமனை வாழ்த்தலும் இப்படலத்துள் விவரித்துக் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளாகும்.

339. **‘திங்கள் மேவும் சடைத்**
தேவன்மேல். மாரவேள்.
இங்கு நின்று எய்யவும்.
எரிதரும் நுதல் விழிப்
பொங்கு கோபம் சுட. பூளை
வீ அன்ன தன்
அங்கம் வெந்து. அன்று தொட்டு
அனங்கனே ஆயினான்.

திங்கள் மேவும் சடைத் தேவன் மேல் - சந்திரனைத் தாங்கியுள்ள சடைமுடியையுடைய தேவனாகிய சிவபிரான் மேல்; **மார வேள் இங்கு நின்று எய்யவும்** - மன்மதன். மலரம்புகளை இங்கு இருந்து எடுத்தெய்யவே; **எரிதரு நுதல் விழி** - நெருப்பைக் கக்கும் நெற்றிக் கண்ணில்; **பொங்கு கோபம்சுட** - பொங்கி எழுந்த சீற்றம் சுடுதலால்; **பூளை வீ அன்ன தன் அங்கம்வெந்து** - பூளைப் பூப்போன்ற தனது உடல் முழுதும் எரிந்து போய். **அன்று தொட்டு அனங்கனே ஆயினான்** - அந்த நாள் முதல் மன்மதன் அங்க மற்றவனே ஆய்விட்டான்.

திங்கள்: சந்திரன். சடைத்தேவன்: சிவபிரான். மாரவேன்: மன்மதன். ‘வேள்’ என்பதற்கு விரும்பத்தக்க அழகுடையவன் என்பது பொருள். நுதல் விழி: ஏழாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத் தொகை. விழி: முதல் நிலைத் தொழிற் பெயர். வீ: நன்குமலர்ந்த மலர். அனங்கன்: அங்கம் இல்லாதவன். பூளைவீ: பூளைப்பூ காற்றில் பறக்குமளவு லேசானது. ‘மாருதமறைந்த பூளை’ என்பார் பின்னும்

சிவபிரானது நெற்றிக்கண் நெருப்பால் மன்மதன் எரிந்து சாம்பலானான் என்பது கந்தபுராணத்துட் கூறப்படும் செய்தியாம்.

340. ‘வாரணத்து உரிவையான் மதனனைச்
சினவு நாள்.
ஈரம் அற்றும் அங்கம் இங்கு
உகுதலால். இவண் எலாம்.
ஆரணத்து உறையுளாய்! அங்க
நாடு; இதுவும். அக்
காரணக் குறியுடைக்
காமன் ஆச்சிரமமே.

ஆரணத்து உறை யுளாய் - வேதங்களை வாழும் இடமாக உடையவனே; **வாரணத்து உரிவையான்** - யானைத் தோலைப் போர்த்தவனாகிய சிவபிரான்; **மதனனைச் சினவு நான்** - மன்மதனைக் கோபித்த நாளில்; **ஈரம் அற்று அங்கம் இங்கு உகுதலால்** - பசையற்றுப் போய் அவனது சிதைந்த உடல் இங்குச் சிதறி வீழ்ந்ததால்; **இவணெலாம் அங்கநாடு** - இந்த இடமெல்லாம் அங்க நாடு என அழைக்கப்படும் இடமாகும்; **இதுவும் அக் காரணக்குறி உடைகாமன் ஆச்சிரமமே** - இந்த இடமும். அந்தக்காரணக் குறியை உடைய காமன் ஆச்சிரமம் என்று சொல்லப்படுவதாகும்.

வாரணம்: யானை. உரிவை: உரித்த தோல். யானை உரித்த தோலைச் சிவபிரான் போர்வையாக உடையவன் என்பது புராணச் செய்தி. தனது யாக நிலையைக் கெடுத்து. காம இச்சையை யுண்டாக்குவதற்கு மலர்க்கணைகளை எய்த மன்மதனைக் கோபித்து எரித்த செய்தி புராணத்துட் கூறப்பட்டதாகும்; ஈரம்: உடற்பசை உகுதல்: சிதறுதல் ஆரணம்: வேதம். ஆரண+துறை எனவும். ஆரணத்து -உறையுள் எனவும் இருவிதமாகவும் விரித்துப் பொருள் கூறலாம்.

341. ‘பற்று அவா வேரொடும் பசை அற.
பிறவி போய்
முற்ற. வால் உணர்வு மேல்
முடுகினார் அறிவு சென்று
உற்ற வானவன். இருந்து யோகு
செய்தனன் எனின்.
சொற்றவாம் அளவதோ. மற்று
இதன் தூய்மையே?’

பற்று அவா வேரொடும் பசை அற - உலகப் பொருள்களில் பற்றியுள்ள ஆசை வேரொடு பற்றற்றுப் போகவும்; **பிறவி போய் முற்ற** - அவ்வாசையின் பயனாய் வரும் பிறவி நோய் சென்று முடியவும்; **வால் உணர்வு மேல்** - மெய்யுணர்வு பெற்ற; **முடுகினார் அறிவு** - விரைந்து சென்று அடைகின்ற ஞானிகளின் ஆன்மஞானம்; **சென்று உற்றவானவன்** - சென்று அடைகின்ற இறைவனாகிய சிவபெருமானே; **இருந்து யோகு செய்தனன் எனில்** - இங்கிருந்து யோகத்தைச் செய்தான் என்றால்; **இதன் தூய்மை சொற்றலாம் அளவதோ** - இதன் தூய்மை சொல்லத் தக்க அளவுடையதாகுமோ? ஆகாது.

அவா வேரொடும் பசையறுதல்: ஆசை வேருடன் பற்றறுதல். போய் முற்றல்: முற்றிப் போதல். வால் உணவு: மெய்யறிவு. யோகு: யோகம் (கடைக்குறை). அளவது; அளவுடையது. சிவபெருமான் ஆன்ம ஞானிகளுக்குத் தலைவன் என்றபடி.

உலகப் பொருள்களின் மீதுள்ள பற்று ஒழிந்தால் - அந்தப் பற்றுக் காரணமாக வரும் பிறவிதீரும் - பிறவி நீங்க ஆன்ம ஞானம் உண்டாகும். அந்த ஞானத்தால் இறைக்காட்சி பெறலாம் என்பதால் ''வாலுணர்வு மேல்வர முடுகினார் அறிவு சென்றுற்ற வானவன்'' எனச் சிவபெருமானைச் சிறப்பித்துக் கூறினார். அவன் இருந்து தவம்செய்த இடமாதலின் இதன் தூய்மை சொல்ல இயலாததென்றார்.

342. **என்று. அ(வ்) அந்தணன் இயம்பலும்.**
வியந்து. அவ் வயின்
சென்று. வந்து எதிர் எழும்
செந் நெறிச் செல்வரோடு
அன்று உறைந்து. அலர் கதிர்ப்
பரிதி மண்டலம் அகன்
குன்றின்நின்று இவர. ஓர்
சுடு சுரம் குறுகினார்.

என்று அவ் அந்தணன் இயம்பலும் - என்று அம்முனிவர் சொல்லவே; **வியந்து சென்று** - இராம. இலக்குவர் ஆச்சரியப்பட்டுப் போய்; **உவந்து எதிர்எழும்** - மகிழ்ந்து. எதிர்கொண்டழைக்க எழுந்து வரும்; **செந்நெறிச் செல்வரோடு** - செம்மையான நெறியில் செல்பவராகிய முனிவர்களுடன்; **அவ்வயின் அன்று உறைந்து** - அவ்விடத்தில் அன்று தங்கியிருந்து; **அலர்கதிர்ப் பரிதி மண்டிலம்** - விரிந்த கதிர்களையுடைய சூரியன்; **அகன்குன்றினின்று இவர** - அகன்ற மலையிலிருந்து மேலே ஏற; **ஓர் சுடுசரம் குறுகினார்** - (மூவரும்) ஒரு பாலைவனத்தை நெருங்கினர்.

செம்மை+நெறி: செந்நெறி (நன்னெறியாளர் என்றுமாம்). அலர்கதிர்: விரிகதிர். பரிதிமண்டலம்: சூரியமண்டலம் அகன்குன்று: உதயகிரி. இவர்தல்: ஏறுதல். குறுகி: சேர்ந்து. இச்சோலை யாதெனக் கேட்ட ராமனுக்கு. சிவபிரான் யோகுசெய்த இடமென முனிவன் கூறி. அதன் தூய்மையைச் சிறப்பித்துக் கூற. பின் மூவரும் தொடர்ந்து சென்று ஒரு பாலையை எய்தினர் என்பது பொருள்.

343. **பருதிவானவன் நிலம் பசை**
அறப் பருகுவான்
விருது மேற்கொண்டு உலாம்
வேனிலே அல்லது ஓர்
இருது வேறு இன்மையால்.
எரி சுடர்க் கடவுளும்
கருதின். வேம் உள்ளமு;
காணின். வேம் நயனமும்.

பருதி வானவன் நிலம் பசை அறப்பருகுவான் *- ?சூரிய தேவன் நிலத்தின் ஈரத்தை மிகுதியாகப் பருகும் பொருட்டு;* ***விருது மேற்கொண்டு உலாம்*** *- வெற்றியை மேற்கொண்டு உலாவும்;* ***வேனிலே அல்லது இருது வேற இன்மையால்*** *- வேனிற் காலமேயல்லாது (அந்நிலத்தில்) வேறுகாலம் இல்லாமையால்;* ***எரிசுடர்க் கடவுளும் கருதின்*** *- நெருப்புத் தேவனும்கூட இப்பாலையின் வெப்பத்தை எண்ணுவானானால்;* ***உள்ளமும் வேம்*** *- அந்தத் தீக்கடவுளின் இதயமும் வெந்து போகும்;* ***காணின் நயனமும் வேம்*** *- இப்பாலையைக் கண்டுவிட்டால் கண்களும் வெந்து போகும்.*

பின் இரண்டடிகள் உயர்வு நவிற்சி யணியாகும். பருதிவானவன்: சூரிய தேவன். பசை: ஈரம். விருது: வெற்றி. உலாம்: உலாவும் என்பதன் இடைக் குறை. இருது: ருது: பருவம் என்பது பொருள். வேம்: வேகும் என்பதன் மரூஉ.

சூரியன் நிலத்தின் ஈரம் முழுவதையும் பருகுவேன் எனச் சூளுரைத்து - உலாவுகின்ற அப்பாலை நிலத்தில் வேனில்காலம் தவிர. வேறுபருவமே இல்லாமையால் - அந்தப்பாலையின் வெப்பம் பற்றி நினைக்கும் தீக்கடவுளின் மனமும் வெந்துபோகும் பார்த்த கண்களும் வெந்துபோகும் என்பது கருத்து. இது முதல் 12 பாடல்கள் பாலை நிலத்தின் தோற்றத்தையும் தன்மையையும் கூறுவனவாம்.

344. **படியின்மேல் வெம்மையைப்**
பகரினும். பகரும் நா
முடிய வேம்; முடிய மூடு இருளும்
வான் முகடும் வேம்;
விடியுமேல். வெயிலும் வேம்; மழையும்
வேம்; மின்னினோடு
இடியும் வேம்; என்னில்.
வேறு யாவை வேவாதவே?

படியின்மேல் வெம்மையைப் பகரின் - இப்பாலை நிலத்தின் வெப்பத்தைச் சொன்னாலும்; **பகரும்நா முடியவேம்** - சொல்லும் நாவும் முழுதும் வெந்து போகும்; **முடிய மூடு இருளும் வான்முகடும் வேம்** - முற்றும் மூடியுள்ள இருட்டும் வானத்து உச்சியும் வெந்து போகும்; **விடியுமேல் வெயிலும் வேம்** - விடிந்த பின்னாயின் சூரியகிரணமுமே வெந்து போகும்; **மழையும்வேம் மின்னினோடு இடியும் வேம்** - மேகமும் மழையும் வேகும் மின்னலுடன் இடியும் வெந்து போகும்; **என்னில் வேவாதவை யாவை** - என்று சொல்லக் கூடுமானால் அப்பாலையின் வெப்பத்தால் வேகாதவை எவை? (ஒன்றுமில்லை என்பதாம்).

படி: நிலம். இங்குப் பாலை நிலத்தை உணர்த்திற்று. வெம்மை: வெப்பம். பண்புப்பெயர். பகரு நா: வினைத்தொகை. நாக்கு. சூரிய வெப்பம் அப்பாலை நிலத்தின் மணல்முழுதும் படிந்து நீங்காத வெப்பமடைந்து இரவிலும் கொதித்திருக்கும். விடிந்த பின் தோன்றும் இளவெயிலையும் வேகச் செய்யும் என்பார் ‘ விடியுமேல் வெயிலும்வேம்’ என்றார். வேறு+யாவை: வேறியாவை (குற்றியலிகரம்) ஏ: வினா.

345 **விஞ்சு வான் மழையின்மேல் அம்பும் வேலும் பட.**
செஞ்செவே செருமுகத்து அன்றியே. திறன் இலா
வஞ்சர் தீவினைகளால் மான மா மணி இழந்து
அஞ்சினார் நெஞ்சுபோல். என்றும் ஆறாது அரோ.

விஞ்சுவான் மழையின்மேல் - வானிலிருந்து பெய்யும்மழை நீரைவிட மேலாக; **அம்பும் வேலும்பட** - அம்புகளும். வேல்களும். மார்பில் படும்படி: **செஞ்சவே செரு முகத்தன்றியே** - செம்மையான போர் முகத்தல்லாது; **திறனிலா வஞ்சகர் தீவினைகளால்** - (அறப்போர் செய்யும்) திறமையில்லாத வஞ்சகர்களின் சூழ்ச்சிச் செயல்களால்; **மான மா மணிஇழந்து** - (சிறைப்பிடிக்கப்பட்டு) தமது மானம் என்ற மணியை இழந்து; **அஞ்சினார் நெஞ்சுபோல்** - தோல்வியடைந்த மெய்வீரர்களின் மனம் எப்படிக் கொதிக்குமோ அது போல; **என்றும் ஆறாது** - பாலை நிலத்தின் வெப்பம் எப்போதும் ஆறாதிருக்கும்.

அரோ: அசை. விஞ்சுவான்: பூதங்களில் விஞ்சிய வான். வேலை: முதனிலைதிரிந்த தொழிற் பெயர் இலா: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். அஞ்சினார்: வினையாலணையும் பெயர். போர்வீரர்க்கு அஞ்சுதலாவது வீரம் இருந்தும் அதனைக் காட்ட வழியின்றி அஞ்சியிருத்தலாம்.

சூழ்ச்சியால் வென்று சிறை வைக்கப்பட்ட உண்மை வீரர்களின் உள்ளக் கொதிப்பு ஆறாதது போல. பாலையின் வெப்பம் என்றும் ஆறாது என்றார்.

346. **பேய் பிளந்து ஒக்க நின்று**
உலர் பெருள் கள்ளியின்

தாய் பிளந்து உக்க கார்
அகில்களும். தழை இலா
வேய் பிளந்து உக்க வெண்
தரளமும். விட அரா
வாய் பிளந்து உக்க செம் மணியுமே.
வனம் எனலாம்.

பேய் பிளந்து ஒக்க நின்று - *பேயின் உடலைப் பிளந்ததை ஒப்ப நின்று;* ***உலர் பெருங் கள்ளியின் தாய் பிளந்து*** - *உலர்ந்திருக்கும் பெருங்கள்ளியின் முதிர்ந்த மரங்கள் வெப்பத்தால் பிளவுப்பட்டுவிட;* ***உக்க கார் அகில்களும்*** - *அதிலிருந்து சிதறிய கரியநிறமுள்ள அகிற் கட்டைகளும்;* ***தழை இலாவேய் பிளந்து*** - *தழைகளில்லாத மூங்கில்கள் வெப்பத்தால் பிளந்து போய்;* ***உக்க வெண் தரளமும்*** - *அதிலிருந்து சிதறிய வெண்மையான முத்துக்களும்;* ***விட அரா வாய் பிளந்து*** - *விடம் உடைய பாம்புகள் வேனில் வெப்பத்தால் வாய் பிளக்கப்பெற்று;* ***உக்க செம்மணியுமே*** - *அதிலிருந்து சிதறிய செவ்விய ரத்தினங்களுமே;* ***வனம் எலாம்*** - *அப்பாலை வனமெல்லாம் நிறைந்து கிடப்பனவாம்.*

கள்ளி வயிற்றில் அகில் பிறக்கும் - நான்மணிக்கடிகை.. ஒக்க: ஒத்திருக்க. உலர்ந்த பெரிய கள்ளி மரங்கள் பேயின் உடல் பிளந்ததை யொத்திருக்கிறதாம். காட்டில் விரிந்து நிற்கும் கள்ளியைக் கண்டவர்களுக்கு இது புலனாகும். முத்துப் பிறக்கும் இடங்களில் மூங்கிலும் ஒன்றென்பர். தரளம்: முத்து செம்மணி: நாக மாணிக்கம் அகில்கட்டைகளும். முத்துக்களும். மணிகளும் அப்பாலை நிலமெங்கும் சிதறிக்கிடக்கின்றனவாம்.

347. ***பாரும் ஓடாது. நீடாது எனும் பாலதே;***
சூரும் ஓடாது கூடாதுஅரோ; சூரியன்
தேரும் ஓடாது. மா மாகம் மீ; தேரின். நேர்
காரும் ஓடாது; நீள் காலும் ஓடாதுஅரோ.

பாரும் ஓடாது - *நிலமகளும் (வெப்பம் பொறுக்காது) அந்த நிலத்தை விட்டு ஓடிப் போகநினைத்தாலும் இயலாது;* ***நீடாது எனும்பாலதே*** - *ஏனெனில் இடத்தை விட்டுப் பெயராத தன்மை உடையவளாதலாலே;* ***சூரும் ஓடாது*** - *பாலை நிலத்துகுரிய காளியும் நீங்காள்;* ***கூடாது அரோ*** - *நிலத்தெய்வம் நிலத்தை விட்டு நீங்கமுடியாது;* ***மா மாகம் மீ*** - *அந்நிலத்துக்கு மேலே பெரிய வானத்திலே;* ***சூரியன் தேரும் ஓடாது*** - *பாலையின் வெப்பம் தாங்காது குதிரைகள் சோர்ந்து போவதால் பரிதியின் தேரும் ஓடாது;* ***தேரின் நேர்காரும் ஓடாது*** - *ஆராயின். அந்நிலத்துக்கு நேராக மேகமும் ஓடாது;* ***நீள் காலும் ஓடாது*** - *வீசுகின்ற காற்றும் அங்குச் செல்லாது. 'உம்மை' எல்லாம் எண்ணுப் பொருளன. பார்: நிலமகள். சூர்: கொற்றவை. பாலது: தன்மையது. அரோ இரண்டு அசைகள். மாகம்: வானம். கால்: காற்று. கார்: மேகம் (கருமையினடியாகப் பிறந்தது).*

348. ***கண் கிழித்து உமிழ் விடக்***
கனல் அரா-அரசு கார்
விண் விழித்து ஒளிரும் மின்
அனைய பல் மணி. வெயில்
மண் கிழித்திட எழும் சுடர்கள்.
மண்மகள் உடல்
புண் கிழித்திட எழும்
குருதியே போலுமே.

வெயில் மண் கிழித்திட - சூரிய வெப்பம் நிலத்தை வெடிக்கச் செய்வதால்; ***கண்கிழித்து உமிழ் விடக் கனல்*** - கண்களைக் கிழித்துக் கொண்டு உமிழ்கிற விட நெருப்பை உடைய; ***அரா அரசு*** - பாதாளத்திலுள்ள பாம்பரசனது; ***பல்மணி. கார்விண் கிழித்து ஒளிரும் மின் அனைய*** - பல பணாமணிகளிலிருந்தும். கரிய மேகங்களைப் பிளந்து கொண்டு ஒளிவீசும் மின்னலுக்கு ஒப்பாக; ***எழும் சுடர்கள்*** - தோன்றுகின்ற மணிகளின் செவ்வொளியானது; ***மண்மகள் உடல் புண்கிழித்திட*** - நிலமகளின் உடல் புண்ணைக் கிழித்திட; ***எ?மும் குருதி போலுமே*** - தோன்றுகின்ற ரத்தம் போன்றதாகும்.

'கண்விழித்து' என்பதற்கு ஆயிரம்தலைகைள் உடைய அரவரசனுக்கு உரிய இரண்டாயிரம் கண்கைளையும் கிழித்து கொண்டு எனப்பொருள் கொள்க. 'கார் விண்' என்பது 'கிழித்தொளிரும் மின்' என்ற குறிப்பால் மேகம் என்னும் பொருள் பெற்றது. தற்குறிப்பேற்றணி.

349. ***புழுங்கு வெம் பசியொடும் புரளும்பேர் அரா***
விழுங்கு வந்து எழுந்து எதிர் விரித்த வாயின்வாய்.
முழங்கு திண் கரி புகும் முடுகி - மீமிசை
வழங்கு வெங் கதிர் சுட. மறைவு தேடியே!

புழுங்கு வெம்பசியொடு - புழுக்கத்தைத்தரும் மிக்க பசியுடன்; ***புரளும் பேரரா*** - அந்தப் பாலையில் புரண்டுகொண்டிருக்கும் பெரிய பாம்பானது; ***விழுங்க வந்து எழுந்து*** - எதிரில் வருபவர்களை விழுங்க; ***எதிர் விரித்த வாயின்வாய்*** - விரித்துக் கொண்டிருக்கும் அதன் வாயில்; ***மீமிசை வழங்கும் வெம்கதிர்சுட*** - வானத்திலே சூரியன் வழங்கும் வெப்பக் கதிர்கள் சுடுதலால்; ***மறைவு தேடி*** - மறைந்து கொள்ளுதற்குரிய நிழல் தேடி; ***முழங்கு திண்கரி முடுகிப்புகும்*** - பிளிறும் யானைகள் வேகமாக நுழையும். புழுங்கல்: வெப்பத்தால் புழுங்குதல். அரா: பாம்பு (அரவு). பேரரா: பெரிய பாம்பு. கரி: யானை. மீமிசை: மேலே 'வானம்' என்ற பொருள் தந்து நின்றது.

350. **ஏக வெங் கனல் அரசிருந்த. காட்டினில்**
காகமும் கரிகளும் கரிந்து சாம்பின;-
மாக வெங்கதிர் எனும் வடவைத் தீச் சுட.
மேகமும் கரிந்து இடை வீழ்ந்த போலுமே.

ஏக வெம்கனல் அரசிருந்தகாட்டினில் - கொடிய கனலே தனித்தலைவனாக அரசு செலுத்திவரும் பாலைநிலத்திலே; **காகமும் கரிகளும் கரிந்து சாம்பின** - வானில் பறக்கும் காக்கைகளும் கானில் திரியும் யானைகளும் வெந்து உயிரிழந்து கிடந்தன; **மாக வெங்கதிர் எனும்** - மிகக் கொடும்கனல் எனக்கூறப்படும்; **வடவைத் தீச்சுட** -'வடவா முகாக்கினி' நெருப்புச் சுடவே; **மேகமும் கரிந்து** - வானத்தில் திரியும் மேகங்களும் வெந்து கருகி; **இடை வீழ்ந்த போலும்** - பாலைநிலத்திடையே வீழ்ந்துள்ளன போல (காணப்படுகின்றன).

ஏகம்: ஒன்று. தனிமை. போன்ற பல பொருள் உடைய சொல். கனல்: வெப்பம். அரசிருந்து: ஆட்சிபுரிந்து ''காகமும்'' என்று கூறியதால் விண்ணில் பறக்கும் பறவைக்கூட்டங்களும் 'கரி' என்றதால் மண்ணில்திரியும் விலங்கினங்களும் உபலட்சணத்தால் கொள்ளப்படும். மற்றவைபற்றிக் கூறவேண்டாதாயிற்று. கரிதல்: வெந்துருகிப் போதல். மாகம்: பெருமை! வடவைத்தீ கடல்நடுவே - குதிரை முகவடிவிலே இருக்கும் பெரு நெருப்பு 'ஊழிப்பெருந்தீ' என உரைப்பர். புராண வழக்கு. 'மேகமும்' என்பதிலுள்ள 'உம்மை' தட்பத்தைக் குறிப்பது எனினும் அதனையும் வேகச்செய்வது கனல் என்ற சிறப்பை உணர்த்தும்

351 **கானகத்து இயங்கிய கழுதின்**
தேர்க் குலம்.
'தான் அகத்து எழுதலால்
தலைக்கொண்டு ஓடிப்போய்.
மேல் நிமிர்ந்து எழுந்திடில்
விசும்பும் வேம்' எனா.
வானவர்க்கு இரங்கி. நீர்
வளைந்தது ஒத்ததே!

கானகத்து இயங்கிய - அந்தக்கொடிய பாலைவனத்திலே விளங்கித் தோன்றிய; **கழுதின் தேர்க்குலம்** - பேய்த்தேராகிய கானல் நீர்; **அகத்து தான் எழுதலால்** - அப்பாலை வனத்தகத்து வெம்மை தான் எழுதலாலே; **தலைக்கொண்டு ஓடிப்போய்** - (அது) மிகுதிப்பட்டு ஓடிச்சென்று; **மேல் நிமிர்ந்து எழுந்திடில்** - மேலே நிமிர்ந்து எழுந்து விட்டால்; **விசும்பு வேம் எனா** - ஆகாயம் வெந்து போகும்என நினைத்து; **வானவர்க்கு இரங்கி** -விண்ணுலகத்தினரான தேவர்களுக்காக இரங்கி; **நீர்வளைந்தது ஒத்ததே** -நீர்க்கடவுள் (வருணன்) அந்த வெப்பத்தை மேலே செல்லவிடாமல் கீழ்நோக்கிச் செலுத்தியது போன்றது.

கான்+அகம்: கானகம் என்ற ஒரு சொல்லாய்க் காட்டை உணர்த்தும். கழுது: பேய். கழுதின் தேர்: பேய்த்தேர் (கானல் நீர்). குலம்: கூட்டம். தலைகொண்டோடுதல்: வரம்பு மீறுதலாம். மேல்: வானம் என்றுமாம்.

அப்பாலை நிலம் முழுமையும் காணப்படும் கானல் நீர் மேலெழுந்தால் விண்ணையும் வேகச்செய்யுமே என வானவர்க்கு இரக்கப்பட்டு நீர்க்கடவுள் (வருணன்) பாலை நிலம் முழுமையும் நீரினால் வளைத்துக் கொண்டது போலக் காணப்பட்டது. எ ன்பது கருத்து. இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும்.

352. ஏய்ந்த அக் கனலிடை எழுந்த கானல் - தேர்.
காய்ந்த அக் கடு வனம் காக்கும் வேனிலின்
வேந்தனுக்கு அரசு வீற்றிருக்கச் செய்தது ஓர்
பாய்ந்த பொன் காலுடைப் பளிக்குப் பீடமே!

ஏய்ந்த அக்கனலிடை *- அப்பாலை வனத்திலே பொருந்திய அந்த நெருப்பு மயமான நிலத்திலே;* ***எழுந்த கானல்தேர்*** *- தோன்றிய பேய்த்தேரின் தோற்றம்;* ***காய்ந்த அக்கடு வனம்*** *- எல்லாம் காய்ந்து போன கடுமை வாய்ந்த அப்பாலைவனத்தை;* ***காக்கும் வேனிலின் வேந்தனுக்கு*** *- ஆட்சிபுரியும் வேனில்காலம் என்னும் அரசனுக்கு;* ***அரச வீற்று இருக்க*** *- திருவோலக்கமா வீற்றிருக்க;* ***செய்தது ஓர்*** *- செய்யப்பட்டதாகிய ஒப்பற்ற ஒரு;* ***பாய்ந்த பொன் கால்உடை*** *- உருக்கிப் பாய்ந்த பொன்னாலான கால்களை உடையதுமான;* ***பளிங்குப் பீடமே*** *- பளிங்கினால் செய்த ஆசனமே போலுமாம்.*

ஏய்ந்த: பொருந்திய. அக்கடுவனம்: அதிக வெப்பமான பாலைவனம். வேந்து: வேனில் அங்குத் தனியாட்சி புரிவதால் இவ்வாறு கூறினார். பாய்ந்த பொன்: உருக்கிப் பாய்ச்சிய பொன். பீடம்: இருக்கை. அப்பாலைவனத்துப் பேய்த்தேரின் தோற்றம் வேனில் வேந்தன் அங்குத் தனியரசு செய்ய - அவன் அமர்வதற்காக அமைந்த பளிங்குப் பீடம் போன்றிருந்தது என்பது கருத்து.

353 தா வரும் இரு வினை செற்று. தள்ள அரும்
மூவகைப் பகை அரண் கடந்து. முத்தியில்
போவது புரிபவர் மனமும். பொன் விலைப்
பாவையர் மனமும். போல் பசையும் அற்றதே!

தா வரும் இருவினை செற்று *- தாவி வருகின்ற நல்வினை. தீவினையாகிய இரு வினைகளையும் அழித்து;* ***தள்ள அரும் மூவகைப் பகை அரண்கடந்து*** *- தள்ளுதற்கு அரிய மூன்று வகைப்பட்ட உயிர்ப் பகை ஆகிய காவலையும் கடந்து;* ***முத்தியில் போவது புரிபவர்மனமும்*** *- வீடு பேறடைவதற்குரிய காரியங்களையே செய்யும் ஞானிகள் மனமும்;* ***பொன் விலைப் பாவையர் மனமும்*** *- பொன்னுக்குத் தமது மேனியை விலைகூறும் விலை மாதர்களின் மனமும்;* ***போல் பசையும் அற்றதே*** *- (எவ்வாறு பசையற்றிருக்குமோ அதுபோல்) இப்பாலை வனமும் பசையற்றுக் கிடந்தது.*

தா+வரும்.: தாவிவரும். நல்வினையும் பிறப்புக்குக் காரணம் என்பதால் இருவினையும் 'செற்று' என்றார். மூவகைப் பகையாவது. காமம் வெகுளி மயக்கம் என்னும் மூன்றுமாம். இருவினை செற்று மூவகைப்பகை வென்றவர்களே வீடு பேறடைதற்கு குரியர் என்பதால் 'முத்தியில் போவது புரிபவர்' என்றார். ஞானிகள் பற்றற்றவர்கள். பாவை: உவமை யாகு பெயர். விலை மாதர் பசையற்றவராதல் - தம்மை நாடிவந்தவரிடம் இரக்க மற்றிருத்தலாம். எனவே அப்பாலைநிலம் முத்தியை விரும்பும் ஞானிகளின் மனம் போலவும் பொன் விலைபாவையர் மனம் போலவும் பசையற்றிருந்தது என்பது கருத்து. தா: துன்பமும் ஆம்.

354 **பொரி பரல் படர்நிலம் பொடிந்து கீழ் உற**
விரிதலின். பெரு வழி விளங்கித் தோன்றலால்.
அரி மணிப் பணத்து அரா - அரசன் நாட்டினும்
எரி கதிர்க்கு இனிது புக்கு இயங்கல் ஆயதே!

பொரி பரல் படர் நிலம் - *சூரிய வெப்பத்தால் பொரிந்துள்ள சிறுகற்கள் எங்கும் விரிந்துகிடக்கும் அந்தப் பாலைவனம்:* **பொடிந்து கீழ் உற விரிதலின்** - *பிளவுபட்டு. பாதளத்துக் கீழும் அகழ்ந்து போயிருப்பதால்;* **பெருவழி விளங்கித் தோன்றலால்** - *பெருத்த இடைவெளி விளக்கமாகத் தோன்றுவதால்;* **அரி மணிப்பணத்து அரா அரசன் நாட்டினும்** - *பொன்னிறமும். மணியையும் உடைய பாம்பரசனது நாடாகிய நாகலோகத்தினும்;* **எரிகதிர்க்கு இனிதுபுக்கு இயங்கல் ஆயதே** - *எரிந்து வெப்பம் வீசும் சூரியனுடைய கிரணங்களுக்கும் இதே புகுந்து இயங்கமுடிந்தது.*

பொரிபரல்: பொரிந்த பரல்கற்கள் (வினைத்தொகை). படர் நிலம்: வினைத் தொகை. பொடிதல்: புழுதியாதல். கீழுறவிரிதல்: கீழ்வரை வெடித்தல். அரிமணி: உயர்ந்த மணியுமாம். பணம்: படம். அரா அரசு: பாம்புகளின் அரசன் (ஆதி சேடன்). எரிகதிர்: வினைத்தொகை. இயங்கல்: சஞ்சரித்தல். ஆயது: ஆகியது.

சூரிய வெப்பத்தால் பாலை நிலம் பிளந்து - சூரியனுடைய கதிர்கள் நுழைந்து சஞ்சரிக்கும்படி இருந்தது என்பது கருத்து.

355. **எரிந்து எழு கொடுஞ் சுரம்**
இனையது எய்தலும்.

அருந் தவன். 'இவர். பெரிது
அளவு இல் ஆற்றலைப்
பொருந்தினர் ஆயினும்.
பூவின் மெல்லியர்;
வருந்துவர் சிறிது' என
மனத்தின் நோக்கினான்.

எரிந்து எழு கொடும்சுரம் - காய்ந்து எழுகின்ற கொடிய பாலை நிலமான; **இனையது எய்தலும்** - இத்தன்மையான நிலத்தை அடைதலும்; **அரும்தவன்** - அரியதவத்தை உடைய விசுவாமித்திர முனிவன்; **இவர் பெரிது அளவில் ஆற்றலைப் பொருந்தினர் ஆயினும்** - இந்த அரச குமாரர்கள் அளவற்ற ஆற்றல் வாய்ந்தவரானாலும்; **பூவின் மெல்லியர்** - மலரினும் மென்மையான உடலைஉடையவர் ஆதலால்; **வருந்துவர் சிறிது என மனத்தின் நோக்கினான்** - சிறிதளவேனும் வருந்துவர் என்று. மனத்தில் எண்ணி அவர்களைப் பார்த்தான்.

எரிந்து: காய்ந்து. கொடுஞ்சுரம்: கொடுமையான பாலைநிலம். மனத்தின் நோக்கினான்: மனத்தில் ஆழ்ந்து சிந்தித்தான்.

356 **நோக்கினன் அவன் முகம்; நோக்க. நோக்குடைக்**
கோக் குமரரும் அடி குறுக. நான்முகன்
ஆக்கின விஞ்சைகள் இரண்டும் அவ் வழி
ஊக்கினன்; அவை அவர் உள்ளத்து உள்ளினார்.

அவர் முகம் நோக்கினன் - (விசுவாமித்திர முனிவன்) அந்த அரசகுமரர்களுடைய முகங்களைப் பார்த்தான்; **நோக்க. நோக்குடைக் கோக்குமரரும்** - அவ்வாறு பார்க்கவே. அக்குறித்த பார்வையில் நோக்கமுடை அவ்வரச குமாரர்களும்; **அடிகுறுக** - முனிவரின் பாதங்களை வணங்க; **நான்முகன் ஆக்கிய விஞ்சைகள் இரண்டும்** - பிரம தேவனால் செய்யப்பட்டுத் தனக்களிக்கப்பட்ட இரண்டு அரிய வித்தைகளை; **அவ்வழி ஊக்கினன்** -அப்பார்வையின் வழியே அவர்கள் மனத்தில் பதியுமாறு ஊக்குவித்தான்; **அவை அவர் உள்ளத்து உள்ளினார்** - அவைகளை அக்குமரர் தமது உள்ளத்தில் நினைத்தனர்.

நோக்கின் வழி ஊக்கினன் என்பது நயன தீட்சை எனப்படும்.

நோக்கு: நோக்கம் 'நோக்குடைக் கோக்குமரர் அடிகுறுக' என்றது. முனிவரது மனக் குறிப்பை உணர்ந்த குமாரர்கள் அவரை அடைந்து அருள் செய்யுமாறு வணங்கி நின்றனர் எனும் கருத்துடையதாகும். நான் முகன் ஆக்கிய விஞ்சைகள் இரண்டு. பலை அதிபலை என்ற மந்திரங்களாகும். இவைகளை முனிவருக்குச் சொன்னது பிரமன் என்பது கம்பர் கருத்து. விஞ்சை: வித்தை. ஊக்குதல்: செலுத்துதல். உள்ளுதல் - நினைத்தல் பூவின் மெல்லியர் வருந்துவர் என நினைத்த முனிவர் இராம இலக்குவர்களைப் பார்க்க. அவர்கள் முனிவனது மனக்கருத்தை அறிந்து அடிகுறுக. நான்முகன் ஆக்கிய விஞ்சைகள் ஊக்கினர். அவற்றை அவர் உள்ளத்து உன்னினர் என்பது கருத்து.

357 **உள்ளிய காலையின் ஊழித் தீயையும்**
எள்ளுறு கொழுங் கனல் எரியும் வெஞ் சுரம்.
தெள்ளு தண் புனலிடைச் சேறல் ஒத்தது;
வள்ளலும் முனிவனை வணங்கிக் கூறுவான்;

உள்ளிய காலையின் - அவ்வாறு அவ்விருவரும் அம்மந்திரங்களை எண்ணியபோது; ***ஊழித் தீயையும் எள்ளுறு*** - ஊழிக் காலத்துப் பெரு நெருப்பையும் இகழக் கூடியதான; **கொழுங்கனல் எரியும் வெஞ்சுரம்** - மிகுந்த நெருப்புப் பற்றி எரியும் வெம்மை மிகுந்த அப்பாலைவனம்; **தெள்ளு தண்புனலிடைச் சேறல் ஒத்தது** - தெளிந்த குளிர்ந்த நீரினிடையே செல்லுதல் ஒத்திருந்தது (அப்போது); **வள்ளலும் முனிவனை வணங்கிக் கூறுவான்** - இராமபிரானும் அம்முனிவனை வணங்கிக் கூறலுற்றான்.

காலை: காலம். ஊழி: யுகமுடிவு. எள்ளுறு இதில் ''உறு'' துணைவினை. கொழுமை+கனல்: கொழுங்கனல்: பண்புத்தொகை. சேறல்: செல்லுதல் தெள்ளுதண்: 'உ' சாரியை புனலிடை: 'இடை' ஏழனுருபு. வெம்மை+சுரம்: வெஞ்சுரம்(பண்புத் தொகை). முனிவர் கற்றுத் தந்த மந்திரங்களை இராம. இலக்குவர் மனத்தில் எண்ணினர். அவ்வாறு எண்ணியபோது. ஊழித்தீயையும் இகழும்படியான மிகுந்த வெம்மையை உடைய அப்பாலைவனம் குளிர்ந்த நீரிலே செல்லுதலைப் போன்ற தாயிற்று என்பது குறிப்பு. ந்திரத்தின் ஆற்றலால் பாலையின் கொடுமை தோன்றவில்லை என்பது கருத்து.

358 'சுழி படு கங்கைஅும் தொங்கல் மோலியான்
விழி பட வெந்ததோ? வேறுதான் உண்டோ?
பழி படர் மன்னவன் பரித்த நாட்டினூங்கு
அழிவது என்? காரணம். அறிஞ! கூறு' என்றான்.

சுழிபடுகங்கை அம்தொங்கல் மோலியான் - சுழித்து வரும் நீர்ப் பெருக்கை உடைய கங்கையும். கொன்றை மாலையும் அணிந்த முடியை உடைய சிவபிரானது; **விழிபட வெந்ததோ** - நெற்றிக்கண் பட்டு இப்படி வெந்துபோனதோ?; ; **வேறு தான் உண்டோ** - அல்லது வேறு காரணம் ஏதேனும் உண்டோ?; **பழிபடா மன்னவன் -** பழிச்சொல் படாத மன்னனாகிய எம் தந்தை; **பரித்த நாட்டின் ஊங்கு -** நல்லாட்சி செய்யும் நாட்டிலும் இவ்விடம்; **அழிவதென் காரணம் -** இப்படி அழிந்து போதல் என்ன காரணமோ?; ***அறிஞ! கூறு என்றான் -*** யாவுமறிந்த பெரியோய்! சொல்லுக என்றான். *அழி: பகுதித் தொழிற்பெயர். தொங்கல்: மாலை (தொங்குமாறணிவது). மோலி: மகுடம் (இங்குச் சடைமுடி). ''விழிபட வெந்ததோ? வேறுதானுண்டோ?'' என்றது ஐயவணி. பழிபடா: பழிக்காளாகாத. அறிஞ: அண்மைவிளி. ஊங்கு: முன்புள்ள இடத்தை உணர்த்தும். 'உப்பக்கம்' என்பர் வள்ளுவர். அது போன்றது என்க. 'விழிஎனக் கூறினும் இங்கு நெற்றிக்கண்ணை உணர்த்தும். தீக்கண் அதுதானே!*

359 **என்றலும். இராமனை நோக்கி.**
'இன் உயிர்
கொன்று உழல் வாழ்க்கையள்.
கூற்றின் தோற்றத்தள்.
அன்றியும் ஐ-இருநூறு
மையல் மா
ஒன்றிய வலியினள்.
உறுதி கேள்' எனா.

என்றலும் இராமனை நோக்கி - என்று சொன்னதும். இராமனைப் பார்த்து (விசுவாமித்திரன்); **இன்உயிர் கொன்று உழல்வாழ்க்கையள்** - இனிய உயிர்களை எல்லாம் கொன்று திரியும் வாழ்க்கை உடையவளும்; **கூற்றின் தோற்றத்தள்** - எமனைப் போன்ற தோற்றம் உடையவளும்; **அன்றியும் ஐ இருநூறுமையல்மா** - ஆயிரம் மதயானைகளுக்கு ஒப்பான.; **ஒன்றிய வலியினள்** - பொருந்திய வலிமை உடையவளுமான; **உறுதி கேள் எனா** - (ஒருத்தி) செய்தியைக் கேட்பாயாக என்று.

இன்னுயிர்: இனிய உயிர். அவராவார்: முனிவர் முதலானோர். உழல் வாழ்க்கை வினைத்தொகை (திரிகின்ற வாழ்க்கை). கூற்று: எமன். தோற்றத்தள்: தோற்றம் உடையவள். ஐ இரு நூறு: ஆயிரம். மையல்: வலிமை. மா: மிருகம் (யானை). ஒன்றிய: பொருந்திய. உறுதி: செயல். எனா: என்று செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம். இதுமுதல் ஏழுபாடல்கள் தாடகையின் வரலாறு கூறுவனவாம். 'பழிபடா மன்னவன் பரித்த நாட்டின் ஊங்கு அழிவதென் எனக்கேட்ட இராமனுக்கு அழிவுக்குக் காரணமான தாடகையைப் பற்றிக் கூறுவனவாம்.

360. **'மண் உருத்து எடுப்பினும்.**
கடலை வாரினும்.
விண் உருத்து இடிப்பினும்.
வேண்டின். செயகிற்பாள்;
எண் உருத் தெரிவு அரும்
பாவம் ஈண்டி. ஓர்
பெண் உருக் கொண்டெனத்
திரியும் பெற்றியாள்;

உருத்து மண் எடுப்பினும் - கோபித்து. இந்தப் பூமியை எடுப்பதாயினும்; **கடலை வாரினும்** - கடல்நீரையெல்லாம் அள்ளுவதானாலும்; **உருத்து விண் இடிப்பினும்** - கோபம்கொண்டு மேகத்தை இடிப்பதானாலும்; **வேண்டின் செய்கிற்பாள்** - அவள் விரும்பினால் செய்ய வல்லவளாவாள்; **எண் உரு தெரி வரும்** - எண்ணத்தினால் செய்யப்படும் நுண்மையான பாவமும் (உடலால்) செய்யப்படும் பருமையான பாவமும் உருவம் கொண்டு; **பாவம் ஈண்டி** - ஒரு சேரச் சேர்ந்து; **ஓர்பெண் உருக்கொண்டு என** - ஒரு பெண்வடிவைக் கொண்டது என்னும்படி; **திரியும் பெற்றியார்** -இங்குத் திரிகின்ற தன்மை உடையவள்.

'மண்' சினையாகு பெயராய்ப் பூமியை உணர்த்தும். உருத்தல்: சினத்தல். வாரினும்: வாருதல் (அள்ளுதலுமாம்). விண்: வானம்: இங்கு மேகத்தை உணர்த்தும். நுண்மையான பாவம் பருமையான பாவம் என்பன கண்ணால் காண முடியாதது. பெற்றி: தன்மை. பூமியை எடுக்கவும். கடல் நீரை அள்ளவும். மேகத்தை இடிக்கவும் செய்யவல்லவள். பாவமெல்லாம் திரண்டு ஒரு பெண் வடிவம் கொண்டது போன்ற தன்மையள் என்பது கருத்து.

361 'பெரு வரை இரண்டொடும். பிறந்த நஞ்சொடும்.
உரும் உறழ் முழக்கொடும். ஊழித் தீயொடும்.
இரு பிறை செறிந்து எழும் கடல் உண்டாம்எனின்.
வெருவரு தோற்றத்தள் மேனி மானுமே:

பெரு வரை இரண்டொடும் - பெரியமலைகள் இரண்டுடனும்; **பிறந்த நஞ்சொடும்** - தன்னிடம் தோன்றிய நஞ்சுடனும்; **உரும் உறழ் முழக்கொடும்** - இடிக்கு ஒப்பான முழக்கத்துடனும்; **ஊழித் தீயொடும்** - ஊழிக் காலத்துப் பெரு நெருப்புடனும்; **இரு பிறை செறிந்து** - இரண்டு பிறைச் சந்திரர்கள் சேர்ந்து; **எழுகடல் உண்டாம் எனின்** - எழுகின்ற கடல் ஒன்று உண்டென்றால் அது; **வெருவரு தோற்றத்தள் மேனிமானும்** - யாவரும் அஞ்சத்தக்க தோற்றத்தை உடைய அவளது உடலை ஒத்ததாகும்.

பெருவரை: பெரியமலை. கொங்கைகள் இரண்டும் மலைகள் கண்கள் இரண்டும். நஞ்சு: பெருங்குரல். இடிமுழக்கம். கூந்தல்: ஊழித்தீ. கோரைப்பற்கள். பிறைச் சந்திரன் இவையெல்லாம் உடைய கடல் ஒன்று உண்டெனில் இவள் உடலுக்கு ஒக்கும் எனக் கூறியது இல்பொருள் உவமை யணியாம். மானும்: ஒத்திருக்கும்.

362 'சூடக அரவு உறழ் சூலக் கையினள்;
காடு உறை வாழ்க்கையள்; கண்ணின் காண்பரேல்.
ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினாய்!-
''தாடகை'' என்பது அச் சழக்கி நாமமே;*

ஆடவர் கண்ணில் காண்பரேல் பெண்மையை அவாவும் தோளினாய் - ஆண்களும் உன்னைக் காண்பாராயின் பெண்தன்மையை விரும்பத் தகுந்த தோளாற்றலுடையவனே; **சூடகம் அரவு உறழ் சூலம் கையினள்** - கையணியாகப் பாம்புகளை உடையவள் சூலம் உடையவள்; **காடு உறை வாழ்க்கையள்** - இவ்வனத்தில் வாழும் வாழ்க்கை உடையவள்; **அச் சழக்கி நாமம் தாடகை என்பது** - இத்தகைய இக்கொடியவளது பெயர் தாடகை என்பதாம்.

சூடகம்: கையில் அணியும்அணி (வளையல்). அரவு: பாம்பு. சூடகமாக அரவுறழ் கை: சூலக்கை எனக்கூட்டி உரை காண்பர் கையணியாக நாகங்களை அணிந்திருக்கிறாள். சூலம் ஏந்தியிருக்கிறாள் என்பது பொருள். உறை வாழ்க்கை: வினைத்தொகை. ராமனது தோளாற்றல் கண்ட ஆண்களும். பெண்மையை அவாவுவர் என்றார். அவாவுதல்: விரும்புதல். சழக்கி: கொடியவள். நாமம்: பெயர். கண்டார் விரும்பும் தோளாற்றல் உடையவன் என்பதால் உலகுயிர்கள். ஆண். பெண் அடங்க அனைத்தும் பெண் தன்மையே என்பதும் கருத்தாம்.

363. **'உளப் பரும் பிணிப்பு அறா உலோபம் ஒன்றுமே**
அளப்ப அருங் குணங்களை அழிக்குமாறுபோல்.
கிளப்ப அருங் கொடுமையை அரக்கி கேடு இலா
வளப் பரு மருத வைப்பு அழித்து மாற்றினாள்;

உளம் பரும் பிணிப்பு அறா - உள்ளத்தில் பருத்த பிணிப்பு நீங்காத; **உலோபம் ஒன்றுமே** - உலோபகுணம் ஒன்று மட்டுமே; **அளப்ப அரும் குணங்களை** - அளப்பதற்கரியபல நற்குணங்களை எல்லாம்; **அழிக்கும் ஆறுபோல்** - அழிக்கின்ற தன்மையைப் போல; **கிளப்ப அரும் கொடுமைய அரக்கி** - சொல்ல முடியாத கொடுமைகளை உடைய இந்த அரக்கி; **கேடு இலா வளம் பரும் மருதவைப்பு** - கேடே இல்லாத வளம் நிறைந்த இந்த மருத நிலத்தை எல்லாம்; **அழித்து மாற்றினாள்** - கொன்று. தின்று பாலைநிலமாக மாற்றிவிட்டாள்.

உளம்+பரும்+பிணிப்பு+அறா: உளப்பரும் பிணிப்பறா; உள்ளத்தின் பெரிய பிணிப்பு நீங்காத. உலோபம்: ஈகையற்ற தன்மை. குணம். குலம். கல்வி. கேள்வி. அறிவு. ஆற்றல் ஆகியபல நல்ல குணங்களை உடையவராயினும் உலோபம் என்ற ஒன்று இருந்தால் அந்த நல்ல குணங்களை அழித்துவிடும். அது போல வளம்மிக்க மருதநிலத்தை அழித்துப் பாலைநிலமாக்கி விட்டாள். அத்தகைய கொடிய அரக்கி இவள் என்றான். விசுவாமித்திரமுனிவன் என்பது பொருள். முதல் இரண்டடிகள் உவமையணியாகும்.

364. **'இலங்கை அரசன் பணி**
அமைந்து. ஓர் இடையூறா.
விலங்கல் வலிகொண்டு. எனது வேள்வி
நலிகின்றாள்;-
அலங்கல் முகிலே! - அவள்
இ(வ்) அங்க நிலம் எங்கும்
குலங்களொடு அடங்க நனி கொன்று
திரிகின்றாள்;

இலங்கை அரசன் பணி அமைந்து - இலங்கை வேந்தனான இராவணனுடைய கட்டளையை மேற்கொண்டு; ***விலங்கல் வலிகொண்டு*** - மிருக பலம் கொண்டவளாய் (எனக்கு); ***ஓர் இடையூறாய்*** - ஒரே இடையூறாக இருந்து கொண்டு; ***எனது வேள்வி நலிகின்றாள்*** - (அரக்கர்கள்) எனது வேள்வியை (நிறைவேறவிடாமல்) துன்புறுத்துகின்றாள்; ***அலங்கல் முகிலே*** - மாலையணிந்த மேகம் போன்றவனே!; ***அவள் இவ்வங்க நிலம் எங்கும்*** - அவ்வரக்கி. இந்த அங்க நாட்டில் வாழ்பவர்களை எல்லாம்; ***குலங்களொடு அடங்க*** - அவர்களது குலத்தோடு முழுதும்; ***நனிகொன்று திரிகின்றாள்*** - மிகவும் அழித்துக் கொன்று திரிந்து கொண்டிருக்கிறாள்; ***பணி*** - கட்டளை (வேலையுமாம்).

பணி: கட்டளை (வேலையுமாம்). வலி: மிருகபலம் (மூர்க்கத்தனமான வலிமை). நலிதல்: வருத்துல் அலங்கல்: மாலை. முகில்: மேகம். இந்தப் பகுதியெல்லாம்: அங்கநாடு. இங்கு வாழ்பவர்களை எல்லாம் இந்த அரக்கி குலத்தோடு கொன்று தின்று திரிகிறாள். இராவணனது கட்டளைப்படி அரக்கர்கள் எனது வேள்விக்கு இடையூறு செய்து துன்புறுத்துகின்றனர் என்றான். முனிவன் என்பது கருத்து.

365 ‘முன் உலகு அளித்து முறை நின்ற உயிர் எல்லாம்
தன் உணவு எனக் கருது தன்மையினள்; மைந்த!
என் இனி உணர்த்துவது? இனிச் சிறிது நாளில்
மன்னுயிர் அனைத்தையும் வயிற்றின் இடும்’ என்றான்

முன் உலகளித்து - முற்பட உலகத்துயிர்களையெல்லாம் காத்து; ***முறை நின்ற உயிரெல்லாம்*** - (அவ்வாறு காக்கப்பட்டதால்) முறையே நிலைத்து நின்ற உயிர்களை எல்லாம்; ***தன் உணவு எனக்கருது*** - தனது உணவு பொருள் போலவே என்னும்; ***?தன்மையவள் மைந்தா*** - தன்மையுடையவள். தயரதனது மைந்தனே!; ***என் இனி உணர்த்துவது*** - இனிச் சொல்லவேண்டியதென்ன உண்டு; ***இனிச்சிறிது நாளில்*** - இன்னும் சில நாட்களிலே; ***மன்னுயிர் அனைத்தையும்*** - நிலைபெற்ற உயிர்களை எல்லாம்; ***வயிற்றின் இடும் என்றான்*** - வயிற்றிலே போட்டுக்கொள்வாள் என்றான்.

தயரதன். மன்னுயிர். தன்னுயிர் எனக்கருதுபவன். தாடகையோ மன்னுயிர் கொன்று திரிபவள் எனத் தாடகையின் கொடுமையைத் தயரதனுடைய பெருமையைக் கூறியுணர்த்துவதாக அமைந்திருப்பது சிறப்பு.

உலகளித்தல்: பரிபாலித்தல் மன்: பெருமை.

366. ***அங்கு. இறைவன் அப் பரிசு***
உரைப்ப. அது கேளா.
கொங்கு உறை நறைக் குல
மலர்க் குழல் துளக்கா.
'எங்கு உறைவது. இத் தொழில்
இயற்றுபவள்?' என்றான் -
சங்கு உறை கரத்து ஒரு தனிச்
சிலை தரித்தான்.

அங்கு இறைவன் அப்பரிசு உரைப்ப - *அங்கு ஆசிரியனாகிய தவ முனிவன் அத்தன்மையைக்கூற;* ***அது கேளா*** - *அதனைக்கேட்டு;* ***சங்கு உரை கரத்து ஒரு தனிச்சிலைதரித்தான்*** - *சங்கிருக்கும் கையில் ஒப்பற்ற வில்லைப் பிடித்திருக்கும் ராமபிரான்;* ***கொங்கு உறை நறைக் குலமலர்*** - *மணம் பொருந்திய தேன்மிகுந்த மலர்களை அணிந்துள்ள;* ***குழல் துளக்கா*** - *தலையை அசைத்து;* ***இத்தொழில் இயற்றுபவள்*** - *இத்தகைய கொலைத்தொழில் புரியும் அக்கொடிய அரக்கி;* ***எங்கு உறைவது என்றான்*** - *வாழ்வது எங்கே என்று கேட்டான்.*

இறைவன்: ஆசிரியன் (இங்கு விசுவாமித்திரன்). பரிசு: தன்மை. கேளா: கேட்டு (செயா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்). கொங்கு: தேன். நறை: மணம். குழல்: கூந்தல் (இங்குத் தலையை உணர்த்துகின்றது). துளக்கா: துளக்கி (செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம்).' எங்குறைவது இத்தொழில் இயற்றுபவள்' என்பது வழுவமைதி. ''சங்கு உறை கரத்து ஒரு தனிச்சிலைதரித்தான்'' இடக்கையில் சங்கைப் பிடித்தவன் அதில் வில்லைத் தரித்திருக்கிறான் எனவும். சங்கை மறைத்து வில்லைப் பிடித்துள்ளான் எனவும் சங்கு ரேகையுடைய கையில் அதன் பயனாக வில்லைத் தரித்தான் எனவும் பொருள் கூறுவர். சிலை: வில். தரித்தல்: பிடித்தல்.

367 ***கைவரை எனத் தகைய***
காளை உரை கேளா.
ஐவரை அகத்திடை அடைத்த
முனி. 'ஐய!
இவ் வரை இருப்பது அவள்'
என்பதனின் முன்பு. ஓர்
மை வரை நெருப்பு எரிய
வந்ததென. வந்தாள்.

கைவரை எனத்தகையகாளை - துதிக்கையையுடைய மலையை ஒத்ததான யானை போன்றவனும். காளையை ஒத்தவனுமாகிய இராமன்; **உரைகேளா** - உரையைக் கேட்டு; **ஐவரை அகத்திடை அடைத்தமுனி** - இந்திரியங்கள் ஐந்தினையும் மனத்தில் அடக்கியமுனிவன்; **ஐய! அவள் இருப்பது இவ்வரை** - இராம அந்தத் தாடகை இருப்பது இந்த மலைதான்; **என்பதனின் முன்பு** - என்று சுட்டிப் காட்டுவதற்கு முன்பாக; **ஓர்மைவரை நெருப்பு எரிய** - ஒரு கரியமலை. உச்சியில் நெருப்பு எரிந்து கொண்டிருக்க; **வந்தது என வந்தாள்** - எதிரில் வந்தது போலத் தாடகை எதிரே வந்தாள்.

கைவரை: கையையுடைய மலை (அதாவது யானை). உவமை ஆகுபெயராய் ராமனை உணர்த்தும். ராமனுக்குக் காளை உவமையாம். உரை: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கேளா: செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ஐவர்: ஐந்து இந்திரியங்கள். அர்: சிறப்பு விகுதி. அகம்: மனம். 'ஓர் மைவரை நெருப்பு எரிய வந்தது' என்பது உருவகம். மை:கருமை. இத்தொழில் இயற்றுபவள் எங்கு உறைவது எனக்கேட்ட இராமபிரானுக்கு 'அவள் இருப்பது இவ்வரை' என முனிவன் கூறுவதற்கு முன் தாடகை எதிரே வந்தாள் என்பது பொருள்.

368. **சிலம்புகள் சிலம்பிடை செறித்த கழலோடும்**
நிலம் புக மிதித்தனள்; நெளித்த குழி வேலைச்
சலம் புக. அனல் தறுகண் அந்தகனும் அஞ்சிப்
பிலம் புக. நிலக் கிரிகள் பின் தொடர. வந்தாள்.

சிலம்புகள் சிலம்பிடை செறித்த கழலோடும் - கால்களில் அணிந்த சிலம்புகளுக்கிடையே மலைகளைச் செறியும்படி வைத்த கால்களோடும்.; **நிலம்புக மிதித்தனள்** - நிலம் கீழே புகும்படி மிதித்தாள்; **நெளித்த குழி வேலைச்சலம் புக** - அதனால் நெளியப்பெற்ற குழியில் கடல் நீர்புகவும்; **அனல்தறுகண் அந்தகனும்** - நெருப்பென விழிக்கும் வலிமைமிக்க எமனும்; **அஞ்சிப் பிலம்புக** - பயந்து. குகையில் புகுந்து ஒளியவும்; **நிலக்கிரிகள் பின்தொடர வந்தாள்** - நிலத்திலுள்ள மலைகளெல்லாம் பின்னே தொடர்ந்து வரவும் தாடகை வந்தாள்.

சிலம்புகள்: மலைகள். சிலம்பு; பாதச் சிலம்பு. செறித்த; அமைத்த; மலைகளைப் பதித்துச் செய்த காற்சிலம்புகளை அணிந்திருக்கிறாள் என்பது கருத்து. கழல்: பாதம். நெளித்து: நெளியச் செய்த (பிறவினை). அந்தகன்: எமன். பிலம்: குகை. பாதத்தாலம் நிலம் கீழே செல்ல மிதித்தாள். அதனால் உண்டான குழியில் கடல் நீர்வந்து புகுந்தது. எமனும் அவளைக் கண்டு அஞ்சியோடி குகையில் சென்று ஒளியலானான். நிலத்திலுள்ள மலைகளெல்லாம் தன்னைப் பின் தொடர்ந்துவர. அவ்வரக்கி வந்தாள் என்பதாம். சலம்: நீர். தறுகண்: வலிமை. தாடகையின் வருகையையும். அவளது தோற்றத்தையும் இவ்வாறு புனைந்து கூறுகிறார்.

369. **இறைக்கடை துடித்த புருவத்தள்.**
எயிறு என்னும்
பிறைக் கடை பிறக்கிட மடித்த
பில வாயள்.

மறைக் கடை அரக்கி. வடவைக் கனல்
இரண்டு ஆய்
நிறைக் கடல் முளைத்தென.
நெருப்பு எழ விழித்தாள்.

இறை. கடைதுடித்த புருவத்தள் - *சிறிது கடைப்பாகம் துடிக்கின்ற புருவத்தை உடையவளும்;* ***எயிறு என்னும் பிறை கடை பிறக்கிட*** - *பற்கள் என்னும் சந்திரப் பிறைகள் கடைப்பகுதி விளக்கமுறும்படி;* ***மடித்த பிலவாயள்*** - *மடித்துக் கொண்ட. குகை போன்ற வாயை உடையவளுமான;* ***மறைக் கடை அரக்கி*** - *மறை நெறியின் வரம்பு கடந்த அரக்கியான அந்தத் தாடகை;* ***வடவைக்கனல் இரண்டாய்*** - *வடவைத் தீ இரண்டு கூறாகி;* ***நிறைக்கடல் முளைத்தென*** - *நீர் நிறைந்த கடலில் முளைத்தது என்று கூறும்படி வந்து;* ***நெருப்பு எழ விழித்தாள்*** - *கண்களில் நெருப்பு எழும்படி விழித்துப் பார்த்தாள்.*

பிறக்கிட: பிறவினை. எயிறு: பற்கள். மறை நெறி கடந்தவள் என்பதால் 'மறைக் கடையரக்கி' என்றார். 'நிறைக்கடல்' தாடகையின் உடலுக்கும். 'வடவைக் கனல் இரண்டு'. அவளது கண்களுக்கும் உவமையாயின. சினத்தால் புருவங்களின் கடைதுடிக்க. பற்கள் என்னும் பிறைமதி பிறங்க. மடித்த குகை போன்ற வாயை உடையவளாய் - வடவைத்தீ இருகூறாகிக் கடலில் தோன்றியது போன்ற கண்களை உடையவளாய் நெருப்பெழ விழித்தாள் என்பது பொருள். இல்பொருள் உவமை (வடவைக் கடல் இரண்டு).

370 ***கடம் கலுழ் தடங் களிறு***
கையொடு கை தெற்றா.
வடம் கொள. நுடங்கும் இடையாள்.
மறுகி வானோர்
இடங்களும். நெடுந் திசையும்.
ஏழ் உலகும். யாவும்.
அடங்கலும் நடுங்க. உரும் அஞ்ச.
நனி ஆர்த்தாள்

கடம் கலுழ் தடங்களிறு - மதம் பொழிகின்ற பெரிய யானைகளை; **கையொடு கை தெற்றா** - ஒன்றன் துதிக்கை யோடு. மற்றொன்றன் துதிக் கையை முடித்து; **வடம் கொள** - மாலையாக அணிந்து கொண்டு இருப்பதால்; **நுடங்கும் இடையாள்** - அசைகின்ற இடையை உடையவளான அந்த அரக்கி; **வானோர் இடங்களும்** - விண்ணோர் வாழும் இடங்களும்; **நெடும்திசையும் ஏழுலகும்** - நெடிய திசைகளும். ஏழு உலகங்களும்; **யாவும் அடங்கலும் நடுங்க** - ஆகிய அனைத்தும் மற்றும் உயிர்கள் முழுதும் மயங்கி நடுங்கவும்; **உரும் அஞ்சநனி ஆர்த்தாள்** - இடியும் அஞ்சவும் மிகவும் ஆர்ப்பரித்தாள். கலுழ் களிறு: வினைத்தொகை. தெற்றா; தெற்றி. தெற்றா: செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம். நுடங்குதல்: அசைதல். மறுகி: கலங்கி. அடங்கலும்: முழுவதும். நனி: மிக. நனி: உரிச்சொல். மதம் பொழியும் யானைகளை ஒன்றன் துதிக்கையை மற்றொன்றன் துதிக்கையொடு முடிந்து தனது கழுத்தில் மாலையாக அணிந்திருக்கிறாள். இடை நுடங்க நடந்து வருகிறாள். வானுலகங்களும் திசைகளும் ஏழுலகங்களும் மற்ற யாவும் நடுங்க: இடியும் அஞ்சப் பெரு முழக்கம் செய்தாள் என்பது கருத்து. ஆர்த்தல்: முழங்குதல்.

371. **ஆர்த்து. அவரை நோக்கி**
நகைசெய்து. எவரும் அஞ்ச.
கூர்த்த நுதி முத் தலை
அயில் கொடிய கூற்றைப்
பார்த்து. எயிறு தின்று
பகு வாய்முழை திறந்து. ஓர்
வார்த்தை உரைசெய்தனள் - இடிக்கும்
மழை அன்னாள்

இடிக்கும் மழை அன்னாள் - இடிக்கின்ற மேகத்தைப் போன்றவளான அந்தத் தாடகை என்னும் அரக்கி: **ஆர்த்து அவரை நோக்கி** - முழக்கமிட்டு. அம்மூவரையும் பார்த்து; **நைசெய்து எவரும் அஞ்ச** - கோபச்சிரிப்புச் சிரித்து எவரும் அஞ்சும்படி; **கூர்த்த நுதி முத்தலை அயில் கொடிய கூற்றைப் பார்த்து** - கூர்மையான முனையை உடைய மூன்று கவடாக உள்ள தனது சூலமான கொடிய எமனைப் பார்த்துப் பின்; **எயிறுதின்று பகுவாய் முழைதிறந்து** - தனது பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு வாயாகிய குகையைத் திறந்து; **ஓர் வார்த்தை உரை செய்தனள்** - ஒரு வார்த்தை சொல்லலானாள்.

ஆர்த்து: முழக்கமிட்டு. கூர்த்த: கூர்மைசெய்யப்பட்ட. நுதி: முனை. முத்தலை அயில்: முக்கவட்டுக் சூலம். 'கொடிய கூற்று' சூலத்தைக் கூற்றுவனாக உருவகித்தார். பார்த்து: ஒரு முறை பார்த்துக் கொண்டு என்பது பொருள். பகுவாய்: பெரியவாய். வாய்முழை: உருவகம் 'அயில்' என்பதற்கு வேல் என்பது பொருள் ஆயினும் 'முத்தலை அயில்' என்றதால் முக்கவட்டுச் சூலம் எனப்பொருள் கொள்ளப்பட்டது. 'எவரும் அஞ்ச' இராமபிரானைத் தவிர மற்றைய எல்லோரும் அஞ்ச என்பது பொருள். ஒரு வார்த்தை: ஒரு சொல். *33*

372. **‘கடக்க அரும் வலத்து எனது காவல் இது; யாவும்**
கெட. கருவறுத்தனென்; இனி. ‘’சுவை கிடக்கும்
விடக்கு அரிது’ எனக் கருதியோ? விதிகொடு உந்த.
படக் கருதியோ? - பகர்மின். வந்த பரிசு!’ என்றே.

கடக்க அறும் வலத்து எனது காவல் இது - வெல்லுதற் கரிய வலிமை உடைய என்னுடைய ஆட்சிக்கு உட்பட்டது இது; **யாவும் கெட கரு அறுத்தனென்** - இங்குள்ள எல்லாம் கெடும்படி கரு வறுத்துவிட்டேன்; **இனி சுவை கிடக்கும் விடக்கு அரிது எனக்கருதியோ** - இனிமேல் எனக்குச் சுவைமிக்க ஊன் கிடைப்பது அரியது என்று எண்ணியோ (அல்லது); **விதிகொடு உந்த படக் கருதியோ** - விதி தனது வலிமைகொண்டு தள்ள நீங்கள் அழிந்து போக நினைத்தோ; **வந்த பரிசு பகர்மின் என்றே** - இங்குவந்த தன்மையைச் சொல்லுங்கள் எனச் சொல்லி.

‘’என்றே. ஒரு வார்த்தை உரை செய்தனள்’’ எனக் கூட்டிப் பொருள் கூறினும் பொருந்தும். கடக்க+அரும்: கடக்கரும் ‘அகரம் தொக்கது வலத்த (வலம்+அத்து+அ) பெயரெச்சம். காவல்: தொழிற்பெயர். கரு அறுத்தல்: இளமையிலேயே அழித்துவிடல் விடக்கு: ஊன் ‘கொண்டு’ என்பது இடைக் குறையாய் ‘கொடு’ என நின்றது. பட: அழிய பகர்மின்: ஏவற்பன்மை பரிசு: விதம் எவராலும் வெல்ல முடியாதவள்யான். எனது காவலுக்குரிய இந்த நிலத்திலே உள்ளதெல்லாம் அழியும்படி கருவறுத்துவிட்டேன். எனக்குத் தின்ன ஊன் கிடையாதென்றெண்ணி. உணவாக வந்தீர்களோ. விதி உந்த அழிய வந்தீர்களோ? கூறுங்கள் என்றாள் என்பது பொருள்.

373 **மேகம்அவை இற்று உக**
விழித்தனள்; புழுங்கா.
மாக வரை இற்று உக உதைத்தனள்;
மதித் திண்
பாகம் எனும் முற்று எயிறு
அதுக்கி. அயில் பற்றா.
‘ஆகம் உற உய்த்து. எறிவென்’ என்று.
எதிர் அழன்றான்.

மேகம் அவை அற்று உகவிழித்தனள் - மேகங்கள் தொடக்கற்று உதிரும்படி பார்த்தவளாகி; **புழுங்கா** - மனப்புழுக்கத்தை அடைந்து; **மாகவரை அற்று உக உதைத்தனள்** - தான் வரும் அப்பெரிய மலையும் அற்றுப் போய் உதிருமாறு உதைத்தவளாகிய தாடகை; **மதித்திண் பாகம் எனும்முற்று எயிறு அதுக்கி** - சந்திரனது வலிமைமிக்க ஒரு பாகம் என்று சொல்லத்தக்க முதிர்ந்த பற்களை அதுக்கி; **அயில்பற்றா ஆகம் உற உய்த்து எறிவென்** - தனது சூலத்தைப் பற்றிக் கொண்டு. உங்கள் உடலில் பொருந்துமாறு இதை எறிவேன்; **என்று எதிர் அழன்றான்** - என்று சொல்லி. எதிரே நின்று சினம் கொண்டு சீறினாள்.

மேகம் அவை: மேகங்கள் என்று சொல்லப்படும் அவை. புழுங்கா: செயா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். 'பற்றா' என்பதும் அது. பாகம்: பிரிவு முற்று எயிறு: முதிர்ந்தபல் உய்த்தல்: அழல்தல்: சினத்தல். தாடகையின் பற்களை 'மதித்திண் பாகம் எனும் எயிறு' என்றார் 'சந்திரனது திண்ணிய ஒரு பகுதியோ என்று நினைக்கும்படியான பற்கள்' என்பது பொருள் உய்த்து: செலுத்தி என்பது பொருள். ஆகம்: மார்பு ஆகம் உறு: மார்பில் பொருந்தும்படி வீசுவேன் என்றாள் என்பது பொருளாகும்.

374. **அண்ணல் முனிவற்கு அது**
கருத்துஎனினும். 'ஆவி
உண்' என. வடிக் கணை
தொடுக்கிலன்; உயிர்க்கே
துண்ணெனும் வினைத்தொழில்
தொடங்கியுளளேனும்.
'பெண்' என மனத்திடை
பெருந்தகை நினைந்தான்.

அண்ணல் முனிவற்கு - பெருமை பொருந்திய விசுவாமித்திர முனிவனுக்கு; **அது கருத்து எனினும்** - அந்த அரக்கியை. கொல்வது தான் கருத்து என்றாலும்; **ஆவி உண் எனவடிக்கணை தொடுக்கிலன்** - அவள் உயிரை உண்டுவா வென்று கூரிய அம்பை ராமன் விடவில்லை; **உயிர்க்கே துண் எனும்** - உயிர்களெல்லாம் நடுங்கி அஞ்சுமாறு வினைத்தொழில் தொடங்கி **உள்ளேனும்** - கெட்ட செயலைத் தொடங்கியுள்ளாள் என்றாலும்; **பெருந்தகை. பெண் என மனத்திடை நினைந்தான்** - பெருந்தைமை உடைய இராமன் அவள் பெண் ஆயிற்றே என்று மனத்தில் எண்ணலாயினான்.

அண்ணல்: வெருமையுடையவன். அது: தாடகையைக் கொல்வது. துண்; நடுக்கம். பெருந்தகை: இராமன் (அன்மொழித் தொகை). பெண்கொலை என்பதால் - முனிவன் விரும்பினாலும் பெருந்தகையான இராமன் விரும்பவில்லை என்பதால் ''ஆவி உண் என வடிக்கணை தொடுக்கிலன் பெண்என மனத்திடை நினைத்தான்'' என்றார்.

375. **வெறிந்த செம் மயிர் வெள் எயிற்றாள். தனை**
எறிந்து கொல்வென் என்று ஏற்கவும். பார்க்கிலாச்
செறிந்த தாரவன் சிந்தைக் கருத்து எலாம்
அறிந்து. நான்மறை அந்தணன் கூறுவான்.

வெறிந்த செம்மயிர் வெள் எயிற்றாள் தனை - தீய நாற்ற முடையவளும் சிவந்த தலைமயிரும். வெண்மையான பற்களையும் உடையவளுமான அந்தத் தாடகை; **எறிந்து கொல்வென் என்று ஏற்கவும்** - சூலத்தைச் செலுத்திக் கொல்லுவேன் என்று கூறி. கையில் ஏற்றபொழுதும் கூட; **பார்க்கிலாச் செறிந்ததாரவன்** - அதனைக் கண்டுகொள்ளாத அடர்ந்த மாலையை அணிந்துள்ள இராமபிரானது; **சிந்தைக்கருத்தெலாம் அறிந்து** - உள்ளக் கருத்தை யெல்லாம் உணர்ந்து; **நான்மறை அந்தணன் கூறுவான்** - நான்கு வேதங்களிலும் வல்ல அந்தணனாகிய விசுவாமித்திரன் கூறுவானானான்.

வெறிந்த: மணம் வீசுகின்ற (இங்குத் தீயநாற்றம் வீசுகின்ற). சிவந்த கூந்தலை உடையவளாதலின் ‘ செம்மயிர்’ என்றார். ஏற்றல்: ஏற்றுக்கொள்தல். பார்க்கிலா: ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். ராமன் வாய்திறந்து கூறவில்லையாயினும்; மனத்திடை நினைந்ததை அறிந்த முனிவனை ‘’நான்மறை அந்தணன்’’ எனச் சிறப்பித்தார்.

376. **‘தீது என்றுள்ளவை யாவையும் செய்து. எமைக்**
கோது என்று உண்டிலள்; இத்தனையே குறை;
யாது என்று எண்ணுவது? இக் கொடியாளையும்.
மாது என்று எண்ணுவதோ? மணிப் பூணினாய்!

தீது என்று உள்ளவையாவையும் செய்து - தீமை என்று இருப்பவையாகிய எல்லாச் செயல்களையும் செய்துமுடித்து; **எமை. கோது என்று உண்டிலள்** - எம்மைப் போன்ற முனிவர்களைச் (சாரமில்லாத) சக்கை என்று உண்ணாது விட்டனள்; **இத்தனையே குறை** - அவள் செய்த தீய செயல்களில் இவ்வளவவே குறை; **யாது என்று எண்ணுவது** - இத்தகையவளை என்னவென்று நினைப்பது; **இக்கொடியாளையும்** - இத்தகைய கொடுஞ்செயல் உடையவளையும்; **மணிப்பூணினாய்** - மணிகளாலான அணிகலன்களை அணிந்திருக்கும் ராம பிரானே!; **மாது என்று எண்ணுவதோ** - பெண் என்று நினைத்தல் ஒண்ணுமே? கூடாது என்றபடியாம்.

தீது: தீய செயல்கள். உள்ளவை: குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். எம் உளப்பாட்டுப் பன்மை. கோது: சாரமற்றது (சக்கை). குற்றம் குறை: குறைவு. அரசகுமாரன் என்பதால் ‘’மணிப்பூணினாய்’’ என்றார்.

377. **‘நாண்மையே உடையார்ப் பிழைத்தால். நகை;**
வாண்மையே பெற்ற வன் திறல் ஆடவர்
தோண்மையே இவள் பேர் சொலத் தோற்குமேல்.
ஆண்மை என்னும் அது ஆரிடை வைகுமே?

நாண்மையே உடையார்ப் பிழைத்தால் நகை - நாணம் முதலான பெண்மைக் குணம் உடையவர்களுக்குத் தீங்குசெய்தால் அது கண்டு வீரம் மிக்க ஆடவர் நகைத்துப் பரிகசிப்பர்; **வாண்மையே பெற்ற வன்திறல் ஆடவர் தோண்மையே** - வாள்முதலான போர்க் கருவிகளில் வல்ல வலிமைமிக்க வீரர்களான ஆண்களின் தோளாற்றலும்; **இவள் பேர் சொலத் தோற்கு மேல்** - இத்தாடகையின் பெயரைச் சொல்லக் கேட்டவுடன் தோற்று விடுமென்றால்; **ஆண்மை என்னும் அது ஆரிடை வைகும்** - ஆண்மை என்று கூறும் அந்த அஞ்சாத பண்பு யாரிடம் இருக்கும். (சிந்தித்துப்பார்) என்றபடி. நாண்மை: நாணம். உடையார்: உடையாரை. பிழைத்தால்: தவறுசெய்தால். நகை: சிரிப்புக் கிடமாகும். வன்திறல்: வலியதிறமை. தோண்மை: தோளாற்றல் ஆண்மை யாரிடம் இருக்கும்? பெண் வடிவுடைய இவளிடமா? இவள் பெயரைக் கேட்டதும் தோற்கும் ஆண்களிடமா? என்று கேட்டான். விசுவாமித்திரன் என்பது கருத்து. வைகும்: தங்கும்.

378. ***'இந்திரன் இடைந்தான்; உடைந்து ஓடினார்.***
தந்திரம் படத் தானவர். வானவர்;
மந்தரம் இவள் தோள்எனின். மைந்தரோடு.
அந்தரம் இனி யாதுகொல். ஆண்மையே?

இந்திரன் இடைந்தான் - இந்திரன் இவளுடன் எதிர்க்கவந்து பின்னிட்டு ஓடினான்; **தானவர் வானவர்** - அரக்கர்களும் தேவர்களும்; **தந்திரம்பட உடைந்து ஓடினர்** - தமது சேனைகள் அழிய. சிதறி ஓடிவிட்டார்கள்; **இவள் தோள் மந்திரம் எனின்** - இவளது தோள்கள் மந்தர மலை போன்றது என்றால்; **மைந்தரோடு ஆண்மை இனி அந்தரம்யாது** - தக்க ஆண்களோடு ஆண்மையில் என்ன பேதம் இருக்கிறது?

இடைந்தான்: பின்னிட்டான் (பின்வாங்கினான்). உடைந்து: சிதறி. தந்திரம்: படை. பட: அழிய. மந்திரம்: மந்தரமாலை. மைந்தர்: வலிமையுடை ஆண்கள். அந்தரம்: வேறுபாடு (பேதம்). பெண்ணாகிய இவளுக்கும். வலிமைமிக்க ஆண்களுக்கும் என்ன வேறுபாடிருக்கிறது? இந்திரன் முதலானோரும் தோற்று ஓடும்படி செய்த இவளைப் பெண் என நினைக்கலாமா.

379. ***'கறங்கு அடல் திகிரிப்***
படி காத்தவர்
பிறங்கடைப் பெரியோய்!
பெரியோரொடும்
மறம்கொடு. இத் தரை மன்னுயிர்
மாய்த்து. நின்று.
அறம் கெடுத்தவட்கு ஆண்மையும்
வேண்டுமே?

கறங்கு அடல் திகிரிப்படி காத்தவர் - எங்கும் சுழன்று வரும் ஆணையாகிய சக்கரம் செலுத்தி உலகைக் காத்தவர்; **பிறங்கடை பெரியோய்** - மரபில் வந்த பெரியோனே!; **'மறம் கொடு பெரியோரொடும்** - பாவச் செயலை மேற்கொண்டு. பெரியோர்களாகிய முனிவரோடும்; **இத்தரை மன் உயிர்மாய்த்து நின்று** - இப்பூமியில் உள்ள உயிர்களை எல்லாம் அழித்து நின்று; **அறம் கெடுத்தவட்கு ஆண்மையும் வேண்டுமோ** - அறத்தை அழித்தவளாகிய இவளுக்கு ஆண்வடிவம் வேண்டுவதோ! கறங்குதல்: சுழல்தல். திகிரி: ஆணையாகிய சக்கரம். படி: நிலம். காத்தவர்: சூரிய குலத்தரசர்கள். பிறங்கல்: விளங்கல். மறம்: பாவம். அடைபெரியோய்; வினைத்தொகை. மன்னுயிர்: நிலைபெற்ற உயிர்கள். மாய்த்து: அழித்து.'' ஆண்மை: இங்கு ஆண்வடிவத்தை உணர்த்திற்று. சூரிய குலத்தரசர் மேலும் விளக்கமுறவந்து தோன்றிய ராமனைப் 'பெரியோய்' என்றார். பெண் உருவிலே இத்தனை பேரழிவு செய்து அறம்கெடுத்த இவளுக்கு ஆண் உருவம் வேண்டுமோ? வேண்டுவதில்லை. என்பது கருத்து.

380. 'சாற்றும் நாள் அற்றது எண்ணி. தருமம் பார்த்து.
ஏற்றும் விண் என்பது அன்றி. இவளைப்போல்.
நாற்றம் கேட்டலும் தின்ன நயப்பது ஓர்
கூற்றும் உண்டுகொல்? கூற்று உறழ் வேலினாய்!

கூற்று உறழ் வேலினாய் - எமனுக்கு ஒப்பான வேலேந்திய வீரனே!; **சாற்றும் நாள் அற்றது எண்ணி** - முன் வினைப்படி ஏற்பட்ட வயது தீர்ந்துவிட்டதை நினைத்து; **தருமம் பார்த்து ஏற்றும் விண் என்பது அன்றி** - அறப்பயனை நினைத்து. விண்ணுலகம் புகச் செய்தல்லாது; **இவளைப் போல்** - புதிய எமனாகிய இவ்வரக்கியைப் போல; **நாற்றம் கேட்டலும் தின்ன நயப்பதோர்** - மணம் தெரிந்தவுடன் உயிர்களைத் தின்ன விரும்புவதாகிய; **ஒரு கூற்று உண்டோ** - ஒரு எமன் இவ்வுலகத்துண்டோ?

சாற்றும்: ஏற்படுத்தும். நாள்: ஆயுட்காலம். நாற்றம்: மணம். கேட்டல்: தெரிந்து கொள்ளல். ''நாற்றம் கேட்டலும் தின்ன நயத்தல்'' எமனுக்கு உரிய குணமன்று. புது வழக்கமுடைய இவள் 'புதிய கூற்று' எனப்பட்டாள். உறழ்தல்: பொருவுதல் (நிகராதல்). 'உண்டோ' என்பதில் 'ஓ' எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. 'இல்லை' என்றபடியாம். சாற்றும் நாள்: நியமித்த நாள் என்றபடி.

381. 'மன்னும் பல் உயிர் வாரி. தன் வாய்ப் பெய்து
தின்னும் புன்மையின் தீமை எதோ - ஐய!-
''பின்னும் தாழ் குழல் பேதைமைப் பெண் இவள்
என்னும் தன்மை. எளிமையின் பாலதே!

மன்னும் பல் உயிர்வாரி - உலகில் நிலைபெற்றுள்ள பல உயிர் வகைகளையும் அள்ளி எடுத்து; **தன்வாய் பெய்து தின்னும்** - தனது வாயில் போட்டுத் தின்னுகின்ற; **புன்மையின் தீமை எதோ** - புன்மையான தீமை வேறு எது உண்டு; ***ஐய! பின்னும் தாழ்குழல் பேதைமைப் பெண் இவள் என்னும் தன்மை*** - தலைவ! அப்படியிருந்தும் தாழ்ந்த கூந்ததை உடைய பேதைத்தன்மை வாய்ந்த பெண் இவள் என்று நினைக்கும் தன்மை; **எளிமையின் பாலதே** - இகழ்ச்சிக்கு உரியதாம்.

மன்னும்; நிலைத்திருக்கும். வாய்ப்பெய்து: வாயில்கொட்டி. புன்மை: புல்லியதன்மை. தீமை: தீயதொழில். ஐய: தலைவனே. தாழ்குழல்: வினைத் தொகை. பேதைமை: மனமிரங்கும் தன்மை. 'பேதைமை என்பது மாதர்க் கணிகலம்' என்பதை நினைவு கூர்க. எளிமை: இகழ்ச்சி. இவளைப் பெண் என்பது இகழ்ச்சிக்குரியது என்பது கருத்து. பாலது: தன்மையது: உயிர்களைக் கொன்று தின்பதைவிட தீயசெயல் எது உள்ளது? இப்படிப்பட்டவளைப் பெண் என்று சொல்வது இகழ்ச்சிக்குரியதேயாகும் என்பது கருத்து. எளிமை: அறியாமையுமாம்.

382. 'ஈறு இல் நல் அறம் பார்த்து இசைத்தேன்; இவட்
சீறி நின்று இது செப்?பகின்றேன் அலேன்;
ஆறி நின்றது அறன் அன்று; அரக்கியைக்
கோறி' என்று. எதிர் அந்தணன் கூறினான்.

ஈறில் நல் அறம் பார்த்து இசைத்தேன் - அழிவில்லாத நல்லறத்தை நோக்கியே கூறினேன்; ***இவள் சீறி நின்று இது செப்புகின்றேன் அலேன்*** - இவளைக் கோபித்து நின்று இதனை நான் சொல்கிறேன்; ***ஆறி நின்றது அறன் அன்று*** - எனவே அரச குலத்தவனாகிய நீ இவளது தீச்செயலை அறிந்தும் இவ்வாறு தணிந்து நிற்பது தருமம் அல்ல; ***அரக்கியைக் கோறி என்று எதிர் அந்தணன் கூறினான்*** - இந்த அரக்கியைக் கொல்வாயாக என்று எதிர் நின்று விசுவாமித்திரன் கூறினான்.

ஈறு: முடிவு (அழிவுமாம்). நல்லறம்: உயிர்களுக்கு நன்மை தரும்பொருட்டுச் செய்யும் அறம். இசைத்தல்: சொல்லுதல். சீறி: சினம்கொண்டு. செப்புதல்: சொல்லுதல். ஆறி: தணிந்து. கோறி: கொல்லுதி. கொலையிற் கொடியாரை வேற்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்டதனோடு நேர் என்பது குறளறம். உயிர்களுக்குத் தீங்கு செய்யும் இவளைக் கொல்வதுதான் அறம். ஆறி நின்றது அறம் அன்று என்பது கருத்து.

383. ஐயன் அங்கு அது கேட்டு. 'அறன் அல்லவும்
எய்தினால். ''அது செய்க!'' என்று ஏவினால்.
மெய்ய! நின் உரை வேதம் எனக் கொடு
செய்கை அன்றோ! அறம் செயும் ஆறு' என்றான்.

ஐயன் அங்கு அது கேட்டு - மேலோனாகிய ராமன் அங்கு அந்த முனிவன் கூறியதைக் கேட்டு; ***அறம் அல்லவும் எய்தினால்*** - அறம் அல்லாதனவும் ஒருக்கால் வந்து நேருமாயின்; ***அதுசெய்க என்று ஏவினால்*** - அதைச் செய்க என்று எனக்குக் கட்டளை இடுவீரேல்; **மெய்ய! நின் உரைவேதம் எனக்கொடு** - மெய்ம்மை நெறி நின்ற மேலோனே! உமது வாக்கை வேத வாக்காகக் கொண்டு; **செய்கை அன்றோ** - செய்வதே; ***அறம் செய்யும் ஆறு என்றான்*** - எனக்குரிய அறம் என இராமபிரான் கூறினான். ஐயன்: மேலோன். அறன்:அறம். அறனல்லவும் என்பதால் மறன் அன்று. என்பது குறிப்பு. அல்லவும் என்பதன் 'உம்மை' அறன் அல்லாதது நேராது என்பது உணர்த்தும். மெய்ய: அண்மைவிளி. 'மெய் நெறிநின்று ஒழுகுபவனே' என்பது பொருள். கொடு: கொண்டு என்பதன் இடைக்குறை. ஆறு: விதம். அறம் செய்யும் விதம் என்பது கருத்து. முனிவன் ஏவலுக்கு இராமன் இசைந்தான் என்பது கருத்து.

384. ***கங்கைத் தீம் புனல் நாடன் கருத்தை. அம்***
மங்கைத் தீ அனையாளும் மனக்கொளா.
செங் கைச் சூல வெந் தீயினை. தீய தன்
வெங் கண் தீயொடு மேற்செல வீசினாள்.

கங்கைத் தீம்புனல் நாடன் கருத்தை - கங்கையின் இனிய நீர் பாய்ந்து வளப்படுத்தும் கோசல நாட்டை உடைய இராமபிரானது எண்ணத்தை; ***அம்மங்கைத் தீ அனையாளும் மனக்கொளா*** - அந்த நெருப்பைப் போன்ற தாடகையை மனத்தில் கொண்டு; ***செங்கைச் சூல வெம்தீயினை*** - தனது சிவந்த கையிலுள்ள சூலமாகிய கொடிய நெருப்பினை; ***தன் வெம் கண்தீயொடு*** - தனது கொடிய கண்களிலிருந்து சொரியும் நெருப்புடன்; ***மேல்செல வீசினான்*** - ராமன் முதலிய மூவர் மேலும் சென்று படும்படி எறிந்தாள்.

தீம்புனல்: இனிய நீர். புனல்நாடு: மருதநிலம். தன் கண் தீயுடன் எறியும் தாடகையின் சூல வெந்தீயினை அவிக்கும் ஆற்றலுடைய இராமனது சிறப்புத் தோன்ற ''கங்கைத் தீம்புனல் நாடன்'' என்றார். நாடன்: நாட்டை உடையவன். உயிர்களைக் கொல்வதால் ரத்தக்கறை படிந்த கைகளை உடையவளாதலின் ''செங்கை'' என்றார். கொளா: கொண்டு (செயா என்ற வாய்பாட்டு வினைஎச்சம்). செம்மை: சிவப்புமாம். வெம்மை: வெப்பம்.

385. **புதிய கூற்று அனையாள் புகைந்து ஏவிய**
கதிர் கொள் மூஇலைக் கால வெந் தீ. முனி
விதியை மேற்கொண்டு நின்றவன்மேல். உவா
மதியின்மேல் வரும் கோள் என. வந்ததே.

புதிய கூற்று அனையாள் - புதிய எமனைப் போன்றவளாகிய தாடகை; ***புகைந்து ஏவிய கதிர்கொள் மூவிலைக் காலவெம்தீ*** - கோபித்து வீசிய ஒளிபொருந்திய இலை போலும் மூன்று முனைகளை உடைய பகைவர்களுக்கு இறுதிக் காலம் தரும் கொடிய தீயாகிய அந்தச் சூலமானது; ***முனி விதியை மேற்கொண்டு நின்றவன்மேல்*** - முனிவனது கட்டளையை மேற்கொண்டு நின்ற இராம பிரான்மீது; ***உவாமதியின் மேல்வரு கோள் எனவந்ததே*** - முழுமதியின் மேல் வரும் இராகு என்னும் கோள் போலப் பாய்ந்து வந்தது. முன்பு ''நாற்றம் கேட்டலும் தின்ன நயப்பதோர் கூற்றுண்டே'' எனக் கூறியதற் கேற்ப. இங்குப் ''புதிய கூற்றனையாள்'' என்றார். முன்பு ''செங்கைச் சூல வெந்தீ'' என்றதற்கேற்ப ''மூவிலைக் காலவெந்தீ'' என்றார். கதிர்: ஒளிக்கற்றை. விதி: கட்டளை. உவாமதி: முழுமதி. 'கோள்' எனப் பொதுவாகக் கூறினாலும் ராகு என்னும் கோளே மதியைப் பிடிப்பாதலின் இங்கு 'ராகு' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. காலம்: உயிர்களுக்கு இறுதிசெய்யும் காலமாம்.

386. மாலும். அக் கணம் வாளியைத் தொட்டதும்.
கோல வில் கால் குனித்ததும். கண்டிலர்;
காலனைப் பறித்து அக் கடியாள் விட்ட
சூலம் அற்றன துண்டங்கள் கண்டனர்.

மாலும் அக்கணம் வாளியைத் தொட்டதும் - திருமாலின் அவதாரமான ராமபிரான் அக்கணமே அம்பைத் தொடுத்ததும்; ***கோல வில் கால் குனித்ததும்*** - அழகிய தனது வில்லின் நுனியை வளைத்ததும் ஆகிய செயல்களை; ***கண்டிலர்*** - விண்ணகத்துத் தேவரும் மண்ணில் நின்ற முனிவரும் கண்டாரிலர்; ***காலனைப் பறித்து அக்கடியாள் விட்ட*** - யமனை அவன் இடத்திலிருந்து பறித்துச் சூலவடிவாக்கி அக்கொடிய அரக்கி வீச அந்த; ***சூலம் அற்றன துண்டங்கள் கண்டனர்*** - சூலம் சிதைந்துபோய்ப் பலதுண்டங்களாக வீழ்ந்ததைப் பார்த்தனர்.

மால்: அழகு. இங்குத் திருமாலின் அம்சமான ராமனைச் சுட்டியது. வாளி. அம்பு. தொட்டது: தொடுத்தது. கோலம்: அழகு. வில்கால்: வில்லின் முனை. குனித்தல்: வளைத்தல். காலன்: எமன். பறித்தல்: எடுத்தல். கடியாள்: கடுமை உடையவள். அற்றன: வினையாலணையும் பெயர். பகுதி இரட்டித்துக் காலம் காட்டியது. துண்டம்: துண்டிக்கப்பட்ட சிறுபகுதி. தாடகை ஏவிய சூலத்தை ராமன் அழித்தமை கூறப்பட்டது.

387. அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவள்.
சொல்லும் மாத்திரையின். கடல் தூர்ப்பது ஓர்
கல்லின் மாரியைக் கைவகுத்தாள்; அது
வில்லின் மாரியின். வீரன் விலக்கினான்.

அல்லின் மாரி அனைய நிறத்தவள் - இருட்டில் பெய்யும் மழை போன்ற கரிய நிறம் கொண்ட தாடகை; **சொல்லும் மாத்திரையின்** - ஒரு சொல் சொல்லும் கால அளவிலேயே; **கடல் தூர்ப்பதோர் கல்லின் மாரியே** - கடலையும் தூர்த்துவிடக் கூடியதான கற்களை மலைபோல; **கைவகுத்தாள்** - கைகளால் எடுத்து வீசினாள்; **அது வில்லின் மாரியின் வீரன் விலக்கினான்** - அதனை. தனது வில்லிலிருந்து பொழியும் அம்பு மழையினால் வீரனாகிய ராமன் விலக்கலானான். அல்: இருட்டு. மாரி: மழை. இருட்டில் பெய்யும் மழை. அல்லது இருளாகிய மழை எனவும் தகும். தாடகையின் கரிய நிறத்தை இவ்வாறு கூறினார். மாத்திரை: கால அளவு. கைவகுத்தல்: கைக்கடுமை காட்டடல். ‘வில்லின் மாரி’ இதில் ‘மாரி’ உவமை ஆகு பெயராய் அம்புகளை உணர்த்தும். வீரன்: வீரம் மிக்கவன். தாடகையின் கொடிய தோற்றம் கண்டும் அவளது போர்ச்செயல் கண்டும் வீரத்துடன் போர் புரியும் திறத்தைக் காட்டும். தாடகையின் கல் மழையை. இராமபிரானது அம்புமழை தடுத்தது என்பது கருத்து.

388. **சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச்**
சுடு சரம். கரிய செம்மல்.
அல் ஒக்கும் நிறத்தினாள்மேல்
விடுதலும். வயிரக் குன்றக்
கல் ஒக்கும் நெஞ்சில் தங்காது.
அப்புறம் கழன்று. கல்லாப்
புல்லார்க்கு நல்லோர் சொன்ன
பொருள் என. போயிற்று அன்றே!

சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச் சுடுசரம் - நிறைமொழி மாந்தரின் சாபச் சொற்களை ஒத்த கடிய வேகமுடைய ஒரு சுடுசரத்தை; **கரிய செம்மல் அல் ஒக்கும் நிறத்தினாள் மேல் விடுதலும்** - கரிய நிறமும். அழகும் உடைய இராமபிரான் இருள் போன்ற நிறத்தை உடைய தாடகையின் மீது செலுத்தி விடவே; **வயிரக் குன்றக்கல் ஒக்கும் நெஞ்சில் தங்காது** - (அந்த அம்பு) வைரம் பாய்ந்த கல்போன்ற அத்தாடகையின் நெஞ்சில் தங்கியிராமல்; **அப்புறம் கழன்று** - (நெஞ்சில் பாய்ந்து) பின் முதுகின் புறமாகக் கழன்று; **கல்லாப்புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் என** - கல்வி அறிவில்லாத புன்மையாளருக்கு நல்லவர்கள் சொன்ன நல்ல பொருளைப் போல; **போயிற்று** - ஓடிப்போய்விட்டது.

‘சொல்’ என்று பொதுவாகக் கூறினாலும். நிறை மொழி மாந்தரின் மறை மொழியையே குறித்து நின்றதென்க. - உறுதி. சுடுசரம்: சுடுகின்ற அம்பு. இராமனுடைய அம்புக்குக் கடுமை. வேகம். அருமை ஆகிய பண்புகள் உண்டாம் என்பதை உணர்த்தினார். கரிய செம்மல்: கருநில அழகன். அல்: இருட்டு. இராமது அம்பு மார்பில் புகுந்து. முதுகின்புறம் போந்தது என்பதை உணர்த்த ‘அப்புறம் கழன்று’ என்றார். கல்வியறிவில்லாத கீழோருக்கு அறிவாற்றல் மிக்க மேலோர் கூறும் அறம் உள்ளத்தில் நிலை பெறாது ஒரு காதில் புகுந்து மறுகாது வழிப்போவதுபோல. தாடகையின் முதுகுப்புறம் ராமனது அம்பு விரைந்து சென்றது என்ற உவமை நயம் உணரத்தக்கது.

acharya.org

389. **பொன் நெடுங் குன்றம் அன்னான். புகர்**
முகப் பகழி என்னும்
மன் நெடுங் கால வன் காற்று
அடித்தலும். - இடித்து. வானில்
கல் நெடு மாரி பெய்யக்
கடையுகத்து எழுந்த மேகம்.
மின்னொடும் அசனியோடும்
வீழ்வதே போல - வீழ்ந்தாள்.

பொன் நெடும் குன்றம் அன்னான் - நீண்டு. உயர்ந்த பொன் மலையாகிய மேருமலையைப் போன்ற சலியாத் தன்மை வாய்ந்த இராமபிரானது; **புகர்முகப் பகழி என்னும்** - முன்புறம் புள்ளிகளையுடைய அம்பு என்ற; **அ நெடும் கால வன் காற்று** - நெடிய. கடையூழிக் காலத்து வலியகாற்று; **அடித்தலும்** - அடித்த உடனே; **இடித்து வானில் கல்நெடுமாரி பெய்ய** - வானத்தே இடி முழக்கம் செய்து கல்மழை பெய்வதற்காக; **கடையுகத்து எழுந்த மேகம்** - யுகத்தின் கடைசியில் எழுந்த மேகமானது; **மின் ஒடும் அசனியோடும்** - மின்னலோடும். இடியோடும் **வீழ்வதே போல வீழ்ந்தாள்** - வீழ்வது போல. தாடகை வீழ்ந்தாள்.

கரிய நிறத்தினனான ராமனைப் 'பொன் நெடுங்குன்றம்' என்றது நிறம் கருதியன்று. சலியாத்தன்மை கருதியே யாகும். புகர்: புள்ளி. முகம்: முன்புறம் பகழி: அம்பு. கடையுகம்: யுகக்கடை. சொல்மாற்று. மேகம்: புயல். தாடகைக்கு மேகம் உவமை. அவளது கூந்தலும் குரலும் மின்னலும் இடியும் போன்றவை என்க. இராமபிரானது அம்பாகிய கால வன் காற்று அடித்ததும். இடி. மின்னலோடு கூடிய ஊழிக் காலத்து மேகம் வீழ்வது போல. தாடகை வீழ்ந்தாள் என்க

390. **பொடியுடைக் கானம் எங்கும்**
குருதிநீர் பொங்க வீழ்ந்த
தடியுடை எயிற்றுப் பேழ் வாய்த்
தாடகை. தலைகள்தோறும்
முடியுடை அரக்கற்கு. அந் நாள்.
முந்தி உற்பாதம் ஆக.
படியிடை அற்று வீழ்ந்த
வெற்றிஅம் பதாகை ஒத்தாள்.

பொடி உடைக் கானம் எங்கும் - புழுதி நிறைந்த அந்தக் காடெல்லாம்; **குருதிநீர் பொங்க வீழ்ந்த** - இரத்தம் நிறைந்து பொங்கும்படி வீழ்ந்த; **தடிஉடை எயிற்றுப் பேழ்வாய்த் தாடகை** - தடித்த உடலும் கோரைப் பற்களும் குகை போன்ற வாயும் கொண்ட தாடகை என்னும் அவ்வரக்கி; **தலைகள் தோறும் முடியுடை அரக்கற்கு** - தலைகள் தோறும் மணிமுடியை உடைய பத்துத் தலைகளை உடைய அரக்கனாகிய இராவணனுக்கு; **முந்தி உற்பாதம் ஆக** - பின்னால் அழிவதற்கு முந்திய கேடுகால அறிகுறியாக; **அந்நாள் படியிடை இற்று வீழ்ந்து** அந்த நாளில் பூமியில் ஒடிந்து வீழ்ந்த; **வெற்றி அம் பதாகை ஒத்தாள்** - வெற்றிக் கொடியை ஒத்திருந்தாள்.

பொடி: புழுதி. கானம்: காடு. குருதிநீர்: இரத்தம். தடியுடை எயிறு; பற்களிடையே புலால் துண்டுகள் சிக்கியிருக்கும். பேழ்வாய்: திறந்தவாய். உற்பாதம்: கெடுங்கால அறிகுறி. அழிவுக் காலத்தின் முன்அறிகுறி. தடித்த உடலை உடைய தாடகை வீழ்ந்தது - இராவணனது வெற்றிக் கொடி ஒடிந்து வீழ்ந்ததை ஒத்திருந்தது என்பது கருத்து. இது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

391. **கான் திரிந்து ஆழி ஆகத்**
தாடகை கடின மார்பத்து
ஊன்றிய பகழி வாயூடு
ஒழுகிய குருதி வெள்ளம்
ஆன்ற அக் கானம் எல்லாம்
ஆயினது - அந்த மாலைத்
தோன்றிய செக்கர் வானம் தொடக்கு
அற்று வீழ்ந்தது ஒத்தே!

தாடகை கடின மார்பத்து ஊன்றிய பகழி - அந்த அரக்கியின் உறுதி வாய்ந்த மார்பில் சென்று ஊன்றிய அம்பாலுண்டான; **வாயூடு ஒழுகிய குருதிவெள்ளம்** - புண்ணிலிருந்து ஒழுகிய ரத்தப் பெருக்கு; **கான் திரிந்து ஆழி ஆக** - அந்தக் காடே மாறி. கடலாகும்படி; **ஆன்று அக்கானம் எல்லாம்** - நிறைந்த அந்தக் காடெல்லாம்; **அந்திமாலை தோன்றிய செக்கர்வானம்** - அந்திமாலையில் தோன்றிய சிவந்த வானம்; **தொடக்கு அற்று வீழ்ந்தது ஒத்த ஆயினது** - வானத்தின் சம்பந்தம் நீங்கிக் கீழே வீழ்ந்து கிடந்ததைப்போல் ஆய்விட்டது.

கான்: காடு. ஆழி: கடல். பகழிவாய்: அம்புபட்டுப்பிளந்த புண்வாய். வெள்ளம்: பெருக்கு. ஆன்று: நிறைந்த. செக்கர்வானம்: செவ்வானம். இராமபிரானது அம்புபட்ட புண்வாயிலிருந்து பெருகிய ரத்தம் வெள்ளமாய்ப் பெருகி - அந்தக் காட்டைக் கடலாக்கிவிட்டது. அந்திமாலையின் சிவந்த வானம் - வானத்தின் தொடர்பு நீங்கி. கீழேவிழுந்து கிடப்பதைப் போல அந்தக்காடு காணப்பட்டது என்பது கருத்து.

392. வாச நாள்மலரோன் அன்ன
மாமுனி பணி மறாத.
காசு உலாம் கனகப் பைம் பூண்.
காகுத்தன் கன்னிப்போரில்.
கூசி. வாள் அரக்கர்தங்கள்
குலத்து உயிர் குடிக்க அஞ்சி.
ஆசையால் உழலும் கூற்றும்.
சுவை சிறிது அறிந்தது அன்றே.

வாச நாள் மலரோன் அன்ன மாமுனி - மணம் பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமனுக்கு ஒப்பாகிய தவமுனிவனாகிய விசுவாமித்திரனுடைய; **பணி மறாத** - கட்டளையை மறுக்காத; **காசு உலாம் கனகப் பைம்பூண் காகுத்தன்** - மணிகள் பொருந்தியதும் பொன்னால் அமைந்ததுமாகிய பசிய அணிகலன்களை அணிந்துள்ள காகுத்தனாகிய இராமனது; **கன்னிப் போரில்** - இவ்விளம்போரில் (முதல் போர்); **வாள் அரக்கர் தங்கள் குலத்து** - வாள்முதலிய படைக்கலங்களைக் கொண்ட அரக்கர் குலத்தினரது; **உயிர் குடிக்க அஞ்சி** - உயிரை உண்பதற்குப் பயந்து; **கூசி ஆசையால் உழலும் கூற்றும்** - இதுவரை நடுங்கி. (ஆனால்) ஆசையால் திரிந்து கொண்டிருந்த எமனும்; **சுவை சிறிது அறிந்தது .** கொஞ்சம் ருசி தெரிந்து கொண்டான்.

நாண்மலர்: அன்றலர்ந்த மலர். மலரோன்: பிரமதேவன் பிரமனைப் போல மன்னுயிர் அடங்கலும் படைப்பேன் எனத்தொடங்கிய முனிவனாதலின் பிரமனை உவமை கூறினாரென்க. பணி: கட்டளை. மறாத: மறுக்காத (எதிர் மறைப் பெயரெச்சம்). காசு: மணி. உலாம்: உலாவும் என்பதன் இடைக்குறை (பொருந்தும்). பசுமை+பூண்: பைம்பூண். காகுத்தன்: காகுந்தன் மரபில் தோன்றியவன் (இராமன்). இந்திரன் காளையாகிச் சுமக்க - அரக்கர்களை வென்று இந்திரனுடைய ஆட்சியை மீட்டுக் கொடுத்த சூரியகுலத்து மன்னன்; இவன் பெயர் புரஞ்சயன் என்பது. காகுத்தன் என்பது இந்திரனாகிய காளையின் பிடரில் நின்றவன் என்னும் பொருள் உடையதாகும். கன்னிப்போர்; இளம்போர். இராவணனுக்கு அஞ்சி - அரக்கர் உயிர் உண்ண ஆசையிருந்தும் உண்ண இயலாத எமன் - இராமனது கன்னிப்போரில் சிறிது சுவை அறிந்தான் என்பது கருத்து.

393. 'யாமும் எம் இருக்கை பெற்றேம்;
உனக்கு இடையூறும் இல்லை;
கோமகற்கு இனிய தெய்வப்
படைக்கலம் கொடுத்தி' என்னா.
மா முனிக்கு உரைத்து. பின்னர்.
வில் கொண்ட மழை அனான்மேல்
பூமழை பொழிந்து வாழ்த்தி.
விண்ணவர் போயினாரே.

acharya.org

யாமும் எம் இருக்கை பெற்றேம் - தேவர்களாகிய நாங்களும் இழந்த எங்கள் இருப்பிடங்களை அடைந்துவிட்டோம்; **உனக்கு இடையூறும் இல்லை** - உனக்கோ அரக்கர்களால் இனி எந்த இடையூறும் உண்டாக மாட்டாது; **கோமகற்கு இனிய தெய்வப் படைக்கலம் கொடுத்தி என்னா** - அரசிளங் குமாரனாகிய ராமபிரானுக்கு இனிய தெய்வத் தன்மையுடைய படைக்கலங்களைக் கொடுப்பாயாக என்று; **மாமுனிக்கு உரைத்து** - மாபெரும் முனிவனான விசுவாமித்திரனுக்குச் சொல்லி; **பின்னர். வில்கொண்ட மழை அனான் மேல்** - பிறகு. வில்லை ஏந்திய மேகம் போன்றவனான இராமபிரான்மீது; **பூமழை பொழிந்து** - மலர்மாரி பெய்து; **வாழ்த்தி விண்ணவர் போயினார்** - அவனை வாழ்த்தித் தேவர்கள் சென்றனர்.

'யாமும்' என்பதிலுள்ள 'உம்மை' எதிரது தழீஇய எச்ச உம்மை. யாம்: தேவர்களாகிய யாம். இருக்கை: இருப்பிடம் (உறையுள்). பெற்றேம் என்பது தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. இடையூறு. தீங்கு. கோமகன்: அரசகுமாரன். கொடுத்தி: முன்னிலை ஏவல் வினைமுற்று 'விற்கொண்ட மழை' இல்பொருள் உவமையாம். பூமழை: மலர்மாரி. நாங்களும் எங்கள் இடங்களைத் திரும்பப் பெற்றோம். என்றது. அரக்கர்கள் அத் தேவர்களை விரட்டி. அவர்களது இடங்களைத் தமக்கு உரிமையாக்கிக் கொண்டனர். அரக்கர்கள் இனி அழிதல் திண்ணம் என்பதால் 'யாமும் எம் இருக்கை பெற்றோம்'' என்றர். கால வழுவமைதி.

வேள்விப்படலம்

விசுவாமித்திரன் தனது வேள்வியைச் செய்து முடித்ததைக் கூறும் பகுதியாகும். தேவர்கள் கூறியபடி இராமனுக்கு விசுவாமித்திரன் படைக்கலம் தருவதும். அப்படைக் கலன்கள் இளையவனைப் போலப் பணிபுரிவோம் என முன்வருதலும் பிறகு மூவரும் வேள்வி செய்வதற்குரிய இடம் நாடிச் சேர்தலும் முனிவன் வேள்வியைத் தொடங்குவதும் அரக்கர் வருகையும் முனிவர்கள் ராமனைச் சரண் அடைய - அவர்களைக் கலங்க வேண்டா என்று கூறி இராமன் அரக்கரை அழித்தலும் சுபாகுவைக் கொன்று. மாரீசனைக் கடலில் சேர்த்தும். விசவாமித்திரன் இராமனைப் பாராட்டுதலும் சனகன் வேள்வியைக் காண மூவரும் மிதிலை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்குதலும் வேள்விப் படலத்துள் கூறப்படும் நிகழ்ச்சிகளாகும்.

394. **விண்ணவர் போய பின்றை.**
விரிந்த பூமழையினாலே
தண்ணெனும் கானம் நிங்கி.
தாங்க அருந் தவத்தின் மிக்கோன்.
மண்ணவர் வறுமை நோய்க்கு
மருந்து அன சடையன் வெண்ணெய்
அண்ணல்தன் சொல்லே அன்ன.
படைக்கலம் அருளினானே.

விண்ணவர் போய பின்றை - தேவர்கள் வாழ்த்திச் சென்ற பிறகு; **விரிந்த பூ மழையினாலே** - தேவர்கள் பொழிந்த விரிந்த மலர் மாரியாலே; **'தண்' எனும் கானம் நீங்கி** - குளிர்ந்த அந்தக் கானத்தை விட்டகன்று; **தாங்க அரும் தவத்தின் மிக்கோன்** - தாங்குதற்கரிய தவம் மிகுந்த விசுவாமித்திர முனிவன்; **மண்ணவர் வறுமை நோய்க்கு** - உலகத்தவரின் 'வறுமை' என்னும் நோய்க்கு; **மருந்து அன சடையன் வெண்ணெய் அண்ணல்** - மருந்தைப்போன்றதான சடையப்ப வள்ளலாகிய திருவெண்ணெய் நல்லூர் அண்ணலுடைய; **சொல்லே அன்ன படைக்கலம் அருளினான்** - சொல்லையே போன்றதாகிய படைக்கலங்களை இராம. இலக்குவர்களுக்கு ஈந்து அருளினான். ''பின்றை'' என்பது பின் என்பதன் மரூஉ. விண்ணவர்: தேவர்கள். விரிதல்: மலர்தல். தண்:தண்மை (குளிர்ச்சி). கானம்: கான். மிக்கோன்: உயர்ந்தவன். வறுமை நோய்: இல்லாமை நோய். 'வெண்ணெய்ச்சடைய அண்ணல்தன் சொல்' - மண்ணவர் வறுமை நோய்க்கு மருந்தாகும் என்பது கருத்து. படைக்கலத்துக்குச் சொல் உவமையாயிற்று. அருளுதல்: ?கொடுத்தல். அன. அன்ன: என்பன உவமை உருபுகள்.

விண்ணவர் இராமனை வாழ்த்திச் சென்றபின் - விசுவாமித்திர முனிவன் - இராம. இலக்குவர்களுக்குத் தேவர்கள் கூறியபடி படைக்கலங்களைக் கொடுத்தருளினான் என்பது பொருளாகும்.

395. **ஆறிய அறிவன் கூறி**
அளித்தலும். அண்ணல்தன்பால்.
ஊறிய உவகையோடும்.
உம்பர்தம் படைகள் எல்லாம்.
தேறிய மனத்தான் செய்த
நல்வினைப் பயன்கள் எல்லாம்
மாறிய பிறப்பில் தேடி
வருவபோல். வந்த அன்றே.

ஆறிய அறிவன் கூறி அளித்தலும் - துயர்தீரப்பெற்ற அறிவனாகிய முனிவன் உரிய மந்திரங்களைக் கூறி. ஈந்ததும்; **உம்பர்தம் படைகள் எல்லாம்** - தெய்வத்தன்மை உடைய அப்படைக்கலன்களெல்லாம்; **தேறிய மனத்தான் செய்த** - தெளிந்த மனம் உடையவன் முன்பு செய்த; **நல்வினைப் பயன்கள் எல்லாம்** - நல்வினைப் பயன் அனைத்தும்; **மாறிய பிறப்பில் தேடிவருவ போல்** - மாறி எடுத்த அடுத்த பிறவியிலும் செய்தவனைத் தேடிவந்து அடைவது போல; **ஊறிய உவகை யோடும்** - ஊற்றம் மிக்க களிப்போடும்; **அண்ணல் தன்பால் வந்த** - பெருமைமிகுந்த ராமபிரானிடம் வந்து சேர்ந்தன.

ஆறிய: துயர் நீங்கிய. இந்திரியச் செயல்கள் தணியப்பெற்ற எனவும் கூறுதல் பொருந்தும். அறிவன்: ஞானி. கூறி அளித்தல்: உபதேசம் செய்து கொடுத்தல். செய்த: முற்பிறப்பில் செய்த. மாறிய பிறப்பு: வேறாகிய பிறப்பு. அன்று. ஏ: அசைகள். விசுவாமித்திர முனிவன் - கூறி அளித்தலும் - படைகள் நல்வினைப்பயன் செய்தவனை நாடி வந்தடைதல் போல வந்தன என்பது கருத்து.

396. **'மேவினம்; பிரிதல் ஆற்றேம்;**
வீர! நீ விதியின் எம்மை
ஏவின செய்து நிற்றும்.
இளையவன் போல' என்று
தேவர்தம் படைகள் செப்ப.
'செவ்வியது' என்று அவனும் நேர.
பூவைபோல் நிறத்தினாற்குப் புறத்தொழில்
புரிந்த அன்றே.

வீர! மேவினம் பிரிதல் ஆற்றேம் - வீரனே! நாங்கள் வந்து உன்னை அடைந்தோம். பிரிதல் செய்யோம்; **நீ விதியின் எம்மை ஏவின செய்து** - நீ முறைப்படி எங்களை ஏவிட்ட காரியத்தைச் செய்து; **இளையவன் போல நிற்றும் என்று** - இளையவனாகிய இலக்குவனைப்போலப் பணிபுரிந்து நிற்போம் என்று படைக்கலத் தேவதைகள் கூற; **அவனும் செவ்விது என்று நேர** - இராமபிரானும் நல்லது. என்று ஒப்புக்கொள்ள; **பூவை போல் நிறத்தினாற்கு** - காயாம்பூவைப் போன்ற நிறம் கொண்ட இராமபிரானுக்கு; **புறத்தொழில் புரிந்த** - ஏவல் தொழிலைச் செய்திருந்தன.

மேவினம். ஆற்றேம் என்பன தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றுகள். பிரிதல்: தொழிற்பெயர். விதியின் முறைப்படி. நிற்றும்: செவ்விது: அழகிது. நேர: ஒப்ப. பூவை: காயாம்பூ. புறத்தொழில்: ஏவல் தொழில். தெய்வப்படைக் கலங்களுக்குரிய தேவதைகள் இராமனை நோக்கி ''வீரனே! நாங்கள் உன்னை அடைந்தோம். இனிப்பிரிய மாட்டோம். நீ ஏவிய பணியைச் செய்து இலக்குவனைப் போல. நிற்போம் என். இராமனும் அழகிது என்று ஒப்புக் கொள்ள - அப்படைக்கலத் தேவதைகள் இராமனுக்கு ஏவல்தொழிலைச் செய்திருந்தன என்பது பொருள்.

397. **இனையன நிகழ்ந்த பின்னர்.**
காவதம் இரண்டு சென்றார்;
அனையவர் கேட்க. ஆண்டு ஓர்
அரவம் வந்து அணுகித்தோன்ற
'முனைவ! ஈது யாவது?' என்று.
முன்னவன் வினவ. பின்னர்.
வினை அற நோற்று நின்ற
மேலவன் விளம்பலுற்றான்;

இனையன நிகழ்ந்த பின்னர் - இவையெல்லாம் நடந்த பின்பு **காவதம் இரண்டு சென்றார்** - இராமன் முதலிய மூவரும் இரண்டு காததூரம் நடந்து சென்றனர்; **ஆண்டு அனையவர் கேட்க** - அங்கு அந்த மூவரும் கேட்டுகும்படியாக; **ஓர் அரவம் வந்து அணுகித்தோன்ற** - ஒருபெருத்த குரல் பக்கத்தே எழ; **முனைவ! ஈது யாவது என்று முன்னவன் வினவ** - முனிவரே இந்த ஓலம் எதனால் தோன்றியது என ராமன் கேட்க; **பின்னர் வினை அற நோற்று நின்ற மேலவன் விளம்பல் உற்றான்** - பின்பு. இரு வினையும் நீங்கத் தவம் செய்து மாமுனிவனாக நின்ற விசுவாமித்திர முனிவன் சொல்லானான். நிகழ்தல்: நடத்தல். காவதம்: காதம் (பத்து நாழிகைத் தூரம்). அரவம்: பேரொலி. முனைவன்: வினையின் நீங்கி விளங்கிய மேலோன். முனைவன்: மூத்தவன் அனைவருக்கும் முன்னோனான முதல்வன். வினையற: தீவினை நீங்க (இருவினையும் நீங்க). தோற்றல்: நோன்பு. நின்ற: நற்குண நற்பண்புகளில் நினைத்த. விளம்பல்: சொல்லல். உற்றான்: பொருந்தினான். 'உறு' என்று பகுதி இரட்டித்து இறந்த காலம் காட்டிற்று.

398. **'மானச மடுவில் தோன்றி**
வருதலால். ''சரயு'' என்றே
மேல் முறை அமரர் போற்றும்
விழு நதி அதனினோடும்
ஆன கோமதி வந்து எய்தும்
அரவம்அது' என்ன. அப்பால்
போனபின். பவங்கள் தீர்க்கும்
புனித மா நதியை உற்றார்.*

மானச மடுவில் தோன்றி வருதலால் - *மானசம் என்னும் பெயருடைய மடுவிலே தோன்றிப் பெருகிவருதலால்;* ***சரயு என்றே மேல்முறை அமரர் போற்றும் விழுநதி*** - *சரயு என்னும் பெயர் கொண்டு மேலாம் முறையிலொழுகும் தேவர்கள் போற்றும் விழுநதியாகிய;* ***அதனினோடும் ஆன கோமதி வந்து எய்தும் அரவம் அது என்ன*** - *அந்த நதியுடனே கோமதி என்னும் பெயருடைய ஆறு வந்து சேர்வதால் உண்டாகும் ஓசையே அது என்று விசுவாமித்திர முனிவன் சொல்ல;* ***அப்பால் போனபின் பவங்கள் தீர்க்கும் புனித மாநதியை உற்றார்*** - *அதற்கு அப்புறம் சென்றபின் பிறவிப் பிணியைப் போக்க வல்ல புனிதமான ஒரு பெரிய நதியைச் சென்று சேர்ந்தார்கள்.*

மானசம் என்ற மடு பிரமனது மனத்தால் தோன்றியதென்பதல் இப்பெயர் பெற்றது. 'சரசு' குளம் இதிலிருந்து தோன்றியதால் சரயு என்று பெயர் பெற்றது. சரயுநதி விழுமிய நதியுமாம். கோமதி மற்றொரு ஆறு. இரு நதிகளும் கூடும் இடமிது. 'எய்தும் அரவம்' இந்த இரண்டு ஆறுகளும் கலந்து சேர்வதால் உண்டாகும் ஒலி என்பது பொருள். 'புனிதமாநதி' கௌசிகை என்னும் நதியாகும். 'பவங்கள்' என்பதில் 'பவம்' பிறப்பு.

399. **'சுரர் தொழுது இறைஞ்சற்கு ஒத்த**
தூநதி யாவது' என்று.
வரமுனிதன்னை. அண்ணல்
வினவுற. மலருள் வைகும்
பிரமன் அன்று அளித்த வென்றிப்
பெருந்தகைக் குசன் என்று ஓதும்
அரசர்கோன் மனைவி தன்பால்
அளித்தவர் நால்வர் ஆகும்.*

சுரர் தொழுது இறைஞ்சற்கு ஒத்த - *தேவர்களெல்லாம் துதித்து வணங்குவதற்கு ஒத்ததாகிய;* ***தூநதி யாவது என்று*** - *தூய நதி யாதாகும் என்று;* ***வரமுனி தன்னை அண்ணல் வினவுற*** - *சிறந்த முனிவனாகிய விசுவாமித்திரனைப் பெருமைமிக்க ராமன் கேட்க;* ***மலருள் வைகும் பிரமன் அன்றளித்த*** - *தாமரை மலரில் தங்கியிருக்கும் பிரமன் முன்பு பெற்ற;* ***வென்றிப் பெருந்தகை குசன் என்று*** - *வெற்றியை உடைய பெருந் தன்மையன் ஆகிய குசன் என்று;* ***ஓதும் அரசர் கோன்*** - *பெரியோர்கள் புகழ்ந்து பேசும் மன்னர் மன்னன்;* ***மனைவி தன்பால் அளித்த மைந்தர் அருமறை அனையார் நால்வர்*** - *தன் மனையாள்பால் பெற்ற பிள்ளைகள் அரியமறைகளைப் போன்ற நால்வராவர்.*

சுரர்: தேவர். ஒத்த: போன்ற. தூ: தூய்மை. வைகல்: தங்கல். வினைவுறு: கேட்க. ஓதல்: புகழ்ந்து சொல்லுதல். மறை: வேதம். அரசர்கோன்: மன்னர் மன்னன்.

தேவர்களும் வணங்கும் அந்த நதி யாவது என ராமபிரான் விசுவாமித்திர முனிவனைக் கேட்க. அதன் வரலாறு கூறுகிறான் முனிவன். பிரமனுக்கு மகன் குசன் என்னும் வேந்தன். அவன் பெற்ற மைந்தர்கள் நான்மறைக் கொப்பான நால்வர் என்பது கருத்து.

400. ***‘அவர்களின் குசநா பற்கே***
ஐ-இருபதின்மர் அம் சொல்
துவர் இதழ்த் தெரிவை நல்லார்
தோன்றினர் வளரும் நாளில்
இவர் பொழில் - தலைக்கண் ஆயத்து
எய்துழி. வாயு எய்தி.
கவர் மனத்தினனாய். அந்தக்
கன்னியர் தம்மை நோக்கி.*

அவர்களின் குசநாபற்கே - அந்த நால்வருள் ஒருவனான குசநாபன் என்பனுக்கு; **ஐ இரு பதின்மர் அம்சொல் துவர் இதழ் தெரிவை நல்லார் தோன்றினர்** - அழகிய சொற்களும். பவளம் போன்ற உதடும் கொண்ட பெண்கள் நூறு பேர் பிறந்தனராகி; **வளரும் நாளில் இவர் பொழில் தலைக்கண் ஆயத்து எய்துழி** - வளர்ந்து வரும் காலத்திலே இப்பெண்கள் சோலையிலே தோழியர் கூட்டத்துடன் சென்றபோது; **வாயு எய்தி** - காற்றுக் கடவுளான வாயு தேவன் அங்கே வந்து; **கவர்மனத்தினனாய் அந்தக் கன்னியர்தம்மை நோக்கி** - கவரப் பெற்ற மனத்தை உடையவனாகி அந்தப் பெண்களைப் பார்த்து. நல்லார்: பெண்கள். ஆயம்: தோழியர் கூட்டம். ‘தலைக்கண்’ உருபின் மேல் உருபு புணர்ந்து. கவர்மனம்: வினைத் தொகை. கன்னியர்: கன்னித்தன்மை. நீங்காத பருவத்தினர். ‘அம்சொல்’ நாணம் தோன்றாமையும். ‘துவர் இதழ்’ செம்மை குறையாமையும் கன்னியர் என்பதை உணர்த்தும். குசன் மக்கள் நால்வரில் ஒருவனான குசநாபன் என்பவனுக்கு நூறு பெண்கள்; ஒரு நாள் தோழிகளுடன் சோலைக்கு அவர்கள் செல்ல வாயுதேவன் அவர்களை நோக்கி என்பது பொருள் இது குளகப்பாட்டு.

401. ***‘கொடித் தனி மகரம் கொண்டான்***
குனிசிலைச் சரத்தால் நொந்தேன்;
வடித் தடங் கண்ணீர்! என்னை
மணத்திர்’ என்று உரைப்ப. ‘’எந்தை
அடித் தலத்து உரைப்ப. நீதோடு
அளித்திடின். அணைதும்’’ என்ன.
ஒடித்தனன் வெரிநை; வீழ்ந்தார்.
ஒளி வளை மகளிர் எல்லாம்.*

தனிமகரம் கொடிகொண்டோன் - ஒப்பற்ற மகரமீனைக் கொடியாகக் கொண்டவனான மன்மதனுடைய; **குனிசிலைச் சரத்தால் நொந்தேன்** - வளைந்த வில்லம்புகளால் நான் மிகவும் வருந்தினேன்; **வடித்தடம் கண்ணீர்** - (ஆகையால்) மாம்பிஞ்சின் பிளவு போன்ற அகன்ற கண்களை உடைய பெண்களே; **என்னை மணத்திர் என்று உரைப்ப** - என்னை மணம் செய்து கொள்வீராக என்று வாயுதேவன் கூற; **எந்தை அடித்தலத்து உரைப்ப** - (நீ சென்று) எங்களது தந்தையை வணங்கி அவரிடம் கேட்க; **நீரோடு அளித்திடின் அணைதும் என்ன** - (அவர்) எம்மை நீருடன் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தால் நாங்கள் உன்னை (மணந்து) அணைவோன் என்று கூற; **வெரிநை ஒடித்தனன்** - வாயு கோபம் கொண்டு (அவர்களது) முதுகை ஒடித்துவிட்டான்; **ஒளிவளை மகளிர் எல்லாம் வீழ்ந்தனர்** - ஒளிபொருந்திய வளைகளை அணிந்த அப்பெண்களெல்லாம்

மன்மதன் மீனைக் கொடியாக உடையவன் என்பதால் ''கொடித்தனி மகரம் கொண்டோன்'' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டான். குனிசிலை: வளைந்த வில் (வினைத் தொகை). சரம்: அம்பு. வடி: மாம்பிஞ்சின் பிளவு. வடிக்கண்: உவமைத் தொகை. ''எந்தை அடித்தலத்து (நீர்) உரைப்ப. (அவர்) நீரோடும் அளித்திடின்'' என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க. வெரிநை: முதுகு. வளை: வளையல். வளை மகளிர்: இரண்டனுருபும் பயனும் உடன் தொக்கத் தொகை. மன்மத பாணத்தால் நொந்தேன் - என்னை மணந்து கொள்ளுங்கள் என. வாயு கேட்க. அப்பெண்கள் - எங்கள் தந்தையிடம் நீகேட்டு? அவர் தாரைவார்த்து மணம் செய்து வைத்தால் நாங்கள் உன்னைச் சேர்ந்து அணைவோம் என்றனர். சினம் கொண்ட வாயுதேவன் அவர்களது முதுகை ஒடித்தான். அம்மகளிர் நிற்க இயலாது கீழே வீழ்ந்தனர் என்பது பொருளாகும்.

402 **‘சமிரணன் அகன்றதன்பின்.**
தையலார். தவழ்ந்து சென்றே
அமிர்து உகு குதலை மாழ்கி.
அரசன் மாட்டு உரைப்ப. அன்னான்.
நிமிர்குழல் மடவார்த் தேற்றி.
நிறை தவன் சூளி நல்கும்
திமிர் அறு பிரமதத்தற்கு
அளித்தனன். திரு அனாரை.*

சமிரணன் அகன்றதன் பின் - வாயுதேவன் அங்கிருந்து சென்று பின்பு; **தையலார் தவழ்ந்து சென்றே** - அப்பெண்கள் நிலத்தில் தவழ்ந்தே சென்று; **அரசன் மாட்டு மாழ்கி அமிர்து உகு குதலை உரைப்ப** - தமது தந்தையான மன்னனிடம். அமுதம் போன்ற மழலை மொழிகளால் நிகழ்ந்த செய்தியைக் கூறி மயங்க; **அன்னான் நிமிர்குழல் மடவார்த் தேற்றி** - அரசன் வளர்ந்த கூந்தலையுடைய அவ்விளம் பெண்களைத் தேறுதல் செய்து; **நிறைதவன் சூளி நல்கும் திமிர் அறு பிரமதத்தற்கு** - நிறைந்த தவத்தை உடைய சூளி என்பவனது மகனாகிய மயக்கமற்ற பிரமதத்தன் என்பவனுக்கு; **திரு அனாரை அளித்தனன்** - திருமகளுக்கு ஒப்பான அப்பெண்களை மணம் செய்து கொடுத்தான்.

சமிரணன்: காற்றுத்தேவன். தையலார்: அழகுடைய பெண்கள். உகு குதலை: வினைத்தொகை. குதலை: உருத்தெரியாச் சொற்கள். மாழ்கி: மயங்கி. ‘அரசன்மாட்டு’ இதில் மாட்டு என்பது ?ஏழனுருபாம். மடவார்: இளம் பெண்கள் தேற்றி: தேறுதல் செய்து (தேறு: பகுதி). நிறைதவன்: வினைத்தொகை. திமிர்: அகங்காரம் (மயக்கம்) இருள். திமிரம் என்பது கடை குறைந்தது. பிரமதத்தன்: பிரமனால் கொடுக்கப்பட்டவன் என்பது பொருள். ‘’காற்றுக் கடவுளால் இடுப்பொடிக்கப்பட்ட அந்தப் பெண்கள் நூற்றுவரும் தந்தையிடம் சென்று முறையிட - ஆறுதல் கூறித்தேற்றிப்பின் அவர்களைப் பிரமதத்தன் என்பனுக்கு மணம் செய்து தந்தான்’ என்பது பொருள்.

403. **அவன் மலர்க் கைகள் நீவ.**
கூன் நிமிர்ந்து. அழகு வாய்த்தார்.
புவனம் முற்றுடைய கோவும்.
புதல்வர் இல்லாமை. வேள்வி
தவர்களின் புரிதலோடும்.
தகவு உற. தழலின் நாப்பண்.
கவன வேகத் துரங்கக்
காதி வந்து உதயம் செய்தான்.*

அவன் மலர்க் கைகள் நீவ - பிரமதத்தன் அப்பெண்களைத் தனது மலர்க் கரத்தாலே நீவ (அவர்கள்); **கூன் நிமிர்ந்து அழகுவாய்த் தார்** - கூன் நீங்கி. அழகு பெற்றார்; **புவனம் முற்று உடைய கோவும்** - உலகம் முழுதுமுடைய மன்னனான குசநாபன்; **புதல்வர் இல்லாமை** - புத்திரப்பேறு இல்லாமையாலே; **வேள்வி தவர்களின் புரிதலோடும்** - மக்கட் பேற்றுக்குரிய வேள்வியைத் தக்க தவமுனிவர் தம்முடன் சேர்ந்து செய்யவே; **தகவு உறு அத்தழலின் நாப்பன்** - தகுதியுடைய அந்த வேள்வித்தீயின் மத்தியில் இருந்து; **கவன வேகத் துரங்கம் காதி** - வேகமுடைய குதிரையைப் பெற்ற ‘காதி’ என்னும் புத்திரன்; **வந்து உதயம் செய்தான்** - வந்து உதித்தான்.

மலர்க்கை: மலர் போன்ற கை (உவமைத் தொகை). கூன: முதுகின் வளைவு. நாப்பண்: நடு. துரங்கம்: குதிரை. செல்லுதலில் விரைவுடையது என்பதால் கவன வேகத்துரங்கம் என்றார். உதயம்: தோற்றம்; பிரமதத்தன் தனது கைகளால் நீவ. அப்பெண்கள் கூன்நீங்கி அழகு பெற்றனர். குசநாபன். தனக்கு நூறுபெண்கள் இருந்தும் ஆண்மகவில்லையே என்பதால். மக்கள் பேறு கருதி வேள்வி செய்ய. அந்த வேள்வித்தீயின் மத்தியிலே ‘’ காதி’’ என்பவன் வந்து தோன்றினான் என்க. அரசர்க்குரிய சிறப்புத் தோன்றப் பிறந்தான் என்பதைக் ‘கவன வேகத் துரங்கத் காதி’ என்பதுணர்த்தி நின்றது. ‘’வந்து உதயம் செய்தான்’’. தோன்றி உதித்தான் என்க.

404. ‘அன்னவன் தனக்கு. வேந்தன்.
அரசொடு முடியும் ஈந்து.
பொன்னகர் அடைந்த பின்னர்.
புகழ்மகோதயத்தில் வாழும்
மன்னவன் காதிக்கு. யானும்.
கவுசிகை என்னும் மாதும்.
முன்னர் வந்து உதிப்ப. அந்த
*முடியுடை வேந்தர்வேந்தன்.**

அன்னவன் தனக்கு வேந்தன் - அந்தக் காதி என்னும் பெயருடைய அரச குமாரனுக்கு. தந்தையான குசநாபன்; **அரசொடு முடியும் ஈந்து** - ஆட்சியுடன் அதற்குரிய மணிமுடியும் தந்து; **பொன்னகர் அடைந்த பின்னர்** - விண்ணுலகு சென்றபின்பு; **புகழ் மகோயத்தில் வாழும் காதிக்கு** - புகழ்மிகுந்த மகோதயம் என்ற நகரில் அரசு புரிந்து வாழ்ந்து வந்த காதிக்கு; **யானும் கவுசிகை என்னும் மாதும் முன்னர் வந்து உதிப்ப** - யானும் எனக்கு முன்பு வந்துதித்த கவுசிகை என்ற பெண்ணும் வந்து பிறக்க; **அந்த முடி உடை வேந்தர் வேந்தன்** - மணிமுடி புனைந்த அந்த மன்னர் மன்னனான காதி வேந்தன்.

இது குளகப்பாட்டு. அடுத்த பாட்டுடன் பொருள் முடியும். முடி மகுடம். பொன் நகர்: சுவர்க்கம். ‘பொன்’ உயர்வைக் குறிக்கும் உபசாரச் சொல் ‘காதிக் கியானும்’ இதில் ‘கி’ குற்றியலிகரம். மாதர்: அழகு. பண்பாகு பெயராய்ப் பெண்களை உணர்த்தும். ‘எம்முனாள்’ எனப் பின்னும் கூறுவது கொண்டு. ‘முன்னர் வந்து உதிப்ப’ எனப்பொருள் கூறப்பட்டது. ‘‘குசநாபமன். தனது மகனான காதிக்கு அரசும் முடியும் தந்து. பின் விண்ணுலகேக. காதிக்கு கவுசிகை என்ற மாதும். யானும் (விசுவாமித்திரன்) வந்து பிறந்தோம்.’’ என்றான்.

405. ‘பிருகுவின் மதலை ஆய.
பெருந்தகைப் பிதாவும் ஒவ்வா.
இரிசிகன் என்பவற்கு
மெல்லியலாளை ஈந்தான்;
அருமறையவனும் சில்நாள்
அறம் பொருள் இன்பம் முற்றி.
விரிமலர்த் தவிசோன் தன்பால்
*விழுத்தவம் புரிந்து மீண்டான்.**

பிருகுவின் மதலைஆய - பிருகு என்பனுக்குப் புத்திரன் ஆனவனும்; **பெருந்தகைப் பிதாவும் ஒவ்வா** - பெருந்தகைமை வாய்ந்த தந்தையும் ஒப்பாகாத தன்மையினனுமான; **இரிசிகன் என்பவற்கு** - இரிசிகன் என்ற பெயர் கொண்டவனுக்கு; **மெல்லியலாளை ஈந்தான்** - மென்மைத் தன்மையினளான கௌசிகையை (எனது தமக்கையை) மணம் செய்து தந்தான்; **அருமறையவனும் சில்நாள்** - அரிய வேதங்கள் வல்ல அந்த இரிசிக முனியும் சில காலம் (அம்மங்கையுடன் வாழ்ந்து); **அறம் பொருள் இன்பம் முற்றி** - அற வாழ்வில். பொருளீட்டி இன்பம் துய்த்து வாழ்ந்து முடித்து. பின் வீடு பேறெய்த விரும்பி; **விரிமலர்த் தவிசோன் தன்பால்** - விரிந்த தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற பிரமதேவனிடத்தே; **விழுத்தவம் புரிந்து மீண்டான்** - சிறந்த தவம் செய்து அங்கு அடைந்தான்.

மதலை: விழுது. விழுதுபோன்ற மக்களைக் குறித்தது. பிதா: தந்தை. ஒவ்வா: ஒவ்வாத (ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்). முற்றி: முற்றுப்பெற்று. தவிசு: இருக்கை. விழுத்தவம்: சிறந்ததவம். புரிதல்: செய்தல். மெல்லியலாள்: மென்மைக் குணம் உடையவள். ''பிதாவும் ஒவ்வா இரிசிகன்'' என்றதால் பெருந்தகை வாய்ந்த தந்தையான பிருகுவைவிடச் சிறந்தவன் என்பது கருத்தாகும். ''இத்தகைய முனிவனான இரிசிகனுக்கு. காதிமன்னன். 'கவுசகி' என்ற தன் மகளை மணம் செய்து தந்தான். இல்லறத்தில் இனிதே வாழ்ந்து வீடு பேறடைய விரும்பிய இரிசிகன் அதற்குரிய தவம் செய்து பிரமலோகம் சேர்ந்தான்.

406. காதலன் சேணின் நீங்க.
கவுசிகை தரிக்கலாற்றாள்.
மீது உறப் படரலுற்றாள்.
விழு நதி வடிவம் ஆகி.
மாதவர்க்கு அரசு நோக்கி.
''மா நிலத்து உறுகண் நீக்கப்

போதுக. நதியாய்'' என்னா.
பூமகன் உலகு புக்கான்.*

காதலன் சேணின் நீங்க - கணவனான இரிசிகன் செய்த தவப்பலனால் வான்வழி செல்வதற்குத் தன்னை விட்டு நீங்க; **கவுசிகை தரித்தல் ஆற்றாள்** - என் முன்னவளான கவுசிகை பொறுக்க இயலாதவளாகி; **விழு நதி வடிவமாகி** - பெரிய ஒரு நதிவடிவம் எடுத்துக்கொண்டு; **மீது உறப்படரல் உற்றால்** - மேலே போகப் புறப்பட்டாள்; **மாதவர்க்கு அரசு நோக்கி** - முனிவர்களுக்கு அரசனான இரிசிகன் அதனைப் பார்த்து; **மாநிலத்து உறுகண் நீக்க** - நிலவுலகத்துத் துன்பத்தைப் போக்க; **நதியாய்ப் போதுக என்னா** - ஆறாகப் பெருகிச் செல்வாயாக என்று (கூறி); **பூமகன் உலகு புக்கான்** - பிரமன் உலகைச் சென்றடைந்தான்.

காதலன்: கணவன். சேண்: உயர்வு இங்கு வானைக் குறிக்கும்). தரிக்கல்: பொறுத்தல். மீது: உயர்வழி. படரல்: நகர்தல். உறுகண்: துன்பம். போதுக: போவாயாக. வியங்கோள்வினைமுற்று. பூமகன்: மலரில் இருப்பவன். புக்கான்: புகுந்தான்.

கணவன் விண்ணுலகேக. பொறுக்கலாற்றாத கவுசிகை நதியாகி மேலே தொடர. இரிசிகன் உலகத்துத் துன்பம் நீக்க. ஆறாகச் செல்க எனக்கூறி. பிரமனுலகு சென்றான் என்க. என்னா: என்று கூறி. செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

407. ‘எம் முனாள் நங்கை இந்த
இரு நதி ஆயினாள்’ என்று.
அம் முனி புகல. கேளா.
அதிசயம் மிகவும் தோன்ற.
செம்மலும் இளைய கோவும்.
சிறிது இடம் தீர்ந்த பின்னர்.
‘மைம் மலி பொழில் யாது?’ என்ன.
மா தவன் கூறலுற்றான்;

எம்முனாள் நங்கை *- எனது தமக்கையாகிய கவுசிகை என்பாள்;* ***இந்த இரு நதி ஆயினாள்*** *- இந்தப் பெரிய நதிவடிவம் ஆனாள்;* ***என்று அம்முனி புகலக்கேளா*** *- என்று அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் சொல்லக் கேட்டு;* ***செம்மலும் இளைய கோவும்*** *- தலைமகனாகிய இராமனும். இளையவனாகிய இலக்குவனும்.* ***அதிசயம் மிகவும் தோன்ற*** *- ஆச்சரியம் மிக உண்டாக;* ***சிறிது இடம் தீர்ந்த பின்னர்*** *- சிறிதுதூரம் நடந்துசென்ற பிறது (அங்கு காட்சியளித்த சோலை ஒன்றைக் கண்டு);* ***மைம்மலி பொழில்யாது என்ன*** *- மேகம் கவிந்துள்ள இந்தச் சோலை யாவது என்று கேட்க;* ***மாதவன் கூறல் உற்றான்*** *- சிறந்த தவமுனியாகிய விசுவாமித்திரன் கூறத் தொடங்கினான். ‘முன்னாள்’ என்பது இடைகுறைந்து ‘முனாள்’ என நின்றது. முன்பு பிறந்தவள் (தமக்கை) என்பது பொருள். கேளா: கேட்டு (செயா என்ற வாய் பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். செம்மல்: தலைமகன். அழகன். இளையகோ: இளங்கோ (இளவரசன்). மை: மேகம். மலி: நிறைந்த அல்லது கருமை நிறைந்த எனினுமாம். மை: கருமை. இருநதி: உரிச்சொல்தொடர்.*

எனது தமக்கையான ‘கவுசிகை’ இந்த நதியானாள் என்று முனிவன் கூறக் கேட்ட இராம இலக்குவர் அதிசயித்தனர். பின்னர் சிறிது தூரம் செல்ல. எதிரே காணப்பட்ட சோலை ஒன்றைக் கண்டு. இது யாதென முனிவன் கூறலானான் என்க.

408. *‘தங்கள் நாயகரின் தெய்வம்*
தான் பிறிது இலை’ என்று எண்ணும்
மங்கைமார் சிந்தை போலத்
தூயது; மற்றும் கேளாய்;
எங்கள் நான்மறைக்கும். தேவர்
அறிவிற்கும். பிறர்க்கும். எட்டாச்
செங் கண் மால் இருந்து. மேல்நாள்
செய் தவம் செய்தது அன்றே.

தங்கள் நாயகரின் தெய்வம் தான்பிறிது இலை - தங்களது கணவரைக் காட்டிலும் தெய்வம் வேறுஇல்லை; **என்றெண்ணும் மங்கைமார்** - என்று கருதும் பெண்ணரசிகளது; **சிந்தை போலத் தூயது** - மனத்தைப்போல (இச்சோலை) தூய்மையானது; **மற்றும் கேளாய்** - பின்னும் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக; **எங்கள் நான் மறைக்கும்** - எங்களுடைய நான்கு வேதங்களுக்கும்; **தேவர் அறிவிற்கும்** - தேவர்களின் நுட்பமான அறிவுக்கும்; **பிறர்க்கும் எட்டாச் செங்கண்மால்** - மற்றவர்களுக்கும் (உள்ளம். உரை) செயல்களால் எட்டமுடியாத திருமால்; **இருந்து மேல் நாள்** - இங்குத் தங்கி முன் ஒரு காலத்திலே; **செய்தவம் செய்ததன்றே** - செம்மையான தவத்தைச் செய்த இடமல்லவா?

நாயகன்: தலைவன். கணவன். ‘மங்கை’ பருவப் பெயரேயாயினும் பெண்களைப் பொதுவாக இப்பெயரில் குறிப்பிடுவது மரபு. மார்: பலர்பால் விகுதி. சிந்தை: மனம். ‘எங்கள் நான்மறை’ என்றது. அறநெறி நிற்கும் அறிவுடையோர்க்கு உரியது என்பதை உணர்த்தி நின்றது. எட்டா: எட்டாத (ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்). எட்டு: பகுதி. செங்கண்மால் தவம் செய்த சிறப்புடையது இச்சோலை என்றானென்க. அன்றே: அல்லவா என்பது பொருள். அசை எனினும் பொருந்தும்.

409. *‘’பாரின்பால். விசும்பின்பாலும்.*
பற்று அறப் படிப்பது அன்னான்
பேர்’’ என்பான்; ‘’அவன் செய்மாயப்
பெரும் பிணக்கு ஒருங்கு தேர்வார்

ஆர்?’’ என்பான்; அமல மூர்த்தி
கருதியது அறிதல் தேற்றாம்;
ஈர்-ஐம்பது ஊழிக்காலம் இருந்தனன்
யோகத்து. இப்பால்.

பாரின்பால் விசும்பின் பாலும் - மண்ணுலகிலும் விண்ணுலகிலும்; **பற்று அறப்படிப்பது** - (பிறப்புக்குக் காரணம் ஆன) உலகப் பற்றுக்கள் நீங்க. சொல்லப் பெறுவது; **அன்னான் பேர் என்பார்** - அத்திருமாலின் பெயர்களே என்று சொல்லிய கோசிகன் மேலும்; **அவன் செய் மாயப் பெரும்பிணக்கு** - அப்பரமன் செய்யும் மாயமாகிய பெருங்கலகத்தை; **ஒருங்கு தேர்வார் ஆர் என்பான்** - ஒரு சேரத்தெளிந்து தேர்பவர் யாரென்று சொல்லும் தெளிவுடையவர் எவரும் இலர் என்று கூறிவிட்டு; **அமலமூர்த்தி கருதியது** - களங்கமற்ற அப்பரமன் நினைத்துள்ளதை; **அறிதல் தேற்றாம்** - அறிந்து சொல்லும் தெளிவில்லேன்; **ஈரைம்பது ஊழிக்காலம்** - நூறு யுகம்வரையும்; **இருந்தனன் யோகத்து இப்பால்** - இவ்விடத்திலே யோகத்தில் இருந்தான் என்றான்.

பார்: நிலம். விசும்பு: வான். 'பால்' இரண்டிடத்தும் ஏழனுருபுகள். பற்று: ஆசை (முதல்நிலைத் தொழிற்பெயர்). பெரும்பிணக்கு: இன்ப துன்பங்களைத் துய்க்கச் செய்யும் பெருங்கலகம் என்பர். என்பாம்: என்று சொல்வோம். மூர்த்தம்: வடிவம். அமலம்: குற்றமற்றது. தேற்றாம்: தேறமாட்டோம். ஊழி: யுகம் (பேரளவைக் காலம்). ஈரைம்பான்: இரண்டு ஐம்பது (எனவே நூறு). இப்பால்: இவ்விடம். இருந்தனன்: இருந்தான்.

விண்ணும் மண்ணும் பற்றுக்கள் நீங்கச் சொல்லுவது அப்பரமன் பெயர்களே. உலகத்தவரை இன்ப. துன்பங்களை அடையச் செய்ய. அவன் செய்யும் மாயப் பிணக்கை எல்லாம் தேர்ந்து தெளிவார் யார்? அத்தகைய பெருமான் ஒரு நூறு யுகங்கள் இவ்விடம் யோகத்தில் இருந்தான் என்க.

410. 'ஆனவன் இங்கு உறைகின்ற அந்நாள்வாய்
ஊனம் இல் ஞாலம் ஒடுங்கும் எயிற்று ஆண்
ஏனம் எனும் திறல் மாவலி என்பான்.
வானமும் வையமும் வவ்வுதல் செய்தான்;

ஆனவன் இங்கு உறைகின்ற அந்நாள்வாய் - அத்தகைய திருமால் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்ற அந்தக் காலத்திலே; **ஊனம் இல்ஞாலம் ஒடுங்கும் எயிற்று** - குற்றமற்ற இவ்வுலகம் ஒடுங்கத் தகுந்த இரு பற்களை உடைய; **ஆண் ஏனம் எனும் திறல்** - ஆதிவராகத்தோடு ஒப்பு கூறத்தக்கவன் இவனே என்னுமாறு; **மாவலி என்பான்** - மகா பலி என்னும் பெயருடைய அசுரர்குலத் தலைவன்; **வானமும் வையமும்** - விண்ணுலகத்தையும். மண்ணுலகத்தையும். **வவ்வுதல் செய்தான்** - கவர்ந்து தனக்குரியதாக்கிக் கொண்டான். ஆன+அவன்: ஆனவன் அகரம் தொக்கது. 'அந்நாள்வாய்' இதில் 'வாய்' ஏழனுருபு. ஊனம்: குறைபாடு. 'எயிறு' இங்குப் பற்களாகும். 'ஞாலம் ஒடுங்கும் எயிற்று ஆண் ஏனம்' உலகத்தைத் தனது ஒற்றைக் கொம்பிலே தாங்கிய வராக மூர்த்தியை இவ்வாறு சிறப்பிக்கிறார். ''பன்றியால் படி எடுத்த பாழியான்'' என்பர்; அது உன். வென்றியார் உன்னெயிற்றின் மென்துகள் போன்று இருந்ததால்'' என்ற அஷ்டப் பிரபந்தப் பாடல் ஒப்பிடத் தக்கதாம். வையம்: பூமி.

ஆதிவராகத்தை ஒத்த வலிமைபடைத்த மகாபலி. விண்ணையும். மண்ணையும் கவர்ந்த தனக்குச் சொந்தமாக்கிக் கொண்டான் என்க.

411. ***‘செய்தபின். வானவரும் செயல்ஆற்றா***
நெய் தவழ் வேள்வியை முற்றிட நின்றான்;
ஐயம் இல் சிந்தையர் அந்தணர்தம்பால்.
வையமும் யாவும் வழங்க. வலித்தான்;

செய்த பின் - மாவலி அவ்வாறு விண்ணையும் மண்ணையும் வவ்வுதல் செய்த பிறகு; **வானமும் செயல் ஆற்றா** - தேவர்களும் செய்ய இயலாத; **நெய்தவழ் வேள்வியை** - நெய்மிகுந்து அவி வழங்கும் வேள்வியை; **முற்றிட நின்றான்** - செய்து நிறைவேற்ற நிலைத்தவனாகி; **ஐயம் இல் சிந்தையர்** - ஐயமில்லாத உள்ளம் உடையவராகிய; **அந்தணர் தம்பால்** - அந்தணர்களிடத்திலே; **வையமும் யாவும்** - பூமியையும் மற்றெல்லாவற்றையும்; **வழங்க வலித்தான்** - வழங்கத் துணிந்தான்.

செயல்: செய்தல் (?தொழிற்பெயர்). ஆற்றா: முடியாத. ‘நெய்தவழ் வேள்வி’ என்று குறிப்பால் ‘ஊன்’ விலக்கியது குறிக்கப்பட்டது. நின்றான்: முற்றெச்சம் (நின்றானாகி). வலித்தான்: துணிவு கொண்டான். தேவர்களும் செய்ய முடியாத வேள்வியைச் செய்து முடிக்க நினைத்து - அந்த வேள்விக் காலத்தே வையமும் யாவும் - ஐயமில் சிந்தையரான அந்தணருக்கு வழங்கத் துணிந்தான் என்பது கருத்து.

412. ***‘ஆயது அறிந்தனர் வானவர். அந் நாள்;***
மாயனை வந்து வணங்கி இரந்தார்;
‘’தீயவன் வெந் தொழில் தீர்’’ என நின்றார்;
நாயகனும். அது செய்ய நயந்தான்.

வானவர் ஆயது அறிந்தனர் - தேவர்கள் மாவலியின் அந்தச் செய்தியைத் தெரிந்தனர்; **அந்நாள் மாயனை வந்து வணங்கி நின்றார்** - அப்போது திருமாலை வந்து வணங்கி நின்றனர்; **தீயவன் வெந்தொழில் தீர் என இரந்தார்** - கொடியவனான மாவலியினது கொடுந் தொழிலைத் தீர்ப்பாய் எனக் கெஞ்சிக் கேட்டனர்; **நாயகனும் அது செய்ய நயந்தான்** - தலைவனாகிய திருமாலும் அக்காரியத்தைச் செய்ய ஒருப்பட்டான். ஆய+அது: ஆயது; அகரம் தொக்கது. அறிந்தனர்: முற்றெச்சம். மாயன்: மாயச் செயல்களில் வல்லவன். இரத்தல்: குறை வேண்டல். வெந்தொழில்: கொடுந்தொழில் (பண்புத் தொகை). நாயகன்: உலகத் தலைவன். நயத்தல்: சொல்லத் தொடங்குதல்

மாவலியின் அச்செயலறிந்த வானவர் திருமாலிடம் வந்து வணங்கி. இத்தீயவனது கொடுந் தொழிலைத் தீர்க்க வேண்ட மாயவனும் அதைச் செய்ய ஒருப்பட்டான் என்க.

413. ‘காலம் நுனித்து உணர் காசிபன் என்னும்
வால் - அறிவற்கு அதிதிக்கு ஒரு மகவு ஆய்.
நீல நிறத்து நெடுந்தகை வந்து. ஓர்
ஆல் அமர் வித்தின் அருங் குறள் ஆனான்.

காலம் நுனித்து உணர் - *முக்காலங்களையும் சூக்குமமாகக் கணித்து எதனையும் உணரவல்ல;* ***காசிபன் என்னும் வால் அறிவற்கு*** - *காசிபன் என்ற பெயருடைய மெய்யறிவுடைய முனிவனுக்கும்;* ***அதிதிக்கும் ஒருமகவாய்*** - *அவனது மனைவியான அதிதி என்பவளுக்கும் ஒப்பற்ற குழந்தையாக;* ***நீல்நெடுந்தகை வந்து*** - *நீல நிறத்தை உடைய திருமால் வந்து பிறந்து;* ***ஓர் ஆல்அமர் வித்தின்*** - *ஆலமரம் நுண்ணுருவில் தங்கியிருக்கத் தகுந்த அந்த ஆலம் விதையை ஒத்து;* ***அரும் குறள் ஆனான்*** - *அரிய குறள் உருவத்தில் வளர்ந்து வந்தான்.*

காலம்: முக்காலங்களையும் உணர்த்தி நின்றது. நுனித்துணர்: நுண்மையாய் அறிதல். காசிபன்: பிரமனுக்கு மரீசி என்பனது மகன். வாலறிவன்: மெய்யறிவு படைத்தவன். நீல நிறத்து நெடுந்தகை. திருமால். ஒரு பெரிய ஆல மரத்தினது முழு வளர்ச்சிக்குரிய நுண்ணிய உறுப்புக்கள் அதன் வித்தினுள் அடங்கியிருப்பது போலப் பின்னர் எடுக்கத் தக்க ‘ஓங்கி உலகளந்த’ திருமாலின் பேருருவத்தை உள்ளடக்கியிருப்பதை உணர்த்தும். ‘‘ஆல் அமர் வித்தின் அருங்குறள்’’ என்ற உவமையின் நயமுணர்க. குறள்: இரண்டடி. எனவே. ‘குறளன்’ குறுகிய வடிவமுடைய வாமன மூர்த்தி என்க.

414. ‘முப்புரிநூலினன். முஞ்சியன். விஞ்சை
கற்பது ஓர் நாவன். அனல் படு கையன்.
அற்புதன். - அற்புதரே அறியும் தன்
சிற்பதம் ஒப்பது ஓர் மெய்க்கொடு - சென்றான்.

அற்புதன் - *ஆச்சரிய மாயையில் வல்லவனாகிய திருமால்;* ***முப்புரி நூலினன்*** - *மூன்றாகத் திரிக்கப்பட்ட பூணூலை அணிந்தவனாகியும்;* ***முஞ்சியன்*** - *முஞ்சி என்னும் புல்லாலாகிய அரைநாணை உடையவனாகியும்;* ***விஞ்சை கற்பது ஓர் நாவன்*** - *வேதவித்தையைச் சொல்லுகின்ற நாவைக் கொண்டவனாகவும்;* ***அனல்படு கையன்*** - *அனல் தோன்றும் கையை உடையவனாவும்;* ***அற்புதரே அறியும்*** - *அற்புத ஞானம் வாய்ந்த மேலோர்களே அறிந்து கொள்ளத் தகுந்த தான;* ***தன் சிற்பதம் ஒப்பது ஓர்*** - *தனது ஞான நிலைக்கு ஒப்பதாகிய ஒரு;* ***மெய்க்கொடு சென்றான்*** - *வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு மாவலியின் வேள்விச் சாலைக்குச் சென்றான்.*

முப்புரி நூல்: பூணூல். புரிதல்: திரித்தல். முஞ்சி: ஒரு வகைப்புல். பிரமச்சாரிகள் அணிய வேண்டிய அரை நாண் என்பர். ‘அனல் படுகையன்’ பிரமசரிய நோன்புக்குரிய சமிதாதானம் என்னும் வேள்வியைச் செய்யும் பழக்கத்தால் தோன்றிய அவ்வனல் தோன்றும் கையை உடையவன் என்பது பொருள். ‘கொடு’ கொண்டு என்பதன் இடைக்குறை. விஞ்சை கற்பதொர் நா: வேத மந்திரங்களாகிய வித்தையை எப்போதும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நாவாகும்.

415. ‘அன்று அவன் வந்தது அறிந்து. உலகு எல்லாம்
வென்றவன். முந்தி வியந்து எதிர் கொண்டான்;
‘’நின்தனின் அந்தணர் இல்லை; நிறைந்தோய்!
என்தனின் உய்ந்தவர் யார் உளர்?’’ என்றான்.

அன்று அவன் வந்தது அறிந்து - அன்று அந்த வாமனன் வந்ததை அறிந்து; **உலகு எல்லாம் வென்றவன்** - உலகையெல்லாம் வென்றவனான மாவலி; **முந்தி விரைந்து எதிர் கொண்டான்** - முற்பட விரைந்து சென்று எதிர்கொண்டு அழைத்து வந்தான். பின்பு; **நிறைந்தோய்** - நிறைந்த தவம் உடைய மேலோனே; **நின்தனில் அந்தணர் இல்லை** - உன்னைவிடச் சிறந்த அந்தணர் வேறில்லை; **என்தனின் உய்ந்தவர் யார் இனி என்றான்** - என்னைவிட உய்வு பெற்றவர் இனி இங்கு யார் இருக்கிறார்கள் என்றான்.

உலகெல்லாம் வென்றவன்: மகாபலிச் சக்கரவர்த்தி. முந்தி: முன். நின்தன் என்தன் இவைகளில் ‘தன்’ இரண்டும் ‘அசைகள்’ ‘’எதிர் கொண்டான்’’ எதிர் கொண்டு. அழைத்து வந்தான் என்பது பொருள். நிறைந்தோய்: தவத்தாலும். தன்மையாலும் நிறைந்தவன் என்பதை உணர்த்தும். வாமனன் வந்ததை அறிந்த மகாபலி எதிர்சென்று அழைத்து வந்து நிறை தவத்தோய் நின்னில் உயர்ந்தாருமில்லை. என்னில் உய்ந்தாருமில்லை எனக் கூறி மகிழ்ந்தான் என்க.

416. ‘ஆண்தகை அவ் உரை கூற. அறிந்தோன்.
‘’வேண்டினர் வேட்கையின் மேற்பட வீசி.
நீண்ட கையாய்! இனி. நின்னுழை வந்தோர்
மாண்டவர்; அல்லவர் மாண்பு இலர்’’ என்றான்.

ஆண்தகை அவ்வுரை கூற - வீரம் மிக்க மாவலி அவ்விதமாகச் சொல்லவே; **அறிந்தோன்** - அனைத்தும் அறிந்தவனாகிய அவ்வாமனமூர்த்தி; **வேண்டினர் வேட்கையின் மேற்பட வீசி நீண்ட கையாய்** - வேண்டி வந்தவர்களது விருப்பத்துக்கு மேற்படும்படி வாரி வழங்கி அதனால் நீண்டிருக்கும் கைகளை உடையோய்!; **இனி நின் உழை வந்தோர் மாண்டவர்** - உன்னிடம் வந்தவர்கள் மாண்புடையவராவர்; **அல்லவர் மாண்பிலர் என்றான்** - அல்லாதவர் மாட்சியில்லாதவரே என்றான்.

ஆண்தகை: வீரம் பொருந்தியவன் (இங்கு மாவலி). தனக்குத் தீங்கு வருவது கண்டும் மேற்கொண்ட செயலில் ஊக்கமுடையவன் என்பதைக் குறிக்கும். வேண்டினர்: வேண்டி வந்த இரவலர். வேட்கை: விருப்பம். நீண்ட கை: கொடையில் நிண்ட கை; (தருகை நீண்ட கை). ‘நின்னுழை’ இதில் ‘உழை’ ஏழனுருபு. வீசுதல்: வழங்குதல்.

மாவலி அவ்வாறு கூற. வாமனன். வேண்டிவந்து கேட்பவர்களின் விருப்பத்துக்கும் மிகுதியாக வழங்கும் நீண்ட கையுடையவனே! உன்னிடம் வந்ததடைந்தவர்கள் மாண்புடையர். அல்லாதவர்கள் மாண்பில்லார் என்று பாராட்டினான் என்பது கருத்து.

417. ‘சிந்தை உவந்து எதிர். ‘’என் செய?’’ என்றான்;
அந்தணன். ‘’மூஅடி மண் அருள். உண்டேல்;
வெந் நிறலாய்! இது வேண்டும்’’ எனாமுன்.
‘’தந்தனென்’’ என்றனன்; வெள்ளி. தடுத்தான்;

சிந்தை உவந்து - (மாவலி இதைக் கேட்டு) மனம் மிக மகிழ்ந்து; **என் செய என்றான்** - மறு மொழியாக நான் என்ன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டான்; **அந்தணன்** - அதைக் கேட்ட வாமனனாக வந்த திருமால்; **வெந்திறலாய்** - கொடிய வலிமை வாய்ந்த மாவலியே; **உண்டேல் மூவடிமண் அருள் இது வேண்டும்** - உள்ளதாயின் என் காலால் மூன்றடி மண் தருவாயாக இதுவே வேண்டும்; **எனா முன் தந்தனென் என்றான்** - என்று சொல்லுதற்கு முன்பே (மாவலி) தந்தேன் என்றான்; **வெள்ளிதடுத்தான்** - அப்போது அசுர குருவாகிய சுக்கிரன் த்ராதே என்று தடுத்தான்.

சிந்தை: மனம். உவந்து: மிக மகிழ்ந்து. உண்டேல்: உள்ளதாயின் (என்றது உற்சாகத்தின் பொருட்டு). வெந்திறல்: வெம்மையாகிய திறல் (பண்புத்தொகை) எனா: செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம். எனாமுன்: என்று கூறி முடிப்பதற்கு முன்பே. தந்தனென்: தந்தேன் விரைவு பற்றி வந்த இறந்த கால வினைமுற்று. தருவேன் என்பது பொருள். வழு அமைதி. சுக்கிரன் என்ற வடமொழிப் பெயரின் தமிழாக்கம் வெள்ளி.

418. ‘’கண்ட திறந்து இது கைதவம்; ஐய!
கொண்டல் நிறக் குறள் என்பது கொள்ளேல்;
அண்டமும் முற்றும் அகண்டமும். மேல்நாள்.
உண்டவன்ஆம்; இது உணர்ந்துகொள்’’ என்றான்.

ஐய! இது கண்ட திறத்திது கைதவம் - தலைவனாகிய மாவலியே! ஆராய்ந்து உணர்ந்தால் இந்த அந்தண வடிவம் கபடமானது; **கொண்டல் நிறக் குறள் என்பது கொள்ளேல்** - (இதனை) மேகம் போன்ற நிறமுடைய குறள் வடிவம் என நினைக்காதே; **அண்டமும் முற்றும் அகண்டமும்** - இந்தப் பூமியையும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள பேரண்டங்களையும்; **மேல் நாள் உண்டவன் ஆம்** - முன் ஒரு காலத்திலே உண்டவனாகிய திருமாலே ஆகும்; **இது உணர்ந்து கொள் என்றான்** - இதை அறிந்து கொள்வாய் என்று கூறினான்.

திறம்: உணர்ச்சித் திறம். கைதவம்: பொய்மை. கொண்டல்: மேகம். குறள்: குறுகிய வடிவம். கொள்ளேல்: கொள்ளாதே. எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று. முற்றுதல்: சூழ்தல். அல்லது வளைதல். கண்டறிந்து: ஆராய்ந்து உணர்ந்த போது. அண்டம்: உலகம். அகண்டம்: பேரண்டம்.

அசுர குருவாகிய சுக்கிரன். மாவலியை நோக்கி. ஐய! ஆராய்ந்துணர்ந்தல் இந்த வடிவம் வஞ்சகம்; பொய்மையானது. கொண்டல் நிறத்துக் குறள் வடிவம் என்று எண்ணாதே. அண்டமும் அகண்டமும் உண்டவனான திருமாலே என்பதைத் தெரிந்துகொள் என்றான் என்பது கருத்து.

***419. ‘’நினைக்கிலை; என் கை நிமிர்ந்திட வந்து.
தனக்கு இயலாவகை தாழ்வது. தாழ்வு இல்
கனக் கரியானது கைத்தலம் என்னின்.
எனக்கு இதன்மேல் நலம் யாதுகொல்?’’ என்றான்.***

நினைக்கிலை - சுக்கிரனே! நீ நினைத்துப் பார்த்துக் கூறினாயில்லை; **என் கை நிமிர்ந்திட** - என்னுடைய கை மேலாக நிமிர்ந்து நிற்க; **தனக்கு இயலா வகை வந்து தாழ்வது** - தனது தன்மைக்குப் பொருந்தாத விதத்தில் தானே வந்து என் முன் தாழ்ந்து நிற்பது; **தாழ்வு இல் கனக் கரியானது கைத்தலம் என்னின்** - எவ்விதத்திலும் தாழ்வில்லாத மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தை உடைய திருமாலின் கை என்றால்; **எனக்கு இதன்மேல் நலம்** - எனக்கு இதைவிட மேலான நன்மை; **யாது கொல் என்றான்** - ஏது இருக்கிறது என்று மாவலி கூறினான்.

நினைக்கிலை: நினைத்துப் பார்த்துச் சொல்லவில்லை. நிமிர்ந்து: ஓங்கி. மேலாக ‘இயலா வகை’ இதில் ‘இயலா’ என்பது ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். ‘தாழ்வது......கைத்தலம்’ என்று முடிக்க. கனம்: மேகம். யாது: எது. கைத்தலம். கை; இங்கு உள்ளங்கையைக் குறித்து நின்றது. யாசிப்பவர் கையை விரித்து ஏற்றல் இயல்பாதலின் என்க. மேல்நலம்: மேலான நன்மை. யாது கொல் இதில் ‘கொல்’ எதிர் மறைப் பொருளை உணர்த்தி நின்றது.

என்கை உயர்ந்து மேலே நிற்க. தானே வந்து என்முன் தாழ்ந்து நிற்பது - தனக்குப் பொருந்தாத வகையிலே. வாமனனாக வந்த திருமாலின் கை என்றால் இதைவிட மேலான நன்மை எது இருக்கிறது என்றான். மாவலி என்பது கருத்து.

***420. ‘’துன்னினர் துன்னலர் என்பது சொல்லார்.
முன்னிய நல் நெறி நூலவர்; ‘முன்வந்து.
உன்னிய தானம் உயர்ந்தவர் கொள்க’
என்னின். இவன் துணை யாவர் உயர்ந்தார்?***

நன்னெறி முன்னிய நூலவர் - நல்ல நெறியினையே நினைந்துள்ள நூலறிவு வாய்ந்த பெரியோர்கள்; **துன்னினர் துன்னலர் என்பது சொல்லார்** - நெருங்கியவர். நெருங்காதவர் என்ற வேறுபாடு கருதார்; **உன்னிய தானம்** - தாம் செய்வதாக நினைத்த தானப் பொருள்; **உயர்ந்தவர் முன்வந்து கொள்க** - உயர்ந்தோர் முற்பட வந்து கொள்க; **என்னின்** - என்று சொல்லிவிட்ட பிறகு அதனைப் பெறவந்திருக்கும் பலருள்ளும்; **இவன் துணை யாவர் உயர்ந்தார்** - இந்த வாமனனுக்கு இணையாகக் கல்வி கேள்விகள் வல்ல உயர்ந்தோர் யாருண்டு?

துன்னினர்: நெருங்கியவர் அல்லது உறவினர். துன்னலர்: பகைவர். சொல்லார்: சொல்லாதவராகி (முற்றெச்சம்). நூலவர்: நூலறிவு வாய்ந்த மேலோர். உன்னிய: நினைத்த. தானம்: கொடை. கொள்க: வியங்கோள் வினைமுற்று. துணை: ஒப்பு யாவர்: யார்.

நன்னெறி கருதிய மேலோர் வேண்டியவர் வேண்டாதவர் என்ற வேறுபாட்டை எண்ணாது. தாம் செய்ய நினைத்த தானத்தை உயர்ந்தோர் கொள்க என்று சொல்லுவராயின். இந்த வாமனனை விட வேறு உயர்ந்தோர் எவருண்டு என்றான் மாவலி என்பது கருத்து.

421. ''வெள்ளியை ஆதல் விளம்பினை. மேலோர்
வள்ளியர் ஆகில் வழங்குவது அல்லால்.
எள்ளுவ என் சில? இன் உயிரேனும்
கொள்ளுதல் தீது; கொடுப்பது நன்றால்.

***வெள்ளியை ஆதல் விளம்பினை** - நீ வெள்ளறிவுடையனாதலின். உன் இயற்கைக்கேற்ப சொல்லினை; **மேலோர்** - மேன்மைக் குணம் உடைய பெரியோர்கள்; **வள்ளியர் ஆக** - தாம் வள்ளமை உடையோராயின்; **இன் உயிரேனும்** - தமது இனிய உயிரையே என்றாலும்; **வழங்குவர் அல்லால்** - கொள்வோர்க்குக் ?கொடுப்பாரே அல்லாமல்; **எள்ளுவ என்சில** - சில கூறி பரிகசிப்பரோ?; **கொள்ளுதல் தீது கொடுப்பது நன்று** - பிறர்பால் ஏற்றல் தீமை ஈதலே நன்மையாகும்.*

வெள்ளியை: பெயருக்கேற்ப. வெள்ளறிவுடையவன் என்று நயம்படக் கூறினார். வள்ளியர்: வள்ளன்மை உடையோர். கொள்ளுதல் தீது கொடுப்பது நன்று 'நல்லாறெனினும்' கொளல் தீது மேலுலகம் இல்லெனினும் ஈதலே நன்று'' என்ற திருக்குறள் கருத்து அமைந்த பாட்டிது. 'எள்ளுவ என் இதில் 'என்' வினாப் பொருட்டு. விளம்பினை: முன்னிலை வினைமுற்று. ஆல்: அசை.

422. ''மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவர் அல்லர்கள்; மாயாது
ஏந்திய கைகொடு இரந்தவர்;- எந்தாய்! -
வீந்தவர் என்பவர்; வீந்தவரேனும்.
ஈந்தவர் அல்லது இருந்தவர் யாரோ?

***மாய்ந்தவர் மாய்ந்தவர் அல்லர்கள்** - இறந்தவர்கள் இறந்தவர்களாக எண்ணப்படுபவர்கள் அல்லர்; **மாயாது ஏந்திய கை கொடு இரந்தவர்** - இழிவு வந்த போதும் இறந்து படாமல் ஏந்திய கைகளைக் கொண்டு. வசதி உள்ளவர் முன் சென்று யாசிப்பவர்களே; **வீழ்ந்தவர்** - இறந்தவர்களாகக் கருதப்படுவோராவர்; **எந்தாய் வீந்தவ ரேனும்** எனது தந்தைக் கொப்பானவே! பருவுடல் மறைந்து இறந்தவரே எனினும்; **இருந்தவர் -** உயர்ந்தவர்தம் மனத்தில் மறையாது புகழுடம்புடன் இருந்தவர்கள்; **ஈந்தவரே அல்லது யாரே -** நாடிவந்தோர்க்கு ஈந்தவரே அல்லாது வேறு யார்?*

தனது ஆசிரியனான வெள்ளியை எந்தையே என்றது மரபு நோக்கி என்க. 'இறந்தவர் இறந்தவரன்று. இழிவு நேர்ந்த போதும்' இறந்து படாமல் பிறரிடம் யாசித்து நிற்பவரே இறந்தோர். 'கொடையில் சிறந்தோர் தம் பருவுடல் மறைந்தாலும் புகழுடம்புடன் என்றும் இருப்பவர் ஆவர்' என்பது கருத்து. மாய்ந்தவர். வீந்தவர். இரண்டும் இறந்தோர் என்ற பொருள் உடையன. 'கை கொடு' இதில் 'கொடு' என்பது கொண்டு என்பதன் இடைக்குறை. 'யாரே' இதில் ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருள் தந்து நின்றது. ''மாயாது. ஏந்திய கை கொடு இரந்தவர்'' என்றது இரத்தலின் இழிவை உணர்த்திற்று'' 'மன்னா உலகத்து' என்ற புறப்பாடல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

423. ''அடுப்ப வரும் பழி செய்ஞ்ஞரும் அல்லர்;
கொடுப்பவர் முன்பு. 'கொடேல்' என நின்று.
தடுப்பவரே பகை; தம்மையும் அன்னார்
கெடுப்பவர்; அன்னது ஓர் கேடு இலை'' என்றான்.

அடுப்ப அரும்பழி செய்ஞ்ஞரும் அல்லர் - *பிறர் அழியும்படி பழிச்செயல் செய்யும் தீத்தொழிலுடையோர் பகைவரல்லர்;* **கொடுப்பவர் முன்பு** - *கொடுப்பவருக்கு எதிரே நின்று கொண்டு;* **கொடேல் என நின்று தடுப்பவரே பகை** - *கொடுக்காதே என்று கூறித் தடுப்பவரே பகைவராவார்;* **அன்னார் தம்மையும் கெடுப்பவர்** - *அத்தகையோர் கொள்வாரையும் கொடுப்பாரையுமல்லாது தம்மையும் கெடுத்துக் கொள்பவரே ஆவர்;* **அன்னது ஓர் கேடு இலை என்றான்** - *(ஈவது விலக்கும்) அதனை ஒத்த கேடு வேறில்லை என்றான். அடுப்ப: கெட. பழி: பாவச் செயல். செய்ஞ்ஞர்: செய்வோர். கொடேல்: எதிர்மறை வியங்கோள். அன்னது: போன்றது. அன்னர்: அத்தகையோர். இலை: இல்லை என்பதன் இடைக்குறை. பழிபாவங்களைச் செய்வோர் பகைவரல்லர். கொடுப்பதைத் தடுப்பவரே பகைவராவார். கொள்வோரையும். கொடுப்போரையும் அல்லாது தடுப்போர் தம்மையே கெடுத்துக் கொள்வோராவார் என்பது கருத்து. 30*

424. ''கட்டுரையின். தம கைத்து உள போழ்தே
இட்டு. இசைகொண்டு. அறன் எய்த முயன்றோர்
உள் தெறு வெம் பகைஆவது உலோபம்;
'விட்டிடல்' என்று விலக்கினர் தாமே.'

தமகைத்து உள போழ்தே - *தமது செல்வம் இருக்கும் காலத்திலே;* **இட்டு இசை கொண்டு** - *இரப்போர்க்கு ஈந்து புகழ் பெற்று:* **அறன் எய்த முயன்றோர்** - *அறத்தை அடைய முயல்பவர்களான அறவாளர்;* **உள்தெறு வெம்பகை யாவது உலோபம்** - *மனத்தை அழிக்கும் கொடிய பகையாய் இருப்பது உலோப குணமாகும்;* **விட்டிடல் என்று** - *(அதனை) விட்டுவிட வேண்டும் என்று;* **தாம் கட்டுரையின் விலக்கினர்** - *(மேலோர்) நீதி நூல்களில் விளக்கிக் கூறியுள்ளனர்.*

கட்டுரை: நீதி நூல் (வரையறுத்த உரைகள் என்பது பொருள்.) கைத்து: பொருள் (செல்வம்). இட்டு: இரப்போர்க்குக் கொடுத்து. இசை: புகழ். முயன்றோர்: வினையாலணையும் பெயர். உள்தெறு: உள்ளத்தை அழித்து. உலோபம்: ஈகையின்மை (உளப்பரும் பிணிப்பு அரு உலோபம் ஒன்றுமே அளப்பருங்குணங்களை அழிக்குமாறு போல் - எனத் தாடகை வதைப்படலத்தும் கூறுவது நினைவு கூரத்தக்கது. விட்டிடல்: விட்டு விடுக. அல்லீற்று வியங்கோள் வினைமுற்று. செல்வம் இருக்கும் போதே ஏற்பவர்களுக்கு ஈந்து புகழ் பெற வாழ வேண்டும். உள்ளத்தை அழிக்கும் கொடிய பகை உலோபம். அதனை விட்டொழிக்க வேண்டும் என்பதே நீதி நூல்களின் துணிவு என்பது கருத்து.

425. **'எடுத்து ஒருவர்க்கு ஒருவர் ஈவதனின் முன்னம்**
தடுப்பது நினக்கு அழகிதோ. தகவு இல் வெள்ளி?
கொடுப்பது விலக்கு கொடியோய் உனது சுற்றம்
உடுப்பதுவும் உண்பதுவும் இன்றிவிடுகின்றாய்!*

தகவு இல்வெள்ளி - பெருந்தன்மை இல்லாத சுக்கிரனே; **ஒருவருக்கு ஒருவர் எடுத்து ஈவதனின் முன்னம்** - நாடி வந்திருக்கும் ஒருவருக்கு உடையவர் ஒருவர் பொருளை எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு முன்பு; **தடுப்பது நினக்கு அழகிதோ** - கொடுக்க வேண்டாமெனத் தடுப்பது உனக்கு அழகாகுமோ?; **கொடுப்பது விலக்கு கொடியோய்** - ஈவதை விலக்கும் கொடிய குணம் கொண்டவனே!; **உனது சுற்றம்** - உன்னைச் சார்ந்து நிற்கும் உனது சந்ததியானது; **உடுப்பது?வும் உண்பதுவும் இன்றி** - உடுக்கத் துணியும். உண்ண உணவும் இல்லாமல்; **விடுகின்றாய்** - விடுகின்றாய் என்பதை அறிவாயாக.

''கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம் - உண்பதூஉம் இன்றிக் கெடும்'' என்ற குறளை நினைந்து பாடிய செய்யுள் இது. ஈவது: கொடுப்பது 'அழகிதோ' இதில் ஓகாரம் எதிர்மறை வினாப் பொருள் தந்து நின்றது. தகவு: தகைமை. சுற்றம்: இனத்தார். கொடுப்பதைத் தடுத்த வெள்ளியைத் தகவில் வெள்ளி என்றார்.

426. **முடிய இம் மொழி எலாம்**
மொழிந்து. மந்திரி.
''கொடியன்'' என்று உரைத்த சொல்
ஒன்றும் கொண்டிலன்;
''அடி ஒரு மூன்றும். நீ.
அளந்து கொள்க'' என.
நெடியவன் குறிய கை
நீரில் நீட்டினான்.

இம்மொழி யெலாம் முடிய மொழிந்து - இத்தகைய நீதிகளை எல்லாம் முற்றும் எடுத்துச் சொல்லி; ***மந்திரி கொடியன் என்று உரைத்த சொல்*** - அமைச்சனும். புரோகிதனுமான சுக்கிரன் வாமனனைக் கொடியன் என்று கூறிய சொற்களை; **ஒன்றும் கொண்டிலன்** - ஒரு சிறிதும் ஏற்றுக் கொள்ளாதவனாகி; **நீ அடி ஒரு மூன்றும்** - (வாமனனைப் பார்த்து) நீ என்னைக் கேட்ட அந்த மூன்றடி அளவுள்ள நிலத்தை; **அளந்து கொள்க என** - உனது காலால் அளந்து கொள்க என்று சொல்ல; **நெடியவன் குறிய கை** - திருமால் தனது குறுங்கைகளை; **நீரில் நீட்டினான்** - மாபலி வார்த்த தான நீரில் நீட்டினான்.

முடிய: முடிவு பெற. 'மொழி' என்பது சொல்வாகு பெயராய் நீதிமொழிகளை உணர்த்தி நின்றது. சுக்கிரன் ஆசிரியனும் அமைச்சனுமாம். 'ஒன்றும்' இங்குச் சிறிதும் என்று பொருள் தந்து நின்றது. 'ஒரு' சிறுமை குறித்த சொல்லாகும். நெடியவன்: திருமால். இங்குக் குறளுருவான வாமன வடிவத்திலேய - பின் எடுக்கப் போகும் பேருருவம் அடங்கியிருக்கிறது என்பதை உணர்த்த ''நெடியவன் குறியகை'' என்றார் என்க.

427. கயம் தரு நறும் புனல் கையில் தீண்டலும்.
பயந்தவர்களும் இகழ் குறளன். பார்த்து எதிர்
வியந்தவர் வெருக் கொள. விசும்பின் ஓங்கினான்
உயர்ந்தவர்க்கு உதவிய உதவி ஒப்பவே.

கயம் தரு நறும் புனல் - குளத்தின் நறுமணமுள்ள அந்தத் தான நீர்; ***கையில் தீண்டலும்*** - தனது கைகளில் தீண்டபப்பட்டவுடனே; ***பயந்தவர்களும் இகழ் குறளன்*** - பெற்றவரும் இகழும்படியான குறுகிய வடிவு கொண்ட வாமன மூர்த்தி; **எதிர்பார்த்து வியந்தவர்** - எதிர்நின்று பார்த்து வியந்து கொண்டிருந்தவர்களும்; **வெருக்கொள** - அஞ்சும்படியாக; ***உயர்ந்தவர்க்கு உதவிய உதவி ஒப்ப*** - அறிவு ஒழுக்கங்களில் சிறந்த மேலோருக்குச் செய்த உதவி சிறந்து விளங்குவதுபோல; **விசும்பின் ஓங்கினான்** - வானத்தின் அளவுக்கு வளர்ந்து நின்றான்.

கயம்: குளம். நறும்புனல்: தெளிந்து குளிர்ந்துள்ள நீராம். உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து என்ற குறட்கருத்துத் தோன்ற. உயர்ந்தவருக்கு உதவிய உதவி சிறந்து விளங்குவது போல. வாமன மூர்த்தி வானுற ஓங்கி. வளர்ந்து நின்றான் என்பது கருத்து. பயந்தவர்: பெற்றோர் (தாய். தந்தையர்). வியத்தல்: ஆச்சரியபடுதல் வெருக்கொள: அச்சமுற.

428. 'நின்ற கால் மண் எலாம் நிரப்பி. அப்புறம்
சென்று பாவிற்றிலை. சிறிது பார் எனா;
ஒன்ற. வானகம் எலாம் ஒடுக்கி. உம்பரை
வென்ற கால் மீண்டது. வெளி பெறாமையே.

நின்ற கால் - *நிலத்தில் ஊன்றி நின்ற கால்;* ***மண் எலாம் நிரப்பி*** - *நிலத்தின் பரப்பை யெல்லாம் மூடி;* ***பார் சிறிது எனா*** - *இப்பூமி சிறிய அளவுடைய தென்று;* ***அப்புறம் சென்று பாவிற்றிலை*** - *அப்புறம் போய்ப் பாவவில்லை;* ***உம்பரை வென்ற கால்*** - *வானம் சிறிதாகுமாறு மேலே நீண்டு உயர்ந்து வென்ற காலானது;* ***வானகம் எலாம் ஒன்ற ஒடுக்கி*** - *வானத்தை எல்லாம் ஒருமிக்கச் சிறிதாகும் படி தனக்குள் ஒடுக்கி;* ***வெளி பெறாமையால் மீண்டது*** - *மேலும் இடம் கிடைக்காமையால் மீண்டது.*

நின்ற: ஊன்றிய. நிரப்புதல்: மூடுதல். பாவிற்றிலை: பாவவில்லை ''பார் சிறிதெனா அப்புறம் சென்று பாவிற்றிலை'' என்றது. பூமி விரிந்தால். அதுவும் விரியும் என்னும் கருத்தை உள்ளடக்கி நின்றது. உம்பர்: வானம். ஒடுக்கி: உள்ளடக்கி. வெளி: இடம். ஒன்ற: ஒரு சேர. எனா: (செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம்).

429. ‘உலகு எலாம் உள்ளடி
அடக்கி. ஓர் அடிக்கு
அலகு இலாது. அவ் அடிக்கு.
அன்பன் மெய்யதாம்.
இலை குலாம் துழாய் முடி
ஏக நாயகன். -
சிலை குலாம் தோளினாய்!
சிறியன் சாலவே!

ஓரடி உலகு எலாம் உள் அடி அடக்கிற்று - *ஊன்றிய காலாகிய ஒரு அடி உலகத்தை எல்லாம் பாதத்துள் அடக்கிவிட்டது;* ***அலகு இலா அவ்வடிக்கு*** - *அளந்து கொள்ள இடமில்லாத அந்த மூன்றாம் அடிக்கு;* ***அன்பன் மெய் அது ஆம்*** - *பக்தனாகிய மகாபலியின் தலையே அளவடியாக ஆயிற்று;* ***சிலைகுலாம் தோளினாய்*** - *வில் பொருந்திய தோளினை உடைய இராமா!;* ***இலைகுலாம் துழாய்முடி*** - *இலைகள் மிகுந்த துளப மாலையை அணிந்துள்ள;* ***ஏகநாயகன்*** - *உலகுக்கு ஒரு தனி முதல்வனான அத்திருமாலாகிய;* ***சாலச் சிறியன்*** - *மிகச் சிறிய வடிவினானா அவ்வாமனன்.*

இது குளகம். அடுத்த பாட்டுடன் பொருள் முடிவு பெறும். உலகு: நிலம். உள்ளடி: அடியுள் என்பது மொழிமாறி நின்றது. அலகு: அளவு. மெய் அது ஆம்: மெய்யதாம். மாவலியின் உடம்பே அளவடியாக ஆனது என்பது கருத்து. ஏக நாயகன்: தனிப்பெருந்தலைவன். ஏகம்: தனிமை. ‘சாலச்சிறியன்’ திருமால் கொண்ட வாமன வடிவைக் குறித்ததாம். இச்சிறிய வடிவமா உலகத்தை யெல்லாம் ஓரடியுள் அடக்கியது என வியந்து கூறியதுமாம். சால: மிக. ஏ: அசை.

430. ''உரியது இந்திரற்கு இது'' என்று.
உலகம் ஈந்து போய்.
விரி திரைப் பாற்கடல்
பள்ளி மேவினான்;
கரியவன். உலகு எலாம்
கடந்த தாள் இணை
திருமகள் கரம் தொடச்
சிவந்து காட்டிற்றே!

உரியது இந்திரற்கு இது என்று - இம்மூவுலகாட்சியும் இந்திரனுக்கே உரிமை உடையது என்று கூறி; **ஈந்து போய்** - அவற்றை அந்த இந்திரனுக்கு தந்து போய்; **விரிதிரைப் பாற்கடல் பள்ளி மேவினான்** - விரிந்த அலைகளை உடைய பாற்கடல் படுக்கையை அடைந்தான்; **உலகு எலாம் கடந்து** - மூவுலகத்தையும் அளந்த; **கரியவன் தாள் இணை** - கருமை நிறம்வாய்ந்த அத்திருமாலின் பாதங்கள்; **திருமகள் கரம் தொட** - திருமகளான இலக்குமி தொட்டு வருடவே; **சிவந்து காட்டின** - செந்நிறம் கொண்டு விளங்கின.

உரியது: உரிமை உடையது. இந்திரன்: வானவர்க்கு அரசன். பள்ளி: படுக்கை. கரியவன். கருநிறம் உடையவன். கரி: சாட்சி. உலகுக்குச் சாட்சி யானவன். என்றும் கூறுவர். தாளிணை: இரண்டு பாதங்கள். திருமகள்: பெரிய பிராட்டி. கரம்: கை இவ்வாறு மாவலி வரலாற்றை முனிவன் கூறினான்.

431 'ஆதலால். அரு வினை அறுக்கும்; ஆரிய!
காதலால் கண்டவர் பிறவி காண்குறார்;
வேதநூல் முறைமையால் வேள்வி முற்றுவேற்கு.
ஈது அலாது இல்லை. வேறு இருக்கற்பாலதே.

அருவினை அறுக்கும் ஆரிய - உயிர்களைப் பற்றி வருத்தும் அரிய வினைகளை அழித்துக் காக்கும் மேலோனே!; **காதலால் கண்டவர்** - (இந்தத் தூய்மையான இடத்தை) காதல் கொண்டு காண்பவர்கள்; **பிறவி காண்குறார்** - பிறவி நோயைக் காணமாட்டார்கள்; **ஆதலால். வேதநூல் முறைமையால்** - ஆதலாலே. வேதநூல்களில் கூறியமுறைப்படி; **வேள்வி முற்றுவேற்கு** - வேள்வியை நடத்த நினைத்திருக்கும் எனக்கு; **இருக்கற்பாலது** - வீற்றிருந்து செய்யத்தக்க இடம்; **ஈது அலாது வேறு இல்லை** - இவ்விடம் அல்லாது வேறில்லை.

ஈது அலாது வேறு இல்லை. இவ்விடம் அல்லாது வேறில்லை. 'ஆதலால் அருவினை அறுக்கும்' என்று கொண்டு. திருமால் இருந்த இடமாதலால் தீவினைகளை அழிக்கவல்லதிது எனக் கூறினும் ஆம் 'அருவினை' கடத்தற்கரிய வினைகளாம். காதல்: அன்பு (பக்தி). வேதநூல்: வேதமும் நூல்களும் (உம்மைத் தொகை). முற்றுதல்: நிறைவேறச் செய்தல். முற்றுவேன்: வினையாலணையும் பெயர். இருக்கல்: இருத்தல். பால்: தன்மை. ஏ: அசை. வேள்வி: யாகம். வேள்வி செய்ய ஏற்ற இடமிதுவே என முனிவன் கூறினானென்பது கருத்து.

432. **'ஈண்டு இருந்து இயற்றுவென்**
யாகம். யான்' எனா.
நீண்ட பூம் பழுவத்து
நெறியின் எய்தி. பின்
வேண்டுவ கொண்டு. தன்
வேள்வி மேவினான்.
காண்தகு குமரரைக்
காவல் ஏவியே.

ஈண்டு இருந்து இயற்றுவன் யாகம் யான் எனா *- இவ்விடத்திலிருந்து நான் வேள்வியைச் செய்வேன் என்று;* **நீண்ட பூம்பழுவத்து** *- நீண்ட மலர் நிறைந்த அச்சோலையிடத்து;* **நெறியின் எய்தி** *- முறையாகச் சென்று;* **பின் வேண்டுவ கொண்டு** *- பின் வேள்விக்குரியன சேகரித்துக்கொண்டு;* ***காண் தகு குமரரை*** *- அழகுடைய அரசிளங்குமரர்களாகிய இராம இலக்குவர்களை. காவல் ஏவி . காவல் புரியுமாறு கட்டளையிட்டு;* **தன் வேள்வி மேவினான்** *- தனது வேள்வியைத் தொடங்கினான். ஈண்டு: இவ்விடம். இயற்றுவன்: செய்வேன் (தன்மை ஒருமை வினை முற்று). பூம்பழுவம்: அழகிய சோலையுமாம். காண்தகு: காணத்தக்க 'நோக்குடை' என முன்னும் கூறியது காண்க. காவல்: காக்கும் செயல்.. மேவி: பொருந்தி. ஏவி: கட்டளையிட்டு.*

அரசிளங் குமரர்களைக் காவலுக்கு ஏவி. விசுவாமித்திர முனிவன். இங்கிருந்து வேள்வியைச் செய்து முடிப்பேன் என்று. வேள்விக்கு வேண்டியவைகளைச் சேகரித்துக் கொண்டு வேள்வியைத் தொடங்கினான் என்பது கருத்து.

433. **எண்ணுதற்கு. ஆக்க. அரிது**
இரண்டு-மூன்று நாள்
விண்ணவர்க்கு ஆக்கிய
முனிவன் வேள்வியை.
மண்ணினைக் காக்கின்ற
மன்னன் மைந்தர்கள்.
கண்ணினைக் காக்கின்ற
இமையின் காத்தனர்.

மண்ணினைக் காக்கின்ற மன்னன் மைந்தர்கள் - நல்லாட்சி செய்து காக்கும் மன்னனான தயரதனுடைய மைந்தர்களான இராம. இலக்குவர்கள்; ***முனிவன் விண்ணவர்க்கு ஆக்கிய வேள்வியை*** - விசுவாமித்திர முனிவர் தேவர்களின் பொருட்டுச் செய்த வேள்வியை; ***கண்ணினைக் காக்கின்ற இமையின்*** - கண்விழியைக் காக்கும் இமைபோல; ***இரண்டு மூன்று நாள் காத்தனர்*** - ஆறு நாட்கள் வரை காப்பாற்றினர்; ***எண்ணுதற்கு ஆக்க அரிது*** - (இச்செயல்) நினைத்துப் பார்ப்பதற்கும் செய்தவற்கும் அரியதேயாம்.

வேள்வி எண்ணுதற்கு ஆக்கரிது என்றும் பொருள் கொள்வர். விண்ணவர்: தேவர். அவர் பொருட்டுச் செய்ததாதலின் ''விண்ணவர்க் காக்கிய வேள்வி'' என்றார். மைந்தர்: புத்திரர். மண்: பூமி. இராம. இலக்குவர்களின் காவலின் வேள்வி ஆறு நாட்கள் நடந்தது என்பது கருத்து.

434. காத்தனர் திரிகின்ற
காளை வீரரில்
மூத்தவள். முழுது உணர்
முனியை முன்னி. 'நீ
தீத் தொழில் இயற்றுவர்
என்ற தீயவர்.
ஏத்த அருங் குணத்தினாய்! வருவது
என்று?' என்றான்.

காத்தனர் திரிகின்ற - வேள்வியைக் காத்தவாகளாக. அந்த வேள்விச் சாலையைச் சுற்றித் திரிந்துகொண்டிருந்த; ***காளை வீரரில்*** - அந்தக் காளை போன்ற இரு வீரர்களில்; ***மூத்தவன்*** - மூத்தவனாகிய இராமபிரான்; ***முழுது உணர்முனியை முன்னி*** - யாவும் அறிந்த முனிவனாகிய விசுவாமித்திரனை அடைந்து; ***ஏத்த அரும் குணத்தினாய்*** - போற்றுதற்கரிய உயர்குணத்தோய்; ***நீ தீத்தொழில் இயற்றுவர் என்ற தீயவர்*** - கொடுந்தொழில் செய்பவர் என்று நீ கூறிய அந்தக் கொடிய அசுரர்கள்; ***வருவது என்று என்றான்*** - இந்த வேள்விச் சாலைக்கு வருவதுதான் எப்போது? என்று கேட்டான்.

காத்தனர்: முற்றெச்சம். காளைவீரர்: காளைப்பருவத்தினரான வீரர்கள் எனவும் கூறலாம். முழுதுணர்முனி: அனைத்தும் அறிந்தவன். உணர்முனி: வினைத்தொகை. ஏத்து+அரும்: போற்றற்கரிய. வருவது: வருவதாகிய காலத்தின் மேல் நின்றது. ''ஆறுநாட்களும் வராதவர் என்றுதான் வருவது'' என ஐயம் தோன்றக் கேட்டனன் எனலாம்.

435. ***வார்த்தை மாறு உரைத்திலன்.***
முனிவன். மவுனியாய்;
போர்த் தொழில் குமரனும்.
தொழுது போந்தபின்.
பார்த்தனன் விசும்பினை;
பருவ மேகம்போல்
ஆர்த்தனர். இடித்தனர்.
அசனி அஞ்சவே.

முனிவன் மௌனியாய் - *விசுவாமித்திர முனிவன் வாய் பேசாதவனாகி;* ***வார்த்தை மாறு உரைத்திலன்*** - *மறுமொழி கூறவில்லை;* ***போர்த்தொழில் குமரனும்*** - *போர்த் தொழில் வல்ல இராமபிரானும்;* ***தொழுது போந்தபின்*** - *(அஃதறிந்து) முனிவனை வணங்கிச் சென்றபின்னர்;* ***விசும்பினைப் பார்த்தனன்*** - *வானத்தை நோக்கினான்;* ***பருவ மேகம் போல் ஆர்த்தனர்*** - *(அப்போது அரக்கர் வந்து) பருவகால மேகத்தைப் போல ஆரவாரித்தவராகி;* ***அசனி அஞ்ச இடித்தனர்*** - *இடியும் அஞ்சும்படி இடித்தார்கள்.*

வார்த்தை மாறு: மறு வார்த்தை (மறுமொழி). மௌனி: மௌனவிரதம் மேற்கொண்டவன். போந்த: வந்த. அசனி: இடி. ஆர்த்தல்: ஆரவாரித்தல். பருவ மேகம்: மழைக்காலத்து மேகம். ''தீயவர் என்று வருவது'' எனக்கேட்ட ராமனுக்கு முனிவன் மறுமொழி கூறவில்லை. வணங்கி மீண்ட. ராமன் வானத்தைப் பார்த்தான். அரக்கர் வந்து ஆரவாரித்தனர் என்க.

436. ***எய்தனர்;எறிந்தனர்; எரியும். நீருமாய்ப்***
பெய்தனர்; பெரு வளர பிடுங்கி வீசினர்;
வைதனர்; தெழித்தனர்; மழுக் கொண்டு ஓச்சினர்;
செய்தனர். ஒன்று அல தீய மாயமே.

எய்தனர் - *(அவ்வரக்கர்) அம்புகளை வில்லில் தொடுத்து எய்தார்கள்;* ***எறிந்தனர்*** - *சூலம் வேல் முதலியவைகளை எடுத்து மேலே எறிந்தார்கள்;* ***எரியும் நீரும் ஆய் பெய்தனர்*** - *நெருப்பையும் தண்ணீரையும் பெய்தார்கள்;* ***பெருவதை பிடுங்கி வீனர்*** - *பெரிய மலைகளைப் பிடுங்கி வீசினார்கள்;* ***வைதனர் தெழித்தனர்*** - *வைதார்கள். அதட்டினார்கள்;* ***மழுக்கொண்டு ஓச்சினர்*** - *மழுவை எடுத்துக் கொண்டு வீசினார்கள்;* ***ஒன்றல தீய மாயம் செய்தனர்*** - *பலவிதமான மாயச் செயல்களைச் செய்தார்கள்.*

எய்தல்: அம்பெய்தல். பெய்தல்: கொட்டுதல். எறிதல் : வேலெறிதல். வரை: மலை. வைதல்: நிந்தித்தல். தெழித்தல்: அதட்டுதல். மழு: மழுப்படை. ஒச்சல்: வீசுதல். மாயம்: மாயச் செயல்கள். ஒன்று அல: ஒன்றல்லாத பல செயல்கள் என்ற பொருளை உணர்த்தும்.

437. ஊன் நகு படைக்கலம் உருத்து வீசின.
கானகம் மறைத்தன. கால மாரிபோல்;
மீன் நகு திரைக் கடல் விசும்பு போர்த்தென.
வானகம் மறைத்தன. வளைந்த சேனையே.

உருத்து வீசின ஊன் நகுபடைக்கலம் - (அந்த அரக்கர்களால்) உருத்து எறியப்பட்ட பகைவர் உடல் வன்மையை எளிதாக மதித்து உள்ளே புகும் படைக்கருவிகள்; **காலமாரி போல் கானகம் மறைத்தன** - பருவ கால மழையைப் போல் காட்டையே மூடிவிட்டன; **மீன் நகு திரைக்கடல்** - மீன்களைக் கொண்ட அலைகடல்; **விசும்பு போர்த்த என** - மேலெழுந்து வானத்தை மறைத்தது போல; **வளைந்த சேனை வானகம் மறைத்தன** - (வேள்விச் சாலையை) வளைத்துக் கொண்ட அந்தச் சேனை வானவீதியையே மூடி நின்றது.

ஊன் நகு படைக்கலம்: உடம்பை இகழும் படைக்கலங்கள் என்றது எவரது உடலும் அதற்குப் பொருட்டல்ல என்பதை உணர்த்தும். நகுதல்: இகழ்ந்து நகைத்தல்.. உருத்து: சினம் கொண்டு (கோபித்து). வீசின: வீசினவான படைக்கலம் - வினையாலணையும் பெயர். கானகம் என்பவைகளில் அமைந்த ''அகம்'' அடைமொழி.. 'மீன்நகு' இதில் நகுதல்: ஒளிர்தலாம். திரைக்கடல்: அலைகளை உடைய கடல். இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன் தொக்கத் தொகை. போர்த்தது+என போர்த்தென என நின்ற தொகுத்தல் விகாரம். அரக்கர்கள் சினம் கொண்டு வீசிய படைக்கலங்கள் - பருவகால மழை போல. அந்தக் காட்டையே மூடிவிட்டன. வேள்விச் சாலையை முற்றுகையிட்டுச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்ட அசுரசேனை அலைகளை உடைய கடலே மேலெழுந்து - வானத்தை மூடிக் கொண்டது போலக் காணப்பட்டது.

438. வில்லொடு மின்னு. வாள் மிடைந்து உலாவிட.
பல் இயம் கடிப்பினில் இடிக்கும் பல் படை.
'ஒல்' என உரறிய ஊழிப் பேர்ச்சியுள்
வல்லை வந்து எழுந்தது ஓர் மழையும் போன்றதே.

மின்னும் வாள் வில்லொடு மிடைந்து உலாவிட - மின்னுகின்ற வாட்கள் விற்களுடன் கலந்து பெயர்ந்துவர; **கடிப்பினில் பல்இயம் இடிக்கும்** - குறுந்தடிகளால் பலவகை வாத்தியங்களை அடித்துக் கொண்டு வரும்; **பல்படை ஒல் என உரறிய** - பலவிதமான படைகள் 'ஒல்' என்று ஒலித்தன; **ஊழிப் பேர்ச்சியுள்** - (இச் செயல்) யுகம் முடியும் காலத்தில்; **வல்லை வந்து எழுந்ததோர்** - உலகை முடிக்க. விரைந்து எழுந்து வந்த ஒரு; **மழையும் போன்றது** - பெருமழை போலவும் காணப்பட்டது.

மின்னுவாள்: வினைத்தொகை. மின்னு: உகரம் சாரியை. வில். வாள் என்பன ஒளி என்னும் பொருள் கொண்டனவாம். ஒல்: ஒலிக்குறிப்பு. உலாவுதல்: பெயர்தல். உரறிய: ஒலித்த. ஊழிப்பேர்ச்சி: யுகம் முடிவு. வல்லை: விரைவு. ஓர்: ஒப்பற்ற. 'மழையும்' இதில் உம்மை. இறந்தது தழிஇய எச்ச உம்மை. வந்தெழுந்தது: எழுந்து வந்தது (சொல் மாற்று). வில்லும். வாளும் உலாவ. பலவகை வாத்தியங்கள் ஒலிக்க வந்த படைகள் - ஒலித்த ஒலியால் ஊழிப் பெருங்காலத்தில் விரைந்து வந்த மேகம் போலவும் இருந்தது என்பது கருத்து. அரக்கர் சேனையின் போர்த்திறம் மூன்று செய்யுள்களால் கூறப்பட்டதாம்.

**439. கருவடை எயிற்றினர்; கடித்த வாயினர்;
துவர் நிறப் பங்கியர்; சுழல் கண் தீயினர்;
'பவர் சடை அந்தணன் பணித்த தீயவர்
இவர்' என. இலக்குவதற்கு இராமன் காட்டினான்.**

கவர் உடை எயிற்றினர் - பிளவுப்பட்ட பற்களை உடையவர்களும்; **கடித்த வாயினர்** - பற்களால் உதட்டைக் கடித்த வாயை உடையவர்களும்; **துவர் நிறப்பங்கியர்** - பவளம் போன்ற நிறமுடைய தலை மயிரை உடையவர்களும்; **சுழல்கண் தீயினர்** - சுழலுகின்ற கண்களிலே தீயை உடையவர்களும் ஆகிய இவர்களே; **பவர் சடை அந்தணன்** - செறிந்த சடை முடியை உடைய விசுவாமித்திரரின்; **பணித்த தீயவர் இவர்** - சொன்ன கொடிய அரக்கர்களாகும்; **என இலக்குவனுக்கு இராமன் காட்டினான்** - என்று இலக்குவனுக்கு இராமன் சுட்டிக் காட்டினான். கவர்: பிளவு. எயிறு: பல். துவர்: பவளம். பங்கி: மயிர். பவர்: செறிவு

**440. கண்ட அக் குமரனும். கடைக் கண் தீ உக.
விண்தனை நோக்கி. தன் வில்லை நோக்கினான்;
'அண்டர் நாயக! இனிக் காண்டி. ஈண்டு அவர்
துண்டம் வீழ்வன' என. தொழுது சொல்லினான்.**

கண்ட அக்குமரனும் - இராமபிரான் காட்டக் கண்ட அந்த இளையவனான இலக்குவனும்; **கடைக் கண்ட தீ உக** - கடைக் கண்களிலே தீ சிதறும்படியாக; **விண்தனை நோக்கி** - வானத்தையும் பார்த்து; **தன் வில்லை நோக்கினான்** - தனது வில்லையும் பார்த்தான் (பின்பு); **அண்டர் நாயக** - (இராமனைப் பார்த்து) தேவர்களுக்குத் தலைவனே!; **இனி வீழ்வன இவர் துன்டம்** - இனி. கீழே வீழ்வது இவர்களுடைய உடலின் துண்டங்களே; **ஈண்டு காண்டி** - இப்போதே காண்பாயாக; **என. தொழுது சொல்லினான்** - என்று இராமனை வணங்கிக் கூறினான்.

அக்குமரன்: இளையவன். 'கடைக்கண்': கண்கடை சொல் மாற்று. உக: கக்க. அண்டர்: தேவர்கள். துண்டம்: சிதைந்த துணுக்கு. 'வீழ்வன' வினையாலணையும் பெயர். விண்தனை: 'தன்' அசை விண்ணை நோக்கி. வில்லையும் நோக்கினான் என்பது இராமன் ஆணையை எதிர்நோக்கி நின்றான் என்க.

441. ***‘தூம வேல் அரக்கர்தம் நிணமும் சோரியும்***
ஓம வெங் கனலிடை உகும்’ என்று உன்னி. அத்
தாமரைக் கண்ணனும். சரங்களே கொடு.
கோ முனி இருக்கை. ஓர் கூடம் ஆக்கினான்.

தூம வேல் அரக்கர் தம் - *புகை காலும் வேலையுடைய அவ்வரக்கரது;* ***நிணமும் சோரியும்*** - *சதைத் துண்டங்களும் இரத்தமும்;* ***ஓம வெம் கனல் இடை உகும்*** - *தூய வேள்வித் தீயிலே சிதறி விழக்கூடும்;* ***என்று உன்னியே*** - *என்று நினைத்தவனாய்;* ***தாமரைக் கண்ணனும்*** - *தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய இராபிரான்;* ***சரங்களே கொடு*** - *தனது அம்புகளைக் கொண்டே;* ***கோமுனி இருக்கை*** - *அரச முனிவனான விசுவாமித்திரனுடைய இருப்பிடத்தை;* ***ஓர் கூடம் ஆக்கினான்*** - *ஒரு கூடாராமாகக் செய்து விட்டான்.*

தூமம்: புகை. நிணம்: உடற்சதை. சோரி: இரத்தம். ஓமம்: வேள்வி. உன்னி: நினைத்து. வெங்கனல்: பண்புத்தொகை. இருக்கை: இருப்பிடம். அரக்கரது நிணமும். ரத்தமும் வேள்வித் தீயில் விழாதபடி. இராமன் முனிவரது இருக்கையை. அம்புகளாலேயே ஒரு கூடாரமாக்கினான் என்பது கருத்து.

442. ***நஞ்சு அட எழுதலும் நடுங்கி. நாள்மதிச்***
செஞ் சடைக் கடவுளை அடையும் தேவர்போல்.
வஞ்சனை அரக்கரை வெருவி. மா தவர்.
‘அஞ்சனவண்ண! நின் அபயம் யாம்’ என்றார்.

நஞ்சு அட எழுதலும் - *(பாற்கடலைக் கடைந்த போது) நஞ்சு தம்மை அழிப்பதற்கு எழுந்து வர;* ***நடுங்கி. நாள்மதிச் செஞ்சடைக் கடவுளை அடையும் தேவர் போல்*** - *நடுக்கம் கொண்டு பிறைச் சந்திரனை அணிந்துள்ள சிவந்த சடைமுடியினான சிவபிரானை அடைக்கலம் அடைந்த தேவர்களைப் போல்;* ***வெஞ்சின அரக்கரை வெருவி*** - *கொடுஞ் சினமுடைய அரக்கர்களுக்கு அஞ்சி;* ***மாதவர்*** - *வேள்விச் சாலையிலிருந்த முனிவர்கள் எல்லாம்;* ***அஞ்சன வண்ண*** - *மை போன்ற நிறத்தை உடைய இராம பிரானே!;* ***யாம் நின் அபயம் என்றனர்*** - *நாங்கள் உன் அடைக்கலம் என்றார்கள்.*

அட: அழிக்க. அடல்: தொழிற்பெயர். நாள்மதி: ஒருகலைச் சந்திரன். செம்மை+சடை: செஞ்சடை. வெருவுதல்: அஞ்சுதல். அஞ்சனம்: மை. வண்ணம்: நிறம். பாற்கடலில் நஞ்சுஎழ. அஞ்சிய வேதர்கள் சிவபெருமானை அடைக்கலம் அடைந்தது போல. அரக்கர்களுக்கு அஞ்சிய முனிவர்கள் இராமபிரானை அடைக்கலம் அடைந்தனர் என்பது கருத்து.

443. கவித்தனன் கரதலம்; ‘கலங்கலீர்’ என.
செவித்தலம் நிறுத்தினன். சிலையின் தெய்வ நாண்;
புவித்தலம் குருதியின் புணரி ஆக்கினன்;
குவித்தனன். அரக்கர்தம் சிரத்தின் குன்றமே.

கலங்கலீர் என - *முனிவர்களே! கலக்கமுறாதீர்கள் என்று கூறி;* ***கரதலம் கவித்தனன்*** - *கைகளைக் கவித்து அவர்களை அமர்த்திய இராமபிரான்;* ***சிலையின் தெய்வ நாண்*** - *தனது வில்லின் தெய்வீகமான நாணை;* ***செவித்தலம் நிறுத்தினன்*** - *காதுவரை இழுத்து நிறுத்தினவனாய்;* ***புவித்தலம் குருதியின் புணரி ஆக்கினான்*** - *அந்தக் காட்டினையே இரத்தக் கடலாக்கினவனாய்;* ***அரக்கர் தம் சிரத்தின் குன்றம் குவித்தனன்*** - *அரக்கர்களின் தலைகளை மலையாகக் குவித்து விட்டான். கவித்தல்: அமர்த்தல். கரதலம்: உள்ளங்கை. செவித்தலம்: இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. நாண்: கயிறு. குருதி: இரத்தம். புணரி: கடல். சிரத்தின் குன்றம்: உருவகம் கலங்காதீர்கள் எனக் கூறி. கையமர்த்தி வில்லின் நாணைக் காதுவரை இழுத்து நிறுத்தி - அந்தக் காட்டையே இரத்தக் கடலாக்கி - அரக்கர்களின் தலை மலைகளைக் குவித்துவிட்டான் இராமபிரான் என்பது கருத்து. 50*

444. திருமகள் நாயகன் தெய்வ வாளிதான்.
வெருவரு தாடகை பயந்த வீரர்கள்
இருவரில் ஒருவனைக் கடலில் இட்டது; அங்கு
ஒருவனை அந்தகபுரத்தின் உய்த்ததே.

திருமகள் நாயகன் - *இலக்குமி கேள்வனாகிய இராமபிரானுடைய;* ***தெய்வவாளிதான்*** - *தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அம்பானது* ***வெரு வரு தாடகை பயந்த*** - *மூவுலகும் அஞ்சும்படியான தாடகை பெற்ற;* ***வீரர்கள் இருவரில்*** - *வீரர்களான சுபாகு. மாரீசன் என்னும் இரண்டு பேரில்;* ***ஒருவனைக் கடலில் இட்டது*** - *ஒருவனான மாரீசனைக் கடலில் தள்ளிவிட்டது;* ***அங்கு ஒருவனை*** - *மற்றவனான சுபாகு என்பவனை;* ***அந்தக புரத்தில் உய்த்தது*** - *எம்புரியில் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது.*

திருமகள் நாயகன் திருமால்: திருவின் அவதாரமான ராமனை இப்பெயரால் குறிப்பிட்டார். முன்பும் ‘’திருமாலின் கேள்வன் என்றது நினைவுகூரத் தக்கது. தெய்வ வாளி: தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அம்பு. அந்தகன்: எமன். புரம்: ஊர். உய்த்தல்: செலுத்துதல். ராமபிரானது தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அம்பு தாடகையின் பிள்ளைகளில் ஒருவனைக்கடலில் சேர்த்தது. மற்றொருவனை அந்தகனூர்க்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்த்தது என்பது கருத்து.

acharya.org

445. துணர்த்த பூந் தொடையலான் பகழி தூவினான்;
கணத்திடை விசும்பினைக் கவித்துத் தூர்த்தலால்.
'பிணத்திடை நந்து இவர் பிடிப்பர் ஈண்டு' எனா
உணர்த்தினர். ஒருவர்முன் ஒருவர் ஓடினார்

துணர்த்த பூந்தொடையலான் - கொத்தாக விரிந்தமலர் மாலையை அணிந்த ராமபிரான்; ***பகழி தூவினான்*** - (மற்றுமுள்ள அரக்கர்களின் மேல்) அம்புகளை ஏவினான்; ***கணத்திடை விசும்பினைக் கவித்து*** - அவ்வம்புகள் ஒரு கணப்போதில் வானத்தைச் சூழ்ந்து கொண்டு; ***தூர்த்து*** - மூடிவிட்டது; ***இவர் பிணத்திடை நடந்து*** - இந்த அரசகுமாரர்கள் பிணங்களின் மீது நடந்து வந்தேனும்; ***ஈண்டு பிடிப்பர் எனா இங்கு*** - நம்மைப் பிடித்துக் கொள்வார்கள் என்று; ***உணர்த்தினர்*** - ஒருவருக் கொருவர் தெரிவித்துக் கொண்டவர்களாய்; ***ஒருவர்முன் ஒருவர் ஓடினர்*** - அந்த அரக்கர்கள் ஒருவருக்கு முன் மற்றொருவராக ஓடலாயினர்.

துணர்த்த: கொத்தாக விரிந்த. தொடை: மாலை. பகழி: அம்பு. கவித்தல்: சூழுதல். தூர்த்தல்: மூடுதல் அல்லது மறைத்தல். விசும்பு: வானம். எனா: என்று. செயா என்ற வாய்பாட்டு வினையெச்சம். உணர்த்தினர். - முற்றெச்சம். ராமபிரான் அம்புகளை ஏவ அவை வானையும் மறைத்துவிட்டது. அஞ்சிய அரக்கர்கள் பிணத்தின் மேல் நடந்தேனும் நம்மைப் பிடித்துவிடுவார் என ஒருவருக்கு முன் ஒருவராக ஓடலாயினர் என்பது கருத்து.

446. ஓடின அரக்கரை உருமின் வெங் கணை
கூடின; குறைத் தலை மிறைத்துக் கூத்து நின்று
ஆடின; அலகையும். ஐயன் கீர்த்தியைப்
பாடின; பரந்தன. பறவைப் பந்தரே.

ஓடின அரக்கரை - அவ்வாறு பயந்து ஓடிய அரக்கர்களை; ***உருமின் வெங்கணை*** - அவர்களைக் கொல்லுமாறு ராமபிரானால் ஏவப்பட்ட கொடிய அம்புகள்; ***கூடின*** -உரிய இலக்கைப் போய்ச் சேர்ந்தன; ***குறைத்தலை*** - (அதனால் அரக்கர்கள் கொல்லப்பட அவர்களது குறையுடல்களான கவந்தங்கள்; ***மிறைத்து நின்று ஆடின*** - விறைத்து நின்று ரத்த வெள்ளத்தில் ஆடலாயின; ***அலகையும்*** - பிணங்களை வாரித்தின்ன வந்த பேய்களும்; ***ஐயன்கீர்த்தியைப் பாடின*** - இராமபிரானது வெற்றிப் புகழைப் பாடலாயின; ***பறவைப் பந்தர் பரந்தன*** - பந்தல் போலப் பறவைக் கூட்டம் வானத்தில் விரிந்தன.

உருமு: இடி. உருமின் வெங்கணை: இடி போன்ற கொடிய அம்பு. குறைத்தலை: தலை துணிக்கப்பட்ட முண்டம் (கவந்தம்). மிறைத்தல்: விறைத்தல். அலகை: பேய். ஐயன்: மேலோன்: கீர்த்தி: புகழ். பரந்தல்: விரிதல். பந்தர்: பந்தர் ஈற்றுப் போலி.

447. ***பந்தரைக் கிழித்தன. பரந்த பூ மழை;***
அந்தர துந்துமி முகிலின் ஆர்த்தன;
இந்திரன் முதலிய அமரர் ஈண்டினார்.
சுந்தர வில்லியைத் தொழுது வாழ்த்தினார்.

பரந்த பூ மழை *- தேவர்கள் பொழிந்த மலர்;* ***பந்தரைக் கிழித்தது*** *- பறவைக் கூட்டப் பந்தலைக் கிழித்துக் கொண்டு கீழே வீழ்ந்தது;* ***அந்தர துந்துமி முகிலின் ஆர்த்தன*** *- வானத்திலிருந்து துந்துமி வாத்தியங்கள் மேகங்களைப் போல முழங்கின;* ***இந்திரன் முதலிய அமரர் ஈண்டினர்*** *- இந்திரன் முதலான தேவர்கள் வானவீதியிலே வந்து திரண்டனராய்;* ***சுந்தர வில்லியைத் தொழுது வாழ்த்தினார்*** *- அழகிய வில்லாளனாகிய ராமனைத் தொழுது வாழ்த்தினார்கள்.*

கிழித்தன: கிழித்துக் கொண்டு கீழே இறங்கின என்பது பொருள். பூமழை: மழை மிகுதிப் பொருளைத் தந்து நின்றது. துந்துமி - தேவர்கள் இசைக்கருவி. ஈண்டுதல்: கூடுதல் (திரள்தல்). சுந்தரம்: அழகு. வில்லி: வில்லை உடையவன். தொழுது: வணங்கி. வாழ்த்தினர்: துதித்தனர்: அரக்கர்களால் அல்லலுற்ற தேவர்கள் அவ்வல்லல் தீர்ந்தமையால் மகிழ்ந்து. ராமனை வணங்கி வாழ்த்தினர் என்பது கருத்து.

448. ***புனித மா தவர் ஆசியின் பூ***
மழை பொழிந்தார்;
அனைய கானகத்து மரங்களும்
அலர் மழை சொரிந்த;
முனியும். அவ் வழி வேள்வியை
முறைமையின் முற்றி.
இனிய சிந்தையன். இராமனுக்கு
இனையன இசைத்தான்.

புனித மாதவர் *- புனிதமான தவமுனிவர் எல்லோரும்;* ***ஆசியின் பூமழை பொழிந்தார்*** *- ஆசிமொழிகளாகிய மலர்மாரி பொழிந்தனர்;* ***அனைய கானகத்து மரங்களும்*** *- அந்தக் காட்டில் உள்ள பல வகை மலர்மரங்களும்;* ***அலர் மழை சொரிந்த*** *- மலர்மழை பொழிந்தன;* ***அவ்வழி முனியும்*** *- அப்போது விசுவாமித்திர முனிவனும்;* ***வேள்வியை முறைமையின் முற்றி*** *- வேள்வியை முறைப்படி செய்து முடித்து;* ***இனிய சிந்தையன்*** *- மகிழ்ந்த மனம் உடையவனாய்;* ***இராமனுக்கு இனையன இசைத்தான்*** *- இராமபிரானைப் பார்த்துப் பின் வருமிவற்றைச் சொல்லலானான்.*

புனிதம்: தூய்மை. மாதவர்: சிறந்த முனிவர்கள். ஆசி: ஆசிமொழி. பொழிதல்: மிகப் பொழிதலாம். வினை உருவகம். அனைய: அந்த. கானகம்+அத்து: கானகத்து. இதில் ‘அத்து’ சாரியை. அலர்: நன்கு விரிதல். முற்றி: நிறைவேற்றி. இனிய சிந்தையன் என்பதை இராமனுக்குக் கூட்டி உறை கூறினும் அமையும். இசைத்தல்: சொல்லுதல்

449.** ‘**பாக்கியம் எனக்கு உளது என
நினைவுறும் பான்மை
போக்கி. நிற்கு இது பொருள் என
உணர்கிலென் - புவனம்
ஆக்கி. மற்றவை அனைத்தையும்
அணி வயிற்று அடக்கி.
காக்கும் நீ. ஒரு வேள்வி
காத்தனை எனும் கருத்தே.’

புவனம் - *அனைத்துள உலகங்களை;* **ஆக்கி** - *(பிரமனாய் இருந்து) படைத்தும்;* **மற்று** - *அதன் பின் (ஊழிப் பெரு வெள்ளக் காலத்தில்);* **அவை அனைத்தையும்** - *அவ்வுலகத்து. இயங்கியல். நிலையியல் பொருள்கள் அனைத்தையும்;* **அணிவயிற்று** - *நின் அழகிய திருவயிற்றில்;* **அடக்கிக் காக்கும் நீ** - *அவை அழிவுறா வண்ணம் அடக்கிக்கொண்டு (திருமாலாய் இருந்து) காப்பாற்றுவாய்; அத்தகு பெருமைக்குரிய நீ* **; ஒரு வேள்வி** - *நான் செய்த இவ் வேள்வியினை;* **காத்தனை -** *இடையூறு வாராவண்ணம் பாதுகாத்தாய்;* **எனும் கருத்து -** *என்று உலகத்தவர் என்னும் எண்ணத்தால்;* **பாக்கி யம் எனக்கு உளது என** - *இத்தகையது ஒரு பெரும்பேறு நானே பெற்றேன் என;* **நினைவு உறும் பான்மை போக்கி** - *நினைப்பதே அல்லாமல்;* **நிற்கு இது** - *உனக்கு இச்செயல் ஒரு;* **பொருள் என** - *பொருளாகும் என்று;* **உணர்கிலென்** - *நான் எண்ணவில்லை.*

இராமனது பரத்துவ நிலை நன்கு மனத்து இருத்தியவர் உபசார வார்த்தைகள் பொழிகிறார். ஊழிக்காலத்தில் உலகு ஒடுக்கும் திருவயிற்றுத் திருமாலே காக்கக் கடவியவன் நீயே! எத்துணைப் பெரியை நீ எளிவந்து எனக்காக என் யாகம் காத்தாய் என்பது உலகத்தவர்க்கு ஒரு தோற்றம் அம்மட்டே. உனக்கு அது ஒரு பொருளோ? ஆனால் எனக்கு அது பெரும் பாக்கியமே அல்லவா என்கிறார்.

450.** **என்று கூறிய பின்னர். அவ்
எழில் மலர்க் கானத்து.
அன்று. தான் உவந்து. அருந்தவ
முனிவரோடு இருந்த
குன்றுபோல் குணத்தான் எதிர்.
கோசலை குருசில்.
‘இன்று யான் செயும் பணி என்கொல்?
பணி!’ என இசைத்தான்

என்று கூறிய பின்னர் - என்று முனிவன் ராமனைப் பாராட்டிக் கூறிய பின்பு; ***அவ்வெழில் மலர்க்கானத்து*** - அழகிய மலர்கள் நிறைந்த அந்தக் கானகத்தில்; ***தான் அருந்தவ முனிவரோடு*** - அரிய தவத்தை உடைய மற்ற முனிவர்களோடும் சேர்ந்து; ***அன்று உவந்து இருந்தான்*** - மகிழ்வுடன் தங்கி இருந்தான்; ***கோசலை குருசில்*** - கோசலை பெற்ற குமாரனான இராமன்; ***இன்று யான் செயும் பணி என்கொல்*** - இன்று. இனிமேல் நான் செய்யவேண்டிய பணி என்னவோ; ***பணி என*** - கட்டளை இட்டருளக என்று; ***குன்றுபோல் குணத்தான் எதிர்*** - மலை போலும் அளவிடற்கரிய குணத்தவனான விசுவாமித்திரனிடம்; ***இசைத்தான்*** - கேட்பானாயினான்.

எழில்: அழகு. மலர்க்கானம்: மலரையுடைய கானகம். உவந்து: மகிழ்ந்து. இருத்தல்: தங்கியிருத்தல். இன்ப. துன்பங்களுக்குச் சலியாதிருக்கும் குணம் உடைமையால் ''குன்றுபோல் குணத்தான்'' என முனிவன் சிறப்பிக்கப்பட்டான் என்பர். 'குருசில்': வெருமைமிக்கோன் பணி: கட்டளை. இசைத்தான்: சொன்னான்.

451. 'அரிய யான் சொலின். ஐய! நிற்கு
அரியது ஒன்று இல்லை;
பெரிய காரியம் உள; அவை
முடிப்பது பின்னர்;
விரியும் வார் புனல் மருதம் சூழ்
மிதிலையர் கோமான்
புரியும் வேள்வியும். காண்டும் நாம்;
எழுக! என்று. போனார்.

ஐய! அரிய யான்சொலின் - மேலோனே! அரிய செயல் என்று நான் சொல்வேனானால்; ***நிற்கு அரியது ஒன்று இல்லை*** - உனக்குச் செய்வதற்கு அரியசெயல் எதுவுமே இல்லை (ஆயினும்); ***பெரிய காரியம் உள*** - அரியபெரிய செயல்களும் உள்ளன; ***அவை முடிப்பது பின்னர்*** - அவற்றைச் செய்து முடிக்கத் தக்க காலம் பின்னால் வரப் போகிறது. (எனவே); ***வார்புனல் விரியும்*** - பெருகிவரும் நீர்நிறைந்துள்ள; ***மருதம் சூழ்மிதிலையர் கோமான்*** - மருத நிலங்கள் சூழ்ந்துள்ள மிதிலை நாட்டின் மன்னனான சனகன்; ***புரியும் வேள்வியும் காண்டும் நாம்*** - செய்கின்ற வேள்வி ஒன்றினையும் நான் சென்று பார்ப்போம்; ***எழுக*** - எழுந்து என்னுடன் வருவீர்களாக; ***என்று போனார்*** - (என்று கூறி அழைத்தேக) மூவரும் சென்றனர்.

சொலின்: சொல்லியன் என்பது தொகுக்கப்பட்டது 'ஐ' என்பதற்கு அழகு என்பதும் பொருள். எனவே 'ஐய' என்பதற்கு 'அழகனே' என்பதும் பொருந்துவதே. ஒன்று: ஒரு சிறிதும் எனவும் கூறுவர். வார்புனல்: பெருகிவரும் நீர்.

அகலிகைப் படலம்

படல விளக்கம்: கௌதம முனிவனின் மனைவியும் சனகனின் புரோகிதனான சதானந்த முனிவனுடைய தாயுமான அகலிகை இந்திரனால் ஏமாற்றப் பட்டு அவனோடு கூடிப் பின்னர்க் கௌதம முனிவனது சாபத்தால் கல்லுருவம் அடைகிறாள். இராமனும் இலக்குவனும் விசுவாமித்திரனோடு மிதிலைக்குச் செல்லும்போது இராமனது திருவடித் துகள்பட்டுத் தனது சாபம் நீங்கி முன்னைய பெண் வடிவத்தை அடைந்த வரலாற்றைக் கூறுவது இப் படலம்.

விசுவாமித்திரன் முதலான மூவரும் சோணை நதியை அடைந்து சோலையில் தங்குகின்றார்கள்; பின்பு கங்கையைக் கண்டு மிதிலை நாடு சேர்கின்றார்கள். அப்பொழுது அதன் மதிற்புறத்தே கல்லாய்க் கிடந்த அகலிகைக்குப் பெண்ணுருவம் தருகின்றான் இராமன். வியப்புற்ற இராமன் கேட்டதற்கிணங்க விசுவாமித்திரன் அகலிகை வரலாறு கூறுகின்றான். பின்னர் மூவரும் அகலிகையைக் கௌதம முனிவனிடம் சேர்ப்பித்து மிதிலையின் புறமதிலை அடைகின்றார்கள்.

விசுவாமித்திரன். இராமன். இலக்குவன் மூவரும் சோணை நதியை அடைந்து சோலையில் தங்குதல்.

கலித்துறை

452. **அலம்பும் மா மணி ஆரத்தோடு**
அகில் அளை புளின
நலம் பெய் பூண்முலை. நாகு இள
வஞ்சியாம் மருங்குல்.
புலம்பும் மேகலைப் புது மலர்.
புனை அறல் கூந்தல்.
சிலம்பு சூழும் கால். சோணை ஆம்
தெரிவையைச் சேர்ந்தார்.

அலம்பும் மாமணி ஆரத்தோடு - கழுவப்பட்ட சிறந்த இரத்தினங்களும் சந்தனமும்; **அகில் அளை புளினம்** - அகிலும் (தன்னிடம்) பொருந்திய மணற் குன்றுகளாகிய; **நலம் பெய் பூண் முலை** - இன்பத்தைத் தருகின்ற ஆபரணங்களை அணிந்த தனங்களையும்; **நாகு இள வஞ்சி ஆம் மருங்குல்** - மிக இளமையான வஞ்சிக்கொடி போன்ற இடையையும்; **புதுமலர் புலம்பும் மேகலை** - அப்பெழுது பூத்த புது மலரே (ஒலிக்கும்) மேகலை என்னும் அணிகலனாகவும்; **புனை அறல் கூந்தல்** - அழகிய கருமணலாகிய கூந்தலையும்; **சிலம்பு சூழும் கால்** - மலையைச்சுற்றி செல்லும் வாய்க்கால்களாகிய சிலம்பென்னும் அணியைச் சுற்றிலும் பூண்டுள்ள பாதங்களையும் உடைய; **சோணை ஆம் தெரிவையை** - சோணை என்னும் நதியாகிய பெண்ணை; **சேர்ந்தார்** - (விசுவாமித்திரன். இராமன். இலக்குவன் ஆகிய) மூவரும் போய் அடைந்தார்கள்.

இது உருவக அணி. இங்கு நதி பெண்ணாக உருவகப்படுத்தப் பெறுகிறது; அதனால் பெண்ணின் தன்மை நதியிடத்து ஏற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. மணற்குன்று - முத்து முதலிய இரத்தினங்களும். சந்தனக் கட்டையும் அகிற்கட்டையும் மலையிலிருந்து ஓடிவரும் ஆற்றினால் கொண்டு வரப்பட்டு மணற் குன்றைச் சேர்ந்துள்ளன. சிலேடை: நதி - மாமணி ஆரத்தோடு அகில் பொருந்துதல்; மணற்குன்றுகள்; வஞ்சிக்கொடி; மலர்கள்; கருமணல் மலையைச் சுற்றிச் செல்லும் வாய்க்கால்கள். பெண்: மாமணி ஆரத்தோடு அகில் பொருந்திய அணிகளோடு கூடிய தனங்கள்; இடை (வஞ்சிக்கொடி); மேகலை என்னும் இடையணி (மலர்வரிசை); கூந்தல் (கருமணல்); சிலம்பு என்னும் அணியை அணிந்துள்ள பாதங்கள். அறலும் கூந்தலும். நெளிவாலும் கருமையாலும் அழகாலும் கூந்தலுக்கு அறல் உவமையாயிற்று. சிலம்பு: மலை; காற்சிலம்பு. கால்: வாய்க்கால்; பாதம். சோணை: மகத நாட்டின் வழியே ஓடுவதும் கங்கையில் கலப்பதுமான ஓர் உபநதி.

453. **நதிக்கு வந்து அவர் எய்தலும்.**
அருணன்தன் நயனக்
கதிக்கு முந்துறு கலின மான்
தேரொடும். கதிரோன்.
உதிக்கும் காலையில் தண்மை
செய்வான். தனது உருவில்
கொதிக்கும் வெம்மையை ஆற்றுவான்
போல். கடல் குளித்தான்.

அவர் - அம் மூவரும்; **நதிக்கு வந்து எய்தலும்** - சோணையாற்றுக்கு வந்து சேர்ந்த சமயத்தில்; **கதிரோன் உதிக்கும் காலையில்** - ஆயிரம் கதிர்களையுடைய சூரியன் மறுநாள் தான் கிழக்குத் திசையில் உதிக்கும் பொழுது; **தண்மை செய்வான்** - (அம்மூவர்க்கும்) குளிர்ச்சி தரும் பொருட்டு; **தனது உருவில் கொதிக்கும் வெம்மையை** - தனது வடிவத்திலே இயல்பாக எப்பொழுதும் கொதிக்கின்ற வெப்பத்தை; **ஆற்றுவான்போல்** - இப்பொழுது தணித்துக் கொள்பவனைப்போல; **அருணன் தன் நயனம்** - (தன் சாரதியாகிய) அருணனுடைய கண்கள்; **கதிக்கும்** - விரைந்து செல்வதைக் காட்டிலும்; **முந்துறு கலினம் மான்** - முந்திச் செல்லுகின்ற கடிவாளத்தைக் கொண்ட குதிரைகள் பூட்டிய; **தேரொடும்** - தனது தேருடன்; **கடல் குளித்தான்** - மேற்குக் கடலில் மூழ்கினான்.

தற்குறிப்பேற்ற அணி: மேற்கில் கதிரவன் மறைதலை. அவன் தன் வெம்மையைத் தணிக்கும்பொருட்டு மேற்குக் கடலில் மூழ்கியதாக வருணித்தார். கதிரவன் முதலான கிரகங்கள். நட்சத்திரங்கள் மேற்கே மறைந்து கிழக்கே உதிக்கும். அதனை மேற்குக் கடலில் மூழ்கி மறைந்து கிழக்குக் கடலில் மீண்டும் எழுவதாகக் கூறுதல் கவிமரபு. தேர்ப்பாகனும் குதிரையும்: தேர்ச் சாரதியின் கண் பார்வை எவ்வளவு தூரம் செல்லுமோ அதைவிட அதிக தூரம் அவனது குதிரைகள் செல்லும். அருணன்: கதிரவனின் தேர்ப்பாகன்.

454. ***கறங்கு தண் புனல். கடி நெடுந்***
தாளுடைக் கமலத்து
அறம் கொள் நாள்மலர்க் கோயில்கள்
இதழ்க் கதவு அடைப்ப.
பிறங்கு தாமரைவனம் விட்டு.
பெடையொடு களி வண்டு
உறங்குகின்றது ஓர் நறு மலர்ச்
சோலை புக்கு. உறைந்தார்.

கறங்கு தண்புனல் - ஒலிக்கின்ற குளிர்ந்த நீர்நிலைகளிலுள்ள; ***கடி நெடுந்தாள் உடை*** - மணத்தையும் நீண்ட தண்டினையும் உடைய; ***நாள் கமலத்து மலர்*** - அன்று பூத்த தாமரையின் மலர்களாகிய; ***அறம் கொள் கோயில்கள்*** - (விருந்தாக வருகிற வண்டுகளின் தாகம் தீர அவற்றிற்குத் தேனைத் தருதலாகிய) தருமத்தைக் கொண்டுள்ள; சிறந்த மாளிகைகள்; ***இதழ்க் கதவு அடைப்ப*** - தம்முடைய இதழ்களாகிய வாயில் கதவுகளை மூடிவிட்டதனால் (அங்கே சென்று மதுவைக் குடித்து மயங்கித் தூங்க முடியாமல்); ***பிறங்கு தாமரை வனம் விட்டு*** - கண்களுக்குக் கவர்ச்சியாக விளங்குகின்ற அத்தாமரைக் காட்டை நீங்கி; ***களிவண்டு*** - மதுவால் களிப்படையும் ஆண் வண்டுகள்; ***பெடையொடும் உறங்குகின்றது*** - பெண் வண்டுகளுடன் சென்று உறங்குவதற்கு இடமான; ***ஓர் நறுமலர்ச் சோலை*** - மணம் பரப்பும் பூக்களையுடைய ஒரு சோலைக்குள்ளே; ***புக்கு உறைந்தார்*** - புகுந்து (அன்றிரவு அம் மூவரும்) தங்கினார்கள்.

வண்டும் சோலையும்: குவிந்த தாமரைப் பூக்களின் தேனைப் பெறாமையால். வண்டுகள் அம் மலர்களை விட்டுச் சோலைகளிலுள்ள பல வகையான மலர்களின் தேனைக் குடித்து மயங்கின. இரக்க வருகின்றவர்கள் ஒன்றும் கொடுக்காமல் கொடையாளிகளின் வீட்டின் கதவம் அடைத்திருப்பத னால் வேறு இடம் சென்று அவர்களிடம் தாம் விரும்பியதைப் பெற்று மகிழ்வார்கள். இந்த உலக இயல்பை அறிந்து இவ்வாறு கம்பர் வருணித்தார்.

வான்மிகம்: முனிவர் முதலோர் சோணை நதியைக் கடந்தபின் பல வனங்களையும் பார்த்தவாறு கங்கையை அடைந்தனர். அக் கங்கையின் வரலாற்றைக் கேட்டபின் அதன் வடகரையைக் கடந்து அங்குள்ள விசாலை என்னும் நகரத்தைச் சேர்ந்தனர். நயம்: தாமரை மலரில் தேனைப் பெறாத வண்டுகள் அவற்றை விட்டுச் சோலையிலுள்ள பலவகை மலர்களை நாடும். தன் மனைவியிடம் இன்பம் பெறாமல் அவளைவிட்டு அகலிகையைத் தேடிச் சென்றான் இந்திரன் என்பது இங்கு அறியத் தக்கது.

கங்கையைக் காணல்

455. ***காலன் மேனியின் கருகு இருள்***
கடிந்து. உலகு அளிப்பான்
நீல ஆர்கலி. தேரொடு
நிறை கதிர்க் கடவுள்.
மாலின் மா மணி உந்தியில்
அயனொடு மலர்ந்த
மூல தாமரை முழு மலர்
முளைத்தென. முளைத்தான்.

காலன் மேனியின் - *யமனது நிறம்போலக்;* ***கருகு இருள் கடிந்து*** - *கறுத்துள்ள இருட்டை நீக்கி;* ***உலகு அளிப்பான்*** - *உலகத்தைக் காக்கும் பொருட்டு;* ***நிறை கதிர்க் கடவுள்*** - *நிறைந்த கதிர்களையுடைய கதிரவன்;* ***தேரொடு*** - *தனது இரதத்தோடு;* ***நீலம் ஆர்கலி*** - *நீலக்கடலிலே;* ***மாலின் மாமணி அயனொடு வந்த*** - *திருமாலின் கரிய அழகிய உந்தியிலே பிரமனோடு தோன்றிய;* ***மூலத் தாமரை முழுமலர் முளைத்தென*** - *முதன்மையான பெரிய தாமரை மலர் முளைத்தது போல;* ***முளைத்தான்*** - *உதித்தான்.*

தற்குறிப்பேற்ற அணி. கடலுக்குத் திருமால்; அக் கடலில் கதிரவன் தோன்றுகிற உதயமலைக்குத் திருமாலின் உந்தி; கதிரவனுக்கும் பிரமன்; தேருக்குத் தாமரை மலர் ஆகியவை உவமைகள் ஆயின.

456. ***அங்கு நின்று எழுந்து.***
அயன் முதல் மூவரும் அனையார்.
செங் கண் ஏற்றவன் செறி சடைப்
பழுவத்தில் நிறை தேன்
பொங்கு கொன்றை ஈர்த்து ஒழுகலால்.
பொன்னியைப் பொருவும்
கங்கை என்னும் அக் கரை பொரு
திரு நதி கண்டார்.

அயன்முதல் மூவரும் அனையார் - *(கதிரவன் உதயமானவுடன்) பிரமன் முதலாகிய மும்மூர்த்திகளையும் ஒத்தவராகிய விசுவாமித்திரன் முதலான மூவரும்;* ***அங்கு நின்று எழுந்து*** - *அச்சோலையிலிருந்து புறப்பட்டு;* ***செங்கண் ஏற்றவன்*** - *சிவந்த கண்களைக் கொண்ட காளையை ஊர்தியாகவும் கொடியாகவும் உடைய சிவனது;* ***செறிசடைப் பழுவத்தில்*** - *அடர்ந்த சடையாகிய காட்டிலுள்ள;* ***நிறை தேன் பொங்கு*** - *நிறைந்த தேனொடு விளங்குகின்ற;* ***கொன்றை ஈர்த்து ஒழுகலால்*** - *பொன்னிறமுள்ள கொன்றை மலரை இழுத்துக் கொண்டு பெருகுவதாலே;* ***பொன்னியைப் பொருவும்*** - *(பொன்னி என்னும் பெயரொடு பொன்னைக் கொழிந்து வரும்) காவிரி நதியை ஒத்துள்ள;* ***கங்கை என்னும்*** - *கங்கை என்கிற;* ***அக்கரை பொரு*** - *அந்த இரு கரைகளிலும் மோதுகின்ற;* ***திருநதி கண்டார்*** - *அழகும் மேன்மையும் மிக்க ஆற்றைக் கண்டனர்.*

காவிரி - கங்கை: திருமாலின் பரம பதத்திற்கு அருகிலுள்ள விரசை நதிபோல விளங்குவது காவிரி. இது நிலவுலகில் திருவரங்கத்தின் இரு பக்கங்களிலும் மாலைபோலச் சூழ்ந்துள்ளது. இத்தகைய சிறப்புடைய காவிரி கங்கைக்கு உவமையாயிற்று. அயன் முதல் மூவர்: பிரம்ம ரிஷிப் பட்டத்தை அரிய முயற்சியால் பெற்ற விசுவாமித்திரனுக்குப் பிரமனும். திருமாலின் அவதாரச்சிறப்புடைய இராமனுக்கு விஷ்ணுவும். மிக்க கோபமுள்ள இலக்குவனுக்கு அழிக்குங் கடவுளான உருத்திரனும் உவமையாயினர்.

மிதிலை நாடு சேரல்

457. பள்ளி நீங்கிய. பங்கயப்
பழன நல் நாரை.
வெள்ள வான் களை களைவுறும்
கடைசியர் மிளிர்ந்த
கள்ள வாள் நெடுங் கண் நிழல்.
கயல் எனக் கருதா.
அள்ளி. நாணுறும். அகன் பணை
மிதிலை நாடு அணைந்தார்.

பங்கயப் பழனம் - தாமரைகளையுடைய வயல்களிலே; **பள்ளி நீங்கிய** - அப்போதுதான் உறக்கம் நீங்கிய; **நல் நாரை** - நல்ல நாரைகள்; **வெள்ள வான்களை** - நீர் பெருக்கிலே தோன்றுகின்ற நீண்ட களைகளை; **களைவுறும்** - பறிக்கின்ற; **கடைசியர்** - உழத்தியரின்; **மிளிர்ந்த** - பிறழுகின்ற; **கள்ள வாள் நெடுங்கண்** - (ஆண்களின் உள்ளத்தை மயக்கும்) ஒளியுள்ள கண்களின்; **நிழல்** - சாயையை; **கயல் எனக் கருதா** - கயல் மீன்களென்று கருதி; **அள்ளி** - தம் மூக்கால் குத்தியெடுத்து; **நாணுறும்** - (அவை மீன்களாக இல்லாமையால்) வெட்கம் அடைவதற்கு இடமான; **அகல் பணை** - பரப்புடைய மருதநிலம் சூழ்ந்த; **மிதிலை நாடு அணைந்தார்** - மிதிலை நாட்டை மூவரும் சேர்ந்தார்கள்.

மிதிலை நாடு: வயல்களில் உள்ள பங்கய மலர்களிலே அப்பொழுதான் உறக்கம் நீங்கிய நாரைகள் இன்னும் தூக்கக் கலக்கத்தால் மயங்கியுள்ளன. வயலில் களைபறிக்கும் உழத்தியரின் கண் பிரதி பிம்பத்தை அந்த நாரைகள் கயலென்று கருத்திக் கொத்தி அவை மீன்கள் அல்ல என்பதை அறிந்து வெட்கமடைந்து மறைதற்கு இடமான வயல் நிலத்திற்குச் சென்றன. மயக்க அணி: மகளிர் கண்களின் நிழலைக் கயல் மீன் என்று கருதி நாரைகள் மயங்கினவாகக் கூறியதால். வான்களை: வயல்களில் தாமரைகளே களைகளாக உள்ளன. ஒப்புமை: கண்ணும் கயலும்: வடிவமும் பிறழ்ச்சியும் பற்றிக் கண்ணிற்குக் கயல் உவமையாயிற்று. கம்பன்.41

மிதிலையின் வளம்

458. **வரம்பு இல் வான் சிறை மதகுகள்**
முழவு ஒலி வழங்க.
அரும்பு நாள்மலர் அசோகங்கள்
அலர் விளக்கு எடுப்ப.
நரம்பின் நான்ற தேன் தாரைக் கொள்
நறு மலர் யாழின்.
சுரும்பு. பாண் செய.
தோகை நின்று ஆடுவ - சோலை.

சோலை - (அந்த மிதிலைநாட்டுச்) சோலைகளில்; **வரம்பு இல்** - அளவில்லாத; **வான்சிறை மதகுகள்** - பெரிய நீர் நிலையின் மதகுகள்; **முழவு ஒலி வழங்க** - மத்தள ஓசையைத் தரவும்; **அசோகங்கள்** - அசோக மரங்கள்; **அரும்பு நாள் மலர்** - அரும்புகின்ற புதிய மலர்களாகி; **அலர் விளக்கு எடுப்ப** - பொலிவுள்ள விளக்குகளை ஏந்தவும். **நரம்பின் நான்ற** - யாழின் நரம்பு போல நீண்ட **தேன் தாரை கொள்** - சிறந்த தேனின் ஒழுக்கைக் கொண்ட; **நறுமலர் யாழில்** - நறுமணம் வீசும் மலர்களாகிய யாழிலே; **சுரும்பு பாண் செய** - வண்டுகள் பாடவும்; **தோகை நின்று ஆடுவ** - மயில்கள் நின்று கூத்தாடுகின்றன.

மயிலும் மகளிரும்: ஆடும் மகளிரின் தன்மை மயில்களுக்கு ஏற்றிக் கூறப்பெற்றுள்ளது. உருகப் பாங்கு. சோலைகளின் மதகுகளில் நீர் பாயும்போது உண்டாகும் ஒலியை மத்தள ஒலியாகவும். மலர்களை விளக்கின் ஒளிப்பிழம்பாகவும். தேன் தாரைகளை யாழின் நரம்பாகவும். மலரை யாழாகவும். வண்டுகளைப் பாடகராகவும். மயில்களைக் கூத்தாடும் மகளிராகவும் உருவகப்படுத்தியுள்ளார். அசோகம்: இப்போது அசோகு என்று குறிக்கப்படும் மரமன்று. சிறை: நீரைத் தேக்கி வைத்திருக்கும் ஏரி. குளம் போல்வன; அணை என்றும் கூறலாம். ஒப்புமை: கம்பன் -35; அகநானூறு 82. 7

459. **பட்ட வாள் நுதல் மடந்தையர்.**
பார்ப்பு எனும் தூதால்.
எட்ட ஆதரித்து உழல்பவர்
இதயங்கள் கொதிப்ப.
வட்ட நாள் மரை மலரின்மேல்.
வயலிடை மள்ளர்
கட்ட காவி அம் கண்கடை
காட்டுவ - கழனி.

acharya.org

கழனி - *(அந் நாட்டு) வயல்களில்;* **பார்ப்பு எனும் தூதால்** - *தங்கள் பார்வையாகிய தூதால்;* **எட்ட ஆதரித்து** - *(தம் கணவரைச்) சேர்வதற்கு விரும்பி;* **உழல்பவர்** - *சஞ்சரித்துத் திரிபவராகிய;* **பட்டம்** - *நீர்நிலையிலுள்ள;* **வாள்நுதல்** - *ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய;* **மடந்தையர் இதயங்கள்** - *உழவ மகளிரின் மனம்;* **கொதிப்ப.** *வெறுப்பு அடையுமாறு;* **வயலிடை மள்ளர் -** *வயல்களிலே உழவர்கள்;* **வட்ட நாள்மரை மலரின் மேல் -** *வட்ட வடிவமான புதிய தாமரை மலர்களின்மேல்;* **கட்ட காவி -** *களை பறித்தெறிந்த கருங்குவளை மலர்களாகிய;* **அம்கண் கடை -** *அழகிய கடைக்கண்களை;* **காட்டுவ -** *வெளிப்படுத்துகின்றன.*

வேறு உரை: உழத்தியரின் பார்வைத் தூதால் மயங்கி அவர்களைச் சேர விரும்பும் ஆடவர் மனம் வெறுக்குமாறு வயல்களில் புதிய தாமரை மலர்களின்மேல் அம்மகளிர் களைந்து எறிந்த குவளை மலர்கள் (பெண்களின்) கண்களின் கடைப் பகுதிகளைக் காட்டுகின்றன. ஆடவர் வெறுப்புக்குக் காரணம்: தாமரை மலரில் பொருந்திய குவளைப் பூக்களை நோக்கித் தம்மைக் குறிப்பினால் கண் காட்டி அழைக்கின்ற முகமென மயங்கி அவற்றின் அருகில் வந்த ஆடவர்கள் உண்மையறிந்து வெறுத்தனர். மயக்க அணி: தமது குளிர்ந்த கண் பார்வையால் உழவரைத் தம் வசப்படுத்தித் தழுவ வந்த உழத்தியர் அவ்வயலெங்கும் தாமரைமேல் கருங்குவளைமலர் படிந்திருப்பதைக் கண்டு. தமக்கு முன்னரே அந்த உழவர்களைக் கவர்வதற்கு வேறுசில மகளிர் அவர்களைக் கண்களால் நோக்குகின்றார்களென மயங்கினார்கள்: இனி தமது எண்ணம் கை கூடுமோ கூடாதோ என்ற ஐயத்தின் மிகுதியால் மனம் வெறுத்தனர் எனக் கொள்ளலாம்.

460. **தூவி அன்னம் தம் இனம் என்று**
நடை கண்டு தொடர.
கூவும் மென் குயில் குதலையர்
குடைந்த தண் புனல்வாய்.
ஓவு இல் குங்குமச் சுவடு உற.
ஒன்றொடு ஒன்று ஊடி.
பூ உறங்கினும். புள் உறங்
காதன - பொய்கை.

பொய்கை - *(அம் மிதிலை நாட்டிலுள்ள) நீர் நிலைகளில்;* **தூவி அன்னம் நடை கண்டு** - *சிறகுகளையுடைய அன்னங்கள் (மகளிரின்) நடையழகைப் பார்த்து;* **தம் இனம் என்று தொடரும்** - *தன் இனமான அன்னப் பறவை என்று மயங்கி (அவர்) பின் தொடர்ந்தன;* **கூவும் மென்குயில் குதலையர்** - *(இனிமையாகக்) கூவுகின்ற மென்மையான குயிலின் குரல்போன்ற மழலைச் சொற்களையுடைய மகளிர்;* **குடைந்த** - *மூழ்கி விளையாடின;* **தண்புனல் வாய்** - *குளிர்ந்த நீரில்;* **ஓவு இல்** - *விட்டு நீங்காத;* **குங்குமம் சுவடு உற** - *குங்குமக் குழம்பின் சுவடுகள் (தம்மேல்) பொருந்தியதால்;* **ஒன்றோடு ஒன்று ஊடி** - *ஒன்றுடன் ஒன்று பிணங்கி;* **பூ உறங்கினும்** - *(தண்ணீரிலுள்ள தாமரை முதலிய) மலர்கள் உறங்கினாலும்;* **புள் உறங்காதன** - *(அவற்றிலுள்ள) பறவைகள் தூங்காமல் கிடக்கின்றன.*

மயக்க அணி: குளங்களில் பெண்கள் இறங்கி விளையாகின்றார்கள். அப்பொழுது. அவர்கள் உடம்பில் அணிந்துள்ள குங்குமக் கலவை அக்குளங்கிலுள்ள பறவைகளின் உடல்மேல் படிகிறது. அந்நிலையில் பிற பறவைகள் ஒன்றை ஒன்று நோக்கும்போது தம் இனப் பறவைகளையே பிற இனப்பறவைகளென மயங்கித் தம்முள் மாறுபடுகின்றன. கலவிக் குறி: நிறம் வேறுபடுதலும் நன்மணம் உறுதலும். பூவிக்குத் தூக்கம்: இதழ்குவிதல். பறவைக்குத் தூக்கம்: கலவயையின்றி இளைப்புத் தீரத் தூங்குதல்.

461. முறையினின் முது மேதியின்
முலை வழி பாலும்.
துறையின் நின்று உயர்மாங்கனி
தூங்கிய சாறும்.
அறையும் மென் கரும்பு ஆட்டிய
அமுதமும். அழி தேம்
நறையும் அல்லது. நளிர் புனல்
பெருகலா - நதிகள்.

***நதிகள்** - (மிதிலை நாட்டு) ஆறுகளில்; **முறையினில்** - ஒன்றைத் தொடர்ந்து ஒன்றாக; **முது மேதியின் முலைவழி பாலும்** - முதிய எருமைகளின் மடிகளில் இருந்து பெருகின்ற பாலும்; **துறையிலே நின்று** - கரைகளிலே நிறைபெற்று; **உயர் மாங்கனி** - ஓங்கி வளர்ந்துள்ள மாமரங்களின் பழங்களிலிருந்து; **தூங்கிய சாறும்** - வழியும் சாறும்; **அறையும் மென் கரும்பு** - வெட்டப்பட்ட இனிய சுவையான கரும்புகளை; **ஆட்டிய அமுதமும்** - (ஆலையில் வைத்து) ஆட்டுவதால் பெருகும் அமுதம் போன்ற இனிய பாலும் (கரும்புப் பால்); **அழிதேன் நறையும்** - தேன் கூடுகள் சிதைவதால் சிந்திப் பெருகும் மணமுள்ள தேனும்; **அல்லது** - (என்னும் இவை மாறி மாறிப் பெருகுவதேயல்லாமல்) இவையல்லாமல்; **நளிர்புனல் பெருகலா** - குளிர்ந்த நீர் பெருக இடம் பெறாதன.*

நதி வளம்: நதிகளை வருணிக்குங்கால் தாமாகப் பால் சுரக்கின்ற எருமை வளம். மாமரச் சோலை வளம் கரும்புக் குவியல். தேன் பெருக்கம் ஆகியவற்றைக் கூறி நாட்டு வளத்தையும் புலப்படுத்தினார். முதுமேதி: பருவம் நிரம்பிக் கன்றை ஈன்ற எருமை. மேற்கோள் 'கனைத்திளங் கற்றெருமைகன்றுக் கிரங்கி நினைத்து முலைவழியே நின்று பால் சோர' - திருப்பாவை -12

acharya.org

462. ***இழைக்கும் நுண் இடை இடைதர.***
முகடு உயர் கொங்கை.
மழைக் கண். மங்கையர் அரங்கினில்.
வயிரியர் முழவம்
முழக்கும் இன் இசை வெருவிய
மோட்டு இள மூரி
உழக்க. வாளைகள் பாளையில்
குதிப்பன - ஓடை.

ஓடை - *(அந்த நாட்டிலுள்ள) நீரோடைகள்;* ***இழைக்கும் நுண் இடை*** - *(பஞ்சின்) நூலைக் காட்டிலும் நுட்பமான இடையானது;* ***இடைதர*** - *(சுமையைப் பொறுக்கமாட்டாமல் மெலிந்து) பின்வாங்குமாறு;* ***முகடு உயர் கொங்கை*** - *மலைச்சிகரம்போல் ஓங்கியுள்ள தனங்களையும்;* ***மழைக்கண்*** - *மழைத்துளிபோல் குளிர்ந்த கண்பார்வையையும் உடைய;* ***மங்கையர்*** - *இளம் பெண்கள்;* ***அரங்கினில்*** - *(நடனம் ஆடுகின்ற) நாடக சாலையிலே;* ***வயிரியர் முழவம் முழக்கும்*** - *தம்மோடு இருக்கும் பாடகர்கள் மத்தளத்தை முழக்குவதனால் உண்டாகிய;* ***இன் இசை வெருவிய*** - *இனிமையான ஓசையைக் கேட்டு அஞ்சி ஓடுகிற;* ***மோடு இள மூரி*** - *பெரிய இளமையான எருமைகள்;* ***உழக்க*** - *(படிந்து) கலக்குவதால்;* ***வாளைகள் பாளையில் குதிப்பன*** - *(அதற்கு அஞ்சி) வாளை மீன்கள் பக்கங்களிலுள்ள (தென்னை. கமுகுகளின்) பாளைகளில் மேல் தாவிப் பாயப் பெறுவன. நடன அரங்கில் மங்கையர் ஆடும்போது வயிரியர் மத்தளம் கொட்டுகிறார்கள்; அதைக் கேட்டு அஞ்சிய எருமைகள் ஓடிச்சென்று ஓடைகளில் பாய்ந்து நீரைக் கலக்குகின்றன. அதனால் அங்குள்ள வாளைகள் பாளைகளில் பாய்கின்றன. வயிரியர்: மத்தளம் கொட்டுபவர்.*

463. ***படை நெடுங் கண் வாள் உறை புக.***
படர் புனல் மூழ்கி.
கடைய முன் கடல் செழுந்திரு
எழும்படி காட்டி.
மிடையும் வெள் வளை புள்ளொடும்
ஒலிப்ப. மெல்லியலார்
குடைய. வண்டினம் கடி மலர்
குடையவன - குளங்கள்.

குளங்கள் - (அந்த நாட்டிலுள்ள) தடாகங்கள்; **மெல்லியலார் நெடுங்கண்** - மென்மைத் தன்மையுள்ள பெண்களின் கண்களாகிய; **வாள்படை உறைபுக** - வாள்கள் (இமைகளாகிய) நீண்ட கண்களாகிய; **வாள் உறைபுக** - வாங்கள் (இமைகளாகிய) உறைக்குள்ளே புகும்படி (கண்களை இறுக மூடிக்கொண்டு); **படர் புனல் மூழ்கி** - பரந்த நீரிலே இறங்கிக் குளித்து (அந்த நீரைவிட்டு எழுதல்); **முன்கடல் கடைய** - முன்பு திருப்பாற்கடலைக் கடைய; **செழுந்திரு எழும்படி** - (அங்கிருந்து) அழகுமிக்க இலக்குமி எழுந்த தன்மையை; **காட்டி** - தோற்றுவிக்கும்; **மிடையும் வெள்வளை** - நீரோடு மகளிர் நெருக்கமாக அணிந்துள்ள வளையல்கள்; **புள்ளொடும் ஒலிப்ப** - நீர்ப்பறவைகளோடு சமமாக ஒலிக்கும்படி; **குடைய** - நீரிலே மூழ்கித் திளைக்க; **வண்டு இனம்** - வண்டுகள்; **கடிமலர் குடைவன** - நறுமணமுள்ள பூக்களைக் குடைந்து மதுவைக் குடித்துக் களிக்கும்.

மகளிரும் திருமகளும்: மகளிர் தம் வளையல்கள் ஒலிக்கக் குளத்தில் மூழ்கி எழுகின்றார்கள். அது. தேவர்களும் அசுரர்களும் பாற்கடல் கடையும்பொழுது அக் கடலிலிருந்து திருமகள் மேலே எழுவதுபோல் உள்ளது. இதில் காட்சி அணி அமைந்துள்ளது. பாற்கடல் குளத்துக்கும். திருமகள் மிதிலை நாட்டுப் பெண்களுக்கும் உவமையாகும். உருவக அணி: கண்களை வாளாகவும். இமைகளை உறையாகவும் உருவகம் செய்துள்ளார். நயம்: மெல்லியலார் நீர் குடைகின்றார்: வண்டுகள் மலர் குடைகின்றன.

மிதிலை நகரின் மதிற்புறத்தே அகலிகை கல்லாய்க் கிடந்த மேட்டைக் காணல்

464. **இனைய நாட்டினில் இனிது சென்று.**
இஞ்சி சூழ் மிதிலை
புனையும் நீள் கொடிப் புரிசையின்
புறத்து வந்து இறுத்தார்;
மனையின் மாட்சியை அழித்து இழி
மா தவன் பன்னி
கனையும் மேட்டு உயர் கருங்கல் ஓர்
வெள்ளிடைக் கண்டார்.

இனைய நாட்டினில் - இத்தகைய மிதிலை நாட்டிலே; **இனிது சென்று** - இனிய மகிழ்ச்சியோடு அடைந்து; **இஞ்சி சூழ் மிதிலை** - மதில்களால் சூழப்பட்டுள்ள மிதிலை நகரை; புனையும் அலங்கரிக்கின்ற; **நீள்கொடிப் புரிசையின்** - உயர்ந்த கொடிகளையுடைய புறமதிலின்; **புறத்து வந்து இறுத்தார்** - வெளியிலே வந்து தங்கினார்கள்; **மனையின் மாட்சியை** - (அவ்வாறு தங்கி) இல்லறத்திற்குச் சிறப்பான கற்பினை; **அழித்து இழி** - அழியச்செய்ததால் இழிவை அடைந்தன; **மாதவப் பன்னி** - பெருந்தவத்தனான கௌதமரின் மனைவியான அகலிகையின்; **கனையும் மேடு உயர்** - (சாப உருவில்) அடர்ந்த மேடாக உயர்ந்து தோன்றுகின்ற; **கருங்கல்** - கருங்கல்லாகக் (கிடப்பதனை); **ஓர் வெள்ளிடைக்** - ஒரு வெட்டவெளியிலே; **கண்டார்** - கண்டார்கள்.

விசுவாமித்திரன் முதலிய மூவரும் மிதிலையின் மதிலுக்குப் புறத்தே தங்கினர். அப்பொழுது கௌதம முனிவன் மனைவியான அகலிகை அம்முனிவனின் சாபத்தால் கல்லாய்க் கிடக்கும் இடத்தைப் பார்த்தார்கள். பன்னி: பத்நி(மனைவி) என்னும் வடசொல் பன்னி என மருவியது.

இராமனது திருவடி பட அகலிகை முன்னை வடிவம் பெறல்.

465. **கண்ட கல்மிசைக் காகுத்தன்**
கழல் - துகள் கதுவ.-
உண்ட பேதைமை மயக்கு அற
வேறுபட்டு. உருவம்
கொண்டு. மெய் உணர்பவன்
கழல் கூடியது ஒப்ப.-
பண்டை வண்ணமாய் நின்றனள்;
மா முனி பணிப்பான்;

கண்ட கல்மிசை - (அவ்வாறு) கண்ட கல்லின்மேலே; **காகுத்தன் கழல் துகள்** - இராமனது திருவடித் துகள்; **கதுவ** - பட்டதால்; **உண்ட பேதைமை** - (தான்) மனத்திற் கொண்டுள்ள அறியாமையாகிய; **மயக்கு அற** - இருள் மயக்கம் நீங்குமாறு; **மெய் உணர்பவன்** - உண்மையான தத்துவ ஞானம் பெற்றவன்; **வேறுபட்டு** - தனது அஞ்ஞானமாகிய அறியாமை நிலை மாறி; **உருவம் கொண்டு** - உண்மை வடிவம் (புது ஞானஸ்வரூபி) அடைந்து; **கழல் கூடியது ஒப்ப** - பரமனது திருவடிகளை அடைவதைப் போல; **பண்டை வண்ணமாய்** - (அந்த அகலிகை) முன்னைய வடிவத்தோடு; **நின்றனள்** - எழுந்து நின்றனள்; **மா முனி பணிப்பான்** - (அதனைக் கண்ட) விசுவாமித்திரன் இராமனை நோக்கிப் பின்வருமாறு கூறினான். அகலிகை நல்லுருவம் பெறல்: திருமாலின்திருவடி சேர்பவர் தம் கருமம் ஒழிந்து இப் புன்மையான உடம்பை ஒழித்து ஒளிமிக்க உருவத்தை அடைவதுபோல. இராமனது திருவடிப்பொடி சேர்ந்த அளவில் இவளது சாபம் நீங்கியது. தனது கல்லுருவம் மாறி முன்னைய நல்லுருவத்தைப் பெற்றாள். பேதைமை மயக்கு: அவிச்சை (அஞ்ஞான) யின் தொடர்ச்சி. மெய்யுணர்தல்: பிறப்பு. இறப்பு. வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்கள் நீங்கி உண்மையாக அறிதல். முக்தி பெறுவார்நிலை: நிலம் முதலான ஐம்பூதங்களாலான இந்தக் கரும வினையுடலை நீக்கி. ஒளிமிக்க தெய்வீக உடம்பைப் பெறுதல் வான்மீகம் - மிதிலைக்கு அருகில் செல்லும் போது ஆச்சிரமம் ஒன்று பாழடைந்து கிடப்பது குறித்து இராமன் விசுவாமித்திரனைக் கேட்டான். அப்பொழுது அம் முனிவன் அகலிகையின் வரலாறு கூறி. அந்த ஆச்சிரமம் செல்லுமாறு வேண்டுகிறான். இராமனும் சாப விமோசனம் உண்டாகுமென்று கருதி அங்கே சென்றான்.

அகலிகை வரலாற்றை இராமன் முனிவனிடம் கேட்டல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

acharya.org

466. ***'மாஇரு விசும்பின் கங்கை***
மண்மிசைக் கொணர்ந்தோன் மைந்த!
மேயின உவகையோடு
மின் என ஒதுங்கி நின்றாள்.
தீவினை நயந்து செய்த
தேவர்கோன்தனக்குச் செங் கண்
ஆயிரம் அளித்தோன். பன்னி;
அகலிகை ஆகும்' என்றான்.

மா இரு விசும்பின் - *மிகப் பெரிய ஆகாயத்திலிருந்து;* ***கங்கை மண்மிசை*** - *கங்கா நதியை இப்பூமிக்கு;* ***கொணர்ந்தோன் மைந்த*** - *கொண்டு வந்த பகீரதன் என்னும் பேரரசன் (குலத்தில் பிறந்த) மைந்தனே!;* ***மேயின உவகையோடு*** - *பொருந்தின மகிழ்ச்சியோடு;* ***மின்னென*** - *மின்னல்கொடிபோல;* ***ஒதுங்கி நின்றாள்*** - *ஒருபக்கத்தே (நாணத்தால்) ஒதுங்கி நின்ற இவள்;* ***தீவினை*** - *(மற்றொருவன் மனைவியைச் சேர்தலாகிய) கொடுந்தொழிலை;* ***நயந்து செய்த*** - *விரும்பிச் செய்த;* ***தேவர்கோன் தனக்கு*** - *தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனுக்கு;* ***செங்கண் ஆயிரம்*** - *சிவந்த ஆயிரம் கண்களை;* ***அளித்தோன் பன்னி*** - *கொடுத்த கௌதம முனிவனுடைய பத்தினியான;* ***அகலிகை ஆகும்*** - *அகலிகை ஆவாள் என்றான்.*

அகலிகை: தன் சிலை வடிவம் நீங்கி பெண்வடிவு பெற்று மகிழ்ச்சியோடு நாணத்தால் ஒதுங்கி நிற்பவளே. கௌதம முனிவனின் மனைவியான அகலிகையாவாள் இந்திரன் ஆயிரம் கண்கள் பெற்றமை: இந்திரன் மாற்றான் மனைவியைச் சேர்தலாகிய கொடுஞ்செயலை விரும்பிச் செய்ய அதன் பொருட்டுக் கௌதம முனிவர் அவனுக்குச் சாபம் தந்தார். பின்னர் அம் முனிவரை வேண்டக் குறிகள் ஆயிரம் கண்களாகுமாறு அருள் பெற்றான்.

467. ***பொன்னை ஏர் சடையான் கூறக்***
கேட்டலும். பூமி கேள்வன்.
'என்னையே! என்னையே! இவ்
உலகு இயல் இருந்த வண்ணம்!
முன்னை ஊழ் வினையினாலோ!
நடு ஒன்று முடிந்தது உண்டோ?
அன்னையே அனையாட்கு இவ்வாறு
அடுத்தவாறு அருளுக!' என்றான்.

பொன்னை ஏர் சடையான் - *பொன்னைப் போன்ற சடை முடியுடைய கோசிக முனிவன்;* ***கூறக் கேட்டலும்*** - *இவ்வாறு சொல்லியதைக் கேட்டவுடனே;* ***பூமி கேள்வன்*** - *பூமி தேவிக்கு நாயகனான இராமன்;* ***இவ் உலகு இயல்*** - *(வியப்போடு அம் முனிவனை நோக்கி) இந்த உலகத்தின் இயல்பு;* ***இருந்த வண்ணம்*** - *இருந்த விதம்;* ***என்னையே என்னையே*** - *எத்தன்மையது! எத்தன்மையது! முடிந்தது - இவ்வாறு நிகழ்ந்தது;* ***முன்னை ஊழ்வினையினாலோ*** - *முற்பிறப்பில் செய்த வினையின் பயனாலோ?;* ***நடு ஒன்று உண்டோ*** - *(அல்லது இதற்குக் காரணமாக) இடையிலே நேர்ந்த ஒரு செயல் உண்டோ?;* ***அன்னையே அனையாட்கு*** - *தாய் போன்ற அகலிகைக்கு;* ***இவ்வாறு அடுத்தவாறு*** - *இப்படி ஏற்பட்ட காரணத்தை;* ***அருளுக*** - *கூறி அருளுக;* ***என்றான்.*** *என்று இராமன் வேண்டினான்.*

உலகத்தாயும் ஊழும்: அகலிகை தாய்போலக் குற்றம் அற்றவளாக விளங்குகின்றாள். இத்தகைய தன்மையுடையவளுக்கும் கல்லாக மாறும் நிலை ஏற்படுமா? அத்தகைய பரிதாபநிலை ஏற்படுமென்றால் இந்த உலக இயல்பை என்னவென்று சொல்வது? இவ்வாறு இவள் உருவம் மாறுபட்டதற்குக் காரணம் என்னவாக இருக்க முடியும்? முந்தின பிறப்பில் அமைந்த விதியா? அதுவல்லாமல் இப் பிறப்பில் ஏதேனும் நேர்ந்தது உண்டோ? இக் காரணத்தை அறியுமாறு கூற வேண்டுமென்று விசுவாமித்திரனை இராமன் கேட்கிறான். என்னையே! என்னையே! வியப்பைக் குறிக்கும் அடுக்கு.

முனிவன் அகலிகையின் வரலாறு உரைத்தல்

468. அவ் உரை இராமன் கூற.
அறிவனும். அவனை நோக்கி.
'செவ்வியோய்! கேட்டி; மேல் நாள்
செறி சுடர்க் குலிசத்து அண்ணல்
அவ்வியம் அவித்த சிந்தை
முனிவனை அற்றம் நோக்கி. நவ்விபோல் விழியினாள் தன்
வன முலை நணுகலுற்றான்;

அவ் உரை இராமன் கூற - *இவ்வாறு இராமன் கேட்க;* ***அறிவனும்*** - *முனிவனும் (அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு);* ***அவனை நோக்கி*** - *இராமனைப் பார்த்து (கூறத் தொடங்கினான்);* ***செவ்வியோய்*** - *எல்லா நற்குணங்களும் உடையவனே!;* ***கேட்டி*** - *(நான் கூறுவதைக்) கேட்பாயாக;* ***மேல்நாள்*** - *முன்னொரு காலத்திலே;* ***செறிசுடர்க் குலிசத்து*** - *மிகுந்த ஒளியுள்ள வச்சிரப்படை ஏந்திய;* ***அண்ணல்*** - *பெருமை மிக்க இந்திரன்;* ***அவ்வியம் அவித்த*** - *பொறாமை முதலான தீய குணங்களை நீக்கிய;* ***சிந்தை முனிவனை*** - *மனம் படைத்த கௌதம முனிவர்;* ***அற்றம் நோக்கி*** - *(ஆச்சிரமத்தில்) இல்லாத சமயம் பார்த்து (அங்கே சென்று);* ***நவ்வி போல் விழியினாள்தன்*** - *மான் விழியாளான அகலிகையின்;* ***வனமுலை நணுகல் உற்றான்*** - *அழகிய தனங்களைச் சேர விரும்பினான்.*

அகலிகை: படைப்புக்கடவுளான பிரமன் முன்பு படைத்த மக்களின் உடம்பிலுள்ள உறுப்பு அழகைச் சிறிது சிறிதாக எடுத்து அழகான ஒரு பெண்ணைப் படைத்தான். அவளுக்கு அ?ஹல்யா என்னும் பெயரிட்டான். ?ஹலம். ?ஹல்யம் - அழகின்மை. அ?ஹல்யா - அழகின்மை இல்லாதவள். அகலிகை வரலாறு இந்திரன் இத்தகைய அழகிய பெண்ணுக்குத் தக்க கணவர்தானே என்று செருக்குக்கொண்டு அவளைத் தன் தாரமாகக் கருதினான். ஆனால் பிரமன் அவனது எண்ணத்தோடு மாறுபாடு கொண்டான். அதனால் அவளைக் கௌதமனிடம் தந்து. 'இவளை நீதான் பாதுகாக்கவேண்டும்' எனக் கூறி ஒப்படைத்தான். முனிவனும் அவளைப் பலகாலம் காத்துப் பிரமனிடம் சேர்த்தான். பிரமனோ அம்முனிவனின் சபலமின்மையையும். உயர்ந்த தவத்தையும் அறிந்து அவளை அம்முனிவனுக்கே மணம் புரிவித்தான். அதனால் பொறாமை கொண்ட இந்திரன் வேற்று வடிவத்திலே அவளைச் சேரமுற்பட்டான் என்பது வரலாறு.

469. **'தையலான் நயன வேலும்.**
மன்மதன் சரமும். பாய.
உய்யலாம் உறுதி நாடி
உழல்பவன். ஒரு நாள் உற்ற
மையலாம் அறிவு நீங்கி.
மா முனிக்கு அற்றம் செய்து.
பொய் இலா உள்ளத்தான்தன்
உருவமே கொண்டு புக்கான்.

தையலான் நயன வேலும் - அகலிகையின் கண்களாகிய வேல்களும்; **மன்மதன் சரமும் பாய** - மன்மதனுடைய மலர் அம்புகளும் தன்மேல் பாய்வதனால்; **உய்யல் ஆம்** - (மிக வருந்தி) (அவளைச் சேர்ந்து அக்காம நோயிலிருந்து நீங்கிப்) பிழைக்கக் கூடிய; **உறுதி நாடி** -ஓர் உபாயத்தைத்தேடி; **உழல்பவன்** - அலைபவனான அந்த இந்திரன்; **ஒருநாள் உற்ற மையலால்** - ஒரு தினத்தில் அளவற்ற காம மயக்கத்தால்; **அறிவு நீங்கி** - நல்லறிவுகெட்டு; **மாமுனிக்கு** - பெருமையுள்ள அக்கௌதம முனிவனுக்கு; **அற்றம் செய்து** - பிரியுமாறு உண்டாக்கி; **பொய்யிலா உள்ளத்தான்தன்** - பொய்யில்லாத மனத்தையுடைய அம்முனிவனது; **உருவமே கொண்டு** - உருவத்தையே தான் எடுத்துக் கொண்டு; **புக்கான்** - அவனது ஆச்சிரமத்துள்ளே புகுந்தான்.

இந்திரன் நிலை: அகலிகையின் கண்களாகிய வேலும். மன்மதனின் காம பாணங்களும் ஒரே சமயத்தில் தாக்க. அக் காம மயக்கத்தால் அறிவை இழந்தான் இந்திரன். காமத்தால் வருந்திய அவன் அதிலிருந்து பிழைக்க. ஒரே வழி 'கௌதம முனிவன் உருவத்திலே சென்று அகலிகையைச் சேர்வதே' என உறுதி கொண்டான். அதன் பொருட்டு அம்முனிவனை அப்பால் போகுமாறு தந்திரம் செய்கிறான். அம் முனிவனது வடிவிலே ஆச்சிரமத்திற்குள் நுழைகிறான். முனிக்கு அற்றம் செய்தல்: பொழுது புலர்வதன் முன்னே கோழி கூவுமாறு இந்திரன் செய்தான். கௌதம முனிவனும் காலைக் கடன் கழித்தற் பொருட்டு வெளிப்புறம் சென்றான்.

470. ‘**புக்கு அவளோடும். காமப்**
புது மண மதுவின் தேறல்
ஒக்க உண்டு இருத்லோடும்.
உணர்ந்தனள்; உணர்ந்த பின்னும்.
‘தக்கது அன்று’ என்ன ஓராள்;
தாழ்ந்தனள் இருப்ப. தாழா
முக்கணான் அனைய ஆற்றல்
முனிவனும். முடுகி வந்தான்.

புக்கு - (இவ்வாறு இந்திரன் முனிவனது உருவம் (கொண்டு) சென்று; **அவளோடும் காமம்** - அந்த அகலிகையோடு புதுக் கலப்பில் அமைந்த காமமாகிய; **புதுமணம் மதுவில் தேறல்** - மணமுள்ள மதுவின் தெளிவை; **ஒக்க உண்டு இருத்தலோடும்** - (இருவரும்) சமமாக அனுபவித்து கொண்டிருக்கும்போது; **உணர்ந்தனள்** - (தன்னோடு மகிழ்பவன் இந்திரனே என்ற) தவற்றை அறிந்தாள்; **உணர்ந்த பின்னும்** - (அவ்வாறு) அறிந்த பின்பும்; **தக்கது அன்று என்ன** - (இத்தீய செயல் தனக்குத்) தகுதியானதாக இல்லை என்று; **ஓராள்** - சிந்தனை செயலுக்குத் தானும் மனம் பொருந்தியவளாக இருக்க (அச் சமயத்தில்); **தாழா முக்கணான் அனைய** - (எந்த வகையிலும்) குறைவு இல்லாத முக்கண்ணனாகிய சிவனை ஒத்துள்ள; **ஆற்றல் முனிவனும்** - வல்லமை நிரம்பிய அம்முனிவனும்; **முடுகி வந்தான்** - (தாழாமல்) விரைவாக மீண்டு தன் ஆச்சிரமம் வந்தான்.

அகலிகையும் இந்திரனும்: கௌதமன் உருவில் வந்த இந்திரனைத் தன் கணவன் என்றே நினைந்து அவனோடு கூடி மகிழ்ச்சியாக இருக் கையில் இது புது மண மது என்பதை உணர்ந்தாள்; அவ்வாறு உணர்ந்தும் அவள் இது தகுதியன்று என ஆராய்ந்து விலக்கக் கூடிய அறிவுத் திறனைப் பெறாமல் இழிந்த அச்செயலுக்கு உடந்தையாக இருந்தாள். அவ்வேளையில் முனிவன் விரைந்து வந்தான். ஏனெனில். தான் எழுந்து புறப்பட்டுப் போனது நள்ளிரவு என்றும். அவ்வாறு தான் செல்வதற்கு இந்திரன் வஞ்சனை செய்தான் என்றும். முனிவன் தன் ஞான உணர்வால் அறிந்ததே ஆகும். காமப் புதுமண மதுவின் தேறல்: பிறன் மனைவியை விரும்புதலும். கள்ளும். ஒழுக்கத்தையும் நல்லுணர்வையும் அழிப்பதில் ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்துள்ளன. அதனால் இவ்வாறு கம்பர் உருவகப்படுத்தினார். முக்கணான் அனைய ஆற்றல் முனிவன்: அழிக்கும் தொழிலை நிறைவேற்ற நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்துள்ள உருத்திர மூர்த்தியைப் போலச் சினம்கொண்டவனானான் கௌதமன்.

471. *'சரம் தரு சாபம் அல்லால்*
தடுப்ப அருஞ் சாபம் வல்ல
வரம் தரு முனிவன் எய்த
வருதலும். வெருவி. மாயா.
நிரந்தரம் உலகில் நிற்கும்
நெடும் பழி பூண்டாள் நின்றாள்;
புரந்தரன் நடுங்கி. ஆங்கு ஓர்
பூசை ஆய்ப் போகலுற்றான்.

சரம் தரு சாபம் அல்லால் - *(தடுக்கக்கூடிய)* அம்புகளை தொடுக்கின்ற வில்லின்தொழிலால் அல்லாமல்; **தடுப்ப அரும்** - யாராலும் தடுக்க முடியாது; **சாபம் வல்ல** - சாபத்தைக் கொடுக்கவும் அருளிக் கூறவும் வல்ல; **வரம் தரு முனிவன்** - வரங்களை எல்லாம் கொடுக்க வல்ல கௌதமன்; **எய்த வருதலும்** - ஆச்சிரமத்திற்கு அருகில் வந்த அளவில்; **நிரந்தரம் உலகில்** - எக்காலத்திலும் நிலவுலகில்; **மாயா நிற்கும்** - அழியாமல் நிலைத்திருக்கக்கூடிய; **நெடும்பழி பூண்டாள்** - பெரும்பழிச் செயலைச் செய்தவளாகிய அகலிகை; **வெருவி நின்றாள்** - அச்சத்தால் மனம் பதறி நின்று விட்டாள்; **புரந்தரன் நடுங்கி** - இந்திரன் (செய்யத்தகாத செயலைச் செய்ததனால் உண்டான அச்சத்தால்) மனமும் உடம்பும் நடுங்க; **ஆங்குப் போகல் உற்றான்** - அந்த இடத்திலிருந்து வெளியே செல்லத் தொடங்கினான்.

அகலிகை. இந்திரன் செயல்கள்: தன் கணவன் திரும்பி வந்ததை அறிந்த அகலிகை தன் செயலுக்கு வருந்தி அம் முனிவன்முன் நடுங்கி நின்றாள். இந்திரனோ. ஒரு பூனையின் வடிவைத் தாங்கி வெளியே செல்லத் தொடங்கினான். நெடும்பழி பூண்டாள்: தன் அறியாமையால் பிற ஆடவனோடு கூடியதால் முழுமையாகவே இவள் மேல் பழி சுமத்த இயலாது. ஆனால் தன்னைச் சேர்ந்துள்ளவன் இந்திரனே என்று தெரிந்தும் அத் தீய செயலை விலக்க வேண்டுமென்ற அறிவுத் தெளிவு இவளிடம் உண்டாகாததே இவள் மேல் உள்ள குறையாகும். நயம்: சரந்தரு; சாபம்: வில். தடுப்பருஞ் சாபம்: சபித்தல் - தடுக்கக் கூடிய வில்லம்பை விடத் தடுக்க முடியாத சொல்லம்பு மிகக் கொடியது என்பது விளங்கும்.

472. *'தீ விழி சிந்த நோக்கி.*
செய்ததை உணர்ந்து. செய்ய
தூயவன். அவனை. நின் கைச்
சுடு சரம் அனைய சொல்லால்.
''ஆயிரம் மாதர்க்கு உள்ள
அறிகுறி உனக்கு உண்டாக'' என்று
ஏயினன்; அவை எலாம் வந்து
இயைந்தன. இமைப்பின் முன்னம்.

(அப்பொழுது) **செய்ய தூயவன்** - *(நடுநிலை வழிச் செல்லக் கூடிய) மனத் தூய்மையுடைய அம் முனிவன்;* **விழி தீ சிந்த நோக்கி** - *கண்கள் தீப்பொறியைக் கக்குமாறு கோபித்துப் பார்த்து;* **செய்ததை உணர்ந்து** - *(இருவரும்) செய்த தீச்செயலை அறிந்து;* **நின்கைச் சுடு சரம் அனைய சொல்லால்** - *உனது கையால் ஏவப்படும் கொடிய அம்பு போன்ற சுடு சொல்லால்;* **அவனை** - *அந்த இந்திரனை;* **ஆயிரம் மாதர்க்கு உள்ள** - *பெண்களுக்கு உள்ள ஆயிரம்;* **அறிகுறி உனக்கு** - *குறிகள் உனக்கு;* **உண்டாக என்று** - *உண்டாகட்டும் என்று;* **ஏயினன்** - *சாப வார்த்தையை ஏவினான்;* **அவை எலாம்** - *(அவ்வாறே) அப்பெண்குறிகள் ஆயிரமும்;* **இமைப்பின் முன்னம்** - *இமைப் பொழுதிலே;* **இயைந்தன** - *அவன் உடம்பில் வந்து பொருந்தின.*

செய்ய தூயவன்: தன்னோடு எவ்வித உறவும் இல்லாத இந்திரனுக்குச் சாபம் கொடுத்தான். அத்தோடு அமையால் தன் மனைவிக்கும் ஒரு சார் அன்பு காட்டாமல் சாபம் கொடுத்தான். ஆதலின் கௌதமன் தூயவன் ஆனான். இந்திரனுக்கு அமைந்த சாபம்: ஒரு பெண்ணின் குறியிடத்து இந்திரன் மிகவிருப்பம் கொண்டு இழிந்த செயல் புரிந்தமையால் அதனிடம் வெறுப்பு உண்டாகும் பொருட்டு அவனுடம்பு முழுவதும் பெண்குறிகள் அமையுமாறு சாபம் அளிக்கப் பெற்றது. சுடு சரம் அனைய சொல்: இராமனது அம்பு பகைவரைக் கொல்லுதலாகியத் தன் பயனை விரைந்து தருதல்போல முனிவர் சொல் கொடியவரை அழித்தலாகிய தன் பயனைத் தவறாமல் விரைந்து தரும் என்பது குறிப்பு.

473. **'எல்லை இல் நாணம் எய்தி.**
யாவர்க்கும் நகை வந்து எய்தப்
புல்லிய பழியினோடும்
புரந்தரன் போய பின்றை.
மெல்லியலாளை நோக்கி.
''விலைமகள் அனைய நீயும் கல் இயல் ஆதி'' என்றான்;
கருங்கல் ஆய். மருங்கு வீழ்வாள்.

புரந்தரன் எல்லை இல் - *(தன் உடம்பு முழுவதும் சாபத்தால் கெட்டு விட்டதனால்) இந்திரன் அளவில்லாத;* **நாணம் எய்தி** - *நாணத்தை அடைந்து;* **யாவர்க்கும்** - *(தனது நிலையைப் பார்த்தவர்கள். கேட்டவர்கள்) எல்லோர்க்கும்;* **நகை வந்து எய்த** - *பரிகாசச் சிரிப்பு வந்தெய்தும்படி; புல்லிய பழியினோடும் - தனக்கு நேர்ந்த பழியோடும்; போயபின்றை - வானுலகத்திற்குச் சென்ற பின்பு;* **மெல்லியலாளை நோக்கி** - *(அம் முனிவன்) மெல்லியலாளான தன் மனைவியைப் பார்த்து;* **விலைமகள் அனைய நீயும்** - *(தீய ஒழுக்கத்தால்) வேசியைப் போன்ற நீயும்;* **கல் இயல்** - *கல் வடிவம்;* **ஆதி என்றான்** - *ஆகுக என்று சபித்தான்;* **கருங்கல்ஆய்** - *(உடனே) அவள் கருங்கல் வடிவாய்;* **மருங்கு வீழ்வாள்** - *பக்கத்திலே வீழ்வாள் ஆயினாள்.*

விலைமகள் அனையவள்: உண்மையில் அகலிகை நெஞ்சறியக் கற்பிழந்தவள் ஆகாள். இருந்தும் கௌதமன் சினத்தால் உண்மையை. ஆராய்ந்து பாராமல் 'விலைமகள் போன்றவள்' அகலிகை என்று கூறுகிறான்.

474 ***''பிழைத்தது பொறுத்தல் என்றும்***
பெரியவர் கடனே; அன்பால்.
அழல் தருங் கடவுள் அன்னாய்!
முடிவு இதற்கு அருளுக!'' என்ன.
''தழைத்து வண்டு இமிரும் தண் தார்த்
தசரதராமன் என்பான்
கழல்-துகள் கதுவ. இந்தக்
கல் உருத் தவிர்தி'' என்றான்.

(அவ்வாறு விழுகின்ற அகலிகை அம் முனிவனை நோக்கி) ***அழல் தரும்*** *- (தன்னுடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்தும். புன் சிரிப்பிலிருந்தும்) நெருப்பைச் சிதறும்;* ***கடவுள் அன்னாய்*** *- உருத்திர மூர்த்தியை ஒத்த முனிவனே!;* ***பிழைத்தது பொறுத்தல்*** *- சிறியோர் செய்த பிழையைப் பொறுப்பது;* ***என்றும் பெரியவர் கடனே*** *- எக்காலத்தும் பெரியோர்களின் கடமையே ஆகும்;* ***என்பர்*** *- என்று கூறுவர் (முன்னோர்);* ***இதற்கு முடிவு*** *- (ஆதலால்) இச் சாபத்திற்கு ஒரு முடிவை;* ***அருளுக என்ன*** *- அருள்வீராக என்று வேண்டி நிற்க;* ***தழைத்து வண்டு*** *- (அதற்கு இரங்கிய அம் முனிவன்) செழிப்புடையதாய் வண்டுகள்;* ***இமிரும் தண்தார்*** *- ஒலிக்கும் குளிர்ந்த பூமாலையை அணிந்த;* ***தசரத ராமன் என்பான்*** *- தசரத ராமன் என்பவனது;* ***கழல் துகள் கதுவ*** *- திருவடித் தூள் உன்மேல் படியும் போது;* ***இந்தக் கல் உரு*** *- இந்தக் கருங்கல் வடிவம்;* ***தவிர்தி என்றான்*** *- நீங்குவாய் என்று (சாபம் நீங்கும் வழியும்) அருளினான். சிறியர் பெரியர்: சிறியவர் செய்த பிழை பெருங்கேடு தருவதாக இருப்பினும் பெரியவர் அதனைப் பொறுக்க வேண்டும்; அதுவே அவர்களது உயர்வான கடமையாகும். அழல் தரும் கடவுள்: நெருப்புப் போன்ற செந்நிறம் பொருந்திய சிவன்: அக்கினி தேவனைப் போன்ற தூய்மையுடையவன் - என்று சொல்லலாம். 23*

475. ***'இவ்வண்ணம் நிகழ்ந்த வண்ணம்;***
இனி. இந்த உலகுக்கு எல்லாம்
உய்வண்ணம் அன்றி. மற்று ஓர்
துயர் வண்ணம் உறுவது உண்டோ?
மை வண்ணத்து அரக்கி போரில்.
மழை வண்ணத்து அண்ணலே! உன்
கை வண்ணம் அங்குக் கண்டேன்;
கால் வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்.'

இவ் வண்ணம் - இச் செய்தியே; நிகழ்ந்த வண்ணம் - (முற்காலத்து) நடந்த முறையாகும்; ***இனி இந்த*** - இனிமேல் (நீ இவ்வுலகில் பிறந்து தீயவரை அழித்து நல்லவர்களைப் பாதுகாத்தல் என்பது ஏற்பட்ட பிறகு) இந்த; ***உலகுக்கு எல்லாம்*** - உலகத்திலுள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம்; ***உய்வண்ணம் அன்றி*** - (துன்பம் நீங்கிக்) கடைத் தேறும் வழியே அல்லாமல்; ***மற்று ஓர் துயர் வண்ணம்*** - அதற்கு வேறானதொரு துன்பத்தின் வழியை; ***உறுவது உண்டோ*** - அடைதல் கூடுமோ? (கூடாது); ***மழை வண்ணத்து அண்ணலே*** - மேகம் போன்ற கரிய திருமேனியுடைய இராமனே! ***அங்கு*** - வருகிற வழியில் (வனத்தில்); ***மைவண்ணத்து அரக்கி*** - அஞ்சனம் போலும் கரிய நிறத்தையுடைய தாடகை என்னும் அரக்கியோடு; ***போரில்*** - செய்த போரில்; ***உன் வைண்ணம் கண்டேன்*** - உன் கையின் திறத்தைப் (வில்லினது ஆற்றலை) பார்த்தேன்; ***இங்குக் கால் வண்ணம்*** - இந்த இடத்தில் உன் திருவடியின் திறத்தை; ***கண்டேன்*** - பார்க்கலானேன்.

மழை வண்ணத்து அண்ணல்: கண்டாரின் மனக் கொதிப்பை நீக்கும் குளிர்ந்த தன்மையுடையவன்; கருநிறம் பொருந்தியவன்; கைம்மாறு கருதாது கருணையை மழையாகப் பொழிபவன் இராமன். மைவண்ணத்து அரக்கி: பொய். கொலை. வஞ்சனை முதலான தீய பண்புகளுக்கு உறைவிடமானவள் தாடகை - இருவரின் கருநிறத்துக்கும் வேறுபாடு காட்டப்பெற்றுள்ளது. கை வண்ணமும் கால் வண்ணமும்: முறையே தீயவர்களை அழித்தலும் நல்லவர்களைக் காத்தலும் ஆகிய இருவகைத் திறன்கள்.24

476. **தீது இலா உதவிசெய்த**
சேவடிக் கரிய செம்மல்.
'கோது இலாக் குணத்தான் சொன்ன
பொருள் எலாம் மனத்தில் கொண்டு.
மாதவன் அருள் உண்டாக
வழிபடு:படர் உறாதே.
போது நீ. அன்னை!'' என்ன.
பொன் அடி வணங்கிப் போனாள்.

தீது இலா உதவி - தீமையில்லாத பேருதவியை; செய்த - அகலிகைக்குச் செய்தருளிய; ***சே அடிக் கரிய செம்மல்*** - செம்மையான திருவடிகளையுடைய கரிய இராமன்; ***கோது இலா*** - குற்றமற்ற; ***குணத்தான் சொன்ன*** - நற்குணங்களையுடைய விசுவாமித்திரன் சொல்லிய; ***பொருள் எலாம்*** - செய்தி முழுவதையும்; ***மனத்தில் கொண்டு*** - தன் உள்ளத்தில் கொண்டு; ***அன்னை*** - (அகலிகையை நோக்கி) தாய் போன்றவளே!; ***மாதவன் அருள்*** - மிக்க தவத்தால் மேம்பட்ட கௌதமனது கருணை; ***உண்டாக*** - (உன் பக்கம்) உண்டாகும்படி; ***நீ வழிபடு*** - நீ அவனுக்குப் பணிவிடை செய்வாயாக; ***படர் உறாதே*** - (இடையிலே உனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நினைந்து) வருந்தாதே!; ***போது என்ன*** - செல்க என்று கூற; ***பொன்அடி*** - (அகலிகை) இராமனுடைய அழகிய திருவடிகளை; ***வணங்கிப் போனாள்*** - வணங்கி அப்பால் சென்றாள்.

தீதிலா உதவி: பிறருக்குத் தீமை பயவாதது; கைம்மாறு கருதாதது; முன் செய்த உதவியை நோக்காதது. சேவடிக் கரிய செம்மல்: முரண் தொடை. ஒப்புமை: 'திருவடியும் கையும் கனிவாயும் செய்ய கரியவன்' - (சிலம்பு: ஆய்ச். குரவை. படர்க்கை. பரவல் 2

கௌதமனிடம் அகலிகையைச் சேர்ப்பித்து மூவரும் மிதிலைப் புறமதிலைச் சார்தல்

477. **அருந் தவன் உறையுள்தன்னை**
அனையவர் அணுகலோடும்.
விருந்தினர் தம்மைக் காணா.
மெய்ம்முனி. வியந்த நெஞ்சன்.
பரிந்து எதிர்கொண்டு புக்கு.
கடன் முறை பழுதுறாமல்
புரிந்தபின். காதி செம்மல்
புனித மா தவனை நோக்கி. *

__அருந்தவன்__ - சிறந்த தவத்தைப் புரியும் கௌதம முனிவனது; __உறையுள் தன்னை__ - ஆச்சிரமத்தை; __அனையவர் அணுகலோடும்__ - அவர்கள் மூவரும் அடைந்ததும்; __மெய்ம்முனி__ - தத்துவ ஞானம் பொருந்திய கௌதம முனிவன்; __விருந்தினர் தம்மைக் காணா__ - விருந்தினராகிய அவர்களைப் பார்த்து; __வியந்த நெஞ்சன்__ - ஆச்சரியத்தோடு கூடிய மனம் கொண்டவனாகி; __பரிந்து எதிர்கொண்டு__ - அன்பு பூண்டு எதிரே போய் (அவர்களை) அழைத்து வந்து; __கடன்முறை பழுதுறாமல்__ - (விருந்தினர்க்குச் செய்யக்கூடிய) கடமையாகிய விருந்து உபசரிப்பு சிறிதும் குறைவுபடாமல்; __புரிந்தபின்__ - செய்த பின்னர்; __காதி செம்மல்__ - காதி என்னும் முனிவனின் மைந்தனான விசுவாமித்திரன்; __புனித மாதவனை நோக்கி__ - தவத்தால் தூயவரான அக் கௌதமரைப் பார்த்து.

வான்மீகச் செய்தி: கௌதமன். தன் மனைவியான அகலிகை. இந்திரன் ஆகிய இருவரையும் சபித்ததால் நேர்ந்த பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக இமயமலைச் சாரலுக்குச் சென்றான். தனது ஞானக் கண்ணால் தன் மனைவியின் சாப விமோசனத்தை உணர்ந்து ஆச்சிரமம் திரும்பி. விருந்தினரை உபசரித்தான். வியந்த நெஞ்சன்: சிறந்த விருந்தினர் தன் ஆச்சிரமம் வருவதற்குக் காரணமாகத் தான் செய்த பெருந்தவம் யாதோ என்று வியந்தான். வந்த விருந்தினரை உபசரிப்பதற்கு உதவியாக உள்ள தன் மனைவியைப் பிரிந்த நாள் முதல் எந்த விருந்தினரையும் தன் பக்கம் வரக் காணாத அம் முனிவன். இன்று தன் மனைவியோடு விருந்தினரும் வருவதைப் பார்த்து வியப்புற்றான் என்றும் கருதலாம்.

478. **‘அஞ்சன வண்ணத்தான்தன்**
அடித் துகள் கதுவாமுன்னம்.
வஞ்சிபோல் இடையாள் முன்னை
வண்ணத்தள் ஆகிநின்றாள்;
நெஞ்சினால் பிழைப்பு இலாளை
நீ அழைத்திடுக!’ என்ன.
கஞ்ச மா மலரோன் அன்ன
முனிவனும். கருத்துள் கொண்டான்.*

அஞ்சன வண்ணத்தான் தன் - மைபோல் கரியதிரு மேனியுடைய இராமனது; **அடித்துகள்** - திருவடிப்பொடி; **கதுவாமுன்னம்** - தன்மேல் படுவதற்கு முன்பே (பட்டதும்); **வஞ்சிபோல் இடையாள்** - வஞ்சிக்கொடிபோலும் இடையுடைய அகலிகை; **முன்னை வண்ணத்தள்** - பழைய வடிவத்தை; **ஆகி நின்றாள்** - உடையவளாக எழுந்து நின்றாள்; **நெஞ்சினால் பிழைப்பு இலாளை** - நெஞ்சாரக் குற்றம் செய்யாத இவளை; **நீ அழைத்திடுக என்ன** - நீ அழைத்துச் சேர்த்துக் கொள்க என்று விசுவாமித்திரன் கூற; **கஞ்ச மா மலரோன் அன்ன முனிவனும்** - தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமனைப் போன்ற கௌதம முனிவனும்; **கருத்துள் கொண்டான்** - (அச் சொற்களை) மனத்திலே ஏற்றுக்கொண்டான். நெஞ்சறியக் குற்றம் செய்யாத அகலிகையை ஏற்க வேண்டுமென்று விசுவாமித்திரன் சொல்ல. அதை உணர்ந்த கௌதமனும் ஏற்கலானான். நெஞ்சில் பிழைப்பிலாள்: நெஞ்சினால் சிறிதும் குற்றம் செய்ய எண்ணாதவள்.

479. **குணங்களால் உயர்ந்த வள்ளல்**
கோதமன் கமலத்தாள்கள்
வணங்கினன். வலம்கொண்டு ஏத்தி
மாசு அறு கற்பின் மிக்க
அணங்கினை அவன்கை ஈந்து. ஆண்டு
அருந்தவனோடும். வாச
மணம் கிளர் சோலை நீங்கி.
மணி மதில் கிடக்கை கண்டார்.*

குணங்களால் உயர்ந்த - நற்குணங்கள் அனைத்திலும் மேம்பட்டவனும்; **வள்ளல்** - வள்ளலுமாகிய இராமன்; **கோதமன் கமலத் தாள்கள்** - கௌதமனுடைய தாமரைத் திருவடிகளை; **வணங்கினன்** - வணங்கி; **வலம் கொண்டு ஏத்தி** - வலமாகச் சுற்றித் துதிசெய்து; **மாசு அறு கற்பின் மிக்க** - குற்றமற்ற கற்பினால் மிக்க; **அணங்கினை** - அத்தெய்வப் பெண் போன்ற அகலிகையை; **அவன் கை ஈந்து** - அம் முனிவனது கையிலே ஒப்படைத்து; **ஆண்டு அருந்தவனோடும்** - அப்பொழுதே அரிய தவத்தையுடைய விசுவாமித்திரனோடு; **வாசம் மணம் கிளர்** - நறுமணம் கமழும்; **சோலை நீங்கி** - அச்சோலையை நீங்கி; **மணிமதில் கிடக்கை** - அழகிய நவமணிகள் இழைத்த (மிதிலா நகரின்) புறமதிலை; **கண்டார்** - (அம் மூவரும்) பார்த்தார்கள்.

இராமன் பண்பு: குணங்களால் உயர்ந்தவன்; (அருளை வாரி வழங்கும்) வள்ளல். அகலிகை பண்பு: மாசறு கற்பின் மிக்க அணங்கு; கற்பிலே குற்றம் இல்லாதவள்; தெய்வப் பெண் போன்றவள்; தவிர வணங்கத் தக்கவள்.

acharya.org

மிதிலைக் காட்சிப் படலம்

சனக மன்னனின் நாடு விதேக நாடு. அதன் தலைநகரான மிதிலையின் தோற்றத்தை இராம இலக்குவரும். விசுவாமித்திரனும் கண்ட வரலாறு கூறுவது இப்படலம்.

விசுவாமித்திரன் முதலான மூவரும் மிதிலை நகருள் பல காட்சிகளைக் காண்கிறார்கள். கன்னி மாடத்தில் நின்ற சீதையும் இராமனும் ஒருவரை ஒருவர் கண்டு காதல் கொள்கின்றனர். இராமனது நினைவால் சீதை உற்ற துன்பநிலை - அம் மூவரும் சனகன் எதிர்கொள்ளச் சென்று மாளிகையில் தங்குதல் - இராமனுக்குச் சதனாந்தர் விசுவாமித்ரின் வரலாறு கூறுதல் - கௌசிக முனிவன் தவம் செய்தல் - தேவர்கள் கௌசிகனைப் பிரம ரிசியாக்குதல் - சீதையின் உரு வெளிப்பாடு கண்டு இராமன் கலங்குதல் - பின் அந்த இராமன் முனிவரோடும் தம்பியோடும் சனகனது வேள்விச் சாலையை அடைதல் - சனகன் விசுவாமித்திரனை வினவல் - அவரும் விடையளித்தல் ஆகியன அடங்கியுள்ளன.

மிதிலைக் கொடிகளின் தோற்றம்

480. **'மை அறு மலரின் நீங்கி.**
யான் செய் மா தவத்தின் வந்து.
செய்யவள் இருந்தாள்' என்று.
செழு மணிக் கொடிகள் என்னும்
கைகளை நீட்டி அந்தக்
கடி நகர். கமலச் செங் கண்
ஐயனை. 'ஒல்லை வா' என்று
அழைப்பது போன்றது அம்மா!

அந்த கடிநகர் -காவல் மிக்க அந்த மிதிலா நகரம்; **செய்யவள்** - திருமகள்; **மை அறு மலரின் நீங்கி** - குற்றமற்ற தாமரை மலரை விட்டுப் பிரிந்து; **யான் செய் மாதவத்தின்** - நான் புரிந்த மிகப் பெரிய தவத்தால்; **வந்து இருந்தாள்** - என்னிடம் வந்து பிறந்துள்ளாள்; **என்று செழுமணிக் கொடிகள் என்னும்** - என்று கூறிப் பெரிய அழகிய கொடிகள் என்கின்ற; **கைகளை நீட்டி** - (தன்) கைகளை மேலும் கீழுமாக அசைத்துக் காட்டி (அவற்றால்); **கமலம் செங்கண் ஐயனை** - தாமரை போன்ற கண்களைக் கொண்ட இராமனை; **ஒல்லை வா என்று** - விரைவில் வந்து சேர்க என்று; **அழைப்பது போன்றது** - அழைப்பதைப் போன்றுள்ளது.

அணி: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. இராமன். அருகிலே செல்லும் போது அந்நகரத்து மதில்கள் மேலுள்ள கொடிகள் அசைவது. திருமகள் தன்னிடத்தில் சீதையாகப் பிறந்துள்ளாள் என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்லி அவளுக்குக் கணவனாவதற்கு ஏற்ற இராமனை விரைவிலே வந்து மணம் புரியுமாறு அந்த நகரம் கைகாட்டி அழைப்பது போன்றது. உருவகம்: கொடிகளாகிய கைகள். தாமரை மலரின் குற்றம்: மலர்தலும் பின் குவிதலும். வாட்டம் அடைதலும் ஆகும். யான் செய் மாதவத்தின் வந்து: திருமகள் தன் இயற்கையான இடத்தைவிட்டு விருப்பத்தோடு தன்னிடம் பிறப்பதற்கு ஏற்ற தகுதி உயர்ந்த தவத்தால் அமைய வேண்டும்.

481. நிரம்பிய மாடத்து உம்பர்
நிரை மணிக் கொடிகள் எல்லாம்.
'தரம் பிறர் இன்மை உன்னி.
தருமமே தூது செல்ல.
வரம்பு இல் பேர் அழகினாளை
மணம் செய்வான் வருகின்றான்' என்று
அரம்பையர் விசும்பின் ஆடும்
ஆடலின். ஆடக் கண்டார்.

பிறர் தரம் இன்மை உன்னி *- (சீதையைத் திருமணம் செய்து கொள்வதற்கு இராமனைத் - தவிர) வேறு எவர்க்கும் தகுதி இல்லாமையை நினைத்து;* ***தருமமே தூது செல்ல*** *- அறக் கடவுளே தூது போய்த் தெரிவிக்க;* ***வரம்பு இல்*** *- அளவில்லாத;* ***பேர் அழகினாளை*** *- சிறந்த அழகுடைய சீதையை;* ***மணம் செய்வான்*** *- திருமணம் செய்து கொள்ளும் பொருட்டு (அந்த இராமன்);* ***வருகின்றான் என்று*** *- வருகின்றான் என்று மகிழ்ந்து;* ***அரம்பையர்*** *- தெய்வ மகளிர்;* ***விசும்பின் ஆடும்*** *- வானத்திலே மகிழ்ச்சியால் ஆடுகின்ற;* ***ஆடலின்*** *- ஆடலைப் போல;* ***நிரம்பிய மாடத்து உம்பர்*** *- (அந்த நகரத்தில்) நிறைந்துள்ள மாடங்களையுடைய வீடுகளின் மேலே;* ***நிரைமணிக் கொடிகள்*** *- வரிசையாக உள்ள அழகிய கொடிகள்;* ***எல்லாம் ஆட*** *- யாவும் காற்றில் ஆடுவதை;* ***கண்டார்*** *- (அம்மூவரும்) பார்த்தார்கள்.*

மாட மாளிகைகளின்மேலுள்ள கொடிகளின் காட்சி இதில் கூறப்பட்டுள்ளது. அணி: தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி - கொடிகள் அசைவதை. தரும தேவதை தூண்ட இராமன் சீதையை மணம்புரிய வருவதற்காகத் தெய்வப் பெண்கள் ஆடுவதாகக் குறித்தார். தருமத்தின் பயன்: உருவத்திலும் ஒருவர் மணம்புரிதல் தருமமாகும். 2

482. பகல் கதிர் மறைய. வானம்
பாற்கடல் கடுப்ப. நீண்ட
துகில் கொடி. மிதிலை மாடத்து
உம்பரில் துவன்றி நின்ற.
முகில் - குலம் தடவும்தோறும்
நனைவன. முகிலின் சூழ்ந்த
அகில்புகை கதுவும்தோறும்
புலர்வன. ஆடக் கண்டார்.

பகல் கதிர் மறைய - பகற்பொழுதிற்குக் காரணமான கதிரவனின் ஒளிக்கதிர்கள் மறையவும்; **வானம் பாற்கடல் கடுப்ப** - வானம் திருப்பாற்கடலைப் போன்று காட்சியளிக்கவும்; **மிதிலை மாடத்து உம்பரில்** - மிதிலை நகரின் உப்பரிகை வீடுகளின் மேல்; **துவன்றி நின்ற** - நெருங்கிய; **நீண்ட துகில் கொடி** - நீளமான கொடிச் ்சீலைகள்; **முகில் குலம்** - மேகக் கூட்டம்; **தடவும் தோறும்** - (தம்மை வந்து) வருடும் பொழுதும்; **நனைவன** - அதன் நீரினால் நனைவனவாகவும்; **முகிலின் சூழ்ந்த** - (அம்) மேகம்போலச் சூழ்ந்து கொண்ட; **அகில்புகை கதுவும் தோறும்** - அகிற் கட்டையின் புகை (தம்மில் வந்து) படியும் பொழுதும்; **புலர்வன** - உலர் வனவாகவும்; **ஆடக் கண்டார்** - ஆடுதலைப் பார்த்தார்கள்.

கொடிகளின் நெருக்கம். மிகுதி. மேகக் கூட்டத்தை அளாவும் உயர்ச்சி. அகிற்புகையின் மிகுதி ஆகியன இதில் உணர்த்தப் பெறுகின்றன. அணி: தொல்லுப்பெறலணி -துகிற்கொடி மேகங்களால் நனைவதும். அகிற் புகையால் உலர்ந்து பழைய நிலையை அடைவதும் இவ்வணியாகும். பாற்கடலும் துகிலும்: ‘பாற்கடல் போன்ற துகில்’ என்றதால் துகில் வெண்ணிறமுடையது என்பது தெரிகிறது.

மூவரும் நகரினுள் புகுதல்

483. ஆதரித்து. அமுதில் கோல் தோய்த்து.
‘அவயமம் அமைக்கும் தன்மை
யாது?’ எனத் திகைக்கும் அல்லால்.
மதனற்கும் எழுத ஒண்ணாச்
சீதையைத் தருதலாலே.
திருமகள் இருந்த செய்ய
போது எனப் பொலிந்து தோன்றும்.
பொன் மதில். மிதிலை புக்கார்.

ஆதரித்து - *(மன்மதன் சீதையின் மேனியைப் போன்ற ஓர் அழகிய வடிவத்தை) எழுத விரும்பி;* **அமுதில் கோல் தோய்த்து** - *அமுதத்தில் எழுதுகோலைத் தோய்த்துக் கொண்டு;* **அவயவம் அமைக்கும்** - *அவள் உறுப்புகளைச் சித்திர்க்கும்;* **தன்மை யாது என** - *விதம் (அறியாமல் அவ்வகை) எதுவோ என்று;* **திகைக்கும் அல்லால்** - *திகைத்து நிற்பானேயல்லாமல்;* **மதனற்கும்** - *அந்த மன்மதனுக்கும்;* **எழுத ஒண்ணா** - *எழுத முடியாத;* **சீதையைத் தருதலாலே** - *பேரழகு மிக்க சீதையைப் பெற்றதால்;* **திருமகள் இருந்த** - *இலக்குமி வாழும்;* **செய்ய போது என** - *செந்தாமரை மலர் போல;* **பொலிந்து தோன்றும்** - *விளக்கமுற்றுத் தோன்றும்;* **பொன் மதில் மிதிலை** - *பொன்மதில் சூழ்ந்த மிதிலை நகரினுள்ளே;* **புக்கார்** - *(மூவரும்) சென்றார்கள்.*

சீதையின் அழகு: மன்மதன் உலகத்தவர் அனைவரது அழகையும் வரையறுத்து உணர்ந்தவன்; ஆண் பெண்களாகிய மக்களின் மனத்திலே தோன்றியுள்ளவன்: தனக்கு வடிவம் இல்லாமல் இருந்தும் ஐந்து அம்புகளைக் கொண்டு மூவுலகையும் தன்வயப்படுத்தும் திறமை பெற்றுள்ளான். இத்தகைய இயல்புடைய அம் மன்மதன் எல்லையில்லாத பேரழகு உடைய சீதையின் உருவத்தைத் தானே சித்திரத்தில் அமைக்கக் கருதினான்; அதற்கு வண்ணப் பொருள் அமுதமேயெனத் தீர்மானித்து. அந்த அமுதத்திலே எழுதுகோலைத் தோய்த்து எடுத்து எழுதத் தொடங்கினாலும் அவளது அழகை முழுமையாக எழுத முடியாமல் திகைப்பானேயல்லாமல் அச் சீதையின் உறுப்புகளுள் ஒன்றைக் கூடச் சரியாக எழுத முடியாதாம்.

தெருக்களின் சிறப்பு

484. **சொற்கலை முனிவன் உண்ட**
சுடர் மணிக் கடலும். துன்னி
அல் கலந்து இலங்கு பல் மீன்
அரும்பிய வானும் போல.
வில் கலை நுதலினாரும்.
மைந் தரும். வெறுத்து நீத்த
பொன் கலன் கிடந்த மாட
நெடுந் தெருஅதனில் போனார்.

சொற்கலை முனிவன் - தமிழிலே இலக்கண நூலைச் செய்த அகத்திய முனிவனால்; **உண்ட** - பருகப்பட்டு; **சுடர்மணிக் கடலும்** - (நீர் வற்றிய) ஒளி பொருந்திய இ ரத்தினங்கள் கிடக்கும் கடலும்; **அல் கலந்து** - இரவுக் காலத்தில் பொருந்தி; **துன்னி இலங்கு** - நெருங்கி விளங்கும்; **பல்மீன் அரும்பிய** - நட்சத்திரங்கள் பல தோன்றிய; **வானும் போல** - ஆகாயமும் போல; **வில்கலை நுதலினாரும்** - ஒளியுள்ள பிறை போன்ற நெற்றியுடைய மகளிரும்; **மைந்தரும்** - ஆடவரும்; **வெறுத்து நீத்த** - வெறுப்புற்றுக் கழற்றியெறிந்த; **பொன்கலன் கிடந்த** - பொன் அணிகள் தெருவெங்கும் விழுந்துகிடக்கின்ற; **மாட நெடுந்தெருவதனில்** - மாடங்களையுடைய நீண்ட வீதியிலே; **போனார்** - (அம் மூவரும்) சென்றார்கள். சுடர்மணிக் கடலும் பொற்கலனும்; மைந்தரும் மகளிரும் ஊடற்காலத்தே வெறுத்து எறிந்த அணிகலன்கள் தெருவெங்கும் பரவிக் கிடக்கின்றன; அந்த வீதி. அகத்திய முனிவன் குடித்ததால் தண்ணீர் இல்லாமல் இரத்தினங்கள் விளங்கும் கடல்போலவும். நட்சத்திரங்கள் விளங்கும் வானத்தைப் போலவும் தோன்றுகிறது. அணி: வீறுகோளணி - இங்குச் செல்வத்தின் மிகுதி சொல்லப் பெற்றமை அறியத்தக்கது. சொற்கலை முனிவன்: அகத்தியன்; தமிழ்மொழி இலக்கணத்தைச் சிவனிடம் நன்கு கற்றுப் பேரகத்தியம். சிற்றகத்தியம் என்னும் இலக்கண நூல்களை இயற்றித் தமிழைச் செழிக்கச் செய்தார். ஆதலின் அவர் இவ்வாறு போற்றப் பெற்றார். இலக்கண நூலை வடமொழியாளர் 'சப்த சாஸ்திரம்' என்பர் (சப்தம் - சொல்: சாஸ்திரம் -கலை).

485. **தாறு மாய் தறுகண் குன்றம்**
தட மத அருவி தாழ்ப்ப.
ஆறும் ஆய். கலின மா விலாழியால்
அழிந்து. ஓர் ஆறு ஆய்.
சேறும் ஆய். தேர்கள் ஓடத்
துகளும் ஆய். ஒன்றோடு ஒன்று
மாறு மாறு ஆகி. வாளா
கிடக்கிலா மறுகில். சென்றார்.

தாறு மாய் - *(களிப்பு மிகுதியால்) அங்குசத்தை முறிக்கின்ற;* ***தறுகண் குன்றம்*** - *அஞ்சாமையுள்ள மலைபோன்ற யானைகள்;* ***தடமத அருவி*** - *மிக்க மத நீர்ப் பெருக்கை;* ***தாழ்ப்ப*** - *சொரிய விடுவதால்;* ***ஆறும் ஆய்*** - *(கரிய) ஒரு நதி தோன்றி;* ***கலினம் மா விலாழியால்*** - *கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகளின் வெண்மையான வாய் நுரையால்;* ***அழிந்து*** - *அக் கரிய நிறம் மாறி;* ***ஓர் ஆறு ஆய்*** - *வேறொரு வெண்ணிற நதியாகி;* ***தேர்கள் ஓட*** - *இரதங்கள் இடைவிடாமல் ஓடித் திரிவதால்;* ***சேறும் ஆய்*** - *(நீர் சிறிது உலர்ந்து) சேறாகியும்;* ***துகளும் ஆய்*** - *(மீண்டும் தேர்கள் ஓடுவதனால்) புழுதியாகவும்;* ***துகளும் ஆய்*** -*(மீண்டும் தேர்கள் ஓடுவதனால்) புழுதியாகவும் ஆகி;* ***ஒன்றோடு ஒன்று*** - *(இவ்வாறு அடிக்கடி) ஒன்றோடு ஒன்று;* ***மாறு மாறாகி*** - *பெரிதும் மாறுபடும் தன்மையுடையதாய்;* ***வாளா கிடக்கிலா*** - *(சிறிது பொழுதும்) ஒரே தன்டையுடையதாக இல்லாத;* ***மறுகில் சென்றார்*** - *பெருவீதியிலே (மூவரும்) போனார்கள். கரிய ஆறும் வெள்ளாறும்: யானையின் மதநீரால் ஒரு கரிய ஆறு தோன்றியது; பின்னாக் குதிரையின் வாய்நுரை அதில் கலந்தமையால் அக்கருநிறம் சிறிது மாறி வெண்ணிற நதியாயிற்று. மறுகு - தெரு: தேர்கள் இடை உலர்ந்த அந்த இடம் புழுதியாக மாறிற்று. இவ்வாறு மீண்டும் யானை முதலியன செல்லுவதால் மாறி மாறிக் கருநிற நதியும்; வெண்ணிற நதியும் உண்டாகும் வீதி எனலாம்.*

486. தண்டுதல் இன்றி ஒன்றி.
தலைத்தலைச் சிறந்த காதல்
உண்டபின். கலவிப் போரின்
ஒசிந்த மென் மகளிரேபோல்.
பண் தரு கிளவியார்தம்
?புலவியில் பரிந்த கோதை.
வண்டொடு கிடந்து. தேன்சோர்.
மணி நெடுந் தெருவில் சென்றார்.

தண்டுதல் இன்றி - *நீங்காமல்;* ***தலைத் தலை ஒன்றி*** - *(கணவன மனைவி என்கிற) இரண்டு இடங்களிலும் ஒரு தன்மைய தாய்;* ***சிறந்த காதல்*** - *மிகுதியான ஆசையின் பயனான காம இன்பத்தை;* ***உண்டபின்*** - *(ஆடவரும் மகளிரும்) ஒருசேர அனுபவித்த பின்பு;* ***கலவிப் போரின்*** - *அந்தப் புணர்ச்சியாகிய போரிலே;* ***ஒசிந்த*** - *சோர்ந்து கிடந்த;* ***மென் மகளிரே போல்*** - *மென்மையான பெண்களைப் போல;* ***பண்தரு கிளவியார்தம்*** - *இசைப் பண்ணைப் போன்ற சொற்களைப் பேசும் பெண்களின்;* ***புலவியில்*** - *ஊடல்களிலே;* ***பரிந்த கோதை*** - *(அவர்களால்) கழற்றி வீசப்பட்ட மாலைகள்;* ***வண்டொடு கிடந்து -*** *(தம்மேல் மொய்த்த) வண்டுகளுடன் கீழே விழுந்து கிடந்து ;* ***தேன் சோர்*** - *தேன் வழிவதற்கு இடமான;* ***மணி நெடுந்தெருவில் -*** *அழகிய பெருவீதிகளில் ;* ***சென்றார் -*** *போனார்கள்.*

மாதரும் பூமாலைகளும்: புணர்ச்சிக்குப்பின் மெலிந்து உறங்குகிற பெண்களைப்போல் அம்மகளிரால் ஊடலால் வீசியெறியப்பட்ட பூமாலைகள் வாடிக் கிடக்கின்றன. மிதிலைத்தெரு: மிதிலையின் தெருக்கள் பலவகைப் பட்டன என்பதைத் தெரிவிக்க மூன்று பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

வீதிகளில் கண்ட காட்சிகள்

487.** **நெய் திரள் நரம்பின் தந்த
மழலையின் இயன்ற பாடல்.
தைவரு மகர வீணை
தண்ணுமை தழுவித் தூங்க.
கை வழி நயனம் செல்ல
கண் வழி மனமும் செல்ல.
ஐய நுண் இடையார் ஆடும்
ஆடக அரங்கு கண்டார்.

***நெய்திரள் நரம்பின்** - தேன் ஒழுக்குப் போலத் திரண்ட யாழின் நரம்பால் எழும் இசை போல; **தந்த மழலையின் இயன்ற** - (கேட்பதற்கு இனிமையாகப்) பாடப்பட்ட மழலைச்சொற்க ளால் அமைந்த; **பாடல்** - வாய்ப்பாட்டு இசையும்; **தைவரும் மகர வீணை** - (கைவிரலால்) தடவி வாசிக்கப்படுகிற மகர வீணையின் இசையும்; **தண்ணுமை** - மத்தளத்தின் ஓசையும்; **தழுவித் தூங்க** - மாறுபடாமல் ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்து ஒலிக்கவும்; **கைவழி நயனம் செல்ல** - (பலவகையாகக் குறிப்புக் காட்டுகின்ற தம்முடைய) கைகள் செல்லும் வழியே தம் கண்களின் குறிப்புப் பார்வை செல்லவும்; **கண் வழி மனமும் செல்ல** - அக்கண்களின் பார்வை செல்லும் வழியிலே மனத்தின் குறிப்புச் செல்லவும்; **ஐயம் நுண் இடையார்** - உள்ளதா இல்லையா என்று கண்டவர் சந்தேகப்படும்படியான சின்ன இடையை உடைய மகளிர்; **ஆடும்** - நாட்டியம் ஆடுகின்ற; **ஆடக அரங்கு** - பொன்மயமான நடன சாலைகளை; **கண்டார்** - பார்த்தார்கள்.*

நடனத்தில் செய்யும் முறை நான்கு: கண்கள். கை. மனம். உடல் என நான்கன் தொழில்களாலும் நடனமுறை நிகழும். கைவழி நயனம் செல்ல: கையில் தொழில். கண்வழி மனமும் செல்ல: கருத்தில் தொழில். மழலையின் இயன்ற பாடல்: மிடற்றின் தொழில். ஆடும்: உடலின் தொழில் யாழின் நரம்புக்கு உவமை: தேன் ஒழுக்கு. நெய்: இங்கே 'தேன்' என்னும் பொருள் தருகிறது. யாழ்வகை நான்கு: 1. பேரியாழ்; 2. மகர யாழ்; 3. சகோட யாழ்; 4. செங்கோட்டி யாழ்; மகரயாழ்: 19 நரம்புகளைக் கொண்டது. நரம்பு. வீணை. தண்ணுமை (ஒலிகள்) - கருவியாகு பெயர்கள்.

488. பூசலின் எழுந்த வண்டு
மருங்கினுக்கு இரங்கிப் பொங்க.
மாசு உறு பிறவி போல
வருவது போவது ஆகி.
காசு அறு பவளச் செங் காய்
மரகதக் கமுகு பூண்ட
ஊசலில். மகளிர். மைந்தர்
சிந்தையோடு உலவக் கண்டார்.*

மாசு உறு பிறவிபோல் - குற்ற நிறைந்த பிறவி போல; ***வருவது போவது ஆகி*** - (மாறி மாறி) வருவதும் போவதுமாகிய; ***காசு அறு*** - குற்றம் அற்ற; ***பவளச் செங்காய்*** - பவளம் போலச் சிவந்த காய்களையுடைய; ***மரகதக் கமுகு*** - மரகதம் போலப் பச்சை நிறப் பாக்கு மரங்களிலே; ***பூண்ட*** - பிணைக்கப்பட்டுள்ள; ***ஊசலின் மகளிர்*** - ஊஞ்சல்களிலே பெண்கள் ஆட; ***பூசலின் எழுந்த வண்டு*** - ஆரவாரத்தோடு மேலே எழுந்த வண்டுகள்; ***மருங்கினுக்கு*** - அவர்களின் இடையின் மென்மைக்காக; ***இரங்கிப் பொங்க*** - இரக்கப்பட்டு ஒலிக்க; ***மைந்தர் சிந்தையோடு*** - ஆண்களின் மனத்தோடு; ***உலவக் கண்டார்*** - ஆடுவதைப் பார்த்தார்கள். தற்குறிபேற்றவணி: மகளிர் ஊஞ்சலில் அமர்ந்து வேகமாக ஆடும் பொழுது. அந்த அதிர்ச்சியால் அவர்களின் உடம்பிலுள்ள பூமாலைகளில் மொய்த்திருந்த வண்டுகள் மேலே எழுந்து பேரொலி செய்கின்றன. அவ் வண்டுகள் இப்பெண்களின் மெல்லிய இடை இவ்வேகத்தைப் பொறுக்காது என்று இரக்கமுற்று வாய்விட்டு அழுவது போலவும் எனக் காட்டினார். - பிறப்புக்கு ஊஞ்சலாட்டம் ஒப்புமையாகிறது. -கமுக மரங்களில் கயிறுகளைப் பிணைத்து ஊஞ்சலாடுவது இன்றும் வழக்கமாக உள்ளது.

489. வரப்பு அறு மணியும். பொன்னும்.
ஆரமும். கவரி வாலும்.
சுரத்திடை அகிலும். மஞ்ஞைத்
தோகையும். தும்பிக் கொம்பும்.
குரப்பு அணை நிரப்பும் மள்ளர்
குவிப்புற. கரைகள்தோறும்
பரப்பிய பொன்னி அன்ன
ஆவணம் பலவும் கண்டார்.*

வரம்பு அறு அணியும் - அளவில்லாத இரத்தினங்களையும்; **பொன்னும் ஆரமும்** - பொன்னையும் முத்துக்களையும்; ***கவரி வாலும்*** - கவரிமானின் வாலையும்; ***சுரத்திடை அகிலும்*** - காடுகளில் கிடைக்கின்ற அகில் கட்டைகளையும்; ***மஞ்ஞைத் தோகையும்*** - மயிற் பீலிகளையும்; ***தும்பிக் கொம்பும்*** - யானைத் தந்தங்களையும் கொண்டு; ***குரம்பு அணை*** - வயல்களுக்கு வரப்புகளாகிய கரைகளை; ***நிரப்பும் மள்ளர்*** - உழவர்கள் கட்டி முடிக்குமாறு; ***குவிப்புற*** - (குட்டுக் குட்டாகக்) குவித்து வைக்கும்; ***கரைகள் தோறும் பரப்பிய*** - கரைகள் எங்கும் பரவச் செய்கின்ற; **பொன்னி அன்ன** - காவிரி நதியைப் போன்ற; **ஆவணம் பலவும்** - கடைவீதிகள் பலவற்றையும்; ***கண்டார்*** - பார்த்தார்கள்.

கடைவீதி - காவிரி - கடைவீதியின் இரு பக்கங்களிலும் மணி முதலிய பண்டங்கள் பரவிக் கிடப்பது காவிரியின் இருகரைகளிலும் மலைபடு திரவியங்கள் குவிந்து கிடப்பனபோல் உள்ளன. -'யாறு கிடந்தன்ன அகல் நெடுந் தெருவின்' - மதுரைக்: 359. வரப்பு.. குரப்பு என்பன வலித்தல் விகாரம்

490. வள் உகிர்த் தளிர்க் கை நோவ
மாடகம் பற்றி. வார்ந்த
கள் என நரம்பு வீக்கி.
கையொடு மனமும் கூட்டி.
வெள்ளிய முறுவல் தோன்ற.
விருந்து என மகளிர் ஈந்த
தெள் விளிப் பாணித் தீம் தேன்
செவி மடுத்து. இனிது சென்றார்.

மகளிர் - அந்நகரத்துப் பெண்கள்; ***வள் உகிர்த் தளிர்க்கை*** - கூர்மையான நகங்களையுடைய தளிர்போன்ற மெல்லிய (தம்) கைவிரல்கள் வருந்தும்படி; ***மாடகம் பற்றி*** - வீணையின் முறுக் காணிகளைப் பிடித்துத் திருகி; ***வார்ந்த கள்ளென*** - ஒழுகும் தேன் தாரை போன்ற; ***நரம்பு வீக்கி*** - அந்த யாழ் நரம்பை இறுக்கமாகக் கட்டி; ***கையொடு மனமும் கூட்டி*** - (அந்த நரம்புகளின் மேல் வருடச் செல்கிற) கைவிரல்களின் குறிப்புடனே மனத்தையும் பதியச் செய்து; ***வெள்ளிய முறுவல் தோன்ற*** - (தம்) வெண் முறுவல் வெளிப்பட; ***விருந்து என ஈந்த*** - (புதிதாக வந்தவர்க்குச்) சுவையான உணவு வழங்குதல் போல கொடுத்த; **தெள்விளிப் பாணி** - தெளிந்த இசையோடு கூடிய பாட்டு (என்னும்); ***தீம்தேன்*** - இனிய தேனை; **செவி மடுத்து** - இரு காதுகளாலும் கேட்டு; **இனிது சென்றார்** - (அம்மூவரும்) இன்புற்றுச் சென்றார்கள்.

வீணையும் விருந்தும் - வீணைவாசிப்போர்க்கு அவ் வாசிப்பால் இயல்பாக மனமகிழ்ச்சியைக் காட்டும் இனிய பார்வையும் புன்னகையும் தோன்றும். இதனை. விருந்தினரை இனிது நோக்கிப் புன்னகை பூத்து உபசரிக்கும் செயலாக அமைந்துள்ளமையைக் காணலாம். யாழ் உறுப்புகள்: கோடு. பத்தர். ஆணி. நரம்பு. மாடகம். மாடகம்: நால் விரல் அளவான பாலிகை வடிவாய் நரம்பை இறுக்கும் கருவி. பாணித் தீம்தேன்: நாவுக்கு இனிமை தரும் தேன் போலக் காதுக்கு இனிமை தரும் பாட்டு. விளிப்பாணி: வாய்ப்பாட்டு இசை. 11

acharya.org

491. கொட்பு உறு கலினப் பாய் மா.
குலால் மகன் முடுக்கி விட்ட
மட் கலத் திகிரி போல.
வாளியின் வருவ. மேலோர்
நட்பினின் இடையறாவாய்.
ஞானிகள் உணர்வின் ஒன்றாய்.
கட்புலத்து இனைய என்று
தெரிவு இல. திரியக் கண்டார்.

குலால் மகன் - குயவனால்; ***முடுக்கிவிட்ட*** - வேகமாகச் சுழற்றிவிடப்பட்ட; ***மண்கலத் திகிரிபோல*** - மண்கலம் செய்யும் கருவியான சக்கரம் போல; ***வாளியின் வருவ*** - வட்டகதியாய் ஓடி வரக் கூடியனவும்; ***மேலோர் நட்பினின்*** - பெரியவர்கள் (தமக்குள் பூணும்) நட்பும் (இடையில் நீங்காமல் தொடர்வது) போல; ***இடை அறாவாய்*** - இடையில் விட்டு நீங்காதனவும்; ***ஞானிகள் உணர்வின்*** - தத்துவ ஞானிகளின் அறிவு (பல பொருள்களிடத்தும் செல்லாது ஒரு பொருளிலே செல்வது) போல ஒரு தன்மையுடையனவுமாகி; ***கண் புலத்து*** - கண்ணின் பார்வைக்கு; ***இனைய என்று*** - இத்தன்மையன என்று; ***தெரிவு இல*** - அறிய முடியாதனவான; ***கொட்பு உறு*** - சுழன்று ஓடுகின்ற; ***கலினப் பாய்மா*** - கடிவாளம் பூண்டு பாய்ந்து செல்லும் இயல்புள்ள குதிரைகள்; ***திரியக் கண்டார்*** - எங்கும் திரிவதைப் பார்த்தார்கள்.

குதிரைகள் இயல்பு: இடையில் நிற்காமலும். வழியைவிட்டு விலகாமலும் குதிரைகள் ஓடும் இயல்புடையன. ''கூட்டுகிற முடுக்கிவிட்ட குயமகன் திகிரிபோல வாள்திறல் தேவதத்தன் கலினமா திரியுமன்றே'' - சிந்தா:786. ஞானிகள் - குதிரைகள். ஞானிகளின் அறிவு ஒன்றாயிருந்தும் சிறிது நேரத்திலே பல பொருளிடத்தும் செல்லுதல்போலக் குதிரை ஒன்றாயிருந்தும் சிறிது. நேரத்திலே. பல இடத்தும் செல்லும் தன்மையது. மேலோர் நட்பு இடையறாமை: 'நிறை நீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதி' -குறள்782. ''பெரியவர் கேண்மை பிறைபோல நாளும் வரிசை வரிசையா நந்தும்'' -நாலடியார்:125

492. தயிர் உறு மத்தின் காம
சரம் பட. தலைப்பட்டு ஊடும்
உயிர் உறு காதலாரின்.
ஒன்றை ஒன்று ஒருவகில்லா.
செயிர் உறு மனத்த ஆகி.
தீத் திரள் செங் கண் சிந்த.
வயிர வான் மருப்பு யானை
மலை என மலைவ கண்டார்.

காம சரம்பட - மன்மதனது அம்பு வந்து தாக்குவதால்; ***(மனம் கலங்கி) தயிர் உறு மத்தின்*** - தயிர் கடையும் மத்தைப் போல; ***ஊடும்*** - (புணர்ச்சியின்பத்திற்குப்பின் ஊடே விளையாட்டாக ஒருவரைஒருவர்) பிணக்குக் காட்டி; ***தலைப்பட்டு*** - (ஒருவரோடு ஒருவர்) புணரத் தொடங்கி; ***உயிர் உறு காதலாரின்*** - (ஒருவர்க்கு ஒருவர்) உயிரைப் போன்ற அன்புள்ள மனைவி கணவன் போல; ***வயிர வால் மருப்புயானை*** - வயிரம் போன்ற உறுதியும் வெண்மையான தந்தங்களும் உடைய யானைகள்; ***செயிர் உறு*** - கோபம் மிகுந்த; ***மனத்த ஆகி*** - மனத்தை உடையவனாய்; ***செங்கண் தீத்திரள்*** - (கோபத்தால்) சிவந்த கண்கள் நெருப்புத்திரளை உமிழும்படி; ***ஒன்றை ஒன்று*** - ஒன்றை ஒன்று விட்டு; ***ஒருவகில்லா*** - நீங்காமல்; ***மலை என மலைவ*** - இருமலைகள் (ஒன்றோடு ஒன்று போர் செய்வன) போலப் போர் செய்வதை; ***சுண்டார்*** - பார்த்தார்கள்.

யானைப்போர்: அந் நகர மைந்தர்களால் வேடிக்கைக்காக விடப்பட்ட யானைகள் ஒன்றோடு ஒன்று சண்டையிடுகின்றன. அணி: உவமை யணி -ஆண்பெண் தம் மனத்தில் பகையுணர்ச்சி இல்லாதிருக்கவும் புணர்ச்சிக் காலத்து ஒருவரோடு ஒருவர் பிணக்குக் கொள்வது போல. யானைகள் தம் மனத்தில் பகை கொள்ளாதிருக்கவும் வெளிப் பார்வைக்கு விளையாட்டாகப் பகையை விளைத்துக்கொண்டு போர் செய்தன. மத்து. மன்மத பாணம் - மத்து. தயிரைக் கலக்குவது போல மன்மதனது அம்பு மனத்தைக் கலக்குகிறது. மலை. யானை: பருமை. வலிமை. கம்பீரமான தோற்றம். மதநீர் பொழிதல் ஆகியன பற்றி மலையானது யானைக்கு உவமையாயிற்று.

493. **வாளரம் பொருத வேலும்.**
மன்மதன் சிலையும். வண்டின்
கேளொடு கிடந்த நீலச்
சுருளும். செங் கிடையும். கொண்டு.
நீள் இருங் களங்கம் நீக்கி.
நிரை மணி மாட நெற்றிச்
சாளரம்தோறும் தோன்றும்
சந்திர உதயம் கண்டார்.

வாளரம் - அரம் என்னும் வாள் வகையால்; **பொருத வேலும்** - அராவிய வேலும்; **மன்மதன் சிலையும்** - காமதேவனது வில்லும்; **வண்டின் கேளொடு** - வண்டுகளின் இனத்தோடு; **கிடந்த நீலச் சுருளும்** - பொருந்திய நீல மணிச்சுருளும்; **செங்கிடையும்** - சிவந்த நெட்டி என்னும் சடையையும்; **கொண்டு** - (தன்னிடத்தே) கொண்டு; **நீள் இருங் களங்கம்** - நீண்ட காலம் தம்மிடம் தங்கியிருந்த பெரிய களங்கத்தை; **நீக்கி** - போக்கி; **நிரைமணி மாடம்** - இரத்தினங்கள் பதித்த வரிசையாக உள்ள மாட மாளிகைகளின்; **நெற்றிச் சாளரம் தோறும்** - மேலிடத்தில் உள்ள பலகணி வாயில்கள் தோறும்; **தோன்றும்** - காணப்படுகின்ற; **சந்திர உதயம்** - முழுச் சந்திரர்களின் உதயத்தை; **கண்டார்** - பார்த்தார்கள்.

சாளரப் பெண்கள்: வீதியில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளைக் காண்பதற்காக உப்பரிகையின்மேல் சாளரங்கள்தோறும் பெண்கள் நிற்கின்றார்கள்; அவர்களின் முகத்தோற்றத்தைக் கண்ட காட்சியே இங்குச் சித்தரிக்கப் பெற்றுள்ளது. அணி: உருவக உயர்வு நவிற்சியணி: மதியும் பெண்களின் முகமதியும்: வான்மதி; வானத்தில் காணக்கூடிய மதி ஒன்று; பகலில் ஒளி மழுங்கக்கூடியது; களங்கம் உள்ளது. பெண்மதிகள்: பகலில் ஒளி மழுங்காது; களங்க மற்ற நிலை; பல சந்திரர்கள் (முகங்கள்) உதயமாதல். உவமை: வேல் - கண்களுக்கு; சிலை - புருவத்துக்கு; வண்டோடு கிடந்த நீலச்சுருள் - கூந்தலுக்கு; செங்கிடை (அதரம்) - உதட்டுக்கு; சந்திரன் - பெண்களின் முகங்களுக்கு.

494. **பளிக்கு வள்ளத்து வாக்கும்**
பசு நறுந் தேறல் மாந்தி.
வெளிப்படு நகைய ஆகி.
வெறியன மிழயற்றுகின்ற.
ஒளிப்பினும். ஒளிக்க ஒட்டா
ஊடலை உணர்த்துமாபோல்.
களிப்பினை உணர்த்தும் செவ்விக்
கமலங்கள் பலவும் கண்டார்.

பளிங்கு வள்ளத்து *- பளிங்குக் கிண்ணத்திலே;* ***வாக்கும்*** *- ஊற்றப்படும்;* ***பசு நறுந்தேறல்*** *- புதிய மணமுள்ள தெளிந்த மதுவை;* ***மாந்தி*** *- குடித்து;* ***வெளிப்படு நகைய ஆகி*** *- அதனால் வெளிப்படுகின்ற சிரிப்பை உடையனவாயும்;* ***வெறியன மிழற்று கின்ற*** *- வெறியுணர்ச்சிகொண்ட வார்த்தைகளைப் பிதற்றுகின்ற;* ***ஒளிப்பினும்*** *- மறைத்துவைக்க முயன்றாலும்;* ***ஒளிக்க ஒட்டா*** *- மறைக்க முடியாத;* ***ஊடலை உணர்த்துமாபோல்*** *- ஊடலைப்புலப்படுத்தும் வகைபோல;* ***களிப்பினை உணர்த்தும்*** *- மதுக் களிப்பை வெளிப்படுத்துகின்ற;* ***செவ்விக் கமலங்கள்*** *- அழகிய செந்தாமரைப் பூக்கள்;* ***பலவும் கண்டார்*** *- பலவற்றையும் கண்டார்கள்.*

அணி: உருவக உயர்வு நவிற்சியணி. மகளிர் முகங்கள் இங்குக் கமலங்கள் என்று உருவகிக்கப்பெற்றுள்ளன. கள் குடித்தவர் இயல்பு: காரணமின்றிச் சிரித்தல். வெறிகொண்ட பேச்சுக்களைப் பேசுதல். மறைத்து வைக்கத்தக்க பொருளை வெளிப்படுத்திச் சொல்லிவிடுதல். களிப்பு மிகுதல் ஆகியன.

495. **மெய் வரு போகம் ஒக்க**
உடன் உண்டு விலையும் கொள்ளும்
பை அரவு அல்குலார்தம்
உள்ளமும். பளிங்கும். போல.
மை அரி நெடுங் கண் நோக்கம்
படுதலும் கருகி. வந்து
கை புகின் சிவந்து. காட்டும்
கந்தகம் பலவும் கண்டார்.*

மெய்வரு போகம் - உடலின் சேர்க்கையால் உண்டாகிய காம இன்பத்தை; **ஒக்க உடன் உண்டு** - ஆண்களோடு பொருந்தத் தாமும் அனுபவித்து; **விலையும் கொண்டு** - (அந்த இன்பத்திற்காகத் தாம் (ஆடவரிடத்திலிருந்து) விலைப் பொருளைப் பெற்றுக் கொள்கிற; **அரவு பை அல்குலார்தம்** - பாம்பின் படத்தைப் போன்ற அல்குலையுடைய வேசியர்களின்; **உள்ளமும் பளிங்கும்போல** - மனமும் பளிங்கும் போல; **மை அரி நெடுங்கண் நோக்கம்** - மையிட்ட செவ்வரி படர்ந்த நீண்ட தம் கண்களின் பார்வை; **படுதலும் கருகி** - படுகின்றபோது கருநிறம்கொண்டு; **வந்து கைபுகின்** - கைகளிடம் வந்து பொருந்தும்போது; **சிவந்து காட்டும்** - செந்நிறம் கொண்டும் தோன்றுகின்ற; **கந்துகம் பலவும்** - பந்துகள் பலவற்றையும்; **கண்டார்** - கண்டார்கள். விலைமகளிர்; பளிங்கு: வேசியர்க்குப் பொருளாசையே உள்ளது; தம்மை அடைந்த ஆண்களிடம் உண்மையான காதல் இல்லை. இருந்தாலும். அந்த விலைமகளிர் தம் மனத்தில் அவரிடம் அன்பு உள்ளவர்போல நடிப்பார்கள்; பளிங்குக் கல்லுக்குத் தனக்கென ஒரு நிறம் இல்லை; ஆனாலும் சேர்ந்த பொருளின் நிறம் தன்னிடம் உள்ளது போலக் காட்டும். இவ்வாறு. வேசியர் மனமும் பளிங்கும் போலவே மகளிர் ஆடும் பந்துகள் உள்ளன; அப்பந்துகள் பெண்களின் கண்பார்வை தம்மீது படும்போது தம்மிடம் கருநிறம் இல்லாவிட்டாலும் அக் கண்ணின் கரிய நிறத்தையும். அம்மகளிரின் செந்நிறமான கையில் படும்போது தம்மிடம் செந்நிறம் இல்லாவிட்டாலும் அந்தக் கையின் செந்நிறத்தையும் தம்மிடம் கொண்டு காட்டும். அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல்' - குறள்.706 16

496. கடகமும். குழையும். பூணும்.
ஆரமும். கலிங்க நுண் நூல்
வடகமும். மகர யாழும்
வட்டினி கொடுத்து. வாசத்
தொடையல் அம் கோதை சோர.
பளிக்கு நாய் சிவப்பத் தொட்டு;
படை நெடுங் கண்ணார் ஆடும்
பண்ணைகள் பலவும் கண்டார்.*

கடகமும் குழையும் - கைவளைகளையும் காதணிகளையும்; **பூணும் ஆரமும்** - மேலும் பல அணிகளையும் இரத்தின மாலைகளையும்; **நுண் நூல்** - மெல்லிய நூல் இழைகளால் நெய்யப் பெற்ற; **கலிங்கம் வடகமும்** - கலிங்க நாட்டு விலையுயர்ந்த மேலாடைகளையும்; **மகர யாழும்** - மகர விணைகளையும்; **வட்டினி கொடுத்து** - பந்தயப் பொருளாக வைத்து; **வாசத்தொடையல்** - மணமுள்ள பூமாலைகளை அணிந்த; **அம் கோதை சோர** - அழகான (தம்) கூந்தல் தளரும்படி; **பளிங்கு நாய்** - பளிங்கால் அமைந்த நாய் எனப்படும் காய்கள்; **சிவப்பத் தொட்டு** - செந்நிறம் அடையுமாறு (அவற்றைத் தம் செங்கைகளால்) தொட்டு; **படைநெடுங்கண்ணார்** - வேல் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்கள்; **ஆடும் பண்ணைகள்** - விளையாடுகிற இடங்கள்; **பலவும் கண்டார்** - பலவற்றையும் பார்த்தார்கள்.

கலிங்க நுண்ணூல் - 'விலை வரம்பு அறியலாகா இன்னுரைக் கலிங்கம்' - சிந்தா: 697. பளிங்கு நாய்: 'பலகை செம்பொனாகப் பளிங்கு நாயாய்ப் பரப்பி' - சிந்தா:927. வடகம்: மேலாடை;பண்ணை; விளையாடும் இடம்.

497. பங்கயம். குவளை. ஆம்பல்.
படர் கொடி வள்ளை. நீலம்.
செங் கிடை. தரங்கம். கெண்டை.
சினை வரால். இனைய தேம்ப.
தங்கள் வேறு உவமை இல்லா
அவயவம் தழுவி. சாலும்
மங்கையர் விரும்பி ஆடும்
வாவிகள் பலவும் கண்டார்.

பங்கயம் குவளை - தாமரை மலர்களும் கரு நெய்தல் பூக்களும்; **ஆம்பல்** - செவ்வாம்பல் மலர்களும்; **படர் கொடி வள்ளை** - பரவியுள்ள வள்ளைக்கொடியின் இலைகளும்; **நீலம் செங்கிடை** - நீலோற்பல மலர்களும் சிவந்த கிடையாகிய சடைகளும்; **தரங்கம்** - நீர் அலைகளும்; **கெண்டை** - கெண்டை மீன்களும்; **சினைவரால்** - சூல்கொண்ட வரால் மீன்களும்; **இனைய** - இன்னும் இவை போன்ற நீர் வாழும் உயிர்கள் பலவும்; **தேம்ப** - (பெண்களின் உறுப்புகளுக்கு ஒப்பு ஆகாமையால்) வருந்தும்படி; **தங்கள் வேறு** - தங்களுக்குத் (தாங்களே யல்லாமல்) வேறு; **உவமை இல்லா** - உவமைப் பொருள் இல்லாத; **அவயவம் தழுவி** - (தங்களது முகம் முதலாய) உறுப்புகளோடு பொருந்தி; **சாலும் மங்கையர்** - சிறந்த மகளிர்; **விரும்பி ஆடும்** - விருப்பத்தோடு நீராடுகின்ற; **வாவிகள் பலவும்** -தடாகங்கள் பலவற்றையும்; **கண்டார்** - பார்த்தார்கள்.

தாமரை - முகத்திற்கும்; குவளையும் கெண்டையும் - கண்ணுக்கும். ஆம்பல் - வாய்க்கும். வள்ளை - காதுக்கும். நீலம் - கூந்தலுக்கும். கிடை - அதரத்திற்கும். அலை - வயிற்று மடிப்புக்கும். வரால் மீன் - கணைக்காலுக்கும் ஒப்பாக அமையாமல் வருந்துகின்றன என்பது உணரப்படுகிறது.

மகளிர் குடைந்து நீராடுவதால் உடல்கள் வருந்துகின்றன.

498. இயங்கு உறு புலன்கள் அங்கும்
இங்கும் கொண்டு ஏக ஏகி.
மயங்குபு திரிந்து நின்று
மறுகுறும் உணர்வு இது என்ன.
புயங்களில் கலவைச் சாந்தும்.
புணர் முலைச் சுவடும். நீங்கா.
பயங் கெழு குமரர் வட்டு - ஆட்டு
ஆடு இடம் பலவும் கண்டார்.

இயங்கு உறு புலன்கள் - *(பல இடத்தும்) செல்வதற்குரிய ஒட்டிய ஐம்புலன்களும்;* ***அங்கும் இங்கும் கொண்டு ஏக*** - *தத்தமக்குரிய பல வழிகளிலே இழுத்துக் கொண்டு செல்ல;* ***ஏகி*** - *(அவற்றின் வழியிலே) சென்று ;* ***மயங்குபு*** - *மயக்கமுற்று;* ***திரிந்து நின்று*** - *அலைந்து கொண்டே;* ***மறுகுறும்*** - *கலங்குகின்ற;* ***உணர்வு இது என்ன*** - *சிற்றறிவு இது என்று சொல்லும்படி;* ***கலவைச் சாந்தும்*** - *(குங்குமப்பூ முதலிய நறுமணப் பொருள்களோடு கூடிய) சந்தனக் கலவையும்;* ***புணர்முலைச் சுவடும்*** - *(ஒன்றோடு ஒன்று) நெருங்கிய மகளிர் முலைகள் (இறுகத் தழுவுங் காலத்துப்) பொருந்திய தழும்பும்;* ***புயங்களில் நீங்கா*** - *(தம்முடைய) தோள்களில் நீங்காத;* ***பயம்கெழு குமரர்*** - *(கல்வி. செல்வம் முதலான) பயன்கள் மிகுந்த இளைய வீரர்கள்;* ***வட்டு ஆட்டு ஆடு இடம்*** - *உருட்டுகின்ற இடங்கள் தோறும் செல்லும் வட்டுக்காய் வைத்து விளையாடும் வட்டாட்டிடம்;* ***பலவும் கண்டார்*** - *பலவற்றையும் பார்த்தார்கள்.*

புலனறிவும் வட்டும்: ஐம்பொறிகளுக்கும் உரிய ஐம்புலன்கள். பலவற்றின் வழியே சென்று சுழலுகின்ற அறிவு. வீரர்கள் விளையாடும்போழுது எங்கும் சுற்றும்வட்டுக்கு உவமையாகும். வட்டு: உருட்டுக் காய். 'அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே' - (குறள் 431).

499. வெஞ் சினம் உருவிற்று என்னும்
மேனியர். வேண்டிற்று ஈயும்
நெஞ்சினர். ஈசன் கண்ணில்
நெருப்பு உறா அனங்கன் அன்னார்.
செஞ் சிலைக் கரத்தர். மாதர்
புலவிகள் திருத்திச் சேந்த
குஞ்சியர். சூழ நின்ற
மைந்தர்தம் குழாங்கள் கண்டார்

வெஞ்சினம் உருவிற்று - *கொடுமையான சீற்றத்தின் வடிவமெடுத்து;* ***என்னும் மேனியர்*** - *(இவ்வுலகில்) வந்தது போன்ற உடல்வலி உடையவர்களும்;* ***வேண்டிற்று ஈயும்*** - *(வேண்டுகின்றவர்) வேண்டு பொருள்களைத் தருகின்ற;* ***நெஞ்சினர்*** - *அருள் நெஞ்சமுடையவர்களும்;* ***ஈசன் கண்ணில்*** - *சிவனது நெற்றிக்கண்ணில் உள்ள;* ***நெருப்பு உறா*** - *நெருப்புக்கு இலக்காகி எரிந்திடாத;* ***அனங்கன் அன்னார்*** - *(தன் இயல்பான வடிவத்திலே உள்ள) மன்மதனை (அழகில்) ஒத்தவர்களும்;* ***செஞ்சிலைக் கரத்தர்*** - *வில்லேந்திய செங்கை உடையவர்களும்;* ***மாதர் புலவிகள் திருத்தி*** - *பெண்களின் ஊடல்களைத் தவிர்த்து நின்றதனால்;* ***சேந்த குஞ்சியர்*** - *(அதனால்) சிவந்த முடியுடையவர்களும் ஆகிய;* ***சூழநின்ற*** - *இளங்குமரர்களின் கூட்டங்களை;* ***கண்டார்*** - *பார்த்தார்கள்.*

சேந்த குஞ்சியர்: மகளிர் கொண்ட ஊடலைத் தணிக்கும் பொருட்டு ஆடவர் அவர்களின் அடிகளிலே தம் முடிகள் படும்படி விழுந்து வணங்குவர். அப்பொழுது அம் மகளிரின் காலிலுள்ள செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஆண்களின் முடியில் படுவதால் முடி செந்நிறம் அடைந்தது. குஞ்சி - ஆண் மயிர். 'கொடுமை ஒழுக்கம் கோடல் வேண்டி அடிமேல் வீழ்ந்த கிழவன்' - (தொல். பொருள். கற்பி.6

20

500.** **பாகு ஒக்கும் சொல் பைங்கிளி
யோடும் பல பேசி.
மாகத்து உம்பர் மங்கையர்
நாண மலர் கொய்யும்
தோகைக் கொம்பின் அன்னவர்க்கு
அன்னம் நடை தோற்றுப்
போகக் கண்டு. வண்டுஇனம்
ஆர்க்கும் பொழில் கண்டார்.

பாகு ஒக்கும் *- சர்க்கரைப் பாகு போன்ற;* ***பலசொல்*** *பல இனிய சொற்களை;* ***பைங்கிளியோடும் பேசி*** *- பச்சைக்கிளியோடும் பேசி;* ***மாகத்து உம்பர்*** *- வானத்தின் மேல் வாழும்;* ***மங்கையர் நாண*** *- தெய்வப் பெண்களும் (தமது வடிவழகிற்குத் தோற்று) வெட்கம் அடையும்படி;* ***மலர் கொய்யும்*** *- பூக்களைப் பறிக்கின்ற;* ***தோகை*** *- (சாயலால்) மயிலையும்;* ***கொம்பின் அன்னவர்க்கு*** *- (மென்மையான உருவத்தால்) பூங்கொம்பையும் ஒத்துள்ள மாதர்களுக்கு;* ***அன்னம் நடை*** *- அன்னம் நடையழகிலே;* ***தோற்றுப் போக*** *- (ஒப்புமை ஆகாமையால்) தோல்வியுற்றுப் பின் செல்ல;* ***கண்டு*** *- அதனைப் பார்த்து;* ***வண்டுஇனம் ஆர்க்கும்*** *- வண்டுகளின் கூட்டம் ஆரவாரம் செய்தற்கு இடமான;* ***பொழில் கண்டார்*** *- சோலைகளைப் பார்த்தார்கள்.*

ஒரு செயலில் உயர்ந்தவர் வெல்வதையும் தாழ்ந்தவர் தோற்பதையும் கண்ட பார்வையாளர் வென்றவர்க்கு மகிழ்ச்சியும் தாற்றவர்க்கு அவமானமும் உண்டாகுமாறு ஆரவாரம் செய்வது இயல்பு. அவ்வாறே இயல்பாகப் பேரொலி செய்கிற வண்டுகளை அன்னப் பறவை மகளிர் நடைக்குத் தோற்றுப் போனதற்காக ஆரவாரிப்பதாகக் காட்டுகிறார். தோகைக் கொம்பு: கூந்தலையுடைய மாதர்க்கு உவமை.

அரண்மனையைச் சூழ்ந்துள்ள அகழி

501. ***உம்பர்க்கு ஏயும் மாளிகை***
ஒளி நிழல் பாய.
இம்பர்த் தோன்றும் நாகர்தம்
நாட்டின் எழில் காட்டி.
பம்பிப் பொங்கும் கங்கையின்
ஆழ்ந்த. படை மன்னன்
அம் பொன் கோயில் பொன் மதில்
சுற்றும். அகழ் கண்டார்.

உம்பர்க்கு ஏயும் - *(இந்திரன் முதலான) தேவர்களுக்கு (தங்குவதற்கு) ஏற்ற;* **மாளிகை ஒளி நிழல்** - *மாளிகை வரிசைகளின் சாயை;- பாய - (தன்னிடத்தே) படிவதால்;* **இம்பர்த் தோன்றும்** - *நிலவுலகில் காணப்படுகிற;* **நாகர் தம் நாட்டின் எழில்** - *வானுலக அழகினை;* **காட்டி** - *(தன்னிடம்) காண்பித்து;* **பம்பிப் பொங்கும்** - *(அலைகள்) மிகுந்து மேலே (தண்ணீர்) பொங்குகின்ற;* **கங்கையின் ஆழ்ந்த** - *கங்கா நதிபோல ஆழமாகவுள்ள;* **படை மன்னன்** - *சேனைகளையுடைய சனக மன்னனது;* **அம்பொன் கோயில்** - *பொன்மயமான அரண்மனை;* **பொன்மதில் சுற்றும்** - *சுற்றிமுள்ள பொன்னாலாகிய உள்மதிலைச் சூழ்ந்துள்ள அகழியை;* **கண்டார்** - *கண்டார்கள்.*

நீர்நிலை அகழி: அழகிய பொன்மயமான மாளிகைகளின் வரிசைகளோடு கூடிய அரண்மனையைச் சூழ்ந்துள்ள;பொன்மயமான வானுலகத்தின் பிம்பத்தைத் தனது நடுவிலே காட்டும் நீர் நிலையை ஒக்கும் என்றார். அணி: தற்குறிப்பேற்றவணி.

கன்னிமாடத்தில் நின்ற சீதையின் பேரெழில் சிறப்பு

502. ***பொன்னின் சோதி. போதினின்***
நாற்றம். பொலிவேபோல்
தென் உண் தேனின் தீம் சுவை.
செஞ் சொற் கவி இன்பம்-
கன்னிம் மாடத்து உம்பரின்
மாடே. களி பேடோடு
அன்னம் ஆடும் முன்துறை
கண்டு. அங்கு. அயல் நின்றார்.

கன்னி மாடத்து - கன்னிகையர் வாழும் மாடத்தின்; **உம்பரின் மாடு** - மேல் இடத்திற்கு அருகே; **களிபேடோடு அன்னம் ஆடும்** - மகிழ்ச்சியோடுள்ள பெட்டை அன்னங்களோடு ஆண் அன்னங்கள் கூடிக் குலாவும்; **முன்துறை** - முற்றத்திடத்து; **பொன்னின் சோதி** - பொன்னின் ஒளியும்; **போதின் இன் நாற்றம்** - பூவின் நறுமணமும்; **தென் உண் தேனின்** - வண்டுகள் உண்ணும் தேனின்; **தீம்சுவை** - இனிமையான சுவையும்; **செஞ்சொல் கவி இன்பம்** - தகுதியான சொற்களால் அமைந்த கவிதை இன்பமும்; **பொலிவே போல்** - (என்னும் இவை ஒரு வடிவம் எடுத்து) விளங்குவது போல (சீதை தோன்றியதை) ; **கண்டு** - பார்த்து; **அங்கு அயல் நின்றார்** - (மூவரும்) அந்த இடத்திற்கு அருகில் நின்றார்கள். சீதை வடிவு: பொன்னின் சோதி. பூவின் நறுமணம். தேனின் தீஞ்சுவை. செஞ்சொல் கவியின்பம் ஆகியவை ஒரு வடிவம் எடுத்தாற்போலச் சீதை விளங்குகிறாள். ஐம்பொறி இன்பம்: ஐம்பொறிகளால் பெறப்படும் இன்பங்களில் ஒளி. நாற்றம். சுவை. ஓசை என்ற நான்கைக் கூறி ஊற்றின்பத்தை உபலட்சணத்தால் உணரவைத்தார். கவி என்பது வளம்பெற்ற சொற்களைத் தனது உயிர்நிலையாகக் கொண்டது. ஆதலால் 'செஞ்சொற்கவி' எனப்பட்டது. 'பொலிவே போல்' என்பதைக் 'கவியின்பம்' என்பதனோடு சேர்க்க வேண்டும். வேறு உரை: பொன்னிலே ஒளி பொலிதல் போலவும். மலரில் நறுமணம் பொலிதல் போலவும். தேனிலே இன்சுவை பொலிதல் போலவும். கவிஞர் பாவில் செவ்விய ஓசையின்பம் பொலிதல் போலவும் (ஒளி முதலியவற்றோடு விளங்குபவளாகி) கன்னி மாடத்தின் மேல் அன்னப்பேடு பொன்ற தோழியரோடு பெண் அரச அன்னம் போன்ற சீதை விளையாடும் முற்றத்தைக் கண்டு அருகில் நின்றார்கள். தென் - தேன் என்பதன் குறுக்கல் விகாரம். பேடு - பறவையின் பெண்பாய் பெயர்.

503. **செப்பும்காலை. செங்கம**
லத்தோன் முதல் யாரும்.
எப் பெண்பாலும் கொண்டு
உவமிப்போர் உவமிக்கும்.
அப் பெண் தானே ஆயின
போது. இங்கு. அயல் வேறு ஓர்
ஒப்பு எங்கே கொண்டு. எவ் வகை
நாடி. உரை செய்வோம்?

செப்புங்காலை - (அச்சீதைக்கு உவமை) சொல்லுமிடத்து; **செங்கமலத்தோன் முதல்** - செந்தாமரை மலரில் வாழும் பிரமன் முதலாக; **யாரும்** - (எளிய மாந்தர் இறுதியாக) உள்ளவர் எவரும்; **எப்பெண்பாலும் கொண்டு** - எந்தப் பெண்ணுக்கும் எண்ணத்தகுந்த பகுதிகள் எல்லாவற்றிலும் ஒப்புப் பொருளை ஆராய்ந்து; **உவமிப்போர்** - உவமிப்பவர்கள்; **உவமிக்கும்** - உவமானமாக எடுத்துச் சொல்கிற; **அப்பெண் தானே** - (அப்பெண்களிலே சிறந்த) அத்திருமகளே; **ஆயின போது** - (சீதையாக அந்த இடத்திற்கு) வந்துள்ளதால்; **இங்கு** - இந்த இடத்தில்; **அயல் வேறு ஓர் ஒப்பு** - அத்திருமகளைவிட வேறு ஓர் உவமைப் பொருளை; **எங்கே நாடி** - எந்த இடத்திலே; **எவ்வகை கொண்டு உரைசெய்வேம்** - கண்டு எவ்வாறு எடுத்து உரைப்போம்?

சீதைக்கு உவமை கூற இயலாது: ஏனென்றால் அவள் உவமை கடந்தவள். எவ்வாறெனில். எல்லாப் பெண்களுக்கும் எல்லாராலும் உவமையாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறவள் திருமகள். அவளே இப்போது மிதிலையில் சீதையாகப் பிறந்திருக்கிறாளே! அப்படியிருக்க அவளுக்கு வேறுயாரை உவமையாகக் கூறமுடியும்?

504. உமையாள் ஒக்கும் மங்கையர்`
உச்சிக் கரம் வைக்கும்
கமையாள் மேனி கண்டவர்.
காட்சிக் கரை காணார்.
'இமையா நாட்டம் பெற்றிலம்'
என்றார்; 'இரு கண்ணால்
அமையாது' என்றார் - அந்தர
வானத்தவர் எல்லாம்.

உமையாள் ஒக்கும் மங்கையர் *- உமாதேவி போன்ற சிறப்புடைய மாதர்களும்;* ***உச்சிக் கரம் வைக்கும்*** *- (தங்கள்) தலைமேல் கைகளை வைத்து வணக்கம் செய்வதற்குரிய;* ***கமையால்*** *- பொறுமை முதலிய நற்பண்புகளையுடைய சீதையின்;* ***மேனி கண்டவர்*** *- உடல் அழகைப் பார்த்த மண்ணுலகத்தவர்;* ***காட்சிக் கரை காணார்*** *- இந்த அழகின் எல்லையை (முழுதும்) காணாமல்;* ***இமையா நாட்டம்*** *- (நாங்கள்) இமை மூடப்பெறாத கண்களை;* ***பெற்றிலம் என்றார்*** *- பெறவில்லையே என்று குறை பட்டனர்;* ***அந்தரம் வானத்தவர் எல்லாம்*** *- (இமையாத கண்களைப் பெற்றுள்ள) வான் உலகத் தேவர்கள் எல்லாரும்;* ***இரு கண்ணால் அமையாது*** *- (இந்த அழகைப் பார்க்க) நம்முடைய இரண்டு கண்களால் முடியாது;* ***என்றார்*** *- என்று கூறி வருந்தினர்.*

மண்ணவர். விண்ணவர்: சீதையைப் பார்த்தவர்கள்அவளது மேனி யழகிற்கு எல்லை காண முடியாது வருந்தினார்கள். அவர்களிலே நிலவுலகத்தவர் தேவர்களைப் போலத் தமக்கு இமையா நாட்டம் இல்லையே என்று வருந்தினர். ஆனால் அவ் வானத்தவரோ தமக்கு இமையா நாட்டம் இருந்தும் அவை இரண்டாக அமைந்தமையால் சீதையின் அழகை முற்றும் ஒருங்கே பார்க்க அவை போதா என்று குறைபட்டனர்.

கலித்துறை

505. வென்று அம் மானை. தார் அயில்
 வேலும் கொலை வாளும்
பின்ற. மானப் பேர் கயல்
 அஞ்சு. பிறழ் கண்ணாள்.
குன்றம் ஆட. கோவின்
 அளிக்கும் கடல் அன்றி.
அன்று அம் மாடத்து உம்பர்
 அளிக்கும் அமுது ஒத்தாள்.

அம் மானை வென்று - (புலவர்கள் உவமை கூறும்) அழகியமானை (ப்பார்வையில்) வென்று; **தார் அயில் வேலும்** -மாலையணிந்த கூரிய வேலும்; **கொலை வாளும்** - கொலைத்தொழிலில் வல்ல வாளும்; **பின்ற** - (ஒப்பாகாமல்) பின்னிடும்படியாகவும்; **மானம் பேர்கயல் அஞ்ச** - (மற்ற பெண்களின்கண்களுக்கு உவமையாகக் கூறப்படும்) சிறந்த பெரிய கயல் மீன்களும்(ஒப்பாகாமல்) அஞ்சிப் பின்னே நிற்கும்படியாகவும்; **பிறழ்கண்ணாள்**- பிறழும் கண்களையுடைய சீதையானவள்; **குன்றம் ஆட** -(மந்தர) மலை (தன்னிடத்தில்) சுழலும்படி; **கோவின் அளிக்கும்** -'கோ' என்னும் ஆரவாரத்தோடு (அமுதத்தைத்) தந்த; **கடல் அன்றி** - கடலால் அல்லாமல்; **அன்று அம்மாடத்து** - அக் காலத்திலேஅக் கன்னி மாடத்தின்; **உம்பர் அளிக்கும்** - மேலிடம் தந்த ;**அமுது ஒத்தாள்** - அமுதத்தை ஒத்தவள் ஆவாள்.

கடல் முது. சீதை: கடலானது வேறு ஒன்றினால் கடையப்பட்டு மிக நலிந்து பெற்ற அமுதம் இந்தச் சீதைக்கு ஒப்பாகாது;ஏனெனில் மாடத்தின் மேலிடம் ஒரு சிறந்த அமுதத்தை எளிதாகப் பெற்றாற் போல்பவள் இவள். தார் அயில் வேல்; தார் அயில் கொலைவாள் என அமையும். அவ்வாறே. கொலைவாள். கொலைவேல் என அமையும். கோ -ஒலிக் குறிப்பு. இடைச்சொல்.

506. 'பெருந் தேன் இன் சொல் பெண் இவள்
 ஒப்பாள் ஒரு பெண்ணைத்
தரும் தான்' என்றால். நான்முகன்
 இன்னும் தரலாமே?-
அருந்தா அந்தத் தேவர்
 இரந்தால். அமிழ்து என்னும்
மருந்தே அல்லாது. என் இனி
 நல்கும் மணி' ஆழி?

பெருந்தேன் இன்சொல் - பெருமை மிக்க தேன் போன்ற இனிய சொல்லையுடைய; **பெண் இவள் ஒப்பாள்** - இந்தப் பெண்ணை ஒப்பவளான; **ஒரு பெண்ணைத் தான் த(£)ரும்** - (சிறந்த) ஒரு பெண்ணை நீ படைத்துத் தருக; **என்றால்** - என்று (தேவர்கள் திரண்டு வந்து) வேண்டினாலும்; **நான்முகன் இன்னும் தரலாமே** - (படைத்தல் கடவுளான) நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனால்தான் இனிமேல் படைக்க முடியுமோ? (முடியாது); **அருந்தா** - (அமுதத்தைத் தவிர வேறொன்னையும்) உண்ணாத; **அந்தத் தேவர்** - சிறப்புடைய அத்தகைய தேவர்கள்; **இரந்தால்** - (திரண்டு வந்து) வேண்டினாலும்; **மணி ஆழி** - இரத்தினங்களுக்கு இருப்பிடமான கடல்; **அமிழ்து என்னும்** - அமுதம் என்று சொல்லக்கூடிய; **மருந்தே அல்லாது** - சிறந்த மருந்தையே மீண்டும் கொடுப்பதல்லாமல்; **இனி என் நல்கும்** -இனி வேறு எதனைக் கொடுக்க இயலும்? எடுத்துக் காட்டு உவமையணி: அமுதத்தை அல்லாமல் அதை விடச் சிறந்த ஒரு பொருளைக் கடலால் தர முடியாது: அதுபோலத்தான் படைத்துப் பழகிய மாதரைப் போன்ற பெண்களையல்லாமல் இச் சீதையைப் போன்ற சிறந்த மங்கை ஒருத்தியைப் பிரமனாலும் படைக்க இயலாது. இன்னும் - இதுவரை படைக்கப்பட வில்லை என்பதை உணர்த்தும்.

507. அனையாள் மேனி கண்டபின்.
அண்டத்து அரசு ஆளும்
வினையோர் மேவும் மேனகை
ஆதி மிளிர் வேற் கண்
இனையோர். உள்ளத்து இன்னலியோர்;
தம் முகம் என்னும்
பனி தோய் வானின் வெண்மதிக்கு
என்றும் பகல் அன்றே?

அண்டத்து - விண்ணுலகில்; **அரசு ஆளும்** - ஆட்சிபுரிகின்ற; **வினையோர்** - நல்வினையுடைய இந்திரன் முதலான தேவர்கள்; **மேவும்** - விரும்புகின்ற; **மேனகை ஆதி** - மேனகை முதலான; **மிளிர்வேல் கண்** - ஒளிமிக்க வேல் போன்ற கண்களையுடைய ; **இனையோர்** - இத் தெய்வப் பெண்கள்; **அனையாள் மேனி** - அந்தச்சீதையின் மேனியழகை; **கண்டபின்** - பார்த்த பின்பு; **உள்ளத்து இன்னலினோர்** - (தத்தம் அழகெல்லாம் சேர்ந்தாலும் அவளது அழகு ஒன்றுக்கும் ஈடாகாது என்று அறிந்து) மனத்தில் சஞ்சலத்தைக் கொண்டவரானார்கள்; **?தம் முகம் என்னும்** - (மேலும்) அந்த மேனகை முதலான பெண்களின் முக மண்டலம் என்கின்ற; **பனிதோய் வானின்** - குளிர்ச்சி நிறைந்த வானத்தில்; **வெண்மதிக்கு** - விளங்கும் வெண்ணிறமான சந்திரமண்டலத்திற்கு; **என்றும் பகல் அன்றே** - (பகல் இரவு என்னும் வேறுபாடு இல்லாமல்) எப்பொழுதும் பகலாகவே இருக்கும்.

தெய்வப் பெண்கள் முகம்: மேனகை முதலான தெய்வ மகளிர் சீதையின் மேனியழகைக்கண்டு நம்முடைய அழகு இதற்கு ஈடாகாது என்று மனம் வாடினர். அதனால் அவர்களின் முகம் பகல்நிலாவைப் போல எப்பொழுதும் ஒளி மழுங்கியிருக்கும் என்பது கருத்து.

508. மலர்மேல்நின்று இம் மங்கை இவ்
வையத்திடை வைக.
பல காலும் தம் மெய் நனி
வாடும்படி நோற்றார்
அலகு ஓவு இல்லா அந்தணரோ?
நல் அறமேயோ?
உலகோ? வானோ? உம்பர்கொலோ?
ஈது உணரேமால்!

இம் மங்கை - இத் தன்மையைச் சீதையானவள்; **மலர்மேல் நின்று** - செந்தாமரை மலர் மேலிருந்து (இறங்கி); **இவ்வையத்திடை வைக** - இந்த மண்ணுலகில் தங்கியிருக்கும் பொருட்டு; **பலகாலும்** - பல காலமாக; **தம் மெய் நனி** - தமது உடம்பு (விரதங்களால்) மிகவும்; **வாடும்படி** - வாட்டம் அடையுமாறு; **நோற்றார்** - அருந்தவம் புரிந்தவர்கள்; **அலகு ஓவு இல்லா** - எண்ணிக்கை குறைவு இல்லாத; **அந்தணரோ** - அந்தணர்கள்தாமோ?; **நல் அறமேயோ** - நல்ல தருமதேவதைதானோ?; **உலகோ** - இந்நிலவுலகு தானோ?; **வானோ** - விண்ணுலகுதானோ?; **உம்பர் கொலோ** - எல்லாத் தேவர்களுமோ? ; **ஈது உணரேம்** - இதன் உண்மையை அறிகின்றோம் இல்லை.

சீதை இலங்கையில் சிறையிலிருந்து வானவர்க்கும் நிலவுலகில் வாழும் அந்தணர் முதலோர்க்கும் பெருந்துன்பம் செய்து வந்த இராவணன் முதலான அரக்கர்களை அழித்தும் பாவம் அகலவும். புண்ணியம் ஓங்கவும் செய்யப்போவதால் வேதியர் முதலோரால் வருந்திச் செய்யப்பட்ட தவத்தின் பயனாலேதான் அச் சீதை இப்பூமியில் வாழ்கிறாள் என்பது கருத்து. கொல் - அசைநிலை.

509. தன் நேர் இல்லா மங்கையர்.
‘செங்கைத் தளிர் மானே!
அன்னே! தேனே! ஆர் அமிழ்தே!’
என்று அடி போற்றி..
முன்னே. முன்னே. மொய்ம் மலர்
தூவி. முறை சார.
பொன்னே சூழும் பூவின்
ஒதுங்கிப் பொலிகின்றாள்.

தன் நேர் இல்லா - *தன் தனக்கு உவமையாகும் பொருளைப் பெறாத;* ***மங்கையர்*** - *தோழியர் பலர்;* ***செங்கைத்தளிர் மானே*** - *சிவந்த தளிர் போலும் கைகளை உடைய மான் போன்றவளே!;* ***அன்னே*** - *தாயே!;* ***தேனே*** - *தேன்போல் இனியவளே!;* ***ஆர் அமிழ்தே*** - *(பெறுதற்கு) அரிய அமிர்தம் போன்றவளே;* ***என்று*** - *எனச் சொல்லி அழைத்து;* ***அடிபோற்றி*** - *(அவளுடைய) அடிகளை வணங்கி;* ***முன்னே முன்னே*** - *(நடந்து செல்லக்கூடிய) முன்னிடங்களில்;* ***மொய்ம்மலர் தூவி*** - *அடர்ந்த பூக்களைக் கொண்டு வந்து தூவி;* ***முறை சார*** - *முறையே நிரம்பி நிற்க;(அந்த மலர்களின் மேல்);* ***பொன்னே சூழும்*** - *மகரந்தப்பொடி நிரம்பிய;* ***பூவின*** - *(தூவப் பெற்ற) அந்தப் பூவிலே;* ***ஒதுங்கிப் பொலிகின்றாள்*** - *நடந்து (சீதை) விளங்குகின்றாள். சீதையின் மென்மை: தோழியர் சீதையின் அடிகளைப் போற்றி மலர் தூவி நிற்க. அம்மலர்களின் மேல் அச்சீதை தன் அடிகளை வைத்து நடக்கின்றாள் என்பதால் அவளது மென்மை புலனாகும். 'அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்' - குறள் 1120 ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. முன்னே பின்னே - அடுக்கு. தொறுப் பொருளுடையது (ஊர்தொறும்).*

510. பொன் சேர் மென் கால் கிண்கிணி.
ஆரம். புனை ஆரம்.
கொன் சேர் அல்குல் மேகலை.
தாங்கும் கொடி அன்னார்
தன் சேர் கோலத்து இன் எழில்
காண. சத கோடி
மின் சேவிக்க மின் அரசு
என்னும்படி. நின்றாள்.

பொன்சேர் - *பொன்னாலாகிய;* ***மென்கால் கிண்கிணி*** - *மெல்லிய பாதங்களில் அணிகிற சலங்கைகளையும்;* ***ஆரம்*** - *இரத்தின மாலைகளையும்;* ***புனை ஆரம்*** - *சூடக்கூடிய பூமாலைகளையும்;* ***கொன்சேர் அல்குல் மேகலை*** - *பெருமை மிக்க இடையில் அணியும் மேகலை என்னும் அணிகலனையும்;* ***தாங்கும்*** - *அணியும்;* ***கொடி அன்னார்*** - *பூங்கொடி போன்ற தோழியர் பலர்;* ***தன்சேர் கோலத்து*** - *தன்னிடம் பொருந்திய வடிவத்தின்;* ***இன்னெழில் காண*** - *இனிய அழகை ஆசையோடு பார்த்து நிற்க;* ***சதகோடிமின்*** - *(அவர்களின் இடையிலே) நூறுகோடி மின்னல்கள்;* ***சேவிக்க*** - *(சுற்றிலும் இருந்து வணங்கிப் பணி செய்ய;* ***மின் அரசு என்னும்படி*** - *(அவற்றுக்கு இடையே நின்ற ஒரு) மின்னல்களுக்கு அரசு என்று கருதுமாறு ;* ***நின்றாள்*** - *(சீதை) நின்று கொண்டிருந்தாள்.*

பெண்களும் விரும்பும் சீதையின் அழகு என்பது 'கொடியன்னார் தன்சேர் கோலத்து இன்னெழில் காண' என்னும் அடியால் பெறப்படுகிறது. மின் சேவிக்க.....நின்றாள்: தற்குறிப்பேற்றவணி.

511. ‘கொல்லும் வேலும் கூற்றமும்
  என்னும் இவை எல்லாம்
வெல்லும் வெல்லும்’ என்ன
  மதர்க்கும் விழி கொண்டாள்;
சொல்லும் தன்மைத்து அன்று அது;
  குன்றும். சுவரும். திண்
கல்லும். புல்லும். கண்டு உருக.
  பெண் கனி நின்றாள்.

கொல்லும் வேலும் - கொலைத் தொழிலில் வல்ல வேலும்; **கூற்றமும்** - இயமனும்; **என்னும் இவை எல்லாம்** - என்ற இவை எல்லாவற்றையும்; **வெல்லும் வெல்லும் என்ன** - வெற்றி கொள்ளும் என்று சொல்லுமாறு; **மதர்க்கும்** - களிப்பு அடையும்; **விழி கொண்டாள்** - கண்களைப் பெற்றுள்ளாள் (சீதை) ; **அது** - சீதையின் அந்த நிலைமை; **சொல்லும் தன்மைத்து அன்று** - (யாவராலும் சிறப்பித்து) சொல்லி முடிக்கக்கூடிய தன்மையுடையதாக இல்லை; **பெண்கனி** - (ஏனெனில்) பெண்வடிவு கொண்ட கனி போன்ற அச்சீதை; **குன்றும்** - பெருந் தோற்றமுடைய மலைகளும்; **சுவரும் திண்கல்லும்** - (சிறிய) சுவர்களும் வலிய கற்களும்; **புல்லும்** - (மெல்லிய) புற்களும்; **கண்டு உருக .** (இப்படிப்பட்ட அசையாத பொருள்களும்) தன் அழகைப் பார்த்து உருக்கம் அடையுமாறு; **நின்றாள் -** நின்றிருந்தாள்.

வெல்லும் வெல்லும் - அடுக்கு. துணிவுப் பொருள் தருவது. 32

512. வெங் களி விழிக்கு ஒரு
  விழவும் ஆய். அவர்
கண்களின் காணவே
  களிப்பு நல்கலால்.
மங்கையர்க்கு இனியது ஓர்
  மருந்தும் ஆயவள்.
எங்கள் நாயகற்கு. இனி.
  யாவது ஆம்கொலோ?

வெங்களி விழிக்கு - (பார்க்கும் ஆடவர்களின்) விரும்பத்தக்க களிப்பையுடைய கண்களுக்கு; **ஒரு விழியும் ஆயவர்** - சிறந்த ஒரு திருவிழாக் காட்சி போன்று உற்சாகம் தருகின்ற மகளிர்; **கண்களில் காணவே** - (தத்தம்) கண்களால் (தன்னைக்) காணுந்தோறும்; **களிப்பு நல்கலால்** - (அப் பெண்களுக்கும்) உள்ளக் களிப்பைத் தருவதால்; **மங்கையர்க்கு** - அம் மங்கையர்க்கெல்லாம்; **இனியது ஓர் மருந்தும்** - இனிய சுவையைத் தரக் கூடிய அமுதம் போன்ற; **ஆயவள்** - சீதையானவள்; **இனி எங்கள் நாயகற்கு** - இனிமேல் எங்கள் தலைவனான இராமனுக்கு; **யாவது ஆம் கொலோ** - எத்தகைய பொருளாவாளோ?

ஆடவர்களின் கண்களுக்குக் களிப்பு தருகின்ற பெண்களும் கூடச் சீதையின் அழகைக்கண்டு களிப்படைகின்றார்கள். அப்படியிருக்க ஆண்களில் அழகனாகிய இராமனுக்கு இவளது அழகு எத்தன்மையதாக இருக்குமோ? கனியான சீதை இங்கு அமுதமாகிறாள்; ஏனெனில் சீதை அமுதினும் இனியவள் ஆதலின்.

513. ***இழைகளும் குழைகளும் இன்ன. முன்னமே.***
மழை பொரு கண் இணை மடந்தைமாரொடும்
பழகிய எனினும். இப் பாவை தோன்றலால்.
அழகு எனும் அவையும் ஓர் அழகு பெற்றதே!

குழைகளும் - காதணி முதலான சிறிய அணிகலன்களும்; **இழைகளும்** - (கழுத்தில் அணியும்) ஆரம் போன்ற பேரணிகலன்களும்; **இன்ன** - இத்தன்மையனவாம்; **முன்னமே** - (இச்சீதை) மண்ணில் பிறப்பதற்கு முன்பே; **மழைபொரு கண் இணை** - மழையொத்துக் குளிர்ந்த கண்களையுடைய்; **மடந்தைமாரொடும்** - அழகிய பெண்களுடனே; **பழகிய எனினும்** - பழகியவையாக இருந்தாலும்; **இப்பாவை தோன்றலால்** - இந்தச் சீதை பிறந்ததனால்; **அழகு எனும் அணியும்** - பிறர்க்கு அழகு தரக்கூடிய அந்த அணிகலன்களும்; **ஓர் அழகு பெற்றவே** - புதியதோர் அழகினைப் பெற்றன.

அணி: பிறரால் அணியப்பட்டு அழகு செய்வதால் அணிகலன்களுக்கு 'அணி' என்று பெயர். அத்தகைய அணிகள் பிற பெண்களின் உடம்பில் அணியப் பெற்று அவர்களுக்கு அழகு தரும்; அவர்களால் தாம் அழகைப் பெறுவதில்லை. ஆனால். சீதையின் உடம்பில் இவை அணியப் பெற்றமையால் தாம் அழகைப் பெற்றன என்பது கருத்து. எனவே. அணிகளுக்கும் அழகு கொடுக்கக் கூடியது சீதையின் பேரழகு. 'ஆபரணங்களுக்கு அழகு கொடுக்கும் பெருமாள்' என்று திருமாலைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதுண்டு. சிற்றணிகலம்: குழை முதலியன. பேரணிகலம்: ஆரம். மேகலை போல்வன.

இராமனும் சிதையும் ஒருவரையொருவர் கண்டு காதல் கொள்ளுதல்

514. ***எண்ண அரு நலத்தினாள் இனையள் நின்றுழி.***
கண்ணொடு கண் இணை கவ்வி. ஒன்றை ஒன்று
உண்ணவும். நிலைபெறாது உணர்வும் ஒன்றிட.
அண்ணலும் நோக்கினான்: அவளும் நோன்கினாள்.

எண்ண அரு நலத்தினாள் - *அழகின் எல்லை இதுதான் என மனத்தால் நினைப்பதற்கும் அரிய அழகுடைய சீதை;* ***இனையள் நின்றுழி*** - *இத் தன்மையுடையவளாய் நின்றபொழுது;* ***கண்ணொடு*** *ஒருவர் கண்களோடு;* ***கண்இணை*** - *மற்றொருவர் கண்கள்;* ***கல்வி*** - *கவர்ந்து பற்றிக்கொண்டு;* ***ஒன்றை ஒன்று உண்ணவும்*** - *ஒன்றை ஒன்று கவர்ந்து சுவைக்கவும்;* ***உணர்வும்*** - *இருவரது அறிவும்;* ***நிலை பெறாது*** - *(தம்தம் இடங்களில்) நிலைபெற்று இருக்காமல்;* ***ஒன்றிட*** *(ஒன்றையொன்று கூடி) ஒன்றுபடவும்;* ***அண்ணலும் நோக்கினான்*** - *இராமனும் (சீதையைப்) பார்த்தான்;* ***அவளும் நோக்கினாள்*** - *சீதையும் (இராமனைப்) பார்த்தாள். இராமனும் சீதையும். இராமனது பார்வை சீதைமேல் செல்ல. அவள் கண் இராமன் மேல் பாய். அப்போது இருவரது மனவுணர்ச்சியும் ஒன்றுபட்டு ஒரு தன்மைத்தான காதலைக் கொண்டது புலனாகும்.*

515. **நோக்கிய நோக்கு எனும் நுதி கொள் வேல் இணை**
ஆக்கிய மதுகையான் தோளின் ஆழ்ந்தன;
வீக்கிய கனை கழல் வீரன் செங்கணும்
தாக்கு அணங்கு அனையவள் தனத்தில் தைத்தவே.

நோக்கிய - *(அவ்வாறு சீதை) பார்த்த;* **நோக்கு எனும்** - *பார்வையாகிய;* **நுதிகொள் வேல் இணை** - *கூரிய இரண்டு வேல்கள்;* **ஆக்கிய மதுகையான்** - *ஆக்கம் பெற்ற வன்மையுடைய இராமனின்;* **தோளின் ஆழ்ந்தன** - *தோள்களிலே அழுந்தின;* **வீக்கிய கணைகழல்** - *ஒலிக்கும் வீரக்கழல் கட்டிய;* **வீரன் செங்கணும்** - *வீரனான இராமனுடைய சிவந்த கண்களும்;* **தாக்கு அணங்கு** - *பிறரை வேட்கையால் தாக்குகின்ற மோகினியாகிய பெண் தெய்வத்தை;* **அனையவள்** - *போன்ற சீதையின்;* **தனத்தில் தைத்த** - *கொங்கைகளில் தாக்கின.*

இராமன். சீதை ஆகிய இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் கண்களால் பருகினர். ஓர் ஆவிற்கு இரு கோடுபோல ஒத்த காதல் கொண்டவராயினர். 'கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள். என்ன பயனும் இல' - குறள்:1100

தாக்கணங்கு: பார்க்கின்ற ஆடவர்க்கு வேட்கையை விளைவித்து அதனால் அவர்களைத் தாங்கும் தேவதை.

516. **பருகிய நோக்கு எனும் பாசத்தால் பிணித்து.**
ஒருவரை ஒருவர்தம் உள்ளம் ஈர்த்தலால்.
வரி சிலை அண்ணலும் வாள் - கண் நங்கையும்.
இருவரும் மாறிப் புக்கு. இதயம் எய்தினார்.

பருகிய நோக்கு - (தமக்குள் ஒருவரது அழகை ஒருவர்) விழுங்கிய கண்பார்வை; **எனும் பாசத்தால் பிணித்து** - என்னும் கயிற்றால் கட்டி; **ஒருவரை ஒருவர் தம் உள்ளம்** - ஒருவரை மற்றொருவரது மனம்; **ஈர்த்தலால்** - இழுத்து நின்றதால்; **வரிசிலை அண்ணலும்** - கட்டமைந்த வில்லையுடைய இராமனும்; **வாள்கண் நங்கையும்** - வாள் போன்ற கண்களையுடைய பெண்களில் சிறந்த சீதையும்; **இருவரும்** - ஆகிய இருவரும்; **இதயம் மாறிப் புக்கு** - (ஒருவர்) மனத்துள் (ஒருவர்) மாறிப் புகுந்து; **எய்தினார்** - அடைந்தார்கள். சீதை. இராமன்: இருவரும் தம் கண் பார்வையால் காதல் கொண்டு ஒருவரது மனத்தில் மற்றொருவர் குடிகொண்டார் எனலாம். இங்கே இராமனுக்குச் சீதையும். சீதைக்கு இராமனும் உயிராவார்கள் என்பது குறிப்பு. விற்படையும் வாட்படையும். தலைமகனாகிய இராமனுக்கு விற்படை. ஆதலால் தலைவியான சீதைக்கு வாள்படை கூறியது நயம். 'தானும் தன்னுடைத் திண்பால் நெஞ்சினைத் திரிதல் ஒன்றின்றி 'என்னுழை நிறீஇ' (பெருங் 3:8:96 -97)

'நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக் கூட்டி யுரைக்கும் குறிப்புரையாகும்' (தொல். பொருள். 66

37

517. மருங்கு இலா நங்கையும். வசை இல் ஐயனும்.
ஒருங்கிய இரண்டு உடற்கு உயிர் ஒன்று ஆயினார்-
கருங் கடல் பள்ளியில் கலவி நீங்கிப் போய்ப்
பிரிந்தவர் கூடினால். பேசல் வேண்டுமோ?

மருங்கு இலா நங்கையும் - இடையில்லாத (நுண்ணிய இடையைக் கொண்ட) சீதையும்; **வசை இல் ஐயனும்** - குற்றம் இல்லாத இராமனும் (ஒருவர் மேல் ஒருவர் கொண்ட மிக்க காதலால்); **ஒருங்கிய இரண்டு உடற்கு** - ஒன்றுபட்ட இரண்டு உடல்களுக்கு; **உயிர் ஒன்று ஆயினார்** - ஓர் உயிர் என்று சொல்லுமாறு ஆனார்கள்; **கருங்கடல் பள்ளியில்** - மிகப் பெரிய பாற்கடலில் ஆதிசேடனாகிய பாம்புப் படுக்கையிலே; **கலவி நீங்கி** - (ஒருவரோடு ஒருவர் கலந்திருந்த) கூட்டம் நீங்கி; **போய்ப் பிரிந்தவர்** - (தனித்தனியே) பிரிந்து சென்றவர்கள்; **கூடினால்** - மீண்டும் (ஓர் இடத்தில்) சேர்ந்தால்; **பேசல் வேண்டுமோ?** - (அவர்களுக்குள் உண்டாகும் காதலைச்) சொல்லவும் வேண்டுமோ?

ஈருடல் ஒருயிர் - இராமனும் சீதையும் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்த அளவில் இரு உடல்களுக்கு ஓர் உயிர் அமைந்ததுபோல மனம் ஒன்றுபட்டார்கள் என்றார்கள். 'காகத்து இரு கண்ணிற்கு ஒன்றே மணி கலந்தாங்கு' (திருக்கோவை) அவ்விருவர் ஆன்மாவும் ஒன்றே என்று காட்டுகிறார். கரிய கடல் நீலமணி நிறத்தவனான திருமாலின் திருமேனிச் சாயையால் அப்பாற்கடலின் நிறம் மாறியது என்பது குறிப்பு. நயம்: சீதை மருங்கு இலா நங்கை;இராமன்; வசை இல் ஐயன்.

சிந்தையைச் சீதையிடத்துவிட்டு இராமன் முனிவருடன் போதல்

518. அந்தம் இல் நோக்கு இமை அணைகிலாமையால்.
பைந்தொடி. ஓவியப் பாவை போன்றனள்; சிந்தையும். நிறையும்.
மெய்ந் நலனும். பின் செல. மைந்தனும். முனியொடு மறையப்
போயினான்.

அந்தம் இல் - (செல்லும் இராமனைத் தொடர்ந்து போன) முடிவில்லாத; **நோக்கு இமை** - (கண் இமையாது பார்த்துக் கொண்டேயிருப்பதால்) பார்வை உடைய அவளது இமைகள்; **அணைகிலாமையால்** - பொருந்தாதலால்; **பைந்தொடி** - பொன் தொடி அணிந்த சீதையானவள்; **ஓவியப் பாவை போன்றனள்** - சித்திரப் பதுமை போல (அசைவற்று) நின்றாள்; **சிந்தையும் நிறையும்** - அவளது மனத்தின் நினைப்பும் உறுதியும்; **மெய்ந் நலனும்** - உடல் அழகும்; **பின்செல்** - (தன்பின்னே) தொடரும்படி; **மைந்தனும்** - இராமனும்; **முனியொடு** - விசுவாமித்திர முனிவனோடு; **மறையப் போயினான்** - கண் பார்வை மறையுமாறு சென்றான்.

இராமன். சீதை இராமன் முனிவர் பின்னே செல்லும்போது சீதையின் பார்வை அந்த இராமனையே தொடர்ந்து செல்ல. அச்சீதையே கண் இமைத்தால் அழகனைக் காண்பது நின்றுவிடுமே எனக் கருதிக் கண்கொட்டாது நின்றாள். அப்படி நின்றநிலை ஓவியப் பாவை போன்றது என்றார்.

சீதையின் மனம் அவன்பின்னே சென்றதால் பெண்மைக் குணத்தை அவளால் அடக்க இயலவில்லை;ஆதலால். தன் மனக் காதலை வெளிப்படுத்தினாள்; இத்தகைய காம விகாரத்தால் அவளது உடலழகும் குறைவுற்றது

சீதையின் காதல் நோய்

519. பிறை எனும் நுதலவள் பெண்மை என் படும்?-
நறை கமழ் அலங்கலான் நயன கோசரம்
மறைதலும். மனம் எனும் மத்த யானையின்
நிறை எனும் அங்குசம் நிமிர்ந்து போயதே!

நறை கமழ் அலங்கலான் - நறுமணம் கமழும் பூமாலை அணிந்த இராமன்; **நயன கோசரம் மறைதலும்** - சீதையின் கண்ணின்; பார்வைக்குப் புலனாகாமல் மறைந்த அளவில்; **மனம் எனும்** - (அவளது) மனம் என்ற; **மத்த யானையின்** - மதம் பிடித்த யானையை அடக்குகின்ற; **நிறை எனும் அங்குசம்** - (நிறை) உறுதியாகிய அங்குசமும்; **நிமிர்ந்து போயது** - நிமிர்ந்து போயிற்று. (அவ்வாறு நிமிர்ந்து போக); **பிறை எனும் நுதலவள்** - பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றியுடைய அச் சீதையின் ; **பெண்மை என்படும்** - நாணம் முதலான பெண்மைக் குணங்கள் (வேறு) என்ன நிலைமையை அடையும்?

தன் கண்களுக்கு யானைப் பாகன் மறைந்த கணமே மதம் பிடித்த யானை தன்னை அடக்குகின்ற அங்குசத்தை நிமிரச் செய்து அதைத் தள்ளிவிட்டுத் தான் விரும்பின வழியே செல்லுதல்போலத் தான் விரும்பும் தலைவனான இராமன் மறைந்து சென்ற அளவிலே சீதையின் மனம் தன்னை அடக்கி வைக்கும் நிறை என்னும் குணத்தை நீக்கித் தான் விரும்பியவழிச் சென்றது என்றார். சிந்தை. நிறை. மெய்ந்நலன்களாகிய பெண்மைக் குணங்கள் யாவும் சிதைந்து ஒழிந்தன என்பது குறிப்பு. 'எழில்மருப்பு எழில்வேழம் இருதரு கடாத்தால். தொழில் மாறித்தலைவைத்த கோட்டிகை நிமிர்ந்தாங்கு' - (கலித். 138)

'துடக்குவரை நில்லாது தோட்டி நிமிர்ந்து. மதக்களிறு இரண்டுடன் மண்டியா அங்கு' (பெருங். 1. 32; 37 -38

40

520. மால் உற வருதலும். மனமும் மெய்யும். தன் நூல் உறு மருங்குல்போல். நுடங்குவாள்; நெடுங் கால் உறு கண் வழிப் புகுந்த காதல் நோய். பால் உறு பிரை என. பரந்தது எங்குமே.

***மால் உற வருதலும்** - காமம் மிகுதியாகத் தோன்றுதலும்; **மனமும் மெய்யும்** - நெஞ்சமும் உடலும்; **நூல் உறு** - நூல் இழையை ஒத்துள்ள; **தன் மருங்குல் போல்** - தனது நுண்ணிய இடைபோல; **நுடங்குவாள்** - தளர்கின்ற சீதையின்; **கால் உறு நெடுங்கண்** - கரிய நீண்ட கண்களின் மூலம்; **வழிப் புகுந்த காதல்நோய்** - உள்ளே புகுந்த காதல் நோயானது; **பால் உறு பிரை என** - பாலில் சேர்ந்த பிரைத் துளிபோல; **எங்கும் பரந்தது** - உடம்பு முழுதும் பரவியது.*

பிரை: பாலை உறையச் செய்யும் மோர்த் துளி. அது முதலிலே பாலின் ஓர் இடத்தில் சேர்ந்து உடனே அப்பால் முழுவதையும் மாற்றுகிறது. அதுபோலக் காமநோய் முதலில் கண்வழியே உள்ளே சென்று உடனே உடம்பு முழுவதும் பரவியது என்றார்.

காதல் நோயால் உடல் நூல்போல் ஒடுங்கியது. காதல் புகுதற்குக் கண்ணின் கருமணியே வழியாகும்.

'குடப்பால் சில்லுறைபோலப் படைக்கு நோயெல்லாம் தான் ஆயினனே' - புற. 276 வேறு உரை;நீர் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து பரவுவதற்கு வாய்க்கால் வழியாக அமைவதுபோலக் காம ஆசை மனத்தில் சென்று பரவக் கண் வழியாக உள்ளது. கண்களுக்குக் கால்வாய் உவமை; காதல் நோய்க்கு நீர்ப் பெருக்கு உவமை; கால் உறு கண்: கருமணி பாவை.

521. நோம்; உறும் நோய் நிலை நுவலகிற்றிலள்; ஊமரின். மனத்திடை உன்னி. விம்முவாள்; காமனும். ஒரு சரம் கருத்தின் எய்தனன் - வேம் எரிஅதனிடை விறகு இட்டென்னவே.

நோம் - (சீதை காமநோயால்) வருந்துவாள்; **உறும்நோய் நிலை நுவலகிற்றிலள்** - (கணத்திற்குக் கணம் தன்னிடம்) மிகுகின்ற அக் காமநோயின் நிலையை எவருடனும் சொல்ல முடியாதவளாய்; **ஊமரின் மனத்திடை** - ஊமைகள் போல மனத்திற்குள்ளேயே; **உன்னி விம்முவாள்** - நினைந்து தேம்புவாள் ; **காமனும்** - (அப்பொழுது) மன்மதனும்; **ஒரு சரம்** - ஓர் அம்பினை; **கருத்தில்** - அவளது மனத்திலே; **வேம் எரி அதனிடை** - எரிகிற நெருப்பிலே; **விறகு இட்டு என்ன** - விறகைப் போட்டாற்போல; **எய்தனன்** - எய்தான்.

மன்மதன். பாணம்: மன்மதன் தன் ஐங்கணைகளுள் நினைப்பை மிகுவிக்கக் கூடிய தாமரை மலரைச் சீதைமேல் எறிந்தான்.

522. **நிழல் இடு குண்டலம்**
அதனின். நெய் இடா.
அழல் இடா. மிளிர்ந்திடும்
அயில் கொள் கண்ணினாள்.
சுழலிடு கூந்தலும்
துகிலும் சோர்தர.
தழல் இடு வல்லியே
போல. சாம்பினாள்.

நிழல் இடு - ஒளி வீசுகின்ற; **குண்டலம் அதனின்** - காதணியான குண்டலம் வரை சென்று; **நெய் இடா** - நெய் தடவப் பெறாமலும்; **அழல் இடா** - நெருப்பிலே வைத்துக் காய்ச்சப் பெறாமலும்; **மிளிர்ந்திடும் அயில்கொள்** - விளங்கும் வேல் போன்ற; **கண்ணினாள்** - விழிகளையுடைய சீதை; **சுழலிடு கூந்தலும்** - கடை குழன்ற தன் கூந்தலும்; **துகிலும் சோர்தர** - உடையும் நெகிழும்படி; **தழல்இடு** - நெருப்பிலே போட்ட; **வல்லியே போல** - பூங்கொடி போல; **சாம்பினாள்** - வாடினாள்.

நெய் இடா அழல் இடா மிளிர்ந்திடும் அயில்: இல்பொருள். உவமை. சுழல் இடு கூந்தல்: பனிச்சை. சீதை நினைப்பு மிகுதியால் உடற்சோர்வுற்று மிக வருந்தினாள்.

523. **தழங்கிய கலைகளும். நிறையும். சங்கமும்.**
மழுங்கிய உள்ளமும். அறிவும். மாமையும்.
இழந்தவள் - இமையவர் கடைய. யாவையும்
வழங்கிய கடல் என - வறியள் ஆயினாள்.

தழங்கிய கலைகளும் - ஒலிக்கின்ற மேகலை அணிகளையும்; **நிறையும்** - மனவுறுதியையும்; ***சங்கமும்*** - சங்கு வளையல்களையும்; **மழுங்கிய உள்ளமும்** - வாட்டம் அடைந்த மனத்தையும்; **அறிவும்** - அறிவையும்; **மாமையும்** - மேனியின் நிறத்தையும்; **இழந்தவள்** - (அப்பொழுது காதல் நோயால்) இழந்துநின்ற சீதை; **இமையவர் கடைய** - தேவர்கள் கடலைக் கடைந்தபொழுது; **யாவையும் வழங்கிய** - (தன்னிடமுள்ள சிறந்த பொருள்கள்) எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்ட; **கடல் என** - கடல் போல; **வறியள் ஆயினாள்** - எந்த ஒரு சிறந்த பொருளும் தன்னிடம் இல்லாதவள் ஆனாள்.

பெண்களுக்குச் சிறந்த அணிகளாகிய மேகலை முதலியவற்றையும். குணங்களான நிறை முதலானவற்றையும் சீதை இழந்ததால் 'வறியள் ஆயினாள்' என்றார். மேகலைகள் எட்டுக் கோவைகள் உள்ளமைபற்றி கலைகள் என்றார். இமையவர்: கண் இமையாதவர்: இமையில் சிறப்பு உள்ளவர்.

சோர்ந்த சீதையைத் தோழியர் மலர்ப்படுக்கையில் சேர்த்தல்

524. கலம் குழைந்து உக. நெடு நாணும் கண் அற.
நலம் குழைதர. நகில்முகத்தின் ஏவுண்டு.
மலங்கு உழை என. உயிர் வருந்திச் சோர்தர.
பொலங் குழை மயிலைக் கொண்டு. அரிதின் போயினார்.

கலம் குழைந்து உக - அணிகள் நெகிழ்ந்து விழவும்; **நெடு நாணும் கண்அற** - மிக்க நாணமும் (தன்னிடமிருந்து) ஒழியவும்; **நலம் குழைதர** - அழகு மாறவும்; **நகில் முகத்தின்** - தன் முலைகளிடத்தில்; **ஏ உண்டு** - காம பாணத்தால் அடிப்பட்டு; **மலங்கு உழை என** - (வேடனது அம்பால் அடிபட்டு) வருந்தும் மான்போல; **உயிர் வருந்திச் சோர்தர** - உயிர் வருந்தி(ச்சீதை) வாடி நிற்க; **பொலங்குழை மயிலை** - (அதைப் பார்த்த தோழியர்) பொன்குழையாகிய காதணியை அணிந்த மயில்போலும் சாயலையுடைய அச்சீதையை; **அரிதின்** - சிரமப்பட்டு; **கொண்டு போயினார்** - அழைத்துச் சென்றார்கள்.

சீதை காமநோயால் வருந்தினாள்; அதனால் அதைத் தணிக்கும்பொருட்டு அவளைத் தக்க இடத்திற்குத் தோழியர் கொண்டு போயினர்.

525. காதொடும் குழை பொரு கயற் கண் நங்கைதன்
பாதமும் கரங்களும் அனைய பல்லவம்
தாதொடும் குழையொடும் அடுத்த. தண் பனிச்
சீத நுண் துளி. மலர் அமளிச் சேர்த்தினார்.

காதொடும் - காதுடன்; **குழைபொரு** - குண்டலங்களையும் முட்டுகின்ற; **கயல்கண்** - கயல்மீன்போல் பிறழும் கண்ணினையுடைய; **நங்கைதன்** - சீதையின்; **பாதமும் கரங்களும்** - திருவடிகளையும் கைகளையும்; **அனைய பல்லவம்** - ஒத்துள்ள பல்லவம் என்று சொல்லப்படுகின்ற; **குழையொடும்** - செந்தளிர்களுடனும்; **தாதொடும்** - பூந்தாதுகளுடனும்; **அடுத்த** - பொருந்தியதும்; **தண்பனிச் சீதம் நுண்துளி** - மிகக் குளிர்ந்த நுட்பமான பனித்துளிகள் தெளிக்கப் பட்டதுமான; **மலர் அமளி** - பூக்காளல் ஆகிய படுக்கையில்; **சேர்த்தினர்** - (சீதையைத் தோழியர்) கொண்டுபோய்ச் சேர்த்தார்கள். பல்லவம்: மென்மையான தளிர். மலர் அமளி: சீதையின் வெம்மையைத் தணிவிக்கப் பூந்தாதுகளையும் தளிர்களையும் கீழே இட்டு மலர் பரப்பிய படுக்கை. தண் சீதப் பனி நுண்துளி என மாற்றுக.

526. நாள் அறா நறு மலர் அமளி நண்ணினாள்-
பூளை வீ புரை பனிப் புயற்குத் தேம்பிய
தாள தாமரைமலர் ததைந்த பொய்கையும்.
வாள் அரா நுங்கிய மதியும். போலவே.

பூளைவீ புரை - பூளைப் பூவைப் போன்ற; **பனிப் புயற்கு** - (மெல்லிய வெண்ணிறமான) பனிமழைக்கு; **தேம்பிய தாள தாமரை மலர்** - தாள்களைக் கொண்ட வாடிய தாமரைப் பூக்கள்; **ததைந்த பொய்கையும்** - நெருங்கின தடாகத்தையும்; **வாள் அரா** - வாள் போல் கொடிய பாம்பினால்; **நுங்கிய மதியும் போல** - விழுங்கப்பட்ட சந்திரனையும் ஒப்ப (அந்த மலர்ப் படுக்கை) வாட்டத்தை அடையுமாறு; **நாள் அறா நறுமலர்** - அன்று பூத்த நறுமலர்களைக் கொண்டு பரப்பப்பட்ட; **அமளி நண்ணினாள்** - அப்படுக்கையில் (சீதை) சேர்ந்தாள்.

தோழியர் அமைத்த மலர்ப்படுக்கையில் சீதை சேரவும் அப்படுக்கை அவளது மேனி வெப்பத்தால் தீய்ந்துவிட்டது.

527. மலை முகட்டு இடத்து உகு
மழைக்கண் ஆலிபோல்.
முலை முகட்டு உதிர்ந்தன.
நெடுங் கண் முத்து இனம்; சிலை நுதற்கடை உறை செறிந்த
வேர்வு. தன் உலை முகப் புகை நிமிர் உயிர்ப்பின் மாய்ந்ததே.

சிலை நுதற் கடை - வில் போன்ற நுதலின் கடைப்பால் புருவ விளிம்பில்; **உறை செறிந்த** - பொருந்திய துளிர்த்த மிக்க; **வேர்வு** - வியர்வைத்துளிகள்; **தன்** - அவனது; **உலை முகப்புகை** - கொல்லன் உலைக்களத்து எழும்புகை போன்ற வெப்பம்; **நிமிர் உயிர்ப்பின்** - நெட்டுயிர்ப்பினால்; **மாய்ந்ததே** - புலர்ந்து (உலர்ந்து) போயிற்று; **மலை முகட்டு இடத்து** - மலைச் சிகரங்களின் மேற்பால்; **உகு** - சிந்துகின்ற. பொழிகின்ற ; **ஆலிபோல்** - மழைத்துளிகள் போல; **முலை முகட்டு** - அவளது தடங்கொங்கைகளின் மேற்பால் ; **நெடுங் கண்** - நீண்ட கண்கள் பெருக்கிய; **முத்து இனம்** - முத்து போன்ற கண்ணீர்த் துளிகள்; **உதிர்ந்தன** - சிந்தின.

வான்கண் விழித்த (மேகம் பொழிந்த) நீர்த்துளிகள் மலைச் சிகரத்தில் வீழ்தல்போல் மான்கண் இழித்த முத்து போன்ற நீர்த்துளிகள் மலைச் சிகரங்களில் வீழ்ந்தன.

வியர்வைத்துளிகள் நெட்டுயிர்ப்பால் உலர்ந்து போயின என்பது குறிப்பு. மழைக்கண் காரணக்குறி என்பார் சுந்தர காண்டத்தும்.

528. கம்பம் இல் கொடு மனக் காம வேடன் கை
அம்பொடு சோர்வது ஓர் மயிலும் அன்னவள்.
வெம்புறு மனத்து அனல் வெதுப்ப. மென் மலர்க்
கொம்பு என. அமளியில் குழைந்து சாய்ந்தனள்.

கம்பம் இல் - கலக்கம் இல்லாத; **கொடு மனம்** - வலிய மனத்தையுடைய; **கானவேடன்** - காட்டில் வாழும் வேடனது; **கை அம்பொடு** - கையால் எய்யப்பட்ட அம்பினால்; **சோர்வது ஓர் மயிலும்** - தளர்ந்து விழுவதோர் மயில் பறவையை; **அன்னவள்** - ஒத்தவளான சீதை; **வெம்புறு மனத்து** - கொதிக்கின்ற தன் மனத்தில் உண்டான; **அனல் வெதுப்ப** - காமத்தீ எரிப்பதால்; **மென்மலர்க் கொம்பு என** - (அனல்பட்ட அளவில் எரிக்கப்பட்ட) பூங்கொம்பு போல; **அமளியில்** - அம் மலர்ப்படுக்கையில்; **குழைந்து** - வாடி; **சாய்ந்தனள்** - சாய்ந்தாள்.

வேடனது அம்பால் எய்யப்பட்ட மயிலானது தளர்ந்து வீழ்வது போலச் சீதை மன்மதனது மலர்க் கணையால் அடிப்பட்டுச் சோர்ந்து வீழ்ந்தாள். கம்பம்: சலனம். நிலை மாறுதல். அம்பொடு: ஒடு - கருவிப் பொருளில் வந்துள்ளது.

529. சொரிந்தன நறு மலர் சுறுக் கொண்டு ஏறின; பொரிந்தன
கலவைகள். பொரியின் சிந்தின; எரிந்த வெங் கனல் சுட.
இழையில் கோத்த நூல் பரிந்தன; கரிந்தன. பல்லவங்களே.

(அப்பொழுது) **சொரிந்தன** - படுக்கையில் பரப்பிய; **நறுமலர்** - மணமுள்ள மலர்கள்; **சுறுக்குண்டு ஏறின** - (அவளுக்கு மென்மை செய்யாமல்) கூர்மையாகித் (உடம்பில்) தைத்தன; **பொரிந்தன கலவைகள்** - (அவளது உடம்பின் காமத் தீயால்) பொரிந்து போன கலவைச் சந்தனங்கள்; **பொரியின்** - சிந்தின தீப்பொறிகள் போல உதிர்ந்தன; **எரிந்த வெங் கனல் சுட** - (அவளது உடம்பில் பற்றி) எரிகிற காமத்தீயானது சுடுவதால்; **இழையில் கோத்த** - அணிகலன்களில் கோக்கப்பட்டுள்ள; **நூல் பரிந்தன** - நூல்கள் அறுபட்டு நீங்கின; **பல்லவங்கள்** - (படுக்கையில் பரப்பட்ட) தளிர்கள் கரிந்தன - கரிந்து போயின. சுறுக் கொள்ளுதல் தீய்ந்து சுருளுதல்;கூர்மையை அடைதல்

தாதியர் செய்த பரிகாரம்

530. தாதியர். செவிலியர். தாயர். தவ்வையர்.
மா துயர் உழந்து உழந்து அழுங்கி மாழ்கினர்;
'யாதுகொல் இது?' என. எண்ணல் தேற்றலர்;
போதுடன் அயினி நீர் சுழற்றிப் போற்றினர்.

(சீதையின்) **தாதியர்** - பணிப் பெண்களும்; **செவிலியர்** - செவிலியர்களும்; **தாயர்** - ஐந்துவகைத் தாய்மார்களும்; **தவ்வையர்** - தமக்கை முறையினரும்; **மாதுயர் உழந்து உழந்து** - (சீதை அடைந்த நோயால்) கடுந் துன்பத்தை மிக அடைந்து; **அழுங்கி** - பெரிதும் வருந்தி; **மாழ்கினர்** - மனம் கலங்கினவர்களாகியும்; **இது யாது கொல்என** - இந்த நோய் எந்த நோயோ என; **எண்ணல் தேற்றலர்** - ஆலோசித்து அறியமாட்டாதவர்களாகியும்; **போதுடன் அயினிநீர்** - பல பூக்களோடு கூடிய ஆலத்தி நீரை; **சுழற்றிப் போயினர்** - சுற்றி (அவளுக்குக் கண்ணூறு கழித்து) வாழ்த்தினார்கள்.

சீதையின் காமநோயை அறியாமல் தோழியர் முதலோர் கண்ணூறெனக் கருதி அதற்குப் பரிகாரம் தேடினர்; அயினிநீர். செஞ்சோற்றுடன் கூடிய நீர். கண்ணூறு அச்சம் ஆகியவற்றால் உண்டாகிய குற்றம் களைவது.

தாயர் ஐவர்: 1. ஆட்டுவாள் 2. ஊட்டுவாள் 3. ஒல் உறுத்துவாள் 4. நொடி பயிற்றுவாள் 5. கைத்தாய். செவிலியர்: வளர்க்கும் தாயர். 51

காதல் நோயுற்ற சீதையின் தோற்றம்

531. அருகில் நின்று அசைக்கின்ற ஆலவட்டக் கால்
எரியினை மிகுத்திட. இழையும். மாலையும்.
கரிகுவ. தீகுவ. கனல்வ. காட்டலால்.
உருகு பொற் பாவையும் ஒத்துத் தோன்றினாள்.

அருகில் நின்று - பக்கத்திலே இருந்து; **அசைக்கின்ற ஆலவட்டம்** - (தோழியர்) வீசுகின்ற ஆலவட்டங்களின்; **கால் எரியினை மிகுத்திட** - காற்றானது காமத் தீயை வளர்க்க; **இழையும் மாலையும்** - (சீதையணிந்த) அணிகளும் பூமாலைகளும்; **கரிகுவ** - கரிந்தும்; **தீகுவ** - தீய்ந்தும்; **கனல்வ** - எரிந்தும்; **காட்டலால்** - ஆகிவிட்டமையால்; **உருகுபொன் பாவையும்** - (நெருப்பில் உருகுகின்ற பொன்னாலாகிய பாவையை; **ஒத்து** - போன்று; **தோன்றினாள்** - காணப்பட்டாள்.

அணி: தற்குறிப்பேற்ற அணி. அணிந்த அணிகள். மாலைகள் காமத் தீயால் கருகியும் தீய்ந்தும் எரிந்தும் போயின;தவிர. அச்சீதையும் நெருப்பில் உருகும் பொற்பாவைபோல் ஆகிவிட்டாள். ஆலவட்டம்: பெருவிசிறி.

532. ***‘அல்லினை வகுத்தது ஓர் அலங்கற் காடு’ எனும்; ‘வல் எழு ; அல்லவேல். மரகதப் பெருங் கல்’ எனும். ‘இரு புயம்’ ; ‘கமலம் கண்’ எனும்; ‘வில்லொடும் இழிந்தது ஓர் மேகம்’ என்னுமால்.***

(சீதை) **அல்லினை வகுத்தது** - *இருளைக் கொண்டு;* **ஓர்அலங்கல் காடு** - *அமைக்கப்பட்ட பூமாலைகள் உள்ள காடு (இராமனதுமுடி);* **என்னும்** - *என்று சொல்வாள்;* **இருபுயம் -** *அவனுடைய இரண்டு தோள்களும்;* **வல் எழு -** *வலிய தூண்களாம்;* **அல்லவேல் -** *அவை இல்லாவிட்டால்;* **மரகதப் பெருங்கல் -** *மரகதக் கற்கள் மயமான பெருமலைகளே;* **எனும் .** *என்பாள்* **; கண் கமலம் எனும்** - *(அவனுடைய) கண்கள் செந்தாமரை மலர் என்பாள்;* **வில்லொடும் இழிந்தது -** *(அவனது திருமேனி) இந்திரவில்லுடன் வானத்திலிருந்து இறங்கிய;* **ஓர்மேகம் என்னும் -** *ஒரு மேகம் என்று சொல்வாள்.*

இராமனிடம் தன்மனம் செல்லப் பெற்ற சீதை அவனைக் குறித்து வாய் பிதற்றுவதாகும். அல் வகுத்ததோர் காடு: குடுமியின் கருமையும். மயிர்களின் அடர்த்தியும் கருதியது. எழு - இரும்புத்தூண்: தோள்கள் திரண்டு உருண்டு நீண்டிருத்தலால் தோளுக்கு இரும்புத் தூண் உவமையாயிற்று.

533. ***‘நெருக்கி உள் புகுந்து. அரு***
நிறையும் பெண்மையும்
உருக்கி. என் உயிரொடு
உண்டு போனவள்
பொருப்பு உறழ் தோள்
புணர் புண்ணியத்தது
கருப்பு வில் அன்று; அவன் காமன் அல்லனே!

நெருக்கி உள்புகுந்து - *(என் மனத்துள்ளே) நெருக்கிப் புகுந்து;* **அருநிறையும்** - *அழிக்க முடியாத என் மன உறுதியையும்;* **பெண்மையும்** - *(நாணம் முதலிய பிற) பெண்மைக் குணங்களையும்;* **உருக்கி** - *இளகச் செய்து;* **என் உயிரொடும்** - *(அவற்றை) எனது உயிருடன்;* **உண்டு போனவன்** - *கவர்ந்து சென்ற உத்தமன். (மன்மதனோ என்றால்);* **பொருப்பு உறழ்தோள்** - *மலைபோன்ற தோளிலே;* **புணர் புண்ணியத்தது** - *சேர்ந்த நல்வினையுடையது;* **கருப்பு வில் அன்று** - *கரும்பு வில் அன்று (ஆதலால்);* **அவன் காமன் அல்லனே** - *அவன் மன்மதன் இல்லை.*

இராமனது அழகிலே மயங்கிய சீதை இவன் மன்மதனோ என ஐயுற்றாள். பின் கையில் கரும்பு வில் இல்லாமல் மூங்கில் வில்லையே வைத்திருந்ததால் இவன் காமன் இல்லை என்று தெளிந்தாள்.

534. ***‘உரைசெயின். தேவர்தம் உலகு உளான் அலன்-***
விரைசெறி தாமரை இமைக்கும் மெய்ம்மையால்;
வரி சிலைத் தடக் கையன். மார்பின் நூலினன்.
அரசிளங் குமரனே ஆகல்வேண்டுமால்.

உரை செயின் - (அவ் ஆண்மகனை இன்னான் என்று) சொல்லப் புகுந்தால்; **தேவர்தம் உலகு** - தேவர் உலகத்தில்; **உளான் அலன்** - உள்ள ஒரு விண்ணவன் அல்லன்; **விரைசெறி தாமரை** - (ஏனெனில்) மணமுள்ள செந்தாமரை போலும்; **இமைக்கும் மெய்ம்மையான்** - கண்கள் இமைக்கும் தன்மையுடையவன்; **வரிசிலை தடக்கையன்** - கட்டமைந்த வில்லை ஏந்திய பெரிய கையையுடையவன்; **மார்பின் நூலினன்** - மார்பில் பூணூல் தரித்தவன் (அவன்); **அரசு இளங்குமரனே** - இளம்பருவமுடைய அரச குமாரனாகவே; **ஆகல் வேண்டும்** - இருத்தல் வேண்டும்.

அவனை முதலில் தேவனோ என்று ஐயப்பட்டவள் கண்ணிமைத்தலால் அந்த ஐயம் நீங்கினாள். பின் கைவில்லும். மார்பின் நூலும் கண்டமையால் 'அரசகுமாரனே அவன்' என்று தெளிந்தாள். அணி: ஐயவணி.

535. **'பெண்வழி நலனொடும். பிறந்த நாணொடும்.**
எண்வழி உணர்வும். நான் எங்கும் காண்கிலேன்-
மண்வழி நடந்து. அடி வருந்தப் போனவன்.
கண்வழி நுழையும் ஓர் கள்வனே கொலாம்?

பெண்வழி - பெண்ணிடம் இயல்பாக உள்ள; **நலனொடும்** - அழகையும்; **நாணொடும்** - உடன்பிறந்த நாணத்தையும்; **எண்வழி உணர்வும்** - மனத்திலுள்ள அறியையும்; **எங்கும் காண்கிலேன்** - (அம் மைந்தன் வந்து போனபின்) நான் காண்கிறேன் அல்லேன்; **அடி வருந்த** - (ஆதலால்) தன் திருவடிகள் வருந்துமாறு; **மண்வழி நடந்து போனவன்** - தரையிலே நடந்து சென்ற அந்த இளைஞன்; **கண்வழி நுழையும்** - கண்களின் வழியே மனத்திற்குள்ளே செல்லவல்ல; **ஓர்கள்வனே கொல் ஆம்** - ஒரு கள்வன் போலும்! 'கண்வழி நுழையும் ஓர் கள்வன்' - விசித்திரமான கள்ளன். அம் மைந்தனை நான் கண்டவுடனே 'என்னுடைய நலன். நாண். உணர்வு என்ற இவற்றை இழந்தேன். ஆகையால். அம் மைந்தன் கண்டார் கண்வழியே புகுந்து கரந்து செல்ல வல்லவன்' என்கிறாள் சீதை. எண்வழி: எண்ணுமிடத்து; எண் வழியுணர்வு - எண்ணத்தின் வழியே செல்கின்ற அறிவு.

இராமனை நினைந்து சீதை உருகுதல்

536. **'இந்திர நீலம் ஒத்து இருண்ட குஞ்சியும்.**
சந்திர வதனமும். தாழ்ந்த கைகளும்;
சுந்தர மணி வரைத் தோளுமே. அல;
முந்தி. என் உயிரை. அம் முறுவல் உண்டதே!

இந்திர நீலம் ஒத்து - இந்திர நீலம் என்ற மணிக்கு ஒப்பாக; **இருண்ட குஞ்சியும்** - கறுத்த மயிர்முடியும்; **சந்திர வதனமும்** - முழுநிலவு போன்ற முகமும்; **தாழ்ந்த கைகளும்** - (முழங்கால் வரை) தொங்கும் கைகளும்; **சுந்தர மணிவரை** - அழகிய நீலமணிமலைகள் போன்ற - தோளுமே - தோள்களும் என்னும் இவையே; **அல** - அல்ல (அவ்வாறாயின் பின் யாது என்றால்); **அம் முறுவல்** - அந்தப் புன்னகைதான்; **முந்தி** - (இவை எல்லாவற்றுக்கும்) முற்பட்டு; **என் உயிரை உண்டது** - எனது உயிரைக் கவர்ந்தது.

முறுவர்: மகிழ்ச்சிக் குறிப்பு. இந்திர நீலம்: சிறந்த சாதி நீல மணி. என் காதலனுடைய குஞ்சி முதலியன என் உயிரை உண்டன என்றாலும் முற்பட்டு உயிரை உண்டது அவனது புன்முறுவலே என்று வருந்திக் கூறுகிறாள் சீதை.

537. **'படர்ந்து ஒளி பரந்து உயிர் பருகும் ஆகமும்.**
தடந் தரு தாமரைத் தாளுமே. அல;
கடம் தரு மா மதக் களி நல் யானைபோல்.
நடந்தது. கிடந்தது. என் உள்ளம் நண்ணியே.

படர்ந்து ஒளிபரந்து - அகன்ற ஒளி பரந்து; **உயிர் பருகும்** - காண்போர் உயிரைப் பருகக் கூடிய ; **ஆகமும்** - அவனது திருமார்பும்; **தடம் தரு** - பெருமை மிக்க; **தாமரைத் தாளுமே** - செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளும் என்னும்; **அல** - இவையே அல்ல; **கடம்தரு மாமதம்** - கன்னத்திலிருந்து வழியும் மிக்க மதநீரையும்; **களி நல்யானை போல்** - களிப்பையும் உடைய சிறந்த ஆண் யானை போல; **நடந்தது** - (அந்த இளைஞன்) நடந்துசென்ற நடையழகு; **என் உள்ளம் நண்ணி** - என் மனத்தில் பொருந்தி; **கிடந்தது** - (எப்பொழுதும் நீங்காது) பதிந்துள்ளது.

சீதை இராமனது மார்பின் அழகு. தாமரைத் திருவடிகளின் அழகு என்ற இவற்றைவிட அவனது நடையழகில் தன் மனம் பதிந்தமையைத் தெரிவிக்கின்றாள். தடம் தரு தாமரை: தடாகத்தில் பூத்த தாமரை என்றும் கூறலாம். பறிக்கப்பட்டு வாடிப் போகாத அன்று பூத்த மலர் எனலாம்.

538. **'பிறந்துடை நலம் நிறை பிணித்த எந்திரம்.**
கறங்குபு திரியும் என் கன்னி மா மதில்
எறிந்த அக் குமரனை. இன்னும். கண்ணிற் கண்டு.
அறிந்து. உயிர் இழக்கவும் ஆகுமேகொலாம்?'

பிறந்த உடை - (என்) உடன் பிறந்து எனக்கு உடைமையாயுள்ள; ***நலம்நிலை*** - நல்ல மனவுறுதி ஆகிய; ***பிணித்த எந்திரம்*** - கட்டமைந்த இயந்திரம்; ***கறங்குபு திரியும்*** - சுழன்று திரிதற்கு இடமான; ***என் கன்னி மாமதில்*** - (காவல் புரியும்) மதிலின் மேல் பொருத்தப்பெற்றுப் பிறரை அணுகவிடாது காக்கும் எனது கன்னித் தன்மையாகிய பெரிய மதிலை; ***எறிந்த*** - அழித்துச் சென்ற; ***அக்குமரனை*** - அந்தக் குமரனை; ***இன்னும்*** - மற்றொருமுறை; ***கண்ணில் கண்டு*** - கண்களால் கண்டு; ***அறிந்து*** - அவனை (இன்னான் இத்தகையவன் என) அறிந்து; ***உயிர் இழக்கவும்*** - (அதன் பின்பு) எனது உயிரை இழக்கவாயினும்; ***ஆகுமே கொல் ஆம்*** - கூடுமோ?

கன்னிமை மனத்துள்ளே ஓர் ஆடவனும் செல்லமுடியாதபடி காத்து வருதால் அதனை 'மதில்' என்றார்; நிறை அந்தக் கன்னிமைக்கும் காவலாய் நின்று உறுதி தருவதால் அதனை 'எந்திரம்' என்றார். உருவகம்: ''காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும். நாணுத்தாழ் வீழ்ந்த கதவு'' (குறள்: 1251). அந்தக் குமரனைக் கண்டு அவனை அணைய முடியாது போயினும் இன்னான் இனையான் என அறிய இயலுமா? நானோ காம தேவனைப் பட்டு உயிர் துறப்பது உறுதி; ஆனால் அவனை என் கணகளால் கண்டு களித்தால் அதன்பின் என் உயிர் போவதாயினும் போகுக. அதுவும் எனது பேறே. இயந்திரம் மதில் உறுப்பு.

539. என்று இவை இனையன விளம்பும் ஏல்வையின்.
'நின்றனன். இவண்' எனும்; 'நீங்கினான்' எனும்;
கன்றிய மனத்து உறு காம வேட்கையால்.
ஒன்று அல. பல நினைந்து. உருகும்காலையே.

என்று இவை - என்று இவற்றையும்; ***இனையன*** - இவை போன்ற பலவற்யையும்; ***விளம்பும் ஏல்வையின்*** - (சீதை) தனக்குள் கூறுகின்ற பொழுதில்; ***இவண் நின்றனன் எனும்*** - (உரு வெளிப்பாட்டில் அவன் தன் எதிரில் தோன்ற) நான் முன்பு பார்த்த வீரன் இதோ இங்கு நிற்கின்றான் என்பாள்; ***நீங்கினான் எனும்*** - (உடனே அவ்வுரும் மறைதலால்) நீங்கிவிட்டான் என்பாள்; ***கன்றிய மனத்து*** - (இவ்வாறு சீதை) வெதும்பிய மனத்தில்; ***உறு காம வேட்கையால்*** - மிகுந்த காம விருப்பத்தால்; ***ஒன்று அல பல நினைந்து*** - ஒன்று மட்டுமல்ல. பலவற்றையும் எண்ணி எண்ணீ; ***உருகும் காலை*** - மனம் உருகும்பொழுது; *காம வேட்கை; காமனால் உண்டாகிய வேட்கை; காமமாகிய வேட்கை.*

கதிரவன் மறைதலும் அந்திமாலையின் தோற்றமும்

540. அன்ன மென் நடையவட்கு அமைந்த காமத் தீ.
தன்னையும் சுடுவது தரிக்கிலான் என.
நல் நெடுங் கரங்களை நடுக்கி. ஓடிப்போய் -
முன்னை வெங் கதிரவன் - கடலில் மூழ்கினான்.

அன்ன மென் - *அன்னம் போன்ற மெல்லிய;* ***நடையவட்கு*** - *நடையை உடைய சீதைக்கு;* ***அமைந்த*** - *(உடம்பு முழுதும்) பொருந்தின்;* ***காமத்தீ*** - *காமமாகிய நெருப்பு;* ***தன்னையும் சுடுவது*** - *(மேலே எழுந்து இயல்பாக வெப்பம் கொண்ட) தன்னையும் எரிப்பதை;* ***தரிக்கிலான் என*** - *பொறுக்கமாட்டாதவன்போல்;* ***முன்னை வெம் கதிரவன்*** - *பழைமையான வெப்பக் கதிர்களையுடைய சூரியன்;* ***நல் நெடு கரங்களை*** - *தன்னுடைய நீண்ட கைகளை;* ***நடுக்கி*** - *நடுங்கச் செய்து;* ***ஓடிப்போய்*** - *விரைந்து சென்று;* ***கடலில் மூழ்கினான்*** - *(மேற்குக்) கடலிலே மூழ்கினான்.*

சீதையின் காமத் தீ இயற்கை வெப்பமுள்ள கதிரவனையும் சுடும் வல்லமை பெற்றதாயிற்று. வெப்பம் முதலானவற்றால் துன்பப்படுகின்றவர்க்கு கைகள் நடுங்குதல் இயல்பு.

541. விரி மலர்த் தென்றல் ஆம் வீசு பாசமும்.
எரி நிறச் செக்கரும். இருளும். காட்டலால்.
அரியவட்கு அனல் தரும் அந்திமாலையும்
கரு நிறச் செம் மயிர்க் காலன் தோன்றினான்.

விரிமலர்த் தென்றலாம் - *மலர்ந்த பூக்களின் படிந்து வரும் தென்றலாகிய;* ***வீசு பாசமும்*** - *வீசிப் பிணிக்கும் பாசாயுதமும்;* ***எரிநிறச் செக்கரும்*** - *தீயைப் போன்ற நிறமுடைய செவ்வானமாகிய செம்பட்டை மயிரும்;* ***இருளும்*** - *இருளாகிய கரிய நிறத்தையும்;* ***காட்டலால்*** - *தன்னிடத்தே தோன்றக் காண்பித்தலாலே;* ***அரியவட்கு*** - *அருமையானவளாகிய சீதைக்கு;* ***அனல் தரும்*** - *காமத் தீயை வளர்க்கின்ற;* ***அந்தி மாலை ஆம்*** - *அந்திக் காலம் என்கின்ற;* ***கருநிறம்*** - *கரிய நிறமும்;* ***செம் மயிர்*** - *சிவந்த மயிர்களையும் உடைய;* ***காலன் தோன்றினான்*** - *இயமன் வந்தான்.*

சீதை காமவேதனையால் வருந்தும்பொழுது அதை மேலும் வளர்க்கும். அந்திப்பொழுது வந்தது; அது அவளுக்கு இயமன் வந்து தோன்றியதுபோல இருந்தது. என்றார். செக்கர்: செவ்வானம் - பண்பாகுபெயர். அரியவள்: பிற பெண்களிடம் காணப்பெறாத அருமையான பண்புகளையுடையவள்.

542. மீது அறை பறவை ஆம் பறையும். கீழ் விளி
ஓத மென் சிலம்பொடும். உதிரச் செக்கரும்.
பாதக இருள் செய் கஞ்சுகமும். பற்றலால்.
சாதகர் என்னவும் தகைத்து - அம் மாலையே.

மீது அறை - *மேலே (வானத்திலே) ஒலிக்கின்ற;* ***பறவையாம்*** - *பறவைகளாகிய;* ***பறையும்*** - *பறை என்னும் வாத்தியத்தையும்;* ***கீழ்விளி*** - *கீழே (நிலத்திலே) ஒலிக்கின்ற;* ***ஓதம் என்*** - *கடலாகிய;* ***சிலம்பொடும்*** - *காற்சிலம்பையும்;* ***செக்கர்*** - *செவ்வானமாகிய;* ***உதிரமும்*** - *இரத்தக் குறிகளையும்;* ***பாதக இருள்செய்*** - *(சீதைபோலக் காமவேதனை கொண்டவர்க்குத்) துன்பத்தை விளைக்கும் இருளாகிய;* ***கஞ்சுகமும்*** - *கருஞ்சட்டையையும்;* ***பற்றலால்*** - *கொண்டிருப்பதனால்;* ***அம் மாலை*** - *அந்த மாலைப் பொழுது;* ***சாதகர் என்னவும்*** - *சாதகர் என்ற பெயரிய ஒருவகைக் கடுமையான விரதத்தராம் தேவி உபாசகர் என்று சொல்வதற்கும்;* ***தகைத்து*** - *தகுதியுடையது.*

பறை: தமருகம் முதலிய வாத்தியம். சாதகர்: கடுநோன்பும் சூளுறவும் கொண்ட தேவி உபாசகர். மாலைக் காலமானது பறவையொலியையே பறை ஒலியாகவும். கடல் ஒலியையே காற்சிலம்பொலியாகவும் கொண்டு இருளாகிய கருஞ்சட்டையைத் தரித்துச் செக்கராகிய உதிரத்தை ஏந்தி உபாசகர் போன்று இருந்தது. அணி: தற்குறிப்பேற்றவணி.

மாலை வருகையும் சீதையின் புலம்பலும்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

543. கயங்கள் என்னும் கனல் தோய்ந்து.
கடி நாள்மலரின் விடம் பூசி.
இயங்கு தென்றல் மன்மதவேள்
எய்த புண்ணினிடை நுழைய.
உயங்கும் உணர்வும். நல் நலமும்.
உருகிச் சோர்வாள் உயிர் உண்ண
வயங்கு மாலை வான் நோக்கி.
'இதுவோ கூற்றின் வடிவு?' என்றாள்.

கயங்கள் என்னும் *- பொய்கைகள் என்கிற;* ***கனல் தோய்ந்து*** *- நெருப்பிலே படிந்து (உடம்பு காய்ந்து);* ***கடி நாள் மலரின்*** *- மணமுள்ள புதிய பூக்களிலிருந்து;* ***விடம் பூசி*** *- (மகரந்த மாகிய) நஞ்சை எடுத்து மேலே பூசிக்கொண்டு;* ***இயங்குதென்றல்*** *- உலாவும் தென்றல் காற்று (ஆகிய கூர்வேல்);* ***மன்மதவேள் எய்த*** *- மன்மதன் (தன் அம்புகளை) எய்ததால் உண்டான;* ***புண்ணின் இடை நுழைய*** *- புண்களின் துளைகளிலே மேலும் (தைத்து) உள் செல்ல;* ***உயங்கும் உணர்வும்*** *- (அதனால்) குலையும் அறிவும்;* ***நல் நலனும்*** *- பெண்மைக் குணங்களும்;* ***உருகிச் சோர்வாள்*** *- அழிந்து தளர்பவளாகிய சீதை;* ***உயிர் உண்ண*** *- (தனது) உயிரைக் கவரும் பொருட்டு;* ***வயங்கும்*** *- வந்து தோற்றமளிக்கும்;* ***மாலை வான்*** *- மாலைப் பொழுதோடு கூடிய வானத்தை;* ***நோக்கி*** *- பார்த்து;* ***கூற்றின் வடிவு*** *- இயமனது அஞ்சத்தக்க வடிவம்;* ***இதுவோ என்றாள் இதுதானோ என்று எண்ணி அஞ்சினாள்.***

மலரின் மகரந்தம் விடமாகும்; தென்றல் வேற்படையாகும். தென்றலாகிய வேல் காமபாணம் தைத்த புண்ணில் நுழைந்தது. மாலையும் தென்றலும் பிறர்க்கு இன்பத்தைச் செய்வன. ஆயினும் தம் விருப்பத்திற்கு உகந்தவரைச் சேராத தலைவர் தலைவியர்க்குக் காமத்தை வளர்ந்து வருத்தும்.

acharya.org

***544.	‘கடலோ? மழையோ? முழு நீலக்
கல்லோ? காயா நறும் போதோ?
படர் பூங் குவளை நாள்மலரோ?
நீலோற்பலமோ? பானலோ?-
இடர்சேர் மடவார் உயிர் உண்பது
யாதோ?’ என்று தளர்வாள்முன்.
மடல் சேர் தாரான் நிறம் போலும்
அந்தி மாலை வந்ததுவே!***

கடலோ - கருங்கடலோ?; மழையோ - *காள மேகமோ? முழு நீலக்கல்லோ - பெரிய இந்திர நீலத்தின் மலையோ?;* **காயா நறும்போதோ** *-காயாச் செடியின் மணமுள்ளபூவோ;* **படர் பூங்குவளை நறுமலரோ** *- படரும் அழகுள்ள கருங்குவளையின் நறுமணப்பூவோ?;* **நீலோற்பலமோ** *- நீலோற்பல மலரோ;* **பானலோ** *- கருநெய்தல் மலரோ?;* **இடர்சேர் மடவார்** *- பலவகைத் துன்பங்களும் வந்து அடைவதற்கு இடமான இளம்பெண்களின்;* **உயிர் உண்பது யாதோ** *- உயிரைக் கவர்வது (மேற்கூறியவற்றுள்) எதுவோ?;* **என்று** *- என்று நினைந்து;* **தளர்வாள்முன்** *- (மனமும் உடம்பும்) தளர்பவளாகிய அச் சீதையின் எதிரிலே;* ***அடல்சேர் அசுரர்*** *- வலிமை மிக்க அசுரரின்;* **நிறம் போலும் அந்திமாலை** *- நிறத்தைப் போன்ற மாலைப் பொழுதும்;* **வந்தது** *- வந்து சேர்ந்தது. கடல் முதலான ஏழும் இராமனது திருமேனி நிறத்துக்கு உவமையாகும்.*

***545.	‘மை வான் நிறத்து. மீன் எயிற்று.
வாடை உயிர்ப்பின். வளர்செக்கர்ப்
பை வாய் அந்திப் பட அரவே!
என்னை வளைத்துப் பகைத்தியால்
எய்வான் ஒருவன் கை ஓயான்;
உயிரும் ஒன்றே; இனி இல்லை;
உய்வான் உற. இப் பழி பூண.
உன்னோடு எனக்குப் பகை உண்டா?***

வான் - ஆகாயத்திலே பரவிய; **மைநிறத்து** - கரு நிறத்தையும்; **மீன் எயிற்று** - நட்சத்திரங்களாகிய நச்சுப் பற்களையும்; **வாடை உயிர்ப்பின்** - வாடைக் காற்றாகிய பெருமூச்சையும்; **வளர் செக்கர்** - பரவிய செவ்வானமாகிய; **பை வாய்** - நச்சுப்பை கொண்ட வாயையும் உடைய; **அந்தி** - அந்திப் பொழுதாகிய; **படம் அரவே** - படத்தையுடைய நாகமே! (நீ) எக்காரணத்தால்; **என்னை வளைத்து** - என்னை வளைத்துப்பற்றி; **பகைத்தி** - என்னோடு பகைத்து (என்னை) வருத்துகிறாய்?; **எய்வான் ஒருவன்** - (என்மேல்) அம்புகளை எய்பவனாகிய மன்மதன்; **கை ஓயான்** - (எய்யும் தொழிலில்) கை சிறிதும் தளர்கிறவன் அல்லன்; **உயிரும் ஒன்றே** - (எனக்கு உள்ளதோ) ஓர் உயிர்தான்; **இனி இல்லை** - (அதனை அவன் கவர்ந்துவிட்டால்) உன்னால் கவர என்னிடம் வேறு உயிர் இல்லை; **உய்வான் உற** - (அம் மன்மதனிடமிருந்து) தப்பிப் பிழைக்க நான் முயன்று வருங்காலத்து; **இப் பழி பூண** - இப் பெண் பழியை ஏற்பதற்கு; **என்னோடு உனக்கு** - என்னிடம் உனக்கு; **பகை உண்டோ** - என்ன பகை உள்ளதோ?

உருவக அணி: அச்சம் தருவதால் இருளைக் கருநிறமாகவும். பள பளத்தலால் வானத்து மீனைப் பல்லாகவும். அனல் வீசுவதால் வாடையைப் பெருமூச்சாவும். தன்னை விழுங்குவது போன்று இருத்தலால் செவ்வானத்தை வாயாகவும். சொல்ல வருதலால் மாலையைப் பாம்பாகவும் உருவகப்படுத்தினாள். காற்று: வடக்கிலிருந்து வீசும் காற்று.

546. 'ஆலம் உலகில் பரந்ததுவோ?
ஆழி கிளர்ந்ததே? அவர்தம்
நீல நிறத்தை எல்லோரும்
நினைக்க. அதுவாய் நிரம்பியதோ?
காலன் நிறத்தை அஞ்சனத்தில்
கலந்து குழைத்து. காயத்தின்
மேலும் நிலத்தும். மெழுகியதோ?-
விளைக்கும் இருளாய் விளைந்ததுவே!

விளைக்கும் - (துன்பம்) உண்டாக்குகின்ற; **இருளாய்** - இருள் உருவமாய்; **விளைந்தது** - முதிர்ச்சி அடைந்துள்ளது; **ஆலம் உலகில்** - ஆலகால நஞ்சு உலகெங்கும்; **பரந்ததுவோ** - பரவியதுதானோ?; **ஆழி கிளர்ந்ததோ** - கருங்கடல் மேலே பொங்கி எழுந்ததுதானோ?; **அவர்தம் நீல நிறத்தை** - அந்த உத்தமனது திருமேனியின் நீல நிறத்தை; **எல்லோரும் நினைக்க** - (உலகில்) யாவரும் நினைத்தால்; **அதுவாய் நிரம்பியதோ** - எங்கும் அந்நிறமே ஆகி வியாபித்ததுதானோ?; **காலன் நிறத்தை** - இயமனது கருநிறத்தை; **அஞ்சனத்தில் கலந்து** - மையோடு கலந்து; **குழைத்து** - குழைத்து (அதனை); **காயத்தின் மேலும்** - வானத்தின் மேலும்; **நிலத்தும்** - பூமியின் மீதும்; **மெழுகியதோ** - (முழுவதும்) பூசியதுதானோ?

காயம்: ஆகாயம். முதற்குறை: அணி: தற்குறிப்பேற்றவணி. ஆலம். காலன் நிறம்; யாவர்க்கும் அச்சம் ஊட்டுவன. ஆழி: பிரிந்தார்க்கு வருத்தம் ஊட்டுவது.

547. ***‘வெளி நின்றவரோ போய் மறைந்தார்;***
விலக்க ஒருவர்தமைக் காணேன்;
‘’எளியன். பெண்’’ என்று இரங்காதே.
எல்லியமாத்து இருளூடே.
ஒளி அம்பு எய்யும் மன்மதனார்.
உனக்குஇம் மாயம் உரைத்தாரோ?
அளியென் செய்த தீவினையோ!
அன்றில் ஆகி வந்தாயோ?

(ஓ பறவையே) வெளிநின்றவரோ *- (என் கண்முன் சிறிது நேரம்) வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய தலைவரோ;* ***போய் மறைந்தார்*** *- (இப்பொழுது) மறைந்து சென்றார்;* ***விலக்க*** *- (அவ்வாறு போகும் அவைரப் போக விடாமல்) டுப்பதற்கு;* ***ஒருவர்தமைக் காணேன்*** *- ஒருவரையும் (நான்) காணவில்லை;* ***எளியள் பெண் என்று*** *- (இப்படிக் கதியற்ற) எளிமையுள்ள பெண் என்று கருதி;* ***இரங்காதே*** *- (சிறிதும்) இரக்கம் கொள்ளாமல்;* ***எல்லியாமத்து*** *- இரவுக் காலத்தின்;* ***இருள் ஊடே*** *- இருளிடையே;* ***ஒளி அம்பு எய்யும்*** *- ஒளிந்து நின்று அம்புகளை (என்மேல்) எய்யும்;* ***மன்மதனார்*** *- காமதேவன்;* ***உனக்கு இம் மாயம்*** *- உனக்கு இந்த வஞ்சகச் செயலை;* ***உரைத்தாரோ*** *- சொல்லிக் கொடுத்தானோ?;* ***அளியென் செய்த*** *- (அல்லாது) எளியவள் முற்பிறப்பில் செய்த;* ***தீவினையோ*** *- பாவமோ;* ***அன்றில் ஆகி*** *(இந்தப் பிறப்பில்) அன்றில் உருவங்கொண்டு* ***; வந்தாயோ -*** *(என்னை) வருத்த வந்தாயோ?*

அன்றில் - இப்பறவை இனத்தில் ஆணும் பெண்ணும் எப்பொழுதும் கூடிய இருக்கும். இது இரவில் துணையைப் பிரிந்தால் வருந்தும். அந்த நலிவால் கூவுகின்ற குரலோசை தலைவரைப் பிரிந்து வருந்துகின்ற மகளிர்க்கு அவ் வருத்தத்தை வளர்ப்பதாகக் கூறுதல் கவி மரபு. இம் மாயம்: இருளில் நின்று எனக்குத் தீங்கு இழைக்கும் வித்தை. கொடுமை. யாமம்: ஏழரை நாழிகை - இங்குப் பொழுது என்ற பொருளில் வந்தது

. *தோழியர் நெய்விளக்கு அகற்றி மணிவிளக்கு அமைத்தல்*

548. ***ஆண்டு. அங்கு அனையாள். இனைய நினைந்து***
அழுங்கு ஏல்வை. அகல் வானம்
தீண்ட நிமிர்ந்த பெருங்கோயில்.
சீத மணியின் வேதிகைவாய்.
‘நீண்ட சோதி நெய் விளக்கம்
வெய்ய’ என்று. அங்கு அவை நீக்கி.
தூண்டல் செய்யா மணி விளக்கின்
சுடரால். இரவைப் பகல் செய்தார்.

ஆண்டு - *அந்த இடத்திலே;* **அனையாள்** - *அச் சீதை;* **இனைய நினைந்து** - *இவற்றையும் இவை போன்றவற்றையும் எண்ணி;* **அங்கு** - *அவ்வாறு;* **அழுங்கும் ஏல்வை** - *வருந்தும் போது (தோழியர்;* **அகல் வானம்** - *அகன்ற வானத்தையும்;* **தீண்ட நிமிர்ந்த** - *தொடும்படி உயர்ந்துள்ள;* **பெருங்கோயில்** - *கன்னி மாடத்தில்;* **சீத மணியின்** - *குளிர்ந்த சந்திர காந்த மணியால் இழைத்த;* **வேதிகை வாய்** - *மேடையில்;* **நீண்ட சோதி** - *மிக்க ஒளிதரும்;* **நெய் விளக்கம்** - *நெய்யினாலே ஏற்றப்படும் விளக்குகள்;* **வெய்ய என்று** - *வெப்பம் தருவன என்று கருதி;* **அங்கு அவை நீக்கி** - *அவ்விடத்தில் அவற்றை நீக்கி விட்டு;* **தூண்டல் செய்யா** - *(யாரும்) தூண்ட வேண்டாத;* **மணி விளக்கின்** - *இரத்தின விளக்குகளின்;* **சுடரால்** - *ஒளியால்;* **இரவைப் பகல் செய்தார்** - *இரவுப்பொழுதைப் பகல் போல வெளிச்சம் உண்டாகும்படி செய்தார்கள்.*

சீதை வருந்தும் போது நெய் விளக்கும் அச் சீதையின் வெப்பத்தை மிகுதியாக்கும் என்று தோழியர் கருதி அவற்றை நீக்கிவிட்டு மணி விளக்கால் அங்கு வெளிச்சம் உண்டாக்கினர்.

சீத மணி - சந்திரகாந்தக்கல் 'ஆனாதே இருள் பருகும் அருமணி' - (சீவக.169

69

திங்களின் தோற்றம்

549. ***பெருந்தின் நெடுமால் வரை நிறுவி.***
பிணித்த பாம்பின் மணித் தாம்பின்

விரிந்த திவலை பொதிந்த மணி
விசும்பின் மீனின் மேல் விளங்க.
அருந்த அமரர் கலக்கிய நாள்.
அமுதம் நிறைந்த பொற்கலசம்
இருந்தது இடை வந்து எழுந்தது என
எழுந்தது - ஆழி வெண்திங்கள்.

பெருந்திண் - *சிறந்த வலிய* **நெடுமால்** - *மிகவும் உயர்ந்த வரை நிறுவி - மந்தர மலையை (மத்தாக) நாட்டி பிணித்த - (அதில்) கட்டிய;* **பாம்பின்** - *(வாசுகி என்னும்) பாம்பாகிய;* **மணித்தாம்பின்** - *முறுக்கேறிய கடைகயிற்றால்;* **அமரர் அருந்த** - *தேவர்கள் உண்ணுவதற்காக;* **கலக்கிய நாள்** - *(பாற்கடலைக்) கடைந்த காலத்தில்;* **விரிந்த திவலை** - *(வெளியே) தெறித்துப் பரவிய நீர்த்துளிகளும்;* **உதிர்ந்த மணி** - *சிதறின இரத்தினங்களும்;* **விசும்பின் மீனின்மேல்** *-வானத்து நட்சத்திரங்களைவிட மிகுதியாக;* **விளங்க** - *விளங்குமாறு;* **இடை இருந்தது** - *அக் கடலின் இடையிலே இருந்ததாகிய;* **அமுது நிறைந்த** - *அமுதம் நிறைந்த;* **பொன் கலசம்** - *பொன் கலசமானது;* **வந்து எழுந்தது என** - *மேல் எழுந்து தோன்றியதுபோல்;* **வெண் திங்கள்** - *வெண்மை நிறமுள்ள சந்திரன்;* **ஆழி** - *கருங்கடலிருந்து;* **எழுந்தது** - *உதித்தது.*

acharya.org

கடலிடையே தோன்றிய சந்திரனைப் பாற்கடலின் நடுவே தோன்றிய அமுதப் பொற்கலசமாகக் குறித்தார். அணி: தற்குறிப்பேற்றவணி. சந்திர ஒளியால் வெண்ணிறம் அடைதல் பற்றிக் கருங்கடலுக்குப் பாற்கடலும். அமுத கிரணனான சந்திரனுக்கு அமுத கலசமும் ஏற்ற உவமையாகும். மணித்தாம்பு - மணிக்கயிறு.

550. **வண்டு ஆய் அயன். நான் மறை பாட.**
மலர்ந்தது ஒரு தாமரைப்போது.
பண்டு ஆலிலையின்மிசைக் கிடந்து.
பாரும் நீரும். பசித்தான் போல்.
உண்டான் உந்திக் கடல் பூத்தது;
ஓதக் கடலும். தான் வேறு ஓர்
வெண் தாமரையின் மலர் பூத்தது.
ஒத்தது - ஆழி வெண் திங்கள்.

பண்டு - முற்காலத்திலே; **ஆல் இலையின் மிசை** - ஆல் இலையின் மேலே; **கிடந்து** - பள்ளி கொண்டு; **பசித்தான் போல்** - பசி உடையவன்போல; **பாரும் நீரும்** - உலகங்களையும் கடல் களையும்; **உண்டான்** - உண்டவனான திருமாலின்; **உந்திக் கடல்** - நாபியாகிய கடலானது; **அயன்** - பிரமன்; **வண்டு ஆய்** - வண்டையொத்து (மேலே தங்கியிருந்து); **நான்மறை பாட** - நான்கு வேதங்களும் பாட; **மலர்ந்தது** - பூத்துள்ள; **ஒரு தாமரைப் போது** - ஒரு செந்தாமரை மலரை; **பூத்தது** - உண்டாக்கியது; **ஓதக் கடலும்** - (அதை நோக்கி இனி) அலைகளையுடைய கடலும்; **தான் வேறு ஓர்** - தான் வேறொரு; **வெண் தாமரையின் மலர்** - வெண்டாமரை மலரை; **பூத்தது ஒத்தது** - பூத்ததை ஒத்திருந்தது; **ஆழி வெண்திங்கள்** - கடலிலிருந்து தோன்றிய சந்திரன்.

அணி: தற்குறிப்பேற்றவணி. 'பசித்தான் போல்' - கடவுளின் எண்குணங்களுள் பசியின்மையும் ஒன்று. ஆயினும் அதை மறுப்பது போன்று பசித்தான் எனக் கூறினார். ஒப்பு நோக்குக: 'உறுபசி ஒன்று இன்றியே உலகு அடைய உண்டனையே' (சிலம்பு: ஆய்ச்சி. குரவை) உண்ணும் சோறு உலகமாகவும். பருகும் நீர் கடலாகவும். வண்டின் ரீங்காரம் நான் முகனது வேதப் பாடலாகவும் கொள்ள வேண்டும். திருமாலின் உந்திக் கடல் செந்தாமரை பூத்ததுபோல இக் கடல் வெண் தாமரை பூத்தது. கலை நிறைந்த சந்திரன் இதழ் விரிந்த வெண்தாமரை மலரை ஒக்கும்.

551. **புள்ளிக் குறி இட்டென ஒள் மீன்**
பூத்த வானம் பொலி கங்குல்
நள்ளில். சிறந்த இருட் பிழம்பை
நக்கி நிமிரும் நிலாக் கற்றை-
கிள்ளைக் கிளவிக்கு என்னாம்கொல்?
கீழ்ப்பால் திசையின்மிசை வைத்த
வெள்ளிக் கும்பத்து இளங் கமுகின்
பாளை போன்று விரிந்துளதால்.

புள்ளிக்குறி இட்டு என - புள்ளிகளை அடையாளமாக இட்டாற்போல; ***ஒள்மீன் பூத்த*** - ஒளிமிக்க நட்சத்திரங்கள் விளங்குகின்ற; **வானம்** - ஆகாயத்திலே; **பொலி** - விளங்கும்; **கங்குல் நள்ளில்** - இரவின் நடுப்பொழுதில்; **சிறந்த இருள் பிழம்பை** - திரண்ட இருள் கூட்டத்தை; **நக்கி நிமிரும்** - உண்டு சிறக்கின்ற; **நிலாக் கற்றை** - நிலாத் தொகுதியானது; **கீழ்ப் பால் திசையின்** - கிழக்குத் திக்கிலே; **மிசை வைத்த** - மேலிடமாக வைக்கப்பட்ட; **வெள்ளிக் கும்பத்து** - வெள்ளிமயமான பூரணகும்பத்தின் பக்கத்திலுள்ள; **இளங் கமுகின் பாளை போன்று** - இளங் கமுகின் பாளையை ஒத்து; **விரிந்துளது** - பரவியுள்ளது; **கிள்ளைக் கிளவிக்கு** - (இது) கிளிமொழியாகிய சீதைக்கு; **என் ஆம் கொல்** - எத்தகையது ஆகுமோ?

தற்குறிப்பேற்றவணி. சந்திரனது நிலாக் கற்றை வெள்ளிக் கும்பத்தில் நாட்டிய வெண்பாளைக் கமுகு போன்றது என்றார். வெள்ளிக் கும்பம் - சந்திரனுக்கும். கமுகம் பாளை நிலாக் கற்றைக்கும் ஒப்பு. பூரண கும்பம் வைத்தலும். விரிந்த பாளைகளை அதில் அமைத்தலும் மலங்கலமாகும்.

552. வண்ண மாலைக் கைபரப்பி.
உலகை வளைந்த இருள் எல்லாம்
உண்ண எண்ணித் தண் மதியத்து
உதயத்து எழுந்த நிலாக் கற்றை.-
விண்ணும் மண்ணும் திசைஅனைத்தும்
விழுங்கிக்கொண்ட. விரி நல்நீர்ப்
பண்ணை வெண்ணெய்ச் சடையன்தன்
புகழ்சூபால் - எங்கும் பரந்துளதால்.

வண்ணம் மாலை - நிறமுள்ள ஒளிமிக்க மாலைப் பொழுதாகிய; **கை பரப்பி** - (தனது) கையை விரித்து நீட்டி; ***உலகை வளைந்த*** - உலகினைச் சூழ்ந்துள்ள; **இருள் எல்லாம்** - இருள் முழுவதையும்; ***உண்ண எண்ணி*** - உண்ணுவதற்கு எண்ணி; **தன் மதியத்து உதயத்து** - குளிர்ந்த சந்திரனின் உதய காலத்தில்; ***எழுந்த*** - வெளிப்பட்ட; ***நிலாக் கற்றை*** - நிலாத் தொகுதியானது; **விண்ணும் மண்ணும்** - விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும்; **திசை அனைத்தும்** - எல்லாத் திசைகளுமாகிய உலகம் முழுவதையும்; **வீழுங்கிகொண்ட** - (தன்னுடையதாக்கி) விழுங்கிய; ***விரி நல் நீர்*** - பரவிச் சிறந்த நீர் வளமுள்ள; **பண்ணை** - கழனிகள் வாய்ந்த; **வெண்ணெய்ச் சடையன் தன்** - திருவெண்ணெய் நல்லூரில் வாழ்கிற சடையப்ப வள்ளலின்; **புகழ்போல்** - புகழைப்போல; **எங்கும் பரந்துளது** - எங்கும் பரவியுள்ளது.

இருள் தொகுதியாகிய அரக்கர் கூட்டம் மாலைக் காலமாகிய கையைப்பரப்பி உலகம் முழுவதையும் வளைத்துக் கொண்டது. அவ் விருளை ஒழிக்கக் கருதிய சந்திரனின் நிலாக் கற்றையாகிய படை சடையன் புகழ் போல எங்கும் பரவியது என்றார். புகழை வெண்ணிறம் உடையதாக வருணித்தல் கவி மரபு. சடையப்ப வள்ளல் -சோழ நாட்டு வெண்ணெய் நல்லூர்த் தலைவர்.

553. நீத்தம் அதனில் முளைத்து எழுந்த
நெடு வெண் திங்கள் எனும் தச்சன்.
மீ. தன் கரங்கள் அவை பரப்பி.
மிகுவெண் நிலவு ஆம் வெண்சுதையால்
'காத்த கண்ணன் மணி உந்திக்
கமல நாளத்திடைப் பண்டு
பூத்த அண்டம் பழையது' என்று
புதுக்குவானும் போன்றுளதால்.

நீத்தம் அதனில் - கடலின் வெள்ளத்திலே; ***முளைத்து எழுந்த*** - உதித்து மேலெழுந்த; **நெடுவெண் திங்கள் எனும்** - மிக்க வெண்ணிறமுள்ள சந்திரன் என்கிற; ***தச்சன்*** - சிறந்த சிற்பி; ***காத்த கண்ணன்*** - காத்தளிக்கும் திருமாலின்; ***மணி உந்திக் கமலம்*** - அழகிய உந்தித் தாமரையின்; ***நாளத்திடை*** - நாளத்தின் இடமாக; **பண்டு பூத்த** - முன்பு தோன்றின; ***அண்டம்*** - அண்ட கோளமாகிய வீடு; **பழையது என்று** - (இப்பொழுது) பழையதாகி விட்டதென்று கருதி; ***தன் கரங்கள் அவை*** - தன் கதிர்களான கைகளை; ***மீ பரப்பி*** - மேலே பரப்பி; ***மிகு வெள் நிலவு ஆம்*** - மிக்க வெண்ணிலவான; **வெண்சுதையால்** - வெள்ளைச் சுண்ணாம்புச் சாந்தால்; **புதுக்குவானும்** - அதனைப் புதுப்பிப்பவன்; **போன்று உளது** - போன்றும் (உலகெங்கும்) நிலாக் கற்றை பரவி இருந்தது.

பழுதடைந்த வீட்டை முழுவெண் சாந்து பூசிப் புதுப்பித்தலும் தச்சன் தொழிலாற்று. வெண் சாந்து மங்கல வண்ணமாதலின் மங்கல நாளுக்கு முன் அவனிடமிருந்து பூத்த அண்ட கோளமாகிய வீடு வெள்ளையடித்துப் புதுப்பிக்கப்பட்டது போலும். தற்குறிப்பேற்றவணி. புதுக்குவான் - தொழிற் பெயர். நெடுந்தச்சன்: திருமாலினால் படைக்கப்பட்ட அண்ட கோளம் முழுவதையும் ஒரு வீடு போலக் கொண்டு தான் ஒருவனே புதிதாக ஆக்கவல்ல ஆற்றலுடைய சிற்பி எனலாம்.

தாமரை குவிய ஆம்பல் அலர்தல்

554. விரை செய் கமலப் பெரும்போது.
விரும்பிப் புகுந்த திருவினொடும்
குரை செய் வண்டின் குழாம் இரிய.
கூம்பிச் சாம்பிக் குவிந்துளதால்; உரை செய் திகிரிதனை
உருட்டி. ஒரு கோல் ஓச்சி. உலகு ஆண்ட அரைசன் ஒதுங்க.
தலை எடுத்த குறும்பு போன்றது. அரக்கு ஆம்பல்.

(இவ்வாறு சந்திரன் உதித்தபொழுது) **விரைசெய்** - மணங்கமழும்; **கமலப்பெரும்பொது** - பெரிய தாமரை மலர்; **விரும்பிப் புகுந்த** - விருப்பத்தோடு தன்னிடம் புகுந்த; **திருவினொடும்** - திருமகளுடன்; **குரை செய்** - ஒலிக்கும்; **வண்டின் குழாம் இரிய** - வண்டுகளின் கூட்டமும் (தன்னை விட்டு) நீங்கி போகும்படி; **கூம்பி** - இதழ் குவிந்து; **சாம்பி** - வாடி; **குவிந்ததுளது** - மூடிக்கொண்டுள்ளது; **அரக்கு ஆம்பல்** - செவ்வாம்பல் பூவானது; **உரைசெய் திகிரிதனை** - புகழப்படும் (ஆணைச்) சக்கரத்தை (எங்கும் தடையில்லாதபடி); **உருட்டி** - சுழலச் செய்து; **ஒரு கோல்ஓச்சி** - ஒப்பற்ற செங்கோலைச் செலுத்தி; **உலகு ஆண்ட** - உலகமுழுதும் ஆட்சி செய்து வந்த; **அரசன் ஒதுங்க** - அரசன் ஒழிந்த அளவில்; **தலையெடுத்த** - (வீறுடன்) தலையெடுத்த; **குறும்பு** - குறுநில மன்னனை; **போன்றது** - போல மலர்ந்தது. கதிரவன் மறைந்த அளவில் தாமரை குவிதலும். ஆம்பல் மலர்தலுமாகிய இயல்பு வருணிக்கப்பட்டது. ஒற்றைத் தேராழியை உருட்டி ஒப்பற்ற கதிரை வீசி உலகம் முழுவதும் ஆண்ட சூரியன் மறைந்தது. அதனால் ஆம்பல் பூக்கள் மலர்ந்தன. *'சீர் அரசாண்டு தன் செங்கோல் சிலநாள் செலீஇக் கழிந்த. பார் அரசு ஒத்து மறைந்தது ஞாயிறு'* - நாலா. திருவிருத்.80

75

சீதை திங்களைப் பழித்தல்

555. 'நீங்கா மாயை அவர் தமக்கு
நிறமே தோற்றுப் புறமே போய்.?
ஏங்காக் கிடக்கும் எறி கடற்கும்.
எனக்கும். கொடியை ஆனாயே-
ஓங்கா நின்ற இருளாய் வந்து.
உலகை விழுங்கி. மேன்மேலும்
வீங்கா நின்ற கரு நெருப்பின்
இடையே எழுந்த வெண் நெருப்பே!

ஓங்கா நின்ற - வளர்கின்ற; **இருள் ஆய்** - இருளின் வடிவமாய்; **வந்து** - வந்து; **உலகை விழுங்கி** - உலக முழுவதையும் கவர்ந்து; **மேன் மேலும்** - மேலும் மேலும்; **வீங்கா நின்ற** - வளர்ச்சி அடையும்; **கரு நெருப்பின் இடையே** - கரிய தீயின் இடையே; **எழுந்த** - தோன்றும்; **வெண்நெருப்பே** - வெண்ணிறமுள்ள நெருப்பே; **நீங்காமாயை** - நீங்காத மாயையை; **அவர் தமக்கு** - செய்து வரும் அந்த உத்தமனுக்கு; **நிறமே தோற்று** - நிறத்தால் தோல்வியுற்று; **புறமே போய்** - (உலகிற்குப்) புறம்பாகச் சென்று; **ஏங்காக் கிடக்கும்** - ஏங்கிக் கிடக்கின்ற; **எறி கடற்கும்** - அலை வீசுகிற கடலுக்கும்; **எனக்கும்** - (காம வேதனையால் வருந்தும்) எனக்கும்; **கொடியயை ஆனாயே** - (நீ) கொடுஞ்சொல் புரிவாய் ஆயினை

acharya.org

பிரிந்தவர்களுக்குத் தென்றல். சந்திரன் ஆகியவை காதல் நோயை மிகுவிக்கும் பொருள்கள் துயரத்தை விளைத்தலால் அன்னவர் அவற்றை வெறுத்துக் கூறுதல் இயற்கை. சந்திரன்: தன் காம வேதனையை மிகச் செய்தும். கடலைப் பொங்கச் செய்தும் அலைத்தலால் சந்திரனை நோக்கிக் 'கடற்கும்' எனக்கும் கொடியை ஆனாயே' என்றாள் சீதை. ஏங்காக் கிடத்தல்: (சிலேடையாக) ஒலித்தல் ஏங்கிக் கிடத்தல். 'மாயை யவர்தமக்கு நிறமே தோற்று' - கடலின் கரு நிறத்தைக் காட்டிலும் இராமனது திருமேனி நிறமே மிகக் கறுத்துள்ளது.

கலி விருத்தம்

556. ***'கொடியை அல்லை: நீ யாரையும் கொல்கிலாய்;***
வடு இல் இன் அமுதத்தொடும். வந்தனை.
பிடியின் மென்நடைப் பெண்ணொடு; என்றால். எனைச்
சுடுதியோ? - கடல் தோன்றிய திங்களே!

கடல் தோன்றிய - *கடலிலிருந்து உதித்த;* ***திங்களே*** - *சந்திரனே!;* ***நீ கொடியை அல்லை*** - *நீ இயற்கையில் கொடியவன் அல்லன்;* ***யாரையும் கொல்கிலாய்*** - *(அது எவ்வாறு எனில்) உலகத்தில் எவரையும் கொல்கின்றாய் இல்லை;* ***வடு இல்*** - *(தவிர நீ) குற்றமற்ற;* ***இன் அமுதத்தொடும்*** - *இனிய அமுதத்துடனும்;* ***பிடியின் மென்னடை*** - *பெண்யானை போன்ற நடையுடைய;* ***பெண்ணொடும்*** - *திருமகளுடனும்;* ***வந்தனை*** - *பிறந்தாய்;* ***என்றால்*** - *இவ்வாறு இருப்பதால்;* ***எனைச் சுடுதியோ*** - *என்னைச்சுடுவதும் தக்கதோ?*

'சந்திரனே! நீ எல்லோரையும் கொல்லும் தன்மையை இயற்கையாகப் பெற்றாய் இல்லை; ?ஏனெனில் கடலினின்று தோன்றியவன் ஆதலால் இயல்பாகவே குளிர்ச்சி பொருந்தியவன்; அமுதத்தோடு பிறந்தவனாதலால் பெண்ணிடம் அன்பு வைக்கத் தக்கவன். அவ்வாறு இருக்க நீ பெண்ணாகிய என்னை வருத்துவது முறையோ' என்கிறாள் சீதை.

காதல் நோயால் சீதை பட்ட துன்பம ்

557. ***மீது மொய்த்து எழு வெண் நிலவின் கதிர்***
மோது மத்திகை மென் முலைமேல் பட.
ஓதிமப் பெடை வெங் கனல் உற்றென.
போது மொய்த்த அமளிப் புரண்டாள் அரோ!

மீது - *வானில்;* ***மொய்த்து எழு*** - *நெருங்கி எழுகின்ற;* ***நிலவின் கதிர்*** - *வெண்ணிலாவின் கதிர்களாகிய;* ***மோது மத்திகை*** - *அடிக்கும் சம்மட்டி;* ***மென்முலை மேல் பட*** - *தன் மெல்லிய தனங்கள் மேல் படுதலால்;* ***ஓதிமப் பெடை*** - *(சீதை) பெண் அன்னம்;* ***வெம்கனல் உற்றென*** - *கொடிய நெருப்பிலே அகப்பட்டுதுபோல;* ***போது மொய்த்த*** - *தாமரை மலர்கள் நிறைந்த;* ***அமளி புரண்டாள்*** - *படுக்கையில் விழுந்து புரண்டாள்.*

சந்திரனைச் சம்மட்டி என்றதால் மென்முலை அதை எறிதற்குரிய பட்டடை ஆயிற்று. போது மொய்த்த அமளி அவளுக்குத் தீ பரப்பிய குண்டமாயிற்று. தற்குறிப்பேற்றவணி. தாமரை மலர்ப் படுக்கையில் சீதை புரண்டதற்கு ஒப்புமை அமையப் பெடையன்னம் நெருப்பிலே பொருந்தியது போலும் என்றார்.

558. நீக்கம் இன்றி நிமிர்ந்த நிலாக் கதிர்
தாக்க. வெந்து தளர்ந்து சரிந்தனள்;
சேக்கை ஆகி மலர்ந்த செந்தாமரைப்
பூக்கள் பட்டது அப் பூவையும் பட்டனள்.

நிக்கமின்றி - நீங்குதல் இல்லாமல்; **நிமிர்ந்த** - (எங்கும்) பரவிய; **நிலாக்கதிர்** - கந்திரனின் ஒளிக்கதிர்; **தாக்க** - தாக்குவதால்; **வெந்து** - (சீதை) உடல் வெதும்பி; **தளர்ந்து** - (மனம்) தளர்ந்து; **சரிந்தனள்** - கீழே விழுந்தாள்; **சேக்கை ஆகி** - (முன்பு அவளுக்கு) தங்கும் இடமாகி; **மலர்ந்த** - விரிந்த; **செந்தாமரைப் பூக்கள்** - செந்தாமரை மலர்கள் (இரவில் அச்சீதைக்குப் படுக்கை மெத்தையாய்); **பட்டது** - அவள் புரண்டபோது அவளது காமச் சூட்டினால் அடைந்த நிலைமகளை; **அப் பூவையும்** - அச் சீதையும்; **பட்டனள்** - அடையலானாள்;

முன்பு சீதைக்குத் தங்கும் இடமாகி மலர்ந்த செந்தாமரை இப்பொழுது பள்ளியணையாய்க் காமவேதனையால் புரண்டபோது துன்பம் தந்தது என்க. தாமரைப் பூக்கள் பட்ட தன்மை: கூம்பிச் சாம்பிப் பொலிவிழந்து வாடி ஒடுங்கியமை. பூவை: உவமையாகுபெயர்.

559. வாச மென் கலவைக் களி வாரி. மேல்
பூச பூசப் புலர்ந்து புழுங்கினாள்;
வீச வீச வெதும்பினள். மென் முலை.-
ஆசை நோய்க்கு மருந்தும் உண்டாம்கொலோ?

மென்முலை - மென்மையான தனங்களையுடைய சீதை; **வாசம் மெல்** - மணமும் மென்மையும் வாய்ந்த; **கலவைக்களி** - கலவைச் சந்தனக்குழம்பை; **வாரி** - அள்ளிக்கொண்டு; **மேல் பூசப் பூச** - (தோழிமார்) தன்னுடலில் பூசுந்தோறும்; **புலர்ந்து** - உடம்பு வெதும்பி; **புழுங்கினள்** - தவித்தாள்; **வீச வீச வெதும்பினள்** - (ஆல வட்டம் முதலியவற்றால்) வீசுந்தோறும் (சீதை) வெப்பம் அடைந்தாள்; **ஆசை நோய்க்கு** - காம நோயைத் தீர்க்க; **மருந்தும் உண்டாம்** - கொல் மருந்தும் உலகில் உண்டோ?

காம வேதனையால் வாடும் சீதையின் வெப்பத்தைத் தணிக்கத் தோழியர் செய்யும் பரிகாரம் யாவும் அவளுக்கு மேலும் வெப்பத்தை வளர்த்தன என்பதாம். ஆசை நோய்க்கு வேறு பரிகாரம் இல்லை: 'மருந்து பிறிதில்லை யானுற்ற நோய்க்கே' (நற்.80) மென்முலை: அன்மொழித்தொகை. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

மலர்ப்படுக்கை வெம்மையால் கரிந்துபோதல்

560. **தாயரின் பரி சேடியர். தாது உகு**
வீ. அரித் தளிர். மெல்அணை. மேனியில்
காய் எரிக் கரியக் கரிய. கொணர்ந்து.
ஆயிரத்தின் இரட்டி அடுக்கினார்.

மேனியில் - (சீதையின்) திருமேனியில்; **காய்** - எரியும்; **எரி** - காமத் தீயினால்; **தாது உகு வீ** - மகரந்தப் பொடிகள் சிந்தப்பெற்ற மலர்களைக் கொண்டும்; **அரித்தளிர்** - மெல்லிய தளிர்களைக்கொண்டும்; **மெல் அணை** - (அமைக்கப்பட்ட) மெல்லிய அவளுடைய படுக்கை மெத்தைகள்; **கரியக் கரிய** - கருகிக்கொண்டேயிருக்க; **தாயரின் பரி சேடியர்** - தன்னைப் பெற்ற தாயரைவிட மிக்க அன்பு காட்டும் (சீதையின்) தோழியர்; **ஆயிரத்தின் இரட்டி** - இரண்டாயிரம் படுக்கை மெத்தைகளை; **கெணர்ந்து** - (ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக்) கொண்டு வந்து; **அடுக்கினார்** - மேன்மேல் அடுக்கி அமைத்தார்கள்.

தோழியர் அன்போடு படுக்கைகளை அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டே இருந்தார்கள். ஆயிரத்து இரட்டி மிகப்பல. அரித்தளிர் அடர்த்தியை உடைய தளிர். பொன்னிறமான தளிர். ஒளியுள்ள தளிர்.

561. **கன்னி நல் நகரில். கமழ் சேக்கையுள்.**
அன்னம். இன்னணம் ஆயினள்; ஆயவள்.
மின்னின் மின்னிய. மேனி கண்டான் எனச்
சொன்ன அண்ணலுக்கு உற்றது சொல்லுவாம்.

கன்னி நல் நகரில் - அழகிய கன்னி மாடத்தில்; **கமழ் சேக்கையுள்** - மணம் வீசும் மலர்ப்பள்ளி மெத்தையில்; **அன்னம்** -அன்னப்பெடை போன்ற சீதை; **இன்னம் ஆயினள்** - இவ்வாறு காம வேதனை அடையலானாள்; **ஆயவள்** - (இனி) அச்சீதையினது; **மின்னின் மின்னிய மேனி** - மின்னலைப் போல விளங்கும் திருமேனியை; **கண்டான் எனச் சொன்ன** - பார்த்தான் என்று மேலே கூறிய; **அண்ணலுக்கு** - இராமனுக்கு; **உற்றது** - உற்ற நிலைமைகளை; **சொல்லுவோம்** - (இனிக்கூறத்) தொடங்குவோம்.

கன்னி மாடம் பெரிய நகரம் போல் விளங்கியதால் 'கன்னி நன்னகர்' என்றார். மின்னிய மேனியை - பெயரெச்சம். விசுவாமித்திரர் முதலிய மூவரும் சனகன் எதிர்கொள்ளச் சென்று மாளிகையில் தங்குதல்

562. **ஏகி. மன்னனைக் கண்டு. எதிர் கொண்டு அவன்**
ஓகையோடும் இனிது கொண்டு உய்த்திட.
போக பூமியில் பொன்னகர் அன்னது ஓர்
மாக மாடத்து. அனைவரும் வைகினார்.

அனைவரும் - (விசுவாமித்திரன் முதலிய) அம்மூவரும்; **ஏகி** - அரசனது அரண்மனைக்குள் சென்று; **மன்னனை** - சனகராசனை; **கண்டு** - பார்த்து; **அவன்** - அவ்வரசன்; **ஓகையோடும்** - மகிழ்ச்சியுடன்; **எதிர்கொண்டு** - எதிரில் வந்து உபசரித்து; **இனிது** - இனிமையாக; **கொண்டு** - அழைத்துக்கொண்டு போய்; **போக பூமியில்** - (அதன்பின்) இன்ப பூமியான; **பொன் நகர் அன்னது** - அமராவதியில் உள்ள ஆடக மாடம் போலச் சிறந்த; **ஓர் மாக மாடத்து** - ஒரு வான் அளாவிய மாளிகையில்; **உய்த்திட** -சேர்ப்பிக்க; **வைகினார்** - (அங்கே) தங்கினார்கள்.

பொன்னகர் - பொன்மயமான மாளிகை; ஆடகமாடம் என்பர். 83

சதானந்த முனிவர் வந்து முகமன் உரைத்தல்

563. வைகும் அவ் வழி. மா தவம் யாவும் ஓர்
செய்கை கொண்டு நடந்தென. தீது அறு
மொய் கொள் வீரன் முளரி அம் தாளினால்
மெய் கொள் மங்கை அருள் முனி மேவினான்.*

தீது அறு - குற்றம் இல்லாத; **மொய்கொள் வீரன்** - வலிமையுள்ள வீரனான இராமனது; **முளரி அம் தாளினால்** - செந்தாமரை போலும் திருவடித் துகளால்; **மெய்கொள் மங்கை** - பழைய உண்மை வடிவம் அடைந்த அகலிகை; **அருள்** - பெற்றருளிய; **முனி** - சதானந்த முனிவன்; **வைகும் அவ்வழி** - அவர்கள் தங்கிய மாளிகையிடத்தில்; **மாதவம் யாவும்** - பெருந்தவங்கள் எல்லாம்; **ஓர் செய்கை கொண்டு** - சீலமாகிய ஓர் உருவம் கொண்டு; **நடந்து என** - நடந்து வந்தது போல; **மேவினான்** - வந்தான். கௌதம முனிவனுக்கும் அகலிகைக்கும் பிறந்தவன் சதானந்த முனிவன். அவன் விசுவாமித்திரன் முதலியோர் வருகையை யறிந்து அவர்கள் தங்கிய மாளிகைக்குச் சென்றான். இவன் சனக அரசனது புரோகிதன். செய்கை - சீலம். ஒழுக்கம்.

564. வந்து எதிர்ந்த முனிவனை வள்ளலும்
சிந்தை ஆர வணங்கலும். சென்று எதிர்.
அந்தம் இல் குணத்தான் நெடிது ஆசிகள்
தந்து. கோசிகன்தன் மருங்கு எய்தினான்.

வந்து எதிர்ந்த - (இங்ஙனம்) வந்து தோன்றிய; **முனிவனை** - அம் முனிவனை; **வள்ளலும்** - வரையாது அருள் செய்யும் இராமனும்; **சிந்தை ஆர** - மனம் மகிழ; **வணங்கலும்** - அடி வீழ்ந்து வணங்கியபின்; **அந்தம் இல் குணத்தான்** - எல்லையற்ற நற்குணங்கள் வாய்ந்த அச் சதானந்த முனிவன்; **ஆசிகள் நெடிது தந்து** - (இராமனுக்கு) ஆசி மொழிகள் மிகுதியும் கூறி; **சென்று எதிர்** - (தன்னை) எதிர்கொண்ட; **கோசிகன் தன் மருங்கு** - விசுவாமித்திரன் அருகில்; **எய்தினான்** - அடைந்தான்.

வள்ளல்: அகலிகைக்கு அருள் செய்தமை கருதியது.

565. ***கோதமன் தரு கோ முனி கோசிக***
மாதவன்தனை மா முகம் நோக்கி. 'இப்
போது நீ இவண் போத. இப் பூதலம்
ஏது செய்த தவம்?' என்று இய்மபினான்.*

கோதமன் தரு - கௌதம முனிவன் பெற்று அருளிய; **கோ முனி** - முனிவர் தலைவனான சதானந்தன் மாதவன் கோசிகன் தனை - பெருந் தவத்தையுடைய கௌசிக முனிவனது மாமுகம் நோக்கி - திருமுகத்தைப் பார்த்து இப்போது நீ இவண் - இப்பொழுது நீங்கள் இவ்விடம் போத - வருமாறு இப் பூதலம் - இந்த மிதிலை நகரம்; **செய்த தவம்** - பண்ணிய தவம்; **ஏது** - யாதோ; **என்று இயம்பினான்** - என்று உபசார மொழிகளைக் கூறலானான்.

விசுவாமித்திரன் இராமனது பெருமை பேசுதல்

566. ***பூந் தண் சேக்கைப் புனிதனையே பொரு***
ஏய்ந்த கேண்மைச் சதானந்தன் என்று உரை
வாய்ந்த மா தவன் மா முகம் நோக்கி. நூல்
தோய்ந்த சிந்தைக் கௌசிகன் சொல்லுவான்:*

தண் பூச் சேக்கை - குளிர்ந்த தாமரை ஆசனத்தையுடைய; **புனிதனையே** - தூய குணமுள்ள பிரமனை; **பொரு ஏய்ந்த** - ஒத்துள்ளவனும்; **கேண்மை** - எல்லரிடத்திலும் நட்புடையவனுமான; **சதானந்தன் என்று உரை** - சதானந்தன் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற; **வாய்ந்த மா தவன்** - பெருமுனிவனது; **மாமுகம் நோக்கி** - சிறந்த திருமுகத்தைப் பார்த்து; **நூல் தோய்ந்த** - கலைகளிலே ஆழ்ந்த; **சிந்தையின் கௌசிகன்** - மனத்தையுடைய விசுவாமித்திரன்; **சொல்லுவான்** - (பின் வருமாறு) சொல்ல முற்படுவான்.

முனிவனுக்குப் பிரமன் உவமை. 1. வேதம் ஓதுவதில் 2. நல்லொழுக்கத்தில். 3. பெருந்தவமுடைமையில். 4. பிராமணர்க்குத் தலைம பூணுவதில். சதானந்தன்: மிகுதியான ஆனந்தத்தை உடையவன். நூல் தோய்ந்த சிந்தை: அனைத்துக் கலைகளையும் முழுவதும் உணர்ந்த மனம்.

567. ***'வடித்த மாதவ! கேட்டி இவ் வள்ளல்தான்***
இடித்த வெங் குரல் தாடகை யாக்கையும்..
அடுத்து என் வேள்வியும். நின் அன்னை சாபமும்.
முடித்து. என் நெஞ்சத்து இடர் முடித்தான்' என்றான்.

வடித்த மாதவ - *தெளிந்து செய்த பெரிய தவமுனிவரே;* ***கேட்டி*** - *(நான்கூறுவதைக்) கேட்பீராக;* ***இவ்வள்ளல்தான்*** - *இந்த வள்ளலான இராமன்;* ***இடித்த வெம்குரல்*** - *இடிபோன்ற குரலுடைய;* ***தாடகை யாக்கையும்*** - *தாடகை என்னும் அரக்கியின் உடம்பையும்;* ***என் வேள்வியும்*** - *என் யாகத்தையும்;* ***நின் அன்னை சாபமும்*** - *உன் தாயான அகலிகையின் சாபத்தையும்;* ***அடுத்து முடித்து*** - *ஒன்றன்பின் ஒன்றாக முடித்து;* ***என் நெஞ்சத்து*** - *என் நெஞ்சில் கிடந்த;* ***இடர்முடித்தான்*** - *துயரங்களைத் தீர்த்து வைத்தவன் ஆவான்.*

மூவகை முடித்தல்களைச் செய்தவன் இராமன்: 1. தாடகையைக் கொன்று முடித்தல். 2. வேள்வியை முடித்தது. 3. அகலிகையின் சாபம் ஒழித்து நீக்கியது. முடித்தல் என்ற சொல் பல பொருளில் வந்தது. சொற் பின்வரு நிலையணி.

சதானந்தர் கோசிகனைப் பாராட்டுதல்

568. என்று கோசிகன். கூறிட. ஈறு இலா
வன் தபோதனன். 'மா தவ! நின் அருள்
இன்றுதான் உளதேல். அரிது யாது. இந்த
வென்றி வீரர்க்கு?' எனவும் விளம்பி. மேல்.

என்று கோசிகன் கூறிட - *என்று விசுவாமித்திரன் சொன்ன அளவில்;* ***ஈறு இலா*** - *எல்லையற்ற;* ***வன் தபோதனன்*** - *கடுந்தவத்தையுடையவனான சதானந்த முனிவன்;* ***மாதவ*** - *(விசுவாமித்திரனை நோக்கி) மிக்க தவமுடையவரே;* ***நின் அருள்*** - *உமது கருணை;* ***இன்று உளதேல்*** - *(இக்குமரர்களிடம்) இப்பொழுது இருப்பதனால்;* ***இந்த வென்றி வீரர்க்கு*** - *வெற்றி வீரராகிய இந்த இராம லக்குவர்க்கு;* ***அரிது*** - *செய்யமுடியாத அருஞ்செயல்;* ***யாது*** - *என்ன இருக்கின்றது (ஒன்றுமில்லை);* ***எனவும் விளம்பி*** - *என்றும் கூறி;* ***மேல்*** - *மேலும்;*

தபோதனன்: யாவரும் செல்வத்தை விரும்பிப் பாதுகாப்பது போலத் தன் தவத்தை விரும்பிப் பாதுகாக்கும் முனிவன்.

இராமனுக்குச் சதானந்தர் உரைத்த விசுவாமித்திரர் வரலாறு.

569. எள் இல் பூவையும். இந்திர நீலமும்.
அள்ளல் வேலையும். அம்புத சாலமும்.
விள்ளும் வீயுடைப் பானலும். மேவும் மெய்
வள்ளல்தன்னை மதிமுகம் நோக்கியே.*

எள் இல் பூவையும் - பழிப்பதற்கு இடமில்லாத காயாமலரையும்; **இந்திர நீலமும்** - இந்திர நீல இரத்தினத்தையும்; **அள்ளல் வேலையும்** - சேறுள்ள கடலையும்; **அம்புத சாலமும்** - மேகக் கூட்டத்தையும்; **விள்ளும் வீ உடை** - மலர்ந்த பூக்களைக் கொண்ட; **பானலும்** - நீலோற்பலத்தையும்; **மேவும்** - உவமையாகப் பொருந்திய; **மெய்** - திருமேனியுடைய; **வள்ளல்தன்னை** - இராமனது; **மதிமுகம் நோக்கி** - சந்திரன் போன்ற திருமுகத்தைப் பார்த்து.

விசுவாமித்திரன் அரசனாய் ஆண்டமை

570. ***'நறு மலர்த் தொடை நாயக! நான் உனக்கு***
அறிவுறுத்துவென். கேள்; இவ் அருந் தவன்
இறை எனப் புவிக்கு ஈறு இல் பல் ஆண்டு எலாம்
முறையினின் புரந்தே அருள் முற்றினான்.

நறுமலர்த் தொடை - மணமுள்ள மலர்களால் ஆகிய மாலையை அணிந்த; **நாயக** - தலைவனே! நான் உனக்கு - உனக்கு நான்; **அறிவுறுத்துவென்** - (ஒரு செய்தியை) தெரிவிக்கிறேன்; **கேள்** - (அதனை) கேட்பாயாக!; **இவ் அருந்தவன்** -இந்த அரிய தவமுனிவனான கௌசிகன்; **புவிக்கு இறையென** - (முதலில்) நிலவுலகத்திற்கு ஓர் அரசனாகி; **ஈறு இல்** - எல்லையில்லாத; **பல் ஆண்டு எலாம்** - பல ஆண்டுகள் அளவும்; **முறையினின் புரந்து** - அரச நீதிப்படி பாதுகாத்து; **அருள் முற்றினான்** - (உயிர்களிடம்) கருணை நிரம்பி இருந்தான்.

வேட்டைமேல் காடு சென்ற அரசன்

வசிட்டனைச் சார்தல்

571. ***'அரசின் வைகி அறனின் அமைந்துழி.***
விரசு கானிடைச் சென்றனன். வேட்டைமேல்;

உரைசெய் மா தவத்து ஓங்கல் வசிட்டனாம்
பரசு வானவன்பால் அணைந்தான்அரோ.

அறனின் அமைந்துழி - அறநெறியிலே அமைந்து; **அரசின் வைகி** - (இங்ஙனம் இவன்) அரசாட்சியிலே பொருந்தி வருங்கால்; **வேட்டைமேல்** - (ஒரு நாள்) வேட்டையின் நிமித்தம்; **விரசு கானிடைச் சென்றனன்** - அடர்ந்த காட்டினிடையே சென்று; **உரைசெய்** - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற; **மா தவத்து ஓங்கல்** - தவத்திலே மேம்பட்ட; **வசிட்டன் ஆம்** - வசிட்டமுனிவனாகிய; **பரசுவான்** - யாவராலும் துதிக்கப்படுகிற; **அவன்பால்** - அந்த முனிவனிடத்தில்; **அணைந்தான்** - சேர்ந்தான்.

வசிட்டன் சுரபிமூலம் விருந்து அளித்தல்

அறுசீர் விருத்தம்

572. ‘அருந்ததி கணவன் வேந்தற்கு
அருங் கடன் முறையின் ஆற்றி.
‘’இருந்தருள் தருதி’’ என்ன.
இருந்துழி. ‘’இனிது நிற்கு
விருந்து இனிது அமைப்பென்’’ என்னா.
சுரபியை விளித்து. ‘’நீயே
சுரந்தருள் அமிர்தம்’’ என்ன.
அருள்மறை சுரந்தது அன்றே.

அருந்ததி கணவன் - (அப்பொழுது) அருந்ததி கணவனான வசிட்டமுனிவன்; **வேந்தற்கு** - (இந்தக்) கௌசிக முனிவனுக்கு; **அருங் கடன்** - செய்வதற்கு அரிய உபசாரக் கடமைகளை; **முறையின் ஆற்றி** - முறை தவறாமல் செய்து; **இருந்து** - (நீர் இங்கே) தங்கியிருந்து செல்ல; **அருள் தருதி என்ன** - கருணை செய்க என்று கேட்டுக்கொள்ள; **இருந்த உழி** - (கௌசிகன் அவ்வாறே அவ்விடம்) இருந்தபொழுது; **இனி நிற்கு** - இனி உமக்கு; **விருந்து இனிது** -விருந்திட்டு இனிதாக; **அமைப்பென் என்னா** - உபசரிப்பேன் என்று கூறி; **சுரபியை விளித்து** - (உடனே) காம தேனுவை அழைத்து; **நீயே அமிர்தம் சுரந்து அருள் என்ன** - அமுதம் (போன்ற உணவு முதலியவற்றை) நீயே இவருக்கு இப்போது சுரந்து அளிப்பாயாக என்று நியமிக்க; **அருள் முறை** - (அத் தெய்வப் பசு) வசிட்டன் அருளியபடியே; **அன்றே** - அப்பொழுதே (உணவு முதலிய உபசாரப் பண்டங்களை); **சுரந்தது** - சுரந்து அளித்தது.

அருந்ததி: வசிட்டரின் மனைவி; கற்பு நிலையில் மிக மேம் பட்டவள்; கற்புத் தன்மைக்கு இவளையே உவமையாகக் கொள்வர்.
சுரபி - காமதேனு - இது பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்து அதனினின்று தோன்றியது; வேண்டுகின்றவர் வேண்டு பொ ருள் அனைத்தையும் உடனே சுரந்து அளிப்பது. 573. ‘’அறு சுவைத்து ஆய உண்டி.
அரச! நின் அனிகத்தோடும்
பெறுக!’’ என அளித்து. வேந்தோடு
யாவரும் துய்த்த பின்றை.
நறு மலர்த் தாரும் வாசக்
கலவையும் நல்கலோடும்.
உறு துயர் தணிந்து. மன்னன்
உய்த்து உணர்ந்து உரைக்கலுற்றான்.

(வசிட்டன் கோசிகனை நோக்கி) **அரச** - *மன்னவ!;* **அறு சுவைத்து ஆய உண்டி** - *அறுசுவைகளோடு கூடிய இந்த உணவுகளை;* **நின் அனிகத்தோடும்** - *நும்சேனைகளுடன்;* **பெறுக** - *பெற்று உண்பீராக;* **என** - *என்று சொல்லி;* **அளித்து** - *(காமதேனு சுரந்தவற்றை யெல்லாம்) அருளொடு கொடுத்து;* **வேந்தோடு யாவரும்** - *கோசிகனும் படையினரும்;* **துய்த்த பின்றை** - *உண்ட பின்னர்;* **நறுமலர்த் தாரும்** - *நறு மணமுள்ள பூமாலைகளையும்;* **வாசக் கலவையும்** - *மணமிக்க கலவைச் சந்தனமும்;* **நல்கலோடும்** - *யாவர்க்கும் அளித்து உதவ;* **மன்னன்** - *இந்த விசுவாமித்திரன்;* **உறுதுயர் தணிந்து** - *தாம் அடைந்திருந்த களைப்புத் தீர்ந்தபின்;* **உய்த்து உணர்ந்து** - *ஆராய்ந்து உணர்ந்தவராய்;* **உரைக்கல் உற்றான்** - *(வசிட்டனை நோக்கி ஒரு வார்த்தை) சொல்லத் தொடங்கினான்.*

அறுசுவை: உப்பு. புளிப்பு. துவர்ப்பு. தித்திப்பு. கார்ப்பு. கைப்பு என்பன. உறுதுயர்; வழிநடையாலும். வேட்டைத் தொழிலாலும் நேர்ந்த இளைப்பு.

சுரபியை அரசன் விரும்புதலும் முனிவர் விடையும்

***574.** ‘’மாதவ! எழுந்திலாய். நீ;*
வயப்புடைப் படைகட்கு எல்லாம்
கோது அறும் அமுதம் இக் கோ
உதவிய கொள்கைதன்னால்.
தீது அறு குணத்தால் மிக்க
செழு மறை தெரிந்த நூலோர்.
‘மே தகு பொருள்கள் யாவும்
வேந்தருக்கு’ என்கைதன்னால்.

மாதவ - *பெருந்தவ முனிவரே!;* **நீ எழுந்திலாய்** - *நீவிர் (உமது இருப்பிடத்தை விட்டு) எழுந்தீருமில்லை;* **(இப்படி இருக்க) இக்கோ** - *இந்தத் தெய்வப் பசு;* **கோது அறும் அமுதம்** - *குற்றமற்ற நல்ல உணவுகளை;* **வயப் புடை** - *வெற்றிதரும்;* **படை கட்கு எல்லாம்** - *சேனைகள் எல்லாவற்றிற்கும்;* **உதவிய** - *கொடுத்து உதவிய;* **கொள்கை தன்னால்** - *சிறப்பு உடைமையாலும்;* **தீது அறு குணத்தால்** - *குறைவில்லாத நற்குணங்களால்;* **மிக்க செழுமறை** - *மிக்கவர்களும் சிறந்த வேதங்கள் முதலிய;* **தெரிந்த நூலோர்** - *கலைகளை அறிந்தவர்களும் ஆன பெரியோர்கள்;* **மேதகு பொருள்கள்** - *மேன்மையுள்ள பொருள்கள்;* **யாவும் வேந்தருக்கு** - *எல்லாம் அரசருக்கே;* **என்கை தன்னால்** - *உரியன என்று சொல்லுவதனாலும்.*

‘சிறந்த பொருளைக் கொள்வதற்கு உரியவன் அரசன்’ மறைக்குச் செழுமை. அறம் பொருள். இன்பம். வீடு என்னும் நாற்பயன்களையும் அளிக்கும் வன்மை.

575. ''நிற்கு இது தகுவது அன்றால்.
நீடு அருஞ் சுரபிதன்னை
எற்கு அருள்'' என்றலோடும்.
இயம்பலன் யாதும்; பின்னர்
''வற்கலை உடையென் யானோ
வழங்கலென்; வருவதுஆகின்.
கொற் கொள்வேல் உழவ! நீயே
கொண்டு அகல்க!'' என்று கூற.

நிற்கு -உனக்கு; **இது** - இப் பசு; **தகுவது அன்று** -தகுதியுடையது அன்று; **ஆல்** - (அதனால்); **நீடு அரும்** - சிறப்பு மிக்க; **சுரபி தன்னை** - இக் காமதேனுவை; **எற்கு அருள்** - எனக்குக கொடுத்தருளுக; **என்றலோடும்** - (என்று கௌசிகன்) சொன்ன அளவில்; **யாதும் இயம்பலம்** - வசிட்டன் (சிறிது நேரம்) ஒன்றும் கூறாதவனாய்; **பின்னர்** - பின்பு; **கொன் கொள்** - (பகைவர்க்கு) அம்சம்தரும்; **வேல் உழவ** - வேற்படையுள்ள அரசே; **வற்கலை உடையென்** - மரவுரியை ஆடையாக உடைய முனிவனான; **யானோ வழங்கலென்** - நானோ (இதனை உமக்குக்) கொடுக்கும் உரிமை உடையவன் அல்லன்; **வருவது ஆகின்** - (அப் பசு உம்மிடம்) வருவதனால்; **நீயே கொண்டு** - நீரே அழைத்துக் கொண்டு; **அகல்க** - செல்வீராக; **என்று கூற** - என்று கூறிய அளவில்.

வற்கலை உடையென் யானோ வழங்கலென் - முனிவர்க்கு அரசர் பசு முதலிய பொருள்களைக் கொடுத்திடுவது மரபேயொழிய முனிவர் அரசர்க்குக் கோதானம் செய்வது தக்கது அன்று என்ற கருத்தும் குறிப்பாக உணரப்படுகிறது. சொல் கொள்வேல் - கொலைத் தொழிலைக் கொண்ட வேல். கொல்லனது உலைக் களத்தில் வடிக்கப்பட்ட வேல். வேல் உழவன்: பகைவரது உடம்பாகிய விளைநிலத்தைத் தனது வேலாகிய கலப்பையைக் கொண்டு உழுது போராகிய பயிரை வளர்த்து வெற்றியாகிய பயனை விளைவிப்பவன். கொன்: அச்சம் (தொல் இடை -6) யானோ: ஒ -இழிவு சிறப்பு. உருவக அணி.

விசுவாமித்திரன் சுரபியைப் பற்ற அதன் மேனியிலிருந்து வெளிவந்த விரர் பொருதல்

576. ''பணித்தது புரிவென்'' என்னா.
பார்த்திபன் எழுந்து. பொங்கி.
பிணித்தனன் சுரபிதன்னை;
பெயர்வுழி. பிணியை வீட்டி.
''மணித் தடந் தோளினார்க்குக்
கொடுத்தியோ. மறைகள் யாவும்
கணித்த எம் பெரும?'' என்ன.
கலை மறை முனிவன் சொல்வான்:

(அது கேட்டு) ***பார்த்திபன்*** *- கௌசிக மன்னவன்;* ***பணித்தது புரிவென்*** *- முனிவன் சொன்ன. மொழிப்படியே செய்வேன்;* ***என்னா*** *- என்று;* ***எழுந்து பொங்கி*** *- உற்சாகத்தோடு எழுந்து;* ***சுரபிதன்னை*** *- அந்தக் காமதேனுவை;* ***பிணித்தனன்*** *- பிணித்துக் கொண்டு;* ***பெயர்வுழி*** *- புறப்படும் பொழுது;* ***பிணியை வீட்டி*** *- (அந்தப் பசு) கட்டை அறுத்துக் கொண்டு. வசிட்டனை நோக்கி;* ***மறைகள் யாவும்*** *- வேதங்களை எல்லாம்;* ***கணித்த எம்பெரும*** *- ஆராய்ந்து அளவிட்டு அறிந்த எம்பெருமானே;* ***மணித்தடம் தோளினாற்கு*** *- அழகிய தோள்களையுடைய விசுவாமித்திரனுக்கு;* ***கொடுத்தியோ*** *- என்னை அளித்து விட்டாயோ;* ***என்ன*** *- என்று கேட்க;* ***கலை மறை முனிவன்*** *- தருமநூல் முதலிய கலைகளையும் வேதங்களையும் அறிந்த வசிட்டன்;* ***சொல்வான்*** *- விடை கூறுபவன் ஆனான்.*

வீட்டுதல்: விடுவித்தல் மணி: கருவியாகு பெயர் (இரத்தின அணிகள்) வேதம் வல்ல அந்தணன் அரசனுக்குக் கோதானம் புரிதல் தகாது என்பது புலப்பட நின்றது.

577. ''கொடுத்திலென். யானே; மற்று இக்
குடைகெழு வேந்தன்தானே
பிடித்து அகல்வுற்றது" என்ன.
பெருஞ் சினம் கதுவும் நெஞ்சோடு.
''இடித்து எழு முரச வேந்தன்
சேனையை யானே இன்று
முடிக்குவென். காண்டி'' என்னா.
மொய்ம் மயிர் சிலிர்த்தது அன்றே.

யானே கொடுத்திலென் *- (உனது உடன்பாடு இல்லாமல் உன்னை) நானே கௌசிகனுக்குக் கொடுக்கவில்லை;* ***இக் குடை கெழு*** *- வெற்றிக் குடையுடைய;* ***வேந்தன் தானே*** *- அவ்வரசனே (உன்னை);* ***பிடித்து அகல்வுற்றது*** *- பிடித்துக் கொண்டு போகத் தொடங்கிய செயல் இது;* ***என்ன*** *-என்று முனிவன் விடை கூற;* ***(அது கேட்டு);*** ***பெருஞ் சினம்*** *- (அப்பசு) பெருங்கோபம்;* ***கதுவும் நெஞ்சோடு*** *- கொண்ட மனத்தோடு;* ***இடித்து எழும் முரசம்*** *- இடியை ஒத்து எழுகிற ஓசையுடைய முரசங்களை;* ***வேந்தன் சேனையை*** *- கொண்ட இவ்வரசனது படைகளை;* ***யானே இன்று முடிக்குவென்*** *- நானே இன்று அழித்துவிடுவேன்;* ***காண்டி என்னா*** *- (அதைக்) காண்பாயாக என்று சபதமிட்டு;* ***அன்றே மொய்ம்மயிர்சிலிர்த்தது*** *- அப்பொழுதே அடர்ந்த தன் உடம்பின் மயிர்களைச் சிலிர்த்தது.*

அகல்வுற்றது: தொழிற்பெயர் 'வருவதாகில் கோவைக் கொண்டு அகல்க' என்றதால் 'நான் கொடுக்கவில்லை; வேந்தனே உன்னைக் கொண்டு அகல்வுற்றான்' என்பது பெறப்பட்டது.

578. **‘பப்பரர் யவனர் சீனர்**
சோனகர் முதல பல்லோர்
கைப்படை அதனினோடும்
கபிலைமாட்டு உதித்து. வேந்தன்
துப்புடைச் சேனை யாவும்
தொலைவுறத் துணித்தலோடும்.
வெப்புடைக் கொடிய மன்னன்
தனயர்கள் வெகுண்டு மிக்கார்.

(அங்ஙனம் காமதேனு மயிரைச் சிலிர்த்தவுடனே) **பப்பரர்** - *பப்பரர்களும்;* **யவனர்** - *யவன தேசத்தார்களும்;* **சீனர்** - *சீனர்களும்;* **சோனகர்** - *சோனகர்களும்;* **முதல** - *முதலான;* **பல்லோர்** - *மிலேச்ச வீரர்கள் பலர்;* **கைப்படை அதனினோடும்** - *கைகளில் ஆயுதங்களோடும்;* **கபிலை மாட்டு உதித்து** - *அப் பசுவினிடம் தோன்றி;* **வேந்தன் துப்பு உடை** *அக் கௌசிக மன்னனுடைய வலிமையுள்ள;* **சேனை யாவும்** - *படைகளையெல்லாம்;* **தொலைவு உற** - *அழியும்படி;* **துணித்தலோடும்** - *கண்ட துண்டங்களாக்கின அளவிலே;* **வெப்பு உடை** - *(இயற்கையில்) சினம் கொண்ட;* **கொடிய மன்னன் தனயர்கள்** - *கொடியவர்களாகிய கௌசிக மன்னனுடைய மைந்தர்கள்;* **வெகுண்டு மிக்கார்** - *கோபித்துத் தாக்கலானார்கள்.*

பப்பரம். சீனம். சோனகம் - மிலேச்ச சாதி பேதங்கள் - விளங்காத வேற்றுமொழிகள் பேசுகின்ற புற நாட்டவர். வசிட்டனின் சினத்தால் அரச குமாரர் இறப்பு

579. **‘’சுரபிதன் வலி இது அன்றால்;**
சுருதி நூல் உணர வல்ல
வர முனி வஞ்சம்’’ என்னா.
‘’மற்று அவன் சிரத்தை இன்னே
அரிகுதும்’’ என்னப் பொங்கி.
அடர்த்தனர்; அடர. அன்னான்
எரி எழ விழித்தலோடும்.
இறந்தனர் குமரர் எல்லாம்.

சினம் மிக்க கோசிக குமாரர்கள்; **இது** - இவ்வாறு பசுவினிடம் மிலேச்சர் தோன்றி நமது சேனையை அழித்தது; **சுரபி தன் வலியன்று** - காமதேனுவின் வலிமையல்ல; **சுருதி நூல் உணர வல்ல** - வேதக் கலைகளை அறியவல்ல; **வரமுனி** - வரம் பெற்ற வசிட்ட முனிவனது; **வஞ்சம் என்னா** - வஞ்சகச் செயலாகும் என்று சொல்லி; **அவன் சிரத்தை** - அம் முனிவனது தலையை; **இன்னே அரிகுதும்** - இப்பொழுதே அறுத்திடுவோம்; **என்ன** - என்று வீரமொழி கூறி; **பொங்கி** சினந்து எழுந்து; **அடர்த்தனர்** - எதிர்த்து நெருக்கினார்கள்; **அடர** - அவ்வாறு நெருக்க (அப்போது); **அன்னான்** - அவ் வசிட்ட முனிவன்; **எரி எழ விழித்தலோடும்** - தீப்பொறி பறக்கும்படி கண்களால் விழித்துப் பார்த்த அளவிலே; **குமரர் எல்லாம்** - விசுவாமித்திரன் குமாரர் யாவரும்; **இறந்தனர்** - மடிந்ததொழிந்தார்கள்.

விசுவாமித்திரன் வசிட்டன் போர்

580. **‘ஐ - இருபதின்மர் மைந்தர்**
அவிந்தமை அரசன் காணா.
நெய் பொழி கனலின் பொங்கி.
நெடுங் கொடித் தேர் கடாவி.
கை தொடர் கணையினோடும்
கார்முகம் வளைய வாங்கி.
எய்தனன்; முனியும். தன் கைத்
தண்டினை. ‘‘எதிர்க’’ என்றான்.

(அப்பொழுது); **அரசன்** - இக் கௌசிகராசன்; **ஐ இரு பதின்மர்மைந்தர்** - தன் புத்திரர் நூறு பேர்களும்; **அவிந்தமை காணா** - இறந்ததைக் கண்டு; **நெய் பொழி கனலின் பொங்கி** - நெய் சொரிந்த நெருப்புப் போலச் சீறியெழுந்து; **நெடுங்கொடித் தேர்** - நீண்ட கொடியமைந்த தன் தேரை; **கடாவி** - செலுத்தி; **கார்முகம் வளைய வாங்கி** - வில்லை நன்கு வளைத்து; **கை தொடர் கணையினோடும்** - தன் கையிலிருந்து தொடர்ச்சியாக விடப்படும் அம்புகளால்; **எய்தனன்** - (வசிட்டன்மேல்) எய்யத் தொடங்கினான்; **முனியும்** - வசிட்ட முனிவனும்; **தன் கைத் தண்டினை** - தன் கையிலுள்ள; **பிரமதண்டத்தை நோக்கி; எதிர்க என்றான் -** நீ அந்த ஆயுதங்களை எதிராக ஏற்றிடு என்று நியமித்தான்.

கணையினோடு: கணையினால்: ஒடு கருவிப் பொருள். வளைய வாங்குதல்: ஒரு பொருட் பன்மொழி.

581. **‘கடவுளர் படைகள் ஈறாக்**
கற்றன படைகள் யாவும்
விட விட. முனிவன் தண்டம்
விழுங்கி. மேல் விளங்கல் காணா.
வடவரை வில்லித் தன்னை
வணங்கினன் வழுத்தலோடும்.
அடல் உறு படை ஒன்று ஈயா.
அன்னவன் அகன்றான் அன்றே.

கடவுளர் படைகள் - (சிறிய அம்புகள் முதல்) தேவர்களின் அத்திரங்கள்; **ஈறா** - இறுதியாக; **கற்றன படைகள் யாவும்** - அறிந்து பழகிய ஆயுதங்கள் யாவற்றையும்; **விட விட** - கௌசிகன் எய்து கொண்டுவர; **முனிவன் தண்டம்** - வசிட்டனது பிரமதண்டமானது; **விழுங்கி** - அவற்றையெல்லாம் தன்னுள் கொண்டு; **மேல் விளங்கல்** - மேன்மை பெற்று விளங்குதலை; **காணா** - கண்டு; **(கோசிகன்); வடவரை வில்லிதன்னை** - மேருவை வில்லாகக் கொண்ட உருத்திர மூர்த்தியை; **வணங்கினன்** - வணங்கி; **வழுத்தலோடும்** - துதித்த அளவில்; **அன்னவன்** - அச் சிவபிரான்; **(எதிர் தோன்றி); அடல் உறு** - வலிமை மிக்க ஒப்பற்ற; **படை ஒன்று ஈயா** - படை ஒன்றை அளித்துவிட்டு; **அகன்றான்** - மறைந்தான்.

படை ஒன்று: ஒப்பற்ற படைக் கலங்கள் என்றும் கொள்ளலாம். 102

582. **விட்டனன் படையை வேந்தன்;**
விண்ணுளோர். ''உலகை எல்லாம்
சுட்டனன்'' என்ன. அஞ்சித்
துளங்கினர்; முனியும் தோன்றி.
கிட்டிய படையை உண்டு
கிளர்ந்தனன். கிளரும் மேனி
முட்ட வெம் பொறிகள் சிந்த;
பொரு படை முரணது இற்றே.

வேந்தன் - விசுவாமித்திரன்; **படையை** - அந்தப் படையை; **விட்டனன்** - (வசிட்டன்மேல்) ஏவினான்; **விண் உளோர்** - (அதனைக் கண்ட) தேவர்களும் (இப்படையால்); **உலகை எல்லாம்** - எல்லா உலகையும்; **சுட்டனன் என்ன** - எரித்தவன் இவன் என்று; **அஞ்சித் துளங்கினர்** - பயந்து நடுங்கினார்கள் (ஆயினும்); **முனியும்** - வசிட்ட முனிவனும்; **தோன்றி** - எதிரில் வந்து; **கிட்டிய படையை** - நெருங்கிய அந்த உருத்திரப் படையை; **உண்டு** - (தானே) உட்கொண்டு; **கிளரும் மேனி** - (அந்த அத்திர நெருப்பால்) பொலிகின்ற; **முட்ட வெம்பொறிகள்** - தன் உடம்பிலிருந்து வெப்பமான நெருப்புப் பொறிகள்; **சிந்த** - வெளிப்பட; **கிளர்ந்தனன்** - (தன்னைத் தாக்கிய அப்படையின் வலிமை அழியுமாறு செய்து) ஆற்றலால் பொலிவுற்று நின்றான்; **பொருபடை முரண் அது** - போர் செய்து அழிப்பதற்குரிய உருத்திரப் படையின் அவ்வலிமை; **இற்று** - (வசிட்டனிடம்) இப்படி ஆயிற்று.

சுட்டனன் - தெளிவு குறித்த கால வழுவமைதி.

கௌசிகன் தவம் மேற்கொள்ளல்

583. ***'கண்டனன் அரசன்; காணா.***
''கலை மறை முனிவர்க்கு அல்லால்
திண்திறல் வலியும் தேசும்
உள எனல் சீரிது அன்றால்;
மண்டலம் முழுதும் காக்கும்
மொய்ம்பு ஒரு வலன் அன்று'' என்னா.
ஒண் தவம் புரிய எண்ணி.
உம்பர்கோன் திசையை உற்றான்.

(தான் விட்ட உருத்திரப் படை செயலற்றதை) **அரசன்** - *இந்தக் கௌசிகன்;* **கண்டனன்** - *பார்த்தான்;* **காணா** - *(அவ்வாறு) பார்த்து;* **திண்திறல் வலியும்** - *உறுதியான வெற்றியும் வலிமையும்;* **தேசும்** - *ஒளியும்;* **கலை மறை** - *வேதக் கலைகளை அறிந்த;* **முனிவர்க்கு அல்லால்** - *முனிவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்லாமல்;* **உள எனல்** - *(பிறர்க்கு) உள்ளன என்று கருதுதல்;* **சீரிது அன்று** - *சிறப்பானது அல்ல;* **மண்டலம் முழுதும்** - *உலகம் முழுவதையும்;* **காக்கும் மொய்ம்பு** - *அரசாளும் வலிமை;* **ஒரு வலி அன்று** - *(முனிவர் வலிமைக்கு முன்) ஒரு வலிமையாக மாட்டாது;* **என்னா** - *என்று உறுதியாக அறிந்து;* **ஒள்தவம் புரிய எண்ணி** - *சிறந்த தவத்தைச் செய்ய நினைத்து;* **உம்பர்கோன்** - *தேவந்திரனது;* **திசையை உற்றான்** - *திசையான கிழக்குத் திக்கை அடைந்தான்.*

அரசர் ஆற்றலைவிட முனிவர் ஆற்றலே சிறப்புடையது என்பதை அறிந்த கௌசிகன் அதைப் பெறக் கருதித் தவம் செய்யச் சென்றான். திறல் - வெற்றி; **திறல் வலி** - *வெற்றிக்குக் காரணமான வலிமை. 104*

இந்திரன் அவனது தவத்தைக் கெடுத்தல்

584. ***'மாண்ட மா தவத்தோன் செய்த***
வலனையே மனத்தின் எண்ணி.
பூண்ட மா தவத்தன் ஆகி
அரசர்கோன் பொலியும் நீர்மை
காண்டலும். அமரர் வேந்தன்
துணுக்குறு கருத்தினோடும்
தூண்டினன். அரம்பைமாருள்
திலோத்தமை எனும் சொல் மானை.

(இவ்வாறு) **அரசர்கோன்** - *அரசர் தலைவனான கௌசிகன்;* **மாண்ட மாதவத்தோன்** - *மாட்சிமை பெற்ற மாதவத்தனான வசிட்டன்;* **செய்த வலனையே** - *பெற்ற வெற்றிச்செயலையே;* **மனத்தின் எண்ணி** - *மனத்திலே இடைவிடாது சிந்தித்து;-* **பூண்ட மா தவத்தன் ஆகி** - *மேற்கொண்ட பெருந்தவம் புரிந்தவனாய்;* **பொலியும்** - *திகழும்;* **நீர்மை** - *தன்மையை;* **காண்டலும்** - *நோக்கிய அளவில்;* **அமரர்வேந்தன்** - *தேவர் தலைவனான இந்திரன்;* **துணுக்கு உறு** - *அச்சம் மிகுந்த;* **கருத்தினோடும்** - *கருத்தோடு;* **அரம்பை மாருள்** - *அரம்பை முதலிய தெய்வப் பெண்களுள்;* **திலோத்தமை எனும்** - *திலோத்தமை என்ற;* **சொல் மானை** - *புகழ்கொண்ட மான் போன்ற பெண்ணை;* **தூண்டினான்** - *(அக் கௌகினன் தவத்தைக் கலைக்கும் பொருட்டு) ஏவினான்.*

சொல்: புகழ். இந்திரன் துணுக்குற்றதன் காரணம் பெருந்தவம் செய்பவரின் கபாலத்திலிருந்து ஒருவகை நெருப்பு மேல் எழுந்த தன் பொன்னுலகைச் சுட்டெரிக்கும் என்கிற அச்சம். மாண்ட - மாண் என்ற வினைமுதல் அடியாக வந்த பெயரெச்சம். 'மாண்ட என்மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்' (புறம்.191

105

585. **'அன்னவன் மேனி காணா.**
அனங்க வேள் சரங்கள் பாய.
தன் உணர்வு அழிந்து காதற்
சலதியின் அழுந்தி. வேந்தன்
பன்ன அரும் பகல் தீர்வுற்று.
பரிணிதர் தெரித்த நூலில்
நல் நயம் உணர்ந்தோன் ஆகி.
நஞ்சு எனக் கனன்று. நக்கான்.

வேந்தன் - *அரசனான கௌசிகன்;* **அன்னவள் மேனி காணா** - *திலோத்தமையின் மேனியழகைக் கண்டு;* **அனங்க வேள்** - *மன்மதனுடைய;* **ரங்கள் பாய** - *அம்புகள் (தன்மேற்) பட்டுத் தைத்தலால்;* **தன் உணர்வு அழிந்து** *-தனது நல்லறிவு கெட்டு;* **காதல் சலதியின் அழுந்தி** - *அவளது காமக் கடலிலே மூழ்கி;* **பன்னரும் பகல் தீர்வுற்று .** *சொல்ல முடியாத பல நாட்கள் அதிலே கழியப் பெற்று;* **பரிணிதர் தெரிந்த நூலின் -** *(பின்பு) நல்லறிஞர் ஆராய்ந்து கூறின கலைகளின்;* **நல் நயம் உணர்ந்தோன் ஆகி** - *சிறந்த பொருள்களை உணர்ந்தவனாகி;* **நஞ்சு எனக் கனன்று** - *(அச்சிற்றின்பத்தை) நஞ்சுபோல் வெறுத்து;* **நக்கான் -** *நகைத்தான்.*

தனது தவம் குலையக் காரணமான திலோத்தமையை எண்ணிச் சினமும் தனது செய்கையில் வெறுப்பும் கொண்டு கௌசிகன் சிரித்தான். சிரித்தற்குக் காரணம் - செய்யக் கூடாத ஒழுக்கத்தைச் செய்து விட்டதால். பரிணிதர் - அறிவின் பக்குவம் முதிர்ந்தவர்.

விசுவாமித்திரன் தென்திசை சென்று தவம் செய்தல்

acharya.org

586. ''விண் முழுதுஆளி செய்த
வினை'' என வெகுண்டு. ''நீபோய்.
மண்மகள் ஆதி'' என்று.
மடவரல்தன்னை ஏவி.
கண் மலர் சிவப்ப. உள்ளம்
கறுப்புறக் கடிதின் ஏகி.
எண்மரின் வலியன் ஆய
யமன்திசைதன்னை உற்றான்.

(இவ்வாறு தன் தவம் அழிந்தது) **விண் முழுது ஆளி** - தேவலோகம் முழுவதும் ஆட்சி புரியும் இந்திரனது; **செய்த வினை என** - வஞ்சனைச் செயலாகும் என்று அறிந்து; **வெகுண்டு** - சினம் கொண்டு; **நீ போய் மண்மகள் ஆதீ** - நீ நிலவுலகம் சென்று மானிடகப் பெண்ணாகப் பிறப்பாயாக; **என்று மடவரல் தன்னை** - என்று அத்திலோத்தமையை; **ஏவி. சபித்து விட்டு; - கண்மலர் சிவப்ப** - (சினத்தால்) தாமரை போன்ற கண்கள் செந்நிறம் அடையவும்; **உள்ளம் கறுப்பு உற** - மனம் கோபப்படவும்; **கடிதின் ஏகி** - (அவ்விடம் விட்டு) விரைவிலே சென்று; **எண்மரில் வலியன் ஆய** - எண் திசைப் பாலகர்களில் வலிமையுள்ளவனான; **யமன் திசை தன்னை** - யமனது திசையை; **உற்றான்** - அடைந்தான் (கௌசிகன்).

தனது தவம் குலையக் காரணமான திலோத்தமையைச் சபித்த பின் கௌசிகன் தவம் செய்யத் தென்திசை சென்றான். தென்திசைப் பாலகன் - இயமன். 'கூற்றத் தன்ன மாற்றரு முன்பின் - (புறம் 362) எண்மரில் இயமன் வலியன் என்பது பெறப்படும். திரிசங்கு வசிட்டனை அணுகிப் பெற்ற சாபம்

587. 'தென் திசைஅதனை நண்ணிச்
செய் தவம் செய்யும் செவ்வி.
வன் திறல் அயோத்தி வாழும்
மன்னவன் திரிசங்கு என்பான்
தன் துணைக் குருவை நண்ணி.
''தனுவொடும் துறக்கம் எய்த
இன்றுஎனக்கு அருளுக!'' என்ன.
'யான் அறிந்திலென் அது' என்றான்.

(இவ்வாறு கௌசிகன்) **தென்திசை அதனை** *- தெற்குத் திக்கை;* **நண்ணி** *- அடைந்து;* **செய்தவம் செய்யும் செவ்வி** *- செய்ய வேண்டிய தவத்தை நடத்தும் பொழுது;* **வன்திறல் அயோத்தி வாழும்** *- அயோத்தி நகரில் வாழுகின்ற மிக்க வலியனான;* **மன்னவன் திரிசங்கு என்பான்** *- திரிசங்கு என்னும் மன்னவன்;* **தன் துணைக் குருவை நண்ணி** *- தனக்குத் துணை நிற்கும் குலகுருவான வசிட்டனிடம் சென்று;* **தனுவொடும் துறக்கம் எய்த** *- இந்தப் பூத உடம்போடு சுவர்க்கம் அடையும்படி;* **இன்று எனக்கு அருளுக** *- இப்போது எனக்கு அருள் செய்வாயாக;* **என்ன** *- என்று வேண்ட;* **யான்** *- (வசிட்டன்) நான்;* **அது அறிந்திலன்** *- இந்த உடலோடு துறக்கம் செலுத்தவல்ல செயலை அறிய வில்லை;* **என்றான்** *- என்று (அவன் வேண்டுகோளை) மறுத்துக் கூறினான்.*

திரிசங்கு: இவனது இயற்பெயர் சத்தியவிரதன். இவ்வேந்தன் தன் தந்தை சொல்லையும் மீறி மறையவர் கன்னியைக் கவர்ந்தான்; குருவான வசிட்டனது பசுவைக் கொன்றான்; நீர் தெளித்துப் புனித மாக்கப்படாத ஊனை உண்டான். இம்மூன்று குற்றங்களையுடையவனாதலால் 'திரிசங்கு' எனப் பெயர் பெற்றான். இவனே அரிச்சந்திரன் தந்தை என்பர்.

588. ''நினக்கு ஒலாதுஆகின். ஐய!
நீள் நிலத்து யாவரேனும்
மனக்கு இனியாரை நாடி.
வகுப்பல் யான். வேள்வி" என்ன.

"சினக் கொடுந் திறலோய்! முன்னர்த்
தேசிகற் பிழைத்து. வேறு ஓர்
நினக்கு இதன் நாடி நின்றர்;
நீசன் ஆய் விடுதி" என்றான்.

(திரிசங்கு வசிட்டனை நோக்கி) **ஐய** *- தலைவனே!" நினக்கு ஒலாது ஆகின் - (என்னை இவ்வுடம்போடு சொர்க்கம் ஏற்றும் செயல்) உனக்கு முடியாது என்றால்;* **நீள் நிலத்து** *- பெரிய இப்பூவுலகில்;* **யாவரேனும்** *- எவராயினும்;* **மனக்கு இனியாரை நாடி** *- என் மனதுக்கு இசைந்தவரைத் தேடி;* **யான் வேள்வி வகுப்பல்** *- (அவரைக் கொண்டு) எண்ணிய யாகத்தை நான் செய்வேன்;* **என்ன** *- என்று கூற;* **(வசிட்டன் கோபங்கொண்டு அவனை நோக்கி); சினம் கொடு திறலோய்** *- சினமும் கொடிய வலிமையும் உடையவனே!;* **முன்னர்த் தேசிகன் -** *முன்னோர்களின் குருவினிடம்;* **பிழைத்து -** *அபசாரப்பட்டு (அவனை நீக்கி);* **வேறு ஓர் நினக்கு இதன்** *- உனக்கு விருப்பமானவேறொரு குருவை;* **நாடி நின்றாய்** *- (நீ) தேடி நின்றாய்;* **(ஆதலால்); நீசன் ஆய் -** *புலையனாய்;* **விடுதி -** *ஆகி விடுவாய்;* **என்றான் -** *என்று சபித்தான்.*

பரம்பரையான ஆசிரியன் தகுந்தவனாகியிருக்க அவனை அவமதித்து வேறொரு குருவைத் தேடுதல் முறைகேடானது. இதன் - ஹிதன்; நீசன் - சண்டாளன். 109

589. 'மலர் உளோன் மைந்தன் - மைந்த! -
வழங்கிய சாபம்தன்னால்
அலரியோன்தானும் நாணும்
வடிவுஇழந்து. அரசர் கோமான்.
புலரிஅம் கமலம்போலும்.
பொலிவு ஒரீஇ. வதனம். பூவில்
பலரும் ஆங்கு இகழ்தற்கு ஒத்த
படிவம் வந்துற்றது அன்றே.

மைந்த - இளைஞனான இராமனே! மலருளோன் **மைந்தன்** - பிரமதேவன் மகனான வசிட்டன்; **வழங்கிய சாபம் தன்னால்** - இட்ட சாபத்தால்; **அரசர் கோமான்** - அரசர் தலைவனான திரிசங்கு; **அலரியோன் தானும்** - கதிரவனும்; **நாணும் வடிவு இழந்து** - வெட்கப்படுமாறு இருந்த தன் அரச வடிவத்தை நீங்கி; **புலரி அம் கமலம் போலும்** - உதய காலத்தில் மலர்கின்ற தாமரை போன்ற; **வதனம் பொலிவு ஒரீஇ** - திருமுகத்தின் அழகு கெட்டு; **பூவில் பலரும்** - பூவுலகில் எல்லோரும்; **இகழ்தற்கு ஒத்த படிவம்** - இகழ்தற்கரிய சண்டாள வடிவம்; **ஆங்கு அன்றே** - அவ்வரசனுக்கு அந்த இடத்தில் அப்போதே; **வந்து உற்றது** - வந்து அடைந்தது.

திரிசங்கு. தன்மேனி முகப்பொலிவு யாவும் நீங்கிச் சண்டாள வடிவத்தை அடைந்தான். அலரி: ஆயிரம் கதிர்களால் விளங்குபவன்.

590. 'காசொடு முடியும் பூணும்
கரியதாம் கனகம் போன்றும்.
தூசொடும் அணியும் முந்நூல்
தோல் அரும் தோற்றம் போன்றும்.
மாசொடு கருகி. மேனி
வனப்பு அழிந்திட. ஊர் வந்தான்; "சீசி" என்றுயாரும்
எள்ள. திகைப்பொடு பழுவம் சேர்ந்தான்.

காசொடு - மணி மாலைகளும்; **முடியும்** - கிரீடமும்; **பூணும்** - மற்ற அணிகளும்; **கரியது ஆம்** - கரும் பொன்னான; **கனகம் போன்றும்** - இரும்பை ஒத்தும் (கறுத்த நிறத்தை அடைந்தும்); **தூசொடும்** - உடுத்த ஆடைகளும்; **அணியும் முந்நூல்** - தரித்த முப் புரிநூலும்; **தோல்தரும்** - தேலால் ஆன; **தோற்றம் போன்றும்** - தன்மையை ஒத்தும்; **மேனி** - உடம்பானது; **மாசொடு கருகி** - அழுக்குடன் கூடிக் கறுத்து; **வனப்பு அழிந்திட** - அழகு கெட (திரிசங்கு) ஊர் வந்தான் -தனது நகரம் சேர்ந்த அளவில் (அப்போது); **சீசி என்று** - சீச்சீ என்று; **யாரும் எள்ள** - எல்லாரும் தன்னை இகழ்தலால்; **திகைப்பொடு** - கலக்கத்தோடு; **பழுவம் சேர்ந்தான்** - காட்டை அடைந்தான்.

பூண்ட அணிகலன்கள் இரும்பினால் இயன்றனவாகவும். உடுத்த உடையும் பூணூலும் தோலாகவும் மாறவும். உடல் கருகித் தோன்றவும் தீரிசங்கு முன்னை வடிவம் நீங்கிச் சண்டாள வடிவோடு அயோத்தி சேர்ந்தான். அப்போது அவனைக் கண்டு யாவரும் இகழ்ந்தனர். அது பொறாத அவன் காடு சேர்ந்தான். கரியது ஆம் கனகம் - கரும்பொன் - இரும்பு.

கௌசிகனிடம் திரிசங்கு தன் செய்தி தெரிவித்தல்

591. ***'கானிடைச் சிறிது வைகல்***
கழித்து. ஓர் நாள். கௌசிகப்பேர்க்
கோன் இனிது உறையும் சோலை
குறுகினன்; குறுக. அன்னான்.
"ஈனன் நீயாவன்? என்னை
நேர்ந்தது. இவ் இடையில்?" என்ன.
மேல் நிகழ் பொருள்கள் எல்லாம்
விளம்பினன். வணங்கி. வேந்தன்.

கானிடை - வனத்திலே; **சிறிது வைகல் கழித்து** - சில நாட்களைப் போக்கி; **ஓர் நாள்** - ஒரு நாள்; **கௌசிகன் பேர் கோன்** - கௌசிகன் என்ற நாமம் பெற்ற இவ்வரசன்; **இனிது உறையும்** - இனிதாகத் (தவம் செய்வது) வசிக்கிற; **சோலை குறுகினன்** - சோலையைத் (திரிசங்கு நாடிச்) சேர்ந்தான்; **குறுக** - அணுகிய அளவில்; **அன்னான்** - அக்கௌசிகன்; **ஈனன் நீ யாவன்** - சண்டாளனான நீ யார்; **இவ் இடையின் நேர்ந்தது என்னை** - இந்த இடத்திற்கு வந்ததன் காரணம் என்ன; **என்ன** - என்று வினவ; **வேந்தன்** - திரிசங்கு; **வணங்கி** - (கௌசிகனை) வணங்கி; **மேல் நிகழ் பொருள்கள்** - முன் நடந்த செய்திகள்; **எல்லாம் விளம்பினன்** - அனைத்தையும் சொன்னான்.

வசிட்டனுக்குப் பகைவன் விசுவாமித்திரன் என்று கருதித் திரிசங்கு அவ் விசுவாமித்திரனை அடைந்தான். மேல் நிகழ் பொருள்கள்: வசிட்ட சாபம் முதலியன.

கௌசிகன் வேள்விசெய்து.திரிசங்குவை வானுலகு ஏற்றுதல்

592. ***"இற்றதோ?" என நக்கு. அன்னான்***
"யான் இரு வேள்வி முற்றி.
மற்று உலகு அளிப்பென்" என்னா.
மா தவர் தம்மைக் கூவ.
சுற்றுறு முனிவர் யாரும்
தொக்கனர்; வசிட்டன் மைந்தர். "கற்றிலம். அரசன்
வேள்வி கனல் துறை புலையற்கு ஈவான்."

அன்னான் - அதுகேட்ட கோசிகன்; **இற்றதோ என** - இவ்வளவுதானா என்று இகழ்ச்சியாகச் சொல்லி; **நக்கு** - சிரித்து; **யான் இருவேள்வி** - நான் பெரியதொரு வேள்வியை; **முற்றி** - (உனக்காக) செய்து முடித்து; **உலகு அளிப்பென் என்னா** - வான் உலகத்தைத் (இந்த உம்பொடு அடைய) தந்திடுவேன் என்று சொல்லி; **மாதவர் தம்மைக் கூவ** - மாதவ முனிவர்களை அழைக்க; **சுற்றுறு முனிவர் யாரும்** - சுற்றுப் பக்கங்களில் உள்ள அம்முனிவர் அனைவரும்; **தொக்கனர்** - (அங்கே வந்து) கூடினார்கள் (அப்போது); **வசிட்டன் மைந்தர்** - வசிட்ட குமாரர்கள்; **அரசன் புலையற்கு** - அரசன் ஒருவன் சண்டாளன் ஒருவனுக்காக; **கனல்துறை** - அக்கினியிலே; **வேள்வி** - வேள்வியை; **ஈவான்** - முடித்துத் தருவதை; **கற்றிலம்** - (நாங்கள் எந்த நூலிலும்) படித்து அறிந்தோம் இல்லை. மற்று உலகு: இவ் வுலகினும் வேறாகிய உலகம்: சுவர்க்கம். நூற்கொள்கைக்கு மாறாக அரசனான விசுவாமித்திரன் வேள்வி செய்யப் புரோகிதன் ஆதலும். யாகம் செய்யும் தலைவனாகச் சண்டாளன் அமைதலும் தகாத செயல்கள் ஆதலால் வசிட்ட குமாரர் கௌசிகன் அழைப்பை ஏற்கவில்லை எனலாம். நகுதல் -வசிட்டனை இகழ்தல் காரணமாகப் பிறந்தது.

593. ***'என்று உரைத்து. "யாங்கள் ஒல்லோம்"***
என்றனர்; என்னப் பொங்கி.
"புன்தொழில் கிராதர் ஆகிப்
போக" எனப் புகறலோடும்.
அன்று அவர் எயினர் ஆகி.
அடவிகள்தோறும் சென்றார்;
நின்ற வேள்வியையும் முற்றி..
'நிராசனர் வருக!' என்றான்.

என்று உரைத்து - என்று கூறி; **யாங்கள் ஒல்லோம்** - 'நாங்கள் இச்செயலுக்கு உடன்படமாட்டோம்'; **என்றனர்** - என்று சொன்னார்கள்; **என்ன** - என்று கூற (அதனைக் கேட்ட கௌசிகன்); **பொங்கி** - கொதிப்பு அடைந்து; **புன்தொழில் கிராதர்** - (அவர்களைக் குறித்து) இழிந்த செயல்புரியும் வேடர்கள்; **ஆகிப்போக என** - ஆகிவிடக் கடவீர்கள் என்று; **புகறலோடும்** - சாபமொழி கூறிய அளவில்; **அன்று** - அப்பொழுதே; **அவர்** - அவர்கள்; **எயினர் ஆகி** - வேடர்களாகி; **அடவிகள் தோறும்** - காடுகள் தோறும்; **சென்றார்** - போய்விட்டார்கள்; **நின்று** - (கோசிகனோ) தொடங்கிய செயலில் சிறிதும் சலியாமல் நிலைநின்று; **வேள்வியையும் முற்றி** - வேள்வியை முடிக்கத் தொடங்கி; **நிராசனர் வருக** - (ஆகுதியை உண்ணுதற் பொருட்டு) தேவர்களே! நீவிர் வருவீர்களாக!; **என்றான்** - என்று அவர்களை அழைத்தான். நிராசனர்: தேவர். உணவை வேண்டாதவர் என்பது பொருள். *114*

594. “அரைசன் இப் புலையற்கு என்னே
  அனல்துறை முற்றி. எம்மை
விரைசுக வல்லை என்பான்!
  விழுமிது!” என்று இகழ்ந்து நக்கார்.
புரைசை மா களிற்று வேந்தை.
  “போக நீ துறக்கம்; யானே உரைசெய்தேன். தவத்தின்”
என்ன. ஓங்கினன் விமானத்து உம்பர்.

(அழைக்கப்பட்ட தேவர்கள்) **அரைசன்** - விசுவாமித்திரன்; **இப் புலையற்கு** - இந்தப் புலையனுக்காக; **அனல் துறைமுற்றி** - யாக காரியத்தை நிறைவேற்றத் தொடங்கி; **எம்மை** - எங்களை; **வல்லை விரைசுக என்பான்** - விரைவில் வருவீராக என்று அழைக்கின்றான்; **என்னே விழுமிது** - மிக நன்று இச்செயல்; **என்று இகழ்ந்து** - என்று நிந்தித்து; **நக்கார்** - ஏளனம் செய்து சிரித்தார்கள் - புரைசை மாக்களிறு - (ஆயினும் கோசிகன் விடாமல்) கழுத்திலே கயிறு கொண்ட யானைப்படையுடைய வேந்தை - அத் திரிசங்குவை நோக்கி நீ துறக்கம் போய்ச் சேர்ந்திடுக; **யானே தவத்தின்** - நானே எனது தவத்தால்; **உரை செய்தேன்** - கட்டளையிட்டுக் கூறுகிறேன்; **என்ன** - என்று சொல்ல (அவ்வாறே திரிசங்கு); **விமானத்து உம்பர்** -(கிடைத்த ஒரு) விமானத்தின் மேல்; **ஓங்கினன்** - ஏறி உயரச் சென்றான்.

கோசிகன் வெகுநேரமாக மந்திரங்களைச் சொல்லி அழைத்தும் அவிர்ப் பாகத்தைப் பெறத் தேவர்கள் வாராமையால் பெருஞ்சினம் கொண்டான்; ஓமம் செய்யும் அகப்பையை உயர எடுத்து. ‘யாகம் இருக்கட்டும் என் தவத்தின் பயனால் இவ் வுடம்புடன் சுவர்க்கம் செல்லுக. என்றான்; முனிவர் யாவரும் காணத் திரிசங்கு சுவர்க்கம் சென்றான் என்பது. விழுமிது - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு: எதிர் மறை இலக்கணை.

தேவர்கள் தள்ளிய திரிசங்குவைக் கௌசிகன் மேலேயே நிற்கச் செய்தல்

595. ‘ஆங்கு அவன் துறக்கம் எய்த.
  அமரர்கள் வெகுண்டு. “நீசன்
ஈங்கு வந்திடுவது என்னே?
  இரு நிலத்து இழிக!” என்ன.
தாங்கல் இல் கவிழ்வான். மற்று.
  “தாபதா! சரணம்” என்ன.
ஓங்கினன். “நில் நில்!” என்ன
  உரைத்து. உரும் ஒக்க நக்கான்.

ஆங்கு - *அவ்வாறு;* ***அவன்*** - *அவ்வரசன்;* ***துறக்கம் எய்த*** - *சுவர்க்கத்தை அடைய;* ***அமரர்கள்*** - *(அதுகண்ட) தேவர்கள்;* ***வெகுண்டு*** - *சினந்து;* ***நீசன் ஈங்கு*** - *சண்டாளனான நீ அவ்வுடம்போடு இவ்விடத்தே;* ***வந்திடுவது என்னே*** - *வந்து சேர்வது என்ன நீதி?;* ***இரு நிலத்து இழிக*** - *பூமியிலே இறங்கு வாயாக;* ***என்ன*** - *என்று கூறித் தள்ள;* ***தாங்கல் இல்*** - *தன்னைத் தாங்குவார் இல்லாதவனாய்;* ***கவிழ்வான்*** - *(தலைகீழாக) விழும் அத்திரிசங்கு;* ***மற்று*** - *பின்பு (கோசிகனை நோக்கி);* ***தாபதா*** - *முனிவனே;* ***சரணம் என்ன*** - *'நீயே எனக்குப் புகலிடம்' என்று ஓலமிட (அதுகேட்ட கோசிகன்);* ***நில் நில் என்ன*** *-(நிமிர்ந்து நின்று) அந்த இடத்தேயே நிற்பாயாக என்று;* ***ஓங்கினன் உரத்து*** - *உரக்கச் சொல்லி;* ***உரும் ஒக்க*** - *இடி முழக்கம் போல;* ***நக்கான்*** - *சிரித்தான்.*

சிரிப்பு: தேவர்களின் மீது உள்ள வெகுளியாலும் எள்ளலாலும் ஆகியது. நில்நில் - அடுக்கு விரைவு பற்றியது.

கௌசிகன் சினத்தினால் வேறோர் உலகு படைத்தல்

596. "பேணலாது இகழ்ந்த விண்ணோர்
பெரும் பதம் முதலா மற்றைச்
சேண் முழுது அமைப்பல்" என்னா.
"செழுங் கதிர். கோள். நாள். திங்கள்.
மாண் ஒளி கெடாது. தெற்கு
வடக்கவாய் வருக!" என்று.
"தாணுவோடு ஊர்வ எல்லாம்
சமைக்குவென்" என்னும் வேலை.

(சினந்த விசுவாமித்திரன்); ***பேணலாது*** - *(என் வார்த்தையை) மதிக்காமல்;* ***இகழ்ந்த*** - *(என்னையும் திரிசங்குவையும்) அவமதித்த;* ***விண்ணோர்*** - *தேவர்களது;* ***பெரும் பதம் முதலா*** - *பெரிய பதவி முதலாக;* ***மற்றைச் சேண்முழுது*** - *மற்றை விண்ணுலக முழுவதையும்;* ***அமைப்பல் என்னா*** - *வேறு படைப்பேன் என்று சொல்லி;* ***செழுங் கதிர்*** *-(என்னால் படைக்கப்பட்டு என் கட்டளைக்கு உட்படும்) செழுங்கதிர்களையுடைய கதிரவனும்;* ***திங்கள்*** - *சந்திரனும்;* ***கோள்*** - *மற்றைய கிரகங்களும்;* ***நாள்*** - *நட்சத்திரங்களும்;* ***மாண் ஒளி கெடாது*** - *மாட்சிமை மிக்க தத்தம் ஒளி குன்றாமலும்;* ***தெற்கு வடக்கவாய்*** - *தென்திசை உதயமும் வடதிசை மறைவும்;* ***ஆய் வருக*** - *உடையனவாகவும் சஞ்சரித்து வருக;* ***என்று*** - *எனக் கட்டளையும் இட்டு;* ***தாணுவோடு*** - *நிலை இயல் பொருள்களுடேன;* ***ஊர்வ*** - *இயங்கு இயல் பொருள்களும்;* ***எல்லாம்*** - *ஆகிய எல்லாவற்றையும்;* ***சமைக்குவென்*** - *(இப்பொழுதே) படைத்திடுவேன்;* ***என்னும் வேலை*** - *என்று தொடங்கும் பொழுது.*

தாணு: நிலை இயல் பொருள். கோள்கள்; அங்காரகன். புதன். குரு. சுக்கிரன். சனி. இராகு. கேது (சூரியன். சந்திரன்) நாள் - அசுவினி முதலிய ஒளிகள்: ஆகுபெயர். மாண் ஒளி கெடாது -இடம். காலங்களின் வேற்றுமைகளால் நேரக்கூடிய ஒளிக்குறைவின்றி என்பது.

தேவர்கள் கௌசிகனைச் சாந்தப்படுத்துதல்

597. **'நறைத் தரு உடைய கோனும்.**
நான்முகக் கடவுள்தானும்.
கறைத் தரு களனும். மற்றைக்
கடவுளர் பிறரும். தொக்கு.
"பொறுத்தருள். முனிவ! நின்னைப்
புகல் புகுந்தவனைப் போற்றும்
அறத் திறன் நன்று; தாரா
கணத்தொடும் அமைக. அன்னான்.

நறைத் தரு உடைய - மணமுள்ள கற்பகத் தருவையுடைய; **கோனும்** - இந்திரனும்; **நான்முகக் கடவுள்தானும்** - நான் முகனான பிரமனும்; **கறைத் தருகளனும்** - நஞ்சுக் கண்டமுடைய உருத்திர மூர்த்தியும்; **மற்றைக் கடவுளர் பிறரும்** - மற்றத் தேவர்களும். முனிவர்களும்; **தொக்கு** - ஒருங்கு கூடி; **முனிவ** - (கௌசிகனை நோக்கி) முனிவனே; **பொறுத்தருள்** - (தேவர்கள் உன்னை இகழ்ந்ததை) பொறுத்தருள்க; **நின்னைப் புகல் புகுந்தவனை** - உன்னைச் சரணம் அடைந்தவனை; **போற்றும்** - கைவிடாது காக்கும்; **அறத்திறன்** - தருமநெறி; **நன்று** - மிக நன்று; **அன்னான்** - அந்தத் திரிசங்கு அரசன்; **தாரா கணத்தொடும்** - நட்சத்திரக் கூட்டத்தோடும்; **அமைக** - பொருந்தி இருப்பானாக.

கௌசிகன் மேலைத்திசை சென்று தவம் புரிதல்

598. **"அரச மா தவன் நீ ஆதி;**
ஐந்து நாள் தென்பால் வந்து. உன்
புரை விளக்கிடுக!" என்னா.
கடவுளர் போய பின்னர்.
நிரை தவன் விரைவின் ஏகி.
நெடுங் கடற்கு இறைவன் வைகும்
உரவு இடம்அதனை நண்ணி.
உறு தவம் உஞற்றும் காலை.

அரச மாதவன் - சிறந்த அரசமுனி; **நீ ஆதி** - நீ ஆவாய்; **ஐந்து நாள் தென்பால்** - (வடக்கேயுள்ள இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களுள்) ஐந்து நட்சத்திரங்கள் தெற்குத் திசை; **வந்து உன்புரை** - வந்திருந்து உன் மேன்மையை ; **விளக்கிடுக** - தெரிவிக்க கடவன; **என்னா** - என்று சொல்லி (கௌசிகனைச் சமாதானப்படுத்திவிட்டு); **கடவுளர் போய பின்னர்** - தேவர்கள் புறப்பட்டுப் போன பின்பு; **நிரை தவன்** - நேர்மையான அத்தவ முனிவன்; **விரைவின் ஏகி** - வேகமாகச் சென்று; **நெடுங்கடற்கு இறைவன்** - பெரிய கடலுக்குத் தலைவனான வருணன்; **வைகும்** - (திக்குப் பாலகனாக) தங்கப்பெற்று; **உரவு இடம் அதனை** - வலிய இடமான மேற்குத் திசையை; **நண்ணி** - அடைந்து; **உறுதவம்** - மிக்க தவத்தை; **உஞற்றும் காலை** - செய்து வருங் காலத்து.

ஐந்து நட்சத்திரங்கள்: அனுடம். கேட்டை. மூலம். பூராடம். உத்திராடம். படைப்புக் காலம் தொடங்கி வடதிசையில் இருந்த இவை விசுவாமித்திரனுக்காக தென் திசைக்கு வந்தன என்பர்.

அம்பரீடன் நரமேதம் செய்ய மகவு பெறுதல்

599. ‘குதை வரி சிலை வாள் தானைக்
கோமகன் அம்பரீடன்.
சுதை தரு மொழியன். வையத்து
உயிர்க்கு உயிர் ஆய தோன்றல்.
வதை புரி புருடமேதம்
வகுப்ப ஓர் மைந்தற் கொள்வான்.
சிதைவு இலன். கனகம் தேர்கொண்டு.
அடவிகள் துருவிச் சென்றான்.

குதை - குதையுள்ளதும்; **வரி சிலை** - கட்டமைந்ததுமான விற்களையும்; **வாள்** - வாள்களையும் உடைய; **தானை** - சேனையோடு கூடிய; **கோமகன்** - இராச குமாரனும்; **சுதை தரு மொழியன்** - அமுதம் போன்ற இன்சொற்களை உடையவனும்; **வையத்து உயிர் ஆய** - உலகத்தின் உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிர்போல; **தோன்றல்** - அன்பில் சிறந்தவனுமாகிய; **அம்பரீடன்** - அம்பரீடன் என்பவன்; **வதை புரி** - மனிதன் ஒருவனைக் கொன்று; **புருட மேதம் வகுப்ப** - ஓமம் செய்தவனாகிய புருடமேதம் செய்வதற்காக; **ஓர் மைந்தன் கொள்வான்** - இளைஞன் ஒருவனைப் பொருள் கொடுத்து வாங்கும் பொருட்டு; **சிதைவு இலன்** - முயற்சியில் குறைவு அற்றவனாய்; **கனகம் தேர் கொண்டு** - பொற் காசுகளைத் தேரின்மேல் (நிறைய வைத்துக்) கொண்டு; **அடவிகள் தோறும்** - காடுகள் தோறும்; **துருவிச் சென்றான்** - தேடிச் செல்பவனானான்.

புருட மேத ஓமம்: யாகம் செய்பவன் அதற்குரிய பசு காணாமற் போய் விடுமாயின். அதற்கு ஈடாக மனிதன் ஒருவனைக் கொன்று. ஓமம் செய்து யாகத்தை நிறைவேற்றுவது நூல் துணிபு. வையகத்து உயிர்க்கெல்லாம் உயிராய மன்னவனாய் இருப்பினும் வைதிகச் செயலில் ஊற்றம் உடையவனாதலால் அதனை முடிக்கும்பொருட்டு ஆளைத் தேட முற்பட்டான்.

600. ***'நல் தவ ரிசிகன் வைகும்***
நனை வரும் பழுவம் நண்ணி.
கொற்றவன் வினவலோடும்.
இசைந்தனர்; குமரர்தம்முள்
பெற்றவள். "இளவல் எற்கே"
என்றனள். பிதா. "முன்" என்றான்;
மற்யை மைந்தன் நக்கு.
மன்னவன்தன்னை நோக்கி.

கொற்றவன் - *(அவ்வாறு சென்ற) அம்பரீடன்;* **நல் தவம் ரிசிகன்** - சிறந்த தவ முனிவனான ரிசிகன்; **வைகும் நனைவரும்** - வசிக்கும் அரும்பு மலரும்; **பழுவம் நண்ணி** - சோலையை அடைந்து; **வினவலோடும்** - (வந்த செய்தி கூறி அவனுடைய மக்களில் ஒருவனை விலைக்கு) கேட்ட அளவில்; **இசைந்தனர் குமரர் தம்முள்** - தன் புதல்வர்களாக அமைந்த மூவருள்; **இளவல் எற்கே** - இளையவன் எனக்கே உரியவன் (அவனை விற்க முடியாது); **என்றனள் பெற்றவள்** - என்று சொன்னாள் தாயான ரிசிகன் மனைவி; **பிதா முன் என்றான்** - தந்தையோ மூத்தவன் தனக்கே உரியவன் என்று சொன்னான்; **மற்றைய மைந்தன்** - எஞ்சி நின்ற நடுப்பிள்ளை யான சுனச்சேபன் என்பன்; **நக்கு** - (பெற்றோர் இருவரும் பெற்று வளர்த்த தன்னை விலைப்படுத்தற்கு உடன்பட்டதை அறிந்து) சிரித்து; **மன்னவன் தன்னை நோக்கி** - (தான்) அம்பரீட மன்னனைப் பார்த்து.

பிருகுதுங்க மலையில் தங்கியிருந்த ரிசிகளை அம்பரீடன் கண்டான்; தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். தந்தையோ மூத்த மகனை விலைக்குத் தர இயலாது என்றான்; தாயோ இளைய மைந்தனைக் கொடுக்க முடியாது என்றாள். இது கண்டு வருந்திய நடுப்பிள்ளை தன் குடும்பத்தின் வறுமை அகல அம்பரீடனிடம் தன் இசைவைத் தெரிவித்தான். முன் - காலவாகு பெயர். சுனச்சேபனைப் பெற்ற அம்பரீடன் வழியில் கோசிகனைக் காணல்

601. ***"கொடுத்தருள் வெறுக்கை வேண்டிற்று.***
ஒற்கம்ஆம் விழுமம்குன்ற.
எடுத்துஎனை வளர்த்த தாதைக்கு"
என்று அவன்-தொழுது. வேந்தன்
தடுப்ப அருந் தேரின் ஏறி.
தடை இலாப் படர்தலோடும்.
சடர்க் கதிர்க் கடவுள் வானத்து
உச்சி அம் சூழல் புக்கான்.

எனை எடுத்து வளர்த்த -என்னை எடுத்து வளர்த்த; **தாதைக்கு** - தந்தைக்கு (ரிசிகனுக்கு); **ஒற்கம்ஆம் விழுமம் குன்ற** - வறுமைத் துன்பம் கெடும்படி; **வேண்டிற்று வெறுக்கை** - (அவன்) விரும்பும் செல்வத்தை; **கொடுத்து அருள்** - (எனக்கு விலையாகக்) கொடுத்தருள்க; **என்று** - என்று (அரசனை நோக்கிக்) கூறி; **அவன் தொழுது** - தந்தையை வணங்கி; **வேந்தன் தடுப்பரும்** -அரசனது தடுக்க இயலாத; **தேரின் ஏறி** - இரதத்தின் மேல் ஏறிக் கொண்டு; **தடை இலாப் படாத்லோடும்** - ஒரு தடையும் இல்லாமல் இருவரும் செல்லுகையில்; **சுடர்க் கதிர்க் கடவுள்** - ஒளிவிடும் கதிர்களையுடைய சூரியன்; **வானத்து உச்சி** - வானத்தின் நடுப்பகுதியாகிய; **அம் சூழல் புக்கான்** - இடத்தை அடைந்தான்.

ஒற்கம்: வறுமையால் உண்டான தளர்ச்சி. தன்னை இதுவரை பேணி வளர்த்த உதவிக்குக் கைம்மாறாகத் தன்னை விற்றுச் செல்வம் பெறுமாறு வேண்டினான். தேரின் ஏறி: தேரின் ஏற. செயவென் எச்சம் செய்தெனத் திரிந்தது.

602. ‘அவ் வயின் இழிந்து வேந்தன்
அருங் கடன் முறையின் ஆற்ற.
செவ்விய குரிசில்தானும்
சென்றனன். நியமம் செய்வான்;
அவ்வியம் அவித்த சிந்தை
முனிவனை ஆண்டுக் காணா..
கவ்வையினோடும் பாத
கமலம்அது உச்சி சேர்த்தான்

(அப்பொழுது) **வேந்தன்** - அம்பரீடன்; **அவ்வயின்** - (கோசிகன் தவம் புரியும்) அந்த இடத்தில்; **இழிந்து** - தேரிலிருந்து இறங்க; **அருங் கடன் முறையின்** - அரிய கடைக்காலக் கடமைகளை முறைப்படி; **ஆற்ற** - செய்வதற்காக; **செவ்விய குரிசில்தானும்** - உத்தமனான சுனச்சேபனும்; **நியமம் செய்வான்** - நடுப்பகலில் வைதிகக் கடனைச் செய்யும் பொருட்டு; **சென்றனன்** - (தேரிலிருந்து இறங்கிப்) போனான்; **ஆண்டு** - (போனவன்) அந்த இடத்திலே; **அவ்வியம் அவித்த** - பொறாமை முதலிய தீக் குணங்களை நீக்கிய; **சிந்தை முனிவனை** - தூய மனத்தனான கோசிக முனிவனை; **காணா** - கண்டு; **கவ்வையினோடும்** - துன்பத்துடனே; **பாத கமலம் அது** - திருவடித் தாமரைகளை; **உச்சி சேர்த்தான்** - தலைமேல் சூடினான்.
கவ்வை: மரண அச்சம்

சுனச்சேபன் தன் குறையைக் கோசிக முனிக்குக் கூறல்

603. ‘விறப்பொடு வணக்கம் செய்த
விடலையை இனிது நோக்கி.
சிறப்புடை முனிவன். “என்னே
தெருமரல்? செப்புக!” என்ன.
“அறப் பொருள் உணர்ந்தோய்! என்தன்
அன்னையும் அத்தன்தானும்
உறப்பொருள் கொண்டு. வேந்தற்கு
உதவினர்” என்றான். உற்றோன்.

விறப்பொடு - சாவின் அச்சத்தோடு; **வணக்கம் செய்த** - வணக்கம் புரிந்த; **விடலையை** - அந்த இளைஞனை; **சிறப்பு உடை முனிவன்** - சீரிய பண்புள்ள கோசிக முனிவன்; **இனிது நோக்கி** - இனிமை ததும்பப் பார்த்து; **தெருமரல் என்னே** - (நீ இவ்வாறு கலங்குவது) என்ன காரணத்தால்?; **செப்புக** - சொல்லுக; **என்ன** - என்று கேட்க; **உற்றோன்** - (அவனைச் சரணாக அடைந்த) சுனச்சேபன்; **அறம் பொருள்** - தரும நூல்களின் உட் பொருளை; **உணர்ந்தோய்** - அறிந்தவனே; **என்தன்** -என்னுடைய; **அன்னையும்** - தாயும்; **தந்தை தானும்** - தந்தையும்; **உறப் பொருள்** - மிகுதியான செல்வத்தை; **கொண்டு** - பெற்றுக் கொண்டு; **வேந்தற்கு** - அம்பரீட மன்னவனுக்கு; **உதவினர்** - (நரமேத வேள்விக்காக) என்னைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்; **என்றான்** - என்று (நடந்த செய்தியைச்) சொன்னான்.

சிறப்பு: சரண் அடைந்தவனைக் கைவிடாது காக்கும் உறுதியும் தவ ஒழுக்கமும். அறம் - காரியவாகு பெயர். ‘விறப்பே வெரூஉப் பொருட்டு மாகும்’ தொல். உரி.52 சேனா.

கோசிகன் அவனுக்குப் பதில் தன் மக்களுள் ஒருவரை ஏகுமாறு சொல்ல அவர் மறுத்தல்

604. ‘மைத்துனனோடு முன்னோள்
வழங்கிய முறைமை கேளா.
“தத்துறல் ஒழி நீ; யானே
தடுப்பென். நின் உயிரை” என்னா.
புத்திரர் தம்மை நோக்கி.
“போக வேந்தோடும்” என்ன.
அத் தகு முனிவன் கூற.
அவர் மறுத்து அகறல் காணா.

முன்னோள் - (தனக்கு) முன் பிறந்தவளும்; **மைத்துனனோடு** - (அவள் கணவனாகிய மைத்துனன்) ரிசிகனும்; **வழங்கிய** - (பிள்ளையை) விலைக்குக் கொடுத்துவிட்ட; **முறைமை** - செய்கையை; **கேளா** - கேட்டு; **அத் தகு முனிவன்** - தக்கவனாகிய அம்முனிவன்; **நீ** - (சுனச்சேபனை நோக்கி) நீ; **தத்துறல் ஒழி** - அச்சப்படுவதை நீக்குவாயாக; **யானே நின் உயிரை** - நானே உனது உயிரை; **தடுப்பேன் என்னா** - காப்பேன் என்று கூறி; **புத்திரர்தம்மை நோக்கி** - தன் மைந்தர்களைப் பார்த்து; **வேந்தொடும் போக** - (உங்களில் ஒருவன்) இந்த அரசனுடன் (நரமேதத்திற்காக இவனுக்கு ஈடாகச்) செல்லுக; **என்னா கூற** - என்று சொல்ல; **அவர் மறுத்து அகறல்** - அம் மக்கள் அனைவரும் கட்டளையை மறுத்து நீக்குதலை; **காணா** - கண்டு.

பெற்றோரால் கைவிடப்பட்ட தன் மருமகனுக்கு அபயம் அளித்து என் மக்களில் யாரேனும் ஒருவன் இவனுக்காகச் செல்லுக என்றான் முனிவன்;ஆனால் அதற்கு ஒருவனும் உடன்படவில்லை. மறுத்த மைந்தர்களைக் கௌசிகன் சபித்தல்

605. ‘எழும் கதிரவனும் நாணச்
சிவந்தனன் இரு கண்; நெஞ்சம்
புழுங்கினன்; வடவை தீய
மயிர்ப்புறம் பொறியின் துள்ள.
அழுங்கல் இல் சிந்தையீர்! நீர்
அடவிகள்தோறும் சென்றே.
ஒழுங்கு அறு புளிஞர் ஆகி.
உறு துயர் உறுக!’ என்றான்.

எழும் கதிரவனும் - உதிக்கும் சூரியனும்; **நாண** - வெட்கம் அடையும்படி; **இருகண் சிவந்தனன்** - (தன்னுடைய) இரண்டு கண்களும் செந்நிறம் டைந்து; **நெஞ்சம் புழுங்கினன்** - மனம் தவித்தவனாய்; **வடவை தீய** - வடவைத் தீயும் தீய்ந்து போகுமாறு; **மயிர்ப்புறம் பொறியின்** - எனது உடம்பின் உரோமத் துவாரங்கள்; **துள்ள** - தீப்பொறிகளை வெளியிட; **அழுங்கல் இல்** - (கோசிகன் தன் மைந்தர்களைப் பார்த்து) இரக்கம் இல்லாத; **சிந்தையீர்** - மனம் உடையவர்களே!; **நீர் அடவிகள்தோறும்** - நீங்கள் காடுகள் எங்கும்; **சென்று** - திரிந்து; **ஒழுங்கு அறு** -நாகரிகம் இல்லாத; **புளிஞர் ஆகி** - வேடர்களாய்; **உறு துயர் உறுக** - மிக்க துன்பத்தை அடைவீராக; **என்றான்** - என்று சபித்தான்.

கதிரவன் நாணுதல்: கோசிகன் கண்களின் செந்நிறம் தனது கதிர் மண்டலத்தில் செந்நிறத்தைக் காட்டிலும் மிக்கிருத்தல்: அவனது கோபம் தனது கதிர்களின் வெப்பத்தை விடக் கூடியிருத்தல். வடவை - வடவாமுகாக்கினி. கௌசிகன் சுனச்சேபனுக்கு மந்திரன் உரைத்து விடை தரல்

606. ‘மா முனி வெகுளிதன்னால்
மடிகலா மைந்தர் நால்வர்
தாம் உறு சவரர் ஆகச்
சபித்து. எதிர். “சலித்த சிந்தை
ஏமுறல் ஒழிக! இன்னே
பெறுக!” என இரண்டு விஞ்சை
கோ மருமகனுக்கு நல்கி.
பின்னரும் குணிக்கலுற்றான்;

மாமுனி - பெருந்தவ முனிவனான வசிட்டனது; **வெகுளி தன்னால்** - கோபத்தால்; **மடிகலா** - (முன்பு) இறவாது இருந்த; **மைந்தர் நால்வர்தாம்** - தன் மைந்தர் நால்வரும்; **உறு சவரர் ஆக** - இழிந்த வேடராகும்படி; **சபித்து** - (விசுவாமித்திரன்) சபித்துவிட்டு; **எதிர்** - (அதன்பின்பு) தனக்கு எதிரில் நின்ற; **கோ மருகனுக்கு** - மருமகனான சுனச்சேபனுக்கு; **சலித்த சிந்தை** - கலங்கிய மனத்தோடு; **ஏமுறல் ஒழிக** - துன்பம் அடைவதை நீக்குக; **இன்னே** - இப்பொழுதே; **இரண்டு விஞ்சை** - இரண்டு மந்திரங்களை; **பெறுக** - பெற்றுக் கொள்க; **என நல்கி** - என்று அவற்றை (உபதேசம் மூலம்) கொடுத்தருளி; **பின்னரும்** - மீண்டும்; **குணித்தல் உற்றான்** - வரையறுத்து உரைக்க முற்பட்டான்.

மடிகலார்: காமதேனுவைக் கோசிகன் அடைய முயன்ற காலத்தில் வசிட்டனால் சபிக்கப்பட்டவன். எஞ்சியவர் நால்வர் மட்டுமே. சவரர்-சபரர். வேடர்.

607. **அரசனோடு ஏகி யூபத்து**
அணைக்குபு இம் மறையை ஓதின்.
விரசுவர் விண்ணுளோரும்
விரிஞ்சனும் விடைவலோனும்;
உரை செறி வேள்வி முற்றும்;
உனது உயிர்க்கு ஈறு உண்டாகா;
பிரசமென் தாரோய்!" என்ன.
பழிச்சொடும் பெயர்ந்து போனான்.

பிரசம் மென் தாரோய் - தேனுடைய மென்மையான பூமாலை தரித்தவனே; ***அரசனோடு ஏகி*** - அம்பரீட மன்னனோடு சென்று; ***யூபத்து அணைக்குபு*** - (அவன்) யூபத் தூணிலே கட்டும் போது; ***இம் மறையை ஓதின்*** - இந்த மந்திரங்களைச் சொன்னால்; ***விண்ணுளோரும்*** - தேவர்களும்; ***விரிஞ்சனும்*** - பிரமனும்; ***விடைவலோனும்*** - காலை ஊர்தியான சிவபிரானும்; ***விரசுவர்*** - (தத்தம் அவிர்ப் பாகத்தை பெற) வந்து சேர்வார்கள்; ***உரை செறி*** - புகழ் மிக்க; ***வேள்வி முற்றும்*** - யாகமும் நிறைவுறும்; ***உனது உயிர்க்கு*** - உன் உயிர்க்கும்; ***ஈறு உண்டாகா*** - இறுதி உண்டாகாது; ***என்ன*** - என்று (தன் மருமகனிடம்) சொல்ல; ***பழிச்சொடும்*** - (அது கேட்டு அவன்) வணங்கித் துதிமொழிகள் கூறியவனாக; ***பெயர்ந்து போனான்*** - (அவ்விடத்தை விட்டு) நீங்கி அரசனோடு சென்றான்.

அணைக்குபு: அணைக்க; அரசன் முனி மைந்தனைச் சந்தனம். மாலை முதலியவற்றால் அலங்கரித்து நரமேத்திற்காக அழைத்துச் சென்றானாதலால் கோசிகன் அவைனைப் 'பிரசம் மென் தாரோய்' என விளித்தான். யூபம்: யாகப் பசுவைக் கட்டும் தூண். இரண்டு மந்திரங்கள் 1. பலியை உண்பவனாகிய இந்திரனைத் துதிப்பது. 2. யூபத் தூணின் தேவதையான உபேந்திரனைத் துதிப்பது.

வேள்வி முற்றலும் கௌசிகன் வடதிசை ஏகலும்

608. **'மறை முனி உரைத்த வண்ணம்**
மகத்து உறை மைந்தன் ஆய.
சிறை உறு கலுழன். அன்னம்.
சே. முதல் பிறவும் ஊரும்
இறைவர் தொக்கு அமரர் சூழ.
இளவல்தன் உயிரும். வேந்தன்
முறை தரு மகமும். காத்தார்;
வடதிசை முனியும் சென்றான்.

மறைமுனி - வேதங்களையறிந்த கோசிக முனிவன்; ***உரைத்தவண்ணம்*** - கூறியபடியே; **மைந்தன்** - அந்தக் குமாரன்; **மகத்து உரை** - யாகம் செய்யும் இடத்தில் (தியானிக்க); **சிறை உறுகலுழன்** - வலிமையான சிறகுள்ள கருடனும்; **அன்னம்** - அன்னமும்; **சே** - காளையும்; **முதல் பிறவும்** - முதலிய பிற ஊர்திகளையும்; **ஊரும்** - ஏறி நடத்தும்; **இறைவர்** - (திருமால். பிரமன். சிவன் முதலிய) தலைமைத் தேவர்கள்; **அமரர் சூழ** - மற்றைத் தேவர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்து வரும்படி; **தொக்கு** - (அவ் வேள்விச் சாலைக்கு) திரண்டு வந்து; **இளவல்தன் உயிரும்** - அந்த இளைஞனது உயிரையும்; **முறைதரு** - வேதமுறைப்படி செய்யப்படும்; **வேந்தன் மகமும்** - அவ்வரசனது யாகத்தையும்; **காத்தார்** - (அழியாதவாறு) பாதுகாத்தார்; **முனியும்** - கோசிக முனிவனும்; **வடதிசை சென்றான்** - (மேற்குத் திசையில் தனது தவம் முடியாததால்) வடதிசை நோக்கி போனான்.

ஊர்திகள்; இந்திரனுக்கு - வெள்ளை யானை. அக்கினிக் கடவுளுக்கு - ஆட்டுக்கடா. இயமனுக்கு - எருமைக்கடா. கெசிகன் தவ மகிமை

609. வடா திசை முனியும் நண்ணி.
மலர்க் கரம் நாசி வைத்து. ஆங்கு.
இடாவு பிங்கலையால் நைய.
இதயத்தூடு எழுந்து ஒன்று எண்ணி.
விடாது பல் பருவம் நிற்ப.
மூல மா முகடு விண்டு.
தடாது இருள் படலை மூட.
சலித்தது எத் தலமும். தாவி.

முனியும் - கோசிக முனிவனும்; **வடாதிசை நண்ணி** - வடக்குத் திக்கை அடைந்து; **ஆங்கு** - அவ்விடத்தில்; **மலர்க்கரம் நாசி வைத்து** - தாமரை போன்ற கையின் விரல்களை மூக்கின் மேல் வைத்து; **இடாவு பிங்கலையால் நைய** - இடைகலையானது பிங்கலையோடு அடங்கும்படி (பிராணாயாமம் செய்து); **இதயத்து ஊடு எழுத்து ஒன்று** - மனத்திலே பிரணவ மகாமந்திரத்தை; **எண்ணி** - தியானித்துக் கொண்டு; **பல்பருவம்** - பல ஆண்டுகள் வரை; **விடாது நிற்ப** - (தவத்தில்) நிலைத்து நிற்க; **மூலம் மா முகடு விண்டு** - (அப்பொழுது) மூலாக்கினியால் (அவனது) பெரிய காபலம் வெடித்து விரிந்து; **இருள் படலை** - (அதிலிருந்து) இருளின் கூட்டத்தையொத்த புகை மண்டலம்; **தடாது** - தடுக்கப்படாமல்; **தாவி** - மேல் எழுந்து; **மூட** - எங்கும் கவிந்து நின்ற அளவிலே; **எத்தலமும்** - எல்லாவுலகும்; **சலித்தது** - சலிப்புற்றன.

இடைகலை என்னும் நாடியிலிருந்து இட மூக்கால் விடும் மூச்சுக் காற்றை இடைகலை என்றும். பிங்களை என்னும் நாடியிலிருந்து வலமூக்கால் விடும் மூச்சுக் காற்றை பிங்கலை என்றும். இவை பிராணாயாமம் செய்யும் போது நிகழ்வன என்றும் கூறுவர். இருள்படலை: இருளின் தொகுதி. இடை பிங்கலை என்பன: தசநாடிகளில் சேர்ந்தவை. முகடு: தலையோட்டின் உச்சி.

கலிவிருத்தம்

610. ***'எயில் எரித்தவன் யானை உரித்த நாள்.***
பயிலுறுத்து உரி போர்த்த நல் பண்பு என.
புயல் விரித்து எழுந்தாலென. பூதலம்
குயிலுறுத்தி. கொழும் புகை விம்மவே.

எயில் எரித்தவன் - திரிபுரத்தை எரித்தவன் சிவன்; ***யானை உரித்த நாள்*** - யானையை உரித்த காலத்தில்; ***பயில் உறுத்தி*** - (உடலோடு) செறியச் செய்து; ***உரி போர்த்த*** - அந்த யானைத் தோலை மேலே போர்த்துக் கொண்ட; ***நல்பண்பு என*** -நல்ல தன்மை போலவும்; ***புயல்*** - மேகங்கள்; ***விரித்து எழுந்தால் என*** - எங்கும் பரவி எழுந்தது போலவும்; ***பூதலம் குயிலுறுத்தி*** - பூமி முழுவதையும் நெருங்கச் சய்து; ***கொழும் புகை*** - அந்த மூலாக்கினியின் புகையானது; ***விம்ம*** - மிகுதியாக.

புகை எங்கும் பரவுதல்: சிவன் யானையை உரித்து அதன் தோலைப் போர்த்தது போல - பூமியில் எங்கும் கருமேகம் விரிந்து எழுந்தது போல இருந்தது எனல். எயில்: பட்டணத்தைக் குறிக்கும் - ஆகுபெயர்.

611. ***'தமம் திரண்டு உலகு யாவையும் தாவுற.***
நிமிர்ந்த வெங் கதிர்க் கற்றையும் நீங்குற.
கமந்த மாதிரக் காவலர் கண்ணொடும்.
சுமந்த நாகமும். கண் சும்புளித்தவே.

தமம் - இருளானது; ***திரண்டு*** - மிகுதியாக ஒருங்கு சேர்ந்து; ***உலகு யாவையும்*** - உலகங்கள் எல்லாம்; ***தாவுற*** - பரவி நிற்க (அதனால்); ***நிமிர்ந்த வெம்கதிர்*** - சூரியனது வெப்பமான கதிர்களின்; ***கற்றையும் நீங்குற*** - தொகுதியும் மறைந்து போக; ***கமந்து மாதிரக் காவலர்*** - வானுலகில் நிறைந்த திக்குப் பாலகர்களின்; ***கண்ணொடும்*** - கண்களுடன்; ***சுமந்த நாகக் கண்ணும்*** - பூமியைத் தாங்கும் திக்கு யானைகளின் கண்களும்; ***சும்புளித்தவே*** - கூசின.

கமந்த: 'கமம்' என்ற உரிச்சொல்லின் வினை விகற்பமாகும். (தொல். உரி.59) சும்புளித்தல்: மாதிரக் காவலர்: கிழக்கு -இந்திரன். தென் கிழக்கு - அக்கினி. தெற்கு - இயமன். தென்மேற்கு -நிருதி. மேற்கு - வருணன். வடமேற்கு - வாயு. வடக்கு - குபேரன். வடகிழக்கு - ஈசானன்.

612. ***'திரிவ நிற்ப செக தலத்து யாவையும்.***
வெருவலுற்றன; வெங் கதிர் மீண்டன; கருவி உற்ற ககனம்
எலாம் புகை உருவி உற்றிட. உம்பர் துளங்கினார்.

கருவி - உலகமும் உலகத்து உயிர்களும் வாழ்வதற்குக் காரணமான மேகங்கள்; ***உற்ற*** - நிறைந்துள்ள; ***ககனம் எலாம்*** - விண் முழுதும்; ***புகை*** - புகையானது; ***உருவி உற்றிட*** - ஊடுருவிச் சென்றதால்; ***செகம் தலத்து*** - பூமியில்; ***திரிவ*** - சஞ்சரிக்கும் பொருள்களும்; ***நிற்ப*** - நிலை நிற்கும் அசையாப் பொருள்களும்; ***யாவையும்*** - (ஆகிய) எல்லாப் பொருள்களும்; ***வெருவல் உற்றன*** - அச்சத்தை அடைந்தன; ***வெம் கதிர்*** - கொடிய வெப்பமான சூரியக் கதிர்களும்; ***மீண்டன*** - (ஒளி வீசாமல்) திரும்பிவிட்டன; ***உம்பர்*** - தேவர்களும்; ***துளங்கினார்*** - (அச்சத்தால்) நடுக்கமுற்றார்கள்.

கருவி: இடி. மின்னல் முதலிய தொகுதி.133 தேவர்கள் கௌசிகனைப் பிரம இருடியாக்கல்

613. ‘புண்டரீகனும். புள் திருப் பாகனும்.
குண்டை ஊர்தி. குலிசியும். மற்று உள
அண்டர்தாமும். வந்து. அவ் வயின் எய்தி. வேறு
எண் தபோதனன்தன்னை எதிர்ந்தனர்.

புண்டரீகனும் - தாமரையில் வாழும் பிரமனும்; ***புள் திருப் பாகனும்*** - கருடனுக்குச் சிறந்த பாகனாகிய திருமாலும்; ***குண்டை ஊர்தி(யும்)*** - காளை வாகனத்தையுடைய சிவனும்; ***குசிலியும்*** - வச்சிரப் படையுடைய இந்திரனும்; ***மற்று உள அண்டர்தாமும்*** - மற்றுமுள்ள தேவர்களும்; ***வேறு வந்து அவ்வயின் எய்தி*** - தனித் தனியாக வந்து அவ்விடத்தில் சேர்ந்து; ***எண் தபோதனன் தன்னை*** - யாவராலும் மதிக்கப்படும் தவச் செல்வனான முனிவனை; ***எதிர்ந்தனர்*** - சந்தித்தார்கள்.

படைத்தல். காத்தல். அழித்தல் என்னும் தொழில்களின் முறைமைப்படி பிரமன். திருமால். சிவன் என்று வைத்தார். புள் - பறவைக்கு அரசாகிய கருடன். குண்டை ஊர்தி - பண்புத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

614. ‘பாதி மா மதி சூடியும். பைந் துழாய்ச்
சோதியோனும். அத் தூய் மலராளியும்.
“வேத பாரகர்” வேறு இலர். நீ அலால்;
மா தபோதன!” என்ன வழங்கினர்.

மா பாதி மதி சூடியும் - கலை குறைந்த சிறந்த பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சிவனும்; ***பைந்துழாய்*** - பசுமையான திருத்துழாய் அணிந்த; ***சோதியோனும்*** - சோதியான திருமாலும்; ***அத் தூய்மலர் ஆளியும்*** - தூய தாமரை மலரில் உறையும் பிரமனும் (ஆகிய மும்மூர்த்திகளும்); ***மா தபோதன*** - (அம் முனிவனை நோக்கி) சிறந்த தவச் செல்வனான பெருமுனிவனே; ***வேத பாரகர்*** - வேதங்களின் கரை கண்டு உணர்ந்தவர்; ***நீ அலால் வேறு இலர்*** - உன்னை அல்லாமல் (உலகில்) வேறு யாரும் இலர்; ***என்ன வழங்கினர்*** - என்று உபகார மொழி கூறிப் புகழ்ந்தார்கள்.

‘வேத பாரகனும் மா தபோதனனும் நீயே’ என்றதனால் ‘பிரம இருடியே நீ’ என்பது விளங்கும். திருமகள் வாழும் இடமாதலின் தாமரை மலர் தூய்மலர் எனப்பட்டது.

615.   ‘அன்ன வாசகம் கேட்டு உணர் அந்தணன்.
சென்னி தாழ்த்து. இரு செங்கை மலர் குவித்து.
“உன்னு நல் வினை உற்றது” என்று ஓங்கினான்.
துன்னு தேவர்தம் சூழலுள் போயினார்.

அன்ன வாசகம் - *(பெருந்தேவர்களின்) அந்த வார்த்தைகளை;* **கேட்டு உணர்** - *செவிகளில் கேட்டு அறிந்த;* **அந்தணன்** - *கௌசிக முனிவன்;* **சென்னி தாழ்ந்து** - *தலைவணங்கி;* **இரு செங்கமலம் குவித்து** - *தாமரை போன்ற இரு கைகளையும் கூப்பி;* **உன்னும் நல்வினை** - *யாவராலும் கருதப்படுகின்ற நல்ல தவப்பயன்;* **உற்றது** - *(எனக்கு வந்து) பொருந்தியது;* **என்று ஓங்கினான்** - *என்று பூரிப்படைந்தான்;* **துன்னு தேவர்** - *(பின்பு) அங்கு வந்து சேர்ந்த தேவர்களும்;* **தம் சூழலுள்** - *தத்தம் இடத்திற்கு;* **போயினார்** - *சென்றார்கள்.*

சதானந்தர் குமரர்களை வாழ்த்திப் பெயர்தல ்

616.   ‘ஈது முன்னர் நிகழ்ந்தது; இவன் துணை
மா தவத்து உயர் மாண்பு உடையார் இலை;
நீதி வித்தகன்தன் அருள் நேர்ந்தனிர்;
யாது உமக்கு அரிது?’ என்றனன். ஈறு இலான்.

முன்னர் - *முன்னே;* **நிகழ்ந்தது ஈது** - *நடந்த வரலாறு இதுவாம்;* **இவன் துணை** - *இந்தக் கௌசிகனுக்கு ஒப்பாக;* **மா தவத்து உயர்** - *பெருந்தவத்தால் உயர்ந்த;* **மாண்பு உடையார்** *-மாட்சிமையுடையவர்;* **இலை** - *வேறு யாரும் இல்லை;* **நீதி வித்தகன்தன்** - *நியம நீதி தவறாதவனும் மெய்யுணர்வுடையவனும் ஆகிய இம் முனிவனது;* **அருள் நேர்ந்தனிர்** - *கருணையை நீங்கள் பெற்றுள்ளீர்கள்;* **உமக்கு அரிது யாது** - *(ஆதலால்) உங்களுக்குச் செய்வதற்கு அரிய செயல் யாது உள்ளது;* **என்றனன்** - *என்று (இராம இலக்குவர்களை நோக்கிச்) சொல்லி முடித்தான்;* **ஈறு இலான்** - *(சொன்னவன் யாரென்றால்) எல்லையில்லாத நற்குணத்தவனான சதானந்த முனிவன்.*

ஈறு இலான்: ஆனந்தத்திற்கு முடிவு இல்லாதவன் என்பர்.

617.   என்று கோதமன் காதலன் கூறிட.
வென்றி வீரர் வியப்பொடு உவந்து எழா.
ஒன்று மா தவன் தாள் தொழுது ஓங்கிய
பின்றை. ஏத்திப் பெயர்ந்தனன். தன் இடம்.

என்று கோதமன் - என்று (இவ்வாறு) கௌதம முனிவனுடைய; ***காதலன் கூறிட*** - மைந்தனாகிய சதானந்த முனிவர் சொல்ல; ***வென்றி வீரர்*** - வெற்றி வீரர்களாகிய இராமலக்குவர்; ***வியப்பொடு*** - அதியத்தோடு (கேட்டு); ***உவந்து எழா*** - மகிழ்ச்சியடைந்து எழுந்து; ***ஒன்றும் மாதவன்*** - பெருமை பொருந்திய தவத்தோனான அம்முனிவரின்; ***தாள் தொழுது*** - அடிகளில் விழுந்து வணங்கி; ***ஓங்கிய பின்றை*** - (எழுந்த) பின்பு; ***ஏத்தி*** - அச் சதானந்த முனிவன் (அக் குமாராக்ளை) - வாழ்த்திவிட்டு; ***தன் இடம் பெயர்ந்தனன்*** - தன் இடத்திற்குப் போனான்.

இராமன் சீதையை நினைத்தல்

618. முனியும் தம்பியும் போய். முறையால் தமக்கு
இனிய பள்ளிகள் எய்தியபின். இருட்
கனியும். போல்பவன். கங்குலும். திங்களும்.
தனியும். தானும். அத் தையலும். ஆயினான்.

முனியும் - கோசிக முனிவனும்; ***தம்பியும்*** - இலக்குமணனும்; ***போய்*** - சென்று; ***முறையால்*** - வழக்கப்படியே; ***தமக்கு இனிய*** - தத்தமக்கு இனிமையான; ***பள்ளிகள்*** - படுக்கையிடங்களை; ***எய்திய*** - அடைந்த; ***பின்*** - பின்பு; ***இருள் கனியும்*** இருள் மயமான கனியை; ***போல்பவன்*** - ஒப்பவனான இராமபிரான்; ***கங்குலும்*** - இரவும்; ***திங்களும்*** - சந்திரனும்; ***தனியும்*** - தனிமைப்பாடு என்ற ஒன்றும்; ***தானும்*** - தானும்; ***அத் தையலும்*** - அச் சீதையாக; ***ஆயினான்*** - ஆனான்.

இரவில் நிலா வீசும்பொழுது இராமன் தனியனாகத் தான் இருந்த நிலையில் சீதை பற்றிய சிந்தனையே ஆகி அவளை உருவெளிப்பாட்டில் கண்டு காதல் மயக்கமுற்றுத் துயிலின்றி இருந்தான் என்பது கருத்து. இருள்கனி: கருநிறத்தாலும். யாவராலும் விரும்பப்படுவதலாலும் இது இராமனுக்கு உவமையாயிற்று. இருள்கனியும்: உம்மை இசைநிறை.

சீதையின் உருவெளிப்பாடு கண்ட இராமனின் நிலை

619. ‘விண்ணின் நீங்கிய மின் உரு. இம் முறை.
பெண்ணின் நல் நலம் பெற்றது உண்டேகொலோ?
எண்ணின். ஈது அலது என்று அறியேன்; இரு
கண்ணினுள்ளும் கருத்துளும் காண்பெனால்.

விண்ணின் நீங்கிய - மேகத்திலிருந்து நீங்கின; ***மின்உரு*** - மின்னலின் வடிவம்; ***இம்முறை*** - இவ்வாறு; ***பெண்ணின் நல்நலம்*** - பெண்ணின் பேரழகை; ***பெற்றது*** - அடைந்துள்ள தன்மை; ***உண்டே கொலோ*** - உண்டோ?; ***எண்ணின்*** - ஆராய்ந்து பார்த்தால்; ***ஈது அலது ஒன்று அறியேன்*** - (என் கண்ணிற்குப் புலப்படுகின்ற) இந்தப் பெண் வடிவம் கொண்டு வந்தது வேறு அன்று என்று சொல்வதற்கு இல்லை (ஏனென்றால்); ***கண்ணினுள்ளும்*** - (இந்த வடிவத்தை) கண்களிலும்; ***கருத்துளும்*** - மனத்துள்ளும்; ***காண்பென்*** - (நான்) காண்கிறேன்.

சீதையின் உருவம் அடுத்தடுத்துத் தோன்றியும் மறைந்தும் நிகழ்வதற்கு மின்னல் உருவம் ஏற்புடைத்தால் அறியத் தகும். புறக்கண்ணாலும் அகக்கண்ணாலும் காண்கின்றேன் என்பதைக் கண்ணினுள்ளும் கருத்துளும் காண்பேன் எனக் குறித்தார். காண்பென்: கால வழுவமைதி.

620. வள்ளல் சேக்கைக் கரியவன் வைகுறும்
வெள்ளப் பாற்கடல் போல் மிளிர் கண்ணினாள்.
அள்ளல் பூமகள் ஆகும்கொலோ - எனது
உள்ளத் தாமரையுள் உறைகின்றதே?

வள்ளல் சேக்கை - வரையாது கொடுக்கும் தன்மை கொண்ட (ஆதிசேடனை) படுக்கையாகக் கொண்ட; **கரியவன்** - கரிய நிறமுள்ள திருமால்; **வைகுறும்** - பள்ளி கொள்ளும்; **வெள்ளம்** - வெள்ளமாகிய; **பாற்கடல்போல்** - திருப்பாற்கடலைப்போல; **மிளிர்** - விளங்குகின்ற; **கண்ணினாள்** கண்களையுடைய பெண்; **எனது உள்ளத் தாமரையுள்** - என் இதயமாகிய தாமரையில்; **உரைகின்றதால்** - வசிக்கின்ற காரணத்தால்; **அள்ளல்பூமகல்** - செந்தாமரை மலரில் (எப்போதும்) வாழ்கின்ற திருமகள்; **ஆகும் கொலோ** - ஆவாளோ?

பாற்கடலில் பாம்புப் படுக்கையில் பள்ளி கொண்டருளும் திருமால் - வெண்ணிறமுள்ள கண்ணின் கருநிறக் கண்மணியில் தோன்றும் பாவை. திருமாலின் திருமேனி நிறச் சிறப்பால் கறுத்துத் தோன்றும் சேடனாகிய பாம்பு - பாவையைத் தன்னுள்ளே கொண்டிருக்கும் கருவிழி. பாற்கடல் வெள்ளம் - கருமணியைச் சூழ்ந்துள்ள வெண்ணிறப் பரப்பு.

621. 'அருள் இலாள் எனினும். மனத்து ஆசையால்.
வெருளும் நோய் விடக் கண்ணின் விழுங்காலால்.
தெருள் இலா உலகில். சென்று. நின்று. வாழ்
பொருள் எலாம். அவள் பொன் உரு ஆயவே!

அருள் இலாள் எனினும் - (அவள் என்னிடம்) கருணை இல்லாதவள் ஆயினும்; **மனத்து ஆசையால்** - என் மனத்தின் (அவளிடம் உண்டான) காதலால்; **வெருளும் நோய்விட** - கலக்கத்தை உண்டாக்கும் காம நோய் நீங்குமாறு; **கண்ணின்** - தன் கண்களால்; **விழுங்கலால்** - (அவள் என்னை) உட்கொண்டதால்; **தெருள் இலா உலகில்** -தெளிவில்லாத இவ்வுலகிலே; **சென்று நின்று** - அசைவனவும் இயங்கா தனவுமாகியும; **வாழ் பொருள் எலாம்** - வாழ்கிற எல்லாப் பொருள் களும்; **அவள் பொன் உரு ஆய** - (எனக்கு) அந்த நங்கையின் பொன்மயமான வடிவமாகிவிட்டன.

அருளிலாள்: இராமன் உற்ற நோயினை அவனை உடனே தழுவித் தணித்து அருளாதவள். சென்று நின்று வாழ்பொருள் - சர அசரங்களாகிய பொருள்கள். இதனால் 'நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல்' என்ற அவத்தை கூறப்பெற்றது. சீதையின் திருமேனி உருக்கிய பொன்னின் நிறத்தை உடையதாதலால் 'பொன்னுரு' எனப்பட்டது.

622. **‘பூண் உலாவிய பொற் கலசங்கள் என்**
ஏண் இல் ஆகத்து எழுதலஎன்னினும்;
வாள் நிலா முறுவல் கனி வாய் மதி
காணல் ஆவதுஓர் காலம் உண்டாம் கொலோ?

பூண் உலாவிய - அணிகலன்கள் அசையப் பெற்ற; **பொன்கலசங்கள்** - பொன் கலசங்களைப் போன்ற (அப் பெண்ணின் கொங்கைகள்; **என் ஏண் இல்** - பெருமையற்ற எனது; **ஆகத்து** - மார்பிலே; **எழுதல என்னினும்** - அழுந்திப் பதியாமல் போயினும்; **வாள் நிலா முறுவல்** - ஒளியுடைய சந்திரகாந்தி போன்ற புன்சிரிப்பையும்; **கனிவாய்** - கொவ்வைப் பழம் போன்ற அதரத்தையும் உடைய; **மதி** - (அவளது முகமாகிய) சந்திரனை; **காணல் ஆவது** - (மீண்டும்) பார்ப்பதற்கு; **ஓர்காலம்** - ஒரு காலமேனும்; **உண்டாம் கொலோ** - உண்டாகுமோ?

சீதையைத் தழுவும் கைகூடாவிட்டாலும் அவளது முகதரிசனமானது இன்னொருமுறை கூடினால் போதுமென இராமன் தன் காதல் மிகுதியை வெளியிடுகிறான். முறுவலைக் கண்ட இராமன் அதன் அருகிலுள்ள அதரத்தையும் கண்டு ‘முறுவல் கனிவாய்மதி’ எனக் கூறினான். கலசம். மதி - உவமையாகு பெயர்கள்.

623. **‘வண்ண மேகலைத் தேர் ஒன்று. வாள் நெடுங்**
கண் இரண்டு. கதிர் முலைதாம் இரண்டு.
உள்நி வந்த நகையும் என்று ஒன்று உண்டால்;
எண்ணும் கூற்றினுக்கு இத்தனை வேண்டுமோ?

எண்ணும் - (நான் எப்பொழுதும்) நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற; **கூற்றினுக்கு** - (கன்னியாகிய) இயமனுக்கு; **வண்ணம் மேகலை** - அழகிய மேகலை என்னும் அணிகலன் அணிந்த; **தேர் ஒன்று** தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குல் ஒன்றும்; **வாள் நெடுங்கண் இரண்டு-** வாள்கள் போன்ற நீண்ட கண்கள் இரண்டும்; **கதிர்முலை தாம் இரண்டு** - பெருத்த தனங்கள் இரண்டும்; **உள் நிவந்த நகை -** வாயிடமாக அடங்கிப் பொலிந்த புன்சிரிப்பு; **என்ற ஒன்றும் -** என்ற ஒன்றும் உண்டு; **இத்தனை வேண்டுமோ** - (என்னைக் கொல்லக் கருதுகின்ற கூற்றுவனுக்கு இத்தனை கருவிகளும் வேண்டுமோ)

சீதையின் அல்குல். கண். முலை. நகை என்ற இவற்றுள் ஒவ்வொன்றும் என்னை வருத்துகின்றன. ஆனால். இவற்றுள் ஒன்றே என்னை வருத்தப் போதுமே! என்பது கருத்து. ‘பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை இனியறிந்தேன். பெண்தகையால் பேரமர்க் கட்டு’ - குறள் 1083. தேர் - உவமையாகு பெயர்.

624. **‘கன்னல் வார் சிலை கால் வளைத்தே மதன்.**
பொன்னை முன்னிய பூங் கணை மாரியால்.
என்னை எய்து தொலைக்கும் என்றால். இனி.
வன்மை என்னும் இது ஆரிடை வைகுமே?

கன்னல் வார்சிலை - *கரும்பாகிய நீண்ட வில்லை;* ***கால் வளைத்தே*** - *வளைத்து;* ***மதன்*** - *மன்மதன்;* ***பொன்னை முன்னிய*** - *திருமகள் போன்ற சீதையை நினைக்கும் பொருட்டு;* ***பூங் கணை மாரியால் எய்து*** - *(என்மேல்) தொடுக்கும் மலரம்பு மழையால் எய்து;* ***என்னை*** - *(யார்க்கும் வலி தொலையாத) என்னை;* ***தொலைக்கும் என்றால்*** - *வலியழிப்பான் என்றால்;* ***இனி*** - *இனிமேல்;* ***வன்மை என்னும் இது*** - *வலிமை என்று சொல்லப்படுகின்ற குணம்;* ***யாரிடை வைகும்*** - *யாரிடத்திலே தங்கியிருக்கும்.*

முன்னிய - செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். இதுவரை வலிய வில்லம்புகளோடு கட்டமைந்த உடம்புமுடைய வீரர் யார்க்கும் வலி தொலையாத நான் இப்பொழுது மெல்லிய கரும்பு வில்லையும் மலர் அம்புகளையும் உடைய மன்மதனிடம் வலிமை இழக்கும்படி ஆயிற்றே என்று இராமன் வருந்தினான்.

625. ‘கொள்ளை கொள்ளக் கொதித்து எழு பாற்கடல்
பள்ள வெள்ளம் எனப் படரும் நிலா.
உள்ள உள்ள உயிரைத் துருவிட.
வெள்ளை வண்ண விடமும் உண்டாம்கொலோ?

கொள்ளை கொள்ள - *(உலக முழுவதையும்) கொள்ளை கொள்வதற்கு;* ***கொதித்து எழு*** - *பொங்கி எழுகின்ற;* ***பாற்கடல் பள்ளம்*** - *ஆழமான பாற்கடலினது;* ***வெள்ளம் என*** - *வெள்ளம் போல;* ***படரும் நிலா*** - *பரவியுள்ள நிலாவானது;* ***உள்ள உள்ள*** - *நான் (அந்த நங்கையை) நினைப்பதனால் தரித்துள்ள;* ***உயிரை*** - *என் உயிரை;* ***துருவிட*** - *அரிப்பதால்;* ***வெள்ளை வண்ணம்*** - *வெண்மை நிறமுள்ள;* ***விடமும்*** - *ஒரு நஞ்சும்;* ***உண்டாம் கொல்*** - *லகில் உள்ளதோ?*

கொள்ளை கொள்ளுதல்: ஒருங்கே கவர்ந்து தன்வசமாக்குதல். நஞ்சு கரிய நிறமுடையது என்று கூறுவது மரபு. ஆனால். நிலா என்னும் வெள்ளை நிறமுடைய விடம் காணப்படுகிறதே! என்று காதல் நோயால் வருந்தும் இராமன் தன்னை வருத்துகின்ற நிலாவைப் பழித்து கூறுகின்றான். கொள்ளை கொள்ளக் கொதித்தெழு நிலா: எனது உயிரை நானும் அறியாமல் கவர்ந்து செல்வதற்குச் சீறியெழும் நிலா என்றும் உரைக்கலாம்.

626. ஆகும் நல்வழி; அல்வழி என் மனம் ஆகுமோ? இதற்கு ஆகிய காரணம். பாகுபோல் மொழிப் பைந்தொடி. கன்னியே ஆகும்; வேறு இதற்கு ஐயுறவு இல்லையே!

ஆகும் - *ஆக்கத்திற்குரிய;* ***நல்வழி அல்வழி*** - *நல்வழி அல்லாத தீய நெறி;* ***என்மனம் ஆகுமோ*** - *எனது நேர்மையான மனம் செல்லுமோ?;* ***அதற்கு ஆகிய காரணம்*** - *(அப்படியிருக்க என் மனம் இம் மங்கையிடம் காதல் கொண்டு சென்றதற்குப்) பொருந்திய காரணம்;* ***பாகுபோல் மொழி*** - *பாகுபோன்ற இனிய சொற்களையும்;* ***பைந்தொடி*** - *பசும்பொன் தொடியையும் உடைய இந்நங்கை;* ***கன்னியே கும்*** - *(திருமணமாகாத) கன்னிகையே ஆவாள்;* ***இதற்கு வேறு ஐயுறவு இல்லை*** - *(இந்த முடிவுக்கு மாறாக) ஐயப்பட வேண்டியது ஒன்றுமில்லை.*

தனது மனம் அம் மங்கையிடம் சென்றதால் அவள் திருமணமாகாத கன்னிப் பெண்ணாக இருக்கவேண்டுமென்று இராமன் கருதுகின்றான். சான்றோர்க்குத் தூய மனச்சான்றே அளவுகோல். நல்வழியல்லாத அல்வழி: பிறன் மனைவியை விழைதல். திங்களின் மறைவு

627. **கழிந்த கங்குல் அரசன் கதிர்க் குடை**
விழுந்தது என்னவும். மேல் திசையாள் சுடர்க்
கொழுந்து சேர் நுதற் அறு சுட்டி போய்
அழிந்தது என்னவும். ஆழ்ந்தது - திங்களே.

கழிந்த - இறந்து போன; ***கங்குல் அரசன்*** - இரவாகிய அரசனது; ***கதிர்க்குடை*** ஒளியுள்ள வெண்கொற்றக் குடையானது; **விழுந்தது என்னவும்** - (கீழே) விழுந்தது போலவும்; **மேல்திசையாள்** - மேற்குத் திசையான பெண்ணினுடைய; **சுடர்க் கொழுந்து சேர்** - இளமையான ஒளி பொருந்திய; **நுதல் கோது அறு சுட்டி** - நெற்றியில் அணிந்துள்ள குற்றமற்ற சுட்டி என்னும் அணியானது; **போய் அழிந்தது என்னவும்** - கெட்டு அழிந்தது போலவும்; **திங்கள்** - சந்திரன்; **ஆழ்ந்தது** - (மேற்கடலில்) மூழ்கியது.

வெண் கொற்றக்குடை வீழ்தல்: அரசன் ஒழிந்த நிலையையும். அவன் தேவியின் நெற்றிச்சுட்டி அழிந்தமை மேற்குத் திசை அரசியின் துக்கக் குறியையும் உணர்த்தும் என்பது குறிப்பு. தற்குறிப்பேற்றவணி. திலகம் இடாமை. நெற்றிச்சுட்டி அணியாமை முதலியன கணவரை இழந்த பெண்களுக்கு உரியன.

628. **வீசுகின்ற நிலாச்சுடர் வீழ்ந்ததால் -**
ஈசன் ஆம் மதி ஏகலும். சோகத்தால்
பூசு வெண் கலவைப் புனை சாந்தினை
ஆசை மாதர் அழித்தனர் என்னவே.

ஈசன் ஆம் மதி - உயிருக்கு உயிரான சந்திரன் என்னும் கணவன்; ***ஏகலும்*** - தம்மைப் பிரிந்து போன பின்பு; ***ஆசை மாதர்*** - திசைகளாகிய (அவனுடைய) ஆசை மனைவியர்; **பூசுவெள்** - (அக்கொழுநனால் பூசப்பட்ட) வெண்மையான; **கலவைப் புனை சாந்தினை** - கலவையாகிய சந்தனக் குழம்பை; **சோகத்தால்** - அவனைப் பிரிந்த துயரத்தால்; ***அழித்தனர் என்ன*** - அழித்துவிட்டவர்களைப் போல; **வீசுகின்ற நிலாச்சுடர்** - (சந்திரன் மறைந்த அளவில்) முன்பு (எல்லாத் திசையிலும்) பரவியிருந்த அவனது ஒளியாகிய நிலா; **வீந்தது** - (ஒளி) ஒழிந்தது.

ஆசை மாதர்: திசைகளாகிய மனைவியர்; காதலுடைய மாதர் எனவும் பொருள் தரும். தற்குறிப்பேற்றவணி. கதிரவன் தோற்றம்

629 ***தகையும் மலர்த் தார் அண்ணல் இவ் வண்ணம்***
மயல் உழந்து. தளரும் ஏல்வை.
சிதையும் மனத்து இடருடைய செங்கமலம்
முகம் மலர. செய்ய வெய்யோன்.
புதை இருளின் எழுகின்ற புகர் முக
யானையின் உரிவைப் போர்வை போர்த்த
உதைய கிரி எனும் கடவுள் நுதல் கிழித்த
விழியேபோல். உதயம் செய்தான்.

தகையும் மலர்த்ததார் *- நெருங்கிய மலர்மாலையணிந்த;* ***அண்ணல்*** *- இராமன்;* ***இவ் வண்ணம்*** *- இவ்வாறு;* ***மயல் உழந்து*** *- காதல் மயக்கத்தால் வருந்தித்;* ***தளரும் ஏல்வை*** *- தளர்ச்சி அடைகிற காலத்தில்;* ***செய்ய வெய்யோன்*** *- செங்கதிர்களையுடையவனான சூரியன்;* ***சிதையும் மனத்து*** *-நிலை குலைகின்ற தம் நெஞ்சிலே;* ***இடர் உடைய*** *- சோகத்தையுடைய;* ***செங்கமலம்*** *- செந்தாமரைகளாகிய தன் மனைவியரின்;* ***முகம் மலர*** *- முகங்கள் (வந்து தான் கூடுவதால்) மலர்ச்சி பெறும்படி;* ***புதை இருளின்*** *-ஆழ்ந்த இருளாகிய;* ***எழுகின்ற புகர் முகம்*** *- உயர்ந்து தோன்றுகின்ற செம்புள்ளிகளைக் கொண்ட முகத் தோடு கூடிய;* ***யானையின் உரிவை*** *- யானையினது தோலாகிய;* ***போர்வை*** *- போர்வையை;* ***போர்த்த*** *- (தன்மேல்) தரித்துள்ள;* ***உதயகிரி எனும் கடவுள்*** *- உதயமலையாகிய உருத்திர மூர்த்தியின்;* ***நுதல் கிழித்த*** *- நெற்றியிலிருந்து திறந்து தோன்றின;* ***விழியே போல்*** *- நெருப்புக் கண்போல;* ***உதயம் செய்தான்*** *- உதித்தான்.*

கதிரவனைக் கண்ட அளவில் தாமரை மலர்தலும். அவனைப் பிரிந்த கணமே அது குவிந்ததுமாகிய இயல்புபற்றித் தாமரைகளாகிய பெண்களுக்குக் கதிரவனைத் தலைவனாகக் கூறுதல் கவி மரபு. சுருங்கச் சொல்லல் அணிக்கு அங்கமாக உருவக அணியும் உவமையணியும் வந்துள்ளன. கரிய இருளிலே மறைந்துள்ள உதயமலைக்குக் கரிய நிறமுள்ள யானையின் தோலைப் போர்த்த சிவனும். அம் மலையின் உச்சியிலே உதித்து விளங்கும் கதிரவனுக்கு அச்சிவனது நெற்றியில் விளங்கும் நெருப்புக் கண்ணும் உவமை. யானையின் முகப் புள்ளிகளுக்கு உதயத்துத் தோன்றும் விண்மீன்களை உவமையாகக் கொள்ளலாம்.

630. ***விசை ஆடல் பசும் புரவிக் குரம் மிதிப்ப.***
உதயகிரி விரிந்த துளி
பசை ஆக. மறையவர் கைந் நறை மலரும்
நிறை புனலும் பரந்து பாய.?
அசையாத நெடு வரையின் முகடுதொறும்
இளங் கதிர் சென்று அளைந்து. வெய்யோன்.
திசை ஆளும் மத கரியைச் சிந்தூரம்
அப்பியபோல் சிவந்த மாதோ!

விசை - வேகமும்; **ஆடல்** - வலிமையும்; **பசும்புரவி** - பசுமையுடைய குதிரைகளின்; **குரம்** - குளம்புகள்; **மிதிப்ப** - மிதித்தலால; **உதயகிரி** - உதயமலையில்; **விரிந்த தூளி** - பரவிய செந்துகள் - பசையாக - நனையும்படி; **மறையவர் கை** - வேதியர்கள் கையால் - நறை மலரும் - தேன் நிறைந்த மலர்களும்; **நிறை புனலும்** - நிறைந்த அர்க்கிய நீரும்; **பரந்து பாய** - பரவிப் பாய்ந்திட (அப்பசையான செந்துளியைக் கொண்டு); **வெய்யோன்** - சூரியன்; **திசை ஆளும்** - கிழக்குத் திசையை இடமாகக் கொண்ட மத கரியை - மத யானைக்கு; **சிந்துரம் அப்பிய போல்** - சிந்தூரத் திலகத்தை அப்பியது போல; **அசையாத நெடுவரையின்** - சலனமில்லாத அவ் உதய மலையின்; **முகடு தொறும்** -சிகரங்களில் எல்லாம்; **இளங்கதிர் சென்று** - இளமையான சூரிய கதிர்கள் சென்று; **அளைந்து** - படிந்து; **சிவந்த** - சிவந்த நிறமாய் விளங்கின.

கிழக்கில் உள்ள உயர்ந்த சிகரத்தில் விளங்கும் சூரியக் கதிர்கள். கிழக்குத் திசைக்குரிய யானையின் முகத்தில் தீட்டப்பட்ட சிந்தூரத் திலகம் போன்று இருந்து - தற்குறிப்பேற்றவணி. காலையந்தி வழிபாட்டில் மறையவர் மந்திரத்தின் மூலம் எடுத்துவிடும் அருக்கிய நீர். அந்த வேளையில் மந்தேகர் என்ற அசுரரால் சூரியனது தேர். தடை செய்யப்படுவதை வச்சிரப் படையாகச் சென்று தடுத்து. அவர்களையும் அழித்து வருகின்றது என்பது நூல் மரபு.

631. ***பண்டு வரும் குறி பகர்ந்து. பாசறையின்.***
பொருள் வயினின். பிரிந்து போன
வண்டு தொடர் நறுந் தெரியில் உயிர் அனைய
கொழுநர் வர மணித் தேரோடும்.
கண்டு மனம் களி சிறப்ப. ஒளி சிறந்து.
மெலிவு அகலும் கற்பினார்போல்.
புண்டரிகம் முகம் மலர. அகம் மலர்ந்து
பொலிந்தன - பூம் பொய்கை எல்லாம்.

பண்டு - (தலைவியரைப் பிரிவதற்கு) முன்பு; **வரும்குறி பகர்ந்து** - தாம் மீண்டு வரும் காலத்தைக் குறிப்பிட்டுக் கூறி; **பாசறையின்** - போர் செய்யும் பொருட்டும்; **பொருள் வயினின்** - பொருள் தேடல் பொருட்டும்; **பிரிந்துபோன** - தலைவியரைப் பிரிந்து சென்ற; **வண்டு தொடர்** - வண்டுகள் இடைவிடாது மொய்ப்பதற்கு உரிய; **நறுந் தெரியல்** - மணமுள்ள பூமாலைகளையுடைய; **உயிர் அனைய** - உயிரை யொத்த; **கொழுநர்** - தலைவர்; **மணித் தேரோடும் வர** - (குறித்த காலத்தில்) அழகிய தேரிலே மீண்டு வர; **கண்டு** - அதைப் பார்த்து; **மனம் களி சிறப்ப** - மனம் பெரிதும் பூரித்து; **ஒளி சிறந்து** - (தலைவரைப் பிரிந்த காலத்து மங்கியிருந்த) முகங்களின் பொலிவு மிகக் கூடி; **மெலிவு அகலும்** - தளர்வு நீங்கிய; **கற்பினார் போல்** -கற்புடைய மனைவியர் போல; **புண்டரிகம் முகம் மலர** - (தம்மைப் பிரிந்து சென்ற கதிரவனாகிய தலைவன் தேரிலே வரக் கண்டு பூரித்து) முகங்களாகிய தாமரைகள் மலர; **(அதனால்) பூம் பொய்கை** -அழகிய பொய்கைகள்; **எல்லாம்** - யாவும்; **அகம் மலர்ந்து பொலிந்தன** - உள்ளிடம் செழித்துப் பொலிவுற்றன.

பாசறை: திய வீடு. பாசறையிற் பிரிதல் என்றதால் போர் செய்ய எழுதலாயிற்று. மணித்தேர்: ஒலிக்கும் மணிகள் கட்டிய தேரும் இரத்தினங்கள் பதித்துள்ள தேரும். பொருள் வயிற் பிரிவு: இல்லறம் இனிது நடத்த வேண்டிப் பொருள் ஈட்டற்குக் கலத்திலேனும் காலிலேனும் பிரிதல். பிரிந்து சென்ற தலைவர் தேரிலே திரும்பிவர மகிழ்ந்த கற்புடை மகளிரைக் கதிரவன் தேரிலே வருவதைக் கண்டு முகம் மலர்ந்த தாமரைப் பொய்கைக்கு உவையாக்கினார்.

632. **எண்ண அரிய மறையினொடு கின்னரர்கள்**
இசை பாட. உலகம் ஏத்த.
விண்ணவரும். முனிவர்களும். வேதியரும்.
கரம் குவிப்ப. வேலை என்னும் மண்ணும் மணி முழவு அதிர.
வான் அரங்கில்
நடம்புரி வாள் இரவி ஆன
கண்ணுதல் வானவன். கனகச் சடை விரிந்தா
லென விரிந்த - கதிர்கள் எல்லாம்.

எண் அரிய - அளத்தற்கு அரிய; **மறையினொடு** - வேதப் பாடல்களோடு; **கின்னரர்கள்** - கின்னரர்; **இசைபாட** - கானம் பாடவும்; **உலகம் ஏத்த** - உயர்ந்தவர் துதிக்கவும்; **விண்ணவரும்** - தேவர்களும்; **முனிவர்களும்** - முனிவர்களும்; **வேதியரும்** - அந்தணர்களும்; **கரம் குவிப்ப** - கை கூப்பி வணங்கவும்; **வேலை என்னும்** - கடல் என்கிற; **மண்ணும் மணி முழவு** -மார்ச்சனை பூசிய அழகிய மத்தளம்; **அதிர** - முழங்கவும்; **வான் அரங்கின்** - வானமாகிய நடன சபையிலே; **நடம் புரி** - நடனம் ஆடுகின்ற; **வாள் இரவி ஆன** - ஒளி பொருந்திய சூரியனாகிய; **கண் நுதல் வானவன்** - நெருப்புக் கண்ணை நெற்றியிலே உடைய உருத்திர மூர்த்தியின்; **கனகம் சடை** - பொன்னிறமான சடைகள்; **விரிந்தால் என** - விரிந்தது போல; **கதிர்கள் எல்லாம்** -(செந்நிறமுள்ள)ஒளிக் கதிர்கள் யாவும்; **விரிந்த** - எங்கும் பரவின.

வானத்திலே சூரியனின் கதிர்கள் பரவுதல் வானத்தை அளாவி ஓங்கி உயர்ந்து சிவனது செஞ்சடை விரிதலை ஒத்துள்ளது என்றார் - தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சிவனது நடனத்துக்கு மிருதங்க நாதம் போலக் கதிரவனின் நடனத்திற்குக் கடல்முழக்கம்; சிவனுக்கு அம்பலம் போலக் கதிரவனுக்கு அம்பரம். மண்: மத்தளத்திற்குத் தடவும் மாப்பசை. இராமன் துயில் நீங்கியபின் முனிவரோடும் தம்பியோடும் சனகனது வேள்விச் சாலையைச் சார்தல்

633. **கொல் ஆழி நீத்து. அங்கு ஓர் குனி வயிரச்**
சிலைத் தடக் கைக் கொண்ட கொண்டல்.
எல் ஆழித் தேர் இரவு இளங் கரத்தால்
அடி வருடி அனந்தல் தீர்ப்ப.
அல் ஆழிக் கரை கண்டான் - ஆயிர வாய்
மணி விளக்கம் அழலும் சேக்கைத்
தொல் ஆழித் துயிலாதே. துயர் ஆழி
நெடுங் கடலுள் துயில்கின்றானே.

அங்கு - பாற்கடலில்; **கொல் ஆழி** - கொல்ல வல்ல சக்கரப் படையை; **நீத்து** - நீக்கிவிட்டு; **ஓர் குனி வயிரச்சிலை** - வளைந்து உறுதி வாய்ந்த ஒப்பற்ற கோதண்ட வில்லை; **தடக் கைக் கொண்ட** - பெரிய கையிலே கொண்டு எழுந்தருளிய; **கொண்டல்** - மேக நிறத்தவனான இராமன்; **ஆயிரம் வாய்** - ஆயிரம் முகங்களி லும்; **மணி விளக்கம் அழலும்** - மாணிக்கமான விளக்குகள் ஒளி செய்யப்பெற்ற; **சேக்கை** - (ஆதிசேடனாகிய) படுக்கையிலே; **தொல் ஆழி** - பழமையான பாற் கடலில்; **துயிலாது** - தூங்காமல் (இருந்து); **துயர் ஆழி** - (பாற்கடலில் பாம்பு அணையில் பள்ளிக் கொள்ளாமல் இராமனாக அவதரித்து) (சீதையைச் சேராமல் உண்டாகிய) மனத்துன்பமாகிய; **நெடுங் கடலுள்** - பெரிய கடலில்; **துயில்கின்றான்** - மயங்கிக் கிடக்கின்றன; **எல் ஆழித் தேர்** - (அவனை) ஒளியுடைய ஒற்றைச் சக்கரத் தேரைக் கொண்ட; **இரவி** - சூரியன்; **இளங்கரத்தால்** - மெல்லிய கைகளால்; **அடி வருடி** - (திருவடிகளை இனிதாகத் தடவிக் கொடுத்து; **அனந்தல் தீர்ப்ப** - (அந்த இராமனின்) துயில் மயக்கத்தைத் தீர்க்க (அதனால்); **அல் ஆழிக் கரை** - இரவாகிய கடலின் எல்லையை; **கண்டான்** - பார்த்தான்.

பகலவன் உதித்து அவனுடைய கதிர்கள் வெளிப்பட்டு விளங்கிய அளவில் இராமன் துயில் உணர்ந்தான். உயர்ந்தோரைத் துயில் உணர்த்த வேண்டுபவர் தம் மெல்லிய கைகளால் அவர் திருவடிகளை வருடித் துயில் எழுப்புதல். முறையாகும். அதனால் ‘இரவி இளங்கரத்தால் அடிவருடி அனந்தல் தீர்ப்ப’ என்றார். கொண்டல் - உவமையாகு பெயர்.

634. **ஊழி பெயர்ந்தெனக் கங்குல் ஒருவண்ணம்**
புடை பெயர. உறக்கம் நீத்த
சூழி யானையின் எழுந்து. தொல் நியமத்
துறை முடித்து. சுருதி அன்ன
வாழி மாதவற் பணிந்து. மனக்கு இனிய
தம்பியொடும். வம்பின் மாலை
தாழும் மா மணி மௌலித் தார்ச் சனகன்
பெரு வேள்விச் சாலை சார்ந்தான்.

ஊழி பெயர்ந்தென - யுகமே கழிந்தாற் போல; **கங்குல்** - இரவுக் காலமானது; **ஒரு வண்ணம்** - ஒருவாறு; **புடை பெயர** - (தன்) நிலையிலிருந்து நீங்க; **உறக்கம் நீத்த** - (இராமன்) தூக்கத்தை விட்டு எழுந்த; **சூழி யானையின்** - முகபடாமுள்ள யானை போல; **எழுந்து** - துயில் நீங்கி எழுந்து; **தொல் நியமத் துறை** - பழமையான நித்தியக் கடன்களை; **முடித்து** - நிறைவேற்றி; **சுருதி அன்ன மாதவன்** - வேதத்தின் உருவம் போன்ற கோசிக முனிவனை; **பணிந்து** - வணங்கி (அவனொடும்); **மனக்கு இனிய** - (தன்) மனத்திற்கு இனிய; **தம்பியொடும்** -தம்பியான இலக்குவனுடனும்; **வம்பின் மாலை தாழும்** - மணங் கமழும் மாலை தாழ்ந்த; **மா மணி மௌலி** - சிறந்த மணி மகுடத்தையும்; **தார்** - குலத்திற்குரிய மாலையையும் அணிந்த; **சனகன்** - சனக மன்னனது; **பெரு வேள்விச் சாலை** - பெரிய யாக சாலையை அடைந்தான். ‘ஊழி பெயர்ந்தெனக் கங்குல் ஒரு வண்ணம் புடைபெயர’ என்றதனால் காதல் வயப்பட்டவர்க்கு இரவு நீட்டித்து நிற்றல் விளக்கப்படுகிறது.

வேள்வி முற்றிய சனகன் முனிவர் முதலாயினார் புடைசூழ வீற்றிருத்தல்

635. ***முடிச் சனகர் பெருமானும். முறையாலே***
பெரு வேள்வி முற்றி. சுற்றும்
இடிக் குரலின் முரசு இயம்ப. இந்திரன்போல்.
சந்திரன் தோய். கோயில் எய்தி.
எடுத்த மணி மண்டபத்துள். எண் தவத்து
முனிவரோடும். இருந்தான் - பைந் தார்
வடித்த குனி வரி சிலைக் கைம் மைந்தனும்.
தம்பியும். மருங்கின் இருப்ப மாதோ.

முடிச் சனகர் பெருமானும் - பொன்முடி தரித்த சனக மன்னனும்; **முறையால்** - (அப்பொழுது) வேதவிதி முறைப்படியே; **மறைவேள்வி முற்றி** - வேத மந்திரங்களோடு கூடிய யாகத்தை முடித்துவிட்டு; **சுற்றும்** - எல்லாப் பக்கங்களிலும்; **இடிக் குரலின்** - இடி முழக்கம் போன்று; **முரசு இயம்ப** - பேரிகைகள் ஒலிக்க; **இந்திரன் போல்** - தேவேந்திரன் போல; **சந்திரன் தோய்** - சந்திர மண்டலத்தை அளாவி உயர்ந்துள்ள; **கோயில் எய்தி** - அரண்மனையை அடைந்து; **எடுத்த** - அங்கே உயர்ந்து அமைந்த; **மணி மண்டபத்துள்** - நவரத்தின மண்டபத்திலே (விசுவாமித்திரன் முதலியோரை உபசரிக்க); **எண் தவத்து** - மதிக்கத்தக்க தவத்தையுடைய; **முனிவரொடும்** - விசுவாமித்திர முனிவனுடன்; **பைந்தார்** - பசுமையான வெற்றி மாலை சூடிய; **வடித்த குனி வரிசிலை** - வளையும் இயல்புள்ள கட்டமைந்த நீண்ட வில்லை ஏந்திய; **கை மைந்தனும்** - கையையுடைய இராமனும்; **தம்பியும்** - அவன் தம்பியாகிய இலக்குமணனும்; **மருங்கின் இருப்ப** - (தன்) பக்கத்திலே வீற்றிருக்க; **இருந்தான்** - இனிதாக அமர்ந்திருந்தான் சனகன்.

சனகன் தன் வேள்வி முடிந்ததும் அரண்மனை மண்டபத்தில் வேள்வி கண்டு வந்த விசுவாமித்திரனும். இராம லக்குவர்களும் உடன் இருக்கத் தங்கினான் எனலாம். சிலைக் கைம் மைந்தன்: வில்லாற்றலும் தோள் வலிமையும் மிக்கவன் இராமன்.

சனகன் வினாவும் விசுவாமித்திரன் உரையும்

636. ***இருந்த குலக் குமரர்தமை. இரு கண்ணின்***
முகந்து அழகு பருக நோக்கி.
அருந் தவனை அடி வணங்கி. 'யாரை இவர்?
உரைத்திடுமின். அடிகள்!' என்ன.
'விருந்தினர்கள்; நின்னுடைய வேள்வி
காணிய வந்தார்; வில்லும் காண்பார்;
பெருந் தகைமைத் தயரதன் தன் புதல்வர்' என.
அவர் தகைமை பேசலுற்றான்;

இருந்த குல குமரர்தமை - *(சனகன்) தன் அருகில் அமர்ந்திருந்த உயர்குல மைந்தர்களை;* ***இருகண்ணின்*** - *(தன்) இரண்டு கண்களாலும்;* ***அழகு முகந்து பருக*** - *அழகை அள்ளி முழுவதும் பருகும் படி;* ***நோக்கி*** - *பார்த்து;* ***அருந்தவனை*** - *(உடனே) அருந்தவத்தவனான கோசிகனை;* ***அடிவணங்கி*** - *திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கியவனாய் (அவரை நோக்கி);* ***அடிகள்*** - *தவ வேதியரே!' யாரை இவர் - இக் குமாரர்கள் யாவர்?;* ***உரைத்திடுமின்*** - *(இவர்கள் இத்தன்மையர் என்று) சொல்வீராக;* ***என்ன*** - *என்று கேட்க (கோசிக முனிவன்);* ***விருந்தினர்கள்*** - *(உன்பக்கம்) புதியவராக வந்த இவர்கள்;* **பெருந்தகைமை** - பெருந்தகைமை *நிரம்பிய;* ***தயரதன் தன் புதல்வர்*** - *தசரத மன்னரின் மைந்தர்கள்;* ***நின்னுடைய வேள்வி*** - *உனது யாகத்தை;* ***காணிய வந்தார்*** - *காணும் பொருட்டு வந்துள்ளார்கள் (அது தீர்ந்துவிட்டதால் இனி);* ***வில்லும் காண்பார்*** - *(உன்னிடமுள்ள) சிவதனுசையும் பார்ப்பார்கள்;* ***என*** - *என்று கூறி;* ***அவர் தகைமை*** - *அம் மன்னரின் மைந்தர் தம்* பெருமைகளை; **பேசல் உற்றான்** - சொல்லத் தொடங்கினான்.

யாரை இவர் உரைத்திடுமின் - 'ஐ' இடைச்சொல். அவரது குலப்பெருமை அவர் பெருமையே என்பது உணருமாறு 'அவர் தகைமை பேசல் உற்றான்' என்றார். வில்லும் காண்பார்: மற்றவர் போல் வேள்வியைக் கண்களால் காண்டலோடு அமையாமல் நீ கன்னி மணத்தின் பொருட்டு. வைத்துள்ள சிவதனுசையும் வளைக்க வல்லவர்கள் என்ற குறிப்பும் தோன்றும்.

குலமுறை கிளைத்து படலம்

படல அமைப்பு: ?சூரிய குலத்தவர்களது பெருமையைக் கோசிகமுனிவன் சனக மன்னனுக்குக் கூறுகின்ற செய்தியைச் சொல்லும் பகுதி என்று பொருள்.

படலச் சுருக்கம்:

இராம லக்குவரின் குலமரபைக் கோசிக முனிவன் சனக மன்னனிடம் மொழிகின்றான்; தயரதனின் மகப்பேற்று வரலாற்றை உரைக்கின்றான்; அம்மன்னனின் குமரர்கள் கல்வி கற்ற வரலாற்றை எடுத்துக் கூறுகிறான்; பின். இராமன் வேள்வி காத்த திறத்தைச் சொல்கிறான்; அந்த இராமனது வில்லாற்றலைப் பாராட்டுகிறான்; அகலிகைக்கு முன்னயை வடிவத்தைத் தந்த இராமனது பெருமையைப் பேசுகிறான்.

இராம-இலக்குவரின் குலமரபை முனிவன் மொழிதல்

637. **'ஆதித்தன் குல முதல்வன்**
மனுவினை யார் அறியாதார்?
பேதித்த உயிர் அனைத்தும்
பெரும் பசியால் வருந்தாமல்.
சோதித் தன் வரி சிலையால்
நிலமடந்தை முலை சுரப்ப.
சாதித்த பெருந் தகையும்.
இவர் குலத்து ஓர் தராபதிகாண்!

ஆதித்தன் குலம் - சூரிய வமிசத்தில் பிறந்த; **முதல்வன் மனுவினை** - முதல் மைந்தனான மனு என்னும் மன்னனை; **அறியாதார் யார்** - (உலகத்தில்) அறியாதவர் எவர் (எல்லோரும் அறிவர்); **பேதித்த உயிர் அனைத்தும்** - பல்வேறு வகைப்பட்ட உயிர்த் தொகுதிகள் எல்லாம்; **பெரும்பசியால் வருந்தாமல்** - மிக்க பசியால் நலியாதபடி; **சோதித் தன் வரிசிலையால்** - ஒளிமிக்க தனது கட்டமைந்த வில்லால்; **நில மடந்தை** - பூமியாகிய பெண்; **முலை சுரப்ப** - முலைப்பால் சுரக்குமாறு; **சாதித்த** - (செயற்கரிய செயலை) முயற்சியால் செய்து முடித்த; **பெருந் தகையும்** - பெருமைக் குணம் நிரம்பியவனும்; **இவர் குலத்து** - இம் மைந்தர்களின் (சூரிய) வமிசத்திலே தோன்றின; **ஓர் தராபதி காண்** - (பிருது என்னும்) ஓர் அரசனே என்று அறிவாய்.

மனு: காசியப மகா முனிவரின் மனைவியருள் ஒருத்தியான அதிதி தேவியினிடம் விவஸ்வான் என்ற பெயருள்ள சூரியன் தோன்றினான். அந்தச் சூரியன் மகனே மனு. இவனே இராமனின் வமிசத்துக்கு ஆதி மனிதன். இந்த மனு மனுக்கள் பதினால்வரில் ஏழாமவனாவான்.

பிருது மன்னன்: வேனன் என்னும் அரசன் பண்புகெட்டவன்; தீமை செய்வதில் விருப்பம் உடையவன்; திருமாலை நிந்தித்து வேள்வி முதலானவற்றைச் செய்யவொட்டாமல் தடுத்தான்; அதனால் முனிவர்கள் அவனைத் தருப்பைகளால் அடித்துக் கொன்றார்கள். ஆனால். அவனது வம்சம் பெருக வேண்டி ஒரு மகனை அவன் மூலம் உண்டாக்க விரும்பினர். அதற்காக அவனது வலக்கையைக் கடைந்து நெருப்பை உண்டாக்கி அதில் பிரமனைக் குறித்து வேள்வி செய்ய. அதில் பிருது என்பான் நாராயணன் அம்சம் உடையவனாகத் தோன்றினான். நாட்டில் எங்கும் உணவின்றித் தவித்த மக்கள் இப் பிருது மன்னனிடம் முறையிட்டார்கள். மன்னனும் பூமிதேவியை எதிர்த்து போர் செய்யப் பசுவின் வடிவிலுள்ள அவளும் சுவாயம்புவ மனுவான கன்றினிடம் தான் அடக்கி வைத்திருந்த பொருள்கள் அனைத்தையும் சுரக்கச் செய்தாள். குடிமக்களும் அவன் உண்டாக்கின உணவினாலே வலிமைபெற்று உயிர்வாழ்ந்தார்கள். பேதித்த உயிர் நால்வகைத் தோற்றத்து எழுவகைப் பிறப்பினவாய்ப் பகுக்கப்பட்டுள்ள உயிர்வகைகள்.

638. ‘பிணி அரங்க. வினை அகல.
பெருங் காலம் தவம் பேணி.-
மணி அரங்கு அம் நெடு முடியாய்!-
மலர் அயனை வழிபட்டு.
பணி அரங்கப் பெரும் பாயற்
பரஞ் சுடரை யாம் காண.
அணி அரங்கம் தந்தானை
அறியாதார் அறியாதார்!

***மணி** - நவரத்தினங்களும்; **அரங்கு** - அழுத்திப்பதித்த; **அம் நெடுமுடியாய்** - அழகிய பொன்முடியையுடைய சனக மன்னனே! பிணி அரங்க - நோய் நீங்கவும்; **வினை அகல** - (அவற்றிற்குக் காரணமாகிய) தீவினைகள் ஒழியவும்; **பெருங்காலம்** - அநேக ஆண்டுகள்; **தவம்பேணி** - தவத்தை விருப்பத்தோடு செய்து; **மலர் அயனை** - தாமரைப் பூவில் தோன்றிய பிரமனை; **வழிபட்டு** - வணங்கி வழிபட்டு; **பணி அரங்கம்** - (அவன் அருளால்) ஆதி சேடனாகிய பாம்பின் உடலை; **பெரும்பாயல்** - பெரிய பள்ளி மெத்தையாக; **பரஞ் சுடரை** - கொண்டுள்ள ஒளிவடிவமான திருமாலை; **யாம்காண்** - எம்மைப் போன்றவரும் கண்டு உய்யுமாறு; **அணி அரங்கம்** - அழகிய திருவரங்க விமானத்தோடு; **தந்தானை** - (சத்திய உலகிலிருந்து பூமிக்கு) கொண்டு வந்த இந்த வம்சத்தவனான இட்சுவாகு மன்னனை; **அறியாதார்** - அறியாதவர்; **அறியாதார்** - அறிவில்லாதவரே ஆவர்.*

திருவரங்கம்: வைகுண்டம். திருப்பாற்கடல். யோகியரின் உள்ளத் தாமரை என்னும் இவற்றைக் காட்டிலும் திருமால் மனம் உவந்து எழுந்தருளியிருக்கும் இடமாதல் பற்றி இவ் விமானத்திற்கு 'ரங்கம்' (அரங்கம்) எனப் பெயர் அமைந்தது. இட்சுவாகு மன்னன்: வைவச்சுவத மனுவின் மகனாகிய இட்சுவாகு மன்னன் பிரமனை நோக்கிப் பலகாலம் தவம் புரிந்து அவன் அருளால் திருமாலைப் பெற்றுத் திருவயோத்திக்கு எழுந்தருளச்செய்து பிரதிட்டை செய்து வழியாடு செய்தான். அந்த அரங்கநாதனே இரவிகுல மன்னவர்க்குக் குலதெய்வமாக விளங்கினான். பரஞ்சுடர் - கதிரவன். சந்திரன். நெருப்பு என்னும் முச்சுடர்களிலும் மேம்பட்ட ஒளியுருவம்.

639. 'தான். தனக்கு வெலற்கு அரிய
தானவரை. "தலை துமித்து. என்
வான் தரக்கிற்றிகொல்?" என்று
குறை இரப்ப. வரம் கொடுத்து. ஆங்கு
ஏன்று எடுத்த சிலையினன் ஆய்.
இகல் புரிந்த இவர் குலத்து ஓர்
தோன்றலை. பண்டு. இந்திரன்காண்.
விடை ஏறாய்ச் சுமந்தானும்.

தான் - இந்திரன் (தான்); **தனக்கு வெலற்கு அரிய** - தன்னால் வெல்வதற்கு முடியாத; **தானவரை** - அசுரர்களின்; **தலை துமித்து** - தலைகளைத் துணித்து; **வான் தரக்கிற்றி கொல்** - தேவலோகத்தை (அவர்களிடமிருந்து) மீட்டுக் கொடுக்க வல்லமையுடையவரா நீர்?; **என்று** - என்று கூறி; **குறை இரப்ப** - (தனது) குறையைச் சொல்லி வேண்ட; **வரம் கொடுத்து** - (அவ்வாறே செய்வதாக வாக்களித்து இந்திரனுக்கு) அந்த வரத்தைக் கொடுத்து; **ஆங்கு ஏன்று** - அப்பொழுதே (அச்செயலை) மேற்கொண்டு; **எடுத்த சிலையினனாய்** - கையில் வில்லைப் பிடித்தவனாக; **இகல் புரிந்த** - (அசுரர்களோடு) போர் செய்த; **இவர் குலத்து** - இந்தக் குமாரர் தோன்றிய இரவி வம்சத்திலே பிறந்த; **ஓர் தோன்றலை** - புரஞ்சயன் என்னும் ஓர் அரசனை; **பண்டு** - முன் காலத்தில்; **விடை ஏறு ஆய்** - காளை வடிவமாய்; **சுமந்தானும்** - (அப்பொழுது) சுமந்து நின்றவனும்; **இந்திரன் காண்** - தேவர்தலைவனான அந்த இந்திரனே யாவான்.

ககுத்தன்: முன் காலத்தில் தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் நிகழ்ந்த போரில் தேவர்கள் தோற்றார்கள். அதனால் தேவர்கள் திருமாலிடம் முறையிட. அவனும் அவர்களை நோக்கி 'நான் பூமியில் இட்சுவாகுவின் மகனான சசாதன் மகனாகப் புரஞ்சயன் என்னும் மன்னனாகத் தோன்றி அந்த அசுரர்களை அழிப்பேன்' என்றான். தேவர்கள் அவனிடம் சென்று கூற. அப் புரஞ்சயனும் 'இந்தி ரன் வாகனமாக எனக்கு அமைந்தால் அவன்மேல் ஏறிப் போர்செய்து அசுரரை மாய்ப்பேன்' என்றான். அப்பொழுது இந்திரனும் தடைசொல்லாது காளை வடிவம் எடுக்கப் புரஞ்சயன் அதிலேறிப் போர் செய்து அசுரரை அழித்தான் எருது வடிவான இந்திரனின் 'ககுத்' எனப்படும் முசுப்பில் ஏறி இருந்தமையால் 'ககுத்தன்' எனப்பட்டான்.

640. ‘அரைசன் அவன் பின்னோரை.
என்னாலும் அளப்பு அரிதால்;
உரை குறுக நிமிர் கீர்த்தி
இவர் குலத்தோன் ஒருவன்காண்-
நரை திரை மூப்பு இவை மாற்றி
இந்திரனும் நந்தாமல்.
குரை கடலை நெடு வரையால்
கடைந்து. அமுது கொடுத்தானும்.

அரைசன் - *அந்தக் ககுத்த மன்னனது;* ***அவன் பின்னோரை*** - *குலத்தில் பின்பு தோன்றிய அரசர்களை;* ***அளப்பு*** - *(இத்தன்மையுடையவர் என்று) அளவிட்டுச் சொல்லுதல்;* ***என்னாலும் அரிது*** - *என்னாலும் முடியாது;* ***நரை*** - *முடி வெளுத்தலும்;* ***திரை*** - *உடம்பின் தோல் சுருங்குதலும்;* ***மூப்பு*** - *(இவற்றிற்குக் காரணமான) முதுமைத் தன்மையும்;* ***இவை*** - *என்னும் இவற்றை;* ***மாற்றி*** - *நீக்கி;* ***இந்திரனும்*** - *தேவேந்திரனும்; (மற்ற தேவர்களும்);* ***நந்தாமல்*** - *சாகாதபடி;* ***குரைகடலை*** - *ஒலிக்கின்ற பாற்கடலை;* ***நெடுவரையால் - பெரிய (மந்தர) மலையால்; கடைந்து*** - *கடைந்து;* ***அமுது கொடுத்தானும் -*** *(அதிலிருந்து) தேவர்களுக்கு அமுதத்தை எடுத்துக் கொடுத்தவனும்;* ***உரை குறுக -*** *(மொழியில்) சொற்கள் குறையும்படி.* ***நிமிர் கீர்த்தி*** - *மிகுதியான புகழையுடைய;* ***இவர் குலத்தோன்*** - *இந்த மைந்தர்களது குலத்தில் உதித்த;* ***ஒருவன் காண்*** - *ஓர் அரசனே ஆவான்.*

உரை குறுக நிமிர்கீர்த்தி - இக் குமாரர்களின் பெரும்புகழ் சொல்லுக்கு அடங்காது. அதாவது இவர்களின் புகழைக் கூறுவதற்கு வேண்டிய சொற்கள் உலகிலே இல்லை என்பது. இந்திரனும் - எச்சவும்மை. உயர்வு சிறப்பும்மை.

641. ‘கருதல் அரும் பெருங் குணத்தோர்.
இவர் முதலோர் கணக்கு இறந்தோர்
திரி புவனம் முழுது ஆண்டு
சுடர் நேமி செல நின்றோர்;-
பொருது உறை சேர் வேலினாய்!-
புலிப் போத்தும் புல்வாயும்
ஒரு துறையில் நீர் உண்ண.
உலகு ஆண்டான் உளன் ஒருவன்.

பொருது உறை - போர்புரிந்த பின் உறையில்; **சேர் வேலினாய்** - செருகிய வேற்படையை உடைய சனகனே!; **சுடர்நேமி செல** - ஒளியுடைய தமது ஆணைச் சக்கரம் (எங்கும் தடையில்லாமல்) செல்லுமாறு; **திரிபுவனம்** - மூன்று உலகங்களையும்; **முழுது ஆண்டு நின்றோர்** - முழுவதும் ஆட்சி புரிந்தவர்களும்; **கருதல் அரும்பெரும்** - நினைக்கவும் முடியாத (இரக்கம் முதலிய) சிறந்த; **குணத்தோர்** - குணங்களையுடையவர்களும் ஆகிய; **இவர் முதலோர்** - இக் குமாரர்களின் குலத்திலே தோன்றிய முந்தைய அரசர்கள்; **கணக்கு இறந்தோர்** - எண்ணற்றவர்கள் (இவர் குலத்துள்) ஒருவன்; **புலிப்போத்தும்** - (இயல்பாகவே பகைமையுடைய) ஆண்புலிகளும்; **புல்வாயும்** - மான்களும்; **ஒருதுறையில்** - (அப் பகையுணர்ச்சியின்றி) ஒரே நீர்த்துறையிலே; **நீர் உண்ண** - (இறங்கித்) தண்ணீர் குடிக்கும்படி; **உலகு ஆண்டோன்** - உலகத்தை அரசாண்டவன்; **ஒருவன் உளன்** - (மாந்தாதா) இருந்தான்.

அரசனது ஆணையிடத்துத் தமக்குள்ள அச்சத்தால் எவையும் நலியத்தக்கனவும் நலியாமல் உள்ள நீதிமுறை கூறியது. இந்த அரசன் மாந்தாதா என்பவன். அவன் அரசாண்ட காலத்தில் நாடெங்கும் சத்துவ குணம் நிலவியிருந்ததால் மிருகங்கள் முதலியனவும் அன்பும் அருளும் பூண்டு வாழ்ந்தன. புல் வாய் - புல்லையுண்ணும் வாயையுடைய (மான்) - காரணப்பெயர். வேற்றுமைத் தொகையன்மொழி.

642. ‘மறை மன்னும் மணிமுடியும்
ஆரமும் வாளொடு மின்ன.
பொறை மன்னு வானவரும்
தானவரும் பொரும் ஒரு நாள்!-
விறல் மன்னர் தொழு கழலாய்!-
இவர் குலத்தோன். வில் பிடித்த
அறம் என்ன. ஒரு தனியே
திரிந்து அமராபதி காத்தோன்.

விறல் மன்னர் - வெற்றியையுடைய அரசர்கள்; **தொழு கழலாய்** - பலரும் வணங்குகிற அடிகளை யுடையவனே; **பொறை மன்னு** - பொறுமை மிக்க; **வானவரும்** - தேவர்களும்; **தானவரும்** - (பொறுமையற்ற) அரக்கர்களும்; **பொரும்** - (முன்பு ஒருவரோடு ஒருவர்) போர்செய்த; **ஒரு நாள்** - ஒரு காலத்தில்; **இவர் குலத்தோன்** - இந்த மைந்தர்களது குலத்தைச் சேர்ந்தவனான ஓர் அரசன்; **மறை மன்னு** - வேத விதிப்படி; **(முடிசூட்டப்பெற்று); மணி முடியும்** - பொருந்திய நவரத்தின முடியும்; **ஆரமும்** - மாலைகளும்; **வாளொடு மின்ன** - ஒளியோடு மின்னுமாறு; **வில் பிடித்த** - கையில் வில்லேந்திய; **அறம் என்ன** - தருமதேவதை போல; **ஒரு தனியே திரிந்து** - தான் ஒருவனாகவே (வாளும் கையுமாக வான் உலகு சென்று) சஞ்சரித்து; **அமராபதி காத்தோன்** - (இந்திரனது) அமராவதி நகரத்தைக் காத்து நின்றான் (முசுகுந்தன்).

முசுகுந்தன்: வானுலகில் அசுரர்கள் தேவர்களோடு போர் செய்து அவர்களைத் துரத்தினர்; இந்திரன் முதலான தேவர்கள் இந்த அரசனை அடைந்து உதவ வேண்டினர். அதனைக் கேட்ட மன்னவன் வான் சென்று அசுரர்களைக் கொன்று முருகன் சேனைத்தலைவனாக வருகின்ற வரையிலும் வானுலகைக் காத்திருந்தான். வில்பிடித்த அறம் - இல் பொருள் உவமை.

643. **'இன் உயிர்க்கும் இன் உயிராய்**
இரு நிலம் காத்தார் என்று
பொன் உயிர்க்கும் கழலவரை
யாம் போலும். புகழ்கிற்பாம்?-
மின் உயிர்க்கும் நெடு வேலாய்! -
இவர் குலத்தோன். மென் புறவின்
மன் உயிர்க்கு. தன் உயிரை
மாறாக வழங்கினனால்!

மின் உயிர்க்கும் - மின்னல்போல ஒளி விடுகின்ற; **நெடுவேலாய்** - நீண்ட வேல் தாங்கிய சனகனே; **பொன் உயிர்க்கும் கழலவரை** - விளங்கும் வீரக் கழலைப் பூண்ட இக்குலத்து மன்னர்களை; **இன் உயிர்க்கும்** - (உலகிலுள்ள) இனிமையான உயிர்கள் எல்லாவற்றிற்கும்; **இன் உயிராய்** - தாம் இனிய உயிர் ஆக இருந்து; **இரு நிலம் காத்தார்** - பெரிய நிலவுலகை அரசாண்டார்கள்; **என்று** - என்று சொல்லி; **புகழ்கிற்பாம்** - புகழவல்லோம்; **யாம் போலும்** - நாம்தான் போலும்! (புகழ் நம்மால் முடியாது; ஏனெனில்); **இவர்குலத்தோன்** - இக் குமாரரர்களின் குலத்தில் தோன்றிய அரசன் ஒருவன்; **மென் பறவை - மெல்லியபறவை ஒன்றின்; மன் உயிர்க்கு** - நிலைபெற்ற உயிர்க்கு; **மாறாக - ஈடாக; தன் உயிரை** - தனது ஆருயிரை ; **வழங்கினன்** - கொடுத்தான். இங்குக் கூறப் பெற்றவன் சிபி மன்னவன். இவன் நூறு அசுவ மேதயாகம் புரிந்து நான்காம் மனுவந்தரத்தில் இந்திரனாக அமர்ந்திருந்தவன். போலும் - ஒப்பில் போலி - எதிர்மறைப் பொருள் தந்தது.

7

644. **'இடறு ஒட்ட. இன நெடிய**
வரை உருட்டி. இவ் உலகம்
திடல். தோட்டம். எனக் கிடந்தது
என இரங்கி. - தெவ் வேந்தர்
உடல் தோட்ட நெடு வேலாய்!-
இவர் குலத்தோர். உவரி நீர்க்
கடல் தோட்டார்எனின். வேறு ஓர்
கட்டுரையும் வேண்டுமோ?

acharya.org

தெவ் வேந்தர் - பகை அரசர்களது; **உடல் தோட்ட** - உடல்களைத் துளைத்த; **நெடுவேலாய்** - நீண்ட வேலினை உடைய மன்னனே!; **இவர் குலத்தோர்** - இம் மைந்தர்களின் குலத்து அரசர்கள்; **இரங்கி** - (தங்கள் தந்தையின் அசுவமேதக் குதிரை காணாமல் போக) வருந்தி; **நெடிய வதை** - பெரிய மலைகளை; **இடறு ஓட்டம் இனம்** - காலால் இடறத் தக்க தேங்காய் ஓடுகளைப் போல; **உருட்டி** - (வெளியே) புரட்டித் தள்ளி; **இவ் உலகம்** - இந்த நிலவுலகம்; **திடல் கோட்டம் என** - திட்டாகவும் மேடாகவும்; **கிடக்கும் வகை** - இருக்கும்படி; **உவரிநீர்** - உப்புச் சுவை மிக்க நீரைக் கொண்ட; **கடல் தோட்டார்** - கடலை(த் தத்தம் வலிமையால்) தோண்டினார்கள்; **எனின்** - என்றால்; **வேறு ஓர் கட்டுரையும் -** (இக் குலத்தின் பெருமைக்கு) வேறு நிகழ்ச்சியாக எடுத்துச் சொல்ல ஓர் உறுதி மொழியும்; **வேண்டுமோ -** வேண்டுமா? (வேண்டா).

இதில் சொல்லப்பட்டவர் சகர குமாரர். இவர்கள் தோண்டின பள்ளமே கடலாயிற்று. திடல் தோட்டம் - ஒரு பொருட் பன்மொழி.

645. ‘தூ நின்ற சுடர் வேலாய்!
அனந்தனுக்கும் சொலற்கு அரிதேல்.
யான் இன்று புகழ்ந்துரைத்தற்கு
எளிதோ? ஏடு அவிழ் கொன்றைப்
பூ நின்ற மவுலியையும்
புக்கு அளைந்த புனற் கங்கை.
வான்நின்று கொணர்ந்தானும்
இவர் குலத்து ஓர் மன்னவன்காண்!

தூநின்ற சுடர் - (பகைவரின்) தசை படிந்த ஒளிமிக்க; **வேலோய்** - வேலையுடைய மன்னவனே!; **அனந்தனுக்கும்** - (ஆயிரம் முகமுடைய) ஆதிசேடனுக்கும்; **கொலற்கு அரிது ஏல்** - (இவர்களின் குலப் பெருமையை) சொல்வது கடினம் என்றால்; **யான் இன்று** - (ஒரு முகமும் ஒரு நாவும் உடைய) நான் தளர்ச்சியடையாமல் இப்பொழுது; **புகழ்ந்து உரைத்தற்கு** - புகழ்ந்து சொல்வதற்கு; **எளிதோ** - எளிதாகுமோ? (ஆகாது); **ஏடு அவிழ்** - இதழ் விரியும்; **கொன்றைப் பூ நின்ற** - கொன்றை மலர்களைச் சூடிய; **மவுலியையும்** - திருமுடியில்; **புக்கு அளைந்த** - வந்து பொருந்திய; **புனல்** - புனித நீரையுடைய; **கங்கை** - கங்கை நதியை; **வான் நின்று** - வானுலகத்திலிருந்து; **கொணர்ந்தானும்** - (இப் பூவுலகிற்குக்) கொண்டு வந்தவனும்; **இவர் குலத்து** - இச் சிறுவர்களது குலத்தில் பிறந்த; **ஓர் மன்னவன் காண்** - (பகீரதன் என்னும்) ஓர் அரசனே ஆவான்.

மவுலியையும் - உயர்வு சிறப்பும்மை.

646. ‘கயற் கடல் சூல் உலகு எல்லாம்
கைந் நெல்லிக் கனி ஆக்கி.
இயற்கை நெறி முறையாலே
இந்திரற்கும் இடர் இயற்றி.-
முயற் கறை இல்மதிக் குடையாய்!-
இவர் குலத்தோன் முன் ஒருவன்.
செயற்கு அரிய பெரு வேள்வி
ஒரு நூறும் செய்து அமைத்தான்.

முயல் கறை இல் - முயலாகிய களங்கம் இல்லாத; **மதிக்குடையாய்** - சந்திரனைப் போல விளங்கும் வெண்கொற்றக் குடையுடையவனே!; **இவர் குலத்தோன்** - இம் மைந்தர்களது குலத்திலே; **முன்னொருவன்** - முன்புதோன்றினான் ஓர் அரசன்; **கயல் கடல் சூழ் உலகு எல்லாம்** - மீன்கள் வாழும் கடலால் சூழப்பட்டுள்ள நிலவுலகம் முழுவதையும்; **கைந் நெல்லிக் கனி** - உள்ளங்கையிலுள்ள நெல்லிக் கனிபோல; **ஆக்கி** - எளிதாக தன் ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்து; **இந்திரற்கும்** - தேவேந்திரனுக்கும்; **இடர் இயற்றி** - (பதவி இழத்தலாகிய) துன்பத்தை யுண்டாக்கி; **செயற்கு அரிய** - (பிறரால்) செய்வதற்கு அருமையான; **பெருவேள்வி ஒருநூறும்** - ஒப்பற்ற பெரிய நூறு அசுவமேதயாகங்களையும்; **இயற்கை நெறிமுறையால்** - வேதங்களின் விதி முறைமை வழுவாமல்; **செய்து அமைத்தான்** - செய்து முடித்தான். இப் பாடலில் குறிக்கப் பெற்றவன் சுதாசன் என்பவர். நகுடன் என்று குறிப்பாரும் உண்டு. சந்திரனிடமுள்ள களங்கத்தை முயலென்றும். மான் என்றும் பூச் சாயை என்றும். மறு என்றும் கூறுவது கவிமரபாகும். 10

647. ‘சந்திரனை வென்றானும்.
உருத்திரனைச் சாய்த்தானும்
துந்து எனும் தானவனைச்
சுடு சரத்தால் துணித்தானும்.
வந்த குலத்திடை வந்த
ரகு என்பான். வரி சிலையால்.
இந்திரனை வென்று. திசை
இரு-நான்கும் செரு வென்றான்.

சந்திரனை வென்றானும் - சந்திரனை வெற்றிகண்ட ஒரு மன்னனும்; **உருத்திரனைச் சாய்த்தானும்** - உருத்திர மூர்த்தியைத் தோற்கடித்த ஓர் அரசனும்; **சுடுசரத்தால்** - (பகைவரை எரிக்கவல்ல) அம்பினால்; **துந்து எனும் தானவனை** - துந்து என்னும் அசுரனை; **துணித்தானும்** - கொன்ற வேந்தனும்; **வந்த குலத்திடை** - இக்குமாரர்கள் பிறந்த இச் சூரிய வம்சத்தில்; **வந்த ரகு என்பான்** - தோன்றின இரகு என்னும் அரசன்; **வரிசிலையால்** - கட்டமைந்த வில்லால்; **இந்திரனை வென்று** - தேவேந்திரனை வென்று; **திசை இருநான்கும்** - எட்டுத்திசைகளில் உள்ளவரையும்; **செரு வென்றான்** - போரில் தோற்கடித்து வெற்றி பெற்றான்.

acharya.org

சந்திரன் சார்பான அசுரர்களுக்கும் பிருகஸ்பதியின் சார்பான தேவர்களுக்கு போர் நடக்குங் கால் தேவர்கள் சூரியவம்சத்தவனாகிய திலீபன் உதவியை நாடினர். அம் மன்னன் அசுரர்களைக் கொன்று சந்திரனை வென்றான்.

பகீரதன் அசுவமேதம் பரியை விடுத்தான்; ஆறுமுகன் அப் பரியைக் கவர்ந்து சென்றான்; தன்னை எதிர்த்த உருத்திர மூர்த்தியோடு போர் செய்து வென்றான்.

உதங்க முனிவருக்குப் பகைவனான துந்து என்னும் அசுரனைக் குவலயாசுவன் என்பவன் கொன்றான்.

இரகு மன்னன் இந்திரனுக்குரிய கீழ்த் திசை உட்பட அனைத்துத் திசையெங்கும் சென்று வெற்றிகண்டான். இவன் பெயரால் இக்குலத்திற்கு 'ரகுகுலம்' என்றும். இக் குலத்தில் தோன்றிய இராமனுக்கு 'இராகவன்' என்றும் பெயர்கள் வழங்கலாயின.

648. **'வில் என்னும் நெடு வரையால்**
வேந்து என்னும் கடல் கலக்கி.
எல் என்னும் மணி முறுவல்
இந்துமதி எனும் திருவை.
அல் என்னும் திரு நிறத்த
அரி என்ன. - அயன் என்பான் -
மல் என்னும் திரள் புயத்துக்கு
அணி என்ன வைத்தானே!

அயன் என்பான் *- (இம் மைந்தர் குலத்தில் உதித்த) அசன் என்னும் மன்னன்;* ***வில் என்னும் நெடுவரையால்*** *- தனது வில் என்கின்ற பெரிய மந்தர மலையாகிய மத்தினால்;* ***வேந்து என்னும் கடல்*** *- பகையரர்களாகிய பாற்கடலை;* ***கலக்கி*** *- கலங்கச் செய்து (கடைந்து);* ***எல் என்னும் மணி முறுவல்*** *- ஒளி வடிவமான முத்துப் போன்ற பற்களையுடைய;* ***இந்துமதி என்னும்*** *- இந்துமதி என்னும் பெயருடைய;* ***திருவை*** *- இலக்குமி போன்றவளை;* ***அல் என்னும்*** *- இருள் போல;* ***திரு நிறத்த அரி என்ன*** *- கரிய நிறமுடைய திருமால் போன்று;* ***மல் என்னும்*** *- மல் தொழிலின் வடிவம் என்று சொல்லத்தக்க;* ***திரள் புயத்துக்கு*** *- திரண்ட தன் தோள்களுக்கு;* ***அணி என்ன வைத்தான்*** *- ஓர் அணிகலனாக அணிந்தான்.*

முன்பு திருமால் மந்தரமலையைக் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்து அதில் தோன்றிய திருமகளைத் தன் மார்பில் வைத்துக்கொண்டது போல அளனும் வில்லாகிய மலையைக் கொண்டு பகைமன்னராகிய கடலைக் கடைந்து அதில் கிடைத்த இந்துமதி என்னும் திருமகளைத் தன் தோளில் வைத்துக் கொண்டான் என்பது கம்பரின் கவித்திறன். இந்துமதி சுயவரத்தில் மற்றையரசரை மதியாமல் அயனுக்கு உவந்து மாலை சூட்டினாள். அது கண்டு பொறாமை கொண்ட அரசர் போர் செய்ய அவர்களை அயன் வென்றான் என்பது அறியத்தக்கது. திருமகள் உவமை: பேரழகு உடைமையால். செல்வச் சிறப்பால் இந்துமதிக்குத் திருமகள் உவமை உருவக அணி (உவமை அங்கமாக).

தயரதன் மகப்பேற்று வரலாற்றை உரைத்தல்

649. 'அயன் புதல்வன் தயரதனை
அறியாதார் இல்லை; அவன்
பயந்த குலக் குமரர் இவர்
தமை உள்ள பரிசு எல்லாம்
நயந்து உரைத்துக் கரை ஏறல்
நான்முகற்கும் அரிது ஆம்;-பல்
இயம் துவைத்த கடைத் தலையாய்! -
யான் அறிந்தபடி கேளாய்;

பல் இயம் *- பல்வேறு வாத்தியங்கள்;* ***துவைத்த*** *- முழங்கக் கூடிய; கடைத் தலையாய் தலைவாசலையுடைய சனக மன்னனே!;* ***அயன் புதல்வன் -*** *(முன் சொன்ன) அய மன்னனின் மகனாகிய;* ***தயரதனை -*** *தசரத மன்னனை;* ***அறியாதார் இல்லை -*** *அறியாதவர்கள் (இந்த உலகில்) யாரும் இல்லை;* ***அவன் பயந்த -*** *(உலகப் புகழ் வாய்ந்த) அந்த மாமன்னன் பெற்ற;* ***குலக்குமரர்*** *- குலத்தின் சிறந்த மைந்தர்களாகிய;* ***இவர்தமக்கு*** *- இவர்களுக்கு;* ***உள்ள*** *- இருக்கின்ற;* ***பரிசு எல்லாம்*** *- சிறந்த இயல்புகள் முழுவதையும்;* ***நயந்து உரைத்து*** *- விருப்பத்தோடு சொல்லி;* ***கரை ஏற*** *- (இவர்களின் புகழ்க் கடலினது) கரையைச் சேர்வதற்கு;* ***நான்முகற்கும்*** *- பிரமனுக்கும்;* ***அரிது ஆம்*** *- அரியதாகும்;* ***யான் அறிந்தபடி*** *- (இருப்பினும்) அதை நான் அறிந்தபடி;* ***கேளாய்*** *- சிறிது சொல்லக் கேட்பாயாக.*

நான்கு முகமுடைய பிரமனுக்கும் ஓரளவே உணர்த்தக் கூடிய இராமலக்குவரது வரலாற்றை ஒரு முகமுடைய மனிதனாகிய என்னால் எவ்வாறு முழுதும் கூற இயலும்?

650. ***‘துனி இன்றி உயிர் செல்ல.***
சுடர் ஆழிப் படை வெய்யோன்
பனி வென்றபடி என்ன.
பகை வென்று படி காப்போன்.
தனு அன்றித் துணை இல்லான்.
தருமத்தின் கவசத்தான்.
மனு வென்ற நீதியான்.
மகவு இன்றி வருந்துவான்;

துனி இன்றி *-துன்பம் இல்லாமல்;* ***உயிர் செல்ல*** *- (உலகத்திலுள்ள) உயிர்கள் யாவும் வாழும்படி;* ***சுடர் ஆழிப் படை*** *- ஒளிமிக்க திருமாலின் சக்கரப்படை போன்ற;* ***வெய்யோன்*** *- சூரியன்;* ***பனி வென்றபடி என்ன*** *- பனியை (எளிதாக ஒழித்து) வெற்றி கொண்ட தன்மைபோல;* ***பகை வென்று*** *- பகையரசர்களை (எளிதில்) வெற்றி கொண்டு;* ***படி காப்போன்*** *- உலகத்தைக் காப்பவனும்;* ***தனு அன்றி*** *- (தன்) கை வில்லை அல்லாமல்;* ***துணை இல்லான்*** *- வேறு துணையாக (எதையும் யாரையும்) விரும்பாதவனும்;* ***தருமத்தின் கவசத்தான்*** *- தருமத்தையே கவசமாகக் கொண்டவனும்;* ***மனுவென்ற நீதியான்*** *- (அரச தர்ம சாத்திரங்களை இயற்றிய) மனுவையே நீதிநெறியில் வென்றவனும் ஆகிய தசரதன்;* ***மகவு இன்றி வருந்துவான்*** *- குழந்தைப் பேறு இல்லாமல் மன வருத்தம் உற்றிருந்தான்.*

சூரியன் - மன்னனுக்கும். பனி - பகைவர்க்கும். ஒளி - வில்லுக்கும் உவமையாகும். தனுவன்றித் துணையில்லான் - ஆற்றல் மிக்க வீரன்.

651. ***‘சிலைக் கோட்டு நுதல். குதலைச்***
செங் கனி வாய். கரு நெடுங் கண்.
விலைக்கு ஒட்டும் பேர் அல்குல்.
மின் நுடங்கும் இடையாரை.
‘‘முலைக் கோட்டு விலங்கு’ என்று.
தொடர்ந்து அணுகி முன் நின்ற
கலைக் கோட்டுப் பெயர் முனியால்.
துயர் நீங்கக் கருதினான்;

சிலைக் கோட்டு நுதல் - *வில்லைப் போல வளைந்த நெற்றியையும்;* **குதலைச் செங்கனிவாய்** - *(குழந்தைகளின்) மழலை போல இனிய சொற்களைப் பேசுகின்ற சிவந்த கொவ்வைப் பழம் போன்ற வாயையும்;* **கரு நெடுங்கண்** - *கரிய நீண்ட கண்களையும்;* **விலைக்கு ஒட்டும்** - *விலைப் பொருளுக்குத் தருகின்ற;* **பேரல்குல்** - *பெரிய அல்குலையும்;* **மின் நுடங்கும்** - *மின்னல் கொடிபோலத் துவளுகின்ற;* **இடையாரை** - *சின்ன இடையையும் உடைய வேசியரை;* **முலைக்கோட்டு** - *தனங்களாகிய கொம்புகளையுடைய;* **விலங்கு என்று** - *சில மிருகங்கள் என்று கருதி;* **தொடர்ந்து அணுகி** - *தன் ஆச்சிரமத்திலிருந்து அவ் விலைமாதர்களைத் தொடர்ந்து;* **முன்நின்ற** - *(உரோம பாத மன்னது) முன்னே வந்து சேர்ந்த;* **கலைக் கோட்டுப் பெயர்** - *கலைக் கோட்டு முனிவன் என்னும் பெயர் தாங்கிய;* **முனியால்** - *முனிவனைக் கண்டு;* **துயர் நீங்கக் கருதினான்** - *(குழந்தைப் பேறு இல்லாத) தன் துயரத்தைப் போக்கிக் கொள்ள நினைந்தான்.*

கலைக்கோட்டு முனிவன் - தலையில் கொம்பு உடையவன். ருசியசிருங்கர் - வடமொழி வழக்கு.

652. “தார் காத்த நறுங் குஞ்சித்
தனயர்கள். என் தவம் இன்மை.
வார் காத்த வன முலையார்
மணி வயிறு வாய்த்திலரால்;
நீர் காத்த கடல் புடை சூழ்
நிலம் காத்தேன்; என்னின். பின்.
பார் காத்தற்கு உரியாரைப்
பணி. நீ” என்று அடி பணிந்தான்.

என் தவம் இன்மை - *(முற்பிறப்பில்) நான் நற்றவம் செய்யாமையால்;* **தார் காத்த** - *பூமாலை யணிகின்ற;* **நறுங்குஞ்சி** - *நறுமணமுள்ள முடியை உடைய;* **தனயர்கள்** - *மைந்தர்கள்;* **வார் காத்த வனமுலையார்** - *கச்சு அணிந்த அழகிய தனங்களையுடைய என் மனைவியரின்;* **மணி வயிறு வாய்த்திலர்** - *அழகிய கருப்பத்தி(ல்) தோன்றவில்லை - ஆல் - ஆதலால்;* **நீர் காத்த கடல் காத்த** - *நீர் நிறைந்த கடலால் சூழப்பட்ட;* **நிலம் காத்தேன்** - *நிலவுலகம் முழுவதையும் ஆட்சி புரிந்த;* **என்னின்பின்** - *எனக்குப் பின்பு;* **பார் காத் தற்கு** - *இந்த உலகைக் காப்பதற்கு;* **உரியாரை** - *உரிய நல்ல மைந்தரை;* **நீ பணி என்று** - *(நான் பெறுமாறு) நீ அருள் செய்க என்று கூறி;* **அடி பணிந்தான்** - *(தசரதன் அக் கலைக்கோட்டு முனிவரின்) திருவடிகளை வணங்கினான்.*

‘கோசலைதன் மணிவயிறு வாய்த்தவனே’ (பெருமாள் திரு.8:1). வயிறு வாய்த்தல் - பண்புடைய மக்களைக் கருப்பத்தில் கொள்ளுதல்.

653. ‘அவ் உரை கேட்டு. அம் முனியும்.
அருள் சுரந்த உவகையன் ஆய்.
“இவ் உலகம் அன்றியே.
எவ் உலகும் இனிது அளிக்கும்
செவ்வி இளஞ் சிறுவர்களைத்
தருகின்றேன்; இனித் தேவர்
வவ்வி நுகர் பெரு வேள்விக்கு
உரிய எலாம் வருக” என்றான்.

அவ்வுரை கேட்டு - (தசரதன் கூறிய) அந்த வார்த்தையைக் கேட்டு; **அம் முனியும்** - அந்த ருசிய சிருங்க முனிவனும்; **அருள் சுரந்த** - கருணை பொழிந்த; **உவகையனாய்** - மகிழ்ச்சியுடையவனாகி; (அவ்வரசனை நோக்கி); **இவ்வுலகம் அன்றியே** - இந்த நிலவுலகம் ஒன்றை மாத்திரம் அல்லாமல்; **எவ் உலகும்** - எல்லா உலகங்களையும்; **இனிது அளிக்கும்** - இனிதாக (எளிதில்) காத்திடும் படியான; **செவ்வி இளஞ்சிறுவர்களை** - அழகிய இளைய மைந்தர்களை; **தருகின்றேன்** - (உனக்கு நான் இப்பொழுது) கொடுத்திடுவேன்; **இனி** - இனிமேல்; **தேவர் வவ்வி நுகர்** - தேவர்கள் (அவிசுகளைப் பெற்று உண்ணக் கூடிய; **பெருவேள்விக்கு** - பெரிய யாகத்தைச் செய்வதற்கு; **உரிய எலாம்** - வேண்டிய பொருள்கள் யாவும்; **வருக என்றான்** - (இங்கு) வந்து சேரட்டும் என்று சொன்னான்.

தருகின்றேன் - விரைவும் தெளிவும் குறித்து எதிர்காலம் நிகழ்காலமாக மயங்கிற்று. ‘எவ்வுலகும் இனிது அளிக்கும்’ - காத்தல் தொழிலுக்கு உரிய திருமாலின் அம்சமானவர் என்பது அறியப்பெறுகிறது.

654. ‘காதலரைத் தரும் வேள்விக்கு
உரிய எலாம் கடிது அமைப்ப.
மா தவரில் பெரியோனும்.
மற்றதனை முற்றுவித்தான்;
சோதி மணிப் பொற் கலத்துச்
சுதை அனைய வெண் சோறு ஓர்
பூதகணத்து அரசு ஏந்தி.
அனல்நின்றும் போந்ததால்.

காதலரைத் தரும் - (அவ்வாறே மாமன்னரும்) மைந்தர்களைக் கொடுத்திடும்; **வேள்விக்கு உரிய எலாம்** - பெரிய வேள்விக்கு உரிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்; **கடிது அமைப்ப** - விரைவாகக் கொண்டுவந்து சேர்க்க; **மற்று** - பின்னர்; **மாதவரில் பெரியோனும்** - பெருந் தவமுடைய முனிவர்களில் சிறந்த கலைக்கோட்டு முனிவனும்; **அதனை முற்றுவித்தான்** - அந்த வேள்வியைச் செய்து முடித்தான்; **அனல் நின்றும்** - அந்த ஓம நெருப்பிலிருந்தும்; **ஓர் பூத கணத்து அரசு** - பூதக் கூட்டங்களுக்குத் தலைவனான சிறந்த ஒரு பூதமானது; **சோதி மணி** - ஒளிமிக்க அழகிய; **பொன்கலத்து** - பொன்தட்டிலே; **சுதை அனைய வெண்சோறு** - அமுதம் போன்ற வெண்ணிறமான பயசத்தை; **ஏந்தி** - எடுத்துக் கொண்டு; **போந்தது** - வெளிப்பட்டது.18

655. ‘பொன்னின் மணிப் பரிகலத்தில்
புறப்பட்ட இன் அமுதை.
பன்னு மறைப்பொருள் உணர்ந்த
பெரியோன்தன் பணியினால்.
தன் அனைய நிறை குணத்துத்
தசரதனும். வரன்முறையால்.
நல் நுதலார் மூவருக்கும்.
நாலு கூறிட்டு. அளித்தான்.

பொன்னின் மணி - பொன்னாலாகிய அழகிய; **பரி கலத்தில்** - பாத்திரத்துடன்; **புறப்பட்ட இன் அமுதை** - வெளிப்பட்ட அந்த இனிய உணவை; **பன்னு மறைப் பொருள்** - சிறப்பாகச் சொல்லப்படுகின்ற வேதங்களின் பொருள்களை; **உணர்ந்த பெரியோன்தன்** - அறிந்த (அறிவொழுக்கங்களில் மேம்பட்ட) அக் கலைகோட்டு முனிவனது; **பணியினால்** - கட்டளையால்; **தன் அனைய** - தனக்குத் தானே நிகரான; **நிறைகுணத்து** - நிறைந்த நற்பண்புகளைக் கொண்ட; **தசரதனும்** - தசரத மன்னனும்; **வரன்முறையால்** - வரிசை முறைப்படி; **நல் நுதலார் மூவருக்கும்** - அழகான நெற்றியுடைய (கோசலை முதலான) பட்டத்தரசிகள் மூவருக்கும்; **நாலு கூறு இட்டு** - நான்கு பங்காக்கி; **அளித்தான்** - கொடுத்தான்

மூன்கு பங்குகளை முறையே கோசலை. கைகேயி. சுமித்திரை ஆகியோர்க்குக் கொடுத்து எஞ்சிய நான்காம் பங்கினை மீண்டும் சுமத்திரைக்கு அளித்தான் என்ப.

656. ‘விரிந்திடு தீவினை செய்த
வெவ்விய தீவினையாலும்.
அருங் கடை இல் மறை அறைந்த
அறம் செய்த அறத்தாலும்.
இருங் கடகக் கரதலத்து இவ்
எழுத அரிய திருமேனிக்
கருங்கடலைச் செங் கனி வாய்க்
கவுசலை என்பாள் பயந்தாள்.

விரிந்திடு தீவினை - *(உலகில்) பரவிய பாவங்கள்;* ***செய்த வெவ்விய*** - *பண்ணின கொடிய;* ***தீவினையாலும்*** - *பாவச் செயலாலும்;* ***அருங் கடை இல்*** - *(அறிவதற்கு) அரிய எல்லையில்லாத;* ***மறை அறைந்த*** - *வேதங்களில் சொல்லப்பட்டுள்ள;* ***அறம் செய்த*** - *தருமங்கள் செய்த;* ***அறத்தலும்*** - *தருமத்தாலும்;* ***செங்கனிவாய்*** - *சிவந்த கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயையுடைய;* ***கவுசலை என்பாள்*** - *(மூத்தவளான) கவுசலை எனப்படுபவள்;* ***இருங் கடகக் கரதலத்து*** - *பெரிய கடகம் என்னும் அணி அணிந்த கைகளையும்;* ***எழுது அரிய திருமேனி*** - *சித்திரத்தில் எழுத முடியாத அழகிய உடலையுமுடைய;* ***இக் கருங்கடலை*** - *கடல் போன்ற கரிய நிறமுடைய இந்த இராமனை;* ***பயந்தாள்*** - *பெற்றாள்.*

பாவம் அழியவும். புண்ணியம் வளரவும் இராமன் இவ்வுலகில் அவதாரம் எடுத்தான் என்பதை 'தீவினை செய்த தீவினையாலும் அறம் செய்த அறத்தாலும் பயந்தாள்' எனக் குறிப்பிட்டார். கடல் - உவமையாகு பெயர்.

657. 'தள்ள அரிய பெரு நீதித்
தனி ஆறு புக மண்டும்
பள்ளம் எனும் தகையானை.
பரதன் எனும் பெயரானை.
எள்ள அரிய குணத்தாலும்
எழிலாலும் இவ் இருந்த
வள்ளலையே அனையானை.
கேகயர்கோன் மகள் பயந்தாள்.

தள்ள அரிய - *(அறிந்தவர்களால்) விலக்கமுடியாத;* ***பெரு நீதி*** - *சிறந்த நீதிகளாகிய;* ***தனி ஆறு*** - *ஒப்பில்லாத பெருநதிகள்;* ***புக*** - *(தன்னிடம்) வந்து சேர்வதால்;* ***மண்டும்*** - *நிறைந்துள்ள;* ***பள்ளம் எனும்*** - *ஆழமான கடலென்று சொல்லத்தக்க;* ***தகையானை*** - *நல்ல பண்புகளைக் கொண்டவனும்;* ***எள்ள அரிய*** - *(யாராலும்) இகழமுடியாத;* ***குணத்தாலும்*** - *நற்குணங்களாலும்;* ***எழிலாலும்*** - *அழகாலும்;* ***இவ் இருந்த*** - *இங்கே அமர்ந்துள்ள;* ***வள்ளலையே*** - *இந்த இராமனையே;* ***அனையானை*** - *ஒத்தவனுமாகிய;* ***பரதன் என்னும் பெயரானை*** - *பரதன் என்னும் பெயருள்ள குமாரனை;* ***கேகயர்கோன் மகள்*** - *கேகய நாட்டு மன்னன் மகளான கைகேயி;* ***பயந்தாள்*** - *பெற்றெடுத்தாள்.*

தமக்குத் தாடகை முதலியோரால் நிகழ்ந்த துன்பத்தைப் போக்கி இன்பம் தந்தமையால் இராமனை விசுவாமித்திரன் வள்ளல் என்றான். நீதியாறுபுக மண்டும் பள்ளம் ஆற்று நீர் நிறைந்த கடல்போல் நீதி நிரம்பினவன் எனலாம்.

658. **‘அரு வலிய திறலினர் ஆய்.**
அறம் கெடுக்கும் விறல் அரக்கர்
வெருவரு திண் திறலார்கள்.
வில் ஏந்தும் எனில் செம் பொன்
பரு வரையும். நெடு வெள்ளிப்
பருப்பதமும் போல்வார்கள்.
இருவரையும். இவ் இருவர்க்கு
இளையாளும் ஈன்று எடுத்தாள்.

அரு வலிய - (பிறரால் வெல்லுதற்கு) அரிய வலிமையுடைய; **திறலினர் ஆய்** - வெற்றியுடையவர்களாய்; **அறம் கெடுக்கும்** - தருமத்தை அழிக்கின்ற; **விறல்** - வன்மைமிக்க; **அரக்கர்** - இராக்கதர்கள் எல்லோரும்; **வெருவரு** - அஞ்சத்தக்க; **திண் திறலார்கள்** - மிக்க வலிமையுடையவர்களும்; **செம்பொன் பருவரையும்** - சிவந்த பொன்மயமான பெரிய மேரு மலையும்; **நெடுவெள்ளிப் பருப்பதமும்** - வெள்ளிமயமான உயர்ந்த கைலாய மலையும்; **வில் ஏந்தும் எனின்** - (கையில் தனித்தனியே) வில்லை எடுத்து நிற்குமாயின்; **போல்வார்கள்** - (அவற்றை) ஒப்பவர்களுமாகிய; **இருவரையும்** - (இலக்குமணன். சத்துருக்கனன் என்னும்) இரண்டு மைந்தர்களையும்; **இவ் இருவர்க்கு** - (கோசலை. கைகேயி ஆகிய) இரண்டு மனைவியர்க்கும்; **இளையாளும்** - இளையவளாகிய சுமித்திரையும்; **ஈன்று எடுத்தாள்** - பெற்றெடுத்தாள்.

இலக்குவன் பொன்னிறத்தவன்: சத்துருக்கனன் வெண்ணிறத்தவன்; இருவரும் வில் ஏந்தும் வீரர். ஆதலால் அவர்க்கு முறையே மேரு மலையும். கைலாய மலையும் உவமையாகக் கூறப்பெற்றன.

குமரர்கள் கல்வி கற்ற வரலாறு

659. **‘தலை ஆய பேர் உணர்வின்**
கலைமகட்குத் தலைவர் ஆய்.
சிலை ஆயும் தனு வேதம்
தெவ்வரைப்போல் பணி செய்ய.
கலை ஆழிக் கதிர்த் திங்கள்
உதயத்தில் கலித்து ஓங்கும்
அலை ஆழி என வளர்ந்தார் -
மறை நான்கும் அனையார்கள்.

மறை நான்கும் அனையார்கள் - நான்கு வேதங்களையும் ஒத்துள்ள அந்தக் குமாரர் நால்வரும்; ***தலையாய*** - முதன்மையான; **பேருணர்வின்** - செய்திகளையெல்லாம் அறியக் கூடிய முதிர்ந்த அறிவில்; ***கலை மகட்குத் தலைவராய்*** - கலைமகளுக்கும் மேம்பட்டவராய்; ***சிலை ஆயும்*** - வில் திறத்தை ஆராய்ந்து கூறுவதான; ***தனுவேதம்*** - தனுர் வேதமானது; **தெவ்வரைப் போல் பணி *செய்ய*** - (தம்முடைய) பகைவர் (தோற்றுத் தம்மிடம் குற்றேவல் செய்வது) போலத் தமக்குக் குற்றேவல் செய்யுமாறு; ***கலை ஆழிக் கதிர்த் திங்கள்*** - கலைகள் நிறைந்த வட்டவடிவமான ஒளியையுடைய முழு நிலவின்; **உதயத்தில் கலித்து** - உதய காலத்தில் ஒலித்து; **ஓங்கும்** - பொங்குகின்ற; ***அலை ஆழியென*** - அலைகளையுடைய கடல்கள் போல; ***வளர்ந்தார்*** - வளர்ந்து வந்தார்கள்.

மறை நான்கும் அனையார்கள் - அறம் முதலான நாற்பொருட் பயன்களையும் அளிக்கும் தன்மையர் எனலாம். தம் ஆசிரியர் முன்னிலையில் தம் அறிவாகிய அலைகள் பொங்கிக் காணக் கலைப் பயிற்சி பெற்று அக்குமாரர் வளர்ந்தனர் என்பதைத் திங்கள் உதயத்தில் கலித்தோங்கும் அலையாழி என்னும் தொடரால் குறித்தார்.

660. **‘திறையோடும் அரசு இறைஞ்சும்**
செறி கழற் கால் தசரதன் ஆம்
பொறையோடும் தொடர் மனத்தான்
புதல்வர் எனும் பெயரேகாண்!-
உறை ஓடும் நெடு வேலாய்!
உபநயன விதி முடித்து.
மறை ஓதுவித்து. இவரை
வளர்த்தானும் வசிட்டன்காண்.

உறை ஓடும் - (பகைவரை வென்று) உறையில் அடங்கும்; **நெடு வேலாய்** - நீண்ட வேலினை உடையவனே!; **திறையோடும்** - (இம் மைந்தர்களுக்கு) திறைப் பொருள்கள் கொண்டு வந்து; **அரசு இறைஞ்சும்** - எல்லா அரசர்களும் வணங்கக் கூடிய; **செறி கழல் கால்** - நெருங்கிய வீரக்கழல் பூண்ட அடிகளையுடைய; **தசரதன் ஆம்** - தசரத மன்னனாகிய; **பொறையோடும் தொடர்** - பொறுமைப் பண்புடனே பொருந்திய; **மனத்தான்** - மனத்தையுடையவனுக்கு; **புதல்வர்** - மைந்தர்கள்; **எனும் பெயரே காண்** - என்று சொல்லுகின்ற பெயர் ஒன்று மாத்திரமே; **உப நயனம் விதி முடித்து** - (ஆனால்) வேத விதிப்படி செய்யத்தக்க உபநயனச் சடங்குகளைச் செய்வித்து; **மறை ஓதுவித்த** - வேதங்களைப் பயிலுமாறு செய்து; **இவரை வளர்த்தானும்** - இவர்களை வளர்த்தவன்; **வசிட்டன் காண்** - வசிட்ட முனிவனே ஆவான்.

தசரதன் நால்வர்க்கும் தந்தை ஆயினும் இக் குமாரர்களின் நன்மையை நாடிச் சகல கலைகளிலும் வல்லவராகுமாறு வளர்த்தமையால் வசிட்டனே உண்மைத் தந்தையெனத் தக்கான் என்றார்.

இராமன் வேள்வி காத்த திறம்

661. ***‘ஈங்கு இவரால். என் வேள்விக்கு***
இடையூறு கடிது இயற்றும்
தீங்குடைய கொடியோரைக்
கொல்விக்கும் சிந்தையன் ஆய்.
பூங் கழலார்க் கொண்டுபோய்
வனம் புக்கேன். புகாமுன்னம்.
தாங்க அரிய பேர் ஆற்றல்
தாடகையே தலைப்பட்டாள்.

என் வேள்விக்கு *- என யாகத்திற்கு;* ***கடிது*** *- விரைந்து;* ***இடையூறு இயற்றும்*** *- தடைகளைச் செய்கின்ற;* ***தீங்கு உடைய*** *- கொடிய செயலையுடைய;* ***கொடியோரை*** *- தீய குணமுள்ள அரக்கர்களை;* ***ஈங்கு இவரால்*** *- இங்குள்ள இந்த இராம லக்குவரால்;* ***கொல்விக்கும்*** *- கொல்லச் செய்யவேண்டுமென்ற;* ***சிந்தையனாய்*** *- கருத்துடையவனாகி;* ***பூங்கழலார்*** *- பூவின் மென்மையுடைய வீரக் கழல்பூண்ட இம் மைந்தர்களை;* ***கொண்டுபோய்*** *- (தசரதனிடமிருந்து) அழைத்துக் கொண்டு;* ***வனம் புக்கேன்*** *- தவ வனத்துள் சென்றேன்;* ***புகாமுன்னம்*** *- (அவ்வாறு அவ் வனத்திற்குள்) சேர்வதற்கு முன்பே (சேர்ந்தவுடனே);* ***தாங்கு அரிய*** *- (பிறரால் பொறுத்துக் கொள்ளமுடியாத;* ***பேராற்றல்*** *- மிக்க வலிமையையுடைய;* ***தாடகையே*** *- தாடகை என்னும் அரக்கியே;* ***தலைப்பட்டாள்*** *- முதலில் எதிர்த்து வந்தாள்.* *‘பூங்கழலார்க் கொண்டு போய் வனம் புக்கேன்’ என்பதில் இவர்தம் மெல்லிய அடிகளைப் பரல் நிரம்பிய வனத்தில் நடக்கச் செய்தேனே என்ற இரக்கக் குறிப்பும் புலனாகின்றது.* *25*

662. ***‘அலை உருவக் கடல் உருவத்து***
ஆண்தகைதன் நீண்டு உயர்ந்த
நிலை உருவப் புய வலியை
நீ உருவ நோக்கு ஐயா!
உலை உருவக் கனல் உமிழ் கண்
தாடகைதன் உரம் உருவி.
மலை உருவி. மரம் உருவி.
மண் உருவிற்று. ஒரு வாளி!

ஐயா - மன்னவனே!; **அலை உருவம்** - அலைகளின் வடிவமாகக் காட்சியளிக்கின்ற; **கடல் உருவத்து** - கடல்போன்ற கரிய திருமேனியுடைய; **ஆண் தகைதன்** - ஆண்மைத் தன்மையுள்ள இந்த இராமனது; **நீண்டு உயர்ந்த** - நெடிதாக உயர்ந்துள்ள; **நிலை உருவப்புயம்** - நிலையான அழகுடைய தோள்களின்; **வலியை** - ஆற்றலை; **நீ உருவ நோக்கு** - நீ உற்றுப் பார்ப்பாயாக!; **ஒருவாளி** - (இராமனது தோள் வலியால் எய்யப்பட்ட) அம்பு ஒன்றுதான்; **உலை உருவம்** - உலைக் களத்திலுள்ள சிவந்த; **கனல் உமிழ் கண்** - நெருப்பைக் கக்குகின்ற கண்களையுடைய; **தாடகை தன்** - தாடகையினது; **உரன் உருவி** - மார்பைத் துளைத்து; **மலை உருவி** - (அடுத்து நின்ற); மலைகளையும் துளைத்து; **மலை உருவி** - பல மரங்களையும் துளைத்து; **மண் உருவிற்று** - (எதிரே வேறு பொருள் இல்லாமையால்) நிலத்தையும் துளைத்துச் சென்றது.

'இராமனைச் சிறுவன் என்று கருதாதே' இவனது ஓர் அம்பு செய்த செயலால் இவனது வீரம் எத்தகையது என்று ஆராய்ந்து பார்' என்கிறான் முனிவன். அணி - திரிபு என்னும் சொல்லணி. பல பொருள்களையும் துளைக்குமாறு அம்பு எய்யும் வில் திறம் 'வல்வில்' என்ற அடையால் புலப்படும்.

663. **'செக்கர் நிறத்து எரி குஞ்சிக்**
சிரக் குவைகள் பொருப்பு என்ன
உக்கவோ முடிவு இல்லை;
ஓர் அம்பினொடும். அரக்கி
மக்களில். அங்கு ஒருவன் போய்
வான் புக்கான்; மற்றையவன்
புக்க இடம் அறிந்திலேன்;
போந்தனென். என் வினை முடித்தே.

செக்கர் நிறத்து - செவ்வானம் போன்ற நிறம் கொண்ட; **எரி குஞ்சி** - நெருப்புப் போல மயிர்களையுடைய; **சிரம் குவைகள்** - (எனது வேள்விக்கு இடையூறு செய்த அரக்கர்களின்) தலைகளின் குவியல்; **பொருப்பு என்ன** - மலைகளைப் போல; **உக்கனவோ** - அறுபட்டு விழுந்து கீழே சிதறியவற்றிற்கோ; **முடிவு இல்லை** - ஓர் அளவே இல்லை; **அங்கு** - அப்போது; (அந்த இடத்தில்); **அரக்கி மக்களில் ஒருவன்** - அத் தாடகையின் மைந்தர் இருவருள் ஒருவனான சுபாகு; **ஓர் அம்பினொடும்** - (இராமன் எறிந்த) அம்பு தைத்த மாத்திரத்தில்; **போய் வான் புக்கான்** - உயிர் நீத்து வானுலகம் சேர்ந்தான்; **மற்றையவன்** - மற்றொரு மைந்தனான மாரீசன்; **புக்க இடம்** - (இவன் எய்த அம்பால்) போய் விழுந்த இடத்தை; **அறிந்திலேன்** - யான் அறியவில்லை (இவ்வாறு இடையூறு அகப்பட்ட பின்பு); **என் வினை முடித்து** - என் வேள்வியை நிறைவாகச் செய்து முடித்து; **போந்தனென் - (இங்கே) வந்தேன்.**

பொருப்பு: இந்திரனால் சிறகு அரியப்பட்டு மண்ணில் விழுந்த மலைகள்.

இராமனது வில்லாற்றல்

664. ‘ஆய்ந்து ஏற உணர் - ஐய!-
அயற்கேயும் அறிவு அரிய;
காய்ந்து ஏவினன். உலகு அனைத்தும்
கடலோடும் மலையோடும்
தீய்ந்து ஏறச் சுடுகிற்கும்
படைக் கலங்கள். செய் தவத்தால்
ஈந்தேனும் மனம் உட்க.
இவற்கு ஏவல் செய்குனவால்.

ஐயா - அரசே!; **அயற்கேயும் அறிவு அரிய** - பிரமனாலும் அறிய முடியாத இராமனின் பெருமைகளை; **ஆய்ந்து ஏற உணர்** - ஆராய்ந்து முழுவதும் உணர்க; **உலகு அனைத்தும்** - உலகங்கள் எல்லாவற்றையும்; **கடலோடும்** - கடல்களுடனும்; **மலையோடும்** - மலைகளுடனும்; **காய்ந்து** - எரிந்து; **தீய்ந்து ஏற** - கரிந்து போகும்படி; **சுடுகிற்கும் படைக்கலங்கள்** - எரிக்கவல்ல படைக்கருவிகள்; **செய் தவத்தால்** - செய்த தவப் பயனால்; **ஈந்தேனும்** - பெற்றுக் கொடுத்த நானும்; **மனம் உட்க** - நெஞ்சு நடுங்குமாறு; **இவற்கு ஏவல் செய்குன** - இந்த இராமனுக்கு குற்றேவல் செய்து நிற்கின்றன.

‘ஈந்தேனும் மனம் உட்க’ என்றது தன்னிடத்திலும் இராமனிடம் ஆயுதங்கள் மிக்க அன்புபூண்டு பணி செய்கின்றன’ என்பதாம் ஆல். ஏ - அசைகள்.
அகலிகைக்கு முன்னை உருத் தந்த பெருமை

665. ‘கோதமன்தன் பன்னிக்க
முன்னை உருக் கொடுத்தது. இவன்.
போது நின்றது எனப்பொலிந்த.
பொலங் கழற் கால் பொடி கண்டாய்;
காதல் என்தன் உயிர்மேலும்
இக் கரியோன்பால் உண்டால்;
ஈது. இவன்தன் வரலாறும்.
புய வலியும்’ என உரைத்தான்.

இவன் - இந்த இராமனது; **போது நின்றது என** - செந்தாமரை (வாடி வதங்காமல் எப்பொழுதும் ஒரு தன்மையாகப் பொருந்தி நின்றது) என்னுமாறு; **பொலிந்த** - விளங்குகின்றன; **பொலன் கழற்கால்** - பொற்கழலை யணிந்த திருவடியின்; **பொடி** - தூளியே; **கோதமன் தன் பன்னிக்கு** - கௌதம முனிவனின் மனைவியான அகலிகைக்கு; **முன்னை உரு** - பழைய வடிவத்தை; **கொடுத்தது கண்டாய்** - (சாபம் நீக்கி) தந்து அருளியதைக் காண்பாய்; **என்தன் உயிர் மேலும்** - எனக்கு (எனது) உயிரிடத்து உள்ளதைக் காட்டிலும்; **இக்கரியோன்பால்** - கரிய இந்த இராமனிடத்தில்; **காதல் உண்டு** - அன்பு மிகுதியாக உள்ளது; **இவன்தன் வரலாறும்** - இந்த இராமனது தூய வரலாறும்; **புய வலியும்** - தோள் ஆற்றலும்; **ஈது என** - இதுவாம் என்று; **உரைத்தான்**

- *(கோசிக முனிவன் சனகனுக்குத் தசரதன் மகனான இராமனது பண்புகளைக்) கூறி முடித்தான். இராமனது திருவடி கூடப் பெருமைமிக்கது என்றால் இவன் திருமேனியின் பெருமை கூறல் வேண்டா என்பது இராமன்: கரிய நிறம் உடையவன். அதனால் இராமனைக் 'கரியோன்' என்றார். 'இவ்வளவு பெருமைமிக்க இராமனிடம் என் உயிரினும் எனக்கு அன்பு மிகுதியாக உள்ளது' என்றான் விசுவாமித்திரன் பன்னி - பத்நீ என்பதன் திரிபு. காதல் - பத்திமை. 'காதலால் நெஞ்சம் அன்பு கலந்திலேன்' - திருமாலை - 26*

கார்முகப் படலம்

பெயர்க் காரணம்: கார்முகத்தைப் பற்றிய படலம் எனலாம். இராமன் சிவனது வில்லை (சிவதனுசு) நாணேற்றி முறித்தமையைக் கூறும் பகுதி இது. கார்முகம் - வில்.

படலச் சுருக்கம்: இராமன் வில்லை நாணேற்றினால் துயர் நீங்குமென்று சனகன் கூறுகின்றான். அந்த வில்லை ஏவலர் அவைக்குக் கொண்டு வருகின்றார்கள். வில்லைப் பார்த்தவர்கள் பலவாறு பேசுகின்றார்கள். சதானந்த முனிவன் வில்லினது வரலாற்றை உரைக்கின்றான். பின்னர் விசுவாமித்திரனது முகக்குறிப்பை அறிந்த இராமன் வில்லை நோக்கி எழுகின்றான். அந்த வில்லினை எடுத்து இராமன் நாணேற்றுகின்றான்;வில் முறிந்த ஓசையை யாவரும் கேட்டு அஞ்சுகின்றனர். மிதிலை நகர மக்களின் மகிழ்ச்சி வெளிப்படுகிறது. காதல் நோயால் நைந்த சீதைக்கு அவள் தோழியான நீலமாலை மகிழ்ச்சியான செய்தியைக் கூறுகின்றாள்; சனகன் உவந்து கோசிகனிடம் திருமணம் குறித்து வினவுகின்றான். அம் முனிவன் மொழிப்படியே சனகன் தசரதனுக்குத் தூது விடுக்கின்றான்.

இராமன் வில்லை நாணேற்றினால் துயர் நீங்கும் எனச் சனகன் கூறுதல்

666. ‘மாற்றம் யாது உரைப்பது?
மாய விற்கு நான்
தோற்றனென் என
மனம் துளங்குகின்றதால்;
நோற்றனள் நங்கையும்;
நொய்தின் ஐயன் வில்
ஏற்றுமேல். இடர்க் கடல்
ஏற்றும்’ என்றனன்.

(சனகன் விசுவாமித்திரனை (நோக்கி) **மாற்றம் யாது** - உமது வார்த்தைக்கு மாற்றமாக என்ன; **நான் உரைப்பது** - நான் சொல்ல இருக்கின்றது; **மாய விற்கு** - வஞ்சனையமைந்த இந்த வில்லை; கன்னியின் திருமணத்திற்கு காரணமாக வைத்தால்; **மனம் -** (எனது) விருப்பம்; **தோற்றனென் என -** தோற்றுவிட்ட தன்மையை எண்ணும்போது; **துளங்குகின்றது -** மிகக் கலங்குகின்றது; **ஐயன் -** வியத்

தகு பண்புகளையுடைய இக்குமாரன்; **நொய்தின்** - *விரைவாக;* **வில் ஏற்றுமேல்** - *சிவ தனுசை வளைத்து நாண் ஏற்றுவானேயானால்;* **இடர்க்கடல் ஏற்றும்** - *(என்னையும்) துயரக் கடலிலிருந்து கரையேற்றினவனாவான்;* **நங்கையும்** - *என் மகளான சீதையும்; 'முனிவரே! இம் மைந்தரின் குலவரலாற்றோடு தோள்வலிமையையும் கூறினீர். உமது வார்த்தைக்கு மறமாற்றம் சொல்வேனோ? ஆனால் பெண்ணின் திருமணத்தின் பொருட்டு வைத்த இந்த வில்லை இதுவரை எந்த வீரரும் வளைத்து நாணேற்றினாரில்லை;அதனால் என் மகள் திருமணமும் நடைபெறாமல் என் மனம் கலங்கியுள்ளது. இச் சிவ தனுசை இச் சிறுவன் நாணேற்றினால் என் துன்பமும் நீங்கும்; இச் சீதையும் தவப் பேற்றைப் பெற்றவளாவாள் என்றான். எவராலும் வளைக்கமுடியாமல் இருந்ததால் இதனை 'மாயவில்' என்றார்.* *1*

நோற்றனள் - *(முன் செய்த) தவப்பேற்றைப் பெற்றவளாவாள்;* **என்றனன்** - *என்று கூறினான். ஏவலர் வில்லினை அவைக்குக் கொண்டுவரல்*

667. **என்றனன். ஏன்று. தன்**
எதிர் நின்றாரை. 'அக்
குன்று உறழ் வரி சிலை
கொணர்மின். ஈண்டு' என.
'நன்று' என வணங்கினர்.
நால்வர் ஓடினர்;
பொன் திணி கார்முகச்
சாலை புக்கனர்.

என்றனன் *- என்று கூறிய சனகன்;* **ஏன்று** *- தன் கட்டளையை ஏற்று;* **எதிர் நின்றாரை** *- தனக்கு எதிரே நின்ற ஏவலாட்களை நோக்கி;* **குன்று உறழ் வரிசிலை** *- மலையைப் போன்ற அக்கட்டமைந்த (சிவ) வில்லை;* **ஈண்டு கொணர்மின்என** *- இங்கே கொண்டு வாருங்கள் என்று ஆணையிட;* **நால்வர்** *- அவர்களுள் நான்கு பேர்;* **நன்று என வணங்கினர்** *- நல்லது என்று கூறி வணங்கிவிட்டு;* **ஓடினர்** *- விரைவாகச் சென்று;* **பொன்திணி** *- பொன் இழைத்த;* **கார்முகச் சாலை** *- அந்த வில் வைக்கப்பட்டுள்ள இடம்;* **புக்கனர்** *- சென்றார்கள்.*

சிவதனுசை அச் சிறுவர்க்குக் காட்டுமாறு அதனை அங்கே கொண்டு வரச் சனகன் ஏலாட்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்; அதனை மேற்கொண்ட சிலர் அவ் வில் வைத்திருக்குமிடம் சென்றார்கள். நன்று - அரசனது பணியை ஏற்று ஏவலாளர் கூறும் ஒரு மரியாதைச் சொல்.

668. உறுவலி யானையை ஒத்த மேனியர்.
செறி மயிர்க் கல் எனத் திரண்ட தோளினர்.
அறுபதினாயிரர். அளவு இல் ஆற்றலர்.
தறி மடுத்து. இடையிடை. தண்டில் தாங்கினர்.*

(விற்சாலையுள் புகுந்த ஏவலாளர் தெரிவித்தவாறு) **உறுவலி யானையை** - மிக்க வலிமையுடைய யானையை; **ஒத்த மேனியர்** - ஒத்த திடமான உடலையுடையவர்களும்; **கல் எனத் திரண்ட** - மலை போலத் திரண்டு; **மயிர் செறி தோளினர்** - மயிர் அடர்ந்த தோளினரும்; **அளவு இல் ஆற்றலர்** - அளவிடமுடியாத வல்லமையுடையவர்களுமாகிய; **அறுபதினாயிரர்** - அறுபதினாயிரம் வீரர்கள்; **இடை இடை** - (அந்த வில்லின்) நடு இடங்களில்; **தறி மடுத்து** - தூண்களை வைத்து; **தூண்டில்** - (அத் தூண்களோடு நெடுகக் கட்டிய) தண்டுகளில்; **தாங்கினர்** - (தம் தோள்களில் வைத்து சுமந்து வந்தார்கள்.

669. நெடு நிலமகள் முதுகு ஆற்ற. நின்று உயர்
தட நிமிர் வடவரைதானும் நாண் உற.
'இடம் இலை உலகு' என வந்தது. - எங்கணும்
கடல் புரை திரு நகர் இரைத்துக் காணவே.

நெடுநில மகள் - பெரிய இப் பூமிதேவி; **முதுகு ஆற்ற** - (நெடுங்காலமாக அந்த வில்லைத் தாங்கியதனால் ஏற்பட்ட) முதுகின் நோவை ஆற்றிக் கொள்ளவும்; **நின்று உயர்** - நிலைபெற்று ஓங்கிய; **தடம் நிமிர் வடவரைதானும்** - பெரிய மேரு மலையும்; **நாண் உற** - (வில்லின் தோற்றம் கண்டு) வெட்கம் அடையவும்; **கடல் புரை திருநகர்** - கடல்போல் பரந்துபட்ட மக்கள்; **உலகு எங்கணும்** - உலகத்திலே எங்கும்; **இடம் இலை என** - இடம் இல்லை என்று சொல்லும்படி; **வந்தது** - (அச்சிவ) வில்லானது (சுமக்கப்பட்டு) வந்தது.

உலகத்தவர் திரண்டு காணுமாறு அச்சிவ வில் ஆயிரக் கணக்கான பணியாளரால் தாங்கப்பட்டு வந்தது. நெடுங்காலமாகச் சிவதனுசைத் தாங்கியதனால் நோவுற்ற பூமிக்கு இப்போது இளைப்பாற இடம் ஏற்பட்டது. நகர் - ஆகு பெயர்.

வில்லினைக் கண்டோர் விளம்பியமை

670. 'சங்கொடு சக்கரம்
தரித்த செங் கை அச்
சிங்க ஏறு அல்லனேல்.
இதனைத் தீண்டுவான்

எங்கு உளன் ஒருவன்?
இன்று ஏற்றின். இச் சிலை.
மங்கைதன் திருமணம்
வாழுமால். என்பார்

சங்கொடு சக்கரம் - சங்கு சக்கரங்களை; ***தரித்த செங்கைய*** - தாங்கிய செம்மையான கைகளையுடைய; ***சிங்க ஏறு அல்லனேல்*** - ஆண்சிங்கம் போன்ற திருமால் (நாணேற்றி) வளையாமல் போனால்; ***இதனை*** - இந்தச் சிவதனுசை; ***தீண்டுவான் ஒருவன்*** - தீண்டுவதற்கும் தகுதியுள்ள ஒருவன்; ***எங்கு உளன்*** - (வேறு) எங்கே இருக்கிறான்?; ***இன்று*** - இன்றைய தினம்; ***இச்சிலை ஏற்றின்*** - (அத் திருமாலே வந்து) இந்த வில்லை நாணேற்றி வளைப்பானாயின்; ***மங்கைத்தன் திருமணம்*** - சீதையின் திருமணமானது; ***வாழும்*** - நல்வாழ்வு பெறும்; ***என்பார்*** - என்று கூறினர் (சிலர்).

சிங்க ஏறு - திருமால். விசுவாமித்திரன் அழைத்து வந்த இச்சிறுவன் திருமாலாயிருப்பின் இது கைகூடுதலும். சீதை நன்மணம் பெறுதலும் கூடும் என்பதாம். ஏனெனில். திருமாலைத் தவிர வேறு யாராலும் .இவ்விலல்லைத் தீண்டுதல் என்பதும் இயலாது.

671. **‘கைதவம். தனு எனல்;**
கனகக் குன்று’ என்பார்;
‘செய்தது. அத் திசைமுன்
தீண்டி அன்று; தன்
மொய் தவப் பெருமையின்
முயற்சியால்’ என்பார்;
‘எய்தவன் யாவனோ.
ஏற்றிப் பண்டு?’ என்பார்.

தனு எனல் - வில்லென்று சொல்லுதல்; ***கைதவம்*** - வஞ்சக் சொல்லே; ***கனக் குன்று*** - (இது) பொன்மலையான மேருவாகும்; ***என்பார்*** - என்று கூறுபவர்களும்; ***அத் திசைமுகன்*** - பிரமன்; ***செய்தது*** - (இதனை) இயற்றியது; ***தீண்டி அன்று*** - (தன்கையால்) தொட்டுப் பார்த்து இல்லை; (பின் எவ்வாறு இயற்றியது); ***தன் மொய்தவம்*** - தனது நிறைந்த பெரிய தவத்தின்; ***பெருமையின் முயற்சியால்*** - பெருமையால்; ***என்பார்*** - என்பாரும் ஆயினர்; ***பண்டு ஏற்றி எய்தவன்*** - முற்காலத்தில் நாண் ஏற்றி (இதனை) எய்தவன்; ***யாவனோ என்பார்*** - எவனோ என்று கூறுபவர்களும்.

சிவ தனுசிடம் அத்தன்மையை மறுத்து மேருவின் தன்மையை ஏற்றிக் கூறியது - அவநுதியணி. இத்துணைப் பெரிய வில்லைப் பிரமன் தன் கையால் இயற்றவில்லை; தன் தவலிமையால் இயற்றினான்.

672. ‘திண் நெடு மேருவைத்
திரட்டிற்றோ?’ என்பார்;
‘வண்ண வான் கடல் பண்டு
கடைந்த மத்து’ என்பார்;
‘அண்ணல் வாள் அரவினுக்கு
அரசனோ?’ என்பார்;
விண் இடு நெடிய வில்
வீழ்ந்ததோ?’ என்பார்.

*(இந்த வில்); **திண்நெடு மேருவை** - வலிய நெடிய மேருவை; **திரட்டிற்றோ** - திரட்டிச் செய்ததோ; **என்பார்** - என்று சொல்பவர்களும்; **வண்ணவான் கடல்** - அழகிய நீண்ட பாற்கடலை; **பண்டு கடைந்த** - முன்பு கடைந்த; **மத்து என்பார்** - மத்தாகிய மந்தர மலையே என்று சொல்பவர்களும்; **அண்ணல் வாள்** - பெருமை மிகுந்த ஒளியுள்ள; **அரவினக்கு அரசனோ** - பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய ஆதிசேடனோ; **என்பார்** - என்று கூறுபவர்களும்; **விண் இடு** - வானத்தில் இடுகின்ற; **நெடிய வில்** - நீண்ட இந்திரவில்லே; **வீழ்ந்ததோ என்பார்** - தவறிக் கீழே விழுந்துவிட்டதோ என்று சொல்பவர்களும்.*

வில்லைக் கண்டவர் பலபடியாகப் புனைந்து கூறினர் என்பது - தற்குறிப்பேற்ற அணி. பாம்பு வில்லுக்கு உவமையாதல் - ‘அரவின் தோற்றமே போலும் சிலை’ - சீவக. 2158

7

673. என். “இது கொணர்க” என.
இயம்பினான்?’ என்பார்;
‘மன்னவர் உளர்கொலோ
மதி கெட்டார்?’ என்பார்;
‘முன்னை ஊழ் வினையினால்
முடிக்கில் ஆம்’ என்பார்;
கன்னியும் இச் சிலை
காணுமோ?’ என்பார்.

***இது கொணர்க என** - இந்த வில்லைக் கொண்டு வருக என்று; **என் இயம்பினான்** - எதற்காகச் சொன்னான் (இம் மன்னன்); **என்பார்** - என்று கூறுபவர்களும்; **மதி கெட்டார்** (வில்லை வளைக்க விரும்பிய) இம் மன்னனைப் போல; **மன்னவர் உளர்கொல் -** அறிவற்ற அரசர் வேறு யாரேனும் இருக்கினறார்களா?; **என்பார் -** என்று சொல்பவர்களும்; **முன்னை ஊழ்வினையினால் -** முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினையால்; **முடிக்கில் ஆம் என்பார் -** ஒரு*

வேளை வளைத்தலும் கூடும் என்று கூறுபவர்களும்; **கன்னியும் இச்சிலை** *- கன்னியான சீதையும் இந்த வில்லை;* **காணுமோ என்பார்** *- கண்டிருப்பாளோ என்று சொல்பவர்களும்.*

இந்த வில்லைக் கன்னியின் திருமணத்தின் பொருட்டு வைத்த இவனைப் போல மதிகெட்ட அரசர் இருக்கமுடியாது என்பது. வளைக்கப்படாது கிடக்கும் இந்த வில்லைச் சீதை கண்டாள் கலங்குவாள் என்றார்.

674. 'இச் சிலை உதைத்த கோற்கு
இலக்கம் யாது?' என்பார்;
'நச் சிலை நங்கைமேல்
நாட்டும். வேந்து' என்பார்;
'நிச்சயம் எடுக்கும்கொல்
நேமியான்!' என்பார்;
சிற்சிலர். 'விதி செய்த
தீமை ஆம் என்பார்.

இச்சிலை *- இந்த வில்;* **உதைத்த கோற்கு** *- (தன்னிடத்திலிருந்து) செலுத்திய அம்புக்கு;* **இலக்கம் யாது** *- குறியாக அமைவது எது;* **என்பார்** *- என்று சொல்பவர்களும்;* **வேந்து** *- சனக மன்னன்;* **நச்சிலை** *- பெருமை மிக்க இந்த வில்லை;* **நங்கை மேல்** *- நங்கையான இச் சீதையின் திறத்திற்காகவே;* **நாட்டும்** *- நிலை நிறுத்தி?யுள்ளான்;* **என்பார்** *- என்று கூறுபவர்களும்;* **நேமியான்** *- சக்கரப் படை ஏந்திய திருமாலாகிய இந்த இராமனும்;* **நிச்சம் எடுக்கும் கொல்** *- உறுதியாக இந்த வில்லை எடுத்து வளைப்பானா;* **என்பார்** *- என்று கூறுபவர்களும்;* **சிற்சிலர்** *- சிலபேர்;* **விதி செய்த தீமை தான்** *- ஊழ்வினை விளைத்த தீமையே (இவ்வாறு அமைந்தது);* **என்பார்** *- என்று வருந்துபவர்களும் (ஆனார்).*

வில்லைக் குறித்துக் கண்டவர் பலபடப் புனைந்து கூறுவது. உயர்வு குறிக்கும் இடைச்சொல்.

வில்லைக் கண்ட வேந்தவர்கள் கைவிதிர்த்தல்

675. மொய்த்தனர் இன்னணம்
மொழியாக. மன்னன் முன்
உய்த்தனர். நிலம் முதுகு
உளுக்கிக் கீழ் உற.
வைத்தனர்; 'வாங்குநர்
யாவரோ?' எனா.
கைத்தலம் விதிர்த்தனர்.
கண்ட வேந்தரே.

மொய்த்தனர் - (அங்கே) நெருங்கிக் கூடியிருந்த மிதிலை மக்கள்; **இன்னணம் மொழிய** - இவ்வாறு பலபடியாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க; ***மன்னன் முன்*** - (அதனைச் சுமந்து வந்த பணியாளர்) சனகன் முன்பு; **உய்த்தனர்** - கொண்டு வந்து; **நிலம் முதுகு உளுக்கி** - நிலமகளின் முதுகு (சுமை தாங்காமல்) நெளிந்து குழிந்து போகும்படி; **கீழ்உற வைத்தனர்** - (பூமியின் மேல்) அந்த வில்லை வைத்தார்கள்; ***கண்ட வேந்தர்*** - (அந்த வில்லை) நேரே பார்த்த அரசர் யாவரும்; **வாங்குநர் யாவரோ** - (இந்த வில்லை) வளைக்கப் போகின்றவர் யாரோ? (எவராலும் வளைக்கமுடியாது); ***எனா*** - என்று கூறி; **கைத்தலம் விதிர்த்தனர்** - (அந்த வில்லைத் தொடுவதற்கும் கூசி) கைந் நடுக்கம் எடுத்தனர்.

பணியாளர் அவ்வில்லை அரசன்முன் வைத்த அளவில் அதைக் கண்ட அரசர் இவ்வில்லை வளைக்க எவராலும் முடியாது எனக் கூறிக் கைந்நடுக்கம் எடுத்தனர் என்பது.

சதானந்த முனிவன் வில்லின் வரலாறு உரைத்தல்

676. போதகம் அனையவன்
பொலிவை நோக்கி. அவ்
வேதனை தருகின்ற
வில்லை நோக்கி. தன்
மாதினை நோக்குவான். தன்
மனத்தை நோக்கிய
கோதமன் காதலன்
கூறல் மேறினான்;

போதகம் அனையவன் - யானைக் கன்றை யொத்தவனாகிய இராமனது; **பொலிவு நோக்கி** - அழகைக் கண்டு; **வேதனை தருகின்ற** - (அவனுக்குத் தன் மகளைத் திருமணம் செய்விக்க விரும்பி) துன்பம் தருகின்ற; **அவ் வில்லை நோக்கி** - (தனது விருப்பத்திற்கு இடையூறாக உள்ள) அந்த வில்லின் தன்மையையும் பார்த்து; **தன் மாதினை நோக்குவான்** - (இந்த வில் மணமுடிக்கத் தடையாக உள்ளதே; இவள் கன்னியாகவே மூப்பாளோ என்ற மனக் கவலையோடு) தன் மகளைப் பார்க்கின்ற சனகனது; **மனத்தை** - மனக் கலக்கத்தை; **நோகிய** - உணர்ந்த; **கோதமன் காதலன்** - கௌதமன் மகனாகிய சதானந்தன்; **கூறல் மேயினான்** - சொல்லத் தொடங்கினான்.

போதகம்: இள வயதுடைய யானைக் கன்று. வில்லின் வரலாற்றைச் சனகராசன் கூறுவதாக முதனூலில் உள்ளது. இங்கே சதானந்தன் உரைப்பதாக அமைத்துள்ளார். தன் மாதினை நோக்குவான் மனம் என்றது தன் அருமைப் பெண் கன்னியாகவே மூத்துக் கழிய நேருமோ என்ற மனக் கவலையைக் குறிக்கும்.

677. ‘இமைய வில் வாங்கிய ஈசன். “பங்கு உறை
உமையினை இகழ்ந்தனன் என்ன” ஓங்கிய
கமை அறு சினத்தன் இக் கார்முகம் கொளா.
சமை உறு தக்கனார் வேள்வி சாரவே.

இமையவில் - மேருமலையை வில்லாக; ***வாங்கிய ஈசன்*** - வளைத்த சிவன்; ***பங்கு உறை*** - (தன்) இடப்பக்கத்திலே வாழும்; ***உமையினை*** - உமா தேவியை; ***இகழ்ந்தனன் என்ன*** - (தந்தையான தக்கன்) அவமதித்தான் என்ற காரணத்தால்; ***ஓங்கிய*** - பொங்கியெழுந்த; ***கமை அறுசினத்தன்*** - பொறுமையற்ற சினத்தை யுடையவனாய்; ***இக் கார்முகம் கொளா*** - இந்த வில்லை எடுத்துக்கொண்டு; ***சமை உறு*** - நடந்து கொண்டிருக்கின்ற; ***தக்கனார் வேள்வி*** - தக்கனது யாக சாலையை; ***சார*** - (நோக்கிச்) சேர.

மந்தரம். இமயம். கைலாயம் என்பவற்றை மேருவுடன் வேறுபாடின்றிக் கூறுவது நூல் வழக்காகும். ‘இமயவில் வாங்கிய ஈர்ஞ்சடை அந்தணன்’ - கலித். 3

12

678. ‘உக்கன பல்லொடு கரங்கள். ஓடினர்;
புக்கனர். வானவர் புகாத சூழல்கள்;
தக்கன் நல் வேள்வியில் தழலும் ஆறின;
முக் கண் எண் தோளவன் முனிவும் மாறினான்.

பல்லொடு - (அவ் வேள்விக்கு வந்த தேவர்களின்) பறகளும்; ***கரங்கள்*** - கைகளும்; ***உக்கன*** - கீழே சிந்தின; ***வானவர்*** - (அல்லாமலும்) தேவர்களில் சிலர்; ***ஓடினர்*** - ஓடி; ***புகாத சூழல்கள்*** - அதுவரை தாம் சென்று அறியாத இடங்களில்; ***புக்கனர்*** - பதுங்கிக் கொண்டார்கள்; ***தக்கன் நல்வேள்வியில் தழலும்*** - தக்கனின் வேள்விக் குண்டங்களில் எழுப்பிய நெருப்பும்; ***ஆறின*** - ஆறிவிட்டன; ***முக்கண் எண்தோளவன்*** - (இவ்வாறெல்லாம் ஆன பின்பே) மூன்று கண்களையும் எட்டுத் தோள்களையும் உடைய சிவன்; ***முனிவு மாறினான்*** - (தன்) சினமும் தணிந்தான்.

பல் உக்கது - கதிரவனுக்கு.

679. ‘தாளுடை வரி சிலை. சம்பு. உம்பர்தம்
நாள் உடைமையின். அவர் நடுக்கம் நோக்கி. இக்
கோளுடை விடை அனான் குலத்துள் தோன்றிய
வாளுடை உழவன் ஓர் மன்னன்பால் வைத்தான்.

சம்பு - (தன் சினம் மாறிய) சிவன்; ***அவர் நடுக்கம் நோக்கி*** - தேவர்கள் அஞ்சி நடுங்குவதைப் பார்த்து; ***உம்பர்தம் நாள்*** - அத்தேவர்கள் வாழ்நாட்கள்; ***உடைமையின்*** - நீண்டு இருந்தமையால்; ***தாள்உடை*** - வலிய அடித்தண்டையுடைய; ***வரிசிலை*** - கட்டமைந்த அவ்வில்லை; ***இக்கோள் உடை*** - வலிமையுடைய; ***விடை அனான்*** - இந்தக் காளை போன்ற சனகனது; ***குலத்துள் தோன்றிய*** - குலத்திலே பிறந்த; ***வாள் உடை உழவன்*** - வாளாகிய ஏர் கொண்டு உழுபவனான; ***ஓர் மன்னன்பால்*** - ஓர் அரசனிடத்தில்; ***வைத்தான்*** - கொடுத்தான்.

சிவன் அந்த வில்லைத் தேவராதனிடம் கொடுத்து வைத்தான். 'வில்லேர் உழவர்' என்றாற்போல 'வாளுடை உழவன்' என்றார். 'வாளேருழவன்' - புறம். 368. 'வில்லேர் உழவர்' 'சொல்லேர் உழவர்' - திருக். 882

14

680. 'கார்முக வலியை யான் கழறல் வேண்டுமோ?
வார் சடை அரன் நிகர் வரத! நீ அலால்.
யார் உளர் அறிபவர்? இவற்குத் தோன்றிய
தேர் முக அல்குலாள் செவ்வி கேள்' எனா.

கார்முக வலியை - இந்த வில்லின் வலிமையை; ***யான் கழறல் வேண்டுமோ*** - நான் எடுத்துக் கூற வேண்டுமோ?; ***வார் சடை அரன்*** - நீண்ட சடைமுடியுடைய சிவபிரானை; ***நிகர்வரத*** - ஒத்த முனிவனே!; ***நீ அலால்*** - உன்னையல்லாமல்; ***அறிபவர்*** - (இதன் வலிமையை) உண்மையாக அறியக் கூடியவர்; ***யார் உளர்*** - யார் இருக்கின்றார் (யாருமில்லை); ***இவற்கு*** - இந்தச் சனகராசனுக்கு; ***தோன்றிய*** - (மகளாகப்) பிறந்த; ***தேர்முக அல்குலாள்*** - தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குலையுடைய சீதையின்; ***செவ்வி*** - வரலாற்றை; ***கேள்*** - கேட்பாயாக; ***எனா*** - என்று சொல்லி.

கார்முக வலியை நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. ? ஏனெனில். அதை அறுபதினாயிரம் பேர் சுமந்து வந்ததை நீரே நேரில் கண்டதால் அதன் வலிமை உமக்குத் தெரியும். வில்லை அளித்த சிவபெருமான் அனைய நீயே அவ்வில்லை வளைப்பிக்கவும். சானகியின் திருமணத்தை நிறைவேற்றி வைக்கவும் அருள் புரியவேண்டும் என்பது. 'வார்சடை அரன் நிகர் வரத' என்ற விளியால் உணர்த்தப் பெறுகிறது - கருத்துடையடைகொளியணி.

681. 'இரும்பு அனைய கரு நெடுங் கோட்டு
இணை ஏற்றின் பணை ஏற்ற
பெரும் பியலில் பளிக்கு நுகம் பிணைத்து.
அதனோடு அணைத்து ஈர்க்கும்
வரம்பு இல் மணிப் பொன் - கலப்பை
வயிரத்தின் கொழு மடுத்திட்டு
உரம் பொரு இல் நிலம். வேள்விக்கு.
அலகு இல் பல சால் உழுதேம்.

acharya.org

வேள்விக்கு - வேள்வி செய்யும் பொருட்டு; **இரும்பு அனைய** - இரும்பை ஒத்த (வலிய); **கரு நெடு** - பெரிய நீண்ட; **இணைக் கோட்டு** - இரு கொம்புகளையுடைய; **ஏற்றின்** - காளையின்; **பணை ஏற்ற பெரும் பியலில்** - பருத்த பெரும் பிடரியின் மேல்; **பளிங்கு நுகம் பிணைத்து** - பளிங்கால் இழைத்த நுகத்தடியைப் பூட்டி; **அதனோடு அணைத்து** - அதனோடு சேர்க்கப்பட்டு; **ஈர்க்கும்** - இழுத்துக்கொண்டு போகப்படுகின்ற; **வரம்பு இல் மணி** - எண்ணற்ற இரத்தினங்கள் பதித்த; **பொன் கலப்பை** - பொன் கலப்பையில்; **வயிரத்தின் கொழு** - வயிரத்தால் ஆகிய கொழுவை; **மடுத்திட்டு** - சேர்த்து; **உரம் பொருவு இல்** - உரவளத்தில் ஒப்பு இல்லாத; **நிலம்** - பூமியை; **அலகு இல் பல சால்** - அளவற்ற பல சால்கள்; **உழுதேம்** - (பன்முறை) நாங்கள் உழலானோம்.

வேள்வி செய்வதற்காக நிலத்தை உழுத பாங்கு இதிற் சொல்லப்படுகிறது. சால்: வயலில் ஒரு முறை நீள உழுதல்.

682. ‘உழுகின்ற கொழு முகத்தின்.
உதிக்கின்ற கதிரின் ஒளி
பொழிகின்ற. புவி மடந்தை
திரு வெளிப்பட்டென. புணரி
எழுகின்ற தெள் அமுதோடு
எழுந்தவளும். இழிந்து ஒதுங்கித்
தொழுகின்ற நல் நலத்துப்
பெண் அரசி தோன்றினாள்.

உழுகின்ற - (அவ்வாறு) உழுது வந்த; **கொழு முகத்தின்** - கொழுவின் முனையில்; **உதிக்கின்ற கதிரின் ஒளி** - உதிக்கும் கதிரவனின் ஒளியை; **பொழிகின்ற** - வீசுகின்ற; **புவி மடந்தை திரு** - பூமி தேவியின் திருவுருவம்; **வெளிப்பட்டென** - வெளிப்பட்டாற் போல; **புணரி எழுகின்ற** - பாற்கடலில் தோன்றிய; **தெள் அமுதோடு** - தெள்ளிய அமுதுடன்; **எழுந்தவளும்** - பிறந்த இலக்குமியும்; **இழிந்து** - (தன்னழகு) தாழ்ந்து; **ஒதுங்கி** - ஒதுங்கி நின்று; **தொழுகின்ற** - (கை கூப்பி) வணங்குகின்ற; **நன்னலத்து** - மிக்க பேரழகு படைத்த; **பெண் அரசி** -பெண்களின் தலைவியான; **தோன்றினாள்** - இவள் (இந்தச் சீதை) தோன்றினாள்.

சீதை கொழுமுகத்தில் தோன்றினாள் என்றார். சீதையின் திருமேனி பொன்னிறமாதலால் ‘உதிக்கின்ற கதிரின் ஒளி பொழிகின்ற புவிமடந்தை’ என்றார் - தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சீதா - உழுபடை சால். இலக்குமியும் தாழ்ந்து வணங்கத்தக்க பேரழகு படைத்தவள் சீதை என்பது.

683. ‘குணங்களை என் கூறுவது?
கொம்பினைச் சேர்ந்து. அவை உய்யப்
பிணங்குவன; அழகு. இவளைத்
தவம் செய்து பெற்றதுகாண்;
கணங் குழையாள் எழுந்ததற்பின்.
கதிர் வானில் கங்கை எனும்
அணங்கு இழியப் பொலிவு இழந்த
ஆறு ஒத்தார். வேறு உற்றார்.

குணங்களை - (இந்தப் பெண்ணின்) குணங்களைப் பற்றி; **என் கூறுவது** - என்னவென்று நான் சொல்வது? (என்னால் சொல்ல முடியாது); **அவை** - (ஏனெனில்) அந்தக் குணங்கள் யாவும்; **கொம்பினை** - பூங்கொம்பு போன்ற மெல்லிய சீதையை; **சேர்ந்து** - அடைந்து; **உய்ய** - நல்வாழ்வு பெறும்பொருட்டு; **பிணங்குவன** - (நீயோ நானோ முற்பட்டுச் சேர்வது என மாறுபட்டு) கலகம் புரிகின்றன; **அழகு** - (இது மட்டுமா?) அழகு என்பதோ; **தவம் செய்து** - தவத்தைச் செய்து; **இவளைப் பெற்றது** - இவளை அடைந்தது; **கணம் குழையாள்** - திரண்ட குழையென்னும் காதணி அணிந்த இந்தச் சீதை; **தோன்றியபின்** - (பூமியிலிருந்து) வெளிப்பட்டபின்; **வேறு உள்ளார்** - மற்றை மங்கையர் யாவரும்; **கங்கை எனும் அணங்கு** - கங்கை என்று சொல்லப்படுகின்ற தெய்வப்பெண்; **கதிர் வானின் இழிய** - கதிரவன் இயங்கும் வானத்திலிருந்து (இந்தப் பூமிக்கு) இறங்கி வந்ததனால்; **பொலிவு இழந்த ஆறு** - தமது அழகை இழந்த மற்றை நதிகளை; **ஒத்தார்** - போன்று தமது பொலிவை இழந்தார்கள்.

குணங்கள் யாவும் இச் சீதையைச் சேர்தலால் சிறப்புப் பெற்றன. அவை இவளிடம் செயற்கையாகவன்றி இயற்கையாகவே அமைந்துள்ளன. அழகு இவளைத் தவம் செய்து பெற்றது. ஏனெனில். உலகத்தில் மங்கையர்தான் அழகைத் தவஞ் செய்து பெறுவர். இங்குக் குணமும் அழகும் ஓரிடத்து இயைந்து நிற்கும் அருமை தோன்றுகிறது. சீதை உத்தம அழகு. குணங்களுடன் தெய்வத் தன்மையும் வாய்ந்தவள் என்பதை விளக்குகின்றார் இப்பாடலில்.

684. ‘சித்திரம் இங்கு இது ஒப்பது
எங்கு உண்டு - செய்வினையால்
வித்தகமும் விதி வசமும்
வெவ்வேறே புறம் கிடப்ப.
அத் திருவை அமரர் குலம்
ஆதரித்தார் என. அறிஞ!
இத் திருவை நில வேந்தர்
எல்லாரும் கதாலித்தார்!

அறிஞ - யாவும் அழிந்தவனே; **செய்வினையால்** - (தாம்) செய்யும் தொழிலைக் கொண்டு; **வித்தகமும்** - தம் (வில் வன்மை முதலிய திறமையும்; **விதி வசமும்** - ஊழ்வினையின் பயனும்; **வேறுவேறு புறம்** - வேறுவேறான இடத்திலே; **கிடப்ப** - பிரிந்து கிடந்த நிலையில்; **அத் திருவை** - (திருப்பாற் கடலிலிருந்து தோன்றிய) அத்திருமகளை; **குல அமரர்** - தேவர் கூட்டத்தார்; **ஆதரித்தார் என** - விரும்பியவாறே; **இத் திருவை** - (எமக்குக் கிடைத்த) இந்தச் சீதையை; **நில வேந்தர் எல்லாரும்** - நிலவுலகை ஆளும் அரசர் எல்லாரும்; **காதலித்தார்** - விரும்பினர்; **இது ஒப்பது** - இச்செய்தியை ஒப்பதாகிய; **சித்திரம்** - அதிசயம்; **இங்கு** - இவ் வுலகத்தில்; **எங்கு உண்டு** - எங்கே உள்ளது (எங்கும் இல்லை).

செய்வினையால் வித்தகம்: சிவதனுசை வளைத்து நாணேற்றி அம்பு எய்யக் கூடிய திறமை. ‘சிவ தனுசை வளைத்தவனுக்கே சீதை உரியவள்’ என்ற விதி உள்ளது. தவிர. இவளைப் பெறக்கூடிய இராமன் அவதரித்துள்ளான். இவ்வாறு இருக்கத் தம்மிடம் அவ்வகைத் திறமை சற்றுமில்லாத மற்றை நிலவேந்தர்கள் இச் சீதையை விரும்பினார்களே! இது என்ன அதிசயம்!

685. ‘கலித் தானைக் கடலோடும்
கைத் தானக் களிற்று அரசர்
ஒலித்து ஆழி என வந்து.
மணம் மொழிந்தார்க்கு எதிர். “உருத்த
புலித் தானை. களிற்று உரிவைப்
போர்வையான் வரி சிலையை
வலித்தானே மங்கை திரு
மணத்தான்” என்று. யாம் வலித்தோம்.

கை - துதிக்கையும்; **தானம்** - மதநீரும் உடைய; **களிறு அரசர்** - யானைப்படை கொண்ட மன்னர்; **கலித் தானைக் கடலோடும்** - ஆரவாரமுடைய சேனையாகிய கடலோடு; **ஆழி என ஒலித்து வந்து** - கடல்போல முழக்கம் செய்து வந்து; **மணம் மொழிந் தார்க்கு** - மணத்தைக் குறித்து மகள் பேச அவர்களுக்கு; **எதிர்** - (எல்லாம்) எதிர்மொழியாக; **உருத்த புலித்தானை** - சினம் கொண்ட புலித்தோலை ஆடையாகவும்; **களிறு உரிவைப் போர்வையான்** - யானைத் தோலைப் போர்வையாகவும் கொண்டுள்ளவனாகிய சிவன்; **வரிசிலையை** - போரில் எடுத்த கட்டமைந்த வில்லை; **வலித்தானே** - தன் வலிமை கொண்டு வளைத்தவனே; **மங்கை திருமணத்தான்** - இந்தச் சீதையின் மணமகனாவதற்கு உரியவன்; **என்று யாம்** - என்று நாங்கள்; **வலித்தேம்** - உறுதியாகத் தெரிவித்தோம்.

முதல் வலித்தல்: வளைத்தல். இறுதியில் வரும் வலித்தல்: உறுதி கூறல்.

686. **‘வல் வில்லுக்கு ஆற்றார்கள்.**
மார வேள் வளை கருப்பின்
மெல் வில்லுக்கு ஆற்றாராய்.
தாம் எம்மை விளிகுற்றார்;
கல் வில்லோடு உலகு ஈந்த
கனங் குழையைக் காதலித்து.-
சொல் வில்லால் உலகு அளிப்பாய்!-
போர் செய்யத் தொடங்கினார்.

சொல் வில்லால் - சொல்லாகிய வில்லைக் கொண்டு; **உலகு அளிப்பாய்** - உலகத்தைப் பாதுகாப்பவனே!; **வல் வில்லுக்கு** - இந்த வலிய வில்லை; **ஆற்றார்கள்** - வளைக்கும் ஆற்றல் இல்லாத அரசர்கள்; **மாரன் வேள்** - மன்மதனது; **வளை கருப்பின்** - வளைந்த கரும்பாகிய; **மெல் வில்லுக்கு** - மெல்லிய வில்லைத் தாங்குவதற்கும்; **ஆற்றாராய்** - வலிமையற்றவராய்; **கல் வில்லோடு** - மலை போன்ற இந்த வில்லோடு; **உடன்வந்த** - சேர்ந்து வந்த; **கனங்குழையை** - குழை பூண்ட சீதையை; **காதலித்து** - விரும்பி; **தாம்** - அவ்வரசர்கள்; **எம்மை விளிகுற்றார்** - எங்களை அழைத்துப் போர் செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

பணயமாக வைத்த வில்லை அசைக்கவும் முடியாத அவ்வரசர்கள் பெண்ணின் மையலாலும் பட்ட அவமானத்தாலும் சினம் கொண்டு ஒன்று கூடிப் போர்புரியலாயினர் என்பது. வரத்தால் விருப்பமானவர்க்கு அருள் புரிந்தும். சாபத்தால் மாறானவர்க்குத் தீங்கு விளைத்தும் தம் சொல் வலிமையைக் காட்டுபவராதலின். விசுவாமித்திரனைச் ‘சொல் வில்லால் உலகளிப்பாய்’ என்றார்.

687. **‘எம் மன்னன் பெருஞ் சேனை**
ஈவதனை மேற்கொண்ட
செம் மன்னர் புகழ் வேட்ட
பொருளேபோல் தேய்ந்ததால்;
பொம்மென்ன வண்டு அலம்பும்
புரி குழலைக் காதலித்த
அம் மன்னர் சேனை. தமது
ஆசைபோல் ஆயிற்றால்.

இம் மன்னன் - இந்தச் சனகனது; **பெருஞ்சேனை** - பெரிய படை; ***ஈவதனை மேற்கொண்ட*** - (இடைவிடாது புரிந்த போரினால்) கொடைத் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள; **செம்மன்னர்** - நீதியுள்ள அரசரின்; **புகழ்வேட்ட** - புகழையே விரும்பிய; **பொருளே போல்** - செல்வம் போல; **தேய்ந்தது** - வரவரக் குறையலாயிற்று; **பொம்மென்ன** - (ஆயினும்) 'பொம்' என்னும் ஒலியுண்டாக; **வண்டு அலம்பும்** - வண்டுகள் ஒலிக்கப் பெற்றதும்; **புரிகுழலை** - கடை குழன்றதுமான கூந்தலையுடைய சீதையை; **காதலித்த** - விரும்பிய; **அம் மன்னர் சேனை** - (பகை) அரசர்களின் சேனை; **தமது ஆசை போல்** - தமது ஆசை போல; **ஆயிற்று** - பெருகிற்று.

வேந்தர் பலர் கூடி இடைவிடாது செய்த போர்களாதலால் தனித்து நின்ற சனகனது படை சுருங்கியது. பகைவர் சேனைகள் பெருகின என்பது.

688. 'மல் காக்கும் மணிப் புயத்து
மன்னன் இவன். மழவிடையோன்
வில் காக்கும் வாள் அமருள்
மெலிகின்றான் என இரங்கி.
எல் காக்கும் முடி விண்ணோர்
படை ஈந்தார் என. வேந்தர்.
அல் காக்கை கூகையைக் கண்டு
அஞ்சினவாம் என. அகன்றார்.

எல்காக்கும் முடி - ஒளிவிடும் முடியணிந்த; **விண்ணோர்** - தேவர்கள்; **மல் காக்கும்** - வலிமை பெற்ற; **மணிப் புயத்து** - அழகிய தோள்களைக் கொண்ட; **மன்னன் இவன்** - இந்தச் சனகன்; **மழ விடையோன் வில்** - காளை ஊர்தியை உடைய சிவனது வில்லை; **காக்கும் வாள் அமருள்** - காப்பதற்காகச் செய்யப்படும் கொடிய போரில்; **மெலிகின்றான்** - வரவரத் தளர்ச்சியடைகின்றான்; **என** - என்ற காரணத்தினால்; **இரங்கி** - இரக்கம் கொண்டு; **படை** - நால்வகைப் படைகளை; **ஈந்தார் என** - அளித்து உதவினார் என்பதால்; **வேந்தர்** - பகையரசர்; **அல்** - இரவில்; **காக்கை** - காக்கைகள்; **கூகையைக் கண்டு** - கோட்டானைப் பார்த்து; **அஞ்சின என** - அஞ்சியவற்றைப் போல; **அகன்றார்** - அஞ்சி ஓடினார்கள்.

பகைவர்களோடு சனகன் போர் செய்து தளரும்போது வானவர் படையைத் தந்தனர். அதனால் இனி இவ்வரசனுடன் பொரமுடியாது எனப்பகைவர் அஞ்சியோடினர் என்பது. இனம் பெரியவாயும் வலியவாயும் உள்ள காக்கைக் கூட்டங்கள் கூகைகளைப் பகலில் வெல்லுமாயினும் இரவில் வலியற்ற சில கூகைகளுக்கு அவை அஞ்சிப் பதுங்கும் என்பது. 'பகல் வெல்லும் கூகையைக் காக்கை' குறள் - 481

acharya.org

689. ‘அன்று முதல். இன்று அளவும்.
ஆரும் இந்தச் சிலை அருகு
சென்றும் இலர்; போய் ஒளித்த தேர் வேந்தர் திரிந்தும் இலர்;
“என்றும்இனி மணமும்இலை” என்று இருந்தேம்; இவன்
ஏற்றின். நன்று; மலர்க் குழல் சீதை நலம் பழுது ஆகாது’
என்றான்.

அன்று முதல் இன்றளவும் - அன்று முதல் இன்று வரை; **ஆரும்** - எந்த அரசனும்; **இந்தச் சிலை அருகு** - இந்தச் சிவவில்லின் பக்கத்தில்; **சென்றும் இலர்** - சென்றதும் இல்லை; **போய் ஒளித்த** - ஓடி ஒளிந்து கொண்ட; **தேர்வேந்தர்** - தேர்வீரரான மன்னவர்; **திரிந்தும் சிலர்** - திரும்பி வரவுமில்லை; **இனி** - இனிமேல்; **என்றும்** - (சீதைக்கு) எப்பொழுதும்; **மணமும் இல்லை** - திருமணம் நிகழாது; **என்று இருந்தேம்** - என்று கருதியிருந்தோம்; **இவன் ஏற்றின்** - இந்த இராமன் (இச்சிவதனுசை) நாணேற்றினால்; **நன்று** - நல்லதாகும்; **மலர்க்குழல் சீதை** - (அப்போது) மலரணிந்த கூந்தலையுடைய சீதையின்; **நலம்** - கன்னிமை அழகும்; **பழுது ஆகாது** - வீணாகாது; **என்றான்** - என்று கூறி முடித்தான்.

இராமன் வில்லை நாணேற்றி வளைத்தால் சீதை இடர்க்கடல் நீங்கும் என்பது. முன்பு சனகன் கூறியதை இப்பொழுது சதானந்தனும் கூறி முடித்தான்.

விசுவாமித்திரன் முகக்குறிப்பை அறிந்த இராமன் வில்லினை நோக்கி எழுதல்

690. நினைந்த முனி பகர்ந்த எலாம்
நெறி உன்னி. அறிவனும் தன்
புனைந்த சடை முடி துளக்கி.
போர் ஏற்றின் முகம் பார்த்தான்;
வனைந்தனைய திருமேனி
வள்ளலும். அம் மா தவத்தோன்
நினைந்த எலாம் நினைந்து. அந்த
நெடுஞ் சிலையை நோக்கினான்.

அம் முனி - அந்தச் சதானந்த முனிவன்; **நினைந்து** - ஆலோசித்து; **பகர்ந்த எலாம்** - கூறியவற்றை யெல்லாம்; **அறிவனும்** - ஞானியான கோசிகனும்; **நெறி உன்னி** - முறைப்படி சிந்தித்து; **தன் சடை புனைந்த முடி** - (சதானந்தன் கூறிய சொல்லுக்கு உடன் பட்டதைக் குறிப்பிக்குமாறு) அழகிய தன் சடைமுடியை; **துளக்கி** - அசைத்தவனாய்; **போர் ஏற்றின்** - போர் செய்ய வல்ல காளை போன்ற இராமனது; **முகம் பார்த்தான்** - முகத்தை (இந்த வில்லை நீ முறிப்பாயாக என்னும் குறிப்பில்) நோக்கினான்; **வனைந்தது அனைய** - ஓவியத்தில் எழுதியது போன்ற; **திருமேனி வள்ளலும்** - திருமேனிப் பொலிவுள்ள அந்த இராமனும்; **அம் மாதவத்தோன்** - பெருந்தவத்தை யுடையவனான விசுவாமித்திரன்; **நினைந்த எலாம்** - எண்ணிய மனக் குறிப்பையெல்லாம்; **நினைந்து** - தானும் கருதி (பிறகு); **அந்த நெடுஞ்சிலையை** - நெடிய அந்தச் சிவதனுசை; **நோக்கினான்** - பார்த்தான்.

'நினைந்து முனி பகர்ந்த எலாம் நெறியுன்னி' என்றது தெய்வ இயல்பு வாய்ந்தவள் சனகன் மகள் என்பதனையும் அவளை அடைவதன் அருமைகளையும் 'இவன் ஏற்றின் நன்று' என்று சதானந்தர் கூறியதையும் உட்கொண்டு. வனைந்தனைய - வனைந்தது அனைய. அல்லது வனைந்தால் அனைய எனலாம். வில்லை நோக்கியது - இந்த வில்லை எந்த இடத்தில் பற்றி எடுக்கலாம் என்ற ஆலோசனையால் 'போரேறு' - 'புட்குழிஎம் போரேற்றை' - (பெரிய திருமடல். 117

25

கலி விருத்தம்

691. பொழிந்த நெய் ஆகுதி வாய்வழி பொங்கி
எழுந்த கொழுங் கனல் என்ன எழுந்தான்;
'அழிந்தது. வில்' என. விண்ணவர் ஆர்த்தார்;
மொழிந்தனர் ஆசிகள். முப் பகை வென்றார்.

பொழிந்த நெய் *- ஒருசேரச் சொரிந்த நெய்யாகிய;* ***ஆகுதி வாய்வழி*** *- ஆகுதி வீழ்ந்த இடத்திலிருந்து;* ***பொங்கி எழுந்த*** *- பொங்கி மேல் எழுந்த;* ***கொழுங்கனல் என்ன*** *- நன்றாக எரிகின்ற நெருப்புப் போல;* ***எழுந்தான்*** *- (இராமன் சிவதனுசு வைத்துள்ள இடம் நோக்கி) செல்லலானான்;* ***விண்ணவர்*** *- (அப்போது) தேவர்கள் (இராமன் வில்லை முறிப்பது உறுதி என்ற துணிவால்);* ***வில் அழிந்தது என*** *- சிவதனுசு முறிந்து விட்டது என்று;* ***ஆர்த்தார்*** *- ஆரவாரம் செய்தார்கள்;* ***முப்பகை வென்றார்*** *- (காமம். வெகுளி. மயக்கம் என்ற) மூன்று உட்பகைகளையும் வென்ற முனிவர்;* ***ஆசிகள்*** *- (இராமனுக்கு) வாழ்த்துக்களை;* ***மொழிந்தனர்*** *- கூறினார்கள்.*

முனிவனது குறிப்பு தன் வீரத்தைத் தூண்டியதும் அந்த வில்லை நோக்கிய இராமன் உடனே எழுந்தான் என்பது. வேள்வி நெருப்பில் ஒருசேரப் பொழியப்பெற்ற நெய்யின் ஆகுதி. இராமனது வீரக் கனலைத் தூண்டிய முனிவரது குறிப்பு நோக்கத்திற்கு ? ஏற்ற உவமையாயிற்று. 'நெய்பெய் தீயின் எதிர்கொண்டு' - குறுந். 106. வேள்விக் கனல் உவமையால் தூய்மையும் நன்மையும் தொனிக்கும். 26

மங்கையரின் மனநிலையும் வாய்மொழியும்

692. தூய தவங்கள் தொடங்கிய தொல்லோன்
ஏயவன் வல் வில் இறுப்பதன் முன்னம்.
சேயிழை மங்கையர் சிந்தைதொறு எய்யா.
ஆயிரம் வில்லை அனங்கன் இறுத்தான்.

acharya.org

தூய தவங்கள் - புனிதமான தவங்களை; **தொடங்கிய தொல்லோன்** - தொடங்கி முடித்த பழையவனான கோசிக முனிவனால்; **ஏயவன்** - ஏவப்பெற்ற இராமன்; **வல்வில் இறுப்பதன் முன்னம்** - அந்த வலிய வில்லைக் (கையில் எடுத்து முறிப்பதற்கு முன்பே; **அனங்கன்** - மன்மதன்; **சேயிழை மங்கையர்** - செவ்விய அணிகள் பூண்ட பெண்களின்; **சிந்தை தொறு எய்யா** - மனம் தோறும் (மலர் அம்புகளை) எய்து; **ஆயிரம் வில்லை** - மிகப்பல விற்களை; **இறுத்தான்** - முறித்தான்.

இராமன் சிவதனுசைக் கையில் எடுக்கச் சென்றபோது பார்த்த மங்கையர் பலரும் காமதேவனின் மலர்க் கணைக்கு இலக்காயினர் என்பது.

தொடங்கிய பெருந் தவங்களை விடாது செய்து முடித்து முழு வெற்றியும் பெற்ற முதியோன் ஆதலின் 'தூய தவங்கள் தொடங்கிய தொல்லோன்' என்றார்.

693. 'காணும் நெடுஞ் சிலை கால் வலிது' என்பார்;
'நாணுடை நங்கை நலம் கிளர் செங் கேழ்ப்
பாணி. இவன் படர் செங் கை படாதேல்.
வாள் நுதல் மங்கையும் வாழ்வு இலள்' என்பார்.

(சில மாதர்) **காணும்** - காணப்படுகின்ற; **நெடுஞ்சிலை** - நீண்ட இந்த வில்; **கால் வலிது என்பார்** - அடிப் பகுதி வலிமையுடையது என்றுசொல்வார்கள்; **நாண் உடை நங்கை** - (சில மாதர்) நாணத்தையுடைய சீதையின்; **நலம்கிளர்** - அழகு விளங்கும்; **செங்கேழ்ப் பாணி** - சிவந்த கையில்; **இவன் படர் செங்கை** - இந்த

இராமனது நீண்ட கைகள்; **படாதேல்** - பற்றாமல் போனால்; (இராமன் சீதையைப் பாணிக் கிரகணம் செய்யா விட்டால்); **வாள் நுதல் நங்கையும்** - ஒளியுள்ள நெற்றி படைத்த சீதையும்; **வாழ்வு இலள்** - (இனி) வாழ்வு அற்றவளே; **என்பார்** - என்று சொல்வார்கள்.

நங்கையும் - உம்மை இராமனும் வாழ்வு இலன் என்பதைக் குறிக்கும். நங்கை வாழ்விலள் என்பதற்கு - சீதை மணமின்றிக் கன்னியாகவே இருக்க வேண்டியவள்தான் என்ற கருத்துப் புலனாகும். இதுவரை ஆற்றல் மிக்க அரசர் பலரும் தோற்றோடிய செயலை அறிந்தவராதலால் இந்தக் குமரனும் அத்தகையவன் ஆவனோ என்று மாதர் இரங்கிக் கூறினர்.

694. கரங்கள் குவித்து. இரு கண்கள் பனிப்ப.
'இருங் களிறு இச் சிலை ஏற்றிலன் ஆயின்.
நரந்த நறைக் குழல் நங்கையும். நாமும்.
முருங்கு எரியில் புக மூழ்குதும்' என்பார்.

கரங்கள் குவித்து - (சில மாதர் தம் வழிபடு தெய்வங்களை நினைந்து) தம் கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டு; **இருங்களிறு** - ஆண்யானை போன்ற இக்குமரன்; **இச் சிலை** - இந்த வில்லை; **இரு கண்கள் பனிப்ப** - எங்களுடைய இரு கண்களும் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரியுமாறு; **ஏற்றிலன் ஆயின்** - நாண் ஏற்றாமல் போவானேயானால்; **நரந்தம் நறை** - கஸ்தூரி மணம் கமழும்; **குழல் நங்கையும்** - கூந்தலையுடைய சீதையும்; **நாமும்** - நாமும்; **முருங்கு எரியில்** - எரிக்கும் நெருப்பில்; **புக** - அழுந்தி; **மூழ்குதும்** - மூழ்குவோம்; **என்பார்** - என்று சொல்வார்கள்.

'இக் குமரன் வில் இறுக்காவிட்டால் சீதை கன்னியாகவே இறக்கவேண்டிவரும். அதைவிட நெருப்பில் பாய்ந்து உயிர் விடுதலே மேலானது. நம் அன்பான தோழி அவ்வாறு செய்தால் நாமும் அவளோடு எரிபுகுந்து இறப்போம்' என்றார் சில பெண்கள். நரந்தம் - கத்தூரி 'நரந்தம் அரைப்ப நறுஞ்சாந்து மறுக' - மதுரைக் காஞ்சி. 553

29

695. 'வள்ளல் மணத்தை மகிழ்ந்தனன் என்றால்
"கொள்" என முன்பு கொடுப்பதை அல்லால.
வெள்ளம் அணைத்தவன் வில்லை எடுத்து. இப்
பிள்ளை முன் இட்டது பேதைமை' என்பார்.

வள்ளல் - கொடுக்கும் குணமுடைய சனக மன்னன்; **மணத்தை** - (சீதையின்) திருமணத்தைச் (செய்ய) ; **மகிழ்ந்தனன் என்றால்** - விரும்பியிருப்பான் என்றால்; **முன்பு** - (இந்த இராமனைக் கண்டவுடனே) முதலில் தானே; **கொள் என** - (இச் சீதையை) மணந்து கொள்க என்று; **கொடுப்பதை அல்லால்** - (அவளை) கொடுப்பதை விட்டு; **வெள்ளம் அணைத்தவன்** - கங்கையைத் தன் சடையிலே தாங்கிய சிவனது; **வில்லை எடுத்து** - வில்லை எடுத்து வந்து; **இப் பிள்ளைமுன் இட்டது** - (அதை நாணேற்றி வளைக்குமாறு) இந்தக் குமரன் முன்னே வைத்தது; **பேதைமை என்பார்** - அறிவீனமே என்று சொல்வார் சிலர் (மாதர்).

சீதையின் மணத்தை முடிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் சனகனுக்கு இருந்திருந்தால் தக்க வரன் வந்தபோது அவளை அவனுக்கு மணம் முடிக்க வேண்டும். அதைவிட்டுச் சிவவில்லை வளைக்க வேண்டும் என்பது முறையற்றது. இதனால் ஒன்று அவனுக்குச் சீதையின் திருமணத்தில் விருப்பம் இல்லாதிருக்க வேண்டும். அல்லது. அவன் அறிவற்ற மூடனாக இருக்கவேண்டும்.

வள்ளல் - இராமனைக் குறிப்பதாகக் கொண்டும் பொருள் கூறலாம்.

696. 'ஞான முனிக்கு ஒரு நாண் இலை' என்பார்;
'கோன் இவனின் கொடியோன் இலை' என்பார்;
'மானவன் இச் சிலை கால் வளையானேல்.
பீன தனத்தவள் பேறு இலள்' என்பார்.

ஞான முனிக்கு - தத்துவ ஞானியான விசுவாமித்திரனுக்கு; **ஒரு நாண் இலை** - சிறிதும் நாணமில்லை;(உலகத்தவர் நம்மைப் பற்றி என்ன நினைப்பார்களோ என்ற எண்ணம் சிறிதும் இல்லாமல் இப் பெரிய வில்லை இச் சிறியவனை நாணேற்றுமாறு செய்தான்); **என்பார்** - என்று சில மாதர் கூறுவர்; **கோன் இவனின்** - (இச் சிறுனை வில்லை வளைக்குமாறு கூறிய) இந்த அரசனைக் காட்டிலும்; **கொடியோன்** - கொடியன் ஒருவன்; **இலை என்பார்** - இல்லை என்று சொல்வார்கள் (சில மாதர்); **மானவன்** - வீரனாகிய இந்தக் குமரன்; **இச் சிலை** - இச் சிவ தனுசை; **கால் வளையானேல்** - இரு முனைகளையும் வளைக்கா விட்டால்;(அப்போது); **பீன தனத்தவள்** - பருத்த கொங்கைகளுள்ள இச் சீதை; **பேறு இலள்** - திருமண வாழ்க்கையை இழந்தவளாவாள்; **என்பார்** - என்று கூறுவர் (சில மாதர்).

ஞான முனி - உலக நடை அறியாதவன் என்பது குறிப்பு. மானம் - பெருமை. வீரம். பீனம் - பருமை. 31

வில்லினை எடுத்து இராமன் நாண் ஏற்றலும் வில்லொடிந்த ஓசையை அனைவரும் கேட்டலும்

697. தோகையர் இன்னன சொல்லிட. நல்லோர்
ஓகை விளம்பிட. உம்பர் உவப்ப.
மாக மடங்கலும். மால் விடையும். பொன்
நாகமும். நாகமும். நாண நடந்தான்.

தோகையர் - மயிலைப் போன்ற மகளிர்; **இன்னன சொல்லிட** - இவை போன்றவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது; **நல்லோர்** - நல்லோரான முனிவர்கள்; **ஓகை விளம்பிட** - நல்வாழ்த்துக்கள் கூறவும்; **மாகம் அடங்கலும்** - வானுலகம் முழுவதிலுமாக; **உம்பர் உவப்ப** - தேவர்கள் மகிழ்ச்சியடையவும்; **மால் விடையும்** - (இராமன்) பெரிய காளையும்; **பொன் நாகமும்** - பொன் மலையான மேருவும்; **நாகமும் நாண** - யானையும் வெட்கம் அடையுமாறு; **நடந்தான்** - (வில் இருக்கும் இடம்) சென்றான்.

இராமன் நடக்கும்போது அவனது பெருந்தோற்றம் கண்டு மேருமலையும். இவனைப் போல மிடுக்கோடு நடக்க முடியாமை பற்றிக் காளையும் யானையும் நாணின என்பது. நாகம் - மலை. யானை.

698. ஆடக மால் வரை அன்னதுதன்னை.
'தேட அரு மா மணி. சீதை எனும் பொன்
சூடக வால் வளை. சூட்டிட நீட்டும்
ஏடு அவிழ் மாலை இது' என்ன. எடுத்தான்.

மால்ஆடகம் வரை - பெரிய பொன் மலையை; ***அன்னது தன்னை*** - ஒத்தாகிய அச்சிவ வில்லை; ***தேட அரு*** - தேடுதற்கரிய; ***மாமணி*** - சிறந்த இரத்திரனம் போன்றவளும்; ***சீதை எனும்*** - சீதை எனுப்படுபவளுமான; ***பொன்சூடகம்*** - பொன்னாலாகிய சூடகம் என்ற; ***வால்வளை சூட்டிட*** - கை வளையலையணிந்த நங்கைக்குச் சூட்டும் பொருட்டு; ***நீட்டும்*** - நீட்டுதற்கு உரிய; ***ஏடு அவிழ்மாலை*** - மலர்ந்த பூமாலையே; ***என்ன*** - என்று எண்ணுமாறு; ***எடுத்தான்*** - எளிதாகத் தூக்கி எடுத்தான்.

சிவதனுசை இராமன் எடுத்தது சீதையை மணத்தற்குக் காரணமாவதால் அதைச் சீதைக்குச் சூட்டுதற்காக நீட்டும் மாலை போலும் என்றார்.

699. தடுத்து இமையாமல் இருந்தவர். தாளில்
மடுத்ததும். நாண் நுதி வைத்ததும். நோக்கார்; கடுப்பினில் யாரும் அறிந்திலர்; கையால்
எடுத்தது கண்டனர்; இற்றது கேட்டார்.

தடுத்து இமையால் - கண் கொட்டுவதைத் தடுத்து இமையாதபடி; ***இருந்தவர் யாரும்*** - (நிகழ்வதை) பார்த்து நின்ற அவையோர் யாவரும்; ***தாளில் மடுத்ததும்*** - (இராமன்) தன் திருவடியால் அவ்வில்லின் முனையை மிதித்ததையும்; ***நாண் துதி வைத்ததும்*** - (அதை வளைத்து) மற்ற முனையில் நாண் ஏற்றியதையும்; ***கடுப்பினில்*** - (செயலின்) வேகத்தால்; ***நோக்கார்*** - காணமுடியாதவராயினர்; ***அறிந்திலர்*** - அன்றியும் மனத்தாலும் இன்னது தான் நிகழும் என்று கருதவும் இயலாதவர் ஆகினர்; ***கையால் எடுத்தது*** - (ஆயினும்) இராமன் தன் கையால் (அவ் வில்லை) எடுத்ததை; ***கண்டனர்*** - பார்த்தார்கள்; ***இற்றது கேட்டார்*** - (அந்தவில்) முறிந்து விழுந்த பேரொலியைக் கேட்டார்கள்.

கண் இமை கொட்டினால் இராமன் வில்லையெடுத்து நாணேற்றுவதைக் காணாமற்போய் விடுவோம் என்று கண் கொட்டாது பார்த்தவர்களும் அந்த இராமன் வில்லை எடுத்ததையும். அது முறிந்த ஓசையையும் கேட்டனரே அல்லாமல் அதை நாணேற்றியதைக் காண முடியாதவராயினர் என்பது. இற்றது - இறுதலால் தோன்றிய ஒலி

வில் இற்ற ஓசையால் மூவுலகத்தும் தோன்றிய அச்சம்

700. 'ஆரிடைப் புகுதும் நாம்?' என்று.
அமரர்கள். கமலத்தோன்தன்
பேருடை அண்ட கோளம்
பிளந்தது' என்று ஏங்கி. நைந்தார்;
பாரிடை உற்ற தன்மை
பகர்வது என்? பாரைத் தாங்கி.
வேரெனக் கிடந்த நாகம்
இடி என வெருவிற்று அன்றே!

அமரர்கள் - *(வில் முறிந்த ஓசையைக் கேட்ட) தேவர்கள்;* ***கமலத்தோன்தன்*** - *பிரமன் படைத்த;* ***பேருடை அண்ட கோளம்*** - *பெரிய அண்ட கோளமே;* ***பிளந்தது என்று*** - *பிளந்து விட்டது என்று கருதி;* ***ஏங்கி*** - *ஏக்கம் கொண்டு;* ***ஆர் இடை*** - *இனி எவரிடத்தில்;* ***நாம் புகுதும் என்று*** - *நாம் அடைக்கலம் புகுவோம் என்று;* ***நைந்தார்*** - *வருந்தினார்கள்;* ***பார் இடை உற்ற*** - *(விண்ணுலகமே இவ்வாறாயின்) இம் மண்ணுலகில் நிகழ்ந்த;* ***தன்மை பகர்வது என்*** - *தன்மை பற்றி நாம் சொல்ல வேண்டுவது என்ன உள்ளது?;* ***பாரைத் தாங்கி*** - *பூமியின் கீழ் அதைத் தாங்கிக் கொண்டு;* ***வேர் எனக் கிடந்த*** - *இந்தப் பூமியின் வேர்போலக் கிடக்கின்ற;* ***நாகம்*** - *ஆதிசேடன் என்னும் நாகமும்;* ***இடி என*** - *இடி (தன்மேல்) விழுகின்றதென்று;* ***வெருவிற்று*** - *கருதி அஞ்சுவதாயிற்று.*

அவ் வில் இற்றதனால் தோன்றிய ஓசை விண். மண். பாதலம் என்னும் மூவுலகத்தார்க்கும் அச்சம் விளைத்தது என்பது. கமலத்தோன்தன் பேருடையண்டம் - பிரமாண்டம்.

வானகத்தார் வாழ்த்தும் மண்ணகத்தார் மகிழ்ச்சியும்

701. பூ மழை சொரிந்தார் விண்ணோர்;
பொன் மழை பொழிந்த மேகம்;
பாம மா கடல்கள் எல்லாம்
பல் மணி தூவி ஆர்த்த;
கோ முனிக் கணங்கள் எல்லாம்
கூறின ஆசி; - ‘கொற்ற
நாம வேல் சனகற்கு. இன்று.
நல்வினை பயந்தது’ என்னா.

கொற்றம் - *வெற்றியையும்;* ***நாமவேல்*** - *(பகைவர்க்கு) அச்சந் தரும் வேற்படையையும் உடைய;* ***சனகற்கு*** - *சனகமன்னனுக்கு;* ***இன்று*** - *இன்றுதான்;* ***நல்வினை*** - *முற்பிறப்பில் செய்த நல்வினை;* ***பயந்தது*** - *பயனை அளித்தது;* ***என்னா*** - *என்று எண்ணி;* ***விண்ணோர்*** - *(அதனால்) தேவர்கள்;* ***பூமழை சொரிந்தார்*** - *மலர்மழை பொழிந்தார்கள்;* ***மேகம்*** - *வானமானது;* ***பொன்மழை*** - *பொன்மாரி;* ***பொழிந்தது*** - *பொழிந்தது;* ***பாம மா கடல்கள் எல்லாம்*** - *பரந்துள்ள கடல்கள் யாவும்;* ***பல்மணி தூவி*** - *பலவகை மணிகளைச் சிதறி;* ***ஆர்த்த*** - *ஆரவாரித்தன;* ***கோமுனிக் கணங்கள்*** - *சிறந்த முனிவர் கூட்டங்கள்;* ***எல்லாம் ஆசி கூறின*** - *யாவும் வாழ்த்து மொழிகளைக் கூறின.*

பாமம் - பரப்பு; ஒளி என்ற பொருளும் உண்டு. வில்லொடித்த ஓசை கேட்டு முதலில் துணுக்குற்றாராயினும் பின்னர் இராமன் சிவதனுசை முறித்த ஓசையே என அறிந்து பூமழை பொழிதல் முதலியவற்றைச் செய்தனர் என்பது.

702. மாலையும். இழையும். சாந்தும்.
சுண்ணமும். வாச நெய்யும்.
வேலை வெண் முத்தும். பொன்னும்
காசும். நுண் துகிலும். வீசி.
பால் வளை. வயிர்கள். ஆர்ப்ப;
பல் இயம் துவைப்ப; முந்நீர்
ஓல் கிளர்ந்து உவா உற்றென்ன.
ஒலி நகர் கிளர்ந்தது அன்றே!

நகர் - அந்த மிதிலை மாநகர்; **பால்வளை** - வெண் சங்குகளும்; **வயிர்கள் ஆர்ப்ப** - ஊது கொம்புகளும் முழங்க; **பல் இயம் துவைப்ப** - பலவகை வாத்தியங்களும் ஒலிக்க; **மாலையும்** - மலர்மாலைகளையும்; **இழையும்** - அணிகலன்களையும்; **சாந்தும்** - சந்தனக் குழம்பையும்; **சுண்ணமும்** - நறுமணப் பொடியும்; **வாச நெய்யும்** - மணமுள்ள தைலவகையும்; **வேலை வெண்முத்தும்** - கடலின் வெண் முத்தையும்; **பொன்னும்** - பொன்னையும்; **காசும்** - இரத்தினங்களையும்; **நுண்துகிலும்** - மெல்லிய ஆடைகளையும்; **வீசி** - (ஒருவர்க்கொருவர்) வழங்கி; **உவா உற்று** - பருவகாலம் வந்ததால்; **முந்நீர் ஓல்** - கடல் ஆரவாரத்தால்; **கிளர்ந்து என்ன** - கிளர்ந்தது போல; **ஒலி கிளர்ந்தது** - ஒலி மிகுதி யாயிற்று.

இராமன் வில்லை முறித்தமையால் இனிச் சீதையின் திருமணம் நடைபெறப் போகின்றது என்ற மகிழ்ச்சியால் மிதிலை நகரத்தவர் மாலை முதலியவற்றை வீசிப் பேராரவாரம் செய்தனர் என்பது. பௌர்ணமி நாளில் கடல் பொங்கி ஒலித்தல் வில் முறிபட்ட தினத்தில் நகரின் முழக்கத்துக்கு உவமையாகும். ஓல் - ஓலம் - கடைக்குறை.

703. நல் இயல் மகர வீணைத்
தேன் உக. நகையும் தோடும்
வில் இட. வாளும் வீச.
வேல் கிடந்தனைய நாட்டத்து
எல் இயல் மதியம் அன்ன
முகத்தியர். எழிலி தோன்றச்
சொல்லிய பருவம் நோக்கும்
தோகையின் ஆடினாரே!

வேல் கிடந்து அனைய - வேல் தங்கியது போன்ற; **நாட்டத்து** - கண்களையும்; **எல்லியல் மதியம் அன்ன** - இரவில் எழும் சந்திரன் போன்ற; **முகத்தியர்** - முகத்தையும் உடைய மங்கையர்கள்; **சொல்லிய பருவம்** - (மேகம் வரக்கூடிய) கார்ப் பருவத்தில்; **எழிலி தோன்ற** - (வானத்தில் மேகங்கள் காணப்பட; **தோகையின்** - மயில்கள் ஆடுவதுபோல; **நல் இயல்** - நல்லிலக்கணம் அமைந்த; **மகரவீணைத் தேன் உக** - மகரயாழின் இசைத் தேன் சிந்தவும்; **நகையும் தோடும்** - புன்சிரிப்பும் காதணியும்; **வில் இட வாள் வீசு** - முறையே ஒளியைப் பரப்பிவிடவும்; **ஆடினர்** - ஆடினார்கள்.

பற்களின் ஒளி விடாது தோன்றுவதால் 'வில்இட' என்றும். காதணிகள் விட்டுவிட்டு ஒளிவிடுவதால் 'வாள்வீச' என்றும் இவற்றால் வில்லையும் வாளையும் வீசிக்கொண்டு மகளிர் ஆடினர் என்பது நயம்.

704. **உண் நறவு அருந்தினாரின்**
சிவந்து ஒளிர் கருங் கண் மாதர்.
புண் உறு புலவி நீங்க.
கொழுநரைப் புல்லிக்கொண்டார்;
வெண் நிற மேகம் மேன்மேல்
விரி கடல் பருகுமாபோல்.
மண் உறை வேந்தன் செல்வம்.
வறியவர் முகந்துகொண்டார்.

உண் நறவு அருந்தினாரின் - (அறிவைக் கெடுக்கின்ற) கள்ளைக் குடித்தவர்போல; **சிவந்து ஒளிர் கருங்கண்** - செந்நிறத்துடன் விளங்கும் கரிய கண்களையுடைய; **மாதர்** - பெண்கள்; **புண் உறு புலவி நீங்க** - கணவர் மனத்தைப் புண்படச்செய்யும் ஊடல் நீங்குமாறு; **கொழுநரைப் புல்லிக் கொண்டார்** - தம் கணவரைத் தழுவிக் கொண்டார்கள்; **மேன்மேல் விரிகடல்** - அலைகள் மேன்மேலும் பரவும் கடலில்; **வெண்ணிற மேகம்** - வெண் மேகங்கள்; **பருகுமா போல்** - (நீரைப்) பருகுவது போல; **மண்உறை வேந்தன் செல்வம்** - நிரம்பப்பெற்ற சனகனுடைய செல்வத்தை; **வறியவர்** - வறியவர்கள்; **முகந்து கொண்டார்** - (வேண்டியபடி) வாரிக் கொண்டு சென்றார்கள்.

வில்லிறுத்த ஓசை செவிப்பட்டதால் சீதையின் திருமணம் நிகழப் போகின்றதென்ற மகிழ்ச்சியால் ஊடல்கொண்ட மகளிரும் அப்புலவி நீங்கித் தம் கணவரைத் தழுவிக் கொண்டனர் என்பது. உட்புறம் முழுவதும் சிவந்து இமைப்பக்கம் கறுத்திருந்த கண்ணெனன்பார் 'சிவந்தொளிர் கருங்கண் மாதர்' என்றார். மகளிர்க்குப் புலவியால் கண் சிவத்தல் இயல்பு.

705. **வயிரியர் மதுர கீதம்.**
மங்கையர் அமுத கீதம்.
செயிரியர் மகர யாழின்
தேம் பிழி தெய்வ கீதம்.
பயிர் கிளை வேயின் கீதம்.
என்று இவை பருகி. விண்ணோர்
உயிருடை உடம்பும் எல்லாம்
ஓவியம் ஒப்ப நின்றார்.

வயிரியர் - கூத்தர்களின்; ***மதுர கீதம்*** - இனிய பாடல்களும்; ***மங்கையர் அமுதகீதம்*** - மகளிரின் அமுதப் பாடல்களும்; ***செயிரியர்*** - யாழினை மீட்டும் பாணர்; ***மகரயாழின் தேன்பிழி*** - மகரயாழிலே தோன்றும் தேன் பிழிந்தாற் போன்ற; ***தெய்வ கீதம்*** - பாடும் தெய்வத்தன்மையுள்ள பாடல்களும்; ***வேயின் பயிர்கிளை*** - புல்லாங் குழலிலிருந்து ஏழிசை அடிப்படையில் தோன்றும் பல்வேறு ராகங்கள்; ***கீதம்*** - ஒலிக்கவும்; ***என்ற இவை*** - என்ற இவற்றை; ***பருகி*** - செவியிற் கேட்டு; ***விண்ணோர்*** - தேவர்கள்; ***உயிர்உடை*** - உயிருள்ள; ***உடம்பு எல்லாமும்*** - உடல் எல்லாம்; ***ஓவியம் ஒப்ப நின்றார்*** - சித்திரம் போல (அசைவற்று) நின்றார்கள். சீதையின் திருமணம் விரைவில் நிகழும் என்ற மகிழ்ச்சியால் பாணர் முதலியோரின் கீதங்கள் நிகழ்ந்தன; அப் பாடல் இனிமையில் ஈடுபட்டு விண்ணவர் சித்திரம்போல நின்றனர் என்பது.

706. ஐயன் வில் இறுத்த ஆற்றல்
காணிய. அமரர் நாட்டுத்
தையலார் இழிந்து. பாரின்
மகளிரைத் தழுவிக் கொண்டார்-
செய்கையின். வடிவின். ஆடல்
பாடலின் தெளிதல் தேற்றார்.-
மைஅரி நெடுங் கண்நோக்கம்
இமைத்தலும். மங்கி நின்றார்.

அமரர் நாட்டுத் தையலார் - விண்ணுலகத்து மகளிர்; ***ஐயன் வில் இறுத்த*** - இராமன் வில்லை முறித்த; ***ஆற்றல் காணிய*** - வல்லமையைக் காணும் பொருட்டு; ***இழிந்து*** - (வானிலிருந்து) இறங்கி வந்து; ***செய்கையின் வடிவின்*** - (செய்யும்) செயலாலும் வடிவத்தாலும்; ***ஆடல் பாடலின்*** - ஆடல் பாடல்களாலும்; ***தெளிதல் தேற்றார்*** - (தமக்கும் மண்ணுலக மடந்தையர்க்கும்) வேறுபாடு காண முடியாதவர்களாய்; ***பாரின் மகளிரை*** - மண்ணுலக மங்கையரை; ***தழுவிக் கொண்டார்*** - (வானுலக மங்கையர் என்று கருதி மகிழ்ச்சியால்) தழுவிக் கொண்டார்கள்; ***மை அரி நெடு நோக்கம்*** - (அப்போது) அம் மங்கையரின் மையிட்டுச் செவ்வரி படர்ந்த நீண்ட பார்வையுள்ள; ***கண் இமைத்தலும்*** - கண்கள் இமைகொட்டி நின்ற அளவில்; ***மயங்கி நின்றார்*** - (இவர் நம் இனத்தவர் அல்லர் என்று) மயங்கி நின்றார்கள்.

வானத்திலிருந்து இறங்கிவந்த தேவ மகளிர் செயல் முதலானவற்றால் ஒத்திருந்த நிலவுலக மடந்தையரைத் தம்மவர் எனக்கருதி மகிழ்ச்சியால் தழுவிக் கொள்ள. அப்பொழுது அவர்களின் கண் இமைத்தலைக் கண்டு திகைத்தனர் என்பது - மயக்கவணி.

மிதிலை நகர மக்களின் உவகை மொழிகள்

707. ***‘தயரதன் புதல்வன்’ என்பார்;***
‘தாமரைக் கண்ணன்’ என்பார்;
‘புயல் இவன் மேனி’ என்பார்;
‘பூவையே பொருவும்’ என்பார்;
‘மயல் உடைத்து உலகம்’ என்பார்;
‘மானிடன் அல்லன்’ என்பார்;
‘கயல் பொரு கடலுள் வைகும்
கடவுளே காணும்’ என்பார்.

(அந்நகர மக்களில் சிலர்); **தயரதன் புதல்வன் என்பார்** *- (இவன்) தயரதன் திருமகன் என்று கூறுவார்கள்;* **தாமரைக் கண்ணன் என்பார்** *- (சிலர் இவன்) செந்தாமரைக் கண்ணனான திருமாலே என்று சொல்வார்கள்;* **இவன் மேனி** *- (சிலர்) இவனது மேனியின் நிறம்;* **புயல் என்பார்** *- கருமேகம் என்பார்கள்;* **பூவையும் பொருவும்** *- (தவிர) காயாம் பூவையும் ஒத்துள்ளது;* **என்பார்** *- என்பார்கள் (சிலர்);* **மானிடன் அல்லன்** *- (எவ்வாறாயினும் இவன்) மானுடன் அல்லன்;* **என்பார்** *- என்று கூறுவார்கள் (சிலர்);* **கயல் பொரு கடலுள்** *- (பின்னை இவன் யாரென்றால்) கயல்மீன்களையுடைய பாற்கடலில்;* **வைகும் கடவுளே** *- தங்கியுள்ள திருமாலே ஆவான்;* **என்பர்** *- என்று சொல்வார்கள்;* **மயல் உடைத்து உலகம்** *- இந்த உலகத்தின் இயல்பு மயக்கம் உடையது;* **என்பார்** *- என்று கூறுவார்கள் (சிலர்) (இவ்வாறு மக்கள் பலபடி கூறினர்).*

பூவையும் - இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை.

708. ***‘நம்பியைக் காண நங்கைக்கு***
ஆயிரம் நயனம் வேண்டும்;
கொம்பினைக் காணும்தோறும்.
குரிசிற்கும் அன்னதே ஆம்;
தம்பியைக் காண்மின்!’ என்பார்;
‘தவம் உடைத்து உலகம்’ என்பார்;
‘இம்பர். இந் நகரில் தந்த
முனிவனை இறைஞ்சும்’ என்பார்.

நம்பியைக் காண - (மற்றும் சிலர்) இராமனது வடிவழகைக் காண்பதற்கு; ***நங்கைக்கு ஆயிரம் நயனம்*** - சீதைக்குக் கண்கள் ஆயிரம்; **வேண்டும்** - வேண்டும் (என்று கூறுவார்); **கொம்பினை** - பூங்கொம்பு போன்ற இவளை (சீதையை); **காணும்தோறும்** - பார்க்கும்தோறும் (புதிய புதிய வடிவழகே புலப்படுவதால்); ***குரிசிற் கும்*** - இப் பெருமானாகிய இராமனுக்கும்; ***அன்னதே*** - (ஆயிரம் கண்கள் வேண்டும் என்பது) அத்தன்மையதே; **தம்பியைக் காண்மின்** - (தமையன் இருக்கட்டும்) அவன் தம்பியான இவன் வடிவழகைப் பாருங்கள்; **என்பார்** - என்று சொல்வார்; **உலகம் தவம் உடைத்து** - (இப்படிப்பட்ட அழகுள்ளவர்களைப் பெற்றதால்) இந்த நிலவுலகம் தவம் செய்ததாயிற்று; **என்பார்** - என்று சொல்லுவர் (சிலர்); ***இம்பர் இந்நகரில்*** - (மற்றும் சிலர்) உள்ள இந்த உலகத்தில் மிதிலை நகரில்; ***தந்த முனிவனை*** - இம் மைந்தர்களை அழைத்துவந்த விசுவாமித்திர முனிவனை; ***இறைஞ்சும் என்பார்*** - (எல்லாரும்) வணங்குங்கள் என்றுசொல்வார்கள். கொம்பினைப் பார்க்கும்தோறும் இமைத்தல் முதலிய இடையீடுகளால் பார்வை தடைப்படும். அவ்வாறு விட்டுவிட்டுப் பார்க்குமிடத்து முன்னிலும் புதிய பொலிவு புலப்படுவதால் ஆயிரம் ஆயிரம் கண்கள் இந்த இராமனுக்கும் வேண்டும் என்றவாறு. ‘காணுந்தோறும்’ என்றமையால் சீதையின் ஒவ்வோர் உறுப்பும் தனியான அழகு படைத்துள்ளது என்பது பெறப்படும். அழகை பருகுவோர்க்கு இமைத்தலும் தடையாகும். பெரியவனை மாயவனை.......கண்ணிமைத்துக் காண்பார்தம் கண்ணென்ன கண்ணே - ஆய்ச்சியர் படர் - 2

காதல் நோயால் சீதை உள்ளம் நைந்து உருகுதல்

709. இற்று. இவண் இன்னது ஆக. -
மதியொடும் எல்லி நீங்கப்
பெற்று. உயிர் பின்னும் காணும்
ஆசையால். சிறிது பெற்ற.
சிற்றிடை. பெரிய கொங்கை.
சேயரிக்கரிய வாள் - கண்.
பொன்-தொடி.- மடந்தைக்கு அப்பால்
உற்றது புகலலுற்றாம்.

இவண் - சனகனது அரச சபையில்; **இற்று** - இந்த நிகழ்ச்சியானது; **இன்னது ஆக** - இப்படி நடக்க; **மதியொடும்** - சந்திரனோடு; **எல்லி நீங்கப் பெற்று** - இரவு கழிந்து; **உயிர் பின்னும்** - அந்தக் குமரனை மறுபடியும்; **காணும் ஆசையால்** - காணவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தால்; **சிறிது பெற்ற** - (தேய்ந்து வரும்) உயிரைச் சிறிது பெற்றுள்ள; **சிற்றிடைப் பெரிய கொங்கை** - சிறுத்த இடையையும் பெருத்த தனங்களையும்; **சேய் அரிக் கரிய** - செவ்வழி படர்ந்த கரியவாய; **வாள்கண்** - ஒளிமிக்க கண்களையும்; **பொன்தொடி** - பொன்னாலாகிய வளைக்கைகளையும்; **மடந்தைக்கு** - அணிந்த சீதைக்கு; **அப்பால்** - (கன்னி மாடமாகிய) அந்த இடத்தில்; **உற்றது** - நேர்ந்ததை; **புகலல் உற்றாம்** - (இனி) கூறத் தொடங்குவோம்.

முன்பே சீதை வருந்திக் கொண்டிருக்க வேதனைக்குக் காரணமான சந்திரனும் இரவும் நீங்க மீண்டும் இராமனைக் காணலாம் என்ற ஆசை உண்டாகிறது. அதனால் சிறிது உயிர் தங்கிய சீதைக்கு நேர்ந்ததைக் கம்பர் கூறத்தொடங்குகின்றார். சீதை இராமனைத் தன்னுயிர் என்றே கருதினாலாதலின் 'உயிர்' என்றார்.

710. **ஊசல் ஆடு உயிரினோடும்.**
உருகு பூம் பள்ளி நீங்கி.
பாசிழை மகளிர் சூழ.
போய். ஒரு பளிக்கு மாட.
காசு இல் தாமரையின் பொய்கை.
சந்திர காந்தம் ஈன்ற
சீத நீர் தெளித்த மென் பூஞ்
சேக்கையை அரிதின் சேர்ந்தாள்.

ஊசல் ஆடு *- (சீதை) ஊஞ்சல் போலப் போவதும் வருவதுமான;* ***உயிரினோடும்*** *- உயிருடன்;* ***உருகு பூம்பள்ளி நீங்கி*** *- உடம்பு உருகுவதற்குக் காரணமான மலர்ப் படுக்கையை விட்டு நீங்கி;* ***பாசிழை மகளிர்*** *- பசும்பொன் அணிகள் பூண்ட மகளிர்;* ***சூழப் போய்*** *- சூழ்ந்து வர (அவ்விடத்தை விட்டுப்) போய்;* ***காசு இல் தாமரையின்*** *- குற்றமற்ற தாமரைத்;* ***பொய்கை*** *- தடாகத்தின் கரையிலுள்ள;* ***ஒரு பளிங்குமாடம்*** *- பளிங்கு மாடத்தில்;* ***சந்திரகாந்தம் ஈன்ற*** *- சந்திரகாந்தக் கற்கள் வெளிப்படுத்துவதும்;* ***சீதம் நீர் தெளித்த*** *- குளிர்ந்துள்ளதுமான நீர் தெளித்த;* ***மென்பூஞ் சேக்கையை*** *- மென்மையான பூம்படுக்கையை;* ***அரிதின் சேர்ந்தாள்*** *- அரிதிலே சேர்ந்தாள்.*

சீதை முன்னிருந்த மலர்ப் படுக்கையை விட்டுத் தாமரைத் தடாகத்தின் கரையிலிருக்கும் பளிங்கு மாடத்தில் அமைத்துள்ள. சந்திரகாந்தக் கற்கள் வெளிக்கக்கும் குளிர்ந்த நீர் தெளித்த மலர்ப் படுக்கையில் சிரமப்பட்டுச் சேர்ந்தாள் என்றார். சந்திரகாந்தம்: நிலவைக் கண்ட இடத்து நீரைக் கக்குவதொரு கல் தாமரையின் பொய்கைப் பளிக்குமாடம் என இயைபுடுத்தவேண்டும்.

711. **"பெண் இவண் உற்றது" என்னும்**
பெருமையால். அருமையான
வண்ணமும் இலைகளாலே
காட்டலால். வாட்டம் தீர்ந்தேன்;-
தண் நறுங் கமலங்காள்! - என்
தளிர் நிறம் உண்ட கண்ணின்
உள் நிறம் காட்டினீர்; என்
உயிர் தர உலோவினீரே!

தண் நறுங் கமலங்காள் - *குளிர்ந்த நறுமணமுள்ள தாமரைக் கொடிகளே!;* **பெண்** - *ஒரு பெண்ணிற்கு;* **இவண்** - *இப்போது இந்த இடத்தில்;* **உற்றது** - *(பிரிவுத் துயர்) நேர்ந்துள்ளது;* **என்றும்** - *என்று கருதுகின்ற;* **பெருமையால்** - *பெருந்தன்மை உங்களுக்கு உண்டானதால்;* **அருமையான வண்ணமும்** - *(அப்பிரானது காண்பதற்கு அரிய) திருமேனி நிறத்தையும்;* **இலைகளாலே** - *(உங்கள்) இலைகள் மூலம்;* **காட்டலால்** - *காட்டுவதால்;* **வாட்டம் தீர்ந்தேன்** - *மனவாட்டம் நீங்கப் பெற்றேன் (அல்லாமலும்);* **நீர்** - *நீங்கள்;* **என் தளிர் நிறம் உண்ட** - *எனது தளிர் போன்ற நிறத்தைக் கவர்ந்த;* **கண்ணினுள்** - *அவருடைய கண்களிலுள்ள;* **நிறம்** - *நிறத்தையும்;* **காட்டி னீர்** - *(மலர்களைக் கொண்டு) காட்டினீர் (அவ்வாறு காணச் செய்தும்);* **என் உயிர் தர** - *எனது உயிராகிய அவரைத் தருவதற்கு;* **உலாவினீரே** - *பின்வாங்கினீரே (இதற்கு என்ன காரணம்).*

இராமனது நிறத்தையும் கண்களையும் தாமரை காட்டி நின்றதைப் புகழ்ந்து அந்த இராமனைத் தன் முன்னே கொண்டு வரத் தவறியதனால் பழித்தாள் சீதை என்றார். உயிர்: இராமனைக் குறிக்கும்; சீதையின் உயிரும் ஆகும். தான் அழகழிந்து உடல் முழுவதும் பகலைப் போர்க்கும்படி தன் மனத்தை அவன் கண்ணழகு கவர்ந்ததால் 'தளிர் நிறமுண்ட கண்' என்பது. வண்ணமும் - எச்சவும்மை. உலோவுதல் - உலோப குணங் கொள்ளுதல்; கடும் பற்றுள்ளம் கொள்ளுதல். சீதை. தாமரைகளே! என் உயிரான காதலனுடைய உடலின் நிறமும் கண் நிறமும் காட்டினீர். ஆதலால் அந்த உயிர் உம்மிடமே உள்ளது. அதனைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உங்களை இரக்கின்றேன். ஆனால். இவ்வாறு கொடுக்காமல் உலோபம் செய்யலாமா?' என்று நொந்து குறை கூறினாள் என்ற கருத்தைச் சுருங்கிய சொற்களால் கம்பர் புலப்படுத்துகின்றார்.

கலிவிருத்தம்

712. 'நாண் உலாவு மேருவோடு
நாண் உலாவு பாணியும்.
தூண் உலாவு தோளும். வாளி
யூடு உலாவு தூணியும்.
வாள் நிலாவின் நூல் உலாவும்
மாலை மார்பும். மீளவும்
காணல் ஆகும்? ஆகின். ஆவி
காணல் ஆகுமேகொலாம்.

அந்த இராமனது தோளின் அழகைக் கண்டு) **நாண் உலாவு மேருவோடு** - *ஆதிசேடனாகிய நாணோடு மேரு மலை போன்ற வில்லுடன்;* **நாண் உலாவு** - *(அவ் வில்லின்) நாணில் உலாவுகின்ற;* **பாணியும்** - *கையும்;* **தூண் உலாவு தோளும்** - *தூண்களை ஒத்த தோள்களும்;* **வாளி ஊடு** - *அம்புகள் இடையே;* **உலாவு தூணியும்** - *செருகப் பெற்ற அம்பறாத் தூணியும்;* **வாள் நிலாவின்** - *ஒளிமிக்க சந்திரனைப் போன்ற;* **நூல் உலாவு** - *பூணூல் அலையும்;* **மாலை மார்பும்** - *வெற்றிமாலை சூடிய திருமார்பும்;* **மீளவும்** - *மறுமுறையும்;* **காணல் ஆகும் ஆகின்** - *காணக் கூடுமாயின்;* **ஆவி** - *என்னுயிரை;* **காணல் ஆகும்** - *நான் காணமுடியும் (அது கூடுமா?).*

'என் ஆவி வில்லும் கையுமாகியும். தூணியும் தோளுமாகியும். பூணூலும் மார்புமாகியும் உள்ளது. அத்தகைய ஆவியைக் காணின் எனது ஆவியைக் கண்டதாகும். அவ்வாறு காணாவிட்டால் உயிர் இழப்பேன்' என்று சீதை கூறுகிறாள்.

தூண் உலாவு - உலாவு - உவம உருபு. உலாவ என்பது வெவ்வேறு பொருளில் வந்தது - சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி.

713. **'விண்தலம் கலந்து இலங்கு**
திங்களோடு. மீது சூழ்
வண்டு அலம்பு அலங்கல் தங்கு
பங்கியோடும். வார் சிலைக்
கொண்டல் ஒன்று. இரண்டுகண்ணின்
மொண்டுகொண்டு. என் ஆவியை
உண்டது உண்டு; என் நெஞ்சில் இன்னும்
உண்டு; அது என்றும் உண்டு அரோ!

விண்தலம் - வானுலகத்தில்; **கலந்து இலங்கு** - சேர்ந்து விளங்கும்; **திங்களோடு** - சந்திரனோடும்; **மீது சூழ் வண்டு அலம்பு** - (தேனைப் பருக) மேலே சுற்றிவரும் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற; **அலங்கல் தங்கு** - மாலை சூடிய; **பங்கியோடும்** - மயிர் முடியோடும் (குஞ்சி) கூடிய; **வார்சிலை** - நீண்ட வில்லைத் தரித்த; **கொண்டல் ஒன்று** - மேகம் ஒன்று; **இரண்டு கண்ணின்** - (தன்) இரு கண்களால்; **என் ஆவியை** - எனது உயிராகிய நீரை; **மொண்டு கொண்டு** - முகந்து; **உண்டது உண்டு** - பருகிவிட்டது என்பது உண்மைதான்; **அது** - அந்த மேகமானது; **என் நெஞ்சின்** - எனது மனத்தில்; **இன்றும் உண்டு** - (நீங்காமல்) இப்பொழுதும் உள்ளது; **என்றும் உண்டு** - (அது மட்டுமா) எப்போதும் அது தங்கியிருக்கும்.

முகத்தைத் 'திங்கள்' எனவும் இராமனை 'வார்சிலைக் கொண்டல்' எனவும் உருவகத்தால் சீதை கூறினாள்.

மேகம் ஆவியால் ஆனது என்ற வழக்கிற்கும் ஏற்பக் 'கொண்டல் என் ஆவியை மொண்டு உண்டது' எனக் கூறிய நயம் உணரத்தக்கது.

714. **'பஞ்சு அரங்கு தீயின் ஆவி**
பற்ற. நீடு கொற்ற வில்
வெஞ் சரங்கள் நெஞ்சு அரங்க.
வெய்ய காமன் எய்யவே.
சஞ்சலம் கலந்தபோது.
தையலாரை. உய்ய வந்து.
"அஞ்சல்! அஞ்சல்!" என்கிலாத
ஆண்மை என்ன ஆண்மையே?

வெய்ய காமன் - கொடுமையுள்ள மன்மதன்; **நீடு கொற்ற வில்** - நீண்ட வெற்றியுடைய வில்லினால்; **வெம் சரங்கள்** - கொடிய அம்புகளை; **பஞ்சு அரங்கு தீயின்** - பஞ்சை அழிக்கும் நெருப்புப் போல; **ஆவி பற்ற** - என்னுயிரைப் பற்றி நிற்கவும்; **நெஞ்சு அரங்க** - (அதனால்) என் மனம் சிதையுமாறு; **எய்ய** - பிரயோகித்த லால்; **சஞ்சலம் கலந்த** - துன்பம் வந்து கலங்கும்; **போது** - இப்போது; **உய்ய வந்து** - (நான்) உயிர் பிழைக்கும்படி என் அருகே வந்து; **தையலாரை** - (ஆதரவற்ற) பெண்களை; **அஞ்சல் அஞ்சல் என்கிலாத** - அஞ்சாதீர். அஞ்சாதீர் என்று கூறி அபயம் அளிக்காத; **ஆண்மை** - ஆண்மை; **என்ன ஆண்மையோ** - எத்தகைய ஆண்மையோ?

வருந்தும் பெண்களை அணுகி அஞ்சல் என்று அபயம் அளிப்பதே ஆண்மைக்கு அழகு. ஆனால். அப்படிச் செய்யாத இப்பிரானது ஆண்மை என்ன ஆண்மை என்று வெறுப்பினால் இயற்பழிக்கின்றாள் சீதை.

715. **'இளைக்கலாத கொங்கைகாள்!**
எழுந்து விம்மி என் செய்வீர்?
முளைக்கலா மதிக்கொழுந்து
போலும் வாள் முகத்தினான்.
வளைக்கலாத விற் கையாளி.
வள்ளல். மார்பின் உள்ளுறத்
திளைக்கல் ஆகும்ஆகில். ஆன
செய் தவங்கள் செய்ம்மினே!

இளைக்கலாத - இளைக்காது பருத்து வரும்; **கொங்கைகாள்** - தனங்களே; **எழுந்து விம்மி** - (நீங்கள்) மேன்மேல் எழுந்து பருத்து வருதலால்; **என் செய்வீர்** - என்ன காரியத்தைச் சாதித்து விடுவீர்?; **முளைக்கலா** - வானில் தோன்றாத; **மதிக் கொழுந்து போலும்** - என்றும் ஒரு தன்மைத் தாயுள்ள சந்திரனைப் போன்ற; **வாள் முகத்தினான்** - ஒளியுள்ள முகத்தை யுடையவனும்; **வளைக்கலாத வில்** - (யாராலும்) வளைக்கமுடியாதபடி அரிதான வில்லை; **கை ஆளி வள்ளல்** - கையில் ஏந்தியவனுமாகிய அருள்மிக்க அவனுடைய; **மார்பினுள்** - திருமார்பை; **உறத் திளைக்கலாகும் ஆகில்** - இறுகத் தழுவக் கூடிய வழி ஏற்படுமாயின்; **ஆன செய்தவங்கள்** - அதற்கேற்ப செய்யத் தக்க தவங்களை; **செய்ம்மினே** - செய்யுங்கள்.

'கொங்கை முளைத்தெழுவதன் பயன் அவனது மார்பைத் தழுவிக் கொள்ளுதலேயாகும். அந்த நிலை கிடைப்பதற்கான வழி இருந்தால் அதைச் செய்யுங்கள். அதைவிட்டு நீங்கள் எழுந்து விம்முவதால் பயன் எதுவுமில்லை' என்று சீதை கூறுகிறாள்.

716. **'எங்கு நின்று எழுந்தது. இந்த**
இந்து? வந்து என் நெஞ்சு உலா
அங்கு இயன்று. அனங்கன் எய்த
அம்பின் வந்த சிந்தை நோய்

பொங்குகின்ற கொங்கைமேல்
விடம் பொழிந்தது; என்னினும்
கங்குல் வந்த திங்கள் அன்று;
அகம் களங்கம் இல்லையே!

என் நெஞ்சு - எனது மனத்திலே; உலாவந்து - உலாவி வந்து; அங்கு - அந்த இடத்திலே; இயன்று - அச்செயலோடு பொருந்தி; அனங்கன் எய்த - மன்மதன் செலுத்திய; அம்பின் வந்த - அம்பினால் உண்டான; சிந்தைநோய் - மன நோயானது; பொங்குகின்ற - பெரிதும் வெளிப்படும் இடமான; கொங்கைமேல் - (என்) தனங்கள்மேல்; விடம் பொழிந்தது - நஞ்சினை ஊற்றியது; என்னினும் - என்றாலும்; கங்குல் வந்த - (இது) நேற்றிரவில் தோன்றி வருந்திய; திங்கள் அன்று - சந்திரன் அன்று; அகம் - (ஏனென்றால்) இதன் மத்தியில்; களங்கம் இல்லை - களங்கம் காணப்படவில்லை; இந்த இந்து - இந்தச் சந்திரன்; எங்கு நின்று - எங்கிருந்து; எழுந்தது - வந்ததோ? (தெரியவில்லை)

உரு வெளிப்பாட்டில் இராமனது முகச் சந்திரன் தோன்ற அதனால் உண்டான துயரத்தைச் சீதை வெளிப்படுத்துகிறாள். அவள் முகச்சந்திரனைப் பார்த்து இது நஞ்சு பொழிந்ததனாலும் நடுவிலே களங்கத்தைப் பெறவில்லை ஆதலாலும் இது நேற்றிரவு தோன்றிய சந்திரன் அன்று; இந்தச் சந்திரன் இரவு அல்லாத இப்போது எவ்வாறு தோன்றியதோ என்று வருந்துகின்றாள்.

717. ***'அடர்ந்து வந்து. அனங்கன். நெஞ்சு***
அழன்று சிந்தும் அம்பு எனும்
விடம் குடைந்த மெய்யின்நின்று
வெந்திடாது எழுந்து. வெங்
கடம் துதைந்த காரி யானை
அன்ன காளை தாள் அடைந்து.
உடன்தொடர்ந்து போன ஆவி
வந்தவா என்? - உள்ளமே!

உள்ளமே - என் மனமே; **அனங்கன்** - மன்மதன்; **நெஞ்சு அழன்று** - மனம் கொதிக்குமாறு; **அடர்ந்து வந்து** - நெருங்கி வந்து; **சிந்தும் அம்பு எனும் விடம்** - நஞ்சு தோய்ந்த அம்பு; **குடைந்த** - குடைதலினால்; **மெய்யின் நின்று** - உடம்பினுள்நிலைத்து; **வெந்திடாது எழுந்து** - வெந்தழியாமல் வெளிப்பட்டு; **வெங்கடம் துதைந்த** - வெப்பமான மதநீர் பெருகும்; **காரி யானை அன்ன** - கறுத்த யானையைப் போன்ற; **காளை தாள் அடைந்து** - காளை போன்ற பிரானுடைய திருவடிகளைச் சரணடைந்து; **உடன் தொடர்ந்துபோன** - அவனோடு தொடர்ந்து சென்ற; **ஆவி** - என் உயிரானது; **வந்தவா** - திரும்பி வந்த விதம்; **என்** - என்னவோ? 'அனங்கன் எய்த அம்பால் வெந்த உடம்பிலிருந்து தான் வேகாதிருக்கத் தப்பி வந்த என்னுயிர் தொடர்ந்து சென்று இராமன் திருவடியைச் சரணடைந்தும் இப்போது துன்பப் படுமாறு திரும்பிவந்ததே! இது வியப்பாக உள்ளது' என்று இரங்கிக் கூறுகிறாள் சீதை.

718. **'விண்ணுளே எழுந்த மேகம்**
மார்பின் நூலின் மின்னொடு. இம்
மண்ணுளே இழிந்தது என்ன.
வந்து போன மைந்தனார்.
எண்ணுளே இருந்த போதும்.
யாவரென்றுதோகிலென்;
கண்ணுளே இருந்த போதும்.
என்கொல் காண்கிலாதவே?

விண்ணுள் - வானத்தில்; **எழுந்த மேகம்** - தோன்றிய மேகமானது; **மின்னொடு** - மின்னலுடன்; **இம் மண்ணுள்** - இந்த மண்ணுலகில்; **இழிந்தது என்ன** - இறங்கியது என்று சொல்லுமாறு; **மார்பின் நூலின்** - மார்பில் அணிந்துள்ள முப்புரி நூலுடன்; **வந்துபோன** - (கன்னிமாடத்தின் முன் என் கண்கள் காணுமாறு) வந்து சென்ற; **மைந்தனார்** - அப்பிரான்; **எண்ணுளே** - என் மனத்திற்குள்ளே; **இருந்தபோதும்** - நீங்காது இருந்தாலும்; **யாவர் என்று** - இவர் யாரென்று; **தேர்கிலேன்** - தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை; **கண்ணுளே** - (என்) கண்களுக்கு எதிரே; **இருந்தபோதும்** - காணப்பட்டாலும்; **காண்கிலாதது** - (இன்னாரென்று) அறிந்து கொள்ள முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம்; **என்கொல்** - என்ன?

கண்ணிற்குள்ளே இருப்பவரை இன்னாரென்று காணாமையும் காலத்தாலும் இடத்தாலும் சேய்மையானவற்றையும் அறியவல்ல மனம் தன்னுள் இருப்பவரை இன்னாரென்று தெரியாமல் இருப்பதும் வியப்பானதே என்று சீதை கூறுகிறாள். பூணூல் தரித்த இராமனுக்கு மின்னலோடு கூடிய மேகம் உவமையானது.

719. **‘பெய் கடல் பிறந்து. அயல்**
பிறக்கொணா மருந்து பெற்று.
ஐய பொற் கலத்தொடு அங்கை
விட்டு இருந்த ஆதர்போல்.
மொய் கிடக்கும் அண்ணல் தோள்
முயங்கிடாது முன்னமே.
கைகடக்க விட்டு இருந்து
கட்டுரைப்பது என்கொலோ?’

பெய் கடல் பிறந்து - பல வளங்களும் நிறைந்த பாற்கடலிலே தோன்றி; **அயல் பெறற்கு ஒணா** - வேறிடத்தில் பெற முடியாத; **மருந்து பெற்று** - அமுதத்தைத் தம் நல்வினைப் பயனால் அடைந்தும்; **ஐய பொன் கலத்தொடு** - (அதனை உடனே பருகாமல்) அழகிய பொன்கலசத்தோடு; **அம்கை விட்டிருந்து** - தம் கையிலிருந்து அதனை நழுவவிட்ட; **ஆதர்போல்** - அறிவற்ற மூடர்களைப் போல; **மொய் கிடக்கும்** - வலிமை மிக்க; **அண்ணல்தோள்** - அப் பெருமானின் தோள்கள் (காணப் பெற்றும்); **முன்னமே முயங்கிடாது** - (கண்ட) அப்போதே தழுவிக் கொள்ளாமல்; **கைக் கடக்க** - கைநழுவிப் போகும்படி; **விட்டிருந்து** - விட்டொழித்துப் பின்; **கட்டுரைப்பது** - தனியிருந்து பலவாறாகக் கூறிப் புலம்புவது; **என்கொல்** - எதற்காக?

அமுதம் கண்ணிற்பட்டால் உடனே அது நிறைந்துள்ள பொற்கலத்தைக் கைப்பற்றி உண்பது முறை. ஆனால். அப்படிச் செய்யாது கைநழுவவிட்ட மூடர்போல இராமனைக் கண்ணால் கண்டபோது நான் அவனைத் தழுவிக் கொள்ளாமல் விட்டுவிட்டு இப்போது பலவாறு பேசி என்ன பயன்’ என்கிறாள் சீதை. ஆதர் - அறிவில்லாதவர்.

720. **என்று கொண்டு. உள் நைந்து நைந்து.**
இரங்கி. விம்மி விம்மியே.
பொன் திணிந்த கொங்கை மங்கை
இடரின் மூழ்கு போழ்தின்வாய்.
குன்றம் அன்ன சிலை முறிந்த
கொள்கை கண்டு. குளிர் மனத்து
ஒன்றும் உண்கண் மதி முகத்து
ஒருத்தி செய்தது உரைசெய்வாம்.

acharya.org

பொன்திணிந்த - (பொன்போன்ற) தேமல் நெருங்கிய; **கொங்கை மங்கை** - தனங்களையுடைய சீதை; **என்று கொண்டு** - என்று பலவாறு சொல்லி; **உள் நைந்து** - மனம் மிகவும் நைந்து; **இரங்கி** - இரக்கமுற்று; **விம்மி விம்மி** - பெரிதும் விம்மி; **இடரில் மூழ்கு போழ்தின் வாய்** - துன்பத்தில் அழுந்திய பொழுது; **குளிர் மனத்து ஒன்றும்** - குளிர்ந்த மனத்தோடு கூடியவளும்; **உண்கண் மதிமுகத்து** - மைதீட்டிய கண்களும் சந்திரன் போன்ற முகமும் கொண்டவளான; **ஒருத்தி** - ஒரு தோழி; **குன்றம் ஒன்று சிலை** - மலை போன்ற வில்; **முறிந்த கொள்கை** - முறிபட்ட செயலை; **கண்டு** - நேரிலே கண்டுவந்து; **செய்தது** - கூறிய செய்தியை; **உரை செய்வாம்** - இனிச் சொல்லுவோம்.

நீலமாலை உரைத்த மகிழ்ச்சிச் செய்தி

கலி விருத்தம்

721. **வடங்களும் குழைகளும் வான வில்லிட.**
தொடர்ந்த பூங் கலைகளும் குழலும் சோர்தர.
நுடங்கிய மின் என நொய்தின் எய்தினாள்.
நெடுந் தடங் கிடந்த கண் நீலமாலையே.*

நெடுந் தடம் கிடந்த - பெரிய தடாகத்தில் கிடந்த; **கண்நீலமாலை** - குவளை போன்ற கண்களையுடைய நீலமாலை என்பவள்; **வடங்களும்** - (தன் கழுத்தில் பூண்ட) ஆரங்களும்; **குழைகளும்** - காதணியான குழைகளும்; **வானவில் இட** - வானவில்லைப் போலப் பல நிற ஒளிகளை வீசவும்; **தொடர்ந்த பூங்கலைகளும்** - உடுத்த உடையும்; **குழலும் சோர்தர** - மலரணிந்த கூந்தலும் அவிழ்ந்து சரியவும்; **நுடங்கிய மின் என** - துவண்ட மின்னல் போல; **நொய்தின் எய்தினாள்** - விரைவாக ஓடி வந்தாள்.

சீதைக்குத் திருமணம் நடக்குமாறு இராமன் வில் முறித்த செய்தியை விரைவில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தோடு சீதை இருக்குமிடம் வந்தாள் என்பது.

தோழியின் பெயர் நீலமாலை. வானவில் இடுதல் - இந்திரவில்லின் தன்மையவாய்ப் பலநில ஒளி வீசுதல். ‘திருவில் இட்டுத் திகழ்தரு மேனியன்’ - சிலப். 15 -156

722. **வந்து அடி வணங்கிலள்; வழங்கும் ஓதையள்;**
அந்தம் இல் உவகையள். ஆடிப் பாடினள்;
‘சிந்தையுள் மகிழ்ச்சியும். புகுந்த செய்தியும்.
சுந்தரி! சொல்’ என. தொழுது சொல்லுவாள்;

acharya.org

வந்து அடி - வந்ததும் சீதையின் அடிகளை; **வணங்கிலள்** - விழுந்து வணங்கவில்லை; **வழங்கும் ஓதையள்** - ஆரவாரம் செய்பவளும்; **அந்தம் இல் உவகையள்** - எல்லையில்லாத மகிழ்ச்சியுடையவளுமாகி; **ஆடிப் பாடினள்** - ஆடுவதும் பாடுவதும் ஆயினாள் (அதைக் கண்ட சீதை அவளை நோக்கி); **சுந்தரி** - அழகானவளே; **சிந்தையுள் மகிழ்ச்சியும்** - உன் மனமகிழ்ச்சியின் காரணத்தையும்; **புகுந்த செய்கையும்** - (பெரு மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாக) நடந்துள்ள செயலையும்; **சொல்** - சொல்லுவாய்; **என** - என்று கேட்க; ***(அந்தத்தோழி சீதையை)* தொழுது** - வணங்கி; **சொல்லுவாள்** - கூறலானாள்.

தலைவியைக் கண்டவுடன் தோழி வணங்கவேண்டுவது முறையாகும். ஆனால் பெரு மகிழ்வால் அத் தோழி வணங்காமல் ஆடிப் பாடிக் கொண்டிருந்தாள். பின்னர்ச் சீதை அவளைக் கேட்கச் செய்தியைக் கூற முற்பட்டாள்.

723. ***'கய ரத துரகமாக் கடலன். கல்வியன்.***
தயரதன் எனும் பெயர்த் தனிச் செல் நேமியான்.
புயல் பொழி தடக் கையான். புதல்வன்; பூங் கணை
மயல் விளை மதனற்கும் வடிவு மேன்மையான்;

கயம் ரதம் - யானையும் தேரும்; **துரகம் மாகடலன்** - குதிரையும் ஆகியவற்றைக் கடலெனப் படைத்தவனும்; **கல்வியன்** - பெருங்கல்வியில் மேம்பட்டவனும்; **புயல் பொழி தடக்கையான்** - மேகம் மழை பொழிவதுபோல் செல்வம் பொழிகின்ற நீண்ட கையையுடையவனுமான; **தயரதன் எனும்** - தசரதன் என்று; **பெயர்த் தனிச் செல்** - உலகம் புகழத் தனிச் செங்கோல் செலுத்தும்; **நேமியான்** - பெருமன்னனின்; **புதல்வன்** - மைந்தன்; **பூங்கணை மயல் விளை** - மலர் அம்புகளால் உலகத்தில் மயக்கத்தை உண்டாக்கும்; **மதனற்கும்** - மன்மதனைக் காட்டிலும்; **வடிவு மேன்மையான்** - வடிவழகு மிக்கவன் (ஒருவன் இருக்கின்றான்).

724. ***'மரா மரம் இவை என***
வலிய தோளினான்;
"அரா -அணை அமலன்" என்று
அயிர்க்கும் ஆற்றலான்;
'இராமன்' என்பது பெயர்;
இளைய கோவொடும்.
பராவ அரு முனியொடும்.
பதி வந்து எய்தினான்;

(அந்தக் குமரன்) ***இவை மராமரம் என*** *- மராமரம் என்னும்படி;* ***வலிய தோளினான்*** *- வன்மையான தோள்களையுடையவன்;* ***அரா அணை அமலன் என்று*** *- ஆதி சேடனாகிய படுக்கையில் பள்ளி கொள்ளும் திருமால்தான் அவதரித்தானோ என்று;* ***அயிர்க்கும் ஆற்றலான்*** *- ஐயுறக் கூடிய ஆற்றல் படைத்தவன்;* ***பெயர்*** *- (அவனுக்கு) அவனது பெயர்;* ***இராமன் என்பது*** *- இராமன் என்பது (அவன்);* ***இளைய கோவொடும்*** *- தம்பியான அரச குமாரனோடும்;* ***பராவ அரு முனியொடும்*** *- அளவிட்டுப் புகழ்வதற்கு அரிய முனிவனோடும்;* ***பதி*** *- (நம்) நகரை;* ***வந்து எய்தினான்*** *- வந்து சேர்ந்தான்.*

தசரதன் மைந்தனான இராமன் தம்பியோடும் விசுவாமித்திரனுடனும் மிதிலை நகர்க்கு வந்தான்.

725. ' "பூண் இயல் மொய்ம்பினன்.
புனிதன் எய்த வில்
காணிய வந்தனன்"
என்ன. காவலன்
ஆணையின் அடைந்த வில்
அதனை. ஆண்தகை.
நாண் இனிது ஏற்றினான்;
நடுங்கிற்று உம்பரே!

பூண் இயல் *- வாகு வலயங்களை அணிந்த;* ***மொய்ம்பினன்*** *- தோள்களையுடைய அக்குமாரன்;* ***புனிதன் எய்த வில்*** *- புனிதனான சிவன் கைக்கொண்டு எய்த வில்லை;* ***காணிய வந்தனன்*** *- காணும் பொருட்டு வந்துள்ளான்;* ***என்ன*** *- என்று (விசுவாமித்திரன்) சொல்ல;* ***காவலன் ஆணையின்*** *- சனக ராசனின் கட்டளையால்;* ***அடைந்த*** *- அங்கு வந்து சேர்ந்த;* ***வில் அதனை*** *- அந்த வில்லை (வளைத்து);* ***ஆண் தகை*** *- ஆண்மையுள்ளவனான அக்குமாரன்;* ***இனிது நாண் ஏற்றினான்*** *- மிக எளிதாக நாணேற்றினான்;* ***உம்பர் நடுங்கிற்று*** *- வானுலகும் நடுங்கியது.*

மொய்ம்பு - வலிமை வலிமை;கொண்ட தோளுக்காயிற்று. 'பூந்தாது மொய்ம்பினவாக' - கலித். 88

60

726. 'மாத்திரை அளவில் தாள் மடுத்து. முன் பயில்
"சூத்திரம் இது" என. தோளின் வாங்கினான்;
ஏத்தினர் இமையவர்; இழிந்த. பூ மழை;
வேத்தவை நடுக்குற முறிந்து வீழ்ந்ததே!

acharya.org

மாத்திரை அளவில் - ஒரு நொடிப்பொழுதில்; ***தாள் மடுத்து*** - (அவ்வில்லின் அடிப்பக்க முனையை) தன் காலால் மிதித்துக் கொண்டு; ***முன் பயில் சூத்திரம்*** - முன்பு பழகிய இயந்திரம்; ***இது என*** - இதுவெனக் (கண்டவர்) கருதுமாறு; ***தோளின் வாங்கினான்*** - (அந்த இராமன்) தன் தோள்வலியால் அதனை வளைத்தான் (அப்போது); ***இமையவர்*** - தேவர்கள்; ***ஏத்தினர்*** - (இராமனைப்) புகழ்ந்தார்கள்; ***பூ மழை*** - மலர் மழை; ***இழிந்த*** - (வானத்திலிருந்து) பொழிந்தது; ***வேந்து அவை*** - (அந்த வில்) அரச சபையினர்; ***நடுக்குற*** - நடுநடுங்கும்படி; ***முறிந்து வீழ்ந்தது*** - இடையே முறிந்து கீழே விழுந்து விட்டது.

அவை - ஆகுபெயர்.

சீதை தன் ஐயம் நீங்கலும் அகத்துள் உறுதி பூணலும்

727. 'கோமுனியுடன் வரு கொண்டல்" என்ற பின்.
'தாமரைக் கண்ணினான்' என்ற தன்மையால்.
'ஆம்; அவனேகொல்' என்று. ஐயம் நீங்கினாள்;
வாம மேகலையினுள் வளர்ந்தது. அல்குலே!

கோ முனியுடன் - பெருமை மிக்க முனிவனுடன்; ***வரு கொண்டல்*** - வந்த மேகம் போன்றவன்; ***என்றபின்*** - என்று கூறிய பின்பு; ***தாமரைக் கண்ணினான்*** - தாமரைக் கண்ணனான திருமாலைப் போன்ற ஆற்றல் உடையவன்; ***என்ற தன்மையால்*** - என்று சொல்லிய வகையால்; ***ஆம் அவனே கொல்*** - (சீதை) அப்பொழுது (கன்னி மாடத்து அருகே) கண்ட அவனே போலும்; ***என்று ஐயம் நீங்கினாள்*** - என்று தான் கொண்ட சந்தேகம் (சிறிது) நீங்கப் பெற்றாள்; ***வாம மேகலையினுள்*** - அழகிய மேகலை அசைய; ***அல்குல் வளர்ந்தது*** - (அவளது) இடைப்பக்கம் பருத்தது.

தோழியின் வார்த்தையால் வில்லிறுத்தவன் தான்கண்ட ஆடவனே என்று துணிந்து மனத்திலிருந்த சந்தேகத்தைச் சிறிது நீக்கினாள் சீதை என்பது.

728. 'இல்லையே நுசுப்பு' என்பார்.
'உண்டு. உண்டு' என்னவும்.
மெல்லியல். முலைகளும்.
விம்ம விம்முவாள்; 'சொல்லிய குறியின். அத் தோன்றலே
அவன்; அல்லனேல். இறப்பென்' என்று. அகத்துள்
உன்னினாள்.

நுசுப்பு இல்லையே - (இவளுக்கு) இடையானது இல்லவே இல்லை; **என்பார்** - என்று சொல்பவர் (உடல் பூரித்துள்ள இப்போது இடையும் தோன்ற) ; **உண்டு உண்டு என்னவும்** - (இடை) இருக்கின்றது இருக்கின்றது என்று சொல்லவும்; **மெல்லியல்** - சீதை; **முலைகளும் விம்ம** - தனங்களும் பருக்க; **விம்முவாள்** - (தானும்) உடல் பூரிப்பவளாய்; **சொல்லிய குறியின்** - (இவள்) சொன்ன அடையாளங்களால்; **அவன்** - வில்லை முறித்தவன்; **அத்தோன்றலே** - (நான் கன்னி மாடத்திலிருந்து கண்ட) அந்த ஆடவனேயாவான்; **அல்லனேல்** - (அப்படி) அவனாக இல்லாவிட்டால்; **இறப்பென்** - உயிரை விட்டொழிப்பேன்; **என்று அகத்துள்** - என்று மனத்திலே; **உன்னினாள்** - உறுதி கொண்டாள்.

என்னவும்: இசை நிறை; முலைகளும்; இறந்தது தழீஇய எச்சம்.

சனகன் உவந்து கோசிகனிடம் திருமணம் குறித்து வினாவுதல்

729. ஆசையுற்று அயர்பவள் அன்னள் ஆயினள்; பாசடைக்
கமலத்தோன் படைத்த வில் இறும்
ஓசையின் பெரியது ஓர் உவகை எய்தி. அக்
கோசிகற்கு ஒரு மொழி. சனகன் கூறுவான்;

ஆசை உற்று - காதல் பெருகி; **அயர்பவள்** - தளர்பவளான சீதை; **அன்னள் ஆயினள்** - அவ்வாறான நிலையில் இருந்தாள் (அவ்வாறு அது இருக்க); **சனகன்** - சனக மன்னன்; **பாசு அடை** - பசுமையான இலைகளையுடைய; **கமலத்தோன்** - தாமரையில் தங்கும் பிரமன்; **படைத்த வில் இறும்** - படைத்த வில் இற்று வீழ்ந்த; **ஓசையின்** - ஓசையைக் கேட்டதால்; **பெரியதோர் உவகை** - மிக ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து; **அக் கோசிகற்கு** -அந்த விசுவாமித்திரனுக்கு; **ஒரு மொழி கூறுவான்** - ஒரு வார்த்தை சொல்லலானான்.

வில்லை வளைத்தல் என்பது நடைபெறுமா என்று ஏங்கிக் கொண்டிருந்த சனகன் வில் இறுத்த ஓசை கேட்டும் பேருவகை கொண்டான் என்பது.

730. 'உரை செய் - எம் பெரும!
உன் புதல்வன் வேள்விதான்.
விரைவின். இன்று. ஒரு பகல்
முடித்தல் வேட்கையோ?
முரசு எறிந்து அதிர் கழல்
முழங்கு தானை அவ்
அரசையும். இவ் வழி.
அழைத்தல் வேட்கையோ?

எம் பெரும - எம் பெருமானே! உன் புதல்வன் - உன்னால் அழைத்துவரப் பெற்ற மைந்தனது; **வேள்விதான்** - திருமணமானது; **விரைவின்** - தாமதம் இல்லாமல்; **இன்று ஒரு பகல்** - இன்றைய தினமே; **முடித்தல் வேட்கையோ** - நிறைவேற்ற வேண்டும் என்பது விருப்பமா? (அல்லது); **முரசு எறிந்து** - மணமுரசை எங்கும் முழக்கி; **அதிர்கழல்** - அதிர்கின்ற வீரக் கழலையும்; **முழங்கு தானை** - ஆரவாரம் மிக்க படைகளையுமுடைய; **அவ் அரசையும்** - அத் தசரத மன்னனையும்; **இவ்வழி** - இந்த நகரத்துக்கு; **அழைத்தல்** - வரவழைத்து (திருமணத்தை) நடத்துதல்; **வேட்கையோ** - உமக்கு விருப்பமா?; **உரை செய்** - (இவ் விரண்டினுள்) எது விருப்பம் என்பதைச் சிந்தித்துச் சொல்க (என்று சனகன் கோசிகனை வினவினான்.)

முனிவன் மொழிந்தபடியே சனகன் தயரதனுக்குத் தூது விடுத்தல்

731. மல் வலான் அவ் உரை பகர. மா. தவன்.
'ஒல்லையில் அவனும் வந்துறுதல். நன்று' என.
எல்லை இல் உவகையான். 'இயைந்தவாறு எலாம்
சொல்லுக' என்று. ஓலையும் தூதும் போக்கினான்

மல் வலான் - மற்போரில் வல்ல சனக மன்னன்; **அவ் உரை பகர** - அந்த மொழிகளைச் சொல்ல; **மாதவன்** - விசுவாமித்திரன்; **ஒல்லையில் அவனும்** - விரைவில் அத் தசரதனும்; **வந்து உறுதல்** - இங்கு வந்து சேருதல்; **நன்று என** - நலமாகும் என்று தெரிவிக்கவே; **எல்லையில் உவகையான்** - எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி கொண்ட சனகன்; **இயைந்த ஆறு எலாம்** - இங்கே நடந்த செய்திகளையெல்லாம்; **சொல்லுக என்று** - (தசரத மன்னனிடம்) சொல்லுக என்று கூறி; **ஓலையும் தூதும்** - திருமண ஓலையையும் தூதுவரையும்; **போக்கினான்** - (அயோத்திக்கு) அனுப்பி வைத்தான்.

திருமணத்தை நாளோட்டாமல் விரைவில் செய்யவேண்டு மென்பது முறையாகும். ஆயினும். பெற்றோரின் அனுமதியில்லாமல் திருமணத்தை நடத்துவது முறையன்று என்று கருதிய விசுவாமித்திரன் 'ஒல்லையில் அவனும் வந்துறுதல் நன்று' என்றான்.

எழுச்சிப் படலம்

படலத்தின் பெயரமைதி: தன் மைந்தர்களின் திருமணத்திற்காகத் தசரதன் மிதிலைக்குப் புறப்படுவதைத் தெரிவிக்கும் பகுதியாதலால் எழுச்சிப் படலம் எனப் பெயர் பெற்றது இப் படலம்.

படலச் செய்திச் சுருக்கம்: சனகன் அனுப்பிய தூதர் தசரதனிடம் செய்தியைத் தெரிவிக்கின்றனர். சனகனது ஓலையின் செய்திகேட்டுத் தசரதன் உவகையடைந்து. அத் தூதருக்கு அணிகலன் முதலிய வழங்குகின்றான். வள்ளுவன் அரசன் ஆணைப்படி மணமுரசு அறைய. நால்வகைப் படைகளும் எழுகின்றன. படைகளின் பயணம் தொடங்குகின்றது. பப்பரர் பாரம் சுமந்து செல்லுகின்றார். மகளிர் மனங் களித்து ஏகுகின்றனர். மங்கையர். ஆடவர் மகிழ்ந்து செல்லுகின்றனர். யானையின் வருகையைக் கேட்டு மகளிர் நிலைகெட்டு ஓடுகின்றார்கள். பாணரும் விறலியரும் இசை எழுப்புகின்றார்கள். தசரதனின் நேய மாதரும் பட்டத்து அரசியாரும் போகின்றார்கள். அப்பொழுது மெய்க்காப்பாளர் காவல் புரிகின்றார்கள். வசிட்டர் சிவிகையில் செல்ல. அவருக்குப்பின்னே பரதனும் சத்துருக்கனனும் செல்லுகின்றார்கள். யாவரும் சந்திர சயிலச் சாரலில் தங்குகின்றார்கள்.

சனகன் தூதர் தயரதனையடுத்துச் செய்தி தெரிவித்தல்

732. கடுகிய தூதரும். காலில் காலின் சென்று.
இடி குரல் முரசு அதிர் அயோத்தி எய்தினார்;
அடி இணை தொழ இடம் இன்றி. மன்னர்தம்
முடியொடு முடி பொரு வாயில் முன்னினார்.

கடுகிய தூதரும் - (சனகனால் அனுப்பப்பெற்று) விரைந்து சென்ற தூதர்களும்; **காலில் சென்று** - காற்றைப் போல விரைந்து சென்று; **இடிக்குரல்** - இடியின் குரலைப் போல; **முரசு அதிர்** - பேரிகைகள் முழங்குகின்ற; **அயோத்தி எய்தினார்** - அயோத்தி நகரை அடைந்தனர்; **அடி இணை தொழ** - அம்மன்னனுடைய பாதங்களைத் தொழுவதற்கு; **இடம் இன்றி** - (உள்ளே செல்ல) இடம் கிடைக்காததால்; **மன்னர் தம் முடியொடு?** - சிற்றரசர்களின் பொன்முடிகளோடு; **முடி பொரு** - முடிகள் தாக்கிக் கொள்கின்ற; **வாயில்** - அரண்மனை வாயிலை; **முன்னினார்** - அடைந்தார்கள். மணச் செய்தி சொல்ல வருகின்ற தூதர்களுக்கு ஏற்ப மங்கலமாக ‘முரசு அதிர் அயோத்தி’ என்றார்.

மன்னர்கள் தசரதனை வணங்க முந்துகின்றார்கள். அதனால் அவர்களின் பொன்முடியோடு முடிகள் மோதுகின்றன என்றார்.

733. முகந்தனர் திருவருள். முறையின் எய்தினார்;
திகழ்ந்து ஒளிர் கழல் இணை தொழுது. செல்வனைப்
புகழ்ந்தனர்; 'அரச! நின் புதல்வர் போய பின்
நிகழ்ந்ததை இது' என. நெடிது கூறினார்.

திருவருள் முகந்தனர் - (வாயிலையடைந்த தூதர்) உள்ளே செல்ல அரசனது அருளைப்பெற்றவராய்; ***முறையின் எய்தினார்*** - அரசவையில் செல்ல வேண்டிய முறைப்படி அரசன் முன்பு சென்று; ***திகழ்ந்து ஒளிர்*** - மிக விளங்குகின்ற; ***கழல் இணை தொழுது*** - தசரத மன்னனின் அடிகளை வணங்கி; ***செல்வனைப் புகழ்ந்தனர்*** - அவ்வரசனைப் புகழ்ந்து; ***அரச*** - மன்னரே; ***நின் புதல்வர்*** - உன் மைந்தர்; ***போய பின்*** - (விசுவாமித்திரனுடன்) இங்கிருந்து சென்றபின்; ***நிகழ்ந்ததை*** - நடந்த செயல்; ***இது என*** - இதுவாகும் என்று; ***நெடிது கூறினார்*** - விரிவாகக் கூறினர்.

அரசவைக்கு அன்னிய நாட்டுத் தூதுவர் வருங்காலத்து வாயில் காப்பவர் 'அரசனிடம் சென்று இந்த நாட்டுத் தூதுவர் வந்துள்ளார்' என்று உணர்த்தி. அவனது உத்தரவின்படி உள்ளே விடுதல் மரபாகும். முறை: அரசவையில் செல்லும் தூதர்கள் அடக்கத்துடன் நிற்கும் முறைமையை உணர்த்தியது. செல்வனைப் புகழ்தல்: தூதர்கள் அரசனை வணங்கி எழுந்ததும் அவனைப்புகழ்தல் மரபாகும்.

சனகனது ஓலையை வாசிக்கக் கேட்டுத் தயரதன் உவகை கொள்ளல்

734. கூறிய தூதரும். கொணர்ந்த ஓலையை.
'ஈறு இல் வண் புகழினாய்! இது அது' என்றனர்;
வேறு ஒரு புலமகன் விரும்பி வாங்கினான்;
மாறு அதிர் கழலினான். 'வாசி' என்றனன்.

கூறிய தூதரும் - (அவ்வாறு இராமனது வீரச் செயலை) கூறிய தூதர்களும்; ***கொணர்ந்த ஓலையை*** - (தாம்) கொண்டு வந்த திருமண ஓலையைக் குறித்துக் காட்டி; ***ஈறு இல் வண் புகழினாய்*** - முடிவில்லாத வளமான புகழையுடையவனே!; ***அது*** - அந்தச் சனக மன்னன் கொடுத்த ஓலை; ***இது*** - இதுவாகும்; ***என்றனர்*** - என்று சொல்லி (அந்த ஓலையை) நீட்டினர்; ***வேறு ஒரு புலமகன்*** - (அவையில் ஓலை வாசிப்பதற்கு என்றுள்ள) வேறு ஓர் அறிஞனாகிய திருமந்திர ஓலை நாயகம். (அரசனது ஆணையினால்); ***விரும்பி வாங்கினான்*** - (மகிழ்ச்சியோடு) விருப்பத்தோடு அதை வாங்கினான்; ***மாறு அதிர் கழலினான்*** - ஒன்றோடு ஒன்று மாறி ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலை யணிந்த தசரதன்; ***வாசி என்றனன்*** - (ஓலை நாயகத்தைப் பார்த்து) வாசிக்க என்று ஆணையிட்டான்.

கூறிய: இராம லக்குவர் அயோத்தியை விட்டுப் போன பின்னர் நிகழ்ந்த 1. பலை. அதிபலை ஆகிய இரு மந்திரங்களைப் பெற்றது. 2. தெய்வீக அம்புகளைப் பெற்றது. 3. தாடகையை வதம் செய்தது. 4. விசுவாமித்திரன் செய்த வேள்வியைக் காத்தது. 5. அகலிகையின் சாபம் தீர்த்தது. 6. சிவதனுசை முறித்தது ஆகிய வீரச் செயல்களைக் கூறல்.

735. ***இலை முகப் படத்து அவன் எழுதிக் காட்டிய***
தலை மகன் சிலைத் தொழில் செவியில் சார்தலும்.
நிலை முக வலையங்கள் நிமிர்ந்து நீங்கிட.
மலை என வளர்ந்தன. வயிரத் தோள்களே.

இலைமுகப் படத்து - பனையோலையின் முகப்பாகிய படத்தில்; **அவன் எழுதிக் காட்டிய** - அச் சனக மன்னன் எழுதிக் காண்பித்த; **தலைமகன் சிலைத் தொழில்** - (தன்) மூத்த மைந்தனாகிய இராமனது வில்லாற்றலானது; **செவியில் சார்தலும்** - (தன்) காதில் பட்டவுடனே; **வயிரத் தோள்கள்** - (தசரதனுடைய) வயிரம் போன்ற உறுதியான தோள்கள்; **நிலைமுக வலையங்கள்** - தம்மிடம் நிலை பெற்ற தோள்வளைகள்; **நிமிர்ந்து நீங்கிட** - வாய்விட்டுக் கழன்றுபோகும்படி; **மலை என வளர்ந்தன** - மலைபோலப் பூரித்தன.

தன் மூத்த மைந்தனான இராமனது வீரச் செயலை வேறொரு மன்னன் புகழ்ந்து எழுதியதைக் கேட்டுத் தசரதன் மகிழ்ச்சியடைந்து தோள் பூரித்தான் என்பது.

736. ***வெற்றிவேல் மன்னவன். 'தக்கன் வேள்வியில்.***
கற்றை வார் சடை முடிக் கணிச்சி வானவன்.
முற்ற ஏழ் உலகையும் வென்ற மூரி வில்
இற்ற பேர் ஒலிகொல் அன்று இடித்தது. ஈங்கு?' என்றான்.

வெற்றிவேல் மன்னவன் - வெற்றி பொருந்திய வேலை ஏந்திய தசரதன்; **கற்றை வார் சடைமுடி** - தொகுதியான நீண்ட சடை முடியையும்; **கணிச்சி வானவன்** - மழுப்படையையும் உடைய தேவனாகிய சிவ பெருமான்; **தக்கன் வேள்வியில்** - தக்கனது யாகத்தை அழித்த போது; **ஏழ் உலகையும்** - ஏழு உலகத்தையும்; **முற்றவும் வென்ற** - முற்றும் வெற்றிகண்ட; **மூரிவில்** - வலிய வில்லானது; **இற்ற** - முறிந்ததனால் உண்டான; **பேரொலிகொல்** - பெரிய ஓசையோ; **அன்று** - அன்றைய தினம்; **ஈங்கு இடித்தது** - இங்கே இடித்தது; **என்றான்** - என்று வியந்து கூறினான். வெற்றிவேல்- உடையவனது தன்மை உடைமைப் பொருள் மேல் ஏற்றப் பெற்றது. தக்கன் வேள்விக்கு வந்த. வானுலகில் வாழும் சிறந்த தேவர்களின் வலிமைக்கும் விஞ்சியது ஆதலின் அவ் வில்லுக்கு 'முற்ற ஏழுலகையும் வென்ற' என்ற அடைமொழி? தந்தார்.

தூதருக்கு அணிகலன் முதலியன வழங்குதல்

737. ***என்று உரைத்து எதிர். எதிர் இடைவிடாது. 'நேர்***
துன்றிய கனை கழல் தூதர் கொள்க!' எனா.
பொன் திணி கலங்களும் தூசும் போக்கினான் -
குன்று என உயரிய குவவுத் தோளினான். *

குன்று என உயரிய - மலைபோலத் திரண்ட; **குவவுத் தோளினான்** - பருத்த தோள்களையுடைய தசரதன்; **என்று எதிர் எதிர்** - (என்று வசிட்டர் முதலோர் முன்) மறுமொழிகள்; **உரைத்து** - சொல்லி; **நேர் துன்றிய** - ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்துள்ள; **கனைகழல் தூதர்** - ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலையணிந்த தூதர்கள்; **கொள்க என** - பெற்றுக்கொள்வார்களாக என்று; **பொன்திணி கலங்களும்** - பொன்னாலான அணிகலன்களையும்; **தூசும்** - ஆடைகளையும்; **இடைவிடாது போக்கினான்** - இடைவிடாது மேலும் மேலும் கொடுக்கச் செய்தான்.

தன் மைந்தனது வீரச் செயலைக் கேட்ட தசரதன் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் தூதுவர்க்கு அணிகலன் முதலியவற்றைக் கொடுத்தான் என்பது.

தயரதன் ஆணைப்படி வள்ளுவன் மணமுரசு அறைதல்

738. **‘வானவன் குலத்து எமர் வரத்தினால் வரும்**
வேனில் வேள் இருந்த அம் மிதிலை நோக்கி. நம்
சேனையும் அரசரும் செல்க. முந்து!’ எனா.
‘ஆனைமேல் மணமுரசு அறைக!’ என்று ஏவினான்.

வானவன் குலத்து - சூரிய குலத்தில் தோன்றிய; **எமர் வரத்தினால்** - எம்முன்னோர்கள் செய்த புண்ணியப் பயனாக; **வரும்** - பிறந்த; **வேனில் வேள்** - மன்மதனை ஒத்த இராமன்; **இருந்த** - இருந்த; **அம் மிதிலை நோக்கி** - அந்த மிதிலை நகரை நோக்கி; **நம் சேனையும்** - நம் படைகளும்; **அரசரும்** - அரசகுமாரரும்; **முந்து செல்க என** - முன்னே செல்க என்று; **ஆனைமேல்** - யானையின் மேல் வைத்து; **அணிமுரசு** - அழகிய மண முரசு; **அறைக** - (வள்ளுவர்) முழக்கட்டும்; **என்று ஏவினான்** - என்று (தசரதன்) கட்டளையிட்டான். வானவன் - வானத்திலே உலாப் போகின்றவன் - கதிரவன். மன்மதன் உள்ள இடங்களில் எல்லாம் வசந்தனும் கூடவே இருப்பானாதலின் ‘வேனில் வேள்’ என்றார். அது போலவே இராமனைப் பிரியாமல் இலக்குவன் இருக்கும் நிலையை உணர்த்துகின்றார். மணம் முதலிய மங்கல நிகழ்ச்சிகளை வள்ளுவர் யானைமேல் முரசை வைத்து அதை முழக்கி ஊருக்கு அறிவித்தல் மரபு.

739. **வானம் பரி விரி திரைக் கடலை. வள்ளுவன்.-**
தேம் பொழி துழாய் முடிச் செங் கண் மாலவன்.
ஆம் பரிசு. உலகு எலாம் அளந்துகொண்ட நாள்.
சாம்புவன் திரிந்தென. - திரிந்து சாற்றினான்.

தேம் பொழி - தேனைச் சொரிகின்ற; **துழாய்முடி** - துழாய் மாலையணிந்த திருமுடியையும்; **செங்கண் மாலவன்** - சிவந்த கண்களையும் கொண்ட திருமால்; **ஆம் பரிசு** - (தன்) முறைமைக்கு ஏற்றவாறு; **உலகு எலாம்** - (சுவர்க்கம். மத்திமம். பாதாளம் என்ற) மூவுலகங்களையும்; **அளந்து கொண்டநாள்** - (தன் மூவடியால்) அளந்து கொண்ட காலத்தில்; **சாம்புவன்** - (அச்செய்தியை) சாம்பவான்; **திரிந்து என** - பறையறைந்து திரிந்தது போல; **வாம்பரி** - தாவிச் செல்லும் குதிரைகளாகிய; **விரிதிரைக்கடலை** - விரிந்த அலைகளையுடைய கடலுக்கு (சேனைக்கு); **வள்ளுவன்** - பறையறையும் வள்ளுவன்; **திரிந்து சாற்றினான்** - திரிந்து (முரசு அறைந்து) செய்தி தெரிவித்தான்.

வள்ளுவன் - முரசு அறைந்து செய்தி தெரிவிப்போன். மாலவன் உலகெலாம் அளந்து கொண்ட நாள் சாம்புவன் திரிந்தென வள்ளுவன் திரிந்து சேனைக் கடலுக்குக் கூறினான். தாவிச் செல்லும் குதிரைகளைக் கடல் அலைகளுக்கு ஒப்புக் கூறுதல் மரபு.

நால்வகைப் படைகளின் எழுச்சி

740. **விடை பொரு நடையினான் சேனை வெள்ளம். 'ஓர்**
இடை இலை. உலகினில்' என்ன. ஈண்டிய;
கடையுக முடிவினில். எவையும் கால் பட.
புடை பெயர் கடல் என. எழுந்து போயதே.

உலகினில் - உலகத்தில்; **ஓர் இடை** - சிறிது இடமும்; **இலை என்ன** - இல்லை என்று சொல்லுமாறு; **ஈண்டிய** - நெருங்கிய; **விடைபொரு** - காளையைப் போன்ற; **நடையினான்** - நடையுடைய தசரதன்; **சேனை வெள்ளம்** - சேனைக் கூட்டமானது; **கடையுக முடிவினில்** - உலக முடிவுக் காலத்தில்; **எவையும்** - எல்லாப் பொருள்களும்; **கால்பட** - எழும் பெருங்காற்றால் அழிந்து பட; **புடை பெயர்** - (அப்போது) கரைபுரண்டு வருகின்ற; **கடல் என** - கடலைப்போல; **எழுந்து போயது** - எழுந்து சென்றது.

பெருமிதம் பற்றிக் காளையின் நடை அரசனது நடைக்கு உவமையாயிற்று. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி - தசரதன் சேனை யுக முடிவில் பொங்கியெழும் கடல் போல எழுந்தது என்றார்.

741. **சில் இடம் உலகு எனச் செறிந்த தேர்கள்தாம்**
புல்லிடு சுடர் எனப் பொலிந்த. வேந்தரால்;
எல் இடு கதிர் மணி எறிக்கும் ஓடையால்.
வில் இடும் முகில் எனப் பொலிந்த. வேழமே.

உலகு சில் இடமென - உலகம் சிறிய இடத்தையுடையது என்று சொல்லுமாறு; ***செறிந்த தேர்கள் தாம்*** - நெருங்கின தேர்கள்; ***வேந்தரால்*** - (தம்மேல் ஏறியுள்ள) மன்னர்களால்; ***புல்லிடு சுடரென*** - பொருந்திய கதிரவனைப் போல; ***பொலிந்த*** - விளங்கின; ***வேழம்*** - யானைகள்; ***எல்லிடு கதிர்மணி*** - சூரியனின் கதிர்கள் போல ஒளிவிடும் இரத்தினங்கள்; ***எறிக்கும் ஓடையால்*** - இழைத்த முகபடாம் அணிந்திருப்பதால்; ***வில் இடும் முகிலென*** - வானவில் இடப்பட்ட மேகம்போல; ***பொலிந்த*** - விளங்கின.

தேர் மேல் ஏறியுள்ள மன்னவர்க்குத் தேர்மேல் விளங்கும் சூரியனும். இரத்தினங்கள் இழைத்துச் செய்யப்பட்ட நெற்றிப் பட்டம் அணிந்த யானைகளுக்கு இந்திர வில்லோடு கூடிய மேகங்களும் உவமையாகும். தேர் உதயமலையாகவும். வேந்தர்கள் சூரியர்களாகவும். யானை முகிலாகவும். ஓடை மின்னலாகவும் உவமை கொள்ளத்தக்கன.

742. **கால் விரிந்து எழு குடை. கணக்கு இல் ஓதிமம்.**
பால் விரிந்து. இடை இடை பறப்ப போன்றன;
மேல் விரிந்து எழு கொடிப் படலை. விண் எலாம்
தோல் உரிந்து உகுவன போன்று தோன்றுமால்!

கால் விரிந்து - (அச்சேனைகளின் இடையே பிடிக்கக் கூடிய) காம்பிலிருந்து விரிந்து; ***எழுகுடை*** - எழுந்துள்ள வெண் குடைகள்; ***கணக்கு இல் ஓதிமம்*** - எண்ணில்லாத அன்னப் பறவைகள்; ***பால் விரிந்து*** - பால் போன்ற தம் வெண் சிறகுகளைப் பரப்பி; ***விண்*** - வானத்தில்; ***பறப்ப*** - பறப்பன; ***போன்றன*** - போன்றன; ***மேல் விரிந்து*** - வானத்தில் விரிந்து; ***எழு கொடிப் படலை*** - எழுகின்ற கொடிகளின் கூட்டம்; ***விண் எலாம்*** - விண் முழுவதும்; ***தோல் உரிந்து*** - தோல் உரியப் பெற்று; ***உகுவன போன்று*** - சிந்துவன போன்று; ***தோன்றும்*** - தோன்றும். சேனைகளின் இடையே பல வெண்ணிறக் குடைகள் பிடிக்கப் படுபவை. பல அன்னப் பறவைகள் தம்முடைய வெண்மையான சிறகுகளை விரித்து வானத்தில் பறந்து போவதையும். வெண்கொடி ஆடுபவை. வானம் தோலுரிக்க அவை அங்கிருந்து சிந்துவனவற்றையும் ஒத்துள்ளன என்பார். தற்குறிப்பேற்ற அணி.

743. **நுடங்கிய துகிற் கொடி நூழைக் கைம் மலைக்**
கடம் கலுழ் சேனையை. 'கடல் இது ஆம்' என.
இடம் பட எங்கணும் எழுந்த வெண் முகில்.
தடம் புனல் பருகிடத் தாழ்வ போன்றவே.

நுடங்கிய துகில்கொடி - *(யானையின்மேல்) அசைந்து ஆடுகின்ற வெண்மையான கொடிகள்;* ***கடம் கலுழ்*** - *மத நீர் ஒழுகுகின்ற;* ***நூழைக் கைம்மலை சேனையை*** - *உள்துளையோடு கூடிய துதிக்கையையுடைய யானைப்படையை;* ***இது கடல் ஆம் என*** - *இது ஒரு கடலாம் என்று கருதி;* ***இடம்பட எங்கணும்*** - *இடம் மறையும்படி (வானத்தில்) எங்கும்;* ***எழுந்த வெண்முகில்*** - *எழுந்த வெண்மையான மேகங்கள்;* ***தடம்புனல்*** - *மிகுதியாக (கடல்) நீரை;* ***பருகிடத் தாழ்வ*** - *குடிக்க இறங்குவனவற்றை;* ***போன்ற*** - *ஒத்திருந்தன.*

மதநீர் ஒழுகுகின்ற யானைப்படை கடலை ஒத்துள்ளது; அந்த யானைப்படை மேல் அசைந்தாடும் வெண்கொடிகள் அக்கடலின் நீரைப் பருகுமாறு வந்த வெண்மேகங்களை ஒத்துள்ளன. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

744. இழையிடை இள வெயில் எறிக்கும்; அவ் வெயில்.
தழையிடை நிழல் கெடத் தவழும்; அத் தழை.
மழையிடை எழில் கெட மலரும்; அம் மழை.
குழைவுற முழங்கிடும். குழாம் கொள் பேரியே.

இழை இடை - *(சேனையிலுள்ள மாதரும் வீரரும் அணிந்துள்ள) அணிகலன்களிலிருந்து;* ***இளவெயில் எறிக்கும்*** - *இளவெயில் வீசும்;* ***அவ் வெயில்*** - *அந்த வெயிலானது;* ***தழை இடை*** - *மயில்பீலிக் குடைகளினிடையே தோன்றும்;* ***நிழல்கெட*** - *நிழல் ஒழியும்படி;* ***தவழும்*** - *எங்கும் பரவும்;* ***அத் தழை*** - *அந்தப் பீலிக்குடைகள்;* ***மழை இடை எழில்*** - *நீரைக் குடித்த மேகங்களின் அழகு;* ***கெட மலரும்*** - *அழியும்படி விளங்கித் தோன்றும்;* ***அம்மழை குழைவு உற*** - *அம் மேகங்கள் தளர்ச்சியடையும்படி;* ***குழாம் கொள் பேரி*** - *கூட்டமான பேரிகைகள்;* ***முழங்கிடும்*** - *முழங்கும். அணிகலன்களின் இளவெயில் வீசும்;அவ்வெயில் மயில் பீலிக் குடைகளின் நிழல் அழியுமாறு அந்த நிழலில் தவழும். அப் பீலிக் குடைகள் தம் நீல நிறத்தால் மேகங்களின் அழகு கெட அங்கங்கே விளங்கித் தோன்றும்; அம் மேகங்களும் இத்தகைய இனிய பேரொலி நமக்கு இல்லையே என்று நாணிக் குழைய முரசக்கூட்டங்கள் முழங்கும் என்பது.*

745. மன் மணிப் புரவிகள் மகளிர் ஊர்வன.
அன்னம் உந்திய திரை ஆறு போன்றன;
பொன் அணி புணர் முலைப் புரி மென் கூந்தலார்
மின் என. மடப் பிடி மேகம் போன்றவே.

மகளிர் ஊர்வன - *மகளிர் ஏறிச் செலுத்தக்கூடிய;* ***மணி மன் புரவிகள்*** - *கிண்கிணி மாலை பூண்ட குதிரைகள்;* ***அன்னம் உந்திய*** - *அன்னப் பறவைகளைச் சுமக்கின்ற;* ***திரை ஆறு போன்றன*** - *அலைகளையுடைய ஆறுகளை ஒத்தன;* ***பொன் அணி புணர்முலை*** - *பொன் அணிகளைப் பூண்ட நெருங்கிய தனங்களையும்;* ***புரிமென் கூந்தலார்*** - *பின்னப்பட்ட மெல்லிய கூந்தலையுமுடைய மகளிர்;* ***மின் என*** - *மின்னலைப் போலத் தோன்ற;* ***மடப்பிடி*** - *(அவர்கள் ஏறியிருந்த) இளம்பெண் யானைகள்;* ***மேகம் போன்ற*** - *மேகத்தை ஒத்தன.*

கிங்கிணியின் ஓசை அன்னத்தின் குரலையும். குதிரைகள் அலைகளையும். மகளிர் அன்னப் பறவையையும் ஒத்துள்ளமை காணலாம். - தற்குறிப்பேற்ற அணி.

மகளிர் பெண்யானைகள்மேல் ஊர்தல் மரபு: களிறு ஆணாதலால் கற்பிற்கு இழுக்காதல் நோக்கியும் களிறு மதம் கொள்ளின் அதனை அடக்கியாளும் வன்மை இவர்களுக்கு இல்லையாதலானும் எனலாம்.

746. **இணை எடுத்து இடை இடை**
நெருக்க. ஏழையர்
துணை முலைக் குங்குமச்
சுவடும். ஆடவர்
மணி வரைப் புயத்து மென்
சாந்தும். மாழ்கி. மெல்
அணை எனப் பொலிந்தது -
அக் கடல் செல் ஆறுஅரோ.

இடை இடை - (அச்சேனை செல்லும்) இடங்களில் எல்லாம்; **இணை எடுத்து** - (கூட்ட மிகுதியால்) ஒருவரை ஒருவர் இணைதலைப் பொருந்தி; **நெருக்க** - நெருக்குதலால்; **ஏழையர் துணைமுலை** - மகளிரின் இரு முலைகளிலும்; **குங்குமச் சுவடும்** - அணிந்த குங்குமக் குழம்பும்; **ஆடவர் மணி** - ஆண்களின் அழகிய; **வரைப் புயங்களில் சாந்தும்** - மலைபோன்ற தோள்களில் பூசிய சந்தனக் குழம்பும்; **மாழ்கி** - (கீழே உதிருமாறு) அழிந்து போய்; **அக்கடல் செல் ஆறு** - அந்தக் கடல் செல்லுகின்ற வழியானது; **மெல் அணை என** - (ஆண்களும் மகளிரும் கலவி நிகழ்த்தும்) மெல்லிய படுக்கைபோலப்; **பொலிந்தது** - பொலிவுற்றது.

கூட்ட மிகுதியால் இடையிடையே நெருக்கம் உண்டாக. அதனால் ஒருவர்மேல் ஒருவர் உராய்தலால் சந்தனமும் குங்குமமும் உதிர்ந்தன. அவ்வாறு உதிர்ந்த அக்குழம்புகள் கலந்து செல்லும் வழி படுக்கைபோல விளங்கிற்று என்பது. - தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

மகளிர் ஆடவர் திரள்

747. **முத்தினால். முழு நிலா எறிக்கும்; மொய்ம் மணிப்**
பத்தியால். இள வெயில் பரப்பும்;- பாகினும்
தித்தியா நின்ற சொல் சிவந்த வாய்ச்சியர்
உத்தராசங்கம் இட்டு ஒளிக்கும் கூற்றமே.

பாகினும் தித்தியாநின்ற - வெல்லப் பாகைக் காட்டிலும் தித்திக்கும்; ***சொல் சிவந்த வாய்ச்சியர்*** - சொல்லையும். சிவந்த வாயையும் உடைய பெண்களின்; ***உத்தராசங்கம் இட்டு*** - மேலாடையிட்டு; ***ஒளிக்கும்*** - மறைத்து வைத்துள்ள; ***கூற்றம்*** - இயமனைப் போன்ற வருத்தும் தனங்கள்; ***முத்தினால்*** - (தாம் அணிந்துள்ள) முத்து மாலைகளால்; ***முழு நிலவு எறிக்கும்*** - நிறை மதியின் ஒளியை வீசும்; ***மொய்ம் மணி பத்தியால்*** - நெருங்கிய இரத்தின மணிகளின் வரிசையால்; ***இளவெயில் பரப்பும்*** - இளவெயிலைப் பரவ விடும்.

தனங்களைக் கூற்றம் என்று உருவகப்படுத்தினார்.

தனங்களில் அணிந்த முத்துமணி வடங்களால் நிலவு. வெயில் என்ற இரண்டும் ஒரே காலத்தில் தோன்றும் என்ற நயம் கருதத் தக்கது.

உத்தராசங்கம் - மேலாடை (வடசொல்). கூற்றம் உயிர்களை உடலிலிருந்து பிரிக்க நோய் முதலியவற்றில் மறைந்துநின்று பிரித்தல் போல இக்கூற்றமான கொங்கை மேலாடையில் மறைந்து நின்று வருத்துகின்றது என்பது.

748. வில்லினர்; வாளினர்; வெறித்த குஞ்சியர்;
கல்லினைப் பழித்து உயர் கனகத் தோளினர்;
வல்லியின் மருங்கினர் மருங்கு. மாப் பிடி
புல்லிய களிறு என. மைந்தர் போயினார்.

வெறித்த குஞ்சியர் - (மலர்மாலை முதலியவற்றால்) மணம் பொருந்திய தலைமயிரினையுடையவரும்; ***கல்லினைப் பழித்து*** - மலையைத் தமன்கு ஒப்பாகாது என இகழ்ந்து; ***உயர் கனகத் தோளினர்*** - மேம்பட்ட பொன்னணிகளைப் பூண்ட தோள்களையுடையவருமாகிய; ***மைந்தர்*** - ஆடவர்; ***வில்லினர்*** - வில்லை ஏந்தியவரும்; ***வாளினர்*** - வாளினை ஏந்தியவருமாகி; ***மாப் பிடி புல்லிய*** - பெருமை மிக்க பெண் யானையைத் தழுவிய; ***களிறென*** -ஆண்யானையைப் போல; ***வல்லியின் மருங்கினர்*** - கொடிபோன்ற இடையை யுடையவர்களாகிய தத்தம் மனைவியரின்; ***மருங்கு போயினார்*** - பக்கத்தில் சென்றனர்.

மகளிரின் படைக்குப் பாதுகாவலாக அவர்களை யடுத்து வில்லும் வாளும் ஏந்திய மைந்தர் சென்றார் என்பது கருத்து.

மகளிரின் பக்கத்தே செல்லும் ஆடவர்க்குப் பெண்யானையைப் புல்லிய களிறு உவமையாயிற்று. வில்லினர் வாளினர் - முற்றெச்சங்கள்

749. மன்றல் அம் புது மலர் மழையில் சூழ்ந்தெனத்
துன்று இருங் கூந்தலார் முகங்கள் தோன்றலால்.
ஒன்று அலா முழுமதி ஊரும் மானம்போல்.
சென்றன தரள வான் சிவிகை ஈட்டமே.

மன்றல் அம் புதுமலர் - நல்ல மணத்தோடு கூடிய அழகிய புதுமலர்கள்; ***மழையிற் சூழ்ந்தென*** - மேகத்தில் சூழ்ந்தாற் போல; ***துன்று*** - (மலர்கள்) நெருங்கிய; ***இரு கூந்தலார்*** - மிக்க கூந்தலையுடைய பெண்களின்; ***முகங்கள் தோன்றலால்*** - முகங்கள் மட்டும் காணப்படுவதால்; ***ஒன்று அலா முழுமதி*** - ஒன்று அல்லாத மிகப் பலவாகிய நிறைமதிகள்; ***ஊரும்*** - ஏறிச் செல்லுகின்ற; ***மானம் போல்*** - விமானங்களைப் போல; ***அவர் சிவிகை ஈட்டம்*** - மகளிர் ஏறிச் செல்லுகின்ற பல்லக்குக் கூட்டங்கள்; ***சென்றன*** - சென்றன.

கூந்தல்மேல் மலர் சூழ்ந்திருப்பது மேகத்தில் மலர் சூழ்ந்திருப்பதுபோலும் என்றார்.

பல்லக்குகளில் பெண்கள் தம் முகம் மட்டும் தெரியுமாறு முக்காடிட்டு ஊர்ந்து செல்வதால் அச் சிவிகைகள் பல நிறைமதிகள் ஏறிச் செல்லும் விமானங்களைப் போலும் என்றார். - தற்குறிப்பேற்ற அணி. மழை - ஆகுபெயர். மானம் - விமானம் என்பதன் முதற்குறை.

யானை குதிரைகளின் செலவு

750. மொய் திரைக் கடல் என முழங்கு மூக்குடைக்
கைகளின். திசை நிலைக் களிற்றை ஆய்வன. -
மையல் உற்று. இழி மத மழை அறாமையால்.
தொய்யலைக் கடந்தில. சூழி யானையே.

சூழியானை - முகபடாத்தை அணிந்த யானைகள்; ***இழி மதமழை*** - ஒழுகுகின்ற மதப்பெருக்கு; ***அருமையால்*** - எப்பொழுதும் நீங்காததால்; ***தொய்யலை*** - (மதநீரால் தோன்றிய) சேற்றை; ***கடந்தில*** - கடந்து கரையேற மாட்டாது; ***மையல் உற்று*** - மயக்கமுற்று; ***மொய்திரைக் கடலென*** - நெருங்கிய அலைகளையுடைய கடல்போல; ***முழங்கும் மூக்குஉடை*** - முழங்கும் மூக்கோடு கூடிய; ***கைகளின்*** - (தம்) கைகளினாலே; ***திசை நிலைக் களிற்றை*** - எட்டுத்திக்கு யானைகளை; ***ஆய்வன*** - துழாவி ஆராய்கின்றன.

(வி.ரை) யானைகள் சேற்றில் விழுந்து கரையேற மாட்டாமல் கடல் போல ஒலித்துக் கைகளால் திசையானைகளைத் துழாவித் தேடின என்பது. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. தொய்யல் - சேறு நிரம்பிய பள்ளம்.

751. சூருடை நிலை என. தோய்ந்தும் தோய்கிலா
வாருடை வன முலை மகளிர் சிந்தைபோல்.
தாரொடும் சதியொடும் தாவும் ஆயினும்.
பாரிடை மிதிக்கில - பரியின் பந்தியே.

பரியின் பந்தி - *குதிரைக் கூட்டங்கள்;* ***சூர் உடை நிலை என*** - *தெய்வத்தின் தன்மை போலவும்;* ***தோய்ந்தும் தோய்கிலா*** - *வெளியில் அன்பர்போலக் காட்டியும் (அகத்தில்) அன்பு கொள்ளாத;* ***வார் உடை வனமுலை*** - *கச்சு அணிந்த அழகிய தனங்களையுடைய;* ***மகளிர் சிந்தைபோல்*** - *(விலை) மகளிர் மனம் போலவும்;* ***தாரொடும் சதியொடும்*** - *கழுத்தில் அணிந்துள்ள கிண்கிணி மாலையின் ஒலியோடும்;* ***தாவுமாயினும்*** - *அடிவைத்துத் தாவிப் பாயுமாயினும்;* ***பாரிடை மிதிக்கில*** - *பூமியில் பொருந்தாமல் சென்றன.*

விலைமகளிரின் சிந்தையானது பெற்ற பொருளளவிற்கு ஏற்பத் தாவிக் கொண்டே இருப்பதுபோலக் குதிரைகளும் ஒரு நிலையில் நில்லாமல் தாவின என்பது. தார் (ஒலி) - ஆகுபெயர். சதி - ஒத்த அடி வைப்பினால் உண்டாகும் ஓசை - ஆகுபெயர்.

குதிரைகள் பூமியின்மேல் செல்லும்போது அவற்றின் பாதங்கள் பூமியிலே படாமல் இருப்பதற்கு தேவதைகளின் பாதம் பூமியில் பதியாமல் இருப்பதையும். வேசியரின் மனம் ஒருவர்மேல் அன்பு கொள்ளாமலே செல்வதையும் உவமையாக்கினார்.

ஊடிய மகளிரின் போக்கு

752. ஊடிய மனத்தினர். உறாத நோக்கினர்.
நீடிய உயிர்ப்பினர். நெரிந்த நெற்றியர்;
தோடு அவிழ் கோதையும் துறந்த கூந்தலர்;
ஆடவர் உயிர் என அருகு போயினார்.

ஊடிய மனத்தினர் - *(தம் கணவர்மீது) பிணக்கு கொண்ட மகளிரும்;* ***உறாத நோக்கினர்*** - *(தம் கணவர்மீது) கண்பார்வையைச் செலுத்தாதவர்களும்;* ***நீடிய உயிர்ப்பினர்*** - *பெருமூச்சு விடுபவர்களும்;* ***நெரிந்த நெற்றியர்*** - *(கோபத்தால்) புருவம் நெரிந்த நெற்றியையுடையவர்களும்;* ***தோடு அவிழ் கோதையும்*** - *இதழ் விரிந்த மலர் மாலையையும்;* ***துறந்த கூந்தலர்*** - *துறந்த கூந்தலம் உடையவர்களாகிய மகளிர்;* ***ஆடவர் உயிரென*** - *ஆண்களது உயிர் பெண்ணுருக் கொண்டதுபோல என்று சொல்லுமாறு;* ***அருகு*** - *(அந்த ஆடவரின்) பக்கத்திலே;* ***போயினார்*** - *சென்றார்கள்.*

முன்பு ஊடின பெண்கள் இராமனது திருமணச் செய்தி கேட்டவுடன். அவ் ஊடல் நீங்கித் தத்தம் கணவரோடு அவர்களின் உயிர்போலச் சென்றனர் என்பது. தன்மை நவிற்சியணி.

acharya.org

753. **மாறு எனத் தடங்களைப் பொருது. மா மரம்**
ஊறு பட்டு இடையிடை ஒடித்து. சாய்ந்து. உராய்.
ஆறு எனச் சென்றன - அருவி பாய் கவுள்.
தாறு எனக் கனல் உமிழ் தறுகண் யானையே.

அருவி பாய் கவுள் - அருவிபோல மதநீர் பாயும் கன்னத்தையும்; **தாறு எனக் கனல் உமிழ்** - அங்குசம் என்ற சொல்லைக் கேட்டதும் தீயைக் கக்குகின்ற; **தறுகண் யானை** - அஞ்சாமையுடைய யானைகள்; **மாறு என** - தமக்குப் பகையென்று கருதி; **தடங்களைப் பொருது** - இரு கரைகளை மோதி இடித்து; **மாமரம்** - பெரிய மரங்களை; **ஊறு பட்டு இடைஇடை** - முடியும்படி நடுநடுவே; **ஒடித்து** - ஒடித்தும்; **சாய்த்து** - கீழே முறித்துச் சாய்த்தும்; **உராய்** - (அம்மரங்களின் மேல்) உரசியும்; **ஆறு என** - ஓர் ஆறு செல்வது போல; **சென்றன** - போயின.

கரைகளோடு மோதுதல். மரங்களை ஒடித்தல். சாய்த்துத் தள்ளுதல். உராய்தல் - இவை யானைக்கும். ஆற்றுக்கும் ஒத்துள்ளன. அதனால் யானை செல்வது ஆறு செல்வது போன்றது என்றார்.

பொருது. ஒடித்து. சாய்த்து. உராய் என்னும் வினையெச்சங்கள் யானைக்கும் ஆற்றுக்கும் பொருள்படுமாறு பொதுவாக அமைந்தன. தாறு - குத்துக் கோல். அங்குசம்.

படைப் பெருக்கம்

754. **உழுந்து இட இடம் இலை**
உலகம் எங்கணும்.
அழுந்திய உயிர்க்கு எலாம்
அருட் கொம்பு ஆயினான்
எழுந்திலன்; எழுந்து இடைப்
படரும் சேனையின்
கொழுந்து போய்க் கொடி மதில்
மிதிலை கூடிற்றே!

அழுந்திய உயிர்க்கு எலாம் - (துன்பத்தில்) ஆழ்ந்துள்ள உயிர்களுக்கு எல்லாம்; **அருட் கொம்பு ஆயினான்** - அருள் புரியும் கொழு கொழும்பான தசரதன்; **எழுந்திலன்** - (இன்னும் அயோத்தியை விட்டு) எழுந்து புறப்படவில்லை; **உலகம் எங்கணும்** - (அப்படி இருக்கையில்) உலகத்தில் எங்கும்; **உழுந்திட இடம் இலை** - ஓர் உழுந்துகூடப்போட இடமில்லை (என்று சொல்லும்படி); **எழுந்து** - (அயோத்தியிலிருந்து) புறப்பட்டு; **இடை** - (அயோத்தி - மிதிலை) இடையிலே; **படரும்** - செல்லுகின்ற; **சேனையின் கொழுந்து** - படையின் முன்னணி; **போய்** - சென்று; **கொடிமதில் மிதிலை** - கொடிகள் அசையும் மதில் சூழ்ந்த மிதிலை நகரை; **கூடிற்று** - அடைந்தது.

புறப்படத் தொடங்கிய தசரதனது முன்னணிச் சேனை மிதிலை நகரை அடைந்தது. உயர்வு நவிற்சியணி.

சேனை முழுவதும் ஒரே காலத்தில் எழுந்தால் அயோத்தியிலிருந்து மிதிலை வரையிலும் நின்றாலும் நிற்க இடம் போதாது என்றார்.

உழுந்திட இடமிலை என்றது சேனையின் நெருக்கம் கூறியது. சேனையின் கொழுந்து - முன்சேனை.

வண்டியில் வயங்கிய மகளிர்

755. கண்டவர் மனங்கள் கைகோப்பக் காதலின்.
வண்டு இமிர் கோதையர் வதன ராசியால்.
பண் திகழ் பண்டிகள் பரிசின் செல்வன.
புண்டரிகத் தடம் போவ போன்றவே.

கண்டவர் மனங்கள் - (தம்மைப்) பார்த்த ஆடவரின் மனம்; ***காதலின் கைகோப்ப*** - காதலால் கலக்க; ***பண்திகழ் பரிசின்*** - பூட்டு விளங்குகின்ற தன்மையோடு; ***செல்வன*** - செல்லுகின்ற; ***பண்டிகள்*** - வண்டிகள்; ***வண்டு இமிர் கோதையர்*** - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற கூந்தலையுடைய மகளிரின்; ***வதன ராசியால்*** - முகங்களது கூட்டத்தால்; ***புண்டரீகம் தடம் போவ*** - தாமரை மலர்ந்த தடாகங்கள் செல்வதை; ***போன்ற*** - ஒத்தன வண்டியில் செல்லும் மகளிரின் முகங்கள் பூத்த தாமரைகள் போல் விளங்கின. அதனால் வண்டி செல்வது தாமரைத் தடாகமே போவது போன்றது என்றார். தற்குறிப்பேற்ற அணி..

756. பாண்டிலின் வைத்த ஓர் பாவைதன்னொடும்
ஈண்டிய அன்பினோடு ஏகுவான். இடைக்
காண்டலும். நோக்கிய கடைக்கண் அஞ்சனம்.
ஆண்தகைக்கு இனியது ஓர் அமுதம் ஆயதே!

பாண்டிலின் வைத்த - வண்டியில் ஏற்றப்பட்ட; ***ஓர் பாவை*** - ஒரு பெண்; ***ஈண்டிய அன்பினோடு*** - நெருக்கமான அன்பு கொண்டவனாகி; ***தன்னொடும் ஏகுவான்*** - தன்னோடு ஓடி வருகின்ற இளையவனை; ***இடை காண்டலும்*** - இடை வழியிலே தன் பார்வையைச் செலுத்தவும்; ***நோக்கிய*** - (அவனை) பார்த்த; ***கடைக்கண்*** - அந்தக் கடைக்கண்ணினது; ***அஞ்சனம்*** - மையானது; ***ஆண் தகைக்கு*** - (அப் பெண்ணால் பார்க்கப் பெற்ற) அந்த ஆடவனுக்கு; ***இனியது*** - இனிமையான; ***ஓர் அமுதம்*** - சிறந்த அமுதம்; ***ஆயது*** - ஆயிற்று.

ஓர் ஆண்மகன் ஒருத்தியை வண்டியில் ஏற்றிவிட்டு அதன்பின்னாலே ஓடிவருகிறான்; அவன் மேல் அவள் தன் கடைக்கண் பார்வையைச் செலுத்துகின்றாள்; அவன் அப் பார்வையைக் கண்டது அவனுக்கு அமுதத்தை உண்டதுபோன்று இருந்தது என்றார்.

ஓர் ஆடவன் நிலை

757. **பிள்ளை மான் நோக்கியைப் பிரிந்து போகின்றான்.**
அள்ளல் நீர் மருத வைப்புஅதனில். அன்னம்ஆம்
புள்ளும் மென் தாமரைப் பூவும் நோக்கினான்.
உள்ளமும் தானும் நின்று ஊசலாடினான்.

பிள்ளை மான் நோக்கியை - இளைய மான் போன்ற கண்களைக் கொண்ட காதலியைப்; **பிரிந்து போகின்றான்** - பிரிந்து செல்லுகின்ற ஓர் ஆடவன்; **அள்ளல்நீர்** - சேரும் நீரும் நிறைந்த; **மருத வைப்பு அதனில்** - மருத நிலத்தில் (வயல்); **அன்னமாம் புள்ளும்** - அன்னப் பறவையையும்; **மென்தாமரைப் பூவும்** - மெல்லிய தாமரைமலர்களையும்; **நோக்கினான்** - பார்த்து (தன் மனைவியின் நடையும். அடிகளும் நினைவுக்குவர) ; **உள்ளமும் தானும்** - மனமும் தானுமாக; **நின்று** - தனியாக நின்று; **ஊசல் ஆடினான்;- ஊஞ்சல் போலத் தடுமாறினான்.**

தாமரைப் பூவையும் அன்னத்தையும் ஓர் ஆடவன் வயலிலே கண்டதும் தன் மனைவியின் அடிகளும். நடையழகும் நினைவிற்கு வந்தன என்பது. அவளை அவன் பிரிந்தமையால் அவற்றைக் காணமுடியவில்லையே என்று வருந்தினான்.
தானையின் செலவுக்காட்சி

758. **அம் கண் ஞாலத்து அரசு மிடைந்து. அவர்**
பொங்கு வெண்குடை சாமரை போர்த்தலால்.
கங்கை யாறு கடுத்தது - கார் எனச்
சங்கு. பேரி. முழங்கிய தானையே.

சங்கு பேரி - சங்குகளும் பேரிகைகளும்; **கார் என முழங்கிய** - மேகம் முழங்குவது போல முழங்கிய; **தானை** - அச்சேனையானது; **பொங்கு வெண்குடை** - விளங்கும் வெண்ணிறக் குடைகளும்; **சாமரை** - வெண்சாமரங்களும்; **போர்த்தலால்** - நிரம்பியிருப்பதால்; **கங்கை ஆறு** - கங்கா நதியை; **கடுத்தது** - ஒத்தது; **அம்கண்** - அழகிய இடமுள்ள; **ஞாலத்து அரசு** - நிலவுலகில் அரச சின்னங்கள்; **மிடைந்த** - நெருங்கின.

சங்கும் பேரிகைகளும் முழங்குகின்ற அந்தச் சேனையில் வெண்குடைகளும் வெண்சாமரங்களும் நெருங்கி எங்கும் வெண்ணிறத்தோடு காட்சியளித்தமையால் அச்சேனை கங்கையாறு போலத் தோன்றிற்று என்பது.

759. ***அமரர் அம் சொல் அணங்கு அனையார் உயிர்***
கவரும் கூர் நுதிக் கண் எனும் காலவேல்.
குமரர் நெஞ்சு குளிப்ப வழங்கலால்.
சமர பூமியும் ஒத்தது - தானையே.

தானை - *அந்தச் சேனையானது;* ***அம்சொல் அமரர் அணங்கு*** - *இனிய மொழி பேசுபவரும். தெய்வப் பெண்ணை;* ***அனையார்*** - *ஒத்தவருமாகிய மகளிர்;* ***உயிர் கவரும்*** - *(தமக்கு இலக்கானவரின்) உயிரைக் கவரவல்ல;* ***கூர் நுதிக்கண் எனும்*** - *கூரிய நுனியோடு கூடிய கண்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற;* ***காலன்வேல்*** - *இயமனுடைய வேற்படையை;* ***குமரர் நெஞ்சு*** - *காளையர் நெஞ்சில்;* ***குளிப்ப வழங்கலால்*** - *தைக்கும்படி செலுத்துவதால்;* ***சமர பூமியும்*** - *போர்க்களத்தையும்;* ***ஒத்தது*** - *ஒத்துள்ளது.*

போர்க்களம் வீரர் நெஞ்சு தைக்க வேல் வழங்குவது போலத் திருமணத்திற்காகச் செல்லும் சேனையில் உள்ள பெண்களின் கண் என்று சொல்லக்கூடிய கூற்றுவன் வேல் காளையர் நெஞ்சில் பதியச் செலுத்துவதால் தானை போர்க்களமாயிற்று என்பது - அவநுதியணி. 28

760. ***தோள் மிடைந்தன. தூணம் மிடைந்தென;***
வாள் மிடைந்தன. வான்மின் மிடைந்தென;
தாள் மிடைந்தன. தம்மி மிடைந்தென;
ஆள் மிடைந்தன. ஆளி மிடைந்தென;

தூணம் - *கல்தூண்கள்;* ***மிடைந்து என*** - *நெருங்கினாற் போல;* ***தோள் மிடைந்தன*** - *(வீரர்களின்) தோள்கள் நெருங்கின;* ***வான்மின்*** - *வானத்து மின்னல்கள்;* ***மிடைந்து என*** - *நெருங்கியிருந்தாற் போல;* ***வாள் மிடைந்தன*** - *(அவர்களின்) வாட்படைகள் நெருங்கின;* ***தம்மி மிடைந்து என*** - *தாமரைமலர் பின்னிய போல;* ***தாள் மிடைந்தன*** - *பாதம் நெருங்கின;* ***ஆளி மிடைந்து என*** - *யாளிகள் நெருங்கினாற் போல;* ***ஆள் மிடைந்தன*** - *காலாட் படைகள் நெருங்கின.*

வீரர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் கைகலந்தாற் போல அவர்கள் பாதங்களும் நெருங்கின. உவமையணியும். சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணியும் சேர்ந்து அமைந்துள்ளன. தூணம் - தூண் (அம் - சாரியை)

காதல் நாடகம்

761. ***வார் குலாம் முலை வைத்த கண் வாங்கிடப்***
பேர்கிலாது பிறங்கு முகத்தினான்
தேர்கிலான். நெறி; அந்தரில் சென்று. ஒரு
மூரி மா மத யானையை முட்டினான்.

வார்குலாம் முலை - (ஒரு பெண்ணின்) கச்சணிந்த தனங்களில்; ***வைத்த கண்*** - பதித்த கண்களை; **வாங்கிடப் பேர்கிலாது** - (அவற்றை) விட்டு வாங்காமல்; **பிறங்கு** - விளங்கும்; **முகத்தினான்** - முகத்தையுடைய ஒருவன்; **நெறி தேர்கிலான்** - (தான் செல்லும்) வழி அறிய முடியாதவனாய்; **அந்தரில் சென்று** - குருடர் போலச் சென்று; **ஒரு மூரி மா மதம்** - ஒப்பற்ற வலிய பெரிய மதமுள்ள; **யானையை** - யானையின் மேல்; **முட்டினான்** - முட்டிக் கொண்டான்.

மகளிர் தனங்களில் அழுந்திய தன் கண்ணை மீட்க முடியாத ஒருவன் போகும்வழியில் ஒரு மத யானைமீது மோதிக் கொண்டான் என்பது. வாங்கிட - செய்து என் எச்சம் 'செய' எனத் திரிந்தது. காமத்தால் கண் கெடுதல் இயல்பாதலின் அந்தரில் சென்று என இருபக்கமும் பொருந்திய உவமையைத் தந்தார்.

762. சுழி கொள் வாம் பரி துள்ள. ஒர் தோகையாள்
வழுவி வீழலுற்றாளை. ஒர் வள்ளல்தான்.
எழுவின் நீள் புயத்தால் எடுத்து ஏந்தினான்;
தழுவி நின்று ஒழியான்; தரைமேல் வையான்.

சுழிகொள் - நற்சுழிகளையுடைய; **வாம்பரி** - தாவும் குதிரையானது; **துள்ள** - துள்ளிப் பாய; **ஓர் தோகையாள்** - (அஞ்சிய) மயிலைப் போன்ற சாயலையுடையவளாகி; **வழுவி வீழலுற் றாளை** - (குதிரையிலிருந்து நழுவி விழுந்தவளை; **ஓர் வள்ளல் தான்** - இரக்கப் பண்புள்ள ஒரு வீரன்; **எழுவின்** - கணைய மரம் போன்ற; **நீள் புயத்தால்** - நீண்ட கையால்; **எடுத்து ஏந்தினான்** - வாரி எடுத்துத் தாங்கியவனாக; **தரைமேல் வையான்** - தரைமேல் வையாதவனாய்; **தழுவி நின்று ஒழியான்** - (அவளை) தழுவியபடியே நின்றுவிட்டான்.

குதிரை துள்ளிப் பாய. அதன்மேல் இருந்த ஒருத்தி தவறிக் கீழே விழ அப்போது பக்கத்திலிருந்த வீரன் அவளைத் தன் கைகளால் தழுவிக் கொண்டு நின்றான். அவளை நிலத்தின்மேல் விடவில்லை என்பது.

763. துணைத்த தாமரை நோவத் தொடர்ந்து. அடர்
கணைக் கருங் கணினாளை ஒர் காளைதான்.
'பணைத்த வெம் முலைப் பாய் மத யானையை
அணைக்க. நங்கைக்கு. அகல் இடம் இல்' என்றான்.

துணைத்த தாமரை - இரண்டான தாமரை போன்ற கால்கள்; **நோவ** - வருந்தும்படி; **தொடர்ந்து** - தொடர்ந்து நடந்து வந்து; **அடர்** - (தன்னை) வருத்துகின்ற; **கணைக் கருங்கணினாளை** - அம்பைப் போன்று கூரிய கருங்கண்களையுடைய ஒரு பெண்ணைப் (பார்த்து); **ஓர் காளை** - ஒரு வீரன்; **நங்கைக்கு** - இந்தப் பெண்ணின்; **பணைத்த வெம்முலை** - பருத்த விரும்பத்தக்க முலைகளாகிய; **மதம் பாய் யானையை** - மதநீர் ஒழுகும் யானையை; **அணைக்க** - தழுவிக் கொள்ள; **அகல் இடம்** - (மார்பாகிய) விரிந்த இடம்; **இல் என்றான்** - இல்லை என்று கூறினான்.

acharya.org

(வி.ரை) ஒருவனது மார்பில் அடங்காதவாறு இப் பெண்ணின் தனங்கள் பருத்துள்ளன என்பது. கணைக் கணினாள் - உவமைத் தொகை - உருவக அணி.

764. **சுழியும் குஞ்சிமிசைச் சுரும்பு ஆர்த்திட.**
பொழியும் மா மத யானையின் போகின்றான்.
கழிய கூரிய என்று ஒரு காரிகை
விழியை நோக்கி. தன் வேலையும் நோக்கினான்.

சுழியும் குஞ்சிமிசை - சுருண்டுள்ள (தன்) தலைமயிர் மேல்; **சுரும்பு** - வண்டுகள்; **ஆர்த்திட** - ஆரவாரிக்க; **மாமதம் பொழியும்** - மிக்க மதநீரைப் பொழிகின்ற; **யானையின்** - யானையைப் போல; **போகின்றான்** - செல்கின்ற ஒருவன்; **ஒரு காரிகை விழியை** - ஒரு பெண்ணின் விழிகளை; **கழிய கூரிய என்று நோக்கி** - மிகக்கூர்மையானவை என்று பார்த்து; **தன் வேலையும்** - (கண் போல இவ்வேற்படை கூர்மையானதா என்று) தன் வேற்படையையும்; **நோக்கினான்** - பார்த்தான். வீரன் கையில் பிடிக்கும் வேலைக் காட்டிலும் அந்தப் பெண்ணின் கண்கள் மிகக் கூர்மையானவை என்பது. சுழிதல்: சுழிசுழியாகச் சுருண்டிருத்தல். உயிரின் பாய்ந்து துளைக்கும் இயல்புடைய கண்களைவிட உடலில் மாத்திரம் பாய்ந்து துளைத்துச் செல்லும் வேல் இழிந்தது என்று அவ்வீரன் கருதினான்.

765. **தரங்க வார் குழல் தாமரைச் சீறடிக்**
கருங் கண் வாள் உடையாளை. ஓர் காளைதான்.
'நெருங்கு பூண் முலை நீள் வளைத் தோளினீர்!
மருங்குல் எங்கு மறந்தது நீர்' என்றான்.

தரங்க வார்குழல் - அலைபோன்று நீண்ட கூந்தலையும்; **தாமரைச் சீறடி** - தாமரை போன்ற சிறிய அடிகளையும்; **வாள் கருங்கண்** - வாள் போன்ற கரிய கண்களையும்; **உடையாளை** - உடைய ஒரு பெண்ணை; **ஓர் காளை** - ஒரு வீரன்; **நெருங்கு பூண் முலை** - அணிகள் பூண்ட நெருங்கிய முலைகளையும்; **நீள்வளைத் தோளினீர்** - வளையல்களையணிந்த நீண்ட தோள்களையும் உடையவரே; **மருங்குல்** - (நீங்கள்) உமது இடையை; **எங்கு** - எந்த இடத்தில்; **மறந்தது** - மறந்து வைத்து விட்டீர்கள்; **என்றான்** - என்று கேட்டான்.

அந்த மங்கையின் இடை கண்ணுக்குப் புலனாகாதவாறு மிக நுண்ணியதாக இருந்தது. அப்பெண்ணோடு உரையாட விரும்பியே அந்த இளைஞன் இவ்வாறு வினாவினான்.

766. **கூற்றம் போலும் கொலைக் கணினால் அன்றி.**
மாற்றம் பேசுகிலாளை. ஓர் மைந்தன்தான்.
'ஆற்று நீரிடை. அம் கைகளால் எடுத்து
ஏற்றுவார் உமை. யாவர் கொலோ?' என்றான்.

acharya.org

கூற்றம் போலும் - இராமனைப் போல; **கொலை** - கொல்லும் தன்மையுள்ள; **கணினால் அன்றி** - கண்களால் அல்லாமல்; **மாற்றம் பேசுகிலாளை** - (வாய் திறந்து) மறுமொழி பேசாத ஒரு பெண்ணை (பார்த்து); **ஓர் மைந்தன்** - ஒரு காளை; **ஆற்று நீரிடை** - (வழியிலே) ஆற்றின் நீரிலே; **உமை** - உம்மை; **அம் கைகளால் எடுத்து** - அழகிய கைகளால் தூக்கி எடுத்து; **ஏற்றுவார்** - (கரை) ஏற்றவல்லவர்; **யாவர் கொல்** - யார்தாமோ?; **என்றான்** - என்று வினவினான்.

ஆற்றைக் கடக்கும்போது உம்மைக் கரை சேர்க்க ஆடவன் வேண்டுமே! அப்போது வாய் திறந்து கூப்பிட்டால் தானே அது முடியும். இந்த மவுன விரதம் அப்போது கலையாதோ' என்று வினவுகின்றான். 'கண்ணினா லன்றி மாற்றம் பேசுகிலாளை' - 'கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொறகள். என்ன பயனும் இல' - குறள் 1100. 35

ஒட்டகம் சென்ற பான்மை

767. **தள்ள அரும் பரம் தாங்கிய ஒட்டகம்.**
தெள்ளு தேம் குழை யாவையும் தின்கில;
உள்ளம் என்னத் தம் வாயும் உலர்ந்தன.
கள் உண் மாந்தரின் கைப்பன தேடியே.

தள்ள அரு - இறக்கி வைக்கமுடியாத; **பதம்** - பெரிய சுமையை; **தாங்கிய ஒட்டகம்** - சுமந்து சென்ற ஒட்டகம்; **தெள்ளு தேம் குழை** - தெளிந்த இனிய தளிர்கள்; **யாவையும்** - எவற்றையும்; **தின்கில** - தின்னாமல்; **கைப்பன தேடி** - கசக்கும் வேப்பந்தழை முதலியவற்றைத் தேடி; **கள் உண் மாந்தரில்** - கள்ளைக் குடிக்கும் மக்களைப் போல; **உள்ளம் என்ன** - (தம்) நெஞ்சு உலர்ந்தது போல; **தம் வாயும் உலர்ந்தன** - வாயும் உலர்ந்தன.

கட் குடியர் பால் முதலிய இனிய சுவையான பொருள்கள் பல இருப்பினும் அவற்றை விரும்பாது கள்ளைத் தேடி அலைவது போல. இன்சுவைத் தளிர் பல இருப்பினும் அவற்றை விரும்பாது ஒட்டகம் வேப்பந்தழையையே நாடி அலைந்தது; வாயும் நெஞ்சும் உலர்ந்தது. 36

பப்பரர் பாரம் சுமந்து செல்லுதல்

768. **அரத்த நோக்கினர். அல் திரள் மேனியர்.**
பரித்த காவினர். பப்பரர் ஏகினார் -
திருத்து கூடத்தைத் திண் கணையத்தொடும்
எருத்தின் ஏந்திய மால் களிறு என்னவே.

அரத்த நோக்கினர் - சிவந்த கண்களையுடையவர்களும்; ***அல் திரள் மேனியர்*** - இருள் சேர்ந்தாற் போன்ற மேனியை உடையவர்களுமாகிய; **பப்பரர்** - பப்பர தேசத்தவர்; **திருத்து கூடத்தை** - தன்னைக் கட்டி வைத்திருக்கும் கட்டுத் தறியையும்; ***திண் கணையத் தோடும்*** - வேகமாகச் செல்லமுடியாதபடி தடைசெய்யும் வலிய கணையமரத்தையும்; ***எருத்தின் ஏந்திய*** - (தம்) பிடரியில் தாங்கிய; ***மால் களிறு என்ன*** - மதயானை போல; ***பரித்த காவினர்*** - காவடித் தண்டினைச் சுமந்தவர்களாய்; ***ஏகினார்*** - சென்றார்கள்.

தோளில் காவடித் தண்டினைத் தூக்கிய பப்பரர்களுக்குக் கணைய மரத்தைத் தூக்கிய யானை உவமையாயிற்று. கா: காவடித் தண்டு. கணையம்: யானைகள் ஒன்றோடு ஒன்று முட்டிக் கொள்ளாதபடி குறுக்காக இடப்படும் மரம்.
பிடியின்மேல் ஏகும் மங்கையர்

769. ***பித்த யானை பிணங்கி. பிடியில் கை***
வைத்த. மேல் இருந்து அஞ்சிய மங்கைமார்.
எய்த்து இடுக்கண் உற்றார். புதைத்தார்க்கு இரு
கைத்தலங்களில் கண் அடங்காமையே.

பித்த யானை - வெறி பிடித்த யானைகள்; ***பிணங்கி*** - மாறுபட்டு; ***பிடியில் கை வைத்த*** - பெண்யானைகளின் மேல் கையை வைத்தன; **மேல் இருந்து அஞ்சிய** - (அப்போது) அப் பெண் யானைகளின் மேல் இருந்து அஞ்சிய; ***மங்கைமார்*** - மகளிரின்; ***கண் புதைத்தார்க்கு*** - (இரு கைகளாலும்) கண்களை மூடத் தொடங்கியவர்க்கு; ***இரு கைத்தலங்களில்*** - இரண்டு கைகளுக்குள்; ***அடங்காமை*** - (அக் கண்கள்) அடங்காமையால்; ***எய்த்து*** - (அவர்கள்) இளைத்து; ***இடுக்கண் உற்றார்*** - வருத்தம் அடைந்தார்கள்.

பிடியின் மேல் இருந்த பெண்கள் அஞ்சிக் கண்களைப் புதைத்தனர் என்பது. கண்கள் கைகளில் அடங்காமையால் அவர்கள் மிக வருந்தினர்.

சிந்தர்தம் செலவு

770. ***வாம மேகலையாரிடை. வாலதி***
பூமி தோய் பிடி. சிந்தரும் போயினார் -
காமர் தாமரை நாள்மலர்க் கானத்துள்.
ஆமைமேல் வரும் தேரையின் ஆங்குஅரோ.

காமர் தாமரை - அழகிய தாமரையின்; ***நாள் மலர்க் கானத்துள்*** - அன்று பூத்த பூங்காட்டில்; **ஆமைமேல் வரு** - ஆமை மேல் வருகின்ற; **தேரையின்** - தேரையைப் போல; **வாலதி பூமி தோய்** - வால்கள் பூமியில் படியக்கூடிய; **பிடி** - பெண் யானைகளில்; ***வாமம் மேகலையாரிடை*** - அழகிய மேகலையணிந்த பெண்களோடு; **சிந்தரும் போயினார்** - சிந்தரும் சென்றார்கள்.

தாமரைக் காடு மகளிர்க்கும். ஆமை பெண் யானைக்கும். தேரை சிந்தர்க்கும் உவமையாயின என்பது. சிந்தர்: மூன்றடி உயரமுள்ளவர் - அந்தப்புரத்தில் மெய்க்காப்பாளராவார். பெண்யானைக்கு வால் பூமியில் தோய்தல் உத்தம இலக்கணமாகும்.

மாது ஒருத்தியைக் கொண்டு ஓடும் குதிரைத் தோற்றம்

771. ***'இம்பர் நாட்டின் தரம் அல்லள். ஈங்கு இவள்;***
உம்பர் கோமகற்கு' என்கின்றது ஒக்குமால் -
கம்ப மா வர. கால்கள் வளைத்து ஒரு
கொம்பு அனாளைக் கொண்டு ஓடும் குதிரையே!

கம்ப மா வர *- யானை தொடர்ந்து வர;* ***ஒரு கொம்பு அனாளை*** *- பூங்கொம்பு போன்ற ஒருத்தியை;* ***கொண்டு*** *- சுமந்து கொண்டு;* ***கால்கள் வளைத்து*** *- முன்னங் கால்களை வளைத்து;* ***ஓடும் குதிரை*** *- ஓடுகின்ற குதிரையானது;* ***ஈங்கு இம்பர் நாட்டின்*** *- இங்கே இவ்வுலகத்திலே (வாழ்வதற்கு);* ***தரம் அல்லள்*** *- ஏற்றவளாக இல்லை;* ***இவள்*** *- இந்தப் பெண்;* ***உம்பர் கோமகற்கு*** *- தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனுக்கு (உரியவள்);* ***என்கின்றது*** *- என்று கூறுவதை;* ***ஒக்கும்*** *- ஒத்திருக்கும்.*

ஒரு குதிரை ஒரு பெண்ணையேற்றிக் கொண்டு தாவிச் செல்லும்போது வானத்தில் செல்வதுபோல் உள்ளது. அது தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனுக்கு உரியவள் இவள் என்று அவனிடம் அவளைக் கொண்டு செல்வது போன்றுள்ளது என்றார் - தற்குறிப்பேற்ற அணி. கம்ப மா - யானை.

மகளிர் மனம் களித்து ஓடுதல்

772. ***சந்த வார்குழல் சோர்பவை தாங்கலார்.***
சிந்து மேகலை சிந்தையும். செய்கலார்.
'எந்தை வில் இறுத்தான்' எனும் இன் சொலை
மைந்தர் பேச. மனம் களித்து ஓடுவார்.

(பெண்கள்) ***எந்தை*** *- எம் தந்தையான இராமன்;* ***வில் இறுத்தான்*** *- சிவ தனுசை முறித்தான்;* ***எனும் இன் சொலை*** *- என்னும் இனிய வார்த்தையை;* ***மைந்தர் பேச*** *- ஆடவர் சொல்ல;* ***மனம் களித்து*** *- (அது கேட்டு) மனம் மகிழ்ந்து;* ***சோர்பவை*** *- அவிழ்ந்து விழக்கூடிய;* ***சந்தம் வார் குழல்*** *- அழகிய நீண்ட கூந்தலை;* ***தாங்கலார்*** *- ஏந்திக் கொள்ளாதவர்களாயும்;* ***சிந்தும் மேகலை*** *- (அறுந்து) விழுகின்ற மேகலையணியை;* ***சிந்தையும் செய்கலார்*** *- (பொறுக்கியெடுக்க) எண்ணாதவர்களுமாகி;* ***ஓடுவார்*** *- (இராமனது திருமணம் கருதி) ஓடுவார்கள்.*

மடந்தையர் களித்து. தாங்கலார். செய்கலார். ஓடுவார் என இயைக்கவும். ஆடவர் இராமனது வீரச் செயலைச் சொல்ல. அது கேட்ட மடந்தையர் திருமணத்தைக் காணும் விருப்பத்தால் ஓடுகின்றார். அவ்வாறு அவர்கள் ஓடும்போது கூந்தல் அவிழ்தல். மேகலை சிந்துதல் ஆகியவற்றையும் கருதாமல் செல்கின்றார் என்பது.

அந்தணர் முற்பட்டுச் செல்லுகை

773. **குடையர். குண்டிகை தூக்கினர். குந்திய**
நடையர். நாசி புதைத்த கை நாற்றலர். - -
கட களிற்றையும் காரிகையாரையும்
அடைய அஞ்சிய. அந்தணர் - முந்தினார்.

கட களிற்றையும் - மத யானையையும்; **காரிகையாரையும்** - மகளிரையும்; **அடைய** - பக்கத்தில் செல்ல; **அஞ்சிய அந்தணர்** - அச்சம் கொண்டுள்ள அந்தணர்; **குடையர்** - குடை பிடித்தவர்களும்; **குந்திய நடையர்** - குதிகால் தரையில் படாமல் உந்திச் செல்பவர்களும்; **குண்டிகை தூக்கினர்** - கமண்டலத்தை ஏந்தியவர்களும்; **நாசி புதைத்த கை** - மூக்கை மூடிய கையை; **நாற்றலார்** - எடுக்காதவர்களுமாகிய; **முந்தினார்** - முற்பட்டுச் சென்றார்கள்.

குந்திய நடையினர்: தம் நடையால் எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு வராதபடி பாதத்தால் உந்தி நடக்கும் நடையை உடையவர். நாசி புதைத்த கை - பிராணாயாமம் செய்யும் வலக்கையைக் கீழே தொங்கவிடமாட்டார்கள். மாதரை நெருங்கினால் ஈட்டிய தவமும். புண்ணியப் பயனும். உயிரினும். மேலான ஒழுக்கமும் அழியும். அதனால் அவர்கள் நெருங்க அஞ்சினர்.

நங்கையர் திரளின் செலவு

774. **நாறு பூங் குழல் நங்கையர் கண்ணின் நீர்**
ஊறு நேர்வந்து உருவு வெளிப்பட.
'மாறு கொண்டனை வந்தனை ஆகில். வந்து
ஏறு தேர்' எனக் கைகள் இழிச்சுவார்.

நாறு பூங்குழல் - மணம் வீசுகின்ற மலரையணிந்த கூந்தலையுடைய; **நங்கையர்** - பெண்கள்; **கண்ணின்** - (தம்) கண்களில்; **நீர் ஊறும்** - நீர் சுரக்குமாறு; **நேர்வந்து உருவு** - நேரே வந்து உருவம்; **வெளிப்பட** - வெளிப்பட்டுத் தோன்ற (தம் காதலர் நேரே வந்ததாகக் கருதி அந்த உருவத்தைப் பார்த்து); **மாறு கொண்டனை** - எம்மை எதிர்கொண்டு வந்தாயானால்; **வந்து** - (இப்பொழுது) வந்து; **தேர் ஏறு** - (இந்தத்) தேரிலே ஏறிக் கொள்க; **என** - என்று சொல்லி; **கைகள் இழிச்சுவார்** - (தம்) கைகளைத் தாழ்த்துவார் (அழைக்கலாயினர்).

775. குரைத்த தேரும். களிறும் குதிரையும்.
நிரைத்த வார் முரசும். நெளிந்து எங்கணும்
இரைத்த பேர் ஒலியால். இடை. யாவரும்
உரைத்த உணர்ந்திலர்; ஊமரின் ஏகினார்.

குரைத்த தேரும் - ஒலித்த தேர்களும்; **களிறும்** - யானைகளும்; **குதிரையும்** - குதிரைகளும்; **நிரைத்த வார் முரசும்** - வரிசையான நீண்ட முரசு வாத்தியமும்; **எங்கணும்** - எல்லா இடத் தும்; **நிமிர்ந்து இரைத்த** - மிகுந்து ஒலித்த; **பேரொலியால்** - பேரொலியால்; **இடை** - (அந்த) இடத்திலே (செல்லுகின்ற) ; **யாவரும்** - எவரும்; **உரைத்த உணர்ந்திலர்** - (ஒருவர் சொல்ல மற்றவர்) அறிய மாட்டாதவராகி; **ஊமரின் ஏகினார்** - ஊமைகள் போலப் பேசாமல் சென்றார்கள்.

தேர் முதலியன செல்வதாலும். முரசு முழங்குவதாலும் மிகப் பேரொலி தோன்றுகிறது. அவ்வோசையால் ஒருவர் சொல்வது மற்றொருவர்க்குக் கேட்கவில்லை. ஆதலால். ஒருவரோடு ஒருவர் பேசுவதை ஒழித்து ஊமையர்போலச் சென்றார்கள் என்பது.

776. நுண் சிலம்பி வலந்தன நுண் துகில்.
கள் சிலம்பு கருங் குழலார் குழு
உள் சிலம்பு சிலம்ப ஒதுங்கலால்.
புள் சிலம்பிடு பொய்கையும் போன்றதே.

நுண் சிலம்பி - சிறிய சிலந்திப் பூச்சி; **வலந்தன** - பின்னியது போன்ற; **நுண் துகில்** - மெல்லிய ஆடைகளையணிந்த; **கள் சிலம்பு** - வண்டுகள் (மொய்த்து) ஒலிக்கின்ற; **கருங் குழலார்** - கரிய கூந்தலையுடைய மகளிரின்; **குழு** - கூட்டம்; **சிலம்பு உள் சிலம்ப** - (அடிகளில் பூண்ட) சிலம்புகள் உள்ளே உள்ள பரல்கள் ஒலிக்க; **ஒதுங்கலால்** - நடந்து செல்வதால்; **புள் சிலம்பிடு** - பறவைகள் ஒலிக்கின்ற; **பொய்கையும்** - தடாகத்தையும்; **போன்றது** - ஒத்தது.

மெல்லிய ஆடையணிந்த மகளிர் கூட்டம் அலைபரந்த நீரையுடைய பொய்கைக்கு ஒப்பாயிற்று. அவர்தம் காற் சிலம்பொலி பொய்கையிலுள்ள அன்னப் பறவைகளின் ஒலிக்கு ஒத்தாயிற்று.

மகளிர் கண்களைக் கண்ட ஆடவர் மகிழ்ச்சி

777. தெண் திரைப் பரவைத் திரு அன்னவர்.
நுண் திரைப் புரை நோக்கிய நோக்கினை.
கண்டு இரைப்பன. ஆடவர் கண்; களி
வண்டு இரைப்பன. ஆனை மதங்களே.*

தெண்திரைப் பரவை - தெளிந்த அலைகளோடு கூடிய பாற்கடலில்; **திரு அன்னவர்** - தோன்றிய திருமகளைப் போன்ற பெண்கள்; **நுண் திரை** - மெல்லிய திரைச் சீலையிலுள்ள; **புரை நோக்கிய** - துளையினால் பார்க்கின்ற; **நோக்கினை** - பார்வையை; **கண்டு** - கண்டு; **ஆடவர் கண் இரைப்பன** - காளையரின் கண்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரம் செய்தன; **யானை மதங்கள்** - யானைகளின் மதநீரைக் கண்டு; **களிவண்டு** - களிப்புள்ள வண்டுகள்; **இரைப்பன** - (மகிழ்ச்சியான) ஆரவாரம் செய்தன. மகளிர் சிவிகையில் போகும் பொழுது திரையிட்டுச் செல்கின்றார்கள். திரையின் துளையால் வெளிப்படும் அப்பெண்களின் கண்களைக் கண்டு ஆடவரின் கண்கள் மகிழ்ந்தன என்பது. யானையின் மதநீரைக் கண்டு வண்டுகள் மகிழ்வதும். மகளிர் கண்களைக் கண்டு ஆடவரின் கண்கள் மகிழ்வதும் சேனையில் நிகழக் கூடியன. இவ்விரண்டையும் தனித்தனியே ஒன்றுபடக் கூறியது தொடர் முழுதும் உவமையணியாகும்.

778. **உழை கலித்தன என்ன உயிர்த் துணை**
நுழை கலிக் கருங் கண்ணியர் நூபுர
இழை கலித்தன; இன் இயமா. எழும்
மழை கலித்தென. வாசி கலித்தவே.

உயிர்த்துணை நுழை - ஆண்களின் உயிர்வரை சென்று நுழையும்; **கலி** - வலிமையுள்ள; **கருங்கண்ணியர்** - கரிய கண்களையுடைய மாதர்கள் பூண்ட; **நூபுரம் இழை** - சிலம்பென்னும் அணிகள்; **உழை கலித்தன என்ன** - மான்கள் செருக்கி எழுந்தன எனத்தக்க தோற்றமுடைய உழை என்னும் பண் ஒலித்தாற் போல; **கலித்தன** - ஒலித்தன; **இன் இயமா** - (அவ்வாறு ஒலித்தவற்றுக்கு) இனிய பக்கவாத்தியமாக; **எழுமழை கலித்து என** -(வானத்தில்) எழும் மேகம் இடித்தாற் போல; **வாசி கலித்த** - குதிரைகள் கனைத்தன.

ஒருவர் பாடுகையில் அதனைச் சிறப்பித்தற்காக மத்தளம் முதலிய வாத்தியங்கள் முழக்கப்படுவது மரபு; அதுவே பக்கவாத்தியம் எனப்படும். மாதர் சிலம்புகள் ஒலிக்க அந்த இசைக்குப் பக்க வாத்தியம் என்று சொல்லுமாறு குதிரைகள் கனைத்தன. இழை - இழைத்துச் செய்யப்பெறும் ஓர் அணி.

779. **மண் களிப்ப நடப்பவர் வாள் முக**
உண் களிக் கமலங்களின் உள் உறை
திண் களிச் சிறு தும்பி என. சிலர்
கண் களித்தன. காமன் களிக்கவே.

மண் களிப்ப - பூமிதேவி மகிழ; **நடப்பவர்** - மெல்லடி வைத்து நடக்கும் மகளிரின்; **வாள்முகம்** - ஒளி பொருந்திய முகமாகிய; **களி உண் கமலங்களினுள் உறை** - மது உண்டு தாமரையில் தங்கியுள்ள; **திண்களி** - மிக்க களிப்புடைய; **சிறு தும்பி என** - சிறு வண்டுகளாகிய கண்கள் (ஆடவரை மயக்கி மகிழ்வது போல்); **காமன் களிக்க** - மன்மதனும் மகிழும்படி; **சிலர் கண்களித்தன** - சில ஆடவர் கண்களும் மாதர் முகக்கமலம் கண்டு மகிழ்ந்தன.

தூளி எழுந்து நிறைய யாவரும் செல்லுதல்

780. எண்ண மாத்திரமும் அரிதாம் இடை.
வண்ண மாத் துவர் வாய். கனி வாய்ச்சியர்.
திண்ணம் மாத்து ஒளிர் செவ் இளநீர். இழி
சுண்ணம் ஆத்தன; தூளியும் ஆத்தவே.

எண்ணம் மாத்திரமும் - நினைக்கவும் கூட; **அரிது ஆம்** - அரிதாகிய; **இடை** - இடையையும்; **வண்ண மாத் துவர்வாய்** - சிறந்த பவளம் போன்ற அழகிய வாயையும்; **கனி வாய்ச்சியர்** - கனிகளின் சுவை போன்ற இனிமையான சொற்களையுடைய மாதர்களின்; **திண்ணம் ஆத்து** - (வாரால்) உறுதியாகக் கட்டப்பெற்று; **ஒளிர்** - விளங்குகின்ற; **செவ் இளநீர்** - செவ்வு இளநீர் போன்ற தனங்களிலிருந்து; **இழி சுண்ணம்** - உதிர்ந்த நறுமணப் பொடிகளும்; **ஆத்தன** - எங்கும் நிறைந்தன; **தூளியும்** - (சேனையால் எழுப்பப்பட்ட) தூசியும் நிறைந்தன.

பெண்களின் நறுமணப் பொடியும் சேனைகள் எழுப்பிய புழுதியும் எங்கும் நிறைந்தன என்பது. சுண்ணம். தூளி இரண்டும் ஆத்தன என்ற ஒரு பொதுத் தன்மையைத் தனித்தனி பெற்று வந்தது - தொடர் முழுது உவமையணி. ஆத்து - யாத்து என்பதன் மரூஉ.

781. சித்திரத் தடந் தேர் மைந்தர் மங்கையர்.
உய்த்து உரைப்ப. நினைப்ப. உலப்பிலர்.
இத் திறத்தினர் எத்தனையோ பலர்.
மொய்த்து இரைத்து வழிக்கொண்டு முன்னினார்.

உய்த்து உரைப்ப - (இவ்வளவு என்று) ஊகித்து உரைக்கவும்; **நினைப்ப** - நினைக்கவும் முடியாதபடி; **உலப்பு இலர்** - எண்ணற்றவர்களாகிய; **சித்திரத் தடந்தேர்** - ஓவிய வேலைப்பாடு அமைந்த பெரிய தேரில் சென்ற; **மைந்தர் மங்கையர்** - ஆடவரும் மங்கையருமாகிய; **இத் திறத்தினர்** - இப்படிப் பட்டவர்கள்; **எத்தனையோ பலர்** - மிகப் பலர்; **மொய்த்து** - நெருங்கி; **இரைத்து** - ஆரவாரித்து; **வழிக்கொண்டு** - செல்லும் வழியைக் குறியாகக் கொண்டு; **முன்னினார்** - முற்பட்டுச் சென்றார்கள்.

ஆடவரும் மகளிரும் பலவாறு ஆரவாரம் செய்துகொண்டு வழி நடந்தனர் என்பது.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

782. **குசை உறு பரியும். தேரும்.**
வீரரும். குழுமி. எங்கும்
விசையொடு கடுகப் பொங்கி
வீங்கிய தூளி விம்மி.
பசை உறு துளியின் தாரைப்
பசுந் தொளை அடைத்த. மேகம்.
திசைதொறும் நின்ற யானை
மதத்தொளை செம்மிற்று அன்றே.

(ப. ரை) **குசை உறு பரியும்** - கடிவாளம் பூண்ட குதிரையும்; **தேரும் வீரரும்** - தேரும் வீரர்களும்; **எங்கும் குழுமி** - எல்லா இடத்திலும் கூடி; **விசையொடு கடுக** - வேகமாக விரைந்து செல்ல; **பொங்கி வீங்கிய** - (அதனால்) மிகுதியாக மேல் எழுந்த; **தூளி** - புழுதியானது; **விம்மி** - பெருகி; **மேகம் பசையுறு** - மேகத்தின் ஈரம் பொருந்திய; **துளியின் தாரை** - நீர்த்துளியின் தாரைகள்; **பசுந் தொளை** - (வெளிப்படுவதற்கு உரிய) பசிய தொளைகளை; **அடைத்த** - தூர்த்தன; **திசைதொறும் நின்ற** - (அல்லாமலும்) (எட்டுத்) திக்குகளில் காவலாகி நிற்கின்ற; **யானை** - திசை யானைகளின்; **மதம் தொளை** - மதநீர் ஒழுகுகின்ற தொளைகளிலும் சென்று; **செம்மிற்று** - தூர்த்து விட்டன.

குதிரை. தேர். வீரர் எல்லாம் கூடி விரைந்து செல்வதால் புழுதி மிகுதியாக எழுந்து வானத்திலும். எட்டுத் திக்குகளிலும். பரவிற்று என்பது. இத்தூளி மேகத்தின் துளியின் தாரைப் பசுந்துளையையும். திசை யானைகளின் மதத்துளையையும் தூர்த்தன - உயர்வு நவிற்சியணி.

மங்கையர் ஆடவர் மகிழ்ந்துசெல் காட்சி

783. **கேடகத் தடக் கையாலே.**
கிளர் ஒளி வாளும் பற்றி.
சூடகத் தளிர்க் கை. மற்றைச்
சுடர் மணித் தடக்கை பற்றி.
ஆடகத்து ஓடை யானை
அழி மதத்து இழுக்கல் ஆற்றில்.
பாடகக் காலினாரை.
பயப் பயக் கொண்டு போனார்.

(அங்கே சென்ற வீரர்கள்) **கேடகத் தடக் கையாலே** - கேடகத்தை ஏந்திய பெரிய கையில்; **கிளர் ஒளி வாளும்** - ஒளி விளங்கும் வாளையும்; **பற்றி** - பிடித்துக் கொண்டு; **மற்றைச் சுடர் மணி** - விளங்கும் இரத்தினக் கடகங்களை அணிந்த; **தடக் கை** - பெரிய மற்றொரு கையிலே; **பாடகக் காலினாரை** - பாடகம் அணிந்த தம் மனைவியரை; **சூடகத் தளிர்க் கை பற்றி** - சூடகம் என்னும் அணிபூண்ட தளிர் போன்ற கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு; **ஆடகத்து ஓடை** - பொன்னால் செய்யப்பட்ட நெற்றிப் பட்டத்தை அணிந்த; **யானை அழி மதத்து** - யானைகளின் மத நீரால்; **இழுக்கல் ஆற்றின்** - உண்டாகிய வழுக்குகின்ற வழியில்; **பயப்பய** - மெல்ல; **கொண்டு போனார்** - அழைத்துச் சென்றார்கள். யானையின் மதநீரால் வழுக்குகின்ற வழி ஆயிற்று. வீரர்கள் வலக்கையிலுள்ள வாளை இடக் கையில் கேடயத்தோடு சேர்த்துப் பிடித்துக் கொண்டு வலக்கையிலே தம் மனைவியரைப் பற்றி மெல்ல அழைத்துச் சென்றனர் என்பது. பையப் பைய என்பது பயப்பய என விகாரமாயிற்று. கேடகம்: பலகை. தோல். பாடகம்: காலில் அணியும் ஒருவகை அணி. சூடகம்: வளையல்.

784. **செய்களின் மடுவில். நல் நீர்ச்**
சிறைகளில். நிறையப் பூத்த
நெய்தலும். குமுதப் பூவும்.
நெகிழ்ந்த செங் கமலப் போதும்.
கைகளும். முகமும். வாயும்.
கண்களும். காட்ட. கண்டு.
'கொய்து. அவை தருதிர்' என்று.
கொழுநரைத் தொழுகின்றாரால்.

செய்களில் - வயல்களிலும்; **மடுவில்** - மடுவிலும்; **நல் நீர்ச் சிறைகளில்** - நல்ல நீருள்ள குளங்களிலும்; **நிறையப் பூத்த** - நிறைய மலர்ந்துள்ள; **நெய்தலும்** - நெய்தற் பூவும்; **குமுதப் பூவும்** - குமத மலரும்; **நெகிழ்ந்த செங்கமலப் போதும்** - மலர்ந்த செந்தாமரைப் பூவும் (ஆகிய இவை தம்முடைய); **கைகளும்** - கைகளையும்; **முகமும்** - முகத்தையும்; **வாயும்** - வாயையும்; **கண்களும்** - கண்களையும்; **காட்ட** - காட்ட; **கண்டு** - (அவற்றை) பார்த்து; **இவை** - இந்த நெய்தல் முதலியவற்றை; **கொய்து தருதிர்** - பறித்துத் தாருங்கள்; **என்று** - என்று; **கொழுநரை** - (தம்) கணவரை; **தொழுகின்றார்** - வணங்கிக் கேட்டார்கள்.

நெய்தல் பூக்கள் கண்களுக்கும். குமுதம் வாய்க்கும் கமலம் கை. முகம் என்பவற்றுக்கும் உவமையாகும். எதிர் நிரல் நிரையணி. நெய்தல் முதலியன தம் உறுப்புகளை ஒத்தலின் அவற்றைப் பறித்துத் தாருங்கள் என்று அவற்றின் வீறு கெடுக்கும் நோக்கில் வேண்டினர் என்பது.

யானை வரவு கேட்டு மகளிர் நிலைகெட்டு ஓடுதல்

785. ***பந்தி அம் புரவிநின்றும்***
பாரிடை இழிந்தோர். வாசக்
குந்தள பாரம் சோர.
குலமணிக் கலன்கள் சிந்த.
சந்த நுண் துகிலும் வீழ.
தளிர்க் கையால் அணைத்து. ‘சார
வந்தது வேழம்’ என்ன.
மயில் என இரியல் போவார்.

பந்திஅம் புரவி நின்றும் - வரிசையாகச் செல்லும் அழகிய குதிரைகளிலிருந்து; **பாரிடை இழிந்தோர்** - நிலத்தில் இறங்கின மகளிர்; **வேழம் சார** - யானை அருகே; **வந்தது என்ன** - வந்தது என்று; **வாசக் குந்தளம்** - மணம் கமழும் கூந்தல்; **பாரம் சோர** - சுமை அவிழ்ந்து தொங்கவும்; **குல மணிக் கலன்கள்** - இரத்தினங்கள் பதித்த அணிகலன்கள்; **சிந்த** - கீழே சிதறவும்; **சந்தம் நுண்துகிலும்** - அழகிய நுண்ணிய ஆடையும்; **வீழ** - கீழே விழ; **தளிர்க் கையால்** - (ஆடையை) தளிர் போன்ற கையால்; **அணைத்து** - (ஆடை விழாமல்) பற்றிக் கொண்டு; **மயில் என** - மயிலைப் போல; **இரியல் போவார்** - நிலை தடுமாறி ஓடினார்கள்.

பந்தி: குதிரை லாயம் - தன்மை நவிற்சியணி. குதிரையிலிருந்து இறங்கின மகளிர். அருகே யானை வரக்கண்டு அஞ்சித் தமது கூந்தல் விரிந்ததையும். அணிகள் சிதறுவதையும் பொருட்படுத்தாமல் அரையாடை அவிழ்ந்ததனால் மானத்திற்கு இழுக்கு நேருமே என்ற கருத்தில் அதனை மட்டும் அவிழாவாறு கைகளால் தழுவிப் பிடித்துக் கொண்டு மயில்போல நிலைகெட்டு ஓடலாயினர் என்பது.

குடை கொடிகளின் நெருக்கம்

786. ***குடையொடு பிச்சம். தொங்கல்***
குழாங்களும். கொடியின் காடும்.
இடை இடை மயங்கி. எங்கும்
வெளி கரந்து இருளைச் செய்ய.
படைகளும். முடியும். பூணும்.
படர் வெயில் பரப்பிச் செல்ல-
இடை ஒரு கணத்தினுள்ளே.
இரவு உண்டு; பகலும் உண்டே!

குடையொடு - குடைகளும்; **பிச்சம்** - பீலிக்குஞ்சக் குடைகளும்; **தொங்கல் குழாங்களும்** - மாலைக் கூட்டங்களும்; **கொடியின் காடும்** - கொடிகளின் தொகுதிகளும்; **இடை இடை மயங்கி** - தம்முள் கலந்து; **எங்கும் வெளிக் கரந்து** - எல்லா இடத்திலும் வெற்றிடம் இல்லாதவாறு மறைத்து; **இருளைச் செய்ய** - இருளை உண்டாக்க; **படைகளும்** - (வில்முதலான) படைக்கருவிகளும்; **முடியும் பூணும்** - பொன் மகுடமும் அணிகளும்; **படர்வெயில்** - பரவிய ஒளியை; **பரப்பிச் செல்ல** - பரப்பிக் கொண்டு போக; **இடை** - (அச்சேனை செல்லும்) இடத்தில்; **ஒரு கணத்தினுள்** - ஒரே கணப்பொழுதிலே; **இரவு உண்டு** - இரவும் உள்ளது; **பகலும் உண்டு** - பகலும் உண்டு.

குடைகள் வெயிலை மறைக்கின்றன; யானையின் மேனி கருமையாக உள்ளது; மாலை. கொடி முதலியன விண்ணை மறைத்து நிற்கின்றன. ஆகவே. இவற்றால் எங்கும் இருள் பரவியுள்ளது. ஆனால். படைக்கலம் முதலியன வெயிலை உண்டாக்குகின்றன. அதனால். கண நேரத்தில் இரவும் பகலும் ஒருசேர உள்ளன என்பது.

மகளிர்க்கு வழிவிட்டு ஆடவர் விலகுதல்

787. முருக்கு இதழ் முத்த மூரல்
முறுவலார் முகங்கள் என்னும்
திருக் கிளர் கமலப் போதில்
தீட்டின கிடந்த கூர் வாள்.
'நெருக்கு இடை அறுக்கும்; நீவிர்
நீங்குமின் நீங்கும்' என்று என்று.
அருக்கனில் ஒளிரும் மேனி
ஆடவர் அகலப் போவார்.

முருக்கு இதழ் - கல்யாண முருங்கைப் பூவைப் போன்ற உதட்டையும்; **முத்தம் மூரல்** - முத்துப் போன்ற பற்களையும்; **முறுவலார்** - புன்சிரிப்பையும் உடைய மகளிர்; **முகங்கள் என்னும்** - (தம்முடைய) முகங்கள் என்கின்ற; **திருக் கிளர் கமலப் போதில்** - அழகுமிக்க தாமரைப் பூவில்; **தீட்டின கிடந்த** - தீட்டியனவாய்க் கிடந்த; **கூர்வாள்** - கூரிய வாட் படைகள் (கண்கள்); **நெருக்கு** - நாம் நெருங்கியுள்ளதை; **இடை அறுக்கும்** - ஊடுருவிச் சென்று நீக்கும்; **நீங்கள்** - (ஆதலால். ஆடவரே) நீங்கள்; **நீங்குமின் நீங்கும்** - விலங்குகள் விலகுங்கள்; **என்று என்று** - என்று தெரிவித்தபடி; **அருக்கனில் ஒளிரும் மேனி** - கதிரவனைப் போல் விளங்கும் உடம்பைப் படைத்த; **ஆடவர்** - ஆண்கள்; **அகலப் போவார்** - வழிவிட்டுச் செல்வார்.

நெருங்கிச் செல்லும் ஆடவர் மகளிர் கூட்டத்தைக் கண்டு நாம் நெருக்கிச் சென்றால் தீட்டிக் கிடக்கின்ற வாள்கள் அறுத்துவிடும். விலகுங்கள். விலகுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டே விலகினர் என்பது.

நீங்குமின் நீங்கும் - அடுக்கு. விரைவுப் பொருளது - மின். உம் என்ற இரண்டும் ஏவல் பன்மை விகுதிகள்.

788. **நீந்த அரு நெறியின் உற்ற**
நெருக்கினால் சுருக்குண்டு அற்று.
காந்தின மணியும் முத்தும்
சிந்தின. கலாபம் சூழ்ந்த
பாந்தளின் அல்குலார்தம்
பரிபுரம் புலம்பு பாதப்
பூந் தளிர் உறைப்ப. மாழ்கி.
'போக்கு அரிது' என்ன நிற்பார்.

நீந்த அரு - கடப்பதற்கு அரிய; **நெறியின் உற்ற** - வழியிலே உள்ள; **நெருக்கினால்** - (மக்கள்) நெருக்கத்தால்; **சுருக்குண்டு அற்று** -(மணிவடங்கள்) சுருக்கேறி அறுந்து கிடக்கும்; **காந்தின மணியும்** - ஒளிவிடும் இரத்தினங்களும்; **முத்தும்** - முத்துக்களும்; **சிந்தின** - சிதறிக் கிடப்பவை; **கலாபம் சூழ்ந்த** - பதினாறு கோவையணி சூழ்ந்துள்ளதும்; **பாந்தளின் அல்குலார்** - பாம்பின் படம்போன்றதுமான அல்குலையும் உடைய மகளிர்; **தம் பரிபுரம்** - தம் காற்சிலம்பு; **புலம்பு பாதம்** - ஒலிக்கின்ற பாதங்களாகிய; **பூந்தளிர் உறைப்ப** - தளிர்களிலே உறுத்த; **மாழ்கி** - தடுமாறி; **போக்கு** - (இனி) அவர்கள் நடந்து செல்வது; **அரிது என்ன** - இயலாது என்று; **நிற்பார்** - நிற்பார்கள்.

மக்களின் நெருக்கத்தால் முத்தாரமும். மணியும் சுருக்குண்டு அற்றுச் சிதறிக் கிடக்கின்றன; அவை தளிர்போன்ற மெல்லிய பாதங்களில் உறுத்துகின்றன; அதனால் இனிப் போக முடியாது என்று மகளிர் அங்கேயே நிற்பார் என்பது. - தற்குறிப்பேற்ற அணி. கலாபம் - பதினாறு கோவையுள்ள மாதரின் இடையணி.

இசை ஒலியும் எருதுகளும்

789. **கொற்ற நல் இயங்கள் எங்கும்**
கொண்டலின் துவைப்ப. பண்டிப்
பெற்ற ஏறு. அன்னப் புள்ளின்
பேதையர் வெருவி நீங்க.
முற்று உறு பரங்கள் எல்லாம்.
முறை முறை. பாசத்தோடும்
பற்று அற வீசி ஏகி.
யோகியின் பரிவு தீர்த்த.

கொற்ற நல் இயங்கள் - வெற்றி பொருந்திய நல்ல வாத்தியங்கள்; ***எங்கும்*** - எவ்விடத்தும்; ***கொண்டலின் துவைப்ப*** - மேகங்களைப் போல ஒலிக்க; ***பண்டிப் பெற்றம் ஏறு*** - (அதனால் அஞ்சிய) வண்டியில் பூட்டப்பெற்ற எருதுகள்; ***அன்னப் புள்ளிகள்*** - அன்னப் பறவையைப் போல; ***பேதையர்*** - பேதைப் பெண்கள்; ***வெருவி நீங்க*** - அஞ்சி அகன்று செல்லுமாறு; ***முற்று உறு*** - (தம்மேல்) முழுதும் பொருந்திய; ***பரங்கள் எல்லாம்*** - சுமைகள் எல்லா வற்றையும்; ***முறைமுறை*** - வரிசை வரிசையாக; ***பாசத்தோடும்*** - (அவற்றைக் கட்டிய) கயிறுகளோடும்; ***பற்று அற வீசி*** - தொடர்பு அற்றுப் போக (அப் பண்டங்களைச்) சிதறச் செய்துவிட்டு; ***ஏகி*** - ஓடிப் போய்; ***யோகியின்*** - தவயோகியர் போல; ***பரிவு தீர்ந்த*** - துன்பம் நீங்கின.

சுமை ஏற்றிய வண்டிகளில். பூட்டப்பெற்ற எருதுகள். பல வாத்தியங்களின் பேரொலியால் வெருண்டு வண்டியில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் சிதறுமாறு. தம் கட்டுகளையும் அறுத்துக் கொண்டு மூர்க்கத்தனமாகச் சென்றன என்பது. பாசம் நீங்குதல். பரிவுதீர்தல். பேதையர் வெருவி நீங்குதல் - இவ் இயல்புகளால் யோகி. வண்டி எருதுக்கு உவமை. யோகிக்கு: பாசம் தீர்தல் - ஆசை ஒழிதல். பரிவுதீர்தல் - பிறவித் துன்பம் நீங்குதல். எருதுக்கு: பாசம் தீர்தல் - கட்டிய கயிறு அற்றுப்போதல்: பரிவு தீர்தல் - சுமைத் துயரம் நீங்குதல்.

நீர் நிலைகளில் படிந்த யானை

790. கால் செறி வேகப் பாகர்
கார்முக உண்டை பாரா.
வார்ச் செறி கொங்கை அன்ன
கும்பமும் மருப்பும் காணப்
பால் செறி கடலில் தோன்றும்
பனைக் கை மால் யானை என்ன.
நீர்ச் சிறை பற்றி. ஏறா
நின்ற - குன்று அனைய வேழம்.

குன்று அனைய வேழம் - மலையைப் போன்ற யானைகள்; ***நீர்ச்சிறை பற்றி*** - நீர்நிலையிலே இறங்கி; ***பாகர் கால் செறி*** - பாகர்களின் காற்றை யொத்த; ***வேகம் கார்முகம் உண்டை*** - வேகமுள்ள வில்லால் எறியப்பட்ட மண் உருண்டையையும்; ***பாரா*** - பொருட்படுத்தாமல்; ***வார்சிறைக் கொங்கை அன்ன*** - கச்சாகிய சிறைக்குள்ளிருக்கும் தனங்களையொத்த; ***கும்பமும் மருப்பும் காண*** - (தம்) மத்தகமும் கொம்பும் வெளியில் தெரியும்படி; ***பால் செறி கடலில்*** - பாற்கடலில்; ***தோன்றும் பனைக்கை*** - தோன்றிய பனைமரம் போன்ற கையினையுடைய; ***மால் யானை என்ன*** - பெரிய ஐராவதம் என்னும் யானையைப் போல; ***ஏறா நின்ற*** - கரையேறாமல் நின்றன.

யானைகள் வழியில் நீர்நிலையில் இறங்கிப் பாகனுடைய வில்லுண்டையையும் பொருட்படுத்தாமல் பாற்கடலில் இறங்கி வெளிப்பட்ட ஐராவதம் போல நின்றன என்பது.

பாணர் விறலியர் இசை

***791.* அறல் இயல் கூந்தல். கண் வாள்.**
அமுது உகு குமுதச் செவ் வாய்.
விறலியரோடு. நல் யாழ்ச்
செயிரியர். புரவி மேலார்.
நறை செவிப் பெய்வது என்ன.
நைவள அமுதப் பாடல்
முறை முறை பகர்ந்து போனார்.
கின்னர மிதுனம் ஒப்பார்

. **கின்னர மிதுனம் ஒப்பார்** - கின்னர மிதுனம் என்னும் தேவசாதியை ஒப்பவர்களாகிய; **அறல் இயல் கூந்தல்** - கருமணல் போன்ற கூந்தலையும்; **வாள்கண்** - வாள் போன்ற கண்களையும்; **அமுது உகு குமுதச் செவ்வாய்** - அமுதம் சிந்தும் செவ்வல்லி போன்ற சிவந்த வாயையும் உடைய; **விறலியரோடு** - விறலியரோடு; **நல்யாழ் செயிரியர்** - நல்ல யாழை வாசிக்கும் பாணர்கள்; **புரவி மேலார்** - குதிரைகளின்மேல் ஏறிக்கொண்டவர்களாய்; **செவிநறை பெய்வது என்ன** - செவியில் தேனைச் சொரிவது போல; **நைவள அமுதப் பாடல்** - நைவளம் என்ற பண்ணோடு கூடிய இனிய பாடலை; **முறைமுறை பகர்ந்து** - முறை பிறழாது பாடிய வாறே; **போனார்** - சென்றார்கள்.

பாணர்கள் விறலியரோடு குதிரைமேல் ஏறிக் கொண்டு நைவளப் பண்ணைப் பாடியவாறே சென்றனர் என்பது. அறல் கருங்கூந்தலுக்கு உவமை.

மதயானைகளின் போக்கு

***792.* அருவி பெய் வரையின் பொங்கி.**
அங்குசம் நிமிர. எங்கும்
இரியலின் சனங்கள் சிந்த.
இளங் களிச் சிறு கண் யானை.
விரி சிறைத் தும்பி. வேறு ஓர்
வீழ் மதம் தோய்ந்து. மாதர்
சுரி குழல் படிய. வேற்றுப்
பிடியொடும் தொடர்ந்து செல்ப.

அங்குசம் நிமிர - பாகன் கையிலுள்ள அங்குசம் ஓங்கிஎழ; **அருவி பெய் வரையின்** - அருவி நீரைப் பொழியும் மலை போன்ற தோற்றத்தோடு; **பொங்கி** - கிளர்ந்தெழுந்து; **இரியலின்** - நிலைகெட்டு ஓடுவதால்; **எங்கும் சனங்கள்** - எல்லா இடத்திலும் மக்களை; **சிந்த** - சிதறச் செய்கின்ற; **இளங்களிச் சிறுகண்** - இளமையையும். மதக்களிப்பையும். சிறிய கண்களையும் உடைய; **யானை** - யானையிலிருந்து; **விரி சிறைத் தும்பி** - விரிந்த சிறகுகளையுடைய வண்டுகள்; **வேறு ஓர் வார் மதம்** - வேறொரு (யானையின்) பெருகும் மதநீரில்; **தோய்ந்து** - படிந்து; **மாதர் சுரிகுழல் படிய** - பெண்களின் சுருண்ட கூந்தலில் தோயுமாறு; **வேற்றுப் பிடியொடும்** - வேறு ஒரு பெண் யானையை; **தொடர்ந்து செல்ப** - தொடர்ந்து செல்வன வாயின.

பாகன் தன் கையிலிருந்த அங்குசத்தை ஓங்க. அதனால் கிளர்ந்தெழுந்து நிலைகெட்டு ஓடுவதால் எல்லாவிடத்தும் மக்களைச் சிதற அடிக்கும் யானையிடமிருந்து சிறைத் தும்பிகள் நீங்கி வேறொரு பெண் யானையின் மீது அமர்ந்து வரும் பெண்களின் கூந்தலில் படியுமாறு சென்றன என்பது.

தயரதன் நேய மாதரும் அரசியரும் போதல்

793. **நிறை மதித் தோற்றம் கண்ட**
நீல் நெடுங் கடலிற்று ஆகி.
அறை பறை துவைப்ப. தேரும்.
ஆனையும். ஆடல் மாவும்.
கறை கெழு வேல் கணாரும்.
மைந்தரும். கவினி. ஒல்லை
நெறியிடைப் படர. வேந்தன்
நேய மங்கையர்தாம் செல்வார்.*

நிறைமதி - கலைகள் நிரம்பிய சந்திரனின்; **தோற்றம் கண்ட** - எழுச்சியைக் கண்ட; **நீல்நெடுங் கடலிற்று ஆகி** - நீல நிறமான கடலின் தன்மையுடையதாகி; **அறைபறை துவைப்ப** - அடிக்கப்படுகின்ற வாத்தியங்கள் முழங்க; **ஆனையும் தேரும்** - யானையும் தேர்களும்; **ஆடல் மாவும்** - வெற்றி வாய்ந்த குதிரைகளும்; **கறை கெழு வேல்** - குருதிக் கறை படிந்த வேல்போன்ற; **கணாரும்** - கண்களையுடைய மகளிரும்; **மைந்தரும்** - காளையரும்; **கவினி** - அழகாகக் கூடி; **ஒல்லை** - விரைவாக; **நெறியிடைப் படர** - வழியிலே செல்லவும்; **வேந்தன் நேய மங்கையர்** - தசரதனின் அன்புக் குரிய பெண்கள்; **எழுந்தார்** - புறப்பட்டார்கள்.

நிறைமதி தோன்றக் கடல் பொங்கியொலிக்கும். ஆதலால். ஆரவாரிக்கின்ற சேனைகளுக்கு ஒப்புக் கூறப் பெற்றது. நிறைமதியின் தோற்றம் கண்ட கடல்போல வாத்தியங்கள் முழங்க நால்வகைப் படையும். மகளிரும். மைந்தரும் முன்னே செல்லத் தசரதனின் உரிமை மனைவியர் பின்னே சென்றனர் என்பது.

794. **பொய்கை அம் கமலக் கானில்**
பொலிவது ஓர் அன்னம் என்ன
கைகயர் வேந்தன் பாவை.
கணிகையர் ஈட்டம் பொங்கி
ஐ-இருநூறு சூழ்ந்த.
ஆய் மணிச் சிவிகைதன்மேல்.
தெய்வ மங்கையரும். நாண.
தேன் இசை முரல. போனாள்.

பொய்கை - *தடாகத்தின்;* ***அம் கமலக் கானில்*** - *(மலர்ந்த) அழகிய தாமரைக் காட்டிலே;* ***பொலிவது*** - *விளங்குகின்ற;* ***ஓர் அன்னம் என்ன*** - *அன்னப் பறவை போல;* ***கைகயர் வேந்தன் பாவை*** - *கேகய அரசனின் மகளாகிய கைகேயி;* ***கணிகையர் ஈட்டம்*** - *பணிப் பெண்களின் கூட்டம்;* ***பொங்கி ஐ இரு நூறு சூழ*** - *எழுச்சியோடு ஆயிரவர் தன்னைச் சூழ்ந்து வர;* ***தெய்வ மங்கையரும் நாண*** - *தெய்வப் பெண்களும் (தன் சிறப்பைக் கண்டு) வெட்கம் அடையவும்;* ***தேன் இசை முரல*** - *வண்டுகள் இசையோடு பாடவும்;* ***ஆய்மணி*** - *ஆராய்ந்து பதிக்கப்பட்ட மணிகளால் செய்யப் பெற்ற;* ***சிவிகைதன் மேல்*** - *பல்லக்கிலே;* ***போனாள்*** - *சென்றாள்.*

கணிகையர் சூழச் செல்லும் கைகேயிக்குக் கமலத் தடாகத்தில் பொலியும் அன்னம் உவமையாயிற்று.

795. விரி மணித் தார்கள் பூண்ட
வேசரி வெரிநில் தோன்றும்
அரி மலர்த் தடங் கண் நல்லார்
ஆயிரத்து இரட்டி சூழ.
குரு மணிச் சிவிகைதன்மேல்.
கொண்டலின் மின் இது என்ன.
இருவரைப் பயந்த நங்கை.
யாழ் இசை முரல. போனாள்.

விரி மணித் தார்கள் - *விரிந்த கிண்கிணி மாலைகளை;* ***பூண்ட*** - *அணிந்த;* ***வேசரி வெரிநில்*** - *கோவேறு கழுதைகளின் முதுகில்;* ***தோன்றும்*** - *காணப்படுகின்ற;* ***அரி மலர்த்தடங்கண்*** - *செவ்வரி பரந்த தாமரை போன்ற விசாலமான கண்களையுடைய;* ***நல்லார்*** - *பெண்கள்;* ***ஆயிரத்து இரட்டி சூழ*** - *இரண்டாயிரவர் (தன்னைச்) சூழ்ந்து வர;* ***இருவரைப் பயந்த நங்கை*** - *(இலக்குமணன் சத்துருக்கனன் ஆகிய) இருவரையும் மக்களாகப் பெற்ற சுமித்திரை;* ***கொண்டலின் மின்*** - *மேகத்தில் தோன்றும் மின்னல்;* ***இது என்ன*** - *இவ் உருவம் என்று பார்த்தவர் கருதும்படி;* ***குருமணி சிவிகைதன்மேல்*** - *நீல இரத்தினம் இழைக்கப் பெற்ற பல்லக்கின்மேல்;* ***யாழ் இசை முரல*** - *யாழ் இசை ஒலிக்க;* ***போனாள்*** - *சென்றாள்.*

நீலமணிப் பல்லக்கில் இருக்கும் சுமித்திரைக்கு மேகத்தில் தோன்றும் மின்னல் உவமையாயிற்று. பல்லக்கில் சுமித்திரை செல்ல. மங்கையர் இரண்டாயிரவர் கோவேறு கழுதையின் மேல் சென்றனர் என்பது.

acharya.org

796. **வெள் எயிற்று இலவச் செவ்வாய்**
முகத்தை வெண் மதியம் என்று.
கொள்ளையின் சுற்றும் மீன்கள்
குழுமிய அனைய ஊர்தி.
தெள் அரிப் பாண்டி பாணிச்
செயிரியர் இசைத் தேன் சிந்த.
வள்ளலைப் பயந்த நங்கை.
வானவர் வணங்க. போனாள்.

வெள் எயிறு - வெண்மையான பற்களையும்; **இலவச் செவ்வாய்** - சிவந்த இலவின் இதழ்போன்ற வாயையும் உடைய; **முகத்தை** - (கோசலாதேவியின்) முகத்தை; **வெண் மதியம் என்று** - வெண்மையான நிறைமதி என்று கருதி; **கொள்ளையின் சுற்று** - (வானிலே) மிகுதியாகச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கும்; **மீன்கள் குழுமிய அனைய** - நட்சத்திரங்கள் ஒன்றாகக் கூடினாற் போல; **ஊர்தி** - சிவிகையாகிய ஊர்தியிலே; **வள்ளலைப் பயந்த நங்கை** - இராமனைப் பெற்ற கோசலாதேவி; **தெள் அரிப் பாண்டி** - தெளிந்த வண்டின் இசை போன்ற பாண்டி என்னும் தக்கேசிப் பண்ணினால்; **பாணிச் செயிரியர்** - ஆகிய இசைப் பாட்டில் வல்ல பாணர்; **இசைத் தேன் சிந்த** - இசையாகிய தேனைச் சொரியவும்; **வானவர் வணங்க** - தேவர்கள் (தன்னை) வணங்கவும்; **போனாள்** - சென்றாள்.

கோசலையின் முகத்தைச் சந்திரன் என்று கருதி வானெங்கும் உள்ள நட்சத்திரங்கள் ஒன்றாகக் கூடியதுபோலப் பன்னிற மணிகளால் செய்யப்பெற்ற பல்லக்கின்மேல் கோசலை சென்றாள் என்பது. - மயக்க அணியை அங்கமாகக் கொண்ட தற்குறிப்பேற்ற அணி.

797. **செங் கையில். மஞ்ஞை. அன்னம்.**
சிறு கிளி. பூவை. பாவை.
சங்கு உறை கழித்த அன்ன
சாமரை. முதல தாங்கி.
'இங்கு அலது. எண்ணுங்கால். இவ்
எழு திரை வளாகம்தன்னில்
மங்கையர் இல்லை' என்ன.
மடந்தையர். மருங்கு போனார்.

எண்ணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து; **இவ் எழுதிரை** - இந்த ஏழு கடல்களால் சூழப்பெற்ற; **வளாகம் தன்னில்** - மண்ணுலகத்தில்; **இங்கு அலது** - இந்த இடத்தில் (அயோத்தி) அல்லாமல்; **மங்கையர் இல்லை** - பெண்கள் வேறு இடத்தில் இல்லை; **என்ன** - என்று (கண்டவர்) கருதுமாறு;(பெருந்திரளாக); **மடந்தையர்** - மகளிர்; **செங்கையில்** - தம்முடைய அழகிய கையில்; **மஞ்ஞை அன்னம்** - மயிலும் அன்னமும்; **சிறுகிளி** - சிறிய கிளியும்; **பூவை பாவை** - நாகணவாய்ப் பறவையும் பாவைகளும்; **சங்கு உறை கழிந்த அன்ன** - உறையிலிருந்து அப்போது தான் எடுத்த சங்குபோன்ற; **சாமரை** - வெண்மையான சாமரையும்; **முதல** - முதலியவற்றையும்; **தாங்கி** - தாங்கிக் கொண்டு; **மருங்கு** - சிவிகையின் அருகில்; **போனார்** - சென்றார்கள். பாங்கியர் சூழச் செல்லும் சுமித்திரையின் தோழியர் தம்முடைய கைகளில் மயில் முதலானவற்றைத் தாங்கிக் கொண்டு உடன் சென்றார்கள் என்பது.

மெய்காப்பாளர் காவல் புரிகை

798. **காரணம் இன்றியேயும்**
கனல் எழ விழிக்கும் கண்ணார்.
வீர வேத்திரத்தார். தாழ்ந்து
விரிந்த கஞ்சுகத்து மெய்யார்.
தார் அணி புரவி மேலார்.
தலத்து உளார். கதித்த சொல்லார்.
ஆர் அணங்கு அனைய மாதர்.
அடி முறை காத்துப் போனார்.

காரணம் இன்றியேயும் - காரணம் எதுவும் இல்லாமல்; **கனல் எழ விழிக்கும்** - நெருப்புப் பொறி பறக்க விழிக்கும்; **கண்ணார்** - கண்ணகளையுடையவரும்; **வீரம் வேத்திரத்தார்** - வீரம் தோன்றும் பிரப்பங்கோலை ஏந்தியவர்களும்; **தாழ்ந்து விரிந்த** - பாதம்வரை தாழ்ந்து பரவிய; **கஞ்சுகத்து மெய்யார்** - சட்டையைத் தரித்த உடம்புடைய கஞ்சுக மாக்கள்; **தார் அணி புரவிமேலார்** - கிண்கிணி மாலை யணிந்த குதிரைகளின் மேல் இருப்பவர்களும்; **தலத்து உளார்** - தரையில் நடப்பவர்களும்; **கதித்த சொல்லார்** - பிறரை வருத்தும் கடுஞ்சொற்களை யுடையவருமாகி; **ஆர் அணங்கு அனைய** - தெய்வப் பெண்களையொத்த; **மாதர்** - மகளிரின்; **அடி** - பாதங்களை; **முறை** - முறைப்படி; **காத்துப் போனார்** - பாதுகாத்துச் சென்றார்கள்.

கனல் விழிக்கும் கண் முதலியவற்றையுடைய கஞ்சுக மாக்கள் குதிரைமேல் இவர்ந்தும். தரையில் நடந்தும் அரசன் தேவியருக்குக் காவலாகச் சென்றனர்.

799. ***கூனொடு குறளும். சிந்தும்.***
சிலதியர் குழாமும். கொண்ட
பால் நிறப் புரவி அன்னப்
புள் எனப் பாரில் செல்ல.
தேனொடு மிஞிறும் வண்டும்
தும்பியும் தொடர்ந்து செல்லப்
பூ நிறை கூந்தல் மாதர்
புடை பிடி நடையில் போனார்.

கூனொடு குறளும் - கூனர்களும். குறளர்களும்; **சிந்தும்** - சிந்தர்களும்; **சிலதியர் குழாமும்** - தோழியர் கூட்டமும்; **கொண்ட** - ஏறிய; **பால் நிறப் புரவி** - பால் போன்ற நிறத்தையுடைய குதிரைகள்; **அன்னப் புள் என** - அன்னப் பறவையைப் போல; **பாரில் செல்ல** - நிலத்தில் நடந்து போக; **தேனொடு** - தேன் வண்டுகளும்; **மிஞிறும்** - மிஞிறுகளும்; **வண்டும்** - மற்றை வண்டுகளும்; **தும்பியும்** - தும்பி என்னும் வண்டுகளும்; **தொடர்ந்துசெல்ல** - பின் தொடர்ந்து போக; **பூநிறை கூந்தல் மாதர்** - மலர்கள் நிறைந்த கூந்தலை யுடைய மகளிர்; **புடை** - பக்கங்களின்; **பிடி நடையில் போனார்** - பெண் யானை போன்ற நடையிலே நடந்து சென்றார்கள்.

குறளர்: குள்ளர். சிந்தர்: குறளரைக் காட்டிலும் சிறிது பெரியவர்கள். வண்டும் தேனும் நல்மணமுடைய பூக்களில் படியும்; தும்பியும் மிஞிறும் எல்லா மணத்திலும் செல்லக் கூடியன என்பர் நச்சினார்க்கினியர் *(சீவக. 893 உரை)*

800. ***துப்பினின். மணியின். பொன்னின்.***
சுடர் மரகதத்தின். முத்தின்.
ஒப்பு அற அமைத்த வையம்.
ஓவியம் புகழ ஏறி.
முப்பதிற்று-இரட்டி கொண்ட
ஆயிரம். முகிழ் மென் கொங்கைச்
செப்ப அருந் திருவின் நல்லார்.
தெரிவையர் சூழப் போனார்.

முகிழ் மென் கொங்கை - தாமரை அரும்பு போன்ற மெல்லிய தனங்களை யுடையவரும்; **செப்ப அரு திருவின் நல்லார்** - சொல்ல முடியாத படி திருமகளைக் காட்டிலும் அழகுள்ளவர்களும்; **முப்பதிற்று இரட்டி ஆயிரம்** - அறுபதினாயிரம் என்னும் எண்ணை; **கொண்ட** - கொண்டவர்களும்; **தெரிவையர்** - ஆகிய மகளிர்; **துப்பினின்** - பவளங்களினாலும்; **மணியின்** - இரத்தினங்களினாலும்; **பொன்னின்** - பொன்னாலும்; **சுடர் மரகதத்தின்** - ஒளி விடுகின்ற மரகதத்தாலும்; **முத்தின்** - முத்துக்களாலும்; **ஒப்பு அற அமைத்த** - (தமக்கு வேறு பொருள்) நிகரில்லை என்னுமாறு இயற்றப்பட்டுள்ள; **வையம்** - வண்டியில்; **ஓவியம் புகழ ஏறி** - சித்திரம் புகழ்ந்து கூறுமாறு ஏறி; **சூழப் போனார்** - (அந்தக் கோசலையை) சூழ்ந்து சென்றார்கள்.

அறுபதினாயிர மங்கையர் பலவகை வண்டிகளில் ஏறிக் கொண்டு கோசலையைச் சூழச் சென்றார்கள் என்பது.

சிவிகையில் வசிட்டர் செல்ல. பரதசத்துருக்கனர் அவர்பின் போதல்

801. செவி வயின் அமிர்தக் கேள்வி
தெவிட்டினார். தேவர் நாவின்
அவி கையின் அளிக்கும் நீரார்.
ஆயிரகோடி சூழ. கவிகையின் நீழல். கற்பின்
அருந்ததி கணவன். வெள்ளைச்
சிவிகையில். அன்னம் ஊரும்
திசைமுகன் என்ன. சென்றான்.

கற்பின் அருந்ததி கணவன் *- கற்புடைய அருந்ததிக்குக் கணவனான வசிட்ட முனிவன்;* **செவி வயின்** *- (தம்) செவி மூலமாக;* **அமுதக் கேள்வி** *- அமுதம் போல் இனிய நூற் கேள்விகளை;* **தெவிட்டினார்** *- தெவிட்டும் அளவிற்கு மிகுதியாகக் கேட்டவர்களும்;* **தேவர் நாவின்** *- தேவர்கள் நாவினால்;* **அவிகையின்** *- சுவைக்கின்ற அவிசைத் தம் கைகளால்;* **அளிக்கும் நீரார்** *- கொடுக்கும் இயல்புடைய அந்தணர்களும்;* **ஆயிரங்கோடி சூழ** *- ஆயிரவர் தன்னைச் சுற்றிவர;* **கவிதையின் நீழல்** *- குடை நிழலிலே;* **வெள்ளைச் சிவிகையின்** *- வெண்மையான பல்லக்கிலே;* **அன்னம் ஊரும்** *- அன்ன ஊர்தியிலே ஏறிச் செல்லும்;* **திசைமுகன் என்ன** *- நான்முகன் போல; சென்றான் - போனான்.*

அருந்ததி கணவனான வசிட்டன் ஆயிரங்கோடி அந்தணர் சூழக் கவிகையின் நீழலில் வெள்ளைப் பல்லக்கில் நான்முகனைப் போலச் சென்றான் என்பது. ஆயிரங்கோடி - பலர். வெள்ளைச் சிவிகையில் செல்லும் வசிட்டனுக்கு வெள்ளையன்னத்தில் செல்லும் நான்முகன் ஊர்தியாலும் தொழிலாலும் ஒப்பாவன்.

802. பொரு களிறு. இவுளி பொன் தேர்
பொலங் கழல் குமரர். முந்நீர்
அரு வரை சூழ்ந்தது என்ன.
அருகுபின் முன்னும் செல்ல.
திரு வளர் மார்பர். தெய்வச்
சிலையினர். தேரர். வீரர்.
இருவரும். முனி பின் போன
இருவரும் என்ன. போனார்.

பொரு களிறு - போர் செய்வதற்கான யானைகளும்; **இவுளி பொன்தேர்** - குதிரைகளும் அழகிய தேர்களும்; **பொலங் கழல் குமரர்** - பொன்னாலான வீரக் கழல் பூண்ட காளையரும்; **முந்நீர் அருவரை** - கடத்தற்கரிய மலையைக் கடலானது; **சூழ்ந்தது என்ன** - சூழ்ந்தாற் போல; **அருகு முன் பினும் செல்ல** - (தமக்குப்) பக்கமாக முன்னும் பின்னும் செல்ல; **திருவளர் மார்பர்** - வீரலக்குமி தங்கிய மார்பையுடையவர்களும்; **தெய்வச் சிலையினர்** - தெய்வீகத் தன்மையுள்ள வில்லை யுடையவர்களும்; **தேரர் வீரர்** - தேர்களையுடையவரும். வீரர்களுமாகிய; **இருவரும்** - (பரத - சத்துருக்கன்) இருவரும்; **முனிபின் போன** - (விசுவாமித்திர) முனிவன் பின்னே சென்ற; **இரு வரும் என்ன** - (இராம லக்குவர் என்ற) இருவரும் போல; **போனார்** - (வசிட்ட முனிவன் பின்னே) சென்றார்கள்.

அருவரை பரத சத்துருக்கனர்களுக்கும். கடல் நால்வகைப் படைகளுக்கும் உவமையாம். வசிட்டன் பின்னே செல்லுகின்ற பரத - சத்துருக்கனர்களுக்கு விசுவாமித்திரன் பின்னே சென்ற இராமலக்குமணர் உவமையாவர்.

தயரதன் சென்ற காட்சி

803. **நித்திய நியமம் முற்றி.**
நேமியான் பாதம் சென்னி
வைத்த பின். மறை வல்லோர்க்கு
வரம்பு அறு மணியும் பொன்னும்.
பத்தி ஆன் நிரையும். பாரும்.
பரிவுடன் நல்கி. போனான்-
முத்து அணி வயிரப் பூணான்.
மங்கல முகிழ்த்த நல் நாள்.

முத்து - முத்துக்களினாலும்; **அணிவயிரம்** - அழகிய வயிர மணிகளாலும்; **பூணான்** - இயன்ற அணிகளைப் பூண்டவனான தசரதன்; **நித்திய நியமம் முற்றி** - (தன்) நித்தியக் கடமைகளை முடித்துவிட்டு; **நேமியான் பாதம்** - சக்கரம் ஏந்திய திருமாலின் பாதங்களை; **சென்னி வைத்தபின்** - (தன்) முடியிலே வைத்த பின்பு; (குலதெய்வமான திருமாலை வணங்கின பின்னர்); **மறை வல்லோர்க்கு** - வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்களுக்கு; **வரம்பு அறு** - எல்லையற்ற; **மணியும் பொன்னும்** - இரத்தினமும் பொன்னும்; **பத்தி ஆன் நிரையும்** - வரிசையான பசுக் கூட்டங்களையும்; **பாரும்** - பூமியையும்; **பரிவுடன்** - மன மகிழ்ச்சியோடு; **நல்கி** - தானம் செய்து; **மங்கலம் முகிழ்த்த** - மங்கலம் மலர்ந்த; **நன்னாள்** - நல்ல நாளில்; **போனான்** - புறப்பட்டுச் சென்றான்.

அரசர்கள் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன் இரத்தினம். பொன். பசு. பூமி முதலியன தானம் செய்தல் மரபு. திருவடியைச் சென்னியில் வைத்தல் என்பது வீழ்ந்து வணங்குதலாகும்.

804. ***இருபிறப்பாளர் எண்ணா***
யிரர். மணிக் கலசம் ஏந்தி.
அரு மறை வருக்கம் ஓதி.
அறுகு நீர் தெளித்து வாழ்த்தி.
வரன்முறை வந்தார். கோடி
மங்கல மழலைச் செவ் வாய்ப் பரு மணிக் கலாபத்தார். பல்
லாண்டு இசை பரவப் போனான்.

இருபிறப்பாளர் எண்ணாயிரர் - *எண்ணாயிரம் அந்தணர்கள்;* ***மணிக் கலசம் ஏந்தி*** - *இரத்தின கும்பங்களைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு;* ***அருமறை*** - *உணர்வதற்கு அரிய வேதமந்திரங்களின்;* ***வருக்கம் ஓதி*** *-தொகுதிகளை ஓதிக் கொண்டு;* ***அங்கை நீர் தெளித்து*** *- (தம்) கையால் கலச நீரைத் தெளித்து;* ***வாழ்த்த*** *- வாழ்த்துக் கூறவும்;* ***மங்கல மழலைச் செவ்வாய்*** *- மங்கலமான மழலைச் சொல்லைப் பேசும் சிவந்த வாயையும்;* ***பருமணிக் கலாபத்தார்*** *- பருத்த மாணிக்கங்களாலான மேகலையையும் உடையவர்களாகிய;* ***வரன்முறை வந்தார்*** *- பரம்பரையாக அரசருக்குப் பல்லாண்டு பாடும் குலத்தில் பிறந்தவர்களான;* ***கோடி*** *- கோடிக்கணக்கான பெண்கள்;* ***பல்லாண்டு இசை பரவ*** *- பல்லாண்டை இசையோடு பாடிவரவும்;* ***போனான்*** *- சென்றான்.*

தசரதன் செல்லும்போது அந்தணர் வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக் கலச நீர் தெளித்து வாழ்த்த. மங்கையர் பலர் பல்லாண்டு பாடினர். இரு பிறப்பாளர் - உபநயனத்திற்குமுன் ஒரு பிறப்பும். உபநயனத்தின்பின் ஞானப் பிறப்பான மற்றொரு பிறப்பும் ஆகிய இரு பிறப்புடையவர் அந்தணர். மணிக் கலசம் - பூரண கும்பம் - மங்கலத்திற்காகப் பூரண கலசம் எடுத்தல் மரபு.

805. ***'கண்டிலன் என்னை' என்பார்;***
'கண்டனன் என்னை' என்பார்;
'குண்டலம் வீழ்ந்தது' என்பார்;
'குறுக அரிது. இனிச்சென்று' என்பார்;
'உண்டுகொல். எழுச்சி?' என்பார்;
'ஒலித்தது சங்கம்' என்பார்;
மண்டல வேந்தர் வந்து
நெருங்கினர். மயங்க மாதோ.

சங்கம் ஒலித்தது - (சிலர்) சங்கு ஒலித்தது; **என்பார்** - என்பவரும் ; **எழுச்சி உண்டு கொல்** - (அரசன்) புறப்பாடு இருக்கும்போலும்; **என்பார்** - என்பார்களும்; **மண்டல வேந்தர்** - பெருந்திரளான அரசர்கள்; **மயங்க வந்து** - ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்து; **என்னைக் கண்டிலன்** - (சிலர்) என்னைக் (இவ்வரசன்) காணவில்லை; **என்பாரும்** - என்பவரும்; **என்னைக் கண்டனன்** - (சிலர்) என்னைக் கண்டான்; **என்பாரும்** - என்பவரும்; **குண்டலம் வீழ்ந்தது** - (சிலர்) எனது குண்டலம் கீழே வீழ்ந்து விட்டது; **என்பாரும்** - என்பவரும்; **இனிச் சென்று** - (சிலர்) இனிமேல் போய்; **குறுக அரிது என்பார்** - (அந்த அரசனை) அணுக முடியாது என்பார்களுமாகி; **நெருங்கினர்** - (அரசனைத் தொடர்ந்து) நெருங்கி நின்றார்கள். வந்திருந்த மண்டல அரசர்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வாறு கூறிக்கொண்டே வந்து தசரதனை நெருங்கினர் என்பது.

806. **பொற்றொடி மகளிர் ஊரும்**
பொலன் கொள் தாரப் புரவி வெள்ளம்.
சுற்றுறு கமலம் பூத்த
தொடு கடல் திரையின் செல்ல.
கொற்ற வேல் மன்னர் செங் கைப்
பங்கயக் குழாங்கள் கூம்ப
மற்று ஒரு கதிரோன் என்ன.
மணி நெடுந் தேரில் போனான்.

பொன் தொடி மகளிர் - பொன் வளையல் அணிந்த பெண்கள்; **ஊரும்** - ஏறிச் செல்லும்; **பொலன் கொள்** - பொன்னாலாகிய; **தார்ப் புரவி வெள்ளம்** - கிண்கிணி மாலையணிந்த குதிரைகளின் கூட்டம்; **சுற்று உறு கமலம்** - சுற்றிலும் தாமரைப் பூக்கள்; **பூத்த** - மலர்ந்துள்ள; **தொடுகடல்** - தோண்டப் பெற்ற கடலின்; **திரையின் செல்ல** - அலைகளைப் போலச் செல்ல; **கொற்றவேல் மன்னர்** - வெற்றி பொருந்திய வேல் ஏந்திய அரசர்களின்; **செங்கை பங்கயக் குழாங்கள்** - சிவந்த கைகளாகிய தாமரைக் கூட்டங்கள்; **கூம்ப** - குவிய; **மற்றொரு கதிரோன் என்ன** - வேறொரு சூரியனைப் போல; **மணி நெடுந் தேரில்** - மணிகள் கட்டிய பெரிய தேரிலே; **போனான்** - ஏறிச் சென்றான் (தசரதன்).

இயற்கைக்கு மாறாகத் தாமரை குவியச் செய்தலானும். மண்ணிடைச் செல்லுதலானும் மற்றொரு கதிரோன் என்றார். தாமரை மலர்களை மலர்விக்கும் சூரியனைவிட வேறுபட்டுத் தாமரை மலர்களைக் குவிக்கும் ஒரு சூரியன் இத்தசரதனுக்கு ஒப்பாகும் என்றார். - வேற்றுமையணி. மகளிரையுடைய புரவி வெள்ளம் கமலம் பூத்த கடலின் அலைக்கு உவமையாயிற்று. கமலம் பூத்த கடல் திரை - இல்பொருள் உவமை.

807. ***ஆர்த்தது. விசும்பை முட்டி;***
மீண்டு. அகன் திசைகள் எல்லாம்
'போர்த்தது; அங்கு ஒருவர்தம்மை
ஒருவர் கட்புலம் கொளாமை
தீர்த்தது; செறிந்தது ஓடி.
திரை நெடுங் கடலை எல்லாம்
தூர்த்தது. சகரரோடு
பகைத்தென. - தூளி வெள்ளம்.

தூளிவெள்ளம் - *(சேனையால் எழுப்பப்பட்ட) புழுதிக் கூட்டம்;* ***ஆர்த்தது*** - *நிரம்பியதாய்;* ***விசும்பை முட்டி*** - *வானத்தைத் தாக்கி;* ***மீண்டு*** - *(மேலே செல்ல இடம் இல்லாததால்) திரும்பி;* ***அகல் திசைகள் எங்கும்*** - *அகன்ற திசைகள் எல்லாவற்றையும்;* ***போர்த்தது*** - *மூடிக் கொண்டது;* ***அங்கு*** - *அத்திசைகளில்;* ***ஒருவர்தம்மை ஒருவர்*** - *ஒருவரையொருவர்;* ***கண் புலம் கொளாமை*** - *கண்களால் பார்க்க முடியாதபடி;* ***தீர்த்தது*** - *செய்து முடித்தது;* ***செறிந்தது ஓடி*** - *(பின்பு அது) நெருக்கமாக விரைந்து ஓடி;* ***சகரரோடு பகைத்தது என*** - *சகரரோடு பகை கொண்டதுபோல;* ***திரை நெடுங் கடலை எல்லாம்*** - *அலைகளோடு கூடிய கடலையெல்லாம்;* ***தூர்த்தது*** - *தூர்த்துவிட்டது.*

தூளிவெள்ள மிகுதியை விளக்கக் கடலைத் தூர்த்ததாகக் கூறப்பட்டது. - தொடர்பு உயர்வு நவிற்சியணி. தூர்த்தற்குப் 'பகைத்தென' என்று காரணம் கற்பித்துக் கூறியது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

808. ***சங்கமும் பணையும் கொம்பும்***
தாளமும் காளத்தோடு
மங்கல பேரி செய்த
பேர் ஒலி மழையை ஓட்ட.
தொங்கலும் குடையும் தோகைப்
பிச்சமும் சுடரை ஓட்ட.
திங்கள் வெண்குடை கண்டு ஓட.
தேவரும் மருள. - சென்றான்.

சங்கமும் - *சங்க வாத்தியமும்;* ***பணையும்*** - *புல்லாங்குழலும்;* ***கொம்பும்*** - *ஊதுகொம்புகளும்;* ***தாளமும்*** - *கைத்தாளமும்;* ***காளத்தோடு*** - *எக்காளமும்;* ***மங்கல பேரி*** - *மங்கலத்தைத் தெரிவிக்கும் பேரிகையும்;* ***செய்த பேரொலி*** - *எழுப்பிய பெரிய ஓசையானது;* ***மழையை*** - *மேகத்தில் தோன்றும் இடியை;* ***ஓட்ட*** - *துரத்தவும்;* ***தொங்கலும்*** - *பூமாலைகளும்;* ***குடையும்*** - *குடைகளும்;* ***தோகைப் பிச்சமும்*** - *'மயிலின் தோகையால் செய்த பிச்சங்களும்;* ***சுடரை ஓட்ட*** - *வெயிலை மறைக்கவும்;* ***திங்கள் வெண்குடை*** - *சந்திரன் வெண்கொற்றக் குடையை;* ***கண்டு ஓட*** - *கண்டு ஓடவும்;* ***தேவரும் மருள*** - *தேவர்களும் மயங்கும்படி;* ***சென்றான்*** - *(தசரதன்) மேன்மையாகப் போனான்.*

தொங்கல் முதலியன அரசர் செல்லும்போது பிடிக்கப்படும் விருதுகள். பிச்சம் - மயில்பீலியால் செய்யப் பெற்ற ஒன்று. வெண்கொற்றக் குடையின் நிறமும். குளிர்ச்சி தரும் பெருமையும் தனக்கு இல்லையே என்று சந்திரன் வெட்கப்பட்டு ஓடினான் என்பது.

***809.* மந்திர கீத ஓதை.**
வலம்புரி முழங்கும் ஓதை.
அந்தணர் ஆசி ஓதை.
ஆர்த்து எழு முரசின் ஓதை.
கந்து கொல் களிற்றின் ஓதை.
கடிகையர் கவியின் ஓதை.-
இந்திர திருவன் செல்ல -
எழுந்தன. திசைகள் எல்லாம்.

இந்திர திருவன் - இந்திரனது செல்வம் போன்ற செல்வத்தைக் கொண்டவனாகிய தசரதன்; **செல்ல** - செல்லுகையில்; **மந்திர கீதம் ஓதை** - வேத மந்திரங்களாகிய பாட்டோசையும்; **வலம்புரி முழங்கும் ஓதை** - வலம்புரிச் சங்குகள் முழங்குகின்ற ஒசையும்; **அந்தணர் ஆசி ஓதை** - அந்தணர்களின் வாழ்த்து ஒலியும்; **ஆர்த்தெழு முரசின் ஓதை** - ஆரவாரித்து எழுகின்ற முரசங்களின் முழக்கமும்; **கந்து கொல்** - கட்டுத் தறியை முறிக்கின்ற; **களிற்றின் ஓதை** - யானைகள் பிளிறும் ஓசையும்; **கடிகையர் கவிதை ஓதை** - நாழிகைக் கணக்கரின் நாழிகைப் பாடடின் ஓசையும் (ஆகிய இவை); **திசைகள் எல்லாம் எழுந்தன** - திக்குகள் எங்கும் எழுந்தன.

மந்திர கீதம் - சாமகானம். நாழிகைக் கணக்கர் நாழிகையைப் பாடல் வாயிலாகக் குறிப்பர்.

***810.* நோக்கிய திசைகள் எல்லாம்**
தன்னையே நோக்கிச் செல்ல.
வீக்கிய கழற் கால் வேந்தர்
விரிந்த கைம் மலர்கள் கூப்ப.
தாக்கிய களிறும் தேரும்
புரவியும் படைஞர் தாளும்
ஆக்கிய தூளி. விண்ணும்
மண்ணுலகு ஆக்க. - போனான்.

நோக்கிய திசைகள் எல்லாம் - பார்க்கின்ற திக்குகள் யாவும்; **தன்னையே நோக்கிச் செல்லும்** - (அரசனது பார்வை எப்போது தன் மீது பதியும் என்ற கருத்துடன்) தன்னையே பார்த்துக் கொண்டு செல்லும்; **கழல் வீக்கிய கால்வேந்தர்** - காலில் வீரக்கழல் அணிந்துள்ள அரசர்கள்; **விரிந்த கை மலர்கள் கூப்ப** - மலர்ந்த தாமரை போன்ற தம் கைகள் கூப்பவும்; **தாக்கிய களிறும்** - (ஒன்றோடு ஒன்று) மோதிக் கொண்டு செல்லும் யானைகளும்; **தேரும் புரவியும்** - தேர்களும் குதிரைகளும்; **படைஞர் தாளும்** - காலாட்படைகளின் பாதங்களும்; **ஆக்கிய** - மேலே எழுப்பிய; **தூளி** - புழுதிகள்; **விண்ணும்** - வானத்தையும்; **மண்ணுலகு ஆக்க** - மண்ணுலகமாக்கவும்; **போனான்** - சென்றான். தசரத மன்னவனின் பார்வை விழும்போது எல்லாம் அவனையே காண்கின்ற மன்னவரின் கைகள் குவிகின்றன என்பது.

811. **வீரரும். களிறும். தேரும்.**
புரவியும் மிடைந்த சேனை.
பேர்வு இடம் இல்லை; மற்று ஓர்
உலகு இல்லை; பெயர்க்கலாகா;
நீருடை ஆடையாளும்
நெளித்தனள் முதுகை என்றால்.
‘பார் பொறை நீக்கினான்’ என்று
உரைத்தது எப் பரிசு மன்னோ?

வீரரும் - காலாள் வீரர்களும்; **களிறும் தேரும்** - யானையும் தேர்களும்; **புரவியும் மிடைந்த சேனை** - குதிரையும் (என்ற நால்வகைப் படையும்) நெருங்கியுள்ள சேனைகளும்; **பெயர்வது ஆக** - (இந்த இடத்தைவிட்டு) அப்பாலே செல்வதென்றாலும்; **பேர்வு** - நிலைபெயர்ந்து செல்வதற்கு; **இடம் இல்லை** - வேறொரு இடமில்லை; **மற்று ஓர் உலகு இல்லை** - (?ஏனென்றால்) வேறொரு வெற்றுலகும் இல்லையாதலால்; **நீர் உடைய ஆடையாளும்** - கடலாகிய நீரை ஆடையாக உடைய பூமிதேவியும் (அந்த நாற்படைகளின் பாரத்தைப் பொறுக்கமாட்டாமல்); **முதுகை நெளித்தனள்** - தன் முதுகை நெளித்துக் கொடுத்தாள்; **என்றால்** - என்றால் (தசரதன்); **பார்பொறை** - பூமியின் சுமையை; **நீக்கினான்** - போக்கினான்; **என்று உரைத்தது** - என்று அறிவுடையோர் கூறியது; **எப் பரிசு** - எவ்வாறு பொருந்தும்?

நால்வகைச் சேனைகளும் அசைந்து கொடுக்கவும் இடமில்லை; மாற்றி வைக்கவும். மற்றோர் உலகமில்லை. ஆதலால் சுமை தாங்காது பூமி நெளிந்தாள் என்றால் அரசன் பூமிபாரம் தீர்த்தான் என்று கூறல் எவ்வாறு பொருந்தும்? என்பது வஞ்சப் புகழ்ச்சியாம்.

சந்திரசயிலச் சாரலில் தங்குதல்

812. ***இன்னணம் ஏகி. மன்னன்***
யோசனை இரண்டு சென்றான்;
பொன் வரை போலும் இந்து
சயிலத்தின் சாரல் புக்கான்;
மன்மதக் களிறும். மாதர்
கொங்கையும். மாரன் அம்பும்.
தென்வரைச் சாந்தும். நாறச்
சேனை சென்று. இறுத்தது அன்றே.

மன்னன் *- மன்னவர்க்கு மன்னனாகிய தசரதன்;* **இன்னணம்** *- இவ்வகையாக;* **ஏகி** *- புறப்பட்டு;* **யோசனை இரண்டு** *- இரண்டு யோசனை தூரம்;* **சென்றான்** *- சென்றான்;* **பொன்வரை போலும்** *- (பின்பு) மேரு மலையை ஒத்த;* **இந்து சயிலத்தின்** *- சந்திர சயில மலையின்;* ***சாரல் புக்கான்*** *- சாரலை அடைந்தான்;* ***மன்மதன் களிறும்*** *- மன்மதனது யானை என்று சொல்லப்படும் இரவு போன்ற பெண்களின் கூந்தலும்;* **மாதர் கொங்கையும்** *- மாதரின் தனங்களும்;* ***மாரன் அம்பும்*** *- மன்மதனுடைய அம்புகளாகிய மலர்களாலும்;* **தென்வரை சாந்தும்** *- பொதிய மலைச் சந்தனத்தின் குழம்பாலும்;* **நாறும்** *- நறுமணம் வீசுவதற்கு இடமாகவுள்ள;* **சேனையும்** *- அச்சதுரங்க சேனையும்;* **இறுத்தது** *- (அம் மலைச் சாரலில்) தங்கியது.*

மன்மதனது களிறு - கங்குலாகும். மகளிர் கூந்தலை உருவகமாக 'மன்மதக் களிறு' என்றார். முறை நிரல் நிரையணி.

சந்திரசயிலப் படலம்

படலத்தின் பெயரமைதி:

தசரத மன்னனுடன் சென்ற சேனைகள் சந்திரசயிலம் என்னும் மலையைக் கண்டதுபற்றிக் கூறும் பகுதியாக இருப்பதால் இப்பெயர் அமைந்தது.

படலத்தின் செய்திச் சுருக்கம்:

யானை. தேர்களின் செயல்கள் கூறப்பெறுகின்றன. மகளிர் இளைப்பாறித் துயில் கொண்டார்கள். மைந்தரும் மங்கையரும் திரிந்தார்கள். பட மாடங்களில் வதிந்தார்கள். யானைகளும். குதிரைகளும் வருகின்றன; ஊற்றுநீர் சுரந்தது; வீரர்கள் மாடத்தினுள் நுழைந்தார்கள்; யானைகள் நீரைக் கலக்கின; அட்டிலில் புகை எழுந்தது. சேனைகள் பொலிவுபெற்று விளங்கின.

யானைகளின் செயல்கள்

கலித்துறை

813. **கோலை ஆர் வடக் கொழுங் குவடு**
ஒடிதர நிவந்த.
ஆவி வேட்டன. வரி சிலை
அனங்கன் மேல் கொண்ட.
பூவை வாய்ச்சியர் முலை சிலர்
புயத்தொடும் பூட்ட.
தேவதாரத்தும். சந்தினும்.
பூட்டின - சில மா.

கோவை ஆர் - முத்துவடம் முதலியன நிரம்ப அணைந்துள்ளனவும்; **வட கொழுங்குவடு** - வடதிசையிலுள்ள செழித்த மேருமலையும்; **ஒடிதர** - தோற்கும்படி?; **நிவந்த** - உயர்ந்துள்ளனவும்; **ஆவிவேட்டன** - (தம் காதலரான) ஆடவரின் உயிரை(க் கொள்ளை கொள்ள) விரும்பியனவும்; **வரிசிலை அனங்கன்மேல்** - கட்டமைந்த வில்லையுடைய மன்மதனால் தன் தொழிலுக்குக் (காம வேட்கை எழுப்பவும்); **கொண்ட** -ஆடவர் கருவியாகக் கொண்ட; **முலைகளை** - (தம்) கொங்கைகளை; **பூவை வாய்ச்சியர்** - நாகணவாய்ப் புள்ளைப் போல இனிய சொற்கள் பேசும் மகளிர்; **சிலர் புயத்தொடும் பூட்ட** - ஆடவர் சிலரின் புயங்களோடு அணைக்க; **கோவை ஆர் வடம்** - வானத்தையளாவிய ஆலமரத்தின்; **கொழுங் குவடு ஒடிதர** - செழித்த கிளைகள் ஒடியும்படி; **நிவந்த** - ஓங்கியனவும்; **ஆவிவேட்டன** - (தண்ணீர் பருக) தடாகத்தை விரும்பியனவும்; **வரிசிலை அனங்கன்** - கட்டமைந்த வில்லையுடைய மன்மதனைப் போன்ற வீரனை; **மேல்கொண்ட** - (தம்) மேல் கொண்டிருப்பனவுமான; **சிலமா** - சில யானைகள்; **தேவதாரத்தும்** - தேவதார மரங்களிலும்; **சந்தினும்** - சந்தன மரங்களிலும்; **பூட்டின** - கட்டப்பட்டன.

acharya.org

சந்திரசயில மலையில் யானைகளின் மேல் இருந்த மகளிர். தம் தனங்கள் கணவரின் தோள்களில் படுமாறு அவரைத் தழுவியவாறு கீழே இறங்கினர்; அந்த யானைகள் மரங்களில் கட்டப்பட்டன. சிலேடையணி - கொங்கைக்கும் யானைக்கும் சிலேடை. தேவதாரு. சந்தனம் என்ற மரங்களில் யானைகள் பூட்டப்பட்டனபோல. பெண்களால் தனங்கள் ஆண்களின் தோள்களில் பூட்டப்பட்டன என்ற உவமை தொனிக்கிறது.

தனங்களுக்கு யானைகளும். தோள்களுக்குக் கட்டுத்தறியாக உதவும் மரங்களும் உவமை. தனங்கள் தம் காதலர்க்குக் காமவேதனையை மிகுதியாக உண்டாக்குவதால் 'அனங்கன் மேற்கொண்ட' என்றும். 'ஆவி வேட்டன' என்றும் கூறினார்.

முலை - 'ஆவி வேட்டன' - அகிற்புகையை விரும்பின; வரிசிலை அனங்கன்மேல் கொண்ட -கட்டமைந்த கரும்பு வில்லையும் மன்மதனையும் தொய்யிலாக மேலே எழுதப்பெற்றன.

814. **நேர் ஒடுங்கல் இல் பகையினை**
நீதியால் வெல்லும்
சோர்வு இடம் பெறா உணர்வினன்
சூழ்ச்சியே போல.
காரொடும் தொடர் கவட்டு எழில்.
மராமரக் குவட்டை
வேரொடும் கொடு. கிரி என
நடந்தது - ஓர் வேழம்.

ஓர் வேழம் - ஒரு யானையானது; **நேர் ஒடுங்கல் இல்** - நேராக அடங்காத; **பகையினை** - பகைவரை; **நீதியால் வெல்லும்** - (அரச) தந்திரத்தால் வெல்லுகின்ற; **சோர்வு இடம்பெறா** - மனத் தளர்ச்சியில்லாத; **உணர்வினன்** - நல்லுணர்வுடைய அரசனது; **சூழ்ச்சி போல** - ஆலோசனை போல; **காரொடும் தொடர் கவடு** - மேக மண்டலத்தை அளாவும் கிளைகளையுடைய; **எழில் மராமரம்** - அழகிய மராமரத்தின்; **குவட்டை** - அடிப்பகுதியை; வேரொடும் கொடு - வேரோடு பறித்துக்கொண்டு; **கிரிஎன** - மலைபோல; **நடந்தது** - நடந்து சென்றது. கட்டிய மரத்திலிருந்து தன்னை விடுவிக்க எண்ணிய யானையொன்று. தன் சூழ்ச்சியால் அம் மரம் முழுவதையும் வேரோடு சாய்த்து இழுத்துச் சென்றது. இது. தன்னைப் போரில் அகப்படுத்திய பகைமன்னனிடமிருந்து விடுவிக்க வேண்டித் தந்திரத்தைக் கையாண்ட தளராத ஊக்கமுடையவனது செயல் போன்றது. குவடு - ஆகுபெயர்.

815. **திரண்ட தாள் நெடுஞ் செறி பணை**
மருது இடை ஒடியப்
புரண்டு பின் வரும் உரலொடு
போனவன் போல.
உருண்டு கால் தொடர் பிறகிடு
தறியொடும். ஒருங்கே
இரண்டு மா மரம் இடை இற
நடந்தது - ஓர் யானை.

திரண்ட தாள் - திரண்ட அடிப்பகுதியையும்; **நெடுஞ் செறி பணை** - நீண்ட செறிவான கிளைகளையும் உடைய; **மருது** - இரட்டை மருத மரங்கள்; **இடை ஒடிய** - நடுவே முறிந்து விழும்படி; **புரண்டு பின் வரும்** - புரண்டு (தன்) பின்னே வருகின்ற; **உரலொடு** - உரலுடன்; **போனவன்போல** - (அம் மரங்களின் இடையே) தவழ்ந்து சென்ற கண்ணன் போல; **ஓர் யானை** - ஒரு யானையானது; **உருண்டு கால் தொடர்** - உருண்டவாறு தன் பின்னங்கால்களின் ஊடே தொடர்ந்து; **பிறகிடு** - வருகின்ற; தறியொடும் - கட்டுத் தறியோடும்; **ஒருங்கு இரண்டு** - ஒருசேர இரண்டு; **மாமரம் இடை இற** - மாமரங்கள் (தம்முடைய) நடுப்பகுதி முறிந்து விழும்படி; **நடந்தது** - நடந்து சென்றது.

யசோதையால் உரலில் கட்டப்பட்ட கண்ணன் அந்த உரலோடு அருகில் இருந்த இரட்டை மருத மரங்களிடையே செல்ல அம் மரங்கள் முறிந்து வீழ்ந்தன என்பது வரலாறு.

தன்னைக் கட்டியிருந்த கட்டுத்தறியை இழுத்துக் கொண்டு விரைந்து செல்லுகையில் அக் கட்டுத் தறியால் இரண்டு மாமரங்கள் முறிந்துவிழச் செய்தது ஒரு யானை. இதற்குத் தன் தாயால் கட்டப்பட்ட உரலை இழுத்துச் செல்லுகையில் இரட்டை மருத மரங்களை முறித்த கண்ணனை உவமையாக்கினார் - உவமையணி.

816. **கதம் கொள் சீற்றத்தை ஆற்றுவான்.**
இனியன கழறி.
பதம் கொள் பாகனும் மந்திரி
ஒத்தனன்; பல் நூல்
விதங்களால். அவன். மெல்லென
மெல்லென விளம்பும்
இதங்கள் கொள்கிலா இறைவனை
ஒத்தது - ஓர் யானை.

கதம் கொள் சீற்றத்தை - கறுவு கொள்ளும் கோபத்தை; ***ஆற்றுவான்*** - தணிக்கும் பொருட்டு; ***இனியன கழறி*** - (அந்த யானைக்கு) இனிமையான வார்த்தைகளைக் கூறி; ***பதம் கொள்*** - (பக்குவமாக அதனை) வசப்படுத்த முயலும்; ***பாகனும்*** - யானைப் பாகனும்; ***மந்திரி ஒத்தனன்*** - (தவறான வழியில் செல்லும் அரசனை வசப்படுத்த முயலும்) அமைச்சனை ஒத்திருந்தான்; ***ஓர்யானை*** - (அப்போது அப் பாகனது இன்சொல்லைக் கொள்ளாது வெறிகொண்ட) ஒரு யானையானது; ***பன்னூல் விதங்களால்*** - பல நூல்களில் கூறிய முறைக்கு ஏற்ப; ***அவன்*** - அந்த அமைச்சன்; ***மெல்லென மெல்லென*** - (மன்னவன் மனங்கொள்ளுமாறு) மெல்ல மெல்ல; ***விளம்பும்*** - சொல்லுகின்ற; ***இதங்கள்*** - நன்மை பயக்கும் சொற்களை; ***கொள்கிலா*** - காது கொடுத்துக் கேட்காத (மாறான வழிச்செல்லும்); ***இறைவனை*** - அரசனை; ***ஒத்தது*** - ஒப்பதாக ஆயிற்று.

பாகனுடைய இன்சொல்லைக் கேளாது மதவெறி கொண்ட யானைக்கு. அமைச்சனின் இனிய சொல்லைக் கேளாது மாறுவழியில் நடக்கின்ற மன்னவன் உவமை. 'மதக்களிறு வலியாக். கதம்தலையழியக் கந்தோடு ஆர்த்து சாமகீத ஓசையில் தணிக்கும் நூலறி பாகரொடு' - (பெருங் 1.44:61 -64

4

817. **மாறு காண்கிலதாய் நின்று.**
மழை என முழங்கும்
தாறு பாய் கரி. வன கரி
தண்டத்தைத் தடவி.
பாறு பின் செல. கால் எனச்
செல்வது. பண்டு ஓர்
ஆறு போகிய ஆறு போம்
ஆறு போன்றதுவே.

மாறு - (தனது) பகையை; ***காண்கிலதாய் நின்று*** - காணப் பெறாமல் நின்று; ***மழை என முழங்கும்*** - மேகம் போல இடித்தொலிக்கின்றதும்; ***தாறு பாய் கரி*** - இரும்பு முள்ளால் குத்தப் பெற்றதுமாகியயானை; ***வனம் கரி தண்டத்தை*** - காட்டு யானைகள் சென்ற ஒரு வழியை; ***தடவி*** - பின்பற்றி; ***பாறு பின்செல*** - பருந்துகள் பின்னால் தொடர்ந்து வர; ***கால் எனச் செல்வது*** - காற்றைப் போல விரைந்து செல்வது; ***பண்டு ஓர் ஆறு போகிய*** - முன்பு நதி சென்ற வழியே; ***ஆறு போம்*** - செல்லுகின்ற; ***ஆறு*** - ஆற்றை; ***போன்றது*** - ஒத்தது. தனக்கு ஒரு பகையைக் காணமுடியாமல் காட்டு யானைகள் கூட்டமாகச் செல்லும் பெருவழியில் அவற்றின் மோப்பத்தையுணர்ந்த யானை (சேனை) யொன்று. அவை பகையினம் என்று கருதிப் பாகனுக்கும் அடங்காமல். வெறிகொண்டு அவ் யானைக் கூட்டம் சென்ற வழியே தனிவழியை உண்டாக்கிக் கொண்டு விரைந்து சென்றது. அது பழமையான நதி செல்லும் வழியை நாடியவாறு மற்றொரு சிற்றாறு பெருக்கெடுத்துச் செல்வது போன்று உள்ளது என்றார். யானையின் வேகத்தால் பறவைகள் சிதறப்பெறுவதாலும். எதிர்ந்த உயிர்களைக் கொன்று செல்வதால் அவற்றின் இறைச்சி வேட்கையாலும் 'பாறு பின்செல' என்றார். தண்டம்; யானை செல்வழி. *5*

acharya.org

818. ***பாத்த யானையின் பதங்களில்***
படு மதம் நாற.
காத்த அங்குசம் நிமிர்ந்திட.
கால் பிடித்து ஓடி.
பூத்த ஏழிலைப் பாலையைப்
பொடிப் பொடி ஆக.
காத்திரங்களால். தலத்தொடும்
தேய்த்தது - ஓர் களிறு.

பாத்த யானையின் - *(அணியணியாக) பிரித்துள்ள யானைகளைக் கட்டிய;* ***பதங்களில்*** - *இடங்களில்;* ***படு மதம்*** - *தோன்றும் மதநீரின்;* ***நாற*** - *மணம் போன்று (ஏழிலைப் பாலையிலிருந்து) மணம் வீசியதால்;* ***ஓர் களிறு*** - *(அதைத் தாங்காத) ஒரு யானையானது;* ***காத்த அங்குசம் நிமிர்ந்திட*** - *(தன்னைக் கட்டுப்படுத்துகின்ற பாகன் கையிலுள்ள அங்குசமானது நிமிர்ந்து விடும்படி;* ***கால்பிடித்து ஓடி*** - *(மதத்தின் மணம் வந்த) வழியைப் பற்றிக் கொண்டு ஓடிப்போய்;* ***பூத்த ஏழிலப் பாலையை*** - *(மதமணம் வருவதற்குக் காரணமான) பூத்துள்ள ஏழிலைப் பாலை மரத்தை;* ***பொடிப் பொடி ஆக*** - *சிறுசிறு தூள்களாகுமாறு;* ***காத்திரங்களால்*** - *முன்னங்கால்களால்;* ***தலத்தொடும் தேய்த்தது*** - *தரையோடு தேய்த்துவிட்டது.*

சேனை தங்கிய சந்திர சயிலத்தின் சாரலில். ஏழிலைப் பாலை மரத்திலிருந்து யானையின் மதமணம் போன்ற மணம் வீச. யானைக் கூட்டத்திலிருந்த யானைகளில் ஒன்று மோப்பத்தால் அதையுணர்ந்து மதவெறியால் பாகனுக்கு அடங்காமல் அங்குசமும் நிமிர்ந்திட மதமணம் வந்த வழியை நாடிச் சென்று அங்குள்ள ஏழிலைப்பாலை மரத்தைப் பொடிபொடியாக ஆகுமாறு தன் முன்னங்கால்களால் தேய்த்தது என்றார். ஏழிலைப் பாலை: ஏழு நிரையாக அடுக்கிய நீண்ட இலைகளையுடைய பாலை என்பார் பரிமேலழகர் (பரிபா. 21-13) 'சப்த பர்ணீ' என்று இதனை வடமொழியில் குறிப்பர்.

819. ***அலகு இல் ஆனைகள் அநேகமும்.***
அவற்றொடு மிடைந்த
திலக வாள் நுதல் பிடிகளும்.
குருளையும். செறிந்த
உலவை நீள் வனத்து. ஊதமே
ஒத்த; அவ் ஊதத்
தலைவனே ஒத்துப் பொலிந்தது.
சந்திரசயிலம்.

-indent: 30"> **அலகு இல் யானைகள்** - (உருவம் வலிமைகளை) அளவிடமுடியாத ஆண் யானைகள்; **அநேகமும்** - பலவும்; **அவற்றொடு மிடைந்த** - அவ் யானைகளோடு நெருங்கியுள்ள; **திலகம் வாள் நுதல்** - சிந்துரத் திலகம் தீட்டிய ஒளியுள்ள நெற்றியையுடைய; **பிடிகளும்** - பெண்யானைகளும்; **குருளையும்** - யானைக் குட்டிகளும்; **செறிந்த** - நெருங்கியிருந்தவை; **உலவை நீள் வனத்து** - மரங்கள் மிகுந்துள்ள நீண்ட வனத்திலே; **ஊதமே ஒத்த** - வாழும் காட்டு யானைக் கூட்டத்தை ஒத்திருந்தன; **சந்திர சயிலம்** - அந்தச் சந்திர சயிலமானது; **அவ் ஊதத் தலைவனே** - அந்த யானைக் கூட்டத்தின் தலைவனை; **ஒத்துப் பொலிந்தது** - ஒத்து விளங்கியது.

சேனையிலுள்ள யானைகள் சந்திரசயிலத்து அருகில் இருந்த தோற்றம். காட்டு யானைக் கூட்டமும். யானைக் கூட்டத் தலைவனும் போன்று இருந்தது என்றார். யானைகள் யாவும் பெரிய மலையை அடுத்த சிறுசிறு குன்றும் போலிருந்தன என்பது.

கருங்கல்லைப் பொன்னாக்கிய தேர்கள்

820. **'தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச்**
சேரினும். அவர்தம்
மருண்ட புன்மையை மாற்றுவர்'
எனும் இது வழக்கே;
உருண்ட வாய்தொறும். பொன் உருள்
உரைத்து உரைத்து ஓடி.
இருண்ட கல்லையும் தன் நிறம்
ஆக்கிய - இரதம்.

தெருண்ட மேலவர் - தெளிந்த அறிவுடைய பெரியோர்; **சிறியவர் சேரினும்** - சிறியவர்களை (தாம் போய்ச்) சேர்ந்திருந்தாலும்; **மருண்ட அவர்தம்** - அறிவுத் தெளிவில்லாமல் மயங்கிய அவர்களுடைய; **புன்மையை** - இழி குணத்தை; **மாற்றுவர் எனும்** - போக்குவர் என்று சொல்லுகின்ற; **இது** - இந்த வார்த்தை; **வழக்கே** - முறைமையானதே (உலக இயல்பு); **இரதம்** - (ஏனெனில்) இரதங்கள்; **பொன் உருள் உருண்ட** - பொன்னால் இயன்ற சக்கரங்கள் உருண்டு சென்ற; **வாய்தொறும்** - இடங்கள்தோறும்; **உரைத்து உரைத்து ஓடி** - (தம்) பொன்னை உரைத்துக் கொண்டே ஓடிச் செல்வதால்; **இருண்ட கல்லையும்** - கருமையான பாறாங்கற்களையும்; **தம் நிறம் ஆக்கிய** - (தம்) பொன்னிறமாகவே செய்யலாயின.

வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. தேரின் பொன்னிற உருளை சென்றதால் அங்குள்ள பாறைகள் பொன்னிறத்தை அடைந்தன என்பது. சேரினும் - எதிர்மறையும்மை.

மகளிர் இளைப்பாறித் துயில்கொள்ளுதல்

821. கொவ்வை நோக்கிய வாய்களை.
இந்திர கோபம்
கவ்வி நோக்கின என்றுகொல் -
காட்டு இன மயில்கள்.
நவ்வி நோக்கியர். நலம் கொள்
மேகலை. பொலஞ் சாயல்-
செவ்வி நோக்கின திரிவன
போல்வன. திரிந்த.

காட்டு இன மயில்கள் *- காட்டில் வாழும் மயில் கூட்டங்கள்;* **கொவ்வை நோக்கிய வாய்களை** *- கோவைப் பழம் போன்ற மகளிரின் வாய்களை;* **இந்திர கோபம்** *- இந்திர கோபப் பூச்சிகள்;* **கவ்வி நோக்கின** *- சென்று சேர்ந்து அடைக்கலமாகப் புக்கனவோ;* **என்று கொல்** *- என்று நினைத்ததால்தானோ;* **நலம் கொள் மேகலை** *- அழகிய மேகலையை அணிந்த;* **நவ்வி நோக்கியர்** *- மான் போன்ற கண்களைப் பெற்ற பெண்களின்;* **பொலஞ் சாயல் செவ்வி** *- சிறந்த சாயல் அழகை;* **நோக்கின** *- (எவ்வாறு உள்ளதென்று) பார்த்தவாறு; திரிவன போல;* **திரிந்த** *- திரிந்தன.*

மகளிரின் வாய்கள் இந்திர கோபப் பூச்சிகள் போலிருத்தல் கண்ட மயில்கள் இவர்களின் சாயல் எவ்வாறு உள்ளது என்று காணுதல் பொருட்டும் தம் உணவான இந்திரகோபமோ என்று ஐயுற்றும். திரிவன போன்று இருந்தன. இந்திர கோபம்: செம்பட்டுப் பூச்சி. - ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. மயில் மகளிர்க்குச் சாயலில் உவமை கூறப்படுவது வழக்கமாதலால். வாய்களைப் பற்றிக் கருதிய மயில்கள் சாயல் அழகைக் கருத்தோடு நோக்கத் திரிந்தன என்றார். வேறு உரை: தாம் கவர வேண்டுமென்று கொவ்வைப்பழம் கருதியிருந்த பெண்களின் செவ்வாய் அழகை இந்திர கோபப் பூச்சிகள் கவர்ந்துள்ளன என்று காட்டு மயில்கள் கருதியதால்தானோ அந்த இந்திரகோபங்களை உண்ண விரும்பித் தாம் அதற்காகத் திரிவது தோன்றாதவாறு அப்பெண்களின் சாயல் அழகைக் காணத் திரிவன போலத் திரிந்தன என்பது.

822. உய்க்கும் வாசிகள் இழிந்து. இள
அன்னத்தின் ஒதுங்கி.
மெய்க் கலாபமும் குழைகளும்.
இழைகளும விளங்க.
தொக்க மென் மர நிழல் படத்
துவன்றிய சூழல்
புக்க மங்கையர். பூத்த கொம்பு
ஆம் எனப் பொலிந்தார்.

உய்க்கும் வாசிகள் - *தாம் ஏறிச்செலுத்தும் குதிரைகளினின்று;* ***இழிந்து*** - *இறங்கி;* ***இள அன்னத்தின்*** - *இள அன்னங்கள் போல;* ***ஒதுங்கி*** - *மெல்ல நடந்து;* ***தொக்க மெல் மரம்*** - *அடர்ந்த இளமரங்களின்;* ***நிழல்படத் துவன்றிய*** - *நிழல் படுமாறு அமைந்த;* ***சூழல் புக்க*** - *பொழிலிடத்தில் போய்ச் சேர்ந்த;* ***மங்கையர்*** - *மகளிர்;* ***மெய்*** - *(தம்) மேனிகளில்;* ***கலாபமும்*** - *இடையணிகளும்;* ***குழைகளும்*** - *காதணிகளும்;* ***இழைகளும்*** - *பிற அணிகலன்களும்;* ***விளங்க*** - *விளங்குவதனால்;* ***பூத்த கொம்பு ஆம் என*** - *மலர்கள் பூத்துள்ள கொம்புகள் என்னும்படி;* ***பொலிந்தார்*** - *திகழ்ந்தார்கள்.*

இளமரமாதலின் அதன் அடியில் நின்ற மகளிர் அணிந்த அணிகலன்களின் பொலிவால் அம் மரத்தின் கீழே படியும் பூங்கொம்பு போலத் தோன்றினர்.

823. தளம் கொள் தாமரை என. தளிர்
அடியினும். முகத்தும்.
வளம் கொள் மாலை வண்டு அலமர.
வழி வருந்தினர் ஆய்.
விளங்கு தம் உருப் பளிங்கிடை
வெளிப்பட. வேறு ஓர்
துளங்கு பாறையில். தோழியர்
அயிர்த்திடத் துயின்றார்.

(பொழில் புகுந்த அப் பெண்கள்) ***வழி வருந்தினர் ஆய்*** - *வழி நடந்த சோர்வால் வருந்தினராய்;* ***வளம்கொள் மாலை வண்டு*** - *செழுமையாக வளர்ந்த வண்டுகள்;* ***தளம் கொள் தாமரையென*** - *இதழுள்ள தாமரை மலரெனக் கருதி;* ***தளிர் அடியினும்*** - *தளிரையொத்த தம் பாதங்களிலும்;* ***முகத்தும்*** - *முகத்திலும்;* ***அலமர*** - *சுழன்று கொண்டிருக்க;* ***விளங்கு தம் உரு*** - *ஒளிவிடுகின்ற தமது வடிவம்;* ***தோழியர் அயிர்த்திட*** - *(தம் தோழியர்) ஐயப்படும்படி;* ***பளிங்கிடை*** - *பளிங்குப் பாறையில்;* ***வெளிப்பட*** - *வெளிப்படுவதால்;* ***வேறோர் துளங்கு பாறையில்*** - *விளங்கும் வேறொரு பளிங்குப் பாறையிலே;* ***துயின்றார்*** - *படுத்து உறங்கினார்கள்.*

மங்கையர் வெகுதூரம் பயணம் வந்த களைப்பால் ஒரு பளிங்குப் பாறையில் படுத்துறங்கினர். அப்போது அவர்களின் பாதங்களையும் முகத்தையும் கண்டு வண்டுகள் தாமரை மலரென்று மயங்கி அவற்றில் மொய்க்கச் சுழல்வனவாயின. அவரது உருவம் வேறு ஒரு பளிங்குப் பாறையில் பிரதிபலித்தது. அச்சாயையே 'இது நம் தலைவியின் உருவமே' என்று தோழியர் மயங்கினர் என்பது - மயக்கவணி.

824. பிடி புக்கு ஆயிடை. மின்னொடும்
பிறங்கிய மேகம்
படி புக்காலெனப் படிதர.
பரிபுரம் புலம்ப.
துடி புக்கா இடைத் திருமகள்
தாமரை துறந்து
குடிபுக்காலென. குடில் புக்கார் -
கொடி அன்ன மடவார்.

மின்னொடும் பிறங்கிய - *மின்னல்களோடு விளங்கிய;* ***மேகங்கள்*** - *மேகங்கள்;* ***ஆ இடை*** - *அந்தச் சந்திர சயில மலைப் பக்கத்தில்;* ***படி புக்காலென*** - *பூமியில் சேர்ந்தாற் போல;* ***பிடி புக்குப் படிதர*** - *பெண்யானைகள் படிந்து நிற்க (அவற்றின் மேல் ஏறியிருந்த);* ***கொடி அன்ன மடவார்*** - *பூங்கொடி போன்ற மகளிர்;* ***துடி புக்கா இடை*** - *உடுக்கையை உவமையாகக் கூறப்பெறும் வெல்லும் இடை உடைய;* ***திருமகள் தாமரை துறந்து*** - *இலக்குமி தாமரை மலரை விட்டு;* ***குடி புக்கால் என*** - *(அங்கே) குடி புகுந்தாற் போல;* ***பரிபுரம் புலம்ப*** - *(தம் கால்களின்) பாதச் சிலம்புகள் ஒலிக்கவும் (நடந்து);* ***குடிபுக்கார்*** - *(தத்தம் விடுதிகளில்) குடி புகுந்தார்கள்.*

பெண் யானைகளின் மேல் ஏறிவந்த சில பெண்கள் அவை பூமியில் படிந்திருக்க. அவற்றிலிருந்து இறங்கிச் சென்று ஒரு சூழலில் குடிபுகுந்தனர் என்பது. மகளிரைத் தாங்கிய பெண்யானைகளுக்கு மின்னலைத் தாங்கிய மேகங்கள் உவமை.

வரிசையாகக் குதிரைகளைக் கட்டிவைத்தல்

கலிவிருத்தம்

825. உண் அமுதம் ஊட்டி. இளை
யோர் நகர் கொணர்ந்த.
துண்ணெனும் முழக்கின.
துருக்கர் தர வந்த.
மண்மகள்தன் மார்பின் அணி
வன்ன சரம் என்ன.
பண் இயல் வயப் பரிகள்.
பந்தியில் நிரைத்தார்.

acharya.org

உண் அமுதம் ஊட்டி - *உண்பதற்குரிய உணவை வாயினுள் ஊட்டி;* ***இளையோர் நகர் கொணர்ந்த*** - *இளைஞர்களால் நகரில் கொண்டு வரப்பட்டனவும்;* ***துண்ணெனும் முழக்கின*** - *திடுக்கிடும் கனைப்பொலியையுடையனவும்;* ***துருக்கர் தரவந்த*** - *சோனகர் கொண்டு வந்தனவுமான;* ***பண் இயல்*** - *அலங்காரம் அமைந்த;* ***வயப் பரிகள்*** - *வலிய குதிரைகளை;* ***மண்மகள் தன் மார்பின்*** - *பூமி தேவியின் மார்பில்;* ***அணி வன்ன சரமென்ன*** - *அணிந்த பல நிறமுள்ள நவமணி மாலை போல;* ***பந்தியின்*** - *குதிரைக் கூட்டத்தில்;* ***நிரைத்தார்*** - *ஒழுங்காகக் கட்டினார்கள்.*

பல நிறத்தோடு கூடிய குதிரைகள் வன்னசரம் போன்றுள்ளன. சோனகரால் ஏற்ற உணவளித்து வளர்க்கப்பட்ட குதிரைகள் அங்கு வந்தன என்பது.

826. நீர் திரை நிரைத்த என. நீள் திரை நிரைத்தார்;
ஆர்கலி நிரைத்த என. ஆவணம் நிரைத்தார்;
கார் நிரை என. களிறு காவிடை நிரைத்தார்;
மாருதம் நிரைத்த என. வாசிகள் நிரைத்தார்;

நீர் திரை நிரைத்த என - *நீரலைகளை ஒழுங்காக அமைத்தாற்போல;* ***நீள் திரை நிரைத்தார்*** - *நீண்ட (சுற்றுத்) திரைகளை வரிசையாகக் கட்டினார்கள்;* ***ஆர்கலி நிரைத்த என*** - *கடல்கள் ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்டன போல;* ***ஆவணம் நிரைத்தார்*** - *கடைத் தெருக்களை வரிசையாக அமைத்தனர்;* ***கார் நிரையென*** - *மேகங்களின் வரிசை என்று சொல்லும்படி;* ***களிறு கா இடை*** - *யானைகளைச் சோலைகளின் இடையே;* ***நிரைத்தார்*** - *வரிசையாக நிறுத்தினர்;* ***மாருதம் நிரைத்த என*** - *காற்றை ஒழுங்காக நிறுவினாற் போல;* ***வாசிகள் நிரைத்தார்*** - *குதிரைகளை வரிசையாகக் கட்டினர்.*

தனித் தனியே தங்கியிருக்கப் பட மாடங்கள் கட்டப்படுவதும். வேண்டிய பண்டங்களை வாங்குவதற்குக் கடைவீதிகள் அமைப்பதும் சேனைகளுக்கு இன்றியமையாதன. உடன் வந்த யானை குதிரைகளையும் அவ்வவற்றிற்கு உரிய இடங்களில் வரிசையாகக் கட்டினர்.

மைந்தரும் மங்கையரும் திரிந்த காட்சி

827. நடிக்கும் மயில் என்ன வரும் நவ்விவிழியாரும்.
வடிக்கும் அயில் வீரரும். மயங்கினர் திரிந்தார்;
இடிக்கும் முரசக் குரலின். எங்கும் முரல் சங்கின்.
கொடிக்களின் உணர்ந்து. அரசர் கோநகர் அடைந்தார்.

நடிக்கும் மயில் என்ன - ஆடும் மயிலைப் போல; ***வரும்*** - வருகின்ற; ***நவ்வி விழியாரும்*** - மான் போன்ற கண்களையுடைய மகளிரும்; ***வடிக்கும் அயில் வீரரும்*** - வடித்துக் கூர்மையாக்கிய வேல் வீரரும்; ***மயங்கினர் திரிந்தார்*** - மயங்கிய வண்ணம் திரிந்தனர் (தாம் போகும் இடம் இன்னதென்று தெரியாததால்); ***இடிக்கும் முரசக் குரலின*** - (பின்பு) முழங்குகின்ற மங்கள முரசின் ஒலியாலும்; ***ஏங்கும் முரல் சங்கின்*** - எங்கும் ஒலியெழும் சங்கநாதங்களாலும்; ***கொடிகளின்*** - கொடிகளாலும்; ***உணர்ந்து*** - (அரசனது மாளிகை இதுவென) தெரிந்து கொண்டு; ***அரசர் கோநகர் அடைந்தார்*** - அரசன் தங்கிய மாளிகையை அடைந்தார்கள்.

பட மாடங்கள் பலவும் ஒரே தன்மையில் அமைந்திருந்தமையால் வேற்றுமை தெரியாமல் மயங்கி. முரசு. சங்கு. கொடிகளால் அரசன் தங்கிய மாடம் இதுவென்று அறிந்தனர் என்பது ஒவ்வொரு மாடமும் அரச மாளிகை போல இருந்தது.

828. மிதிக்க நிமிர் தூளியின்
விளக்கம் அறு மெய்யை.
சுதைக் கண் நுரையைப் பொருவு
தூசு கொடு. தூய்தா
உதித்தனர். இளங் குமரர்;
ஓவியரின் ஓவம்
புதுக்கினர் என. தருண
மங்கையர் பொலிந்தார்.

மிதிக்க நிமிர் - யானை முதலானவை மிதித்துச் செல்வதால் மேலே எழுந்த; ***தூளியின்*** - புழுதியால்; ***விளக்கம் அறு மெய்யை*** - ஒளியில்லாது அழகு மழுங்கிய மனைவியரின் மேனியை; ***இளங்குமரர்*** - அம் மங்கையரின் இளமையான கணவர்; ***சுதைக் கண் நுரை பொருவு*** - பாலின் நுரையை ஒத்த; ***தூசு கொடு*** - ஆடையைக் கொண்டு; ***தூய்தா*** - (படிந்த தூசு நீங்கும்படி) தூயதாகப் (புழுதியை); ***உதிர்த்தனர்*** - போக்கினார்கள்; ***(அதனால்) தருண மங்கையர்*** - இளமையுடைய அம் மங்கையர்; ***ஓவியர் இன் ஓவம்*** - ஓவியர் அழகிய ஓவியத்தை (மாசுநீங்க); ***புதுக்கினர் என*** - புதுப்பித்தார் என்னும்படி; ***பொலிந்தார்*** - விளங்கினார்கள்.

கணவர் தம் மனைவியர் மீது படிந்திருந்த புழுதியைத் தனது ஆடையால் போக்க. அதனால் அம் மகளிர் ஓவியர்களால் புதுப்பிக்கப்பட்ட ஓவியம் போல விளங்கினர் என்பது.

படமாடங்களில் வதிதல்

829. தாள் உயர் தடக் கிரி இழிந்து தரை சேரும்
கோள் அரி என. கரிகள் கொற்றவர் இழிந்தார்;
பாளை விரி ஒத்து உலவு சாமரை படப் போய்.
வாள் எழ நிரைத்த படமாடம்அவை புக்கார்.

acharya.org

கொற்றவர் - (யானையை ஊர்தியாகக் கொண்ட) அரச குமாரர்கள்; **தாள் உயர் தடகிரி இழிந்து** - தாழ்வரை உயர்ந்துள்ள பெரிய மலையிலிருந்து இறங்கி; **தரை சேரும்** - நிலத்தை அடையும்; **கோள் அரியென** - வலிய சிங்கத்தைப் போல; **கரிகள் இழிந்தார்** - யானைகளிலிருந்து கீழே இறங்கியவராய்; **பாளை விரி ஒத்து உலவு** - விரிந்த பாளையை ஒத்து (தம் இரு புறங்களிலும்) அசைகின்ற; **சாமரை படப் போய்** - சாமரைகள் வீசும்படி சென்று; **வாள் எழ நிரைத்த** - ஒளி எழும்படி ஒழுங்காக அமைத்த; **படமாடம் அவை** - கூடாரங்களில்; **புக்கார்** - புகுந்தார்கள்.

அரச மைந்தர்கள் யானைகளிலிருந்து இறங்கி. இருபக்கமும் வெண் சாமரைகள் வீசப் பெறக் கூடாரங்களில் புகுந்தனர் என்பது. யானைகளிலிருந்து இறங்கிய அரச குமாரர்க்கு மலையிலிருந்து இறங்கிய சிங்கம் உவமையாம். மலையடிவாரத்தில் அமைந்த குகை கூடாரத்திற்கு உவமையானது.

830. **தூசினொடு வெண் படமுடைக் குடில்கள்தோறும்.**
வாச நகை மங்கையர் முகம் பொலிவ. வானில்.
மாசு இல் மதியின் கதிர் வழங்கும் நிழல் எங்கும்.
வீசு திரை வெண் புனல். விளங்கியன போலும்.

வெண் தூசினொடு - வெண்மையான ஆடைகளால் ஆகிய; **படம் உடை** - விருதுக் கொடிகளையுடைய; **குடில்கள்தோறும்** - கூடாரங்களில் எல்லாம்; **நகை வாச மங்கையர்** - புன்சிரிப்பும் இயற்கை மணமும் உள்ள மகளிரின்; **முகங்கள்** - முகங்கள்; **மழை வானில்** - மேகம் சஞ்சரிக்கும் வானத்திலேயுள்ள; **மாசு இல் மதியின்** - குற்றமில்லாத சந்திரனின்; **கதிர் வழங்கும் நிழல்** - ஒளி வீசும் பிரதிபிம்பங்களை; **எங்கும்** - எல்லா இடங்களிலும்; **வீசு திரை வெண்புனல்** - கடலின் அலை வீசும் வெண்மையான நீரில்; **விளங்கியன** - விளக்க முற்றிருப்பதை; **போலும்** - ஒத்திருக்கும்.

வெண்ணிறக் கூடாரங்களினுள்ளே மகளிர் முகங்கள் தோன்றுவது. கடலின் வெண்மையான நீரில் ஒளிவீசும் சந்திர பிம்பங்கள் அமைந்திருப்பது போலும் என்றார் - தற்குறிப்பேற்றவணி.

புழுதி படிய வரும் யானை

831. **மண் உற விழுந்து. நெடு வான் உற எழுந்து.-**
கண்ணுதல் பொருந்த வரு கண்ணனின் வரும் - கார்
உண் நிற நறும் பொடியை வீசி. ஒரு பாகம்
வெண் நிற நறும் பொடி புனைந்த மத வேழம்.

மண்ணுற விழுந்து - புழுதி (தன் மேல்) படியும்படி பூமியில் விழுந்து; **நெடு வானுற எழுந்து** - வானத்தில் பொருந்துமாறு மேலே எழுந்து; ***கார்நிறம்*** - தனது கரிய நிறத்தை; **உண் நறும் பொடியை** - மறைக்கின்ற மணமுள்ள புழுதியை; **ஒருபாகம் வீசி** - ஒரு பக்கம் கையால் வீசிவிட்டு; **வெண்ணிறம் நறும்பொடி** - ஒரு பகுதியில் மட்டும் வெண்ணிறமான நறும்பொடியை; **புனைந்த** - அணிந்த; **மதவேழம்** - மதயானையயானது; **கண்நுதல் பொருந்த வரு** - சிவன் தன்னிடம் பொருந்த வருகின்ற; **கண்ணனின்** - திருமால் போல; **வரும்** - வரும்.

சிவனைத் தன் வலப்பக்கத்தே உடையவன் திருமால். 'வலத்தனன் திரிபுரம் எரித்தவன்' - (திருவாய் 1-3-9). மேனியில் படிந்த பொடியை ஒரு பக்கம் நீக்கி ஒரு பக்கம் மட்டும் அணிந்திருந்த யானை சங்கர நாராயணத் திருகோலம் போலத் தோன்றியது என்பது கருத்து.

குதிரைகள் அடங்கி வருதல்

832. தீயவரொடு ஒன்றிய திறத்து அரு நலத்தோர்.
ஆயவரை. அந் நிலை அறிந்தனர். துறந்தாங்கு.
ஏய அரு நுண் பொடி படிந்து. உடன் எழுந்து ஒண்
பாய் பரி விரைந்து உதறி நின்றன. பரந்தே.

தீயரொடு ஒன்றிய - தீய குணத்தவரோடு (ஆராயாமல்) நட்புக் கொண்ட; **அருதிறந்து நல்லோர்** - அரிய திறமையுடைய நல்லவர்கள்; **ஆயவரை** - அந்தத் தீயவரை; **அந்நிலை** - அந்த அளவிலே; **அறிந்தனர்** - அவர் தீயவர் என்று அறிந்தவர்களாகி; **துறந்தாங்கு** - (அவர்களைக்) கைவிட்டாற்போல; **ஒள்பாய்பரி** - பாய்ந்தோடும் நல்லிலக்கணம் பொருந்திய குதிரைகள்; **ஏய அரு** - தம் உடலில் பொருந்த; **நுண்பொடி படிந்து** - மண்ணிலே படிந்ததால் மிக நுண்ணிய புழுதியை; **உடன் எழுந்து** - உடனே எழுந்து; **விரைந்து உதறி** - விரைவாக உதறிவிட்டு; **பரந்து நின்றன** - பரவி நின்றன.

வழியில் வந்த இளைப்பைப் போக்க வேண்டிக் குதிரைகள் புழுதி படிந்த மண்ணில் புரளுதலும். இளைப்பு நீங்கியதும் அவை தம் மேல் படிந்த புழுதியை உதறி எழுதலும் இயல்பு. இதற்கு நற்குணமுள்ளவர் முதலில் தீயவரோடு நட்புக் கொண்டு பின்பு அவரோடு பழகி அவர்களின் தீக் குணத்தை உணர்ந்து அவர்களுடைய நட்பை அறவே துறத்தல் உவமையாகும்.

833. மும்மை புரி வன் கயிறு
கொய்து. செயல் மொய்ம்பால்
தம்மையும் உணர்ந்து. தரை
கண்டு. விரைகின்ற.
அம்மையினொடு இம்மையை
அறிந்து நெறி செல்லும்
செம்மையவர் என்ன. நனி
சென்றன - துரங்கம்.

மும்மை புரி - மூவகையாக (மண். பொன். பெண் ஆசைகள்) அமைந்த; **வல்கயிறு** - வலிய பிணிப்புக்களை; **கொய்து** - அறுத்து; **செயல் மொய்ம்பால்** - (தாம்) செய்யும் யோகத்தின் வலிமையால்; **தம்மை உணர்ந்து** - தமது ஆன்மாவின் உண்மை நிலை (ஆன்மா மலம் அற்றது; **ஞான ஆனந்த மயமானது; கடவுளுக்கு அடிமையானது) தெரிந்து; தரை கண்டு-** (அதனோடு நில்லாமல்) தாம் அடைய வேண்டிய பரம் பொருளின் நிலையையும் உணர்ந்து; **விரைகின்ற** - (அதனை அடையுமாறு) விரைந்து செல்லுகின்ற; **இம்மையை அம்மையினொடு அறிந்து** - இவ் உலகப் பயனை மறுமைப் பயனோடு உணர்ந்து; **நெறி செல்லும்** - நன்னெறியே செல்லுகின்ற; **செம்மையவர் என்ன** - நற்குணமுடைய யோகியரைப் போல; **துரங்கம்** - குதிரைகள்; **மும்மை புரி வன் கயிறு** - (தம்மை கட்டிய) முப்புரியாக அமைந்த வலிய கயிற்றை; **கொய்து** - அறுத்துக் கொண்டு; **செயல் மொய்ம்பால்** - (பாகனது) செயல் வல்லமையால்; **தம்மையும் உணர்ந்து** - தாம் செய்ய வேண்டியன இன்னவை என்று அறிந்து; **தரை கண்டு** - நிலத்தின் இயல்பு அறிந்து; **விரைகின்ற** - விரைவாகச் செல்லுகின்றனவாகி; **நனி சென்றன** - மிக ஒழுங்காக வந்தன.

ஞான யோகியர் பரகதி அடைதற்குரிய நெறியில் விரைந்து செல்லும் முறை போன்று இருந்தது குதிரைகளின் ஒழுங்கான செலவு என்பது. உத்த ஆன்மா அறிவதற்குரிய ஐவகை நிலைகளாவன 1. வினைத் தடையாகிய விரோதி நிலை; 2. அத்தடையை நீக்கும் உபாய நிலை; 3. அந்த உபாயத்தை மேற்கொள்ளும் ஆன்ம நிலை; 4. அது நாடும் பரமான்ம நிலை; 5. வீடுபேறு. இவற்றையே 'அர்த்த பஞ்சகம்' என்பர். தரை கண்டு: பரம்பொருள் தங்கும் தானம். மும்மை புரி வன்கயிறு: முப்புரியாக அமைந்த திண்ணிய கயிறு; ஆணவம். கன்மம். மாயை என்ற மும்மலங்கள் - சிலேடை. சிலேடை மூலமாக வந்த உவமையணி.

கழங்காடும் மங்கையர் கண்கள்

834. **விழுந்த பனி அன்ன. திரை வீசு புரைதோறும்.**
கழங்கு பயில் மங்கையர் கருங் கண் மிளிர்கின்ற-
தழங்கு கழி சிந்திய தரம் பயில் தரங்கத்து.
எழுந்து இடை பிறழ்ந்து ஒளிர் கொழுங் கயல்கள் என்ன.

கழி சிந்திய - கழியிலே போய்விடுமாறு; **தரம் பயில்** - உயர்ந்து எழுகின்ற; **தழங்கு தரங்கத்து** - ஒலிக்கும் அலைகளிலிருந்து; **எழுந்து** - மேல் எழுந்து; **இடை பிறழ்ந்து ஒளிர்** - இடையிடையே பிறழ்ந்து விளங்குகின்ற; **கொடுங் கயல்கள் என்ன** - கொழுத்த கயல் மீன்கள் என்று சொல்லும்படி; **விழுந்த பனி அன்ன** - (வானத்திலிருந்து) விழுந்த பனியைப் போன்று; **திரை வீசு** - தோன்றுகின்ற திரைச் சீலைகள் (காற்றால்) மோதப்படுகின்ற; **புரைதோறும்** - இடங்களிலெல்லாம் (கூடாரங்களில்); **கழங்கு பயில்** - கழங்கு ஆடுகின்ற; **மங்கையர் கருங்கண்** - மகளிரின் கரிய கண்கள்; **மிளிர்கின்ற** - பிறழ்ந்து விளங்கின.

காற்றினால் திரைச் சீலைகள் வீசியெறியப்படும்போது அங்குள்ள பெண்களின் கண்கள் அலை வீசுமபோது அங்கே எழுந்து தோன்றும் கயல் மீன்களைப் போலப் பிறழ்ந்தன என்பார் - தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி. அலையும் திரைச் சீலைக்கு அலைகளும். அவற்றிடைப் பிறழும் மகளிர் கண்களுக்கு அலையில் பிறழும் கயல்மீன்களும் உவமைகளாகும்.

ஆறு உதவும் ஊற்று நீர்

835. ***வெள்ள நெடு வாரி அற வீசி உளவேனும்.***
கிள்ள எழுகின்ற புனல். கேளிரின் விரும்பி.-
தெள்ளு புனல் ஆறு - சிறிதே உதவுகின்ற;
உள்ளது மறாது உதவும் வள்ளலையும் ஒத்த.

தெள்ளு புனல் ஆறு - தெளிந்த நீருள்ள நதிகள்; **வெள்ள நெடு வாரி** - (தம்மிடத்து) வெள்ளமாகிய மிகுந்த நீர்ப் பெருக்கை; **அற வீசி உளவேனும்** - முற்றிலும் வீசிக் கொண்டிராமல் போயினும்; **கிள்ள எழுகின்ற புனல்** - தோண்டத் தோண்ட ஊறுகின்ற நீரை; **சிறிதே உதவுகின்ற** - சிறிது சிறிதாக உதவுவனவாயின (அதனால் அவை) ; **உள்ளது** - (செல்வம் இருந்த காலத்தில் வேண்டியவர்க்குக் கொடுத்து அச் செல்வம் வறண்ட காலத்தும்) தன்னிடம் உள்ள பொருளை; **மறாது** - (இல்லையென்று) மறுத்துச் சொல்லாமல்; **கேளிரின் விரும்பி** - உறவினரைப் போல விருப்பம் கொண்டு; **உதவும்** - (அவர்களுக்கு) கொடுக்கும் தன்மையுள்ள; **வள்ளலையும்** - இரக்க குணமுள்ள வள்ளல்களையும்; **ஒத்த** - ஒத்திருந்தன.

நதிகள் தம்மிடம் வெள்ள நீர் இருந்த காலத்தில் பலருக்கும் வேண்டியவாறு உதவி. அந்த நீர் வற்றிய காலத்தும் தோண்டத் தோண்ட மெல்ல மெல்ல ஊற்று நீரை உதவுகின்றன. வள்ளல்களுக்கு இந் நதிகள் உவமையாகும். வள்ளலையும் - 'உம்' இசைநிறை.

படமாடத்தினுள் நுழைகின்ற வீரர்

836. ***துன்றி நெறி பங்கிகள் துளங்க. அழலோடும்***
மின் திரிவ என்ன. மணி ஆரம் மிளிர் மார்பர்.
மன்றல் மணம் நாறு படமாடம் நுழைகின்றார்.
குன்றின் முழைதோறும் நுழை கோள் அரிகள் ஒத்தார்.

துன்றி நெறி - நெருங்கிப் பொதிந்த; **பங்கிகள்** - தலை மயிர்கள்; **துளங்க** - காற்றால் அசைய; **அழலோடும் மின்** - தீயோடு மின்னல்கள்; **திரிவ என்ன** - திரிவன என்று சொல்லும்படி; **மணி ஆரம் மிளிர்** - இரத்தின மாலைகள் விளங்குகின்ற; **மார்பர்** - மார்பையுடைய வீரர்கள்; **மன்றல் மணம் நாறும்** - புதுமணம் வீசுகின்ற; **பட மாடம்** - (தத்தம்) கூடாரங்களில்; **நுழைகின்றார்** - புகுகின்றவராய்; **குன்றில்** - மலையிலே (உள்ள); **முழைதோறும் நுழை** - குகைகளிலே புகுகின்ற; **கோள் அரிகள்** - கொலைத் தொழில் அமைந்த சிங்கங்களை; **ஒத்தார்** - ஒத்தார்கள்.

பட மாடங்களில் புகும் வீரர்க்குக் குகையுள் புகும் சிங்கம் உவமையாயிற்று. பங்கி: ஆண்களின் தலைமயிர். வீரர் நடந்து செல்லுகையில் அவர்கள் மார்புகளில் இரத்தின மாலைகள் விளங்குவதை நெருப்பும் மின்னலும் திரிவன போலும் என்றார்.

நீரைக் கலக்கும் யானைகள்

837.** **நெருங்கு அயில் எயிற்றனைய
செம் மயிரின் நெற்றிப்
பொருங் குலிகம் அப்பியன.
போர் மணிகள் ஆர்ப்ப.-
பெருங் களிறு - அலைப் புனல்
கலக்குவன; பெட்கும்
கருங் கடல் கலக்கும் மது
கயிடவரை ஒத்த.

***நெருங்கு எயிறு அயில் அனைய** - நெருங்கிய தந்தங்கள் வேல் போல் கூர்மையுடையன; **செம்மயிரின் நெற்றி** - செம்மயிர் உள்ள நெற்றியில்; **பொருங் குவிகம்** - (தனக்குத் தானே நிகரான) சாதிலிங்கம்; **அப்பியன** - அப்பியுள்ள; **பெருங்களிறு** - பெரிய யானைகள்; **போர் மணிகள் ஆர்ப்ப** - (ஒன்றோடு ஒன்று) மாறுபட்டு மணிகள் ஒலிக்க; **அலைபுனல் கலக்குவன** - அலைகளையுடைய பொய்கை நீரைக் கலக்குபவை; **பெட்கும்** - (யாவராலும்) விரும்பப்படும்; **கருங்கடல்** - கரிய கடலை; **கலக்கும் மது கைடவரை** - கலக்கிய மதுகைடப அசுரர்களை; **ஒத்த** - ஒத்தன.*

பொருங் குலிகம் - பொருதல் - பொருந்துதல். 'பொய்பொரு முடங்குகை' - (சிலப் 15-50). முன்பு உலகை அழிக்கும் பிரளயம் தோன்றியது. பின்னர்த் திருமால் உலகங்களை முன்போலப் படைக்க விரும்பினான். நான்முகனைத் தனது உந்திக் கமலத்தில் படைத்து வேதங்களையும் அவனிடம் கொடுத்தான். அக்கடவுள் படைப்புத் தொழிலை நடத்த முயற்சி மேற்கொள்கையில் முன்னரே திருமாலினிடத்துத் தோன்றிய மது. கைடபன் என்னும் அசுரர் இருவரும் அங்கே வந்து பிரமனைக் கண்டு அவனிடமிருந்து வேதங்கள் எல்லாவற்றையும் பறித்துக் கொண்டு அந்தப் பிரளயக் கடலின் வடகிழக்குத் திசையில் பாதாளத்தை அடைந்தார்கள். வருந்திய பிரமன் திருமாலை அணுகித் தன் குறைகளை நீக்குமாறு வேண்டினான். அத் திருமால் குதிரை முகமுள்ள உருவம் கொண்டு உத்கீதம் என்ற பண்ணிலே வேதங்களைப் பாடினான். அது பெருங்கடலெங்கும் முழங்கியது. அந்த ஓசை மது கைடபர் காதில் விழுந்தது. உடனே வேதங்களை ஒரு பக்கம் வைத்துவிட்டு அந்தக் கீதம் வந்த வழியே அவர்கள் சென்றார்கள். அப்போது திருமால் அவ் வேதங்களை மீட்டுப் பிரமனுக்கு அன்ன வடிவிலே உபதேசித்தான். கீதம் வந்த வழியைப் பற்றிக் கொண்டு வந்த அந்த மது. கைடபர் அங்கே ஒருவரையும் காணாமையால் மீண்டும் தாம் வேதங்களை வைத்த இடத்தில் தேடினார்கள். அங்கே அந்த வேதங்களைக் காணாமையால் அவற்றைக் கவர்ந்து போனவரை அக் கடலைக் கலக்கித் தேடி அங்கே திருமால் பள்ளிகொண்டு யோக நித்திரையில் இருப்பதைக் கண்டு 'இவனே வேதங்களைக் கவர்ந்தவன்' என்று உறுதி செய்து அவனைத் துயில் எழுப்பினர். திருமால் அவர்களைப் பார்த்து 'உமக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேளுங்கள்' என்று கூற. அவர்களோ. செருக்கின் மிகுதியால் 'உனக்கு வேண்டிய வரத்தைக் கேள் தருகின்றோம்' என்று சொன்னார்கள். உடனே திருமால் அவர்களிடம் நீங்கள் என்னால் கொல்லப்படவேண்டும்' என்று கேட்டான். அவ்வரம் அந்த அசுரர் 'இறைவனே! வேறொன்றாலும் மூடப்படாத இடத்தில் எங்களுக்கு மரணம் உண்டாகுமாறு வரம் அளிக்கவேண்டும்' என்று வேண்டினர். திருமால் அவ்வாறே வரமளித்துத் தன் தொடையில் அவர்களின் தலைகளை வைத்துச் சக்கரப்படையால் அறுத்தொழித்தான்.

838. **ஒக்க நெறி உய்ப்பவர் உரைத்த குறி கொள்ளா.**
பக்கம் இனம் ஒத்த. அயல் அலைக்க. நனி பாரா.--
மைக் கரி. மதத்த - விலை மாதர் கலை அல்குல்
புக்கவரை ஒத்தன. புனல் சிறைகள் ஏறா.

ஒக்க - தக்கவாறு; **நெறி உய்ப்பவர்** - நல்வழியிலே செலுத்தும் பாகர்கள்; **உரைத்த** - தெரிவித்த; **குறி** - குறிப்பு மொழிகளை; **கொள்ளா** - ஏற்றுக் கொள்ளாதனவும்; **பக்கம்** - இரு பக்கங்களிலும்; **இனம் மொய்த்து** - துணைப் பாகர்கள் கூடியிருந்து; **அயல் அலைக்க** - (வேற்றிடம் செல்ல வொட்டாமல்) வருந்தித் தடுக்கவும்; **நனி பாரா** - சிறிதும் பொருட்படுத்தாதனவாய்; **புனல் சிறைகள் ஏறா** - நீர் நிலைகளிலிருந்து கரை ஏறாதனவுமான; **மதத்த மைக்கரி** - மதத்தையுடைய கரிய யானைகள்; **ஒக்க நெறி உய்ப்பவர்** - தகுதியாக நல்வழியிலே செலுத்துகின்ற பெரியவர்; **உரைத்த குறி கொள்ளா** - கூறும் நன்மொழிகளைக் கேளாமலும்; **பக்கம் இனம்** - சுற்றத்தாரும் நண்பரும்; **மொய்த்து அயல் அலைக்க** - கூட்டமாகத் திரளும் அயலவரும் இடித்துக் கூறவும்; **நனி பாரா** - (அவற்றை) கருத்தில் கொள்ளாமலும்; **விலைமாதர் கலை அல்குல்** - வேசியரின் மேகலையணிந்த அல்குலிலே; **புக்கவரை** - ஈடுபட்டு அழுந்திய காமுகரை; **ஒத்தன** - ஒத்து விளங்கின.

நன்னெறி உய்ப்பவரின் குறிகளைக் கொள்ளாமலும் பக்கம் இனம் அயல் அலைக்கவும் பாராமலும் நீர்நிலைகளில் (சிறை) அழுந்துவதால் மதயானைக்குக் காமுகரை உவமை கூறினார். கலை - மேகலை என்பதன் முதற்குறை. கொள்ளா. பாரா. ஏறா - வினையாலணையும் பெயர்.

அட்டிலில் எழும் புகை

839. **துகில் இடை மடந்தையரொடு**
ஆடவர் துவன்றி.
பகல் இடைய. அட்டிலில்
மடுத்து. எரி பரப்பும்
அகில் இடு கொழும் புகை
அழுங்கலின். முழங்கா
முகில் படு நெடுங் கடலை
ஒத்து உளது. அம் மூதூர்.

துகில் இடை மடந்தையரொடு - ஆடையணிந்த இடையையுடைய மகிளரோடு; **ஆடவர் துவன்றி** - ஆண்கள் நெருங்கி; **பகல் இடைய** - கதிரவன் ஒளியும் மழுங்கும்படி; **அட்டலில் மடுத்த** - மடைப்பள்ளியிலிருந்து கொண்டு வந்த; **எரி** - நெருப்பிலே; **பரப்பும் அகில்** - பரப்பிய அகிற் கட்டைகளில்; **இடு கொழும்புகை** - உண்டாகிய மிகுதியான புகை; **அழுங்கலின்** - நெருங்குவதால்; **முழங்கா** - இடி இடிக்காத; **முகில்** - மேகங்கள்; **படு நெடுங்கடலை** - தங்கிய பெரிய கடலை; **அம் மூதூர்** - (அவர்கள் தங்கிய) பழைய நகர்; **ஒத்துளது** - ஒத்துள்ளது.

அகில்புகை மிகுதியாகத் தங்கிய அந்த இடத்திற்கு முகில்படுதல் உவமையாயிற்று. அந்த இடத்தின் பரப்பும். அங்குள்ளவர் எழுப்பிய அகிற் புகையின் மிகுதியும் வருணனையில் புலப்படும்.

சேனை மிகுதியின் பொலிவு

அறுசீர் விருத்தம்

840. கமர் உறு பொருப்பின் வாழும்
விஞ்சையர் காண வந்தார்.
தமரையும் அறியார் நின்று
திகைப்புறு தகைமை சான்ற
குமரரும் மங்கைமாரும்
குழுமலால். வழுவி விண்நின்று
அமரர் நாடு இழிந்தது என்னப்
பொலிந்தது. அவ் அனீக வெள்ளம்.

காண வந்தார் - *(அச் சேனை வெள்ளத்தைக் காண வந்தவர்களான);* ***கமர் உறு பொருப்பின் வாழும்*** *- பிளவுகளைக் கொண்ட மலைகளிலே வாழுகின்ற;* **விஞ்சையர்** - வித்தியாதரர்களும்; **தமரையும் அறியார் நின்று** - தம் இனத்தவரை வேறுபாடு அறியாமல்; **திகைப்பு உறும்** - திகைப்பதற்குக் காரணமான; **தகைமை சான்ற** - அழகு மிக்க; **குமரரும் மங்கைமாரும்** - ஆடவரும் மகளிரும்; **குழுமலால்** - கூடியிருத்ததலால்; **அவ் அனீக வெள்ளம்** - அந்தச் சேனையின் பெருக்கு; **அமரர் நாடு விண் நின்று** - தெய்வ லோகம் விண்ணிலிருந்து; **வழுவி இழிந்தது என்ன** - நழுவி விழுந்ததோ என்னும்படி; **பொலிந்தது** - விளங்கியது.

பேரழகு படைத்த சேனை மாந்தரைக் கண்டு தேவர்களும் வியந்து மயங்கி நின்றனர் என்பது. பேரழகு உள்ளவர் என்று பெயர் படைத்த வித்தியாதரரும் திகைத்துப் பார்க்குமாறு அழகு வாய்ந்த மைந்தரும் மகளிரும் கூடிய அச் சேனை வெள்ளம் திரண்ட அந்த இடம் தேவலோகமே இங்கே வந்து தங்கியதோ என்று ஐயப்படும்படி இருந்தது என்பது.

மகளிரும் மைந்தரும் திரியும் காட்சி

841. வெயில் நிறம் குறையச் சோதி
மின் நிழல் பரப்ப. முன்னம்
துயில் உணர் செவ்வியோரும்.
துனி உறு முனிவினோரும்.
குயிலொடும் இனிது பேசி.
சிலம்பொடும் இனிது கூவி.
மயிலினம் திரிவ என்ன.
திரிந்தனர் - மகளிர் எல்லாம்.

முன்னம் துயில் உணர் - *(விழித்தெழும் நேரத்திற்கு) சிறிது முன்பே உறக்கம் நீங்கிய;* ***செவ்வியோரும்*** *- அழகு உடையவரும்;* ***துனி உறு முனிவினோரும்*** *- நீண்ட ஊடலால் அமைந்த கோபத்தையுடையவருமான;* ***மகளிர் எல்லாம்*** *- மங்கையர் யாவரும்;* ***குயிலொடும் இனிது பேசி*** *- குயில்களோடு இனிமையாகப் பேசியும்;* ***சிலம்பொடும் இனிது கூவி*** *- மலை எதிரொலிக்க நன்றாகக் கூவியும்;* ***வெயில் நிறம் குறைய*** *- கதிரவன் ஒளி?யும் தமக்கு முன்னே ஒளி மழுங்குமாறு;* ***சோதி*** *- அணிகலன்களின் ஒளி;* ***மின்நிழல் பரப்ப*** *- மின்னலைப் போன்ற ஒளியைப் பரப்ப;* ***மயில் இனம் திரிவ என்ன*** *- (கண்டவர்) மயில்களின் கூட்டம் திரிவன என்று கருதுமாறு;* ***திரிந்தனர்*** *- திரிந்தார்கள்.*

சிலம்போடு இனிது கூவி எதிரொலியுண்டாக்கி மகிழ்தல் மலைவாழ் மகளிர்க்கு வழக்கமாகும். சிலம்பொடும் இனிது கூவி - தாம் நடக்கும்போது ஒலிக்கின்ற சிலம்பு என்னும் அணியுடனே இனிதாக ஒலி செய்து என்று கூறுவதுண்டு.

842. தாள் இணை கழல்கள் ஆர்ப்ப.
தார் இடை அளிகள் ஆர்ப்ப.
வாள் புடை இலங்க. செங் கேழ்
மணி அணி வலையம் மின்ன.
தோள் என உயர்ந்த குன்றின்
சூழல்கள் இனிது நோக்கி.
வாள் அரி திரிவ என்ன.
திரிந்தனர் - மைந்தர் எல்லாம்.

மைந்தர் எல்லாம் *- வீரர்களான ஆடவர் யாவரும்;* ***தாள் இணை கழல்கள் ஆர்ப்ப*** *- (தம்) இரண்டு அடிகளிலும் வீரக் கழல்கள் ஆரவாரிக்கவும்;* ***தார் இடை அளிகள் ஆர்ப்ப*** *- (தாம் அணிந்த) மலர் மாலைகளில் (தேனைப் பருகும்படி) வண்டும் ஆரவாரம் செய்து மொய்க்கவும்;* ***வாள்புடை இலங்க*** *- வாளாயுதங்கள் இடையிலே விளங்கவும்;* ***செங்கேழ் மணி*** *- செந்நிறமுள்ள இரத்தினங்கள்;* ***அணி வலயம் மின்ன*** *- பதித்துச் செய்யப்பட்ட அழகிய தோள் வலயங்கள் ஒளி விடவும்;* ***தோள் என உயர்ந்த*** *- (தம்) தோள்களைப் போல உயர்ந்த;* ***குன்றின் சூழல்கள்*** *- அம் மலையின் சுற்றுப்பக்கங்களை;* ***இனிது நோக்கி*** *- நன்றாகப் பார்த்தவண்ணம்;* ***வாள் அரி திரிவ என்ன*** *- கொடிய சிங்கங்கள் திரிவன போல;* ***திரிந்தனர்*** *- உலாவினார்கள்.*

தோளென உயர்ந்த குன்று - எதிர் நிலையணி. ஆடவர் மலையின் சுற்றுப் பக்கங்களைக் காணுமாறு சஞ்சரித்தனர் என்பது.

வரைக் காட்சிப் படலம்

படலத்தின் பெயர் அமைதி:

தசரதனுடன் சென்ற சேனைகள் சந்திர சைலம் என்னும் மலையைக் கண்டது பற்றிக் கூறும் பகுதியாதலால் இப் பெயர் அமைந்துள்ளது.

படலச் சுருக்கம்:

மாண்புமிக்க சந்திரசயிலத்தின் தோற்றத்தையும் நிகழ்ச்சிகளையும் மாந்தர் காணுகின்றார்கள். சிறந்த மலைக் காட்சிகளைக் கண்டு வியக்கின்றார்கள். அம்மலைமேல் இனிதாக விளையாடுகின்றார்கள். அந்திக் காலத்தில் மலையினது காட்சியைக் கண்டு மகிழ்கின்றார்கள். இருளிலே தீப ஒளி எங்கும் விளங்குகின்றது. அப்பொழுது வானில் மதி தோன்றியதால் மகளிர் மகிழ்ச்சியடைகின்றார்கள். கூத்தர் ஆடுகின்றார்கள். மலையில் பலவகை ஓசைகள் எழுகின்றன. மாந்தர் இரவை ஒருவாறு கழிக்கின்றனர்.

சந்திரசயிலத்தின் தோற்றமும் மாண்பும்

843. ***சுற்றிய கடல்கள் எல்லாம்***
சுடர் மணிக் கனகக் குன்றைப்
பற்றிய வளைந்தவென்ன.
பரந்து வந்து இறுத்த சேனை;
கொற்றவர். தேவிமார்கள்.
மைந்தர்கள். கொம்பனார். வந்து
உற்றவர். காணலுற்ற
மலை நிலை உரைத்தும் அன்றே!

சுற்றிய கடல்கள் எல்லாம் *- (உலகத்தை) சூழ்ந்துள்ள கடல்கள் யாவும்;* ***சுடர் மணிக் கனகக் குன்றை*** *- ஒளிவிடும் மணிகளைக் கொண்ட மேருமலையை;* ***பற்றிய*** *- கவர்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு;* ***வளைந்த என்ன*** *- வளைத்துக் கொண்டன என்று சொல்லும்படி;* ***சேனை பரந்து வந்து*** *- (அம் மலை இடங்களில்) அந்தச் சேனைகள் பரவி வந்து;* ***இறுத்த*** *- தங்கின;* ***கொற்றவர் தேவிமார்கள்*** *- அரசர்களும் அவ்வரசரின் மனைவியரும்;* ***மைந்தர்கள் கொம்பு அனார்*** *- அரசிளங்குமரரும் பூங் கொம்பு போன்ற இளவரசியரும் ஆகிய;* ***வந்து உற்றவர்*** *- (அங்கு) வந்து சேர்ந்தவர்கள்;* ***காணலுற்ற மலை*** *- காண்பதற்கு அமைந்த அச் சந்திரசயிலத்தின்;* ***நிலை உரைத்தும்*** *- தன்மையை இனிச் சொல்லுவோம். மலையைச் சுற்றிய அடிவாரங்களில் சேனை தங்கியது மேரு மலையைக் கவருமாறு நாற்கடல்களும் வளைத்துள்ளன போலும் என்றார் - தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி.*

844. பம்பு தேன் மிஞிறு தும்பி
பரந்து இசை பாடி ஆட.
உம்பர் வானகத்து நின்ற
ஒளி வளர் தருவின் ஓங்கும்
கொம்புகள். பனைக் கை நீட்டி.
குழையொடும் ஒடித்து. கோட்டுத்
தும்பிகள். உயிரே அன்ன
துணை மடப் பிடிக்கு நல்கும்.

கோட்டுத் தும்பிகள் - தந்தங்களையுடைய ஆண் யானைகள்; **பம்புதேன் மிஞிறு தும்பி** - நெருங்கிய தேனில் மொய்க்கின்ற மிஞிறுகளும். தும்பிகளும்; **பரந்து இசைபாடி** - பரவிப் பண்களைப் பாடிக்கொண்டு; **ஆடும் உம்பர் வானகத்து** - ஆடுதற்கு இடனான மேலிடமாகிய வானுலகத்திலே; **நின்ற ஒளிதரு தருவின்** - உள்ள ஒளிவிடும் கற்பகத் தருவினுடைய; **ஓங்கும் கொம்புகள்** - உயர்ந்த கிளைகளை; **பனைக் கை நீட்டி** - (தம்) பனைமரம் போன்ற கைகளை நீட்டி; **குழையொடும் ஒடித்து** - தளிர்களோடும் முறித்து; **உயிரே அன்ன** - (தம்) உயிரையொத்த; **துணை மடப்பிடிக்கு** - மடப்பத்தையுடைய பெண் யானைக்கு; **நல்கும்** - கொடுக்கும்.

மிஞிறு. தும்பி: வண்டின் இனங்கள். மிஞிறு: வரி வண்டு. தும்பி: கருவண்டு. ஆண்யானை கற்பகத் தருவின் கிளைகளைத் தமது மடப்பிடிக்குக்கொடுக்குமென்றது - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. ‘இம் மலை மிக ஓங்கியுள்ளது. இங்கு இருந்தபடியே சொர்க்கத்தை அணுகலாம் என்பது பெறப்படும்.

845. பண் மலர் பவளச் செவ் வாய்ப்
பனி மலர்க் குவளை அன்ன
கண் மலர்க் கொடிச்சிமார்க்குக்
கணித் தொழில் புரியும் வேங்கை
உண் மலர் வெறுத்த தும்பி.
புதிய தேன் உதவும் நாகத்
தண் மலர் என்று. வானத்
தாரகை தாவும் அன்றே!

பண்மலர் பவளச் செவ்வாய் - பண்ணிசை தோற்றும் பவளம் போன்ற செவ்வாயினையும்; ***பனிக்குவளை மலர் அன்ன*** - குளிர்ந்த குவளை மலர் போன்ற; ***கண் மலர்*** - கண்களையும் பெற்ற முகத்தாமரையையுடைய; ***கொடிச்சிமார்க்கு*** - குறிஞ்சிநிலப் பெண்களுக்கு; ***கணித் தொழில் புரியும்*** - சோதிடத் தொழில் புரிந்துவரும்; ***வேங்கை உண்மலர்*** - வேங்கை மரத்தின் தேனையுண்ட மலர்களின் மேல்; ***வெறுத்த தும்பி*** - வெறுப்புற்ற கருவண்டுகள்; ***புதிய தேன் உதவும்*** - புதிய தேனைத் தருகின்ற; ***நாகம் தண் மலரென்று*** - சுரபுன்னை மலரென்று கருதி; ***வானத் தாரகை*** - விண்ணிலே விளங்குகின்ற நடசத்திரங்களின் மேல்; ***தாவும்*** - தாவுகின்றன.

வேங்கை நன்னாளில் மலர்தலும். அந்த நாளில் மலைமகளிர் மணம் புரிதலும். அது பூத்தபோது மகளிர் தினைப் புனங் கொய்யத் தொடங்குதலும் வழக்காதலின் அவ் வேங்கை சோதிடரை ஒப்பதாயிற்று. 'மலரின் தேனைக் குடித்ததால் தேன் நீங்கிய அந்த வேங்கை மலரை வெறுத்தது தும்பி; பின். வானத்திலே விளங்கும் விண்மீன்களைக் கண்டு அவற்றைச் சுரபுன்னை மலராக மயங்கி அவற்றின்மேல் தாவியது என்றார். மயக்கவணியை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. கணி: முகூர்த்தம் அறிவிப்பவன்.

846. மீன் எனும் பிடிகளோடும்
விளங்கும் வெண் மதி நல் வேழம்
கூனல் வான் கோடு நீட்டிக்
குத்திட. குமுறிப் பாயும்
தேன் உகு மடையை மாற்றி.
செந் தினைக் குறவர். முந்தி
வான நீர் ஆறு பாய்ச்சி.
ஐவனம் வளர்ப்பர் மாதோ!

மீன் எனும் பிடிகளோடும் - நட்சத்திரங்களாகிய (தன்) பெண் யானைகளுடனே; ***விளங்கு வெண்மதி*** - விளங்கும் வெண்ணிறமுள்ள சந்திரனாகிய; ***நல்வேழம்*** - சிறந்த யானை; ***கூன் நல் வான்கோடு*** - வளைவும் அழகுள்ள வெண்கொம்புகளை; ***நீட்டிக் குத்திட*** - நீட்டிக் குத்தியதனால் (அவற்றிலிருந்து); ***குமுறிப் பாயும் தேன்*** - பேரொலியோடு பாய்கின்ற தேனினது; ***உகு மடையை மாற்றி*** - பாய்கின்ற மடையைத் தடுத்து; ***செந்தினைக் குறவர்*** - செந்தினைக் கொல்லைகளையுடைய மலைக் குறவர்கள்; ***முந்தி வானம் ஆறு*** - விரைவாக ஆகாய கங்கையின்; ***நீர்பாய்ச்சி*** - நீரைப் பாயச் செய்து; ***ஐவனம் வளர்ப்பர்*** - மலை நெல்லை வளரச் செய்வார்கள்.

தேன் வெள்ளத்தால் தினை விளைவதற்கு முன் அதனைத் தடுத்து உலர்ந்த ஐவன நெல்லை ஆற்றுநீர் கொண்டு மலைக் குறவர் மாற்றி விளைத்தனர் என்பது - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. இவ் வருணனையால் மலையின் ஓங்கிய தன்மையும். மலைவளனும் பெறப்படும்.

847. குப்புறற்கு அருமையான
குல வரைச் சாரல் வைகி.
ஒப்புறத் துளங்குகின்ற
உடுபதி ஆடியின்கண்.
இப் புறத்தேயும் காண்பார்.
குறத்தியர். இயைந்த கோலம்;
அப் புறத்தேயும் காண்பார்.
அரம்பையர். அழகு மாதோ!

(ஓங்கியுள்ள அந்த மலை) **குப்புறற்கு** *- கடந்து செல்வதற்கு முடியாததால்;* **அக் குல வரைச் சாரல் வைகி** *- ஓங்கிய அம் மலையின் சாரலிடத்தில் தங்கி;* **ஒப்புறத் துளங்குகின்ற** *- (இரு புறமும்) ஒரே தன்மைத்தாக விளங்குகின்ற;* **உடுபதி ஆடியின்கண்** *- சந்திரனாகிய கண்ணாடியிலே;* **குறத்தியர் இயைந்த** *- மலை மகளிர் தன் மனத்திற்கு ஏற்றவாறு அணிந்த;* **கோலம் இப்புறத்தும்** *- கோலங்களை (நிலவுலகமான) இந்தப் பக்கத்திலும்;* **காண்பார்** *- காண்பார்கள்;* **அரம்பையர் அழகு** *- வானுலகத் தெய்வ மகளிர் (தாம் புனைந்த) அலங்காரத்தை;* **அப் புறத்தும் காண்பார்** *- (வானுலகமான) அந்தப் பக்கத்திலும் காண்பார்கள்.*

சந்திரனை அப்பாலே செல்லவொட்டாமல் ஓங்கி இம்மலை தடுத்துள்ளது. அதனால சந்திரன் இம் மலைச் சாரலிலேயே தங்கினான். அவ்வாறு தங்கிய சந்திரன் ஒரு புறம் மலைக் குறத்தியர் தமது கோலத்தைக் காண்பதற்கு உதவியது. மற்றொரு புறம் வானுலக மகளிர் தமது கோலத்தைக் காண்பதற்குப் பயன்படுவதாயிற்று என்பது - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. உடுபதியாகிய கண்ணாடி (சந்திரன்) நாம் காணும் கண்ணாடி போன்றதாக அமையாமல் இருபக்கமும் பார்க்குமாறு அமைந்தது - வேற்றுமையணி. உடுபதி: சந்திரன். சந்திரன். சாரலில் தங்கும் சயிலம் ஆதலின் சந்திர சயிலம் ஆயிற்று. 5

848. உதி உறு துருத்தி ஊதும்
உலை உறு தீயும். வாயின்
அதி விட நீரும். நெய்யும்.
உண்கிலாது. ஆவி உண்ணும்
கொதி நுனை வேல் கண் மாதர்
குறத்தியர் நுதலினோடு.
மதியினை வாங்கி. ஒப்புக்
காண்குவர். குறவர் மன்னோ!

உதி உறு துருத்தி - காற்று உண்டாக்கும் உலைத் துருத்தியால்; **ஊதும் உலை உறும் தீயும்** - ஊதப்படும் கொல்லனது உலைக்களத்தில் பொருந்திய நெருப்பையும்; **வாயின் அதி விட நீரும்** - ஆயுத அலகிலே ஊட்டப்பெற்ற கொடிய நச்சு நீரையும்; **நெய்யும் உண்கிலாது** - நெய்யையும் கொள்ளாமலே; **ஆவி உண்ணும்** - (காதலித்த ஆடவரின்) உயிரைப் பறிக்கவல்ல; **கொதி நுனை வேல்கண்** - கொதிக்கும் முனையுள்ள வேலைப் போன்ற கண்களையுடைய; **மாதர் குறத்தியர் நுதலினோடு** - அழகிய மலை மகளிரின் நெற்றியோடு; **குறவர் மதியினை வாங்கி** - குறவர்கள் (அம் மலை மேல செல்லமுடியாத) சந்திரனை எடுத்து; **ஒப்புக் காண்குவர்** - ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பார்கள்.

குறவர்கள் அருகிலுள்ள பிறைச் சந்திரனைப் பிடித்துத் தம் மனைவியரின் நெற்றியோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ஒற்றுமை காண்பார்கள் என்பது - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. வேலைக் கூர்மைப்படுத்த கொல்லனது உலைக் களத்தில் காய்ச்சியடிக்கப் பெறுகிறது. துருப்பிடியாமலிருக்க நெய் பூசப்படுகிறது. பகைவரது உயிரைக் கொள்ள நஞ்சு தீற்றப்படுகிறது. இத்தகு இயல்புகளோடு கூடிப் பகைவரது உயிரையுண்ணும் வேலைப் போல. இந்தக் கண்ணாகிய வேல் எந்தச் செயலும் வேண்டாமல் ஆடவரது உயிரை உண்ணவல்லதென்று வேறுபாடு காட்டியது - வேற்றுமையணி.

849. பேணுதற்கு அரிய கோலக்
குருளை. அம் பிடிகள் ஈன்ற
காணுதற்கு இனிய வேழக்
கன்றொடு களிக்கும் முன்றில்.
கோணுதற்கு உரிய திங்கட்
குழவியும். குறவர்தங்கள்
வாள் நுதல் கொடிச்சி மாதர்
மகவொடு. தவழும் மாதோ!

அம் பிடிகள் ஈன்ற - அழகிய பெண் யானைகள் பெற்றெடுத்த; **காணுதற்கு இனிய வேழக் கன்றொடு** - காண்பதற்கு இனிய யானைக் கன்றுகளோடு; **முன்றில் பேணுதற்கு அரிய** - (குடிசைகளின்) முற்றகளிலே பேணி வளர்த்தற்கு அரிய; **கோலக் குருளை களிக்கும்** - அழகிய சிங்கக் குட்டிகளும் மனமகிழ்ந்து விளையாடும் (அல்லாமலும்); **கோணுதற்கு உரிய** - வளையும் தன்மை கொண்டுள்ள; **திங்கள் குழவியும்** - இளஞ்சந்திரனும்; **குறவர் தங்கள் வாள்நுதல்** - குறவர்களின் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையுடைய; **கொடிச்சி மாதர் மகவொடு** - (மனைவியரான) குறத்தியர் பெற்ற குழந்தைகளோடு; **தவழும்** - தவழ்ந்து விளையாடும்.

யானைக் கன்றோடு சிங்கக் குருளைகள் களிக்கும் எனவும். இளஞ்சந்திரனும் குறத்தியர் குழந்தைகளோடு தவழும் எனவும் கூறினார். நிலத்தின் தன்மையால் இயற்கைப் பகையாயினவும் அப் பகைமை ஒழிந்து நட்புப் பூண்டு ஒழுகின என்பதை உணரலாம். கோலக் குருளை: அழகிய சிங்கக்குட்டி.

850. ***அஞ்சனக் கிரியின் அன்ன***
அழி கவுள் யானை கொன்ற
வெஞ் சினத்து அரியின் திண் கால்
சுவட்டொடு. - விஞ்சை வேந்தர்
குஞ்சி அம் தலத்தும். நீலக்
குல மணித் தலத்தும். - மாதர்
பஞ்சி அம் கமலம் பூத்த
பசுஞ் சுவடு உடைத்து மன்னோ!

(அம் மலை) **குல நீல மணித் தலத்தும்** - *சிறந்த இந்திர நீலக் கற்களால் அமைந்த அம்மலை (முறையே);* **அஞ்சனக் கிரியின் அன்ன** - *கரிய மலையை ஒத்த;* **அழி கவுள் யானை** - *மதநீர் ஒழுகும் கன்னம் உடையதுமான யானைகளை;* **கொன்ற வெஞ்சினத்து அரியின்** - *கொன்ற கடுங்கோபமுடைய சிங்கத்தினது;* **திண் கால் சுவட்டொடு** - *சிங்கத்தினது வலிய கால்கள் பட்ட அடித்தடங்களும்;* **விஞ்சை வேந்தர் குஞ்சி அம் தலத்தும்** - *வித்தியாதர அரசர்களின் அழகிய மயிர்முடியுள்ள தலையிலும்;* **மாதர் பஞ்சி அம் கமலம்** - *(அவர்) மனைவியரின் செம்பஞ்சு ஊட்டிய அடித் தாமரைகள்;* **பூத்த பசுஞ் சுவடு** - *படுதலால் உண்டாகிய ஈரமான சுவடுகளும்;* **உடைத்து** - *உடையதாக இருந்தது.*

அம் மலையின் இடங்களில் யானையோடு போர்செய்து அவற்றைக் கொன்ற சிங்கங்களின் அடிச்சுவடுகள் பட்டுள்ளன (ஒரு புறம்) ஊடலில் பணிந்த தலைவரின் முடியுள்ள தலைகளில் அவர் மனைவியரின் காற்சுவடுகள் பட்டன (இன்னொரு புறம்); இவ்வாறு அம் மலையில் அச்சக் குறிகளும் இன்பக் குறிகளும் ஒருங்கே காணப்பெற்றன.

851. ***செங் கயல் அனைய நாட்டம்***
செவி உறா. முறுவல் தோன்றா.
பொங்கு இருங் கூந்தல் சோரா.
புருவங்கள் நெரியா. பூவின்
அம் கையும் மிடறும் கூட்டி.
நரம்பு அளைந்து. அமுதம் ஊறும்
மங்கையர் பாடல் கேட்டு.
கின்னரம் மயங்கும் மாதோ!

மங்கையர் - மகளிர்; **செங்கயல் அனைய நாட்டம்** - அழகிய கயல் மீன்களையொத்த கண்கள்; **செவி உறா** - காதுவரை சென்று மீளாதவாறும்; **முறுவல் தோன்றா** - பற்களில் ஒளி வெளியே தோன்றாவாறும்; **பொங்கு இருங் கூந்தல் சோரா** - மிகத் திரண்ட மயிர் முடிப்புக் குலைந்து விழாதபடியும்; **புருவங்கள் நெரியா** - புருவங்கள் வளைந்து தோன்றாதபடியும்; **பூவின் அங்கையும் மிடறும் கூட்டி** - தாமரை போனற தம் உள்ளங்கையையும் குரலையும் ஒருவழிப்படுத்தி; **நரம்பு அளைந்து** - நரம்பைத் துழாவி (அதனால் உண்டாக்கும்); **அமுதம் ஊறும்** - அமுதம் போல் இனிமை தோற்றும்; **பாடல் கேட்டு** - இன்னிசையைக் கேட்டு; **கின்னரம் மயங்கும்** - கின்னரப் பறவைகளும் திகைத்து நிற்கும்.

'அங்கையும் மிடறும் கூட்டி நரம்பளைந்து' என்றது. மிடற்றுக் குரலுக்கு ஏற்பக் கைத்தொழில் புரிந்து நரம்பில் இன்னோசை உண்டாக்கி என்றபடி. கின்னரம்: இசையின் குற்றங்களையும் குணங்களையும் அறியவல்லதாய் எப்பொழுதும் ஆணும் பெண்ணுமாக இருக்கும் ஒருவகைப் பறவை இசையில் வல்ல தேவசாதி என்றும் பொருள் கூறுவர்.

852. **கள் அவிழ் கோதை மாதர்.**
காதொடும் உறவு செய்யும்
கொள்ளை வாள்-கண்ணினார்தம்
குங்குமக் குழம்பு தங்கும்
தெள்ளிய பளிக்குப் பாறைத்
தெளி சுனை. மணியில் செய்த
வள்ளமும் நறவும் என்ன.
வரம்பு இல பொலியும் மன்னோ!

காதொடும் - மகளிர் தம் அழகிய காதுகளோடு; **உறவு செய்யும்** - உறவு கொள்ளுகின்ற; **கொள்ளை வாள் கண்ணினார்தம்** - (ஆடவர் உயிரைக்) கவரவல்ல வாள் போன்ற கண்களையுடைய மகளிர் அணிந்த; **கள் அவிழ் கோதை** - தேன் சொரியும் மலர் மாலையணிந்த; **மாதர்தம்** - மகளிர் தம்; **குங்குமக் குழம்பு தங்கும்** - குங்குமச் சேறு தங்கிய; **தெள்ளிய பளிங்குப் பாறை** - தெளிந்த நிறத்தையுடைய பளிங்குப் பாறையினால் இயன்ற; **தெளிசுனை வரம்பு இல** - தெளிந்த சுனைகள் மிகப் பல; **மணியில் செய்த வள்ளமும்** - செம்மணியால் இயன்ற கிண்ணங்களும்; **நறவும் என்ன** - கள்ளும் போல; **பொலியும்** - விளங்குகின்றன.

குங்குமக் குழம்பை அப்பிய மாதர் நீராடுவதனால் பளிங்குச் சுனையில் குங்குமக் குழம்பு தங்கும் என்பது. அதனால் அப் பளிங்குப் பாறை செம்மணி போல் தோன்ற. அக் குங்குமம் கலந்த நீர் நறவு போலத் தோன்றும் என்பது புலனாகும் -தற்குறிப்பேற்ற அணி.

853. ஆடவர் ஆவி சோர.
அஞ்சன வாரி சோர.
ஊடலின் சிவந்த நாட்டத்து
உம்பர்தம் அரம்பை மாதர்.
தோடு அவிழ் கோதைநின்றும்
துறந்த மந்தார மாலை.
வாடல. நறவு அறாத.
வயின் வயின் வயங்கும் மாதோ!

ஆடவர் ஆவி சோர - (தம்) கணவரின் உயிர் வருந்தித் தளரும்படி; **அஞ்சனம் வாரி சோர** - (தீட்டிய) மையுடன் கண்ணீர் பெருகுமாறு; **ஊடலில் சிவந்த நாட்டத்து** - புலவியால் செந்நிறம் அடைந்த கண்களையுடைய; **உம்பர்தம் அரம்பை மாதர்** - தேவர்களின் மனைவியர்; **கோதை நின்றும் துறந்த** - தம் முடிகளிலிருந்து கழற்றி எறிந்த; **தோடு அவிழ் மந்தார மாலை** - இதழ் விரிந்த மந்தார மாலைகள்; **வாடல நறவு அறாது** - வாடாதனவாகித் தேனும் நீங்காமல்; **வயின் வயின் வயங்கம்** - அந்தந்த இடங்களிலே விளங்கும்.

ஊடல் கொண்ட தேவ மாதர் தம் கணர் வருந்துமாறு சிவந்த கண்களில் கண்ணீரைப் பெருக்கிக் கழற்றியெறிந்த மந்தார மாலைகள் அம் மலையின் பல இடங்களிலும் காணப்படும் என்பது. தெய்வ மாலையாதலின் வாடாமலும். நறவு அறாமலும் இருந்தன.

854. மாந் தளிர் அனைய மேனிக்
குறத்தியர் மாலை சூட்டி.
கூந்தல் அம் கமுகின் பாளை
குழலினோடு ஒப்புக் காண்பார்;
ஏந்து இழை அரம்பை மாதர்
எரி மணிக் கடகம் வாங்கி.
காந்தள் அம் போதில் பெய்து.
கைகளோடு ஒப்புக் காண்பார்.

மாந் தளிர் அனைய - *மாந் தளிரைப் போன்ற;* ***மேனிக் குறத்தியர்*** - *உடல் நிறம் கொண்ட குறப் பெண்கள்;* ***மாலை சூட்டி*** - *மலர் மாலைகளை அணிவித்து;* ***(பின்பு) கூந்தல் கமுகின் பாளை*** - *கூந்தற் கமுகின் பாளைகளை;* ***குழலினோடு ஒப்புக் காண்பார்*** - *(தம்) கூந்தலோடு வைத்து ஒப்பிட்டுக் காண்பார்கள்;* ***ஏந்து இழை அரம்பை மாதர்*** - *அழகிய அணிகலன் பூண்ட தெய்வ மாதர்கள்;* ***எரி மணிக் கடகம் வாங்கி*** - *நெருப்புப் போல ஒளிவிடும் மணிக் கடகங்களைக் கழற்றி;* ***காந்தள் போதில் பெய்து*** - *காந்தள் மலர்களிலே அவற்றை யணிந்து;* ***கைகளோடு ஒப்புக் காண்பார்*** - *(தம்) கைகளோடு உவமை காண்பார்கள். குறத்தியர் கூந்தற் கமுகின் பாளைகளிலே மலர் மாலையையணிவித்து அவை தமது கூந்தலோடு ஒப்பாவதைக் கண்டனர். தெய்வ மகளிர் தம் கடகத்தை வாங்கிக் காந்தளிலேயணிந்து அம் மலர் தம் கைக்கு ஒப்பாவதைக் காண்பார் என்பது. மண்ணுலகத்தவரும். விண்ணுலகத்தவரும் மகிழ்வதற்கு அம் மலை இடனாயுள்ளது என்றார்.*

855. சரம் பயில் சாபம் என்னப்
புருவங்கள் தம்மின் ஆடா.
நரம்பினோடு இனிது பாடி.
நாடக மயிலோடு ஆடி.
அரம்பையர் வெறுத்து நீத்த
அவிர் மணிக் கோவை ஆரம்.
மரம் பயில் கடுவன் பூண.
மந்தி கண்டு உவக்கும் மாதோ.

சரம் பயில் சாபம் என்ன - *அம்பு பொருந்திய வில்லைப் போன்ற;* ***புருவங்கள் தம்மின் ஆடா*** - *புருவங்கள் தம்மிலே ஆடாமல் இருக்க;* ***நரமபினோடு இனிது பாடி*** - *யாழ் நரம்போடு பொருந்த இனிமையாகப் பாடி;* ***மயிலோடு நாடகம் ஆடி*** - *மயில்களோடு (ஒப்ப) நடனம் ஆடி;* ***அரம்பையர் வெறுத்து*** - *தெய்வ மகளிர் (கணவர் மீது) ஊடலை உட்கொண்டு;* ***நீத்த அவிர்மணிக் கோவை*** - *கழற்றியெறிந்த ஒளிரும் நவமணி மாலைகளையும்;* ***ஆரம்*** - *முத்தாரங்களையும்;* ***மரம் பயில் கடுவன்*** - *மரங்களில் பழகுகின்ற ஆண்குரங்குகள்;* ***பூண*** - *(தமக்கு) அணிவிக்க;* ***மந்தி கண்டு உவக்கும்*** - *பெண் குரங்குகள் (அந்த அணிகளின்) அழகைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடையும்.*

தெய்வப் பெண்கள் ஊடலால் கழற்றியெறிந்த இரத்தினமாலை முதலியவற்றை ஆண்குரங்குகள் பெண்குரங்குகளுக்கு பூட்டின; அந்த அழகைக் கண்ட அப் பெண் குரங்குகள் மகிழ்ந்தன என்பது.

856. சாந்து உயர் தடங்கள்தோறும்
தாதுராகத்தின் சார்ந்த
கூந்தல் அம் பிடிகள் எல்லாம்
குங்குமம் அணிந்த போலும்;
காந்து இன மணியின் சோதிக்
கதிரொடும் கலந்து வீசச்
சேந்து. வானகம். எப்போதும்
செக்கரை ஒக்கும் அன்றே.

சாந்து உயர் தடங்கள் தோறும் - சந்தன மரங்கள் ஓங்கியுள்ள மலைச் சாரல்கள் தோறுமுள்ள; **தாது ராகத்தின் சார்ந்த** - காவிக் கற்களின் செந்நிறத்தோடு பொருந்திய; **கூந்தல் அம் பிடிகள் எல்லாம்** - புறமயிருள்ள பெண்யானைகள் எல்லாம்; **குங்குமம் அணிந்தபோலும்** - குங்குமக் குழம்பு அப்பியவற்றை ஒத்துள்ளன; **காந்து இன மணியின் சோதி** - ஒளி விடுகின்ற பதுமராகக் கற்களின் செந்நிற ஒளியானது; **கதிரொடும் கலந்து பூச** - சூரியன் கதிர்களோடு சேர்ந்து செந்நிறத்தைப் பூச; **வான் அகம் எப்போதும்** - வானமானது எப்பொழுதும் செந்நிறமடைந்து; **செக்கரை ஒக்கும்** - செவ்வானத்தைப் போலும்.

செவ்வானம் மாலைக் காலத்தில்தான் தோன்றும். ஆனால். மலையிலுள்ள பதுமராக மணியொளி சூரியக் கதிர்களோடு மேலிடமெங்கும் பரவியிருப்பதால் பகலிலும் அச் செவ்வானம் தோன்றுவதாயிற்று என்பதாம். தாதுராகம்: காவிக்கல்லின் செந்நிறம். காவிக் கற்களில் சார்வதால் கரிய யானைகள் குங்குமக் குழம்பு பூசப் பெற்றார்போலத் தோன்றும் என்பது. பிறிதின் குணம் பெறலணியும். உவமையணியும் சேர்ந்து வந்துள்ளன.

857. நிலமகட்கு அணிகள் என்ன
நிரை கதிர் முத்தம் சிந்தி.
மலைமகள் கொழுநன் சென்னி
வந்து வீழ் கங்கை மான.
அலகு இல் பொன் அலம்பி ஓடி.
சார்ந்து வீழ் அருவி மாலை.
உலகு அளந்தவன்தன் மார்பின்
உத்தரீயத்தை ஒத்த.

நிலமகட்கு அணிகள் என்ன - பூமிதேவிக்கு (இவை) அணிகள் என்னும்படி; ***நிரை கதிர் முத்தம்*** - வரிசையான கதிர்களையுடைய முத்துக்களை; ***சிந்தி மலைமகள் கொழுநன்*** - சிதறி உமாதேவியின் கணவனான சிவனது; ***சென்னி வந்து வீழ்*** - முடியில் வந்து விழுகின்ற; ***கங்கை மான*** - கங்கையைப் போல (வெண்ணிறத்தோடு); ***அலகு இல் பொன்*** - அளவில்லாத பொன்னை; ***அலம்பி ஓடி*** - கொழித்துக் கொண்டு பெருகி; ***சார்ந்துவீழ் அருவி மாலை*** - முத்துக்களோடு பொருந்தி ஓடிவரும் மலையருவியின் வரிசை; ***உலகு அளந்தவன் தன்*** - இந்த உலகத்தை அளந்தருளின திருமாலின்; ***மார்பின் உத்தரீயத்தை*** - மார்பில் அணிந்த மேலாடையை; ***ஒத்த*** - ஒத்து விளங்கிற்று.

சந்திர சயில மலை உலகளந்த திருமாலை ஒத்துள்ளது. அதில் பொன்னை அலம்பியோடி முத்தோடு பொருந்திய அருவிமாலை அத்திருமால் மார்பில் அணிந்த உத்தரீயத்தை ஒக்கும் என்றார் - தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி. மலையருவிகள் பூமிதேவிக்கு அணியாகுமாறு முத்துக்களைச் சிந்தும் என்பது. அருவி வெண்ணிறத்தோடு வீழ்வதால் உத்தரீயத்திற்கு ஒப்பாயிற்று.
மலை நிகழ்ச்சிகளை மாந்தர் காணுதல்

858. கோடு உலாம் நாகப் போதோடு
இலவங்க மலரும் கூட்டிச்
சூடுவார். களி வண்டு ஓச்சித்
தூநறுந் தேறல் உண்பார்.
கேடு இலா மகர யாழில்
கின்னர மிதுனம் பாடும்
பாடலால் ஊடல் நீங்கும்
பரிமுக மாக்கள் கண்டார்.

கோடு உலாம் - கொம்புகளில் பூத்த; ***நாகப் போதோடு*** - சுரபுன்னை மலர்களோடு; ***இலவங்க மலரும் கூட்டி*** - இலவங்க மலரையும் சேர்த்து; ***சூடுவார்*** - அணிகின்றவரான அம் மலைவாணர்கள்; ***களி வண்டு ஓச்சி*** - மதுக் களிப்புள்ள வண்டுகளை ஓட்டிவிட்டு; ***தூநறுந்தேறல் உண்பார்*** - தூய மணம் பொருந்திய மதுவைக் குடிப்பவரானார்கள்; ***கேடு இலா மகர யாழின்*** - (அதனோடு) குற்றம் இல்லாத மகர வீணையோடு கூடி; ***கின்னர மிதுனம் பாடும்*** - இரட்டையர்களான கின்னரமென்னும் தேவசாதியர் பாடுகின்ற; ***பாடலால் ஊடல் நீங்கும்*** - இனிய பாடலால் (தாம்) கொண்ட ஊடல் நீங்குகின்றன; ***பரிமுக மாக்கள் கண்டார்*** - குதிரை முகங்கொண்ட தெய்வ மக்களையும் (அவர்கள்) கண்டார்கள்.

பூவைப் பறித்துச் சூடுதலும் மதுவைப் பருகுதலும். இனிய பாடலைக் கேட்டலும் தேவசாதியினர் செயல்களைக் கண்டு மகிழ்வதுமாக அங்கே சென்ற மக்கள் இருந்தார்கள் என்பது. கின்னர மிதுனம்: ஆண் பெண்களாகக் கூடி வாழ்பவரும் இசை வல்லாருமான தேவசாதியர். பரிமுக மாக்கள்: குதிரை முகமும் மனித உடலும் கொண்ட தேவசாதியர்.

acharya.org

859. **பெருங் களிறு ஏயும் மைந்தர்**
பேர் எழில் ஆகத்தோடு
பொரும் துணைக் கொங்கை அன்ன.
பொரு இல். கோங்கு அரும்பின் மாடே.
மருங்கு எனக் குழையும் கொம்பின்
மடப் பெடை வண்டும். தங்கள்
கருங் குழல் களிக்கும் வண்டும்.
கடிமணம் புணரக் கண்டார்.

பெருங்களிறு ஏயும் - பெரிய ஆண் யானையை ஒத்த; **மைந்தர் பேரெழில் ஆகத்தோடு** - இளைஞர்களின் மிக்க அழகுடைய மார்பிலே; **பொரும் துணைக் கொங்கை** - தாக்கும் இரட்டையான தனங் களை; **அன்ன பொரு இல்** - ஒத்த வேறு உவமை இல்லாத; **கோங்கு அரும்பின் மாடு** - கோங்கு அரும்புகளினிடத்து; **மருங்கு எனக் குழையும்** - (அம் மகளிரின்) இடையைப் போலத் துவளுகின்ற; **கொம்பின்** - பூங்கொம்பில் தங்கும்; **மடப்பெடை வண்டும்** - இளம் பெண் வண்டுகளும்; **தங்கள் கருங்குழலில்** - தம் கரிய கூந்தலில் படிந்து; **களிக்கும் வண்டும்** - களிக்கின்ற ஆண் வண்டுகளும்; **கடிமணம் புணர** - புதுமணம் செய்து கொள்வதை; **கண்டார்** - (மக்கள்) கண்டார்கள்.

தம் தனம் போன்ற கோங்கு அரும்பிலே பூங்கொம்பில் வாழும் பெண் வண்டுகளும். கருங்கூந்தலில் படிந்த ஆண் வண்டுகளும் புதுமணம் புரிவதை அங்கே தங்கிய மகிளர் கண்டார் என்பது.

860. **‘படிகத்தின் தலம்’ என்று எண்ணி.**
படர் சுனை முடுகிப் புக்க
சுடிகைப் பூங் கமலம் அன்ன
சுடர் மதி முகத்தினார்தம்
வடகத்தோடு உடுத்த தூசு
மாசு இல் நீர் நனைப்ப. நோக்கி.
கடகக் கை எறிந்து. தம்மில்
கருங் கழல் வீரர் நக்கார்.

படர் சுனை - பரவியுள்ள நீர்ச் சுனையை; **படிகத்தின் தலம் என்று** - படிகக் கற்கள் கிடக்கும் இடமென்று; **எண்ணி** - மாறாகக் கருதி; **முடுகிப் புக்க** - விரைந்து சென்ற; **சுடிகைப் பூங்கமலம்** - சுட்டியணிந்த அழகிய தாமரையையும்; **சுடர் மதி அன்ன** - ஒளிவிடும் சந்திரனையும் ஒத்த; **முகத்தினார்தம் வடகத்தோடு** - முகத்தையுடைய மகளிரின் மேலாடையோடு; **உடுத்த தூசை** - (அரையில் கட்டிய) சேலையையும்; **மாசு இல் நீர் நனைப்ப** - கலங்காது தெளிந்த தண்ணீர் நனைக்க; **நோக்கி** - (அதை) கண்டு; **கடகக் கை எறிந்து** - கடகம் அணிந்த கைகளைக் கொட்டி; **கருங் கழல் வீரர்** - பெரிய கழலணிந்த வீரர்கள்; **நக்கார்** - சிரித்தார்கள்.

மகளிர் சுனையுள்ள இடத்தைப் பளிங்குத் தலமென்று கருதிச் சென்றதால். தமது ஆடை நனைந்தன. அதைப் பார்த்த வீரர்கள் கை கொட்டிச் சிரித்தனர். என்பது - மயக்கவணியும் பொதுவணியும் கலந்த கலவையணியாம்.

861. **பூ அணை பலவும் கண்டார்;**
பொன்னரிமாலை கண்டார்.
மே வரும் கோபம் அன்ன
வெள்ளிலைத் தம்பல் கண்டார்;
ஆவியின் இனிய கொண்கரைப்
பிரிந்து. அறிவு அழிந்த விஞ்சைப்
பாவையர் வைக. தீய்ந்த
பல்லவ சயனம் கண்டார்.*

(அல்லாமலும்) **பூ அணை பலவும் கண்டார்** - (அங்குள்ள மக்கள்) மலர்ப் படுக்கை பலவற்றைப் பார்த்தார்கள்; **பொன் அரி மாலை கண்டார்** - (புலவியால் எறிந்த) பொன்னரி மாலைகளைக் கண்டார்கள்; **மேவரும் கோபம் அன்ன** - விரும்பத்தக்க இந்திர கோபப் பூச்சியை ஒத்த; **வெள்ளிலைத் தம்பல்** - வெற்றிலைத் தம்பலங்களை; **கண்டார்** - பார்த்தார்கள்; **ஆவியின் இனிய** - (தம்) உயிரினும் இனியரான; **கொண்கர் பிரிந்து** - கணவரைப் பிரிந்து; **அறிவு அழிந்த** - மதியை இழந்த; **விஞ்சைப் பாவையர் வைக** - வித்தியாதர மகளிர் தங்குவதால்; **தீய்ந்த பல்லவ சயனம்** - தீய்ந்துவிட்ட தளிர்ப்படுக்கைகளையும்; **கண்டார்** - பார்த்தார்கள்.

இவை வெவ்வேறிடங்களில் அமைந்த காட்சிகளாதலின் 'கண்டனர் கண்டனர்' என்று தனித் தனியே கூறினார். தம்பல் - தம்பலம்: வெற்றிலை பாக்கை மென்று உமிழ்ந்தது.

862. **பானல் அம் கண்கள் ஆட.**
பவள வாய் முறுவல் ஆட.
பீன வெம் முலையின் இட்ட
பெரு விலை ஆரம் ஆட.
தேன் முரன்று அளகத்து ஆட.
திரு மணிக் குழைகள் ஆட.
வானவர் மகளிர் ஆடும்.
வாசம் நாறு ஊசல் கண்டார்.

பானல் அம் கண்கள் ஆட - *கருங்குவளை போன்ற கண்கள் பிறழவும்;* ***பவள வாய் முறுவல் ஆட*** - *பவளம் போன்ற (தம்) வாயிலே புன் சிரிப்புத் தோன்றவும்;* ***பீன வெம்முலையின்*** - *பருத்துள்ளனவும் விரும்பத் தக்கனவுமான தனங்களிலே;* ***இட்ட பெருவிலை*** - *அணிந்த மிகுதியான விலை பெற்ற;* ***ஆரம் ஆட*** - *முத்தாரங்கள் அசையும்;* ***தேன் அளகத்து*** - *தேன் வண்டுகள் கூந்தலிலே;* ***முரன்று ஆட*** - *ஒலித்துக் கொண்டு சுழலவும்;* ***திரு மணிக் குழைகள் ஆட*** - *அழகிய மணிகள் இழைத்த குழைகள் (செவிகளில்) அசையவும்;* ***வானவர் மகளிர்*** - *தேவ மாதர்கள்;* ***ஆடும் வாசம் நாறு*** - *ஏறி ஆடுகின்ற மணம் கமழும்;* ***ஊசல் கண்டார்*** *-ஊஞ்சல்களைப் பா◌ாத்தார்கள்.*

தெய்வப் பெண்கள் தம் கண் முதலியன ஆட ஊஞ்சல் ஆடுவதையும் சென்றவர் கண்டவர் என்றார். ஊசலாடும் இயல்பை வருணித்தது - தன்மை நவிற்சியணி. ஆட என்ற சொல் ஒரு பொருளில் பலமுறை வந்தது - சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி.

863. சுந்தர வான மாதர்
துவர் இதழ்ப் பவள வாயும்.
அந்தம்இல் சுரும்பும். தேனும்.
மிஞிறும் உண்டு - அல்குல் விற்கும்
பைந் தொடி மகளிர். ‘கைத்து ஓர்
பசை இல்லை’ என்ன விட்ட
மைந்தரின் - நீத்த தீம் தேன்
வள்ளங்கள் பலவும் கண்டார்.

அல்குல் விற்கும் - *(தம்) அல்குலை விலைக்கு விற்கின்ற;* ***பைந்தொடி மகளிர்*** - *பசும் பொன்னாலாகிய தொடிகள் அணிந்த விலை மகளிர்;* ***ஓர் பசை இல்லை*** - *(செல்வமெல்லாம் பறித்த பின்) கையிலே சிறிதும் பயனில்லை;* ***என்ன*** - *என்று கருதி;* ***கைத்துவிட்ட*** - *வெறுத்துக் கைவிடப்பட்ட;* ***மைந்தரின்*** - *ஆண்களைப் போல;* ***சுந்தர வான மாதர்*** - *அழகிய தெய்வப் பெண்களின்;* ***துவர் இதழ்*** - *சிவந்த இதழோடு;* ***பவள வாயும்*** - *கூடிய பவளம் போன்ற வாயும்;* ***அந்தம் இல் சுரும்பும்*** - *வரம்பு இல்லாத சுரும்பும்;* ***தேன் மிஞிறும்*** - *தேனும் மிஞிறும் ஆகிய வண்டினங்களும்;* ***உண்டு நீத்த*** - *பருகிக் கைவிட்ட;* ***தீந்தேன் வள்ளங்கள் பலவும்*** - *இனிய மதுக் கிண்ணங்கள் பலவற்றையும்;* ***கண்டார்*** - *பார்த்தார்கள்.*

தெய்வப் பெண்களின் வாயும். சுரும்பும். தேனும். மிஞிறும் குடித்து நீத்த வெற்று வள்ளங்களை அங்குள்ளவர் பார்த்தார்கள். வீசி எறியப்பட்ட மதுக்கிண்ணங்களுக்குக் கையில் பொருள் உள்ளவரையிலும் தம்மிடம் வைத்துக் கொண்டு அவர்களிடம் பொருளில்லாதபோது விலைமகளிரால் கைவிடப்படும் மைந்தரை உவமை கூறினார் - உவமையணி.

864. ***அல் பகல் ஆக்கும் சோதிப்***
பளிக்கு அறை அமளிப் பாங்கர்.
மல் பக மலர்ந்த திண் தோள்
வானவர் மணந்த. கோல.
வில் பகை நுதலினார். தம்
கலவியில் வெறுத்து நீத்த
கற்பகம் ஈன்ற மாலை
கலனொடும் கிடப்பக் கண்டார்.

அல் பகல் ஆக்கும் சோதி - இருளையும் பகலாக்கவல்ல ஒளியுடைய; **பளிங்கு அறை** - பளிங்குப் பறையால் அமைந்த; **அமளிப் பங்கர்** - படுக்கையறையில்; **மல் பக மலர்ந்த** - மல்லரும் தோற்றோடும்படி விரிந்த; **திண்தோள் வானவர்** - வலிய தோள்களையுடைய தேவர்களால்; **மணந்த கோலம்** - கூடப்பெற்ற அழகிய; **வில் பகை நுதலினார்** - (புருவங்களால்) வில்லோடு பகைக்கும் நெற்றியை உடைய தெய்வப் பெண்கள்; **தம் கலவியின்** - தமது புணர்ச்சிக் காலத்தில் (இடையூறு தந்தமையால்); **வெறுத்து நீத்த** - வெறுப்போடு கழற்றியெறிந்த; **கற்பகம் ஈன்ற மாலை** - கற்பக மலர்களால் கட்டப் பெற்ற மாலைகள்; **கலனொடும் கிடப்ப** - அணிகலன்களோடு வீழ்ந்து கிடப்பதை; **கண்டார்** - பார்த்தார்கள்.

பளிங்குப் பாறையிலே தேவர்களால் கூடப் பெற்ற தெய்வ மகளிர் அந்த வானவரைத் தழுவுவதற்கு இடையூறாக இருக்கின்றன என்று கருதித் தாம் அணிந்திருந்த கற்பக மாலைகளையும். கலன்களையும் வெறுத்து எடுத்தெறிந்தனர் என்பது. வில்பகை நுதலினார்: வில்லோடு உவமையில் வேறுபடும் நெற்றியர்.

865. ***கை என மலர வேண்டி***
அரும்பிய காந்தள் நோக்கி.
பை அரவு இது என்று அஞ்சி.
படைக் கண்கள் புதைக்கின்றாரும்;
நெய் தவழ் வயிரப் பாறை
நிழலிடைத் தோன்றும் போதை.
'கொய்து இவை தருதிர்' என்று.
கொழுநரைத் தொழுகின்றாரும்;

கை என மலரவேண்டி - (பெண்களின்) கை போல மலர வேண்டி; ***அரும்பிய காந்தள்*** - அரும்பிய காந்தளை; **நோக்கி** - பார்த்து; **இது பை அரவு** - இது படத்தையுடைய பாம்பு; ***என்று அஞ்சி*** - என்று கருதி அச்சப்பட்டு; ***படைக் கண்கள்*** - (தம்) வேல் போன்ற கண்களை; **புதைக்கின்றாரும்** - (கைகளால்) மூடிக் கொள்பவரும்; ***நெய் தவழ் வயிரப்பாறை*** - வெண்ணெய் போல விளங்கும் வயிரப் பாறைகளின்; ***நிழலிடைத் தோன்றும்*** - ஒளியிலே தோன்றுகின்ற; **போதை** - மலரை (உண்மையான மலரென்று மயங்கி); ***இவை கொய்து*** - இம் மலர்களைப் பறித்து; ***தருதிர் என்று*** - தாருங்கள் என்று; ***கொழுநரைத்*** - (தம்) கணவரை; ***தொழுகின்றாரும்*** - வணங்கிக் கேட்பவரும் (பெண்களும்).

காந்தள் மலர்வது கை போல் இருக்கும் காந்தள் அரும்பைப் படமுடைய பாம்பாகவும். வயிரப் பாறையில் நிழலாகத் தோன்றும் மலரை உண்மையான பூவாகவும் கொண்டு மகளிர் மயங்கினர் என்பது - மயக்கவணி.

866. பின்னங்கள் உகிரின் செய்து.
பிண்டி அம் தளிர்க் கைக் கொண்ட
சின்னங்கள் முலையின் அப்பி.
தே மலர் கொய்கின்றாரும்;
வன்னங்கள் பலவும் தோன்ற
மணிஒளிர் மலையின் நில்லார்
அன்னங்கள் புகுந்த என்ன.
அகன் சுனை குடைகின்றாரும்.

பிண்டி அம் தளிர் - அசோகின் அழகிய தளிர்களை; ***உகிரில் பின்னங்கள் செய்து*** - (தம்) நகங்களால் சிறு சிறு துண்டுகளாகக் கிள்ளி; ***கைக் கொண்ட சின்னங்கள்*** - கைக் கொண்ட அத் துண்டுகளை; ***முலையின் அப்பி*** - தம் தனங்களிலே அழகுபடப் பொருத்தி; ***தேன்மலர்*** - தேனுடைய மலர்களை; ***கொய்கின்றாரும்*** - பறிப்பவரும்; ***வன்னங்கள் பலவும்*** - பலவகையான வண்ணங்களும்; ***தோன்ற*** - தோன்றும்படி; ***மணி ஒளிர் மலையின்*** - நவமணிகள் விளங்கும் மலையிலே; ***நில்லா அன்னங்கள்*** - நிலையாக இருந்த வாழாத அன்னங்கள்; ***புகுந்த என்ன*** - (இப்போது) புகுந்தன என்று (கண்டோர்) கருதும்படி; ***அகல்சுனை*** - பரவியுள்ள சுனைகளிலே; ***குடைகின்றாரும்*** - (அச் சேனையில் உள்ள மாதர்கள்) மூழ்கிக் குளிப்பவராயினர்.

தளிர் முறிகளைத் தம் தனங்களில் அப்பி அலங்காரம் செய்து கொள்வது மகளிர் இயல்பாம். மாதர்கள் மலர் கொய்தலையும். சுனை குடைதலையும் செய்தனர் என்பது. அன்னப் பறவை மருதநிலக் கருப்பொருளாதலால் ‘மலையின் நில்லா’ என்றார்.

சிறந்த மலைக் காட்சிகள்

கலிவிருத்தம்

867. ***ஈனும் மாழை இளந் தளிர் ஏய் ஒளி***
ஈனும். மாழை இளந் தளிரே - இடை.
மானும். வேழமும். நாகமும். மாதர் தோள்
மானும் வேழமும். நாகமும் - மாடு எலாம்.

இடை ஈனும் - (அம் மலையின்) நடுப்பாகத்தில் தளிர்க்கின்ற; **மாழை இளந்தளிர் ஏய்** - மாமரத்தின் இளைய தளிரையொத்த; **ஒளி ஈனும் மாழை** - ஒளியைத் தரும் பொன்னின்; **இளந் தளிரே** - மெல்லிய தகடுகளாகும்; **மாடு எலாம்** - அந்த மலையின் பக்கங்களிலெல்லாம்; **மானும் வேழமும்** - மானும் யானையும்; **நாகமும்** - பாம்பும்; **மாதர் தோள் மானும்** - மகளிரின் தோளையொத்த தன்மையைக் கொண்ட; **வேழமும் நாகமும்** - மூங்கில்களும் சுரபுன்னை மரங்களும் (உள்ளன).

யமகம் என்னும் மடக்கணி. மாழை: மாமரம். பொன். நாகம்: பாம்பு. சுரபுன்னை. *25 868.* **திமிர. மா உடல்**
குங்குமச் சேதகம்
திமிர. மாவொடும் சந்தொடும் தேய்க்குமால்;
அமர மாதரை ஒத்து ஒளிர் அம் சொலார்
அமர. மா தரை ஒத்தது. அவ் வானமே.

திமிர மா உடல் - இருள் போன்ற கரிய நிறமுடைய காட்டுப் பன்றிகள் (தம்) உடலிலே; **குங்குமச் சேதகம்** - மகளிர் ஊடலில் அழித்தெறிந்த குங்குமச் சேறு; **திமிர** - நிரம்பியதனால்; **மாவொடும் சந்தொடும்** - (அச் சேறு நீங்கும்படி) மாமரத்திலும். சந்தன மரத்திலும்; **தேய்க்கும்** - (தம் உடம்பை) உராயச் செய்யும்; **அமரர் மாதரை** - (அந்த இடத்தில்) தேவ மாதரை; **ஒத்து ஒளிர் அம் சொலார்** - ஒப்ப விளங்கும் இனிய சொல்லையுடைய மகளிர்; **அமர மா தாரை** - பொருந்தியிருப்பதால் அந்தப் பெரிய மலை நிலமானது; **அவ் வானமே ஒத்தது** - தெய்வப் பெண்கள் தங்கும் அந்த வானுலகம் போன்றது.

கரும் பன்றி தன் உடலில் பட்ட குங்குமச் சேற்றைப் போக்குவதற்காக மாமரத்திலும் சந்தன மரத்திலும் தேய்க்கும். தேவ மங்கையரை ஒத்த பெண்கள் அங்கு வாழ்வதால் அம் மலை தேவருலகம் போன்று இருக்கும் என்பதாம்.

869. **பேர் அவாவொடு மாசுணம் பேர. வே**
பேர. ஆவொடு மா சுணம் பேரவே!
ஆர ஆரத்தி னோடும் மருவியே
ஆர வாரத்தின் ஓடும் அருவியே!

மாசுணம் - பெரும் பாம்புகள்; ***பேர் அவாவொடு*** - (இரையை விரும்பியதனால்) மிகு விருப்புடன்; ***பேர*** - பெயர்ந்து செல்வதனால்; ***வே பேர*** - மூங்கில்கள் அடி பெயர்ந்து இற்றுவிழ; ***ஆவொடு மா சுணம் பேர*** - (அது கண்டு அஞ்சிய) காட்டுப் பசுக்கள் ஓடவும். (அதனால் எழுந்த) பெரும் புழுதி பறக்கவும் (ஆயின) ; ***அருவி*** - (அம்மலையில் உள்ள) நீரருவிகள்; ***ஆர ஆரத்தினோடும்*** - மிகுதியான முத்துக்களோடும்; ***மருவி*** - கலந்து; ***ஆரவாரத்தின் ஓடும்*** - பேரொலியுடன் ஓடிக் கொண்டிருக்கும்.

மலையின் ஒருபுறத்தில் புழுதி பறக்கின்றது. மற்றொரு புறத்தில் அருவி ஓடுகின்றது. இவ்வாறு மலையின் சிறப்புக் கூறப்படுகிறது. வே: மூங்கில். சுணம்: சுண்ணம். புழுதி.

870. புகலும் வாள் அரிக்கு அண்ணியர் பொன் புயம்.
புகலும். வாள் அரிக் கண்ணியர் பூண் முலை.
அகிலும் ஆரமும் ஆர அங்கு ஓங்குமே!
அகிலும். ஆரமும் மாரவம் கோங்குமே.

புகலும் வாள் அரிக்கு - சிறப்பித்துச் சொல்லும் வாள்போல் கொடிய சிங்கத்தையொத்த; ***அண்ணியர் பொன்புயம்*** - ஆடவர்களின் அழகிய தோள்களில்; ***வாள் அரிக் கண்ணியர்*** - ஒளிமிக்க செவ்வரி பரந்த கண்களையுடைய பெண்களின்; ***பூண் முலை*** - பூண் அணிந்த தனங்கள்; ***புகலும்*** - சேர்ந்த அளவில்; ***அகிலும் ஆரமும்*** - (மார்பில் அணிந்த) அகில் குழம்பும் சந்தனக் குழம்பும்; ***ஆர அங்கு ஓங்கும்*** - நிறைந்து அத்தோள்களில் சிறப்பாக விளங்கும்; ***அகிலும்*** - (புயத்திற்கு ஒப்பான) அம் மலையிடங்களிலும்; ***ஆரமும் மாரவமும்*** - சந்தன மரங்களும். குங்கும மரங்களும்; ***கோங்கும்*** - கோங்கு மரங்களும் (பொருந்தியிருக்கும்).

மாதர் தம் கணவரைத் தழுவுகையில் அவர்கள் அணிந்த அகிலும் ஆரமும் ஆண்களின் தோள்களில் சேர்ந்து மிகச் சிறக்கும் என்பது. வேறு உரை: வாள் அரிக் கண்ணியர்: ஒளி பொருந்திய வண்டுகள் மொய்க்கும் மாலை சூடிய வீரர் என்றும் உரைக்கலாம். மரவம்: குங்கும மரம். மாரவம் - நீட்டல் விகாரம்.

871. துன் அரம்பை நிரம்பிய. தொல் வரை.
துன் அரம்பையர் ஊருவின் தோன்றுமால்;
கின்னரம் பயில் கீதங்கள் என்ன. ஆங்கு.
இன் நரம்பு அயில்கின்றனர். ஏழைமார்.

தொல் வரை - பழைய அந்த மலையில்; ***துன் அரம்பை நெருங்கி வளர்ந்த வாழைகள்; நிரம்பிய*** - நிரம்பியவை; ***துன்னு அரம்பையர்*** - (அங்கு) வந்துள்ள தெய்வப் பெண்களின்; ***ஊருவின் தோன்றும்*** - தொடை போலத் தோன்றுவன (அங்கு); ***ஏழைமார்*** - மாதர்கள்; ***கின்னரம் பயில்*** - கின்னரம் என்ற தேவ சாதியார் பாடுகின்ற; ***கீதங்கள் என்ன*** - இனிய பாடல் என்று சொல்லும்படி (அந்த மலையில்); ***இன் நரம்பு*** - யாழினை; ***அயில்கின்றனர்*** - மீட்டுகின்றார்கள்.

மகளிரின் தொடைக்கு உவமையாகும். வாழை இங்கே உவமேயமாகவும். தொடை உவமானமாகவும் சொல்லப்பெற்றன - எதிர்நிலையுவமையணி.

872. **ஊறு. மா கடம் மா. உற ஊங்கு எலாம்.**
ஊறுமா கட மா மதம் ஓடுமே;
ஆறு சேர் வனம் ஆ. வரை. ஆடுமே;
ஆறு சேர்வன. மா. வரையாடுமே.

மா கடம் மா - பெரிய காட்டிலுள்ள மாமரங்கள்; **ஊறு உற** - சேதம் அடையும்படி; **ஊங்கு எலாம்** - அம் மலையிடங்களில் எல்லாம்; **ஊறுமா** - மேன்மேல் சுரக்கும்படி; **கடம் மா மதம்** - யானைகளின் மதநீர்; **ஓடும்** - பெருகி ஓடும் (அந்தப் பெருக்கால்); **ஆறு சேர் வனம்** - வழிகளில் திரண்ட காட்டிலுள்ள; **ஆ வரை ஆடும்** - ஆச்சா மரமும் மூங்கில்களும் (வேர் அறுந்து) அசைந்தாடும்; **யாறு சேர்வன** - அந்த மலையாறுகளில் நீருண்ணச் செல்பவை; **வரை யாடும் மா** - மலையாடுகளும் மற்றைய மிருகங்களுமாம்.

காட்டு மரங்கள் சேதம் அடையும்படி யானை மதநீர் பாய்ந்தது. அம் மதத்தால் ஆச்சா முதலிய மரங்கள் வேர் பறிந்து ஒரு புறத்தில் வீழ்கின்றன. மற்றொருபுறம் நீர் உண்ணும்படி மலையாறுகளில் வரையாடு முதலிய காட்டு விலங்குகள் செல்லுகின்றன என்பது - தொடர்பு உயர்வு நவிற்சியணி.

873. **கல் இயங்கு கருங் குற மங்கையர்.**
கல்லி அங்கு அகழ் காமர் கிழங்கு எடா.
வல்லியங்கள் நெருங்கு மருங்கு எலாம்.
வல் இயங்கள் நெருங்கி மயங்குமே.

கல் இயங்கு - மலையில் வாழுகின்ற; **கருங் குற மங்கையர்** - கரிய குறத்தியர்; **அங்குக் கல்லி அகழ்** - அம் மலையில் தோண்டி; **காமர் கிழங்கு எடா** - அழகான கிழங்குகளை எடுப்பதற்காக; **வல்லியங்கள் நெருங்கு** - புலிகள் நெருங்கி வாழும்; **மருங்கு எலாம்** - மலைப் பக்கங்களிலெல்லாம்; **வல் இயங்கள்** - (அவற்றை விரட்ட) வலிய பறைக் கருவிகள்; **நெருங்கி மயங்கும்** - மிகுதியாக ஒலிக்கும்.

குறத்தியர் கிழங்குகளைத் தோண்டி எடுக்கவேண்டிய பருவமாதலால் குறவர் பலவகைத் தோற்கருவிகளை முழக்குகின்றனர் என்றார். எடா - செய்யா என்னும் வினையெச்சம்.

874. **கோள் இபம் கயம் மூழ்க. குளிர் கயக்**
கோளி. பங்கயம். ஊழ்கக் குலைந்தவால்;
ஆளி பொங்கும் மரம் பையர் ஓதி. ஏய்.
ஆளி பொங்கும். அரம்பையர் ஓதியே.

கோள் இபம் - *வலிமையுள்ள யானைகள்;* **கயம் மூழ்க** - *அம் மலையிலுள்ள நீர்நிலைகளில் மூழ்கி விளையாட;* **குளிர் கயக் கோளி** - *(அக் குளத்தின் கரையிலுள்ள) குளிர்ச்சி தரும் பெரிய ஆல மரங்களும்;* **பங்கயம் ஊழ்க** - *தாமரை மலர்களும் நலம் கெட்டு;* **குலைந்த** - *குலைந்தன;* **ஆளி பொங்கும்** - *சிங்கங்கள் சீறியெழும்;* **மரம் பையர் ஓதி** - *மரங்களைப் பக்கத்தேயுடைய மலையில்;* **ஏய் அரம் பையர்** - *தங்கிய தேவமாதரின்;* **ஓதி ஆளி பொங்கும்** - *கூந்தலில் வண்டுகள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்குவன.*

யானைகள் அம் மலையின் கயத்திலே மூழ்குவதால் அந்த நீர்நிலையிலுள்ள தாமரையும். அக் குளக் கரையிலுள்ள ஆலமரமும் அழிந்தன. ஒரு பக்கம் தேவமாதர் தங்குவதனால் அவர்களின் கூந்தலில் தேனைப் பருகி வண்டுகள் களித்து நிற்கும் என்றார். ஆளி -அளி என்பதன் நீட்டல் விகாரம். ஓதி: பெண் மயிர். மலை.

875. ஆகம் ஆலையம் ஆக உளாள் பொலி-
வாக மால் ஐயன் நின்றெனல் ஆகுமால்-
மேக மாலை மிடைந்தன மேல் எலாம்
ஏக. மாலை கிடந்தது. கீழ் எலாம்.

மேக மாலை - *(அம் மலையில்) மேக வரிசைகள்;* **மேல் எலாம் மிடைந்தன** - *மேலிடம் முழுதும் நெருங்கினவாய்;* **கீழ் எலாம் ஏக மாலை** - *கீழிடமெல்லாம் ஒரே மாலைத் திரளாக;* **கிடந்தது** - *கிடக்கும் (அம் மலை) (அதனால்);* **ஆகம் ஆலையம் ஆக** - *(தன்) திருமார்பைக் கோயிலாகக் கொண்ட;* **உளாள் பொலி** - *திருமகள் விளங்குகின்ற;* **வாக மால் உளார்** - *அழகிய திருமால் தங்கியிருக்கின்றார்;* **எனல் ஆகும்** - *என்று சொல்லுவதற்குப் பொருந்தும்.*

அம் மலையின் மேற்புறத்தில் எல்லாம் மேகங்கள் வரிசை வரிசையாகப் படிந்துள்ளன. கீழ்புறத்தில் மலர்மாலைகள் கிடக்கின்றன; இவற்றால் அம் மலை பலரால் அருச்சிக்கப்பட்ட மலர்மாலையைப் பூண்ட கரிய திருமால் போல விளங்கும் என்பது. வாகு (அழகு) - வாக எனத் திரிந்தது - குறிப்புப் பெயரெச்சம். மேகம் சூழ்ந்த மலை திருமாலுக்கும் மாலைகள் திருமகளுக்கும் உவமிக்கப் பெற்றன.

மலைமேல் இனிது விளையாடல்

876. பொங்கு தேன் நுகர் பூ மிஞிறு ஆம் என.
எங்கும் மாதரும் மைந்தரும் ஈண்டி. அத்
துங்க மால் வரைச் சூழல்கள் யாவையும்
தங்கி. நீங்கலர். தாம் இனிது ஆடுவார்.

பொங்கு தேன் நுகர் - *பெருகும் தேனை உண்ணுகின்ற;* ***பூ மிஞிறு ஆமென*** - *பூக்களில் மொய்க்கும் வண்டுகள் போல;* ***எங்கும் மாதரும்*** - *எல்லா இடங்களிலும் மகளிரும்;* ***மைந்தரும் ஈண்டி*** - *ஆடவரும் நெருங்கி;* ***அத் துங்க மால்வரை*** - *ஓங்கிய பெரிய அம்மலையின்;* ***சூழல்கள் யாவையும்*** - *சாரல்களிலெல்லாம்;* ***தங்கி*** - *வசித்து;* ***நீங்கலார்*** - *(அம் மலையை விட்டு) பிரிந்து செல்ல மனம் இல்லாதவராய்;* ***தாம் இனிது ஆடுவார்*** - *(தாம்) இனிமையாக விளையாடினார்கள். வண்டுகள் மலர்களில் மொய்த்து அவற்றிலுள்ள தேனை உண்பது போல மைந்தரும் அம் மலைச் சாரல்களில் மொய்த்து ஆங்காங்குள்ள வளங்களை நுகர்ந்தனர் என்பது.*

> *877.* **இறக்கும் என்பதை எண்ணிலர். எண்ணுங்கால்.**
> **பிறக்கும் என்பது ஓர் பீழையது ஆதலால்.**
> **துறக்கம் எய்திய தூயவரே என.**
> **மறக்ககிற்றிலர். அன்னதன் மாண்பு எலாம்.**

(அங்கே தங்கிய ஆடவரும். மகளிரும்); ***இறக்கம் என்பதை*** *- (மலையை விட்டு) இறங்குவது என்பதை;* ***எண்ணுங்கால் அது*** *- நினைத்தால் அச் செயல்;* ***ஓர் பீழை பிறக்கும்*** - *பெருந் துன்பத்தை உண்டாக்கும்;* ***என்பது ஆதலால்*** - *என்ற காரணத்தால்;* ***எண்ணிலர்*** - *(அதை மனத்தாலும்) நினையாதவரானார்கள் (அல்லாமலும் அவர்கள்);* ***துறக்கம் எய்திய*** - *விண்ணுலக இன்பத்தை நுகர்கின்றன;* ***தூயவர் என*** - *சான்றோர் போல;* ***அன்னதன் மாண்பு எலாம்*** - *அந்த மலையின் வளங்களையெல்லாம்;* ***மறக்க கிற்றிலர்*** - *மறக்க முடியாதவர் ஆனார்கள்.*

துறக்கம் புக்க சான்றோர் அதன் சிறப்பை எண்ணுவதல்லாமல் வேறு எதனையும் மனத்தாலும் கருதாதவாறு போல. அந்த மலையைச் சேர்ந்த ஆடவரும் மகளிரும் அம் மலைவளத்தில் ஈடுபட்டிருந்தார்களேயன்றி வேறு எதையும் நினைக்கவில்லை என்பது.

அந்திக் காலத்தில் மலைக்காட்சி

> *878.* **மஞ்சு ஆர் மலை வாரணம் ஒத்தது; வானின் ஓடும்**
> **வெஞ் சாயையுடைக் கதிர். அங்கு. அதன்மீது பாயும்**
> **பஞ்சானனம் ஒத்தது; மற்று அது பாய. ஏறு**
> **செஞ் சோரி எனப் பொலிவுற்றது. செக்கர் வானம்.**

மஞ்சு ஆர் மலை - *மேகம் தங்கிய அந்த மாலையானது;* ***வாரணம் ஒத்தது*** - *யானையைப் போன்றுள்ளது;* ***வானின் ஓடும்*** - *வானத்தில் விரைந்து செல்லுகின்ற;* ***வெம் சாயை உடை*** - *வெப்பமான கதிர்களையுடைய;* ***கதிர்*** - *சூரியன்;* ***அதன் மீது பாயும்*** - *அந்த யானைமேல் பாய்கின்ற;* ***பஞ்சானனம் ஒத்தது*** - *சிங்கத்தையொத்தது;* ***செக்கர் வானம்*** - *செவ்வானமானது;* ***அது பாய ஊறும்*** - *அச்சிங்கம் (யானைமேல்) பாய்ந்ததால் சுரக்கின்ற;* ***செஞ்சோரி என*** - *சிவந்த இரத்தம் போல;* ***பொலிவுற்றது*** - *விளங்கியது.*

அந்திப் பொழுது உண்டாகச் சூரியன் மலையைச் சேரச் செவ்வானம் தோன்றியது. இதனை ஒரு யானை மீது சிங்கம் பாய்ந்ததால் எங்கும் இரத்தம் ஊறியதைப் போன்றது என்று வருணித்தார் - தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.

879. **திணி ஆர் சினை மா மரம் யாவையும்**
செக்கர் பாய.
தணியாத நறுந் தளிர் தந்தன
போன்று தாழ.
அணி ஆர் ஒளி வந்து நிரம்பலின்.
அங்கம் எங்கும்.
மணியால் இயன்ற மலை ஒத்தது -
அம் மை இல் குன்றம்.

திணி ஆர் சினை - வலிமையான கிளைகள் கொண்ட; **மா மரம் யாவையும்** - பெரிய மரங்கள் யாவும்; **செக்கர் பாய** - செவ்வானத்தின் ஒளி வீசுவதால்; **தணியாத நறுந்தளிர்** - குறையாத சிறந்த தளிர்கள்; **ஈன்றன போன்று தாழ** - புதிதாகத் தழைத்தன போல விளங்க; **அங்கம் எங்கும்** - தன்னுடல் முழுவதும்; **அணி ஆர் ஒளி** - அழகிய அந்தச் செந்நிற ஒளி; **வந்து நிரம்பலின்** - வந்து நிறைவதால்; **அம்மை இல் குன்றம்** - குற்றமற்ற அந்த மலையானது; **மணியால் இயன்ற** - செந்நிறமுள்ள மணிகளால் இழைக்கப் பெற்றுள்ள; **மலை ஒத்தது** - மலையை ஒத்தது.

செவ்வானம் வீசப் பெறுவதால் செந்தளிர் புதிதாக உண்டாகப் பெற்றால் போன்ற பல மரங்கள் கவிந்த அந்தச் சந்திரசயிலம் செம்மணி கொண்டு இழைக்கப் பெற்றது போல் விளங்கிற்று என்பது - தற்குறிப்பேற்றவணி.

880. **கண்ணுக்கு இனிது ஆகி விளங்கிய**
காட்சி யாலும்.
எண்ணற்கு அரிது ஆகி இலங்கு
சிரங்க ளாலும்.
வண்ணக் கொழுஞ் சந்தனச் சேதகம்
மார்பு அணிந்த
அண்ணல் கரியோன்தனை ஒத்தது -
அவ் ஆசு இல் குன்றம். *

கண்ணுக்கு இனிது ஆகி - கண்களுக்கு அழகுடையதாகி; **விளங்கிய காட்சியாலும்** - தோன்றுகின்ற தோற்றப் பொலிவாலும்; **எண்ணற்கு அரிது ஆகி** - எண்ணுவதற்கு அரிதாகுமாறு; **இலங்கு சிரங்களாலும்** - (ஆயிரக் கணக்கில்) விளங்கும் முடிகளாலும்; **வண்ணம்** - அழகு சேர்ந்ததாகிய; **கொழுஞ் சந்தனச் சேதகம்** - வளமான சந்தனக் குழம்பை; **மார்பு அணிந்த** - (தன்) மார்பில் அணிந்த; **அண்ணல் கரியோன்தனை** - பெருமையுள்ள திருமாலை; **அவ் ஆசு இல்** - அந்தக் களங்கம் இல்லாத; **குன்றம் ஒத்தது** - குன்றமானது ஒத்திருந்தது. கண்ணிற்கு இனிய காட்சியாலும் முடி ஆயிரத்தாலும் சந்தனம் மார்பில் அணிந்ததாலும் சந்திர சயில மலை திருமாலை ஒத்தது என்றார். மலைக்குச் சிரம்: சிகரம். மார்பு: நடுவிடம்.

மலையில்நின்றும் இறங்குதல்

881. **ஊனும் உயிரும் அனையார் ஒருவர்க்கு ஒருவர்.**
தேனும். மிஞிறும். சிறு தும்பியும். பம்பி ஆர்ப்ப.
ஆனை இனமும் பிடியும். இகல் ஆளி ஏறும்.
மானும் கலையும். என. மால் வரை வந்து இழிந்தார்.

ஒருவர்க்கு ஒருவர் - ஒருவருக்கு ஒருவர்; **ஊனும் உயிரும் அனையார்** - உடம்பும் உயிரும் போல்பவராய் (நட்புக் கொண்ட) மகளிரும்; **யானை இனமும் பிடியும்** - ஆண் யானை இனமும் பெண் யானை இனமும் போலவும்; **இகல் ஆளி ஏறும்** - வலிமையுள்ள ஆண் சிங்கங்களும் (பெண் சிங்கங்களும்) போலவும்; **மானும் கலையும் என** - பெண்மான்களும் கலைமான்களும் போலவும்; **தேனும் மிஞிறும்** - தேனும். மிஞிறும்; **சிறு தும்பியும்** - சிறிய தும்பியும் ஆகிய வண்டின் சாதிகள்; **பம்பி ஆர்ப்ப** - நெருங்கி ஆரவாரிக்க; **மால் வரை** - பெரிய மலையின் அடிவாரத்தில்; **வந்து இழிந்தார்** - வந்து தங்கினார்கள்.

ஒருவர் மீது ஒருவர் பேரன்பு கொண்டு அங்கே சேனையோடு வந்த ஆடவரும் மகளிரும் யானை முதலியன போன்ற தோற்றத்தோடு தம் மாலைகளில் தேன் முதலிய வண்டுகள் நெருங்கி ஆரவாரிக்க அந்த மலையின் அடிவாரத்தில் வந்து தங்கினர் என்பது.

இருளும் தீப ஒளியும்

882. **கால் வானகத் தேருடை வெய்யவன்.**
காய் கடுங் கண்
கோல் மாய் கதிர்ப் புல் உளைக்
கொல் சினக் கோள்அரிம்மா.
மேல்பால் மலையில் புக. வீங்கு இருள்.
வேறு இருந்த
மால் யானை ஈட்டம் என. வந்து
பரந்தது அன்றே.

வானகம் - வானத்தில் உலாவுகின்ற; **கால் தேர் உடைய** - ஒற்றைச் சக்கரத் தேரையுடைய; **வெய்யவன்** - சூரியனாகிய; **காய் கடுங்கண்** - எரிக்கக்கூடிய கொடிய கண்களையும்; **கோல் மாய் கதிர்** - எய்யும் அம்பு மறைந்து விடுவதற்கு இடமான கதிர்களாகிய; **புல் உளை** - புல்லிய புற மயிர்களையும்; **கொல்சினம்** - கொல்லவல்ல சினத்தையும்; **கோள் அரிம் மா** - மிடுக்கையும் உடைய சிங்கமானது; **மேல் பால் மலையில் புக** - மேற்குத் திசையிலுள்ள மலையில் புகுந்ததால்; **வீங்கு இருள்** - மிக்க இருளானது; **வேறு இருந்த** - தனியாகப் பதுங்கியிருந்த; **மால் யானை** - பெரிய யானைகளின்; **ஈட்டம் என** - கூட்டம்போல்; **வந்து பரந்தது** - வந்து பரவிற்று.

சிங்கமானது வேறு மலைக்குச் சென்றுவிட்டதால் பதுங்கியிருந்த யானைக் கூட்டம் பிறகு வெளிவருவதுபோலச் சூரியன் மறையவே இருள் எங்கும் பரவியது என்பது - உருவகமும் உவமையும் சேர்ந்து வந்தன. வெய்யவனை அரிமா என்றதற்கு ஏற்ப அவனது வெப்பத்தைக் காய்கடுங் கண்ணாகவும். அவனுடைய கதிர்களை உளை மயிராகவும் உருவகம் செய்தார். 'கால் வானகத் தேருடை' - சிங்கம்: காலிலும் வாலிலும் நகத்திலும் அழகுடைய: 'கோல் மாய் கதிர்ப் புல்லுளை' - எய்யும் அம்புகளை மறைக்கும் புல்லிய புறமயிர்ச் செறிவுடைய - சிலேடை உருவக அணி. அரிம்மா - விரித்தல் விகாரம்.

883. மந்தாரம் முந்து மகரந்த மணம் குலாவும்
அம் தார் அரசர்க்கு அரசன்தன் அனீக வெள்ளம்.
நந்தாது ஒலிக்கும் நரலைப் பெரு வேலை எல்லாம்
செந்தாமரை பூத்தென. தீபம் எடுத்தது அன்றே.

மந்தாரம் முந்து மகரந்தம் - மந்தார மலர்கள் சொரியும் தேனின்; **மணம் குலாவும்** - மணங் கமழப் பெற்ற; **அம்தார் அரசர்க்கு அரசன் தன்** - அழகிய மாலையணிந்த தசரதனின்; **அனீக வெள்ளம்** - சேனைக் கடலனாது; **நந்தாது ஒலிக்கும்** - குறையாமல் ஒலிக்கும்; **நரலை** - பெரு முழக்கத்தையுடைய; **பெரு வேலை எல்லாம்** - பெருங் கடலின் இடம் முழுவதும்; **செந்தாமரை பூத்து என** - செந்தாமரை மலர் பூத்தது போல; **தீபம் எடுத்த** - விளக்குகளை ஏற்றி வைத்தது.

சேனை தங்கியிருந்த இடம் முழுவதும் விளக்குகள் ஏற்றப்பட்டதனால் அது கடல் முழுதும் செந்தாமரை பூத்தது போல விளங்கியது என்பது - தற்குறிப்பேற்ற அணி.

மதியம் தோன்ற மகளிர் முகமலர்தல்

884. தண் நல் கடலில் துளி சிந்து தரங்கம் நீங்கி.
விண்ணில் சுடர் வெண் மதி வந்தது. மீன்கள் சூழ -
வண்ணக் கதிர் வெண்நிலவு ஈன்றன வாலுகத்தோடு
ஒள் நித்திலம் ஈன்று. ஒளிர் வால் வாளை. ஊர்வது
ஒத்தே.

வண்ணக் கதிர் ஈன்ற - அழகிய வெண்ணிறக் கதிர்களையுடைய; **வெண்ணிலவு என** - நிலாப் போன்ற; **வாலுகத்தோடு** - வெண் மணற் குவியலின் இடையே; **ஒள் நித்திலம்** - நல்ல நிறமுள்ள முத்துக்களை; **ஈன்று ஒளிர்** - பெற்று விளங்கும்; **வால் வாளை** - வெண்மையான சங்கு; **ஊர்வது ஒத்து** - சஞ்சரிப்பது போன்று; **தண் நற்கடலில்** - குளிர்ந்த அழகிய கடலிலே; **தளி சிந்து** - நீர்த் திவலைகளை வீசுகின்ற; **தரங்கம் நீங்கி** - அலைகளிலிருந்து வெளிப்பட்டு; **சுடர் வெள்மதி** - ஒளி திகழும் வெண்ணிறச் சந்திரன்; **மீன்கள் சூழ** - நட்சத்திரங்கள் சூழ்ந்திருக்க; **விண்ணில் வந்தது** - வானத்திலே வந்து விளங்குவதாயிற்று.

கடலிலிருந்து வெளிப்பட்டு வானத்தில் நட்சத்திரங்கள் சூழப் பிரகாசிக்கும் சந்திரன் கடலிலிருந்து வெளிப்பட்டு வெண் மணலிலே முத்துக்கள் சூழ்ந்து விளங்க இடையே தோன்றும் வெண்சங்கை ஒத்தது என்பது - தற்குறிப்பேற்றவணி.

885. **மீன் நாறு வேலை ஒரு வெண்
மதி ஈனும் வேலை.
நோனாது அதனை. நுவலற்கு
அருங் கோடி வெள்ளம்
வான் நாடியரின் பொலி மாதர்
முகங்கள் என்னும்
ஆனா மதியங்கள் மலர்ந்தது.
அனீக வேலை.**

மீன் நாறு வேலை - மீன்களின் புலால் நாற்றம் வீசும் கடலானது; **ஒரு வெண்மதி** - வெண்ணிறமுள்ள ஒரு சந்திரனை; **ஈனும் வேலை** - பெறுங் காலத்தில்; **அதனை நோனாது** - அந்தச் செயலைப் பொறுக்காமல்; **அனீக வேலை** - சேனைக் கடலானது; **வான் நாடியரின் பொலி** - வானுலக மகளிரைப் போல விளங்கும்; **மாதர் முகங்கள் என்னும்** - பெண்களுடைய முகங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்ற; **நுவலற்கு அருங் கோடி வெள்ளம்** - அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத கோடி வெள்ளக் கணக்கான; **ஆனா மதியங்கள்** - கலை குறையாத முழுமையான சந்திரர்களை; **மலர்ந்தது** - பெற்றது.

கடல் ஒரு சந்திரனை ஈன்றது கண்டு பொறாமை கொண்டு சேனைக் கடலானது மாதர் முகங்கள் என்ற பல சந்திரர்களைப் பெற்றது என்பது - ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணி. சேனைக் கடலுக்கு மீனையுடைய கடலை விட மேன்மை தோன்றுவதற்காக வேறுபாடு கூறியது - வேற்றுமையணி.

கூத்தர் ஆடலும் மகளிர்கோலமும்

886. **மண்ணும் முழவின் ஒலி.**
மங்கையர் பாடல் ஓதை.
பண்ணும் நரம்பின் பகையா
இயல் பாணி ஓதை.
கண்ணும் முடை வேய் இசை. -
கண்ணுளர் ஆடல்தோறும்-
விண்ணும் மருளும்படி
விம்மி எழுந்த அன்றே.

கண்ணுளர் - கூத்தர் இயைந்த; **ஆடல்தோறும்** - ஆடு களங்களில் எல்லாம்; **மண்ணும் முழவு** - மார்ச்சனை அமைந்த மத்தளத்தின்; **இன் ஒலி** - இனிய ஓசையும்; **மங்கையர்** - ஆடலுக்கு இசைய பாடல் பாடும் மங்கையர்தம்; **பாடல் ஓதை** - கலத்தோடு (இசைக் கருவிகள்) பொருந்த அமைந்த கண்டத்து (மிடற்றுப்) பாடல் ஓசையும்; **பண்ணும்** - சுருதி சுத்தமாக அமைய வேண்டி முடுக்கி அமைக்கப் பட்ட; **நரம்பின்** - நரம்புக் கருவிகளில்; **பகையா இயல் ஓதை** - பகை நரம்பில் விரல் மறந்தும் பதியாவாறு அமைய எழும் ஓசையும்; **பாணி** - தாளம் ஒத்து அமைந்த ஓசையும்; **கண்** - தொளைகள்; **உடைவேய்** - நன்கு அமைக்கப் பெற்ற புல்லாங்குழல்களின் ஒலியும் ஆகிய இவை எல்லாம்; **விண்ணும் மருளும்படி** - தேவலோகத்தவரும் கேட்டு. கண்டு மருளும்படி; **விம்மி** - மிக்கு; **எழுந்த** - எழுந்தன.

தேவசாதியர் தம்முள் ஒரு வகையர் கின்னரர். இவர்கள் யாழ்த்திறம் வல்லவர். தேவர்கள் ஆடல். பாடல். மகளிர் நலம். நுகர்தல் இவற்றில் மிக்க ஆர்வத்தினர். அத்தகையரே அயோத்தி மக்கள் தம் ஆடல். பாடல் காண கேட்க நேரின் மருள்வர் என்பதாம். மார்ச்சனை: முழவிற்கு இடப்படும் 'ரவை' - இயைந்து பாடுங்கால் மிடற்றொலி எது? கருவி ஒலி எது? எனப் பிரிந்து அறிதல் எஃகுச் செவியர்க்கும் எளிதன்றாம். நரம்புக் கருவிகளை இயக்கு முறைகள் வார்தல். வடித்தல் முதலிய எண்வகை என்ப (சிலம்பு).

887. **மணியின் அணி நீக்கி.**
வயங்கு ஒளி முத்தம் வாங்கி.
அணியும் முலையார். அகில்
ஆவி புலர்த்தும் நல்லார்.
தணியும் மது மல்லிகைத்
தாமம் வெறுத்து. வாசம்
திணியும் இதழ்ப் பித்திகைக்
கத்திகை சேர்த்துவாரும்.

மணியின் அணி - இரத்தின ஆபரணங்களை மார்பினின்றும்; ***நீக்கி*** - அகற்றி அவற்றினும் நொய்யது ஆன; ***வயங்கு ஒளி முத்தம்*** - விளங்குகின்ற ஒளி உடைய முத்து மாலையை (ஒருகாழ் முத்தம் - ஒற்றைவடம்); ***வாங்கி*** - தோழியரிடம் பெற்று; ***அணியும்*** - அணி கின்ற; ***அகில் ஆவி புலர்த்தும்*** - தமது குழற்காட்டை அகிற்புகையால் புலருமாறு செய்யும். (என்பதால் இவர்கள் மாலைக் குளியர் என்றாயிற்று) ; ***நல்லார்*** - அவர்கள் (அம்மகளிர்); ***தணியும் மது மல்லிகைத் தாமம்*** - மென்மையான நறுமணம் வீசுகின்ற மல்லிகை மாலையை; ***வெறுத்து*** - வெறுப்புற்றுக் களைந்து; ***வாசம் திணியும்*** - நறுமணம் மிக்க; ***இதழ்ப் பித்திகை கத்திகை*** - இதழ்களை உடைய கருமுகை மலர் மாலையை; ***சேர்த்து வாரும்*** - அணிவாரும் (ஆயினர்).

இரவிற்கோர் கோலம் கொடி இடையார் தாம் கொள்வர் என்பதால் கல் இழைத்துச் செய்த அணிகலன்களை நீக்கி ஒற்றை வட முத்து மாலை அணிந்தனர் என்க. மாலையில் நீராடிப் புறந்தூய்மை மேவினர். கூந்தற்குப் புகையூட்டிப் பொலிந்தனர். இரவை உவகையுடன் எதிர்நோக்கினர் என்பதாம்.

பலவகை ஓசைகள்

888. புதுக் கொண்ட வேழம் பிணிப்போர்
புனை பாடல் ஓதை.
மதுக் கொண்ட மாந்தர்
மடவாரின் மிழற்றும் ஓதை.
பொதுப்பெண்டிர் அல்குல்
புனை மேகலைப் பூசல் ஓசை.
கதம் கொண்ட யானை
களியால் களிக்கின்ற ஓதை.

புதுக் கொண்ட - பழகிய யானைகளைக் கொண்டு கொப்பத்து வீழ்த்திப் பிடித்த புதிய; ***வேழம்*** - கதம் மிக்க களிற்றி யானையை; ***பிணிப்போர்*** - தம் வயப்படுத்தக் கருதிய பாகர்கள்; ***புனை*** - தாம் புதுவதாகப் புனைந்த; ***பாடல் ஓதை*** - பாட்டின் ஓசையும்; ***மதுக் கொண்ட மாந்தர்*** - கள் மிகுதியாகப் பருகிய ஆண்கள்; ***மடவாரின்*** - தம் உரிமை மகளிரிடத்து; ***மிழற்றும்*** - காமக்குறிப்பு தோன்ற பேசும் (குழறல். உளறல்); ***ஓதை*** - ஓசையும்; ***பொதுப்பெண்டிர்*** - வேசையர்; ***அல்குல் புனை*** - தம் இடையில் அணிந்த; ***மேகலை*** - கிண்கிணி பொருந்திய மேகலையினால் எழுப்பும்; ***பூசல் ஓதை*** - சலசலப்பு ஒலியும்; ***கதம் கொண்ட யானை*** - மதவெறி மிக்க களிறுகள்; ***களியால்*** - செருக்கு மிகையால்; ***களிக்கின்ற*** - பிளிறுகின்ற; ***ஓதை*** - ஓசையும் அப்பாடி நகரில் எழுந்தன.

யானை வீழ்த்தும் பாகர்கள் தொழிலில் திறம் மிக்கவர். சினம் மிக்க யானைகளின் சினம் தணிவித்துப் பெரிய கம்பத்திலே சேர்த்தற்கு விரவு மொழி பயில்வர் (மலைபடு 326) வயப்படுத்த இசைப்பாடல்கள் பாடவும் செய்வர். கருங்களிற்று ஒருத்தலும். கனிந்த அவ்விசைக்கு வயப்படும் என கலித்தொகை கூறும். பொதுப் பெண்டிர் தம் இல் புக்காரை. அவர்கள் விடுதல் அறியா விரும்பினர் ஆகி தம் மருங்கின் நீங்கா வகை மாயப்பொய் செயல் பல கூட்டுவர். கால்களில் தண்டை கைகளில் குலுங்கு வளையல்கள். மேகலையின் கிண்கிணி சேர்த்துவர். அவர்தம் மெய் இயக்கத்தால். இவற்றால் இன் ஒலி எழும். காம மயக்கத்தால். கள்ளுண்ட வெறியால் ஆடவர் உரத்த குரலில் பேசுவர். அக்குளறல் மொழிகளும் களிற்றின் பிளிற்றொலியும் கலந்து எழுந்து நிறைந்தன அப்பாடி நகரில் என்க. 46

மாந்தர் இராப்பொழுதைக் கழித்த வகை

889.** **உண்ணா அமுது அன்ன கலைப் பொருள்
உள்ளது உண்டும்.
பெண் ஆர் அமுதம் அனையார்
மனத்து ஊடல் போர்த்தும்.
பண் ஆன பாடல் செவி மாந்திப்
பயன் கொள் ஆடல்
கண்ணால் நனி துய்யக்கவும்.
கங்குல் கழிந்தது அன்றே.

உண்ணா அமுது அன்ன - *(வாயால்) உண்ணப்படாத அமுதத்தை ஒத்த;* **கலை உள்ளது பொருள்** - *கலையின் பொருள்நுட்பங்களாக உள்ளதை;* **உண்டும்** - *நேரில் அனுபவித்ததாலும்;* **பெண் ஆர் அமுதம் அனையார்** - *பெண்களுள் கிடைத்தற்குரிய அமுதம் போன்றவரான மாதர்களின்;* **மனத்து ஊடல்** - *நெஞ்சத்து ஊடலை;* **பேர்த்தும்** - *போக்குவதனாலும்;* **பண் ஆர்ந்த பாடல்** - *இசையோடு பொருந்திய பாடல்களை;* **செவி மாந்தி** - *காதால் கேட்டு;* **பயன் கொள்** - *அப்பாடலின் பொருளைக் கொண்ட;* **ஆடல் கண்ணால்** - *நடனத்தை தம் கண்களால்;* **நனி துய்க்கவும்** - *நன்றாக அனுபவித்ததாலும்;* **கங்குல் கழிந்தது** - *அன்றைய இரவு (அச்சேனை மக்களுக்கு) நீங்கியது.*

அச் சேனையில் இருந்த ஆடவருள் சிலர் கலையின்பத்தை நேரே அனுபவித்தும். சிலர் தம் மனைவியரின் புலவியைப் போக்கியும் சிலர் இனிய இசையோடு பாடும் பாடலைக் கேட்டும் ஆடலைக் கண்டும் அந்த இரவைக் கழித்தனர் என்பது. பாடலின் பயன்கொண்ட ஆடல் - பாடற் பொருளை அபிநயித்துக் காட்டும் அபிநய நாடகம்.

acharya.org

பூக் கொய் படலம்

வேந்தனுடன் சென்றோர் வனங்களில் மலர்கொய்து மகிழ்வது கூறுவது:

தசரதச் சக்கரவர்த்தியும் நாட்டு மக்களும் காலைப் பொழுதில் சோணையாற்றங் கரையை யடைந்தனர். நண்பகல் நேரம். மாதர் மலர் கொய்யச் சோலையினை யடைந்தனர். அங்கு எய்திய அவர்கள் அழகிற்கு எதிர்நிற்க இயலாது மயில் முதலான பறவையினங்கள் நாணி ஒதுங்கின. மாதர் ஆடல் ஆடவர்க்கு மையலை நல்கிற்று. மாதர் தீண்டலால் மலர்க் கொம்புகள் மலர் ஈந்து வணங்கின. அச்சோலை. மகளிர்க்கும் மைந்தர்க்கும் புலவிக்குரிய களம் ஆயிற்று. மன்னரும் மக்களும் பல்வகை இன்பங்கள் துய்த்து மகிழ்ந்த பின்னர் நீராடப் புக்கனர்.

காலையில் சோணை ஆற்றை அடைதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

890. **மீனுடை எயிற்றுக் கங்குல் -**
கனகனை வெகுண்டு. வெய்ய
கானுடைக் கதிர்கள் என்னும்
ஆயிரம் கரங்கள் ஓச்சி.
தானுடை உதயம் என்னும்
தமனியத் தறியுள் நின்று.
மானுட மடங்கல் என்ன.
தோன்றினன். - வயங்கு வெய்யோன்.

மீனுடை எயிற்றுக் கங்குல் கனகனை வெகுண்டு - *விண்மீன்களைப் பற்களாகக் கொண்ட இரவாகிய இரணியனைச் சினந்து;* ***வெய்ய கான் உடைக் கதிர்கள் என்னும்*** - *வெப்பம் உடைய செறிந்த கிரணங்கள் என்கின்ற;* ***ஆயிரம் கரங்கள் ஓச்சி*** - *ஆயிரம் கைகளை வீசி;* ***தான் உடை உதயம் என்னும்*** - *தான் தோன்றுதற்கு இடமான உதயகிரி என்கின்ற;* ***தமனியத் தறியுள் நின்று*** - *தங்கத் தூணிலிருந்து;* ***மானுட மடங்கல் என்ன*** - *நரசிங்கப் பெருமாள் (தோன்றியது) போல;* ***வயங்கு வெய்யோன் தோன்றினன்*** - *ஒளியுமிழ்ந்தவண்ணம் கதிரவன் உதித்தான். உருவகத்தை உறுப்பாகக் கொண்ட உவமையணி. சூரியன் ஆயிரமாயிரம் கிரணங்களையுடையவன். ஆதலால் ஆயிரமாயிரம் கைகளோடு தோன்றிய நரசிங்கப் பெருமானாக உவமிக்கப் பெற்றான். “ஆயிரங் கரங்கள் ஓச்சி” என்பதில் ஆயிரம் என்பது மிகுதி குறித்து நின்றது. “கையாயிரம் அல்ல கணக்கிலவால்” கம்ப. 6304 என நரசிங்கம் ஆயிரமாயிரம் கரங்களோடு தோன்றியதெனப் பின்னும் குறிப்பர். “ஆயிரந்தோள் எழுந்தாடப் பைங்கண் இரண்டு எரிகான்ற நீண்ட எயிற்றோடு பேழ்வாய்ச் சிங்க உருவின் வருவான்.” (பெரிய திரு. -3-8) எனத் திருமங்கையாழ்வாரும் இக்கோலத்தை வருணிப்பார். உதய காலத்தே உதயகிரி பொன்னிறம் பெற்றுப் பொலியுமாதலின் அது நரசிங்கம் உதித்த பொன் தூணுக்கு உவமையாயிற்று. நரசிங்கம் எனும் வடசொல்லை “மானுடமடங்கல்” என மொழியாக்கம் செய்தார். மேலும் “மானுடமடங்கல்” (கம். 6304) என்பார். “நரங்கலந்த சிங்கமாய்” (இரண் திருவந். 84) “அரியும் மானுடமும் உடனாய்த் தோன்ற” (திருமங். 8-8-4) என ஆழ்வார்களும் குறிப்பர்.*

891. **முறை எலாம் முடித்த பின்னர்.**
மன்னனும். மூரித் தேர்மேல்
இறை எலாம் வணங்கப் போனான்;
எழுந்து உடன். சேனை வெள்ளம்.
குறை எலாம் சோலை ஆகி;
குழி எலாம் கழுநீர் ஆகி.
துறை எலாம் கமலம் ஆன
சோணை ஆறு அடைந்தது அன்றே.

முறை எலாம் முடித்த பின்னர் - *நாட்கடமைகளையெல்லாம் (செய்து) முடித்த பின்பு;* ***மன்னனும் மூரித் தேர்மேல்*** - *தசரதச் சக்கரவர்த்தியும் வலிமை வாய்ந்த (தன்) தேர்மேலே;* ***இறை எலாம் வணங்கப் போனான்*** - *(உடன்வந்த) மன்னர்கள் அனைவரும் வணங்கப் புறப்பட்டான்;* ***உடன் எழு சேனைவெள்ளம்*** - *அவனுடன் புறப்பட்ட படைத் தொகுதியும்;* ***குறை எலாம் சோலை ஆகி*** - *(தான் சென்றடையாத) ஆற்றிடைக் குறைகளையெல்லாம் மலர்ச் சோலையாகச் செய்தும்;* ***குழிஎலாம் கழுநீர்ஆகி*** - *தான் சென்ற பள்ளங்களையெல்லாம் செங்கழுநீர் மலர்க்கூட்டம் ஆகச் செய்தும்;* ***துறை எலாம் கமலம் ஆன*** - *(மக்கள் இறங்கும்) நீர்த்துறைகளையெல்லாம் தாமரை பூத்த தடாகங்கள் ஆகச் செய்தும் உள்ள;* ***சோணையாறு அடைந்து*** - *சோணையாற்றினை சென்றடைந்தது.*

“முறையெல்லாம் முடித்த பின்னர்” என்பதனால் எந் நிலையிலும் தசரத வேந்தர் முறை வழாதவர் என்பது குறித்தவாறு. முறை: அன்றன்று முடிக்க வேண்டிய கடமைகள். “குழி எலாம் கழுநீர்” (கம்ப. 33) என வேறிடத்தும் குறிப்பார். ஆற்றினிடையே நீர் மூழ்காத இடம் ஆற்றிடைக் குறை எனவும். அரங்கம் எனவும் பெயர் பெறும். ஆறு உலகை அழகுக் குவியலாக மாற்றுகின்ற ஒன்று ஆதலால். “குறையெலாம் சோலை ஆகி. குழியெலாம் கழுநீர் ஆகித் துறையெலாம் கமலம் ஆன சோணையாறு” என்றார். இறுதியிரண்டடியில் உள்ள சொல் இன்பமும் சுவைக்கத் தக்கவை. கேட்டுப்பூ. கொடிப்பூ. நீர்ப்பூ. நிலப்பூ எனும் நால்வகைப் பூக்களையும் செழிக்கச் செய்து நடக்கிறது சோணை நதி என்பது குறிப்பு. சேனை வெள்ளம் சோணை வெள்ளத்தையடைந்தது என்பது ஒரு நயம்.

உச்சிவேளையில் சோலையைச் சார்தல்

892. **அடைந்து. அவண்இறுத்த பின்னர்.**
அருக்கனும் உம்பர்ச் சேர்ந்தான்;
மடந்தையர் குழாங்களோடு.
மன்னவரும். மைந்தர்தாமும்.
குடைந்து வண்டு உறையும்
மென் பூக் கொய்து நீராட. மை தீர்
தடங்களும். மடுவும் சூழ்ந்த.
தண் நறுஞ் சோலை சார்ந்தார்.

அவண் அடைந்து இறுத்த பின்னர் - அச்சோணை யாற்றின் கரையில் அச்சேனைக் தொகுதி தங்கிய பின்பு; **அருக்கனும் உம்பர்ச் சேர்ந்தான்** - சூரியனும் வான் மேல் ஏறினான்; **மடந்தையர் குழாங்களோடும்** - (தத்தம்) மனைவியர் கூட்டங்களோடு; **மன்னரும் மைந்தர்தாமும்** - அரசர்களும் இளவரசர்களும்; **வண்டு குடைந்து உறையும் மென்பூக் கொய்து** - வண்டுகள் துளைத்துத் திளைக்கும் மெல்லிய மலர்களைப் பறித்து; **நீராட** - (நீரில்) மகிழ்ந்து விளையாட; **மைதீர் தடங்களும் மடுவும்** - தூய தடாகங்களும் மடுக்களும் சுற்றியுள்ள; **தண் நறுஞ் சோலை சார்ந்தார்** - குளிர்ச்சியும் மணமும் மிக்க சோலையினை அடைந்தனர்.

வண்டுகள் மலரைக் குடைந்து தேன் ஆடல் கண்டு இவர்களும் தடாகங்களைக் குடைந்து நீராடும் நினைவுற்றனர். என்பது குறிப்பு. தடம்: அகன்று பெரிதான நீர்நிலை. மடு: ஆழ்ந்து சிறிதான நீர்நிலை. நீராடுங்காலை. மலர்களைப் பறித்து வந்து. ஒருவர் மேல் ஒருவர் இலக்குத் தவறுதல் இன்றி வீசி விளையாடுதல் நீர் விளையாட்டு எனத் தெரிகிறது.

மாதரைக் கண்ட மயில் முதலிய பறவைகள்

893. ***திண் சிலை புருவம் ஆக.***
சேயரிக் கருங் கண் அம்பால்.
புண் சிலர் செய்வர் என்று
போவன போன்ற. மஞ்ஞை;
பண் சிலம்பு அணி வாய் ஆர்ப்ப.
நாணினால் பறந்த. கிள்ளை;
ஒண் சிலம்பு அரற்ற. மாதர்
ஒதுங்குதோறு. ஒதுங்கும் அன்னம்.

திண் சிலை புருவம் ஆக *- இந்தப் பெண்கள் தங்கள் புருவங்கள் என்னும் வலிய வில்லால்;* ***சேயரிக் கருங்கண் அம்பால்*** *- செவ்வரி பரந்த கரிய கண்களாகிய அம்புகளைக்கொண்டு;* ***புண்சிலர் செய்வர் என்று*** *- (நம்மைப்) புண்கள் சிலர் செய்யக் கூடும் என்று;* ***மஞ்ஞை போவன போன்ற*** *- மயில்கள் (அஞ்சி) அங்கிருந்து வெளியேறுவது போல் வெளியேறின (மாதர்);* ***பண்சிலம்பு அணிவாய் ஆர்ப்ப*** *- அந்தப் பெண்ணின் பண்கள் போல் ஒலிக்கும் அழகியவாய் ஒலியை (கேட்டு);* ***கிள்ளை(கள்) நாணினால் பறந்த*** *- கிளிகள் (அவர்கள் போலத் தம் வாயால் இன்னொலி எழுப்ப இயலாமைக்கு) வெட்கமுற்று (அங்கிருந்து) பறந்து போயின;* ***மாதர் ஒண் சிலம்பு அரற்ற ஒதுங்கு தோறு(ம்)*** *- அப் பெண்களின் ஒலிமிக்க சிலம்புகள் ஒலிக்க அடிபெயர்த்து நடக்கும் போதெல்லாம்;* ***அன்னம் ஒதுங்கும்*** *- (அவர்களின் அந்த அணி நடைக்குத் தோற்றுப்போன (நடைக்குப் புகழ் பெற்ற) அன்னப்பறவைகள் (அங்கிருந்து) வெளியேறும்.*

பாவையர் சோலையுள் நுழைந்தவுடன். பறவைகள் சோலையினின்றும் வெளியேறின என நயம்பட உரைத்தார். இதுகாறும் சாயலுக்கும் மொழிக்கும் நடைக்கும் தாங்களே என்று புகழ் மகுடம் சூட்டிக் கொண்டிருந்தவை. இப்பெண்டிர் வருகையால் பெருமையிழந்து வெளியேறினவாம். அன்ன நடை. இவர் நடையாதலால் இயலாமைக்கண்டு அவை ஓடி ஒளிந்தமையால் ''ஒதுங்கும் அன்னம்'' என்றார். தற்குறிப்பேற்றவணி. அன்னத்தின் ஒலி சிலம்பொலி போல் இருக்கும் என்பது. ''சிலம்பின் அன்னம் நின்றிரங்கும்'' (கம்ப. 335) என்பதனால் அறியலாம். ஆகவே. மாதர் ஒண் சிலம்பு அரற்ற. தம் இனமென்று பெண்கள் ஒதுங்கும் இடமெல்லாம் ஒதுங்கிச் சென்ற அன்னங்கள். பின் பெண்டிர் நடையழகு கண்டு நாணி வெளியேறுவன போன்று பறந்தன எனினுமாம்.

மாதர் ஆடலும் மைந்தர் மயங்கி நிற்றலும்

894. செம் பொன் செய் சுருளும் தெய்வக்
குழைகளும் சேர்ந்து மின்ன.
பம்பு தேன் அலம்ப ஒல்கி.
பண்ணையின் ஆடல் நோக்கி.
கொம்பொடும். கொடி அனாரைக்
குறித்து அறிந்து உணர்தல் தேற்றார்.
வம்பு அவிழ் அலங்கல் மார்பின்
மைந்தரும். மயங்கி நின்றார்.

செம்பொன் செய் குழையும் - செம்பொன்னால் செய்யப்பெற்ற ஓலையெனும் காதணியும்; **தெய்வக் குழைகளும்** - ஒளியுமிழ்கின்ற குழையெனும் காதணியும்; **சேர்ந்து மின்ன** - ஒருங்கிணைந்து மின்னவும்; **பம்பு தேன் அலம்ப ஒல்கி** - அணிந்துள்ள மாலைகளில் மொய்த்த வண்டுகள் ஒலிக்கவும் அசைந்து; **பண்ணையின் ஆடல் நோக்கி** - தோழியர் கூட்டத்தோடு அப்பெண்டிர் விளையாடுவதைப் பார்த்து; **வம்புஅவிழ் அலங்கல் மார்பின் மைந்தரும்** - மணம் விரிகின்ற மாலைகளையணிந்த மார்பினராய ஆடவரும்; **கொடி அ(ன்)னாரை** - மலர்க் கொடி அனைய மகளிரை; **கொம்பொடும் குறித்து அறிந்து உணர்தல் தேற்றார்** - இவை பூங்கொம்புகள். இவர் மகளிர் என்று ஊகித்து (தெளிவுற) உணர இயலாதவராக மயங்கி நின்றனர்.

பகுத்தறியும் தன்மையராய ஆடவரும். இவர் மகளிர். இவை மலர்க்கொடிகள் எனப் பகுத்துணர இயலாதவாறு தயங்கித் தவிக்க நேர்ந்தது என அம்மகளிரின் அழகும் அணியும் கூறி வியந்தவாறு. சுருளும் குழைகளும் மின்னுதல். தேன் அலம்ப அசைதல் பண்ணையில் ஆடல் எனும் செயல்கள் மகளிர்க்கும் மலர்க் கொம்புகட்கும் பொருந்தும் பொதுத்தன்மை கண்டு இரட்டுற மொழிந்தார்.

குயில்களின் நாணம்

895. பாசிழைப் பரவை அல்குல்.
பண் தரு கிளவி. தண்தேன்
மூசிய கூந்தல். மாதர்
மொய்த்த பேர் அமலை கேட்டு.
கூசின அல்ல; பேச
நாணின. குயில்கள் எல்லாம் -
வாசகம் வல்லார் முன் நின்று.
யாவர் வாய் திறக்க வல்லார்?

குயில்கள் எல்லாம் *- அந்தச் சோலையில் உள்ள குயில்கள் யாவும்;* ***பாசிழைப் பரவை அல்குல்*** *- பசும்பொன்னால் அமைந்து மணிகள் இழைத்து இயற்றிய அணிகள் பூண்ட பரந்த அல்குலையும்;* ***பண்தரு கிளவி*** *- இசையென்னுமாறு வெளிப்படும் இனிய சொற்களையும்;* ***தண்தேன் மூசிய கூந்தல் மாதர்*** *- (சூடிய மலரிலிருந்து) குளிர்ந்த தேன் பரவிய கூந்தலையும் உடைய பெண்டிரின்;* ***மொய்த்தபேர் அமலை கேட்டு*** *- நெருங்கிச் சூழ்ந்த பேரொலியைக் கேட்டு;* ***கூசின அல்ல*** *- (புதியோரைக் கண்ட) கூச்சத்தால் (வாய்மூடிக் கிடந்தன) அல்ல;* ***பேச நாணின*** *- (அந்த மகளிர்முன் தமக்குற்ற தாழ்வுணர்ச்சி மேலீட்டால்) பேசுதற்கு வெட்கமுற்று (வாய்மூடிக்) கிடந்தன;* ***வாசகம் வல்லார் முன்நின்று*** *- (இனிமையாகப்) பேச வல்லார் முன்னிலையில்;* ***யாவர் வாய் திறக்க வல்லார்?*** *- யாரே வாய் திறந்து (பேச) வல்லவர்கள்?*

புதியோர் முன்பு பேச இயலாமை கூச்சம் எனவும். உயர்ந்தோர்முன். தன் சிறுமையினால் செயலிழந்து பேச இயலாமை நாணம் எனவும் படும். "கருமத்தால் நாணுதல் நாணு" (திருக். 1012) என்பார் வள்ளுவனாரும். சோலைக்குயில்கள் வாய்மூடிக் கிடப்பதற்குப் புதியாரைக் கண்டு இயல்பாய் வரும் கூச்சம் காரணம் அன்று; அம் மகளிரைப்போன்று இனிமை தோன்ற ஒலிக்க இயலாமற் போன செயலால் வரும் நாணம் காரணம் என்பதாம். வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.

மாதர் தீண்டப் பூங்கொம்பு தாழ்தல்

896.** **நஞ்சினும் கொடிய நாட்டம்
அமுதினும் நயந்து நோக்கி.
செஞ்செவே கமலக் கையால்
தீண்டலும். நீண்ட கொம்பும்.
தம் சிலம்பு அடியில் மென் பூச்
சொரிந்து உடன் தாழ்ந்த என்றால்.
வஞ்சிபோல் மருங்குலார் மாட்டு
யாவரே வணங்க லாதார்?

நஞ்சினும் கொடிய நாட்டம் *- (விரும்பாதார்க்கு) நஞ்சினைக் காட்டிலும் கொடுமையைச் செய்ய வல்ல (தம்) விழிகளைக்கொண்டு (அம் மகளிர்);* ***அமுதினும் நயந்து நோக்கி*** *- (அவை நஞ்சல்ல) அமுதினை விட நல்லவை என்று கூறுமாறு விருப்பத்தோடு பார்த்து;* ***செஞ்செவே கமலக் கையால் தீண்டலும்*** *- (தமது) செக்கச் செவேர் என்று சிவந்த தாமரைக் கைகளால் தீண்டிய அளவில்;* ***நீண்ட கொம்பும்*** *- நீண்டு வளர்ந்து நின்ற பூங்கொடிகள் (எல்லாம்);* ***தம் சிலம்பு அடியில் மென்பூ*** *- அவர்களுடைய சிலம்பணிந்த பாதங்களில். மெல்லிய பூக்களை;* ***சொரிந்து உடன் தாழ்ந்த என்றால்*** *- சொரிந்த வண்ணம் வணங்கி நின்றன என்றால்;* ***வஞ்சி போல் மருங்குலார்மாட்டு*** *- வஞ்சிக்கொடி போன்று (ஒல்கி ஒசியும்) இடையினையுடைய மகளிரிடத்தே;* ***யாவர்தம் வணங்கலாதார்?*** *- வணங்காமல் நிற்பார் (இவ்வுலகில்) யாரே உளர்? (ஒருவரும் இலர்).*

மகளிர் தீண்டலால். ஓரறிவுடைய மலர்க்கொடிகளும் தாழ்ந்து வணங்கி மலர்களைச் சொரிந்தன என்றால். ஆறறிவுடைய ஆடவர் வணங்கித் தாழ்வர் என்பது கூற வேண்டா என்றவாறு. மகளிர் நோக்கவும் தீண்டவும் செய்யின் மரங்கள் பூச் சொரிவனவாகக் கூறல் கவிமரபு. "நித்தில முலையினார் தம் நெடுங்கணால் நோக்கப்பெற்றும். கைத்தலம் தீண்டப் பெற்றும் கனிந்தன மலர்ந்த காண்க. வைத்து அலர் கொய்யத் தாழ்ந்த மரம்" (சீவக.) என்பார் திருத்தக்கதேவரும். "பாவையர் கை தீண்டப் பணியாதார் யாவரே?" பூவையர் கை தீண்டலும் அப்பூங்கொம்பு - மேவியவர் பொன்னடியில் தாழ்ந்தனவே" (நளவெ. 2 : 5) எனும் பாடல் அப்படியே இதனை அடியொற்றியது. "வஞ்சி போல் மருங்குலார் மட்டு யாவரே வணங்கலாதார்" என்பதனால் வளையும் இடையுடைய மெல்லிய பெண்மை. வளையாத் திறலுடைய வலிய ஆண்மையை. தன் மென்மையால். அன்பால். பாசத்தால். தியாகத்தால் வளைத்து விட வல்லது என்னும் வாழ்வியல் நுட்பம் கூறப்பட்டுள்ள திறம் காண்க. 7

897. **அம்புயத்து அணங்கின் அன்னார்**
அம் மலர்க் கைகள் தீண்ட.
வம்பு இயல் அலங்கல் பங்கி.
வாள் அரி மருளும் கோளார்-
தம் புய வரைகள் வந்து
தாழ்வன; தளிர்த்த மென் பூங்
கொம்புகள் தாழும் என்றல்.
கூறல் ஆம் தகைமைத்து ஒன்றோ!

அம்புயத்து அணங்கின் அன்னார் - தாமரை மலரில் வாழும் திருமகளைப் போன்ற (அழகிய) அம்மகளிரின்; **அம்மலர்க்கைகள் தீண்ட** - அழகிய அம் மலர் அனைய கரங்கள் தீண்டியவுடன்; **வம்பியல் அலங்கல் பங்கி** - மணம் பொருந்திய மாலைகளையணிந்த மயிர்முடியினையும்; **வாள் அரி மருளும் கோளார்தம்** - வாள் போன்று பாயும் கொடுமையினையுடைய சிங்கங்களும் அஞ்சும் வலிமையினையும் உடைய ஆடவர்கள் தம்முடைய; **புய வரைகள் வந்து தாழ்வன** - மலையனைய தோள்கள் அம்மகளிரின் முன் வந்து தாழ்ந்து வணங்கி நிற்பன (என்றால்); **தளிர்த்த மென்பூங்கொம்புகள்** - (மெல்லிய) தளிர்களையும் மெல்லிய பூக்களையும் உடைய பூங்கொடிகள்; **தாழும் என்றல்** - அம் மகளிர் தீண்டியவுடன் தாழ்கின்றன என்பது; **கூறலாம் தகைமைத்து ஆமோ?** - சிறப்பாக எடுத்துக் கூறத்தக்கதோ?

'மலர்க்கைகள் தீண்டப் புய வரைகள் தாழ்வன' என்று. மலர்களின் முன் மலைகள் வீழ்ந்து கிடக்கும் வியப்புக் கண்டு கூறியவாறு. மேற் பாடலில் மகளிர்க்கு அஃறிணைகளே வணங்குகின்றன; உயர்திணைகளைப்பற்றிக் கூறவேண்டுமோ என்றவர். இப்பாடலில் உயர்திணைகளே வணங்குகையில் அஃறிணைகளைப்பற்றிக் கூற வேண்டுமோ என மாற்றிக் கூறிச் சுவையூட்டினார். ஆகவே. இருதிணை யுயிர்களும் மகளிரை வணங்கும் என்பது தெளிவாயிற்று.

வண்டுகள் மொய்த்தல்

898. ***நதியினும் குளத்தும் பூவா***
நளினங்கள் குவளையோடு
மதி நுதல் வல்லி பூப்ப.
நோக்கிய மழலைத் தும்பி
அதிசயம் எய்தி. புக்கு
வீழ்ந்தன; அலைக்கப் போகா-
புதியன கண்ட போழ்து
விடுவரோ புதுமை பார்ப்பார்?

மதி நுதல் வல்லி *- பிறை போன்ற நெற்றிகொண்ட பெண்கள் என்னும் கொடிகள் (ஒவ்வொன்றும்);* ***நதியினும் குளத்தும் பூவா*** *- ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் பூக்க இயலாத;* ***குவளையோடு நளினங்கள்*** *- (இரு) குவளை மலர்களோடு கூடிய தாமரை மலர் ஒன்றை (த்தம்மிடத்தில்);* ***பூப்ப நோக்கி*** *- பூத்திருப்பதைக்கண்டு;* ***மழலைத்தும்பி*** *- இன்னொலி மிழற்றும் வண்டுகள்;* ***அதிசயம் எய்திப்புக்கு வீழ்த்தன*** *- ஒரு கொடியில் வேறொரு பூவும். அப்பூவில் வேறு இன்னோர் இனமலர்களும் பூத்திருக்கும் அதிசயத்தைக்கண்டு. அவற்றின் மேல் வீழ்ந்து மொய்த்தன;* ***அலைக்கப் போகா*** *- (கைகளினால்) ஓட்டவும் (அவை) போகவில்லை. (?ஏனெனில்) ;* ***புதுமை பார்ப்பார்*** *- புதுமை நாட்டமுடையோர்;* ***புதியன கண்ட போழ்து விடுவரோ?*** *- புதுமைப் பொருள்களைக் காண நேர்கையில் (எளிதில்) விட்டுவிடுவார்களோ? (விடார் என்க).*

கொடியனையர் பெண்கள் - அக்கொடிகளில் தாமரை பூத்திருப்பது போன்றவை அவர்கள் முகங்கள். அந்தத் தாமரையில் குவளைகள் பூத்திருப்பது போன்றவை அவர்கள் விழிகள். ஒரு கொடியில் இருவகை மலர்கள் பூப்பது புதுமையாதலால். வண்டினங்கள் ஓட்டவும் போகாது. பெண்டிர் முகத்தை மொய்த்த வண்ணம் இருந்தன. அன்றன்று பூத்த புதுமலர்களை நாடுவது வண்டுகளின் இயல்பாதலால் அவற்றைப் "புதுமை பார்ப்பார்" எனல் பொருந்தும். இயல்பான நதியிலும் குளத்திலும் இவ்வதிசய மலர்கள் பூவா என்பார். "நதியினும் குளத்தும் பூவா" என்றார். நிலத்துக் கொடிகள் நீர்ப் பூக்களைப் பூப்பதும். தாமரைகள் குவளைப் பூக்களைப் பூத்திருப்பதும் வியப்பின்மேல் வியப்பாயின. "வாவி விரி தாமரையின் மாமலரில் வாசக் காவிரி நாண்மலர் முகிழ்த்தனைய கண்ணார்". (கம்ப. 1849) என்பார் வேறிடத்தும். வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. கவிஞர்க்குள்ள புதுமை நாட்டத்தை வண்டின் மேல் வைத்து வெளிப்படுத்தியவாறு.

மலர் கொய் மகளிர் செயல்கள்

899. **உலம் தரு வயிரத் திண் தோள்**
ஒழுகி. வார் ஒளி கொள் மேனி
மலர்ந்த பூந் தொடையல் மாலை
மைந்தர்பால். மயிலின் அன்னார்
கலந்தவர் போல. ஒல்கி
ஒசிந்தன. சில; கை வாராப்
புலந்தவர் போல நின்று.
வளைகில. பூத்த கொம்பர்.

உலம் தரு வயிரத் திண்தோள் - திரண்ட கல்லைப் போன்ற உறுதி வாய்ந்த திண்ணிய தோள்கள்; **ஒழுகிவார் ஒளிகொள் மேனி** - ஒழுங்குற அமைந்து. மிக்க ஒளி கொண்டமைந்த உடலையும்; **மலர்ந்த பூந்தொடையல் மாலை** - மலர்ந்த மலர்களால் தொடுக்கப் பட்ட மாலைகளையும்; **மைந்தர் பால்** - (உடைய) ஆடவரிடத்தில்; **கலந்தவர்** - கலந்தவரான; **மயிலின் அன்னார்** - மயில் அனைய மகளிர்; **போல** - போன்று; **பூத்த கொம்பர் சில** - மலர்ந்த மலர் கொடிகள் சில; **ஒல்கி ஒசிந்தன** - தளர்ந்து துவண்டு கிடந்தன (சில); **கைவாராப் புலந்தவர் போல** - சில பூங்கொடிகள் கைக்கெட்டாதன வாய் ஊடல் கொண்ட மகளிர் போல்; **நின்று வளைகில** - நின்றவாய் வளையாமல் இருந்தன.

கலந்த மகளிர் துவண்டு கிடப்பதை “அவச நிலை” என்பர் இன்பநூலார். “கலவிக் களியின் மயக்கம்” (கலிங். கடை. 14) என்பார் சயங்கொண்டார். உவமையணி. ஊடலில் நிமிர்வதும் கூடலில் குழைவதும் பெண்டிர் இயல்பு. பூங்கொடிகளாகிய அஃறிணை மேல் ஏற்றி உயர்திணை மகளிர் செயலை விளக்கியவாறு.

900. **பூ எலாம் கொய்து கொள்ள.**
பொலிவு இல துவள நோக்கி.
‘யாவை ஆம் கணவர் கண்ணுக்கு?
அழகு இல இவை’ என்று எண்ணி.
கோவையும். வடமும். நாணும்.
குழைகளும். குழையப் பூட்டி.
பாவையர். பனி மென் கொம்பை
நோக்கினர். பரிந்து நிற்பார்.

acharya.org

பூ எலாம் கொய்து கொள்ள - *(பூங்கொடியில் உள்ள) பூக்களையெல்லாம் கொய்துவிட்டமையால்;* ***பொலிவு இல துவள நோக்கி*** - *(பூக்களையிழந்தமையால் அப்பூங்கொடிகள்) அழகு இழந்து துவண்டு நின்றமையைப் பார்த்து;* ***பாவையர்*** - *சித்திரப் பாவையை ஒத்த மகளிர்;* ***இவை*** - *(அழகிழந்த) இப் பூங்கொடிகள்;* ***கணவர் கண்ணுக்கு யாவை ஆம்?*** - *கணவர்களுடைய கண்களுக்கு எப்படித் தோன்றும்;* ***என்று எண்ணி*** - *என்று கருதி;* ***கோவையும் வடமும் நாணும் குழைகளும்*** - *(தாங்கள் அணிந்திருந்த) மணிமாலைகளையும். முத்து வடங்களையும். அரைவடங்களையும். காதணிகளையும்;* ***குழையப் பூட்டி*** - *(அவை கனத்தால்) துவளும்படி அணிவித்து;* ***பனிமென் கொம்பை*** - *குளிர்ந்து மெல்லென்றிருக்கும் அப்பூங்கொம்புகளை;* ***பரிந்து நோக்கினர் நிற்பர்*** - *விருப்பத்தோடு பார்த்து நிற்பார்கள்.*

பூங் கொடிகளின் அழகு பூக்களில் அடங்கியுள்ளமையால். "பூ எலாம் கொய்து கொள்ளப்பொலிவில" என்றார். கணவன்மார் கண்களுக்கு இனிமை சேர்ப்பதனையே. தம் வாழ்வின் பெரும்பயனாகவும் இலக்காகவும் கொண்டு அம் மகளிர் வாழ்ந்தனர் என்பது தோன்ற. "யாவை ஆம் கணவர் கண்ணுக்கு அழகு இல இவை?" என்றார். கணவர் கண்கட்கு அழகும் இனிமையும் தர. எத்துணை அரிய பொருள்களையும் கொடுக்கலாம் என்பது விளக்க. "கோவையும் வடமும் நாணும் குழைகளும் குழையப் பூட்டி" நின்றனர் அம்மகளிர் என்றார். அவ்வரிய அணிகளை அக்கொடிகள் பாரம் பொறாமல் வளையும் அளவிற்குப் பூட்டினர் என்பார். "குழையப் பூட்டி" என்றார். பூட்டியபின் அவை அவை அழகு பொலிய நின்றன என்பதை. "பரிந்து நோக்கினர் நின்றார்" என்பதனால் உணர்த்தினார். "நோக்கினர் பரிந்து நின்றார்" என்பது பரிந்து நோக்கினர் நின்றார் என மாற்றிக் கூட்டப்பட்டது. கணவனை இன்புறுத்தவே அக்கால மகளிர் அணி அணிந்தனர்; வாழ்ந்தனர் எனும் அருங்கருத்தினைப் பூங்கொடி மேலிட்டுப் புலப்படுத்திய திறம் காண்க. "கட்கினியாள்; காதலன் காதல் வகை புனைவாள்......பெண்" (நாலடி. 384).

மகளிர் கூந்தல் காட்சியும் அவர்தம் நிலையும்

கலித்துறை

901. துறும் போதினில் தேன் துவைத்து உண்டு
உழல் தும்பி ஈட்டம்.
நறுங் கோதையோடு நனை சின்னமும்
நீத்த நல்லார்
வெறுங் கூந்தல் மொய்க்கின்றன;
வேண்டல. வேண்டு போதும்;-
உறும் போகம். எல்லாம். நலன்
உள் வழி. உண்பர் அன்றே!

துறும் போதினில் - அடர்ந்து கிடக்கின்ற மலர்களில்; ***துவைத்து*** - மிதித்து; ***தேன் உண்டு உழல்*** - தேனையுண்டு திரிகின்ற; ***தும்பி ஈட்டம்*** - வண்டுகளின் கூட்டம்; ***நறுங் கோதையோடு*** - மணம்மிகு மலர்மாலைகளோடு; ***நனை சின்னமும்*** - தேன் நனையும் விடு பூக்களையும்; ***நீத்த நல்லார்*** - நீக்கிய பெண்டிருடைய; ***வெறுங் கூந்தல் மொய்க்கின்றன*** - (பூவில்லா) வெறுங் கூந்தலில் மொய்ப்பன ஆயின; ***வேண்டும்போதும் வேண்டல*** - (அவை முன்பு) விரும்பிய மலர்களை?யும் (இப்போது) விரும்பவில்லை; ***நலன் உள்வழி*** - (பெரியோர்) நற்குணங்கள் உள்ள இடத்தில்; ***உறும் போகம் எல்லாம் உண்பர் அன்றே!*** - அடையத்தக்க இன்பங்களையெல்லாம் (விடாது) அடைவார்கள் அல்லரோ?

பூங்காவில் மகளிர் பூக்கொய்ய நுழைந்தபோது. அதுவரை மலர்களைப் பெரியனவாய் எண்ணி. அவற்றில் மதுவுண்டு கொண்டிருந்தன வண்டினங்கள்; அவற்றை அறவே புறக்கணித்து. அவர்கள் நுழைந்தபின். அவர்களின் கூந்தலை மொய்க்கத் தொடங்கிவிட்டன. மலர்களில் உள்ள நறுமணத்தை விட. மகளிரின் மலர் சூடாக் கூந்தலில் உள்ள இயற்கை மணம். மிக்கிருத்தலால். "வெறுங் கூந்தல் மொய்க்கின்றன" என்றார். மகளிர் கூந்தலுக்கு இயற்கையிலேயே மணம் உண்டு என்பதனை. "அரிவை கூந்தலின் நறியவும் உளவோ நீ அறியும் பூவே?"(குறுந். 2) எனும் புகழ்பெற்ற இறையனார் பாடலால் அறியலாம். இன்றைய அறிவியலும் இதனை ஒப்பும். "போதும் (மலரும்) வேண்டல; வெறுங் கூந்தல் மொய்க்கின்றன" என்றதனால் அம் மலர்களினும் கூந்தல் மணம் மிக்கிருந்தது என்பது புலப்படும். முன்பு சூடியிருந்த மலர்களின் மணம் அம்மலர்கள் இல்லாத போதும் நறுநெய் படிந்த கூந்தலில் தேங்கிக் கிடந்தமையால். வெறுங்கூந்தலிலும் வண்டுகள் மொய்த்தன எனினுமாம். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. துறுதல்:அடர்தல். செறிதல் போது: மலர்.

902. மெய்ப் போதின் நங்கைக்கு அணி அன்னவள். வெண் பளிங்கில்
பொய்ப் போது தாங்கிப் பொலிகின்ற தன் மேனி நோக்கி.
'இப் பாவை எம் கோற்கு உயிர் அன்னவள்' என்ன உன்னி.
கைப் போதினோடு நெடுங் கண் பனி சோர நின்றாள்.

மெய் - தன் உடம்பின் அழகால்; ***போதின் நங்கைக்கு*** - மலர் மகளான திருமகளுக்கு; ***அணி அன்னவள்*** - ஆபரணம் போன்றிருக்கும் ஒருத்தி; ***வெண் பளிங்கில்*** - வெண்மை நிறமுள்ள பளிங்குப் பாறையில்; ***போது தாங்கி*** - மலர்தாங்கிய வண்ணம்; ***பொலிகின்ற தன் மொய்மேனி*** - (பிரதிபலிப்பதனால்) ஒளிர்கின்ற தன் நிழல் உடலை; ***நோக்கி*** - பார்த்து; ***இ பாவை*** - இந்தப் பெண்; ***எங்கோற்கு உயிர் அன்னவள்*** - என் கணவனுக்கு உயிர் அனையவள் ஆவாள்; ***என்ன உன்னி*** - என்று நினைத்து; ***நெடுங்கண் பனி சோர*** - தன் நீண்ட விழிகளிலிருந்து கண்ணீர் பெருக; ***கைப்போதினோடு நின்றாள்*** - கையில் ஏந்திய மலரோடு நின்றாள்.

மங்கையர்க்கெல்லாம் அணியாகிய திருமகளுக்கு. இவள் அணியாக இலங்கவல்ல அழகு உடையாள் என்பார். "போதின் நங்கைக்கு அணியன்னவள்" என்றார். தன் மேனியழகை இதுகாறும் குறைவாக நினைத்திருந்தவள் ஆதலின் பளிங்கில் தன் உருவை முழுமையுறக் கண்டு. மிக அழகு பொலியும் உருவாக இலங்குவது கொண்டு. மகளிர்க்கே உரிய ஐயவுணர்வோடு. இவளை என் கணவன் காணின் நிலை தளர்வான்; மனந் திரிவான் எனக் கருதி நெடுங்கண் பனி சோர்ந்தாள். ஒன்றைப் பிறிதொன்றாகக் கருதி மயங்குதலால் இது மயக்க அணி. கணவர் பால் தங்கட்குள்ள உரிமைப்பாட்டை. பிறர்யார்க்கும் பங்குதர அஞ்சும். மனப்பாங்கும். கணவர் மாட்டுள்ள பெரும்பற்றும் ஒருங்கு சுட்டியவாறு. பாவை - உவம ஆகு பெயர்.

903. **கோள் உண்ட திங்கள் முகத்தாள் ஒரு**
கொம்பு. ஓர் மன்னன்.
தோள் உண்ட மாலை ஒரு தோகையைச்
சூட்ட நோக்கி.
தாள் உண்ட கச்சின் தகை உண்ட
முலைக்கண். ஆலி.
வாள் உண்ட கண்ணின் மழை உண்டு என.
வார நின்றாள்.

கோள் உண்ட திங்கள் முகத்தாள் ஒரு கொம்பு - மேகத்தால் சூழப்பெற்ற நிலாப் போன்ற முகமுடைய கொடி போன்றாள் தன் கணவனான; **ஓர் மன்னன் தோள் உண்ட மாலை** - அரசன் தோளில் அணிந்துள்ள மாலையை; **ஒரு தோகையைச் சூட்ட நோக்கி** - மயில் அனையாள் ஆகிய மற்றொரு உரிமை மகளுக்கு அணிவதைப் பார்த்து தாள் உண்ட கச்சின் தகையுண்ட முலைக்கண் - முடிச்சிட்ட கச்சின் இயல்பையழித்த முலைக் கண்களின் மேல்; **வாள் உண்ட கண் ஆலி** - வாளைவென்ற கண்களிலிருந்து (வருகின்ற) கண்ணீர்த்துளிகள்; **மழையுண்டென வார நின்றாள்** - மழை பொழிவது போலப் பொழிய நின்றாள்.

தன் தலைவன் இத்தகு அன்போடு சூட்டவில்லையே எனும் ஏக்கம் அவள் கண்ணீருக்குக் காரணம் ஆயிற்று. நாருண்ட மாலையை விடவும் அவன் தோளுண்ட மாலைக்கே ஏங்கினாள் என்று கணவன் அன்புக்கு ஏங்கும் மகளிர் மனநிலை சுட்டினார். கண்களும் மழை பெய்வது உண்டு எனக் காட்டுவாள் போல் அழுதாள் என்பார். "கண்ணின் மழையுண்டென வார நின்றாள்" என்றார். "ஓர் மன்னன்" என வரற் பாலது. செய்யுள் ஆதலின் "ஓர் மன்னன்" என வந்தது. இனிவருவனற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க.

கணவன் மறைவிடம் நிற்க மனைவி மறுகுதல்

904. மயில் போல் வருவாள் மனம் காணிய.
காதல் மன்னன்.
செயிர் தீர் மலர்க் காவின் ஒர் மாதவிச்
சூழல் சேர.
பயில்வாள். இறை பண்டு பிரிந்து
அறியாள். பதைத்தாள்;
உயிர் நாடி ஒல்கும் உடல்போல்
அலமந்து உழந்தாள்.

காதல் மன்னன் - (தன் துணைவியிடத்து) பேரன்பு கொண்ட மன்னன் ஒருவன்; **மயில் போல் வருவாள்** - மயில் போன்ற அழகோடு வருகின்ற தன் மனைவியின்; **மனம் காணிய** - மன நிலையை ஆராய்ந்தறிவதற்காக வேண்டி; **செயிர்தீர் மலர்க்காவின்** - குற்றமற்ற அப்பூஞ்சோலையில் (உள்ள); **ஒர் மாதவிச் சூழல் சேர** - ஒரு குருக்கத்திப் புதரில் ஒளிந்து கொள்ள; **பயில்வாள்** - தன் துணைவனோடு இடையறாது பழகுபவளும்; **பண்டு இறை பிரிந்து அறியாள்** - (இதற்கு) முன்பு. கணவனைச் சிறிதும் பிரிந்தறியாதவளும் ஆகிய அம் மாது; **உயிர் நாடி ஒல்கும் உடல்போல்** - உயிரைத் தேடி உலையும் உடலைப் போல; **பதைத்தாள் அலமந்து உழன்றாள்** - துண்டித்து சுற்றிச் சுழன்று (தேடி) திரிவாள் ஆனாள்.

தன்னைப் பிரிந்தால் தன் தலைவி எவ்வாறு துயர் உறுவாள் என அறிய நினைத்து. விளையாட்டாக ஒரு பூம்புதருக்குள் ஒரு மன்னன் ஒளிந்தானாக ஒரு போதும். தன் கணவனைப் பிரிந்தறியாத அம் மங்கை. உயிரைத் தேடி உடல் ஒன்று அலைந்து தவிப்பதைப் போலத் தேடித் தவித்தாள் என்பதாம்.

உடல் தலைவிக்கும். உயிர் தலைவனுக்கும். உவமைகள். "உடம்பொடு உயிரிடை என்ன. மற்று அன்ன மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு" (திருக். 1122) என வள்ளுவனாரும் தலைவியை உடலாகவும் தலைவனை உயிராகவும் கூறியுள்ளமை காண்க.

உடலும் உயிரும் தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதலும். இன்பதுன்பங்களை ஒருசேர. அனுபவித்தலும். ஒன்றையொன்று இன்றியமையாமையும் (பரிமே. 1122. வரை) பொருந்தி வருதலால். இத்தன்மைகளேயுடைய கணவன் மனைவியர்க்குப் பொருந்தும் உவமையாயின. பின். சீதையினை இராவணன் கவர்ந்து சென்றுவிட்ட காலை. இராமன் வந்து சீதையைக் காணாது தவித்தற்கு இவ்வாறே உயிரையும் உடலையும் உவமை கூறுவார். "கூடு தன்னுடையது பிரிந்து ஆர்உயிர். குறியா நேடிவந்து அது கண்டிலதாம் என நின்றான்" (கம்ப. 3473).

மனங்காணிய - மனத்தைக் காண்பதற்காக. காணிய - செய்யிய என்னும் வினையெச்சம். காரணப்பொருட்டு. செயிர்தீர் மலர்க்கா - குற்றமற்ற பூங்கா. செயிர் - குற்றம். பூங்காவுக்குக் குற்றம் இல்லாமையாவது; எப்போதும் வாட்டமின்மையும். கண்ணுக்கும் கருத்துக்கும் இதம் அளிப்பதுமாம்.

மாதவி - குருக்கத்தி. சூழல் - புதர். கொடிவீடு. வடமொழியில் லதாக்கிருகம். இறை - சிறிது; தலைவன் - இரட்டுறமொழிதல்.

உடலைத் தேடி உயிர் இயங்குமேயன்றி. உயிரைத் தேடி உடல் இயங்காது ஆதலால் இல்பொருள் உவமையணி.

அலமரல் - சுழல்தல் - "அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி" (தொல்: உரி: 14 மகளிரிடையே புலவிக் காட்சிகள்

905. **மை தாழ் கருங் கண்கள் சிவப்பு உற**
வந்து தோன்ற.
நெய் தாவும் வேலானொடு. நெஞ்சு
புலந்து நின்றாள்.
எய்தாது நின்றம் மலர் நோக்கி.
'எனக்கு இது ஈண்டக்
கொய்து ஈதி' என்று. ஓர் குயிலை. கரம்
கூப்பு கின்றாள்.

நெய்தாவும் வேலானொடு - *நெய்பூசப் பெற்ற வேலேந்திய (தன்) கணவனோடு;* **நெஞ்சு புலந்து நின்றாள்** - *(மனத்திற்) பிணக்கம் கொண்டிருந்த ஒருத்தி;* **மைதாழ் கருங்கண்கள்** - *அஞ்சன மை தங்கிய கரிய கண்களில்;* **சிவப்பு உற வந்து தோன்ற** - *செந்நிறம் மிக வந்து தோன்றச் (சினந்து);* **எய்தாது நின்ற மலர்நோக்கி** - *(தனக்கு) எட்டாமல் இருந்த மலரைப் பார்த்து;* **இது எனக்கு ஈண்டக் கொய்து ஈதி** - *'இந்த மலர் எனக்குக் கிடைக்க அதனைக் கொய்து கொடு' என்று;* **ஓர் குயிலைக் கரம் கூப்புகின்றாள்** - *(ஊடலால் கணவனை வேண்டாது) ஒரு குயிலை நோக்கிக் கை கூப்பினாள்.*

கணவனைக் கை கூப்புவதற்கு மாறாக. ஊடலால். குயிலைக் கரங் கூப்பினாள் குயிலைக் "கொய்து ஈதி" என வேண்டியது. "அஃறிணை மருங்கினும் அறையப்படுமே" (தொல்.) எனும் அகப்பொருள் விதியை உட்கொண்டது. நெய் தாவும் வேலான் அவன். மை தாங்கும் வேலாள் இவள். இருவர்க்கும் இடையே நடக்கும் ஊடற் போரில். நெய் தாவும் வேல் தோற்கும் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்த. "கண்கள் சிவப்பு உற (மிக) வந்து தோன்ற" என்றார். "நான் வேண்டியது ஈவார் இங்கு யாரும் இல்லை; நீயாவது பறித்துத் தா!" என அவன் அருகிருக்கவும் ஊடலால் கூறினாள். ஒரு குயிலை. ஒரு குயில் கரங்கூப்பி நின்றது எனும் ஒரு நயமும் தோன்றும். நின்றம் மலர் - செய்யுளாதலின் இசைக்காக மகரம் விரிந்தது. சிவப்பு வெகுளி. "கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள்" (தொல். உரி. 76

acharya.org

906. செம்மாந்த தெங்கின் இளநீரை. ஓர்
செம்மல் நோக்கி.
'அம்மா! இவை மங்கையர் கொங்கைகள்
ஆகும்' என்ன.
'எம் மாதர் கொங்கைக்கு இவை ஒப்பன?'
என்று. ஒர் ஏழை.
விம்மா. வெதும்பா. வெயரா. முகம்
வெய்துயிர்த்தாள்.

செம்மாந்த தெங்கின் இளநீரை - உயர்ந்தோங்கி நின்ற தென்னையின் இளநீரையுடைய காயை; **ஓர் செம்மல்** - ஒரு தலைவன்; **'அம்மா!** - 'என்ன வியப்பு!; **இவை மங்கையர் கொங்கைகள் ஆகும்' என்ன** - இவ்விளநீர்க் காய்கள் மங்கையரின் கொங்கைகளுக்கு ஒப்பாகும் என்று கூற; **எம் மாதர் கொங்கைக்கு இவை ஒப்பன** - (அது கேட்ட அவன் மனைவி) இவ்விளநீர்கள் நீ பார்த்த எந்த எந்த மங்கைகளின் கொங்கைகளுக்கு ஒப்பாவன? ; **என்று** - என்று கேட்டு; **விம்மா** - விம்மி; **வெதும்பா** - மனம் கொதித்து; **முகம் வெயரா** - முகம் வெயர்த்து; **வெய்துயிர்த்தாள்** - வெப்பப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

இளநீரை மங்கையர் கொங்கைக்குவமித்தல் மரபாதலால். "இவை மங்கையர் கொங்கைகள் ஆகும்" என்றான் தலைவன். ஆனால். 'இவை மங்கையே! நின்கொங்கைகள் ஆகும்' என்னாமல். இவை மங்கையர் கொங்கைகள் ஆகும்' எனப் பன்மையாற் கூறியது. தலைவியின் ஊடற்கு ஏதுவாயிற்று. "யாரினும் காதலம் என்றேனா ஊடினாள் யாரினும் யாரினும் என்று" எனும் அருமைத் திருக்குறள் (1314) இங்கு நினையற் பாலது. தன் கணவன் தூய்மையை வீணாக ஐயுறுகிறாள் என்பார் ஏழை என்றார்

907. 'போர்' என்ன வீங்கும் பொருப்பு அன்ன
பொலங் கொள் திண்தோள்
'மாரன் அனையான். மலர் கொய்து
இருந்தானை. வந்து ஒர்;
கார் அன்ன கூந்தல். குயில் அன்னவள்.
கண் புதைப்ப.
'ஆர்?' என்னலோடும். அனல் என்ன
அயிர்த்து உயிர்த்தாள்.

போர் என்ன வீங்கும் - போர் என்று சொன்ன அளவிலேயே (மகிழ்ச்சியில்) பூரித்துப் பெருக்கும்; **பொருப்பன்ன** - மலையினைப் போன்ற; **பொலம் கொள்** - அழகு வாய்ந்த; **திண் தோள்** - வலிய தோள்களையுடையவனாய்; **மாரன் அனையான்** - (அழகில்) மன்மதனை ஒப்பவனாய்; **மலர்கொய்து இருந்தானை** - பூக்களைப் பறித்துக் கொண்டிருந்த (தன்) கணவனை; **கார் அன்ன கூந்தல்** - கார் மேகம் போன்ற கூந்தலையுடையவளாய்; **ஓர் குயில் அன்னவள்** - (குரலில்) ஒப்பற்ற குயிலைப் போன்றவளான ஒருத்தி; **வந்து** - (அவன் அருகில்) வந்து; **கண் புதைப்ப** - (அவன்) கண்களைப் பொத்தினாளாக; **ஆர் என்னலோடும்** - (அப்போது அவன்) (என் கண்களைப் பொத்தியவர்) யார்? என்று கேட்டவுடனே; **அனல் என்ன** - (அவள்) தீ போன்று வெதும்பி; **அயிர்த்து உயிர்த்தாள்** - ஐயமுற்று (வெப்பப்பெரு) மூச்சு விட்டாள்.

தான் கண்ணைப் பொத்தியவுடன். தன் பெயரைச் சொல்லிக் 'கையை எடு' என்று சொல்ல வேண்டிய தன் கணவன். 'ஆர்' என்று வினவியதால் தன்னைப் போன்றே இவன் கண் பொத்தி விளையாடும் மகளிர். வேறு சிலரும் உள்ளார்கள் போலும் என்ற ஐயத்தால் இவள் ஊடல் கொண்டாள் என்றபடி. போர் என்று சொன்னவுடன் உடம்பு பூரித்து. தோள் பெருக்கும் வீரமரபினைக் குறித்தவாறு. "கிட்டியது அமர் எனக் கிளருந் தோளினான்" (கம்ப. 2311) எனக் குகனைப் பின்பு குறிப்பார் "போர் எனிற் புகலும் புனைகழல் மறவர்" (புறம். 31.9) என்பதும் காண்க. மகளிர் தலைவர் கண்களைப் புதைத்தல் வழக்கம் என்பது: "நலம் பெறு கையின் என் கண் புதைத்தாயே!....... நீயலது உளரோ என் நெஞ்சு அமர்ந்தோரே!" (ஐங். 293. 2. 5) அக்கால் ஆடவர் வீரமும் ஈரமும் ஒருசேர இப்பாடலில் குறித்தார்.

908. ஊற்று ஆர் நறை நாள்மலர். மாதர்.
ஒருங்கு வாசச்
சேற்றால் விளையாத செந்தாமரைக்
கைகள் நீட்டி.
ஏற்றாரை நோக்கான். இடை ஏந்தினன்.
நின்று ஒழிந்தான் –
மாற்றான். உதவான். கடு வச்சையன்
போல் - ஓர் மன்னன்.

சேற்றால் விளையாத - சேற்றில் உதிக்காத; **செந்தாமரைக் கைகள்** - செந்தாமரை மலரை ஒத்த கைகளை; **நீட்டி ஏற்றார் மாதர்** - (கணவனாகிய அரசன் பறித்துத்தர மலர்கள் வேண்டும் என்று) நீட்டிக் கேட்ட மனைவிமார்க்கு; **ஓர் மன்னன்** - ஓர் அரசன்; **நறை ஊற்று ஆர்நாள் மலர்** - தேன் சொட்டுகின்ற நிறைந்த அன்றலர்ந்த மலர்களை; **உதவான்** - கொடாதவனாய்; **இடை ஏந்தினன்** - (அவ்விருவர்க்கும்) இடையே (தானே) ஏந்தினவனாய்; **மாற்றான் உதவான்** - (யார்க்கும்) மறுக்காமலும் கொடுக்காமலும்; **கடு வச்சையன் போலல்** - கொடிய உலோபியைப் போல; **நின்று ஒழிந்தான்** - எதுவும் செய்ய இயலாமல் நின்று இருந்தான்.

ஓர் மன்னன் கைகள் நீட்டி ஏற்றார்க்கு உதவான் இடை ஏந்தினன் நின்றொழிந்தான் என்று கூட்டுக. மாதர் ஒருங்கு ஏற்றார் என்பதனால். மாதர் ஒருவர் அல்லர் என்பது பெறப்பட்டது. தன் மனைவியர் இருவரும் ஒருசேரக் கேட்டதனால் சமமாகப் பங்கிட்டுத்தரினும் யார்க்கு முதலில் தந்தது என்று ஊடுவர். அதனால். மலர்களைக் கொடுக்கவும் மறுக்கவும் மாட்டாமல் கொடிய உலோபியைப் போல் நின்றான் என்றார். கொடாமல் இருப்பது உலோபம். கொடுக்க மறாமலும் நிற்பது கொடும் உலோபம். உடனே மறுத்துவிடின் இரப்போர் வேறிடம் நாடி இரக்க வாய்ப்பு உண்டு; அவ்வாய்ப்பினையும் இழக்க வைப்பதால் ''கடு வச்சையின்'' என்றார்.

909. **தைக்கின்ற வேல் நோக்கினள். தன் உயிர்**
அன்ன மன்னன்.
மைக் கொண்ட கண்ணாள் எதிர்.
மாற்றவள் பேர் விளம்ப.
மெய்க் கொண்ட நாணம் தலைக்கொண்டிட
விம்மி. மென் பூக்
கைக் கொண்டு மோந்தாள்; உயிர்ப்புண்டு
கரிந்தது அன்றே!

தன் உயிர் அன்ன மன்னன் - *தன் உயிர் போன்ற தலைவன்;* **மைக் கொண்ட கண்ணாள் எதிர்** - *மை தீட்டிய கண்களையுடைய (தன்) மனைவியின்முன்;* **மாற்றவள் பேர் விளம்ப** - *சக்களத்தியின் பெயரைக் கூற;* **தைக்கின்ற வேல் நோக்கினள்** - *(மார்பில்) உருவிச் செல்கிறவாறு தன் (விழி) வேலால் நோக்கினாள்;* **மெய்க் கொண்ட நாணந் தலைக்கொண்டு** - *(பலர்முன்) தன் கணவனை அவ்வாறு நோக்கியமைக்காக) உடலில் வெட்கமும் மேலிட்டு;* **விம்மி** - *(வெளிகாட்ட இயலாத் துன்பத்தால்) விம்மலுற்று;* **மெல் பூக் கைக் கொண்டு** - *மெல்லிய மலர் ஒன்றைக் கையில் எடுத்து;* **மோந்தாள்** - *மோந்தாளாக;* **உயிர்ப்பு உண்டு கரிந்தது** - *அவள் (வெப்பப்) பெரு மூச்சால். முகர்ந்த அப் பூ உடனே கருகிப் போயிற்று.*

"தன் உயிர் அன்ன மன்னன்" என்பதனால். தன்னிடந் தவிர மற்றோரிடத்தில் அவன் வாழான் என்று நினைத்திருந்தான்; அவள். தன் கண்ணெதிரேயே இவள் நிற்பது உணராமல். மற்றொருத்தியைப் பெயர் கூறியழைத்தான்; அதனால். வெகுண்டு. அவன் நெஞ்சைத் துளைக்கும் கடும் பார்வை பார்த்தாள். பலர் முன் அவ்வெகுளிப் பார்வை பார்த்ததை எண்ணி உடனே நாணினாள்; துயரை உள்ளே அடக்கி விம்மினாள்; தன் உள்ளத்துள்ளே உள்ள துன்பத்தைக் குறிப்பால் கணவனுக்கு உணர்த்த வேண்டி பூவொன்றை மோந்து காட்டினாள் என்க. மகளிர் வெப்ப மூச்சால் பூக்கள் வாடும் என்பது: "துணையமை பிணையல். மோயினள் உயிர்த்த காலை மாமலர். மணி உரு இழந்த அணியழி தோற்றம்" (அகநா. 23) கணவன் அன்பு முழுதும் தனக்கே வேண்டும் எனும் பெண்மையின் இயல்பினை ஒரு நிகழ்வு காட்டி விளக்கியவாறு. "தன் உயிர் அன்ன மன்னன். மாற்றவள் பேர் விளம்ப. தைக்கின்ற வேல் நோக்கினள். நாணம் தலைக் கொண்டிட விம்மி மோந்தாள்: உயிர்ப்புண்டு கரிந்தது" எனக் கூட்டுக. பிறர்முன் கணவனை வெகுளுதல் வெட்கமுறத்தக்க செயல் என்பார். "தைக்கின்ற வேல் நோக்கினள் நாணம் தலைக் கொண்டிட" என்றார். வெகுளியை அடக்கியதால் வெளிப்பட்ட மூச்சு நெருப்புப் போன்றிருந்தது என்பார். "மென்பூ உயிர்ப்புண்டு கரிந்தது" என்றார். 20

தேவிமாரொடு திரிந்த மன்னர்

910. **திண் தேர் அரசன் ஒருவன். குலத்**
தேவிமார்தம்
ஒண் தாமரை வாள் முகத்துள் மிளிர்
உண்கண் எல்லாம்
கண்டு ஆதரிக்கத் திரிவான். மதம்
கவ்வி உண்ண
வண்டு ஆதரிக்கத் திரி மா
மத யானை ஒத்தான்.

குலத் தேவியர் தம் - உயர்குலத்தைச் சார்ந்த (தன்) மனைவியரின்; **ஒண் தாமரை வாள் முகத்துள்** - அழகிய தாமரை போன்ற ஒளி பொருந்திய முகங்களில்; **மிளிர் உண்கண் எல்லாம்** - விளங்குகின்ற மையுண்ட கண்கள் யாவும்; **கண்டு ஆதரிப்பத் திரிவான்** - தன் பேரழகைப் பார்த்து. விரும்புமாறு திரிபவன் ஆகிய; **திண்தேர் அரசன் ஒருவன்** - திண்ணிய தேர் ஊர்ந்து செல்லும் அரசன் ஒருவன்; **வண்டு ஆதரிக்க** - வண்டுகள் விரும்புமாறு; **திரி மாமத யானை ஒத்தான்** - திரிகின்ற மிகு மதங்கொண்ட யானை ஒன்றினைப் போன்றவன் ஆயினான்.

யானைகளின் மதநீரை யுண்ணுதற்கு. வண்டுகள் யானை செல்லுமிடம் எல்லாம் உடன் செல்வது போன்று இம்மன்னன் செல்லுமிடம் எல்லாம் அவன் தேவிமார்கள் விழி வண்டுகளும் உடன் திரிய அழகுச் செருக்கில் அவன் உலவினான் என்பதாம். யானைக்கு. வண்டுகள் உடன் திரிய அதன் மதம் காரணம் ஆயிற்று. இவனுக்கு மகளிர் விழி வண்டுகள் உடன் திரிய இவன் அழகு காரணம் ஆயிற்று. வண்டுகளும். விழிகளும் விருப்பத்தோடு உடன் திரிகின்றன என்பார் "ஆதரிக்க" என்றார்

மனைவியர் சினந்து புலத்தல்

911. சந்திக் கலா வெண் மதி வாள் நுதலாள்தனக்கும்.
வந்திக்கல் ஆகும் மடவாட்கும். வகுத்து நல்கி.
நிந்திக்கல் ஆகா உருவத்தினன் நிற்ப. மென் பூச்
சிந்தி. கலாப மயிலின். கண் சிவந்து. போனார்.

நிந்திக்கல் ஆகா உருவத்தினன் - பழித்தற்கு ஆகாத உருவத்தினையுடைய ஒருவன்; **சந்திக் கலா வெண்மதி வாள் நுதலாள் தனக்கும்** - சந்தியா காலத்தில் தோன்றி சில கலைகளை மட்டும் கொண்டுள்ள வெண்ணிறப் பிறைச் சந்திரன் போன்ற நெற்றி கொண்ட (தன்) ஒரு மனைவிக்கும்; **வந்திக்கல் ஆகும் மடவாட்கும்** - எவரும் வந்திக்கத்தக்க பேரழகியான மற்றொரு மனைவிக்கும்; **வகுத்து நல்கி நிற்ப** - (தான் கொய்த மலர்களைச்) சமமாகப் பகிர்ந்து கொடுத்து நிற்கும் போது; **மென் பூச் சிந்தி** - (அவ்விரு மனைவியரும் அவன் தந்த) அம்மெல்லிய மலர்களைத் (தரையிற்) கொட்டிவிட்டு; **கண் சிவந்து** - அவன்மேல் (கோபங்கொண்டு) கண்கள் சிவந்தவராகி; **கலாப மயிலின் போனார்** - தோகை மயில் போல (அவன் முன் நிற்க விரும்பாமல்) அப்பால் போய்விட்டனர்.

கணவன் தான் பறித்த மலர்களை முதலில் தந்ததால் ஒருத்தியும். சமமாகத் தந்ததால் ஒருத்தியும் "சினங் கொண்டு ஊடினார்கள். தோகை மயில் கனம் தாளாமல் நடப்பது போல சமமாகத் தந்ததால். அவளுக்கு நான் சமமா? என்று ஊடினாள். இவர்கள் சினந் தாளாமல் நடந்தனர் என்பார். "கலாப மயிலிற் கண் சிவந்து போனார்" என்றார். கலாபம் - மயில்தோகை.

பல்திற மகளிர் ஆடவர்களின் செயல்கள்

கலித்துறை

912. வந்து. எங்கும். தம் மன் உயிரேயோ.
பிறிது ஒன்றோ?-
கந்தம் துன்றும் சோர் குழல்
காணார்; கலை பேணார்;
அந்தம்தோறும் அற்று உகும் முத்தம்
அவை பாரார்;-
சிந்தும் சந்தத் தே மலர்
நாடித் திரிவாரும்;

கந்தம் துன்றும் - *(அம்மகளிர்) மணம் நிரம்பியுள்ள;* ***சோர்குழல் காணார்*** - *(தம்) அவிழ்ந்துள்ள கூந்தலைக் கவனித்துப் பாராமலும்;* ***கலை பேணார்*** - *(இடையில் உடுத்திருந்த) ஆடை அவிழ்தலைப் பொருட்படுத்தாமலும்;* ***அந்தம் தோறும்*** - *(அச்சோலையின்) இறுதி வரையிலும்;* ***அற்று உகும் முத்தம் அவை பாரார்*** - *(ஓடும் வேகத்தால்) முத்துச் சரங்கள் அற்று அற்று விழுவதை மதியாமலும்;* ***தம்மன் உயிரேயோ?*** - *(இவர் தேடுவது) தமது உடம்பில் தங்கும் தன்மையினையுடைய உயிரைத் தானோ?;* ***பிறிது ஒன்றோ?*** - *(அன்றி) வேறு முக்கியமானதொரு பொருளைத் தானோ? (என்று பார்ப்பவர் கருதுமாறு) ;* ***எங்கும் வந்து*** - *(அச்சோலையின்) எவ்விடத்தும் சென்று;* ***சிந்தும் சந்தம் தேன்மலர்*** - *(தேனைச்) சிந்துவனவாகிய அழகிய மலர்களை;* ***நாடித் திரிவாரும்*** - *தேடித் திரிகின்றவர்களும்.*

முதல் பன்னிரு கவிகளும் ஆடவர் மகளிர் பலரின் ஆர்வ நிகழ்ச்சிகளைத் தொகுத்துச் சுட்டுகின்றன. உம்மையொடு கூடிய இறுதிச் சொல்லோடு (ஆயினர்) எனும் சொல்லைக் கூட்டிப் பொருள் முடிவு கொள்க.) மலர்களின் மேல் மங்கையருக்குள்ள கொள்ளை ஆசையை அழகுறச் சுட்டுகின்றார். கூந்தல் சோர்வதும். உடை சோர்வதும். முத்து மாலைகள் அறுவதும். பெண்டிர் சிறிதும் விரும்பாதவை. பூக்கள் மேல் உள்ள விருப்பம் இவ் விரும்பாதவை விளைவதையும் பொருட்படுத்தாமல் ஓடித் திரிய வைத்தன என்பதாம். "காணார் பேணார் பாரார் வந்து எங்கும் சிந்தும் மலர் நாடித் திரிவாரும்" என வினைமுடிவு கொள்க. சோர் குழல்: வினைத்தொகை.

913. யாழ் ஒக்கும் சொல் பொன் அனையாள்.
ஓர் இகல் மன்னன்.
தாழத் தாழாள்; தாழ்ந்த மனத்தாள்
தளர்கின்றாள்;
ஆழத்து உள்ளும் கள்ளம் நினைப்பாள்;
அவன் நிற்கும்
சூழற்கே. தன் கிள்ளையை ஏவித்
தொடர்வாளும்;

யாழ் ஒக்கும் சொல் - யாழிசையை யொத்து இனிமை பயக்கும் மொழிபேசும்; **பொன் அனையாள்** - திருமகளைப் போன்றாள் ஒருத்தி; **ஓர் இகல் மன்னன்** - ஒப்பற்ற வலிமை வாய்ந்த (தன்) கணவனான அரசன்; **தாழ** - (தன்னை) வணங்கி நிற்க; **தாழாள்** - (சிறிதும்) மனம் இளகாதவளாயிருந்து; **தாழ்ந்த மனத்தாள்** - (அவன் அப்பாற் சென்றவுடன்) (பின்பு) மனம் இளகியவளாய்; **தளர்கின்றா** - (தன் செயலுக்கு) மிகவும் வருந்தியவளாய்; **ஆழத்து உள்ளும் கள்ளம் நினைப்பாள்** - ஆழ்ந்து எண்ணிய சூழ்ச்சியை மனத்துட் கொண்டவளாய்; **அவன் நிற்கும் சூழற்கே** - கணவன் நிற்கின்ற சோலையின் பகுதிக்கே (ஏகுமாறு) ; **தன் கிள்ளையை ஏவித் தொடர்வாளும்** - தான் வளர்த்த செல்லக் கிளியை முன்னால் ஏவிப் பின்னால் அதனைத் தொடர்ந்து செல்வாளும். தாழத் தாழாமையை "உணர்ப்பு வயின் வாரா ஊடல்" என்பர் தொல்காப்பியர். (தொல். கற்பு. 9) தன் உரிமை மிகுதியால். யாரேனும் அவன் உள்ளத்தின் ஆழத்தே குடி புகுந்திருக்கக் கூடுமோ என்று அவன் கள்ள உள்ளம் சிந்திப்பான் என்பார். "ஆழத்து உள்ளும் கள்ளம் நினைப்பாள்" என்றார். இகல் - வலிமை. சூழல் - இடம். கிள்ளை - கிளி. தாழாள். தளர்கின்றாள். நினைப்பாள் - முற்றெச்சங்கள்.

914. **அம்தார் ஆகத்து ஐங் கணை**
நூறாயிரம் ஆகச்
சிந்தா நின்ற சிந்தையினான்.
செய்குவது ஓரான்.
'மந்தாரம் கொண்டு ஈகுதியோ.
மாதவி?' என்று. ஓர்
சந்து ஆர் கொங்கைத் தாழ்
குழலாள்பால் தளர்வானும்;

அம் தார் ஆகத்து - அழகிய மலர் மாலையணிந்த மார்பில்; **ஐங்கணை நூறு ஆயிரம் ஆக** - மன்மதனின் ஐந்து பூங்கணைகளும் இலட்சக்கணக்கில் பாய்ந்ததனால்; **சிந்தா நின்ற சிந்தையினான்** - சிந்துகின்ற (சிதறுகின்ற) சிந்தையுடையவனான ஒருவன்; **செய்குவது ஓரான்** - (தான்) செய்யவேண்டிய செயல் இதுவெனத் தெரியாதவனாய்; **மாதவி** - குருக்கத்திக் கொடியே!; ***மந்தாரம் கொண்டு ஈகுதியோ?*** - (நீ) மந்தார மலரைப் பூத்துத் தருவாயோ?; **என்று** - எனக் கூறி; ***சந்து ஆர் கொங்கை*** - சந்தனக் குழம்பணிந்த கொங்கையும்; **ஓர் தாழ்குழலாள் பால்** - தாழ்ந்த கூந்தலையும் உடையாள் ஒருத்தியிடம்; **தளர்வானும்** - (மனம்) தளர்ந்து நிற்பவனும்.

மன்மதனுடைய மலர்க் கண்கள் துளைத்த மார்பினையுடைய வீரன் ஒருவன். தன் காதலி ஊடலால் நீங்கிப் போனதனை ஆற்றாமல் சிந்தை திரிந்தவனாய். மாதவிக் கொடியிடத்தில் மந்தார மலர் கேட்டு மயங்கிப் பிதற்றினான் என்பதாம். போர்க்களத்தில் பகைவர் கொடுங்கணைகளுக்கு நிலைகுலையுமாறு வெற்றி மாலைகளைச் சூடிய மார்பேந்தியவன். மன்மதனின் பூங்கணைகளுக்கு ஆற்றாது நிலை குலைந்து போனான் என்பார். காதலின் வலிமை கூறியவாறு "எண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும் என் பீடு" (திருக். 1088) என்பார் திருவள்ளுவதேவரும்.

915. **நாடிக் கொண்டாள். குற்றம் நயந்தாள்;**
முனிவு ஆறாள்;
ஊடிக் காணக் காட்டும் நலத்தாள்
உடன் நில்லாள்;
தேடித் தேடிச் சேர்த்த செழும் பூ
நறு மாலை
சூடிச் சூடி. கண்ணடி நோக்கித்
துவள்வாளும்;

குற்றம் நயந்தாள் நாடிக் கொண்டாள் - (தன் கணவன் மேல்) குற்றங் காண விரும்பி. தேடிப் பிடித்துக் கற்பித்துக் கொண்டவளாய்; **முனிவு ஆறாள்** - சினம் குறையாதவளாய்; **ஊடி** - (தன்முன் வந்த கணவனிடம் முகங்கொடாமல்) ஊடல் கொண்டு; **காண** - (அதனைத் தன் கணவன்) காணுதலால்; **காட்டும் நலத்தாள்** - தோன்றிய இன்பத்தையுடையாள் ஒருத்தி; **உடன்** - உடனே; **நில்லாள்** - (அந்த ஊடிய நிலையிலேயே) நிற்கமாட்டாதவளாய்; **தேடித் தேடிச் சேர்த்த நறும்பூ** - (அச்சோலையில் பல இடங்களிலும் அவள்) தேடித் தேடித் திரட்டிய வாச மலர்களாலான; **மாலை சூடிச்சூடி** - மாலையினைத் தான் அணிந்து அணிந்து; **கண்ணடி நோக்கி** - (இவ்வொப்பனை நன்றாக உள்ளதா? எனக்) கண்ணாடியில் பார்த்து; **துவள்வாளும்** - (இவ்வழகை நுகர்வதற்கு அவன் அருகில் இல்லையே எனத்) துவள்கின்றவளும்.

"இல்லை தவறு அவற்கு ஆயினும் ஊடுதல் வல்லது அவர் அளிக்குமாறு" (திருக்.1321). "தவறிலர் ஆயினும் தாம் வீழ்வார் மென் தோள் அகறலின் ஆங்கொன்று உடைத்து" (திருக். 1325) என்னும் திருக்குறள்கள் இக்கருத்தினையுணர்த்தும். பலமுறை தேடினாள் என்பார் "தேடித் தேடி" என்றார். மாலையைப் பலமுறை பலவகையாய் அணிந்தணிந்து அழகு பார்த்து ஏங்கினாள் என்பார். "சூடிச் சூடிக் கண்ணடி நோக்கித் துவள்வாள்" என்றார். மனைவி யழகெல்லாம் கணவன் துய்த்தற்கே எனவிருந்த பழம்பண்பு கூடியவாறு. நயத்தல்: விரும்புதல். கண்ணடி: கண்ணடி.

916. **'மறலிக்கு ஊண் நாடும் கதிர் வேலான்.**
இடையே வந்து
உற. இக் கோலம் பெற்றிலென் என்றால்.
உடன் வாழ்வு இப்
பிறவிக்கு ஒல்லேன்; என் செய்வது. இப்
பேர் அணி?' என்று. ஓர்
விறலிக்கு ஈவாள் ஒத்து. இழை எல்லாம்
விடுவாளும்;*

'மறலிக்கு ஊண் நாடும் - கூற்றுவனுக்கு உணவு தேடித் தருகிற; **கதிர் வேலான்** - ஒளியுமிழும் வேல் ஏந்திய (என்) கணவன்; **இடையே வந்து உற** - என்னிடம் சேர்ந்து பொருந்துதற்கு; **இக்கோலம்** - இவ்வலங்காரத்தை; **பெற்றிலேன்** - (நான்) பெறவில்லை; **என்றால்** - என்னக் கூடுமாயின்; **இப்பிறவிக்கு உடன் வாழ்வு ஒல்லேன்** - இப்பிறவியில் இவ்வுடலோடு வாழ்வதற்கு (இனி நான்) உடன்படேன்; **இப்பேர் அணி என் செய்வது?** - இப் பெரிய அலங்காரம் என்ன பயனைத் தருவதாம்?; **என்னா** - என்று; **இழை எல்லாம்** - (தான் அணிந்திருந்த) ஆபரணங்களையெல்லாம்; **விறலிக்கு ஈவாள் ஒத்து** - விறலிக்கு ஈந்து விடுவாள் போன்று; **விடுவாளும்** - கழற்றித் தருபவளும். அணிகளால் தன்னைப் புனைந்து கொண்டு. கணவன் வருகைக்குக் காத்திருந்தாள் ஒருத்தி. நெடும்பொழுதாகியும் செயல் ஆற்றச் சென்ற கணவன் வாராமை. அவள் நெஞ்சை வருத்தியது. இந்த அலங்காரக் கோலத்தோடு அவனைக் கூடி மகிழப் பெறாத இவ்வணிகளும் உடலும் எதற்கு? என்று வெறுத்தவள் அணிகலன்களையெல்லாம் வேறு ஒருத்திக்குத் தந்துவிட்டாள். (தீயில் வீழ்ந்து) "இறக்கத் துணிந்தவர்கள் தமது அணிகலன்களைத் தமது விருப்பத்திற்கு இடம் ஆயினார் கையிற் கொடுப்பது மரபாதலால். விறலி கையில் கொடுத்து விடுவாளாயினள் "இழையெல்லாம் விடுவாளும்" என்றாலும் மங்கல அணியினைத் தவிர்த்து மற்றையவையெல்லாம் கொடுத்தாள் என்பது பொருளாகக் கொள்க. ஏனெனில். "ஈகையரிய இழையணி" (புறம்: 127:5) அது வாகலின். "மங்கல அணியிற் பிறிதணி மகிழாள்" (சிலம்பு: 4:50) என்பார் இளங்கோவடிகளும். "மற்றை நல் அணிகள் காண் உன் மங்கலங்காத்த" (கம். 5262) என்பார் இவரும். காதலன் காதல்வகை புனைந்து அவன் கண்ணுக்கு இனியராய் இருக்க விரும்பிய மகளிரின் பண்பு இங்குச் சுட்டியவாறு. "விறலிக்கு ஈவாள் ஒத்து" என்பதனால் பழங்காலத்தில் ஆடிப்பாடும் விறலியருக்கு ஆபரணங்களை ஈயும் வழக்கம் புலனாம்.

917. **வம்பின் பொங்கும் கொங்கை சுமக்கும்**
வலி இன்றிக்
கம்பிக்கின்ற நுண் இடை நோவ.
கசிவாளும்;
பைம் பொன் கிண்ணம் மெல் விரல் தாங்கி.
பயில்கின்ற
கொம்பில் கிள்ளைப் பிள்ளை ஒளிக்க.
குழைவாளும்;

வம்பின் பொங்கும் - கச்சுக்கு அடங்காது ததும்புகின்ற; **கொங்கை சுமக்கும் வலி இன்றி** - கொங்கைகளைச் சுமக்கின்ற வலிமையின்றி; **கம்பிக்கின்ற** - நடுங்குகின்ற; **நுண் இடை நோவ** - நுண்ணிய இடை வருந்துதலால்; **கசிவாளும்** - வருந்துவாள் ஒருத்தியும்; **பயில்கின்ற கொம்பில்** - நெருங்கியடர்ந்த கொம்புகளினிடையே; **கிள்ளைப் பிள்ளை ஒளிக்க** - (தான் வளர்த்த) கிளிப்பிள்ளை ஒளிந்து கொள்ள; **பைம்பொன் கிண்ணம்** - பசும்பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற கிண்ணத்தை; **மெல்விரல் தாங்கி** - மெல்லிய விரல்களில் தாங்கியவாறு; **குழைவாளும்** - (அதற்கு உணவூட்ட இயலாமைக்கு) வருந்தித் தளர்வாள் ஒருத்தியும்.

பெண்மை கட்புலன் ஆவதோர் மென்மைத் தன்மையாவதால். அவர்தம் உடல் உள்ளம் இரண்டின் மென்மையும் ஒருங்கு சுட்டுகின்றார். "கம்பிக்கின்ற நுண்ணிடை" என்பனதால். பெண்மையின் உடல மென்மையும். "கிள்ளைப் பிள்ளை ஒளிக்கக் குழைவாள்" என்பதனால். உயிர் ஓம்பும் அன்பு மயமான உள்ள மென்மையும் சுட்டினார். பச்சைக் கொடிகட்கிடையே பச்சைக் கிளிப்பிள்ளை ஒளிந்து கொண்டால். கண்டு கொள்வது அரிது ஆதலின் வருந்துவாள் என்பாள் "கிள்ளைப்பிள்ளை ஒளிக்கக் குழைவாள்" என்றார். பைம் பொற்கிண்ணம் பெரிதாதலின் அதனை நெடுநேரம் தாங்கும் தன்மை அவள் மெல்லிய சிறு விரல்கட்கு இல்லை என்பார். "மெல்விரல் தாங்கி" என்றார். வம்பு: மார்புக் கச்சு. கம்பித்தல்: நடுங்குதல். அசைதல். கசிதல்: அழுதல். வருந்துதல். குழைதல்: தளர்தல். கிளிக் குஞ்சுகளைக் கிளிப்பிள்ளை என்பது மரபு. "பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற்று இளமை" (தொல். மரபு. 4) என்பது தொல்காப்பிய மரபியல்.

918. தன்னைக் கண்டாள்; மென் நடை
கண்டாள்; தமரேபோல்
துன்னக் கண்டாள்; தோழமை கொணடாள்;
துணை என்றாள்;
'உன்னைக் கண்டார் எள்ளுவர்; பொல்லாது;
உடு நீ' என்று.
அன்னக் கன்னிக்கு. ஆடை
அளிப்பான் அமைவாளும்;

மெல் நடை கண்டாள் - (அன்னத்தின்) மெல்லிய நடையினைக் கண்டாள் ஒருத்தி; **தன்னைக் கண்டாள்** - அந்நடையில் தன்னையே கண்டாளாய்; **தமரே போல்** - சுற்றத்தாரையே போல; **துன்னக் கண்டாள்** - (இவள் நடை கற்க) அவ்வன்னம் நெருங்கி நெருங்கி வருவதைக் காண்பவளாய்; **தோழமை கொண்டாள்** - அதனோடு தோழமை கொண்டவளாய்; **துணை என்றாள்** - நீ என் (அருந்) துணையாவாய் என்று சொல்லியவளாய்; **உன்னைக் காண்பார் எள்ளுவர்** - (அவ்வன்னத்தை நோக்கி) நீ ஆடையின்றி இருப்பதைக் கண்டவர்கள் உன்னைப் பழிப்பார்கள்; **பொல்லாது** - (அப்படியிருப்பது) தவறு; **உடு நீ** - நீ (இந்த ஆடையை) உடுத்துக் கொள் என்று; **அன்னக் கன்னிக்கு** - இளமைமிக்க அன்னப் பெடைக்கு; **ஆடை அளிப்பான்** - (தன்) ஆடையைக் கொடுக்க; **அமைவாளும்** - உடன்படு வாளும்.

அன்ன நடையில் தன் நடையைக் கண்டாள் ஆதலின். "மென்னடை கண்டாள் ஆதலின். "மென்நடை கண்டாள் தன்னைக் கண்டாள்" என்றார். சுற்றி நெருங்கியிருப்பவர்கள் சுற்றத்தார் ஆதலின் "தமரே போல் துன்னக் கண்டாள்" என்றார். குருதித் தொடர்பு இன்மையின் "தோழமை கொண்டாள்" என்றார். கன்னியொருத்தி. ஆடைக்குறையோடிருப்பது பழிப்புக்கும் தீமைக்கும் ஏதுவாம் ஆதலின். "அன்னக்கன்னிக்கு கண்டார் எள்ளுவர்; பொல்லாது உடு நீ" என்று ஆடை அளித்தாள். கவரும் பருவத்தில். பெண்டிர் உடல் மூடி ஆடை அணிதலின் இன்றியமையாமையை அன்னத்தின் மேல் வைத்து அறிவித்தவாறாம். பெண்மையின் இரக்கப்பண்பும் உணர்ச்சி ஒட்பமும் ஒழுங்கு சுட்டியவாறு. ஆடை அளிப்பான்: ஆடையளிப்பதற்காக - பான் ஈற்று வினை எச்சம். காரணப்பொருட்டு.

919. **பாகு ஒக்கும் சொல் நுண் கலையாள்தன்**
படர் அல்குல்
ஆகக் கண்டு. ஓர் ஆடு அரவு ஆம் என்று.
அயல் நண்ணும்
தோகைக்கு அஞ்சி. கொம்பின் ஒதுங்கி.
துணர் ஈன்ற
சாகைத் தம் கை. கண்கள் புதைத்துத்
தளர்வாளும்;

பாகு ஒக்கும் சொல் - தீம் பாகினைப் போனற இனிய சொல்லுடைய; **நுண் கலையாள்** - மெல்லிய ஆடையை அணிந்தவளாகிய ஒருத்தி; **தன் படர் அல்குல்** - தனது பரந்த அரையிடத்தை; **ஆகக் கண்டு** - கண்கூடாகக் கண்டு; **ஓர் ஆடுஅரவாம்** - (இது) படம் எடுத்து ஆடுகின்ற ஒரு பாம்பை ஒக்கும்; **என்று** - என்று எண்ணி; **அயல் நண்ணும்** - அருகே நெருங்கும்; **தோகைக்கு அஞ்சி** - (பாம்பின் பகையான) மயிலுக்குப் பயந்து; **கொம்பின் ஒதுங்கி** - பூங்கொம்பு ஒன்றிலே பதுங்கி; **துணர்ஈன்ற** - பூங்கொத்துக்களையுடைய; **சாகைத் தம் கை** - பூங்கிளை ஒன்றைத் தன் கைகளால் எடுத்து; **கண்கள் புதைத்து** - (நாணத்தால்) கண்களைப் பொத்திக் கொண்டு; **தளர் வாளும்** - தளர்வுறுவாளும்.

ஒரு பூங்கொடியில் தன்னை மறைத்துக் கொள்ளுமாறு மென்மைத் தோற்றம் உடையாள் என்பார் "கொம்பின் ஒதுங்கி" என்றார். இதனால் இவள் உருவம் பூங்கொடியினும் மெல்லியது என்றவாறு. இவள் விழிகள் பூக்களைப் போன்றவையாதலால் வேற்றுமை தெரியாதிருக்க பூக்களைக் கைகளால் அள்ளிப் பொத்திக் கொண்டாள் - மயில். இது பூங்கொடியே என்று ஏமாந்து போக வாய்ப்பாகுமாறு.

920. ***‘பொன்னே. தேனே. பூமகளே. காண்.***
எனை’ என்னா.
தன் நேர் இல்லாள். அங்கு. ஒரு
கொய்யல் தழை மூழ்கி.
‘இன்னே என்னைக் காணுதி நீ’ என்று.
இகலி. தன்
நல் நீலக் கண் கையின் மறைத்து.
நகுவாளும்;

தன் நேர் இல்லாள் - *தனக்கு ஒப்புச் சொல்ல இயலாத அழகி ஒருத்தி;* **பொன்னே** - *பொன் போல் அருமை வாய்ந்தவளே!;* **தேனே** - *தேன் போன்று இனிமையானவளே!;* **பூமகளே** - *திருமகள் போன்று செல்வம் நிறைந்தவளே!;* ***எனைக் காண்*** - *நான் ஒளிந்து கொள்ளுகிறேன் கண்டுபிடி;* ***எனா*** - *என்று (அவள் தோழியைப் பார்த்து)ச் சொல்லி;* **அங்கு ஒரு கொய்யல் தழை மூழ்கி** - *அச்சோலையில் உள்ள கொய்தற்குரிய மரத்தின் தழைகளுக்கிடையே மறைந்து கொண்டு;* **நீ இன்னே என்னைக் காணுதி** - *இப்போது என்னைக் கண்டுபிடி பார்க்கலாம்;* **என்று இகலி** - *என்று விளையாட்டுப் பகையோடு;* ***தன் நல் நீலக்கண்*** - *தனது நல்ல கருங்குவளை மலர் அனைய கண்களை;* **கையில் மறைத்து** - *(தன்) கைகளால் மூடிக்கொண்டு;* **நகுவாளும்** - *சிரித்து மகிழ்வாளும்.*

ஒளிந்து விளையாட விரும்பிய ஒருத்தி. தழையிடை மூழ்கி. தன் கண்களை மூடிக்கொண்டு. ‘என்னைக் கண்டுபிடி பார்க்கலாம்’ என்று குரல் கொடுத்தாள். குரல் வரும் வழிச் சென்று தோழி கண்டுபிடித்து விடுவாள் என்று தெரியாத குழந்தைமை சுட்டியவாறு. கண்களைக் கைகளால் மூடிக் கொள்ளும்போது. தனக்கு உலகம் இருண்டிருப்பதைப் போலவே தோழிக்கும் இருண்டிருக்கும் என்று நினைத்தாள் பேதை என்க . “பொன்னே. பூவே. பூமகளே” உவம ஆகு பெயரில் வந்த விளிகள். என்னா: என்று; செய்யா எனும் வினை எச்சம். கொய்யல்; கொய்யல் மரம். கொய்யா இன்றைய வழக்கு. “கொங்கார் கோடலோடு கொய்யல் குழைஇ” (பெருங் 1 : 51 : 51) என்பர் கொங்குவேளிரும். இன்னே: இப்பொழுதே. இகல்: பகை. மாறுபாடு. நீலம்: நீலோற்பலம். கருங்குவளைப் பூ: நகுதல்: சிரித்தல். 31

921. ***வில்லில் கோதை நாண் உற மிக்கோன்.***
இகல் அங்கம்
புல்லிக் கொண்ட தாமரை மென் பூ
மலர் தாங்கி.
அல்லின் கோதை மாதர் முகப்
பேர் அரவிந்தச்
செல்வக் கானில். செங்கதிர் என்னத்
திரிவாரும்.

மிக்கோன் - *(தகுதிகளால்) மேம்பட்டான் ஒருவன்;* ***வில்லில் நாண்கோதை உற*** - *(தன்) வில்லினுடைய நாண் தன் இடக் கைவிரல் கவசத்திற் பொருந்த. (ஒரு கையில் வில்லேந்தியவாறு) ;* ***இகல் அங்கம்*** - *வலிமையுள்ள வலக்கையில்;* ***புல்லிக் கொண்ட தாமரை மென் பூத்தாங்கி*** - *பறித்துக் கொண்ட மெல்லிய தாமரைப் பூவைத் தரித்துக் கொண்டு;* ***அல்லின் கோதை மாதர்*** - *இருள் போன்ற கூந்தலையுடைய மகளிரின்;* ***முகச் செல்வப்பேர் அரவிந்த மலர்க் கானில்*** - *முகங்கள் என்னும் வளமுள்ள பெரிய தாமரைக் காட்டில்;* ***செங்கதிர் என்ன*** - *செந்நிறக் கதிர்களையுடைய கதிரவன் போல (மலர்ச்சியையுண்டாக்கியவாறு);* ***திரிவாரும்*** - *செருக்கோடு உலாவுவாரும்.*

ஒரு கையில் வில்லும். ஒரு கையில் மலரும் ஏந்தியவாறு. மகளிர் முகங்கள் மலருமாறு திரிந்தான் ஓர் வீரன் என்க. இடக்கையில் நாண் ஏந்திய வில் அவன் வீரத்தைக் குறித்து நின்றது. வலக்கையில் ஏந்திய தாமரைப்பூ காதற் குறிப்பைத் தோற்றுவித்தது. வீரமும் காதலும் மேலோங்கி நின்றவர் ஆடவர் எனக் குறித்தவாறு. வில்லின் நாண் உராயாமல் தடுக்க இடக்கையில் உறை அணியும் வழக்கம் தோன்ற. ''வில்லின் நாண் கோதை உற'' என்றார். கோதை: உறை. பூவேந்திய கை வலக்கை என்பது தோன்ற. ''இகல் அங்கம்'' என்றார். இகல்: வலிமை. வலிமையுடைய கை வலக்கை எனப்படுவதாயிற்று. கோதை: பெண்டிர் கூந்தல்; வில்லாளர் கையுறை. இரண்டிற்கும் வேறுபாடு தோன்ற. ஒன்றை. ''வில்லின் கோதை'' என்றும். பிறிதொன்றை ''அல்லின் கோதை'' என்றும் குறித்தார். அல்: இருள். இனம் விலக்கிய அடைமொழிகள். இவன் வரவால். மாதர் முகம் என்னும தாமரைக் காடுகள் மலர்ந்தனவாதலால் இவனை இளஞ்சூரியன் என்பார். ''மாதர் முகப்பேர் அரவிந்தச் செல்வக் கானில் செங்கதிர் என்ன'' என்றார். செல்வம்: வளம். வளத்துக்குக் காரணம் ஆதலின் செல்வம். வளம் ஆயிற்று. அரவிந்தம்: தாமரை. கதிரவனைக் கண்ட தாமரைகள் மலர்தல் இயல்பு. வீரனைக் கண்ட மாதர்கள் மகிழ்தல் இயல்பு. முகப்பேர் அரவிந்தம் - உருவகம். சூரியனுக்கும் தாமரைமலர் கையில் உண்டு.

922. செய்யில் கொள்ளும் தெள் அமுதச் செஞ்
சிலை ஒன்று
கையில் பெய்யின் காமனும் நாணும்
கவினார். தம்
மையல் பேதை மாதர் மிழற்றும்
மழலைச் சொல்.
தெய்வப் பாடல் சொற்கலை என்ன.
தெரிவாரும்;

செய்யில் கொள்ளும் - வயலிலிருந்து கொண்டு வரப்படுகிற; **தெள் அமுதச் செஞ்சிலை ஒன்று** - தெளிந்த தீஞ்சாறுகூடிய (கரும்பாகிய) செந்நிற வில் ஒன்றை; **கையில் பெய்யின்** - கரங்களில் பெற்றால்; **காமனும் நாணும்** - இவர் போன்ற அழகு நமக்கில்லையே என மன்மதனும் வெட்கமுறும்; **கவினார்** - அழகினையுடைய ஆடவர்கள்; **மையல் பேதைமாதர்** - (கேட்டார்க்குக்) காம மயக்கத்தை யுண்டாக்கும் பேதைமைக் குணம் நிறைந்த தம் மனைவியர்; **மிழற்றும் மழலைச் சொல்** - கூறுகின்ற மென் சொல்லால் (ஆகிய) ; **தெய்வப் பாடல்** - தெய்வத்தன்மையுள்ள பாடல்களை; **சொற்கலை என்ன** - இது சொற்களால் ஆகிய கலை; (இதை ஆராய வேண்டும் என) ; **தெரிவாரும் - ஆராய்பவரும்.**

அந்த ஆடவர்கள் கையில் ஒரு கரும்பில்லை. ஒரு கரும்பை ஏந்தினர் ஆயின். மன்மதனை வென்ற அழகுடையவர் ஆவர்; இப்போது கரும்பேந்தாத காரணத்தால் மன்மதனுக்குச் சமமான அழகர் ஆயினார் என்பார். "செஞ்சிலை ஒன்று கையிற் பெய்யின் காமனும் நாணும் கவினார்" என்றார். பெய்யும் எனும் பாடத்தில் முதல் அடி முழுவதும் காமனுக்கே அடையாகி வெற்றெனத் தொடுத்து நிற்றலின். "பெய்யின்" எனும் பாடமே கொள்ளப் பெற்றது. இல்பொருள் உவமை. செய்: வயல். மையல் கொண்ட ஆடவர்க்கு மங்கையர் சொல்பொருள் புரியாது போயினும் தெய்வப் பாடலாய்த் தோன்றும் என்பார். "மையல் பேதை மாதர் மிழற்றும் மழலைச் சொல் தெய்வப்பாடல்" என்றார். கண்ணகியின்பால் மையலுற்றிருந்த காலத்தில் கோவலன். "குழலும் யாழும் அமிழ்தும் குழைத்த நின் மழலைக் கிளவி" (சிலம்பு. 2:58) எனப் போற்றி மகிழ்ந்தமை காண்க. மகளிரின் பொருள் புரியா மழலைச் சொற்களை. அன்பின் மிகுதியால். சாத்திரங்களை யாராய்வதுபோல் பாராட்டி ஆராயலாயினர் என்க. சொற்கலை: சொற்களால் ஆகிய கலை. சொற் சொரூபமான கலை. வேதமாகிய சொற்கலை எனக் கொள்வாரும் உளர்.

923. **சோலைத் தும்பி மென் குழல் ஆக.**
தொடை மேவும்
கோலைக் கொண்ட மன்மத ஆயன்.
குறி உய்ப்ப.
நீலத்து உண்கண் மங்கையர் சூழ.
நிரை ஆவின்.
மாலைப் போதில் மால் விடை
என்ன வருவாரும்.

சோலைத் தும்பி மென்குழல் ஆக - சோலைகளில் உள்ள வண்டுகளின் ஒலி. மெல்லிய இசையினைக் கொண்ட புல்லாங்குழல் ஒலி ஆக; **தொடை மேவும் கோலைக் கொண்ட** - மலர்மாலை கொண்டு சுற்றியுள்ள கோலை ஏந்திய; **மன்மத ஆயன்** - மன்மதனாகிய இடையன்; **குறிஉய்ப்ப** - (மனை திரும்ப வேண்டிய) அடையாளத்தைக் (குழல் மூலமாகத்) தெரிவிக்க; **மாலைப் போதில்** - மாலைக் காலத்தில்; **நிரை ஆவின்மால் விடை என்ன** - (வீடு நோக்கி வருகின்ற) பசுக்கூட்டத்தின் இடையே பெரிய காளைகள் (வருவது) போல; **நீலத்து உண்கண் மங்கையர்** - கருங்குவளைமலர் போன்ற மையுண்ட கண்களையுடைய மடந்தையர்கள்; **சூழ வருவாரும்** - (சுற்றிலும்) சூழ்ந்து வர வருகின்றவர்களும்.

(23 ஆம் பாட்டின் இறுதியிலிருந்து இப் பாடல்வரை. திரிவாரும். தொடர்வாளும்.......... வருவாரும் (34) என வரும் உம்மைத் தொடர்களோடு 'ஆயினர்' எனும் ஒரு சொல் சேர்த்துத் தொடரை முடித்துக் கொள்க). மலர் கொய்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த மங்கையர்கள் மாலைப் பொழுது வந்தடைந்ததை உணர்கின்றனர். தங்கள் கணவன்மாரும் பணி முடித்துத் திரும்புகின்றனர். அவர்களோடு அம்மகளிர் தங்கும் இடம் திரும்புவதைக் கற்பனைத் திறத்தோடு உருவகித்து அழகூட்டுகிறார். மாலைக் காலத்தில் பசுக்களைப் புல் மேயவிட்டிருந்த ஆயர்கள். 'இனித் தொழுவம் திரும்பலாம். என்பதற்கு அடையாளமாகத் தம் குழலில் ஓர் இசையினை எழுப்புவர். அது கேட்டுத் திரும்பிய பசுக்கூட்டங்களோடு இடையர் இல்லந் திரும்புவர். அது போன்று. மன்மதன் என்னும் இடையன். 'நீங்கள் இன்பம் நுகரும் நேரம் வந்துவிட்டது; திரும்புங்கள்' என்று அறிவிக்க. அங்கங்கே மலர் கொய்து கொண்டும். விளையாடிக் கொண்டுமிருந்த மடந்தைமார்கள். தங்கள் கணவன்மார்கள் என்னும் காளைகளைச் சூழ்ந்தவாறு பாடி வீடு திரும்பினர் என்பதாம் - உருவக அணியை உறுப்பாகக் கொண்டுவந்த உவமையணி. "குயியுய்ப்ப" என்பது வீடு திருப்புதற்குரிய குழல் ஓசை அடையாளம் தெரிவிக்க எனவும் கூடுதற்குரிய குறியிடத்திற் செலுத்த எனவும் சிலேடைப் பொருள் தந்தது. **கலிவிருத்தம்**

924. **'ஊக்கம் உள்ளத்து உடைய முனிவரால்**
காக்கல் ஆவது. காமன் கை வில்' எனும்
வாக்கு மாத்திரம்; அல்லது. வல்லியில்
பூக் கொய்வாள் புருவக் கடை போதுமே!

'உள்ளத்து ஊக்கம் உடைய - (தவம் புரிவதில்) மனத்தில் ஊக்கம் (மிகக்) கொண்ட; **முனிவரால்** - முனிவர்களிடத்தில்; **காமன் கை வில் காக்கல் ஆவது எனும்** - காமன் வில்லின் ஆற்றலைக் காக்கத் தக்க ஆற்றல் உண்டு என்று (உலகில்) சொல்லப்படுகின்ற; **வாக்குமாத்திரம் அல்லது** - வாய்ச் சொல்மட்டும் (பிரபலமே) யன்றி (உண்மையை ஆராய்ந்தால் அம்முனிவர்களின் ஆற்றலைப் பொடியாக்குதற்கு); **வல்லியில் பூக்கொய்வாள்** - பூங்கொடிகளிலிருந்து பூக்களைக் கொய்யும் ஒருத்தியின்; **புருவக் கடைபோதும்** - புருவத்தின் நுனிப் பகுதியின் கடைப் பார்வையே போது மானதாகும்.

முனிவரால் - உருபு மயக்கம். "கண்களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம் காமத்தின் செம்பாகம் அன்று பெரிது" (திருக். 1092) ஆதலின். முனிவர்களின் தவமுயற்சியை யழிக்கப் புருவ வில்லை மகளிர் முழுதும் வளைக்கத் தேவையின்றிக் கடைப்பகுதியின் வளைப்பே போதுமென்பார். "புருவக்கடை போதுமே" என்றார் - ஏ- அசை. "கறையடிக் களி யானையின் வரவினைக் கண்டு. மறுகின் உற்றவர் இரிதர மணி மருங்கிடல் போல். உறு தவத்தினர் அறிந்தனர் ஓட ஒண்ணுதற்கு. நறு மலர்ப் பதத்து அணிந்தனள் சிலம்பு ஒரு நங்கை" (பிரபு. லீலை) எனும் பாடல் ஒப்பு நோக்கற்பாலது.

925.** **நாறு பூங் குழல் நன்னுதல். புன்னைமேல்
ஏறினான் மனத்து உம்பர் சென்று. ஏறினாள்;-
ஊறு ஞானத்து உயர்ந்தவர் ஆயினும்.
வீறு சேர் முலை மாதரை வெல்வரோ!

நாறு பூங்குழல் நன்னுதல் - *மணக்கின்ற பூக்களையணிந்த கூந்தலையும் அழகிய நெற்றியையும் உடையாள் ஒருத்தி;* **புன்னைமேல் ஏறினான்** - *புன்னை மரத்தின் மீது (பூக்கொய்ய) ஏறியுள்ள தன் கணவனுடைய;* **மனத்து உம்பர் சென்று ஏறினாள்** - *மனத்தின் மீது ஏ?றி அமர்ந்திருந்தாள்;* **ஊறு ஞானத்து உயர்ந்தவர் ஆயினும்** - *மனத்தில் ஊற்றாய்ச் சுரக்கின்ற அறிவினைப் பெற்ற உயர்ந்தோர் ஆனாலும்;* **வீறுசேர் முலை மாதரை வெல்வரோ?** - *பெருமைமிக்க தனங்களையுடைய பெண்டிரை வெல்லவல்லவர் ஆவரோ? (ஆகார் என்க.)*

அவன் புன்னை மேல் ஏறினான். இவளோ அவன் உள்ளத்தின் மேல் ஏறினாள். உருவுடைய மரத்தின் மேல் ஏறலினும் உருவற்ற உள்ளத்தின் மேல் ஏறல் அன்றோ உயர்வுக்குரியது என்றவாறு. வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி. ஞானத்தால் உயர்ந்தாரும் காமத்தால் தாழ்வர் என்பது குறிப்பு. "வஞ்சி போல் மருங்குலார் மாட்டு யாவரே வணங்கலாதார்?" (896) என்று முன்பும் கூறினார்.

926.** **சினையின்மேல் இருந்தான். உருத் தேவரால்
வனையவும் அரியாள் வனப்பின்தலை.
நினைவும். நோக்கமும். நீக்கலன்; கைகளால்.
நனையும் நாள் முறியும் கொய்து. நல்கினான்.

சினையின் மேல் இருந்தான் - *(ஒரு மரத்தின்) கிளையின் மேல் (மலர் பறிக்கச்) சென்றிருந்த கணவன்;* **தேவரால் வனையவும் அரியாள் வனப்பின் தலை** - *தேவர்களாலும் வரைய இயலாத (ஓவிய) உருவினையுடைய (தன்) மனையாளின் அழகின்மேல்;* **நினைவும் நோக்கமும் நீக்கலன்** - *தான் வைத்த மனத்தையும் கண்களையும் நீக்க இயலாதவன் ஆனால்;* **கைகளால் நனையும் நாள் முறியும்** - *(மனத்தின் வழியே உறுப்புகள் செயல்படும் ஆதலால்) தன் கைகளால். பூ அரும்புகளையும் புதிய தளிர்களையும்;* **கொய்து நல்கினான்** - *கொய்து (அவள்மேல்) இட்டவண்ணம் இருந்தான்.*

மாலை தொடுக்க மலர்களைக் கொய்து திரட்டிவரச் சென்றவன். வைத்த கண் வாங்காமல் தன் மனையாளையே நினைந்து. பார்த்தவண்ணமாய். செயல் மறந்து. கொய்த மலர்களையும் தளிர்களையும் அவள் மேல் இட்டு அர்ச்சித்த வண்ணம் இருந்தான் என்பதாம். "உடல் சிந்தை வசம் அன்றோ?" (கம்ப. 1150) என்பார் மேலும். நினைவு - ஆகுபெயர்.

927. வண்டு வாழ் குழலாள் முகம் நோக்கி. - ஓர்
தண்டுபோல் புயத்தான் தடுமாறினான்.
'உண்டு கோபம்' என்று உள்ளத்து உணர்ந்து; - அவள்
தொண்டை வாயில் துடிப்பு ஒன்று சொல்லவே.

ஓர் தண்டு போல் புயத்தான் - *தண்டாயுதம் போன்ற தோள்களையுடையான் ஒருவன்;* **வண்டு வாழ் குழலாள் முகம் நோக்கி** - *வண்டுகள் தங்குகின்ற கூந்தலையுடைய (தன்) மனையாட்டியின் முகத்தைப் பார்த்து;* **அவள் தொண்டைவாயில்** - *அவளுடைய தொண்டைக் கனி போன்ற வாயில்;* **துடிப்பு ஒன்று சொல்ல** - *துடித்த துடிப்பு (குறிப்பால்) ஒன்றை உணர்த்த;* **கோபம் உண்டு என்று** - *(இவள் மனத்தில்) சினம் உண்டு என்று;* **உள்ளத்து உணர்ந்து தடுமாறினான்** - *உள்ளத்தால் உணர்ந்து (அதனை நீக்கும் நெறி தெரியாமல்) தடுமாற்றம் கொண்டான். வழக்கமாய் மாலையணிந்து பொலியும் தோள்களையுடையவன். வெறுந்தோளனாய் வருதலால். மாலையை யார்க்கு ஈந்தானோ என்று ஐயுற்று இதழ் துடிக்கச் சினங் காட்டினாள் என்பது குறிப்பால் தோன்ற "அவள் தொண்டை வாயில் துடிப்பு ஒன்று சொல்ல" என்றார். வீர மார்பினர் ஆயினும் மெல்லிய பெண்மையின் சினத்தால் வீரமிழந்து தவித்தான் என்பார். "தண்டுபோல் புயத்தாள் தடுமாறினான்" என்றார்.*

புனலாடப் புறப்படல்

928. ஏயும் தன்மையர் இவ் வகையார் எலாம்.
தூய தண் நிழல் சோலை. துறு மலர்
வேயும் செய்கை வெறுத்தனர்; வெண் திரை
பாயும் தீம் புனல் - பண்ணை சென்று எய்தினார்.

ஏயும் தன்மையர் - *(இதுகாறும் கூறியவாறு பூக்கொய்தலும் புலவி கொள்ளுதலும் முதலிய) செய்கைகளை மேற்கொண்டவர்களான;* **இவ் வகையார் எலாம்** - *இத்தகைய ஆடவரும் பெண்டிரும்;* **தூய தண் நிழல் சோலை** - *தூய்மையுடைய குளிர்ந்த நிழலைத் தரும் அச்சோலையிலே;* **துறுமலர் வேயும் செய்கை வெறுத்தனர்** - *நெருங்கிய மலர்களைப் (பறித்துச்) சூடுகின்ற செயலின்மேல் விருப்பமில்லாதவர் ஆயினர்;* **வெண்திரை பாயும் தீம்புனல் பண்ணை** - *வெள்ளை அலைகள் பாயும் இனிய நீரில் விளையாடுவதில்;* **சென்று எய்தினார்** - *(மனம்) சென்றதனால் (நீர்நிலைகளை) அடைந்தார்கள்.*

துறுமலர் - வினைத்தொகை. புனல்பண்ணை: நீர்விளையாட்டு. பழகப் பழகப் பாலும் புளிக்கும் ஆதலின் மலர்வேயும் செய்கையும் வெறுத்தனர் என்றார். செயல்மாற்றம் சோர்வு மாற்றும் ஆதலின் பூக் கொய்தோர் இனிப் புனல் விளையாடப் போகின்றனர் என அடுத்தப் படலத்துக்குத் தோற்றுவாய் அமைத்தார்.

acharya.org

நீர்விளையாட்டுப் படலம்

மகளிரும் மைந்தரும் நீர்விளையாடலைக் கூறும் பகுதி. ஆடவரும் மகளிரும் தழுவியும் புலந்தும். நீரினை இறைத்தும். இன்பத்தை நிறைத்தும் புனல்விளையாடினர். அவர்களின் உடலில் கமழ்ந்த மணத்தால். நீர்நிலைகளிலிருந்த மீன்களும் மணம் பெற்றன. குளித்தெழுந்த மகளிர் சாணைபிடித்த மணிகளைப்போல் காட்சிதந்தனர். அவர்கள் நீர்நிலைகளிலிருந்து வெளியேறிய பின்பு. தாமரைப் பூக்கள் எல்லாம் குடிபோய்விட்டன போல். தடாகங்கள் பொலிவிழந்து போயின. அப்போது. கதிரவன் மறைந்தான்; திங்கள் எழுந்தது.

நீர்நிலை நோக்கி மகளிரும் மைந்தரும்

அறுசீர் விருத்தம்

929. **புனை மலர்த் தடங்கள் நோக்கி.**
பூசல் வண்டு ஆர்த்துப் பொங்க.
வினை அறு துறக்க நாட்டு
விண்ணவர் கணமும் நாண.
அனகரும். அணங்கனாரும்.
அம் மலர்ச் சோலைநின்று.
வன கரி பிடிகளோடும்
வருவன போல வந்தார்.

அனகரும் அணங்கு அ(ன்)னாரும் - குற்றமற்ற ஆடவரும் தெய்வமகளிர் போன்ற பெண்டிரும்; **வினையறு துறக்க நாட்டு** - வினை (த் துன்பம்) அற்ற சுவர்க்க நாட்டில் உள்ள; **விண்ணவர் கணமும் நாண** - தேவர் இனமும் (இவர்களுடைய அழகைக் கண்டு) வெட்கி நாணம் கொள்ளுமாறு; **பூசல் வண்டு ஆர்த்துப் பொங்க** - ஆரவாரம் செய்யும் குணம்கொண்ட வண்டுகள் ஒலித்துப் பொங்கியெழ; **அம் மலர்ச் சோலைநின்று** - அந்தப் பூஞ்சோலையிலிருந்து; **புனைமலர்த் தடங்கள்நோக்கி** - அழகிய மலர்க்குளங்களை நோக்கி; **வனகரி பிடிகளோடு** - வனங்களில் வாழும் ஆண் யானைகள். (தங்கள்) பெண் யானைகளோடு; **வருவன என்ன வந்தார்** - வருதலைப் போல வந்தார்கள். வினை - துன்பம். ஆகுபெயர். அனகர் - குற்றமற்றவர். பாவம் அற்றவர். நாட்டு யானைகள் அடிமைப்படுதல் போலக் காட்டு யானைகள். யாருக்கும் அடிமைப் படாதன வாதலின். உரிமைமிக்க அவ்வாடவரையும மகளிரையும் "வனகரி"களுக்கு உவமித்தார். வனங்களில் வாழும் யானைகள் உச்சிப் போதில் வெப்பம் தீரச் சுனையாடும் வழக்கம் அறிந்திருந்த கவிஞர்பிரான். கோசல நாட்டு மகளிரையும் மைந்தரையும் "வனகரி பிடிகளோடு வருவன என்ன வந்தார்" என்று உவமித்து மகிழ்ந்தார். அவ்வுலகத்தோர் வருவதற்கு அருத்தி (விருப்பம்) புரிகின்றது அயோத்தி மாநகரம்" (கம். 93) ஆதலின். அயோத்தி நகர மகளிரும் மைந்தரும் "துறக்க நாட்டு விண்ணவர் கணமும்" நாணும் பேரழகோடு மலர்ப் பொய்கைகளை நோக்கி வருங் காட்சியை. கவிஞர் காட்டுகின்றார். "வனகரி பிடிகளோடு வருவன என்ன வந்தார்" என்னும் உவமையினால் வலிவோடும் பொலிவோடும் துணைவியரை அணைத்தவாறு ஆடவர்கள் பெருமிதப் பீடுநடையோடும் தடாகங்களில் இறங்கும் காட்சியை மன ஓவியப்படுத்துகிறார்.

930. **அங்கு. அவர். பண்ணை நல் - நீ**
ராடுவான் அமைந்த தோற்றம்.
கங்கை வார் சடையோன் அன்ன
மா முனி கனல. மேல்நாள்.
மங்கையர் கூட்டத்தோடு
வானவர்க்கு இறைவன் செல்வம்.
பொங்கு மா கடலில் செல்லும்
தோற்றமே போன்றது அன்றே.

அங்கு அவர் - அந்த நீர்நிலைகளில். ஆடவரும் மகளிரும்; **நல்நீர்ப் பண்ண** - நல்ல நீர் விளையாட்டை; **ஆடுவான் அமைந்த தோற்றம்** - ஆடுவதற்குப் புறப்பட்ட காட்சியானது; **மேல்நாள் கங்கைவார் டையோள் அன்ன** - கங்கைநதி ஒழுகும் சடையையுடைய சிவபெருமானைப் போன்ற; ***மாமுனி கனல*** - பெருமைக்குரிய துருவாச முனிவர் வெகுண்டதனால்; **வானவர்க்கு இறைவன் செல்வம்** - தேவர்களின் தலைவன் ஆகிய இந்திரனுடைய (கற்பகத்தரு காமதேனு. வெள்ளையானை. சகங்கநிதி முதலிய) செல்வங்கள் யாவும்; ***மங்கையர் கூட்டத்தோடும்*** - (அவனுடைய அரம்பை. ஊர்வசி முதலிய) மகளிரின் குழுவோடு; **பொங்குமா கடலில் செல்லும்** - (பலவளங்களும் நிறைந்த) திருப்பாற்கடலுக்குள் சென்று சேர்வதற்கு (அமைந்த); **தோற்றம் போன்றது** - காட்சியினை ஒத்திருந்தது.

தற்குறிப்பேற்ற அணி. அன்று. ஏ - அசைகள். அமைந்த - பொருந்திய. ஆயத்தமான. தேவ உலகச் செல்வமும். தேவ உலக மகளிரும் அயோத்திச் செல்வத்திற்கும். அயோத்தி மகளிர்க்கும் சமம் ஆகக் கூறினார். தேவேந்திரனின் அயிராபத யானையைப் போல ஆடவரும். அவனுடைய அரம்பை முதலிய மடந்தையரைப் போல மகளிரும். அவனுடைய சங்க நிதி. பதுமநிதிபோல மகளிர் ஆபரணச் செல்வங்களும் இருந்தன என்க. தேவ உலகச்செல்வம் அனைத்தும் அயோத்தி மகளிரிடம் இருந்தன என்பது கருத்து. மைந்தரும் மகளிரும் புனலிடை ஆடல்

931. **மை அவாம் குவளை எல்லாம்.**
மாதர் கண்மலர்கள் பூத்த;
கை அவாம் உருவத்தார்தம்
கண்மலர்க் குவளை பூத்த;
செய்ய தாமரைகள் எல்லாம்.
தெரிவையர் முகங்கள் பூத்த;
தையலார் முகங்கள். செய்ய
தாமரை பூத்த அன்றே.

மை அவாம் குவளை எல்லாம் - கருமையை விரும்புகின்ற குவளை மலர்கள் யாவும்; **மாதர் கண்மலர்கள் பூத்த** - அம்மகளிரின் கண்மலர்களைப் போலப் பூத்தன; **உருவத்தார் தம் கை அவாம்கண்** - அழகினையுடைய அம்மகளிரின் உள்ளங்கைகளைப்போல் பெரிதாக விரும்பிய அவர் கண்கள்; **மலர்க் குவளை பூத்த** - மலர்ந்துள்ள குவளைகளைப் போல விளங்கின; **செய்ய தாமரைகள் எல்லாம்** - செந்தாமரை மலர்கள் எல்லாம்; **தெரிவையர் முகங்கள் பூத்த** - மங்கையரின் முகங்களைப் போலப் பூத்தன; **தையலார் முகங்கள்** - அம்மாதர்களுடைய முகங்கள்; **செய்ய தாமரை பூத்த** - செந்தாமரை மலர்போல் விளங்கின.

குவளைகள் மாதர் கண் போன்றவையாயினும். அஞ்சன மை அவற்றிற்குக் கிட்டா ஆதலின். "மை அவாம் குவளை எல்லாம்" என்றார். அவாம் அவாவும்; விரும்பும். செய்யும் என்னும் எச்சம். மகளிர் கைகள். முகங்கட்குப் பூத்தல் என்பது விளங்கல் என்னும் பொருளது. இவற்றிற்கு வேறே உவமைகள் கிடையா; ஒன்றற்கொன்றே உவமையாம் எனச் சிறப்பித்தவாறு. மகளிர் கண்கட்கு உள்ளங்கை உவமை!" குடங்கை போல் உண்கண்" *(சீவக. 342)* "ஒல்கிப் போய் மாடம் சார்ந்தார் ஒரு தடங்குடங்கைக் கண்ணார்" *(சீவக. 2535)* இங்ஙனம். உவமையையும். பொருளையும் ஒன்றற்கு ஒன்று உவமான உவமேயங்களாகச் சொல்வதைப் புகழ் பொருள் உவமை என்பர் அணிநூலார்.

932. ***தாளை ஏய் கமலத்தாளின்***
மார்பு உறத் தழுவுவாரும்;
தோளையே பற்றி வெற்றித்
திரு எனத் தோன்றுவாரும்;
பாளை வீ விரிந்தது என்ன.
பரந்து நீர் உந்துவாரும்;
வாளைமீன் உகள. அஞ்சி.
மைந்தரைத் தழுவுவாரும்;

இது முதல் எட்டுக்கவிதைகள் ஒரு தொடர்: ***தாளை ஏய் கமலத்தாளின்*** *- தண்டுபொருந்திய கமல மலரில் வாழும் திருமகளைப் போல;* ***மார்புறத் தழுவுவாரும்*** *- (தங்கள் கணவன்மாருடைய) மார்பகங்களை அழுந்தத் தழுவி நிற்பவர்களும்;* ***தோளையே பற்றி*** *- (தங்கள் கணவர்களுடைய) தோள்களையே பிடித்துக்கொண்டு;* ***வெற்றித்திரு எனத் தோன்றுவாரும்*** *- வெற்றித் திருமகளைப் போலத் தோற்றம் அளிப்பவர்களும்;* ***பாளையே விரிந்தது என்ன*** *- பாளைகள் விரிந்தாற்போல;* ***நீர்பரந்து உந்துவாரும்*** *- நீர் பரக்குமாறு (கரங்களால்) நீரை வீசுபவர்களும்;* ***வாளைமீன் உகள அஞ்சி*** *- வாளை மீன்கள் துள்ளுதற்குப் பயந்து;* ***மைந்தரைத் தழுவுவாரும்*** *- தத்தம் கணவன்மார்களைத் தழுவிக்கொள்பவர்களும்.*

நீர் பரந்து - நீர்பரக்க - எச்சத்திரிபு. பல திருமகள்களும். திருமால்களுமாகத் தோன்றின நீர்நிலைகள் என்றவாறு. பிரிந்தறியாதவர்கள் ஆதலால். வாளை மீன்கள் துள்ளுவதைச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு கணவன்மார்களைத் தழுவிக்கொண்டனர் என்க.

திருமகள் மார்பிலும். வெற்றிமகள் தோளிலும் உறைபவர் ஆதலால் மார்பில் தழுவியோர்க்கும். தோளைத் தழுவியோர்க்கும் அவ்விருவரும் உவமையாயினர். நீரைப் பரவலாக இறைக்கும்போது பாளை விரிந்தாற்போலத் தோன்றுவதை. நுனித்துணர்ந்து. ''பாளையே விரிந்தது என்ன நீர் பரந்து உந்துவாரும்'' என்றார். கணவரைத் தழுவிக்கொள்ள அமயம் பார்த்திருப்பார்க்கு. வாளை மீன் உதவிற்று என்பார். ''வாளை மீன் உகள அஞ்சி மைந்தரைத் தழுவுவாரும்'' என்றார். பெண்மையின் இயல்புப் பண்புகளில் நான்கில் ஒன்றான அச்சச் சிறப்பும் அறிவித்தார்.

933. **வண்டு உணக் கமழும் சுண்ணம்.**
வாச நெய் நானத்தோடும்
கொண்டு. எதிர் வீசுவாரும்;
கோதை கொண்டு ஓச்சுவாரும்;
தொண்டை வாய்ப் பெய்து. தூநீர்.
கொழுநர்மேல் தூகின்றாரும்;
புண்டரீகக் கை கூப்பி.
புனல் முகந்து இறைக்கின்றாரும்.

வண்டு உணக் கமழும் சுண்ணம் - *(மகரந்தம்) உண்ணும் வண்டுகள் உண்ண விரும்புமாறு மணக்கும் சுண்ணப் பொடிகளை;* **வாசநெய் நானத்தோடும் கொண்டு** - *நறுமணமுள்ள தைலங்களோடும் கத்தூரியோடும் (கையிற்) கொண்டு;* **எதிர் வீசுவாரும்** - *(எதிர்) எதிராக வீசிக்கொள்வாரும்;* **கோதை கொண்டு ஓச்சுவாரும்** - *மலர்மாலைகளைக்கொண்டு வீசிக்கொள்ளுவாரும்;* **தூநீர் தொண்டை வாய்ப்பெய்து** - *தூய நீரினை. கொவ்வைக்கனிபோன்ற (தம்) வாய்களிலே கொண்டு;* **கொழுநர்மேல் தூவுவாரும்** - *தங்கள் கணவர் மேல் தூவுகின்ற வரும்;* **புண்டரீகக்கை கூப்பி** - *தாமரைமலர்கள் போன்ற (தம்) கைகளைக் குவித்து;* **புனல் முகந்து இறைக்கின்றாரும்** - *நீரை மொண்டு இறைக்கின்றவரும்.*

"பாலொடு தேன் கலந்து அற்றே பணிமொழி; வால் எயிறு ஊறிய நீர்" (திருக்.) ஆதலின். "தூநீர் தொண்டைவாய்ப் பெய்து கொழுநர்மேல் தூவுவாரும்" என்றார். துப்பை வென்ற செந் துவர்இதழ்ச் செய்ய வாய்த் தூநீர் கொப்பளித்தனள்; ஆம்பல் அம்தேன் எனக் குடித்தான்" (திருவிளை. தருமிக்கு. 59) என்பார் பிறரும். "தொண்டைவாய்ப் பெய்து தூநீர் கொழுநர்மேல் தூவுவாரும்" என இருந்த படியே (கொண்டுகூட்டாமல்) கொண்டு. மகளிர் வாயில் நீரைப் பெய்து. நீரைத் தூய்மையாக்கிப் புனித நீராகக் கணவர்மேல் தெளித்தனர் எனவும் கொள்ளலாம். புனல்விளையாட்டில் சுண்ணமும் கோதையும் வீசலைச் சிந்தாமணி (2659)யும். பரிபாடலும் (9:39-40). கலித்தொகையும் 67:6; 128: 18-19) கூறும்.

934. **மின் ஒத்த இடையினாரும்.**
வேய் ஒத்த தோளினாரும்.
சின்னத்தின் அளக பந்தி
திருமுகம் மறைப்ப நீக்கி.
அன்னத்தை. 'வருதி. என்னோடு
ஆட' என்று அழைக்கின்றாரும்;
பொன் ஒத்த முலையின் வந்து
பூ ஒற்ற. உளைகின்றாரும்;

மின் ஒத்த இடையினாரும் - *மின்னலைப்போன்ற இடைகளையுடையவர்களும்;* ***வேய் ஒத்த தோளினாரும்*** - *(இள) மூங்கிலைப் போன்ற தோள்களையுடையவரும் ஆகிய சில மகளிர்;* ***சின்னத்தின் அளகபந்தி*** - *விடுபூக்களை யணிந்த முன்உச்சி மயிர்களின் வரிசை;* ***திருமுகம் மறைப்ப நீக்கி*** - *நீரில் மூழ்கி எழுகையில் (தம்) அழகு முகத்தை மறைக்க (அவற்றைக் கரங்களால்) விலக்கி;* ***அன்னத்தை வருதி என்னோடு ஆட என்று அழைக்கின்றாரும்*** - *(அப்போது அருகில் நீந்திய) அன்னப் பறவையைப் (பார்த்து) 'என்னோடு விளையாட வா' என்று அழைக்கின்றவர்களும்;* ***பொன் ஒத்த முலையின்*** - *(தேமல் பரந்திருத்தலால்) பொன்நிறங் கொண்டுள்ள தனங்களின் மேல்;* ***வந்து பூ ஒற்ற உளைகின்றாரும்*** - *(அலையடித்தலால்) பூக்கள் வந்து படுவதற்கும் (மனம்) வருந்துகின்றவர்களும்;-*

சின்னம் - விடுபூ. எப்போதும் மலரோடும் கூந்தல் இருக்க வேண்டுதலால். குளிக்கையில் சின்னச்சின்ன விடுபூக்களை மகளிர் அணிந்திருந்தனர். பூப்பட்டாலும் வருந்துவன என்று தனங்களின் மென்மை சுட்டியவாறு. கவிஞர் கற்பனைக் கண்ணால் கண்ணாரக்கண்டு காட்சிகளைக் கற்பார்க்குக் காட்டும் நுண்மை. "சின்னத்தின் அளகபந்தி திருமுகம் மறைப்ப. நீக்கி" என்பதனால் விளங்கும். மனப்படங்களை அடுக்கடுக்காகத் தரும் அளவிற்கு ஒரு காவியம் உயர்கிறது என்பதற்கு இத்தொடரும் சான்றாம். "பொன் வைத்த இடத்தில் பூவைத்த" நயமும் காண்க.

935. பண் உளர் பவளத் தொண்டை.
பங்கயம் பூத்தது அன்ன
வண்ண வாய். குவளை வாள் - கண்.
மருங்கு இலாக் கரும்பின் அன்னார்.
உள் நிறை கயலை நோக்கி.
'ஒடு நீர்த் தடங்கட்கு எல்லாம்
கண் உள ஆம்கொல்?' என்று.
கணவரை வினவுவாரும்;

பவளத் தொண்டை - *பவளத்தையும் கொவ்வைக் கனியையும்;* ***பங்கயம் பூத்தது என்ன*** - *தாமரைப் பூ. தன்னிடத்தே பூத்தது போன்ற;* ***பண்உளர் வண்ணவாய்*** - *இசை ஒலிக்கும் அழகிய வாயினையும்;* ***குவளை வாள்கண்*** - *குவளைமலர்போன்ற ஒளிமிக்க கண்களையும்;* ***இலா மருங்கு கரும்பின் அன்னார்*** - *இல்லையென்று சொல்லத்தக்க நுண்ணிய இடையினையுமுடைய கரும்பு என(க் கணவர்க்கு) இனிக்கத்தக்க மகளிர்;* ***உள்நிறை கயலைநோக்கி*** - *(தடாகங்களின்) உள்ளே நிறைந்துள்ள கயல்மீன்களைப் பார்த்து;* ***நீர்த்தடங்கட்கு எல்லாம்*** - *நீர்நிலைகட்கு எல்லாம்;* ***ஓடும் கண்உள ஆம்கொல் என்று*** - *ஓடிக் கொண்டேயிருக்கும் கண்கள் உளவோ என்று (ஐயுற்று);* ***கணவரை வினவுவாரும்*** - *தங்கள் கணவரைக் கேட்பவர்களும்.*

"பேதைமை என்பதும் மாதர்க்கு ஓர் அணிகலம்" ஆதலின். கயல் மீன்களை. நீர்நிலைகளின் கண்களோ? என்று கேட்டதும். அதனால் ஓர் அழகாயிற்று. பின்வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க. கொவ்வைக் கனியையும் பவளத்தையும் தன்னகத்தே கொண்டு தாமரை பூத்தது போல் சிவந்த இதழ்களைக் கொண்டது முகம் என்றார். இல்பொருள் உவமையணி. கரும்பை மகளிர்க்கு உவமையாக்குதல் மரபு. "உண்பார்க்கு மெய்முழுதும் இனிதாயிருத்தலின் கரும்பு என்றார்" என்பார் நச்சினார்க்கினியர் (சீவக. 2453. உரை). அவர் பேச்செல்லாம் இசையாய் முடிதலின் "பண் உளர் வாய்" என்றார்.

936. **தேன் நகு நறவ மாலைச்**
செறிகுழல் தெய்வம் அன்னாள்.
தானுடைக் கோல மேனி
தடத்திடைத் தோன்ற. நோக்கி.
'நான் நக நகுகின்றாள் இந்
நல் நுதல்; தோழி ஆம்' என்று.
ஊனம் இல் விலையின் ஆரம்.
உளம் குளிர்ந்தது உதவுவாரும்;

தேன் நகும் நறவமாலை - *வண்டுகள் (உண்டு) மகிழும் தேனையுடைய மலர்மாலை (யணிந்த);* **செறிகுழல் தெய்வம் அன்னாள்** - *அடர்ந்த கூந்தலையுடைய தேவதையை ஒத்தாள் ஒருத்தி;* **தான் உடைக் கோலமேனி** - *தான்கொண்ட அழகிய உடல்;* **தடத்திடைத் தோன்ற நோக்கி** - *தடாகத்தில் (நிழலாகத்) தோன்றுவதைப் பார்த்து;* **இந்நல்நுதல் நான்நக நகுகின்றாள்** - *இந்த நல்ல நெற்றியுடையாள் நான் சிரிக்கும் போதெல்லாம் சிரிக்கின்றாள்;* **தோழி ஆம் என்று** - *(ஆகவே இவள்) என்னுடையதோழி யாவாள் என்று கூறி;* **விலையின் ஊனம் இல் ஆரம்** - *விலை மதிப்புடைய குற்றமற்ற (முத்து) மாலைகளை (நிழல் தோழிக்கு);* **உளம் குளிர்ந்து உதவுவாரும்** - *மனம் உவந்து கொடுத்து நிற்கின்றவர்களும்.*

இன்பத்தில் இன்பமும். துன்பத்தில் துன்பமும் கூறுதல் உயிர்த்தோழியர் இயல்பு ஆதலின். "நான்நக நகுகின்றாள் இந்நன்னுதல் தோழியாம்" என்றாள். தேன் ஒருவகை வண்டு. இது நல்ல மணத்தே செல்லும் எனவும் ஊற்றறிவு முதலிய ஐயறிவும் இதற்கு உண்டு எனவும் நச்சினார்க்கினியர் கூறுவார் (சீவக. 892 உரை). குற்றமற்ற விலைமதிப்புடைய முத்துமாலையை உளம் குளிர்ந்து ஒரு பெண் ஈதல் அரியசெயல் ஆதலின் "தெய்வம் அன்னாள்" என்றார்.

937. குண்டம் திரு வில் வீச.
குலமணி ஆரம் மின்ன.
விண் தொடர் வரையின் வைகும்
மென் மயிற் கணங்கள் போல.
வண்டு உளர் கோதை மாதர்
மைந்தர்தம் வயிரத் திண் தோள்
தண்டுகள் தழுவும் ஆசைப்
புனற் கரை சார்கின்றாரும்;

வண்டுளர் கோதை மாதர் - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற மலர்மாலை யணிந்த மகளிர்; **மைந்தர்தம் வயிரத் திண்தோள்** - ஆடவர்களின் வயிரம்போல் வலிமை பொருந்திய திண்ணிய தோள்கள் என்னும்; **தண்டுகள் தழுவும் ஆசை** - (கடைந்தெடுத்த அழகு பொலியும்) தண்டாயுதங்களை (தோள்களை) ஆசையோடு தழுவிக்கொண்டு; **விண்தொடர் வரையின் வைகும்** - வானத்தையளாவுகின்ற மலைகளில் வாழும்; **மென்மயில் கணங்கள்போல** - மெல்லிய மயில் கூட்டங்கள் செல்வதுபோல; **குண்டலம் திருவில் வீச** - (செவிகளில் அணிந்த) குண்டலங்கள் வானவில்லினைப்போல் ஒளியுமிழ; **குலமணி ஆரம் மின்ன** - சிறந்த மணிமாலைகள் மின்னலைப்போல் ஒளிசிந்த; **புனல் கரை சேர்கின்றாரும்** - நீர்நிலையின் கரைகளை அடைகின்றவர்களும்.

புனல் - ஆகுபெயர். திருவில் - வானவில். வரையின் வைகும் மயிற்கணங்கள் போல. தரையின் வைகும் மயிற்கணங்கள் புறப்பட்டன என்பது ஒரு நயம்.

938. அங்கு இடை உற்ற குற்றம்
யாவது என்று அறிதல் தேற்றாம்;
செங் கயல் அனைய நாட்டம்
சிவப்பு உறச் சீறிப் போன
மங்கை. ஓர் கமலச் சூழல்
மறைந்தனள்; மறைய. மைந்தன்.
'பங்கயம்'. 'முகம்'. என்று ஓராது.
ஐயுற்றுப் பார்க்கின்றானும்;

செங்கயல் அனைய நாட்டம் - சிவந்த கயல் போன்ற கண்கள்; **சிவப்புறச் சீறிப்போன மங்கை** - (முழுதும்) மேலும் சிவப்பேறச் சினந்துபோன ஒரு நங்கை; **ஓர் கமலச் சூழல் மறைந்தனள்** - தாமரைப் பூக்கள் நிறைந்த ஒரு சூழலில் மறைந்துகொண்டாள்; **அங்கு இடைஉற்ற குற்றம்** - அங்கே. அவள் சினத்திற்குக் காரணமான பிழை; **யாவது என்று அறிதல் தேற்றாம்** - எது என்பது எம்மால் அறியக் கூடவில்லை; **மறைய மைந்தன்** - தாமரைகட்கிடையே. மறைந்த அவளைத் தேடுகிற அவள் கணவன்; **பங்கயம் முகம் ஒன்று ஓராது** - எது தாமரைப்பூ. எது மங்கையின் முகம் என்று உணர இயலாது; **ஐயுற்றுப் பார்க்கின்றானும்** - ஐயங்கொண்டு நோக்கியவாறு இருப்பவனும்.

அவர்களுக்குள் ஊடலுக்கான காரணங்கள் ஆயிரம் இருக்கலாம்; எது என்று நம்மால் குறிப்பிட்டுக் கூறமுடியாது ஆகையல். "அங்குடை உற்ற குற்றம்யாவது என்று அறிதல் தேற்றாம்" என்று நயந்தோன்றக் கூறினார். இவ்வாறு கவிஞர்பிரான் காவியப் போக்கில். தன்னை இடையிடையே வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் திறன் சுவை பயப்ப தொன்றாகும். தாமரை முகம் எனின். முகத்தை விடத் தாமரை சற்று உயர்ந்ததுதான் என்னும் பொருள்படும். "உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங் காலை" (தொல். உவம. 3) என்பர். ஆனால். இங்கே. உவமையும் பொருளும் எள்ளளவும் வேற்றுமையின்றிச் சமமாய் விட்டன; உவமை எது? பொருள் எது? வேற்றுமை தோன்றா நிலை எனக்கூறி மகளிரின் முக வனப்பை உச்சப்படுத்தினார்.

"மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா. பதியிற் கலங்கிய மீன்" (திருக். 1116) என வள்ளுவக் காதலனும் ஏங்குவான்.

939. **பொன்-தொடி தளிர்க் கைச் சங்கம்**
வண்டொடு புலம்பி ஆர்ப்ப.
எற்று நீர் குடையும்தோறும். ஏந்து
பேர் அல்குல் நின்றும்
கற்றை மேகலைகள் நீங்கி.
சீறடி கவ்வ. 'காலில்
சுற்றிய நாகம்' என்று.
துணுக்கத்தால் துடிக்கின்றாரும்.

தளிர்க்கைப் பொன்சங்கத்தொடி - தளிர் போன்ற கைகளில் அணிந்த பொன்னாலும் சங்குகளாலும் ஆன வளையல்கள்; **வண்டொடு புலம்பி ஆர்ப்ப** - (பொய்கையில் ஒலிக்கின்ற) வண்டுகளின் ஒலிகட்கு மாறுபட்டு ஒலிக்க; **எற்றும் நீர்குடையும் தோறும்** - (அலை) மோதுகின்ற நீரில் மூழ்கும்போதெல்லாம்; **ஏந்துபேர் அல்குல் நின்று** - உயர்ந்த பெரிய நிதம்பத்திலிருந்து; **கற்றை மேகலைகள் நீங்கி** - (அலைக்கழிக்கப் பெற்றதனால்) (பல) கோவையாகவுள்ள மேகலையென்னும் இடையணி கழன்று; **சீறடி கவ்வ** - சிறிய பாதங்களைப் பற்றும் போது; **காலில் சுற்றிய நாகம் என்று** - பாதங்களைச் சுற்றிக்கொண்ட பாம்பென்று கருதி; **துணுக்கத்தால் துடிக்கின்றாரும்** - நடுக்கத்தால் துடித்துப் போகின்றவர்களும்.

(ஆயினார் என்று கூட்டி. நான்காம் பாடலிலிருந்து வந்த உம் ஈற்று உயர்திணைச் சொற்களை முடித்துக்கொள்க).

பொற்றொடி = பொன்+தொடி. இடையணி அறுவதும் தெரியா அளவிற்கு நீர்விளையாட்டு ஆர்வம் மிக்கிருந்தது என்க. நாகம் - பொதுப் பெயராய்ப் பாம்பினைச்சுட்டி நின்றது. பலரும் மூழ்கி எழுவதால் நீர் அலையெறிந்து கொண்டிருந்தது என்பார். 'ஏற்றும் நீர்' என்றார். மேகலை காலில் சுற்றியது ஒருமுறையன்று; பலமுறை என்பார். "நீர் குடையும் தோறும்" என்றார். மேகலை காலில் சுற்றிய ஒவ்வொரு முறையும் காலில் சுற்றியது நாகமே என நினைந்த மகளிர் பேதைமை மிகுதியைச் சுட்டினார். ஒன்றை மற்றொன்றாக நினைத்து மயங்குவதால் மயக்க அணி ஆயிற்று.

940. ***குடைந்து நீராடும் மாதர்***
குழாம் புடைசூழ. ஆழித்
தடம் புயம் பொலிய. ஆண்டு. ஓர்
தார் கெழு வேந்தன் நின்றான் -
கடைந்த நாள். அமிழ்தினோடும்
கடலிடை வந்து தோன்றும்
மடந்தையர் சூழ நின்ற
மந்தரம் போல மாதோ.

கடைந்த நாள் கடலிடை அமிழ்தினோடும் வந்து தோன்றும் - திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த பொழுது நடுவே அமிழ்தத்தோடும் எழுந்து தோன்றிய; **மடந்தையர் சூழ நின்ற** - (அரம்பை. ஊர்வசி. திலோத்தமை முதலிய) தேவ மங்கையர்கள் புடைசூழ விளங்கும்; **மந்தரம் போல** - மந்தர மலையைப் போல; **ஆண்டு. ஆழித் தடம் புயம் பொலிய** - அவ்விடத்திலே வாகுவலயங்கள் பொருந்திய அகன்ற தோள்கள் அழகுற விளங்க; **தார்கெழு ஓர் வேந்தன்** - மாலைகள் நிறைந்த ஒரு மன்னன்; **நீர் குடைந்து ஆடும் மாதர்குழாம்** - நீரில் மூழ்கித்திளைத்து ஆடும் மகளிரின் கூட்டம்; **புடைசூழ நின்றான்** - (தன்னைச்) சுற்றி நிற்க நின்றான்; **மாது. ஓ** - அசைகள் மந்தரம் போலும் ஓர்வேந்தன். மடந்தையர் சூழ நின்றான் என்க. படலத்தின் தொடக்கப் பாடலில் துருவாச முனிவர் சாபத்தால் கடலில் மூழ்கியவர்கட்கு. நீரில் மூழ்கியவரை உவமித்தார். இங்கு. மறவாமல். மூழ்கியவர் எழுந்தமையை வர்ணித்தார். அதே உவமை கொண்டு எழுந்தார் என்றார். நீர் நிலைக்குப்பாற் கடலும். நீர்நிலைக் கண் தோன்றும் தலைவனுக்கு மந்தர மலையும். அவனைச் சூழ்ந்து நின்ற மகளிர்க்கு திருப்பாற் கடலிலிருந்தும் எழுந்த தெய்வ மங்கையரும் உவமம் ஆயினர்.

941. ***தொடி உலாம் கமலச் செங் கை.***
தூ நகை துவர்த்த செவ் வாய்க்
கொடி உலாம் மருங்குல் நல்லார்
குழாத்து. ஒரு குரிசில் நின்றான்.-
கடி உலம் கமல வேலிக்
கண் அகன் கான யாற்று.
பிடி எலாம் சூழ நின்ற
பெய் மத யானை ஒத்தான்.

தொடி உலாம் கமலச் செங்கை - வளைகள் இயங்குகின்ற தாமரை போன்ற சிவந்த கைகளையும்; **தூநகை துவர்த்த செவ்வாய்** - தூய சிரிப்பையும் மிகச் சிவந்த வாயினையும்; **கொடி உலாம் மருங்குல்** - கொடிபோல் நெளியும் இடையினையும் உடைய; **நல்லார் குழாத்து** - மகளிர் கூட்டத்திடையே; **நின்றான் ஒரு குரிசில்** - நின்றவன் ஆகிய அரசன் ஒருவன்; **கடி உலாம் கமல வேலி** - மணங்கமழும் தாமரைக் கொடிகளை வேலியாக உடைய; **கண்அகல் கானயாற்று** - இடமகன்ற காட்டாற்றின் (நடுவே); **பிடி எலாம் சூழ நின்ற** - பெண்யானைகள் பலவும் (தன்னைச்) சூழ்ந்து நிற்க; **மதம் பெய் யானை ஒத்தான்** - மதம் பொழிகின்ற ஓர் ஆண் யானையைப் போன்றிருந்தான்.

நல்லார் குழாத்து நின்றான் ஒரு குரிசில். பிடியெலாம் சூழ நின்ற மதயானை ஒத்தான் என்று வினை முடிவு செய்க. அப் பெண்டிர் "நல்லார்" என்பதற்கு. "தொடி உலாம் கமலச் செங்கை. தூநகை. துவர்த்த செவ்வாய். கொடி உலாம் மருங்குல்" ஆகியவை காரணங்கள் என்கிறார். நீர்நிலைகாட்டாற்றிற்கும். வளைத்து நிற்கும் மகளிர் பெண் யானைகட்கும். தனித்து நிற்கும் தலைவன் பெண்யானைகளால் சூழப்பட்ட ஆண்யானைக்கும் உவமையாயினர்.

942. கான மா மயில்கள் எல்லாம்
களி கெடக் களிக்கும் சாயல்
சோனை வார் குழலினார்தம்
குழாத்து. ஒரு தோன்றல் நின்றான் -
வான யாறு அதனை நண்ணி.
வயின் வயின் வயங்கித் தோன்றும்
மீன் எலாம் சூழ நின்ற
விரி கதிர்த் திங்கள் ஒத்தான்.

கானமா மயில்கள் எல்லாம் - காட்டில் வாழும் மயில்கள் யாவும்; **களிகெடக் களிக்கும் சாயல்** - தம் (அழகுச்) செருக்கு அழியுமாறு (கண்டார்) மகிழத்தக்க பொலிவினையுடைய தோற்றம் கொண்ட; **சோனைவார் குழலினார்தம் குழாத்து** - கார்மேகம் போன்ற கூந்தலினையுடைய மடந்தையர் கூட்டத்தின் இடையே; **நின்றான் ஒரு தோன்றல்** - நின்றவனான அரசன் ஒருவன்; **வானயாறு அதனை நண்ணி** - ஆகாய கங்கையை அடுத்து; **வயின் வயின் வயங்கித் தோன்றும்** - அங்கங்கே ஒளி விளங்கித் தோன்றுகின்ற; **மீன் எலாம் சூழ நின்ற** - விண்மீன்கள் எல்லாம் சூழ்ந்திருக்க; **கதிர் விரி திங்கள் ஒத்தான்** - (அவற்றிலும்) ஒளிவிரியத் தோன்றுகின்ற சந்திரனைப் போல இருந்தான்.

வான யாறு. நீர்நிலைகட்கும். மகளிர் நட்சத்திரங்கட்கும். அரசன் சந்திரனுக்கும் உவமை. காட்டுமயில்களின் செருக்கையெல்லாம் இந்த வீட்டு மயில்கள் தம் அழகால் அழித்தன என்கிறார். சோனை விடாமழை துளிக்கும் கார்மேகம். அது கருமை மிக்கதாயிருக்குமாதலின் "சோனை வார் குழலினார்" என்றார். "சோனை வார்குழல் கற்றையில் சொருகிய மாலை" (கம்ப. 1491) என்பார் பின்னும். "மீன் எலாம் சூழநின்ற விரிகதிர்த் திங்கள்". "பன்மீன் நடுவண் பான்மதி போல்" (சிறுபாண். 219) எனச் சங்கச் சான்றோராலும் பாடப்பட்டுள்ளது.

acharya.org

943. மேவல் ஆம் தகைமைத்து அல்லால்.
வேழ வில் தடக் கை வீரற்கு
ஏ எலாம் காட்டுகின்ற
இணை நெடுங் கண் ஓர் ஏழை.
பாவைமார் பரந்த கோலப்
பண்ணையில் பொலிவாள். வண்ணப்
பூ எலாம் மலர்ந்த பொய்கைத்
தாமரை பொலிவது ஒத்தாள்.

மேவல் ஆம் தகைமைத்து அல்லால் - *(காண்பாரால்) விரும்பப்படும் தன்மையைப் பெற்றிருப்பது மட்டும் அல்லாமல்;* **வேழவில் தடக்கை வீரற்கு** - *கரும்பு வில்லை அகன்ற கையில் ஏந்திய (மா) வீரனாகிய மன்மதனுக்கு;* **ஏ எலாம் காட்டுகின்ற** - *கைக்கொள்ளும் அம்புகள் யாவும் உவமையால் தன்னிடம் கொண்டு நிற்கின்ற;* **இணை நெடுங்கண் ஓர் ஏழை** - *இரண்டு நீண்ட கண்களையுடைய மடந்தை ஒருத்தி;* **பாவை மார் பயந்த** - *பணிப்பெண்கள் செய்த அலங்காரத்தால் விளங்கும் இவள்;* **கோலப் பண்ணையில்** - *அழகினையுடைய மகளிர் கூட்டத்தின் இடையே (தனித்து);* **பொலிவாள்** - *விளங்குபவளாய்;* **வண்ணப் பூவெலாம் மலர்ந்த பொய்கை** - *அழகிய (குவளை. நெய்தல் முதலிய) பூக்கள் எல்லாம் மலர்ந்துள்ள பொய்கையில்;* **தாமரை பொலிவது ஒத்தாள்** - *(ஒரு) தாமரைப்பூ (தனித்து) விளங்குவதைப் போன்றிருந்தாள்.*

பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே யாதலின் மலர்களின் அரசியாய்த் தாமரை விளங்குவதுபோல. மகளிரின் அரசியாய் இவள் விளங்கினாள் என்க. “ஒரு தனியோங்கிய திருமலர் போன்று......(மணிமே. 15.75-77). ஏ: அம்பு. பண்ணை - மகளிர் கூட்டம்.

அருவமாய் உருவமற்ற மனத்தையும் எய்ய வல்ல மன்மதனுக்கும் அம்புகளை வழங்கவல்ல கண்களையுடையாள் என வியந்து கூறினார். மும்மூர்த்திகளையும் துணைதேட வைத்தவன் ஆதலின் மன்மதனை. “வீரன்” என்றார். உருவுடன் இயைந்த போது சிவபிரானையும். உருவிலியான போது உலகோரையும் வயப்படுத்தும் வீரன் அவன் என்க.

மேல் மூன்று பாடல்களிலும். மகளிர் சூழ நின்ற ஆடவரை வர்ணித்த கவி. இப்போது பெண்டிர் சூழ பெண்ணை வருணித்தவாறு.

acharya.org

944. ***மிடலுடைக் கொடிய வேலே என்ன***
வாள் மிளிர்வது என்ன.
சுடர் முகத்து உலவு கண்ணாள்.
தோகையர் சூழ நின்றாள்;
மடலுடைப் போது காட்டும்
வளர் கொடி பலவும் சூழ.
கடலிடைத் தோன்றும் மென் பூங்
கற்பக வல்லி ஒத்தாள்.

மிடல் உடைக் கொடிய வேலே என்ன *- (ஆடவர் நெஞ்சில் ஊடுருவலில்) வலிமையுடைய கொடிய வேலே போன்று;* ***வாள் மிளிர்வது என்ன*** *- (ஒளிர்வதில்) வாள் (ஒன்று) மின்னுவதே போன்று;* ***சுடர்முகத்து உலாவு கண்ணாள்*** *- ஒளிர்கின்ற முகத்திலே உலாவுகின்ற இருகண்களையுடையவளாய்;* ***தோகையர் சூழ நின்றாள்*** *- மயில் அனைய மகளிர் சூழ்ந்து நிற்க (இடையே) நின்ற ஒருத்தி;* ***மடல்உடைப் போது காட்டும்*** *- இதழ்களையுடைய மலர்களைத் தோற்றுவிக்கும்;* ***வளர்கொடி பலவும் சூழ*** *- வளர்ச்சியுடைய கொடிகள் பலவும் சூழ்ந்திருக்க;* ***கடலிடைத் தோன்றும்*** *- திருப்பாற் கடலிலிருந்து வெளிவந்த;* ***மென்பூங் கற்பக வல்லி ஒத்தாள்*** *- மெல்லிய மலர்களைக்கொண்ட கற்பக வல்லியே போன்றிருந்தாள்.*

மண்ணகத்து மலர்க் கொடிகளுக்கிடையே. விண்ணகத்து படர்கொடிகளாய் மகளிரிடையே அவள் விளங்கினாள் என்பதாம். கற்பகவல்லி - வான் உலகக் கற்பகத்தருவில் படரும் கொடி. "வேலே என்னலாய்" என்றும் பாடம். வேல். மகளிர் கண்ணிற்கு உவமை யாதல்: "ஒக்கிய முருகன் கைவேல் ஓர் இரண்டு அனைய கண்ணாள்" (சீவக. 129) வேல். மகளிரின் நேரான பார்வைத்தாக்கிற்கும். வாள். பக்கங்களில் சுழன்று வீசும் தாக்கிற்கும் உவமையாம். இக்கண்களால் முகம் ஒளிபெறுகிறது என்பார். "சுடர் முகத்து உலவு கண்ணாள்" என்றார். தோகையர் பலரும் சூழநின்ற அவளுக்கு. கொடிகள் பல சூழநின்ற கற்பக வல்லி - இல்பொருள் உவமையாம்.

945. ***தேரிடைக் கொண்ட அல்குல்.***
தெங்கிடைக் கொண்ட கொங்கை.
ஆரிடைச் சென்று கொள்ள
ஒண்கிலா அழகு கொண்டாள்.
வாரிடைத் தனம் மீது ஆட
மூழ்கினாள்; வதனம். மை தீர்
நீரிடைத் தோன்றும் திங்கள்
நிழல்என. பொலிந்தது அன்றே!

தேர் இடைக் கொண்ட அல்குல் - தேரிடத்திலிருந்து பெற்ற அல்குலையும்; **தெங்கு இடைக் கொண்ட கொங்கை** - தென்னையிலிருந்து பெற்ற தனங்களையும்; **ஆர் இடைச் சென்றும்** - எவரிடத்திற்சென்றாலும்; **கொள்ள ஒண்கிலா அழகு** - பெற இயலாத அழகினையும்; **கொண்டாள்** - கொண்டிருப்பவளும்; **வார் இடைத் தனம்** - கச்சையணிந்த தனங்கள்; **மீது ஆட மூழ்கினாள்** - மேலே ததும்ப மூழ்கினவளும் ஆகிய ஒருத்தியின்; **வதனம்** - முகமானது; **மைதீர் நீரிடைத்தோன்றும்** - (தூய) நீரிலே (தெளிவுறத்) தோன்றுகின்ற; **திங்கள் நிழல்எனத் தோன்றிற்று** - சந்திரனுடைய பிம்பம் போல் விளங்கியது.

நிதம்பத்திற்கும் தனத்திற்கும் தேர்த்தட்டும் குரும்பையும் உவமைகள் ஆதலால். "தேரிடைக்கொண்ட அல்குல். தெங்கிடைக் கொண்ட கொங்கை" என்றார். உவமையணி. மேலும் "மின் வயின் மருங்குல் கொண்டாள் வேய் வயில் மென்தோள் கொண்டாள். பொன் வயின் மேனி கொண்டாள்". (கம்ப. 3133) என்பார். யாரிடத்திருந்தும் இனிப்பெற வேண்டாது எல்லா அழகும் தன்னிடத்திலேயே நிறைந்த தன் நிறைவு நிலையடைந்தவள் என்பார். "ஆரிடைச் சென்றும் கொள்ள ஒண்கிலா அழகு" என்றார். மூழ்கும் அழுத்தத்தால். கச்சிலிருந்தும் வெளியேறி மேலிருந்தது தனம் என்பார். "வாரிடைத் தனம். மீது ஆட மூழ்கினாள்" என்றார். வான்நோக்கியவாறு நீருள் மூழ்கியிருப்பாள் அங்கங்களை வருணித்த கவிஞர். இறுதியாக முகத்தை நீரில் மூழ்கிக் கிடந்த சந்திரபிம்பம் என்றார்.

நீராடிய பொய்கையும் பூம்புனலும்

கலிவிருத்தம்

946. **மலை கடந்த புயங்கள். மடந்தைமார்**
கலை கடந்து அகல் அல்குல். கடம் படு
முலைகள். தம்தமின் முந்தி நெருங்கலால்.
நிலை கடந்து பரந்தது. நீத்தமே.

மலை கடந்த புயங்கள் - மலைகளையும் (வலிமையில்) வென்ற (ஆடவரின்) தோள்களோடு; **கலைகடந்து அகல் மடந்தைமார் அல்குல் கடம்படு முலைகள்** - ஆடைக்குள் அடங்காமல் அகன்றுள்ள பெண்டிரின் அல்குலும். குடங்களைப் போன்ற (அவர்) தனங்களும்; **தந்தமில் முந்தி** - ஒன்றுக்கொன்று முந்தி; **நெருக்கலால்** - மோத முற்படுவதால்; **நீத்தம் நிலைகடந்து பரந்தது** - (நீர்நிலையிலுள்ள) வெள்ளம் தன் நிலையைக் கடந்து (வெளியே) வழியில் ஆயிற்று.

புயங்கள் - புயங்களோடு - மூன்றன் தொகை. கொள் அளவிற்கு மேல் பொருள்களை இட்டால் நீர் வழிவது இயல்பு. இங்குக் கூறிய மூன்று உறுப்புக்களும் அளவிற் பெரியன எனக் கூறுதல் கவிமரபு ஆதலின். அவை மூன்றும் ஒன்றாய் நெருக்குதலின் "நிலை கடந்து பரந்தது நீத்தம்" என்றார். நீத்தம் - வெள்ளம்; அது இங்கு நீர் என்னும் அளவில் நின்றது. வழிந்தோடும் மிகுதியும் வேகமும் கொண்டு வெள்ளம் என்றார் எனினுமாம். "மலை கடந்த புயம்" என்பதனை மலைகள் தந்த புயம் எனக் கொள்ளினும் அமையும்.

947. செய்ய வாய் வெளுப்ப. கண் சிவப்புற.
மெய் அராகம் அழிய. துகில் நெக.
தொய்யில் மா முலை மங்கையர் தோய்தலால்.
பொய்கை. காதல் கொழுநரும் போன்றதே!

செய்ய வாய் வெளுப்ப - சிவந்த வாய்கள் வெண்மை நிறம் அடையுமாறும்; **கண் சிவப்புற** - (கருங்) கண்கள் சிவப்பு நிறம் பெறவும்; **மெய் அராகம் அழிய** - உடலிற் பூசியிருந்த சந்தனம் அழிந்து போகுமாறும்; **துகில் நெக** - (அரை) ஆடை தளர்ந்து போகுமாறும்; **தொய்யில் மாமுலை மங்கையர்** - (சந்தனம். குங்குமம் முதலியவற்றால்) கோலங்கள் எழுதிய பெரிய தனங்களையுடைய பெண்டிர்; **தோய்தலால்** - தோய்வதற்கு இடமாய் இருத்தலால்; **பொய்கை** - அந்த நீர்நிலை; **காதற் கொழுநரும் போன்றது** - இவ்வகையில் செய்யவல்ல காதல் (மிக்க) கணவனையும் ஒத்ததாய் ஆயிற்று.

கருங்கண் சிவப்ப. கனிவாய் விளர்ப்பக் கண்ணார் அளி பின்வருங் கண்மலைமலர் சூட்டவற்றோ? (திருக்கோவை 70) என்பர் வாதவூரர். “வாயின் சிவப்பை விழிவாங்க. மலர்க் கண்வெளுப்பை வாய்வாங்கத் தோயும் கலவி” (கலிங் கடை. 41) என்பார் சயங்கொண்டாரும். தோய்தல் - மூழ்குதல். புணர்தல் எனும் இருபொருளும் தருவது. காதலரைக் கூடுகையில் மகளிர்வாய் வெளுத்தலும். விழி சிவத்தலும். மணப்பூச்சுகள் அழிதலும். ஆடை குலைதலும் இயல்பாதலின். இச்செய்கைகள் பொய்கையிலும் நிகழ்தலின். பொய்கையும் இவை செய்த காதல் கொழுநன் போன்றாயிற்று. சந்தனத்தை. வடமொழியில் அங்கராகம் என்பராதலின். அதனைத் தமிழாக்கி. மெய்யராகம் என்றார். தொய்யில் - மார்பில் மணப்பொருள்களால் வரையும் வரிக்கோலம். சிலேடையணி. 19

948. ஆன தூயவரோடு உடன் ஆடினார்
ஞான நீரவர் ஆகுதல் நன்றுஅரோ! -
தேனும். நாவியும். தேக்கு. அகில் ஆவியும்.
மீனும். நாறின; வேறு இனி வேண்டுமோ?

ஆன தூயவரோடு - தூய்மையான ஞானியரோடு; **உடன் ஆடினார்** - கூடியிருந்து பழகியவரும்; **ஞான நீரவர் ஆகுதல் நன்று** - நல்ல ஞான குணத்தையுடையவர் ஆவது தக்கது. (அதுபோல); **மீனும்** - (அம்மகளிர் நீராடிய நீர்நிலைகளில் உள்ள) மீன்களும்; **தேனும் நாவியும் தேக்கு அகில் ஆவியும் நாறின** - தேன் மணமும். கத்தூரி மணமும். தேக்கின் புகை மணமும் அகிலின் புகை மணமும் வீசல் ஆயின; **வேறு இனி வேண்டுமோ?** (இக்கருத்தை விளக்க) வேறு உவமையும் இனிவேண்டுமோ? (வேண்டா என்க.)

அரோ - அசை - வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. "தெருண்ட மேலவர். சிறியவர்ச் சேரினும் அவர்தம் மருண்ட தன்மையை மாற்றுவர்" (கம்ப.) என முன்பும் கூறினார். பெரியோர் சிறியோரைச் சேரின். சிறியோரைப் பெரியோர் ஆக்க வேண்டும்; அவரே பெரியோர். "கல்லாரே யாயிடினும் கற்றாரைச் சேர்ந்தக்கால் நல்லறிவு நாளும் தலைப்படுவர்" (நாலடி.) "செய்யரைச் சேர்ந்துள்ளோரும் செய்யராய்த் திகழ்வர் அன்றே" (கம்ப. 1125). "கலக்கினும் தண் கடல் சேறாகாது" (நறுந் தொகை) என்பனவும் காண்க. கெட்ட மணம் போகாத இயல்புடைய ஒரு பொருள் (மீன்) அக்கெட்ட மணமும் போய் நன்மணமும் பெற்றது எனக் கூறி. அம்மகளிரின் மேனிச் சிறப்புக் கூறியவாறு. "முறிமேனி. முத்தம். முறுவல். வெறி நாற்றம். வேல் உண்கண். வேய்த் தோளவட்கு" (திருக். 1113) என்பான் வள்ளுவக் காதலனும்.

949. மிக்க வேந்தர்தம் மெய் அணி சாந்தொடும்
புக்க மங்கையர் குங்குமம் போர்த்தலால்.
ஒக்க. நீல முகில்தலை ஓடிய
செக்கர் வானகம் ஒத்தது. அத் தீம் புனல்.

மிக்க வேந்தர் தம் *- மிகுதியாக வந்த வேந்தர்களுடைய;* ***மெய் அணி சாந்தொடும்*** *- உடம்பில் அழகு செய்த செஞ் சந்தனக் குழம்போடும்;* ***புக்க மங்கையர்*** *- அவ்வேந்தரோடு வந்த மங்கையருடைய;* ***குங்குமம் போர்த்தலால்*** *- குங்குமக் குழம்பும் (தன்னிடத்தே) நிரம்பியதனால்;* ***அத் தீம் புனல்*** *- அந்த இனிய நீர் வெள்ளம்;* ***நீல முகில் தலை ஒக்க ஓடிய*** *- கருநிற மேகங்களில் ஒரு சேரப் பரவிய;* ***செக்கர் வானகம் ஒத்தது*** *- செவ்வானத்தைப் போன்றது ஆயிற்று.*

சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆதல் உயிர்க்கு இயல்பு என்பர்; இங்கு நீர்க்கும் இயல்பு ஆயிற்று எனச் சுவையுறக் கூறினார். ஒக்க ஓடிய எனக் கூட்டுக. நீர். நீல வானிற்கும். மகளிர் மைந்தர் நீராடலால் கரைந்து கலந்த செஞ்சாந்தும் குங்குமமும் அந்திச் செவ்வான மேகத்திற்கும் உவமைகள் ஆயின. 21

950. காகதுண்ட நறுங் கலவைக் களி.
ஆகம் உண்டது. அடங்கலும் நீங்கலால்.
பாகு அடர்ந்த பனிக் கனி வாய்ச்சியர்.
வேகடம் செய் மணி என. மின்னினார்.

ஆகம் உண்டது *- உடம்பிற் பூசப் பெற்ற;* ***காக துண்ட நறுங் கலவைக் களி*** *- அகிலோடு சேர்ந்த நறுமணமுடைய சந்தனக் குழம்புகள்;* ***அடங்கலும் நீங்கலால்*** *- (நீரில் மூழ்கியாடலால்) முழுவதும் அழிந்துவிட்ட படியால்;* ***பாகு அடர்ந்த பனிக்கனி வாய்ச்சியர்*** *- பாகின் இனிமை மிக்க. குளிர்ந்த கொவ்வைக் கனி போன்ற வாயினையுடைய அம்மகளிர்;* ***வேகடம் செய் மணி என மின்னினார்*** *- சாணை பிடிக்கப் பெற்ற மாணிக்கக் கற்களைப் போல் விளங்கினர்.*

acharya.org

காக துண்டம் - அகில். "ஏந்து எழிற் காக துண்டம்" (சூளா. சீய. 105) என்பர். மகளிர் அங்கங்களின் இயற்கை யழகினை மறைத்திருந்த செஞ்சாந்து முதலிய மணப் பொருள்கள் நீரில் குளித்தெழுகையில் அழிந்து போய் விட்டதனால் அப் பெண்டிர் சாணை பிடித்தெடுத்த இரத்தினங்கள் போல் விளங்கினர் என்று அழகுற வருணித்தார்.

951. பாய் அரித் திறலான் பசுஞ் சாந்தினால்
தூய பொன்-புயத்துப் பொதி தூக் குறி
மீ அரித்து விளர்க்க ஒர் மெல்லியல்
சேயரிக் கருங் கண்கள் சிவந்தவே.

***பசுஞ் சாந்தினால்** - ஈரம்மிக்க சந்தனக் குழம்பினால்; **பாய் அரித்திறலான்** - பாயும் சிங்கத்தினைப் போன்ற ஆற்றல் மிக்கான் ஒருவனுடைய; **தூய பொன் புயத்து** - தூய்மையுடைய பொன் அணிகள் பூண்ட தோள்களிலே; **பொதி தூக் குறி** - தான் எழுதிய தூய தொய்யில் கோலம்; **மீ அரித்து விளர்க்க** - (நீர்) மேலே பட்டு அழிந்துவிட்டதனாலே (தோள்) இயல்பான நிறம்பெற; **ஒர் மெல்லியல்** - அது கண்டு ஒரு மென்மைத் தன்மை கொண்ட ஒருத்தியின்; **சேய் அரிக் கருங் கண்கள் சிவந்த** - செவ்வரி படர்ந்த கருங் கண்கள் (சினத்தால்) சிவந்து போயின. தான் புனைந்த கோலம் அழிந்தது நீரால் என நினையாது. இன்னொருத்தியின் தோய்வால் என நினைந்து அவள் வெகுண்டாள் என்க. ஆடவனின் தோள்களில் இருந்த செஞ்சாந்துக் குழம்பு நீங்க இவள் கருங்கண்கள் சிவப்பாயின என நயந் தோன்றக் கூறினார். தான் தொடும் மார்பு; இதுவரையிலும் யாரும் தொடாதது. தான் பொன் போல் பாதுகாத்து வருவது என்பாள். "தூய பொன் புயத்து" என்றாள். இத்தகைய தன் பொற் புதையலை யார் தொட்டார் என்பதே கருங்கண்கள் சிவக்கக் காரணம். தூக்குறி மீ அரித்து விளர்க்க. கண்கள் சிவந்த(ன) என முடிக்க.* 23

952. கதம்ப நாள் விரை. கள் அவிழ் தாதொடும்
ததும்பு. பூந் திரைத் தண் புனல் சுட்டதால்-
நிதம்ப பாரத்து ஒர் நேரிழை. காமத்தால்
வெதும்புவாள் உடல். வெப்பம் வெதுப்பவே!

***காமத்தால் வெதும்புவாள்** - காம வெப்பத்தால் வெதும்புகின்றவளும்; **நிதம்ப பாரத்து ஓர் நேரிழை** - நிதம்பச் சுமையைத் தாங்கியவளும் அழகிய அணிகளை அணிந்தவளும் ஆன ஒருத்தியின்; **உடல் வெப்பம் வெதுப்ப** - உடம்பின் (காம) தாபம் சுட்டதனால்; **கதம்ப நாள் விரை கள்ளவிழ் தாதொடு** - பல்வகை மணப்பொடிகள் கொண்டவையும். அன்று மலர்ந்தவையும் மணங் கூடியனவுமாகி. தேன் சிந்தும் மகரந்தங்களோடும்; **ததும்பு பூ** - நிரம்பியுள்ள மலர்களைக் கொண்ட; **திரைத் தண்புனல்** - அலையடிக்கும் (அந்தக்) குளிர்ந்த நீர்த் தடாகமும்; **சுட்டது** - வெப்பம் மிக்கதாய்ச் சுட்டது.*

நேரிழை: அன்மொழித் தொகை. "நீருட் குளிப்பினும் காமம் சுடும்; குன்றேறி ஒளிப்பினும் காமம் சுடும்" (நாலடி. 90). ஆதலால். மலர்களால் குளிர்ந்த ஒரு பெரும் நீர்த்தடாகம். ஒருத்தி வெப்பத்தால் கொதித்தது எனக் காம நெருப்பின் தீமை தெரிவித்தவாறு. காமத்தைத் தீ எனக் கூறுதல் மரபு. "நீங்கில் தெறூஉம். குறுகுங்கால் தண் என்னும் தீ யாண்டுப் பெற்றாள் இவள்?" (திருக். 1104) என்பார் வள்ளுவனாரும்.

953. தையலாளை ஒர் தார் அணி தோளினான்.
நெய் கொள் ஓதியின் நீர் முகந்து எற்றினான்-
செய்ய தாமரைச் செல்வியை. தீம் புனல்.
கையின் ஆட்டும் களிற்று அரசு என்னவே!

செய்ய தாமரைச் செல்வியை *- சிவந்த தாமரையில் உறையும் திருமகளை;* ***கையின் தீம்புனல் ஆட்டும்*** *- (தன்) கையினால் இனிய நீரை (மொண்டு நீர் ஆட்டும்);* ***களிற்றரசு என்ன*** *- ஆண் யானைகளின் அரசைப் போல;* ***ஓர் தாரணி தோளினான்*** *- மலர்மாலை யணிந்த தோளுடையான் ஒருவன்;* ***நீர் முகந்து*** *- தண்ணீரை மொண்டு;* ***தையலாளை நெய் கொள் ஓதியில்*** *- ஒருத்தியினுடைய நெய் பூசிய கூந்தலில்;* ***எற்றினான்*** *- வீசினான்.*

உவமையணி: திருவை யானை நீராட்டுதல். "வரிநுதல் எழில் வேழம் பூ நீர் மேற் சொரி தரப் புரிநெகிழ் தாமரை மலர் அங்கண் வீறெய்தித் திருநயந்து இருந்தென்ன" (கலி. 47:5-7). எதிர் நின்று தன் இரு கைகளாலும் நீர் முகந்து தன் காதலியின் முடிமேல் நீர் சொரிவது திருமகள் இருமருங்கும் இரு யானைகள் தம் கைகளால் நீர் சொரிவது போன்றிருந்தது எனும் கற்பனையால். காதலனின் தோள் அகலும் அத் தோள்களுக்கிடையே கொடி போன்றுள்ள அவள் வடிவமென்மையும் தெய்வத்தன்மை தோற்றுவிக்கும் அவள் பேரழகும் சுட்டினார் இக் கோலமே கஜலட்சுமி சிற்பங்களாய் இன்று காணப்படும்.

954. சுளியும் மென் நடை தோற்க நடந்தவர்
ஒளி கொள் சீறடி ஒத்தன ஆம் என.
விளிவு தோன்ற. மிதிப்பன போன்றன-
நளினம் ஏறிய நாகு இள அன்னமே.

நளினம் ஏறிய *- தாமரை மலர்கள் மேல் ஏறியிருந்த;* ***நாகு இள அன்னம்*** *- மிக்க இளமை வாய்ந்த அன்னப் பறவைகள்;* ***சுளியும் மென் நடை*** *- (நாம்) பகைக்குமாறு. நம் மெல்லிய நடையினையும்;* ***தோற்க நடந்தவர்*** *- தோற்றுப் போம்படி நடக்கின்ற இம்மகளிரின்;* ***ஒளி கொள் சிறுஅடி ஒப்பன ஆம் என*** *- ஒளியுடைய சிறிய அடிகளை (இவை) ஒத்திருக்கின்றனவாம் என்று எண்ணியதனால்;* ***விளிவு தோன்ற*** *- (தம் மனத்திலுள்ள) கடுங்கோபம் வெளிப்படுமாறு;* ***மிதிப்பன போன்றன*** *- (அத் தாமரை மலர்களைத் தம் கோபம் தீர) காலால் மிதிப்பவற்றைப் போன்றிருந்தன.*

பகைவரை வெல்ல இயலாது போயின். அவரோடு தொடர்புடையாரையும் வெறுத்து ஒறுக்கும் மன இயல்பினையுணர்ந்த கவிஞர் தம்மை நடையழகால் வென்ற மகளிர்க்குத் தாம் இயற்றலாகும். தீமை ஒன்றும் இல்லாமையால். அன்னப் பறவைகள் அம்மகளிரின் அடியிணைகளை ஒத்த தாமரை மலர்களைத் தம் ஆத்திரம் தீர மிதிப்பன போலத் தாமரை மலர்கள் மேலிருந்து தம் கால்களால் மிதித்தன என்றார் - தற்குறிப்பேற்ற அணி.

ஆடவர் வேட்கை

955. எரிந்த சிந்தையர். எத்தனை என்கெனோ?
அரிந்த கூர் உகிரால் அழி சாந்து போய்.
தெரிந்த கொங்கைகள். செவ்விய நூல் புடை
வரிந்த பொற் கலசங்களை மானவே!

அழி சாந்து போய் - (நீர் விளையாட்டால் பூசிய) சந்தனம் அழிந்து போய்; **அரிந்த கூர் உகிரால்** - அரிந்த கூரிய நகக் குறிகளோடு; **தெரிந்த கொங்கைகள்** - தோன்றிய (மகளிரின்) தனங்கள்; **செவ்விய நூல்புடை வரிந்த** - அழகிய நூல்களைப் பக்கங்களில் சுற்றியுள்ள; **பொன் கலசங்கள் மான** - பொற்குடங்களை ஒத்திருக்க; **எரிந்த சிந்தையர்** - (அது கண்டு) மனம் கொதித்த ஆடவர்கள்; **எத்தனை என்கெனோ?** - எத்தனை பேர் (நான்) சொல்ல வல்லனோ? (வல்லேன் அல்லேன்)

உகிர்: நகம். நகக்குறியைக் குறித்தது - ஆகுபெயர். நூலைப் பக்கங்களில் சுற்றிய கலசங்கள் வேள்விக்குரியனவாதலால் மைந்தர்க்குக் காம வேள்வி நினைவுக்கு வந்தது. நகக் குறி கீறல்கள் பட்ட தனங்கள். வேள்விக்கு நூல் சுற்றிய பொற் குடங்கள் போல். நீராடலால் சந்தனம் கரைந்த போது காட்சிப்பட்டதால். காம வேள்வியின் கனல்பற்றி எரிந்த சிந்தையர் எத்தனைபேர் என எண்ண இயல்வில்லை என வியந்தார். சந்தனங் கரைந்தது மகளிர் மார்பில் அதனால். எரிய வேண்டியதோ அம்மகளிர் மார்பு. எரிவதோ மைந்தர் மார்பு! என்ன விந்தை இது! என வியக்க வைக்கிறார்.

956. தாழ நின்ற ததை மலர்க் கையினால்.
ஆழி மன் ஒருவன் உரைத்தான்; அது
வீழியின் கனிவாய் ஒரு மெல்லியல்.
தோழி கண்ணில். கடைக்கணிற் சொல்லினாள்.

ஆழி மன் ஒருவன் - ஆணைச் சக்கரம் செலுத்தவல்ல மன்னன் ஒருவன்; **தாழ நின்ற ததைமலர்க் கையினால்** - மிக நீண்டு நின்ற இதழ்கள் செறிந்த தாமரை மலர் போன்ற (தன்) கைகளினால்; **உரைத்தான்** - (நாம் எங்கே; எப்போது மீண்டும் சந்திப்பது என்று) சைகையால் கேட்டான்; **வீழியின் கனிவாய் ஒரு மெல்லியல்** - வீழிப் பழம் போன்ற வாயினையுடைய மெல்லியலாள் ஒருத்தி; **தோழி கண்ணில் கடைக் கண்ணில் சொல்லினாள்** - தோழியின் கண்மூலமாகக் கடைக் கண் சாடையினால் (அவனுக்குப்) பதில் அறிவித்தாள்.

ஆடவனாகிய அவனைப் போலச் சைகையால் நேரடியாகப் பதில் இறுத்தல். உயர் குடிப்பெண்மைக்குச் சிறப்பு அன்று ஆதலின். தோழி கண்ணுக்கு இவள் கண்ணால் சொல்ல. அவள் அவனுக்குத் தன் கடைக் கண்ணால் தெரிவித்தாள் என்க. காதல் உலகில். நயன மொழியின் பெரும்பங்கு தெரிவித்தவாறு "சிறு நோக்கம் காமத்தின் செம்பாகம் அன்று பெரிது" திருக்.) "பெண்ணினால் பெண்மையுடைத்தென்ப கண்ணினால் காமநோய் சொல்லி இரவு" (திருக். 1280) எனும் அருமைக் குறள்கள் ஒப்பிடத்தக்கன. "காதன்மை கண்ணுளே அடக்கிக் கண் எனும். தூதினால் துணி பொருள் உணர்த்தித் தான். தமர்க்கு. ஏதின்மை படக் கரந்திட்ட வாட்கண் நோக்கு. ஓதநீர் அமுதமும் உலகும் விற்குமே" (சீவக. 1485) எனும் திருத்தக்க தேவர் வாக்கும் சிந்திக்கற்பாலது.

957. தள்ளி ஓடி அலை தடுமாறலால்.
தெள்ளு நீரின் மூழ்கு செந்தாமரை.
புள்ளி மான் அனையார் முகம் போல்கிலாது.
உள்ளம் நாணி. ஒளிப்பன போன்றவே.

தள்ளி ஓடி அலை தடுமாறலால் - *(நீராடலால் தம் நிலையிலிருந்து)* தள்ளப்படுதலால். பரந்து சென்று அலைகள் தடுமாறுவதால்; **தெள்ளு நீரின்** - தெளிந்த (அந்த நீர் நிலையின்) தண்ணீரில்; **மூழ்கு செந்தாமரை** - மூழ்கிப் போகின்ற செந்தாமரை மலர்கள்; **புள்ளி மான் அனையார்** - புள்ளி மானைப் போன்ற அங்குள்ள மகளிருடைய; **முகம் போல் கிலாது** - முகங்களைப் போன்றிருக்க இயலாமையால்; **உள்ளம் நாணி** - மனத்திற்குள் வெட்கமுற்று; **ஒளிப்பன போன்ற** - (நீருக்குள்) மறைவன போன்றன. ஏ-அசை - தற்குறிப்பேற்ற அணி. தள்ளி ஓடி (அலைகள்) ஒன்றையொன்று தள்ளிக் கொண்டு ஓடி எனினுமாம். புனல் ஆடுவார் பலராதலால். அலைகள் எழுவதும் விழுவதுமாகப் பல ஆகின்றன. அதனால். ஆங்குள்ள தாமரைகள் முழுகுவதும் எழுவதுமாகத் தடுமாறுகின்றன. இதனை மனக் கண்ணாற் கண்ட கவி. புள்ளிமான் அனையார் முகம் போல்கிலாதது கண்டு உள்ளம் நாணி ஒளிப்பன போன்றிருந்தன என்று தன் கருத்தையேற்ற அழகூட்டினார் - தற்குறிப்பேற்ற அணி. நீரில் மூழ்கிய தாமரைகள் மீண்டும் வெளிப்படுமாதலின். மூழ்கின போன்றவே என்னாமல் "ஒளிப்பன போன்றவே" என்றார்.

நீராடியபின் ஆடையாபரணங்கள் அணிதல்

958. இனைய எய்தி இரும் புனல் ஆடிய.
வனை கருங் கழல் மைந்தரும். மாதரும்.
அனைய நீர் வறிது ஆக வந்து ஏறினார்.
புனை நறுந் துகில். பூணொடும் தாங்கினார்.

இனைய எய்தி - இப்படியாக; **இரும்புனல் ஆடிய** - பெரிய (நீர் நிலைகளில்) நீராடிய; **கருங்கழல் வனை** - வலிய (வீரக்) கழல்களைப் பூண்ட; **மைந்தரும்** - ஆடவரும்; **மாதரும்** - பெண்டிரும்; **அனைய நீர்வறிதாக** - தம்மைப் பிரிதலால். அந்த நீர் நிலைகள் 'வெறிச்' சென்று ஆகும்படி; **வந்து ஏறினார்** - (அவற்றை விட்டு) வந்து (கரை) யேறினார்; **புனை நறுந்துகில்** - (தாம்) புனைவதற்குரிய மணமுடைய ஆடைகளை; **பூணொடும்** - அணிகலன்களோடும்; **தாங்கினார்** - அணிந்து கொண்டனர்.

கோசல நாட்டு மக்கள் இருக்குமிடம் எல்லாம் செல்வம் கொழிக்கும் திருவிடம் ஆதலால். அவர்கள் வெளியேறியுடன் பொய்கைகள் வறிதாகிப் போயின என்றார். எங்கும். எதிலும் வளம் செழித்துக் கிடப்பதே கவிஞர் பெரு விருப்பம். ஆதலின். மைந்தரும் மகளிரும் வெளியேறினவுடன் பொய்கை வறிதாகப் போயிற்று என்று கவிஞர் வருந்துகிறார். அவர்கள் நீர் உள்ளிருக்கையில். புனை நறுந்துகிலும் பூண்ட அணிகலன்களும் உள்ளிருந்தன. பொய்கை செல்வம் பூரித்துக் கிடந்தது. அவர்கள் வெளிப்போந்தவுடன் அவையும் வெளியேறின. ஆதலால். "அனைய நீர் வறிதாக வந்து ஏறினார்" என்றார்.

959. **மேவினார் பிரிந்தார்; அந்த வீங்கு நீர்.**
தாவு தண் மதிதன்னொடும் தாரகை
ஓவு வானமும். உள் நிறை தாமரைப்
பூ எலாம் குடி போனதும். போன்றதே.

மேவினார் பிரிந்தார் - (அந்நீர் நிலையுள்) விருப்பத்தோடு நீர் விளையாடிய ஆடவரும் மகளிரும் (அங்கிருந்து) பிரிந்து சென்றனர்; **அந்த வீங்கு நீர்** - (அதனால்) (நீர்) நிறைந்திருந்த அந்த நீர் நிலையானது; **தாவுதண் மதி தன்னொடும் தாரகை** - தவழ்ந்து செல்லும் குளிர் நிலாவும் விண்மீன்களும்; **ஓவு வானமும்** - விலகிச் சென்று விட்ட ஆகாயத்தையும்; **உள்நிறை தாமரைப் பூ எலாம்** - (தன்)னுள்ளே நிறைந்திருந்த தாமரை மலர்கள் யாவும்; **குடிபோனதும் போன்றது** - வேறிடத்திற்குக் குடி பெயர்ந்து போய்விட்ட பொய்கையையும் போல் ஆயிற்று.

தன்னிடம் நீராட வந்த அழகுபொலியும் கோசலநாட்டு ஆடவராலும் மகளிராலும் தனியழகு பெற்றிருந்த நீர்நிலை. அவர்கள் பெயர்ந்ததனால் விண்மீன்களை இழந்து போன வானத்தையும். தாமரை மலர்களை இழந்துவிட்ட தடாகத்தையும் போலப் பொலிவிழநது போயிற்று என்று ஏங்குகிறார். "மீன் எலாம் சூழ நின்ற விரிகதிர்த் திங்களையும்" "வண்ணப் பூவெலாம் மலர்ந்த பொய்கைத் தாமரையையும்" (கம்ப. 943) உவமித்துள்ளார் ஆதலின். இங்கு. "தண்மதி தன்னொடும். உள்நிறை தாமரைப் பூ எலாம் குடிபோனதும் போன்றது" என்று பொருத்தமுற உவமித்தார். மகளிர் வெளியேற்றத்தைப் "பூவெலாம் குடிபோனது போன்றது" எனல் மகா கவிகட்கே வாய்க்கவல்ல சொல்லாட்சி எனலாம்.

கதிரவன் கடல் புகலும் சந்திரன் எழுச்சியும்

***960. மானின் நோக்கியர் மைந்தரொடு ஆடிய
ஆன நீர் விளையாடலை நோக்கினான்;
தானும். அன்னது காதலித்தான் என்.
மீன வேலையை. வெய்யவன் எய்தினான்.***

மானின் நோக்கியர் - *மான் கண்களை ஒத்த விழிகள் கொண்ட மங்கையர்;* ***மைந்தரொடு ஆடிய*** - *ஆடவரோடு நிகழ்த்திய;* ***ஆன நீர்விளையாடலை*** - *(காணத்)தக்க நீர் விளையாடலை;* ***நோக்கினான் வெய்யவன்*** - *நோக்கினவனான கதிரவன்;* ***தானும் அன்னது காதலித்தான் என*** - *தானும் அந்த நீர் விளையாடல் நிகழ்த்த விரும்பியவனைப் போல;* ***மீன் வேலையை எய்தினான்*** - *மீன்கள் நிரம்பி?யுள்ள (மேலைக்) கடலையடைந்தான்.*

சிறந்த விளையாடல்களைப் பார்த்தவர்கள். தாமும் அவ்வாடலை ஆட. உடனே மனக்கிளர்ச்சியுறுதல் இயல்பாதலின் அம்மனவியல் உணர்ந்த கவிஞர் கதிரவன் மறைவை இவ்வாறு அணியுறக் கூறினார் - தற்குறிப்பேற்ற அணி. அவர்கள் விளையாடியது நீர் விளையாட்டே ஆதலின் தானும் அந்நீர் விளையாட பெரு நீர் நிலையமாகிய கடலில் கதிரவன் இறங்கினான்.

***961. ஆற்றல் இன்மையினால் அழிந்தேயும். தம்
வேற்று மன்னர்தம்மேல் வரும் வேந்தர்போல்.
ஏற்று மாதர் முகங்களொடு எங்கணும்
தோற்ற சந்திரன். மீளவும் தோற்றினான்.***

ஆற்றல் இன்மையினால் அழிந்தேயும் - *(தம் பகை மன்னரை வெல்ல) வலிமையில்லாமையால் (முன்பு) தோற்றுப் போயிருந்தும்;* ***தம் வேற்று மன்னர் தம்மேல்*** - *தம்முடைய பகையரசர் மேல்;* ***வரும் வேந்தர் போல்*** - *(மீண்டும் போரிடத் துணிவுபெற்று) வருகின்ற மன்னரைப் போல;* ***எங்கணும் மாதர் முகங்களொடு ஏற்று*** - *எல்லா இடத்தும். (கோசல நாட்டு) மங்கையர் முகங்களோடு எதிர்த்து;* ***தோற்ற சந்திரன் மீளவும் தோற்றினான்*** - *(முன் நிற்க இயலாமல்) தோல்வி எய்தி (மறைந்து போன) திங்கள் (கீழ்வானில்) மீண்டும் தோன்றினான்.*

அம் மகளிர் முகத்திற்கு முன்பே பலமுறை தோன்றிப் பலமுறை தோற்றுப் போனவன் சந்திரன்; மீண்டும் தோன்றியுள்ளான். இப்போதும் வெல்லப் போவதில்லை. சிலருக்குத் தோல்வி. எந்தப் பாடத்தையும் தோற்றுவிப்பதில்லையோ? என்பார். “தோற்ற சந்திரன் மீளவும் தோற்றினான்” என்றார். ஆற்றல் இன்மையினால் தோல்வியால் அழிந்து போன மன்னர்கள். மீண்டும் மீண்டும் படை திரட்டி மீண்டும் மீண்டும் தோற்றுக் கொண்டிருப்பது இயல்பு.

உண்டாட்டுப் படலம்

தசரதனது சேனை மதுவினை உண்டு மகிழ்ந்தாடுகிற நிகழ்ச்சிகள் கூறும் பகுதி:

நிலா எழுந்ததால் அதன் தண் ஒளி எங்கும் பரவுகிறது. அத் தண்ணொளியில் காமனின் ஆட்சி விரவுகிறது. மகளிர் மதுவினைப் பருகிக் காமத்தழலுக்கு நெய் வார்க்கின்றனர். மது மயக்கம் பல மயக்கங்கட்குக் காரணம் ஆகிறது. ஊடலும் கூடலுமாக இரவு கோலாகலமாகக் கழிகிறது. திங்கள் மறைகிறான். காலைக் கதிரவன் எழுகிறான்.

எங்கு நிலாப் பரந்து பெருகிய தோற்றம்

962. **வெண் நிற நறை நிறை வெள்ளம் என்னவும்.**
பண் நிறம் செறிந்து இடை பரந்தது என்னவும்.
உள் நிறை காமம் மிக்கு ஒழுகிற்று என்னவும்.
தண் நிறை நெடு நிலாத் தழைத்தது. எங்குமே.

வெண் நிற நறைநிறை - வெண்மையான நிறமுடைய கள்ளின்; **வெள்ளம் என்னவும்** - நிறைந்த வெள்ளம் (பெருகியது) போலவும்; **பண்நிறம் செறிந்து இடை பரந்தது என்னவும்** - இசையானது வடிவம் பெற்று உலகத்தில் இடையே பரவியது போலவும்; **உள் நிறை காமம் மிக்கு ஒழுகிற்று என்னவும்** - (எல்லா உயிர் இனங்களின்) உள்ளத்துள்ளே நிரம்பிய காமம் (உள்அடங்காமையால்) மிகுதிப்பட்டு வெளியிலே ஒழுகினாற் போலவும்; **தண்நிறை நெடுநிலாத் தழைத்தது எங்கும்** - குளிர்ச்சி பொருந்திய பெருநிலாவானது எல்லாவிடத்தும் (தன் ஒளியைச் செழிக்கச் செய்தது).

நிறத்தால் கள்; இனிமையால் இசை; இன்ப மிகுதியால் காமவெள்ளம் என்னலாம்படி நிலவொளி பரவிற்றென்க. இனிவரும் இப்படலப் பகுதியின் பொருள் எல்லாம் தோன்றுமாறு தொகுத்துத் தோற்றுவாய் கூறினார்.

963. **கலந்தவர்க்கு இனியது ஓர் கள்ளும் ஆய். பிரிந்து**
உலர்ந்தவர்க்கு உயிர் சுடு விடமும் ஆய். உடன்
புலந்தவர்க்கு உதவி செய் புதிய தூதும் ஆய்.
மலர்ந்தது. நெடு நிலா - மதனன் வேண்டவே.

கலந்தவர்க்கு இனியது ஓர் கள்ளும் ஆய் - *(ஆணும் பெண்ணுமாகக்) கூடி மகிழ்ந்திருப்பவர்கட்கு இனிமை நல்கும் மதுவாகவும்;* **பிரிந்து உலர்ந்தவர்க்கு உயிர் விடு விடமும் ஆய்** - *(துணைவரைப்) பிரிந்து வருந்துவார்க்கு (உண்டார்) உயிரைப் போக்கவல்ல நஞ்சாகவும்;* **உடன்புலந்தவர்க்கு உதவி செய் புதிய தூதும் ஆய்** - *துணைவருடன் ஊடல் கொண்டவர்க்கு (இன்ப நிலையை மிகுவிப்பதால் ஊடல் நீங்கிக் கூடல் கொள்ள) உதவி செய்கின்ற புதிய தூதுவன் ஆகவும்;* **மதனன் வேண்ட** *- மன்மதன் (தன் தொழிலுக்கு உதவுமாறு) வேண்டியதனால்;* **நெடுநிலா மலர்ந்தது** *- ஒளிமிக்க நிலவானது வானில் (ஒரு வெண்மலர் போல) மலர்ந்தது.*

காம வேளின் பணிக்கு இரவும் நிலவும் பெரிதும் வேண்டப் படுவதாதலின் "மதனன் வேண்ட நெடுநிலா மலர்ந்தது" என்றார். ஒரு பொருள் மக்கள் மனநிலைக்கேற்ப பல்வகைப் பயன்தரும் என்கிறார். நிலா. கூடுவார்க்கு மேலும் மேலும் கூடும் விருப்பம் உண்டாக்கும் ஆதலின் மேலும் மேலும் உண்ண விருப்பம் ஊட்டும் கள் ஆகவும்; பிரிந்தவர்க்கு. விடம்மேலும் மேலும் உயிரை நெருக்குவதுபோல் நிலா உயிரை நெருக்குதலால் நஞ்சு ஆகவும்; ஊடியவர்க்கு வேட்கை மிகுவித்துக் கூட உந்துதலால் நிலா. ஒரு புதிய தூது ஆகவும் ஆயிற்று. பாணன் பாடினி. தோழியர் இருக்கவும். இது. அவரினும் மிகு நெருக்கும் தூது ஆதலின் "புதிய தூதும் ஆய்" என்றார்.

964. ஆறு எலாம் கங்கையே ஆய; ஆழிதாம்.
கூறு பாற்கடலையே ஒத்த; குன்று எலாம்
ஈறு இலான் கயிலையே இயைந்த; என் இனி
வேறு நாம் புகல்வது. நிலவின் வீக்கமே?

ஆறு எலாம் கங்கையே ஆய - *(நிலவொளி பரவியதால்) ஆறுகள் யாவும் (வெண்ணிறம் பெற்று) கங்கையாற்றினையே ஒத்தவை ஆயின;* **ஆழிதாம் கூறுபாற் கடலையே ஒத்த** *- கடல்கள் யாவும் (சிறப்பித்துக்) கூறப்படும். திருப்பாற்கடலையே ஒத்தவை ஆயின;* **குன்று எலாம் ஈறு இலான் கயிலையே இயைந்த** *- மலைகள் யாவும் (வெள்ளிப் பனிமலையாய்ச்) சிவ பெருமான் வாழும் திருக்கயிலை மலைக்கு ஒப்புச் சொல்லலாம்படி இருந்தன;* **நிலவின் வீக்கம் வேறு நாம் இனி என் புகல்வது?** *- நிலவொளியின் பெருக்கிற்குத் தனியாக யாம் இனிப்புகல என்ன உள்ளது? நிலவொளியால் உலகு வெண்மையில் மூழ்கிக் கிடந்தமைக்கு வெண்மையிற் சிறந்த மூன்று உலகப் பொருள்களை உவமையாக்கி விளக்கி விட்ட மனநிறைவில். "என் இனி வேறு நாம் புகல்வது?" என்கின்றார். நிலாக் கதிரின் வெண்மை வீச்சால். (கரிய) யமுனை முதலிய ஆறுகள் கங்கை ஆயின; பிற கருங்கடல்கள் யாவும் பாற்கடல் ஆயின; (நீல) மலைகள் யாவும் கயிலை ஆயின என்றார். சிவபிரானை. "ஈறு இலான்" என்றதனால். கவிஞரின் சமயப் பொறை விளங்கும். 3*

965. எள்ள அருந் திசைகளோடு யாரும். யாவையும்.
கொள்ளை வெண் நிலவினால் கோலம் கோடலால்.
வள் உறை வயிர வாள் மகர கேதனன்
வெள்ளணி ஒத்தது - வேலை ஞாலமே.

எள்ள அருந்திசைகளோடு யாரும் யாவையும் - இகழ்தற்கு அரிய திக்குகளுடனே அத்திக்குகளிலே உள்ள உயர்திணையாரும் அஃறிணைப் பொருள்களும்; **கொள்ளை வெண் நிலவினால் கோலம் கொள்ளலால்** - கொட்டிக் கிடக்கிற நிலவின் ஒளியால் (வெண்ணிறக்) கோலம் கொண்டதனால்; **வேலை ஞாலம்** - கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகம்; **வள் உறை வயிரவாள் மகர கேதனன்** - கூர்மை தங்கும் வலிமை பொருந்திய வாளினையுடைய மகர மீனைக் கொடியாக உடைய மன்மதனுக்கு; **வெள்ளணி ஒத்தது** - பிறந்தநாள் விழாக் கொண்டாடுவது போன்றிருந்தது.

உலகத்து உயிர்கள் யாவும் பிறக்க உதவியவன்; இன்பத்தைத் தருபவன் மன்மதன் ஆதலால். அவையாவும் அவனுக்கு நன்றி மறவாமல் வெள்ளாடையணிந்து பிறந்த நாள் கொண்டாடியது போன்றிருந்தது உலகை நிலா ஒளி குளிப்பாட்டிய கோலம் என்றார். பிறந்த நாள் விழாவிற்கு வெள்ளாடையணிதல் மரபு ஆதலை "வெள்ளணி நாள்" எனும் சொல்லே குறித்தது. வெள்ளணி நாள் - பிறந்தநாள்: பு.வெ. 212. மகர கேதனன் - மகர மீனைக் கொடியில் பொறித்த மன்மதன். மகரம்: சுறா மீன். கேதனம்: கொடி.

மகளிர் மதுப் பருகுதல்

966. தயங்கு தாரகை புரை தரள நீழலும்.
இயங்கு கார் மிடைந்த கா எழினிச் சூழலும்.
கயங்கள் போன்று ஒளிர் பளிங்கு அடுத்த கானமும்.
வயங்கு பூம் பந்தரும். மகளிர் எய்தினார்.

தயங்கு தாரகை புரை தரள நீழலும் - ஒளிர்கின்ற விண்மீன்களைப் போன்ற முத்துப் பந்தலின் நிழலிலும்; **இயங்குகார் மிடைந்த கா எழினிச் சூழலும்** - வானில் இயங்கும் மேகம் நெருங்கித் தங்குகின்ற சோலைகளில் திரைச் சேலைகளிட்ட இடங்களிலும்; **கயங்கள் போன்று ஒளிர் பளிங்கு அடுத்த கானமும்** - குளங்கள் போல ஒளிர்கின்ற பளிங்கறைகள் பொருந்திய தோட்டங்களிலும்; **வயங்கு பூம்பந்தரும் மகளிர் எய்தினர்** - (மணம்) விளங்கும் மலர்ப்பந்தல்களிலும் பெண்டிர் சென்று அடைந்தனர்.

முத்துப் பந்தல். திரைப்பந்தல். பளிங்கறை. மலர்ப்பந்தல். ஆகியவற்றின் குளிர் நிழல்களில் மெல்லியல் மகளிர் தங்கினர் எனச் செல்வ வளமும். அவர் தம் மென்மைப் பாங்கும் ஒருங்கு சுட்டினார். கரிய திரைகளை நாற்புறமும் சூழவிட்டு அவற்றின் மேல் மாலைகளைத் தொங்கவிட்டுப் பாடி வீடு அமைக்கும் வழக்கம் ஆதலின் தார்மிடைந்த எனப் பாடங்கொண்டு "இயங்கு தார்மிடைந்த கா எழினிச் சூழலும்" என்றார் எனினுமாம். எழினி: திரை. தார்: மாலை.

967. ***பூக்கமழ் ஓதியர். போது போக்கிய***
சேக்கையின் விளை செருச் செருக்கும் சிந்தையர்.
ஆக்கிய அமிழ்து என. அம் பொன் வள்ளத்து
வாக்கிய பசு நறா. மாந்தல் மேயினார்.

பூக்கமழ் ஓரியர் - *பூக்களின் நறுமணம் கமழ்கின்ற கூந்தலையுடைய பெண்டிர்;* ***போது போக்கிய சேக்கையின் விளைசெரு*** - *மலர்கள் (மிகப்) பரப்பிய படுக்கைகளிலே விளைகின்ற கலவிப் போரிலே;* ***செருக்கும் சிந்தையர்*** - *களிக்க வேண்டுமென்ற மனத்தினராய்;* ***ஆக்கிய அமிழ்தென*** - *அப்போரில் வெல்வதற்கென ஆக்கப்பட்ட அமிழ்தம் போல;* ***அம்பொன் வள்ளத்து வாக்கிய பசு நறை*** - *அழகிய பொற்கிண்ணத்தில் ஊற்றிய புதுமதுவைப்;* ***மாந்தல் மேயினார்*** - *பருகத் தொடங்கினர்.*

சோர்வு. களைப்பு ஆகியவை போக்கி. இறப்பு நீக்கி. இளமை நல்க வல்லது அமிழ்து ஆதலின். கலவிப் போர்க்கு இவை செய்யும் அமிழ்தென்று மதுவுண்டனர் என்க. போது போக்கிய: மலர்கள் போடப்பட்ட பொழுது போக்குவதற்காக. சிலேடை. அவனிப் போருக்கு ஆக்கிய மது அன்று இது: அமளிப் போருக்கு என்றே ஆக்கிய அமிழ்தம் இது என்பார். “சேக்கையின் விளை செருச் செருக்கும் சிந்தையர் ஆக்கிய அமிழ்தென்” என்றார். சேக்கை: படுக்கை. அமளி. செரு: போர். வாக்கிய: வார்த்த. செம்பொன் வள்ளம் வளம் மிகுதி குறித்தது.

968. ***மீனுடைய விசும்பினார். விஞ்சை நாட்டவர்.***
ஊனுடை உடம்பினார் உருவம் ஒப்பு இலார்.
மானுடை நோக்கினார் வாயின் மாந்தினார்-
தேனுடைய மலரிடைத் தேன் பெய்தென்னவே.

மீன் உடை விசும்பினார் - *விண்மீன்களையுடைய வானுலக மங்கையரும்;* ***விஞ்சை நாட்டவர்*** - *வித்தியாதர உலகத்து வித்தியாதர மகளிரும்;* ***ஊனுடை உடம்பினார்*** - *ஊன் உடம்பினராகி இம் மகளிர்க்கு;* ***உருவம் ஒப்பிலார்*** - *அழகில் ஒப்பாகார் (எனத் தக்க) ;* ***மாதனுடைய நோக்கினார்*** - *மானை வென்ற விழியினராகிய மங்கையர்;* ***தேனுடை மலரிடை*** - *தேனையுடைய மலரின் கண்ணே;* ***தேன் பெய்தென்ன*** - *(மேலும்) தேனைச் சொரிந்தாற் போல;* ***வாயில் மாந்தினர்*** - *(தங்கள் மலர்) வாயால் மதுவுண்டனர்.*

மகளிர் வாய். மலர் போன்றும். அதில் ஊறும் நீர். தேன் போன்றும் இருத்தலால். அவர்கள் மேலும் தேன் எனப்படும் மதுவையுண்ணுதல் “தேனுடை மலரிடை தேன் பெய்ததற்கு” நிகர் ஆயிற்று. வால் எயிற்று ஊறிய நீர் தேன் என வள்ளுவரும் உரைப்பார். (திருக். 1121) விண்ணக மகளிரும் வித்தியாதர மகளிரும் ஒளிமேனிப் படைத்தவர் ஆயினும். ஊன்மேனி படைத்த இவ்வுலகப் பெண்களுக்கு ஒப்பாகார். அவர்கள் இமையா நாட்டம் பெற்றவர் ஆயினும் இமைத்து மருட்டும் இம்மடந்தையர்க்கு ஈடாகார் என்பார் “மான் உடை நோக்கினார்” என்ற நுட்பம் உணர்க. உடைதல்; தோற்றல்.

969. உக்க பால்புரை நறா உண்ட வள்ளமும்.
கைக் கொள் வாள் ஒளிபடச் சிவந்து காட்ட. தன்
மைக் கணும் சிவந்தது; ஓர் மடந்தை வாய்வழிப்
புக்க தேன் அமிழ்தமாய்ப் பொலிந்த போன்றவே.

ஓர் மடந்தை வாய்வழிப் புக்க தேன் - ஒரு மங்கையின் வாய்வழியாகப் புகுந்த மது; **அமிழ்தமாய்ப் பொலிந்த போன்றவே** - அமிழ்தமாக அவளுக்குள் விளங்கியது; **உக்கபால் புரை நறா உண்ட வள்ளமும்** - சிந்திய பாலினை ஏற்று நிற்பது போன்ற வெண்ணிற மதுவினை ஏந்தியிருந்த (பளிங்காலான) மதுக்கிண்ணமும்; **கைக்கொள் வாள் ஒளி படச் சிவந்து காட்ட** - (மதுவைப் பருக எடுத்த அவளுடைய சிவந்த கைகள் கொண்டுள்ள சிறந்த ஒளிபடுதலால் செந்நிறமாகத் தோன்ற; **தன்மைக்கணும் சிவந்தது** - அவளுடைய கருங்கண்ணும் (மதுவின் வேகத்தால்) செந்நிறம் பெற்றது.

அவளுக்கு. மதுவின் வேகத்தால் கண் சிவந்தது இயல்பு; ஆனால் அவள் மதுவுண்ட மதுக் கிண்ணமும் சிவந்தது என நயந்தோன்ற மதுவின் கடுமை கூறியவாறு. கள் உண்பார்க்குக் கண் சிவத்தல் இயல்பு. இனி. நறாவும் நறா உண்ட வள்ளமும் சிவந்த என இயைப்பினுமாம். நறா கைபடச் சிவந்து தேன் ஆயிற்று. வாய்படத் தண்ணிய அமுதாக்கிற்று. வள்ளத்தைச் சிவப்பாக்கிற்று என்று மதுதொட்ட எதையும் மாற்றாமல் விடாது என்றார் எனினுமாம்.

970. தாமமும் நானமும் ததைந்த. தண் அகில்
தூமம். உண். குழலியர் உண்ட தூ நறை.
ஓம வெங் குழி உகு நெய்யின். உள் உறை
காம வெங் கனலினைக் கனற்றிக் காட்டிற்றே.

தாமமும் நானமும் ததைந்த தண்ணகில் தூமம் உண்குழலியர் - மலர்மாலையும். புனுகும் நிறைந்த. குளிர்ந்த அகில்புகை யூட்டப் பெறும் கூந்தலையுடைய மகளிர்; **உண்ட தூநறை** - உண்ட தூய மது; **வெங்குழி உகு ஓம நெய்யின்** - கனல் நிறைந்த யாககுண்டத்திலே பெய்த ஓமநெய்யைப் போன்று; **உள்நிறை வெங்கனலினைக் கனற்றிக் காட்டிற்று** - (அவர்தம்) உள்ளத்துள்ளே உறைகின்ற கொடிய காமக் கனலினை (மேலும்) சூடேற்றச் செய்தது.

நெய்யால் கனல் அணையாது மேலும் மிகுதல் போல. மதுவால் காமம் அடங்காது மேலும் மிகும் என்றுணர்த்தியவாறு. அவர்கள் உள்ளக் குழிக்குள் நீறுபூத்த நெருப்பாய்க் காமக்கனல். முன்பே உறைந்து கிடந்தது. அக் கனலை நெய்யூற்றி எழுப்புதல் போல. மது ஊற்றிச் சுடர்விடச் செய்தனர் என்பார். "உள்நிறை காம வெங்கனலினைக் கனற்றி" என்றார். ஓம வேள்விக்கு. நெய்போல. காம வேள்விக்கு மது உந்துசக்தி. குழலுக்கு அகிற்புகையூட்டலும். மாலை சூட்டலும். புனுகு பூசலும். கள்ளால் மிகுந்த காமத்தை மேலும் கொழுந்திடச் செய்யும் வாயில்களாம்.

"அளிந்து அகத்து எரியும் தீயை நெய்யினால் அவிக்கின்றார்" (கம்ப: 4359) என்பார் பின்னும்.

கள் மயக்கத்தால் நிகழ்ந்த தடுமாற்றங்கள்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

971. விடன் ஒக்கும் நெடிய நோக்கின்
அமிழ்து ஒக்கும் இன்சொலார்தம்
மடன் ஒக்கும் மடனும் உண்டே? -
வாள் நுதல் ஒருத்தி காணா.
தடன் ஒக்கும் நிழலை. 'பொன் செய்
தண் நறுந் தேறல் வள்ளத்து
உடன் ஒக்க உவந்து நீயே
உண்ணுதி. தோழி!' என்றாள்.

வாள் நுதல் ஒருத்தி - ஒளி நிறைந்த நெற்றியுடையாள் ஒருத்தி; **தடன் ஒக்கும் நிழலை** - (தன்னைப் போன்றே அழகின்) பெருமையில் ஒத்திருக்கும் தனது நிழலை; **பொன்செய் தண்நறும் தேறல் வள்ளத்துக் காணா** - பொன்னால் செய்யப்பட்ட குளிர்ந்த மணமுள்ள மதுவின் கிண்ணத்தில் கண்டு; **தோழி. உடன் ஒக்க உவந்து நீயும் உண்ணுதி என்றாள்** - "தோழியே! நீயும் என்னோடு இணைந்து மகிழ்ந்து (இம்மதுவினை) உண்ணுவாய்!' என்று வேண்டினாள்; **விடன் ஒக்கும் நெடியநோக்கின்** - (விரும்பாதார்க்கு) நஞ்சனைய நீண்டவிழிகளையும்; **அமிழ்து ஒக்கும் இன்சொலார்தம்** - (உண்பாரை நீண்டு வாழ்விக்கும்) அமிழ்தம் போல. கேட்டார் செவிக்கு நெடுநாள் இனிக்கும் இன் மொழியும் உடைய மகளிருடைய; **மடன் ஒக்கும் மடனும் உண்டே?** - அறியாமை போன்ற அறியாமை வேறு எவரிடத்தும் உண்டோ? (இல்லை என்க)

அச்சம். மடம். நாணம். பயிர்ப்பு என்னும் மகளிர் நாற்குணங்களுள் ஒன்றான இம் மடம் பெண் இயல்புக்கு மேலும் அழகு சேர்ப்பதனை இப்பாடலாலும் காண்க.

வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. காணா - கண்டு ; செய்யா என்னும் எச்சம். "இருநோக்கு இவள் உண்கண் உள்ளது; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு" (திருக். 1091) என்பராதலின். "விடன் ஒக்கும் நோக்கு" என்றார். கேட் பார்க்குப் பேரின்பம் தருதலின்." அமிழ்தொக்கும் இன்சொல்" என்றார். "அமிழ்து படுதீஞ்சொல்" (பெருங் 1:43:35

acharya.org

972. அச்ச நுண் மருங்குலாள். ஓர்
அணங்கு அனாள். அளகபந்தி
நச்சுவேல் கருங் கண் செவ் வாய்
நளிர்முகம். மதுவுள் தோன்ற.
'பிச்சி நீ என் செய்தாய்? இப்
பெரு நறவு இருக்க. வாளா.
எச்சிலை நுகர்தியோ?" என்று.
எயிற்று அரும்பு இலங்க நக்காள்.

அச்ச நுண் மருங்குலாள் - (இது முறிந்து விடக்கூடும் எனக் கண்டார்) அஞ்சுமாறு நுண்ணிய இடையினையுடையவளாய்த் தெய்வப் பெண் போன்றிருக்கும் ஒருத்தி; **அளகபந்தி. நச்சுவேல் கருங்கண் செவ்வாய் நகைமுகம்** - (தன்) கூந்தல் தொகுதியும் நஞ்சு பூசிய வேல் போன்ற கருங்கண்களும். சிவந்தவாயும். நகையோடு கூடிய முகமும்; **மதுவுள் தோன்ற** - பருகும் வள்ளத்து மதுவில் பிரதி பிம்பமாய்த் தோன்ற; **பிச்சிநீ என்செய்தாய்** - பித்துப் பிடித்தவளே! நீ என்ன செய்கிறாய்; **இப்பெரு நறவு இருக்க** - இதோ இச்சாடியில் பெரிய அளவில் மது நிறைந்திருக்க; **வாளா எச்சிலை நுகர்தியோ** - வீணே வள்ளத்தில் நான் உண்ட எச்சில் மதுவையா நுகர்கின்றாய்; **என்று எயிற்று அரும்பு இலங்க நக்காள்** - என்று (இவள் நிழலை வேறொரு பெண்ணாகக் கருதி) பற்களாகிய முல்லை அரும்பு வெளித்தோன்றி ஒளிரச் சிரித்தாள்.

மது வுண்பார் நிழலையும் உருவையும் பிரித்தறிய இயலாதவர் ஆவார் என்றபடி. மிகுந்த கள்ளிருக்கவும். உண்டு எஞ்சிய எச்சிலையா உண்பது? என்று கேட்டு. இது பித்தாவார் குணம் ஆதலின் "பிச்சிநீ" என்றாள். அவளைப் பிச்சி என்னும் இவளும் நிழலை உண்மை உருவென்று நினைந்து பேசும் பிச்சி என்பது அறியாள். மதுவுண்பார் தன்பிழையுணராது பேசும் தகவை அழகுற இயம்பியுள்ள அருமையை உணர்க.

973. புறம் எலாம் நகைசெய்து ஏசப்
பொரு அரு மேனி வேறு ஓர்
மறம் உலாம் கொலை வேல் கண்ணாள்.
மணியின் வள்ளத்து. வெள்ளை
நிற நிலாக் கற்றை பாய.
நிறைந்தது போன்று தோன்ற.
நறவு என. அதனை. வாயின்
வைத்தனள்; நாண் உட்கொண்டாள்.

வேறு ஓர் மறம் உலாம் கொலை வேல் கண்ணாள் - கொடுமை திகழும் கொலைத் தொழிலைச் செய்யும் வேல் போன்ற கண்ணினையுடைய வேறு ஒரு மங்கை; **மணியின் வள்ளத்து வெள்ளை நிலாக் கற்றை பாய** - (தான் ஏந்திய) மணிகள் பதித்த (பளிங்கு மதுக்) கிண்ணத்தில் வெள்ளை நிற நிலாக்கதிர்கள் பாய்ந்ததனால்; **நிறைந்தது போன்று தோன்ற** - (அந்தப் பளிங்குக் கிண்ணம் மது) நிறைந்திருப்பது போலத் தோன்றியதனால்; **நறவு என அதனை வாயின் வைத்தனள்** - மதுவென்று கருதி. அக் கிண்ணத்தை வாயில் வைத்தாள்; **புறம் எலாம் நகைசெய்து ஏச நாண் உட்கொண்டாள்** - பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் (வெறுங் கிண்ணத்தை இவள் வாய் வைத்து உறிஞ்சுவது கண்டு) நகைத்து இகழ. தானும் தன்னுள்ளே நாணம் (மிகக்) கொண்டாள்.

மது உண்ணா முன்னமே. அதன் நினைவுகூட மயக்கம் செய்விக்க வல்லது என்றவாறு. புறம் எல்லாம் நகை செய்யவும். தானும் வெட்கமுறவும் செய்ய வல்லது மது விருப்பம் என்று நிகழ்ச்சியொன்றின் வாயிலாய் உணர்த்தினார். கொலைவேற் கருவியிருந்தும் நாணம் தவிர்க்க இயலாதாயிற்று. நறவு உட் செல்லுமுன் நாணம் உட்சென்றது என்றுரைத்த நயம் காண்.க.

974. **'யாழ்க்கும். இன் குழற்கும். இன்பம்**
அளித்தன இவை ஆம்' என்ன
கேட்கும் மென் மழலைச் சொல் ஓர்
கிஞ்சுகம் கிடந்த வாயாள்.
தாள் கருங் குவளை தோய்ந்த
தண் நறைச் சாடியுள். தன்
வாள்-கணின் நிழலைக் கண்டாள்;
வண்டு என ஓச்சுகின்றாள்.

யாழ்க்கும் இன்குழற்கும் இன்பம் அளித்தன இவை ஆம் என்ன - வீணையின் இசைக்கும். இனிய குழலிசைக்கும் (இசை) இன்பம் கொடுத்தவை இவள் சொற்கள்தாம் என்னுமாறு; **கேட்கும் மென் மழலைச் சொல் ஓர் கிஞ்சுகம் கிடந்தவாயாள்** - (இனிதான ஒலி) கேட்கச் செய்கிற மெல்லிய மழலை மொழியினையும். முருக்க மலர் அனைய சிவந்த வாயினையும் உடையாள் ஒருத்தி; **தாள் கருங்கு குவளை தோய்ந்த தண் நறைச் சாடியுள்** - தண்டினையுடைய கருங்குவளை மலர் இடப் பட்டுள்ள குளிர்ந்த கள்ளினையுடைய சாடியின் உள்ளே; **தன் வாள்க(ண்)ணின் நிழலைக் கண்டாள்** - தன்னுடைய வாள்போன்ற கண்களின் நிழலைப் பார்த்தாள் (நிழலென அறியாது.); **வண்டென ஓச்சுகின்றாள்** - (உள்ளே உள்ள குவளை மலர்களில் மது வுண்ண வந்த வண்டுகள் என்று) தன்கண்நிழலை ஓட்டலானாள்! எல்லா இனிமைப் பொருட்கும் இனிமைகொடுக்க வல்லவை குழலும் யாழும். அவற்றுக்கும் இனிமை கொடுக்க வல்லவை இவள் மழலைச் சொற்கள் என்க.

கட் சாடியுள் மணத்திற்காகக் குவளை. தாமரை முதலிய மலர்களை இட்டு வைத்தல் மரபு. அந்த மலர்களை மொய்க்க வண்டுகள் வந்து விட்டன என்று கருதிச் சாடியுள் தெரிந்த தன் விழி நிழலை ஓட்டுகின்றாள்! மதுப்பழக்கம் நகைப்பிற்கு இடம் ஆனவற்றையே செய்யும் என மேலும் உணர்த்தியவாறு.

975. **களித்த கண் மதர்ப்ப. ஆங்கு ஓர்**
கனங் குழை. கள்ளின் உள்ளால்
வெளிப்படுகின்ற காட்சி
வெண் மதி நிழலை நோக்கி.
'அளித்தனென் அபயம்; வானத்து
அரவினை அஞ்சி நீ வந்து
ஒளித்தனை; அஞ்சல்!' என்று ஆங்கு.
இனியன உணர்த்துகின்றாள்.

ஆங்கு. ஓர் கனங்குழை - அங்கே. பொன்னாலியன்ற குழையணிந்தாள் ஒருத்தி; **கள்ளின் உள்ளால்வெளிப்படுகின்ற காட்சி வெண் மதி நிழலை** - மதுவின் உள்ளே பிரதிபலித்துக் தோன்றுகின்ற அழகிய வெள்ளைத் திங்களினது பிம்பத்தை; **களித்த கண் மதர்ப்ப நோக்கி** - கள்ளுண்டதனால் வந்த களிப்பு. தன் கண்களில் தோன்றுமாறு பார்த்து; **நீ வானத்து அரவினை அஞ்சி வந்து ஒளித்தனை** - மதியே. நீ வானத்தில் உன்னைத் தீண்ட வரும் பாம்புகளுக்கு அஞ்சி இங்கு வந்து ஒளிந்திருக்கின்றாய்; **அளித்தனென் அபயம் அஞ்சல்** - (ஆகையால். நான் உனக்கு) அபயம் அளித்தேன்; **அஞ்சற்க; என்று ஆங்கு இனியன உணர்த்துகின்றாள்** - என்பன போன்ற இனிய மொழிகளைக் கூறுபவள் ஆனாள்.

சந்திர பிம்பத்தை வெண்மதி எனப் பிழையாகக் கருதி. அதற்கு அபயமும் கொடுக்கின்றாள் என்பதனால். மது வெறி. பிழையின் மேல் பிழைபுரிவிக்க வல்லது என உணர்த்தியவாறு. குடிவெறியினும் அபயம் நல்கும் குணமுடையார் கோசல நாட்டார் என்பதும் குறித்தவாறு.

976. **அழிகின்ற அறிவினாலோ.**
பேதைமையாலோ. ஆற்றில்
சுழி ஒன்றி நின்றது அன்ன
உந்தியாள் தூய செந் தேன்
பொழிகின்ற பூவின் வேய்ந்த
பந்தரைப் புரைத்துக் கீழ்வந்து
இழிகின்ற கொழு நிலாவை.
நறவு என. வள்ளத்து ஏற்றாள்.

ஆற்றில் சுழி ஒன்றி நின்றது அன்ன உந்தியாள் ஒருத்தி -ஆற்று வெள்ளத்தில் உண்டாகின்ற நீர்ச்சுழியானது. ஓரிடத்தில் நிலைத்து நிற்பதைப் போன்ற கொப்பூழையுடையாள் ஒருத்தி; **செந்தேன் பொழிகின்ற பூவின் வேய்ந்த பந்தரை** - செந்நிறத்தேனைப் பொழியும் பூக்களால் வேயப்பெற்றுள்ள பந்தரை; **புரைத்துக் கீழ்வந்து இழிகின்ற கொழுநிலாவை** - துளைத்துக் கொண்டு கீழே இறங்குகின்ற செழுமை மிக்க நிலவொளியை; **அழிகின்ற அறிவினாலோ பேதைமை யாலோ** - (மதுவுண்டதால்) அறிவு அழிந்ததாலோ அன்றி (மகளிர்க்குரிய) பேதைமைக் குணத்தினாலோ; **நறவு என வள்ளத்து ஏற்றாள்** - மது வென்று (மயங்கி) (மதுக்) கிண்ணத்தில் பிடிக்க முயன்றாள்.

மது வுண்டதால் அறிவு அழியும் எனத் தெளிவித்தவாறு. ஆற்றின் சுழியைக் கொப்பூழ் ஆகிய உந்திக்கு உவமித்தல் மரபு. வெள்ளை நிலவொளியை வெள்ளை மதுவாய் எண்ணிப் பூம்பந்தலைப் பொத்துக் கொண்டு வீணே ஒழுகுவதாக எண்ணி. கிண்ணத்தில் ஏந்தித் தன் மது வெறியை வெளிப்படுத்தினாள் ஒருத்தி என்க. வெட்கமுறத் தக்க செயல்களை. வெட்கமுறாது செய்வது மது வெறியின் இலக்கணமே என்றவாறு.

977. **மின் என நுடங்குகின்ற**
மருங்குலாள் ஒருத்தி. வெள்ளை
இன் அமிழ்து அனைய தீம் சொல்.
இடை தடுமாறி என்ன.
வன்ன மேகலையை நீக்கி.
மலர்த் தொடை அல்குல் சூழ்ந்தாள்;
பொன்னரிமாலை கொண்டு.
புரி குழல் புனையலுற்றாள்.

மின் என நுடங்குகின்ற மருங்குலாள் ஒருத்தி - மின்னல் என நெளிகின்ற இடையினையுடையாள் ஒருத்தி; **வெள்ளை இன் அமுது என்ன செஞ்சொல் இடைதடுமாறி** - வெண்ணிற இனிய அமிழ்தம் போன்ற செவ்விய பேச்சு (மதுவின் மயக்கால்) இடையில் குழறுண்டு; **அல்குல் வன்ன மேகலையை நீக்கி மலர்த்தொடை சூழ்ந்தாள்** - (தனது) இடைப் பகுதியில் அணிந்திருந்த அழகிய மேகலையைக் கழற்றிவிட்டு. அங்கே மலர் மாலையைச் சுற்றிக் கொண்டாள்; **பொன்அரி மாலை கொண்டு புரிகுழல் புனையல் உற்றாள்** - அதுமட்டும் அன்றி. கழுத்தணியாகிய பொன்அரி மாலையை எடுத்துச் சுருண்ட கூந்தலில் அணியத் தொடங்கினாள்! பொன்னரி மாலை க ழுத்தணியாவதை. "சுடர் மணித் தோளில் தோன்றும் பொன் அரி மாலை" (கம்ப. 7636) என்று பின்னும் குறிப்பர்.

மது மயக்கு. இடையில் அணிவதைத் தலை அணியாக்கும் தலையில் அணிவதை இடையணியாக்கும் என எள்ளுகின்றார்.

"இருதனத்து இரவிக்கை தனை அரையில் உடைதொடுவார்; இந்த உடை ரவிக்கையெனச் சந்த முலைக்கு இடுவார்" (குற். குற. 22) என்பதும் இதனையொட்டி எழுந்தது எனலாம்.

978. **கள் மணி வள்ளத்துள்ளே**
களிக்கும் தன் முகத்தை நோக்கி.
விண் மதி மதுவின் ஆசை
வீழ்ந்தது என்று ஒருத்தி உன்னி.
‘உள் மகிழ் துணைவனோடும்
ஊடு நாள். வெம்மை நீங்கி.
தண் மதி ஆகின். யானும்
தருவென். இந் நறவை’ என்றாள்.

ஒருத்தி - ஒருமங்கை; **கள் மணி வள்ளத்துள்ளே** - கள்ளினை வார்த்த அழகிய கிண்ணத்தின் உள்ளே; **களிக்கும் தன்முகத்தைநோக்கி** - கள் வெறி தோற்றும் தன் முகத்தின் பிரதிபிம்பத்தைக் கண்டு; **விண்மதி மதுவின் ஆசை வீழ்ந்தது என்று உன்னி** - வானத்துத் திங்கள் மதுவின் ஆசையால் கிண்ணத்துள். மது வுண்ண வந்து வீழ்ந்து கிடக்கிறது என்று நினைத்து; **உள்மகிழ் துணைவனோடும் ஊடு நாள்** - மன மகிழ்ச்சி நல்கும் என் கணவனோடு (நான்) ஊடல் கொள்ளும் காலத்து; **வெம்மை நீங்கித் தண்மதி ஆகின்** - (உன் இயல்புக்குமாறாக) வெப்பந் தருவதை நீக்கி. குளிர்ந்த நிலவாகவே நடந்து கொள்வாய் ஆனால்; **இந்நறவைத் தருவென் என்றாள்** - இம்மதுவை. (இப்பொழுது உனக்கு நல்குவேன் என்றாள்.)

மது உண்பார்க்கு அனைவரும் தம்மைப் போன்றே மது உண்பவராகவே தோன்றுவர். மேல். 975-ஆம் பாடலில். பாம்புக்கு அஞ்சி வந்து ஒளித்த நிலாவாகத் தன் முக நிழலைக்கண்டாள். இங்கு. மதுவாசையால் வந்து ஒளிந்த நிலாவாகத் தன் முக நிழலைக் காண்கின்றாள். ஆபத்தில் இருப்பாரைக் காப்பாற்று முன். தனக்கு ஆம் செயல் புரிய உறுதிபெற நினைப்பது மக்கள் இயல்பாதலின். “ஊடு நாள்.... தண்மதி ஆகின் தருவென்” என்றாள்.

979. **எள் ஒத்த கோல மூக்கின்**
ஏந்திழை ஒருத்தி. முன்கை
தள்ள. தண் நறவை எல்லாம்
தவிசிடை உகுத்தும். தேறாள்.
உள்ளத்தின் மயக்கம் தன்னால்.
‘உப் புறத்து உண்டு’ என்று எண்ணி.
வள்ளத்தை. மறித்து வாங்கி.
மணி நிற இதழின் வைத்தாள்.

எள் ஒத்த கோல மூக்கின் ஏந்திழை ஒருத்தி - *எள்ளுப் பூப்போன்ற அழகிய மூக்கினையுடையாளாய் அணிகலம் பூண்டாள் ஒருத்தி;* ***முன்கை தள்ளத் தண்நறவையெல்லாம்*** - *முன்னங் கை நடுங்கியதனால் குளிர்ந்த மது முழுவதும்;* ***தவிசு இடை உகுத்தும் தேறாள்*** - *(தன்) ஆசனத்திற் சிந்திவிட்டதை;* ***தேறாள்*** - *(சிறிதும்) உணராதவளாய்;* ***உள்ளத்தின் மய்ககம் தன்னால்*** - *மனத்தின் உள்ளே உள்ள மதுவின் மயக்கத்தினால்;* ***உப்புறத்து உண்டு என்று எண்ணி*** - *மதுக்கிண்ணத்தின் பின்புறத்தில் மது இருக்கும் என்று கருதி;* ***வள்ளத்தை மறித்து வாங்கி*** - *மதுக்கிண்ணத்தைக் கீழ்மேலாகக் கொண்டு;* ***மணி நிற இதழின் வைத்தாள்*** - *பதுமராக மணி போன்ற தன் சிவந்த அதரத்தில் வைத்துக்கொண்டாள்.*

கீழ்மேல் தெரியாது உழலும் மதுமயக்கின் அவலம் கூறியவாறு. முன் கை தள்ளத் தண் மதுவையெல்லாம் தவிசிடை உகுத்ததும் அவளுக்குத் தெரியாமைக்குக் காரணம் கண்மயக்கம்; கண் மயக்கத்திற்குக் காரணம் மது வுண்பார்க்கு வரும் உள் மயக்கம். அதனால். "உகுத்தும் தேறாள். உள்ளத்தின் மயக்கம் தன்னால்". என்றார். மேலும். "மாயையின் மயங்குகின்றாம்; மயக்கின்மேல் மயக்கும் வைத்தாம்" (கம்ப. 4358) என்பார்.

980. வான்தனைப் பிரிதல் ஆற்றா
வண்டு இனம் வச்சை மாக்கள்
ஏன்ற மா நிதியம் வேட்ட
இரவலர் என்ன ஆர்ப்ப.
தேன் தரு கமலச் செவ் வாய்
திறந்தனள் நுகர நாணி.
ஊன்றிய கழுநீர் நாளத்
தாளினால். ஒருத்தி. உண்டாள்.

வச்சை மாக்கள் ஏன்ற மாநிதியம் - *உலோபிகளிடம் பொருந்திய பெருஞ் செல்வத்தை;* ***வேட்ட இரவலர் என்ன*** - *(பெறுவதற்காக) விரும்பி வந்துள்ள யாசகர்கள்போல்;* ***பிரிதல் ஆற்றா வான்தனை வண்டு*** - *பிரிய மாட்டாமல் வான் அளவும் மொய்த்துக் கொண்டுள்ள வண்டுகளின் கூட்டம்;* ***ஒருத்தி தேன்தரு கமலச் செவ்வாய்*** - *(கண்ட) ஒருத்தி. தேன் சொரிகின்ற தாமரைப் பூப் போன்ற தன் சிவந்த வாயை;* ***திறந்தனள் நுகரநாணி*** - *திறந்தால். வண்டுகள் உட்சென்று விடுமென்று நாணமுற்று;* ***ஊன்றிய கழுநீர் நாளத் தாளினால் உண் டாள்*** - *கிண்ணத்தில் ஊன்றி வைத்த செங்கழுநீரின் (உள்துளை கொண்ட) தண்டினால் (மதுவை உறிஞ்சி) உண்டாள்.*

வண்டுகளையும் உட்கொள்ள நேரும் அபாயம் உள்ளது மது வுண்ணும் பழக்கம் என்று அதன் இழிவு சுட்டியவாறு. "நெளிந்து உறை புழுவை நீக்கி. நறவு உண்டு நேர்கின்றேன்". (கம்ப 4359) என்று சுக்கிரீவன் வாயாலும் மதுவுண்ணும் சூழலை உரைப்பார். இன்று குளிர்பானங்கள். பல்லில் படாமல் உறிஞ்சு குழலால் பருகும் முறை. அன்றே இருந்ததை இதனால் அறிக.

981. புள் உறை கமல வாவிப்
பொரு கயல் வெருவி ஓட.
வள் உறை கழித்த வாள்போல்
வசி உற வயங்கு கண்ணாள்.
கள் உறை மலர் மென் கூந்தல்
களி இள மஞ்ஞை அன்னாள்.
'உள் உறை அன்பன் உண்ணான்'
என் உன்னி. நறவை உண்ணாள்.

புளஉறை கமல வாவிப் பொருகயல் வெருவி ஓட - *(நீர்ப்) பறவைகள் வாழ்கின்ற தாமரைத் தடாகங்களில் ஒன்றை யொன்று மோதுகின்ற கயல் மீன்கள். (இவற்றிற்கு) ஒப்பாக இயலாதென்று அஞ்சி ஓடுமாது;* ***வள் உறை கழித்த வாள்போல் வசி உற வயங்கு கண்ணாள்*** - *தோல் உறையிலிருந்து உருவியெடுத்து வாள்போன்ற கூர்மை மிக மிளிர்கின்ற கண்களையுடையவளும்;* ***கள்உறை மலர் மென் கூந்தல் களி இள மஞ்ஞை அன்னாள்*** - *தேன்தங்கும் மலர்களை யணிந்த மெல்லிய கூந்தலையுடைய களித்த இளமயிலை ஒப்பவளும் ஆகிய ஒருத்தி;* ***உள் உறை அன்பன் உண்ணான் என உன்னி நறவை உண்ணாள்*** - *(தன்) உள்ளத்துள் (எப்போதும்) உறைகின்ற (தன்) காதலன் (மது) உண்ணான் என்ற காரணத்தால் (தானும்) மதுவை உண்ணாதவள் ஆயினாள்.*

உண்மைக் காதல் புலன் இன்பத்தைத் துறக்கவும் ஒருப்படும் என்பது உணர்த்தியவாறு. அவன் வெளியே உறைந்து மறைபவன் அல்லன் என்பாள். "உள் உறை அன்பன்" என்றாள். "நெஞ்சத்தார் காதலராக வெய்துண்டல் அஞ்சுதும் வேபாக்கு அறிந்து" (திருக். 1128) என்பாள் வள்ளுவக் காதலியும். கணவன் ஒழுக்கத்திற்கு ஊறு செய்யாத வாழ்க்கைத்துணை இவள்.

கலிவிருத்தம்

982. கூற்று உறழ் நயனங்கள் சிவப்ப. கூன் நுதல்
ஏற்றி. வாள் எயிறுகள் அதுக்கி. இன் தளிர்
மாற்ற அருங் கரதலம் மறிக்கும் - மாது. ஒரு
சீற்றம் ஆம் அவிநயம் தெரிக்கின்றாரினே.

ஒருமாது. சீற்றம்ஆம் அபிநயம் தெரிக்கின்றாரின் - *ஒருபெண். வெகுளியுற்றோர் அபிநயம் (இது என்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள் எனக்) காட்டுவாள் போன்று;* ***கூற்று உறழ் நயனங்கள் சிவப்ப*** - *(விரும்பாதார்க்கு) இயமனைப் போன்று துன்பம் செய்யும் இருவிழிகளும் (மது வேகத்தால்) சிவந்து போகவும்;* ***கூன் நுதல் ஏற்றி*** - *வளைவுகள் நெற்றியில் தோன்றுமாறு புருவங்களை (நெரித்து) மேல் ஏற்றி;* ***வாள் எயிறுகள் அதுக்கி*** - *ஒளியுடைய பற்களைக் கடித்து;* ***இன்தளிர்மாற்று அருங் கரதலம் மறிக்கும்*** - *கண்ணுக்கு இனிய தளிரின் அழகைத் (தமக்கு முன்னே தலையெடுக்க இயலாதவாறு போக்குகின்ற (அழகுடைய கைத்தலங்களை மடக்குவாள்.)*

மதுவுண்டால் நிகழும் மெய்ப்பாடுகளோடு வெகுண்டோர் மெய்ப்பாடுகள் ஒக்கும் என்பதால். அது வெறுக்கத்தக்கதென்று உணர்த்தியவாறு.

வெகுண்டோன் அவிநயம். "மடித்த வாயும் மலர்ந்த மார்பும். துடித்த புருவமும். சுட்டிய விரலும். கன்றிய உள்ளமொடு கை புடைத்திருத்தலும்" (சிலம். மேற். அடியார். 3.12.)ஆம்.

983. துடித்த வான் துவர் இதழ்த் தொண்டை. தூ நிலாக்
கடித்த வாள் எயிறுகள் அதுக்கி. கண்களால்
வடித்த வெங் குருதி வேல் விழிக்கும் மாதர் மெய்
பொடித்த வேர். புறத்து உகு நறவம் போன்றவே!

***துடித்த வான் துவர் இதழ்த் தொண்டை** - துடிக்கின்ற மிகச் சிவந்த வாய் இதழ்களாகிய கொவ்வைக் கனியை; **தூநிலாக் கடித்த வாள் எயிறுகள் அதுக்கி** - வெண்ணிற நிலாவினைக் துண்டு செய்து வைத்துள்ளது போன்ற ஒளிபொருந்திய பற்களாற் கடித்து; **வெடித்த வெங்குருதி வேல் கண்களால் விழிக்கும்** - கூர்மை செய்யப்பட்டு (பகைவரின்) கொடுங்குருதி தோயப்பெற்ற வேல்களைப் போன்று. மதுவால் சிவந்து போனதன் கண்களால் பார்க்கின்ற; **மாதர் மெய் உகும் பொடித்த வேர்** - ஒருத்தியின் உடம்பில் சிந்தும் வியர்வை நீர்; **புறத்து உகு நறவம் போன்றது** - உடலுட் சென்ற மது வெளியே சிந்துவது போன்றிருந்தது. உள்ளே சென்ற மதுவே பெண்தன்மைக்கு மாறான இத்தகைய மெய்ப்பாடுகளைத் தோற்றுவித்தவாறு வெளியே சிந்தியது. குடித்தகள் உள்ளே நிரம்பி அங்கு இடமின்மையால். மயிர்க்கால் தோறும் வெளியே கசிவது போல. உடல் வெயர்த்தது என்பதாம். உள்ளே இடமில்லாது போனாலும். ஊற்றிக் கொண்டே இருப்பதால். நுண் துளை வழியாக உட்சென்றது வெளியே புறப்பட்டது எனினுமாம். 22*

984. கனித் திரள் இதழ் பொதி செம்மை கண் புக.
நினைப்பது ஒன்று. உரைப்பது ஒன்று. ஆம் ஓர் நேரிழை.
தனிச் சுடர்த் தாமரை முகத்துச் சாபமும்
குனித்தது; பனித்தது. குழவித் திங்களே.*

***கனித்திரள் இதழ் பொதி செம்மை கண்புக** - கொவ்வைக் கனிபோன்று திரண்ட இதழ்களில் மிகுந்திருக்கிற செந்நிறம் கண்களில் போய்ச்சேர; **நினைப்பது ஒன்று உரைப்பது ஒன்று ஆம் ஓர் நேரிழை** - மனத்தால் நினைப்பது ஒன்றும். வாயால் சொல்வது ஒன்றுமாக ஆகிப்போன சிறந்த அணிகள் பூண்டாள் ஒருத்தியின்; **தனிச் சுடர்த் தாமரை முகத்துச் சாபமும்** - தனி ஒளி வீசும் (அவள்) தாமரை முகத்தில் உள்ள வில்போன்ற புருவங்களும்; **குனித்தது; குழவித்திங்கள் பனித்தது** - வளைந்தன; நெற்றியென்னும் பிறைச் சந்திரனும் வியர்த்தது.*

கோபத்தின் குணங்கள் யாவும் கள் உண்பார்க்கு உளவாதல் சுட்டியவாறு. ''திங்களுள் தீத் தோன்றியற்று'' (கலி 41: 24) என்றாற் போல. ''திங்களும் வியர்த்தது'' என மதுவின் கொடுமை கூறியவாறு. மதுவுண்பார் உள்ளமும் உரையும் ஒன்றுபடாமல் நினைப்பது ஒன்றும் உரைப்பது ஒன்றும் ஆக ஆவார் என்பார். ''நினைப்பது ஒன்று உரைப்பது ஒன்று ஆம் ஒர் நேரிழை'' என்றார்.

985. **இலவு இதழ் துவர் விட. எயிறு தேன் உக.**
முலை மிசை. கச்சொடு கலையும் மூட்டு அற.
அலை குழல் சோர்தர. அசதி ஆடலால்.
கலவி செய் கொழுநரும் கள்ளும் ஒத்தவே.

இலவு இதழ் துவர்விட - இலவம் பூவை ஒத்த (வாய்) இதழ்கள் (தமக்குரிய) செந்நிறம் நிங்கவும்; **எயிறு தேன் உக** - பற்களின் இடையே ஊறும்நீர் இனிக்குமாறு சுரக்கவும்; **முலைமிசை கச்சொடு கலையும் மூட்டு அற** - தனங்களின் மீது அணிந்த கச்சுடனே (இடையில் அணிந்த) ஆடையும் முடிச்சு அவிழவும்; **அலைகுழல் சோர்தர** - கூந்தல் அலைவதனால் சரிந்து வீழவும்; **அசதி ஆடலால்** - பரிகாசச் சிரிப்புத் தோன்றுவதனால்; **கொழுநர் செய் கலவியும் கள்ளும் ஒத்த** - கணவர் (தம்மோடு) செய்கின்ற கலவியும். மாதர்உண்ட கள்ளும் சமம் ஆயின.

எச்சங்கள் குறிக்கும் செயல்கள் எல்லாம் கலவிக்கும் கள்ளுக்கும் பொதுவாதலால். ''கொழுநர் செய் கலவியும் ''என மாற்றிக்'' கூட்டப்பட்டது. உதடு வெளுத்தல். பல் அடியில் இனிய நீர் சுரத்தல். ஆடையும் கச்சும் அவிழ்தல். கூந்தல் குலைதல். பரிகசித்தல் ஆகியவை மது வுண்ணல். கலவி புரிதல் ஆகிய இரு செயல் செய்வார்க்கும் பொது நிகழ்வுகள் ஆகும். அசதியாடல் - பரிக சித்தல். ''ஒறுக்கப் படுவார் இவர் என்று அங்கு அசதியாடி'' (சீவக. 1871) என்பது காண்க; கள் இச் செயல்களைச் செய்தலால். இவற்றைச் செய்யும் கொழுநரோடு அது ஒத்தது எனக் கிடந்தவாறே பொருள் கொள்ளினும் அமையும். ''கொழுநரும் கள்ளும் ஒத்த'' - திணை வழுவமைதி. உண்டாட்டுப் படலமாதலால் கள்ளுக்குச் சிறப்பளித்து அஃறிணை முடிவினை உயர்திணைக்கும் ஈந்தார். கள் உண்பார் அஃறிணை முடிவினை உயர்திணைக்கும் ஈந்தார். கள் உண்பார் அஃறிணைக்குச் சமம் எனக் கருதினார்.

986. ***கனை கழல் காமனால் கலக்கம் உற்றதை.***
அனகனுக்கு அறிவி' என்று. அறியப் போக்கும் ஓர்
இன மணிக் கலையினாள். 'தோழி! நீயும் என்
மனம் எனத் தாழ்தியோ? வருதியோ?' என்றாள்.

கனைகழல் காமனால் கலக்கம் உற்றதை - *ஒலிக்கும் வீரக்கழல்களை யணிந்த காமதேவனால். (காம நினைவால்) யான் கலக்கம் உற்றுள்ளேன் என்பதை;* ***அனகனுக்கு அறிவி*** - *குற்றமற்ற (என்) கணவனுக்கு அறிவிப்பாயாக;* ***என்று அறியப் போக்கும் ஓர் இனமணிக் கலையினாள்*** - *என்று கூறி (தன்தோழியை). பிரிந்துள்ள தன் கணவனிடம் அனுப்ப முன்வந்த உயர் மணிகள் அழுத்திய மேகலையணிந்த மாது ஒருத்தி;* ***தோழி நீயும் என் மனம் எனத் தாழ்தியோ? வருதியோ? என்றாள்*** - *(தன் தோழியை நோக்கி) தோழியே! நீயும் என் மனத்தினைப் போல (அவனிடத்திலேயே) தங்கி விடுவாயோ? மீண்டு வருவாயோ? என்று (ஐய வினா) எழுப்பினாள்.*

என் மனம் என்னிடம் இல்லை என்பதை நயமுற விளக்கியவாறு. உண்டு களித்திருக்கும் இப்போது. அவன் இல்லாமையால் மன்மதன் அம்பால் மிக வருந்துகின்றேன்; அவனைச் சென்று உடனே அழைத்து வருவாயா? அல்லது என் மனம் போல. அவனிடமே இருந்து விடுவாயா? என்று ஓயாது அவனையே நினைத்திருக்கும் மனத்தை. தோழிக்குக் கூறுவாள் போல் சாடுகிறாள். நெஞ்சம் அவனிடம் சென்றது. "கெட்டார்க்கு நட்டார் இல் என்பதோ நெஞ்சே நீ. பெட்டாங்கு அவர்பின் செலல்" (திருக். 1293

25

987. மான் அமர் நோக்கி. ஓர் மதுகை வேந்தன்பால்.
ஆன தன் பாங்கியர் ஆயினார் எலாம்.
போனவர் போனவர் தொடரப் போக்கினாள்;
தானும். அங்கு. அவர்கள்பின் தமியள் ஏகினாள்.

மான் அமர் நோக்கி ஓர் மதுகை வேந்தன்பால் - *மான்கள் விரும்பும் கண்ணுடையாள் ஒருத்தி. ஒப்பற்ற வலிமை வாய்ந்த (தன்) கணவனிடத்தில்;* ***ஆனதன் பாங்கியர் ஆயினார் எலாம்*** - *(தனக்கு) விருப்பமான தோழியர் ஆனவரையெல்லாம்;* ***போனவர் போனவர் தொடரப் போக்கினாள்*** - *(பின்னே) சென்றவர்கள் (முன்னே) சென்றவர்களைத் தொடருமாறு தொடர்ந்து அனுப்பிய வண்ணம் இருந்தாள்;* ***தானும் அங்கு அவர்கள் பின் தமியள் ஏகினாள்*** - *(இனி அனுப்பத் தோழியர் இல்லை யாதலால்) தன்னைத் தானே தூதாக்கி. கணவன் இருக்குமிடம் நோக்கி (இவளும்) அவர்கள் பின்னே தனியாளாய்ப் புறப்பட்டாள்!*

மதுவுண்டவுடன் எழுந்த காம வேட்கையால். கணவனிடம் சென்று சேரும் கால இடை வெளி தராமலேயே தூதனுப்பித் தூதனுப்பி இனி அனுப்ப யாரும் இல்லை யாதலால் தானும் தூதானாள் எனத் தலைவியின் ஆரா அன்பும் தீரா வேட்கையும் அறிவித்தவாறு. கால இடை வெளியின்றி அடுக்கடுக்காகத் தோழியரை அனுப்பிக் கொண்டே இருந்தாள் என்பதனை. "போனவர் போனவர் தொடரப் போக்கினாள்" எனும் அடுக்கால் உணர்த்திய திறம் காண்க. மிக வேட்கை உயர்வு பாராது ஆதலால். தான் தலைவி நிலையிலிருந்தும் தாழ்ந்து தானும் தூதியானாள் என்பார். "தானும் அங்கு அவர்கள் பின் தமியள் ஆயினாள்" என்றார்.

988. **விரை செய் பூஞ் சேக்கையின் அடுக்க மீமிசை.**
கரை செயா ஆசை அம் கடல் உளாள். ஒரு
பிரைச மென் குதலையாள். கொழுநன் பேர் எலாம்
உரைசெயும் கிள்ளையை உவந்து புல்லினாள்.

விரைசெய் பூஞ்சேக்கையின் அடுக்கம் மீமிசை - மணம் மிகும் மலர்ப்படுக்கையின் அடுக்குகளின் மேலே; **கரை செயா ஆசை அம் கடல்உளாள்** - கரையிட்டுத் தடுக்க இயலாக் காதல் கடலில் மூழ்கியுள்ளவளான; **ஒரு பிரைசமென் குதலையாள்** - தேன் என இனிக்கும் மழலை மொழி உடையாள் ஒருத்தி; **கொழுநன் பேர் எலாம் உரைசெயும் கிள்ளையை** - (தன்) கணவனுக்கு உரிய பெயர்களையெல்லாம் சொல்லுகின்ற கிளியை (எடுத்து); **உவந்து புல்லினாள்** - (உள்ளம்) மகிழ்ந்து தழுவிக் கொண்டாள்.

"அடுத்த மீமிசை" என்பதிலும் "அடுக்க மீமிசை" என்பது இடத்திற்கேற்ற பொருட் சிறப்புறுதலால் அப்பாடமே கொள்ளப் பெற்றது.

கணவனைப் பிரிந்த பெருந் துன்பப் பெருக்கில் வருந்துவார்க்குக் கணவன் பெயர் கேட்டலும் பேரின்பம் தரும் செயல் ஆகும். ஆதலின். கணவன் பெயர் அனைத்தும் உரைக்கின்ற கிளி மிகப்பேரின்பம் தருவது ஒன்று ஆதலின். "கொழுநன் பேர் எலாம் உரை செயும் கிள்ளையை உவந்து புல்லினாள்" என்றார். "ஆவதொன்று அருளாய் எனது ஆவியை. கூவுகின்றிலை. கூறலை சென்று எனா பாவை பேசுவபோல கண் பனிப்புறப் பூவையோடும் புலம்?புகின்றார் சிலர்" (கம்ப:) என்பதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கற்குரியது.

989. **மன்றல் நாறு ஒரு சிறை இருந்து. ஓர் வாணுதல்.**
தன் துணைக் கிள்ளையைத் தழீஇ. 'என் ஆவியை
இன்றுபோய்க் கொணர்கிலை; என் செய்வாய் எனக்கு?
அன்றிலோடு ஒத்தி' என்று அழுது. சீறினாள்.

மன்றல் நாறு ஒருசிறை இருந்து ஓர் வாள்நுதல் -மணம் வீசும் ஓர் இடத்திலே இருந்து கொண்டு. ஒளிபெறும் நெற்றியை யுடையாள் ஒருத்தி; **தன் துணைக் கிள்ளையைத் தழீஇ** - தனக்குத் துணையாகவுள்ள கிளியைத் தழுவி; **என் ஆவியை இன்று போய்க் கொணர்கிலை** - என் உயிர் நாயகனை இன்று (தூதாகப்) போய் அழைத்து வந்தாய் அல்லை; **என் செய்வாய் எனக்கு** - (இந்த உதவியைத் தவிர வேறு) எனக்கு என்ன உதவி செய்ய இருக்கிறாய்?; **அன்றிலோடு ஒத்தி** - (பிரிந்தாரைத் தன் ஒலியால் வருத்தும்) அன்றிலைப் போலவே நீயும் இருக்கிறாய்; **என்று அழுது சீறினாள்** - என்று கூறிப் புலம்பி வெகுண்டு கொதித்தாள்.

பிரிந்தாரைச் சேர்க்கும் உதவியிலும் பெரிய உதவி உலகில் வேறு இல்லை. நீ. போய் அவரை அழைத்து வாராமல் அவர் பெயரை மட்டும் ஓயாது கூவி என்னை துயர் உறுத்துகிறாய்; அன்றில் வெளியே கூவுகிறது; நீ உள்ளே கூவுகிறாய். ஆக. துயர் உறுத்துவதில் இரண்டுபேரும் ஒன்றே; இடமே வேறுபாடு என்கிறாள். மேல் பாடலில் கிளி கூவலில் மகிழ்ந்தாள். இப்பாடலில். அதுவும் வெறுத்தாள். பிரிந்தார்க்குத் துயர்தரும் பொருள்களுள் அன்றிலும் ஒன்று.

990. வளை பயில் முன்கை ஓர் மயில் அனாள்தன்கு
இளையவள் பெயரினைக் கொழுநன் ஈதலும்.
முளை எயிறு இலங்கிட முறுவல் வந்தது;
களகள உதிர்ந்தது கயற்கண் ஆலியே.

கொழுநன் இளையவள் பெயரினைத் தனக்கு ஈதலும் *- (தன்) கணவன். (தனக்கு) இளையாளாய் வந்தாள் பெயரை (மது மயக்கால்) தனக்கு இட்டு அழைத்தலும்;* ***வளை பயில் முன்கை மயில் அனாள்*** *- வளைகள் நெருங்கிய கைகளையுடைய மயில்போன்ற ஒருத்திக்கு;* ***முளை எயிறு இலங்கிட முறுவல் வந்தது*** *- (தன் கணவனின் சொற் சோர்வுகண்டு) முல்லை மொக்குகளைப் போன்ற பற்கள் ஒளிருமாறு (முதலில் அவளுக்குப்) புன்னகை வந்தது;* ***கயற்கண் ஆலி களகள வென உதிர்ந்தது*** *- பின்பு. தன் கணவன் (இளையாள்மாட்டு தன் மாட்டுக் கொண் டிருப்பதைவிடப் பேரன்பு கொண்டு அவள் பேர் மொழிகிறான் என்னும் நினைவு வந்தவுடன்) அவள் கயல்போன்ற கண்களிலிருந்து களகளவென்று கண்ணீர்த் துளிகள் சிந்தின.*

கணவன் அன்பு பங்கிடப் பெறுதலைப் பொறாத காரிகையர் மன இயல்பு விளக்கியவாறு. களகள விரைவும் மிகுதியும் குறித்த இரட்டைக் கிளவி. மது மயக்கால் விளைந்த சொற்சோர்?வு என்ற நினைப்பில் முதலில் நகையும். இளை யாள் மாட்டு அன்புடையான் என அறிந்த நினைப்பில் அழுகையும் சேர விளைந்தன.

991. செற்றம் முன் புரிந்தது ஓர் செம்மல். வெம்மையால்
பற்றலும். அல்குலில் பரந்த மேகலை
அற்று உகு முத்தின் முன்பு. அவனி சேர்ந்தன.
பொன்-தொடி ஒருத்தி கண் பொறாத முத்தமே.

முன் செற்றம் புரிந்தது ஓர் செம்மல் *- முன்னர்ச் செய்த தவறு நினைந்த தலைவன் ஒருவன்;* ***வெம்மையால் அல்குலில் பரந்த மேகலை பற்றலும்*** *- (தன் மனைவி. தன் அத் தவற்றை நினைந்து கொண்டுள்ள ஊடலைத் தீர்க்கும்) விருப்பத்தால். அவள் இடைப்பகுதியில் பரவியிருந்த மேலையைக் (கையினால்) பிடித்தவுடன்;* ***அற்று உகு முத்தின் முன்பு*** *- (ஊடல் நீடி அவள் எழத்தொடங்கியதால்) அம்மேகலையில் இருந்த முத்துக்கள் எல்லாம் அறுந்து (நிலத்தில்) வீழும் முன்பாகவே;* ***பொற்றொடி ஒருத்திகண் பொறாத முத்தம் அவனி சேர்ந்தன*** *- பொன்னாலான வளையணிந்த அம்மங்கையின் கண்களிலிருந்து (கணவன் செயலைப் பொறுக்காமல் எழுந்த) கண்ணீர் முத்துக்கள் நிலத்தில் வீழ்ந்தன.*

பொற்றொடி - பொன்தொடி. அணி முத்து வீழும்முன் கண் மணிமுத்து வீழ்ந்தன என்று கணவன் குறை திருத்தும் மகளிர் நிறைச் சிறப்புக் கூறியவாறு. இடையிலிருந்து விழ்வது முன்னும். கண்ணிலிருந்து வீழ்வது பின்னும் (இட உயர்வு கருதின்) வீழ்ந்திருக்க வேண்டும். ஆனால். உணர்ச்சியின் உயர்ச்சியினால் இடை முத்தை. கண் முத்து முந்திக் கொண்டது எனக் கூறுவார்.

992. ***தோடு அவிழ் கூந்தலாள் ஒருத்தி. 'தோன்றலோடு***
ஊடுகெனோ? உயிர் உருகு நோய் கெடக்
கூடுகெனோ? அவன் குணங்கள் வீணையில்
பாடுகெனோ?' எனப் பலவும் பன்னினாள்.

தோடு அவிழ் கூந்தலாள் ஒருத்தி - மலர் இதழ்கள் மலரப்பெற்ற கூந்தலையுடையாள் ஒரு மங்கை; **தோன்றலோடு ஊடுகெனோ?** - (பிரிந்துள்ள என் கணவன் வரப்பெற்றால்) அவனோடு நான் (பிரிவுத் துயர் தந்ததற்காக) ஊடல் கொள்வேனா; **உயிர் உருகும் நோய்கெடக் கூடு கெனோ?** - என் உயிரை உருக்கிக் கொண்டுள்ள காமநோயைத் தீர்த்துக் கொள்ள (உடனே அவனைக்) கூடுவேனோ?; **அவன் குணங்கள் வீணையில் பாடுகெனோ?** - (அவனுக்கு உவகை மிகுமாறு) அவன் குணங்களை வீணையில் இசைத்துப் பாடுவேனோ? என்று பலவும் பன்னினாள் - (அவன் வந்தவுடன் செய்ய வேண்டியவை எவை எவை) என்று (இவ்வாறு) பலவழிகளை (மனத்துள்) ஆராய்ந்து கொண்டிருந்தாள்! கொண்டானை மகிழ்விக்கத் திட்டமிடத் திண்டாடும் மகளிர் உயர் பண்பு கூறியபடி. "புலப்பன் கொல்; புல்லுவேன் கொல்லோ; கலப்பென் கொல்; கண்ணன்ன கேளிர்வரின்" திருக்குறள் (1267

31

993. ***மாடகம் பற்றினள்; மகர வீணை தன்***
தோடு அவிழ் மலர்க் கரம் சிவப்பத் தொட்டனள்;
பாடினள் - ஒருத்தி. தன் பாங்குளார்களோடு
ஊடினது உரைசெயாள். - உள்ளத்து உள்ளதே.

ஒருத்தி. ஊடினது தன் பாங்குளார்களோடு உரை செயாள் - ஒரு மங்கை. தான் தன் கணவனோடு பிணங்கியுள்ளதைத் தன் தோழியரோடு வாய்திறந்து சொல்லாதவளாய்; **மாடகம் பற்றிய மகர வீணையை** - முருக்காணி பொருந்திய மகரமீன் வடிவமைந்த வீணையினை; **தன் தோடு அவிழ் மலர்க்கரம் சிவப்பத் தொட்டனள்** - இதழ்கள் விரிந்த தாமரைப் பூப்போன்ற தன் கரங்கள் சிவப்புறும்படி தொட்டு; **தன் உள்ளத்து உள்ளது பாடினள்** - தன் உள்ளத்துள்ளே மறைந்த ஊடற் காரணங்களைத் (தன் கணவன் மட்டுமே குறிப்பால் உணர்ந்து கொள்ளுமாறு வீணையிலிட்டுப்) பாடினாள்.

தன் உள்ளத்துள்ளதைப் பாங்கிமார் அறியின். அவனைத் தூற்றுவர்; அதனை இவள்பொறாள் ஆதலின். "உரை செயாள்; பாடினாள்" என்றார். கணவன் குறையைப் பிறர் அறியாமல் பேணும் பெண்மையின் தனிப்பண்பு சுட்டினார்.

994. **குழைத்த பூங் கொம்பு அனாள்**
ஒருத்தி. கூடலை
இழைத்தனள்; அது. அவள்
இட்டபோது எலாம்
பிழைத்தலும். அனங்க வேள்
பிழைப்பு இல் அம்பொடும்
உழைத்தனள்; உயிர்த்தனள்.
உயிர் உண்டு என்னவே.

குழைத்த பூங்கொம்பு அ(ன்)னாள் ஒருத்தி *- தளிர்த்துள்ள பூங்கொடி போன்றாள் ஒருமங்கை;* ***கூடலை இழைத்தனள்*** *- (தன் கணவன் வருகையை யறிய)க் கூடல் சுழிகளை (விரலால்) கீறினாள்;* ***அது அவள் இட்ட போது எலாம் பிழைத்தலும்*** *- (அக்கூடற்சுழிகள் கூடும் என்று நினைத்துக்) கீறிய போதெல்லாம் கூடாமல் போனதும்;* ***அனங்க வேள் பிழைப்பு இல் அம்பொடும் உழைத்தனள்*** *- மன்மதன் இட்ட பிழையாத அம்புகளால் தூளாக்கப்பெற்று வருந்தினள்;* ***உயிர் உண்டு? என்ன உயிர்த்தனள்*** *- உயிர் இவளுக்கு உண்டோ என்னும் ஐயம் தீர்க்க மூச்சு விட்டனள். கணவனைக் கூடுவது கூடுமோ என அறிய. விழிகளை மூடித் தரையில் சுழியிட்டு. சுழியின் இருமுனையும் கூடின். கணவனைக் கூடலாகும் என அறியும் ஒரு பண்டை வழக்கு. "கூடற் பெருமானைக் கூடலார் கோமானைக் கூடப்பெறுவேனேல் கூடு என்று. கூடல் இழைப்பாள் போல் கூடல் இழையாது இருந்தாள் பிழைப்பின் பிழைபாக்கு அறிந்து" (முத்தொள். 31*

33

995. **பந்து அணி விரலினாள் ஒருத்தி. பையுளாள்.**
சுந்தரன் ஒருவன்பால் தூது போக்கினாள்;
'வந்தனன்' என. கடை அடைத்து மாற்றினாள்;
சிந்தனை தெரிந்திலம்; சிவந்த. நாட்டமே.

பந்து அணிவிரலினாள் ஒருத்தி பையுளாள் *(பந்தாடுகையில் ஏந்திய) பந்துக்கு அழகு செய்யும் விரலுடையாள் ஒருத்தி. பிரிவுத் துயரம் உடையவளாய்;* ***சுந்தரன் ஒருவன்பால் தூது போக்கினாள்*** *- கட்டழகில் ஒப்பற்றவனாகிய தன் கணவனிடம் (தோழியைத்) தூது அனுப்பினாள்;* ***வந்தனன் எனக் கடை அடைத்து மாற்றினாள்*** *- அவன் வந்தானாக வாயிற்கதவை அடைத்துத்(உள்ளே வர இயலாதவாறு) தடுத்தாள்;* ***சிந்தனை தெரிந்திலம்; நாட்டம் சிவந்த*** *- (அவளது) எண்ணம் இன்னதென யாம் அறிய இயலவில்லை. (அவள்) கண்கள் (மட்டும்) (வெகுளியால்) சிவந்த வண்ணம் இருந்தன.*

‘தூது வந்தால் அன்றி. வர இயலாதோ?’ எனக் கணவன் மாட்டுச் சினத்தாள் போலும். இல்லம் தன் சாம்ராச்சியம் ஆதலின் தலைவன் தன் மாட்டு அன்பில்லாத எதிரி எனக்கருதி. மன்னர் கோட்டைக் கதவை யடைத்துத் தாழிடல் போல. தன் இல்லக்கதவினை யடைத்துத் தாழிட்டாள் என்க. உண்மை அன்பு இல்லையென்று குற்றம் சுமத்தியபடி. நுணுகியுணரவேண்டிய புலவி இது வாதலின் இது புலவிநுணுக்கம்.

996. உய்த்த பூம் பள்ளியின் ஊடல் நீங்குவான்
சித்தம் உண்டு. ஒருத்திக்கு; அது. அன்பன் தேர்கிலான்;
பொய்த்தது ஓர் மூரியால் நிமிர்ந்து போக்குவாள்.
‘எத்தனை இறந்தன கடிகை. ஈண்டு?’ என்றாள்.

உய்த்த பூம்பள்ளியின் ஊடல் நிங்குவான் - *(தோழி) அமைத்திருந்த மலர்ப்படுக்கையில். (தான் கணவனிடம் கொண்ட) ஊடலை முடித்துக்கொள்ள;* **ஒருத்திக்குச் சித்தம் உண்டு** - *அவளுக்கு எண்ணம் உண்டு;* **அது. அன்பன் தேர்கிலன்** - *அந்த எண்ணத்தை அவள் கணவன் அறியாதவனாக இருந்தான்;* **பொய்த்ததோர் மூரியால் நிமிர்ந்து போக்கினாள்** - *(அப்போது. ஒரு தூக்கம் தூங்கியெழுந்தவள் போலப்) பொய்யாகக் (கைகால்களை அவன் மேல் படும்படியாக)ச் சோம்பல் முறித்தாளாய்;* **எத்தனை இறந்தன கடிகை ஈண்டு என்றாள்** - *‘இப்பொழுது. எத்தனை நாழிகைகள் கழிந்ததுள்ளன?’ என்று (தூக்கத்தில் அனைத்தும் மறந்தவள் போல்) கேட்டாள். தன் பெருமையும் மதிப்பும் இழவாமல். பெண்மை ஊடலை. முடித்துக் கொள்ளும் நுட்பம் சுட்டியபடி. “ஊடல். உணர்தல். புர்தல் இவை காமம் கூடியயார் பெற்ற பயன்” (திருக். 1109) என்பது வள்ளுவ வாசகம். நீங்குவான் - நீங்க; வினை எச்சம் தூக்கத்தில் காலம் உணர இயலாது ஆதலின். “எத்தனை இறந்தன கடிகை?” என்று வினாவினாள்.*

997. விதைத்த மென் காதலின் வித்து. வெஞ் சிறை
இதைப் புனல் நனைத்திட முளைத்ததே என -
பதைத்தனள். ஒருத்தன்மேல். ஒருத்தி பஞ்சு அடி
உதைத்தலும். - பொடித்தன. உரோம ராசியே.

ஒருத்தி. பதைத்தனள் ஒருத்தன் மேல் பஞ்சு அடிஉதைத்தலும் - *ஒரு மங்கை. (தன் கணவன்மேல் கொண்ட ஊடலால்) பதைபதைத்தவளாகி. அவனைத் தன் பஞ்சனைய மெல்லடியால் உதைத்தவுடன்;* **வெஞ்சிறை இதைப்புனல் நனைத்திட** - *கடிய வேலியையுடைய (உடம்பாகிய) தினைப்புனத்தில் (உதையால் உண்டாகிய இன்பப் புனல்) நனைத்ததனால்;* **விதைத்த மென்காதலின் வித்து முளைத்ததே என** - *விதைக்கப்பட்ட மெல்லிய காதலாகிய முளைகள் (உடனே) முளைத்து விட்டதைப்போல;* **உரோம ராசி பொடித்தன** - *அவன் உடம்பில் உள்ள மயிர்க்கூட்டங்கள் சிலிர்த்து நின்றன.*

பிற விதைகள் காலந்தாழ்த்து முளைக்கும்; காதல் விதை உடனே முளைக்கும் எனக் கூறி வியந்தவாறு. அவள் பாதம் பட்டவுடன் அவன் புளகாங்கிதம் அடைந்தான்; உரோமஞ்சலி உண்டாயிற்று என்பதை அழகுற உருவகித்தார். உடம்பைக் கொல்லையாகவும். காதலை வித்தாகவும். விதைத்த இன்பத்தை நீராகவும். உரோம ராசியைக் காதல் முளையாகவும் உருவகித்தார். ஒருத்தி பதைத்தனள்; உதைத்தலும் இதைப் புனல் நனைத்திட. விதைத்த மென்காதலின் வித்து முளைத்தவே யென உரோம ராசி பொடித்தன எனக் கூட்டுக. 36

998. பொலிந்த வாள் முகத்தினாள்.
பொங்கி. தன்னையும்
மலிந்த பேர் உவகையால். -
மாற்று வேந்தரை
நலிந்த வாள் உழவன். ஓர்
நங்கை கொங்கை போய்
மெலிந்தவா நோக்கி. - தேன்
புயங்கள் வீங்கினான்.

மாற்றுவேந்தரை நலிந்த வாள் உழவன் *- பகை மன்னர்களை வருத்திய வாட்படையையுடைய வீரன் ஒருவன்;* ***ஓர் நங்கை கொங்கை போய் மெலிந்தவா நோக்கி*** *- கொங்கைகள் (தன் பிரிவினால்) மெலிந்து போய் இருப்பதைப் பார்த்து;* ***பொங்கி. தன்னையும் மலிந்த பேர் உவகையன்*** *- (தன் மேல் அவள் வைத்துள்ள காதலின் அளவை அம்மெலிவால் கண்டு) (மனம்) பொங்கி. தன்னையும் மிஞ்சிய பேருவகையடைந்தவனாய்;* ***புயங்கள் வீங்கினான்*** *- தன் தோள்கள் பூரித்து நின்றான்.*

பிரிவில். கற்புடையாள் மெலிவு. கணவன் பூரிப்புக்குக் காரணமாம் என்றபடி. மாற்று வேந்தரை நலியும் வாள் உழவன் பெருமை முழுவதும் இவள் மெலிவுக்குள் அடங்கிற்று என்றபடி.

999. ஏய்ந்த பேர் எழிலினான் ஒருவன் எய்தினான்.
வேய்ந்தபோல் எங்கணும் அனங்கன் வெங் கணை
பாய்ந்த பூம் பள்ளியில் படுத்த பல்லவம்
தீய்ந்தன நோக்கினன். திகைக்கும் சிந்தையான்.

ஏய்ந்த பேர் எழிலினான் ஒருவன் *- பேரழகு அமைந்தவனான ஒருவன்;* ***எய்தினன்*** *- (பிரிவால் வருந்தும் தன் மனையாள் இருக்கும் பள்ளியறையை) அடைந்தான்;* ***அனங்கன் வெங்கணை வேய்ந்த போல் எங்கணும் பாய்ந்து பூம்பள்ளியில்*** *- மன்மதனது கொடுங்கணைகள் எங்கும் பரவிக் கிடப்பனபோல் மலர்கள் பரவிக் கிடந்த மலர்ப்படுக்கையில்;* ***படுத்த பல்லவம் தீய்ந்தன நோக்கினன்*** *- (அவள் சாய்ந்த போது) பரப்பிய தளிர்கள் அத்தனையும் கருகிப் போவதைப் பார்த்தான்;* ***திகைக்கும் சிந்தையான்*** *- (தன் பிரிவு பாதித்துள்ள அளவினை அறிந்து) திகைப்புற்ற மனமுடையோன் ஆனான்.*

acharya.org

தன்னை அவன் பிரிவு எவ்வளவு பாதித்துள்ளது என்பதனைத் தளிர்களின் மேல் சாய்ந்து காட்டினள் என்க. வெப்பத்தைக் குறைக்க. படுக்கையில் பரப்பியுள்ள தளிர்கள் இவன் இல்லாத போது. காமன்விட்ட கணைகள் போன்றிருந்தன என்பார். ''அனங்கன் வெங்கணை வேய்ந்த போல் பாய்ந்த பல்லவம்'' என்றார். ''எழிலினான் ஒருவன் எய்தினன்; பல்லவம் தீய்ந்தன நோக்கினன்; திகைக்கும் சிந்தையான்'' எனக் காட்டுக.

1000. ஊட்டிய சாந்து வெந்து உலரும் வெம்மையால்.-
'நாட்டினை அளித்தி நீ' என்று நல்லவர்.
ஆட்டு நீர்க் கலசமே என்னல் ஆன - ஓர்
வாள் தொழில் மைந்தற்கு. ஓர் மங்கை கொங்கையே.

__ஊட்டிய சாந்து வெந்து உலரும் வெம்மையால்__ - ஊட்டப்பெற்ற சந்தனக் குழம்பு வெந்து உலர்வதற்குக் காரணமான வெம்மையோடு கூடிய; __ஓர் மங்கை கொங்கை__ - ஒரு மங்கையினுடைய தனங்கள்; __ஓர் வாள் தொழில் மைந்தற்கு__ - வாளால் (போர்த்) தொழில் புரியும் ஒரு வீரனுக்கு; __நீ நாட்டினை அளித்தி என்று நல்லவர்__ - நீ இந்த நாட்டினை (உன் போர்த்திறத்தால்) காப்பாயாக என்று கூறி. நல்லோர்கள்; __ஆட்டுநீர்க்கலசம் என்னல் ஆன__ - பட்டாபிடேகஞ் செய்ய வைத்துள்ள (புனித) நீர்க்கலசங்களைப் போன்றிருந்தன.

இன்ப நாட்டிற்குரிய கலசங்களாதலின் இவ்வாறு கூறினார்; தற்குறிப்பேற்ற அணி.

நாடுகாக்கும் போருக்காகப் பிரிந்து. வென்றி வாகை சூடி வரும் தவைனை வரவேற்கப் பூரண கும்பமேந்தி நிற்கின்றாள் என்க. அவன் பெற்ற துன்பம் எல்லாம் நீங்க இன்பநாட்டிற்கு அழைக்கும் பொற்கலசத்தோடு. 'அந்த நாட்டை அளித்தாய்; இந்த நாட்டினையும் ஏற்பாயாக என்று வரவேற்பது போன்றிருந்தன பொங்கும் கொங்கைப் பொற்குடங்கள் என்பது கருத்து. 39

1001. பயிர் உறு கிண்கிணி. பரந்த மேகலை.
வயிர வான் பூண் அணி. வாங்கி நீக்கினாள்;
உயிர் உறு தலைவன்பால் போக உன்னினாள்;
செயிர் உறு திங்களைத் தீய நோக்கினாள்.

(ஒருத்தி) __உயிர்உறு தலைவன்பால் போக உன்னினாள்__ - (ஒரு மங்கை) தன் உயிர் அனைய கணவனிடம் பிரிவுத்துயர் தாங்காது உடனே போக நினைத்தாள்; __பயிர்உறு கிண்கிணி. பரந்த மேகலை. வயிர வான்பூண் அணிவாங்கி நீக்கினாள்__ - (பிறர் அறியச் செய்து விடும் இவையென்று) ஒலிமிகுகின்ற கிண்கிணிகளையும். பரவிய மேகலையையும். உயர்ந்த வயிரமணி அணிகளையும் கழற்றிப் போக்கினாள்; __செயிர் உறு திங்களைத் தீய நோக்கினாள்__ - பிரிவில் தன் ஒளியால் வருத்திய பகைத்திங்கள் (இப்போதும்) எல்லோரும் அறிய வெளிச்சம் தருவது கண்டு (அதனைக்) கண்களில் கனல் எழ நோக்கினாள்.

பிறர் காணாமற் செல்ல அணிகளைக் கழற்றி எறிந்தமை போல். வானத்துத் திங்களை ஒன்றும் செய்ய இயலாமை பற்றிக் கனல் எழ நோக்கினாள் என்க. இரகசியமாகச் செய்யும் பணிகட்கு ஒலிக்கும் இயல்புடையார் ஆகார். ஆதலின். "தலைவன் பால் போக உன்னினாள்.....பூண் அணி வாங்கி நீக்கினாள்" என்றார். "கலன் கழித்து அகல நீத்தார். அறைபறையனைய நீரார் அருமறைக்கு ஆவரோதான்?" (கம்ப. 1017) என்பார் பின்னும்.

1002. ஏலும் இவ் வன்மையை என் என்று உன்னுதும்-
ஆலை மென் கரும்பு அனான் ஒருவற்கு. ஆங்கு. ஒரு
சோலை மென் குயில் அனாள் சுற்றி வீக்கிய
மாலையை நிமிர்ந்தில. வயிரத் தோள்களே?

ஆலைமென் கரும்பு அனான் ஒருவற்கு *- ஆலையில் அரைபட்ட மெல்லிய கரும்பு போலப் (பிரிவுத் துயரால்) வருந்திய ஒரு வீரனுக்கு;* ***ஆங்கு ஒரு சோலைமென் குயில் அனாள்*** *- அங்கு. சேலையில் உள்ள மெல்லிய குயில் போன்ற குரல் உடையாள் ஒருத்தி;* ***சுற்றி வீக்கிய மாலையை*** *- (அவனைச்) சுற்றிக் கட்டிய (மலர்) மாலையை;* ***வயிரத் தோள்கள் நிமிர்ந்தில*** *- அவ்வீரனுடைய வயிரம் போன்ற வலிய தோள்கள் மீறி நிமிர்ந்தெழ இயலவில்லை;* ***ஏலும் இவ்வன்மையை என் என்று உன்னுதும்?*** *- அவனைக் கட்டியுள்ள இம் மாலையில் அமைந்துள்ள வலிமையை என்னென்று கருதுவோம்?*

காதலின் வலிமையை மாலையின் மேலிட்டுக் கூறியவாறு. வயிரதத்தோள்கள் அவனுடையவை - ஆனால். மாலையை அறுக்க மாட்டாத வயிரத்தோள்கள் என வியந்தார். மாலையால் காதலரை மங்கையர் கட்டுதல்: "எல்லியம்போது இனிதிருத்தல் இருந்ததோர் இடவகையில். மல்லிகைமா மாலை கொண்டு அங்கு ஆர்த்தமோர் அடையாளம்" (பெரியாழ். திரு. 3: 10 :2) ; "கங்குல் பால் புகுந்த கள்வன் இவன் எனக் கதுப்பில் தாழ்ந்த தொங்கலால் முன்கை யாத்து" (சீவக. 1988) என வருதல் காண்க.

1003. சோர் குழல் ஒருத்தி தன் வருத்தம் சொல்லுவான்.
மாரனை நோக்கி. ஓர் மாதை நோக்கினாள்;
காரிகை இவள். அவள் கருத்தை நோக்கி. ஓர்
வேரி அம் தெரியலான் வீடு நோக்கினாள்.

சோர் குழல் ஒருத்தி *- தாழ்ந்த கூந்தலையுடையாள் ஒருத்தி;* ***தன் வருத்தம் சொல்லுவான்*** *- தனது வருத்தத்தைச் சொல்லும் பொருட்டு;* ***மாரனை நோக்கி ஓர் மாதை நோக்கினாள்*** *- சித்திர கூடத்திலிருந்து மன்மதனின் ஓவியத்தைப் பார்த்து. தன் தோழியை நோக்கினாள்;* ***காரிகை இவள். அவள் கருத்தை நோக்கி*** *- அத்தோழி. தான் மன்மதன் கணையால் வருந்தும் எனும் கருத்தை. (குறிப்பால்) அவள் உணர்த்துகிறாள் என்பதை தன் (குறிப்பால் அறிந்து);* ***ஓர்வேரியந் தெரியலான் வீடுநோக்கினாள்*** *- தேனுடைய மாலையை யணிந்த அவள் கணவன் இருக்கும் மனையை நோக்கி நடக்கலுற்றாள்.*

“தாம் உறு காமத்தன்மை தாங்களே உரைப்பது என்பது அருங்குல மகளிர்க்கு ஆகாது” (கம்ப.) ஆதலின். குறிப்பால் உணர்த்தியவாறு. சொல்லுவான் - வினையெச்சம். காரணப்பொருட்டு. மன்மதனை நோக்கியது; அவனால் படும் வருத்தம் உரைக்க. மாதை நோக்கியது: அவ்வருத்தம் உன்னால் தான் களையப்படவேண்டும் என்பது குறிக்க.... தோழி. இவள் வருத்தம் போக்க. அவன் வரவேண்டும் எனும் குறிப்புணர்ந்து கணவன் இருக்குமிடம் நோக்கினாள். “குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை உறுப்பினுள் யாது கொடுத்தும் கொளல்” (திருக். 703

42

1004. சினம் கெழு வாட் கை ஓர் செம்மல்பால். ஒரு
கனங் குழை மயில் அனாள் கடிது போயினாள்;
மனம் குழை நறவமோ? மாலைதான் கொலோ?
அனங்கனோ? யார் கொலோ. அழைத்த தூதரே?*

சினம்கெழு வாள்கை ஓர் செம்மல் பால் *-வெகுளி மிகும் வாளைக் கையில்கொண்டுள்ள ஒரு வீரனிடத்து;* ***ஒரு கனம் குழை மயில் அனாள் கடிது போயினாள்*** *- பொற்குழை யணிந்த மயில் போன்றாள் ஒருத்தி. விரைந்து சென்றாள்;* ***அழைத்த தூதர்*** *-(அவ்வாறு அவள் தானே விரைந்து செல்வதற்குக் காரணமாய்) அவளை அழைத்த தூதுக்குரியவர்;* ***மனம் குழை நறவமோ?*** *- மனத்தைக் குழையச் செய்யவல்ல மது தானோ?;* ***மாலை தான்கொலோ?*** *- மாலைப்பொழுது தானோ?;* ***அனங்கனோ? யார்கொலோ?*** *- மன்மதன் தானோ? வேறு யாரேனுமோ? (யார் அறிவார்?)*

கொல் - அசைநிலைகள். ஐயம் எனினுமாம். மதுவும். மாலையும். மன்மதனும் நாண்துறந்து ஏகுமாறு காமவேட்கையை மிகுவிக்கும் பொருள்களாம் என்றவாறு அவளுக்குரிய நாணைப் பிரித்து அழைத்துச் செல்லுதலின் கள்ளோ என்றும். புலப்படா நிறம் தருதலின் மாலையோ என்றும். ஊரார் உற்று நோக்காது விரைந்து செலுத்துதலின் அநங்கனோ என்றும் ஒன்றும் துணிய இயலாமையின் ஐயுற்று யார்கொலோ என்றும் கூறினார். கள். நாணம் போக்கும் என்பது: “நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு” (திருக். 924) உடம்பும் உயிரும் வாடியக் காலும். என்னுற்றன கொல் இவையெனின் அல்லது. கிழவோற் சேறல் கிழத்திக்கு இல்லை” (தொல் பொருளியல் 9) என்பராதலின். மரபை மீறி இவள் காதலனை நோக்கிச் சென்றதற்குக் காரணம் மதுவா. மாலையா. மன்மதனா? இல்லை மூன்றுமா? எனத் தெரியோம் என்ற போக்கில் அதிகாரத்தால் மதுவைப் பழித்தவாறு.

1005. தொகுதரு காதற்குத் தோற்ற சீற்றத்து ஓர்
வகிர் மதி நெற்றியாள் மழைக் கண் ஆலி வந்து
உகுதலும். ‘உற்றது என்?’ என்று. கொற்றவன்
நகுதலும். நக்கனள். நாணும் நீங்கினாள்.

தொகுதரு காதற்குத் தோற்ற - நிறைந்த காதலின் ஆற்றற்குத் தோற்றுப்போன: சீற்றத்து ஓர்வகிர்மதி நெற்றியாள் - வெகுளியையுடைய (எண்ணாட்) பிறை போன்று வகிர்ந்த நெற்றியினையுடையாள் ஒருத்தி; **மழைக்கண் ஆலிவந்து உகுதலும்** - (பிரிவுத் துயர் வெளிப்படுமாறு) மழைபோன்று கண்களிலிருந்து கண்ணீர்த் துளிகளை விட்டவுடன்; **உற்றது என்? என்று கொற்றவன் நகுதலும்** - உனக்கு என்ன நேர்ந்தது? என்று கணவன் சிரித்த அளவில்; **நாணும் நீங்கினாள்** - (அவளும் நாணம் நீங்கி); **நக்கனள்** - சிரித்து மகிழ்ந்தாள்.

நான் வந்தது அழுகைக் குரியதோ? சிரித்து மகிழ்தற்கு உரியதோ. மகிழ்விற்குரியது எனின் நீ சிரித்தாக வேண்டும் என. வேறு வழியின்றி. நாணம் விட்டுச் சிரித்தனள் என்க.

1006. பொய்த் தலை மருங்குலாள் ஒருத்தி. புல்லிய
கைத்தலம் நீக்கினள். கருத்தின் நீக்கலள்;
சித்திரம் போன்ற அச் செயல். ஓர் தோன்றற்குச்
சத்திரம் மார்பிடைத் தைத்தது ஒத்ததே.

பொய்த்தலை மருங்குலாள் - (இடையுண்டென்பதைப்) பொய்யாக்க வல்ல (நுண்ணிய) இடையுடையாள் ஒருத்தி; **கருத்தின் நீக்கலள்; புல்லிய கைத்தலம் நீக்கினள்** - (தன்) மனத்திலிருந்து (கூடும் உணர்வை) நீக்காதவளாய். (மதுமயக்கால் புறத்தே தன் கணவனைத்) தழுவிய கைகளை எட்டும் எடுத்து விட்டாள்; **சித்திரம் போன்ற அச் செயல்** - விசித்திர நிகழ்ச்சி போன்ற அந்தச் செயல்; **ஓர் தோன்றற்கு - கணவன் ஒருவனுக்கு; சத்திரம் மார்பிடைத் தைத்தது ஒத்தது** - கைவாள் ஒன்று (அவன்) மார்பின் இடையே உருவியது போன்றிருந்தது.

"வீழும் இருவர்க்கு இனிதே. வளியிடைப் போழப் படாமுயக்கு" (திருக். 1108) ஆதலின். அவள் கைத்தலம் நீக்கியது. அவனுக்கு வாள் இடைப்புகுந்தது போன்ற துயர் விளைத்தது என்க. சித்திரம் - விசித்திரம். "புல்லிக்கிடந்தேன்; புடைபெயர்ந்தேன் அவ்வளவில் அள்ளிக் கொள்வு அற்றே பசப்பு" (திருக். 1187) என்ப வாகலின். கைத்தலம் நீக்கியது (விசித்திரம் போன்ற செயல் ஆனது. கருத்தின் நீக்காதவள் (மதுமயக்கத்தால்) கைத்தலம் நீக்கினள் என்க. மதுமயக்கம் இல்லையெனில். கைத்தலம் நீக்கல் நிகழ்ந்தே இருக்காது என்பதாம். "பூ இடைப் படினும் யாண்டுகழிந்தன்ன நீருறை மகன்றில் புணர்ச்சி போலப் பிரிவு அரிதாகிய தண்டாக்காமம்" (குறுந். 57) என்க.

1007. மெல்லியல் ஒருத்தி. தான் விரும்பும் சேடியை
புல்லிய கையினள். 'போதி தூது' எனச்
சொல்லுவான் உறும்; உற. நாணும்; சொல்லலள்;
எல்லை இல் பொழுது எலாம் இருந்து. விம்மினாள்.

மெல்லியல் ஒருத்தி - மென்மைத் தன்மைபொருந்திய ஒருத்தி; **தான் விரும்பும் சேடியை** - தன் விருப்பத்திற்குரிய ஒருதோழியை; **புல்லிய கையினள்** - தழுவிய கையினையுடையவளாய்; **போதி தூது எனச் சொல்லுவான் உறும்** - (எனக்காகக் கணவனிடம்) தூது போவாயாக எனச் சொல்ல வருவாள்; **உற. நாணும்; சொல்லலள்** - அப்படிச் சொல்லவருமிடத்து நாணம் வந்து தடுக்கும்; அதனாற் சொல்லமாட்டாள்; **எல்லை இல் பொழுது எலாம் இருந்து விம்மினாள் -** (இவ்வாறு அவள் காதலால் சொல்ல நினைப்பதும். நாணத்தால் சொல்லாமல் விடுவதுமாக) அளவில்லாத காலம் முழுவதும் (வீணே கழித்து வெறிதே) இருந்து புலம்பினாள்.

"இராப்பொழுது முழுதும் இருந்து விம்மினாள் மெல்லியள் ஒருத்தி" என்பதனால் அவள் ஒருத்தியாக இருந்து தூதனுப்ப எண்ணியும் நாணத்தால் இயலாமற்போனதனை நினைந்து. அவள் மெல்லியள் ஆயிற்றே என் ஆவளோ என்று கவிஞர் வருந்தும் வருத்தம் பாட்டில் கேட்கிறது.

1008. **ஊறு பேர் அன்பினாள் ஒருத்தி. தன் உயிர்**
மாறு இலாக் காதலன் செயலை. மற்று ஒரு
நாறு பூங் கோதைபால் நவில நாணுவாள்;
வேறு வேறு உற. சில மொழி விளம்பினாள்.

ஊறுபேர் அன்பினாள் ஒருத்தி - மேன்மேற் சுரக்கின்ற பேரன்பினையுடையாள் ஒருமங்கை; **தன் உயிர் மாறு இலாக்காதலன் செயலை** - தன்னையன்றி வேறு உயிர் இல்லாதவன் ஆகிய (தன்) காதலன் செய்த (பிழைச்) செயல்களை; **மற்று ஒரு நாறுபூங் கோதைபால் நவில நாணுவாள்** - மணம் வீசும் மலர்மாலைகள் அணிந்த வேறொருத்தியினிடம் கூறுதற்கு. (அழைத்த பின் கூறாது) நாணம் உறுவாள்; **வேறு வேறு உளசில மொழி விளம்புவாள்** - (அழைத்தற்கு ஏதாவது பேசவேண்டுமே என்று) தொடர்பற்ற பல்வேறு சொற்களைச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தாள்.

"தான் எவ்வம் கூரினும் நீ செய்த அருளின்மை. என்னையும் மறைத்தாள் என்தோழி; அது கேட்டு நின்னையாள் பிறர்முன்னர்ப் பழிகூறல் தான் நாணி" (கலி: . 8-10) எனும் சான்றோர் மொழியினைக் கற்றவள் ஆதலின் மற்றொரு கோதைபால் காதலன் செயலை நவில நாணினாள். அவளோடு ஏதாவது பேசவேண்டுமே என்று ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத வேறு வேறு சொற்களைப் பேசிக்கொண்டிருந்தாள் என்றவாறு "எள்ளின் இளிவாம் என்று எண்ணி அவர்திறம் உள்ளும் உயிர்க்காதல் நெஞ்சு" (திருக். 1298) எனும் வள்ளுவக் காதலி போன்றாள் இவள் என்க.

1009. **கருத்து ஒரு தன்மையது; உயிரும் ஒன்று; தம்**
அருத்தியும் அத் துணை ஆய நீரினார்;
ஒருத்தியும் ஒருத்தனும் உடம்பும் ஒன்று எனப்
பொருத்துவர் ஆம் எனப் புல்லினார் அரோ.

கருத்து ஒரு தன்மையது - கருத்தை ஆராய்ந்தாலும் (இருவர்) கருத்தும் ஒன்றுக்கொன்று சமமாம்; ***உயிரும் ஒன்று*** - (இருவர்க்கும் வெவ்வேறு உடம்பில் இருப்பினும்) உயிரும் ஒன்றேயாகும்; ***தம் அருத்தியும் அத்துணை ஆய நீரினார்*** - (ஒருவர் மீது ஒருவர் கொண்டுள்ள) காதலும் (அழகும் உயிரும்போல) ஒரு தன்மையதேயாம்; ***ஒருத்தியும் ஒருத்தனும் உடம்பும் ஒன்று எனப் பொருத்துவர் இவர்எனப் புல்லினார்*** - (இப்படி எல்லாம் ஒன்று ஆகவே இருப்பதால். உடல்மட்டும் ஏன் இரண்டாக ஆவது என நினைந்து) அக்கணவனும் மனைவியும் உடலையும் ஒன்றாக்கிவிட என்னுகின்றனரோ என்று (கண்டோர்) நினைத்திடுமாறு இறுகத் தழுவினர்.

அரோ - அசை "உருத்தெரி தன்மையும் உயிரும் ஒன்று" என்பது "கருத்தொரு தன்மையது உயிரும் ஒன்று" என்னும் பாடத்திலும் மோனைச் சிறப்புடைய பாடபேதம். "ஒன்றா விதித்திலனே உயிர்போல உடம்பையுமே" (தஞ்சை. வா.கோ) என ஏங்குவர் காதலர். இவர்கள் ஈருயிரை ஒருயிர் ஆக்குவதில் வெற்றிகண்டவர் ஆதலின். இப்போது ஈருடலையும் ஒருடலாக்கும் முயற்சியில் முனைந்துள்ளனர் என்பார். "உடம்பும் ஒன்றெனப் பொருத்துவர் ஆம் எனப்புல்லினர்" என்றார். உடம்பும் என்ற உம்மை உயிரே யன்றி உடம்பும் எனும் பொருள்குறித்து நின்றது.

1010. வெதிர் பொரு தோளினாள் ஒருத்தி. வேந்தன் வந்து
எதிர்தலும். தன் மனம் எழுந்து முன் செல.
மதிமுகம் கதுமென வணங்கினாள்; அது.
புதுமை ஆதலின். அவற்கு அச்சம் பூத்ததே.

வெதிர் பொரு தோளினாள் ஒருத்தி - மூங்கில் போன்ற தோளுடையாள் ஒரு மாது; ***வேந்தன் வந்து எதிர்தலும்*** - (ஊடல் உற்றிருந்த அவள்முன்) கணவன் வந்து எதிர் நின்றவுடன்; ***தன் மனம் எழுந்து முன் செல*** - (அவன்பால் உள்ள விருப்பத்தால் இவளையறியாது) இவள் மனம் எழுந்து அவன்பால் செல்ல; ***மதிமுகம் கதுமென வணங்கினாள்*** - (தன்) மதியனைய வதனத்தை (சாய்த்து) அவன் எதிர்பாராத வண்ணம்) வணங்கி நின்றாள்; ***அது புதுமை ஆதலின் அவற்கு அச்சம் பூத்தது*** - இப்படி வணங்கி நிற்பது. (இவளிடம் இது வரை காணாப்) புதுமையாதலின். (எத்தனை வெகுளியையுள்ளடக்கியதோ இவ்வணக்கம் என்று) அவனுக்குப் (பெரியதோர்) அச்சம் உண்டாயிற்று.

"மனைவி உயர்வும் கிழவோன் பணிவும். நினையுங் காலைப் புலவியுள் உரிய" (தொல். பொருள். 31) ஆதலின். மரபு மீறி மனைவி பணிந்த இப்புதுமை. பெரு வெகுளியின் குறியீடு எனக் கணவன் அஞ்சினன் என்க

1011. துனி வரு நலத்தொடு சோர்கின்றாள். ஒரு
குனி வரு நுதலிக்கு. கொழுநன் இன்றியே
தனி வரும் தோழியும். தாயை ஒத்தனள்-
இனி வரும் தென்றலும் இரவும் என்னவே.

துனி வருநலத்தொடு சோர்கின்றாள் ஒரு குனி வரு நுதலிக்கு - ஊடலால் வரும் இன்பத்தை எண்ணிக் (கணவன் வந்த போது வெகுண்டு. அவன் சென்ற பின்பு அவன் சென்றதற்கு) வருந்திச் சோர்பவளாகிய வளைந்த நெற்றியுடையாள் ஒருத்திக்கு; **கொழுநன் இன்றியே தனி வரும் தோழியும்** - (தூதாகப் போய்) கணவன் இல்லாமல் தனித்து வரும் தன் (உயிர்த்) தோழியும்; **இனி வரும் தென்றலும் இரவும் என்ன** - (தனியே இருக்கும் இவளை வருத்துதற்கு) இனிமேல் வரும் தென்றலையும் இரவையும் போல; **தாயை ஒத்தனள்** - (இடித்துரை கூறி இவளை இரவெல்லாம் வருத்த) இவள் தாயைப் போன்றவள் ஆயினாள். "காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது" (திருக். 1326) ஆதலின். "துனி வருநலத்தை" விரும்பினாள். உப்பினைப் போன்ற (திருக். 1302) அது. சிறிது மிகினும் கசப்பைத் தந்து விடுமாதலின் இக் "குனிவரு நுதலி சோர்கின்றாள்" என்க. பிரிவில் வருந்துவார்க்கு. தென்றல். இரவு. தோழி. தாய் - நால்வரும் சமமாகத் துன்பம் தருவர் என்றபடி.

1012. **ஆக்கிய காதலாள் ஒருத்தி. அந்தியில்**
தாக்கிய தெய்வம் உண்டு என்னும் தன்மையள்.
நோக்கினள். நின்றனள்; நுவன்றது ஓர்கிலள்;
போக்கின தூதினோடு. உணர்வும் போக்கினாள்.

ஆக்கிய காதலாள் ஒருத்தி - (கணவனின் அழகு பண்பு முதலியவற்றால்) உண்டாக்கப்பெற்ற காதலையுடையாள் ஒருத்தி; **போக்கின தூதினோடு உணர்வும் போக்கினாள்** - தன் கணவனை அழைத்து வர அனுப்பிய தூதினுடனேயே தன் மன உணர்வையும் (சேர்த்து) அனுப்பி விட்டாள்; **அந்தியில் தாக்கிய தெய்வம் உண்டு என்னும் தன்மைகள்** - (ஆதலால்) மாலைப் பொழுதில். இவளை ஒரு தெய்வம் தாக்கியிருக்கக் கூடும் என்று (கண்டார்) கூறத்தக்க தன்மையளாய்; நோக்கினள்; **நின்றனள் நுவல்வது ஓர்கிலள்** - (விழித்த கண் இமையாமல்) கணவன் வரஉள்ள திசையினை நோக்கியவாறே நிற்கின்றாள்; (அருகிருப்பார்) கூறுவனவற்றை யெல்லாம் அவள் உணரவே இல்லை.

காதல் தாக்கணங்கெனத் தாக்கும் சக்தியது என்றபடி. காதல். "பிறப்பு. குடிமை. ஆண்மை. ஆண்டு அழகு. அறிவு முதலியவற்றின் (தொல். மெய்ப்பாட். 25) வாயிலாய் விதிகூட்ட ஆவது ஆதலின் "ஆக்கிய காதலாள் ஒருத்தி" என்றார். தெய்வம் தீண்டப் பெற்றவர்கள் உலகியற் செயலற்று நிற்பர் ஆதலின். "தாக்கிய தெய்வம் உண்டு என்னும் தன்மையள்" ஆனாள். காதலாள் ஒருத்தி. தூதினோடு உணர்வு போக்கினாள்; தாக்கிய தெய்வம் உண்டு என்னும் தன்மையாள்; நோக்கினள்; நின்றனள்; நுவல்வது ஓர்கிலள் எனக் கூட்டுக.

1013. **மறப்பிலள். கொழுநனை வரவு நோக்குவாள்.**
பிறப்பினொடு இறப்பு எனப் பெயரும் சிந்தையாள்._
துறப்ப அரு முகிலிடைத் தோன்றும் மின் என.
புறப்படும். புகும்; - ஒரு பூத்த கொம்பு அனாள்.

கொழுநனை மறப்பிலள் வரவு நோக்குவாள் - *(தன் காதற்) கணவனைச் சிறுபொழுதும் மறக்க இயலாதவளாய். அவன் வரவை எதிர்நோக்கிய வண்ணமே இருப்பாள் ஒரு மங்கை;* **பிறப்பினொடு இறப்பு எனப் பெயரும் சிந்தையாள்** - *பிறப்பும் இறப்பும் மாறி மாறி வருவதுபோல. அவன் வருவான் என மகிழ்வும் வாரானோ எனத் துயரமும் மாறிமாறி வரும் மனம் உடையவள் ஆனாள்;* **துறப்பு அரும் முகில் இடைத் தோன்றும் மின் என்** - *யாராலும் நீக்கற்கு இயலாத மேகத்தினிடையே தோன்றித் தோன்றி மறையும் மின்னற் கொடிபோல;* **ஒரு பூத்த கொடியன்னாள் புறப்படும் புகும்** - *ஒப்பிலாப் பூங்கொடி போன்ற அவள் (வந்திருப்பான் என்று இருப்பிடத்திலிருந்து) வெளிப்படுவாள்; (வரவில்லையென்று உட்சென்று) மறைவாள் (ஆகி ஆயினாள்).*

பூத்த கொடி இப்போது மின்னற் கொடியும் ஆயிற்று என்றபடி "வருவார் கொழுநர் எனத் திறந்தும். வாரார் கொழுநர் என அடைத்தும் திருகு குடுமி விடியளவும் தேயும்" (கலிங். கடை. 49) என்பார் சயங்கொண்டாரும். "ஒரு பூத்த கொம்பனாள். கொழுநனை மறப்பிலள்; வரவு நோக்குவாள்; பெயரும் சிந்தையாள்; மின் எனப் புறப்படும் புகும்" எனக் கூட்டுக. மேகத்தே மின்னல் தோன்றிக் கணந்தோறும் மறைவது போல. வீட்டின் முன் இவளும் கணந்தோறு தோன்றி மறைதலால் மின்னலுக்கு உவைமயானாள்.

1014. எழுத அருங் கொங்கைமேல் அனங்கன் எய்த அம்பு
உழுத வெம் புண்களில். வளைக் கை ஒற்றினாள்;
அழுதனள்; சிரித்தனள்; அற்றம் சொல்லினாள்;
தொழுதனள் ஒருத்தியை. தூது வேண்டுவாள்!

(ஒருத்தி) **எழுத அரும் கொங்கை மேல்** - *ஒரு மங்கை ஓவியத்தால் எழுதுவதற்கரிய பொலிவுடைய (தன்) தனங்களின் மீது;* **அனங்கன் எய்த அம்பு உழுத வெம்புண்களில்** - *மன்மதன் தொடுத்துவிட்ட அம்புகள் துளைத்ததனால் விளைந்த கொடும் புண்களின்மேல்;* **வளைக்கை ஒற்றினாள்** - *வளையல்கள் அணிந்த (தன்) கரங்களை (வைத்து வைத்து) ஒற்றினாள்;* **அழுதனள்; சிரித்தனள்** - *துயர் மிகுதியால் அழுவாள்; தன் நிலையை எண்ணி (துன்பச் சிரிப்பு) சிரிப்பாள்;* **அற்றம் சொல்லி ஒருத்தியைத்தூது வேண்டித் தொழுதாள்** - *தான் படும் துன்பங்களையெல்லாம் தோழி ஒருத்திக்குச் சொல்லி. தூது செல்ல வேண்டிக் (கைகூப்பித்) தொழுவாள்.*

அநங்கன் செய்த வெம்புண்களை ஆற்றத் தன் கரங்களால் இயலாதாகையால். ஆற்றுங் கரமுடையானை அழைத்து வரற்குத் தூதேகுமாறு தொழுது தவித்தாள் என்க. "உடம்பும் உயிரும் வாடியக்காலும் என்னுற்றன கொல் இவையெனின் அல்லது கிழவோற் சேறல் கிழத்திக்கு இல்லை" (தொல். பொருளியல். 9) என்பது இம்மண்ணின் மரபாதலின் அவனை அழைத்து வருமாறு தோழியைத் தொழுதாள்.

acharya.org

1015. ***‘ஆர்த்தியும். உற்றதும்.***
அறிஞர்க்கு. அற்றம்தான்
வார்த்தையின் உணர்த்துதல்
வறிது அன்றோ?’ என
வேர்த்தனள்; வெதும்பினள்;
மெலிந்து சோர்ந்தனள்;
பார்த்தனள். ஒருத்தி தன்
பாங்கு அனாளையே.

ஆர்த்தியும் உற்றதும் அற்ற(மும்) - *(தனக்கு நேர்ந்துள்ள) காம நோயும் (அதன் பின்) விளைவுகளும் (இவ்விரண்டால் எழுந்ததுள்ள உடல் உள) குறைகளும்;* ***அறிஞர்க்கு வார்த்தையின் தான் உணர்த்துதல் வறிது அன்றோ? எனா*** - *(குறிப்பால் உணரவல்ல) குறைகளும் அறிஞர் ஆயினோர்க்கு வாய்மொழியால் தானே சென்று உரைத்து விளக்குவது வீண் அன்றோ? என்று கருதி; வேர்த்தனள்;* ***வெதும்பினள் மெலிந்து சோர்ந்தனள் -*** *(தோழிக்குத் தன் துயர்களை வாயால் உரையாது) உடல் வெயர்த்து மனம் வெதும்பி மிக வாடிச் சோர்ந்து (அணையில்) சாய்ந்தாள்;* ***தன் பாங்கு அனாளைப் பார்த்தனள் -*** *(என் நிலை கண்டும். கணவனை வருவித்தற்குரிய வழிதுறை நாடாமல் வாளா இருத்தியோ? எனும் குறிப்போடு) தன் அருகுள்ள தோழியை (ஏக்க விழிக்ளோடு) பார்த்தாள்.*

குறிப்பால் உணரும் திறம் குறித்துக் கவிஞர்க்கு உள்ள விருப்பமும் மதிப்பும் இப்பாடலிலும் இலங்கல் காணலாம். தோழியைக் குறிப்பால் உணரவல்ல அறிவுத் திறமுடையவளாகத் தலைவி கருதும் பாங்கு இங்குத் தெளிவாம்.

1016. ***தனங்களின் இளையவர்தம்மின். மும் மடி;***
கனம் கனம் இடை இடைக் களிக்கும் கள்வன் ஆய்.
மனங்களில் நுழைந்து. அவர் மாந்து தேறலை
அனங்கனும் அருந்தினான் ஆதல் வேண்டுமால்.

தனங்களின் இளையவர் தம்மின் மும்மடி - *தனங்களையுடைய இள மகளிர்களைக் காட்டிலும் மும்மடங்காக;* ***கனம் கனம் இடை இடைக் களிக்கும் கள்வன் ஆய்*** - *மிக அதிகமாக அவ்வவ்விடங்களில் களிப்புக் கொண்டு (யார்க்கும் தெரியாமல்) கள்வனைப் போல்;* ***மனங்களில் நுழைந்து*** - *(ஆடவர் பெண்டிர் ஆகிய இருபாலார்) மனங்களுக்குள்ளே புகுந்து;* ***அவர் மாந்து தேறலை*** - *அவர்கள் பருகின மதுவின் தெளிவினை;* ***அனங்கனும் அருந்தினான் ஆதல் வேண்டும்*** - *மன்மதனும் உண்டிருப்பான் ஆதல் வேண்டும்.*

ஆல் -அசை. மன்மதன் சித்தத்தில் உதிப்பவன் எனும் பொருள் தரும் ‘சித்தசன்’ எனும் பெயருடையான் ஆதலின். உள்வந்த மதுவை. உள்ளே உள்ள இவனும் உண்டிருப்பானாதலினால் அங்கிருப்பாரினும் அவன் மும்மடங்கு (மகிழ்வில்) பொலிந்தான் என்றார்

ஊடலும் கூடலும்

1017.** **நறை கமழ் அலங்கல் மாலை
நளிர் நறுங் குஞ்சி மைந்தர்.
துறை அறி கலவிச் செவ்வித்
தோகையர் தூசு வீசி.
நிறை அகல் அல்குல் புல்கும்
கலன் கழித்து அகல நீத்தார்;-
அறை பறை அனைய நீரார்
அரு மறைக்கு ஆவரோதான்?

***நறைகமழ் அலங்கல் மாலை நளிர் நறும் குஞ்சி மைந்தர்** - தேன் மணம் மிகுந்து அசைகின்ற மலர் மாலை சூடிச் செறிந்து மணம் வீசும் குடுமியினையுடைய ஆடவர்கள்; **துறை அறி கலவி செவ்வித் தோகையர் தூசு வீசி** - இன்பக் கலவையின் துறைகளையறிந்து பக்குவமற்ற மகளிரின் ஆடைகளை அப்பால் எறிந்துவிட்டு; **நிறை அகல் அல்குல் புல்கும் கலன் கழிந்து அகல நீத்தார்** - (மேலும்) நிறைந்து அகன்ற இடைப் பகுதியைத் தழுவியிருந்த மேகலையென்னும் அணியையும் வெறுத்து அப்பால் வீசினர்; **அறைபறை யனைய நீரார்** - (ஏன் எனில்) (செய்திகளைக் கூவி) அறைகின்ற பறை போன்று (எப்போதும் வாய்விட்டுக் கத்தும்) தன்மையினர்; **அருமறைக்கு ஆவரோ?** - வெளிப்படுத்தக் கூடாத இரகசியச் செயல் நிகழ்கையில் உடன் இருக்கும் தகுதியுடையார் ஆவாரோ? (ஆகார்)*

தான் - அசை. “தாம் கேட்ட மறை பிறர்க்கு உய்த்து உரைக்கலான் அறைபறை யன்னர் கயவர்” என்னும் திருவள்ளுவப் பெருந்தகையின் திருக்குறள் (1076) கருத்தை. பொன்னணியில் பதித்த நல் மணியாய்ப் பொதிந்து ஒளிரச் செய்துள்ளார் - வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி.

1018.** **பொன் அருங் கலனும். தூசும்.
புறத்து உள துறத்தல் வம்போ?
நல் நுதல் ஒருத்தி. தன்பால்
அகத்து உள நாணும். நீத்தாள்;-
உன்ன அருந் துறவு பூண்ட
உணர்வுடை ஒருவனேபோல்.
தன்னையும் துறக்கும் தன்மை
காமத்தே தங்கிற்று அன்றே.

acharya.org

புறத்துள் பொன் அரும் கலனும் தூசும் துறத்தல் வம்போ? - *(உடலின்) வெளியேயுள்ள அணிகலன்களையும் ஆடைகளையும் (ஒரு மங்கை) துறந்தாள் (முன்பு) புகன்றது (ஒரு) புதுமையோ?;* ***நல்நுதல் ஒருத்தி*** *- அழகிய நெற்றியினையுடையாள் ஆகிய (இன்னும்) ஒருத்தி;* ***தன்பால் அகத்துள் நாணும் நீத்தாள்*** *- தன்னிடத்தே. (பிரிதற் கியலால் கிடந்த) உடலின் உள் உள்ள நாணத்தையும் து றந்துவிட்டாள்;* ***உன்ன அருந்துறவு பூண்ட உணர்வுடை ஒருவனே போல்*** *- நினைப் பதற்கும் அருமையான துறவினைப் பூண்ட மன உறுதிமிக்க ஒரு துறவியைப்போல;* ***தன்னையும் துறக்கும் தன்மை காமத்தே தங்கிற்று அன்றே!*** *- தான் என்று சொல்லத் தக்கதையும் துறந்து விடக்கூடிய இயல்பு. காமத்தினிடத்தில் மட்டுமே தங்கியுள்ளதன்றோ?*

கலனும் தூசும் அகற்றியபின் வரும் நாணுந்துறந்து அவசமுற்றிருந்தாள். உயிரினும் சிறந்தது பெண்மைக்கு நாணம் (தொல். கல.) ஆதலின். அதனைத் துறத்தல். தன்னையே துறத்தல் ஆயிற்று. காமக் கணிச்சி உடைக்கும் நிறையென்னும் நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு" (திருக். 1251) - வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

1019. பொரு அரு மதனன் போல்வான்
ஒருவனும். பூவின்மேல் அத்
திருவினுக்கு உவமை சால்வாள்
ஒருத்தியும். சேக்கைப் போரில்
ஒருவருக்கு ஒருவர் தோலார்.
ஒத்தனர்; - 'உயிரும் ஒன்றே
இருவரது உணர்வும் ஒன்றே'
என்ற போது யாவர் வெல்வார்?

பொரு அறு மதனன் போல்வான் ஒருவனும் *- (அழகில் தனக்கு) உவமை சொல்ல ஒருவனும் இல்லாத மன்மதனைப் போல் வான் ஒருவனும்;* ***பூவின் மேல் அத் திருவினுக்கு உவமை சால்வாள் ஒருத்தியும்*** *- (தாமரை) மலர் மேல் வாழும் மங்கையாகிய திருமகளுக்கு உவமிக்கத் தகுதியுடையாள் ஒருத்தியும்;* ***சேக்கைப் போரில்*** *- மஞ்சத்தில் நிகழ்ந்த கலவிப் போரிலே;* ***ஒருவருக்கு ஒருவர் தோலார் ஒத்தனர்*** *- ஒருவருக்கு ஒருவர் பின்னடையாமல் சமநிலையிலேயே (இன்பப் போர் புரிதலில்) இருந்தனர்;* ***இருவரது உயிரும் ஒன்றே உணர்வும் ஒன்றே என்ற போது யாவர் வெல்வர்*** *- ஏன் எனில் இருவருக்கும் உயிரும் உணர்ச்சியும் ஒன்றேயாக இருக்கையில் யார் வெல்ல இயலும்? (யார் தோற்க இயலும்)*

உடல் அன்றி உயிர் ஆற்றலும் உணர்வாற்றலுமே வெற்றி தோல்வியை நிர்ணயிப்பன; அவை இரண்டும் இவ்விருவர்க்கும் சமம் ஆதலின். கலவிப் போரில் ஒருவர்க்கொருவர் தோற்காமல் போர் புரிந்தனர். ஒருவரும் தோற்க இயலாத போது ஒருவரும் வெற்றி பெறலும் இயலாது என்பார். "ஒருவருக்கு ஒருவர் தோலார் ஒத்தனர்" என்றும். காரணம். "இருவரது உயிரும் ஒன்றே; உணர்வும் ஒன்றே என்றபோது யாவர் வெல்வார்?" என்றார்.

1020. **கொள்ளைப் போர் வாள் - கணாள் அங்கு**
ஒருத்தி. ஓர் குமரன் அன்னான்
வள்ளத் தார் அகலம்தன்னை
மலர்க்கையால் புதைப்ப நோக்கி.
‘ “உள்ளத்து. ஆர் உயிர் அன்னாள்மேல்
உதைபடும்” என்று. நீர் நும்
கள்ளத்தால் புதைத்தி’ என்னா.
முன்னையின் கனன்று மிக்காள்.

கொள்ளைப் போர் வாட்கண்ணாள் ஒருத்தி - *(உயிரை) கொள்ளை கொள்ளும் போரில் வழங்கும் வாள் போன்ற கண்ணினாள் ஒருத்தி;* **அங்கு ஓர் குமரன் அன்னான் வள்ளத்தார் அகலம் தன்னை** - *அங்கே. முருகக் கடவுளைப் போன்ற அழகினையுடையான் ஒருவன் வளம்மிக்க மாலையணிந்த மார்பினை;* **மலர்க்கையால் புதைப்ப நோக்கி** - *(அவள் ஊடலால் உதைப்பின் தன் மார்பில் அணிந்த மாலை அவர் அனிச்ச அடியை வருத்தும் என்று) தன் மலர் போன்ற கைகளால் மறைப்பதனைப் பார்த்து;* **உள்ளத்து ஆர் உயிர் அன்னாள் மேல் உதை படும் என்று** - *உம் உள்ளத்தில் கள்ளத்தால் வைத்திருக்கும் உயிர் அனையவள்மீது என் உதைபடும் என்று கருதி ;* **நீர்நும் கள்ளத்தால் புதைத்திர் என்று** - *மற்றொருத்தியைக் காக்கக் கை கொண்டு மறைத்தீர் என்று கூறி;* **முன்னையின் கனன்று மிக்காள்** - *முன்பைவிடக் கடுமையாக ஊடல் கூடினாள்.*

“இல்லை தவறு அவர்க்கு ஆயினும் ஊடுதல் வல்லது அவர் அளிக்குமாறு” எனும் அருமைத் திருக்குறட்கு (திருக். 1321) இலக்கியம் ஆயினான் இக்குமரன் என்க. அவன் செய்யும் அன்புச் செயல்களே அவள் இவன் ஊடல் மிகக் கொள்ள ஏது ஆயினமை காண்க.

1021. **பால் உள பவளச் செவ் வாய்.**
பல் வளை. பணைத்த வேய்த் தோள்.
வேல் உள நோக்கினாள். ஓர்
மெல்லியல். வேலை அன்ன
மால் உள சிந்தை ஆங்கு. ஓர்
மழை உள தடக் கையாற்கு.
மேல் உள அரம்பை மாதர்
என்பது ஓர் விருப்பை. ஈந்தாள்.

பால் உள பவளச் செவ்வாய் - பால் போன்ற சுவையும் பவளம் போன்ற சிவந்த நிறமும் உடைய வாயினையும்; **பல்வளை. பணைத்த மென்தோள்** - பல்வகை வளையல்கள் (அணிந்த கைகளையுடைய) பெருத்த தோள்களையும்; **வேல் உல நோக்கினாள் ஓர் மெல்லியல்** - வேலினையொத்த விழிகளையுமுடைய ஒரு மெல்லியலாள்; **வேலையன்ன மால் உள சிந்தையின்** - கடல் அனைய காதல் மனம் கொண்டவனும்; **ஓர் மழை உள தடக்கையாற்கு** - (கைம்மாறு கருதாது கொடுப்பதனால்) மேகத்தை ஒத்து நீண்ட கைகளையுடையவனான ஒருவனுக்கு; **மேல்வினை அரம்பை மாதர் என்பதோர் விருப்பை ஈந்தாள்** - வான் உலகில் உள்ள அரம்பை மாது இவள் என்று கருதத் தக்க பேரின்பத்தினை அளித்தாள்.

கறையற்ற காதல். வானகத்து இன்பத்தை எல்லாம் மண்ணுக்குக் கொண்டு வரவல்லது என்றபடி. "வேலையன்ன மால்" என்பது கடலன்ன காமம் (திருக். 1137) எனும் குறட்பகுதியோடு ஒத்தது. வானுலக இன்பத்தை வையகத்தே தந்ததாலும் குன்றாது கொடுத்ததாலும். அவள் விண்ணுலக அரம்பை ஆயினாள்.

கலிவிருத்தம்

1022. புனத்து உள மயில் அனாள்.
கொழுநன் பொய் உரை
நினைத்தனள் சீறுவாள்
ஒருத்தி. நீடிய
சினத்தொடு காதல்கள்
செய்த போரிடை.
மனத்து உறை காதலே
வாகை கொண்டதே.

புனத்து உள மயில் அனாள் - குறிஞ்சி நிலக் கொல்லைகளில் வாழும் மயிலையொத்தவளாய்; **கொழுநன் பொய்உரை நினைத்தனள் சீறுவாள் ஒருத்தி** - கணவன் உரைத்த பொய்ம் மொழிகளை நினைத்து வெகுள்பவளாகிய ஒருத்தியின்; **நீடிய சினத்தொடு காதல்கள் செய்த போரிடை** - (மனத்தில் கொண்ட) (ஊடல்) சினத்தோடு. இருவர் உள்ளத்திலும் எழுந்த காதல் வேட்கைகள் மோதிய போரினில்; **மனத்து உறை காதலே வாகை கொண்டது** - மனத்தில் எழுந்த காதல் வேட்கையே வெற்றி பெற்றது.

ஏ - அசைநிலை. ஊடலில் தோற்றுக் காதலில் வெல்வது (திருக். 1330) உயர் மரபு ஆதலால். "மனத்துள காதலே வாகை கொண்டது" என்று மகிழ்ந்தார். வருவேன் என்று சொல்லி வராத அவன் பொய்யுரைக்கு வெகுளி பிறந்தது. அவன் வந்தால் இணங்கக்கூடாது என. அதனால் அவளுக்கு ஊடல் பிறந்தது. ஆனால். அவன் வந்தவுடன் உள்ளத்தில் காதல் பிறந்தது. இருவர் காதலும் சேர்ந்து இவள் ஊடலோடு மோதல் பிறந்தது. அப்போரில் ஊடல் தோற்றுக் காதல் வெற்றிக் கொண்டது என்றார். "ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அது மன்னும் கடலிற் காணப்படும் (திருக்.) என்பது வள்ளுவம்.

1023. கொலை உரு அமைந்தெனக்
கொடி நாட்டத்து ஓர்
கலை உருவு அல்குலாள்.
கணவற் புல்குவாள்.
சிலை உரு அழிதரச்
செறிந்த மார்பில் தன்
முலை உருவின என.
முதுகை நோக்கினாள்.

கொலை உரு அமைந்து எனக் கொடிய நாட்டத்து - கொலைச் செயல் (ஒரு) வடிவம் பெற்றாற் போன்ற கொடுமையான கண்களையும்; **ஓர் கலை உருவு அல்குலாள்** - ஆடையை ஊடுருவிப் புறப்படும் இடைப் பகுதியினையும் உடையாள் ஒருத்தி; **கணவற் புல்குவாள்** - (தன்) கணவனை இறுகத் தழுவினாள்; **சிலை உரு அழிதரச் செறிந்த மார்பில்** - மலையும் உருவழியும் படியாகத் திண்ணிதான (தன் கணவன்) மார்பில்; **தன் முலை உருவின என முதுகை நோக்கினாள்** - தன் இரு தனங்களும் ஊடுருவிப் போயிருக்கக்கூடும் என (அவன்) முதுகை (எட்டிப்) பார்த்தாள்.

அணைப்பின் வன்மை அறிவித்தவாறு யானையின் கொம்புகள் அனைய வன்மையும் வளைவும் உடைய அவள் மார்பகங்கள். இறுக அணைத்ததனால். அவன் மார்பைத் துளைத்து மறுபக்கம் வந்திருக்கக்கூடும் என அவன் முதுகைப் பார்த்தாள் - உயர்வு நவிற்சி.

1024. குங்குமம் உதிர்ந்தன; கோதை சோர்ந்தன;
சங்கு இனம் முரன்ற; கலையும் சாறின;
பொங்கின சிலம்புகள் பூசலிட்டன;-
மங்கையர் இள நலம் மைந்தர் உண்ணவே.

மங்கையர் இளநலம் மைந்தர் உண்ண - மாதர்களுடைய புதிய இன்பத்தை ஆடவர் நுகர்கையில்; **குங்குமம் உதிர்ந்தன** - (மங்கையர் மார்புக்) குங்குமக் கோலங்கள் உதிர்ந்தன; **கோதை சோர்ந்தன** - கூந்தல்கள் அவிழ்ந்தன; **சங்கு இனம் முரன்றன** - (கையில் அணிந்திருந்த) சங்கு வளையல்கள் ஆரவாரித்தன; **கலையும் சாறின** - ஆடைகளும் நழுவின; **சிலம்புகள் பொங்கின பூசல் இட்டன** - காலில் உள்ள சிலம்புகள் மிகுந்து ஒலி செய்தன.

ஒரு செயலுக்காக இத்தனை செயல்கள் நிகழ்ந்தன என வியந்தவாறு. மங்கையர் இளநலம் மைந்தர் உண்ண - குங்குமம் உதிர்ந்தன; கோதைகள் சோர்ந்தன; சங்கு இனம் முரன்றன; கலைகள் நழுவின; சிலம்புகள் பொங்கின; பூசல் இட்டன எனக் கூட்டுக. மைந்தர்கள் உண்பதற்காக மங்கையரிடத்தே இளமையும் நலமுமாகிய பெருவிருந்து படைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளமையறிந்து துய்த்து மகிழ்ந்தனர் என்க. முதல் மூன்றடிகளிலும் ஒரு போர்க்களத்தின் சூழலைச் சுட்டினார் கலவிப் போர் ஆதலின்.

***1025.* துனி உறு புலவியைக் காதல். சூழ் சுடர்**
பனி என. துடைத்தலும் பதைக்கும் சிந்தையாள்.
புனை இழை ஒரு மயில். பொய் உறங்குவாள்.
கனவு எனும் நலத்தினாள். கணவற் புல்லினாள்.*

காதல் *- காதலானது;* ***துனிஉறு புலவியை*** *- துயர்மிகச் செய்யும் ஊடலை;* ***சூழ் சுடர்பனி எனத் துடைத்தலும்*** *- (கதிரவன்) சுற்றிப் பரப்பும் கிரணங்களால் பனியை அழிப்பது போல நீக்கி விட்டவுடன்;* ***புனை இழை ஒருமயில்*** *- அணிகள் அணிந்த மயில் அனைய ஒரு மங்கை;* ***பதைக்குஞ் சிந்தையாள்*** *- (ஊடல் நீங்கியவுடன் கூடத்) தவிக்கும் மனம் உடையவளாய்;* ***பொய் உறங்குவாள்*** *- (உடனே தழுவின் தன் பெருமை குன்றும் என்று) உறங்குபவள் போல் பொய்யாக உறங்கி;* ***கனவு எனும் நலத்தினால் கணவற் புல்லினாள்*** *- (அஞ்சத்தக்க கனவு கண்டவள் போல்)கனவு தரும் நல் உதவியினால் கணவனை இறுகத் தழுவிக் கொண்டாள்.*

பள்ளியறையில் "கிழவோள் உயர்வு" (தொல். பொருள். 31) பாதிக்கப் படாதிருக்க நிகழும் சாகசங்களுள் ஒன்று சுட்டியவாறு. கதிரவன் பனியைத் துடைத்தல் போல் காதல் ஊடலைத் துடைத்தது. வலியத் தழுவின் பெண்மையின் உயர்வு தாழும் என்று. பொய் உறக்கம் கொண்டு. அதில் பொய்க் கனவும் கண்டு. அச்சக் கனவால் அணைப்பாள் போல் அணைத்து மகிழ்ந்தாள்.

***1026.* வட்ட வாள் முகத்து ஒரு மயிலும். மன்னனும்.**
கிட்டிய போது. உடல் கிடைக்கப் புல்லினார்;-
விட்டிலர்; கங்குலின் விடிவு கண்டிலர்;-
ஒட்டிய உடல் பிரிப்பு உணர்கிலாமையால் -

வட்டவாள் முகத்து ஒருமயிலும் மன்னனும் *- வட்டமாகிய ஒளிமுகமுடைய ஒரு மயில் போன்றாளும் (அவள்) கணவனும்;* ***கிட்டிய போது உடல் கிடைக்கப் புல்லினார்*** *- (ஒருவர்க்கொருவர்) நெருங்கியபோது. கிடைக்க (இறுகத் தழுவ ஏற்ற வாய்ப்பொன்று) கிட்டியதனால் தம் உடல் இறுகத் தழுவினர்;* ***ஒட்டிய உடல் பிரிப்பு உணர்கிலாமையால்*** *- (ஒன்றாக) ஒட்டிக் கொண்ட உடல்களை. (இரண்டாகப்) பிரிக்க அறிய மாட்டாமையால்;* ***விட்டிலர்; கங்குலின் விடிவு கண்டிலர்*** *- தழுவிய கரங்களை விடாதவர் ஆயினர்; இரவு விடிந்து போனதையும் அறியாதவர் ஆயினர்.*

ஒன்று தெரிந்து ஒன்று தெரியாமையால் உற்ற இடர் உரைத்தவாறு. தழுவத்தெரிந்தது; விடத் தெரியவில்லை. இரவு விட்டதும் தெரியாது. தழுவல் விடாமற் கிடந்தனர் என்பார். "விட்டிலர் கங்குலின் விடிவு கண்டிலர்" என்றார். "குக்கூ என்றது கோழி; அதன் எதிர் துட்கென் றன்றென் தூய நெஞ்சம்" (குறுந். 157) எனக் காதலர் விடியலை விரும்பாமை கூறப்படும். "காதலற் பிரியாமல் கவவுக்கை நெகிழாமல்" (சிலம்பு. 1: 61-62) வாழும் வகை இது. வீழும் இருவர்க்கு வழியிடைப் போழப் படா முயக்கு இனிது (திருக்) என்பார் வள்ளுவனாரும்.

1027. அருங் களி மால் களிறு அனைய வீரர்க்கும்.
கருங் குழல் மகளிர்க்கும். கலவிப் பூசலால்.
நெருங்கிய வன முலை சுமக்க நேர்கலா
மருங்குல் போல் தேய்ந்தது - அம் மாலைக் கங்குலே.

அருங்களி மால்களிறு அனைய வீரர்க்கும் - (தணித்தற்கு) அரிய மதமயக்கங் கொண்ட ஆண் யானைகளைப் போன்ற வீரர்கட்கும்; **கருங்குழல் மகளிர்க்கும்** - கரிய கூந்தலுடைய மகளிர்க்கும்; **கலவிப் பூசலால்** - (நிகழ்ந்த) கலவிப் போரில் மிதிபட்டதனால்; **அம்மாலைக் கங்குல் நெருங்கிய வனமுலை சுமக்க நேர்கலா மருங்குல் போல் தேய்ந்தது** - அந்த மயக்கந்தரும் இரவு (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கியுள்ள அழகிய தனங்கள் சுமப்பதற்கு ஆற்றலற்ற (மங்கையர்) இடையினைப் போல் வரவரக் (குறைந்து) தேய்ந்து போயிற்று.

மழ களிறு அனையார்க்கும் மயில் அனையார்க்கும் இடை நிகழ்ந்த கலவிப் போரில் இடையே சிக்கிய இரவு. "தேய்புரி பழங்கயிறு போல (நற். 284) மகளிர் இடையாய்த் தேய்ந்தது என்க. மாலைக் கங்குல். வீரர்க்கும் மகளிர்க்கும் கலவிப் பூசலால். வனமுலை சுமக்கலா மருங்குல் போல் தேய்ந்தது எனக் கூட்டுக - தற்குறிப்பேற்ற அணி.

சந்திரன் மறைவும் சூரியன் தோற்றமும்

1028. கடை உற நல் நெறி காண்கிலாதவர்க்கு
இடை உறு திரு என. இந்து நந்தினான்.
படர் திரைக் கருங் கடல் பரமன் மார்பிடைச்
சுடர் மணிக்கு அரசு என. இரவி தோன்றினான்.

நல்நெறி கடையுறக் காண்கிலா தவர்க்கு - புண்ணியச் செயல்களை முடிவு வரை முற்றச் செய்யாதவர்கட்கு; **இடை உறு திருவென இந்து நந்தினான்** - நடுவே (சில காலம் சேர்ந்திருந்த) செல்வம் (இடையே) அழிவது போல் சந்திரன் மறைந்தான்; **பரமன் மார்பிடை சுடர் மணிக்கு அரசு என** - பரம்பொருளாகிய திருமாலின் மார்பினிடையே ஒளிர்கின்ற. மணிகளுக்குள் அரசாகிய கவுத்துமணி (தோன்றுவது) போல; **படர்திரைக் கருங்கடல் இரவி தோன்றினான்** - பரவிய அலைகளையுடைய கரிய கடலிடையே சூரியன் தோன்றினான்.

நெறி: நெறி காட்டும் புண்ணியச் செயல்களைக் குறித்தது; ஆகுபெயர். இறுதி வரை நற்செயல்களைக் கடைப்பிடியாது போவார் வாழ்க்கை இருள் சூழும் என்பதாயிற்று. தற்குறிப்பேற்றுதலில் தனக்குரிய தனித்துவத்தை இப்பாடலிலும் கவிஞர்பிரான் ஏற்றியுள்ள எழில் கண்டு மகிழ்க. திருமால் மார்பில் உள்ளது கவுத்துவ மணி தன் அருகில் உள்ள திருமகளாம் சீதையெனும் பெண்மணியை மணக்க உள்ள காலமும் அருகில் உள்ளதென நினைப்பித்தவாறு. சுடர்மணிக்கு அரசு - கவுத்துவ மணி.

எதிர்கொள் படலம்

தயரத வேந்தனைச் சனக மன்னன் எதிர்கொண்டு வரவேற்கும் பகுதி. தயரத வேந்தன் தன் படைக் கூட்டத்துடன் கங்கையைக் கடந்து மிதிலையை அடைகிறான். சனக மன்னன் அவனை எதிர்கொண்டு வரவேற்க வருகின்றான். இருபெருஞ் சேனைகளும் ஒன்றிக் கலக்கின்றன. ஞாயிறும் திங்களுமாகிய இருபெருஞ் சுடர்களும் ஒன்றுவது போலத் தயரதன் சனகன் இருவரும் ஒன்றித் தழுவி மகிழ்கின்றனர். இராம இலக்குவர் பரத சத்துருக்கன் தந்தையைத் தொழுதெழத் தயரதன் பேருவகை யெய்துகிறான். நால் வேதமே போல் நால்வரும் அங்கு விளங்கினர். மக்கட் செல்வத்தை வழிநடத்துக எனும் தந்தை ஏவலை ஏற்றுப் படைகளை நடத்தி இராமன் மிதிலை நகர் வீதியினை அடைகிறான்.

மணமுறைகளில் பெண் இல்லத்தை நோக்கி வந்த மணமகன் தாய் தந்தையர். சுற்றத்தார் முதலியோரைப் பெண் வீட்டார் எதிர்கொண்டு அழைத்து உபசரித்தலும். பின் மணமகனை ஊர்வலமாக அழைத்து வருதலும். பின் மணமகளைக் கோலஞ் செய்து மண மண்டபத்துக்கு அழைத்து வருதலும். மணமக்கள் ஒருவரையொருவர் பார்த்த பிறகு. திருமண நாள் நிச்சயித்தலும். பின்பு நிச்சயித்த நாளில் திருமணம் இனிதே நிகழ்ந்தேறலும் இன்றும் உள்ள மரபு. இம் மரபே. அன்றும் இருந்தது என்பது எதிர்கொள் படலம். உலாவியல் படலம். கோலங்காண் படலம். கடிமணப் படலம். ஆகிய படலங்களின் முறை வைப்பால் இனிதே உணரலாம்.

தசரதன் படைகளுடன் கங்கைக் கரையடைதலும் மிதிலை சேரலும்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1029. அடா நெறி அறைதல்செல்லா
அரு மறை அறைந்த நீதி
விடா நெறிப் புலமைச் செங்கோல்
வெண்குடை வேந்தர் வேந்தன்.
படா முக மலையில் தோன்றிப்
பருவம் ஒத்து அருவி பல்கும்
கடா நிறை ஆறு பாயும்
கடலொடும். கங்கை சேர்ந்தான்.

அருமறை அடா நெறி யறைதல்செல்லா - செல்லத் தகாதவை யென்று அரிய மறைகள் சொன்ன நெறிகளில் செல்லாது; **நீதி அறைந்த நெறி விடா புலமை** - (இவ்விவ் வழிகள்) நீதி அமைந்தவை யென்று மறைகள் சொன்ன வழிகளை விடாமற்சென்று பின்பற்றும் (உயர்) ஞானத்தினையும்; **செங்கோல் வெண்குடை வேந்தர் வேந்தன்** - செங்கோலினையும். வெண் (கொற்றக்) குடையினையும் (தரித்த) வேந்தர்க்கு எல்லாம் வேந்தனாகிய தசரதச் சக்கரவர்த்தி; **முக படாம் மலையில் தோன்றும்** - முக படாத்தினையுடைய மலை போன்ற யானைகளிடத்திலிருந்தும் உண்டாகி; **பருவம் ஒத்து அருவி பல்கும்** - பருவகாலத்துக் கேற்ப அருவிகளாகப் பெருகுகின்ற; **கடாம் நிறை ஆறு பாயும்** - மத நீர் ஓடும் ஆறுகள் (தன்னிடத்தே) வந்து பாய்கின்ற; **கடலொடும் கங்கை சேர்ந்தான்** - (சேனையெனும்) சமுத்திரத்துடனே கங்கையாற்றின் கரையினை யடைந்தான்.

வேதம் செல்லத்தக்க நெறிகளை யுணர்த்துவது; அதுகாட்டும் செந்நெறியிலேயே சென்றவன் தயரதன் என்பதாம். கங்கை கடலைச் சேரும்; இங்கே. கடல் கங்கையைச் சேர்ந்தது என்பது ஒரு நயம். முதல் இரண்டடிகளிலும் வேதம் இன்னது என்பதும். அதனை விடாமற் பின் பற்றியதால். தசரதன் வெண்குடையும் செங்கோலும் ஞானமும் சிறந்து வேந்தர் வேந்தன் ஆயினான் என்பது சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தார். பாயா வேங்கை. பறவாக் கொக்கு எனபது போல. யானையை முகபடாம்மலை என்றார். குறிப்புப் பொருள்.

1030. **கப்புடை நாவின் நாகர்**
உலகமும் கண்ணில் தோன்ற.
துப்புடை மணலிற்று ஆகி.
கங்கை நீர் சுருங்கிக் காட்ட.
அப்புடை அனீக வேலை
அகன் புனல் முகந்து மாந்த.
உப்புடைக் கடலும். தெண் நீர்
உண் நசை உற்றது அன்றே.

கப்பு உடை நாவின் நாகர் உலகமும் கண்ணில் தோன்ற - பிளவுபட்ட நாக்கினையுடைய நாகர்களின் உலகம் ஆகிய பாதாள லோகமும் கண்ணுக்குத் தோன்றுமாறு; **துப்புடை மணலிற்று ஆகிக் கங்கை நீர் சுருங்கிக் காட்ட** - தூய்மையுடைய மணலைப் பெற்றதாய். கங்கைநதி தண்ணீர் குறைந்து தோன்றும்படி; **அப்பு உடை அனீக வேலை அகன் புனல் முகந்து மாந்த** - அம்பு முதலிய ஆயுதங்கள் மிகுந்த அந்தச் சேனா சமுத்திரம். அகன்று கிடந்த அக்கங்கை நீரை எடுத்துப் பருகியதனால்; **அன்று. உப்புடைக் கடலும் தெண்ணீர் உள்நசை யுற்றது** - உப்புத்தன்மையுடைய (உவர் நீர்க்) கடலும் அப்பொழுது தெளிந்த அக்கங்கையின் நீர் (போய்ச் சேராததனால்) நீர் வேட்கை கொண்டது. உப்புக் கடலுக்குச் சென்று சேரும் கங்கையை. சேனைக் கடல் உண்டு விட்டது என்தாம். உப்பு நீர். தாகம் தீர்க்காது. அதனை மிகுதிப் படுத்தும். ஆதலால் உப்புக் கடலை உண்டு தன் தாகம் தீர்த்து வந்தது. இன்று. தசரதன் படைக் கடல் கங்கைப் பெருக்கை உண்டு விட்டதனால். உப்புக்கடலாகிய சமுத்திரம் அன்று தாகம் மிகக் கொண்டது என்று. சேனையின் பெருமை கூறியவாறு. உயர்வு நவிற்சியணி.

1031. **ஆண்டு நின்று எழுந்து போகி.**
அகன் பணை மிதிலை என்னும்
ஈண்டு நீர் நகரின் பாங்கர்
இரு நிலக் கிழவன் எய்த.
தாண்டு மா புரவித் தானைத்
தண்ணளிச் சனகன் என்னும்
தூண் தரு வயிரத் தோளான்
செய்தது சொல்லலுற்றாம்.

இருநிலக் கிழவன் ஆண்டு நின்று எழுந்து போகி - பெரிய நிலத்துக்குரியவனான தசரதன். அக் கங்கை நதியைக் கடந்து சென்று; **அகன்பணை மிதிலை என்னும்** - அகன்ற வயல்கள் சூழ்ந்த மிதிலை யெனும் பெயருடைய; **ஈண்டு நீர் நகரின் பாங்கர் எய்த** - நீர் வளம் மிக்க நகரத்தின் அருகில். சேர்ந்த அளவில்; **தாண்டும்மா புரவித்தானை** - பாய்வதில் பெருமையுடைய குதிரைப்படைகளையும்; **தண்ணளிச் சனகன் என்னும்** - (நெஞ்சில்) கருணையையும் உடைய சனகன் என்னும் பெயரிய; **தூண்தரு வயிரத் தோளான்** - தூண்களைப் போன்ற உறுதிமிக்க தோள்களையுடையவன்; **செய்தது சொல்லல் உற்றாம்** - செய்த செயல்களைச் சொல்லத் தொடங்குகிறோம்.

கவிக்கூற்று. வெளியே படைகளும்.. உள்ளே கருணையும் நிறைந்தான் எனச் சனகனின் வீரமும் ஈரமும் ஒரு சேரக் கூறியவாறு. 3

தயரதனைச் சனகன் எதிர்கௌ வருதல்

1032. **'வந்தனன் அரசன்' என்ன.**
மனத்து எழும் உவகை பொங்க.
கந்து அடு களிறும். தேரும்.
கலின மாக் கடலும். சூழ
சந்திரன் இரவிதன்னைச்
சார்வது ஓர் தன்மை தோன்ற.
இந்திரதிருவன் தன்னை
எதிர் கொள்வான் எழுந்து வந்தான்.

வந்தனன் அரசன் என்ன *- தசரத மன்னன் வந்தனன் என்ற (செய்தி கேட்ட சனக மன்னன்);* ***மனத்து எழும் உவகை பொங்க*** *- தன் உள்ளத்தில் எழுந்த உவகை. உடலில் (மெய்ப்பாடாய்) பெருகாநிற்க;* ***கந்து அடுகளிறும் தேரும் கலினமாக் கடலும் சூழ*** *- கட்டுத் தறிகளை முறிக்கவல்ல ஆண்யானைகளும். தேர்ப்படைகளும். கடிவாளம் இட்ட குதிரைகளும் ஆகிய சேனைகள் சமுத்திரம் போல் தன்னைச் சுற்றிவர;* ***சந்திரன் இரவிதன்னைச் சார்வதோர் தன்மை தோன்ற*** *- சந்திரன் சூரியனை வந்தடைகின்ற தன்மையினை ஒப்ப;* ***இந்திர திருவன் தன்னை எதிர் கொள்வான் எழுந்து வந்தான்*** *- தேவேந்திர உலகத்தின் செல்வங்களைப் போன்ற செல்வங்களையுடைய தசரதனை. எதிர்கொண்டு அழைக்கும் பொருட்டுப் புறப்பட்டு வந்தான்.*

சூரிய குலததுத் தசரதனை. சந்திர குலத்துச் சனகன் வரவேற்க வருகின்றான் ஆதலின். "சந்திரன் இரவிதன்னைச் சார்வதோர் தன்மை தோன்ற" என அழகுறக் கூறினார். தசரதனை "இந்திரன் என" (கம்ப. 318) முன்னும் உவமிப்பார்.

1033. கங்கை நீர் நாடன் சேனை.
மற்று உள கடல்கள் எல்லாம்
சங்கு இனம் ஆர்ப்ப வந்து
சார்வன போல. சார.
பங்கயத்து அணங்கைத் தந்த
பாற்கடல் எதிர்வதேபோல்.
மங்கையைப் பயந்த மன்னன்
வள நகர் வந்தது அன்றே.

மற்று உள கடல்கள் எல்லாம் *- (பாற் கடலைத் தவிர) மற்றைய கடல்கள் யாவும்;* ***சங்கு இனம் ஆர்ப்பவந்து சார்வன போல*** *- சங்குகளின் கூட்டம் ஆரவாரம் செய்த வண்ணம் வந்து. (திருப்பாற்கடலை) சேர்வன போன்று;* ***கங்கைநீர் நாடன் சேனை சார*** *- கங்கைபாயும் கோசல நாட்டுத் தசரத மன்னனது சேனைகள் மிதிலை வந்து சேர;* ***மங்கையைப் பயந்த மன்னன் வளநகர்*** *- சீதையை மகளாகப் பெற்ற சனக மன்னனது வளம் மிக்க மிதிலை நகர்;* ***பங்கயத்து அணங்கைத் தந்த பாற்கடல் எதிர்வதேபோல்*** *- தாமரை மலரில் வதியும் திருமகளைத் தந்த திருப்பாற்கடலானது (பிற கடல்களை) எதிர்கொண்டு வர வேற்பது போன்று;* ***அன்று வந்தது*** *- அப்பொழுது. தசரத சேனையினை எதிர்கொண்டு வரவேற்றது.*

சீதை திருமகளின் கூறு ஆதலால் அவள் தோன்றிய திருப்பாற் கடலைச் சீதை இப்போது தோன்றியுள்ள மிதிலைக்குப் பொருத்த முற உவமித்தார். தசரத சேனையைப் பிறகடல்கள் அனைத்துமாக உவமித்தலால் அதன் பெருக்கம் தெரிவித்தார். சங்கங்கள் முழங்கச் சேனை எதிர் வருவது. சங்குகள் முழங்கும் கடலுக்கு உவமை. அது பெருமையாலும். ஒலியினாலும் பொருந்தும் உவமையாயிற்று.

சரயு நதிதான். கோசலத்துக் குரிய ஆறு எனினும். கோசல நாடு கங்கை நதி வரையும் பரவியிருத்தலின்" கங்கை நீர் நாடன்" என்றார். இலக்குவனை. "கங்கைக்கு இறைவன்" (கம்ப. 1718) என்பார்.

தயரத மன்னனின் தானைச் சிறப்பு

கலிவிருத்தம்

1034. இலை குலாவு அயிலினான்
அனிகம். ஏழ் என உலாம்
நிலை குலாம் மகர நீர்
நெடிய மா கடல் எலாம்.
அலகு இல் மா களிறு. தேர்.
புரவி. ஆள். என விராய்.
உலகு எலாம் நிமிர்வதே
பொருவும் ஓர் உவமையே.

இலைகுலாவு அயிலினான் அனிகம் *- அரசிலை வடிவுடன் திகழும் கூரிய வேற்படையினை ஏந்திய தசரதனின் சேனைக்கு;* ***ஏழ் என உலாம்*** *- ஏழு என்னும் எண்ணிக்கை கொண்டனவாய்;* ***நிலை குலாம் மகரநீர் நெடியமா கடல் எலாம்*** *- நிலைபெற்று விளங்கும். சுறா மீன்கள் உலாவும். நீண்டு அகன்ற கடல்கள் யாவும்;* ***அலகு இல் மா களிறு. தேர் புரவி. ஆள் எனை விராய்*** *- அளவற்ற பெரிய யானைகளும் தேர்களும். குதிரைகளும். காலாட்களும் என்னும் நான்வகை வடிவுபெற்றுக் கலந்து;* ***உலகு எலாம் நிமிர்வதே பொருவும் ஓர் உவமை*** *- உலகம் முழுவதிலும் பொங்கிப் பரவி வருவதே ஏற்றதோர் உவமையாகும்.*

கணக்கிட இயலாமையாலும். ஆர்ப்பொலியாலும் கடலும் படையும் சமம் ஆயின என்க. "நிமிர்வதே" - ஏகாரம் பிரிநிலை. ஏழ்கடலும் நால்வகைச் சேனை வடிவம் பெற்று. உலகம் முழுவதிலும் பொங்கி மிதிலையை நோக்கி நகர்ந்தது என்பது தயரதன் சேனை வெள்ளத்திற்குப் பொருந்தும் உவமையாம் என்றார். தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. உயர்வு நவிற்சியுமாம். மகரம் - கடலில் மட்டுமே வாழும் சுறாமீன். "கடல் வாழ் சுறவும்" (தொல். மரபு. 41) என்பார் தொல்காப்பியனார். இது பற்றி. கடலுக்கு "மகராலயம்" எனும் ஒரு பெயர் வட மொழியில் உண்டென்பர்.

1035. தொங்கல். வெண்குடை. தொகைப் பிச்சம். உட்பட விராய்.
எங்கும் விண் புதைதரப் பகல் மறைந்து. இருள் எழ.
பங்கயம். செய்யவும். வெளியவும். பலபடத்
தங்கு தாமரையுடைத் தானமே போலுமே.

தொங்கல் வெண்குடை தொகைப்பிச்சம் உட்பட விராய் - *மாலைகளையுடைய வெண் கொற்றக் குடைகளும். தொகுதியான மயிற் பீலிக் குஞ்சங்களும் உட்பட (தாமரை. கொடி. மகரதோரணம் முதலிய அரச சின்னங்கள்) கலந்து;* ***எங்கும் விண்புதைதர*** - *(அதனால்) எவ்விடத்தும் ஆகாயம் மறைவதனால்;* ***பகல் மறைந்து இருள் எழ*** - *சூரியன் ஒளி மறைந்து இருள் உண்டாக;* ***பங்கயம் செய்யவும் வெளியவும்*** - *தாமரை மலர்கள் செம்மையாகவும். வெண்மையாகவும்;* ***பலபடத்தங்கு தாமரையுடைத்தானமே போலும்*** - *பலப்பலவாகத் தோன்றும் தாமரைத் தடாகத்தையே அச் சேனை ஒத்திருந்தது.*

வானம் முழுவதும் அரச சின்னங்கள் மறைப்பதாகக் கற்பித்து. அதன் பின்னும் கற்பனைக் கண்ணைச் செலுத்தி பகலை இரவாக்கி. உலகைத் தாமரைத் தடாகமாகக் கொண்டு மகிழும் கவிஞரின் கற்பனைத் திறம் நினைக்க இனிக்கவல்லது. சேனையில் வெண்ணிறக் குடைகளும். அவற்றில் செந்நிறமாகத் தொங்கும் குஞ்சங்களும் நிறைந்த காட்சி வெண்டாமரையும் செந்தாமரையும் கலந்து மலரும் தாமரைக் குளம் போன்றிருந்தது என்பதாம். குடைகளால் கதிரவன் மறைந்து பகல் இருளாவதை மேலும் (கம்ப. 786. 8411) குறிப்பர்.

1036. கொடி உளாளோ? தனிக் குடை உளாளோ? குலப்
படி உளாளோ? கடற் படை உளாளோ? பகர்
மடி இலா அரசினான் மார்பு உளாளோ? வளர்
முடி உளாளோ? தெரிந்து உணர்கிலாம் - முளரியாள்.

முளரியாள் - செந்தாமரை மலரில் வதியும் திருமகள்; ***பகர் மடிஇலா அரசினான்*** - *(புகழ்ந்து) கூறப்படுகிற சோம்பல் இல்லாத அரசாட்சி செய்யும் தசரத மன்னனுடைய;* ***கொடி உளாளோ*** - *கொடியில் உள்ளாளோ?;* ***தனிக் குடை உளாளோ?*** - *ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக் குடையிலே இருக்கின்றாளோ;* ***குலப்படி உளாளோ*** - *பரம்பரை பரம்பரையாக வருகின்ற அவனது இராச்சியத்தில் இருக்கின்றாளோ;* ***கடல் படை உளாளோ?*** - *கடல் போன்ற அவன் சேனையிலே இருக்கின்றாளோ?;* ***மார்பு உளாளோ?*** - *அம் மன்னர் மன்னனின் மார்பிடத்தே இருக்கின்றாளோ?;* ***வளர் முடி உளாளோ?*** - *அழகு வளரும் அவன் மணிமகுடத்தில் இருக்கின்றாளோ?;* ***தெரிந்து உணர்கிலாம்*** - *திருமகள் இருக்குமிடம் இன்னது எனத் தெளிந்தறியக் கூடவில்லை.*

மன்னர்களிடம் திருமகள் வாசம் புரியத்தக்க இவையனைத்திலும் ஏதோ ஓரிடத்தில் வசிப்பது அவள் வழக்கம்; தரசதன் ஆட்சியில் அவள் அனைத்திலும் உள்ளாள் என்றவாறு. ''மடியிலான் தாள் உளாள் தாமரையினாள்'' (திருக். 617) எனும் அருமைத் திருக்குறளின் கவிதை விளக்க வுரையாவது இது.

1037. ***வார்முகம் கெழுவு கொங்கையர்***
கருங் குழலின் வண்டு
ஏர் முழங்கு அரவம் - ஏழ்
இசை முழங்கு அரவமே!
தேர் முழங்கு அரவம் - வெண்
திரை முழங்கு அரவமே!
கார் முழங்கு அரவம் - வெங்
கரி முழங்கு அரவமே!

வார்முகம் கெழுவு கொங்கையர் கருங்குழலின் - *கச்சில் நிறைந்து வழியும் கொங்கைகளையுடைய மகளிரின் கரிய கூந்தலில் மொய்க்கும்;* **வண்டு ஏர் முழங்கு அரவம்** - *வண்டுகள் அழகாக ஒலிக்கும் ஓசை;* **ஏழ் இசை முழங்கு அரவமே** - *ஏழ்வகைச் சுரங்கள் ஒலிக்கின்ற இசையேயாகும்;* **தேர் முழங்கு அரவம்** - *(அச்சேனையில்) தேர்கள் ஒலிக்கின்ற ஓசை;* **வெண்திரை முழங்கு அரவமே** - *வெண்ணிறக் கடல் அலைகள் ஒலிக்கும் ஓசையே யாகும்;* **வெங்கரி முழங்கு அரவம்** - *வலிய யானைகள் பிளிறும் ஓசை;* **கார் முழங்கு அரவமே** - *கார்காலத்து (மேகங்கள் ஒலிக்கும் இடி) முழங்கும் முழக்கமே யாகும்.*

“படை யியங்கு அரவம்” (தொல். புறத். 3) எனும் புறப் பொருளை நினைவில் கொண்டு. தசரத வேந்தன் படையில் இயங்கும் அரவங்களைப் பல்வகையாக ஒப்பிட்டு மகிழ்ந்தவாறு. மகளிரின் பெருந்தொகுதியும். யானை தேர்ப்படைகளின் மிகுதியும் கூறியவாறு.

1038. ***சூழு மா கடல்களும் திடர் பட. துகள் தவழ்ந்து.***
ஏழு பாரகமும் உற்றுளது எனற்கு எளிதுஅரோ-
ஆழியான் உலகு அளந்த அன்று. தாள சென்ற அப்
பூழையூடே பொடித்து. அப்புறம் போயதே!

துகள் - (அச்சேனையின் இயக்கத்தால் எழுந்த) புழுதி; ***சூழும்மா கடல் எலாம் திடர்பட*** - (உலகைச்) சூழ்ந்துள்ள கடலகள் எல்லாம் மேடாகும்படி; ***தவழ்ந்து ஏழு பாரகமும் உற்று உளது எனற்கு எளிது*** - பரவிச் சென்று. மேல் ஏழ் உலகத்திலும் போய்ப் பரவியது என்று சொல்லுதற்கு (வழி) (மிக) எளிதேயாம்; ***ஆழியான் உலகு அளந்த அன்று*** - (எங்ஙனம் எனில்) சக்கரப் படையையுடைய திருமால். உலகங்களை அளந்த அக்காலத்தில்; ***தாள் சென்ற அப்பூழையோடே பொடித்து*** - (அவனது) திருவடி என்று (மேலே துளைத்துச்) சென்ற அந்த (அண்டகடாகத்து மேல் முகட்டுத்) துளைவழியினூடே நுழைந்து சென்று; ***அப்புறம் போயது*** - (இவ் வண்டத்துக்கு வெளியே உள்ள) அவ்வண்டத்திலும் (அத்தூளி) பரவிற்று. ஆழியான் திருவடிகள் உலகளந்த அன்று உண்டாக்கிய துளையின் வழியால் படையால் எழுந்த புழுதி வெளியண்டத்திலும் பரவுதல் எளிதாயிற்று என்க. இன்றேல். இவ்வுலகம் புழுதி மிகுதியால் திக்குமுக்காடியிருக்கும் என்பது கருத்து. அண்ட கடாகத்திலும் தூளி பரவிற்று என்றதனால். இவ் வேழ் உலகில் பரவியமை சொல்ல வேண்டா ஆயிற்று. அரோ - அசை. உயர்வு நவிற்சியணி. பூழை - சிறுதுளை.

1039. மன் நெடுங் குடை மிடைந்து
அடைய வான் மறைதர.
துன்னிடும் நிழல் வழங்கு இருள்
துரப்பு எளிதுஅரோ-
பொன் இடும். பூண் இடும்.
புனை மணிக் கலன் எலாம்
மின் இடும்; வில் இடும்;
வெயில் இடும்; நிலவு இடும்!

மன்நெடுங் குடை மிடைந்து அடைய வான் மறை தர - அந்தச் சேனையில் மன்னர்களின் நீண்டகுடைகள் நெருங்கி. (அதனால்) வானம் முழுவதும் மறைபட; **துன்னிடும் நிழல் வழங்கு இருள்துரப்பு எளிது** - (அங்கு) நிறைந்த நிழலானது தருகின்ற இருட்டை ஓட்டுவது எளியதேயாம்; **பொன் இடும் பூண்இடும் புனைமணிக் கலன் எலாம் மின் இடும்** - (எங்ஙனமெனில்) பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகளை இட்டு (அதன் மேல்) அழகிய மணிகளைப் பதித்த (அச்சேனையினர்) ஆபரணங்கள் எல்லாம் மின்னலைப்போல் ஒளிவிடும்; **வில்இடும்** - பன்னிற மணிகள் (தம்) ஒளிவீச்சால் வானவில் போல் பலநிற ஒளிகள் சிந்தும்; **வெயில் இடும்** - (சில மணியாபரணங்கள்) கதிரவனின் வெப்ப ஒளியை வீசும்; **நிலவு இடும்** - (சில மணியணிகள்) சந்திரனின் குளிர்ந்த ஒளிகளை உமிழும்.

'புவியிடும் "எனும் பாடத்திலும்" பூண் இடும்" எனும் பாடம் பொருட்சிறப்புடையது. இறுதியிரண்டடிகள் உயர் கவிகளுக்கேயுரிய சொல் இன்பச்சுவை பிலிற்றி நிற்றலை ஓதி யுணர்க. படையின் செலல். இருள் நீங்கி ஒளிமிகுவதை "எரிந்தெழுபல் படை"(கம்ப: 8329) எனும் பாடலிலும் உரைப்பார்.

சனக மன்னன் வருகின்ற வழிக் காட்சி

acharya.org

1040. **தா இல் மன்னவர்பிரான் வர. முரண் சனகனாம்**
ஏ வரும் சிலையினான். எதிர் வரும் நெறி எலாம்.
தூவு தண் சுண்ணமும். கனக நுண் தூளியும்.
பூவின் மென் தாது உகும் பொடியுமே - பொடிஎலாம்.

தாஇல் மன்னவர் பிரான் வர - குற்றமில்லாத மன்னர்க்கு மன்னனான தசரதச் சக்கரவர்த்தி. தனது நகரத்திற்கு வருகைபுரிகையில்; **முரண் சனகனாம் ஏவரும் சிலையினான்** - வலிமை மிகும் சனகனாகிய அரிய அம்புகள் தொடுக்கவல்ல வில் வீரனாகிய அரசன்; **எதிர்வரும் நெறிஎலாம்** - எதிர் கொண்டு அழைத்துவர உள்ள வழிகள் முழுவதும்; **தூவுதண் சுண்ணமும் கனக நுண் தூளியும்** - மங்கல நிகழ்ச்சிகளில் மேலே தூவப்படுகிற குளிர்ச்சி தரும் வாசனைப் பொடிகளும் (அணிகளின் உராய்வினால்) சிந்துகின்ற) பொன்னாபரணங்களின் நுட்பமான பொற் பொடிகளும்; **பூவின் மென் தாது உகும் பொடியுமே** - மலர்களிலிருந்து சிந்துகிற மெல்லிய மகரந்தப் பொடிகளும் ஆகிய இவையே; **பொடி எலாம்** - (அங்குச் சிந்திய) பல்வகைத் தூசுகள் ஆகும்.

உலகில். எளியவையே தூசு எனப்பட. அங்கு மதிப்பு மிக்கவையே தூசுகள் ஆயின என்க. தா இல் - குற்றமற்ற;கேடு அற்ற எனினுமாம். “தாவா விழுப்புகழ்ப் பூவை நிலையும்” (தொல். புறத். 5) இரப்போர் கடலை ஈந்தே கடந்து (கம்ப. 172). மண்ணின்மேல் வான் புகழ் நாட்டான் ஆதலின். தசரதனை. “தா இல் மன்னவர் பிரான் வர”எனறார்.

1041. **நறு விரைத் தேனும். நானமும். நறுங் குங்குமச்**
செறி அகில் தேய்வையும். மான்மதத்து எக்கரும்.
வெறியுடைக் கலவையும். விரவு செஞ் சாந்தமும்.
செறி மதத் கலுழி பாய் சேறுமே - சேறு எலாம்.

நறுவிரைத் தேனும் நானமும் - நறுமணமுடைய தேனும். (கூந்தலில் கலந்தொழுகும்) புனுகும்; **நறுங்குங்குமச் செறிஅகில் தேய்வையும்** - நல்ல வாசனையுடைய குங்குமப் பூவோடு சேர்ந்த திண்ணிய அகிற்கட்டைத் தேய்வினால் ஆகிய குழம்பும்; **மானமதத்து எக்கரும்** - மான்மதமாகிய கத்தூரியின் மிகுதியும்; **வெறியுடைக் கலவையும்** - பரிமளமுடைய பல்வேறு வாசனைப் பொருள்களின் சேர்க்கையும்; **செஞ்சாந்தமும்** - செந்நிறச் சந்தனமும்; **விரவு செறி மதக் கலுழியாய் சேறுமே** - சேர்தலால் உண்டான சேறுகளுடனே. மிகுந்த யானைகளின் திரள்களில் உண்டான மதநீர் பாய்கின்ற சேறுகளும்; **சேறு எலாம்** - (சேர்ந்த கலவையே படைசெல்லும் வழியில் உள்ள) சேறுகள் யாவும்.

இழிகுணச் சேறின்றி. நறுமணச் சேறே வழியெங்கும் என்று கற்பித்து. செல்வ வளமும். நாகரிகச் செழுமையும் சுட்டியவாறு. கலுழி - வெள்ளம்.

acharya.org

1042. மன்றல் அம் கோதையார்
மணியினும் பொன்னினும்.
சென்று வந்து உலவும் அச்
சிதைவு இலா நிழலின் நேர்.
வென்ற திண் கொடியொடும்.
நெடு விதானமும் விராய்.
நின்ற வெண்குடைகளின்
நிழலுமே - நிழல் எலாம்.

மன்றல் அம்கோதையார் மணியினும் பொன்னினும் - *மணம் மிக்க அழகிய மாலையினை யணிந்த மகளிரது பொன் ஆபரணங்களிலும். மணியாபரணங்களிலும்;* ***அச்சிதைவிலா நேர் நிழலின் சென்று வந்து உலவும்*** - *(அங்குள்ள சேனைகளின் வெண்குடை. கொடி முதலியவற்றின்) சிதைவில்லாத (எதிர் ஒளி) நிழல்கள் நேராகச் சென்று உலாவி வரும்;* ***வென்ற திண்கொடியோடும்*** - *இவற்றோடு வெற்றிக்கு அறிகுறியான வலிய துவசங்களுடன்;* ***விதானமும் விராய்*** - *மேற்கட்டிகளும் கலந்து நின்ற;* ***வெண் குடைகளின் நிழல்களே*** - *வெண் கொற்றக் குடைகளின் நிழல்களே;* ***நிழல் எலாம்*** - *அவ்வழியில் உள்ள) நிழல்கள் எல்லாம்.*

இரு மன்னர்களின் குடைகள் இன்றும் நிழல் தரத் தவறவில்லை என்றபடி. எதிர் ஒளிபட்டு வரும் ஒளிகளில் வெப்பம் வாராது குளிர்வே வரும் என்பது அன்றே உணர்ந்திருந்தனர் என்பது. "மன்றலங்கோதையார் மணியினும் பொன்னினும் சென்று வந்து உலாவும் அச்சிதைவு இலா நிழல்" என்றார். சந்திரன் ஒளி குளிர்வதற்கும் அது சூரியனின் எதிர் ஒளியாவதே காரணம் என்பார். மகளிர் அணியில் பட்டு வரும் எதிர் ஒளி நிழலும். கொற்றக் குடை நிழலும் அங்கு நிழல் என்றார்.

இருபெரு மன்னர் சேனையும் ஒன்றுதல்

1043. மாறு இலா மதுகையான் வரு பெருந் தானைமேல்.
ஊறு பேர் உவகையான் அனிகம் வந்து உற்றபோது.
ஈறு இல் ஓதையினொடும். எறி திரைப் பரவைமேல்
ஆறு பாய்கின்றது ஓர் அமலைபோல் ஆனதே.

மாறு இலா மதுகையான் வருபெருந்தானை மேல் - *ஒப்பிலாத வலிமையுடைய தசரதனுடைய தாய் வருகின்ற பெரிய சேனைக்கு எதிரே;* ***ஊறு பேர் உவகையான் அனிகம் வந்து உற்றபோது*** - *மேன்மேற் பொங்குகின்ற பெருங்களிப்பையுடைய சனகனது சேனை வந்து சேர்ந்த அப்போது;* ***ஈறுஇல் ஓதையினொடும் எறிதிரைப் பரவைமேல்*** - *எல்லையில்லாத ஓசையுடனே வீசுகின்ற அலைகளையுடைய கடலின் மேலே;* ***ஆறுபாய்கின்றது ஓர் அமலை போல் ஆனது*** - *ஆறு ஒன்று சென்று பாய்கின்றதனால் உண்டாகிற ஓசைபோல ஒரு பேராரவாரம் உண்டாயிற்று.*

இங்கும் தசரத சேனை மிகப் பெரியது எனக் குறிக்கக் கடலை உவமித்தார்: சனக சேனை அவ்வளவு பெரியது அன்று என்று உணர்த்த ஆற்றை உவமித்தார். இரண்டு சேனைகளும் கடலும் ஆறும் சந்திப்பது போன்ற பேர் ஆரவாரத்தோடு சந்தித்தன என்றார். எதிர் கொள் படலம் எனும் படலப் பெயர் இப்பாடலால் விளங்கும். மாறு - ஒப்பு. ''மாறின்மையின் மறம்வாடும் என்று இளையோரையும் எறியான்'' (சீவக. 261) என்புழிப் போல.

சனகனைத் தயரதன் தழுவுதல்

1044. கந்தையே பொரு கரிச் சனகனும். காதலோடு
உந்த. ஓத அரியது ஓர் தன்மையோடு. உலகு உளோர்
தந்தையே அனைய அத் தகவினான் முன்பு. தன்
சிந்தையே பொரு. நெடுந் தேரின் வந்து எய்தினான்.

கந்தையே பொரு கரிச் சனகனும் *- கட்டுந்தூணை முறித்துத் தள்ளும் வலிமையுடைய யானைச்சேனையை யுடைய சனக மன்னனும்;* **காதலோடு உந்த ஓத அரியது ஓர் தன்மையோடு** *- ஆசையால் உந்தப் பெற்று. சொல்லுதற்கரியதோர் இயல்புடனே;* **உலகு உளோர் தந்தையே அனைய அத் தகவினான் முன்பு** *- உலகுள்ளோர் அனைவர்க்கும் தந்தையைப் போன்ற பண்பாளனான அந்தத் தசரதன் முன்பு;* **தன் சிந்தையே பொரு நெடுந்தேரின் வந்தெய்தினான்** *- தன் மனத்தினைப் போன்று (விரைவிற்) செல்லும் நெடிய தேர் (ஒன்றில்) வந்து அடைந்தான்.*

உலகீன்ற பரம் பொருளை உலகுக்கு ஈன்று தந்தவன் ஆனதனாலே. தயரத மன்னன். உலகோர் அனைவர்க்கும் தந்தையாகும் தகவுடையோன் என்று நினைவூட்டுகின்றார். மூவுலகும் ஈன்றானை முன் ஈன்றான் ஆதலின். ''மூவுலகுளோர் தந்தையே அனைய அத் தகவினான்'' என்றார். கந்து - யானை கட்டுந்தறி. அதனை முறிக்கும் திறல் வாய்ந்த யானைப் படைக்குடையவன் சனகன். வாயு வேகத்திலும் சிறந்தது மனோ வேகம் ஆதலின். ''தன் சிந்தையே பொரு நெடுந்தேர்'' எனத் தேரின் ஒப்பற்ற விரைவு குறித்தும். உலகு உள்ளோர்க்கு ''மகன் அறிவு தந்தை யறிவு'' (நாலடி 367) ஆதலின் தந்தையே யனைய என்றார் எனினுமாம்.

1045. எய்த. அத் திரு நெடுந் தேர் இழிந்து. இனிய தன்
மொய் கொள் திண் சேனை பின் நிற்க. முன் சேறலும்.
கையின் வந்து. 'ஏறு' என. கடிதின் வந்து ஏறினான்; ஐயனும்.
முகம் மலர்ந்து. அகம் உறத் தழுவினான்.

எய்த அத்திருநெடுந்தேர் இழிந்து - *தசரதன் தேர் அருகே வந்து அடைந்த சனகன் தன் அழகிய நீண்ட தேரிலிருந்து இறங்கி;* ***இனிய தன் மொய் கொள் திண்சேனை பின் நிற்க முன் சேறலும்*** - *அழகிய தனது வலிமை கொண்ட சேனை பின்னே நிற்க. தான் முன்னே சென்ற அளவில்;* ***கையின் 'வந்து ஏறு' என*** - *தசரதன் தனது கரங்களைச் சைகையால் காட்டி. வந்து தேரில் ஏறுக என்று தெரிவிக்க;* ***கடிதின் வந்து ஏறினான்*** - *விரைந்து வந்து (சனகன்) தசரதன் தேரில் ஏறினான்;* ***ஐயனும் முகம் மலர்ந்து அகம் உறத் தழுவினான்*** *- (அப்பொழுது) தசரதச் சக்கரவர்த்தியும் முக மலர்ச்சி பெற்று. மனத்திலும் மலர்ச்சி பொருந்தத் தழுவினான்.*

சேனை பின் நிற்கச் சனகன் முன் செல்லலும். தயரதன் கையால் சைகை காட்டித் தேர் ஏறச் செய்தலும் முகமும் அகமும் மலர இருவரும் தழுவுதலும் ஒரேபாடலில் சொல் ஓவியப் படிவம் ஆக்கியிருத்தல் சுவைத்தற் பாலது. அக்காலத்து. விருந்தினராம் வேந்தரை வரவேற்கும் ஒழுங்காசாரம் தெளிவுறச் சுட்டப்படலும் உணர்க. "கையின் வந்து ஏறு" என்பதற்கு. கைகொடுத்து. வந்து ஏறுக என்றான் எனினுமாம். "முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி அகத்தான் ஆம் இன் சொலினதே அறம்" (திருக். 93) ஆதலின். "ஐயனும் முகம் மலர்ந்து அகம் உறத்தழுவினான்" என்றார்.

1046. தழுவி நின்று. அவன் இருங் கிளையையும். தமரையும்.
வழு இல் சிந்தனையினான். வரிசையின் அளவளாய்.
'எழுக முந்துற' எனா. இனிது வந்து எய்தினான்.-
உழுவை முந்து அரி அனான். எவரினும் உயரினான்.

உழுவை முந்து அரி அனான் - *முந்தி வந்து புலி ஒன்றால் வரவேற்கப்படுகிற சிங்கத்தை ஒத்தவனும்;* ***எவரினும் உயரினான்*** - *(அங்கிருந்த) அனைவரிலும் உயர்ந்தவனுமான தசரதச் சக்கரவர்த்தி;* ***தழுவி நின்று. அவன் இருங்கிளையையும் தமரையும்*** - *சனக மன்னனை அணைத்து நின்று. சனகனின் பெருஞ்சுற்றத்தாரையும். நண்பர்களையும்;* ***வழுவில் சிந்தனையினான் வரிசையின் அளவாய்*** - *குற்றமற்ற (தூய) எண்ணத்தினனாய் முறைப்படி நலம் வினவி;* ***'முந்துற எழுக (எனா*** - *'முன்னாற் செல்லுங்கள்' எனக் கூறி. (பின்னால் சனகனைப் பின்பற்றி);* ***இனிது வந்து எய்தினான்*** - *இனிதே வந்து மிதிலை நகர் அடைந்தான்.*

அறிமுகமானவரிடம். முறைப்படி முகமன் உரை கூறும் முறை பற்றி. "வரிசையின் அளவளாய்" என்றார். இதுவும் தொன்மை ஒழுங்காசாரம் சுட்டியது. பரம்பொருளை மகனாகப் பெற்ற தந்தை யாதலால் "எவரினும் உயர்ந்தான்" எனக் கூறத் தட்டில்லை யாதல் உணர்க. வரவேற்கப் பட்டார் பின் ஆகி. வரவேற்றார் முன் ஆகி வழி கூட்டியவாறு செல்லுதல் மரபாதலின் "முந்துற எழுக" என்றான் தசரதன்.

இராமனின் வருகை

1047. இன்னவாறு. இருவரும். இனியவாறு ஏக. அத்
துன்னு மா நகரின்நின்று எதிர்வரத் துன்னினான் -
தன்னையே அனையவன். தழலையே அனையவன்.
பொன்னின் வார் சிலை இறப் புயம் நிமிர்ந்து அருளினான்.

இன்னவாறு இருவரும் இனியவாறு ஏக - இவ்வாறு. *(தசரதன். சனகன் ஆகிய)* இருவரும். இனிதே மிதிலையையடைய; **தன்னையே அனையவன்** - தனக்கு உவமை தானே ஆகி நின்றவனும்; **தழலையே அனையவன் பொன்னின் வார்சிலை** - நெருப்பினை ஒத்த நிறத்தினன் ஆன சிவ பெருமானின் அழகிய வில்; **இறப் புயம் நிமிர்ந்து அருளினான்** - இற்று விழுமாறு தோள் ஆற்றலால் எடுத்தருளியவனுமான இராமபிரான்; **அத்துன்னுமா நகரின் நின்று எதிர்வரத் துன்னினான்** - அழகு நெருங்கும் மாநகராகிய மிதிலையிலே நின்று. எதிர் வரும் தந்தையை வரவேற்க நெருங்கினான்.

"தன்னையே அனையவன்" - தனக்கு உவமை இல்லாதான்" (திருக். 7) "தன் ஒப்பார் இல்அப்பன்" (திருவாய். 6:3:7) எனும் ஆன்றோர் வாக்குகளை நினைப்பிப்பது. சிவன் கையில் ஏந்திய பொன்மயமான மேரு வில்லானது ஆதலான் "தழலையே அனையவன் பொன்னின் வார்சிலை" என்றார். "வடவரை வார்சிலை ஏங்கும் மாத்திரத்து இற்று இரண்டாய் விழ வீங்குதோள்" (கம்ப. 5089) ஆதலின். "சிலை இறப்புயம் நிமிர்ந்து அருளினான்" என்றார். தயரதன் இங்கு வருதற்கு அப்புயமே காரணம் ஆதலான். அதனையே இராமனுக்கு அடையாக்கினார். வில் ஒடித்த புயத்தைக் காட்டியவாறு. வீதியில் வருகிறான் தந்தையை வரவேற்கத் தசரத ராமன் என்க

1048. தம்பியும். தானும். அத் தானை மன்னவன் நகர்ப்
பம்பு திண் புரவியும். படைஞரும். புடை வர.
செம் பொனின். பசு மணித் தேரின் வந்து எய்தினான்-
உம்பரும் இம்பரும் உரகரும் தொழ உளான்.

உம்பரும் இம்பரும் உரகரும் தொழ உளான் - மேலுலகத் தேவர்களும். இவ்வுலக மனிதர்களும். கீழ் உலக நாகர்களும் *(என மூவுலகத்து உயிர்களும்)* வணங்கி மகிழ உள்ளவனாகிய இராமபிரான்; **பம்புதிண் புரவியும். படைஞரும் புடை வா** - நெருங்கிய வலிமைமிக்க குதிரைகளும். படை வீரர்களும் சூழ்ந்து வர; **அத்தானைமன்னவன் நகர்** - படைப்பெருமை மிக்க சனக மன்னருடைய அந்நகரத்தினின்றும்; **செம்பொனின் பசுமணித் தேரின் வந்து எய்தினான்** - சிவந்த பொன்னால் செய்யப் பெற்று. பச்சை மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற தேரில் ஏறி. *(தன் தந்தையை)* எதிர் கொள்ள வந்தடைந்தான்.

“மூவுலகும் தொழ உள்ளான்” தந்தையைத் தொழ உள்ளான் என்றபடி. இராமனுடன் வரும் சேனை. சனகன் சேனையே. சேனையின்றிஅரச குலத்தார் சிறப்பு நிகழச்சிகளில் வாரார் எனும் மரபு தெரிவித்தவாறு. மூவுலகத்தாறும் வணங்கவுள்ள பெருமான். ஓருலகத்தில் ஒரு பகுதியை ஆள்கின்ற தசரதனைத் தொழ வருகிறான் என்று அவதாரத்தின் எளிவந்த கருணைத்திறமாகிய (சௌலப்பியம்) நீர்மை சுட்டியவாறு.

***1049.* யானையோ. பிடிகளோ. இரதமோ. இவுளியோ.**
ஆன பேர் உறை இலா நிறைவை யார் அறிகுவார்-
தானை ஏர் சனகன் ஏவலின். நெடுந் தாதை முன்
போன பேர் இருவர்தம் புடை வரும் படையினே?

நெடுந்தாதை முன்பேர் இருவர் தம் புடை - *(பெருமைக்குணம்) மிக்க தம் தந்தையான தசரதனது எதிரிற் சென்று பெருமைக்குரிய (இராம. இலக்குவர்) இருவரின் பக்கத்திலே;* **தானை ஏர் சனகன் ஏவலில் வரும் படையின்** - *படைக்குரிய அழகினையுடைய சனகனின் ஏவலினால் உடன் வரும். சேனையில்;* **யானையோ. பிடிகளோ. இரதமோ. இவுளியோ** - *(ஆண்) யானைகளோ? பெண் யானைகளோ? தேர்களோ? குதிரைகளோ? (இவற்றுள் எவையோ மிகுந்தவை?);* **ஆனபேர் உறைஇலா நிறைவை யார் அறிகுவார்?-** *பெரிய எண்களை எண்ணுவதற்கான உறையென்னும் குறிப்பிலககம் இட்டும் எண்ணமுடியாத (அந்த யானை முதலியவற்றின்) நிறைவினை அறிந்து கூறவல்லவர் யாவருளர்?*

உறை - ஓர் இலக்கக் குறிப்பு. பொருள்களை எண்ணுங் காலத்து ஒவ்வொரு பெரிய எண்ணுக்கும் கழற்சிக்காய். குன்றிமணிகளை ஒவ்வொரு விழுக்காடு வைக்கும் சிறு குறியீடு. “உறைபோடக் காணாது” என்னும் வழக்கம் காண்க. “ஒழிந்த பேர் உயிர்கள் எல்லாம் அரக்கருக்கு உறையும் போதா” (கம்ப. 4868) ; “அம்பண அளவை உறை குறித்தாங்கு” (பதிற். 11:5) ; “இவ்வரக்கர்........உறையிடவும் போதார்” (கம்ப. 5344) எனவருவனவும் காண்க.

பணிந்த இராமலக்குவரைத் தயரதன் தழுவுதல்

***1050.* காவியும். குவளையும். கடி கொள் காயாவும் ஒத்து.**
ஓவியம் சுவை கெடப் பொலிவது ஓர் உருவொடே.
தேவரும் தொழு கழல் சிறுவன். முன் பிரிவது ஓர்
ஆவி வந்தென்ன வந்து. அரசன்மாடு அணுகினான்.

காவியும் குவளையும் கடிகொள் காயாவும் ஒத்து - *நீலோற்பல மலரையும். கருங்குவளை மலரையும் வாசனைகொண்ட காயாம் பூவையும் போன்று;* **ஓவியம் சுவைகெடப் பொலிவதோர் உருவொடு** - *சித்திரத்தில் எழுதும் உருவம் இனிமையின்றிப் போகும்படி விளங்குகின்ற ஒப்பற்ற வடிவத்துடனே;* **தேவரும் தொழுகழல் சிறுவன்** - *தேவர்களும் வந்து வணங்குதற்குரிய திருவடிகளையுடைய (சக்கரவர்த்தித் திருமகனான) இராமன்;* **முன் பிரிவது ஓர் ஆவிவந்தென்ன** - *இரா மனை தா என்று விசுவாமித்திரர் கேட்டபோது (தசரதனைவிட்டு) நீங்கிய உயிர் (மீண்டும் அவனுடம்பில்) வந்து சேர்ந்தாற்போலே;* **அரசன் மாடு அணுகினான்** - *தசரதச் சக்கரவர்த்தியிடம் வந்து எய்தினான்.*

“தேவரும் தொழு கழல் சிறுவன்” என்பதனால். தெய்வத்தன்மை சுட்டியதோடு. காட்சியை நடையோவியப் படுத்துகிறார். முன்பு - “நின்புதல்வர் நால்வரிலும் கரிய செம்மல் ஒருவனைத் தந்திடுதி என உயிர் இரக்கும் கடுங்கூற்றின் (விசுவாமித்திரர்) உளையச் சொன்ன” (கம்ப. 324) போது என விரிக்க. விசுவாமித்திரரிடம் தசரதன் இராம லக்குவரைக் கையடைப்படுத்திய போது. மன்னன் இன்னுயிர் வழிக்கொண்டால் என” (கம்ப.) என்று கவிஞர் பிரான் உவமித்திருந்ததை மறவாமல் நினைவுகூர்ந்து அன்றுபிரிந்த உயிரை இன்று இணைக்கின்றார் என்க. “ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய்” (கம்ப. 4020) எனப்படுபவன் ஆதலின். “ஓவியம் சுவைகெடப்பொலிவதோர் உருவொடே” என்றார்.

1051. **அனிகம் வந்து அடி தொழ.**
கடிது சென்று. அரசர்கோன்
இனிய பைங் கழல் பணிந்து
எழுதலும். தழுவினான்;
மனு எனும் தகையன்
மார்பிடை மறைந்தன. மலைத்
தனி நெடுஞ் சிலை இறத்
தவழ் தடங் கிரிகளே.

(இராமன்) ***அனிகம் வந்து அடிதொழக் கடிது சென்று*** *- (இராமபிரான் தன் தந்தையின்) சேனைகள் வந்து தன் திருவடிகளை வணங்க. விரைந்து சென்று;* ***அரசர் கோன் இனிய பைங்கழல் பணிந்து எழுதலும்*** *- தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் (காண்பதற்கு) இனிய பசுங்கழல்கள் அணிந்த பாதங்களை வீழ்ந்து வணங்கி எழுந்தவுடன்;* ***தழுவினான்*** *- (சக்கரவர்த்தி தனது பெறற்கரிய மைந்தன் இராமனை) அணைத்துக் கொண்டான்;* ***மனுஎனும் தகையன் மார்பிடை*** *- ஆதிமனுச் சக்கரவர்த்தி என்று சொல்லத்தக்க குணங்களையுடைய தசரதனின் மார்பிலே;* ***மலைத்தனிநெடுஞ்சிலை இறத்தவழ் தடங்கிரிகள் மறைந்தன*** *- மேருமலை யாகிய ஒப்பற்ற சிவதனுசு ஒடியும்படி செய்த (இராமனுடைய) தோள்களாகிய மலைகள் மறைந்து போயின. "மார்பிடைத் தோள்கள் மறைந்தன" என்றதனால். தயரதனின் மார்பகலம் வியந்தவாறு. "மலையை முறித்த மலை" என்று இராமனின் தோள்களை ஒரு நயம்படக் கூறினார். தயரதன் நாடாண்ட நேர்த்தியை. "மனு எனுந்தகையன்" என ஒரு தொடரால் உணர்த்திவிட்ட திறம் உணர்க. "தனு அன்றித்துணை இல்லான்; தருமத்தின் கவசத்தான்; மனுவென்ற நீதியான்" (கம்ப. 650) என முன்பும் புகழ்ந்த திறம் ஓர்க. 23*

1052. **இளைய பைங் குரிசில் வந்து.**
அடி பணிந்து எழுதலும்.
தளை வரும் தொடையல் மார்பு
உற உறத் தழுவினான்.
களைவு அருந் துயர் அறக்
ககனம் எண் திசை எலாம்
விளைதரும் புகழினான்.
எவரினும் மிகுதியான்.

களைவு அருந்துயர் அறக் ககனம் எண்திசை எலாம் *- (பிறரால்) நீக்குதற்கு அரிய (சம்பரன் முதலிய அசுரர்களால் உலகோர்க்கு நேர்ந்த) துயரங்களையெல்லாம். நீக்கியதால் விண்ணிலும் எண்திசைகளிலும். பிறஎல்லா இடங்களிலும்;* ***விளைதரும் புகழினான் எவரினும் மிகுதியான்*** *- பரவிய புகழினையுடையவனும். எல்லோரினும் சிறந்தவனுமான தசரதன்;* ***இளைய பைங்குரிசில் வந்து அடிபணிந்து எழுதலும்*** *- பசும்பொன்னின் நிறம் வாய்ந்த இளைய பெருமாள் வந்து (தன்னுடைய) திருவடிகளை வணங்கி எழுந்த அளவிலே;* ***தளைவரும் தொடையல் மார்புற உறத்தழுவினான்*** *- கட்டப்பட்ட மாலைகள் நிறையும் மார்பில் பொருந்துமாறு. நன்கு அணைத்துக்கொண்டான்.*

இராமனாகிய மூத்தோனைக் காக்கத் தானாகப் பின்சென்ற தகுதியோன் ஆதலால். இலக்குவனை "மார்புற. உறத்தழுவினான்" என்க. தசரதன். "துனி இன்றி உயிர் செல்ல. சுடர் ஆழிப்படை வெய்யோன் பனி வென்றபடி என்ன. பகைவென்று படி காப்போன்" (கம்ப. 650) ஆதலால். "களைவரும் துயர் அறக் ககனம் எண்திசை எலாம் விளைதரும் புகழினான்" என்றார். பரம்பொருளாகிய இராமனை ஈன்றதால் "எவரினும் புகழினோன்" ஆனான். இலக்குவன் பொன்னிறத்தன் என்பதனை. "வில் ஏந்தும் எனில் செம்பொன் பருவரை" (கம்ப. 658) என்பதனால் உணர்க. கொலையிற் கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட் டதனோடு நேர் (திருக். 550) ஆதலால் "களைவரும் துயர்அற" நாடாண்டான் எனினுமாம்.

இராமன் தாயாரை வணங்குதல்

1053. கற்றை வார் சடையினான்
கைக் கொளும் தனு இற.
கொற்ற நீள் புயம் நிமிர்த்
தருளும் அக் குரிசில். பின்
பெற்ற தாயரையும். அப்
பெற்றியின் தொழுது. எழுந்து
உற்றபோது. அவர் மனத்து
உவகை யார் உரை செய்வார்?

கற்றைவார் சடையினான் கைக்கொளும் தனு இற - (தொகுதி) தொகுதியாக நீண்ட சடைகளையுடையவனான சிவபெருமான் கையில் தரித்த வில்லை முறியும்படி செய்த; **கொற்ற நீள் புயம்நிமிர்த்து அருளும் அக்குரிசில்பின்** - வெற்றியினை யுடைய நீண்ட தோள்களை நிமிர்த்தி நடந்தருளும் அந்த இராமபிரான். பின்பு; **பெற்ற தாயரையும் அப்பெற்றியின் தொழு எழுந்து உற்றபோது** - தன்னை ஈன்றதாயர் ஆகிய கௌசலை. கையேயி. சுமித்திரை ஆகிய மூவரையும். முன்பு தசரதனைத் தொழுது முறைமையிலேயே பணிந்து எழுந்து. அவர்கள் அருகினில் அடைந்தபோது; **அவர் மனத்து உவகை யார் உரைசெய்வார்?** - அம் மூவர் மனங்களிலும் உண்டான மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினை. (அளவிட்டு) உரைப்பார் யார் உளர்?

தாடகையை வதைத்து. வேள்வியைக் காத்து. சிவதனுசை ஒடித்த "சான்றோன் எனக்கேட்ட தாயர்" (குறள். 69) ஆதலின். அவர்தம் உவகைப் பெருக்கினை உரையிட முடியாது என்றார். தசரதனை வணங்கியபோது. இராமன் புயவலிமையைப் போற்றியது போலவே. தாயரை வணங்கியபோதும் புயவலியே புகழப் பெற்றமை காண்க. மக்கள் பூத உடலிலும். புகழ்உடலே. தாயர்க்கு ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உவக்கச் (புறம் 278) செய்யும்

தொழுத பரதனை இராமன் தழுவுதல்

1054. உன்னு பேர் அன்பு மிக்கு
ஒழுகி ஒத்து. ஒண் கண் நீர்
பன்னு தாரைகள் தர.
தொழுது எழும் பரதனை.
பொன்னின் மார்பு உற அணைத்து.
உயிர் உறப் புல்லினான்-
தன்னை அத் தாதை முன்
தழுவினான் என்னவே.

உன்னு பேர்அன்பு மிக்கு ஒழுகி ஒத்து - *(எப்போதும் இராமனையே) நினைக்கும் தன்மையுள்ள சிறந்த அன்பு (மனத்திலே) மிகுந்து. (அங்கு அடங்காமல் கண் வழியாகச்) சிந்தியது போன்று;* **ஒண்கண்நீர் பன்னு தாரைகள் தர** - *ஒளிபொருந்தும் கண்களில் நீர். அடர்ந்து தாரை தாரையாகப் பெருக;* **தொழுது எழும் பரதனை** - *(தன்னை) வணங்கி எழுகின்ற (தம்பி) பரதனை;* **தன்னை அத்தாதை முன் தழுவினான் என** - *இராமன் தன்னைத் தந்தை தசரதன் முன் தழுவியது போலவே;* **பொன்னின் மார்புஉற அணைத்து உயிர்உறப் புல்லினான்** - *பொன்போன்ற தன்மார்பிலே அழுந்த அணைத்துக்கொண்டு உயிரும் உயிரும் பொருந்துமாறு தழுவினான் (இராமன்).*

அறம் வளர்க்கும் கண்ணாளராகிய இருவர் உயிரும் ஒன்று என்பது தோன்ற “உயிர் உறப்புல்லினான்” என்றார். அன்பு தாழ் உடைத்து வெளிப் படும் தன்மையது (திருக். 71) ஆதலால். பரதனின் கண்ணீரை. “உன்னுபேர் அன்புமிக்கு ஒழுகிஒத்து” என்றார். “தள்ளரிய பெருநீதித் தனியாறு புக மண்டும் பள்ளமெனும் தகையாள் பரதன் எனும் பெயரான் (கம்ப. 657) ஆதலால். பரதனைத் தனித்துக் கூறினார். ‘எள்ளரிய குணத்தாலும் எழிலாலும் இவ்இருந்த வள்ளரையே அனையான்” (கம்ப. 657) எனப்படுபவன் பரதன் ஆதலின். “தன்னை அத்தாதை முன் தழுவினான்” எனப் புல்லினான் என்றார்.

இலக்குவன் பரதனையும் சத்துருக்கன் இராமனையும் பணிதல்

1055. கரியவன் பின்பு சென்றவன்.
அருங் காதலின்
பெரியவன் தம்பி. என்று
இனையது ஓர் பெருமை அப்
பொரு அருங் குமரர். தம்
புனை நறுங் குஞ்சியால்.
இருவர் பைங் கழலும். வந்து.
இருவரும் வருடினார்.

கரியவன் பின்பு சென்றவன் - கருமை நிறத்தினனான இராமன் பின்னே தொடர்ந்தவனான இலக்குவனும்; **அருங்காதலில் பெரியவன் தம்பி** - பிறரால் கொள்ளற்கு அரியதான இராம பக்தி கொண்டவனான பரதன் பின்செல்லுந் தம்பியான சத்துருக்கனனும்; **என்ற இனையதோர் பெருமை** - என்ற இத்தகைய ஒப்பற்ற பெருமையுடைய; **அப்பொரு இல் குமரர் இருவரும்** - ஒப்பிலாத அந்தக் குமரர்கள் இரண்டு பேரும்; **வந்து. தம்புனை நறும்குஞ்சியால்** - அருகில் வந்து. தம் மணம்மிகும் முடிக்கொண்டு; **இருவர் பைங்கழலும் வருடினார்** - (முறையே பரதன். இராமன் என்னும்) இருவரது பசும்பொன்னாலான வீரக் கழலணிந்த திருவடிகளையும் வணங்கினர்.

பைங்கழல் - ஆகுபெயர். பரதனை இலக்குவனும். இராமனைச் சத்துருக்கனனும் வணங்கினர் என்க. பரதனது அன்பை இடங்கிட்டும் போதுஎல்லாம் உயர்த்தும் கவிஞர் பிரானின் ஆசை. ''அருங்காதலின் பெரியவன்'' என இங்கும் வெளிப்படல் காண்க. இராமனும். இலக்குவனும். பரதனும் சத்துருக்கனனும் பிரியாமல் வாழ்ந்ததை. ''பரதனும் இளவலும் ஒருநொடி பகிராது..........எனை ஆள் வரதனும் இளவலும் என மருவினர்'' (கம்ப. 307) என முன்பே உரைத்தார்.

குமரர்கள் நால்வரும் விளங்கிய காட்சி

1056. **'கோல் வரும் செம்மையும்.**
குடை வரும் தண்மையும்.
சால் வரும் செல்வம்' என்று
உணர் பெருந் தாதைதன்.
மேல் வரும் தன்மையால்.
மிக விளங்கினர்கள். தாம்-
நால்வரும் பொரு இல்
நான்மறை எனும் நடையினார்.

கோல்வரும் செம்மையும் குடைவரும் தண்மையும் - அரசாளும் முறையில் பொருந்தின நீதியும். ஆளுகையில் (மக்கட்குக்) குளிர்ச்சி தரும் கருணையும்; **சால்வரும் செல்வம் என்று உணர் பெருந்தாதை தன்** - (தனக்கு) 'மிகப் பொருந்திய செல்வம்' என்று உணர்கின்ற பெருமைக்குரிய தந்தையாகிய தயரத வேந்தருடைய; **மேல்வருந் தன்மையால்** - மேன்மையை நல்கும் பண்புகளால்; **பொருவு இல் நான்மறை எனும் நடையினார்** - ஒப்பில்லாத நான்கு வேதங்களே இந்நால்வரும் எனச் சொல்லத்தக்க ஒழுக்கத்தையுடையவராய்; **தாம் மிக விளங்கினர்** - நான்கு குமாரர்களும் (தந்தையைப் போலவே) (அங்கு) மிகச்சிறந்து விளங்கினர்.

தசரதன் தன் செல்வம் எனக் கருதியது தன்நாட்டு மக்களுக்குக் காட்டும் நீதியும் கருணையுமே. "சதுமறையெனக் குமரர்கள் வளர்ந்தனர்" என முன்பும் (கம்ப. 302) சுட்டுவார். "அலையாழியென வளர்ந்தார் மறைநான்கும் அனையார்கள்" (கம்ப. 659) என்பதும் காண்க. இனி. "சால்வரும் செல்வம்" என்றதற்கு ஊன்றுசாலில் இடப்பட்டவிதையின் குணம் கதிரிலும் அப்படியே விளைவது போல. கோல்வரும் செம்மையும் குடைவரும் தண்மையும் மக்கட்கும் அப்படியே விளைந்துள்ளன எனக் கொள்ளினும் ஆம். ஒப்பு. "உழுபடை ஊன்றுசால் மருங்கின் ஈன்றதன்பயனே" (புறம். 35).

இராமனுக்குத் தயரதன் தந்த பணி

1057. சான்று எனத் தகைய செங்
கோலினான். உயிர்கள்தாம்
ஈன்ற நல் தாய் எனக்
கருது பேர் அருளினான்.
'ஆன்ற இச் செல்வம் இத்
தனையும் மொய்த்து அருகு உற'
தோன்றலை. 'கொண்டு முன்
செல்க!' எனச் சொல்லினான்.

சான்று எனத்தகைய செங்கோலினான் - *(யாவர்க்கும்) உதாரணமாகக் காட்டத்தக்க செங்கோல் முறைமையுடையவனும்;* ***உயிர்கள் தாம் ஈன்ற நல்தாய் எனக்கருது பேர் அருளினான்*** - *அனைத்து உயிர்களும் தம்மைப்பெற்ற நல்லதாய் என்று எண்ணத்தக்க பெருங் கருணையுடையவனுமான தசரதச் சக்கரவர்த்தி;* ***ஆன்ற இச்செல்வம் இத்தனையும் மொய்த்து அருகு உற*** - *செல்வம் என்று கருதுகிற இச் சேனையாகிய செல்வங்களை உன்னை நெருங்கி அருகே சூழ்ந்திருக்குமாறு;* ***'கொண்டு முன் செல்க' என்று; (அணைத்துக்) கொண்டு மக்களை வழிநடத்திச் செல்க என்று; தோன்றலை அருளினான்*** - *(தன் அருமைக் குமாரனாகிய) இராமனை (நோக்கிப்) பணித்தருளினான்.*

தயரதனை. "தாய் ஒக்கும் அன்பில்" கம்ப. 171) என்பார் முன்னும். செங்கோல் தசரதனைப் போல் செலுத்தவேண்டும் என்னுமாறு ஆண்டான் ஆதலின். "சான்று எனத்தகைய செங்கோலினன்" என்றார் - வையகம் முற்றும் வறிஞன் ஓம்பு மோர் செய்எனக் காத்து இனிது அரசு செய்தவன் அவன் (கம்ப. 179) ஆதலின் இல்லறத் திருவை ஏற்க இருக்கும் இராமனுக்கு. ஏற்ற தருணம் எனக்கருதி. அரச திருவை எங்ஙனம் கொண்டுசெல்லவேண்டும் எனத் தந்தை மகனுக்கு உரைத்த அருமை வாசகங்கள் இவை. அரசச் செல்வம் எவையென மேற்பாடலிலும் இப்பாடலிலும் தெளிவுறச் சுட்டியுள்ளமை இக்காலத்துக்குப் பொருந்துமாறு இலங்குதல் காண்க.

acharya.org

1058. ***காதலோ! அறிகிலம். கரிகளைப் பொருவினார்;***
தீது இலா உவகையும். சிறிதுஅரோ? பெரிதுஅரோ?
கோதை சூழ் குஞ்சி அக் குமரர் வந்து எய்தலும்.
தாதையோடு ஒத்தது. அத் தானையின் தன்மையே!

கரிகளைப் பொருவினார் - யானைகளைப் போன்ற அப்படை வீரர்களுடைய; ***காதலோ அறிகிலம்*** *- (அரச குமாரர்களிடத்து வைத்துள்ள) அன்பின் மிகுதியோ (இவ்வளவென்று) எம்மால் அறியமுடியாததாய் உள்ளது;* ***தீது இலா உவகையும் சிறிதரோ? பெரிதரோ?*** *- (அவர்கட்கு அப்போது உண்டான) மாசற்ற மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு குறுகிய காலத்ததா? நீண்ட காலத்ததா? (அறியோம்.);* ***கோதை சூழ் குஞ்சிக் குமரர் வந்து எய்தலும்*** *- மாலைகளைச் சூடிய மயிர் முடியோடு காணப்பெறும் அரசகுமாரர்கள் வந்து அடைந்த அளவிலே;* ***அத்தானையின் தன்மை தாதை யோடு ஒத்தது*** *- அந்தப் படையின் இயல்பு (இராம இலக்குவர்களைக் கண்ட) தந்தையாகிய தசரதன் இயல்போடு சமமாகியது.*

அரோ - அசைகள்: "தாதையோடு ஒத்தது" என்றதனால். தசரதன் அடைந்த பேருவகையினைப் படைகளும் அடைந்தன என்றார். எனவே. இராம இலக்குவர் அத்தனை பேர்க்கும் மக்களாயினர்; அத்தனை பேரும் இராம இலக்குவர்க்குத் தந்தையர் ஆயினர் என்பது கருத்தாகக் கொள்க.

இராமனும் தம்பியரும் சென்ற காட்சி

1059. ***தொழுது இரண்டு அருகும். அன்புடைய***
தம்பியர் தொடர்ந்து.
அழிவு இல் சிந்தையின் உவந்து.
ஆடல் மாமிசை வர.
தழுவு சங்குடன் நெடும்
பணை தழங்கிட. எழுந்து.
எழுத அருந் தகையது ஓர்
தேரின்மேல் ஏகினான்.

இரண்டு அருகும் அன்புடைய தம்பியர் தொழுது தொடர்ந்து *- (தனது) இருமருங்கிலும் அன்புடைய தம்பியர் மூவரும் வணங்கி தொடர்ந்து;* ***அழிவில் சிந்தையின் உவந்து ஆடல் மா மிசை வர*** *- (என்றும் தமையன் மாட்டு) நிலைத்த அன்புடைய மனத்திலே பெருமகிழ்ச்சி கொண்டவராய் வெற்றிக் குதிரைகளின்மேலே ஏறிவரவும்;* ***தழுவு சங்குடன் நெடும்பணை தழங்கிட*** *- (கைகளால்) தழுவி (வாயில்) வைத்து ஊதப்படுகிற பெரிய சங்கவாத்தியங்களுடன் பெரிய பேரிகைகள் முழங்கவும்;* ***எழுந்து எழுதருந்தகையது ஓர் தேரின்மேல் ஏகினான்*** *- (இராமபிரான்) புறப்பட்டு. ஓவியத்தாலும் எழுதுதற்கரிய அழகுடையதொரு தேரின்மேல் (ஏறிச்) சென்றான்.*

இராமன் மாட்டுத் தம்பியர் வைத்துள்ள அழியா அன்பின் ஆழத்தையும் கனத்தையும் முதல் இரண்டடிகளிலும் சொல் ஓவியப்படுத்தியுள்ளமை காண்க. மெய்காப்பார் பணியினை இராமன் மாட்டுள்ள அன்பின் மிகுதியால் தம்பியரே ஏற்று. இருமருங்கும் புடைசூழவந்தனர் என்க. இத்தகைய பவனிக்கெனப் பயிற்றப் பட்ட ஆடும் பரிகள் இருந்தன என்பது. "ஆடல்மா பிசைவர" என்பதனால் பெற்றாம்.

மிதிலை நகர வீதிக்கு இராமன் வருகை

1060. பஞ்சி சூழ் மெல் அடிப்
பாவைமார் பண்ணைசூழ்.
மஞ்சு சூழ் நெடிய
மாளிகையின் வந்து. இடை விராய்.
நஞ்சு சூழ் விழிகள் பூ
மழையின் மேல் விழ நடந்து.
இஞ்சி சூழ் மிதிலை மா
வீதி சென்று எய்தினான்.

பஞ்சி சூழ்மெல்லடிப் பாவைமார் பண்ணை - செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டப்பட்ட மென்மையான பாதங்களையுடைய சித்திரப் பாவையினையொத்த மகளிரின் கூட்டம்; **சூழ் மஞ்சுசூழ்நெடிய மாளிகையின் வந்து இடைவிராய்** - (வானில்) சுற்றியுள்ள மேகங்கள். நீண்ட மாளிகையில் வந்து தங்குமாறு உயர்ந்த (மாடங்களையுடைய) மாளிகைகளிலிருந்து (வெளி) யிடங்களில் வந்து (மகளிரோடு மகளிர்) கலந்து நிற்க; **நஞ்சுசூழ் விழிகள்** - நஞ்சு போன்ற அவர்களின் கண்கள்; **பூமழையின் மேல்விழ நடந்து** - மலர் மாரிபோல் (தன்) மேலே விழும்படி. சென்று; **இஞ்சிசூழ் மிதிலைமா வீதி சென்று எய்தினான்** - மதில்கள் சூழ்ந்த மிதிலை நகரின் பெரிய வீதிகளை (இராமன்) அடைந்தான்.

நஞ்சும் மலராக்க வல்ல நாயகன் இராமன் என்க. மகளிர். கண் அம்பு மழையோடு. அவர் சொரிந்த கடிமலர் மழையும் இராமன்மேல் இடையீடின்றி வீழ்ந்தன என்க. உயர்குடி மகளிராதலின். வீதிக்கு வாராமல் மாளிகை மேலிருந்து மலர்மழையும். விழிவீச்சு மழையும் பெய்தனர் எனினுமாம்.

1061. சூடகம் துயல்வர. கோதை
சோர்தர. மலர்ப்
பாடகம் பரதநூல்
பகர. வெங் கட கரிக்
கோடு அரங்கிட எழும்
குவி தடங் கொங்கையார்.
ஆடு அரங்கு அல்லவே -
அணி அரங்கு அயல் எலாம்.

அணி அரங்கு அயல்எலாம் - *(அந்த நரகத்து வீதிகளிலுள்ள) அழகிய மண்டபங்களின் பக்கங்களில் எல்லாம்;* ***சூடகம் துயல் வர. கோதை சோர்தர*** *- தம் கைவளைகள் அசையவும். கூந்தல் தளர்ந்து சரியவும்;* ***மலர்ப் பாடகம் பரத நூல் பகர*** *- செந்தாமரை மலர் போன்ற மெல்லிய பாதங்களில் பாடகம் என்னும் காலணிகள் (நாட்டிய சாத்திரமாகிய) பரத நூலிற் கூறப்பட்ட தாளவிதி முறைகளைத் (தம் ஒலியால்) வெளிப்படுத்தவும்;* ***வெங்கடகரிக்கோடு அரங்கிட எழும் குவிதடங்கொங்கையர்*** *- கொடிய மதமுடைய யானைகளின் கொம்புகள் (அழகு) கெடும்பிடியாக. எழுந்து குவிந்து அகன்ற பெரிய தனங்களையுடைய மகளிர்;* ***ஆடுஅரங்கு அல்ல*** *- ஆடல்புரியும் நடன அரங்குகள் போல (எங்கும்) தோன்றினும் நடன அரங்கங்கள் என்று கருதவேண்டா;அவர்கள் வாழும் மாளிகைகளே அவை என்று துணிக. துணிக.*

வளை ஒலியும். குழல் சரிவும். காரணித் தாளமுமாகச் சூழ மங்கையர் ஒல்கி ஒசிந்து நிற்கும் இடம் எல்லாம் ஆடரங்கம் என்றே தோன்றும்; ஏமாற வேண்டா; அவரவர் மாடமாளிகைகளே எனச் சுறையுறக் கூறினார். மாளிகைகள் யாவும் அன்று மகளிர் ஆடரங்கம் போல மகிழ்வில் திளைத்தன என்பதாம்.

1062. பேதைமார் முதல் கடைப்
பேரிளம் பெண்கள்தாம்.
ஏதி ஆர் மாரவேள்
ஏவ. வந்து எய்தினார்.
ஆதி வானவர் பிரான் அணுகலால்.
அணி கொள் கார்
ஓதியார் வீதிவாய்
உற்றவாறு உரைசெய்வாம்.

ஆதி வானவர்பிரான் அணுகலால் *- முதன்மையான தேவர்க்கும் முதல்வனாகும் திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரான் (தங்கட்கு) அருகில் வந்தடைவதால்;* ***பேதைமார் முதல் கடைப் பேரிளம் பெண்கள்தாம்*** *- பேதைப் பருவத்தினர் முதலாகப் பேரிளம் பெண்ணுப் பருவத்தினர் இறுதியான மகளிர்;* ***ஏதி ஆர் மாரவேள் ஏவ வந்து எய்தினார்*** *- ஆயுதங்கள் நிரம்பின மன்மதன் ஏவியதனால் வந்தடைந்தவர்களால்;* ***அணிகொள் கார் ஓதியார்*** *- அழகமைந்த கருங்கூந்தலினையுடையவராய்;* ***வீதிவாய் உற்றவாறு உரை செய்வாம்*** *- (மிதிலை நகரத்) தெருக்களில் வந்து அடைந்த நிலைமையை (இனிக்) கூறுவோம்.*

பரம பத நாதன் கைக்கெட்டுந் தூரத்தில் வந்துள்ளான் ஆதலின். ஆன்ம நாயகனைத் தரிசிக்க அத்துணைப்பருவ மங்கையரும் தெருவில் நின்றனர் என்க. உயிர்கள் ஆன்ம நாயகனிடத்தில் வேட்கை கொள்ளுதல் கற்பு வழு அன்று என்பது தோன்ற. ''ஆதி வானவர்பிரான் அணுகலால்'' என்றார். எழுவகைப் பருவ மங்கையர்: பேதை (5-7) ;பெதும்பை (8 -11) ; மங்கை (12-13) ; மடந்தை (14-19) ; அரிவை (20-25) ; தெரிவை (26-31) ; பேரிளம் பெண் (32-40). தாமாக வரவில்லை. அழியா அழகன் வீதிவந்தடைந்துள்ளான்; போய்க் கண்பெற்ற பயன்கொள்ளுங்கள் என்று. மன்மதன் செலுத்த வந்துள்ளனர் என்பார். ''மாரவேள் ஏவ வந்து எய்தினார்'' என்றார். வரும் படலத்திற்குத் தோற்றுவாயும் செய்தார்.

உலாவியற் படலம்

இராமன் தேர் ஏறி வீதி உலா வருவதைக் கூறும் பகுதி.

இராமனைக் கண்டு மகிழ மிதிலை நரகத்து மகளிர் மொய்க்கின்றனர். பெண்களாய்ப் பிறந்ததன் பயன் எய்த முந்துவார்போல் பல பருவ மகளிரும் ஆன்ம நாயகனைக் கண்டு களிக்க முந்தினர். யாவர் கண்களிலும் இராமனே இருந்தான். மகளிர் நெருக்கத்தால் உதிர்ந்த பொன்னும் மணிகளுமாய் வீதிகள் மின்னின. இராமன் வடிவினை முழுதும் கண்டார் யாவரும் இலர்; சீதை பெற்ற தவப் பயனை எண்ணி எண்ணி மகளிர் வியந்தார்கள். இத்தனை மகளிர் விழியம்புகளையும் ஏறெடுத்தும் நோக்காது. இராமன். மண்டபம் அடைந்து விசுவாமித்திரன் ஏவிய ஆதனத்து அமர்ந்தான். அறஞ்செய் காவற்கு அயோத்தியில் தோன்றிய இராமனின் தந்தை தயரதனும் மண்டபம் அடைந்தான். மகளிர் பல்லாண்டிசை பாடினர். அனைவரும் சனக மன்னனின் அன்பினில் திளைத்தனர்.

இராமனைக் காண வந்த மகளிரின் தன்மை

1063. மான் இனம் வருவ போன்றும்.
மயில் இனம் திரிவ போன்றும்.
மீன் இனம் மிளிர வானில்
மின் இனம் மிடைவ போன்றும்.
தேன் இனம் சிலம்பி ஆர்ப்ப.
சிலம்பு இனம் புலம்ப எங்கும்.-
பூ நனை கூந்தல் மாதர் -
பொம்மெனப் புகுந்து. மொய்த்தார்.

பூ நனை கூந்தல் மாதர் - (தேன் நிறைந்த மலர்களைச் சூடலால்) பூவிலிருந்து வரும் தேனால் நனைகின்ற கூந்தலையுடைய (மிதிலை நகர்) மகளிர்; **மான் இனம் வருவ போன்றும். மயில் இனம் திரிவ போன்றும்** - மான்களின் இனங்கள்(கூட்டமாக) வருவன போலவும் மயிலின் கூட்டங்கள் திரிவன போலவும்; **மீன் இனம் மிளிர்வ போன்றும். மீன் இனம் மிடைவ போன்றும்** - விண்மீன்களின் கூட்டம் வானில் மிளிர்வது போலவும். மின்னற் கூட்டங்கள் நெருங்குவன போலவும்; **தேன்இனம் சிலம்பி ஆர்ப்ப சிலம்பினம் புலம்ப** - (கூந்தலில் உள்ள தேனுக்கு) வண்டுக் கூட்டங்கள் கூடிய ஒலியெழுப்ப. (காலில் அணிந்துள்ள) சிலம்பும் அதன் இனங்களாகிய பிற காலணிகளும் ஒலிதரவும்; **எங்கும் 'பொம்' எனப் புகுந்து மொய்த்தார்** - காணுமிடமெல்லாம் (தெருவில்) விரைவோடு வந்து நிரம்பினார்கள்.

முதல் இரண்டடிகளில் கண் விருந்தும் பின் இரண்டடிகளில் செவி விருந்தும் அளித்தவாறு மகளிர் திரண்டனர் என்க. மிளிர - மிளிரும். எச்சத்திரிபு.

சிலம்பினமும் வண்டினமும் ஒலிக்க ஒலிக்க. மானினம் போலவும் மயிலினம் போலவும் மகளிர் விழிக்கும் செவிக்கும் விருந்தாய்த் திரிந்தனர் என்பதாம். உலாவியற் படலம் என்பதற்கேற்ப. முதற் பாட்டிலேயே. மானாக. மயிலாக. மீனாக. மின்னாக உலாவ விட்டுள்ள திறம் காண்க. கோசல விருந்தினரின் கோலம் காண. மகளிர். கூட்டம் கூட்டமாகத் தெருவில் வருவதும். திரிவதுமாக இருந்தனர் என்பார். ''மானினம் வருவ போன்றும். மயில் இனம் திரிவ போன்றும்'' என்றார். மகளிரின் அடியும் உடையும் நோக்க. மானின் துள்ளலும் மயிலின் தோகையும் நினைவில் வர. மானையும் மயிலையும் உவமித்த கவிஞர். மேல் நிமிர்ந்து பார்த்தவுடன். அம்மகளிர் அணிந்துள்ள அணிகளின் ஒளிவெள்ளம். விண்மீனையும் மின்னலையும் நினைவுக்குக் கொண்டு வந்ததனால். மீனினம் ''மிளிர வானில் மின்னினம் மிடைவ போன்றும்'' என்றார். அவர்களின் பின்னழகு கண்ட கவிஞரின் பார்வைக்குக் கூந்தலில் மொய்க்கும் வண்டுகளும் மலர்களும் காட்சிப்பட்டதனால். ''தேன் இனம் சிலம்பி ஆர்ப்ப.... பூநனைக் கூந்தல்மாதர்'' என்றார். காட்சித்தேனை உண்டு திளைக்க ஈண்டிய மகளிரின் அடர்த்தியைக் குறிக்க. ''பொம்மெனப்புகுந்து மொய்த்தார்'' என்றார்.

***1064.* விரிந்து வீழ் கூந்தல் பாரார்;**
மேகலை அற்ற நோக்கார்;
சரிந்த பூந் துகில்கள் தாங்கார்;
இடை தடுமாறத் தாழார்;
நெருங்கினர்; நெருங்கிப் புக்கு.
'நீங்குமின். நீங்குமின்' என்று. -
அருங் கலம் அனைய மாதர் -
தேன் நுகர் அளியின் மொய்த்தார்.

அருங்கலம் அனைய மாதர் - (அந்த மிதிலை நகருக்கு) அரிய அணிகலம் போன்று அழகு ஊட்டும் மகளிர்; **விரிந்து வீழ் கூந்தல் பாரார்** - (கூட்டத்தால் நெருக்குண்டு) விரிந்து வீழ்கின்ற தம் கூந்தலைப் பொருட்படுத்தார்; **மேகலை அற்ற நோக்கார்** - (இடையில் அணிந்துள்ள) மேகலைகள் அற்று வீழ்ந்தனவற்றைப் பொருட்படுத்தார்; **சரிந்த பூந்துகில்கள் தாங்கார்** - பூப்போன்ற மெல்லிய ஆடைகளின் இடையிலிருந்து சரிவதைப்பிடித்து ஏந்தவும் கருதார்; **இடை தடுமாறத் தாழார் நெருங்கினர்** - தங்கள் நுண்ணிய இடைகள் (ஆற்றாது) நிலைதளர்வது கண்டு சிறிதும் தாழாமல். (இராமபிரானை) நெருங்கினார் ஆகிய மகளிர்; **நெருங்கிப்புக்கு நீங்குமின் நீங்குமின் என்று** - நெருங்கிய வாறே நுழைந்து வழிவிடுங்கள். வழிவிடுங்கள் என்று கூறிய வண்ணமே; **தேன்நுகர் அளியின் மொய்த்தார்** - தேன்பருகத் துடிக்கும் வண்டுகளைப்போல. (இராமபி ரானை) மொய்த்தனர்.

''செவிக்குத்தேனா''கிய (கம்ப.) இராமபிரான் கண்ணுக்கும் தேனானான்;காணவந்த மகளிர் உண்ண வந்த வண்டானார் என்க.

இராமன் அழகெனும் தேனைப்பருக வந்த மகளிர். ஒருவர்க்கு ஒருவர் இடித்துக்கொண்டு நெருக்கியவாறு முந்துதலால். கூந்தல்கள் சரிந்தன; மேகலைகள் அற்றன; மெல்லிடைகள் நெளிந்தன என்றார். உள்ளம் ஒன்றில் தோய்ந்து விட்டால். உடலும் உடல் சார்ந்த பொருள்களும் ஒரு பொருட்டாகக் கவனம் பெறுவதில்லை என்னும் உளவியல் தத்துவத்தை. இராமன்கோலம் காண வந்த மகளிரின் அலங்கோலம் கொண்டு விளக்கியுள்ள திறம் காண்க.

***1065.* பள்ளத்துப் பாயும் நல் நீர்**
அனையவர். பானல் பூத்த
வெள்ளத்துப் பெரிய கண்ணார்.
மென் சிலம்பு அலம்ப. மென் பூத்
தள்ள. தம் இடைகள் நோவ.
தமை வலித்து. 'அவன்பால் செல்லும்
உள்ளத்தைப் பிடித்தும் நாம்' என்று.
ஓடுகின்றாரும் ஒத்தார்.

பள்ளத்துப் பாயும் நன்னீர் அனையர் *- பள்ளம் நோக்கிப் பாயும் (தன்மையுடைய) நல்ல நீரின் தன்மையுடையவர்களாய்;* **வெள்ளத்துப் பானல் பூத்த பெரிய கண்ணார்** *- நீர் ஓடையில் பூத்த கருங்குவளை மலர்களிலும் பெரிய கண்களையுடையவர்களாகிய மகளிர்;* **மென்சிலம்பு அலம்ப. மென்பூத் துள்ள தம் இடைகள் நோவ** *- மெல்லிய சிலம்புகள் ஒலிக்கவும். மெல்லிய மலர்கள் சரியவும். தம் மெல்லிய இடைகள் வருந்தவும்;* **தமைவலித்து அவன் பால் செல்லும்** *- தம்மை (பின்னே வர) இழுத்துக்கொண்டு அவனிடத்து (முன்) செல்கின்ற;* **உள்ளத்தை நாம் பிடித்தும் என்று** *- (தமது) மனத்தை நாம் (ஓடிப்போய்ப்) பிடிக்க வேண்டும் என்று;* **ஓடுகின்றாரும் ஒத்தார்** *- ஓடுகின்றவர்களையும் போன்று (மனோ வேகத்தில்) விரைந்தனர்.*

பெரும் பள்ளமாகிய கடலில் போய்ச் சேர்ந்தபின். இயக்கத்தை நிறுத்தித் தனித்தன்மை நீங்கி விடும் நதிகளைப்போல. உயிர்கள்யாவும் இறைவனிடத்தில் சென்று அடங்கும் தன்மையன என்னும் தத்துவக் கருத்தினை அடியிற் காண்க.

வெள்ளம் பள்ளம் பாயும் இயல்பினது ஆதலின் "பள்ளத்துப் பாயும் நல் நீர்" என்றார். இன்பத்தைப் பள்ளமடை என்னும் வழக்கு உண்மையின். "பள்ளத்துப் பாயும் நன்னீர் அனையவர்" என்றார். மகளிர் வெள்ளத்தின் வேகத்தில் விரைந்தார் எனினுமாம். வெள்ளத்துப் பானல் (போல்) பூத்த பெரிய கண்ணார் எனப்பொருள் இயல்புக்கேற்ப மாற்றிக் கூட்டப்பட்டது. பானல் - கருங்குவளைப்பூ; வெள்ளம் என் தனைக் கடல் எனக் கொண்டு. உயர்வு நவிற்சியாகக் கடலினும் பெரிய கண்ணார் என்றார் எனினுமாம். "கடலினும் பெரிய கண்கள்" (கம்ப. 3136) என்பார் மேலும். இராமனுடன் சென்றுவிட்ட உள்ளத்தைப் பிடிக்க ஓடுவார்போல் மகளிர் ஓடினர் என்பதால் மனோ வேத்தில் ஓடினர் என்றாயிற்று. உடலை இழுத்துக்கொண்டு மனம் ஓடிற்று என்று உரைத்தவாறு மென்பூப்போன்ற அவர்கள் பாதங்கள் அசைவதற்குரியன; ஓடுதற்குரியன அல்ல; ஓடுவதனால் தள்ளாடின என்பார். "மென்பூத்தள்ள" என்றார்.

1066. **'கண்ணினால் காதல் என்னும்**
பொருளையே காண்கின்றோம்; இப்
பெண்ணின் நீர்மையினால் எய்தும்
பயன் இன்று பெறுதும் என்பார்;
மண்ணின் நீர் உலந்து. வானம்
மழை அற வறந்த காலத்து.
உண்ணும் நீர் கண்டு வீழும்
உழைக் குலம் பலவும் ஒத்தார்.

கண்ணினால் காதல் என்னும் பொருளையே காண்கின்றோம் - *(நம்முடைய) கண்களினாலேயே. (காட்டலாகாப்பொருளாகிய) காதல் என்னும் பொருளின் (வடிவத்தையே) இங்குக் காண்கின்றோம்;* **இப்பெண்ணின் நீர்மையினால் எய்தும் பயன் இன்று பெறுதும் என்பார்** - *(ஆதலால்) இந்தப்பெண்தன்மை கொண்டதனால் வாழ்நாளில் அடையத்தக்க. பயனை. (இவனை இப்போது கண்டதனால்) இன்றே பெற்றுவிடுவோம் என்று நினைப்பாராய்;* **மண்ணின் நீர் உலந்து. வானம் மழையற வறந்த காலத்து** - *பூமி முழுவதும் நீர் வற்றி. விண்ணில் மேகங்கள் மழை பொழியாது வறண்டு போன காலத்தில்;* **உண்ணும் நீர் கண்டு. வீழும் உழைக்குலம் பலவும் ஒத்தார்** - *பருகத்தக்க நன்னீரை. (ஓரிடத்திலே) கண்டு. அதனைக் குடித்தற்குத் தாவும் மான் கூட்டங்களைப் போன்று (மகளிர்) இராமனைக் காண மொய்த்தார்கள். பண்புப் பொருள்கள் எல்லாம் கண்ணால் காண இயலாதவை. நாட்டிய மரபின் நெஞ்சு கொளின் அல்லது காட்டலாகாப் பொருள் என்ப (தொல். பொருளியல். 51) என்பவாதலின். கண்ணால் காணவியலாத காதல் எனும் பண்புப் பொருள் மானுட வடிவம் பெற்று வந்துள்ளது; வாருங்கள்; பெண்ணாய்ப் பிறந்த பயனை இன்று பெற்று விடுவோம் என்று இராமனைக் காண மிதிலை மகளிர் ஓடினர் என்க. உலகில் தெய்விகக் காட்சி காண்டற்கு அரியதாதலின் மழை வறண்ட காலத்து. உண்ணும் நீர் கண்டுவிட்ட மான் இனத்துக்கு மகளிரை உவமையாக்கினார்.* *4*

acharya.org

1067. அரத்தம் உண்டனைய மேனி
அகலிகைக்கு அளித்த தாளும்.
விரைக் கருங் குழலிக்காக
வில் இற நிமிர்ந்து வீங்கும்
வரைத் தடந் தோளும். காண.
மறுகினில் வீழும் மாதர்.
இரைத்து வந்து. அமிழ்தின் மொய்க்கும்
ஈஇனம் என்னல் ஆனார்.

அரத்தம் உண்டு அனையமேனி அகலிகைக்கு அளித்த தாளும் - செம்மையெனும் நிறத்தையே உணவாக உட்கொண்டாற்போன்ற (சிவந்த) வடிவினையுடைய அகலிகைக்கு அருளிய (இராமபிரானின்) திருவடிகளையும்; **விரைக் கரும் குழலிக்காக வில் இற நிமிர்ந்து வீங்கும் வரைத்தடம் தோளும்** - மணத்தோடு சேர்ந்த கருங்கூந்தலையுடைய சீதையைப்பெறுவதற்காக வில்லை ஒடித்து. உயர்ந்து பருத்த மலைபோன்ற தோள்களையும்; **காண மறுகினில் வீழும் மாதர்** - கண்டு களிப்பதற்கு (அரச) வீதியில் வந்து கூடுகின்ற மகளிர்.; **இரைத்து வந்து அமிழ்தின் மொய்க்கும் ஈ இனம் என்னல் ஆனார்** - ஒலியெழுப்பிய வாறு வந்து. அமிழ்தத்தில் மொய்க்கின்ற வண்டுகளின் கூட்டம் என்று உவமிக்கும்படியானார்கள்.

கோசிக முனிவன் மட்டும் கண்டு மகிழ்ந்த இராமபிரானின் கை வண்ணத்தையும் கால் வண்ணத்தையும் (கம்ப. 475). எல்லோரும் காணும் வாய்ப்பை. மிதிலை நல்கியுள்ளதால். வாய்ப்பை நழுவ விடாது. மிதிலை நகரத்துப் பெண்கள். அமிழ்தத்தை உண்ண மொய்க்கின்ற வண்டினம் போல. இராமபிரானின் அழகு எனும் அமிழ்தத்தை உண்டு திளைக்க மொய்த்தனர் என்க. அமிழ்தம் சாவாமைக்குக் காரணமாவது மட்டுமன்றிப் பெருஞ்சுவையும் நல்க வல்லது. இறைவன் அடிசார்ந்த உயிர்கள் அழியாநிலை எய்திப் பேரின்பம் உறுதலைக் குறிப்பால் அறிவித்தார். அகலிகைக்கும் சீதைக்கும் அருள் செய்ததாளும் தோளும். நாமும் பெண்களாதலால். நமக்கும் அருள் செய்தே தீரும் எனும் நினைவில் மகளிர் மொய்த்தார் எனினுமாம். அரத்தம் - சிவப்புநிறம்.

1068. வீதிவாய்ச் செல்கின்றான்போல்.
விழித்து இமையாது நின்ற
மாதரார் கண்களூடே
வாவும் மான் தேரில் செல்வான்.
யாதினும் உயர்ந்தோர். தன்னை.
"யாவர்க்கும் கண்ணன்" என்றே
ஓதிய பெயர்க்குத் தானே
உறு பொருள் உணர்த்திவிட்டான்.

வீதிவாய்ச் செல்கின்றான்போல் - *(மிதிலை நகரத்து) வீதிகளின் வழியே செல்பவனைப்போல;* ***விழித்து இமையாது நின்ற*** *- இமைக்கவும் செய்யாமல் விழித்துக்கொண்டு நின்ற;* ***மாதரார் கண்கள் ஊடே வாவுமான் தேரில் செல்வான்*** *- மகளிர் கண்களின் வழியே தாவிப் பாய்கின்ற குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மீது செல்பவன் ஆனான். (இராமபிரான்);* ***யாதினும் உயர்ந்தோர் தன்னை யாவர்க்கும் கண்ணன் என்றே ஓதிய பெயர்க்கு*** *- எல்லாப் பொருள்களிலும் சிறந்த பெரியோர்கள் தன்னைக் கண்ணன் என்று கூறியுள்ள திருப்பெயருக்கு;* ***தானே உறு பொருள் உணர்த்திவிட்டான்*** *- மிகுதியாக (மேலும் ஒரு) பொருளைத் தானே. (மகளிர் கண்களுக்குட் சென்ற செயலால் புதியதாக) உணர்த்திவிட்டான்.*

கண்ணன் என்பதற்குரிய பல பெருள்களுள் அடங்காது. மாதர் கண்களுட் செல்கின்றவன் என்ற புதிய பொருளும் உண்டாக்கி. இமையாது விழித்து நோக்கிய மிதிலை மகளிர் கண்களுள் எல்லாம் நிறைந்தான் என்பதாம். "கண்ணன் என்று ஓதிய பெரியோர்." "கண்ணன் கண் அல்லது இல்லை ஓர் கண்ணே". (திருவாய் 2. 2.1) என்ற நம்மாழ்வாரைப்போன்றோர் என்க.

கிருஷ்ணன் என்னும் வடசொலுக்குக் கருநிறமுடையவன்; யாவர் மனத்தையும் கவரும் தன்மையவன் என்று பொருள் என்பர். கண்ணன் என்னும் தமிழ்ச்சொல். அனைவரிடத்தும் கண்ணோட்டமாகிய அருளையுடையவன் என்றும். யாவருக்கும் கண் போன்ற அருமையுடையவன் என்றும். ஞானக் கண்ணை அளிப்பவன் என்றும். எல்லாவிடத்தும் உள்ளவன் என்றும் பொருள் தரும். இப்போது கண்ணன் என்னும் திருநாமத்துக்கு. அனைத்து மகளிருடைய கண்களினூடேயும் செல்லுபவன் என்று மேலும் ஒரு மிகுதியான பொருளைச் சேர்த்துவிட்டான் என்று சுவைப்படக் கூறினார். உறுபொருள் - மிகுதியான பொருள். உறு - மிகுதியெனும் பொருள் பலவாகும் ஓர்உரிச்சொல். இமைப்பின் இராமன் அழகு கோடி பிழைக்கும் என்று "விழித்து இமையாது நின்ற மாதரார் கண்கள்" என்றார். "இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல்" (திருக். 1129) என்பது வள்ளுவர் கூறும் காதலிக் கூற்று.

1069. 'எண் கடந்து. அலகு இலாது. இன்று.
ஏகுறும் இவன் தேர்' என்று
பெண்கள் தம்தம்மின் நொந்து
பேதுறுகின்ற காலை.
'மண் கடந்து. அமரர் வைகும்
வான் கடந்தானை. தான் தன்
கண் கடவாது காத்த
காரிகை பெரியளே காண்!'

இவன் தேர் - இந்த இராமபிரானது தேர்; **எண்கடந்து அலகு இலாது. இன்று ஏகுறும்' என்று** - மன வேகத்திலும் மிகுந்து. (விரையும் வேகத்திற்கு) அளவே இல்லாமல். இப்பொழுது கண் கடந்து செல்கின்றது' என்று கூறி; **பெண்கள் தாம் தம்மின் நொந்து பேதுறுங்காலை** - (அந்நகரத்துப்) பெண்டிர் (கண்ணிலிருந்து இராமன் மறைவதற்கு) தங்களுக்குள் வருந்தி. மதிமயங்கும்போது; **மண்கடந்து அமரர் வைகும் வான் கடந்தானை** - (முன்பு திருவிக்கிரம அவதாரத்தில்) மண்ணை ஓரடியால் அளந்துவிட்டு. வானையும் ஓரடியால் அளந்து மூன்றாம் அடிக்கு இடம்கேட்டவனான அந்த இராமனை; **தன்தன் கண் கடவாது காத்த காரிகை** - தான். தனது கண்களை விட்டு நீங்கவிடாமல் பாதுகாத்துக்கொள்ள இருக்கிற சீதை; **பெரியளே காண்** - எல்லாரினும் பெரியவளே ஆவாள்! (என்றனர்).

ஓங்கி உலகளந்த பெரியரிற் பெரியனானவனை. தன் கண்களில் அடக்கிக் காப்பவளாகிய சானகி. அவனிலும் பெரியவளே என்று கவிஞர்பிரான். சமற்காரம் தோன்ற வியந்தவாறு. காண் - அசை. உலகளந்த. தன் காதற் கொழுநனைத் தன் கண்வட்டத்தில் வைத்துக் காக்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுவிட்ட சீதையின் பெரும்பேற்றினை எண்ணிப் பெண்மைக்குரிய வியப்புணர்வோடு பெருமூச்செறிந்தவாறு.

1070. **பயிர் ஒன்று கலையும். சங்கும்.**
பழிப்ப அரு நலனும். பண்பும்.
செயிர் இன்றி அலர்ந்த பொற்பும்.
சிந்தையும். உணர்வும். தேசும்.
வயிரம் செய் பூணும். நாணும்.
மடனும். தன் நிறையும். மற்றும்
உயிர் ஒன்றும். ஒழிய எல்லாம்
உகுத்து. ஒரு தெரிவை நின்றாள்.

ஒரு தெரிவை - *(வேட்கை பிறந்த பருவமாகிய)* தெரிவைப் பருவம் உடையாள் ஒருத்தி; **தன்பயிர் ஒன்று கலையும் சங்கும். பழிப்பறு நலனும் பண்பும்** - தனது பயிர்ப்பு என்னும் குணத்தையும். உடலைப் பிரியாது இணைந்திருந்த ஆடையையும். சங்க வளையல்களையும். பழித்தற்கியலாத நற்செயல்களையும். இயற்கை இயல்பையும்; **செயிர்இன்றி அலர்ந்த பொற்பும் சிந்தையும் உணர்வும் தேசும்** - குற்றமற்று மிக்கு விளங்கும் அழகையும். மனத்தையும். அறிவையும். ஒளியையும்; **வயிரம் செய் பூணும். நாணும். மடனும் தன்நிறையும் மற்றும்** - வயிரங்கள் பதித்த நகைகளையும். நாணத்தையும் மடம் எனும் பெண்மைக் குணத்தையும். மன அடக்கத்தையும். மற்றுமுள்ள பெண்மைக்குரிய இயல்புகளையும்; **உயிர் ஒன்றும் ஒழிய எல்லாம் உகுத்து ஒரு தெரிவை நின்றாள்** - உயிர் ஒன்றைத்தவிர. எல்லாவற்றையும் சிந்தவிட்டு *(இராமன் சென்றுவிட்டதனால் செய்வதறியாது)* நின்றாள். தெரிவை - *26 -31* வயதுடையவள். உலகியற்பொருள்கள் அனைத்தையும் தாமே தம்மை விட்டு நீங்குமாறு செய்வது ஆன்ம நாயகன் மேல் கொள்ளும் அன்பு என்பது குறித்தவாறு. பயிர்ப்பு- பிற ஆடவர்பொருள்கள்படின் பெண்மைப்படும் அருவருப்பு. "உயிரினும் சிறந்தது நாணே நாணினும் செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்று" *(தொல். களவு. 23)* என்பவாதலின். இவள் எப்படி இவற்றையும் உகுத்தாள் என வியந்தவாறு.

***1071.* குழை உறா மிளிரும் கெண்டை**
கொண்டலின் ஆலி சிந்த.
தழை உறாக் கரும்பின் சாபத்து
அனங்க வேள் சரங்கள் பாய்ந்த
இழை உறாப் புண் அறாத
இள முலை ஒருத்தி சோர்ந்து.
மழை உறா மின்னின் அன்ன
மருங்குல்போல் நுடங்கி. நின்றாள்.

குழைஉறா மிளிரும் கெண்டை - காதணியின் மேல்சென்று ஒளிரும் கெண்டை மீன்களைப் போன்ற கண்கள்; **கொண்டலின் ஆலிசிந்த** - மேகங்கள் துளிகளைப் பொழிதல் போல. கண்ணீர்த்துளிகளைச் சிந்தி நிற்க; **தழைஉறாக் கரும்பின் சாபத்து அனங்கவேள் சரங்கள் பாய** - தழையில்லாத கரும்பினை வில்லாகக்கொண்ட மன்மதன் *(மலர்க்)* கணைகள் *(தன்மேல்)* பாய்வதனால்; **புண்அறாத** - புண்கள் நீங்காத; **இழை உறா இளமுலை ஒருத்தி சேர்ந்து** - நூல் இழை நுழையும் அளவும் வெற்றிடம் இல்லாத இளைய தனங்களையுடையாள் ஒருத்தி. தளர்ந்தவளாய்; **மழை உறா மின்னி அன்ன மருங்குல் போல் நுடங்கி நின்றாள்** - மேகத்தில் உதிக்காமல் *(மண்ணில் உதித்த)* மின்னற்கொடி போன்ற *(தனது)* இடையினைப் போலவே *(மற்றையங்கங்களும் இளைத்து) (இராமன் சென்றுவிட்டதனால்)* சோர்ந்து போய் நின்றாள்.

மழை உறா மின்: தழைஉறாக் கரும்பு - இல்பொருள் உவமைகள். இடையைப்போல. உடல் முழுதும் இளைத்தது என்றதனால். இடையின் இளைப்பை உய்த்துணர்க. என்பது குறிப்பு. "மென்மருங்குல்போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்தாள்". *(கம்ப. 5072)* என்பார் மேலும்.

1072. பஞ்சு அணி விரலினார்தம்
படை நெடுங் கண்கள் எல்லாம்.
செஞ்செவே ஐயன் மெய்யின்
கருமையைச் சேர்ந்தவோதாம்?
மஞ்சு அன மேனியான்தன்
மணி நிறம். மாதரார்தம்
அஞ்சன நோக்கம் போர்க்க.
இருண்டதோ? அறிகிலேமால்.

பஞ்சு அணி விரலினார் தம் படை நெடுங்கண்கள் எல்லாம் - செம்பஞ்சுக்குழம்பை அணிந்த (மெல்லிய) விரலினையுடைய அப்பெண்டிரின் வாள் போன்ற கண்கள் யாவும்; **செஞ்செவே ஐயன் மெய்யின் கருமையைச் சேர்ந்தவோதாம்?** - இராமபிரானின் உடலின் கருமையை அவை அடைந்தனவோ?; **மஞ்சு அன மேனியான்தன் மணிநிறம்** - (அல்லது) மேகத்தை ஒத்த மேனியான் ஆகிய இராமபிரானின் அழகிய நிறம்; **மாதரார்தம் அஞ்சன நோக்கம் போர்க்க இருண்டதோ?** - பெண்டிரின் அஞ்சன மையிட்ட கண்கள் (அவனது திருமேனியில்) மொய்த்துக் கிடந்தமையால் அது கருமையையடைந்ததோ?; **அறிகிலேமால்** - (இவ்விரண்டில் எது நிகழ்ந்தது? என) எம்மால் துணிந்து அறியக் கூடவில்லை.

ஐயனின் மேனியும் அரிவையர் விழிகளும் நிறத்தில் ஒன்றுக்கொன்று கொண்டு கொடுத்துக் கொள்ளும் தகுதியுடையனவாய் இருந்தன என்பது கருத்து. பெண்கள் தம் கண்கள் அவன் திருமேனியில் ஊன்றிக்கிடந்தன என்பதாம். பஞ்சு அணி விரலினார் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டப்பட்ட விரலினையுடைய மகளிர்.

1073. மாந் தளிர் மேனியாள் ஓர்
வாணுதல். மதனன். எங்கும்
பூந் துணர் வாளி மாரி
பொழிகின்ற பூசல் நோக்கி.
'வேந்தர் கோன் ஆணை நோக்கான்;
வீரன் வில் ஆண்மை பாரான்;
ஏந்து இழையாரை எய்வான் யாவனோ
ஒருவன்?' என்றாள்.

மாந்தளிர் மேனியாள் ஓர் வாள் நுதல் - மாவின் தளிர்போன்ற (மென்மையான) மேனியுடைய ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடையாள் ஒருத்தி; **மதனன் எங்கும் பூந்துணர் வாளி மாரி பொழிகின்ற பூசல் நோக்கி** - மன்மதன். (பெண்களின் மேல்) எவ்விடத்தும் பூங்கொத்துக்கள் ஆகிய அம்புமழையைப்பெய்கின்ற போர்த்திறத்தைப் பார்த்து; **வேந்தர்கோன் ஆணைநோக்கான் வீரன்வில் ஆண்மைபாரான்** - தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் ஆணைச்சிறப்பை மதியாது (வீரருட்சிறந்த) வீரனாகிய இராமபிரானுடைய வில்லின் ஆற்றலையும் உணராது; **ஏந்திழையாரை எய்வான்** - (ஆயுதங்கள் அணியாது) அணிகளை யணிகிற பெண்டிரின் மீது அம்பெய்து வருத்துகிறவன்; **யாவனோ ஒருவன் என்றான்** - (ஆகிய) அந்த ஒப்பற்ற வீரன் யாரோ? என்று வினவினாள். மன்மதன் கை ஓங்கியுள்ளதாகச்சுட்டி. இராமனது அழகின் சிறப்பை உயர்த்தியவாறு. வேந்தருள் மிக்கானும். வீரருள் மிக்கானும் ஒருங்கு இருக்கும் போது. மகளிரைத் துன்புறுத்தும் துணிவுமிக்க வீரனும் உளனோ? அவன் பேர்தான் யாதோ? என வினவுகின்றாள். பெண்கள்மேல் அம்பெய்யும் வீரனும் யாரோ? அவனும் வீரனோ? என்ற இகழ்ச்சியும் அடங்க "யாவனோ ஒருவன்?" என்றாள்.

1074. **சொல் நலம் கடந்த காமச்**
சுவையை ஓர் உருவம் ஆக்கி.
இன் நலம் தெரிய வல்லார்
எழுதியது என்ன நின்றாள்-
பொன்னையும் பொருவு நீராள்.
புனைந்தன எல்லாம் போக.
தன்னையும் தாங்கலாதாள்.
துகில் ஒன்றும் தாங்கி நின்றாள்.

பொன்னையும் பொருவும் நீராள் - (மகளிற் சிறந்தவள் ஆகிய) திருமகளைத் தனக்கு உவமையாகக் கூறத்தக்கவள் ஆகிய ஒருத்தி; **புனைந்தன எல்லாம் போக்கி** - தான் அணிந்திருந்த அணிகலன்கள் யாவற்றையும் தன் உடல் இளைப்பால் கழன்று போக விட்டு; **தன்னையும் தாங்கலாதாள்** - தன் உடலையும் தான் தாங்கும் வலிமையற்றவள் ஆகி நிற்கையில்; **துகில் ஒன்றும் தாங்கிநின்றாள்** - (மானம் மிக்கவள் ஆனபடியால்) தன் ஆடை ஒன்றைமட்டும் (அவ்வணிகள் போல்) நழுவி விடாதபடி தாங்கிப் பிடித்து நின்றாள்; **சொல் நலம் கடந்த காமச் சுவையை ஓர் உருவம் ஆக்கி** - (அவள் அப்படிப் பிடித்துக் கொண்டு) சொல் நலத்தால் அகப்படாத அகப்பொருளாகிய காமத்தின் சுவை முழுவதற்கும் ஒருவடிவம் கொடுத்து; **இன் நலம் தெரியவல்லார் எழுதியது என்ன நின்றாள்** - இன்ப (நூல்) நலம் தெரிந்த வல்லவர்கள் எழுதிய ஓவிய வடிவம் இது என்னுமாறு நின்றாள்.

கட்புலனாகாத காமச்சுவையைக் கட்புலப்படுத்த வந்த உயிர் ஓவியம் அவள் என்க. அன்றைய ஓவியக்கலையின் ஆட்சியும் மானம் பேணலின் மாட்சியும் ஒருங்கு தெரிவித்த வாறு. செல்லுக்குள் அகப்படாத சுவையுடையது காமச்சுவையே ஆதலின். "சொன்னலங்கடந்த காமச்சுவை" என்றார். அகம் என்று காதற்சுவை பெயர்பெறக் காரணமும் இதுவே என்பர். "மகட்குத்தாய் தன்மணாளனோடு ஆடிடும் சுகத்தைச் சொல் எனில் சொல்லுமாறு எங்ஙனே?"

1075. **வில் தங்கு புருவம் நெற்றி**
வெயர் வர. பசலை விம்மிச்
சுற்று எங்கும் எறிப்ப. உள்ளம்
சோர. ஓர் தோகை நின்றாள். -
கொற்றம்செய்கொலை வேல் என்னக்
கூற்று எனக்கொடிய கண்ணாள்-
மற்று ஒன்றும் காண்கிலாதாள்.
'தமியனோ வள்ளல்?' என்றாள்.

கொற்றம்செய் கொலை வேல் என்னக் கூற்று எனக் கொடிய கண்ணாள் ஓர் தோகை - வெற்றியைத் தரும் கொல்லும் செயலையுடைய (கூர்) வேல்போலவும். கூற்றுவன் போலவும் கொடுமை செய்யும் கண்களையுடைய மயில்போல்வாள் ஒரு மங்கை; **வில் தங்கு புருவம் நெற்றி வெயர்வர. பசலை விம்மிச் சுற்று எங்கும் எறிப்ப** - வளைவதனால் வில்லின் தன்மை பொருந்திய புருவங்களிலும். நெற்றியிலும் வேர்வை ஒழுகவும் (பிரிந்தார்க்குத் தோன்றும்) பசலை நிறம் தன் உடல் முழுதும் பரவி விளங்கவும்; **உள்ளம் சோர நின்றாள் மற்றொன்றும் காண்கிலாதாள்** - தன்மனம் தளரவும் நின்றவளாய். தன் மனம் இராமனுடன் சென்று சேர்ந்ததனால். அவனுடன் செல்லும் பரிவாரங்களையும் காணாதவளாய்; **'வள்ளல் தமியனோ' என்றாள்** - வள்ளலாகிய இராமபிரான் தனியாகவா செல்லுகின்றான்? என்று கூறி. (அவனது தனிமைக்கு) வருந்தினாள்.

ஒன்றில் ஊன்றிய மனம் பிறவற்றைக் காணாது என்னும் உளவியல்பால். அவன்தனிமைகண்டு இரங்கினாள்; தனியன் ஆயின். தழுவி மகிழ்தற்காகவும் வினவினாள் எனலுமாம். இராமன் தனக்கு அருளவே தனியாக வந்துள்ளான் எனக்கொண்டு. அவனை "வள்ளல் என்றாள். ஐந்து பேரறிவும் கண்களே கொள்ளும் நிலையுற்ற அவள் கண்களை. இராமன் வடிவு ஒன்று மட்டுமே கொள்ளை கொண்டுள்ளதனால். நால்வகைப்படைகளும். மகளிரும். மைந்தரும் கண்ணில் படாது போயினர். "காமத்திற்குக் கண்ணில்லை" எனும் வழக்கும் காண்க.

1076. **மைக் கருங் கூந்தல். செவ் வாய்.**
வாள் நுதல். ஒருத்தி உள்ளம்
நெக்கனள் உருகுகின்றாள்.
'நெஞ்சிடை வஞ்சன் வந்து
புக்கனன்; போகாவண்ணம்.
கண் எனும் புலம் கொள் வாயில்
சிக்கென அடைத்தேன்; தோழி!
சேருதும் அமளி' என்றாள்.

acharya.org

மைக் கருங்கூந்தல் செவ்வாய். வாள்நுதல் ஒருத்தி - *அஞ்சனமை போன்ற கரிய கூந்தலையும். சிவந்த வாயினையும். ஒளிபொருந்திய நெற்றியினையும் உடையாள் ஒரு மங்கை;* ***உள்ளம் நெக்கனள் உருகுகின்றாள்*** - *(இராம பிரானை நினைந்து) மனம்நெகிழ்ந்து) உருகுகின்றவளாய். (தன் தோழியை நோக்கி);* ***'தோழி! நெஞ்சிடை வஞ்சன் வந்து புக்கனன்*** - *(என் உயிர்த்) தோழியே! வஞ்சகனாகிய இராமன் என்நெஞ்சினுள்ளே (கண்வழியாக வந்து) உட்புகுந்து அகப்பட்டுக்கொண்டான்;* ***போகாவண்ணம் கண் எனும் புலம்கொள் வாயில் சிக்கென அடைத்தேன்*** - *அவன் இனி வெளியேறிவிடாதபடி என் கண் இமைகளை அவன் உள் நுழைந்த வாயிற்கதவைச் சிக்கென அடைத்துவிட்டேன்;* ***அமளிசேருதும் என்றாள்*** - *(எனக்கு வழிகாட்டு) அவனை நுகர்தற்கு மஞ்சம் சேர்வேன் என்று கூறினாள்.*

தலைவி. கண்களை மூடிக்கொண்டதனால். தோழியின் உதவியை நாடினாள். உரியவர் அறியாது நெஞ்ச வீட்டுள் புகுந்து. அங்கிருந்த நாணம். நிறை முதலிய உயர் பொருள்களைக் கவர்தலால் இராமன் வஞ்சன் ஆனான். 'கண் விழி நுழையுமோர் கள்வனே கொலாம் (கம்ப. 535) என்பார் முன்னும். ''தளையவிழும் பூங்கோதைத் தாயரே ஆவி களையினும் என்கண்திறந்து காட்டேன் - வளை கொடுபோம். வன்கண்ணன் வாள் மாறன் மால் யானை தன்னொடும் வந்து என்கண் புகுந்தான் இரா'' எனும் முத்தொள்ளாயிரம் இங்கு நினையற்பாலது.

1077. தாக்கு அணங்கு அனைய மேனி.
தைத்த வேள் சரங்கள் பாராள்;
வீக்கிய கலனும் தூசும்
வேறு வேறு ஆனது ஓராள்; -
ஆக்கிய பாவை அன்னாள்
ஒருத்தி - ஆண்டு. அமலன் மேனி
நோக்குறுவாரை எல்லாம்
எரி எழ நோக்குகின்றாள்.

ஆக்கிய பாவை யன்னாள் ஒருத்தி - *(கைவல்லான் ஒருவனால்) ஆக்கப்பட்ட பதுமை போன்றாள் ஒருத்தி;தாக்கு அணங்கு அனைய மேனி;* ***தைத்த வேள் சரங்கள் பாராள்*** - *தாக்கி வருத்தும் தெய்வ நங்கை போன்ற தனது மேனியில் பாய்ந்த மன்மத அம்புகளை மதியாதவளாய்;* ***வீக்கிய கலையும் தூசும் வேறுவேறு ஆனது ஓராள்*** - *தான் இடையில் கட்டியிருந்த மேகலையும் ஆடையையும் வேறுவேறாகப் பிரித்துள்ளதையும் உணராதவளாய்;* ***ஆண்டு அமலன் மேனி நோக்குவாரை எல்லாம்*** - *அங்கே. தூயவனான இராமனின் திருமேனியை (அன்போடு) பார்ப்பவரையெல்லாம்;* ***எரி எழ நோக்குகின்றாள்*** - *(கண்களிலிருந்து) தீப்பொறி எழுமாறு (சினத்துடன்) நோக்குவாள் ஆனாள்.*

எரி எழ நோக்கியதற்கு ஏது பெருமானின் திருமேனிக்குக் கண்ணேறு படக்கூடும் என்பது. தன் காதற்குரியவனைப் பிறர் பார்ப்பது பொறாமையினாலும் எரி எழ நோக்கினாள் ஆதல்வேண்டும். தாக்கணங்கு - தீண்டி வருந்துகின்ற மோகினி என்னும் அழகுத் தெய்வம் "தாக்கணங்கு தானைக் கொண்டன்ன துடைத்து" (திருக். 1082

15

1078. களிப்பன. மதர்ப்ப. நீண்டு
கதுப்பினை அளப்ப. கள்ளம்
ஒளிப்பன. வெளிப்பட்டு ஓடப்
பார்ப்பன. சிவப்பு உள் ஊற
வெளுப்பன. கறுப்ப. ஆன
வேல்கணாள் ஒருத்தி. உள்ளம்
குளிர்ப்பொடு காண வந்தாள்.
வெதுப்பொடு கோயில் புக்காள்.

களிப்பன. மதர்ப்ப. நீண்டு கதுப்பினை அளப்ப *- (இயல்பாகிய) களிப்புத் தோன்றுவனவும். செழிப்புத் தோன்றுவனவும் நீளமாய்ச் சென்று கூந்தலை அளப்பனவும்;* ***கள்ளம் ஒளிப்பன வெளிப்பட்டு ஓடப் பார்ப்பன*** *- உள்ளத்து உள்ளதை மறைக்கும் கள்ளம் உள்ளனவும். இமைகளுக்கு வெளியே வந்து ஓடப் பார்ப்பன போன்றனவும்;* ***சிவப்பு உள் ஊற வெளுப்பன கறுப்ப ஆன வேற்கணாள்*** *- உள்ளுள்ள சிவந்த (நரம்பில்) இரேகைகள் வெளித் தெரிவனவும் (சில பகுதிகள்) வெளுத்தும் (சில பகுதிகள்) கறுத்தும் உள்ளதுமாகிய வேல் போன்ற விழிகளையுடையாள் ஒருத்தி;* ***உள்ளம் குளிர்ப்பொடு காண வந்தாள்*** *- உள்ளங் குளிர்ந்த மகிழ்வோடு (இராமனைக் காண வந்தாள்);* ***வெதுப்பொடு கோயில் புக்காள்*** *- கண்டவுடன் வந்த (காதல்) வெப்பத்தைச் (சுமந்தவாறு) தன் மாளிகைக்குள் சென்று சேர்ந்தாள்.*

இத்துணைச் சிறப்புக்களையும் உடைய கண்கள் குளிர்ச்சியோடு வந்தவளை வெப்பத்தோடு போக உதவின என்று வியந்தவாறு. தன் பார்வையிலிருந்தும் இராமன் விலகியவுடன் எழுந்த காமதாபம் நெருப்பாகச் சுட்டதால் "வெதுப்பொடும் கோயில் புக்காள்" என்றார். முதல் மூன்றடிகளிலும் கண்ணின் சிறப்பை உரைத்துள்ள திறம் ஓர்க. மதர்ப்பு: செழிப்பினால் உண்டான செருக்கு.

1079. **கருங் குழல் பாரம். வார் கொள்**
கன முலை. கலை சூழ் அல்குல்.
நெருங்கின மறைப்ப. ஆண்டு ஓர்
நீக்கிடம் பெறாது விம்மும்
பெருந் தடங் கண்ணி. காணும்
பேர் எழில் ஆசை தூண்ட.
மருங்குலின் வெளிகளூடே.
வள்ளலை நோக்குகின்றாள்.

கருங் குழல் பாரம் - *(தனக்கு முன்னே வந்து. இராமனைக் காண இடம்பிடித்துக் கொண்டுள்ள மாதர்களின்) கரிய கூந்தலின் தொகுதியும்;* **வார்கொள் கனமுலை** - *கச்சணிந்த பருத்த மார்புகளும்;* **கலை சூழ் அல்குல்** - *மேகலை சூழப்பெற்ற இடைசார் பகுதியும் (எங்கும்);* **நெருக்கின மறைப்ப ஆண்டு ஓர் நீக்கிடம் பெறாது** - *நெருக்கம் உற்றனவாய் (இராமன் திருமேனி காணாவாறு) மறைத்து நிற்றலால் இவையற்ற இடம் இல்லாமையால்;* **விம்மும் பெருந்தடங்கண்ணி** - *வருந்தி மறுகும் மிகப் பெரிய கண்களையுடையாள் ஒருத்தி;* **பேர் எழில் ஆசை தூண்ட** - *(அவள் கேள்வியுற்ற இராமனது) பேரழகு. அவனைப் பார்த்தாக வேண்டும் என்றும் ஆசையினைத் தூண்டுதலால்;* **மருங்குலின் வெளிகளூடே வள்ளலை நோக்குகின்றாள்** - *முன்னே மறைந்து நிற்கும் மகளிரின் இடையின் இடைவெளிகளிடையே வள்ளலாகிய இராமபிரானைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்றாள்.*

"அகல் அல்குல் தோள் கண் என மூவழிப்பெருகி. நுதல். அடி. நுசுப்பு என மூவழிச் சிறகி" (கலி. 108) எனும் உத்தம மங்கையர் இலக்கணம் முற்றும் அமைந்த மகளிரே அங்கே உள்ளோர் அனைவரும் எனும் கருத்தைச் சுவையுறக் கூறியவாறு.

இராமன் உலா வந்த வீதிகளின் நிலை

1080. **வரிந்த வில் அனங்கன் வாளி**
மனங்களில் தைப்ப மாதர்
எரிந்த பூண் இனமும். கொங்கை
வெயர்த்தபோது இழிந்த சாந்தும்.
சரிந்த மேகலையும். முத்தும்.
சங்கமும் தாழ்ந்த கூந்தல்
வரிந்த பூந்தொடையும். அன்றி
வெள்ளிடை அரிது - அவ் வீதி.

வரிந்த வில் அனங்கன் வாளி மனங்களில் தைப்ப - வரிந்து கட்டிய மன்மதனது அம்புகள் (அங்குள்ள மாதர்) மனங்களில் (வந்து) பாய்கையில்; **மாதர் எரிந்த பூண் இனமும்** - அம்மகளிரின் (விரக தாபம் மிக்க உடம்பிலே படுதலால்) தீய்ந்து விழுகின்ற அணிகளின் தொகுதியும்; **கொங்கை வெயர்த்த போது இழிந்த சாந்தும்** - (வெப்பத்தால்) தனங்கள் வெயர்த்தபோது அங்கிருந்து கரைந்தொழுகிய சந்தனமும்; **சரிந்த மேகலையும் முத்தும் சங்கமும்** - விரகத்தால் உடல் இளைத்தமையால் கழன்று சரிந்த மேகலையும் முத்து மாலைகளும் சங்கு வளையல்களும்; **தாழ்ந்த கூந்தல் விரிந்த பூந் தொடையும் அன்றி** - நீண்ட கூந்தல் அவிழ்ந்து விரிவதால் வீழ்ந்த மலர்மாலை அல்லாமல்; **அவ்வீதி வெள்ளிடை அரிது** - வெற்றிடமாக ஓரிடமும் அவ்வீதியில் இல்லை. மகளிர் நெருக்கத்தை மேலிட்டுக் கொண்டு. ஆங்குள்ள வளத்தின் பெருக்கமும் மாதர் பெருக்கமும் உரைத்தவாறு தெருக்களில் மகளிர் கவனியாது கழலவிட்ட அணிகலக் குவியல்களும். சந்தனச் சேறும். சரிந்த மாலைகளும் குப்பையாகக் கிடந்தன என்றவாறு.

இராமனின் மேனி அழகு

1081. தோள் கண்டார். தோளே கண்டார்.
தொடு கழல் கமலம் அன்ன
தாள் கண்டார். தாளே கண்டார்;
தடக் கை கண்டாரும். அஃதே;
வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே.
வடிவினை முடியக்கண்டார்?-
ஊழ் கொண்ட சமயத்து அன்னான்
உருவு கண்டாரை ஒத்தார்.

தோள் கண்டார் தோளே கண்டார் - (அங்குள்ள மகளிருள்) இராமபிரானது தோள் அழகைக் கண்டவர்கள் (அவ்வழகை முற்றும் கண்டுகளித்து முடியாமையால் அதனால் பிற உறுப்புக்களின் அழகைப் பார்க்க இயலாமையால்) அத்தோள் அழகினையே கண்ட வண்ணம் இருந்தார்கள்; **தொடுகழல் கமலம் அன்ன தாள் கண்டார் தாளே கண்டார்** - வீரக் கழல்கள் அணிந்த தாமரைப் பூக்கள் போன்ற (இராமனது) திருவடிகளைப் பார்த்தவர்கள் (வேறு பார்க்காது) அவற்றையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்; **தடக்கை கண்டாரும் அஃதே** - (அவனது) பெரிய திருக்கரங்களின் அழகைப் பார்த்தவர்களும் அவ்வாறே (பிற நோக்காது) அவற்றையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள்; **வாள் கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்** - ஆகவே. வாள் போன்ற கண்களையுடைய பெண்டிருள் இராமனது திருமேனியழகினை முழுவதும் பார்த்தவர்கள் யாவர் உள்ளனர் (ஒருவருமில்லை) ; **ஊழ் கொண்ட சமயத்து அன்னான் உருவு கண்டாரை ஒத்தார்** - (தமக்குத் தாமே ஒவ்வொரு) முறையினைக் கொண்ட சமயங்கள். பிறசமயங்கள் கூறும் இறை வடிவங்களை நோக்காது. தம் வடிவங்களையே நோக்கியவாறு இருப்பது போல இராமனைக் காண வந்த மகளிர் (அப்பெருமானின்) உறுப்புக்கள் பலவும் நோக்காது ஓர் உறுப்பின் அழகிலேயே ஊன்றி நின்று விட்டனர்.

சமயங்கள் ஒரு பரம் பொருளின் பல கூறுகள் என்றவாறு ‘‘வணங்கும் துறைகள் பலப் பலவாக்கி மதிவிகற்பால் பிணங்கும் சமயம் பலப்பலவாக்கி அவை அவை தோறும் அணங்கும் பலப்பல ஆக்கி நின் மூர்த்தி பரப்பி வைத்தாய்’’ (திருவிருத். 69) எனும் நம்மாழ்வார் பாசுரத்தின் கருத்துப் பதிவு ‘‘ஊழ்கொண்ட சமயத்து அன்னாள் உருவு கொண்டாரை ஒத்தார்’’ எனும் உவமையில் பதிந் துள்ளமை காண்க. முழுமுதற் பரம்பொருளின் பல்வேறு வடிவங்களும் ஒரு வடிவத்தையோ அல்லது ஒரு பகுதியினையோ கண்ட ஒவ்வொரு சமயத்தவரும் அந்தந்த ஒரு வடிவினையே அல்லது பகுதியினையே முடிவாகக் கொண்டு விட்டது போலிருந்தது இப்பெண்களின் நிலை என்றவாறு. கவிஞர் பிரானின் கடவுட் கொள்கை துல்லியமாக விளங்கும் இடங்களுள் இதுவும் ஒன்று எனலாம். அந்தந்த அங்கங்களைக் கண்டவர்கள் அங்கங்கேயே நின்று கொண்டு. அடுத்த அங்கங்களின் அழகைக் காண விழிகளைப் பெயர்க்க முடியாமற் போனமை. அவர்கள் குறையில்லை என்று உணர்த்தும்.

பற்பல மகளிரின் நிலைகள்

கலி விருத்தம்

1082. தையல். சிற்றிடையாள். ஒரு தாழ்குழல்.
உய்ய மற்றுஅவள் உள்ளத்து ஒடுங்கினான்-
வையம் முற்றும் வயிற்றின் அடக்கிய
ஐயனின் பெரியார் இனி யாவரே?

தையல் சிற்றிடையாள் ஒரு தாழ் குழல் *- பார்ப்பவர் உள்ளத்தில் தைக்கும் அழகினையுடையாளும். சிறிய இடையினையுடையாளும் தாழ்ந்த கூந்தலினையுடையாளும் ஆகிய ஒருமங்கை ;* ***உய்ய மற்று அவள் உள்ளத்து ஒடுங்கினான்*** *- (வருந்தாமல்) வாழுமாறு அவள் உள்ளத்துக்குள்ளே (இராமபிரான்) அடங்கியிருந்தான்;* ***அவள் யார் எனின்;வையம் முற்றும் வயிற்றின் அடக்கிய*** *- உலகம் முழுவதையும் தன்திரு வயிற்றிலே (ஒருகாலத்தே) அடக்கி வைத்த;* ***ஐயனில் பெரியார் யார் இனியாவர்*** *- தலைவன் அப்பெருமானை விடப் பெரியவர் வேறு யாவர் உளர்?*

1083. அலம்பு பாரக் குழலி ஓர் ஆயிழை.
சிலம்பும் மேகலையும் ஒலி செய்திட.
நலம் பெய் கொம்பின் நடந்து வந்து எய்தினாள்.
புலம்பு சேடியர் கைமிசைப் போயினாள்.

அலம்பு பாரக் குழலி ஓர் ஆயிழை - *(மிகுந்த கனத்தால்) அலைகின்ற கூந்தலையுடைய ஆய்ந்தெடுத்த அணிகலன்களையணிந்த ஒரு மங்கை;* **சிலம்பும் மேகலையும் ஒலி செய்திட** - *(காலில்) சிலம்பும் (இடையில்) மேகலையும் ஒலியெழுப்ப;* **நலம்பெய் கொம்பின் நடந்து வந்து எய்தினாள்** - *(இராமனைக் காண) அழகுமிக்க பூங்கொடி ஒன்று நடந்து வருவது போல வந்தடைந்தாள்;* **புலம்பு சேடியர் கைமிசைப் போயினாள்** - *இராமனைக் கண்ணுற்றலால் வந்த விரகதாப மிகுதியால் தன்வயம் இழந்து பரவயப் பட்டு சோர்ந்து இவள் நிலை கண்டு வருந்தும் தோழியர் கைத் தாங்கலில் போய்ச் சேர்ந்தாள். இராமனைக் காண மகிழ்ச்சியும் உல்லசாமும் ஒய்யாரமும் துள்ள வந்தவள். கண்டபின் அடைந்த நிலை கூறப்படுகிறது. சிலம்பும் மேகலையும் ஒலிக்க ஆர்ப்பரித்து நடந்து வந்த கொடி ஒலியடங்கிக் கைக்குள் எடுத்துச் செல்லுமாறு துவண்டு போனது என்க. இறையழகால் ஈர்க்கப்படும் உயிர்கள் ஆர்ப்படங்கிச் செயலிழந்து மெய்ம் மறக்கும் திறம் செப்பியவாறு.*

> ***1084. அருப்பு மென் முலையாள். அங்கு. ஓர் ஆயிழை.***
> ***'இருப்பு நெஞ்சினையேனும். ஓர் ஏழைக்கா.***
> ***பொருப்பு வில்லைப் பொடி செய்த புண்ணியா!***
> ***கருப்பு வில் இறுத்து ஆட்கொண்டு கா' என்றாள்.****

அங்கு அருப்பு மென்முலையாள் ஓர் ஆயிழை - *அப்பொழுது (தாமரை) மொக்கினைப் போன்ற மார்பகங்களையுடைய ஆய்ந்தெடுத்த அணிகலன்களை யணிந்தாள் ஒருத்தி;* **இருப்பு நெஞ்சினைப் போலும்** - *(இராமனை நோக்கி) எனக்கு இரங்காமையால் இரும்பு போன்ற வலிய மனமுடையாய் ஆயினும்;* ***ஓர் ஏழைக்கா பொருப்பு வில்லைப் பொடி செய்த புண்ணியா!*** - *ஒரு பேதைப் பெண்ணாகிய சீதைக்காக மலை போன்ற சிவதனுசையொடித்த புண்ணியனே!;* **கருப்புவில் இறுத்து ஆட்கொண்டு கா என்றாள்** - *(நானும் ஒரு பெண் ஆதலால்) (எனக்காக) (என்மேல் மலர்க்கணை பொழியும் மன்மதனின்) கரும்புவில்லை ஒடித்து என்னைக் காப்பாற்றுக என்று வேண்டினாள்.*

எனக்காக மிக வலிய மலையை ஒடிக்க வேண்டா; மிக எளிய கரும்பை ஒடித்துக் காப்பாற்றுக என்று நயமுறக் கேட்டவாறு. அரும்பு அருப்பு எனவும் இரும்பு இருப்பு எனவும் கரும்பு கருப்பு எனவும் எதுகைக்காக வலிந்தது. (ஒரு பெண்ணுக்கு வாழ்வுதர வேண்டி மேருமலையனைய வில்லை ஒடித்து அவளைக் காத்தவனே! நானும் ஒரு பெண் தானே? எனக்காக மன்மதன் பிடித்துள்ள வில்லை ஒரு கரும்பு வில்லை ஒடித்துக் காப்பாற்றல் ஆகாதா? என்று மன்றாடுகிறாள். செயலில் உள்ள நியாயத்தையும் செயலாற்ற வேண்டுவாற்குரிய ஆற்றலையும் உணர்த்தி வேண்டியவாறு. சீதையே ஏழையென்றால் நான் எத்தனை பெரிய ஏழை? எண்ணிப்பார் என்று இறைஞ்சியவாறு.

1085. மை தவழ்ந்த கருங் கண் ஒர் வாணுதல்.
'செய் தவன் தனித் தேர்மிசைச் சேறல் விட்டு.
எய்த வந்து எதிர் நின்றமைதான் இது
கைதவம்கொல்? கனவுகொலே?' என்றாள்.

மை தவழ்ந்த கருங்கண் ஒர் வாள் நுதல் - மை தீட்டப்பட்ட கரிய கண்களையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும்; **செய் தவன் தனித்தேர் மிசைச் சேறல்விட்டு** - தவமெல்லாம் செய்து முடித்த இந்த இராமன் தன் ஒப்பற்ற தேரின் மேல் செல்லுதலை விட்டுவிட்டு; **தான் எய்த வந்து எதிர் நின்றமை தான் இது** - என் கண் எதிரில் வந்து நிற்றலாகிய இது; **கை தவம் கொல்? கனவு கொலோ? என்றாள்** - மாயைதானோ? (அல்லது) கனவுக் காட்சிதானோ என்று வினாவினாள்.

ஆங்குள்ள அத்தனை பொருள்களும் மறைந்து இராமன் ஒருவன் மட்டுமே கண்ணில் படுவதால் மந்திரமோ? கனவோ? என மயங்க நேர்ந்தது. பக்தர் உலகம் இந்நிலையைத் 'தீவிர பக்தி' என்னும். வாள்நுதல் - அன் மொழித் தொகை. "உருவின் மிக்கதோர் உடம்பது பெறுவது அரிது" (சீவக. சிந். 154) ஆகலான். இத்தகைய பேரழகைப் பெற்றிட இராமன் பெருந்தவம் புரிந்திருக்க வேண்டும் என்பாள் "செய்தவன்" என்றாள். இராமன். உருவம் உருவெளித் தோற்றமாய். இவள் கண்முன் நின்றான் ஆதலின் இவ்வாறு உரைத்தாள். கைதவம் - இழிந்த தவம்; வஞ்சனை; மாயை. என்னை இத்தகைய வேட்கை கொளச் செய்தவன் என்றும் பொருள் கொளலாம்.

1086. மாது ஒருத்தி. மனத்தினை அல்லது ஓர்
தூது பெற்றிலள். இன் உயிர் சோர்கின்றாள்.
'போது அரிக் கண் பொலன் குழைப் பூண் முலைச்
சீதை எத் தவம் செய்தனளோ?' என்றாள்.

மாது ஒருத்தி மனத்தினை அல்லது ஓர் தூது பெற்றிலள் - ஒரு மங்கை (தன் மனத்தினைத் தவிர (இராமனிடம் அனுப்ப) வேறு ஒரு தூதரைப்பாரைப் பெறாதவள் ஆகினாள்; **இன்னுயிர் சோர்கின்றாள்** - (இராமன் மேல் கொண்ட வேட்கையால்) தன் இனிய உயிர் தளர்ந்து சோர்வுற்றாள்; **போது அரிக்கண் பொலன் குழைப் பூண் முலைச் சீதை** - (தாமரை) மலர் அனைய சிவந்த வரி படர்ந்த கண்களையும். பொன்னால் ஆன குழைகளையும் அணிகலன்கள் தவழும் செவிகளையும் தனங்களையும் உடைய சீதை; **எத்தவம் செய்தனளோ? என்றாள்** - (இந்த இராமனை மணந்து கொள்ள) எத்தகைய பெருந்தவம் செய்தாளோ? என ஏங்கினாள்.

இறைப் பேற்றிற்குத் தவம் இன்றியமையாதது என்று குறித்தவாறு. "தவமும் தவமுடையார்க்கு ஆகும்" (திருக். 292). தவம் புரியாத என் போன்றவர்கள் இராமனையடைய அவாவுவது வீண் என நொந்து கொண்டனள். வேறு யாரிடமும் சொல்ல இயலாது. தன் மனத்தை நோக்கித் தானே கூறிக் கொண்டதனால். "மனத்தினை யல்லது ஓர் தூது பெற்றிலள்" என்றார். அவனைக் கண்டு மகிழக் கண்களும் அவன் இன்னுரை கேட்டு மகிழச் செவிகளும். அணைத்து மகிழத் தனங்களையும் சீதை பெற்றுள்ளாள் என ஏங்குவாள். அவ்வுறுப்புகளை விதந்து எடுத்துக் கூறினாள். குழை - ஆகுபெயர். 24

1087. பழுது இலா ஒரு பாவை அன்னாள். பதைத்து.
அழுது. வெய்துயிர்த்து. அன்புடைத் தோழியைத்
தொழுது. சோர்ந்து அயர்வாள். 'இந்தத் தோன்றலை
எழுதலாம்கொல். இம் மன்மதனால்?' என்றாள்.

பழுது இலா ஒரு பாவை அன்னாள் - (எவ்வுறுப்பிலும்) ஒரு குற்றமும் அற்ற ஓவியப் பாவையைப் போன்றாள் ஒருத்தி; **பதைத்து. அழுது. வெய்துயிர்த்து** - (இராமனையடையும் வேட்கையால்) துடித்துக் கண்ணீர் விட்டு வெப்ப மூச்சினை வெளிப்படுத்தி; **அன்புடைத் தோழியைத் தொழுது சோர்ந்து அயர்வாள்** - தன் அன்பு மிக்க (உயிர்த்) தோழியை நோக்கிக் கைகூப்பி வணங்கி. தளர்ந்து சோர்வாளாய்; **இந்தத் தோன்றலை இம்மன்மதனால் எழுதல் ஆம்கொல்? என்றாள்** - இந்த இராமபிரானை இந்த மன்மதனைக் கொண்டு ஓவியமாய் எழுதி வைத்துக்கொள்ள ஆகுமோ என்று கூறுவாள்.

இராமன் "ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தினையுடையான்" (கம்ப. 4020) ஆதலின். "எழுதல் ஆம் கொல்?" என்று ஐயுற்றவாறு. காதலர் உருவை மனக்கிழியில் தீட்டும் கைவல்ல ஓவியன் மன்மதன் ஆதலால். "இம் மன்மதனால்" என்றாள். "மதனற்கும் எழுத ஒண்ணாச் சீதை" (கம்ப. 483) என்பார் முன்னும். "தேவு தெண்கடல் அமுது கொண்டு அநங்கவேள் செய்த ஓவியம் புகையுண்டது." (கம்ப. 5079) என்பதும் காண்க. அழகிய வடிவங்களை மன்மதன் ஓவியமாகத் தீட்டுவான் என்பது கவிமரபாதல் காண்க. இவன் கண் முன் இல்லாத போது பார்த்து மகிழ ஓர் ஓவியம் தேவை. இவன் உருவை நம்மால் வரைய இயலாது; மன்மதனை வேண்டினாலும்; அவனாலும் இவன் வடிவை எழுதிவிட இயலுமா? என்று தோழியை வருந்தக் கேட்டாள்.

1088. வண்ண வாய் ஒரு வாணுதல். 'மானிடற்கு.
எண்ணுங்கால். இவ் இலக்கணம் எய்திட
ஒண்ணுமோ? இது உணர்த்துகின்றேன். இவன்
கண்ணனே! இது கண்டிரும். பின்' என்றாள்.

வண்ணவாய் ஒரு வாள் நுதல் - *அழகிய வாயையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும் உடையாள் ஒருத்தி;* ***எண்ணுங்கால் மானுடற்கு இவ் இலக்கணம் எய்திட ஒண்ணுமோ?*** *- "எண்ணிப் பார்த்தால் மனிதன் ஒருவனுக்கு இத்தகைய வடிவழகையுடைய உத்தமலட்சணம் பொருந்த இயலுமா? (இயலாது) (ஆகவே) ;* ***இவன் கண்ணனே இது உணர்த்துகின்றேன்*** *- (இவன் மானுடன் அல்லன்) இவன் திருமாலே ஆவான். இதனை. நான் அனுமானத்தால் உங்கட்கெல்லாம் இப்போது உணர்த்துகின்றேன்;* ***இதுபின் கண்டிரும் என்றாள்*** *- (நான் சொல்வது உண்மையென்பதனைப் பிரத்தியட்சமாக) நீங்கள் எல்லோரும் பின்னால் கண்ணால் காணப் போகின்றீர்கள்!' என்றாள்.*

இராமனைக் கண்ணன் என்றுணர்ந்து உணர்த்திய இவள் வாய் வார்த்தை மற்றைப் பெண்கள் வார்த்தையிலும் அழகியதாய்த் தோன்றியமையின் அதனை உரைத்த வாயை "வண்ணவாய்" என்று போற்றி மகிழ்கின்றார். மனித உருவிலே காணப்படாத பேரழகு இவன் வடிவில் காணப்படுதலின். இவன் கண்ணனாகிய திருமாலே எனும் முடிவுக்கு வந்தாள். முன்னும் (1068) இராமனைக் கண்ணன் என்றமை காண்க.

1089. கனக நூபுரம் கை வளையோடு உக.
மனம் நெகும்படி வாடி. ஒர் வாணுதல்.
'அனகன் இந் நகர் எய்தியது. ஆதியில்.
சனகன் செய்த தவப் பயனால்' என்றாள்.

ஒர்வாள் நுதல் *- ஒளி பொருந்திய நெற்றியினாள் ஒரு மங்கை;* ***கனக நூபுரம் கைவளையோடு உக*** *- பொன்னாலான கால்சிலம்பு. கைவளையோடு சேர்ந்து (உடல் மெலிவால்) கழன்று விழவும்;* ***மனம் நெகும்படி வாடி*** *- நெஞ்சு நெகிழ்ந்து உருகுமாறு வாட்டமுறவும்;* ***அனகன் இந்நகர் எய்தியது*** *- குற்றமற்றவனான இராமபிரான் (நம்) மிதிலை நகருக்கு வந்தடைந்தது;* ***ஆதியில் சனகன் செய்த தவப் பயனால் என்றாள்*** *- (நம் மன்னன்) சனகன் முன்பு செய்த தவத்தின் விளைவினால் என்று கூறினாள்.*

உயர்ந்தோர் வருகை தவப்பயனால் தான் கூடும் என்பதனை. "நகர் நீ வலஞ்செய்து வணங்க எளிவந்த இது முந்து என் குலம் செய்தவம்" (கம்ப. 320) எனத் தசரதன் கூற்றாய் முன்பும் குறித்தார். சனகன் தவஞ்செய்தான். சீதைக்கு இராமன் கிடைத்தான்; என் தந்தை இவ்வாறு தவம் செய்யவில்லையே என ஏங்கினாள். மன வாட்டத்தால் உடல் வாடும் என்பதனை "மனம் நெகும்படி வாடி கனக நூபுரம் கைவளையோடு உக" என்றார். பிரிவில் வருந்துவாரின் உடல் மெலிவால் கைவளை முதலிய அணிகள் நெகிழ்ந்து வீழ்வதாக உரைத்தல் கவி மரபு. "துறைவன் துறந்தமை தூற்றா கொல்; முன் கை. இறை இறவா நின்றவளை" (திருக். 1157) என்பதும் காண்க.

1090. ***நனி வருந்தி. நலம் குடிபோயிட.***
பனி வரும் கண் ஓர் பாசிழை அல்குலாள்.
'முனிவரும் குல மன்னரும் மொய்ப்புற அற.
தனி வரும் கொல் கனவின்தலை?' என்றாள்.

பனிவரும் ஓர் பாசிழை அல்குலாள் - *கண்ணீர் நீர்த்துளிகள் ததும்பிய கண்ணையும் பச்சைக் கற்கள் பதித்த (மேகலை முதலிய) அணிகலனையும் அணிந்த இடைப் பக்கத்தையும் உடையாள் ஒருத்தி;* ***நலம் குடிபோயிட நனி வருந்தி*** - *(இவ்வளவு நாளும் தன் உடலில் குடியிருந்த) தன் அழகு இடம் பெயர்ந்து நீங்கிடுமாறு (இராமன் மேற்கொண்ட வேட்கையில்) மிகவும் துயருற்று;* ***முனிவரும் குலமன்னரும் மொய்ப்பு அற*** - *(இவ்விராமன்) முனிவர்களும் மன்னர் குலத்தினரும் (இப்போது) மொய்த்துக் கிடப்பது போல் அல்லாமல்;* ***கனவின் தலை தனிவரும் கொல் என்றாள்*** - *என் கனவில் தனியாய் வருவானோ?' என்று (ஏக்கத்தோடு) கூறினாள். தனித்து வந்தால் தன்வேட்கை தீரத் தழுவி மகிழ்வேன் என்பது குறிப்பு. கூடி இருப்பார் முன் தழுவல் நாணத்தால் இயலாது. நனவில் தழுவுதல் தவமின்மையால் இயலாது. ஆதலால். "கனவில் தனிவருங்கொல்" என்றாள். 28*

1091. ***புனம் கொள் கார் மயில் போலும் ஓர் பொற்கொடி.***
மனம் கொள் காதல் மறைத்தலை எண்ணினாள்;
அனங்கவேள். அது அறிந்தனன்;- அற்றம்தான்.
மனங்கள் போல. முகமும் மறைக்குமே?

புனம் கொள் கார் மயில் போலும் ஓர் பொற்கொடி - *காட்டில் வதிந்து கார்காலத்து மேகங்களைக் கண்டு மகிழ்கின்ற மயில் போலவும் பொற்கொடி ஒன்று போலவும் அழகு உடைய ஒரு மங்கை;* ***மனம் கொள் காதல் மறைத்தலை எண்ணினாள்*** - *தன் மனத்தகத்தே (இராமன் மேற்)கொண்ட காதலை வெளித் தெரியாமல் மறைத்தற்கு எண்ணினாள்;* ***அனங்க வேள் அது அறிந்தனன்*** - *(மனத்தில் தோன்றுபவனாகிய) மன்மதன் அதனை அறிந்து கொண்டான்;* ***அற்றம் தான் மனங்கள் போல் முகமும் மறைக்குமே?*** - *(அவள் மனத்துள் உள்ள காதலை முகத்தில் அவன் வெளிப்படுத்திவிட்டான். ஆகவே) (தெரியாது மறைந்திருக்கும் மனங்களில் மறை பொருள்களை மறைக்கலாம்.) எல்லோர்க்கும் தெரியும் பொருளாகிய முகங்களில் மறைபொருள்கள் வெளிப்பட்டுவிடும் (மனம் போல் மறைத்தல் இயலாது).*

கார் கண்டு மகிழும் காட்டு மயில் போலக் கார்முகில் வண்ணனாம் இராமபிரானைக் கண்டு களித்தாடும் வீட்டு மயில் இவள் என்பார். "கார்மயில் போலும்" என்றார். "பளிங்கு போல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்" (திருக். 706). ஆதலால் மனங்கள் போல முகங்கள் மறைக்குமே" என்றார்.

acharya.org

1092. ***இணை நெடுங் கண் ஒர் இந்து முகத்தி பூ***
அணை அடைந்து. இடியுண்ட அரா என.
புணர் நலம் கிளர் கொங்கை புழுங்கிட.
உணர்வு அழுங்க. உயிர்த்தனள் ஆவியே.

இணை நெடுங்கண் ஒர் இந்து முகத்தி - *(ஒன்றோடொன்று ஒத்த) இரண்டு கண்களையுடைய சந்திரன் போன்ற முகமுடையாள் ஒருத்தி;* ***பூ அணை யடைந்து*** *- (இராமன் மேல் கொண்ட வேட்கையால் நிற்கவும் இயலாமல்) மலர்கள் பரப்பப்பட்ட மஞ்சத்தையடைந்து;* ***இடியுண்ட அரா என*** *- இடியோசை கேட்ட பாம்பினைப் போல;* ***புணர் நலம் கிளர் கொங்கை புழுங்கிட*** *- நெருங்கிய அழகுமிக்க மார்பகங்கள் வியர்த்துப் போக;* ***உணர்வு அழுங்க ஆவி உயிர்த்தனள்*** *- அறிவு மழுங்கிடப் பெருமூச்செறிந்து கொண்டிருந்தாள்.*

அணையா வேட்கை அடைவிக்கும் சில மெய்ப்பாடுகள் சுட்டியபடி. இராமன் போய் விட்டான் என்ற தோழி கூற்று. அவளுக்கு இடியோசை கேட்ட நாகம் வளைகளில் ஓடி ஒளிந்து கொள்வது போல. தன் அறை அடைந்து பூ அணைக்குள் புகுந்தாள் என்பதாம். நிலா. பாம்புக்கு அஞ்சும் ஆதலால். இவளை "இந்து முகத்தி" எனப் பொருந்தக் கூறினாள். இந்து: சந்திரன் - உவமையணி.

1093. ***ஆம்பல் ஒத்த அமுது ஊறு செவ் வாய்ச்சியர்.***
தாம் பதைத்து உயிர் உள் தடுமாறுவார்.
தேம்பு சிற்றிடைச் சீதையைப்போல். சிறிது
ஏம்பல் பெற்றிலர்; எங்ஙனம் உய்வரே?

ஆம்பல் ஒத்து அமுது ஊறு செவ்வாய்ச்சியர் *- செவ்வாம்பல் மலரைப் போன்று. அமுதம் போன்ற இனிமையூறுதற்கு இடமான சிவந்த வாயினையுடைய மகளிர் பலரும்;* ***தாம் பதைத்து உள்உயிர் தடுமாறுவார்*** *- (இராம வேட்கையால் மனமும் உடம்பும்) துடித்து. உடலினுள் உள்ள உயிர் நிலை கலங்கினர்;* ***தேம்பு சிற்றிடைச் சீதையைப் போல்*** *- வருந்தும் மெல்லிய இடையுடையாள் ஆகிய சீதையினைப் போல;* ***ஏம்பல் சிறிது பெற்றிலர்*** *- மகிழ்தற்கான காரணத்தைச் சிறிதும் பெறாதவர்களாகிய இவர்கள்;* ***எங்ஙனம் உய்வரே?*** *- எவ்வாறு பிழைப்பார்? மகிழ்தற்குக் காரணம் சிறிதே இருப்பினும் மகளிர் பிழைத்துக் கொள்வர்; இன்றேல் பிழைத்தல் இயலாது எனக் கவிஞர் பெண்மையின் மென்மை நினைந்து ஏங்கியவாறு. அமுது ஊறியும் பயன் கொள்ளப்படாமல் உள்ளது என்பார். "அமுது ஊறு வாய்ச்சியர்" என்றார்.*

1094. ***'வேர்த்து. மேனி தளர்ந்து. உயிர் விம்மலோடு.***
ஆர்த்தி உற்ற மடந்தையர் ஆரையும்.
தீர்த்தன். இத்தனை. சிந்தையின். செங் கணின்.
பார்த்திலான்; உள் பரிவு இலனோ?' என்றாள்.

மேனி வேர்த்து உயிர் தளர்ந்து -(இராம வேட்கையுற்றாள் ஒருத்தி) உடல் வியர்த்து உயிர்நிலை குலைந்து; **விம்மலோடு ஆர்த்தியுற்ற மடந்தையர் ஆரையும்** - விம்முதலோடு அருந்துயர் உற்ற பெண்டிர் எவரையும்; **தீர்த்தன் சிந்தையின் செங்கணின் இத்தனை பார்த்திலான்** - தூயோனான இராமபிரான். உள்ளத்தாலும் சிவந்த கண்களாலும் சிறிதேனும் நோக்கினான் அல்லன்; **உன் பரிவிலனோ என்றாள்** - அப்பெருமான் உள்ளத்தே (சிறிதேனும்) அன்பு என்பதே இல்லாதவனோ? என்று (துயரோடு) வினாவினாள்.

எத்தனை மகளிர் மொய்ப்பினும் ஏறெடுத்தும் நோக்காத இராமனின் இயல்புத் திறம் கூறி. இராமபிரானின் ஏக பத்தினி விரதத்தின் ஏற்றத்திற்கு அடித்தளம் இட்டவாறு. "இந்த இப்பிறவிக்கு இரு மாதரைச் சிந்தையாலும் தொடேன்" (கம்ப. 5378) என்ற செம்மையன் இராமன் ஆதலான் "தீர்த்தன் இத்தனை சிந்தையின். செங்கணின் பார்த்திலன்" என்றார். ஆகவே. இத் துணைப் பெண்கள் மொய்ப்பதாகக் கூறுவதெல்லாம் இராமபிரானின் ஏற்றம் உயர்த்தவே என்பதனை உய்த்துணர்க.

1095. வையம் பற்றிய மங்கையர் எண்ணிலர்.
ஐயன் பொற்புக்கு அளவு இலைஆதலால்.
எய்யும் பொன் சிலை மாரனும். என் செய்வான்?
கை அம்பு அற்று. உடைவாளினும் கை வைத்தான்.

வையம் பற்றிய மங்கையர் எண்ணிலர் - அந்நகரத்தை வாழ் இடமாகக் கொண்ட பெண்டிர் தொகைக்கும் அளவு என்பது இல்லை; ஐயன் பொற்புக்கு அளவிலை இராம பிரானது அழகுக்கும் அளவு என்பது இல்லை; **ஆதலால். எய்யும் பொன் சிலை மாரனும் என் செய்வான்? -** (அந்த மங்கையர் உள்ளத்தில் எய்ய வேண்டிய மலர்க் கணைகளின் தேவைக்கும் ஓர் அளவில்லை) ஆதலினால் (மலர்) அம்பெய்கின்ற அழகிய வில்லினையுடைய மன்மதனும் யாது செய்வான்?; **கை அம்பு அற்று** - (தன்) கையில் உள்ள (மலர்) அம்புகள் எல்லாம் தீர்ந்து போய்; **உடைவாளினும் கை வைத்தான்** - (அம்மாதர் மேல் பாய்ச்சும் பொருட்டு) உடைவாளின் மேலும் கையை வைத்தான்.

காமன் "கையம்பு அற்று உடைவாளினும் கை வைக்க" நேர்ந்தது எனக் குறித்தவாற்றால் மன்மதன் தோல்வியும் மகளிர் ஆற்றாமையும் இராமனின் உடல் அழகும் குண அழகும் ஒருங்கே வெளிப்படுத்தியவாறு மன்மதனுக்கும் அங்குள்ள மகளிர்க்கும் நடந்த போரின் தீவிர நிலை தெரிவித்தவாறுமாம். தொலைவிலிருந்தால் அம்பாலும் அருகிலிருந்தால் வாளாலும் தாக்குவது போர் முறையாதலின். மன்மதன் மகளிரை மிக நெருங்கி வந்துவிட்டான் என்பதை "உடை வாளினும் கை வைத்தான்" என்பதனால் உணர்த்தினார்.

1096. நான வார் குழல் நாரியரோடு அலால்.
வேனில் வேளொடு. மேல் உறைவார்களோடு.
ஆன பூசல் அறிந்திலம்; அம்பு போய்
வான நாடியர் மார்பினும் தைத்தவே.

நான வார் குழல் நாரியரோடு அலால் - *புனுகு (முதலிய மணப்பொருள்கள்) நிறைந்த நீண்ட கூந்தலுடைய மிதிலைப் பெண்களோடு மன்மதனுக்கு நடந்த போரினை அல்லாமல்;* **வேனில் வேளொடு மேல் உறைவார்களோடு ஆன பூசல் அறிந்திலம்** - *இளவேனில் பருவத்துக்குரிய மன்மதனுக்கும் வானக மங்கையர்க்கும் இடையே என்ன போர் என்று நாம் அறியக் கூடவில்லை;* **அம்பு போய் வான நாடியர் மார்பினும் தைத்த** *- (ஏன் எனில்) மன்மத அம்புகள் போய் (இராமன் உலாவைப் பார்க்க வந்திருந்து) வான நாட்டுப் பெண்களின் மார்பகங்களிலும் போய்த் தைத்தன. இராமன் திருமேனியழகை மேல் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்க வான் உலக மங்கையரும் மையல் வயப்பட்டனர் என்பதனைக் கவித்துவ அழகோடு இவ்வாறு கூறினார். "மண்ணையும்" விண்ணையும் ஒரு சேரப் பாதித்தது இராமனின் பேரழகு ஆயினும் அவன் யாராலும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பது கருத்து. இராமனின் பேராண்மையைப் போகும் போக்கில் கவி உணர்த்திச் செல்லும் அழகு இது.*

1097. **'மருள் மயங்கு மடந்தையர்மாட்டு ஒரு**
பொருள் நயந்திலன் போகின்றதே; இவன்
கருணை என்பது கண்டு அறியான்; பெரும்
பருணிதன்கொல்? படு கொலையான்!' என்றாள்.

மருள் மயங்கு மடந்தையர் மாட்டு ஒரு பொருள் நயந்திலன் - *'இராமன் (ஆகிய இவன் எது கேட்டாலும் தரவுள்ள) மோக மயக்கில் உள்ள மகளிர் எவரிடத்திருந்தும் ஒரு பொருளையும் விரும்பாதவனாய்;* ***இவன் போகின்றதே!*** *- இவன் இப்படிப் போகின்றானே! (இது தகுமா?);* **கருணை என்பது கண்டறியான்** *- (இவன்) அருள் என்னும் (பெருங்) குணத்தின் தன்மையைச் (சிறிதும்) அனுபவித்து அறியானோ?;* **பெரும் பருணிதன்கொல்?** *- (மகளிரைச் சிறிதும் விரும்பாக் குணம்) பரிணமித்த சிறந்த ஞானியோ?;* **படுகொலையான் என்றாள்** *- (ஞானி மணந்து கொள்ளச் செல்லான்) ஆதலின் (இவன் பெண்களைக் கொல்லும்) படுகொளையாளனே ஆகல் வேண்டும் என்றாள் ஒருத்தி.*

பருணிதன்: குணங்கள் பரிணமித்த பக்குவ ஞானி. புன்னகை. கடைக்கண் வீச்சு முதலியவை மங்கையர் மாட்டு ஆடவர்க்குக் கிடைக்கும் பொருள்கள். இராமன் இத்தகைய எந்தப் பொருளையும் மகளிரிடத்துப் பெற விரும்பாமல் செல்கின்றானே என்பாள். "மடந்தையர் மாட்டு ஒரு பொருள் நயந்திலன்; போகின்றதே! என வியந்தாள். விருப்பு வெறுப்பு ஆகியவற்றையெல்லாம் இந்த இளம் வயதிலேயே வென்றுவிட்ட பக்குவ ஞானி போலும் இவன் என்பாள் "பருணிதன் கொல்!" என்று மேலும் வியந்தாள்.

1098. **தொய்யில் வெய்ய முலை. துடி போல் இடை**
நையும் நொய்ய மருங்குல். ஓர் நங்கைதான்.
கையும் மெய்யும் அறிந்திலள்; கண்டவர்.
'உய்யும். உய்யும்!' எனத் தளர்ந்து ஓய்வுற்றாள்.

தொய்யில் வெய்யமுலை - சந்தனத்தால் எழுதிய கோலத்தைக் கொண்டும் வெப்பம் உடைய தனங்களையும்; **துடி போல் இடை** - உடுக்கை போன்று இடை; **நையும் நொய்ய மருங்குல் ஓர் நங்கை தான்** - இடையே சிறுத்து இருமருங்கும் பெருத்து மென்மையான இடையினையும் உடையாள் ஒருத்தி; ***கையும் மெய்யும் அறிந்திலள்*** - (இராம வேட்கையால்) தன் ஒழுக்க நிலையையும் உடல் நிலையினையும் உணராதவளாய்; ***கண்டவர் உய்யும் உய்யும் எனத் தளர்ந்து ஒய்வுற்றாள்*** - அவள் நிலையைக் கண்டவர்கள் இவள் பிழைப்பாளோ 'பிழைத்துக் கொள்வாள்' என (ஒருவருக்கொருவர் தம்முள் ஐயுற்றுப் பேசும்படி) உடலும் உள்ளமும் சோர்ந்து தளர்ந்து கிடந்தாள்.

தொய்யில்: மணப்பொருள்களால் மார்பில் எழுதப்படும் கோலம். கை: ஒழுக்கம். உய்யும் உய்யும்? என்பதை வினாவாக்கி இவள் இனிப் பிழைப்பாளோ என்று வினவிக் கொண்டனர் எனினுமாம். அவர்கள் அவ்வாறு எண்ணியமைக்குக் காரணம் கூறுவார். "தொய்யில் வெய்ய முலை. துடிபோல் இடை நையும் நொய்ய மருங்குல்" என்றார். தனமோ கனத்தது. அதன் மேல் தொய்யில் கனத்தையும் சேர்ப்பார்களோ? என்பார். "தொய்யில் வெய்ய முலை" என்றார்.

1099. பூக ஊசல் புரிபவர்போல். ஒரு
பாகின் மென்மொழி. தன் மலர்ப் பாதங்கள்
சேகு சேர்தர. சேவகன் தேரின்பின்.
ஏகும். மீளும்; இது என் செய்தவாறுஅரோ?

ஒரு பாகு இன்மொழி - (கருப்பஞ் சாற்றின்) பாகு போன்ற இனிக்கும் மொழி பேசுவாள் ஒருத்தி; **பூக ஊசல் புரிபவர் போல்** - பாக்கு மரங்களுக்கிடையே கட்டப்பட்ட ஊஞ்சலில் விரும்பி ஆடுபவர் போன்று;தன் மலர்ப் பாதங்கள் சேகு சேர்தரச் சேவகன் தேரின்பின் ஏகும்; **மீளும்** - தன்னுடைய செந்தாமரைப் பூப்போன்ற சிவந்த பாதங்கள் மேலும் சிவந்து போகும்படி உயர் வீரனான இராமனின் தேர் ஏகுகையில் பின்னால் செல்வாள். நாணத்தால் மீள்வாள்; ***இது என் செய்த வாறு?*** - (தொடர்ந்து ஏகவும் மீளவும் இருக்கும் இவள்) என்ன கருதி இவ்வாறு செய்கிறாள்?

அரோ - அசை. ஒன்று. போக வேண்டும்;அல்லது திரும்பிவிட வேண்டும். இரண்டில் ஒன்று செய்யாமல் இரண்டும் செய்கிற இவள் உகந்தது என் என வியந்தார். மையல் கொண்டார் ஊசல் ஆடும் உளத்தினராய்த் தவிப்பவர் எனச் சுட்டியவாறு "கமுகு பூண்ட ஊசலில். மகளிர் மைந்தர் சிந்தையோடு உலவக் கண்டார்" (கம்.488) எனவும் "ஊசல் ஆடி வளையும் உளத்தினான்" (கம்ப. 5167) எனவும் தடுமாறு நிலைக்கு ஊசலை உவமிப்பார்.

1100. பெருத்த காதலின் பேதுறு மாதரின்
ஒருத்தி. மற்று அங்கு ஒருத்தியை நோக்கி. 'என்
கருத்தும் அவ் வழிக் கண்டது உண்டோ?' என்றாள்-
அருத்தி உற்றபின் நாணம் உண்டாகுமோ?

பெருத்த காதலின் பேதுறு மாதரின் ஒருத்தி - வரம்பிகந்த வேட்கையினால் மதி மயக்கமுற்ற மங்கையர்களுக்குள்ள ஒருத்தி; **மற்று அங்கு ஒருத்தியை நோக்கி** - அவ்விடத்து வந்த இன்னொருத்தி யைப் பார்த்து; **அவ்வழி என் கருத்தும் கண்டது உண்டோ என்றாள்** - நீ. இராமனை நாடிச் சென்ற அவ்வழியிடையே என்னுடைய மனத்தை (அங்கு எங்காவது) பார்த்தது உண்டோ? எனக் கேட்டாள்; **அருத்தி உற்றபின் நாணம் உண்டாகுமோ? ஆசை மிகுந்த பின்பு வெட்கம் உள்ளதாகுமோ?**

கருத்து - ஆகு பெயராய் அது தோன்றும் மனத்தைக் குறித்தது. ஆசை வெட்கம் அறியாது என்பது பழமொழி - வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. அணுவடிவினதாய்க் கண்ணுக்குப் புலன் ஆகாத மனத்தை. "வரும் வழியில் கண்டாயோ?" எனக் கேட்டது. வரம்பிகந்த ஆசையினால் வெட்கமறியாது கேட்டது என்க. என் மனத்தை வரும் வழியில் பார்த்தாயா என்று வினவினால் பிறர் ஏளனம் செய்வார்கள்; அது வெட்கப்படவைக்கும் என்பதனை அவளால் அவள் வேட்கை மிகுதியால் நினைக்கக் கூடவில்லை. பெண்மைக்குரிய நாற்பண்புகளுள் ஒன்றான நாணத்தை வேட்கை உண்டு விடும் என்றவாறு "காமம் விடு ஒன்றோ நாண் விடு நன்நெஞ்சே! யானோ பொறேன் இவ்விரண்டு" என்பாள் திருக்குறள் காதலியும் (திருக். 1247

38

1101. நங்கை. அங்கு ஒரு பொன். 'நயந்தார் உய்ய.
தங்கள் இன் உயிரும் கொடுத்தார். தமர்;
எங்கள் இன் உயிர் எங்களுக்கு ஈகிலா
வெங்கண். எங்ஙன் விளைத்தது. இவற்கு?' என்றாள்.

அங்கு நங்கை ஒரு பொன் - அங்கே. பெண்களுட் சிறந்தவளாய திருமகளைப் போன்றாள் ஒருத்தி; **தமர் நயந்தார் உய்ய. தங்கள் இன்னுயிரும் கொடுத்தார்** - இந்த இராமபிரானுடைய குலத்தினர். தம்மை விரும்பி அடைந்தவர்கள் பிழைக்குமாறு தங்களுடைய இனிய உயிரையும் ஈந்தவர் ஆவர்; **எங்கள் இன்னுயிர் எங்களுக்கு ஈகலா வெங்கண்** - (அப்படியிருக்க) எங்களுக்கு உரிய இனிய உயிரையும் (கவர்ந்து கொண்டு) எங்களுக்குக் கொடுத்திடாத கொடுந்தன்மை; **இவற்கு எங்ஙன் விளைந்தது? என்றாள்** - இந்த இராமனுக்கு எவ்வாறு உண்டாயிற்று என்று வினவினாள்.

பொன்: திருமகள். புறவொன்றின் பொருட்டாகத் துலைபுக்க பெருந்தகை (கம்ப. 243) யாகிய சிபி வேந்தனின் குலத்து வேந்தனா இவன்? என்கிறாள். குல வேந்தரில் மாறுபட்ட ஒரில் உடைய குணவேந்தன் என்பதனால் இராமன் புகழே மேம்படல் காண்க. இவன் முன்னோர். நயந்தோர்க்கு உயிர் கொடுக்க. இவன் உயிர் எடுக்க உள்ளான் ஆனது எப்படி என்று வியக்கிறாள்.

acharya.org

1102. நாமத்தால் அழிவாள் ஒரு நன்னுதல்.
'சேமத்து ஆர் வில் இறுத்தது. தேருங்கால்.
தூமத்து ஆர் குழல் தூ மொழித் தோகைபால்
காமத்தால் அன்று. கல்வியினால்' என்றாள்.

நாமத்தால் அழிவாள் ஒரு நன்னுதல் - *(இராம வேட்கை எனும்) அச்சத்தால் நிலை குலைந்தவளான நல்ல நெற்றியினையுடையாள் ஒருத்தி;* ***சேமத்து ஆர் வில் இறுத்தது தேருங்கால்*** *- (ஆயுத சாலையில்) காவல் நிறைந்திருந்த சிவதனுசை (எடுத்து) இராமன் முறித்த காரணத்தை ஆராயுமிடத்து;* ***தூமத்து ஆர்குழல் தூமொழித் தோகைபால் காமத்தால் அன்று*** *- (அகில்) புகை (மணம்) நிறையும் கூந்தலையுடைய தூய மொழியினைப் பேசும் மயில் அனையாள் ஆகிய சீதையினிடத்துக் கொண்ட ஆசையால் அன்று என்றே தோன்றுகிறது;* ***கல்வியினால் என்றாள்*** *- (அவன் தான் கற்ற) வில் வித்தையாகிய கல்வியின் திறம் வெளிப்படச் செய்த செயலாகவே தோன்றுகிறது என்றாள்.*

வேட்கை மிகுந்தவர்கள் நிகழும் செயல்களைத் தமக்குச் சாதகமாகவே நோக்குவர் என்னும் உள இயலை அழகுறக் கூறியவாறு. இராமன் பிற மகளிரிடத்து எவ்விதக் காமக் குறிப்பும் அற்றிருந்த நிலையை நோக்கிச் சீதையிடத்தும் அவ்வாறே இருப்பான் எனத் தனக்குத் தானே ஆறுதல் கொள்கிறாள். நாமத்தால் அழிந்தாள் என்பதற்கு. இராம நாமத்தைச் சொல்லி மெலிந்தாள் எனினுமாம். சேமம்: காவல்.

1103. ஆரமும். துகிலும். கலன் யாவையும்.
சோர. இன்உயிர் சோரும் ஓர் சோர்குழல்.
'கோர வில்லிமுன்னே எனைக் கொல்கின்ற
மாரவேளின் வலியவர் யார்?" என்றாள்.

ஆரமும் துகிலும் கலன் யாவையும் *- முத்து மாலையும். சேலையும் பிற ஆபரணங்கள் யாவற்றையும் (இராம வேட்கையால் வந்த) ;* ***சோர இன்னுயிர் சோரும் ஓர் சோர் குழல்*** *- (தன் உடல் இளைப்பால்) கழலவிட்டு உயிரும் தளர்ந்து விழும் நிலையுடைய தளர்ந்த கூந்தலாள் ஒருத்தி;* ***கோர வில்லி முன்னே எனைக் கொல்கின்ற மாரவேளின்*** *- 'அச்சம் தரத்தக்க வில்லை ஏந்தியுள்ள இந்த இராமன் முன்னிலையிலேயே அஞ்சாமல் வில் எய்து என்னைக் கொல்கின்ற மன்மதனைப் போன்ற;* ***வலியவர் யார்?' என்றாள்*** *- வலிமையுடையார் உலகில் யாவர் உளர்?' என்று கேட்டாள்.*

பெருவீரனின் முன் எதிர் நிற்கும் துணிவே பெருவீரம். ஆம். ஆதலால். இராமன் என்னும் பெருவீரன் கண்முன்னே அபலைகளை எய்கின்ற மன்மதன் பெருவீரன்தான் என்று குறிப்பால் இகழ்ந்தவாறு. அபலைகளை எய்கின்ற ஒருவனைத் தட்டிக் கேட்காது நிற்கின்ற இராமனின் நிலையையும் குறிப்பால் சுட்டி வருந்தினாள் என்க. ஆரமும். துகிலும். கலன் யாவையும் சோர்வதனால் இன் உயிர் சோர்கின்றமை தெரிவித்தவாறு. *முனிவர் ஏவ. இராமன் ஆசனத்து அமர்தல்*

1104. **மாதர் இன்னணம் எய்திட. வள்ளல் போய்.**
கோது இல் சிந்தை வசிட்டனும் கோசிக
வேத பாரனும் மேவிய மண்டபம்.
ஏதி மன்னர் குழாத்தொடும் எய்தினான்.

மாதர் இன்னணம் எய்திட - *(பல்வேறு பருவத்து) மகளிரும் இத்தகைய நிலையினை அடைந்திட;* ***வள்ளல் போய்*** - *இராம பிரான் சென்று;* ***கோதில் சிந்தை வசிட்டனும்*** - *குற்றமற்ற மனத்தினனாகிய வசிட்ட மாமுனிவனும்;* ***கோசிக வேத பாரனும்*** - *கோசிக முனி என்கின்ற வேதங்களின் கரைகளைக் கண்ட விசுவாமித்திரனும்;* ***மேவிய மண்டபம்*** - *வந்து வீற்றிருக்கின்ற மண்டபத்தை;* ***ஏதி மன்னர் குழாத் தொடும் எய்தினான்*** - *படைக்கலம் ஏந்திய அரசர் குழாத்துடனே அடைந்தான்.*

பாரம்: அக்கரை. வேதபாரன்: வேதத்தின் கரையாகிய பொருளினை நன்கு உணர்ந்த விசுவாமித்திரன் என்க. "தவஞ் செய்வோர்கள் வெருவரச் சென்றடை காம வெகுளியெலாம் (கம்ப. 324) வென்றவன் வசிட்ட பகவான் ஆதலின். "கோதில் சிந்தை வசிட்டன்" என்றார். காம. வெகுளிகளை வெல்லப் போராடி அரச குலத்துப் பிறந்து வேதபாரகனாய். முயற்சியால். "பிரம்ம இருடி" ஆனவன் ஆதலால் விசுவாமித்திரனை "வேதபாரகன்" என்றார். மாதர்கள் இந்நிலையில் வருந்திட இராமன் தன் நிலையில் சற்றும் மாறாமல் பொருட்படுத்தாமல் போனான் என்பதனைத் தொனிப்பொருளாய் உணர்த்த. "மாதர் இந்நிலை எய்திட வள்ளல் போய்" என்றார்.

1105. **திருவின் நாயகன். மின் திரிந்தாலெனத்**
துருவு மா மணி ஆரம் துயல்வர.
பருவ மேகம் படிந்ததுபோல் படிந்து.
இருவர் தாளும் முறையின் இறைஞ்சினான்.

திருவின் நாயகன். மின் திரிந்தால் எனத் துருவு மாமணி ஆரம்துயல் வர - *திருமகளின் நாயகனாகிய இராமபிரான் மின்னல் உலாவித் திரிந்தாற்போல. தேடி எடுத்துப் பதித்த சிறந்த (இரத்தின) மணிமாலைகள் தன் மார்பில் அசைந்து ஒளி வீச;* **பருவமேகம் படிந்தது போல் படிந்து** - *கார் காலத்து (நீர்கொண்ட கரிய) மேகம் (பூமியிலே வந்து) தாழப்படிந்தது போல. கீழே தாழ்ந்து;* **இருவர் தாளும் முறையின் இறைஞ்சினான்** - *வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்னும் இருவரின் திருவடிகளையும் முறையே வணங்கினான்.*

கார்மேகம் மண் நோக்கித் தாழ்வது. உலகு வளம் செழிப்பதற்கு ஆதலின். இராம மேகமும் உலகுக்கு நலம் செழிக்கத் தாழ்ந்தது என்க. வசிட்டன் குலகுரு. விசுவாமித்திரன் இடைவந்த குரு. ஆகவே. வசிட்டனை முதலில் வணங்கி. அடுத்து விசுவாமித்திரனை வணங்கினான் என்பதுணர்த்த. "இருவர் தாளும் முறையின் (முறைப்படி) வணங்கினான்" என்றார்.

1106. **இறைஞ்ச. அன்னவர் ஏத்தினர்; ஏவ. ஓர்**
நிறைஞ்ச பூந் தவிசு ஏறி. நிழல்கள்போல்.
புறஞ்செய் தம்பியருள் பொலிந்தான் அரோ -
அறம் செய் காவற்கு அயோத்தியில் தோன்றினான்.

அறம் செய்காவற்கு அயோத்தியில் தோன்றினான் - தருமம் அழியாது காப்பதற்காக அயோத்தி மாநகரத்தில் அவதரித்தவனான இராமபிரான்; **இறைஞ்ச அன்னவர் ஏத்தினர் ஏவ** - (வசிட்டரையும் விசுவாமித்திரரையும் இவ்வாறு) வணங்க. (உடனே) அவர்கள் (அவனை) வாழ்த்தி. (இவ்வாசனத்தில் வீற்றிரு) என நியமிக்க; **ஓர் நிறைஞ்ச பூந்தவிசு ஏறி** - ஒப்பற்றதான பூவேலைகள் நிறைந்த ஆசனம் ஒன்றின்மேல் ஏறியமர்ந்து; **நிழல்கள் போல் புறம்செய் தம்பியருள் பொலிந்தான்** - தனது நிழல்களைப்போல் தன்னை விடாமல் நிற்கின்ற தம்பியர் மூவரோடும் பொலிந்து நின்றான்.

"அயோத்தியில் தோன்றியது அறஞ்செய் காவற்கே" என அறுதியிட்டவாறு. இராவணனை அழித்தல் முதலிய அனைத்தும் அறங்காக்கவே ஆதல் தெளிவாம். "அறந்தலை நிறுத்தி வேதம் அருள் சுரந்து அறைந்த நீதித் திறம் தெரிந்து. உலகம் பூணச் செந்நெறி செலுத்தித் தீயோர் இறந்து உக நூறித் தக்கோர் இடர் துடைத்து ஏக ஈண்டுப் பிறந்தனன்" (கம்ப. 5885) என்பதிலும் அறந்தலை நிறுத்தலையே முதற்கடமையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளமை காண்க.

தயரதனும் மண்டபத்திற்கு வந்து அமர்தல்

1107. **ஆன மா மணி மண்டபம் அன்னதில்**
தானை மன்னன் தமரொடும் சார்ந்தனன் -
மீன் எலாம் தன் பின் வர. வெண்மதி.
வான் நிலா உற வந்தது மானவே.

மீன் எலாம் தன்பின்வர - எல்லா நட்சத்திரங்களும் தனக்குப் பின்னேவர; **வெண்மதி வான்நிலா உற வந்தது மான** - வெண்ணிறச் சந்திரன் வானத்தை ஒளியுறச் செய்து வருவது போல; **தானை மன்னன்** - சேனைகளையுடைய தசரத சக்கரவர்த்தி; **ஆன மாமணி மண்டபம் அன்னதில் சார்ந்தனன்** - பெருமைக்குரிய மணிகள் பொருந்திய அந்த மண்டபத்தை அடைந்தான்.

மீனுக்கும் வானுக்கும் திங்களின் வருகை தனிப்பொலி வூட்டுதல் போல. அம்மண்டபமும் அங்குள்ளோரும் தசரதன் வருகையால் தனிப்பொலிவெய்தினர் என்க.

1108. வந்து. மா தவர் பாதம் வணங்கி. மேல்
சிந்து தே மலர் மாரி சிறந்திட.
அந்தணாளர்கள் ஆசியொடு. ஆசனம்.
இந்திரன் முகம் நாணுற. ஏறினான்.

வந்து மாதவர் பாதம் வணங்கி - *(தசரத சக்கரவர்த்தி அவ்வாறு) வந்து பெருந்தவத்தினராகிய வசிட்டரையும் விசுவாமித்திரரையும் (அடியுறத் தொழுது);* ***சிந்து தேமலர் மாரி சிறந்திட*** - *(தன்மேல் அங்குள்ளோர் பலராலும்) சொரியப்படுகிற தேன் நிறைந்த மலர்கள் மழைபோல் நிறைய;* ***அந்தணாளர்கள் ஆசியொடு*** - *(அறவோர் ஆகிய) அந்தணர்கள் வாழ்த்துரைக்க;* ***இந்திரன் முகம் நாணுற ஏறினான்*** - *(தேவர்கள் தலைவனாகிய) இந்திரனும். (இவனுக்கு வாய்த்துள்ள பேறு தனக்கில்லையே யென்று) முகங்கவிழ்ந்து வெட்கமுறுமாறு (ஆதனத்தில்) ஏறி வீற்றிருந்தான்.*

இராமனாகிய மகப்பேறும். சீதையாகிய மருமகட்பேறும் இந்திரனுக்கில்லை யாதலால் இந்திரன் முகம் நாணினான் என்க. முன்பு கோசிக முனிவனைப் பணிய அயோத்தியில் எழுந்தபோது தசரதனை. "இந்திரன் எனக்கடிது எழுந்து அடிபணிந்தான்" (கம்ப. 318) எனத் தசரதனை இந்திரனோடு ஒப்பிட்ட கவிஞர்பிரான். இங்கு இந்திரன் நாண எழுந்து பணிந்தான் என்றதன் காரணம். இந்திரனுக்குத் திருமகளை மருமகளாகப் பெறும் வாய்ப்பு இன்மையால் என்க.

மண்டபத்துள் வந்து திரண்ட மன்னர்கள்

1109. கங்கர். கொங்கர். கலிங்கர். குலிங்கர்கள்.
சிங்களாதிபர். சேரலர். தென்னவர்.
அங்க ராசர். குலிந்தர். அவந்திகர்.
வங்கர். மாளவர். சோளர். மராடரே.

கங்கர். கொங்கர். கலிங்கர். குலிங்கர்கள் - *கங்க நாட்டரசரும் கொங்கு நாட்டரசரும் கலிங்க மன்னரும் குலிங்க மன்னரும்;* ***சிங்கள அதிபர். சேரலர். தென்னவர்*** - *சிங்கள அரசரும். சேர மன்னரும். பாண்டிய அரசரும்;* ***அங்கராசர் குலிந்தர். அவந்திகர்*** - *அங்க நாட்டரசரும். குலிந்தநாட்டரசரும். அவந்தி மன்னரும்;* ***வங்கர். மாளவர். சோளர். மராடர்*** - *வங்க மன்னரும். மாளவதேசத்தரசரும். மராட மன்னரும்.*

இப்பாடலுடன் மேல் வரும் இருபாடல்களும் சேர்ந்து ஒரு தொடர். இப்பாடலில். அடைமொழியே இன்றி. அரசர் பெயர்களையே இணைத்து கவியோசை குன்றாமல் இணைத்திருக்கும் திறம் காண்க.

1110. மான மாகதர். மச்சர். மிலேச்சர்கள்.
ஏனை வீர இலாடர். விதர்ப்பர்கள்.
சீனர். தெங்கணர். செஞ் சகர். சோமகர்.
சோனகேசர். துருக்கர். குருக்களே.

மான மாகதர். மச்சர். மிலேச்சர்கள் - பெருமை மிக்க மாகத மன்னரும் மச்ச நாட்டரசரும். மிலேச்ச தேசத்தரசரும்; - ***ஏனை வீர இலாடர். விதர்ப்பர்கள்*** - மற்றுமுள்ள வீரமிக்க இலாட மன்னரும். விதர்ப்ப மன்னரும்; **சீனர். தெங்கணர். செஞ்சகர். சோமகர்** - (மகா) சீன தேசத்தரசரும். தெங்கண தேசத்தரசரும். செம்மையான சக தேசத்தரசரும். சோமக நாட்டரசரும்; **சோனகேசர். துருக்கர். குருக்களே** - சோனக நாட்டரசரும். துருக்க தேச மன்னரும். குருநாட்டரசர்களும்.

1111. ஏதி யாதவர். ஏழ் திறல் கொங்கணர்.
சேதி ராசர். தெலுங்கர். கருநடர்.
ஆதி வானம் கவித்த அவனி வாழ்
சோதி நீள் முடி மன்னரும் துன்னினார்.

ஏதி யாதவர். ஏழ்திறல் கொங்கணர் - ஆயுதங்கள் ஏந்திய யாதவ அரசரும். ஏழு பகுப்பினையுடைய கொங்கண அரசர்களும்; **சேதிராசர். தெலுங்கர் கருநடர்** - சேதி நாட்டு மன்னர்களும். தெலுங்கு தேசத்தரசரும். கருநாடக மன்னரும்; **ஆதி வானம் கவித்த அவனி வாழ் சோதி நீள்முடி மன்னரும் துன்னினார்** - (இவ்வாறு பஞ்ச பூதங்களுள்) முதலாவதான ஆகாயத்தாற் சூழப்பட்டுள்ள மண்ணுலகில் வாழும் ஒளிமிக்க மகுடங்களையணிந்த அத்தனை அரசர்களும் அம்மண்டபத்தில் வந்து நெருங்கினார்கள்.49

மங்கையரின் சாமரை வீச்சும் பல்லாண்டும்

1112.
தீங் கரும்பினும் தித்திக்கும் இன் சொலார்
தாங்கு சாமரை. மாடு தயங்குவ:
ஓங்கி ஓங்கி வளர்ந்து. உயர் கீர்த்தியின்
பூங் கொழுந்து பொலிவன போன்றவே.

தீங்கரும்பினும் தித்திக்கும் இன் சொலார் - இனிய கரும்பினும் இனிக்கின்ற இன்சொற்களைப்பேசும் மகளிர்; **தாங்கு சாமரை மாடு தயங்குவ** - வீசுகின்ற சாமரங்கள் (தசரத வேந்தரின்) பக்கங்களில் விளங்குபவை; **ஓங்கி ஓங்கி வளர்ந்து உயர் கீர்த்தியின் பூங்கொழுந்து பொலிவன போன்ற** .- மிக உயர்ந்து (விண்ணகம்முட்ட) வளர்ந்து மற்றெல்லோர் புகழினும் உயர்ந்துள்ள (தசரதசக்கரவர்த்தியின்) மிகு புகழாகிய (பருமரத்தின்) அழகிய இளந்தளிர்கள் மின்னுவதை ஒத்திருந்தன. புகழை வெண்ணிறமுடையது என ஓதும் மரபு பற்றி. சாமரங்கள் தசரதனது புகழின் கொழுந்துகள் போன்றிருந்தன என்று உவமித்தார். கொழுந்துகள் பொலிவன என்றதனால். அவற்றையுடைய மரங்கள் செழித்து வளர்ந்திருப்பது கூறாமலேயே விளங்கும் என்க.

1113.

சுழலும் வண்டும். மிஞிறும். சுரும்பும். சூழ்ந்து
உழலும் வாச மது மலர் ஓதியர்.
குழலினோடு உற. கூறு பல்லாண்டு ஒலி.
மழலை யாழ் இசையோடு மலிந்தவே.

சுழலும் வண்ம் மிஞிறும் சுரும்பும் சூழ்ந்து உழலும் - சுற்றிச் சுற்றி ஒலிக்கும் இயல்புடைய வண்டுகளும். அவற்றின் இனமான மிஞிறும் சுரும்புகளும் சுற்றித்திரிதலுக்கு இடமான; **வாச மது மலர் ஓதியர்** - நறுமணமும் தேனும் நிறைந்த மலர்களையுடைய கூந்தலுக்குரிய பெண்டிர்; **குழலினோடு உறக கூறு பல்லாண்டு ஒலி** - புல்லாங்குழலோடு பொருந்துமாறு. (தசரத வேந்தனைப்) பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்தும் (இசை) ஒலி; **மழலையாழ் இசையோடு மலிந்த** - அம்மகளிருடைய கொஞ்சு மொழிக்குச் சமமான யாழ் இசையோடு மிக்கு ஒலித்தன.

மிடற்றுக்கருவி. துளைக்கருவி. நரம்புக்கருவி எனும் இசைபிறக்கும் கருவி வகைகளின் இன்னொலியோடு வண்டினங்களின் ஒலியும். மகளிர் கூந்தலின் கொடையாகச் சேர்ந்து கொண்டன எனக் கூறியவாறு. மன்னனுக்கு பல்லாண்டு (அஃறிணை) வண்டுகளும் பாடின என்று குறிப்பால் உரைத்தார்.

வெண்குடை விளங்கி காட்சி

1114.

வெங் கண் ஆனையினான் தனி வெண்குடை.
திங்கள். தங்கள் குலக்கொடிச் சீதை ஆம்
மங்கை மா மணம் காணிய வந்து. அருள்
பொங்கி ஓங்கித் தழைப்பது போன்றதே.

வெங்கண் ஆனையினான் தனி வெண்குடை - *கொடுங்கண்களையுடைய யானைப்படைக்குரிய தசரத வேந்தனின் ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடை;* ***திங்கள்*** - *சந்திரன் ஆனவன்;* ***தங்கள் குலக்கொடிச் சீதை ஆம் மங்கை*** - *தம்குலத்தில் உதித்த மலர்க்கொடியனைய சீதையாகிய மகளின்;* ***மாமணங்காணிய வந்து அருள் பொங்கி ஓங்கித் தழைப்பது போன்றது*** - *சிறப்புக்குரிய திருமணத்தைக் கண்டுகளிப்பதற்காக வந்து கருணைமிக்குப் பூரித்து விளங்குவதைப் போன்றிருந்தது.*

தண்மையினாலும் வெண்மையினாலும். வேந்தர்களின் கொற்றக்குடைகளைத் திங்களோடு உவமிக்கும் மரபு பற்றிக் கூறினும். சந்திர குல மங்கை மணம் காணக் குல முதல்வன் வந்தான் எனப் புதுச்சுவை சேர்ந்திருக்கும் திறம் காண்க. தற்குறிப்பேற்ற அணி.

தயரதனின் படைப் பெருக்கம்

1115. ஊடு பேர்விடம் இன்றி. ஒன்று ஆம் வகை
நீடு மா கடல் தானை நெருங்கலால்.
ஆடல் மா மத ஆனைச் சனகர் கோன்
நாடு எலாம். ஒரு நல் நகர் ஆயதே.

ஊடு பேர்வு இடம் இன்னி - *(இருந்த) இடத்திலிருந்து நிலை பெயர்ந்து நகர்தற்குரிய இடைவெளி சிறிதும் இன்றி;* ***நீடு மாகடல் தானை நெருங்கலால்*** - *நீண்ட பெருங்கடல் போன்று (தசரத வேந்தனின்) படைத்தொகுதி (அந்நாட்டிடம் முழுவதும்) நெருங்கிப் பரவி நிற்றலால்;* ***ஆடல் மாமத ஆனைச் சனகர் கோன் நாடு எலாம்*** - *வெற்றியினையே ஏந்தும் பெரிய மத யானைப்படைக்குரிய சனக மன்னனின் (விதேக) நாடு முழுவதும்;* ***ஒரு நல் நகர்ஆயது*** - *(சன நெருக்கம் மிக்க) ஒரே ஒரு நல்ல நகரமாக ஆய்விட்டது.*

கவிஞர்பிரான் தன் கற்பனைத் திறத்தால். நாட்டை ஒரு நகரமாக்கி மகிழும் திறம் காண்க. போதுமான இடமின்றி நெருங்கியிருத்தலும். படைகள் மிக இருத்தலும் நகரத்தின் இயல்பாய் அன்றும் இருந்திருத்தல் காணலாம். நாட்டும்புறம் இவையிரண்டுமின்றியிருத்தல் இன்றும் இயல்பாதல் காண்க.

அனைவரையும் சனகன் உபசரித்தல்

1116 ஒழிந்த என் இனி? ஒண்ணுதல் தாதைதன்
பொழிந்த காதல் தொடர. பொருள் எலாம்
அழிந்து மன்றல் கொண்டாடலின். அன்புதான்
இழிந்துளார்க்கும் இராமற்கும் ஒத்ததே.

acharya.org

ஒள்நுதல் தாதை - *ஒளிமிகும் நெற்றியாள் ஆகிய சீதையின் தந்தையாகிய சனக மன்னன்;* **தன் பொழிந்த காதல் தொடரப் பொருள் எலாம் அழிந்து** - *பொழிகின்ற அன்பின் வழிபட்டு. தன் செல்வம் முழுவதையும் செலவழித்து;* **மன்றல் கொண்டாடலின் -** *இத்திருமண விழாவைக் கொண்டாடுவதால்;* **அன்புதான் இழிந்துளார்க்கும் இராமற்கும் ஒத்தது** - *அந்த சனக மன்னனின் அன்பு (வெள்ளம்) தாழ்ந்த நிலையில் உள்ளார்க்கும். (அனைவரிலும் உயர்ந்த) இராமனுக்கும் சமமாகவே வாய்ந்தது;* **ஒழிந்த என் இனி?** - *(இதற்கு மேல் இம் மண நிகழ்வுபற்றிக் கூற) மீதம் உள்ளவை யாவை?. பொழிந்த. தொடர. அழிந்து என்னும் சொற்போக்கால். சனக மன்னனின் அன்பை வெள்ளமாக்கியுள்ள குறிப்பை உணரலாம். சனக மன்னது உள்ளம் எனும் மலையில் உதித்த அன்பு வெள்ளம் பொருள்களையெல்லாம் உருட்டி மக்கட்பரப்பிலேயே பாய்ந்தது என்க. இன்னார். இனியார் உயர்ந்தார். தாழ்ந்தார் வேற்றுமை வெள்ளத்திற்கில்லையாதலால். ''அன்புதான் இழிந்துளார்க்கும் இராமற்கும் ஒத்தது'' என்றார். அழிந்து - மெலித்தல் விகாரம். மன்றல் கொண்டாடல் - மணங்கொண்டு வருதல் வெள்ளத்திற்கும் பொருந்துவது காண்க. ஜனகன் சமதிருஷ்டி உடைய ஞானி ஆகையால். மருமகனாகிய இராமனிடத்தும் ஏழை எளியவரிடத்து ஒருதக அன்பு செய்தான் என்பதைப் புலப்படுத்தினான் என்க.*

கோலம் காண் படலம்

சீதைக்குத் தோழியர் மணக்கோலஞ்செய்து கண்டு மகிழ்வது கூறம் பகுதி. மணமண்டபத்திற்குச் சீதையை அழைத்து வருமாறு வசிட்டன் சனகனை வேண்டினன். சனகன் தாதியர்க்கு அச்செய்தி தெரிவித்தான். சீதைக்குத் தாதியர் அமிழ்தினைச் சுவை செய்வது போல் அழகினுக்கு அழகு செய்து பாதாதிகேசமாக அணிகள் பூட்டி. மணமண்டபத்திற்கு அழைத்து வந்தனர். தசரதனும் முனிவர் இருவரும் தவிர. அத்தனை பேர் கரங்களும் சீதையைத் தெய்வமெனக் கருதிச் சிரமேல் குவிந்தன. கன்னிமாடத்தருகே கண்ட காதற் காட்சிக்குரியவரே என இராமனும் சீதையும் ஒருவரை ஒருவர் அறிந்து ஐயம் நீங்கி அகம் பூரித்தனர். திருமணநாள் 'நாளை' எனக்குறித்த பிறகு தத்தம் இருப்பிடங்களை அனைவரும் அடைந்தனர்.

சீதையைக் கொணருமாறு வசிட்டன் சனகனுக்குக் கூறுதல்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

1117. **தேவியர் மருங்கு சூழ.**
இந்திரன் இருக்கை சேர்ந்த
ஓவியம் உயிர் பெற்றென்ன
உவந்து. அரசு இருந்தகாலை.
தா இல் வெண் கவிகைச் செங்கோல்
சனகனை இனிது நோக்கி.
'மா இயல் நோக்கினாளைக்
கொணர்க!' என. வசிட்டன் சொன்னான்.

ஓவியம் உயிர்பெற்று என்ன *- சித்திர வடிவங்கள் உயிர்பெற்று இயங்குவது போன்ற;* ***தேவியர் மருங்கு சூழ*** *- தம் மனைவியர்கள் தன் அருகே சூழ்ந்திருக்க;* ***இருக்கை சேர்ந்த இந்திரன்*** *- (என்ன)* ***அரசு உவந்து இருந்த காலை*** *- ஆசனத்தில் அமர்ந்துள்ள தேவேந்திரன் என்னுமாறு தசரத வேந்தன் (அம்மணி மண்டபத்துச் சிங்காதனத்தில்) மகிழ்ச்சிபொங்க வீற்றிருக்கும் போது;* ***வசிட்டன் தா இல்வெண்கவிகைச்செங்கோல் சனகனை இனிது நோக்கி*** *- (அவன் குலகுருவாகிய) வசிட்ட மாமுனி. குற்றமற்ற வெண்கொற்றக் குடையும். செங் கோலும் தாங்கும் சனக மன்னனை இனிமையுடன் பார்த்து;* ***மா இயல் நோக்கினாளைக் கொணர்க எனச்சொன்னான்*** *- 'மான்விழி போன்ற கண்ணாள் ஆகிய சீதையை அழைத்து வருக' என்று கூறியருளினான்.*

முன்பும் (கம்ப. 316. 318) தசரதவேந்தனுக்கு இந்திரனை உவமிப்பார். ஓவியத்திற்குத் தயரதன் மனைவியர் அழகு வடிவமும். அவர்கள் இயக்கத்திற்கு ஓவியம் உயிர் பெறுதலும் உவமையாம். இல்பொருள் உவமை. தயரதனோடு தயரதன் தேவியர் பலரும் உடன் வந்தனர் என்பதனை. "நெறியிடைப்படர வேந்தன் நேயமங்கையர் தாம் செல்வார்" (கம். 793) என எழுச்சிப் படலத்தும் உரைத்தார். "மாவியல் நோக்கினாள்" என்பதற்கு. மாவடு போன்றவிழியினாள்; பெரிய அகன்ற விழியினாள் எனவுமாம். குலகுரு முன்னர். தசரதன் ஓவியர் உயிர்பெற்றது போல் அடங்கியிருந்தனன் என இரண்டாம் அடிக்குப் பொருள் கூறுப.

சனகன் ஏவிய மாதர் தாதியர்க்குச் செய்தி அறிவித்தல்

1118. **உரைசெய. தொழுத கையன்.**
உவந்த உள்ளத்தன். 'பெண்ணுக்கு
அரைசியைத் தருதிர் ஈண்டு
என்று. ஆயிழையவரை ஏவ.
கரை செயற்கு அரிய காதல்
கடாவிட. கடிது சென்றார்.
பிரைசம் ஒத்து இனிய சொல்லார்.
பேதை தாதியரில் சொன்னார்.

உரை செய *- (இவ்வாறு) வசிட்ட முனி சொல்லியருள;* ***தொழுத கையன். உவந்த உள்ளத்தன்*** *- (அது கேட்டு) கூப்பி வணங்கிய கரங்களையும். மகிழ்ச்சி பொங்கிய மனத்தையும் உடையவனான சனக மன்னன்;* ***பெண்ணுக்கு அரசியைத் தருதிர் ஈண்டு என்று ஆயிழையவரை ஏவ*** *- பெண்ணினத்தின் பேரரசியாம் (பெருமாட்டியான) சீதையை இங்கே அழைத்து வாருங்கள் என்று ஆய்ந்தணிந்த அணிகளையுடைய மங்கையர் சிலரிடம் ஆணையிட;* ***பிரைசம் ஒத்து இனிய சொல்லார்*** *- தேன் அனைய இன்சொல் பேசும் அப்பெண்கள்;* ***கரை செயற்கு அரிய காதல் கடாவிடக்கடிது சென்றார்*** *- அளவிடற் கரியதாய்ச் (சீதை மேல் உள்ள) அன்பு உந்தித்தள்ள விரைந்து சென்றவர்களாய்;* ***பேதை தாதியரில் சொன்னார்*** *- இளைய பருவத்தினளான சீதையின் தோழியரிடம் அச்செய்தியை (உடனே) போய்ச் சொன்னார்கள்.*

கவிஞர்பிரான் அரண்மனை நடைமுறைகளை நன்கறிந்தவர் என்பதனை இப்பாவும் உணர்த்தும். ஆணைகளை முறைப்படி ஒருவர். தமக்குக் கீழ் இருக்கும் ஒருவர்க்கு உரைக்க. அவர் அவர்க்குக் கீழ் இருப்பாரிடம் உரைக்கும் முறை பண்டேயிருந்தமை இப்பாடலால் தெளியலாம். மாமுனி வசிட்டனின் ஏவல் ஆனதனால் "உரைசெயத் தொழுத கையன் உவந்த உள்ளத்தன்" ஆனான் சனகன். சீதை. திருமகள் ஆதலால். "பெண்ணுக்கு அரசி" என்றார். "கரை செயற்கு அரிய காதல் கடாவிட" ஆய மகளிர் சென்றனர் என்பதனால். சீதை மாட்டு அவர்கள் வைத்திருந்த பேரன்பு புலனாம். மகிழ்ச்சியால் அவர்கள் சொற்கள் தேன்போன்று இனித்தன என்பார். "பிரைசம் ஒத்து இனிய சொல்லார்" என்றார். பிரைசம் - தேன்.

தாதியர் சீதைக்கு அழகு செய்தல்

1119. அமிழ் இமைத் துணைகள். கண்ணுக்கு
அணி என அமைக்குமாபோல்.
உமிழ் சுடர்க் கலன்கள். நங்கை
உருவினை மறைப்பது ஓரார்.
அமிழ்தினைச் சுவை செய்தென்ன.
அழகினுக்கு அழகு செய்தார்-
இமிழ் திரைப் பரவை ஞாலம்
ஏழைமை உடைத்து மாதோ!

அமிழ் இமைத்துணைகள் கண்ணுக்கு அணி என அமைக்கு மாபோல் - *(கண்கள்) மறைதற்குக் காரணமான இரண்டு இமைகளும் அக்கண்களுக்கு அழகென்று (இறைவனால்) அமைக்கப்பட்டிருப்பது போல;* ***உமிழ் சுடர்க் கலன்கண் நங்கை உருவினை மறைப்பது ஓரார்*** *- (சீதைக்கு அணிசெய்யும் மகளிர்) ஒளிவீசும் ஆபரணங்கள் சீதையின் (அழகிய) வடிவத்தை மறைக்கும் என்னும் உண்மையை உணராதவர்களாய்;* ***அமிழ்தினைச் சுவை செய்தென்ன*** *- (இயல்பாகவே) (அத்துணைச் சுவைகளையும் பெற்றிருக்கிற) அமிழ்துக்கு. (கற்கண்டு சர்க்கரை முதலியவை கொண்டு) மேலும் சுவை கூட்டும் முயற்சியைப் போல;* ***அழகினுக்கு அழகு செய்தார்*** *- (இயற்கையிலேயே) பேர் அழகுவாய்ந்த (சீதையின் உறுப்புகளுக்கு) (மேலும் புதிதாக) அழகு செய்யத் தொடங்கினார்கள்;* ***இமிழ்திரைப் பரவை ஞாலம் ஏழைமை உடைத்து*** *- அலை ஒலிக்கும் கடல்சூழ்ந்த இந்நிலவுலகத்து மக்கள் (நன்மை புரிவதாக நினைத்துப் பிழைபுரியும்) அறியாமையுடையவர்கள்.*

மாது. ஓ - அசைகள். நினைக்கும் நினைவு நல்லதாயினும். அதற்கு மாறான செயல் புரியத் தொடங்குதல் பேதைமை. சீதைக்கு அணிசெய்யக் கருதுதலின் மேல் வைத்து அப்பண்பினை விளக்கியவாறு. பிறமகளிர் அணி தரித்து அழகு செய்வர். சீதை அணி பறித்து அழகு செய்வாள் என (கம்ப : 6991) அவள் அழகின் பெருமை அறிவித்தவாறு. ''அணிகலம் அணிவோர் அணியிலோரே.... இவள்போல் உறுப்பே அணிகலமாக உடையோர்'' (பெருங். 4:17) ஏழைமை. அறியாமை குறித்து நின்றது. ''செய்யாக் கோல மோடு வந்தீர்'' (சிலப் :11) எனக் கண்ணகியின் அணியா அழகு புகழப்படும். கேசாதி பாதமாகச் சீதைக்கு அணிந்த அணிகள்

குழலில் மாலை யணிதல்

1120.

கண்ணன்தன் நிறம். தன் உள்ளக்
கருத்தினை நிறைத்து. மீதிட்டு.
உள்நின்றும் கொடிகள் ஓடி.
உலகு எங்கும் பரந்ததன்ன
வண்ணம் செய் கூந்தல் பார
வலயத்து. மழையில் தோன்றும்
விண் நின்ற மதியின். மென் பூஞ்
சிகழிகைக் கோதை வேய்ந்தார்.

கண்ணன் தன் நிறம்தன் உள்ளக் கருத்தினை நிறைத்து மீதிட்டு - திருமாலின் நிறமானது. சீதையினது மனத்தினை நிரப்பி மேல் எழுந்து; **உள்நின்றும் கொடிகள் ஓடி உலகெங்கும் பரந்தது அன்ன** - அங்கிருந்தும் பரந்து. கொடிகளாக ஓடி உலகம் முழுவதும் பரவியது போல; **வண்ணம்செய் கூந்தல் பார வலயத்து** - அழகுசெய்கின்ற கூந்தல் எனும் கனமுடைய வட்டவடிவத்தில்; **மழையில் தோன்றும் விண்நின்ற மதியின்** - மேகத்தின் இடையே தோன்றும் சந்திரனைப் போல; **மென் பூஞ் சிகழிகைக் கோதை சேர்த்தார்** - மென்மை வாய்ந்த மலர்களால் ஆன சிகழிகை என்னும் மாலையைச் (சீதைக்குத் தோழியர்) சூட்டினர்.

உள்ளத்தின் நினைவுகள் முற்றின் உடலிற் பரவி மெய்ப்பாடுகள் ஆகும்; இங்கு அந்நினைவுகள் கூந்தல் ஆயின எனச் சுவைபடக் கூறியவாறு. உயர்வு நவிற்சியால் கூந்தல் உலகு எங்கும் பரந்தது எனப்பெற்றது. இராமனது காயாம்பூ நிறம் உள்ளத்து முற்றி. முளைத்து. செழித்து. படர்ந்து கூந்தலாகிக் கொழுந்து விட்டுப் படர்ந்தன என உருவகித்தார். (நிறம் பற்றிய) எண்ணம் செயலாயிற்று என்றவாறு. சிகழிகை - சிரத்தைச் சுற்றி யணியும் மாலை. கூந்தலுக்கு மேகமும். வட்டமான பூமாலைக்கு மேகத்திடையேயுள்ள வட்ட வெண்மதியும் உவமைகளாயின. "சோனை. வார்குழல் கற்றையில் சொருகிய மாலை. வானமாமழை நுழைதரும் மதி" (கம்ப. 1491) என்பார் மேலும். இராமனைக் கண்ணன் என முன்பும் (கம்ப. 1068) குறிப்பார்.

சுட்டி யணிதல்

1121. **விதியது வகையால் வான**
மீன்இனம் பிறையை வந்து
கதுவுறு கின்ற தென்னக்
கொழுந்து ஒளி கஞலத் தூக்கி.
மதியினைத் தந்த மேகம்
மருங்கு நா வளைப்பதென்ன.
பொதி இருள் அளக பந்தி
பூட்டிய பூட்டும் இட்டார்.

விதியது வகையால் வானமீன் இனம் பிறையை வந்து கதுவுறுகின்றது என்ன - கூடுதற்கரிய முறைப்படி வானத்து மீன் கூட்டம் பிறைத் திங்களைப் பற்றிக் கொள்வது போல; **கொழுந்து ஒளி கஞலத்தூக்கி** - சுட்டி என்னும் (விண்மீன்கள் வடிவினதாகிய) ஒளியுமிழும் அணியை (நெற்றியில்) தொங்க விட்டு; **மதியினைத் தந்த மேகம் மருங்கு நா வளைப்பது என்ன** - சந்திரன் என்னும் கன்றைப் பெற்ற மேகம் என்னும் தாய் தன் நாவால் (வெளிப்புறத்திலிருந்து கன்றைத் தடவ) நீட்டி வளைப்பது போல்; **பொதி இருள் அளக பந்தி பூட்டிய sபூட்டும் இட்டார்** - இருள் பொதிந்த முன் நெற்றி மயிரின் ஒழுங்கிலே பூட்டுதற்கு உரிய பூட்டு என்னும் ஆபரணத்தையும் பூட்டினர் (தோழியர்.)

சிறு விண்மீன் வரிசைபோன்று இணைந்து நெற்றிச் சுட்டி நெற்றியில் தொங்குவது. விண்மீன்கள் பிறையைக் கவ்வ வந்தது போன்றது என்றார். இறுதியடியிரண்டில். மேகம் தாய்க்கும். முகம் சந்திரனுக்கும். பூட்டு எனும் அணி தாயின் நாக்கிற்கும் உவமையாம். இது இல்பொருள் உவமை. நெற்றிச் சுட்டியை உச்சி வகிட்டில் இணைத்துப் பூட்டும் அணிபூட்டு. கூந்தல் தாய்ப்பசு போலவும். நெற்றிச்சுட்டி தாயின் கன்று போலவும். இவற்றை இணைக்கும் பூட்டு. தாய்ப்பசுவின் நாக்குப் போலவும் இருந்தன என்க.

குழை யணிதல்

1122.

‘வெள்ளத்தின் சடிலத்தான்தன்
வெஞ் சிலை இறுத்த வீரன்
தள்ளத் தன் ஆவி சோர.
தனிப் பெரும் பெண்மைதன்னை
அள்ளிக்கொண்டு அகன்ற காளை
அல்லன்கொல்? ஆம்கொல்? என்பாள்’
உள்ளத்தின் ஊசலாடும்
குழை நிழல் உமிழ இட்டார்.

வெள்ளத்தின் சடிலத்தான்தன் வெஞ்சிலை இறுத்த வீரன் - கங்கை நீர் வெள்ளத்தைத் தன் சடையிலே தரித்துள்ள சிவபெருமானது வலியவில்லை ஒடித்த வீரன்; **தன் ஆவி சோரத்தள்ள தனிப் பெரும் பெண்மைதன்னை** - தனது உயிர் சோருமாறும் (உடல்) தளர்ந்து போகுமாறும் ஒப்பற்ற தன் பெண்தன்மையை; **அள்ளிக் கொண்டு அகன்ற காளை அல்லன் கொல் ஆம்கொல் என்பாள்** - கவர்ந்து கொண்டு அகன்ற (கன்னிமாடத்திலிருந்து நான் பார்த்த) இளைஞன் அல்லனோ? அவ்விளைஞனே தானோ? என்று ஐயுறும் சீதையினுடைய; **உள்ளத்தின் ஊசல் ஆடும் குழை நிழல் உமிழ விட்டார்** - மனம் (அலைந்து தவிப்பது) போல. அசைகின்ற குழை என்னும் காதணிகளை ஒளியுமிழுமாறு சீதையின் காதுகளில் (தோழியர்) பூட்டினர்.

வில் ஒடித்த வீரன். கன்னி மாடத்தில் தன் கண்வழி நுழைந்து இதயத்தில் நிறைந்துள்ள அவனே என்பதனைத் தெளிவாக அறியாமையால். சீதை தவித்த தவிப்பினை உணர்த்துவதற்கு. கவிஞர் பிரானுக்கு. காதணியின் அசைவு போதுமானதாயிற்று. இந்த ஐயம் விடற்காக "கைவளை திருத்துபு கடைக்கணின் உணர்வதாக" (கம். 1153) மேலே கூறுவார். "தள்ளத்தன் ஆவிசோர" என்பதனை. "தன் ஆவி சோரத் தள்ள" எனக்கூட்டுக. இராமன். சீதை பெண்மையினை அள்ளிக்கொண்டு போனதை. "சிந்தையும் நிறையும் மெய்ந்நலனும் பின்செல. மைந்தனும் முனியொடு மறையப் போயினான்." (கம்ப. 518) என முன்பு கூறினார். சடிலம் - சடை.

கழுத்தணி யணிதல்

1123.** **கோன் அணி சங்கம் வந்து
குடியிருந்தனைய கண்டத்து.
ஈனம் இல் கலங்கள் தம்மின்
இயைவன அணிதல் செய்தார்;
மான் அணி நோக்கினார்தம்
மங்கலக் கழுத்துக்கு எல்லாம்
தான் அணி ஆன போது.
தனக்கு அணி யாது மாதோ?*

***கோன் அணி சங்கம் வந்து குடியிருந்து அனைய கண்டத்து** - தலைவனான திருமால் தாங்கும் சங்கு (இங்கு) வந்து குடியிருந்தாற் போன்ற (சீதையின்) கழுத்தில்; **ஈனம் இல் கலங்கள் தம்மில் இயைவன அணிதல் செய்தார்** - குற்றமற்ற ஆபரணங்களில் பொருந்துவனவற்றைப் பூட்டினார்கள்; **மான் அணி நோக்கினார் தம் மங்கலக் கழுத்துக்கு எல்லாம்** - மானின் விழிகளையுடைய (உலகத்து) மங்கையர் மாங்கலிய நாணோடு கூடிய கழுத்துகளுக்கு எல்லாம்; **நான் அணி ஆனபோது** - (திரு என்னும் அடையோடுகூடித் திருமாங்கல்யம் என்று) தானே ஓர்ஒப்பற்ற அலங்காரமாயிருக்கும்போது; **தனக்கு அணியாது** - தன் கழுத்துக்கு ஏற்ற அணியாவது எது? (ஒன்றும் இல்லை.)*

சீதையின் கழுத்துக்கு அழகுதரும் சிறப்புடைய அணிகள் உலகில் எதுவும் இல்லையாயினும். தோழியர் உலக ழக்குக்கேற்ப இருப்பனவற்றில் சிறப்புளவற்றைப் பூட்டினர் என்க. பிராட்டியின் அவதாரம் இலக்குமியாகிய திருவின் அவதாரமாதலின். உலகத்து மகளிர் கழுத்தில் அணியும் "திரு"மாங்கலியம். ஆக இருக்கும் இவள் கழுத்திற்கு யாரால் தகுந்த அணி அணிய இயலும் என்று வியந்தவாறு ஒரு பெண். மணங்கொள்ளுங் காலை. அவள் பொன்னும் பொருளும் வாழ்க்கையின் புனிதத் தன்மையும் அப்பொழுதுதான் அவள் அடைகின்றாள் ஆதலின். திருமகள் அவளை அப்பொழுது தான் வந்து அடைகிறாள் எனக்கருதி. மணத்திற்குத் திருமணம் எனப் பெயரிட்டனர் முன்னோர். அவளுக்கு அவன் அடையாளமாகப் பூட்டும் மங்கல நாணிற்கு. "திரு" என்று பெயர் இட்டனர். மாங்கல்யம் சூட்டுதலை. "திருப்பூட்டு" என்று இன்றும் வழங்குவர். இவற்றையெல்லாம் கருத்துட் கொண்டு. "மான் அணி நோக்கினார் தம் மங்கலக் கழுத்துக்கெல்லாம் தான் அணி ஆனது" என்றார். இவளே எல்லாப் பெண்கள் கழுத்துக்குள் "திருமங்கலம்" ஆம் போது. இவள் கழுத்திற்கு எதைப் பூட்டுவது என வியந்தார். சீதை திருமணச் சடங்கில் மாங்கலியம் தரித்தது கூறப்பட வில்லையே எனும் வினாவிற்கு விடைதருவார் போல. மகளிர் கழுத்துக்கெல்லாம். "தான் அணி ஆனபோது. தனக்கு அணியாது?" என்று வியந்தார்.

முதனூலில். திருமாங்கலிய தாரணம் குறிக்கப்படவில்லையாயினும். கம்பர்பிரான் காலத்தில் அது வழக்கிலிருந்தது எனக் குறிப்பிப்பார் போல. "மற்றைநல் அணிகள் காண் உன் மங்கலங் காத்தது" (கம்ப. 5262) எனக் குறிப்பிப்பார். "மங்கல அணியை நீக்கி மணியணி துறந்து" (கம்ப. 4320) எனத் தாரையைக் குறிப்பார்.

"ஈகையரிய இழையணிமகளிர் (புறம். 127) எனும் புறப்பாட்டின் தொடருக்கு. "பிறிதோர் அணிகலமுமின்றிக் கொடுத்தற்கரிய மங்கலிய சூத்திரத்தை யணிந்த மகளிர்" என அதன் உரையாளர் வரைந்த உரையும். "மங்கல அணியிற் பிறிதணி மகிழாள்" (சிலப். அந்தி: 50) எனும் சிலம்பின் தொடரும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கன.

முத்த மாலை யணிதல்

1124.

கோண் இலா வான மீன்கள்
இயைவன கோத்தது என்கோ?
வாள் நிலா வயங்கு செவ்வி
வளர் பிறை வகிர்ந்தது என்கோ?
நாணில் ஆம் நகையில் நின்ற
நளிர் நிலாத் தவழ்ந்தது என்கோ?-
பூண் நிலாம் முலைமேல் ஆர
முத்தை - யான் புகல்வது என்னோ?

பூண்நிலாம் முலைமேல் ஆரமுத்தை - ஆபரணங்கள் உலாவும் சீதையின் தனங்களின் மேல் உள்ள முத்துமாலையை; **கோண் இலா வானமீன்கள் இயைவன கோத்தது என்கோ?** - கோணுதல் இன்றித் தத்தமக்குரிய வானப்பாதைகளில் உலாவும் விண்மீன்களில் பொருந்துவனவற்றை எடுத்துக் கோத்தது (இது) என்பேனோ?; **வாள்நிலா வயங்கு செவ்வி வளர்பிறை வகிர்ந்தது என்கோ** - ஒளி நிலவும் அழகுத்தோற்றமுடைய வளர்பிறைச் சந்திரனைத் துண்டாக்கிச் செய்யப்பட்டது (இது) என்பேனோ?; **நாணில் ஆம் நகையில் நின்ற நளிர் நிலாத் தவழ்ந்தது என்கோ?** - பலரும் நிறைந்த சபையில் இராமனைக் காண (பிராட்டி) நுழைய வேண்டியிருப்பதனால். அவள் முகத்தில் எழுந்த நாணம் கலந்த புன்னகையில் பொருந்திய செறிந்த வெளிச்சம் தவழ்ந்த கோலம் (இது) என்பேனோ?; **யான் புகல்வது என்?** - நான் என்ன வென்று வண்ணிப்பேன்?

முத்து வெண்மை நிறத்தது ஆதலின். உயர்வெண்மை நிறத்தவற்றையெல்லாம் உவமித்தார். மூன்றாம் அடியின் வர்ணனை உயர் கவிகளுக்கே உரிய ஒன்று. அவையோரைக்காண இருப்பதால் வெட்கமும். இராமனைக்காண இருப்பதால் புன்னகை தவழும் முகத்தை மனக்கண்ணால் காணவைக்கிறார். குனிந்து நிற்கும் அவள் புன்னகை வெளிச்சம் அவள் மார்பின்மேல் முத்து மாலையாகிக் கிடந்தது என்க. விண்மீன்கள் யாவும் ஒரு தன்மையன அல்ல ஆதலின். "வான்மீன்கள் இயைவன கோத்த என்கோ?" என்றார். என்கோ - என்பேனோ? - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று வினாவில் வந்தது. நான்கு ஒகாரங்களும் கவிஞர் பிரானின் தவிப்பை யுணர்த்தின.

1125.

மொய் கொள் சீறடியைச் சேர்ந்த
முளரிக்கும் செம்மை ஈந்த
தையலாள் அமிழ்த மேனி
தயங்கு ஒளி தழுவிக்கொள்ள.
வெய்ய பூண்முலையில் சேர்ந்த
வெண் முத்தம் சிவந்த; - என்றால்.
செய்யவர்ச் சேர்ந்துளாரும்
செய்யராய்த் திகழ்வர் அன்றே?

மொய்கொள் சீறடியைச் சேர்ந்த முளரிக்கும் செம்மை ஈந்த தையலாள் - *செம்பஞ்சுக் குழம்பு முதலிய சாந்துகள் மொய்த்துக் கிடக்கின்ற (தனது) சிறிய அடிகளை (ஒப்பாக இயலாமல்) சரண் அடைந்த தாமரை மலர்களுக்கும். (தனது) அடிகளின் செம்மை நிறத்தைக் கொடுத்துள்ள சீதையினுடைய;* **அமிழ்தமேனி யங்குஒளி தழுவிக்கொள்ள** - *அமுதம் போன்று அரிய செந்நிறத் திருமேனியிலே விளங்குகின்ற செம்மை நிற ஒளி. (தம் மேலே) வந்து படுதலால்;* **வெய்ய பூண்முலையில் சேர்ந்த வெண் முத்தம்சிவந்த என்றால்** - *விருப்பத்தை நல்கும் அணிகள் அணிந்த மார்பகங்களில் பொருத்தியுள்ள வெண்ணிறம் அமைந்த முத்துக்களும் செந்நிறம் அடைந்தன என்றால்;* **செய்யவர்ச் சேர்ந்துளாரும் சய்யராய்த் திகழ்வர் அன்றே?** - *செம்மைக் குணம் பொருந்தியவரைச் சேர்ந்தவகளும் செம்மைக் குணம் பெற்றுத் திகழ்வார்கள் (என்பது உண்மை) அன்றோ?*

திருமகளின் திருவடிக்கீழ் இருக்கும் தாமரை. செந்தாமரையாய் இருப்பதற்குக் கற்பித்துக் கூறிய திறம் அழகியது. வெண்முத்தம் சேர்க்கையால். செய் முத்தம் ஆனாற்போல். மக்களும் சேர்க்கையின் உயர்வால் சிறப்புறுவர் என்றவாறு. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. "நிலத்து இயல்பால் நீர் திரிந்து அற்றாகும்; மாந்தர்க்கு இனத்து இயல்பது ஆகும் அறிவு" (திருக். 452) இங்கு நினைவு கூரற்பாலது.

செய்யர் - செம்மையான பண்புடையவர்கள். "மொய்கொள் சீறடியயைச் சேர்ந்த முளரிக்கும் செம்மை ஈந்த தையலாள் அமிழ்த மேனி" என்பதனோடு. "அழலாடி அங்கை சிவந்ததோ அங்கை அழகால் அழல் சிவந்த வாறோ?" (அற்புதத் திருவந். 98) எனும் காரைக்கால் அம்மையார் திருவாக்கையும். முடிச்சோதியாய் உனது முகச்சோதி மலர்ந்ததுவோ? அடிச்சோதி நீ நின்ற தாமரையாய் அலர்ந்ததுவோ? (திருவாய் : 3:1:1) என்றும் நம்மாழ்வார் திருவாய் மொழிப் பாசுரத்தையும் ஒப்பிடுக.

1126.

கொமை உற வீங்குகின்ற
குலிகச் செப்பு அனைய கொங்கைச்
சுமை உற நுடங்குகின்ற
நுசுப்பினாள் பூண் செய் தோளுக்கு.
இமை உற இமைக்கும் செங் கேழ்
இன மணி முத்திேனாடும்
அமை உற அமைவது உண்டு ஆம்
ஆகின். ஒப்பு ஆகும் அன்றே.

கொாமை உற வீங்குகின்ற குலிகச் செப்பு அனைய கொங்கை - திரட்சியமையப் பூரித்திருக்கிற இங்குலிகச் செப்புகளைப் போன்றுள்ள மார்பகங்களின்; **சுமை உற நுடங்குகின்ற நுசுப்பினாள்** - கனம் மிகுதலால். துவண்டு வருந்தும் இடையினையுடைய சீதையினது; **பூண்செய் தோளுக்கு இமையுற இமைக்கும் செங்கேழ் இன மணி முத்தினோடும்** - தக்க அணிகளை யணிந்த தோள்களுக்கு (காண்பார் கண்களைத் தம் ஒளியால் கூசச் செய்து) (அவர்கள்) இமைகளை மூடச் செய்ய வல்ல ஒளியுமிழும் சிவந்த நிறத்தோடு கூடிய கூட்டமான பதுமராகக் கற்களோடும் முத்துக்களோடும்; **உற அமைவது அமை உண்டு ஆம் ஆகின். ஒப்பு ஆகும்** - பொருந்தி அமைகின்ற மூங்கில்கள் உண்டாம் என்றால் அத்தகைய மூங்கில்களே சமமாக வல்லவையாம்.

அமை - மூங்கில். பிறபெண்டிரின் தோளுக்கு உவமையாகும் மூங்கில். செம்பதுமராகக் கற்களும் முத்து மாலைகளும் அணிந்து வந்தால்தான் சீதையின் தோளுக்கு உவமையாம் என்பதாம். இல் பொருள் உவமையணி. சீதையின் தோள்கட்குப் பதுமராகக் கற்கள் பதித்த அணிகளையும். முத்து மாலைகளையும். அணிந்தனர் என்பது கருத்து. மகளிர் தோள்களுக்குக் கணுக்கள் அற்ற மூங்கிலை உவமை கூறல் கவிமரபு. "வேயடித் திரண்ட மென்றோள்" (சீவ. 2923) "ஆடமைத் தோள் நல்லார்". (நன்னூல் பொதுப்பா.) என வருதல் காண்க.

கைக் கடகம் அணிதல்

***1127. "தளை அவிழ் கோதை ஓதிச்
சானகி தளிர்க்கை என்னும்***

***-left: 10">
முளரிகள். இராமன் செங் கை
முறைமையின தீண்ட நோற்ற;
அளியன; கங்குல் போதும்
குவியல ஆகும்' என்று. ஆங்கு.
இள வெயில் சுற்றியன்ன
எரி மணிக் கடகம் இட்டார்.***

தளை அவிழ் கோதை ஓதிச் சானகி தளிர்க்கை என்னும் முளரிகள் - இதழ்களின் கட்டவிழ்ந்த மலர்மாலைகளை யணியும் கூந்தலையுடைய சீதையின் தளிர் போன்ற மென்மையுடைய கைகள் ஆகிய செந்தாமரை மலர்கள்; ***இராமன் செங்கை முறைமையின் தீண்ட நோற்ற அளியன*** - இராம பிரானுடைய சிவந்த கைகளால் சாத்திர முறையின்படி தீண்டப்படுவதற்கு. தவம் (மிகச்) செய்துள்ளன. (இராமபிரானது) அன்புக் குரியன; ***கங்குல் போதும் குவியல ஆகும் என்று ஆங்கு*** - (அத்தாமரைகள்) இரவுப் பொழுதில் குவிந்தால் இராமபிரானது அன்பினையிழக்க நேருமோ என்று இரவுப் பொழுதிலும் அவை குவியாதிருக்க வேண்டும் என்று அக்கைகளிலே; ***இளவெயில் சுற்றியன்ன எரிமணிக் கடகம் இட்டார்*** - (சூரிய ஒளியிருப்பின் தாமரைகள் குவியா ஆதலால்) (கதிரவன்) இளவெயிலைச் சுற்றிக் கட்டினாற்போன்று ஒளிவிடும் பதுமராக மணிக்கற்கள் பதித்த கடகம் என்னும் அணியினைத் (தோழியர்) இட்டனர்.

இரவும் பகலும் வியாத் தாமரைக் கைகளாகச் சீதை கரங்களை ஆக்கினர் என்க. இராமனைச் சூரியன் ஆகவும் சீதை கைகளைத் தாமரைகளாகவும் உருவகித்தார். கங்குற்போதும் குவியாத தாமரை - இல்பொருள் உவமை. கடகம் இருபாலர்க்கும் உரிய கையணி எனத் தெரிகிறது. “கங்கைக்கு இறைவன் கடகக்கை புடைத்து நக்கான்” (கம்ப. 1718) என இலக்குவனுக்கும் “கடகக்கை” கூறப்பெற்றித்தல் காண்க.
11

1128. சில் இயல் ஓதி கொங்கைத்
திரள் மணிக் கனகச் செப்பில்.
வல்லியும் அனங்கன் வில்லும்
மான்மதச் சாந்தின் தீட்டி.
பல் இயல் நெறியின் பார்க்கும்
பரம் பொருள் என்ன. யார்க்கும்.
‘இல்லை.’ ‘உண்டு’. என்ன நின்ற
இடையினுக்கு இடுக்கண் செய்தார்.

சில் இயல் ஓதி கொங்கைத் திரள் மணிக் கனகச் செப்பில் - சில வகைகளாக வகுத்து அலங்கரிக்கப்படும் கூந்தலையுடைய சீதையின் தனங்களாகிய திரண்ட மணி பதிக்கப்பட்ட பொற்செப்புக்களில்; ***வல்லியும் அனங்கன் வில்லும் மான் மதச் சாந்தின் தீட்டி*** - பூங்கொடிகளையும். மன்மதனது வில்லாகிய கரும்புகளையும் கத்தூரி. சந்தனக் குழம்புகளால் (ஓவியமாக) எழுதி; ***பல்இயல் நெறியில் பார்க்கும் பரம்பொருள் என்ன*** - பலவகையான (சமய) நெறிகளால் பலவாறாகப் (உண்டு. இல்லை யென்று) பார்க்கப்படுகிற பரம் பொருளாகிய கடவுளின் வடிவத்தினைப் போல; ***யார்க்கும் இல்லை. உண்டு என்ன நின்ற இடையினுக்கு இடுக்கண் செய்தார்*** - உண்டோ இல்லையோ என்று யாவர்க்கும் ஐயம் உண்டாம் படியிருக்கிற (சீதையின்) மெல்லிய இடைக்கு (ஓவியம் எழுதி) மேலும் வருத்தத்தைத் (தோழியர்) விளைவித்தனர்.

acharya.org

உண்டோ இல்லையோ என்று இடை ஐயப்படுமாறு கூறப்படினும் இடையென்று என்று இருப்பது யாவர்க்கும் ஐயத்திற் கிடமில்லாத் துணி பொருள் ஆதல்போல. இல்லையோ. உண்டோ எனப் பல்வகையால் ஐயுறப்படும் பரம்பொருளும் ஐயத்திற்கிடமில்லாத் துணி பொருளாய் உள் பொருளே என உவமையால் பெற வைத்த அருமையினை ஓர்ந்துணர்க. "அன்றே என்னின் அன்றே ஆமே. ஆம் என்னின் ஆமே யாம்" (கம்ப. 6059) என்று உரைத்து. அன்றெனவும் ஆம் எனவும் கூறப்பட ஆம் ஒருபொருள் உண்டு என மேலும் உரைப்பார். "தொட்ட எற்கு உணரலாம் மற்று உண்டெனும் சொல்லும் இல்லை" (கம்ப. 4484) என்பான் இராமபிரான். "கண்கொளா நுடங்கு இடையை உண்டெனத் தமர் மதிப்பர்; நோக்கினார் பிறர் எல்லோரும் உண்டு இல்லையென ஐயம் அல்லது ஒன்று உணர்வு அரிதே" (சீவக. 172)12

மேகலையும் தாரகைச் சும்மையும் அணிதல்

1129. நிறம் செய் கோசிக நுண் தூசு
நீவி நீவாத அல்குல் -
புறம் செய் மேகலையின் தாழத்
தாரகைச் சும்மை பூட்டி.
திறம் செய் காசு ஈன்ற சோதி
பேதை சேயொளியின் சேந்து
கறங்குபு திரிய. தாமும்
கண் வழுக்குற்று நின்றார்.

நிறம் செய் கோசிக நுண்தூசு நீவி நீவாத அல்குல் - *வண்ணம் பொருந்திய பட்டாகிய மிக மெல்லிய ஆடையின் கொய்சகத்தை நீங்காத இடைக்கு;* **புறம்செய் மேகலையின் தாழத் தாரகைச் சும்மை பூட்டி** - *வெளியே (அழகு) செய்கின்ற மேகலை என்னும் அணியையும். அதன் கீழ்ப்பட தாரகைச் சும்மை என்னும் மணிவடத் தொகுதியையும் (தோழியர்) அணிவித்து;* **திறம்செய்காசு ஈன்ற சோதி** - *(அந்த அணிகலன்களிலிருந்து) எழுகின்ற பல்வகைப்பட்ட மணிகள் வெளிவிட்ட ஒளி வெள்ளம்;* **பேதை சேய் ஒளியின் சேந்து** - *சீதையினது சிவந்த உடல் ஒளியோடு சேர்ந்து சிவந்து;* **கறங்குபு திரிய. தாமும் கண் வழுக்குற்று நின்றார்** - *சுற்றிச் சுழன்று உலாவ (அணி செய்து கொண்டிருந்த தோழியர்) தாமும் (கலப்பு ஒளியின் மிகுதியினால்) கண் கூச்சமுற்று நின்றார்கள்.*

தாரகைச் சும்மை - நட்சத்திரங்களின் கூட்டம் போல் வடிவமைந்து முத்துக்களால் ஆகிய ஓர் இடையணி. அணிவிப்பாரையே ஒளியால் அயரவைக்கும் ஆபரணங்கள் என்றவாறு. "கதிர் முத்தம் இடம் தொறும் கிடந்து இமைப்பன எக்கு இளஞ் செக்கர் படர்ந்த வான் இடைத் தாரகை நிகர்ப்பன பாராய்" (கம்ப. 2072) எனும் இடத்தில் முத்துக்களுக்கு. தாரகைகளை உவமித்துள்ளது காண்க. நீவி - கொய்சகம். கோசிகம் - பட்டு. "கோசிகத் துகில் உற்ற கொழுங்கனல்" (கம்ப. 5967) என்பார் மேலும் கண் கூசுதலைக் "கண் வழுக்குறுதல்" என்பது அரிய சொற் பிரயோகம்.

சிலம்பு அணிதல்

1130. ஐய ஆம் அனிச்சப் போதின்
அதிகமும் நொய்ய. ஆடல்
பை அரவு அல்குலாள்தன்
பஞ்சு இன்றிப் பழுத்த பாதம்;
செய்ய பூங் கமலம் மன்னச்
சேர்த்திய சிலம்பு. 'சால
நொய்யவே; நொய்ய' என்றோ.
பலபட நுவல்வது? அம்மா!

பை அரவு அல்குலாள் தன் பஞ்சின்றிப் பழுத்த பாதம் - *பாம்பின் படம் அனைய அல்குலையுடைய சீதையினது. செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டப்படாமலேயே (சிவப்பு) முற்றிய திருவடிகள்;* ***ஐய ஆம் அனிச்சப் போதின் அதிகமும் நொய்ய*** - *(மலர்களிலேயே மிக) மென்மையதாகிய அனிச்சமலரினும் மிகவும் மென்மையான;* ***செய்ய பூங் கமலம் மன்னச் சேர்த்திய சிலம்பு பலபட நுவல்வது*** - *செந்தாமரை மலர் போன்றுள்ள அந்த மெல்லிய பாதங்களில் நிலைத்திருக்கத் (தோழியர்) சேர்த்திய அச்சிலம்பென்னும் காலணிகள். பலுமுறை (இடைவிடாது) ஒலிப்பது;* ***சால நொய்யவே நொய்ய என்றோ?*** - *(பிராட்டியின் திருவடிகள்) மிகவும் மெல்லியன! ஓ மிகவும் மெல்லியன (அறிந்து செயல்படுங்கள்) என்று அறிவிப்பது தானோ?*

அம்ம - வியப்பிடைச்சொல். தற்குறிப்பேற்றவணி. சிலம்பின் ஒலிக்குப் புதுப்பொருள் கற்பித்தவாறு. மெல்லிய அனிச்ச மலரினும் மெல்லியன மகளிர் பாதம் என்பதனை. "அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்" (திருக். 1120) எனும் திருக்குறளும் கூறும். பொருளின் மென்மை புரியாமல். அன்பு காரணமாகப் பெருஞ்சுமை யேற்றித் துன்பம் விளைத்து விடாதீர்கள் என்று கூறுவதாகச் சிலம்புகள் ஒலித்தமைக்கு அழகிய காரணம் கற்பித்தார். "மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்" (திருக். 90) எனுமிடத்தே. அனிச்சத்தின் மென்மை குறித்திருப்பதையுணர்க.

விழிகட்கு மையிடுதல்

1131.

நஞ்சினோடு அமுதம் கூட்டி
நயனங்கள் ஆன என்ன.
செஞ்செவே நீண்டு. மீண்டு.
சேயரி சிதறி. தீய
வஞ்சமும் களவும் இன்றி.
மழை என மதர்த்த கண்கள்.
அஞ்சன நிறமோ? அண்ணல்
வண்ணமோ? அறிதல் தேற்றாம்.

நஞ்சினோடு அமுதம் கூட்டி நயனங்கள் ஆன என்ன - நஞ்சை இடையே வைத்துச் சுற்றிலும் அமுதினை வைத்து ஆனவை போன்றவை (பிராட்டியின்) கண்கள் என்று கூறுமாறு இருந்து; **செஞ்செவே நீண்டு மீண்டு சேயரி சிதறி** -கோணல் எதுவும் இன்றி. நேராகச் சென்று. திரும்பி. சிவந்த இரேகைகள் சிந்தப் பெற்று; **தீய வஞ்சமும் களவும் இன்றி மழை என மதர்த்த கண்கள்** - தீய வஞ்சனையும் கள்ளத்தனமும் இல்லாமல். மழை போலக் குளிர்ந்த சீதையின் கண்களில்; **அஞ்சனநிறமோ? அண்ணல் வண்ணமோ? அறிதல்தேற்றாம்** - (அப்பொழுது) தோழியர் இட்டது அஞ்சன வண்ணத்தையா? அல்லது இராமபிரானின் மேனி நிறத்தையா? எனத் தெளிவாக எம்மால் அறியக் கூடவில்லை.

உகந்தார்க்கு அமுதாகவும். உகவாதார்க்கு நஞ்சாகவும் அமைந்தன தேவியின் விழிகள். இராமனுக்கு அமுதாக இருந்த அவ்விழிகள். இராவணனுக்குத் “திட்டியின் விடம் (கம்ப.) ஆவதை உரைப்பதே இக்காவியம் ஆவது உணர்க. மேல் கன்னிமாடத்தில். அண்ணலும் நோக்கி. அவளும் நோக்கியபோது (கம்ப. 514). அவள் விழிகளில் அவன் கருமை நிறம் நிறைந்தது என நினைவூட்டுவார் போல. ‘அண்ணல் வண்ணமோ?’ எனக் கூறினார் எனலுமாம். மகளிர் விழிகளில் நஞ்சும் அமுதும் கலந்துள்ளன என்பதை. “நஞ்சும் அமிர்தமும் போல் குணத்த” (சீவக. 167) எனவும். “நஞ்சினும் கொடிய நாட்டம் அமிர்தினும் நயந்து நோக்கி” (கம்ப. 896) எனவும் வருவன காண்க. பிராட்டியின் கண்களின் அக அழகும் புற அழகும் இப்பாடலில் வருணிக்கப்பட்டுள்ள திறம் காண்க. இராமபிரானைத் தவிரப் பிறரிடத்தில் பொது நோக்கமே கொண்டு. சிறப்பு நோக்காகிய காதல் நோக்கு இல்லாமையை. “வஞ்சமும் களவும் இன்றி” என்பதனால் சுட்டினார். இராம பிரானைக் கன்னிமாடத்திற் கண்டபோதிருந்து. அவன் வடிவமும் வண்ணமுமே அவள் விழிகளில் நிறைந்து வழிந்தமையால் அவ்விழிகள் அவன் நிறம் பெற்றனவோ? என வியந்தார். “அவர்தம் நீல நிறத்தை எல்லோரும் நினைக்க. அதுவாய் நிரம் பியதோ?” (கம்ப. 546) என்பார் முன்னும். செஞ்செவே நீண்டு - கோணுதலின்றி நீண்டு. “செஞ்செவே கமலக்கையால் தீண்டலும்” (கம்ப. 896) என்பார் முன்பும். 15

திலகம் தீட்டுதல்

acharya.org

1132. **மொய் வளர் குவளை பூத்த**
முளரியின் முளைத்த. முந்நாள்
மெய் வளர் மதியின் நாப்பண்
மீன் உண்டேல். அனையது ஏய்ப்ப.
வையக மடந்தைமார்க்கும்.
நாகர் கோதையர்க்கும். வானத்
தெய்வ மங்கையர்க்கும். எல்லாம்.
திலகத்தைத் திலகம் செய்தார்.

மொய்வளர் குவளை பூத்த முளரியின் முளைத்த - *(இதழ்கள் மொய்த்துள்ள குவளை மலர்கள் இரண்டு பூத்துள்ள ஒரு தாமரைப் பூவினிடத்தே முளைத்துள்ள;* ***முந்நாள் மெய்வளர்மதியின் நாப்பண் மீன் உண்டேல் அனையது ஏய்ப்ப*** - *நாள்தோறும் வளர்கின்ற இயல்புடைய சந்திரனின் மூன்றாம் நாட் பிறையின் நடுவே ஒரு விண்மீன் ஒளிர்வது உண்டாயின் அதனை ஒக்கும்படி;* ***வையக மடந்தை மார்க்கும் நாகர் கோதையர்க்கும் வானத் தெய்வ மங்கையர்க்கும் எல்லாம்*** - *(இடையுலகாகிய) மண்ணக மங்கைமாரும். (கீழ் உலகாகிய) நாக உலக மங்கையரும் (மேல்உலகாகிய) வான் உலக மங்கையரும் ஆகிய மூவுலக மங்கையர் எல்லோர்க்கும்;* ***திலகத்தைத் திலகம் செய்தார்*** - *திலம் போலச் சிறந்து விளங்கும் பிராட்டியின் (நெற்றியில் தோழிமார்) திலகமிட்டு அழகு செய்தனர்.*

தாமரையில் குவளை பூத்தது போன்றன. பிராட்டியின் முகத்தே விளங்கும் கண்கள்; தாமரையின் உதித்த மூன்றாம் பிறை போன்றது அவள் முகத்தே தோன்றும் நெற்றி. மூன்றாம் நாள் திங்களிடையே உதித்த விண்மீன் ஒன்று போன்றது அவள் நெற்றியில் இட்ட திலகம். மூவுலக மங்கையர் திலகத்துக்கு ஒரு திலகம் இட்டனர் என்க. " திலகத்தைத் திலகம் செய்தார்" - என்பது நினைக்க இனிக்கும் தொடர். மாகவிகட்கே வாய்ப்பது. "மடந்தை மார்களில் திலகமே!" (கம்ப. 2072) "வனிதையர் திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ?" (கம்ப. 5137) என மேலும் பிராட்டியை ஏத்துவார். குவளை பூத்த முளரி. மதியின் நாப்பண் மீன் - இல் பொருள் உவமைகள். நாப்பண் -நடு

மலர் பல சூட்டுதல்

1133.

சின்னப் பூ, செருகும் மென் பூ
சேகரப் போது. கோது இல்

கன்னப் பூ, கஞல, மீது,
கற்பகக் கொழுந்து மான
மின்ன, பூஞ் சுரும்பும் வண்டும்
மிஞிறும் தும்பிகளும் பம்ப,
புன்னைப் பூந் தாது மானும்
பொற் பொடி அப்பிவிட்டார்.*

பூஞ்சுரும்பும் வண்டும் மிஞிறும் தும்பிகளும் பம்ப - *அழகிய சுரும்புகளும், வண்டுகளும், மிஞிறுகளும், தும்பிகளும் மொய்க்குமாறு;* **சின்னப்பூ, செருகும் மென்பூ, சேகரப்போது, கோதுஇல் கன்னப் பூ கஞல** - *விடுபூவும், பின்னலில் செருகும் பூவும், தலைமுடி உச்சியிலே சூடற்குரிய பூவும், குற்றமற்ற காதுகளிலே வைக்கத்தக்க பூவும் (என்னும் இவற்றை) அங்கங்கே விளங்குமாறு வைத்து;* **மீது கற்பகக் கொழுந்து மான மின்ன** - *அவற்றின் மேலே, கற்பகவிருட்சத்தின் தளிர்கள் மின்னுவது போல மின்னுமாறு;* **புன்னைப் பூந்தாது மானும் பொற் பொடி அப்பிவிட்டார்** - *புன்னைமலர்களின் மகரந்தப் பொடிகளை ஒக்கின்ற பொற் பொடிகளை எடுத்துத் (தோழியர்) அப்பிவிட்டனர்.*

சுரும்பு, வண்டு, மிஞிறு, தும்பி என்பவை வண்டின் இனங்கள். "காவில் வாழ்பவர் நால்வருளர்" (சீவக. 891) என்று தேவரும் கூறுவார். மான -ஒப்ப உவம உருபு. கஞலல் - ஒளிர்தல்.

அயினி சுற்றிக் காப்பிடுதல்

1134.

நெய் வளர் விளக்கம் ஆட்டி,
நீரொடு பூவும் தூவி,
தெய்வமும் பராவி, வேத
பாரகர்க்கு ஈந்து, செம் பொன்
ஐயவி நுதலில் சேர்த்தி,
ஆய் நிற அயினி சுற்றி,
கை வளர் மயில் அனாளை
வலம் செய்து, காப்பும் இட்டார்.

நெய்வளர் விளக்கம் ஆட்டி - *(அணிசெய்து முடித்த தோழியர். பிராட்டிக்குக் கண்ணேறு படும் என்று) நெய் நிறைந்த விளக்கொளியைச் சுற்றிக்காட்டி.* *நீரொடு பூவும் தூவி - புனித நீரினோடு கூடிய பூக்களையும் முன்னால் இறைத்து;* **தெய்வமும் பராவி வேத பாரகர்க்குச் செம்பொன் ஈந்து** - *தெய்வத்தினையும் வழிபட்டு வேதங்களைக் கரைகண்டறிந்த அந்தணாளர்க்குச் செம்பொன் தானம் அளித்து;* **ஐயவி நுதலில் சேர்த்தி. ஆய்நிற அயினிசுற்றி** - *சிறுவெண் கடுகின் பொடிகளை நெற்றில் தீற்றி. ஆராய்ந்தெடுத்த செந்நிற ஆலத்தி நீரைச சுழற்றி;* **கைவளர் மயில் அனாளை வலம் செய்து காப்பும் இட்டார்** - *கைகளினால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்ட மயிலைப் போன்ற பிராட்டியை வலப்புறஞ் சுற்றிக் காப்பு நாணையும் இட்டனர்.*

அயினி - செஞ்சோறு. ஆகு பெயராய் அதனோடு சேர்ந்த ஆலத்தி மஞ்சள் நீரையும் குறித்தது. வெண்சிறு கடுகினை அப்புதல் தொல் மரபு. கானில் வளர்கின்ற மயில்கள் உண்டு; இது. சனகன் கரங்களில் வளர்ந்த மயில் என்பார். ''கைவளர் மயில் அன்னாளை'' என்றார். கண்ணேறு கழிக்கும் பழைய மரபினைத் தொகுத்து உரைத்தவாறு. ஆலத்தி நீரில் கையைத் தோய்த்து நெற்றியில் அதைக் கொண்டு பொட்டிடுதலைக் காப்பிடுதல் என்பர்.

சீதையின் அழகில் மங்கையர் மயங்கல்

1135. கஞ்சத்துக் களிக்கும் இன் தேன்
கவர்ந்து உணும் வண்டு போல.
அம் சொற்கள் கிள்ளைக்கு எல்லாம்
அருளினாள் அழகை மாந்தி.
தம் சொற்கள் குழறி. தம்தம்
தகை தடுமாறி நின்றார்-
மஞ்சர்க்கும். மாதரார்க்கும்.
மனம் என்பது ஒன்றே அன்றோ?*

கஞ்சத்துக் களிக்கும் இன்தேன் களித்து உணும் வண்டு போல - *தாமரை மலரிலிருந்து களிப்பையுண்டாக்கும் தேனைக் கவர்ந்து உண்டு (மகிழும்) வண்டுகளைப்போல;* **அம் சொற்கள் கிள்ளைக்கு எல்லாம் அருளினாள் அழகை மாந்தி** - *(சீதைக்கு அணி செய்த மாதர்கள்) அழகிய சொற்களைக் கிளிகளுக்கெல்லாம் கற்பித்தருளிய அப்பிராட்டியினது அழகைப் பருகி;* **தம் சொற்கள் குழறித் தம்தம் தகை தடுமாறி நின்றார்** - *(அந்த அழகு எனும் மது தந்த மயக்கத்தால்) தங்களுடைய சொற்கள் (இயல்பான) நிலையிலிருந்து குழறவும். தங்கள் தங்களது இயற்கையான (நாணம் முதலிய) பெண்மையின் குணங்கள் மாறு படவும் நின்றார்கள்;* **மஞ்சர்க்கும் மாதரார்க்கும் மனம் என்பது ஒன்றே அன்றோ!** - *(இம் மண்ணுலகில்) ஆடவர்களுக்கும். மகளிர்க்கும் (வடிவு வேறுபடினும்) மனம் என்பது ஒருதன்மையதே அன்றோ!*

மது ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஒரு தன்மைத்தாகவே நிலை வேறுபாட்டை விளைவிக்கும்; சீதையின் அழகும் மதுவும் ஆண்கட்கு உண்டாக்கும் அதே நிலையினை மகளிர்க்கும் உண்டாக்கிற்று எனக் கூறி. சீதையின் அழகின் பேரெல்லையையும். மதுவின் வெறியினையும் ஒருங்கே விளக்கியவாறு. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. "கண்களிற் காணவே களிப்பு நல்கலால் மங்கையர்க்கு இனியதோர் மருந்துமாய்" (கம்ப. 512) என்றார் முன்னும். "ஆண் விருப்புற்று நின்றார் அவ்வளைத் தோளினாரே" (சீவக. 2447) என்பார்தேவரும். மஞ்சர் - மைந்தர்; போலி. கிளியின் மொழிகளில் உள்ள இனிமை இந்தக் கிளி அங்கே கிளிகட்கும் கொடுத்த பிச்சை என்பார். "அஞ் சொற்கள கிள்ளைக்கெல்லாம் அருளினாள்" என்றார்.

காவியம் நெடுகிலும் உளநூற் கருத்துக்களை. இயலும் இடமெல்லாம் தெளித்துச் செல்வது கவிஞர் பிரானின் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும். ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் உடல் வேறுபாடு உண்டே தவிர. மனச்சிந்தனைகளில் வேறுபாடு இல்லை என்கிறார் இங்கு. உயிர்கள் அழகால் ஈர்க்கப்படுதல் ஆண் பெண் வேறுபாடின்றி நிகழும் ஒரு பொது இயல்பு ஆகும் என்பார். மஞ்சர்க்கும் மாதரார்க்கும் மனம் என்பது ஒன்று என்பது. சீதையின் அழகை மாந்தித் தோழியர் தம்தகை தடுமாறி நின்றதால் தெளிவாம் என்கிறார். பிராட்டியைக் கண்ட சூர்ப்பனகை. "கண்பிற பொருளில் செல்லா; கருத்தெனின் அஃதே; கண்ட பெண் பிறந்தேனுக்கு என்றால் என்படும் பிறருக்கு?" (கம்ப. 2781) என்பாள். இராமனைக் கோசிகர். "ஆடவர் பெண்மையை அவாவும் தோளினாய்! "(கம்ப. 362) என்பதும் காண்க. "பெண்டிரும் ஆண்மை வெஃகிப் பேதுறும் முலையினாள்" (சீவக. 587) என்பார் தேவரும். "ராகவா உன் வடிவு கண்டால் மன்மதனும் மடவாராக ஆதரஞ் செய்வன்" (திருவரங்கத் 60) என்பார் திவ்வியகவியும்.

"அஞ்சொற்கள் கிள்ளைக்கெல்லாம் அருளினாள்" என்பதனால். சீதையின் சொற்கள் கிளிமொழியினும் பலமடங்கு இனிமையில் உயர்ந்தவை என்றவாறாம். "தண்டமிழ் யாழினும் இனிய சொற்கிளியே" (கம்ப. 2073) என இராமனும் விளிப்பான்.

1136. **இழை குலாம் முலையினாளை.**
இடை உவா மதியின் நோக்கி.
மழை குலாவு ஓதி நல்லார்.
களி மயக்குற்று நின்றார்-
உழை குலாம் நயனத்தார்மாட்டு.
ஒன்று ஒன்றே விரும்பற்கு ஒத்த
அழகு எலாம் ஒருங்கே கண்டால்.
யாவரே ஆற்றவல்லார்?

மழை குலாவு ஓதிநல்லார் - *கார் மேகம் போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய சீதையின் தோழியர்;* **இழைகுலாம் முலையினாளை இடை உவா மதியின் நோக்கி** - *அணிகலன்கள் விளங்குகின்ற தனங்களையுடைய பிராட்டியை முழு மதியைப் பார்ப்பது போலப் பார்த்து;* ***களிமயக் குற்று நின்றார்*** - *களிப்பினால் மயக்கமுற்று நின்றனர்;* **உழை குலாம் நயனத்தினார்மாட்டு ஒன்றொன்றே விரும்பற்கு ஒத்த** - *(உலகில் உள்ள) மான்விழி பெற்ற மங்கையரிடத்தே ஒவ்வோர் உறுப்பே ஒவ்வொருவருக்கு விரும்புவதற் கேற்ற அழகுடையதாயிருக்கும்;* **அழகு எலாம் ஒருங்கே கண்டால் யாவரே ஆற்ற வல்லார்** - *(உலகில் உள்ள) அழகுகள் எல்லாவற்றையும் ஓரிடத்திலே காண நேர்ந்தால். யார்தாம் (உள்ளம்பறி கொடுக்காமல்) தாங்க வல்லவர்கள்? உலகத்து மங்கையர் எல்லோரையும் எல்லோரும் விரும்பாமைக்கும். பிராட்டியை எல்லோரும் விரும்புதற்கும் காரணம் கூறியவாறு. பிராட்டி அழகின் குவியல். சர்வாங்க சுந்தரி என்றவாறு. ஒவ்வோர் உறுப்பே அழகுடைய மங்கையரே. ஆடவரின் இத்தனை மோகத்துக்குக் காரணம் ஆவர் என்றால். அனைத்துறுப்புகளும் அழகு கொழிக்கும் சீதையின்மேல் உலகினர் பெருவிருப்பங் கொள்ளுதல் வியப்பன்று என்றவாறு. சீதை. எல்லா உறுப்பாலும் அழகியள் என்பதனை. "பெண்கள் ஆனார்க்குள் நல்ல உறுப்பெல்லாம் பெருக்கி ஈட்டி" (கம்ப.) என இராவணன். வாயாலும் உரைப்பார். "இருதிறத்தார்க்கும் செய்த வரம்பு இவர் இருவர்" (கம்ப. 2792) எனவும். " தெரிவை மார்க்கு ஒரு கட்டளையெனச் செய்த திருவே" (கம்ப. 2078) எனவும் வருவன காண்க.*

1137.

சங்கம் கை உடைமையாலும்.
தாமரைக் கோயிலாலும்.
எங்கு எங்கும் பரந்து வெவ்வேறு
உள்ளத்தின் எழுதிற்றென்ன.
அங்கு அங்கே தோன்றலாலும்.
அருந்ததி அனைய கற்பின்
நங்கையும் நம்பி ஒத்தாள்;
நாம் இனிப் புகல்வது என்னோ?

சங்கு அம்கை உடைமையாலும் - *பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் சங்கினை அழகிய (இடக்) கையில் ஏந்தியுள்ளமையாலும். (சங்கு வளையல்களைக் கைகளிற் கொண்டுள்ளமையாலும்);* ***தாமரைக் கோயிலாலும்*** - *(நினைப்பவர்) (உள்ளத்) தாமரையை இடமாகக் கொண்டிருத்தலாலும்); (செந்தாமரை மலரைத் தன் வாழிடமாகக் கொண்டிருந்தாலும்)* **; எங்கு எங்கும் பரந்து வெவ்வேறு உள்ளத்தின் எழுதிற்று என்ன அங்கு அங்கே தோன்றலாலும் -** *எல்லா இடங்களிலும் பரவி. தனித்தனியாக. அவரவர் மனத்தில் எழுதியது போல. அவ்வவ்விடங்களில் தோன்றுவதாலும்;* ***அருந்ததி அனைய கற்பின்நங்கையும் -*** *அருந்ததி தேவியைப் போன்ற கற்பினையுடைய பிராட்டியும்* **; நம்பி ஒத்தாள் -** *ஆடவரிற் சிறந்த இராமன் ஆகிய திருமாலுக்குச் சமமானாள்;* ***நாம் இனிப் புகல்வது என்னோ?*** *- (இதனினும் சிறப்பாக) நாம் இனிப் பிராட்டிக்கு உவமை கூறுவது எவ்வாறு?*

சீதைக்குப் பெண்குலத்தில் உவமை இல்லாமையால் புருட உத்தமனாகியவனையே தம் சாதுரியத்தால் உவமையாக்கி நிறுவினார். தலைவன் தலைவி இருவருக்கும் ஒருவர்க்கு ஒருவரை உவமை கூறுவதால். அழகு. குணம் முதலிய பொருத்தங்கள். சிறப்புகள் அனைத்திலும் உள்ள ஒப்புமை உணர்த்தப் படுகின்றமை ஓர்க. திருமாலுக்கு மட்டுமின்றி. இராமனுக்கும் திருக்கையில் இரேகையாகச் சங்கு உள்ளதை. "சங்கு சக்கரக் குறியுள தடக்கையின்" (கம்ப. 3859) எனச் சுட்டுவார் பின்னும். சிலேடையடியாக வந்த உவமையணி. உள்ளத் தாமரையைக் கோயிலாக உடைமை "மலர்மிசை ஏகினான்" (திருக்) எனும் திருக்குறளாலும். அதன் பரிமேலழகர் உரையாலும் உணரலாம். சங்குவளை அணிந்தகை; தாமரைப் பூவில் இருக்கை. எல்லார் உள்ளத்திலும் நினைக்கப்படுதல் ஆகியன பிராட்டிக்கும். பாஞ்சசன்னியம் ஏந்தல். அன்புடையார் இதய மலர்மிசை ஏகல். எங்கும் பரந்துள்ள வியாபகத்துவம் ஆகியன இராமனுக்கும் ஏற்பன வாதல் காண்க.

தோழிமார் புடை சூழச்சீதை மன்னர் வீற்றிருந்த மண்டபம்அடைதல்

1138. **பரந்த மேகலையும். கோத்த**
பாத சாலகமும். நாகச்
சிரம் செய் நூபுரமும். வண்டும்.
சிலம்பொடு சிலம்பி ஆர்ப்ப.
புரந்தரன் கோற்கீழ் ஆனோர்
அரம்பையர் புடை சூழ்ந்தென்ன.
வரம்பு அறு சும்மைத் தீம் சொல்
மடந்தையர் தொடர்ந்து சூழ்ந்தார்.

பரந்த மேகலையும் கோத்த பாத சாலகமும் - பரவின மேகலையாகிய இடையணியும். பாத சாலகம் எனும் காலணியும்; **நாக சிரம் செய் நூபுரமும்** - பாம்பின் தலைவடிவில் முகப்புடைய நூபுரம் என்னும் காலணியும்; **வண்டும். சிலம்பொடு சிலம்பி ஆர்ப்ப** - கைவளையல்களும். காற்சிலம்பும் ஒலித்து ஆரவாரமுண்டாக்க; **புரந்தரன் கோல் கீழ் ஆனோர் அரம்பையர் புடை சூழ்ந்து என்ன** - இந்திரன் ஆட்சிக்குட்பட்ட அரம்பை முதலிய தேவப் பெண்கள் பக்கங்களில் சூழ்ந்துவந்தாற் போல; **வரம்பு அறு சும்மைத் தீம் சொல் மடந்தையர் மருங்கு சூழ்ந்தார்** - அளவு கடந்தவர்களாய். இனிய ஒலிக் குதலைச் சொல்லினராய். தோழிப் பெண்கள் பலர். பிராட்டியின் மருங்கே இடையீடின்றிச் சூழ்ந்து சென்றனர்.

பாத சாலகம். நூபுரம். சிலம்பு - கால் அணி இனங்கள். வண்டு - கைவளை. அணிகளின் இன்னொலியும். அணியிழையார் இன்னொலியும் சூழப் பிராட்டி சென்றாள் என்றவாறு. சிலம்புதல் - ஒலித்தல். சிலம்பு - ஒலித்தல் காரணமாக வந்தபெயர். இங்கு. சிலம்பின் பெயர்க் காரணம் அறிவிப்பார் போல. "சிலம்பொடு சிலம்பி" என்றார். "சீறடிய கிண்கிணி சிலம்பொடு சிலம்ப" (சீவக. 2019) என்பார் திருத்தக்க தேவரும். சும்மை - ஒலி. சிலம்பும் நூபுரமும் தனித் தனிக் காலணிகள் என்பது. "நூபுரம் புலம்பிடச் சிலம்பு நொந்தழ" (கம்ப. 9931) எனும் இடத்தால் உணரலாம். நூபுரம் - பாத தண்டை எனக் கொள்ளலாம்.

acharya.org

1139.

சிந்தொடு. குறளும். கூனும்.
சிலதியர் குழாமும். தெற்றி
வந்து. அடி வணங்கிச் சுற்ற
மணி அணி விதான நீழல்.
இந்துவின் கொழுந்து விண்மீன்
இனத்தொடும் வருவது என்ன.
நந்தல் இல் விளக்கம் அன்ன
நங்கையும் நடக்கலுற்றாள்.

சிந்தொடு குறளும் கூனும் சிலதியர் குழாமும் தெற்றிவந்து அடி வணங்கிச் சுற்ற - *சிந்தர். குறளர். கூனர். (ஏனைத்) தோழியர் கூட்டமும் நெருங்கி வந்து பிராட்டியின் திருவடிகளை வணங்கிச் சூழ்ந்து கொள்ள;* ***மணி அணி விதான நீழல்*** - *மணிகளால் அணி செய்யப்பட்ட மேற்கட்டியின் நிழலின் கீழே;* ***இந்துவின் கொழுந்து விண் மீன் இனத்தொடும் வருவது என்ன*** - *இளந்திங்கள் விண் மீன் கூட்டத்திடையே வருவது போல;* ***நந்தல் இல் விளக்கம் அன்ன*** - *நந்தா விளக்கனைய;* ***நங்கையும் நடக்கல் உற்றாள்*** - *பெண்களுட் சிறந்த பிராட்டி நடந்து செல்லத் தொடங்கினாள்.*

உடற் குறையுடைய குறளர். சிந்தர். கூனர் முதலோர். அக்காலத்தே அரண்மனையில் பணிதந்து பராமரிக்கப்பட்டனர் ஆதலின் அவர்களும் பிராட்டியைப் பணிந்து வாழ்த்தினர் என்க. அவர்களும் வந்து அடி வணங்கினர் எனக் குறிப்பிடுவதனால் தீனர்கள் மேல் கவிஞர் பிரான் கொண்டுள்ள பரிவும் பாசமும் புலனாம். இரண்டடி உயரம் உள்ளோரைக் குறளர் எனவும். மூன்றடி உயரம் உள்ளோரைச் சிந்தர் எனவும் வழங்கல் மரபு (தொல். செய். பேரா. உரை) இயல்பாகவே சோதியுடையவள் பிராட்டியாதலின். "நந்தல் இல் விளக்கே!" என்றார். "நந்தா விளக்கே நாமிசைப்பாவாய்" என்பது மணி மேகலை. (14:18) "வீறு பஞ்சினின் அமுத நெய் மாட்டிய விளக்கே" (கம்ப. 2060) என விளிப்பான் இராம பிரானும்.

கலிவிருத்தம்

1140 ***வல்லியை உயிர்த்த நிலமங்கை. 'இவள் பாதம்***
மெல்லிய உறைக்கும்' என அஞ்சி. வெளி எங்கும்.
பல்லவ மலர்த் தொகை பரப்பினள் என. தன்
நல் அணி மணிச் சுடர் தவழ்ந்திட. நடந்தாள்.

வல்லியை உயிர்த்த நிலமங்கை - *பூங்கொடியனைய (மென்மையும் அழகும் வாய்ந்த) சீதையைப் பெற்ற மண்மகள்;* **இவள் மெல்லிய பாதம் உறைக்கும்' என அஞ்சி** - *இவளுடைய மென்மைவாய்ந்த திருவடிகள் (ஒன்றும் பாவாத வெறுந்தரையில் நடந்தால்) (தரை) உறுத்தி வருத்தக் கூடும் என்று நினைத்து அஞ்சியவளாய்;* **வெளி எங்கும் பல்லவம். மலர்த்தொகை பரப்பினள் என** - *(தன்மகள் நடந்து செல்லும் இடம் எல்லாம்) மென்மையான தளிர்களையும் மலர்களின் தொகுதிகளையும் பரப்பிவைத்தாள் எனக் கூறுமாறு;* **தன் நல் அணி மணிச்சுடர் தவழ்ந்திட நடந்தாள்** - *தான் அணிந்துள்ள சிறந்த அணிகலன்களில் பதித்துள்ள மாணிக்க மணிகளின் ஒளிச்சுடர் (பல வண்ணங்களில்) முன்னே பரவிச் செல்ல (சீதை) நடந்தாள்.*

பிராட்டி நடந்து செல்லும்போது. பல்வகை மணிகளால் ஆன அணிகலன்களின் ஒளித்தொகுதிகள் பல நிறச் சுடர்களைத் தரையில் உமிழ்ந்தன. அவ்வாறு பல்வகை நிறமுடைய தளிர்களையும் மலர்களையும் தரையில் பரப்பி மண்மகன் வைத்திருந்தமைக்கு உமித்தார். மண்மகள் பெற்ற மகள் ஆதலால். பொருத்தமுற 'வல்லி' (கொடி) என்று உருவகித்தார். தரையிலே கொடி தோன்றல் இயல்பு ஆதலால் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சனகன் யாகம் செய்யப் பொன்ஏர் பூட்டி உழும்போது. உழுகின்ற கொழுமுகத்தில் உதித்திட்ட பெண்கொடியாதலின். 'வல்லியை யுயிர்த்த நில மங்கை' (கம்ப.682) என்றார் எனினுமாம்.

1141.

தொழும் தகைய மென் நடை
தொலைந்து. களி அன்னம்.
எழுந்து. இடைவிழுந்து. அயர்வது
என்ன. அயல் எங்கும்
கொழுந்துடைய சாமரை
குலாவ. ஒர் காலபம்
வழங்கு நிழல் மின்ன வரும்
மஞ்ஞை என. வந்தாள்.

களி அன்னம் - *(தனக்குச் சமமாக நடக்க எண்ணி உடன்வந்த களிப்புடைய அன்னங்கள்);* **தொழும் தகைய மென்நடை தொலைந்து இடை விழுந்து அயர்வது என்ன** - *யாவராலும் தொழத்தக்க மென்மையான (தனது) நடைக்குத் தோற்றுப்போய்; இடையிடையே கீழே வீழ்ந்தும். (முயன்று மீண்டும்) எழுந்தும் வருந்துவதுபோல;* **கொழுந்துடைய சாமரை அயல் எங்கும் குலாவ ஒர்கலாபம் நிழல் வழங்க மின்னவரும் மஞ்ஞை என வந்தாள்** - *தன் இருமருங்கும். நுனிசீர்த்த சாமரைகள் சுழல. ஒப்பற்ற (காலபம்) ஒளி வீச மின்னிக் கொண்டுவரும் ஒரு மயில்போலப் (பிராட்டி) (மண்டபம் நோக்கி) வந்தாள்.*

வெள்ளை நிறச் சாமரங்கள். கீழும் மேலுமாக வீசப்படல். அன்னம் சீதையின் அழகுநடைக்குத் தோற்று விழுவதும் எழுவதும் போல இருப்பதாகக் கற்பித்தவாறு. தற்குறிப்பேற்ற அணி இரட்டுற மொழிலாக மயிலுக்குக் கலாபம் தோகையினையும். சீதைக்குக் கலாபம். இடையணியினையும் குறித்துத் தோகை ஒளிர மயில் ஒன்று வருவது போன்று வந்தாள். பிராட்டி என்க; அவள் நடைக்கும் விழுந்தும் எழுந்தும் அடித்துக் கொண்டோடும் அன்னங்கள் போல் வெண்சாமரம் இரட்டப் பிராட்டி வந்தாள் என்க.

1142. **மன் முதல் அனைத்து உலகின்**
மங்கையருள் எல்லாம்.
கண் மணி எனத் தகைய.
கன்னி எழில் காண.
அண்ணல் மரவின் சுடர்.
அருத்தியொடு தான் அவ்
விண் இழிவது ஒப்பது ஓர்
விதான நிழல் வந்தாள்.

மண்முதல் அனைத்து உலகின் மங்கையருள் எல்லாம் - பூவுலகம் முதலான எல்லாவுலகிலும் உள்ள பெண்டிர் அனைவர்க்கும்; **கண்மணி எனத் தகைய கன்னி எழில் காண** - கண்ணின் உள்ளே உள்ள கருமணி போன்ற அருமையுடைய கன்னியாகிய பிராட்டியினது அழகைக் காண்பதற்காக; **அண்ணல் மரபின் சுடர்** - (இவள் கொழுநனாகவுள்ள) இராமபிரானது குலத்துக்கு ஆதிபுருடனான சூரியன்; **அருத்தியொடு தான் அவ் விண் இழிவது ஒப்பது ஓர விதான நிழல் வந்தாள்** - மிக்க விருப்பத்தோடு. தான் அந்த விண்ணிலிருந்து இறங்கி வந்திருப்பதைப் போன்ற தன்மையதான பேரொளியுடைய ஒரு மேற்கட்டியின் நிழலில் சீதை வந்தடைந்தாள்.

சூரியன் தன் குலக் கொழுந்தாவான் வாழ்க்கை சிறக்க வந்தடைகிற கன்னி ஆகிய மணப் பெண்ணை. மூத்தான் காண விரும்புவது இயல்பாதல் பற்றிக் கதிரவன் மேலும் அவ்விருப்பை ஏற்றிக் கூறினார். தற்குறிப்பேற்ற அணி.

1143.

கற்றை விரி பொறக்கடை பயிற்றுறு கலாபம்
சுற்றும் மணி புக்க இழை மிக்கு. இடை துவன்றி.
வில் தவழ. வாள் நிமிர. மெய் அணிகள் மின்ன.
சிற்றிடை நுடங்க. ஒளிர் சீறடி பெயர்த்தாள்.

கற்றை விரி பொற் கடை பயிற்றுறு கலாபம் - ஒளிக்கதிர்கள் விரிகின்ற பொன்னைக் கடைந்ததனால் எழுகின்ற ஒளி மிகும் பதினாறு கோவையணியும்; ***இடை சுற்றும் மணிபுக்க இழை மிக்கு துவன்று*** - (தன்) இடையைச் சுற்றிலும் மணிகள் இழைக்கப்பட்டுள்ள மற்றை அணிகலன்களும் மிகுந்து நெருங்கி; ***வில் தவழ. வாள் நிமிர மெய் அணிகள் மின்ன*** - அவற்றின் ஒளி எங்கும் பரவவும். (நடுவில்) தன்மேனி ஒளி விளங்கவும். தன் உடலில் அணிந்துள்ள பிற அணிகள் மின்னிடவும்; ***சிற்றிடை நுடங்க ஒளிர் சீறடி பெயர்ந்தாள்*** -(அணி கலங்களின் பாரத்தால்) நுண்ணிய இடை வருந்த. ஒளி மிகும் தன் சிறிய பாதங்களை எடுத்து வைத்தாள். அரச குடும்பத்தினர் செல்லுங்கால். விற்படையும் வாட்படையும் ஏந்தி மெய்காவலர் உடன் சூழச் செல்லும் மரபு தோன்ற. ''வில் தவழ. வாள் நிமிர. மெய் அணிகள் மின்னச் - சிற்றடி பெயர்த்தாள்'' எனச் சீதை நடந்ததை நயந்தோன்றக் கூறினார். வில். வாள். மின் முதலிய ஒளி வெள்ளங்கட்கிடையே வந்தாள் என்பதனால். பிராட்டி உலகச் சோதியாக விளங்கினாள் எனினுமாம்.

1144. பொன்னின் ஒளி. பூவின் வெறி.
சாந்து பொதி சீதம்.
மின்னின் எழில். அன்னவள்தன்
மேனி ஒளி மான.
அன்னமும். அரம்பையரும்.
ஆர் அமிழ்தும். நாண.
மன் அவை இருந்த மணி
மண்டபம் அடைந்தாள்.

அன்னவள் தன் மேனி ஒளி - அந்தச் சீதை. தன் உடலில் எழும் பொலிவுக்கு; ***பொன்னின் ஒளி. பூவின் வெறி. சாந்து பொதி சீதம். மின்னின் எழில்மான*** - பொன்னின் ஒளியையும். பூவின் மணத்தையும். சந்தனத்துக் குளிர்ச்சியையும். மின்னலின் அழகையும் ஒப்புச் சொல்லுமாறு; ***அன்னமும் அரம்பையரும் ஆர் அமிர்தும் நாண*** - (தன் நடைக்குத் தோற்று) அன்னப் பறவையும். (தன் அழகுக்குத் தோற்று) தெய்வ உலகப் பெண்டிரும். (தன் இனிமைக்குத் தோற்று) அரிய தேவ அமுதமும் வெட்கமுறுமாறு; ***மன் அவை இருந்த மணி மண்டபம் அடைந்தாள்*** - அரசவையில் அமைந்திருந்த மணி மண்டபத்தை அடைந்தாள்.

பொன்னின் ஒளியும். பூவின் நறுமணமும். சந்தனத்துக் குளிர்ச்சியும். மின்னலின் அழகும் இயல்பாகவே ஒன்று கூடிய சேர்க்கை பிராட்டியின் திருவுடற் பொலிவு என்றவாறு. தன் வருகைச் செயல் ஒன்றால் பலவற்றின் தோல்வியை அறிவித்து வருகிறாள் என்பார். ''அன்னமும் அரம்பையரும் ஆர் அமிழ்தும் நாண..... மண்டபம் அடைந்தாள்'' என்றார்.

யாவரும் சீதையின் அழகில் ஈடுபடல்

1145. சமைத்தவரை இன்மை மறை
தானும் எனலாம். அச்
சுமைத் திரள். முலைத் தெரிவை
தூய் வடிவு கண்டார்.
அமைத் திரள் கொள் தோளியரும்.
ஆடவரும் எல்லாம்

இமைத்திலர். உயிர்த்திலர்கள்.
சித்திரம் எனத் தாம்.

சமைத்தவரை இன்மை மறைதானும் எனலாம் - இயற்றியவர் இன்னார் என்று சொல்ல இயலாமையால். வேதத்தின் வடிவம்தான். இவள் என்று சொல்லத்தக்க; ***அச்சுமைத்திரள். முலைத் தெரிவை தூய்வடிவு கண்டார்*** - கனந்திரண்ட தனங்களையுடைய அப்பிராட்டியினுடைய தூய திருமேனியைக் கண்டு; ***அமைத்திரள் தோளியரும் ஆடவரும் எல்லாம்*** - (இள) மூங்கில் போன்று திரண்ட தோள்களையுடைய பெண்டிரும். ஆண்களும் ஆகிய அனைவரும்; ***சித்திரம் எனத் தாம் இமைத்திலர்; உயிர்த்திலர்கள்*** - (மிகுந்த வியப்பால் திகைப்புற்று) ஓவியப் படிவங்களை போன்று இமைக்கவும் இல்லை; மூச்சு விடவும் இல்லை.

தண்டார் - முற்றெச்சம். வேதம் இறைவனால் வெளியிடப் பட்டதன்றி. ஒருவராலும். உண்டாக்கப்பட்டதில்லை. அதுபோல. பிராட்டியும் சனகரால் எடுத்து வளர்க்கப்பட்டவளே அல்லாமல் பெற்று வளர்க்கப்பட்டவள் அல்லள் (அயோ நிஜ) என்று உவமை கொண்டு விளக்கியவாறு. ஒரு புருடரால் செய்யப்படாமை பற்றி. வேதம் "அபௌருஷேயம்" எனப்படும். பிராட்டியின் தூய வடிவு அனைவரையும் பெருவியப்பில் ஆழ்த்தி. ஆடாமல் அசையாமல் உயிர்க்கவும் செய்யாமல் ஓவியம் ஆகிற்று என்பதாம். " ஓவியம் ஒப்ப உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும்" (கம்ப. 1508) என்பார் மேலும். பால் வேறுபாடின்றி. எல்லோரையும் செயல் இழக்கச்செய்யும் தெய்விகப் பேரழகு பிராட்டியினுடையது என உணர்த்தியவாறு.

சீதையைக் கண்ட இராமனது மகிழ்ச்சி

acharya.org

1146.

அன்னவளை. ‘அல்லள்’ என.
‘ஆம்’ என. அயிர்ப்பான்.
கன்னி அமிழ்தத்தை எதிர்
கண்ட கடல் வண்ணன்.
உன் உயிர் நிலைப்பது ஓர்
அருத்தியொடு உழைத்து. ஆண்டு.
இன் அமிழ்து எழ. களி கொள்
இந்திரனை ஒத்தான்.

கன்னி அமிழ்தத்தை எதிர்கண்ட கடல் வண்ணன் - *அமிழ்த மயமானதொரு கன்னிகை போன்ற சீதையைக் கண் எதிரிலே கண்ட கடல் போன்ற நிறத்தனான இராமபிரான்;* **அன்னவளை அல்லள் என ஆம் என அயிர்ப்பான்** - *அந்தச் சனக மன்னன் திருமகளை. (தான் கன்னிமாடத்தருகே கண்ட) அம்மங்கை யல்லளோ என்றும். அம்மங்கையே ஆவாளோ என்றும். உண்டான ஐயமுடையவனாய் (இருந்த ஐயம் நீங்கி. அவளே இவள் என்று அறிந்த மகிழ்ச்சியினால்);* **உன் உயிர் நிலைப்பது ஓர் அருத்தியொடு உழைத்து** - *மதித்தற்குரிய உயிர். (என்றும்) உடலில் நிலைத்திருக்கவேண்டிய விருப்பத்தினால் மிகப்பாடுபட்டு. (அதன் பயனாய்);* **ஆண்டு இன்னமிழ்து எழக் களி கொள் இந்திரனை ஒத்தான்** - *அக்கடலிடத்தே இனிய அமிழ்தம் எழுவதைக்கண்டு களிகூர்ந்த தேவேந்திரனைப் போன்றவன் ஆனான்.*

இராமனை “அல்லன் கொல். ஆம்கொல்” என்று சீதை ஐயுற்றுத் தவித்தது கோலங்காண்படலத்தில் (கம்ப.) கூறப்பட்டது. கன்னிமாடத்துக் கண்டவளே இவள் என இராமன் இங்கு ஐயந் தீர்ந்தான்;கன்னிமாடத்தருகில் கண்டவனே இவன் எனச் சீதை “எய்யவில் வளைத்தும்” (கம்ப. 1151) எனும் பாடலில் ஐயந்தீர்வாள். கடலிற் பிறந்த அமிழ்தத்தை மீண்டும் ஒருமுறை அக்கடல் கண்ணுற்றது என்பார். “கன்னி அமிழ்தத்தை. எதிர் கண்ட கடல் வண்ணன்” என்றார். கடலில் எழுந்த அமிழ்தம்” என்றார். பிராட்டிக்கு அமிழ்தம். பாற்கடலில் தோன்றியதாலும். அனைவராலும் விரும்பப் படுதலாலும். இன்பம் விளைத்ததாலும். மரணத்தைத் தவிர்ப்பதாலும் உவமை என்க.

1147.

‘நறத்து உறை முதிர்ச்சி உறு
நல் அமுது பில்குற்று.
அறத்தின் விளைவு ஒத்து. முகடு
உந்தி. அருகு உய்க்கும்.
நிறத் துவர் இதழ்க் குயில்
நினைப்பினிடை அல்லால்.
புறத்தும் உளதோ?” என
மனத்தொடு புகன்றான்.

நறத்து உறை முதிர்ச்சி உறு நல்அமுது பில்குற்று - தேனில் உறைகின்ற இனிமை முற்றி வளைவது போன்று இனிமைதரும் நல்ல தேவாமுதத்தைத் துளித்து; **அறத்தின் விளைவு ஒத்து** - அறச்செயல்கள் முற்றிவிளைகின்ற விளைவினைப் போன்று; **முகடு உந்தி அருகு உய்க்கும்** - (நலம் அனைத்தும் தந்து) (அக கன்னிமாடத்தின்) உச்சியிலிருந்து இறங்குவித்து என் அருகே செலுத்தப் பெற்றிருக்கும்; **துவர் நிற இதழ்க்குயில்** - செந்நிறங் கொண்ட இதழ்களையுடைய குயில் ஒன்று; **நினைப்பின் இடை அல்லால் புறத்தும் உளதோ? என மனத்தொடு புகன்றான்** - என் மனத்தின் இடத்தில்தான் இருந்தது. அப்படியன்றி. அக்குயில் வெளியேயும் உள்ளதோ எனச் சீதையை அருகில் கண்ட இராமபிரான் தன் மனத்தோடு கூறிக்கொண்டான்.

பில்குதல் - சிந்துதல். தேன்எனும் பொருளதாகிய 'நற' எனும் சொல் அத்துச் சாரியை பெற்று. 'நறத்து' என வந்தது. சீதை போன்ற அரியபொருள் அறத்தின் விளைவால் அன்றி எய்துதல் அரிது என்பது கவிஞர் பிரானின் கருத்து. கன்னி மாடத்துக் கண்ட காட்சி. கணப்போதும் நீங்காது தன் உளத்திருந்தது என்பது தோன்ற. "முகடு (மாடி) உந்தி அருகுய்க்கும் குயில்" என்றான். "அன்று அம்மாடத்து உம்பர் அளிக்கும் அமுது அன்னாள்" (கம்ப.) என முன்பும் கூறினார். மாடக்குயில் மனக்குயில் ஆயிற்று. அந்த அகக்குயில் இப்போது கண்காணும் புறக்குயிலும் ஆயிற்றோ என வியந்தவாறு - குயில் - உவம ஆகுபெயராய்ச் சீதைக்காயிற்று. விடாது ஒரு பொருளை நினைத்திருப்பார் முன்பு. நினைத்த பொருள்போல் பிற பொருள்களின் வடிவும் தோன்றல் உலகியல்பு. "நோக்குவ வெல்லாம் அவையே போறல்" (தொல். களவு. 9) என்று இதனைச் சுட்டுவர் தொல்காப்பியனார்.

வசிட்ட முனிவரின் மகிழ்ச்சி

1148 **'எங்கள் செய் தவத்தினில்.**
இராமன் என வந்தோன்.
சங்கினொடு சக்கர
முடைத் தனி முதற் பேர்
அம் கண் அரசு; ஆதலின்.
அவ் அல்லி மலர் புல்லும்
மங்கை இவள் ஆம்' என.
வசிட்டன் மகிழ்வுற்றான்.

வசிட்டன் - (சீதையைக்கண்ட) வசிட்ட மாமுனிவன்; **எங்கள் செய்தவத்தினில் இராமன் என வந்தோன்** - யானும் என்னனைய முனிவர்களும் செய்த தவத்தினால் இராமன் ஆக அவதரித்துள்ள பெருமான்; **சங்கினொடு சக்கரம் உடைத் தனி முதற்பேர் அங்கண் அரசு ஆதலின்** - சங்கம். சக்கரம் என்னும் திவ்விய ஆயுதங்களை ஏந்திய ஒப்பற்ற முதற் பொருளாகிய பெரிய கண்களையுடைய (யாவர்க்கும்) தலைவனான திருமாலே ஆதலின்; **அவ் அல்லி மலர் புல்லும் மங்கை இவள் ஆம் என மகிழ்வுற்றான்** - செந்தாமரை மலரைத் தங்கும் இடமெனக் கொண்டு வாழும் திருமகளே இச்சீதையாவாள் என மகிழ்வு கொண்டான்.

acharya.org

இராமன் திருமாலே என்பது ஐயத்திற்கிடம் அற்ற உண்மையாதலின். அவனை மணக்க இருப்பவள் திருமகளே என ஐயந்தெளிந்தான் வசிட்டன் என்க அல்லிமலர் - தாமரை மலர். "அல்லிசேர் அணங்கிற்கு அணங்கு அன்னவள் (சீவக. 162) என வருவதும் காண்க. இராமன் நல்லோர் செய்தவத்தால். அறந்தலை நிறுத்தி. தீயோர் இறந்துக நூறித் தக்கோர் இடர்துடைத்து ஏகப் பிறந்தவன் (கம்ப. 5885) ஆதலின் "எங்கள் செய் தவத்தினில்" என்றார். "ஆய அந்தணர் இயற்றிய அருந்தவத்தாலும்" (கம்ப. 1483) "அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும்" (கம்ப. 1484) என வருவனவும் ஒப்புநோக்கற் பாலன.

தயரதன் உவகை

1149. துன்று புரி கோதை எழில் கண்டு. உலகு சூழ்வந்து
ஒன்று புரி கோலொடு தனித் திகிரி உய்ப்பான்.
'என்றும். உலகு ஏழும். அரசு எய்தி உளனேனும்.
இன்று திரு எய்தியது; இது என்ன வயம்!' என்றான்.*

உலகு சூழ்ந்து ஒன்றுபுரி கோலொடு தனித்திகிரி உய்ப்பான் - உலகம் அனைத்தும் சுற்றிவந்து (அறம்) ஒன்றையே புரிகின்ற செங்கோலோடு ஒப்பற்ற ஆணைச் சக்கரத்தையும் செலுத்தும் தசரத வேந்தன்; **துன்றுபுரி கோதைஎழில் கண்டு** - அடர்ந்த கூந்தலையுடைய சீதையின் அழகினை நோக்கி; **என்றும். உலகு ஏழும் அரசு எய்தி உளனேனும்** - எக்காலத்தும் நான். உலகேழையும் ஆள்கின்ற அரசாட்சியைப் பெற்றுள்ளேன் ஆனாலும்; **இன்று திரு எய்தியது இது என்ன வயம்? என்றான்** - இன்றைக்குத் தான் திருமகள் என்னையடைந்தாள்; **யான் அடைந்தவற்றுள் எல்லாம் இது எத்தகைய (உயர்) வெற்றி! என்று உவந்தான்.**

வயம் - வெற்றி. திரு - திருமகள்; தெய்வத்தன்மை. நான் உலகேழையும் வெற்றிகொண்டது மனிதத் தன்மையதே. இன்று தான் அதற்குத் தெய்வத்தன்மை கிட்டியது எனினுமாம். கவிஞர் பிரான். வசிட்டர். தசரதன் முதலிய ஒவ்வோர் உள்ளத்துள்ளும் நுழைந்து அவ்வவர் மகிழ்வினை. அவ்வவர் இயல்புக்கேற்பக் கண்டு காட்டுவது மிகவும் போற்றற் பாலது. பல செல்வங்களையும் முன்பு பெற்றேன்; இன்றுதான் செல்வத்தின் செல்வத்தைப் பெற்றேன்; பூரணச் செல்வத்தைப் பெற்றேன் என்று தயரதச் சக்கரவர்த்தி பூரித்தான் என்க.

1150 நைவளம் நவிற்று மொழி நண்ண வரலோடும்.
வையம் நுகர் கொற்றவனும். மா தவரும். அல்லார்
கைகள் தலைபுக்கன; கருத்துளதும் எல்லாம்
தெய்வம் என உற்ற; உடல் சிந்தை வசம் அன்றோ?

நைவளம் நவிற்று மொழி நண்ண வரலோடும் -நைவளம் என்னும் குறிஞ்சி யாழ்ப் பண்ணின் வகையாகிய நட்டபாடைப்பண் போல இனியமொழிபேசும் பிராட்டி. அருகே நெருங்கி வருகின்ற அளவில்; **வையம் நுகர் கொற்றவனும் மாதவரும் அல்லார் கைகள் தலைபுக்கன** -பூவுலகை ஆண்டு. அதன் (இன்பதுன்பங்களை) நுகர்கின்ற தசரத வேந்தனும் (வசிட்டன். விசுவாமித்திரன்) ஆகிய முனி சிரேட்டர களும் அல்லாத அனைவர் கரங்களும் (பிராட்டியை வணங்குமுகமாக) அவரவர் தலைகளின் மேலே (இயல்பாகவே) சென்று குவிந்தன; **கருத்து. உளதும் எல்லாம் தெய்வம் என உற்ற** - ஏன் எனில். அனைவரது மனமும். மற்றும் உள்ள புத்தி முதலிய அந்தக் கரணங்கள் யாவையும் (பிராட்டியைத்) தெய்வம் என்றே கருதின; **உடல் சிந்தை வசம் அன்றோ?** - (செயல்கருவியாகிய) உடல் (எண்ணுதற் கருவியாகிய) மனத்தின் வசப்பட்டுச் செயல்படுவதன்றோ? வையம் நுகர் மாதவர் என்பதில். இரட்டுற மொழிதலாகக் கொண்டு இராமனையும் சனகனையும் அடக்குவர். கருத்தும் (மற்றும்) உளதும் எல்லாம் எனற்பாலது உம்மை விகாரத்தால் தொக்கு கருத்துளதும் எல்லாம் என்றாகியது. பிராட்டியைத் தெய்வம் எனத் தான் கருதும் கருதுகோளை. இடம் அறிந்து ஏற்றி. வணங்குவித்த கவிஞர்பிரான் திறம் உணர்க. உளதும் எல்லாம் - ஒருமை பன்மை மயக்கம். சீதை வணங்குரியார் சிலர் தவிர. அவையிருந்த ஏனையோர் அனைவரின் கரங்களும் சிரமேற் குவிந்தன என்பதற்கு. உளநூல் அறிஞரான கவிஞர் பிரான் கூறும் காரணம்: உடல் சிந்தை வசம் என்பது. சிந்தை சீதையைத் தெய்வம் என நினைக்க. கடையுடைக் காவலாளர் (மெ.நா.9) அனைவோர் கரங்களும் தெழுது செயற்படுத்தின. மனந்தூயதாயின். ஒழிந்த மொழியும் செயலும் தாமே தூயவாகும் எனும் அடிப்படையில் ''மனத்துக்கண் மாசிலன் ஆதல்'' (திருக். 34) என மொழிந்தமையும் இங்கு நினைக.

சீதை முறைப்படி வணங்கற் குரியாரை வணங்கித்

தந்தையின் அருகிருத்தல்

1151 மா தவரை முற்கொள வணங்கி. நெடு மன்னன்
பாத மலரைத் தொழுது. கண்கள் பனி சோரும்
தாதை அருகு இட்ட தவிசில். தனி இருந்தாள்-
போதினை வெறுத்து. அரசர் பொன் மனை புகுந்தாள்.

மாதவரை முன்கொள வணங்கி - (யாவராலும்) (வணங்கற்குரிய) மாதவமுனிவர்களை முதன்மை கொண்டு வணங்கி; **நெடு மன்னன் பாதமலரைத் தொழுது** - நீள்புகழுக்குரிய தசரதவேந்தனின் அடித்தாமரைகளை அடுத்து வணங்கி; **கண்கள் பனிசோரும் தாதை அருகிட்ட தவிசில்** - ஆனந்தக் கண்ணீர்ச்சொரிகின்ற தன் தந்தை சனகமன்னர் அருகே இட்டுள்ள ஆதனத்தில்; **போதினை வெறுத்து அரசர் பொன்மனை புகுந்தாள் இனி இருந்தாள்** - (குறை நயப்பார் இல்லாத வைகுந்தத்தில்) செந்தாமரை மலர்மேல் இருக்க வெறுத்து. (பூவுலகில் மக்கள் துயர்தீர்க்க) மன்னர் மனைகளில் புக விரும்பி வந்துள்ள பிராட்டி தனித்து அமர்ந்தாள்.

பரம பதத்திலிருக்கும் போது. அங்குத் தன்னை விடக் குறைந்தார் இல்லாமையாலே. தம்மைவிடக் குறைந்தார்க்கு அளிக்கையாகிற நிறைவு பெறாத குறைவு (தனிச்சு. வியாக்.1. 131-132) உண்டாகையாலே பரமபத இருக்கையாகிய "பூவினை வெறுத்து" என்றார். இவ்வாறே "அந்தரத்து அனந்தர் (சோம்பல்) நீங்கி அயோத்தியில் வந்த வள்ளல்" (கம்ப. 10368) என்று இராமபிரானையும் குறிப்பார். அருமையாய் வளர்த்த மகளைப் பிரியும்காலம் அணுகுவது நினைந்து தந்தையாகிய சனகன் கண்கள் நீர்சொரிந்தன எனும் பொருளும் பட உரைத்துள்ள திறம் ஓர்க. மக்கட் பாசத்தை உணர்ந்து உணர்த்துவதில் கவிஞர் பிரான் தன்னிகரற்றவர் என்பது மேலும் வருமிடங்களிலும் விளங்கும். இனி. கணவனாகிய திருமாலைப் பிரிந்து கழிக்கும் பொழுதினை வெறுத்து என்றும். "போதினை வெறுத்து" என்பதற்குப் பொருள்கொள்ள லாம். "ஐயன் அயோத்தியில் பிறந்தபின்னும் பிரிவிலள் ஆயினாள்" (கம்ப. 1824) என்பதும் காண்க.

விசுவாமித்திரர் வியப்பு

1152 அச்சு என நினைத்த முதல்
அந்தணன் நினைந்தான்;
'பச்சை மலை ஒத்த படிவத்து.
அடல் இராமன்.
நச்சுடை வடிக் கண் மலர்
நங்கை இவள் என்றால்.
இச் சிலை கிடக்க; மலை.
ஏழையும் இறானோ?'

அச்சு என நினைத்த முதல் அந்தணன் *- உலகத்து உயர்குண மாதர்களுக்கெல்லாம் ஆதாரம் சீதையே எனக் கருதிய முதன்மைச் சிறப்புக்குரிய விசுவாமித்திரமுனிவன்;* ***நச்சுடை வடிக்கண் மலர்நங்கை இவள் என்றால்*** *- வில்வினை முறித்தால் கிடைத்தற்குரிய பரிசு. நஞ்சு தோய்ந்த கூரிய கண்களையுடைய மலர்மங்கையாகிய இச்சீதை என்றால்;* ***பச்சைமலை ஒத்த படிவத்து அடல் இராமன்*** *- பசியமலை போன்ற வடிவுடைய வலிமை படைத்த இராமபிரான்;* ***இச்சிலை கிடக்க மலை ஏழையும் இறானோ நினைந்தான்*** *- (ஒரு மலை போன்ற) இந்தவில் கிடக்கட்டும்; ஏழுமலைகளைக் கொண்டுவந்து இட்டாலும் (இவளைப் பெறும் காதல் நினைவால் அத்தனையையும் உடனே) முறித்துப் போடமாட்டானோ? என்று நினைத்திருந்தான்.*

“ஒருவில் பெண்மை. என்று உரைக்கின்ற. உடலினுக்கு உயிர்” (கம்ப. 2059) என்றும். “மடந்தைமார்களில் திலதம்” (கம்ப. 2072) எனவும். “தெரிவைமார்க் கொரு கட்டளை” (கம்ப.. 2078) எனவும் உரைக்கப்படுவாளாகிய சீதையை மடந்தை மார்க்கு இவள் ஓர் ‘அச்சு’ அனையவள் என விசுவாமித்திர முனிவன் பொருத்தமுற நினைத்தான். தவத்திற்கோர் உதாரணப்படிவம் (அச்சு) என நினையத்தக்க விசுவாமித்திர முனிவன் என. “அச்சென நினைத்த முதல் அந்தணன்” எனற்குப் பொருள் உரைப்பாருமுளர். “பச்சைமலை ஒத்த படிவத்து அடல் இராமன்” என்பது. பச்சை மா மலைபோல் மேனி” (திருமாலை. 2) எனும் தொண்டர் அடிப்பொடி ஆழ்வார் பாசுரத்தை நினைப்பிப்பது. சிலை என்பது மலை. வில் எனும் இருபொருளிலும் வந்தது. கிடைக்கும் பொருள் உயர்ந்ததாயின் அரிய செயலும் எளியதாகும் என்பது முனிவன் கருத்து.

கடைக் கண்ணினால் சீதை இராமனைக் கண்டுகளித்தல்

1153 எய்ய வில் வளைத்ததும் இறுத்ததும் உரைத்தும்.
மெய் விளைவு இடத்து. முதல் ஐயம் விடலுற்றாள்.
ஐயனை. அகத்து வடிவே அல. புறத்தும்.
கைவளை திருத்துபு. கடைக் கணின் உணர்ந்தாள்.

எய்யலில் வளைத்ததும் இறுத்ததும் உரைத்தும் *- இலக்கையடைய வில்லை வளைத்ததையும். அதனைமுறித்ததையும் (பலர் வாயிலாக) உரைக்கக் கேட்டதும்;* ***மெய்விளைவு இடத்தும்*** *- உண்மை முடிவாகத் தெரிதலால்;* ***முதல் ஐயம் விடல் உற்றாள்*** *- (கன்னி மாடத்தில் கண்டவனோ வேறு ஒருவனோ வில் முறித்தவன்) என்று தெருவிற்கண்ட முதற்காட்சி காரணமாக எழுந்த ஐயத்தை ஓரளவு நீக்கிவிட்ட பிராட்டி;* ***ஐயனை அகத்து வடிவே அல புறத்தும்*** *- தலைவனாகிய இராமனை அன்று முதல் தன் அகமாகிய மனத்திலே நிலை நிறுத்தியிருந்த வடிவத்தால் கண்டுகளித்து வந்தவள். வெளியேயும் (அவன் வடிவத்தைக் கண்ணாரக் காண) ;* ***கைவளை திருத்துபு கடைக்கணின் உணர்ந்தாள்*** *- (பெண்மையின் இயல்பான நாணந் தடுத்தலால். நேராக நோக்காது) கைவளையல்களைச் செப்பம் செய்யும் காரணத்தைக் கொண்டு. கடைக் கண்ணாலே அவனைத் தரிசித்து அவனே இவன் என உணர்ந்து மகிழ்ந்தாள்.*

acharya.org

நீலமாலை கூற்றால். முன்பே ஓரளவு போக்கியிருந்த ஐயத்தை மீண்டும் முழுதும் போக்கிடத் துணிந்தாள் என்க. பெண்மைக்குத் தனிப்பெருமை சேர்க்கும் நாணத்தைப் பெண்ணரசியாகிய பிராட்டிக்கும் சேர்த்து அதனைமேலும் பெருமை பெற வைத்துள்ள பெருந்திறம் காண்க. வரிசிலை யண்ணலும் வாட்கண் நங்கையும் இருவரும் மாறிப்புக்கு இதயம் எய்தி (கம்ப. 516) யவர் ஆதலின். அகத்தில் இருந்த ஐயனைத் தொடும் அளவு அருகில் இருந்தும். நேராகத் திரும்பிப் பார்க்க இயலாமல் தடுத்த நாணத்தை வெல்ல. கைவளையைத் திருத்தும் முகமாகத் தலைசாய்க்காமல் கண்சாய்த்துக் கண்ட நேர்த்தியைச் சொல்வலைப் படுத்தியுள்ள திறம் எண்ணி எண்ணி மகிழத் தக்கது. காலில் தைத்த முள்ளைப் பிடுங்கும் முகமாகச் சகுந்தலை. துஷ்யந்தனைத் திரும்பப் பார்த்த நிகழ்ச்சியைக் காளிதாசன் கட்டுரைத்தமை நினைவுகூர்க.

1154 கருங் கடை நெடுங் கண் ஒளி
யாறு நிறை கண்ணப்
பெருங் கடலின் மண்ட. உயிர்
பெற்று இனிது உயிர்க்கும்.
அருங் கலன் அணங்கு-அரசி.
ஆர் அமிழ்து அனைத்தும்.
ஒருங்குடன் அருந்தினரை
ஒத்து. உடல் தடித்தாள்.

கருநெடுங் கண்கடை ஒளியாறு நிறை - கருத்து நீண்ட கண்ணின் கடைப் பகுதியிலிருந்து இராமனை நோக்கிப் பாய்ந்த ஒளிவெள்ளம் ஆகிய ஆறு; **கண்ணப் பெருங்கடலின் மண்ட** - இராமபிரானின் மேனி யென்னும் கடலிற் போய்ச் சங்கமிக்க; **உயிர் பெற்று** - ஐயம் அனைத்தும் நீங்கி. கன்னி மாடத்தில் கண்டவனே இவன் என்னும் துணிவால். (ஊசலாடிய உயிர்) புத்துயிர்ப்பெய்தி; **இனிது உயிர்க்கும்** - வெய்துயிர்த்தல் நீங்கி. இனிமைதவழும் மூச்செறிந்தாள்; **அருங்கலன் அணங்கு அரசி** - பிறர்க்கு அரிய அணிகலன்களை யணிந்துள்ள தெய்வமங்கையாகிய சீதை; **ஆர்அமிழ்து அனைத்தும் ஒருங்கு உடன் அருந்தினரை ஒத்து உடல் தடித்தாள்** - (பேருவகையால்) பெறுதற்கு அரிய அமிர்தம் முழுவதையும் (தாமே) உண்டவரைப் போன்று உடம்பு பூரித்தாள்.

இராமனின் திருமேனி. பிராட்டிக்குக் கடலுமாயிற்று. அதிற் பிறந்த அமிழ்தும் ஆயிற்று. ஆகவே. இராமன் திருமேனி. பிராட்டிக்கு. "திருக்கண்ணமுது" ஆயிற்று என்க.

1155. கணங் குழை. 'கருத்தின் உறை
கள்வன் எனல் ஆனான்.
வணங்கு வில் இறுத்தவன்'
எனத் துயர் மறந்தாள்;
அணங்குறும் அவிச்சை கெட.
விச்சையின் அகம்பாடு
உணர்ந்து. அறிவு முற்று பயன்
உற்றவரை ஒத்தாள்.

கணங்குழை - திரண்டு ஒருங்கிருந்த குழைகளையுடைய சீதை; **கருத்தின் உறை கள்வன் எனல் ஆனான் வணங்குவில் இறுத்தவன** - தான் கன்னிமாடத்திலிருந்து கண்ட நாள் முதலாகத் தன் மனத்துள்ளே தங்கிய கள்வனாயிருந்த அவனே வளையும் வில்லை முறித்தவனானான்; **எனத் துயர் மறந்தாள்** - என்று (ஐயத்திற் கிடமின்றி அறிந்து) (முன்பு தான் கொண்டிருந்த ஐயத்தாலான) துயரம் முழுவதையும் மறந்தவள் ஆனாள்; **அணங்குறும் அவிச்சை கெட** - (பிறவித்) துன்பம் அடைவதற்குக் காரணம் ஆன (ஒன்றை இன்னொன்றாக உணரும்) விபரீத உணர்வு அழிந்தவுடன்; **விச்சையின் அகம்பாடு உணர்ந்து** - தத்துவ அறிவு எழுவதால். கிட்டும் உண்மை ஞானத்தால்; **மனத்தில் வாழும் பரம்பொருளை அகக் கண்ணால் கண்டுணர்ந்த பின்பு; அறிவுமுற்று பயன் உற்றவரை ஒத்தாள்** - முற்றறிவால் எய்தும் (முத்திப்) பயனாம் அந்தமில் இன்பத்தை அடைந்தவரைப் போன்றவளானாள்.

இம்மூன்று பாடல்களாலும். "வில் ஒடித்தவனே அன்று கண்ட வீரன்" என்று ஐயமின்றி அறிந்ததனால் எழுந்த சீதையின் உள. உடல் விகசிப்பையே கூறிச் சீதை மகிழ்வதாகக் கவிஞர் மகிழும் திறம்உணர்க. வேற்றவன் ஆனால். சீதை கொண்ட முதற்காதல் முழுதும் பழுதாகும் என்று அவள் தவிப்பை வெளிப்படுத்தி. சீதையின் தகவை வெளிப்படுத்தியவாறு. "சொல்லிய `குறிப்பின் அத்தோன்றலே; அவன் அல்லனேல் இறப்பன் (கம்ப. 728) என அவள் கூற்றையும் உணர்க. தன்னை யுணர்ந்து. தலைவனையறிய உதவும் மெய்ஞ்ஞானம் தலைப்பட்டவர் பேரா இன்பம் பெறுகுவர். அவ்வின்பம் பெறத் தடையாயுள்ள மயக்க அறிவு நீங்கியவுடன் தன்னையறிந்து தலைவனை உணரும் நிலைகூடும்; அப்போது அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீடும் கூடும் என்பது பின் இரண்டடியின் கருத்து. இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கு மாசறு காட்சியவர்க்கு. (352) என்பார் திருவள்ளுவர்.

திருமண நாள் குறித்தல்

1156 கொல் உயர் களிற்று அரசர் கோமகன் இருந்தான்.
கல்வி கரை உற்ற முனி கௌசிகனை. 'மேலோய்!
வல்லி பொரு சிற்றிடை மடந்தை மண நாள் ஆம்.
எல்லையில் நலத்த. பகல் என்று? உரைசெய்க!' என்றான்.

கொல்உயர் களிற்று அரசர் கோமகன் - வருத்தும் பெரியயானைப் படையினையுடைய தசரதச் சக்கரவர்த்தி; ***இருந்தான் கல்விகரை உற்ற முனி கௌசிகனை*** - அங்கு ஆதனத்தில் வீற்றிருந்தவனாகிய கல்விக் கடலின் கரை கண்டவனாம் விசுவாமித்திர முனிவரை நோக்கி; ***மேலோய்*** - மேன்மைக்குணம் வாய்ந்தோய்; ***வல்லி பொருசிற்றிடை மடந்தை*** - மலர்க்கொடியனைய சிற்றிடையையுடைய சீதையின்; ***மண நாளாம் எல்லையில் நலத்த பகல் என்று?*** திருமண நாளாகும் பேறுபெற்ற. அளவற்ற புண்ணியம் படைத்த அந்நாள் எந்நாள் என்று; ***உரைசெய்க என்றான்*** - கூறியருளுக என்று வேண்டினான்.

நாள்களால் நலமுறுவார் பலர். சிலரால் நாள்கள் நலம்பெறும். ஆதலால். சீதை மணத்தால் புனிதம் பெறும் அந்நாள் எந்நாள் என்று தயரதன் வினவினன் என்க. அந்நாள் பங்குனி உத்தரம் என்று முதல்நூலாகிய வான்மீகத்தால் அறியப்படும். உலகின் துயர் நீங்க இராவண வதம் நிகழ. இம்மண நாள் மூலவித்து ஆவதும் தோன்ற''எல்லையில் நலத்த பகல்'' என்றார்.

1157 ***'வாளை உகள. கயல்கள் வாவி படி மேதி***
மூளை முதுகைக் கதுவ. மூரிய வரால் மீன்
பாளை விரியக் குதி கொள் பண்ணை வள நாடா!
நாளை' என. 'உற்ற பகல்' நல் தவன் உரைத்தான்.

வாளை உகள வாளை மீன்கள்துள்ளிக் குதிக்க; ***கயல்கள் வாவிபடி மேதி மூளைமுதுகைக் கதுவ*** - (அஞ்சிய) கயல் மீன்கள். நீர்நிலையில் கிடந்த எருமைகளின் தலையையும். முதுகையும் கவ்வ; ***மூரிய வரால் மீன்*** - வலிமை வாய்ந்த வரால் மீன்கள்; ***பாளை விரியக் குதிகொள் பண்ணை வளநாட்*** - பாளைகள் விரியும்படி (கமுக மரத்தில் தாவிக்) குதிக்கின்ற வயல் வளமுடைய கோசல நாட்டு மன்னனே!; ***உற்றபகல் நாளை என நல் தவன் உரைத்தான்*** - திருமணத்திற்குப் பொருந்திய நாள் நாளையாகும் என்று நல்லதவம் மிகுந்த விசுவாமித்திர முனிவன் உரைத்தான்.

தரசதன் முதலியோர் இருப்பிடம் செல்லலும்

கதிரவன் மறைதலும்

1158. ***சொற்ற பொழுதத்து. அரசர்***
கைதொழுது எழ. தன்
ஒற்றை வயிரச் சுரி கொள்
சங்கின் ஒலி பொங்க.
பொன்-தடமுடிப் புது
வெயில் பொழிதர. போய்.
நல் தவர் அனுச்சை கொடு.
நல் மனை புகுந்தான்.

சொற்ற பொழுதந்து - *(இங்ஙனம் கோசிக முனிவன்) கூறிய பொழுதில்;* ***அரசர் கைதொழுது எழ*** - *(தசரதன்) மற்றையரசர் எல்லோரும் தன்னைக் கைகூப்பி அஞ்சலி செய்து எழவும்;* ***தன் ஒற்றை வயிரச் சுரிகொள் சங்கின் ஒலிபொங்க*** - *தனக்கு உரிய ஒப்பற்ற வயிரப் பூண் அணிந்த. உள்சுழிகின்ற (வெற்றிச்) சங்கின் ஒலி பொங்கியெழவும்;* ***பொற்றடமுடிப் புது வெயில் பொழிதரப் போய்*** - *பொன்னாலான (தன்) அகன்ற மணிமகுடம் இளவெயில் வீசச்சென்று;* ***நல்தவர் அனுச்சைகொடு நல்மனை புகுந்தான்*** *-சிறந்த முனிவர்களின் இசைவைப் பெற்றுக்கொண்டு (தனக்குரிய) சிறந்த மாளிகைக்குச் சென்றடைந்தான்.*

நில அரசர்கள் எழுந்து நின்று விடைதர. தவஅரசர்களைப் பணிந்து நின்று அனுமதி வேண்டி விடைபெற்றான் எனக் கூறி. தசரதனின் வீரமும் அருளின் ஈரமும் தோற்றுவித்த திறம் உணர்க. அனுச்சை - அநுமதி. இசைவு.

1159. அன்னம் அரிதின் பிரிய.
அண்ணலும் அகன்று. ஓர்
பொன்னின் நெடு மாட வரை
புக்கனன்; மணிப்பூண்
மன்னவர் பிரிந்தனர்கள்;
மா தவர்கள் போனார்;
மின்னு சுடர் ஆதவனும்.
மேருவில் மறைந்தான்.

அன்னம் அரிதின் பிரிய - *அன்னப் பறவை அனைய சீதை. இராமனைப் பிரியமனமின்றிப் பிரிந்த பின்பு;* ***அண்ணலும் அகன்று ஓர் பொன்னின் நெடுமாடவரை புக்கனன்*** - *அவ்வாறே இராமனும் சீதையைப் பிரிய மனமின்றி அம்மண்டபத்தினின்றும் அகன்று பொன்மயமான மலைபோன்ற (தனக்குரிய) மாளிகையைச் சென்றடைந்தான்;* ***மணிப்பூண் மன்னவர் பிரிந்தனர்கள்*** - *மணியாபரணங்களை யணிந்த மன்னவர்களும் பிரிந்து. தத்தமக்குரிய இருப்பிடங்களைச் சென்றடைந்தனர்;* ***மாதவர்கள் போனார்*** - *பெருந்தவ முனிவர்களும் சென்றார்கள்;* ***மின்னுசுடர் ஆதவனும் மேருவில் மறைந்தான்*** - *ஒளிமின்னுகின்ற கிரணங்களையுடைய கதிரவனும் (பிரியமனமின்றி) மேருமலைக்கு அப்பாற் சென்று மறைந்தான்.*

இயல்பு நவிற்சியிலும் தனியழகு தோன்ற உரைக்கும் கவிஞர் பிரானின் திறத்தை இப்பாடலிலும் காணலாம். தயரதன். இராமன் முதலிய தன் குலத்தோன்றல்கள் இருப்பிடம் அடைய. தானும் தன் ஓய்விடம் அடைவான்போல. மேருமலையில் கதிரவன் மறைந்தான் என்றார். தன்குலத் தோன்றல்களின் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கைக் காண அவர்கள் இருக்கும்வரை வானில் இருந்தான் என்பது கருத்து. சூரியன் கிழக்கே உதயகிரியில் தோன்றி. மேற்கே அத்தமனகிரியில் மறைவதாகக் கூறுவது கவிமரபு ஆகும்

கடிமணப் படலம்

இராமபிரானுக்கும் சானகிக்கும் நிகழ்ந்த திருமணம்பற்றிய நிகழ்வுகளைக் குறிக்கும்பகுதி எனப் பொருள்படும். (கடி -சிறப்பு. உரிச்சொல்). மிதிலையில் அனைவரும் மகிழ்வில் திளைத்திருக்க. இராமனும் சீதையும் காதல் வேட்கையால் துயர் உறுகின்றனர். மணமுரசு அறைகிறது. நகரம் அணிபெறுகிறது. அழகிய மணமண்டபத்தில் தரசதன் முதலிய அனைவரும் குழுமுகின்றனர். மங்கல நீராடி மணக்கோலம் பூணுகின்றான் இராமபிரான். தேர்ஏறி மண்டபம் அடையுங்கால். வானத்துத் தேவர்கள் வாழ்த்தெடுக்கின்றனர். சீதையும் மணமண்டபம் அடைய. வசிட்டன் மணச்சடங்குகள் புரிகின்றான். தீவலம் செய்து. அம்மி மிதித்து அருந்ததி பார்க்க மணச்செயல்கள் இனிதே நிறைவுறுகின்றன. மாமியாரைச் சீதை வணங்க. அவர்கள் ஆசியும் அரும் பொருளும் பரிசாக அளிக்கின்றனர். இராமன் சீதையுடன் பள்ளியடைகிறான். வசிட்டன் மங்கல நெருப்பினை வளர்க்க. தம்யியர் மூவர்க்கும் மணம் நிகழ்கிறது. தரசதனும் சனகனும் விரும்புவார்க்கு விரும்புவன எல்லாம் அள்ளிக் கொடுத்து மகிழ்கின்றனர். தசரதன் சில நாட்கள் மிதிலையிலேயே தங்கிச் சிறப்பிக்கிறான். நாட்கள் சில மெல்ல நகர்கின்றன.

மிதிலையில யாவரும் மகிழ்ந்திருத்தல்

1160. இடம் படு புகழ்ச் சனகர் கோன் இனிது பேண.
கடம் படு களிற்று அரசர் ஆதி. இடை கண்டோர்.
தடம் படு புயத்த சிறு தம்பியர்கள்காறும்.
உடம்பொடு துறக்க நகர் உற்றவரை ஒத்தார்.

இடம்படு புகழ்ச் சனகர் கோன் இனிது பேண - பரந்து விரிந்த புகழையுடைய சனக மன்னன் இனிமை தவழ உபசரித்த பாங்கினால்; **கடம்படு களிற்று அரசர் ஆதி** - மதம் பொழி ஆண் யானைகளையுடைய மன்னர்கள் முதலாக; **தடம்படு புயத்த சிறு தம்பியர்கள் காறும்** - அகன்ற தோள்களையுடைய அம்மன்னர்கள் முதல் இளவரசர்கள் வரையில் உள்ளோரும்; **இடை கண்டோர்** - இவ்விரு பாலோர்க்கும் இடை வரிசையிலே காணப்பட்டோரும் ஆகிய அனைவரும்; **உம்பொடு துறக்க நகர் உற்றவரை ஒத்தார்** - (இவ்வுலகத்திற்குரிய உடம்பை விடாமல்) இவ்வுடம்போடேயே சொர்க்க உலகின் தேவேந்திரன் தலைநகரான அமராவதி நகரையடைந்து விட்டவர்கள் போன்ற மகிழ்ச்சியை மிதிலை நகரத்தில் அடைந்தார்கள். விண்ணுலகத்து இன்பத்தை மண்ணுலகிலேயே அடைய வைத்தது சனகரின் இனிய விருந்து உபசரிப்பு எனச் சனக மன்னனின் விருந்தோம்பலின் பெருமை தெரிவித்தவாறு. "உடம்பொடு துறக்க நகர் உற்றவரை ஒத்தார்" என்பதனால் அவ்வாறு அடைதலின் அருமை தெரிவித்தார். நாவாரச் சிறந்த அமுதுண்ணல். கண்கள் ஆரக் கலை நிகழ்ச்சிகள் காண்டல். செவிகளார இனிய இசை கேட்டல் முதலியன விண்ணுலகத்திலிருப்பதுபோல் மிதிலையிலும் நிகழ்ந்தன என்பதாம். தவம் புரிவோர். இம்மையிலே துறக்க இன்பம் உறுவர் என்பது. "தவஞ்செய் மாக்கள் உடம்பு இடாது - அதன் பயன் எய்திய அளவைமான" (பொரு. 91 -92) என்னும் தொடரால் அறியலாம். இவர்களை. "சீவன் முக்தர்" என்பர். உடம்பொடு துறக்கம் உறுதலை. "மெய்யினோடு அருந்துறக்க முற்றார் என வியந்தான்" (கம்ப. 10106) எனவும் "உடல் உறு பாசம் வீசாது உம்பர் செல்வாரும் ஒத்தார்" (கம்ப. 4750) எனவும் மேலும் உரைப்பார். இதனைச் 'சதேக முத்தி' என்பர்.

சீதையின் சிந்தையும் சொல்லும்

1161. **தேட அரு நலத்த புனல் ஆசை தெறலுற்றார்.**
மாடு ஒர் தடம் உற்று. அதனை எய்தும் வகை காணார்.
ஈடு அழிவுற. தளர்வொடு ஏமுறுவர் அன்றே?
ஆடக வளைக் குயிலும். அந்நிலையள் ஆனாள்.

தேட அருநலத்த னல் ஆசை தெறல் உற்றார் - தேடிப்பெறுவதற்கு அரியதான தூய நீரைப்பருகும் வேட்கையால். வருத்தமுற்றவர்கள்; **மாடு ஒர் தடம் உற்று அதனை எய்தும் வகை காணார்** - அருகிலேயே ஒரு நீர்நிலை இருக்கக்கண்டும். அந்நீர்நிலையில் (இறங்கும் படிகள் இன்மையால்) அதனை அடையும் வழிவகை காணாதவராயின்.; **ஈடு அழிவுறத் தளர்வொடு ஏமுறுவர் அன்றே?** - தம் வலிமை குன்றிச் சோர்வுற்றுக் கலக்கம் அடைவார் அன்றோ?; **ஆடக வளைக் குயிலும் அந்நிலையள் ஆனாள்** - பொன்னலான வளையல்கள் அணிந்த குயில் போன்ற பிராட்டியும் அந்த நிலையினையடைந்து (இராம வேட்கையால்) தவித்துக் கலங்கினாள்.

“நீர் இன்றி அமையாது உலகு” (திருக். 20) ஆதலின். “தேட அரு நலத்த புனல்” என்றார். மாற்றுத் தேடற்கு அரியதான புனல் எனினுமாம். இராமபிரான் எனும் அழகின் தடாகம் அருகிலிருந்தும் திருமண நிகழ்வுகள் முற்றுறாமையால். சீதை நுகர இயலாமல் தவித்த தவிப்பை அழகுற விளக்கியவாறு. உவமையணி. ஓர் என்பது சந்த இன்பம் நோக்கி ஓர் என ஆயிற்று. பின் முன் வருவனவற்றிற்கும் இவ்வாறே கொள்க. ஏம் உறல் - கலக்கமுறல். வளையல் அணிந்த மணிக்குயில் ஒன்றிருந்தால். பிராட்டிக்கு உவமையாம் என்பார். “ஆடக வளைக்குயில்” என்றார். இல்பொருள் உவமை. ஆடகம் -கைவளை.

சீதை இரவொடு கூறல்.

(வேறு) கலிவிருத்தம்

1162. “உரவு ஏதும் இலார் உயிர் ஈதும்” எனா.
கரவே புரிவார் உளரோ? கதிரோன்
வரவே. எனை ஆள் உடையான் வருமே!-
இரவே! - கொடியாய். விடியாய்’ எனுமால்.

இரவே! கொடியாய்! *- இரவுப்பொழுதே! கொடுமையை உடையாய்!;* ***உரவு ஏதும் இலார் உயிர் ஈதும் எனா*** *- வலிமை சிறிதும் அற்ற மெல்லியராகிய பெண்டிர்க்கு வாழ்வளிப்போம் என்று நினையாமல்;* ***கரவே புரிவார் உளரோ?*** *- வஞ்சனை புரிந்து உயிர்வாங்குவார் உள்ளனரோ? (உள்ளனர் என உன்னால் உணர்ந்தேன்);* ***கதிரோன் வரவே எனை ஆள் உடையான் வருமே!*** *- நாளைப்பொழுது புலர்ந்தவுடனே. என்னை ஆளாக உடைய எம்பெருமான் இராமன் (என்னருகே) வந்து விடுவானே!;* ***விடியாய்! எனும்*** *- விரைவில் விடிந்து விடு! (இன்றேல் வீரர்க்கு வீரனாகிய அவனைக் கொண்டு உன்னைத் தண்டிப்பேன்) என்று சீதை இரவை நோக்கிக் கூறினள்.*

காதல் நோய் மாலை மலர்ந்து இரவில் காய்த்து வருத்துதல் இயல்பு. காதல் நோயாளர்க்கு ஓர் இரவு பலயுகமாகத் தோன்ற. பேசாதவற்றிடம் எல்லாம் பேசிப்புலம்பலும். கேளாதவற்றிடம் எல்லாம் அவை கேட்பது போலப் பேசலும் இயல்பு ஆகும். (தொல். பொருளியல். 2) இனி வருவனவற்றிற்கும் இது பொருந்தும். பெண்கள் அபலைகள் எனப்படுதலால் “உரவு ஏதும் இலார்” என்றார். துணையற்ற பெண்களிடம் இகலுதல் என்ன வீரம்? என்பது குறிப்பு.

நெஞ்சொடு கூறல்.

1163. கரு நாயிறு போல்பவர் காலொடு போய்.
வரு நாள். அயலே வருவாய்;- மன்னே!-
பெரு நாள். உடனே. பிரியாது உழல்வாய்;
ஒரு நாள் தரியாது ஒழிவார் உளரோ?

மன்னே! *-என் மனமே!;* ***கரு நாயிறு போல்பவர் காலொடு போய்*** *- கரிய நிறமுடைய ஒரு சூரியனைப் போன்ற இராமனின் திருவடியோடு கூடவே சென்று;* ***வரு நாள் அயலே வருவாய்*** *- அவன் திரும்பி வருகின்ற நாளில் (அவன் காலோடேயே திரும்பி) என் அருகில் வருவதாக இருக்கிறாய்!;* ***பெருநாள் உடனே பிரியாது உழல்வாய்!*** *- நான் பிறந்த நாள் தொட்டுப் பலநாட்களாய் என்னோடயே சுற்றித் திரிந்து வந்த நீ!;* ***ஒருநாள் திரியாது உழல்வார் உளரோ?*** *(இன்னும் ஒரு நாளில் நினைத்த பலன் கைகூட இருக்கையில். அந்த) ஒரு நாள் பொறுத்திருக்கமுடியாமல்(இத்தனை நாள். கூட வாழ்ந்திருந்தாரைக்) கைவிட்டு நீங்குவார் (உன்னையன்றியுலகில் வேறு எவரேனும் உளரோ?.*

'ஆத்திரக்காரர்க்குப் புத்தி மட்டு' என்பாராதலின். ஒரு நாள்தரியாது உழல்வதாக மனத்தைச் சாடினாள் பிராட்டி. உலகத்துப்பொருள்கள் இராமன் திருமேனிக்கு ஒவ்வாமையுணர்ந்து. "கரு ஞாயிறு போல்பவர்" என்று இல்பொருளை உமையாக்கினாள். இராமனைக் "கைவளை திருத்துபு கடைக்கணின் உணர்ந்த" காலந்தொட்டு. அவள் நெஞ்சு அவளைத் துறந்து இராமன் திருவடியைத் தொடர்ந்து சுற்றிதிரிவதாயிற்று. இதனால். இராமன் திருவடியழகு. சீதை நெஞ்சிற்பதிந்து நின்ற நிலையைக் கவிச்சுவையொடு கவிஞர்பிரான் அறிவித்தவாறு. நான் தோன்றிய நாள் தொட்டு என்னோடிருந்த நீ. இடையே ஒரு நாள் அவரைக்கண்டவுடன் என்னைக் காணாது அவரோடு ஏகினாயே! என்று இரங்குகின்றாள். நாளை அவர் என்னருகில் வருவார். அவர் காலைச் சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற நீ. அப்போது என்னிடம் வந்து தானே ஆக வேண்டும் என்பாள். "வரு நாள் அயலே வருவாய் மனனே!" என்றாள். ஆக்கப்பொறுத்தும் ஆறப்பொறாதது போல். இன்னும் ஒரு நாள் பொறாமல் அவர் உடன் ஓடிவிட்ட உன்னைப்போல் யாருளார்?" ஒரு நாள் தரியாது ஒழிவார் உளரோ?" என்றாள். "மண்வழி நடந்து அடி வருந்தப் போனவன்" (கம்ப. 535) எனவும். "நடந்தது கிடந்தது என் உள்ளம் நண்ணியே" (கம்ப. 537) எனவும் பிராட்டி. பெருமானின் திருவடிக்கும் நடைக்கும் மனம் பறிகொடுத்ததை முன்பும் கூறினார்.

அன்றிலொடு கூறல்

1164. 'கனை ஏழ் கடல்போல். கரு நாழிகைதான்.
வினையேன் வினையால் விடியாவிடின். நீ
தனியே பறவாய்; தகவு ஏதும் இலாய் -
பனைமேல் உறைவாய்! - பழி பூணுதியோ?

பனைமேல் உறைவாய் *- பனைமரத்தின் மேல் தங்குகின்ற அன்றில் பறவையே!;* ***கனை ஏழ்கடல்போல்*** *- ஒலியெழுப்பும் எழுகடலைப் போல;* ***கரு நாழிகை*** *- இரவு;* ***வினையேன் வினையால்*** *- இராமனையடைய முயலும் அடியேனின் (தீ) வினைப்பயனால்;* ***விடியாவிடின்*** *- விடியாமல் போய்விட்டால்;* ***தகவேதும் இலாய்*** *- (தனித்திருப்போரைச் சோடியாகச்சென்று வருத்துதல் கூடாது என்னும்) பண்பாடு சிறிதும் இன்றி;* ***தனியே பறவாய்*** *- தனித்துப்பறவாமல் உன்துணையோடு பறக்கின்றாய்!;* ***பழிபூணுதியோ?*** *- ஏன் (துணையற்றாரைத் துன்புறுத்தும் இத்தகைய) பழிச்செயல்களை(த்துணிந்து) மேற்கொள்கின்றாய்?.*

கரு நாழிகை - அன்மொழித்தொகையாய் இரவைக் குறித்தது. தனித்திருக்கும் காதலர்க்கு. இணைந்திருப்பார் காட்சி மிகத் துன்புறுத்தும் ஒன்றாதலின். தனியே பறவாய் (இணைந்து பறந்து) பழிபூணுதியோ என்றாள்.

நிலவு. இரவு. தென்றல். அன்றில். கடல் முதலிய பொருள்கள் காமத்தை மிகுவிக்கும் பொருள்கள் ஆதலால் அவற்றைக் "காமோத்தீபகம்" என்பர். பின் வரும் பாடல்களில் அவை பேசப்படுதல் காணலாம். கரு நாழிகை - கரிய நேரம் - இருள். "கரும் பொழுது அகலும் முன்னே கொல்லுதல் கருமம் என்றான்" (வில்லி. கிருட். தூ.17) என வருதல் காண்க. பிரிந்திருப்பார்க்கு இரவு எல்லை காணாத ஒன்றாய் நீளுதலின் எல்லை காணாக்கடலை உவமித்தார். அதுவும் ஒரு கடல் அன்று என்பார். "கனை ஏழ் கடல்" போல் கரு நாழிகை என்றார். அன்றில் காதல் அன்பிற்குப் புகழ்பெற்ற பறவை. "அன்றில் ஒரு கண் துயின்று. ஒரு கண் ஆர்வத்தால் இன்றுணை மேல் வைத்து உறங்கும்" (நள. வெ. சுயம். 117) காதலர். (பனை) மடல் ஏறுதல் பழிப்புக்குரிய செயல் எனும் மரபும் தொனிக்க. "பனைமேல் உறைவாய் பழி பூணுதியோ?" என்றுரைத்த நயம் காண்க.

நிலாவிடம் கூறல்.

1165. 'அயில் வேல் அனல் கால்வன ஆம்; நிழல் ஆய்.
வெயிலே என நீ விரிவாய்;- நிலவே!
செயிர் ஏதும் இலார். உடல் தேய்வு உறுவார்.
உயிர் கோள் உறுவார். உளரோ? உரையாய்!

அயில் வேல். கனல். கால்வன ஆம் - கூரிய வேலின் துளைக்கும் கொடுமையையும் தீயின் வெப்பத்தையும். உமிழ்கின்றனவாகிய; **நிழல் ஆய் வெயிலே என நீ விரிவாய் நிலவே!** - ஒளிக்கிரணங்களைக் கொண்டு. சுடுவதில் வெயில்போலப் பரவுகின்ற சந்திரனே!; **செயிர் ஏதும் இலார் உடல் தேய்வுறுவார்** - வன்மம் ஏதும் இல்லாதவர்களும். (பிரிவுத்துயரால்) உடல் தேய்ந்து வருபவர்களுமாகிய (மெல்லியலாராகிய) பெண்களின்; **உயிர்கோள் உறுவார் உளரோ? உரையாய்!** - உயிரைப்பறிப்பவர்கள் உன்னையன்றி உலகில் வேறு ஒருவர் உள்ளாரோ? நீயே சொல்வாயாக.

பெண்டிரைப்பேணல் பேரறம்: பெண்டிரைக்கோறல் பெரும் பாவம் என்னும் பண்டையறம் ஒன்று பகர்ந்தவாறு. நிலவொளி பிணைந்தார்க்குப் பேரின்பமும். பிரிந்தார்க்குப் பெருந்துன்பமும் தருவது ஆதலின். பிரிந்துள்ள பிராட்டி. நிலவினை உயிர்கோள் உறுவார் என்றாள்.

நான் உடல் தேய்வது போல். நீயும் உடல் தேயும் வழக்கம் உடையையன்றோ? அத்துயர் உனக்குத் தெரியாதா? என்பாள். "உடல் தேயுறுவார் உயிர் கோள் உறுவார் உளரோ?" என்றாள். உடல் மெலிந்தார் உயிர்கொள்வது இரக்கம் அற்ற செயல் என்பதாம். பிரிந்தார்க்கு நிலவின் ஒளி. "அனல் கால்கின்ற நிழல்" ஆகும். இல்பொருள் உவமை. கூரிய வேலின் துளைப்பினைப் போல் நிலாக்கதிர் துளைக்கும்; அத்துளை வழியே நெருப்பு நுழையும் என்பார். "அயில் வேல் அனல் கால்வன" என்றார். நின் ஒளி நிழல் வேடத்தில் வரும் தகிக்கும் வெயில் என்பார். "நிழல் ஆய் வெயிலே" என்றார். உனக்கும் எனக்கும் முன்னைய வன்மம் ஏதும் இல்லையே! பின் ஏன் என்னை இங்ஙனம் வருத்துகின்றாய்? என்பாள் "செயிர் ஏதும் இலார் உயிர்கோள் உறுவார் உளரோ?" என்றாள். செயிர் வன்மம்.

தென்றலிடம் கூறல்

1166. 'மன்றல் குளிர் வாசம் வயங்கு அனல் வாய்.
மின் தொத்து. நிலா நகை. வீழ் மலயக்
குன்றில். குல மா முழையில். குடிவாழ்
தென்றற் புலியே! இரை தேடுதியோ?

வீழ்மலயக் குன்றில் குலமா முழையில் குடிவாழ் தென்றல் புலியே! - *விரும்பப்படும் தென்பொதிகை மலையில் உள்ள சிறந்த பெரிய குகைகளைக் குடியிருப்பாகக் கொண்ட தென்றல் எனும்புலியே;* **மன் றல் குளிர் வாசம்** - *நறுமணத்திற்கும் குளிர்ச்சிக்கும் இடமான நீ;* **வயங்கு அனல் வாய்** - *நெருப்புக்கக்கும் வாயினைக்கொண்டு;* **மின்தொத்து நிலாநகை** - *ஒளியுடைய நிலாக்கற்றைகளைப் பற்களாக்கி;* **இரை தேடுதியோ?** - *(என்போன்று பிரிந்து வாடும் பெண்டிரின் உயிரை) இரையாகத் தேடிப் புறப்பட்டு விட்டாயோ?.*

பிரிந்தார்க்குத் துயர்தந்து விழுங்குமாதலின். தென்றலும் புலியாயிற்று; அதன் குளிர்மணம் அனலாக ஆயிற்று. நிலாக்கற்றை பற்களாயிற்று. அதன் மெது நடை பாய்ச்சலாயிற்று; அதன் உலாவல் இரைதேடுதல் ஆயிற்று. மணக்கும்போது. குளிர்ச்சியும் நறுமணமும் உடைய உன் வாய். பிரிந்திருக்கும் இப்போது. "வயங்கு அனல் வாய்" ஆயிற்றே என்று இரங்குகின்றாள். மன்றல் - மணம். மெல்லிய தென்றலை. கவி. தன் சொல் ஆற்றலால் வலிய புலியாக்கிக் காட்டும் திறம் காண்க.

1167. 'தெருவே திரிவார். ஒரு சேவகனார்.
இரு போதும் விடார்; இது என்னை கொலாம்?
கரு மா முகில் போல்பவர். கன்னியர்பால்
வருவார் உளரோ. குல மன்னவரே?

ஒரு சேவகனார் தெருவே திரிவார் - ஒப்பற்ற வீரர் ஒருவர் (இங்கே) தெருவிடத்தே திரிகின்றார்; **இரு போதும் விடார்** - பகல் இரவு என்னும் இரண்டு வேளைகளிலும் என்னைவிட்டு நீங்குவதும் இல்லை; **இது என்னை கொல்ஆம்?** - (தெருவிலும் என்னிடத்திலுமாக) ஒருவரே இரண்டிடத்திலும் இருப்பது எப்படிச் சாத்தியமாம்?; **கருமாமுகில் போல்பவர்** - கரிய மேகம்போன்ற திருமேனியுடைய அவர்; **குல மன்னவர்** - (மகளிரைக்காக்கும் குலமாகிய) மன்னர் குலத்தவர் ஆவார்; **கன்னியர்பால் வருவார் உளரோ?** - அப்படி மதிப்புக்குரிய மன்னவர் தனித்திருக்கும் கன்னியரிடம் (கண்ணியமின்றி) இப்படி விடாமல் வந்து தொல்லை தருவாரோ?.

கன்னியரை ஓயாது சுற்றல் குல மன்னர்க்கு மாண்பு தருவதாகாது எனப் பழிப்பது போல் புகழ்ந்து. இராமன் தன் நெஞ்சிலும் நினைவிலும் நீங்கா இடம் பெற்றுவிட்டதை நயமுடன் எடுத்தியம்பியவாறு. கன்னியாகிய என்னிடம் கருணை மழை பொழிவார் என்னும் குறிப்பை. "கருமா மழை போல்பவர்" என்பதனால் வெளிப்படுத்தினார். கன்னிமாடத்தில் நின்று. இராம பிரானைத் தெருவில் கண்ட காட்சி. கண்ணிலேயே நிற்பதனால் "தெருவதிரிவார்" என்றாள். அக் காட்சி. வீரருள் வீரராகிய சேவகக் கோலமாய்ப் பதிந்துள்ளது என்பாள் "ஒரு சேவகனார்" என்றாள். தொல்லை கொடுப்பார் பகலோ இரவோ ஒரு நேரத்தில்தான் கொடுப்பர்;இவரோ "இருபோதும்விடார்" என்றாள். இரவில் கனவிலும் பகலில் உரு வெளியிலும் ஓயாது. பெருமானின் சேவகக்கோலம். பிராட்டியின் கண்முன் நின்றது என்பதாம். "துஞ்சுங்கால் தோள் மலர் ஆகி. விழிக்கும்கால். நெஞ்சத்தர் ஆவர் விரைந்து" (திக்.1218) எனும் அருமைக் குறளை நினைவு கூர்க. ஒரு குல மன்னவர். கன்னியரை. இருபோதும் விடாமல் சுற்றுவது நாகரிகச் செயலாகத் தெரியவில்லை என்பதாம். திரிதல் பலகால் செல் லல். இருபோதும் தெருவே திரிவார்; இருபோதும் கன்னி மாடத்திருக்கும் என்னையும் விடார்; இது எப்படி நிகழ்தல் சாத்தியம்? என்று வியக்கிறாள். எங்கும் நிறைதன்மையை எடுத்துக் குறிப்பால் உணர்த்தியவாறு

. இரவைப் பழித்தல்

1168. 'தெருளா வினை தீயர் சேர் நரகோ?
அருளான் நெறி ஓடும் அவாவதுவோ?
கருள் ஆர் கடலோ? கரை காண்பு அரிதால்! -
இருளானதுதான் - எனை ஊழிகொலாம்?

இருளானது தான் - *(இங்குச் சூழ்ந்துள்ள) இருள் என்று சொல்லப்படுவதுதான்;* ***தெருளா வினை தீயவர் சேர் நரகோ*** *- தெளிவற்ற பாவச் செயல்களைச் செய்வார் சென்றடையும் நரகமே தானோ? (இந்த இருளில்);* ***அவா அதுவோ அருளான் நெறி ஓடும்*** *- என்னுடைய காதல் வேட்கையோ. என்னிடம் இன்னும் அருள் காட்டாதவனாகிய இராமன் இருக்கும் இடமே நோக்கி ஓடுகின்றது!;* ***கருள் சேர் கடலோ?*** *- (விடிந்தால் அவனை அடையலாம் எனில்) (இந்த இரவோ) கருமை நிறைந்து (எல்லையற்ற தாதலின் கடல் என முன்நிற்கிறது);* ***கரை காண்பு அரிதால்*** *- (இவ்விரவு எனும் கடல் மெல்லியலாள் ஆகிய நான்) நீந்திக் கடந்து கரை காண்பதற்கும் அரிதாகிறது;* ***எனை ஊழி கொல் ஆம்?*** *- எத்தனை ஊழிக்காலம் சேர்ந்து (இந்த ஓர் இரவு) ஆகியுள்ளது?*

பிரிவில் தவிப்பார்க்கு ஒரு நொடியும் ஒரு யுகமாகத் தோன்றும் ஆதலால் ''எனை ஊழி கொலாம்'' என்று பிராட்டி தவித்தனள் என்க. எனை - எத்தனை. ''ஒருநாள் எழுநாள் போல் செல்லும் சேண் சென்றார் வருநாள் வைத்து ஏங்குபவர்க்கு'' (திருக். 1296) எனும் கூற்றையும் ஒப்பிடுக. கடல் நீந்தற்கு அரியது என்பாள் ''இருள் கருள் சேர் கடல்; கரை காண்பு அரிது'' என்றாள். ''காமக் கடும் புனல் நீந்திக் கரை காணேன்; யாமத்தும் யானேயுளேன்'' (திருக் 1167); ''இன்பம் கடல் மன்னும் காமம்; அஃது அடுங்கால். துன்பம் அதனில் பெரிது'' (திருக். 1166

9

1169. 'பண்ணோ ஒழியா; பகலோ புகுதாது;
எண்ணோ தவிரா; இரவோ விடியாது;
உள் நோவு ஒழியா; உயிரோ அகலா;
கண்ணோ துயிலா; இதுவோ கடனே?

பண்ணோ ஒழியா *- (நகரின்) இசைகளோ அடங்குவதாக இல்லை;* ***பகலோ புகுதாது*** *- பகற்பொழுதோ வந்தடைவதாக இல்லை;* ***எண்ணோ தவிரா*** *- (இராமனைப் பற்றிய) எண்ணங்களோ நீங்குவதாக இல்லை;* ***இரவோ விடியாது*** *- (இந்தக் கொடிய) இரவுப் பொழுதோ விடிவதாக இல்லை;* ***உள் நோவு ஒழியா*** *- (என்) உள்ளத்துத் துன்பங் களோ ஒழிவதாக இல்லை;* ***உயிரோ அகலா*** *- என் உயிரும் உடம்பை விட்டு அகலுவதாகவும் இல்லை;* ***கண்ணோ துயிலா*** *- என் கண்களும் உறங்குவதாகவும் இல்லை;* ***இதுவோ கடனே?*** *- இங்ஙனம் வருந்தித் தவிப்பதோ பெண்ணாய்ப் பிறந்த எனது கடமையானது?*

''உயிரோ அகலாது'' எனற்பாலது - ''உயிரோ அகலா'' என வந்தது செய்யுள் ஆதலின் வந்த ஒருமை பன்மை மயக்கம். துயரங்கள் அடுக்கடுக்காக வருவதைப் போல் வாக்கியங்களையும் அடுக்கடுக்காக அடுக்கிக் காட்டுகிறார். ''பஞ்சப்பிராணன்'' என்பதனால் ''உயிரோ ஒழியா'' எனப் பன்மையால் கூறினார் எனவுமாம்.

கடலிடம் உரைத்தல்

acharya.org

1170. **‘இடையே வளை சோர. எழுந்து. விழுந்து.**
அடல் ஏய் மதனன் சரம் அஞ்சினையோ?
உடல் ஒய்வுற. நாளும். உறங்கலையால்!-
கடலே!- உரை! நீயும். ஒர் கன்னிகொலாம்?”

கடலே! - *சமுத்திரமே!;* **இடையே வளை சோர எழுந்து விழுந்து** - *உன் இடத்திலிருக்கும் வளைகள் (சங்குகள்) விழும்படி எழுந்திருந்து. (நிற்க ஆற்றலின்றி உடனே) கீழே விழுந்து;* **உடல் ஓய்வு உற நாளும் உறங்கலையால்** - *உடல். செயலின்றிச் சோர்வுமுற்ற. நாள்தோறும் (இரவிலும் கூட) என்னைப் போலத் தூங்குகிறாய் இல்லை;* **ஆதலால். நீயும் ஓர் கன்னி கொல் ஆம்** - *நீயும் (என்னைப் போலவே) மணமாகாத ஒரு மங்கையா?;* **அடல் ஏய் மதனன் சரம் அஞ்சினையோ? உரை** - *(என் போலவே) நீயும் ஆற்றல் மிக்க மன்மதனின் அம்புகளுக்கு அஞ்சித் தவிக்கின்றாயோ? (எனக்கு) உரைப்பாயாக.*

“காமுற்ற கையறவோடு எல்லே இராப்பகல். நீ முற்றக்கண் துயிலாய். நெஞ்சுருகி ஏங்குதியால். தீமுற்றத் தென் இலங்கையூட்டினான் தாள் நயத்த. நாம் உற்றது உற்றாயோ வாழி கனை கடலே” எனும் நம்மாழ்வாரின் திருவாய்மொழிப் (2:2:3) பாசுரத்தை அடியொற்றியுள்ளது இப்பாடல். உடல் மெலிதலும். வளை சோர்தலும். எழுதலும். வீழ்தலும். உறங்காமையும் சீதைக்கும் கடலுக்கும் பொதுவாதல் காண்க. சிலேடையணி. நீயும் - இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை.

இரவில் இராமனது எண்ண அலைகள்

1171. **என. இன்னன பன்னி. இருந்து உளைவாள்.**
துனி உன்னி. நலம்கொடு சோர்வுறுகால்.
மனை தன்னில். வயங்குறும் வைகு இருள்வாய்.
அனகன் நினைகின்றன யாம் அறைவாம்;

என இன்னன பன்னி இருந்து உளைவாள் - *என்று இவ்வாறான வார்த்தைகளைப் பலமுறையும் சொல்லிச் சொல்லி வருந்துபவளாய்;* **துனி உன்னி. நலம் கொடு சோர்வுறுகால்** - *(தனக்கு வந்த) துன்பங்களை நினைந்து நினைந்து (பெண்மைக்குரிய நாண் முதலிய) குணங்களையும் விட இயலாமல் பற்றிக் கொண்டு (பிராட்டி) தளர்வுறுகின்ற அந்த இரவுப் பொழுதில்;* **மனைதன்னில் வயங்குறும் வைகு இருள் வாய்** - *(தனக்கு ஒதுக்கியுள்ள) திருமாளிகையிலே. இருள்மிகும் இரவுப்பொழுதிலே;* **அனகன் நினைகின்றன யாம் அறைவாம்** - *குறை கலவாத இராமபிரான் (மனத்தே) நினைவாய் நிகழ்கின்றனவற்றை (இனி) யாம் உரைப்போம்.*

கவிக்கூற்று. அனகம்: குற்றம். குறை: பாவம்.

***1172. ‘முன் கண்டு. முடிப்ப அரு வேட்கையினால்.
என் கண் துணைகொண்டு. இதயத்து எழுதி.
பின் கண்டும். ஒர் பெண் கரை கண்டிலெனால்;-
மின் கண்டவர் எங்கு அறிவார் வினையே?***

முன் கண்டு முடிப்பரு வேட்கையினால் - *முன்பே (அப்பெண்ணை) கன்னிமாடத்தில் கண்டு முடிவற்ற பெருங்காதலினால்;* ***என் கண் துணை கொண்டு*** *- என்னுடைய இரண்டு கண்கள் என்னும் தூரிகைகளைக் கொண்டு;* ***இதயத்து எழுதி*** *- என் இதயம் என்னும் திரையிலே (ஓவியமாக) எழுதி வைத்துக் கொண்டு;* ***பின் கண்டும்*** *- பின்பு (இன்று) நேரிலே பார்த்தும்;* ***ஓர் பெண் கரை கண்டிலென்*** *- அப்பெண்ணின் அழகு (ஓவியத்துக்கும் அடங்காது; கண்களுக்கும் அடங்காது) அது (எல்லையற்ற) கரை காணாப் பேர் அழகு என்பதனைக் கண்டு கொண்டேன்;* ***மின் கண்டவர் எங்கு அறிவார் வினையே?*** *- மின்னலின் ஒளியை நேரே பார்த்தவர்கள் (கண் ஒளி மங்கித் திகைப்பதேயன்றி) அவ்வொளிமயத்தை எங்ஙனம் வரைந்து காட்ட இயலும்.*

சீதையின் அழகு வெளிச்சம் அடித்தவுடனே கண்கள் ஒளியிழந்து போகின்றன. ஆதலால் அவள் அழகு காண முடியாக் கடல் எல்லை போன்றாயிற்று என்க. பெண் - ஆகு பெயராய் அழகைக் குறித்து நின்றது. இறுதியடி. மின் ஒளியை நேரே பார்த்தவர்கள் கண் ஒளி மங்கிவிடுவதனால் அம்மின் ஒளியின் முழுத் தன்மையைத் தெரிந்திருப்பாய்;கூறுக என்றால் எங்ஙனம் கூற இயலும்? எனினுமாம். சீதையின் சமுதாய சோபை அழகால். அவயவ அழகைத் தனித்தனியாய்ப் பார்த்து முடிக்க இயலவில்லையென்று பெருமான் இரங்கினான் எனினுமாம். முன் கன்னிமாடத்தில் கண்டு மனத்தில் எழுதிக்கொண்ட ஓவியத்தை. பின் மணமண்டபத்தில் கண்ட உருவோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கையில் கடல் அளவு அவள் அழகில் வேற்றுமை கண்டதனால் இவள் அழகு கரை காணாக் கடற் பேரழகு எனத் துணிந்தான் எனினுமாம். இதனைப் ‘‘பின் கண்டும் ஓர் பெண் (அழகு) கரை கண்டிலெனால்’’ என்றார் என்பதாம் - எடுத்துக்காட்டுவமையணி.

***1173. ‘திருவே அனையாள் முகமே! தெரியின்
கருவே. கனியே. விளை காம விதைக்கு
எருவே! மதியே! இது என் செய்தவா?
ஒருவேனொடு நீ உறவாகலையோ?***

திருவே அனையாள் முகமே - திருமகள் போன்ற சீதையின் முகமண்டலம் போன்றவனே!; **மதியே தெரியின் கருவே. கனியே விளைகாம விதைக்கு எருவே.** - சந்திரனே! ஆராய்ந்தால் காய்களையும் கனிகளையும் உண்டாக்கிக் காமம் என்னும் விதை வளர எருவாக விளங்குகின்றாயே; **இது என் செய்தவா?** - இது என்ன காரியம் நீ செய்தது; **ஒருவே னொடு நீ உறவு ஆகலையோ?** - (கதாலித்தவளைக் கூடாது) தனித்திருக்கும் என்னோடு நீ நண்பனாக மாட்டாயோ? (பகைப்பதென்று முடிவோ?)

பிரிந்திருப்பார்க்குச் சந்திரன் பகைவன் என்பது இறுதியடியிற் கூறப்பட்டது. “முகமே தெரியின்” என்பது மோனை சிறத்தலால் அப்பாடமே கொள்ளப்பட்டது. உயிரின் எனும் பாடத்திற்கு உயிர்களின் தோற்றத்திற்கு மூல காரணமானவனே! என்பது பொருளாகும். உணவுக்குரிய பயிர்கள் முதலியன விளைவதற்குச் சந்திரன் ஒளியே மூலம் என்பர். கரு: காய். “காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று” (குறள்.) என்ப. திங்கள். காமத்தை மிகுவிக்கும் பொருள்களுள் மிகச் சிறந்த ஒன்றாதலின். “விளை காம விதைக்கு எருவே. கருவே. கனியே” என்றார். காலை அரும்பிப் பகல் எல்லாம் போதாகி. மாலை மலர்ந்து (குறள். 1227) நிலவொளியில் கனியாகிக் காமம் கனிந்து உயிர்த் தோற்றத்துக்கு உதவுவது என்றவாறு. கருவே கனியே என்பதற்கு கருக்காயாகிய துனியையும். கனியான புலவியையும் விளைக்கும் காமமாகிய விதைக்கு எருவே எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஆகும். “துனியும் புலவியும் இல்லாயின் காமம் கனியும் கருக்காயும் அற்று” (திருக். 1306) என்பார் வள்ளுவனாரும்.

1174 ***‘கழியா உயிர் உந்திய காரிகைதன்***
விழி போல வளர்ந்தது; வீகிலதால்;
அழி போர் இறைவன் பட. அஞ்சியவன்
பழி போல. வளர்ந்தது - பாய் இருளே!

பாய் இருள் *- எங்கும் பரவியுள்ள இருளானது;* ***கழியா உயிர் உந்திய காரிகை தன் விழிபோல வளர்ந்தது; வீகிலதால்*** *- என் உடலினின்றும் நீங்காத உயிரை வெளியே உந்தித் தள்ளும் சீதையின் விழியின் கருமை போல வளர்ந்து நின்றது; குறையும் பாட்டைக் காணோம்;* ***இறைவன் அழிபோர் பட அஞ்சியவன் பழி போல வளர்ந்தது*** *- (தன்னைக் காத்த) மன்னன் அழிகின்ற போரில் பகைவரால் மரணம் உற. தன் உயிருக்கு அஞ்சி (அவனைப் பாதுகாவாமல் கைவிட்டோடிய) ஒரு படை வீரனின் பழி வளர்வது போல் (மேன்மேலும்) வளர்ந்தது. 'புரந்தார் கண் நீர் மல்கச் சாக' (குறள். 780) வேண்டியவன. ஊறு வந்தபோது தலைவனைக் கைவிட்டு. உயிர் கொண்டோடிய பழி. உலகம் உள்ளளவும் தேயாது வளரும் எனும் நீதியுரைத்தவாறு. "அமர் அகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லாமா அன்னார் தமரில் தனிமை தலை" (814) என்னும் திருக்குறள். போரில் தலைவனுக்காக உயிர் தருபவன் நடுக்கல்லாய்க் காலத்தை வென்று நிற்பான்; கைவிட்டோடியவன் படுபழியாய்க் காலம் உள்ளளவும் நிற்பான்; காலம் செல்லச் செல்ல அவன் பழி வளரும் என்றவாறு. பருகிய நோக்கு எனும் பாசத்தால் (கம்ப.) பிராட்டி பிணித்து. கண்ணொடு கண்ணிணை கல்வி நோக்கிய நோக்கு எனும் நுதிகொள் வேல் இணையால் (கம்ப. 515) பிராட்டி பெருமானைத் தாக்கித் துயருறுத்தி உள்ளாள் ஆதலால். "கழியா உயிர் உந்தியகாரிகை" என்றான். `அவள் விழி நடத்திய போராட்டம் நெஞ்சில் நிலைத்திருப்பதனால். உயிர் உந்திய காரிகை தன் விழி போல் இருள் வளர்ந்தது என்றான். "கடலினும் பெரிய கண்கள்" (கம்ப. 3136) அவட்கு அன்றோ? - உவமையணி.*

1175. 'நினைவாய் ஒரு கால்; நெடிதோ நெறிதான்?
வினவாதவர்பால். விடை கொண்டிலையோ? -
புன மான் அனையாரொடு போயின என்
மனனே! - எனை நீயும் மறந்தனையோ?

புன மான் அனையாரொடு போயின என் மனனே! *- வனத்தில் வாழும் மானைப் போன்ற பார்வையினையுடைய சீதையோடு உடன் சென்றுவிட்ட என் மனமே! ஒருகால் நினையாய் - என்னை ஒரு முறையேனும் நினைக்க எண்ணாயோ?;* ***நெறி தான் நெடிதோ?*** *- திரும்பி வரும் வழி மிகு தொலைவோ?;* ***வினவாதவர் பால் விடை கொண்டிலையோ?*** *- (நீ யார்? வந்தது எதற்கு?) என்று கூட உன்னைக் கேளாதவரிடமிருந்து உடனே விடை கொண்டு வந்துவிட வேண்டும் (எனும் அறிவும் உனக்கு) இல்லையாய் விட்டதோ?;* ***எனை நீயும் மறந்தனையோ?*** *- (அல்லது) என்னை அறவே (அவளைப் போல) மறந்தே போனாயோ?*

மதியாதவர் இல்லம் மிதியாமை சிறப்பாயிருக்க இன்னும் ஏன் நீ அங்குக் கிடந்து தவிக்கின்றாய்? உடனே திரும்பிவிட வேண்டியதுதானே? என்பான். "வினவாதவர் பால் விடை கொண்டிலையோ?" என்றான். "பிரிந்தவர் நல்கார் என்று ஏங்கிப் பரிந்து அவர் பின் செல்லும் என் பேதை நெஞ்சு" (குறள். 1248) என்று வள்ளுவக் காதலனும் ஏங்குவான். 'நீயும் மறந்தனையோ?' என்பதில் உள்ள உம்மை அவளேயன்றி நீயும் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை. கணப்பொழுதும் என்னை விட்டு நீங்கா நீயும் - என்னும் உயர்வு சிறப்புப் பொருளும் உடன் தந்து நின்றது. வாயு வேகத்திலும் விரைவாகச் செல்லவல்லது மனவேகம் என்பார்கள். அத்தகைய என் மனமாகிய உனக்கு. அடுத்திருக்கிற அரண்மனையைத் தாண்டி என்னிடம் வந்து சேர நெடுந் தொலைவாகிவிட்டதோ? என்பான். "நெடிதோ நெறிதான்?" என்றான். மனத்திற்கு இன்றியமையாப்பண்பு. செய்ந்நன்றி மறவாமையாயிருக்க. இத்துணை நாள். நான் வளர்த்த நீ. அந்நன்றி துறந்து என்னை மறந்து அவளை நினைந்து என்னை ஒரு முறை கூட நினையா நிலை பெற்றனையே என ஏங்குவான். "நினையாய் ஒருகால்" என்றான். பலகால் வேண்டா; ஒருகால் நினைத்திருக்கலாம் என் பான். "ஒருகால்" என்றான். வினவாதவர் எனப் பிராட்டியைப் பலர்பாலாற் கூறுவது உலகப் பொதுக் கருத்து உரைத்தவாறு.

1176.** **'தன் நோக்கு எரி கால். தகை. வாள் அரவின்
பல் நோக்கினது என்பது பண்டுகொலாம்;
என் நோக்கினும். நெஞ்சினும். என்றும் உளார்
மென் நோக்கினதே - கடு வல் விடமே!

கடுவல்விடம் - மிகக் கொடிய வலிமை வாய்ந்த விடமானது; **தன் நோக்கு எரிகால் தகைவாள் அரவின் பல் நோக்கினது** *- தன் கண்களினின்று தீ கக்கும் தன்மையுடைய வாள் போற் கொடிய பாம்பினது பல்லை இடமாகக் கொண்டுள்ளது;* **என்பது பண்டு கொல் ஆம்** *- என்பது பழைய செய்தி போலும்;* **என் நோக்கினும் நெஞ்சினும் என்றும் உளார் மெல் நோக்கினது** *- (இப்பொழுதோ அக்கொடிய நஞ்சு) என் விழிகளிலும் நெஞ்சினிலும் எப்போதும் நீங்காது இருப்பவராகிய அந்நங்கையரின் குளிர்ந்த பார்வையையே இடமாகக் கொண்டுள்ளது என்பது தெளிவு ஆயிற்று.*

சனகியின் பார்வை காதல் நோயை மிகுவித்துப் பெருந்துன்பம் தருவது குறித்து விடமாகக் கூறப்பட்டது. "இரு நோக்கு இவள் உண்கண் உள்ளது ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு" (குறள். 1091) என்பர் ஆதலின் நோய் நோக்கின் வலிமை குறித்தவாறு. இராமன் நோக்கியிருத்தல் உருவெளித் தோற்றத்தில் இருத்தல்; நெஞ்சில் இருத்தல் எப்போதும் நினைவாய் இருத்தல். நோக்கில் நஞ்சு எரிகால்வது ஒன்றை விலக்கிப் பிறிதொன்றாக நிறுவுவதால் அவநுதியணி.

1177. ***'கல். ஆர் மலர் சூழ் கழி. வார் பொழிலோடு.***
எல்லாம் உளஆயினும். என் மனமோ-
சொல் ஆர் அமுதின் சுவையோடு இனிது ஆம்
மெல் ஓதியர்தாம் விளையாடு இடமே!*

கல் ஆர் மலர்சூழ் கழி. வார் பொழிலோடு - செய்குன்றுகளும். நிறைந்தமலர் சூழ்ந்த உப்பங்கழிகளும். நீண்ட மலர்ச் சோலைகளும் விளையாடும்; ***எல்லாம் உள ஆயினும்*** - மற்றும் பல ஆடிடங்களும் இடங்களாக இருக்கவும்; ***சொல் ஆர் அமுதின் சுவையோடு இனிது ஆம்*** - பேசும் சொற்களைப் பெறுதற்கரிய அமுதச் சுவையினும் இனியவாகப் பேசுகின்ற; ***மெல் ஓதியர்தாம் விளையாடு இடம்*** - மெல்லிய கூந்தலையுடைய அப்பெண்டிர் விளையாடும் இடமாகக் கொண்டது; ***என் மனமோ*** - என் மனந்தானோ?

உயர்பண்புடைய மகளிர். தலைவனது நெஞ்சினையே விளையாடுகளமாகக் கொள்வர். ஓயா நினைவில் அவர் உள்ளத்துலாவுதலால் விளையாடிடம் ஆயிற்று நெஞ்சம் என்க. மலைச் சோலை. கழிக்கானல் மலர்ப் பூங்கா எனப் பலப்பல ஆடிடங்கள். அரசிளங் குமரியாகிய அவளுக்கு விளையாடக் காத்திருக்க. என் மனத்தை ஏன் அவள் ஆடுகளமாகத் தேர்ந்தாளோ என வியந்தவாறு. மண முரசறையச் சனகன் ஆணை

(வேறு) கலிவிருத்தம்

1178. ***மானவர் பெருமானும்.***
மண நினைவினன் ஆக.
"தேன் அமர் குழலாள்தன்
திருமணவினை. நாளை;
பூ. நகு மணி வாசம்.
புனை நகர் அணிவீர்!" என்று
ஆனையின்மிசை. யாணர்.
அணி. முரசு அறைக!' என்றான்.

மானவர் பெருமானும் - மனிதகுலத் திலகனாகிய சனகனும்; ***மணநினைவினனாக*** - (இராமன் சீதை இருவரின்) திருமணமே நினைவாக இருந்தான் ஆதலின்; ***'தேன் அமர் குழலாள்தன் திருமணவினை நாளை*** - வண்டுகள் விரும்பும் கூந்தலையுடைய சனகியின் திருமண நிகழ்வு. நாளை யாகும்; ***பூநகு மணிவாசம் புனைநகர் அணிவீர் என்று*** - மலர்களாலும் ஒளிர்கின்ற மணிகளாலும் நறுமணப் பொருள்களாலும். இயல்பாகவே அழகுடைய மிதிலை மாநகரை மேலும் புதிதாக அலங்கரிப்பீர்களாக என்று; ***ஆனையின் மிசை யாணர் அணிமுரசு அறைக என்றான்*** - யானையின் மேலே அழகிய அணிகள் அணியப்பெற்ற முரசினை ஏற்றி அதனை அடிப்பித்து (மக்கட்குத்) தெரிவியுங்கள் என ஆணையிட்டான்.

மணமுரசு. கொடை முரசு. விழாமுரசு. என மூவகை முரசுகளில் இது மணமுரசு என்பதனை. "மணம் நாளை அணிமுரசு அறைக" என்பதனால் தெரிவித்தார். ஆனாலும் இம் மணவிழாவில் பிறர்க்குக் கொடையளித்தலால் கொடைமுரசுமாய். மிதிலை நகரமே விழாக்கோலங் கொள்ளுதலால். விழாமுரசுமாய் மும்முரசுமாகி முழங்குவது இனிவரும்பாடல்களில் உணர்த்தப்படும். திருமண வினை நாளை என்பதனால். முரசறைந்தது முந்தைய நாள் இரவு எனக்கொள்க. இதுமுதல் இருபது கவிகளில் உள்ள சந்த இன்பம். கற்பார் உளத்தைக் களிகூர வைக்கும்.

மக்களின் மகிழ்ச்சி

1179. **முரசு அறைதலும். மானை**
முதியரும். இளையோரும்.
விரை செறி குழலாரும்.
விரவினர் விரைகின்றார்;
உரை செறி கிளையோடும்.
உவகையின் உயர்கின்றார்;
கரை தெரிவு அரிது ஆகும்
இரவு ஒரு கரை கண்டார்.

முரசு அறைதலும் - (கட்டளைப்படியே) முரசு அறிவித்தவுடன்; **மான முதியரும் இளையோரும் விரைசெறி குழலாரும்** - பெருமைக்குரிய முதியவர்களும். இளையவர்களும். மணம்மிக்க கூந்தலையுடைய மகளிரும்; **விரவினர் விரைகின்றார்** - தம்மிற் கலந்தவர்களாய் (நகரை அழகு செய்ய) விரைந்தவராய்; **உரைசெறி கிளையோடும் உவகையின் உயர்கின்றார்** - சுற்றத்தாரோடு உரையாடிச் சீதை மணம் எண்ணி. களிப்பில் உயர்ந்தவராய்; **கரைதெரிவு அரிது ஆகும் இரவு ஒருகரை கண்டார்** - (என்று பொழுது விடியுமோ சீதைமணங்காண என்ற தவிப்பால்) கரைகாண இயலாததாய் நீண்டிருந்த அந்த இருட்கடலினைக் கடந்து விடியல் எனும் கரையினை அடைந்தவர் ஆயினர்.

விடியலை. ஒரு 'கரை' கண்டார் என்பதனால். இரவு கடல் ஆயிற்று. ஏகதேச உருவகம். இராமபிரானும் பிராட்டியும் விரகவேட்கையால் விடியலுக்கு ஏங்கித் தவித்தது போலவே. இவர் மணங்காணத் துடிக்கும் காட்சி வேட்கையில். மிதிலையிலிருந்து மக்களும் விடியலுக்கு ஏங்கியிருந்தனர் என்பதனை "கரை தெரிவு அரிதாகும் விடிவு ஒரு கரை கண்டார்" என்பதனால் உணர்த்தியதிறம் காண்க.

சூரியன் தோற்றம்

1180. **'அஞ்சன ஒளியானும்.**
அலர்மிசை உறைவாளும்.
எஞ்சல் இல் மணம். நாளைப்
புணர்குவர்' எனலோடும்.
செஞ் சுடர் இருள் கீறி.
தினகரன். ஒரு தேர்மேல்.
மஞ்சனை அணி கோலம்
காணிய என. வந்தான்.

அஞ்சன ஒளியானும் - அஞ்சன மை போன்ற கருநிறங் கொண்ட (திருமாலாகிய) இராமனும்; **அலர்மிசை உறைவாளும்** - தாமரைப் பூவில் வாழ்பவளாம் திருமகளாகிய சீதையும்; **எஞ்சல் இல் மணம் நாளைப் புணர்குவர் எனலோடும்** - நாளை (ஒருவகையிலும்) குறைவில்லாத திருமணம் கூடுவார்கள் என்று முரசறைந்த செய்தி கேட்டவுடன்; **தினகரன். மஞ்சனை அணிகோலம் காணிய எனச் செஞ்சுடர் இருள்கீறி ஒருதேர்மேல் வந்தான்** - சூரியன். தனது குல மைந்தனான இராமனின் திருமணக் கோலத்தைக் காணத் (அவாவிப் புறப்பட்டான் போல) தனது ஒப்பற்ற தேர்மேல் தன் சிவந்த ஒளிக்கற்றைகளால் இருளைக் கீறிக் (கீழ்வானில்) உதித்தான்.

குலப்பாட்டன் கொள்ளுப்பேரன் திருமணம் காண வந்தாற்போல வந்தான் எனச் சூரிய உதயத்தை இடம் காலத்திற்கேற்றவாறு புனைந்துரைக்கும் திறம் காண்க. ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணி.

அஞ்சனம் கருமை நிறம் உடையதேனும். அதுவும் ஒளி கூடியதாயின் இராமன் நிறத்துக்கு ஒவ்வும் என்பார். "அஞ்சன ஒளியானும்" என்றார். எனவே. கருமையில் ஒளிகூடின் காகுத்தன் நிறமாகும் என்றவாறு. "அலர் மிசை உறைவாளும்" என்பது. அஞ்சன ஒளியானின் இதய அலர்மிசை உறைவாளும் எனும் பொருளும் தோன்ற நிற்பது காண்க. அவள் விளையாடிடம் என் மனம் (கம்ப. 1177) என்று சற்று முன்பு பெருமான் கூறியுள்ளமை காண்க.

நகரை அணி செயல்

1181. **தோரணம் நடுவாரும்.**
தூண் உறை பொதிவாரும்.
பூரண குடம் எங்கும்
புனை துகில் புனைவாரும்.
கார் அணி நெடு மாடம்
கதிர் மணி அணிவாரும்.
ஆரண மறைவாணர்க்கு
இன் அமுது அடுவாரும்.

acharya.org

தோரணம் நடுவாரும் தூண்உறை பொதிவாரும் - *(அந்நகரத்து மக்கள். அப்போது) தோரணங்களை வீதிகளில் நடுவார்களும். தூண்களுக்கெல்லாம் (பட்டு) உறைகளைப் பொத்துவார்களும்;* **பூரண குடம் எங்கும் புனைதுகில் புனைவாரும்** - *பூரண குடங்களை எங்கும் வைத்து. (அவற்றின்மேல்) அழகிய ஆடைகளை அணிவாரும்;* **காரணி நெடு மாடம் கதிர் மணி அணிவாரும்** - *மேகங்கள் (உச்சியில்) அணிந்திருக்கிற உயர்ந்த மாட வீடுகளில். ஒளியுடைய மணிகளைப் பதித்து அழகு செய்வாரும்;* **ஆரணமறை வாணர்க்கு இன் அமுது அடுவாரும்** - *வேதங்களில் உள்ள மறை பொருள்களை விளக்கும் திறமுடைய வேதியருக்கு இட இனிய உணவுகளைச் சமைப்பவர்களும் (ஆயினர்.)*

இது முதற் பதினாறு பாடல்களுக்கும் 'ஆயினர்' எனும் ஒருசொல் வருவித்து வினைமுடிவு செய்க. இப்பதினாறு கவிகளிலும். அக்காலத்து அரச குடும்ப மணவிழாக்களுக்கு நகரும். மாந்தரும் அழகு செய்யும் வகை. முறை முழுதும் தொகுத்துரைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

1182. அன்ன மென் நடையாரும்.
மழ விடை அனையாரும்.
கன்னி நல் நகர். வாழை
கமுகொடு நடுவாரும்.
பன்ன அரு நிறை முத்தம்
பரியன தெரிவாரும்.
பொன் அணி அணிவாரும்.
மணி அணி புனைவாரும்.

அன்ன மெல் நடையாரும் - *அன்னம்போல் நடக்கும் நடையுடைய (மிதிலைநகரப்) பெண்டிரும்;* **மழவிடை அனையாரும்** - *இளமைபொருந்திய காளைகளின் பீடுநடையுடைய ஆடவரும்;* **கன்னி நல் நகர்** - *பிற மன்னரால் வெற்றி கொள்ளப்படாத அந்நன்னகரில் எங்கும்;* **வாழை கமுகொடு நடுவாரும்** - *வாழை மரங்களையும் கமுக மரங்களையும் கொண்டுவந்து நாட்டுபவர்களும்;* **பன்ன அரு நிறை முத்தம் பரியன தெரிவாகும்** - *விலைகூற முடியாத மதிப்புடைய நிறைந்த முத்துக்களில். பெரியனவாகவுள்ள முத்துக்களைத் தேர்ந்து எடுத்து அணிந்துகொள்வார்களும்;* **பொன் அணி அணிவாரும்** - *பொன்னால் ஆன அணிகளே (போதுமென) அணிந்துகொள்பவர்களும்;* **மணிஅணி புனைவாரும்** - *மணியால் ஆன அணிகளே (எமக்கு வேண்டும் என) அலங்கரித்துக் கொள்பவரும் (ஆயினர்).*

சுவையும் விருப்பமும் மாந்தர்க்கு மாந்தர் வேறுபடுவன ஆதலின். "பொன் அணி அணிவாரும். மணி அணி புனைவாரும்" என்றார். பெண்மையின் மென்மையும். ஆண்மையின் வன்மையும் இணைகிற போது. உலகு அழகு சிறத்தலால். "அன்ன மென்நடையாரும். மழவிடையனையாரும்" என இணைத்துள்ள அழகுத்திறம் காண்க. அவர்களை வாழ்நாளில் மிகப்பெரிய திருநாள் இதுவே யாதலால். இருக்கும் முத்துக்களில் பெரிய முத்துக்களை அணியத் தேடுகின்றனர் என்பார். "பன்னரும் நிரைமுத்தம் பரியன தெரிவாரும்" என்றார். ஏராளமான விலை மதிப்பு உரைக்க அரிய முத்துவளம் ஒவ்வோர் இல்லத்திலும் உண்டு எனப் பொருள்வளம் சுட்டுவார். பன்னரு நிறைமுத்தங்களுள் பரியன தேடுவார் என்றார்.

1183. சந்தனம். அகில். நாறும்
சாந்தொடு. தெரு எங்கும்
சிந்தினர் திரிவாரும்.
செழுமலர் சொரிவாரும்.
இந்திரதனு நாணும்
எரி மணி நிரை மாடத்து.
அந்தம் இல் விலை ஆரக்
கோவைகள் அணிவாரும்.

நாறும் சந்தனம் அகில் சாந்தொடு - மணக்கின்ற சந்தனம். அகில் ஆகியவற்றைத் தேய்த்து அரைத்த குழம்பை; **தெரு எங்கும் சிந்தினர் திரிவாரும்** - வீதிகளில் எங்கும் தெளித்துத் திரிபவர்களும்; **செழுமலர் சொரிவாரும்** - வாடா மலர்களை (வீதிகளில் எல்லாம்) (மழை போல்) பெய்பவர்களும்; **இந்திர தனுநாணும் எரிமணி நிரை மாடத்து** - இந்திரவில் எனப்படும் வானவில் நாணுமாறு ஒளிவீசும் மணிகள் பதிக்கப்பட்டுள்ள மாடங்களாகிய உப்பரிகைகளில்; **அந்தம் இல் விலை ஆரக் கோவைகள் அணிவாரும்** - அளவற்ற விலைமதிப்புடைய முத்து வடங்களைத் தொங்க விட்டு அலங்கரிப்பவர்களும் (ஆயினர்). முந்தைய பாடலில். முத்தும் மணியும் அணியாகப் பெண்கள் அணிந்ததைக் கூறிய கவிஞர்பிரான். இப்பாடலில் அவர்கள் இருக்கும் மணிமாட வீடுகளும் அவ்வணிகளை யணியத் தொடங்கின என்று. நகரத்தின் வள மிகுதி கூறுகின்றார்.

அந்நகர மங்கையரே மணப்பொருள்களின் சங்கமம்; ஆதலால். அவர்கள் செல்லுமிடம் எல்லாம் நறுமணங்களைச் சிந்திச் சென்றார்கள் என்பார். ''சந்தனம். அகில். நாறும் சாந்தொடு தெரு எங்கும் சிந்தினர். திரிவாரும்'' என்றார். இல்லத்தை நறுமணமாக்கிய இவர்கள். இப்பொழுது. தெருவில் திரிந்து. தெருவையெல்லாம் நறுமணமாக்குகின்றனர் என்க. தாங்கள் அணிந்தது போக. எஞ்சிக் கிடந்த விலைமதிப்பற்ற முத்து. மணிமாலைகளை மாளிகைகளுக்குச் சூட்டத் தொடங்கினர் என்பார். ''நிரை மாடத்து அந்தமில் விலையாரக் கோவைகள் அணிவாரும்'' என்றார். அந்த மணி மாடங்கள் முன்பே நவரத்தினங்கள் பதிக்கப் பெற்று. இந்திரவில்லை நாணும்படி செய்யும் ஒளியுடையன என்பார். ''இந்திர தனுநாணும் எரிமணி நிலை மாடம்'' என்றார். இம்மாடங்கள் ஒன்பது வகை நிறமுடைய நவமணிகள் பதிக்கப்பெற்றவை; வான வில்லோ ஏழுநிறமே கொண்டது ஆதலால். தாழ்வுணர்ச்சியால் அது நாணும் என்பார். ''இந்திர தனுநாணும்'' என்றார்.

சாந்து - தைலம் எனினுமாம். இறை திருமேனிகட்குச் சாத்தும் தைலக்காப்பை. ''சாந்து சாத்துதல்'' என்பர்.

1184. **தளம் கிளர் மணி கால.**
தவழ் சுடர் உமிழ் தீபம்.
இளங் குளிர் முளை ஆர் நல்
பாலிகை இனம். எங்கும்.
விளிம்பு பொன் விரை நாற.
வெயிலொடு நிலவு ஈனும்.
பளிங்குடை உயர் திண்ணைப்
பத்தியின் வைப்பாரும்.

விளிம்பு பொன் விரை நாற - ஓரங்கள் எல்லாம் பொன் பதிக்கப் பெற்றுள்ள பொன் தகடுகள் மணம் கமழ; **வெயிலொடு நிலவு ஈனும்** - ஞாயிற்றின் வெப்பமும். நிலவின் தண்மையும் ஒருங்கே உமிழும் (சூரிய. சந்திர காந்தக் கற்கள் என்னும்); **பளிங்குடை உயர் திண்ணைப் பத்தியின்** - படிகக் கற்கள் பதிக்கப்பெற்ற உயர்ந்த திண்ணைகளின் வரிசைகளில்; **தளம் கிளர் மணி கால** - அடித்தளத்தில் பதிக்கப் பெற்றுள்ள மாணிக்கங்கள் ஒளிசிந்தவும்; **தவழ் சுடர் உமிழ்தீபம்** - பரவுகின்ற ஒளி உமிழ்கின்ற தீபங்களையும்; **குளிர் இளமுளை ஆர் நல் பாலிகை இனம்** - குளிர்ந்த இளமையான விதைமுளைகள் பொருந்தின நல்ல பாலிகைக் கிண்ணங்களின் வகைகளையும்; **எங்கும் வைப்பாரும்** - (அந்நகரத்தில்) எவ்விடத்திலும் வைப்பாரும் (ஆயினர்).

சூரிய ஒளியில் வெயிலும். சந்திர ஒளியில் தண்ணீரும் உமிழ்வது சூரிய காந்தக் கல். சந்திரக்கல் எனும் இரண்டின் இயல்பாதலின். அவை இரண்டும் பதிக்கப்பெற்ற திண்ணைகளில் ''வெயிலொடு நிலவு ஈனும்'' எனப்பட்டன. சுடர் என்பது மணித் தீபத்தையும். உமிழ் தீபம் என்பது. தீச்சுடர் விளக்குகளையும் குறித்தன.

1185. **மந்தர மணி மாட**
முன்றிலின்வயின் எங்கும்.
அந்தம் இல் ஒளி முத்தின்.
அகல் நிரை ஒளி நாறி.
அந்தர நெடு வான் மீன்
அவண் அலர்குவது என்ன.
பந்தரின் நிழல் வீச.
படர் வெயில் கடிவாரும்.

அந்தர நெடுவான்மீன் இவண் அலர்குவது என்ன - *விண்வெளியாகிய நெடுவானத்து விண்மீன்களின் தொகுதி எல்லாம் சேர்ந்து இங்கு ஒளிவீசுவதுபோல்;* ***மந்தரமணிமாடம் முன்றிலின் வயின் எங்கும்*** - *மந்தரகிரி போன்ற அழகிய மாட வீடுகளின் முன்புறத்தின் இடம் முழுவதிலும்;* ***அந்தம் இல் ஒளிர்முத்தில் அகல்நிரை ஒளிவீச*** - *அளவற்றனவாய். ஒளிரும் தன்மையனவான முத்துக்களின் அகன்ற வரிசை ஒளி வீசா நிற்க (இடப்பட்ட);* ***பந்தரின் நிழல்வீச*** - *(முத்துப்) பந்தரின் நிழல் பரவுதலினால்;* ***படர்வெயில் கடிவாரும்*** - *(எங்கும்) பரவுகிற வெயிலைத் தடுப்பவர்களும் (ஆயினர்.)*

முத்துக்கள் குளிருந் தன்மையவாதலின். வெயிலுக்குக் குளிர்ச்சி நல்க அவற்றால் பந்தல் இட்டனர் என்பதனால். நகரத்தின் வளமிகுதி உணர்த்தியவாறு. திருமணம் நிகழ்நாள். பங்குனி உத்தர நாள் ஆதலின். வெயிலின் கடுமை நீங்க. வீடுகள்தோறும் பந்தர் இட்டனர்; அதுவும் முத்துப் பந்தர் என்றவாறு.

1186. **வயிரம் மின் ஒளி ஈனும்.**
மரகத மணி வேதி.
செயிர் அற ஒளிர் தீபம்
சிலதியர் கொணர்வாரும்.
வெயில் விரவிய பொன்னின்
மிடை கொடி. மதி தோயும்
எயிலினில் நடுவாரும்.
அகில் எரி இடுவாரும்.

வயிரம் மின் ஒளிஈனும் மரகத மணி வேதி - *வயிரம் என்னும் மணிகள் (சுற்றிலும்) ஒளிவீசும். பச்சை இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்ட மேடைகளில்;* ***செயிர் அற ஒளிர்தீபம் சிலதியர் கொணர்வாரும்*** - *குற்றமற்று விளங்குகின்ற விளக்குகளை. பணிப்பெண்கள் கொண்டு வந்து வைப்பர்;* ***வெயில் விரவிய பொன்னின் மிடை கொடி*** - *சூரிய ஒளிக்குச் சமமான ஒளிபொருந்திய பொன்னால் ஆகிய காம்போடு கூடிய கொடிகளை;* ***மதிதோயும் எயிலினில் நடுவாரும்*** - *மதிமண்டலத்தை அளாவுகின்ற மதில்களின் மேல் நாட்டிவைப்பர்;* ***அகில் எரி இடுவாரும்*** - *(எங்கும்) அகிற்கட்டைகளை (மணம் பரப்புதற்கு) நெருப்பில் இடுவாரும் (ஆயினர்.)*

மதிதோயும் எயில் - உயர்வு நவிற்சி.

1187. பண்டியில் நிறை வாசப் பனி மலர் கொணர்வாரும்.
தண்டலை இலையோடு. கனி பல தருவாரும்.
குண்டலம் வெயில் வீசக் குரவைகள் புரிவாரும்.
உண்டை கொள் மத வேழத்து ஓடைகள் அணிவாரும்.*

பண்டியில் நிறைவாசப் பனிமலர் கொணர்வாரும் - *வண்டிகளிலே நிறைந்த வாசமுடைய குளிர்ந்த மலர்களைக் கொண்டு வருபவர்களும்;* **தண்டலை இலையோடு கனிபல தருவாரும்** - *சோலைகளிலேயுள்ள (வாழை முதலிய) இலைகளையும் (பல்வகைக்) கனிகளையும் கொண்டு வருபவர்களும்;* **குண்டலம் வெயில்வீசக் குரவைகள் புரிவாரும்** - *தங்கள் குண்டலம் என்னும் காதணிகள் (அசைவதனால்) ஒளி வீசப் (பலர் கை கோத்து ஆடும்) (குரவைக் கூத்து) ஆடுபவரும்;* **உண்டைகொள் மதவேழத்து ஓடைகள் அணிவாரும்** - *கவளம் கவளமாக உண்ணும் வழக்கமுடைய மதயானைகளின் நெற்றியில் முக படாங்களை அணிகின்றவர்களும் (ஆயினர்).*

வெயிற்கடுமை நீங்க. பொது இடங்களில் பரப்பவும் பந்தர் இடவும் இலைகளையும். மலர்களையும். விருந்தோம்புதற்குக் கனிகளையும் வண்டி வண்டியாகக் கொண்டுவந்தனர் என்பதாம்.

1188. கலவைகள் புனைவாரும். கலை நல தெரிவாரும்.
மலர் குழல் மலைவாரும். மதிமுகம் மணி ஆடித்
திலகம் முன் இடுவாரும். சிகழிகை அணிவாரும்.
இலவு இதழ் பொலி கோலம் எழில் பெற இடுவாரும்.*

கலவைகள் புனைவாரும் - *கலவைச் சந்தனங்களைப் பூசிக் கொள்வாரும்;* **கலைநல தெரிவாரும்** - *நல்ல ஆடைகளை ஆராய்ந்து அணிந்து கொள்வாரும்;* **மலர் குழல் மலைவாரும்;-** *கூந்தலிலே மலர்களைச்சூடி கொள்வாரும்;* **மதிமுக மணி ஆடித்திலதம் முன் இடுவாரும் -** *அழகிய கண்ணாடிமுன் நின்று. தம் மதிப்போன்ற முகங்களில் திலகத்தை இட்டுக் கொள்வாரும்;* **சிகழிகை அணிவாரும்** - *சிகழிகை என்னும் தலைமாலைகளை அணிந்து கொள்வாரும்;* **இலவு இதழ்பொலிகோலம் எழில்பெற இடுவாரும்** - *இலவம் பூப்போலச் சிவந்த தங்கள் அழகிய உதடுகளிலே அழகுறக் கோலம் இட்டுக் கொள்பவர்களும் (ஆயினர்).*

இறுதியடிக்கு இலவின் இதழ் போன்ற செம்பஞ்சுக் குழம்பினை (அடிகளில்) இட்டுக் கொள்வாரும் எனவுமாம்.

***1189.* தப்பின மணி காசும். சங்கமும். மயில் அன்னார்**
ஒப்பனை புரி போதும். ஊடலின் உகு போதும்.
துப்பு உறழ் இள வாசச் சுண்ணமும். உதிர் தாதும்.
குப்பைகள் என. வாரிக்கொண்டனர் களைவாரும்.

மயில் அன்னார் - மயில் அனைய சாயற் பெண்டிர்; **ஒப்பனை புரிபோதும்** - அலங்காரம் செய்கின்ற காலத்தும்; **ஊடலின் உகுபோதும்** - ஊடற்காலத்தில் வெகுண்டு வீசுகிற காலத்தும்; **தப்பின மணிகாசும் சங்கமும் துப்புறழ் இளவாசச் சுண்ணமும் உதிர்தாதும்** - உதிர்ந்து வீழ்ந்த மணிகளையும். (தங்கக்) காசுகளையும். சங்கு வளையல்களையும். பவழம்போன்று சிவந்த மெல்லிய வாசமுடைய நறுமணப்பொடிகளையும். உதிரும் இயல்புடைய பூந்துகள்களையும்; **குப்பைகள் எனவாரிக் கொண்டனர் களைவாரும்** - (களையத்தக்க) குப்பைகள் போல. குவியலாக வாரித்திரட்டிக்கொண்டு போய் அப்பால் எறிபவர்களும் (ஆயினர்).

விலையுயர்ந்த வெனக்கருதும். பொருள்கள் எல்லாம் அந்நகரப் பெண்டிர்க்கு மிக இழிந்த குப்பைகளாயின என்று நகரின் மிகுவளம் கூறியவாறு. மிதிலை நகரத்துக் குப்பைகளின் மூலப் பொருள்கள் இவையென வியந்த வாறுமாம்.

***1190.* மன்னவர் வருவாரும். மறையவர் நிறைவாரும்.**
இன் இசை மணி யாழின் இசை மது நுகர்வாரும்.
சென்னியர் திரிவாரும். விறலியர் செறிவாரும்.
கன்னலின் மண வேலைக் கடிகைகள் தெரிவாரும்.

மன்னவர் வருவாரும் - (திருமணத்திற்கென) அரசர்கள் வந்து சேர்பவர்களும்; ***மறையவர் நிறைவாரும்*** - வேதியர்கள் வந்து நிறைபவர்களும்; **இன்இசை மணியாழின் இசைமது நுகர்வாரும்** - இனிய இசை பொழிகின்ற அழகிய யாழ் இசையெனும் தேனை நுகர்பவர்களும்; **சென்னியர் திரிவாரும்** - (இன்னிசை பாடியவாறே) பாணர்கள் (எங்கும்) சஞ்சரிப்பவர்களும்; ***விறலியர் செறிவாரும்*** - விறல்படப் (பாணர்பாட்டுக் கேற்ப) ஆடும் விறலியராகிய மகளிர் நெருங்குவாரும்; ***கன்னலின் மண வேலைக் கடிகைகள் தெரிவாரும்*** - நாழிகை வட்டில்களைக் கொண்டு. திருமண நேரத்தைத் (துல்லியமாக) ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பவர்களும் (ஆயினர்.) வருவாரும் நிறைவாரும். நுகர்வாரும். திரிவாரும். செறிவாரும். தெரிவாரும் எனும் வினைகளை அடுக்கியே மணம் நிகழவுள்ள மிதிலை நகரின் ஆரவாரத்தையும். ஆர்வத்தையும் துடிப்பையும் கற்பார் மனக்கண்முன் கொண்டுவந்து காட்டி விடுகிறார்.

1191. கணிகையர் தொகுவாரும்.
கலை பல பயில்வாரும்.
பணி அணி இன முத்தம்.
பல இரு நில மன்னர்
அணி நெடு முடி ஒன்று ஒன்று
அறைதலின். உகும் அம்பொன்
மணி மலை தொகுமன்னன்
வாயிலின் மிடைவாரும்.

கணிகையர் தொகுவாரும் - *நடனம் முதலிய கலைகளில் வல்ல கணிகையர் திரளாகக் கூடுவாரும்;* ***கலைபல பயில்வாரும்*** - *அறுபத்து நான்கு வகைக் கலைகளிற் பலவற்றின் திறங்காட்டப் பயின்று கொண்டிருப்பாரும்;* ***பல இருநில மன்னர் பணிஅணி இனமுத்தம்*** - *பல வகைப்பட்ட பெருநில மன்னர்களின் ஆபரணங்களில் அணிந்துள்ள சிந்திய பலவகை முத்துக்களும்;* ***அணிநெடுமுடியொன்று ஒன்று அறைதலின் உகும் அம்பொன்மணி*** *-அழகிய நீண்ட (தத்தம்) கிரீடங்கள் ஒன்றொடொன்று நெருங்குதலால் சிந்து கின்றனவும் ஆகிய அழகிய பொன்களும் மணிகளும்;* ***மலைதொகு மன்னன் வாயிலின் மிடைவாரும்*** *- மலையாகக் குவிந்து கிடக்கிற சனக மன்னனின் அரண்மனை வாயிலிலே நெருங்குபவர்களும் (ஆயினர்).*

மன்னர்கள் நெருக்கத்தால். அற்றுவீழ்ந்த மணியணிகள் அரண்மனையின் ஆசார வாசலில் மலையெனக் குவிந்தன என்க. உயர்வுநவிற்சி.

1192. கேடகம் வெயில் வீச. கிளர் அயில் நிலவு ஈன.
கோடு உயர் நெடு விஞ்சைக் குஞ்சரம்அது போல.
ஆடவர் திரிவாரும். அரிவையர் களி கூர.
நாடகம் நவில்வாரும். நகை உயிர் கவர்வாரும்.

கேடகம் வெயில் வீச - *(இடக்கையில் ஏந்தும் பொன் பொதிந்த) கேடயம் (பொன்னிற) வெயிலை உமிழவும்;* **கிளர் அயில் நிலவு ஈன** - *(வலக்கையில் ஏந்திய) கூர்மையான சேல் நிலவின் ஒளியை வீசவும்;* **கோடு உயர்நெடுவிஞ்சைக் குஞ்சரம் அதுபோல** - *கொம்புகள் நீண்ட போர்த் தொழில்வல்ல யானைகள்போல்;* **ஆடவர் திரிவாரும்** *- ஆண்கள் (பீடுநடையோடு) உலாவவும்;* **அரிவையர் களிகூர நாடகம் நவில்வாரும்** - *பெண்டிர். (அந்த ஆடவர்) மகிழ்ச்சி மிகுதற்கு ஏது வான நடனங்களை ஆடவும்;* **நகை உயிர் கவர்வாரும்** - *(அவ்வாறு அவர் ஆடும் நடனத்திடையே) புன்னகை பூக்கவும். ஆடவர் உயிரை அவர்கள் கொள்ளை கொண்டனர்.*

விழாக் காலங்களில் விளையாட்டுப் போர் நிகழ்த்திக் காட்டுதல் வழக்காதலின். அவர்கள் கேடயமும். வேலும் ஏந்தி. போர்த்திறங்களை நடித்துக் காட்டினர் என்க. ''ஆடவர் திரிவார்;அரிவையர் கவர்வார்'' என்று அழகுறக் கூறினார்.

1193. **கதிர் மணி ஒளி கால.**
கவர் பொருள் தெரியாவாறு.
எதிர் எதிர் சுடர் விம்முற்று
எழுதலின். இளையோரும்.
மது விரி குழலாரும்.
மதிலுடை நெடுமாடம்
அது. இது. என ஓராது.
அலமரல் உறுவாரும்.*

கதிர் மணி ஒளி கால - ஒளிக்கற்றைகளையுடைய மாணிக்கங்கள் ஒளியை உமிழ்தலால்; **கவர்பொருள் தெரியாவாறு** - கண் ஒளி சென்று பற்றக் கூடிய பொருள்கள் தெரியாத வண்ணம்; **எதிர் எதிர் சுடர் விம்முற்று எழுதலின்** - எதிர்வருவார் அணிகளின் ஒளி. அவர்கட்கு எதிர் வருவார் அணிகளின் ஒளியோடு மோதி எதிர்ஒளித்துப் பரவுவதால்; **இளையோரும் மதுவிரி குழலாரும் மதிலுடை நெடு மாடம் அது இது என ஓராது** - (கண்கள் கூசுவதால்) அந்நகரத்து இளைஞர்களும். தேன்வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலுடைய மங்கையரும் தங்கள் தங்கள் மதில் சூழ்ந்த நெடியமாட வீடு அதுவோ இதுவோ என அறியமாட்டாது; **அலமரல் உறுவாரும்** - மனஞ் சுழல்பவர்களும் (ஆயினர்).

ஒளியும் ஒளியும் மோதி ஒளிமுறிவு ஏற்படுங்கால் இடையுள்ள பொருள்கள் தெரியா எனும் ஒளியியல் தத்துவம் தெளிவுற உரைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க. மணிஒளிகால. எதிர் பொருள் தெரியாவாறு. சுடர் விம்முற்று எழுதலின். அது இது என ஓராது. அலமரல் உறுவார் எனக் கூட்டுக.

1194. **தேர்மிசை வருவாரும். சிவிகையில் வருவாரும்.**
ஊர்தியில் வருவாரும். ஒளி மணி நிரை ஓடைக்
கார்மிசை வருவாரும். கரிணியில் வருவாரும்.
பார்மிசை வருவாரும். பண்டியில் வருவாரும்.*

தேர்மிசை வருவாரும் - தேர்களின் மேல் வருபவர்களும்; **சிவிகையில் வருவாரும்** - பல்லக்குகளில் வருபவர்களும்; **ஊர்தியில்வரு வாரும்** - பிறவாகனங்களிலும் வருபவர்களும்; **ஒளிமணிநிரை ஓடைக் கார்மிசை வருவாரும்** - ஒளிநிறையும் மணிகள் பதித்த முகபடாம் அணிந்த மேகம்போற் கரிய (ஆண்) யானைகளின்மேல் வருவாரும்; **கரிணியில் வருவாரும்** - பெண்யானைகளின்மேல் வருவாரும்; **பார் மிசை வருவாரும்** - பூமியின்மேல் நடந்து வருபவர்களும்; **பண்டியில் வருவாரும்** - வண்டிகளில் வருபவர்களும் (ஆயினர்).

acharya.org

கார் - மேகம். நிற ஆகுபெயராய் யானையைக் குறித்தது. கரி என்பதன் பெண்பாலாய். கரிணி என்பது பெண் யானையைக் குறித்து நின்றது. வருவார் இத்தனை வகையினர் ஆயினர் என்க. கார் - மேகம் எனக்கொண்டு உவமையாகு பெயராய் யானையைக் குறித்தது எனினுமாம். அப்போது. கார்மேகம் யானைகளையும் அவையணிந்த முகபடாமின் ஒளிகள் மின்னலினையும் குறித்தன என்க.

1195. முத்து அணி அணிவாரும்.
மணி அணி முனிவாரும்.
பத்தியின் நிமிர் செம் பொற்
பல கலன் மகிழ்வாரும்.
தொத்து உறு தொழில் மாலை
சுரி குழல் அணிவாரும்.
சித்திர நிரை தோயும்
செந் துகில் புனைவாரும்.

முத்து அணி அணிவாரும் *- முத்துக்களாலான நகைகளைப் (புதிதாக) அணிபவர்களும்;* ***மணி அணி முனிவாரும்*** *- முன்பே அணிந்திருந்த மணியாபரணங்களை வெறுத்து நீக்குபவர்களும்;* ***பத்தியின் நிமிர் செம்பொன் பலகலன் மகிழ்வாரும்*** *- வரிசை வரிசையாக. உயர்ந்த செம்பொன்னால் ஆகிய பல்வகை நகைகளை அணிந்து மகிழ்பவர்களும்;* ***தொத்துஉறு தொழில் மாலை சுரிகுழல் அணிவாரும்*** *- பூங்கொத்துகளை வைத்து கைத்திறன் காட்டிப் புனையப் பட்ட மாலைகளை. நெளிந்த கூந்தலில் அணிபவர்களும்;* ***சித்திர நிரை தோயும் செந்துகில் புனைவாரும்*** *- ஓவிய வரிசைகள் அமையப்பெற்ற செந்நிறப் பட்டாடையை உடுப்பவர்களும் (ஆயினர்).*

புதியன புனைதற்கு மகளிர்க்கு உள்ள விருப்பம் சுட்ட. ''முத்து அணி அணிவாரும் மணியணி முனிவாரும்'' என்றார். பெண்மை அழகுருவம் ஆதலின். அழகு மேலும் மேலும் ஆரா அழகுபெறத் தவிக்கும் தவிப்பை இப்பாடல் சுட்டுவது காண்க. இத்தனை வகையில் அணிந்து வந்தனர் என்க.

1196. விடம் நிகர் விழியாரும்.
அமுது எனும் மொழியாரும்.

கிடை புரை இதழாரும்.
கிளர் நகை வெளியாரும்.
தட முலை பெரியாரும்.
தனி இடை சிறியாரும்.
பெடை அன நடையாரும்.
பிடி என வருவாரும். -

விடநிகர் விழியாரும் - (விரும்பாதார்க்கு) நஞ்சினையொத்த கண்ணினரும்; **அமுது எனும் மொழியாரும்** - (விரும்புவார்க்கு) அமுதினை யொத்த மொழியினரும்; **கிடைபுரை இதழாரும்** - சிவந்த நெட்டியை யொத்த உதட்டினை யுடையாரும்; **கிளர்நகை வெளியாரும்** - விளங்கும் பற்களோ வெண்ணிறமாக உடையாரும்; **தடமுலை பெரியாரும்** - அகன்ற தனங்களின் பெருமை கொண்டவர்களும்; **தனிஇடை சிறியாரும்** - தனித்தன்மை வாய்ந்த மிகச்சிறிய இடையினை உடையவர்களும்; **பெடை அன நடையாரும்** - பெண் அன்னத்தின் நடையினை யுடையவர்களும்; **பிடி என வருவாரும்** - பெண்யானையைப் போல நடந்து வருபவர்களும் (ஆகிய பெண்டிர் எங்கும்) (ஆயினர்).

ஒவ்வோர் அடியிலும் முரண் தொடையிட்டுப் பெண்மையினை வர்ணித்துள்ள திறம் ஓர்க. விடம் என அவர்களை வெறுத்து விடற்கு இல்லை; அருகிலேயே அமுதனைய மொழியும் உண்டு என்பார். "விடநிகர் விழியாரும். அமுதெனும் மொழியாரும்" என்றார்.

1197. உள்நிறை நிமிர் செல்வம்
ஒரு துறை செல என்றும்
கண்ணுறல் அரிது என்றும்
கருதல் அரிது அம்மா!
எண்ணுறு சுடர் வானத்து
இந்திரன் முடி சூடும்
மண்ணுறு திருநாளே
ஒத்தது-அம் மண நாளே.

உள்நிறை நிமிர் செல்வம் ஒரு துறை செல என்றும் கண்ணுறல் அரிது - மிதிலை நகரத்துள் நிறைந்துள்ள செல்வம் முழுவதனையும் ஒரே இடத்தில் செல்லக் காணுதல் என்பது என்றும் அரிய செயலாகும்; **என்றும் கருதுதல் அரிது அம்மா!** - அவ்வாறு செல்வதை மனத்தால் நினைத்துப் பார்ப்பது கூட என்றும் அரியதொரு வியப்பாகும்! (அன்று அது நிகழ்ந்தது!); **எண்ணுறு சுடர் வானத்து இந்திரன்** - மதித்தற்குரிய ஒளியுலகாகிய வான நாடாளும் தேவேந்திரன்; **முடி சூடும் மண்ணுறு திருநாளே ஒத்தது அம் மணநாள்** - தூயதாக்கித் தன் திருமுடியைச் சூடிக் கொள்ள (விழா) எடுத்த நாளைப் போன்றதே ஆயிற்று. மிதிலையில் நிகழ்வுறும் அந்த மணநாள்.

மிதிலை நகரத்துச் செல்வம் அனைத்தும் மணநாள் அன்று வீதியில் காணப்பட்டது என்பது முதல் இரண்டடிகளின் கருத்து. நினைக்கும் பொருள் எல்லாம் நிறைந்து கிடக்கும் அந்நெடு வீதிகள் மிக்க அந்த நீள் நகர் மிதிலை. நினைக்கும் பொருள் எல்லாம் நிறைந்து கிடக்கும் வானநாட்டு வேந்தன் முடிசூடும் அன்றுள்ள வான் நகரே கவிஞர் நினைவுக்கு வந்தது என்க. மண்ணுறு திருநாள் - மகுடாபிடேகத் திருநாள். இதனை. ''மண்ணுமங்கலம் (புறப். வெண். பாடாண். 36) என்பர்.

மணவினை மண்டபத்திற்குத் தயரதன் வருகை

(வேறு) கலிவிருந்ததம்

1198. கரை தெரிவு அரியது. கனகம் வேய்ந்தது.
வரை என உயர்ந்தது. மணியின் செய்தது.
நிரைவளை மணவினை நிரப்பு மண்டபம்.
அரைசர்தம் அரசனும் அணுகல் மேயினான்.

கரை தெரிவு அரியது - (அகல நீளங்களின்) எல்லை தெரியக் கடினமானதும்; **கனகம் வேய்ந்தது** - பொன் வேயப்பட்டதும்; **வரை என உயர்ந்தது** - மலை போன்று உயர்ச்சியுடையதும்; **மணியின் செய்தது** - மாணிக்கங்கள் பதிக்கப்பட்டதும்; **நிரை வளை மண வினை நிரப்பு மண்டபம்** - வரிசையாக வளையல்கள் அணிந்தவளான சீதையின் திருமண நிகழ்வுகளுக்குரிய மங்கலப் பொருள்களை நிரப்பி வைத்துள்ளதுமான அந்த மண மண்டபத்தை; **அரசர் தம் அரசனும் அணுகல் மேயினான்** - அரசர்க்கரசனாகிய தசரத வேந்தனும் வந்தடைந்தான்.

நிரைவளை - அன்மொழித் தொகை. சீதையைக் குறித்தது - உயர்வு நவிற்சியணி.

1199. வெண்குடை இள நிலா விரிக்க. மின் எனக்
கண் குடை இன மணி வெயிலும் கான்றிட.
பண் குடை வண்டினம் பாட. ஆடல் மா
மண் குடை தூளி விண் மறைப்ப. - ஏகினான்.

வெண்குடை இளநிலா விரிக்க - வெண் கொற்றக் குடை இளநிலவின் ஒளிவீச; ***மின் எனக் கண்குடை இனமணி வெயிலும் கான்றிட*** - மின்னல் போன்று. காண்பாருடைய கண்களைக் கூசுமாறு (நிலவொளியேயன்றி) வெயிலின் ஒளியையும் அக்குடை வீச; ***குடை வண்டினம் பண்பாட*** - மலர்களைக் குடைகின்ற வண்டினங்கள் பண் இசை பாட; ***ஆடல் மா மண்குடை தூளி விண் மறைப்ப எய்தினான்*** - வெற்றிக் குதிரைகள் மண்ணைக் கால்களால் மிதித்தலால் உண்டான புழுதி வானத்தை மறைக்கத் (தசரதன்) வந்தடைந்தான்.

மங்கல நிகழ்ச்சிகளின் அணிவகுப்பில் வருவதற்கு எனப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ஆடற்குதிரைகள். நிலம் புழுதிபட ஆடி வந்தன என்பார். "ஆடல்மா மண் குடை தூளி விண் மறைப்ப எய்தினான்" என்றார்.

1200. மங்கல முரசு இனம் மழையின் ஆர்த்தன;
சங்குகள் முரன்றன; தாரை. பேரிகை.
பொங்கின; மறையவர் புகலும் நான்மறை.
கங்குலின் ஒலிக்கும் மா கடலும் போன்றதே.

மங்கல முரசு இனம் மழையின் ஆர்த்தன - (அப்பொழுது) மங்களகரமான மண முரசுகளின் கூட்டம் மழை மேகங்களின் ஒலியைப் போல் முழங்கின; ***சங்குகள் முரன்றன*** - (மங்கலச்) சங்கின் கூட்டங்களும் ஒலித்தன; ***தாரை. பேரிகை பொங்கின*** - தாரையென்னும் ஊது குழலும். பேரிகையென்னும் தோற் கருவியும் மிக்கொலித்தன; ***மறையவர் புகலும் நான்மறை*** - வேதம் வல்லார் ஒலிக்கின்ற நான்கு வேதங்களின் ஒலி; ***கங்குலின் ஒலிக்கும் மாகடலும் போன்றதே*** - இரவுப் பொழுதில் மிக்கு ஒலிக்கும் பெருங் கடலின் ஓசையை ஒத்தது ஆயிற்று.

ஒலிகளை அடுக்கிக் கூறி. மணக்காட்சியைக் கற்பார் மனக்கண் முன் கொண்டுவருகிறார் கவிஞர்.

1201. பரந்து தேர். களிறு. பாய் புரவி. பண்ணையில்
தரம் தரம் நடந்தன; தானை வேந்தனை
நிரந்தரம் தொழும் எழும் நேமி மன்னவர்.
புரந்தரன் புடை வரும். அமரர் போன்றனர்.

பரந்த தேர். களிறு. பாய்புரவி - பரவின தேர்களும். யானைகளும் பாய்ந்து செல்லும் திறமுடைய குதிரைகளும்; **பண்ணையின் தரம்தரம் நடந்தன** - கூட்டம் கூட்டமாய். இனவாரியாக நடந்து சென்றன; **தானை வேந்தனை நிரந்தரம் தொழுது எழும் நேமி மன்னவர்** - சேனைகள் மிக்க தசரதச் சக்கரவர்த்தியை எப்போதும் (பின்பற்றித்) தொழுதெழுந்து செல்கின்ற ஆணைச் சக்கரமுடைய அரசர்கள்; **புரந்தரன் புடை வரும் அமரர் போன்றனர்** - இந்திரனைப் புடை சூழ வரும் தேவர்களைப் போன்று உடன் சூழ்ந்து சென்றனர்.

மேல் இந்திரன் முடிசூட்டு விழாவன்று தேவர் தலைவன் இந்திரன் தலை நகர் அமராவதி போன்றிருந்தது மிதிலை மாநகர் என்றார். இங்கு. மொய்த் துள்ள அரசர்கள் எல்லோரும் தேவர்கள் போலவும். தயரதச் சக்கரவர்த்தி தேவேந்திரன் போலவும் திகழ்ந்தனர் என்கிறார். தசரதனைத் தேவர் தலைவனுக்கு ஒப்பிட்டுப் பன்முறை மேலேயும் கூறியுள்ளார்.

தயரதன். சனகன் முதலியோர் ஆசனத்து அமர்தல்

1202. **அனையவன். மண்டபம் அணுகி. அம் பொனின்**
புனை மணி ஆதனம் பொலியத் தோன்றினான்;
முனிவரும். மன்னரும். முறையின் ஏறினார்;
சனகனும். தன் கிளை தழுவ. ஏறினான்.

அனையவன் மண்டபம் அணுகி - அத்தன்மையனாய் வந்த தசரத வேந்தன் மண மண்டபத்தை நெருங்கி; **அம்பொ(ன்)னின் புனை மணி ஆதனம் பொலியத் தோன்றினான்** - அழகிய பொன்னினால் செய்து மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஆசனத்தில். அவ்வாசனம் அழகு பெறுமாறு ஏறி வீற்றிருந்தான்; **முனிவரும் மன்னரும் முறையின் ஏறினார்** - முனிவர்களும் அரசர்களும் தத்தம் தகுதிக்கேற்ப இருக்கைகளில் ஏறி அமர்ந்தனர்; **சனகனும் தன் கிளை தழுவ ஏறினான்** - (பின்பு) சனக மன்னனும் தன் சுற்றத்தார் புடை சூழ ஓர் ஆசனத்தில் ஏறியமர்ந்தான்.

அனைவரும் தத்தமது தகுதிக்கேற்ற முறைப்படியிடப்பட்டுள்ள இருக்கைகளில் அமர்ந்தனர் என்பார் "முறையின் ஏறினார்" என்றார். தசரதன் பெருவேந்தன் ஆதலாலும் மணமகனின் தந்தை ஆதலாலும். விருந்தினன் ஆதலாலும். அவன் இருக்கையில் அமர்ந்தபின் சனக மன்னன் தன் இருக்கையில் அமர்ந்தனன். முனிவர்கள் மதித்தற்குரியார் ஆதலானும். அரசர்கள் விருந்தினர் ஆதலாலும். அவர்களும் அமர்ந்த பின்பே சனகன் அமர்ந்தான். ஆதலால். சனகன் அமர்வை இறுதியில் கூறியுள்ளார்.

மண்டபம் மேருமலையாதல்

1203. **மன்னரும். முனிவரும். வானுளோர்களும்.**
அன்ன மென் நடை அணங்கு அனைய மாதரும்.
துன்னினர் துவன்றலின். சுடர்கள் சூழ்வரும்
பொன் மலை ஒத்தது - அப் பொரு இல்கூடமே.

மன்னரும் முனிவரும் வானுளோர்களும் - அரசர்களும் முனிவர்களும் வானத்துத் தேவர்களும்; **அன்னமென் நடை அணங்கு அனைய மாதரும் துன்னினர் துவன்றலின்** - அன்னப் பறவையென மெது நடை நடக்கும் தேவ மகளிரை ஒத்த பெண்டிரும் நெருங்கி நிறைதலால்; **அப்பொரு இல் கூடம் சுடர்கள் சூழ்வரும் பொன்மலை ஒத்தது** - ஒப்புவமையில்லாத அத் திருமண மண்டப மானது சூரியன் முதலிய எல்லாச் சுடர்களும் சூழ்ந்து வலம் வருகின்ற மேருமலையைப் போன்றதாயிற்று. சுடர்கள் சுற்றி நிற்பதாலும். பொன் மயமாய்ப் பொலிவதாலும் மணமண்டபம் பொன்மயமான மேருமலைக்கு நிகர் ஆயிற்று. மன்னர்கள் முனிவர்கள் சூரியன் ஆயினர்; மாதர்கள் சந்திரன் ஆயினர்; அவர்கள் சூழ இருப்பதால். சூரிய சந்திரர் ஆகிய இரு சுடர்கள் சுற்றிவரு மேருகிரியாயிற்று அத்திருமண மண்டபம் என்பதாம்.

மண்டபம் அண்ட கோளம் ஆதல்

1204. **புயல் உள. மின் உள. பொரு இல் மீன் உள.**
இயல் மணிஇனம் உள. சுடர் இரண்டு உள.
மயன் முதல் திருத்திய மணி செய் மண்டபம்.
அயன் முதல் திருத்திய அண்டம் ஒத்ததே.

மயன் முதல் திருத்திய மணிசெய் மண்டபம் - மயன் எனும் தெய்வச் சிற்பியால். ஆதியிலே செப்பமுற மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட (அந்த) மணமண்டபத்தில்; **புயல்உள** - (கைம்மாறு கருதாமல் கொடை கொடுக்கும் தன்மையுள்ளோர் பலர் கூடியிருத்தலால்) மேகங்கள் உள்ளன; **மின் உள** - (ஒளி மயமான ஒல்கி ஒசியும் மெல்லியலார் பலர் உள்ளமையால்) (அங்கு) மின்னல்கள் உள்ளன; **பொருஇல் மீன் உள** - (புகழ்) ஒளிரும் மன்னர்கள் பலர் கூடியுள்ளமையால் ஒப்பற்ற நட்சத்திரங்களும் (அங்கு) உள்ளன; **இயல்மணி இனம் உள** - (அவர்கள் அணிந்துள்ள மாணிக்க அணிகளின் வகையினால்) நவரத்தினக் குலங்களும் (அங்கு உள்ளன; **சுடர் இரண்டு உள** - (சூரிய குலத் தசரதனும் சந்திர குலச் சனகனும் இருத்தலால்) சூரிய சந்திரர் எனும் இரண்டு சுடர்க் கடவுள்களும் அங்கு உள்ளனர்; **அயன் முதல் திருந்திய அண்டம் ஒத்ததே** - (ஆதலால். அம் மண்டபம்) நான்முகனால் ஆதியில் அழகுறப் படைக்கப்பட்ட அண்ட கோளம் போலவே இருந்தது.

மயன்: தெய்வத் தச்சன். "மயன் முதல் தெய்வத் தச்சரும்" (கம்ப. 96); மண்டபம் ஒன்றை. அண்ட கோளமாக ஆக்கிக் காட்டுகிறார். வான்வெளியில் உள்ள முகில். மின்னல். சூரிய சந்திரர். நட்சத்திரங்கள். கோள்கள் ஆகியன அங்கு இருப்பதனால். மயன் படைத்த மண்டபம் அயன் படைத்த அண்டம் என்பதற்குத் தட்டில்லை என நிரூபித்தவாறு. புயல் உள என்பதற்கு. மேகம் போன்ற மகளிர் கூந்தல்கள் உள எனினுமாம். தயரதனையும் சனகனையும் சூரிய சந்திரராக "சந்திரன் இரவி தன்னைச் சார்வதோர் தகைமை தோன்ற" (1032) என எதிர்கொள் படலத்தும் உரைப்பார்.

மண்டபம் மாலின் வயிற்றை ஒத்தல்

1205. எண் தவ முனிவரும். இறைவர் யாவரும்.
அண்டரும். பிறரும். புக்கு அடங்கிற்று; ஆதலால்.
மண்டபம் வையமும் வானும் வாய்மடுத்து
உண்டவன் மணி அணி உதரம் ஒத்ததே.*

எண்தவ முனிவரும் இறைவர் யாவரும் - (அனைவராலும்) மதிக்கத்தக்க (வசிட்டன். விசுவாமித்திரன் முதலிய) முனிவர்களும். (தசரதன். சனகன் முதலிய) அனைத்து மன்னர்களும்; **அண்டரும் பிறரும் புக்கு அடங்கிற்று** - தேவர்களும் மற்றையோரும் வந்தடையப் பெற்று (இவர் அனைவரையும்) தன்னுள் அடக்கி வைத்திருந்தது (அம் மணிமண்டபம்); **ஆதலின் மண்டபம்** - ஆதலால் அம்மண்டபமானது; **வையமும் வானும் வாய்மடுத்து உண்டவன்** - மண்ணையும் விண்ணையும் (யுக முடிவுக் காலத்தில்) தன் திருவாயில் இட்டு உட்கொண்டருளுபவனான திருமாலினுடைய; **அணி மணி உதரம் ஒத்தது** - நீல மணியின் நிறமுடைய அழகிய திருவயிற்றினைப் போன்றதாயிற்று.

மேல் அணி மண்டபத்தை அயன் படைத்த அண்டமாக்கிக் காட்டியவர் இப்பாடலில். அயனையும் படைத்த பெருமானின் திருவயிறு ஆக்கிக் காட்டுகிறார். "ஒரு பகல் உலகு எலாம் உரைத்துள் பொதிந்து. அருமறைக்கு உணர்வரும் அவன்" (கம்ப. 282) என்னும் "வையம் முற்றும் வயிற்றின் அடக்கி ஐயன்" (கம்ப. 1082) என்றும் முன்பும் உரைப்பர். அண்டங்கள் யாவையும் உண்டடக்கும் திருவயிற்றான் என்பதையுணர்த்த. அவற்றின் காரணமான ஐம்பூதங்களுள் முதலும் இறுதியுமாகிய வையத்தையும் வானத்தையும் கூறினார். இடையிலுள்ளவை தானே இவற்றுள் அடங்குமாதலின்.

1206. தராதலம் முதல் உலகு அனைத்தும் தள்ளுற.
விராவின. குவிந்தன. விளம்ப வேண்டுமோ?
அரா - அணை துறந்து போந்து. அயோத்தி எய்திய
இராகவன் செய்கையை இயம்புவாம்அரோ:

தராதலம் முதல் உலகு அனைத்தும் தள்ளுற விராவின; குவிந்தன - பூவுலகம் முதலான எல்லா உலகத்துள்ளோரும் (இத்திருமணத்தைக் காண வேண்டும் எனும் ஆசையின் உந்துதலால்) வந்துகலந்து குவிந்தனர்; **விளம்ப வேண்டுமோ?** - யாம் இனித் தனித்தனியாக எடுத்தியம்ப வேண்டுமா? (இல்லையாதலால்); **அரா அணை துறந்து போந்து** - ஆதிசேடன் எனும் பாம்பின் படுக்கையை நீங்கி வந்து; **அயோத்தி எய்திய** - (மன்பதையைக் காக்க) அயோத்தி நகரில் அவதரித்துள்ள; **இராகவன் செய்கையை விளம்புவாம்** - இராம பிரானது செய்தியை (இனிக்) கூறத் தொடங்குவோம்.

அரோ - அசை. தராதலம்: பூமியாகிய இடம். தள்ளுறல்: (ஆசையின்) உந்துதல். எல்லா உலகத்தோரும் வந்து குவிதலின். இன்னார் இவ்வுலகினர் என எடுத்தியம்பல் இயலாததாயிற்று என்பார். ''உலகு அனைத்தும் விராவின; குவிந்தன'' என்றார்.

மங்கல நீராடி இராமன் மணக்கோலம் பூணல்

1207.** **சங்கு இனம் தவழ் கடல் ஏழில் தந்தவும்.
சிங்கல் இல் அரு மறை தெரிந்த தீர்த்தமும்.
கங்கையே முதலிய கலந்த நீரினால்.
மங்கல மஞ்சனம் மரபின் ஆடியே.

சங்கு இனம் தவழ் கடல் தந்தவும் *- சங்குக் கூட்டங்கள் தவழ்கின்ற ஏழ்கடல்களிலிருந்தும் கொண்டு வரப்பெற்ற தீர்த்தங்களையும்;* ***சிங்கல் இல் அருமறை தெரிந்த தீர்த்தமும்*** *- அழிவற்ற அரிய வேதங்களால் ஆராய்ந்து கூறப்பட்ட (புனித) தீர்த்தங்களையும்;* ***கங்கையே முதலிய கலந்த நீரினால்*** *- கங்கை நதி முதலிய (புனித) நதிகளின் தீர்த்தங்களையும் கலந்து ஆக்கிய புனித நீரால்;* ***மங்கல மங்சனம் மரபின் ஆடி*** *- மரபின் முறைப்படி இராமபிரான் மங்கல நீராடிய பின்.*

1208.** **கோது அறு தவத்துத்தம் குலத்துளோர் தொழும்
ஆதிஅம் சோதியை அடி வணங்கினான் -
காது இயல். கயல்விழிக் கன்னிமார்களை.
வேதியர்க்கு அருமறை விதியின் நல்கியே.

காது இயல் கயல் விழிக் கன்னிமார்களை *- காதளவோடிய கயல் போன்ற கண்ணியர்களாகிய கன்னிப் பெண்டிரை;* ***வேதியர்க்கு அருமறை விதியின் நல்கி*** *- வேதம் வல்லார்க்கு அரிய வேதத்தில் விதித்த வண்ணம் ஈந்து;* ***கோது அறு தவத்து*** *- குற்றமற்ற தவமுடைமையினாலே;* ***தம் குலத்துளோர் தொழும்*** *- தமது குலத்தே உதித்த அரசர்கள் எல்லோரும் வணங்கி வருகிற (தனது குல தெய்வமான);* ***ஆதி அம் சோதியை அடி வணங்கினான்*** *- ஆதியாய் நிற்கும் அழகிய ஒளி வடிவமான திருவரங்க நாதனைத் திருவடி தொழு வணங்கினான்.*

நான்முகனது ஆராதன மூர்த்தியாக இருந்த பாற்கடலில் பள்ளிகொண்ட திருவுருவாகிய திருவரங்கநாதனை இட்சுவாகு வேந்தன் வரத்தால் பெற்று. திருவயோத்தியில் வைத்துத் தன்குலத் துதித்தோர் எல்லோரும் வணங்கும் தெய்வமாக்கினான். ஆதலின். "தம் குலத்துளோர் தொழும் ஆதியஞ் சோதியை" என்றார். இதனை. "பிணி அரங்க. வினை அகலப் பெருங்காலம் தவம் பேணி. மணியரங்கு நெடு முடியாய்! மலர் அயனே வழிபட்டு. பணி அரங்கப் பெரும் பாயல் பரஞ்சுடரை யாம் காண. மணி அரங்கம் தந்தான்" (கம்ப. 637) எனக் குலமுறை கிளத்தும்போதும் கூறியுள்ளமை காண்க. "ஆதியஞ் சோதி உருவை அங்குவைத்து இங்குப் பிறந்த வேத முதல்வன்" (திருவாய். 3.5.3) என்பர் நம்மாழ்வார். "உலகனைத்தும் விளங்கும் சோதி. வெங்கதிரோன் குலத்துக்கோர் விளக்காய்த் தோன்றி விண்முழுதும் உயக்கொண்ட வீரன் (பெருமாள் திரு. 10.1) என்பார். குலசேகரப் பெருமானும். அரசர்களும் சமய குரவர்களும். வேற்றிடஞ் செல்லுங்கால். தாம் வழிபடும் தெய்வ வடிவங்களை. உடன் கொண்டு செல்லுதல் மரபாதலால். அயோத்தி வேந்தர்கள் வழிபடும் இட்சுவாகு குலதனமாகிய மூர்த்தமே மிதிலைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டு. வழிபடப்பட்டது எனலாம். அரசர்கள் கன்னிகாதானமாக ஒரு மணமகளை அடையுமுன் மணமாகா அந்தணர்க்குக் கன்னிகைகளைத் தானமாக ஈதல் மரபு ஆதல். "காது இயல் விழிக் கன்னிமார்களை வேதியர்க்கு அருமறை விதியின் நல்கி" என்பதனால் தெரிகிறது. இதுமுதல் பதினெட்டுப் பாடல்கள் இராமன். மணக்கோலம் புனைந்த மாட்சி கூறுவன:

இராமன் கலவைச் சாந்து அணிதல்

1209. அழி வரு தவத்தினொடு. அறத்தை ஆக்குவான்.
ஒழிவு அருங் கருணை ஓர் உருவு கொண்டெனு.
எழுத அரு வடிவு கொண்டு. இருண்ட மேகத்தைத்
தழுவிய நிலவு என. கலவை. சாத்தியே;

அழிவரு தவத்தினொடு அறத்தை ஆக்குவான் - காப்பவரின்றி அரக்கர்களால் அழிவெய்தி வந்த தவத்தையும் தருமத்தையும் மீண்டும் வளர்த்திடும் பொருட்டு; **ஒழிவு அருங்கருணை ஓர் உருவு கொண்டென** - (இறைவனிடத்திருந்து என்றும்) நீங்காத அருளானது ஒரு வடிவு கொண்டு வந்தாற் போல; **எழுத அரும் வடிவு கொண்டு** - ஓவியத்தில் எழுத ஒண்ணா உருவத்தைப் பெற்று; **இருண்ட மேகத்தைத் தழுவிய நிலவு என** - இருள் நிறம் பெற்றதான ஒரு கருமேகத்தைத் தழுவிடுகின்ற வெண்ணிலாவைப் போல; **கலவை சாத்தி** - கலவைச் சந்தனத்தை யெடுத்து (இராமன் அணிந்தான்.)

“தர்மம் குன்றி அதர்மம் மிகும் போது நான் யுகந்தோறும் தோன்றுவேன்” (கீதை. 4:8) எனும் கீதைக் கருத்து முதலடியில் கூறப்பட்டது. “இறைவனுக்குக் கருணையே இயல்பு. “கோபம் வந்தேறி” (திருவாய். ஈடு 9:2:10) என்பது “ஒழிவரு கருணை” என்பதனால் பெறப்பட்டது. இறைவனின் திருமேனியழகு. “எழுதரு வடிவு” என்பதனாற் கூறப்பட்டது. இராமபிரான் பிறப்பு அறங்காக்கவே என்பது. “அறந்திறம்பும் என்று ஐயன் அயோத்தியில் பிறந்த பின்பு” (கம்ப. 1824) முதலாகக் காவியம் நெடுகிலும் கவிஞர் மீண்டும் மீண்டும் உரைப்பார். கருணையின் அடர்த்தியினால் செறிந்து பொழியக் காத்திருக்கும் மேகம் என்பார். “கருணை ஓர் வடிவு கொண்டு இருண்ட மேகத்தை” என்றார். “ஆறாக் கனல் ஆற்றுமோர் அஞ்சன மேகம்” (கம்ப. 1726) என்பார் பின்னும். மேகத்தைத் தழுவிய நிலவு போல. நீலத் திருமேனியில் சாத்திய சந்தனக் குழம்பு நிலவியது என்பதாம். ஆதியஞ் சோதி மூர்த்தியை வழிபட்டபின். அத்தெய்வ மேனியில் பூசப்பட்டிருந்த உயர் சாந்து இராமபிரான் இப்போது பூசிய கலவை என்க. “மெய்யிட நல்லதோர் சாந்தமும் தந்து” (திருப்பல்.9) என்னும் பெரியார் மொழியாலும் இம்மரபு தெரியலாகும். இதனைக் “கோயிற் சாந்து” என்பர். இதுமுதல் பதினெட்டுப் பாடல்கள் இராமன். மணக்கோலம் புனைந்த மாட்சி கூறுவன.

முடிக்கு அழகு செய்தல்

1210. **மங்கல முழு நிலா மலர்ந்த திங்களை.**
பொங்கு இருங் கருங் கடல் பூத்தது ஆம் என.
செங்கிடைச் சிகழிகை. செம் பொன் மாலையும்.
தொங்கலும். துயல்வர. சுழியம் சூடியே.

மங்கல முழு நிலா மலர்ந்த திங்களை *- மங்கலப் பொருள்களுள் ஒன்றான முழுக் கலைகளும் நிறைந்த முழு நிலாவை;* ***பொங்கு இருங் கருங்கடல் பூத்தது ஆம் என*** *- அலைகள் பொங்கும் பெரிய கரிய கடல் தன்னிடத்தே பூக்கப் பெற்றது போலும் என்று உவமை கூறுமாறு;* ***செம்கிடை சிகழிகை*** *- செந்நெட்டி மாலையும்;* ***செம்பொன் மாலையும்*** *- செம்பொன்னாலான மாலையும்;* ***தொங்கலும் துயல் வர*** *- பூமாலையும் அசையா நிற்க;* ***சுழியும் சூடியே*** *- சுழியம் என்னும் அணியை முடியில் (இராமன் அணிந்தான்).*

“பொங்கு இருங் கருங்கடல்” - அலைபோல் நெளியும் குழல் தொகுதிக்கும். “முழுநிலாத் திங்கள்” அம்முடியில் அணியப் பெற்ற. வயிர மணிகளாலான சுழியம் என்னும் அணிக்கும் உவமைகள் ஆயின. பெருமானின் திருமுடி அலங்காரமே மணம் நிகழும் பங்குனி யுத்தர நாளின் தோற்றத்தையுணர்த்தியது என்பார். “மங்கல முழுநிலா மலர்ந்த திங்களை” என்றார். பங்குனி உத்தர நாள் முழு நிலவன்றே வரும் ஆதலான். சிகழிகை - நெற்றியில் வட்டமாகக் குஞ்சங்களுடன் சூடும் மாலை. சுழியம் - கொண்டையில் அதனைக் கட்டும் வட்டவடிமான அணிவகை. “துளவியல் தும்பையஞ் சுழியம் சூடினான்” (கம்ப.) எனவும். “செங்கையினில் பொற் செண்டும் திருமுடியில் சுழியமுடன்” (பெரிய புரா. கழறிற். 112) எனவும் வருதல் காண்க.

குண்டலம் அணிதல்

1211. ஏதம் இல் இரு குழை. இரவு. நன் பகல்.
காதல் கண்டு உணர்ந்தன. கதிரும் திங்களும்.
சீதைதன் கருத்தினைச் செவியின் உள்ளுற.
தூது வந்து உரைப்பன போன்று தோன்றவே.

இரவு நன்பகல் காதல் கண்டு உணர்ந்தன கதிரும் திங்களும் - இரவிலும் நல்ல பகலிலும் (சீதை படுகிற) காதல் நோயைக் கண்கூடாகக் கண்டு உணர்ந்தவர்களாகிய சூரியனும் சந்திரனும்; **தூதுவந்து** - தூதாக (இராமனிடம்) வந்து; செவியின் உள்உற ;- சீதை காதல் நோயைப் பிறர்க்கும் தெரியாவண்ணம் உரைக்க வேண்டி இராமனின் காதுகளின் உள்ளே சென்றடையும்படி; **சீதைதன் கருத்தினை உரைப்பன போன்று** - அச்சீதையினது எண்ணத்தைச் சொல்பவை போன்று; **ஏதம் இல் இருகுழை தோன்ற** - குற்றமற்ற இரண்டு குண்டலங்களைத் (தன் செவிகளில்) விளங்க (இராமன் அணிந்தான்). "தூது சென்று" என்னும் பாடத்தினும் "தூது வந்து" எனும் பாடமே பொருட் சிறப்புடைமையின் கொள்ளப்பெற்றது. குண்டலத்துக்கு ஒளியாலும் வட்டவடிவத்தாலும் சூரிய சந்திரர். உவமையாயினர் - தற்குறிப்பேற்ற அணி. இரு சுடர்களும் தெய்வமாதலின். பிராட்டியின் உள்ளத்துள் உள்ளதையுணர்ந்து வந்து. பிறர் அறியாவண்ணம் இராமன் திருச்செவிகளில் ஓதுவது போல் இரு குண்டலங்களும் செவியில் நிலவின என்பதாம். சூரியன். தன் வழித் தோன்றலான இராமனுக்கு அந்தரங்கத் தூதுவனாக வந்துரைப்பவனாகவும் சந்திரன் தன் வழியினளான சீதைக்கு அந்தரங்கத் தூதுவனாக வந்துரைப்பவனாகவும் கொள்க. அந்தரங்கச் செய்திகளை அரசர்க்கு உரைக்கும் தூதர். இவ்வாறு செவியுள் ஓதுதல் வழக்காதலை. "மின்னிற மருங்குலாய். செவியின் மெல் எனப் பொன்னிறத் தும்பி வந்து ஊதிப் போயதால்" (கம்ப. 5105) எனப் பிராட்டிக்கு அனுமன் தூதாக வருவதனைக் கனாவாகக் கண்டு சொன்ன திரிசடை கூற்றாலும் உணரலாம். 52

வீரபட்டமும் திலகமும் அணிதல்

1212. கார் விடக் கறையுடை. கணிச்சி. வானவன்
வார் சடைப் புடையின். ஓர் மதி மிலைச்ச. தான்
சூர் சுடர்க் குலம் எலாம் சூடினான் என.
வீர பட்டத்தொடு திலகம் மின்னவே;

கார்விடக் கறை உடைக் கணிச்சிவானவன் - கரிய நஞ்சாலான கருநிறத்தைக் கழுத்திலே உடைய மழுவேந்திய சிவபெருமான்; **வார்சடைப் புடையின் ஓர் மதி மிலைச்ச** - நீண்ட தன் சடையின் மேலிடத்தில். பிறை மதியைச் சூடியருள; **தான் சூர்சுடர்க் குலம் எலாம் சூடினான் என** - அது கண்டு தெய்வத்தன்மையுள்ள சூரியன். தீ முதலிய சுடர்க் கூட்டங்களையெல்லாம் ஒருங்கே தான் தன் தலைமேலே சூடுவான் போல; **வீரபட்டத்தொடு திலகம் மின்னவே** - நெற்றியின் மேலே அணியும் வீர பட்டிகையென்னும் அணியையும் திலகம் என்னும் அணியையும் (இராமன் அணிந்தான்.) வீரபட்டம்: வீரர் நெற்றியில் அணியும் பொன் முத்துக்களால் ஆயதோர் அணி. பட்டம் எனவும். வீரபட்டிகை எனவும் இது வழங்கும். "நுதல் அணி ஓடையில் பிறழும் வீர பட்டத்தில்" (கம்ப. 3033) என்பார் மேலும். திலதம் - சுட்டி. இது வீரபட்டத்திற்கு அருகில் இணைந்திருப்பது. "சுட்டி சேர்வாளார் நுதற்பட்டம்" (ஆதியுலா. 17) எனவும். "நித்திலம் செய் பட்டமும் நெற்றித் திலதமும் ஒத்திலங்க" (பெருந்தொகை. 426) எனவும் வருதல் காண்க. சூரியன். தீ. சந்திரராகிய முச்சுடர்களுள் ஒன்றையே சிவபெருமான் சூடினானாக. இராமன் மற்றையிரண்டு சுடர்களையும் சேர்த்துச் சூடினமை போல வீர பட்டமும் திலதமும் ஒளி சிந்தின என்பதாம். 53 முத்துமாலை அணிதல்

1213. சக்கரத்து அயல் வரும் சங்கம் ஆம் என
மிக்கு ஒளிர் கழுத்து அணி தரள வெண் கொடி.
மொய்க் கருங் குழலினாள். முறுவல் உள்ளுறப்
புக்கன நிறைந்து. மேல் பொடிப்ப போன்றவே.

சக்கரத்து அயல்வரும் சங்கம் ஆம் என -(திருமாலின் சுதரிசனம் எனும்) சக்கராயுதத்துக்கு அருகில் ஏந்தியுள்ள பாஞ்சசன்னியம் என்னும் சங்கு இது என்னுமாறு; **மிக்கு ஒளிர் கழுத்து அணி தரள வெண்கொடி** - மிக ஒளிதரும் கழுத்திலே முத்தாலான வெண்மை ஒளி தரும் மாலை வரிசைகள்; **மொய்க் கருங்குழலினாள் முறுவல்** - அடர்ந்த கருங் கூந்தலையுடையவளான சீதையின் புன்சிரிப்புக்கள்; **உள்ளுறப்புக்கன நிறைந்து மேல் பொடிப்ப போன்ற** - (இராமன்) மனத்தின் உள்ளே புகுந்து. உள்ளிடம் முழுதும் நிறைந்து உடம்பின் மேலே வெளிப்பட்டன என்னுமாறு தோன்றின. கொடி: வரிசை. முத்தனைய பற்கள் சிறிதே தோன்ற முறுவலிக்கும் பிராட்டியின் புன்னகை இராமன் நெஞ்சமெல்லாம் நிறைந்து கிடந்தது என்பதோடமையாது அம்முறுவல் பொங்கி வழியும் அளவு மிக்கும் இருந்தது என. கழுத்தில் அணியும் முத்துமாலை கொண்டு தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறியவாறு. தரளம்: முத்து. சக்கரம் இராமனது திருமுகத்துக்கும். சங்கு அவன் கழுத்துக்கும் ஒளிபற்றிய உவமைகள் ஆயின. பிராட்டியின் புன் முறுவல் பெருமானின் நெஞ்சம் கொண்ட பெருமை வாய்ந்தது என்பதனை "வாள் நிலா முறுவற் கனிவாய் மதி காணலாவதோர் காலம் உண்டாம் கொல்" (கம்ப. 622) எனவும். "உண்ண வந்த நகையும் என்று ஒன்று உண்டால்" (கம்ப.623) எனவும் பிறவிடத்தும் ஓதுவதால் உணரலாம்.

54 தோள்வளை அணிதல்

***1214.* பந்தி செய் வயிரங்கள் பொறியின் பாடு உற**
அந்தம் இல் சுடர் மணி அழலின் தோன்றலால்.
சுந்தரத் தோள் அணி வலயம். தொல்லை நாள்
மந்தரம் சுற்றிய அரவை மானுமே.

பந்தி செய்வயிரங்கள் பொறியின் பாடுற *-ஒழுங்குறப் பதிக்கப்பட்ட வச்சிர மணிகள் (பாம்பின் படப்) புள்ளிகள் போல் ஒளி பொருந்த;* ***அந்தம் இல் சுடர் மணி அழலின் தோன்றலால்*** *- எல்லையிலாத செந்நிறமாய் விளங்கும் மாணிக்க மணிகள் தீயின் செந்நிறம் போலத் தோன்றுவதனால்;* ***சுந்தரத் தோள் அணிவலயம்*** *- (இராமனின்) அழகிய தோள்களில் அணியப்பெற்ற தோள்வளைகள்;* ***தொல்லை நாள் மந்தரம் சுற்றிய அரவை மானும்*** *- முன்பு. பாற்கடல் கடைந்த காலத்தில். மத்தாக நின்ற மந்தர மலையைச் சுற்றிப் பிணைத்திருந்த கடைகயிறாகிய (வாசுகி என்னும்) பாம்பைப் போன்றிருந்தன.*

இராம பிரானின் திருத்தோள்கட்கு. மந்தர மலையும் அவற்றைச் சுற்றியுள்ள தோள் வளைக்கு. வாசுகியும் உவமைகள் ஆயின. தோள் வளையின் வாய்ப் பொருத்தில் பதிக்கப் பெற்றுள்ள மணி. வாசுகியின் தலையில் ஒளியுமிழும் சீவரத்தினத்துக்கு உவமையாம். “இருள் இரியச் சுடர் மணிகள் இமைக்கும் நெற்றி” (பெருமாள். திரு. 1. 1) என்பவாதலால். “அந்தமில் சுடர் மணி அழலின் தோன்றலால்” என்றார்.

முத்துக் குஞ்சம் அணிதல்

***1215.* கோவையின் பெரு வட முத்தம் கோத்தன.**
காவல் செய் தடக் கையின் நடுவண் காந்துவ.
‘மூவகை உலகிற்கும் முதல்வன் ஆம்’ என.
ஏ வரும் பெருங் குறி இட்ட போன்றவே.

முத்தம் கோத்தன கோவையின் பெருவடம் *- முத்துக்கள் கோக்கப்பட்ட மூன்று கோவையாலான பெரிய வடங்கள்;* ***காவல் செய் தடக்கையின்.நடுவண் காந்துவ*** *- உலகைக் காக்கின்ற இராமனின் அகன்ற கரங்களின் நடுவிடத்தே அணியப்பட்டு விளங்குபவை;* ***‘மூவகை உலகிற்கும் முதல்வன் ஆம்’ என*** *- ‘மூன்று வகைப்பட்ட உலகிற்கும் இவனே முதல்வன் ஆவான் என்று;* ***ஏவரும் பெருங்குறி இட்ட போன்றவே*** *- எல்லோரும் இசைந்து பெரியதோர் அடையாளம் இட்டாற்போன்றிருந்தன.*

மூன்று வடமாய்ப் பிரிந்தவையாய்த் தோள் அணிக்குக் கீழே கட்டப்பட்ட முத்துக்குஞ்சங்கள். இராமன் மூவுலகுக்கும் நாதன் என்று ஒப்பிய உலக மக்கள் அனைவரும் ஒப்பியதற்கடையாளமாக அணிவித்த விருதுச் சின்னம் போன்றிருந்தன என்க. "ஆம் முதல்வன் இவன் என்று தன் தேற்றி (திருவாய். 7. 9.3) என்று நம்மாழ்வாரைத் தேற்றித் தெளிவித்துள்ளமையும் காண்க. தற்குறிப்பேற்ற அணி. பெருமானின் திருவடி அநுக்கிரக சக்தியாகவும் திருக்கைகள் நிக்கிரக சக்தியாகவும் விளங்குதலின் "காவல் செய்தடக்கை" என்றார். "கைவண்ணம் அங்குக் கண்டேன்; கால்வண்ணம் இங்குக் கண்டேன்" (கம்ப.) என்பதன் நுண்பொருளும் அது.

கடகம் பூண்டமை

1216. மாண்ட பொன் மணி அணி வலயம் வந்து. எதிர்
வேண்டினர்க்கு உதவுவான் விரும்பி. கற்பகம்
ஈண்டு. தன் கொம்பிடை ஈன்றது ஆம் என.
காண்தகு தடக் கையில் கடகம் மின்னவே;

கற்பகம் *- கற்பகத் தருவானது;* **எதிர்வந்து வேண்டினர்க்கு உதவுவான் விரும்பி** *- தன் எதிரில் வந்து விரும்பிக் கேட்பார்க்குக் கொடுக்க மனங் கொண்டு;* ***மாண்ட பொன் மணி அணிவலயம்*** *- சிறந்த பொன்னாலும். மணிகளாலும் ஆகிய வளைகளை;* **ஈண்டு தன் கொம்பு இடை ஈன்றது ஆம் என** *- செறிந்த தன் கிளைகளிலே உண்டாக்கி வைத்தாற் போன்று;* ***காண் தகு தடக்கையில் கடகம் மின்ன*** *- காணத்தக்க தன் அழகிய அகன்ற கரங்களில் மின்னும் கடகம் என்னும் அணிகளை (இராமன் அணிந்தான்.)*

கற்பகம் இராமனுக்கும். அதன் கொம்புகள் அவன் கரங்களுக்கும் உவமைகள். கலைஞர்களுக்குக் கடகம் இட்டுச் சிறப்பித்தல் இயல்பு. அவ்வாறு சிறப்பிக்க. கற்பகத்தரு. இராமன் கரங்களில் கடகங்களை மாட்டி வைத்திருந்தது என்பதாம். "கற்பகக் கா அன்ன நற்பல தோளார்க்கு" (திருவாய். 6. 6.6.) எனும் நம்மாழ்வார் கருத்தை அடியொற்றியது.

1217. தேனுடை மலர்மகள் திளைக்கும் மார்பினில்.
தான் இடை விளங்கிய தகையின் ஆரம்தான்.
மீனொடு சுடர்விட விளங்கும் மேகத்து.
வான் இடு வில் என. வயங்கிக் காட்டவே;

தேன் உடை மலர் மகள் - தேனையுடைய செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள்; **திளைக்கும் மார்பினில்** - மகிழ்ந்துறையும் (திரு) மார்பில்; **தான் இடை விளங்கிய தகையின் ஆரம் தான்** - இடையே விளங்குகிற அழகிய (பல்வகை மணிகள் பதித்த) மாலையானது; **மீனொடு சுடர்விட விளங்கும் மேகத்து வான் இடு வில் என** - விண்மீன்களொடு ஒளிர்கின்ற மேகக் கூட்டத்தில் வான் வில்லும் எழுந்தது போன்று; **வயங்கிக் காட்டவே** - விளங்கித் தோன்றுமாறு (இராமன் அணிந்தான்.)

மார்பு கார் மேகத்திற்கும் மணிமாலையின் பல்வகை மணிகள் விண் மீன்களுக்கும். அவற்றின் ஒளிக்கூட்டம் வான் இடு வில்லிற்கும் உவமைகள் ஆயின. மேகத்தில் விண்மீன்கள் விளங்கித் தோன்றா; இங்குத் தோன்றின என்பதால் இல்பொருள் உவமையணி. தான் - அசைகள். வான் இடுவில்: இந்திரவில். "வானிடு வில்லின் வரவு அறியா வாய்மையால்" (நாலடி. 1

மேலாடை (உத்தரீயம்) அணிதல்

1218. நணுகவும் அரியதா நடக்கும் ஞானத்தர்
உணர்வு என. ஒளி திகழ் உத்தரீயம்தான்.
தணிவு அருங் கருணையான் கழுத்தில் சாத்திய.
மணி உமிழ் கதிர் என. மார்பில் தோன்றவே;

நணுகவும் அரியதா நடக்கும் ஞானத்தர் உணர்வு என - (எளிய மக்களால்) அணுகுவதற்கும் அரிய ஞான நடையினைப் பூண்டொழுகும் ஞானிகள் தூய அறிவு போல; **ஒளி திகழ் உத்தரீயம் தான்** - ஒளிவிடுகின்ற மேலாடையானது; **தணிவு அருங் கருணையான கழுத்தில் சாத்திய மணி உமிழ் கதிர் என** - குறையாது மேன்மேற் பெருகுங்கருணையே வடிவினனான இராமபிரானின் கழுத்திலே சாத்தப்பட்ட மணிகள் சிந்திய ஒளியினைப் போல; **மார்பில் தோன்றவே** - திருமார்பில் தோன்றுமாறு (இராமன் அணிந்தான்.) ஞானம்: மெய்யுணர்வு. அஃதாவது பிறப்பு. வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும். விபரீத. ஐய அறிவுகளால் அல்லாமல் உண்மையாக அறிதல். இதனையே 'தத்துவ ஞானம்' என்பர். (திருக். 36 அதி. முன் பரிமே) மேல். "ஒழிவரு கருணையான்" என அவனிடம் உள்ள கருணையின் நீங்காத் தன்மை கூறினார். இங்கு. "தணிவருங் கருணை" என கொடுக்கக் கொடுக்கக் குறையாத அதன் பூரணத் தன்மை கூறினார். ஞானியர் உணர்வு மாசற்றதாகலின் மாசற்ற உத்தரீயத்திற்கு உவமையாயிற்று. கழுத்தணியின் ஒளி வெள்ளம் மார்பில் பாய்ந்தது போன்றும் இது இலங்கிற்று என்பதாம். 59

முப்புரி நூலின் தோற்றம்

acharya.org

1219. **மேவ அருஞ் சுடர் ஒளி விளங்கும் மார்பின் நூல்.**
'ஏவரும் தெரிந்து இனிது உணர்மின் ஈண்டு' என்.
தேவரும். முனிவரும். தெரிக்கலா முதல்
மூவரும். தான் என. முடித்தது ஒத்ததே.

மேவு அரும் சுடர் ஒளி விளங்கும் மார்பின்நூல் -*(மிகு ஒளியில் அருகில்) நெருங்குவதற்கரிய சூரியன். சந்திரன். தீ எனும் முச்சுடர்கள் போலே. மார்பில் விளங்குகின்ற முப்புரி நூலானது;* **தேவரும் முனிவரும் தெரிக்கலா முதல் மூவரும் தான் என** - *தேவர்களும் முனிவர்களும் இன்னதென்று அறிவித்து விட இயலாத மும்மூர்த்திகளின் வடிவமும் தானே (இராமனே) என்று;* **ஈண்டு ஏவரும் தெரிந்து இனிது உணர்மின் என** - *இங்கே எல்லோரும் ஆராய்ந்து. இனிதாய் அறிந்துணருங்கள் (முடிவுக்கு வாருங்கள்) என்று;* **முடித்தது ஒத்ததே** - *(அதற்கு அடையாளச் சின்னமாக) (முடியிட்டதைப் போன்று) முடியப்பட்டிருந்தது. மூன்று மூர்த்திகளின் ஒருங்கிணைந்த வடிவமே இராமன் என ஆனான் என்னும் தமது கடவுட் கொள்கையைக் கம்பர் இங்குத் தெளிய உணர்த்தும் திறம் காண்க. "மூன்று கவடாய் முனைத்தெழுந்த மூலமே" (கம்ப. 3682) "செங்கண்மால் நான்முகன் சிவன் என்றே கொலோ எங்கள் நாயகனையும் நினைத்தி ஏழை நீ" (கம்ப. 5194) "முத்தேவரின் மூல முதற் பொருளாம் அத்தேவர் இம் மானிடர்" (கம்ப. 3416) எனவும் மேலும் பல இடங்களில் உணர்த்திப் போவதை ஆங்காங்குக் கண்டு தெளியலாம்.* *60*

உதர பந்தனம் அணிதல்

1220. **சுற்றும் நீள் தமனியச் சோதி பொங்க. மேல்**
ஒற்றை மா மணி உமிழ் உதரபந்தனம்.
மற்றும் ஓர் அண்டமும். அயனும். வந்து எழ.
பொன் தடந் தாமரை பூத்த போன்றதே.

சுற்றும் நீள்தமனியச் சோதி பொங்க - சுற்றுப்புறங்களில் எல்லாம் நீண்டு பொன் மயமான ஒளி பரவ; ***மேல் ஒற்றை மாமணி உமிழ் உதர பந்தனம்*** - மேலே ஒற்றையாகப் பெரிய மாணிக்கம் ஒன்றை ஒளிவிளங்கப் பதித்த உதர பந்தனம் எனத் திருவயிற்றின் மேல் இட்ட அணியானது; ***மற்றும் ஓர் அண்டமும் அயனும் வந்து எழ*** - (இப்பொழுதுள்ள அண்டங்களேயன்றி) வேறும் ஓர் அண்டமும். அதனைப் படைக்கும் பிரமனும் வந்து தோன்றும்படி; ***பொன் தடந்தாமரை பூத்த போன்றதே*** - பொன்நிறமான பெரிய தாமரை மலர் ஒன்றைத் திருநாபி பூத்ததைப் போன்றிருந்தது. அரை ஆடை நழுவாமல் வயிற்றின் மீது அணியும் அணி உதர பந்தனம் ஆகும். இராமன் அவ்வணியை அணிந்தது இன்னுமோர் அண்டத்தையும் இன்னுமோர் பிரமனையும் படைக்கக் கருதி. தன் நாபியில் மேலும் ஒருகமலத்தைப் பூத்தது போன்றிருந்தது எனத் தன் குறிப்பை ஏற்றிக் கூறினார். உதர பந்தனத்தைச் சுற்றியெழுந்த பொன்மயமான ஒளி வெள்ளத்தை அண்ட கோளமாகவும். உந்தித் தாமரை. உதர பந்தத்தின் முகப்பாகவும் அவ்வணியின் நடுவில் திகழும் மணியைப் பிரமனாகவும் கொள்க. திருமால் தன் நாபிக் கமலத்தில் பிரமனைப் படைக்கின்றான்; அவன் பொன்மயமான அண்டங்களைப் படைக்கின்றான் என்பது நூற் கொள்கை.

வெண்பட்டு அணிதல்

1221. 'மண்ணுறு' சுடர் மணி வயங்கித் தோன்றிய
கண்ணுறு கருங் கடல்அதனை. கை வளர்
தண் நிறப் பாற்கடல் தழீஇயது ஆம்' என.
வெண் நிறப் பட்டு. ஒளி விளங்கச் சாத்தியே;

மண் உறு சுடர்மணி வயங்கித் தோன்றிய கண்ணுறு கருங்கடல் அதனை - சாணைப் பிடித்துத் தீற்றிய ஒளி விளங்குகின்ற மாணிக்கங்கள் தோன்றுதற்கு இடமாய்க் கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற கரிய கடலை; ***கைவளர் தண் நிறப் பாற் கடல் தழீஇயது ஆம் என*** - அலைக்கரங்கள் வளர்கின்ற குளிர்ந்த தன்மையையுடைய பாற்கடல் தழுவிய காட்சி இது என்று கூறலாம்படி; ***வெண்நிறப் பட்டு ஒளி விளங்கச் சாத்தியே*** - வெண்மை நிறமுடைய பட்டாடையை ஒளி விளங்குமாறு தன் இடையிலே உடுத்து (அணி செய்தான் இராமன்).

கருங்கடல் பாற்கடல் உடுத்தது போல. இராமன் தன் கரிய திருமேனியில் வெண்பட்டை உடுத்தான் என்க. மண்ணுதல்; கழுவுதலுமாம். முத்து முதலிய இரத்தினங்கள் நீராற் கழுவித் தூயதாக்கலின் "மண்ணுறு சுடர்மணி" என்றார் எனினுமாம். "கற்பால் உமிழ்ந்த மணியும் கழுவாது விட்டால். நாற்பால அழியும்" (சீவக. அவையடக்) என்பர். மணி அணிகள் பல அணிந்து விளங்கும் கருநீலக் கடலும் உடுத்திருந்த வெண் பட்டாடைக்குப் பாற்கடலும் உவமை. மங்கல நிறமாதலின் வெண்பட்டாடை கூறினார்.

உடைவாள் அணிதல்

1222. ***சலம் வரு தரளமும். தயங்கு நீலமும்.***
அலம்வரு நிழல் உமிழ் அம் பொன் கச்சினால்.
குலம் வரு கனக வான் குன்றை நின்று உடன்
வலம்வரு கதிர் என. வாளும் வீக்கியே;

சலம் வரு தரளமும். தயங்கு நீலமும் *- கடல் நீரில் தோன்றுகின்ற (வெண்) முத்துக்களும். ஒளிகின்ற நீல நிறமுடைய மாணிக்கங்களும்;* ***அலம் வரு நிழல் உமிழ் அம்பொன் கச்சினால்*** *- அசைவத னால் ஒளி உமிழ்கின்ற அழகிய பொன்னால் ஆகிய இடைக் கச்சினால்;* ***குலம் வரு கனகவான் குன்றை நின்று உடன் வலம் வரு கதிர் என*** *- சிறப்புடைய பொன்மயமான மேருமலையைச் சேர வலம் வந்து நிற்கின்ற சூரியனைப் போல;* ***வாளும் வீக்கியே*** *- உடை வாளினை இடையில் கட்டி (இராமன் அணிசெய்தான்.)*

இராமனது திருமேனி கரிய நிறத்தது ஆயினும். அணிந்த அணிகளின் ஒளியால் பொன்னிறம் பெற்றதாதலின் இடையினை. கனகக் குன்றாகிய மேரு மலைக்கும். உடைவாளினைச் சூரியனுக்கும் உவமித்தார். தரளம்: முத்து. கனகம்: பொன். 63

அரைப் பட்டிகை அணிதல்

1223. ***முகை விரி சுடர் ஒளி முத்தின் பத்தி வான்***
தொகை விரி பட்டிகைச் சுடரும் சுற்றிட.
தகை உடைவாள் எனும் தயங்கு வெய்யவன்
நகை இள வெயில் என. தொங்கல் நாற்றியே;

முகைவிரி சுடர்ஒளி முத்தின் பத்தி வான் தொகைவிரி பட்டிகைச் *சுடரும் - அரும்பி விரிக்கின்ற ஒளியுடைய முத்துக்களின வரிசைகள் மிகுந்து இணைந்து விரிகின்ற அரைப்பட்டிகை எனும் அணியின் ஒளியும்;* ***சுற்றிட. தகை உடைவாள் எனும் தயங்கு வெய்யவன்*** *- இடையைச் சுற்றி நிற்கையில் கச்சில் பொருந்தியுள்ள உடை வாள் என்னும் ஒளிமிகு சூரியனின்;* ***நகை இளவெயில் என*** *- ஒளிர்கின்ற இளவெயில் போலத் தோன்றிடுமாறு.;* ***தொங்கல் நாற்றியே*** *- தொங்குவதாகிய மணிமாலையை (அந்தவாளின் அருகில்) தொங்கவிட்டு (இராமன் அணிந்தான்).*

உடை வாளைச் சூரியன் என்றதற்கு ஏற்ப. அவ்வாளின் அருகே தொங்கவிடப்பட்ட செம்மணி மாலையை. அச் சூரியனது இளவெயில் என்று உருவகித்தார்.

தொடையணி அணிதல்

1224. ***காசொடு கண் நிழல் கஞல. கைவினை***
ஏசறு கிம்புரி எயிறு வெண் நிலா
வீசலின். மகரவாய் விளங்கும் வாள் முகம்.
ஆசையை ஒளிகளால் அளந்து காட்டவே;

காசொடு கண் நிழல் கஞல *- மணிகளின் ஒளியோடு காண்பார் கண் ஒளியும் இணைந்து விளங்க;* ***கைவினை ஏசறு கிம்புரி*** *- கைகளால் செய்யப்படுகிற விசித்திர வேலைப்பாடுகளில் குற்றமில்லாத கிம்புரி என்னும் அணியானது (சுறா மீனின் திறந்த வாய் வடிவமாகச் செய்யப் படுவதாதலின் அச்சுறா மீனின்);* ***எயிறு வெண்நிலா வீசலின்*** *- பற்க ளாகப் பதித்துள்ள மணிகளிலிருந்து வெண்ணிறமான ஒளி வீசுவதால்;* ***மகரவாய் விளங்கும் வாள் முகம்*** *- அந்தக் கிம்புரி என்னும் அணியினது ஒளி விளங்கும் முகம்;* ***ஆசையை ஒளிகளால் அளந்து காட்டவே*** *- திக்குகளின் எல்லையை இவ்வளவு என்று அளந்து காட்ட (இராமன் அணிந்தான்) கஞலல்: விளங்கல். ஆசை: திசை. கிம்புரி: மகர மீனின் திறந்த வாய் போன்ற தாய்த் தொடையில் அணியப்படும் ஓர் அணி. இதனைக் “குறங்கு நெறி” என்பர். “மகரவாய்” என்று கூறுதலும் உண்டு.*

65 காலில் கழலும் அணிதல்

1225. ***‘இனிப் பரந்து உலகினை அளப்பது எங்கு?’ என.***
தனித்தனி தடுப்பன போலும் சால்பின;
நுனிப்ப அரு நுண் வினைச் சிலம்பு நோன் கழல்.
பனிப் பருந் தாமரைப் பாதம் பற்றவே;

‘இனிப் பரந்து உலகினை அளப்பது எங்கு’ என *- ‘இனிமேல் பரந்த வடிவு கொண்டு (திரு விக்கிரம அவதாரத்தில்) உலகினை அளந்தது போல். இத்திருவடிகள் எப்படி அளந்து விடும்’ பார்ப்போம் என்று கூறித்;* ***தனித்தனி தடுப்பன போலும் சால்பின*** *- தனித்தனியே தடை செய்வன போன்ற இயல்பினையுடையனவாய்;* ***நுனிப்ப அரும் நுண்வினைச் சிலம்பும் நோன் கழல்*** *- நுனித்து நோக்கினும் முழு நுட்பமும் கண்டறிய இயலாதவாறு செய் தொழிலையுடைய ஒலிக்கின்ற வலிய வீரக் கழலையும்;* ***பனிப்பரும் தாமரைப் பாதம் பற்றவே*** *- குளிர்ந்த பெரிய செந்தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளைச் (சுற்றிலும்) பற்றிக் கொள்ள (இராமன் அணிந்தான்.)*

"பனிப்பரும் தாமரைப் பாதம்" என்பதற்கு. பனிப்பு அருந் தாமரைப் பாதம் எனப் பிரிந்து. பற்றினார் அஞ்சி நடுங்க வேண்டாத தாமரைப் பாதங்கள் எனினும் பொருந்தும். காவிய நாயகர்கள் தெய்வமாயின் கேசாதிபாதமாக வருணித்தல் வேண்டும் எனும் மரபையொட்டி 1210ஆம் பாட்டில் முடியணி வருணனையில் தொடங்கி. இப்பாடலில் அடியணியாகிய சிலம்பும் கழலும் அணியும் வருணனையோடு முடித்திருக்கும் திறம் நோக்குக. சிலம்பும் - நோன் கழல். சிலம்பு - சிலம்புதல். ஒலித்தல். வில்லோன் காலன கழல். மெல்லடி மேலவும் சிலம்பு (குறுந் தொகை).

1226. இன்னணம் ஒளிர்தர. இமையவர்க்கு எலாம்.
தன்னையே அனையது ஓர் கோலம் தாங்கினான் -
பன்னக மணி விளக்கு அழலும் பாயலுள்
அன்னவர் தவத்தினால் அனந்தல் நீங்கினான்.

மணி விளக்கு அழலும் பன்னகப் பாயலுள் அனந்தல் - *தனது மாணிக்கங்களாகிய ஒளி விளக்குகள் ஒளிர்கின்ற ஆதிசேடனாகிய படுக்கையிடத்தே அறிதுயில் கொள்ளுதலை;* **அன்னவர் தவத்தினால் நீங்கினான்** - *அந்தத் தேவர்கள் செய்த தவத்தின் பயனால் நீத்து அயோத்தியில் உதித்தவனாகிய இராமபிரான்;* **இன்னணம் ஒளிர்தர இமையவர்க்கு எலாம்** - *இவ்வாறு விளங்குமாறு தேவ காரியம் காரணமாய்;* **தன்னையே அனையது ஓர் கோலம் தாங்கினான்** - *(வேறு ஒப்புக் கூற உவமை இல்லாமையால்) தன்னையே தான் ஒப்பதான ஓர் அழகுக் கோலம் பூண்டு' நின்றான்.*

இமையவர்க்கு: இமையவர் பொருட்டு. நான்கன் உருபு பொருட்டு எனும் பொருளில் வந்தது. சீதை மணம் இராவண வதத்திற்கு அடிகோலி. தேவர் துயர் நீக்கத்திற்கும் வழியமைத்தலின் இமையவர் அறிதுயில் நீங்கினான். இமையவர்க்காகத் தன்னையே அனையதோர் கோலம் தாங்கினான் என்றார். இறைவனின் அவதாரமான இராமன் இறைவனைப் போன்றே ஒப்பிலியப்பன் ஆவான் ஆதலினி. "தன்னையே அனையதோர் கோலம் தாங்கினான்" என்றார். "தனக்குவமையில்லாதான்" (திருக். 7) என்பார் வள்ளுவனாரும். தன் ஒப்பார் இல்லப்பன் (திருவாய்.6:3:9) என்பார் நம்மாழ்வாரும்" மணி விளக்காம்...... திருமாற்கு அரவு" (இயற். முதல் திருவந்.53) என்பர் ஆதலின் "பன்னக மணி விளக்கு ஒளிரும் பாயல்" என்று ஆதிசேடப் படுக்கையைக் குறித்தார்.

1227. முப் பரம் பொருளிற்குள் முதலை. மூலத்தை
இப் பரம் துடைத்தவர் எய்தும் இன்பத்தை.
அப்பனை. அப்பினுள் அமிழ்தை. தன்னையே
ஒப்பனை. ஒப்பனை உரைக்க ஒண்ணுமோ?

முப்பரம் பொருளிற்குள் முதலை மூலத்தை - (எல்லாப் பொருள்களிலும் சிறந்தன என்பதனால் பரம்பொருள்கள் எனப்படும் அயன் அரி அரன் ஆகிய மூர்த்திகள் மூவருள்ளும் முதல்வன் ஆனவனை அம்மூன்று பரம்பொருள்களுக்கும் மூலப் பொருளாய் நிற்பவனை; **இப்பரம் துடைத்தவர் எய்தும் இன்பத்தை** - இவ்வுலகப் பொருள்களின் தொடக்கை அறுப்பவர்கள் (பரம பதத்தில் சென்றடையும்) பேரின்பத்தை; **அப்பனை** - அனைத்துயிர்க்கும் தந்தையை; **அப்பினுள் அமிழ்தை** - பாற்கடலில் கிடக்கும் அமிழ்தத்தை; **தன்னையே ஒப்பனை** - தனக்குத் (உவமை வேறின்மையால்) தானே உவமையாவானை; **ஒப்பனை உரைக்க ஒண்ணுமோ?** - அவன் அணிசெய்த திறம் (முழுதும் நம்மால்) உரைசெய்ய இயலுமோ?

"ஒப்பனை ஒப்பனை" என்பதில். முன்னது ஒப்பானவனை என்றும். பின்னது அலங்காரத்தை என்றும் பொருள்படும். மேல் முதல் இப்பாடல் 1227 முடிய 21 பாடல்களில் இராமன் அணி செய்த கோலங் கூறியும். மனம் நிறைவுறாத கவிஞர்பிரான் ஆராமையால். "ஒப்பனை உரைக்க ஒண்ணுமோ?" என்ற தவிப்போடு முடித்தார். "மூன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த மூலப் பொருள்" (கம்ப. 3682) இராமபிரான் ஆதலின் முப்பரம் பொருளிற்குள் முதலை. மூலத்தை" என்றார். "தானும் சிவனும் பிரமனும் ஆகிப் பணைத்த தனி முதலை" (திருவாய்.8:8:5) "திருமால். நான்முகன். செஞ்சடையோன் என்றிவர்கள் எம் பெருமான் தன்மையை யார் அறிகிற்பார்?" (திருவாய். 8:4:9) எனும் நம்மாழ்வார் கருத்துக்களோடு அப்படியே "முப்பரம் பொருளிற்குள் முதலை" என்பது ஒத்திருத்தல் காணலாம்.

ஆதியஞ் சோதியுருவாய் உள்ள மூலப் பரம்பொருளிலிருந்து முப்பரம் பொருள்கள் கிளைத்தன எனும் கம்பர் கருத்தோடு நம்மாழ்வார் கருத்து முழு ஒற்றுமையுடையதாதலை. "தான் ஓர் உருவே தனிவித்தாய்த் தன்னின் மூவர் முதலாய வானோர் பலரும் முனிவரும் மற்றும் மற்றும் முற்றுமாய்" (திருவாய். 1:5:4) எனும் திருவாய்மொழிப் பாசுரத்தாலும் அறியலாம். இவ்வுலகப் பற்றும். உடற்பற்றும் குறையக் குறைய. இறைவனின் அந்தமில் இன்பம் பெருகுமாதலின். "இப்பரந்துடைத்தவர் எய்து இன்பத்தை" என்றார். 68 இராமன் தேர் ஏறுமுன் தானம் நல்கல்

1228. பல் பதினாயிரம் பசுவும். பைம் பொனும்.
எல்லை இல் நிலனொடு. மணிகள் யாவையும்.
நல்லவர்க்கு உதவினான்; நவிலும் நான்மறைச்
செல்வர்கள் வழுத்துற. தேர் வந்து ஏறினான்.

பல்பதின் ஆயிரம் பசுவும் பைம் பொன்னும் - (பின்பு) பத்தாயிரக் கணக்கான பசுக் கூட்டங்களையும் பசும் பொன்னையும்; **எல்லை இல் நிலனொடு மணிகள் யாவையும்** - வரம்பில்லாத நிலங்களையும் நவரத்தினங்களையும்; **நல்லவர்க்கு உதவினான்** - நல்லொழுக்கமுடைய அருளாளர்கட்குக் கொடையாகக் கொடுத்தவனாகிய இராமன்; **நவிலும் நான்மறைச் செல்வர்கள் வழுத்துற** - போற்றற்குரிய நான்கு வேதங்களையே தம் செல்வமாக உடைய அந்தணாளர்கள் வாழ்த்துக்கள் நிறைய; **தேர் வந்து ஏறினான்** - தேரில் வந்து ஏறினான்.

கோதானமும். பூதானமும் ஸ்வர்ண தானமும் இரத்தின தானமும் நல்லோர் மகிழக் கொடுத்து இராமன் தேர் ஏறினன் என்க. நற்பெருஞ் செயல்கள் புரியப் புகுமுன். கொடை கொடுத்து. நல்லோரை மகிழச் செய்யும் மரபை மறவாமல் இங்குக் குறித்தார். உதவினான் - வினையால் அணையும் பெயர். உதவினான் என்பதனை முற்றெச்சமாகக் கொள்ளின் இராமன் என்னும் (தோன்றா) எழுவாயை வருவித்துப் பொருள் கூறுக. “அறப்பயன். தக்கார் கைப்பட்டக்கால் வான் சிறிதாப் போர்த்துவிடும்” (நாலடி. 38) ஆதலால். “நல்லவர்க்கு உதவினான்” என்றார்.

இராமபிரான் தேர்க் காட்சி

1229. பொன் திரள் அச்சது; வெள்ளிச் சில்லி புக்கு
உற்றது; வயிரத்தின் உற்ற தட்டது;
சுற்று உறு நவ மணி சுடரும் தோற்றத்தது;
ஒற்றை ஆழிக் கதிர்த் தேரொடு ஒப்பதே.

பொன் திரள் அச்சது - பொன்னால் ஆன திரண்ட அச்சினையுடையதும்; **வெள்ளிச் சில்லி புக்கு உற்றது** - வெள்ளியினால் ஆன சக்கரங்கள் நுழையப் பொருந்தியதும்; **வயிரத்தின் உற்ற தட்டது** - வச்சிர மணியால் ஆன தட்டினையுடையதும்; **சுற்று உறு நவமணி சுடரும் தோற் றத்தது** - சுற்றிலும் பொருந்திய நவமணிகளால் நெடுந் தொலைவின் அளவும் ஒளிவீசும் காட்சியையுடையதும் ஆகிய அந்த இராமபிரான் ஏறிய தேர்; **ஒற்றை ஆழிக் கதிர்த் தேரொடு ஒத்ததே** - ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய சூரியனது தேரொடு ஒத்து விளங்கியது.

சூரியனது ஒற்றைச் சக்கரத் தேர். ஒளியாலும் வேகத்தாலும் உவமையாயிற்று. சூரிய மண்டல மத்தியில் சூரிய நாராயணன் எழுந்தருளியிருப்பதாலும் உவமையாம் எனினுமாம்.

1230. நூல் வரும் தகையன. நுனிக்கும் நோன்மைய.
சால் பெருஞ் செவ்விய. தருமம் ஆதிய
நாலையும் அனையன. புரவி நான்கு. ஒரு
பாலமை உணர்ந்தவன் பக்கம் பூண்டவே.*

நூல் வருந் தகையன - அசுவ சாத்திரத்தில் கூறப்படும் உத்தம இலக்கணங்களை உடையவையும்; **நுனிக்கும் நோன்மைய** - கூர்ந்து உணர்தற்கேற்ற ஆற்றலையுடையவையும்; **சால் பெரும் செவ்விய** - நிரம்பிய பேரழகுடையவையும்; **தருமம் ஆதிய நாலையும் அனையன** - அறம். பொருள். இன்பம். வீடு என்னும் நால்வகைப் புருடார்த்தங்களைப் போன்று யாவராலும் அடைய விரும்பப்படுபவையும் ஆகிய; **புரவி நான்கு ஒரு பாலமை உணர்ந்தவன் பக்கம் பூண்டவே** - நான்கு குதிரைகள் உயிர்களின் ஒப்பற்ற உள்ளத்தின் தன்மையை உணரவல்லவனாகிய இராம பிரானுடைய தேரில் பூட்டப்பெற்றுள்ளன.

பாலமை: பான்மை: தன்மை. அறம். பொருள். இன்பம். வீடு எனும் புருடார்த்தங்கள் நான்கின் பயிற்சியும் உயர்நிலை எய்தும் ஆன்மக் கூட்டத்திற்கு இலக்கையடைய உதவுவதுபோல. உரிய இலக்கை எளிதில் அடைய பயிற்சிமிக்க இக்குதிரைகள் நான்கும் உதவும் என்பதாம்.

1231. **அனையது ஓர் தேரினில். அருணன் நின்றெனப்**
பனி வரு மலர்க்கண் நீர்ப் பரதன் கோல் கொள.
குனி சிலைத் தம்பி பின் கூட. ஏனையன்
இனிய பொற் கவரி கால் இயக்க. ஏகினான்.

அனையதோர் தேரினில் - அத்தகையதொரு தேரில்; **அருணன் நின்று என** - சூரியனின் தேர்ப்பாகனாகிய அருணன் என்பவன் நின்றாற் போல; **பனிவரு மலர்க்கண் நீர்ப் பரதன் கோல்கொள** - இன்பக் கண்ணீர் சொரிகின்ற மலர் போன்ற கண்களையுடைய பரதன். முன்னே தேரோட்டியாய் நின்று குதிரைகளை ஓட்டும் கோலினைக்கையிற் கொள்ள; **குனி சிலைத் தம்பி பின்கூட ஏனையன்** - வளைத்தற்குரிய வில்லை ஏந்திய தம்பியான இலக்குவனும் அவனுடன் கூடிச் செல்ல. மற்றொரு தம்பியாகிய சத்துருக்கனும்; **இனைய பொற்கவரிகால் இசைக்க ஏகி னான்** - கண்ணுக்கினிய பொற்காம்பு அமைந்த சாமரங்களைக் காற்றுண்டாக வீசவும் இராமன் தேரில் சென்றான்.

பகைவர் இல்லாத காலத்தும் வில்லை வளைத்தவண்ணம். மெய்காப்பாளர் மேனி காவல் பணிபுரிவது மரபாதலின். "குனி சிலைத் தம்பி பின் கூட" என்றார். இராமன் நிலை கண்டு ஆனந்தக் கண்ணீரோ. அவலக்கண்ணீரோ இரண்டில் ஒன்று எப்போதும் மாறாமல் இருக்கும் கண்களையுடையவன் பரதன் என்பது உணர்த்துவார். "பனிவரும் மலர்க் கண் நீர் பரதன்" என்றார். இப்போது இராமன் மணக்கோலம் கண்டு மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர்ப் பரதன் ஆகிறான்.

மண்ணவரும் விண்ணவரும் மகிழ்வுற்றமை

1232. **அமைவு அரு மேனியான் அழகின் ஆயதோ?**
கமை உறு மனத்தினால் கருத வந்ததோ?
சமைவு உற அறிந்திலம்; தக்கது ஆகுக -
இமையவர் ஆயினார் இங்கு உளாருமே!

அமைவு அரு மேனியான் அழகின் ஆயதோ? - *(யாவர்க்கும்) அமைய இலாத சிறந்த திருமேனியையுடைய இராமபிரானின் (மிகு) அழகின் காரணமாகத் தோன்றியதோ (அல்லது);* ***கமை உறு மனத்தினால் கருத வந்ததோ?*** - *பொறுமை மிகும் தம் மனத்தால் இராமன் அழகையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் வந்ததோ;* ***சமைவு உற அறிந்திலம்*** - *(இவ்விரண்டினுள் ஒன்றில்) எது பொருந்துவது என்று அறிந்தோம் இல்லை;* ***தக்கது ஆகுக*** - *(இவ்விரண்டினுள்) எது பொருந்துவதோ அக்காரணத்தை (நீங்கள்) எடுத்துக் கொள்க;* ***இங்கு உளாருமே இமையவர் ஆயினார்*** - *(இவ்விரண்டில் ஒரு காரணத்தால் நிகழ்ந்த காரியம் யாது எனில்) இராமனைக் கண்ட இவ்வுலக மனிதர்களும் (கண்ணிமையாதவர் ஆனமையால் கண்ணிமையாத) வான உலகத் தேவர்கள் ஆகிவிட்டனர்.*

கண்ணிமையால் காண்பார் அனைவரும் இராமன் அழகைப் பருகினர் என்பது கருத்து. மிக அழகியவையும். ஊன்றி நோக்க உரியவையும் கண் இமைத்தலை மறக்கச் செய்துவிடல் இயல்பு. நம் நினைவின்றியே இயங்கவல்ல கண் இமைகளும் இமைக்கும் நினைவின்றி மறந்தன என இராமனின் பேரழகை வியந்தவாறு. மன ஒருமை எனும் தியானம் பொறுமையால் வந்து கூடுவதாதலின். "கமை உறு மனத்தினால் கருத வந்ததோ?" என்றார். "கரியவனைக் காணாத கண் என்ன கண்ணே! கண் இமைத்துக் காண்பார் தம் கண் என்ன கண்ணே! (சிலம்பு. ஆய்ச்சி. 17:36) என்பது இளங்கோவடிகளின் வாக்கு. "இமையா நாட்டம் பெற்றிலம் என்பார்; இரு கண்ணால் அமையாது என்பார்; அந்தர வானத்தவர் எல்லாம்" (கம்ப. 504) எனும் தொடரும் இங்கு ஒப்பு நோக்கற் பாலது. தேவர்கட்கு இமையவர் எனும் பெயர் இமைத்தலில் விசேடத் தன்மை வாய்ந்தவர் என்பதனால் வந்தது. அந்தச் சிறப்புத் தன்மையை மண்ணுலக மக்களும் இன்று பெற்று விட்டதனால். இவர்களும் தேவர்கள் ஆகிவிட்டனர் என்பதாம்.
73

1233. 'வரம்பு அறும் உலகினை வலிந்து. மாய்வு இன்றி.
திரம் பயில் அரக்கர்தம் வருக்கம் தேய்வு இன்று
நிரம்பியது' எனக் கொடு. நிறைந்த தேவரும்.
அரம்பையர் குழாத்தொடும். ஆடல் மேயினார்.

வரம்புறும் உலகினை வலிந்து - *எல்லையற்ற உலகங்கள் யாவற்றையும் துன்புறுத்தி;* **மாய்வு இன்றித் திரம் பயில் அரக்கர் தம் வருக்கம்** - *தாம் அழியாமல் நிலைத்து நிற்கின்ற அரக்கரது கூட்டத்தின்;* **தேய்வு இன்று நிரம்பியது எனக் கொடு** *- அழிவு இன்றோடு நிறைவேறிற்று என்று எண்ணிக் கொண்டு;* **நிறைந்த தேவரும். அரம்பையர் குழாத்தொடும் ஆடல் மேயினார்** *- (வானத்திலே வந்து) நிரம்பியிருந்த தேவர்கள் அனைவரும் அரம்பை முதலிய தேவ மாதர்கள் கூட்டத்துடனே ஆனந்த நடனம் புரியத் தொடங்கினர்.*

acharya.org

சீதை திருமணம் அரக்கர் அழிவுக்கு இட்ட கால்கோள்; விரைவில் இனி அரக்கர் அழிவர் என்பது உறுதியானதால். தேவர்கள் ஆனந்தக் கூத்தாடினர். விரைவும் உறுதியும் பற்றி அரக்கர் தேய்வு. "இனி நிரம்பும் என்று கூற வந்தவர்கள்" இன்று நிரம்பியது எனக் கூத்தாடினர் என்க. "வாராக் காலத்தும் நிகழும் காலத்தும் ஓராங்கு வரூஉம் வினைச் சொற் கிளவி. இறந்த காலத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல். விரைந்த பொருள்" என்பது தொல்காப்பியம் (தொல். சொல். நூற். 44) கால வழுவமைதி. தேவரும் என்ற இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மையால். மண்ணுலகத்தவரும் ஆடல் மேவிக் கொண்டிருந்தனர் என்பது உணர்த்தினார்.

1234. **சொரிந்தனர் மலர் மழை; சுண்ணம் தூவினர்;**
விரிந்து ஒளிர் காசு. பொன். தூசு. வீசினர்;
பரிந்தனர்; அழகினைப் பருகினார்கொலோ?
தெரிந்திலம். திருநகர் மகளிர் செய்கையே!

மலர் மழை பொழிந்தனர் சுண்ணம் தூவினர் - *(அந் நகரத்து மகளிர் எல்லோரும்) (இராம பிரானின் மீது) பூ மழை பொழிந்தனர்;* **நறுமணப் பொடிகளைத் தூவினர்;விரிந்து ஒளிர் காசு. பொன். தூசு வீசினர்** - *ஒளி பரவி மிளிர்கின்ற இரத்தினங்களையும் பொன்னையும். ஆடைகளையும் (யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சி மிகுதியால்) அள்ளி வீசினர்;* **பரிந்தனர். அழகினைப் பருகினார் கொலோ?** - *(இதற்குக் காரணம்) இராமபிரானது பேரழகை விரும்பிக் குடித்தார்கள் போலும்!;* **திருநகர் மகளிர் செய்கை தெரிந்திலம்** - *அழகு மிகும் அந்நகரத்து மகளிர் செயல்கட்கு (இதனை விட வேறு காரணம் எதுவும்) எமக்குத் தெரியவில்லை.*

இராமனது பேரழகுப் பெருங்காட்சி கண்டு பிறர்க்கு மணியும் பொன்னும் ஆடையுமாக அள்ளிக் கொடுத்தனர் என்க.

1235. **வள்ளலை நோக்கிய மகளிர். மேனியின்**
எள்ள அரும் பூண் எலாம் இரிய. நிற்கின்றார்-
'உள்ளன யாவையும் உதவி பூண்டவும்
கொள்ளையிற் கொள்க!' எனக் கொடுக்கின்றாரினே.

உள்ளன யாவையும் உதவி - *(தம்மிடம்) உள்ள பொருள்கள் யாவற்றையும் (பிறர்க்குக்) கொடையாகக் கொடுத்துவிட்டு;* **'பூண்டவும் கொள்ளையிற் கொள்க' எனக் கொடுக்கின்றாரின்** - *தாம் 'அணிந்துள்ளவற்றையும் மொத்தமாகக் கொள்வீராக' என்று கூறிக் கொடுப்பவர்களைப் போல;* **வள்ளலை நோக்கிய மகளிர்** - *இராமபிரானைப் பார்த்த மகளிர் அனைவரும்;* **மேனியின் எள்ள அரும் பூண் எலாம் இரிய நிற்கின்றார்** - *(இராம வேட்கையால் நிகழ்ந்த மேனி இளைப்பால்) பழிப்பற்ற ஆபரணங்கள் எல்லாம் தம் உடம்பிலிருந்து கழன்றுவிழ நின்றார்கள்.*

மேற்பாட்டில் பொன்னும் மணியும் ஆடையும் கொடுத்தவர்கள். இப்பாட்டில். தம் அணிகளையும் இழக்க நிற்பதால். "உள்ளன யாவையும் உதவிப் பூண்டவும் கொள்ளையிற் கொள்கெனக் கொடுக்கின்ற" வள்ளல்கள் போன்றனர் மகளிர் என உவமித்தார். கொள்ளையிற் கொள்வார் முழுவதும் எடுத்துச் செல்வர் ஆதலின். கொள்ளையிற் கொள்ளல். முழுவதும் கொள்ளல் எனும் பொருள் தந்து நின்றது. இராமபிரான் ஆகிய வள்ளலை நோக்கி மகளிர் தாமும் அவ்வள்ளலின் தன்மையைப் பெற்றுவிட்டனர் என்பதாம். அவனைக் கண்டதால் எழுந்த விரக தாபத்தால் விளைந்த உடல் இளைப்பால் அணிந்திருந்த அணிகளும் கழன்று வீழ்ந்ததனால். "உள்ளி உள்ளவெல்லாம் உவந்து ஈயும்" (கம்ப.15) வள்ளல்கள் போன்று ஆயினர் அம்மகளிர் என்க. 76

மண்டபஞ் சார்ந்த இராமன் தந்தையையும் முனிவரையும்

தொழுது அமர்தல ◌்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1236. எஞ்சல் இல் உலகத்து உள்ள
எறி படை அரச வெள்ளம்
குஞ்சரக் குழாத்தின் சுற்ற.
கொற்றவன் இருந்த கூடம்.
வெஞ் சினத் தனுவலானும்.
மேரு மால் வரையில் சேரும்
செஞ் சுடர்க் கடவுள் என்ன.
தேரிடைச் சென்று சேர்ந்தான்.

எஞ்சல் இல் உலகத்து உள்ள - யாரும் எஞ்சாமல் உலகம் முழுவதும் உள்ள; **எறிபடை அரச வெள்ளம்** - வீசுகின்ற ஆயுதங்களை ஏந்திய அரசர்களின் மிகுதியான கூட்டம்; **குஞ்சரக் குழாத்தின் சுற்ற** - யானைகளின் கூட்டம் போல் சுற்றிலும் நிற்க; **கொற்றவன் இருந்த கூடம்** - தசரதச் சக்கரவர்த்தி வீற்றிருந்த அந்தத் திருமண மண்டபத்தை; **வெம்சினத் தனுவலானும்** - கொடுங் கோபமுடைய வில் தொழிலில் வல்லவனான இராமபிரானும்; **மேருமால் வரையில் சேரும் செஞ்சுடர்க் கடவுள் என்ன** - மேரு என்னும் பெரிய மலையைப் போய்ச் சேருகிற சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியனைப் போல; **தேரிடைச் சென்று சேர்ந்தான்** - தேரின் மேலே சென்று சேர்ந்தான்.

மேரு மாமலை. அந்த மண மண்டபத்திற்கும். அம்மலையடைந்த சூரியன் இராமபிரானுக்கும் உவமைகள் ஆயின. அரசர்களை யானைக் கூட்டமென்றார். தசரதனைச் சிங்க ஏறு என்றற்கு. இராமன். வில் ஒன்றைத் தவிர. வேறு ஆயுதங்கள் எவையும் ஏந்தாத வில்வலான் ஆதலின். "வெஞ்சினத் தனுவலான்" என்று ஒரு பெயர் ஈந்தார். திருக்கோவில் படிவங்களிலும் கையும் வில்லுமாகவே இராமபிரானின் திருவுருவங்கள் காட்சி நல்குவதும் காணலாகும்.

acharya.org

1237. ***இரதம் ஆண்டுஇழிந்த பின்னர்.***
இரு மருங்கு. இரண்டு கையும்.
பரதனும் இளைய கோவும்.
பரிந்தனர் ஏந்த. பைந் தார்
வரதனும் எய்தி. மை தீர்
மா தவர்த் தொழுது. நீதி
விரத மெய்த் தாதை பாதம் வணங்கி.
மாடு இருந்த வேலை.

பைந்தார் வரதனும் - *பசுமையான மலர் மாலைகளை யணிந்து வேண்டுவார்க்கு வேண்டும் வரம் ஈயவல்ல இராமபிரானும்;* ***இரதம் ஆண்டு இழிந்த பின்னர்*** - *அவ்விடத்தில் தேரின் நின்றும் இறங்கிய பின்பு;* ***இருமருங்கு இரண்டு கையும் பரதனும் இளைய கோவும் பரிந்தனர் ஏந்த எய்தி*** - *இரு பக்கங்களிலும். தனது இரு திருக்கரங்களையும் பரதனும் அவனுக்கு இளையவனான இலக்குவனும் அன்பு கொண்டு (தம் கரங்களால்) ஏந்தா நிற்க. (அந்த மண மண்டபத்தை) அடைந்து;* ***மைதீர் மாதவர்த் தொழுது*** - *குற்றமில்லாத (வசிட்டன். விசுவாமித்திரன் முதலிய) பெருந்தவ முனிவர்களைத் தொழுது;* ***நீதி விரத மெய்த் தாதை பாதம் வணங்கி*** - *முறை தவறாது (மக்கட்கு) நீதி செலுத்துவதையே தன் விரதம் ஆகக் கொண்டுள்ள சத்திய வேந்தனாகிய தன் தந்தை தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் பாதங்களை வணங்கி;* ***மாடு இருந்த காலை*** - *(அத்தந்தையின்) பக்கத்திலே வீற்றிருந்த பொழுதில் (சீதா தேவி வந்தாள் எனும் வரும் பாடலோடு இயையும்).*

துறவியரும் தந்தையரும் ஒருங்கிருந்தால் மக்கள் துறவியரையே முதலில் வணங்குதல் வேண்டும் எனும் மரபும் உணர்த்தியவாறு. பேரரசர்களை அழைத்துச் செல்கையில் கைலாகு (கையலகு) கொடுத்துச் செல்வது மரபாதலின் ''இரு மருங்கு இரண்டு கையும் பரதனும் இளைய கோவும் பரிந்தனர் ஏந்த'' என்றார். மாதவர்: வசிட்டர். கோசிகர். சதானந்தர் முதலாயினோர். சக்கரவர்த்தியைத் தொழுது அவனடிக் கீழ் வீற்றிருந்தான் இராமன் என்றது பெரியோர்கள் அநுமதி பெற்ற பின்பே மணத்தவிசு ஏற வேண்டும் என்னும் மரபு குறித்தது.

மணமண்டபத்துள் சீதை வந்த காட்சி

1238. ***சிலையுடைக் கயல். வாள் திங்கள்.***
ஏந்தி. ஓர் செம் பொன் கொம்பர்.
முலை இடை முகிழ்ப்ப. தேர்மேல்
முன்திசை முளைத்தது அன்னாள்.
அலை கடல் பிறந்து. பின்னை
அவனியில் தோன்றி மீள
மலையிடை உதிக்கின்றாள் போல்.
மண்டபம் அதனில் வந்தாள்.

ஓர் செம்பொன் கொம்பர் - சிவந்த பொன்னின் நிறமுடைய ஒரு பூங்கொம்பு; **சிலை உடைக் கயல் வாள் திங்கள் ஏந்தி** - வில்லை மேற்புறத்தில் உடைய கயல்மீன்களை இடையிலே பெற்ற. ஒளியுடைய (பூரண) சந்திரனை ஏந்தி; **இடை மு(ல்)லை முகிழ்ப்ப** - அச்சந்திரனுக்கு இடையிலே முல்லையரும்பு சிறிதே மலர; **தேர்மேல் முன்திசை முளைத்தது அன்னாள்** - தேரின் மேல் கிழக்குத் திக்கிலே தோன்றியதனைப் போன்ற பிராட்டி; **அலைகடல் பிறந்து பின்னை அவனியில் தோன்றி** - அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலிலே (திருமகளாகப்) பிறந்து. பின்பு மண்ணுலகில் (சீதையாக) அவதரித்து; **மீள மலையிடை உதிக்கின்றாள் போல். மண்டபம் அதனில் வந்தாள்** - மீண்டும் ஒரு மலையினிடத்தே பிறக்கின்றாள போலே அம்மண்டபத்தில் வந்தடைந்தாள்.

ஒரு பொன்னிறப் பூங் கொம்பு வில்லையும் கயலையும் உடைய ஒரு சந்திரனை ஏந்தி. முல்லை மலர் அரும்ப வந்தால் சானகிக்கு உவமையாம் என்பதனால் இஃது இல்பொருள் உவமையணி. பொன்னிறப் பூங்கொம்பு சீதையின் வடிவுக்கும். வில் புருவத்திற்கும். கயல் கண்கட்கும். முல்லை முறுவற்கும். திங்கள் முகத்திற்கும் உவமைகளாயின. மலை: மண்டபத்திற்கு உவமையாம்.

பிராட்டிக்கு. "வேறு ஒப்பு எங்கே கொண்டு எவ்வகை நாடி உரை செய்வாம்" (கம்ப. 503). 'யாழும் எழுதி' என்ற திருக்கோவையார் பாடல் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

மணவணி காண வானத்தே வானவர் வருதல்

1239. நன்றி வானவர் எலாம். இருந்த நம்பியை.
'துன்று இருங் கருங் கடல் துவைப்பத் தோன்றிய
மன்றல் அம் கோதையாள் மாலை சூட்டிய
அன்றினும். இன்று உடைத்து அழகு' என்றார் அரோ.

நன்றி வானவர் எலாம் - நன்றியுணர்வுடைய தேவர் எல்லோரும்; **இருந்த நம்பியை** - அங்கு வீற்றிருந்த இராமபிரானை (நோக்கி); **துன்று இருங் கடல் துவைப்பத் தோன்றிய** - (அலை) செறிந்த பெருங்கடலாகிய பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்துத் தோன்றிய; **மன்றல் அம் கோதையாள் மாலை சூட்டிய அன்றினும்** - மணம்மிக்க அழகிய கூந்தலையுடைய திருமகள் (திருமாலுக்கு) மாலை சூட்டிய அந்தத் திருநாளைக் காட்டிலும்; **இன்று அழகு உடைத்து என்றார்** - இவளுக்கு நீ மாலை சூட்டும் இந்நாள் (மிக) அழகியது என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

இன்று நிகழும் 'திரு'மணம் "தீயோர் இறந்து உக நூறித் தக்கோர் இடர் துடைத்தற்கு" (கம்ப. 5885) ஆதலின். "அன்றினும் இன்று அழகுடைத்து" என்றனர் தேவர் என்க. தம் பொருட்டுப் பெருமான் அவதரித்துள்ளான் ஆதலால் அந்நன்றியுணர்வோடு தேவர்கள் நிறைந்திருந்தனர் என்பார். "நன்றி வானவர்" என்றார். பாற்கடல் கடைந்த அன்று நஞ்சு எழுந்தது;அமுதத்தை அசுரர்க்குத் தராமல் ஏய்த்த கசப்பு தேவாசுரப் போர் - முதலிய இடையீடுகள் பின் நிகழ்ந்தன. அத்தகைய ஊறுகள் எதுவுமின்றி இத்திருமணம் இனிதே நிகழ்வதால் இரண்டையும் கண்ணுற்ற தேவர்கள் "அன்றினும் இன்று உடைத்து அழகு என்றார்" எனினுமாம். தேவ வடிவினர் திருமணத்தினும் மானுடம் புக்க இவ்விருவர் திருமணம் அழகிற்று என்பதாம்.

1240. ஒலி கடல் உலகினில். உம்பர். நாகரில்.
பொலிவது மற்று இவள் பொற்பு; என்றால். இவள்
மலிதரு மணம் படு திருவை. வாயினால்.
மெலிதரும் உணர்வினேன். என் விளம்புகேன்?

ஒலிகடல் உலகினில் உம்பர் நாகரில் பொலிவது மற்று இவள் பொற்பு என்றால் - ஒலிக்கும் கடல் சூழ்ந்த இம் மண்ணுலகிலும் தேவ உலகிலும் நாக உலகிலும் உள்ள அனைவர் அழகினையும் ஒரு சேர வைப்பினும் இச்சீதையழகே மேல் ஓங்கிப் பொலிந்து நிற்கும் என்றால்; **இவள் மலிதரு மணம் படு திருவை** - இவளது மணம் நிறைந்த திருமண வைபவத்தை; **மெலிதரும் உணர்வினேன் என் விளம்புகேன்?** - சிறிய அறிவினையுடைய யான் என்னவென்று சொல்லவல்லேன்?

பேரழகுப் பெட்டகத்தின் திருமண வைபவத்தைச் சிற்றறிவுடைய யான் எப்படிச் செப்புவேன் என்று கவிஞர். இத்துணை வர்ணனை புரிந்தும் மனம் நிறைவுறாத ஏக்கத்தை கவிக் கூற்றாய் வெளிப்படுத்தியவாறு. மூவுலகிலும் உள்ள அழகுக் கூறுகள் அனைத்தும் திருவின் கூறு என்பது கருத்து. மூவுலகத்தோர் எல்லோரும் மணப் பெண்களின் அழகுக்கு உவமிக்கப்படும் அந்த அழகின் மூலப் பெட்டகமே. மணப்பெண்ணாக அமர்ந்திருக்கையில் (கம்ப. 503) இவள் மணம்படு பேரழகை "வாயினால் மெலிதரும் உணர்வினேன் என் விளம்புகேன்" என உரைக்க இயலாமையை உரைத்தவாறு.

1241. இந்திரன் சசியொடும் எய்தினான்; இளஞ்
சந்திர மௌலியும் தையலாளொடும்
வந்தனன்; மலர் அயன் வாக்கினாளுடன்
அந்தரம் புகுந்தனன்;- அழகு காணவே.

அழகு காண - இராமன் சீதை இருவரின் மணக் கோல அழகு காண; **அந்தரம் இந்திரன் சசியொடும் எய்தினான்** - வான்வெளியில் தேவேந்திரன் தன் மனைவி சசிதேவியுடன் வந்து அடைந்தான்; **இளஞ் சந்திர மௌலியும் தையலாளொடும் வந்தனன்** - இளம்பிறையைச் சூடிய சிவபெருமானும் உமையாளொடும் வந்தடைந்தான்; **மலர் அயன் வாக்கினாளுடன் புகுந்தனன்** - தாமரையில் வாழ்கின்ற நான்முகனும் கலைமகளொடு வந்தடைந்தான்.

இரு திறத்தார்க்கும் செய்த வரம்பு இவர் இருவர் ஆதலின் இருவரின் பேரழகுப் பெருக்கினைச் சுட்ட வானத்துத் தேவர் தலைவர்கள் மணங்காண வந்தனர் என்னாது. "அழகு காண" வந்தனர் என்றார். மணக்கோல அழகு நெஞ்சில் நிற்கும் அழகு ஆதலின் "மணவணி காண மகிழ்ந்தனர்" (சிலம்பு.) என்பார் இளங்கோவடிகளும்.

வசிட்டன் திருமணச் சடங்கு செய்தல ◌

1242. **நீந்த அருங் கடல் என. நிறைந்த வேதியர்.**
தோய்ந்த நூல் மார்பினர். சுற்ற. தொல் நெறி
வாய்ந்த நல் வேள்விக்கு. வசிட்டன். மை அற
ஏய்ந்தன கலப்பையோடு இனிதின் எய்தினான்.

நூல் வேய்ந்த மார்பினர் - முப்புரி நூல் பூண்ட மார்பினையுடையவர்களான; **நிறைந்த வேதியர்** - வேதம் நிறைந்த அந்தணர்கள்; **நீந்து அரும் கடல் எனச் சுற்ற** - நீந்துதற்கரிய கடல் போன்ற எண்ணற்கரியராய்ச் சுற்றிலும் வர; **வசிட்டன்** - வசிட்ட மாமுனிவன்; **தொல்நெறி வாய்ந்த நல் வேள்விக்கு** - பழைமை நெறி முறைப்படியமைந்த திருமணச் சடங்குகளை நிகழ்த்துதற்கு; **மை அற ஏய்ந்தன கலப்பையோடு இனிதின் எய்தினான்** - குற்றமில்லாமல் (சாத்திர முறைக்குப்) பொருந்திய கருவிகளுடன மகிழ்வோடு (அங்கு) வந்தடைந்தான்.

கலப்பை: துணைக் கருவிகள் கொண்ட பை "காவினம் கலனே: சுருக்கினெம் கலப்பை'' (புறம். 206 -10) என்பார்.

1243. **தண்டிலம் விரித்தனன்: தருப்பை சாத்தினன்;**
மண்டலம் விதிமுறை வகுத்து. மென் மலர்
கொண்டு நெய் சொரிந்து. எரி குழும. மூட்டினன்;
பண்டு உள மறை நெறி பரவிச் செய்தனன்.

தண்டிலம் விரித்தனன் - *(வசிட்ட மாமுனிவன்) (அக்கினி வளர்க்கும் இடத்தே பரப்ப வேண்டிய) மணலைப் பரப்பினான்;* **தருப்பை சாத்தினன்** - *தருப்பைகளை உரிய இடங்களில் வைத்தான்;* **மண்டலம் விதிமுறை வகுத்து** - *(அக்கினி வைத்தற்குரிய) வட்டமான இடத்தை வேத விதிப்படி ஏற்படுத்தி;* **மென்மலர் கொண்டு நெய் சொரிந்து எரிகுழும மூட்டினான்** - *மெல்லிய மலர்களைக் கொண்டு நெய்யை ஆகுதியாகச் சொரிந்து ஓம அக்கினி குவிந்தெழுமாறு செய்தான்;* **பண்டு உள மறை நெறி பரவிச் செய்தனன்** - *தொன்று தொட்டு வந்த வேத நெறிப்படி (மந்திரங்களால்) தொழுது. (மணச் சடங்கினைச்) செய்தான்.*

தண்டிலம்: மணல்;வடசொல். "அக்கினியைப் பிரதிட்டிக்குமிடத்தே சதுரமாகப் பரப்புகின்ற மணல்" (சீவக.) என்பர் நச்சினார்க்கினயர் "தருமணல். தருப்பை ஆர்ந்த சமிதை இம்மூன்றினானும் விரிமலர் அணிந்த கோல வேதிகை" (சீவக. 2463) என்பார் தேவரும்.

மணத் தவிசில் இராமனும் சீதையும்

1244. **மன்றலின் வந்து. மணத் தவிசு ஏறி.**
வென்றி நெடுந் தகை வீரனும். ஆர்வத்து
இன் துணை அன்னமும். எய்தி இருந்தார்;
ஒன்றிய போகமும் யோகமும் ஒத்தார்.

மன்றலின் வந்து - *(நறுமணப் பொருள்களின் திருமணத்தோடு வந்து;* ***மணத்தவிசு ஏறி*** - *திருமணத்துக்குரிய ஆசனங்களில் ஏறி;* **வென்றி நெடுந்தகை வீரனும்** - *வெற்றியினையும் பெருமைக் குணங்களையும் உடைய வீரனான இராம பிரானும்;* **ஆர்வத்து இன்துணை அன்னமும் எய்தியிருந்தார்** - *அந்த இராமபிரான்பால் பேரன்பினை யுடையவளாய் (அவனுக்கு) இனிய துணையாக ஆகவுள்ள அன்னம் அனைய சீதையும் நெருக்கமாக வீற்றிருந்தார்கள்;* **ஒன்றிய யோகமும் போகமும் ஒத்தார்** - *(ஒன்றோடொன்று) ஒன்றியிணைந்த பேரின்பத்தையும் (அதற்கு உபாயமான) யோக நிலையினையும் ஒத்தவர்கள் ஆனார்கள்.*

இராமன் போகத்தையும். சீதை யோகத்தையும் ஒத்தனர் என்க. இறைவன் பேரின்பப் பெருவீட்டை நல்குபவன்; அதற்குப் பிராட்டி சேர்ப்பிக்கும் வாயிலாக (புருடகார பூதையாக) இயங்குவாள் என்னும் மரபு பற்றி இங்ஙனங் கூறினார். அன்பு செய்தற்கு அன்னம்: "ஆதரம் பெருகுகின்ற அன்பினால் அன்னம் ஒத்தும்" (சீவக. 189) என்னும் இடத்தும் காண்க. போகம்: அந்தமில் இன்பத்து அழிவில் வீட்டில் இறைவன் முன்னிலையில் எய்தும் நிரதிசய இன்பமாம் அப்பேரின்பப் பெருநிலையை எய்துதற்கு வாயிலாய் அமைவது போகம். "இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள் நீங்கி மாசறு காட்சியவர்க்கு" (திருக். 352) என்பார் வள்ளுவனாரும். இருள் நீங்கிய இன்பம் என்பது ஒன்றிய போகம் ஆகவும் மாசறு காட்சி என்பது யோகம் ஆகவும் கூறப்பட்டிருத்தல் காணலாம். இறைவனோடு சமமாகும் நிலையுடைய முத்தியாதலின் ஒன்றிய போகம்" என்றார். இறைவன் ஒருவனே; பிராட்டி உயிர்களின் வாயிலாய் இலங்கி உயிர்களுள் தலையாயவளாய் சாமிய நிலையையடைந்தவள் எனும் தத்துவக் கருத்தும் பிராட்டியை யோகம் எனக் குறித்ததனால் தோன்றும் என்பர். வீரனும் அன்னமும் போகமும் யோகமும் ஒத்தார். வீரன் போகம் அன்னம் யோகம் என நிரல் நிரையாகப் பொருள் கொள்க.
85

சனகன் தாரை வார்த்துக் கொடுத்தல்

1245. கோமகன் முன் சனகன். குளிர் நல் நீர்
'பூமகளும் பொருளும் என. நீ என்.
மா மகள் தன்னொடும். மன்னுதி' என்னா.
தாமரை அன்ன தடக் கையின். ஈந்தான்.

கோமகன் முன் சனகன் - (தசரதச்) சக்கரவர்த்தித் திருமகனான இராமனின் எதிர்நின்று சனக மன்னன்; **'நீ பொருளும் பூ மகளும் என என் மாமகள் தன்னொடும் மன்னுதி' என்னா** - 'நீ (பரம்) பொருளாகிய திருமாலும். தாமரையில் வாழும் திருமகளும் போல என்னுடைய பெருமைக்குரிய திருமகளான சீதையுடனே நிலைபெற்று வாழ்க' என்று கூறி; **குளிர் நல் நீர் தாமரை அன்ன தடக்கையின் ஈந்தான்** - குளிர்ந்த தூய நீரைத் (தாரை வார்த்து) தாமரை மலர் போன்ற (இராமனது) வலத் திருக்கையில் கொடுத்தான்.

"பூ மகளும் பொருளும்" போல எனற்கு. பூமித் தாயும் அவளிடத்துள்ள பொருளும் போல எனவும். திருமகள் செல்லுமிடம் எல்லாம் செல்லும் செல்வம் போல எனவும் பொருள் கொள்ளலுமாம். பூமகள்: அலர்மேல் மங்கையாகிய திருமகள். "அகல கில்லேன் இறையும் என்று அலர்மேல் மங்கையுறை" மார்பன்' (திருவாய். 6:10:10) ஆதலின் "பரம் பொருளும் பூமகளும் என மன்னுதி" என்றான். பொருளில் சிறந்த பொருள் இறைவனே ஆதலின் அடையின்றிப் "பொருளும்" என்றார். அடையின்மை சிறப்பைக் குறித்தலைத் திருக்கோவையார் முதற்பாடலில் பேராசிரியர் குறித்த உரையால் அறிக.

வாழ்த்து ஒலியும் மலர் மழையும்

1246. அந்தணர் ஆசி. அருங் கல மின்னார்
தந்த பல்லாண்டு இசை. தார் முடி மன்னர்
வந்தனை. மா தவர் வாழ்த்து ஒலியோடு
முந்திய சங்கம் முழங்கின மாதோ.

அந்தணர் ஆசி - *(அவ்வாறு சனகன் சீதையை இராமன் திருக்கையில் தரும்போது) அந்தணர்களின் ஆசி ஒலியும்;* ***அருங்கல மின்னார் தந்த பல்லாண்டு இசை*** *- (உலகிற்கு) அரிய அணிகலம் போன்றுள்ள மாதர்கள் பாடுகின்ற பல்லாண்டு இசை ஒலியும்;* ***தார்முடி மன் னர் வந்தனை*** *- மலர்மாலை யணிந்த மன்னர்களின் வாழ்த்து ஒலியும்;* ***மாதவர் வாழ்த்து ஒலியோடு*** *- பெருந்தவ முனிவர்கள் வாழ்த்து ஒலியும் ஆகிய இவற்றோடு (இணைந்து);* ***முந்திய சங்கம் முழங்கின*** *- (மங்கலக் கருவிகளுள்) முந்தியனவாகிய சங்கங்கள் பேரொலியை எழுப்பின.*

மாது. ஓ - அசைநிலைகள். மறையவர் ஓதும் வேதமுழக்கம் எல்லாம் ஆசியுரைகளே யாதலின். "அந்தணர் ஆசி" என்றார். மாதர்க்குள் அரிய அணி அனைய மகளிர் பல்லாண்டு இசையோடு கூறினர் என்பார். "அருங்கல மின்னார் தந்த பல்லாண்டிசை" என்றார். "புதல்வற் பயந்த திதலை அவ்வயிற்று. வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடி. கற்பினின் வழாஅ நற்பல உதவிப் பெற்றோற்பெட்கும் பிணையை ஆக!" (அகம்.86) எனச் சங்க காலத்தும் மகளிர் வாழ்த்துண்மை அறிக.

1247. வானவர் பூ மழை. மன்னவர் பொன் பூ
ஏனையர் தூவும் இலங்கு ஒளி முத்தம்.
தான் நகு நாள்மலர். என்று இவைதம்மால்.
மீன் நகு வானின் விளங்கியது. இப் பார்.

வானவார் பூமழை *- வானத்துத் தேவர் பொழிந்த (கற்பக) மலர் மாரியும்;* ***மன்னவர் பொன் பூ*** *- மண்ணகத்து மன்னர்கள் பொழிந்த பொன்னால் ஆகிய பூக்களும்;* ***ஏனையர் தூவும் இலங்கு ஒளி முத்தம்*** *- மற்றையோர் பொழிந்த விளங்கும் ஒளி முத்துக்களும்;* ***தான் நகு நாள் மலர்*** *- தானாக மலர்ந்த பூக்களும்;* ***என்று இவை தம்மால்*** *- என்று (கூறப்படும்) இவற்றால்;* ***இப்பார் மீன் நகுவானின் விளங்கியது*** *- இம் மண்ணுலகம் (அன்று) மீன்கள் ஒளிர்கின்ற வான் உலகம் போல விளங்கியது.*

"என்ற" எனும் பெயர் எச்சத்தின் அகரம் தொக்கு "என்று" என நின்றது. பெருமான். பிராட்டி திருமணத்தன்று. மண்ணுலகம் விண்ணுலகமாயிலங்கியது எனக் கூறக் கருதிய கவிஞர்பிரான் அன்று சொரிந்த பொருள்களை வைத்தே தன் நினைப்பை முடித்துக் காட்டினார். பூக்களும் பொன்னும் முத்தும் எங்கும் மொய்த்துக் கிடந்து மண்ணகத்தை வானகமாக்கிற்று என்பதாம்.

இராமன் சீதையுடன் தீவலம் வருதல்

1248. வெய்ய கனல்தலை வீரனும். அந் நாள்.
மை அறு மந்திரம் மும்மை வழங்கா.
நெய் அமை ஆவுதி யாயையும் நேர்ந்தான்.
தையல் தளிர்க் கை தடக் கை பிடித்தான்.

வீரனும் அந்நாள் - மாவீரனாகிய இராமபிரான் அப்பொழுது; **மையறு மந்திரம் மும்மை வழங்கா** - குற்றமற்ற மந்திரங்களை மும் முறை கூறி; **வெய்ய கனல் தலை** - வெம்மை மிக்க தீயின்கண்; **நெய் அமை ஆவுதி யாவையும் நேர்ந்தான்** - நெய்யோடு கூடிய அவியுணவுள் யாவற்றையும் பெய்தான். (அதன்பின்); **தையல் தளிர்க்கை தடக்கை பிடித்தான்** - அழகிய சீதையினுடைய தளிர் அனைய மெல்லிய கரத்தினைத் தனது அகன்ற திருக்கரத்தாற் பற்றினான்.

மும்மை வழங்குதல் என்பது மந்திரத்தை உச்சரித்து நெய்யை மும்முறை மண்ணுதல் என்பர். "நெய்யை முனை முதிர் தருப்பை தன்னால் மந்திரத்து அமைய முக்கால் மண்ணி" (சீவக. 2465) எனும் தேவர் அடிகளும் அவற்றிற்கு நச்சர் உரையும் காண்க. இனி. அறம் தளிர்ப்பதற்கு ஆவனவெல்லாம் புரிய உள்ள கைஎனும் பொருளும் தோன்ற. "தையல் தளிர்க்கை தடக்கை பிடித்தான்" என்றார்.

1249. இடம் படு தோளவனோடு. இயை வேள்வி
தொடங்கிய வெங் கனல் சூழ்வரு போதின்.
மடம் படு சிந்தையள். மாறு பிறப்பின்.
உடம்?பு உயிரைத் தொடர்கின்றதை ஒத்தாள்.

இடம்படு தோளவனோடு - இடம் அகன்ற தோளினனான இராமனோடு; **இயை வேள்வி தொடங்கிய** - அவ்வச்சயமத்திற்கு ஏற்றவாறு ஓமம் முதலிய வைதிகச் சடங்குகளைச் செய்வதற்காகத் தொடங்கப் பெற்ற; **வெம்கனல் சூழ்வரு போதின்** - வெம்மையுடைய (வேள்வித்) தீயைச் சுற்றி வருகின்ற பொழுதில்; **மடம்படு சிந்தையள்** - (பெண்மைக்குரிய) பேதைமைக் குணம் (இயல்பாய்) அமைந்தமனத் தினளான சீதை; **மாறு பிறப்பின் உடம்பு உயிரைத் தொடர்கின்றதை ஒத்தாள்** - மாறி மாறி வருகின்ற இயல்பினையுடைய பிறவிகளில் (உயிர் உடம்பைத் தொடர்கின்ற வழக்கத்திற்கு மாறாக) உடம்பு உயிரைத் தொடர்கின்றதைப் போல. இராமனைப் பின் தொடர்ந்தாள்.

உயிர்தான். தான் நுகரவுள்ள வினைகட்கேற்ற உடலைப் பெற்று. பிறவி தோறும் உடலைப் பின் தொடரும் வினைகள் அற்ற தெய்விகத் தம்பதியர் ஆதலின். "உடம்பு உயிரைத் தொடர்ந்தது" போல் சீதை இராமனைப் பின் தொடர்ந்தாள் என்றார். இல்பொருள் உவமையணி. மடம்: பெற்றோரும் கணவனும் கற்பித்தபடி வழுவாது ஒழுகும் குணம். கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை என்பர். இக் குணச் சிறப்பால் இராமன் ஆகிய உயிர் செல்வழியெல்லாம் இனிச் செல்ல இருப்பவள் என்பது உணர்த்தினார்.

அம்மி மிதித்து அருந்ததி காணல்

1250. வலம்கொடு தீயை வணங்கினர். வந்து.
பொலம் பொரி செய்வன செய் பொருள் முற்றி.
இலங்கு ஒளி அம்மி மிதித்து. எதிர் நின்ற
கலங்கல் இல் கற்பின் அருந்ததி கண்டார்.

வலம்கொடு தீயை வணங்கினர் - (இராமனும் சீதையும்) (வேள்வித்) தீயினை வலம் வந்து வணங்கினர்; **வந்து பொலம் பொரி செய்வன செய்பொருள் முற்றி** - அவ்வாறு. வலம் வந்து வணங்கியபின் அழகிய பொரியிடுதல் முதலிய செய்யத்தக்க பொருள்கள் கொண்டு செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்து முடித்து; **இலங்கு ஒளி அம்மி மிதித்து** - விளங்கும் ஒளியுடைய அம்மிக்கல்லை (காலால்) மிதித்து; **எதிர்நின்ற கலங்கல் இல் கற்பின் அருந்ததி கண்டார்** - எதிரிலே நின்று கொண்டுள்ள நிலைகலங்காத கற்பென்னும் திண்மை பூண்ட அருந்ததியினையும் கண்டனர்.

அம்மி மிதித்தலும் அருந்ததி காணலும் சீதைக்குரிய செயல்களே ஆயினும். மலரும் மணமும் போல சீதையும் இராமனும் இணைந்திருக்கும் ஒன்றுபட்ட தன்மை பற்றி இருவர் செயலாகவே கூறினார் என்க. அம்மி மிதித்தல் - இல் கல் போன்று கற்பினில் திண்மை பெறுக என உணர்த்தற்காம். அருந்ததி காட்டல் - எத்தகு சோதனையிலும் அருந்ததி போன்று கற்பினிற் கலங்கா நிலை எய்துதற்காம். நட்சத்திர நிலையிலும் கணவனாகிய வசிட்டனைப் பிரியாதிருத்தல் அருந்ததி ஒருத்திக்கே உரியதாம். இங்கு விண்மீன் நிலையில் அன்றி. நேரேயே அருந்ததி கண்காண நின்றாள் என்பார். "எதிர்நின்ற அருந்ததி" என்றார். மங்கல நாண் அணிதலை. "மங்கலக் கழுத்துக்கெல்லாம் தான் அணி" (கம்ப.) "மற்றை நல் அணிகள் காண் உன் மங்கலம் காத்த மன்னோ" (கம்ப. 1118). "கழுத்தின் நாண்" (கம்ப. 1653) என்று கவிஞர்பிரான் பலவிடங்களில் கூறியிருந்தும் இங்கு மணச் சடங்குகளில் ஒன்றாகக் கூறாதது உலக வழக்கான அதனை. வேத வழக்காகவே நிகழ்வுறும் சடங்குகளுடன் இங்குக் கூற அவர் விரும்பவில்லை போலும் என்று உரைப்பர். மனித வழக்குக்குரிய ஒரு நிகழ்வைத் தெய்வ மணநிகழ்வில் சேர்க்கக் கவிஞர் விரும்பவில்லை யெனினுமாம். அதனால்தான். "மான் அணி நோக்கினார் தம் மங்கலக் கழுத்துக் கெல்லாம் தான் அணியான போது தனக்கு அணியாது மாதோ" (கம்ப. 1118) என்று பீடிகையிட்டுக் கொண்டார் போலும்.

மனைவியுடன் இராமன் மாளிகை புகுதல்

1251. மற்று உள. செய்வன செய்து. மகிழ்ந்தார்;
முற்றிய மா தவர் தாள் முறை சூடி.
கொற்றவனைக் கழல் கும்பிடலோடும்.
பொற்றொடி கைக்கொடு நல் மனை புக்கான்.

மற்றுள செய்வன செய்து - (இராமன்) இன்னும் செய்யத் தக்கவையான சடங்குகளையெல்லாம் செய்து முடித்து; **மகிழ்ந்தார் முற்றிய மாதவர் தாள் முறை சூடி** - மகிழ்ச்சியால் திளைத்து நிற்கும் பெருந்தவம் முற்றிய (வசிட்டன். விசுவாமித்திரன் முதலிய) முனிவர்களின் திருவடிகளை முடியில் சூடுமாறு பணிந்து; **கொற்றவனைக் கழல் கும்பிடலோடும்** - (தந்தையான) தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் பாதங்களில் வீழ்ந்து கும்பிட்டவுடன்; **பொற்கொடி கைக்கொடு நல்மனை புக்கான்** - பொன்வளைகள் பூண்ட சீதையின் கைகளைப் பற்றியவாறு நல்லனவெல்லாம் கொண்ட (தனக்குரிய) மாளிகையினுள் சென்றான்.

அவதார நோக்கம் நிறைவேறுதற்குரிய ஒரு பெரும்பணி. முதற்பணி. எவ்வித ஊறுமின்றி இனிதே நிறைந்தமை கொண்டு முனிவர் குழாம் பெருமகிழ்வு எய்தியது என்பார். "மகிழ்ந்தார் முற்றிய மாதவர்" என்றார். மண மேடையில். நுழைந்ததுபோலவே. அதனை விட்டுச் செல்கையிலும் சான்றோரை மறவாமல் வணங்குதல் வேண்டும் எனும் மரபை நினைப்பிப்பார். "மாதவர் தாள் முறைசூடி. கொற்றவனைக் கழல் கும்பிடலோடும்" என்றார். பொற்றொடி - அன்மொழித்தொகை; பிராட்டியைக் குறித்தது.

மங்கல ஆரவாரம்

1252. **ஆர்த்தன பேரிகள்; ஆர்த்தன சங்கம்;**
ஆர்த்தன நான்மறை; ஆர்த்தனர் வானோர்;
ஆர்த்தன பல் கலை; ஆர்த்தன பல்லாண்டு;
ஆர்த்தன வண்டு இனம்; ஆர்த்தன வேலை.

ஆர்த்தன பேரிகள் - அப்பொழுது மங்கல பேரிகைகள் முழங்கின; **ஆர்த்தன சங்கம்** - சங்க வாத்தியங்கள் முழங்கின; **ஆர்த்தன நான்மறை** - நான்கு வேதங்களும் முழங்கின; **ஆர்த்தனர் வானோர்** - தேவர்கள் (ஆனந்தத்தால்) முழங்கினர்; **ஆர்த்தன பல்கலை** - பல் வகைக்கலைகளும் ஆர்ப்பரித்தன; **ஆர்த்தன பல்லாண்டு** - பல்லாண்டு இசைகள் (எங்கும்) ஒலித்தன; **ஆர்த்தன வண்டு இனம்** - (மலர் மாலைகளில் மொய்த்த) வண்டினங்களும் (இம்மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் பங்கு கொள்பவைபோல்) ஆரவாரித்தன; **ஆர்த்தன வேலை** - கடல்களும் (மகிழ்ச்சியில் பங்குபெற்று) ஆர்ப்பரித்தன!

உலகுக்கு நலம் விளைக்கும் பெருநிகழ்வுகள் நிகழுங்காலத்தே. இயற்கைக் கூறுகளும் பங்குபெறும் எனக்குறிக்கும் இலக்கிய மரபு பற்றி. அறந்தலை நிறுத்த வந்த மணம் இதுவாதலின். "ஆர்த்தன வண்டினம்; ஆர்த்தன வேலை" என்றார். சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி.

அன்னையரை வணங்குதல்

1253. **கேகயன் மா மகள் கேழ் கிளர் பாதம்.**
தாயினும் அன்பொடு தாழ்ந்து வணங்கா.
ஆய தன் அன்னை அடித் துணை சூடி.
தூய சுமித்திரை தாள் தொழலோடும்.

கேகயன் மாமகள் கேழ்கிளர் பாதம் - *(இராமன்) கேகய மன்னனின் மகளான கைகேயியின் ஒளிமிகுந்த திருவடிகளை;* **தாயினும் அன்பொடு தாழ்ந்து வணங்கா** - *(தன்னைப்பெற்ற) தாயான கோசலையி னிடத்துக் கொண்டுள்ள அன்பைக்காட்டிலும் மிகு அன்புடனே வீழ்ந்துவணங்கி;* **ஆய தன் அன்னை அடித்துணை சூடி** - *(பின்பு) தன்னைப் பெற்ற தாயான கோசலையின் இணையடிகளைத் தலைக்கு அணியாகச் சூடி. (வணங்கி);* **தூய சுமித்திரை தாள் தொழலோடும்** - *(அதன்பின்பு) உளத் தூய்மை மிக்கவளான சுமித்திரையின் திருவடிகளை வணங்கிய அளவிலே.*

இப்பாடல் குளகம். அடுத்தபாடல் கருத்தொடு முடியும். "தாய் கையில் வளர்ந்திலன்; வளர்த்தது தவத்தால் கேகயன் மடந்தை" (யிடம்) (கம்ப. 1591) என்பர் ஆதலாலும். இனிவரும் அவதார நோக்க நிகழ்ச்சிகள் யாவுக்கும் இவள் வித்தாவாள் என உணர்தலாலும். "தாயினும் அன்பொடு தாழ்ந்து" கைகேயியை வணங்கினான் என்றார். அடியாரின் ஏவல் செய்தி என இராமனைக் காப்பதற்காகத் தன் மகனைத் தொடக்கத்திலிருந்தே அர்ப்பணித்த தூய நெஞ்சினள் ஆதலின். "தூய சுமத்திரை" என்றார். இராமனைப் பயந்த எற்கு இடர் உண்டோ?" (கம்ப. 1453) என்று தன் வாயால் உரைத்தாள் அல்லளோ. மந்தரை நுழையு முன் இந்த மாதரசி கைகேயி. இதனால் அன்றோ. "என்னையீன்ற எம்பிராட்டி" (கம்ப.) என்று பெருமான் ஏத்தியதும் என்க. இறுதியில் இராமபிரான் "தீயள் என்று நீ துறந்த என்தெய்வம்" (கம்ப. 10079) என்றதும் உணர்க.

சீதை பணிதலும் மாமியர் மகிழ்வும்

1254. **அன்னமும். அன்னவர் அம் பொன் மலர்த் தாள்**
சென்னி புனைந்தனள்; சிந்தை உவந்தார்.
கன்னி. அருந்ததி. காரிகை. காணா.
'நல் மகனுக்கு இவள் நல் அணி' என்றார்.

அன்னமும் அன்னவர் அம்பொன் மலர்த்தாள் சென்னி *புனைந்தாள் - அன்னப்பெடை போன்ற சீதையும். அத்தேவிமார் மூவரின் அழகிய பொன்போல் அருமையான திருவடித்தாமரை மலர்களைத் தன் தலைக்கு அணியாகக்கொண்டு வணங்கினாள்;* **சிந்தை உவந்தார்** - *(அப்போது அவர்கள் மூவரும்) சிந்தை மகிழ்ந்தவர்களாகி;* **கன்னி அருந்ததி காரிகை காணா** - *கற்பழிவில்லாத அருந்ததி போன்ற அழகிய மங்கையாகிய சானகியைப் பார்த்து;* **நல்மகனுக்கு இவள் நல் அணி என்றார்** - *'நம்' சிறப்பிற்குரிய (செல்வ) மகனுக்கு. இச்சீதை சிறப்பிற்குரிய அணிகலம் ஆவாள்' என்றனர்.*

மாமியர் மூவரும். மணமக்கள் பொருத்தம் தோன்ற. "நல் மகனுக்கு இவள் நல் அணி" என்றார். நம் நல் மகனுக்கு இவள் நல்ல அணிகலமாகி அழகு கூட்டுவாள் எனப் பிராட்டியின் ஏற்றம் கூறியவாறுமாம். சீதை. இராமன் வாழ்வுக்கு அழகூட்டுவாள் என்பதாம். காணா - கண்டு. செய்யா என்னும் வினையெச்சம்.

1255. சங்க வளைக் குயிலைத் தழீஇ நின்றார்.
'அம் கணனுக்கு உரியார் உளர் ஆவார்

-family: GIST-TMOTChanakya; font-size: 19; color: navy">
பெண்கள் இனிப் பிறர் யார் உளர்?' என்றார்;
கண்கள் களிப்ப. மனங்கள் களிப்பார்.

சங்க வளைக்குயிலைத் தழீஇ நின்றார் *- (தசரதனின் மனைவியராகிய அம்மூன்று தேவிமார்களும்) சங்கவளையல்களையணிந்த ஒரு குயில் போன்ற சானகியை (அன்புமிகத்) தழுவி மகிழ்ந்தார்கள்;* ***'அம் கணனுக்கு உரியார் உளர் ஆவார் பெண்கள் இனிப்பிறர் யார் உளர்?'*** *- அழகிய திருக்கண்களையுடைய (நம்) இராமனுக்கு ஏற்ற துணைவியாகத் தக்கார். பெண்களில் இவளைத்தவிர (மூவுலகிலும்) வேறு யார் உள்ளார்கள்?';* ***என்று கண்கள் களிப்ப. மனங்கள் களிப்பார்*** *- என்று கூறி. தங்கள் கண்கள் (இவளைக்கண்டதனால்) களிப்படைய (இவளை மருகியாகப் பெற்றதனால்) மனமும் களிப்படைந்தவர் ஆயினர்.*

மூவர்க்கும். கண் விருந்தும் மனவிருந்தும் படைத்தாள் பிராட்டி என்பது கருத்து. குயில் - உவமையாகுபெயர். அங்கணன் அழகிய திருக்கண்களை யுடையவனாகிய இராமன். இராமனாகிய நம் செல்வனின் திருக்கண்களுக்கு நல்விருந்து கிட்டியுள்ளது என்பார். "அங்கணனுக்கு" என்றார். கண்களின் களிப்பு! மனத்துக்கு இறங்கிற்று என்பார். "கண்கள் களிப்ப மனங்கள் களிப்பார்" என்றார். தாயர் மூவர் மனநிலையும் ஒன்றாகவே இருந்ததால். மூவர் கூற்றையும் ஒரு கூற்றாகவே உரைத்தார். தாயர்மூவரின் பேதமிலாப் பெருநிலை சுட்டியவாறு.

தேவியர் சீதைக்குப் பரிசளித்தல்

1256. 'எண் இல கோடி பொன். எல்லை இல் கோடி
வண்ண அருங் கலம். மங்கையர் வெள்ளம்.
கண் அகல் நாடு. உயர் காசொடு தூசும்.
பெண்ணின் அணங்கு அனையாள் பெறுக!' என்றார்.

‘எண் இல கோடி பொன் - *(மேலும் அத்தேவியர் மூவரும்) ‘அளவற்ற கோடிப்பொற் காசுகளையும்;* **எல்லை இல் கோடி வண்ண அருங்கலம்** - *அளவற்ற கோடியான அழகிய கிடைத்தற்கரிய அணிகலங்களையும்;* **மங்கையர் வெள்ளம்** - *பணிப்பெண்களின் பெருந்திரளினையும்;* **கண்அகல் நாடொடு** - *இடமகன்ற (சில) நாடுகளையும்;* **காசு உயர் தூசும்** - *விலையுயர்ந்த பட்டாடைகளையும்;* **பெண்ணின் அணங்கு அனையாள் பெறுக’ என்றார்** -*பெண்களுக்குத் தெய்வம்போலச் சிறந்தசானகி பெறுவாளாக’ என்று கூறிக்கொடுத்தனர்.*

இராமன் பிராட்டியோடு பள்ளி அடைதல்.

1257. **நூற் கடல் அன்னவர் சொற் கடன்நோக்கி.**
மால் கடல் பொங்கும் மனத்தவளோடும்.
கால் கடல்போல் கருணைக்கடல்; பண்டைப்
பாற்கடல் ஒப்பது ஓர் பள்ளி அணைந்தான்.

கால்கடல் போல் கருணைக்கடல் - *(நீர்பொங்கும்) கருநிறமுள்ள கடல் அனைய கருணைபொங்கும் கடலாகிய இராமபிரான்;* **நூல்கடல் அன்னவர் சொல் கடன் நோக்கி** - *கடல் போன்றுள்ள நூல்களைக்கற்று உயர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்லியுள்ள (சாத்திரங்களது) சொற்களின் முறைமையை நோக்கி;* **மால்கடல் பொங்கும் மனத்தவளோடும்** - *கடல் எனப்பொங்கும் ஆசையுடைய மனத்தவளாகிய சீதையோடும்;* **பண்டைப் பாற்கடல் ஒப்பதோர் பள்ளியடைந்தான்** - *தொன்று தொட்டுத் தான் பள்ளிக்கொள்ளும் பாற்கடலில் உள்ள ஆதிசேடப்பள்ளி போன்றதொரு திருப்பள்ளியைச் சென்றடைந்தான். கடலில் நீர் பொங்கும்;பெருமான் உள்ளத்தில் கருணை பொங்கும். கடல் நீருக்கு அளவு இல்லைபோல. இவன் உள்ளத்திற் பொங்கும் கருணைக்கும் அளவில்லையென்க. கருணை அலையடிக்கும் கண்ணாளன் என்பார். “கார்க் கடல் அன்ன கருணைக்கடல்” என்றார். கால் - கருமை: காற்றுமாம் - இராமபிரான் கருணையின் கடல்; பிராட்டியோ அவன் மேல் வைத்த அன்பின் கடல் என்பார் “மால் கடல் அன்ன மனத்தவளோடும்” என்றார். தெய்வத் தம்பதியர்க்கு இச்சடங்குகள் எல்லாம் தேவையோ என்னும் வினாவை ஆசங்கித்து. மக்கள் வாழ. வாழ்ந்து காட்டப்பிறந்தவன் ஆதலின். கற்றோர் சொற்படி நடந்தான் என்பார். “நூல்கடல் அன்னவர் சொற்கடன் நோக்கி” என்றார். 98 மங்கல அங்கி வசிட்டன் வளர்த்தல்*

1258. **பங்குனி உத்தரம் ஆன பகற்போது.**
அங்க இருக்கினில். ஆயிர நாமச்
சிங்கம் மணத் தொழில் செய்த திறத்தால்.
மங்கல அங்கி. வசிட்டன் வகுத்தான்.

பங்குனி உத்தரம் ஆன பகல்போது - பங்குனி மாதத்து உத்திர நட்சத்திரம் கூடியுள்ள பகற் பொழுதிலே; **ஆயிர நாமச் சிங்க மணத்தொழில் செய்த திறத்தால்** - ஆயிரந்திருப்பெயர்களையுடைய சிங்கமே போன்ற இராமனது திருமணச் சடங்குகளைச் செய்து முடித்ததிறங்கூடிய; **வசிட்டன்** - வசிட்ட மாமுனிவன்; **அங்க இருக்கினில் மங்கல அங்கி வளர்த்தான்** - உப அங்கங்களையுடைய. வேதவிதிப்படி. மங்கலகரமான ஓமாக்கினியை வளர்த்தான்.

"தாள்கள் ஆயிரத்தாய் பேர்கள் ஆயிரத்தாய்" (திருவாய். 8. 1.10) என்பவாதலின் ஆயிர நாமச் சிங்கம் என்றார். உத்திர நாளோடு கூடிய பௌர்ணமியன்று திருமணம் நிகழ்ந்து முடிந்தபின் மணவேள்வியைத் தொடங்கிய வசிட்டபகவானே அதனை மங்கலமாக முடித்து வைத்தான் என்க. இராம நாமம் ஒன்றே. திருமாலின் ஆயிரம் நாமங்கட்கும் சமம் என்பது சகச்சிர நாமத்தின் இறுதித் துதியாதலால். "ஆயிர நாமச்சிங்கம்" என்றார் எனினுமாம்.

மங்கல அங்கி வளர்த்தல் வேள்வியில் மங்களகரமாக ஓமத்தீப் பொங்கியெழுமாறு பூரணாகுதி வழங்கல். பரதன் முதலிய மூவர்க்கும் திருமணம்.

1259. வள்ளல் தனக்கு இளையோர்கள் தமக்கும்
எள்ளல் இல் கொற்றவன். 'எம்பி அளித்த
அள்ளல் மலர்த் திரு அன்னவர் தம்மைக்
கொள்ளும்' எனத் தமரோடு குறித்தான்.*

எள்ளல் இல் கொற்றவன் -பழிப்பில்லாத வெற்றிகளையே கொண்ட சனகன்; **எம்பி அளித்த அள்ளல் மலர்திரு அன்னவர்தம்மை** - என்பின் பிறந்தவனான தம்பி (குசத்துவசன்) பெற்ற. சேற்றில் மலரும் செந்தாமரையில் வாழும் திருமகள் அனைய மகளிரையும்; **கொள்ளும் என** - மணஞ்செய்து கொள்ளுங்கள் என்று; **வள்ளல் தனக்கு இளையோர்கள் தமக்கும்** - வரையாது அருளும் இராமபிரானது தம்பியராகிய. பரத இலக்குவ. சத்துருக்கனர்க்கும்; **தமரோடு குறித்தான்** - (தசரத சக்கரவர்த்தி முதலிய) உறவினர்களோடு மணம் பேசி நிச்சயித்தான்.

சீதையை வளர்த்தபின் சனகனுக்குப்பிறந்த பெண்ஆகிய ஊர்மிளையை இலக்குவனுக்கும். தம்பி மகளிராகிய மாண்டவியைப் பரதனுக்கும் சுருதகீர்த்தியைச் சத்துருக்கனனுக்கும் நிச்சயித்தனர் என்பது முதனூலால் பெறப்படும்.

1260. கொய்ந் நிறை தாரன். குசத்துவசப் பேர்
நெய்ந் நிறை வேலவன். மங்கையர் நேர்ந்தார்;
மைந் நிறை கண்ணியர். வான் உறை நீரார்.
மெய்ந் நிறை மூவரை மூவரும் வேட்டார்.

கொய்ந்நிறை தாரன் - மலர்களைக்கொய்து தொடுத்து நிறைந்த மாலைகளையணிந்த மார்பினனாகிய சனகனும்; **குசத்துவசப்பேர் நெய்ந்நிறை வேலவன்** - குசத்துவசன் என்னும் பெயரையுடைய நெய்நிறையப் பூசப்பெற்றுள்ள வேல் ஏந்திய சனகனின் தம்பியும் (ஆகிய இருவரின்); **மங்கையர் நேர்ந்தார்** - மகளிர் மூவரும் திருமணத்திற்குப் பொருந்தியவர் ஆயினர்; **மைந்நிறை கண்ணியர்** - மை நிறைந்த கண்களை யுடையவரும்; **வான்உறை நீரார்** - வான மகளிரின் தன்மையையுடையவரும்; **மெய்ந்நிறை மூவரை** - பருவம் நிரம்பினவரும் ஆகிய அம்மூவரையும்; **மூவரும் வேட்டார்** - (இராம பிரானின் தம்பியராகிய) மூவரும் மணஞ்செய்து கொண்டனர்.

மெய் - ஆகு பெயராய்ப் பருவத்தைக்குறித்தது. சத்திய ஒழுக்கத்தையும். நிறையென்னும் பெண்மை ஒழுக்கத்தையும் கொண்ட மகளிர் என்று "மெய்ந்நிறை மூவர்" எனுந்தொடர்க்குப் பொருள் கொள்ளினும் அமையும்.

மிதிலையில் தசரதன் சில நாள் தங்கியிருத்தல்

1261. வேட்டு அவர் வேட்டபின். வேந்தனும். மேல்நாள்
கூட்டிய சீர்த்தி கொடுத்திலன் அல்லால்.
ஈட்டிய மெய்ப் பொருள் உள்ளன எல்லாம்
வேட்டவர் வேட்டவை வேண்டளவு ஈந்தான்.

அவர் வேட்டு வேட்டபின் - அவர்கள் அனைவரும் (ஒருவர்க்கொருவர்) விரும்பி மணஞ்செய்து கொண்ட பின்பு; **வேந்தனும்** - சனக மன்னனும்; **மேல்நாள் கூட்டிய கீர்த்தி கொடுத்திலன் அல்லால்** - முன்னே. பல்லாண்டுகளாகத் தான் ஈட்டி வைத்திருந்த புகழ் ஒன்றை மட்டுமே கொடாமல் வைத்துக்கொண்டானே அல்லாமல்; **ஈட்டிய மெய்ப்பொருள் உள்ளன எல்லாம்** - தான் இத்துணைக் காலமும் சத்தியத்தோடு ஈட்டி வைத்திருந்த அத்தனை பொருள்களையும்; **வேட்டவர் வேட்டவை வேண்டு அளவு ஈந்தான்** - விரும்பினவர் விரும்பினவற்றையெல்லாம் அவர்கள் விரும்பும் அளவும் (பெறுக எனக்) கொடையாகக் கொடுத்தான்.

இராமன் முன்னமே சீதையை கன்னிமாடத்தில் கண்டு. விரும்பிய பின்பு. காதல் மணம் புரிந்தான் எனக்கூறிய தமிழ் மரபுக்கேற்ப. தம்பியர் மணங்களும் ஒருவர்க்கொருவர் விரும்பிய பின்பே நிகழ்ந்தன என்பார். "வேட்டு அவர் வேட்டபின்" என்றார்.

கீர்த்தி - மிகுபுகழ். கொடுப்பவன் மிகுபுகழை எக்காரணம் கொண்டும் கொடுக்க இயலாது; கொடுக்கக் கொடுக்க து மிகுமாதலின். "கூட்டிய சீர்த்தி கொடுத்திலன் அல்லால்" என்று அழகுறக் கூறினார்.

1262. **ஈந்து. அளவு இல்லது ஓர் இன்பம் நுகர்ந்ததே.**
ஆய்ந்து உணர் கேள்வி அருந் தவரோடும்.
வேந்தனும். அந் நகர் வைகினன்; மெள்ளத்
தேய்ந்தன நாள் சில; செய்தது உரைப்பாம்;

வேந்தனும் - *தசரதச்சக்கரவர்த்தியும்;* **ஈந்து அளவு இல்லது ஓர் இன்பம் நுகர்ந்ததே** - *(சனகனைப்போலவே) கொடை கொடுத்து. அதனால் வரும் எல்லையற்றதும் ஒப்பற்றதும் ஆகிய இன்பத்தை நுகர்ந்து;* **ஆய்ந்து உணர் கேள்வி அருந்தவரோடும்** - *ஆராய்ந்து உணரும் கேள்விச் செல்வத்தையும். அரிய தவச்செல்வத்தையும் உடைய முனிவர்களுடனே (அளாவி மகிழ்ந்து);* **அந்நகர் வைகினன்** - *அந்த மிதிலை நகரத்திலே தங்கியிருந்தனன்;* **நாள் சில மெள்ளத் தேய்ந்தன** - *சில நாட்கள் மெல்லக் கழிந்தன;* **செய்தது உரைப்பாம்** - *அதன்பின்பு நிகழ்ந்ததை (இனிமேல் வரும் படலத்தில்) கூறுவோம். ஒன்றைக்கொடுத்து. அக்கொடையால். பெறுவார் பெறும்இன்பத்தைக் கண்டு தாம் மகிழும் இன்பத்திற்கு ஈடான இன்பம் உலகில் இல்லையாதலின். "ஈந்து. அளவில்லதோர் இன்பம் நுகர்ந்து" என்றார். "ஈந்து உவக்கும் இன்பம்" (திருக். 228) எனும் அருமைக்குறளும் அதற்குப் பரிமேலழகர் வரைந்த உரையும் இங்கு நோக்கத் தகுவன. கேள்விச் செல்வம் மிக்க தவ முனிவரோடு தத்துவச் செல்வங்களை ஆய்ந்து நாள் போவது தெரியாமல் சம்பந்தியாகிய சனகன் நகரில் தசரதன் தங்கியிருந்தான் என்பார். "மெள்ளத் தேய்ந்தன நாள் சில" என்றார். தன் நகரம் செல்வதைக் கூட மறக்கச்செய்தது கலைவல்ல முனிவர்களிடம் கேட்ட கேள்விச் செல்வம் என்பது குறிப்பு.*

பரசுராமப் படலம்

இராமபிரான் பரசுராமனை எதிர்கொண்டு வெற்றி கொண்டதை உரைக்கும் பகுதி.

தயரதனும். இராமன் முதலிய அரசிளங் குமரர்களும். தேவியரும். உடன் வந்து படை வீரர்களுடன் மிதிலையிலிருந்து. அயோத்தி மாநகரம் புறப்படுகின்றனர். வழியில் தீ நிமித்தங்களும் நன்னிமித்தங்களும் சேர்ந்து தோன்றுகின்றன. நிமித்திகள். "இன்றே வரும் இடையூறு: அது நான்றாய் விடும்" என்கிறான். அப்போது. தன் தந்தையைக் கொன்ற மன்னர் குலத்தை. இருபத்தொரு தலைமுறை கருவறுப்பேன் என்று சபதம் இட்டுள்ள பரசுராமன் பெருஞ்சினத்தோடு எதிர் நிற்கிறான். அபயம் வேண்டுகிறான் தசரதன். "முன்பே முறிந்துபோன சிவதனுசை ஒடித்த வீரம் என்ன வீரம்? இதனை வளை; உன் வீரம் உணர்வேன்'' எனவுரைத்து வில்லின் வரலாறு உரைக்கிறான் பரசுராமன். மிக எளிதாக. இராமன் அவ்வில்லை வளைத்து. வில்லின் கணைக்கு இலக்குக் கேட்க. தான் ஈட்டிய தவத்தையெல்லாம் எடுத்துக் கொள்க என்கிறான் அவன். தவம் அனைத்தும் இழந்த பரசுராமன். நீ துளவ மாலையணிந்த திருமாலே என உணர்ந்தேன் என்று கூறி விடை பெறுகிறான். தயரதன். இராமன் பெருமையினை யுணர்ந்து. உச்சி மோந்து. ஆனந்தக் கண்ணீர் அருவியாட்டுகிறான். வருணனிடம். பரசுராமன் வில்லை வைத்திருக்கப் பணித்த இராமன் பரிவாரங்களுடன் அயோத்தி எய்துகிறான். கேகய மன்னன் ஓலைப்படி. மாமன் உதாசித்தோடு பரத சத்துருக்கனர் கேகய நாட்டினை ஏழு நாள்களில் சென்றடைகின்றனர். இனிமேல் நிகழ்வன அயோத்தியா காண்டம் ஆகும்

விசுவாமித்திரர் விடை பெறல்

(வேறு) கலிவிருத்தம்

1263. தான் ஆவது ஓர் வகையே நனி
சனகன் தரு தயலும்
நானா விதம் உறு போகமும்
நுகர்கின்ற அந் நாள்வாய்.
ஆனா மறை நெறி ஆசிகள்
முனி கோசிகன் அருளி.
போனான் வட திசைவாய். உயர்
பொன் மால் வரை புக்கான்.

சனகன் தரு(¬)தயலும் - சனகன் தந்த பெண்ணாகிய சீதையும்; ***தான் ஆவது ஒர் வகையே நனி நானா விதம் உறு போகமும்*** - இராமனும். எடுத்த அவதாரத்திற்கேற்ப மிகுதியான பல்வகைப் போகங்களையும்; ***நுகர்கின்ற அந்நாள் வாய்*** - அநுபவிக்கின்ற அக்காலத்திலே; ***முனிகோசிகன் ஆனாமறை நெறி ஆசிகள் அருளி*** - நெறி நன்கு உணர்ந்த விசுவாமித்திர முனிவன் அழியாத வேத ஆசிகளை (மணமக்களுக்கு) அருளிச்செய்து விட்டு; ***போனான்*** - புறப்பட்டான்; ***வடதிசைவாய் உயர் பொன்மால் வரை புக்கான்*** - வடக்குத் திசையில் சென்று உயர்ந்தோங்கிய அழகிய பெருமலையாகிய இமயமலையை (தவஞ்செய்தற் பொருட்டுச்) சென்றடைந்தான்.

"தானும்" என்பதில் உள்ள உம்மை தொக்குத் "தான்" என் நின்றது. அது. இராமனைக் குறித்தது.

தயரதனின் அயோத்தி புறப்பாடு

1264. அப் போதினில். முடி மன்னவன்.
'அணி மா நகர் செலவே.
இப்போது. நம் அணிகம்தனை
எழுக!' என்றுஇனிது இசையா.
கைப் போ தகம் நிகர் காவலர்
குழு வந்து. அடி கதுவ.
ஒப்பு ஓத அரு தேர் மீதினில்.
இனிது ஏறினன். உரவோன்.

அப்போதினில் - அந்நாள்களில் ஒரு நாளில்; ***முடி மன்னவன்*** - மகுடம் அணிந்த தசரதச் சக்கரவர்த்தி; ***அணிமா நகர் செலவே*** - 'அழகிய மாநகராகிய அயோத்திக்குச் செல்ல; ***இப்போது நம் அனிகம்தனை எழுக*** - இப்பொழுது. நம் சேனைகள் யாவும் (நம்முடன்) புறப்படுக; ***என்று இனிது இசையா*** - என்று இனிமையுடன் கூறி; ***கைப் போதகம் நிகர்காவலர் குழு*** - (சனகனிடம் விடைபெற்று) துதிக்கைகளையுடைய யானைகளைப் போன்ற அரசர்களிடன் கூட்டம்; ***அடிகதுவ*** - தனது பாதங்களை வணங்கி நெருங்கிச் சூழ்ந்து வர; ***ஒப்பு ஓத அரு தேர் மீதினில்*** - உவமை கூறற்கு அரிய (அழகிய தன்) தேரின்மேல்; ***உரவோன் இனிது ஏறினன்*** - வலிமை மிக்கோனாய். நெஞ்சு இனிக்க ஏறினான். இராமனின் திருமணம். தசரத வேந்தனுக்குப் புதிய ஆற்றலையும். பெருமகிழ்வையும் தந்து நெஞ்சினிக்க வைத்த நிகழ்ச்சியொன்று ஆதலின். "அந்த இனிமை நிகழ்வினை நெஞ்சில் சுமந்தவாறு அயோத்தி புறப்படத் தேர் ஏறினான் என்பார். "தேர்மீதினில் உரவோன் இனிது ஏறினான்" என்றார். இசையா - இசைத்து. செய்யா எனும் வினையெச்சம்.

acharya.org

1265. தன் மக்களும். மருமக்களும்.
நனி தன் கழல் தழுவ.
மன் மக்களும். அயல் மக்களும்.
வயின் மொய்த்திட. மிதிலைத்
தொல் மக்கள்தம் மனம் உக்கு. உயிர்
பிரிவு என்பது ஓர் துயரின்.
வன்மைக் கடல் புக. உய்ப்பது ஓர்
வழி புக்கனன் மறவோன்.

மறவோன் - வலிமை மிக்க தசரத வேந்தன்; **தன் மக்களும் மருமக்களும் தன்கழல் நனிதழுவ** - தன்னுடைய புதல்வர்கள் நால்வரும். மருகிகள் நால்வரும் தனது பாதங்களை நன்கு வணங்கி உடன் வரவும்; **மன் மக்களும் அயல் மக்களும் வயின் மொய்த்திட** - அரச குமாரர்களும் மற்றைய குடிமக்களும் தன் பக்கங்களில் நெருங்கி வரவும்; **மிதிலைத் தொல்மக்களும்** - மிதிலை நகரத்தில் பன்னெடு நாள் வாழ்ந்த பெரியோர்களும்; **மனம் உக்கு** - மனம் நெகிழ்ந்து; **உயிர் பிரிவு என்பதோர் துயரின்** - உயிர் உடம்பை விட்டுப் பிரியும் துன்பம் போன்றதொரு துன்பமெனும்; **வன்மைக் கடல்புக** - வலிய கடலுள் நுழையவும்; **உய்ப்பது ஓர் வழிபுக்கனன்** - அயோத்திக்குச் செல்லுவதோர் வழியை யடைந்தான்.

தசரதன். இராமன். தம்பியர். சீதை முதலியோர் உயிர்போல நேசிக்கப்பட்டனர் ஆதலின். அவர் பிரிவு. உடலிலிருந்து உயிர்பிரிவது அன்ன வேதனையை மிதிலை மக்களுக்குத் தந்தது என்பது தோன்ற. ''உயிர் பிரிவு என்பதோர் துயரின் வன்மைக் கடல்புக'' என்றார். ''சாதலின் இன்னாதது இல்லை'' (திருக்.) என்பார் வள்ளுவனாரும். அப்பிரிவுத் துயரைப் பொறுத்துக் கொள்ளும் வலிமையைப் பெற்றிருந்தான் தசரதன் என்பார். ''மறவோன்'' என்றார். உவமையணி.

தம்பியரொடு இராமன் சென்ற காட்சி

1266. முன்னே நெடு முடி மன்னவன்
முறையில் செல. மிதிலை
நன் மா நகர் உறைவார் மனம்
நனி பின் செல. நடுவே.
தன் ஏர் புரை தரு தம்பியர்
தழுவிச் செல. மழைவாய்
மின்னே புரை இடையாளொடும்.
இனிது ஏகினன் வீரன்.

நெடுமுடி மன்னவன் - பெரிய மணிமுடியணிந்த தசரத வேந்தன்; **முறையின் முன்னே செல** - (தனக்குரிய) மரபுப்படி முன்னே செல்லவும்; **மிதிலை நல் மாநகர் உறைவார் மனம்** - அழகிய மிதிலை மாநகரத்து மக்களின் மணங்கள் யாவும்; **நனி பின் செல** - (தன்) பின்னே மிகுதியாக வரவும்; **நடுவே தன்ஏர்புரை தரு தம்பியர் தழுவிச்செல** - இடை நடுவே. தன்னையே அழகில் ஒத்த தம்பியர்கள் தழுவி வரவும்; **மழைவாழ் மின்னே புரை இடையாளொடும்** - மேகத்தில் வாழ்கின்ற மின்னலையொத்த இடையுடையாளாகிய சானகியுடனே; **வீரன் இனிது ஏகினன்** - மாவீரனாகிய இராமபிரான் இனிதே சென்றான்.

முன்னே தசரதன்; பின்னே மிதிலை வாழ் மக்களின் மனங்கள்; இடையே தம்பியர் சூழ தான் மின்னிடையாளொடு சென்றான் எனக் கூறி. செல்லும் காட்சியை மன ஓவியப்படுத்துகிறார். வீரன் என்றால். அது இராமனையே குறிக்கும் ஆதலால். அடைமொழி எதவும் இன்றி “வீரன்” என்றார். “வீரர்களுள் நான் இராமனாய் இருக்கிறேன்” (கீதை; 10;31) என்பது கண்ணன் வாக்கு. “எள்ளரிய குணத்தாலும் எழிலாலும் இந் நின்ற வள்ளலையே அனைய” (கம்ப. 656) தம்பியர் ஆதலின். “தன் ஏர் புரை தம்பியர்” என்றார். தன் நேர்புரை எனப் பிரிக்கினுமாம். இராமன் மழைமேகம் அனைய நிறத்தினன்; சீதை மின்னைப்போன்ற நிறத்தினளும் இடையினளும் ஆதலின். “மழைவாழ் மின்னேபுரை இடையாளொடும் ஏகினன்” என்றார். இனி. இந்த மழை மேகத்திடம் அந்த மின்னற் கொடி வாழப்போகிறது என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்த. “மழை வாழ் மின்” என்றார். மிதிலை வாழ் மக்கள் இவர்கள் மேல் கொண்ட அன்பின் மிகுதியால். அவர்கள் உடல் திரும்பினும். உள்ளம் திரும்பாமல் தசரதக் குழுவோடு செல்கிறதாம். அதனை. “மிதிலை நன்மாநகர் உறைவார் மனம் நனிபின் செல்” என்று அழகுறக் குறித்தார். இராமன் இருமருங்கினும் தம்பியர் பாதுகாப்புக் கவசம் போலச் சென்றனர் ஆதலின். “நடுவே. தம்பியர் தழுவிச் செல” என்று குறித்தார்.

பறவைச் சகுனம்

1267. ஏகும் அளவையின் வந்தன.
வலமும் மயில். இடமும்
காகம் முதலிய. முந்திய
தடை செய்வன; கண்டான்;
நாகம் அனன். ‘இடை இங்கு உளது
இடையூறு’ என நடவான்;
மாகம் மணி அணி தேரொடு
நின்றான். நெறி வந்தான்.

acharya.org

ஏகும் அளவையின் - (இவ்வாறு) செல்கின்ற போது; ***மயில்*** - மயில் (முதலிய சில பறவைகள்); ***வலமும் வந்தன*** - (சுபசகுனமாக) வலப்புறமாகவும் வந்தனவாகி; ***காகம் முதலிய*** - காகம் முதலான சில பறவைகள்; ***இடமும்*** - (தீய சகுனமாக) இடப்புறமாகவும்; ***முந் திய*** - முற்பட்டுச் சென்றனவாகி; ***தடை செய்வன கண்டான்*** - தடை செய்வனவற்றைக் கண்டான்; ***நாகம் அனன்*** - பெருமித நடையழகால்) யானையைப் போன்றவனான தசரத வேந்தன்; ***'இங்கு இடையூறு உளது' என*** - 'இவ் வழியில் ஏதோ தடை ஏற்பட உள்ளது' என்று; ***நடவான்*** - (மேலும்) செல்லாதவனானான்; ***நெறிவந்தான்*** - அறநெறியின் வழி வந்தனாகிய தசரதன்; ***மாகம்மணி அணி தேரொடு நின்றான்*** - விண் அளாவிய அழகிய தேரோடு அங்கேயே நின்று விட்டான்.

சகுன நூலார். கருடன். காடை. கழுகு. ஆந்தை. உடும்பு. கீரி. குரங்கு முதலியவை வலமிருந்து இடம் போயின் உத்தமம் என்றும். நாரை. காக்கை. செம்போத்து. கிளி. கொக்கு. மயில். கோழி. ஓணான். புள்ளிமான். புனுகுப்பூனை. புலி. நரி. முதலியவை வலமிருந்து இடமாயின உத்தமம் என்றும் உரைப்பவர். இவற்றுள் இடம் ஆகுபவை வலமும். வலம் ஆகுபவை இடமும் ஆயின் சகுனத்தடையாம். தசரதனுக்கு உத்தம சகுனமும் தடைச் சகுனமும் ஒருங்கு நிகழ்ந்தனவாதலின். மேலே பயணம் தவிர்ந்து நின்றான். மலை போன்றவன் எனினும் சகுனத்துக்கு அஞ்சினான்; "அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை" (திருக். 422) யாதலின். தொன்றுதொட்டு அறநெறி தவறாத இட்சுவாகு குலத்து உதித்தவனாதலின் தசரதனை "நெறிவந்தான்" என்றார். "நெறி வந்தான் வலமும் வந்தன (எனினும்) காகம் முதலியன தடை செய்வன கண்டான். இடையூறுளதென நடவான். நின்றான்" என வினை முடிபு செய்க.

நிமித்திகன் விடை

1268. நின்றே. நெறி உணர்வான். ஒரு
நினைவாளனை அழையா.
'நன்றோ? பழுது உளதோ?
நடு உரை நீ. நயம்' என்ன.
குன்றே புரை தோளான் எதிர்.
புளளின் குறி கொள்வான்.
'இன்றே வரும் இடையூறு; அது
நன்றாய்விடும்' என்றான்.

நின்று - தசரதன் (இவ்வாறு) நின்று; ***நெறியுணர்வான் ஒரு நினைவாளனை அழையா*** - சகுன நூலின் நெறி முறைமையை நன்கு அறிகின்ற ஆய்வாளன் ஒருவனை (நிமித்திகனை) அழைத்து; ***'நன்றோ? பழுது உளதோ?*** - (இச்சகுனத்தால்) 'நன்மை விளையுமா? தீமை விளையுமா?; ***நீ நயம் நடு உரை'*** - நீ விளைவை நடுநிலைமையுடன் சொல்வாய்; ***என்ன*** - என்று வினாவ; ***குன்றே புரை தோளான்*** - எதிர் - மலையினையே போன்ற தோள்களையுடைய அத்தசரத வேந்தனின் எதிரில்; ***புள்ளின் குறி கொள்வான்*** - பறவைகளின் (நிமித்தக்) குறிகளை அறிபவனாகிய அந்நிமித்திகன்; ***இடையூறு இன்றே வரும்*** - இடையூறு ஒன்று இப்பொழுதே வரும்; ***அது நன்றாய் விடும் என்றான்*** - (வந்த விரைவிலேயே) அவ்விடையூறு நன்றாகவும் முடிந்துவிடும் என்று கூறினான்.

நிமித்தம் - காரணம். சகுனத்தின் காரணங்களை அறிந்து கூறுவான் நிமித்திகன் ஆதலின். அவனை "நெறியுணர்வான் நினைவாளன்" என்றார். அழையா - செய்யா என்னும் வினை எச்சம். காகம் முதலியன இடம் ஆதலின். இடையூறு வரும் என்றும். மயில் முதலிய வலம் ஆதலின் அது நன்மையாய் முடியும் என்றும் நிமித்திகன் கூறினான்.

பரசுராமனது வருகையும். தசரதன் சோர்வும்

1269. என்னும் அளவினில். வானகம்
இருள் கீறிட. ஒளியாய்
மின்னும்படி புடை வீசிய
சடையான்; மழு உடையான்;
பொன்னின் மலை வருகின்றது
போல்வான்; அனல் கால்வான்;
உன்னும் தழல்விழியான்; உரும்
அதிர்கின்றது ஒர் மொழியான்;

என்னும் அளவினில் - என்று (நிமித்திகன்) சொல்லி முடிக்கும் போதிலே; ***வான் அகம் இருள் கீறிட*** - ஆகாயத்தில் பொருந்தியிருந்த இருள் சிதைந்து ஒழிந்து; ***ஒளிஆய் மின்னும்படி*** - ஒளி செய்து விளங்கும்படி; ***புடை வீசிய*** - பக்கங்களில் எல்லாம் பரவுமாறு; ***சடையான்*** - சடையினை யுடையவனும்; ***மழுவுடையான்*** - கோடரிப் படையையுடையவனும்; ***பொன்னின் மலை வருகின்றது போல்வான்*** - பொன் மயமான மேரு மலை நடந்து வருவது போல் வருபவனும்; ***அனல் கால்வான்*** - மூச்சில் நெருப்புச் சிந்துபவனும்; ***உன்னும் தழல் விழியான்*** - (யாரிடம் இத்துணை வெகுளியென்று காண்பார்) நினைக்குமாறு தழல் சிந்தும் விழிகளையுடையவனும்; ***உரும் அதிர்கின்றது ஒர் மொழியான்*** - இடியும் அஞ்சி நடுங்கும் தன்மையுடையன் கூடிய ஒப்பற்ற சொற்களையுடையவனும்.

acharya.org

இவை யனைத்தும் பரசுராமனுக்கு அடைமொழிகள். "என்னும் அளவினில்" எனும் இத் தொடர் மேல் வரும் "மழுவாளவன் வந்தான்" (கம்ப.) என்பதோடு முடியும். "சடையான்" என்பதனால் முனிவன் என்பதையும் "மழுஉடை யான்" என்பதனால் அம் முனிவன் பரசுராமன் என்பதனையும் முதலிலேயே தோன்ற வைத்த திறம் காண்க. மழு - பரசு. "சடையான் மழுஉடையான்" என்பதனில் உள்ள சொல் இன்பம் நினைக்க இனிப்பது. நடவாதது மலை; இவனோ நடக்கும் பொன்மலை என்பார். "பொன்னின் மலை வருகின்றது போல்வான்" என்றார். இல்பொருள் உவமை. அனல் மூச்சும். தழல் விழி யும் இடி மொழியும் அவன் கொண்டுள்ள வெகுளியின் அளவு காட்டின. இனிப் பரசுராமனின் வண்ணனையாக வரும் பாடல்களின் சந்தம். வெகுளிப் பொருளுக்கேற்ற சந்தமும் மிடுக்கும் என அமைந்துள்ளன.

-indent: 30px">(இது முதல் ஒன்பது கவிகள் பரசுராமனின் வருணனை)

1270. கம்பித்து. அலை எறி நீர் உறு
கலம் ஒத்து. உலகு உலைய.
தம்பித்து. உயர் திசை யானைகள்
தளர. கடல் சலியா
வெம்பித் திரிதர. வானவர்
வெருவுற்று இரிதர. ஓர்
செம் பொன் சிலை தெறியா. அயில்
முக வாளிகள் தெரிவான்;

அலை எறி நீர் உறு கலம் ஒத்து - அலைகளை வீசும் கடல் நீரிடையே சிக்குண்ட மரக்கலம் போன்று; ***உலகு கம்பித்து உலைய*** - உலகமும் உயிர்களும் நடுங்கி நிலைகுலையவும்; ***தம்பித்து உயர் திசை யானைகள் தளர*** - தூண்களைப் போல் அசைவற்று (என் செய்வதென்று தெரியாமல்) சிறந்த எட்டுத் திசையானைகளும் தளர்ச்சியடையவும்; ***கடல் சலியா வெம்பித்திரிதர*** - கடல் பொங்கிக் கொதித்து நிலை வேறுபாடடையவும்; ***வானவர் வெருவுற்று இரிதர*** - மேல் உலகத்துள்ள தேவர்களும் அஞ்சி இடம்விட்டு ஓடவும்; ***ஓர் செம்பொன் சிலை தெறியா*** - செம்பொன் மயமானதொருவில்லை நாண் ஏற்றித் தெறித்து; ***அயில்முக வாளிகள் தெரிவான்*** - கூரிய நுனியுடைய அம்புகளை ஆராய்ந்து எடுப்பவனும்.

பரசுராமனின் சினம் அளக்க இயலாத கொந்தளிக்கும் கடல் போன்றது என்றும். அச் சினத்திடைப்பட்ட உலகும் உயிரினங்களும். கொந்தளிக்கும் கடலிடைப்பட்ட மரக்கலமும். அதன் உள் சிக்கிய பொருள்களும் போன்றன என்பார். "அலை எறிநீர் உறும் கலம் ஒத்து. உலகு கம்பித்து உலைய" என்றார். உலகம் நிலைகுலையாமல் தாங்கி நிற்பவை திக்குயானைகள்; அவையும் இவன் சினத்தால் செய்வதறியாது. தம்பித்துத் தளர்ந்தனவாம்; "தம்பித்து உயர் திசை யானைகள் தளர" என்றார். தம்பம் - ண். தம்பித்தல் - தூண் என நிற்றல். சலியா. தெறியா என்பன செய்யா எனும் வினை எச்சங்கள். திசையானைகளே திசை தெரியாமல் திக் பிரமை கொண்டன என்றும் பொருள் கொளலாம். வானவர் அஞ்சி ஓடினர் என்பதனால். பரசுராமன் வானவரிலும் மிக்க தவவலிமை பெற்றவன் என்பது தெளிவாம். வில்லாளர். நாண் இறுகியுள்ளதா என அறிய வில்லின் நாணைக் கைவிரல்களால் தெறித்துப் பார்ப்பர். அவ் வொலியால் இவ்வளவு நிலைப்பிறழ்?வுகள் நிகழ்ந்தன எனினுமாம்.

1271. 'விண் கீழுற என்றோ? படி
மேல்கீழ் உற என்றோ?
எண் கீறிய உயிர் யாவையும்
யமன் வாய் இட என்றோ? -
புண் கீறிய குருதிப் புனல்
பொழிகின்றன புரையக்
கண் கீறிய கனலான் முனிவு -
யாது?' என்று அயல் கருத;

புண்கீறிய குருதிப்புனல் - புண்ணைக் கீறியதனால் கொட்டும் இரத்தமாகிய செந்நீர்; **பொழிகின்ற புரைய** - சொரிகின்றவற்றைப் போல; **கண்கீறிய கனலான் முனிவு** - கண்களைக் கீறிக் கொண்டு வருகின்ற சினத்தீயினையுடைய அம் முனிவனது பெருவெகுளி; ***விண் கீழ் உற என்றோ?*** - சுவர்க்க உலகம் மண்ணுக்கு வந்து வீழ வேண்டும் என்றோ?; **படிமேல் கீழ்உற என்றோ** - பூவுலகம் வானிடத்தில் சென்று பொருத்த வேண்டும் என்றோ?; **எண் கீறிய உயிர்யாவையும் யமன் வாய் இட என்றோ?** - எண்ணலை ஒழித்த இவ்வுலக உயிர்கள் யாவற்றையும் கூற்றுவன் வாயில் கொடுக்க வேண்டும் என்றோ?; **யாது? என்று அயல்கருத** - யாது காரணத்தாலோ? என்று அயலிலுள்ளார் (ஐயத்தால்) எண்ணவும் -

சினம் மிக்கார் கண்கள் செந் தீப்போலச் சிவக்கும் ஆதலால். ''கண் கீறிய கனலான்'' என்றார். சினத்தால் எழும் கண்ணின் சிவப்பு. கண்ணின் இயல்பான நிறம் அன்று; செயற்கையானதே. அதுபோல. அருள்பொழியும் பானவையாகிய முனிவனுக்குக் கண்கள் சிவப்பது இயல்பன்று. எளிய மக்களின் சினமே. இயல்பாய் உள்ளவற்றைத் தாறு மாறாக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாயிருக்க. பேராற்றல் பெற்ற தவமுனிவன் சினமாதலின். வானையும் மண்ணையும் தாறுமாறாக்க. எழுந்ததோ என அருகிலுள்ளோர் அஞ்சினர் என்பதாம். உலகில் உள்ள உயிர்கள் யாவும் நாட் செல்லச் செல்ல யமன் வாயிற் போய் இவ்வுலக வாழ்க்கையை முடித்துக் கொள்ளும் இயல்பின. ஆனால். இவன் சினம். உலகத்து உயிர்கள் யாவற்றையும் ஒரே நாளில் இயமன் வாயிற் கொண்டு தள்ள எழுந்ததோ என ஐயுற்றனர் என்பார். ''எண் கீறிய உயிர் யாவையும் யமன் வாய் இட என்றோ'' என்றார். ''கீறிய'' என்னும் சொல் மூன்றடிகளிலும் பொருட் பொருத்தம். சிறக்க அமைந்துள்ளது.

1272. போரின்மிசை எழுகின்றது ஓர்
மழுவின் சிகை புகைய.
தேரின்மிசை மலை சூழ் வரு
கதிரும் திசை திரிய.
நீரின்மிசை வடவைக் கனல்
நெடு வான் உற முடுகி.
பாரின்மிசை வருகின்றது ஓர்
படி வெஞ் சுடர் படர.

போரின் மிசை எழுகின்றது *- போர் எழுந்தால் எழுகின்றதாகிய;* ***ஓர் மழுவின் சிகை புகைய*** *- ஒப்பற்றதான அவன் கோடரியின் உச்சியில் புகை எழவும்;* ***தேரின்மிசைமலைசூழ் வரு கதிரும்*** *- தனது ஒற்றைச் சக்கரத் தேரில் ஏறி. மேருமலையை வலம்வரும் கதிரவனும்;* ***திசை திரிய*** *- (இவனது உக்கிரத்தால்) திசைதடுமாறிச் செல்லவும்;* ***நீரின் மிசை வடவைக்கனல்*** *- கடல் நீரின் மேலெழுந்து தோன்றும் தன்மையதான வடவாமுகாக்கினியும்;* ***நெடுவான் உற முடுகி*** *- நீண்ட வானளாவ விரைந்து;* ***பாரின் மிசை வருகின்றது ஓர்படி*** *- (எழுந்து) பூமியின் மேலே (நடந்து) வருகின்றதொரு விதம் போல;* ***வெஞ்சுடர் படர*** *- தன் உடலிலிருந்து வெம்மை ஒளி வீசவும் -*

யுக முடிவில். கடலில் குதிரை முகவடிவில் எழும் பெருந்தீயால் உலகு அழியும் என்பதும் அத்தீயை வடவா முகாக்கினி என்றழைப்பதும் புராண மரபு ஆதலின். ''நீரின் மிசை வடவைக் கனல் நெடுவானுற முடுகி. பாரின் மிசை வருகின்றது ஓர்படி'' என்றார். புயல் எழுகையில் கடல் அலைகளின் உச்சியில் தீ எழும் என்பதை இன்றைய அறிவியல் ஆந்திரப் புயலில் கண்கூடாகக் கண்டு உணரத் தொடங்கியுள்ளமை குறிக்கொள்ளத்தக்கது. குதிரையினுடைய - கழுத்து வளைவு போல. கடல் அலைகள் உச்சி வளைத்து வருவதால் குதிரை முகத்திற்கு அதனை உவமிப்பது பொருந்துவது காண்க. தம்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சிகை புகைய. திசை திரிய. கனல் நெடுவான் உற முடுகி. வருகின்றது ஓர்படி வெஞ்சுடர் படர எனக் கூட்டுக.

1273. ***பாழிப் புயம் உயர் திக்கிடை***
அடையப் புடை படர.
சூழிச் சடைமுடி விண் தொட.
அயல் வெண் மதி தோற்ற.
ஆழிப் புனல். எரி. கால். நிலம்.
ஆகாயமும். அழியும்
ஊழிக் கடை முடிவில். திரி
உமை கேள்வனை ஒப்பான்;

பாழிப் புயம் - வலிமைவாய்ந்த தோள்கள்; **உயர்திக்கிடை அடையப்புடை படர** - உயர்ந்த திக்குகளின் எல்லையிடையே சென்றடையுமாறு பக்கங்கள் விரியவும்; **சடைமுடிச் சூழி விண்முடி தொட** - சடையை முடித்துக் கட்டிய தன் உச்சி விண்ணின் முகட்டைத் தொடவும்; **வெண்மதி அயல் தோன்ற** - வெண்ணிறமுள்ள நிலா முடியின் அருகிலே தோன்றவும்; **ஆழிப்புனல். எரி. கால். நிலம். ஆகாயமும் அழியும் ஊழிக் கடை முடிவில்** - கடல் வடிவான நீரும். நெருப்பும். காற்றும். நிலமும். வானமும் ஆகிய (பஞ்ச பூதங்களும்) அழிகின்ற ஊழியாகிய யுகமுடிவுக் காலத்தில்; **திரிஉமை கேள்வனை ஒப்பான்** - நடம்புரிகின்ற உமையம்மையின் மணாளனாகிய சிவபெருமானை ஒப்பான் ஆகவும் - ''சடை முடிச்சூழி விண்முடி தொட'' எனப் பொருள் இயைபுக் கேற்ப மாற்றிக் கூட்டுக. ''ஊழிக்கடை முடிவில் தனி உமை கேள்வன்'' என்பதிலும். ''திரி உமை கேள்வன்'' என்பதே பொருள் சிறப்பதால். அப்பாடமே கொள்ளப்பட்டது. தோன்றிய முறைக்கேற்ப. ஆகாயம். கால். அனல். புனல். நிலம் எனக் கூறலே முறை யாயினும் செய்யுளாதலின் பிறழக் கூறப் பெற்றது. ஊழி முடிவில். சிவபெருமான் சர்வ சங்காரனாய். ஊழிக் கூத்தாடுகையில் ஐம் பூதங்களும் அழியும்; அப்போது அம்மைகாண நடமாடுவான் என்பது பற்றி. ''ஆழிப்புனல். எரி. கால். நிலம். ஆகாயமும் அழியும் ஊழிக் கடை முடிவில் திரி உமைகேள்வனை ஒப்ப'' என்றார். புயம் திக்கடைய விரியலும். சடைவிண் தொடுதலும். அயலே வெண்மதி தோன்றலும் சிவபிரானுக்கும் பரசுராமனுக்கும் சிலேடையாயின.

1274. ***அயிர் துற்றிய கடல் மா நிலம்***
அடைய. தனி படரும்
செயிர் சுற்றிய படையான். அடல்
மற மன்னவர் திலகன்.
உயிர் உற்றது ஓர் மரம் ஆம் என.
ஓர் ஆயிரம் உயர்தோள்
வயிரப் பணை துணிய. தொடு
வடி வாய் மழு உடையான்;

அயிர் துற்றிய கடல் மாநிலம் அடைய -மணல்கள் செறிந்த கடல் சூழ்ந்த நிலவுலகம் முழுவதும்; **தனி படரும்** - (யார் துணையும் இன்றி) தனித்தே செல்ல வல்ல; **செயிர் சுற்றிய படையான்** - வலிமை மிக்க சேனையையுடையவனும்; **அடல் மறமன்னவர் திலகன்** - வீரம்மிக்க மன்னர்களுக்கு எல்லாம் திலகம் போன்றவனும் (ஆகிய கார்த்தவீரியர்ச்சுனன்); **உயிர் உற்றது ஓர் மரம் ஆம் என** - உயிரோடு கூடிய ஒரு மரம் போல் எதிர் நிற்க. (அவனது); **ஓர் ஆயிரம் உயர் தோள்வயிரப் பணை துணிய** - ஓராயிரம் எண்ணிக்கையினையுடைய உயர்ந்த தோள்களாகிய வயிரம் பாய்ந்த கிளைகள் எல்லாம் துண்டுபடுமாறு; **தொடு வடிவாய் மழு உடையான்** - எடுத்த கூரிய நுனியுடைய பரசு என்ற போர்க் கருவியை உடையவனும் - கார்த்த வீரியார்ச்சுனன் இராவணனை வென்று சிறை வைத்தவன் ஆதலின். "அடல் மற மன்னர் திலகன்" எனப்பட்டான். ஆயிரங் கைகளையுடைய அவன் பரசுராமனின் மழுவாயுதத்தால் கொல்லப்பட்டான்." ஆயிரம் தடக்கையான் நின் ஐந்நான்கு கரமும் பற்றி. வாய் வழி குருதி பொங்கக் குத்தி வான்சிறையின் வைத்த தூயவன் வயிரத் தோள்கள் துணித்தவன் தொலைந்த மாற்றம் நீயறிந்திலையோ?" (கம்ப. 5203) என்னும் சீதைக் கூற்றால் இதனை உணரலாம். மரமும் ஓரறிவு பெற்ற உயிர் ஆதலால். "உயிர் உற்றதொர் மரமாம்" என்பதற்கு ஆறறிவு உயிர் பெற்றதொர் மரம்போல என்பது பொருளாகக் கொள்க. நூற்றுக்கணக்கான கிளைகளையுடைய மரம்போலக் கைகளையுடையவன் ஆதலின் மரம் எனப்பட்டான். மரத்தின் கிளைகளைக் கோடாரியால் வெட்டிச் சரிப்பதுபோல. அவன் தோள்கள். பரசுராமனின் கோடரியால் வெட்டிச்சரிக்கப்பட்டன வாதலின் 'ஓராயிரம் உயர்தோள் வயிரப் பணை துணிய' என்றார். பணை - கிளை.

1275. **நிருபர்க்கு ஒரு பழி பற்றிட.**
நில மன்னவர் குலமும்
கரு அற்றிட. மழுவாள் கொடு
களை கட்டு. உயிர் கவரா.
இருபத்தொரு படிகால். இமிழ்
கடல் ஒத்து அலை எறியும்
குருதிப் புனல்அதனில். புக
முழுகித் தனி குடைவான்;

நிருபர்க்கு ஒருபழிபற்றிட - (உலகாளும்) அரசர்கட்கு எல்லாம் (தன் தந்தையைக் கொன்றதனால்) ஒப்பற்ற பழியொன்று பற்றிக்கொள்ள; **நிலமன்னவர்குலமும்** - அவ் அரசர் குலம் முழுவதும்; **கரு அற்றிட** - கரு அற்று ஒழியும்படி; **இருபத்தொரு படிகால்** - இருபத்தொரு தலைமுறை; **மழுவாள் கொடு** - (தன்) மழுவாயுதத்தைக் கொண்டு; **உயிர் கவரா** - அவர்களைக் கொன்று உயிர்களை வாங்கி; **களைகட்டு** - இங்ஙனம். (பூமியிலுள்ள) களைகளைப் பறித்து; **எழுகடல் ஒத்து அலை எறியும்** - (பொங்கி) எழும்கடலைப் போன்று அலை வீசுகின்ற; **குருதிப் புனல் அதனில்** - (அம் மன்னர்களின்) இரத்த வெள்ளத்தில்; **புக முழுகித் தனி குடைவான்** - (தன்னுடல்) அமிழும்படி மூழ்கித் தனியே நீராடுபவனும் -

பரசுராமன் கார்த்த வீரியார்ச்சுனனைக் கொன்றமைக்காக. கார்த்த வீரியனின் மக்கள். பரசுராமனின் தந்தையைக் கொன்று ப ழிவாங்கினர். பரசுராமனின் தாய். கணவன் இறந்தவுடன் இருபத்தொரு முறை. மார்பில் அடித்து அழுததற்காக. இருபத்தொரு தலைமுறை அரச குலத்தைப் பழிவாங்குவேன் எனப் பரசுராமன் சபதமிட்டதாகப் பாகவதம் கூறும். அரசர்கள் இரத்தத்தில் சியமந்த பஞ்சகம் எனும் ஐந்து இரத்தக் குளங்களை ஏற்படுத்தி. பரசுராமன் அதில் குளித்தான் ஆதலால். "இமிழ் கடல் ஒத்து அலை எறியும் குருதிப் புனல் அதனில் புக முழுகி" என்றார். ஓர் அரசன் ஒரு நிரபராதியைக் கொன்றதனால் வந்த பழி. அரச குலம் முழுவதையும் பாதித்த செயலுக்கு வருந்துபவராய். "நிருபர்க்கு ஒரு பழிபற்றிட என்றார்" படிகால் - தலை முறை "ஏழேழ் படிகால் எமையாண்ட எம்மான்" (1086 -9) என்பது தேவாரம்.

1276. கமை ஒப்பது ஓர் தவமும். சுடு
கனல் ஒப்பது ஓர் சினமும்;
சமையப் பெரிது உடையான்; நெறி
தள்ளூற்று. இடை தளரும்
அமையத்து. உயர் பறவைக்கு இனிது
ஆறு ஆம் வகை. சீறா.
சிமையக் கிரி உருவ. தனி
வடி வாளிகள் தெரிவான்;

கமை ஒப்பது ஓர்தவமும் - பொறுமை என்னும் குணமே (வடிவு பெற்றது) எனலாம் படியான தவத்தையும்; **சுடுகனல் ஒப்பது ஓர் சினமும்** - சுடுகின்ற தீயே (வடிவு பெற்றது) எனலாம் படியான சீற்றத்தையும்; **பெரிதும் சமைய உடையான்** - மிகவும் பொருந்தியிருப்பவனும்; **எதிர் தளர்வுற்று இடை தவிரும் அமையத்து** - (மானச வாவிக்குச் செல்லுகையில்) எதிரே (பறக்கும் வழியை) இடையே தவற விட்டுத் தளர்ந்த போது; **உயர் பறவைக்கு** - உயர்ந்த (அன்னப்) பறவைகட்கு; **இனிது ஆறு ஆம் வகை** - இனிய வழியாகும்படி; **சீறா** - சீற்றம் கொண்டு; **சிமையக் கிரி உருவ** - சிகரத்தையுடைய (கிரௌஞ்ச) மலையைத் துளைத்து ஊடுருவிச் செல்லுமாறு; **தனி வடிவாளிகள்** - ஒப்பற்ற கூரிய அம்புகளைத்; **தெரிவான்** - தெரிந்து ஏவ வல்லானும் -

பரசுராமனும் முருகப் பெருமானும். சிவ பிரானிடம் வில்வித்தை பயின்று முடித்த பின்பு. ஆற்றல் அறிய. கிரௌஞ்ச கிரியின் சிகரமொன்றைத் துளைக்குமாறு. சிவபெருமான் ஆணையிட. முருகன் தயங்குகையில். பரசுராமன் தயங்காது கணையைச் செலுத்தி. அச்சிகரத்தைத் துளைக்க. பருவ மாற்றங்களில் இடம் மாறும் அன்னம் முதலிய பறவைகள் செல்வதற்கு. இவன் சிகரந் துளைத்த வழி மிகவும் உதவிற்று என்னும் கதையை உட்கொண்டது பின் இரண்டடியில் உள்ள கருத்து ஆகும். இவன் தவம் புரிவது பொறுமைக்குணமே தவம் புரிவது போலிருந்தது என்பார். கமை ஒப்ப தோர்தவமும் என்றார். கமை - பொறை. வெகுண்டால் தீப்போல் வெகுள்வான்; பொறுத்தால் பொறையே ஆவான் என இவன் இருகுணங்களின் எல்லையாகவே இருந்தமை குறிப்பித்தவாறு. பரசுராமன் கிரௌஞ்ச கிரியைத் துளைத்து. பறவைகட்கு வழியமைத்த அரிய செய்தி முதல் நூலாம் வான் மீகத்தில் இல்லை என்பர்.

***1277.* சையம் புக நிமிர் அக் கடல்**
தழுவும்படி சமையவான்;
மையின் உயர் மலை நூறிய
மழுவாளவன் வந்தான்.
ஐயன்தனை அரிதின் தரும்
அரசன் அது கண்டான்.
'வெய்யன் வர நிபம் என்னைகொல்?'
என வெய்துறும் வேலை.

சையம் புக - மலையும் தன் அடித்தளத்தில் புகுந்து; **நிமிர் அக்கடல்** - ஆழுமாறு அலை உயர்ந்திருந்த அக்கடலை; **தழுவம்படி சமைவான்** - (தன் அடியைத்) தன் ஆணையை ஏற்குமாறு செய்பவனும்; **மையின் உயர் மலை நூறிய** - மேகம் தழுவும் கிரௌஞ்ச மலையின் செருக்கு ஒழித்தவனும் ஆகிய; **மழுவாளவன் வந்தான்** - மழுவென்னும் பரசு ஆயுதத்தையுடைய பரசுராமன் வந்தான்; **ஐயன்தனை அரிதின் தரும் அரசன்** - (யாவர்க்கும்) தலைவனான இராமபிரானை. அருமையாக (உலகிற்குத்) தந்த தசரதன்; **அது கண்டான்** - அதனைப் பார்த்தவனாய்; **வெய்யன் வர** -கொடியனான இவன் (இங்கு) வர; **நிபம் என்னைகொல் என** - காரணம் என்னவோ என்று; **வெய்துறும் வேலை** - வெப்பப் பெருமூச்சு விடும் காலத்தில் -

பரசுராமன். தான் வென்ற உலகம் முழுவதையும் காசியப முனிவனுக்குத் தானஞ் செய்துவிட. பரசுராமனைக் கருவபங்கஞ் செய்ததற்காக. “தானஞ் செய்த இடத்தில் வசிக்கலாமோ?” எனக் காசியபர் கேட்க. பரசுராமன் வருணன் அனுமதியுடன் சைய மலையிலிருந்து தன் கோடரிப்படையை வீச. அது விழுந்த இடம் வரையிலும் கடல் விலகிச் சென்றது. அவ்விடத்தைத் தனக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டவன் பரசுராமன் என்பது முன்னிரண்டடியில் உள்ள பொருள். இன்றும் கேரளம். “பரசுராம க்ஷேத்திரம்” என அம்மக்களால் வழங்கப்படுகிறது. பரசுராமன் பல கொடுமைகளைச் செய்திருந்தமையால். அவனைக் கண்ட தயரதன். “வெய்யன்” என்று துடித்தான் என்க. காசியப முனிவருக்குத் தானஞ் செய்துவிட்டு அந்நிலத்தில் இராத் தங்குவதில்லை என மலையில் சென்று தங்கி. ‘இனி அரசர்களைக் கொல்வதில்லை’ என்று தவமேற் கொண்ட பரசுராமன் இப்படி வெய்யனாய் வரக் காரணம் என்னவோ என்று தசரதன் திகைத்தான் என்க.

எதிரே வந்த பரசுராமனை. ‘யார்?’ என. இராமன் கேட்டல்

1278. பொங்கும் படை இரிய. கிளர்
புருவம் கடை நெரிய.
வெங் கண் பொறி சிதற. கடிது
உரும்ஏறு என விடையா.
சிங்கம் என உயர் தேர் வரு
குமரன் எதிர். சென்றான்.
அம் கண் அரசவனும் இவன்
“ஆரோ?” எனும் அளவில்.

பொங்கும் படை இரிய - மகிழ்ந்து செல்கின்ற படைகள் பயந்தோடும்படி; **கிளர் புருவம் கடை நெரிய** - பரசுராமன் சினத்தால் உந்திய புருவங்கள் நுனியில் நெளியவும்; **வெங்கண் பொறிசிதற** - கொடுமையுடைய கண்களில் நெருப்புப் பொறி சிதறவும்; **கடிது உரும் ஏறு என விடையா** - விரைவாக (விழும்) பேரிடி போலப் பெருஞ்சினம் கொண்டு; **உயர்தேர் வரு சிங்கம் என** - உயர்ந்த தேரில் ஏறி வரும் சிங்கம் போல; **குமரன் எதிர் சென்றான்** - சக்கரவர்த்தித் திருக்குமாரனான இராமனின் எதிரே சென்றான்; **அங்கண் அரசு அவனும்** - அழகிய கண்களையுடைய (அனைவர்க்கும்) தலைவனான இராமனும்; **இவன் ஆரோ? எனும் அளவில்** - இவன் யாரோ என்று வினாவும் அப்போதே. (தசரதன்) (அரசன் அடிமேல் உறவிழலும் எனும் அடுத்த பாடலின் தொடரோடு முடியும்.)

புருவ நுனி நெளிதலும். கண் பொறி பறத்தலும் ஆகிய சினத்தின் மெய்ப்பாடுகளைக் கண்டு படைகள் தாம் அஞ்சி ஓடினவே தவிர. இராமன் மகிழ்வோடே. அச்சம் அணுத்துணையும் இன்றி எதிர்கொண்டான் எனக் காட்ட “அங்கண் அரசு அவனும்” என்றார். அச்சம் கண்ணில் விளங்குமாதலின். விடையா - விடைத்து. பெருஞ்சினம் கொண்டு. வினைஎச்சம் “விடைத்து வரும் இலங்கைக் கோன்” (தேவா: 159:10) எனல் காண்க.

தசரதன் வணங்க

acharya.org

1279. **அரைசன். அவனிடை வந்து.**
இனிது ஆராதனை புரிவான்.
விரை செய் முடி படிமேல் உற
அடிமேல் உற விழவும்.
கரை சென்றிலன் அனையான். நெடு
முடிவின் கனல் கால்வான்;
முரைசின் குரல் பட. வீரனது
எதிர் நின்று இவை மொழிவான்;

அரைசன் - *தசரதச் சக்கரவர்த்தி;* **அவன் இடை வந்து** - *பரசுராமனிடத்திலே வந்து;* **இனிது ஆராதனை புரிவான்** - *இனிய முறையிலே அவனுக்கு அதிதி பூசை புரிந்து;* **விரை செய் முடி படிமேல் உற** - *மணங்கமழும் (தனது) தலை. பூமியிலே படுமாறு;* **அடிமேல் உற விழவும்** - *(பரசுராமனின்) திருவடிகளிலே வீழ்ந்து வணங்கிய அளவில்;* **அனையான்** - *அப் பரசுராமன்;* **கரை சென்றிலன்** - *(தனது கோபக் கடலுக்கு ஒரு) கரை காணாதவனாய்;* **நெடு முடிவின் கனல் கால்வான்** - *யுக முடிவில் எழும் வடவைத் தீயின் வெப்பத்தை உமிழ்பவனாய்;* **முரைசின் குரல்பட** - *முரைசின் குரலுக்கு ஒப்பாக;* **வீரனது எதிர் நின்று இவை மொழிவான்** - *இராமபிரானுக்கு எதிரில் நின்று பின்வருமாறு கூறலானான்.*

''கரை சென்றிலன்'' என்றதற்கேற்ப. சினம் கடல் ஆயிற்று. ஏகதேச உருவகம். தயரதன் பரசுராமனின் கொடுமையை எண்ணி. அருமை மைந்தன் இராமனுக்கு அவனால் தீங்கேதும் நிகழ்ந்துவிடக் கூடாவண்ணம் அவன் சினம் தணிக்க. ஆவனவெல்லாம் புரியவும். அவன் சினம் தணிவதற்கு மாறாக. கரை காணா அளவிற்கு மிகுந்தது என்பார். ''கரை சென்றிலன்; நெடுமுடிவின் கனல் கால்வான்'' என்றார். ''காவாக்கால் தன்னையே கொல்லும் சினம்'' (திருக். 305) ஆதலின். அச்சினம் அவனுக்கு நெடுமுடிவைத் தந்தது எனும் பொருளும் தோன்ற'' நெடுமுடிவின் கனல் கால்வான்'' என்றார்.

பரசுராமன் சினவுரை

1280. **'இற்று ஓடிய சிலையின் திறம்**
அறிவென்; இனி. யான் உன்
பொன் தோள் வலி நிலை சோதனை
புரிவான் நசை உடையேன்;
செற்று ஓடிய திரள் தோள் உறு
தினவும் சிறிது உடையேன்;
மற்று ஓர் பொருள் இலை; இங்கு இது
என் வரவு' என்றனன் உரவோன்.

யான். இற்று ஓடிய சிலையின் திறம் அறிவென் - நான். (முன்னமே நீ) முறித்து ஒழித்த வில்லின் திறத்தை (அது முன்பே முறிந்திருந்தது என்பதை) அறிவேன்; **இனி உன் பொன் தோள்வலி நிலை** - இப்பொழுது நான் உன்னுடைய அழகிய தோள் வலிமையின் நிலையை; **சோதனை புரிவான் நசை உடையேன்** - சோதித்து அறிய விருப்பம் சிறிது உடையேன்; **செற்று** - (அரசர்களை) அழித்து; **ஓடிய** - மேம்பட்ட; **திரள் தோள் உறு தினவும்** - திரண்ட தோள்களில் பொருந்தின தினவும் சிறிது எனக்கு உண்டு; **இங்கு இது என் வரவு மற்று ஓர் பொருள் இ(ல்)லை** - இங்கு எனது வருகைக்குக் காரணம் இதுவே வேறு ஒரு காரணமும் இல்லை என்று; **உரவோன் என்றனன்** - வலிமை மிக்க பரசுராமன் கூறினான் சிவ பெருமான் வில் முன்பே முறிந்தவில்;அதனை முறித்ததற்காகக் கர்வங் கொள்ளாதே எனக் குற்றம்கூறும் பரசுராமன் தான் மிகப்பெருங் கர்வத்தோடு பேசுகிறான்; கர்வங் கொள்பவர் தன் குற்றம் அறியார் என்பது குறித்தார். புரிவான் - பொருட்டுப்பொருளில் வந்த வினையெச்சம். உன் தோள் வலிவைச் சோதனையிடவும். என் தோள் தினவைச் சிறிது அடக்கிக் கொள்ளவும் ஆகிய இரு செயல்களுக்காகவே இங்கு வந்தேன்; வேறோர் காரியமில்லை என்கிறான் பரசுராமன்.

பரசுராமனிடம் தயரதன் அபயம் வேண்டல்

1281. **அவன் அன்னது பகரும்**
அளவையின். மன்னவன் அயர்வான்.
‘புவனம் முழுவதும் வென்று. ஒரு
முனிவற்கு அருள்புரிவாய்!
சிவனும். அயன். அரியும் அலர்;
சிறு மானிடர் பொருளோ?
இவனும். எனது உயிரும். உனது
அபயம். இனி’ என்றான்.

அவன் - அந்தப் பரசுராமன்; **அன்னது** - அவ்வாறு; **பகரும் அளவையின்** - கூறியபொழுதில்; **மன்னவன்** - தயரதச் சக்கரவர்த்தி; **அயர்வான்** - மனந் தளர்வானாய்; **புவனம் முழுவதும் வென்று** - ‘உலகாளும் மன்னர்கள் அனைவரையும் வென்று; **ஒரு முனிவற்கு அருள்புரிவாய்** - ஒப்பற்ற முனிவனாகிய காசியபனுக்குத் தானமாக அருளியவனே!; **சிவனும் அயன். அரியும் அலர்** - சிவன். பிரமன். திருமால் ஆகிய மூவரும் (உனக்கு ஒரு பொருள்) அல்லர்; **சிறு மானிடர் பொருளோ?** - இச்சிறிய மானிடர்கள் உனக்கு ஒரு பொருள் ஆவரோ? (ஆகார்); **‘இனி இவனும் எனது உயிரும் உனது அபயம்’ என்றான்** - ‘இப்போது. (என் மகனாகிய) இந்த இராமனும். என்னுடைய உயிரும் உனது அடைக்கலப் பொருள்கள்’ (காத்தருள்) என்றான்.

வீரத்தால் வென்ற உலகம் முழுவதையும் தானமாகக் கொடுத்திட்ட. நீ. இப்போது எங்கள் உயிர்கள் இரண்டையும் தானமாகத் தந்தருளவேண்டும் என தசரதன் வேண்டினான். அயர்வான் - முற்றெச்சம்.

1282. **‘விளிவார் விளிவது. தீவினை**
விழைவாருழை அன்றோ?
களியால். இவன் அயர்கின்றன
உளவோ? - கனல் உமிழும்
ஒளி வாய் மழு உடையாய்!-
பொர உரியாரிடை அல்லால்.
எளியாரிடை வலியார் வலி
என் ஆகுவது?’ என்றான்.

கனல் உமிழும் ஒளிவாய் மழு உடையாய்! - *‘தீயைச் சிந்தும் ஒளியமைந்த மழு என்னும் படையை ஏந்தியவனே!;* **விளிவார் விளிவது** - சினங் கொள்வார் சினங் கொள்வது; **தீவினை விழைவார் உழை அன்றோ?** - தீவினைகளை விரும்புவோரிடம் அன்றோ?; ***இவன் களியால் அயர்கின்றன உளவோ?*** - இந்த இராமன் (கல்வி. செல்வம். அதிகாரம் முதலியவற்றால் வரும்) செருக்கினால் அறிவு தளர்ந்து நின்பால் புரிந்த தீங்குகள் (எவையேனும்) உள்ளனவோ?; **பொர உரியாரிடை அல்லால்** - போரிடற்கு உரிய ஆற்றல் உடையாரிடத்து அன்றி; **எளியாரிடை** - வலிமையற்ற எளியோரிடத்தே; **வலியார் வலி என் ஆகுவது? என்றான்** - வலியோரின் ஆற்றல் என்ன பயனைச் செய்யவல்லது’ என்றான் (தசரதன்). விளிவு: கடுங்கோபம். “செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான்” (திருக். 301) “செல்லா இடத்துச் சினம் தீது” (திருக். 302) என்ப ஆதலான். நின்கடுங்கோபம் அல்லா இடத்தில் செல்கின்றது என்றும் தீவினையே புரியாத இவனிடம் உள்ள செருக்கின் காரணம் ஆகச் சினமுறலாமே எனின் “களியால் இவன் அயர்கின்றன உளவோ?” என்றும் கெஞ்சிக் கேட்கிறான் தசரதன். போர் எனும் சொல்லே பொரு எனும் சொல்லடியாகப் பிறந்தது. பொருதல்: ஒத்திருத்தல் (பொருநர்: ஒத்த வேடம் இட்டிருப்போர்). நீ உனக்குச் சமமாகாத ஒரு பாலகனிடம் போரிட நினைப்பது உன் பேராற்றற்கு என்றும் தீராத இழுக்காக முடியும் என்பான். “பொர உரியாரிடையல்லால். எளியாரிடை வலியார் வலி என்னாகுவது?” என்றான். “மாறன் மையின் மறம் வாடும் என்று இளையோரையும் எறியான்” (சிந்தா. 2661) என்பார் பிறரும்.
20

1283. **‘நனி மாதவம் உடையாய்! “இது**
பிடி நீ” என நல்கும்
தனி நாயகம். உலகு ஏழையும்
உடையாய்! இது தவிராய்;
பனி வார் கடல் புடைசூழ் படி
நரபாலரை அருளா.
முனிவு ஆறினை; முனிகின்றது
முறையோ?’ என மொழிவான்.*

'நனி மாதவம் உடையாய்! - 'மிக்க பெருந்தவம் உடையவனே!; ***"நீ இது பிடி" என*** - "நீ இந்தப் பூமிதானத்தைப் பிடி" என்று; ***நல்கும்*** - காசிபனுக்குக் கொடுத்திட்டதால்; ***உலகு ஏழையும் தனி நாயகம் உடையாய்!*** - ஏழு தீவுகளின் வடிவாக உள்ள பூவுலகம் முழுவதிலும் (புகழின்) தனியாட்சி கொண்டவனே!; ***இது தவிராய்!*** - இப்போது. எம்மேல் கொண்டுள்ள கோபத்தைத் தவிர்ப்பாயாக!; ***பனிவார் கடல் புடை சூழ் படி*** - குளிர்ந்த நீண்ட கடல் நாற்புறமும் சூழ்ந்துள்ள உலகில் வாழும்; ***நரபாலரை அருளா*** - மக்களைக் காக்கும் மன்னர்களாகிய (எம் போன்றோர் மேல்) அருள் செய்து; ***முனிவு ஆறினை*** - (இனிக் கொல்வதில்லை என்று) கோபந் தணிந்தாய்; ***முனிகின்றது முறையோ?' என மொழிவான்*** - (மீண்டும் அரசர்களாகிய) எங்களைச் சினப்பது நீதி முறையாகுமா?' எனக் கேட்டு மேலும் கூறுவான் வேந்தன்.

தான் மன்னரை வென்று கொண்ட நாடுகள் அனைத்தையும் துச்சமாக மதித்த. காசிபருக்கு. "இந்தா பிடி நீ" எனக் கொடுத்த கொடையால் வந்த புகழால். ஏழ் உலகிலும் இவன் புகழ் தனியாட்சி செலுத்திற்று என்பதாம். ஏழுலகையும் தனியாளும் உரிமையைப் பெற்றிருந்தவனே! என உடையாய் எனும் குறிப்பு வினைமுற்றை. இறந்தகாலப் பொருளில் விரிக்கினுமாம். "இது பிடி நீ" என்றது கொடுத்த விரைவினைக் குறித்து நின்றது. "நரபாலரையருளா" என்றது. காசிபருக்குத் தரணியைத் தானமாக ஈந்து. "இனி மன்னரைக் கொல்லேன்" எனத் தவஞ் செய்யச் சைய மலைக்குச் சென்றபோது உரைத்ததைக் குறித்து நின்றது. அருளா: அருளி. செய்யா எனும் எச்சம். அருள் புரிந்து சென்றவர். சொன்ன சொல்லைக் கடந்து. சினம் புரிந்து வருவது நீதியாகாது என்பான். "அருளா முனிவாறினை: முனிகின்றது முறையோ?" என்றான்.21

1284. 'புறன் நின்றவர் இகழும்படி.
நடுவின் தலை புணராத்
திறன் நின்று. உயர் வலி என்? அது
ஒர் அறிவின் தகு செயலோ?
அறன் நின்றதன் நிலை நின்று. உயர்
புகழ் ஒன்றுவது அன்றோ.
மறன் என்பது? மறவோய்! இது
வலி என்பது வலியோ!

புறன் நின்றவர் - *அருகிலிருப்பவர்கள்;* ***இகழும்படி*** - *இகழ்ந்து கூறும்படி;* ***நடுவின் தலை புராணத்திறன் நின்று*** - *நடுவு நிலையில் பொருந்தாத வகையில் நின்று;* ***உயர் வலி என்?*** - *உயர்கின்ற வலிமை (தனக்கும் உலகுக்கும்) என்ன பயனைத் தருவதாம்? (தராது);* ***அது ஓர் அறிவின் தகு செயலோ?*** - *அது ஒப்பற்ற அறிவிற்குத் தக்க செயல் எனப்படுமோ? (படாது);* ***அறன் நின்றதன் நிலை நின்று*** - *(உலகில்) (நிலைத்த) அறம் நிற்கின்ற நிலை எதுவோ அதன் வழியிலே நிலைத்து நின்று;* ***உயர் புகழ் ஒன்றுவது அன்றோ*** - *உயர்ந்த புகழுடன் பொருந்துவது அன்றோ;* ***மறன் என்பது*** - *வலிமை (வீரம்) என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுவது?;* ***மறவோய்*** - *வீரனே!: இது - (சரணமடைந்த) எம்மை யழிக்க நினைக்கும் இச்செய்கை அறமுமன்று நீதியுமன்று: வலியென்பது வலியோ? வலிமையென்று கூறத்தக்க வலிமை யாகிடுமா? (என்று கேட்டான் தசரதன்).*

எது வலிமை? எது அறிவு? எது உயர் புகழ்? எது மறம்? எனும் நான்கு வினாக்கட்கு இப்பாடலில் அழகிய விளக்கம் அளித்துள்ளார். நீதியினின்றும் வழுவாது அயலிருப்பார் இகழ இயலாதவாறு உயர்ந்து நிற்பது வலிமை: நீதி வழுவாது. அயலார் புகழுமாறு உயரத்தக்க வழிகாட்டுவது அறிவு: அறம் எவ்வழிச் செல்கின்றதோ அவ்வழியில் நிலைத்து நிற்பது உயர் புகழ்: அறவழியில் நின்று உயர்புகழ் எய்துமாறு புரியும் வலிய செயல்கள் மறம். சரண் என்று அபயம் புக்காரை ஒழிக்க முந்துவது வலிமையும் அன்று: தக்க அறிவும் அன்று: உயர்புகழும் அன்று: அறமும் அன்று: மறமும் அன்று எனத் தயரதன் பரசுராமனிடம் வேண்டியவாறாம். நடுவு - ஒருபாற் கோடாத நீதியறம். "சீர்தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒரு பாற் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி" (திருக்.118) யாக இருக்க. சினம் ஏதுவாக. 'அரசரொடு போர் இடேன்' என்ற வாய்மையையும். சரணடைந்தாரைக் காக்காது அழிக்க நினைக்கும் பெரும் பாவத்தையும் புரியக் கருதும் பரசுராமன் அறத்தின்பால் நிலைத்து நிற்காதவன் ஆனான். "சென்றவிடத்தால் செலவிடா தீது ஒரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது" (திருக். 422) அறிவின் செயல் ஆதலால். நன்றின் பால் உய்க்காத இவன் செயல். "அறிவின் தகு செயலோ" எனக் கேட்கப்பட்டது.

1285. 'சலத்தோடு இயைவு இலன். என் மகன்;
அனையான் உயிர் தபுமேல்.
உலத்தோடு எதிர் தோளாய்! எனது
உறவோடு. உயிர் உகுவேன்;
நிலத்தோடு உயர் கதிர் வான் உற
நெடியாய்! உனது அடியேன்;
குலத்தோடு அற முடியேல்; இது
குறை கொண்டனென்" என்றான்.

‘என் மகன் சலத்தோடு இயைபு இலன் - ‘என் மகனாகிய இராமன் (உன்னோடு) பகைமை பூண்டவன் அல்லன்; **அனையான் உயிர் தபுமேல்** - அவனுடைய உயிர் உடலை விட்டு ஒழியுமாயின்; **உலத்தோடு எதிர் தோளாய்** - திரண்ட கல்லை ஒத்த தோளானே; **எனது உறவோடு** - என்னுடைய சுற்றத்தாரோடும்; **நிலத்தோடு உயர் கதிவான்உற உயிர் உகுவேன்** - என் நாட்டாரோடும் உயர் நிலையுடைய வானுலகையடையுமாறு என் உயிரை ஒழித்து இறப்பேன்; **நெடியாய்** - உயர்ந்தோங்கியவனே! உனது அடியேன் - நான் உன் அடியில் சரண் என்று கிடக்கிறேன்; **குலத்தோடு அறமுடியேல்** - என் குலத்தோடு என்னை அழித்தொழித்து விடாதே!; **இது குறை கொண்டனன்’ என்றான்** - இவ் வேண்டுகோளை உன்னிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன்’ என்று (இரந்து) வேண்டினான் (தசரதன்).

பகைவரையும் மன்னிப்பது தெய்வப்பண்பு; பகைவரை அழிக்க நினைப்பது மானுடப் பண்பு; பகையாதவரையும் அழிக்க நினைப்பது மிகத் தாழ்ந்த அசுரப்பண்பு ஆதலின். அதனை நினைவூட்டுவான் போல. “சலத்தோடு இயைவிலன் என்மகன்” என்றான். சலம்: பகைமை. இவனை மட்டும் அழித்தல் உன்னால் இயலாது: இவன் அழிவோடு என் அழிவும். என் நாட்டு மக்கள் அழிவும் பின்னிப் பிணைந்துள்ளது. “குலத்தோடு அற முடியேல்” என நெஞ்சுருக வேண்டினான். சினத்தோடு நிமிர்ந்து நிற்கும் பரசுராமன் பாதங்களின் மேல் தசரதன் கவலையால் சுருங்கி வீழ்ந்து கிடப்பதை “நெடியாய்! உனது அடியேன்” எனச் சொல் ஓவியமாக்கிக் காட்டுகிறார். உலம்: திரண்ட கல். தபுத்தல்: அழித்தல்.

மன்னன் உரையை மதியாது பரசுராமன் மேற் செல்லல்

1286. என்னா அடி விழுவானையும்
இகழா. எரி விழியா.
பொன் ஆர் கலை அணிவான் எதிர்
புகுவான் நிலை உணரா.
தன்னால் ஒரு செயல் இன்மையை
நினையா. உயிர் தளரா.
மின்னால் அயர்வுறும் வாள் அரவு
என. வெய்துறல் உற்றான்.

என்னா - என்று சொல்லி வேண்டி; **அடி விழுவானையும்** - (தன்) பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குகின்ற தசரதனையும்; **இகழா** - இகழ்ந்து (ஒரு பொருளாக மதியாமல்); **எரி விழியா** - தீ சிந்துமாறு விழித்து நோக்கி; **பொன் ஆர்கலை அணிவான் எதிர்** - பொன்னாலாகிய பீதாம்பர ஆடையை அணிந்துள்ள இராமபிரானது எதிரிலே; **புகுவான் நிலை உணரா** - செல்பவனாகிய பரசுராமனின் (கொடிய) நிலைமையையுணர்ந்து; **தன்னால் ஒரு செயலின்மையை நினையா** - தன்னால் இயலக்கூடிய செயல் ஒன்றும் இல்லாமையை நினைத்து; **உயிர் தளரா** - உயிர் தளர்ந்து; **மின்னால் அயர்வுறும் வாள் அரவு என** - மின்னலினால் தளர்ச்சியுறும் கொடிய பாம்பு போன்று; **வெய்துறல் உற்றான்** - (மனம்) வெதும்புதல் அடைந்தான் (தசரதன்)

என்னா. இகழா. விழியா. உணரா. நினையா. தளரா என்னும் செய்யா என்னும் எச்சங்கள் உடன்பாட்டுப் பொருளைத் தந்து உற்றான் எனும் வினை முடிபு கொண்டன. அடிவிழுவானையும் என்பதில் உள்ள உம்மை அடிவிழுவானைப் புறக்கணிக்கவும் ஒரு முனிவனால் எப்படி முடிந்தது எனும் வியப்புத் தோன்றுமாறு நின்றது. சம்பராசுரனை வென்ற தோளாற்றல் வாய்ந்த தசரதன். தவத்தின் ஆற்றலின் முன் ஒன்றும் செய்ய இயலாமல் தவித்தான் என்பது தோன்ற. "தன்னால் ஒரு செயலின்மையை நினையா" என்றார். மின்னலின் ஒளி பாம்புகளை மிகப் பாதிக்கும் என்பது மரபு.

1287. மானம் மணி முடி மன்னவன்.
நிலை சோர்வுறல் மதியான்.
தான் அந் நிலை உறுவான் உறு
வினை உண்டது தவிரான்;
'ஆன(ம்) முடை உமை அண்ணலை
அந் நாள் உறு சிலைதான்
ஊனம் உளது; அதன் மெய்ந்நெறி
கேள்!' என உரைப்பான்;

மானம் மணிமுடி மன்னவன் *- மானத்தையே அணியாகக் கொண்டமணி முடி சூடிய தசரதன்;* ***நிலை சோர்வுறல் மதியான்*** *- (அந்த மானம் நிலை தளர்வது எண்ணி) மயங்கும் நிலையடைவதைச் (சிறிதும்) கருதாதவன் ஆனான் (பரசுராமன்);* ***அந்நிலை தான் உறுவான் உறுவினை உண்டது தவிரான்*** *-அந்த நிலையை (விரைவில்) தான் அடைய இருப்பதற்கான ஊழ்வினை உண்டாயிருப்பதை விலக்க வகையற்றவனாய்;* ***ஆனம் உடை*** *- எருதை வாகனமாகவுடைய;* ***உமை அண்ணலை*** *- உமையவள் கேள்வனாகிய சிவ பெருமானை;* ***அந்நாள் உறுசிலை தான்*** *- அக்காலத்தில் அடைந்த வில்லானது;* ***ஊனம் உளது*** *- குறைபாடுடையது;* ***அதன் மெய்ந் நெறிகேள்!*** *- (அதனால் அதனை முறித்துவிட்டாய்) அந்த வில் வந்த உண்மையான வழியை (இப்போது உரைக்கிறேன்) கேள்! என உரைப்பான் - என்று பரசுராமன் கூறத் தொடங்கினான்: அரசர்கட்கு. மானமே அணியாக உடையவர் எனும் பொருளுடைய "மானாபரணர்" என ஒரு பெயருள்ளமை கருதி. "மானம் அணி முடி மன்னவன்"என்றார். செய்யுளாதலின் ஓசை யின்பங்கருதி. "மானம் அணி" என்பது "மானம்மணி" என விரிந்து வந்தது. மூன்றாம் அடியில் "மானம் உடை" என்பதும் இவ்வாறே "மானம்முடை" என ஆயிற்று. பரசுராமன் பின்வருவதை முன் அறியும் திறம்வல்ல முனிவன் ஆக இருந்தும் தனக்குச் சில விநாடிகளின் பின் வரவுள்ள தீமையையும் அகங்காரத்தால் அறியாதவன் ஆனான் என்பார். "தான் அந்நிலையுறுவான்......அது தவிரான்" என்றார்.*

acharya.org

1288. ‘ஒரு கால் வரு கதிர் ஆம் என
ஒளி கால்வன. உலையா
வரு கார் தவழ் வட மேருவின்
வலி சால்வன. வையம்
அருகா வினை புரிவான் உளன்:
அவனால் அமைவனதாம்
இரு கார்முகம் உள; யாவையும் ஏலாதன. மேல் நாள்;

ஒருகால் வரு கதிராம் - ஒற்றைச் சக்கரத்தினையுடைய தேரின் மீது வருகிற சூரியன்; **என ஒளிகால்வன** - என்னுமாறு ஒளி விடுவனவும்; **உலையா** - (எளிதில்) அழிக்கப்படாதனவும்; **வருகார் தவழ் வடமேருவின் வலி சால்வன** - வானில் தவழும் மேகம் உலாவும் வடமேரு மலையினது வலிமை பொருந்தியனவும்; **வையம் அருகா வினை புரிவான் உளன் அவனால் அமைவனதாம்** - நிலவுலகத்தார் நெருங்குதற்கும் இயலாத (தெய்வத் தன்மையுள்ள) சிற்பத் தொழிலைப் புரிபவனான விசுவ கர்மாவினால் (வடிவு) அமைக்கப்பட்டனவும்; **யாவையும் ஏலாதன** - எவற்றையும் தமக்கு உவமையாக ஏற்காதவையுமாகிய; **இருகார் முகம்** -இரண்டு விற்கள்; **மேல்நாள் உள** - முற்காலத்தில் இருந்தன.

“ஒருகால் வரு கதிர்” என்பதில் கால் என்பது சினையாகுபெயராய். ஒரு காலையுடைய சூரியன் தேரினைக் குறித்தது. வையம் - இடவாகு பெயராய் வையத்து மக்களைக் குறித்து நின்றது. “அவன் திறமைக்குப் பக்கத்தில் யாரும் செல்ல முடியாது” எனும் வழக்கையும்கொண்டு. “வையம் அருகா வினைபுரிவான்” என்று விற்களையுருவாக்கிய விசுவகர்மனைப் புகழ்ந்தார்.

-indent: 30px">இது முதல் ஆறு கவிகள் - சிவதனுசின் வரலாறு.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1289. ‘ஒன்றினை உமையாள் கேள்வன்
உவந்தனன்; மற்றை ஒன்றை நின்று உலகு அளந்த
நேமி நெடிய மால் நெறியின் கொண்டான்; என்று இது
உணர்ந்த விண்ணோர். “இரண்டினும் வன்மை எய்தும்
வென்றியது யாவது?” என்று விரிஞ்சனை வினவ. அந் நாள்.

ஒன்றினை - (அவ்விரண்டு விற்களுள்) ஒரு வில்லை; **உமையாள் கேள்வன்** - உமையம்மையின் கொழுநனான சிவபெருமான்; **உவந்தனன்** - விரும்பியெடுத்துக் கொண்டான்; **மற்றையொன்றை** - மற்றொரு வில்லை; **நின்று உலகு அளந்த நேமி நெடியமால்** - (திரிவிக்கிரமனாய்) உயர்ந்து நின்று. உலகங்களைத் (திருவடியால்) அளவிட்ட சக்கரப் படையினை ஏந்திய நெடியோனாகிய திருமால்; **நெறியின் கொண்டான்** - முறைப்படி தன் கைகளில் கொண்டான்; **என்று இது உணர்ந்த** - என்ற இச்செய்தியை யறிந்த; **விண்ணோர்** - தேவர்கள்; **“இரண்டினும் வன்மை எய்தும் வென்றியது எது”** - “இவ்விரண்டு விற்களுள்ளும் வலிமை பொருந்திய வெற்றி தரும் வில் எது?”; **என்று விரிஞ்சனை வினவ; அந்நாளில் -** என்று பிரமனைக் கேட்ட அந்த நாளில் (அவன். “அமர் மூட்டிவிட்டான்” எனும் மேற் கவியோடு முடியும்).

இடப்பாகமாக உமையம்மையை ஏற்றுள்ள திறம் நோக்கி. "உமையாள் கேள்வன்" எனச் சிவபெருமானைச் சிறப்பித்தார். "ஓங்கி உலகளந்த உத்தமன்" (திருப்பா. 3) ஆன சிறப்புப் பற்றி "நின்று உலகு அளந்த நேமி நெடியமால்" என்று திருமாலைச் சிறப்பித்தார். விரிஞ்சன்: நான்முகன்.

1290. **"சீரிது தேவர்தங்கள்**
சிந்தனை" என்பது உன்னி.
வேரி அம் கமலத்தோனும்.
இயைவது ஓர் வினயம்தன்னால்
யாரினும் உயர்ந்த மூலத்து
ஒருவர் ஆம் இருவர்தம்மை.
மூரி வெஞ் சிலை மேல் இட்டு.
மொய் அமர் மூட்டிவிட்டான்;

வேரி அம்கமலத் தோனும் - நறுமணம் கொள்ளும் அழகிய தாமரை மலரில் வாழும் நான்முகனும்; **'தேவர் தங்கள் சிந்தனை சீரிது'** - 'தேவர்களுடைய (இவ்வாராய்ச்சி) எண்ணம் சிறந்தது; **என்பது உன்னி** - என்பதை நினைத்து; **இயைவது ஓர் வினயம் தன்னால்** - பொருந்துகின்ற ஒரு தந்திரத்தினால்; **யாரினும் உயர்ந்த மூலத்து** - யாரினும் மேம்பட்ட காரணநிலையில்; **ஒருவராம் இருவர்தம்மை** - ஒருவராய்க் காரிய நிலையில் இருவரானவரையும் (சிவபிரானையும் திருமாலையும்); **மூரி வெஞ்சிலை மேலிட்டு** - வலிமை மிக்க இருவிற்களைக் காரணமாக வைத்து; **மொய் அமர் மூட்டிவிட்டான்** - வலிய போர் (ஒன்றைப்) புரியுமாறு தூண்டிவிட்டான்.

கம்பர் பெருமானின் கடவுட் கோட்பாடு தெளிவுற விளங்கும் இடங்களில் இப்பாடல் சிவந்தவற்றுள் சிறந்த ஒன்றாகும். ஒரே மூலப் பரம்பொருள். காரியப்படும்போது. அளிக்கும் செயலுக்குத் திருமால் எனவும். அழிக்கும் செயலுக்குச் சிவபெருமான் எனவும் பெயரளவில் இரண்டாக வேறுபடுகிறது. "மூன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த மூலம்" (கம்ப. 3682) என்பதனை இங்குத் தெளிவுபட விளக்கியுள்ள திறம் காண்க. பரம்பொருள் என்பதனை "யாரினும் சிறந்த மூலம்" என அழகுற மொழிப்படுத்தினார். "அரன் அதிகன். உலகளந்த அரி அதிகன் என்று உரைக்கும் அறிவிலோர்க்குப் பரகதி சென்று அடைதல் அரிது" (கம்ப. 4470) என்பது கவிஞர்பிரானின் கருத்தாலின். அதனை உணராது நான்முகன் இப்போரினைத் தொடங்கியது தக்கது அன்று என்பார். "யாரினும் உயர்ந்த மூலத்து ஒருவராம் இருவர் தம்மை. மூரி வெஞ்சிலை மேலிட்டு மொய்யமர் மூட்டிவிட்டான்" என்றார். "மூட்டுதல் எனும் சொல் வழக்கு. இன்றும் உயர் வழக்காகாமை யுணரலாம். "பொன் திகழும் மேனிப் புரிசடை எம் புண்ணியனும். நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும் - என்றும் இருவர் அங்கத்தால் திரிவரேனும் ஒருவன் ஒருவன் அங்கத்து என்றும் உளன்" தாழ்சடையும் நீள் முடியும். ஒண் மழுவும் சக்கரமும். சூழ் அரவும் பொன் நாணும் தோன்றுமால் - சூழும் திரண்டருவி பாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு இரண்டுருவும் ஒன்றாய் இசைந்து" என்னும் பொய்கையாழ்வார் (முதல் திரு. 99. 63) புனித வாக்குகள் இங்கு ஆழ்ந்து சிந்தித்தற்குரியன. வேரி - மணம். மொய் - வலிமை. வினயம் - விரகு. தந்திரம்.

acharya.org

1291. **‘இருவரும். இரண்டு வில்லும்**
ஏற்றினர்; உலகம் ஏழும் வெருவர. திசைகள் பேர. வெங்
கனல் பொங்க. மேன்மேல். செரு மலைகின்ற
போழ்தில். திரிபுரம் எரித்த தேவன். வரி சிலை இற்றது
ஆக. மற்றவன் முனிந்து மன்னோ.

இருவரும் - *(அரி. அரன் என்னும்)* இரண்டு பேரும்; **இரண்டு வில்லும் ஏற்றினர்** - இரு விற்களையும் நாணேற்றி; **உலகம் ஏழும் வெருவர** - ஏழுலகங்களும் அஞ்சுமாறு; **திசைகள் பேர** - திசைகள் நிலைகுலைய; **வெங்கனல் பொங்க** - கடிய சினத்தீ பொங்கியெழ; **மேன்மேல்** - மேலும் மேலும்; **செருமலைகின்ற போழ்தில்** - போர் புரிகின்ற; **திரிபுரம் எரித்த தேவன்** - முப்புரிமெரித்த சிவபெருமானின்; **வரிசிலை இற்றது ஆக** - கட்டமைந்த வில் முரிந்துபோக; **மற்று. அவன் முனிந்து** - அச் சிவபிரான் மிக்க சினங்கொண்டு.

மன். ஓ - அசைநிலைகள். “முனிந்து மீட்டும் போர் தொடங்கும் வேலை” என மேற்பாடலோடு இயையும். மற்று - வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது.

1292. **‘மீட்டும் போர் தொடங்கும் வேலை.**
விண்ணவர் விலக்க. வல் வில்
நீட்டினன் தேவர்கோன் கை.
நெற்றியில் கண்ணன்; வெற்றி காட்டிய கரிய
மாலும். கார்முகம் அதனை. பாரில்.

ஈட்டிய தவத்தின் மிக்க
இரிசிகற்கு ஈந்து போனான்;

மீட்டும் போர் - மீண்டும் போரானது; **தொடங்கும் வேலை** - தொடங்கும் போது; **விண்ணவர் விலக்க** - தேவர்கள் (இடையே) வந்து விலக்கிட; **நெற்றிக் கண்ணன்** - நெற்றிக் கண்ணனாகிய சிவபெருமான் (போர் ஒழிந்து); **வல்வில் தேவர் கோன் கை நீட்டினன்** - *(அந்த)* வலிய வில்லைத் தேவேந்திரனின் கைகளில் கொடுத்தான்; **வெற்றி காட்டிய கரியமாலும்** - வெற்றியைக் காட்டி நின்ற கரிய நிறத்திருமாலும்; **கார்முகம் அதனை** - *(தன் கையிலிருந்த ஒடியா)* வில்லாகிய அதனை; **பாரில் ஈட்டிய தவத்தின் மிக்க** - பூமியில் *(தான்)* செய்து சேர்த்த தவத்திற் சிறந்த; **இரிசிகற்கு ஈந்து போனான்** - *(என் தந்தையின் தந்தையாகிய)* இரிசிக முனிவரிடம் அளித்து விட்டுச் சென்றான்.

வல்வில்: வலிமை மிக்க வில். (முறிந்ததனால்) இகழ்ச்சிக் குறிப்புமாம். கீழே. கார்முகப் படலத்தில். இவ்வில்லைச் சிவபிரான் தக்கன் வதத்திற்கு எடுத்துச் சென்று வென்று வந்ததாகக் குறிப்பு உள்ளது (கம்ப.) விசுவ கர்மன் செய்த இருவில்களுள் ஒன்றையெடுத்துச் சென்று. சிவபெருமான். தக்கனை வென்றான். பிறகு தேவர் விரும்பியவாறு வலிமையறியச் சிவபிரானுக்கும் திருமாலுக்கும் போர் நடக்கையில் சிவதனுசு முறிந்ததால். அதனை மிதிலை மன்னனாகிய தேவராதனுக்கு. சிவபிரான் தந்துவிட்டுச் சென்றான். அது சனகன் கைக்கு வந்து என வில்லின் வரலாற்றை விரித்துணர்ந்து கொள்க. இரிசிகன்: பரசுராமனின் பாட்டன். பரசுராமனின் தந்தையாகிய சமதக்கினியின் தந்தை.

1293. ‘இரிசிகன் எந்தைக்கு ஈய.
எந்தையும் எனக்குத் தந்த
வரி சிலை இது. நீ நொய்தின்
வாங்குதிஆயின். மைந்த!
குரிசில்கள் நின்னொடு ஒப்பார்
இல்லை; யான் குறித்த போரும்
புரிகிலென். நின்னொடு; இன்னம்
புகல்வது கேட்டி’ என்றான்.

இரிசிகன் எந்தைக்கு ஈய *- இரிசிக முனிவன் (தன் மகனாகிய) என் தந்தைக்கு அளித்திட;* ***எந்தையும் எனக்குத் தந்த வரிசிலை இது*** *- என் தந்தையாகிய சம தக்கினி முனிவர் என்னிடம் கொடுத்த அழகிய வில் இது;* ***நீ நொய்தின் வாங்குதி ஆயின்*** *- நீ (இதனை) எளிதாய் (வளைத்திடுவாய்) என்றால்;* ***மைந்த*** *- வல்லமை வாய்ந்த மகனே;* ***நின்னொடு ஒப்பார் குரிசில்கள் இல்லை*** *- உனக்கு ஒப்பாகும் மன்னர்களே (உலகில்) இல்லை (என்பேன்);* ***நின்னொடு யான் குறித்த போரும் புரிகிலென்*** *- உன்னோடு நான் புரியக் கருதி வந்த போரினை யும் புரியேன்;* ***இன்னம் புகல்வது கேட்டி’ என்றான்*** *- மேலும் சொல்வேன் கேட்பாய் என்று உரைத்தான் பரசுராமன்.*

பரசுராமன் இந்த வில்லினைக் கொண்டு 21 தலைமுறை மன்னர் குலத்தை வேர் அறுத்தவன். ஆதலால். இந்த வில்லை நீ வளைத்துவிட்டாய் ஆனால். உன்னை வெல்லும் மன்னர் உலகம் முழுதிலும் இல்லையென்று மன்னர் வலியநுபவமும் தன் வில் அநுபவமும் படக் கூறினான். இவ்வில்லை வளைப்பது அவன் வலிமையை வளைப்பதாகும். ஆதலின். “வாங்குதியாயின் குறித்த போரும் புரிகிலென்” என்றான். “நொய்தின் - வாங்குதி ஆயின்.’ என்பது எளிதாகக் கையில் வாங்குவாய் ஆயின் என்றும் பொருள்படும். பரசுராமன் குறித்தமட்டில் அவ்வில் அவன் தவிர மற்றையரால் கைக்கொள்ளவும் அரிது என்பதாம்.

1294. ***'ஊன வில் இறுத்த மொய்ம்பை***
நோக்குவது ஊக்கம் அன்றால்;
மானவ! மற்றும் கேளாய்;
வழிப் பகை உடையன் நும்பால்;
ஈனம் இல் எந்தை. "சீற்றம்
நீக்கினான்" என்ன. முன் ஓர்
தானவன் அனைய மன்னன்
கொல்ல. யான் சலித்து மன்னோ.

ஊனவில் இறுத்த - *பழுதுபட்ட ஒரு வில்லை முறித்த;* **மொய்ம்பை நோக்குவது** - *வலிமையைப் (பெரிதாகக்) கருதுவது;* **ஊக்கம் அன்று** - *சிறந்த ஆற்றல் ஆகாது;* **மானவ!** - *(வைச்சுத) மனுகுலத்து உதித்த மன்னவனே!;* **மற்றும் கேளாய்** - *இன்னும் கேட்பாய்;* **நும்பால் வழிப் பகையுடையன்** - *(அரசர் குல வழிவந்தவர்களாகிய உம்மிடத்துத் தொடர் பகையுடையவன் (நான்);* **ஈனம் இல் எந்தை** - *(ஒரு) குற்றமுமம் புரியாத என் தந்தை;* **"சீற்றம் நீக்கினான்" என்ன** - *சினத்தை யழித்தவனாகிய முனிவன் ஆதலின். (சினவான் என்று கருதி);* **முன் ஓர் தானவன் அனைய** - *முன்னொரு நாளில் அரக்கனைப் போன்ற;* **மன்னன் கொல்ல** - *ஒரு மன்னன் (என் தந்தையைக்) கொன்றுவிட;* **யான் சலித்து** - *நான் மனங்கலங்கி; (வேந்தையெல்லாம் வேரறக்களை கட்டு" எனவரும் பாடலில் முடியும்)*

ஆல். மன். ஓ - அசைகள். முனிவர் என்பதற்குச் சீற்றத்தை முனிந்தவர் என்பது பொருளாதலின். "சீற்றம் நீக்கினான்" என. சமதக்கினி முனிவரைக் குறித்தார். முனியாத முனிவரைச் சினந்து கொன்றது. மானுட மன்னனை அரக்கன் ஆக்கிற்று ஆதலால். "தானவன் அனைய மன்னன்" என்றார். அரக்கத் தன்மை குணத்தால் வருவது எனக் குறித்தவாறு.

1295. ***'மூ-எழு முறைமை. பாரில்***
முடியுடை வேந்தை எல்லாம்.
வேவு எழு மழுவின் வாயால்.
வேர் அறக் களைகட்டு. அன்னார்
தூ எழு குருதி வெள்ளத்
துறையிடை. முறையின். எந்தைக்கு.
ஆவன கடன்கள் நேர்ந்தேன்;
அருஞ் சினம் அடக்கி நின்றேன்.

மூ எழு முறைமை - இருபத் தொரு தலைமுறைகள்; **பாரில்** - உலகத்தில்; **முடியுடை வேந்தை எல்லாம்** - முடி சூடிய வேந்தர்கள் அனைவரையும்; **வேவு எழு மழுவின் வாயால்** - (பகைவர் தசை மேல்) வெம்மை கொண்டெழும் பரசு எனும் கருவியின் முனையால்; **வேர் அறக் களை கட்டு** - வேரோடு நீங்கக் களையெடுத்துக் கொன்று; **அன்னார் தூ எழு குருதி வெள்ளத் துறையிடை** - அவர்கள் தசையிலிருந்து பெருகிய (குருதியினைக் குளமாக்கி) அக்குருதித் துறையிலே; **எந்தைக்கு முறையின் ஆவன கடன்கள் நேர்ந்தேன்** - (இறந்தார்க்குச் செய்ய வேண்டிய) முறைப்படி என் தந்தைக்குச் செய்யத்தக்க கடன்களைச் செய்து முடித்தேன்; **அருஞ்சினம் அடக்கி நின்றேன்** - (அதன் பிறகு) என் அரிய வெகுளியை அடக்கி வந்துள்ளேன்.

வேவு: வெம்மை. தூ: தசை. குருதி வெள்ளத்துறை. பரசுராமன் மன்னர்களை வெட்டி. அவர் குருதியால் உருவாக்கிய "சியமந்த பஞ்சகம்" எனும் ஐந்து குருதிக் குளங்கள். இருபத்தொரு தலைமுறை மன்னரை யழித்தும் சினம் ஆறவில்லையாம்; அடக்கிக் கொண்டானாம்! " அடக்கிநின்றேன்" என்றான். சினத்திற்கு உணவிட இட. அது. குறையாது வளரும் ஆதலால். தீ என உருவகித்துத் திருவள்ளுவரும். "சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக்கொல்லி" (திருக். 306) என்றார். முனிவனாயிருந்தும். அருளைப் பொருள் என்று கொள்ளாது. சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் பரசுராமன் என்பது. இருபத்தொரு தலைமுறை முடியுடை வேந்தரையெல்லாம் வேர் அறக் களைகட்டு. அருஞ்சினம் அடக்கினேன் என்பதனால் தெளியலாம். சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு நிலத்து அறைந்தான் கைபிழையாது அற்று" (திருக். 307) என்பது வள்ளுவ வாசகம்.

1296. 'உலகு எலாம் முனிவற்கு ஈந்தேன்.
உறு பகை ஒடுக்கிப் போந்தேன்.
அலகு இல் மா தவங்கள் செய்து. ஓர்
அருவரை இருந்தேன்; ஆண்டை
சிலையை நீ இறுத்த ஓசை
செவி உற. சீறி வந்தேன்;
மலைகுவென்; வல்லை ஆகின்.
வாங்குதி. தனுவை!' என்றான்.

உலகுஎலாம் முனிவற்கு ஈந்தேன் - அதன்பின்பு (நான் வென்ற) உலகங்களையெல்லாம் காசிப முனிவருக்குத் தானமாகத் தந்தேன்; **உறுபகை ஒடுக்கிப் போந்தேன்** - பெரும்பகைகள் அனைத்தையும் அடக்கி வந்தேன்; **அலகு இல் மாதவங்கள்செய்து** - அளவற்ற பெருந்தவங்களைப் புரிந்து; **ஓர் அருவரை இருந்தேன்** - ஒப்பற்றதான அரிய மகேந்திர மலையிலே தங்கியிருந்தேன்; **நீ சிலையை இறுத்த ஓசை** - நீ வில்லை முறித்ததனால் எழுந்த ஓசை; **ஆண்டை செவிஉற** - அவ்விடத்தில் வந்து என் காதுகளில் மோதியதால்; **சீறி வந்தேன்** - (அதுகேட்டு) வெகுண்டு (இங்கு) வந்தடைந்தேன்; **வல்லை ஆகின்** - வலிமையுடையவன் நீஎன்றால்; **தனுவை வாங்குதி** - (இந்த) வில்லை வளைத்திடு; **மலைகுவென் என்றான்** - (உன்னோடு) யான் போர் செய்ய உள்ளேன் என்றான் (பரசுராமன்).

உறுபகை - பெரும்பகை; பல அரசர்களது பகை. இது போலவே. வில் ஒடித்த ஓசை. அயோத்திக்கு எட்டியது என்பதைத் தசரதன் கூற்றாக. "தக்கன் வேள்வியில். கற்றை வார்சடைக் கணிச்சி வானவன். முற்ற ஏழ் உலகையும் வென்ற மூரிவில் இற்ற பேர் ஒலிகொல் அன்று இடித்தது ஈங்கு" (கம்ப. 736) என்று குறிப்பிடுவார். இவ் வில் முறிந்த ஓசை இலங்கையிலும் கேட்டுளது என்பதனை. மாலியவான் கூற்றாக. கங்கை சூடிதன் கடுஞ்சிலை ஒடித்த அக்காலம். உங்கள் வான்செவி புகுந்திலதோ முழங்கு ஓதை?" (கம்ப. 9288) என்று குறிப்பிடுவர்.

வில் ஒடித்த அமயத்தில். வில்ஒலி கேட்டு. அண்டகோளம் பிளந்தது; பாதலம் நடுங்கிற்று; "பாரிடையுற்ற தன்மை பகர்வது என்? "(கம்ப. 700) எனப் பொதுவாகக் கூறிச் சென்ற கவிஞர்பிரான். வில் ஒடித்த ஆற்றலை மனத்துட் பொதிந்து வைத்திருந்து. இடம் அறிந்து காண்டங்கள் கடந்து நினைவாற்றலோடு பொருந்த இணைக்கும் திறம் நினைந்து நினைந்து மகிழ்தற்குரியது.

வில்லை வளைத்த இராமன் அம்புக்கு இலக்கு என் எனல்

1297. என்றனன் என்ன. நின்ற
இராமனும் முறுவல் எய்தி.
நன்று ஒளிர் முகத்தன் ஆகி.
'நாரணன் வலியின் ஆண்ட
வென்றி வில் தருக!' என்ன.
கொடுத்தனன்; வீரன் கொண்டு. அத்
துன்று இருஞ் சடையோன் அஞ்ச.
தோளுற வாங்கி. சொல்லும்:

என்றனன் *- (பரசுராமன்) இவ்வாறு கூறினான்;* ***என்ன*** *- (அவன்) இவ்வாறு கூற;* ***நின்ற இராமனும்*** *- (இவற்றைக் கேட்டு) நின்ற இராமனும்;* ***முறுவல் எய்தி*** *- புன்னகை பூத்து;* ***நன்று ஒளிர் முகத்தன் ஆகி*** *- (மகிழ்வால்) நன்றாக விளக்கம் பெற்ற முகத்தினனாகி;* ***நாரணன் வலியின் ஆண்ட வென்றிவில் தருக என்ன*** *- திருமால் வலிமையினால் எடுத்துப் பயின்ற வெற்றி வில்லைத் தருக என்று கூற;* ***கொடுத்தனன்*** *- (பரசுராமன் உடனே வில்லைக்) கொடுத்திட்டான்;* ***வீரன் கொண்டு*** *- வில்லை (இராமன்) வாங்கிக் கொண்டவனாய்;* ***துன்று இருஞ்சடையோன் அஞ்ச*** *- நெருங்கிப் பெருத்த சடையுடையோனாகிய பரசுராமன் அஞ்சுமாறு;* ***தோளுற வாங்கிச் சொல்லும்*** *- அவ்வில்லைத் தன் தோள்வரையில் வருமாறு வளைத்துக் கொண்டு கூறுவான்.*

இராமன் திருமுகம் அழகியது. அது புன்னகை பூக்குங்கால் மேலும் பேரழகு பெறும் என்பார். "முறுவல் எய்தி நன்றுஒளிர் முகத்தன் ஆகி" என்றார். உள்ளிருந்த வீரம் முகத்தில் பொங்கியதால் நன்று ஒளிர்ந்தது முகம். நகை எள்ளல் அடியாகப் பிறந்தது. திருமால் கையாண்ட வில் தனக்கு வரவேண்டியதே தருக என்பார். "நாரணன் வலியின் ஆண்ட வென்றிவில்" என்றார். வென்றி வில் - என்றும் தோலாத வெற்றியையே யுடைய வில்.

1298. 'பூதலத்து அரசை எல்லாம்
பொன்றுவித்தனை; என்றாலும்.
வேத வித்து ஆய மேலோன்
மைந்தன் நீ; விரதம் பூண்டாய்;
ஆதலின் கொல்லல் ஆகாது;
அம்பு இது பிழைப்பது அன்றால்.
யாது இதற்கு இலக்கம் ஆவது?
இயம்புதி விரைவின்!' என்றான்.

'பூதலத்து அரசையெல்லாம் - 'மண்ணுலகத்தையாண்ட அரசர்களையெல்லாம்; பொன்றுவித்தனை நீ கொன்றாய் (ஆகவே நான் உன்னைக் கொல்லலாம்); **என்றாலும் வேதவித்து ஆய மேலோன் மைந்தன் நீ** - ஆனாலும். வேதங்களை அழியாது காக்கும் வித்தினைப் போன்ற மேலோன் ஒருவனின் மகன் நீ!; **விரதம் பூண்டாய்** - (அன்றியும்) தவவேடமும் தரித்துள்ளாய்; **ஆதலின் கொல்லல் ஆகாது** - ஆகவே. உன்னைக் கொல்லக்கூடாது; **அம்பு இது பிழைப்பது அன்று** - (எனினும் வில்லில் நான் நாண் ஏற்றித் தொடுத்துள்ள) இந்த அம்பு தவறுதல் கூடாது; **இதற்கு இலக்கு ஆவது** - இந்த அம்புக்குக் குறியாகும் பொருள் யாது?; **விரைவில் இயம்புதி' என்றான்** - காலந் தாழ்த்தாமல் கூறுக' என்றான் இராமன்.

பூதலத்தைக் காக்கப் பிறந்த அரசையெல்லாம் நீ அழிக்கப் பிறந்தாய் என்பார். "பூதலத்து அரசையெல்லாம் பொன்றுவித்தனை" என்றார். ஒரிருவர் கூடத் தப்பாமல் கொன்றமை தோன்ற. "அரசையெல்லாம்" என்றார். சத்திரியர்களைக் கொன்ற உன்னைச் சத்திரியனாயுள்ள நான் கொல்வது சத்திரிய தருமமே; உன்னைக் கொல்வது அறமே; ஆயினும் கொல்லவில்லை என்னும் கருத்தை "என்றாலும்" என்பதில் உள்ள உம்மை குறித்து நின்றது. கொல்லாமல் விடுவதற்குக் காரணங்கள் இரண்டுள. வேத வித்தாய மேலோன் மைந்தன் நீ என்பது ஒன்று; தவ வேடம் பூண்டது மற்றொன்று என்கிறான் பெருமான். உனக்காக உன்னை நான் கொல்லாமல் விடவில்லை; உன் தந்தைக்காகவும் நீ பூண்டுள்ள வேடத்துக்காகவுமே உன்னை கொல்லாமல் விடுகிறேன் என்கிறான். வேடம் கூடப் போற்றத்தக்கது என்பதனை. "மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருள்" (பெரியபு. மெய்ப். 15) என்றமெய்ப்பொருள்நாயனார் வாழ்வு உணர்த்தும். "மால் அற நேயமும் மலிந்தவர் வேடமும். ஆலயந்தானும் அரன் எனத் தொழுமே" (சிவஞா. போ. 12) என்பார் மெய்கண்ட தேவரும்.

இராம பாணம் தொடங்கிய செயல் முடிக்காது மீளாது. வெறும் வாயோடு மீளும் வழக்கம் இல்லாதது எனும் மரபு பற்றி. " அம்பு இது பிழைப்பது அன்று" என்றார். கொலைத் தொழிலில் சிறத்தல் தவமாதல் இல்லை யென்க. "உற்ற நோய் நோன்றல்" உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை (திருக். 261) இரண்டுமே தவத்தின் அடையாளங்கள் என்பது வள்ளுவர் வாய்மொழி. அம்புக்குத் தவத்தை இலக்கு ஆக்குதல்

(வேறு) கலிவிருத்தம்

1299. ‘நீதியாய்! முனிந்திடேல்; நீ இங்கு யாவர்க்கும்
ஆதி; யான் அறிந்தனென்; அலங்கல் நேமியாய்!
வேதியா இறுவதே அன்றி. வெண் மதிப்
பாதியான் பிடித்த வில் பற்றப் போதுமோ?

நீதியாய்! - நன்னெறி பூண்டவனே!; **முனிந்திடேல்** - நீ வெகுளாதே!; **நீ இங்கு யாவர்க்கும்** - நீ இவ்வுலகில் உள்ளோர் யாவர்க்கும்; **ஆதி. யான் அறிந்தனென்** - முதல்வன் என்பதனை யான் (கண்கூடாக) அறிந்தேன்; அலங்கல் நேமியாய்; - துழாய் மாலையணிந்த சக்கரம் ஏந்திய திருமாலே; **வேதியா!** - வேதியனே!; **வெண்மதிப் பாதியான்** - வெள்ளிய மதியின் பகுதியைச் சூடியுள்ள சிவபெருமான்; **பிடித்த வில்** - (முன்பு கையில்) பற்றிய வில்லானது; **இறுவதே அன்றி** - பிளந்து முறிவதேயல்லாமல்; **பற்றப் போதுமோ?** - உனது கையிற் பிடித்தற்கும் போதுமோ? (போதாது) (என்றான் பரசுராமன்)

திருமாலின் கூறல்லாத எவரும் இவ்வில்லைப் பற்றி எடுக்கவும் கூடுமோ எனப் புகழ்ந்தான் எனினுமாம். இராம பிரானை வேதியன் என்று பல இடங்களில் கம்பர் பெருமான் குறிப்பிடுவார். “அரசர் உருக்கொண்டமைந்த வேதியா!” (கம்ப. 7625) எனவும். “நீ செப்பும் வேத நாயகன்” (கம்ப. 6994) எனவும். “விராவரும் புவிக்கெலாம் வேதமே யன இராமன்” (கம்ப. 1453) எனவும் வருவன காண்க.

1300. ‘பொன்னுடை வனை கழல் பொலம் கொள் தாளினாய்!
மின்னுடை நேமியான் ஆதல் மெய்ம்மையால்;
என் உளது உலகினுக்கு இடுக்கண்? யான் தந்த
உன்னுடை வில்லும். உன் உரத்துக்கு ஈடு அன்றால்.

பொன்னுடை வனைகழல் - பொன்னால் செய்யப்பட்டு அணிதற்குரிய வீரக் கழலையும்; **பொலம் கொள் தாளினாய்** - அழகினையும் கொண்ட திருவடிகளையுடையவனே!; **மின் உடை நேமியான் ஆதல் மெய்ம்மையால்** - நீ மின்னுகின்ற சக்கரப் படையை ஏந்திய திருமால் என்பது உண்மையானதால்; **உலகினுக்கு இடுக்கண் என் உளது?** - இனி. உலகத்து மக்கட்கு (நிகழவுள்ள) துன்பங்கள் எப்படி இருக்கும்?; **யான் தந்த உன்னுடை வில்லும்** - நான் இப்பொழுது உனக்குத் தந்த (பழைய) உன்னுடைய வில்லும்; **உன் உரத்துக்கு ஈடு அன்று** - உன்னுடைய வலிமைக்கு ஏற்றது ஆகாது.

இராமனை இறைவனாகக் கொண்டு திருவடிகளை முதலில் வருணித்தான். உரம்: வலிமை. மார்பு எனக் கொண்டு. வில் வளைத்த நேர்த்தி கண்டு மார்பினைப் புகழ்ந்தவாறுமாம். ஆகவே. இராமன் “கைவண்ணமும் கால்வண்ணமும்” (கம்ப. 475) கண்டு கௌசிக முனிவர். “இனி இந்த உலகுக்கு எல்லாம் உய்வண்ணம் அன்றி மற்றோர் துயர்வண்ணம் உறுவதுண்டோ?” (கம்ப. 475) என்று மகிழ்ந்தது போலவே அவை கண்டு. பரசுராமனும் இங்கு. “என் உளது உலகினுக்கு இடுக்கண்?” என்கின்றான் என்க.

1301. ‘எய்த அம்பு இடை பழுது எய்திடாமல். என்
செய் தவம் யாவையும் சிதைக்கவே!’ என.
கை அவன் நெகிழ்தலும். கணையும் சென்று. அவன்
மை அறு தவம் எலாம் வாரி. மீண்டதே.

எய்த அம்பு - *(நீ இப்போது) எய்யப் பிடித்திருக்கிற அம்பானது;* ***இடை பழுது எய்திடாமல்*** - *இடையிலே வீணாகாதபடி;* ***என் செய் தவம் யாவையும்*** - *என்னால் செய்யப்பட்ட தவத்தின் பயன் அனைத்தையும்;* ***சிதைக்கவே என*** - *(இலக்காகக் கொண்டு) அழிக்க வேண்டுகிறேன் என்று பரசுராமன் கூற;* ***அவன் கை நெகிழ்தலும்*** - *அப்போது. இராமனின் கை நெகிழ்ந்த உடனே;* ***கணையும் சென்று*** - *அம்பும் உடனே சென்று;* ***அவன் மையறு தவம்எலாம்*** - *பரசுராமன் ஈட்டியிருந்த தவத்தின் பயன்கள் யாவற்றையும்;* ***வாரி மீண்டது*** - *வாரிக் (கவர்ந்து கொண்டு) (அம்பறாத் தூணியை) மீண்டும் வந்தடைந்தது.*

எய்யவிருக்கிற அம்பு விரைவு கருதி. “எய்த அம்பு” எனப்பட்டது கால வழுவமைதி. இராமன் அம்பு பூட்டிய பிறகு. இலக்கையடையாமல் திரும்பியதில்லை என்னும் மரபு இடையே என்னால் பழுதடைய வேண்டா என்பான். “இடை பழுது எய்திடாமல்” என்றான். தவம்: தவத்தின் பயனைக் குறித்து நின்றது. இராமன் அம்பு பரசுராமன் தவத்தின் பயனையெல்லாம் கவர்ந்தது என்பதனால் உருவற்ற அருவத்தையும் அது இலக்காகக் கொள்ளும் வன்மையது என்பது உணர்த்தியவாறு. *பரசுராமன் வாழ்த்தி விடைபெறுதல்*

1302. ‘எண்ணிய பொருள் எலாம் இனிது முற்றுக!
மண்ணிய மணி நிற வண்ண! வண் துழாய்க்
கண்ணிய! யாவர்க்கும் களைகண் ஆகிய
புண்ணிய! விடை’ எனத் தொழுது போயினான்.

மண்ணிய மணிநிற வண்ண! - *“கழுவித் தூய்மை செய்யப் பெற்ற நீல மணியின் நிறமுடைய இராமனே!;* ***வண்துழாய்க் கண்ணிய!*** - *அழகிய துழாய் மாலையணிந்தவனே!;* ***யாவர்க்கும் களை கண் ஆகிய புண்ணிய!*** - *(மூவுலகங்களிலும் வாழ்கின்ற) அனைவர்க்கும் புகல் இடமாகிற புண்ணியனே!;* ***எண்ணிய பொருள் எலாம் இனிது முற்றுக!*** - *நீ. கருதி வந்துள்ள பொருள்கள் எல்லாம் (கருதியவாறே) இனிதே நிறைவேறுவனவாகுக;* ***விடை எனத் தொழுது போயினான்*** - *யான் விடை பெறுகின்றேன்” என்று கூறி வணங்கிச் சென்றான் (பரசுராமன்).*

நீல மணி வண்ணமும் பைந்துழாய்க் கண்ணியும் உடைய நீ சரணாகதி வத்சலன் ஆகிய பரம்பொருளே. இனி. உலகு உன்னால் நலம் அனைத்தும் பெறும். நான் பெற வேண்டியது விடை எனப் பரசுராமன் விடை பெற்றனன் என்க. மண்ணுதல்: கழுவுதல். நீராட்டுதல். "மண்ணிய சென்ற ஒண்ணுதல் அரிவை" (குறுந். 292) "மண்ணி வாரா அளவை" (புறம். 50). களைகண்: புகலிடம். சரணாகதி நல்குதல்.

இராமன் தந்தையைத் தொழுது துயர்போக்கல்

1303. அழிந்து. அவன் போனபின்.
அமலன். ஐ-உணர்வு
ஒழிந்து. தன் உயிர் உலைந்து
உருகு தாதையை.
பொழிந்த பேர் அன்பினால்.
தொழுது. முன்பு புக்கு.
இழிந்த வான் துயர்க் கடல்
கரைநின்று ஏற்றினான்.

அழிந்து அவன் போனபின் - அப் பரசுராமன் (தன் செருக்கும் தவமும்) சிதைந்து போன பின்பு: **அமலன்** - குற்றம் அற்ற இராமபிரான்; **ஐ -உணர்வு ஒழிந்து** - ஐம்புல உணர்வும் நீங்கி; **தன் உயிர் குலைந்து** - தன் உயிர் நிலை குலைந்து; **உருகு தாதையை** - (தன்னை) எண்ணி மனம் உருகும் தந்தையாகிய தசரதனை; **பொழிந்த பேரன்பினால்** - பொங்கி வழிகின்ற அன்பினால்; **தொழுது** - வணங்கி; **முன்பு புக்கு** - அவன் கண் எதிரே சென்று; **இழிந்த வான் துயர்க் கடல்** - அவன் இறங்கி அமிழ்ந்திருந்த பெரிய துயர்க்கடலிலிருந்து; **கரை நின்று ஏற்றினான்** - கரை ஏற்றினான். தசரதன் மண்ணில் கிடக்கவில்லை வரம்பற்ற துக்க வாரிதியுள் மூழ்கிக் கிடந்தான் என்பார். "இழிந்த வான் துயர்க்கடல்" என்றார். துக்கசாகரத்தில் மூழ்கிக்கிடக்கும் எண்ணற்ற உயிர்களைப் பிறவிக் கடலிலிருந்து கரையேற்ற வந்துள்ள பெருமான். தன் தந்தையையும் துயரக் கடலிலிருந்து மீட்டான் என்பார். "துயர்க் கடல் கரை நின்று ஏற்றினான்" என்றார். தனக்காக உயிர் குலைந்து. உருகிக் கிடக்கிற தந்தை நிலைகண்டு. பெருமான் தானும் உருகி. அன்பு பொங்கி வழியத் தொழுது. தந்தையைத் துக்க சாகரத்திலிருந்து கரையேற்றி ஒரு மகனுக்கு இலக்கணமாயினான் என்க.

தசரதன் களிப்புக் கடலுள் ஆழ்தல்

1304. வெளிப்படும் உணர்வினன். விழுமம் நீங்கியே.
தளிர்ப்பு உறு மத கரித் தானையான். இடை
குளிப்ப அருந் துயர்க் கடற் கோடு கண்டவன்.
களிப்பு எனும் கரை இலாக் கடலுள் ஆழ்ந்தனன்.

வெளிப்படும் உணர்வினன் - *(முன்பு துயரால் அழிந்து போன) புலன் உணர்வுகள் யாவும் வெளிப்பட்டவன் ஆகி;* ***விழுமம் நீங்கி*** *- துன்பங்கள் நீங்கி;* ***தளிர்ப்பு உற*** *- மனந் தழைக்கின்ற;* ***மத கரித் தானையான்*** *- மதம் மிக்க யானைச் சேனையான் ஆகிய தசரதன்;* ***இடை குளிப்பு அரும்*** *- இடையிலே மூழ்குவதற்கு அரியதான;* ***துயர்க் கடல் கோடு கண்டவன்*** *- துன்பமாகிற பெருங்கடலின் எல்லையைக் கண்டுணர்ந்தவன்;* ***களிப்பு எனும்*** *- (பின்பு) களிப்பு என்கின்ற;* ***கரை இலாக் கடலுள் ஆழ்ந்தனன்*** *- கரை காணாத கடலிடையே மூழ்கினான்.*

"வெளிப்படும் உணர்வினன்" என்பதற்கு துயரத்தால் உடலை விட்டுப் புறப்பட்டுக் கொண்டிருந்த உயிரின் உணர்வுடையவன் எனினுமாம். பரசுராமனால். தன் அருமை இராமனுக்கு நேருவதைக் காணச் சகியாது துன்பக் கடலுள் மூழ்கி மறைந்தன். தன் மகன் பெற்ற வெற்றியைக் காண இராமன் கரையேற்ற சென்ற பாடலில் கரை ஏறிய தசரதன். இப்பாடலுள். மீண்டும் மூழ்கினான் எனும் நயம் தோன்றக் கூறினார். அந்தத் துயரக் கடல். இராமனால் மீட்கப் பட்டதால் கரையுளது ஆயிற்று; இந்த இன்பக் கடல் இராமனாலும் கரையேற்ற இயலாதது என்பார். "கரை இலாக் கடலுள் ஆழ்ந்தனன்" என்றார்.

1305. பரிவு அறு சிந்தை. அப் பரசுராமன் கை
வரி சிலை வாங்கி. ஓர் வசையை நல்கிய
ஒருவனைத் தழுவிநின்று. உச்சி மோந்து. தன்
அருவி அம் கண் எனும் கலசம் ஆட்டினான்.

பரிவு அறு சிந்தை *- இரக்க அற்றம் மனத்தினையுடைய;* ***அப்பரசுராமன் கை*** *- அந்தப் பரசுராமன் கையில் (இருந்த);* ***வரிசிலை வாங்கி*** *- அழகிய வில்லைத் தன்கையில் வாங்கிக் கொண்டு;* ***ஓர் வசையை நல்கிய*** *- ஒப்பற்றதோர் பழியினை அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்ட;* ***ஒருவனைத் தழுவி*** *- ஒப்புயர்வற்ற தன்மகன் இராமனைத் தழுவி நின்று;* ***உச்சி மோந்து*** *- அவனது உச்சியை (அன்பால்) மோந்து;* ***தன் அருவி அம் கண் எனும்*** *- அருவி போல் பெருகுகின்ற தன் கண்கள் என்னும்;* ***கலசம் ஆட்டினான்*** *- கலசங்களால் நீராட்டினான் (தசரதன்). வில்லை வாங்கிக் கொண்டு மாறாகப் பழியினைப் பரசுராமனுக்குக் கொடுத்தான் என அணிபெறக் கூறினார். ஒன்றைக் கொடுத்து ஒன்றை மாற்றிக் கொள்ளுதலை மாற்று நிலையணி என்பர். "உயிர் கொடுத்துப் பழிகொண்ட பித்தா!" என்பார் பின்னும் (கம்ப. 9927). கலசம் - ஆகுபெயராய் அதில் உள்ள தீர்த்தத்தைக் குறித்தது. கலச நீருக்கு நீர் அளவு உண்டு; இது. அருவி புகுந்த அளவற்ற நீர்க் கலசம் என்பார். "அருவி அம் கண் எனும் கலசம் ஆட்டினான்" என்றார். அருஞ்செயல் புரிந்த மகனுக்கு. தந்தை ஆனந்தக் கண்ணினால் மங்கல நீராட்டி மகிழ்ந்தான் என்க. "ஐயனே. அவர்கள் தாமும் அன்பும் தழுவி. தம்தம் செய்யதாமரைக் கண்நீரால் மஞ்சனத் தொழிலும் செய்தார்" (கம்ப. 10276) என்பார் வேறிடத்தும்.*

acharya.org

1306. ‘பொய்ம்மை இல். சிறுமையில்
புரிந்த. ஆண் தொழில்.
மும்மையின் உலகினால்
முடிக்கல் ஆவதோ?
மெய்ம்மை இச் சிறுவனே.
வினை செய்தோர்களுக்கு.
இம்மையும் மறுமையும்
ஈயும்’ என்றனன்.

பொய்ம்மை இல் - வஞ்சனையில்லாத; சிறுமையில்;- (இந்த) இளம் பருவத்தில்; **புரிந்த ஆண் தொழில்** - (இச்சிறுவனாகிய இராமன்) ஆற்றியுள்ள இவ்வீரச் செயல்; **மும்மையின் உலகினால்** - மூன்று உலகத்தாராலும் (சேர்ந்தாயினும்); **முடிக்கல் ஆவதோ?** - செய்து முடித்தற்கு இயலுவதோ? (இயலாது); **இச்சிறுவனே** - இவ்விளைஞனே; **வினை செய்தோர்களுக்கு** - நல்வினை தீவினைகளைப் புரியும் உயிர்கட்கு; **இம்மையும் மறுமையும் ஈயும்** - (அவரவர் வினைகட்கு ஏற்ப) இம்மைப் பயனையும் மறுமைப் பயனையும் அளித்தருளுகின்றவன்; **மெய்ம்மை என்றனன்** - (இது) உண்மை என்றுரைத்தான் (தசரதன்)

மூவுலகத்தாரும் ஒருங்கு கூடி முயன்றாலும் முடித்தற்கு அரியதொரு செயலை. மிக எளிதாக ஓர் இளைஞன் இயற்றியுள்ளான் எனின். அவன் மூவுலகத்தவரிலும் உயர்ந்தவன் என்பது தெளிவு; அவ்வாறு உயர்ந்தவன் இறைவன் ஒருவனே. ஆகவே இராமன் இறைவன் எனும் முடிவுக்குத் தயரதன் வந் தான் என்க. வினைகள் சடப் பொருள்கள் ஆதலால் அவரவர் செய்த வினைப் பயன்களை நுகர. அறிவுமான வடிவான இறைவனே வழிவகுக்கின்றான் என்னும் தத்துவ உண்மை பற்றி. ‘‘இச்சிறுவனே வினைசெய்தோர்களுக்கு இம்மையும் மறுமையும் ஈயும்’’ என்றார். இம்மை மறுமை - ஆகுபெயர்கள்.

வருணனிடம் வில்லைத் தந்து அயோத்தி அடைதல்

1307. பூ மழை பொழிந்தனர் புகுந்த தேவருள்
வாம வேல் வருணனை. ‘மான வெஞ் சிலை
சேமி’ என்று உதவி. தன் சேனை ஆர்த்து எழ.
நாம நீர் அயோத்தி மா நகரம் நண்ணினான்.

பூ மழை பொழிந்தனர் - (அப்பொழுது) பூமாரி பொழிந்தனராகி; **புகுந்த தேவருள்** - அங்கு வந்து அடைந்த தேவர் கூட்டத்துள்; **வாம வேல் வருணனை** - அழகிய வேற்படையினையுடைய வருண தேவனை (நோக்கி இராமபிரான்); **'மான வெஞ்சிலை சேமி'** - பெருமையும் கடுமையுமுடைய இந்த வில்லைப் பாதுகாத்து வைத்திரு'; **என்று உதவு** - என்று கூறி. அவன்பால் அவ்வில்லைத் தந்து; **தன் சேனை ஆர்த்து எழ** - தன் சேனைகள் (வெற்றிக் களிப்பால்) ஆரவாரித்து (உடன்) புறப்பட; **நாமநீர் அயோத்தி மாநகரம் நண்ணினான்** - புகழ் மிகும் நீர்வளமுள்ள அயோத்தி மாநகரத்தைச் சென்றடைந்தான்.

இங்கு வருணனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட வில் இராமன் கரனிடம் போரிடும் போது பெறப்படுகிறது. "அண்டர் நாதன் தடக்கையின் அத்துணைப் பண்டுபோர் மழு வாளியைப் பண்பினால் கொண்ட வில்லை வருணன் கொடுத்தனன்" (கம்ப. 3052) என்று பின்னர் மறவாமல் குறிப்பார். பொழிந்தனர் - முற்றெச்சம். வாமம்: அழகு. நாமம்: புகழ். அச்சமெனக் கொண்டு பகைவர் அஞ்சும் அகழிகளையுடைய அயோத்தி எனினுமாம். வருணனிடம் தந்தது அவன் அவதாரப் பணியில் (சேதுசமைக்க) பின்னர் உதவ உள்ளான் என்னும் திருவுளக் குறிப்பை யுட்கொண்டது.

தசரதன். பரதனைக் கேகய நாட்டிற்கு அனுப்பல்

1308. **நண்ணினர். இன்பத்து வைகும் நாளிடை.**
மண்ணுறு முரசு இனம் வயங்கு தானையான்.
அண்ணல். அப் பரதனை நோக்கி. ஆண்தகை.
எண்ண அருந் தகையது ஓர் பொருள் இயம்புவான்:

நண்ணினர் - (யாவரும் அயோத்தியை) அடைந்தவர்களாய்; **இன்பத்து வைகும் நாளிடை** - இன்பத்தில் திளைக்கும் நாளில் (ஒரு நாள்); **ஆண்தகை** - ஆண்மைப் பண்புகள் நிறைந்தவனும்; **மண்ணுறு முரசு இனம் வயங்கு தானையான்** - மார்ச்சனை பொருந்திய பேரிகைகளின் கூட்டம் விளங்குகின்ற சேனையையுடையவனுமான தய ரதன்; **அண்ணல் அப்பரதனை நோக்கி** - பெருமைக்குரிய அப்பரதனைப் பார்த்து; **எண்ணருந் தகையது ஓர் பொருள்** - யாவரும் எண்ணாத ஒரு பொருளை; **இயம்புவான்** - சொல்லலானான்.

மார்ச்சனை: தோற்கருவிகள் சிலவற்றுள் தக்கவாறு ஒலியெழும்புதற்கேற்ப அடிக்கும் இடத்தைத் தகுதியாக அமைத்தற்கு உதவுவது. "அண்ணல் அப்பரதன்" எனும் தொடரில் அடைமொழிகள் பரதன் மாட்டுக் கவிஞர் பிரானுக்குரிய மதிப்பினைக் குறித்து நின்றன. இராமனுக்குப் பட்டம் சூட்ட வேண்டும்; அதற்குப் பரதன் தடையாய் இருத்தல்கூடும் என்று தயரதன் எண்ணியிருக்கலாம் என்பதை. ஒருவாறு உய்த்துணருமாறு. "எண்ணருந்தகையது ஓர்பொருள்" எனும் தொடரைக் கவிஞர் பிரான் அமைத்தார் எனக் கருதலாம்.

1309. ‘ஆணையின் நினது மூதாதை. ஐய! நிற்
காணிய விழைவது ஓர் கருத்தன்; ஆதலால்.
கேணியில் வளை முரல் கேகயம் புக.
பூண் இயல் மொய்ம்பினாய்! போதி என்றனன்.

‘ஐய! *- ஐயனே!;* ***மூதாதை ஆணையின்*** *- உன்னுடைய பாட்டன் (இட்டுள்ள அன்புக்) கட்டளையின் வண்ணம்;* ***நிற்காணிய விழைவது ஓர் கருத்தன்*** *- உன்னைக் காண விரும்புகின்ற கருத்துடையவன் (எனத் தெரிகிறது);* ***ஆதலால்*** *- ஆகவே;* ***கேணியில் வளை முரல் கேகயம் புக*** *- நீர்நிலைகளிலே (ஓயாது) சங்குகள் ஒலித்தற்கு இடமான (நீர்வளமிக்க) கேகய நாட்டிற்குச் செல்ல;* ***பூண் இயல் மொய்ம்பினாய்!;*** *- அணிகள் விளங்கும் மார்பினையுடைய பரதனே!;* ***போதி என்றனன் -*** *புறப்படுவாயாக! என்று கூறினான் (தசரதன்).*

பரதனின் தாய் மாமன் யுதாசித்து. தன் தந்தை தான் பரதனைக் காண அழைத்து வருமாறு இட்ட கட்டளைப்படி அயோத்தி வர. அவர்கள் திருமணத்திற்காக மிதிலை சென்றிருப்பதையறிந்து மிதிலைக்குச் சென்று. அவர்களோடேயே அயோத்தி வந்து. பரதனை அழைத்துச் செல்லக் காத்திருந்தனன் எனும் முதல் நூற் கதைப்பகுதி இங்கு விளக்கம் பெற உதவும். மூதாதை - பாட்டன்; மாதா மகன். மொய்ம்பு - வலிமை. ஆகுபெயராய் மார்பினைக் குறித்தது. மங்கல நாதமாகிய சங்கொலி நீர்நிலைகள் எல்லாம் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கும் மங்கல நாடு கேகயம் என்பதாம்.

பரதன் கேயகம் செல்லல்

1310. ஏவலும். இறைஞ்சிப் போய். இராமன் சேவடிப்
பூவினைச் சென்னியில் புனைந்து. போயினான் -
ஆவி அங்கு அவன் அலது இல்லை ஆதலான்.
ஓவல் இல் உயிர் பிரிந்து உடல் சென்றென்னவே.

ஏவலும் *- (சக்கரவர்த்தியாகிய தந்தை) (இவ்வாறு) கட்டளையிட்ட பொழுதில்;* **இறைஞ்சிப் போய்** *- (பரதன் தந்தையை) வணங்கிச் சென்று;* **இராமன் சேவடிப் பூவினை** *- இராமபிரானது சிவந்த திருவடி மலர்களை;* **சென்னியில் புனைந்து** *- தன் திருமுடியிலே தரித்து (வணங்கி);* ***அங்கு அவன் அலது ஆவி இல்லை ஆதலால்*** *- அவ்விடம் உள்ள அந்த இராமபிரானையல்லாமல் (தனக்கு) வேறு உயிர் இல்லையாகையால்;* ***ஓவல் இல் உயிர் பிரிந்து*** *- (ஒரு பொழுதும்) நீங்குதல் இல்லாத உயிரைப் பிரிந்து;* ***உடல் சென்று என்ன*** *- உடல் தனித்துச் சென்றாற் போல;* **போயினான்** *- (இராமனை விட்டுப் பரதன்) புறப்பட்டான்.*

உடலைப் பிரிந்து உயிர் செல்லல் இயல்பாயிருக்க. இங்கு உயிரைப் பிரிந்து உடல் செல்வதைக் காண்க என்கிறார் கவிஞர்பிரான். இல்பொருள் உவமையணி. இராமன் பரதனின் உயிர் என்பதனை. "கானிடைப் போகிய கமலக் கண்ணனைத் தான் உடை உயிரினைத் தம்பி கண்டனன்" (கம்ப. 10260) எனும் மீட்சிப் படலப் பாடலாலும் உணரலாம். பக்தர் முடியில் சூடும் பூ எது என்பதனை. "சேவடிப் பூவினைச் சென்னியில் புனைந்து" என்பதனால் உணர்த்தினார். இறைவனும் அடியவரும் உயிரும் உடலும் ஆவர்.

கேகய நாடு அடைதல்

1311. உளை விரி புரவித் தேர் உதாசித்து எனும்
வளை முரல் தானையான் மருங்கு போதப் போய்.
இளையவன் தன்னொடும். ஏழு நாளிடை.
நளிர் புனல் கேகய நாடு நண்ணினான்.

உளை விரி புரவித் தேர் - பிடரி மயிர்கள் பரந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில்; **உதாசித்து எனும்** - உதாசித்து என்று சிறப்பிக்கப்படுகிற; **வளைமுரல் தானையான்** - சங்குகள் முழங்கும் சேனைக் குடையவன்; **மருங்கு போத** - தன் அருகில் வர; **இளையவன் தன்னொடும் போய்** - தன் தம்பியான சத்துருக்கனனோடும் சென்று; **ஏழு நாளிடை நளிர்புனல் கேகய நாடு நண்ணினான்** - ஏழு நாட்களிலே தண்ணிய நீர்வளம் மிக்க கேகய நாட்டையடைந்தான் (பரதன்).

அழைப்பு. பரதனுக்கேயாயினும் சத்துருக்கனனும் அழையாமலேயே உடன் சென்றது. அடியார்க்கு அடியன் ஆகும். சத்துருக்கனனின் திறம் உணர்த்தும். பரதனும் சத்ருக்கனனும் வடிவும் நிழலும் போல்வர். ஆதலின் பரதனுடன் பிரியாமற் செல்லல் சத்துருக்கனனுக்கு நேர்ந்தது. இருவரும் இணை பிரியாதவர் என்பதனை. "பரதனும் இளவலும் ஒரு நொடி பகிரா வரதனும் இளவலும் என மருவினரே" (கம்ப. 307) என முன்னும் உரைத்தார். இலக்குவன்" பகவானுக்கு அடிமை" எனும் பண்புச் சிறப்பை விளக்கவும். சத்துருக்கனன். "பாகவதர்க்கு அடிமை" எனும் பன்புச் சிறப்பினை விளக்கவும் படைக்கப்பட்ட பாத்திரங்கள் எனவும் பிரபந்தப் பேருரையாளர்கள் விளக்குவர்.

கவிக்கூற்று

1312. ஆனவன் போனபின். அரசர் கோமகன்
ஊனம் இல் பேர் அரசு உய்க்கும் நாளிடை.
வானவர் செய்த மா தவம் உண்டு ஆதலால்.
மேல் நிகழ் பொருள் இனி விளம்புவாம்அரோ.

ஆனவன் போனபின் - *அந்தப் பரதன் கேகய நாடு சென்ற பின்பு;* **அரசர் கோமகன்** - *அரசர்க்கு அரசனான தயரதன்;* **ஊனம் இல் பேரரசு** - *குற்றமற்ற பேரரசாட்சியை;* **உய்க்கும் நாளிடை** - *செலுத்தி வரும் நாட்களில்;* **வானவர் செய்த** - *தேவர்கள் புரிந்த;* **மா தவம் உண்டு ஆதலால்** - *(இராவணன் சங்காரம் குறித்த) பெரிய தவம் உள்ளதாதலால்;* **மேல் நிகழ் பொருள்** - *மேலே நிகழவுள்ள செயல்களை;* **இனி விளம்புவாம்** - *இனிமேல் (வரும் காண்டங்களில்) கூற உள்ளோம்.*

ஒரு பேரரசைக் குற்றமேதும் இன்றிச் செலுத்துதல் அரியதாதலின். "ஊனமில் பேரரசு உய்க்கும் நாளிடை" என்று சிறப்பித்தார். இனிமேல் கைகேயி. கூனி வடிவில் ஊனங்கள் நுழையவுள்ளதையும் குறிப்பால் உணர்த்தினார். இனிமேல் நிகழ்வனவெல்லாம் வானவர் செய்த மாதவத்தால் நிகழ்வனவாம். "அரக்கர் பாவமும் அல்லலர் செய்திட்ட அறமும் துரக்க நல்லருள் துறந்தனள் தூமொழி மடமான்" (கம்ப. 1484) என்பது காண்க. "தேவர் செய் தவத்தினால் செம்மல் ஏகினான்" (கம்ப. 3337) என்பதும் அது.

பாலகாண்டம் நிறைந்தது

மிகைப் பாடல்கள்

காப்பு

1. **ஒன்று ஆய். இரண்டு சுடர் ஆய்.**
ஒரு மூன்றும் ஆகி.
பொன்றாத வேதம் ஒரு நான்கொடு.
ஐம் பூதம் ஆகி.
அன்று ஆகி. அண்டத்து அகத்து ஆகி.
புறத்தும் ஆகி.
நின்றான் ஒருவன்; அவன் நீள் கழல்
நெஞ்சில் வைப்பாம்.

ஒன்றாய் - பரம்பொருள் ஒன்றால்; **இருசுடர்** - பரிதி. மதி என்று இருசுடர்; **ஒரு மூன்று** - பிரமன் -திருமால் -சிவன்; **பொன்றாத வேதம்** - அழியாத வேதம்; **அன்று** - இல்லை; **நீள்கழல்** - நெடிய பாதம்.

2. **நீலம் ஆம் கடல். நேமி அம் தடக் கை**
மாலை மால் கெட. வணங்குதும் மகிழ்ந்தே.

நீலம் ஆம் கடல் - கடல் போன்ற நீல நிறமும்; **நேமி அம் தடக்கை** - திரு வாழி ஏந்திய நீண்ட கைகளையும் உடைய; **மாலை** - திருமாலை; **மால்கெட** - மயக்கம் நீங்க; **மகிழ்ந்து வணங்குதும்** - மகிழ்ந்து வணங்குவோமாக.

3. **காயும் வெண் பிறை நிகர் கடு ஒடுங்கு எயிற்று**
ஆயிரம் பணாமுடி அனந்தன் மீமிசை.
மேய நான்மறை தொழ. விழித்து உறங்கிய
மாயன் மா மலர் அடி வணங்கி ஏத்துவாம்.

கடு - ***நஞ்சு;*** *விழித்து உறங்கல்* - ***அறிதுயில்;*** *ஆயிரம் பணா முடி* - ***ஒப்பு பரிபாடல். 'கடுவொடு ஒடுங்கிய தூம்புடை வால்எயிறு' முருகாற்றுப்படை;*** *மாயன்* - ***கரியன்;*** *மாயம் வல்லவன்.*

4. மாதுளங் கனியை. சோதி
வயங்கு இரு நிதியை. வாசத்
தாது உகு நறு மென் செய்ய
தாமரைத் துணை மென் போதை.
மோது பாற்கடலின் முன்நாள்.
முளைத்த நால் கரத்தில் ஏந்தும்
போது தாயாகத் தோன்றும்
பொன் அடி போற்றிசெய்வாம்.

மாதுளங்கனியை - மாதுளங்கனி போன்ற நிறத்தினளை; **சோதி** - ஒளி; **வயங்குதல்** - விளங்குதல்; **நிதி** - செல்வம்; **தாது** - மகரந்தம்; **உகு** - சிந்தும்; **துணை** - இரண்டு; **போது** - மலர்; **தாய்** - இலக்குமி.

5. பராவ அரு மறை பயில் பரமன். பங்கயக்
கராதலம் நிறைபயில் கருணைக் கண்ணினான்.
அரா - அணைத் துயில் துறந்து அயோத்தி மேவிய
இராகவன். மலர்அடி இறைஞ்சி ஏத்துவாம்.

பராவ அருமறை -போற்றுதற்கரிய வேதங்கள்; **பங்கயம்** - தாமரை; **கராதலம்** - கைகள்; **அராவனை** - பாம்புப்படுக்கை; **இராகவன்** - இராமன்; **இறைஞ்சி** - வணங்கி.

6. கலங்கா மதியும். கதிரோன் புரவிப்
பொலன் கா மணித் தேரும். போகா இலங்கா
புரத்தானை. வானோர் புரத்து ஏறவிட்ட
சரத்தானை. நெஞ்சே! தரி.

கலங்கா - கலங்காத; **மதி** - சந்திரன்; **கதிரோன்** - சூரியன்; **பொலன்** - அழகிய; **இலங்காபுரத்தான்** - இராவணன்; **சரம்** - அம்பு; **சரத்தான்** - இராமன்; **தரி** - தரிக்கச் செய்:

7. 'நாராயணாய நம!' என்னும் நல் நெஞ்சர்
பார் ஆளும் பாதம் பணிந்து. ஏத்துமாறு அறியேன்;
கார் ஆரும் மேனிக் கருணாகர மூர்த்திக்கு
ஆராதனை என் அறியாமை ஒன்றுமே.

நல் நெஞ்சர் - நல்ல மனமுடைய சான்றோர்; **ஏத்துமாறு** - போற்றும் வகை; **கார்** - மேகம்; **கருணாகரன்** - கருணை வடிவினன்; **மூர்த்தி** - வடிவம்; **ஆராதனை** - நிவேதனம்.

8. **பராவரும் இராமன். மாதோடு**
இளவள் பின் படரக் கான் போய்.
விராதனை. கரனை. மானை.
கவந்தனை. வென்றிகொண்டு.
மராமரம். வாலி மார்பு.
துளைத்து. அணை வகுத்து. பின்னர்.
இராவணன் குலமும் பொன்ற
எய்து. உடன் அயோத்தி வந்தான்.

பராவரும் - துதிப்பதற்கு அரிய; **மாது** - சீதை; **இளவல்** - இலக்குவன்; **பின்படர** - பின்தொடர்ந்து வர; **கான்** - காடு; **துளைத்து** - துளைசெய்து; **அணை வகுத்து** - அணை அமைத்து; **பொன்ற** - அழிய; **எய்து** - அம்பெய்து.

9. **தருகை நீண்ட தயரதன்தான் தரும்**
இரு கை வேழத்து இராகவன்தன் கதை
திருகை வேலைத் தரைமிசைச் செப்பிட.
குருகை நாதன் குரை கழல் காப்பதே.

தருகை - தருகின்ற கை (வினைத் தொகை) ; **வேழம்** - யானை; **திருகை வேலை** - சூழ்ந்துள்ள கடல்; **குருகைநாதன்** - திருக்குருகை நாதனான நம்மாழ்வார்; **குரை** - ஒலிக்கும்; **கழல்** - பாதங்கள்; **காப்பதே** - காக்குமாக.

10. **அஞ்சிலே ஒன்று பெற்றான்.**
அஞ்சிலே ஒன்றைத் தாவி.
அஞ்சிலே ஒன்று ஆறு ஆக.
ஆர் உயிர் காக்க ஏகி.
அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற
அணங்கைக் கண்டு. அயலார் ஊரில்
அஞ்சிலே ஒன்று வைத்தான்.
அவன் எம்மை அளித்துக் காப்பான்.

அஞ்சிலே ஒன்று - காற்று; **அஞ்சிலே ஒன்றை** - கடலை; **அஞ்சிலே ஒன்று ஆறு ஆக** - வான் வழியாக; **ஆருயிர்** - சீதாபிராட்டியின் உயிர்; **அஞ்சிலே ஒன்று பெற்ற** - நிலமகள் பெற்ற; **அணங்கு** - சீதை; **அயலார்** - பகைவர்; **அஞ்சிலே ஒன்று** - நெருப்பு.

11. ***எவ் இடத்தும். இராமன் சரிதை ஆம்***
அவ் இடத்திலும். அஞ்சலி அத்தனாய்.
பவ்வ மிக்க புகழ்த் திருப் பாற்கடல்
தெய்வ தாசனைச் சிந்தை செய்வாம்அரோ.

சரிதை *- கதை;* ***அஞ்சலி அத்தம்*** *- கூப்பிய கை (அத்தம் - கை) ;* ***பவ்வமிக்க புகழ்*** *- கடல் போல் திரண்ட புகழ்;* ***தெய்வ தாசன்*** *- தெய்வத்தின் தொண்டன் (இங்கு அனுமன்).*

12. ***பொத்தகம். படிகமாலை. குண்டிகை.***
பொருள் சேர் ஞான
வித்தகம் தரித்த செங் கை
விமலையை. அமலைதன்னை.
மொய்த்த கொந்து அளக பார
முகிழ் முலைத் தவள மேனி
மைத் தகு கருங் கண் செவ் வாய்
அணங்கினை. வணங்கல் செய்வாம்.

பொத்தகம் *- ஏட்டுச்சுவடி;* ***படிகமாலை*** *- வெண் பளிங்கு மாலை;* ***குண்டிகை*** *- கமண்டலம்;* ***ஞான வித்தகம்*** *- ஞானமுத்திரை;* ***விமலை*** *- குற்றமற்றவள் (கலைமகள்);* ***கொந்து*** *- கொத்து;* ***அளக பாரம்*** *- கூந்தல்;* ***தவளமேனி*** *- வெண்மைநிறமான உடம்பு;* ***மைத்தரு*** *- மை போன்ற;* ***அணங்கு*** *- தெய்வ மகள்.*

13. ***தழை செவி. சிறு கண். தாழ் கைத்***
தந்த சிந்துரமும். தாரை
மழை மதத் தறுகண் சித்ர
வாரண முகத்து வாழ்பவை.
இழைஇடைக் கலசக் கொங்கை
இமகிரி மடந்தை ஈன்ற
குழவியைத் தொழுவன். அன்பால் -
‘குறைவு அற நிறைக’ என்றே.

தழை செவி *- தழைத்த காது;* ***சிறுகண்*** *- சிறியகண்;* ***தாழ்கை*** *- நீண்டகை;* ***தாரை மழை மதம்*** *- மழைத்தாரையாய்ப் பொழியும் மதநீர்;* ***தறுகண்*** *- வலிமை;* ***சித்ரவாரணம்*** *- அழகிய யானை;* ***இழை*** *- நூல்;* ***கலசம்*** *- குடம்;* ***இமகிரிமடந்தை*** *- இமயமலை யரசன் மகள்;* ***குழவி*** *- குழந்தை (விநாயகன்);* ***தொழுவன்*** *- வணங்குவேன்;* ***குறைவு அற*** *- குறைகள் நீங்க;* ***நிறைக*** *- நன்மை நிறைய.*

14. ***எக் கணக்கும் இறந்த பெருமையன்.***
பொக்கணத்தன். புலி அதள் ஆடையன்.

முக்கண் அத்தன். வரம் பெற்ற மூப்பனை.
அக் கணத்தின் அவன் அடி தாழ்ந்தனம்.

எக்கணக்கும் - எந்தக் கணக்கையும்; ***பொக்கணம்*** *- ஒரு வகைப் பை;* ***புலிஅதள்*** *- புலித் தோல்;* ***முக்கண் அத்தன்*** *- முக்கண் மூர்த்தி (சிவபெருமான்);* ***அப்பன்*** *- தலைவன்;* ***அக்கணத்தின்*** *- அந்தக் கணத்திலே.*

தனியன்

15. ***நாரணன் விளையாட்டு எல்லாம்***
நாரத முனிவன் கூற.
ஆரணக் கவிதை செய்தான்.
அறிந்த வான்மீகி என்பான்;
சீர் அணி சோழ நாட்டுத்
திருவழுந்தூருள் வாழ்வோன்.
கார் அணி கொடையான். கம்பன்.
தமிழினால் கவிதை செய்தான்.

நாரணன் விளையாட்டு *- திருமாலின் திருவிளையாடல்;* ***ஆரணம்*** *- வேதம்;* ***சீர்அணி*** *- சிறப்புடைய;* ***திருவழுந்தூர்*** *- தேரழுந்தூர்;* ***கார்அணி*** *- மேகம் போன்ற;* ***கொடை*** *- ஈகை;* ***கவிதை*** *- செய்யுள்.*

16. ***அம்பிலே சிலையை நாட்டி***
அமரர்க்கு அன்று அமுதம் ஈந்த
தம்பிரான் என்ன. தானும்
தமிழிலே தாலை நாட்டி.
கம்ப நாடு உடைய வள்ளல்.
கவிச் சக்ரவர்த்தி. பார்மேல்
நம்பு பாமாலையாலே
நரர்க்கும் இன் அமுதம் ஈந்தான்.

அம்பு *- தண்ணீர் (இங்குப் பாற்கடல்);* ***சிலை*** *- மலை (மந்தர மலை);* ***அமரர்*** *- தேவர்கள்;* ***அமுதம் ஈந்த தம்பிரான்*** *- திருமால்;* ***தால்*** *- நாவு;* ***நரர்க்கு*** *- மானிடர்களுக்கு;* ***ஈந்தான்*** *- தந்தான்.*

17. ***வாழ்வு ஆர்தரு வெண்ணெய் நல்லூர்ச்***
சடையப்பன் வாழ்த்துப் பெற.
தாழ்வார் உயர. புலவோர்
அகஇருள் தான் அகல
போழ் வார் கதிரின் உதித்த
தெய்வப் புலமைக் கம்ப நாட்டு
ஆழ்வார் பதத்தைச் சிந்திப்பவர்க்கு
யாதும் அரியது அன்றே.

வாழ்வு ஆர்தரு - *நல்வாழ்வு பொருந்திய;* ***அகஇருள்*** - *உள் இருள் (அகம் - மனம்);* ***அகல*** - *நீங்க;* ***போழ்வார் கதிர்*** - *காலத்தில் மிக்குப் பொலியும் பரிதி;* ***சிந்திப்பவர்க்கு*** - *நினைப்பவர்களுக்கு;* ***அரியது*** - *செய்தற்கரியசெயல்.*

18. ***அம்பு அரா அணி சடை அரன் அயன் முதல்***
உம்பரால். முனிவரால். யோகரால். உயர்
இம்பரால். பிணிக்க அரும் இராம வேழம் சேர்
கம்பர் ஆம் புலவரைக் கருத்து இருத்துவாம்.

அம்பு - *நீர் (கங்கை);* ***அரா*** - *பாம்பு;* ***அணி*** - *அணிந்த;* ***உம்பர்*** - *தேவர்;* ***இம்பர்*** - *இவ்வுலகத்தோர்;* ***பிணிக்க*** - *கட்ட;* ***வேழம்*** - *யானை;* ***கருத்து*** - *உள்ளத்தில்;* ***இருத்துவாம்*** - *இருக்கச் செய்வோம்.*

19. ***சம்பு. அ(ந்)நாள். தன் உமை செவி சாற்று பூங்***
கொம்பு அனாள்தன் கொழுநன் இராமப் பேர்
பம்ப நாள் தழைக்கும் கதை பாச் செய்த
கம்பநாடன் கழல் தலையில் கொள்வாம்.

சம்பு - *சிவபிரான்;* ***உமைசெவி*** - *உமாதேவியின் காதுகளில்;* ***பூங்கொம்பு அன்னாள்*** - *மலர்க் கொம்பு போன்றவள் (சீதை) ;* ***கொழுநன்*** - *கணவன்;* ***பாச்செய்த*** - *பாக்களால் செய்த;* ***பம்ப*** - *பொலிய.*

20. **இம்பரும் உம்பர்தாமும்**
ஏத்திய இராம காதை
தம்பமா முத்தி சேர்தல்
சத்தியம் சத்தியம்மே;
அம்பரம் தன்னில் மேவும்
ஆதித்தன் புதல்வன் ஞானக்
கம்பன் செங் கமல பாதம்
கருத்துற இருத்துவாமே.

இம்பர் - இவ்வுலகத்தோர்; **உம்பர்** - விண்ணுலகத்தோர்; **ஏத்திய** - போற்றிய; **தம்பம்** - பற்றுக்கோடு; **ஞானக் கம்பன்** - ஞானத்தை உடைய கம்பன்; **செங்கமலம்** - செந்தாமரை; **கருத்துற** - உள்ளத்தில் பொருந்தி நிற்க; **ஆதித்தன்** - கம்பனது தந்தையின் பெயர் என்பர்.

21. **ஆதவன் புதல்வன். முத்தி**
அறிவினை அளிக்கும் ஐயன்.
போதவன் இராம காதை
புகன்றருள் புனிதன். மண்மேல்
கோது அவம் சற்றும் இல்லான்.
கொண்டல் மால்தன்னை ஒப்பான்.
மா தவன் கம்பன் செம் பொன்
மலர்அடி தொழுது வாழ்வாம்.

ஐயன் - தலைவன்; **அளிக்கும்** - கொடுக்கும்; **போதவன்** - அறிவு மிக்கவன்; **புகன்று** - கூறி; **புனிதன்** - தூய்மையாளன்; **கோது** - குற்றம்; **அவம்** - வீணான; **கொண்டல்மால்** - மேகம் போன்ற திருமால்; **செம்பொன்** - செம்மையானபொன்.

22. **ஆவின் கொடைச் சகரர் ஆயிரத்து நூறு ஒழித்து.**
தேவன் திருவழுந்தூர் நல் நாட்டு - மூவலூர்ச்
சீர் ஆர் குணாதித்தன் சேய் அமையப் பாடினான்
கார் ஆர் காகுத்தன் கதை.

ஆவின் கொடை - ஆக்களைக் கொடையாக அளித்த; **திருவழுந்தூர் நல் நாட்டு மூவலூர்** - திருவழுந்தூர் நாட்டைச் சேர்ந்த மூவலூர்; **குண ஆதித்தன்** - நல்ல குணம் உள்ள ஆதித்தன்; **சேய்** - பிள்ளை; **கார்ஆர்** - மேகம் போன்று நிறம்; **காகுத்தன்** - இராமன்.

23. எண்ணி சகாத்தம் எண்ணூற்று
ஏழின்மேல். சடையன் வாழ்வு
நண்ணிய வெண்ணெய் நல்லூர்
தன்னிலே கம்பநாடன்
பண்ணிய இராம காதை
பங்குனி அத்த நாளில்.
கண்ணிய அரங்கர் முன்னே.
கவி அரங்கேற்றினானே.

சகாத்தம் - **சாலிவாகன சகாப்தம் (807) ;** *பங்குனி அத்த நாள்* - **பங்குனி மாதம் அஸ்தம நட்சத்திரத்தன்று;** *அரங்கர் முன்னே* - **திருவரங்கப் பெருமான் முன்பு;** *அரங்கேறினான்* - **அரங்கேற்றம் செய்தான்.**

24. கழுந்தராய் உன கழல் பணியாதவர்
கதிர்மணி முடிமீதே
அழுந்த வாளிகள் தொடு சிலை இராகவ!
அபிநவ கவிநாதன்
விழுந்த நாயிறுஅது எழுவதன்முன்.
மறை வேதியருடன் ஆராய்ந்து.
எழுந்த நாயிறு விழுவதன்முன்
கவி பாடியது எழுநூறே.

கழுந்தராய் - கழுந்து போன்றவராய் (கழுந்து - உலக்கை); **உன கழல்** - உனது பாதங்களை; **வாளி** - அம்பு; **தொடு** - எய்த; **சிலை** - வில்; **அபிநவம்** - புதுமை; **கவிநாதன்** - கவிஞர்தலைவன்; **நாயிறு** - சூரியன்.

25. கரை செறி காண்டம் ஏழு.
கதைகள் ஆயிரத்து எண்ணூறு.
பரவுறு சமரம் பத்து.
படலம் நூற்றிருபத்தெட்டே;
உரைசெயும் விருத்தம் பன்னீ
ராயிரத்து ஒருபத்தாறு;
வரம் மிகு கம்பன் சொன்ன
வண்ணமும் தொண்ணூற்றாறே.

காண்டம் எழு ;கதைகள் ஆயிரத்து எண்ணூறு;போர்கள் பத்து; படலம் நூற்று இருபத்தெட்டு; வண்ணம் (சந்தம்) தொண்ணூற்று ஆறு; **வரம் மிகு கம்பன்** - வரபலம் மிகுந்த கம்பன்.

26. தராதலத்தின் உள்ள தமிழ்க் குற்றம் எல்லாம்
அராவும் அரம் ஆயிற்று அன்றே -இராவணன்மேல்
அம்பு நாட்டு ஆழ்வான் அடி பணியும் ஆதித்தன்
கம்ப நாட்டு ஆழ்வான் கவி.

தராதலம் - உலகம்; **அரம்** - இரும்பை ராவும் கருவி; **அம்பு நாட்டு ஆழ்வான்** - அம்பை நாட்டி ஆழ்த்தியவன் (இராமன்); **கம்ப நாட்டாழ்வான்** - கம்பன்.

27. இம்பர் நாட்டில் செல்வம் எல்லாம்
எய்தி. அரசு ஆண்டு இருந்தாலும்.

உம்பர் நாட்டில் கற்பகக் கா
ஓங்கும் நீழல் இருந்தாலும்.
செம்பொன்மேரு அனைய புயத்
திறல் சேர் இராமன் திருக் கதையில்
கம்பநாடன் கவிதையில்போல்.
கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே.

இம்பர் நாட்டின் - இவ்வுலகத்தின்; **எய்தி** - அடைந்து; **அரசாண்டு** - ஆட்சி செய்து; **உம்பர் நாட்டின்** - விண்ணுலகத்தின்; **கற்பகக் கா** - கற்பகச் சோலை; **நீழல்** - நிழல்; **மேரு அனைய** - மேரு மலை போன்ற; **புயம்** - தோள்; **திறல்** - வலிமை; **கவிதை** - பாடல்; **இதயம்** - மனம்; **களியாது** - மகிழாது.

28. நாரதன் கருப்பஞ் சாறாய்.
நல்ல வான்மீகன் பாகாய்.
சீர் அணி போதன் வட்டாய்.
செய்தனன்; காளிதாசன்.
பார் அமுது அருந்தப் பஞ்ச -
தாரையாய்ச் செய்தான்; கம்பன்.
வாரம் ஆம் இராமகாதை
வளம் முறை திருத்தினானே.

கருப்பஞ்சாறு - கரும்புச் சாறு; **பாகு** - சக்கரைப் பாகு; **வட்டு** - வெல்லக்கட்டி; **பஞ்சதாரை** - சர்க்கரை; **பார் அமுது அருந்த** - உலகம் அமுதாக உண்ண; **வாரம்** - அன்பு.

29. **நன்மையும் செல்வமும் நாளும் நல்குமே;**
தின்மையும் பாவமும் சிதைந்து தேயுமே;
சென்மமும் மரணமும் இன்றித் தீருமே -
இம்மையே இ'ராம' என்று இரண்டு எழுத்தினால்.

நல்கும் - வழங்கும்; **தின்மை** - தீமை; **தேயும்** - தேய்ந்து போகும்; **சென்மம்** - பிறப்பு; **மரணம்** - இறப்பு; **இன்றி** - இல்லாது; **இம்மையே** - இவ்வுலகிலேயே;

30. **ஓர் ஆயிரம் மகம் புரி பயனை உய்க்குமே;**
நராதிபர் செல்வமும் புகழும் நல்குமே.
விராய் எணும் பவங்களை வேர் அறுக்குமே -
'இராம' என்று ஒரு மொழி இயம்பும்காலையே.

மகம் - வேள்வி; **உய்க்கும்** - சேர்க்கும்; **நராதிபர்** - அரசர்; **விராய்** - கலந்து; **எணும்** - எண்ணும்; **பவம்** - பிறப்பு; **இயம்பும் காலை** - சொல்லும் போது; **வேர் அறுக்கும்** - வேருடன் அழிக்கும்.

31. **மற்று ஒரு தவமும் வேண்டா;**
மணி மதில் இலங்கை மூதூர்
செற்றவன் விசயப் பாடல்
தெளிந்து. அதில் ஒன்றுதன்னைக்
கற்றவர். கேட்போர். நெஞ்சில்
கருதுவோர். இவர்கள் பார்மேல்
உற்று அரசு ஆள்வர்; பின்னும்
உம்பராய் வீட்டில் சேர்வார்.

மணி மதில் -அழகிய மதில்; **மூதூர்** - பழமையான ஊர்; **விசயம்** - வெற்றி; **செற்றவன்** - வென்றவன்; **உம்பராய்** - தேவராய்; **வீட்டில்** - பேரின்ப வீட்டில்.

32. **வென்றி சேர் இலங்கையானை**
வென்ற மால் வீரம் ஓத
நின்ற ராமாயணத்தில்
நிகழ்ந்திடு கதைகள் தம்மில்
ஒன்றினைப் படித்தோர் தாமும்.
உரைத்திடக் கேட்டோர் தாமும்.
'நன்று இது' என்றோர் தாமும்.
நரகம்அது எய்திடாரே.

வென்றி - வெற்றி; **இலங்கையான்** - இராவணன்; **மால்** - திருமால்; **ஓத** - கூற; **நின்ற** - நிலைபெற்ற; **நிகழ்ந்திடு** - நடைபெறுகின்ற; **நரகம் அது எய்திடார்** - நரகத்தை அடைய மாட்டார்கள்.

33. **இறு வரம்பில் 'இராம' என்றோர். உம்பர்**
நிறுவர் என்பது நிச்சயம்; ஆதலால்.
மறு இல் மாக்கதை கேட்பவர் வைகுந்தம்
பெறுவர் என்பது பேசவும் வேண்டுமோ?

இறுவரம்பு - இறுதிக்காலம் (உயிர் விடும் போது); **உம்பர்** - சுவர்க்கம்; **நிறுவர்** - நிலைப்பர்; **மறு இல்** - குற்றமில்லாத; **மாக்கதை** - சிறந்த கதை; **பெறுவர்** - அடைவர்; **பேசவும்** - சொல்லவும்.

34. **அன்னதானம். அகில நல் தானங்கள்.**
கன்னி தானம். கபிலையின் தானமே.
சொன்ன தானப் பலன் எனச் சொல்லுவார் -
மன் இராம கதை மறவார்க்குஅரோ.

அன்னம் - சோறு; **அகிலம்** - எல்லாம்; **கபிலை** - பசு; **சொன்னம்** - பொன்; **மன்** - நிலைபெற்ற; **மறவார்க்கு** - மறக்காதவர்க்கு.

35. **வட கலை. தென் கலை. வடுகு. கன்னடம்.**
இடம் உள பாடை யாது ஒன்றின்ஆயினும்.
திடம் உள ரகு குலத்து இராமன்தன் கதை
அடைவுடன் கேட்பவர் அமரர் ஆவரே.

வடகலை - வட மொழி; **தென்கலை** - தென் மொழி (தமிழ்); **வடுகு** - தெலுங்கு; **பாடைகள்** - மொழிகள் (பாஷை) ; **திடம்** - வல்லமை; **ரகுகுலம்** - சூரிய குலம்; **அடைவுடன்** - முறையாக; **அமரர்** - விண்ணவர்.

36. **இத் தலத்தின் இராமாவதாரமே**
பத்திசெய்து. 'பரிவுடன் கேட்பரேல்.
புத்திரரத் தரும்; புண்ணியமும் தரும்;
அத் தலத்தில் அவன் பதம் எய்துமே.

இத்தலத்தின் - இவ்வுலகத்திலே; **இராமாவதாரம்** - இராமாயணம்; **பத்தி** - பக்தி; **பரிவுடன்** - அன்புடன்; **அத்தலம்** - மறு உலகம்; **அவன்பதம்** - பரமபதம்; **எய்தும்** - அடையும்.

37. ***'ஆதி "அரி ஓம் நம" நராயணர் திருக் கதை***
அறிந்து. அனுதினம் பரவுவோர்.
நீதி அனுபோக நெறி நின்று. நெடுநாள் அதின்
இறந்து. சகதண்டம் முழுதுக்கு
ஆதிபர்களாய் அரசு செய்து. உளம் நினைத்தது
கிடைத்து. அருள் பொறுத்து. முடிவில்
சோதி வடிவு ஆய். அழிவு இல் முத்தி பெறுவார்' என
உரைத்த. சுருதித் தொகைகளே.

நராயணர் ***- நாராயணர்;*** *அனுதினம்* ***- நாள்தோறும்;*** *பரவுவோர்* ***- சொல்லுவோர்;*** *சகதண்டம்* ***- உலகம் முழுவதுக்கும்;*** *ஆதிபர்* ***- அதிபர் (உரியவர்);*** *சோதி வடிவு* ***- ஒளி வடிவம்;*** *சுருதித் தொகை* ***- நூல்களின் தொகை.***

38. ***இராகவன் கதையில். ஒரு கவிதன்னில்***
ஏக பாதத்தினை உரைப்போர்.
பராவ அரும் மலரோன் உலகினி. அவனும்
பல் முறை வழுத்த. வீற்றிருந்து.
புராதன மறையும் அண்டர் பொன் பதமும்
பொன்றும் நாள் அதனினும். பொன்றா
அரா-அணை அமலன் உலகு எனும் பரம
பதத்தினை அடைகுவர் அன்றே.

இராகவன் - இராமன்; **ஏக பாதம்** - ஒரு வரி; **பராவரும்** - பரவுதற்கு அரிய; **மலரோன்** - பிரமன்; **வழுத்த** - துதிக்க; **புராதன** - பழமையான; **அண்டர் பொன்பதம்** - தேவருலகம்; **பொன்றும்** - அழியும்; **அரா அணை** - பாம்புப் படுக்கை; **அமலன்** - திருமால்.

39. ***இனைய நல் காதை முற்றும்***
எழுதினோர். வியந்தோர். கற்றோர்.
அனையதுதன்னைச் சொல்வோர்க்கு
அரும் பொருள் கொடுத்துக் கேட்டோர்.
கனை கடல் புடவி மீது
காவலர்க்கு அரசுஆய் வாழ்ந்து.
வினையம் அது அறுத்து. மேல் ஆம்
விண்ணவன் பதத்தில் சேர்வார்.

இனைய - இத்தகைய; **காதை** - கதை; **முற்றும்** - முழுவதும்; **அரும்பொருள்** - அரிய செல்வம்; **கனைகடல்** - ஒலிக்கும் கடல்; **புடவி மீது** - உலகத்தின் மேல்; **காவலர்** - மன்னர்; **வினையம்** - தீவினை; **விண்ணவர் பதம்** - பேரின்ப வீடு.

40. **நாடிய பொருள் கைகூடும்;**
ஞானமும் புகழும் உண்டாம்;
வீடு இயல் வழிஅது ஆக்கும்;
வேரி அம் கமலை நோக்கும்;-
நீடிய அரக்கர் சேனை
நீறுபட்டு அழிய. வாகை
சூடிய சிலை இராமன்
தோள் வலி கூறுவோர்க்கே.

நாடிய - விரும்பிய; **ஞானம்** - மெய்யறிவு; **வீடு** - பேரின்ப வீடு; **வேரி** - மணம்; **கமலை** - மலர்மகள்; **நீடிய** - நீண்ட; **நீறு** - புழுதி; **வாகை** - வெற்றிமாலை; **சிலை** - வில்.

41. **வான் வளம் சுரக்க! நீதி**
மனு நெறிமுறை எந் நாளும்
தான் வளர்ந்திடுக! நல்லோர்
தம் கிளை தழைத்து வாழ்க!
தேன் வளர்ந்து அறாத மாலைத்
தெசரத ராமன் செய்கை
யான் அளந்து அறிந்த பாடல்
இடையறாது ஒளிர்க. எங்கும்!

வான் - வானம் (மழை); **கிளை** - சுற்றம்; **அறாத** - நீங்காத; **தெசரத ராமன்** - தசரத ராமன் (மோனை கருதி 'தெச' என்றார்); **இடை அறாது** - இடைவிடாமல்; **ஒளிர்க** - விளங்குக.

பாயிரம்

42. **எறிகடல் உலகம்தன்னுள்**
இன்தமிழ்ப் புலவர்க்கு எல்லாம்
முறுவலுக்கு உரியதாக
மொழிந்தனென்; மொழிந்த என்சொல்
சிறுமையும். சிலை இராமன்
கதைவழிச் செறிதல் தன்னால்.
அறிவுடை மாந்தர்க்கு எல்லாம்
அமிழ்தம் ஒத்து இருக்கும் அன்றே.

எறிகடல் - *ஒலிக்கும் கடல்;* **இன்றமிழ்** - *இனிய தமிழ்;* **முறுவல்** - *புன்சிரிப்பு;* **மொழிந்த** - *கூறிய;* **சிறுமை** - *தாழ்வு;* **செறிந்த** - *சேர்ந்த;* **அமிழ்தம்** - *அமுதம்;* **ஒத்து** - *போல. -1*

நாட்டுப் படலம்

43. **காளையர் சேறுதன்னைக்**
கலந்து. உடன் மிதித்து. நட்ட
தாள்களும் கழுநீர் நாறும்;
தடக் கையும் அதுவே நாறும்;
ஆளையும் சீறிப் பீறி.
அணி மலர்க் கமுகில் பாய்ந்த
வாளையும். பாளை நாறும்;
வயல்களும் அதுவே நாறும்.

காளையர் - *காளை போன்றவர் (மழவர்);* **கழுநீர்** - *செங்கழு நீர் மலர்;* **தடம் கை** - *பெரிய கை;* **அணிமலர் கமுகு** - *அழகிய மலரை உடைய கமுகு. -1 உழவர்கள் சேற்றை மிதிக்க அங்கு மலர்ந்துள்ள செங்கழுநீர் மலரின் மணத்தால் தாள்களும் கைகளும் அந்த மலர்மணமே கமழும். வாளைமீன்கள் கமுகில் பாய்வதால் அந்த வாளை மீன்களும் வயல்களும் கமுகம் பாலை மணம்கமழும்.*

நகரப் படலம்

44. எங்கும் பொலியும் பரஞ் சுடர் ஆகி.
எவ் உயிரும்
மங்கும் பிறவித் துயர் அற.
மாற்று நேசம்
தங்கும் தருமத்து உரு ஆகி.
தரணி மீது
பொங்கும் கருணைப் புத்தேள் கருத்து
யாம் எவன் புகல்வோம்?

பொலியும் - விளங்கும்; **பரஞ்சுடர்** - மேலான ஒளி; **தரணி** - உலகம்; **புத்தேள்** - இறைவன்; **தருமத்து உரு** - அறத்தின் வடிவம். -1

45. வேதம்அதனுள் விளை பொருள்
விகற்பத்துள் அடங்காச்
சோதி மயமாய்த் துலங்கி.
தொல்உயிர்த் தொகை பலவாய்.
ஓது புவனம் உதரத்துள்
ஒடுக்கியே. பூக்கும்
ஆதி முதல்வன் அமர் இடம்
அயோத்தி மா நகரம்.

விளைபொருள் - விளைந்த பொருள்; **விகற்பம்** - வேறுபாடு; **தொல் உயிர்** - பழைமையான உயிர்; **புவனம்** - உலகம்; **உதரம்** - வயிறு; **ஆதி முதல்வன்** - ஆதியாகிய முதல் பொருள்; **அமர்** - அமர்ந்திருக்கும். - 2

அரசியற் படலம்

46. விரி கதிர் பரப்பி. மெய்ப் புவனம் மீது இருள்
பருகுறும் பரிதி அம் குலத்தில். பார்த்திவன்
இரகு. மற்று அவன் மகன் அயன் என்பான். அவன்
பெருகு மா தவத்தினில் பிறந்த தோன்றலே.

விரிகதிர் - விரிந்த கிரணங்கள்; **பருகுறும்** - உண்ணுகின்ற; **பார்த்திபன்** - அரசன்; **பெருகு** - பெருகிய; **தோன்றல்** - மகன் (தயரதன்).

47. ‘பொறை இலா அறிவு. போகப்
புணர்ப்பு இலா இளமை. மேவத்
துறை இலா வனச வாவி.
தூசு இலார் போலித் தூய்மை.
நறை இலா மலரும். கல்வி
நலம் இலாப் புலமை. நன்னீர்ச்
சிறை இலா நகரும். போலும்.
சேய் இலாச் செல்வம்’ என்றான்.

பொறை - பொறுமை; **போகப்புணர்வு** - இன்ப நுகர்ச்சி; **துறை** - இறங்குதுறை; **வனசவாவி** - தாமரைத் தடாகம்; **நறை** - மணம்; **சேய்** - குழந்தை. -1

48. கறை மிடற்று அண்ணலும் கடவுளோர்களும்
மறை முதற் கிழவனை வந்து நண்ணலும்
முறைமையின் கடன் முறை முற்றி. முண்டகத்து
இறைவனும். அவரொடும் இனிதின் ஏகினான்.

கறை மிடறு - கறுத்த மிடறு; **அண்ணல்** - சிவபிரான்; **மறை** - வேதம்; **கிழவன்** - பிரமன்; **முண்டகம்** - தாமரை; **இனிதின்** - மகிழ்வுடன். -2

49. என்று இனையன பல இயம்பி. ‘எங்கணும்.
கன்றி. அவ் அரக்கரை அழித்துக் காத்தியேல்.
ஒன்றிய உயிர்களும். உலகு யாவையும்
இன்று நீ படைத்தி’ என்று இசைத்து. பின்னரும்.

இனையன - இத்தகைய; **ஒன்றிய** - நெருங்கிய; **எங்கணும்** - எங்கும்; **காத்தியேல்** - காப்பாயானால்; **இசைத்து** - கூறி; **பின்னரும்** - மறுபடியும். -4

50. ஆயவர் அயன் முதல் அமரர். ஈறு இலா
நாயகன் இரு பதம் நயந்து. சிந்தைமீது
ஓய்வு இலாது. அவன் அரு மறைகள் ஓதியே.
நேயமோடு இருந்து. இவை நிகழ்த்தல் மேயினார்.

ஆயவர் - அத்தகையோர்; ஈறு இலா - முடிவில்லாத; பதம் - பாதம்; அருமறை - அரிய மறைகள்; ஓதி - கூறி; மேயினார் - தொடங்கினர். 8 -1

51. ***‘காத்தி நீ எமை; காக்கிலர் தம்மை யாம்***
ஏத்தியே இளைத்தோம்; இறைவா! இடர்ப்
பார்த்தியோ? - திருப் பாற்கடற் பள்ளியின்
மூர்த்தியே! முதல்வா! முகில் மேனியாய்!

காத்தி *- காப்பாயாக;* ***காக்கிலர்*** *- காக்க இயலாதவர்கள்;* ***இடர்*** *- துன்பம்;* ***ஏத்தி*** *- துதித்து;* ***முகில்*** *- மேகம்;* ***மேனி*** *- உடல். -2*

52. ***‘அந்தகாரத்து அரக்கர் செய் தீமையால்.***
நொந்துளோம்! இறைவா! நொடிப் போதினில்
வந்து மாற்றிடும் வண்ணம் எமக்கு அருள் -
எந்தையே! கருணாகரனே!’ எனா.

அந்தகாரம் *- பேரிருட்டு;* ***செய்தீமை*** *- செய்த தீமை (வினைத் தொகை) ;* ***நொடிப் போதினில்*** *- ஒரு நொடிப் பொழுதில் (விரைவாக)* ***எனா*** *- என்று. -3*

53. ***அறி துயில் எழுந்தனன். அமரர் கூப்பிடும்***
மறை மொழித் துதி ஒலி வந்து இசைக்கவே;
நிறை குணத்து அமரர்கள் நினைத்து அழைப்பதை.
இறைவனும். திரு உளத்து அறிந்து. அங்கு எய்தவே.

அறிதுயில் *-யோக நித்திரை;* ***அமரர்*** *- தேவர்கள்;* ***மறை*** *- வேதம்;* ***இசைக்க*** *- கேட்க;* ***இறைவன்*** *- திருமால்;* ***எய்த*** *- அடைய. -1*

54. ***வானவர் அம் முறை வழங்க. மா மதித்***
தேன் உறும் இதழி அம் தெரியல் வேணியான்
ஆனவர்தமைக் கரம் அமைத்து. அங்கு. ஐயனைத்
தான் முகம் நோக்கியே சாற்றல் மேயினான்.

வானவர் - தேவர்கள்; இதழி - கொன்றை; தெரியல் - மாலை; வேணி - சடைமுடி; சாற்றல் மேயினான் - சொல்லத் தொடங்கினான்.
9 -1

acharya.org

55. எனக் கலை மா முகச் சிருங்கன் இவ் உரை -
தனைச் சொல. தரணிபர்க்கு அரசன்தான் மகிழ்ந்து.
அனைத்து உலகு உயிரொடும் அறங்கள் உய்ய. தம்
மனத் துயர் அகன்றிட. வணங்கிக் கூறுவான்.

கலை மாமுகம் - மான்முகம்; **தரணிபர்** - அரசர்; **உய்ய** - வாழ. -1

56. மேடம் ஆம் மதி; திதி நவமி; மீன் கழை;
நீடு உறு மாலை கற்கடகம்; நீதி சேர்
ஓடை மா களிறு அனான் உதய ராசி கோள்
நாடின். ஏகாதசர் நால்வர் உச்சரே.

ஓடை - நெற்றிப் பட்டம்; **களிறு அனான்** - யானை போன்றவன் (இராமன்); **உதயம்** - இலக்கினம் (கடகம்); **மதி மேடம்** - திங்கள் சித்திரை; **மீன்** - நட்சத்திரம்; **கழை** - புனர் பூசம்; **மால்** - புதன்; **ஐ** - பத்தாமிடம்; **கோள்** - கிரகங்கள்; **நால்வர்** - செவ்வாய். குரு. சுக்கிரன். சனி. ஜென்ம இலக்கினத்திலிருந்து பதினொன்று. பதினொன்றுக்குரியவர் நால்வரும் தங்களது உச்ச வீடுகளான நான்கில் இருந்தனர் என்பது கருத்து. -1

57. என்றனர் சாதகம் ஈசற்கு; ஏனையர்
தம் தமக்கும் தகும் முறையில். தாம் தெரிந்து.
ஒன்றிய தமனியத்து எழுதி ஓதினார் -
வன் திறல் சுரர்குரு வாழ்த்து எடுப்பவே.

ஈசன் - இறைவனாகிய இராமன்; **தகும் முறை** - தகுந்த முறையில்; **தமனியம்** - பொன்; **ஓதினார்** - படித்தார்கள்; **சுரர்குரு** - வியாழன். -2

58. நோக்கினன் களிப்பு எழ; நுணங்கு கேள்வி நூல்
ஆக்கிய முனிவனை வணங்கி. 'ஐய! என்
பாக்கியம் பலித்தது. இப் பாலர்' என்று. பார்
காக்குறும் அரசனும். கழறல் மேயினான்.

நோக்கினன் - பார்த்தான்; **பாக்கியம்** - பேறு; **பார்காக்குறும் அரசன்** - தயரதன்; **கழறல்** - கூறல். -1

acharya.org

59. சுந்தரப் பொடிகளும் செம் பொற் சுண்ணமும்
சந்தனம் நீரொடு கலந்து. தையலார்
பந்தியில். சிவறியால் சிதற. பார்மிசை
இந்திரவில் எனக் கிடந்தது எங்குமே.

சுந்தரப் பொடி - மணப் பொடி; **பொற்சுண்ணம்** - பரிமளப் பொடி; **தையலார்** - பணிப் பெண்கள்; **பந்தியில்** - வரிசையில்; **சிவிறி** - விசிறி; **இந்திரவில்** - வானவில்; **பார்மிசை** - தரை மேல். -1

60. அரு மறை நெறி வழி. அரசனும். அன்னப்
பிரசனம் மதலையர் பெறு வழி உதவி.

கரை அறு திரு நகர் விழவொடு களியா.
இருமையும் உதவுறு தானமும் ஈந்தான்.

அன்னப் பிரசனம் - முதன் முதல் குழந்தைக்கு உணவூட்டுதலாகும்; **கரை அறு** - அளவற்ற; **களியா** - களிப்படைய; **இருமை** - இம்மை. மறுமை. -1

கையடைப் படலம்

61. அப் பெருந் திருவொடும் 'அகில நாதன்' என்று.
எப் பெரும் புவனமும் இறைஞ்சி ஏத்தவே.
தப்ப அருந் தருமமும் தயாவும் தாங்கியே.
ஒப்புரவுடன் அவன் உவந்து வாழும் நாள்.

பெருந்திரு - பெருஞ் செல்வம்; **அகில நாதன்** - அகிலத்துக்குத் தலைவன்; **புவனம்** - உலகம்; **தப்ப அரும்** - தப்ப அரிய; **தயா** - கருணை; **ஒப்புரவு** - பரோபகாரம்; **உவந்து** - மகிழ்ந்து. -1

62. அரி - அணைமிசைதனில். அழகு மன்றினில்.
புரி தவம் மிகு பதப் பொற்பின் நீடு அருள்
அரசர்கள் முடி படி அணைய. அம் பொனின்
உரை பொடி மலை குவை ஒப்ப குப்பையோ.

அரியணை - சிம்மாசனம்; **மன்று** - மன்றம் (அரசவை) ; **நீடு** - நீண்ட; **படி அணைய** - நிலத்தில் பட; **பொனின்** - பொன்னின்; **உரை** - உரையும். -2

63. '"இனைய சோலை மற்று யாவது?" என்று. மா
முனிவ! கூறு' என முதல்வன் கூறலும்.
பனுவல் வேத நூல் பகரும் மா தவன்.
'தனு வலாய்! இதன் தன்மை கேள்' எனா.

இனைய - இத்தகைய; **முதல்வன்** - இராமபிரான்; **பனுவல்** - நூல்; **பகரும்** - சொல்லும்; **தனுவல்லாய்** - விற்போரில் வல்லவனே. *24 -1*

64. 'சம்பரப் பெயர்த் தானவ(ன்)னுடன்
உம்பர் கோமகன் அமர் உடன்ற நாள்.
வெம்பி. மற்று அவன் வெற்றி கொண்ட போது.
அம்பரம் இழந்து. அவனி வந்தனன்;

தானவன் - அரக்கன்; **உம்பர் கோமகன்** - தேவர்களுக்கு அரசன்; **அமர்** - போர்; **உடன்று** - புரிந்து; **அம்பரம்** -விண்ணுலகம். *-2*

65. 'அவனி வந்து. மன்னவர் இடம்தொறும்.
தவனன் என்னவே தான் உழன்று. அறிந்து.
"இவனில் வேறு மற்று இல்லை எற்கு" எனா.
உவன் விரும்பி வந்து. உந்தை நாடு உறா.

அவனி - மண்ணுலம்; **தவனன்** - சூரியன்; **உழன்று** - திரிந்து; **இவனில்** - இவனை விட; **எற்கு** - எனக்கு; **உந்தை** - உனது தந்தை (தயரதன்); **எனா** - என்று; **உறா** - உற்று; **இரண்டும் செயா என்ற வாய்ப்பாட்டு வினை எச்சங்களாகும்.** *-3*

66. 'இந்த இவ் இடத்து எய்தி. இந்திரன்.
"சந்த வார் பொழில் தரு ஒர் ஐந்தையும்
வந்து நிற்க" எனா. மன நினைப்பின்முன்.
முந்து வந்து மா முரல நின்றவால்.

எய்தி - அடைந்து; **சந்த** - அழகிய; **வார்** - நீண்ட; **தரு** - மரம் (கற்பகம் முதலிய ஐந்து); **நினைப்பின் முன்** - நினைக்கும் முன்; **மாமுரல** - வண்டுகள் ரீங்கரிக்க. *-4*

67. ***‘நின்ற சோலைவாய். நியமம் நித்தமும்***
குன்றல் இன்றியே செய்து கொண்டு. அவன்
நன்றியால் இருந்து. அரசை நண்ணியே.
துன்று சோலையின் தொழில் உணர்த்தினான்.

சோலைவாய் - *சோலையிடம்;* **குன்றல்** - *குறைதல்;* **அரசை நண்ணி** - *அரசை விரும்பி;* **துன்று சோலை** - *நெருங்கிய சோலை. -5*

68. ***‘உருவம் மாறி. வேறு உருமாகியே.***
நிருப! நின் குடை நிழலின் நிற்றலும்.
பரிவின் நோக்கி. “நீ பகர்தியால்” எனத்
தருவின் நாயகன்தான் விளம்பினான்;

உருவம் *மாறி - வேறு வடிவம் கொண்டு;* **நிருப** - *அரச;* **பரிவு** - *அன்பு;* **பகர்தியால்** - *கூறுக;* **தருவின் நாயகன்** - *கற்பக மரத்தின் தலைவன். -6*

69. ***‘“சதமகன்தனைச் சம்பரன் எனும்***
மத மகன் துரந்து அரசு வவ்வினான்;
கதம் அகன்றிடாக் கனக வெற்பு அவன்
விதம் அகன்று வந்து. உன்னை மேவினேன்.”

சதமகன் - *இந்திரன்;* **மதுமகன்** - *மதம் கொண்ட அரக்கன் (சம்பரன்);* **துரந்து** - *வென்று;* **கதம்** - *கோபம்;* **மேவினேன்** - *அடைந்தேன். -7*

70. ***‘என்றபோது தன் இரதம் ஏறியே***
சென்று. மற்று அவன் சேனையோடு உகக்
கொன்று. வாசவன் அரசு கொள்ளவே
அன்று அளித்து. மீண்டு அயோத்தி மேவினான்.

என்றபோது - *எனக் கூறிய போது;* **உக** - *அழிய;* **வாசவன்** - *இந்திரன்;* **கொள்ள** - *அடைய;* **அளித்து** - *ஈந்து;* **மேவினான்** - *சேர்ந்தான். -8*

71. ***‘அன்னது ஆதலின் அவனி வந்த கா***
இன்ன நாமம். இச் சோலை’ என்றலும்.
மன்னர்மன்னவன் மதலை. ‘நன்று’ எனா.
பின்னை நன்று உயிர்ப் பிரியம் ஆயினார்.

acharya.org

அவனி - *பூமி;* **கா** - *சோலை;* **இன்ன நாமம்** - *இந்தப் பெயர்;* **மன்னவர் மன்னவன்** - *தயரதன்;* **மதலை** - *மகன்;* **பின்னை** - *பிறகு.* *-9*

தாடகை வதைப் படலம்

72. ***‘கல் நவில் தோளினாய்! கமலத்தோன் அருள்***
மன்னுயிர் அனைத்தையும் வாரி வாய் மடுத்து.
இன் உயிர் வளர்க்கும் ஓர் எரி கொள் கூற்றமே
அன்னவள் யாவள் என்று அறையக் கேட்டியால்:

கல்நவில் தோள் - *கல்லையும் வென்ற தோள்;* **கமலத்தோன்** - *பிரமன்;* **வாய் மடுத்து** - *வாயில் பெய்து;* **கூற்றம்** - *எமன்;* **அறைய** - *கூற.* *-1*

73. **‘இயக்கர்தம் குலத்துளான்.**
உலகம் எங்கணும்
வியக்குறும் மொய்ம்பினான்.
எரியின் வெம்மையான்.
மயங்கு இல் சற்சரன். எனும்
வலத்தினான். அருள்
துயக்கு இலன் சுகேது என்று
உளன் ஓர் தூய்மையான்.

இயக்கர் - *கந்தருவர்;* **மொய்ம்பு** - *வலிமை;* **வியக்குறும்** - *வியப்படையும்;* **வெம்மை** - *வெப்பம்;* **துயக்கு** - *குற்றம் (சற்சரன் மகன் சுகேதுவாம்).* *-2*

74. **‘அன்னவன் மகவு இலாது அயரும் சிந்தையான்.**
மன் நெடுந் தாமரை மலரின் வைகுறும்
நல் நெடு முதல்வனை வழுத்தி. நல் தவம்
பல் நெடும் பகல் எலாம் பயின்ற பான்மையான்.

அன்னவன் - *அந்த சுகேது;* **மகவு** - *குழந்தை;* **இலாது** - *இல்லாது;* **வைகுறும்** - *தங்கும்;* **முதல்வன்** - *பிரமன்;* **வழுத்தி** - *வணங்கி;* **பல்நெடும் பகல்** - *பல நாட்கள்;* **பயின்ற** - *செய்த;* **பான்மை** - *தன்மை.* *-3*

75. ‘முந்தினன் அரு மறைக்
கிழவன். “முற்றும் நின்
சிந்தனை என்?” என.
“சிறுவர் இன்மையால்
நொந்தனென்; அருள்க” என.
“நுணங்கு கேள்வியாய்!
மைந்தர்கள் இல்லை; ஒரு மகள்
உண்டாம்” என்றாள்.

முந்தினன் - முன் வந்தான்; **அருமறை** - அரிய மறை; **கிழவன்** - தலைவன்; **சிந்தனை** - எண்ணம்; **நுணங்கு கேள்வி** - நுட்பமான கேள்வியறிவு. -4

76. “பூ மட மயிலினைப் பொருவும் பொற்பொடும்.
ஏமுறு மதலை ஈர்-ஐஞ்ஞூறுடைத்
தாம் மிகு வலியொடும். தனயை தோன்றும்; நீ
போ” என. மலர் அயன் புகன்று போயினான்.

பூ மட மயில் - அழகிய இளமையான மயில்; **பொருவும்** - ஒக்கும்; **பொற்பு** - அழகு; **மதமலை** - மதங் கொண்ட யானை; **ஈர்ஐந்நூறு** - ஆயிரம்; **வலி** - வலிமை; **தனயை** - மகள்; **மலர் அயன்** - பிரமன். -5

77. ‘ஆயவன் அருள்வழி. அலர்ந்த தாமரைச்
சேயவள் என வளர் செவ்வி கண்டு. “இவட்கு
ஆயவன் யார்கொல்?” என்று ஆய்ந்து. தன் கிளை
நாயகன். கந்தன் என்பவற்கு நல்கினான்.

ஆயவன் - அந்த பிரமன்; **அலர்ந்த** - மலர்ந்த; **சேயவள்** - திருமகள்; **செவ்வி** - தன்மை; **இவட்கு ஆயவன்** - இவளுக்கு உரிய கணவன்; **நாயகன்** - தலைவன்; **என்பவற்கு** - என்பவனுக்கு; **நல்கினான்** - தந்தான். 20-6

78. ‘ “காமனும் இரதியும் கலந்த காட்சி ஈது
ஆம்” என. இயக்கனும் அணங்கு அனாளும். வேறு
யாமமும் பகலும் ஓர் ஈறு இன்று என்னலாய்.
தாம் உறு பெருங் களிச் சலதி மூழ்கினார்.

காமன் - *மன்மதன்;* **இயக்கன்** *- சுந்தன்;* **அணங்கு** *- தெய்வ மகள்;* **அனாளும்** *- அன்னாளும்;* **யாமம்** *- இரவு;* **ஈறு** *- முடிவு;* **சலதி** *- கடல்;* **பெருங்களி** *- பெரும் களிப்பு;* **தாம் உறு** *- தாம் உற்ற. 20. 7*

79. ‘**பற்பல நாள் செலீஇ. பதுமை போலிய**
பொற்பினாள் வயிற்றிடை. புவனம் ஏங்கிட.
வெற்பு அன புயத்து மாரீசனும். விறல்
மல் பொரு சுவாகுவும். வந்து தோன்றினார்.

செலீஇ *- சென்று;* **பதுமை** *- பாவை;* **போலிய** *- போன்ற;* **புவனம்** *- உலகம்;* **வெற்பு** *- மலை;* **விறல்** *- வலிமை. -8*

80. ‘**மாயமும். வஞ்சமும். வரம்பும் இல் ஆற்றலும்.**
தாயினும் பழகினார் தமக்கும் தேர்வு ஒணாது.
ஆயவர் வளர்வுழி. அவரை ஈன்ற அக்
காய் சினத்து இயக்கனும். களிப்பின் மேன்மையான்.

வரம்பு *- எல்லை;* **இல்** *- இல்லாத;* **தேர்வு ஒணாது** *- தேர இயலாது;* **வளர்வுழி** *- வளரும் போது;* **இயக்கன்** *- கந்தர்வனாகிய சுந்தன். 20 -9*

81. **தீது உறும் அவுணர்கள் தீமை தீர்தர.**
மோதுறு கடல் எலாம் ஒரு கை மொண்டிடு
மா தவன் உறைவிடம் அதனின் வந்து. நீள்
பாதவம் அனைத்தையும் பறித்து வீசினான்.

தீது உறும் *- தீங்குடைய;* **அவுணர்** *- அரக்கர்;* **தீமை தீர்தர** *- தீங்கு தீர;* **எலாம்** *- எல்லாம்;* **மாதவன்** *- அகத்தியன்;* **நீள் பாதவம்** *- பெரிய மரம் (மலையுமாம்.) -10*

82. ‘**விழைவு அறு மா தவம் வெஃகினோர் விரும்பு**
உழை. கலை. இரலையை உயிர் உண்டு. ஓங்கிய
வழை முதல் மரன் எலாம் மடிப்ப. மா தவன்
தழல் எழ விழித்தனன்; சாம்பல் ஆயினான்.

விழைவு *- விருப்பம்;* **உழை** *- பசு (மானுமாம்);* **கலை** *- கலைமான்;* **இரலை** *- புல்வாய்;* **வழை** *- சுரபுன்னை;* **மரன்** *- மரம்;* **மடிப்ப** *- அழிக்க;* **தழல்** *- நெருப்பு;* **என** *- என்னும்படி;* **விழித்தனன்** *- விழித்தான். -11*

83. ***‘மற்றவன் விளிந்தமை மைந்தர் தம்மொடும்***
பொற்றொடி கேட்டு. வெங் கனலின் பொங்குறா.
‘முற்றுற முடிக்குவென் முனியை’ என்று எழா.
நற்றவன் உறைவிடம் அதனை நண்ணினாள்.

விளிந்தமை *- இறந்ததனை;* ***பொற்றொடி*** *- பொன் வளையல் அணிந்த தாடகை;* ***கனல்*** *- தீ;* ***பொங்குறா*** *- பொங்கி;* ***முற்றுற*** *- அடியோடு (முழுதும்);* ***எழா*** *- எழுந்து;* ***நற்றவன்*** *- அகத்தியன்;* ***நண்ணினான்*** *- அடைந்தான். -12*

84. ***‘இடியொடு மடங்கலும் வளியும் ஏங்கிட.***
கடி கெட அமரர்கள். கதிரும் உட்கிட
தடியுடை முகில் குலம் சலிப்ப. அண்டமும்
வெடிபட. அதிர்த்து. எதிர் விளித்து. மண்டவே.

வளி *- காற்று;* ***அடங்கலும்*** *- எல்லாமும்;* ***கடிகெட*** *- மகிழ்ச்சி நீங்க;* ***கதிர்*** *- சூரியன்;* ***தடி உடை*** *- மின்னலை உடைய;* ***மண்ட*** *- நெருங்க. -13*

85. ***‘தமிழ் எனும் அளப்ப அருஞ் சலதி தந்தவன்***
உமிழ் கனல் விழி வழி ஒழுக. உங்கரித்து
“அழிவன செய்தலால் அரக்கர் ஆகியே
இழிக!” என உரைத்தனன். அசனி எஞ்சவே.

அளப்ப அரும் சலதி *- அளக்க அரிய கடல்;* ***தந்தவன்*** *- தந்த அகத்தியன்;* ***கனல் உமிழ்*** *- நெருப்பை உமிழ்கின்ற;* ***உங்கரித்து*** *- ஊங்காரம் செய்து;* ***இழிக*** *- இழிந்தவர்களாகுக;* ***அசனி*** *- இடி. 20 -14*

86. ***‘வெருக்கொள. உலகையும் விண்ணுளோரையும்***
முருக்கி. எவ் உயிரும் உண்டு. உழலும் மூர்க்கராம்

அரக்கர்கள் ஆயினர். அக் கணத்தினில்
உருக்கிய செம்பென உமிழ் கண் தீயினர்.

வெருக்கொள *- அஞ்ச;* ***முருக்கி*** *- அழித்து;* ***உழலும்*** *- திரியும்;* ***உருக்கிய செம்பு*** *- உருக்கப்பட்ட செம்பு;* ***உமிழ் கண்*** *- உமிழ்கின்ற கண்.-15*

87. **‘ஆங்கு அவன். வெகுளியும். அறைந்த சாபமும்**
தாங்கினர்; எதிர் செயும் தருக்கு இலாமையின்.
நீங்கினர்; சுமாலியை நேர்ந்து. “நிற்கு யாம்
ஓங்கிய புதல்வர்” என்று. உறவு கூர்ந்தனர்.

வெகுளி - *சினம்;* **அறைந்த** - *கூறிய;* **தருக்கு** - *வலிமை;* **நேர்ந்து** - *அடைந்து;* **நிற்கு** - *உனக்கு;* **கூர்ந்தனர்** - *அணுகினர். -16*

88. **‘அவனொடும் பாதலத்து அநேக நாள் செலீஇ.**
தவன் உறு தசமுகன் தனக்கு மாதுலர்
இவர் என. புடைத்து அழித்து. உலகம் எங்கணும்
பவனனின் திரிகுநர். பதகி மைந்தவர்கள்.

அநேக நாள் செலீஇ - *பல நாட்கள் சென்று;* **தவன்** - *தவம்;* **தசமுகன்** - *இராவணன்;* **மாதுலர்** - *மாமன்மார்;* **பவனன்** - *சூரியன்;* **திரிகுநர்** - *திரிபவர்கள்;* **பதகி** - *பாதகி (தாடகை).-17*

89. **‘மிகும் திறல் மைந்தரை வேறு நீங்குறா.**
தகும் தொழில் முனிவரன் சலத்தை உன்னியே.-
வகுந்துவின் வசுவரி வதிந்தது இவ் வனம்
புகுந்தனள். - அழல் எனப் புழுங்கும் நெஞ்சினாள்.

மிகும் திறல் - *மிகுந்த வலிமை;* **நீங்குறா** - *நீங்காத;* **சலம்** - *சினம்;* **வகுந்துவின்** - *வழிவழியாக;* **வசுவரி** - *வசுக்களின் தலைவனான இந்திரனது குற்றக் குறி;* **வதிந்தது** - *தங்கியது;* **அழல்** - *நெருப்பு. 20 -18*

90. **‘மன்னர் மன்னவன் காதல்! மற்றும் ஒன்று**
இன்னம் யான் உரைக்கின்றது யாது எனின்.
முன் ஓர் காலம் நிகழ்ந்த முறைமை ஈது’
என்ன ஓதலுற்றான் தவத்து ஈறு இலான்.

மன்னர் மன்னவன் - *தயரதன்;* **மற்றும் ஒன்று** - *இன்னும் ஒன்று;* **உரைக்கின்றது** - *சொல்லுவது;* **ஓதல்** - *கூறுதல்;* **ஈறுஇலான்** - *முடிவில்லாதவன்.-1*

91. ***‘பிருகு என்னும் பெருந் தவன்தன் மனை***
வரு கயல் கண் கியாதி. வல் ஆசுரர்க்கு
உருகு காதலுற. உறவாதலே
கருதி. ஆவி கவர்ந்தனன். நேமியான்.

பிருகு - *பிருகு முனிவன்;* **கயல்கண்** - *கயல் போன்ற கண்;* **வல் ஆசுரர்க்கு** - *வலிய அசுரர்களுக்கு;* **உறவாதல்** - *உறவு உடையவதனால்;* **கருதி** - *எண்ணி;* **ஆவி** - *உயிர்;* **நேமியான்** - *ஆழிப்படையுடைய திருமால். -2*

92. ***“வானகத்தினில். மண்ணினில். மன்னுயிர்***
போனகம் தனக்கு” என்று எணும் புந்திய
தானவள் குமுதிப் பெயராள்தனை
ஊன் ஒழித்தனன் வச்சிரத்து உம்பர்கோன்.

போனகம் - *உணவு;* **எணும்** - *எண்ணும்;* **புந்தி** - *மனம்;* **ஊன் ஒழித்தல்** - *கொல்லுதல்;* **வச்சிரத்து உம்பர்கோன்** - *இந்திரன். 39-3*

93. ***‘ஆதலால். அரிக்கு. ஆகண்டலன்தனக்கு.***
ஓது கீர்த்தி உண்டாயது அல்லால். இடை
ஏதம் என்பன எய்தியவோ? சொலாய்-
தாது அடர்ந்து தயங்கிய தாரினாய்!’

அரி - *திருமால்;* **ஆகண்டலன்** - *இந்திரன்;* **கீர்த்தி** - *புகழ்;* **ஏதம்** - *குற்றம்;* **சொலாய்** - *சொல்லாய்;* **தாது** - *மகரந்தம்;* **அடர்ந்து** - *செறிந்து;* **தயங்கிய** - *விளங்கிய;* **தார்** - *மாலை.-4*

94. ***ஏக்கமோடும் இமையவர் எங்கணும்.***
வாக்கின் முந்துற மாயை வளர்ப்பவள்.
மூக்கும் வார் செவியும் முறை போயிட.
தாக்கும் வள்ளற்கு இளவலும் தாக்கினான்.

வாக்கின் - *பேச்சுக்கு;* **முந்துற** - *முன்னம்;* **மாயை** - *மாயைச் செயல்;* **போயிட** - *போக;* **இளவல்** - *இலக்குவன்.-1*

95. ***விலக்கி நின்று. அவன் வெங் கணை***
விரைவினில் விலக்கி.

96. **கலக்கம் வானவர் தவிர்ந்திட.**
காலனும் கலங்கத்
துலக்கி. வையகத்து இடுக்கணும்
முனிவர்தம் துயரும்
உலக்க. ஊழித் தீ ஒப்பது ஓர் கணை
தொடுத்து எய்தான்.

வெங்கணை - கொடிய அம்பு; **காலன்** - எமன்; **இடுக்கண்** - துன்பம்; **உலக்க** - நீங்க; **ஊழித்தீ** - ஊழிக்காலத்துத் தீ; **ஒப்பது** - ஒத்தது.-2

8 **வேள்விப் படலம்**

96. **'குசன். குசநாபன். கோது இல்**
குணத்தின் ஆதூர்த்தன். கொற்றத்து
இசை கெழு வசு. என்று ஓதும்
இவர் பெயர்; இவர்கள் தம்முள்
குசன் கவுசாம்பி. நாபன்
குளிர் மகோதயம். ஆதூர்த்தன்
வசை இல் தன்மவனம். மற்றை
வசு கிரிவிரசம். வாழ்ந்தார்.

கோது இல் - குற்றமில்லாத; **இசை கெழு** - புகழ் விளங்கும்; **ஓதும்** - கூறும்; **குளிர்** - குளிர்ந்த; **வசை இல்** - குற்றமில்லாத. -1

97. **குறியவன் கையில் நீர் விழாமல். குண்டிகை**
மறிபட. வாமனன் மலர்க் கைத் தர்ப்பையால்.
செறிவது நீக்கிட. சிதைந்து கண் உடைந்து
உறு துயர் வெள்ளியும் ஒதுங்கிப் போயினான்.

குறியவன் - வாமனன்; **குண்டிகை** - கமண்டலம்; **மறிபட** - தடுத்து நிற்க; **செறிவது** - செறிந்து நிற்பது; **உடைந்து** - கெட்டு; **உறுதுயர்** - மிக்க துயர். -1

98. **நீட்டிய வேலையில் நீரை மாற்றினான்;**
நாட்டம்அது அகத்துளான். சிலம்பின் நாமத்தான்.
ஓட்டினன் தருப்பையை; உடை கண் நீர் விழ.
வாட்டம் இல் அந்தணன் மலர்க்கை நீட்டினான்.

வேலை - சமயம்; **சிலம்பின் நாமத்தன்** - வெள்ளி; **அந்தணர்** - வாமனன்; **வாட்டம் இல்** - வாட்டமில்லாத; **மலர்க் கை** - மலர் போன்ற கை.-2

acharya.org

9 அகலிகைப் படலம்

99. **‘இனைய சோலை மற்று யாது?’ என**
இராகவன் வினவ.
வினை எலாம் அற நோற்றவன்
விளம்புவான்; ‘மேல்நாள்
தனையவர் ஆனவர்க்கு இரங்கியே.
காசிபன் தனது
மனையுளாள் தவம் புரிந்தனள்.
இவண்’ என வலித்தான்.

வினை எலாம் அற நோற்றவன் - *விசுவாமித்திரன்;* **வலித்தான்** - *தெளிவாகச் சொன்னான்.*

காசிபன் மனைவி திதி என்பவள் தன் மக்களான அசுரர்கள் தேவர்களால் அடியுண்டு மடிந்து போனதால் மிகத் துயரம் அடைந்து இந்திரனைக் கொல்லவும். மூவுலகையும் ஆளவும் ஒரு மகனைப் பெறுமாறு தன் கணவனிடம் அனுமதி பெற்றுப் பல காலம் தவம் புரிந்த இடம் இது என்று விசுவாமித்திரன் கூறினான். -1

100. **‘அண்ட கோளகைக்கு அப்புறத்து.**
என்னை ஆளுடைய
கொண்டல் நீள் பதத்து எய்தி. ஓர்
விஞ்சையர் கோதை.
புண்டரீக மென் பதத்தியைப்
புகழ்ந்தனள்; புகழ.
வண்டு அறா மது மாலிகை
கொடுத்தனள் மகிழ்ந்து.

நீள்பதம் - *வைகுண்டம்.*

ஒரு வித்தியாதரப் பெண். செந்தாமரையில் உள்ள திருமகளைப் பாடித் துதித்தாள். அது கேட்டு மகிழ்ந்த இலக்குமி மனமுவந்து தனது பூமாலையை அவள் கையில் கொடுத்தாள் என்பது.-2

101. **‘அன்ன மாலையை யாழிடைப்**
பிணித்து. அயன் உலகம்.
கன்னி மீடலும். கசட்டுறு
முனி எதிர் காணா.

acharya.org

“என்னை ஆளுடை நாயகிக்கு
இசை எடுப்பவள்” என்று.
அன்னள் தாள் இணை வணங்கிநின்று
ஏத்தலும். அனையாள்.

அந்த வித்தியாதரப்பெண் பூமாலையை யாழிலே கட்டிக்கொண்டு பிரம்மலோகம் திரும்பினாள். அப்பொழுது துருவாச முனிவன் அவளை எதிரே கண்டு அவளடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான் என்பது. இதனால் துருவாசரின் திருமால் பக்தி புலனாகிறது. இவன் பிறரைச் சபிக்கச் சபிக்கத் தவம் வளரும் வரம் பெற்றவன். இவன் அத்திரி முனிவன் மகன்.-3

102. ‘ “உலகம் யாவையும் படைத்து. அளித்து.
உண்டு. உமிழ். ஒருவன்
இலகு மார்பகத்து இருந்து. உயிர்
யாவையும் ஈன்ற
திலக வாணுதல் சென்னியில்
சூடிய தெரியல்.
அலகு இல் மா முனி! பெறுக” என
அளித்தனள் அளியால்.

***உலகம் யாவையும் படைத்து. அளித்து. உண்டு உமிழ் ஒருவன்** -திருமாலின் முத்தொழில் பேசப்பெறுகின்றன.*

அவ்வித்தியாதர மகள் தன் யாழில் கட்டிய அப் பூமாலையைத் துருவாச முனிவனுக்குக் கொடுத்தாள் என்பது.-4

103. ‘ “தெய்வ நாயகி சென்னியில்
சூடிய தெரியல.
ஐய! யான் பெறப் புரிந்தது
எத் தவம்?” என ஆடி.
வெய்ய மா முனி சென்னியில்
சூடியே. வினை போய்
உய்யும் ஆறு இது
என்று உவந்து வந்து. உம்பர் நாடு அடைந்தான்.

வினை போய் உய்யுமாறு - கருமம் ஒழிந்து நற்கதி பெறும்விதம் இதுவென்று; **தெய்வ நாயகன்** - திருமால்; **தெய்வ நாயகி** - திருமகள். தேவர்களின் தலைவியான திருமகளின் பூமாலையைத் தான் பெறுவதற்கு என்ன மாதவம் செய்தேன் என மகிழ்ந்து அதைத்தன் முடியிலே சூடிக்கொண்டு தெய்வலோகம் சென்றான் என்பது. -5

104. **‘பெய்யும் மா முகில் வெள்ளிஅம்**
பிறங்கல் மீப் பிறழும்
செய்ய தாமரை ஆயிரம்
மலர்ந்து. செங் கதிரின்
மொய்ய சோதியை மிலைச்சிய
முறைமை போன்று ஒளிரும்
மெய்யினோடு. அயிராவதக்
களிற்றின்மேல் விளங்க.

யானைக்கு மலை உவமை - வலிமை. பெருமை. மதநீர் அருவியுடைமை பற்றி; **ஐராவதம்** - இந்திரனது பட்டத்து யானை; நான்கு தந்தங்களையுடையது; **வெண்மை நிறமுடையது.**

இந்திரன் ஐராவத யானைமேல் வீற்றுள்ள சிறப்பைச் சொல்வது இப்பாடல். ஐராவதத்தின் மேல் வீற்றிருப்பதால் இந்தரனுக்குச் சிறப்பு; இந்திரன் வீற்றிருப்பதால் ஐராவதத்திற்குச் சிறப்பு.-6

105. **‘அரம்பை. மேனகை. திலோத்தமை.**
உருப்பசி. அனங்கன்
சரம் பெய் தூணியின் தளிர் அடி
நூபுரம் தழைப்ப.
கரும்பையும் சுவை கைப்பித்த
குதலையர். விளரி
நிரம்பு பாடலோடு ஆடினர்.
வீதிகள் நெருங்க.

அரம்பை - நளகூபரனின் போகமடைந்தை; **திலோத்தமை** - பிரமனால் படைக்கப்பட்டவள்; **ஊர்வசி** - நாராயண முனிவனது தொடையிலிருந்து (ஊரு) தோன்றியவள்.

அரம்பை முதலான தேவதாசிகள் நால்வரும் பாடிக்கொண்டும் ஆடிக்கொண்டும் தெருக்களில் சென்றார்கள் என்பது. -7

106. ‘நீல மால் வரை தவழ்தரு
கதிர் நிலாக் கற்றை
போலவே. இரு புடையினும்.
சாமரை புரள.

கோல மா மதி குறைவு அற
நிறைந்து. ஒளி குலாவி.
மேல் உயர்ந்தென
வெள்ளி தம் தனிக் குடை விளங்க.

நீல மலையின் இருப்பக்கத்தும் சஞ்சரிக்கும் நிலாக்கற்றைபோல இந்திரனின் இரு பக்கங்களிலும் வெண் சாமரங்கள் அசையவும். வானத்தில் விளங்கும் முழுமதிபோல ஒற்றைக் குடை ஒளிரவும் சென்றான் என்பது. *-8*

107. ‘தழங்கு பேரியும். குறட்டொடு
பாண்டிலும். சங்கும்.
வழங்கு கம்பலை மங்கல
கீதத்தை மறைப்ப.
முழங்கு நான்மறை. மூரி நீர்
முழக்கு என. உலகை
விழுங்க. மால் வரும் விழா அணி
கண்டு உளம் வியந்தான்.

‘மங்கல கீதத்தை மறைப்ப’ - இந்திரனுக்கு இனிமேல் வரவிருக்கின்ற துன்பத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்துவது - அமங்கலம். பூமிக்கு முன்பு கடல் படைக்கப்பட்டது - அதனால் ‘மூரிநீர்’ என்றார்.

பேரிகை முதலான பலவகை வாத்தியங்கள் முழங்கும் ஓசை ஓங்கவும் நான்மறை ஓசை ஒலிக்கவும் இந்திரன் உலாவரும் திருவிழாக் காட்சியைக் கண்டு துருவாசன் வியந்து நின்றான் என்பது. *-9*

108. ‘தனை ஒவ்வாதவன் மகிழ்ச்சியால்.
வாசவன்தன் கை
வனையும் மாலையை நீட்டலும்.
தோட்டியால் வாங்கி.
துனை வலத்து அயிராவதத்து
எருத்திடைத் தொடுத்தான்; படை செய் கையினால்
பறித்து அடிப்படுத்தது. அப் பகடு.

வாசவன் - இந்திரன். அஷ்ட வசுக்களுக்குத் தலைவன். எல்லாச் செல்வங்களும் உடையவன். ஐராவதத்தின் துதிக்கைக்குப் பனைமரம் உவமை. (திரட்சி. உருட்சி. நீட்சி வடிகால்). துருவாசன் அம் மாலையை இந்திரனுக்குக் கொடுக்க. அவன் அங்குசத்தால் அதைப்பெற்று யானையின் தலைமேல் வைக்க. அந்த யானை அதைக் காலால் தேய்த்தது என்பது.-10

109. **' "கண்ட மா முனி விழி வழி**
ஒழுகு வெங் கனலால்.
அண்ட கூடமும் சாம்பராய்
ஒழியும்"என்று. அழியா.
விண்டு நீங்கினர் விண்ணவர்;
இரு சுடர் மீண்ட;
எண் திசாமுகம் இருண்டது;
சுழன்றது எவ் உலகும்.

அதைக்கண்ட துருவாசன் பெருங்கோபம் கொள்ள வானவர் யாவரும் ஓடிப்போகத் திசைகள் எங்கும் இருண்டன என்பது. சந்திர சூரியரும் தம் கதியிற் செல்லத் தடுமாறினர் என்றார்.-11

110. **'புகை எழுந்தன. உயிர்த்தொறும்; எயில் பொடித்தவனின் நகை எழுந்தன; நிவந்தன புருவம். நல் நுதலில; சிகை எழும் சுடர் விழியினன். அசனியும் திகைப்ப. "மிகை எழுந்திடு சதமக! கேள்" என வெகுண்டான்.**

சதமகன் - இந்திரன் - நூறு அசுவமேத வேள்விகளைச்செய்து இந்திர பதவி பெற்றவன்; **எயில்** - பட்டணம் - ஆகுபெயர்.

கோபத்தால் துருவாச முனிவனின் மூச்சில் புகை கிளம்பியது; சிரிப்பு எழுந்தது; புருவங்கள் நெற்றியில் ஏறின என்றார்.-12

111. **' "பூத நாயகன். புவிமகள்**
நாயகன். பொரு இல்
வேத நாயகன். மார்பகத்து
இனிது வீற்றிருக்கும்
ஆதி நாயகி விருப்புறு
தெரியல் கொண்டு அணைந்த
மாதராள்வயின் பெற்றனென்.
முயன்ற மா தவத்தால்.

பூத நாயகன் - பஞ்ச பூதங்களையும் படைத்து அவற்றை நியமிப்பவன்; **ஆதி நாயகி** - கலைமகள். மலைமகள். இந்திராணி முதலான தேவியர்களுக்கு நாயகி என்றபடி.

துருவாச முனிவன் அந்த மலரைப்பெற்ற பாங்கினை எடுத்துரைப்பது இப்பாடல்.-13

112. ' "இன்று நின் பெருஞ் செவ்வி கண்டு.
உவகையின் ஈந்த
மன்றல்அம் தொடை இகழ்ந்தனை; நினது மா நிதியும் ஒன்று
அலாத பல் வளங்களும் உவரி புக்கு ஒளிப்ப. குன்றி. நீ துயர்
உறுக" என உரைத்தனன். கொதித்தே.

உவரி - உப்புச் சுவையுடையது; இங்கே பாற்கடலைக் குறித்தது; **குன்றி** - பெருமை குறைதல். மனவேதனையால் உடல் குன்றுதல்.

'உலா வருகின்ற உன் சிறப்பைக் கண்டு இம் மாலையை உனக்குத் தந்தேன்; நீயோ அதனை இகழ்ந்தாய். ஆதலால். உன் பெருநிதிகளும். செல்வங்களும் மறையட்டும்' என்று துருவாசன் இந்திரனை நோக்கிச் சபித்த செய்தி கூறுவது இப்பாடல்.-14

113. 'அரமடந்தையர். கற்பகம்.
நவ நிதி. அமிர்தம்.
சுரபி. வாம் பரி. மதமலை.
முதலிய தொடக்கத்து
ஒரு பெரும் பொருள் இன்றியே
உவரி புக்கு ஒளிப்ப
வெருவி ஓடின. கண்ணன் வாழ்
வெண்ணெய் மேவாரின்.

நவநிதி - மகா பதுமம். பதுமம். சங்கம். மகரம். கச்சபம். முகுந்தம். குந்தம். நீலம். வரம் என்பன; புதியனவாகிய சங்க நிதி. பதுமநிதி.

துருவாசன் சாபத்தால் இந்திரன் செல்வங்களான தேவ மாதர். கற்ப மரங்கள். நவநிதிகள். பாலைக்கறக்கும் காமதேனு. வெண் குதிரை. ஐராவத யானை ஆகியன பாற்கடலில் மறைந்தன என்பது. -15

114. ***‘அந்த வேலையில். இந்திரன்***
சிந்தை நொந்து அழிந்து.
வந்து. வானவ முனிவனை
வழிபட்டு வழுத்த.
“நந்தும் நின் பெருஞ் செல்வம் மால்
அருளினால். நயக்க
முந்தும்” என்று சாபத்தினின்
மோக்கமும் மொழிந்தான்.

*-indent: 30px"> **நந்துதல்** - குறைதல். செழித்தல்.*

இந்திரன் மனம் நொந்து துருவாசனை வழிபட்டு நிற்க. ‘தேய்ந்த உன் செல்வம் திருமால் அருளால் உனக்குக் கிடைக்கும்’ என்று அம்முனிவன் சாப விமோசனம் தருவது என்பது.-16

115. ***‘வெய்ய மா முனி வெகுளியால் விண்ணகம் முதலாம்***
வையம் யாவையும் வறுமை நோய் நலிய. வானோரும்.
தையல் பாகனும். சதுமுகக் கடவுளும். கூடி.
செய்ய தாமரைத் திரு மறு மார்பனைச் சேர்ந்தார்.

***மறு** - திருமாலின் மார்பில் உள்ள உத்தமக்குறி. திருமகள் பிறர் மார்பை மறுத்தற்குக் காரணமான மார்பு; **தையல் பாகன்** - சிவன்.*

வானுலகு எங்கும் வறுமை நோய் வாட்டத் தேவர்களும். சிவனும். நான்முகனும் திருமாலை அடைந்து முறையிட்ட செய்தியைக் கூறுவது. செல்வத்தை இழந்த தேவர்கள் அச்செல்வத்திற்குத் தலைவியான திருமகளின் கணவனை அடைந்தனர் என்றார். -17

116. ***‘வெஞ் சொல் மா முனி வெகுளியால்***
விளைந்தமை விளம்பி.
கஞ்ச நாள்மலர்க் கிழவனும்.
கடவுளர் பிறரும்.
“தஞ்சம் இல்லை; நின் சரணமே
சரண்” எனச் செப்ப.
“அஞ்சல். அஞ்சல்! என்று உரைத்தனன்.
உலகு எலாம் அளந்தோன்.

உலகெலாம் அளந்தோன் - மூவுலகங்களையும் தன் அடிகளால் அளந்தவன் - திருமால்; **தஞ்சம்** - புகலிடம். தேவர்கள் துருவாச முனிவனது சாபத்தின் விளைவைத் திருமாலிடம் எடுத்துச் சொல்ல. அத்திருமாலும். 'அஞ்சாதீர்' என்று அவர்களுக்கு அபயம் தரும் பாங்கு இதில் கூறப்படுகிறது.-*18*

117. **"மத்து மந்தரம்; வாசுகி**
கடை கயிறு; அடை தூண்
மெத்து சந்திரன்; சுராசுரர்
வேறு வேறு உள்ள
கொத்து இரண்டு பால் வலிப்பவர்;
ஓடதி கொடுத்து.
கத்து வாரிதி மறுகுற.
அமிழ்து எழக் கடைமின்;

மந்தர மலை - மத்து; **வாசுகி என்னும் பாம்பு** - கடை கயிறு; **சந்திரன்** - அடை தூண்; **தேவர். அசுரர்** - இருபக்கமும் கயிற்றைப் பிடித்துக் கடைபவர்; **ஓடதி** - ஓஷதி;அமிர்த வல்லி என்னும் மூலிகை.

இழந்த செல்வங்களைப் பெறும் பொருட்டுப் பாற்கடலைக் கடையுமாறு அத்தேவர்களுக்குத் திருமால் கட்டளையிட்டான் என்பது. -*19*

118. **' "யாமும் அவ் வயின் வருதும்; நீர்**
கதுமென எழுந்து
போமின்" என்று அருள்புரிதலும்.
இறைஞ்சினர் புகழ்ந்து.
"நாமம் இன்று" எனக் குனித்தனர்.
நல்குரவு ஒழிந்தது
ஆம் எனும் பெருங் களி துளக்
குறுதலால். அமரர்.

நாமம் - அச்சம்; **துளக்குறுதல்** - ஆட்டுதல்; **குனித்தனர்** - கூத்தாடினர்.

பாற்கடல் கடையுங்கால் தானும் துணை வருவதாகக் கூற. அத்தேவர் மகிழ்ந்து இனித் தம் வறுமை அகலுமென்று துணிந்து கூத்தாடினர் என்றார். -*20*

119. **'மலை பிடுங்கினர்; வாசுகி பிணித்தனர்; மதியை**
நிலை பெறும்படி நட்டனர்; ஓடதி நிரைத்தார்;
அலை பெறும்படி பயோததி கடைந்தனர்; அவனி
நிலை தளர்ந்திட. அனந்தனும் கீழுற நெளித்தான்.

பயோததி* - *பயஸ் *- பால்; **உததி** - கடல்;பாற்கடல்; **அனந்தன் -** பிரளய காலத்தும் அழிவில்லாமல் என்றும் ஒரு தன்மையாக நித்தியனாயிருப்பவன்; இவன் பூமியின் கீழ் இருந்து ஆயிரந்தலைகளாலும் பூமியைத் தாங்குகின்றான் என்பது நூற்கொள்கை.*

தேவர்களும் அசுரர்களும் கடல் கடையப் பூமி நிலைகுலைய ஆதிசேடனாகிய பாம்பும் உடல் நெளித்தான் என்றார். -21

120. ***‘திறல் கொள் ஆமை ஆய்.***
முதுகினில் மந்தரம் திரிய.
விறல் கொள் ஆயிரம் தடக் கைகள்
பரப்பி. மீ வலிப்ப.
மறன் நிலாம் முனி வெகுளியால்
மறைந்தன வரவே.
அறன் இலா மனத்து அடைகிலா
நெடுந் தகை அமைத்தான்.

மறன் இல் ஆம் *- கோபத்துக்கு இடமான; **மறன் நில்லா** - கோபம் மனத்தில் அடங்கி நிற்கப் பெறாத; **மறன் நிலாம்** - கோபம் உலாவி விளங்குதற்கு இடமான.*

திருமால் ஆமை வடிவெமடுத்துத் தன் முதுகின் மேல் மந்தர மலை சுழலும்படி. மந்தர மலையை மேலே அழுத்தும்படி ஆயிரம் கைகளைப் பரவச்செய்தும் நீங்கின பொருள்கள் மீண்டு வர உதவினான் என்பது. -22

121. ***‘இறந்து நீங்கின யாவையும்.***
எம்பிரான் அருளால்.
பிறந்த; அவ்வயின் சுராசுரர்
தங்களில் பிணங்க.
சிறந்த மோகினி மடந்தையால்.
அவுணர்தம் செய்கை
துறந்து மாண்டனர்; ஆர் அமிர்து
அமரர்கள் துய்த்தார்.

மோஹிநீ *- மோகினி (தன்னைக்கண்டவரை); மதிமயங்கச் செய்யும் அழகுடைய தெய்வமகள் கடலில் சென்று ஒளித்த தெய்வலோகப் பொருள்கள் யாவும் மீண்டும் தோன்றின; அவ்வாறு தோன்றிய அமிர்தம் காரணமாகத் தேவர் அசுரர்க்குப் பிணக்கு உண்டாகத் திருமால் சூழ்ச்சி செய்து அவ் அமுதத்தைத் தேவர்களுக்கே கொடுத்தான் என்பது.-23*

122. ‘வெருவும் ஆலமும் பிறையும்
வெள் விடையவற்கு அளித்து.
தருவும் வேறு உள தகைமையும்
சதமகற்கு அருளி.
மருவு தொல் பெரு வளங்களும்
வேறு உற வழங்கி.
திருவும் ஆரமும் அணிந்தனன்.
சீதர மூர்த்தி.

ஆலகாலம். பிறை நிலா - சிவனுக்கு பஞ்ச தருக்கள். தேவமாதர். நிதிகள். உச்சைச் சிரவம்; **ஐராவதம். சிந்தாமணி** - இந்திரனுக்கு; **புட்பகம்** - குபேரனுக்கு; **இலக்குமி. இரத்தினம்** - திருமாலுக்கு; **சீ** - இலக்குமி. ஒளி; **பிறை** - பிறப்பது (இளஞ்சந்திரனுக்கு) - காரணக்குறி.

பாற்கடலில் தோன்றிய பொருள்களைப் பங்கிட்ட வகை இதிற் கூறப்பெறுகிறது. -24

123. ‘அந்த வேலையில் திதி பெருந்
துயர் உழந்து அழிவாள்.
வந்து காசிபன் மலரடி
வணங்கி. “என் மைந்தர்
இந்திராதியர் புணர்ப்பினால்
இறந்தனர்; எனக்கு ஓர்
மைந்தன் நீ அருள். அவர்தமை
மடித்தலுக்கு” என்றாள்.

வேலை - காலம்; **காசிபன்** - திதியின் கணவன்.

அசுரர்களைக் கொன்ற தேவர்களைப் பழிவாங்கும் பொருட்டு ஒரு மகனைத் தரவேண்டும் என்று திதி என்பவள் தன் கணவனிடம் கேட்டாள் என்பது. -25

124. ‘என்று கூறலும். “மகவு உனக்கு
அளித்தனம்; இனி. நீ.
சென்று பாரிடை. பருவம்
ஓர் ஆயிரம் தீர.
நின்று. மா தவம் புரிதியேல்.
நினைவு முற்றுதி” என்று

அன்று கூறிட. புரிந்தனள்.
அருந் தவம். அனையாள்.

-indent: 30"> **திதி தவம் செய்த இடம் -** குசப்லவம்.

காசிபன் தன் மனைவியான திதிக்குத் தவம் செய்து மகவு பெற அனுமதி தந்தான்; அவளும் ஆயிரம் ஆண்டு கடுந்தவம் செய்தாள் என்பது.-26

125. ‘கேட்ட வாசவன். அன்னவட்கு
அடிமையில் கிடைத்து.
வாட்டம் மா தவத்து உணர்ந்து.
அவள் வயிற்று உறு மகவை
வீட்டியே எழு கூறு செய்
திடுதலும். விம்மி.
நாட்டம் நீர் தர. “மருத்து” எனும்
நாமமும் நவின்றான்.

-indent: 30"> **மருத்து** -வாயு.

திதி என்பவள் தன்னைக் கொல்லும் மகனைப் பெறத் தவம் புரிகிறாள் என்பதையறிந்த இந்திரன் அவளுக்குப் பணியாளாக அமைந்தான்; அவளது கருப்பத்தைப் பிளந்து சிதைத்தான்; அவள் விருப்பப்படி அந்த ஏழு துண்டங்களுக்குச் சப்த மருத்துக்கள் என்னும் பெயரிட்டான் என்பது.-27

126. ‘ஆயது இவ் இடம்; அவ் இடம்
அவிர் மதி அணிந்த
தூயவன் தனக்கு உமையவின்
தோன்றியே. தொல்லை
வாயுவும் புனல் கங்கையும்
பொறுக்கலா வலத்த
சேய் வளர்ந்தருள் சரவணம்
என்பதும் தெரித்தான்.’

சரம் - நாணல்; **வன ம் -** காடு; **சரவணம்** - நாணற்காடு.

சிவனுக்கு உமை வாயிலாகப் பிறந்த சுப்பிரமணியக்கடவுள் வளர்ந்த சரவணக் காடு இது என்று விசுவாமித்திரன் கூறினான் என்பது.-28

127. ‘இந்த மா நதிக்கு உற்று உள
தகைமைய யாவும்.

எந்தை! கூறுக’ என்று இராகவன்
வினவுற. ‘எனை ஆள்
மைந்த! நின் திரு மரபு உளான்.
அயோத்தி மா நகர் வாழ்
விந்தை சேர் புயன். சகரன்.
இம் மேதினி புரந்தான்.

***சகரன்** - நஞ்சோடு பிறந்தவன்; **கரம்** - விடம்; **மேதிநீ** - திருமாலால் வதைக்கப்பட்ட மதுகைடபர்களின் மேதசால் (கொழுப்பு) நனைந்தது என்னும் பொருளது.*

சூரிய குலத்தவன் அயோத்தியை ஆண்டவன் சகரன் என்பவன். விசுவாமித்திரன் கங்கையின் வரலாற்றை இராமனுக்குச் சொல்ல முற்படுகையில் அச்சகரனைக் குறித்துக் கூறுகிறான் என்பது.-1

128. ‘விறல் கொள் வேந்தனுக்கு உரியவர்
இருவரில். விதர்ப்பை
பொறையின் நல்கிய அசமஞ்சற்கு
அஞ்சுமான் புதல்வன்;
பறவை வேந்தனுக்கு இளைய மென்
சுமதி முன் பயந்த
அறனின் மைந்தர்கள் அறுபதி
னாயிரர் வலத்தார்.

***சுமதி** - காசிபனுக்கு விநதையிடம் தோன்றியவள்; **சுமதி** - நல்லறிவுடையவள் என்பது பொருள்.*

சகரனுக்கு இரு மனைவியர். முதல் மனைவியான கேசினிக்கு ஒரு மகன் - அசமஞ்சன்; இளையவள் சுமதிக்கு அறுபதினாயிரவர். -2

129. **‘திண் திறல் புனை சகரனும்.**
தனையர் சேவகங்கள்
கண்டு. முற்றிய அய மகம்
புரிதலும். கனன்று.
வண்டு துற்று தார் வாசவற்கு
உணர்த்தினர். வானோர்;
ஒண் திறல் பரி கபிலனது
இடையினில் ஒளித்தான்.

அசுவமேத யாகம் செய்யக் கருதிய சகரன் குதிரையை அனுப்பினான்; அக்குதிரையை இந்திரன் மாயையால் கவர்ந்துசென்று தவத்திலுள்ள கபில முனிவனுக்குப்பின்னே ஒரு மரத்தில் கட்டிச்சென்றான் என்பது.

நூறு அசுவமேத யாகங்கள் செய்பவன் இந்திர பதவி அடைவான். அதனால் இந்திரனால் அந்த யாகத்தை ஏற்க முடியவில்லை. -3

130. **‘வாவு வாசிபின் சென்றனன்**
அஞ்சுமான் மறுகி.
பூவில் ஓர் இடம் இன்றியே
நாடினன் புகுந்து.
தேவர் கோமகன் கரந்தமை
அறிந்திலன். திகைத்து.
மேவு தாதைதன் தாதைபால்
உரைத்தனன். மீண்டு.

வாசி - *குதிரை;* **பூ** - *பூமி.*

குதிரைக்குக் காவலாக இருந்த அம்சுமானுக்கு இந்திரனது வஞ்சகம் தெரியவில்லை; காணாத குதிரையை அம்சுமான் பூமியெங்கும் தேடியும் கிடைக்கவில்லை; தந்தை சகரனிடம் சொன்னான் என்பது. -4

131. **‘கேட்ட வேந்தனும். மதலையர்க்கு**
அம் மொழி கிளத்த.
வாட்டம் மீக்கொள. சகரர்கள்
வடவையின் மறுகி.
நாட்டம் வெங் கனல் பொழிதர.
நானிலம் துருவி.
தோட்டு நுங்கினர் புவியினை.
பாதலம் தோன்ற.

வடவை - பெண்குதிரை (நெருப்பு) - இடவாகு பெயர். கடலிடையே வாழும் ஒரு பெண் குதிரையின் முகத்திலே நெருப்பு எப்பொழுதும் அவியாமல் உள்ளது என்றும். பிரளய காலத்தில் அது வெளிப்பட்டு உலகை எரித்து அழிக்குமென்றும் கூறுவர். வேள்விக் குதிரை காணாதுபோன செய்தியைச் சகரன் தன் மக்களிடம் கூறல் - அவர்கள் மிக்க கோபத்தோடு சென்று எங்கும் தேடுதல் - காணாமையால் பூமியைத் தோண்டுதல் - என்பது. -5

132. **‘நூறு யோசனை அகலமும் ஆழமும் நுடங்கக்**
கூறு செய்தனர். என்பரால். வட குணதிசையின்;
ஏறு மா தவக் கபிலன்பின் இவுளி கண்டு. எரியின்
சீறி. வைதனர்; செருக்கினர். நெருக்கினர்; செறுத்தார்.

யோசனை - பேரளவு - சமணநூல் வழக்கு; **குணக்கு** - கிழக்கு.

சகர குமாரர் வடகிழக்குத் திசையிலே நூறு யோசனை அகலமும் ஆழமும் அமையத் தோண்டினர்;கபிலன் பின் இருந்த குதிரையைப் பார்த்தனர்; கோபத்தால் அம் முனிவனை ஏசினர் என்பது.-6

133. **‘மூளும் வெஞ் சினத்து அருந் தவன்**
முனிந்து. எரி விழப்ப.
பூளைசூடிதன் நகையினில்
எயில் பொடிந்தனபோல்.
ஆளும் மைந்தர் ஆறு - அயுதரும்
சாம்பர் ஆய் அவிந்தார்;
வேள்வி கண்ட நல் வேந்தனுக்கு
உரைத்தனர். வேயர்.

பூளை சூடி - சிவன்; **பூளை** - (மலர்) - முதலாகுபெயர். இதனை உழிஞை என்பர்.

தவம் கலைந்த கபில முனிவன் கோபத்தால் சீறினான் - அவனது சாபத்தால் அரச மைந்தர் அறுபதினாயிரவர் சாம்பரானார்கள் - இச்செய்தி சகரனுக்கு எட்டியது என்பது. -7

134. **'உழைத்த வெந் துயர்க்கு ஈறு காண்கிலன்;**
உணர்வு ஒழியா.
அழைத்து மைந்தன்தன் மைந்தனை.
"அவர் கழிந்தனரேல்.
இழைத்த வேள்வி இன்று இழப்பதோ?"
என. அவன் எழுந்து.
தழைத்த மா தவக் கபிலன் வாழ்
பாதலம் சார்ந்தான்.

ஏல் *- (என்னில்) எதிர்கால வினையெச்சத்திரிபு;* ***அம்சுமான்*** *- சகரனுடைய மைந்தனுக்கு மைந்தன். தன் மைந்தர் அறுபதினாயிரவர் மாய்ந்தது கேட்டுச் சகரன் வருந்தினான். அங்ஙனம் வருந்தினும் வேள்வியைச் செய்து முடிக்க உறுதி கொண்டான் என்பது. -8*

135. **'விண்டு நீங்கினர் உடல் உகு**
பிறங்கல் வெண் நீறு
கண்டு. துண்ணெனும் மனத்தினன்.
கபில மா முனிதன்
புண்டரீக மென் தாள் தொழுது
எழுந்தனன் புகழ.
"கொண்டு போக. நின் இவுளி!" என்று
உற்றதும் குறித்தான்.

அம்சுமான் இறந்துவிட்ட தன் தந்தையரின் சாம்பல் மலைபோலக் குவிந்து கிடப்பதைப் பார்த்துத் திடுக்கிட்டான். கபில முனிவனை வணங்கிக் குதிரையைக் கொண்டுபோகக்கேட்டான். கபிலனும் உடன் பட்டான் என்பது. -9

136. **'பழுதிலாதவன் உரைத்த கொல்**
கேட்டலும். பரிவால்
தொழுது. வாம் பரி கொணர்ந்து. அவி
சுரர்களுக்கு ஈயா.
முழுதும் வேள்வியை முற்றுவித்து.
அரசனும் முடிந்தான்-
எழுது கீர்த்தியாய்! - மைந்தனுக்கு
அரசியல் ஈந்து.

பழுது - காமம். வெகுளி. மயக்கம் என்பன; **எழுது கீர்த்தி** - எழுதப்படுகின்ற புகழ்.

அம்சுமான் கொண்டுவந்த குதிரையை வைத்துச் சகரன் வேள்வியை முடித்தான். தேவர்களுக்கு அவிசு தந்தான். பெயரனான அம்சுமானுக்கு முடிசூட்டி இறந்தான் என்பது. -10

137. **‘சகரர் தொட்டலால். “சாகரம்”**
எனப் பெயர் தழைப்ப.
மகர வாரிதி சிறந்தது;
மகிதலம் முழுதும்
நிகர் இல் மைந்தனே புரந்தனன்;
இவன் நெடு மரபில்.
பகிரதன் எனும் பார்த்திபன்
பருதி ஒத்து உதித்தான்.

அக்கடல் சகரர் தோண்டியதால் சாகரம் எனப்பட்டது;அம்சுமான் மரபிலே பகீரதன் என்பவன் தோன்றினான் என்பது.

அம்சுமான் மைந்தன் திலீபன்; திலீபன்; மகன் பகீரதன்.-11

138. **‘உலகம் யாவையும் பொது அறத்**
திகிரியை உருட்டி.
இலகும் மன்னவன் இருந்துழி.
இறந்தவர் சரிதம்.
அலகு இல் தொல் முனி ஆங்கவற்கு
உரைத்திட. அரசன்
திலகம் மண் உற வணங்கி நின்று.
ஒரு மொழி செப்பும்:

பொது அற - பல அரசர்க்குப் பொது என்னும் தன்மை நீங்கித் தனக்கே உரிமையாகும்படி.

பகீரதன் தன் குலகுருவான வசிட்டனிடம் தன் முன்னோர் வரலாறு கேட்டான் என்பது. -12

139. ***‘ “கொடிய மா முனி வெகுளியின்***
மடிந்த எம் குரவர்
முடிய நீள் நிரயத்தினில்
அழுந்திடு முறைமை
கடியுமாறு. எனக்கு அருந் தவம்
அமைகுறு கருமம்.
அடிகள்! சாற்றுக” என்றலும்.
அந்தணன் அறைவான்:

பகீரதன். தன் முன்னோர் நரகத்தில் அழுந்திடும் தன்மையை நீக்கும் விதமே தனக்கு அருந்தவம் என்றும் அதற்கு இசைவான செயலைச் சொல்லுக என்றும் வசிட்டனிடம் கூறினான் என்பது.

முனிவர்களின் சாபத்தால் இறக்கின்றவர்களுக்கு நற்கதியில்லை என்பது நூல் துணிபு. -13

140. ***‘ “வையம் ஆளுடை மன்னவர்***
மன்னவ! மடிந்தோர்
உய்ய. நீள் தவம் ஒழிவு அறு
பகல் எலாம் ஒருங்கே.
செய்ய. நாள்மலர்க் கிழவனை
நோக்கி. நீ செய்தி;
நையல்!” என்று இனிது உரைத்தனன்.
நவை அறு முனிவன்.

மலர்க்கிழவன் *- நான்முகன்;* ***நவையறு முனிவன்*** *- வசிட்டன்.*

பிரமனை நோக்கி நீ தவம் செய்தால் உனது முன்னோர் நற்கதியடைய வேண்டும் என்ற உனது எண்ணம் ஈடேறும் என்று வசிட்டன் பகீரதனிடம் உரைத்தான் என்பது.-14

141. ***‘ஞாலம் யாவையும் சுமந்திரன் தன்வயின் நல்கி.***
கோலும் மா தவத்து இமகிரி மருங்கினில் குறுகி.
காலம் ஓர் பதினாயிரம் அருந் தவம் கழிப்ப.
மூல நான்மறைக் கிழவனும் வந்து. இவை மொழிவான்:

சுமந்திரன் *- நல்ல ஆலோசனையுடையவன் என்பது பொருள்.*

வசிட்டனது மொழிப்படி இமயமலைச் சாரலில் பதினாயிரம் ஆண்டு பகீரதன் கடும் தவம் செய்தான்; அத் தவத்திற்கு மகிழ்ந்த பிரமனும் அம் மன்னன்முன் தோன்றினான் என்பது.-15

142. **‘ “நின் பெருந் தவம் வியந்தனம்;**
நினது நீள் குரவர்.
முன்பு இறந்தனர். அருந் தவன்
முனிவின்; ஆதலினால்.
மன் பெரும் புவிஅதனில்.
வான் நதி கடிது அணுகி.
என்பு தோயுமேல். இருங் கதி
பெறுவர்” என்று இசைத்தான்.

கதி - இறந்தபின் அடையும் பதவி; **வான் நதி** - ஆகாய கங்கை.

‘சாம்பரான சகரர் நற்கதியடைய வானகங்கை மண்ணுலகம் வந்து அவ்வெலும்புகள் மேல் படிய வேண்டும் என்று பிரமன் பகீரதனிடம் கூறினான் என்பது.-16

143. **‘ “மாக மா நதி புவியிடை நடக்கின்.**
மற்று அவள்தன்
வேகம் ஆற்றுதல் கண்ணுதற்கு
அன்றி வேறு அரிதால்;
தோகை பாகனை நோக்கி. நீ
அருந் தவம் தொடங்கு” என்று
ஏகினான். உலகு அனைத்தும் எவ்
உயிர்களும் ஈன்றான்.

வேறு - (வேற்றோர்) - பண்பாகு பெயர்; **கண்ணுதல்** - அன்மொழித்தொகை; **தோகை பாகன்** - சிவன்.

ஆகாய கங்கையைத் தாங்கும் வல்லமை பூமிக்கு இல்லை; அவ்வல்லமை சிவனிடமே உள்ளது; அவனை நோக்கித் தவம் செய்யுமாறு பகீரதனிடம் நான்முகன் கூறினான் என்பது.-17

144. ‘மங்கை பாகனை நோக்கி. முன்
மொழிந்தன வருடம்
தங்கு மா தவம் புரிதலும்.
தழல் நிறக் கடவுள்
அங்கு வந்து.”நின் கருத்தினை
முடித்தும்” என்று அகன்றான்;
கங்கையைத் தொழ. காலம்
ஐயாயிரம் கழித்தான்.

மங்கை பாகன் - சிவன்; **தழல் நிறக் கடவுள்** - சிவன்.

பகீரதன் சிவன் அருளை வேண்டிப் பதினாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் செய்தான்; சிவனும் அரசனின் கருத்துக்கு இசைந்தான்; பின்னர்க் கங்கையை நோக்கி ஐயாயிரம் ஆண்டுகள் தவம் கிடந்தான் பகீரதன் என்பது.-18

145. ‘ஒரு மடக் கொடி ஆகி வந்து.
“உனது மா தவம் என்?
பொரு புனல் கொடி வரின். அவள்
வேகம் ஆர் பொறுப்பார்?
அரன் உரைத்த சொல் வினோதம்;
மற்று இன்றும் நீ அறிந்து.
பெருகு நல் தவம் புரிக!” என.
வர நதி பெயர்ந்தாள்.

அரன் - ஊழிக் காலத்தில் எல்லா உயிர்களையும் அழிப்பவன்; எப்பொழுதும் தன்னைச் சரண் புகுந்தவர்களின் துயரை அழிப்பவன்; **வரநதி** - சிறந்த நதியான கங்கா தேவி.

பகீரதனது வழிபாட்டை ஏற்றுக் கொண்ட கங்காதேவி இந்தக் கங்கை மண்ணுலகம் வந்தால் அதன் வேகத்தைச் சிவனால் தாங்க முடியுமா என்பதை அறியுமாறு கேட்டாள் என்பது. -19

146. ‘கரந்தை. மத்தமோடு. எருக்குஅலர்.
கூவிளை. கடுக்கை.
நிரந்த பொற் சடை நின்மலக்
கொழுந்தினை நினையா.
அரந்தை உற்றவன். இரண்டரை
ஆயிரம் ஆண்டு
புரிந்து நல் தவம் பொலிதர.
வரை உறை புனிதன்.

கரந்தை - ஒரு பூண்டு; ***கூவிளை*** - (இலை) - முதலாகு பெயர் (வில்வம்); ***மத்தம்*** - உன்மத்தம். ஊமத்தம்: முதற்குறை: ***வரைமகள் புனிதன்*** - பார்வதி கொழுநனான சிவன். கரந்தை. ஊமத்தம். எருக்கு. வில்வம். கொன்றை ஆகியன சிவனுக்கு உரியவை.

கங்காதேவியின் மொழியைக் கேட்டுப் பகீரதன் மீண்டும் சிவனை நோக்கிக் தவம் புரிந்தான் என்பதும் சிவன் அவன்முன் தோன்றிக் காட்சி தந்தான் என்பதும் இதிற் சொல்லப்பெறுகின்றன.-20

147. **‘எதிர்ந்து. “நின் நினைவு என்?” என.**
இறைஞ்சி. “எம் பெரும!
அதிர்ந்து. கங்கை ஈது அறைந்தனள்”
என்றலும். “அஞ்சேல்!
பிதிர்ந்திடா வகை காத்தும்”
என்று ஏகிய பின்றை.
முதிர்ந்த மா தவம் இரண்டரை
ஆயிரம் முடித்தான்.

பிதிர்ந்திடாவகை - கங்கை நீர் சிந்தாதபடி; ***முதிர்ந்த மாதவம்*** - சிறந்த பெருந்தவம்.

பகீரதன் முன் எழுந்தருளிய சிவன் கங்கையைத் தாங்குவதாகப் பகீரதனுக்கு உறுதி தந்தான் என்பதும். மீண்டும் அவ் வரசன் கங்கையை நோக்கித் தவமிருந்து தனது கருத்தை நிறைவு செய்தான் என்பதும் இதிற் சொல்லப்பெறுகின்றன. -21

148. **‘பெருகும் நீரொடு. பூதியும்.**
வாயுவும். பிறங்கு
சருகும். வெங் கதிர் ஒளியையும்.
துய்த்து. மற்று எதையும்
பருகல் இன்றியே. முப்பதி
னாயிரம் பருவம்.
உருகு காதலின் மன்னவன்
அருந் தவம் உழந்தான்.

பகீரதனின் தவச் சிறப்பு. சொல்லப்பெறுகிறது. அவன் பிரமனைக் குறித்துப் பதினாயிரமும். கங்கையைக் குறித்து. ஏழாயிரத்தைந்நூறும். சிவனை நோக்கிப் பன்னீராயிரத்து ஐந்நூறும் ஆக முப்பதாயிரம் ஆண்டுகள் கடுந்தவம் புரிந்தான் என்பது.

அவன் சருகு. சாம்பல். நீர். காற்று. வெயில் ஆகியவற்றையே உண்டும். இறுதியில் அவ் வெயிலையும் நுகராமலும் தவம் செய்தான் என்றார். -22

acharya.org

149. ‘உந்தி அம்புயத்து உதித்தவன்
உறைதரும் உலகும்.
இந்திராதியர் உலகமும்.
நடுக்குற இரைத்து.
வந்து தோன்றினள் வர நதி;
மலைமகள் கொழுநன்
சிந்திடாது. ஒரு சடையினில்
கரந்தனன் சேர.

அம்புயம் - நீரில் பிறப்பது; **உந்தி அம்புயத்து உதித்தவன்** - பிரமன்.

கங்கா நதி சத்திய லோகமும். சொர்க்கலோகமும் நடுங்கும்படி ஆரவாரித்துக்கொண்டு மண்ணுலகிற்கு வந்தது; அதனைச் சிவன் தனது சடையில் சிறிதும் சிதறாமல் தாங்கினான் என்பது.-23

150. ‘புல் நுனித் தரு பனி என.
வர நதி. புனிதன்
சென்னியில் கரந்து ஒளித்தலும்.
வணங்கினன். திகைத்து.
மன்னன் நிற்றலும். “வருந்தல்; நம்
சடையள். வான் நதி இன்று”
என்ன விட்டனன். ஒரு சிறிது;
அவனி போந்து இழிந்தாள்.

போந்து - புகுந்து - மருஉ மொழி; **புல் நுனி தரு பனி என** - கங்கைக்கு உவமை.

கங்கை சிவனது சடையில் மறைந்துவிட்டதைப் பகீரதன் கண்டு திகைத்தான். அச்சிவன் அவன் கலக்கத்தைப் போக்கிக் கங்கையில் சிறிதுவிட அது பூமியில் பெருகியது என்பது. -24

151. ‘இழிந்த கங்கைமுன். மன்னவன்
விரைவொடும் ஏக.
கழிந்த மன்னவர் கதி பெற
முடுகிய கதியால்.
அழுந்தும் மா தவச் சன்னுவின்
வேள்வியை அழிப்ப.
கொழுந்து விட்டு எரி வெகுளியன்.
குடங்கையில் கொள்ளா.

acharya.org

பூவுலகில் இறங்கிய கங்கையின் பின்னே பகீரதன் விரைந்து வந்தான்; அக் கங்கையின் வேகத்தால் சன்னு முனிவனின் தவம் கலைந்தது; வெகுண்ட அம் முனி அந் நீரை உள்ளங் கையில் மொண்டு கொண்டான் என்பது.

சன்னு முனிவன் பருகிக் காதுவழி வெளியிட்டதால் கங்கைக்குச் 'சானவி' என்னும் பெயர் உண்டு.-25

152. **உண்டு உவந்தனன். மறை முனிக்**
கணங்கள் கண்டு உவப்ப.
கண்ட வேந்தனும் வணங்கி. முன்
நிகழ்ந்தன கழற.
"கொண்டு போக!" என. செவிவழிக்
கொடுத்தனன்; குதித்து.
விண்டு நீங்கினர் உடல் உகு
பொடியில் மேவினளே.

சன்னு முனிவன் அக் கங்கை நீரைப் பருகினான். பகீரதனும் அம்முனிவனை வணங்கிச் செய்திகளைச் சொல்ல இரங்கிய முனிவனும் காது வழியாக அந்த நீரை விட்டான் என்பது. ***மறைமுனிக் கணங்கள்*** *- வேதங்களைத் தாம் ஓதுதலும். பிறர்க்கு ஓதுவித்தலும். அவற்றின் விதிப்படி ஒழுகுதலையுமுடைய முனிவர். 5 -26*

153. **'நிரையம் உற்று உழல் சகரர்கள்**
நெடுங் கதி செல்ல.
விரை மலர் பொழிந்து ஆர்த்தன.
விண்ணவர் குழாங்கள்;
முரைசம் முற்றிய பல்லியம்
முறை முறை முழங்க.
அரைசன் அப்பொழுது. அணி மதில்
அயோத்தி மீண்டு அடைந்தான்.

முறை முறை *- அடுக்கு மிகுதிப் பொருள் பற்றியது.*

நரகத்திற் புகுந்த சகரர் நற்கதி உற்றனர்; விண்ணவர் மகிழ்ந்து மலர் சொரிந்தனர்; பல்லியங்கள் ஆர்த்தன; பகீரதனும் அயோத்தி அடைந்தான் என்பது.-27

154. *‘அண்ட கோளகைப் புறத்தது ஆய்.*
அகிலம் அன்று அளந்த
புண்டரீக மென் மலரடிப்
பிறந்து. பூமகனார்
கொண்ட தீர்த்தம் ஆய். பகிரதன்
தவத்தினால் கொணர.
மண்தலத்து வந்து அடைந்தது.
இம் மா நதி. மைந்த!

திருமால் உலகம் அளந்த காலத்தில் அப்பரமன் திருவடி சத்தியலோகம் செல்லப் பிரமன் தன் கைக் கமண்டல நீர் கொண்டு அத்திருவடியைக் கழுவினான். அந்தப் புனித நீரே கங்கையாகியது என்பது அக் கங்கையைப் பகீரதன் தவத்தால் பூவுலகு கொணர்ந்தான் என்றான் விசுவாமித்திரன். -28

155. *‘சகரர்தம்பொருட்டு அருந் தவம்*
பெரும் பகல் தள்ளி.
பகிரதன் கொணர்ந்திடுதலால்.
“பகிரதி” ஆகி.
மகிதலத்திடைச் சன்னுவின்
செவி வழி வரலால்.
நிகர் இல். “சானவி” எனப் பெயர்
படைத்தது. இந் நீத்தம்.

பகல் - (நாள்) - ஆகு பெயர்.

கங்கை நதி பகீரதன் கொண்டு வந்ததால் ‘பாசீரதி’ என்னும் பெயரைப் பெற்றது; பூவுலகிலே சன்னுவின் காது வழியாக வெளிப்பட்டதால் ‘சானவி’ என்னும் பெயரை அடைந்தது என்பது. 5-29

156. *என்று கூறலும். வியப்பினோடு*
உவந்தனர். இறைஞ்சி.
சென்று தீர்ந்தனர் கங்கையை;
விசாலை வாழ் சிகரக்
குன்றுபோல் புயத்து அரசன் வந்து.
அடி இணை குறுக.
நின்று. நல் உரை விளம்பி.
மற்று அவ் வயின் நீங்கா.

விசாலை - இட்சுவாகு - அலம்புசை மகனான விசாலன் ஏற்படுத்தியது.

விசுவாமித்திரன் கங்கையின் வரலாற்றைக் கூறியபின். மூவரும் கங்கையைக் கடந்து விசாலையை அடைந்தார் என்பது. -30

***157.* மது மலைந்த வெண் தரளமும்.**
(வயிரமும்). மணியும்.
கதிர் வளம் செயும் பவளமும்.
கழுத்திடைக் காட்டி.
எதிர் மலைந்த பைங் கூந்தலை
இன வண்டு (நணுக).
புது மணம் செயும் மடந்தையர்
போன்றன - பூகம்.

முத்தும். வயிரமும். மணியும் கழுத்தை அலங்கரிக்க. மது நிறைந்த கூந்தலில் வண்டுகள் மொய்க்கப் புது மணத்தை எங்கும் பரப்பும். மடந்தையரைப் போன்றன கமுகுகள். -1

***158.* அந்த இந்திரனைக் கண்ட**
அமரர்கள். பிரமன் முன்னா

வந்து. கோதமனை வேண்ட.
மற்று அவை தவிர்த்து. மாறாச்
சிந்தையின் முனிவு தீர்ந்து.
சிறந்த ஆயிரம் கண் ஆக்க.
தம் தமது உலகு புக்கார்;
தையலும் கிடந்தாள். கல் ஆய்.

இந்திரனுக்கு நேர்ந்த சாபத்தைப் போக்குமாறு தேவர்கள் கௌதமனை வேண்டினர்; அக் கௌதம முனிவனும் ஆயிரம் கண்களாகுமாறு அருளிச் சென்றான்; அகலிகை கல்லாய்க் கிடந்தாள் என்பது.-1

159. ‘வண்ண வார் குழலினாட்கும்
வானவர்தமக்கும் ஆகேன்;
எண்ணி நான் செய்த குற்றம்.
முனிவ! நீ பொறுத்தி’ என்ன.
‘பண்ணிய உறுப்பில் கோடல்
பத்து நூறு அவையும் போக.
அண்ணிய விண்ணில் ஆளிக்கு
ஆயிர நயனம்’ என்றான்.

இந்திரன் அகலிகையைச் சேர விருப்பமுடையவனாயினும் பெருந்தவமுடைய கௌதமன் முன் தோற்றான்; தன் தவற்றையுணர்ந்த. இந்திரனும் முனிவனிடம் மன்னிப்புக் கோரினான்; ஆயிரம் கண்கள் பெற்றான்.-2

10 மிதிலைக் காட்சிப் படலம்

160. இன்ன பல் வளங்கள் எல்லாம்
இனிதுற நோக்கி. யார்க்கும்
முன்னவன் ஆய தேவும்.
முனிவனும். இளைய கோவும்.
பொன்னகர் இறையும் மற்றைப்
பூதலத்து அரசும் ஒவ்வா
மன்னவன் சனகன் கோயில்
மணி மதில் புறத்தைச் சேர்ந்தார்.

முன்னவன் ஆய தேவு - இராமன்; **கோயில்** - அரண்மனை.

வழியிலே மூவரும் பல காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர். இராமனும். இலக்குவனும். விசுவாமித்திரனும் சிறந்த மன்னவனாகிய சனகனின் அரண்மனையின் மதில்புறம் சேர்ந்தார்கள். -1 161. நங்கையர் விழிக்கு நல் விழவும் ஆய். அவர்
இங்கிதத்தொடு தொழுது இறைஞ்சும் தேவும் ஆய்.
அங்கு அவர்க்கு அமுதும் ஆய். வந்த சானகி
எங்கள் நாயகற்கு இனி யாவது ஆம்கொலோ?

சீதை பெண்களின் கண்களுக்குச் சிறந்த காட்சிப் பொருளாக. அவர்கள் தொழுது வணங்கும் தெய்வமாக. அவர்களுக்கு அமுதமாக ஆயவள் எங்கள் நாயகனான இராமனுக்கு இனி எவ்வகை அமைவாளோ என்பது.-1

162. ***தீங்கு செய் அரக்கர்தம் வருக்கம் தீயவும்.***
ஓங்கிய தவங்களும். உலகும். வேதமும்
தாங்கி மேல் வளரவும். தழைத்த சானகி
ஆங்கு அவன் வடிவினை அகத்தில் உன்னுவாள்.

அரக்கரை அழிக்கவும். உயர் தவங்களும். உலகும். வேதமும் மேன்மேல் வளரவும் தோன்றிய சீதை இராமனது திருமேனியைத் தன் உள்ளத்தில் எண்ணினாள் என்பது. அரக்கரை அழிக்கவே சீதை பிறந்தாள். -1

163. ***அப் புறத்து அலை கடல் அர்ந்த தாமரை***
ஒப்புற இந்து என்று உதித்த ஒள் அழல்
வெப்புறு வெங் கதிர் பரப்ப. விண் எலாம்
கொப்புளங் கொண்டென. உடுக்கண் கூர்ந்தவே.

கடலிடத்து மலர்ந்த தாமரை போலத் தோன்றிய சந்திரனாகிய நெருப்பு வெம்மைக் கதிர்களைப் பரப்பியது; வானம் எங்கும் கொப்புளங்கள் ஏற்பட்டன போல விண்மீன்கள் பரவின என்றார்.-1

164. ***நின்றனன் அரசன் என்றான்; நீ எனைக் கொண்டு போகை***
நன்று என மொழிந்து நின்றான். நல்கிய தாயை நோக்கி. 'இன்று
எனைக் கொடுத்தியோ?' என்று இறைஞ்சினன் கசிந்து
நின்றான்; தன் துணை மார்பில் சேர்த்துத் தழுவலும். அவனை
நோக்கி.
நடுக் குமரனான சுனச்சேபன் தன்னைப் பலியிடக் கொண்டு
போகுமாறு மன்னனிடம் சொன்னான்; தன்னைப் பெற்ற தா
யை
நொந்து கொண்டான்; வருந்திய தாயும் அவனைத் தழுவி
உருகினாள்-1 *165.* ***'என்று கூறி. இமையவர் தங்கள்முன்***
வன் தபோத வசிட்டன் வந்து. என்னையே
"நின்ற அந்தணனே" என நேர்ந்தவன்
வென்றி வெந் திறல் தேவர் வியப்புற.

தபோத வதிட்டன் *- தவ வலிமை மிக்க வசிட்டன்.*

தேவர்களின் வேண்டுகோளை ஏற்ற வசிட்டன் அவர்கள் முன் விசுவாமித்திரனை நோக்கித் தவ முனிவரே! அந்தணரே என்று தேவர்களும் வியப்புற அழைத்து வாழ்த்தினான் என்பது. -1

acharya.org

166. காதலால் ஒருத்தியை நினைப்ப. கண் துயில்
மாதராள் அவன்திறம் மறுப்ப. கங்குல் மான்.
'ஏதிலான் தமியன்' என்று. 'ஏகலேன்' என.
ஆதலால் இருந்தனன்; அளியன் என் செய்வான்?

அன்பினால் அவளைத் தழுவக் கருதினான்;தூங்குகின்ற அவளோ அவனது எண்ணத்தை மறுத்தாள்; இரவோ இவன் அயலான். தனித்துள்ளான். நான் அகலமாட்டேன் என்று கூறத் தலைவனும் காம வேதனையோடு இருந்தான். அதைத் தவிர அவன் வேறு என்னதான் செய்வான்! என்பது.-1

11 **குலமுறை கிளத்து படலம்**

167. அந்தரத்தில் உருள்சேர.
அடு சனி வந்து உறும் அளவில்.
சிந்தை மகிழ் தசரதனும் சென்று அவன்மேல்
சரங்கள் தொடுத்து.
'இந்த வழி போகு அரிது' என்று
இயைந்தவனை எந்நாளும்
உந்தும் என உலகுதனக்கு
உறுதுயர் தீர்த்திடும் உரவோன்.

தசரதன் சனியை அம்புகளால் வதைத்து மக்களின் துயர் துடைப்பவன் என்பது. -1

168. 'கோதமன் தன் மனைக்கிழத்திக்கு
உரைத்த கொடுஞ் சாபம் எனும்
ஓத அருங் கல் உருத் தவிர்த்து.
முன்னை உருக் கொடுத்தது இவன்
பாதமிசைத் துவண்டு எழுந்த
பசும் பொடி மற்று அது கண்டாய்;
ஈது இவன்தன் அருள் வடிவம்
வரலாறும்' என உரைத்தான்.

'கோதமன் தன் மனைவியான அகலிகையைக் கல்லாகச் சபித்தான்; அக் கல்லுருவத்தை நீக்கி அவளது முன்னை உருவைத் தந்தவன் இந்த இராமன்; அவனது பாத தூளிப்பட்டுச் சிதைந்து பொடியாகிக் கிடப்பது அக்கல்; இது அவனது அருள் புலப்படுத்தும் வரலாறு' என்று விசுவாமித்திரன் உரைத்தான் என்பது. அகலிகையின் சாபத்தை நீக்கிப் பெண்ணுருத் தந்தவன் இராமன்.

169. புக்கனர்; சனகர் கோன்.
‘பொரு இல் நீங்கள்தாம்
ஒக்கவே வில்லினை
உரத்து அடுத்து எடுத்து.
இக் கணத்து எய்துவீர்’
என்றனன்; என.
மிக்கவர் அவ் உரை
விளம்பினார் அரோ.

சனகன் இராம லக்குவரை நோக்கி. ‘நீங்கள் இவ்வில்லை எடுத்து நாணேற்றி அம்பு எய்யுங்கள் என்று கூறினன் என்பது.-1

170. புக்கனர். அவர்களைப் பொருந்த நோக்கி. ‘இம்
முக்கணன் வில்லினை மொய்ம்பின் ஆற்றலோடு
இக் கணத்து அளித்திர் என்று. எம்மை ஆளுடை.
மிக்குறு சனகனும் விளம்பினான்’ என்றார்.

உள்ளே புகுந்த இராமலக்குவரைப் பார்த்து ‘இச் சிவ தனுசை உங்கள் ஆற்றலால் வளைத்திட வேண்டும். இது இந்நாட்டு மன்னன் வேண்டுவது’ என்று சதானந்தன் உரைத்தான் என்பது.-2

171. என்று சாலவே வெதும்பி
இன்ன இன்னவாறெலாம்
ஒன்றலாது பன்னி ஆவி
ஊசலாட வாடுவாள்

மன்றல் நாறு மாலை மீளி
மான யானை போல முன்
சென்ற வீதியூடு பார்வை
செல்லநிற்கும் எல்லையே.

சீதை இவ்வாறு இராமனை நினைந்து பலவாறு சொல்லித் தன் உயிர் ஊசலாட வருந்துவாள்; சிறந்த வீரனைப் போலவும் யானை போலவும் வீதியிலே சென்ற வீரனைக் காணத் துடிக்கிறாள் என்பது.-1

172. **என்று மாதராள் நினைந்து. இவ்**
இடரின் மூழ்கு போதினில்.
குன்றுபோல் எழுந்த கொங்கை
மங்கை கொம்பை அன்னவள்.
வென்றி வீரன் இங்கு வந்து
வில் இறுத்த மேன்மையை
சென்று கூறுவோம்' எனத்
தெளிந்து சிந்தை முந்துவாள்.

சீதை அவ்வீரனை (இராமனை) நினைந்து வருந்துகையில் இராமன் வில் இறுத்த செய்தியைக் கூறுவதற்காகத் தோழி விரைந்து செல்கின்றாள் என்பது. -1

13 எழுச்சிப் படலம்

173. **'ஓது நீதியின் கோசிக**
மா முனி ஓலை
தாது சேர் தொடைத் தயரதன்
காண்க! தற் பிரிந்து
போது கானிடைத் தாடகை
பொருப்பு எனப் புகுந்து.
வாது செய்து நின்று. இராகவன்
வாளியால் மாண்டாள்.

கோசிக முனிவன் தசரதனுக்குத் தூதுவர் மூலம் ஓலை போக்குகிறான்; காட்டில் தாடகை என்னும் அரக்கி மலையென வந்து போர் செய்து இராமனது அம்பினால் மடிந்தாள் என்பது.-1

174. **'சிறந்த வேள்வி ஒன்று அமைத்தனென்; அதுதனைச் சிதைக்க.**
இறந்த தாடகை புதல்வர் ஆம்
இருவர் வந்து எதிர்த்தார்;
அறம் கொள் மாலவன்
வாளியால் ஒருவன் தன் ஆவி
குறைந்து போயினன்; ஒருவன் போய்க்
குரை கடல் குளித்தான்.

விசுவாமித்திரன் அமைத்த வேள்வியைச் சிதைக்க இறந்து போன தாடகையின் மைந்தர் இருவர் வர. அவர்களுள் ஒருவன் இராமனது கணையால் மடிய. மற்றவன் கடலில் சென்று ஒளிந்து கொண்டான் என்பது.-2

acharya.org

175. ‘கூட மேவு போர் அரக்கரை
இளையவன் கொன்று.
நீடு வேள்வியும் குறை படாவகை
நின்று நிரப்பி.
பாடல் மா மறைக் கோதமன்
பன்னி சாபத்தை.
ஆடல் மா மலர்ச்சோலையில்.
இராகவன் அகற்றி.

எதிர்த்த அரக்கரை இலக்குவன் கொல்ல. வேள்வியும் இனிதாக முற்றியது; கௌதமன் மனைவி அகலிகைக்கு நேர்ந்த சாபத்தை இராமன் போக்கினான் என்பது.-3

176. ‘பொரு இல் மா மதில் மிதிலையில்
புகுந்து. போர் இராமன்
மருவு வார் சிலை முறித்தலின்.
சனகன் தன் மகளை.
“தருவென் யான்” என இசைந்தனன்; தான் இங்கு விரைவின்
வருக’ என்பதாம் வாசகம் கேட்டு. உளம் மகிழ்ந்தான்.

பின்னர் மூவரும் மிதிலை சேர்தல்;அங்கே இராமன் சிவ தனுசை முறித்தது; மகிழ்ந்த சனகன் தன் மகளான சீதையை இராமனுக்கு மணமுடிக்க இசைந்தது; தசரதனை விரைந்து வருமாறு வேண்டியது ஆகிய செய்திகளைக் கூறுவது இப் பாடல்.-4

177. பன்னும் நான்மறை வசிட்டனாம்
பராவ அரு முனிக்கும்.
அன்னைமார்க்கும். தன் அமைச்சர்க்கும்.
சோபனம் அறிவித்து.
இன்ன வாசக ஓலை அங்கு
இட்ட தூதர்க்குச்
சொன்னம் ஆயிரம் கோடியும்
தூசுடன் கொடுத்தான்.

சொன்னம் - பொன்; **தூசு** - ஆடை.

நான்மறை வசிட்டன். அரசியர் அமைச்சர் ஆகியோர்க்குத் தசரதன் மங்கலச் செய்தி தெரிவித்தது;ஓலை தாங்கி வந்த தூதர்க்குப் பொன்னும். பட்டாடையும் தந்தது - இச்செய்திகளை இப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. -5

178. **மாண்ட பின்னரும் மந்திர வேள்வியும் இயற்றித்**
தூண்டு அரும் பெரும்......... ....
....
.... சனகனும் மகட்கொடை நேர்ந்தான்.

விசுவாமித்திரன் வேள்வியை நிறைவு செய்ததும். தசரதன் இராமன் - சீதை மணத்தை ஏற்றுக் கொண்டதும் இப்பாடலால் கூறப்பெறுகின்றன. -6

179. **மன்னன் அங்கு அவர் பெருமகம்**
காணிய வருவான்
அன்ன வசிட்டன் அந்தணர்
அரசர் ஆபாலர்
இன்னர் இன்றியே வருக என
எழுதினன்; இச் சொல்
சொன்ன வாசகம் சொல்தொறும்
அமுது எனச் சொரிந்த.

தசரதன் அவர்களின் திருமணத்தின் பொருட்டு வசிட்டன். அந்தணர். அரசர் ஆகியோரை உடனே புறப்படுமாறு ஓலை விடுத்த செய்தி இதில் கூறப்படுகிறது.-7

180. **சாற்றிய முரசு ஒலி செவியில் சாருமுன்.**
கோல் தொடி மகளிரும். கோல மைந்தரும்.
வேல் தரு குமரரும். வென்றி வேந்தரும்.
காற்று எறி கடல் எனக் களிப்பின் ஓங்கினார்.

மண முரசு முழங்கியது; கேட்ட மகளிர் ஆடவர். வேல் தாங்கிய வீரர். அரசர் ஆகியோர் காற்றினால் பொங்கும் கடலென மகிழ்ந்தனர் என்னும் செய்திகள் இதிற் சொல்லப் பெறுகின்றன.-1

181. **எதிர் கொண்டு ஏந்தி ஓர் ஏந்திழை கொங்கை பூண்**
அதிர. மார்பம் அழுந்தத் தழுவினான்.
'முதிரும் தோள் மலையோ முலைக் குன்றமோ
அதிகம் என்பது அறிக வந்தேன்' என்றான்.

சேனைகள் மிதிலை செல்லும் காட்சி *- வீரன் ஒருவன் தன் மனைவியை மார்போடு தழுவிய செய்தி இப் பாடலால் கூறப்பெறுகிறது. -1*

18 உண்டாட்டுப் படலம்

182. ***அரம்பையரினும். இவர் ஆடல் நன்று எனப்***
புரந்தரன் கலவியின் பூசல் நோக்கி. வான்
நிரம்பிய கண்களை முகிழ்ந்து. நீள் நகர்
கரந்தது கடுத்து உடுக்கணங்கள் மாண்டவே.

புரந்தரன் *- இந்திரன்;* ***உடு*** *- தாரகைகள்;* ***கரத்தல்*** *- ஒளித்தல். -1*

22 ***கடிமணப் படலம்***

183. ***எரி கால் சுடர் ஏக. எழுந்த நிலா***
வரும் ஈரமும். மா மயில் சானகிதன்
திருமேனியின்மீது சினந்து சுட.
தரியாது. உளம் நொந்து. தனித்து உறைவாள்.

தரியாது *- பொறாது. -1*

184. ***என்று. ஐயன் மனத்தொடும் எண்ணினன்; மற்று அன்று அங்கு***
அவை நிற்க. அருட் சனகன் முன் தந்த தவத்து உறு
மொய்குழலாள் துன்றும் மணம் உற்றது சொல்லிடுவாம்.
துன்றும் ***- பொருந்தும் இது கவிக்கூற்று. -1*** *185.* ***கதிரவன்***
எழலோடும். கடி நகர் இடம் எங்கும்
மதி முக மடவாரும் மைந்தரும் முதியோரும்
விதி புரி செயல்போலும். மேல் உலகினும் இல்லாப்
புதுமையின் உறு. கோலம் புனைதலை முயல்வுற்றார்.

கடி *- காவல்;* ***விதி*** *- பிரமன்;* ***முயல்வுறல்*** *- முயற்சி தலைப்படுதல். -1*

186. ***என்றும். நான்முகன் முதல் யாரும். யாவையும்.***
நின்ற பேர் இருளினை நீக்கி. நீள் நெறி
சென்று மீளாக் குறி சேரச் சேர்த்திடு
தன் திரு நாமத்தைத் தானும் சாத்தியே.

நாமம் *- பெயர். திருமண்; திருமண் இடல் சிறப்பு உரைத்தவாறு. -1*

23 ***பரசுராமப் படலம்***

187. ***கயிலைக் கிரிதனை மூடிய அன்றிற்கிரி கந்தன்***
அயிலைப் புக விடர்விட்டதுபோல் ஏழ் வழியாகச்
சயிலத் துளைபட எய்தனை. அயில் தெற்றிய அதனால்
முயலுற்றவர் நிருபக்குலம் மூ-ஏழ் முறை முடித்தான்.

அன்றில் கிரி *- கிரௌஞ்சம்;* ***அயில்*** *- வேல்;* ***சயிலம்*** *- சைலம் - சிலா - கல் - மலை;* ***நிருபக்குலம்*** *- மன்னர் மரபு. -1*

Contents

கடவுள் வாழ்த்து........ 2
மந்திரப் படலம்........ 3
மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்........ 47
கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்........ 97
நகர் நீங்கு படலம் 162
தைலம் ஆட்டு படலம் 277
கங்கைப் படலம்........ 324
குகப் படலம் 338
சித்திரகூடப் படலம்........ 391
பள்ளிபடைப் படலம்........ 420
ஆறு செல் படலம்........ 489
கங்கை காண் படலம் 518
திருவடி சூட்டு படலம்........ 567
மிகைப் பாடல்கள் 631
அறநிலைத் தலைவர் முன்னுரை 702
ஒரு தெய்வத் திருப்பணி........ 704
இப்பதிப்பின் அமைப்பு........ 708
நன்றி........ 709
முன்னுரை........ 710
இராமாயண அயோத்தியா காண்டங்கள் - ஓர் ஒப்பியலாய்வு 736

acharya.org

கடவுள் வாழ்த்து

வான்நின்று இழிந்து, வரம்பு இகந்த
மா பூதத்தின் வைப்பு எங்கும்,
ஊனும் உயிரும் உணர்வும்போல்,
உள்ளும் புறத்தும் உளன் என்ப -
கூனும் சிறிய கோத்தாயும்
கொடுமை இழப்ப, கோல் துறந்து,
கானும் கடலும் கடந்து, இமையோர்
இடுக்கண் தீர்த்த கழல் வேந்தன்.

கூனும் - கூனியாகிய மந்தையும்; **சிறிய கோ தாயும்** - இளைய பட்டத்து அரசியும் தாயுமாகிய கைகேயியும்; **கொடுமை இழைப்ப** - தனக்குப் பொல்லாங்கு செய்ய ; **கோல் துறந்து** - அரசாட்சியை நீத்து; **கானும்கடலும் கடந்து** - காட்டையும் கடலையும் தாண்டிச் சென்று ; **இமையோர் இடுக்கண்தீர்த்த** - (இராவணனைக் கொன்று) தேவர்களின் துன்பத்தை கிழங்கெடுத்த ; **கழல்வேந்தன்** - வீரக்கழலை அணிந்த இராமபிரானே ; **வரம்பு இகந்த** - எல்லைகடந்து பரந்த ; **மா பூதத்தின் வைப்பு எங்கும்** - பெரிய பூதங்கள் ஐந்தினால்ஆகிய உலகத்தில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாவற்றிலும் ; **ஊனும் உயிரும் உணர்வும் போல்** - உடலும் உயிரும் போலவும் உடலும் உணர்வும் போலவும் ; **உள்ளும் புறத்தும் உளன்என்ப** - அகத்தேயும் புறத்தேயும் நிறைந்திருக்கின்றான் என்று ஞானிகள் கூறுவர்.

இப்பாட்டு இராமாயணச் சுருக்காய் இருப்பது மூலப் பகுதியிலிருந்தும் தோன்றிய உலகத்தில் உள்ள பொருள்களின் உள்ளேயும் வெளியேயும் நிறைந்திருக்கும் பரம்பொருளேஇராமனாக அவதரித்தான் என்பது கருத்து. இழிந்து என்னும் வினையெச்சம் இகந்த என்னும் பெயரெச்சவினைகொண்டு முடிந்தது. 'வானின்று இழிந்து வரம்பு இகந்த வைப்பு' என்றும், 'மாபூதத்தின் வைப்பு'என்றும் இயைத்துப் பொருள் கொள்க. வானிலிருந்து காற்றும், காற்றிலிருந்து நெருப்பும்,நெருப்பிலிருந்து நீரும், நீரிலிருந்து நிலமும் தோன்றியது என்னும் மறை முடிபினையொட்டி'வானின்றிழிந்து....... வைப்பு' என்றார். உணர்வு -

மந்திரப் படலம்

இக் காண்டம் அயோத்தியில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவதால் இப் பெயர் பெற்றது. இதில் மந்திரப் படலம் முதலாகத் திருவடி சூட்டு படலம் ஈறாக மொத்தம்பதின்மூன்று படலங்கள் உள்ளன. தயரதன் இராமபிரானுக்கு முடிசூட்டக் கருதுவது தொடங்கி, காடு சென்றஇராமனைப் பரதன் சென்று கண்டு திரும்புவது வரையிலான கதை நிகழ்ச்சிகள் இதில் இடம் பெறுகின்றன. தாய் தந்தையர் சொல் தட்டாத இராமன் பண்புச் சிறப்பும், அரசின்மீது சிறிதும்ஆசையில்லாத பரதன் பெருஞ்சிறப்பும், கைகேயியின் கொடுமையும், ஏழை வேடன் குகன் இராமன்மீதுகாட்டும் பரிவும் இக் காண்டத்தில் நன்கு வெளிப்படுகின்றன.

1. மந்திரப் படலம்

தயரதன் இராமனுக்கு முடிசூட்டுவது குறித்து அமைச்சர்களோடு கூடி ஆராய்ந்தசெய்தியினைக் கூறுகிறது இப்படலம். மந்திரம் என்பதற்கு ஆலோசனை என்பது பொருள். தயரதன்அரசவையை அடைந்தான். தன் அமைச்சர்களை அழைத்தான். வசிட்டன் முதலான மாண்புகள் நிறைந்த அமைச்சர்கள் வந்து சேர்ந்தனர். தயரதன் தான் துறவு மேற்கொள்ளவும், இராமனுக்கு முடிசூட்டவும்விரும்புவதாகக் கூறினான். அவன் கருத்தினை ஏற்று, வசிட்டன் இசைவாகப் பேசினான். அது கேட்டுத்தயரதன் மகிழ்ந்தான். ஏனைய அமைச்சர்களின் கருத்தும் அதுவேயாக இருத்தலைச் சுமந்திரன்தெரிவித்தான். தயரதன், சுமந்திரனை இராமனை அழைத்துவரப் பணித்தான். அவனும் இராமன்திருமனைக்குச் சென்று அவனைக் கண்டு செய்தி தெரிவித்தான். இராமன் தேர் ஏறித் தயரதனிடம்சேர்ந்தான். தயரதன் இராமனை அரசேற்க வேண்டினான். இராமன் அதற்கு இசைந்தான். இருவரும் தத்தம் இருப்பிடம் சேர்ந்தனர். தயரதன் மன்னர்களுக்கு ஓலை போக்கினான். பின்புமன்னர்களிடம் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான். அவர்களும் அக்கருத்தினை ஏற்று, அதற்குரியகாரணங்களை எடுத்துரைத்தனர். தயரதன் தன் மகிழ்ச்சியைப் புலப்படுத்திவிட்டு முடிபுனைய நாள்குறிக்கச் சோதிடரோடு தனி மண்டபம் அடைந்தான்.

இச்செய்திகளே இப்பகுதியில் கூறப்பெறுவன. தயரதன் மந்திராலோசனை மண்டபத்தை அடைதல்

கலிவிருத்தம்

1314.** **மண்ணுறு முரசுஇனம் மழையின் ஆர்ப்புற,
பண்ணுறு படர் சினப் பரும யானையான்,
கண்ணுறு கவரியின் கற்றை சுற்றுற,
எண்ணுறு சூழ்ச்சியின் இருக்கை எய்தினான்.

***பண்உறு படர்சினம் பரும யானையான் -** ஒப்பனை செய்யப்பட்ட மிக்கசீற்றத்தையும் கழுத்து மெத்தையையும் உடைய பட்டத்து யானையையுடைய தசரதன் ; **மண்உறுமுரசு இனம்** - மார்ச்சனை அமைந்த முரசங்களின் தொகுதி ; **மழையின் ஆர்ப்பு உற-** மேகங்களைப் போல முழங்கவும் ; **கண் உறு கவரியின் கற்றை -** காண்பவர்கண்ணில் அழகினால் நிற்கும் கவரிமானின் மயிர்க் கற்றையால் அமைந்த*

சாமரை; ***சுற்று உற*** *- சூழ்ந்து வரவும்;* ***எண் உறு சூழ்ச்சியின் இருக்கை*** *-ஆராய்வதற்குப் பொருத்தமாகிய மந்திராலோசனை மண்டபத்தை;* ***எய்தினான் -*** *அடைந்தான்.*

கவரி - சமரம் என்னும் மானின் வால் மயிரைக் கொண்டு செய்யப்பட்டஅரச அடையாளங்களுள் ஒன்று. பருமம் - யானைமேல் அரசர் இருத்தற்கு அமைக்கப்படும் இருக்கை.இதனைக் கலனை என்றும் கல்லணை என்றும் கூறுவர். மண் - மார்ச்சனை. கண்உறு என்பதற்கு விளக்கம்பொருந்திய என்றும் பொருள் கூறலாம். ***1***

மந்திரக் கிழவரை வருவித்தல்

1315. புக்கபின், 'நிருபரும், பொரு இல் சுற்றமும்,
பக்கமும், பெயர்க' என, பரிவின் நீக்கினான்,
ஒக்க நின்று உலகு அளித்து, யோகின் எய்திய
சக்கரத்தவன் எனத் தமியன் ஆயினான்.

புக்க பின் - *தசரதன் மந்திராலோசனை மண்டபத்தில் புகுந்த பிறகு ; நிருபரும் - மன்னர்களும் ;* ***பொருவு இல் சுற்றமும்*** *- நிகரற்ற உறவினர்களும் ;* ***பக்கமும் -*** *தன் அன்பிற்குரிய நண்பர்களும் ;* ***பெயர்க என*** *- இவ்விடத்தை விட்டு அகல்க என்று சொல்லி;* ***பரிவின் நீக்கினான்*** *- அவர்களை அன்புடன் நீங்குமாறு செய்து;* ***ஒக்க நின்று உலகு அளித்து*** *- பின்பு அவன் யாவரிடமும் சமமாக நின்று உலகத்தைக் காத்து ;* ***யோகின் எய்திய சக்கரத்தவன் என -*** *அறிதுயிலை அடைந்த சக்கரம் ஏந்திய திருமாலைப் போல ;* ***தமியன் ஆயினான்*** *- தனித்தவன் ஆயினான். மன்னர்கள் முதலியோர் அரசனை அரண்மனையிலிருந்து பின் தொடர்ந்துவந்தவர். சக்கரம் உடைமை, உலகு அளித்தல், தனியனாய் இருத்தல் ஆகியவற்றால் திருமால்தயரதனுக்கு உவமை ஆயினான். யோகு- அறிதுயில். மந்திராலோசனை ஆதலின் அன்புடையராயினும்அவர்களை அன்புடன் அகலச்செய்தான் என்க.*
2

வசிட்டன் வருகை

1316. சந்திரற்கு உவமை செய் தரள வெண்குடை
அந்தரத்தளவும் நின்று அளிக்கும் ஆணையான்,
இந்திரற்கு இமையவர் குருவை ஏய்ந்த, தன்
மந்திரக் கிழவரை, 'வருக' என்று ஏவினான்.

சந்திரற்கு உவமை செய் *- சந்திரனுக்கு உவமையாக்குதற்கு உரிய ;* ***தரளம் வெண்குடை*** *- முத்துகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெண்ணிறக் கொற்றக் குடையானது ;* ***அந்தரத்து அளவு நின்று*** *- விண்ணுலகம் வரை நிற்க ;* ***அளிக்கும் ஆணையான்*** *- காவல் புரியும் ஆணைச் சிறப்புடைய தசரதன் ;* ***இந்திரற்கு இமையவர் குருவை ஏய்ந்த*** *- தேவர் தலைவனான இந்திரனுக்கு வியாழ பகவானை ஒத்த ;* ***தன் மந்திரக் கிழவரை*** *- தன் ஆலோசனைச் சுற்றத்தவரை ;* ***வருக என்று ஏவினான்*** *- வருக என்று கட்டளையிட்டான்.*

சந்திரனைப் போன்ற வெண்கொற்றக்குடை என்று சந்திரனை உவமையாகச்சொல்லாமல் சந்திரனுக்கு உவமையாகச் சொல்லத்தக்க வெண்கொற்றக்

குடை என்றது குடையின்ஏற்றத்தைக் குறித்தது. இது "தீதிலா வடமீனின் திறம் இவள் திறம்" என்பது போன்றது ; எதிர்நிலை யுவமையணி ஆகும். தயரதன் குடை அந்தரத்து அளவு நின்று அளித்தமை. அவன் சம்பராசுரனைவென்று தேவலோகத்தை இந்திரனுக்கு அளித்ததனால் விளங்கும். இமையவர் குரு - வியாழபகவான் ; பிருகஸ்பதி - மந்திரக் கிழவர் - அமைச்சர், புரோகிதர் முதலானோர். நின்று - செய்தெனஎச்சம் செயவென் எச்சமாகத் திரிந்தது. 3

1317. பூ வரு பொலன் கழல் பொரு இல் மன்னவன்
காவலின் ஆணைசெய் கடவுள் ஆம் என,
தேவரும், முனிவரும் உணரும், தேவர்கள்
மூவரின் நால்வர் ஆம், முனி வந்து எய்தினான்.

பூ வருபொலன் கழல் *- அழகு பொருந்திய பொன்னால் ஆன வீரக் கழலை அணிந்த ;* ***பொரு இல் மன்னவன் காவலின்*** *- நிகரில்லாத அரசனான தயரதனின்ஆட்சியில் ;* ***ஆணை செய் கடவுள் ஆம் என*** *- கட்டளையிடும் கடவுளாக உள்ளான்என்னும்படி ;* ***தேவரும் முனிவரும் உணரும்*** *- தேவர்களும் இருடிகளும் தேடி அறியும்;* ***தேவர்கள் மூவரின்*** *- தேவர்களான நான்முகன், திருமால், சிவபிரான் என்றுசொல்லப்பெறும் மூவர்களோடு சேர்த்து ;* ***நால்வராம் முனி வந்து எய்தினான் -*** *நால்வராக எண்ணப்படுகின்ற வசிட்ட முனிவன்வந்து சேர்ந்தான்.*

தயரதன் ஆட்சியில் அவனுக்கு ஆணையிடும் ஆற்றல் உடையவன் வசிட்டன் என்றுவசிட்டனின் ஏற்றம் கூறப்பட்டது. அவன் அமைச்சருள் முதல்வனும், புரோகிதனும், குலகுருவும் பிரமஇருடியுமாகத் திகழ்தலின் அவன் வரவு தனியே பிரித்துரைக்கப்பட்டது. பொலன் கழல்-பொன்கழல். 4

அமைச்சர் மாண்பு

1318. குலம் முதல் தொன்மையும், கலையின் குப்பையும்,
பல முதல் கேள்வியும், பயனும், எய்தினார் ;
நலம் முதல் நலியினும் நடுவு நோக்குவார் ;
சலம் முதல் அறுத்து, அருந் தருமம் தாங்கினார்.

குலம் முதல் தொன்மையும் *- குடிப்பிறப்பினது முதன்மையான பழமையும் ;* ***கலையின் குப்பையும்*** *- கலை அறிவுகளின் தொகுதியையும்;* **பல முதல் கேள்வியும்** *- பல சிறந்த கேள்வியறிவையும் ;* **பயனும்** *- அவற்றால் உளதாகும் பயனையும் ;* ***எய்தினார் -*** *பெற்றவர்கள் ;* **நலம் முதல் நலியினும்** *- தமக்கு வரும்நலன்கள் வேரோடு கெடுவதாயினும் ;* **நடுவு நோக்குவார் -** *நடுவு நிலைமையையேகாப்பவர்கள் ;* **சலம் முதல் அறுத்து** *- சினத்திற்கு மூலகாரணமான அகந்தையைக்கிழங்கோடு களைந்து;* ***அருந்தருமம் தாங்கினார்*** *- அரிய அறங்களைப் போற்றுபவர்கள்.*

அமைச்சர்கள் குடிப்பிறப்பு, கல்பி, கேள்விச் சிறப்பு, நடுவு நிலைமை, சினமின்மை ஆகிய பண்புகளோடு திகழ்ந்தனர் என்பது கூறப்பட்டது. குப்பை - தொகுதி, மிகுதி.தாங்குதல் - போற்றிக் காத்தல். சலம் - கோபம்; வஞ்சனையும் ஆம். முதல் -

முதன்மை, சிறப்பு, வேர் என்னும் பல்வேறு பொருளில் வந்தது.
5

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1319. உற்றது கொண்டு, மேலவந்து
உறுபொருள் உணரும் கோளார் ;
மற்றுஅது வினையின் வந்தது
ஆயினும், மாற்றல் ஆற்றும்
பெற்றியர் ; பிறப்பின் மேன்மைப்
பெரியவர் ; அரிய நூலும்
கற்றவர் ; மானம் நோக்கின்,
கவரிமா அனைய நீரார்.

உற்றது கொண்டு - நடந்ததைக் கொண்டு ; **மேல்வந்து உறு பொருள் -** எதிர்காலத்து வந்து நேரத் தக்கவற்றை; **உணரும் கோளார்** - கணித்து அறியும் அறிவு வன்மையுடையவர்கள் ; **அது வினையின் வந்தது ஆயினும்** -அந்த வேண்டாத கேடு ஊழ்வினையினால் ஒருகால் வந்தாலும்; **மாற்றல் ஆற்றும்பெற்றியர்** - அதனை மாற்றவல்ல முயற்சித்திறம் உடையவர்கள்; **பிறப்பின்மேன்மைப் பெரியவர்** - நற்குடிப் பிறப்பினால் வந்த சிறப்பினையுடைய பெரியவர்கள் ; **அரிய நூலும் கற்றவர்** - கற்றற்கு அரிய நுண்ணிய நூல்களையும் கற்றுத் தேர்ந்தவர்கள்; **மானம் நோக்கின்** - மானத்தை நோக்குமிடத்தில் ; **கவரிமா அனைய நீரார்** - கவரிமானைப் போன்ற தன்மையுடையவர்கள்.

இதனால் அமைச்சர்களின் முன்னறிவும் திறனும், தளராது முயலும் திட்பமும்,குடிப்பிறப்பும், கல்விச் சிறப்பும், மானமுடைமையும் கூறப்பட்டன. மானம் - எந்நாளும்தன்னிலையில் தாழாமையும், ஊழால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் ஆம். கவரிமான், இமயமலைபோலும் குளிர் மிகுந்த மலைப்பகுதிகளில் வாழும் ஒருவகை மான். அந்த மானின் உடலிலிருந்து மயிர் உதிர்ந்தால், அது குளிர் தாங்காது மாண்டுபோகும். அதுபோலத் தம் புகழுக்கு இழுக்கு நேரும்காலம் வந்துழி உயிர் வாழார் ; அழிவர் என்பதாம்.

மதிநுட்பம் நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம் யாவுள முன்நிற் பவை

மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் உயிர்நீப்பர் மானம் வரின்

என்னும் குறட்பாக்களை *(636, 969)* ஒப்பு நோக்கலாம். ***6***

1320. காலமும் இடனும் ஏற்ற
கருவியும் தெரிந்து கற்ற
நூல் உற நோக்கி, தெய்வம்
நுனித்து, அறம் குணித்த மேலோர் ;
சீலமும், புகழ்க்கு வேண்டும்
செய்கையும், தெரிந்துகொண்டு,

பால்வரும் உறுதி யாவும்
தலைவற்குப் பயக்கும் நீரார் ;

ஏற்ற காலமும் இடனும் கருவியும் தெரிந்து - வினை செய்தற்குத் தக்ககாலத்தையும் இடத்தையும், அதற்குரிய கருவிகளையும் அறிந்து ; **கற்ற நூல் உற நோக்கி** - தாம் படித்த அரச நீதி நூல்களின் கருத்துகளோடு ஒப்பிட்டுக் கண்டு ; **தெய்வம்நுனித்து** - தெய்வத்தையும் தியானித்து ; **அறம் குணித்த மேலோர்** - அரசியல்அறத்தைப் பெருக்கிய மேலோர்கள்; **சீலமும் புகழ்க்கு வேண்டும் செய்கையும்** -ஒழுக்கத்தை யும் புகழ் அடைவதற்குரிய செயல்களையும் ; **தெரிந்துகொண்டு** - ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு ; **பால் வரும் உறுதி யாவும்** - அவ் வாராய்ச்சிகளின் பயனாக வரும் நற்பயன்கள் யாவற்றையும் ; **தலைவற்குப் பயக்கும்நீரார்** - தம் அரசனுக்குக் கொடுக்கின்ற தன்மையுடையவர்கள்.

இதனால் அமைச்சர்கள் பணிபுரியும் வகை உரைக்கப்பட்டது. இடன் - கடைப்போலி. நுனிதல் - நுட்பமாக அறிதல். பால்வரும் உறுதி - அந்த அந்தப் பகுதிகளால்விளையும் நன்மை.

கருவியும் காலமும் செய்கையும் செய்யும் அருவினையும் மாண்ட தமைச்சு

அருவினை என்ப உளவோ கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் *(குறள், 631, 483)* 7

1321. **தம்உயிர்க்கு இறுதி எண்ணார் ;**
தலைமகன் வெகுண்ட போதும்,
வெம்மையைத் தாங்கி, நீதி
விடாதுநின்று, உரைக்கும் வீரர் ;
செம்மையின் திறம்பல் செல்லாத்
தேற்றத்தார் ; தெரியும் காலம்
மும்மையும் உணர வல்லார் ;
ஒருமையே மொழியும் நீரார்.

தலைமகன் வெகுண்ட போதும் - அரசன் சீற்றங்கொண்ட காலத்திலும் ; **தம் உயிர்க்கு இறுதி எண்ணார்** - இதனைச் சொன்னால் தம் உயிர்க்கு அழிவு விளையும்என்றுகூட நினையாதவராய் ; **வெம்மையைத் தாங்கி** - அவனது சீற்றத்தின் கொடுமையை ஏற்றுக்கொண்டு ; விடாதுநின்று நீதி உரைக்கும் வீரர் - தம் கடமையை விட்டுவிடாமல்உறுதியாக நின்று உரிய நீதிகளை எடுத்துச்சொல்லும் துணிவு மிக்கவர்கள் ; **செம்மையில் திறம்பல் செல்லாத் தேற்றத்தார்** - நன்னெறியிலிருந்து வழுவுதல் இல்லாததெளிவுடையவர்கள் ; **தெரியும் மும்மைக் காலமும்** - அறியத்தக்க முக்காலநிகழ்வுகளையும் ; **உணர வல்லார்** - உணரத்தக்க ஆற்றல் பொருந்தியவர்கள் ; **ஒருமையே மொழியும் நீரார்** - உண்மையையே பேசும் இயல்பினையுடையவர்கள்.

இறுதி - அழிவு ; ஆபத்து எண்ணார் - முற்றெச்சம். தாம் கொண்ட முடிவில் ஊற்றமாய் நின்று எதிர்ப்புகளை வீழ்த்தி மேம்படுதலால் வீரர் என்று புகழப்பெற்றனர்என்க. காலம் நிகழ்ச்சியைச் சுட்டிற்று. ஒன்றல்லது இரண்டன்மையின்

ஒருமை என்பது உண்மையைச்சுட்டியது. ஒருமையே மொழியும் நீரார் என்பதற்கு முன்னுக்குப்பின் மாறுபட்டுப் பேசாமல் ஒருபடியாகப் பேசுபவர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அமைச்சர் பலராயினும் ஒருமிடராய்க் கருத்துரைப்பர்என்பதாம்.
8

கலிவிருத்தம்

1322. நல்லவும் தீயவும் நாடி, நாயகற்கு,
எல்லை இல் மருத்துவன் இயல்பின் எண்ணுவார் ;
ஒல்லை வந்து உறுவன உற்ற பெற்றியின்,
தொல்லை நல்வினை என உதவும் சூழ்ச்சியார்.

நாயகற்கு - தன் அரசனுக்கு ; **நல்லவும் தீயவும் நாடி** -நன்மை தருவனவற்றையும் தீமை பயப்பனவற்றையும் ஆராய்ந்து ; **எல்லை -** முடிவில்; **மருத்துவர் இயல்பின்** - நோயாளிகளின் விருப்பு வெறுப்புகளை நோக்காது அவர்களது நலத்தைநோக்கிச் செயற்படும் மருத்துவர்களின் தன்மைபோல ; **எண்ணுவார் -** தலைவனுக்குநன்மையையே கருதுவர் ; **ஒல்லை வந்து உறுவன** - அன்றியும் விரைவில் வந்து சேரும்தீங்குகள் ; **உற்ற பெற்றியின்** - நேர்ந்த இடத்து ; **தொல்லைநல்வினை என -** முன்னர்ச் செய்த புண்ணியம் வந்து உதவுவது போல; **உதவும் சூழ்ச்சியார்** - அத்தீங்குகளைப் போக்கத் துணைபுரியும் சிந்தனைத்திறம் உடையவர்களும் ஆவார்.

இங்கு அமைச்சர்கள் மருத்துவர்களைப் போன்று இருந்தனர் என்று சுட்டப்படுகிறது. நோயற்றவன் உறுதிபெற ஊட்டம்தரும் மருந்தினை நாடியும் நோயுற்றவன் நலம்பெறநோய் நாடி, அதன் காரணத்தை நாடி, அதனைத் தணிக்கும் வழிகளை நாடி, நோயாளி நோய்ஆகியவற்றின் தன்மைக்கேற்பத் தக்கவாறு செயற்படுபவர் மருத்துவர். அதுபோல அமைச்சர்களும்அரசன் ஆட்சி நலமுடன் திகழச் செய்தற்குரியவற்றைத் தேர்ந்து தெளிந்து செயற்படுத்தியும்,தீமை நேர்ந்துழி அதனை ஆராய்ந்து காரணத்தைக் கண்டறிந்து, நீக்குதற்குரிய வழிகளை எண்ணித்தக்கது கொண்டு துப்படைதும் செய்தனர். ***9***

அமைச்சர்கள் வருகை

1323. அறுபதினாயிரர் எனினும், ஆண்தகைக்கு
உறுதியில் ஒன்று இவர்க்கு உணர்வு என்று உன்னலாம்
பெறல் அருஞ் சூழ்ச்சியர் ; திருவின் பெட்பினர் ;-
மறி திரைக் கடல் என வந்து சுற்றினார்.

திருவின் பெட்பினர் - செல்வப் பெருக்கம் வாய்ந்தவர்கள் ; **அறுபதினாயிரர் எனினும்** - அறுபதினாயிரம் பேர் என்றாலும் ; **ஆண்தகைக்குஉறுதியின் -** ஆண்மையிற் சிறந்தவனாகிய தசரதனுக்கு நன்மையைக் கருதுவதில் ; **இவர்க்கு உணர்வு ஒன்று என்று** - இவர்கள் எல்லோர்க்கும் அறிவு ஒன்றே என்று ; **உன்னல்ஆம்** - நினைக்கத்தக்க; **பெறல் அருஞ் சூழ்ச்சியர்** - பெறுவதற்கு அரிய ஆராய்ச்சி நிறைந்த அமைச்சர்கள்; **மறுதிரைக் கடல் என** - மடங்கி விழும் அலைகளையுடைய கடல்போல ; **வந்து சுற்றினார்** - அரசவைக்கு வந்து நிறைந்தார்கள்.

acharya.org

கம்பர், அமைச்சர் மிகப் பலர் என்பதனைச் சுட்ட அறுபதினாயிரம் என்னும் எண்ணைக் குறிக்கிறார். இவ்வாறே தசரதன் ஆட்சிபுரிந்த காலம் அறுபதினாயிரம் ஆண்டு(182), அவன் மனைவியர் அறுபதினாயிரவர் (1779), சனகன் அவைக்கு வில்லைத் தூக்கிவந்த வீரர்அறுபதினாயிரவர் (668) என்றும் குறிப்பர். பெருவேந்தர்களுக்கு எல்லாம் அறுபதினாயிரம் என்று குறித்தல் சிலரது போக்கு. சூழ்ச்சி - பலகால் எண்ணுதல் ; ஆராய்ச்சி. ***10***

1324. முறைமையின் எய்தினர் முந்தி, அந்தம் இல்
அறிவனை வணங்கி, தம் அரசைக் கைதொழுது,
இறையிடை வரன்முறை ஏறி, ஏற்ற சொல்
துறை அறி பெருமையான் அருளும் சூடினார்.

முறைமையின் எய்தினர் - *அவ் அமைச்சர்கள் அரசவைக்குச் செல்லுதற்குரிய முறைப்படியே அணுகி ;* ***முந்தி அந்தம் இல் அறிவனை வணங்கி*** *-முதலில் முடிவில்லாத அறிவினையுடைய வசிட்ட முனிவனைப் பணிந்து ;* ***தம் அரசைக்கைதொழுது*** *- பின்னர்த் தம் அரசனாகிய தசரதனைக் கைகூப்பிக் கும்பிட்டு ;* ***இறையிடை வரன்முறை ஏறி -*** *தம் இருக்கைகளில் வரிசைக்கேற்ப ஏறி ;* ***ஏற்ற சொல்துறை அறி பெருமையான் -*** *சூழ்நிலைக்குத் தக்கவாறு பேசும் முறைமை அறிந்த பெருமைக்குரியமன்னன் ;* ***அருளும் சூடினார் -*** *அருட்பார்வையையும் பெற்றார்கள்.*

அந்தம் இல் அறிவன் - பேரறிவு நிறைந்தவன் ; பிரம ஞானம் வாய்க்கப் பெற்றவன். வணங்குதல் - குனிந்து நிலம் தொட்டுப் பணிதல் ; தண்டன்சமர்ப்பித்தல். கைதொழுதல் - நின்றவாறே கைகூப்பிப் பணிதல். இறை - தவிசு.
11

தயரதன் தன் உளக் கருத்தை வெளியிடுதல்

1325. அன்னவர், அருள் அமைந்து இருந்த ஆண்டையில்,
மன்னனும், அவர் முகம் மரபின் நோக்கினான் ;
'உன்னிய அரும் பெறல் உறுதி ஒன்று உளது ;
என் உணர்வு அனைய நீர் இனிது கேட்டிரால் !

அன்னவர் - *அந்த அமைச்சர்கள் எல்லோரும் ;* ***அருள்அமைந்து இருந்த ஆண்டையில்*** *- மன்னன் அருளைப் பெற்று இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தஅக்காலத்தில் ;* ***மன்னனும் அவர் முகம்*** *- தயரதனும் அவர்களது முகத்தை ;* ***மரபினன் நோக்கினான்*** *- முறையாகப் பார்த்தான் ;* ***"உன்னிய*** *- என்னால் நினைக்கப்பட்ட ;* ***பெறல் அரும்உறுதி ஒன்று உளது*** *- பெறுதற்கு அரிய உறுதிப் பொருள் ஒன்று உள்ளது ;* ***என் உணர்வுஅனைய நீர்*** *- (அதனை) என் உணர்வை ஒத்த நீவிர் ;* ***இனிது கேட்டிரால்*** *-நன்றாகக் கேட்பீர்களாக" என்றான்.*

உறுதி - ஈண்டு உறுதியைப் பயக்கும் பொருளைக் குறித்தது. அஃதாவதுஇராமனுக்கு முடிசூட்டித் தான் வீடுபேறு அடைதற்குரிய நெறியில் செல்லத் தயரதன் நினைத்ததைக்குறித்தது. யான் உணர்தற்குரியதை நீங்கள் உணர்ந்து கூறும் தன்மையுடையீர் என்னும் கருத்தினால்'என் உணர்வு அனைய நீர்' என்றான்.
12

1326. **‘வெய்யவன் குல முதல் வேந்தர், மேலவர்,**
செய்கையின் ஒரு முறை திறம்பல் இன்றியே,
வையம் என் புயத்திடை, நுங்கள் மாட்சியால்,
ஐ-இரண்டு ஆயிரத்து ஆறு தாங்கினேன்.

வெய்யவன் குலம் முதல் வேந்தர் - சூரிய குலத்தில் தோன்றிய முதன்மையான அரசர்களாகிய ; **மேலவர்** - முன்னோர்களின் ; **செய்கையின்** - ஒழுக்கத்திலிருந்து ; **ஒருமுறை திறம்பல் இன்றியே** - ஒருசிறிதும் வழுவுதல் இல்லாமல் ; **வையம்** - உலகத்தை ; **ஐ-இரண்டு ஆயிரத்து ஆறு** - அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் ; **நுங்கள் மாட்சியால்** - உங்களதுநற்குண நற்செயல்களாகிய பேருதவியால் ; **என் புயத்திடைத் தாங்கினேன்** - என்தோள்களில் சுமந்தேன்.

செய்கை - ஒழுக்கம். முறையும் என்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால்தொக்கது. அரசாட்சி பாரம் ஆதலின் தோள்களில் தாங்குவதாகக் கூறப்பட்டது.
13

1327. **‘கன்னியர்க்கு அமைவரும் கற்பின், மா நிலம்-**
தன்னை இத் தகைதரத் தருமம் கைதர,
மன்னுயிர்க்கு உறுவதே செய்து வைகினேன் ;
என் உயிர்க்கு உறுவதும் செய்ய எண்ணினேன்.

‘கன்னியர்க்கு - பெண்களுக்கு ; **அமைவரும்** - பொருந்தும் ; **கற்பின்** - கற்பினை அவர்கள் காப்பது போல ; **மாநிலம் தன்னை** - பெரிய உலகத்தை ; **இத் கைதர** - அறக்கடவுள்உதவியதனால் ; **மன் உயிர்க்கு** - நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு ; **உறுவதேசெய்து வைகினேன்** - பொருந்தும் நன்மைகளையே இந்நாள்வரை செய்து வாழ்ந்தேன் ; **என் உயிர்க்கு உறுவதும்** - இனி, என் உயிர்க்குப் பொருந்தும் நன்மையையும்; **செய்ய எண்ணினேன்** - புரிவதற்கு நினைந்தேன்.’

கன்னியர் - பெண்டிர் என்னும் பொருளில் வந்தது. கைப்பிடித்தான் ஒருவனுக்கே உரியராய் இருத்தல் பெண்டிர்க்குக் கற்புடைமை ஆகும். அதுபோல முடிசூடி ஆளத் தொடங்கிய தனக்கே உரியதாகப் பிறர்க்குப் பொதுவாகாது நாட்டைக் காத்தல் ‘கற்பின்’ காத்தலாகும். கைதர - உதவ ; ‘இச்சுமையைத் தூக்க ஒரு கைதா’ என்னும் பேச்சு வழக்கிலும் இதற்கு இப்பொருள் இருத்தல் காணலாம். பின்னும், “மறுஅறுகற்பினில் வையம் யாவையும், அறுபதினாயிரம் ஆண்டும் ஆண்டவன்” (2446) என வருதல் காணலாம். என் உயிர், இராகுத்தலை என்பதுபோல ஒற்றுமைக் கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆறாம் வேற்றுமைதொகை. என் உயிர்க்கு உறுவது என்றது தவத்தைக் குறித்தது ; உம்மை, இறந்தது தழீஇயது. *14*

1328. **‘விரும்பிய மூப்பு எனும் வீடு கண்ட யான்,**
இரும் பியல் அனந்தனும், இசைந்த யானையும்,
பெரும் பெயர்க் கிரிகளும் பெயர, தாங்கிய
அரும் பொறை இனிச் சிறிது ஆற்ற ஆற்றலேன்.

'விரும்பிய மூப்பு எனும் வீடு - நெடுங்காலமாக விரும்பியிருந்த மூப்புப் பருவமாகிய (அரச பதவியிலிருந்து) விடுதலை பெறுதற்குரிய காலத்தை ; **கண்ட யான்** - அடைந்த யான்; **இரும் பியல் அனந்தனும்** - பெரிய பிடரினையுடைய ஆதிசேடனாகியபாம்பும் ; **இசைந்த யானையும்** - திக்குகளில் பொருந்திய யானைகளும் ; **பெரும் பெயர்க் கிரிகளும்** - மிக்க புகழ் வாய்ந்த எட்டுக் குல மலைகளும் ; **பெயர -** (பூமியைச் சுமக்கும் தொழிலிருந்து) நீங்க ; **தாங்கிய அரும் பொறை** - யான் சுமந்த அரிய பாரத்தை ; **இனிச் சிறிது ஆற்ற ஆற்றலேன்** - இனிமேல் சிறிதளவும் சுமக்க வல்லேனல்லேன்.'

இரான் பிறந்தபின் தான் அரசாட்சியை விட்டுத் தவஞ் செய்யச் செல்ல வேண்டும் என்ற விருப்பத்தோடு இருந்தவனாதலின் 'விரும்பிய மூப்பு எனும் வீடு' என்றான். பியல்- பிடரி. திசை யானைகள் - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்ப தந்தம்,சார்வ பௌமம், சுப்பிரதீபம் என்பன. னுட்டுக் குலமலைகள் - இமயம், மந்தரம், கைலாசம்,விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம் என்பன.

1329. 'நம் குலக் குரவர்கள், நவையின் நீங்கினார்,
தம் குலப் புதல்வரே தரணி தாங்கப் போய்,
வெங் குலப் புலன் கெட, வீடு நண்ணினார் ;
எங்கு உலப்புறுவர், என்று எண்ணி, நோக்குகேன்.

'நவையின் நீங்கினார் - குற்றங்களினின்று நீங்கியவர்களாகிய ; **நம் குலக் குரவர்கள்** - எம் குலத்தில் தோன்றிய பெரியோர்கள் ; **தம்குலப் புதல்வரே** - தம் மேலான பிள்ளைகளே ; **தரணி தாங்க** - நிலவுலகைப் போற்றிக் காக்க ; **போய்** - தாம் காட்டிற்குச் சென்று ; **வெம்குலப்புலன் கெட** - கொடிய கூட்டமாகிய ஐம்புல ஆசைகள் அற்று ஒழிய ; வீடு நண்ணினார் -வீடுபேறு அடைந்தவர்கள் ; **எங்கு உலப்பு உறுவர் என்று** - எங்கு எண்ணிக்கையில்முடிவு பெறுவர் என்று ; **எண்ணி நோக்குகேன்** - எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.' எம் குலத்துப் பெரியோர்கள் குற்றத்தின் நீங்கி ஆட்சிபுரிந்து மூப்பு அடைந்த பின்னர்த் தம் பிள்ளைகள் ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்கத் தாம் தவஞ் செய்து வீடுபேறுபெற்றவர்களை எண்ணிப் பார்த்தால், அவர்கள் எண்ணிறந்த பலராய் இருக்கின்றார்கள் என்பதுகருத்து. நவை - காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் குற்றங்கள். ஐம்புலன் - சுவை, ஒளி, ஊறு,ஓசை, நாற்றம் என்பன. உலப்பு - முடிவு.
16

1330. 'வெள்ள நீர் உலகினில், விண்ணில், நாகரில்,
தள்ள அரும் பகை எலாம் தவிர்த்து நின்ற யான்,
கள்ளரின் கரந்து உறை காமம் ஆதி ஆம்
உள் உறை பகைஞருக்கு ஒதுங்கி வாழ்வெனோ?

'வெள்ள நீர் உலகில் - கடலால் சூழப்பட்ட இந்த உலகத்திலும் ; விண்ணில் - வானுலகத்திலும்; **நாகரில்** - நாகர்கள் வாழும் கீழுலகத்திலும்; **தள்ள அரு பகைஎலாம்** - நீக்குதற்கு அரிய (புறப்) பகைவர்களை எல்லாம் ; **தவிர்த்து நின்ற யான்** - ஒழித்து வென்றுநின்ற யான் ; **கள்ளரின்** -திருடர்களைப் போன்று ; **கரந்துஉறை காமம் ஆதி ஆம்** - ஒளிந்து வாழும் காமம்முதலான ; உள் உறு பகைஞருக்கு - உள்ளே பொருந்திய பகைவர்களுக்கு ; **ஒதுங்கிவாழ்வெனோ -** அஞ்சி அடங்கி வாழ்வேனோ? (வாழேன்)

புறப் பகையை வென்ற யான் அகப் பகையினுக்கு அஞ்சி அடங்கமாட்டேன்என்பது கருத்து. காமம் ஆதிப் பகைவர்கள் : காமம், குரோதம், லோபம் (கடும்பற்றுள்ளம்) மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்பன ; இவற்றை வடநூலார் அரிஷட்வர்க்கம்என்பர். இவ்வாறனையும் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் மூன்றனுள் அடக்கிக் கூறுவது தமிழ்மரபு.

தயரதன் மூவுலகும் வென்றவன் என்பது, " ***மாகமும் நாகமும் மண்ணும் வென்றவாளான்"*** *(1515) என்று பின்னரும் சுட்டப்படுவது காணலாம். ஓகாரம் எதிர்மறை.* ***17***

1331. ***'பஞ்சி மென்தளிர் அடிப்***
பாவை கோல் கொள,
வெஞ் சினத்து அவுணர்
தேர் பத்தும் வென்றுளேற்கு,
எஞ்சல் இல் மனம்
எனும் இழுதை ஏறிய
அஞ்சு தேர் வெல்லும்
ஈது அருமை ஆவதோ?

'பஞ்சி மென் தளிர் அடிப் பாவை *- செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசப்பட்ட மென்மையான தளிர்போலும் பாதங்களையுடைய கைகேயி ;* ***கோல்கொள -*** *சாட்டைகொண்டு தோரோட்ட ;* ***வெம் சினத்து அவுணர் தேர் பத்தும்*** *- கொடிய கோபத்தையுடைய அசுரர்களின் பத்துத் தேர்களையும் ;* ***வென்று உளேற்கு*** *- வென்றுள்ளவனாகிய எனக்கு ;* ***எஞ்சல்இல் மனம் எனும்*** *- குறைவு அற்ற மனம் என்னும் ;* ***இழுதை ஏறிய*** *- பேய் ஏறிச்செலுத்துகிற ;* ***அஞ்சு தேர்*** *- பொறியாகிய ஐந்து தேர்களை ;* ***வெல்லும்ஈது*** *- வெல்லும் தொழிலாகிய இது ;* ***அருமை ஆவதோ*** *- அருமைப்பாடு உடையதுஆகுமோ? (ஆகாது)'*

பஞ்சிமென் தளிர்அடி - பஞ்சினையும் தளிரினையும் நிகர்த்த அடிகள் எனலும் ஆம். கோல் கொள்ளுதலாகிய காரணம் தேரை ஓட்டுதலாகிய காரியத்தை உணர்த்தியதால்உபசார வழக்கு. இழுதை - பேய் ; "இழுதை நெஞ்சினோன்" (2201). பத்துத் தேர்களைவென்றவனுக்கு ஐந்து தேர்களை வெல்லுவது அரிதாவதோ என்றது நயம். ***18***

1332. ***'ஒட்டிய பகைஞர் வந்து உருத்த போரிடைப்***
பட்டவர் அல்லரேல், பரம ஞானம் போய்த்
தெட்டவர் அல்லரேல், "செல்வம் ஈண்டு" என
விட்டவர் அல்லரேல், யாவர் வீடு உளார்?

'ஒட்டிய பகைஞர் வந்து *- வஞ்சினம் கூறிய பகைவர்கள் எதிர்த்து வந்து ;* ***உருத்த போரிடை*** *- சினந்து செய்யும் போர்க்களத்தில் ;* ***பட்டவர் அல்லரேல்*** *- இறந்தவர் அல்லராயின் ;* ***பரம ஞானம் போய்த்தெட்டவர்அல்லரேல்*** *- மேலான ஞானம் கைவரப் பெற்றுத் தெளிந்தோர் அல்லராயின் ;* ***'செல்வம் ஈண்டு' என*** *- 'பொருள் பயன்படுவது இவ்வுலகில் மட்டுமே' என்று உணர்ந்து ;* ***விட்டவர் அல்லரேல்*** *- அதனை முற்றுத்*

துறந்தவர் அல்லராயின் ; ***யாவர் விடு உளார்*** *- யாவர் வீட்டுலகத்தை அடைபவர் ஆவார்? (ஒருவரும் ஆகார்).'*

போர்க்களத்தில் வீழ்ந்த மறவரும், ஞானம் மிக்கு மெய்யுணர்வு கூடப் பெற்றவரும், செல்வ நிலையாமை உணர்ந்து துவரத் துறந்தவரும் வீடு பெறுவார் என்பது கருத்து.உருத்தல் - சினத்தல். பரமஞானம் - எல்லாம் இறைவனாகக் காணும் மேலான ஞானம். தெட்டவர் -தெளிந்தவர். தயரதனுக்குப் பகையின்மையால் போரிடை வீழ்தலும், பரம ஞானம் கூடாமையால்தெளிவும் வாய்த்தில. ஆதலால் செல்வ நிலையாமை உணர்ந்து துறவுநெறி சேர்தலே வீடு பெறற்குவழியாய் அமைந்தது என்பது போதரும். ***19***

1333. 'இறப்பு எனும் மெய்ம்மையை,
இம்மை யாவர்க்கும்,
மறப்பு எனும் அதனின்மேல் கேடு
மற்று உண்டோ?
துறப்பு எனும் தெப்பமே
துணை செய்யாவிடின்,
பிறப்பு எனும் பெருங் கடல்
பிழைக்கல் ஆகுமோ?

இம்மை யாவர்க்கும் *- இப்பிறப்பிலே எவர்க்கும் ;* ***இறப்பு எனும் மெய்ம்மையை*** *- சாவு உண்டு என்னும் உண்மையை ;* ***மறப்பு எனும் அதனின்மேல்*** *- மறத்தல் என்னும் அதற்கு மேற்பட ;* ***கேடு மற்று உண்டோ -*** *கெடுதல் வேறு உண்டோ? (இல்லை) ;* ***துறப்பு எனும் தெப்பமே*** *- துறத்தல் என்னும்மிதவையே ;* ***துணை செய்யாவிடின்*** *- உதவி செய்யாவிட்டால் ;* ***பிறப்புஎனும் பெருங்கடல்*** *- பிறப்பு என்னும் பெரிய கடலினின்று ;* ***பிழைக்கல் ஆகுமோ*** *- தப்புதல் இயலுமேடா? இயலாது.*

யாக்கை நிலையாமையை எஞ்ஞான்றும் மனத்துக் கொண்டால் அது பிறவியைஒழித்தற்கு இன்றியமையாத துறவினை மேற்கொள்ளச் செய்யும் ; செய்யவே, பிறவிப் பெருங்கடல்கடத்தலாகும் என்பது கருத்து. காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின் பிறவிப் பெருங்கடல் என்றார். ''பிறவிப் பெருங்கடல்'' (குறள், 10) என்பர் திருவள்ளுவரும். பிழைக்கல்- தப்புதல், உய்தல்.
20

1334. 'அருஞ் சிறப்பு அமைவரும் துறவும், அவ் வழித்
தெரிஞ்சு உறவு என மிகும் தெளிவும் ஆய், வரும்
பெருஞ் சிறை உள எனின், பிறவி என்னும் இவ்
இருஞ் சிறை கடத்தலின் இனியது யாவதோ?

அருஞ் சிறப்பு அமைவரும் துறவும் *- அரிய சிறப்புப் பொருந்திய துறவும் ;* ***அவ் வழி தெரிஞ்சு*** *- அந்த வழியை அறிந்து ;* ***உறபு என மிகும்தெளிவும் ஆய்*** *- அதற்கு இனம் என்று சிறந்துள்ள மெய்யுணர்வும் ஆகி ;* ***வரும்பெருஞ் சிறை உள எனின்*** *- வருகின்ற பெரிய சிறகுகள் உண்டானால் ;* ***பிறவிஎன்னும் இவ் இருஞ் சிறை*** *- பிறப்பு என்னும்*

இந்தப் பெரிய சிறைச்சாலையை ; ***கடத்தலின் இனியது யாவதோ*** *- நீங்கிச் செல்லுவதினும் இனிமையான தொன்று வேறு எதுவோ?(எதுவும் இல்லை).*

உயிராகிய பறவைக்குத் துறவு, மெய்யுணர்வு என்னும் இரு சிறகுகள் முளைத்துவிட்டால் அது பிறவி ஆகிய கூண்டை விட்டுப் பறந்துவிடும் என்பது கருத்து. அருஞ் சிறப்புஅமைவரும் - அடைவதற்கு அரிய வீட்டினை அடைதற்குக் காரணமான எனலும் பொருந்தும். தெரிஞ்சு - தெரிந்து என்பதன் போலி. திருவள்ளுவர் துறவையும் மெய்யுணர்தலையும் அடுத்தடுத்து வைத்துள்ளமுறைமை துறந்தார்க்கே மெய்யுணர்வு தோன்றும் எனத் தெரிவித்தல் ஈண்டுக் கருதத் தக்கது. *21*

1335. 'இனியது போலும் இவ் அரசை எண்ணுமோ-
துனி வரு புலன் எனத் தொடர்ந்து தோற்கலா
நனி வரும் பெரும் பகை நவையின் நீங்கி, அத்
தனி அரசாட்சியில் தாழும் உள்ளமே?

'துனி வரு *- துன்பம் வருதற்குக் காரணமாகிய ;* ***புலன் எனத் தொடர்ந்து*** *- ஐம்புலன்கள் என்னும் பெயரையுடையனவாக உயிரைப் பற்றிக்கொண்டு ;* ***தோற்கலா*** *- தோல்வியுறாத ;* ***நனிவரும் பெரும் பகை நவையின் நீங்கி*** *-மிகுதியாக வருகின்ற பெரிய பகையினால் வரும் குற்றங்களினின்றும் விலகி ;* ***அத் தனிஅரசாட்சியில்*** *- அந்த ஒப்பற்ற வீட்டரசை ஆளுவதில் ;* ***தாழும் உள்ளம்*** *-ஈடுபடும் மனமானது ;* ***இனியது போலும் இவ் அரசை*** *- இனியது போலத் தோற்றும் இந்த உலகினை ஆளும் அரசாட்சியை ;* ***எண்ணுமோ*** *- ஒரு பொருளாக மதிக்குமோ?(மதிக்காது)'*

புலன் எனத் தொடர்ந்து என்பது "நாள்என ஒன்றுபோல் காட்டி" என்பது போலவருவது. புறப்பகையினும் அகப்பகை கொடிதாதலின் பெரும்பகை எனப்பட்டது. அரச பதவி துன்பமின்றித்தொழத்தக்கது அன்றாதலின் 'இனியது போலும் அரசு' என்றார். கீழ் உள்ள பாடல்களில் துறவின்பெருமை பேசி, இதில் அத்துறவில் தன்மனம் செல்வதைத் தெரிவிக்கிறான் தயரதன். *22*

1336. 'உம்மை யான் உடைமையின், உலகம் யாவையும்
செம்மையின் ஓம்பி, நல் அறமும் செய்தனென் ;
இம்மையின் உதவி, நல் இசை நடாய நீர்,
அம்மையும் உதவுதற்கு அமையவேண்டுமால்.

'யான் உம்மை உடைமையின் *- நான் உங்களை மந்திரக் கிழவர்களாகப்பெற்றதால் ;* ***உலகம் யாவையும்*** *- உலகம் முழுவதையும்;* ***செம்மையின்ஓம்பி*** *- முறையாகப் பேணிக் காத்து ;* ***நல் அறமும் செய்தனென்*** *- சிறந்தஅறச் செயல்களையும் செய்தேன் ;* ***இம்மையின் உதவி*** *- இவ்வாறு இவ்வாழ்வில்எனக்கு உதவி செய்து;* ***நல் இசை நடாய நீர்*** *- எனது நல்ல புகழை பரவச் செய்தநீங்கள்;* ***அம்மையும் உதவுதற்கு*** *- அவ்வுலகப் பேற்றுக்கும் உதவி செய்தவற்கு ;* ***அமைய வேண்டும்*** *- மனங்கொள்ள வேண்டும்.'*

ஆல் - அசை. நல்லறமாவது தானம், வேள்வி முதலிய புரிதலாகும். "ஈந்தேகடந்தான் இரப்போர் கடல்" (172) என அரசியற் படலத்துள் தயரதன் செய்த

அறச்செயல்பேசப்பட்டுள்ளமை காணலாம். அம்மை - மறுமை.
23

1337. ‘இழைத்த தொல் வினையையும் கடக்க எண்ணுதல்,
தழைத்த பேர் அருளுடைத் தவத்தின் ஆகுமேல்,
குழைத்தது ஓர் அமுதுடைக் கோரம் நீக்கி, வேறு
அழைத்த தீ விடத்தினை அருந்தல் ஆகுமோ?

*‘**இழைத்த தொல் வினையையும்** - ஒருவன் செய்த பழமையான வினைகளின்பயன்களையும் ; **கடக்க எண்ணுதல்** - தாண்டிச்செல்லக் கருதுவது ; **தழைத்தபேர் அருள் உடைத் தவத்தின் ஆகுமேல்** - மிகுந்த பெரிய அருளையுடைய தவத்தினால்உண்டாகுமானால், (அத்தவத் தினைச் செய்யாது) ; **குழைத்தது ஓர் அமுதுடைக் கோரம் நீக்கி** - இனியவற்றைக் கூட்டிச் சேர்த்த அமுதத்தைக் கொண்ட வட்டிலை ஒதுக்கி ; **வேறுஅழைத்த தீ விடத்தினை -** அதற்கு மாறாகச் சொல்லப் பட்ட கொடிய நஞ்சினை ; **அருந்தல் ஆகுமோ** - நுகர்தல் தகுமோ? (தகாது)’*

அமுத வட்டிலை ஒதுக்கிவிட்டுத் தீவிடத்தினை நுகர்தல் தகாதது போலத்தவத்தினை விடுத்து அரச வாழ்வில் மூழ்கியிருத்தல் தகாது என்பது கருத்து. ‘தவத்தினைச்செய்யாமல் அரசவாழ்வை மேற்கொண்டிருத்தல்’ என்னும் பொருளினைச் சொல்லாமல் உவமையை மட்டும்கூறியதனால் இது ஒட்டணி ஆகும். கோரம் - வட்டில். 24

1338. ‘கச்சை அம் கடக் கரிக் கழுத்தின்கண் உறப்
பிச்சமும் கவிகையும் பெய்யும் இன் நிழல்
நிச்சயம் அன்றுஎனின், நெடிது நாள் உண்ட
எச்சிலை நுகருவது இன்பம் ஆகுமோ?

***கச்சை அம் கடக்கரி** - கயிறு பூண்ட அழகிய மத யானையினது ; **கழுத்தின்கண் உற** - கழுத்தில் பொருந்த ; **பிச்சமும் கவிகையும் பெய்யும்** - பீலிக் குஞ்சமும் வெண் கொற்றக் குடையும் தருகின்ற ; **இன் நிழல்** - இனியநிழலின்கண் இருந்து ஆளும் வாழ்வு ; நிச்சயம் அன்று எனின் - என்றும் நிலைக்கக்கூடியதன்று என்றால் ; **நெடிது நாள் உண்ட எச்சிலை** - நெடுங்காலமாக நுகர்ந்துவந்தஎச்சில் போன்ற அதனை ; **நுகருவது** - மேலும் துய்ப்பது ; **இன்பம் ஆகுமோ** - இன்பம் தருவதாகுமோ? (ஆகாது).’*

நிலையாத அரச இன்பத்தை விடுத்து நிலைத்த இன்பம் நல்கும் துறவினைநாடுவது சிறப்பு என்பது கருத்து.

“ஒரு நாயகமாய் ஓட உலகுடன் ஆண்டவர்
கருநாய் கவர்ந்த காலர் சிதைகிய பானையர்
பெருநாடு காண இம்மையிலே பிச்சை தாம் கொள்வர்
திருநாரணன் தாள் காலம் பெறச் சிந்தித்து உய்ம்மினோ”
(திருவாய்மொழி, 4:1:1)

என்பர் நம்மாழ்வார்.

பிச்சமும் கவிகையும் அரச சின்னங்கள். நிழல் - ஈண்டுக் குடைநிழலில் இருந்து ஆளும் அரச போகத்தைக் குறித்தது. ***25***

1339. ‘மைந்தரை இன்மையின் வரம்பு இல் காலமும்
நொந்தனென் ; இராமன் என் நோவை நீக்குவான்
வந்தனன் ; இனி, அவன் வருந்த, யான் பிழைத்து,
உய்ந்தனென் போவது ஓர் உறுதி எண்ணினேன்.

‘மைந்தரை இன்மையின் *- பிள்ளைகள் இல்லாமையால் ;* ***வரம்பு இல் காலமும்*** *- எல்லையற்ற காலமும் ;* ***நொந்தனென்*** *- (மனம்) வருந்தினேன் ;* ***என் நோவை நீக்குவான்*** *- என் வருத்தத்தை நீக்குவதற்கு;* ***இராமன் வந்தனன்*** *- இராமன் எனக்கு மகனாகப் பிறந்தான்;* ***இனி அவன் வருந்த*** *- இனி அந்த இராமன் அரசாட்சியைத் தாங்கித் துன்பம் உற;* ***யான் பிழைத்துஉய்ந்தனென் போவதோர் உறுதி*** *- யான் தப்பி ஈடேறிப் போவதான ஒரு நன்மையைப் பெற ;* ***எண்ணினேன் -*** *நினைந்தேன்.’*

இராமனிடம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்துவிட்டு யான் துறவு மேற்கொள்ளஎண்ணினேன் என்பது கருத்து. இராமன் எனற் பெயர் மகிழச் செய்பவன் என்னும் பொருளது. ஆதலின்என் நோவை நீக்க என் தவத்தினாலன்றித் தானே வந்து தோன்றினான் என்பான் ‘இராமன் வந்தனன்’ என்று கூறினான். ‘அவன் வருந்த யான் பிழைத்துய்ந்தனன் போவதோர் உறுதிஎண்ணினேன்’ என்பது இராமன் நாடு துறந்து காடு சென்று துன்புற, யான் இவ்வுடலைத் துறந்து துறக்கம்போவதாகிய ஓர் உறுதியை எண்ணினேன் என்று மேல் வினையைக் குறிப்பாகக் காட்டுவதாக அமைந்தது.நீக்குவான் ‘வான்’ ஈற்று எதிர்கால வினையெச்சம். ***26***

1340. “இறந்திலன் செருக் களத்து
இராமன் தாதை ; தான்,
அறம்தலை நிரம்ப, மூப்பு
அடைந்த பின்னரும்,
துறந்திலன்” என்பது ஓர் சொல்
உண்டானபின்,
பிறந்திலென் என்பதின்
பிறிது உண்டாகுமோ?

இராமன் தாதை *- இராமனுக்குத் தந்தையான தயரதன் ;* ***செருக்களத்து இறந்திலன்*** *- போர்க்களத்தில் உயிர் விட்டானில்லை ;* ***தான்மூப்பு அடைந்த பின்னரும்*** *- தான் கிழத்தனத்தை அடைந்த பிறகும் ;* ***அறம் தலைநிரம்ப*** *- அறம் முழுதும் நிறையும்படி ;* ***துறந்திலன்*** *- துறவு நெறியைமேற்கொண்டானில்லை ;* ***என்பது ஓர் சொல்*** *- என்பதாகிய ஒரு பழிச்சொல் ;* ***உண்டான பின்*** *- தோன்றிய பின்பு ;* ***பிறந்திலென் என்பதின்*** *-பிறந்திலேன் என்பதினும் ;* ***பிறிது உண்டாகுமோ*** *- வேறு உண்டோ?*

முனைமுகத்து விழுப்புண் பட்டு வீரசுவர்க்கம் அடைவது மன்னர்க்குச் சிறப்பு ; அது வாய்க்காது போயின், மூப்புப் பருவத்தில் துறந்து அதன் பயன் கோடல்தக்கதாம். இவ்விரண்டும் வாய்க்காது போயின் பிறந்தும் பயனில்லை ; பழிச்சொல்உண்டாகும் என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. பிறவிப் பயன் அடையாதார் பிறந்தும் பிறவாதாரே

ஆவார். 'இராமன் தாதை' என்பது பிள்ளையைப் பெற்ற பின்னரும் துறந்திலன் என்னும் குறிப்பினை உட்கொண்டது. *27* ***1341.***

'பெருமகன் என்வயின் பிறக்க, சீதை ஆம்
திருமகள் மணவினை தெரியக் கண்ட யான்,
அரு மகன் நிறை குணத்து அவனி மாது எனும்
ஒருமகள் மணமும் கண்டு உவப்ப உன்னினேன்.

'பெருமகன் என்வயின் பிறக்க - *ஆடவர் திலகமாகிய இராமன் எனக்குமகனாகத் தோன்ற ;* **சீதை ஆம் திருமகள் மணவினை** - *சீதையாகிய திருமகளின்திருமணத்தை ;* **தெரியக் கண்ட யான்** - *கண்ணாரப் பார்த்து மகிழ்ந்த யான்;* **அரு மகன் -** *அந்த அரிய மகனாகிய இராமன் ;* **நிறை குணத்து அவனி மாது எனும்** - *நிறைந்த குணத்தையுடைய மண்மகள் என்கிற ;* **ஒரு மகள் மணமும்** - *ஒப்பற்ற பெண்ணை மணம்புரிந்து கொள்ளுதலையும் ;* **கண்டு உவப்ப உன்னினேன்** - *கண்ணாரக்கண்டு களிக்கக் கருதினேன்.'*

தயரதன், "இராமனுக்குத் திருமணம் நடந்ததைக் கண்டு மகிழ்ந்த யான்,அரசுரிமை ஏற்றலையும் செய்விக்கப் பேரவாக் கொள்கிறேன்" என்கிறான். பெருமகன், திருமகள்,அவனிமாது ஆகிய சொற்கள், "பெருமாளுக்குத் தேவியர் இருவருள் திருமகள் கூடியதைக் கண்டு களித்தேன் ; இனி மண்மகள் கூடுவதனையும் காண விழைகிறேன்" என்னும் பொருளினைத்தெரிவிப்பனவாக அமைந்துள்ளன.

இதுவரை தயரதன் தான் துறக்க விரும்பியதற்குக் காரணங் கூறி, இது முதல்இராமனுக்கு அவன் முடிசூட்ட விரும்பியதைக் கூறுகிறான். ***28***

1342. **'நிவப்புறு நிலன் எனும் நிரம்பு நங்கையும்,**
சிவப்புறு மலர்மிசைச் சிறந்த செல்வியும்,
உவப்புறு கணவனை உயிரின் எய்திய
தவப் பயன் தாழ்ப்பது தருமம் அன்றுஅரோ.

'நிவப்புறு - *உயர்வு பெற்ற ;* **நிலன் எனும் நிரம்புநங்கையும்** - *மண் என்னும் பெண்மைக் குணங்கள் நிரம்பிய தேவியும் ;* **சிவப்புறு மலர்மிசைச் சிறந்த செல்வியும்** - *செந்நிறத் தாமரை மலரின்மீது வீற்றிருக்கின்றசீதேவியும் ;* **உவப்புறு கணவனை** - *விரும்பத்தக்க மணாளனை ;* **உயிரின்எய்திய** - *தம் உயிர்போல அடைவதற்குக் காரணமான ;* **தவப் பயன்** *-தவத்தின் பயனை ;* **தாழ்ப்பது தருமம் அன்று** - *பிற்படச் செய்வது அறம் ஆகாது.'*

நிவப்புறு என்பதனை நங்கையொடும் செல்வியொடும் தனித்தனிக் கூட்டுக.நிலமடந்தைக்கு உயர்வாவது - எல்லாப் பொருள்களையும் தாங்கும் ஆற்றலுடைமை, வளம்முதலியவற்றால் சிறந்திருத்தல். திருமகளுக்கு உயர்வாவது - யாவர்க்கும் செல்வப் பெருக்கைத்தந்து இம்மை மறுமை இன்பங்களை நுகரச் செய்தல். அரோ - ஈற்றசை.

முன் பாட்டின் கருத்தையே மறுமுறையும் வற்புறுத்தி இராமனுக்கு முடிசூட்டும்நாளைத் தள்ளிப் போடுவது அறம் ஆகாது என்றும் ஆதலின் விரைந்து

முடிசூட்டல் வேண்டும் என்றுகூறுகிறான். திருமடந்தையும் மண்மடந்தையும் இராமனைத் தலைவனாக அடைந்தமை, "பொன்உயிர்த்த பூமடந்தையும் புவி எனும் திருவும், இன் உயிர்த்துணை இவன் என நினைக்கின்ற இராமன்"(1350) எனப் பின்னும் சுட்டப்படுகிறது. ***29***

1343. 'ஆதலால், இராமனுக்கு அரசை நல்கி, இப்
பேதைமைத்தாய் வரும் பிறப்பை நீக்குறு
மா தவம் தொடங்குவான் வனத்தை நண்ணுவேன் ;
யாது நும் கருத்து?' என, இனைய கூறினான்.

' ***ஆதலால் -*** *ஆகையால் ;* ***இராமனுக்கு அரசை நல்கி*** *- இராமனுக்கு அரசாட்சியை அளித்துவிட்டு ;* ***இப் பேதைமைத்தாய் வரும் பிறப்பை*** *-இந்த அறியாமையை உடையதாக வரும் பிறவி நோயை ;* ***நீக்குறு மாதவம் தொடங்குவான்*** *- நீக்குகின்ற பெரிய தவத்தைத் தொடங்குவதற்காக ;* ***வனத்தை நண்ணுவேன்*** *-கானகத்தை அடையப் போகிறேன் ;* ***நும் கருத்து யாது*** *- உங்கள் எண்ணம் யாது ;* ***என -*** *என்று ;* ***இனைய கூறினான்*** *- இத் தன்மையானவற்றைத் தெரிவித்தான்.*

பேதைமை - அறியாமை ; அவிச்சை, அறியாமை நிறைந்தது மனிதப் பிறப்பு என்பதனைத் திருவள்ளுவரும் "பிறப்பென்னும் பேதைமை" (358) என்று புலப்படுத்தியுள்ளார். தொடங்குவான் - 'வான்' ஈற்று எதிர்கால வினையெச்சம். இனைய - குறிப்பு வினையாலணையும்பெயர். இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டத் தயரதன் எண்ணியதாகவே முதல்நூல் கூறுகிறது. இங்கோஅரசுரிமை ஏற்றலே பேசப்படுகிறது. ***30***

மந்திரக் கிழவரின் மன நிலை

கலிநிலைத்துறை

1344. திரண்ட தோளினன்
இப்படிச் செப்பலும், சிந்தை
புரண்டு மீதிடப்
பொங்கிய உவகையர், ஆங்கே
வெருண்டு, மன்னவன்
பிரிவு எனும் விம்முறு நிலையால்,
இரண்டு கன்றினுக்கு
இரங்கும் ஓர் ஆ என இருந்தார்.

திரண்ட தோளினன் *- பருத்த தோள்களை உடைய தயரத மன்னன்;* ***இப்படிச் செப்பலும்*** *- இவ்வாறு கூறவும் ;* ***சிந்தை புரண்டு மீதிடப் பொங்கிய உவகையர்*** *- (மந்திரக் கிழவர்) மனத்தினின்று பொங்கி மேலிட வழிந்த மகிழ்ச்சியைஉடையவர்களாய் ;* ***ஆங்கே*** *- அதே நேரத்தில் ;* ***மன்னவன் பிரிவு எனும்*** *- தயரதன் பிரிவு என்கிற ;* ***விம்முறு நிலையால் வெருண்டு*** *- இரங்குதற்குரியநிலைமையால் மனம் கலங்கி ;* ***இரண்டு கன்றினுக்கு*** *- இரு*

*கன்றுக்குட்டிகளுக்காக ; **இரங்கம் ஓர் ஆ என** - மனம் இரங்கும் ஒரு பசுவைப்போல ; **இருந்தார்** - (ஒன்றும் தெளிய மாட்டாதவராக) இருந்தனர்.*

இரு கன்றுகளை உடைய பசு இரண்டில் ஒன்றை விடும் நிலை வந்தபோது எதையும்பிரிய மனம் ஒருப்படாமல் இரண்டுக்கும் இரங்குவதுபோல, தயரதன் துறத்தலையும், இராமன்அரசனாகாமல் இருத்தலையும் விரும்பாமல் இருவரையும் விட மனமின்றி இரங்கினர் என்பது உவமையாற்போந்த பொருளாகும். விம்முறல் - துன்பமுறுதல் ; இரங்குதல். 31

1345. **அன்னர் ஆயினும், அரசனுக்கு, அது அலது உறுதி**
பின்னர் இல் எனக் கருதியும், பெரு நில வரைப்பில்
மன்னும் மன்னுயிர்க்கு இராமனின் மன்னவர் இல்லை
என்ன உன்னியும், விதியது வலியினும், இசைந்தார்.

***அன்னர் ஆயினும்** - (மந்திரக் கிழவர்) அத்தன்மையராயினும் ; **அரசனுக்கு** - தயரதனுக்கு ; **அது அலது உறுதி பின்னர் இல் எனக் கருதியும்** -அவ்வாறு செய்வதன்றி நன்மை வேறில்லை என்று எண்ணியும்; **பெரு நில வரைப்பில்** - பெரிய நிலவுலகத்தில்; **மன்னும் மன்னுயிர்க்கு** - தங்கியிருக்கின்றநிலைபேறுடைய உயிர்களுக்கு ; **இராமனின் மன்னவர் இல்லை** - இராமனைப் போலச்சிறந்த அரசர் இல்லை ; **என்ன உன்னியும்** - என்று நினைத்தும் ; **விதியது வலியினும்** - விதியின் வலிமையாலும்; **இயைந்தார்** - (அரசன் கருத்துக்கு)உடன்பட்டனர்.*

தயரதன் விருப்பத்தினை அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொண்டதற்கு மூன்று காரணங்கள் இருந்தன. அவை : துறவு தயரதனுக்கு நன்மை தரும் என்று எண்ணியமை, இராமனைப்போன்ற சிறந்த அரசர் இல்லை என்று நினைத்தமை, இராமன் காடு செல்வதற்குரிய விதியின் வலிமைஎன்பன. 32

வசிட்டன் பேச்சு

1346. **இருந்த மந்திரக் கிழவர்தம்**
எண்ணமும், மகன்பால்
பரிந்த சிந்தை அம் மன்னவன்
கருதிய பயனும்,
பொருந்து மன்னுயிர்க்கு உறுதியும்,
பொதுவுற நோக்கி,
தெரிந்து, நான்மறைத் திசைமுகன்
திருமகன் செப்பும் :

***நான்முறைத் திசைமுகன் திருமகன்** - நான்கு வேதங்களையுடைய நான்முகனுக்கு மகனாகிய வசிட்டன் ; **இருந்த மந்திரக் கிழவர்தம் எண்ணமும்** - அங்குக் கூடியிருந்த அமைச்சர்களின் கருத்தையும் ; **மகன்பால் பரிந்த சிந்தை** - மகன்மீது அன்புகொண்ட ; **அம் மன்னவன் கருதிய பயனும்** - அந்தத் தயரதன் நினைத்த நினைப்பையும் ; **மன் உயிர்க்குப்பொருந்தும் உறுதியும்** - அவற்றால் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு உண்டாகும்*

நன்மையையும் ; **பொது உற நோக்கி** *- நடுவு நிலைமை பொருந்த ஆராய்ந்து ;* **செப்பும்** *-பின்வருமாறு சொல்வபவனானான்.*

பொதுவுற நோக்கல் - விருப்பு வெறுப்பின்றிச் சீர்தூக்கல். வசிட்டன் பிரமதேவனுக்கு மானச புத்திரனாதலின் அவனைத் 'திசைமுகன் மகன்' என்றார்.
33

1347. 'நிருப ! நின் குல மன்னவர் நேமி பண்டு உருட்டிப்
பெருமை எய்தினர் ; யாவரே இராமனைப்பெற்றார்?
கருமமும் இது ; கற்று உணர்ந்தோய்க்கு இனிக் கடவ
தருமமும் இது ; தக்கதே உரைத்தனை ; - தகவோய் !

*'***நிருப** *- மன்னவனே!* **தகவோய்** *- தகுதியுடையோனே!* **பண்டு** *- முற்காலத்தில் ;* **நின் குல மன்னர் நேமி உருட்டி** *- உன்குலத்தில் தோன்றிய அரசர்கள் ஆணைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தி ;* **பெருமை பெற்றனர்** *- பெருமை அடைந்தார்கள் ;* **யாவரே இராமனைப் பெற்றார்** *- அவர்களுள்இராமனைப் போன்ற மைந்தனைப் பெற்றவர் எவர்? (ஒருவரும் இலர்) ;* **கற்று உணர்ந்தோய்க்கு** *- கற்பதற்குரிய நூல்களைக் கற்று அவற்றின் பொருளை உணர்ந்த உனக்கு ;* **கருமமும்இது** *- இப்பொழுது செய்தற்குரியதும் இதுவே ;* **இனி கடவ தருமமும் இது** *- இனிச் செய்வதற்குரிய அறச்செயலும் இதுவே ;* **தக்கதே நினைந்தனை** *- தகுதியுடைய செயலையேபுரியக் கருதினாய்.'*

மன்னன் ஆணையைச் சக்கரம் என்றல் மரபு. 'யாவரே இராமனைப் பெற்றார்'என்பது இராமன் தனிச் சிறப்புகள் பல பெற்றவன் என்பதனைக் குறித்தது. கருமம் தன் நலம்குறித்துச் செய்வது ; தருமம் - யாவர்க்கும் பயன் தரும்படி செய்வது.
34

1348. 'புண்ணியம் தொடர் வேள்விகள் யாவையும் புரிந்த
அண்ணலே! இனி, அருந் தவம் இயற்றவும அடுக்கும்;
வண்ண மேகலை நிலமகள், மற்று, உனைப் பிரிந்து
கண் இழந்திலள் எனச் செயும், நீ தந்த கழலோன்.

*'***புண்ணியம் தொடர்** *- நற்பயன் தோன்றக் காரணமான;* **வேள்விகள் யாவையும் புரிந்த அண்ணலே** *- யாகங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்த பெரியோனே !* **இனி அரு தவம் இயற்றவும் அடுக்கும்** *- நீ இனிமேல் செய்தற்கு அரிய தவத்தைச் செய்தலும்தகும்;* **வண்ண மேகலை நிலமகள்-** *அழகிய மேகலை என்னும் அணியினைப் பூண்ட பூமிதேவி ;* **உனைப் பிரிந்து** *- உன்னைவிட்டுப்பிரிவதனால்;* **கண் இழந்திலள் என -** *பற்றுக்கோடு இழக்கவில்லை என்றுசொல்லும்படி;* **நீ தந்த கழலோன் செய்யும்** *- நீ பெற்ற வீரக்கழலை அணிந்தஇராமன் செய்வான்.*

'புண்ணியம் தொடர்' என்னும் அடைமொழி, பிறர்க்குத் தீங்கிழைக்கும் வேள்விகளும் உண்டு என்பதனைக் காட்டியது. தயரதன் நிலமகளுக்குக் கண் போன்று இன்றியமையாதவனேயன்றிக் கண்ணாக ஆகான். ஆதலின் அவன் பிரிவால் நிலமகள்

பார்க்கும் கண்ணை இழப்பாள்என்பதனினும் பற்றுக்கோடு இழப்பான் என்பதே தகும். கண் - பற்றுக்கோடு. *35*

1349. ‘புறத்து, நாம் ஒரு பொருள் இனிப்
புகல்கின்றது எவனோ,
அறத்தின் மூர்த்தி வந்து
அவதரித்தான் என்பது அல்லால்?
பிறத்து, யாவையும் காத்து, அவை
பின் உறத் துடைக்கும்
திறத்து மூவரும் திருந்திடத்
திருத்தும், அத் திறலோன்.

*‘**அறத்தின் மூர்த்தி** - அறத்தின் வடிவமான பரம்பொருளே! **வந்து** - தன் திருவுள்ளத்தால் இவ்வுலகிற்கு வந்து ; **அவதரித்தான் என்பது அல்லால்** - இராமனாகப் பிறந்துள்ளான் என்பதையன்றி ; **புறத்து** - அதனின் வேறாக ; **நாம் புகல்கின்றது ஒருபொருள் எவன்** - இனி நாம் உரைக்கத்தக்கது யாது?; **அத் திறலோன்** - அந்த ஆற்றல் மிக்க இராமன்; **யாவையும்** - எல்லாப் பொருள்களையும் ; **பிறத்து** - தோற்றுவித்து ; **காத்து -** காப்பாற்றி ; **பின்அவை உறத் துடைக்கும் திறத்து** - இறுதியில் அவற்றை முற்றும் அழிக்கும் திறனுள்ள ; **மூவரும்** - பிரமன், திருமால், உருத்திரன் ஆகிய மும்மூர்த்திகளின் செயல்களும் ; **திருந்திடத் திருத்தும்** - திருத்தமடையத் திருத்துவான்.’*

மும்மூர்த்திகளுக்கும் அப்பாற்பட்ட பரம்பொருளே இராமனாகத் தோன்றியுள்ளான் என்பது கூறப்பட்டது. பிறத்து - பிறந்து என்பதன் பிறவினை.
36

1350. ‘பொன் உயிர்த்த பூ மடந்தையும்,
புவி எனும் திருவும்,
“இன் உயிர்த் துணை இவன்” என,
நினைக்கின்ற இராமன்,
“தன் உயிர்க்கு” என்கை புல்லிது ;
தற் பயந்து எடுத்த
உன் உயிர்க்கு என நல்லன், மன்
உயிர்க்கு எலாம் ; - உரவோய் !

*‘**உரவோய் !** - வலிமை உடையோய் ; **பொன் உயிர்த்த பூ மடந்தையும்** - அழகினைத் தோற்றுவிக்கும் சீதேவியும் ; புவி எனும் திருவும் - மண்மடந்தையும் ; **இன் உயிர்த் துணை இவன் என நினைக்கின்ற இராமன்** - (தமக்கு)இனிய உயிர் போன்ற துணைவன் இவனே என்று கருதுகின்ற இராமன் ; **தன் உயிர்க்கு(நல்லன்) என்கை புல்லிது** - தன் உயிர்க்கு இனியான் என்று சொல்லுவது புன்மையானது ; **தன் பயந்து எடுத்த** - தன்னைப் பெற்றெடுத்த ; **உன் உயிர்க்கு என** - உன்உயிர்க்கு எவ்வாறு நல்லனாக இருக்கிறானோ அவ்வாறே ; **மன் உயிர்க்கு எலாம்** -நிலைபெற்ற எல்லா உயிர்களுக்கும் ; **நல்லன்** - நல்லவனாய் இருக்கிறான்.’*

இப்பாட்டு, இராமன் தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியாளன் என்பதனைக்கூறுகிறது. உயிர்த்துணைவன் உவமத்தொகை. *37*

1351. **வாரம் என் இனிப் பகர்வது?**
வைகலும், அனையான்
பேரினால், வரும் இடையூறு
பெயர்கின்ற பயத்தால்,
வீர, நின் குல மைந்தனை,
வேதியர் முதலோர்
யாரும், "யாம் செய்த நல் அறப் பயன்"
என, இருப்பார்.

'**வீர !** - வீரனே ; **வைகலும் அனையான் பேரினால்** -நாள் தோறும் அந்த இராமன் திருநாமத்தைச் சொல்லுவதால் ; **வரும் இடர் எலாம்** - ஒருவர்க்கு உண்டாகின்ற துன்பங்கள் எல்லாம் ; **பெயர்கின்ற பயத்தால்** -விலகிப் போகின்ற தன்மையால் ; **நின் குல மைந்தனை** - உன் சிறந்த மகனாகியஇராமனை ; **வேதியர் முதலோர் யாரும்** - வேதம் ஓதும் அந்தணர் முதலியோர்எல்லாரும் ; **யாம் செய்த நல் அறப் பயன் என** - நாம் செய்த புண்ணியத்தின்விளைவு என்று ; **இருப்பார்** - நினைத்திருக்கிறார்கள் ; **வாரம் என்இனிப் பகர்வது** - (என்றால்) குடிமக்களுக்கு அவன்மீது உள்ள அன்பைப் பற்றி என்ன கூறுவது?

'பேரினால், வரும் இடையூறு பெயர்கின்ற பயத்தால்' என்பதால் இராமனைக்காட்டிலும் இராம நாமம் ஆற்றல் மிக்கது என்பது குறிக்கப்பட்டது.

"இராம !" என எல்லாம், மாறும், அதின் மாறு பிறிது இல்" என வலித்தான் (4828) என்று பின்னும் குறிக்கப்படுதல் காணலாம். பயம் - தன்மை.
38 ***1352.*** **'மண்ணினும் நல்லள் ;**
மலர்மகள், கலைமகள், கலை ஊர்
பெண்ணினும் நல்லள் ;
பெரும் புகழ்ச் சனகியோ நல்லள்-
கண்ணினும் நல்லன் ;
கற்றவர் கற்றிலா தவரும்,
உண்ணும் நீரினும்,
உயிரினும், அவனையே உவப்பார்.

'**பெரும் புகழ்ச் சனகியோ** - பெரும் கீர்த்தியையுடைய சானகியோ என்றால் ; **மண்ணிலும் நல்லள்** - பொறுமையில் நிலமகளினும் சிறந்தவள்; **மலர்மகள் கலைமகள் கலைஊர் பெண்ணினும் நல்லள்** - அழகில் திருமகளையும், அறிவில்கலைமகளையும், ஆற்றலில் கலைமானை வாகனமாகக் கொண்ட துர்க்கையையும்விடச் சிறந்தவள் ; **கண்ணினும் நல்லன்** - அவளுக்குக் கணவனான இராமனோ கண்ணைவிடச் சிறந்தவன்; **அவனையே** - அவன் ஒருவனையே ; **கற்றவர் கற்றிலாதவரும்** - படித்தவர்களும்சிறிதும் படிக்காதவரும் ; **உண்ணும் நீரினும்** - உயிர் இருப்பதற்குக்

காரணமானபருகும் நீரைவிடவும் ; **உயிரினும்** - உடம்பு இயங்குதற்குக் காரணமானஉயிரைவிடவும் ; **உவப்பார்** - விரும்புவர்.' *39*

1353. **'மனிதர், வானவர்,**
மற்றுளோர் அற்றம் காத்து அளிப்பார்
இனிய மன்னுயிர்க்கு
இராமனின் சிறந்தவர் இல்லை ;
அனையது ஆதலின்,
அரச! நிற்கு உறு பொருள் அறியின்,
புனித மா தவம்
அல்லது ஒன்று இல்' எனப் புகன்றான்.

'அரச ! - மன்னனே ! ; **மனிதர், வானவர், மற்றுளோர்** - மக்களும், தேவரும், நரகரும் ஆகிய ; **இனிய மன் உயிர்க்கு** - இனிமை நிறைந்த நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு ; **அற்றம் காத்து அளிப்பார்** - கேடு வாராமல்பாதுகாத்து அருள்புரிபவர் ; **இராமனின் சிறந்தவர் இல்லை** - இராமனைப் போலச்சிறந்தவர் மற்றொருவர் இல்லை ; **அனையது ஆதலின்** - இராமனது சிறப்புஅத்தன்மையதாக இருத்தலின் ; **நிற்கு உறு பொருள் அறியின்** - உனக்குச்செய்தற்குரிய செயலை ஆராய்ந்தால் ; **புனித மாதவம் அல்லது** - தெய்வத்தன்மையுடைய துறவறம் அன்றி ; **ஒன்று இல்** - மற்றொரு செயல் இல்லை ;' **எனப் புகன்றான்** - என்று சொன்னான் (வசிட்ட முனிவன்).

'இராமனின் சிறந்தவர்' என்பதில் இன் ஒப்புப் பொருளில் வந்தது. ஒப்பவர் இன்மை கூறவே மிக்கவர் இன்மை பெறப்படும். இயற்றுதற்கு அருமை பற்றித் துறவறம் 'மாதவம்' எனக் குறிக்கப்பட்டது. *40*

தயரதன் மகிழ்ச்சி உரை

1354. **மற்று, அவன் சொன்ன**
வாசகம் கேட்டலும், மகனைப்
பெற்ற அன்றினும்,
பிஞ்ஞகன் பிடித்த அப் பெரு வில்
இற்ற அன்றினும், எறி
மழுவாளவன் இழுக்கம்
உற்ற அன்றினும்,
பெரியது ஓர் உவகையன் ஆனான்.

அவன் சொன்ன வாசகம் கேட்டலும் - வசிட்ட முனிவன் சொன்ன சொற்களைக் கேட்டவுடன் ; **மகனைப் பெற்ற அன்றினும்** - நெடுங்காலம் மகப்பேறுஇல்லாதிருந்து வேள்வி செய்து இராமனை மகனாகப் பெற்ற அந்த நாளினும் ; **பிஞ்ஞகன்பிடித்த அப் பெரு வில்** - தலைக்கோலமுடைய சிவபிரான் ஏந்திய பிறரால் வளைத்தற்கு அரியஅந்தப் பெரிய வில்லானது ; **இற்ற அன்றினும்** - இராமன் ஆற்றலுக்குப் போதாமல் கணத்தில் ஒடிந்த நாளினும் ; **எறி மழுவாளவன்** - அரசர்களை வெட்டி வீழ்த்திய மழுஎன்னும் படை ஏந்திய பரசுராமன் ; **இழுக்கம் உற்ற அன்றினும்** -

தோல்வி அடைந்தநாளினும் ; **பெரியது ஓர் உவகையன் ஆனான்** *- மிகுந்த ஒப்பற்றமகிழ்ச்சியுடையவனாக ஆயினான்.*

இராமன் பிறந்த நாளில் தன் ஒருவன் துயரமும், வில் முரிந்த அன்று சனகனாகிய பிறன் ஒருவன் துயரமும், பரசுராமன் தோல்வியுற்ற நாளில் மன்னர் குலமாகிய பலரின்துயரமும் அகன்றன. ஆதலின், ஒன்றின் மற்றொன்று மிக்க மகிழ்ச்சிக்கு அடியாய் அமைந்தது.இராமன் முடிசூடினால் உயிர்க்குலம் அனைத்தும் இன்புறுமாதலின் அவற்றினும் இன்று பெரியதோர் உவகையன் ஆயினான். ஈன்ற பொழுதினும் சான்றோன் எனக் கேட்ட பொழுது தாய் மகிழ்வாள் என்பர்திருவள்ளுவர். தாயேயன்றித் தந்தையும் மகிழ்வான் என்பது இதனால் போந்தது. பிஞ்ஞகன் : சடை (தலைக்கோலம்) கொண்ட சிவபிரான் மழு - பரசு. இழுக்கம் - இழிவு; ஈண்டுத்தோல்வியைக் குறித்தது. *41*

1355. அனையது ஆகிய உவகையன்,
கண்கள் நீர் அரும்ப,
முனிவன் மா மலர்ப் பாதங்கள்
முறைமையின் இறைஞ்சி,
'இனிய சொல்லினை ; எம்பெருமான்
அருள் அன்றோ,
தனியன் நானிலம் தாங்கியது?
அவற்கு இது தகாதோ?

அனையது ஆகிய உவகையன் *- அத்தன்மைத்தாகிய மகிழ்ச்சி யடைந்த தயரதன் ;* **கண்கள் நீர் அரும்ப** *- அம் மகிழ்ச்சிக்குப் போக்கு வீடாகக்கண்களில் நீர் துளிர்க்க ;* **முனிவன் மாமலர்ப் பாதங்கள்** *- வசிட்ட முனிவனுடையசிறந்த தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை ;* **முறைமையின் இறைஞ்சி** *-வணங்குதற்குரிய முறைப்படி வணங்கி ;* **'இனிய சொல்லினை** *- செவிக்கும்சிந்தைக்கும் இனிய கருத்தினைத் தெரிவித்தாய் ;* **தனியன் நானிலம் தாங்கியது** *- தனியொருவனாக யான் மண்ணுலகினைப் போற்றிக் காத்தது;* **எம்பெருமான் அருள்அன்றோ -** *என் இறைவனாகிய நினது அருளால் அல்லவா?* **அவற்கு இது தகாதோ** *- அந்தஇராமனுக்கு இவ்வாறு அரசுபுரிதல் தகுதியுடையதாகாதோ? (ஆகும்).'* *42*

1356. 'எந்தை ! நீ உவந்து இதம் சொல,
எம் குலத்து அரசர்,
அந்தம் இல் அரும் பெரும் புகழ்
அவனியில் நிறுவி,
முந்து வேள்வியும் முடித்து, தம்
இரு வினை முடித்தார் ;
வந்தது, அவ் அருள் எனக்கும்' என்று
உரைசெய்து மகிழ்ந்தான்.

'எந்தை *- என் தந்தை போன்றவனே ;* **நீ உவந்து இதம்சொல** *- நீ விரும்பி நன்மையானவற்றை எடுத்துக் கூற ;* **எம் குலத்து அரசர்** *- எம்முடைய சூரிய குலத்தில்*

தோன்றிய மன்னர்கள் ; **அந்தம் இல் அரும் பெரும் புகழ்** - அழிவு இல்லாத அரியதும் மிக்கதுமாகிய புகழினை ; **அவனியில் நிறுவி** -உலகில் நிலைபெறச் செய்து ; **முந்து வேள்வியும் முடித்து** - சிறந்த யாகங்களையும்நிறைவேற்றி ; **தம் இருவினை முடித்தார்** - தம் நல்வினை தீவினையாகிய இருவினைகளையும் வென்றார்; **அவ் அருள் எனக்கும் வந்தது** - அந்த அருட்பேறு எனக்கும் கிடைத்தது ;' **என்று உரை செய்து மகிழ்ந்தான்** - என்று சொல்லி இன்புற்றான். 43

சுமந்திரன் கூற்று

1357. **பழுது இல் மா தவன், பின் ஒன்றும்**
பணித்திலன், இருந்தான் ;
முழுதும் எண்ணுறும் மந்திரக்
கிழவர் தம் முகத்தால்
எழுதி நீட்டிய இங்கிதம்,
இறை மகற்கு ஏற்க.
தொழுத கையினன், சுமந்திரன்
முன் நின்று, சொல்லும் :

பழுது இல் மா தவன் - குற்றம் இல்லாத சிறந்த தவத்தையுடை யோனாகியவசிட்டன் ; பின் ஒன்றும் பணித்திலன் இருந்தான் - பிறகு வேறு யாதும் சொல்லாமல்இருந்தான் ; **முழுதும் எண்ணுறும் மந்திரக் கிழவர்** - எதனையும் தீரச்சிந்திக்கின்ற அமைச்சர்கள் ; **தம் முகத்தால் எழுதி நீட்டிய இங்கிதம்** - தம்முகத்தினால் எழுதிக் கொடுத்த குறிப்பினை ; **இறை மகற்கு ஏற்க** - தயரதனுக்குப்பொருந்த ; **சுமந்திரன் முன் நின்று** - சுமந்திரன் எதிரில் எழுந்து நின்று; **தொழுத வகையினன்** - கும்பிட்ட கைகளையுடையவனாய் ; **சொல்லும்** -சொல்வான். 44

1358. **' "உறத் தகும் அரசு இராமற்கு" என்று**
உவக்கின்ற மனத்தைத்
"துறத்தி நீ" எனும் சொல் சுடும் ;
நின் குலத் தொல்லோர்
மறத்தல் செய்கிலாத் தருமத்தை
மறப்பதும் வழக்கு அன்று ;
அறத்தின் ஊங்கு இனிக் கொடிது எனல்
ஆவது ஒன்று யாதோ?

'அரசு இராமற்கு உறத் தகும் என்று - இராமனுக்கு அரசுரிமை பொருந்துதல்தக்கது என்று ; **உவக்கின்ற மனத்தை** - மகிழ்கின்ற மனத்தை ; **நீ துறத்திஎனும் சொல் சுடும்** - நீ எங்களைப் பிரிகிறாய் என்னும் சொல்லானது சுடுகிறது ; **நின் குலத் தொல்லோர்** - உன் சூரிய குலத்தில் தோன்றிய முன்னோர்கள் ; **மறத்தல் செய்திலா தருமத்தை** - மறவாமல் போற்றிய அறத்தை ; **மறப்பதும் வழக்குஅன்று** - நீ மறந்து கைவிடுதலும் முறைமை அன்று ; **இனி அறத்தின் ஊங்கு கொடிது** - (ஆதலால்) இனி அறத்தைவிடக் கொடியது ; **எனல் ஆவது ஒன்று யாதோ** - என்று சொல்லத்தக்கது பிறிதொன்று எது? 45

acharya.org

1359. **‘புரைசை மாக் கரி நிருபர்க்கும்,**
புரத்து உறைவோர்க்கும்,
உரைசெய் மந்திரக் கிழவர்க்கும்,
முனிவர்க்கும், உள்ளம்
முரைசம் ஆர்ப்ப, நின் முதல் மணிப்
புதல்வனை, முறையால்
அரைசன் ஆக்கி, பின்
அப் புறத்து அடுத்தது புரிவாய் !’

புரைசை மாக் கரி நிருபர்க்கும் - கழுத்தில் இடப்படும் கயிற்றையுடைய பெரிய யானைப் படையையுடைய அரசர்களுக்கும்; **புரத்து உறைவோர்க்கும்** - அயோத்தி நகரத்தில் வாழ்பவர்களுக்கும்; **உரை செய் மந்திரக் கிழவர்க்கும்** - தம் கருத்தை எடுத்துரைத்த அமைச்சர்களுக்கும்; **முனிவர்க்கும்** -வசிட்டன் தொடக்கமான முனிவர்களுக்கும் ; உள்ளம் முரைசம் ஆர்ப்ப - மனம் மகிழ்ச்சியால்முரசடிக்க (ஒலிக்க) ; **நின் முதல் மணிப் புதல்வனை - நினக்கு** முதல் மகனும்நீலமணி போலும் நிறத்தையுடையவனுமான இராமனை ; **முறையால்** - செய்ய வேண்டிய முறையோடு ; **அரசன் ஆக்கி** - அரசனாக முடிசூட்டி; **பின் அப் புறத்து அடுத்தது** - பிறகு உனக்குத் தக்கதான துறவு மேற்கொள்ளுதலை ; **புரிவாய்** -செய்வாய்.

புரைசை, முரைசு, அரைசு - இடைப் போலிகள். முதல் புதல்வன், மணிப்புதல்வன் எனத் தனித்தனிக் கூட்டுக. தயரதன் துறவு மேற்கொள்வது தனக்கு வருத்தம் தருவதாயினும்அறம் கருதி அதுவும் செய்ய வேண்டுவதாய் இருத்தலால் நேரே சொல்லாமல் ‘அப்புறத்து அடுத்தது புரிவாய்’ என்கிறான். *46*

ராமனை அழைத்துவரச் சுமந்திரன் செல்லுதல்

1360. **என்ற வாசகம், சுமந்திரன் இயம்பலும், இறைவன்,**
‘நன்று சொல்லினை ; நம்பியை நளி முடி சூட்டி-
நின்று, நின்றது செய்வது ; விரைவினில், நீயே
சென்று, கொண்டு அணை, திருமகள் கொழுநனை’
என்றான்.

என்ற வாசகம் - இவ்வாறான சொற்களை; **சுமந்திரன்இயம்பலும்** - சுமந்திரன் மென்மையாகத் தெரிவித்தவுடன் ; **இறைவன் -** அரசனாகிய தயரதன் ; **‘நன்று சொல்லினை** - நல்லதையே சொன்னாய் ; **நம்பியை நளிமுடி சூட்டிநின்று** - குணங்களால் நிறைந்தவனான இராமனுக்குப் பெருமை பொருந்தியமகுடத்தை அணிவித்து ; **நின்றது செய்வது** - மேலே செய்ய நின்றதைச்செய்வோமாக ; **நீயே விரைவினில் சென்று** - நீயே விரைவாகப் போய் ; **திருமகன் கொழுநனை** - திருமகளைப்போலும் சீதைக்குக் கணவனான இராமனை ; **கொண்டு அணை’ என்றான்** - அழைத்துக்கொண்டு வருவாய்’ என்றான்.

நளி - பெருமை ; மனு முதற்கொண்டு சூடிய சிறப்பு. நின்றது - எஞ்சி நின்றது ; ஈண்டுத் தவஞ்செய்தல். செய்வது - வியங்கோள் வினைமுற்று.
47

acharya.org

சுமந்திரன் இராமனைத் திருமனையில் கண்டு செய்தி தெரிவித்தல்.

1361. அலங்கல் மன்னனை அடிதொழுது,
அவன் மனம் அனையான்,
விலங்கல் மாளிகை வீதியில்
விரைவொடு சென்றான்,
தலங்கள் யாவையும் பெற்றனன்
தான் எனத் தளிர்ப்பான்,
பொலன் கொள் தேரொடும்
இராகவன் திருமனை புக்கான்.

அலங்கல் மன்னனை அடிதொழுது - *மாலை அணிந்த தயரதனைத் திருவடிகளில்வணங்கி ;* ***அவன் மனம் அனையான்*** - *அத்தயரதனது மனத்தை ஒத்தவனான சுமந்திரன் ;* ***விலங்கல் மாளிகை வீதியில்*** - *மலைபோலும் மாளிகைகளையுடைய அரச வீதியில் ;* **விரைவொடு சென்றான் -** *விரைவாகச் சென்று ;* **தலங்கள் யாவையும்** *-உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ;* **தான் பெற்றனன் எனத் *தளிர்ப்பான்*** - *தானே அடைந்தவன்போல மனமகிழ்ச்சி யுடையவனாய் ;* **பொலன்கொள் தேரொடும்** *-பொன்மயமான தேருடன்;* **இராகவன் திருமனை புக்கான்** *- இராமபிரானதுதிருமாளிகையில் புகுந்தான்.*

'அவன் மனம் அனையான்' என்பது இராமன் திறத்தில் எல்லாரும் தயரதனைப்போலும் அன்பு நிறைந்த மனத்தராய் இருந்தமை காட்டும். 'அவ் ஊர்ச், சாதுகை மாந்தர் எல்லாம்தயரதன் தன்னை ஒத்தார்' (1560) எனப் பின்னும் வருதல் கருதத்தக்கது. அமைச்சன் சுமந்திரன்அரசன் குறிப்பறிந்து நடப்பவன் என்பார் 'அவன் மனம் அனையான்' என்றார். இராகவன் - இரகுமரபில் தோன்றியவன் ; தத்திதாந்த நாமம். *48*

1362. பெண்ணின் இன் அமுது
அன்னவள் தன்னொடும், பிரியா
வண்ண வெஞ் சிலைக் குரிசிலும்,
மருங்கு இனிது இருப்ப,
அண்ணல் ஆண்டு இருந்தான் ;
அழகு அரு நறவு என, தன்
கண்ணும் உள்ளமும் வண்டு என,
களிப்புறக் கண்டான்.

அண்ணல் - *தலைவனான இராமபிரான் ;* **பிரியா வண்ண வெஞ்சிலைக் குரிசிலும்** *- தன்னை விட்டு என்றும் நீங்காத அழகியதும் கொடியதுமான வில்லை ஏந்திய இளைஞனான இலக்குவனும் ;* **மருங்கு இனிது இருப்ப** *- பக்கத்தில் இனிதாகஇருக்க ;* **பெண்ணின் இன் அமுது அன்னவள் தன்னொடும்** *- பெண்டிர்களுக்குள் இனியஅமுதம் போன்றவளான சீதையோடும் ;* **ஆண்டு இருந்தான்** *- அங்கு வீற்றிருந்தான் ;* ***அழகு அரு நறவு என*** *- அச்சேர்த்தியின் அழகானது அரிய தேனாக ;* ***தன் கண்ணும்உள்ளமும்***

வண்டு என *- தன் கண்களும் உள்ளமும் வண்டாக ;* ***களிப்புறக் கண்டான் -*** *மகிழ்ச்சி எய்தச் சுமந்திரன் கண்டான்.*

இராமபிரான் சீதையோடும் தம்பி இலக்குவனோடும் இருந்த காட்சி யழகைப்பரிவில் மிக்க சுமந்திரன் கண்டு உவகை கொண்ட திறம் இங்கு உரைக்கப்பட்டது. பிரியா என்னும்அடைமொழியைப் பெண்ணின் இன் அமுதொடும் கூட்டி உரைத்தல் தகும். ஏனெனில் "அகலகில்லேன்இறையும் என்று அலர் மேல் மங்கை உறை மார்பா!" என்பது நம்மாழ்வார் வாக்கு (திருவாய்மொழி 6 :10:10).
49

1363. கண்டு, கைதொழுது, 'ஐய, இக்
கடலிடைக் கிழவோன்,
"உண்டு ஒர் காரியம் ; வருக !" என,
உரைத்தனன்' எனலும்,
புண்டரீகக் கண் புரவலன்
பொருக்கென எழுந்து, ஓர்
கொண்டல்போல் அவன், கொடி நெடுந்
தேர்மிசைக் கொண்டான்.

கண்டு கைதொழுது *- சுமந்திரன் இராமனைப் பார்த்துக் கை கூப்பி வணங்கி ;* ***ஐய -*** *ஐயனே !* ***இக் கடல்இடைக் கிழவோன்*** *- இந்தக் கடலால் சூழப்பட்ட உலகுக்கு உரியவனான தயரத மன்னன்; '* ***ஓர் காரியம் உண்டு*** *-ஒரு காரியம் உள்ளது ;* ***வருக என*** *- (ஆதலால்) இராமனை அழைத்து வருக என்று ;* ***உரைத்தனன்' எனலும்*** *- சொன்னான் என்ற அளவில் ;* ***புண்டரீகக் கண் புரவலன்*** *- செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய இராமன் ;* ***பொருக்கென எழுந்து*** *- விரைவாகப்புறப்பட்டு ;* ***ஓர் கொண்டல்போல்*** *- ஒரு கரிய மேகம் போல ;* ***அவன்கொடி நெடுந் தேர்மிசைக் கொண்டான்*** *- அந்தச் சுமந்திரனது கொடி பறக்கும் நெடிய தேரில்ஏறிக்கொண்டான்.*

கடலிடை - கடலால் சூழப்பட்ட இடம் ; உலகு. கிழவோன் - உரிமையுடையவன்.
50 தேரில் சென்ற இராமனைக் கண்ட பெண்டிர் செயல்

1364. முறையின் மொய்ம் முகில் என
முரசு ஆர்த்திட, மடவார்
இறை கழன்ற சங்கு ஆர்த்திட,
இமையவர், 'எங்கள்
குறை முடிந்தது' என்று ஆர்த்திட,
குஞ்சியைச் சூழ்ந்த
நறை அலங்கல் வண்டு ஆர்த்திட,
தேர்மிசை நடந்தான்.

முரசு *- பேரிகைகள் ;* ***முறையின்*** *- வரிசையாக ;* ***மொய்ம்முகில் என ஆர்த்திட*** *- ஒன்றுசேர்ந்த மேகம் போல முழங்கவும் ;* ***மடவார் இறை கழன்ற சங்கு ஆர்த்திட*** *- மடப்பம் பொருந்திய பெண்களினுடைய முன்னங்கையினின்று கழன்று விழுந்த*

சங்கு வளையல்கள் ஒலிக்கவும் ; ***இமையவர்*** *-தேவர்கள் ;* ***எங்கள் குறை முடிந்தது என்று ஆர்த்திட*** *- எங்கள் வருத்தம்தீர்ந்தது என்று ஆரவாரிக்கவும் ;* ***குஞ்சியைச் சூழ்ந்த*** *- தன் திருமுடியில்சுற்றியிருந்த;* ***நறை அலங்கல் வண்டு*** *- தேன் சொரியும் கண்ணிகளில் மொய்த்தவண்டுகள் ;* ***ஆர்த்திட*** *- ஒலிக்கவும் ;* ***தேர்மிசை நடந்தான்*** *-தேரில் சென்றான்.*

இறை - முன்கை ; சங்கு - வளை; சங்கினால் செய்யப்பட்டமையின் இப் பெயர் பெற்றது. மடவார் என்பது மடப்பம் பொருந்திய பெண்களைக் குறித்தது.
51

1365. **பணை நிரந்தன ;**
பாட்டு ஒலி நிரந்தன ; அனங்கன்
சுணை நிரந்தன ;
நாண் ஒலி கறங்கின ; நிறைப்பேர்
அணை நிரந்தன,
அறிவு எனும் பெரும் புனல் ; அனையார்,
பிணை நிரந்தெனப்
பரந்தனர் ; நாணமும் பிரிந்தார்.

பணை நிரந்தன - *(இராமன் தெருவில் புக) வாத்தியங்களின் ஒலிகள் நிரம்பின ;* ***பாட்டு ஒலி நிரந்தன*** *- பாடல்களின் ஓசைகள் நிறைந்தன ;* ***அனங்கன் கணை நிரந்தன*** *- மன்மதனின் மலரம்புகள் நிரம்பின ;* ***நாண் ஒலிகறங்கின*** *- வில் நாணின் ஒலிகள் ஒலித்தன;* ***அறிவு எனும் பெரும் புனல்*** *-இராமனைப் பற்றிய எண்ணம் என்னும் மிக்க வெள்ளம் ;* ***நிறை பேர் அணை நிரந்தன*** *- மனஅடக்கம் என்னும் பெரிய அணையைக் கடந்தன ;* ***அனையார்*** *- அவ்வாறானமகளிர்கள் ;* ***நாணமும் பிரிந்தார்*** *- நாணத்தையும் விட்டவர்களாய் ;* ***பிணை நிரந்து என*** *- பெண்மான்கள் நிரம்பினபோல ;* ***பரந்தனர்*** *- தெருவில் வந்து நிறைந்தார்கள்.*

பணை - வாத்தியங்கள் ; முரசு என்பாரும் உளர் ; பணை - கருவியாற் பிறப்பதற்கும், பாட்டு - கண்டத்தாற் பிறப்பதற்கும் கொள்க. நிரத்தல் -பரத்தல். அனங்கன் - உருவமில்லாதவன். அறிவைப் புனல் என்றதற்கு ஏற்ப நிறையை அணைஎன்றார் ; உருவகம். நாணமும் என்றதில் உம்மை இறந்தது தழுவியது. *52*

1366. **நீள் எழுத் தொடர் வாயிலில்,**
குழையொடு நெகிழ்ந்த
ஆளகத்தினோடு அரமியத்
தலத்தினும் அலர்ந்த ;
வாள் அரத்த வேல்
வண்டொடு கெண்டைகள் மயங்க,
சாளரத்தினும் பூத்தன.
தாமரை மலர்கள்.

நீள் எழுத் தொடர் வாயிலில் *- நீண்ட தூண்கள் அமைந்த மாளிகைவாயில்களிலும் ;* ***அரமியத் தலத்தினும்*** *- அவற்றின் நிலா முற்றங்களிலும் ;* ***குழையொடு*** *-*

குண்டலங்களொடும் ; ***நெகிழ்ந்த ஆளகத்தினோடு*** *- அவிழ்ந்தகூந்தலொடும் ;* ***தாமரை மலர்கள்*** *- பெண்களின் முகங்களாகிய தாமரை மலர்கள் ;* ***அலர்ந்தன*** *- மலர்ந்தன ;* ***சாளரத்தினும்*** *- அவை அம் மாளிகைகளின்பலகணிகளிலும் ;* ***வாள் அரத்தம் வேல் வண்டொடு கெண்டைகள் மயங்க -*** *வாளொடும்குருதி தோய்ந்த வேலொடும் வண்டுகளொடும் கெண்டைகள் கலந்து நிற்க ; பூத்தன -மலர்ந்தன.*

வீதியில் வந்த பெண்களே யன்றி, வேறு சிலர் மாளிகை வாயில்களிலும் நிலா முற்றங்களிலும் இருந்து இராமனைக் கண்டனர் என்பது கருத்து. புருவம் வாளாகவும், செவ்வரிபடர்ந்த கண் குருதி படிந்த வேலாகவும், கருவிழி வண்டாகவும், புடைபெயரும் கண்கள் கெண்டையாகவும்கூறப்பட்டன. ஆளகம் - அளகம் என்பதன் நீட்டல் விகாரம் ; அளகம் - கூந்தல். *53*

1367. மண்டலம் தரு மதி கெழு,
மழை முகில் அனைய,
அண்டர் நாயகன் வரை புரை
அகலத்துள் அலங்கல்,
தொண்டை வாய்ச்சியர் நிறையொடும்,
நாணொடும், தொடர்ந்த
கெண்டையும் உள ; கிளை பயில்
வண்டொடும் கிடந்த.

மண்டலம் தரு மதி கெழு *- வட்ட வடிவமாகிய சந்திரன் போலும் முகம் அமைந்த ;* ***மழை முகில் அனைய*** *- கரிய மேகத்தைப் போன்ற ;* ***அண்டர் நாயகன்*** *- தேவர்களுக்குத் தலைவனான இராமபிரானது ;* ***வரைபுரை அகலத்துள்அலங்கல்*** *- மலையை நிகர்த்த மார்பில் உள்ள மாலையில் ;* ***தொண்டைவாய்ச்சியர்*** *- கொவ்வைக் கனி போன்ற சிவந்த இதழ்களைக் கொண்ட மகளிரின்;* ***நிறையொடுங் நாணொடும் தொடர்ந்த*** *- மனவடக்கமும் நாணமும் ஆகிய பண்புகள் முன்னேபோகப் பின்னே தொடர்ந்த;* ***கெண்டையும் உள*** *- விழிகளாகிய கெண்டைகளும்உள்ளன;* ***கிளை பயில் வண்டொடும் கிடந்த*** *- அவை அந்த மாலையில் முன்னரே தேனைநாடிவந்து உள்ளனவாகிய கிளை என்னும் இசையைப் பழகிய வண்டுகளோடு தங்கின.*

மண்டலம் தருமதி என்பது முழுமதியைக் குறித்தது. ஈண்டு மதி ஆகுபெயராய். அதுபோலும் இராமபிரானது முகத்தைச் சுட்டியது. இராமபிரான் திருமுகத்துக்குச் சந்திரனும்,திருமேனிக்கு மழைமுகிலும் ஒப்பு. கிளை - கைக்கிளை என்னும் பண். 54

1368. சரிந்த பூ உள, மழையொடு கலை உறத் தாழ்வ ;
பரிந்த பூ உள, பனிக் கடை முத்துஇனம் படைப்ப ;
எரிந்த பூ உள, இள முலை இழை இடை நுழைய ;
விரிந்த பூ உள, மீனுடை வானின்றும் வீழ்வ.

மழையொடு கலை உறத் தாழ்வ *- மேகம் போன்று வீழ்வனவாகிய கூந்தலொடு உடைகளும் நிலத்தை அடைய ;* ***சரிந்த பூ உள*** *- சிந்திய பூக்கள்உள்ளன ;* ***பனிக் கடை முத்து இனம் படைப்ப*** *- குளிர்ச்சி பொருந்தியகடைக்கண்கள் முத்துக் கூட்டங்களைத்*

தோற்றுவிக்க ; **பரிந்த பூ உள** - அவர்கள்எடுத்தெறிந்த மலர்களும் உள்ளன; **இளமுலை இழை இடை நுழைய -** இளமையான மகளிர்தனங்களில் கிடந்த அணிகலன்களின் ஊடே நுழைதலால் ; **எரிந்த பூ உள** - கருகிய பூக்களும் உள்ளன ; **மீனுடை வானின்று வீழ்வ** - விண்மீன்கள் நிறைந்த வானத்திலிருந்து தேவர்கள் வீசுதலால் வீழ்வனவாகிய ; **விரிந்த பூ உள** - நன்றாகமலர்ந்த மலர்களும் உள்ளன.

இராமன் தேர் சென்ற வீதியில் மகளிர் விரகத்தால் சரிந்தனவும், பரிந்தனவும், எரிந்தனவும் ஆகிய மலர்களும், விண்ணவர் மகிழ்ச்சியால் சொரிந்த மலர்களும்கிடந்தன. தாழ்வ, வீழ்வ - வினையாலணையும் பெயர்கள். இளமுலை இழை - ஏழாம் வேற்றுமை உருபும்பயனும் உடன்தொக்க தொகை. மகளிர் சூடிய பூக்கள் வீழ்வது தீக்குறி (அபசகுனம்) ஆகும். இராமனுக்குத் துன்பம் நேரவிருப்பதைச் சுட்டுவதாக அமைவன. *55*

1369. **வள் உறை கழித்து ஒளிர்வன**
வாள் நிமிர் மதியம்
தள்ளுறச் சுமந்து, எழுதரும்
தமனியக் கொம்பில், -
புள்ளி நுண் பனி பொடிப்பன,
பொன்னிடைப் பொதிந்த,
எள்ளுடைப் பொரி விரவின, -
உள சில இளநீர்.

வள் உறை கழித்து - (இராமனைக் கண்டவுடன்) வாரினால் இயன்ற உறைகளை நீக்கி ; **ஒளிர்வன வாள்** - ஒளிவீசுகின்ற வாள்களோடு ; நிமிர் மதியம் தள்ளுறச் சுமந்து - நிமிர்ந்த சந்திரனைத் தள்ளாடியவாறு சுமந்து கொண்டு ; **எழுதரும் தமனியக் கொம்பில்** - எழுகின்ற பொன்னாலாகிய கொம்புகளில் ; **உளசிலஇளநீர்** - உள்ளனவாகிய இரண்டு இளநீர்கள் ; புள்ளி நுண்பனி பொடிப்பன -புள்ளிகளாகிய நுண்ணிய வியர்வை தோன்றுவனவும் ; **பொன்னிடைப் பொதிந்த** -இடையிடையே பொற் பொடி கலந்தனவுமாய் ; **எள்ளுடைப் பொரி விரவின** - தேமலாகிய எள்ளின் பொரிகள் ஆங்காங்கு விரியப் பெற்றன.

மகளிரின் இமைகளை உறைகளாகவும், கண்களை வாளாகவும், முகத்தை மதியாகவும், அவர்களைக் கொம்பாகவும், வியர்வையைப் புள்ளிகளாகவும், தேமலைப் பொன்னாகவும்,பசலையை எட்பொரியாகவும், நகில்களை இளநீராகவும் உருவகித்தார். சில - ஈண்டு இரண்டு என்னும்பொருளில் வந்தது.
56

இராமன் தயரதனைச் சந்தித்தல்

1370. **ஆயது, அவ்வழி நிகழ்தர, ஆடவர் எல்லாம்**
தாயை முன்னிய கன்று என நின்று உயிர் தளிர்ப்ப,
தூய தம்பியும், தானும், அச் சுமந்திரன் தேர்மேல்
போய், அகம் குளிர் புரவலன் இருந்துழிப் புக்கான்.

ஆயது அவ் வழி நிகழ்தர - அத்தகைய செயல் அவ்விடத்து நடைபெற ; ***ஆடவர் எல்லாம்*** - இராமனைக் கண்ட ஆண்கள் எல்லாரும் ; ***தாயை முன்னிய கன்றுஎன நின்று*** - தாய்ப்பசுவை நினைந்த கன்று போல நின்று ; ***உயிர் தளிர்ப்ப*** - உயிர் மகிழ்ச்சியடைய; ***தூய தம்பியும் தானும்*** - தூய்மை நிறைந்த தம்பியானஇலக்குவனும் தானும் ; ***அச் சுமந்திரன் தேர்மேல் போய்*** - அந்தச் சுமந்திரனது தேரில் ஏறிச் சென்று ; ***அகம் குளிர் புரவலன் இருந்துழி*** - மனம் மகிழ்ந்திருக்கின்ற தயரதன் இருந்த மண்டபத்துள் ; ***புக்கான்*** - புகுந்தான்.

உள்ளத்தின் தளிர்ப்பு உயிரின் தளிர்ப்பாகக் கூறப்பட்டது. தம்பியும் தானும் புக்கான் - சிறப்பினால் ஒருமை வினைக்கொண்டு முடிந்தது, "வேயுயர் கானில் தானும்தம்பியும் மிதிலைப் பொன்னும் போயினன் என்றான்" என்பது போல (தைலமாட்டுப் படலம், 60). இருந்தஉழி - இருந்துழி புக்கான் - புகு என்னும் பகுதி இரட்டித்துக் காலம் காட்டிற்று. 57

தயரதன் இராமனைத் தழுவுதல்

1371. மாதவன்தனை வரன்முறை வணங்கி,
வாள் உழவன்
பாத பங்கயம் பணிந்தனன் ;
பணிதலும், அனையான்,
காதல் பொங்கிட, கண் பனி உகுத்திட,
கனி வாய்ச்
சீதை கொண்கனைத்
திரு உறை மார்பகம் சேர்த்தான்.

வரன்முறை மாதவன்தனை வணங்கி - தொன்றுதொட்டுவரும் முறைப்படி பெரியதவமுனியாகிய வசிட்டனைத் தொழுது ; ***வாள் உழவன் பாத பங்கயம் பணிந்தனன்*** -வாட்போரில் வல்லவனான தயரத மன்னன் திருவடியாகிய தாமரைகளை வணங்கினான் ; ***பணிதலும்*** - அவ்வாறு இராமன் வணங்கிய அளவில் ; ***அனையான்*** - அவ்வாறுவணங்கப்பெற்ற தயரதன் ; ***காதல் பொங்கிட*** - இராமன் மீது கொண்ட பாசம்மேலிட ; ***கண்பனி உகுத்திட*** - கண்கள் இன்பக் கண்ணீரைச் சொரிந்திட ; ***கனிவாய்ச் சீதை கொண்கனை*** - கனிபோன்ற இதழ்களையுடைய சீதையின் கணவனாகியஇராமனை ; ***திருஉறை மார்பகம் சேர்த்தான்*** - திருத் தங்கிய தன் மார்போடுஅணைத்துக் கொண்டான்.

வாள் உழவர் - வாட்போரில் வல்லவர். வில்லேர் உழவர் என்று திருவள்ளுவர் வீரர்களைக் குறித்தல் கருதத்தக்கது (குறள். 872) திரு - அரசச் செல்வம். 58

1372. 'நலம் கொள் மைந்தனைத் தழுவினன்'
என்பது என்? நளி நீர்
நிலங்கள் தாங்குறு நிலையினை
நிலையிட நினைந்தான்,
விலங்கல் அன்ன திண் தோளையும்,

மெய்த் திரு இருக்கும்
அலங்கல் மார்பையும், தனது தோள், மார்பு,
கொண்டு அளந்தான்.

நலம்கொள் மைந்தனை - நன்மைகள் அனைத்தையும் கொண்ட தன்மகனாகிய இராமனை ; **தழுவினன் என்பது என்** - தந்தையாகிய தயரதன்அணைத்துக்கொண்டான் என்று சொல்வது எதன்பொருட்டு? ; **நளிநீர் நிலங்கள்** - பெரிய நீரையுடைய கடலால் சூழப்பட்டமண்ணுலகை ; **தாங்குறு நிலையினை** - போற்றிக் காத்தற்குரிய இராமனுடைய நிலையை ; **நிலையிட நினைந்தான்** - அளந்து பார்க்கக் கருதி ; **விலங்கல் அன்ன திண்தோளையும்** - இராமனுடைய மலைபோன்ற திண்மை வாய்ந்த தோள்களையும் ; **மெய்த்திரு இருக்கும் அலங்கல் மார்பையும்** - உண்மையான திருமகள் உறையும் மாலையணிந்தமார்பையும் ; **தனது தோள் மார்பு கொண்டு** - தன்னுடைய தோள்களையும் மார்பையும் கொண்டு ; **அளந்தான் -** அளவிட்டான்.

தயரதன் இராமனைத் தழுவியதற்குக் காப்பிய ஆசிரியர் ஒரு காரணம் கற்பித்துக் கூறலின் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. நினைந்தான் - முற்றெச்சம். மன்னன் மார்பில்திருமகள் உறைவதாகச் சொல்வது மரபு. இராமன் திருமாலே ஆதலின் அவன் மார்பில் உறைபவளை‘மெய்த்திரு’ என்றார். 59

தயரதன் இராமனை வேண்டுதல்

1373. **ஆண்டு, தன் மருங்கு இரீஇ, உவந்து,**
அன்புற நோக்கி,
‘பூண்ட போர் மழு உடையவன்
பெரும் புகழ் குறுக
நீண்ட தோள் ஐய !
நிற் பயந்தெடுத்த யான், நின்னை
வேண்டி, எய்திட விழைவது ஒன்று உளது’
என, விளம்பும்.

ஆண்டு - அங்கு ; **தன் மருங்கு இரீஇ** - தன்பக்கத்தில் இராமனை இருக்கச் செய்து ; **உவந்து** - மனம் மகிழ்ந்து ; **அன்புற நோக்கி** - அன்பு தோன்றுமாறு உற்றுப் பார்த்து ; **‘பூண்ட போர் மழு உடையவன்** - தாங்கிய போர்க்கு உரிய மழுவாயுதத்தை உடையவனாகிய பரசுராமனது ; **பெரும்புகழ் குறுக** - மிக்க புகழ் தேயும்படி ; நீண்ட தோள் ஐய ! - நீண்ட தோள்களைஉடைய ஐயனே ! ; **நின் பயந்து எடுத்த யான்** - நின்னை மகனாகப் பெற்று வளர்த்தயான் ; **நின்னை வேண்டி எய்திட விழைவது ஒன்று உளது என** - உன்னைக் கேட்டுப் பெறவிரும்புவதாகிய ஒரு காரியம் உண்டு’ என்று சொல்லி; **விளம்பும்** - அதனைவிரித்துச் சொல்வானானான்.

பூண்ட போர் மழு உடையவன் - பரசுராமன். அவன் புகழ் தேய, இராமன் அவன்தந்த வில்லை வளைத்த திறம் பால காண்டத்தின் இறுதியில் உள்ள பரசுராமப் படலத்தில்கூறப்பட்டது. இராமன் அரசபாரம் ஏற்கவேண்டும் என்று மேலே கூறுதலின் அதற்குரிய ஆற்றல் அவனிடம் உள்ளது என்பதனைக் காட்டப் பரசுராமனை வென்ற செய்தியினை நினைவுபடுத்துகிறான். இரீஇ -அளபெடை.

***விளம்புதல்* - விரித்துக் கூறுதல்.** *60*

1374. **‘ஐய ! சாலவும் அலசினென் ;**
அரும் பெரு மூப்பும்
மெய்யது ஆயது ; வியல் இடப்
பெரும் பரம் விசித்த
தொய்யல் மா நிலச் சுமை உறு
சிறை துறந்து, இனி யான்
உய்யல் ஆவது ஓர் நெறி புக,
உதவிட வேண்டும்.

‘***ஐய*** - ஐயனே ! ***சாலவும் அலசினென்*** - மிகவும்தளர்ந்தேன் ; ***அரும் பெரு மூப்பும் மெய்யது ஆயது*** - தாங்குதற்கு அரியதும் பெரியதுமான வயோதிகமும் என் உடம்பில் தோன்றிவிட்டது ; **வியல் இடப் பெரும்பரந்த விசித்த** - அகன்ற இடத்தைக் காக்கும் பெரிய பாரமானது கட்டப்பட்ட ; **தொய்யல் மா நிலச்சுமை** - துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய பெரிய அரசாட்சியை நடத்தும்பொறுப்பாகிய ; **உறு சிறை துறந்து** - மிக்க சிறையை விட்டுவிட்டு ; **இனி யான் உய்யல் ஆவது** - இனி நான் பிழைக்கலாவதாகிய ; **ஓர் நெறி புக** - ஒப்பற்ற வழியில் செல்ல ; **உதவிட வேண்டும்** - உதவி செய்ய வேண்டும்.’

தொய்யல் - துன்பம் ; சோர்வும் ஆம். சுமை - பொறுப்பு ; ‘என் தலையில் இவனைக் காக்கும் சுமை விழுந்தது’ என்னும் பேச்சுவழக்கில் இதற்கு இப்பொருள் இருத்தலைக் காணலாம். *61*

1375. **‘ “உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்றது,**
உறு துயர் நீங்கி,
இருமையும் பெறற்கு” என்பது
பெரியவர் இயற்கை ;
தருமம் அன்ன நின்-தந்த யான்,
தளர்வது தகவோ?
கருமம் என்வயின் செய்யின், என்
கட்டுரை கோடி.

‘**உரிமை மைந்தரைப் பெறுகின்றது** - எல்லா உரிமைகளையும் உடையபிள்ளையை ஒருவர் பெறுவது ; **உறு துயர் நீங்கி** - மிக்க துயரத்தினின்றும்விலகி ; **இருமையும் பெறற்கு என்பது** - இம்மை மறுமை இன்பங்களை அடைவதற்காகும்என்பது ; **பெரியவர் இயற்கை** - பெரியோரது இயல்பாக உள்ளது ; **தருமம்அன்ன நின் தந்த யான்** - அறமே போன்ற நின்னை மகனாகப் பெற்ற நான் ; **தளர்வது தகவோ** - மனத் தளர்ச்சியடைதல் தக்கதோ? (அன்று) ; **என்வயின் கருமம் செய்யின்** - (ஆதலால்) என்மீது செய்தற்குரியது செய்ய விரும்பினால் ; **என் கட்டுரை கோடி** - என் பயனுள்ளசொல்லைக் கொள்வாய்.’

உரிமை மைந்தர் - அறநூல்கள் புத்திரர்களின் வகைகள் சில கூறுகின்றன.அவர்களுள் சிலர்க்குச் சில உரிமையே உண்டு. ஒருவனுக்கு முறைப்படி பிறந்த மகனுக்கே

acharya.org

எல்லாஉரிமைகளும் உண்டு. அத்தகைய மைந்தர் என்றவாறு. மைந்தனைப் பெறுவதன் பயன் துயரம் நீங்கிநன்மை அடைவதாகும். இதனைப் பின்னும், ''பராவரும் புதல்வரைப் பயக்க யாவரும், உராவரும்துயரைவிட்டு உறுதி காண்பரால்'' (1453) என்று குறிப்பர். ***62***

1376. 'மைந்த ! நம் குல மரபினில் மணி முடி வேந்தர்,
தம்தம் மக்களே கடன்முறை நெடு நிலம் தாங்க,
ஐந்தொடு ஆகிய முப் பகை மருங்கு அற அகற்றி,
உய்ந்து போயினர்; ஊழி நின்று எண்ணினும் உலவார்.

***'மைந்த** - மகனே ! **நம்குல மரபினில் மணிமுடி வேந்தர்** - நமது சிறந்த குலத்தில் தோன்றிய அழகிய முடிசூடி ஆண்ட வேந்தர்கள் ; **தம் தம்மக்களே** - தம் தம் பிள்ளைகளே ; **கடன்முறை நெடு நிலம் தாங்க** - முறைப்படிநெடிய உலகை அரசர்களாகிக் காப்பாற்ற; **ஐந்தொடு ஆகிய முப்பகை** - ஐந்துபொறிகளால் உண்டாகிய மூன்று பகைகளையும்; **மருங்கு அற அகற்றி -** வேரோடுநீக்கி ; **உய்ந்து போயினர் -** பிழைத்துப் போனார்கள் ; **ஊழிநின்று எண்ணினும்** - அவ்வாறு உய்ந்தவர்களை ஊழிக்காலம் இருந்து எண்ணினாலும் ; **உலவார்** - குறையார் (எண்ணற்றவர் என்றவாறு)'*

ஐந்தொடு ஆகிய முப்பகை - ஐம்பொறிகளாகிய மெய், வாய், கண், மூக்கு,செவி ஆகியவற்றின் வாயிலாகப் புலப்படும் காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் பகைகள். ஐந்தொடு- ஒடு உருபு ஐந்தால் எனப் பொருள்பட்டுக் கருத்தாப் பொருளில் வந்தது. 'ஊழி நின்று எண்ணினும்உலவார்' என்றது எவ்வளவு காலம் நின்று எண்ணினாலும் எண்ணி முடிவுகாண முடியாதவாறு மிகப் பலராவர்என்பதனைக் காட்டிற்று.
63

1377. 'முன்னை ஊழ்வினைப் பயத்தினும்,
முற்றிய வேள்விப்
பின்னை எய்திய நலத்தினும்,
அரிதினின் பெற்றேன் ;
இன்னம், யான் இந்த அரசியல்
இடும்பையின் நின்றால்,
நின்னை ஈன்றுள பயத்தினின்
நிரம்புவது யாதோ?

***'முன்னை ஊழ்வினைப் பயத்தினும்** - முற்பிறப்பில் செய்த நல் வினையின் விளைவாகவும் ; **பின்னை முற்றிய வேள்வி எய்தி நலத் தினும்** - பிறகு இப்பிறப்பில் செய்து முடித்த வேள்வியால் அடைந்த நன்மையாலும் ; **அரிதினின் பெற்றேன்** - உன்னை அரிய பேறாகப் பெற்றேன் ; **இன்னம்** - இன்னமும் ; **யான் இந்த அரசியல் இடும்பையின் நின்றால்** -நான் இந்த அரச வாழ்க்கையாகிய துன்பத்தில் இருந்தால் ; **நின்னை ஈன்றுளபயத்தினின் -** உன்னைப் பெற்றதால் அடைந்த பயனால் ; **நிரம்புவதுயாதோ** - நிறைவது எவ்வாறு?*

முற்றிய வேள்வி - அசுவமேதம். புத்திரகாமேஷ்டி முதலியன. ‘மெய்யாயவேதத்துறை வேந்தருக்கு ஏய்ந்த யாரும் செய்யாத யாகம் இவன் செய்தும் மறந்த மாதோ’ என்றுதயரதன் செய்த வேள்விகள் பற்றி முன்னும் சொன்னார். (170)
64

1378. **‘ஒருத்தலைப் பரத்து**
ஒருத்தலைப் பங்குவின் ஊர்தி
எருத்தின், ஈங்கு நின்று,
இயல்வரக் குழைந்து, இடர்உழக்கும்
வருத்தம் நீங்கி, அவ்
வரம்பு அறு திருவினை மருவும்
அருந்தி உண்டு, எனக்கு ; ஐய !
ஈது அருளிடவேண்டும்.

ஒரு தலைப் பரத்து *- ஒரு பக்கத்தில் பாரத்தையும் ;* ***ஒருதலை*** *- மற்றொரு பக்கத்தில் ;* ***பங்குவின்*** *- நொண்டியாய் இருக்கும் தன்மையையும் கொண்ட ;* ***ஊர்தி எருத்தின்*** *- மனிதன் ஊர்ந்து செல்லும் வண்டியில்பூட்டப்பட்ட பொதிமாட்டைப் போல ;* ***ஈங்கு நின்று*** *- இவ்வுலகிலிருந்து ;* ***இயல்வரக் குழைந்து*** *- தன்மை பொருந்த வருந்தி ;* ***இடர் உழக்கும் வருத்தம்நீங்கி*** *- துன்பப்படும் அரசபாரமாகிய வருத்தத்தினின்றும் அகன்று ;* ***அவ்வரம்புஅறு திருவினை -*** *அந்த எல்லையில்லாத முத்திச் செல்வத்தை;* ***மருவும் அருத்திஎனக்கு உண்டு*** *- பொருந்தும் ஆசை எனக்கு உள்ளது ;* ***ஐய! ஈது அருளிடவேண்டும்*** *- ஐயனே ! இதனை நீ கொடுக்க வேண்டும்.’*

ஒரு பக்கம் சுமக்கமுடியாத பாரமும், மற்றொரு பக்கம் நொண்டிக் காலும்பெற்ற பொதிமாடு படும் பாட்டை ஆட்சிச் சுமையாலும், வயோதிகத்தாலும் தான் படுவதாகத் தயரதன்அறிவிக்கிறான். ஒருத்தலை - ஒருதலை என்பதன் விகாரம். பரம் - பாரம். ‘அந்தமில் இன்பம்’என்று சிலம்பும் ‘சென்றடையாத திரு’ என்று தேவாரமும் வீடுபேற்றினைக் குறித்தமை இங்குஒப்புநோக்கத்தக்கது. ***65***

1379. **‘ஆளும் நல் நெறிக்கு**
அமைவரும் அமைதி இன்றாக
நாளும் நம் குல நாயகன்
நறை விரி கமலத்
தாளின் நல்கிய கங்கையைத்
தந்து, தந்தையரை
மீள்வு இலா உலகு ஏற்றினான் ஒருமகன்,
மேல்நாள்.

‘மேல்நாள் *- முற்காலத்தில்;* ***ஒருமகன்*** *-ஒப்பற்றவனாகிய பகீரதன்;* ***ஆளும் நல்நெறிக்கு*** *- தாம் நுகரக்கூடிய(வீட்டுக்குரிய) நல்ல வழிக்கு ;* ***அமைவரும் அமைதி இன்றாக*** *- பொருந்தும் தன்மைதன் முன்னோர்களுக்கு இல்லாமற்போனதால் ;* ***நாளும்*** *- (அவர்கள் உய்வின் பொருட்டு) எந்நாளும் ;* ***நம்குலம் நாயகன்*** *- நமக்குக் குல தெய்வமாகிய திருமாலின் ;* ***நறை விரி கமலத் தாளின்*** *- தேன் நிறைந்த தாமரை*

போலும்திருவடிகளினின்றும் ; ***நல்கிய கங்கையைத் தந்து*** *- வெளிப்படுத்திய கங்கையாற்றைஇவ்வுலகில் கொண்டுவந்து ;* ***தந்தையரை மீள்வு இலா உலகு*** *- தன் முன்னோர்களை(சகர புத்திரர்களை) மீண்டு வாராத வீட்டுலகத்தில் ;* ***ஏற்றினான்*** *- ஏறச்செய்தான்.'*

மக்கட் பேற்றின் பயனை விளக்க ஓர் எடுத்துக்காட்டாகப் பகீரதன் வரலாற்றினை எடுத்துக் காட்டுகிறான். நம்குலம் - இக்குவாகு குலம். மீள்வு இலா உலகு - திருநாடு ; வீடு. ***66***

1380. 'மன்னர் ஆனவர் அல்லர் ;
மேல் வானவர்க்கு அரசு ஆம்
பொன்னின் வார் கழல்
புரந்தரன் போலியர் அல்லர் ;
பின்னும், மா தவம் தொடங்கி,
நோன்பு இழைத்தவர் அல்லர் ;
சொல் மறா மகப் பெற்றவர்
அருந்துயர் துறந்தார்.

'அருந் துயர் துறந்தார் - *இவ்வுலகில் அரிய துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டவர்கள் ;* ***மன்னர் ஆனவர் அல்லவர் -*** *அரசர்களாக வாழ்கின்றவர்கள்அல்லர் ;* ***மேல்*** *- மேலுலகில் உள்ள ;* ***வானவர்க்கு அரசு ஆம்*** *-தேவர்களுக்கு அரசனாகிய ;* ***பொன்னின் வார்கழல் புரந்தரன் போலியன் அல்லர்*** *-பொன்னாலான நீண்ட வீரக்கழல் அணிந்த இந்திரன் போன்றவரும் அல்லர் ;* ***பின்னும்*** *- அன்றியும் ;* ***மா தவம் தொடங்கி*** *- பெருந்தவத்தைச் செய்யத் தொடங்கி ;* ***நோன்பு இழத்தவர் அல்லர்*** *- பல விரதங்களைச் செய்தவரும் அல்லர் ;* ***சொல் மறா மகப் பெற்றவர்*** *- (பின்னர் யார் என்று வினவின்) தம் சொல்லைத் தட்டாதமக்களைப் பெற்றவரே ஆவர்.'*

நல்ல மக்களைப் பெற்றவரே துயரம் நீங்கியவர் என்பது கருத்து. "ஏவா மக்கள் மூவா மருந்து" என்பது ஈண்டு நினைத்தற்குரியது. ***67***

1381. 'அனையது ஆதலின்,
"அருந் துயர்ப் பெரும் பரம், அரசன்
வினையின் என்வயின்
வைத்தனன்" எனக் கொள வேண்டா;
புனையும் மா முடி புனைந்து,
இந்த நல் அறம் புரக்க
நினையல் வேண்டும்; யான்
நின்வயின் பெறுவது ஈது' என்றான்.

'அனையது ஆதலின் *-அவ்வாறு இருத்தலின்;* ***அரசன் அருந்துயர்ப் பெரும் பரம் -*** *மன்னன் அரிய துன்பத்தைத் தரும் பெரிய அரச பாரத்தை;* ***வினையின் என்வயின் வைத்தனன்-*** *வஞ்சகமாக என்மீது சுமத்தினான்;* ***எனக் கொள வேண்டா -*** *என்று நினைத்துக்கொள்ள வேண்டா;* ***புனையும் மாமுடி புனைந்து*** *- அரசர் சூடும் பெருமை*

acharya.org

மிக்க கிரீடத்தை அணிந்து கொண்டு; ***இந்த நல் அறம் புரக்க -*** *இந்த அரசாட்சியாகிய நல்ல அறத்தை வளர்க்க;* ***நினையல்வேண்டும் -*** *உளங்கொள வேண்டும்;* ***யான் நின்வயின் பெறுவது ஈது' என்றான் -*** *நான்உன்னிடம் வேண்டுவது இதுவே என்றான்.*

பகை களைந்து தக்கவாறு அறம் வழுவாமல் ஆட்சி செய்தலின் கடுமை பற்றி, 'பெரும்பரம்' என்றான். 'நின்னை வேண்டி எய்திட விழைவது ஒன்று உண்டு' (60) என்பது முதல் இச்செய்யுள்வரை தயரதன்பலர் முன்னிலையில் இராமனை அரசாட்சியை ஏற்க வேண்டிய செய்தி தெரிவிக்கப்பட்டது. ***68***

இராமன் தயரதன் கட்டளைக்கு இசைதல்

1382. தாதை, அப் பரிசு உரைசெய,
தாமரைக் கண்ணன்
காதல் உற்றிலன்; இகழ்ந்திலன்;
'கடன் இது' என்று உணர்ந்தும்,
'யாது கொற்றவன் ஏவியது
அது செயல் அன்றோ,
நீதி எற்கு?' என நினைந்தும்,
அப் பணி தலைநின்றான்.

தாதை அப் பரிச உரை செய - *தந்தை அவ்வாறு சொல்ல;* ***தாமரைக் கண்ணன் காதல் உற்றிலன் -*** *தாமரை போன்ற கண்களை யுடைய இராமன் அரசாட்சி கிடைத்தது என்றுவிரும்பினான் அல்லன்;* ***இகழ்ந்திலன் -*** *அரசாட்சி துன்பமானது என்று வெறுத்தான் அல்லன்;* ***இது கடன் என்று உணர்ந்தும் -*** *அரச பதவியை ஏற்கும் இச்செயல் தனக்குரிய கடமை என்று உணர்ந்தும்;* ***கொற்றவன் யாது ஏவியது -*** *அரசன் எதனைச் செய்யுமாறுஆணையிட்டானோ;* ***அது செயல் அன்றோ -*** *அதனைச் செய்வதல்லவா;* ***எற்கு நீதி என நினைந்தும்-*** *எனக்கு நியாயம் என்று எண்ணியும்;* ***அப் பணி தலைநின்றான் -*** *அரச பதவி ஏற்றலாகிய அச்செயலை மேற்கொண்டு நின்றான்.*

இதனால் இராமன் ஆட்சியின்மீது விருப்போ வெறுப்போ இன்றி இருந்த தன்மையும் அவன் தந்தையின்சொற்களை மந்திரமாகக் கருதுபவன் என்னும் உண்மையும் சுட்டப்பட்டுள்ளன. ***69***

தயரதன் மகிழ்ந்து, தன் அரண்மனைக்குப் போதல்

1383. குருசில் சிந்தையை மனக்கொண்ட
கொற்ற வெண்குடையான்,
'தருதி இவ் வரம்' எனச் சொலி,.
உயிர் உறத் தழுவி,
சுருதி அன்ன தன் மந்திரச்
சுற்றமும் சுற்ற,
பொரு இல் மேருவும் பொரு அருங் கோயில்
போய்ப் புக்கான்.

குருசில் சிந்தையை - இராமனது மனக் கருத்தை; **மனம் கொண்ட கொற்ற வெண்குடையான்** - உட்கொண்ட வெற்றி பொருந்திய வெண்குடையை யுடையவனாகிய தயரதன்; **'இவ் வரம் தருதி -** இந்த வரத்தைத் தருவாய்;' **எனச் சொலி** - என்று சொல்லி; **உயிர் உறத்தழுவி** - அவனைத் தன் உயிரோடு பொருந்தும்படி இறுக அணைத்துக் கொண்டு; **சுருதி அன்ன** - வேதத்தையொத்த; **தன் மந்திரச் சுற்றமும் சுற்ற -** தன்னுடைய அமைச்சர்களின் கூட்டமும் தன்னைக்சூழ்ந்துவர; **பொரு இல் மேருவும்** - ஒப்பு அற்ற மேரு மலையும்; **பொரு அருங் கோயில்-** ஒப்பாவதற்கு அரிய தன் அரண்மனையில்; **போய்ப் புக்கான் -** போய்ச் சேர்ந்தான்.

நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து அரசனுக்குச் சொல்லி நீதி வழி நிறுத்துதல் பற்றி அமைச்சர்களுக்குச்சுருதியை உவமையாகக் கூறினார். மேருவும் - உம்மை. உயர்வு சிறப்பு. *70*

இராமன் தன் அரண்மனை சேர்தல்

1384. **நிவந்த அந்தணர்,**
நெடுந் தகை மன்னவர், நகரத்து
உவந்த மைந்தர்கள்,
மடந்தையர், உழைஉழை தொடர,
சுமந்திரன் தடந் தேர்மிசை,
சுந்தரத் திரள் தோள்
அமைந்த மைந்தனம், தன் நெடுங்
கோயில் சென்று அடைந்தான்.

நிவந்த அந்தணர் - உயர்ந்த வேதியரும்; **நெடுந்தகை மன்னர் -** பெருந்தன்மை பொருந்திய அரசர்களும்; **நகரத்து உவந்த மைந்தர்கள் -** அயோத்தி நகரத்தில் வாழும் தன்னைக் காணுதலில் பெருமகிழ்ச்சி யடையும் இளைஞர்களும்; **மடந்தையர் -** பெண்களும்; **உழை உழை தொடர -** பக்கங்களிலே சூழ்ந்துவர; **சுந்தரத் திரள்தோள் அமைந்த மைந்தனும் -** அழகிய திரண்ட தோள்களையுடைய இராமனும்; **தன் நெடுங் கோயில்** - தனது பெரிய மாளிகையை; **சென்று அடைந்தான்** - போய்ச் சேர்ந்தான்.

நிவப்பு - உயர்வு குலம், அறிவு, ஒழுக்கம் ஆகியவற்றால் உயர்ந்தோர் அந்தனர் ஆவர். தாடகையைக்கொன்று, சிவன் வில்லை முறித்து, பரசுராமன் செருக்கினை அழித்ததோடு கட்டழகும் நிறைந்திருப்பவையாதலின் இராமன் தோள்கள் 'சுந்தரத் திரள் தோள்' என்று சிறப்பிக்கப்பட்டன. மைந்தனும் - உம்மை இறந்தது தழுவியது; தந்தை போனபின் தனயனும் சேர்ந்தான் என்பதை உணர்த்தியது. *71*

தயரதன் அரசர்களுக்கு ஓலை போக்குதல்

1385. **வென்றி வேந்தரை, 'வருக' என்று,**
உவணம் வீற்றிருந்த
பொன் திணிந்த தோட்டு
அரும் பெறல் இலச்சினை போக்கி,
'நன்று சித்திர நளிர் முடி

கவித்தற்கு, நல்லோய்!
சென்று, வேண்டுவ வரன்முறை
அமைக்க' எனச் செப்ப,

வென்றி வேந்தரை வருக என்று - தயரதன், வெற்றி பொருந்திய அரசர்களை அயோத்திக்கு வருக என்று; ***பொன் திணிந்த தோட்டு*** - பொன்னாலாகிய ஓலையிலே; ***உவணம் வீற்றிருந்த*** - கருடனது வடிவம் பெருமையோடு திகழ்ந்த; ***அரும் பெறல் இலச்சினை போக்கி*** - பெறுதற்கு அரிய தன் அடையாள முத்திரையைவிட்டு அனுப்பி; ***'நல்லோய்*** - (பின்பு வசிட்டமுனிவனை நோக்கி) பெரியீர்; ***சென்று*** - நீர் சென்று; ***சித்திர நளிர் முடி*** - சித்திர வேலைப்பாடமைந்த பெருமை தங்கிய முடியை; ***நன்று கவித்தற்கு*** - இராமனுக்கு நன்றாகச் சூட்டுதற்கு; ***வேண்டுவ வரன்முறை அமைக்க*** - வேண்டுவனவற்றை முறைப்படி அமைத்திடுக;' ***எனச் செப்ப*** - என்று சொல்ல. இப்பாட்டு, குளகம். இராமனுக்கு முடிசூட்டுதற்கு அமைச்சர்களின் இசைவைப் பெற்ற தயரதன், மேற்கொண்டு செய்யவேண்டுவனவற்றைச் செய்யத் தொடங்கி அரசர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்து, முறைப்படிஆவன செய்ய வசிட்டனை வேண்டினான். அரசர், பிறர்க்கு விடுக்கும் ஓலையில் தன் முத்திரையை இட்டு அனுப்புதல் மரபு. *72*

மன்னர்களிடம் இராமன் முடிபுனைதலைத் தயரதன் தெரிவித்தல்

1386. உரிய மா தவன் ஒள்ளிது என்று
உவந்ததன், விரைந்து ஓர்
பொரு இல் தேர்மிசை,
அந்தனர் குழாத்தொடும் போக,-
'நிருபர்! கேண்மின்கள்,
இராமற்கு நெறி முறைமையினால்
திருவும் பூமியும்
சீதையின் சிறுந்தன' என்றான்.

உரிய மா தவன் - முடிசூட்டுதற்கு உரிய பெரிய தவத்தைச் செய்தவனான வசிட்ட முனிவன்; ***ஒள்ளிது என்று உவந்தனன்*** - நல்லது என்று சொல்லி மகிழ்ந்தவனாய்; ***விரைந்து*** - விரைவாக; ***ஓர் பொரு இல் தேர்மிசை*** - ஒப்பற்ற ஒரு தேரில் ஏறி; ***அந்தணர் குழாத்தொடும் போக*** - வேதியர் கூட்டத்தோடும் செல்ல; ***'நிருபர் கேண்மின்கள்*** - (தயரதன் தன்அருகே இருந்த அரசர்களைப் பார்த்து) அரசர்களே! கேளுங்கள்; ***நெறி முறைமையினால்*** - அரச நீதி முறைப்படி; ***இராமற்குத் திருவும் பூமியும்*** - இராமனுக்கு அரசச்செல்வமும் நாடும்; ***சீதையின் சிறந்தன*** - சீதைபோலச் சிறந்தனவாய் உள்ளன;' ***என்றான்*** - என்று சொன்னான்.

இங்குக் குறிக்கப்படும் அரசர்கள் ஓலை பெற்று வந்தவர் அல்லர்; தயரதன் அருகில் திறை செலுத்தவும், காணவும் வந்தவர்கள் ஆவர். நிருபர், அண்மைவிளி. சீதையின் - 'இன்' ஒப்புப்பொருளில்வந்தது; உறழ்ச்சிப் பொருளில் வந்ததாகவும் கொள்ளலாம். 73

மன்னர்கள் தயரதன் கருத்தை வரவேற்றல்

1387. **இறைவன் சொல் எனும்**
இன் நறவு அருந்தினர் யாரும்,
முறையில் நின்றிலர்;
முந்துறு களியிடை மூழ்கி,
நிறையும் நெஞ்சிடை உவகை போய்
மயிர் விழி நிமிர,
உறையும் விண்ணகம்
உடலொடும் எய்தினர் ஒத்தார்.

இறைவன் சொல் எனும் இன் நறவு - அரசனாகிய தயரதன் சொன்ன சொல்லாகிய இனியகள்ளை; **அருந்தினர் யாரும் -** பருகிய அரசர்கள் முதலிய அனைவரும்; **முறையில் நின்றிலர் -** முறையில் நில்லாதவர்களாய்; **முந்துறு களியிட மூழ்கி -** எழுகின்ற களிப்பு என்னும் வெள்ளத்தில் மூழ்கி; **நெஞ்சிடை நிறையும் உவகை போய் -** தங்கள் மனத்தில் நிறைந்தமகிழ்ச்சியானது கரைகடந்து போய்; **மயிர் வழி நிமிர -** மயிர்க்கால்களில் வழியேவெளிப்பட; **உறையும் விண்ணகம் -** உடல் நீங்கியபின் நல்வினை புரிந்த உயிர்கள் சென்றுதங்கும் துறக்கத்தை; **உடலொடும் எய்தினர் ஒத்தார் -** இவ்வுடம்புடனே அடைந்தவர் போலாயினர்.

சொல் நறவு - உருவகம், அரசன் சொல்லைக் கேட்டவர் தம் நிலைமறந்து உவகை வெளிப்படப்பெருமகிழ்ச்சியுற்றனர் என்பதாம். 'உடலொடும் துறக்கம் எய்தினர் ஒத்தார்' என்னும் உவமைமுன்னும் 'உடம்பொடு துறக்க நகர் உற்றவரை ஒத்தாதர்' (1160) என வருதல் காணலாம். உறையும்விண்ணகம் - நல்வினை புரிந்த உயிர் சென்று உறையும் துறக்கம் 74

1388. **ஒத்த சிந்தையர் உவகையின்**
ஒருவரின் ஒருவர்
தத்தமக்கு உற்ற அரசு எனத்
தழைக்கின்ற மனத்தர்;
முத்த வெண்குடை மன்னனை
முறைமுறை தொழுதார்
'அத்த! நன்று' என,
அன்பினோடு அறிவிப்பது ஆனார்.

உவகையின் ஒத்த சிந்தையர் - (அவ்வரசர்கள்) மகிழ்ச்சியினால் இராமபிரான்முடிசூடுதலில் ஒத்த கருத்துடையவர்களாய்; **ஒருவரின் ஒருவர் அரசு தம் தமக்கு உற்ற என -** ஒருவரைப் போல ஒருவர் அரசு தத்தமக்குக் கிடைத்ததுபோல; **தழைக்கின்ற மனத்தர் -** மகிழ்ச்சிமிகும் மனமுடையவர்கள்; **முத்த வெண்குடை மன்னனை -** முத்துகள் பதிக்கப்பட்ட வெண்கொற்றக்குடையையுடைய தயரத மன்னனை; **முறை முறை தொழுதார் -** வரிசை வரிசையாய் நின்று வணங்கினார்கள்; **'அத்த நன்று என -** ஐயனே! தங்கல் கருத்து நல்லதே' என்று **அன்பினோடு அறிவிப்பதுஆனார் -** கனிவோடு தங்கள் கருத்தை அவனுக்குத் தெரிவிக்கலாயினர்.

acharya.org

இராமபிரான் மக்களொடு கலந்து பழகும் நீர்மையுடையவனாதலின் அவனுக்கு அரசு கிடைப்பதைத்தமக்குக் கிடைப்பது போல யாவரும் பாராட்டுவராயினர். சுமந்திரன் இத்தகைய எண்ணமுடையவனாய்இருந்தமை, "தலங்கள் யாவையும் பெற்றனன் தான் எனத் தளிர்ப்பான்" *(1361)* என்று குறிக்கப்பட்டுள்ளது.
75

கலிவிருத்தம்

1389. 'மூ - எழு முறைமை எம் குலங்கள் முற்றுறப்
பூ எழு மழுவினால் பொருது போக்கிய
சேவகன் சேவகம் செகுத்த சேவகற்கு,
ஆவ இவ் உலகம்; ஈது அறன்' என்றார் அரோ.

'மூ எழு முறைமை - இருபத்தொரு தலைமுறை; **எம் குலங்கள் முற்றுற -** எங்கள்அரசர் குடியெல்லாம் அழியுமாறு; **பூ எழு மழுவினால் பொருது போக்கிய சேவகன் சேவகம்** - கூர்மை பொருந்திய மழுப்படையினால் போர் செய்து இல்லாமற் செய்த வீரனாகிய பரசுராமனது வீரத்தை; **செகுத்த சேவகற்கு** - கெடுத்த வீரனாகிய இராமனுக்கு; **இ உலகம் ஆவ -** இந்த உலகம்உரிமையாவதாக! **ஈது அறன் என்றார் -** இச்செயல் அறத்தொடு பொருந்தியதே' என்றுசொன்னார்கள்.

அரோ - அசை. பரசுராமனது செருக்கை அழித்தபோதே இராமனுக்கு இவ்வுலகம் தகுதியால் உரிமையாயிற்று;இதனை வெளிப்படுத்தி முடிசூட்டுதல் மிகறவும் ஏற்புடைத்தே என அரசர் தம் எண்ணத்தை உவமையோடு தெரிவித்தனர். பூ - கூர்மை.
76

தயரதன் வினாவும் வேத்தவையின் விடையும்

1390. வேறு இலா மன்னரும் விரும்பி, இன்னது
கூறினார்; அது மனம் கொண்ட கொற்றவன்,
ஊறின உவகையை ஒளிக்கும் சிந்தையான்.
மாறும் ஓர் அளவை சால் வாய்மை கூறினான்.

வேறு இலா மன்னரும் விரும்பி - கருத்து மாறுபாடில்லாத மன்னரும் இராமன் முடிசூடுதலை விரும்பி; **இன்னது கூறினார்** - இவ்வாறு கூறினர்; **அது மனம் கொண்ட கொற்றவன் -** அதனைக் கருத்தில் கொண்ட தயரதன்; **ஊறின உவகையை ஒளிக்கும் சிந்தையான் -** தன்னுள்ளேசுரந்த மகிழ்ச்சியை வெளிப்படாது மறைக்கும் கருத்தினனாய்; **மாறும் ஓர் -** பிறிதொரு; **அளவை சால்வாய்மை கூறினான் -** (அவர்கள் மனத்தை) அளத்தற்குரிய ஒரு வாய்ச்சொல்லைச்சொன்னான்.

வேறிலா மன்னர் - கருத்தொருமித்த மன்னர்கள். வாய்மை - வாய்ச்சொல். அளவை சால்வாய்மை - அளந்தறியும் சொல். *77*

1391. 'மகன்வயின் அன்பினால் மயங்கி, யான் இது
புகல, நீர் புகன்ற இப் பொம்மல் வாசகம்,
உகவையின் மொழிந்ததோ? உள்ளம் நோக்கியோ?
தகவு என நினைந்தது எத் தன்மையால்?' என்றான்.

‘மகன்வயின் அன்பினால் மயங்கி - *(தயரதன் அரசர்களை நோக்கி) என்மகன்மீது கொண்ட பாசத்தினால் அறிவு மயங்கி;* **யான் இது புகல -** *நான் இந்தக் கருத்தைத் தெரிவிக்க;* **நீர் புகன்ற இ பொம்மல் வாசகம் -** *(அதற்கு இணங்கி) நீங்கள் சொன்ன இந்தப்பொலிவு பெற்ற வார்த்தை;* **உகவையின் மொழிந்ததோ -** *மன மகிழ்ச்சியினால் புகன்றதோ?;* **தகவு என நினைந்தது -** *தகுதி என்று கருதியது;* **எத் தன்மையால் என்றான் -** *எவ்வகையினால்’ என்று வினவினான்.*

உகவை - மகழ்ச்சி; உகவையான் நெஞ்சம் உள்ளுருகி என்பது நம்மாழ்வார் வாக்கு (திருவாய்மொழி6.2.9). *78*

1392. இவ்வகை உரைசெய இருந்த வேந்து அவை.
‘செவ்வியோய்! நின் திருமகற்குத் தேயத்தோர்
அவ்வவர்க்கு, அவ்வவர் ஆற்ற ஆற்றும்
எவ்வம்இல் அன்பினை, இனிது கேள்’ எனா,

இவ் வகை உரை செய - *(தயரதன்) இவ்வாறு வினவ;* **இருந்த வேந்து அவை -** *அங்கே இருந்த அரசர் கூட்டம்;* **செவ்வியோய் -** *(தயரதனை நோக்கி) செப்பமுடையோய்!;* **நின் திருமகற்கு** *- உன் மகன்மீது;* **தேயத்தோர் அவ்வவர்க்கு -** *அங்கங்கே பற்பலநாட்டில் உள்ளோரும்;* **அவ்வவர் ஆற்ற ஆற்றுறும் -** *அவரவர்களும் மிகவும் செய்கின்ற;* **எவ்வம் இல் அன்பினை -** *குறைவில்லாத அன்பினை;* **இனிது கேள் எனா** *- இன்பமாகக்கேட்பாய்’ என்று சொல்லி.*

இது முதல் நான்கு பாக்களும் ஒரு தொடர். திருமகற்கு - உருபு மயக்கம்; ‘கு’ ஏழனுருபில் வந்தது. *79*

1393. ‘தானமும், தருமமும், தகவும், தன்மை சேர்
ஞானமும், நல்லவர்ப் பேணும் நன்மையும் -
மானவ! - வையம், நின் மகற்கு; வைகலும்,
ஈனம் இல் செல்வம் வந்து இயைக என்னவே.

‘மானவ *- மனுவின் குலத்தில் தோன்றியவனே!;* **நின் மகற்கு** *- உன் மகனிடத்தில்;* **ஈனம் இல் செல்வம்** *-தாழ்வில்லாத அரசச் செல்வம்;* **வந்து இயைக என்ன** *- வந்துபொருந்தக் கடவது என்று சொல்வது போல;* **தானமும் -** *கொடைத் தன்மையும்; தருமம் - அறநெறியும்;* **தகவும் -** *ஒழுக்கமும்;* **தன்மை சேர் ஞானமும்** *- மேன்மை பொருந்திய மெய்யுணர்வும்;* **நல்லவர்ப் பேணும் நன்மையும் -** *பெரியோரைப் போற்றிக் காக்கும் நற்பண்பும்;* **நின்மகற்கு வைகலும் வைகும்** *- உன் மகனுக்கு என்றும் நிலையாகத் தங்கியுள்ளன.’*

இதனால் இராமனுக்கு அரசனாதற்குரிய அனைத்துத் தகுதிகளும் உள்ளன என்றனர் அரசர்கள் . தானம்- அறநெறியால் வந்த பொருளைத் தக்கார்க்கு. உவகையொடுங் கொடுத்தல். நல்லவர்ப் பேணும் நன்மை - இரண்டன் தொகை.
80

1394. ***‘ஊருணி நிறையவும், உதவும் மாடு உயர்***
பார் கெழு பயன்மரம் பழுத்தற்று ஆகவும்,
கார் மழை பொழியவும், கழனி பாய் நதி
வார் புனல் பெருகவும், மறுக்கின்றார்கள் யார்.?

‘ஊருணி நிறையவும் *- ஊராரால் உண்ணுதற்குரிய நீர்நிலை நீரால் நிறையவும்;* ***உதவும் மாடு உயர் -*** *பலர்க்கும் உதவத்தக்க இடத்தில் வளர்ந்துள்ள;* ***பார்கெழு பயன்மரம்*** *- உலகத்தார் விழையும் பயன்படும் மரம்;* ***பழுத்தற்று ஆகவும்*** *- பழுத்ததாகவும்;* ***கார்மழை பொழியவும் -*** *மேகங்கள் காலத்தில் மழையைப் பெய்யவும்;* ***கழனிபாய் நதி -*** *வயல்களில் பாய்கிற ஆறு;* ***வார்புனல் பெருகவும் -*** *மிக்க நீர் பெருகவும்;* ***மறுக்கின்றார்கள்யார் -*** *வேண்டாம் என்று தடுப்பவர்கள் யார் உளர்? (எவரும் இலர்.).’*

இவ்வெடுத்துக்காட்டுகளால் இராமன் பிறர்க்கு நன்மை செய்யும் ஒப்புரவாளன் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது.“ ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம், பேரறி வாளன் திரு” என்னும் குறளில் (215) வரும் உவமையினை ஊருணி நிறையவும் என்றும், “பயன்மரம் உள்ளூர்ப் பழுத்தற்றால் செல்வம், நயனுடையான்கண்படின்” (216) மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம், பெருந்தகை யான்கண் படின்“(217) என்னும் குறட்பாக்களில் வரும் மரங்கள் இரண்டினையும் சுட்டும் வகையில் “பார் கெழுபயன்மரம்” என்றும் சுருங்கச் சொல்லியுள்ள திறம் எண்ணி மகிழ்தற்குரியது.
81

1395. ***‘பனை அவாம் நெடுங் கரப் பரும யானையாய்!***
நினை அவாம் தன்மையை நிமிர்ந்த மன்னுயிர்க்கு,
எனையவாறு அன்பினன் இராமன், ஈண்டு, அவற்கு
அனையவாறு அன்பின அவையும்’ என்றனர்.

‘பனை அவாம் நெடுங் கரப் பரும யானையாய் - *பனை மரம் போன்ற நீண்ட துதிக்கையையும்,அம்பாரியையும் உடைய யானையை உடைய அரசே!;* ***நினை அவாம் தன்மையை நிமிர்ந்த -*** *உன்னை விரும்பும் தன்மையை மிகுதியாகக் கொண்டிருந்த;* ***மன் உயிர்க்கு -*** *நிலைபேறுடைய உயிர்களிடத்தில்;* ***ஈண்டு இராமன் எனையவாறு அன்பினன் -*** *இங்கே இராமன் எவ்வாறு அன்புடையவனாய் இருக்கின்றானோ;* ***அனையவாறு அவையும் அவற்கு அன்பின -*** *அவ்வாறு அவ்வுயிர்களும் அவனிடத்தில்அன்புடையனவாய் இருக்கின்றன;* ***என்றனர்*** *- என்று கூறினர்.*

இராமன் மக்களிடத்தும், மக்கள் அவனிடத்தும் காட்டிய அன்புத்திறன் இங்குச் குறிக்கப்பட்டது.பாலகாண்டத்துள் 308 - 312 ஆத்ம பாடல்களில் இத்தன்மை குறிக்கப்பட்டுள்ளமை ஒப்புநோக்கற்கு உரியது. மன்உயிர்க்கு, அவற்கு - வேற்றுமை மயக்கங்கள்;‘கு’ உருபு ஏழாம் வேற்றுமையில் மயங்கியது.
82

தயரதன் இராமனை மன்னர்க்குக் கையடை ஆக்குதல்

1396. **மொழிந்தது கேட்டலும், மொய்த்து நெஞ்சினைப்**
பொழிந்த பேர் உவகையன், பொங்கு காதலன்,
'கழிந்தது என் துயர்' எனக் களிக்கும் சிந்தையன்,
வழிந்த கண்ணீரினன், மன்னன் கூறுவான்.

மொழிந்தது கேட்டலும் - அவ்வாறு அவையில் இருந்தவர் கூறியதைக் கேட்டவுடனே; **மன்னன்** - அரசனாகிய தயரதன்; **நெஞ்சினை மொய்த்து -** மனத்தினில் முழுதும் நிரம்பி; **பொழிந்த பேர் உவகையன் -** வெளிப்பட்ட மிக்க மகிழ்ச்சியையுடையவனும்; **பொங்குகாதலன் -** மேலிடுகின்ற அன்பையுடையவனும்; **கழிந்தது என்துயர் என** - 'துன்பம் நீங்கியவனானேன்'என்று; **களிக்கும் சிந்தையன்** - களிப்பை வெளிப்படுத்தும் மனத்தை யுடையவனும்; **வழிந்தகண்ணீரினன்** - மகிழ்ச்சியால் தானே வழிந்த கண்ணீரையுடையவனுமாகி; **கூறுவான்** - சொல்வான் ஆயினான்.

நெஞ்சினை - வேறுமை மயக்கம்; நெஞ்சில் என ஏழாம் வேற்றுமை பொருளது.

83

1397. **'செம்மையின், தருமத்தின், செயலின், தீங்கின்பால்**
வெம்மையின், ஒழுக்கத்தின் மெய்ம்மை மேவினீர்.
என் மகன் என்பது என் ? நெறியின், ஈங்கு, இவன்
நும் மகன்; கையடை; நோக்கும் ஈங்கு' என்றான்.

'செம்மையின் - (தயரதன் அரசர்களை நோக்கி) நடுநிலைமையிலும்; **தருமத்தின்** - அரசியல் அறத்திலும்; **செயலின் -** நற் செய்கையிலும்; **தீங்கின்பால் வெம்மையின்** - திச்செயல்களில் கொண்ட வெறுப்பிலும்; **ஒழுக்கத்தின் நடத்தையிலும்; மெய்மை மேவினீர்-** உண்மையாக இருப்பவர்களே!; **இவன் ஈங்கு -** இவ்விராமன் இனிமேல்; **என்மகன் என்பது என்** - என் பிள்ளை என்று சொல்லுவது ஏன்?; **நும் மகன்** - உங்கள்பிள்ளையாவான்; **கையடை** - அவனை உங்களிடம் அடைக்கலமாக்கினேன்; **ஈங்கு நோக்கும்என்றான் -** இங்கே அவ்வாறே கருதிப்பேணுங்கள்' என்றான்.

இவனை என்மகன் என்ன வேண்டா; உங்கள் மகனாகக் கொண்டு போற்றுங்கள் எனத் தயரதன் கூறினான்.நோக்கும் - பேணுங்கள்; முன்னிலை வினைமுற்று.

84

தயரதன் நல்ல நாள் பார்த்தல்

1398. **அரசவை விடுத்தபின், ஆணை மன்னவன்,**
புரை தபு நாளொடு பொழுது நோக்குவான்
உரை தெரி கணிதரை ஒருங்கு கொண்டு, ஒரு
வரை பொரு மண்டபம் மருங்கு போயினான்.

அரசவை விடுத்த பின் - அரசர் கூட்டத்தை அனுப்பிய பின்பு; **ஆணை மன்னவன்** - ஆணையைச் செலுத்தும் தயரத மன்னன்; **புரைதபு நாளொடு பொழுது -** குற்றமற்ற நாளொடு கூடியமுகூர்த்தத்தை; நோக்குவான் - பார்ப்பதற்கு; **உரை தெரி கணிதரை ஒருங்கு கொண்டு** - சோதிட நூலாராய்ச்சியுடைய சோதிடரைத் தன்னோடு அழைத்துக் கொண்டு; **வரை பொரு மண்டபம்மருங்கு -** மலையை ஒத்த மண்டபத்தில்; **போயினான்** - போய்ப் புகுந்தான்.

acharya.org

சோதிடம் பார்க்க அமைதியான சூழல் வேண்டுமாதலின், சோதிடம் வல்லாரோடும் தனியிடம்சென்றான். உரை - ஆகுபெயர்; சோதிட நூலைக் குறித்தது.

85

acharya.org

மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்

இராமனுக்கு முடிசூட்டுவிழா நடக்க இருப்பதை அறிந்த கைகேயியின் தோழி மந்தரை என்பாள் அவ்விழாநடைபெறாதவாறு செய்த சூழ்ச்சியைச் சொல்லும் படலம் என்பது பொருள். மந்தரை - கைகேயியின்தோழி. கேகய நாட்டிலிருந்து கைகேயியுடன் வந்தவள். கூனல் ஆக இருந்த காரணத்தால் 'கூனி' எனவும் வழங்கப்பெறுபவள். மந்தரா - மனத்தைக் கலக்குபவள். வடமொழிச் சொல் மந்தரை என வந்தது- கைகேயியின் மனத்தைக் கலக்குபவள் என்கின்ற காரணத்தால் வந்த பெயர். சூழ்ச்சி - சூழ்தல், ஆராய்தல், ஆலோசனை என்னும் பொருளில் வரும். ''சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்தல்'' (குறள் - 671) இங்கே சூழ்ச்சி - தீய ஆலோசனை என்க. இனி வஞ்சனை, சதி, சூது எனவும் அதன் தன்மைப்பற்றிகூறுவதும் உண்டு.

இராமன் முடிசூட இருக்கும் செய்தியைக் கோசலையிடம் மங்கையர் அறிவித்தலும், கோசலைசுமித்திரையுடன் மகிழ்ந்து திருமால் கோயில் சென்று வழிபட்டுக் கோதானம் புரிதலும், தயரதன் முடிசூட்டு விழாவிற்குரிய நல்நாள் நாளையே என்பது அறிந்து, வசிட்டனை வரவழைத்து இராமனுக்கு அறிவுரை வழங்கும்படி கூறுதலும், வசிட்டன் இராமன் மனை புகுந்து அவனுக்கு அறிவுரை கூறுதலும், இராமன்வசிட்டனுடன் திருமால் கோயிலை அடைதலும், இராமனுக்குத் தீர்த்த நீராட்டிச் சடங்குகள் செய்யப்பெறுதலும், நகரமாந்தர் மகிழ்ச்சியும், நகர் அழகு செய்தலும், அது கண்ட மந்தரையின் சீற்றமும், இராமன்மேல்கொண்ட கோபத்தோடு கைகேயியின் அரண்மனை அடைந்து உறங்கும் கைகேயியை அவள் எழுப்புதலும், கைகேயியிடம்இராம பட்டாபிஷேகச் செய்தியை மந்தரை கூறுதலும், அதுகேட்டு அவள் மகிழ்ந்து மாலை அளித்தலும், அளித்த பொன்மாலையை அறத்து வீசி மந்தரை பல மாற்றத்தால் கைகேயியை மனமாற்றம் செய்தலும், மனம் மாறிய கைகேயி மந்தரையைப் பாராட்டி ஆலோசனை கேட்டலும், உபாயம் கூறுதலும், உரைத்த மந்தரையைப்பாராட்டி மகிழ்ந்து பெரும்பரிசுகள் அளித்துக் கைகேயி அவ்வாறே செய்வேன் என உறுதியளித்தலும்ஆகிய செய்திகள் இப்பதியில் கூறப்பெறுகின்றன.

கோசலையிடம் மங்கையர் நால்வர் மகிழ்ச்சியோடு செய்தி சொல்லப் போதல்

கலிவிருத்தம்

1399. ஆண்டை அந் நிலை ஆக - அறிந்தவர்,
பூண்ட காதலர், பூட்டு அவிழ் கொங்கையர்,
நீண்ட கூந்தலர், நீள் கலை தாங்கலர்,
ஈண்ட ஓடினர், இட்டு இடை இற்றிலர்.

ஆண்டை *- அரசவையில்;* ***அந்நிலை ஆக*** *- (தயரதன் மன்னர் கருத்தை அறிந்துமகிழ்ச்சி அடைந்து இராமன் முடிபுனை நாள் குறித்தற்காகச் சோதிடரை அழைத்துக்கொண்டு மண்டபத்தில்புகுதலாகிய) அந்த நிலை நடந்துகொண்டிருக்க, (மங்கையர் நால்வர்);* ***அறிந்தவர்*** *- (இராமன்முடிபுனை) செய்தி அறிந்து;* ***பூண்ட காதலர்*** *- (இராமன்மேற்) கொண்ட அன்போடு, (மகிழ்ச்சிப்பெருக்கால் பருத்து);* ***பூட்டு அவிழ் கொங்கையர்*** *- வார்க்கச்சின் பூட்டு அவிழ்ந்தமார்பகங்களோடும்;* ***நீண்ட கூந்தலர்*** *- அவிழ்ந்து நிலைகுலைந்து நீண்டு வீழ்ந்த கூந்தலோடும்; நீள்கலை தாங்கலர் -*

அவிழ்கின்ற ஆடையைத் தாங்கிப் பிடிக்கலாம்; **இட்டு இடை இற்றிலர்-** *நுண்ணிய இடை ஒடிந்து விழப் பெறாது;* **ஈண்ட** *- விரைந்து (செய்தி சொல்ல);* **ஓடினர்** *- ஓடினார்கள்.*

தயரதன் மன்னர்களோடு கலந்து பேசி முடிபுனை நாள் குறிக்கச் செல்கிறான்; அப்போது அச்செய்திஅறிந்த மங்கையர் நால்வர் கோசலைபால் செய்திஅறிவிக்க விரைந்து ஓடுகிறார்கள். 'மங்கையர்நால்வர்' என்பது அடுத்த பாடலில் வருகிறது. இங்குக் கொண்டு வந்து உரைக்கப்பெற்றது. இவர்கள்கோசலையின் தோழியர் ஆதல் வேண்டும். மகிழ்ச்சிச் செய்தி ஆதலின் அது கேட்டு இவர்கள் உடல்பூரிக்கிறது; உடல் பருத்தலின் கொங்கை விம்முகிறது. அதனால் வார்க்கச்சு பூட்டறுதலும், மேகலைநிற்காது அவிழ்ந்து வீழ்தலும் நிகழ்கின்றன. நுண்ணிய இடையினராய் இவர்கள் விரைந்து ஓடும்போது இடை ஒடிந்து விழாமல் இருக்கிறது என்று நயமாகக் கவிஇயல்பால் குறிப்பிட்டார். கொங்கைவிம்மிப் புடைத்தலானும், விரைந்து இவர்கள் ஓடுதலானும் நுண்ணிய இடை இற்றுப் போகாதது வியப்புஎன்று குறித்தார், 'பூண்ட காதல் அறிந்தவர்' என மாற்றிக் கூட்டி, இராமன்பால் அன்பு பூண்டஅறிந்த மங்கையர் நால்வர் எனப் பொருள் உரைத்து மகிழ்ச்சியால் விம்மலின் உடலில் நிற்காது நெகிழ்கிறதாதலின் 'தாங்கலர்' என்று உரைத்தார் என்பதும் உண்டு; ஏற்குமேல் கொள்க. **1**

1400. ஆடுகின்றனர்; பண் அடைவு இன்றியே
பாடுகின்றனர்; பார்த்தவர்க்கே கரம்
சூடுகின்றனர்; சொல்லுவது ஓர்கிலர்;
மாடு சென்றனர்; - மங்கையர் நால்வரே.

மங்கையர் நால்வர் - *நான்கு மகளிர் (இராமன் முடிபுனை செய்தியை அறிந்த மகிழ்ச்சியராய்அதனால்);* **ஆடுகின்றனர் -** *ஆடிக் கொண்டு;* **பண் அடைவு இன்றியே பாடுகின்றனர்** *-இசை முறைக்குச் சிறிதும் ஒழுங்கு இல்லாமல் பாடிக்கொண்டு;* **பார்த்தவர்க்குக் கரம் சூடுகின்றனர்** *- தம்மைப் பார்த்தவர்களையெல்லாம் கைகளைத் தலைமேல் சூடி வணங்கிக்கொண்டு;* **சொல்வது ஓர்கிலர் -** *என்ன சொல்வது என்று சிந்தியாதவர்களாகி;* **மாடு சென்றனர் -** *கோசலை பக்கல் சென்று சேர்ந்தார்கள்.*

மேற்பாட்டின் தொடர்ச்சி இதுவாதலின் மங்கையர் நால்வர் ஓடினர் என உரைத்தார். ஆடி, பாடி, பார்த்தவர்க்குக் கரம் சூடி, சொல்லுவது ஓராது, கோசலை பக்கலில் சென்றனர்என முடித்துக் காட்டுக. மகிழ்ச்சி மிகுதி உடையவர்கள் எதிரிற் கண்டவர்களை எல்லாரையும்கும்பிடுதலும், ஆடிப் பாடுதலும் சொல்லுவது அறியாதிருத்தலும் இயல்பு. "வேதியர் தமைத்தொழும்;வேந்தரைத் தொழும்; தாதியர் தமைத்தொழும்; தன்னைத் தான் தொழும்; ஏதும் ஒன்று உணர்குறாதுஇருக்கும்; நிற்குமால்: - காதல் என்றதுவும் ஓர் கள்ளின் தோன்றிற்றே" எனவும், "ஆடும்பாடுமால்", எனவும் (கம்ப. 10202. 10201) பரதனது மகிழ்ப்பெருக்கைக் கம்பர் பின்னர்க் காட்டியுள்ளமை கண்டும் அறிக. 'ஏ' இரண்டும் அசைகள். **2**

மகிழ்ந்த மங்கையரைக் கோசலை வினாவ, அவர் விடையிறுத்தல்

1401. கண்ட மாதரைக் காதலின் நோக்கினாள்,
கொண்டல் வண்ணனை நல்கிய கோசலை;

‘உண்டு பேர் உவகைப் பொருள்; அன்னது,
தொண்டை வாயினிர்! சொல்லுமின் ஈண்டு!’ என்றாள்.

கொண்டல் வண்ணனை நல்கிய கோசலை - மழை மேகம் போன்ற திருமேனி உடைய இராமனைப்பெற்ற கோசலை; **கண்ட மாதரை** - (ஆடிப்பாடிக் கரம்சூடிச் சொல்லுவது ஓராது வந்து) தன்னைக்கண்ட அந்நான்கு பெண்களை; **காதலின்** - அன்பினால்; **நோக்கினாள்** - பார்த்து; **‘தொண்டை வாயினிர்!** - ஆதொண்டைக் கனிபோன்ற சிவந்த வாயை உடைய பெண்களே! (உங்களைக்காணுங்கால்); **பேர் உவகைப் பொருள்** - பெரிய மகிழ்ச்சிச் செய்தி; **உண்டு** - இருக்கிறது (என்று தெரிகிறது); **அன்னது** - அப்படிப்பட்ட மகிழ்ச்சிச் செய்தியை; **ஈண்டுச் சொல்லுமின்** - இவ்விடத்தில் சொல்லுங்கள்;’ **என்றாள்** - என்று கேட்டாள்.

கோசலை - கோசல தேசத்தரசன் மகள். கோசலம் - இங்குத் தென் கோசலம். வந்த மங்கையர்கருதிய செய்தியை அவர்கள் கூறாமலே குறிப்பால் அறிந்தாள், அதனால் ‘உண்டு பேர் உவகைப்பொருள்’ என்றாள் எனலாம். தன் தோழியர் ஆதலின் அன்போடு நோக்கினாள். இனி ‘இராமன் தாய்’உலகின் தாய் ஆதலின் அனைவரையும் அன்போடு நோக்கல் அவள் இயல்பு எனினும் அமையும். 3

1402. **‘மன் நெடுங் கழல் வந்து வணங்கிட,**
பல் நெடும் பகல் பார் அளிப்பாய்!’ என,
நின் நெடும் புதல்வன்தனை, நேமியான்,
தொல் நெடும் முடி சூட்டுகின்றான்’ என்றார்.

நேமியான் - சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதன்; **நின் நெடும் புதல் வன்தனை** - உன் பெருமைக்குரிய மகனாகிய இராமனை; **மன் நெடுங் கழல் வந்து வணங்கிட** - எல்லாஅரசர்களும் உன் பெரிய வீரக்கழல் அணிந்த அடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க; **பல் நெடும் பகல்** - பல நீண்ட நாள்கள்; **பார் அளிப்பாய்** - இந்நிலவுலகத்தைக் காப்பாயாக; **என** - என்று கூறி; **தொல் நெடும்முடி** - பழமையான நீண்ட திருமுடியை; **சூட்டுகின்றான்** - அணிவிக்கின்றான்; **என்றார்** - என்று சொன்னார்.

நின் நெடும் புதல்வன் நின் மூத்த புதல்வன் என்றும் ஆம். நால்வரையும் தன் மக்களாகக்கருதி அன்பு செய்பவள் கோசலை ஆதலின், இராமனைக் குறிக்க ‘மூத்தபுதல்வன்’ என்னும்பொருளில், ‘நெடும்புதல்வன்’ என்றாராம். தொல்முடி - பாரம்பரியமாக வந்து கொண்டிருக்கின்றமுடி. ‘மன் நெடுங்கழல் வந்து வணங்கிட’ தயரதன் பொருந்திய தனது நெடிய வீரக்கழல் அணிந்த அடியில்இராமன் வந்து வணங்கிட, அவனுக்கு முடிசூட்டுகின்றான் எனக் கூட்டிப் பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று. 4

கோசலையின் மன நிலை

1403. **‘சிறக்கும், செல்வம் மகற்கு’ என, சிந்தையில்**
பிறக்கும் பேர் உவகைக் கடல் பெட்பு அற,
வறக்கும் மா வடவைக் கனல் ஆனதால் -
துறக்கும் மன்னவன் என்னும் துணுக்கமே.

(அது கேட்ட கோசலைக்கு) **'மகற்குச் செல்வம் சிறக்கும்' என** - தன் மகனாகிய இராமனுக்குஅரசச் செல்வம் சிறக்க இருக்கிறது என்று; **சிந்தையில்** - மனத்தில்; **பிறக்கும்பேர் உவகைக் கடல்** - தோன்றிய பெரிய மகிழ்ச்சிக் கடல்; **பெட்பு அற-** பெருமையற்றுப் போக; **மன்னவன்** - தன் நாயகனாகிய தயரதன்; **துறக்கும் -** துறந்து செல்வான்; **என்னும் துணுக்கம் -** என்கின்ற அச்சமானது; **வறக்கும்** - வறண்டுபோகச்செய்யும்; **மா** - பெரிய; **வடவைக்கனல்** - வடவைத் தீயை; **ஆனது** - ஒத்திருக்கிறது.

மகன் முடிசூடுவான் என்ற மகிழ்ச்சியை, மன்னன் துறப்பான் என்ற அச்சம் அடக்கிவிட்டது என்பதை இவ்வாறு கூறினார். வடவைத்தீ - வடவை முகத்தோடு கூடிய நெருப்பு; வடவை - பெண் குதிரை. இந்நெருப்பு கடலின் இடையே உள்ளது எனவும், கடல் நீரை ஓரளவுக்கு மிகாது சுவறச் செய்யும் ஆற்றல்உடையது எனவும், ஊழிக்காலத்தில் மேல எழும்பி கடல் நீர் அனைத்தையும் வற்றச் செய்துவிடும்எனவும் புராணிகர் கூறுவர். உவகைக் கடல், வடவைக் கனல் என்பன உருவகம். "உறத்தகும் அரசு இராமற்கென்றுஉவக்கின்ற மனத்தைத் துறத்தி நீ எனும் சொற்சுடும் " (1358.) என்ற சுமந்திரன் வார்த்தையை இங்குஒப்பு நோக்குக. 'ஆல்' ஈற்றசை. **5**

கோசலை சுமித்திரையுடன் கோயிலுக்குப் போதல்

1404. அன்னளாயும், அரும் பெறல் ஆரமும்,
நல் நதிக் குவையும், நனி நல்கி, தன்
துன்னு காதல் சுமித்திரையோடும் போய்,
மின்னும் நேமியன் மேவு இடம் மேவினாள்.

(கோசலை) **அன்னளாயும்** - அத்தன்மையளாயும், (செய்தி சொன்ன மங்கையர்களுக்கு); **அரும்பெறல் ஆரமும்** - பெறுதற்கரிய முத்து வடமும்; **நல்நிதிக் குவையும்** - உயர்ந்தசெல்வக் குவியல்களையும்; **நனி நல்கி -** மிகுதியாகக் கொடுத்து; **தன் -** தன்னிடத்தில்; **துன்னு காதல் -** நெருங்கிய அன்பினை உடைய; **சுமித்திரையோடும் போய் -** சுமித்திரையுடனே சென்று; **மின்னும் நேமியன்** - ஒளிவிடும் சக்கரப் படையை உடையவனாகிய திருமால்; **மேவு இடம்** - வீற்றிருந்தருளும் திருக்கோயிலை; **மேவினாள் -** அடைந்தாள்.

'தன் நாயகன் துறப்பான்' என்று தோன்றுகிற அச்சம் அவள் அநுபவிப்பதே யன்றி மற்றவர்களுக்குவெளிக்காட்ட ஒண்ணாது ஆதலின், மகிழ்ச்சியை வெளிக்காட்டி ஆரமும் நிதியும் சிலதியர்க்குநல்கினாள். கோசலையும் சுமித்திரையும் நெருங்கியவர்கள் என்பதைத் 'துன்னு காதல்' என்றஅடைகளால் அறியலாம். புதல்வன் நன்மையை விரும்பித் திருமாலை வழிபடச் சென்றாள். சூரிய குலமன்னன் 'இட்சுவாகு' காலம் தொடங்கித் திருமால் இக் குலமன்னர் குல தெய்வமாக விளங்கினர்ஆதலின் அவரை வழிபடல் வேண்டிச் சுமித்திரையுடனே சென்றாள். இப்பொழுதே கைகேயி இவ்விருவரின்வேறுபட்டுத் தனித்தன்மையுடன் இருத்தல் அறிதற்பாலது. சுமித்திரை - நல்ல பண்பு நலன்களை உடையவள்என்ற பொருள் உடைய பெயர். **6**

1405. மேவி, மென் மலராள், நிலமாது எனும்
தேவிமாரொடும் தேவர்கள் யாவர்க்கும்

ஆவியும், அறிவும், முதல் ஆயவன்
வாவி மா மலர்ப் பாதம் வணங்கினாள்.

மேவி - (திருமால் கோயிலை) அடைந்து; **மென்மலராள் -** மென்மையான செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள்; **நிலமாது -** பூதேவி; **எனும் -** என்கின்ற; **தேவிமாரொடும் -** இரு தேவியரொடும்; **தேவர்கள் யாவர்க்கும் -** எல்லாத் தேவர்களுக்கும்; **ஆவியும் -** உயிரும்; **அறிவும்** - ஞானமும்; **முதலும்** - ஆதியும்; **ஆயவன்** - ஆகிய திருமாலினது; **வாவி மாமலர்** - பொய்கையில் பூத்த பெருமை பெற்ற தாமரைமலர் போன்ற; **பாதம் -** திருவடிகளை; **வணங்கினாள் -** வழிபட்டாள். அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர்போல உள்ள திருவடி என்பார் 'வாவி மா மலர்' என்றார். மற்றைத் தேவர்களுக்கு உயிராக இருக்கிறான் என்பது. உயிர்க்கு உயிராய் நின்று உணர்த்துபவன்முதல்வனாகிய இறைவனே என்பதாம். அறிவாய் நின்று உணர்த்துதலின் 'அறிவும்' ஆயவன் என்றார். 'ஆவியும் அறிவும் முதலும் ஆயவன்' என்னாது, 'முதலாயவன்' என்றபடியால், ஆவி, அறிவு முதலியவைகளாகஇருக்கின்றவன் என்று பொருள் கூறி, ஆவி, அறிவு முதலியவைகளாக இருக்கின்றவன் என்று பொருள் கூறி, ஆவி, அறிவு ஆகிய இரண்டும் ஆக உள்ளபடியால் அவனே முதலும் ஆவான் என்பது உணரப்படும்.
7

கோசலை திருமாலை வணங்குதலும், கோதானம் புரிதலும்

1406. **'என்வயின் தரும் மைந்தற்கு, இனி, அருள்**
உன்வயத்தது' என்றாள் - உலகு யாவையும்
மன்வயிற்றின் அடக்கிய மாயனைத்
தன் வயிற்றின் அடக்கும் தவத்தினாள்.

உலகு யாவையும் - எல்லா உலகங்களையும்; **மன் வயிற்றின் -** பெருமை பெற்றதன் திருவயிற்றின்கண்ணே; **அடக்கிய -** அடக்கிக் கொண்ட; **மாயனை** - திருநாராயணனை; **தன் வயிற்றில்** - தன்னுடைய வயிற்றிலே; **அடக்கும்** - அடக்கிய; **தவத்தினாள்** - தவம் பெற்றவனாகிய கோசலை; **'என் வயின் தரும் மைந்தற்கு** - என்னிட மாகப் பிறந்திடநீ தந்த மைந்தனாகிய இராமனுக்கு; **இனி -** இப்பொழுது; **அருள்** - அருளுவது; **உன் வயத்தது -** உன்னிடத்துள்ளது; (அருள் செய்வாயாக) **என்றாள்** - என்று பிரார்த்தனைசெய்தாள்.

ஆதேயமாகிய திருமால் உலகத்தைத் தன்வயிற்றில் அடக்கியவன். ஆதாரமாகிய கோசலைஅவனையே தன்வயிற்றில் அடக்கியவள் என்றார். ஊழிக்காலத்து அப்பெருமான் உறங்கிக் கிடந்தஆலியைப் போலாயிற்று இவள் வயிறு, அவ்வாலிலையில் தன்னிச்சையாலே உறங்கினான் பெருமாள். ஆனால்,இவள் தவத்தாலே இவள் வயிற்றிலே சிக்குண்டு கிடந்தான் என்பதை உணர்ந்த ''தவத்தினாள்''என்றார்.மாயன் - மாயம். உடையவன். 'கூடாதனவற்றைக் கூட்டுவிப்பது' மாயமாம். இதை 'அகடித கடநா சாமர்த்தியம்'- கூடாததையும் கூட்டுவிக்கும் திறம் என்பர். இனி 'மாயன்' உலக காரணமாகிய 'பிருகிருதி'(மாயை) யாகத் தான் உள்ளவன் எனத் தத்துவப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. *8*

acharya.org

1407. ***என்று இறைஞ்சி, அவ் இந்திரை கேள்வனுக்கு***
ஒன்றும் நான்மறை ஓதிய பூசனை
நன்று இழைத்து, அவண், நல்ல தவர்க்கு எலாம்
கன்றுடைப் பசுவின் கடல் நல்கினாள்.

என்று - என்று வேண்டி; **இறைஞ்சி** - வணங்கி; **அவ் இந்திரை கேள்வனுக்கு** - அந்த இலக்குமி நாயகனாகிய நாராயணனுக்கு; **ஒன்றும் நான்மறை ஓதிய பூசனை** - பொருந்திய வேதங்களிற்சொல்லப் பட்ட முறைமையில் ஆன வழிபாட்டை; **நன்று இழைத்து** - நன்றாகச் செய்து; **அவண்** -அவ்விடத்தில்; **நல்ல தவர்க்கு எலாம்** - நல்ல தவத்தோர்களுக்கெல்லாம்; **கன்றுடைப்பசுவின் கடல்** - கன்றோடு கூடிய பசுவின் கூட்டங்களை; **நல்கினாள்** - தானமாகக் கொடுத்தாள்.

ஸ்ரீ நாராயணனை வழிபட்டு, வழிபாட்டின் முடிவில் கோதானம் செய்தாள்.
9

1408. ***'பொருந்து நாள் நாளை, நின் புதல்வற்கு' என்றனர்,***
திருந்தினார்; அன்ன சொல் கேட்ட செய் கழல்
பெருந் திண் மால் யானையான், 'பிழைப்பு இல் செய் தவம்
வருந்தினான் வருக' என, வசிட்டன் எய்தினான்.

திருந்தினார் - (நூல்களில்) தேறியவர்களாகிய கணித நூல் **அறிஞர்கள்; 'நின்புதல்வற்கு** - உன் மகனுக்கு, (முடி சூட்டுவதற்கு); **பொருந்தும்** - பொருத்தமான; **நாள்** - நல்ல நாள்; **நாளை** - நாளைக்கேயாகும்;' **என்றனர்** - என்று சொன்னார்கள்; **அன்ன சொல் கேட்ட** - அந்த வார்த்தையைக் கேட்ட; **செய்கழல்** - புனைந்த வீரக்கழலணிந்த; **பெருந்திண்மால் யானையான்** - பெரிய வலிய மதமயக்கமுடைய யானையையுடையதயரதன்; **'பிழைப்பு இல் செய்தவம்** - தவறில்லாத தவத்தைச் செய்து; **வருந்தினான்** - வருத்திய மேனி உடைய வசிட்டன்; **வருக என** - வருக' என்று அழைக்க; **வசிட்டன்** - வசிட்ட முனிவன்; **எய்தினான்** - வந்து சேர்ந்தான்.

திருந்தினார் என்றது கற்றறிவில் முற்றத்துறைபோய் அதன் பயனாய் வாழ்க்கையை முறைப்படுத்திக் கொண்டவர்கள். கடுமையான தவம் செய்தவன் என்பது தோன்ற 'செய்தவம் வருந்தினான்' என்று கூறினார். *10*

இராமனுக்கு உறுதி கூறும்படி தயரதன் வசிட்டனை வேண்டுதல்

1409. ***'நல் இயல் மங்கல நாளும் நாளை; அவ்***
வில் இயல் தோளவற்கு ஈண்டு, 'வேண்டுவ
ஒல்லையின் இயற்றி, நல் உறுதி வாய்மையும்
சொல்லுதி பெரிது' என, தொழுது சொல்லினான்.

(தயரதன் வசிட்டனைப் பார்த்து) **'நல் இயல் மங்கல நாளும் நாளை** - நல்ல இயல்புகளையுடைய(கோள் நிலை உடைய) முகூர்த்த நாளும் நாளைக்கேயாகும்; (ஆதலால்) **அவ் வில் இயல் தோளவற்கு** - அந்த வில்பழகிய தோள் உடையவனாகிய

இராமனுக்கு; **ஈண்டு -** *இவ்விடத்தில்;* **வேண்டுவ-** *வேண்டியனவாய விரதம் முதலிய சடங்கு களை;* **ஒல்லையின்** *- விரைவாக;* **இயற்றி** *- செய்து; (அதன்மேல்)* **நல் உறுதி** *- நல்ல அரசியல் அறமாகிய;* **வாய்மையும்** *- உண்மைகளையும்;* **பெரிது சொல்லுதி -** *மிகவும் சொல்வாயாக;* **என - என்று தொழுது -** *வணங்கி;* **சொல்லினான்** *-சொன்னான்.*

பட்டாபிஷேகம் செய்வதற்குரிய முகூர்த்த தினமும், தினசுத்தமும், கோளும் நாளும் நன்னிலைநிற்க அமைதலும் முதலியன வேண்டுதலின் அது மிக அரிதாகவே அமைதலின், நாளைக்கே நல்லியல் மங்கலநாள் என்றனர் கணிதநூல் வல்லோர். உடனே செய்ய வேண்டிய முடிசூட்டு விழாவிற்கு முன்னதாகிய சடங்குகளைவிரைவில் செய்ய வேண்டுதலின் 'ஒல்லையின் இயற்றி' என்றான். ஆசிரியனாக இருந்து கற்பித்தான்ஆதலின் அரசியல் உறுதிகளை எடுத்துரைக்க வசிட்டனை வேண்டினான் தயரதன். 11

இராமன் தன் திருமனையில் வசிட்டனை வரவேற்றல்

1410. முனிவனும், உவகையும் தானும் முந்துவான்,
மனுகுல நாயகன் வாயில் முன்னினான்;
அனையவன் வரவு கேட்டு, அலங்கல் வீரனும்,
இனிது எதிர்கொண்டு, தன் இருக்கை எய்தினான்.

முனிவனும் *- வசிட்டனும்;* **உவகையும் தானும் முந்துவான் -** *தன் மகிழ்ச்சிக்குத்தான் முற்பட்டுச் செல்வானாய்;* **மனுகுல நாயகன் -** *வைவஸ்வத மனுவின் வமிசத்தில் தோன்றியஇராமனது;* **வாயில் -** *அரண்மனை வாயிலை;* **முன்னினான் -** *அடைந்தான்;* **அனையவன்** *- அந்த வசிட்டனது;* **வரவு கேட்டு** *- வருகையைக் கேள்வியுற்று;* **அலங்கல் வீரனும்** *- மாலையணிந்த இராமனும்;* **இனிது** *- இனிமையாக;* **எதிர்கொண்டு** *- வரவேற்று (அழைத்துக் கொண்டு)தன் இருக்கை - தன் இருப்பிடத்தை;* **எய்தினான் -** *அடைந்தான்.*

மனு குலம் - மக்கள் குலம் என்றுமாம். உவகையும் தானும் என்றது வசிட்டனது மகிழ்ச்சியோ,அவனோ முன்னாற் சென்றனர் என அறிய முடியா வண்ணம் ஆர்வத்துடன் விரைவாகச் சென்றான் என்பதாம். பெரியோரை எதிர் கொண்டு அழைத்துச் சென்று இருக்கையில் அமர்த்தித் தாம் அமர்தல் என்பதுஆன்றோர் ஆசாரம். முந்துவான் - முந்தி - முற்றெச்சம், அலங்கல் - அசைதல் - அத்தொழிலையுடையமாலைக்கு ஆகுபெயர். 12

வசிட்டன் இராமனிடம் 'உனக்கு நாளை முடிசூட்டு விழா' எனல்

1411. ஒல்கல் இல் தவத்து உத்தமன், ஓது நூல்
மல்கு கேள்விய வள்ளலை நோக்கினான்;
'புல்கு காதல் புரவலன், போர் வலாய்!
நல்கும் நானிலம் நாளை நினக்கு' என்றான்.

ஒல்கல் இல்தவத்து - *தளர்ச்சி இல்லாத தவத்திற் சிறந்த;* **உத்தமன்** *-புண்ணியனாகிய வசிட்டன்;* **ஓதும் நூல்** *- கற்றற்குரிய நூல்களையும்;* **மல்குகேள்விய** *- நிரம்பிய*

கேள்வியறிவினையும் உடைய; ***வள்ளலை -*** *இராமனை;* ***நோக்கினான்*** *- பார்த்து;* ***போர்வலாய்!*** *- போரில் வல்லவனே!;* ***புல்கு காதல் புரவலன் -*** *(உன்பால்) நெருங்கிய பிரியத்தை உடைய அரசன் தயரதன்;* ***நினக்கு*** *- உனக்கு;* ***நானிலம்*** *- அரசாட்சியை;* ***நாளை*** *- நாளைக்கு;* ***நல்கும்*** *- தருவான்;* ***என்றான்*** *- என்று சொன்னான்.*

ஒல்குதல் - வளைதல்; இங்கே தவத்துக்கு வளைதல் ஆவது தளர்ச்சியாதலின் தளர்ச்சியில்லாததவம் என்று உரை ஆயிற்று. கற்றறிவாகிய நூற் கல்வியைக் கேள்வி பின்னும் அகலப்படுத்தலான்கேள்வியைப் பின் வைத்தார். கேள்வியாவது - கேட்கப்படும் நூல்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக் கேட்டல்.கற்றவழி அதனின் ஆய அறிவை வலியுத்தலானும், கல்லாத வழியும் அதனை உண்டாக்குதலானும் இது கல்வியின்பின்வைக்கப்பட்டது என்ற பரிமேலழகர் உரையை இங்குக் கருதுக. (குறள். 42ஆம் அதிகாரம் முகவுரை). நானிலம் - நால் நிலம் - முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என உலகம் நான்காகப்பகுக்கப்படுதலின் உலகத்தைக் குறிப்பதாயிற்று. பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. அது ஈண்டு உலகத்தை ஆளும் அரசாட்சியுரிமையைக் குறித்தது. ஆகுபெயர். கேள்விய - கேள்விகளை உடைய - குறிப்புப் பெயரெச்சம். 13

வசிட்டன் இராமனுக்குக் கூறிய அறவுரை

1412. என்று, பின்னும் இராமனை நோக்கி, 'நான்
ஒன்று கூறுவது உண்டு, உறுதிப்பொருள்;
நன்று கேட்டு, கடைப்பிடி நன்கு' என,
துன்று தாரவற் சொல்லுதல் மேயினான்;

என்று *- என்று சொல்லி;* ***பின்னும் -*** *மேலும்;* ***இராமனை நோக்கி -*** *இராமனைப் பார்த்து;* ***'நான் கூறுவது உறுதிப்பொருள் ஒன்று உண்டு*** *- நான் (உனக்குச்)சொல்ல வேண்டுவதாய் நன்மைப் பொருள் ஒன்று உள்ளது;* ***நன்று கேட்டு*** *- அதைக் கவனித்துக்கேட்டு;* ***நன்கு கடைப்பிடி -*** *அழுத்தமாகப் பின்பற்றுவாயாக;'* ***எனா*** *- என்று;* ***துன்று தாரவன்(ற்) -*** *நெருங்கிய மாலை அணிந்த இராமனுக்கு;* ***சொல்லுதல் மேவினான் -*** *சொல்லத் தொடங்கினான்;*

உறுதிப்பொருள் - நன்மைதரும் செய்தி - அறவுரை என்றாகும். 'ஒன்று' என்று கூறுவது தொடங்குங்காற்கூறும் வழக்குப்பற்றி. பின்னர்ப் பலவும் கூறினும் அவையெல்லாம் 'உறுதிப்பொருள்' என்ற ஒன்றில் அடங்குதலின் அதுபற்றி ஒன்றும் ஆகும் கடைப்பிடி உறுதியாகப் பற்றுதல் ஆகும். இறுதிவரை விடாதுஒழுகுதல் கடைப்பிடியாம். 'துன்றுதாரவன்' எனச் சந்தி பிரியாதது அங்ஙனம் பிரிப்பின் எழுவாய்த்தொடராய்ப் பொருள்தந்து மயக்கமாம் ஆதலின் இது வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர் என்பது உணர்தற்குமாறு மெய்திரிதலாகியபுணர்ச்சிபெற்ற நிலையில் 'தாரவற்' எனப் பிரித்துக்காட்டியமை போற்றி உணர்க. 14 ***1413.***

'கரிய மாலினும், கண்ணுத லானினும்,
உரிய தாமரை மேல் உரைவானினும்,
விரியும் பூதம் ஓர் ஐந்தினும், மெய்யினும்,
பெரியர் அந்தணர்; பேணுதி உள்ளத்தால்.

*‘**அந்தணர்** - வேதம் வல்ல வேதியர்; **கரிய மாலினும்** - கருநிற உருவினனாயதிருமாலைக் காட்டிலும்; **கண்ணுதலானினும்** - நெற்றிக் கண்ணுடைய சிவபெருமானைக் காட்டிலும்; **உரிய தாமரைமேல் உறைவானினும் -** தனக்கே உரிய திருவுந்தித் தாமரை மேல் வீற்றிருந்தருளும் பிரமனைக் காட்டிலும்; **விரியும்** - பரந்து விளங்கும்; **ஓர் பூதம் ஐந்தினும்** - ஒப்பற்ற பஞ்ச பூதங்களைக் காட்டிலும்; **மெய்யினும்** - சத்தியத்தைக் காட்டிலும்; **பெரியர்** - மேம்பட்டவர் ஆவர்; (அவர்களை) **உள்ளத்தால்** - மனப்பூர்வமாக; **பேணுதி -** புறந்தருவாயாக.’*

மும்மூர்த்திகள் - உலகிற்கு நிமித்த காரணர் - பஞ்சபூதம் உலகிற்கு முதற் காரணம். அவற்றின் வேறுபடாதது உலகம். அதனால், பௌதிகம் எனப்பெயர் பெறும். மெய் - உலகிற்கு அடிப்படையாகிய காரணமாயிருந்து உலகு இயங்கத் துணைபுரிவது ஆதலின் துணைக்காரணம் எனவும் கூறலாம்- இவை அனைத்தினும்அந்தணர் உயர்ந்தோர். முத்தேவர் உயர்ந்தவர் என்பது அனைவரும் அறிந்தது; ஆகலின் அவரைவைத்து அந்தணர் உயர்வை எடுத்துக் காட்டினர். ‘உரிய தாமரை’ பலர்க்கு உரியதாகாது அவனுக்கேஉரிய தாமரை. அது திருவுந்தித் தாமரை, மெய்யினும் பெரியர் எனவே அவர்க்கு மெய் இன்றியமையாததுஎன்பதாம். ‘உள்ளத்தால்’ - ஆல் ‘ஒடு’ என்ற உடனிகழ்ச்சிப் பொருளில் வந்துள்ளது. இவ்வுருபு இப்பொருளில் வருவது இலக்கணத்தில் பழைய வழக்கு. பேணுதி - புறந்தருக. அஃதாவது பின்னின்றுகாத்தல்; குழந்தையைத் தாய் காக்குமாறு போலக் காத்தலாம். வேதியர்க்கு இருந்த சமுதாயச் செல்வாக்கினைஉணர்க. இவ்வறவுரை இப்படலத்து முப்பதாம் பாடலில் முடியும். ***15***

1414. அந்தணாளர் முனியவும், ஆங்கு அவர்
சிந்தையால் அருள் செய்யவும், தேவருள்
நொந்து உளாரையும், நொய்து உயர்ந்தாரையும்,
மைந்த! எண்ண, வரம்பும் உண்டாம்கொலோ?

*‘**மைந்த!** - மகனே!; **அந்தணாளர் முனியவும்** - வேதியர்கள் வெகுளவும்; **அவர்** - அவ்வேதியர்; **சிந்தையால்** - மனத்தோடு பொருந்தி; **அருள் செய்யவும்** - கருணை புரியவும்; **தேவருள்** - தேவர்களுள்; **நொந்து உளாரையும்** - வருத்தம்அடைந்தவர்களையும்; **நொய்து உயர்ந்தாரையும்** - எளிதாக மேம்பட்டவர்களையும்; **எண்ண** - கணக்கிட; **வரம்பும் உண்டோ** - அளவும் இருக்கின்றதோ?’ (இல்லை என்றபடி) தேவர்களில் அந்தணர் சீற்றத்தால் நொந்தோர் பலர்; அந்தணர் கருணையால் மேம்பட்டோர் பலர். எனவே தேவரினும் பெரியர் அந்தணர். ‘நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை’ என்னும் குறள்(குறள்.28.) உரையில்; ‘நிறைமொழி - அருளிக்கூறினும், வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப் பயன்களைப் பயந்தே விடும் மொழி’ என்று பரிமேலழகர் எழுதிய உரையை இங்குக் கருதுக. நொந்துளார். அகத்தியர்சபித்தலால் இந்திர பதவி பெற்ற நகுடன் பாம்பாயினமை காண்க. மேம்பட்டார் - கௌசிக அரசன்,பிரம முனிவனாகி விசுவாமித்திரனாய்ப் புகழ்பெற்றமை வசிட்டன் அருளால் ஆயினமை காண்க. ஆங்கு, ஆம், கொல் என்பன அசைகள்.* ***16***

1415. அனையர் ஆதலின், ஐய! இவ் வெய்ய தீ -
வினையின் நீங்கிய மேலவர் தாள் இணை

புனையும் சென்னியையாய்ப் புகழ்ந்து ஏத்துதி;
இனிய கூறி நின்று ஏயின செய்தியால்.

*'**ஐய!** - இராமனே; **அனையர் ஆதலின் -** (அந்தணர்) அத்தன்மையர் ஆகையால்; **வெய்ய தீவினையின்நீங்கிய -** கொடிய தீவினையிலிருந்து விலகிய; **இம் மேலவர்** - இந்த அந்தணரின்; **தாள் இணை -** திருவடி இணைகளை; **புனையும் சென்னியையாய் -** முடிமேல் சூடிக்கொண்டு; **புகழ்ந்து ஏத்துதி** - புகழ்ந்து துதித்து; **இனிய கூறி -** இன்மொழிகளைக் கூறிஅவர்களை உபசரித்து; **ஏயின** - அவர்கள் ஏவிய பணிகளை; **நின்று** - இருந்து; **செய்தி** - செய்வாயாக.*

அந்தணரிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய முறைகளை இங்குக் கூறினார் வசிட்டர் என்க. 'ஆல்'அசை. 17

1416. 'ஆவதற்கும், அழிவதற்கும், அவர்
ஏவ, நிற்கும் விதியும் என்றால், இனி
ஆவது எப்பொருள், இம்மையும் அம்மையும்
தேவரைப் பரவும் துணை சீர்த்ததே?

*'**அவர் ஏவ** - அந்தணர் ஆணையிட; **ஆவதற்கும் -** (ஒருவர்) மேம்படுவதற்கும்; **அழிவதற்கும்** - அழிந்துபோவதற்கும்; **விதியும் நிற்கும்** - விதியும் துணையாக நின்றுஉதவும்; **என்றால்-; இனி -; இம்மையும் -** இவ்வுலகத்தும்; **அம்மையும் -** அவ்வுலகத்தும்; **தேவரைப் பரவும்துணை-** பூசுரராகிய அந்தணரைத் துதிக்கின்ற அளவு; **சீர்த்தது -** சிறப்புடையது; **ஆவது** - பொருந்திய; **எப்பொருள்** - எந்தப் பொருள்?' (எதுவும் இல்லை.)*

தெய்வங்களுக்கும் கட்டுப்படாது தன்வழியில் செயற்படும் விதியும் அந்தணர்க்கு ஏவல் செய்யும் என்பதாம். 'ஏ' ஈற்றசை. 18

1417. 'உருளும் நேமியும்,
ஒண் கவர் எஃகமும்,
மருள் இல் வாணியும் வல்லவர் மூவர்க்கும்
தெருளும் நல் அறமும், மனச் செம்மையும்,
அருளும் நீத்தபின் ஆவது உண்டாகுமோ?

*'**உருளும் -** (வட்டவடிவாய் இருத்தலின்) உருண்டு செல்லும் சக்கரத்தையும்; **ஒண்** - ஒள்ளிய; **கவர் எஃகமும்** - முக்கிளையாய் உள்ள வேலாகிய சூலவேலையும்; **மருள் இல்** - மயக்கமற்ற; **வாணியும்** - சொல் மகளையும்; **வல்லவர்** - உடைமையாகக் கொண்டுவல்லமை பெற்றவராய; **மூவர்க்கும் -** முக்கடவுளர்களுக்கும்; **தெருளும்** - தெளிந்த; **நல் அறமும்-** நல்ல தருமமும்; **மனச் செம்மையும் -** கோடுதல் இல்லாத நேரியமனமும்; **அருளும்** - இரக்கமாய கருணையும்; **நீத்தபின் -** விட்ட பிறகு; **ஆவது-** நன்மை; **உண்டாகுமோ -** உளதாகுமோ?' (ஆகாது என்றபடி).*

ஆற்றல் படைத்த முத்தேவரும் தம் ஆற்றலால் அன்றி, அறம், நடுவு நிலைமை, அருள் என்னும்நற்பண்புகளைக் கொண்டே அனைத்தையும் சாதிக்க இயலும் என்பதை உணர்ந்து, நீயும் இம்மூன்றையும் பற்றி இரு என்று வசிட்டன் இராமனுக்குக் கூறினன். திருவடி சூட்டு படலத்து வசிட்டன் கூறிய "சீலமும்

தருமமும், சிதைவில் செய்கையாய்! சூலமும், திகிரியும், சொல்லும் தாங்கிய - மூவர்க்கு"என்பதை (2447) இங்கு ஒப்பு நோக்குக. பிறர் கருவியாற் செய்யும் செயலை, வாய்மொழியைக்கொண்டே செய்தலின் 'வாணியும் வல்லவர்' என்று பிரமனைக் கூறினர். 'வேலன்று வென்றிதருவது மன்னவன், கோல் அதூஉம் கோடாது எனின்' என்னும் குறள் (546.) இதனோடு ஒத்துக்கருதத் தக்கது. ***19***

1418. 'சூது முந்துறச் சொல்லிய மாத் துயர்,
நீதி மைந்த! நினக்கு இலை; ஆயினும்,
ஏதம் என்பன யாவையும் எய்துதற்கு
ஓதும் மூலம் அவை என ஓர்தியே.

*'**நீதி மைந்த** - நேர்மையை இயல்பாக உடைய மகனே!; **சூது முந்துற -** சூதுமுற்பட; **சொல்லிய** - சொல்லப்பட்ட; **மாத்துயர்** - பெருங்கேட்டினை விளைக்கும்செயல்கள்; **நினக்கு இலை** - உன்னிடத்தில் இல்லை; **ஆயினும் -** ஆனாலும்; **அவை** - அவைகள்; **ஏதம் என்பன யாவையும் -** குற்றம் என்று சொல்லப்பட்ட அனைத்தையும்; எய்துதற்கு - ஒருவன் அடைவதற்கு; **ஓதும் மூலம் -** சொல்லப் பெறும் மூல காரணம்; **எனஓர்தி** - என்று ஆய்ந்து அறிவாயாக.'*

சூது முந்துறச் சொல்லிய மாத்துயர் ஆவன. இன்னவை என்பதை 'வேட்டம் கடுஞ்சொல், மிகுதண்டம், சூது, பொருளீட்டம், கள் காமம் இவை ஏழு' என்பதனான் அறிக. இவற்றை வடநூலார் 'விதனங்கள்' என்பர். "கடுஞ் சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின், நெடுஞ்செல்வம், நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும்" என்னும் குறள் உரையில் (566.) பரிமேலழகர் கூறியவாற்றான் அறிக. இனி சூதாடுதல், வேட்டையாடுதல்,பகலிற்றூங்குதல், வம்பளத்தல், பெண்பித்தனாதல், குடித்தல், பாட்டு, கூத்து, இசைப்பிரியனாதல், ஊர் சுற்றல் என்னும் காமத்தினால் உண்டாக பத்துத் துக்கங்கள் என்பாரும் உளர். சொல்லிய -சொல்லப்பட்டவை எனச் செயப்பாட்டுவினை. துயர் விளைக்கும் செயல்களைத் துயர் என்றது ஆகுபெயர், 'ஏ' ஈற்றசை. ***20***

1419. 'யாரொடும் பகை கொள்ளலன் என்ற பின்,
போர் ஒடுங்கும்; புகழ் ஒடுங்காது; தன்
தார் ஒடுங்கல் செல்லாது; அது தந்தபின்,
வேறொடும் கெடல் வேண்டல் உண்டாகுமோ?

*'(ஒருவன்) **யாரொடும் -** யார் ஒருவரோடும்; **பகை கொள்ளலன் என்றபின் -** மாறுபாடு கொள்வதிலன் என்றால்; (அவனுக்குப்) **போர் ஒடுங்கும் -** சண்டை இல்லாமற்போகும்; **புகழ் ஒடுங்காது** - புகழ் குன்றாது நிறையும்; **தன்** - அவனுடைய; **தார்** - படை; **ஒடுங்கல் செல்லாது -** கெடாது; **அது தந்தபின் -** அவ்வாறு படைகெடாது வளருமாயின்; **வேறொடும் கெடல்** - (அவனைப் பகைக்கும் பகை) அடியோடு அழிதலை; **வேண்டல்உண்டாகுமோ?** - மட வேண்டிப் பெருதல் உண்டாகுமோ' (வேண்டாம் தானே நடக்கும்.)*

யாரொடும் பகைகொள்ளாமல் இருந்தால் புகழ் பெருகும்; படை அழியாது வளரும். எனவேஅவனைப் பகைக்கப் பிறர் நினைக்கினும் அது செய்யார்; அதனால்,

acharya.org

பகையே இல்லாது ஒழியும். தார்என்பது முன்னணிப் படையைக் குறிக்கும். இங்குப் பொதுவாகப் படை என்னும் கருத்தில் வந்துள்ளது. எல்லாரிடமும் அன்பு செய்தல் ஆக்கம் தரும் என்ற கருத்தினை "பலத்தால் வெல்லப் பட்டபகைவன் சமயம் வாய்த்தபோது கேடு செய்வான்; அன்பால் வெல்லப் பட்ட பகைவன் எப்போதும் கெடுதல் செய்யான் " ஒஎன்னும் புத்த பகவான் மொழியோடு இணைத்துப் பார்க்கலாம். "ஊருடன் பகைக்கின்வேருடன் கெடும்" என்னும் (கொன்றை. 6.) கருத்தையும் இங்குக் கருதுக. ***21***

1420. 'கோளும் ஐம்பொறியும் குறைய, பொருள்
நாளும் கண்டு, நடுக்குறு நோன்மையின்
ஆளும் அவ் அரசே அரசு; அன்னது,
வாளின் மேல் வரு மா தவம், மைந்தனே!

***'மைந்தனே** - மகனே; **கோளும் ஐம்பொறியும் -** தத்தமக் கேற்ற புலன்களைக்கொள்ளும் தன்மையில் வல்ல ஐந்து பொறிகளும்; **குறைய -** அடங்கியிருக்க; **பொருள்நாளும் கண்டு -** அரசுக்கு வரும் வருவாயை நாள்தோறும் ஆராய்ந்து; **நடுக்குறு நோன்மையின்** - பகைவர் அஞ்சத்தகும் வலிமையோடு கூடி; **ஆளும்** - ஆட்சிபுரிகின்ற; **அவ் அரசே** - அந்த அரசாட்சியே; **அரசு** - அரசாகும்; **அன்னது -** அத்தகைய அரசாட்சி; **வாளின் மேல் வரு மா தவம்** - வாளின் கூரிய முனைமேல் நின்றுகொண்டு செய்யும் பெருந்தவம்எனலாகும்.'*

நாள்தோறும் வருவாய் பெருக்கி, ஐம்புலன்களை அடக்கி, வலிமையும் மன உறுதியும் உடையவராய்அரசாளுவோர் தவம் செய்வர் ஆவர். அரசராவரும் ஒருவகையில் தவம் செய்வோரே ஆவர், நல்லரசர்ஆவர். நல்லரசர் ஆக ஆட்சிபுரியின் என்பது கருத்து. 'ஏ' காரம் விளி. ***22***

1421. 'உமைக்கு நாதற்கும், ஓங்கு புள் ஊர்திக்கும்,
இமைப்பு இல் நாட்டம் ஓர் எட்டு உடையானுக்கும்,
சமைத்த தோல் வலி தாங்கினர் ஆயினும்,
அமைச்சர் சொல்வழி ஆற்றுதல் ஆற்றலே,

***'உமைக்கு நாதற்கும்** - உமாதேவியின் கணவனாகிய சிவபெருமானுக்கும்; **ஓங்கு புள்ஊர்திக்கும்** - உயர்ந்த கருடனை வாகனமாக உடைய திருமாலுக்கும்; **இமைப்பு இல் நாட்டம்** - இமையாத கண்கள்; **எட்டு உடையானுக்கும்** - எட்டு உடைய நான்முகனுக்கும்; **சமைத்த -** பொருந்திய; **தோள்வலி -** தோள் ஆற்றலை; **தாங்கினர்** - பெற்றுடையராக (அரசர்); **ஆயினும்** - இருந்தாலும்; **அமைச்சர் சொல் வழி -** மந்திரியரது ஆலோசனைவழியில்; **ஆற்றுதல் -** அரசாட்சியைச் செய்தல்; **ஆற்றல் -** ஆண்மையாகும்.'*

மும்மூர்த்திகளைப் போலத் தோள்வலி பெற்ற அரசரும்அமைச்சர் சொற்கேட்டு ஆட்சி நடத்தல் வேண்டும் என்பதாம். நான்முகன் ஆதலால் எட்டுக் கண்கள்உடையான் ஆயினன். 'ஓர்' அசை. உ (அம்மா) மா. (வேண்டாம்) அம்மா வேண்டாம் என்று சொல்லியபடியால்உமா என்று பெயராயிற்று என்பர். உமா, உமை என வந்தது, அமைச்சர் - அமாத்தியர்; அருகிருந்து ஆவன சொல்வார்.

‘உழையிருந்தான்’ எனப் பெயர் உரைப்பர் திருவள்ளுவர், (குறள். 638.) ‘ஏ’காரம் ஈற்றசை. 23

1422. ‘என்பு தோல் உடையார்க்கும், இலார்க்கும், தம்
வன் பகைப் புலன் மாசு அற மாய்ப்பது என்?
முன்பு பின்பு இன்றி, மூ உலகத்தினும்,
அன்பின் நல்லது ஓர் ஆக்கம் உண்டாகுமோ?

‘என்பு தோல் உடையார்க்கும் *- எலும்பும் தோலும் உடையார் ஆகி உள்ள முனிவர்களுக்கும்;* ***இலார்க்கும் -*** *அவை இல்லாது தேவசரீரம் பெற்ற தேவர்களுக்கும்;* ***தம் வன்பகைப் புலன்*** *- தம்முடைய வலிய பகையாகிய புலன்களை;* ***மாறசு அற*** *- குற்றம் இல்லாமல்;* ***மாய்ப்பது என்?*** *- அழிப்பது என்ன பயனைத் தரும்;* ***மூ உலகத்தினும் -*** *மூன்று உலகங்களிலும்;* ***முன்புபின்பு இன்றி -*** *தனக்கு மேம்பட்டதும் பிற்பட்டதும் இல்லாமல் சிறந்து நிற்கிற;* ***அன்பின்*** *- அன்பைவிட;* ***நல்லது ஓர் ஆக்கம்*** *- நல்லதாகிய ஒரு செல்வம்;* ***உண்டாகுமோ-*** *உளதாகுமோ’ (இல்லை என்றபடி.)*

இந்திரிய வசம் செய்வதைவிட அன்புடையராயிருத்தல் யார்க்கும் பெருஞ் செல்வம் ஆகும் என்பதாம். “உரிவை தைஇய ஊன் கெடு மார்பின், என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கையர்” என்ற (முருகு 12 9 -130) அடிகளையொட்டி ‘என்பு தோல் உடையார்’ என்ற முனிவரரை அறிக. தேவர்கள்புண்ணிய சரீரம் உடையவர், பூதபௌதிக உடம்பு உடையவர் அல்லர் ஆதலின் ‘இலார்க்கும்’ என்றார். ‘முன்பு, பின்பு இன்றி’ இறந்த காலத்தும், எதிர்காலத்தும் இல்லாமல் நிகழ்காலத்தும் அன்பின்நல்ல ஆக்கம் இல்லை என உரைத்து, முக்காலத்திற்கும் ஒப்ப உயர்ந்த ஆக்கம் அன்பே என்றார்எனலும் ஆம். 24

1423. ‘வையம்ம மன் உயிர் ஆக, அம் மன் உயிர்
உய்யத் தாங்கும் உடல் அன்ன மன்னனுக்கு,
ஐயம் இன்றி, அறம் கடவாது, அருள்
மெய்யில் நின்றபின், வேள்வியும் வேண்டுமோ?

‘வையம் *- உலக மக்கள்;* ***மன் உயிர் ஆக -*** *நிலைத்த உயிராக;* ***அம்மன் உயிர்*** *- அந்த நிலைத்த உயிர்களை;* ***உய்ய*** *- வாழும்படி;* ***தாங்கும்*** *-சுமக்கின்ற;* ***உடல் அன்ன மன்னனுக்கு*** *- உடம்பை ஒத்த அரசனுக்கு;* ***ஐயம் இன்றி*** *- மேற்கொண்ட நெறியின் உறுதிபற்றிய சந்தேகம் இல்லாமல்;* ***அறம் கடவாது அருள் மெய்யில் நின்றபின் -*** *அறத்தை விட்டு விலகாது அருளிலும், சத்தியத்திலும் நிலைபெற்று நின்ற பிறகு;* ***வேள்வியும் வேண்டுமோ -*** *யாகங்களும் செய்தல் வேண்டுமோ’ (வேண்டாம் என்றபடி.)*

அரசர்கள் பெரிய இராயசூயம், வாஜபேயம், அசுவமேதம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தல் வேண்டும்என்பார். ஆயினும், அறம், அருள், சத்தியம் என்ற மூன்றிலும் நிலைத்து நின்று அரசாட்சிசெய்யின் அதுவே யாகமாம்; வேறு யாகம் செய்யவேண்டுவது இல்லை என்றாராம். “செயிர் இலாஉலகினில் சென்று நின்று வாழ், உயிர்எலாம் உறைவதோர் உடம்பும் ஆயினான்” 177) என்று தயரதனைப் பற்றி முன்னர்க் கூறியவாறு, மக்களை உயிராகவும் மன்னனை உடலாகவும் கூறுவது

acharya.org

கம்பரின்முடியரசில் குடியரசுக் கொள்கையாம். சங்ககாலத்தில் "நெல்லும் உயிரன்றே, நீரும் உயிரன்றே, மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம், அதனால், யான் உயிர் என்பது அறிகை, வேன்மிகுதானைவேந்தற்குக் கடனே' என்று மக்களை உடலாகவும், மன்னனை உயிராகவும் கருதிக் கூறும் கொள்கை நிலைபெற்றதைக்காணலாம். (புறநா. 186.) உயிர் இல்லாத வழி உடல் இயங்காமை போல மக்கள் இல்லாதவழி மன்னனுக்குவேலை இல்லை என்பது கம்பர் கருத்து. மக்களுக்காக மன்னவனே அன்றி மன்னனுக்காக மக்கள் அல்லர்என்னும் இக்கருத்தே சாலப் பொருத்தம் உடையது அறம், அருள் சத்தியம் இல்லாதவன் யாகம் செய்வதுவீண் ஆரவாமேயன்றி வேறன்று. 25

1424. 'இனிய சொல்லினன்; ஈகையன்; எண்ணினன்;
வினையன்; தூயன்; விழுமியன்; வென்றியன்;
நினையும் நீதி நெறி கடவான் எனில்,
அனைய மன்னற்கு அழிவும் உண்டாம்கொலோ?

'(ஓர் அரசன்) ***இனிய சொல்லினன்*** *- (கேட்டார்க்கு) இனிமை பொருந்தச்சொல்லும் இன்சொல் உடையவன்;* ***ஈகையன்*** *- நல்ல கொடைத்திறம் உள்ளவன்;* ***எண்ணினன்*** *- ஆராய்ச்சி உடையவன்;* ***வினையன்*** *- முயற்சி உடையவன்;* ***தூயன்*** *- தூய்மையானவன்;* ***விழுமியன்*** *- சிறந்தவன்;* ***வென்றியன்*** *- வெற்றி உடையவன்;* ***நினையும் நீதிநெறி கடவாதவன் -*** *ஆராய்ந்து அறியும் நேர்மையில் சிறிதும் அகலாதவன்;* ***எனில்*** *- என்றால்;* ***அனைய மன்னற்கு*** *- அப்படிப்பட்ட அரசனுக்கு;* ***அழிவும் உண்டாம்கொலோ?*** *- கேடும் உண்டாகுமோ?' (உண்டாகாது).*

"இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற் றான்கண் டனைத் திவ் வுலகு", "கடுஞ்சொல்லன் கண்ணிலன் ஆயின் நெடுஞ் செல்வம், நீடின்றி ஆங்கே கெடும்" என்பனவற்றை(குறள். 387, 566.) இதனுடன் ஒப்பிடுக. ஈகை - வறியராய் வந்து கேட்பவர்களுக்கு இல்லை என்னாது கொடுத்தல். எண் - தான் செய்யும் செயல்களை ஆராய்ந்து செய்தல்; காலமும், இடனும், வலியும்அறிதலும்; கொடுத்தல், இன்சொல் சொல்லுதல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்னும் நால்வகைஉபாயமும் தெரிந்து செயலும் இதனுள் அடங்கும். வினை என்பது அரசர்க்குரிய போர்த் தொழிலின்கண்ஊக்கம். மேற்சேறல் அரண்முற்றல், கோடல், பொருதல், வேறல் என்பனவாம். நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டல் என்பனவும் ஆகும். எனவே இவற்றைஅறிதற்கும், செய்தற்கும் இடைவிடாத மெய்ம்முயற்சி உடையனாதல் வேண்டும் என்க. 26

1425. 'சீலம் அல்லன நீக்கி, செம்பொன் துலைத
தாலம் அன்ன தனி நிலை தாங்கிய
ஞால மன்னற்கு, நல்லவர் நோக்கிய
காலம் அல்லது கண்ணும் உண்டாகுமோ?

சீலம் அல்லன நீக்கி *- நல்லொழுக்கத்திற்குப் படாதவைகளை நீக்கி;* ***செம்பொன்துலைத் தாலம் அன்ன*** *- சிவந்த பொன்னை நிறுத்துகின்ற தராசினது நடுநாவை ஒத்த;* ***தனிநிலை*** *- ஒப்பற்ற நடுவு நிலைமையை;* ***தாங்கிய*** *- உடைய;* ***ஞால மன்னற்கு*** *- உலகை ஆளும்அரசனுக்கு;* ***நல்லவர்*** *- அமைச்சர்கள்;* ***நோக்கிய*** *- ஆராய்ந்துரைத்த;* ***காலம்அல்லது*** *- பொழுது அல்லாமல்;* ***கண்ணும் உண்டாகுமோ?*** *- வேறு கண்ணும் உண்டாகுமோ?' (இல்லை).*

நடுவு நிலைமை - பகை, நொதுமல், நட்பு என்னும் மூன்று திறத்தார் கண்ணும் அறத்தின் வழுவாதுஒப்ப நிற்கும் நிலைமை. தாலம் - தாலு - தாக்கு. துலையின் நடுமுள்ளை நாக்கு எனல் வழக்கு. நடுவு நிலைமைக்குத் துலாக்கோல் உவமையாதல்''சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல் போல் அமைந்து ஒருபாற், கோடாமை சான்றோர்க் கணி'' என்பதிற் (குறல். 118) காண்க. பொன்னெடை என்பது மிகத் துல்லியமாக நிறுக்கப்படுவது; ஆதலின் 'செம்பொன் துலை' என்றார். நல்லவர் - இங்கு அமைச்சர். 'காலமறிதல்' என்னும் திருக்குறள்அதிகாரத்தின்கண் 'காலம்' அரசர்க்கு இன்றியமையாத சிறப்புடையது எனல் காண்க. 27

1426. "ஒர்வின் நல் வினை ஊற்றத்தினார் உரை
போர் இல் தொல் விதி பெற்று உளது" என்று அரோ,
தீர்வு இல் அன்பு செலுத்தலின், செவ்வியோர்
ஆர்வம் மன்னவற்கு ஆயுதம் ஆவதே.

*'**ஓர்வின்** - ஆய்வினை உடைய; **நல்வினை ஊற்றத்தினார் -** நல்ல தொழிலின்கண் எப்பொழுதும் முயலும் முயற்சியை உடைய முனிவர்களது; **உரை** - மொழியை; **பேர்வுஇல் தொல்விதி** - மாறு படுதல் இல்லாத பழைய விதி; **பெற்று உளது** - அடைந்து (அவ்வுரைவழி) நடக்கின்றது; **என்று** - என்று கருதி; **தீர்வுஇல் அன்பு செலுத்தலின்** - அவர்களிடத்து நீங்காதஅன்பைச் செலுத்துகின்ற காரணத்தால்; **செவ்வியோர் ஆர்வம் -** நன்மையுடைய அப்பெரியோர்தம்பால் செலுத்தும் விருப்பம்; **மன்னவற்கு** - அரசனுக்கு; **ஆயுதம் ஆவது** - படைக்கலம்ஆகும்.'*

முன்னர் (1416) 'அவர் ஏவ நிற்கும் விதி' என்றதும் காண்க. முனிவர்க்கு ஊழும் கட்டுப்பட்டு நடக்கும். அதனால் அவர்களது பிரியத்தைக் சம்பாதித்துக்கொள்ளுதல் மன்னவற்குப் பெரும்படையாகும். 'அன்பீனும் ஆர்வம் உடைமை அதுவீனும், நண்பு என்னும் நாடாச் சிறப்பு'' என்ற குறளைப்(குறள் - 74) பின்னிரண்டு வரிகளுடன் ஒப்பிடுக. 'அரோ' 'ஏ' ஈற்றசை. 28

1427. 'தூமகேது புவிக்கு எனத் தோன்றிய
வாம மேகலை மங்கையரால் வரும்
காமம் இல்லை எனின், கடுங் கேடு எனும்
நாமம் இல்லை; நரகமும் இல்லையே.'

*'**புவிக்கு** - இந்த உலகில் உள்ளவர்க்குத் (தீமை விளைக்கத் தோன்றும்); **தூமகேது என** - வால் நட்சத்திரம் என்று சொல்லும்படி; **தோன்றிய** - பிறந்துள்ள, **வாம மேகலை மங்கையரால்** - அழகிய மேகலாபரணம் அணிந்த பெண்களால்; **வரும்** -உண்டாகின்ற; **காமம் இல்லை எனின் -** காம நோய்மட்டும் இல்லையானால்; **கடும்** - கொடிய; **கேடு எனும் நாமம் இல்லை** - கெடுதி என்னும் சொல்லே இல்லையாகும்; **நரகமும் இல்லையே** - நரகத் துன்பமும் இல்லை.' பெருங்கேடு விளைதற்கு உற்பாதம் தூமகேது. அதுபோல மங்கையரும் கேடு விளைப்பர் என்றவாறாம். காமம் கேட்டிற்கும் நரகிற்கும் வாயில் என்றார். 'காமத்தால் வருவன நேரே பகையல்லவாயினும் ஆக்கம் சிதைத்தல், அழிவு தலைத்தருதல் என்னும் தொழில்களாற் பகையோடு ஒத்தலின் பகைப்பாற்படுவனவாம்' என்னும் திருக்குறள் 'பெண்வழிச் சேறல்' அதிகார முகவுரையிற் பரிமேலழகர் உரைத்தனவற்றை இங்குக் கருதுக. இனிப் பின்னர்க் கிட்கிந்தா காண்டம் அரசியற் படலத்து 'இராமன்*

வசிட்டன்பால் கேட்டறிந்தனவற்றைச் சுக்கிரீவனுக்கு உரைத்தமை' "மங்கையர் பொருட்டால் எய்தும் மாநதாக்கு மரணம் என்றல், சங்கை இன்று உணர்த்தி...அங்கவர் தங்களாலே அல்லலும் பழியும் ஆதல், எங்களின் காண்டி" (4127) என்ற பாடலாற் கண்டு இதனுடன் இணைத்துக் கருதுக. 'ஏ' ஈற்றசை; தேற்றம் எனினும் ஆம்.
29

வசிட்டன் இராமனுடன் திருமால் கோயிலை அடைந்து சடங்குகள் இயற்றல்

1428. ஏனை நீதி இனையன, வையகப்
போனதற்கு விளம்பி, புலன் கொளீஇ,
ஆனவன்னொடும் ஆயிர மௌலியான்
தானம் நண்ணினன், தத்துவம் நண்ணினான்.

தத்துவம் நண்ணினான் *- மெய்ப்பொருள் உணர்வில் நெருங்கியவனாகிய வசிட்டன்;* ***வையகப் போனகற்கு*** *- உலகத்தை உண்டு வயிற்றகத் தடக்கித் காக்கும் திருமாலின் அம்சமான இராமனுக்கு;* ***இனையன ஏனை நீதியும்*** *- இப்படிப்பட்ட ஏனைய நீதிகளையும்; விளம்பி - சொல்லி;* ***புலன்கொளீஇ*** *- அறிவு கற்பித்து;* ***ஆனவன்னொடும்*** *- அவனுடனே;* ***ஆயிர மௌலியான்*** *- ஆயிர மணிமுடிகளை உடைய திருமாலினது;* ***தானம்*** *- திருக்கோயிலை;* ***நண்ணினான்*** *- சென்றடைந்தான்.*

ஊழியிறுதியில் உலகம் உண்ட பெருவாயன் ஆதலின் திருமாலை 'வையகப் போனகன்' என்றார்; "உலகு யாவையும் மன் வயிற்றின் அடக்கிய மாயனை" என்று முன்னர்க் (1406) கூறியது காண்க. இதுவரை 15 பாடல்களால் கூறியனவற்றையும், இதுபோன்ற நீதிகளையும் உள்ளடக்கி "இணையன ஏனை நீதி" என்று ஹஅடக்கிக் கூறினார். தத்துவம் என்பது மெய்யணர்வு. அஃதாவது, பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத ஐயங்களான் அன்றி உண்மையான் உணர்தல்' என திருக்குறள், மெய் உணர்தல் (அதி. 36) என்னும் அதிகாரத்து முகவுரையில் பரிமேலழகர் உரைத்தவாற்றான் அறிக. அங்ஙனம் உணர்ந்தவன் ஆதலின், வசிட்டன் இராமனையும் பரம்பொருள் என உணர்ந்தவனே, ஆயினும், அவன் கொண்ட வேடத்திற்கு ஏற்ப உபதேசித்தான் என்று உணர்த்தவே ஈண்டுத் "தத்துவம் நண்ணினான்" என்றார். ஆயிரம் மௌலி என்றது அளவிறந்த திருமுடிகள் என்னுங் கருத்தில் கூறியது. ***30***

வசிட்டன் இராமனுக்கு உரிய சடங்குகள் இயற்றல்

1429. நண்ணி, நாகணை வள்ளலை நான்மறைப்
புண்ணியப் புனல்ஆட்டி, புலமையோர்
எண்ணும் நல்வினை முற்றுவித்து, எற்றினான்,
வெண் நிறத்த தருப்பை விரித்து அரோ.

நாகணை வள்ளலை நண்ணி *- அரவணையில் அறிதுயில் அமர்ந்த அண்ணலைச் சென்றடைந்து;(வழிபட்டு அவனக்கு முன் இராமனை)* ***நான்மறை -*** *நால் வேத முறைப்படி அமைந்த;* ***புண்ணியப்புனல் ஆட்டி-*** *நன்மையுடைய தீர்த்தங்களால் நீராட்டி;* ***புலமையோர் எண்ணும்*** *- அறிவுடையோர் எண்ணுகின்ற;* ***நல்வினை*** *- நல்ல சடங்குகளை;* ***முற்றுவித்து*** *- முடியச்செய்து;* ***வெண்நிறத்த*** *- வெண்மையான;* ***தருப்பை***

விரித்து - *தருப்பைப் புல்லைப் பரப்பி;* ***ஏற்றினான்*** *- அதன்மேல் எழுந்தருளச் செய்தான்.*

*பட்டம் பெற்று முடிசூடுவார்க்கு முன்னர் நிகழும் சடங்குகளில் திருமால் கோயிலில் நீராட்டுதலும்ஒன்று போலும். முதல்நாள் விரதம் இருக்கச் செய்தலின் தருப்பையைப் பரப்பி அதன்மேல் ஏறச்செய்தான். 'ஆயிர மௌலியான்' தானம் அடைந்து; நாகணை வள்ளலை - இராமனை, புனல் ஆட்டி என நேரே கூறலும்ஒன்று. நண்ணினான். என மேல் முடிய இங்கு நண்ணி எனத் தொடங்கியது அந்தாதித்தொடை. 'அரோ'-ஈற்றசை. **31***

தயரதன் நகரை அழகுசெய்ய ஆணையிடல்

1430. ஏற்றிட, ஆண்தகை இனிது இருந்துழி,
நூல் தட மார்பனும், நொய்தின் எய்தப்போய்,
ஆற்றல் சால் அரசனுக்கு அறிவித்தான்; அவன்,
'சாற்றுக, நகர் அணி சமைக்க' என்றனன்.

ஏற்றிட *- (தர்ப்பாசனத்தில்) இருக்கச்செய்ய;* ***ஆண்தகை*** *- இராமன்;* ***இனிது இருந்துழி*** *- (விரதாதி சடங்குகளைச் செய்து கொண்டு) இனிமையாக இருந்தபொழுது;* ***நூல் தடமார்பனும்*** *- முப்புரி நூலைத் தரித்த அகன்ற மார்பினை உடைய வசிட்டனம்;* ***நொய்தின் எய்தப் போய்*** *- விரைவாக அடையச் சென்று;* ***ஆற்றல்சால் அரசனுக்கு*** *- வலிமை மிகுந்த சக்கரவர்த்திக்கு;* ***அறிவித்தான்*** *- (செய்தியைத்) தெரிவித்தான்;* ***அவன்*** *- அம்மன்னவன்;* ***'நகர் அணி சமைக்க*** *- நகரத்தை அழகு செய்ய;* ***சாற்றுக*** *- பறையறைவிப்பீராக;* ***என்றனன் -*** *என்று சொன்னான்.*

இருந்த உழி - இருந்துழி, விகாரம். எய்த - அருகில், வசிட்டன் இராமனுக்கு உரிய சடங்குகள்நிறைவேற்றப்பட்ட செய்தியைத் தெரிவித்தான். அதன் பின்னர் முரசு அறைக என்றான் தயரதன். *32* ***1431. ஏவின வள்ளுவர், 'இராமன், நாளையே***
பூமகள் கொழுநனாய், புனையும் மௌலி; இக்
கோ நகர் அணிக!' என, கொட்டும் பேரி அத்
தேவரும் களி கொள, திரிந்து சாற்றினார்.

ஏவின வள்ளுவர் *- (அரசனால்) ஏவப்பட்ட வள்ளுவர்;* ***இராமன் -; நாளையே -*** *நாளைக்கே;* ***பூமகள் கொழுநனாய்*** *- நிலமகள் கணவனாய்;* ***மௌலி புனையும்*** *- மகுடம்சூடுவான்; (ஆதலால்)* ***இக்கோநகர்*** *- இந்தத் தலைமை நகரத்தை;* ***அணிக*** *- அலங்கரிக்க;* ***என*** *- என்று சொல்லி;* ***கொட்டும்*** *- முழுக்குகின்ற;* ***பேரி*** *- முரசத்தை;* ***அத்தேவரும் களிகொள-*** *விண்ணுலகத்துத் தேவரும் மகிழ்ச்சிகொள்ள;* ***திரிந்து*** *- நகர் எங்கும் சுற்றி;* ***சாற்றினார்*** *- அடித்து முழக்கினார்கள்.*

வள்ளுவர் பறையறைந்து முடிசூட்டுவிழாச் செய்தியைத் தெரிவித்தனர். தேவர் களிகொள்ளல்அரக்கர் குலம் அழியச் சமயம் அணுகியது என்பதால் ஆகும். பேரி - பெருமுரசு. கோநகர் -தலைநகர்; அரசு வீற்றிருக்கின்ற நகரம்.
33

1432. ***‘கவி அமை கீர்த்தி அக் காளை நாளையே***
புவி அமை மணி முடி புனையும்’ என்ற சொல்,
செவி அமை நுகர்ச்சியது எனினும், தேவர்தம்
அவி அமுது ஆனது, அந் நகர் உளார்க்கு எலாம்.

__கவி அமை கீர்த்தி அக் காளை__ - கவிதைகளில் புனையப்படும் புகழை உடைய அந்த இராமன்; __நாளையே__ - நாளைக்கே; __புவி அமை -__ அரசு புரிதற்குரிய; __மணிமுடி__ - அழகியமகுடத்தை; __புனையும் -__ தரிப்பான்; __என்ற சொல்__ - என்ற வள்ளுவர் வார்த்தை; __செவி அமை நுகர்ச்சியது எனினும் -__ காதுகளால் அணுபவிக்கப்படும் ஓசை இனிமையளவினதுதான் ஆனாலும்; __அந்நகர் உளோர்க்கு எலாம் -__ அயோத்தி நகரில் உள்ளவர்களுக் கெல்லாம்; __தேவர்தம் -__ தேவர்களது; __அவி அமுது ஆனது -__ அவியுணவையும் அமுதத்தையும் ஒத்திருந்தது.

செவி நுகர்ச்சிக்கு எட்டியது நிலவுலகச் சொல்லே; ஆயினும், தேவர்தம் அமுதமெனச் சுவைப்பயன் தந்தது என்பது கருத்து கீர்த்தி என்பது கொடைப்புகழ் .“உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று, ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ்” என்றார் வள்ளுவரும். (குறள். 232) அவி - வேள்வியில் கொடுக்கப்பெறுவது.அமுதம்- பாற்கடலில் இருந்து பெறப்பட்ட சாவா மருந்து. அவியமுது உம்மைத்தொகை. ‘நாளையே’.‘ஏ’ தேற்றம். 34.

1433. ***ஆர்த்தனர்; களித்தனர்; ஆடிப் பாடினர்;***
வேர்த்தனர்; தடித்தினர்; சிலிர்த்து மெய்ம் மயிர்
போர்த்தனர்; மன்னனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தினர்;
தூர்த்தனர் நீள் நிதி, சொல்லினார்க்கு எலாம்.*

(நகர மக்கள்) __ஆர்த்தனர்__ - ஆரவாரித்தனர்; __களித்தனர் -__ மகிழ்ந்தனர்; __ஆடிப் பாடினர் -;__ __வேர்த்தனர் -__ உடல் வியர்க்கப் பெற்றனர்; __தடித்தனர் -__ (மகிழ்ச்சியால்) உடல் பெருத்தனர்; __மெய் -__ உடம்பில்; __மயிர் சிலிர்த்துப்போர்த்தனர் -__ மயிர்க்கூச்செறியப் பெற்று மூடப் பெற்றனர்; __மன்னனை -__ தயரதனை; __புகழ்ந்து__ - துதித்து; வாழ்த்தினர் -; __சொல்லினார்க்கு எலாம் -__ இந் நற்செய்தியைச் சொன்னவர்களுக்கொல்லாம்; __நீள்நிதி__ - பெருஞ்செல்வத்தை; __தூர்த்தனர்-__ நிரப்பினார்கள்.

எல்லாம் என்பது இருதிணைப் பொது. மகிழ்ச்சி மிகுதியால் புளகாங்கிதம் அடைதல் என்பதனையே ‘மெய்ம்மயிர்ச் சிலிர்த்துப் போர்த்தனர்’ என்றார். 35

1434. ***திணி சுடர் இரவியைத் திருத்துமாறுபோல்,***
பணியிடைப் பள்ளியான் பரந்த மார்பிடை
மணியிடை வேகடம் வகுக்குமாறுபோல்,
அணி நகர் அணிந்தனர் - அருத்தி மாக்களே.

அருத்தி மாக்கள் - *அன்புடைய அயோத்தி நகர மக்கள்;* ***திணி சுடர் இரவியைத்திருத்துமாறுபோல் -*** *நெருங்கிய கதிர்களையுடைய சூரியனைச் சீர்திருத்தும் தன்மையைப்போலவும்;* ***பணியிடைப் பள்ளியான்-*** *பாம்பின் இடையே படுத்துறங்கும் திருமாலின்;* ***பரந்தமார்பிடை*** - *அகன்ற மார்பின் நடுவில் அமைந்த;* ***மணியினை*** - *கௌஸ்துப மணியினை;* ***வேகடம் வகுக்குமாறுபோல் -*** *சாணை பிடித்து மாசு போக்குதலைப் போலவும்;* ***அணிநகர்அணிந்தனர் -*** *முன்போ அழகுற உள்ள அயோத்திநகரை மேலும் அலங்கரித்தார்கள்.*

இயல்பாகவே அழகான அயோத்திநகரை மீண்டும் அழகு செய்தலை இரண்டு உவமைகளால்விளக்கினார். ஒளியுடைய சூரியனை மேலும் திருத்து தலையும். கௌஸ்துப மணியைப் பட்டை தீட்டி ஒளிஊட்டுதலையும் போல என்பதால், அவை இரண்டும் போல அயோத்தியும் இயற்கையாகவே அழகுடையது என்றாயிற்று, வேகடம் - சாணைபிடித்தல். அருத்தி - அன்பு. 'ஏ' ஈற்றசை. ***36***

1435. வெள்ளிய, கரியன, செய்ய,
வேறு உள,
கொள்ளை வான் கொடி நிரைக்
குழாங்கள் தோன்றுவ -
கள் அவிழ் கோதையான்
செல்வம் காணிய,
புள்எலாம் திருநகர்
புகுந்த போன்றவே.

வெள்ளிய - *வெண்மையானவை;* ***கரியன*** - *கருமையானவை;* ***செய்ய*** - *செம்மையானவை;* ***வேறு உள -*** *வேறு பல நிறமானவை ஆக;* ***கொள்ளை-*** *மிகுதியான;* ***வான் -*** *பெரிய;* ***கொடி நிரைக் குழாங்கள் -*** *கொடி வரிசைக் கூட்டங்கள்;* ***தோன்றுவ*** - *நகரில் தோன்றுகின்றன(அவை);* ***கள் அவிழ் கோதையான்-*** *மதுவிரியும் மாலையணிந்த இராமனது;* ***செல்வம்*** - *முடிசூட்டு விழாச் செல்வத்தை;* ***காணிய -*** *காண விரும்பி;* ***புள் எலாம் -*** *பறவைகள் எல்லாம்;* ***திருநகர் -*** *அயோத்தியில்;* ***புகுந்த போன்ற -*** *நுழைந்தவை போன்றுள்ளன,*

பலவகை நிறமுடைய கொடிகள் கட்டப்பெற்றதைப் பறவைகள் நகரிற் புகுந்தனபோல் என வருணித்தார். 'தோன்றுவ' படுத்தல் ஓசையாற் பெயராயிற்று. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை ***37***

1436. மங்கையர் குறங்கு என வகுத்த, வாழைகள்;-
அங்கு - அவர் கழுத்து எனக் கமுகம் ஆர்ந்தன;
தங்கு ஒளி முறுவலின் தாமம் நான்றன;
கொங்கையை நிகர்த்தன, கனக கும்பமே.

அங்கு - *அயோத்தியில்;* ***மங்கையர் குறங்கு என*** - *மாதரது தொடை போல;* ***வாழைகள்*** - *வாழை மரங்கள்;* ***வகுத்த*** - *நிறுத்தப் பட்டன;* ***அவர் கழுத்து எனக்கமுகம் ஆர்ந்தன -*** *அம்மகளிர் கழுத்துப் போலக் கமுக மரங்கள் நிறைந்தன;* ***தங்கு ஒளி முறுவலின்*** - *(அவரிடத்தே) வெள்ளொளி நிறைந்த புன்சிரிப்புப் போல;* ***தாமம்***

நான்றன - முத்துமாலைகள் தொங்கின; ***கனகக் கும்பம்*** - பொன்மயமான பூர்ண கும்பங்கள்; ***கொங்கையை நிகர்த்தன*** - மகளிரது தனங்களை ஒத்து விளங்கின.

வாழை, கமுகு நிறைத்து, முத்துமாலைகள் தொங்கவிட்டு, பூர்ண கும்பங்கள் வைத்து நகரைஅழுகுபடுத்தினர். பெண்களைப் பற்றிய உவமைகளே அனைத்துக்கும் கூறியது நயம். வாழை திரட்சிக்கும், கமுகு வரைக்கும் மென்மைக்கும், தாமம் வெண்மைக்கும் வரிசைக்கும், கும்பம் வடிவமைப்புக்கும், ஒளிக்கும்உவமையாயின, இங்கே மரபுவழி உவமைகள் உவமேயங்களாக வந்தமை காண்க. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***38***

1437. முதிர் ஒளி உயிர்த்தன, முடுகிக் காலையில்
கதிரவன் வேறு ஒரு கவின் கொண்டான் என -
மதி தொட நிவந்து உயர் மகர தோரணம்
புதியன அலர்ந்தன புதவ ராசியே.

புதவ ராசி - கோபுர வாயிற் கதவுகளின் வரிசைத் தொகுதிகள்; ***காலையில் கதிரவன்*** - காலைப்பொழுதில் உள்ள இளஞ்சூரியன்; ***முடுகி -*** விரைந்து சென்று (நண்பகலில்); ***வேறுஒரு கவின் கொண்டான்*** - வேறுபட்ட ஓர் அழகைக் கொண்டனன்; ***என*** - என்றுசொல்லும்படி; ***மதி தொட நிவந்து உயர் மகர தோரணம் -*** சந்திரனைத் தொடும்படி உயர்ந்த மகரமீன் வடிவமாகச் செய்யப்பெற்ற தோரணங்கள்; ***முதிர்ஒளி உயிர்த்தன-*** மிக்கசோபையை வீசினவாய்; ***புதியன*** - புதியனவாய்; ***அலர்ந்தன -*** விளங்கப்பெற்றன.

கோபுர வாயிற் கதவுகளில் மகரதோரணங்கள் புதியனவாய்க் கட்டப் பெற்றமையை வருணித்தார்.புதவம் - கதவு. புதா என்பது புதவு என ஆகி புதவம் என அம் சாரியை பெற்றது. "குறியதன் கீழ் ஆக்குறுகலும் அதனோடு உகரம் ஏற்றலும்" (நன். 172........) என்பது இலக்கணவிதி செஞ் சூரியனாகியஉதய சூரியன் நண்பகலில் வெள்ளொலி விரித்தல் வெளிப்படை. 'ஏ'காரம் ஈற்றசை. ***39***

1438. துனி அறு செம்மணித் தூணம் நீல் நிறம்
வனிதை - ஓர் - கூறினன் வடிவு காட்டின;
புனை துகில் உறைதொறும் பொலிந்து தோன்றின.
பனி பொதி கதிர் எனப் பவளத் தூண்களே.

புனை துகில் உறை தொறும் பொலிந்து தோன்றின - அழகிய (வெண்மையான) துணி உறைகளுக்குள்ளே விளங்கித் தோன்றுவனவாகிய; ***துனி அறு*** - குற்றம் அற்ற; ***செம்மணித்தூணம் -*** சிவந்த மாணிக்கத்தால் ஆகிய தூண்கள்; ***நீல் நிற வனிதை*** - நீல நிறம்உடைய பார்வதியை; ***ஓர் கூறினன்*** - தன்னுடைய இடப்பாகத்தில் உடையவன் ஆகிய சிவபெருமானது; ***வடிவு*** - (திருநீறு பூசிய செம்மை) வடிவத்தை; ***காட்டின*** - காண்பித்தன; ***பவளத் தூண்கள்*** - (வெள்ளுறையில் பொதிந்த) பவளத்தால் ஆகிய தூண்கள்; ***பனி பொதிகதிர் என*** - பனியில் மறைந்த காலைச் செஞ்சூரியன் என்னும்படி (பொலிந்து தோன்றின -விளங்கித் தோன்றின.)

செம்மணித் தூண்களும் பவளத் தூண்களும் வெண்மையான துணி உறையால் மூடப்பெற்றுள்ள காட்சியைச்சித்திரித்தார். திருநீறு வெண்மையான உறைக்கும், உள்ளே பொதிந்த செம்மேனி செம்மணித் தூணத்துக்கும்உவமையாம். அவ்வாறே பனி வெள்ளுறைக்கும், உட்பொதிந்த சிவந்த சூரியன் பவளத்தூணுக்கும்உவமையாம். 'புனைதுகில் உறைதொறும் பொலிந்து தோன்றின' என்ற மூன்றாம் அடியை முன்னும் பின்னும்கூட்டிப் பொருள் செய்க, இது இடை நிலைத் தீவக அணியோடு கலந்துவந்த உவமையணியாம். துகில் -வெண்மையான ஆடை. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 40 ***1439.***

முத்தினின் முழுநிலவு எறிப்ப, மொய்ம் மணிப்
பத்தியின் இள வெயில் பரப்ப, நீலத்தின்
தொத்துஇனம் இருள் வரத் தூண்ட, சோதிட
வித்தகர் விரித்த நாள் ஒத்த, வீதியே,

வீதி *- (அயோத்தி நகரத்) தெருக்கள்;* ***முத்தினின்*** *- (அலங்கரித்த முத்து மாலைகளில் உள்ள) முத்துக்களால்;* ***முழுநிலவு எறிப்ப*** *- முழுமையான நிலவொளியை எங்கும்விளங்கச் செய்ய;* ***மொய்*** *- நெருங்கிய;* ***மணிப் பத்தியின்*** *- மணிக்கற்கள்வரிசை;* ***இளவெயில் பரப்ப*** *- இளமையான வெயிலைப் பரவச் செய்ய;* ***நீலத்தின் தொத்துஇனம்*** *- (அழகுபடுத்திய) நீலமணிகளின் தொகுதியான கூட்டம்;* ***இருள் வரத் தூண்ட*** *- எங்கும் இருள் உண்டாகச் செய்ய; (இவற்றால்)* ***சோதிட வித்தகர்*** *- சோதிட நூல் அறிஞர்;* ***விரித்த*** *- விளக்கிக் கூறுகின்ற;* ***நாள் ஒத்த*** *- நாளை ஒத்தன.*

பகல், நிலவு, இருள் ஆகியவற்றோடு கூடிய ஒருநாள் போல, இவ்வீதிகள் மணியால் இளவெயிலும்,முத்தால் நிலவொளியும், நீலமணியால் இருளும் பரப்பின என்று வருணித்தார். 'நீல மாலைத், தஞ்சுடையஇருள் தழைப்பத் தரளம் ஆங்கே தண்மதியின் நிலாக்காட்டப் பவளந் தன்னால் செஞ்சுடர வெயில்விரிக்கும் அழகு' என்ற திருமங்கையாழ்வார் வாக்கு (3.4.4) இக்கற்பனைக்கு மூலம்போலும். 41

1440. **ஆடல் மான் தேர்க் குழாம், அவனி காணிய,**
வீடு எனும் உலகின் வீழ் விமானம் போன்றன;
ஓடை மாக் கட களிறு, உதய மால் வரை
தேட அருங் கதிரொடும் திரிவ போன்றவே.

ஆடல் மான் *- பல்விதமான செலவுகளினால் நடனம் இடுவது போன்ற குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற;* ***தேர்க் குழாம்*** *- தேர்த் தொகுதிகள்;* ***அவனி காணிய*** *- மண்ணுலகினைக்காணும் பொருட்டு;* ***வீடு எனும் உலகின் வீழ்*** *- சுவர்க்கம் என்கின்ற உலகத்திருந்தும்இறங்கிய;* ***விமானம் போன்றன*** *- விமானத்தை ஒத்தன;* ***ஓடை மாக் கட களிறு*** *- முகபடாம் அணிந்த பெரிய மதம் உடைய யானைகள்;* ***உதய மால் வரை*** *- பெரிய உதயமலை;* ***தேட அருங்கதிரொடும்*** *- ஒப்புச் சொல்லுதற்கரிய சூரியனோடும்;* ***திரிவ போன்ற*** *- நகர வீதிகளில் திரிவனவற்றை ஒத்திருந்தன.*

வீதிகளில் குதிரை பூட்டிய தேர்களையும், முகபடாம் அணிந்த யானைகளையும் விமானம் ஆகவும்,உதய மலையாகவும் வருணித்தார். ஐங்கதி உடையமையால் ஆடல்மான் என்றார். ஐந்து கதியாவன; மல்ல கதி, மயூர கதி, வியாக்கிர கதி, வானர கதி, இடப கதி என்பன. பல்வேறு வகையான ஓட்டங்களைஇங்கே ஆடல் என்றார். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 42

1441. ***வளம் கெழு திரு நகர் - வைகும் வைகலும்,***
பளிங்குடை நெடுஞ் சுவர் படுத்த பந்தியில்
கிளர்ந்து எறி சுடர் மணி இருளைக் கீறலால், -
வளர்ந்தில, பிறந்தில, செக்கர் வானமே.

வளம் கெழு திருநகர் - *வளம் பொருந்திய அழகிய அயோத்தி நகரில்;* ***வைகும்*** - *பொருந்திய;* ***பளிங்குடை நெடுஞ்சுவர்*** - *பளிங்குக் கற்களையுடைய பெரிய சுவர்களில்;* ***படுத்த பந்தியில் கிளர்ந்து எறிசுடர்மணி*** - *சேர்த்தமைத்த வரிசையாய் அமைந்துமிக்கு மேலேறிப் பிரகாசிக்கின்ற ஒளிபடைத்த செம்மணிகள்;* ***வைகலும்*** - *நாள்தோறும்;* ***இருளைக் கீறலால்*** - *மாலைப் பொழுதில் மேல் எழும் இருளைப் போக்குதலால்;* ***செக்கர்வானம்*** - *செவ்வானமானது; (அங்கு)* ***பிறந்தில*** - *புதிதாகத் தோன்றவில்லை;* ***வளர்ந்தில-*** *வளரவும் இல்லை.*

பளிங்குச் சுவரில் பதித்த செம்மணிகள் இருள் கீற ஒளிர்கின்றன. செவ்வானம் போல உள்ளன. மாலையில் தோன்றி மறையும் செவ்வானம் இந்நகரில் எப்பொழுதும் ஒரு தன்மையாக இருந்தது; தோன்றவும் வளரவும் இல்லை என்று படியாம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *43*

1442. ***பூ மழை, புனல் மழை, புதுமென் கண்ணத்தின்***
தூ மழை, தரளத்தின் தோம் இல் வெண் மழை.
தாம் இழை நெரிதலின் தகர்ந்த பொன் மழை.
மா மழை நிகர்த்தன - மாட வீதியே.

மாட வீதி - *மாளிகைகளையுடைய தெருக்களில்;* ***பூ மழை*** - *மலர் மழையும்;* ***புனல் மழை*** - *(நீர் தெளித்தலால்) நீர் மழையும்;* ***புதுமென் கண்ணத்தின் தூ மழை*** - *புதிய மென்மையான வாசனைப் பொடியின் தூய்மையான மழையும்;* ***தரளத்தின் தோம் இல் வெண்மழை-*** *முத்துக்கள் சிந்துதலால் குற்றமற்ற வெள்ளிய மழையும்;* ***இழைதாம் நெரிதலின்*** - *பொன்னணிகள் நெருங்கி நெரிகின்ற காரணத்தால்;* ***தகர்ந்த*** - *(ஒன்றுடன் ஒன்று மோதி) உடைந்து பிதிர்ந்து கொட்டிய;* ***பொன் மழை*** - *கனக மழையும் கூடி;* ***மா மழை-*** *பெரியமழை பொழிவதை;* ***நிகர்த்தன-*** *ஒத்தன.*

நகரில் உள்ளவர் நீர் தெளித்து, மலர்களையும், சுண்ணப் பொடிகளையும் தூவி, முத்துகளைச்சிந்தி வீதியை அழகுபடுத்தினர், அப்போது அவர்தம் நெருக்கத்தால் அணிந்திருந்த பொன்னணிகள்மோதிப் பிதிர்ந்து பொன்மழையும் பொழிவதாயிற்று. இவையெல்லாம் பெருமழை பொழிவது போல் ஆயிற்று என்றார். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 'தாம்' உரையசை. *44*

1443. ***காரொடு தொடர் மதக் களிறு சென்றன.***
வாரொடு தொடர் கழல் மைந்தர் ஆம் என;
தாரொடு நடந்தன பிடிகள், தாழ் கலைத்
தேரொடு நடக்கும் அத் தெரிவைமாரினே.

வாரொடு தொடர் கழல் மைந்தர் ஆம் என - *வார்கயிற்றாற் கட்டிய வீரக்கழலை உடைய வீரர் போல;* ***காரொடு தொடர் மதக் களிறு சென்றன*** - *மேகத்தோடு ஒப்புமை*

பற்றுகின்ற மதநீர் உடைய யானைகள் சென்றன; ***தாழ்கலைத் தேரொடு*** *- தொங்கக்கூடிய மேகலை யணிந்த தேர் போன்ற அல்குலோடு;* ***நடக்கும்*** *-நடந்து செல்லும்;* ***அத் தெரிவைமாரின்*** *- அந்நாட்டுப்பெண்களைப் போல;* ***பிடிகள்*** *- பெண் யாணைகள்;* ***தாரொடு நடந்தன -*** *தம்மேல்கட்டிய கிண்கிணி மாலையுடன் சென்றன.*

அழகுபடுத்தப் பெற்ற களிறும் பிடியும் அந்நகரில் நடந்து சென்ற காட்சியை மைந்தரும் மாதரும் போல என்று வருணித்தார்; 'வார்' - தோற்கயிறு; வீரக் கழலைக் கட்டப் பயன்படுவது. தார் - கிண்கிணிச் சதங்கை கோத்த மாலை. 'கலைத்தேர்' அல்குலுக்கு வெளிப்படை. கலை - மேகலை, முதற்குறை, மேகலை யணிந்த தேர் எனவே அல்குலாயிற்று. இனி, இதனையே அந்நகரில் மைந்தர்களிறு போலச் சென்றனர் என்றும், தெரிவைமார் பிடிபோல நடந்தனர் எனவும் கொள்ள வைத்தநயம் அறிந்து மகிழற்பாலது, 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***45***

1444. ஏய்ந்து எழு செல்வமும், அழகும், இன்பமும்,
தேய்ந்தில; அனையது தெரிந்திலாமையால்,
ஆய்ந்தனர் பெருகவும் - அமரர், இம்பரில்
போந்தவர், 'போந்திலம்' என்னும் புந்தியால்.

ஏய்ந்து எழு செல்வமும் - *பொருந்தி மேன்மேலும் வளர்கின்ற செல்வமும்;* ***அழகும் -; இன்பமும் -; தேய்ந்தில*** *- குறைந்திருக்க வில்லை (பொன்னகரிற் போலவே நிறைந்துள்ளன);* ***அனையது -*** *அத்தன்மையை ஒத்தது;* ***தெரிந்திலாமையால் -*** *முன்னர் அறியாதபடியால்;* ***இம்பரில் போந்தவர் அமரர் -*** *(இராமனது முடிசூட்டுவிழாக் காண) அயோத்திக்கு வந்தவராகியதேவர்;* ***'போந்திலம்'*** *- இன்னும் அயோத்திக்கு வந்தோம் இல்லை;* ***என்னும் புந்தியால்*** *- என்கின்ற எண்ணத்தால் ;* ***பெருகவும் ஆய்ந்தனர்*** *- மிகவும் ஆராய்ந்தனர்.*

அயோத்தி பொன்னகரம் போலச் செல்வம், அழகு, இன்பங்களால் குறை வின்றி இருக்கிறது. அதனால் அயோத்திக்கு வந்த தேவர்கள் 'இன்னும் அயோத்திக்கு வந்தோம் இல்லையே, நம் பொன்னகரத்தில்தானே இருக்கின்றோம்' என்று பெரிதும் ஆலோசிக்கத் தொடங்கினார்கள் என்பதால் அயோத்திக்கும்பொன்னகரத்திற்கும் வேறுபாடில்லை என்றார். 36 ஆம் பாடல் முதல் இதுவரை அயோத்திநகரை அலங்கரித்தவாறுகூறினார். ***46***

கூனியின் கோபம்

1445. அந் நகர் அணிவுறும் அமலை, வானவர்
பொன்னகர் இயல்பு எனப் பொலியும் ஏல்வையில்,
இன்னல் செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல்,
துன்ன அருங் கொடு மனக் கூனி தோன்றினாள்.

அந் நகர் - *அந்த அயோத்தி நகரத்தை;* ***அணிவுறும் -*** *அழகு படுத்துகின்ற;* ***அமலை -*** *பேராரவாரத்தால்;* ***வானவர்*** *- தேவர்களது;* ***பொன்னகர் இயல்பு என*** *- அமராவதி நகரத்தின் தன்மை எனச் சொல்லும்படி;* ***பொலியும்*** *- விளங்குகின்ற;* ***ஏல்வையின்*** *- நேரத்தில்;* ***இன்னல்செய்*** *- (உலகிற்குத்) துன்பம் செய்கின்ற;* ***இராவணன் இழைத்த***

தீமைபோல் - இராவணன் செய்த தீமை (அவனை அழிக்க இப்பிறப்பில் உரு எடுத்து வந்தது) போல; **துன்ன அருங் கொடு மன -** அணுகுதற்கரிய கொடிய மனம் படைத்த; **கூனி** - கூனிஎன்னும் மந்தரை; **தோன்றினாள் -** வெளியில் வந்து நகரைப் பார்த்தாள்.

கூனி அரச மாளிகை உப்பரிகையின் மீதேறி நகர் அலங்கரிக்கப் படுதற்கும் மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன்இருத்தற்கும் காரணம் என்ன என்று தன்னருகே இருந்த இராமனது செவிலித்தாயை வினாவி உணர்ந்து புறப்பட்டான் என்பது வான்மீகம். கூனி செய்த சூழ்ச்சியால் இராமன் காடு சென்று இராவண வதம்நடைபெற இருத்தலின், 'இராவணன் இழைத்த தீமை போல்' என்று கூனியைக் கூறினார். இராவணன் - அழுகிறவன் என்பது பொருள். கைலாய மலையைத் தூக்கியபோது அடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டு கதறினான்.ஆதலின் இறைவன் இராவணன் என்று பெயர் கொடுத்தான் என்பர். இராவண வதநோக்கமாகத் தேவர்கள்அவளை அனுப்பினர். ஆதலின், அத் தேவ ரகசியத்தை உட்கொண்டு 'கூனி தோன்றினாள்' என்பாரும்உளர். ஏல்வை - பொழுது, காலம் எனப் பொருள்படும். *47*

1446. தோன்றிய கூனியும், துடிக்கும் நெஞ்சினாள்;
ஊன்றிய வெகுளியாள்; உளைக்கும் உள்ளத்தாள்;
கான்று எரி நயனத்தாள்; கதிக்கும் சொல்லினாள்;
மூன்று உலகினுக்கும் ஓர் இடுக்கண் மூட்டுவாள்.

தோன்றிய கூனியும் - அவ்வாறு வெளியில் வந்த கூனியும்; (நகர் அணிசெயப் பெறுவருகண்டு ஆத்திரம் அடைந்து) **துடிக்கும் நெஞ்சினாள்-** கோபத்தால் துடிக்கின்ற மனமுடையவளாய்; **ஊன்றிய வெகுளியாள் -** கால்கொண்டு நிலைநின்ற கோபம் உடையவனாய்; **உளைக்கும் உள்ளத்தாள்** - வேதனைப்படும் மனம் உடையவனாய்; **கான்று எரி நயனத்தாள் -** நெருப்புக் கக்கி எரிகின்றகண்ணுடையளாய்; **கதிக்கும் சொல்லினாள் -** படபடப்பாகத் தோன்றும் சொல்லுடையவளாய்; **மூன்று உலகினுக்கும் -** மூவுலகங்களுக்கும்; **ஓர்** - ஒப்பற்ற; **இடுக்கண்** - (தீர்க்க முடியாத) துன்பத்தை; **மூட்டுவாள்** -செய்யத் தொடங்குகிறவளாய்(ஆயினள்)

இராமனது முடிசூட்டுவிழாச் செய்தி அறிந்த கூனி பொறுக்கலாற்றாமல் மனம் வெதும்பிச் சீறியபடியைக் கவி இங்ஙனம் எடுத்துக்காட்டினார். இவை கோபத்தின் மெய்ப்பாடுகள். மேற்பாடலில்'தோன்றினாள்' என முடித்து, இங்குத் 'தோன்றிய' எனத் தொடங்கியது அந்தாதித் தொடை. இச்செய்யுள் தொடர்ந்து சென்றுபின்னர் 1448 ஆம் பாடலில் 'விரைவின் எய்தினாள்' என்பதில் முடியும். *48*

கூனி கைகேயியின் அரண்மனை அடைந்து அவளை எழுப்புதல்

1447. தொண்டைவாய்க் கேகயன் தோகை கோயில்மேல்
மண்டினாள் - வெகுளியின் மடித்த வாயினாள்,
பண்டை நாள் இராகவன் பாணி வில் உமிழ்
உண்டை உண்டதனைத் தன் உள்ளத்து உள்ளுவாள்.

பண்டைநாள் - (இராமனது குழந்தைப் பருவமாகிய) முன்னாயில்; **இராகவன் -** இராமனது; **பாணி வில்** - கையில் உள்ள வில்லினால்; **உமிழ்-** வெளிப்படுத்தப்பெற்ற;

உண்டை - *மண்ணுருண்டை;* ***உண்டதனை-*** *(தன்மேல்) பட்டதனை;* ***தன் உள்ளத்து*** *-தன் மனத்தின்கண்;* ***உள்ளுவாள்*** *- நினைத்து;* ***வெகுளியின்*** *- கோபத்தால்;* ***மடித்த*** *- கீழ் உதட்டை மடித்துக் கடித்த;* ***வாயினாள் -*** *வாயை உடையவனாய்;* ***தொண்டை வாய்*** *- கொவ்வைக்கனி போன்ற சிவந்த வாயை உடைய;* ***கேகயன் தோகை -*** *கைகேயியின்;* ***கோயில் மேல் -*** *மாளிகையிடத்து;* ***மண்டினாள்*** *- நெருங்கி, ('எய்தினாள்'எனமேல் முடியும்)*

இராமன் சிறுவனாய் இருந்தபொழுது கையிற் சிறு வில்லும் மண்ணுருண்டை கோத்த அம்பும் கொண்டுகுளத்தருகே விளையாடி வருகையில், இக்கூனி, குடங்கொண்டு நீர்மொண்டு மகளிருடனே கலந்து வரும்போது, தன் அரண்மனைத் தாதிதானே என்ற சொந்தத்தால், மண்ணுருண்டையை வில்லிற்கோத்து இவள்மேல் அடித்தான். இவள் கைநெகிழ்ந்து குடம் வீழ, மற்ற மகளிர் பரிகசிக்க, இவள் கடுங்கோபம் உற்று இராமனைத் துன்புறத்தச் சமயம் நோக்கி இருந்தாள் என்பதோர் கதை, இக்கதை வான்மீகத்தில்இல்லை; கம்பரும் விரிவாகக் கூறவில்லை; ஆயினும் "கூனகம் புகத் தெறித்த கொற்றவில்லி". "கொண்டை கொண்ட கோதை மீது தேனுலாவு கூனி கூன் உண்டை கொண்டு அரங்க வோட்டி உள் மகிழ்ந்தநாதன்", "கூனே சிதைய உண்டைவில் நிறத்தில் தெறித்தாய்' (திவ்யப். 780, 799, 2947) என்னும்ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயலால் விரிவாக அறியப்படுகிறது. தொண்டை - கொவ்வைக் கனியைக் குறித்தது.;பொருளாகு பெயர். ***49***

1448. நாற் கடல் படு மணி நளினம் பூத்தது ஓர்
பாற்கடல் படு திரைப் பவள வல்லியே-
போல், கடைக் கண் அளி பொழிய, பொங்கு அணை-
மேல் கிடந்தாள் தனை விரைவின் எய்தினாள்.

நாற்கடல் படு மணி *- நான்கு கடல்களிலும் உண்டாகிய சிறந்த மாணிக்கங்களால் ஆகிய;* ***நளினம்*** *- தாமரை மலர்கள்;* ***பூத்தது -*** *பூத்ததாகிய;* ***ஓர்*** *- ஒப்பற்ற;* ***பாற்கடல் படுதிரை*** *- பாற்கடலின் அலைமேல் பொருந்திக் கிடந்த;* ***பவள வல்லியேபோல்*** *- பவளக் கொடிபோல;* ***கண் கடை அளி பொழிய -*** *கண்ணின் கடை அருளைச்சொரிய;* ***பொங்கு அணை மேல் -*** *(நுரை போலப்) பொங்குகின்ற (மெத்தென்ற வெள்ளிய) படுக்கையின்மேலே;* ***கிடந்தாள்தனை -*** *உறங்க்கின்றவளை;* ***விரைவின் எய்தினாள் -*** *விரைவாகச் சென்றடைந்தாள்.*

மணிகளால் ஆகிய தாமரைகள் பூத்த பவளக்கொடி பாற்கடல் அலைமேல் கிடத்தல்போல, வெண்மையான, தூய அணைமேல் செந்நிற மேனி உடைய அழகிய தாமரைபோலும் கண், கை, கால், முகம் உடைய கைகேயிஉறங்கினாள் என்பதாம். கைகேயி பவளக்கொடி போல்வாள்; வெள்ளிய மெத்தை பாற்கடல் படு திரை, கைகேயியின் உறுப்புகள் மணி நளினம் என உவமை காண்க. இது இல்பொருள் உவமையாம், "பாற்கடன் முளைத்ததோர் பவளப் பூங்கொடி, போற்சுடர்ந் திலங்கொளிப் பொன்செய் கோதை", "பௌவ நீர்ப்பவளக் கொடி போல்பவள்" (சிந்தா. 2413, 874.) என முன்னோர் கூறியவற்றை இங்கு ஒப்பிடுக. கடைக்கண்களில் அருள்வழியக் கிடந்தாள் என உறங்கும்போது இவளைக் கண்டு கூறியதனால் இவளது உளத் தூய்மையும், தூய அன்பும், அகத்துள்ள பேரிரக்கமும் புலனாகும். இத்தகைய பேரருள் உள்ளமோவன்மனத்தோடு தயரதன்பால் வரம் கேட்டது என்று உணர்வார்க்கு உச்சநிலை தோன்ற, இவன் உள்ள நிலையை இங்குக் கூறினாராம்.

acharya.org

இத்தகைய அருள் உள்ளமுடையாளையும் திரித்தாள் எனப் பின்னர்க்கூனியின் சூழ்ச்சியாற்றலைப் புலப்படுத்தவும் இது வேண்டி நின்றது. இராமனது நாயகத்தன்மை, இலக்குவனதுஅடிமைத்திறம், பரதனது தியாக உள்ளம், சத்துருக்கனனது அடியார்க்கடியவனாம் தகைமை, அனுமனின் பக்தி, சுக்கிரீவ மகாராஜாவின் நட்பு, சடாயுவின் தியாகம் ஆகிய இன்ன பிற நற்குணங்கள்வெளிப்படவும், இராவணாதிகளின் சிறுமையும் இழிவும் உலகம் அறியவும், இமையோர் துன்பம் தீரத்தக்க காலத்தே தன் மனத்தைக் கன்மனம் ஆக்கிக்கொண்டு செய்த அருஞ்செயலுக்கு முதல் என்று கருதி, 'அளிபொழிய' என்றார் எனலும் ஆகும். ***50***

1449. எய்தி, அக் கேகயன் மடந்தை, ஏடு அவிழ்
நொய்து அலர் தாமரை நோற்ற நோன்பினால்
செய்த பேர் உவமைசால் செம் பொன், சீறடி.
கைகளின் தீண்டினள் - காலக் கோள் அனாள்.

காலக் கோள் அனாள் *-தீய காலத்தே தோன்றித் தீங்கு பயக்கும் ராகு, கேது என்னும் கிரகங்களை ஒத்த கூனி;* ***எய்தி*** *- கைகேயியை அடைந்து;* ***அக்கேகயன் மடந்தை*** *-அந்தக் கைகேயினது;* ***ஏடு அவிழ்-*** *இதழ் விரிந்த;* ***நொய்து அலர்*** *- மென்மையாகமலர்ந்த; தாமரை - தாமரையானது;* ***நோற்ற நோன்பினால் -*** *(நீரில் ஒரு காலில் நின்று) செய்த அருந்தவத்தால்;* ***பேர் உவமை சால் செய்த*** *- பெரிய உவமையாகஅமையும்படி பொருந்திய;* ***செம்பொன் சீறடி*** *- சிவந்த பொன்னணி அணிந்த சிறிய பாதங்களை;* ***கைகளில் தீண்டினள்*** *- தன் கைகளால் தொட்டாள்.*

தாமரை பல காலம் நீரில் நின்று செய்த தவத்தால் இவள் அடிக்கு உவமையாகப் பெற்றது என்றுஅடியைப் புனைந்துரைத்தார். மகளிர்க்கு அடிசிறுத்திருத்தல் வேண்டுமென்பது உடற்கூற்றியல் நலம்உணர்ந்தார். கூற்று. கண், தோள், அல்குல் என மூவழிப்பெருகியும், நுதல், நுகப்பு, அடி எனமூவழிச் சிறுகியும் இருத்தல் வேண்டும், "அகல் அல்குல், தோள், கண் என மூவழிப் பெருகி, ஆதல், அடி, நுகப்பு என மூவழிச் சிறுகி" (கலித் . 108: 2-3) என்றது காண்க. இதனால் கைகேயிபேரழகி என்பதும் உணர்க. படுக்கையில் உறங்கியிருந்த கைகேயியைத் துயிலுணர்த்த வேண்டித் தொட்டாள்என்பதைத் தீண்டினள் என்றார். தீமை நிகழ்தற்காதாரமாகத் தொடுகின்ற தொடுகையைத் தீண்டல்என்பது வழக்கு, 'பாம்பு தீண்டியது' என்றாற்போல இங்கு கூனியைக் காலக்கோள்' ஆகிய இராகு,கேது என்னும் பாம்பாகக் குறித்தாராதலின், அதற்கேற்பத் 'தீண்டல்' நயம் உடைய சொல்லாகிறது. 'காலக் கோள்' எப்தற்கு, உலகிற்குத் துன்பம் விளைக்கும் உற்பாதமாகிய 'தூமகேது'போன்ற கோள்களைக் குறிப்பினும் அமையும் என்க. கூனியைப் பின்னர் 'வெவ்விடம் அனையவள்'(1452) என்றதும் இதுபற்றியே என்க. ***51***

கூனியின் தொடக்கவுரை

1450. தீண்டலும் உணர்ந்த அத் தெய்வக் கற்பினாள்,
நீண்ட கண் அனந்தரும் நீங்குகிற்றிலள்;
மூண்டு எழு பெரும் பழி முடிக்கும் வெவ் வினை
தூண்டிட, கட்டுரை சொல்லல் மேயினாள்.

தீண்டலும் - *(கூனி) காலைத் தடவிய அளவில்;* **உணர்ந்த -** *துயிலுணர்ந்த;* **அத்தெய்வக் கற்பினாள் -** *அந்தத் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய கற்பினை உடைய கைகேயி;* **நீண்ட கண் -** *தன் நீண்டமைந்த கண்களில்;* **அனந்தரும்** *.- தூக்க மயக்கமும்;* **நீங்குகிற்றிலள் -** *(முற்றாக) நீங்கப் பெற்றாளில்லை; (ஆனால் அதற்குள்ளாகவே கூனி)* **மூண்டு எழு பெரும்பழி -** *மேலும் மேலும் மிக்கெழுகின்ற பெரும்பழியை;* **முடிக்கும் -** *உண்டாக்கி முடிக்கப் போகின்ற;* **வெவ்வினை** *- கொடிய வினையானது;* **தூண்டிட -** *(அவள்உள் நின்று அவளைப் பேசும்படி) ஏவுதல் செய்ய;* **கட்டுரை -** *பேச்சை;* **சொல்லல் மேயினாள்** *- பேசத் தொடங்கினாள்.*

கணவன் கருத்துக்கு மாறுபடாதிசைந்த உள்ளம் உடையவள் என்பார் 'தெய்வக் கற்பினாள்' என்றார்;தன் நன்மை கருதாது உலக நன்மைகருதியவள் ஆதலின் எனலும் ஆம். தூக்கம் நீங்கு முன்னரே பேசத் தொடங்கினாள் என்றது கூனியின் உள்ளக் கொதிப்பின் விரைவைப் புலனாக்கும். 'வினை தூண்டிட' என்பது இராவணன்வினை, கைகேயி வினை, கூனி வினை என்று பலவாறாகக் கொள்ள நிற்கும் ஆதலின் பொதுவாகக் கூறினார். 52

1451. 'அணங்கு, வாள் விட அரா அணுகும் எல்லையும்
குணம் கெடாது ஒளி விரி குளிர் வெண் திங்கள்போல்,
பிணங்கு வான் பேர் இடர் பிணிக்க நண்ணவும்,
உணங்குவாய் அல்லை; நீ உறங்குவாய்' என்றாள்.

'அணங்கு *- வருத்துகின்ற;* **வாள்** *- கொடிய;* **விட அரா** *- விடப் பாம்பு ஆகிய இராகு;* **அணுகும் எல்லையும்** *- நெருங்கும் நேரத்திலும்;* **குணம் கெடாது** *- தன் தன்மை சிறிதும் மாறாமல்;* **ஒளி விரி** *- ஒளியை எங்கும் வீசுகின்ற;* **குளிர்வெண்திங்கள் போல்** *- குளிர்ச்சியையுடைய வெண்மையான சந்திரனைப் போல;* **பிணங்கு -** *மாறுபடுகின்ற;* **வான் பேர் இடர் -** *மிகப் பெரிய துன்பம்;* **பிணிக்க -** *(உன்னைவருத்திக் கட்ட;* **நண்ணவும்** *- நெருங்கி வரவும்;* **நீ உணங்குவாய் அல்லை** *- நீ(அதற்கு) வருந்துபவளாக இல்லை;* **'உறங்குவாய்'** *- (நிம்மதியாகத்)* **தூங்குகின்றாய்;'** *என்றாள்.*

''ஒருபுடை பாம்பு பொளினும் ஒருபுடை, அங்கண்மா ஞாலம் விளக்குறூ உந் திங்கள் போல்'' (நாலடி.148) என்றது போல இங்கும் திங்களைச் சொன்னார். இராகு திங்களை விழுங்கும் என்பது புராணிகர் கூற்று கைகேயிக்கு வரும் பேர் இடர், அவள் மாற்றாளாகிய கோசலை செல்வம் பெறுதலாம். உணங்குவாய்,உறங்குவாய் நிகழ்காலம் எதிர் காலமாயிற்று, கால வழுவமைதி. 53

கைகேயியின் மறு மாற்றம்

1452. வெவ் விடம் அனையவள் விளம்ப, வேற்கணாள்,
'தெவ் அடு சிலைக் கை என் சிறுவர் செவ்வியர்;
அவ் அவர் துறைதொறும் அறம் திறம்பலர்;
எவ் இடர் எனக்கு வந்து அடுப்பது ஈண்டு?' எனா,

வெவ்விடம் அனையவள் *- கொடிய நஞ்சையொத்த கூனி;* **விளம்ப** *- இவ்வாறுசொல்ல;* **வேற்கணாள்** *- வேலையொத்த கண்ணையுடைய கைகேயி;* **'தெவ் அடு சிலைக் கைஎன் சிறுவர்** *- பகைவரை அழிக்கும் வில்லைப் பிடித்த கைகை உடைய*

என் புதல்வர்; ***செல்வியர்*** *- நலமாய் இருக்கின்றனர்;* ***அவ் அவர் துறை தொறும் -*** *அவரவர்களுடைய தொழில்களில் எல்லாம்;* ***அறம் திறம்பவர்*** *- தருமத்திலிருந்து மாறுபடாதவர்கள்; (எனவே)* ***ஈண்டு -*** *இப்பொழுது;* ***எனக்கு; வந்து அடுப்பது*** *- வந்து நேர்வது;* ***எவ் இடர்?*** *- என்ன துன்பம்;* ***எனா*** *- என்று சொல்லி; (அடுத்த பாட்டில் முடியும்)*

பிறரால் தீங்கு வராது காக்கவல்லவர் ஆதலின் "தெவ்வடு சிலைக்கை" யுடையவர்; தாம் தீங்குநெறிகளிற் செல்லாதவர் ஆதலின் 'அறம் திறம்பலர்;' அதுவே துன்பம் எப்படி வரும், என்ன துன்பம் வரும் என்றாள் கைகேயி. சிறுவர் என்பது நால்வரையும் குறித்தது. 54

1453. 'பராவ அரும் புதல்வரைப் பயக்க, யாவரும்
உராவ அருந் துயரை விட்டு, உறுதி காண்பரால்;
விராவ அரும் புவிக்கு எலாம் வேதமே அன
இராமனைப் பயந்த எற்கு இடர் உண்டோ?' என்றாள்.

'பராவ அரும் - *புகழ்தற்கு அரிய; (நற்குணம் உள்ள)* ***புதல்வரைப் பயக்க -*** *புத்திரரைப் பெறலால்;* ***யாவரும்*** *- எல்லோரும்;* ***உராவ அருந் துயரைவிட்டு -*** *பிறரால்நீங்குதற்கரிய வலிய துன்பத்தை விட்டு;* ***உறுதி காண்பர் -*** *நற்கதி அடைவர்;* ***விராவ அரும் புவிக்கு எலாம்*** *- ஒன்றோடொன்று கலவாத தனி வேறான உலகங்களுக்கு எல்லாம்;* ***வேதமே அன*** *- வேதத்தைப் போன்று விளங்குகின்ற;* ***இராமனைப் பயந்த எற்கு -*** *இராமனைப்பெற்றெடுத்த எனக்கு;* ***இடர் உண்டோ? -*** *துன்பம் உளதாகுமோ?;'* ***என்றாள் -*** *என்றும்கூறினாள்.*

புத்திரரைப் பெற்றவர்கள் பிறரால் நீக்குதற்கரிய 'புத்' என்னும் நரகத் துன்பத்திலிருந்தும் நீங்குவார்கள்; நற்கதி அடைவார்கள் என்று அனைவரும் கூறுவர்; எல்லா உலகங்களுக்கும் வேதமே போல் விளங்கும் இராமனைப் பெற்ற எனக்குத் துன்பம் உண்டோ என்று வினாவினாள்; மேற்பாட்டில் சிறுவர் என்று நால்வரையும் பொதுவாகச் சொன்னவள் இப்பாட்டில் இராமனைப் பிரித்துப் பாராட்டி அன்பினால் நெகிழ்ந்தாளாம். 'ஆல்' ஈற்றசை. 55

கூனி 'வாழ்ந்தனள் கோசலை' எனலும், கைகேயின் வினாவும்

1454. ஆழ்ந்த பேர் அன்பினாள் அனைய கூறலும்,
சூழ்ந்த தீவினை நிகர் கூனி சொல்லுவாள்,
'வீழ்ந்தது நின் நலம்; திருவும் வீந்தது;
வாழ்ந்தனள் கோசலை, மதியினால்' என்றாள்.

ஆழ்ந்த பேர் அன்பினாள் *- (இராமன் பால்) ஆழங்காற்பட்ட பேரன்பு உடையவளாய கைகேயி;* ***அனைய கூறலும்*** *- அத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்லுதலும்;* ***சூழ்ந்த தீவினை நிகர் கூனி*** *- (அவனைச்) சுற்றிக் கொண்ட பாவத்தை யொத்த மந்தரை;* ***சொல்லுவாள்*** *- பேசத் தொடங்கி;* ***'நின் நலம் வீழ்ந்தது*** *- உனது நன்மை அழிந்து போனது;* ***திருவும்*** *- உன் செல்வமும்;* ***வீந்தது*** *- கெட்டது;* ***கோசலை*** *- உன் மாற்றாளாய*

கோசலை; **மதியினால்** - புத்தித் திறமையால்; **வாழ்ந்தனள்'** - செல்வமும் நன்மையும் பெற்று வாழ்ந்தாள்;' **என்றாள்** - என்று கூறினாள்.

இராமன்பால் அன்பு பெருகிய கைகேயி கூறவும், அவள் மனத்தைத் திரிக்கக் கூனி 'கோசலைவாழ்ந்தனள்' என்று பெண்ணுக்குப் பெண் பொறாமைப்படும் உலகியல்பு பற்றித் தூண்டினாள். சூழ்ந்ததீவினை கைகேயியைச் சுற்றின பாவம் என்றதனால் அது தன் பயனைச் செய்தே தீரும் என்றாராம். 'இனி வாழ்வாள்' என எதிர்காலத்தால் கூற வேண்டுவதை 'வாழ்ந்தனள்' என இறந்த காலத்தாற் கூறியது தெளிவுபற்றி வந்த கால வழுவமைதி. கோசலை தன் திறமையால் தயரதனிடம் இதனைச் சாதித்துக் கொண்டாள்என்பதுபடக் கூறிக் கைகேயியைத் தூண்டினாளாம். 56

1455. அன்னவள் அவ் உரை உரைப்ப, ஆயிழை,
'மன்னவர் மன்னனேல் கணவன், மைந்தனேல்
பன்ன அரும் பெரும் புகழ்ப் பரதன்; பார்தனில்
என் இதன்மேல் அவட்கு எய்தும் வாழ்வு?' என்றாள்.

அன்னவள் - மந்தரை; **அவ் உரை உரைப்ப** - (வாழ்ந்தனள் கோசலை என்ற)அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல; **ஆயிழை** - ஆராய்ந்த அணிகளை அணிந்த கைகேயி; **'கணவன் -** நாயகன்; **மன்னவர் மன்னனேல்** - அரசர்களுக்கு அரசனாகிய சக்கரவர்த்திதயரதனானால்; **பன்ன அரும் -** எடுத்துரைத்தற்கரிய; **பெரும் புகழ்ப் பரதன்** - பெரிய புகழை உடைய பரதன்; **மைந்தனேல்** - மகனானால்; **பார்தனில் -** இவ்வுலகில்; **இதன்மேல்** - இதற்கும் மேலாக; **அவட்கு** - கோசலைக்கு; **எய்தும் வாழ்வு -** கிடைக்கக்கூடிய புதிய வாழ்வு; **என்?'** - என்ன இருக்கிறது;' **என்றாள்** - என்றுகூறினாள்.

கோசலையின் நாயகனோ சக்கரவர்த்தி; மகனோ புகழுடைய பரதன்; இதற்குமேல் அவளுக்கு வரக்கடவதாகிய வாழ்வு என்ன? ஏற்கெனவே மிகச் சிறப்பாக வாழ்ந்துகொண்டுதானே உள்ளாள் என்று கைகேயி கூறினாள். முன்பு 'இராமனைப் பயந்த எற்கு' என்று இராமனைத் தன்னோடு இணைத்துக் கூறிக்கொண்டது போலவே, வளர்த்தமை பற்றிப் பரதனைக் கோசலை மகன் என்று கூறிப் பாராட்டினாள். இனி இதனைக் கைகேயிமேற்றாகவே உரைப்பாரும் உளர். 'என் நாயகன் சக்கரவர்த்தி; என் மகன் பரதன்' என்றால் கோசலைக்குஎன்னைக் காட்டிலும் என்ன புதுவாழ்வு வந்துவிடப் போகிறது' என்றாள் என்பதாக விளக்குவர். முன்னர் இராமனைத் தன் மகன் என்று கூறியுள்ளாள் என்பதை நோக்க அப்பொருள் சிறவாது இச்செய்யுளிலும்'என்னின் மேல் அவட்கு எய்தும் வாழ்வு'என்னாது, 'இதன்மேல் அவட்கு எய்தும் வாழ்வு' என்று கூறியதும்அப்பொருளுக்கு நேரே உதவாமை காண்க. பரம் - பாரம் சுமப்பவன் பரதன். அரசைத் திருவடி நிலையில்வைத்து ஆள்பவன் என்னும் பொருளில் பரதன் எனும் பெயர் பொருந்துமாறு அறிக. 57

'நாளை இராமன் முடி சூடுவான்' என மந்தரை உரைத்தல்

1456. 'ஆடவர் நகை உற, ஆண்மை மாசு உற,
தாடகை எனும் பெயர்த் தையலாள் பட,
கோடிய வரி சிலை இராமன் கோமுடி,
சூடுவன் நாளை; வாழ்வு இது' எனச் சொல்லினாள்.

(‘என் இதன் மேல் அவட்கு எய்தும் வாழ்வு’ என்று கேட்ட கைகேயிக்கு மந்தரை) **‘ஆடவர்நகை உற** - *ஆண்மையுடைய வீரர்கள் பரிகசிக்க;* **ஆண்மை மாசு உற** - *ஆண்மைத் தன்மை குற்றம் அடைய;* **தாடகை எனும் பெயர்** - *தாடகை என்ற பெயரை உடைய;* **தையலாள் பட** - *பெண் அழியும்படி;* **கோடிய** - *வளைந்த;* **வரிசிலை** - *கட்டமைந்த வில்லினை உடைய;* **இராமன்-; நாளை-; கோமுடி** - *அரச மகுடத்தை;* **சூடுவன்** - *சூடிக்கொள்வான்;* **இது வாழ்வு** - *இதுவே (கோசலைக்கு வரும்) வாழ்வு;’* **என** - *என்று;* **சொல்லினாள்** - *சொன்னாள்.*

போரில் பெண்களை எதிர்த்துக் கொல்லுதல் கத்த வீரர்க்கு அழகன்று. ஆதலின், ‘ஆடவர்பரிகசிப்பர், ஆண்மை மாசுற்றது’ என்றாள். ‘தாடகையைக் கொல்ல வளைந்த வில்லையுடையவன்’ என்று சொல்லிய வார்த்தையிலேயே, பெண்ணைக் கொலை செய்தலால் ‘கோடிய சிலை’ நேர்மை தவறியது என்ற தொனிப் பொருள் தந்து நயம் செய்சிறது அத்தொடர். போர் முறை தவறி இன்று பெண்பாலார் பக்கல் இரக்கமின்றிக் கொலைபுரிந்த இராமன் உன் திறத்திலும் நாளை இரக்கமின்றி நடந்துகொள்வான்என்றாளாம். ‘படை இழந்தோனையும், ஒத்தபடை எடாதோனையும், மடிந்த உள்ளத்தோனையும் மகப் பெறாதோனையும், மயிர் குலைந்தோனையும், அடிபிறக்கிட்டோனையும் பெண்பெயரோனையும் இன்னோ ரன்னோரையும் கொல்லாது விடுதலும், கூறிப் பொருதலும்’ (தொல் - பொருள். புறத். 65. நச். உரை) என்பதை இங்குக் கருதுக. பெண் பெயருடையவர்களையே கொல்லுதல் அறமன்றெனின் பெண்ணையே கொல்லுதலும், எதிர்த்தலும்போரறம் அன்று என்பது சொல்லாமலேயே முடிந்தது. ‘தாடகை எனும் பெயர்த் தையல்’ என்னாது ‘தையல் ஆள்’ என்றலின் அவள் பெண்ணுருவில் உள்ள ஆண் என்பது போலத் தோன்றக் கூறியது கம்பர்சொற்றிறனுக்கு உரைக்கல்லாம். “யாதென் றெண்ணுவது இக் கொடியாளையும், மாது என்று எண்ணுவதோ மணிப்பூணினாய்” என்று “பெண்ணென மனத்திடை பெருந்தகை நினைத்த” பொழுது கூறிய விசுவாமித்திரர்கூற்றையும் இங்குக் கருதின், (376, 374.) இராமன் தாடகையைக் கொன்றதில் தவறு ஏதும் இல்லையென்பது விளங்கும். கூனியின் உள்ளக் கொதிப்பு இராமன்பால் தவறேற்றக் காரணம் ஆதலின் இங்ஙனம்கூறினாள் என்றார் கம்பர்.
58

கைகேயி மகிழ்ந்து மாலை பரிசளித்தல்

***1457.* மாற்றம் அஃது உரைசெய, மங்கை உள்ளமும்**
ஆற்றல் சால் கோசலை அறிவும் ஒத்தவால்;
வேற்றுமை உற்றிலள், வீரன் தாதை புக்கு
ஏற்று அவள் இருதயத்து இருக்கவே கொலாம்?

அஃது மாற்றம் உரை செய - *அந்த வார்த்தையை மந்தரை சொல்ல;* **மங்கை உள்ளமும்** - *(அதுகேட்ட) கைகேயியின் மனமும்;* **ஆற்றல் சால்-** *பெருமை அமைந்த;* **கோசலை அறிவும்-** *கோசலையின் புத்தியும்;* **ஒத்த -** *ஒத்திருந்தன;* **வேற்றுமை உற்றிலள் -** *(கூனி கருதியது போல) வேறுபாடு கருதினாளில்லை; (ஏனெனில்)* **வீரன் தாதை** - *இராமன் தந்தையாகிய தயரதன்;* **அவள் இருதயத்து** - *அந்தக் கைகேயியின் இதயத்தில்;* **புக்கு ஏற்று -** *புகுந்து இணங்கி;* **இருக்கவே கொல்** - *இருந்ததனாற் போலும்.*

கோசலை எவ்வாறு அறிந்தாளோ அவ்வாறே கைகேயி நினைத்தாள் என்பதாகும். காரணம் இருவர்க்கும் நாயகன் தயரதன் என்பதனால் 'எப்பொழுதும் கைகேயியின் மனத்தில் தயரதன் இணங்கிவீற்றிருத்தலின் தயரதன் மனமே கைகேயி மனமாயினது அன்றி வேறில்லை யாதலின்' எனக் கூறினும்பொருந்தும். ஆற்றல் என்பது பெருமை; மூவகையாற்றல்களுள் பெருமையும் ஒன்று. மூவகை ஆற்றலாவன -அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்பன. 'ஆல்', 'ஆம்' அசை. *59*

1458. ஆய பேர் அன்பு எனும் அளக்கர் ஆர்த்து எழ,
தேய்வு இலா முக மதி விளங்கித் தேசுற,
தூயவள் உவகை போய் மிக, சுடர்க்கு எலாம்
நாயகம் அனையது ஒர் மாலை நல்கினாள்.

தூயவள் - தூய்மையான கைகேயி; **ஆய -** உண்டாகிய; **பேர் அன்பு -** பெரிய அன்பு; **எனும்** - என்கின்ற; **அளக்கர் -** கடல்; **ஆர்த்து எழ** - ஆரவாரித்து மேல்கிளம்ப; **தேய்வு இலா** - களங்கம் இல்லாத; **முகமதி** - முகமாகியசந்திரன்; **விளங்கி** - பிரகாசித்து; **தேசுஉற** - மேலும் ஒளியடைய; **உவகை** - மகிழ்ச்சி; **போய்மிக** - எல்லை கடக்க **;** **சுடர்க்கு எலாம் -** மூன்று சுடர்களுக்கும்; **நாயகம் அனையது** - தலைமை பெற்றது போன்றதாகிய; **ஓர் மாலை** - ஒரு இரத்தினமாலையை; **நல்கினாள் -** (மந்தரைக்குப் பரிசாக) அளித்தாள்.

மகிழ்ச்சியான நற்செய்தி அறிவித்தமைக்குப் பரிசாக மாலையை அளித்தாள். 'முகமதி' என்ற உருவகத்தில் குறை நீக்கி, 'தேய்வுஇலா' என்றார். அன்புக்கடல் கைகேயி அகத்தே பொங்கி மேல்எழுந்தது, அதன் வெளிப்பாடு முகத்தில் தோன்றியது என்றார். மனமாற்றம் சிறிதும் எய்தப்பெறாதநிலையில், இங்கும் 'தூயவள்' என்றே கைகேயியைக் குறித்தது காண்க. *60*

மாலையை எறிந்து, மந்தரை கூறுதல்

1459. தெழித்தனள்; உரப்பினள்; சிறு கண் தீ உக
விழித்தனள்; வைதனள்; வெய்து உயிர்த்தனள்;
அழித்தனள்; அழுதனள்; அம் பொன் மாலையால்
குழித்தனள் நிலத்தை - அக் கொடிய கூனியே.

கொடிய அக் கூனி - கொடுமை படைத்த அந்தக் கூனி; **தெழித்தனள்** - சப்தமிட்டாள்; **உரப்பினள் -** அதட்டினாள்; **சிறுகண் தீ உக விழித்தனள் -** சிறிய கண்களிலிருந்து நெருப்புப் பொறி சிந்த விழித்துப் பார்த்தாள்; **வைதனள்** - திட்டினாள்; **வெய்து உயிர்த்தனள்** - வெப்பமாக மூச்சு விட்டாள்; **அழித்தனள் -** (தன்கோலத்தைக்) கெடுத்துக்கொண்டாள்; **அழுதனள் - ; அம்பொன் மாலையால் -** (கைகேயி அளித்த) அழகிய பொன் மாலையினால்; **நிலத்தை -** பூமியை; **குழித்தனள் -** குழியாக்கினாள்.

கூனியின் கொடுமை - பெயரிலும், உடலிலும், சொல்லிலும், செயலிலும், குணத்திலும் உள்ளது. குழந்தையாய் இருக்கும்போது விளையாட்டாகச் செய்த செயலை வஞ்சம் வைத்துக்கொண்டு பழிதீர்க்கநினைத்தாள். ஆதலின் கொடியள்

ஆயினாள். பொன்மாலையை நிலத்தில் எறிந்தாள்; அது தாக்கி நிலம்பள்ளம் ஆயிற்று. 'ஏ' ஈற்றசை. ***61***

1460. வேதனைக்கூனி, பின் வெகுண்டு நோக்கியே, 'பேதை நீ பித்தி; நிற் - பிறந்த சேயொடும் நீ துயர்ப் படுக; நான் நெடிது உன் மாற்றவள் தாதியர்க்கு ஆட்செயத் தரிக்கிலேன்' என்றாள்.

***வேதனைக் கூனி** - துன்பத்தைச் செய்கின்ற கூனியானவள்; **பின்** - பிறகு; **வெகுண்டு நோக்கி** - (கைகேயியை) கோபித்துப் பார்த்து; **'நீ பேதை** - நீ அறிவற்றவள்; **பித்தி** - மனநிலை சரியில்லாதவள்; **நீ நிற்பிறந்த சேயொடும்**- நீ உன்னிடம் பிறந்த பரதனோடும்; **துயர்ப்படுக** - துன்பப்படுவாயாக; **நான் - ; உன் மாற்றவள்** - உன் சக்களத்தி கோசலையின்; **தாதியர்க்கு** - தாதிகளுக்கு; **நெடிது** - நீண்ட காலம்; **ஆட்செய** - அடிச்சி வேலை செய்ய; **தரிக்கிலேன்'** - பொறுக்க மாட்டேன்;' **என்றாள்** - என்று சொன்னாள்.*

இராமன் அரசனானால் கோசலை அரசன் தாயாவாள். கோசலையின் தோழியர் மற்றவர்களைத்தமக்குப் பணிசெய்ய அதிகாரம் இடுவர் ஆதலின் 'மாற்றவள் தாதியர்க்கு ஆட்செயத் தரிக்கிலேன்'என்று மந்தரை உரைத்தாள். 'நெடிது' - இராமன் அரசு வீற்றிருக்கும் காலம்வரை. ஆகவே, அது நீண்டதாயிற்று.எனவே என் ஆயுள் முழுக்கக் கோசலையின் அடிமைப் பெண்களுக்கு நான் அடிமை செய்து வாழ வேண்டி வந்துவிடும்;அதற்கு நான் சம்மதிக்கமாட்டேன் எனறாள் கூனி. தன்மையறியாமல் தனக்கு வரும் கேட்டை வரவேற்கிறாள்.ஆதலின், கைகேயியைப் பேதை என்றும் பித்தி என்றும் உரைத்தாள். இப்படியே போனால் கைகேயியாகியநீயும் கோசலைத் தாதியர்க்கு ஆட்செய்ய வேண்டி வரும் என்பதையும் கூனி குறிப்பால் அறிவித்தாளாம். ***62***

1461. 'சிவந்தவாய்ச் சீதையும் கரிய செம்மலும் நிவந்த ஆசனத்து இனிது இருப்ப, நின் மகன், அவந்தனாய், வெறு நிலத்து இருக்கல் ஆன போது, உவந்தவாறு என்? இதற்கு உறுதி யாது ?' என்றாள்.

'சிவந்த வாய்ச் சீதையும்** - சிவந்த வாயினை உடைய சீதையும்; **கரிய செம்மலும்**- கருமையான மேனியுடைய இராமனும்; **நிவந்த** - உயர்ந்த; **ஆசனத்து** - சிங்காசனத்தில்; **இனிது இருப்ப** - இனிமையாக வீற்றிருப்ப; **நின் மகன்** - பரதன்; **அவந்தனாய்** - ஒன்றுமற்றவனாய்; **வெறு நிலத்து** - தரையில்; **இருக்கல்ஆன போது**- இருக்கும்படி நேரும் காலத்தில்; **உவந்தவாறு என்?** - (நீ)! மகிழ்ந்தகாரணம் யாது?; **இதற்கு உறுதி யாது'** - இம்மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு (நீ பெற்ற) நன்மை யாது?;' **என்றாள்** - என்று கூறினாள். 'இராமனும் சீதையும் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கையில் அவர்கள் பாதத்தின் கீழ் வெறுந்தரையில் பரதன் இருப்பானே! இதற்கா மகிழ்ச்சி அடைகிறாய்? நீ மகிழ்ச்சி அடையும்படி உனக்குஉண்டான நன்மைதான் என்ன?' என்று மந்தரை கைகேயியை வினவினாள். தனக்கு வருகின்ற தொல்லையைமேற்பாட்டில் கூறியபிறகு. இங்குப் பரதனுக்கு வருகின்ற துன்பத்தைக் கூறினாள் என்க. அவத்தன்- அவந்தன் - வீணானவன் - ஒன்றுக்கும் பயனின்றிப் போனவன்.* ***63

1462. ‘மறந்திலள் கோசலை, உறுதி; மைந்தனும்,
சிறந்த நல் திருவினில் திருவும் எய்தினான்,
இறந்திலன் இருந்தனன்; என் செய்து ஆற்றுவான்?
பிறந்திலன் பரதன், நீ பெற்றதால்’ என்றாள்.

‘**கோசலை உறுதி மறந்திலள்** - கோசலை (தனக்குரிய) நன்மையை மறந்தாளில்லை; (அதனால்) **மைந்தனும்** - இராமனும்; **சிறந்த** - மேம்பட்ட; **நல்** - நல்ல; **திருவினில்திருவும்** - செல்வங்களுக்கெல்லாம் மேம்பட்ட அரசச் செல்வத்தையும்; **எய்தினான்** - அடைந்தான்; **நீ பெற்றதால்** - நீ பிள்ளையாகப் பெற்றதால்; **பரதன் -; இறந்திலன்-** செத்தானில்லை; **என்செய்து ஆற்றுவான் இருந்தனன்** - என்ன காரியம் செய்து முடிப்பதற்காக இருந்துகொண்டுள்ளான்; **பிறந்திலன்** - ‘பிறந்தும் பிறவாதவனே;’ **என்றாள்-** என்று கூறினாள். அரசேற்று முடிசூடல் ஆகிய செயல் இராமனுக்கு உண்டானாற்போலப் பரதன் என் செயவாழ்கின்றான்; அவன் இருந்தும் இறந்தவனே என்றான் கூனி. இதுவும் பரதனுக்கு வருகின்ற இழப்பைக்காட்டி புலம்பி, கைகேயியின் மனத்தைத் திரிக்க முயன்றதாம். திருவினில் திரு - அரசச்செல்வம்; எல்லாச் செல்வங்களிலும் மேம்பட்டது. *6*

1463. ‘சரதம் இப் புவி எலாம், தம்பியோடும் இவ்
வரதனே காக்குமேல், வரம்பு இல் காலமும்,
பரதனும் இளவலும், பதியின் நீங்கிப் போய்,.
விரத மா தவம் செய விடுதல் நன்று’ என்றாள்.

‘**இப் புவிஎலாம்** - இந்த உலகமெல்லாம்; **சரதம்** - மெய்யாக; **இவ்வரதனே-** இந்த இராமனே; **தம்பியோடும்** - இலக்குமணனோடும் (சேர்ந்து); **காக்குமேல்-** (அரசு நடாத்திக்) காப்பானாயின்; **பரதனும் இளவலும்** - பரதனும், சத்துருக்கனனும்; **வரம்பு இக்காலமும்** - (இராமன் அரசு செய்யும்) அளவற்ற காலங்கள்; **பதியின் நீங்கிப்போய்** - அயோத்தியிலிருந்து விலகிச் சென்று; **மாதவ விரதம் செயவிடுதல்** - உயர்ந்ததவமாகிய விரதத்தைச் செய்யும்படி அனுப்பி விடுதல்; **நன்று!** - அவனுக்கு நன்மை பயப்பதாம்;’ **என்றாள்** - என்று கூறினாள்.

இராமன் ஆட்சியில் நகரவாசம் செய்வதைவிட, வனவாசம் சென்று தவம், விரதம் செய்தால்மறுமைக்காவது பயன் என்றாளாம். இலக்குமணனை இராமன் தம்பி என்றும், சத்துருக்கனனைப் பரதன்தம்பி என்றும் கூறினமை “பரதனும் இளவலும் ஒரு நொடி பகிராது ......வரதனும் இளவலும்" என்னும் முன்னைய செய்யுளாலும் (307) தேற்றமாதல் காண்க. இப்பாடலால் குறிப்பாக அரசு பெற்று ஆளாதவர் வனவாசம் செய்தல் வேண்டும் எனக் காட்டி, அதனையே பின்னர் (இராமனுக்கு) வரமாக வேண்ட வழிசெய்தாள்மந்தரை என்றும் கூறுலாம். *65*

1464. ‘பண்ணுறு கட கரிப் பரதன், பார் மகள்
கண்ணுறு கவினராய் இனிது காத்த அம்
மண்ணுறு முரசுடை மன்னர் மாலையில்
எண்ணுறப் பிறந்திலன்; இறத்தல் நன்று’ என்றாள்.

acharya.org

*‘**பண்உறு-** அலங்கரித்தல் அமைந்த; **கடகரி -** மத யானையையுடைய; **பரதன்-; பார்மகள் கண்ணுறு கவினராய்** - நிலமகள் விரும்பத் தக்க அழகுடையவராய்; **இனிது காத்த -** இனிமையாக அரசாண்ட; **அம்மண்ணுறு முரசுடை மன்னர் மாலையில் -** அந்த மார்ச்சனை செறிந்த முரசத்தினை உடைய அரசர் வரிசையில் வைத்து; **எண்ணுற -** நினைக்குமாறு(அரசனாக); **பிறந்திலன் -** பிறக்கவில்லை; **இறத்தல் நன்று** - (எனவே) உயிர்வாழ்வதனினும்இறப்பதே மேல்;’ **என்றாள் -***

அரசனாகும் பேறு இல்லாதவன் அரசகுலத்தில் பிறந்து வாழ்வதைவிடச் சாவதே மேல் என்றுபரதனுக்காக இரங்கினாளாம். மன்னர் மாலை - அரச பரம்பரை வரிசை. அது குலமுறை கிளத்து படலத்திற்கூறியவாற்றான் உணர்க. மண் - மார்ச்சனை - அஃதாவது ஒலிச்செறிவு ஆகும். அது மண்பூசப் பெறுதலால்உளதாகும் என்பர். 66

1465. ‘பாக்கியம் புரிந்திலாப் பரதன்தன்னை, பண்டு
ஆக்கிய பொலங் கழல் அரசன், ஆணையால்,
தேக்கு உயர் கல் அதர், கடிது சேணிடைப்
போக்கிய பொருள் எனக்கு இன்று போந்ததால்.’

*‘**ஆக்கிய பொலங்கழல் அரசன் -** பொன்னாற் செய்த வீரக் கழலை அணிந்த தயரதன்; **பண்டு -** முன்பே; **பாக்கியம் புரிந்திலாப் பரதன் தன்னை** - (அரசாட்சி ஏற்கும்)பாக்கியம் செய்யாத பரதனை; **ஆணையால்-** கட்டளையால்; **தேக்கு உயர் கல் அதர் -** தேக்கு மரங்கள் நிரம்பிய மலைவழியில்; **சேணிடை -** வெகுதூரத்தில் (கேகய நாட்டுக்கு); **கடிது -** விரைவாக; **போக்கிய -** (செல்லும்படி) அனுப்பிவைத்த; **பொருள் -** காரணம்; **இன்று எனக்கு -; போந்தது -** தெரியவந்தது.*

பரதனைக் கேகய நாட்டிற்கு அனுப்பியது, “ஆணையின் நினது மூதாதை, ஐய! நிற் காணியவிழைவதோர் கருத்தன்; ஆதலால் ....கேகயம் புக........போதி” என்றனன்’ (1309.)என முன்னர் வந்துள்ளது. கேகய தேசத்தரசனான பரதனது மாமன் யுதாசித்து அழைக்கப் பரதனைத்தயரதன் அனுப்பினான். யுதாசித்து அழைப்பின் பேரில்தான் அனுப்பினானேயன்றித் தானாக அனுப்பவில்லைதயரதன். ஆயினும் அச்செயலைத் தன்கருத்திற் கேற்ப வளைத்துக்கொண்ட மந்தரை ‘இராமனுக்கு முடிசூட்டப் பரதன் தடையாக இருப்பானோ என்று கருதியே தயரதன் பரதனைக் கேகயத்திற்கு விரைவாக அனுப்பிவைத்தான்’ என்று கூறினாள். பரதன்பால் பிரிவு காட்டினாள் போன்று பேசிய மந்தரை ‘கோசலை வாழ்ந்தனள்’ என்றாற் போல, தயரதனும் திட்டமிட்டே இராமனுக்கு முடிசூடும் செயலை நடத்தத் தொடங்கினான்என்றும் கூறி, கைகேயியின் மனத்தில் மாசு ஏற்றினாள். கல்றவழியில் அனுப்பினான்; வெகுதூரத்தில்அனுப்பினான்; விரைவாக அனுப்பினான் என்றெல்லாம் சொற்களை அடுக்கிப் பெய்து மந்தரையின் சொற் சாதுரியத்தைக் கம்பர் காட்டிய அருமை அறிந்து இன்புறத் தக்கது. 67

1466. மந்தரை, பின்னரும் வகைந்து கூறுவாள்;
‘அந்தரம் தீர்ந்து உலகு அளிக்கும் நீரினால்
தந்தையும் கொடியன்; நற்றாயும் தீயளால்;
எந்தையே! பரதனே! என் செய்வாய்?’ என்றாள்.

மந்தரை -; பின்னரும் *- மறுபடியும்;* ***வகைந்து கூறுவாள் -*** *வகைப்படுத்திச்சொல்பவளாகி;* ***'எந்தையே! பரதனே!*** *- என்தந்தையே! பரதனே!;* ***அந்தரம் தீர்ந்து-*** *நடுவுநிலைமை விலகி;* ***உலகு அளிக்கும் நீரினால் -*** *அரசை இராமனுக்குக்கொடுக்கும் தன்மையால்;* ***தந்தையும் கொடியன் -*** *தயரதனும் கொடியவன்; (அச்செயலுக்கு மகிழும்காரணத்தால்);* ***நற்றாயும் தீயளால் -*** *உன்னைப் பெற்ற கைகேயியும் பொடியவள்;* ***என்செய்வாய்-*** *(இவர்களுக்கிடையில் நீ) யாது செய்வாய்?;'* ***என்றாள் -***

கைகேயிக்குக் கூறுவதனால் பயனில்லை என்று கருதிப் பரதனை நோக்கிமுறையிட்டாற் போலக் கூறுகிறாள் மந்தரை. 'எந்தையே!' என்பது என்செல்வயே! என் அப்பா!'என்று பரிவு காட்டித் தன்னோடு நெருக்கிக்கொண்டாற் போலப் பேசும் மொழி. கைகேயிக்குத் தன்மகன்மேல் அன்பு இல்லாதது போலவும், இவளுக்குப் பரதன்மேல் அளவிறந்த பரிவு பெருகிவிட்டது போலவும் இல் அழைப்புகள் காட்டும். 'உலகு அளிக்கும்' என்பதற்கு, உலகைக் காப்பாற்றும் என்று பொதுவாகப்பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று, 'ஆல்' தேற்றம். ***68***

1467. 'அரசர் இல் பிறந்து, பின் அரசர் இல் வளர்ந்து,
அரசர் இல் புகுந்து, பேர் அரசி ஆன நீ
கரை செயற்கு அருந்துயர்க் கடலில் வீழ்கின்றாய்;
உரை செயக் கேட்கிலை; உணர்தியோ?' என்றாள்.

(மந்தரை மீண்டும்) ***'அரசர் இல் பிறந்து*** *- அரச குலத்தில் பிறந்து;* ***பின்-*** *பிறகு;* ***அரசர் இல் வளர்ந்து -*** *அரசு குடும்பத்தில் வளர்ந்து;* ***அரசர் இல்புகுந்து -*** *அரச குடும்பத்தில் வாழ்க்கைப்பட்டு;* ***பேர் அரசி ஆன நீ -*** *(சக்கரவர்த்தியின்)பட்டத்தரசியாக ஆன நீ;* ***கரைசெயற்கு அருந்துயர்க் கடலில் -*** *கரை இடுவதற்கு முடியாத துன்பக்கடலில்;* ***வீழ்கின்றாய் -*** *வீழ்ந்து கொண்டேயிருக்கிறாய்;* ***உரை செய -*** *(நான்) எடுத்துச் சொல்லியும்;* ***கேட்கிலை -*** *கேட்கின்றாயில்லை;* ***உணர்த்தியோ?'*** *- பின் அனுபவத்தால் உணர்வாயோ?;'* ***என்றாள் -***

அரச குலத்தில் பிறந்து வளர்ந்து பட்டத்தரசியாக இருக்கிற உனக்கு, உன் அரசனாகாது மாற்றாள் மகன் அரசன் ஆவதைச் சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ள எப்படி நேர்ந்தது? என்று கூறினாள்கூனி. உணர்தியோ- அறிவினால் அறிந்து கொள்ளாத நீ அனுபவத்தால் எதிர்காலத்தில் சக்களத்தியிடம்துன்பப்பட்டுப் புரிந்துகொள்வாயோ என்பது பொருள். இனி உனக்கு உணர்ச்சி யுள்ளதோ என்பதுபொருந்துமேற் கொள்க. ***69***

1468. 'கல்வியும், இளமையும், கணக்கு இல் ஆற்றலும்,
வில் வினை உரிமையும், அழகும், வீரமும்,
எல்லை இல் குணங்களும், பரதற்கு எய்திய;
புல்லிடை உகுந்த அமுது ஏயும்போல்' என்றாள்.

பரதற்கு *- பரதனுக்கு;* ***கல்வியும் இளமையும் -; கணக்கு இல் ஆற்றலும் -*** *அளவில்லாத வல்லமையும்;* ***வில்வினை உரிமையும் -*** *வில் தொழிலில் திறமையும்;* ***அழகும், வீரமும் -; எல்லை இல் குணங்களும் -*** *அளவில்லாத நற்குணங்களும்;* ***எய்திய -*** *வந்து பொருந்தி உள்ளன; (அரசன் ஆகாவிடின் அவை அனைத்தும்)* ***புல்லிடை உகுந்த***

அமுது ஏயும் போல்- புல்தரையில் சொரிந்த தேவர் அமுதம் போலப் பயனற்றதாக ஆகும் போலும்;’ **என்றாள் -**

அரசனாயிருந்தால் குணச்சிறப்புகள் மக்களுக்குப் பயன்செய்யும்; அவனுக்குப் புகழ் தரும். இல்லாவிடில் வீண் என்றால் மந்தரை. கைகேயியை நோக்கி ‘உன் மகனுக்குஅரசன் ஆவதற்கு என்ன குறைச்சல்’ என்று கேட்டாளாம். இவ்வளவு சிறப்புகள் உடைய உன் மகனை உன் அறியாமையால் பாழாக்குகிறாயே என்று இரங்கிக் கூறுவாள்போலப் பேசினாள். ‘புல்லிடை உகுத்தல்’,“வில்லினும் வாளினும் விரிந்த ஆண்தொழில், புல்லிடை உகுத்தனென்” என்று பின் (2214) வருவதும் காண்க. “அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்தற்றால்” என்று (குறள். 720) வள்ளுவர்கூறும் உவமை இதற்கு ஒருபுடை ஒப்பு நோக்கலாகும். *70*

மந்தரை மாற்றத்தால் சீற்றமுற்ற கைகேயி கடிந்து உரைத்தல்

கலித்துறை

1469. வாய் கயப்புற மந்தரை வழங்கிய வெஞ் சொல்,
காய் கனல்தலை நெய் சொரிந்தென, கதம் கனற்ற,
கேகயர்க்கு இறை திருமகள், கிளர் இள வரிகள்
தோய், கயல் கண்கள் சிவப்புற நோக்கினள், சொல்லும்;

வாய் கயப்புற - வாய் கசக்கும்படி; **மந்தரை -** கூனி; **வழங்கிய -** கூறிய; **வெஞ்சொல் -** கொடிய வார்த்தை; **காய் -** எரிகின்ற, **கனல்தலை -** நெருப்பிடத்தில்; **நெய் சொரிந்தென -** நெய் ஊற்றினாற் போல; **கதம் -** கோபத்தை; **கனற்ற -** மேலும் தூண்டி எரியச்செய்ய; (அதனால்) . **கேகயர்க்கு இறைதிருமகள் -** கேகய நாட்டு அரசனது அழகுப் பெண்ணான கைகேயி; **கிளர் இளவரிகள் தோய் -** எழுந்த இளங்கோடுகள் பொருந்திய; **கயல் கண்கள் -** கயல் போன்ற கண்கள்; **சிவப்புற-** (சினத்தால்) செம்மை அடைய; **நோக்கினள் -** பார்த்து; **சொல்லும் -** பேசத் தொடங்கினாள் (மேல் தொடரும்)

நெய் விடவிட நெருப்பு எரிதல் போல மந்தரை பேசப் பேச கைகேயிக்குச் சினம் மூண்டது. இராமனிடம்சினம் மிகுந்து கூறிய சொற்கள் ஆதலின் சொன்ன அவளுக்கும் வாய் கசக்கும் என்றார். ‘கைக்குமே, தேவரே தின்னினும் வேம்பு’ என்றது (நாலடி. 95) போல, இனி வருவன கைகேயி மாற்றமாம். *71*

1470. ‘வெயில் முறைக் குலக் கதிரவன்
முதலிய மேலோர்,
உயிர் முதல் பொருள் திறம்பினும்,
உரை திறம்பாதோர்;
மயில் முறைக் குலத்து உரிமையை,
மனு முதல் மரபை;
செயிர் உற, புலைச் சிந்தையால்,
என் சொனாய்? - தீயோய்!

*‘**தீயோய்!** - கொடியவளே!; **வெயில்முறை** - ஒளிவரிசையை உடைய; **குலக்கதிரவன்** - சிறந்த சூரியன்; **முதலிய மேலோர்** - முதலாகிய உயர்ந்தோர்கள்; **உயிர் முதல் பொருள்** - உயிர் முதலாகிய பொருள்கள்; **திறம்பினும்** - போவதாயினும்; **உரை திறம்பாதோர்** - சத்தியத்தினின்றும் மாறுபடார்; (அத்தகைய) **மயில்முறைக் குலத்துஉரிமையை** - மயிலினது முறைமையைக் கொண்ட அரசகுலத்து உரிமையை உடைய; **மனுமுதல் மரபை** - வைவச்சுத மனுவின் வழித் தோன்றல்களாக உள்ள அயோத்தியின்அரச பரம்பரையை; **செயிர் உற-** குற்றம் பொருந்தும்படி; **புலைச் சிந்தையால்** - கீழ்மைப் புத்தியால்; **என் சொனாய்?’** - யாது பேசினாய்?’*

*குலத்தின் முதல்வன் சூரியன்; அவன் மகனாய் இருந்து முதலில் அயோத்தியில் அரசாண்டவன்மனு. ஆதலால் இரண்டையும் கூறினார். மயில்முறைக் குலத்து உரிமையாவது - மயிலின் குஞ்சுகளுள் முதற்பார்ப்புக்கேதோகையின் பீலி பொன்னிறம் பெறும். அதன் வழிப்பார்ப்புகளுக்கு அவ்வாறாகாது. அதுபோல் மூத்தமகன்அரசுரிமை பெறுதலும், ஏனையோர் பெறாதொழிதலும் ஆம். அவ்வுரிமையை உடையமரபு ‘மனுமுதல் மரபு’ என்றார். எனவே, மூத்த மகனாகிய இராமன் அரசுரிமை பெறுதலும், பரதன், இலக்குவன், சத்துருக்கனன் முதலியோர் பெறாதொழிதலும் அம்மரபின் செய்தியே என்றாளாம். இனி, கேகயம் என்பது மயிலைக் குறிக்கும்சொல் ஆதலின், ‘கேகய குலத்து உரிமையை’ என்று பொருள்கூறி, கைகேயி தான் பிறந்த குலத்தைச்சுட்டினாள் எனலும் ஆம். ‘யான் பிறந்த கேகய குலத்துக்கு, புகுந்த மனுமுதன் மரபுக்கும் குற்றம் அடைய என்ன வார்த்தை சொன்னாய்?’ என்று கூனியைக் கடிந்தாள் எனலாம். பெண்டிர், புக்க குலத்தையும்,பிறந்த குலத்தையும் ஒக்க நினையும் வழக்கம் உண்டு என்பதை. “புக்க வழிக்கும் போந்த வழிக்கும், புகை வெந்தீ, ஒக்க விதைப்பான் உற்றனை அன்றோ?” என்ற (5224) பாடற் பகுதியிலும் காணலாம். முதற்பொருளோடு “பலாவம் பொழிலின் ஒரு தாய் உயிர்த்த பல மயிற்கும், கலாவம் புனைந்த களிமயில்மூத்தது எனக் கருத” என்ற பின்னுள்ளோர் பாடல் (தணிகைப். களவு. 244) பொருந்துவதாகும்.புலை - கீழ்மை. புல் என்பது அற்பம் என்றாகும். ஆதலின் அற்பத் தன்மை. எனவே கீழ்மை என்றாயிற்று.மந்தரை கூறியது அரச குலத்து முறைமைக்கு மாறுபடாமல் பொருந்துமேல் ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பதுபோலச்சற்றே கைகேயியின் மனத்தில் மெல்ல மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதையும் அறியலாம்.
72*

1471.** **‘எனக்கு நல்லையும் அல்லை நீ;
என் மகன் பரதன் -
தனக்கு நல்லையும் அல்லை; அத்
தருமமே நோக்கின்,
உனக்கு நல்லையும் அல்லை;
வந்து ஊழ்வினை தூண்ட,
மனக்கு நல்லன சொல்லினை -
மதி இலா மனத்தோய்!*

‘**மதி இலா மனத்தோய்** - *அறிவில்லாத நெஞ்சினை உடையவளே!;* **நீ எனக்கு நல்லையும்அல்லை** - *நீ எனக்கு நன்மையைச் செய்பவள் அல்லள்;* **என்மகன் பரதன் தனக்கு நல்லையும்அல்லை** - *என் மகனாகிய பரதனுக்கு நன்மையைச் செய்பவளும்*

அல்லள்; **அத் தருமமே நோக்கின்-** *அந்த அரச தருமத்தை ஆராய்ந்தால்;* **உனக்கு நல்லையும் அல்லை -** *உனக்கு நன்மையைச்செய்து கொள்பவளும் அல்லள்;* **ஊழ் வினை வந்து தூண்ட -** *(நீ) செய்த முன்னைய வினை (விதிவழியாக) வந்து உன்னைச் செலுத்த;* **(அதனால்) மனக்கு நல்லன சொல்லினை -** *உன் மனத்துக்கு இதமானவற்றைச்சொன்னாய்.'*

மந்தரை சொல்லியபடி நடந்தால் பழி, பாவங்களுக்கு இடனாதலின் 'எனக்கும், என் மகன்பரதனுக்கும் நன்மையன்று' என்றாளாம். அன்றி, அரச தருமத்தை ஆராயின் இது ஒரு சதிவேலை என எண்ணப்படுதலின் மந்தரைக்கே தீதாய் முடியும் என்றும் கூறினாள் கைகேயி. புத்தி பூர்வமாக இல்லாவிடினும் இத்தகையமாறுபாடான செயல்கள் விதிவழியாகவே நிகழும் ஆதலின் 'ஊழ் வினை தூண்ட' என்ற சொன்னாள். மனக்கு- மனத்துக்கு அத்துக் கெட்டது. இதனாதல் முன்பு, "இராமனைப் பயந்த எற்கிடருண்டோ" (1453) என்றுகூறிய கைகேயி, "என்மகன் பரதன்" என்று பரதனைத் தன்மகன் என்று கட்டுகிற அளவுக்கு மந்தரையின்போதனையால் மனமாற்றம் அடைந்திருக்கிறாள் என்பது புனலாகும். *73*

1472. 'பிறந்து இறந்து போய்ப் பெறுவதும்,
இழப்பதும், புகழே;
நிறம் திறம்பினும், நியாயமே
திறம்பினும், நெறியின்
திறம் திறம்பினம், செய் தவம்
திறம்பினும், செயிர் தீர்
மறம் திறம்பினும், வரன்முறை
திறம்புதல் வழக்கோ?

'பிறந்து இறந்து போய் - *(மக்கள்) பிறந்து இறந்து சென்று;* **பெறுவதும் இழப்பதும்புகழே -** *அடைவதும், இழந்துவிடுவதும் புகழே ஆகும்;* **நிறம் திறம்பினும் -** *ஒளி மாறுபட்டாலும்;* **நியாயம் திறம் பினும் -** *நேர்மை மாறுபடினும்;* **நெறியின் திறம் திறம்பினும் -** *நல்வழியின் கூறு மாறுபடினும்;* **செய் தவம் திறம்பினும் -** *செய்யும் நல்ல தவம் மாறுபடினும்;* **செயிர்தீர் மறம் திறம்பினும் -** *குற்றம் நீங்கிய வீரம் மாறுபடினும்;* **வரன்முறை -** *தம் குலத்தினது மரபு முறைமை;* **திறம்புதல் -** *மாறுபடுதல்;* **வழக்கோ? -** *நியாயமோ?'*

எதை இழந்தாலும் புகழை இழக்காமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பாரம்பரிய முறை தவறிநடந்தால் புகழுக்குக் கேடு உண்டாகும். ஆதலால் வழக்கன்று என்றாள். "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக" (குறள்) என்பதாம். நிறம் - ஒளி - "தாம் உள காலத்து எல்லாரானும் நன்கு மதிக்கப் படுதல்". (குறள். 653. பரி. உரை) 'வசை என்ப வையத்தார்க்கெல்லாம் இசை என்னும் எச்சம் பெறா அவிடின்(குறள் 238) என்னும் வாக்கு நினையத்தக்கது. வரன்முறை திறம்பாமை' பரதன் அரசு ஏற்பதில் நியாயப்படுத்தப்பட்டால் மற்றவை திறம் புதலைப் பற்றி நான் கவலைப்படமாட்டேன் என்ற அளவில் கைகேயியின் மன மாற்றம்நமக்கு இங்கே புலனாகும். இதுவே கூனியின் முதல் முயற்சிக்குக் கிடைத்த வெற்றி எனலாம். செய்தவம் மேற்கதி, வீடுபேறுகளைக் கூட்டுவிப்பது இம்மைப் புகழை நோக்க அவற்றைக் கைவிடுனும் விடலாம்என்ற கைகேயியின் மனமாற்றம் இங்கே

சிந்தித்தற்குரியதாகும். *74* ***1473. ‘போதி, என் எதிர்நின்று; நின் புன்பொறி நாவைச்***
சேதியாது இது பொறுத்தனென்; புறம் சிலர் அறியின்,
நீதி அல்லவும், நெறி முறை அல்லவும், நினைந்தாய்
ஆதி; ஆதலின், அறிவு இலி! அடங்குதி’ என்றாள்.

‘அறிவு இலி! *- அறிவற்றவளே!;* ***என் எதிர் நின்று போதி*** *- என் எதிரிலிருந்துஅகலுவாயாக;* ***நின் புன்பொறி நாவை*** *- உன்னுடைய அற்ப உரைக்கிடன் ஆகிய நாக்கை;* ***சேதியாது*** *- துண்டித்துப் போக்காமல்;* ***இது பொறுத்தனென்*** *- இக்குற்றத்தைப் பொறுத்தேன்;* ***புறம் சிலர் அறியின்*** *- புறத்தே உள்ள சில மனிதர் அறிவாராயின்;* ***நீதி அல்லவும் நெறிமுறை அல்லவும்*** *- நீதிக்கும் நெறி முறைகளுக்கும் மாறுபாடாக;* ***நினைந்தாய் ஆதி*** *- சதி செய்தாய் ஆவாய்;* ***ஆதலின்-;*** ***அடங்குதி*** *- பேசாமல் அடங்குவாய்’ என்றாள்.*

நீ என் தோழியாதலால் உன் நாவைத் துண்டிக்காமல் விட்டேன். இத்தகைய பேச்சுவெளியார் காதில் விழுந்தால் நீ அரசருக்கெதிராகச் சதி தீட்டியதாக அறிந்து அரச தண்டனை கிடைக்கும்.அதனால் வாயை மூடு’ என்றாள் கைகேயி. அற்பத்தனமாகப் பேசியபடியால் நாக்கைப் ‘புன்பொறி’ என்றாள். *75*

மந்தரை மீண்டும் பேசுதல்

1474. அஞ்சி மந்தரை அகன்றிலள்,
அம் மொழி கேட்டும்.
நஞ்சு தீர்க்கினும் தீர்கிலாது
அது நலிந்தென்ன,
‘தஞ்சமே! உனக்கு உறு பொருள்
உணர்த்துகை தவிரேன்;
வஞ்சி போலி!’ என்று,
அடிமிசை வீழ்ந்து, உரைவழங்கும்:

மந்தரை *- கூனியானவள்;* ***அம்மொழி கேட்கும்*** *- கைகேயி கூறிய அச்சொற்களைக்கேட்கும்;* ***நஞ்சு தீர்க்கினும்*** *- விடத்தை (மணி, மந்திரம், மருந்து முதலியவற்றால்)தீர்த்தாலும்;* ***தீர்கிலாது*** *- நீங்காது;* ***அது*** *- அந்த விடம்;* ***நலிந்தென்ன-*** *(மீண்டும்) வருத்துதல் போல;* ***‘வஞ்சி போலி!*** *- வஞ்சிக் கொடி போல்பவளே!;* ***தஞ்சமே!*** *- (எனக்குப்) பற்றுக்கோடாக இருப்பவளே!;* ***உனக்கு உறுபொருள்*** *- உனக்குநன்மை தரும் செயல்;* ***உணர்த்துகை*** *- அளிவித்தலின்று;* ***தவிரேன்*** *- நீங்கமாட்டேன்;’* ***என்று*** *- என்று சொல்லி;* ***அடிமிசை வீழ்ந்து*** *- (கைகேயியின்) கால்களில் விழுந்து வணங்கி;* ***உரை வழங்கும்*** *- மீண்டும் பேசலானாள். மந்தரையின் பேச்சுகளைத் தொடர்ந்து எட்டுச் செய்யுள்கள் கூறும். விடம் மருந்தாலும் தீராது மீளவும் வருந்துதல் போலும், மந்தரை மீண்டும் கைகேயியின் மனத்தைக் கலைக்க முயல்வது என்றார். முன்பும் கூனியை, ‘வெவ்விடம் அனையவள்’ (1452) என்றார். ‘வஞ்சி போலி’ என்பதைப் பெயராக ஆக்காது, ‘வஞ்சிக்கப்பட்டாய் போலும்’ என்று மந்தரை கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். அடி மிசை வீழ்தல் காரியம் சாதிக்க விரும்புவார் செய்யும் போலி ஆகாரம் ஆகும்.* *76*

1475. ‘மூத்தவற்கு உரித்து அரசு எனும்
முறைமையின் உலகம்
காத்த மன்னனின் இளையன் அன்றோ
கடல்வண்ணன்?
ஏத்து நீள் முடி புனைவதற்கு
இசைந்தனன் என்றால்,
மீத் தரும் செல்வம் பரதனை
விலக்குமாறு எவனோ?

*‘**மூத்தவற்கு அரசு உரித்து -** வயதில் முதிர்ந்தவனுக்கு அரசு உரிமையானது; **எனும்முறைமையின் -** என்கின்ற முறையை வைத்துப் பார்த்தால்; **உலகம் காத்த மன்னனின் -** உலகத்தை ஆளுகின்ற தயரதனை விட; **கடல் வண்ணன் -** கடலின் நீல நிறத்தையுடைய இராமன்; **இளையன் அன்றோ -** வயதில் இளையவன் அல்லனோ?; (தன்னைவிட வயதில் இளைய இராமன்) **ஏத்தும் நீள்முடி புனைவதற்கு -** பாராட்டப் பெறும் நீண்ட மகுடத்தைச் சூடுதற்கு; **இசைந்தனன்என்றான் -** தயரதன் சம்மதித்தான் என்றால்; **மீத்தரும் செல்வம் -** மேம்பாட்டைத்தருகின்ற அரசச் செல்வம்; **பரதனை எவன் விலக்கு மாறு? -** இராமனில் இளைய பரதனை (உரியனல்லன்என்று) நீக்குவது எவ்வாறு?’*

தயரதன், இராமன், பரதன் என்ற மூவருள் வயது முதிர்ந்த தயரதன் இருக்கும்பொழுது இராமன்அரசாளலாம் என்றால், வயதில் மூத்த இராமன் இருக்கும்பொழுது பரதன் ஏன் அரசாளக் கூடாது என்பதுகூனியின் வாதம். கைகேயி ‘முறைமையன்று’ என்பதனையே கூறி மந்தரையைக் கடிந்தாள். ஆதலின்,அதனை முதலில் தன் பேச்சால் மறுத்துக் கூறி, இதில் முறைமை இருக்கிறது என்பதைக் காட்டிக் கைகேயியைமுழுமையாக மனமாற்றம் செய்ய முற்பட்டான். ‘மூத்தவன்’ என்பது மூத்த பிள்ளை. அண்ணன் என்னும் பொருள் உடையது. அதுபற்றியே மூத்தவனுக்குப் பட்டம் என்னும் முறைமை நிகழ்கிறது - அவ்வாறுகாணுங்கால் எவ்வாற்றானும் பரதனை அது பற்றாது. ஆனால், மந்தரை தன் சொற் சாதுர்யத்தால் மூத்தவன்என்பதற்கு வயதில் முதிர்ந்தவன் என்று பொருள் கொண்டு நிறுவிக் கைகேயியை வளைத்தாள். நீள்முடி- உயர்ந்த மகுடம். 77

1476. ‘அறன் நிரம்பிய அருளுடை அருந் தவர்க்கேனும்,
பெறல் அருந் திருப் பெற்றபின், சிந்தனை பிறிது ஆம்
மறம் நினைந்து உமை வலிகிலர் ஆயினும், மனத்தால்
இறல் உறும்படி இயற்றுவர், இடையறா இன்னல்.

*‘**அறன் நிரம்பிய -** அறவாழ்வுக்குரிய நற்குணங்களால் நிறைந்த; **அருளுடை -** கருணையுடைய; **அருந்தவர்க்கேனும் -** செய்தற்கு அரிய தவத்தைச் செய்த முனிவர்களுக்கும்; **பெறல் அருந்திருப் பெற்ற பின் -** பெறுதற்கு அரிய செல்வத்தைப் பெற்ற பிறகு; **சிந்தனைபிறிது ஆம் -** எண்ணம் வேறுபடும்; (ஆதலால் இராமன் கோசலை முதலோர் அரச பதவி பெற்றபிறகு) **உமை -** உங்களை; **மறம் நினைந்து -** கொல்லுதல் கருதி; **வலிகிலர்ஆயினும் -** துன்புறுத்தாமல் விட்டாலும்; **இறல் உறும்படி -** (நீங்களாகவே)சாகும்படி; **மனத்தால் இடையறா இன்னல் இயற்றுவர் -** மனத்தால் கருதி இடையறாத துன்பத்தைச்செய்வார்கள்.*

acharya.org

கோசலை முதலியோர் இன்றைக்கு உங்களிடும் நட்பாக இருப்பதுபோல் அரசபதவி பெற்றபிறகும்இருப்பார்கள் என்று கருதாதே, கருவியால் நேரே கொல்லாவிடினும், மனத்தால் துன்பத்தைச் செய்வர்; அது பொறாமல் நீங்களாகவே இறந்தபடுவீர்கள். செல்வம் பெற்றபின் சிந்தை வேறாவது முனிவர்க்கும் உள்ளது என்றால், சாமானியர்களாய இவர்கள் அதற்கு எம்மாத்திரம்? - என்பது கூனியின் வாதம், ''என் சிறுவர் அறந் திறம்பலர்'' ''இராமனைப் பயந்த எற்கு இடருண்டோ'' (1452, 1453) என்று கைகேயி கூறியதை அனுசரித்து, 'இப்போது அப்படி நீ நினைக்கலாம், அரசன் ஆன பிறகு எப்படியோ' என்றுமறுத்து தன் கருத்தை வலியுறுத்தினாள். முன்னிரண்டு வரிகளின் செய்தியைப் பின்னிரண்டு வரிகள்பாதுகாத்து நிற்கின்றன.
78

1477. 'புரியும் தன் மகன் அரசு எனின்,
பூதலம் எல்லாம்
விரியும் சிந்தனைக் கோசலைக்கு
உடைமைஆம்; என்றால்,
பரியும் நின் குலப்
புதல்வற்கும், நினக்கும், இப் பார்மேல்
உரியது என், அவள்
உதவிய ஒரு பொருள் அல்லால்!

'தன் மகன் அரசு புரியும் எனின் - *தன் புதல்வன் அரசாளுவான் ஆயின்;* ***பூதலம்எல்லாம் -*** *இப்பூமி முழுவதும்;* ***விரியும் சிந்தனை -*** *(பெற்றது போதாது என்றுமேலும் பெறவேண்டும் என்று) அகன்று செல்லும் மனத்தை உடைய;* ***கோசலைக்கு -*** *கோசலா தேவிக்கு;* ***உடைமை ஆம் -*** *சொந்தமாகிவிடும்;* ***என்றால்-; நின்பரியும் குலப் புதல்வற்கும் -*** *உன்னிடத்து அன்புடைய சிறந்த புத்திர னாகிய பரதனுக்கும்;* ***நினக்கும் -*** *உனக்கும்;* ***இப்பார் மேல் -*** *இப்பூமியில்;* ***அவள் உதவிய ஒரு பொருள் அல்லால் -*** *அந்தக் கோசலை கொடுத்த செல்வம் அல்லாமல்;* ***உரியது என்? -*** *சொந்தமாக இருப்பது என்ன?'*

'விரியும் சிந்தனை' என்பது இயல்பாகவே பேராசையால் விரிந்து செல்லும் மனம் உடையகோசலை உனக்கு என்ன கொடுப்பாள் என்று கேட்பது போலப் பொருள்பட்டது. 'பிறந்த சேயொடும் நீதுயர்ப்படுக', 'கரை செயற்கு அருந் துயர்க் கடலில் வீழ்கின்றாய்' என (1460,1467) மேல் கூறிய வற்றை இனி விவரிக்கின்றாள் எனலாம். இனி ஒரு பொருளும் உன் விருப்பின் படி பெறமுடியாது என்றாளாம்.
79

1478. 'தூண்டும் இன்னலும், வறுமையும்,
தொடர்தரத் துயரால்
ஈண்டு வந்து உனை இரந்தவர்க்கு,
இரு நிதி, அவளை
வேண்டி ஈதியோ? வெள்குதியோ?
விம்மல் நோயால்

மாண்டு போதியோ? மறுத்தியோ?
எங்ஙனம் வாழ்தி?

'தூண்டும் - (தம்மைப் பிச்சை எடுக்க) ஏவுகின்ற; **இன்னலும் -** துன்பமும்; **வறுமையும் -; தொடர்தர -** தம்மைப் பின்பற்றிவர; **ஈண்டுவந்து -** நின் மனைக்குவந்து; **உனை இரந்தவர்க்கு -** உன்னிடம் யாசித்தவர்களுக்கு; **இருநிதி -** மிக்க செல்வத்தை; **அவளை வேண்டி -** அந்தக் கோசலையைக் கேட்டு; **ஈதியோ? -** (வாங்கிக்)கொடுப்பாயா?; (அல்லது) **வெள்குதியோ? -** (அவளைக்) கேட்க மனம் இல்லாமல் நாணப்பட்டுநிற்பாயா?; **விம்மல் நோயால் -** (இந்த அவல நிலை நமக்கு உண்டாயிற்றே என்ற) துன்ப நோயினால்; **மாண்டு போதியோ! -** (இதைவிடச் சாவதே மேல் என்று) தற்கொலை செய்துகொள்வாயா(அல்லது); **மறுத்தியோ? -** (இரந்தவர்களிடமே போய்) இல்லையென்று மறுப்பாயா?; **எங்ஙனம்வாழ்தி? -** எவ்வாறு வாழப்போகிறாய்?'

'புகழே' சிறந்தது என்றாள் (1472) கைகேயி; அதனை இப்போது எடுத்துக்கொண்டு நீ புகழும்பெற இயலாது என்று சாடுகிறாள் கூனி, புகழ், கொடுப்பதனால் வருவது "உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம்இரப்பார்க்கொன் றீவார்மேல் நிற்கும் புகழ்" (குறள் 232) அன்றோ? எனவே, உன்னிடம் வந்து இரந்தவர்களுக்கு நீ எவ்வாறு கொடுப்பாய்? என்று கேட்டாள். இராமன் அரசன்; கோசலை அவன் தாய்;உலகம் அவருடைமை; உனக்கு ஏது பொருள்? என்று கைகேயி மனத்தைக் கலக்கினாள். இரப்போர்க்கு ஈய முடியாத வழி இறந்துபடுதலே தக்கது ஆம் ஆதலின், 'மறுத்தியோ மாண்டு போதியோ' என்றாளாம். "சாதலின்இன்னாத தில்லை இனிததூஉம் ஈதல் இயையாக் கடை" (குறள் 230) என்பதை இங்குக் கருதுக. "இன்மை யுரைத்தார்க்கு அது நிறைக்கல் ஆற்றாக்கால்.தன்மெய் துறப்பான் மலை" என்ற (கலி. 43: 26-27) கலித் தொகையும்இதுவே. *80*

1479. **'சிந்தை என் செயத் திகைத்தனை?**
இனி, சில நாளில்,
தம்தம் இன்மையும், எளிமையும்,
நிற்கொண்டு தவிர்க்க,
உந்தை, உன் ஐ, உன் கிளைஞர், மற்ற
உன் குலத்து உள்ளோர்,
வந்து காண்பது உன் மாற்றவள்
செல்வமோ? மதியாய்!

'மதியாய்! - அறிவுடையவளே!; **என்செய -** என்ன செய்யலாம் என்று கருதி; **சிந்தை -** (உன்) மனத்தில்; **திகைத்தனை? -** தடுமாற்றம் அடைந்தாய்; **இனி-** வருங்காலத்து; **சில நாளில் -** சில நாள்களில்; **உந்தை -** உன் தந்தை; **உன் ஐ -** உன் அண்ணன்; **உன் கிளைஞர் -** உன் பிறந்த வீட்டுக்கு உறவினர்கள்; **மற்று -** மேலும்; **உன் குலத்து உள்ளோர் -** உன் குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் (ஆகியோர்); **தம்தம் இன்மையும் -** தங்கள் தங்களது வறுமையையும்; **எளிமையையும் -** தாழ்ச்சியையும்; **நிற்கொண்டு -** உன்னைக் கொண்டு; **தவிர்க்க -** போக்கிக் கொள்ளலாம் என்று; **வந்து -** இங்கே வந்து; **காண்பது -** (நீ அதற்கு முடியாமல் உள்ளபடியால்)பார்ப்பது; **உன் மாற்றவள் செல்வமோ -** உன் சக்களத்தியின் செல்வத்தையோ? *81*

acharya.org

1480. ***‘காதல் உன் பெருங் கணவனை அஞ்சி,***
அக் கனி வாய்ச்
சீதை தந்தை, உன் தாதையைத்
தெறுகிலன்; இராமன்
மாதுலன் அவன்; நுந்தைக்கு
வாழ்வு இனி உண்டோ?
பேதை! உன்துணை யார் உளர்
பழிபடப் பிறந்தார்?

*‘**பேதை!** - அறிவில்லாதவளே!; **காதல் உன் பெருங்கணவனை அஞ்சி** - உன்மேல்அளவிறந்த அன்புடைய உன் உயரிய நாயகனான தயரதனுக்குப் பயந்து; **அக்கனி வாய்ச் சீதை தந்தை-** அந்தக் கொவ்வைக் கனிபோலச்சிவந்த வாயையுடைய சீதையின் தந்தையாகிய சனகன்; **உன் தாதையைத் தெறுகிலன் -** உன்னுடையதந்தையாகிய கேகய ராசன் மீது படையெடுத்து அழித்திலன்; **அவன் இராமன் மாதுலன் -** அந்தசனகன் இராமனுக்கு மாமன்; **நுந்தைக்கு இனி வாழ்வு உண்டோ!?** - (இராமன் சக்கரவத்தியானால்சனகன் கை ஓங்கிவிடும்) உன் தந்தையாகிய கேகயனுக்கு இனி வாழ்வு உண்டா? (அழிவுதான்); **உன்துணை-** உன்னளவுக்கு; **பழிபடப் பிறந்தார் யார் உளர்? -** பழி உண்டாகும் படி பிறந்தவர்கள்யார் இருக்கின்றார்கள்’ (ஒருவரும் இல்லை).*

புகழ் இல்லாமற் போனாலும் போகட்டும் என்றால், பழியல்லவா உண்டாகும் போல் உள்ளதேஎன்றாள் கூனி, தசரதனுக்குக் கட்டுப்பட்டு சனகன் சும்மா இருக்கிறான்; எதிர்காலத்தில் இராமன்அரசனானால் சனகன் சும்மா இரான் என்றாள். சனகனுக்கும் கேகயனுக்கும் இயற்கையில் பகை உண்டு என்பதும்இதனால் விளங்கும். ***82***

1481. ***‘மற்றும் நுந்தைக்கு வான்***
பகை பெரிது உள; மறத்தார்
செற்றபோது, இவர் சென்று
உதவார் எனில், செருவில்
கொற்றம் என்பது ஒன்று,
எவ் வழி உண்டு? அது கூறாய்!
சுற்றமும் கெட, சுடு துயர்க்
கடல் விழத் துணிந்தாய்!

*‘**மற்றும்-** மேற்சொல்லியதன்மேலும்; **நுந்தைக்கு -** உன் தந்தையாகிய கேகயனுக்கு; **வான் பெரிது பகை உள -** மிகப் பெரிய பகைகள் இருக்கின்றன; **மறத்தார் -** அப்பகைவர்கள்; **செற்ற போது -** (உன் தந்தையை அழிக்கப்) போரிட முனைந்தபோது; **இவர்-** கோசல நாட்டார்; **சென்று உதவார் எனில் -** (உன் தந்தைக்கு உதவி யாகச்) சென்றுபோரில் உதவாவிட்டால்; **செருவில் -** சண்டையில்; **கொற்றம் என்பது ஒன்று -** வெற்றி என்பதாகிய ஒன்று; **எவ்வழி உண்டு? -** எப்படி எவ்விதத்தில் (உன் தந்தைக்கு)உண்டாகும்; **அது கூறாய் -** அந்த வழியைச் சொல்லு (ஆகவே); **சுற்றமும்***

கெட - உறவின்முறையாரும் அழிய; **சுடு துயர்க்கடல் விழ** - சுடுகின்ற துன்பக் கடலில் (நீயும்) விழுவதற்கு; **துணிந்தாய்** - உறுதி கொண்டு விட்டாய் (போலும்).'

இறுதி வரியை விளியாகவும் கொள்ளலாம். சனகன் போர் செய்யாவிடினும்வேறு அரசர்கள் உன் தந்தையோடு போர்செய்ய வரின் இராமன் உதவ வருவானோ? வாரான். எனவே, நீஉன் குலத்தையும் அழிக்க வழி செய்து கொண்டுள்ளாய் என்றாள் கூனி. கேகயனுக்குப் பகை மிகுதி உண்டு என்பதும் இதனால் போதரும். இவற்றால்உன் பெற்றோரைக் கருதியும் பரதனை அரசனாக்க வேண்டிய கட்டாயம் உனக்கு உளது என்றாளாம். *83*

1482. **'கெடுத்து ஒழிந்தனை உனக்கு அரும்**
புதலவனை; கிளர் நீர்
உடுத்த பாரகம் உடையவன்
ஒரு மகற்கு எனவே
கொடுத்த பேர் அரசு, அவன் குலக்
கோமைந்தர்தமக்கும்.
அடுத்த தம்பிக்கும் ஆம்;
பிறர்க்கு ஆகுமோ?' என்றாள்.

'உனக்கு அரும் புதல்வனை - உன்னுடைய பெறுதற்கரிய மகனாகிய பரதனை; **கெடுத்துஒழிந்தனை** - வீணாக்கி அழிந்தாய்; **கிளர்நீர்** - மேலெழும்புகின்ற நீரையுடைய கடலை; **உடுத்த பாரகம்** - ஆடையாக உடுத்த நிலவுலகத்தை; **உடையவன்** - தன்னுடைமையாகப்பெற்ற சக்கரவர்த்தி தயரதன்; **ஒரு மகற்கு எனவே** - ஒப்பற்றதன் இராமனுக்காக; **கொடுத்த பேர் அரசு** - ஆட்சியுரிமை கொடுத்துவிட்ட கோசல அரசு; **அவன் குலக் கோமைந்தர்தமக்கும்** - இராமன் குலத்தில் தோன்றும் அரசகுமார்களுக்கும்; **அடுத்த தம்பிக்கும்** - இராமனை எப்பொழுதும் சார்ந்து கிடக்கின்ற தம்பியாகிய இலக்குமணனுக்கும்; **ஆம்** - ஆகும்; **பிறர்க்கு ஆகுமோ?** - (அப்படியல்லாது) வேறு பிறருக்கு (பரதனுக்கு) மீள வருமோ? (வராது);' **என்றாள்** - என்று கூறி முடித்தாள்.

இராமனுக்குப் பின் பரதன் ஆள்வான் என்று நினைத்தாயாயின் அதுவும் இயலாது என்றாள் கூனி. இப்பொழுதே பரதனை அரசனாக்குவதே விவேகம்; இல்லையேல் எப்போதும் பரதன் அரசனாக இயலாது என்றுகூறி முடித்தாள் கூனி. மகன்மேல் உள்ள பாசம், பிறந்த வீட்டுப் பாசம் இவற்றை அடியாக வைத்து மந்தரை கைகேயியின் மனத்தைத் திரித்தாள் என்க. "பிறர்க்கும் ஆகுமோ" என்ற பாடம் ஓசைக்குஒத்து வராது ஆதலின் கொள்ளப் பெறவில்லை. *84*

கைகேயி மனம் மாறுதல்

1483. **தீய மந்தரை இவ் உரை செப்பலும், தேவி**
தூய சிந்தையும் திரிந்தது - சூழ்ச்சியின் இமையோர்
மாயையும், அவர் பெற்ற நல் வரம் உண்மையாலும்,
ஆய அந்தணர் இயற்றிய அருந் தவத்தாலும்.

தீய மந்தரை - கொடிய கூனி; **இவ் உரை செப்பலும் -** இவ் வார்த்தைகளைச்சொன்ன அளவிலே; **சூழ்ச்சியின் இமையோர் மாயையும் -** (எதை எவ்வாறு நடத்துவது என்ற) ஆலோசனையில் சிறந்த இமையோர்களது மாயையினாலும்; **அவர் பெற்ற -** தேவர்கள் (திருமாலிடம்) பெற்றுக்கொண்ட; **நல்வரம் -** நல்ல வரம்; **உண்மையாலும் -** இருக்கின்றபடியாலும்; **ஆய அந்தணர் -** அறவோர் ஆகிய வேதியர்; **இயற்றிய -** செய்த; **அருந் தவத்தாலும் -** செய்தற்கு அரிய தவத்தாலும்; **தேவி தூய சிந்தையும் -** கைகேயியின் தூய மனமும்; **திரிந்தது -** மந்தரை வழியில் மாறியது.

'சூழ்ச்சியின்' என்பதற்கு மந்தரையின் சூழ்ச்சியினால் என்றும்பொருள் உரைப்பர். தேவர்கள் மாயையே கூனியாய் வந்தது என்பது ஒரு வழக்கு, இனி இராமன்பால்அளவுகடந்த பேரன்புடையவளும் தூயவளும் ஆகிய கைகேயித் தாய் கேவலம் கூனியால் மனமாற்றம் அடையக்கூடியஅளவுக்குச் சிறுமையுடைய சக்கரவர்த்தினியல்லள்; அவள் மனம் திரிவதற்கு அகக்காரணம் ஆகத் தேவர்மாயையும் அவர் பெற்ற வரமும், முனிவர்களது (இராவணாதிகள் அழிய வேண்டும் என்று இயற்றிய)அருந் தவமுமே இருந்தன. அதனாலேயே மனமாற்றம் அடைந்தாள் என்றார் என்க. 'இவ்வுரை' என்றது, 'மூத்தவர்க்குரித்து அரசு' (1475) என்பது தொடங்கி, 'கெடுத்தொழிந்தனை' (1482) என்பதுவரை உள்ள எட்டுச் செய்யுள்களில் உள்ள அத்தனையையும் குறிப்பிடும். பெண்களுக்கே விடலாற்றாத பிறந்தவீட்டுப் பாசம் கூனியால் பெரிதும் எடுத்துப் பேசப்பட்டது. 'முறைமை அன்று' என்ற கைகேயிக்கு'முறைமை உண்டு' எனக் கூனி விளங்கினாள். காரிய காரணங்களோடு இயைத்துக் கூனி தன் கருத்தைக் கைகேயி ஏற்குமாறு செய்தாளாம். இமையோர் வரம் என்றது, பாற்கடலிற் கண்வளரும் பரந்தாமனிடம்இந்திராதி தேவர்கள் வேண்டியதும், அப்பரமன் "வளை மதில் அயோத்தியில் வருதும் தாரணி" என்றும், "தசரதன் அனையவர் வரமும், வாழ்வும், ஓர், நிசரத கணைகளால் நீறு செய்ய யாம், கசரத துரகமாக்கடல்கொள் காவலன், தசரதன் மதலையாய் வருதும் தாரணி" என்றும், உலைவுறும் அமரருக் குரைத்தவார்த்தையை. (200, 201) 'தூய சிந்தையும் திரிந்தது" உம்மை சிறப்பும்மை. 'திரியாத மனமும்'என அதன் உயர்வு சிறப்பினை விளக்கி நின்றது. **85**

1484. அரக்கர் பாவமும்,
அல்லவர் இயற்றிய அறமும்
துரக்க, நல் அருள் துறந்தனள்
தூ மொழி மடமான்;
இரக்கம் இன்மை அன்றோ,
இன்று, இவ் உலகங்கள், இராமன்
பரக்கும் தொல் புகழ்
அமுதினைப் பருகுகின்றதுவே?

அரக்கர் பாவமும் - இராக்கதர் (செய்த) தீவினையும்; **அல்லவர் இயற்றியஅறமும் -** தேவரும் முனிவரும் செய்த நல்வினையும்; **துரக்க -** (மறைந்து) ஏவுதலால்; **நல் அருள் துறந்தனள் -** நல்ல இரக்கத்தைக் கைவிட்டாள்; **தூ மொழி மடமான் -** தூய மொழிகளைப் பேசும் இளைய மான் போலும் கைகேயியின்; **இரக்கம் இன்னை அன்றோ -** கருணை இல்லாத தன்மையால்அல்லவா; **இவ் உலகங்கள் -** இந்த உலகம் எல்லாம்; **இன்று -** இன்றைக்கும்; **இராமன் -** இராமபிரானது; **பரக்கும் -** எங்கும் பரந்து

செல்லும்; **தொல்புகழ்அமுதினை -** *பழமையாகிய புகழ் என்கின்ற அமுதத்தை;* **பருகுகின்றதுவே -** *(செவிகளால்)உண்டு (ஆனந்தம் அடைகின்றது)!*

கைகேயியின் மனமாற்றம் நிகழவில்லையானால் இராமாயண காவியம் தான்றாதாம்; இராமன்புகழை அனுபவிக்க உலகத்திற்கு வாய்ப்பு இல்லையாம். கைகேயி மனம் திரிந்ததும் நல்லதாயிற்று. இராமன் புகழை உலகம் உண்டு பருகித் தேக்கெறிய உதவி செய்தது என்றார். புகழை அமுதென்றார். கேட்போர்க்குப் பிறவா நெறியாகிய பரமபதம் தந்து அருளுதலின், இங்கும் 'அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும் ஆகிய பெரிய காரணங்களே உள் நின்று தூமொழி மடமானை இரக்கம் அற்றவளாகச் செய்தது என்றது காண்க. கைகேயியால் அல்லவா சிறையிருந்தவள் ஏற்றம் செப்பும் ஸ்ரீராமகதை கிடைத்தது என்று தீமையிலும் நன்மை தோன்றக் கூறினார். ***86***

மனமாற்றம் அடைந்த கைகேயி பரதன் முடிசூட உபாயம் கேட்டல்

1485. அனைய தன்மையள் ஆகிய
கேகயன் அன்னம்,
வினை நிரம்பிய கூனியை
விரும்பினள், நோக்கி,
'எனை உவந்தனை; இனியை என்
மகனுக்கும்; அனையான்
புனையும் நீள் முடி பெறும்படி
புகலுதி' என்றாள்.

அனைய தன்மையள் ஆகிய - *அப்படிப்பட்ட மனம் மாறின தன்மை உடையளாகிய;* **கேகயன்அன்னம் -** *கைகேயி;* **வினை நிரம்பிய கூனியை** *- சூழ்ச்சி நிறைந்தவளாகிய மந்தரையை;* **விரும்பினள் நோக்கி -** *விரும்பிப் பார்த்து;* **'எனை உவந்தனை -** *என்னிடம்பிரியம் வைத்துள்ளாய்;* **(நீ) என் மகனுக்கும் இனியை -** *நீ என்மகனாய பரதனுக்கும் நல்லவளே;* **அனையான் -** *அந்தப் பரதன்;* **புனையும் நீள்முடி** *- அழகு செய்யப் பெற்ற உயர்ந்தமுடியை;* **பெறும்படி -** *அடையும் விதத்தை;* **புகலுதி -** *சொல்லுக;'* **என்றாள்.**

எடுத்த காரியத்தை எப்படி முடிப்பது என்பதில் தேர்ந்தவள் கூனி, தன் முதுகில் உண்டையடித்தான்என்பதனால் வஞ்சம் கொண்டு பழி வாங்கும் உணர்வுடன் இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்புவதே அவள் நோக்கம்; பரதனைப் பற்றி அவளுக்குக் கவலை இல்லை; ஆயினும் தன் நோக்கம் நிறைவேறக் கைகேயியையும்பரதனையும் கருவியாக அவள் பயன்படுத்திக்கொண்டாள். இதனை முடிக்கச் சதுரப்பாடான சொற்றிறமையும். கைகேயியின் பலவீனமும் எது என்பதறிந்து அவளைப் பயனுறுத்தி, பயமுறுத்தி மனம் மாறித் தன் கருத்திற்கிசையச் செய்து கொண்டதும்ஆகிய இவையே அவளை 'வினை நிரம்பிர கூனி' எனச் சொல்வதற்குப் போதுமானவை. இவ்விடத்தில், 'தீவினை நிரம்பிய கூனி' என்ற பொருள் சிறக்குமேற் கொள்க. 'முன் என் மகன் பரதன்'(1471) என்றது போல இங்கே 'என் மகன்' என்று கைகேயி கூறுவது காண்க. இனி, பரதனுக்கு அரசு பெறுமாறுஎவ்வாறு? என்று அதற்குரிய வழி

(உபாயம்) கூறுமாறு கூனி யையே கேட்கிறாள் கைகேயி. கூனியின்கட்டுப்பாட்டில் கைகேயி வந்துவிட்டாள் என்பதை இது காட்டுகிறது. *87*

கூனியின் ஆணை

1486. மாழை ஒண் கணி உரைசெய,
கேட்ட மந்தரை, 'என்
தோழி வல்லள்; என் துணை வல்லள்'
என்று, அடி தொழுதாள்;
'தாழும் மன் நிலை; என் உரை
தலைநிற்பின், உலகம்
ஏழும் ஏழும் உன் ஒரு மகற்கு
ஆக்குவென்' என்றாள்.

***மாழை ஒண் கணி** - (பிளந்த) மாவடுவைப் போலும் ஒள்ளிய கண்களையுடைய கைகேயி; **உரைசெய** - (இவ்வாறு) சொல்ல; **கேட்ட** - அதுகேட்ட; **மந்தரை** - கூனி; **'என் தோழி வல்லள்** - என் தோழி வல்லமையுடையவள்; **என் துணை வல்லள்'** - என்உதவியாய தலைவி திறமைக்காரியே; என்று - எனச் சொல்லி; **அடி தொழுதாள்** - கைகேயி காலில் வணங்கினாள்; (பிறகு) **'மன் நிலை தாழும்** - அரசனாகிய தயரதன் கொண்டுள்ள முடிவுதாழ்ச்சியடையும்; **என் உரைதலை நிற்பின்** - என் சொல்லை (நீ) உன்னுடைய தலைமேற்கொண்டுநிற்பதனால்; **உன் ஒரு மகற்கு** - உன்னுடைய ஒப்பற்ற மகனாகிய பரதனுக்கு; **உலகம்ஏழும் ஏழும் ஆக்குவேன்'** - பதினான்கு உலகங்களையும் உரிமையாகச் செய்வேன்;' **என்றாள்**- என்று சொன்னாள்.*

தன் கருத்துக்குக் கைகேயி உடன்பட்டமைபற்றிப் பாராட்டினாள். பிறகு தயரதனைக் கண்டோவேறு காரணத்தாலோ மனம் மாறிவிடக் கூடாது என்பதற்காக, 'என் உரை தலை நிற்பின்' என்றுஆணையிட்டாள். மனம் மாறாத பொழுது கெஞ்சுவதும், மனம் மாறித் தன் வசம் ஆனபோது விஞ்சுவதும் இத்தகைய சூழ்ச்சியாளர் இயல்பேயாம். முழுமையாகக் கைகேயியைத் தன் கட்டுப்பாட்டின்கீழ் கொண்டுவந்துமேற் கூறுகின்றாள். 88 மந்தரை உரைத்த உபாயம்

1487. 'நாடி ஒன்று உனக்கு உரைசெய்வென்;
நளிர் மணி நகையாய்!
தோடு இவர்ந்த தார்ச் சம்பரன்
தொலைவுற்ற வேலை
ஆடல் வென்றியான் அருளிய வரம்
அவை இரண்டும்
கோடி' என்றனள், உள்ளமும்
கோடிய கொடியாள்.

உள்ளமும் கோடிய கொடியாள்** - உடம்பு வளைந்து கூனி யானாற்போல; உள்ளமும் கோணிப்போனகொடியவளாய மந்தரை; **'நளிர்மணி நகையாய்!** - குளிர்ந்த முத்துமணியைப் போன்ற புன்சிரிப்பை உடையவளே!; **உனக்கு -; ஒன்று நாடி

acharya.org

உரைசெய்வென் - ஒரு செய்தியை ஆராய்ந்துசொல்லுகிறேன்; **தோடு இவர்ந்த தார்ச் சம்பரன்-** பூவிதழ் செறிந்த வெற்றிமாலை அணிந்தசம்பராசுரன்; **தொலைவுற்ற வேலை** - போரில் (தயரதன்பால்) தோல்வியுற்று அழிந்தபோது; ***ஆடல் வென்றியான் -*** விளையாட்டாகப் போரில் வெற்றி சூடும் தயரதன்; ***அருளிய -*** உனக்குக் கொடுத்த; ***வரம் அவை இரண்டும் -*** இரண்டு வரங்களாகிய அவற்றை; ***கோடி' -*** (இப்போது அவனிடம்) கொள்வாயாக;' ***என்றனள் -*** என்று (உபாயம்) கூறினாள்.

சம்பராகர யுத்தத்தில் தயரதனுக்குத் தேர்ச்சாரதியாக இருந்தவள் கைகேயி. அப்போது ஓர்அபாயத்தில் தயரதனை மீட்டதற்கு அவன் உவந்து அவளுக்கு இரு வரம் பெறுக எனக் கொடுத்தான். அவள்வேண்டும்போது பெறுவதாகச் சொல்லி அப்போது கொள்ளாது அவ்வரங்களை விட்டாள்; அவற்றை அவன்பால் இப்போது கேட்டுப் பெறுக என்றாள் மந்தரை. 'அருளிய' என்றதனால் தயரதன் தானே உள்ள முவந்துதந்த வரங்கள், மறுக்க வொண்ணாதவை என்பது போதரும். 'உள்ளமும்' என்ற உம்மை எச்சவும்மை; உடலேயன்றி எனலின் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையாம். விளையாட்டுப் போல் வெற்றி பெறுபவன்என்பதனை ஆடல் வென்றியான் என்றார் - போர்த் தொழில் எளிது என்பது தோன்ற. இனி ஆடல்- போர்த் தொழிலில். வென்றியான் - வெற்றிசூடுபவன் எனவும் உரைக்கலாம். ***89***

1488. **'இரு வரத்தினில், ஒன்றினால்**
அரசு கொண்டு, இராமன்
பெரு வனத்திடை ஏழ் - இரு
பருவங்கள் பெயர்ந்து
திரிதரச் செய்தி, ஒன்றினால்;
செழு நிலம் எல்லாம்.
ஒருவழிப்படும் உன் மகற்கு;
உபாயம் ஈது' என்றாள்.

'இரு வரத்தினில் - அவ்விரண்டு வரங்களுள்; ***ஒன்றினால் -*** ஒரு வரத்தால்; ***அரசு கொண்டு -*** அரசாட்சியை உன் மகனதாக ஆக்கிக்கொண்டு; ***ஒன்றினால் -*** மற்றொன்றினால்; ***இராமன் -; பெருவனத்திடை -*** பெரிய காட்டின்கண்; ***ஏழ் - இருபருவங்கள் -*** பதினான்கு ஆண்டுகள்; ***பெயர்ந்து திரிதரச் செய்தி -*** (அயோத்தியிலிருந்து)நீங்கி ஓரிடத்தில் இல்லாமல் சுற்றியலையச் செய்வாயாக; (செய்தால்) ***உன் மகற்கு -*** உன் மகனாகிய பரதனுக்கு; ***செழுநிலம் எல்லாம் -*** வளப்பமான உலகமுழுதும்; ***ஒரு வழிப்படும்-*** அடங்கி நேர்படும்; ***ஈது உபாயம் -*** இதுவே உபாயமாகும்; ***என்றாள் -***

பருவம் என்பது இங்கு ஆண்டைக் குறித்தது. கூனிக்கு இராமன்பால் உள்ள சீற்றம் இங்குவிளங்குகிறது. 'பெருவனம்' என்பதும், 'திரிதரச் செய்தி' என்பதும் அதைக் காட்டும், பரதனுக்குஅரசு கிடைப்பதைவிட, இராமன் காடு செல்வதிலேயே கூனிக்கு நாட்டம். இராமன் ஏன் காடு செல்ல வேண்டும் என்று கைகேயி கேட்கக் கூடும் என்று கருதி இராமன் இங்கேயே இருந்தால் நாடு பரதன் வசப்படாது;ஆதலால், நாடு முழுவதும் பரதன் வசப்படி வேண்டுமாயின் இராமன் கோசலத்தில் இல்லாமல் இருப்பதுதான்நல்லது என்றாள் கூனி. இராமன் காடு செல்ல வரம் கேட்டு அவனைக் காட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டால் இருப்பவருள் மூத்தவன் பரதன் நாடாள்வதில் சிக்கல்

இல்லை; முறையும் தவறாது என்று கருதினாள்எனலும் ஆம். இம்முறையில் இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்ப ஒரு வரம் கேட்டலே போதும் 'செழுநிலம் எல்லாம் உன் மகற்கு வழிப்படும்' என்றும் கூனி நினைத்துரைத்தாள் எனலும் ஆம்.
90

கூனியைக் கைகேயி மகிழ்ந்து பாராட்டுதல்

1489. **உரைத்த கூனியை உவந்தனள்,**
உயிர் உறத் தழுவி,
நிரைத்த மா மணி ஆரமும்
நிதியமும் நீட்டி,
'இரைத்த வேலை சூழ் உலகம் என் ஒரு
மகற்கு ஈந்தாய்;
தரைக்கு நாயகன் தாய் இனி நீ'
எனத் தணியா.

உரைத்த கூனியை - (இவ்வுபாயம்) சொன்ன மந்தரையை; (கைகேயி) **உவந்தனள்** - மகிழ்ந்து; **உயிர் உறத் தழுவி** - இறுகத் தழுவிக் கொண்டு; **மாமணி நிரைத்த ஆரமும்நிதியமும் நீட்டி** - சிறந்த மணிக்கற்கள் வரிசையாக வைத்துச் செய்யப் பெற்ற மாலையும்,ஏனைய செல்வங்களும் அளித்து; **'என் ஒரு மகற்கு** - என் ஒப்பற்ற புதல்வனுக்கு; **இரைத்த வேலை சூழ் உலகம்** - ஒலிக்கும் கடல் சூழ்ந்த உலகத்தை; **ஈந்தாய்** - கொடுத்தாய்; **(ஆதலால்) இனி நீ தரைக்கு நாயகன் தாய்'**- இனிமேல்நீயே பூமிக்கரசனாகிய பரதனின் தாய் ஆவாய்;' **என** - என்று; **தணியா** - தாழ்ந்துபாராட்டி; (தொடரும்).

'பரதனுக்கு நான் பெற்ற தாய்; இன்று அரசை அவனுக்குப் பெற்றுத் தந்ததால் பரத அரசனுக்குநீயே தாய்' என்று கூனியைப் பாராட்டினாள். தழுவி, நீட்டி தணியா என்ற வினையெச்சங்கள் அடுத்தபாட்டில் முடியும். தணிதல் - தாழ்தல். 'தணியா' என்பது 'செய்யா' என்னும் வாய்பாட்டில் வந்த வினையெச்சம். அது உடன்பாட்டுப் பொருளது. தணிந்து - தாழ்ந்து என்றாம். தன்னைத் தாழ்த்திக்கொண்டு தயால்லள் என்று சொல்லி, அவளைத் தாய் என்று உயர்த்திப் பாராட்டினாளாம்.
91

கைகேயியின் உறுதிமொழி

1490. **'நன்று சொல்லினை; நம்பியை**
நளிர் முடி சூட்டல்,
துன்று கானத்தில் இராமனைத் துரத்தல்
இவ் இரண்டும்
அன்றது ஆம் எனில், அரசன் முன்
ஆர் உயிர் துறந்து
பொன்றி நீங்குதல் புரிவென் யான்;
போதி நீ ' என்றாள்.

‘(நீ) **நன்று சொல்லினை -** *நீ நல்ல உபாயம் சொன்னாய்;* **நம்பியை நளிர்முடிசூட்டல் -** *பரதனைச் செறிந்த மகுடத்தால் சூட்டுதலும்;* **இராமனைத் துன்று கானத்தில் துரத்தல்-** *இராமனை நெருங்கிய காட்டில் ஓட்டுதலும்;* **இவ் இரண்டும் -** *இந்த இரண்டும்;* **அன்றது ஆம் எனில் -** *அல்லாமல் போமாயின்;* **அரசன் முன் -** *சக்கரவர்த்தியாகியதயரதன் எதிரில்;* **யான் ஆர் உயிர் துறந்து -** *நான் என்னுடைய பெறுதற்கரிய உயிரை விட்டு;* **பொன்றி -** *இறந்து;* **நீங்குதல் -** *இவ்வுலகை விட்டு நீங்குதலை;* **புரிவென் -** *செய்வேன்;* **நீ போதி -** *நீ போவாயாக;’* **என்றாள் -** *என்று சொநீன்னாள்.*

இவ்வாறு கைகேயி உரைத்தபடியால் இனி இவள் சிறிதும் மாறமாட்டாள் என்ற உறுதி மந்தரைக்குஉண்டாயிற்று. இவ் வாக்குறுதியைப் பெறவே ‘என் உரை தலை நிற்பின்’ என்று (1486) முன்னர்க்கூனி கூறினாளாம். ‘இரண்டு வரங்களையும் பெறுவேன்; நாயகன் தராவிடின் நான் நமனுலகம் புகுவேன்’ என்று உறுதி உரைத்தாள் கைகேயி. இனியும் கூனி தாமதிப்பின் அவளால்தான் நிகழ்ந்தது என்றுஐயுறும் ஆதலின் அவளை ‘நீ போதி’ என்ற அப்புறப்படுத்தினாள். ‘தணியா’ என்ற முன்பாட்டின் வினையெச்சம் ‘என்றாள்’ என இங்கே முடிந்தது. ***92***

கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்

கூனியினால் மனம் திரிந்த கைகேயி தன் அலங்காரத்தை அழித்துக் கொண்டு தரையில் கிடந்தாள். இராமன் முடிசூட இருப்பதை அவளுக்குத் தெரிவிக்க வந்த தயரதன் அவளை எடுத்து அவளது துயரத்திற்குக் காரணம் கேட்டான். அவள் அவனிடம் இரு வரங்களைக் கேட்க. அவனும் தருவேன் என்றான். கைகேயி இரு வரங்களைக் கேட்டாள். தயரதன் பெருந்துயர் உற்றான். அவள் காலில் விழுந்து ஒரு வரத்தைப் பெற்று, இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பும் மற்றொரு வரத்தைக் கேட்காதிருக்குமாறு வேண்டினான். அவள் அதற்கு இணங்க வில்லை. அவன் மண்ணில் விழுந்து புலம்பினான். அவள் வரம் தர மறுத்தால் உயிர்விடுவதாகச் சொன்னாள். அவன் வரத்தை நல்கி மூர்ச்சை அடைந்தான். அவள் செயல் முற்றித் துயின்றாள். இரவு கழிந்தது; பொழுது விடிந்தது. இராமன் முடிசூடுவதைக் குறித்து நகர மக்கள் மகிழ்ந்தனர். முடிசூட்டு மண்டபத்துள் அரசர்கள், அந்தணர்கள் முதலியோர் நிறைந்தனர். வசிட்டன் முடி சூட்டுவதற்கு வேண்டுவன செய்தான். மன்னனை அழைத்துவரச் சுமந்திரனை அனுப்பினான். அவனிடம் இராமனை அழைத்துவருமாறு சொன்னாள் கைகேயி. அரண்மனைக்குச் செல்லும் இராமனைக் கண்டு மக்கள் மகிழ்ந்தனர். இராமன் அரண்மனையில் அரசனைக் காணாமல் கைகேயியின் அரண்மனை புகுந்தான். அவன் எதிரே கைகேயி வர, அவளை வணங்கினான். அவள், இராமன் காடு செல்ல வேண்டும் என்பது மன்னன் கட்டளை என்றாள். இராமன் மகிழ்ச்சியோடு அவளிடம் விடைபெற்றுக் கோசலையின் மாளிகைக்குச் சென்றான்.

இப் படலத்தில் இடம் பெறும் விடியற் கால நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய பாடல்கள் தற்குறிப்பேற்றஅணி நயம் நிறைந்து கற்பனை வளம்செறிந்து உயர்ந்த கவிதைகளாய்த் திகழ்கின்றன.

கைகேயி தன் கோலம் அழித்தல்

1491. **கூனி போன பின், குல மலர்க்**
குப்பைநின்று இழிந்தாள்;
சோனை வார் குழல் கற்றையில்
சொருகிய மாலை,
வாளை மா மழை நுழைதரு மதி
பிதிர்ப்பாள்போல்,
தேன் அறவாவுறு வண்டினம்
அலமர, சிதைத்தாள்.

கூனி போன பின் - தன் பணிப்பெண்ணாகிய மந்தரை விடை பெற்றுச் சென்றபின்பு; **குல மலர்க் குப்பை நின்று இழிந்தாள்** - கைகேயி சிறந்த மலர்களின் குவியலால்ஆகிய படுக்கையிலிருந்து இறங்கி; **சோனை வார் குழல் கற்றையில்** - கருமேகம் போன்றதன் நீண்ட கூந்தல் தொகுதியில்; **சொருகிய மாலை** - சூடியிருந்த பூ மாலையை; **வான மா மழை நுழைதரு மதி** - விண்ணிலே பெரிய கார்காலத்து மேகத்தில் நுழைந்திருக்கின்ற சந்திரனை; **பிதிர்ப்பாள் போல்** - இழுத்துச் சிதறவிப்பவள் போல; **தேன் அவாவுறு**

வண்டு இனம்அலமர - பூவில் உள்ள தேனை விரும்பி மொய்க்கின்ற வண்டுக் கூட்டம் நிலைகெட்டுச் சுழலுமாறு; **சிதைத்தாள் -** கூந்தலிலிருந்து பிடுங்கிச் சிதைத்தெறிந்தாள்.

கூந்தலில் சொருகியிருந்த பூமாலையைக் கைகேயி எடுத்தெறிந்தது மேகத்தில் நுழைந்த சந்திரனைப்பிதிர்ப்பது போல இருந்தது; தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. குப்பை - தொகுதி. மலர்க்குப்பை- ஆகுபெயராய்ப் படுக்கையைக் குறித்தது. இழிந்தாள் - முற்றெச்சம். கூந்தலிருந்து மாலையை எடுத்தெறிந்ததுஅவளுக்கு நேர இருக்கும் அமங்கலத்தைக் குறிப்பாய்க் காட்டுகிறது. *1*

1492. **விளையும் தன் புகழ் வல்லியை**
வேர் அறுத்தென்ன,
கிளை கொள் மேகலை சிந்தினள்;
கிண்கிணியோடும்
வளை துறந்தனள்; மதியினில் மறுத்
துடைப்பாள்போல்,
அளக வாள் நுதல் அரும் பெறல்
திலகமும் அழித்தாள்.

விளையும் தன் புகழ் வல்லியை - வளரும் தன்புகழாகிய கொடியை; **வேர் அறுத்துஎன்ன -** வேரொடு அறுத்தாற் போல; **கிளை கொள் மேகலை** - ஒளியைக் கொண்ட மேகலாபரணத்தை; **சிந்தினாள் -** அறுத்தெறிந்தாள்; **கிண்கிணியோடும் வளை துறந்தனள் -** பாதக் கிண்கிணியுடனே கை வளையல்களையும் கழற்றி நீக்கினாள்; **மதியினில் மறு -** சந்திரனிடத்தில்இருக்கும் களங்கத்தை; **துடைப்பாள் போல -** அகற்றுபவளைப் போல; **அளக வாள் நுதல் -** கூந்தலைச் சார்ந்து அமைந்துள்ள ஒளிபொருந்தியநெற்றியில் உள்ள; **பெறல் அரும் திலகமும் -** பெறுதற்கரிய திலகத்தையும்; **அழித்தாள்-** துடைத்தாள்.

மேகலையை அறுத்தெறிந்தது புகழை வேரொடும் அறுத்தது போலும் எனவும், நெற்றியில் திலகத்தைஅழித்தது மதியின் மறுவைத் துடைத்தது போலும் எனவும் கூறினார். இவை தற்குறிப்பேற்றம். திலகத்தின்அருமை நோக்கி ‘அரும் பெறல்’ என்னும் அடை மொழி தந்தார். அறுத்தென்ன - தொகுத்தல் விகாரம்.கிண்கிணி - காரணப் பெயர். கிண்கிண் என ஒலித்தலான். *2*

1493. **தா இல் மா மணிக் கலன் மற்றும்**
தனித் தனி சிதறி,
நாவி ஓதியை நானிலம்
தைவரப் பரப்பி,
காவி உண் கண் அஞ்சனம்
கான்றிடக் கலுழா,
பூ உதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு எனப்
புவிமிசைப் புரண்டாள்.

மற்றும் தா இல் மா மணிக் கலன் *- பின்னும் குற்றமற்ற பெரிய மணிகளால் ஆகியஅணிகளையும்;* ***தனித்தனி சிதறி*** *- வேறு வேறாகச் சிதைத்தெறிந்து;* ***நாவி ஓதியை*** *- புழுகுநெய் பூசப்பட்ட கூந்தலை;* ***நால்நிலம் தைவரப் பரப்பி*** *- தரையிலே புரளுமாறு பரப்பிக்கொண்டு* ***காவி உண்கண்*** *- நீலமலர் போன்ற மையுண்ட கண்கள்;* ***அஞ்சனம் கான்றிட*** *- மைகரைந்து சிந்தும்படி;* ***கலுழா*** *- கண்ணீர்விட்டு அழுதுகொண்டு;* ***பூ உதிர்ந்தது ஓர்கொம்பு என*** *- மலர்களை யெல்லாம் உதிர்த்துவிட்ட ஒரு வெறுங்கொம்புபோல;* ***புவிமிசைப்புரண்டாள்*** *- தரைமேல் விழுந்து உருண்டாள்.*

மங்கலப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் களைந்துவிட்டு அழுத கைகேயியின்தோற்றம் பின்னே தான் அடையப் போகும் கைம்மை நிலையை இப்பொழுதே அவள் மேற்கொண்டதைக்குறிப்பாற் புலப்படுத்தியது நானிலம் - ஈண்டு நால் வகை நிலத்தைச் சுட்டாமல் தரையைச்சுட்டியது. புவி - தரை. அணிகலன்கள் நீங்கிய நிலையில் மகளிர்க்குப் பூ உதிர்த்த கொம்பைஉவமை கூறுவதை ஆறுசெல் படலத்தில்

> ***"தாஅரு நாண் முதல் அணி அலால், தகை***
> ***மே வரு கலங்களை வெறுத்த மேனியர்,***
> ***தேவரும் மருள்கொளத் தெரியும் காட்சியர்,***
> ***பூ உதிர் கொம்பு என, மகளிர் போயினர்"*** ***(2277)***

என்னும் பாட்டிலும் காணலாம். ***3***

1494. நவ்வி வீழ்ந்தென, நாடக மயில்
துயின்றென்ன,
'கவ்வை கூர்தரச் சனகி ஆம்
கடி கமழ் கமலத்து
அவ்வை நீங்கும்' என்று அயோத்தி வந்து
அடைந்த அம் மடந்தை
தவ்வை ஆம் என, கிடந்தனள்,
கேகயன் தனையை.

கேகயன் தனையை *- கேகயன் மகளாகிய கைகேயி;* ***நவ்வி வீழ்ந்து என*** *- மான் விழுந்தாற் போலவும்;* ***நாடகம் மயில் துயின்று என்ன*** *- ஆடும் இயல்புடைய மயில்ஆடல் ஒழிந்து தூங்கினாற் போலவும்;* ***'கவ்வை கூர்தர*** *- துன்பம் மிக;* ***சனகி ஆம்கடிகமழ் கமலத்து அவ்வை*** *- மணங்கமலும் செந்தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தாயாகிய திருமகள்;* ***நீங்கும் என்று*** *- அயோத்தியை விட்டு நீங்குவாள்' என்று கருதி;* ***அயோத்தி வந்து அடைந்த*** *- அயோத்தி நகரத்தை வந்து சேர்ந்த;* ***அம் மடந்தை தவ்வை ஆம் என*** *- அத்திருமடந்தையின்தமக்கையாகிய மூதேவி என்னுமாறு;* ***கிடந்தனள்*** *- சோர்ந்து கிடந்தாள்.*

ஓடும் மானையும் ஆடும் மயிலையும் கேகயன் மகளுக்கு உவமை கூறுவது இந்நாள் வரை அவளிடம்இருந்த இனிய தோற்றத்தைக் காட்டியது. திருமகள் இருந்த இடத்தைக் கைப்பற்றுவோம் என்று கருதிமூதேவி அங்கு வந்து குடிபுகுந்ததுபோலக்

acharya.org

கிடந்தாள் என்பது தற்குறிப்பேற்றம். அவ்வை - தாய்; தவ்வை - தமக்கை.
4

தயரதன் கைகேயியின் மாளிகைக்கு வருதல்

1495. நாழிகை கங்குலின் நள் அடைந்த பின்றை,
யாழ் இசை அஞ்சிய அம் சொல் ஏழை கோயில்,
'வாழிய' என்று அயில் மன்னர் துன்ன, வந்தான் -
ஆழி நெடுங் கை மடங்கள் ஆளி அன்னான்.

ஆழி நெடுங் கை - *ஆணைச் சக்கரம் ஏந்தும் நீண்ட கைகளை யுடைய;* ***ஆளி மடங்கள்அன்னான் -*** *சிங்க ஏறு போன்றவனான தயதன்;* ***கங்குலின் நாழிகை நள் அடைந்த பின்றை -*** *இராப்பொழுது நடுவை அடைந்த பின்னர்;* ***வாழிய என்று அயில் மன்னர் துன்ன -*** *'வாழ்க' என்று கூறிக்கொண்டு வேலேந்திய அரசர்கள் பக்கத்தில் சூழ்ந்துவர;* ***யாழ் இசை அஞ்சிய அம்சொல்ஏழை கோயில் -*** *யாழினது ஒலியும் அஞ்சப்பெற்ற அழகிய மொழியையுடைய கைகேயியின் மாளிகைக்கு;* ***வந்தான் -*** *வந்தடைந்தான்.*

மறுநாள் இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதற்குரிய விழா ஏற்பாடுகளைச் செய்வதில் காலம் கழிந்தமையால்இரவில் காலந் தாழ்த்துக் கைகேயியின் இருப்பிடம் நோக்கி மகிழ்ச்சியோடு தயரதன் சென்றான். ஏழை - பெண்; பிறர் பேச்சைக் கேட்டு ஆராயாது நடத்தலின் அறிவில்லாதவள் என்னும் குறிப்பும் புலப்பட வைத்தார். மடங்கல் - பிடரிமயிர் மடங்கியிருக்கப் பெற்றது; காரணப் பெயர். ***5***

1496. வாயிலில் மன்னர் வணங்கி நிற்ப, வந்து ஆங்கு,
ஏயின செய்யும் மடந்தைமாரொடு ஏகி,
பாயல் துறந்த படைத் தடங்கண் மென் தோள்,
ஆயிழைதன்னை அடைந்த ஆழி மன்னன்.

மன்னர் வணங்கி வாயிலில் நிற்ப - *தன்னுடன் வந்த அரசர்கள் தொழுது அந்தப்புரவாயிலில் நிற்க;* ***ஆங்கு வந்து -*** *அவ்விடத்தில் ஓடிவந்து;* ***ஏயின செய்யும் மடந்தைமாரொடுஏகி -*** *கட்டளையிட்ட வற்றைச் செய்யும் பணிப்பெண்களோடு சென்று;* ***பாயல் துறந்த -*** *படுக்கையைவிட்ட;* ***படைத் தடங் கண் -*** *வேல் போலும் கூரிய பெரிய கண்களையும்;* ***மெல்தோள்-*** *மென்மையான தோள்களையும் உடைய;* ***ஆய் இழைதன்னை -*** *கைகேயி;* ***அடைந்த ஆழிமன்னன்-*** *சேர்ந்த அந்தச் சக்கரவர்த்தி (எடுக்கலுற்றான் என அடுத்த பாடலோடு முடியும்)*

தயரதன் மாளிகையின் உள்ளே சென்று, தரையிலே அலங்கோலமாகக் கிடந்த கைகேயியைக் கண்டான்என்பது கருத்து. அந்தப்புரத்தில் அயல் ஆடவர் செல்ல இயலாதாகலின் மன்னர் வெளியே நின்றனர். ஆயிழை - பெண் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது, கைகேயி அணிகலன்களைத் துறந்து கிடத்தலின். ***6***

கைகேயியைத் தயரதன் எடுத்தலும், அவள் மண்ணில் வீழ்தலும்

1497. ***அடைந்து , அவண் நோக்கி,***
'அரந்தை என்கொல் வந்து
தொடர்ந்தது?' எனத் துயர்கொண்டு
சோரும் நெஞ்சன்,
மடந்தையை, மானை எடுக்கும்
ஆனையேபோல்,
தடங்கை கள் கொண்டு தழீஇ,
எடுக்கலுற்றான்.

அவண் அடைந்து - அங்குச் சென்று; ***நோக்கி*** - கைகேயியின் நிலையைக் கூர்ந்துபார்த்துத் (துணுக்கம் கொண்டு); ***அரந்தை என் கொல் வந்து தொடர்ந்தது என*** - துன்பம்யாது வந்து சேர்ந்தது என்று எண்ணி; ***துயர்கொண்டு சோரும் நெஞ்சன்*** - வருத்தமடைந்து வாடும் மனமுடையவனாய்; ***மானை எடுக்கும் ஆனையே போல்*** - பெண்மானைத் துதிக்கையால் யானையைப்போல; ***தடங்கைகள் கொண்டு*** - தன் பெரிய கைகளால்; ***மடந்தையைத் தழீஇ*** - அவளைக் கட்டித் தழுவி; ***எடுக்கல் உற்றான்*** - தூக்கத் தொடங்கினான்.

1498. ***நின்று தொடர்ந்த நெடுங் கைதம்மை நீக்கி,***
மின் துவள்கின்றது போல, மண்ணில் வீழ்ந்தாள்.
ஒன்றும் இயம்பலள்; நீடு உயிர்க்கலுற்றாள் -
மன்றல் அருந் தொடை மன்னன் ஆவி அன்னாள்.

மன்றல் அருந் தொடை மன்னன் - மணங் கமழும் அரிய மலர் மாலையைச் சூடியதயரதனுடைய; ***ஆவி அன்னாள்*** - உயிர் போன்ற வளான கைகேயி; ***நின்று*** - தன் நிலையில்மாறாது நின்று; ***தொடர்ந்த*** - தன்னைத் தழுவ நீண்ட; ***நெடுங் கை தம்மை நீக்கி*** - (அரசனுடைய) நீண்ட கைகளை விலக்கி; ***மின் துவள்கின்றது போல*** - மின்னற் கொடி துவண்டுவீழ்தல் போல; ***மண்ணில் வீழ்ந்தாள்*** - தரையில் வீழ்ந்து; ***ஒன்றும் இயம்பலள்*** - ஒன்றும் சொல்லாமல்; ***நீடு உயிர்க்கல் உற்றாள்*** - பெருமூச்சு விடத் தொடங்கினாள்.

தேவியர் மூவரில் கைகேயியை தயரதன் மிகவும் விழைந்தான் என்பது 'மன்னன் ஆவி அன்னாள்'என்னும் தொடரால் விளங்குகிறது. மன்னன் துயர் கண்டும் அவள் நெஞ்சு இளகாமல் இருந்தது தோன்ற 'நின்று' என்றார். வீழ்ந்தாள், இயம்பலள் - முற்றெச்சங்கள். *8*

தயரதன் கைகேயியை நிகழ்ந்தது கூறப் பணித்தல்

1499. ***அன்னது கண்ட அலங்கல்***
மன்னன் அஞ்சி,
'என்னை நிகழ்ந்தது?'
இவ் ஏழு ஞாலம் வாழ்வார்,
உன்னை இகழ்ந்தவர் மாள்வர்;
உற்றது எல்லாம்

சொன்னபின் என் செயல் காண்டி;
சொல்லிடு' என்றான்.

அன்னது கண்ட - *கைகேயியின் அந்தச் செயலைப் பார்த்த;* ***அலங்கள் மன்னன்*** - *மாலையைப் பூண்ட அரசன்;* ***அஞ்சி*** - *அச்சம் உற்று;* ***'நிகழ்ந்தது என்னை*** - *நடந்தது யாது;* ***இஞ் ஞாலம் ஏழில் வாழ்வார்*** - *இவ்வேழுலகங்களில் வாழ்பவர்களுள்;* ***உன்னைஇகழ்ந்தவர் மாள்வர்*** - *உன்னை இழிவுபடுத்தியவர் எவராயிருந்தாலும் என்னால் கொல்லப்பட்டுஅழிவர்;* ***உற்றது எல்லாம்*** - *நிகழ்ந்தது அனைத்தையும்;* ***சொன்ன பின்*** - *நீகூறிய பிறகு;* ***என் செயல் காண்டி*** - *என் செய்கையைப் பார்;* ***சொல்லிடு*** - *காலந்தாழ்த்தாதுசொல்வாய்;'* ***என்றான்***- *என்று சொன்னான்.*

இப்பாட்டு, தயரதன் கைகேயியின் அலங்கோல நிலையினைக் கண்டு, கொண்ட துணுக்கத்தினையும்அவள்மீது கொண்ட காதலால் அவளைத் தேற்ற முயலுதலையும் காட்டுகிறது. என்னால் கொல்லப்படுவர்என்பான் மாள்வர் எனத் தன்வினையால் கூறினான். சொல்லிடு; இடு- துணைவினை. 9

கைகேயி வரம் வேண்டுதல்

1500. வண்டு உளர் தாரவன் வாய்மை கேட்ட மங்கை,
கொண்ட நெடுங் கணின் ஆலி கொங்கை கோப்ப,
'உண்டு கொலாம் அருள் என்கண்? உன்கண் ஒக்கின்,
பண்டைய இன்று பரிந்து அளித்தி' என்றாள்.

வண்டு உளர்த தாரவன் - *வண்டுகள் ஒலிக்கும் மாலையை அணிந்த அரசனது;* ***வாய்மை கேட்ட மங்கை*** - *சொற்களைச் செவியுற்ற கைகேயி;* ***நெடுங் கணின் கொண்ட ஆலி***- *நீண்ட கண்களில் கொண்ட நீர்த்துளிகள்;* ***கொங்கை கோப்ப*** - *மார்பில் வீழ(அமுது கொண்டு);* ***'என்கண் அருள் உன்கண் ஒக்கின்*** - *உன்னிடத்தில் உள்ள தானால்;* ***பண்டைய*** - *முன்னே எனக்குக் கொடுத்தவற்றை;* ***பரிந்து அளித்தி*** - *அன்புகொண்டுஅளிப்பாய்;'* ***என்றாள்*** - *என்ற சொன்னாள்.*

இப் பாட்டில் கைகேயி நயமாகப் பேசித் தயரதனது சூளுரையைப் பெறவகை செய்கிறாள். 'நெடுங்கணின் கொண்ட ஆலி' என மாற்றில் கூட்டுக. பண்டைய என்றது - சம்பரனோடு போர் நிகழ்ந்தபோது கைகேயி உதவியதற்குத் தயரதன் மகிழ்ந்து கொடுத்த வரம் இரண்டையும் குறித்தது. பண்டைய - பலவின்பால் பெயர். தன் தருத்தை அறிந்தபின்னர் அரசன் அதற்கு உடன்படுதல் அரிதாகலின் 'பரிந்து அளித்தி' என்றாள். 10

தயரதன் வாக்குறுதி அளித்தல்

1501. கள் அவிழ் கோதை கருத்து உணராத மன்னன்,
வெள்ள நெடுஞ் சுடர் மின்னின் மின்ன நக்கான்;
'உள்ளம் உவந்துள செய்வென்; ஒன்றும் லோபேன்;
வள்ளல் இராமன் உன் மைந்தன் ஆணை' என்றான்.

கள் அவிழ் கோதை- தேன் வழியும் கூந்தலையுடைய கைகேயியினது; **கருத்து உணராதமன்னன் -** எண்ணத்தை அறியாத தயரதன்; **வெள்ள நெடுஞ் சுடர் மின்னின் -** மிகுந்தபேரொளியையுடைய மின்னல்போல; **மின்ன நக்கான்-** விளங்கும்படி சிரித்து; **'உள்ளம்உவந்துள செய்வேன்-** உன் மனம் விழைந்தனவற்றைச் செய்வேன்; **ஒன்றும் லோபேன் -** அதில் சிறிதும் உலோபம் செய்யேன்; **உன் மைந்தன் -** நினக்கு மகனும்; **வள்ளல் -** பெருவள்ளலுமான; **இராமன் ஆணை -** இராமன்மேல் சத்தியம்;' **என்றான் -.**

கைகேயியின் உபாயம் பயன் தந்தது இதனால் கூறப்பட்டது. தயரதன் நகைபிறர் பேதைமையான்எழுந்தது. கைகேயி இந்நாள்வரை இராமனிடம் பேரன்புடையவன் என்னும் உறுதியால் ' உன் மைந்தன்இராமன்' என்றான்.

கள்ளவிழ் கோதை; அடையடுத்த ஆகுபெயர். லோபம் - வடசொல்; ஈயாமை என்பதுபொருள். *11*

கைகேயி பண்டைய வரங்களைத் தர வேண்டுதல்

1502. ஆன்றவன் அவ் உரை கூற, ஐயம் இல்லாள்,
'தோன்றிய பேர் அவலம் துடைத்தல் உண்டேல்,
சான்று இமையோர்குலம் ஆக, மன்ன! நீ அன்று
ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும் ஈதி' என்றாள்.

ஆன்றவன் - குணங்களால் நிறைந்த தயரதன்; **அவ் உரை கூற -** அந்த உறுதிமொழியைச்சொல்ல; **ஐயம் இல்லாள் -** தன் கருத்து நிறைவேறும் என்பதில் ஐயம் நீங்கியவளான கைகேயி; **'மன்ன -** அரசனே; **தோன்றிய பேர் அவலம் துடைத்தல் உண்டேல் -** எனக்கு உண்டாகிய பெரிய துன்பத்தைக் களைவது உளதானால்; **இமையோர் குலம் சான்று ஆக -** தேவர்கூட்டம் சாட்சியாக; **நீ அன்று ஏன்ற வரங்கள் இரண்டும் ஈதி-** நீ சம்பராசுரப்போர்நிகழ்ந்த அந்நாளில் எனக்களிப்பதாக மனம் இசைந்த இரு வரங்களையும் இப்பொழுதுகொடுப்பாய்;' **என்றாள்-.**

தயரதன் விருப்பத்திற்கு மாறான வரங்களைத் தான் கேட்கப்போவதால் அவன் வாக்குத் தவறினாலும் தவறலாம் என்பதால் அவனைக் கட்டுப்படுத்த எண்ணித் தேவர் கூட்டம்சான்றாக முன்பு தந்த வரங்களைத் தருமாறு அவனிடம் வேண்டுகிறாள்.

சான்று - சாட்சி. ஆக - வினையெச்சம். ஈதி - ஏவல் வினைமுற்று. *12*

மன்னன் வரமளிக்க இசைதல்

1503. 'வரம் கொள இத்துணை மம்மர் அல்லல் எய்தி
இரங்கிட வேண்டுவது இல்லை; ஈவென்; என்பால்
பரம் கெட இப்பொழுதே, பகர்ந்திடு' என்றான் -
உரம் கொள் மனத்தவள் வஞ்சம் ஓர்கிலாதான்.

உரம் கொள் மனத்தவள் - வன்மை கொண்ட நெஞ்சத்தையுடைய கைகேயியின்; **வஞ்சம்ஓர்கிலாதான் -** வஞ்சனையை ஆராய்ந்து அறியாத தயரதன்; **'வரம் கொள**

acharya.org

இத்துணை - (யான் கொடுப்பதாகச் சொன்ன) 'வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள இவ்வளவு; **மம்மர் அல்லல் எய்தி**- தடுமாற்றம் தரும் துன்பம் அடைந்து; **இரங்கிட வேண்டுவது இல்லை** - நீ வருந்த வேண்டுவது இல்லை; **என்பால் பரம் கெட** - என்னிடத்துள்ள மனச்சுமை நீங்கும்படி; **இப்பொழுதேஈவென்** - இப்பொழுதே தருவேன்; **பகர்ந்திடு** - சொல்வாய்;' **என்றான்** -.

இயம்பில் மென்மையான கைகேயியின் மனம் கூனியின் சொல்லால் மாறி இப்பொழுது வன்மைகொண்டிருப்பதால் 'உரங்கொள் மனத்தவள்' என்றார். கைகேயியின் மீது கொண்ட அதிக அன்பால்அவள் சொற்களில் உள்ள வஞ்சத்தை ஆராய்ந்து அறியாதவனாகத் தயரதன் இருந்தமையால் 'ஒர்கிலாதான்' என்றார். ஒர்தல் - ஆராய்தல். *13*

கைகேயி கேட்ட இரு வரங்கள்

1504. 'ஏய வரங்கள் இரண்டின், ஒன்றினால், என்
சேய் அரசு ஆள்வது; சீதை கேள்வன் ஒன்றால்
போய் வனம் ஆள்வது' எனப் புகன்று, நின்றாள் -
தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள்.

தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள் - கொடியவை என்று சொல்லப்படும் எல்லாவற்றிலும்மேம்பட்ட கொடியவளான கைகேயி; **'ஏய வரங்கள் இரண்டின்** - (நீ) கொடுத்த இரு வரங்களுள்; **ஒன்றினால்** - ஒரு வரத்தினால்; **என் சேய் அரசு ஆள்வது** - என்மகன் பரதன் நாட்டை ஆளுதல் வேண்டும்; **ஒன்றால்** - மற்றொன்றினால்; **சீதை கேள்வன் போய் வனம்ஆள்வது** - சீதைக்குக் கணவனாகிய இராமன் (இந்நாட்டை விட்டுச்) சென்று காட்டை ஆளுதல் வேண்டும்; **எனப் புகன்று** - என்று சொல்லி; **நின்றாள்** - மனங் கலங்காமல் உறுதியாக நின்றாள்.

தீயவை - நெருப்பு, கூற்றுவன், நஞ்சு, பாம்பு முதலியன 'சிறந்த' என்பது கொடிய என்னும்பொருளைத் தரும், 'நல்ல பாம்பு' 'நல்ல வெயில்' என்பவற்றில் நல்ல என்பது கொடிய என்னும் பொருளைத் தருவது போல, இத்தகைய கொடிய சொற்களை அஞ்சாது சொல்லி நிற்றல் இவளையன்றிப் பிறர்க்கு அரிது என்பதனால் 'புகன்று நின்றாள்' என்றார். ஆள்வது வியங்கோள் வினைமுற்று.
14

தயரதன் உற்ற துயரம்

1505. நாகம் எனும் கொடியாள், தன் நாவின் ஈந்த
சோக விடம் தொடர, துணுக்கம் எய்தா,
ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து, அராவின்
வேகம் அடங்கிய வேழம் என்ன வீழ்ந்தான்.

நாகம் எனும் கொடியாள் - பாம்பு என்று சொலத்தக்க கொடியவளாகிய கைகேயி; **தன் நாவின் ஈந்த** - தனது நாக்கினின்றும் வெளியிட்ட; **சோக விடம் தொடர** - துன்பத்தைத் தரும் சொல்லாகிய நஞ்சு தன்னைப் பற்றிக்கொள்ள; **துணுக்கம் எய்தா** -

நடுக்கம் அடைந்து; **ஆகம் அடங்கலும் வெந்து அழிந்து -** தன் உடல் முழுவதும் வெதும்பிச் சோர்ந்து; **அராவின் வேகம் அடங்கிய -** நச்சுப் பாம்பினால் தன் ஊக்கம் தணியப்பெற்ற; **வேழம் என்ன -** யானை போல; **வீழ்ந்தான் -** (தயரதன் கீழே) விழுந்தான்.

இதனால் கைகேயியின் சொற்களில் இருந்த கொடுமை கூறப்பட்டது. சோக விடம் - உருவகம்.துயர்க் காரணம் சொற்களாதலால் 'நாவின் வந்த விடம்' என்று வேற்றுமையணியாகக் கூறினார்.ஆகம் வெந்து வீழ்ந்தான்' - சினை வினை முதலோடு முடிந்தது. அராவின் - இன் ஏதுப் பொருளில் வந்தது. 15

1506. பூதலம் உற்று, அதனில் புரண்ட மன்னன்
மா துயரத்தினை யாவர் சொல்ல வல்லார்?
வேதனை முற்றிட, வெந்து வெந்து, கொல்லன்
ஊது உலையில் கனல் என்ன, வெய்து உயிர்த்தான்.

பூதலம் உற்று - தரையில் விழுந்து; **அதனில் புரண்ட மன்னன் -** அதன்மீது நிலைகொள்ளாதுஉருண்ட அரசனாகிய தயரதனது; **மாதுயரத்தினை -** பெருந்துன்பத்தினை; **சொல்ல வல்லார்யாவர் -** அளவிட்டுச் சொல்ல வல்லவர் யார்? (ஒருவரும் இல்லை); **வேதனை முற்றிட -** துன்பம் முதிர்ச்சி அடைய; **வெந்து வெந்து -** மனம் மிக வெதும்பி; **கொல்லன் ஊதுஉலையில் கனல் என்ன -** கருமான் (துருத்தியால் ஊதுகின்ற உலைக்களத்துத் தீயைப்போல; **வெய்து உயிர்த்தான் -** வெப்பம் மிக்க பெருமூச்சு விட்டான்.

இது கவிக்கூற்று, தயரதன் நெட்டுயிர்ப்பின் வெம்மைக்குக் கொல்லனது உலைக்களம் உவமை. உலைத்தீ ஊதுந்தொறும் மேலெழுந்து மீண்டும் அடங்குவது போல, மன்னனது வெப்பம் மிக்க உயிர்ப்பு மிக்கும் அடங்கியும் நிகழ்ந்தது. வெந்து வெந்து - அடுக்கு மிகுதிப்பொருளைக் காட்டுவது. 16

1507. உலர்ந்தது நா; உயிர் ஓடலுற்றது; உள்ளம்
புலர்ந்தது; கண்கள் பொடித்த, பொங்கு சோரி;
சலம் தலைமிக்கது; 'தக்கது என்கொல்?' என்று என்று
அலந்து அலையுற்ற, அரும் புலன்கள் ஐந்தும்.

நா உலர்ந்தது - (தயரதனுக்கு) நாக்கு வறண்டது; **உயிர் ஓடல் உற்றது -** உயிர்போகத் தொடங்கியது; **உள்ளம் புலர்ந்தது -** மனம் வாடியது; **கண்கள் பொங்குசோரிபொடித்த -** கண்கள் மிகுதியாகக் குருதி சிந்தின; **சலம் தலைமிக்கது -** கவலை மிகுந்தது; **அரும் புலன்கள் ஐந்தும் -** அரிய ஐந்து பொறிகளும்; **தக்கது என்கொல் என்று என்று -** செய்யத்தக்கது என்ன என்று எண்ணி எண்ணி; **அலந்து அலையுற்ற -** கலங்கித் தவித்தன.

இதில் தயரதன் அடைந்த அவல மெய்ப்பாடுகள் கட்டப்படுகின்றன. கோபத்தால் கண்கள் இரத்தம்சிந்தின. புலன் - ஈண்டுப் பொறிகளைக் குறித்தது; ஆகுபெயர். 'அலந்து அலையுற்ற' என்பதனை 'அலந்தலைஉற்ற' என்று கொள்வாரும் உண்டு.

acharya.org

அலந்தலை - ஒருசொல்; கலக்கம் என்பது பொருள். சலம் - கோபமுமாம்.
17

1508. **மேவி நிலத்தில் இருக்கும்; நிற்கும்; வீழும்;**
ஓவியம் ஒப்ப உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும்;
பாவியை உற்று எதிர் பற்றி எற்ற எண்ணும்;-
ஆவி பதைப்ப, அலக்கண் எய்துகின்றான்.

ஆவி பதைப்ப - *உயிர் பதைக்கும்படி;* **அலக்கண் எய்துகின்றான்-** *பெருந்துன்பத்தை உறுகின்ற தயரதன்;* **நிலத்தில் மேவி இருக்கும் -** *தரையில்(சிறிதுபொழுது) பொருந்தி இருப்பான்;* **நிற்கும் -** *எழுந்து நிற்பான்;* **வீழும் -** *(மீண்டும்) விழுவான்;* **ஓவியம் ஒப்ப -** *சித்திரம் போல;* **உயிர்ப்பு அடங்கி ஓயும் -** *மூச்சு அடங்கி ஒய்வான்;* **பாவியை எதிர் உற்றுப்பற்றி -** *கைகேயியை எதிரே சென்று பிடித்து;* **எற்ற -** *மோத;* **எண்ணும் -** *நினைப்பான்.*

இதனால் தயரதனது கலக்கநிலை உணர்த்தப்படுகிறது. இராமன்மீது இரக்கமின்றிக் கேடு சூழ்ந்தாளாதலின்கைகேயி பாவி என்று குறிக்கப்பட்டாள்.
18

1509. **பெண் என உட்கும்;**
பெரும் பழிக்கு நாணும்;
உள் நிறை வெப்பொடு உயிர்த்து,
உயிர்த்து, உலாவும்;
கண்ணினில் நோக்கும் அயர்க்கும் -
வன் கைவேல் வெம்
புண் நுழைநிற்க உழைக்கும்
ஆனை போல்வான்.

வன் கை வேல் - *வன்மையான கையினால் வீசப்பட்ட வேல்;* **வெம் புண் நுழைநிற்க-** *கொடிய புண்ணில் நுழைவதனால்;* **உழைக்கும் ஆனை போல்வான் -** *வருந்தும் யானைபோன்றமன்னன்;* **பெண் என உட்கும் -** *பெண் என்று கருதிக் கொல்ல அஞ்சும்;* **பெரும் பழிக்கு-** *(கைகேயியைப் பற்றி எற்றுவதனால்) வரக்கூடிய பெரிய பழிச்சொல்லுக்கு;* **நாணும் -** *நாணுவான்;* **உள் நிறை வெப்பொடு -** *தன்னுள்ளே மிக்கிருந்த தாபத்தோடு;* **உயிர்த்து உயிர்த்து -** *பலகால் பெருமூச்சு விட்டு;* **உலாவும் -** *அங்கும் இங்குமாக அலைவான்;* **கண்ணினில் நோக்கும் அயர்க்கும் -** *(கைகேயியைக்) கண்ணால் உற்றுப் பார்த்துப் பின்னர்ச் சோர்வான்.*

கைகேயியைக் கொன்றுவிடலாமா என்ற கருதி தயரதன் அதனால் உண்டாகும் பழிக்கு நாணிஅதனைச் செய்யாமல் விடுத்தான். நாணுதலாவது தனக்குப் பொருந்தாத இழிந்த செயலில் மனம் ஒடுங்குதல். முதல் வரம் கொடும்புண் செய்ய, இரண்டாவது வரம் அப்புண்ணில் வேலை எடுத்து நழைத்தாற்போன்ற மிகுந்த துன்பம் விளைத்தது.
19

கைகேயியின் கலங்கா உள்ளம்

acharya.org

1510. கம்ப நெடுங் களி யானை அன்ன மன்னன்
வெம்பி விழுந்து எழும் விம்மல் கண்டு, வெய்துற்று,
உம்பர் நடுங்கினர்; ஊழி பேர்வது ஒத்தது;
அம்பு அன கண்ணவள் உள்ளம் அன்னதேயால்.

கம்ப நெடுங் களி யானை அன்ன மன்னன் - கட்டுத்தறியில் கட்டுண்ட மிக்க மதத்தையுடையகளிற்றை யொத்த அரசனாகிய தயரதன்; **வெம்பி விழுந்து எழும் விம்மல் -** மனம் நொந்து கீழே விழுந்து எழுகின்றதுன்ப நிலையினை; **உம்பர் கண்டு -** தேவர்கள் பார்த்து; **வெய்துற்று நடுங்கினர் -** மனம் புழுங்கி நடுங்கினார்கள்; **ஊழி பேர்வது ஒத்தது -** பிரளய காலம் வந்தது போன்றிருந்தது; **அம்பு அன கண்ணவள் உள்ளம் -** (அந்நிலையிலும்) அம்பு போன்ற கண்களையுடைய கைகேயியினது மனம்; **அன்னதே -** முன்பு இருந்த அதே தன்மையில் இருந்தது.

தயரதன் சம்பரனைத் தொலைத்துத் தங்களுக்கு உதவியவன் ஆதலால் அவனது துன்பத்தைக் கண்டு தேவர்கள்வருந்தினர். உலகத்தவர் யாவரும் வருந்துதலால் 'ஊழிபேர்வது ஒத்தது' என்றார். அந்நிலையிலும்கைகேயி சிறிதும் மனம் இளகாமல் 'உறுதியோடு இருந்தாள் என்று அவளது கொடுமை குறித்தார். கட்டுத்தறியில்கட்டப்பட்ட யானை போல என்றும் உவமை வரத்தால் பிணிப்புண்ட தயரதன் நிலையினைக் காட்டுவது,'ஏ, ஆல் அசை. 20

1511. அஞ்சலள், ஐயனது அல்லல் கண்டும்; உள்ளம்
நஞ்சிலள்; 'நாண் இலள்' என்ன, நாணம் ஆமால்;
'வஞ்சனை பண்டு மடந்தை வேடம்' என்றே
தஞ்சு என மாதரை உள்ளலார்கள், தக்கோர்.

ஐயனது அல்லல் கண்டும் அஞ்சலள் - (தன்) கணவனது துன்பத்தைக் கண்டும் அவள் அச்சம்கொள்ளவில்லை; **உள்ளம் நஞ்சிலள்-** மனம் இரங்கவில்லை; **'நாண் இலள்' என்ன -** 'வெட்கப்படவும் இல்லை' என்று அவள் நிலையைக் கூற; **நாணம் ஆம் -** (சொல்லும்) நமக்கே வெட்கம் உண்டாகும்; **தக்கோர் -** சால்புடைய பெரியோர்; **'பண்டு -** தொன்றுதொட்டே; **வஞ்சனை -** வஞ்சனை என்பது; **மடந்தை வேடம் -** பெண்ணுருவம்;' **என்றே -** என்று எண்ணியே; **மாதரை -** பெண்களை; **தஞ்சு என -** பற்றுக்கோடு என்று; **உள்ளலார்கள்-** நினையார்கள்.

பெண்மைக் குணங்கள் யாதுமின்றி இருந்த கைகேயி நிலைபற்றிக் கூறுவது நாணம் தருகிறது என்கிறார்கம்பர். ஐயன் - கணவன், தலைவன், நஞ்சிலள் - நைந்திலள் என்பதன்போலி. தஞ்சு - தஞ்சம்என்பதன் விகாரம். 'ஆல்' அசை.
21

தயரதன் மீண்டும் வினவுதல்

1512. இந் நிலை நின்றவள் தன்னை எய்த நோக்கி,
நெய்ந் நிலை வேலவன், 'நீ திசைத்தது உண்டோ?
பொய்ந் நிலையோர்கள் புணர்த்த வஞ்சம் உண்டோ?
உன் நிலை சொல்; எனது ஆணை உண்மை!' என்றான்.

இந் நிலை நின்றவள் தன்னை - *இந்நிலையில் நின்ற கைகேயியை;* ***எய்த நோக்கி-*** *பொருந்தப் பார்த்து;* ***நெய்ந் நிலைவேலவன் -*** *நெய் பூசப்பட்ட வேலையுடைய தயரதன்;* ***'நீ திசைத்தது உண்டோ -*** *நீ மனம் பிரமித்தது உண்டோ?;* ***பொய்ந் நிலையோர்கள் புணர்த்த -*** *வஞ்சத் தன்மையுடையவர்கள் எவரேனம் கட்டிச்சொன்ன;* ***வஞ்சம் உண்டோ -*** *வஞ்சனைச் சொல் உள்ளதோ?;* ***எனது ஆணை -*** *என் மேல் ஆணையாக;* ***உன் நிலை உண்மை சொல் -*** *இந்த உனது நிலையின் காரணத்தை உண்மையாகச் சொல்வாய்;'* ***என்றான் -.***

தயரதனுக்குக் கைகேயியின் மாறுபட்ட நிலை வியப்பாக இருத்தலின், 'நீ திசைத்தது உண்டோஅல்லது பொய்ம்மையாளர்கள் எவரேனும் உன் மனத்தைக் கெடுத்தனரோ?' என்கிறான். முன்பு இராமன்மீதுஆணையிட்டுக் கூறியவன் இப்பொழுது அவளக்கு அவன்பால் அன்பின்மையை உணர்ந்து தன்மேல் ஆணை என்றான். திசைத்தல் - திகைத்தல்; பிரமித்தல். 22

கைகேயியின் கொடுஞ் சொற்கள்

1513. 'திசைத்ததும் இல்லை;
எனக்கு வந்து தீயோர்
இசைத்ததும் இல்லை; முன் ஈந்த
இவ் வரங்கள்,
குசைப் பரியோய்! தரின், இன்று
கொள்வென்; அன்றேல்,
வசைத் திறன் நின்வயின் நிற்க,
மாள்வென்' என்றாள்.

குசைப் பரியோய் - *(மன்னன் கூறக் கேட்ட கைகேயி அவனிடம்) 'கடிவாளம் பூட்டிய குதிரைகளைஉடைய அரசே!;* ***திசைத்ததும் இல்லை -*** *நான் திகைத்ததும் இல்லை;* ***தீயோர் எனக்குவந்து இசைத்ததும் இல்லை*** *- கொடியோர் எவரும் என்னிடம் வந்து வஞ்சனையாகச் சொன்னதும் இல்லை;* ***முன் ஈந்த இவ் வரங்கள் -*** *முன்னே (வாயாற்) கொடுத்த இவ்விரண்டு வரங்களை;* ***இன்று தரின் கொள்வென் -*** *இப்பொழுது கொடுத்தால் பெற்றுக்கொள்வேன்;* ***அன்றேல்-*** *அன்றிக் கொடுக்காமல் போனால்;* ***வசைத்திறன் நின்வயின் நிற்க -*** *பழியின் கூறுகள் நின்னிடம் நிலையாக இருக்குமாறு ;* ***மாள்வென் -*** *இறப்பேன்;'* ***என்றாள் -.***

தயரதன் சொற்களால் அவனுக்குத் தான் கேட்ட வரங்களைத் தர விருப்பமில்லை என்று உணர்ந்தகைகேயி, 'வரம்கொடுத்தால் வாழ்வேன்; இன்றேல் சாவேன்' என்கிறாள். குசைப்பரியோய் -கருத்துடை யடைகொளி. யான் குதிரையைச் செலுத்தித் தேர் ஊர்ந்ததனால் அல்லவா நினக்குப்புகழ் உளதாயிற்று என்று குறிப்பித்தவாறு. கருத்துடை அடைகொளி அணி. 23 தயரதன் உற்ற பெருந் துயர்

1514. இந்த நெடுஞ் சொல் அவ் ஏழை கூறும் முன்னே,
வெந்த கொடும் புணில் வேல் நுழைந்தது ஒப்ப,
சிந்தை திரிந்து, திகைத்து, அயர்ந்து, வீழ்ந்தான்;-
மைந்தன் அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன்.

மைந்தன் அலாது - மகனாகிய இராமனைத் தவிர; **உயிர் வேறு இலாத மன்னன்** - தன்னுயிர் என்று வேறு ஒன்று இல்லாத அரசனாகிய தயரதன்; **அவ் ஏழை** - அந்த அறிவற்றவளானகைகேயி; **இந்த நெடுஞ் சொல் கூறும் முன்னே** - இந்தப் பெரிய வஞ்சினத்தைச்சொல்லிமுடிக்கு முன்னே; **வெந்த கொடும் புணில்** - முன்பே தீயினால் சுட்ட கொடிய புண்ணில்; **வேல் நுழைந்தது ஒப்ப** - கூரிய வேல் பாய்ந்தாற்போல; **சிந்தை திரிந்து** - மனம் தடுமாறி; **திகைத்து** - அறிவு மயங்கி; **அயர்ந்து வீழ்ந்தான்** - சோர்ந்துதரையில் சாய்ந்தான்.

1515. **‘ஆ கொடியாய்! எனும்; ஆவி காலும்; ‘அந்தோ!**
ஓ கொடிதே அறம்!’ என்னும்; ‘உண்மை ஒன்றும்
சாக!’ எனா எழும்; மெய் தளாடி வீழும் -
மாகமும் நாகமும் மண்ணும் வென்ற வாளான்.

மாகமும் நாகமும் மண்ணும் - மேலுலகத்தையும் கீழுலகத்தையும் நிலவுலகத்தையும்; **வென்ற வாளான்**- வெற்றி கொண்ட வாட்படையையுடைய தயரதன்; **ஆ கொடியாய் எனும்** - (கைகேயியிபைப் பார்த்து) ஐயோ, கொடியவளே என்பான்; **ஆவி காலும்** - பெருமூச்சுவிடுவான்; **அந்தோ ஓ கொடிதே அறம் என்னும்** - ஐயோ! தருமம் மிகவும் கொடியதே என்பான்; **உண்மை ஒன்றும் சாக எனா** - சத்தியம் என்பதொன்று சாகட்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு; **எழும்** - எழுந்திருப்பான்; **மெய் தளாடி வீழும்** - உடம்பு நிற்க முடியாமல் தள்ளாடிவிழுவான்.

இப்பாட்டு ஒரு சோக சித்திரம்; மன்னவன் துயரத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. ஆகொடியாய் - ஆ - இரக்கக் குறிப்பு. தயரதன் அறமும் உண்மையும் நன்மைக்குத் துணை புரியாமல் இராமன்காடு புகுதலாகிய தீமைக்கு வழி வகுத்தலின் அவற்றை இகழ்கிறான். மாகம் - துறக்கம். நாகம்- பாதாளம். 25 *1516.*

‘ “நாரியர் இல்லை இஞ் ஞாலம் எங்கும்” என்ன,
கூரிய வாள்கொடு கொன்று நீக்கி, யானும்,
பூரியர் எண்ணிடை வீழ்வென்’ என்று, பொங்கும் -
வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான்.

வீரியர் வீரம் விழுங்கி நின்ற வேலான் - பெருவீரர்கள் வீரத்தையும் வென்று தன்னுள்அடக்கி நிலைபெற்ற வேற்படையை உடைய தயரதன்; **இஞ் ஞாலம் எங்கும்** - இவ்வுலக முழுவதிலும்; **நாரியம் இல்லை என்ன** - பெண்கள் இல்லை என்னும்படி; **கூரிய வாள் கொடு கொன்றுநீக்கி** - கூர்மை பொருந்திய வாளால் கொலை செய்து போக்கி; **யானும் பூரியர் எண்ணிடைவீழ்வென் என்று** - யானும் கீழ்மக்கள் எண்ணிக்கையில் சேருவேன் என்று; **பொங்கும்** - சினம் மிகுவான்.

கைகேயியின் மேல் எழுந்த சீற்றத்தால் தயரதன் பெண்கள் கூட்டத்தையே அழித்துவிட எண்ணினான்.ஆனால், அச்செயல் தகாது என்று அடங்கினான். இதனால் அவன் சீற்ற மிகுதி வெளிப்படுகிறது. 26

1517. **கையொடு கையைப் புடைக்கும்; வாய் கடிக்கும்;**
‘மெய்யுரை குற்றம்’ எனப் புழுங்கி விம்மும்;

நெய் எரி உற்றென நெஞ்சு அழிந்து சோரும் -
வையகம் முற்றும் நடந்த வாய்மை மன்னன்.

வையகம் முற்றும் நடந்த *- உலகம் முழுவதும் பெருவழக்காய் அறியப் பெற்ற;* ***வாய்மை மன்னன்*** *- சத்தியம் தவறாத தயரதன்;* ***கையொடு கையைப் புடைக்கும்*** *- கையுடன்மற்றொரு கையை ஓங்கி அடிப்பான்;* ***வாய் துடிக்கும்*** *- உதட்டைக் கடிப்பான்;* ***மெய்உரை குற்றம் என*** *- உண்மை சொல்லுதல் தீங்கைத் தருவது என்று சொல்லி;* ***புழுங்கிவிம்மும்-*** *மனம் வெந்து பொருமுவான்;* ***நெய் எரி உற்று என*** *- நெய்யில் நெருப்புப் பட்டாற்போல;* ***நெஞ்சு அழிந்து*** *- மனம் உடைந்து;* ***சோரும்*** *- வருந்துவான்.*

வாய்மை மன்னனாகிய தயரதனை மெய்யுரை குற்றம் என எண்ணச் செய்தது அவனுக்கு இராமபிரான்பால்உள்ள பேரன்பு. கைபுடைத்தல் வாய்கடித்தல் ஆகியவை சினத்தால் நிகழும் மெய்ப்பாடுகள். ***27***

1518. ***'ஒறுப்பினும் அந்தரம், உண்மை ஒன்றும் ஓவா***
மறுப்பினும் அந்தரம்' என்று, வாய்மை மன்னன்,
'பொறுப்பினும் இந் நிலை போகிலாளை வாளால்
இறுப்பினும் ஆவது இரப்பது' என்று எழுந்தான்.

வாய்மை மன்னன் *- சத்தியத்தைப் பேணிக் காக்கும் தயரதன்;* ***'ஒறுப்பினும்அந்தரம்*** *- இவளைத் தண்டித்தாலும் தீமை;* ***உண்மை ஒன்றும் ஓவா*** *- மெய்யைச்சிறிதும் காவாமல்;* ***மறுப்பினும் அந்தரம்*** *- கொடுத்த வரங்களைத் தர மறுத்தாலும்தீமை;'* ***என்று*** *- என்று கருதி;* ***'இந் நிலை போகிலாளை*** *- இந்நிலையினின்றும்மாறாதவளை;* ***பொறுப்பினும்*** *- பொறுத்து அடங்குவதைக் காட்டிலும்;* ***வாளால் இறுப்பினும்-*** *வாளால் கொல்வதைக் காட்டிலும்;* ***இரப்பது ஆவது*** *- இவளை வேண்டி யாசிப்பதே பொருத்தம்;'* ***என்று எழுந்தான்*** *- என்று கருதி, அது செய்யப் புறப்பட்டான்.*

பலவாறாகத் துன்பப்பட்ட தயரதன் இறுதியில் இரந்து வேண்டுதல் ஒருவேளை பயன் தரலாம் என்றுகருதி அவ்வாறு செய்யத் துணிந்தான். பொறுப்பு, இறுப்பு - தொழிற்பெயர்கள்; இன் - உறழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தது. ***28***

கைகேயியின் காலில் விழுந்து, தயரதன் இரத்தல்

கலிநிலைத்துறை

1519. ***'கோல் மேற்கொண்டும் குற்றம்***
அகற்றக் குறிகொண்டார் -
போல், மேல் உற்றது உண்டு எனின்
நன்று ஆம் பொறை' என்னா,
கால்மேல் வீழ்ந்தான் - கந்து கொல்
யானைக் கழல் மன்னர்
மேல் மேல் வந்து முந்தி
வணங்கி மிடை தாளான்.

கந்து கொல் யானைக் கழல் மன்னர் - *கட்டுத்தறியை முறிக்கும் யானைப்படையையுடைய வீரக்கழல் அணிந்த அரசர் பலரும்;* ***மேல் மேல் முந்தி வந்து -*** *மேலே மேலே(ஒருவர்க் கொருவர்) முற்பட்டு வந்து;* ***வணங்கி மிடை தாளான் -*** *வழிபட்டு நெருங்குகின்றபாதங்களையடைய தயரதன்;* ***கோல் மேற்கொண்டும்-*** *தாம் ஆட்சியை மேற்கொண்டிருந்தாலும்;* ***குற்றம் அகற்றக் குறிக்கொண்டார்போல் -*** *(அதில்வரும்) குற்றங்களை நீக்கக்கருத்துக் கொண்ட நல்ல அரசரைப் போல;* ***மேல் உற்றது உண்டு எனின் -*** *மேலே வரும் நன்மைஉண்டென்றால்;* ***பொறை நன்று ஆம் என்னா -*** *பொறுமை நல்லதாகும் என்று எண்ணி;* ***கால்மேல் வீழ்ந்தான்-*** *கைகேயியின் கால்களில் விழுந்து வணங்கினான்.*

தம் பதவியே பெரிதெனக் கருதாமல் குற்றம் நிகழாது காக்க அரும் பாடுபடும் அரசரைப் போலத்தன் பெருமை நோக்காது கைகேயியைச் சினம் தணிவித்துக் குற்றம் நிகழாது காக்க எண்ணிய தயரதன்அவள் காலில் விழுந்து வணங்கினான். கைகேயி மனம் மாறி வரங்களைத் தருமாறு வேண்டுவது தவிர்ந்தால்.அவளுக்கு வரந்தர மறுத்தலால் வரும் குற்றமும். இராமனுக்கு அரசளிப்பதாகச் சொன்ன வாக்குப் பொய்த்தலும் நீங்கி நன்மை உண்டாகும் என்ற எண்ணிஅவ்வாறு செய்தான். உற்றது - கால வழுவமைதி. ***29***

1520. ‘கொள்ளான் நின் சேய் இவ் அரசு;
அன்னான் கொண்டாலும்,
நள்ளாது இந்த நானிலம்;
ஞாலம்தனில் என்றும்
உள்ளார் எல்லாம்ஓத
உவக்கும் புகழ் கொள்ளாய்;
எள்ளா நிற்கும் வன் வழி கொண்டு
என் பயன்?’ என்றான்.

‘இவ் அரசு நின் சேய் கொள்ளான் - *இந்த அரசாட்சியை நினக்கு மகனாகிய பரதன்ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டான்;* ***அன்னான் கொண்டாலும் -*** *(ஒருகால்) அவன் ஏற்றுக்கொண்டாலும்;* ***இந்த நானிலம் நள்ளாது -*** *இவ்வுலகம் அதனை விரும்பாது;* ***ஞாலம்தனில் உள்ளார் எல்லாம்-*** *உலகில் உள்ள எல்லோரும்;* ***என்றும் ஓத உவக்கும் -*** *எந்நாளும் புகழ்வதைவிரும்பும்;* ***புகழ் கொள்ளாய் -*** *கீர்த்தியைப் பெறமாட்டாய்;* ***எள்ளா நிற்கும்வன்பழி கொண்டு -*** *என்றும் எல்லோரும் இகழ்தற்குரிய வலிய பழியை ஏற்பதனால்;* ***பயன்என் -*** *பயன் யாது?;’* ***என்றான் -.***

தயரதன் பரதன் பண்புகள் அறிந்தவனாதலின் அவன் அரசாட்சியைக் கொள்ளான் என்றான்.கொண்டாலும் - உம்மை கொள்ளுதலின் அருமை சுட்டியது. நானிலம் - ஆகுபெயராய் மக்களை உணர்த்திற்று.என்றும் என்பதனைப் பழியோடும் கூட்டி உரைக்க. ***30***

1521. ‘வானோர் கொள்ளார்; மண்ணவர் உய்யார்;
இனி, மற்று என்
ஏனோர் செய்கை? யாரொடு நீ
இவ் அரசு அள்வாய்

யானே சொல்ல, கொள்ள
இசைந்தான்; முறையாலே
தானேநல்கும் உன் மகனுக்கும்
தரை' என்றான்

'வானோர் கொள்ளார் - 'இராமனைக் காட்டுக்குத் துரத்தி விட்டுப் பரதன் அரசாள்வதைத்தேவர்களும் ஏற்றுக் கொள்ளார்; **மண்ணவர் உய்யார் -** மண்ணுலகத்தவர் எவரும் உயிர்வாழார்; **இனி மற்று ஏனோர் செய்கை என் -** இனிமேல் பிறர் செய்கையைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுவது என்ன?; **நீ இவ் அரசு யாரொடும் ஆள்வாய் -** (அவ்வாறாயின்) நீஇந்த அரசினை யாரோடிருந்து ஆட்சி புரிவாய்?; **யானே சொல்ல -** நானே அவனை அரசேற்குமாறுசொல்ல; **கொள்ள இசைந்தான் -** ஏற்றுக்கொள்ள உடன்பட்டான்; **முறையாலே -** முறைப்படி; **உன் மகனுக்கும் தானே தரை நல்கும் -** உன் பிள்ளைக்கும் தானே நாட்டைக்கொடுப்பான்;' **என்றான் -.**

யான் வற்புறுத்த இராமக் அரசினை ஏற்க இசைந்தான்; அவன் ஆசை கொண்டு முயலவில்லை.பரதன் நாட்டைப் பெறுவதற்காக இராமனைக் காட்டிற்குத் துரத்த வேண்டுவதில்லை. நீ விரும்பினால்தானாகவே பரதனுக்கு நாட்டை அளித்துவிடுவான். அப்பொழுது முறைகேடு யாதும் நேராது என்றான்தயரதன். எங்ஙனமாவது இராமன் காடு செல்வதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்று கருதினான். வானோரையும்மண்ணில் வாழ்வோரையும் முற்கூறினமையின் ஏனோர் என்றது பிற மக்களையும் கீழுலகத்தவரையும் குறித்தது. *31*

1522. ' "கண்ணே வேண்டும்" என்னினும்
ஈயக் கடவேன்; என்
உள் நேர் ஆவி வேண்டினும், இன்றே
உனது அன்றோ? -
பெண்ணே! வண்மைக் கேகயன் மானே! -
பெறுவாயேல்,
மண்ணே கொள் நீ; மற்றையது ஒன்றும்
மற' என்றான்.

'பெண்ணே - 'பெண்ணாகப் பிறந்தவளே!; **வண்மைக் கேகயன் மானே -** வள்ளன்மையுடைய கேகய மன்னன் மகளே!; **கண்ணே வேண்டும் என்னினும் -** என்கண்களையே (நீ)வேண்டும் என்றாலும்; **ஈயக் கடவேன் -** கொடுக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்; **என் உள்நேர் ஆவி வேண்டினும் -** எனது உடலின் உள்ளே நிலவும் உயிரை விரும்பினாலும்; **இன்றேஉனது அன்றோ -** இப்பொழுதே உன் வசமுள்ள தல்லவா?; **பெறுவாயேல் -** வரத்தைப் பெறவிரும்புவாயானால்; **மண்ணே கொள்நீ -** நாட்டை மட்டும் பெற்றுக் கொள்வாய்; **மற்றையது ஒன்றும் மற -** மற்றொரு வரத்தை மட்டும் மறந்துவிடு;' **என்றான் -.**

பெண்களுக்குரிய இரக்கம் உன்பால் இருக்க வேண்டுவதன்றோ என்னும் குறிப்போடு 'பெண்ணே' என்றும், உன் தந்தையின் வள்ளன்மை உனக்கும் இருத்தல் வேண்டுமன்றோ என்னும் கருத்தோடு 'வன்மைக் கேகயன் மானே' என்றும் கூறினான்.

கண்ணிற் சிறந்த உறுப்பு இல்லையாதலின் அதனையும், அக்கண்ணிற் சிறந்தது உயிராதலின் அதனையும் தருவதாகச் சொன்னான். உனது - குறிப்பு வினைமுற்று. மற்றையது- இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புதல். அதனை வாயாற் சொல்லவும் அஞ்சி இவ்வாறு கூறினான். *32* ***1523.*** ***'வாய் தந்தேன் என்றே; இனி,***

யானோ அது மாற்றேன்;
நோய் தந்து என்னை
நோவன செய்து நுவலாதே;
தாய் தந்தென்ன, தன்னை இரந்தால்,
தழல் வெங் கண்
பேய் தந்தீயும்; நீ இது தந்தால்
பிழை ஆமோ?'

'யானோ வாய் தந்தேன் என்றேன் - யான் வாயால் வரங்களைத் தந்தேன் என்றசொல்லிவிட்டேன்; **இனி அது மாற்றேன் -** இனி அதனைத் தவறமாட்டேன்; **என்னை நோய்தந்து -** எனக்கு வருத்தத்தைத் தந்து; **நோவன செய்து -** துன்புறத் தக்கவற்றைப் புரிந்து; **நுவலாதே -** *(மேலும்)* அத்தகைய சொற்களைச் சொல்லாதே; **தன்னை இரந்தால் -** தன்னை ஒருவர் இரந்து வேண்டினால்; **தாய் தந்து என்ன -** தாய் மனம் இரங்கித் தருவதுபோல; **தழல்வெம் கண் பேய் -** நெருப்புப் போலும் கொடிய கண்களையுடைய பேயும்; **தந்தீயும் -** கொடுக்கும்; **நீ இது தந்தால் -** நீ *(யான் வேண்டும்)* இதனைத்தருவாயானால்; **பிழை ஆமோ-** தவறாகுமோ?'

இரந்து கேட்டால் பேயும் தாய்போல இசையும் என்றால் பரதனுக்குத் தாயாகிய நீ இசைதல்தவறாகுமோ? என்றான். பேய் என்பதன்பின் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. தந்தீயும்- தரும்; வினைத் திரிசொல்.
33

கைகேயி மறுக்கத் தயரதன் மீண்டும் இரத்தல்

1524. ***இன்னே இன்னே பன்னி***
இரந்தான் இகல் வேந்தன்;
தன் நேர் இல்லாத் தீயவள்
உள்ளம் தடுமாறாள்,
'முன்னே தந்தாய் இவ் வரம்;
நல்காய்; முன்வாயேல்,
என்னே? மன்னா! யார் உளர்
வாய்மைக்கு இனி?' என்றாள்.

இகல்வேந்தன் - வெற்றியையுடைய அரசர்க்கரசனாகிய தயரதன்; **இன்னே இன்னேபன்னி இரந்தான் -** இவ்வாறாகப் பலமுறை சொல்லி வேண்டினான்; **தன் நேர் இல்லாத்தீயவள் -** தனக்கு நிகரில்லாத தீயவளான கைகேயி; **உள்ளம் தடுமாறாள் -** மனம்சிறிதும் இரங்கினாள் அல்லள்; **மன்னா -** அரசே; **இவ் வரம் முன்னே தந்தாய் -** இந்த வரங்களை முன்னர் வாயால் தந்துவிட்டாய்; **நல்காய் -** இப்போது செயற்படுத்தமாட்டாய்; **முனிவாயேல் -** கோபிப்பாயானால்; **என்னே -** என்னாவது?;

வாய்மைக்கு இனி யார் உளர் - இனிமேல் வாய்மையைக் காப்பாற்றுதற்கு யார்இருக்கின்றார்?;' ***என்றாள் -.***

தன் கணவன் எவ்வளவு இரந்து வேண்டியும் இரங்காமையின் 'தன் நேர் இல்லாத் தீயவள்' என்றார். 'தீயவை யாவையினும் சிறந்த தீயாள்' (1504) என்று முன்னர்க் குறித்தமை கருதத்தக்கது. நல்காய்என்பதனை முற்றெச்சமாக்கிச் செயற்படுத்தாமல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். 'மன்னா? யார்உளர் வாய்மைக்கு இனி' என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. 34

1525. அச் சொல் கேளா, ஆவி புழுங்கா,
அயர்கின்றான்,
பொய்ச் சொல் பேணா வாய்மொழி மன்னன்,
பொறை கூர,
'நச்சுத் தீயே பெண் உரு அன்றோ?'
என, நாணா,
முச்சு அற்றார்போல், பின்னும் இரந்தே
மொழிகின்றான்;

பொய்ச் சொல் பேணா - பொய்யான சொற்களைப் போற்றாத; ***வாய்மொழி மன்னன்-*** உண்மை மொழிகளைப் போற்றும் தயரதன்; ***அச் சொல் கேளா -*** அந்தச் சொற்களைக்கேட்டு; ***ஆவி புழுங்கா -*** உயிர் வெதும்பி; ***அயர்கின்றான் -*** சோர்ந்து; ***பொறை கூர -*** முன்னிலும் பொறுமை மேலிட; ***நச்சுத் தீயே பெண் உரு அன்றோ' என -*** '(கொல்லும் தன்மையுள்ள) நஞ்சும், தீயுமே இப்பெண்ணின் தோற்றமாக வந்துள்ளனவன்றோ' என்றுஎண்ணி; ***நாணா-*** வெட்கமுற்று; ***முச்சு அற்றார் போல் -*** மூச்சு அடங்கியவரைப்போல இருந்து; ***பின்னும் இரந்தே மொழிகின்றான் -*** மேலும் இரத்தலை மேற்கொண்டேபேசுகின்றான்.

இது, கைகேயியின் இகழ்ச்சிக் சொல் கேட்ட தயரதன் உற்ற சோகத்தையும் தொடர்ந்து வேறுவழியின்றி அவனிடம் இரந்து நிற்றலையும் கூறுகிறது. பேணா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். கேளா, நாணா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். கூர்- உள்ளது சிறத்தலாகிய குறிப்புணர்த்தும் உரிச்சொல். மூச்சு - மூச்சு என்பதன் குறுக்கல் விகாரம். 35

1526. 'நின் மகன் ஆள்வான்; நீ, இனிது ஆள்வாய்;
நிலம் எல்லாம்.
உன் வயம் ஆமே; ஆளுதி; தந்தேன்;
உரை குன்றேன்;
என் மகன், என் கண், என் உயிர்,
எல்லா உயிர்கட்கும்
நன்மகன் இந்த நாடு இறவாமை
நய' என்றான்.

‘நின்மகன் ஆள்வான்- *‘உனக்கு மகனாகிய பரதன் ஆட்சி புரிவான்;* **நீ இனிதுஆள்வாய் -** *நீ இன்பமாக அதிகாரம் செலுத்துவாய்;* **நிலம் எல்லாம் -** *மண்ணுலகம்முழுதும்;* **உன் வயம் ஆமே -** *உன் வழிப்பட்டதாக ஆகும்;* **ஆளுதி -** *ஆட்சிபுரிவாய்;* **தந்தேன் -** *கொடுத்தேன்;* **உரை குன்றேன் -** *பேச்சுத் தவறமாட்டேன்;* **என்மகன் -** *எனக்கு மகனும் ;* **என் கண் -** *எனக்குக் கண்போன்றவனும்;* **என் மகன் -** *அனைத்து உயிர்களுக்கும் சிறந்த பிள்ளை போன்றவனுமான இராமன்;* **இந்த நாடு இறவாமை -** *இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறாமை மட்டும்;* **நய -** *விரும்பிடுவாய்;’* **என்றான் -.**

இப்பாட்டின் பிற்பாதி தயரதன் இராமன்மீது கொண்டிருந்த அன்பின் மிகுதியையும், இராமன்சிறப்பையும் தெரிவிக்கிறது. ‘உன் உயிர்க்கு என நல்லன் மன்னுயிர்க்கு எலாம்’ (1350) எனவசிட்டன் உரைத்தது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.
36

1527. **‘மெய்யே; என்தன் வேர்**
அற நூறும் வினை நோக்கி
நையாநின்றேன், நாவும்
உலர்ந்தேன்; நளினம்போல்
கையான், இன்று, என்
கண் எதிர்நின்றும் கழிவானேல்,
உய்யேன்; நங்காய்! உன் அபயம்
என் உயிர்’ என்றான்.

‘மெய்யே - *‘சத்திமே;* **என்தன் வேர் அற நூறும் -** *எனது மூலம் கெடும்படிஅழிக்கும்;* **வினைநோக்கி -** *எனது தீவினையை எண்ணி;* **நையா நின்றேன் -** *வருந்துகின்றேன்;* **நாவும் உலர்ந்தேன் -** *(உன்னோடு பேசிப் பேசி) நாக்கும் வறளப் பெற்றேன்;* **இன்று -** *இந்நாளில்;* **நளினம் போல் கையான் -** *தாமரை போலும் கைகளையுடைய இராமன்;* **என் கண் எதிர்நின்றும் கழிவானேல் -** *என் பார்வையினின்று நீங்கிக் காடு செல்வான்என்றால்;* **உய்யேன் -** *யான் பிழைத்திருக்கமாட்டேன்;* **நங்காய் -** *(ஆதலால்)பெண்ணே!;* **என் உயிர் உன் அபயம் -** *என்னுடைய உயிர் உன் அடைக்கலம் ஆகும்’;* **என்றான்-.**

தயரதன் இராமன் காடு சென்றால் தன் உயிர் நீங்கிவிடும் என்பதனைத் தெரிவித்துத் தன்னைக்காத்திடுமாறு கைகேயியை வேண்டினான். 37 கைகேயி ‘வரத்தைத் தவிருமாறு கூறுதல் அறமோ?’ எனல்

1528. **இரந்தான் சொல்லும் இன் உரை கொள்ளான்.**
முனிவு எஞ்சாள்,
மரம்தான் என்னும் நெஞ்சினள், நாணாள்,
வசை பாராள்,
‘சரம் தாழ் வில்லாய்! தந்த வரத்தைத்
“தவிர்க்” என்றல்,

உரம்தான் அல்லால், நல் அறம் ஆமோ?
உரை' என்றாள்.

இரந்தான் சொல்லும் இன் உரை கொள்ளாள் - *தயரதன் தன் பால் குறையிரந்துசொல்லும் இனிய சொற்களைக் கேளாதவளும்;* ***முனிவு எஞ்சாள் -*** *கோபம் தணியாதவளும்;* ***மரம்தான் என்னும் நெஞ்சினள் -*** *மரம் என்று சொல்லத்தக்க வன்மையான மனத்தைக் கொண்டவளும்;* ***நாணாள் -*** *வெட்கம் இல்லாதவளும்;* ***வசை பாராள் -*** *பழியைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவளுமானகைகேயி;* ***'சரம் தாழ் வில்லாய் -*** *(தயரதனைப் பார்த்து) 'அம்புகள் தங்கும் வலியவில்லையுடையே அரசே!;* ***தந்த வரத்தைத் 'தவிர்க' என்றல் -*** *முன்பு கொடுத்த வரத்தை விட்டுவிடு என்று வேண்டுவது;* ***உரம்தான் அல்லால் -*** *மன வலிமையேயன்றி;* ***நல் அறம் ஆமோ உரை -*** *நல்ல தருமம் ஆகுமோ சொல்லாய்;'* ***என்றாள்-.***

கைகேயியின் வலிய நெஞ்சுக்கு மரத்தை உவமையாகச் சொன்னார் - திருத்தற்கு அரிதாதலின்.இரும்பாயின் நெருப்புக்கு இளகும்; மரமோ சாம்பலாகுமோ தவிரநெகிழாது. கைகேயி நெகிழாமல் நின்றமை உணர்த்தப்பட்டது கொள்ளாள், நெஞ்சினள், நாணாள், பாராள் - வினையாலணையும் பெயர்கள். ***38***

மண்ணில் விழுந்து, மன்னன் புலம்புதல்

1529. கொடியாள் இன்ன கூறினள்; கூற,
குல வேந்தன்,
'முடி சூடாமல் வெம்பரல்
மொய் கானிடை, மெய்யே
நெடியான் நீங்க, நீங்கும் என்
ஆவி இனி' என்னா,
இடி ஏறுண்ட மால் வரைபோல்,
மண்ணிடை வீழ்ந்தான்.

கொடியாள் - *கொடியவளான கைகேயி;* ***இன்ன கூறினள் -*** *இப்படிப்பட்டவற்றைச்சொன்னாள்;* ***கூற -*** *சொல்ல;* ***குல வேந்தன் -*** *சிறந்த மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன்;* ***இனி -*** *இனிமேல்;* ***நெடியான் -*** *இராமன்;* ***முடிசூடாமல் -*** *மகுடம் சூட்டிக்கொள்ளாமல்;* ***வெம்பரல் மொய் கானிடை நீங்க -*** *கொடிய பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த காட்டில் உறையச்செல்ல;* ***மெய்யே என் ஆவி நீங்கும் என்ன-*** *உண்மையாக என் உயிர் பிரியும் என்றும் சொல்லி;* ***இடி ஏறுண்ட மால்வரை போல -*** *இடியினை ஏற்ற பெரிய மலையைப்போல;* ***மண்ணிடை -*** *பூமியில்;* ***வீழ்ந்தான் -*** *சாய்ந்தான்.*

திருமாலாதலின் இராமன் நெடியோன் என்று குறிக்கப்பெற்றான். ஏறுண்ட - தாக்கப்பட்ட; 'இடிஏறு உண்ட' எனப் பிரித்தும் 'பேரிடி வீழ்ந்த' எனப் பொருள் உரைப்பாரும் உண்டு. 'காத்தலும்'என்ற பாடத்தினும் 'வெம்பரல்' என்று பாடமே சரி. ***39***

1530. ***வீழ்ந்தான்; வீழா, வெந் துயரத்தின்***
கடல் வெள்ளத்து
ஆழ்ந்தான்; ஆழா, அக் கடலுக்கு
ஓர் கரை காணான்;
சூழ்ந்தாள் துன்பம் சொற்
கொடியாள், சொல்கொடு நெஞ்சம்
போழ்ந்தாள், உள்ளப் புன்மையை
நோக்கிப் புலர்கின்றான்.

வீழ்ந்தான் - *(தயரதன்) மண்ணில் விழுந்தான்;* ***வீழா -*** *விழுந்து;* ***வெம் துயரத்தின் கடல் வெள்ளத்து -*** *கொடிய துயரமாகிய கடலின் வெள்ளத்தில்;* ***ஆழ்ந்தான்-*** *அமுந்தினான்;* ***ஆழா -*** *அழுந்தி;* ***அக்கடலுக்கு ஓர் கரை காணான் -*** *அந்தக்கடலுக்கு ஒர் எல்லை காணாதவன் ஆனான்;* ***துன்பம் சூழ்ந்தாள் -*** *தனக்குப் பெருந்துன்பத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டவளும்;* ***சொல் கொடியாள் -*** *கொடிய சொற்களையுடையவளும்;* ***சொல்கொடுநெஞ்சம் போழ்ந்தாள் -*** *தன் பேச்சால் மனத்தைப் பிளந்தவளுமான கைகேயியின்;* ***உள்ளன்புன்மையை நோக்கிப் -*** *மனத்தின் சிறுமையை எண்ணி;* ***புலர்கின்றான் -*** *வாடுகின்றான்.*

துயரத்தைக் கடலாக உருவகித்ததற்கு ஏற்பக் 'கரை காணான்' என்றார். வீழ்ந்தான் - வினைமுற்று. சூழ்ந்தாள், கொடியாள், போழ்ந்தாள் - வினையாலணையும் பெயர்கள். 40

1531. ***' "ஒன்றாநின்ற ஆர் உயிரோடும்,***
உயர் கேள்வர்
பொன்றா முன்னம் பொன்றினர்"
என்னும் புகழ் அல்லால்,
இன்று ஓர்காறும், எல் வளையார்,
தம் இறையோரைச்
கொன்றார் இல்லை; கொல்லுதியோ நீ? -
கொடியோளே!

'எல் வளையார் - *ஒளி பொருந்திய வளையலையுடைய மகளிர்;* ***ஒன்றா நின்ற ஆர்உயிரோடும் -*** *உடலோடு ஒன்று சேர்ந்த அரிய உயிருடனே;* ***உயர் கேள்வர் -*** *தம்உயர்ந்த கணவர்;* ***பொன்றா முன்னம் பொன்றினர் -*** *இறப்பதற்கு முன்னே தாங்கள் இறந்தனர்;* ***என்னும் புகழ் அல்லால் -*** *எனப்படும் கீர்த்தியைக் கொண்டனரேயன்றி;* ***இன்றுகாறும்-*** *இன்றுவரை;* ***தம் இறையோரைக் கொன்றார் இல்லை -*** *தம் கணவரைக் கொலை செய்தவர்இல்லை;* ***கொடியாளே-*** *கொடுமையுள்ளங் கொண்டவே!;* ***நீ கொல்லுதியோ -*** *(அவ்வுலகஇயல்புக்கு மாறாக) நீ (என்னைக்) கொல்லுகின்றாயோ -'*

இது முதல் ஐந்து பாடல்கள் ஒரு தொடர். 45 ஆம் பாட்டொடு முடியும். அப்பாட்டில் வரும் தோளான்என்பது இவற்றிற்கு எழுவாய். இன்று ஓர் காறும்; ஓர் - அசை.

இதுவரை கணவனைக் கொன்ற மகளிர் இல்லை. நீ கணவனாகிய என்னைக் கொல்லுகின்றாய் ஆதலின்உன்போலக் கொடியவர் உண்டோ என்று தயரதன் கைகேயியை இகழ்ந்தான். பத்தினிப் பெண்டிர்கணவன் இறந்தபின் உயிர்வாழா இயல்பினர் என்று நூல்கள் கூறும்.

“பெருந்தோள் கணவன் மாய்ந்தென அரும்பு அற
வள்இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள்இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓர் அற்றே” *(புறம் 246)*

“தன் உயிர் கொண்டு அவன் உயிர் தேடினள் போல்,
பெருங் கோப்பெண்டும் ஒருங்கு உடன் மாய்ந்தனன்”
(சிலம்பு 3:25: 85 - 86)

“காதலர் இறப்பின் கனைஎரி பொத்தி,
ஊது உலைக் குருகின் உயிர்த்து அகத்து அடங்காது
இன்உயிர் ஈவர்; ஈயார் ஆயின்,
நன்நீர்ப் பொய்கையின் நளிஎரி புகுவர்”
(மணிமேகலை; 2:42 - 48)

“தரைமகளும் தன்கொழுநன் உடலம் தன்னைத்
தாங்காமல் தன்கரத்தால் தாங்கி விண்நாட்டு
அரமகளிர் அவ்வுயிரைப் புணரா முன்னம்
ஆவி ஒக்க விடுவாளைக் காண்மின் காண்மின்”
(கலிங்கத்துப் பரணி, 483)

“போரில்,
விடன் ஏந்தும் வேலாற்கும் வெள்வளையினாட்கும்
உடனே உலந்தது உயிர்”
(புறப்பொருள் வெண்பா மாலை: (262)

ஆகியவை காணத்தக்கன.

41 1532. ***‘ஏவம் பாராய்; இல் முறை நோக்காய்;***
அறம் எண்ணாய்;
“ஆ!” என்பாயோ அல்லை; மனத்தால்
அருள் கொன்றாய்;
நா அம்பால், என் ஆர் உயிர் உண்டாய்;
இனி, ஞாலம்
பாவம் பாராது, இன் உயிர்
கொள்ளப் படுகின்றாய்!

‘**ஏவம் பாராய்** - (என்) துன்பத்தைப் பார்க்கின்றாய் அல்லை; **இல் முறை நோக்காய்**- நற்குடிப் பிறந்த பெண்ணின் நடைமுறையையும் கருதுவாய் அல்லை; **அறம்**

எண்ணாய் - *தருமத்தையும் நினைக்க மாட்டாய்;* ***ஆ என்பாயோ அல்லை*** - *ஐயோ என்று இரங்குவாயும் அல்லை;* ***மனத்தால் அருள் கொன்றாய்*** - *உன் மனத்தில் அருள் என்னும் பண்பையே கொன்றுவிட்டாய்;* ***என் ஆர் உயிர்*** - *என்னுடைய அரிய உயிரையும்;* ***நா அம்பால் உண்டாய்*** - *உன் நாக்காகியஅம்பினால் கொன்றாய்;* ***இனி ஞாலம் பாவம் பாராது*** - *இனி இவ் வுலகத்து மக்களால் (பெண்கொலை)பாவம் என்று பாராமல்;* ***இன் உயிர் கொள்ளப் படுகின்றாய்*** - *உன் இனிய உயிரைக்கொள்ளப்படப் போகின்றாய்.*

பெண்ணிற்குரிய எந்த நற்பண்பும் இல்லாத உன்னை உலகத்தாரே கொன்றொழிப்பர் என்கிறான். ஏவம் - எவ்வம் என்பதன் விகாரம் மனத்தால் அருள் - உருபு மயக்கம். உண்டாய் - தெளிவு பற்றிவந்தகால வழுவமைதி.
42

1533. ‘ஏண்பால் ஓவா நாண்,
மடம், அச்சம், இவையே தம்
பூண்பால் ஆகக் காண்பவர் நல்லார்;
புகழ் பேணி
நாண்பால் ஓரா நங்கையர்
தம்பால் நணுகாரே;
ஆண்பாலாரே; பெண்பால்
ஆரோடு அடைவு அம்மா?

‘ஏண்பால் ஓவா - *பெருமையின் பகுதியிலிருந்து நீங்காத;* ***நாண், மடம் அச்சம்-*** *நாணம், மடம், அச்சம் முதலிய;* ***இவை தம் பூண்பால் ஆக*** - *இவற்றைத் தம்முடையஅணிகலன்களாக;* ***காண்பவர் நல்லார்*** - *கருதுபவர் நற்பெண்டிர் ஆவர்;* ***புகழ் பேணி*** - *புகழை விரும்பி;* ***நாண்பால் ஓரா நங்கையர்*** - *நாணத்தின் தன்மையை அறியாத மகளிர்;* ***தம் பால் நணுகாரே*** - *தம் இனத்தில் சேர்ந்தவர் ஆகார்;* ***ஆண்பாலாரே*** - *(அவர்கள்) ஆண்மக்களே;* ***பெண்பால் ஆரோடு அடைவு அம்மா*** - *பெண்ணினத்தில் யாரோடுசார்ந்தவர் ஆவார்?’ (ஒருவரோடும் சார்ந்தவர் அல்லர்)*

பெண்களுக்குரிய சிறந்த பண்புகள் நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்பன. உபலட்சணத்தால் பயிர்ப்பும் கொள்ளத் தக்கது. நாணம் - தகாதவற்றின்கண்உள்ளம் ஒடுங்குதல்; மடம் - அனைத்தும் அறிந்தும் அறியாதது போல் இருத்தல்; அச்சம் - என்றும்காணாததைக் கண்டவிடத்து அஞ்சுதல்; பயிர்ப்பு - தன் கணவன் அல்லாதவரின் கைமுதலியன மேற்படின் அருவருத்தல். ஆண்பாலாரே - ஏகாரம் தேற்றம்; நணுகாரே - ஏகாரம் அசை; அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். *43*

1534. ‘மண் ஆள்கின்றார் ஆகி,
வலத்தால் மதியால் வைத்து
எண்ணா நின்றார் யாரையும்,
எல்லா இகலாலும்,
விண்ணோர்காறும், வென்ற எனக்கு,
என் மனை வாழும்

பெண்ணால் வந்தது, அந்தரம்
என்னப் பெறுவேனோ?'

'மண் ஆள்கின்றார் ஆகி - *நாட்டை ஆளுகின்ற அரசர்களாகப் பட்டம் ஏற்று;* **வலத்தால்** - *வலிமையாலும்;* **மதியால்** - *அறிவினாலும்;* **வைத்து எண்ணாநின்றார்யாரையும்** - *மேலாக வைத்துப் போற்றப்படுகின்ற அரசர்கள் எல்லாரையும்;* **விண்ணோர்காறும்**- *தேவர்கள் வரையிலும்;* **எல்லா இகலாலும்** - *எல்லாப் போரிலும்;* **வென்ற எனக்கு**- *வெற்றி கொண்ட எனக்கு;* **என்மனை வாழும் பெண்ணால்** - *என் அரண்மனையில் வாழும்பெண்ணினால்;* **அந்தரம் வந்தது என்னப் பெறுவேனோ** - *முடிவு நேர்ந்தது என்று சொல்லத்தக்க நிலையை அடைவேனோ!'*

வலமும் மதியும் நிறைந்த மன்னர்களை வென்ற எனக்கு அவையில்லாத மனைவியால்முடிவுவந்துவிடுமோ என்கிறான். மனை வாழும் பெண் - மனைவி இகலால் - உருபுமயக்கம். *44*

1535. *என்று, என்று, உன்னும்;*
பன்னி இரக்கும்; இடர் தோயும்;
ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா இன்னல்
உழக்கும்; 'உயிர் உண்டோ?
இன்று! இன்று! ' என்னும்
வண்ணம் மயங்கும்; இடையும் - பொன் -
குன்று ஒன்று ஒன்றோடு
ஒன்றியது என்னக் குவி தோளான்.

பொன்குன்று ஒன்று - *பொன்மலை ஒன்று;* **ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன** - *மற்றொருபொன்மலையோடு கூடியது என்னுமாறு;* **குவி தோளான்** - *திரண்ட தோள்களையுடைய தயரதன்;* **என்று என்று உன்னும்** - *முற்கூறியவாறு பலபடியாக நினைப்பான்;* **பன்னி இரங்கும்** - *வாயினால் பல சொல்லி வருந்துவான்;* **இடர் தோயும்**- *துன்ப வெள்ளத்தில் அழுந்துவான்;* **ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா** - *ஒன்றோடு ஒன்று பொருந்தாத;* **இன்னல் உழக்கும்** - *பலவகைத்துன்பங்களால் வருந்துவான்;* **உயிர் உண்டோ** - *மூச்சு இருக்கிறதோ;* **இன்று இன்று என்னும்வண்ணம்** - *இல்லை இல்லை என்று கூறும்படி;* **மயங்கும்** - *மூர்ச்சையுறுவான்;* **இடையும்**- *(நெஞ்சம்) உடைவான்.*

தோய்தல் என்னும் வினைக்கு ஏற்றவாறு இடர் வெள்ளமாக உரைக்கப் பட்டது. 'பொன் குன்றுஒன்று ஒன்றோடு ஒன்றியது என்ன' - இல்பொருள் உவமை.
45

கைகேயி, 'உரை மறுத்தால் உயிர் விடுவேன்' எனல்

1536. *ஆழிப் பொன் - தேர் மன்னவன்*
இவ்வாறு அயர்வு எய்தி,
பூழிப் பொன் - தோள் முற்றும் அடங்கப்
புரள் போழ்தில்,

“ஊழின் பெற்றாய்” என்று உரை; இன்றேல்,
உயிர் மாய்வென்;
பாழிப் பொன் - தார் மன்னவ!’ என்றாள்,
பசை அற்றாள்.

ஆழிப் பொன் தேர் மன்னவன் *- சக்கரங்களையுடைய பொன்னால் ஆகிய தேரையுடையதயரதன்;* ***இவ்வாறு அயர்வு எய்தி*** *- இப்படித் தளர்ச்சி அடைந்து;* ***பொன் தோள் முற்றும்பூழி அடங்க*** *- அழகிய தன் தோள்கள் முழுவதும் புழுதி போர்க்க;* ***புரள் போழ்தில்*** *- (தரையில்) உருளும்போது;* ***பசை அற்றாள்*** *- நெஞ்சில் ஈரமில்லாத கைகேயி;* ***‘பாழி பொன் தார் மன்னவ*** *- பெருமை பொருந்திய பொன் மாலை அணிந்த அரசே;* ***ஊழின் பெற்றாய்-*** *முறையாகப் பெற்றாய்;* ***என்று உரை*** *- என்று உன்வாயால் சொல்;* ***இன்றேல்*** *- அவ்வாறு சொல்லாவிட்டால்;* ***உயிர் மாய்வென்*** *- நான் உயிரைப் போக்கிக்கொள்வேன்;’* ***என்றாள் -.***

இப்பாட்டு, கைகேயியின் கல்நெஞ்சைக் காட்டுகிறது. ‘மன்னவ’ என்னும் விளி சொன்னசொல்லைக் காத்தலும், அறத்தைப் போற்றுதலும் அரசனாகிய உன் கடமை ஆகும். அதனைச் செய்க என்னும் கருத்தைக் காட்டுகிறது. ஆழிப் பொன் தேர் மன்னவன்என்பதில் தசரதன் என்பதன் பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. பூழி - புழுதி. பசை - ஈரம், இரக்கம். ***46***

1537. ***‘அரிந்தான், முன் ஓர் மன்னவன்***
அன்றே அரு மேனி,
வரிந்து ஆர் வில்லாய்! வாய்மை வளர்ப்பான்!
வரம் நல்கி,
பரிந்தால், என் ஆம்?’ என்றனள் -
பாயும் கனலேபோல்,
எரிந்து ஆறாதே இன் உயிர் உண்ணும்
எரி அன்னாள்.

பாயும் கனலேபோல் *- பரந்து எரியும் தீயைப்போல;* ***எரிந்து ஆறாதே*** *- எரிந்துதணியாமல்;* ***இன்உயிர் உண்ணும்*** *- இனிய உயிரை அழிக்கின்ற;* ***எரி அன்னாள்*** *- நெருப்புப் போன்ற கைகேயி;* ***‘வரிந்து ஆர் வில்லாய்*** *- இறுக்கிக் கட்டப்பட்டவில்லை உடையவனே!;* ***முன் ஓர் மன்னவன்*** *- உன் குலத்தில் முன்பு தோன்றிய ஓர் அரசன்;* ***வாய்மை வளர்ப்பான்*** *- சத்தியத்தைக் காப்பதற்காக;* ***அருமேனி அரிந்தான் அன்றே-*** *அரிய தன் உடலை அரிந்து கொடுத்தான் அல்லவா?;* ***வரம் நல்கி*** *- (அவ்வாறிக்க) நீ முன்னே வரத்தைத் தந்துவிட்டு;* ***பரிந்தால் என் ஆம்*** *- இப்போது வருந்தினால் என்னபயன் உண்டாகும்;’* ***என்றனள்-.***

வாய்மை காக்க அருமேனி அரிந்த மன்னவன் சிபிச் சக்கரவர்த்தி ஆவான். ஒரு பொருளைக்பற்றி எரித்த பின் தீயானது தணிந்துவிடுவதாய் இருக்கக் கைகேயியாகிய தீயோ உயிரோடு கூடியமன்னவனைப் பற்றி எரித்தும் தணியாது அவன் உயிரையும் கொள்ளுகிறது என வேற்றுமையணி தோன்ற, எரிந்து ஆறாதே இன் உயிர் உண்ணும் எரி அன்னால்’ என்றார். ***47***

acharya.org

தயரதன் வரம் தருதல்

1538. ***'வீய்ந்தாளே இவ் வெய்யவள்' என்னா,***
மிடல் வேந்தன்
'ஈந்தேன்! ஈந்தேன்! இவ் வரம்;
என் சேய் வனம் ஆள,
மாய்ந்தே நான் போய் வான் உலகு
ஆள்வென்; வசை வெள்ளம்
நீந்தாய், நீற்தாய், நின்
மகனோடும் நெடிது!' என்றான்.

மிடல் வேந்தன் - *வலிமை பொருந்திய தயரதன்;* ***'இவ் வெய்யவன் வீய்ந்தாளேஎன்னா -*** *இந்தக் கொடியவள் நாம் உடன்படாவிட்டால் இறுந்துவிடுவான் என்று கருதி;'* ***இவ் வரம் ஈந்தேன் ஈந்தேன் -*** *இந்த வரங்களைக் கொடுத்தேன்,கொடுத்தேன்;* ***என் சேய் வனம் ஆள -*** *என் மகன் இராமன் காட்டை ஆள;* ***நான் மாய்ந்துபோய் -*** *யான் இறந்துபோய்;* ***வான் உலகு ஆள்வென் -*** *விண்ணுலகை ஆள்வேன்;* ***நெடிது-*** *நெடுங்காலம்;* ***நின் மகனோடும் -*** *(நீ) நின் பிள்ளையாகிய பரதனுடன் கூடி;* ***வசை வெள்ளம் -*** *பழியாகிய கடலை;* ***நீந்தாய் நீந்தாய் -*** *கடக்க முடியாமல் அதனுள்நீந்திக்கொண்டே இருப்பாய்;'* ***என்றான் -.***

தயரதன், வரம் தராவிட்டால் கைகேயி உயிரை விடுதல் உறுதி என்று அஞ்சி, 'ஈந்தேன், ஈந்தேன்' என்று விரைந்து கூறினான். இவ் அடுக்கு - தேற்றத் தையும் வெகுளியையும் காட்டுவது. வீய்ந்தாள்- துணிவு பற்றி இறந்த காலத்தில் கூளினார்.
48

தயரதன் துயர் கொள்ள, கைகேயி துயிர் கொள்ளல்

1539. ***கூறா முன்னம், கூறுபடுக்கும் கொலை வாளின்***
ஏறு ஆம் என்னும் வன் துயர் ஆகத்திடை மூழ்க,
தேறான் ஆகிச் செய்கை மறந்தான்; செயல் முற்றி,
ஊறா நின்ற சிந்தையினாளும் துயிலுற்றாள்.

கூறா முன்னம் - *(தயரதன் இவ்வரத்தை ஈந்தேன் என்று, கூறி முடிப்பதற்குள் முன்னே;* ***கூறுபடுக்கும் -*** *இரு கூறாகப் பிளக்கின்ற;* ***கொலைவாளின் ஏறு ஆம் என்னும் -*** *கொலைத் தொழிலையுடைய வாளின் தாக்குதலோடு ஒத்ததாகும் என்று சொல்லத்தக்க;* ***வன் துயர் ஆகத்து இடை மூழ்க -*** *கொடிய துன்பம் மனத்தில் புக;* ***தேறான் ஆகி -*** *உணர்வற்றவன்ஆகி;* ***செய்கை மறந்தான் -*** *செயல்மறந்து மயங்கினான்;* ***செயல்முற்றி -*** *(தன்காரியம்) முடிவுற்றதனால்;* ***ஊறா நின்ற சிந்தையினாளும் -*** *மகிழ்ச்சி ஊறுகின்ற மனமுடையகைகேயியும்;* ***துயிலுற்றாள் -*** *உறங்கினாள்.*

இப்பாட்டில், தயரதன் துயரினால் செயலற்றுக் கிடக்க, கைகேயி மகிழ்ச்சியினால் மெய்ம்மறந்துதூங்கினாள் எனக் துயருற்றார்க்கும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்க்கும் ஒரேநிலை நிகழ்ந்த தன்மை கூறப்பட்டது.வாள் ஏறு - வாளின் தாக்குதல். இடியேறு

என்பது போல, செயல் முற்றலாவது - தான் வேண்டிய வரங்களைப்பெற்றுக்கொண்டது. *49*

இரவு கழிதல்

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1540. ***சேண் உலாவிய நாள் எலாம் உயிர்ஒன்று***
போல்வன செய்து, பின்
ஏண் உலாவிய தோளினான் இடர் எய்த,
ஒன்றும் இரங்கிலா
வாள் நிலா நகை மாதராள் செயல் கண்டு,
மைந்தர் முன் நிற்கவும்
நாணினாள் என ஏகினாள் -
நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கையே.

சேண் உலாவிய நாள் எலாம் - நீட்சி பொருந்திய மிகப் பல நாளும்; **உயிர்ஒன்று போல்வன செய்து -** இருவருக்கும் உயிர் ஒன்றே என்று சொல்லத்தக்க செயல்களைப் புரிந்து; **பின் -** பிறகு; **ஏண் உலாவிய தோளினான் -** வலிமை பொருந்திய தோள்களையுடையகணவன்; **இடர் எய்த -** துன்பத்தை அடைய; **ஒன்றும் இரங்கிலா -** அது கண்டுசிறிதும் மனம் நெகிழாத; **வாள் நிலா நகை மாதராள் -** ஒளிமிக்க பற்களையுடைய கைகேயியின்; **செயல்கண்டு -** தீச்செயலைப் பார்த்து; **நளிர் கங்குல் ஆகிய நங்கை -** குளிர்ந்தஇரவாகிய பெண்; **மைந்தர்முன் நிற்கவும் நாணினாள் என -** ஆடவர் முன்னே நிற்பதற்கும்வெட்கமுற்றாள் என்னும்படி; **ஏகினாள் -** அகன்று போனாள் (இரவு கழிந்தது)

சேண் உலாவிய நாள் எலாம் - நீண்ட காலமாக; பல ஆண்டுகளாக; அஃதாவது திருமணம் ஆனதுமுதல்அதுவரை உள்ள நிண்ட காலம். இவ்வளவு காலமும் ஈருடலும் ஒருயிரும் போலக் கணவனுடன் ஒன்றுபட்டு அவன் இன்பத்தில் தான் இன்புற்றும், அவன் துன்பத்தில் தான் துன்புற்றும் வாழ்ந்தவள் இப்போதுமாறுபட்டு இரக்கமின்றி அவன் பெருந் துயரத்திற்கும் காரணமாகிப் பழியேற்றது கண்டு, அது பெண்குலத்திற்கேஇழுக்க என்று கருதிக் கங்குலாகிய நங்கை ஆடவர் முன் நின்றகவும் நாணி அகன்றாள். தற்குறிப்பேற்றஅணி. வாள்நிலா - ஒரு பொருட் பன்மொழி. நிற்கவும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு. *50*

1541. ***எண் தரும் கடை சென்ற***
யாமம் இயம்புகின்றன - ஏழையால்,
வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன்
மயங்கி விம்மியவாறு எலாம்
கண்டு, நெஞ்சு கலங்கி, அம் சிறை ஆன
காமர் துணைக் கரம்
கொண்டு, தம் வயிறு எற்றி எற்றி விளிப்ப
போன்றன - கோழியே.

எண்தரும் கடை சென்ற யாமம் - *எண்ணப்படுகிற யாமங்களில் கடைசியாய் வந்த யாமத்தில்;* **இயம்புகின்றன கோழி -** *கூவுகின்றன வாகிய கோழிகள்;* ***ஏழையால் -*** *அறிவற்றவளானகைகேயியால்;* **வண்டு தங்கிய தொங்கல் மார்பன்** *-வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மாலையை அணிந்த மார்பினையுடைய தயரதன்;* ***மயங்கி -*** *அறிவு அழிந்து;* **விம்மியவாறு எலாம் கண்டு -** *புலம்பியவற்றை எல்லாம் பார்த்து;* **நெஞ்சு கலங்கி -** *மனம் கலங்கி;* ***அம் சிறை ஆன -*** *அழகிய சிறகுகளாகிய;* **காமர் துணைக் கரம்கொண்டு-** *அழகிய இரு கைகளால்;* **தம் வயிறு எற்றி எற்றி -** *தம் வயிற்றில் பலமுறை அடித்துக்கொண்டு;* **விளிப்ப போன்றன -** *அழுவன போன்றிருந்தன.*

இது முதல் பதினாறு பாடல்களில் வைகறைப் பொழுதில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் புனைந்துரைக்கப்படுகின்றன. வைகறையில் இயல்பாகக் கூவும் கோழிகள் கைகேயியால் துன்புற்ற தயரதனைப் பார்த்து அடித்துக்கொண்டு அழுவன போன்றிருந்தன என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி. இந்த அணிக்கு, 'சிறை ஆன காமர் துணைக்கரம் என வரும் உருவக அணி அங்கமாய் அமைந்தது. கோழி - பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். ஏ - ஈற்றசை.

ஒப்பு: **தையல் துயர்க்குத் தரியாது தஞ்சிறகாம்**
கையால் வயிறலைத்துக் காரியருள்வாய் - வெய்யோனை
வாவுபரித் தேரேறி வாவென் றழைப்பனபோல்
கூவினவே கோழிக் குலம் *(நளவெண்பா 280)* ***51***

1542. **தோய் கயத்தும், மரத்தும், மென் சிறை துள்ளி,**
மீது எழு புள் எலாம்
தேய்கை ஒத்த மருங்குல் மாதல் சிலம்பின்
நின்று சிலம்புவ -
கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை,
இன்னது ஓர் கேடு சூழ்
மா கயத்தியை, உள் கொதித்து,
மனத்து வைவன போன்றவே.

தோய் கயத்தும் - *நீராடும் குளங்களிலிருந்தும்;* **மரத்தும் -** *மரங்களிலிருந்தும்;* **மென் சிறை துள்ளி -** *மெல்லிய சிறகுகளால் குதித்துக்கொண்டு;* **மீது எழு புள் எலாம் -** *வானத்தில் பறக்கின்ற பறவைகள் எல்லாம்;* **தேய்கை ஒத்த மருங்குல் -** *தேய்வு பொருந்திய சிற்றிடையையுடைய;* **மாதல் சிலம்பின் நின்று -** *பெண்களின் பாதச் சிலம்புகள்போலிருந்து;* **சிலம்புவ -** *ஒலிப்பவை;* **கேகயத்து அரசன் பயந்த விடத்தை -** *கேகேய மன்னன் பெற்றெடுத்த விடம்போன்றவளை;* **இன்னது ஓர்கேடு சூழ் -** *இத்தகைய கெடுதியைச்சூழ்ந்து செய்த;* **மா கயத்தியை -** *மிக்க கீழ்மையுடையவளை;* **உட்கொதித்து -** *உள்ளம் புழுங்கி;* **மனத்து வைவன போன்ற -** *மனத்திற்குள் ஏசுவனவற்றை ஒத்திருந்தன;* **ஏ -** *அசை.*

பறவைகள் விடியற் காலத்தில் ஒலிப்பதைக் கைகேயி செயல்கண்டு அவளைத் தம் மனத்தினுள் வைவது போலும் என்றார். இது தற்குறிப்பற்ற அணி, கணவன் உயிரை

வாங்கக் காரணமாதலின்'விடத்தை' என்றார். கயத்தி - கயவன் என்பதன் பெண்பால்; கீழ்மையுடையவள். அவள் செயலின் கொடுமை நோக்கி 'மா கயத்தி' என்றார். ஏ - அசை 52

யானைகள் துயில் ஒழிந்து எழுதல்

1543. சேமம் என்பன பற்றி, அன்பு திருந்த
இன் துயில் செய்தபின்,
'வாம மேகலை மங்கையொடு வனத்துள்,
யாரும் மறக்கிலா
நாம நம்பி, நடக்கும்' என்று
நடுங்குகின்ற மனத்தவாய்,
'யாமும் இம் மண் இறத்தும்'
என்பனபோல் எழுந்தன - யானையே.

யானை - யானைகள்; **சேமம் என்பன பற்றி** - தமக்குப் பாதுகாப்பான கூடங்களில்பொருந்தி; **அன்பு திருந்த இன்துயில் செய்தபின்** - இராமபிரானிடத்து அன்பு மிக இனிதுதூக்கத்தைச் செய்த பின்பு; **வாம மேகலை மங்கையொடு** - அழகிய மேகலை அணிந்த சீதை யோடு; **யாரும் மறக்கிலா நாம நம்பி** - எவரும் மறக்க முடியாத திருப்பெயரை உடைய இராமபிரான்; **வனத்துள் நடக்கும் என்று** - காட்டிற்குச் செல்வான் என்று; **நடுங்குகின்ற மனத்தவாய்**- வருந்துகின்ற நெஞ்சையுடையவனவாய்; **'யாமும் இம் மண் இறத்தும்** - நாமும் இந்த நாட்டைவிட்டுச் செல்வோம்;' **என்பன போல்** - என்று கூறுவன போல; **எழுந்தன** - கிளம்பின.

யானைகள் எழுந்ததை, இராமபிரான் நாட்டை விட்டுக் காட்டுக்குச் செல்லப் போவதனால் நாமும்இந்நாட்டைவிட்டுச் செல்வோம் என எழுந்தது போலத் தோன்றியது என்கிறார். இது தற்குறிப்பேற்றஅணி. சேமம் - கூட்டு மிடம்; கூடம். வாமம் - அழகு. மேகலை - எண்கோவை மணி. யானை - பால்பகாஅஃறினைப் பெயர். 53

விண்மீன்கள் மறைதல்

1544. சிரித்த பங்கயம் ஒத்த செங் கண் இராமனை,
திருமாலை, அக்
கரிக் கரம் பொரு கைத்தலத்து, உயர் காப்பு
நாண் அணிதற்குமுன்
வரித்த தண் கதிர் முத்தது ஆகி,
இம்மண் அனைத்தும் நிழற்ற, மேல்
விரித்த பந்தர் பிரித்தது ஆம் என,
மீன் ஒளித்தது - வானமே.

சிரித்த பங்கயம் ஒத்த - *மலர்ந்த தாமரைப் பூக்களைப் போன்ற;* ***செங்கண்திருமாலை இராமனை*** - *சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலாகிய இராமபிரானது;* ***கரிக் கரம்பொரு அக் கைத்தலத்து*** - *யானையினது துதிக்கையை நிகர்ந்த அந்தக் கையில்;* ***உயர்காப்பு நாண்*** - *சிறந்த மங்கல நாணை;* ***அணிதற்கு முன்*** - *பூண்பதற்கு முன்னமே;* ***இம் மண் அனைத்தும் நிழற்ற*** - *இவ்வுலகம் முழுவதும் நிழல் செய்யும் வண்ணம்;* ***வரித்ததண் கதிர் முத்தது ஆகி***- *கட்டின குளிர்ந்த கிரணங்களையுடைய முத்து வரிசைகளையுடையதாய்;* ***மேல் விரித்த*** - *வானத்தில் பரப்பி வேயப்பட்டிருந்த;* ***பந்தர்*** - *பந்தல்;* ***பிரித்தது ஆம் என***- *பிரிக்கப்பட்டது போல;* ***வானம்*** - *ஆகாயம்;* ***மீன் ஒளித்தது***- *விண்மீன்களோடு மறைந்தது.*

வானத்தையே பந்தலாகவும், விண்மீன்களை முத்துச்சரங்களாகவும் கொண்டு, காலையில் விண்மீன்கள்மறைவதைப் பந்தலைப் பிரிக்கையில் முத்துச்சரங்கள் அகற்றப்பெற்றன போன்றிருந்தது என்றார்.இது தற்குறிப்பேற்றம். மங்கல நிகழ்ச்சிகளுக்கு முன், அதற்குரிய தலைவன் வலங்கையில்காப்புக் கயிறு (இரட்சா பந்தனம்) கட்டுதல் மரபு. சிரித்த பங்கயம் - இல்பொருள் உவமை. இராமனை - இராமனுக்கு; வேற்றுமை மயக்கம். ***54***

மகளிர் எழுதல்

1545. ‘நாம விற் கை இராமனைத் தொழும் நாள்
அடைந்த நமக்கு எலாம்,
காம விற்கு உடை கங்குல் மாலை கழிந்தது’
என்பது கற்பியா,
தாம் ஒலித்தன பேரி; அவ் ஒலி,
சாரல் மாரி தழங்கலால்,
மா மயில் குலம் என்ன, முன்னம்
மலர்ந்து எழுந்தனர், மாதரே,

நாம வில் கை இராமனை - *பகைவர்க்கு அச்சத்தைத் தரும் கோதண்டம் ஏந்திய கையையுடையஇராமனை;* ***தொழும் நாள் அடைந்த நமக்கு எலாம்*** - *வணங்கும் நல்ல நாளைப் பெற்ற நம்அனைவர்க்கும்;* ***காமன் விற்கு உடை கங்குல் மாலை*** - *மன்மதனது கரும்பு வில்லுக்குத் தோற்றுத்துன்புறுதற்கு இடமான இராப்பொழுது;* ***கரித்தது*** - *நீங்கியது;* ***என்பது கற்பியா*** - *என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு;* ***பேரி ஒலித்தன*** - *முரசங்கள் ஒலித்தன;* ***அவ் ஒலி***- *அந்த ஓசை;* ***சாரல் மாரி தழங்கலால்*** - *மலைப் பக்கங்களில் தங்கிய மேகம்போல முழங்கியதால்;* ***மாமயில் குலம் என்ன*** - *பெரிய மயில்களின் கூட்டம் எழுந்தாற்போல;* ***மாதர்*** - *மகளிர்;* ***முன்னம் மலர்ந்து எழுந்தனர்*** - *தம் கணவர் எழுவதற்குமுன்னே முகம் மலர்ந்து துயிலினின்றும் எழுந்தனர்;*

நாமம் - அச்சம். கங்குல் மாலை - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஏ - ஈற்றசை. ***55***

1546. இன மலர்க் குலம்வாய் விரித்து,
இள வாச மாருதம் வீச, முன்
புனை துகிற்கலை சோர, நெஞ்சு

புழுங்கினார் சில பூவைமார்;
மனம் அனுக்கம் விட, தனித்தனி, வள்ளலைப்
புணர் கள்ள வன்
கனவினுக்கு இடையூறு அடுக்க, மயங்கினார்
சில கன்னிமார்.

சில பூவைமார் - பெண்கள் சிலர்; ***இன மலர் குலம் வாய் விரித்து-*** பல்வகையானபூக்களின் கூட்டங்கள் வாய்விட்டு மலர; ***வாச இள மாருதம் வீச*** - நறுமணம் கலந்த இளங்காற்றுவீசுதலினால்; ***முன் புனை-*** முன்னே தாம் அரையில் உடுத்தியிருந்த; ***துகில் கலைசோர*** - அடையும் மேகலையும் குலைய; ***நெஞ்சு புழுங்கினார்*** - மனம் வருந்தினார்கள்; ***சில கன்னிமார்*** - மணமாகா மகளிர் சிலர்; ***மனம் அனுக்கம் விட*** - நெஞ்சில் உள்ள வருத்தம் தீர; ***தனித்தனி*** - தனித்தனியே (ஒவ்வொருவரும்); ***வள்ளலைப்புணர்-*** இராமபிரானைச் சேர்வதாகக் கண்ட; ***கள்ளம் வன் கனவுக்கு*** - மிக்க வஞ்சனையையுடையகனாவிற்கு; ***இடையூறு அடுக்க*** - காற்றினால் தடை பொருந்துதலினால்; ***மயங்கினார்*** - திகைத்தனர்.

தென்றல் வீசுவதனால் காம விருப்பம் மிகக் கணவனைப் பிரிந்த மாதர்கள் புழுங்கினர். திருமணமாகாதபெண் காற்றினால் தூக்கம் கலைந்து கனவு நீங்க, உண்மையறிந்து மயங்கினர். விரித்து -விரிய; செய்தென் எச்சம் செயவென் எச்சமாயிற்று; எச்சத்திரிபு. ***56***

குமுதங்கள் குவிதல்

1547. ***சாய் அடங்க, நலம் கலந்து தயங்கு***
தன் குல நன்மையும்
போய் அடங்க, நெடுங் கொடுங் பழிகொண்டு,
அரும் புகழ் சிந்தும் அத்
தீ அடங்கிய சிந்தையாள் செயல்கண்டு,
சீரிய நங்கையார்.
வாய் அடங்கின என்ன வந்து குவிந்த -
வண் குமுதங்களே.

சாய் அடங்க - தன் பெருமை அழியவும்; ***நலம் கலந்து தயங்கு தன்குல நன்மையும்-*** நன்மை பொருந்தி விளங்குகின்ற தனது குலத்தின் சிறப்பும்; ***போய் அடங்க*** - கெட்டழியவும்; ***நெடுங் கொடும் பழி கொண்டு*** - நெடுங்காலம் நிற்பதாகிய கொடிய பழியையேற்றும்; ***அரும் புகழ் சிந்தும்*** - பெறுதற்கரிய புகழைச் சிதறுகின்ற; ***அத் தீ அடங்கிய சிந்தையாள்-*** அந்தக் கொடுமை பொருந்திய மனத்தையுடைய கைகேயியினது; ***செயல் கண்டு*** - தகாத செயலைப்பார்த்து; ***சீரிய நங்கைமார் வாய்*** - சிறந்த பெண்களின் வாய்கள்; ***அடங்கின என்ன-*** அடங்கி மூடினாற்போல; ***வண் குமுதங்கள்*** - வளப்பத்தையுடைய செவ்வாம் பல் மலர்கள்; ***வந்து குவிந்த*** - (இதழ்கள் கூடி) மூடின.

ஆம்பல் மலர் காலையில் குவிதல் இயற்கை நிகழ்ச்சி. அது கைகேயியின் கொடுமை கண்டு குலப்பெண்டிர்வாயடங்கியிருந்தாற்போன்று இருந்தது என்பது தற்குறிப்

acharya.org

பேற்றம். பழி கொண்டு புகழ் சிந்தினாள்என்பது மாற்றுநிலை அணி (பரிவர்த்தனாலங்காரம்). தீ - உலமவாகு பெயர்; தீப்போலும் கொடுமையைக்குறித்தது.
57

1548. மொய் அராகம் நிரம்ப, ஆசை முருங்கு
தீயின் முழங்க, மேல்
வை அராவிய மாரன் வாளியும், வான்
நிலா நெடு வாடையும்,
மெய் அராவிட, ஆவி சோர வெதும்பு
மாதர்தம் மென் செவி,
பை அரா நுழைகின்ற போன்றன -
பண் கனிந்து எழு பாடலே.

***மொய் அராகம் நிரம்ப** - அடர்ந்த காம வேட்கை மனத்தில் நிறையும்படியும்; **ஆசை முருங்கு தீயின் முழங்க** - ஆசை கிளர்ந்த எரியும் நெருப்பைப் போல மிகுந்திடுமாறும்; **மேல்** - வெளியே; **வை அராவிய மாரன் வாளியும்**- கூர்மை செய்யப்பட்ட மன்மதன்அம்புகளும்; **வான் நிலா நெடு வாடையும்**- விண்ணில் நிலவும் நீண்ட வாடைக்காற்றும்; **மெய் அராவிட** - உடலை அறுத்தலால்; **ஆவி சோர** - உயிர் தளர; **வெதும்பும்மாதர்தம் மென்செவி** - வாடுகின்ற மகளிருடைய மெல்லிய காதுகளில்; **பண் கனிந்து எழுபாடல்** - இசை முதிர்ந்து எழுகின்ற பாடல்கள்; **பை அரா நுழைகின்ற போன்றன** - படத்தையுடைய பாம்புகள் நுழைவனவற்றை ஒத்தன;*

கணவனைப் பிரிந்த மாதரை மாரன் அம்புகளும், வாடைக் காற்றும் இரவில் வருத்த. காலையில்எழுந்த பாடல்கள் அவ் வருத்தத்தை மிகுவித்துத் துன்புறுத்தின. அராகம் - காதல்; பொருளிடத்துத் தோன்றும் பற்றுள்ளம். ஆசை - உள்ளம்விரும்பியதைப் பெறவேண்டும் என்று மேலும் மேலும் நிகழ்வது. நிலா நெடுவாடை - நிலாவும் நெடியவாடைக் காற்றும். பாடல் - பள்ளியெழுச்சிப் பாடல். ஏ - ஈற்றசை. ***58***

ஆடவர் பள்ளியெழுச்சி

1549. 'ஆழியான் முடி சூடும் நாள்,
இடை ஆன பாவிஇது ஓர் இரா
ஊழி ஆயினவாறு' எனா, உயர்த
போதின்மேல் உறை பேதையும்,
ஏழு லோகமும், எண் தவம் செய்த
கண்ணும், எங்கள் மனங்களும்,
வாழும் நாள் இது' எனா எழுந்தனர் -
மஞ்ச தோய் புய மஞ்சரே.

***மஞ்சு தோய் புய மஞ்சர்** - மேகத்தை யொத்த கைகளையுடைய ஆடவர்; **ஆழியான்முடிசூடும் நாள்** - சக்கரப்படை ஏந்திய இராம பிரான் மகுடம் சூடிக்கொள்ளும் நாளுக்கு; **இடை ஆன** - நடுவிலே வந்த; **பாவி இது ஓர் இரா** - பாவியாகிய இந்த ஓர் இரவு; **ஊழி ஆயினவாறு எனா** - ஊழிக்காலம் போல நெடிதாய்*

acharya.org

இருந்தது என்னோ என்று எண்ணியும்; **உயர் போதின்மேல் உறை பேதையும் -** சிறந்த தாமரைமலரில் தங்கியுள்ள திருமகளும்; **ஏழுலோகமும் -** ஏழு உலகத்தில் வாழ்வோரும்; **எண் தவம் செய்த கண்ணும் -** முடி சூட்டுவிழாவைக் காணப் பெருமைக்குரிய தவத்தைப் புரிந்த எங்கள் கண்களும்; **எங்கள் மனங்களும் -** அத்தகைய எங்கள் நெஞ்சங்களும்; **வாழும் நாள் இது எனா -** வார்ச்சியுறும் காலம் இந்நாள்என்று எண்ணியும்; **எழுந்தனர் -** படுக்கையிலிருந்து எழுந்தனர்.

இராமன் முடிசூடும் விடியலுக்குக் காத்திருந்தமையால், இரவு நீண்டு செல்வதாகத் தோன்றியது.எனவே, 'பாவி இரா' என்று பழித்தனர். எனினும், கைகேயி சூழ்ச்சி செய்த இரவாக அது அமைந்துஉண்மையிலேயே பாவி இரவாக ஆயிற்று. எண் தவம் செய்த என்னும் அடையினை மனங்களோடும் கூட்டுக.வாழும் நாள் - தாம் தோன்றியதற்குரிய பயனைஅடையும் நாள். இரவைப் பாவி என்றது.'அழுக்காறு எனஒரு பாவி' (குறள்.168) என்பது போல. *59*

மகளிர் எழுதல்

1550. ஐஉறும் சுடர் மேனியான் எழில் காண
மூளும் அவாவினால்,
கொய்யுறும் குல மா மலர்க் குவைநின்று
எழுந்தனர் - கூர்மை கூர்
நெய் உறும்சுடர் வேல் நெடுங்கண் முகிழ்த்து,
நெஞ்சில் நினைப்பொடும்
பொய் உறங்கும் மடந்தைமார் - குழல் வண்டு
பொம்மென விம்மவே.

கூர்மை கூர் - கூர்மை மிக்க; **நெய்உறும் சுடர் வேல் -** நெய் பூசப்பட்டஒளிபொருந்திய வேல் போன்ற; **நெடுங் கண் முகிழ்ந்து -** நீண்ட கண்களை மூடிக்கொண்டு; **நெஞ்சில் நினைப்பொடும் -** மனத்தில் இராமனைப் பற்றிய எண்ணத்தோடு; **பொய்உறங்கும் மடந்தைமார் -** கள்ளத்துயில் கொண்ட மகளிர்; **ஐ உறும் சுடர் மேனியான் -** வியப்பைத் தருகின்ற ஒளிவீசும் திருமேனியையுடைய இராமபிரானது; **எழில் காண -** முடிசூடியபுதிய அழகைக் காண்பதற்கு; **மூளும் அவாவினால் -** கிளர்ந்தெழுகின்ற ஆசையினால்; **கொய் உறும் குல மா மலர்க் குவை நின்று -** கொய்யப்பட்ட சிறந்த பெரிய மலர்த்தொகுதியினால்செய்யப்பட்ட படுக்கையிலிருந்து; **குழல்வண்டு பொம்என விம்ம-** இசைப்பாட்டையுடைய வண்டுகள் பொம்மென்று ஆளத்திவைக்க; **எழுந்தனர்-.**

'நாம விற்கை' (1545) என்று தொடங்கும் பாடல் தத்தம் கணவரோடு கூடியிருந்த பெண்கள்விழித்ததைத் தெரிவிப்பது; இப்பாடல் கன்னிப்பெண்கள் விழித்தெழுந்ததைக் கூறுவது. இராமனது முடிசூட்டு விழாவைக் காணும் ஆசை நெஞ்சில் மூண்டெழுவதால் உறக்கம் வராதிருக்கவும் கண்மூடிக் கிடந்தனர். ஆதலின் அது 'பொய் உறக்கம்' ஆயிற்று. எழில் - மேலும் மேலும் வளர்ந்து சிறக்கும் அழகு. குவை - ஆகுபெயராய் மலர்களால் ஆகிய படுக்கையை உணர்த்திற்று. குழல் வண்டு - குழல்போல இசைபாடும்வண்டு. "பொன் பால் பொருவும் விரை அல்லி புல்லிப் பொலிந்த பொலந்தாது, தன்பால் தழுவும்குழல்வண்டு, தமிழ்ப் பாட்டு இசைக்கும்

acharya.org

தாமரையே" (3736) என்னும் இடத்தும் இப்பொருளில்வருதல் காணலாம். பொம்மென - ஒலிக்குறிப்பு. ***60***

ஊடிய மகளிர் கூடல் புரியாது பிரிதல்

1551. ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட
அஞ்சி அஞ்சி, அனந்தரால்
ஏடு அகம் பொதி தார் பொருந்திட,
யாம பேரி இசைத்தலால்,
சேடகம் புனை கோதை மங்கையர்
சிந்தையில் செறி திண்மையால்,
ஊடல் கண்டவர் கூடல் கண்டிலர்,
நையும் மைந்தர்கள் உய்யவே.

சேடகம் புனை கோதை மங்கையர் - *சிறப்புப் பொருந்திய மலர்மாலையை அணிந்த மகளிர்;* ***சிந்தையில் செறி திண்மையால் -*** *மனத்தில் பொருந்திய வலிமையோடு;* ***ஊடல் கண்டவர் -*** *தத்தம் கணவன் மாரோடு புலந்தவர்கள்;* ***ஆடகம் தரு பூண் முயங்கிட அஞ்சி அஞ்சி -*** *(கணவன்மார்) தம் மார்பில் அணிந்தபொன்மாலையோடு தழுவுவதற்கு (மகளிர் மார்பில்) உறுத்துமே என்று மிகவும் அச்சம் கொண்டு;* ***அனந்தரால் -*** *மனத்தடுமாற்றத்தோடு;* ***ஏடு அகம் பொதி தார் புனைந்திட -*** *பூக்களால்கட்டிய மாலையை அணிந்துகொள்ள;* ***யாம பேரி இசைத்தலால் -*** *அப்பொழுது கடையாமம் கழிந்ததைஅறிவிக்கும் முரசம் ஒலித்தலால்;* ***நையும் மைந்தர்கள் உய்ய -*** *மனைவியரின் ஊடலால்வருந்தும் கணவன்மார் அத்துன்பத்தினின்றும் தப்பும்படி;* ***கூடல் கண்டிலர் -*** *கூடி மகிழ்தலைப்பெற்றாரில்லை.*

மகளிரின் ஊடலைக் கணவன்மார் போக்குவதற்கு முன்னே யாமம் கழிந்ததால் அம்மகளிர் கூடல்பெறாமல் பிரிந்தனர். ஊடல் - கணவனும் மனைவியும் ஓர் அமளியில் இருக்கும்போது, கணவனிடத்துப்புலத்தற்கும் காரணம் இல்லாமல் இருந்தும், மிகுந்த காதலால் ஒரு காரணத்தைக் கற்பித்துக்கொண்டுமனைவி மனம் மாறுபட்டு நிற்றல். மைந்தர் உய்யக் கூட்டம் நிகழாமையால் மகளிரும் வாடினர் என்பது விளங்கும். ***61***

பல்வகை ஒலிகள்

1552. தழை ஒலித்தன; வண்டு ஒலித்தன;
தார் ஒலித்தன; பேரி ஆம்
முழவு ஒலித்தன; தேர் ஒலித்தன;
முத்து ஒலித்து எழும் அல்குலார்
இழை ஒலித்தன; புள் ஒலித்தன;
யாழ் ஒலித்தன; - எங்கணும் -
மழை ஒலித்தனபோல் கலித்த,
மனத்தின் முந்துறு வாசியே.

எங்கணும் - நகரின் எல்லா இடங்களிலும்; **தழை ஒலித்தன -** பீலிக்குஞ்சங்கள்விளங்கின; **வண்டு ஒலித்தன -** வண்டுகள் ஆரவாரம் செய்தன; **தார் ஒலித்தன -** மலர்மாலைகள் விளங்கின; **பேரி ஆம் முழவு ஒலித்தன -** மலர்மாலைகள் விளங்கின; **பேரிஆம் முழவு ஒலித்தின -** பேரிகை ஆகிய வாத்தியங்கள் ஒலித்தன; **தேர் ஒலித்தன -** தேர்கள் தெருவில் ஓடும்போது ஒலி எழுப்பின; **முத்து ஒலித்து எழும் அல்குலார் -** முத்துவடங்கள்உராய்ந்து ஒலி யெழுப்பும் இடையினையுடைய பெண்களுடைய; **இழை ஒலித்தன -** அணிகலன்கள் ஒலித்தன; **புள் ஒலித்தன -** பறவைகள் கூவின; **யாழ் ஒலித்தன -** வீணைகள் இசைத்தன; **மனத்தின் முந்துறு வாசி -** மனத்தின் வேகத்தைக் காட்டிலும் விரைந்து ஓடும் குதிரைகள்; **மழை ஒலித்தன போல் -** மேகங்கள் முழங்கினாற்போல; **கலித்தன -** ஒலித்தன. ஒலித்தன என்னும் சொல் பல்வேறு பொருள்களில் அடுத்தடுத்து வந்தமையால் சொற்பின்வருநிலை அணி.
62

விளக்குகள் ஒளி மழுங்குதல்

1553. **வையம் ஏழும் ஓர் ஏழும் ஆர் உயிரோடு**
கூட வழங்கும் அம்
மெய்யன், வீரருள்வீரன், மா மகன்மேல்
விளைந்தது ஒர்காதலால்
நைய நைய, நல் ஐம்புலன்கள்
அவிந்து அடங்கி நடுங்குவான்
தெய்வ மேனி படைத்த சேயொளி
போல் மழுங்கின - தீபமே.

வையம் ஏழும் ஓர் ஏழும் - பதினான்கு உலகங்களையும்; **ஆர் உயிரோடு கூட வழங்கும்அம் மெய்யன் -** தன் அரிய உயிருடனே சேர்த்துக் கொடுக்கின்ற அந்த மெய்ம்மையாளனும்; **வீரருள் வீரன் -** வீரர்களுக்குள் வீரனாய் இருப்பவனுமாகிய தயரதன்; **மா மகன்மேல் விளைந்தது ஓர் காதலாதல்-** தன் மூத்த பிள்ளையிடத்து எழுந்த ஒப்பற்ற பாசத்தால்; **நையநைய -** மிகவும் வருந்த; **நல் ஐம்புலன்கள் அவிந்து அடங்கி -** சிறந்த ஐந்து புலன்களும்கெட்டு அடங்கிப்போக; **நடுங்குவான் தெய்வமேனி படைத்த -** நடுங்குகின்றவனாகிய தயரதனதுதெய்வத்தன்மை பொருந்திய உடலில் இருந்த; **சேய் ஒளிபோல் -** செவ்விய ஒளி மெல்ல மெல்லமழுங்குவது போல; **தீபம் மழுங்கின -** விளக்குகள் (பொழுது விடிவதால்) ஒளி குறைந்தன.

தயரதன் மேனி ஒளியிழந்தது போலத் தீபங்களும் ஒளியிழந்தன. மா மகன் - மூத்த மகன், ஈண்டுப் பிறப்பானும் சிறப்பானும் முதல்வனாகிய இராமனைக் குறித்தது. திருவுடை மன்னன் திருமாலாகக்கொள்ளப்படுதலின், அவன் மேனி ‘தெய்வமேனி’ எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது. உயிர்ப்பிரியும் காலம் அடுத்தபோது, புலன்கள் கலங்கி ஒடுங்குதலும், உடம்பின் ஒளி குன்றுதலும் நிகழ்வனவாகும். *63*

பல்வகை இசையொலி

1554. **வங்கியல் பல தேன் விளம்பின.;**
வாணி முந்தின பாணியின்

பங்கி அம்பரம் எங்கும் விம்மின;
பம்பை பம்பின; பல் வகைப்
பொங்கு இயம் பலவும் கறங்கின;
நூபுரங்கள் புலம்ப, வெண்
சங்கு இயம்பின; கொம்பு அலம்பின,
சாம கீதம் நிரந்தவே.

வங்கியம் பல - *இசைக் குழல்கள் பலவும்;* ***தேன் விளம்பின -*** *தேன்போலும் இனிய இசையை ஒலித்தன;* ***வாணி முந்தின பாணியின் பங்கி -*** *சொற்கள் முற்பட்ட இசைப்பாட்டின் வகைகள்;* ***அம்பரம் எங்கும் விம்மின -*** *வானம் எங்கும் நிறைந்தன;* ***பம்பை பம்பின -*** *பம்பை என்னும் வாத்தியங்கள் பேரொலி செய்தன;* ***பல்வகை -*** *பலவகையான;* ***பொங்கு இயல் பலவும் -*** *மகளிரின் காற்சிலம்புகள் ஒலிக்க;* ***வெண்சங்குஇயம்பின -*** *வெள்ளிய வளையல்கள் அவற்றிற்கேற்ப ஒலித்தன;* ***கொம்பு அலம்பின -*** *ஊது கொம்புகள் ஒலித்தன;* ***சாமகீதம் நிரந்த -*** *சாமவேத இசை நிரம்பின.*

அயோத்தி நகரில் காலையில் எழுந்த பல்வேறு ஒலிகள் குறிக்கப்பட்டன. கொட்டுவன, தட்டுவன, ஊதுவன முதலிய வாத்தியங்கள் பலவகை. நூபுரங்கள் புலம்ப என்பதற்கு மகளிர் காற்சிலம்பு என்றுபொருள் கொண்டதற்கு ஏற்பச் 'சங்கு இயம்பின' என்பதற்கு வளையல்கள் ஒலித்தன என்றுபொருள்கொள்ளப்பட்டது. சங்கு - சங்கினால் ஆகிய வளையல். ஏ - ஈற்றசை. ***64***

கதிரவன் தோற்றம்

1555. ***தூபம் முற்றிய கார் இருட் பகை***
துள்ளி ஓடிட, உள் எழும்
தீபம் முற்றவும் நீத்து அகன்றென
சேயது ஆர் உயிர் தேய, வெம்
பாபம் முற்றிய பேதை செய்த பகைத்
திறத்தினில், வெய்யவன்
கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன்
ஒத்தனன், குண குன்றிலே.

தூபம் முற்றிய - *புகைபோல எங்கும் சூழ்ந்த;* ***கார் இருள் பகை துள்ளி ஓடிட-*** *கரிய இருளாகிய பகை குதித்து ஓடிப்போகவும்;* ***உள் எழும் தீபம் முற்றவும்-*** *வீடுகளின்உள்ளே எரிகின்ற விளக்குகள் எல்லாம்;* ***நீத்து அகன்றென -*** *ஒளியைத் துறந்து மழுங்கியபோல;* ***சேயது ஆர் உயிர் தேய -*** *தன் குலத்தில் பிறந்த தயரதனது அரிய உயிர் மெலியும்படி;* ***வெம் பாபம் முற்றிய பேதை செய்த -*** *தீவினை முதிர்ந்த கைகேயி புரிந்த;* ***பகைத் திறத்தினில்-*** *பகைச் செயலால்;* ***வெய்யவன் -*** *சூரியன்;* ***குண குன்றின் -*** *கிழக்கு மலையில்;* ***கோபம் முற்றி மிகச் சிவந்தனன் ஒத்தனன் -*** *சினம் முதிர்ந்து மிகவும் செந்நிறம்கொண்டவன் போலக் காணப்பட்டான்.*

சூரியன் கிழக்கு மலையில் சிவந்து தோன்றியதனைத் தன் குலத்தில் பிறந்த தயரதனது உயிர்ஒடுங்குமாறு கேடு சூழ்ந்த கைகேயியின்மீது கோபம் கொண்டவன்

போலத் தோன்றினான் என்றது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணி. குண குன்று - கதிரவன் எழும் கிழக்கு மலை. குணக்கு - கிழக்கு *65* தாமரைகள் மலர்தல்

1556. மூவர் ஆய், முதல் ஆகி, மூலம்
அது ஆகி, ஞாலமும் ஆகிய
தேவ தேவர் பிடித்த போர் வில்
ஒடித்த சேவகன், சேண் நிலம்
காவல் மா மூடி சூடு பேர் எழில்
காணலாம் எனும் ஆசை கூர்
பாவைமார் முகம் என்ன முன்னம்
மலர்ந்த - பங்கய ராசியே.

மூவர் ஆய் - *அயன், அரி, அரன் என்னும் மூன்று மூர்த்திகளாகி;* ***முதல் ஆகி-*** *அம்மூவர்க்குள்ளும் திருமாலாகிய முதல்வனாகி;* ***மூலம் அது ஆகி -*** *இவையெல்லாவற்றிற்கும்அடியாய் ஆகி;* ***ஞாலமும் ஆகி -*** *உலகத்துள்ள எல்லாப் பொருள்களும் தானே ஆகி;* ***அத்தேவதேவர் பிடித்த போர் வில் -*** *அந்த மகாதேவராகிய சிவபெருமான் பிடித்த போரிற்குரியவில்லை;* ***ஒடித்த சேவகன் -*** *(சீதையை மணத்தற்காக) ஒடித்த வீரன் ஆகிய இராமபிரான்;* ***சேண் நிலம் காவல் -*** *பெரிய மண் முழுதும் காத்தற்குரிய;* ***மாமுடிசூடுபேர் எழில் -*** *சிறந்த மகுடத்தைச் சூட்டிக்கொள்ளும் பேரழகை;* ***காணலாம் எனும் ஆசை கூர்-*** *பார்க்கலாம் என்னும் ஆவல் மிகுந்த;* ***பாவைமார் முகம் என்ன -*** *பெண்களின் முகங்கள்போல;* ***பங்கயராசி முன்னம் மலர்ந்த -*** *தாமரைப் பூக்களின் கூட்டம் முந்தி மலர்ந்தன.*

தாமரைப் பெண்களின் முகத்திற்கு உவமையாகச் சொல்வதே வழக்கம். இங்குப் பெண்களின் முகம்போலத்தாமரை மலர்ந்தன என்றார். இது எதிர் நிலை உவமை அணி.

"முதலாவார் மூவரே; அம்மூவர் உள்ளும்
முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணன்"

என்பது பொய்கையாரின் முதல் திருவந்தாதி. ***66***

அயோத்தி நகர மக்கள் நிலை

1557. இன்ன வேலையின், ஏழு வேலையும்
ஒத்த போல இரைத்து எழுந்து,
அன்ன மா நகர், 'மைந்தன் மா முடி சூடும்
வைகல் இது ஆம்' எனா,
துன்னு காதல் துரப்ப வந்தவை
சொல்லல் ஆம் வகை எம்மனோர்க்கு
உன்னல் ஆவன அல்ல என்னினும்,
உற்றபெற்றி உணர்த்துவாம்.

இன்ன வேலையின்* -** *இப்படிப்பட்டவேளையில்;* ***ஏழு வேலையும் ஒத்த போலஇரைத்து எழுந்து* -** *ஏழு கடலும் ஒருசேர இரைத்து எழுந்தாற்போல;* ***அன்ன மாநகர்* -** *அந்தப் பெரிய நகரத்தில் உள்ளார்;* ***இது மைந்தன் மாமுடி சூடும் வைகல் ஆம் எனா* -** *இந்நாள் இராமன் பெருமை பொருந்திய மகுடம் சூடும் நாள் ஆகும் என்று எண்ணி;* ***துன்னு காதல்துரப்ப* -** *நிறைந்த விருப்பம் தூண்டுதலால்;* ***வந்தவை* -** *செய்து வந்தவற்றை;* ***சொல்லல் ஆம் வகை* -** *சொல்லுவதற்கு உரிய வகைகள்;* ***எம் அனோர்க்கு* -** *என்போன்றவர்களுக்கு;* ***உன்னல் ஆவன அல்ல என்னினும் *- கருதுவதற்கும் தக்கவை அல்லனஎன்றாலும்;* ***உற்ற பெற்றி உயர்த்துவாம்*** *- முடிந்த அளவு சொல்லுவோம்.*

இராமன் எல்லார்க்கும் நன்மகனாதலால் பொதுவாக 'மைந்தன்' என்றார். உன்னல் ஆவன அல்ல- இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்ததால் தொக்கது. உணர்த்துவாம் - தன்மைப்பன்மைவினைமுற்று. ***67***

மங்கையர் செயல்

கலிவிருத்தம்

1558. குஞ்சரம் அனையார் சிந்தை கொள் இளையார்,
பஞ்சினை அணிவார்; பால் வளை தெரிவார்;
அஞ்சனம் என, வாள் அம்புகள் அடையே.
நஞ்சினை இடுவார்; நாள்மலர் புனவார். *

***குஞ்சரம் அனையார்* -** *யானைபோலும் பெருமிதமுடைய ஆடவர் களின்;* **சிந்தைகொள்இளையார் -** *மனத்தைக் கவர்கின்ற இளைய மங்கையர்;* **பஞ்சினை அணிவார் -** *செம்பஞ்சுக் குழம்பைக் கால்களில் பூசுவர்;* **பால்வளை தெரிவார் -** *பால்போலும்சங்குவளையல் களைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கைகயில் அணிவர்;* ***அஞ்சனம் என* -** *மை என்று பேர் சொல்லிக்கொண்டு;* ***வாள் அம்புகள் இடையே* -** *வாளும் அம்பும் போன்ற கொடிய கண்களில்;* **நஞ்சினை இடுவார் -** *விடத்தை இடுவர்;* **நாள்மலர் புனைவார் -** *புதிய மலர்களைத்தலையில் சூடுவர்.*

இளையார் என்பது மகளிரைக் குறித்தது. 'இளையவர் தம்மொடுஅவர் தரும் கல்வியே கருதி ஓடினேன்'என்னும் திருமங்கையாழ்வார் பெரிய திருமொழியிலும் (1) இச்சொல் இப்பொருளில் வருதல்காணலாம். 'பந்தினை இளையவர் பயில் இடம்' (79) என்னும் இடத்தும் இப்பொருட்டாதல் கருதத்தக்கது. கண்ணில் இடும மையினை நஞ்சு எனக் கற்பனை செய்தல்த (1564) பின்னும்காணலாம். ***68***
குமரனின் மகிழ்ச்சி

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1559. பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதர,
கமலம் பூத்த
சங்கை இல் முகத்தார், - நம்பி
தம்பியர் அனையர் ஆனார் -
செங் கயல் நறவம் மாந்திக் களிப்பன

சிவனும் கண்ணார்
குங்குமச் சுவடு நீங்காக் குவவுத்
தோற் குமரர் எல்லாம்.

பொங்கிய உவகை வெள்ளம் பொழிதர - மேலெழுந்த மகிழ்ச்சியால் தோன்றியமகிழ்ச்சிப் பெருக்குப் பெருக; **கமலம் பூத்த சங்கை இல் முகத்தார் -** தாமரைபோல்மலர்ந்த களங்கமில்லாத முகத்தை உடையவராகிய; **நறவம் மாந்தி -** தேனையுண்டு; **களிப்பன செங்கயல் சிவனும் கண்ணார் -** களிப்பவையான செவ்விய கெண்டை மீன்களை ஒத்தகண்களையுடைய மகளிரது; **குங்குமச் சுவடு நீங்கா -** (மார்பில் அப்பிய) குங்குமக்குழம்பினது அடையாளம் நீங்காத; **குவவுத் தோள் குமரர் எல்லாம் -** திரண்ட புயங்களையுடையஆடவர் அனைவரும்; **நம்பி தம்பியர் அனையர் ஆனார் -** இராமபிரானுடைய தம்பிமாரை ஒத்தவராக ஆயினர்.

இராமபிரானைக் காட்டிலும் வயது குறைந்த இளைஞர்கள் தங்கள் தமையனுக்கு முடிசூட்டுவிழாநடப்பதாக எண்ணி மகிழ்ந்தனர். மதுவைக் குடித்துக் களித்திருக்கும் செங்கயலைச் செவ்வரிபடர்ந்து களித்திருக்கும் மகளிர் கண்களுக்கு உவமை கூறினார். சோக வெள்ளத்தை நீக்குவதற்கு உவகை வெள்ளம் என்றார். சங்கை - குற்றம், களங்கம், சிவணல் - நிகர்த்தல். *69*

பெரும்பாலோர் மனநிலை

1560. **மாதர்கள், கற்பின் மிக்கார்,**
கோசலை மனத்தை ஒத்தார்;
வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார்;
வேறு உள மகளிர் எல்லாம்
சீதையை ஒத்தார்; அன்னாள் திருவினை
ஒத்தாள்; அவ் ஊர்ச்
சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் தயரதன்
தன்னை ஒத்தார்.

அவ் ஊர் - அந்த அயோத்தி நகரத்தில் வாழும்; **கற்பின் மிக்கார் மாதர்கள் -** கற்பிற் சிறந்த முதிய மகளிர்கள்; **கோசலை மனத்தை ஒத்தார் -**இராமனுடையதாய் கோசலையின் மனம் போன்ற மனம் உடையவர் ஆயினர்; **வேறு உள மகளிர்எல்லாம் -** மற்ற இளம் பெண்கள் எல்லாம்; **சீதையை ஒத்தார் -** மகிழ்ச்சியில்சீதையைப் போன்றவர் ஆயினர்; **அன்னாள் திருவினை ஒத்தாள் -** அந்தச் சீதை இலக்குமியை ஒத்தவள்ஆயினாள்; **வேதியர் வசிட்டன் ஒத்தார் -** மறையவர்கள் வசிட்டமுனிவரைப் போன்றவர் ஆயினர்; **சாதுகை மாந்தர் எல்லாம் -** சாதுக்களான முதிய ஆடவர்எல்லாரும்; **தயரதன் தன்னை ஒத்தார் -** தயரத மன்னனைப் போன்றவர் ஆயினர்.

நகர மக்கள் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப அடைந்த மகிழ்ச்சிபொருந்திய மனநிலை அழகுற எடுத்துக் காட்டப்படுகிறது. இராமன் முடிசூடுவது அரசத் திருவைமனத்தலாதலால் அத்திருமகள் மகிழ்வதுபோலச் சீதை மகிழ்ந்தாள் என்றார். *70*

acharya.org

1561. **இமிழ் திரைப் பரவை ஞாலம்**
எங்கணும் வறுமை கூர,
உமிழ்வது ஒத்து உதவு காதல்
உந்திட, வந்தது அன்றே -
குமிழ் முலைச் சீதை கொண்கன்
கோமுடி புனைதல் காண்பான்,
அமிழ்து உணக் குழுமுகின்ற அமரரின்.
அரச வெள்ளம்.

அரச வெள்ளம் - அரசர்களின் பெருந்திரள்; **குமிழ் முலைச் சீதை கொண்கன் -** குவிந்த நகில்களையுடைய சீதைக்குக் கணவனாகிய இராமபிரான்; **கோமுடி புனைதல் காண்பான்-** அரசுக்குரிய மகுடம் சூட்டிக்கொள்ளுவதைக் காண்பதற்கு; **உமிழ்வது ஒத்து உதவுகாதல் உந்திட** - (உள்ளே நிறைந்து) புறம்பே வெளிப்படுவது போன்று மிகுகின்ற விருப்பம்தம்மைத்தூண்ட; **அமிழ்து உணக் குழுமுகின்ற அமரரின் -** அமுதத்தை உண்பதற்கு ஆவலோடுதிரண்ட தேவர்களைப் போல; **இமிழ்திரைப் பரவை ஞாலம் -** ஒலிக்கும் அலைகளையுடையகடலால் சூழப்பட்ட உலகம்; **எங்கணும் வறுமை கூர -** எல்லா இடத்தும் வெறுமையடையும்படி; **வந்தது -** வந்து கூடிற்று;

அரசர் கூட்டத்திற்குத் தேவர் கூட்டத்தை உவமை கூறினார். உவமை அணி. பரவை - பரவிஇருப்பது; ஐ - வினைமுதல் விகுதி. அன்று, ஏ - அசைகள்.
71 தெருக்களில் மக்கள் நெருக்கம்

1562. **பாகு இயல் பவளச் செவ்வாய்,**
பணை முலை, பரவை அல்குல்,
தோகையர் குழாமும், மைந்தர் சும்மையும்
துவன்றி, எங்கும்,
‘ஏகுமின், ஏகும்’ என்று என்று,
இடை இடை நிற்றல் அல்லால்,
போகில; மீளகில்லா -
பொன் நகர் வீதி எல்லாம்.

பொன் நகர் வீதி எல்லாம் - அந்த அழகிய நகரத்தின் தெருக்களில் எல்லாம்; **பாக இயல் பவளச் செவ்வாய் -** தேன்பாகு போன்ற இனிமையையும் பவளம் போன்றசெய்மையையும் உடைய உதடுகளையும்; **பணை முலை -** பருத்த தனங்களையும்; **பரவை அல்குல்-** பரந்த அரைப் பகுதியினையும் உடைய; **தோகையர் குழாமும் -** மகளிரது கூட்டமும்; **மைந்தர் சும்மையும் -** ஆடவர் கூட்டமும்; **எங்கும் துவன்றி -** எல்லாஇடங்களிலும் நெருங்கி; **ஏகுமின் ஏகும் என்று என்று -** செல்லுங்கள் செல்லுங்கள் என்றுபலமுறை சொல்லிக்கொண்டு; **இடை இடை நிற்றல் அல்லால் -** தாம் தாம் நின்றஇடங்களிலேயே நிற்பதை அன்றி; **போகில -** முன்னேறிச் செல்லவுமில்லை; **மீளகில்லா-** திரும்பிச் செல்ல ஆற்றலற்றனவும் ஆயின.

இது நகரத்தில் உண்டான போக்குவரத்து நெருக்கடியைக் கூறுமுகமாகக் கூட்டத்தின் மிகுதியைப்புலப்படுத்தியது. தோகையர் - மயில்போலும் சாயலுடையவர். சும்மை - கூட்டம். *72*

கூட்டத்தின் பெருக்கம் பற்றிய பேச்சு

1563. **'வேந்தரே பெரிது' என்பாரும்,**
'வேதியர் பெரிது' என்பாரும்,
'மாந்தரே பெரிது' என்பாரும்,
'மகளிரே பெரிது' என்பாரும்,
போந்ததே பெரிது' என்பாரும்,
'புகுவதே பெரிது' என்பாரும்,
தேர்ந்ததே தேரிந் அல்லால், யாவரே
தெரியக் கண்டார்?

வேந்தரே பெரிது என்பாரும் - (அந்தக் கூட்டத்தில்) அரசர்களின் தொகுதியேமிகுதி என்பவரும்; **வேதியர் பெரிது என்பாரும் -** மறையவர் தொகுதியே மிகுதிஎன்பவரும்; **மாந்தரே பெரிது என்பாரும் -** ஆடவர் தொகுதியே மிகுதி என்பவரும்; **மகளிரே பெரிது என்பாரும் -** பெண்டிர் தொகுதியேமிகுதி என்பவரும்; **போந்ததே பெரிது என்பாரும் -** வந்து சேர்ந்தவர் கூட்டமே மிகுதிஎன்பவரும்; **புகுவதே பெரிது என்பாரும் -** வரப்போகும் கூட்டமே மிகுதியாக இருக்கும் என்பவரும் ஆக; **தேர்ந்ததே தேரின் அல்லால் -** தாம் அறிந்ததையே அறிந்ததன்றி; **யாவரே தெரியக் கண்டார் -** எவர்தாம் முழுவதும் நன்றாய் அறிந்தவர்? (ஒருவருமில்லைஎன்றபடி).

இதனால் ஒவ்வொரு குழுவும் அளவிட முடியாதவாறு மிகுதியாய் இருந்தது என்பது குறிக்கப்பட்டது. வேந்தர் முதலியவர் அவரவர் தொகுதிக்கு ஆகிவந்தனர்; ஆகுபெயர். பெரிது என்னும் ஒன்றன்பால் வினைமுடிபுக்கு ஏற்ப அவ்வாறு கொள்ளல் வேண்டும். மகளிரைப் பின்னர்க் குறித்தமையின்மாந்தர் என்பது அவர்களை நீக்கி ஆடவரை மட்டும் கூட்டியது. *73*

மகளிர் கூட்டத்தின் வருகை

1564. **குவளையின் எழிலும், வேலின்**
கொடுமையும், குழைத்துக் கூட்டி,
திவளும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த
நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டி,
தவள ஒண் மதியுள் வைத்த
தன்மை சால் தடங் கண் நல்லார்,
துவளும் நுண் இடையார், ஆடும்
தோகை அம் குழாத்தின் தொக்கார்.

குவளையின் எழிலும் - கருங்குவளை மலரின் அழகையும்; **வேலின் கொடுமையும் -** வேற்படையின் கொலைத் தன்மையையும்; **குழைத்துக் கூட்டி -** ஒன்றாய்க் கலந்து

சேர்த்து; **திவளும் அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த-** விளங்குகின்ற மை என்று பெயர்பொருந்திய; **நஞ்சினைத் தெரியத் தீட்டி** - விடத்தை விளங்கப் பூசி ; **தவளஒன்மதியுள் வைத்த தன்மை சால் -** வெள்ளிய ஒளிமிக்க சந்திரனிடத்தில் வைத்தாற்போன்றதன்மை அமைந்த; **தடங் கண் நல்லார் -** பெரிய கண்களையுடைய அழகியவரும்; **துவளும் நுண் இடையார்-** துவளுகின்ற மெல்லிய இடையினையுடையவரும் ஆகிய மகளிர்; **ஆடும் தோகைஅம் குழாத்தின் -** நடனமாடும் ஆழகிய மயிற்கூட்டம் போல; **தொக்கார் -** வந்துகூடினர்.

குவளையின் அழகையும் வேலின் கொடுமையையும் சேர்த்து, மையாகிய நஞ்சினைப்பூசி, மதியுள்வைத்தன போலும் கண்கள் என்பது இல்பொருள் உவமை. 'அஞ்சனம் என்று ஏய்ந்த நஞ்சு' என்பது உருவகம். தோகை - ஆகுபெயர்.
74 முடிசூட்டு விழாவுக்கு வருகை தாராதவர்

1565. நலம் கிளர் பூமி என்னும்
நங்கையை நறுந் துழாயின்
அலங்கலான் புணரும் செல்வம்
காண வந்து அடைந்திலாதார் -
இலங்கையின் நிருதரே; இவ்
ஏழ் உலகத்து வாழும்
விலங்கலும், ஆசை நின்ற
விடா மத விலங்கலேயால்.

நறுந் துழாய் அலங்கலான் - மணம் பொருந்திய துளசி மாலையைச் சூடும் திருமாலானஇராமபிரான்; **நலம் கிளர் பூமி என்னும் நங்கையை -** சிறப்பு மிக்க மண்மகள் என்னும்பிராட்டியை; **புணரும் செல்வம் காண -** சேருகின்ற பேற்றினைக் காண்பதற்கு; **வந்து அடைந்திலாதார் -** வந்து சேராதவர்; **இலங்கையின் நிருதரே -** இலங்கையில் உள்ளஅரக்கர் மட்டுமே ஆவர்; **இவ் ஏர் உலகத்து வாழும் விலங்கலும் -** அவரே யன்றி, இந்தஏழு உலகங்களிலும் உள்ள மலைகளும்; **ஆசை நின்ற விடா மதம் விலங்கள் -** எட்டுத்திக்குகளிலும் நீங்காமல் நின்ற மதம் பொழியும் யானைகளுமே ஆகும்.

அரக்கர்களும், அஃறிணைப் பொருள்களான மலைகளும், திசையானைகளும் மட்டுமே வரவில்லைஎன்பதால் பிறர் எல்லாரும் வந்தனர் என்பதாம். அரக்கர் பகையானும், மலைகள்,அசைதலின்மையானும், திசையானைகள் திசைகளைச் சுமத்தலைவிட்டு வரக்கூடாமையானும் வரவில்லை. நங்கை - குணங்களால் நிறைந்தவள். ஆல் - அசை. 75

மன்னர்கள் முடிசூட்டு மண்டபம் புகுதல்

1566. சந்திரர் கோடி என்னத் தரள
வெண் கவிகை ஓங்க,
அந்தரத்து அன்னம் எல்லாம்
ஆர்ந்தெனக் கவரி துன்ன,
இந்திரற்கு உவமை சாலும்

இருநிலக் கிழவர் எல்லாம்
வந்தனர்; மௌலி சூட்டும்
மண்டபம் மரபின் புக்கார்.

இந்திரற்கு உவமை சாலும் - தேவேந்திரனுக்கு உவமையாகத்தக்க; **இரு நிலக்கிழவர் எல்லாம் -** பெரிய நாடுகளுக்குத் தலைவர்களான அரசர்கள் எல்லாரும்; **சந்திரர்கோடி என்ன -** சந்திரர் எண்ணற்றோர் என்னும்படி; **தரள வெண் கவிகை ஓங்க -** முத்துகளால் ஆகிய வெள்ளியகுடைகள் மேலோங்கவும்; **அந்தரத்து அன்னம் எல்லாம் ஆர்ந்தெனத-** வானில் அன்னப்பறவைகள் எல்லாம் நிறைந்தன என்னும்படி; **கவனி துன்ன -** வெண்சாமரங்கள் நெருங்கவும்; **வந்தனர் -** வந்து; **மௌலி சூட்டும் மண்டபம் -** இராமபிரான் முடிபுனைதற்குரிய மண்டபத்துள்; **மரபின் புக்கார் -** முறைப்படி புகுந்தனர்.

மன்னர்கள் தம் வரிசையோடு மண்டபத்தில் முறைப்படி புகுந்தனர் என்பது கருத்து. இன்பத்துய்ப்பில் இந்திரனுக்கு மேலானவர் என்பார். 'இந்திரற்கு உவகை சாலும்' என்றார். வெண்சாமரைகள் அசைவு, நிறம் ஆகியவற்றால் அன்னம் போல்வன. வந்தனர் - முற்றெச்சம். *76*

வேதம் வல்லார் வருகை

1567. **முன் பயந்து எடுத்த காதல்**
புதல்வனை முறையினோடும்
இற் பயன் சிறப்பிப்பாரின்.
ஈண்டிய உவகை தூண்ட,
அற்புதன் திருவைச் சேரும்
அரு மணம் காணப் புக்கார் -
நல் பயன் தவத்தின் உய்க்கும்
நான்மறைக் கிழவர் எல்லாம்.

தவத்தின் நல் பயன் உய்க்கும் - தம் தவத்தின் ஆற்றலால் நல்ல பயன்களைத்தருகின்ற; **நால் மறை கிழவர் எல்லாம் -** நான்கு வேதங்களுக்கும் உரிய அந்தணர்எல்லோரும்; **முன் பயந்து எடுத்த காதல் புதல்வனை -** தாம் முற்படப் பெற்றெடுத்தஅன்புக்குரிய பிள்ளையை; **முறையினோடும் -** முறைமையுடன்; **இல் பயன் சிறப்பிப்பாரின் -** இல்வாழ்க்கைப் பயனில் மேம்பட மணஞ்செய்விப்பவர் போல; **ஈண்டிய உவகைதூண்ட-** மிக்க மகிழ்ச்சி செலுத்த; **அற்புதன் திருவைச் சேரும்-** இராமபிரான்அரசத் திருவைச் சேர்கின்ற; **அருமணம் காணப் புக்கார் -** அரிய திருமணத்தைக் காணமண்டபத்தினுள் புகுந்தனர்.

தம் மூத்த மகனுக்குத் திருமணம் செய்விக்கும்போது எவ்வளவு உவகை கொள்வாரோ அவ்வளவுஉவகையோடு அந்தணர்கள் இராமபிரான் முடிசூட்டுவிழாவைக் காண மண்டபத்தினுள் புகுந்தனர். அற்புதன் - மாய விளையாட்டுடையவன். *77*

பலவகை நிகழ்ச்சிகள்

1568. ***விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தார்;***
விரிதிரை உடுத்த கோல
மண்ணவர் திசைகள் தூர்த்தார்;
மங்கலம் இசைக்கும் சங்கம்,
கண் அகல் முரசின், ஓதை
கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த;
எண் அருங் கனக மாரி
எழு திரைக் கடல்கள் தூர்த்த.

விண்ணவர் விசும்பு தூர்த்தார் - *(அவ் விழாவைக் காண வந்த) வானவர் ஆகாயத்தைநிரப்பினர்;* ***விரிதிரை உடுத்த கோல மண்ணவர்-*** *பரந்த கடலை ஆடையாக உடுத்த அழகியபூமியில் உறைவோர்;* ***திசைகள் தூர்த்தார் -*** *எட்டுத் திக்குகளையும் நிரப்பினர்;* ***மங்கலம் இசைக்கும் சங்கம் ஓதை -*** *மங்களகரமாக ஒலிக்கும் சங்குகளினடைய ஒலியும்;* ***கண் அகல் முரசின் ஓதை-*** *அகன்ற கண்ணையுடைய முரசவாத்தியங்களினுடைய ஒலியும்;* ***கண்டவர் செவிகள் தூர்த்த -*** *விழாக்காண வந்தவர் செவிகளை நிரப்பின;* ***எண் அருங்கனக மாரி -*** *தானமாகத் தரப்பட்ட அளவிடற்கு அரிய பொன்மழை;* ***எழுதிரைக் கடலும்தூர்த்த -*** *அலைகளையுடைய ஏழு கடல்களையும் நிரப்பின.*

மண்டபத்துள் சங்க நாதமும், முரசின் ஒலியும் செவிகளை நிறைக்க. பொன்மழைபொழியப்பட்டது. செவிகள் தூர்த்த என்னும் பலவின்பால் வினைமுற்றுக்கேற்ப, ஓதை என்பதைப்பிரித்துச் சங்கத்தோடும் முரசோடும் கூட்டிச் சங்கின் ஓசையும் முரசின் ஓசையும் தூர்த்தனஎனப் பொருள் கொள்க. தூர்த்தல் என்பது பலமுறை ஒரே பொருளில் வந்தது. சொற்பொருட் பின்வரு நிலை அணி.
78

எங்கும் ஒளிவெள்ளம்

1569. ***விளக்கு ஒளி மறைத்த, மன்னர்***
மின் ஒளி; மகுட கோடி
துளக்கு ஒளி, விசும்பின் ஊரும்
சுடரையும் மறைத்த; சூழ்ந்த
அளக்கர் வாய் முத்த மூரல்
முறுவலார் அணியின் சோதி,
'வளைக்கலாம்' என்று, அவ் வானோர்
கண்ணையும் மறைத்த அன்றே.

மன்னர் மின் ஒளி - *மன்னர்களின் உடம்பின் ஒளிக்கதிர்கள்;* ***விளக்கு ஒளி மறைத்த -*** *விளக்கின் ஒளியை மறையச் செய்தன;* ***மகுட கோடி துளக்கு ஒளி -*** *மகுடங்களின் தொகுதிகள் அசைதலால் உண்டாகும் ஒளிக்கற்றைகள்;* ***விசும்பின் ஊரும் சுடரையும்மறைக்கு -*** *வானத்தில் செல்லும் சூரியனையும் மறைந்தன;* ***சூழ்ந்த அளக்கர் வாய் முத்த மூரல் முறுவலார்-*** *பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள கடலில் தோன்றிய முத்துப் போன்ற பற்களையும் புன்னகையையும் உடையபெண்களுடைய;* ***அணியின் சோதி -***

ஆபரணங்களின் ஒளிக்கதிர்கள்; **வளைக்கலாம்என்று -** தேவலோகத்தையும் வளைத்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதி; **அவ் வானோர் கண்ணையும் -** அந்தக் தேவர்களின் கண்களையும்; **மறைத்த -** மறைத்தன;

கோடி என்பது மிகுதி குறித்தது. 'மறைத்த' என்னும் பலவின்பால் வினைமுற்றுக்கேற்ப ஒளி, சோதி என்பவற்றை ஒளிக்கதிர்கள் என்று பன்மையாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இன்றேல், ஒருமைபன்மை மயக்கமாகும். அன்று, ஏ - அசைகள். *79*

வசிட்ட முனிவன் வருகை

1570. ஆயது ஓர் அமைதியின்கண்,
ஐயனை மகுடம் சூட்டற்கு
ஏயும் மங்கலங்கள் ஆன
யாவையும் இயையக் கொண்டு,
தூய நான்மறைகள்
வேதபாரகர் சொல்ல, தொல்லை
வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க,
மா தவக் கிழவன் வந்தான்.

ஆயது ஓர் அமைதியின்கண் - அத்தகைய சூழலில்; **மாதவக் கிழவன் -** பெரிய தவத்தைச் செய்த வசிட்ட முனிவன்; **ஐயனை மகுடம் சூட்டற்கு -** இராமபிரானைமுடிசூட்டுவதற்கு; **ஏயும் மங்கலங்கள் ஆன யாவையும் -** பொருந்திய மங்கலப் பொருள்களாகியஎல்லாவற்றையும்; **இயையக் கொண்டு -** பொருத்தமுற எடுத்துக்கொண்டு; **வேத பாரகத் தூயநான்மறைகள் சொல்ல -** வேதங்களைக் கரை கண்டவர்களான அந்தணர்கள் தூய்மையான நான்குவேதங்களை ஓதிவர; **தொல்லை வாயில்கள் நெருக்கம் நீங்க -** பழைய வாயில்களில்உள்ளவர்கள் நெருக்கத்தை நீங்கி விலகிக்கொள்ள; **வந்தான் -** முடிசூட்டு மண்டபத்துக்கு எழுந்தருளினான்.

வசிட்ட முனிவன்மீது உள்ள மரியாதையால் அங்கங்கே வாயில்களில் நின்றவர்கள் விலகிவழிவிட்டனர். வாயில்கள் பழையன எனினும் நெருக்கம் புதியது. வேத பாரகர். - வேதத்தைக்கரை கண்டவர்கள்; பாரம் - அக்கரை.
80

வசிட்ட முனிவன் செயல்

1571. கங்கையே முதல ஆய கன்னி
ஈறு ஆன தீர்த்த
மங்கலப் புனலும், நாலு வாரியின்
நீரும் பூரித்து.
அங்கியின் வினையிற்கு ஏற்ற
யாவையும் அமைத்து, வீரச்

சிங்க ஆசனமும் வைத்து,
    செய்வன விறவும் செய்தான்.

கங்கை முதல் ஆய - கங்கையாறு முதலாக; **கன்னி ஈறு ஆன** - குமரியாறு ஈறாகஉள்ள; **தீர்த்த மங்கலப் புனலும்** - புண்ணிய தீர்த்தங்களின் மங்களகரமான நீரையும்; **நாலு வாரியின் நீரும்** - நான்கு கடல்களில் நீரையும்; **பூரித்து** - குடங்களில்நிறைத்துவைத்து; **அங்கியின் வினையிற்கு** - அக்கினியில் செய்யவேண்டும் ஓமம் முதலியசடங்குகளுக்கு; **ஏற்ற யாவையும் அமைத்து** - பொருந்திய எல்லா வற்றையும்தக்கவாறு செய்து; **வீரச் சிங்க ஆதனமும் வைத்து** - வீர சிம்மாசனத்தையும் உரிய இடத்தில் அமைத்து; **செய்வன பிறவும் செய்தான்** - மேலும் செய்ய வேண்டுவனவற்றையும்செய்தான்.

வசிட்ட முனிவன் ஓமத்திற்கும் நீராட்டத்திற்குத் வேண்டுவன எல்லா வற்றையும்அமைத்துவைத்தான். அங்கியின் வினை - ஓமம்; அதற்குரியன அட்சதை, தருப்பை, சமித்து,நெய், அகப்பை முதலியன. 'பிறவும்' என்பது ஓமத்திற்குரிய புரோகிதர் முதலாயினோரைவரித்தல், அங்குரார்ப்பணம். சுமங்கலி அமைத்தல், யானை, குதிரை, அத்திமரத்தால் செய்தபீடம் முதலிய வற்றைக் குறித்தது.
81

தயரதனை அழைத்துவரச் சுமந்திரன் செல்லுதல்

1572. **கணித நூல் உணர்ந்த மாந்தர்,**
    'காலம் வந்து அடுத்தது' என்ன,
பிணி அற நோற்று நின்ற
    பெரியவன், 'விரைவின் ஏகி
மணி முடி வேந்தன் தன்னை
    வல்லையின் கொணர்தி' என்ன,
பணி தலைநின்ற காதல் சுமந்திரன்
    பரிவின் சென்றான்.

கணித நூல் உணர்ந்த மாந்தர் - சோதிட நூலில் துறைபோய சோதிடர்கள்; **'காலம் வந்து அடுத்தது** - முகூர்த்த நேரம் வந்து நெருங்கியது;' **என்ன** - என்றுதெரிவித்ததனால்; **பிணி அற நோற்று நின்ற பெரியவன்** - பிறவிநோய் நீங்கும்படிதவஞ்செய்து அந்நிலையில் வழுவாமல் நின்ற வசிட்ட முனிவன்; **விரைவின் ஏகி** - வேகமாகச் சென்று; **மணிமுடி வேந்தன் தன்னை** - இரத்தின் கிரீடம் அணிந்தசக்கரவத்தியை; **வல்லையின் கொணர்தி** - விரைவில் இங்குக் கொண்டு வருவாய்; **என்ன** - என்று பணிக்க; **பணி தலைநின்ற காதல்சுமந்திரன்** - அம்முனிவனது கட்டளையைத் தலைமேற் கொண்டு நின்ற அன்பு நிறைந்தசுமந்திரன்; **பரிவின் சென்றான்** - அன்போடு விரைந்து சென்றான்.

வசிட்ட முனிவனுடைய தகுதிகளை நோக்கிப் 'பெரியவன்'என்றார் நோற்றலினும் அந்நெறி வழுவாது நிற்றல் அருமைத்தாதலின் 'நோற்று நின்ற'என்றார். 'குணவாயிற் கோட்டத்து அரசு துறந்து இருந்த' என்பதில் (சிலப்பதிகம் - 1) 'இருந்த' என்பது போன்றது 'நின்ற' என்னும் இது. *82*

கைகேயி, ‘இராமனை அழைத்து வா’ எனல்

1573. **வின் தொட நிவந்த கோயில், வேந்தர்தம்**
வேந்தன் தன்னைக்
கண்டிலன்; வினவக் கேட்டான்;
கைகயள் கோயில் நண்ணி,
தொண்டை வாய் மடந்தைமாரின் சொல்ல,
மற்று அவரும் சொல்ல,
பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள்,
‘பிள்ளையைக் கொணர்க’ என்றாள்.

விண்தொட நிவந்த கோயில் - வானை அளாவி உயர்ந்து நின்ற அரண்மனையில்; **வேந்தர்தம் வேந்தன் தன்னை -** அரசர்களுக்கு அரசனாகிய தயரதனை; **கண்டிலன் -** காணாதவானகி; **வினவ -** (அங்குள்ளாரைக்) கேட்க; **கேட்டான் -** (அவர்கள்)சொல்லக் கேட்டு; **கைகயள் கோயில் நண்ணி -** கைகேயியின் அரண்மனையை அடைந்து; **தொண்டைவாய் மடந்தைமாரின் சொல்ல -** கொவ்வைக் கனிபோன்ற வாயினையுடையதாதியரித்தில் தன் வருகையைத் தெரிவிக்க; **அவரும் சொல்ல -** அத்தாதியரும்கைகேயியிடத்துத் தெரிவிக்க; **பெண்டிரில் கூற்றம் அன்னாள் -** மகளிருள் யமனைப்போன்ற அவள்; **‘பிள்ளையைக் கொணர்க** - இராமனை அழைத்து வருக;’ **என்றாள் -** என்று சுமத்திரனை நோக்கிக் கூறினாள்.

தயரதன், கைகேயியின் அரண்மனையில் இருத்தலைக் கேட்டுச் சுமந்திரன் அங்கே செல்ல, அவன் சக்கரவத்தியைக் காண்பதற்கு முன்னே கைகேயி அவனைப் பார்த்து இராமனை அழைத்துவரப்பணிந்தாள். கணவனைக் கொல்லத் துணிந்தவாளாதலின், ‘கூற்றம் அன்னாள்’ என்றார். கண்டிலன், கேட்டான் - முற்றெச்சங்கள். மற்று - அசை.
83

சுமந்திரன் இராமனை அழைத்துவரச் செல்லுதல்

1574. **‘என்றனள்’ என்னக் கேட்டான்;**
எழுந்த பேர் உவகை பொங்கப்
பொன் திணி மாட வீதி
பொருக்கென நீங்கி, புக்கான்;
தன் திரு உள்ளத்துள்ளே
தன்னையே நினையும் மற்று அக்
குன்று இவர் தோளினானைத்
தொழுது, வாய் புதைத்து, கூறும்;

‘என்றனள்’ - ‘பிள்ளையைக் கொணர்க’ என்று கைகேயி சொன்னாள்; **என்னகேட்டான் -** என்று கூறக் கேட்டான் சுமந்திரன்; **எழுந்த பேர் உவகை பொங்க -** உண்டாகிய மிக்க மகிழ்ச்சி மேலும் மேலும் பெருக; **பொன் திணி மாட வீதி -** பொன்மயமான மாடங்களையுடைய தெருக்களை; **பொருக்கென நீங்கி -** விரைவாகக் கடந்து; **புக்கான் -** (இராமனது மாளிகையினுள்) புகுந்தான்; **தன் திரு உள்ளத்துள்ளே -**

(அங்குத்) தனது மனத்திற்குள்ளே; **தன்னையே நினையும் அக்குன்று இவர் தோளினாளை-** *தன்னையே நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்தக் குன்று போன்ற புயங்களையுடைய இராமபிரானை;* **தொழுது வாய் புதைத்து -** *(கண்டு) வணங்கி வாயை மூடிக்கொண்டு;* **கூறும் -** *(பின்வருமாறு) சொல்லலானான்.*

இராமபிரான் தான் கொண்ட மானிட வேடத்திற்கு ஏற்றவாறு, உண்ணாமல் நோன்புமேற்கொண்டு நாராயணனைத் தியானித்து நிற்றலின் 'தன்னையே நினையும்' என்றார். இராமனைவாழ்த்தித் தயரதனுடன் சேர்த்து அனுப்பக் கருதியே கைகேயி இராமனை அங்கேஅழைத்திருப்பதாகச் சுமந்திரன் எண்ணியதால் எழுந்த பேருவகைபொங்குவதாயிற்று. ***84***

சுமந்திரன் இராமனை அழைத்தல்

1575.** **'கொற்றவர், முனிவர், மற்றும்
குவலயத்து உள்ளார், உன்னைப்
பெற்றவன் தன்னைப் போலப்
பெரும் பரிவு இயற்றி நின்றார்;
சிற்றவைதானும், "ஆங்கே கொணர்க"
எனச் செப்பினாள்; அப்
பொன் - தட மகுடம் சூடப்
போதுதி, விரைவின்' என்றான்.

'கொற்றவ - *அரசர்களும்;* **முனிவர் -** *இருடிகளும்;* **மற்றும் குவலயத்துஉள்ளார் -** *பின்னும் இந்நிலவுலகத்தில் உள்ள மக்களும்;* **உன்னைப் பெற்றவன்தன்னைப் போல -** *உன்னைப் பெற்ற தயரதனைப் போல;* **பெரும் பரிவு இயற்றி நின்றார் -** *(உன்னிடம்) மிகுந்த அன்பைக் காட்டி நின்றார்;* **சிற்றவைதானும் -** *சிற்றன்னை யாகிய கைகேயியும்;* **ஆங்கே கொணர்க எனச் செப்பினாள் -** *அவனிடம் உன்னை அழைத்து வருமாறு சொன்னாள்;* **அப் பொன்தட மகுடம் சூட-** *(ஆதலால்) அந்தப் பொன்னால் ஆகியபெரிய முடியை (நீ) சூடுவதற்கு;* **விரைவின் போதி -** *விரைவாக வருவாய்;'* **என்றான் -** *என்று சுமந்திரன் சொன்னான்.*

கொணர்கென - தொகுத்தல் விகாரம்; அகரம் தொக்கது. அவை - அவ்வை; தாய்; இடைகுறைந்தது. ***85***

இராமன் தேரில் ஏறிச் செல்லுதல்

1576.** **ஐயனும், அச் சொல் கேளா,
ஆயிர மௌலியானைக்
கைதொழுது, அரச வெள்ளம்
கடல் எனத் தொடர்ந்து சுற்ற,
தெய்வ கீதங்கள் பாட,
தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த,

தையலார் இரைத்து நோக்க,
தார் அணி தேரில் சென்றான்.

ஐயனும் - *இராமபிரானும்;* **அச் சொல்கேளா -** *அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு;* **ஆயிரம் மௌலியானைக் கைதொழுது -** *ஆயிரம் திருமுடிகளையுடைய திருமாலை வணங்கி;* **அரசவெள்ளம் -** *அரசர் கூட்டம்;* **கடல் எனத் தொடர்ந்து சுற்ற -** *கடல் போலப் பின்தொடர்ந்து சூழவும்;* **தெய்வ கீதங்கள் பாட -** *கடவுளைப் போற்றும் இசைகளை இசைவாணர்கள் பாடிவரவும்;* **தேவரும் மகிழ்ந்து வாழ்த்த -** *(வானில் கூடிய) தேவர்களும்உவகைகொண்டு வாழ்த்தவும்;* **தையலார் இரைத்து நோக்க -** *மகளிர் ஆரவாரித்துத் தன்னைவிரும்பிப் பார்க்கவும்;* **தார் அணி தேரில் சென்றான் -** *மாலைகளால் ஒப்பனைசெய்யப்பட்ட தேரில் போனான்.*

இராமன் சுமந்திரன் சொற்கேட்டுத் தன் குலதெய்வமான அரங்கநாதனைத் தொழுது தேரில் புறப்பட்டான். இரைத்தல் - மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தல்.
86

மகளிர் செயல்கள்

1577. ***திரு மணி மகுடம் சூடச் சேவகன்***
செல்கின்றான் என்று,
ஒருவரின் ஒருவர் முந்த,
காதலோடு உவகை உந்த,
இரு கையும் இரைத்து மொய்த்தார்;
இன் உயிர் யார்க்கும் ஒன்றாய்ப்
பொரு அரு தேரில் செல்ல,
புறத்திடைக் கண்டார் போல்வார்.

சேவகன் திரு மணி மகுடம் சூட - *(அப்பெண்கள்) வீரனாகிய இராமன் அழகிய இரத்தினம் பதிக்கப்பெற்ற கிரீடம் சூட்டிக்கொள்வதற்கு;* **செல்கின்றான் என்று -** *(தேரில்) போகின்றான் என்று அறிந்து;* **காதலோடு உவகை முந்த -** *அன்பும் மகிழ்ச்சியும் தூண்டுதலால்;* **ஒருவரின் ஒருவர் முந்த -** *ஒருவருக்கொருவர் முற்பட்டு;* **இருகையும் இரைத்து மொய்த்தார் -** *இரு பக்கங்களிலும் ஆரவாரித்துக்கொண்டு நெருங்கினார்கள்;* **இன் உயிர் யார்க்கும் ஒன்றாய் -** *(அவர்கள்) இனிய உயிர் எல்லார்க்கும் ஒன்றாகி;* **புறத்திடை பொரு அருதேரில் செல்ல -** *வெளியில் ஒப்பற்ற தேரில் போக;* **கண்டார் போல்வார் -** *அதனைப் பார்த்தவரைப் போல்பவரானார்.*

மகளிர் தம் உயிரெல்லாம் திரண்டு இராமன் என்னும் ஒருவடிவம் கொண்டு புறத்தே போவதைக்கண்டவர் போன்றவர் ஆயினர் என்பது கருத்து. இரு கை - தெருவின் இருபக்கங்கள். 87

1578. ***துண்ணெனும் சொல்லாள் சொல்ல,***
சுடர் முடி துறந்து, தூய
மண் எனும் திருவை நீங்கி
வழிக்கொளா முன்னம், வள்ளல்

acharya.org

பண் எனும் சொல்லினார்தம்
தோள் எனும் பணைத்த வேயும்,
கண் எனும் கால வேலும்,
மிடை நெடுங் கானம் புக்கான்.

துண்ணெனும் சொல்லாள் சொல்ல - நடுங்கத்தக்க சொல்லினையுடைய கைகேயி சொல்லுதலால்; **வள்ளல் -** இராமபிரான்; **சுடர் முடி துறந்து -** ஒளி பொருந்திய முடிசூடுதலைத் தவிர்ந்து; **தூய மண் எனும் திருவை நீங்கி -** தூய்மையுடைய நிலமகள் என்னும் செல்வியையும் பிரிந்து; **வழிக் கொளா முன்னம் -** (காடு) செல்லுவதற்கு முன்னரே; **பண் எனும் சொல்லினார்தம் -** இசைப்பாட்டு என்று சொல்லத்தக்க சொற்களையுடைய பெண்களில்; **தோள் எனும் பணைத்த வேயும் -** தோள்களாகிய பருத்த மூங்கில்களும்; **கண் எனும் கால வேலும் -** கண்கள் என்னும் யமனைப் போன்ற வேல்களும்; **மிடை நெடுங்கானம் புக்கான் -** செறிந்த பெருங்காட்டில் புகுந்தான்.

பெண்கள் கூட்டம் மொய்த்து நோக்க, இராமபிரான் தேரில் சென்றான் என்பதாம். பின்வரும் நிகழ்ச்சியை முன்னே பொருந்திக் கூறியுள்ள நயம் கருதத்தக்கது. இவ்வாறு கம்பர்பாடுதலை 20, 2828, 3151, 4759 முதலிய பாடல்களாலும் உணரலாம். 88

1579. **சுண்ணமும் மலரும் சாந்தும்**
கனகமும் தூவ வந்து,
வண்ண மேகலையும் நாணும்
வளைகளும் தூவுவாரும்;
புண் உற அனங்கன் வாளி
புழைத்ததம் புணர் மென் கொங்கை
கண் உறப் பொழிந்த காம
வெம் புனல் கழுவுவாரும்.

சுண்ணமும் மலரும் சாந்தும் கனகமும் - (அப்பெண்கள்) நறுமணப் பொடியையும், பூக்களையும், சந்தனத்தையும், பொன்னையும்; **தூவ வந்து -** இராமன்மேல் சிதறுவதற்குவந்து; **வண்ண மேகலையும் -** (தங்கள்) அழகிய மேகலாபரணங்களையும்; **நாணும் -** நாணத்தையும்; **வளைகளும் -** வளையல்களையும்; **தூவுவாரும் -** நெகிழ விடுபவர்களும்; **அனங்கள் வாளி புண் உறப் புழைத்த -** மன்மதனின் மலரம்புகள் புண் உண்டாகும்படிதுளைத்த; **தம் புணர்மென் கொங்கை -** தம்முடைய நெருங்கிய மென்மையான தனங்களை; **கண் உறபொழிந்த -** தங்கள் கண்கள் மிகுதியாகச் சிந்திய; **காம வெம்புனல் -** காமத்தால் தோன்றிய வெந்நீரால்; **கழுவுவாரும் -** கழுவுகின்றவர்களும் (ஆகி என ஒருசொல் வருவிக்க)

இது குளகம், அடுத்த பாட்டில் வரும் நைவார் என்னும் வினைகொண்டு முடியும். இராமன்மேல்மங்கலப் பொருள்களைத் தூவ வந்த மகளிர் அதனை மறந்து இராமன்மீது உண்டான காதலால்தடுமாறி, தங்கள் ஆபரணங்களை நெகிழவிட்டனர். நாணமே மகளிர்க்குச் சிறந்த அணி; அதனையும் அணிகலன்களுடன் சேர்த்துச் சிந்தினர். 89

***1580.* ' "அங்கணண் அவனி காத்தற்கு ஆம்**
இவன்" என்னல் ஆமோ?
நம் கண் அன்பு இலன்' என்று, உள்ளம்
தள்ளுற நடுங்கி நைவார்.
'செங் கணும், கரிய கோல
மேனியும், தேரும், ஆகி,
எங்கனும் தோன்றுகின்றான்;
எனைவரோ இராமன்?' என்பார்.*

'அங்கணன் இவன் *- அழகிய கண்களையுடைய இந்த இராமன்;* ***அவனி காத்தற்கு ஆம்-*** *இவ்வுலகைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தக்கவன் ஆவான்;* ***என்னல் ஆமோ-*** *என்று கூறுதல்பொருந்துமோ? (பொருந்தாது);* ***நம் கண் அன்பு இலன் -*** *நம்மீது அன்பு இல்லாதவனாக. இருக்கின்றானே;'* ***என்று*** *- என்று எண்ணி;* ***உள்ளம் தள்ளுற நடுங்கி நைவார்*** *- மனம் தடுமாறுவதால் உடல் நடுங்கித் துன்புறுவாராகி;* ***'செங்கணும் -*** *சிவந்தகண்களும்;* ***கரிய கோல மேனியும்*** *- கருநிறம் வாய்ந்த அழகிய திருமேனியும்;* ***தேரும்ஆகி*** *- தேருமாகப் பொருந்தி;* ***எங்கணும் தோன்றுகின்றான்*** *- (இராமன்) எங்குப்பார்த்தாலும் காட்சி தருகின்றான்;* ***இராமன் எனைவரோ*** *- இராமன் வடிவுடையோர் எத்தனை பேரோ;'* ***என்பார்*** *- என்று வியப்புடன் கூறுவார்.*

நமக்கு அருள் புரியாதவன் எப்படி உலகத்திற்கு அருள்புரிந்து காப்பாற்றப் போகிறான் என்றுமனம் தடுமாறினார்கள் அவன்மீது காதல் கொண்ட பெண்கள். காம மிகுதியால் பார்க்குமிடம்எங்கும் இராமனைக் கண்டனர். இஃது உருவெளித்தோற்றம். ***90***

முனிவர் முதலியோர் நினைப்பும் பேச்சும்

***1581.* இனையராய் மகளிர் எல்லாம்**
இரைத்தனர், நிரைத்து மொய்த்தார்;
முனைவரும், நகர மூதூர்
முதிஞரும் இளைஞர் தாமும்,
அனையவன் மேனி கண்டார்,
அன்பினுக்கு எல்லை காணார்,
நினைவன மனத்தால், வாயால்
நிகழ்த்தது, நிகழ்த்தலுற்றாம்;*

மகளிர் எல்லாம் *- பெண்கள் எல்லாரும்;* ***இனையராய்*** *- இத் தன்மையினராய்; இரைத்தனர் ஆரவாரித்து;* ***நிரைத்து மொய்த்தார்*** *- கூட்டமாகி(இராமபிரானை) நெருங்கினார்கள்;* ***முனைவரும் -*** *பற்றற்ற முனிவர்களும்;* ***நகர மூதூர்முதிஞரும் -*** *அயோத்தி நகரமாகிய அந்தப் பழைய ஊரில் வாழும் மூத்தவர்களும்;* ***இளைஞர்தாமும்*** *- சிறியவர்களும்;* ***அனையவன் மேனி கண்டார்*** *- இராமபிரானது திருமேனி அழகைக் கண்டு;* ***அன்பினுக்கு எல்லை காணார்-*** *அவன் மீது கொண்ட அன்புக்கு வரம்பு காணாமல்;* ***மனத்தால் நினைவன*** *- மனத்தால்*

நினைப்பனவற்றையும்; **வாயால்நிகழ்ந்தது -** *வாயால் கூறியதையும்;* **நிகழ்த்தலுற்றாம் -** *சொல்லத்தொடங்குவோம்.*

இராமபிரான் சிறப்புகள் அனைவரையும் ஈர்க்க வல்லவனவாதலின், பற்றற்ற முனிவர்களும்அவன் முடிசூட்டிக்கொள்வதைக் காண விருப்பம் கொண்டு வந்தனர் என்பதாம். நிகழ்ந்தது -நிகழ்த்தியது; பிறவினை விகுதி மறைந்துள்ளது. இதனை அந்தர்ப்பாவிதணிச் என்பர் வடநூலார். கண்டார், காணார் - முற்றெச்சங்கள்.
91

1582. ‘உய்ந்தது இவ் உலகம்’ என்பார்;
‘ஊழி காண்கிற்பாய்’ என்பார்;
‘மைந்தே! நீ கோடி எங்கள்
வாழ்க்கை நாள் யாவும்’ என்பார்;
‘ஐந்து அவித்து அரிதின் செய்த
தவம் உனக்கு ஆக’ என்பார்;
‘பைந் துழாய்த் தெரியலாய்க்கே
நல்வினை பயக்க’ என்பார்.

இவ் உலகம் உய்ந்தது என்பார் - *(அவர்களுள்) இந் நிலவுலகம் கரைமரம்சேர்ந்தது என்பார் சிலர்;* **ஊழி காண்கிற்பாய் என்பார் -** *நீ ஊழியின் முடிவு கண்டுவாழ்வாய் என்பார் சிலர்;* **மைந்த -** *ஐயனே;* **எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் நீகோடி என்பார் -** *எங்கள் ஆயுள் முழுவதையும் நீ எடுத்துக்கொள்வாய் என்பார் சிலர்;* **ஐந்து அவித்து அரிதின் செய்த தவம் -** *நாங்கள் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி அரிதாகச் செய்த தவத்தின் பயன்;* **உனக்கு ஆக என்பார் -** *உனக்கு அரிதாகச் செய்த தவத்தின்பயன்;* **உனக்கு ஆக என்பார் -** *உனக்கு உளதாகுக என்பார் சிலர்;* **பைந் துழாய்த்தெரியலாய்க்கே -** *பசிய துளசிமாலையை அணிந்த உனக்கே;* **நல்வினை பயக்க என்பார் -** *புண்ணியம் உண்டாவதாக என்பார் சிலர்.*

மக்கள் அனைவரும் தங்கள் ஆர்வம் தோன்ற இராமபிரானை வெவ்வேறு முறையில்வாழ்த்தினர். ‘எங்கள் வாழ்க்கை நாள் யாவும் நீ கோடி’’ என்பதனோடு ‘‘யான் வாழு நாளும்பண்ணன் வாழிய’’ (புறம். 173) என்பது ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. ஐந்து என்னும் முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. **92**

1583. ‘உயர் அருள் ஒண் கண் ஒக்கும்
தாமரை, நிறத்தை ஒக்கும்
புயல் பொழி மேகம், என்ன
புண்ணியம் செய்த’ என்பார்;
‘செயல் அருந் தவங்கள் செய்து, இச்
செம்மலைத் தந்த செல்வத்
தயரதற்கு என்ன கைம்மாறு
உடையம் யாம் தக்கது?’ என்பார்.

'உயர் அருள் ஒண்கண் ஒக்கும் தாமரை - *மிகுந்த கருணை நிறைந்த ஒளிபடைத்தஇவன் கண்களைப் போன்ற தாமரை மலரும்;* **நிறத்தை ஒக்கும் புயல்பொழி மேகம் -** *திருமேனியின் நிறத்தைப் போன்ற நீரைப் பொழியும் கார் மேகமும்;* **என்ன புண்ணியம்செய்த என்பார் -** *என்ன நல்வினை புரிந்தன' என்று கூறுவார் சிலர்;* **செயல் அருந் தவங்கள் செய்து -** *பிறரால் செய்வதற்கு முடியாத தவங்களைச் செய்து;* **இச் செம்மலைத்தந்த** *- இந்த நம்பியைப் பெற்று (நமக்குக்) கொடுத்த;* **செல்வத் தயரதற்கு -** *பேற்றினையுடைய சக்கரவர்திக்கு;* **தக்கது -** *அவர் செய்த நன்றிக்குத் தக்கதான;* **என்ன கைம்மாறு யாம் உடையம் -** *எந்த மறு உதவி உடையராய் இருக்கின்றோம்?;* **என்பார் -** *என்று கூறுவர் சிலர்.*

இராமன் கண்ணழகிலும் மேனியழகிலும் ஈடுபட்டு அவற்றிற்கு உவமையாகும் தகுதிபெற்ற தாமரையையும், மேகத்தையும் புகழ்ந்தனர் சிலர், இராமனைப் பெற்றுத் தந்த தயரதன் தந்தகொடைக்கு ஈடாக எந்தக் கைம்மாறும் நம்மால் செய்ய இயலாது நன்றியால் நிறைந்தனர் சிலர். புயல் - நீருக்கு இலக்கணை. *93*

1584. 'வாரணம் அரற்ற வந்து,
கரா உயிர் மாற்றும் நேமி
நாரணன் ஒக்கும், இந்த
நம்பிதன் கருணை' என்பார்;
ஆரணம் அறிதல் தேற்றா
ஐயனை அணுகி நோக்கி,
காரணம் இன்றியேயும்,
கண்கள் நீர் கலுழ நிற்பார்.

இந்த நம்பிதன் கருணை - *இந்தக் குணங்களால் நிறைந்தவனாகிய இராமபிரானதுதிருவருள்;* **வாரணம் அரற்ற வந்து -** *முதலை வாய்ப்பட்ட கயேந்திரன் என்னும் யானைஆதிமூலமே என்று கதற அங்குத் தோன்றி;* **கரா உயிர் மாற்றும் -** *முதலையின் உயிரைப்போக்கிய;* **நேமி நாரணன்** *(கருணை)* **ஒக்கும் -** *சக்கரப் படையையுடைய திருமாலின்திருவருளை ஒத்ததாகும்;* **என்பார்-** *என்று கூறுவர் சிலர்;* **ஆரணம் அறிதல் தேற்றா-** *மறைகளும் இனையன் என்று அறிய இயலாத;* **ஐயனை அணுகி நோக்கி-** *(திருமாலாகிய)இராமபிரானை நெருங்கி நன்கு பார்த்து;* **காரணம் இன்றியேயும் -** *(அன்பு தவிர வேறு) காரணம் இல்லாமலே;* **கண்கள் நீர் கலுழ நிற்பார் -** *கண்களிலிருந்து நீர் சொரியநிற்பார் சிலர்.*

நாரணன் - நாராயணன் என்பதன் சிதைவு. நாரணன் என்பதன் பின்னும் கருணை என்பதனைப்பிரித்துக் கூட்டுக. காரணமின்றிக் கண்ணீர் சொரிந்தனர் என்பது அவர்களது பரவசநிலையினைக்காட்டும். *94*

1585. 'நீல மா முகில் அனான்தன்
நினையினோடு அறிவும் நிற்க.
சீலம் ஆர்க்கு உண்டு? கெட்டேன்?
தேவரின் அடங்குவானோ?
காலமாக் கணிக்கும் நுண்மைக்
கணக்கையும் கடந்து நின்ற

மூலம் ஆய், முடிவு இலாத
மூர்த்தி இம் முன்பன்' என்பார்.

நீல மா முகில் அனான்தன் - *கரிய பெரிய மேகத்தைப் போன்ற இராமபிரானது;* ***நிறையினோடு அறிவு நிற்க*** - *நிறையும் பேரறிவும் ஒருபுறம் இருக்க;* ***சீலம் ஆர்க்கு உண்டு-*** *அவனது நீர்மைக்குணம் வேறு எவருக்கு உண்டு? (ஒருவர்க்கும் இல்லை);* **இம் முன்பன் -** *இந்த முன்னவனாகிய இராமபிரான்;* **தேவரின் அடங்குவானோ -** *தேவர்களுள் ஒருவனாய் அமைவானோ? (அமையான்);* ***காலமாக் கணிக்கும்*** **-** *கால அளவாகக் கணக்கிடப்படுகின்ற;* **நுண்மைக் கணக்கையும் கடந்து நின்ற -** *நுட்பமாகிய எண்களையும் கடந்து அப்பால் நின்ற;* **மூலம் ஆய் -** *முதற்பொருளாகி;* **முடிவிலாத மூர்த்தி -** *அழிவில்லாத பரம்பொருள் ஆவான்;* **கெட்டேன் -** *(இதனை உணராமல் இது காறும்) 'கெட்டேன்';* **என்பார் -** *என்று சொல்வர் சிலர்.*

இராமனுடைய நிறையும் அறிவும் அல்லாமல், நீர்மையே அவனைப் பரம் பொருள் என்பதனைக்காட்டிக்கொடுக்கிறது. அதனை அறியாமல் நாளைப் பழுதே போக்கினேனே' என்று தனித்தனியேதன்னிரக்கம் கொண்டனர் சிலர்.

நிறை - தன் நெஞ்சைத் தடுத்து நிறுத்தும் திறன். சீலம் - உயர்த்தார், தாழ்ந்தார்என்னும் வேறுபாடின்றி நீரோடு நீர் கலந்தாற்போல இரண்டறக் கலந்து பழகுதல். இப்பாட்டின்பின்னிரண்டு அடிகளின் கருத்துப் பின்னும் ''மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது ஓர் மும்மைத்து ஆய, காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன்'' (1584) என இடம் பெறுதல்காணலாம். ***95***

1586. 'ஆர்கலி அகழ்ந்தோர், கங்கை
அவனியில் கொணர்ந்தோர், முந்தைப்
போர் கெழு புலவர்க்கு ஆகி
அசுரரைப் பொருது வென்றோர்.
பேர்கெழு சிறப்பின் வந்த
பெரும் புகழ் நிற்பது, ஐயன்
தார் கெழு திரள் தோள் தந்த
புகழினைத் தழுவி' என்பார்.

ஆர்கலி அகழ்ந்தோர் **-** *கடலைத் தோண்டியவரும்;* **கங்கை அவனியில்கொணர்ந்தோர் -** *ஆகாய கங்கையை உலகத்திற்குக் கொண்டுவந்தவரும்;* **முந்தை -** *பழமையாகிய;* **போர் கெழு புலவர்க்கு ஆகி -** *(அசுரரோடு) போர்மிக்க தேவர்களுக்குத்துணையாகி;* **அகரரைப் பொருது வென்றோர்-** *அசுரர்களைப் போரிட்டு வெற்றிபெற்றவரும் (ஆகிய இக் குலத்து முன்னோர் பலருக்கும்);* **பேர் கெழு சிறப்பின் வந்த -** *விளங்குகின்ற மேன்மையோடு உண்டாகிய;* **பெரும் புகழ் நிற்பது -** *மிக்க கீர்த்திநிலைத்து நிற்பது;* **ஐயன் தார் கெழு -** *இராமபிரானது வெற்றிமாலை பொருந்திய;* **திரள்தோள்தந்த புகழினை -** *திரண்ட தோள்கள் உண்டாக்கிய கீர்த்தியை;* **தழுவி -** *தழுவியே யாம்;* **என்பார்.** *ஆர்கலி அகழ்ந்தவர் சகரர்; கங்கை தந்தோன் - பகீரதன்; அசுரரை வென்றோர் -ககுத்தன், முசுகுந்தன் முதலியோர். ஐயன் திரள் தோற்களுக்குத் தாடகைவதம், சிவனது வில்லைமுறித்தது, பரசுராமனை அடக்கியது. ஆகியவற்றால் புகழ் உண்டாயிற்று. புலவர் -அறிவினையுடைய தேவர்கள். அசுரர் -*

சுரர்க்குப் பகைவர். சுரர் - தேவர்; அமுதத்தை (சுராவை)உண்டவர்.
96

பலர் செயல்

கலிவிருத்தம்

1587. 'சந்தம் இவை; தா இல்மணி
ஆரம் இவை; யாவும்
சிந்துரமும் இங்கு இவை;
செறிந்த மத வேழப்
பந்திகள், வயப் பரி,
பசும் பொனின் வெறுக்கை,
மைந்த! வறியோர் கொள
வழக்கு' என நிரைப்பார்.

***மைந்த** - வீரனே!; **இவை சத்தம் -** இவை சந்தனக் கலவைகள்; **இவை தாஇல் மணி ஆரம் -** இவை குற்றமில்லாத இரத்தின மாலைகள்; **இங்கு இவை -** இவ்விடத்திலுள்ள இவை; **சிந்துரமும் -** திலகமும்; **யாவும் -** மற்றை எல்லாஅணிகளும் ஆகும்; **செறிந்த மதவேழப் பந்திகள் -** பொருந்திய மதயானை வரிசைகள்; **வயப் பரி -** வெற்றியையுடைய குதிரைகள்; **பசும் பொனின் வெறுக்கை -** பசும்பொன்னாலாகிய செல்வங்கள்; **வறியோர் கொள -** (இவற்றையெல்லாம்) பொருளில்லாத ஏழைகள் பெற்றுக்கொள்ளும்படி; **வழக்கு -** (உன்கையால்) எடுத்துக் கொடு; **எனநிரைப்பார் -** என்று வரிசையாகக் கொண்டுவந்து வைப்பவர் சிலர்.*

இராமனுக்கு முடிசூட்டுவிழா நிகழும் காலத்தில் அவனுக்கு நன்மை விளைய வேண்டும் என்று கருதிய சிலர் தம்முடைய பொருளான சந்தனம் முதலியவற்றை அவன் கையில்கொடுத்து வறியவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று வேண்டினர். வழங்குதல் - வரம்பு இல்லாமல் கொடுத்தல். ***97***

1588. மின் பொருவு தேரின்மிசை
வீரன் வரு போழ்தில்,
தன் பொருவு இல் கன்று தனி
தாவி வரல் கண்டாங்கு
அன்பு உருகு சிந்தையொடும்
ஆ உருகுமாபோல்,
என்பு உருகி, நெஞ்சு உருகி,
யார் உருககில்லார்?

***வீரன் -** வீரனாகிய இராமன்; **மின் பொருவு தேரின்மிசை -** மின்னலையொத்த தேரின்மீது ஏறிவரும்போது; **ஆ -** பகவானது; **தன் பொருவு இல் கன்று -** தனது ஒப்பற்ற கன்று; **தனி தாவி வரல் கண்டாங்கு -** தனியே துள்ளிக் குதித்து வருதலைப்பார்த்தபோது; **அன்பு உருகு சிந்தையொடும் -** அன்பினால் கரைகின்ற*

மனத்தோடு; ***உருகுமா போல்*** *- உருகும் வகைபோல;* ***என்பு உருகி*** *- உடம்பு நெகிழ்ந்து;* ***நெஞ்சு உருகி*** *- மனம் உருகி (நிற்பதன்றி);* ***உருககில்லார்யார்*** *- உருகாமல் வன்மையோடுநின்றவர் யார்? (எவரும் இலர்).*

இராமனைக் கண்ட எல்லாரும் தம்மையறியாமலே அவன்மீது அன்பு தோன்றி உள்ளமும் உடலும்உருகி நிற்பர் என்றவாறு. கண்டாங்கு - தொகுத்தல் விகாரம், அகரம் தொக்கது. உருகுமா போல்- உருகுமாறுபோர்ல; ஆ - ஆறு என்பதன் விகாரம். பின்னிரண்டு அடிகளில் உருகுதல் என்ற சொல் பலமுறை ஒரே பொருளில் வந்தது சொற்பொருட் பின்வருநிலை அணி. ***98***

1589. 'சத்திரம் நிழற்ற, நிமிர் தானையொடு நானா
அத்திரம் நிழற்ற, அருளொடு அவனி ஆள்வார்,
புத்திரர் இனிப் பெறுதல் புல்லிது' என, நல்லோர்.
சித்திரம் எனத் தனி திகைத்து, உருகி, நிற்பார்.

நல்லோர் *- நற்பண்புடையவர்;* ***சத்திரம் நிழற்ற*** *- வெண்கொற்றக்குடைநிழலைச் செய்யவும்;* ***நிமிர் தானையொடு*** *- பெருகிய சேனையுடன்;* ***நானா அத்திரம்நிழற்ற*** *- பல்வகைப் படைகளும் ஒளிவீசவும்;* ***அருளோடு அவனி ஆள்வார்*** *- அருளுடன்பூமியை ஆளும் அரசர்கள்;* ***இனி*** *- இராமபிரான் பிறந்த பின்பு;* ***புத்திரர் பெறுதல் புல்லிது*** *- மைந்தர்களைப் பெறுவது சிறுமையுடையது;* ***என*** *- என்று சொல்லி;* ***திகைத்து*** *- திகைத்தும்;* ***உருகி*** *- மனம் உருகியும்;* ***சித்திரம் என நிற்பார்*** *- ஓவியம்போல் அசைவற்று நிற்பர்,*

இராமனைப் போன்ற பிள்ளையை இனி எவரும் பெறல் அரிது என்பது கருத்து. அத்திரங்கள்எய்வன, எறிவன, குத்துவன, வெட்டுவன எனப் பல வகைப்படுதலால் 'நானா அத்திரம்' என்றார். நிழல் - சாயை, ஒளி என்னும் இருபொருள் தருவது.
99

1590. 'கார் மினொடு உலாயது என
நூல் கஞலும் மார்பன்,
தேர்மிசை, நம் வாயில் கடிது
ஏகுதல் செய்வானோ?
கூர் கனக ராசியொடு
கோடி மணியாலும்
தூர்மின், நெடு வீதியினை'
என்று சொரிவாரும்.

கார் மினொடு உலாயது என *- மேகம் மின்னலொடு உலாவியது போல;* ***நூல் கஞலும்மார்பன்*** *- முப்புரி நூல் விளங்கும் மார்பையுடைய இராமபிரான்;* ***நம் வாயில்*** *- நமது வீட்டு வாயில் வழியாக;* ***தேர்மிசை*** *- தேரின்மேல்;* ***கடிது ஏகுதல் செய்வானோ-*** *வேகமாகக் கடந்து சென்றுவிடுவானோ?;* ***கூர் கனக ராசியொடு*** *- (அத்தேரைத்தடுப்பதற்காக) மிகுந்த பொற்குவியலோடு;* ***கோடி மணியாலும்*** *- அளவற்ற மனணிகளாலும்;* ***நெடு வீதியினைத் தூர்மின்*** *- பெரிய தெருவினை*

நிரப்புங்கள்; ***என்று சொரிவாரும் -*** *என்று சொல்லிக்கொண்டு அவற்றைக் கொட்டுவாரும் சிலர்.*

இராமன் வடிவழகைக் காண அவனது தேர் விரைந்து செல்லாதபடி பொன்னையும் மணியையும்வழியில் கொட்டும்படி சொல்லிச் சிலர் அவற்றைப் பொழிந்துவைத்தனர். கார் - இராமன்திருமார்பிற்கும், மின்னல் முப்புரி நூலுக்கும் உவமை. ***100***

1591. 'தாய் கையில் வளர்ந்திலன்;
வளர்த்தது, தவத்தால்
கேகயன் மடந்தை; கிளர்
ஞாலம் இவன் ஆள,
ஈகையில் உவந்த அவ்
இயற்கை இது என்றால்,
தோகை அவள் பேர் உவகை
சொல்லல் அரிது?' என்பார்.

தாய் கையில் வளர்ந்திலன் - *இராமபிரான் ஈன்ற தாயாகிய கோசலையின் கையில்வளர்ந்தானில்லை;* ***வளர்ந்தது*** *- அவனை வளர்த்தது;* ***தவத்தால் கேகயன் மடந்தை -*** *முன்செய்த தவப்பயனால் கேகயமன்னன் மகளாகிய கைகேயியை;* ***கிளர் ஞாலம் இவன் ஆள -*** *(அதனால்) விளங்குகின்ற நாட்டினை இவ் இராமன் ஆள;* ***ஈகையில் உவந்த*** *- கொடுப்பதில்(பெற்ற தாய்போல) மகிழ்ச்சியுற்ற ;* ***இயற்கை இது என்றால்*** *- (அவளது) தன்மைஇதுவாயின்;* ***தோகை அவள் பேர் உவகை -*** *அக் கைகேயியினது பெருங்களிப்பு;* ***சொல்லல்அரிது -*** *சொல்லுதல் முடியாது;* ***என்பார் -*** *என்று கூறுவார்கள்.*

இராமனை வளர்த்தவன் கைகேயியாதலின் அவளுக்கே மிக்க மகிழ்ச்சி உண்டு என்றனர்சிலர். அவள் இந்நாள் வரை இராமனிடம் பேர்புன் கொண்டவனாய் இருந்தமையை அனைவரும்அறிவராதலின் இவ்வாறு கூறினர்.
101

1592. 'பாவமும் அருந் துயரும் வேர் பறியும்' என்பார்;
'பூவலயம் இன்று தனி அன்று; பொது' என்பார்;
'தேவர் பகை உள்ளன இவ் வள்ளல் தெறும்' என்பார்;
'ஏவல் செயும் மன்னர் தவம் யாவது கொல்?' என்பார்.

பாவமும் அருந் துயரும்- *இவன் ஆளப்போவதால் தீ வினைகளும் தீர்த்தற்கரியதுன்பங்களும்;* ***வேர் பறியும் என்பார் -*** *அடியோடு அழியும் என்பார்;* ***பூவலயம் -*** *இந்தப் பூமண்டலம்;* ***இன்று தனி அன்று -*** *இப்பொழுது இராமன் ஒருவனுக்கே தனியுரிமை உடையதுஅன்று;* ***பொது என்பார் -*** *எல்லார்க்கும் பொதுவுடைமை ஆகும் என்பார்;* ***தேவர் பகை உள்ளன -*** *தேவர்களுக்குப் பகையாய் உள்ள அரக்கர் கூட்டங்களை;* ***இவ் வள்ளல் தெறும் என்பார் -*** *இவ் இராமன் அழிப்பான் என்பார்;* ***ஏவல் செயும் மன்னர் -*** *இவனுக்குஏவல் செய்யும் அரசர்களது;* ***தவம் யாவது கொல் என்பார் -*** *நல்வினை எத்தன்மையதோஎன்பார்.*

இராமன் ஆட்சியில் தம் பாவமும் துயரும் தீரும் என்றார் சிலர். இராமன் மக்கள்குறைகளைக் கேட்டறிந்து, அவர்கள் தாமே ஆட்சிபுரிந்தால் எவ்வாறு நன்மையைப் பெறலாமோஅவ்வாறு நன்மையைப் பெறச்செய்வான் என்னும் உறுதிப்பாட்டால் 'பூவலயம் இன்று தனி அன்று; பொது' என்றார் சிலர். இராமன் ஆளும்போது தாங்களே ஆளுவதாகக் கருதினர் என்பதாம்.
102

1593. **ஆண்டு, இனையராய் இனைய கூற, அடல் வீரன்,**
தூண்டு புரவிப் பொரு இல் சுந்தர மணித் தேர்,
நீண்ட கொடி மாட நிரை வீதி நிறையப் போய்,
பூண்ட புகழ் மன்னன் உறை கோயில் புகலோடும் -

ஆண்டு - (நகரமக்கள் வீதியாகிய) அவ்விடத்து; **இனையராய்** - இத்தன்மையராகி; **இனைய கூற** - இத்தன்மையனவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க; **அடல்வீரன்** - வெற்றி வீரனாகிய இராமபிரான்; **தூண்டு புரவி** - (சுமந்திரனால்)செலுத்தப்பட்ட குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட; **பொரு இல் சுந்தர மணித் தேர்** - ஒப்பற்றஅழகிய மணிகள் கட்டிய தேரில்; **நீண்ட கொடி மாட நிரை வீதி** - உயர்ந்தகொடிகளையுடைய மாளிகை வரிசையினையுடைய தெரு; **நிறையப் போய்** - நிறைவாக விளங்கும்படிசென்று; **புகழ்பூண்ட மன்னன் உறை கோயில்** - புகழை ஆபரணமாக அணிந்துள்ள தயரதன்தங்குகின்ற அரண்மனையை; **புகலோடும்** - அடைந்த அளவில்.

இனையர், இனைய - குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர். **புகலோடும்** - உம்மீற்று வினையெச்சம். *103*

அரண்மனையில் இராமன் அரசனைக் காணாமை

1594. **ஆங்க வந்து அடைந்த அண்ணல்,**
ஆசையின் கவரி வீச,
பூங் குழல் மகளிர் உள்ளம்
புதுக் களி ஆட, நோக்கி,
வீங்கு இருங் காதல் காட்டி,
விரி அரி சுமந்த பீடத்து
ஓங்கிய மகுடம் சூடி,
உவகை வீற்றிருப்பக் காணான்.

ஆங்கு வந்து அடைந்த அண்ணல் - தயரதனின் அரண்மனைக்கு வந்து சேர்ந்தஇராமபிரான்; **ஆசையின் கவரி வீச** - திசைகள் தோறும் சாமரைகள் வீச; **பூங் குழல்மகளிர் உள்ளம்** - பூவை அணிந்துள்ள குழலையுடைய மங்கையர் மனம்; **புதுக் களி ஆட** - புதிய மகிழ்ச்சியால் ஆடவும்; **வீங்கு இருங் காதல் காட்டி** - மிகுந்த விருப்பத்தை (தன்வருகையில்) காட்டி; **ஓங்கிய மகுடம் சூடி** - சிறந்த கிரீடத்தை அணிந்த; **அரசன்** - தயரதன்; **விரி அரி சுமந்த பீடத்து** - விசாலமான சிங்கம் தாங்கும்ஆசனத்தில்; **உவகை வீற்றிருப்பக் காணான்** - மகிழ்வுடன் வீற்றிருக்கவும்கண்டானில்லை.

மகளிர் உவகையால் ஆடுதலையும் தயரதன் காதல் காட்டி வீற்றிருத்தலையும் இராமன்காணவில்லை அரண்மனை பொலிவின்றி இருந்தது. என்றவாறு. ஆசை - திசை. வீற்றிருத்தல் -மற்றொருவர்க்கு இல்லாத சிறப்போடு விளங்கித் தோன்றுதல்.
104

1595. **வேத்தவை, முனிவரோடு,**
விருப்பொடு களிக்கும் மெய்ம்மை
ஏத்து அவை இசைக்கும், செம் பொன்
மண்டபம் இனிதின் எய்தான்,
ஒத்து அவை, உலகத்து எங்கும்
உள்ளவை, உணர்ந்தார் உள்ளம்
பூத்தவை, வடிவை ஒப்பான், -
சிற்றவை கோயில் புக்கான்.

ஒத்து அவை - மறைகளையும்; **உலகத்து எங்கும் உள்ளவை -** உலகு எங்கும்இருக்கும் அறிவு நூல்களையும்; **உணர்ந்தார் உள்ளம் பூத்தவை -** நன்கு உணர்ந்தஞானிகளின் நெஞ்சத்தில் தோன்றுவனவாகிய; இராமபிரான்; **வேத்தவை -** அரசர் கூட்டம்; **முனிவரோடு -** முனிவர்களுடனே கூடி; **விருப்பொடு களிக்கும் -** அன்புடன்மகிழ்கின்ற; **மெய்ம்மை ஏத்து அவை இசைக்கும் -** உண்மையான கீர்த்திகளைப் பாடுகின்ற; **செம் பொன் மண்டபம் -** சிறந்த பொன்னால் ஆகிய மண்டபத்தினுள்ளே; **இனிதின் எய்தான் -** இனிமையாகப் புகாதவனாகி; **சிற்றவை கோயில் புக்கான் -** சிறிய தாயாகிய கைகேயியினுடைய மாளிகையில் புகுந்தான்.

அரசரும் முனிவரும் தன் கீர்த்தியைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் விழாமண்டபத்தில் நுழையாமல்இராமன் கைகேயியின் மாளிகையில் புகுந்தான். உலகத்து எங்கும் உள்ளவை - ஆறு அங்கங்கள், மீமாம்சை, புராணங்கள், தரும சாத்திரங்கள்முதலியன.
105

1596. **புக்கவன் தன்னை நோக்கி,**
புரவலர், முனிவர், யாரும்,
'தக்கதே நினைந்தான்; தாதை
தாமரைச் சரணம் சூடி,
திக்கினை நிமிர்ந்த கோலச்
செங்கதிர்ச் செல்வன் ஏய்ந்த
மிக்கு உயர் மகுடம், சூட்டச்
சூடுதல் விழுமிது' என்றார்.

புரவலர் முனிவர் யாரும் - அரசர்களும், முனிவர்களும் மற்றுள்ள எல்லோரும்; **புக்கவன் தன்னை நோக்கி -** கைகேயியின் மாளிகையில் எல்லோரும்; **புக்கவன் தன்னைநோக்கி -** கைகேயின் மாளிகையில் புகுந்த இராமபிரானைக் கண்டு; **'தக்கதேநினைந்தான் -** இராமன் தகுதியான செயலையே எண்ணினான்; **தாதை தாமரைச் சரணம் சூடி -** தன் தந்தையின் தாமரை மலர் போலும் திருவடிகளை முன்னதாக வணங்கி; **திக்கினில்நிமிர்ந்த கோலச் செங்கதிர் -** எல்லாத் திசைகளிலும்

உயர்ந்து தோன்றுகிறதுவடிவுபடைத்த செந்நிறக் கதிர்களைச் செல்வமாக உடைய சூரியன் தொடங்கி; ***ஏய்ந்த மிக்குஉயர் மகுடம் -*** *அணிந்த மிக உயர்ந்த கிரீடத்தை;* ***சூட்ட -*** *நூல்முறைப்படி அணிவிக்க;* ***சூடுதல் விழுமிது என்றார் -*** *தான் அணிந்துகொள்வது சிறந்தது என்றார்.*

விழா மண்டபத்தில் இருந்தோர் முடிசூடுவதற்கு முன்னே இராமன் தந்தையை வணங்கி வாழ்த்துப்பெறப்போகிறான் என்று கருதி அவனைப் பாராட்டினர். தாமரைச் சரணம் - உவமத்தொகை. ***106***

இராமபிரான் கைகேயியைச் சந்தித்தல்

1597. ஆயன நிகழும் வேலை,
அண்ணலும் அயர்ந்து தேறாத்
தூயவன் இருந்த சூழல்
துருவினன் வருதல் நோக்கி,
'நாயகன் உரையான் வாயால்;
நான் இது பகர்வென்' என்னா,
தாய் என நினைவான் முன்னே
கூற்று எனத் தமியள் வந்தாள்.

ஆயன நிகழும் வேலை - *அப்படிப்பட்டவை நடந்துகொண்டிருக்கும் வேளையில்;* ***அண்ணலும் -*** *இராமபிரானும்;* ***அயர்ந்து தேறா -*** *முதலில் மனம் சோர்ந்து பின்னர்த் தெளிவுற்று;* ***தூயவன் இருந்த சூழல் -*** *நல்லவனானதயரதன் இருந்த இடத்தை;* ***துருவினன் வருதல் நோக்கி -*** *தேடி வருவதைப் பார்த்து;* ***நாயகன் வாயால் உரையான் -*** *கணவன் தன் வாயால் சொல்ல மாட்டான்;* ***நான் இதுபகர்வேன் என்னா-*** *நானே இதனைச் சொல்லுவேன்' என்று எண்ணிக் கொண்டு;* ***தாய் என நினைவான் முன்னே -*** *தன்னைத் தாய் என்று கருதும் இராமபிரான் முன்னே;* ***கூற்று என -*** *எமன் போல;* ***தமியள் வந்தாள் -*** *நிகரற்ற கொடுமைக்காரியான கைகேயி வந்தாள்.*

அன்பு பொழியும் தாய் என்று கருதுபவன் முன்னே துன்பு தரும் எமன் போல வந்தாள் என்க. 'வாயால்' என்று வேண்டாது கூறினார். இராமனுக்கு நன்மை பயப்பனவற்றையே சொல்லிப் பழகியவாய் என்று அறிவித்தற்கு. இது என்றது. அவள் பெற்ற இருவரங்களைத் தெரிவித்தலைச் சுட்டியது. ***107***

இராமபிரான் கைகேயியை வணங்குதல்

1598. வந்தவள் தன்னைச் சென்னி
மண் உற வணங்கி, வாசச்
சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்
செங்கையின் புதைத்து, மற்றைச்
சுந்தரத் தடக் கை தானை
மடக்குறத் துவண்டு நின்றான்-

அந்தி வந்து அடைந்த தாயைக்
கண்ட ஆன் கன்றின் அன்னான்.

அந்தி வந்து அடைந்த - மாலைப்பொழுதில் வந்து சேர்ந்த; **தாயைக் கண்ட ஆன்கன்று அன்னான்**- தாய்ப்பசுவைக் கண்ட பசுவின் கன்றைப் போன்ற இராபிரான்; **வந்தவள் தன்னை** - தன் முன்னே வந்த அக்கைகேயியை; **சென்னி மண் உற வணங்கி** - நெற்றி தரையில் பொருந்த விழுந்து வணங்கி; **வாசச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்**- மணம் வீசுவதும் சிந்தூரத்தையும் பவளத்தையும் போன்ற சிவந்த வாயை; **செங் கையின்புதைத்து** - சிவந்த (வலக்) கையால் பொத்திக்கொண்டு; **மற்றைச் சுந்தரத் தடக் கை** - மற்றொன்றாகிய அழகுபொருந்திய பெரிய இடக் கையானது; **தானை மடக்குற** - ஆடையைமடக்கிக்கொள்ள; **துவண்டு நின்றான்** - வணங்கி நின்றான்.

இப்பாட்டு இராமபிரானுடைய அடக்கத்தைக் காட்டுகிறது. அடக்கம் என்பது உயர்ந்தோர்முன்பணிந்த மொழியும், தணிந்த நடையும், தாளை மடக்கலும், வாய் புதைத்தலும், தலைதாழ்த்திநிற்றலும் கொண்டு அடங்கியொழுகுதலாம். இராமபிரான் அடக்கத்திற்கு விளக்கம் தருவதுபோல நிற்றல் போற்றி மகிழத்தக்கது. சென்னி ஈண்டு இலக்கணையாய நெற்றியைக் குறித்தது. இன உருபுபொருளில் வந்தது.
108 கூற்றம் அன்ன கைகேயி கூற்று

1599. **நின்றவன்தன்னை நோக்கி,**
இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சின்
கொன்று உழல் கூற்றம் என்னும்
பெயர்இன்றிக் கொடுமை பூண்டாள்,
'இன்று எனக்கு உணர்த்தல் ஆவது
ஏயதே என்னின், ஆகும்:
ஒன்று உனக்கு உந்தை, மைந்த!
உரைப்பது ஓர் உரை உண்டு' என்றாள்.

இரும்பினால் இயன்ற நெஞ்சின்- இரும்பினால் ஆகிய மனத்தோடு; **கொன்று உழல்கூற்றம் என்னும் பெயர் இன்றி** - உயிர்களைக் கொன்று திரியும் எமன் என்னும்பெயர்மட்டும் இல்லாமல்; **கொடுமை பூண்டாள்** - அவனுடைய கொடுந்தன்மையைமேற்கொண்டவளாகிய கைகேயி; **'மைந்த** - மகனே; **உந்தை உனக்கு உரைப்பது** - உன் தந்தை உனக்குச் சொல்வதாகிய; **ஓர் உரை ஒன்று உண்டு** - சொல் ஒன்று உள்ளது; **இன்று எனக்கு உணர்த்தல் ஆவது ஏயது என்னில்** - இப்பொழுது எனக்கு (உன்னிடம் அதைச்)சொல்வது பொருத்தமானது என்று நீ கருதினால்; **ஆகும் என்றாள்** - நான் அதனைத்தெரிவிக்கலாம் என்றாள்.

கைகேயி தான் சொல்லப்போவது இன்னாத சொல்லாதலின் அதனை விரையக் கூறாது, இராமனுடையஇசைவு பெற்றுத் தெரிவிக்க எண்ணி நயமாகப் பேசுகிறாள். இது கைகேயியின் வஞ்சக மனத்தைக்காட்டுகிறது. *109*

இராமனின் பணிவுரை

acharya.org

1600. **'எந்தையே ஏவ, நீரே**
உரைசெய இயைவது உண்டேல்,
உய்ந்தனென் அடியேன்; என்னின்
பிறந்தவர் உளரோ? வாழி!
வந்தது, என் தவத்தின் ஆய
வரு பயன்; மற்று ஒன்று உண்டோ?
தந்தையும், தாயும், நீரே;
தலைநின்றேன்; பணிமின்' என்றான்.

'எந்தையே ஏவ - என் தந்தையாரே கட்டளைவிட; **நீரே உரை செய இயைவது உண்டேல்-** (அதனை) நீரே தெரிவிக்க இசைவதானால்; **அடியேன் உய்ந்தனென் -** நான்ஈடேறிவிட்டேன்; **என்னின் பிறந்தவர் உளரோ -** என்னைச் காட்டிலும் (மேன்மைஅடையும்படி) பிறந்தவர் வேறொருவர் இருக்கின்றாரோ? (இல்லை); **என் தவத்தின் ஆய பயன் வந்தது -** என் முன்னைத் தவத்தால் உண்டாகிய பயன் வந்துவிட்டது; **வரு பயன் மற்று ஒன்று உண்டோ? -** இதனினும் சிறந்ததாக வரக்கூடிய நற்பயன் பிறிதொன்று உள்ளதோ? (இல்லை); **தந்தையும்தாயும் நீரே -** எனக்கு நன்மையானவற்றைச் செய்யும் தகப்பனும், இனிமையானவற்றைச்செய்யும் தாயும் நீரே ஆவீர்; **தலைநின்றேன் பணிமின் என்றான் -** நீர்சொல்லப்போவதைத் தலைமேற் கொண்டு நின்றேன் கட்டளையிடுங்கள்;' **என்றான் -.**

இதனால் தாய் தந்தையரிடம் இராமன் காட்டிய மரியாதை புலப்படுகிறது. நீரே - பிரிநிலைஏகாரம். வாழி - முன்னிலை அசை. தலைநின்றேன் - கால வழுவமைதி; தெளிவுபற்றிஎதிர்காலம் இறந்த காலமாயிற்று. பயன் - இடைநிலை விளக்காக நின்று முன்னும் பின்னும் இயைந்தது. *110*

கைகேயி தெரிவித்த அரச கட்டளை

1601. **' "ஆழி சூழ் உலகம் எல்லாம்**
பரதனே ஆள, நீ போய்த்
தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கி,
தாங்க அருந் தவம் மேற்கொண்டு,
பூழி வெங் கானம் நண்ணி,
புண்ணியத் துறைகள் ஆடி,
ஏழ் - இரண்டு ஆண்டின் வா" என்று,
இயம்பினன் அரசன்' என்றாள்.

'ஆழி சூழ் உலகம் எல்லாம் - கடலால் சூழப்பட்ட உலகம் முழுவதையும்; **பரதனே ஆள-** பரதனே முடிசூடி ஆண்டுகொண்டிருக்க; **நீபோய் -** நீ நாட்டை விட்டுச் சென்று; **தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கி -** தொங்குகின்ற பெரிய சடைகளைத் தாங்கிக்கொண்டு; **தாங்க அருந் தவம் மேற்கொண்டு -** தாங்குவதற்கரிய தவத்தை ஏற்று; **பூழி வெம் கானம் நண்ணி** - புழுதி நிறைந்த கொடிய காட்டை அடைந்து; **புண்ணியத் துறைகள் ஆடி -** புண்ணியத் தீர்த்தங்களில் நீராடி; **ஏழ் இரண்டு ஆண்டின் வா என்று -**

பதினான்குஆண்டுகள் கழித்த பின்பு திரும்பி வருவாய் என்று; ***அரசன் இயம்பினன் என்றாள் -*** *அரசன்கொன்னான் என்றாள்.*

இது, கைகேயியின் மனத்தையும் அவள் பேச்சின் நயத்தையும் காட்டுகிறது. பரதனே என்பதில்உள்ள பிரிநிலை ஏகாரம் அவள் ஆசையைக் காட்டுகிறது. தாழ்இருஞ் சடை தாங்குதல், தவம் மேற்கொள்ளல், கானம் சேர்தல், புண்ணியத் துறைகள் ஆடுதல் முதலிய நற்பயன்கள் கிட்டவேஅரசன் இவ்வாறு பணித்தான் என்று கூறித் தான் வரங்கேட்டதை மறைத்தலின் அவளது வஞ்சகம்தெரிகிறது. பதினான்கு ஆண்டுகள் என்னாது 'ஏழ் இரண்டு ஆண்டு' என்று சுருக்கிக் கூறுதல் அவளது கரவுப் பேச்சைப் புலப்படுத்துகிறது. தான் பழியற்றவள் என்பதைக் காட்டுவதற்காக 'இயம்பினன்அரசன்' என்றாள். மேலும் தந்தை என்னாது அரசன் கூறினான் என்பதால் அரசு ஆணை இது மீறுதற்கு அரிது என்பதைச் சுட்டினாள். *111*

இராமனது தோற்றப் பொலிவு

1602. இப் பொழுது, எம்ம னோரால்
இயம்புதற்கு எளிதே? - யாரும்
செப்ப அருங் குணத்து இராமன்
திருமுகச் செவ்வி நோக்கின்;
ஒப்பதே முன்பு பின்பு;
அவ் வாசகம் உணரக் கேட்ட
அப் பொழுது அலர்ந்த செந்தா
மரையினை வென்றது அம்மா!

யாரும் செப்ப அருங் குணத்து இராமன் - *எவராலும் சொல்லுதற்கரியநற்பண்புகளையுடைய இராமபிரானது;* ***திருமுகச் செவ்லி நோக்கின் -*** *திருமுகத்தின் அழகைப்பார்த்தால்;* ***எம்மனோரால் இயம்புதற்கு எளிதே -*** *(அது) எம்மைப் போன்றவர்களால்சொல்லுவதற்கு எளிதோ? (அன்று);* ***முன்பு பின்பு ஒப்பதே -*** *கைகேயி சொன்னவற்றைக் கேட்பதற்கு முன்பும் அவற்றைக் கேட்டதற்குப் பின்பும் செந்தாமரையைப் போன்றிருந்தது;* ***அவ்வாசகம் உணரக் கேட்ட அப்பொழுது -*** *அந்தச் சொற்களைத் தெரியும்படி கேட்ட அந்தச்சொற்களைத் தெரியும்படி கேட்ட அந்தச் சமயத்தில்;* ***அலர்ந்த செந்தாமரையினை -*** *மலர்ந்த செந்தாமரை மலரினை;* ***வென்றது -*** *வென்றுவிட்டது.*

கைகேயியின் கொடி சொற்கள் இராமனைத் துன்புறுத்தாமல் இன்புறுத்தியதால் அப்பொழுது அவன்முகம் தாமரையின் அழகை வென்றது என்பதாம். எளிதே - ஏகாரம் எதிர்மறை. அம்மா - வியப்புஇடைச்சொல். இதனோடு, "மெய்த் திருப்பதம் மேவு" என்ற போதினம் "இத் திருக் துறத்துஏகு" என்ற போதினும், சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை, ஒத்திருக்கும் முகத்தினைஉன்னுவாள்" (5088) என்னும் சுந்தர காண்டப் பாடல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. *112*

1603. தெருளுடை மனத்து மன்ன
ஏவலின் திறம்ப அஞ்சி,
இருளுடை உலகம் தாங்கும்

இன்னலுக்கு இயைந்து நின்றான்,
உருளுடைச் சகடம் பூண்ட,
உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு
அருளுடை ஒருவன் நீக்க
அப் பிணி அவிழ்ந்தது ஒத்தான்.

தெருள் உடை மனத்து - *தெளிவு பொருந்திய நெஞ்சினையுடைய;* **மன்னன் ஏவலின்திறம்ப அஞ்சி-** *தயரத மன்னனின் கட்டளையிலிருந்து மாறுபடுவதற்குப் பயந்து;* **இருள்உடை உலகம் தாங்கும் -** *துன்ப இருள் நிறைந்த உலகத்தைத் தாங்குகின்ற;* **இன்னலுக்குஇயைந்து நின்றான் -** *துன்பத்திற்கு ஒருப்பட்டு நின்றவனாகிய இராமன்;* **உருள் உடைச்சகடம் பூண்ட -** *சக்கரத்தையுடைய வண்டியில பூட்டப்பட்ட;* **உடையவன் உய்த்த கார் ஏறு -** *உடையவனாலே செலுத்தப்பட்ட கரிய காளையானது;* **அருள் உடை ஒருவன் நீக்க -** *கருணையையுடைய ஒருவன் வண்டியிற் பூட்டிய பூட்டினை அவிழ்த்து விட;* **அப் பிணி அவிழ்ந்ததுஒத்தான் -** *அப் பிணிப்பிலிருந்து விடுபட்டதைப் போல ஆனான்.*

அரசபாரத்தை வண்டியாகவும், அதனைச் சுமப்பவனை வண்டியிற் பூட்டிய காளையாகவும் கூறுதல்மரபாதலால், அரசச் சுமையை நீங்கிய இராமன் வண்டிச் சுமையை நீங்கிய எருதுபோல வருத்தம்நீங்கி இருந்தனன் என்றவாறு. இஃது உவமை அணி. சகடம் - அரசாட்சி; உடையவன் - தயரதன்;கார் ஏறு - இராமன் இருள் - இடத்து நிகழ் பொருளின் தன்மை இடத்தின்மேல் ஏற்றிஉரைக்கப்பட்டது. நின்றான் - வினையாலணையும் பெயர். *113*

கைகேயியினிடம் இராமன் விடை கொள்ளுதல்

1604. **'மன்னவன் பணி அன்றாகின்,**
நும் பணி மறுப்பெனோ? என்
பின்னவன் பெற்ற செல்வம்
அடியனேன் பெற்றது அன்றோ?
என் இனி உறுதி அப்பால்?
இப் பணி தலைமேல் கொண்டேன்;
மின் ஒளிர் கானம் இன்றே
போகின்றேன்; விடையும் கொண்டேன்.'

'மன்னவன் பணி அன்று ஆகின் - *அரசன் கட்டளை அன்று என்றாலும்;* **நும் பணிமறுப்பெனோ -** *நமது கட்டளையை யான் செய்யமாட்டேன் என்பேனோ?;* **என் பின்னவன்பெற்ற செல்வம் -** *என் தம்பி பரதன் அடைந்த பேறு;* **அடியனேன் பெற்றது அன்றோ -** *நான் அடைந்தது அன்றோ?;* **அப்பால் என் இனி உறுதி -** *இதற்குப் புறம்பான நன்மை வேறுயாது?;* **இப் பணி தலைமேல் கொண்டேன் -** *இக்கட்டளையைத் தலையின்மேல்ஏற்றுக்கொண்டேன்;* **மின் ஒளிர் கானம்** *- மின்னல் போல வெயிலொளி வீசும்காட்டிற்கு;* **இன்றே போகின்றேன் -** *இப்பொழுதே போகின்றேன்;* **விடையும்கொண்டேன் -** *நும்மிடம் விடையும் பெற்றுக்கொண்டேன்.*

அரசன் கட்டளையிட வேண்டும் என்பதில்லை; நமது கட்டளையே போதும். கானகம் செல்வேன்என்றான் இராமன். 'மன்னவன் பணி அன்று ஆகின்' என்பதில் உம்மை தொக்கது. விடையும் கொண்டேன் - விரைவு பற்றி இறந்த காலத்தால்கூறப்பட்டது; கால வழுவமைதி. ***114***

இராமன் கோசலையின் மாளிகை புகுதல்

1605. **என்று கொண்டு இனைய கூறி,**
அடி இணை இறைஞ்சி, மீட்டும்,
தன் துணைத் தாதை பாதம் அத்
திசை நோக்கித் தாழ்ந்து,
பொன் திணி போதினாளும்,
பூமியும், புலம்பி நைய,
குன்றினும் உயர்ந்த தோளான்
கோசலை கோயில் புக்கான்.

குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் - மலையினும் சிறந்த தோள்களையுடைய இராமபிரான்; **என்று கொண்டு இனைய கூறி -** என்று விடைகொண்டு இத்தகையவற்றைச் சொல்லி; **மீட்டும் அடி இணை இறைஞ்சி -** மீண்டும் கைகேயியின் கால்களில் விழுந்து வணங்கி; **தன் தந்தை துணைப் பாதம் -** தன் தகப்பனாராகிய தயரதன் அடியிணையை; **அத் திசைநோக்கிதாழ்ந்து -** அத்திக்கு நோக்கி வணக்கம் செய்து; **பொன்திணி போதினாளும் -** பொற்றாமைரைப் பூவில் வீற்றிருக்கும் திருமடந்தையும்; **பூமியும் -** மண்மடந்தையும்; **புலம்பி நைய -** தனிமைத் துயரால் வருந்தி அழ; **கோசலை கோயில் புக்கான் -** (அங்கிருந்து புறப்பட்டுக்) கோசலையின் மாளிகையைச் சேர்ந்தான்.

பெரியோர்களைக் கண்டவுடன் வணங்குவதேயன்றிப் பிரியும்போதும் வணங்குதல் முறையாகலின்,இராமன் கைகேயியை மீண்டும் வணங்கிச் சென்றான். தந்தையைக் காண முடியாமையின் அவன் இருக்கும்திசை நோக்கி வணங்கினான். தான் வனம் செல்வதனைத் தெரிவிக்கவும், அதனால் தயரதனுக்குஉண்டாகும் பிரிவுத் துயரைத் துடைக்குமாறு வேண்டவும் தன் தாய் கோசலை இல்லம் சென்றான்என்க. புலம்பு - தனிமை. புக்கான் - 'புகு' என்னும் பகுதி இரட்டித்துக் காலங்காட்டிற்று. ***115***

acharya.org

நகர் நீங்கு படலம்

தயரதன்பால் கைகேயி கொண்ட வரத்தால் இராமன் காட்டிற்குச் செல்ல அயோத்தி நகரைவிட்டு நீங்கிச் செல்வதைச் சொல்லும் பகுதி ஆதலின் நகர் நீங்கு படலம் எனப் பெயர்பெற்றது.

இனி, இராமன் காடு செல்லும்பொழுது அயோத்தி நகர மக்கள் அனைவரும் அவனுடனே சென்றதாகக்கூறுதலின் நகரமே நீங்குகிற படலம் என நயப்பொருள் உரைக்கவும் பெறும்.

கைகேயி வரத்தால் காடுசெல்லப் புக்க இராமன் தன் தாய் கோசலையிடம் விடைபெறச்செல்கிறான். செய்தி அறிந்த கோசலை வருத்தம் உற, அவளை இராமன் தேற்றுகிறான். 'வனத்திற்கு யானும் உடன் வருவேன்' என்ற கோசலையைத் தடுத்துப் பேசுகிறான். பின்னர்இராமன் சுமித்திரை மாளிகைக்குச் செல்கிறான். கோசலை இராமன் வனம் புகுவதைத் தடுக்கத்தசரதன்பால் செல்கிறாள். தசரதன் சோகநிலை கண்டு கோசலை வருந்துகிறாள். கைகேயி மூலம்வசிட்டன் நிகழ்ந்ததை அறிகிறான். தயரதனைத் தேற்றி, வசிட்டன் கைகேயிக்கு அறிவுரை கூற, அவள் மறுத்து மொழிய, அவளைக் கடிந்து பேசுகிறான். தசரதன் 'கைகேயி என் தாரம் அல்லள், பரதன் உரிமைக்கு ஆகான்' எனப் பேசுகிறான். தயரதன் மேலும் வருந்த, வசிட்டன் அவனைத்தேற்றி அகல்கிறான். கணவன் நிலை கண்டு வருந்துகிற கோசலையிடம் தயரதன் தன் பழைய சாபவரலாற்றைக் கூறுகிறான்.

வசிட்டன் அரசவை சேர்ந்து நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுகிறான். இராமன் காடு செல்வது கேட்டமக்கள் துயரம் அடைகிறார்கள். இலக்குவன் சீற்றம் அடைகிறான்; போர்க்கோலம்பூணுகிறான். இலக்குவனுடன் இராமன் உரையாடிச் சீற்றம் தணிக்கிறான். இருவரும் சுமித்திரைஅரண்மனையை அடைகின்றனர். அங்கே கைகேயி மூலம் வந்த மரவுரியை இலக்குவன் பெற்றுத் தன் தாயைவணங்க, அவளும் அவனுக்கு அறிவுரை கூறுகிறாள். இராமன் தடுத்தும் வணங்க, அவளும் அவனுக்கு அறிவுரைகூறுகிறாள். இராமன் தடுத்தும் கேளாது இலக்குவன் உடல் புறப்படுகிறான். வசிட்டன் இராமனைக்கான் ஏகாது தடுக்க முயல்கிறான். இராமன் மறுத்துப் புறப்படுகிறான். மக்கள் துயரம்மேலிடப்பெறுகிறார்கள் அரசன் தேவியர் அழுகிறார்கள், இராமன் தன் அரண்மனை செல்கிறான். இராமனைக் கண்டார் வருந்துகின்றனர். நகர் பொலிவழிகிறது. இராமன் சீதையைக் காண்கிறான். அவள் நடுக்கம் அடைகிறாள். செய்தி அறிந்த சீதை 'கானகத்துக்கு யானும் உடன்வருவேன்' என்கிறாள். இராமன் தடுக்கவும் கேளாது மரவுரி உடுத்துப் புறப்படுகிறாள். இராமன்,சீதை, இலக்குவன் மூவரும் புறப்படுகிறார்கள், நகர மாந்தர் அனைவரும் இராமனைப் பின் தொடர்ந்து அயோத்தி நகரை நீங்கிக் காடு நோக்கிச் செல்கின்றனர். இராமன் தாயரைக்கும்பிட்டு மன்னனைத் தேற்றுமாறு கூறி, அவர்கள் ஆசி பெற்றுத் தம்பியோடும், மனைவியோடும் தேற் ஏறிச் செல்கிறான். இச்செய்திகள்இப்படலத்துக்கண் கூறப்பெறுகின்றன.

கோசலை இராமன் உரையாடல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

acharya.org

1606. **குழைக்கின்ற கவரி இன்றி,**
கொற்ற வெண்குடையும் இன்றி,
இழைக்கின்ற விதி முன் செல்ல,
தருமம் பின் இரங்கி ஏக,
'மழைக்குன்றம் அனையான் மௌலி
கவித்தனன் வரும்' என்று என்று
தழைக்கின்ற உள்ளத்து அன்னாள்முன்,
ஒரு தமியன் சென்றான்.

'மழைக்குன்றம் அனையான் - மேகத்தால் மூடப்பெற்ற மலையை ஒத்தவனாகிய இராமன்; **மௌலி கவித்தனன் வரும்' என்று என்று -** மகுடம் சூடிக்கொண்டு வருவான் என்று நினைத்துநினைத்து; **தழைக்கின்ற உள்ளத்து அன்னாள் முன் -** மகிழ்ச்சியால் செழித்தமனம் உடையவளாகிய அக்கோசலையின் முன்பு; **குழைக்கின்ற கவரி இன்றி -** பக்கங்களில்வீசுகின்ற வெண்சாமரை இல்லாமல்; **கொற்ற வெண்குடையும் இன்றி -** வெண் கொற்றக்குடையும் இல்லாமல்; **இழைக்கின்ற விதி முன் செல்ல -** நன்மை தீமைகளை மெல்ல மெல்லச்செல்லச் செல்லக் காட்டி நடத்துகின்ற விதி முன்னே அழைத்துச் செல்ல; **தருமம் பின்இரங்கி ஏக-** அறக்கடவுள் வருந்திப் பின்னே தொடர்ந்து வர; **ஒரு தமியன் சென்றான்-** தன்னந் தனியனாய்ச் சென்றான்.

அரசராவார் முன்னர்ச் சாமரை வீச, பின்னர் வெண்கொற்றக் குடைபிடிக்க வருவர் ஆதலின் தன் மகனும் அவ்வாறு மகுடம் சூடி வருவான் என்று தாய்கோசலை எண்ணி மகிழ்ந்திருந்தாள். அவனோ அவள் கண்ணுக்குத் தன்னந் தனியனாய் வருகிறான். ஆயினும், அவனுக்கு முன்னால் விதி செல்கிறது. பின்னால் தருமம் இரங்கி அழுதுகொண்டே வருகிறதுசாமரையும் குடையும் போல என்கிறார் கவிஞர்.

விதி நிகழ்வுகள் முன்தெரிவதில்லை. நிகழ நிகழத்தான் தெரியும் ஆதலின், 'இழைக்கின்றவிதி' என்றது அரிய சொல்லாட்சி. கோலம் போடுகிற போது போடப் போடவே கோல வடிவுபெறுதல் போலவே விதியும் தன் வேலையை நிகர்த்தும்.
1

1607. **'புனைந்திலன் மௌலி; குஞ்சி**
மஞ்சனப் புனித நீரால்
நனைந்திலன்; என்கொல்?' என்னும்
ஐயத்தாள் நளின பாதம்.
வனைந்த பொன் கழற்கால் வீரன்
வணங்கலும், குழைந்து வாழ்த்தி,
'நினைந்தது என்? இடையூறு உண்டோ
நெடு முடி புனைதற்கு?' என்றாள்.

'மௌலி புனைந்திலன் - மகுடம் சூடவில்லை; **குஞ்சி -** தலைமுடி; **மஞ்சனப் புனித நீரால் நனைந்திலன் -** அபிடேகமாகிய தூய நதிகளின் தண்ணீரால் நனையப்பெற்றான்இல்லை; **என்கொல்?' -** என்ன காரணம்; **என்னும் ஐயத்தாள் -**

என்கின்ற சந்தேகத்தை உடையவளாக இருக்கின்ற கோசலைத்தாயின்; **நளின பாதம் -** *தாமரையாகிய அடிகளை;* **வளைந்த பொன் கழற்கால் வீரன் வணங்கலும் -** *பொன்னாற்செய்யப்பெற்ற வீரக்கழல் அணிந்த இராமன் வணங்கிய அளவில்;* **குழைந்து வாழ்த்தி -** *மனம் உருகி ஆசி கூறி;* **'நினைந்தது என்?' -** *சக்கரவர்த்தி எண்ணிய செயல்என்னாயிற்று;* **நெடுமுடி புனைதற்கு இடையூறு உண்டோ? -** *உயர்ந்த மகுடத்தைச் சூடுதற்குஏதேனும் தடை உளதோ;'* **என்றாள் -** *என்று கேட்டாள்.*

குஞ்சி - ஆடவர் தலைமுடி. மகனை முதல் வாழ்த்தினாள், பின்னர் வினவினாள் என்பதுஅறியற்பாலது. *2*

கலிவிருத்தம்

1608. மங்கை அம் மொழி கூறலும், மானவன்
செங் கை கூப்பி, 'நின் காதல் திரு மகன்,
பங்கம் இல் குணத்து எம்பி, பரதனே,
துங்க மா முடி சூடுகின்றான்' என்றான்.

மங்கை - *கோசலை;* **அம்மொழி கூறலும் -** *'நெடுமுடி புனைதற்கு இடையூறுஉண்டோ?' என்ற அந்த வார்த்தையைச் சொல்லிய உடன்;* **மானவன் -** *பெருமை குறையாதஇராமன்;* **செங்கை கூப்பி -** *(தாயைச்) சிவந்த கைகளைக் கூப்பித் தொழுது;* **'நின்காதல் திருமகன் -** *உன்னுடைய அன்பிற்குரிய சிறந்த புதல்வன்;* **பங்கம் இல் குணத்து எம்பி -** *குற்றமற்ற குணநலன்களை உடைய என் தம்பி;* **பரதனே -; துங்க மாமுடி சூடுகின்றான்' -** *பரிசுத்தமான சிறந்த முடியைச் சூடப்போகிறான்;'* **என்றான்**

தாயிடத்துக் கூறுகின்றான் ஆதலின், அவள் வேற்றுமை இன்றிஉணர வேண்டி முன்னதாகவே 'நின்காதல் திருமகன்' 'பங்கம் இல் குணத்து எம்பி' என்றெல்லாம்இராமன் எடுத்துக் கூறினான். பரதன் என்ற சொல்லுக்கு நாட்டைப் பரிப்பவன்' தாங்குபவன்என்பது பொருள். அப்பெயர்க்கேற்ப அவன் ஆட்சி உரிமை எய்தியது உணர்ந்து இன்புறற்குரியது. *3*

1609. 'முறைமை அன்று என்பது ஒன்று
உண்டு; மும்மையின்
நிறை குணத்தவன்;
நின்னினும் நல்லனால்;
குறைவு இலன்' எனக்
கூறினள் - நால்வர்க்கும்
மறு இல் அன்பினில்,
வேற்றுமை மாற்றினாள்.

நால்வர்க்கும் - *இராமலக்குமண பரத சத்துருக்கனர்களாகிய நால்வரிடத்தும்;* **மறு இல் அன்பினில் -** *குற்றம் அற்ற அன்பு செலுத்துவதில்;* **வேற்றுமை மாற்றினாள் -** *வேறுபாட்டை நீக்கி ஒரே தன்மையளாய் உள்ள கோசலை;* **'முறைமை அன்று என்பது**

ஒன்று உண்டு - மூத்தவன் இருக்கும் போது இளையவன் அரசாளுவது முறைமை அன்று என்ற ஒரு குறை உண்டு; **மும்மையின்நிறை குணத்தவன் -** மூன்று மடங்கு எல்லாரினும் மேம்பட்டு நிறைந்த குணத்தினை உடையவன்; **நின்னினும் நல்லன் -** உன்னையும்விட நல்லவன்; **குறைவு இலன் -** கல்வி, இளமை, வீரம், குணம் முதலிய யாவற்றாலும் யாதொரு குறைவும் இல்லாதவன்;' **எனக்கூறினாள் -** என்று சொன்னாள்.

கைகேயியின் அன்பு பெரிதும் இராமனுக்கும், கோசலையின் அன்பு பெரிதும் பரதனுக்கும்அமைந்துள்ளதை இக்காவிய ஓட்டத்தில் காணலாகும். 'நின்னினும் நல்லன்' என்பதைப் பின் வரும்எண்ணில் கோடி இராமர்கள் என்னினும், அண்ணல் நின் அருளுக்கு அருகாவரோ' என்ற (10181.) கோசலைக் கூற்றை ஒப்பு நோக்கி உணர்க.
4

1610. என்று, பின்னரும், ' மன்னவன் ஏவியது
அன்று எனாமை, மகனே! உனக்கு அறன்;
நன்று, நும்பிக்கு நானிலம் நீ கொடுத்து,
ஒன்றி வாழுதி, ஊழி பல' என்றாள்.

என்று - என்று கூறி; **பின்னரும் -** பிறகும்; **' மகனே! -** இராமகனே; **மன்னவன் ஏவியது -** சக்கரவர்த்தி ஆணையிட்டது எதுவாயினும்; **அன்றுஎனாமை -** நீதியன்று என்று மறுக்காமல் அப்படியே ஏற்றுச் செய்வது; **உனக்கு அறன் -** உனக்குரிய தருமம் ஆகும்; **நன்று -** நல்லது; **நீ - ; நும்பிக்கு -** உன்தம்பியாகிய பரதனுக்கு; **நானிலம் கொடுத்து -** இவ்வுலகை ஆளும் உரிமையைத் தந்து; (அவனுடன்) **ஊழி பல -** பல நெடுங்காலங்கள்; **ஒன்றி வாழுதி -** ஒன்றுபட்டுவாழ்வாயாக;' என்றாள்-.

தந்தை சொல்லை மகன் மறுக்கவும் கூடுதல் உலகியல், ஆயினும் அரசன் ஆணை மீறமுடியாதது.ஆகையால் அதுபற்றித் 'தந்தை ஏவியது' என்று கூறாமல், 'மன்னவன் ஏவியது' என்று கோசலை கூறினாள் என்க. 'ஏவினன் அரசன்' (1601) என முன்னும்வந்தது. 'மூத்தவனுக்கு அரசு உரியது' என்ற கருத்தில் உள்ளவள் கோசலை ஆதலின், 'நும்பிக்குநானிலம் நீ கொடுத்து' என்று கூறினாள். 'ஆல்' உரையசை.
5

1611. தாய் உரைத்த சொல் கேட்டுத் தழைக்கின்ற
தூய சிந்தை அத் தோம் இல் குணத்தினான்,
'நாயகன், எனை நல் நெறி உய்ப்பதற்கு
ஏயது உண்டு, ஓர் பணி' என்று இயம்பினான்.

தாய் உரைத்த சொல் கேட்டு - தாயாகிய கோசலை கூறிய சொற்களைக் கேட்டு; **தழைக்கின்ற -** மகிழ்ச்சி அடைகின்ற; **தூய சிந்தை-** தூய்மையான மனம் உடைய; **அத் தோம் இல் குணத்தினான் -** அந்தக் குற்றம் இல்லாத குணத்தை உடைய இராமன்; (அவளைநோக்கி) **'நாயகன் -** தயரதச் சக்கரவர்த்தி; **எனை நல்நெறி உய்ப்பதற்கு -** என்னை நல்ல வழியில் செலுத்துவதற்கு; **ஏயது -** ஏவிய; **ஓர் பணி உண்டு' -** ஒரு கட்டளை உள்ளது; **என்று இயம்பினான் -** என்று சொன்னான்.

கானகம் ஏகச் சொன்னான் என்று முதலிற் கூறாமல் 'நன்னெறி உய்ப்பதற்கு' என்று கூறியது தாயின் மனத்தைத் திடப்படுத்தக் கூறியதாக அமைந்து அழகு செய்கிறது. இங்கம் தந்தைஎன்னாமல் 'சக்கரவர்த்தி' என்னும் பொருளில் 'நாயகன்' என்றது காண்க. பரதனைப் பற்றிக்கோசலை கூறிய சொற்கள் இராமனை மகிழ்ச்சியில் ஆழ்த்தின என்பது இராமனின் குண அழகைமேலும் ஒளிவிடச் செய்வதாம்.
6

1612. "ஈண்டு உரைத்த பணி என்னை" என்றவட்கு.
' "ஆண்டு ஓர் ஏழினொடு ஏழ், அகன் கானிடை,
மாண்ட மா தவத்தோருடன் வைகி, பின்,
மீண்டு நீ வரல் வேண்டும்" என்றான்' என்றான்.

'ஈண்டு - இவ்விடத்தில்; ***உரைத்த*** - (சக்கரவர்த்தி உனக்குச்) சொல்லிய; **பணி என்னை'** - கட்டளை யாது; **என்றவட்கு** - என்று கேட்டகோசலைக்கு; **ஓர் ஏழினோடு ஏழ் ஆண்டு** - ஒரு பதினான்கு ஆண்டுக் காலம்; ***அகன்கானிடை*** - அகன்ற காட்டிடத்தில்; **மாண்ட** - மாட்சிமை பொருந்திய; **மாதவத்தோருடன்** - முனிவர்களுடன்; **வைகி** - தங்கி; **பின்** - பிறகு; **நீ மீண்டு வரல் வேண்டும்** - நீ திரும்பி வருதல் வேண்டும்; **என்றாள்'** - என்று கூறினான்; **என்றான் -.**

கோசலை வருந்தாதிருக்கக் 'காட்டிற்கு அனுப்பி விட்டான்'என்று கூறாமல், முனிவர்களுடன் தங்கித் திரும்பிவருதல் வேண்டும் என்று நாயகன் பணித்தான்என்ற இராமன் சொல்திறம் போற்றுதற்குரியது. ஈண்டு - முன்னிலையிடத்தின் கண் வந்தது.
7 கோசலை துயரம்

1613. ஆங்கு, அவ் வாசகம் என்னும் அனல், குழை
தூங்கு தன் செவியில் தொடராமுனம்,
ஏங்கினாள்; இளைத்தாள்; திகைத்தாள்; மனம்
வீங்கினாள்; விம்மினாள்; விழுந்தாள் அரோ.

ஆங்கு - அப்பொழுது; **அவ் வாசகம் என்னும் அனல்** - (இராமன் காடு செல்லவேண்டும் என்று தயரதன் கூறிய) அந்த வார்த்தை என்கிற நெருப்பு; **குழை தூங்கு தன் செவியில்தொடராமுனம்** - காதணி அசைகின்ற தன்னுடைய காதுகளில் வந்து விழுதற்கு முன்னமே (கோசலை); **ஏங்கினாள்; இளைத்தாள்; திகைத்தாள்** - இரங்கி, மெலிந்து, தடுமாறி; **மனம்வீங்கினாள்; விம்மினாள்; விழுந்தாள்** - மனம் வீங்கி, வருந்தி, மயக்கமுற்றுக்கீழே விழுந்தாள்.

'வாசகம் என்னும் அனல்' என்பது, 'ஊர் எனப்படுவது உறையூர்' என்றார்போல வாசகத்தின்கொடுமை உணர்த்தி நின்றது. நெருப்புச் சேர்த்தாரைச் சுடும், இவ்வாசகம் சேராமுன்னமே சுடும்தன்மை படைத்தது என்பதாம். தூங்குதல் - தொங்கதல்; காதில் இறுக அணிவது தோடு; தொங்க அணிவது குழை; தொங்கூட்டம் என்று இவ்வணியைக் கூறுவர். 'அரோ' ஈற்றசை. *8*

1614. 'வஞ்சமோ, மகனே! உனை, "மா நிலம்
தஞ்சம் ஆக நீ தாங்கு" என்ற வாசம்?

acharya.org

நஞ்சமோ! இனி, நான் உயிர் வாழ்வெனோ?
அஞ்சம்; அஞ்சும்; என் ஆர் உயிர் அஞ்சுமால்!'

'மகனே! - ; உனை 'மாநிலம் தஞ்சம் ஆக நீ தாங்கு' என்ற வாசகம் - *உன்னைநோக்கி (தசரத சக்கரவர்த்தி) நீ இந்தப் பூமியைப் பற்றுக்கோடாக இருந்து காப்பாற்றுவாயாக என்று சொல்லிய வார்த்தை;* ***வஞ்சமோ? -*** *வஞ்சனையோ?;* ***நஞ்சமோ? -*** *விடம் போலக் கொடியதோ?;* ***நான் இனி உயிர் வாழ்வெனோ? -*** *நான்இனிமேல் உயிர்வாழ மாட்டுவேனோ?;* ***என் ஆர் உயிர் அஞ்சும் அஞ்சும் அஞ்சும் -*** *என் அரிய உயிர் மிகவும் பயப்படும்.'*

அரசாளச் சொல்லியிராவிட்டால் காடு போகவும் நேர்ந்திராது என்ற கணிப்பால் கோசலை'வாசகம் வஞ்சமோ' என்றாள். 'தஞ்சம் இவ் உலகம் நீ தாங்குவாய் என' இத்தொடர் பரதனைநோக்கி வசிட்டன் கூறியதாகப் பின்னரும் வருதல் (2255.) அறிக. முன் இனிதாகிடும்நஞ்சுகூடப் பின் கொல்லும், அதுபோல், 'அரசாள்க' என்றது இனிதாகிப் பின்னர்க் 'காடு ஏகு'என முடிதலின் 'நஞ்சமோ' எனக் கூறினாள் - 'ஆல்' ஈற்றசை. 'அஞ்சும்' என்பதுஅடுக்கு. ***9***

1615. கையைக் கையின் நெரிக்கும்; தன் காதலன்
வைகும் ஆல் இலை அன்ன வயிற்றினைப
பெய் வளைத் தளிரால் பிசையும்; புகை
வெய்து உயிர்க்கும்; விழுங்கும், புழுங்குமால்.

(கோசலை), ***கையைக் கையின் நெரிக்கும் -*** *கையை மற்றொரு கையால் நெரிப்பாள்;* ***தன்காதலன் வைகும் -*** *தன் மகளாகிய இராமன் தங்கிய;* ***ஆல் இலை அன்ன வயிற்றினைப்பெய் வளைத்தளிரால் பிசையும் -*** *ஆல் இலை போன்ற தன் வயிற்றைத் தனது வளையல் அணிந்ததளிர் போன்ற கைகளால் பிசைவாள்;* ***புகை வெய்து உயிர்க்கும் -*** *உள் நெருப்பால்புகையோடு கூடிய வெப்ப மூச்சு விடுவாள்;* ***விழுங்கும் -*** *அவ் உயிர்ப்பை அடக்குவாள்;* ***புழுங்கும் -*** *வெம்பிப் போவாள்.*

கோசலையின் துயரத் துடிப்பின் மெய்ப்பாடுகள் இங்கு அடுக்கியுள்ளன. 'ஆல்'ஈற்றசை. ***10***

1616. 'நன்று மன்னன் கருணை' எனா நகும்;
நின்ற மைந்தனை நோக்கி, 'நெடுஞ் சுரத்து
என்று போவது? எனா எழும்; இன் உயிர்
பொன்றும் போது உற்றது உற்றனள் போலுமே.

'மன்னன் கருணை நன்று' எனா நகும் - *'சக்கரவர்த்தி உன்பால் காட்டிய இரக்கம்மிக நன்றாய் இருந்தது' என்று சிரிப்பாள்;* ***நின்ற மைந்தனை நோக்கி -*** *தன் எதிரேநின்ற இராமனைப் பார்த்து;* ***' நெடுஞ் சுரத்துப் போவது என்று' எனா எழும் -*** *நீண்டகாட்டு வழியில் போவது எப்போது என்று சொல்லி எழுந்திருப்பாள்;* ***இன் உயிர் பொன்றும்போது உற்றது -*** *இனிய உயிர் போகும்போது அடைகின்ற மரண வேதனையை;* ***உற்றனள் போலும் -*** *தற்போது அடைந்தாள் போல ஆனாள்.*

தானும் உடன் செல்வாள்போல எழுவாளாயினள் என்க. சாவுத்துயர் அடைந்தாள் என்பதாம். 'ஏ' ஈற்றசை. *11*

1617. 'அன்பு இழைத்த மனத்து அரசற்கு, நீ
என் பிழைத்தனை?' என்று, நின்று ஏங்குமால் -
முன்பு இழைத்த வறுமையின் முற்றினோர்,
பொன் பிழைக்கப் புலம்பினர் போலவே.

'அன்பு இழைத்த மனத்து அரசற்கு - *உன்னிடத்துப் பேரன்பு செய்துவந்து மனத்தை உடையதயரத சக்கரவர்த்திக்கு;* ***நீ என் பிழைத்தனை' -*** *நீ என்ன தவறு செய்தாய்;'* ***என்றுநின்று -*** *என்று சொல்லிக் கொண்டு;* ***முன்பு இழைத்த வறுமையின் முற்றினோர் -*** *முற்பிறவியிற் செய்த வினையால் இப்போது வறுமையில் வாடியவர்கள்;* ***பொன் பிழைக்க -*** *எதிர்பாராமல்கிடைத்த பொன்னானது தவறியதால்;* ***புலம்பினர் போல-*** *புலம்பியவர்களைப் போல;* ***ஏங்கும் -*** *வருந்து வாள் ஆயினள்.*

பெறாது பெற்ற செல்வமாகிய புத்திரப் பேற்றைப் இப்போது காட்டிற்கு அனுப்பி இழக்கநேர்ந்தபடியால் வறுமையில் வாடியவர் பொன்னைப் பெற்று அதுவும் கைநழுவியபோது வருந்துவது போலவருந்தினாள் என உவமை கூறினார் - பொன் தவறிப்போக இருக்க அதைத் திரும்ப இறுக்க மூடிப்பிடிப்பவர் எனவும், பொன் தவறிப் போகப் பொதிந்தனர் - அதாவது முகத்தை மூடிக்கொண்டுஅழுபவர் போல எனவும், பொன் தவறிப்போகும்படி வைத்திருந்தவர் போல எனவும் பொருள் கூறுவது உண்டு, ஏற்பது கொள்க. 'ஆல்', 'ஏ' அசைகள். *12*

1618. 'அறம் எனக்கு இலையோ?' எனும்; 'ஆவி நைந்து
இறவு அடுத்தது என், தெய்வதங்காள்?' எனும்;
பிற உரைப்பது என்? கன்று பிரிந்துழிக்
கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலங்கினாள்.

'எனக்கு அறம் இலையோ' எனும் - *எனக்குத் தருமம் துணையாக இல்லையோ என்பாள்;* ***தெய்வதங்காள் -*** *தெய்வங்களே!;* ***ஆவி நைந்து இறவு அடுத்தது என்? எனும் -*** *உயிர்தேய்ந்து சாகும்படி வந்து நேர்ந்தது என்ன காரணம் என்பாள்;* ***பிற உரைப்பது என்? -*** *கோசலையின் அப்போதைய மனநிலைக்கு வேறு உவமை சொல்வது என்ன பயனுடைத்து;* ***கன்று பிரிந்துழி கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலங்கினாள் -*** *தன் கன்று பிரிந்த பொழுது கறவை ஒப்பக்பசு துடிப்பதுபோல மனம் உருகித் கலங்கித் துடித்தாள்.*

'இற அடுத்தது' என அமைத்து 'வ' கரத்தை உடம்படுமெய்யாக்குதலே நன்று. 'இற' செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சம். மரத்துப் போன பசுக்கன்று பிரிந்துழிக் கலங்காது ஆதலின் 'கறவை'என்னும் சொல்லால் ஈன்றணிமை உணர்த்தினார் என்க. *13*

இராமன் கோசலைக்கு ஆறுதல் கூறுதல்

1619. இத் திறத்தின் இடர் உறுவாள்தனைக்
கைத்தலத்தின் எடுத்து, 'அருங் கற்பினோய்

பொய்த் திறத்தினன் ஆக்குதியோ? - புகல் -
மெய்த் திறத்து நம் வேந்தனை, நீ?' என்றான்.

(இராமன்) **இத் திறத்தின் இடர் உறுவாள்தனை -** இவ்வாறு சொல்லிப் புலம்பித்துன்பம் அடைகின்றவளாகிய கோசலைத் தாயை; **கைத்தலத்தின் -** கைகளால் தூக்கி; **'அருங் கற்பினோய்! -** பெண் டிர்க்கு அரிய கற்பினை உடையவளே; **மெய்த்திறத்துத நம் வேந்தனை-** உண்மைக் கூற்றில்ஒரு சிறிதும் பிறழாத நம் சக்கரவர்த்தியை; **நீ பொய்த் திறத்தினன் ஆக்குதியோ? புகல்' -** சொன்ன சொல்லை மாற்றிக் கொள்ளும் பொய்த்தன்மை உடையவனாக நீசெய்துவிடுவாயோ, சொல்வாயாக; **என்றான் -.**

சொன்னதைச் சொன்னவாறே நிறைவேற்றல் சத்தியமாம். 'வனம்போகு' என்ற பின்னர் வனம்போகாமல் இருந்தால் அரசன் சத்தியம் பாழாகும் என்பதைத் தாய்க்கு நினைவுறுத்தி, நாயகனைச்சத்தியத்தில் காப்பது நாயகியின் கற்புநலம் என்பதைக் குறிப்பால் புலப்படுத்தி'அருங்கற்பினோய்' என்று தாயை விளித்தானாம்.
14

1620. **பொற்புறுத்தன, மெய்ம்மை பொதிந்தன,**
சொற்புறுத்தற்கு உரியன, சொல்லினான் -
கற்பு உறுத்திய கற்பு உடையாள்தனை
வற்புறுத்தி, மனம் கொளத் தேற்றுவான்.

கற்பு உறுத்திய கற்பு உடையாள்தனை - கற்பு என்பது இப்படிப் பட்டது என்பதைஉலகிற்கு உணர்த்தி நிறுத்திய பெருங் கற்பினை உடைய கோசலையை; **வற்புறுத்தி -** மனஉறுதிப்படுத்தி; **மனம் கொள -** மனத்தில் படும்படி; **தேற்றுவான் -** தெளியப்பண்ண வேண்டி; **பொற்ப உறுத்தன -** அழகு பொருந்தியனவும்; **மெய்ம்மை பொதிந்தன -** உண்மை நிரம்பியனவும்; **சொற்புறுத்தற்கு உரியன -** தாய்க்கு மகன் சொல்லுதற்குத் தகுந்தனவுமாகிய சொற்களைச்; **சொல்லினான் -** சொன்னான்.

கல்லின் தன்மை போல உறுதிப்பாடுடைய கற்பு என உரைப்பினும் அமையும். கற்பின் தன்மை உலகம் அறிய உணர்த்திய கற்பு என்பதைச் 'சீலம் இன்னது என்று அருந்ததிக்கு அருளிய திருவேஎன்று *(2061.)* இராமன் சீதையை அழைப்பது கொண்டும் அறிக. *15*

1621. **'சிறந்த தம்பி திரு உற, எந்தையை**
மறுந்தும் பொய் இலன் ஆக்கி, வனத்திடை
உறைந்து தீரும் உறுதி பெற்றேன்; இதின்,
பிறந்து யான் பெறும் பேறு என்பது யாவதோ?

'சிறந்த தம்பி திரு உற - *(என்னிலும்)* சிறந்த தம்பியாகிய பரதன் அரசச்செல்வம் பெற; **எந்தையை -** என் தந்தையாகிய தயரதனை; **மறந்தும் பொய் இலன்ஆக்கி -** மறப்பினாலும் பொய் சொல்லாத சத்திய வாக்கினனாகச் செய்து; **வனத்திடை -** காட்டில்; **உறைந்து தீரும் உறுதி பெற்றேன் -** வசித்துத் திரும்பி வருகின்ற நன்மையைஅடைந்தேன்; **இதின் -** இதைக்காட்டிலும்; **யான் பிறந்து பெறும் பேறு**

acharya.org

என்பது யாவதோ?' - *யான் பிறவி எடுத்துப் பெறுகின்ற பாக்கியம் என்பது வேறு என்ன இருக்கிறது; (இல்லை).*

'பங்கம் இல் குணத்து எம்பி' என்றது (1608.) போல இங்கும் 'சிறந்த தம்பி' என்றதுகாண்க. 'யாவதோ' ஓகாரம் வினாப் பொருளில் வந்தது. இனி, யாவது என்பதே வினாவாதலின், 'ஓ' காரம் எதிர்மறை குறித்தது எனினும் ஆம்.
16

1622. 'விண்ணும் மண்ணும், இவ் வேலையும், மற்றும் வேறு
எண்ணும் பூதம் எலாம் அழிந்து ஏகினும்,
அண்ணல் ஏவல் மறுக்க, அடியனேற்கு
ஒண்ணுமோ? இதற்கு உள் அழியேல்' என்றான்.

'விண்ணும் - *ஆகாயமும்;* ***மண்ணும் -*** *பூமியும்;* ***இவ்வேலையும் -*** *இந்தக் கடல்களும்;* ***மற்றும் வேறு எண்ணும் பூதம் எலாம்-*** *வேறாகிய தீ, காற்று முதலாகிய மூலப்பொருள்களும்;* ***அழிந்து ஏகினும் -*** *மாறுபட்டுக் கெட்டுப் போனாலும்;* ***அண்ணல் -*** *தயரதனது;* ***ஏவல் -*** *கட்டளையை;* ***மறுக்க -*** *மறுப்பதற்கு;* ***அடியனேற்கு ஒண்ணுமோ -*** *அடியேனுக்குத் தகுமோ;* ***இதற்கு -; உள் அழியேல்' -*** *(நீ) மனம் வருந்தாதே;'* ***என்றான் -.***

'ஏகினும்' என்பது அவை நிலை கெடாமை உணர்த்தி நின்றது - தயரதன் கட்டளையை அவ்வாறேநிறைவேற்றுதலே தனக்குத் தகுதி என்றான் இராமன்.
17

கோசலை வேண்டுகோள்

1623. 'ஆகின், ஐய! அரசன்தன் ஆணையால்
ஏகல் என்பது யானும் உரைக்கிலென்;
சாகலா உயிர் தாங்க வல்லேனையும்,
போகின் நின்னொடும் கொண்டனை போகு' என்றாள்.

'ஐய! - *இராமனே!;* ***ஆகின் -*** *அப்படியானால்;* ***அரசன்தன் ஆணையால் -*** *அரசன் இட்ட கட்டளை என்பதால்;* ***யானும் ஏகல் என்பது உரைக்கிலென் -*** *நானும் நீ வனம் போகாதே என்பதைச் சொல்லவில்லை;* ***போகின் -*** *(நீ) வனம் போவதாயின்;* ***சாகலா உயிர் தாங்க வல்லேனையும் -*** *சாகாத இவ்வியிரத் தூக்கமாட்டால் சுமக்கின்றவளாகிய என்னையும்;* ***நின்னொடும் கொண்டனை போகு' -*** *உன்னோடு அழைத்துக்கொண்டு போவாயாக;'* ***என்றான் -.***

'அரசன் கட்டளையைக் குடிமகன் மறுத்தல் கூடாது; ஆகையால், அதை நான் மறுக்கவில்லை, உன்னைப் பிரிந்து உயிரைச் சுமந்து என்னால் வாழ முடியாது; உயிர்போகவும் போகாது; ஆகையால்உன்னோடு என்னையும் காட்டிற்கு அழைத்துச் செல்' என்றாள் கோசலை. 'பரதன் அரசளாளுதல், இராமன் வனம்போதல்' என்ற இரண்டையும் கோசலை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்வதில் இராமன் வெற்றிஅடைந்தான் என்பது இதனால் போதரும். ***18***

1624. **'என்னை நீங்கி இடர்க் கடல் வைகுறும்**
மன்னர் மன்னனை வற்புறுத்தாது, உடன்
துன்னு கானம் தொடரத் துணிவதோ?
அன்னையே! அறம் பார்க்கிலை ஆம்' என்றான்.

'அன்னையே! - தாயே; **என்னை நீங்கி** - என்னைப் பிரிந்து; **இடர்க்கடல் வைகுறும்** - துன்பக்கடலில் தங்கியுள்ள; **மன்னர் மன்னனை** -சக்கரவர்த்தியை; **வற்புறுத்தாது** - மன உறுதி செய்து தைரியப்படுத்தாமல்; **உடன்** - என்னோடு; **துன்னு கானம்** - நெருங்கிய காட்டிற்கு; **தொடர** - பின்பற்றிவர; **துணிவதோ?** - மனத்தில் நிச்சயிப்பது தகுமோ; **அறம் பார்க்கிலை ஆம்!** - மனைவிக்குள்ள தருமத்தை ஆராய்ந்து கருதவில்லை போலும்;' **என்றான்** -.

மனைவியின் தர்மம் கணவனைக் காத்தல். 'தற்காத்துத் தற்கொண்டான் பேணித் தகைசான்ற,சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்' என்றார் வள்ளுவரும். (குறள். 56) இந்தப் பத்தினிதர்மத்தை இராமன் தன் தாய்க்கு நினைவு படுத்தினான்.
19

1625. **'வரி வில் எம்பி இம் மண் அரசு ஆய், அவற்கு**
உரிமை மா நிலம் உற்றபின், கொற்றவன்
திருவின் நீங்கித் தவம் செயும் நாள், உடன்,
அருமை நோன்புகள் ஆற்றுதி ஆம் அன்றே!

'வரிவில் எம்பி - கட்டமைந்த வில்லினை உடைய என்தம்பி பரதன்; **இம் மண்அரசு ஆய்** - இந்தக் கோசல நாட்டுக்கு அரசன் ஆகி; அவற்கு - அந்தப் பரதனுக்கு; **மாநிலம் உரிமை உற்றபின்** - பெரிய இராச்சியத்தின் உரிமை நிலைப்பட்ட பிறகு; **கொற்றவன்** - தயரதன்; **திருவின் நீங்கி** - அரச போக வாழ்க்கையிலிருந்துவிலகி; **தவம் செய்யும் நாள்** - தவம் செய்கின்ற காலத்தே; **உடன்** - அவனோடு சேர்ந்து; **அருமை நோன்புகள்** - செயற்கரிய விரதங்களை; **ஆற்றுதி ஆம்** - செய்வாயாக.'

வரத்தால் அரசன் ஆயினும், மக்கள் அவன் வழிப்படவும் அவன் ஆட்சி உறுதி பெறவும்சிலகாலம் செல்லுமாகலின், 'மாநிலம் உரிமை உற்றபின்' என்றான் இராமன். வானப்பிரந்தநிலையில் மனைவியை உடன்கொண்டு தவம் செய்தல் உண்டாதலின் உடன்சென்று அரிய விரதங்களைச்செய்க என்றானாம். 'அன்று', 'ஏ' அசைகள். *20*

1626. **'சித்தம் நீ திகைக்கின்றது என்? தேவரும்**
ஒத்த மா தவம் செய்து உயர்ந்தார் அன்றே?
எத்தனைக்கு உள ஆண்டுகள்? ஈண்டு, அவை
பத்தும் நாலும் பகல் அலவோ?' என்றான்.

'நீ சித்தம் திகைக்கின்றது என்? - தாயே, நீ மனம் தடுமாறுவது எதனால்; **தேவரும்** - தேவரும்; **ஒத்த** - தம் நிலைக்குப் பொருந்திய; **மாதவம் செய்து** - சிறந்த தவத்தைச் செய்து; **உணர்ந்தார் அன்றே?** - தம் நிலைக்கு மேலாகஉயர்ந்தார்கள் அல்லவா;

ஆண்டுகள் எத்தனைக்கு உள - *(நான் பிரிந்து செல்கிற)ஆண்டுகள் எவ்வளவு உள்ளன;* ***அவை பத்தும் நாலும் பகல் அல்லவோ?*** - *அந்தப் பதினான்குஆண்டுகளும், பதினான்கு நாள்கள் அல்லவா? (இதற்கு வருந்துவானேன்.)*

'நான் காட்டிற் சென்று தவம் புரிந்து மேன்மை அடைய அல்லவா போகிறேன்! இதற்கு நீமனம் தடுமாறலாமா' என்று தாயைத் தேற்றினான். ஆண்டுகளை நாள்கள் என்று குறுக்கியது தேறுதல்வார்த்தை யாகும். ''எண்ணிய சில நாளில் குறுகுதும்' என்று பின் (1984) குகனிடமும் இவ்வாறு கூறுதல் காண்க. ***21***

1627. ***'முன்னர், கோசிகன் என்னும் முனிவரன் -***
தன் அருள்தலை தாங்கிய விஞ்சையும்,
பின்னர் எய்திய பேறும் பிழைத்தவோ?
இன்னம் நன்று அவர் ஏயின செய்தலே.

'முன்னர் - *தந்தையார் விசுவாமித்திர முனிவனிடம் வேள்விகாக்க அனுப்பிக்கையடை கொடுத்த போது;* ***கோசிகன் என்னும் முனிவரன் -*** *விசுவாமித்திரனாகிய கௌகிசமுனிவனது;* ***அருள்தலை*** - *கருணையினால்;* ***தாங்கிய*** - *(நாங்கள்) பெற்ற;* ***விஞ்சையும்*** - *மந்திர வித்தைகளும்;* ***பின்னர் எய்திய பேறும்*** - *பிறகு அடைந்ததிருமணப் பேறும்;* ***பிழைத்தவோ?*** - *தவறியவோ;* ***அவர் ஏறிய செய்தல் -*** *வனம்சென்று அத்தகைய முனிவர்கள் ஏவிய காரியங்களைச் செய்து முடித்தல்;* ***இன்னம் நன்று*** - *இன்னமும் நல்லதையே தரும்.*

விசுவாமித்திரனால் கிடைத்த விஞ்சை பலை, அதிபலை என்ற இரண்டு மந்திரங்கள். பின்புஎய்திய பேறு சீதா கல்யாணம், அடுத்துப் பரசுராமனது ஆற்றலை ஒடுக்கியதையும் சொல்லலாம்.மேலும், முனிவர்களுக்குத் தொண்டு செய்து வனத்தில் தங்குவதால் நலமே விளையும் என்றான்இராமன். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை.
22

1628. ***'மா தவர்க்கு வழிபாடு இழைத்து, அரும்***
போதம் முற்றி, பொரு அரு விஞ்சைகள்
ஏதம் அற்றன தாங்கி, இமையவர்
காதல் பெற்று, இந் நகர் வரக் காண்டியால்,

'மாதவர்க்கு வழிபாடு இயற்றி - *சிறந்த முனிவர்களுக்குப் பணி விடைகளைச் செய்து;* ***அரும் போதம் முற்றி*** - *(அவரால்) பெறுதற்கு அரிய ஞானம் நிரம்பப் பெற்று;* ***பொருஅரு விஞ்சைகள்*** - *ஒப்பற்ற வித்தைகள்;* ***ஏதம் அற்றன*** - *குற்றம் இல்லாதனவற்றை;* ***தாங்கி*** - *பெற்று;* ***இமையவர் காதல் பெற்று*** - *தேவர்களின் அன்பை அடைந்து;* ***இந்நகர் வரக் காண்டி-*** *(யான்) இந்நகரத்துக்குத் திரும்பி வருதலைப் பார்ப்பாயாக.'*

போதம் என்பது வீடுபேற்றிற்குரியதாகிய பரமஞானம். பின்னர் அகத்தியர் முதலியமுனிவர்களால் இவ் அரும் போதம் இராமனுக்குக் கிடைக்கிறது. இராமவணாதி வதத்தால்தேவர்களின் அன்பையும் இராமன் பெறுகிறான் என்பது

இங்கே குறிப்பிற் புலப்படும். ‘ஆல்’ஈற்றசை. தேற்றம் என்பதும் பொருந்தும்.
23

1629. ‘மகர வேலை மண் தொட்ட, வண்டு ஆடு தார்ச்
சகரர் தாதை பணி தலைநின்று, தம்
புகர் இல் யாக்கையின் இன் உயிர் போக்கிய
நிகர் இல் மாப் புகழ் நின்றது அன்றோ?’ எனா.

‘மகர வேலை மண் தொட்ட - *சுறாமீன்களை உடைய கடலாற் சூழப்பெற்ற இப்பூமியைத்தோண்டிய;* **வண்டு ஆடு தார்ச் சகரர் -** *வண்டுகள் தேனுண்டு ஆடுகின்ற மாலை அணிந்த சகரபுத்திரர்கள்;* **தாதை பணிதலை நின்று -** *தம் தந்தை சொல்லைத் தம் தலைமீது கொண்டு சென்று;* **தம் புகர் இல் யாக்கையின் இன் உயிர் போக்கிய -** *தமது குற்றமற்றஉடம்பின்கண் உள்ள இனிய உயிரை இழந்ததனால் உண்டாகிய;* **நிகர் இல் மார்புகழ் -** *சமானம் இல்லாத பெரும்புகழ்;* **நின்றது அன்றோ -** *இவ் வுலகத்தில் இன்றும் நிலைபெற்றுள்ளது அல்லவா;’* **எனா -** *என்று சொல்லி.*

ஒருவேளை தந்தையினது கட்டளையை மேற்கொண்டு வனம் சென்று உயிர் போமாயினும் அதுவும்பெரும்புகழையே தனக்குத் தரும் என்றான். சகரர் தந்தை கட்டளைப்படி வேள்விக் குதிரையை நாடிச்சென்று அதனாலேயே சாம்பலானார்கள். ஆயினம், அதுவே அவர்களுக்குப் பெரும் புகழைத் தந்தது என்பது கூறி, ‘என் முன்னோர் தந்தை பணி கடவாமை போல யானும் அவ்வாறே நடத்தல் என் குலதருமம் அன்றோ’ என்றான் இராமன். ‘மண்ணில் மகர வேலை தொட்ட’ என இயைத்துப் பூமியின் கடலைத் தோண்டிய எனப் பொருள் கூறுலும் ஒன்று. சகரரால் தோண்டப்பட்டது. ஆதலின் ‘சாகரம்’எனக் கடலுக்குப் பெயர் ஆயிற்று. ‘இவர் குலத்தோர் உவர்நீர்க், கடல்தொட்டார் எனின் வேறுஓர் கட்டுரையும் வேண்டுமோ’ (644.) என்ற இடத்து இவ்வரலாற்றைக்காண்க. 24

1630. ‘மான் மறிக் கரத்தான் மழு ஏந்துவான்,
தான் மறுத்திலன் தாதைசொல்; தாயையே.
ஊன் அறக் குறைத்தான்; உரவோன் அருள்
யான் மறுப்பது என்று எண்ணுவதோ?’ என்றான்.

‘மான் மறிக் கரத்தான் - *மான் குட்டியைக் கையிலே ஏந்திய சிவ பெருமானடைய;* **மழு -** *கோடரிப் படையை;* **ஏந்துவான் தான் -** *சுமந்துள்ள பரசுராமன் ஆனவன்;* **தாகை சொல் மறுத்திலன் -** *தந்தையாகிய சமதக்கினியின் ஆணையை மறுக்கவில்லை;* **தாயையே. ஊன் அறக் குறைத்தான்-** *தன் தாயாகிய இரேணுகையைத் தந்தை கட்டளைப்படி உடம்புதுண்டாகும்படி வெட்டினான்; (அவ்வாறே)* **உரவோன் -** *தசரதனது;* **அருள் -** *ஆணையை;* **யான் மறுப்பது என்று எண்ணுவதோ? -** *நான் மறுப்பதாக நினைத்தலும் தகுமோ;’* **என்றான்-.**

‘தாயையே வெட்டும்படி கூறிய தந்தையின் ஆணையை மீறாது அப்படியே மைந்தன் பரசுராமன்நிறைவேற்றினானாக, அவ்வளவு கொடிய ஆணை இடாது என் நலன் குறித்த ஆணையை இட்டுள்ள என் தந்தையை நான் மீறி நடத்தல் தகுதியோ’ என்றான் இராமன். ‘ஊ’ என்பது தசை. அது ‘ஊன்உளதுணை இங்கே ஆகபெயராய்

acharya.org

உடலை உணர்த்திற்று. குகப்படலத்து 'ஊன் உளதுணை நாயேன் உயிர் உள'என்ற இடத்தும் இவ்வாறே 'உடல்' எனப் பொருள்படுதல் காண்க. *(1981.)* "ஊனில் வாழ் உயிரே"என்ற திருவாய்மொழி (திவ்ய. 3031) யிலும் 'ஊன்' உடம்பு என்னும் பொருளில் வருதல் காண்க. இவ் வரலாற்றைப் பரசுராமப் படலம் கொண்டு அறிக. கும்பகருணன் வதைப் படலத்துள் (7415.)'அறத்தினை நோக்கி, ஈன்ற, தாய்வினை செய்ய அன்றோ கொன்றனன் தவத்தின் மிக்கான்' என்று பின்னும் இவ்வரலாறு பேசப்படுகிறது.
25

கோசலை மகனைக் கான் ஏகாது தடுக்கத் தயரதனிடம் சேறல்

**1631. இத் திறத்த எனைப் பல வாசம்
உய்த்து உரைத்த மகன் உரை உட்கொளா,
'எத் திறத்தும் இறக்கும் இந் நாடு' எனா,
மெய்த் திறத்து விளங்கிழை உன்னுவாள்.**

மெய்த் திறத்து விளங்கிழை - சத்தியமாகிய அணிகலனை அணிந்த கோசலை; **இத்திறத்து எனைப் பல வாசகம் உய்த்து உரைத்த மகன் உரை -** மேற் கூறியவாறு பலவார்த்தைகளைக் கொண்டு வந்து சொல்லித் தேற்றிய இராமனது சொற்களை; **உட்கொளா -** மனத்தில் கொண்டு; **'எத் திறத்தும் இந்நாடு இறக்கும்' எனா -** எப்படியும் இவன்இந்நாட்டைக் கடந்து காடு செல்வான் என்று; **உன்னுவாள் -** மனத்தில் கருதுபவளாகி,

தடுக்கத் தயரதன்பால் சென்றாள் என்று அடுத்த செய்யுளில் முடியும். உன்னுவாள் - முற்றெச்சம். காடு செல்லாமல் தயரதன் மூலம் ஆணையை மாற்றலாம் என்பது கோசலைகருத்து.
26

**1632. 'அவனி காவல் பரதனது ஆகுக;
இவன் இஞ்ஞாலம் இறந்து, இருங் கானிடைத்
தவன் நிலாவகை காப்பென், தகவினால்
புவனி நாதன்- தொழுது' என்று, போயினாள்.**

'அவனி காவல் பரதனது ஆகுக - இந்த உலகத்தை ஆளும் அரசாட்சி பரதனுடையதுஆகட்டும்; **இவன் -** இராமன்; **இஞ்ஞாலம் இறந்து -** இக் கோசல நாட்டைத்தாண்டி; **இருங் கானிடை -** பெரிய காட்டிடத்தே; **தவன் நிலாவகை -** தவத்தில்நில்லாதபடி; **தகவினால் -** நடுவு நிலைமையால்; **புவனி நாதன் தொழுது -** தயரதனைவணங்கி வேண்டி; **காப்பென் -** 'காப்பாற்றுவேன்; **என்று போயினாள் -** என்று (தயரதன் இருக்கும் கைகேயி அரண்மனைக்கு) சென்றாள்.

முறைப்படி அரசன்பால் வேண்டி அவன் இட்ட ஆணையே மாற்ற எண்ணுதலின் 'தகவினால்'என்றார். தவம், தவன் என்றமைந்தது ஈற்றுப் போலி.
27

இராமன் சுமித்திரை மாளிகை அடைதல்

**1633. போகின்றாளைத் தொழுது, புரவலன்
ஆகம் மற்று அவள்தன்னையும் ஆற்றி, இச்**

சோகம் தீர்ப்பவள்' என்று, சுமித்திரை
மேகம் தோய் தனிக் கோயிலை மேயினான்.

(இராமன்) **போகின்றானைத் தொழுது** - செல்கின்ற கோசலையை வணங்கி; **புரவலன்ஆகம் மற்று அவள் தன்னையும்** - தயரதனது உடம்பையும் கோசலையையும்; **ஆற்றி** - துன்பத்திலிருந்து ஆறுதல் அடையச் செய்து; **இச்சோகம் தீர்ப்பவள்'** - இந்தத் துயரநிலையை நீக்கக்கூடியவள்; **என்று** - எனக் கருதி; **சுமித்திரை** - சிற்றன்னையாகிய சுமித்திரையின்; **மேகம் தோய் தனிக்கோயிலை** - மேகம்தங்குகின்ற உயர்ந்த ஒப்பற்ற மாளிகையை; **மேயினான்** - அடைந்தான்.

'புரவலனது ஆகமாகிய மற்றவள்' எனவும் உரைப்பர். 'மன்னன் உயிர் அவள் உடல்'என்றார். *28*

கோசலை தயரதன் நிலை கண்டு புலம்புதல்

1634. **நடந்த கோசலை, கேகய நாட்டு இறை**
மடந்தை கோயிலை எய்தினள்; மன்னவன்
கிடந்த பார்மிசை வீழ்ந்தனள் - கெட்டு உயிர்
உடைத்த போழ்தின் உடல் விழுந்தென்னவே.

நடந்த கோசலை - தயரதன் இருக்கும் இடத்துக்கு நடந்து சென்ற கோசலை; **கேகயநாட்டு இறை மடந்தை** - கேகய நாட்டு மன்னனுக்கு மகளாகிய கைகேயியின்; **கோயிலை** - மாளிகையை; **எய்தினள்** - அடைந்தாள்; **மன்னவன் கிடந்த பார்மிசை** - தயரதன்விழுந்து கிடக்கின்ற மண்ணில்; **உயிர் கெட்டு உடைந்த போழ்தின்** - உயிர் கெட்டுச்சிதறிய காலத்து; **உடல் விழுந்து என்னவே** - உடலானது கீழே விழுந்தாற் போல; **வீழ்ந்தனள்** - விழுந்தாள். *29*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1635. **'பிறியார் பிரிவு ஏது?' என்னும்;**
'பெரியோய் தகவோ!' என்னும்;
நெறியோ, அடியேன் நிலை?
நீ நினையா நினைவு ஏது?' என்னும்,
'வறியோர் தனமே!' என்னும்;
'தமியேன் வலியே!' என்னும்;
'அறிவோ; வினையோ?' என்னும்;
'அரசே! அரசே!' என்னும்.

(கோசலை தயரதன் நிலை கண்டு) **'பிறியார் பிரிவு எது?' என்னும்** - பிரியக்கூடாதவர்களுடைய பிரிவுக்குக் காரணம் என்ன என்பாள்; **பெரியோய்! தகவே' என்னும்** - பெருமை உடையவனே! இது உனக்குத் தகுதியோ என்பாள்; **நெறியோ, 'அடியேன்நிலை** - அடியோங்களாகிய எங்கள் தற்போதைய நிலை நீதியாகுமா?; **நீ நினையா நினைவுஏது' என்னும்** - இந்த நிலையை நீ நினையாமல் இருப்பது என்ன காரணம் என்பாள்; **'வறியோர் தனமே!' என்னும்** - வறுமையுற்றவர்களுக்குச்

செல்வமானவே என்பாள்; ***'தமியேன் வலியே!' என்னும்*** *- தனியளான எனக்கு வலிமையான துணையே என்பாள்;* ***'அறிவோ,வினையோ' என்னும் -*** *இது உனக்கு அறிவு தானோ, அறிந்து செய்யாது ஊழ்வினையால்ஏற்பட்டதோ என்பாள்;* ***'அரசே! அரசே!' என்னும் -*** *மன்னனே மன்னனே என்றுபுலம்புவாள்.*

'பிரியார்' என்பது எதுகை நோக்கி 'பிரியாற்' என வல்லினமாயிற்று என்றும்பிரியாதவர்களாகிய நாம் இன்று பிரிய நேருமோ என்று கூறிக் கோசசலை அஞ்சினாள் ஆயிற்று.'அறிவு ஒலினையோ' என்ற ஆக்கி, அறிவு நீங்கினையோ என்று பொருள் உரைப்பதும் உண்டு, செய்யுளின் போக்கிற்குத் தனித்தனி 'அறிவோ,வினையோ' என உரைப்பதே சிறப்பாகும். ***30***

1636. 'இருள் அற்றிட உற்று ஒளிரும்
இரவிக்கு எதிரும் திகிரி
உருளத் தனி உய்த்து, ஒரு கோல் நடையின்
கடை காண் உலகம்
பொருள் அற்றிட முற்றுறும்
அப் பகலில் புகுதற்கு என்றோ,
அருளக் கருதிற்று இதுவோ?
அரசர்க்கு அரசே!' என்னும்.

'அரசர்க்கு அரசே!' - *சக்கரவர்த்தியே;* ***இருள் அற்றிட உற்று ஒளிரும்இரவிக்கு -*** *இருள் ஒழியும்படி பொருந்தி விளங்குகின்ற சூரியனுக்கு;* ***எதிரும் திகிரி -*** *ஒப்பாகிய ஆணைச் சக்கரத்தை;* ***உருளத்தனி உய்த்து -*** *உலகெங்கும் செல்லும்படி ஏகசக்ராதிபதியாகச் செலுத்தி;* ***ஒரு கோல் நடையின் -*** *ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தப் படுதலின்;* ***கடைகாண் உலகம் -*** *யாதொரு இடையூரும் இன்றி முடிவு அழியும்படி;* ***முற்றுறும் அப்பகலில் -*** *முடிவடைகின்ற அந்த ஊழிக்காலத்தில்;* ***புகுதற்கு என்றோ அருளக்கருதிற்று -*** *செல்லும்படி நுழைதற்காகவோ நீ அருள்கொண்டு செய்யக் கருதிய செயல்;* ***இதுவோ? -*** *இதுதானோ;* ***என்னும் -*** *என்பாள்.*

மக்களது வறுமை, அறியாமை இருளகல விளங்குதல், நாட்டின் எல்லா இடங்களிலும் செல்லுதல்ஆகியவற்றால் சூரியனுக்கு ஒப்பானது ஆணைச் சக்கரம் என்பதாம். உன் அரசாட்சியில் நலம்பெற்றஉலகம் பிரளயகாலத்து அழியை அடையக் கருதியோ இத்தகைய செயலைச் செய்யக் கருதியது என்றுதயரதனை நோக்கிப் புலம்பினள் கோசலை. ***31***

1637. 'திரை ஆர் கடல் சூழ் உலகின்
தவமே! திருவின் திருவே!
நிரை ஆர் கலையின் கடவே!
நெறி ஆர் மறையின் நிலையே!
கரையா அயர்வேன்; எனை, நீ,
கருணாலயனே! " என்?" என்று
உரையா இதுதான் அழகோ?
உலகு ஏழ் உடையாய்!' என்னும்.

‘திரை ஆர் கடல்சூழ் உலகின் தவமே! - *அலை பொருந்திய கடலாற் சூழப்பெற்றஉலகம் செய்த தவத்தின் பயனே;* ***திருவின் திருவே!*** - *செல்வங்களுக்கெல்லாம் மேலான செல்வமே;* ***நிரை ஆர் கலையின் கடவே!*** - *ஒழுங்குபொருந்திய கல்விக்கலையில் கடல் ஆனவனே;* ***நெறி ஆர் மறையின் நிலையே!*** - *நீதிபொருந்திய வேதத்தின் உண்மைப் பொருளே;* ***கருணாலயனே!*** - *அருட்கோயிலாக உள்ளவனே;* ***உலகு ஏழ் உடையாய்!*** - *ஏழ் உலகங்களையும் உடையவனே;* ***கரையா அயர்வேன் எனை*** - *மனம் உருகிச் சோர்வடைகின்ற என்னை;* ***நீ என் என்று உரையா இதுதான் அழகோ’*** - *நீஏன் வருந்துகிறாய் என்று ஆறுதல் கூறாது இப்படிக் கிடப்பதுதான் அழகாகுமோ;* ***என்னும்-***

தன் மனைவிபடும் துயரத்தைக் கண்டுவைத்தும் எழுந்து அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்லாது கணவன்கிடக்கின்ற நிலை கண்டு மனம் வருந்திப் புலம்பினாள்.
32

1638. ‘மின் நின்றனைய மேனி,
வெளிதாய்விட நின்றதுபோல்
உன்னும் தகைமைக்கு அடையா உறு நோய்
உறுகின்று உணரான்;
என் என்று உரையான்; என்னே?
இதுதான் யாது என்று அறியேன்;
மன்னன் தகைமை காண
வாராய்; மகனே!’ என்னும்.

‘மகனே! - *இராமனே;* ***மின் நின்றனைய மேனி*** - *மின்னல் மறையாது ஒருபடித்தாக நின்றால் ஒத்த ஒளிவீசும் உடம்பு;* ***வெறிதாய் விட நின்றது போல்*** - *உள்ளே உயிரற்றுக் கிடப்பது போல;* ***உன்னும் தகைமைக்கு அடையா உறுநோய்*** - *நினைக்கும்தன்மைக்கும் வாராத பெரும் பிணியை;* ***உறுகின்ற உணரான்*** - *அடைகின்றதையும் உணர முடியாதவனாய்;* ***என்என்று உரையான்*** - *அழுகின்ற என்னைப் பார்த்து ஏன் புலம்புகிறாய் என்றும் சொல்லாதவனாய்உள்ளான் உன் தந்தை;* ***என்னே!*** - *என்ன காரணமோ;* ***இதுதான் யாது என்று அறியேன்*** - *இது எதனால் ஆகியது என்று அறியாதவளாக இருக்கின்றேன்;* ***மன்னன் தகைமை காண*** - *அரசனாய் தயரதனது நிலைமையைப் பார்க்க;* ***வாராய்’*** - *வருவாயாக;* ***என்னும் -***

உணர்வு இழந்து மூர்ச்சித்துக் கிடக்கிற மன்னனைப் பார்த்து அவன் நிலை காண வரும்படிமகனை அழைத்துப் புலம்பகிறாள் கோசலை. 33

வசிட்டன் வருதல்

1639. இவ்வாறு அழுவாள் இரியல்
குரல் சென்று இசையாமுன்னம்,

‘ஒவ்வாது, ஒவ்வாது’ என்னா,
ஒளிவாள் நிருபர், முனிவர்,
‘அவ் ஆறு அறிவாய்’ என்ன,

வந்தான் முனிவன்; அவனும்,
வெவ் வாள் அரசன் நிலை கண்டு,
'என் ஆம் விளைவு?' என்று உன்னா.

இவ்வாறு அழுவாள் இரியல் குரல்சென்று இசையாமுன்னம் - இப்படிச் சொல்லிப்புலம்புகிற கோசலையின் கூக்குரல் போய் மன்னர்கள் கூடியிருக்கும் அவையை அடைந்த அளவில்; **ஒளிவாள் நிருபர், முனிவர்-** ஒளி பொருந்திய வாள் உடைய அரசர்களும் முனிவர்களும்; **'ஒவ்வாது ஒவ்வாது' என்னா -** இது இக்கால இயல்புக்குப் பொருந்தாது என்று தம்முள் கூறி;(வசிட்டனை நோக்கி); **அவ் ஆறு அறிவாய் என்ன -** இந்த அழுகையின் காரணத்தை உடனேசென்று அறிக என்று சொல்ல; **முனிவன் வந்தான் -** வசிட்ட முனிவன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்; **அவனும் -** வசிட்டனும்; **வெவ்வாள் அரசன் நிலை கண்டு-** கொடியவாளை உடைய தசரதன் நிலைமையைப் பார்த்து; **விளைவு என்னாம்' என்று உன்னா -** நடந்ததுஎன்னவோ என்று கருதி.

கைகேயி வரம் பெற்றது முதலிய நிகழ்வுகை அறியாதவன் வசிட்டன் ஆதலின், 'என்னாம்விளைவு' என்று கருதினான். இதன் முடிவு என்னாகுமோ? என்ற அஞ்சியதாகவும் கூறலாம். முடிசூட்டுவிழாவுக்குக் கூடிய மன்னர் முனிவர் காதில் அழுகைக்குரல் விழுந்தபடியால் அவர்கள் பதற்றம் அடைந்து 'ஒவ்வாது ஒவ்வாது' என்றனர். இது விரைசொல் அடுக்கு. *34*

வசிட்டன் கருதுதல்

1640. **'இறந்தான் அல்லன் அரசன்;**
இறவாது ஒழிவான் அல்லன்;
மறந்தான் உணர்வு' என்று உன்னா,
'வன் கேகயர்கோன் மங்கை
துறந்தாள் துயரம் தன்னை;
துறவாது ஒழிவாள் இவளே;
பிறந்தார் பெயரும் தன்மை
பிறரால் அறிதற்கு எளிதோ,

'அரசன் இறந்தான் அல்லன் - தசரத மன்னன் உண்மையில் இறப்பு அடையவில்லை; **இறவாது ஒழிவான் அல்லன் -** இனிச் சாவாமல் இருப்பவனும் இல்லை; **உணர்வு மறந்தான்' -** நினைவு இழந்து மூர்ச்சித்தான்; **என்று உன்னா -** என்று தன் மனத்தில் கருதி; **'வன் கேகயர் கோன் மங்கை துயரம் தன்னைத் துறந்தாள் -** வலிய கேகய நாட்டு அரசன் மகளாகிய கைகேயியோ துன்பம் இல்லாமல் இருக்கிறாள்; **இவளேதுறவாது ஒளிவாள் -** இக்கோசலையோ துன்பத்தால் விடாமல் அழுகிறாள்; **பிறந்தார்பெயரும் தன்மை -** உலகத்துப் பிறந்தவர்கள் நிலை வேறுபடுகின்ற இயல்பு; **பிறரால்அறிதற்கு எளிதோ?-** மற்றொருவரால் அறியக் கூடியதோ (இல்லை என்றபடி).

கைகேயி துன்பமற்றிருப்பதால் அவள் மனம் மாறியபடி கண்டு வசிட்டன் இவ்வாறு கூறினான்என்க. அரசன் பிரக்ஞை இழந்திருப்பதும், இனி நிச்சயம் இறந்து படுவான் என்பதும் உணர்ந்தவசிட்டன், அவ்விடத்தே கைகேயி துக்கமின்றி

acharya.org

இருப்பதும், கோசலை வருந்திப் புலம்புவதும்கண்டு கைகேயி இந்நிலைக்குக் காரணமாயிருந்தல் வேண்டும் என உய்த்துணர்ந்து உலகிற்பிறந்தார் மனம் வேறுபடல் யாராலும் அறியமுடியாது. நேற்றுவரை மன்னன்பால் பெருங்காதலுடையகைகேயி இன்று அவன் மூர்ச்சிக்கவும் வருந்தாதுள்ளபடியால் யாருடைய மனம் எப்போது எப்படிமாறுபடும் என்பதை அறிய இயலாது என்று கருதி மேலும் கைகேயியை வினாவச் செல்கிறான் என்று அடுத்தசெய்யுளில் தொடரும். அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஆட்சி நடத்திய மன்னவன் இறந்துபடும்நிலை கிட்டியது கண்டு 'பிறந்தார் பெயருந்தன்மை பிறரால் அறிதற்கெளிதோ' என்றான் எனலும்ஆம். இங்கே பிறந்தார் பெயர்தல் என்பது பிறந்தவர் இறத்தலாம்.

35

கைகேயி வசிட்டனிடம் நிகழ்ந்தவை கூறல்

1641. **என்னா உன்னா, முனிவன்,**
  'இடரால் அழிவாள் துயரம்
சொன்னாள் ஆகாள்' என, முன்
  தொழு கேகயர்கோன் மகளை,
'அன்னாய்! உரையாய்; அரசன்
  அயர்வான் நிலை என்?' என்ன,
தன்னால் நிகழ்ந்த தன்மை
  தானே தெரியச் சொன்னாள்.

முனிவன் என்னா உன்னா - வசிட்டன் இவ்வாறு கருதி; **'இடரால் அழிவாள்துயரம் சொன்னாள் ஆகாள்' என** - துன்பத்தால் வருந்துபவளாகிய கோசலை துயர்க்குரியகாரணத்தைச் சொல்லுதற்கு இயலாள் எனக் கருதி; **முன் தொழு கேகயர் கோன் மகளை** - தன்னை முன்வந்து வணங்குகின்ற கைகேயியை; **'அன்னாய்!** - தாயே; **அயர்வான் அரசன்நிலை என்? உரையாய்' என்ன** - மூர்ச்சித்துச் சோர்ந்துள்ள வனாகிய சக்கரவர்த்தியின்நிலைக்குக் காரணம் என்ன, சொல்வாயாக என்று கேட்க; **தன்னால் நிகழ்ந்த எல்லாம் தானேதெரியச் சொன்னாள்** - (அவள்) தன்னால் உண்டாகிய செயல்கள் எல்லாவற்றையும் தானே (முனிவனுக்கு) நன்கு விளங்கும்படி சொன்னாள். கோசலையால் சொல்ல இயலாது என்று கருதி, துயரற்றவளாக உள்ள கைகேயியை வினாவினான்வசிட்டன் என்க. அரசனது நிலைக்குக் காரணம் கைகேயியாக இருக்கலாம் என்னும் ஐயம் முனிவனுக்குஇருக்கலாம் அன்றி அவள்தான் என்னும் உறுதி முன் இல்லாமையால் அறிந்து வினாவினான் ஆகாமைஅறிக.

36

வசிட்டன் மன்னனைத் தெளிவித்தல்

1642. **சொற்றாள், சொல்லாமுன்னம்,**
  சுடர் வாள் அரசர்க்கு அரசை,
பொன் - தாமரை போல் கையால்,
  பொடி சூழ் படிநின்று எழுவி,
'கற்றாய், அயரேல்; அவளே
  தரும், நின் காதற்கு அரசை;

எற்றே செயல் இன்று ஒழி நீ
என்று என்று இரவாநின்றான்.

சொற்றாள் - *(கைகேயி) சொன்னாள்;* **சொல்லாமுன்னம் -** *அவள் சொல்லிய அளவிலே (வசிட்டன்);* ***சுடர்வாள் அரசர்க்கு அரசை -*** *ஒளி பொருந்திய வாளைஉடைய சக்கரவர்த்தியை;* **பொன் தாமரை போல் கையால் -** *தன்னுடைய பொற்கமலம் போன்றகைகளால்;* **பொடி சூழ் படி நின்ற எழுவி -** *புழுதி சூழப்பெற்ற மண்ணிலிருந்து தூக்கி;* ***'கற்றாய்! அயரேல் -*** *எண்ணில் பல்நூல் ஆய்ந்து கடந்த அறிவாளனே, சோர்வடையாதே;* ***அவளே நின் காதற்கு அரசைத் தரும் -*** *அந்தக் கைகேயியை நின் அன்பு மகனாகிய இராமனுக்குஅரசாட்சியைத் தருவாள்;* **செயல் *எற்று? -*** *வருந்தும் செயல் எத்தன்மைத்து;* ***நீ இன்றுஒழி' -*** *நீ இவ்வருத்தத்தை இப்பொழுதே ஒழிப்பாயாக;* **என்று என்று இரவா நின்றான் -** *என்று பலமுறை சொல்லி வேண்டி நின்றான்.*

துன்பம் வந்துழி வருந்தல் கற்றோர்க்கு அழகன்று என்பதால் 'கற்றாய்! அயரேல்'என்றான். காதலுக்கு (அன்புக்கு) உரியவனைக் 'காதல்' என்றே குறித்த ஆகுபெயர் நயம்உணர்க. *37*

1643. சீதப் பனி நீர் அளவி,
திண் கால் உக்கம் மென் கால்
போதத்து அளவே தவழ்வித்து,
இன்சொல் புகலாநின்றான்;
ஓதக் கடல் நஞ்சு அனையாள்
உரை நஞ்சு ஒருவாறு அவிய,
காதல் புதல்வன் வெயரே
புகல்வான் உயிரும் கண்டான்

(இவ்வாறு வேண்டி மேலும்) ***சீதப் பனிநீர் அளவி -*** *குளிர்ச்சியை உடைய பனிநீரைக்கலந்து;* **திண்கால் உக்கம் -** *வலிய கைப்பிடி உடைய விசிறியினது;* **மென்கால் -** *மெல்லிய காற்றை;* **போதத்து அளவே தவழ்வித்து -** *மூர்ச்சை தெளிந்து அறிவுண்டாகும்அளவில் நிகழச் செய்து;* **இன்சொல் புகலாநின்றான் -** *இனிய சொற்களைச்சொல்லுகின்றவன்;* ***ஓதக் கடல் நஞ்சு அனையாள் உரை நஞ்சு ஒரு வாறு அவிய -*** *கடலின்கண்எழுந்த விடம் போன்ற கைகேயியின் வரம் என்னும் வார்த்தையாகிய விடம் ஓரளவுக்கு நீங்க;* ***காதற் புதல்வன் -*** *அன்பு மகனாகிய இராமனது;* **பெயரே புகல்வான் -** *பெயரையேசொல்லிக் கொண்டிருக்கும் தயரதனது;* **உயிரும் கண்டான் -** *உயிரையும் பார்த்தான்.*

முனிவன் மென்காற்று வீசி, இன்சொல், கூறி, சோகம், தணிவிக்க, சற்றே மூர்ச்சைதெளிந்து 'இராமா, இராமா' என்று பிதற்றுகின்ற தயரதனுக்கு உயிர்ப்பு நிலை வந்தது; அதுகண்டான் என்பதாம். *38*

1644. காணா, 'ஐயா! இனி, நீ
ஒழிவாய் கழி பேர் அவலம்;
ஆண் நாயகனே, இனி, நாடு

ஆள்வான்; இடையூறு உளதோ?
மாணா உரையாள், தானே
தரும்; மா மழையே அனையான்
பூணாது ஒழிவான் எனின், யாம்
உளமோ? பொன்றேல்' என்றான்.

காணா - அரசன் மூர்ச்சை தெளிந்தது கன்டு; ***'ஐயா! -*** ஐயனே; ***நீ இனிகழிபோர் அவலம் ஒழிவாய் -*** நீ இனிமேல் இம்மிகப் பெரிய துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்வாயாக; ***ஆண் நாயகனே இனி நாடு ஆள்வான் -*** புருஷோத்தமனாகிய இராமனே இனிஇந்நாட்டை ஆட்சி செய்வான்; ***இடையூறு உளதோ? -*** அதற்கு வேறு இடையூறு ஏதேனும் இருக்கின்றதா, இல்லை; ***மாணா உரையாள் -*** மாட்சியை இல்லாத வார்த்தையாகியவரத்தைக் கேட்ட கைகேயியானவள்; ***தானே தரும் -*** (அரசைத்) தானே இராமனக்குத்திருப்பித் தருவாள்; ***மாமழையே அனையான் -*** பெரிய மேகத்தை ஒத்தவனாகிய இராமன்; ***பூணாது ஒழிவான் எனின் -*** அரசை மீண்டும் மேற் கொள்ளாது போவானாயின்; ***யாம் உளமோ?-*** நாங்களும் இருக்கப் போகிறோமா; ***பொன்றேல்! -*** மனம் அழியாதே; ***என்றான் -***

தன் சொற்கேட்டுக் கைகேயி மறுக்க மாட்டாள் என்னும் துணிபுபற்றி வசிட்டன் 'ஆண்நாயகனே இனி நாடு ஆள்வான்' என்றான். 'ஏ' காரம் தேற்றம். கைகேயி தந்துவிடுவாள், ஒருவேளை இராமன் ஏற்காது போனால் என்று ஓர் ஐயத்தை எழுப்பி, அப்படியாயின், 'யாம் உளமோ' என்று அதற்கு ஒரு பதிலும் உரைத்தான் முனிவன்.
39

தயரதன் வசிட்டனிடம் வேண்டுதல்

1645. என்ற அம் முனிவன் தன்னை,
'நினையா வினையேன், இனி, யான்
பொன்றும் அளவில் அவனைப்
புனை மா மகுடம் புனைவித்து,
ஒன்றும் வனம் என்று உன்னா
வண்ணம் செய்து, என்உரையும்,
குன்றும் பழி பூணாமல்,
காவாய்; கோவே!' என்றான்.

என்ற அம்முனிவன் தன்னை - என்று ஆறுதல் கூறிய அவ்வசிட்ட முனிவனை நோக்கி(தயரதன்); ***'கோவே! -*** ஆசார்யத் தலைவனே!; ***நினையா வினையேன் யான் இனிப்பொன்றும் அளவில் -*** நினைக்க இயலாத கொடிய வினையுடைய யாம் மேல் இறந்துபடுவதற்குமுன்னால்; ***அவனைப் புனைமா மகுடம் புனைவித்து -*** அந்த இராமனை அணிதற்குரிய முடியைச் சூடும்படி செய்து; ***ஒன்றும் வனம் என்று -*** காட்டுக்குப் போவோம் என்று; ***(அவன் தன்மனத்தில்) உன்னா வண்ணம் செய்து -*** நினையாதபடி செய்து; ***என் உரையும் -*** என் வாக்கும்; ***குன்றும் பழி பூணாமல் -*** இழிவாகிய பழி மேற் கொள்ளாதபடி; ***காவாய் -*** காப்பாற்றுவாயாக! ***என்றான் -***

கைகேயியால் இம்மாற்றம் நிகழ வேண்டும் என்பதை 'என் உரையும் குன்றும் பழி பூணாமல்காவாய்' என்ற தயரதன் வேண்டுகோளால் அறியலாம். தன் சத்தியத்தில் சிறிதும் தவறாததயரதன் பெருங் குணநலமும் இங்கே வெளிப்படுகிறது.
40

வசிட்டன் அறிவுரையைக் கைகேயி மறுத்தல்

***1646.* முனியும், முனியும் செய்கைக்**
கொடியாள் முகமே முன்னி,
'இனி, உன் புதல்வற்கு அரசும்,
எனையோர் உயிர்க்கு உயிரும்
மனுவின் வழி நின் கணவற்கு
உயிரும் உதவி, வசை தீர்
புனிதம் மருவும் புகழே
புனையாய்; பொன்னே!' என்றான்.

முனியும் - வசிட்ட முனிவனும்; **முனியும் செய்கைக் கொடியாள் -** வெறுக்கும்செயலைச் செய்த கொடியவளாகிய கைகேயியின்; **முகமே முன்னி -** முகத்தை நோக்கி; **'பொன்னே! -** பொன்னெனச் சிறந்தவளே; **இனி -** இப்பொழுது; **உன் புதல்வற்குஅரசும் -** உன் மகனாகிய இராமனுக்கு அரசாட்சியையும்; **எனையோர் உயிர்க்கு உயிரும் -** மற்றவர்களது உயிர்க்கு உயிர்ப்பையும்; **மனுவின் வழி நின் கணவற்கு உயிரும் -** வைவஸ்வத மனுவின் வமிசத்திற் பிறந்த உன்னுடைய நாயகனான தசரதனுக்கு உயிரையும்; **உதவி -** கொடுத்து; **வசை தீர் -** பழிநீங்கிய; **புனிதம் மருவும் -** தூய்மை பொருந்திய; **புகழே புனையாய்! -** புகழை அணிகலனாக அணிந்து கொள்வாய்; **என்றான் -**

இராமனுக்கு அரசு கொடுத்தாலன்றி ஏனைய எதுவும் நிலை பெறாது ஆகையால் அதனை முதலிற்கூறினான். இராமனைக் கான் ஏகாது தடுத்தல் நோக்கம் ஆயினும் இராமன் கான் ஏகாமல்அரண்மனையில் இருந்தால் அவனே அரசேற்க உரியவன் ஆதலின் 'அரச உதவி' என்றான். இராமனை 'உன்புதல்வன்' என்ற கைகேயி கூற்றும், "தாய் கையில் வளர்ந்திலன் வளர்த்தது தவத்தால்கேகயன் மடந்தை" என்ற நகர மக்கள் கூற்றும் (1453, 1591) உறுதிப் படுத்தல்அறிக. *41*

***1647.* மொய்ம் மாண் வினை வேர் அற வென்று**
உயர்வான் மொழியாமுன்னம்
விம்மா அழுவாள், 'அரசன்
மெய்யின் திரிவான் என்னில்,
இம் மாண் உலகத்து உயிரோடு
இனி வாழ்வு உகவேன்; என் சொல்
பொய்ம் மாணாமற்கு, இன்றே,
பொன்றாது ஒழியேன்' என்றாள்.

மொய்ம் மாண் வினை வேர் அற வென்று உயர்வான் - நெருங்கிய ஆற்றல் அமைந்தவினைகளை அடியோடு போம்படி வெற்றி கொண்டு தவத்தால் உயர்ந்த வசிட்டன்; **மொழியாமுன்னம் -** சொல்லிய அளவில் (கைகேயி); **விம்மா அழுவாள் -** விம்மி அழுது; **'அரசன் மெய்யின் திரிவான் என்னின் -** சக்கரவர்த்திதான் கொடுத்தவரமாகிய சத்தியத்திலிருந்து மாறுபடுவானாயின்; **இம் மாண் உளகத்து உயிரோடு இனி வாழ்வு உகவேன் -** இந்தப் பெருமை பொருந்திய உலகத்தில் உயிரோடு இனிமேல் வாழ்தலை விரும்பமாட்டேன்; **என்சொல் பொய்ம் மாணாமற்கு** - என் வார்த்தை பொய்யாகாமைக்காக; **இன்றே-** இன்றைக்கே; **பொன்றாது ஒழியேன் -** இறந்து படாமல் இருக்க மாட்டேன்; **என்றாள்-.** அரசன் சொன்ன சொல் தவறினாலும், நான் சொல்லிய சொல்லிருந்து தவற மாட்டேன்,தவறினால் உயிர்துறப்பேன் என்றாள் கைகேயி. அழுவாள்- முற்றெச்சம்.
42

கைகேயி வசிட்டன் நிந்தித்தல்

1648. 'கொழுநன் துஞ்சும் எனவும்,
கொள்ளாது உலகம் எனவும்,
பழி நின்று உயரும் எனவும்,
பாவம் உளது ஆம் எனவும்,
ஒழிகின்றிலை; அன்றியும், ஒன்று
உணர்கின்றிலை; யான் இனிமேல்
மொழிகின்றன என்?' என்னா,
முனியும், 'முறை அன்று' என்பான்.

முனியும் - வசிட்டனும் (கைகேயியை நோக்கி); **'கொழுநன் துஞ்சும் எனவும் -** கணவன் இறந்துபடுவான் என்றும்; **உலகம் கொள்ளாது எனவும் -** உலகம் இக்கருத்தைஏற்றுக்கொள்ளாது என்றும்; **பழி நின்று உயரும் -** (இம்மையில்) பழிச்சொல்நின்பால் தங்கி ஓங்கும் என்றும்; **பாவம் உளது ஆம் எனவும் -** (மறுமைக்குப்) பாவமும்இதனால் உண்டாகும் என்றும்; **ஒழிகின்றிலை -** (கருதி உன் கருத்தை) நீக்கிக்கொள்வாயல்லை; **அன்றியும் ஒன்று உணர்கின்றிலை -** அதன் மேலும் நான் சொல்லுகிற ஒன்றையும் உணர்வாய் அல்லை; **யான் இனிமேல் மொழிகின்றன என்?' -** நான்இனிமேல் உனக்குச் சொல்கின்ற வார்த்தைகளால் என்ன பயன்;' **என்னா -** என்றுசொல்லி; **'முறை அன்று' என்பான் -** 'நீ செய்யும் செயல் நேர்மையானது அல்ல'என்பானானான்.

'ஏவவும் செய்கலான் தான் தேறான்' என்பது போல (குறள் 848.) உள்ளான் கைகேயி என்பது முனிவன் கருத்து. இறுதியாக நீ செய்யும் செயல் தர்மத்துக்கும் நியாயத்துக்கும் ஒத்தது அன்று என்று கைகேயியை நோக்கிக் கடிந்துரைத்தான் வசிட்டன்.
43

1649. 'கண்ணோடாதே, கணவன்
உயிர் ஒடு இடர் காணேதே,
"புண்ணூடு ஒடும் கனலோ? விடமோ?"
என்னப் புகல்வாய்;

பெண்ணோ? தீயோ? மாயாப்
பேயோ? கொடியாய்! நீ; இம்
மண்ணோடு உன்னோடு என் ஆம்?
வசையோ வலிதே!' என்றான்.

'கண்ணோடாதே - இரக்கம் இல்லாமல் கணவன் - தயரதனது; **உயிர் ஓடு இடர்காணாதே** - உயிர் உடலைவிட்டுச் செல்லும் துன்பத்தையும் அறியாமல்; **'புண்ணூடு ஓடும்கனலோ; விடமோ' என்னப் புகல்வாய்-** புண்ணிற் புகும் நெருப்போ, விடமோ என்று கருதும்படி பேசுகிறாய்; **பெண்ணோ? -** அல்லது என்றும் அழியாத பேயோ; **நீகொடியாய்! -** நீ கொடியவள்; **இம்மண்ணோடு உன்னோடு என்னாம் -** இந்த மண்ணோடு உனக்கு என்ன உறவு இருக்கிறது; **வசையோ வலிது-** உனக்கு வர இருக்கும் பழியோமிகவலிது; **என்றாள்-.**

உலகோர் கருத்தும், ஆன்றோர் கருத்தும், கணவன் உயிரும் கருதாமல் செயலிழைக்கும் உனக்குஇந்த உலகத்தோடு என்ன உறவு இருக்கிறது என்றான் வசிட்டன். 'வெந்த புண்ணில் வேல் செருகியது போல' என்னும் பழமொழியை ஒருபுடை கருதி, 'புண்ணூடு ஓடும் கனலோ விடமோ' என்பது வந்தது. 'வலிதே' 'ஏ' காரம் தேற்றம். *44*

1650. *'வாயால், மன்னன், மகனை,*
"வனம் ஏகு" என்னா முன்னம்,
நீயோ சொன்னாய்; அவனோ,
நிமிர் கானிடை வெந் நெறியில்
போயோ புகலோ தவிரான்;
புகழோடு உயிரைச் சுடு வெந்
தீயோய்! நின்போல் தீயார்
உளரோ? செயல் என்?' என்றான்.

'புகழோடு உயிரைச் சுடு வெந்தீயோய்! - புகழையும் உயிரையும் எரிக்கும் கொடுநெருப்பானவளே; **மன்னன் -** தயரதன்; **வாயால் -** தன் வாயால்; **மகனை -** இராமனை; **'வனம் ஏகு' -** காட்டிற்குச் செல்; **என்னா முன்னம் -** என்றுசொல்வதற்கு முன்னாலேயே; **நீயோ சொன்னாய்** - நீதான் சொன்னாய்; **அவனோ -** அந்த இராமனோ; **நிமிர் கானிடை -** உயர்ந்த காட்டில்; **வெந் நெறியில் -** கொடிய வழியில்; **போயோ புகலோ தவிரான் -** போவதையோ புகுவதையோ ஒழியான்; **நின்போல் தீயார் உளரோ? -** உன்னைப் போல் கொடியவர்கள் இருக்கிறார்களா?; **செயல் என்?' -** இதைக் காட்டிலும் கொடிய செயல் வேறு என்ன இருக்கிறது;' **என்றான் -.**

அரசன் கூறுவதற்கு முன் நீ கூறிவிட்டாய். ஆகையால், இதில் அரசன் சத்தியம் தவறுதல்எங்ஙனம்? என்று வினாவை எழுப்பி, 'அரசன் மெய்யில் திரிவான் என்னின்' என்று கைகேயிமுன்னர்க் கூறியதை (1647) மறுத்தான் வசிட்டன் என்க. அரசன் இறப்பது உறுதி, இனி வேறுசெயல் என்ன இருக்கிறது என்றும் 'செயல் என்' என்பதற்குப் பொருள்உரைக்கலாம். *45* *1651.* *தா இல் முனிவன் புகல,*
தளராநின்ற மன்னன்,

நாவில் நஞ்சம் உடைய
நங்கை தன்னை நோக்கி,
'பாவி! நீயே, "வெங் கான்
படர்வாய்" என்று, என் உயிரை
ஏவினாயோ? அவனும்
ஏகினானோ?' என்றான்.

தா இல் முனிவன் புகல - குற்றமற்ற வசிட்டமுனிவன்இவ்வாறு சொல்ல; **தளராநின்ற மன்னன்** - வருத்தத்தால் தளர்கின்ற சக்கரவர்த்தி; **நாவில் நஞ்சம் உடைய நங்கை தன்னை நோக்கி** - நாக்கிலே விடம் உடைய பெண்ணாகியகைகேயியைப் பார்த்து; **'பாவி! நீ என் உயிரை வெங்கான் படர்வாய்' என்று**- பாவியாகிய நீ என் உயிராகிய இராமனைக் கொடிய காட்டிற்குச் செல்க என்று; ***ஏவினாயோ!*** - கட்டளையிட்டாயோ; **அவனும் ஏகினானோ?**- அந்த இராமனும் காட்டிற்குச்சென்றுவிட்டானோ;' **என்றான்-.**

"நாகம் எனும் கொடியாள்தன் நாவின் வந்த சோகவிடம்" என முன்னும் (1505.) வந்துள்ளதை'நாவில் நஞ்சம் உடைய நங்கை' என்பதனுடன் ஒப்பிடுக. 'நீயே' 'ஏ' காரம் பிரிநிலை. 'ஓ'காரம் வினாப் பொருட்டு. *46*

1652. 'கண்டேன் நெஞ்சம்; கனிவாய்க்
கனி வாய் விடம் நான் நெடு நாள்
உண்டேன்; அதனால், நீ என்
உயிரை முதலோடு உண்டாய்;
பண்டே, எரிமுன், உன்னை,
பாவி! தேவி ஆகக்
கொண்டேன் அல்லேன்; வேறு ஓர்
கூற்றம் தேடிக் கொண்டேன்.

'பாவி! - பாவியே; **நெஞ்சம் கண்டேன்** - உன் மனக்கருத்தை இப்போது அறிந்தேன்; **நான் கனிவாய்க் கனி வாய் விடம் நெடுநாள் உண்டேன்** - நான் அன்போடு பழம்போன்ற உன்னுடைய வாயிலிருந்த விடத்தை நீண்ட நாள் சாப்பிட்டுவிட்டேன்; **அதனால்-; நீ என் உயிரை முதலோடு உண்டாய்** - நீ என்னுடைய உயிரை அடியோடு சாப்பிட்டுவிட்டாய்; **உன்னைப் பண்டே எரிமுன் தேவியாகக் கொண்டேன் அல்லேன்** - உன்னை முன்பு வேள்வித் தீயின்முன் மனைவியாக (நான்) கொள்ளவில்லை; **வேறு ஓர் கூற்றம்தேடிக் கொண்டேன்'**- (எனக்கு) வேறு ஒரு தனியான யமனைத் தேடித் திருமணம் என்ற பெயரில் செய்து கொண்டேன்.'

'நாவில் நஞ்சம்' என்றது போலக் 'கனிவாய் விடம்' என்றது காண்க. 'நீமனைவியல்லள், என் உயிரைக் கொல்ல வந்த யமன்' என்றாள் தசரதன். "எரி என்றுஎதிர்நிற்பாள் கூற்றம் சிறுகாலை, அட்டில் புகாதாள் அரும்பிணி அட்டதனை, உண்டி உவவாதாள்இல்வாழ் பேய் இம்மூவர், கொண்டானைக் கொல்லும் படை" என்பது (நாலடி. 363.) நினைத்தற்குரியது. *47*

1653. ***'விழிக்கும் கண் வேறு இல்லா,***
வெங்கான், என் கான்முளையைச்
சுழிக்கும் வினையால் ஏகச்
சூழ்வாய்; என்னைப் போழ்வாய்;
பழிக்கும் நாணாய்; மாணாப்
பாவி! இனி, என் பல? உன்
கழத்தின் நாண், உன் மகற்குக்
காப்பின் நாண் ஆம்' என்றான்.

'விழிக்கும் கண் வேறு இல்லா என் கான்முளையை - விழித்துப் பார்க்கும் கண்இராமனையன்றி வேறாகப் பெற்றிராத என்னுடைய மகனாகிய இராமனை; **வெங் கான் -** கொடியகாட்டிற்கு; **சுழிக்கும் வினையால் -** சூழ்வினையால்; **ஏக -** போகும்படி; **சூழ்வாய்! -** தீய ஆலோசனை செய்தவளே; **என்னைப் போழ்வாய் -** என்னைப் பிளப்பவளே; **பழிக்கும் நாணாய் -** வருகின்ற பழிக்குச் சிறிதும் நாணமுறாதவளே; **மாணாப் பாவி -** மாட்சிமை இல்லாத பாவியே; **இனி என் பல? -** இனிப் பல பேசிப்பயன் என்ன; **உன் கழுத்தின் நாண் -** உன் கழுத்தில் நான் கட்டிய மங்கலக் கயிறு; **உன் மகற்கு -** உன் பிள்ளையாகிய பரதனுக்கு; **காப்பின் நாண் ஆம்! -** பட்டாபிஷேக காலத்தில் கையில் கட்டுகின்ற ரக்ஷாபந்தனமாகிய காப்புக் கயிறாக ஆகும்;' **என்றான் - .**

"என் மகன் என்கண் என்னுயிர்" என்று முன் சொல்யது போல(1526) விழிக்கும் கண் இராமனையன்றி எனக்கு வேறில்லை என்றான் தயரதன். வரத்தைவலியுறுத்தலால் உன் கணவனாகிய யான் இறப்பேன்; அப்போது நீ அறுத்தெறிகின்ற தாலிக்கயிறு உன்மகனுக்குக் காப்புக் கயிறு ஆக உதவும் என்று கூறினான். ***48***

கைகேயி, பரதன் இருவரையும் தயரதன் துறத்தல்

1654. ***இன்னே பலவும் பகர்வான்,***
இரங்காதாளை நோக்கி,
'சொன்னேன் இன்றே; இவள் என்
தாரம் அல்லள்; துறந்தேன்;
மன்னே ஆவான் வரும் அப்
பரதன் தனையும் மகன் என்று
உன்னேன்; முனிவா! அவனும்
ஆகான் உரிமைக்கு' என்றான்.

இன்னே - இவ்வாறு; **பலவும் பகர்வான் -** பல சொற்களையும் சொல்பவனாயதயரதன்; **இரங்காதாளை நோக்கி -** சிறிதும் மனம் இளகாத கைகேயியைப் பார்த்து; **முனிவா! -** முனிவரே; **இன்றே சொன்னேன், இவள் என் தாரம் அல்லள், துறந்தேன் -** இப்பொழுதே சொல்லிவிட்டேன்; **இவள் இனி என் மனைவி என்னும் தகுதிக்கு உரியவள்அல்லள் -** இவளை நான் கைவிட்டேன்; **மன்னே ஆவான் வரும் அப்பரதன்தனையும் -** அரசனாக முடி சூடுதற்கு வருகின்ற இவள் மகனாகிய அந்தப் பரதனையும்; **மகன் என்று உன்னேன் -** என் மகன் என்ற கருதேன்; **அவனும்**

உரிமைக்கு ஆகான் - அப்பரதனும் எனக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிக்கடன்களுக்கு உரியவனாகான்;' **என்றான்-.**

கைகேயியை மனைவி அல்லள் எனவும், பரதனை மகன் அல்லன் எனவும் துறந்தான் தயரதன். அதை முனிவன்பால் அறிவித்தான். பகர்வான், இரங்காதாள் - வினையாலணையும் பெயர்கள். சொன்னேன் - உறுதிபற்றிய கால வழுவமைதி.
49

கோசலையின் துயர்நிலை

1655. ***'என்னைக் கண்டும் ஏகாவண்ணம்***
இடையூறு உடையான்
உன்னைக் கண்டும் இலனோ?'
என்றான், உயர் கோசலையை;
பின்னைக் கண்தான் அனையான்
பிரியக் கண்ட துயரம்,
தன்னைக் கண்டே தவிர்வாள்;
தளர்வான் நிலையில் தளர்வாள்.

(தயரதன்) **உயர் கோசலையை -** உயர்ந்த கோசலையைப் பார்த்து;' **என்னைக்கண்டும் ஏகாவண்ணம் இடையூறு உடையான் -** என்னைப் பார்த்துப் போகாதவாறு இடையூறு உடையஇராமன்; **உன்னைக் கண்டும் இலனோ? -** உன்னையும் பார்த்துப் போகவில்லையோ;' **என்றான் - ; பின்னை -** பிறகு; **கண்தான் அனையான்** - தசரதனின் கண்ணை ஒத்த இராமன்; **பிரியக் கண்ட துயரம்-** தன்னைப் பிரியஅதனால் தயரதன்பால் ஏற்பட்ட துன்பத்தை; **கண்டே -** பார்த்து; **தவிர்வாள் -** (இராமனைக் கான் ஏகாதபடி தயரதன்பால் சொல்லித் தடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி வந்தகருத்தை) ஒழிவாளானாள்; **தளர்வான் நிலையில் தளர்வாள் -** சோர்கின்ற தயரதனைப்போலவே அவளும் சோர்வாளானாள்.

தந்தையைப் பார்த்துச் சொல்லிவிட்டுக் காடு ஏகுவதாயின் முடியாது. அச்செயல் இடையூறுபடும்என்று கருதி இராமன் தயரதனைப் பார்த்துச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் சென்றான் என்பதுபற்றி 'இடையூறு உடையான்' என்றார். இராமனைக் கான் ஏகாது தடுக்கும் தன்மை தயரதன்பால் இல்லை என்பதும், கைகேயி மாட்டே அது உள்ளது என்பதும் நிகழ்வுகளின் மூலம் அறிந்தாள் ஆதலின்வந்த கருத்தை ஒழித்துத் தயரதன் போலவே அவளும் தளர்வாளானாள். 1632 ஆம் பாடல்காண்க. ***50***

1656. ***மாற்றாள் செயல் ஆம் என்றும்,***
கணவன் வரம் ஈந்து உள்ளம்
ஆற்றாது அயர்ந்தான் என்றும்,
அறிந்தாள்; அவளும், அவனைத்
தேற்றா நின்றாள்; மகனைத்
திரிவான் என்றாள்; 'அரசன்

தோற்றான் மெய்' என்று, உலகம்
சொல்லும் பழிக்கும் சோர்வாள்.

மாற்றாள் செயல் ஆம் என்றும்- (இது) மாற்றாளாகிய கைகேயியின் செயலாகும் என்றும்; **கணவன் வரம் ஈந்து உள்ளம் ஆற்றாது அயர்ந்தான் என்றும் -** கணவனாய தயரதன்கைகேயிக்கு வரம் கொடுத்து அதனால் மனம் பொறுக்கமாட்டாமல் சோர்வடைந்தான் என்றும்; **அறிந்தாள் -** அறிந்துகொண்ட; **அவளும் -** கோசலையும்; **அவனைத் தேற்றாநின்றாள் -** தசரதனைத் தெளிவித்த வண்ணமிருந்தாள்; **மகனைத் திரிவான்என்றாள் -** தன் மகனாகிய இராமனைப் பற்றி அவன் காட்டகத்தே திரிவான் (வேறு வழிஇல்லை)எனத் தன்னுள் சொல்லிக் கொள்வாள்; **'அரசன் மெய் தோற்றான்' என்று -** தசரதன்சத்தியத்தில் தவறினான் என்று; **உலகம் சொல்லும் பழிக்கும் சோர்வாள் -** உலகத்தார் சொல்லும் பழிச்சொல் கருதியும் மனம் சோர்கின்றவளானாள்.

மகனைக் காட்டுக்குப் போக வரம் ஈந்து மன்னன் இறந்துபடும் நிலையில் வருந்துகிறான். மகனைக் காட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்றாலோ மன்னன் சத்தியம்தவறினான் என்று உலகம் பழி சொல்லும்; என்கின்ற அறச் சங்கடத்தில் அகப்பட்டுத்தவிக்கிறாள் கோசலை என்றவாறாம்.

1657. 'தள்ளா நிலை சால் மெய்ம்மை
தழுவா வழுவாவகை நின்று,
எள்ளா நிலை கூர் பெருமைக்கு
இழிவுஆம் என்றால், உரவோய்!
விள்ளா நிலை சேர் அன்பால்
மகன்மேல் மெலியின், உலகம்
கொள்ளாது அன்றோ' என்றாள்,
கணவன் குறையக் குறைவாள்.

'உரவோய்! - வலியவனே; **தள்ளா நிலை சால் மெய்ம்மை -** தவறக் கூடாததன்மை பொருந்திய சத்தியத்தை; **தழுவா -** ஏற்று; **வழுவாவகை நின்று -** அது சிறிதும் தவறுபடாத வகையில் நிலைத்து நின்று; **என்னா நிலைகூர் பெருமைக்கு இழிவு ஆம்என்றால் -** இகழப்படாத தன்மை பொருந்திய நினது பெருந்தன்மைக்கு இழிவை உண்டாக்கும் என்றால்; **விள்ளா நிலை சேர் அன்பால் -** விண்டுரைக்க முடியாத தன்மை பொருந்தியகாதலால்; **மகன்மேல் மெலியின் -** பிள்ளையைக் கருதித் தளர்ந்தால்; **உலகம்கொள்ளாது அன்றோ -** உலகோர் அதனை ஏற்றுக் கொள்ளார்கள் அல்லவா;' **என்றாள் -** என்று சொல்லி; **கணவன் குறையக் குறைவாள் -** கணவனாகிய தயரதன் மெலிவடையத் தானும்மெலிவடைவாளானாள்.

மகன்மேல் அன்பால் சத்தியம் தவறுதல், சத்தியம் தவறாமல் வரம் கொடுத்த பிறகுமனம் தளர்தல் என்ற இரண்டில் ஒன்றே செய்யத்தக்கது என்றாள் கோசலை. இதனுள் சத்தியம்தவறாமையே செய்யத்தக்கதாகலின், அதனைத் தளராது செய்தலால் நாயகனது இழப்பு உண்டாகுமே என்று கருதிக் கோசலை மேலும் அவன் போலவே தளர்வாளானாள். 52

கோசலையின் பெருந்துயர்

acharya.org

1658. ***‘போவாது ஒழியான்’ என்றாள்,***
புதல்வன் தன்னை; கணவன்
சாவாது ஒழியான் என்று என்று,
உள்ளம் தள்ளுற்று அயர்வாள்;
‘காவாய்’ என்னாள் மகனை;
கணவன் புகழுக்கு அழிவாள்;
ஆ! ஆ! உயர் கோசலை ஆம்
அன்னம் என் உற்றனளே!

புதல்வன்தன்னை - *மகனாகிய இராமனை;* ***‘போவாது ஒழியான்’ என்றாள் -*** *வனம் போகாமல் இருக்கமாட்டான் என்று சொன்னாள்;* ***கணவன் ‘சாவாது ஒழியான்’ என்று என்று-*** *(அப்படி இராமன் காடு செல்லின்) கணவனாய தயரதன் சாகாமல் இருக்க மாட்டான் என்று கருதி;* ***உள்ளம் தள்ளுற்று அயர்வாள் -*** *மனம் தடு மாறிச் சோர்வாள்;* ***‘மகனைக் காவாய்’ என்னாள் -*** *வனம் போகாமல் இருந்து தந்தையின் உயிரைக் காப்பாற்றுவாய் என்று மகனைப் பார்த்துச் சொல்லமாட்டாள்;* ***கணவன்புகழுக்கு அழிவாள் -*** *தயரதனது புகழுக்குக் கேடு வருமோ என்று மனம் வருந்துவாள்;* ***ஆ! ஆ!-*** *;* ***உயர் கோசலை ஆம் அன்னம் -*** *உயர்ந்த கோசலையாகிய அன்னம் போல்வாள்;* ***என் உற்றனள் -*** *என்ன துன்பப்பட்டாள்.*

மகனைத் தடுத்தால் கணவன் புகழுக்கு அழிவு, மகனைத் தடுக்காது விட்டால் கணவன் உயிர்க்குஅழிவு. இரண்டில் எதனையும் செய்ய இயலாது உள்ளம் தடுமாறினாள். ஆ! ஆ! இரக்கக் குறிப்பு.அந்தோ, ஐயகோ என்னும் பொருளது.
53

தயரதன் புலம்பல்

1659. ***உணர்வான், அனையாள் உரையால்,***
‘உயர்ந்தான் உரைசால் குமரன்
புணரான் நிலமே, வனமே
போவானே ஆம்’ என்னா; -
இணர் ஆர்தரு தார் அரசன் -
இடரால் அயர்வான்; ‘வினையேன்
துணைவா! துணைவா’ என்றான்;
‘தோன்றால், தோன்றாய்!’ என்றான்.

இணர் ஆர்தரு தார் அரசன்- *பூங்கொத்துகள் பொருந்திய மாலை அணிந்த தயரதமன்னன்;* ***அனையாள் உரையால்-*** *அந்தக் கோசலையின் வார்த்தையால்;* ***‘உயர்ந்தான் உரைசால் குமரன் -*** *உயர்ந்தவனாகிய புகழ் பெற்ற இராமன்;* ***நிலமேபுணரான் -*** *நிலத்தை ஆள மாட்டான்;* ***வனமே போவானே ஆம்! -*** *காட்டிற்குப்போபவனே ஆவான்;* ***என்னா -*** *எனக் கருதி;* ***இடரால் அயர்வான் -*** *துன்பத்தால் சோர்கின்றவன்;* ***‘வினையேன் துணைவா! துணைவா’ என்றான் -*** *தீவினையேனாகிய என்னுடைய தோழனே தோழனே என்றான்;* ***‘தோன்றால்! தோன்றாய் -*** *மகனே என்முன் வருவாயாக;* ***என்றான் -.***

‘துணைவா துணைவா’ புலம்பலில் வந்த அடுக்கு. *54*

1660. ‘கண்ணும் நீராய், உயிரும்
ஒழுக, கழியாநின்றேன்;
எண்ணும் நீர் நான்மறையோர்,
எரிமுன் நின்மேல் சொரிய,
மண்ணும் நீராய் வந்த
புனலை, மகனே! வினையேற்கு
உண்ணும் நீராய் உதவி,
உயர் கான் அடைவாய்!’ என்றான்.

‘மகனே! - இராமனே; **கண்ணும் நீராய் -** கண்கள் இரண்டும் நீராகி; **உயிரும் ஒழுக -** உயிரும் உடலை விட்டு வெளியில் செல்ல; **கழியாநின்றேன் -** இறந்துகொண்டுள்ளேன்; **வினையேற்கு -** இப்படித் தீவினையுடைய எனக்கு; **எண்ணும் நீர்நான் மறையோர் -** மதிக்கப்படும் தன்மையுடைய வேதம் வல்ல அந்தணர்; **எரி முன்நின்மேல் சொரிய -** மூடிசூட்டு விழாவிற்கு முன்னர் உண்டாக்கப்பட்ட வேள்வித்தீயின் முன்னால் உன்மேல் அபிடேகம் செய்யவேண்டி; **மண்ணும் நீராய் வந்த புனலை -** அபிடேகசுத்த நீராக வந்த தீர்த்த நீரை; (இனி அதற்குத் தேவை இன்மையால்) **உண்ணும் நீராய்உதவி -** நான் இறந்த பிறகு எனக்குச் செய்யப்பெறும் பிரேத தாகசாந்தி நீராகக் கொடுத்து (பிறகு); **உயர்கான் அடைவாய்’ -** உயர்ந்த காட்டை அடைவாயாக; **என்றான்-**

முடிபுனைந்து நீராட்டப் புண்ணிய தீர்த்தங்கள் கொண்டுவருவர். அது ‘மண்ணு மங்கலம்’ எனப்படும். அதுவே ‘மண்ணும் நீர்’ எனப்பட்டது. இறந்த பின் பத்து நாளும் வளர்ந்துஎழுகின்ற பிரேத பூதத்துக்குத் தாகசாந்தி செய்ய நித்தியவதி என்னும் பெயரால் நீர்க்கடன்இறுத்தல் மகனது கடன்; ஆதலால் அதனைத் தயரதன் இராமனைச் செய்ய வேண்டினான். *55*

1661. ‘படைமாண் அரசைப் பல கால்
பழுவாய் மழுவால் எறிவான்,
மிடை மா வலி தான் அனையான்,
வில்லால் அடுமா வல்லாய்!
"உடைமா மகுடம் புனை" என்று
உரையா, உடனே கொடியேன்
சடை மா மகுடம் புனையத்
தந்தேன்; அந்தோ!" என்றான்.

படைமாண் அரசை - சேனைகளினது மாட்சிமையுடைய அரசர்களை; **பல கால் -** இருபத்தொரு தலைமுறை; **பழுவாய் மழுவால் -** பழுக்கக் காய்ச்சிக் கூர்மையாக்கப்பட்டமழுப்படையால்; **எறிவான் -** வெட்டி அழித்தவனும்; **மிடை மா வலி தான் அனையான் -** செருக்கிய மிக்க பலத்தில் தன்னைத் தானே ஒத்தவனும் ஆகிய பரசுராமனை; **வில்லால் அடுமாவல்லாய்! -** வில்லாலே வெல்லும் ஆற்றல் வல்லவனே; (உன்னை) **‘உடைமா மகுடம் புனை’ என்று உரையா -** உன்னுடைய பெரிய

முடியைச் சூடிக்கொள் என்று சொல்லி; **உடனே-** அப்பொழுதே; **சடை மா மகுடம் புனையத் தந்தேன் அந்தோ'** - சடையாகிய பெரியமகுடத்தை அணிந்துகொள்ளும்படி தந்துவிட்டேனே ஐயகோ; **என்றான்-** 'நிருபர்க்கு ஒரு பழிபற்றிட (1275) என்ற பரசுராமப் படலப்பாடலில், 'இருபத்தொரு படிகால்' என்று இந்நிகழ்ச்சி கூறப்பெறுதல் அறிக. 'இருபத்தொருகால்அரசு களைகட்ட பரசுராமன், மேவரும் சாந்திமத்தீ வரண் கருதி இருத்திய செம்பொன் திருத்தகுமுடியும்' என்னும் முதலாம் இராசேந்திரன் மெய்க்கீர்த்தியும் இதனைக் கூறும். அடுமா -அடுமாறு. *56*

1662. **"கறுத்தாய் உருவம்; மனமும்**
கண்ணும் கையும் செய்யாய்;
பொறுத்தாய் பொறையே; இறைவன்,
புரம் மூன்று எரித்த, போர் வில்
இறுத்தாய்; "தமியேன்" என்னாது,
என்னை இம் மூப்பிடையே
வெறுத்தாய்; இனி, நான் வாழ்நாள்
வேண்டேன்! வேண்டேன்! என்றான்.

'உருவம் கறுத்தாய்! - திருமேனி கறுத்திருப்பவனே; **மனமும் கண்ணும் கையும்செய்யாய்!** - உள்ளமும் கண்ணும் கையும் செம்மையாக இருப்பவனே; **பொறையேபொறுத்தாய்!** - பொறுமையையே தரித்திருப்பவனே; **இறைவன் -** சிவபிரான்; **மூன்று புரம் எரித்த போர்வில் இறுத்தாய்! -** முப்புரங்களை எரித்த காலத்துப் பிடித்த போர்க்குரிய வில்லை (சீதா கல்யாணத்துக்கு முன்) ஒடித்தவனே; **'தமியேன்' என்னாது** -தனித்துத் துணையின்றி உள்ளேன் என்ற கருதாது; **என்னை இம் மூப்பிடையே வெறுத்தாய் -** என்னை இம்முதுமைக் காலத்தில் வெறுத்திட்டாய்; **இனி நான் வாழ்நாள் வேண்டேன்வேண்டேன்'** - இனிமேல் நான் வாழும் நாளை விரும்பமாட்டேன்; **என்றான் - .**

இராமன் சிறப்புகளை எல்லாம் நினைந்து நைந்துருகுகிறான் தயரதன். 'வேண்டேன், வேண்டேன்'புலம்பலில் வந்த அடுக்கு. உள்ளத்துக்குச் செம்மை கோட்ட மின்மையாம். மற்றவைநிறம். *57*

1663. **'பொன்னின் முன்னம் ஒளிரும்**
பொன்னே! புகழின் புகழே!
மின்னின் மின்னும் வரிவில்
குமரா! மெய்யின் மெய்யே!
என்னின் முன்னம் வனம் நீ
அடைதற்கு, எளியேன் அல்லேன்;
உன்னின் முன்னம் புகுவேன்,
உயர் வானகம், யான்' என்றான்.

'பொன்னின் முன்னம் ஒளிரும் பொன்னே! - பொன்னுக்கு மேற்பட்டுப்பிரகாசிக்கின்ற பொன் போன்றவனே; **புகழின் புகழே! -** புகழுக்குப் புகழானவனே!; **மின்னில் மின்னும் வரிவில் குமரா! -** மின்னலைப் போல் விட்டு

விளங்கும் கட்டமைந்தவில்லை உடைய குமரனே; **மெய்யின் மெய்யே! -** *உண்மையின் நிலைபேறே;* **என்னின் முன்னம் -** *எனக்கு முற்பட்டு;* **நீ வனம் அடைதற்கு-** *நீ காடு புகுவதற்கு;* **யான்எளியேன் அல்லேன் -** *நான் எளிமை உடையவன் அல்லன்;* **உன்னின் முன்னம் -** *உனக்குமுன்னால்;* **உயர் வானகம் புகுவேன்!-** *உயர்ந்த விண்ணை அடைவேன்;'* **என்றான்-.**

'கானகமே மிக விரும்பி நீ துறந்த வள நகரைத் துறந்து நானும், வானகமே மிக விரும்பிப்போகின்றேன். மனுகுலத்தார் தங்கள் கோவே' என்ற (திவ்ய.738) குலசேகராழ்வார் பாசுரமும்காண்க. *58*

1664. 'நெகுதற்கு ஒத்த நெஞ்சும்,
நேயத்தாலே ஆவி
உகுதற்கு ஒத்த உடலும்,
உடையேன்; உன்போல் அல்லேன்;
தகுதற்கு ஒத்த சனகன்
தையல் கையைப் பற்றிப்
புகுதக் கண்ட கண்ணால்,
போகக் காணேன்' என்றான்.

'நெகுதற்கு ஒத்த நெஞ்சும் - *உருகுதற்குப் பொருந்திய மனமும்;* **நேயத்தாலே-** *அன்பினால்;* **ஆவி உகுதற்கு ஒத்த உடலும் உடையேன்-** *உயிர் விடுதற்குப் பொருந்தியஉடலையும் உடையவன் யான்;* **உன்போல் அல்லேன் -** *உன்னைப்போல் வன்மனமும், வலியஉடலும் உடையேனல்லேன்;* **தகுதற்கு ஒத்த சனகன் தையல் கையைப் பற்றி -** *தகுதிக்கு ஒத்தசனக ராசனுக்கு மகளாகிய சானகியின் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு;* **புகுதக் கண்ட கண்ணால் -** *அயோத்தி நகருக்குள் (நீ) புகுவதைப் பார்த்த கண்களால்;* **போகக் காணேன்'-** *(அயோத்தியைவிட்டுக்) காடு செல்வதைக் காண மாட்டேன்;'* **என்றான்-.**

'ஏ' காரம் அசை. தன் நிலை இவ்வாறாகவும் இராமன் வனமேத் துணிந்தமை பற்றி'உன்போல் அல்லேன்' என்று அவனை வன் மனமும் வல் உடலும் உடையவனாகக் குறித்தான்தயரதன். *59*

1665. 'எற்றே பகர்வேன், இனி, யான்?
என்னே! உன்னின் பிரிய
வற்றே உலகம் எனினும்,
வானே வருந்தாது எனினும்,
பொன் - தேர் அரசே! தமியேன்
புகழே! உயிரே! உன்னைப்
பெற்றேன்; அருமை அறிவேன்;
பிழையேன்! பிழையேன்!' என்றான்.

உன்னின் பிரியவற்றே உலகம் எனினும் - *(இராமா!) உன்னிடத்திருந்து உலகம் பிரியும் வல்லமை உடையதாயினும்;* **வானே வருந்தாது எனினும் -** *தேவர்களும்*

மனம்வருந்தார் ஆனாலும்; ***பொன்தேர் அரசே! -*** *பொன் மயமான தேரில் ஏறி வரும் அரசனே;* ***தமியேன் புகழே! -*** *துணையில்லாத எனது புகழே;* ***உயிரே! -*** *என் உயிரே;* ***உன்னைப் பெற்றேன், அருமை அறிவேன் -*** *உன்னைப் பெற்று உன் அருமையை அறிந்துள்ளேன்;* ***இனி யான் எற்றே பகர்வேன்-*** *இனி மேல் நான் என்ன சொல்லுவேன்;* ***என்னே-; பிழையேன் பிழையேன் -*** *பிழைக்க மாட்டேன்;* ***என்றான்-***

வானும் உலகமும் உன் பிரிவை ஏற்கும் வல்லமை உடையதாயினும் என்னால் அது இயலாதுஎன்றான். 'பிழையேன், பிழையேன்' புலம்பலில் வந்த அடுக்கு.
60

1666. 'அள்ளற் பள்ளப் புனல் சூழ்
அகல் மா நிலமும், அரசும்,
கொள்ளக் குறையா நிதியின்
குவையும், முதலா எவையும்,
கள்ளக் கைகேசிக்கே
உதவி, புகழ் கைக்கொண்ட
வள்ளல்தனம் என் உயிரை
மாய்க்கும்! மாய்க்கும்! என்றான்.

அள்ளல் பள்ளப் புனல் சூழ் அகல் மா நிலமும் அரசும் - *குழைந்த சேறுடைய பள்ளங்கள் நிறைந்த நீரால் சூழப்பெற்ற அகன்ற கோசல நாடும் ஆட்சியும்;* ***கொள்ளக் குறையாநிதியின் குவையும் -*** *கொடுக்கக் குறைவுபடாத செல்வக் குவியலும்;* ***முதலா எவையும்-*** *மற்றுள்ள எல்லாவற்றையும்;* ***கள்ளக் கைகேசிக்கே உதவி -*** *வஞ்சகமுள்ள கைகேசிக்குக்கொடுத்து;* ***புகழ் கைக்கொண்ட-*** *புகழைப் பெற்றுக்கொண்ட;* ***வள்ளல்தனம் -*** *உன்னுடைய உதாரகுணம்;* ***என் உயிரை மாய்க்கும் மாய்க்கும்' -*** *என் உயிரைப் போக்கடிக்கவல்லதாய் நின்றது;* ***என்றான்-*** *.*

இராமனது வண்மைக் குணம் வெளிப்பட்டு, அது மேலும் தயரதன் மனத்தைப் பலம் இழக்கச்செய்கிறபடி. 'மாய்க்கும், மாய்க்கும்' புலம்பல் அடுக்கு. 'ஏ' காரம் தேற்றம். ***61***

1667. 'ஒலி ஆர் கடல் சூழ் உலகத்து,
உயர் வானிடை, நாகரினும்,
பொலியா நின்றார் உன்னைப்
போல்வார் உளரோ? பொன்னே!
வலி யார் உடையார்?' என்றான்;
'மழுவாள் உடையான் வரவும்
சலியா நிலையாய் என்றால்,
தவிர்வார் உளரோ' என்றான்.

'பொன்னே! - *பொன் போலச் சிறந்தவனே;* ***ஒலிஆர் கடல்சூழ் உலகத்து -*** *ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பெற்ற இப்பூமியில்;* ***உயர் வானிடை -*** *உயர்ந்தவிண்ணுலகத்தில்;* ***நாகரினும் -*** *நாகலோகமாகிய பாதலத்திடத்தும்;* ***பொலியாநின்றார் -*** *சிறந்து நின்றவர்கள்;* ***உன்னைப் போல்வார் உளரோ? -*** *உன்னைஒத்தவர்கள் வேறு இருக்கின்றார்களோ?;* ***'வலி உடையார் யார்' என்றான் -***

வலிமைஉடையவர்கள் யார் உளர் என்று சொல்லி; ***மழுவாள் உடையான் வரவும் -*** *மழுப்படைஉடைய பரசுராமன் வரவும்; (அது கண்டு)* ***சலியா நிலையாய் -*** *(சிறிதும்) தளராத நிலை உடையவனாய் இருந்தாய்;* ***என்றால்-; தவிர்வார் உளரோ? -*** *(நீ ஒன்று செய்தால்)உன்னைச் செய்யாதே என்று தடுப்பார் இருக்கின்றார்களா;'* ***என்றான்-.***

மிக்க வலியுடையவர்கள் தம் விருப்பம்போலச் செய்ய இயலும். அவர்களைத் தடுக்க வல்லவர்யாரும் இலர். ஆதலின், என் நிலை கருதி 'இராமா! நீ வனம் போகாதிருப்பின் உன்னை யாரால்தடுக்க முடியும்' என்று குறிப்பால் வினாவிப் புலம்பினன் தயரதன். 62

1668. 'கேட்டே இருந்தேன் எனினும்,
கிளர் வான் இன்றே அடைய
மாட்டேன் ஆகில் அன்றோ,
வன்கண் என்கண்? மைந்தா!
காட்டே உறைவாய் நீ! இக்
கைகேசியையும் கண்டு, இந்
நாட்டே உறைவேன் என்றால்,
நன்று என் நன்மை!' என்றான்.

'மைந்தா! - *இராமா!;* ***கேட்டு இருந்தேன் எனினும் -*** *நீ காட்டுக்குச் செல்வதைக் கேட்டுவைத்தும் இங்கிருந்தேன் ஆனாலும்;* ***கிளர்வான் -*** *ஒளிபடைத்தவானுலகத்தை;* ***இன்றே அடையமாட்டேன் ஆகில் அன்றோ -*** *இன்றைக்கே சென்று சேராமல்இருந்தால் அல்லவா;* ***என்கண் வன்கண் -*** *என்னிடம் கொடுமைத்தன்மை உள தாகும்;* ***நீ காட்டே உறைவாய் -*** *நீ வனத்தில் வசிப்பாய்;* ***இக் கைகேசியையும் கண்டு-*** *இந்தக் கைகேயியையும் பார்த்துக்கொண்டு;* ***இந்நாட்டே உறைவேன் என்றால்-*** *இந்த நாட்டிலேயே (நான்) வசிப்பேன் ஆனால்;* ***என் நன்மை நன்று -*** *எனதியல்புநன்றாயிருந்தது;'* ***என்றான்-***

'இன்றே' 'ஏ'காரம் தேற்றம். கேட்டே ஏகாரம் சிறப்பு. காட்டே, நாட்டே ஏகாரங்கள்அசை. நன்று இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. 63

1669. 'மெய் ஆர் தவமே செய்து, உன்
மிடல் மார்பு அரிதின் பெற்ற செய்யாள்
என்னும் பொன்னும்,
நிலமாது என்னும் திருவும்,
உய்யார்! உய்யார்! கெடுவேன்;
உன்னைப் பிரியின், வினையேன்,
ஐயா! கைகேசியை
நேராகேனோ நான்? என்றான்.

ஐயா! - *ஐயனே;* ***மெய் ஆர் தவமே செய்து-*** *உண்மை பொருந்திய தவத்தைச்செய்து;* ***உன் மிடல் மார்பு அரிதின் பெற்ற -*** *உன்னுடைய வலிய மார்பைக் கிடைத்தற்கருமையாகப் பெற்ற;* ***செய்யாள் என்னும் பொன்னும்-*** *திருமகள் என்னும்*

பெண்ணும்; **நிலமாது என்னும் திருவும்-** நிலமகள் என்னும் செல்வியும்; **உய்யார் உய்யார் -** நீவனம் செல்லப் பிழைக்கமாட்டார்; **கெடுவேன் -** பாவியாகியவனும்; **வினையேன் நான் -** தீவினை உடையவனுமாகிய நான்; **உன்னைப் பிரியின் -** உன்னைப் பிரிந்து (உயிர்வாழ்ந்தால்); **கைகேசியை நேராகேனோ' -** கைகேயிக்கு ஒப்பாகிவிட மாட்டேனா;' **என்றான்-**

உன்னைப் பிரிந்து உயிர்தரித்தால் கைகேயிக்கும் எனக்கும் என்ன வேறுபாடு? நானும் அவள்போல வன்கண்மை உடையவனாய்விடுவேன் அல்லவா - என்றான்.
64

1670. **பூண் ஆர் அணியும், முடியும்,**
பொன் ஆசனமும், குடையும்,
சேண் ஆர் மார்பும், திருவும்,
தெரியக் காணக் கடவேன்,
மாணா மர வற்கலையும்,
மானின் தோலும் அவை நான்
காணாது ஒழிந்தேன் என்றால்,
நன்று ஆய்த்து அன்றோ கருமம்?'

'பூண் ஆர் அணியும் - அணிதற்குப் பொருந்திய அணிகலன்களும்; **பொன் ஆசனமும்-** பொன்மயமான சிங்காதனமும்; **குடையும் -** வெண்கொற்றக் குடையும்; **சேண் ஆர்மார்பும் -** அகன்று பொருந்திய மார்பும்; **திருவும் -** அங்கே வீற்றிருக்கும்திருமகளும்; **தெரியக் காணக் கடவேன் நான் -** விளங்கப் பார்த்தற்குக் கடமைப்பட்ட யான்; **மாணா மர வற்கலையும் -** மாட்சிமை இல்லாத மரவுரியும்; **மானின் தோலும் -** மேனியில் போர்த்துக்கொள்ள மான் தோலும்; **அவை -** ஆகிய அவற்றை; **காணாது ஒழிந்தேன் என்றால் -** பாராமல் (விண்ணுலகு) சென்றுவிட்டேன் என்றால்; **கருமம் நன்றுஆய்த்து அன்றோ? -** என் செயல் நல்லதாக ஆய்விடும் அல்லவா?

அரச கோலத்தைக் காணவேண்டிய நான் தவக்கோலம் காண நேர்ந்ததே; இதைக் காணாமல்போய்விட்டால் நல்லதல்லவா என்று புலம்பினான். 'பூ மருவு நறுங்குஞ்சி புன்சடையாப் புனைந்து பூந்துகில்சேர் அல்குற், காமர் எழில் விழல் உடுத்துக் கலன் அணியாது அங்கங்கள் அழகுமாறி, ஏ மருதோள் என் புதல்வன் யான் இன்று செலத்தக்க வனம் தான் சேர்தல், தூமறையீர் இது தகவோ, சுமந்திரனே வசிட்டனே சொல்லீர் நீரே' என்ற குலசேகர ஆழ்வார் பாசுரம் (திவ்ய.735.) இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. தவம் செய்வோர் மரவுரி உடுத்து மான் தோல் போர்த்தல் மரபு.
65

மன்னனைத் தேற்றி வசிட்டன் சொல்லுதல்

1671. **ஒன்றோடு ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா**
உரை தந்து, அரசன், 'உயிரும்
சென்றான் இன்றோடு' என்னும்
தன்மை எய்தித் தேய்ந்தான்,

மென் தோல் மார்பின் முனிவன்.
'வேந்தே! அயரேல்; அவனை,
இன்று ஏகாத வண்ணம்
தகைவென் உலகோடு' என்னா.

அரசன் - தயரத மன்னன்; **ஒன்றோடு ஒன்று ஒன்று ஒவ்வா உரை தந்து -** ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாமல் புலம்பி; **'உயிரும் இன்றோடு சென்றான்' என்னும்தன்மை எய்தித் தேய்ந்தான் -** உயிரும் இன்றோடு போகப் பெற்றான் என்கின்ற நிலைஅடைந்து அழிந்தான்; **மேன் தோல் மார்பின் முனிவன் -** மெல்லிய தோல் போர்த்திய மார்பினை உடைய வசிட்டன்; **'வேந்தே -** தசரத மன்னனே; **அயரேல் -** சோர்வடையாதே; **அவனை -** இராமனை; **இன்று -** இன்றைக்கு; **ஏகாத வண்ணம் -** காடு செல்லாதபடி; **உலகோடு தகைவென்' -** நாட்டு மக்களோடு சேர்ந்து தடுப்பேன்; **என்னா -** என்று.

தானே சென்று சொன்னால் இராமனைத் தடுத்தல் இயலாது என்பதால் 'உலகோடு சென்றுதகைவென்' என்றான். 66

தயரதன் நிலையும் கோசலை புலம்பலும்

1672. முனிவன் சொல்லும் அளவில்,
'முடியும்கொல்?' என்று, அரசன்
தனி நின்று உழல் தன் உயிரைச்
சிறிதே தகைவான்; 'இந்தப்
புனிதன் போனால், இவனால்
போகாது ஒழிவான்' என்னா,
மனிதன் வடிவம் கொண்ட
மனுவும் தன்னை மறந்தான்.

முனிவன் சொல்லும் அளவில் - முனிவன் இவ்வாறு (இராமனை வனம்போகாது தடுப்பேன்)என்று சொல்லுகின்ற போது; **'முடியும் கொல'-** (இது இவனால்) முடியும்போலும்; **என்று-** எனக் கருதி; **அரசன்-** தயரதன்; **தனி நின்று உழல் தன் உயிரைச் சிறிதே தகைவான்-** தனியாக நின்று (வருந்துகிற) போவது வருவதாய் உள்ள தன்னுடைய உயிரைச் சிறிதளவு தடுத்து நிறுத்தி; **இந்தப் புனிதன் போனால் -** இந்த வசிட்டன் போய்ச் சொன்னால்; **இவனால் போகாது ஒழிவான்' என்னா -** இவன் சொற்கேட்டு இராமன்வனம் போகாமல் தங்குவான் என்று கருதி; **மனிதன் வடிவம் கொண்ட மனுவும் -** மானுடவடிவம் தாங்கியுள்ள வைவஸ்வத மனுச் சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனும்; **தன்னை மறந்தான் -** நினைவிழந்தான்.

வசிட்டன் வார்த்தை கேட்டு நம்பிக்கை எய்திப் போகிற உயிரைத் தடுத்து நிறுத்திமூர்ச்சையானான் தயரதன். வைவஸ்வதமனு - சூரியன் மகன் - தயரதன் குலத்து முன்னோன்.ஆட்சிச் சிறப்பாலும், ஆற்றல் முதலியவற்றாலும் அவனை ஒத்தவன் என்றார். 67

1673. 'மறந்தான் நினைவும் உயிரும்,
மன்னன்' என்ன மறுகா,

‘இறந்தான் கொல்லோ அரசன்?’
என்னா, இடர் உற்று அழிவாள்,
‘துறந்தான் மகன் முன் எனையும்;
துறந்தாய் நீயும்; துணைவா!
அறம்தான் இதுவோ? ஐயா!
அரசர்க்கு அரசே!’ என்றாள்.

மன்னன் நினைவும் உயிரும் மறந்தான்' என்ன மறுகா - *அரசன் ஞாபகமும் உயிரும்மறக்கப்பெற்றான் என்ற கருதி மனம் கலங்கி;* ***‘அரசன் இறந்தான் கொல்லோ’ என்னா இடர் உற்று அழிவாள்*** - *அரசன் இறந்தான் போலும் என்று துன்பமுற்று வருந்தும் கோசலை;’* ***மகன் முன்எனையும் துறந்தான்’*** - *மகனாகிய இராமனும் முன்னால் என்னைக் கைவிட்டான்;* ***‘நீயும்துறந்தாய்’*** - *கணவனாகிய நீயும் என்னைக் கைவிட்டாய்;* ***துணைவா!*** - *என்துணைவனே!;* ***ஐயா!*** - *ஐயனே!;* ***அரசர்க்கு அரசே!*** - *இராச இராசனே!;* ***அறம்தான் இதுவோ'*** - *அறம் என்பது இதுதானோ;* ***என்றாள்*** -.

தாயை மகன் துறப்பதும், மனைவியைக் கணவன் துறப்பதும்தான் தருமமா? என்று வினாவிப்புலம்பினாள் - ‘கொல’ ஐயம், ‘ஓ’ வினாப் பொருளில் வந்தது. ‘எனையும்’ என்பதிலுள்ள உம்மை‘மகன்’ என்பதனோடு கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.
68

1647. *‘மெய்யின் மெய்யே! உலகின்*
வேந்தர்க்கு எல்லாம் வேந்தே!
உய்யும்வகை நின் உயிரை
ஓம்பாது இங்ஙன் தேம்பில்,
வையம் முழுதும் துயரால்
மறுகும்; முனிவனுடன் நம்
ஐயன் வரினும் வருமால்;
அயரேல்; அரசே!' என்றாள்.

‘மெய்யின் மெய்யே! - *சத்தியத்தின் சத்தியமே;* ***உலகின் வேந்தர்க் கெல்லாம் வேந்தே!*** - *உலகில் உள்ள அரசர்க்கெல்லாம் அரசனே;* ***நின் உயிரை உய்யும் வகை ஓம்பாது*** - *உன்னுடைய உயிரைப் பிழைக்கும் வகையில்பாதுகாக்காமல்;* ***இங்ஙன் தேம்பில்*** - *இவ்வாறு வாடினால்;* ***வையம் முழுதும் துயரால்மறுகும்*** - *இவ்வுலகம் முழுதும் துன்பத்தால் கலங்கிச் சுழலும்;* ***அரசே!*** - ; ***நம் ஐயன்*** - *நம் மகன்;* ***முனிவனுடன் வரினும் வரும்*** - *வசிட்டனுடன் (கான் ஏகாது) திரும்பி வந்தாலும் வருவான்;* ***அயரேல்*** - *சோர்வடையாதே;’* ***என்றாள்*** -

உலகத்துக்காக வாழ்ந்த நீ துன்புற்றால் இப்பொழுது உலகமும் துன்புறும். உனக்காகஇல்லாவிடினும் உலக மக்களுக்காகத் துன்பத்தில் துவளாமல் இருக்க என வேண்டினாள் - ‘வரினும்வரும்’ என்பது ஐயம். வருவது உறுதியில்லை என்பது அவள் அறிந்தபடியைப் புலப்படுத்தி நின்றது. ‘ஆல்’ அசை. *69*

தயரதன் கோசலைபால் ‘இராமன் வருவானா’ எனக் கேட்டு வருந்தல்

1675. ***என்று என்று, அரசன் மெய்யும்,***
இரு தாள் இணையும், முகனும்,
தன்தன் செய்ய கையால்
தைவந்திடு கோசலையை,
ஒன்றும் தெரியா மம்மர்
உள்ளத்து அரசன், மெள்ள,
'வன் திண் சிலை நம் குரிசில்
வருமே? வருமே?' என்றான்.

என்று என்று - என இவ்வாறு கூறி; ***அரசன் மெய்யும்*** - அரசனது உடம்பையும்; ***இருதாள் இணையும் முகனும் தன்தன் செய்ய கையால் தைவந்திடு கோசலையை*** - இரண்டு அடிகளையும் முகத்தையும் தன்னுடைய சிவந்த கைகளால் தடவிக் கொடுக்கின்ற கோசலையைப்பார்த்து; ***ஒன்றும் தெரியா மம்மர் உள்ளத்து அரசன்*** - ஒரு செய்தியும் அறியாது மயங்கிய மனம் உடைய தசரதன்; ***மெள்ள*** - மெதுவாக; ***'வன் திண் சிலை நம் குரிசில்வருமே? வருமே?*** - வலிய கட்டமைந்த வில்லை உடைய நம்முடைய இராமன் வருவானா, வருவானா;' ***என்றான்-.***

தன்தன் எதுகை நோக்கிய அடுக்கு. 'வருமே வருமே' அடுக்கு. *70*

1676. ***'வன் மாயக் கைகேசி,***
வாக்கால், என்தன் உயிரை
முன் மாய்விப்பத் துணிந்தா
ளேனும், கூனி மொழியால்,
தன் மா மகனும் தானும்
தரணி பெறுமாறு அன்றி,
என் மா மகனை, "கான் ஏகு"
என்றாள்; என்றாள்' என்றான்.

'வன் மாயக் கைகேசி, வாக்கால் என்தன் உயிரை முன் மாய்விப்பத் துணிந்தாளேனும் - வலிய வஞ்சனை உள்ள கைகேயி தன் சொல்லால் என் உயிரை முன்னால் அழிக்கத் துணிந்தாள்ஆனாலும்; ***கூனி மொழியால்*** - கூனியின் துர்ப் போதனையால்; ***தன் மா மகனும் தானும்தரணி பெறுமாறன்றி*** - தன் சிறந்த மகனாகிய பரதனும், அவளும் ஆட்சியைப் பெறுவது அல்லாமல்; ***என் மா மகனை*** - என் சிறந்த மகனாகிய இராமனை; ***'கான் ஏகு' என்றாள்; என்றாள்*** - காட்டிற்குச் செல் என்று சொன்னாள்;' ***என்றான் -.***

கூனி மொழியால்தான் கைகேயி வரம் கேட்டாள் என்பதைத் தசரதன் உணர்ந்தமை இதனால்புலப்படுகிறது. முன் கைகேசி சூழ்வினைப் படலத்து 'பொய்ந்நிலையோர்கள் புணர்த்த வஞ்சம்உண்டோ' என்ற தசரதன் கேள்விக்கு, 'எனக்கு வந்து தீயோர் இசைத்ததும் இல்லை' என்ற கைகேயி பதில் கூறினாள். ஆயினும் (1512, 1513) தசரதன் கூனியால்தான் கைகேயி மனம் மாறினாள்என்பதை உணர்ந்தபடியை அங்குக் கூறாது விட்ட கம்பர் இங்கே அவனால் அது

acharya.org

உணரப்பட்டபடியைச்சொன்னார் எனக் கொள்க. 71 தசரதன் கோசலையிடம் தன் பழைய சாப வரலாறு கூறல்

1677. ‘பொன் ஆர் வலயத் தோளான்,
கானோ புகுதல் தவிரான்;
என் ஆர் உயிரோ அகலாது
ஒழியாது; இது, கோசலை கேள்;
முன் நாள், ஒரு மா முனிவன்
மொழியும் சாபம் உளது’ என்று,
அந் நாள் உற்றது எல்லாம்
அவளுக்கு அரசன் அறைவான்.

‘கோசலை! - கோசலையே; **பொன் ஆர் வலயத் தோளான் -** பொன்னாற்செய்யப் பெற்ற வாகுவலயம் அணிந்த தோளை உடைய இராமன்; **கான் புகுதல் தவிரான் -** காட்டிற் செல்லுதலைக் கை விடான்; **என் ஆர் உயிரோ அகலாது ஒழியாது -** என்னுடையஅரிய உயிரோ போகாமல் நிற்காது; **இது கேள் -** இதனைக் கேட்பாயாக; **‘ஒருமா முனிவன் முன்நாள் மொழியும் சாபம் உளது’ என்று -** ஒரு சிறந்த தவசி முன்னொரு காலத்து(என்னை நோக்கிக்) கூறிய சாபம் உண்டு’ என்று; **அந்நாள் உற்றது எல்லாம் -** அந்தநாளில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாவற்றையும்; **அவளுக்கு -** அந்தக் கோசலையிடம்; **அரசன் -** தயரதன்; **அறைவான் -** கூறுவான் ஆனான்.

இராமன் காடு செல்வதும் தயரதன் உயிர் போவதும் நிச்சயம் நிகழ்ந்தே தீரும் முன்னாளையசாப வரலாறு உறுதிப்படுத்துவது ஆதலின் அதனைக் கோசலைக்குக் கூறலாயினன். ‘கானோ’ ‘ஓ’ காரம்தெரிநிலை. அகலாது ஒழியாது இரண்டு எதிர்மறைகள் கூடி ‘அகலும்’ என்ற உடன்பாட்டுப் பொருள்தந்தன. ‘உற்றது எல்லாம்’ ஒருமை பன்மை மயக்கம். ‘உற்றவை’ என வரல் வேண்டும். “எல்லாம் என்னும் பெயர் நிலைக் கிளவி, பல்வழி நுதலிய நிலைத் தாகும்மே” என்பது தொல்காப்பியம். (தொல். சொல். 188) ‘அவளுக்கு’ ‘அவளிடம்’ என்று ஏழாவதன்கண் நான்காவது வந்த உருபு மயக்கம். முனிவன் - சல போசனன் (நீரையே ஆகாரமாக உடையவன்).
72

1678. ‘வெய்ய கானத்திடையே,
வேட்டை வேட்கை மிகவே,
ஐய, சென்று, கரியோடு
அரிகள் துருவித் திரிவேன்,
கையும் சிலையும் கணையும்
கொடு, கார் மிருகம் வரும் ஓர்
செய்ய நதியின் கரைவாய்ச்
சென்றே மறைய நின்றேன்.

‘வேட்டை வேட்கை மிக - வேட்டையாடுதலில் விருப்பம் மேற்செல்ல; **வெய்யகானத்திடையே சென்று -** கொடிய காட்டின்கண் போய்; **ஐய கரியோடு அரிகள் துருவித்திரிவேன் -** அழகிய யானையோடு சிங்கங்களைத் தேடிச் சுற்றுகின்ற யான்; **கார்**

மிருகம்வரும்- கரிதான விலங்காகிய யானை முதலிய வருகின்ற; ***ஓர் செய்ய நதியின் கரைவாய்*** - ஒரு துறையொழுங்கு உடைய ஆற்றின் கரைக்கண்; ***கையும் சிலையும் கணையும் கொடு*** - கையில் வில்லும் அம்பும் கொண்டு; ***சென்று மறைய நின்றேன்*** - சென்று மறைவாகநின்றேன்.

ஐய - அழகாக எனப் பொருள்படும், வளர்ச்சியாலும் வனப்பாலும் வியப்புத்தரும் எனலுமாம்.கார் மிருகம் - யானை, செய்ய நதி - துறை ஒழுங்கு இங்கே ஆற்றுக்குச் செம்மை. அதனால்மனிதரும் தண்ணீர் எடுக்க வசதியான ஆறு எனல் ஆகும். 'ஏ' இரண்டும் அசை. 73

1679. 'ஒரு மா முனிவன் மனையோடு,
ஒளி ஒன்றிலவாய் நயனம்
திரு மா மகனே துணையாய்,
தவமே புரி போழ்தினின்வாய்,
அரு மா மகனே, புனல் கொண்டு
அகல்வான் வருமாறு, அறியேன்,
பொரு மா கணை விட்டிடலும்,
புவிமீது அலறிப் புரள.

'ஒரு மா முனிவன் - ஒப்பற்ற சிறந்த முனிவன்; ***மனையோடு*** - தன்மனைவியோடு; ***நயனம் ஒளி ஒன்றிலவாய்*** - கண்கள் பார்வை ஒளி இழந்தனவாகி; ***திருமா மகனே*** - அழகிய சிறந்த மகனே; ***துணையாய்*** - தனக்கு உதவியாகக் கொண்டு; ***தவமே புரி போழ்தினின்வாய்*** - தவம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற காலத்தின்கண்; ***அரு மாமகனே*** - அரிய சிறந்த அம்மகனே; ***புனல் கொண்டு அகல்வான்*** - நீர் எடுத்துக்கொண்டு செல்வதற்காக; ***வருமாறு அறியேன்*** - வரும் தன்மையை அறியாதவனாய்; ***பொரு மா கணை விட்டிடலும்*** - அழிக்கின்ற சிறந்த அம்பை விட்ட அளவில்; ***புவிமீது அலறிப்புரள*** - (அம்பு பட்டு அம்மகன்) மண்ணின் மீது புரண்டு அலற.

மகன் - புரோசனன், மகனே துணையாய்த் தவம் செய்தனர் என்பதால் முனிவனும் அவன் மனைவியும் இருவரும் பார்வை இழந்தவர்கள் என்பதாம். நீர் முகக்கும்ஓசை கேட்டு ஓசையின்மூலம் அம்பைவிடும் 'சப்த வேதி' என்னும் முறையில், யானை நீர்குடிப்பதாகக் கருதி அம்பை எய்தான் ஆதலின் 'அறியேன்' என்றான். இருமுதுகுரவர்க்கும் கடமைஆற்றும் சிறப்பு நோக்கி, 'திரு மா', 'அரு மா' என்று அம்மகனைச் சிறப்பித்தார். மகனே'ஏ' காரம் பிரிநிலை. வேறு துணையில்லை என்றவாறாம். ***1680. 'புக்குப் பெரு நீர் நுகரும்***
பொரு போதகம் என்று, ஒலிமேல்
கைக்கண் கணை சென்றது அலால்,
கண்ணின் தெரியக் காணேன்,
அக் கைக் கரியின் குரலே
அன்ற ஈது' என்ன வெருவா,
'மக்கள் - குரல்' என்று அயர்வேன்,
மனம் நொந்து, அவண் வந்தனெனால்.

'(அது கேட்டு) **புக்கு -** *ஆற்றில் நுழைந்து;* **பெரு நீர் நுகரும் -** *மிகுதியானநீரைக் குடிக்கும்;* **பொரு போதகம் என்று -** *போரிடும் யானை என்று கருதி (அவ்ஓசைவழியே);* **கைக்கண் கணை சென்றது அலால் -** *கையின்கண் இருந்த அம்பு சென்றதேஅல்லாமல்;* **கண்ணின் தெரியக் காணேன் -** *கண்ணால் நன்கு விளங்கப் பார்க்காத நான்; (அலறும் ஒலி வந்தவுடன்);* **'ஈது அக் கைக்கரியின் குரல் அன்று' என்ன வெருவா -** *இதுநாம் நினைத்த துதிக்கை உடைய யானையின் ஒலி அன்று என்று கருதிப் பயந்து;* **'மக்கள் குரல்' என்று அயர்வேன் -** *மனிதக் குரல் என்று கருதிச் சோர்ந்து;* **மனம் நொந்து -** *மனம் வருந்தி;* **அவண் வந்தனென் -** *நீர் முகக்கும் துறைக்கு வந்தேன்.'*

விழுந்து அலறிய போதுதான் மனிதக் குரல் என்று வேறுபாடு அறிந்தேன். நடுங்கினேன்என்றான். 'ஆல்' அசை. *75*

1681. 'கையும் கடனும் நெகிழக்
கணையோடு உருள்வோற் காணா,
மெய்யும் தனுவும் மனனும்
வெறிது ஏகிட, மேல் வீழா,
'ஐய! நீதான் யாவன்?
அந்தோ! அருள்க" என்று அயர,
பொய் ஒன்று அறியா மைந்தன்,
"கேள் நீ " என்னப் புகல்வான்.

'கையும் கடனும் நெகிழ - *கையும் குடமும் நெகிழ்ந்து விலக;* **கணையோடுஉருள்வோன் காணா -** *அம்போடு தரையில் உருளுகின்ற முனிமகனைக் கண்டு;* **மெய்யும் தனுவும்மனனும் வெறிது ஏகிட -** *(என்) உடலும் வில்லும் மனமும் வெறுமையாகிச் செல்ல;* **மேல்வீழா -** *மேலே விழுந்து;* **'அந்தோ! -** *ஐயோ;* **ஐய! -** *ஐயனே;* **நீ தான்யாவன் -** *நீ யார்;* **அருள்க' -** *சொல்வாயாக;'* **என்று அயர -** *என்றுகேட்டுச் சோர்வடைய;* **பொய் ஒன்று அறியா மைந்தன் -** *சத்திய வாக்கினன் ஆகிய அம் முனி மகன்;* **'நீ கேள்' எனப் புகல்வான் -** *நீஇதனைக் கேள் என்று தன் வரலாற்றைச் சொல்வானாயினன்.'*

தான் செய்த தவறால் உள்ளீடற்று மனமும் உடலும் வெறுமையானது என்றானாம். வில் கீழேவிழுந்து விட்டதாகலின் வெறுமையானது. கடம் - கடன் போலி; மனன் - மனம்; இதுவும் போலி. *76*

1682. ' "இரு கண்களும் இன்றிய தாய்
தந்தைக்கும், ஈங்கு, அவர்கள்
பருகம் புனல் கொண்டு அகல்வான்
படர்ந்தேன்; பழுது ஆயினதால்; -
இரு குன்று அனைய புயத்தாய்! -
இபம் என்று, உணராது எய்தாய்;
உருகும் துயரம் தவிர், நீ;
ஊழின் செயல் ஈது!' என்றே.

'இரு குன்று அனைய புயத்தாய்! - இரண்டு மலைகளைப் போன்ற தோளை உடையவனே!; **'ஈங்கு இரு கண்களும் இன்றிய தாய் தந்தைக்கும் -** இப்பொழுது இரு கண்களும் இல்லாத தாய்தந்தை இருவர்க்கும்; **பருகும் புனல் கொண்டு அகல்வான் படர்ந்தேன் -** உண்ணுகின்றநீரை முகந்து கொண்டு செல்ல வேண்டி வந்தேன்; **பழுது ஆயினது -** அச்செயல் பழுது ஆய்விட்டது; **உணராது -** அறியாமல்; **இபம் என்று எய்தாய் -** யானை என்று கருதி(என்மீது) அம்பு தொடுத்தாய்; **ஈது ஊழின் செயல் -** இது விதியினது தொழில் (என்று நினைந்து); **நீ உருகும் துயரம் தவிர்' -** நீ மனம் கரைகின்ற துன்பத்தை விடு; **என்று-** எனச் சொல்லி.

'பழுது ஆயினது' எனக்கு இத்தீமை உண்டாயிற்று எனலும் ஆம். தனக்கு உண்டான தீமை கருதாதுபெற்றோர்களுக்கு நிர் கொண்டு போம் செயல் குன்றி விட்டதே என்பதை நினைத்து வருந்துவதாகமுனிமகனைக் கூறல் அவனது பண்பை மேலும் சிறப்பிப்பது ஆகும். 'ஆல்' 'ஏ' அசைகள். 77

1683. ' "உண் நீர் வேட்கை மிகவே
உயங்கும் எந்தைக்கு, ஒரு நீ,
தண்ணீர் கொடு போய் அளித்து, என்
சாவும் உரைத்து, உம் புதல்வன்
விண்மீது அடைவான் தொழுதான்'
எனவும், அவர்பால் விளம்பு" என்று,
எண் நீர்மையினான் விண்ணோர்
எதிர்கொண்டிட, ஏகினனால்.

'நீர் உண் வேட்கை மிகவே - நீர் உண்ணுகின்ற விருப்பம் மிகுதலால்; **உயங்கும் எந்தைக்கு -** வருந்துகின்ற என் தந்தைக்கு; **ஒரு நீ -** ஒப்பற்ற நீ; **தண்ணீர் கொடுபோய் அளித்து -** குளிர்ந்த நீரைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து; **என் சாவும் உரைத்து -** என் இறப்பையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து; **'உம் புதல்வன்விண்மீது அடைவான் தொழுவான்' எனவும் விளம்பு -** உம் மகன் இறந்து சுவர்க்கம் செல்கின்றவன் உம்மை வணங்கினான் என்கின்ற செய்தியையும் அறிவிப்பாயாக; **என்று -** எனச் சொல்லி; **எண் நீர்மையினான் -** புகழத்தக்க நற்குண நற் செயல்களால்; **விண்ணோர் எதிர்கொண்டிட -** தேவர்கள் வரவேற்க; **ஏகினன் -** (பரலோகத்திற்குச்) சென்றான்.

'எந்தை' எனவே தாயும் அடங்கியது. 'அவர்' என்று பின்வரும் பன்மையும் - 'உம்' என்ற முன்னிலையும் அதுபற்றி வந்தனவே. செய்த குற்றத்தை நினைத்துக்கசிந்துருகித் துடிக்கும் மனம் உடையவனாயினமை பற்றித் தயரதனை 'ஒரு நீ' என்றான் முனிகுமரன்.'ஆல்' அசை. 78

1684. 'மைந்தன் வரவே நோக்கும்,
வள மாதவன் பால், மகனோடு
அம் தண் புனல் கொண்டு அணுக,
"ஐயா, இதுபோது அளவாய்
வந்து இங்கு அணுகாய்; என்னோ
வந்தது? என்றே, நொந்தேம்;

சந்தம் கமழும் தோளாய்,
தழுவிக் கொள வா" எனவே.

'மைந்தன் வரவே நோக்கும் - *மகனது வருகையையே எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற;* **வள மாதவன்பால் -** *மிக்க தவத்தை உடைய முனிவனிடம்;* **மகனோடு -** *(இறந்த) மகனோடு;* **அம் தண்புனல் கொண்டு அணுக -** *அழகிய குளிர்ந்த நீரை எடுத்துக் கொண்டு நெருங்கிச் செல்ல;* **'ஐயா! -** *மகனே;* **இது போது அளவாய் -** *இவ்வளவு நேரமாய்* **; வந்து இங்கு அணுகாய் -** *இங்கு வந்து சேராமையால்;* **என்னோ வந்தது? -** *உனக்கு என்ன நேர்ந்ததோ;* **என்றே -** *என்று நினைத்து;* **நொந்தேம்-** *வருந்தினோம்;* **சந்தம் கமழும் தோளாய்! -** *சந்தனம் மணக்கின்ற தோளைஉடைய மகனே;* **தழுவிக் கொள வா' -** *நாங்கள் தழுவிக் கொள்ளும்படி (அருகில்) வா;* **என -** *என்று சொல்லி.*

தசரதன் இறந்த மகன் உடலை எடுத்துக்கொண்டு தண்ணீருடன் கண் இழந்த முனி தம்பதிகளைஅணுக, அவர்கள் தம் மகன் வந்ததாகவே கருதினர் என்பது இதனால் விளங்கும். 'ஏ' ஈற்றசை. *79*

1685. **' "ஐயா! யான் ஓர் அரசன்;**
அயோத்தி நகரத்து உள்ளேன்;
மை ஆர் களபம் துருவி,
மறைந்தே வதிந்தேன், இருள்வாய்;
பொய்யா வாய்மைப் புதல்வன்
புனல் மொண்டிடும் ஓதையின்மேல்,
கை ஆர் கணை சென்றதுஅலால்,
கண்ணின் தெரியக் காணேன்.

'ஐயா! - *சுவாமி;* **யான் அயோத்தி நகரத்து உள்ளேன் ஓர் அரசன் -***அயோத்தி நகரத்தில் உள்ள ஓர் அரசனாவேன்;* **மைஆர் களபம் துருவி மறைந்து வதிந்தேன்-** *கருமை பொருந்திய யானையைத் தேடி மறைந்து தங்கியிருந்தேன்;* **இருள்வாய் -** *இருட்டில்;* **பொய்யா வாய்மைப் புதல்வன் -** *சத்திய வாக்கினை உடைய உங்கள் மகன்;* **புனல் மொண்டிடும் ஓதையின்மேல் -** *நீரை முகக்கும் ஓசையினிடமாக;* **கை ஆர் கணைசென்றது அலால் -** *கையில் உள்ள அம்பு சென்றதே அல்லாமல்;* **கண்ணில் தெரியக்காணேன்' -** *(நீர் முகப்பாரைக்) கண்ணில் விளங்கப் பார்த்தறியேன்' ஆயினேன்.*

ஓசையின் மூலம் அம்பு எய்தேன். பார்த்து எய்தேனில்லை என்பதால் அறிவுபூர்வமாகநிகழ்ந்த கொலை அன்று என்றானாம். 'மறைந்தே' 'ஏ' காரம் தேற்றம். *80*

1686. **' "வீட்டுண்டு அலறும் குரலால்,**
வேழக் குரல் அன்று எனவே
ஓட்டந்து எதிரா, ' நீ யார்?'
என, உற்ற எலாம் உரையா,
வாட்டம் தரும் நெஞ்சினன் ஆய்,

நின்றான் வணங்கா, வானோர்
ஈட்டம் எதிர் வந்திடவே,
இறந்து ஏகினன் விண்ணிடையே.

*‘**வீட்டு உண்டு** - அம்பு விடுதலால் அடிபட்டு; **அலறும் குரலால்** - கதறுகின்றசப்தத்தால்; **வேழக் குரல் அன்று எனவே** - யானையின் குரல் அன்று என்று கருதி; **ஓட்டந்து** - ஓடி; **எதிரா** - (உங்கள் மகனைச்) சந்தித்து; **‘நீ யார்’ என** - நீ யார் என்று (நான் கேட்க குமரன்); **உற்ற எலாம் உரையா** - நடந்தவை அனைத்தையும்சொல்லி; **வாட்டம் தரு நெஞ்சினனாய்** - வாடிப் போன மனம் உடையவனாகி; **வணங்கா நின்றான்** - உங்களிருவருக்கும் வணக்கம் தெரிவித்து, பேச்சு அடங்கினான்; **வானோர் ஈட்டம் எதிர் வந்திட** - தேவர்கள் கூட்டம் எதிர்வந்து வரவேற்க; **இறந்து விண்ணிடை** - இறந்து மேல்உலகத்தின்கண்; **ஏகினன்** - சென்றான்:*

வாட்டம் தரும் நெஞ்சு - தன்னைப் பிரிந்தமையால் கண் இழந்த பெற்றோர் முதுமையில்உதவுவாரின்றி வாடுவர் என்பது பற்றிய வாட்டம் என்க. இறுதி ‘ஏ’ காரம் ஈற்றசை. 81

1687. ‘ “அறுத்தாய் கணையால் எனவே,
அடியேன்தன்னை, ஐயா!
கறுத்தே அருளாய், யானோ
கண்ணின் கண்டேன் அல்லேன்,
மறுத் தான் இல்லான் வனம்
மொண்டிடும் ஓதையின் எய்தது அலால்;
பொறுத்தே அருள்வாய்!” என்னா,
இரு தாள் சென்னி புனைந்தேன்.

*‘**ஐயா!** - ஐயனே; **கணையால் அறுத்தாய் எனவே** - (என் மகனை) அம்பால்எய்து அழித்தாய் என்று; **அடியேன் தன்னை** - அடியேனை; **கறுத்தே அருளாய்** - கோபித்து விடாமல் இருப்பாயாக; **மறுத்தான் இல்லான்** - களங்கம் சிறிதும் இல்லாதவனாயநின்மகன்; **வனம் மொண்டிடும் ஓதையின்** - நீரை முகக்கின்ற ஓசையினால்; **எய்தது அலால்** - அம்பு எய்தது அல்லாமல்; **யானோ கண்ணில் கண்டேன் அல்லேன்** - யான்கண்ணால் பார்த்து (அம்பு எய்தேன் அல்லேன்); **பொறுத்து அருள்வாய்’** - (இந்த எனதுபிழையைப்) பொறுத்தருள்வாயாக; **என்னா** - என்று; **இரு தாள்** - (அம்முனிவனது) இரு திருவடிகளையும்; **சென்னி புனைந்தேன்** - (விழுந்து வணங்கி) என் தலைமேல் சூடிக்கொண்டேன்.*

கறுத்தல்- கோபித்தல். “கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப்பொருள்” (தொல். சொல்.372.) என்பது காண்க. அருளுதல் துணைவினை. கறுத்தருளாய் என ஒன்றாக்குக. பெரியோர் செயலைச்சொல்லும் இடத்து ‘அருளாய் ’ எனும் சொல் வரும். அருளாய் என்பதில் ஆகாரம் எதிர்மறை. 82

1688. ‘வீழ்ந்தார்; அயர்ந்தார்; புரண்டார்;
“விழி போயிற்று, இன்று” என்றார்;
ஆழ்ந்தார் துன்பக் கடலுள்;

“ஐயா! ஐயா!” என்றார்;
“போழ்ந்தாய் நெஞ்சை” என்றார்;
“பொன்நாடு அதனில் போய், நீ
வாழ்ந்தே இருப்பத் தரியேம்;
வந்தேம்! வந்தேம்! இனியே.”

(மகன் இறந்தான் என்பது கேட்ட அவ் இரு முதுகுரவரும்) **‘வீழ்ந்தார் அயர்ந்தார்புரண்டார் -** தரையில் விழுந்து சோர்வு அடைந்து புரண்டார்கள்; **‘இன்று விழிபோயிற்று’ என்றார் -** இன்றைக்கு எங்கள் கண்கள் போயின என்றார்; **துன்பக் கடலுள்ஆழ்ந்தார் -** துன்பம் எனும் பெருங்கடலுள் மூழ்கினர்; **‘ஐயா! ஐயா’ என்றார் -** (மகனை நினைத்து) ஐயனே ஐயனே என்றார்; **‘நெஞ்சைப் போழ்ந்தாய்’ என்றார் -** (எங்கள்) மனத்தைப் பிளந்துவிட்டாய் என்றார்; **‘நீ பொன்நாடு அதனில் போய் வாழ்ந்தே இருப்பத் தரியேம்’ -** நீ பொன்னுலகம் சென்று அங்கு வாழ்ந்து இருப்ப நாங்கள்தனித்திருக்க மாட்டேம்; **இனியே வந்தேம், வந்தேம் -** இப்பொழுதே வந்துவிட்டோம், வந்து விட்டோம் *(என்ற புலம்பினர்.)*

இறந்த மகனின் பெற்றோர்கள் புலம்பினர். இனி ஒரு செயலும் செய்ய இயலாதவர்களாகஆனோம் என்பது கருத்து. *83*

1689. ‘என்று என்று அயரும் தவரை,
இரு தாள் வணங்கி, “ யானே
இன்று உம் புதல்வன்; இனி, நீர்
ஏவும் பணி செய்திடுவேன்;
ஒன்றும் தளர்வுற்று அயரீர்;
ஒழிமின் இடர்” என்றிடலும்,
“வண் திண் சிலையாய் கேண்மோ”
எனவே, ஒரு சொல் வகுத்தான்:

‘என்று என்று - இவ்வாறு பலபடியாகப் புலம்பி; **அயரும் -** சோர்வடைகிற; **தவரை -** முனிவரை; **இருதாள் வணங்கி -** திருவடிகளில் வணங்கி; **யானே இன்றுஉம் புதல்வன் -** நான் இன்று முதல் உங்கள் மகன் ஆவேன்; **இனி நீர் ஏவும்பணிசெய்திடுவேன் -** இனி மேல் நீங்கள் இடும் கட்டளையைச் செய்து முடிப்பேன்; **ஒன்றும்தளர்வுற்று அயரீர் -** சிறிதும் சோர்வடையாதீர்; **இடர் ஒழிமின்’-** துன்பம்நீங்குங்கள்; **என்றிடலும் -** என்று சொல்லவும்; **‘வன் திண் சிலையாய்! -** வலிய கட்டமைந்த வில்லை உடையவனே; **கேண்மோ’ -** கேட்பாயாக; **எனவே -** என்று; **ஒரு சொல் வகுத்தான் -** (அம்முனிவன்) ஒரு வார்த்தை சொன்னான்.

‘யானே’ ‘ஏ’ காரம் தேற்றம். ஒழிமின் - முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று. ‘கேண்மோ’ -‘மோ’ முன்னிலை அசைச்சொல். காமம் செப்பாது கண்டது மொழிமோ’ (குறுந்.2) என்புழிப் போல. *84*

1690. ‘ “கண்ணுள் மணிபோல் மகவை
இழந்தும் உயிர் காதலியா,

உண்ண எண்ணி இருந்தால்,
உலகோர் என் என்று உரையார்?
விண்ணின்தலை சேருதும் யாம்;
எம்போல், விடலை பிரிய,
பண்ணும் பரி மா உடையாய்;
அடைவாய், படர் வான்" என்னா.

'கண் உள் மணி போல் மகவை இழந்தும் - கண்ணிற்குள்ளே உள்ள கருமணிப் பாவைபோன்ற சிறந்த மகனை இழந்த பிறகும்; ***உயிர் காதலியா*** - உயிர்மேல் ஆசை வைத்து; ***உண்ண எண்ணி இருந்தால்*** - உண்பதற்கு நினைத்து (உலகில் வாழ்ந்து) இருந்தால்; ***உலகோர் என் என்று உரையார்?*** - உலகில் உள்ளவர்கள் (எங்களை) என்னவென்று பழியார்; ***யாம் விண்ணின்தலை சேருதும்*** - நாங்களும் (இறந்து) மேல் உலகம் சேர்கிறோம்; ***பண்ணும் பரிமா உடையாய்*** - அலங்கரிக்கப் பெற்ற குதிரையை உடைய மன்னனே; ***எம்போல்*** - எங்களைப் போல; ***விடலை பிரிய*** - மகன் பிரிந்து செல்ல; ***படர்வான் அடைவாய்'*** - அகன்ற வானுலகை அடைவாயாக; ***என்னா*** - என்று சொல்லி.

உலகோரது பழிமொழிக்கு அஞ்சி யாங்கள் வானுலகு சேர்வோம் என்று மனைவியையும்,உளப்படுத்தி முனிவன் கூறினான் - 'கண்ணிற் கருமணி' என்றான் மகனை; இதுவரை இவர்களுக்குப்பார்வையாக இருந்தவன் ஆதலின்.
85

1691. ' " தாவாது ஒளிரும் குடையாய்!
'தவறு இங்கு இது; நின் சரணம்,
காவாய்' என்றாய்; அதனால்,
கடிய சாபம் கருதேம்;
ஏவா மகவைப் பிரிந்து, இன்று
எம்போல் இடர் உற்றனை நீ
போவாய், அகல் வான்" என்னா,
பொன் நாட்டிடை போயினரால்.

'தாவாது ஒளிரும் குடையாய்! - கெடாது ஒளிவீசும் வெண்குடை வேந்தே; ***'இங்குஇது தவறு, நின் சரணம், காவாய்' என்றாய்*** - இங்கு நான் செய்த இச்செயல் என் தவறே,நின் திருவடியைப் புகலாக அடைந்தேன், என்னைக் காப்பாற்று என்று சொன்னாய்; ***அதனால்*** - (குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு) சரணம் அடைந்தமையால்; ***கடிய சாபம் கருதேம்*** - கொடிய சாபம் கொடுக்கக் கருதவில்லை; ***ஏவா மகவைப் பிரிந்து*** - கட்டளை இடவேண்டாது குறிப்பறிந்து செய்யும் நன்மகனைப் பிரிந்து; ***இன்று எம்போல்*** - இன்று நாங்கள் துன்பப்படுவது போல்; ***இடர் உற்றனை*** - துன்பம் அடைந்தனையாய்; ***நீ அகல் வான்போவாய்*** - நீ அகன்ற வானத்தை அடைவாய்; ***என்னா*** - என்று சாபம் தந்து; ***பொன் நாட்டிடை போயினர்*** - விண்ணுலகம் சென்றார்கள்.

'கடிய சாபம்' என்பது 'பிள்ளை இறக்க' என்று சொல்லாமல், பிள்ளை பிரிய என்றுசொல்லியது கருதி. 'எம்போல்' என்றாலும், பிள்ளை இறப்பதை நீக்கிய

உவமை; நாங்கள் உயிர்துறப்பது போல் நீயும் உயிரிழப்பாய் என்று சுட்டும் அளவில் நின்றது. 'ஆல்' ஈற்றசை. *86*

1692. ***'சிந்தை தளர்வுற்று, அயர்தல்***
சிறிதும் இலெனாய், "இன் சொல்
மைந்தன் உளன்' என்றதனால்,
மகிழ்வோடு இவண் வந்தனெனால்;
அந்த முனி சொற்றமையின்,
அண்ணல் வனம் ஏகுதலும்,
எம்தம் உயிர் வீகுதலும்,
இறையும் தவறா' என்றான்.

'சிந்தை தளர்வுற்று அயர்தல் சிறிதும் இலெனாய் - மனம் தளர்ந்து சோர்வடைதல்சிறிதும் இல்லாமல்; **இன் சொல் மைந்தன் உளன்' என்றதனால்** - இனிய சொற்களைப்பேசும் மகன் பிறப்பான்' என்பது அவன் சாபத்தால் ஏற்பட்டதனால்; **இவண்** -நகரத்துக்கு; மகிழ்வோடு வந்தனென் - மகிழ்ச்சியோடு வந்து சேர்ந்தேன்; **அந்த முனி சொற்றமையின்** - அந்த முனிவன் சொன்னபடியால்; **அண்ணல் வனம் போகுதலும்** -இராமன் (என்னைப்) பிரிந்து காடு செல்லுதலும்; **எம்தம் உயிர் வீகுதலும்** - என்னுடைய உயிர் போவதும்; **இறையும் தவறா'** - சிறிதளவும் மாறா; **என்றான் -**

மகன் இன்றி இருந்த தயரதனுக்கு முனிவன் சாபம் மகன் உண்டு என்பதை உணர்த்திற்று என்பதால் அப்போதைக்கு அது மகிழ்ச்சியானதாகவே ஆயிற்று என்றானாம் - மகன் பிறப்பது முனிவன் சாபத்தால் உண்மையாகி நிறைவேறியமையின் மகன்பிரிவதும், தன்னுயிர் போவதும்கூட அச்சாபப்படி நிறைவேறுவது உறுதி என்றான். 'ஆல் ' அசை. 'என்றா ன்' என்றமையவேண்டியது எதுகை நோக்கி எந்தம் என நின்றது. *87*

வசிட்டன் அரசவை அடைதல்

கலிவிருத்தம்

1693. ***உரை செய் பெருமை உயர்***
தவத்தோர் ஓங்கல்,
புரைசை மத களிற்றான்
பொற் கோயில்முன்னர்,

முரைசம் முழங்க, முடி சூட்ட
மொய்த்து, ஆண்டு
அரைசர் இனிது இருந்த நல்
அவையின் ஆயினான்.

உரைசெய் பெருமை - புகழப்படும் பெருமை உடைய; **உயர் தவத்தோர் ஓங்கல்** - உயர்ந்த முனிவர்களுக்கெல்லாம் மலைபோல உயர்ந்த வசிட்டன்; **புரைசை மத**

களிற்றான்பொன் கோயில் மன்னர் - மணிகட்டிய கயிற்றை உடைய மத யானையை உடைய மன்னனது அரண்மனைமுன்றிலில்; **முரைசம் முழங்க** - முரச வாத்தியம் ஒலிக்க; **முடி சூட்ட மொய்த்து** - இராமனுக்குப் பட்டாபிடேகம் செய்ய நெருங்கி; **ஆண்டு** - அவ்விடத்தே; ***அரைசர்*** - மன்னர்கள்; **இனிது இருந்த நல் அவையின் ஆயினான்** - இனிமையாக வீற்றிருந்த நல்லசபாமண்டபத்தை வந்து அடைந்தான்.

இராமனது முடிசூட்டு விழாவை முன்னிட்டு மன்னர்கள் நெருங்கியிருந்த அத்தாணி மண்டபத்துக்குவசிட்டன் வந்து சேர்ந்தான். முன்பே அரசர்கள் கோசலையின் புலம்பல் கேட்டு 'அவ் ஆறுஅறிவாய் ' என்ன முனிவன் வந்தவன் ஆதலின், *(1639.)* அவர்களுக்குச் செய்தி அறிவிக்கச்சென்று சேர்ந்தான் என்க. புரசை என்பது எதுகை நோக்கி' புரைசை' என நின்றது. யானைக்கழுத்தில் இடும் கயிறு என்பது பொருள். முரசம் - முரைசம் போலி. ***88***

அரசர் முனிவனைக் கேட்டல்

1694. **வந்த முனியை முகம் நோக்கி,**
வாள் வேந்தர்,
'எந்தை! புகுதற்கு இடையூறு
உண்டாயதோ?
அந்தம் இல் சோகத்து அழுத
குரல்தான் என்ன?
சிந்தை தெளிந்தோய்! தெரி எமக்கு ஈது'
என்று உரைத்தார்.

வாள் வேந்தர் - வாள் உடைய அரசர்; **வந்த முனியை முகம் நோக்கி** -வந்த வசிட்டனைப் பார்த்து; **'சிந்தை தெளிந்தோய்!** - மனம் தெளிந்த மாமுனிவனே; **எந்தை!** - எம் தந்தை போல்பவனே; **புகுதற்கு இடையூறு உண்டாயதோ?** - இராமன்முடிசூட்டு விழாவிற்கு வருதற்கு ஏதேனும் தடை உண்டாகியதா; **அந்தம் இல் சோகத்து அழுதகுரல்தான் என்ன?** - முடிவில்லாத துன்பத்துடன் கூடிய அழுகையொலி எதனால் ஆகியது; **எமக்குஈது தெரி'** - எங்களுக்கு இதனைத் தெரிவிப்பாயாக;' **என்று உரைத்தார்** -. இங்கே 'எந்தை' என்பதை முனிவனை நோக்கிய விளியாக ஆக்காமல், தயரதன் என்றோ,'இராமன் என்றோ பொருள் உரைத்து, முடிசூட்டு விழாவிற்கு தயரதன் வந்து சேர' அல்லது 'இராமன் வந்து சேர' தடை உண்டாகியதா என்று அரசர் வினாவியதாகக் கொள்வதும் நேரிய உரையேயாகும். முடி சூடிய பின்னர் இராமன் மன்னர் மன்னன் ஆகிவிடுவான் ஆதலின், அதுபற்றிஅரசர் இராமனை 'எம் தலைவன்' எனும் பொருளில் 'எந்தை' என வழங்கல் முறையே ஆகும். ***89***

வசிட்டன் நடந்தவை உரைத்தல்

1695. **'கொண்டாள் வரம் இரண்டு,**
கேகயர்கோன் கொம்பு; அவட்குத்
தண்டாத செங்கோல்
தயரதனும்தான் அளித்தான்;
"ஓண் தார் முகிலை வனம் போகு"

என்று, ஒருப்படுத்தாள்;
எண்தானும் வேறு இல்லை;
ஈது அடுத்தவாறு' என்றான்.

'கேகயர் கோன் கொம்பு - கேகய நாட்டு அரசன் மகளாகிய கைகேயி; **இரண்டுவரம் கொண்டாள்** - இரண்டு வரங்களைப் (தசரதன்பால்) பெற்றுக் கொண்டாள்; **தண்டாதசெங்கோல்** - தடைபடாத செங்கோலாட்சியிற் சிறந்த; **தயரதனும்தான்** - தயரதமன்னனும்; **அவட்கு** - கைகேயிக்கு; **அளித்தான்** - (அவ்வரங்களைக்) கொடுத்தான் (அவ்வரங்களில் ஒன்றால்); **'ஒண்தார் முகிலை வனம் போகு' என்று ஒருப்படுத்தாள்** - ஒள்ளிய மாலை அணிந்த மேகம் போன்ற இராமனைக் காட்டிற்குச் செல்' என்று சொல்ல (அரசனை) உடன்பட வைத்தாள்; **எண் தானும் வேறு இல்லை** - எண்ண வேண்டிய வேறு துன்பம் ஏதும் இல்லை; **அடுத்த ஆறு ஈது'** - நடந்த நிகழ்ச்சி இதுவே; **என்றான்** -

'கொம்பு' உவமையால் கைகேயியை உணர்த்திற்று. இராமன் வனம் போகின்ற வரத்தை'முதலில் கொண்டதாக முனிவன் அரசவைக்குக் குறிப்பிட்டதில் ஒரு நயம் உண்டு. இராமன் காடுசென்று விடின் மிகுந்து நிற்போருள் மூத்தவன் பரதனே ஆதலின், இயல்பாகவே அவனுக்கு நாடாளும்உரிமையை உண்டாக்கிவிடுதலின். இதனையே கைகேயி மனம் திரிக்க வந்த மந்தரையும் முன்னர், 'மூத்தவற்கு உரித்து அரசு எனும் முறைமையின் உலகம், காத்த மன்னனின் இளையன் அன்றோ கடல் வண்ணன், ஏத்தும் நீள்முடி புனைவதற்கு இசைந்தனன் என்றால், மீத்தரும் செல்வம் பரதனைவிலக்குமாறு எவனோ' (1475) என்று கேட்டாள். தயரதன் முதியவன், மூத்தவன், அவன் தவம்செய்ய வனம் சென்றால், அவனிலும் இளையனாகிய இராமன் ஆட்சி உரிமை அடைவான் எனில், இராமன் வனம் புகுமாறு செய்யப்பெற்றால் பரதன் ஆட்சியுரிமை எய்து வதில் தடை என்ன என்பது மந்தரையின் வாதம். அதை ஒட்டியே இங்கே வசிட்டனும் மன்னர் பேரவைக்கு இராமன் வனம் புகு வரத்தை முன்னர் அறிவித்ததாக அமைந்திருப்பது அறிந்து இன்புறத்தக்கது. *90*

1696. 'வேந்தன் பணியினால்,
கைகேசி மெய்ப் புதல்வன்,
பாந்தள்மிசைக் கிடந்த
பார் அளிப்பான் ஆயினான்;
ஏந்து தடந் தோள்
இராமன், திரு மடந்தை
காந்தன், ஒரு முறை போய்க்
காடு உறைவான் ஆயினான்.'

'வேந்தன் பணியினால் - சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையால்; **கைகேசி மெய்ப்புதல்வன்** - கைகேயியின் சத்திய மைந்தனாகிய பரதன்; **பாந்தள்மிசைக் கிடந்தபார்** - ஆதிசேடன் தலைமேல் தங்கிய இப்பூமியை; **அளிப்பான் ஆயினான்** - காப்பாற்றும் அரசுரிமையை எய்தியவன் ஆனான்; **ஏந்து தடந்தோள் இராமன் திருமடந்தை காந்தன்** - உயர்ந்த அகன்ற தோள்களை உடைய இராமனாகிய திருமகள் கணவன்; **ஒருமுறைகாடுபோய்**

உறைவான் ஆயினான் - *ஒருமுறையாகக் காடு சென்று தங்குவான் ஆனான், (என்றான்முனிவன்.)*

மேல்பாட்டின் மூலமாகவே மன்னர்களுக்கு இராமன் காடு செல்வதும், பரதன் நாடாள்வதும்அறிய வந்துவிடுகிறது. ஆயினும், முனிவன் அவைக்குக் கருத்து அறிவிக்க வேண்டியது முறை ஆதலின்முடிவு காட்டி இதனைக் கூறினானர்க்கே கூறியதாக்குக. ஒருமுறை எனக்கு தயரதன் தந்த வரத்தின்படி இராமன் காடு செல்வதும் ஒருவகையில் முறையானதே என்பதைச் சுட்டிற்று. (முறை -நீதி) ***91***

இராமன் காடு செல்வது கேட்ட மக்கள் துயர்நிலை

1697. வார் ஆர் முலையாரும்,
மற்று உள்ள மாந்தர்களும்,
ஆராத காதல்
அரசர்களும், அந்தணரும்,
பேராத வாய்மைப்
பெரியோன் உரை செவியில்
சாராத முன்னம்,
தயரதனைப்போல் வீழ்ந்தார்.

பேராத வாய்மைப் பெரியோன் உரை - பிறழ்ந்து போகாத உண்மைக்கு உறைவிடமான வசிட்ட முனிவனது வார்த்தை; **செவியில் சாராத முன்னம்** -(தங்கள்) காதுகளில் சேர்வதற்கு முன்னமே; ***ஆராத காதல் அரசர்களும்*** - (இராமனதுமுடிசூட்டு விழாவில்) அடங்காத அன்பை உடைய அரசர்களும்; ***அந்தணரும்*** - வேதியரும்; ***மற்று உள்ள மாந்தர்களும்*** - வேறு உள்ள மனிதர்களும்; ***வார் ஆர் முலையாரும்*** - கச்சணிந்த தனத்தையுடைய மகளிரும்; ***தயரதனைப் போல் வீழ்ந்தார்*** -

மற்றுள்ள மாந்தர்கள் - அமைச்சர், சேனைத் தலைவர், தூதுவர் முதலியவர். பெண்டிர்துன்பம் பெரிதாய்த் தோன்றுமாதலின் செய்யுளில் முதற்கண் உரைக்கப்பட்டது. தயரதன்தன்மகன் காரணமாகத் துன்பத்தில் ஆழ்ந்தது போலவே அத்தகைய அன்புடையவர்கள் இவர்களும்ஆதலின் 'தயரதனைப் போல் ' துன்புற்றார் என்றார். அதனையே 'ஆராத காதல்' எனவும் கூறினார். ***92***

1698. புண் உற்ற தீயின்
புகை உற்று உயிர் பதைப்ப,
மண் உற்று அயர்ந்து
மறுகிற்று, உடம்பு எல்லாம்,;
கண் உற்ற வாரி
கடல் உற்றது; அந் நிலையே,
விண் உற்றது, எம் மருங்கும்
விட்டு அழுத பேர் ஓசை.

உடம்பு எல்லாம் -மக்கள் உடல்கள் எல்லாம்; **புண் உற்ற தீயின்** - புண்ணில் பட்ட நெருப்புப் போல; **புகை உற்று** - அனல் மூச்சு விட்டு; **உயிர் பதைப்ப** - உயிர் துடிதுடிக்க **; மண் உற்று** - நிலத்தில் பொருந்தி; **அயர்ந்து** -சோர்ந்து; **மறுகிற்று** - சுழன்று புரண்டது; **கண் உற்ற வாரி** - கண்ணிலிருந்து வந்தநீர்ப்பெருக்கு; **கடல் உற்றது** - கடலாகப் பெருகியது; **எம் மருங்கும்** - எப்பக்கத்திருந்தும்; **விட்டு அழுத பேரோசை** - (எல்லோரும்) வாய்விட்டு அழுத குரல் ஒலி; **விண் உற்றது** - வானத்தை அடைந்தது.

'உடம்பு எல்லாம் மறுகிற்று' ஒருமை பன்மை மயக்கம். தொகுதி ஒருமை எனக் கூறி வழாநிலைஎனலும் ஆம். கண்ணீர்ப் பெருக்கு கடலைச் சென்று அடைந்தது எனலும்ஆம். *93*

***1699.* மாதர் அருங் கலமும்**
மங்கலமும் சிந்தி, தம்
கோதை புடைபெயர,
கூற்று அனைய கண் சிவப்ப,
பாத மலர் சிவப்ப,
தாம் பதைத்துப் பார் சேர்ந்தார் -
ஊதை எறிய
ஒசி பூங் கொடி ஒப்பார்.

மாதர்தாம் - மகளிர்; **அருங்கலமும் மங்கலமும் சிந்தி** - அரிய அணிகலன்களும் மங்கலநாணும் கீழே விழ; **தம் கோதை புடை பெயர** - தம்முடைய கூந்தல்பக்கத்தில் குலைந்து விழ; **கூற்று அனைய கண் சிவப்ப** - யமனை ஒத்த கண்கள்சிவக்க; **பாதமலர் சிவப்ப** - அடிமலர் சிவக்க; **ஊதை எறிய** - பெருங்காற்று வீசுவதனால்; **ஒசி** - ஒடிந்து வீழ்கின்ற; **பூங்கோடி ஒப்பார்** - பூங்கொடியைஒத்தவர்களாய்; **பதைத்துப் பார் சேர்ந்தார்** - துடித்துப் பூமியில் விழுந்தார்கள்.

'பூங்கொடி' இயல்பில் மெல்லிய மகளிர்க்கு உவமை. இங்கே 'ஊதை எறிய' என்றபடியால், துயர நிலையில் துடித்துத் தரையில் வீழும் பெண்களுக்கு உவமை ஆயிற்று. *94*

***1700.* 'ஆ! ஆ! அரசன் அருள்**
இலனே ஆம்' என்பார்;
'காவா, அறத்தை இனிக்
கைவிடுவேம் யாம்' என்பார்; -
தாவாத மன்னர் -
தலைத்தலை வீழ்ந்து ஏங்கினார்;
மா வாதம் சாய்த்த
மராமரமே போல்கின்றார்.

தாவாத மன்னர் - (வலி) அழியாத அரசர்; **ஆ! ஆ!** - அந்தோ! அந்தோ; **அரசன்** - தசரதன்; **அருள் இலன்ஆம்'** - இரக்கம் இல்லாதவன்; **என்பார்-; யாம் இனி அறத்தைக் காவா கைவிடுவேம்'** - நாங்கள் இனிமேல் தருமத்தைப்பாதுகாக்காமல் கைவிட்டு

விடுவோம்; **என்பார்-; மா வாதம் சாய்த்த மராமரமேபோல்கின்றார்** - பெருங் காற்றால் வீழ்த்தப்பட்ட ஆச்சா மரத்தைப் போன்றவராய்; **தலைத் தலை** - மண்மேல்; **வீழ்ந்து ஏங்கினார்** - விழுந்து அழுதார். தயரதன் தருமம் காத்து அவலத்திற் பட்டதால், இனி இத்தருமத்தை யாமும் கைவிடுவோம் என்றார். 'இலனே' 'ஏ' காரம் தேற்றம். தலைத் தலை- முதல்தலை இடப்பெயர். இராண்டாவது தலை ஏழன் உருபு - தாமிருந்த இடத்தின்கண் விழுந்து அழுதார் 'என்பது பொருள். *95*

1701. கிள்ளையொடு பூவை
அழுத; கிளர் மாடத்து -
உள் உறையும் பூசை
அழுத; உரு அறியாப்
பிள்ளை அழுத;
பெரியோரை என் சொல்ல? -
'வள்ளல் வனம் புகுவான் '
என்று, உரைத்த மாற்றத்தால்.

வள்ளல் - இராமன்; **'வனம் புகுவான்** - காடு செல்வான்;' **என்று உரைத்த மாற்றத்தால்** - என்று சொல்லிய சொல்லால்; **கிள்ளையொடு பூவை அழுத** -கிளியும், நாகணவாய்ப் பறவையும் அழுதன; **கிளர் மாடத்து உள் உறையும் பூசை அழுத** -விளங்குகின்ற மாளிகையின் உள்ளே வசிக்கின்ற வீட்டுப் பூனைகள் அழுதன; **உரு அறியாப்பிள்ளை அழுத** - வடிவத்தைப் பார்த்து அறிய மாட்டாத சிறு குழந்தைகள் அழுதன; **பெரியோரை என் சொல்ல?** - பெரியோர்கள் அழுதமைமையப் பற்றி என்னவென்று சொல்வது?

அஃறிணைப் பொருள்களும் இராமன் பிரிவால் துயர் உறுவனவாகச் சொல்கிறார். ' உரு அறியாப் பிள்ளை' கருவில் இருக்கும் வடிவு காணாத குழந்தைகளும் அழுதன என்று துக்கத்தின் உச்சநிலையைக் காட்டிப் பொருள் உரைப்பினும் அமையும். இவையே இவ்வாறாயினமையின் பெரியோர்கள்அழுதமைபற்றிச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை. ***96***

1702. சேதாம்பல் போது அனைய
செங் கனி வாய் வெண் தளவப்
போது ஆம் பல் தோன்ற,
புணர் முலைமேல் பூந் தரளம்
மா தாம்பு அற்றென்ன
மழைக் கண்ணீர் ஆலி உக,
நா தாம் பற்றா மழலை
நங்கைமார் ஏங்கினார்.

நா தாம் பற்றா மழலை நங்கைமார் - நாவின் கண் பிடிப்புப் பொருந்தாத மழலைச்சொற்களைப் பேசுகின்ற இனிய இளமகளிர்; **சேதாம்பல் போது அனைய செங்கனிவாய்** -செவ்வல்லிப் பூவை ஒத்த சிவந்த பழம் போன்ற வாயிலிருந்து; **வெண் தளவப் போது ஆம்பல் தோன்ற** - வெண்மையான முல்லையின் மலர் அரும்பு ஆகிய

பல் வெளித் தெரிய; **புணர்முலைமேல்** *- இரண்டாகச் சேர்ந்த மார்பகங்களின் மேல்;* **மழைக் கண்ணீர் ஆலி** *-மழை போன்ற கண்ணீர்த் துளி;* **பூந்தரளம்** *- அழகிய முத்து;* **மா தாம்பு அற்று என்ன** *- சிறந்த கயிறுஅறுந்து ஒவ்வொன்றாக விழுவது போல;* **உக** *- சிந்த;* **ஏங்கினார்** *- அழுதார்கள்.*

எழுத்து விளங்காத மழலைப் பேச்சு என்பார் 'நா தாம் பற்றா மழலை' என்றார். ' வாயில்பல் வெளித் தோன்ற அழுதார்' என்பது அவலத்தின் உச்சம். இளமகளிர் நாணத்தாற் சிறந்தவர்ஆதலின் பல் வெளித் தோன்ற நகுதலும் செய்யார், இன்று பல் வெளித் தோன்ற அழுகின்றனர்என்பதாம். இதனை இவள் மன்னும் ஒள்நுதல் ஆயத்தார் ஓராங்குத் திளைப்பினும்; முன்நுனைதோன்றாமை முறுவல் கொண்டு அடக்கித் தன், கண்ணினும் முகத்தினும் நகுபவள்; பெண் இன்றி, யாவரும் தண் குரல் கேட்ப நிரை வெண்பல் மீயுயர் தோன்ற நகா அ நக்காங்கே, ...உண்கண்ஆயிதழ் மல்க அழும ' என்னும் (கலித். 142. 6 -12) பாடற் பகுதி கொண்டு விளங்க அறிக. கழுத்தில் அணிந்த முத்துவடக் கயிறு அறுந்து ஒவ்வொரு முத்தாக மார்பில் விழுவது போலக்கண்ணீர்த் துளி முலைத்தலை வீழ்கிறது என்றார். 97

***1703.* ஆவும் அழுத; அதன் கன்று**
அழுத; அன்று அலர்ந்த
பூவும் அழுத; புனல் புள்
அழுத; கள் ஒழுகும்
காவும் அழுத; களிறு அழுத;
கால் வயப் போர்
மாவும் அழுத; - அம்
மன்னவனை மானவே.

அம் மன்னவனை மான *- (இராமன் பிரிவால் துயர் உறும்) தசரதனை ஒப்ப;* **ஆவும்அழுத** *- பசுக்கள் அழுதன;* **அதன் கன்று அழுத** *- அப் பசுக்களின் கன்றுகள் அழுதன;* **அன்று அலர்ந்த பூவும் அழுத** *- அப்போது மலர்ந்த பூக்களும் அழுதன;* **புனல் புள் அழுத** *- நீர்வாழ் பறவை இனங்கள் அழுதன;* **கள் ஒழுகும் காவும் அழுத** *- தேன் சிந்தும் மலர்ச்சோலைகள் அழுதன;* **களிறு அழுத** *- யானைகள் அழுதன;* **கால் வயப் போர் மாவும் அழுத** *- காற்றை ஒத்த வலிய போர் வல்ல குதிரைகளும் அழுதன.*

ஓரறிவுயிர் முதலாக ஐயறிவுயிர் வரை அனைத்தும் இராமனது பிரிவால் அழுதன என்பார் முதலும் முடிவும் கூறினார். 98

***1704.* ஞானீயும் உய்கலான்**
என்னாதே, நாயகனைக்
'கான் ஈயும் ' என்று உரைத்த
கைகேசியும், கொடிய
கூனீயும் அல்லால்,
கொடியார் பிறர் உளரோ? -
மேனீயும் இன்றி,
வெறு நீரே ஆயினார்.

'ஞானீயும் உய்கலான் ' என்னாதே - உலகில் பிறந்தார்க்குப் பிரிவும் சிறப்பும் இயல்பானவை என்பதைத் தெளிய உணர்ந்த ஞானியும்கூட இராமன் பிரிவால் பிழைக்க மாட்டான் என்று கருதாமல்; **நாயகனைக் 'கான் ஈயும்' என்று உரைத்த கைகேசியும்** - தன் கணவனைப் பார்த்து (இராமனுக்குக்) காட்டைக் கொடும் என்று சொல்லிய கைகேயியும்; **கொடிய கூனீயும் அல்லால்** - அவளுக்குத் துர்ப்போதனை செய்த கூனியும் தவிர; **பிறர் கொடியார் உளரோ?** - வேறு யாரேனும் மிகக் கொடியவர்கள் இருக்கின்றார்களோ (மற்றவர்கள் அனைவரும்); **மேனீயும் இன்றி** - உடம்பும் இல்லாமல்; **வெறு நீரே ஆயினார்** - வெறுமைத் தன்மை அடைந்தவர் ஆயினர்.

'கான் ஈயும் ' என்பதற்கு ஏற்ப, ஞானி, கூனி, மேனி என்ற இகரங்கள் நீண்டன எதுகை நயம் பற்றி. 'ஞானியே உய்கலான்' என்றால் மற்றவர் நிலை சொல்லவேண்டுவதில்லை என்றபடி.

***1705.** தேறாது அறிவு அழிந்தார்*
எங்கு உலப்பார்? தேர் ஓட
நீறு ஆகி, சுண்ணம்
நிறைந்த தெரு எல்லாம்,
ஆறு ஆகி ஓடின
கண்ணீர்; அரு நெஞ்சம்
கூறு ஆகி ஓடாத
இத்துணையே குற்றமே.

(இராமனது பிரிவால்) தேறாது - தெளியாமல்; **அறிவு அழித்தார்** - அறிவு நீங்கப் பெற்றவர்கள்; **எங்கு உலப்பார்?** - எவ்விடத்து எந்நிலைமையால் கணக்கில் அடங்குவர்; **தேர் ஓட நீறு ஆகிச் சுண்ணம் நிறைந்த தெரு எல்லாம்** - தேர் ஓடுவதனால் புழுதி ஆகி மண் பொடி நிறைந்திருந்த தெருக்களில் எல்லாம்; **கண்ணீர்** - மக்கள் அழுத கண்ணீர்; ஆறு ஆகி ஓடின - ஆறு போலச் சென்று ஓடின; **அரு நெஞ்சம்** - அவர்களது அரிய மனம்; **கூறு ஆகி ஓடாத இத் துணையே குற்றம்** - பிளந்து பிரிந்து நீங்காத இவ்வளவே குற்றம்.

துயரத்தால் அறிவு மயங்கியவர்கள் கணக்கில் அடங்கார் என்பதை 'எங்கு உலப்பார்' என்று குறித்தார். புழுதி நிறைந்த தெரு ஆறாகிவிட்டது என்றால் கண்ணீரின் பெருக்கத்தை அறிய முடிகிறது. நெஞ்சம் பிளந்து ஓடியதைப் பார்க்க முடியவில்லையே தவிர மற்றவை எல்லாம் நடந்து முடிந்துவிட்டன என்பார் இத்துணையே குற்றம் ' என்றார். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***100 1706.***

''மண் செய்த பாவம் உளது'
என்பார்; 'மா மலர்மேல்
பெண் செய்த பாவம் அதனின்
பெரிது ' என்பார்;
'புண் செய்த நெஞ்சை, விதி'
என்பார்; ' பூதலத்தோர்

கண் செய்த பாவம்
கடலின் பெரிது ' என்பார்.

*(நகர மாந்தர்) **'மண்செய்த பாவம் உளது' என்பார்** - 'நிலமகள் செய்த தீவினை மிகுதியாக உள்ளது' என்பர்; **' மாமலர் மேல் பெண் செய்த பாவம் அதனின் பெரிது'** - சிறந்த தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகள் செய்த தீவினை அதைக்காட்டிலும் மிகுதி; **' என்பார்-; 'புண் செய்த நெஞ்சை விதி** - புண்பட்ட மனத்தைப் பார்த்து இது விதியால் விளைந்தது;' **என்பார் - ; பூதலத்தோர் கண் செய்த பாவம் கடலின் பெரிது'** - இப்பூமியில் உள்ளவர்களின் கண் செய்த தீவினை கடலைக்காட்டிலும் மிகுதி;' **என்பார் -** .*

இராமனால் ஆளப் பெறாமையால் பூமியும், அனுபவிக்கப் பெறாமையால் செல்வமகளும் பாவம் செய்தவர் ஆயினர். மணி முடி தரித்துச் செல்லும் காட்சியைக் காணவேண்டிய கண்கள் மரவுரி தரித்துக் காடு செல்லும் காட்சியைக் காண நேரிட்டமையின் கண் செய்த பாவம் மிகுதியாம். ***101***

1707. 'ஆளான் பரதன் அரசு'
என்பார்; 'ஐயன், இனி
மீளான்; நமக்கு விதி
கொடிதேகாண்' என்பார்;
'கோள் ஆகி வந்தவா,
கொற்ற முடிதான்' என்பார்;
'மாளாத நம்மின் மனம்
வலியார் ஆர்?' என்பார்.

*'**பரதன் அரசு ஆளான்** - பரதன் அரசாட்சியை ஏற்கமாட்டான்;' **என்பார் - ; ' ஐயன் இனி மீளான்** - இராமன் இனிமேல் நாடு திரும்ப மாட்டான்; **நமக்கு விதி கொடிதே காண்'** - நமக்கு ஊழ் வினை மிகவும் கொடுமையானது;' **என்பார் - ; ' கொற்ற முடிதான்** - வெற்றியுடைய மகுடம்; **கோள் ஆகி வந்தவா'** - தீய இடையூறாகி வந்து சேர்ந்தபடி என்னே;' **என்பார் - ; மாளாத நம்மின் மனம் வலியார் ஆர்?'** - (இத்தனையும் கேட்டு வைத்தும் கண்டு வைத்தும்) இறந்துபடாத நம்மைக் காட்டிலும் உலகில் கொடுமனம் உடையவர்கள் யார் உளர்;' **என்பார் -.***

முடிசூடுதல் என்ற பேச்சு வரவில்லையானால் வனம் செல்லும் துயர்நிலை இராமனுக்கு வந்திராதேஎன்னும் ஆதங்கத்தால் முடியே இடையூறாகித் தீங்கு செய்தது என்பாராயினர்.

1708. 'ஆதி அரசன், அருங்
கேகயன் மகள்மேல்
காதல் முதிர, கருத்து
அழிந்தான் ஆம்' என்பார்;
'சீதை மணவாளன்
தன்னோடும் தீக் கானம்

போதும்; அது அன்றேல்,
புகுதும் எரி' என்பார்.

'ஆதி அரசன் - மூல முதல் வேந்தனான தயரதன்; **அருங்கேகயன் மகள்மேல்** -அரிய கைகேயிமாட்டு; **காதல் முதிர** - அன்பு முற்றுதலால்; **கருத்து அழிந்தான் ஆம்** - மனம் மயங்கி அறிவு தடுமாறிவிட்டான்போலும்;' **என்பார்-; 'சீதை மணவாளன்தன்னோடும் தீக்கானம் போதும்** - (நாம்) சீதைக்கு நாயகனான இராமனோடு கொடிய காட்டிற்குப் போவோம்; **அது அன்றேல்** - அது முடியாமற் போகுமானால்; **எரி புகுதும்** - நெருப்பில் வீழ்ந்து உயிர் விடுவோம்;' **என்பார் - .**

ஆதி அரசன் *- தசரதன், பிரதான மன்னன் என்பதாம். "ஆதி மன்னனை ஆற்றுமின்நீர்" என்று (1837.) வருதல் காண்க.* ***103***

1709. **கையால் நிலம் தடவி,**
கண்ணீர் மெழுகுவார்
'உய்யாள் போல் கோசலை' என்று,
ஓவாது வெய்து உயிர்ப்பார்;
'ஐயா! இளங்கோவே!
ஆற்றுதியோ நீ' என்பார்;
நெய் ஆர் அழல் உற்றது
உற்றார், அந் நீள் நகரார்.

அந்நீள் நகரார் - அந்தப் பெரிய அயோத்தி நகரத்தில் உள்ளவர்கள்; **கையால் நிலம் தடவிக் கண்ணீர் மெழுகுவார்** - கையால் தரையைத் தடவித் தம் கண்ணீர்கொண்டு அதனை மெழுகுவாராயினர்; **'கோசலை உய்யாள்' என்று** - 'இனிக் கோசலை பிழைக்கமாட்டாள்' என்று சொல்லி; **ஓவாது வெய்து உயிர்ப்பார்** - இடைவிடாமல் வெப்பப் பெருமூச்சு விடுவார்கள்; **'ஐயா! இளங்கோவே! நீ ஆற்றுதியோ?** - 'ஐயனே இளைய அரச குமாரனாகிய இலக்குவனே நீ இதனைப் பொறுத்துக் கொள்வாயோ;' **என்பார் -; நெய் ஆர் அழல் உற்றது உற்றார்** - நெய் பொருந்திய நெருப்பில் விழுந்தால் ஒத்த தன்மையை அடைந்தார்கள்.

'போல்' என்பது உரையசை. 'ஆங்க உரையசை' ஒப்பில் போலியும் அப்பொருட்டாகும்'(தொல்.சொல். 279, 280) என்னும் நூற்பாக்களைப் பார்த்து அறிக. இராமன்பால் அன்பிற்செறிந்தவன் ஆதலின் இராமனுக்கு வந்த தீங்கை இலக்குவன் பொறுத்துக்கொண்டு சும்மா இரான்என்பது மக்கள் கணிப்பு.
104

1710. **'தள்ளூறு வேறு இல்லை;**
தன் மகற்குப் பார் கொள்வான்,
எள்ளூறு தீக் கருமம்
நேர்ந்தாள் இவள்' என்னா,
கள் ஊறு செவ் வாய்க்
கணிகையரும், 'கைகேசி,

உள் ஊறு காதல் இலள்போல்'
என்று, உள் அழிந்தார்.

கள் ஊறு செவ்வாய்க் கணிகையரும் *- எப்பொழுதும் குடிப்பதால் கள் ஊறுகின்றசிவந்த வாயை உடைய பரத்தையரும்;* ***'இவள்*** *- இக்கைகேயி;* ***தள்ளூறு வேறு இல்லை*** *-தள்ளுவதற்கு வேறு காரணம் இல்லை;* ***தன் மகற்குப் பார்கொள்வான்*** *- தன் மகனாகியபரதனுக்கு அரசு கொள்ள ஆசைப்பட்டு;* ***எள்ளூறு தீக்கருமம் நேர்ந்தாள்*** *- உலகரால் இகழப்படுகின்ற தீச்செயலைச் செய்ய உடன்பட்டாள்;* ***என்னா*** *- என்று சொல்லி;* ***கைகேசி உள் ஊறு காதல் இலள்*** *- மன்னன் மாட்டு அகம் பொருந்தி எழும் அன்புடையாள்இல்லை;* ***என்று - ; உள் அழிந்தார்*** *- மனம் கெட்டு வருந்தினர். அந்நகரக் கணிகையர் தம்மைப்போலவே கைகேயியும் தயரதனாகிய நாயகன்பால் அன்பின்றிமண்ணாசை யாகிய பொருட்பற்றினால் இத்தீய செயலைச் செய்திருக்கிறாள் என்றனர் - கணவன்இறப்பைப் பொருட் படுத்தாது தன் மகனுக்கு அரசு பெறுவதில் குறியாய் இருத்தலின் அன்பினால்முயங்காது பொருளாசையால் முயங்கும் கணிகையார் நிலை கைகேயிமாட்டு உள்ளதாம். தீக்கருமம் -கணவன் இறக்கவும், மகன் காடு செல்லவும் செய்தலாகிய செயற்கு முன்னிலையாகிய வரம். இதுகாறும் இராமன்பாலும் தயரதன்பாலும் அன்புடையான் ஆக இருந்தான் ஆதலின் தள்ளூறுதற்கு அதாவது இராமனைஅகற்றி விடுவதற்கு வேறு காரணம் இல்லை. தன் மகனாகிய பரதனுக்குப் பார் கொள்ள வேண்டியேஎன்று முடிவு கட்டினர். தள்ளூறு, எள்ளூறு என்பன எதுகை நோக்கி, தள்ளூறு, எள்ளூறு என நீண்டன.'இலள் போல்' போல் உரையசை. தள், உள்: முதனிலைத் தொழிற்பெயர்கள். 105*

1711. 'நின்று தவம் இயற்றித்
தான் தீர நேர்ந்ததோ?
அன்றி, உலகத்துள்
ஆர் உயிராய் வாழ்வாரைக்
கொன்று களையக்
குறித்த பொருளதுவோ?
நன்று! வரம் கொடுத்த
நாயகற்கு, நன்று!' என்பார்.

'தான் *- சக்கரவர்த்தி;* ***தவம் இன்றி*** *- (காடு சென்று) தவம் செய்து;* ***தீர நேர்ந்ததோ?*** *- இவ்வுலகினின்று விடுதலை பெற உடன் பட்டதோ;* ***அன்றி*** *-அதுவல்லாமல்;* ***உலகத்துள்*** *- இப்பூமியின்கண்;* ***ஆர் உயிர் ஆய*** *ீ- அரியஉயிரோடு கூடி;* ***வாழ்வாரை*** *- வாழ்கின்ற மக்களையெல்லாம்;* ***கொன்று களையக்குறித்த பொருளதுவோ?*** *- கொன்று அடியோடு அழிக்க மனத்தில் கருதிய காரியமோ;* ***நன்று!*** *- நன்றாயிருந்தது;* ***வரம் கொடுத்த நாயகற்கு*** *- வரம் கொடுத்த தயரதனுக்கு;* ***நன்று!*** *- வரம் கொடுத்த செயல் மிக நன்றாயிருந்தது;'* ***என் பார் -.***

நன்று நன்று என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இவ்வரத்தால் இராமன் காடு செல்லின் மக்கள்இறந்துபடுவர் என்பது அரசன் அறியாததன்று. அறிந்தே மக்களைக் கொன்று தீர்க்க வரம்கொடுத்தானோ எனப் புலம்பினர். 'உலகத்துள்ளார் உயிராய் வாழ்வார் இராமனை உயிராகக்கொண்டு வாழ்பவர் ஆகிய உலகினரை' எனினும் ஆம்.

acharya.org

1712. **'பெற்றுடைய மண் அவளுக்கு**
ஈந்து, பிறந்து உலகம்
முற்று உடைய கோவைப்
பிரியாது மொய்த்து ஈண்டி,
உற்று உறைதும்; யாரும்
உறையவே, சில் நாளில்.
புற்று உடைய காடு எல்லாம்
நாடாகிப் போம்' என்பார்.

'பெற்றுடைய மண் அவளுக்கு ஈந்து - (வரத்தால்) பெற்றுத் தனக்குச் சொந்தமாகிக்கொண்ட இராச்சியத்தைக் கைகேயிக்குக் கொடுத்து; **பிறந்து** - (மூத்தவனாகப்) பிறந்து; **உலகம் முற்றுடைய கோவை** - உலகம் முழுதும் தனக்கு உரியதாகப்பெற்ற இராமனை; **பிரியாது** - பிரிந்து நகரத்தில் வாழாது; **யாரும் மொய்த்து ஈண்டி உற்று உறைதும்** - எல்லாரும் நெருங்கிச் சென்று (அவனுடைய) தங்கி வசிப்போம்; **உறையவே** - (அவ்வாறு நாம் எல்லாம் சென்று தங்கி) வசிக்கவே; **புற்று உடைய காடு எல்லாம் நாடு ஆகிப்போம்'** - பாம்புப் புற்றுகளை உடைய காடுகள் மக்கள்வசிக்கும் நாடாகிவிடும்;' **என்பார்-.**

'பெற்றுடைய மண்', 'பிறந்துடைய மண்' என்பது அழகிய வாசகம். மக்கள் சென்று உறையக்காடு நாடாகும் என்பதால், இராமனின்றிக் கைகேயி பெற்றுடைய மண்ணை ஆளும் பொழுது மக்கள்இல்லாத நாடு காடாகிவிடும் என்றாராம். இராமன் சென்ற காடும் நாடாம், கைகேயி ஆளும் நாடும் காடாகும் ஆதலின் இராமனுக்குக் கைகேயி அளித்த காட்டை நாம் அவளுக்கு அவள் இருக்கிறநகரத்திலேயே உண்டாக்கிவிடுவோம் என்பதும் நகரமாந்தர் குறிப்பாகக் கொண்டு நயம்காணலாம். *107*

1713. **'என்னே, நிருபன் இயற்கை இருந்தவா!**
தன் நேர் இலாத தலைமகற்குத் தாரணியை
முன்ன கொடுத்து, முறை திறம்பத் தம்பிக்குப்
பின்னே கொடுத்தால் பிழையாதோ மெய்?' என்பார்.

'நிருபன் - சக்கரவர்த்தியின்; **இயற்கை இருந்தவா என்னே!** - இயல்பு இருந்த விதம் என்னவாய்உள்ளது; **தன் நேர் இல்லாத தலைமகற்குத் தாரணியை முன்னே கொடுத்து** - தனக்குச்சமானமில்லாத மூத்த மகனுக்குப் பூமியை முன்னர் ஆளக் கொடுப்பதாக அவையில் சொல்லிவிட்டு; **முறை திறம்ப** - அச் சொல் முறை மாறுபடும்படி; **பின்னே** - பிறகு (கைகேயியின்அந்தப்புரத்தில்); **தம்பிக்குக் கொடுத்தால்-** பரதனுக்குக் கொடுத்தால்; **மெய் பிழையதோ?'** - சத்தியம் தவறுபடாதோ;' **என்பார் -.**

நகர மாந்தர் அவல மனநிலையினும் இராமன்பால் கொண்ட அன்பின் மனநிலையினும்எழுந்ததாயினும். இஃது ஓர் அரிய வாதம். வரம் கொடுத்து மறுத்தால் சத்தியம் தவறுமாயின்,அவையில் சொல்லிய வார்த்தையை அந்தப்புரத்தில் மாற்றினால் அச் சத்தியம் தவறாதோ என்பது மக்கள் வாதம். மேம்போக்காகத் தயரதனை மெய் பிறழ்ந்தவனே என்று காட்டும் இவ்வாதம்; ஆயினும் கூர்ந்து நோக்குவார் உண்மை உணர்வார். கைகேயிக்கு வரம்அளிக்கப்பெற்றது மிகவும் முன்பாகும்; அரசவையில்

இராமனுக்கு அரசு உரிமை அளிக்கப்பெறுதற்கு மிகநெடுங்காலம் முன்னரே கைகேயிக்கு அளித்த வரம்தான் இப்பொழுது மீண்டும் எடுத்துமெய்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. 'வரம் எது' என்ற விளக்கம் இப்பொழுது வந்ததே அன்றி, வரம்முன்பே உள்ளது ஆதலின் அஃது எதுவாயினும் அதனை அளிப்பதுதான் தசரதனது, வாய்மையாம். முதற்சொல்லிய சொல்லிற் பிறழாமையே வாய்மை காத்தல் ஆதலின், அதனைக் காத்தற்குப்பின்னர்க் கூறிய அவையிடை நிகழ்ந்த உரையை மாற்றுதல் வாய்மை தவறுதலாகாதாம் என்பதால்வாய்மை காக்கவே வரம் கொடுக்கிறான் தசரதன் - அவையினில் கூறிய சொல் தவறாமைப்பொருட்டுத் தன் உயிரை இழக்கிறான்; இதனால் பின்னால் 'வாய்மையும் மரபும் காத்து மன்னுயிர்துறந்த வள்ளல்' என்று (4018) வாலியால் தயரதன் போற்றப்பட்டதாகக் கம்பர்அமைத்தார் எனலாம். 108

1714. ' கோதை வரி வில் குமரற் கொடுத்த நில
மாதை ஒருவர் புணர்வாராம்? வஞ்சித்த
பேதை சிறுவனைப் பின் பார்த்து நிற்குமே,
சீதை பிரியினும் தீராத் திரு?' என்பார்.

*'**கோதை வரிவில் குமரன் கொடுத்த நிலமாதை** - வெற்றி மாலை சூடிய கட்டமைந்தகோதண்டத்தை உடைய இராமனுக்குப் பேரவையில் கொடுக்கப் பெற்ற நிலமகளை; **ஒருவர்புணர்வார்** - வேறு ஒருவர் (பரதன்) கூடுவார்; (அப்படிக் கூடினால்); **சீதை பிரியினும் -** சீதாபிராட்டி காடு சென்றாலும்; **தீராத் திரு -** தானும் காடு செல்லாமல்தங்கிவிட்ட செல்வமகள்; **வஞ்சித்த பேதை -** வஞ்சனை செய்த கைகேயியின்; **சிறுவனை-** மகனாகிய பரதனை; **பார்த்துப் பின் நிற்குமே?' -** பார்த்துக்கொண்டுஏற்றுக்கொண்டு நிற்பாளா;' **என்பார்-.***

*'ஆம்' உரையசை. 'சீதை பிரியினும் தீராத் திரு' என்பது சீதை இந்நகரத்தை விட்டுப்பிரிந்த அளவில் செல்வ மகளும் இந்நகரை விட்டுப் போய்விடுவாள் என்பது குறித்தது. **109***

1715. உந்தாது, நெய் வார்த்து உதவாது, கால் எறிய
நந்தா விளக்கின் நடுங்குகின்ற நங்கைமார்,
"செந்தாமரைத் தடங் கண் செல்வி அருள் நோக்கம்
அந்தோ! பிரிதுமோ? ஆ! விதியே! ஓ!' என்பார்.

*'**உந்தாது -** தூண்டப்படாமல்; **நெய்வார்த்து உதவாது -** நெய்ஊற்றி உதவிசெய்யாமல்; **கால் எறிய -** காற்று வீசுதலால்; **நந்தா விளக்கின் -** (நடுங்குகின்ற) கெடாத விளக்குப் போல; **நடுங்குகின்ற நங்கைமார் -** துடிக்கின்றமகளிர்; **'செந்தாமரைத் தடங்கண் -** (இராமரை) செந்தாமரை மலர் போன்ற விசாலமானகண்களாற் பெறும்; **செல்வி அருள் நோக்கம்-** தக்க பருவத்தே விளையும் அருள்பார்வையை; **பிரிதுமோ? -** பிரியப் போகிறோமோ; **அந்தோ! ஆ! விதியே! ஓ!' என்பார் -.***

நந்தா விளக்காயினும் தூண்டுதல், நெய்வார்த்தல் முதலிய உதவியில்லை மாறாகக் காற்று எறிகிறது; எனவே அணையாமலும் இருக்கிறது, நடுங்கவும் எப்போது

அணையுமோ என்பது போல் உள்ளது. மகளிர் உயிர்விடவும் செய்யாது வாழவும் இயலாமல் அவலத்தில் துடிக்கின்றனர் என்பதாம். 'அந்தோ! ஆ! ஓ' என்பன இரக்கக் குறிப்புகள். 110 இலக்குவன் சினம்

கலித்துறை

1716. **கேட்டான் இளையோன்;**
'கிளர் ஞாலம் வரத்தினாலே
மீட்டாள்; அளித்தாள் வனம்
தம்முனை, வெம்மை முற்றி;-
தீட்டாத வேல் கண் சிறு
தாய்' என, யாவராலும்
மூட்டாத காலக்
கடைத் தீ என மூண்டு எழுந்தான்.

இளையோன் - இளைய பெருமாளாகிய இலக்குமணன்; **'தீட்டாத வேல் கண்சிறு தாய் -** (இயல்பில் கூர்மை உடைய) தீட்டப் படாத வேல் போன்ற கண்ணை உடையசிற்றன்னையாகிய கைகேயி; வெம்மை முற்றி - கொடுமை மிகுந்து; **கிளர் ஞாலம்** -விளங்குகின்ற பூமியை; **வரத்தினாலே மீட்டாள் -** அரசனிடம் பெற்ற வரத்தால்(தன்மகன் பரதன் பக்கமாக) திருப்பிக்கொண்டாள்; **தம்முனை - தன்** அண்ணனாகியஇராமனுக்கு; **வனம் அளித்தாள்.'** காட்டைக் கொடுத்தாள்; **என -** என்று; **கேட்டான் -** கேள்விப்பட்டு; **யாவராலும் மூட்டாத -** ஒருவராலும் உண்டாக்கப்படாத (இயற்கைச் சீற்றம் ஆகிய); **காலக் கடைத்தீ என -** ஊழி இறுதியில் உண்டாகும் பெருநெருப்பு என்று சொல்லும்படி; **மூண்டு எழுந்தான் -** சீற்றம் மிகுந்து எழுந்தான்.

மீட்டல்- இராமனிடம் சென்ற அரசாட்சியைப் பரதனுக்குத் திருப்பியது. 'தம்முனை -உருபுமயக்கம் - நான்காவதன்கண் இரண்டாவது வந்தது. 'தமன்முனுக்கு' என வரும். 111

1717. **கண்ணின் கடைத் தீ உக,**
நெற்றியில் கற்றை நாற,
விண்ணில் சுடரும் சுடர் தோன்ற,
மெய்ந்நீர் விரிப்ப,
உள் நிற்கும் உயிர்ப்பு எனும்
ஊதை பிறக்க, நின்ற
அண்ணல் பெரியோன் தனது
ஆதியின் மூர்த்தி ஒத்தான்.

கணணின் கடைத் தீ உக - கண் முனையிலிருந்து நெருப்புப் பொறி சிந்த; **நெற்றியில் கற்றை நாற -** அந்நெருப்புப் பட்டு நெற்றி மயிர் சுருஏறி நாற; **விண்ணில் சுடரும் சுடர் தோன்ற -** வானத்தில் ஒளிவீசும் சூரியன்இலக்குமணனிடமாகித் தோன்ற; **மெய்ந்நீர் விரிப்ப -** உடம்பு வியர்வைத் துளிகளைஎங்கும் பரவச் செய்ய; **உள் நிற்கும் உயிர்ப்பு எனும் ஊதை பிறக்க -** உடம்பின் உள்ளே உள்ள நெடு மூச்சு என்னும் காற்று வெளித்

தோன்ற; **நின்ற அண்ணல்பெரியோன் -** சீறி நின்ற தலைமைப்பாடு உடைய இலக்குமணன்; **தனது ஆதியின் மூர்த்தி ஒத்தான்** - தனது பூர்வ வடிவமாகிய (ஆயிரம் தலை உடைய) ஆதி சேடனைப் போன்றிருந்தான்.

'நெற்றியில் கற்றை நாற' என்பதற்கு நெற்றி மேல் புருவமயிர் தொகுதி தோன்ற எனஉரைக்கலாம். சீற்றம் மிக்குழிப் புருவம் நெரிந்து நெற்றிமேல் ஏறல் மெய்ப்பாடாம்; இங்கே நாற என்பது தோன்ற என்னும் பொருள். பெறும். 'புன்புல மயிரும் பூவாக் கட்புலம் புறத்து நாறா வன்பறழ்' என்புழிப் (4746.) போல இலக்குவன் ஆதிசேடனது அவதாரம் ஆதலின்' ஆதியின்மூர்த்தி' என்றார். அரவின் சீற்றம் போன்றது இலக்குவன் சீற்றம் என்பதாம். சூரியன்நெற்றியில் தோன்றச் சினநெருப்பு ஒளிவீசுதல் சூரியன் போலுதலாகும். *112*

கைகேயிமேல் சினந்து இலக்குவன் போர்க்கோலம் மேற்கொளல்

1718. **'சிங்கக் குருளைக்கு இடு தீம்**
சுவை ஊனை, நாயின்
வெங் கண் சிறு குட்டனை
ஊட்ட விரும்பினாளே!
நங்கைக்கு அறிவின் திறம்!
நன்று, இது! நன்று, இது!' என்னா,
கங்கைக்கு இறைவன்
கடகக் கை புடைத்து நக்கான்.

'சிங்கக் குருளைக்கு **இடு தீம்சுவை ஊனை -** சிங்கக் குட்டிக்குக் கொடுத்தற்குரிய இனிய சுவையுடைய மாமிசத்தை; வெங்கண்நாயின் சிறு குட்டனை - கொடிய கண்ணை உடைய நாயின் சிறு குட்டிக்கு; ஊட்ட விரும்பினாளே! -உண்பிக்க ஆசைப்பட்டாளே; நங்கைக்கு - கைகேயிக்கு; **அறிவின் திறம் நன்று இது! நன்று இது' -** புத்தி வன்மையாகிய இது நன்றாயிருந்தது;' **என்னா -** எனச் சொல்லி; **கங்கைக்கு இறைவன் -** இலக்குவன்; **கடகக் கை -** கடகம் அணிந்ததன்னுடைய கையை; **புடைத்து -** தட்டி; **நக்கான் -** சிரித்தான்.

பொருத்தம் அற்ற செயல் செய்தாள் கைகேயி என்பதை இவ்வாறு கூறினான். சிறுகுட்டனை -குட்டனுக்கு உருபுமயக்கம்; நான்காவதன்கண் இரண்டாவது வந்தது. 'நன்று இது' இகழ்ச்சிக்குறிப்பு - கங்கைவரை உள்ள நாடு கோசலம் ஆதலின் இலக்குவன் **'கங்கைக்கிறைவன்'** எனப்பட்டான். **இனி** சரயு நதிக்கு 'இராமகங்கை' எனும் பெயருண்மையின் அதுபற்றிக் 'கங்கைக் கிறைவன்' எனப்பட்டான் என்பது ஏற்குமேல் கொள்க. *113*

1719. **சுற்று ஆர்ந்த கச்சில்**
சுரிகை புடை தோன்ற ஆர்த்து,
வில் தாங்கி, வாளிப்
பெரும் புட்டில் புறத்து வீக்கி,
பற்று ஆர்ந்த செம் பொன்
கவசம், பனி மேரு ஆங்கு ஓர்

புற்று ஆம் என ஓங்கிய
தோளொடு, மார்பு போர்க்க.

சுற்று ஆர்ந்த கச்சில்- இடையைச் சுற்றி அமைந்த இடைக்கச்சிலே; **கரிகை -** வாளை; **புடை தோன்ற ஆர்த்து -** வெளியில் தெரியும்படி கட்டி; **வில் தாங்கி -** வில்லைச் சுமந்து; **வாளிப் பெரும்புட்டில் புறத்து வீக்கி -** அம்புகள் அமைந்த பெரியதூணியை முதுகுப்புறத்தில் கட்டியமைத்து; **பற்று ஆர்ந்த செம்பொன் கவசம் -** நன்றாகப்பிடிப்புப் பொருந்திய செம்பொன்னாலாகிய கவசம்; **பனிமேரு ஆங்கு ஓர் புற்று ஆம் என -** குளிர்ந்த மேரு மலை ஒரு புற்று ஆகும் என்று சொல்லும்படி; **ஓங்கிய தோளொடு -** உயர்ந்துள்ள தோளோடு; **மார்பு போர்க்க -** மார்பையும் மூடிக்கொள்ள.

இடுப்பைச் சுற்றியுள்ள கச்சில் வாளைச் செருகுதல் இயல்பு. தோளின் பெருமை நோக்கமேருமலை ஒரு புற்றுப் போலத் தோன்றும் என்றார். *114*

1720. **அடியில் சுடர் பொன்**
கழல் ஆர்கலி நாண ஆர்ப்ப
பிடியில் தடவும் சிலை
நாண் பெரும் பூசல் ஓசை,
இடியின் தொடர,
கடல் ஏழும் மடுத்து, இஞ் ஞால
முடிவில் குமுறும்
மழை மும்மையின்மேல் முழங்க,

அடியில் சுடர் பொன் கழல் ஆர்கலி நாண ஆர்ப்ப - பாதங்களில் ஒளிவீசும்பொன்னால் ஆகிய வீரக்கழலை கடல் வெட்கமுறும் படி பேரொலி செய்ய; பிடியில் **தடவும் -** கைப்பிடியால் தடவப் பெறுகின்ற; சிலை நாண் பெரும் **பூசல் ஓசை -** வில்லினதுகயிற்றைத் தெறிப்பதால் உளதாகும் பெரிய ஆரவார ஒலி; **இஞ்ஞால முடிவில் -** இந்த உலக முடிவில்; கடல் ஏழும் மடுத்து - ஏழு கடல்களையும் குடித்து; **இடியின் தொடர -** இடிகளோடு தொடர்ந்து; குமுறும்- முழங்குகின்ற; **மழை -** மழையைக்காட்டிலும்; **மும்மையின் மேல் முழங்க-** மூன்று மடங்கு அதிகமாக ஒலிக்க.

வில்லில் நாண் ஏற்றிய பிறகு நாணின் இறுக்கத்தைச் சோதித்துத் தெறிப்பர்;தெறிக்கும்போது எழும் ஓசை பேரொலியாக உண்டாகும். அதை வருணிப்பது கவிமரபு. *115*

1721. **வானும் நிலனும் முதல் ஈறு இல்**
வரம்பு இல் பூதம்
மேல்நின்று கீழ்காறும்
விரிந்தன வீழ்வபோல,
தானும், தன தம்முனும் அல்லது,
மும்மை ஞாலத்து
ஊனும் உயிரும் உடையார்கள்
உளைந்து ஒதுங்க,

***தானும் தன தம் முனும் அல்லது* -** இலக்குமணனும், அவனுக்குத் தமையனாகிய இராமனும்அல்லாமல்; **மும்மை ஞாலத்து -** மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள; **ஊனும் உயிரும்உடையார்கள்-** உடம்பும் உயிரும் உடைய அனைவரும்; **வானும் நிலனும் முதல் ஈறு இல் மேல்நின்று கீழ்காறும் விரிந்தன -** வானும், நிலமும் முதலிய, அழிவற்ற, மேலிருந்து கீழ்வரை விரிந்துள்ளனவாகிய; **வரம்பில் பூதம் -** கணக்கில்லாத பூதங்கள்; **வீழ்வ போல -** விழுகின்றன போலக் கருதி; **உளைந்து ஒதுங்க -** வருந்தி விலக.

நிலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயம் முதலிய ஐந்து பெரும் பூதங்களும் அழிவற்றவை. மேலிருந்துகீழ்வரை விரிந்துள்ளவை. அப்பூதங்கள் விழுவனவாகக் கருதினர் அனைவரும் என்பதாம். ஐம்பூதங்களில் முதலதான வானும் இறுதியதான நிலனும் கட்டி, ஐந்தையும்பெறவைத்தார். இலக்குவனது சீற்ற ஆவேசம் அப்படி இருந்தது என்றார். ***116***

1722. 'புவிப் பாவை பரம் கெட,
போரில் வந்தோரை எல்லாம்
அவிப்பானும், அவித்து அவர்
ஆக்கையை அண்டம் முற்றக்
குவிப்பானும், எனக்கு ஒரு
கோவினைக் கொற்ற மௌலி
கவிப்பானும், நின்றேன்; இது
காக்குநர் காமின்' என்றான்.

'புவிப் பாவை பரம் கெட - உலகம் என்னும் மகள்தன் சுமை நீங்க; **போரில் வந்தோரை எல்லாம் -** என்னோடு போர்க்கண் வந்தவர்களைஎல்லாம்; அவிப்பானும் - அழிப்பதற்காகவும்; **அவித்து - அழித்து; அவர் ஆக்கையை-** அவர்களின் உடல்களை; **அண்டம் முற்றக் குவிப்பானும்-** உலகஅண்டமெல்லாம் நிறையக் குவிப்பதற்காகவும்; **எனக்கு ஒரு கோவினை -** எனக்கு ஒப்பற்றதலைவனாக உள்ள இராமனுக்கு; **கொற்ற மௌலி -** வெற்றி பொருந்திய மகுடத்தை; **கவிப்பானும் -** சூட்டுதற்காகவும்; **நின்றேன் -** (இப்போது ஆயத்தமாக) நிற்கின்றேன் **; இது காக்குநர் காமின்' -** இதைத் தடுத்துக் காத்துக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் காப்பாற்றிக்கொள்ளுங்கள்;' **என்றான்.**

இது கைகேயியையும் அவளைச் சார்ந்தோரையும் நோக்கிக் கூறியதாகக் கொள்க. 'காக்குநர்- படர்க்கை. காமின் - முன்னிலை இட வழுவமைதி. ***117***

1723. விண் நாட்டவர், மண்ணவர்,
விஞ்சையர், நாகர், மற்றும்
எண் நாட்டவர், யாவரும்
நிற்க; ஓர் மூவர் ஆகி,
மண் நாட்டுநர், காட்டுநர்,
வீட்டுநர் வந்தபோதும்,
பெண் நாட்டம் ஒட்டேன். இனிப்
பேர் உலகத்துள்' என்னா.

'விண் நாட்டவர் - தேவர் உலகத்துள்ளவர்; **மண்ணவர்** - மண்ணுலகில் உள்ளவர்; விஞ்சையர் - வித்தியாதரர்; **நாகர்** - பாதல உலகத்தில் வசிப்போர்; **மற்றும்** - வேறாக; **எண் நாட்டவர்** - எண்ணப்படும் நாட்டில் உள்ளவர்; **யாவரும்** - அனைவரும்; **நிற்க** - கிடக்கட்டும்; (அவரினும் மேம்பட்டு) **ஓர் மூவர்ஆகி** - மூன்று பேராக இருந்து; **மண் நாட்டுநர்** - உலகத்தை நிலை நிறுத்திக்காக்கின்ற திருமாலும்; **காட்டுநர்** - படைக்கின்ற பிரமனும்; **வீட்டுநர்** - அழிக்கின்ற உருத்திரனும் ஆகிய மூவர் (துணையாக); **வந்த போதும்** - வந்தாலும்; **இனிப் பேர் உலகத்துள் பெண் நாட்டம்** - இனி இவ்வுலகில் பெண்ணின் மனக்கருத்துக்கு; **ஒட்டேன்** - உடன்படேன்; **என்னா** - என்று சொல்லி. யார் துணையாக வரினும் கைகேயியின் மனக்கருத்து நிறைவேற விடமாட்டேன் என்பான் இவ்வாறுகூறினான். நாட்டுதல் - நிலைபெறுத்தல்- நிலைநிறுத்தல் அதாவது காத்தலாம். "உலகம்யாவையும் தாம் உளவாக்கலும், நிலை பெறுத்தலும், நீக்கலும்" என்பது (1.) காண்க. 118

1724. காலைக் கதிரோன் நடு உற்றது ஓர்
வெம்மை காட்டி,
ஞாலத்தவர் கோ மகன், அந்
நகரத்து நாப்பண்,
மாலைச் சிகரத் தனி
மந்தர மேரு முந்தை
வேலைத் திரிகின்றதுபோல்,
திரிகின்ற வேலை,-

ஞாலத்தவர் கோ மகன் - சக்கரவர்த்தியின் இளைய மகனாகிய இலக்குவன்; **காலைக் கதிரோன்** - காலை இள ஞாயிறு; **நடு உற்றது ஓர் வெம்மை காட்டி** - உச்சிக்கு வந்தாற்போன்ற ஒரு வெப்பக் கடுமையைக் காட்டி; **முந்தை** - முன்காலத்தில்; **மாலைச் சிகரத் தனி மந்தர மேரு** - ஒழுங்கான குடுமிகளை உடைய ஒப்பற்ற மந்தர மலை; **வேலைத் திரிகின்றது போல** - கடலின் கண் (மத்தாக) சுழல்கின்றது போல; **அந்நகரத்து நாப்பண்** - அவ் அயோத்தி நகர நடுவில்; **திரிகின்ற வேலை** - சுழன்று வருகின்ற நேரத்தில்.

பாற்கடலைக் கடையும்போது மந்தர மலையை மத்தாக்கிக் கடைந்த போது 'மந்தரமாலைசுழன்றதுபோல' என அதனை இலக்குவன் திரிகின்றமைக்கு உவமையாக்கினார். 119

இலக்குமணன் நாணொலி கேட்டு இராமன் வருதல்

1725. வேற்றுக் கொடியாள்
விளைவித்த வினைக்கு விம்மி,
தேற்றத் தெளியாது அயர்
சிற்றவைபால் இருந்தான்,
ஆற்றல் துணைத் தம்பிதன்
வில் - புயல், அண்ட கோளம்

கீற்று ஒத்து உடைய, படும்
நாண் உரும் ஏறு கேளா.

வேற்றுக் கொடியாள் - மனம் வேறுபட்ட கொடியவளான கைகேயி; **விளைவித்தவினைக்கு -** உண்டாக்கிய துன்பச் செயலுக்கு; விம்மி - கலங்கி; தேற்ற - ஆறுதல் கூறவும்; **தெளியாது -** மனம் சமாதானம் அடையாமல்; அயர் - சோர்கின்ற; **சிற்றவைபால் இருந்தான் -** சுமித்திரையாகிய சிற்றன்னையிடத்தே இருந்தவனாகிய இராமன்; **ஆற்றல்-** வலியிற் சிறந்த; **துணைத் தம்பிதன்-** தனக்குத் துணையாகிய இலக்குவனது; **வில்புயல் -** வில் என்கிற மேகத் திருந்து; **அண்ட கோளம்** - உலக உருண்டை; **கீற்று ஒத்து உடைய** - கீறு கீறாகப் பிளவுபட்டுத் தரும்படி; **படும்** - உண்டாகிய; **நாண் உரும் ஏற** - நாணொலியாகிய இடியேற்றொலியை; **கேளா** - கேட்டு.

இராமன் சுமித்திரை மாளிகை சென்றதை இப்படலத்து இருபத்தெட்டாம் பாடலிற் காண்க. கேளா - செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம். அது 'வந்தான்' என அடுத்த பாட்டில் முடியும். *120*

1726. **வீறு ஆக்கிய பொற் கலன்**
வில்லிட, ஆரம் மின்ன,
மாறாத் தனிச் சொல் துளி
மாரி வழங்கி வந்தான்-
கால் தாக்க நிமிர்ந்து, புகைந்து
கனன்று, பொங்கும்
ஆறாக் கனல் ஆற்றும் ஓர்
அஞ்சன மேகம் என்ன.

வீறு ஆக்கிய பொன் கலன் வில்லிட - அழகிற் சிறந்த பொன்னால் ஆகிய அணிகலன்ஒளி வீச; **ஆரம் மின்ன** - (மார்பில்) முத்துவடம் ஒளிவிட்டு விளங்க; **கால்தாக்க** - புயற்காற்று வீச; **நிமிர்ந்து** - மேல்நோக்கி; **புகைந்து** - புகைபொங்கி; **கனன்று** - எரிந்து; **பொங்கும்** - மேலும் மிகுகின்ற; **ஆறாக்கனல்** - அணையாத நெருப்பை; **ஆற்றும்** - அணைக்கின்ற; **ஓர் அஞ்சன மேகம் என்ன** - ஒரு மை போலும் கரிய மேகம் போல; **மாறா** - மாறுபடாத; **தனிச் சொல் மாரித்துளி** - ஒப்பற்ற சொல்லாகிய மழைத் துளியை; **வழங்கி** - சொல்லிக்கொண்டு; **வந்தான்** -

நெருப்பு. இலக்குவன் சீற்றம். அது தணிக்குஞ் சொல் மழைத்துளி வழங்கும் அஞ்சன மேகம்இராமன் என உருவகம் கொள்க. *121*

இராமன் இலக்குவனுடன் உரையாடுதல்

1727. **மின் ஒத்த சீற்றக் கனல் விட்டு**
விளங்க நின்ற,
பொன் ஒத்த மேனிப் புயல் ஒத்த
தடக் கையானை,
'என் அத்த! என், நீ, இமையோரை

முனிந்திலாதாய்,
சன்னத்தன் ஆகித் தனு ஏந்துதற்கு
ஏது?' என்றான்.

மின் ஒத்த சீற்றக் கனல் விட்டு விளங்க நின்ற - மின்னலைப் போன்று கோபநெருப்பு விட்டுப் பிரகாசிக்கும்படி நின்றுகொண்டிருந்த; ***பொன் ஒத்த மேனி*** -பொன்னிறமான திருமேனியையும்; ***புயல் ஒத்த தடக் கையானை*** - மேகம் போன்றவாரிவழங்கும் வண்மையுடைய பெரிய கையினையும் உடைய இலக்குவனை (நோக்கி); ***'என் அத்த*** - என் தலைவனே!; ***இமையோரை முனிந்திலாதாய்*** - (இவ்வாறு நிகழ்தற்கு மூலமாகிய - ஏதுவாகிய) தேவர்களைக் கோபிக்காதவனாகிய; ***நீ -; சன்னத்தன் ஆகி*** - யுத்தமுனைப்புடையவனாய்; ***தனு ஏந்துதற்கு ஏது என்?'*** - வில்லை ஏந்துதற்குக் காரணம் என்ன; ***என்றான் -***

அத்த என்பது அன்புபற்றி வந்த உயர்சொல் 'இவ்வாறு எல்லாம் நிகழத் தேவர்களே மூலகாரணம். அவர்களை வெறாத நீ இப்பொழுது வில் ஏந்த என்ன காரணம்' என்று வினவியதாகக்கொள்க. 'இறையேனும் முனிந்திலாதாய்' என்ற பாடம் இவ்விடத்தில் சிறப்புடையது.சிறிதளவேனும் எப்பொழுதும் கோபம் வராத சாந்தமூர்த்தியாக விளங்கும் நீ இன்று சினம் மூண்டு வில் ஏந்தக் காரணம் என்ன என்று கேட்டதாக உரைக்கப் பொருள் சிறத்தல் காண்க. அது பின்னர் 'அறம் வற்றிட ஊழ் வழுவுற்ற சீற்றம் விளையாத நிலத்து உனக்கு எங்ஙன்விளைந்தது?'' *(1730)* என வருவதனோடும் பொருந்துமாறும் காண்க. இனித் தேவர்களிடம் பெரிய பக்தி உடைய நீ - அவர்களை முனியாத நீ இன்று வில் ஏந்தக் காரணம் என்ன என்று கூறியதாகக்கொண்டு முன்னர் இப்படலத்து *118* ஆம் பாடலாற் கூறிய இலக்குவன் வார்த்தை செவிப்பட்டு இராமன் கூறுவதாகவும் கொள்ளப் பொருள் ஒன்றும்.
122

இலக்குவன் உரை

1728. 'மெய்யைச் சிதைவித்து, நின்மேல்
முறை நீத்த நெஞ்சம்
மையின் கரியாள் எதிர், நின்னை அம்
மௌலி சூட்டல்
செய்யக் கருதி, தடை செய்குநர்
தேவரேனும்,
துய்யைச் சுடு வெங் கனலின்
சுடுவான் துணிந்தேன்.

'மெய்யைச் சிதைவித்து - சத்தியத்தை அழியச் செய்து; ***நின் மேல் முறை*** - உன்னுடைய சிறப்பான அரசு முறைமையை; ***நீத்த*** - நீக்கின; ***நெஞ்சம் மையின்கரியாள் எதிர்*** - மனத்தால் மை போலக் கரியவளான கைகேயியின் எதிரே; ***நின்னை*** - உன்னை; ***அம் மௌலி சூட்டல் செய்யக் கருதி*** - அந்த மகுடத்தை அணிந்து கொள்ளுதல்செய்ய நினைத்து; ***தடை செய்குநர் தேவரேனும்*** - தடை செய்பவர்கள் தேவராயினும்; ***துய்யைச் சுடு*** - பஞ்சை எரிக்கின்ற; ***வெங் கனலின்*** - கொடு நெருப்புப் போல; ***சுடுவான்*** - எரித்திட; ***துணிந்தேன்*** - உறுதிசெய்தேன்.'

acharya.org

‘நின் மேல் முறை’ - ‘உன் மேல் உள்ள மகன் என்கின்ற அன்பு முறைமையை’ என்றும்பொருள் உரைக்கலாம் - இது காறும் கைகேயியின் அன்பு மகன் என இராமன் வளர்ந்ததை அவனும்அறிவான் ஆதலின். ‘இமையோரை முனிந்திலாதாய்’ இன்று முனிவானேன் என்ற இராமன் வினாவிற்கு; தடை செய்குநர் தேவரேனும்’ என்பது இலக்குவன் உரைத்த பதில் எனக்கொள்ளின்; ‘இமையோரை’ என்னும் பாடம் வன்மை பெற இதுவும் ஒரு சான்றாகும். ***123***

1729. ‘வலக் கார் முகம் என் கையது ஆக,
அவ் வானுளோரும்
விலக்கார்; வேர் வந்து விலக்கினும்,
என் கை வாளிக்கு
இலக்கா எரிவித்து, உலகு எழினோடு
ஏழும், மன்னர்
குலக் காவலும், இன்று, உனக்கு யான் தரக்
கோடி’ என்றான்.

‘வலக் கார்முகம் - வலிமை படைத்த வில்; **என் கையது ஆக** - என்கையின்கண் இருப்பதாக; **அவ்வானுளோரும்** - அந்தத் தேவர்களும்; **விலக்கார்** -என்னைத் துணிந்து தடுக்கமாட்டார்; **அவர் வந்து விலக்கினும்** - (ஒருவேளை) அவர் வந்து தடுத்தாலும்; **என் கை வாளிக்கு** - என் கையில் உள்ள அம்புக்கு; **இலக்கா** -குறியாகும்படி; **எரிவித்து** - (அவர்களை) எரியச் செய்து; **உனக்கு -; உலகு ஏழினோடுஏழும்** - பதினான்கு உலகங்களும்; **மன்னர் குலக் காவலும்** - அரசர் குலத்துக் காவல்தொழிலாகிய சக்கரவர்த்தியாம் தன்மையும்; **இன்று** - இப்பொழுதே; ***யான் தர*** - நான் கொடுக்க; ***கோடி’*** - கொள்வாய்;’ **என்றான்-**

கார்முகம் - வில். தசரதன் மன்னர் மன்னன் ஆதலின் ‘மன்னர் குலக் காவலும்’இராமனுக் குரியதாக்குவேன் என்றான் இலக்குவன். ***124***

இராமன் உரை

1730. இளையான் இது கூற,
இராமன், ‘இயைந்த நீதி
வளையாவரும் நல் நெறி நின்
அறிவு ஆகும் அன்றே?
உளையா அறம் வற்றிட,
ஊழ் வழுவுற்ற சீற்றம்,
விளையாத நிலத்து, உனக்கு
எங்ஙன் விளைந்தது?’ என்றான்.

இளையான் - இலக்குவன்; **இது கூற** - இதனைச் சொல்ல; **இராமன்-; ‘இயைந்த நீதி வளையாவரும் நல்நெறி நின் அறிவு ஆகும் அன்றே?** - அரசர்க்குப் பொருந்தியநீதிக்குச் சிறிதும் மாறுபடாத நல்ல வழியிற் செல்லுவது நின் அறிவாகும் அல்லவா; **ஊழ் வழுவுற்ற சீற்றம்** - முறைமைக்கு மாறாக உள்ள கோபம்; **விளையாத நிலத்து** -

உண்டாகாத உன் மனத்தில்; **அறம் உளையா வற்றிட** - தருமம் மனம் வருந்திக் கெடும்படி; **உனக்கு விளைந்தது எங்ஙன்?** - உனக்கு உண்டாகியது எவ்வாறு; **’என்றான்-.**

விளையாத நிலத்து - உண்டாகாத குடும்பத்தில் என்று பொருள் உரைத்து, ‘வாய்மையும் நீதிமுறைமையும் சிறிதும் தவறாத தயரத மன்னன் வழிவில் வந்த உனக்கு எப்படி முறை தவறிய சீற்றம்விளைத்து’ என்று கேட்டதாக உரைப்பதும் ஒரு பொருள் உண்டு. இராமனது பண்பு நலத்துக்கு அவன்அவ்வாறு கூறியதாகக் கேட்டு பொருந்தாமையின் அவ்வுரைசிறவாதாம். *125*

இலக்குவன் கேள்வி

1731. ***நீண்டான் அது உரைத்தலும்,***
நித்திலம் தோன்ற நக்கு,
‘ “சேண்தான் தொடர் மாநிலம்
நின்னது” என்று, உந்தை செப்பப்
பூண்டாய்; “பகையால் இழந்தே,
வனம் போதி” என்றால்,
யாண்டோ, அடியேற்கு இனிச்சீற்றம்
அடுப்பது?’ என்றான்.

நீண்டான் - நெடியோனாய இராமன்; **அது உரைத்தலும்** - அச்சொற் கூறுதலும்; **நித்திலம் தோன்ற நக்கு** - (இலக்குவன்) பற்கள் வெளித் தோன்றச்சிரித்து; **‘சேண்தான் தொடர் மாநிலம் நின்னது’ என்று உந்தை செப்ப** - நெடுந்தூரம்பற்றியுள்ள அகன்ற பெரிய கோசல அரசு உன்னுடையது என்று உன் தந்தை சொல்ல; **பூண்டாய்** - சரி என்று அதனை மேற்கொண்டாய்; **பகையால்** - பகைவர்களால்;’ **இழந்து வனம் போதி என்றால்** - அரசை இழந்து காட்டிற்குச் செல்’ என்று சொன்னால்; **அடியேற்கு** - அடியேனுக்கு; **சீற்றம் அடுப்பது** - கோபம் உண்டாவது; **இனி யாண்டோ’** -இனி எந்த இடத்திலோ;’ **என்றான்-** இராமனை வனம் போகச் சொன்ன கோபம் கொண்டு எந்தை என்னாமல் தயரதனை ‘நுந்தை’என்றான். சொன்ன சொல்லைப் பகையாளர் பேச்சைக் கேட்டு மாற்றிய இவ்விடத்தில் அல்லவாகோபம் வரவேண்டும். வேறு எவ்விடத்தில் இனிக் கோபம் விளைவது? என்றான் இலக்குவன் என்க. நித்திலம் - முத்து, இங்கே பற்களைக் குறித்தது. *126*

1732. ***‘நின்கண் பரிவு இல்லவர்***
நீள் வனத்து உன்னை நீக்க,
புன்கண் பொறி யாக்கை
பொறுத்து, உயிர் போற்றுகேனோ -
என் கட்புலமுன் உனக்கு
ஈந்துவைத்து, “இல்லை” என்ற
வன்கண் புலம் தாங்கிய
மன்னவன் காண்கொல்?’ என்றான்.

‘என் கண்புல முன் உனக்கு ஈந்து வைத்து - என் கண் எதிரே உனக்கு அரசைக்கொடுத்து; ‘இல்லை’ என்ற- பிறகு உனக்கு அரசு இல்லை என்று சொல்லிய; ***வன் கண் புலம்தாங்கிய மன்னவன் காண்கொல்?*** - கொடுந் தன்மை உடைய தயரதனோ யானும்; ***நின்கண்பரிவு இல்லவர்?*** - உன்னிடத்து அன்பு இல்லாதவர்கள்; ***நீள்வனத்து*** - நீண்டகாட்டில்; ***உன்னை நீக்க*** - உன்னை அனுப்ப (அதன் பிறகும்); ***புன்கண் கொறி யாக்கை பொறுத்து*** - பொலிவழிந்த ஐம்பொறிகளை உடைய உடம்பைச் சுமந்து; ***உயிர் போற்றுகேனோ?’*** - உயிரைப் பாதுகாத்து (தயரதன் போல்) வாழ்வேனா;’ ***என்றான். -***

இராமனை வனம் அனுப்பித் தயரதன் உயிர் வாழ்வதாக நினைத்தவன் ஆதலின் நானும்அவ்வாறானவன் அல்லன் என்று இங்ஙனம் கூறினான் இலக்குவன். வன் - கொடிய, கண் புலம் -கண்ணாகிய புலம் எனினும் ஆம்.
127

இராமன் பதில்

1733. ‘ “பின், குற்றம் மன்னும் பயக்கும்
அரசு” என்றல், பேணேன்;
முன், கொற்ற மன்னன், “முடி
கொள்க” எனக் கொள்ள மூண்டது
என் குற்றம் அன்றோ? இகல்
மன்னவன் குற்றம் யாதோ? -
மின் குற்று ஒளிரும் வெயில்
தீக்கொடு அமைந்த வேலோய்!

மின் குற்று ஒளிரும் வெயில் தீக் கொடு அமைந்த வேலோய்!- மின்னலை வென்று விளங்குகின்ற வெயிலையும் நெருப்பையும் கொண்டு செய்யப் பெற்ற வேலை உடைய இலக்குவனே; ***கொற்ற மன்னன்*** - வெற்றியுடைய தயரதன்; ***முன் -; ‘முடிகொள்க’ என*** - மகுடத்தைச் சூடி அரசு ஏற்க எனச் சொல்ல; ***‘அரசு பின் மன்னும்குற்றம் பயக்கும்’ என்றல் பேணேன்*** - அரசாட்சி பிறகு மிகுதியும் நமக்குக் குற்றங்களை உண்டாக்கும் என்று கருதாமல்; ***கொள்ள மூண்டது*** - ஏற்றுக்கொள்ள முயன்றது; ***என்குற்றம் அன்றோ?*** - (இதில்) பகைவன்மை அழிக்கும் தயரதனாகிய மன்னவனது தவறு யாதுளது.’

ஆராயாமல் அரசு ஆள ஒப்புக்கொண்டது என் தவறுதானே அன்றி, அளித்தவன்மேல் தவறு இல்லைஎன்றான் இராமன். அரசு பலர் ஆசைப்படக் கூடிய ஒன்று. இதனாற் பின்னர்ப் பல தீமைகள்விளையும் என்று நான் கருதாமல் ஒப்புக்கொண்டமையால் என்னைத்தான் தண்டிக்க வேண்டுமேஅன்றி, எந்தையைக் குறைகூறல் சரியன்று என்று சமத்காரமாகக் கூறித் தம்பியை அடக்கினான்இராமன் என்க. *128*

1734. ‘நதியின் பிழை அன்று
நறும் புனல் இன்மை; அற்றே,
பதியின் பிழை அன்று;
பயந்து நமைப் புரந்தாள்

மதியின் பிழை அன்று;
மகன் பிழை அன்று; மைந்த!
விதியின் பிழை; நீ இதற்கு
என்னை வெகுண்டது?' என்றான்.

'மைந்த! - மகனே!; **நறும் புனல் இன்மை** - (என்றும் நீர் உள்ள ஆற்றிலே ஒரு சில காலங்களில்) நல்ல நீர் இல்லாமல் வற்றிப் போவது; **நதியின் பிழைஅன்று** -அவ் ஆற்றின் குற்றம் அன்று; **அற்றே** - அது போலவே; **பதியின் பிழைஅன்று** - (என்னைக் காடு செல்லும்படி சொன்னது) தந்தையின் குற்றம் அன்று; **பயந்துநமைப் புரந்தாள்** - (காடு செல்லும்படி வரம் வாங்கியது) பெற்று நம்மைக்காப்பாற்றிவளர்த்தவள் ஆகிய கைகேயியின்; **மதியின் பிழை அன்று** - அறிவினது குற்றமும் அன்று; **மகன் பிழை அன்று** - அவள் மகனாகிய பரதனது குற்றம் அன்று; **விதியின் பிழை** - விதியால் (நமது ஊழ்வினையால்) விளைந்த குற்றமே ஆகும். இங்ஙனம் இதனை ஆராயாது; **நீஇதற்கு வெகுண்டது என்னை?'** - நீ இந்தச் செயலுக்கு இவர்களைக் காரணமாக்கிக் கோபித்தது ஏன்?' **என்றான் -.**

ஊழ்வினை செலுத்தத் தாயும் தந்தையும் அவ்வினையின் கருவியாக இருந்து செயல்பட்டனரேஅன்றி அவர்களாக நம்மேல் பகை கொண்டு செய்தாரில்லை. மழைநீர் வரத்து இன்மையால் சிலகாலம் ஆற்றில் நீர் வற்றுவது போல் வினைவலியால் பெற்றோர் அன்பின்மை உடையார் போலத் தோன்றுவர், அவ்வளவேஎன்றானாம். மூவரையும் தாயர் என ஒப்பக் கருதல் பற்றிக் 'கைகேயியைப் பயந்து நமைப்புரந்தாள்' என்றான் இராமன்.
129

இலக்குவன் பதில்

1735. ***உதிக்கும் உலையுள் உறு தீ என***
ஊதை பொங்க,
'கொதிக்கும் மனம் எங்ஙனம்
ஆற்றுவென்? கோள் இழைத்தாள்
மதிக்கும் மதி ஆய், முதல்
வானவர்க்கும் வலீஇது ஆம்,
விதிக்கும் விதி ஆகும், என்
வில் - தொழில் காண்டி' என்றான்.

உலையுள் உதிக்கும் உறு தீ என ஊதை பொங்க - (கொல்லன்) உலைக்களத்துள்பிறக்கின்ற மிக்க நெருப்பைப் போல வெப்பமான பெருமூச்சு மேலே பொங்கிவர; **'கொதிக்கும் மனம்** - வெம்புகின்ற மனத்தை; **எங்ஙனம் ஆற்றுவென்** - எவ்வாறுதணியச் செய்வேன்; **கோள் இழைத்தாள்** - தீங்கு செய்தவளாகிய கைகேயியின்; **மதிக்கும் மதி ஆய்** - அறிவுக்கும் அறிவு தருவதாய்; **முதல் வானவர்க்கும்** - மும் மூர்த்திகளாய தேவர்களுக்கும்; **வலிது ஆம்** - வலிமையான; **விதிக்கும் விதி ஆகும்** - (நீ சொல்லிய) ஊழ்வினையையும் வென்று மாற்ற வல்ல ஊழ் ஆகிய; **என் வில் தொழில்காண்டி'** - எனது வில்லின் செயலைப் பார்ப்பாயாக;' **என்றான் -.**

விதியால் விளைந்தது என இராமன் சொல்ல, அந்த விதியையும் மாற்ற வல்ல விதி என்வில் என்றான் இலக்குவன். துடிக்கின்ற மனத்தை ஆற்ற முடியாமல் திணறுகிறேன் என்ற அவதியைமுதலில் வெளிப்படுத்துகிறான்; பின்னர் இதற்கு ஏதாவது முடிவு கண்டால்தான் என்மனம் ஆறும் என்பதாகப் பேசுகிறான்.
130

இராமன் தணிப்புரை

1736. ***ஆய்தந்து, அவன் அவ் உரை***
கூறலும், 'ஐய! நின்தன்
வாய் தந்தன கூறுதியோ,
மறை தந்த நாவால்?
நீ தந்தது, அன்றே,
நெறியோர்கண் நிலாதது? ஈன்ற
தாய் தந்தை என்றால், அவர்மேல்
சலிக்கின்றது என்னோ?'

அவன் - இலக்குவன்; **ஆய்தந்து** - ஆராய்ந்து; **அவ் உரை கூறலும்** -அந்தச் சொற்களைச் சொன்ன அளவில் (இராமன் அவனை நோக்கி); **'ஐய!** - தம்பி; **மறை தந்த நாவால்** - வேதங்களைச் சொன்ன நாக்கினால்; **நின்தன் வாய்தந்தனகூறுதியோ?** - உன் வாயில் வந்தவைகளைக் கூறுகின்றாயோ, **நீ தந்தது** - நீஇப்பொழுது (உன் வாயால்) தந்த சொல்; **நெறியோர்கண் நிலாதது அன்றே?** -நல்நெறியில் நடப்பவர்கள் இடத்தில் நிற்கத்தகாத சொல் அல்லவா; **ஈன்ற தாய் தந்தை என்றால்** - (உன் கருத்திற்கு மாயாக நடப்பவர்) பெற்ற தாயும் தந்தையும் ஆனால்; **அவர் மேல் சலிக்கின்றது** - அவரிடத்தில் கோபிப்பது; **என்னோ?'** - எப்படிப்பொருந்தும்.

வேதத்தைக் கற்றுணர்ந்த இலக்குமணன் 'அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்' என்றுஅறிந்துள்ளவன். ஆகவே, அன்னைக்கும் தந்தைக்கும் மாறாக வாய்தந்த வார்த்தைகளைப் பேசுதல்நெறியற்றோர் செயலாகும் என்பது இராமன் சொல்லியதாகும். *131*

இலக்குவன் பிடிவாதம்

1737. ***'நல் தாதையும் நீ; தனி***
நாயகம் நீ; வயிற்றில்
பெற்றாயும் நீயே; பிறர் இல்லை;
பிறர்க்கு நல்கக்
கற்றாய்! இது காணுதி இன்று'
என, கைம்மறித்தான் -
முற்றா மதியம் மிலைந்தான்
முனிந்தானை அன்னான்.

முற்றா மதியம் மிலைந்தான் - இளம்பிறை அணிந்த சிவபெருமான்; **முனிந்தானை** - சினங் கொண்ட நிலையடைந்தானை; **அன்னான்** - ஒத்தவனாகிய இலக்குவன் (இராமனைநோக்கி); **'நல்தாதையும் நீ** - (எனக்கு) நல்ல தந்தையும் நீ; **தனி நாயகன் நீ** - ஒப்பற்ற தலைவனும் நீ; **வயிற்றில் பெற்றாயும் பிறர் இல்லை நீயே** - (என்னைப்)பெற்றெடுத்த தாயும் பிறர் யாரும் இல்லை நீயே; **பிறர்க்கு நல்கக் கற்றாய்** - (எல்லாவற்றையும்) மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விடக் கற்றவனே; **இன்று இது காணுதி** -இன்று (நான் உனக்கு அரசைப் பெற்றுத் தருவதாகிய) இதனைப் பார்ப்பாயாக;' **என** -என்று சொல்லி; **கைம் மறித்தான்** - (இராமனைத்) தடுத்தான்.

எனக்குத் தந்தையும் தாயும் நீயே, தயரதனும் கைகேயியும் அல்லர்; ஆகையால் உனக்குத்தீமை செய்த அவர்களைத் தண்டிப்பது வேதம் கற்றறிந்தமைக்கு முரணாகாது என்றான் இலக்குவன். இது என்பது 'எனது வில் தொழில்' என்று அவன் கூறியதாகக் கொள்ளினும் அமையும். *132*

இராமன் மறுத்து உரைத்தல்

1738. **வரதன் பகர்வான்; 'வரம்**
பெற்றவள்தான் இவ் வையம்
சரதம் உடையாள்; அவள், என்
தனித் தாதை, செப்பப்
பரதன் பெறுவான்; இனி, யான்
படைக்கின்ற செல்வம்
விரதம்; இதின் நல்லது
வேறு இனி யாவது?" என்றான்.

வரதன் - இராமன்; **பகர்வான்** - கூறுவான்; **'வரம் பெற்றவள் தான்** - (அரசனுக்குச் சாரதியாய் இருந்து) வரம் வாங்கிக் கொண்டவளாகிய கைகேயியை; **இவ்வையம் சரதம் உடையாள்** - இவ் வுலக ஆட்சியை மெய்யாகப் பெறுதற்கு உரிமை உடையவளாவாள்; **அவள், என் தனித் தாதை செப்பப் பரதன் பெறுவான்** - அவளும், என்ஒப்பற்ற தந்தையாகிய தயரதனும் சொல்லப் பரதன் (இவ்வரசாட்சியைப்) பெறுவான்; **இனி** - அடுத்து; **யான் படைக்கின்ற செல்வம்** - நான் பெறுகின்ற செல்வம்; **விரதம்** - தவம் ஆகும்; **இதின் நல்லது** - இத்தவத்தினும் நன்மையானது; **இனி வேறு யாவது?** - இனி வேறு என்ன உள்ளது;' **என்றான் -.**

நான் இதனை நல்லது என்றும், இதற்கு மேலாக, நன்மை வேறில்லை என்றும்எண்ணுகிறபோது, என்னையே தாயும் தந்தையும் ஆகக் கருதும் நீ என்னுடைய நன்மையைக் கெடுக்கமுயற்சிக்கலாமா? என்பது குறிப்பு.
133

1739. **ஆன்றான் பகர்வான் பினும்;**
'ஐய! இவ் வைய மையல்
தோன்றா நெறி வாழ் துணைத்
தம்முனைப் போர் தொலைத்தோ?
சான்றோர் புகழும் தனித்

தாதையை வாகை கொண்டோ?
ஈன்றாளை வென்றோ, இனி,
இக் கதம் தீர்வது?' என்றான்.

ஆன்றான் - குணங்களால் உயர்ந்து அமைந்தவனாகிய இராமன்; **பினும்பகர்வான்** - மேலும் சொல்வான்; **'ஐய!** - ஐயனே; **இவ் வைய மையல் தோன்றா நெறிவாழ்** - இந்த உலக அரசாட்சி என் கின்ற மயக்கம் அற்ற நன்னெறியில் இருந்து கொண்டுள்ள; **துணைத் தம்முனைப்** -உன்னுடைய துணையாகிய அண்ணனைப் (பரதனை)ப்; **போர் தொலைத்தோ?** - சண்டையில்தோல்வியடையச் செய்தோ; **சான்றோர் புகழும் தனித் தாதையை வாகை கொண்டோ?** - பெரியோர்களாற் புகழப்பெறும் ஒப்பற்ற நம் தந்தையாகிய தயரதனை வெற்றி கொண்டோ; **ஈன்றாளை வென்றோ?** - பெற்ற தாயை (கைகேயியை) வெற்றி கொண்டோ; **இக்கதம்** -(உனக்கு வந்துள்ள) இக் கோபம்; **இனித் தீர்வது?'** - இனி நீங்குவது;' **என்றான்-.**

அரசாட்சி பரதனுக்குக் கிடைத்திருப்பது என்பதெல்லாம் அயோத்தியில் உள்ளார் அறிந்தனவே. கேகய நாட்டில் உள்ள பரதனுக்கு அச்செய்தி இன்னும்தெரியாது ஆகலின், 'இவ் வையம் என்கிற மையல் அறியப்படாத கேகய நாட்டில் வாழும் உன்அண்ணனாகிய பரதனை' என்றும் இராமன் கூறியதாகக் கொள்க. 'எள்ளரிய குணத்தால்' இராமனையே அனையவன் பரதன் ஆகையால், இராமனுக்கு அரசில் ஆசையின்றிச் சன்மார்க்கத்தில் ஆசைசெல்லுமாப் போல; பரதனும் வைய மையலின்றி நன்னெறியில் வாழ்கின்றவன்' என்பது உரைவிளக்கமாகும். *134*

இலக்குவன் சினம் அடங்கல்

1740. செல்லும் சொல் வல்லான் எதிர்
தம்பியும், 'தெவ்வர் சொல்லும்
சொல்லும் சுமந்தேன்; இரு
தோள் எனச் சோம்பி ஓங்கும்
கல்லும் சுமந்தேன்; கணைப்
புட்டிலும், கட்டு அமைந்த
வில்லும், சுமக்கப் பிறந்தேன்;
வெகுண்டு என்னை?' என்றான்.

செல்லும் சொல் வல்லான் எதிர் - (குறித்த செயலை) நிறைவேற்ற வல்லசொற்களைக் கூறுதல் வல்ல இராமன் எதிரே; **தம்பியும்** - இலக்குவனும்; **'தெவ்வர்சொல்லும் சொல்லும் சுமந்தேன்** - உன் பகைவர்களாகிய கைகேயி முதலியவர்கள் சொல்கின்றசொல்லையும் தாங்கினேன்; **இரு தோள் எனச் சோம்பி ஏங்கும் கல்லும் சுமத்தேன்** - (அப் பகைவர்களை அழிக்க முயலாது) இரண்டு தோள்எனப் பெயர்பெற்று வேலையின்றி ஓய்ந்து கிடக்கும் மலைகளையும் தாங்கியுள்ளேன்; **கணைப் புட்டிலும், கட்டு அமைந்த வில்லும்** -அம்பு அறாத் தூணியும், நன்கு கட்டிச் செய்யப்பெற்ற வில்லும் ஆகியவற்றையும்; **சுமக்கப்பிறந்தேன்** - பயனின்றித் தூக்கிக்கொண்டு கிடக்கப் பிறவி எடுத்தேன் (இத்தகைய துர்ப்பாக்கியனாகிய யான்); **வெகுண்டு என்னை?'** - கோபிப்பதால் என்ன பயன்;' **என்றான் -.** 'தெவ்வர் சொல்லும் சொல்லும் சுமந்தேன்' என்பதற்கு இதுவரை பகைவர்களால் புகழப்படும் சொல்லைச்

சுமந்தனோகிய யான் என்று இலக்குவன் கூறியதாகப்பொருள் கோடலும் உண்டு. ஆயினும், இங்கே இலக்குவன் கூற்றில் வரும் மூன்றும் சினத்தாற்பயனில்லை என்கிற அவலநிலையில் கூறுவதாக ஒரு தொடராகப் பொருள் கோடலே சிறப்பாதல் கூர்ந்து அறிக. 'சொலல்வல்லன் சோர்விலன் அஞ்சான் அவனை, இகல்வெல்லல் யார்க்கும்அரிது' வெகுண்டு என்னை?' என்றான். ***135***

இராமன் வெறுப்புரை

1741. ***'நன் சொற்கள் தந்து ஆண்டு, எனை***
நாளும் வளர்த்த தாதை
தன் சொல் கடந்து, எற்கு
அரசு ஆள்வது தக்கது அன்றால்;
என் சொல் கடந்தால், உனக்கு
யாது உளது ஊற்றம்?' என்றான் -
தேன்சொல் கடந்தான்,
வடசொல் - கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தான்.

தென்சொல் கடந்தான் - *தமிழ் மொழியின் எல்லை கண்டவனாம்;* **வடசொல்கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தான்** - *வடமொழிச் சாத்திரங்களின் முடிவிடத்தை ஆராய்ந்து அறிந்தவனும் ஆகிய இராமன் (இலக்குணனை நோக்கி);* **'நன் சொற்கள் தந்து ஆண்டு எனை நாளும்வளர்த்த தாதை தன்** - *இன் மொழிகள் பேசி என்னைப் பாதுகாத்து என்னை நாளும் வளர்த்துவந்த தந்தை தயரதனது;* **சொல் கடந்து** - *சொற்களை மீறி;* **அரசு ஆள்வது** - *அரசு ஆட்சி செய்வது என்பது;* **எற்கு** - *எனக்கு;* **தக்கது அன்று** - *தகுதியானசெயல் அன்று;* **(ஆனால் உனக்கோ) என் சொல் கடந்தால்** - *(நீ தந்தையும் தாயும் என்றகருதும்) என்னுடைய சொல்லை மீறினால்;* **யாது உளது ஊற்றம்?'** - *என்ன நன்மைவந்துவிடும் (ஒன்றும் வராது);* **என்றான் -**

'என்னைத் தந்தையும் தாயும் என்று நீ கருதுவது உண்மையாயின் என் சொல்லை மீறுவது உனக்கும் தகாது' என்று கூறுவதாகக் கருத்துக் கொள்ளல் வேண்டும். 'ஆல்'அசை. ***136***

இலக்குவன் சீற்றம் தணிதல்

1742. ***சீற்றம் துறந்தான்; எதிர்நின்று***
தெரிந்து செப்பும்

மாற்றம் துறந்தான்; மறை நான்கு
என வாங்கல் செல்லா
நால் தெண் திரை வேலையின்,
நம்பி தன் ஆணையாலே,
ஏற்றம் தொடங்காக் கடலின்,
தணிவு எய்தி நின்றான்.

(இலக்குவன்) **மறை நான்கு என வாங்கள் செல்லா நால் தெண்திரை வேலையின் நம்பிதன்ஆணையால்** - வேதங்கள் நான்கு என்று என்றும் குறைவுபடாத நான்கு கடல்களை உடைய ஆடவர் திலகமாகிய இராமனது கட்டளையால்; **சீற்றம் துறந்தான்** - சினத்தைக் கைவிட்டான்; **எதிர் நின்று** - (இராமன்) எதிரில் இருந்து; **தெரிந்து** - ஆராய்ந்து; **செப்பும்** - கூறுகின்ற; **மாற்றம்** - (தர்க்கவாத) வார்த்தைகளை; **துறந்தான்** - கைவிட்டான்; **ஏற்றம் தொடங்காக் கடலின்** - கரையைக் கடவாத கடல் போல; **தணிவு எய்தி நின்றான்** - (சினம்) அடங்கி நின்றான்.

'என்றும் வற்றாத நாற்பெருங் கடல் போன்ற நான்கு வேதங்களை உடைய நம்பி' எனஇயைக்க, சீற்றத் தணிவுக்குக் கடல் உவமை. அலை ஓயாது; ஆயினும் கட்டுக்குள் நிற்கும். இலக்குவன் உணர்ச்சி ஓயாது; ஆயினும், இராமபிரானின் சொல்லுக்குக்கட்டுப்பட்டான். 137

இராமனும் இலக்குவனும் சுமித்திரை கோயில் சேர்தல்

1743. அன்னான்தனை, ஐயனும்,
ஆதியொடு அந்தம் ஒன்றாம்
தன்னாலும் அளப்ப அருந்
தானும், தன் பாங்கர் நின்ற
பொன் மான் உரியானும்
தழீஇ எனப் புல்லி, பின்னை,
சொல் மாண்புடை அன்னை
சுமித்திரை கோயில் புக்கான்.

ஐயனும் - இராமனும்; **ஆதியொடு அந்தம் ஒன்றாம் தன்னாலும் அளப்ப அருந் தானும்** - முதலும் முடிவும் ஒன்றாக உள்ள தன்னாலும் வரையறுத்துக் கூறமுடியாதுள்ள திருமாலாகிய தானும்; தன் பாங்கர் ***பொன்னிறமான மான் தோலை உடைய சிவபிரானும்; **தழீஇ என** - தழுவிக் கொண்டாற் போல; **அன்னான் தனை** - அந்த இலக்கு வனை; **புல்லி** - தழுவி; **பின்னை** - பிறகு; **மாண்பு உடை சொல் அன்னை** - மாட்சிமை உடைய சொற்களை உடையளாகிய சுமித்திரைத் தாயின்; **கோயில் புக்கான்** -மாளிகையை அடைந்தான்.

இராமன் இலக்குவனைத் தழுவிய காட்சி திருமால் சிவபெருமானைத் தழுவி நின்றது போலும் என்றார். இலக்குவன் பொன்னிற மேனியன் ஆதலின் பொன்னிறமான மான் உரி போர்த்தசிவபிரான் போல ஆயினன். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத என்பதனை 'ஆதியும் அந்தமும் ஒன்றாகும்' என்றார். ஆதிவேறு அந்தம் வேறு என்றால் ஆதி அந்தம் இரண்டாகி உண்டு என ஏற்படும். 'ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெரும் சோதி' (திருவா. திருவெம்.1) என்று இறை இயல்புஇவ்வாறே பேசப்படுதல் காண்க. 'தன் பெருமை தான் அறியாத் தன்மையன்' என்கிறபடி உள்ளவன் ஆதலின் 'தன்னாலும் அளப்பருந் தானும்' என்றார். 'தானும் காண்கிலன் இன்னமும் தன் பெரும்தலைமை' என்று (கந்த. சூரன் அமைச்சியல் - 128) சிங்கமுகன் சூரபத்மனுக்கு முருகனைப்பற்றிக் கூறுவதும் காண்க. திருமாலும் சிவனும் இணைந்துள்ள காட்சியை ஆழ்வார்கள். அனுபவித்துக் கூறியுள்ளனர். 'அரன் நாரணன் நாமம் ஆன் விடை புள் ஊர்தி, உரை நூல் மறை உறையும்கோயில் - வரைநீர், கருமம் அழிப்பு அளிப்புக் கையது வேல் நேமி, உருவம் எரி கார்மேனி ஒன்று' (திவ்ய. 2086)

‘தாழ் சடையும் நீள் முடியும் ஒண் மழுவும் சக்கரமும், துழாயும்பொன்னாணும் தோன்றுமால் - சூழும், திரண்டு அருவிபாயும் திருமலைமேல் எந்தைக்கு இரண்டு உருவும் ஒன்றாய் இசைந்து’ (திவ்ய. 2344.) என்ற முதலாழ்வார் பாசுரங்களை இங்கேகாண்க. ***138***

இராமன் சுமித்திரை துயரை ஆற்றுதல்

1744. கண்டாள், மகனும் மகனும்
தன கண்கள் போல்வார்,
தண்டாவனம் செல்வதற்கே
சமைந்தார்கள் தம்மை;
புண்தாங்கு நெஞ்சத்தனளாய்ப்
படிமேல் புரண்டாள்;
உண்டாய துன்பக் கடற்கு
எல்லை உணர்ந்திலாதாள்.

(சுமித்திரை) தண்டா வனம் செல்வதற்கே சமைந்தார்கள் *- தடைபடாத காட்டுக்குச்செல்வதற்கு உறுதி செய்தவர்களாகிய;* ***மகனும் மகனும்*** *- இராமனும் இலக்குவனும்;* ***ஆகிய தன கண்கள் போல்வார் தம்மை*** *- தன் இரண்டு கண்களையும் போன்றவர்களை;* ***கண்டாள்*** *- பார்த்தாள்;* ***புண்தாங்கு நெஞ்சத்தனளாய்*** *- புண்பட்ட மனம் உடையவளாய்;* ***உண்டாய துன்பக் கடற்கு எல்லை உணர்ந்திலாதாள்*** *- தோன்றிய துன்பம்எனும் கடலுக்கு முடிவு காண மாட்டாது;* ***படிமேல்*** *- மண்ணின் மேல்;* ***புரன்டாள்*** *-விழுந்து புரண்டாள். தண்டா வனம் - எனப் பிரிக்காது ஒன்றாக்கித் தண்டகாரணியம் என்பதாகவும்உரைக்கலாம். சுமித்திரை இந்நிலையில் குறிப்பிட்டு ஓர் இடத்தைச் சுட்டுவது பொருத்தமாய்இராது என்பதால் தண்டா வனம் என்பதாகப் பிரித்துப் பொருள் உரைக்கப் பெற்றது.தண்டகாரணியம் என்பது விந்திய மலைக்கும் சைவல மலைக்கும் இடையில் உள்ள காடு.* ***139***

1745. சோர்வாளை, ஓடித் தொழுது
ஏந்தினன்; துன்பம் என்னும்
ஈர் வாளை வாங்கி, மனம்
தேறுதற்கு ஏற்ற செய்வான்;
‘போர் வாள் அரசர்க்கு இறை
பொய்த்தனன் ஆக்ககில்லேன்;
கார்வான்நெடுங் கான் இறை
கண்டு, இஙன் மீள்வென்’ என்றான்.

சோர்வாளை *- தளர்கின்ற சுமித்திரையை;* ***தொழுது*** *- (இராமன்) மத வணங்கி ஓடி ஏந்தினன் - விரைந்து சென்று தாங்கிக்கொண்டான்;* ***துன்பம் என்னும் ஈர்வாளை வாங்கி*** *- (அவளது) துயர் என்கிற மனத்தை அறுக்கும் வாளை வெளியே எடுத்து;* ***மனம்தேறுதற்கு*** *- மனம் தெளிவடைவதற்கு;* ***ஏற்ற செய்வான்*** *- தக்க செயல்களைச்செய்பவனாய்;* ***‘போர் வாள் அரசர்க்கு இறை*** *- போர் செய்வதில் வல்லவாளை உடையசக்கரவர்த்தியை;* ***பொய்த்தனன் ஆக்ககில்லேன்*** *- சத்தியம்*

தவறியவனாகச் செய்யமுடியாதவனாய் உள்ளேன்; ***கார்வான் நெடுங்கானம்*** *- கரிய மேகம் சூழ்ந்த பெரியகாட்டை;* ***இறைகண்டு*** *- சிறிது பார்த்துவிட்டு;* ***இஙன் மீள்வென்'*** *-இவ்விடத்தே திரும்புவேன்;* ***என்றான் -.***

'இறை' என்பது சிறிது நேரம் என்பதாம். அவள் மனம் தேறச் சொல்கின்றான் ஆதலின் 14 ஆண்டுகளை 'இறை' எனக் கூறினான். இஙன்- இங்ஙன் என்பதன்விகாரம்.
140

1746. 'கான் புக்கிடினும்,
கடல் புக்கிடினும், கலிப் பேர்
வான் புக்கிடினும்,
எனக்கு அன்னவை மாண் அயோத்தி
யான் புக்கது ஒக்கும்; எனை
யார் நலிகிற்கும் ஈட்டார்?
ஊன் புக்கு, உயிர் புக்கு,
உணர் புக்கு, உலையற்க!' என்றான்.

(அம்மா!) ***'கான் புக்கிடினும்*** *- காட்டில் சென்றாலும்;* ***கடல் புக்கிடினும்*** *- கடலிற் சென்றாலும்;* ***கலிப் பேர் வான் புக்கிடினும்*** *- ஆரவாரத்தையும் பெருமையையும் உடைய தேவலோகத்தை அடைந்தாலும்;* ***எனக்கு -; அன்னவை*** *- அந்த இடங்கள்;* ***யான் மாண் அயோத்தி புக்கது ஒக்கும்*** *- யான் சிறந்தஅயோத்தி நகரத்துக்குள் இருப்பதைப் போலவே ஆகும்;* ***எனை நலிகிற்கும் ஈட்டார் யார்?*** *- என்னைத் துன்புறுத்தும் ஆற்றல் உடையவர் யார் உளர்;* ***ஊன்புக்கு, உயிர்புக்கு, உணர்புக்கு உலையற்க'*** *- உடம்பு, உயிர், உணர்வு ஆகியவற்றுக்குள் (துயரம்) ஊடுருவித்தளரா தொழிக;* ***என்றான் -.***

எந்நிலையில் இருந்தாலும் ஒரே தன்மையான மனம் உடையவன் ஆதலால் எல்லாம் எனக்குஅயோத்தியே என்றான். இத்தகைய சுத்த சாத்துவிக மனம் உடையானைத் துன்புறுத்த வல்லார்யார்? ஆகவே, மனம் தளராதீர்கள் என்று சுமித்திரையைத் தேற்றினான். உணர்பு உக்கு எனப் பிரித்து உணர்வழிந்து என உரைப்பினும் அமையும். 'ஊன் கெட்டு, உயிர் கெட்டு, உணர்வுகெட்டு, என் உள்ளமும் போய் நான் கெட்டவா பாடி' என்ற (திருவா. திருத்தெள்.18.) மணிவாசகர் பாட்டில் இவ்வரிசை அமைதல் காண்க. ***141***

கைகேயி மரவுரி அனுப்புதல்

1747. தாய், ஆற்றுகிலாள்தனை,
ஆற்றுகின்றார்கள் தம்பால்,
தீ ஆற்றுகிலார், தனிச்
சிந்தையினின் செற்ற
நோய் ஆற்றுகில்லார் உயிர்
போல நுடங்கு இடையார்

மாயாப் பழியாள் தர,
வற்கலை ஏந்தி வந்தார்.

ஆற்றுகிலாள் தாய்தனை - *துயரத்தை ஆற்றமாட்டாதவளாய் உள்ள தாய் சுமித்திரையை;* ***ஆற்றுகின்றார்கள் தம்பால்*** - *தேற்றித் தெளிவிக்கின்ற அந்த இராமலக்குவர்கள் இடத்தில்;* ***தீ ஆற்றுகிலார்*** - *பிரிவுத் தீயை அணைக்கமாட்டார்;* ***தனிச்சிந்தையினின்று செற்ற நோய்*** - *துணையற்ற தனித்த மனத்திலிருந்து கொல்லுகின்ற வேதனையை ஆற்றுகில்லார் - ஆற்ற மாட்டாத;* ***உயிர் போல நுடங்கு இடையார்*** - *நுண்ணியதாகிய உயிர்போலத் துவளுகின்ற இடையை உடைய மகளிர்;* ***மாயாப் பழியாள் தர*** *-என்றும் அழியாத பழியை உடைய கைகேயியானவள் கொடுத்தனுப்ப;* ***வற்கலை ஏந்தி வந்தார்*** - *மரவுரியைச் சுமந்து வந்தார்கள்.*

ஏவர் மகளிர் ஆயினும் அவரும் இராமன் பிரிவுத் துயரத்தால் துடிக்கின்றனர். அவர்கள்கையில் மரவுரி கொடுத்து அனுப்பினாள் கைகேயி என்பதாம். முன்பும் ''கைகேசியும் கொடியகூனியும் அல்லாமல் கொடியார் பிறர் உளரோ'' என்ற (1704.) படியாள் இவ்விருவர் தவிரமற்றவர் அனைவரும். துயரால் துடிக்கின்றவர்களே என்பது போந்தது. ' மாயாப் பழியாள்' கைகேயி பின்பும் பரதன்' மாயா வன்பழி தந்தீர்' (2177.) என்பது காண்க. வன் கலை - வலிய ஆடை, மாவுரி - 'வற்கலா' என்னும் வடசொல் வற்கலை எனத்தமிழ்முடிபு பெற்றது எனலாம். ***142***

1748. கார் வானம் ஒப்பான்தனைக்
காண்தொறும் காண்தொறும் போய்
நீர் ஆய் உக, கண்ணினும்
நெஞ்சு அழிகின்ற நீரார்,
'பேரா இடர்ப்பட்டு அயலார்
உறு பீழை கண்டும்
தீரா மனத்தாள் தர,
'வந்தன சீரம்' என்றார்.

கார் வானம் ஒப்பான்தனை - *மழை மேகத்தை ஒத்த கருமையும் தண்மையும் உடையஇராமனை;* ***காண்தொறும் காண்தொறும்*** - *பார்க்கப் பார்க்க;* ***கண்ணினும் போய்*** - *பார்க்கின்ற கண்ணைக் காட்டிலும் போய்;* ***நீர் ஆய் உக*** - *நீராகிச் சிந்த;* ***நெஞ்சு அழிகின்ற நீரார்*** - *மனம் கெட்டு வருந்துகின்ற தன்மையுடைய ஏவல் மகளிர்(இராமனைப் பார்த்து)* ***'பேரா இடர்ப்பட்டு*** - *நீங்க முடியாத துன்பப் பட்டு;* ***அயலார் உறு பீழை கண்டும்*** - *அயலார்கள் படுகின்ற துன்பத்தைக் கண்டு வைத்தும்;* ***தீரா மன்த்தாள்*** - *தன் கொள்கையிலிருந்து நீங்காத மனம் உடைய கைகேயி; தர - கொடுத்தனுப்ப;* ***வந்தன சீரம்*** - *வந்தனவாகிய மரவுரி இவை;* ***என்றார் -***

நேரில் இராமனைக் காணும்போது மேலும் நெஞ்சு புண்ணாகிறது அச்சேடியர்களுக்கு. சேடியரது உள்ளத் துயர் இப்பாடலில்ல தெள்ளத் தெளிவு ஆகும். ***143***

இலக்குவன் மரவுரியை ஏற்றுத் தாயைப் பணிதல்

1749. ***வாள் நித்தில வெண் நகையார் தர,***
வள்ளல் தம்பி,
'யாணர்த் திருநாடு இழப்பித்தவர்
ஈந்த எல்லாம்
பூணப் பிறந்தானும் நின்றான்;
அவை போர் விலோடும்
காணப் பிறந்தேனும் நின்றேன்;
அவை காட்டும் ' என்றான்.

வாள் நித்தில வெண் நகையார் தர - ஒளியுடைய முத்துப் போலும் வெள்ளிய பற்களை உடையாராய ஏவல் மகளிர் கொடுக்க; ***வள்ளல்*** - இராமன் தம்பியாயஇலக்குவன்; ***'யாணர்த் திருநாடு இழப்பித்தவர்*** - புதிய வருவாய்களைச் சிறந்த கோசல நாட்டை இழக்கும்படி செய்த கைகேயி; ***ஈந்த எல்லாம்*** - கொடுத்த எல்லாப் பொருளையும்; ***பூணப் பிறந்தானும் நின்றான்*** - அணிந்து கொள்ளப் பிறந்தவனாகிய என் தமயனும்இருக்கின்றான்; ***அவை*** - அந்தக் காட்சிகளை; ***போர் விலோடும்*** - போரில்ஆற்றல் காட்டும் வில்லைச் சுமந்து கொண்டே; ***காணப் பிறந்தேனும் நின்றேன்*** -காண்பதற்குப் பிறந்த நானும் இருக்கின்றேனே; ***அவை காட்டும்'*** - அவற்றைக்காண்பியுங்கள்; ***'என்றான் -***

நாடு இழப்பித்த கைகேயியை ஒன்றும் செய்ய இயலாத எனக்குப் 'போர் வில்' எதற்காகஎன்ற தன்னிரக்கமாகக் கூறியது 'போர்விலோடும்' என்ற தொடர்.
144

1750. ***அன்னான், அவர் தந்தன,***
ஆதரத்தோடும் ஏந்தி,
இன்னா இடர் தீர்ந்து, "உடன்
ஏகு" என, எம்பிராட்டி
சொன்னால், அதுவே துணை ஆம்'
என, தூய நங்கை
பொன் ஆர் அடிமேல் பணிந்தான்;
அவளும் புகன்றாள்;

அன்னான் - அந்த இலக்குவன்; ***அவர் தந்தன*** - அவ் ஏவல் மகளிர் கொடுத்தனவாகிய மரவுரியை; ***ஆதரத்தோடும் ஏந்தி*** - அன்போடு பெற்றுக்கொண்டு ; ***'இன்னா இடர் தீர்ந்து*** - துன்பத் துயரம் நீங்கி; ***உடன் ஏகு' என*** - இலக்குவ! இராமனுடன் நீயும் துணையாக வனம் செல்க என்று; ***எம்பிராட்டி சொன்னால்*** - என் தாய்சுமித்திரை சொல்வாளாயின்; ***அதுவே துணை ஆம்'*** - அதுவே எனக்குப் பற்றுக் கோடாகஆகும்; ***என*** - என்று நினைத்து; ***தூய மனம் உடைய சுமித்திரையின்; ***பொன் ஆர்அடி மேல்*** - பொன் போலப் பொலிந்த பாதத்தின் மேல்; ***பணிந்தான்*** -வணங்கினான்; ***அவளும் புகன்றாள்*** - அவளும் சில சொற்கள் கொன்னாள்;

தாயின் உத்தரவு பெற்று இராமனுடன் செல்லும் ஆசையால் அவள் வாயாலேயே முதலில் அச்சொல்வரவேண்டும் என எதிர்பார்த்துப் பணிகிறான் இலக்குவன்.

மரவுரிமை ஏற்ற இலக்குவன்குறிப்பறிந்து தாயும் அவனைப் பார்த்துச் சொன்னாள்.
145

சுமித்திரை இலக்குவனுக்கு அறிவுரை கூறல்

1751. ‘ஆகாதது அன்றால் உனக்கு -
அவ் மனம் இவ் அயோத்தி;
மா காதல் இராமன் நம்
மன்னவன்; வையம் ஈந்தும்
போகா உயிர்த் தாயர் நம்
பூங் குழல் சீதை - என்றே
ஏகாய்; இனி, இவ் வயின்
நிற்றலும் ஏதம்’ என்றாள்.

(இராமனுக்கு ஆகிய) ***அவ்வனம்*** *- அந்தக் காடு;* ***உனக்கு ஆகாதது அன்றால்*** *-நீ செல்லுதற்குத் தகாதது அன்று;* ***இவ் அயோத்தி*** *- இந்த அயோத்தி மாநகர் போன்றதேஆகும்;* ***மா காதல் இராமன் நம் மன்னவன்*** *- சிறந்த அன்பினை உடைய இராமனே (உனக்குஇனி) நம் மன்னனாகிய தயரதன் ஆம்;* ***நம் பூங்குழல் சீதை*** *- நம்முடைய பூக்கள் அணிந்தகூந்தலை உடைய சீதையே;* ***வையம் ஈந்தும்*** *- இராமன் பூமியைப் பரதனுக்குக் கொடுத்துக்காடு செல்லத் துணிந்த பின்னும்* ***; போகா உயிர்த் தாயர்*** *- போகாத உயிரையுடையதாய்மார்கள் ஆவர்;* ***என்று*** *- எனக் கருதி;* ***ஏகாய்*** *- வனத்திற்கு இராமனுடன்செல்வாயாக;* ***இனி இவ்வயின் நிற்றலும் ஏதம்’*** *- இனிமேல் இங்கே நீ நின்றுதாமதிப்பதும் குற்றமாகும்;* ***என்றாள் -***

‘இராமன் இருக்கும் இடம் அயோத்தி’ என்னும் உலக வழக்கையே சுமித்திரை மகனுக்குக்கூறினாள். இராமனையும் சீதையையும் தந்தை தாயாகவும், வனத்தை அயோத்தியாகவும் கருதி இங்குள்ளது போலவே வனத்தில்இரு என்றாளாம். ‘என்றே’ ‘ஏ’ காரம் தேற்றம். ***146***

1752. பின்னும் பகர்வாள், ‘மகனே!
இவன்பின் செல்; தம்பி
என்னும்படி அன்று, அடியாரினின்
ஏவல் செய்தி;
மன்னும் நகர்க்கே இவன்
வந்திடின், வா; அது அன்றேல்,
முன்னம் முடி’ என்றனள்,
வார் விழி சோர நின்றாள்.

பின்னும் *- மேலும்;* ***பகர்வான்*** *- கூறுவாள்;* ***‘மகனே! -; இவன்பின்செல்*** *- இந்த இராமன் பின்னால் செல்வாயாக;* ***தம்பி என்னும்படி அன்று*** *- இவன்தம்பி என்கின்ற முறையில் நடந்துகொள்ள அன்று;* ***அடியாரினின் ஏவல் செய்தி*** *- இவன்தொண்டர்களைப் போல இவன் இட்ட பணிகளைச் செய்;* ***மன்னும் நகர்க்கே*** *- நிலைபெற்ற அயோத்தி நகரத்துக்கு;* ***இவன் வந்திடின் வா*** *- இவன் திரும்பி*

வருவானாயின் நீயும்வருக; **அது அன்றேல்** *- இவன் அயோத்திக்கு வரமுடியாமல் போகுமானால்;* **முன்னம் முடி'** *- இவனுக்கு முன்னம் நீ உயிரைத் துறந்துவிடு;'* **என்றன** *ள் - என்று* **கூறி வார் விழி சோர நின்றாள்** *- நீண்ட கண்களிலிருந்து நீர் பெருக நின்றாள்.*

சுமித்திரை தன் மகனுக்குத் தந்த இவ் அறிவுரை நினைக்க நினைக்கப் பெருமிதம் தருவதாகும். இராமனுக்கு ஏதேனும் ஆபத்து வரின் அதனைத் தடுக்க உன் உயிரை விடவும் தயங்காதேஎன்றாள், 'முன்னம் முடி' என்ற சொல்லால். 'இந் நெடுங் சிலைவலானுக்கு ஏவல் செய அடியன்யானே' என்று (3778.) அனுமனிடம் இலக்குவன் பின்னர்த் தன்னை அறிமுகப் படுத்திக்கொள்வதும் காண்க. ***147***

இராம இலக்குவர் சுமித்திரையிடம் விடைபெறல்

கலிவிருத்தம்

1753. **இருவரும் தொழுதனர்; இரண்டு கன்று ஒரீஇ**
வெருவரும் ஆவினின் தாயும் விம்மினாள்;
பொரு அருங் குமரரும் போயினார் - புறம்
திரு அரைத் துகில் ஒரீஇ, சீரை சாத்தியே.

இருவரும் தொழுதனர் *- இராம இலக்குவர்கள் இருவரும் (தாயை) வணங்கினர்;* **தாயும்** *-சுமித்திரையும்;* **இரண்டு கன்று ஒரீஇ வெருவரும் ஆவினின்** *- இரண்டு கன்றுகளை நீங்கிஅஞ்சுகின்ற பசுப்போல;* **விம்மினாள்** *- மனம் கலங்கித் துடித்தாள்;* **பொரு அரும்குமரரும்** *- ஒப்பற்ற மைந்தர்களும்;* **புறம் திரு அரைத் துகில் ஒரீஇ, சீரைசாத்திப் போயினார்** *- உடம்பின் வெளியே அழகிய இடுப்பில் அணிந்திருந்த மெல்லிய ஆடைகளை நீக்கிமரவுரியைத் தரித்துக் கொண்டு சென்றார்கள்.*

இரண்டு கன்றுகளைப் பிரிந்த பசுத் துடிக்குமாறு போல இராமனையும் இலக்குவனையும்பிரிகின்ற சுமித்திரை விம்முகிறாள். 'திரு அரைத்துகில் ஒரீஇ புறம் சீரை சாத்தி' எனஇயைக்கலாம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***148***

இலக்குவனைப் பெற்றோருடன் இருக்க இராமன் கூறுதல்

1754. **தான் புனை சீரையைத் தம்பி சாத்திட,**
தேன் புனை தெரியலான் செய்கை நோக்கினான்;
'வான் புனை இசையினாய்! மறுக்கிலாது, நீ
யான் புகல் இனையது ஓர் உறுதி கேள்' எனா,

தான் புனை சீரையை *- (இராமன்) தான் அணிந்துள்ளது போன்ற மரவுரியை;* **தம்பி சாத்திட** *- தம்பியாகிய இலக்குவனும் அணிந்துகொள்ள;* **தேன் புனை தெரியலான்செய்கை நோக்கினான்** *- தேன் நிறைந்த மாலை அணிந்த இலக்குவனின் செயலை இராமன் பார்த்து;* **'வான்புனை இசையினாய்!** *- தேவருலகம் புகழும் புகழினை உடையாய்;* **நீ மறுக்கிலாது** *- நீ மறுக்காமல்;* **யான் புகழ்** *- நான்*

சொல்லுகின்ற; ***இனையது ஓர் உறுதி*** *- இத்தகைய ஒரு நல்ல சொல்லை;* ***கேள்'*** *- கேட்பாயாக; '* ***எனா*** *- என்று சொல்லி.*

புனை சீரை என்றாரேனும் புனைந்தது போலும் சீரை என்றுபொருள் கொள்க. 'தம்பியும் சாத்திட' என்ற எச்சவும்மை வருவித்துரைக்கப்பட்டது. தெரியலான் செய்கை - இலக்குவன் செயல். பார்த்து; முற்றெச்சம் இலக்குவன் செய்ததைப்பார்த்து இராமன் ஒரு கருத்தைக் கூறலானான். 149

1755. 'அன்னையர் அனைவரும், ஆழி வேந்தனும்
முன்னையர் அல்லர்; வெந் துயரின் மூழ்கினார்;
என்னையும் பிரிந்தனர்; இடர் உறாவகை,
உன்னை நீ என்பொருட்டு உதவுவாய்' என்றான்.

'அன்னையர் அனைவரும் *- (தம்பி!) தாய்மார்கள் எல்லோரும்;* ***ஆழி வேந்தனும்*** *- தயரதனும்;* ***முன்னையர் அல்லர்*** *- முன்பிருந்த நிலைமையில் இருக்கின்றாரல்லர்;* ***வெந் துயரின் மூழ்கினார்*** *- கொடிய துன்பத்தில் முழுகியிருக்கிறார்கள்;* ***என்னையும் பிரிந்தனர்*** *-(இந்நிலையில்) என்னையும் பிரிய உள்ளார்கள்.* ***இடர் உறா வகை*** *-இவர்கள் துன்பம் அடையாதபடி;* ***என்பொருட்டு நீ உன்னை உதவுவாய்'*** *- எனக்காக நீ உன்னையே உதவுவாயாக;'* ***என்றான் -.***

அன்னையர் அனைவரும் - கோசலையும் சுமித்திரையும் ஏனைய உரிமை மகளிரும். இராமன்நோக்கில் கைகேயி விலக்கப்பட்டாள் ஆயினும் 'வெந்துயரின் மூழ்கினார்' என்னும் பின்வந்த வினையால் கைகேயி விலக்கப்பட்டாளாம். 150

இலக்குவன் பதில்

1756. ஆண்தகை அம் மொழி பகர, அன்பனும்,
தூண் தகு திரள் புயம் துளங்க, துண்ணெனா,
மீண்டது ஓர் உயிர் இடை விம்ம விம்முவான்,
'ஈண்டு, உனக்கு அடியனேன் பிழைத்தது யாது?'
என்றான்,

ஆண் தகை அம்மொழி பகர *- ஆடவருள் சிறந்தோனாகிய இராமன் அந்த வார்த்தைசொல்ல;* ***அன்பனும்*** *- இலக்குவனும்;* ***தூண்தரு திரள் புயம்*** *-தூணுக்கு ஒப்பாகியதிரண்ட தோள்;* ***துளங்க*** *- நடுங்கும்படி;* ***துண் எனா*** *- திடுக்கென்று அஞ்சி;* ***மீண்டது ஓர் உயிர் இடைவிம்ம விம்முவான்*** *- திரும்பிவந்ததாகிய ஓர் உயிர் இடையில் மீண்டும் கலங்குமாறு துடிப்பவனாய் (இராமனை நோக்கி* ***); 'உனக்கு -; அடியனேன்*** *- யான்;* ***ஈண்டுப் பிழைத்தது யாது?'*** *- இங்கே செய்த தவறு என்ன;* ***என்றான் -***

இராமனுடன் சீரை சாத்திய போது உயிர் திரும்பியது இலக்குவனுக்கு. இப்போதுஅயோத்தியில் பெற்றோர்க்கு உதவியாக இரு என்று இராமன் தனன்னோடு வராதபடி தடுத்தபோது இடையே இருப்பதா. போவதா என்று துடிக்கிறது எனக் கொள்க. 151

1757. ‘நீர் உளஎனின் உள, மீனும் நீலமும்;
பார் உளஎனின் உள, யாவும்; பார்ப்புறின்.
நாள் உள தனு உளாய்! நானும் சீதையும்
ஆர் உளர்எனின் உளம்? அருளுவாய்!’ என்றான்.

‘நார் உள தனு உளாய்! - நாணை உடைய வில்லை ஏந்தியவனே; பார்ப்புறின் ஆராய்ந்து பார்த்தால்; **நீர் உள எனின்** - தண்ணீர் இருக்குமானால்; **மீனும்நீலமும் உள** - மீன்களும், கருங்குவளையும் உள்ளனவாம்; **பார் உள எனின்** - இந்தப்பூமி இருக்கும் எனில்; **யாவம் உள** - எல்லாப் பொருளும் உள்ளனவாம் (அவை போலவே); **நானும் சீதையும் -; ஆர் உளர் எனின் உளம்** - யார் இருந்தால் இருக்கின்றவர்கள்ஆவோம்; **அருளுவாய் ’** - கூறுவாயாக; **’ என்றான்-.**

தன்ணீர் உள்ள வரை மீனும் நீலமும் இருக்கும். அதுபோல, இராமன் உள்ளதுணையும்இலக்குவனும் சீதையும் உளர் என்பதாம். மீன் நீர் உள்ள அளவும் இருந்து நீர்வற்றிஇல்லாமற் போனால் இறந்துபட்டொழியும். அது இலக்குவனுக்கு உவமை. நீலம் நீர் உள்ள துணையும்வாழும் நீர்வற்றி இல்லாமற் போனால் காய்ந்து கிழங்காகக் கிடக்கும்; மீண்டும் நீர்வந்துழி முளைவிட்டுத் தளிர்த்து மேல் வந்து பூக்கும். அது சீதைக்கு உவமை. பின்னர்ச்சிலகாலம் இராமனைப் பிரித்து அசோக வனத்தில் இருந்து வற்றிக் கிடந்து மீண்டும்இராமனைக் கண்டு கூடித் தளிர்த்தாள் ஆதலின், சிறிதளவு கூடத் தன்னால் பிரிந்து வாழ இயலாது என்பான் இலக்குவன் தன்னை மீனாகச் சொல்லிக்கொண்டான் என்பது நயம், பூமி இருந்தால் எல்லாப் பொருளும் இருக்கும். அது போல இராமன் இருந்தால் அனைவரும் வாழ்வர். ‘அருளுவாய்’ என்றுஇராமனையே பதில் கூறும்படி வைத்த இலக்குவனது சாதுரியம் ஈண்டுநுகரத்தக்கது. ***152***

1758. ‘பைந்தொடி ஒருத்தி சொல் கொண்டு, பார்மகள்
நைந்து உயிர் நடுங்கவும், “நடத்தி கான்” எனா,
உய்ந்தனன் இருந்தனன் உண்மை காவலன்
மைந்தன் என்று, இனைய சொல் வழங்கினாய்?’ எனா.

‘பைந்தொடி ஒருத்தி சொல் கொண்டு - பசிய பொன்னால் ஆகிய வளையல்களை அணிந்த ஒரு கைகேயியின் வார்த்தையை வைத்து; **பார்மகள்** -நிலமகள்; **நைந்து உயிர் நடுங்கவும்** - தேய்ந்து உயிர் தடுமாறவும் (அது கருதாது); **‘கான் நடத்தி எனா’** - காட்டிற்குச் செல் என்று (உன்னை ஏவி); **உய்ந்தனன்இருந்தனன் உண்மை காவலன்** - பிழைத்து உயிர்வாழும் சத்தியத்தைக் காக்கின்ற மன்னன **து; மைந்தன் என்று** - மகன் தானே என்று கருதி; **இனைய சொல்வழங்கினாய்?’** - (என்னைப் பிரிந்து அயோத்தியில் இரு என) இத்தகைய கொடுஞ் சொல்லைச் சொன்னாய்; **’ எனா** - என்று சொல்லி,

‘நின்கண் பரிவு இல்லவர்’ என்ற (1732) செய்யுளோடு இதனை ஒப்பிட்டால் இலக்குவன்கூற்றுத் தெளிவாகும். “தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள் என்பதனால்” இவ்வாறு கூறினாயோ என்றான் இலக்குவன். ‘உண்மை காவலன்’ இங்கு இலக்குவன் நோக்கில் இகழ்ச்சிக் குறிப்பாம். ***153***

1759. **‘ “மாறு இனி என்னை? நீ வனம் கொள்வாய்” என**
ஏறின வெகுளியை, யாதும் முற்றுற
ஆறினை, தவிர்க்க’ என, ‘ஐய! ஆணையின்
கூறிய மொழியினும் கொடியது ஆம்’ என்றான்.

‘ஐய! - இராமனே; **‘நீ வனம் கொள்வாய்’ என** - நீ காடு செல்வாய் என்பது கேட்டு; **ஏறின வெகுளியை** - எனக்கு மேல் மிகுந்த சினத்தை; **“யாதும் முற்றுற** - சிறிதும் இல்லாதபடி போக; **ஆறினை, தவிர்க்க’** - அடங்கிநீங்குக; **” என** - என்று; **ஆணையின்** - கட்டளையாக; **கூறிய மொழியினும்** - (நீ) முன்பு கூறிய சொல்லைக் காட்டிலும்; **கொடியது ஆம்** - (இப்போது கூறியஇச்சொல்) கொடுமை உடையது ஆகும்; **இனி மாறு என்னை?** - இனி இச்சொல்லுக்கு ஒப்பாகச்சொல்லத்தக்கது வேறு என்ன உள்ள;’ **என்றான் -**

‘சினம் தவிர்க’ என்று சொன்னதைவிட, ‘அயோத்தியில் தங்குக’ என்ற சொல் மிகக்கொடிது என்றான் இலக்குவன். *154*

1760. **‘செய்துடைச் செல்வமோ, யாதும் தீர்ந்து, எமை,**
கை துடைத்து ஏகவும் கடவையோ? - ஐயா!
நெய் துடைத்து, அடையலர் நேய மாதர் கண்
மை துடைத்து, உறை புகும் வயம் கொள் வேலினாய்!’

‘ஐயா! -; **நெய் துடைத்து** - நெய்யால் துடைக்கப்பட்டு; **அடையலர்** - பகைவரது; **நேய மாதர்** - அன்புடை மனைவியரது; **கண் மை துடைத்து** - கண்ணில்எழுதிய மையை அழித்து; **உறை புகும்** - உறையின்கண் தங்குகின்ற; **வயம் கொள்** -வலிமை கொண்ட; **லேலினாய்!** - வேலை உடையவனே; **செய்துடைச் செல்வமோ** - நின் முன்னோர்களால் தேடப்பெற்றுப் பரம்பரை முறையால் நினக்குரியதாகி உள்ளசெல்வமாகிய; **யாதும் தீர்ந்து** - எல்லாவற்றையும் நீங்கி; **எமைக் கை துடைத்து** - எங்களையும் கைவிட்டு; **ஏகவும் கடவையோ?** - (காட்டிற்குப்) போவதற்கும் கடவாயோ.

துருப் பிடிக்காமைப் பொருட்டு வேலுக்கு நெய் பூசுதல் வழக்கம் ஆதலின், ‘நெய்யால்துடைத்து’ என்றார். பகைவரைப் போரில் கொல்லுதலின் அவர் காதலியர் அழுத அழுகையால்அவர்தம் கண் மை கரைந்து அழியும் ஆதலின், ‘கண் மை துடைத்தது’ வேல் என்று எண்ணினேன், எங்களையும் கைவிட்டுச் செல்லத் தயாராகி விட்டாயோ? என்றான் - எமை என்றது சீதையையும் உளப்படுத்தியதாகும். *155*

இராமன் உளம் நெகிழ்தல்

1761. **உரைத்தபின், இராமன் ஒன்று**
உரைக்க நேர்ந்திலன்;
வரைத் தடந் தோளினான்
வதனம் நோக்கினான்;
விரைத் தடந் தாமரைக்
கண்ணை மிக்க நீர்

நிரைத்து இடை இடை விழ,
நெடிது நிற்கின்றான்.

உரைத்தபின் - (இவ்வாறு இலக்குவன்) உரைத்த பிறகு; **இராமன்-; ஒன்று உரைக்க நேர்ந்திலன்** - ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல முடியடாதவனாகி; **வரைத் தடந்தோளினான் வதனம்** - மலை போன்ற அகன்ற தோள்களை உடைய இலக்குவனது முகத்தை **நோக்கினான்** - பார்த்து; **விரைத் தடந் தாமரைக் கண்ணை மிக்க நீர்** - வரும்நீரானது; **நிரைந்து இடை இடை விழ** - ஒழுங்காய் இடை இடையே விழும்படி; **நெடிது** -நீண்ட நேரம்; **நிற்கின்றான்** - நிற்பவன் ஆனான்.

மறு மாற்றம் சொல்ல இயலாது இராமன் உடன்பட்டபடி. இலக்குவன் முகம் பார்த்த அளவில்மனம் உருகிக் கண்ணீர் சொரியலானான் இராமன். இலக்குவன் பரிவும் உரமும் இராமனைஅசையாநிலைக்கு ஆளாக்கின. *156*

வசிட்டன் வருதலும் சிந்தித்தலும்

1762. **அவ்வயின், அரசவை நின்றும் அன்பினன்**
எவ்வம் இல் இருந் தவ முனிவன் எய்தினான்;
செவ்விய குமரரும் சென்னி தாழ்ந்தனர்;
கவ்வை அம் பெருங் கடல், முனியும் கால் வைத்தான்.

எவ்வம் இல் அருந்தவ முனிவன் - துன்பமற்ற அரிய தவத்தைச் செய்த முனிவனாயவசிட்டன்; **அரசவை நின்றும்** - அரச சபை மண்டபத்திலிருந்தும்; **அன்பினன்** -இராமனிடத்து அன்பை உடையனாய்; **அவ்வயின்** - அச் சுமித்திரை மாளிகையின்கண்; **எய்தினன்** - அடைந்தான்; **செவ்விய குமரரும்** - நேரிய மைந்தர்களாய இராமலக்குவர்களும்; **சென்னி தாழ்ந்தனர்** - தலையால் வணங்கினார்கள்; **முனியும்** - வசிட்டனும்; **கவ்வை அம் பெருங்கடல்** - துன்பம் என்னும் பெரிய கடலில்; **கால்வைத்தான்** - இறங்கத் தொடங்கினான்.

துன்பம் ஏதும் எய்தாது அருந்தவம் முடித்தவன் அன்பினால் இப்போது துன்பக் கடலில்கால்வைத்தான் என்றது ஒரு நயம். ‘அன்னமும் துயர்க்கடல் அடி வைத்தாள் அரோ’ (2461.) என்றுபின்வருவதும் காண்க. *157*

1763. **அன்னவர் முகத்தி னோடு அகத்தை நோக்கினான்;**
பொன் அரைச் சீரையின் பொலிவு நோக்கினான்;
என் இனி உணர்த்துவது? எடுத்த துன்பத்தால்,
தன்னையும் உணர்ந்திலன், உணரும் தன்மையான்.

உணரும் தன்மையான் - எல்லாவற்றையும் உணரும் மகா ஞானியாகிய வசிட்டன்; **அன்னவர்** - இராமலக்குவர்களின்; **முகத்தினோடு அகத்தை நோக்கினான்** - முகத்தையும் மனத்தையும் கண்ணாலும் நெஞ்சத்தாலும் நோக்கினான்; **பொன் அரைச் சீரையின்பொலிவு நோக்கினான்** - அழகிய இடையின்கண் அணிந்துள்ள மரவுரியின் பொலிவையும்பார்த்தான். **எடுத்த துன்பத்தால்** - மேல் ஏறிய துயரத்தால்; **தன்னையும்**

உணர்ந்திலன் - தன்னையும் மறந்தான்; **இனி உணர்த்துவது என்?** - இனி அவன்துன்பத்தைப்பற்றி சொல்வது எவ்வாறு?

கண்ணால் நோக்குதல், மனத்தால் நோக்குதல் என்ற நோக்கம் இருவகையாதலின், முகமும்அகமும் நோக்கினான் என்றார். இவர்கள் அணிந்த படியால் சீரை பொலிவு பெற்றது என்பார்'சீரையின் பொலிவு' என்றார். இதுவும் ஒரு நயம்.
158

1764. **' வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்து நாள்,**
தாழ் வினை அது வர, சீரை சாத்தினான்;
சூழ் வினை நான்முகத்து ஒருவன் சூழினும்,
ஊழ்வினை ஒருவரால் ஒழிக்கற்பாலதோ!

'வாழ்வினை நுதலிய மங்கலத்து நாள் - மகுடம் தரித்து அரச வாழ்வு வாழக்கருதப்பெற்ற அதே மங்கல நல் நாளிலே; **தாழ்வினை அது வர** - தாழ்த்துகின்றவினையானது வருதலால்; **சீரை சாத்தினான்** ; - இராமன் மரவுரியை அணிந்தான்; **சூழ்வினை நான்முகத்து ஒருவன்** - விதியை வகுத்து அளிக்கும் பிரம தேவனே; **சூழினும்** - தவிர்க்கும் வழியைஆலோசித்தாலும்; **ஊழ்வினை** - (செய்தவனைச் சென்று அடையும்) அந்த ஊழ்வினை; **ஒருவரால் -; ஒழிக்கற்பாலதோ?** - நீக்கிக்கொள்ளும் தன்மை உடையதோ? இல்லைஎன்றபடி.

''ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று, சூழினும் தான் முந்துறும்'' என்ற திருக்குறளை இதனோடுஒப்பிடுக. முன்னர் நிகழ்ச்சியும், பின்னர் உலகொப்பிய ஒரு கருத்தும் ஒத்து வருதலின்வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. விதிக் கடவுளாகிய பிரம தேவனாலேயே ஊழ்வினையைத் தடுக்க இயலாதாயின் வேறு ஒருவரலாலும் இயலாது என்றபடி. திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமனுக்கு வினைஎன்பது ஒன்றில்லை; ஆயினும், தேவர் வேண்டச் செய்துகொண்ட சங்கற்பம்தானே இம்மனிதவடிவ நிகழ்ச்சியில் வினையாயிற்றென உய்த்து உணர்க. செய்த சங்கற்பம் அவ்வாறே இறைவற்கும்நிகழும்; அதுவும் மாற்ற ஒண்ணாததாம். 'ஓ' வினாப்பொருட்டு. *159*

1765. **'வெவ் வினையவள் தர விளைந்ததேயும் அன்று;**
இவ் வினை இவன்வயின் எய்தற்பாற்றும் அன்று;
எவ் வினை நிகழ்ந்ததோ? ஏவர் எண்ணமோ?
செவ்விதின், ஒருமுறை தெரியும் பின்' என்றான்.

இவ்வினை - இச்சீரை சுற்றிக் காடுபோதலாகிய செயல்; **வெவ்வினையவள் தரவிளைந்ததேயும் அன்று** - கொடு வினை படைத்த கைகேயி கொடுக்க அவளால் உண்டாகியதும்அன்று; **இவன் வயின் எய்தற்பாற்றும் அன்று** - வேறொரு வகையால் சத்துவகுண வடிவனாகிய இவன்பால் வரக்கடவதும் அன்று; **எவ்வினை நிகழ்ந்ததோ?** - எந்தச் செயலால் இப்படிநடைபெற்றதோ?; **ஏவர் எண்ணமோ?** - யாருடைய மனக்கருத்தால் நடந்ததோ; **பின்ஒருமுறை** - பிற்காலத்தில் ஒரு படியாக; **செவ்விதின் தெரியும்'** - நன்குவிளங்கும்; **என்றான்** - என மனத்துள் சொல்லிக்கொண்டான்.

மெய்யுணர் ஞானியாகிய வசிட்டன் முன்பு 'ஈது முன் நிகழ்ந்த வண்ணம் என இதயத்து எண்ணி'(208.) யவன் ஆதலின், இந்நிகழ்ச்சியின் வித்து அவனுக்குத் தெரியும். ஆயினும், அதுஅப்போது அவனுக்குத் தெரிந்தது; இப்போது மாயையால் ஒன்றும் அறிகிலன் ஆயினன்; அறிவானாயின் இராமனை வேண்டலும், கைகேயியைக் கடிந்துரைத்தலும் முதலியன அவனால்நடைபெறாவாம். அதனாலேயே 'எவ்வினை நிகழ்ந்ததோ ஏவர் எண்ணமோ' என இறைமாயையால்முன்னறிந்ததனையே மறந்து அறியாதவன் ஆயினான் என்க. *160*

வசிட்டன் இராமனைத் தடுத்தல்

**1766. வில் தடந் தாமரைச் செங் கண் வீரனை
உற்று அடைந்து, 'ஐய! நீ ஒருவி, ஓங்கிய
கல் தடம் காணுதி என்னின், கண் அகல்
மல் தடந் தானையான் வாழ்கிலான்' என்றான்.**

(வசிட்டன்) **வில் தடந் தாமரைக் செங்கண் வீரனை** - வில் ஏந்திய பெரிய தாமரைமலராகிய சிவந்த கண்களையுடைய இராமனை; **உற்று அடைந்து** - நெருங்கி வந்து; **'ஐய!-; நீ ஒருவி** - அரண்மனையை விட்டு நீங்கி; **ஓங்கிய கல் தடம் காணுதி என்னின்** - உயர்ந்த மலை வழியில் செல்லக் காணுவாய் எனில்; **கண் அகல்** - இட மகன்ற; **மல் தடந் தானையான்** - வலிமிக்க பெருஞ்சேனையையுடைய தசரதன்; **வாழ்கிலான்'** - வாழ மாட்டான்; (இறந்துபடுவான்); **என்றான் -.** *161*

இராமன் வசிட்டனுக்கு உரைத்த மறுமொழி

**1767. 'அன்னவன் பணி தலை ஏந்தி ஆற்றுதல்
என்னது கடன்; அவன் இடரை நீக்குதல்
நின்னது கடன்; இது நெறியும்' என்றனன் -
பன்னகப் பாயலின் பள்ளி நீங்கினான்.**

பன்னகப் பாயலின் பள்ளி நீங்கினான் - ஆதிசேடனாகிய படுக்கையில் அறிதுயில்செய்தல் நீங்கி அயோத்தி வந்த இராமன் (முனிவனை நோக்கி); **'அன்னவன்** -தயரதனது; **பணி தலை ஏந்தி ஆற்றுதல் என்னது கடன்** - கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டுசெய்தல் எனது கடமையாகும்; **அவன் இடரை நீக்குதல் நின்னது கடன்** - அத்தயரதனது துன்பத்தைப் போக்கி ஆற்றுவித்தல் உனது கடமையாகும்; **இது நெறியும்'** - இது நீதியும்ஆகும்;' **என்றனன் -.**

அவதார நோக்கம் கானகம் செல்வது, அதற்காகவே வந்தவன் என்பதை அறிவிக்க, 'பன்னகப்பாயலின் பள்ளி நீங்கினான்' என்றார். *162*

வசிட்டன் மறுமொழி

**1768. ' " வெவ் வரம்பை இல் சுரம்
விரவு" என்றான் அலன்;
தெவ்வர் அம்பு அனைய சொல்**

தீட்டினாள்தனக்கு,
அவ் அரம் பொருத வேல்
அரசன், ஆய்கிலாது,
“இவ் வரம் தருவென்” என்று ஏன்றது
உண்டு’ என்றான்.

(அது கேட்ட வசிட்டன் இராமனை நோக்கி) **‘வெவ்** - கொடிய; **வரம்பை இல்** - எல்லை இல்லாத; **சுரம்** - காட்டை; **விரவு’** - சேர்வாய்; **என்றான்அலன்’** - என்று உன்னைப் பார்த்து அரசன் சொன்னானில்லை; **தெவ்வர் அம்பு அனைய சொல் தீட்டினாள் தனக்கு** - பகைவரது கணையை ஒத்த கொடிய வார்த்தையை மேலும் கொடுமையாகச் சொன்ன கைகேயிக்கு; **அவ் அரம் பொருத வேல் அரசன்** - அந்த அரத்தால் அராவிக் கூர்மை செய்யப்பெற்ற வேலை உடைய தசரதன்; **ஆய்கிலாது** - ஆராயாமல்; **‘இவ் வரம் தருவென்’ என்று ஏன்றது உண்டு** - இந்த வரத்தைத் தருவேன் என்று ஒப்புக்கொண்டது உண்டு அவ்வளவே; **என்றான்-**

தயரதன் உன்னைக் காட்டுக்கு ஏகும்படி நேராக ஆணையிடவில்லை. கைகேயிக்கு வரம் தந்தேன் என்று ஒப்புக்கொண்ட அளவேதான். ஆகவே, இதில் அரசனது ஆணையை மீறல் என்பது இல்லை என்று இராமனுக்கு வசிட்டன் கூறினான். வரம்பை; வரம்பு; ஐகாரம் சாரியை. *163*

இராமன் தந்த விளக்கம்

1769. **‘ஏன்றனன் எந்தை இவ் வரங்கள்; ஏவினாள்**
ஈன்றவள்; யான் அது சென்னி ஏந்தினேன்;
சான்று என நின்ற நீ தடுத்தியோ?’ என்றான் -
தோன்றி நல் அறம் நிறுத்தத் தோன்றினான்.

தோன்றிய நல் அறம் நிறுத்தத் தோன்றினான் - விளங்கிய நல்ல தருமத்தை உலகில் நன்கு நிலைபெறுத்த அவதாரம் செய்த இராமன் (வசிட்டனை நோக்கி); **‘எந்தை** - என் தந்தையாகிய தசரதன்; **இவ்வரங்கள்** - இந்த இரண்டு வரங்களையும்; **ஏன்றனன்** - தருவதாக - தந்ததாக ஒப்புக்கொண்டான்; **ஈன்றவள்** - என் தாய்; **ஏவினாள்** - ஆணை இட்டாள்; **அது** - அந்த உத்தரவை; **யான் -; சென்னி ஏந்தினேன்** - தலைமேல் தாங்கினேன்; **சான்று என நின்ற நீ** - இவற்றுக் கெல்லாம் சாட்சியாக இருந்த நீ; **தடுத்தியோ?** - இதனை விலக்குகிறாயோ?’ **என்றான் -.**

வரம் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்ட பிறகு அரசன் ‘என்னை நேராகக் காட்டுக்குச் செல்’ என்று பார்த்துச் சொல்லவில்லை; ஆதலின், காடு செல்வது அரசன் ஆணையன்று என்று வாதிடுவது பொருந்துமா?’ என்கிறான் இராமன். ‘சகல சாத்திரங்களும் அறிந்தவனாகிய நீ இப்படிச் சொல்லலாமா’ என்பான் ‘சான்று என நின்ற நீ’ என்றான் என்பதும் ஆம். *164*

இராமன் புறப்பாடு

1770. ***என்றபின், முனிவன் ஒன்று இயம்ப நேர்ந்திலன்;***
நின்றனன், நெடுங் கணீர் நிலத்து நீர்த்து உக;
குன்றன தோளவன் தொழுது, கொற்றவன்
பொன் திணி நெடு மதில் வாயில் போயினான்.

என்றபின் *- இராமன் இவ்வாறு கூறிய பிறகு;* ***முனிவன்*** *- வசிட்டன்;* ***ஒன்று இயம்ப நேர்ந்திலன்*** *- ஒரு வார்த்தையும் சொல்ல இயலாது;* ***நெடுங்கண் நீர்நிலத்து நீர்த்து உக*** *- நீண்ட தன் கண் நீரானது நிலத்தில் ஈரம் செய்து சிந்த;* ***நின்றனன்-; குன்றன தோளவன்*** *- மலை போன்ற தோள்களை உடைய இராமன்;* ***தொழுது*** *- (முனிவனை) வணங்கி;* ***கொற்றவன் பொன் திணி நெடுமதில் வாயில்*** *- அரசனது பொன்னாற செய்யப் பெற்ற அரண்மனை மதிலின் வாயிலில்;* ***போயினான்*** *- போய்ச் சேர்ந்தான்.*

குன்றன தோளவனைப் தொழுது கொற்றவனாய இராமன் நெடுமதில் வாயில் போயினான் என்பதும் ஓர் உரை ஆயினும், வசிட்டனைக் 'குன்றன தோளவன்' எனல்ஏற்புடைத்தாகாமையின் அவ்வுரை பொருந்தாமை அறிக. நீர்த்து - நீரின் தன்மை. செய்து அதாவதுஈரம் செய்து என்பதாகும். ***165***

மக்கள் துயரம்

1771. ***சுற்றிய சீரையன், தொடரும் தம்பியன்.,***
முற்றிய உவகையன், முளரிப் போதினும்
குற்றம் இல் முகத்தினன், கொள்கை கண்டவர்
உற்றதை ஒருவகை உணர்த்துவாம் அரோ.

சுற்றிய சீரையன் *- இடையில் கட்டிய மரவுரி உடையனாய்;* ***தொடரும் தம்பியன்*** *- தன்னைப் பின்பற்றிவரும் தம்பியோடு;* ***முற்றிய உவகையன்*** *- நிரம்பியமகிழ்ச்சியுடன்;* ***முளரிப் போதினும்*** *- தாமரை மலரைவிட;* ***குற்றம் இல்முகத்தினன்*** *- குற்றமற்ற முகமலர்ச்சி கொண்டு செல்கின்ற இராமனின்;* ***கொள்கை*** *- மனக் கருத்தை ;* ***கண்டவர்*** *- அறிந்த அந்நகர மக்கள்;* ***உற்றதை*** *- அடைந்ததுன்பத்தை;* ***ஒருவகை*** *- ஒரளவுக்கு;* ***உணர்த்துவாம்*** *- சொல்லுவோம்.*

கான் புகும் இராமனது முகமலர்ச்சி தாமரை மலரினும்பொலிந்தது என்பதால் அவனது மனத்தின் சமநிலை அறியலாறிற்று. 'அரோ' ஈற்றசை.
166

1772. ***ஐயனைக் காண்டலும், அணங்கு அனார்கள்தாம்,***
மொய் இளந் தளிர்களால் முளரிமேல் விழும்
மையலின் மதுகரம் கடியுமாறு என,
கைகளின் மதர் நெடுங் கண்கள் எற்றினார்.

அணங்கு அனார்கள் தாம் *- தெய்வ மகளிரை ஒத்த அயோத்தி நகர மகளிர்;* ***ஐயனைக் காண்டலும்*** *- (வனம் புகும் மரவுரி அணிந்த) இராமனைக் கண்டவுடன்;* ***மொய்இளந்தளிர்களால்*** *- நெருங்கி இளமையான தளிர்களைக் கொண்டு;* ***முளரிமேல் விழும்*** *-தாமரை மலர்மேல் வந்து விழுகின்ற;* ***மையலின்*** *- கள்ளுண்ட மயக்கமுடைய;*

*மதுகரம் - வண்டுகளை; **கடியுமாறு என** - ஒட்டும் தன்மை போல; **கைகளின்** - தம் கைகளால்; **மதல்நெடுங்கண்கள்** - செருக்கிய நீண்ட கண்களை; **எற்றினார்** - மோதினார்கள்.*

தளிர்கள் -கைகள், தாமரை - முகம். வண்டு - கண்கள்,.ஒட்டுதல் - கை களால் மோதுதல் என உவமை காண்க. முடிசூட வேண்டிய அரச மகன்மரவுரி தரித்தகோலம் அவர்கள் கண்களாற் பார்க்கப் பொறுக்க முடியவில்லை; ஆதலின் இப்படிச் செய்தனர்.
167

1773. தம்மையும் உணர்ந்திலர் - தணிப்பு இல் அன்பினால்
அம்மையின் இரு வினை அகற்றவோ? அன்றேல்,
விம்மிய பேர் உயிர் மீண்டிலாமைகொல்?-
செம்மல்தன் தாதையின் சிலவர் முந்தினார்.

*__சிலவர்த__ - சிலர்; **தணிப்பு இல் அன்பினால்** - அடக்க முடியாத அன்பால்; **தம்மையும் உணர்ந்திலர்** - தம் நிலையையும் அறியாதவர் கள் ஆயினராய்; **செம்மல்தன் தாதையின்** - இராமபிரானது தந்தையாகிய அயரதனைவிட ; **முந்தினார்** -முற்பட்டு இறந்து விண் சென்றனர்; **அம்மையின்** - வருகின்ற பிறப்பில்; **இருவினைஅறுக்கவோ?** - இருவினைகளையும் இல்லாமல் நீக்கிக்கொள்ளவா; **அன்றேல்** - அப்படி இல்லாமற்போனால்; **விம்மிய பேர் உயிர் மீண்டிலாமை கொல்** - பிரிவினால் துடித்தஅரிய உயிர் வெளிப் போனது திரும்ப மீளாமையாலோ.*

சென்ற உயிர் இனித் திரும்பாமல் மீளா உலகம் சேர்ந்ததுஆகலின், ‘இரு வினை அகற்றவோ’ என்றார். இருவினை அற்றவர் மீளா உலகம் சேர்வர்ஆதலின்.
168

1774. விழுந்தனர் சிலர்; சிலர் விம்மி விம்மி மேல்
எழுந்தனர்; சிலர் முகத்து இழி கண்ணீரிடை
அழுந்தினர்; சிலர் பதைத்து, அளகவல்லியின்
கொழுந்து எரி உற்றென, துயரம் கூர்கின்றார்.

*__சிலர் விழுந்தனர் -; சிலர் மேல் விம்மி விம்மி எழுந்தனர்__ - சிலர் மேலும்மேலும் அழுதழுது எழுந்தார்கள்; **சிலர் -; முகத்து இழி கண்ணீரிடை அழுந்தினர்** - முகத்திலிருந்து இறங்குகின்ற கண்ணீரினிடத்து அழுந்திப் போனார்கள்; **சிலர்-; பதைத்து** - துடித்து; **அனகவல்லியின்** - மயிர்க் கொடியின்; **கொழுந்து எரி உற்றென** - நுனிதீப்பற்றியது போல; **துயரம் கூர்கின்றார்** - துன்பம் மிகுகின்றார். அனகம் என்று பாடங்கொண்டு நீர் எனப் பொரு படுமாதலின் தண்ணீரில் உள்ள கொடியின் கொழுந்து தீப்பற்றியது போல என உரைப்பினும்அமையும்.* ***169***

1775. கரும்பு அன மொழியினர், கண் பனிக்கிலர்,-
வரம்பு அறு துயரினால் மயங்கியேகொலாம்.
இரும்பு அன மனத்தினர் என்ன நின்றனர்!-
பெரும் பொருள் இழந்தவர் போலும் பெற்றியார்.

கரும்பு அன மொழியினர் - கரும்பு போன்ற பேச்சினை உடைய மகளிர்; **கண்பனிக்கிலர்** - கண்ணீர் அரும்பாதவராய்; **பெரும் பொருள் இழந்தவர் போலும்பெற்றியர்** - பெரிய செல்வத்தை இழந்து விட்டவர்களது தன்மையை உடையவராகி; **இரும்புஅளமனத்தினர் என்ன நின்றனர்** - இரும்பை ஒத்த மனம் உடையவர் என்று கண்டோர் சொல்லும்படி நின்றார்கள்; **வரம்பு அறு துயரினால் மயங்கியே கொல்** - (இவ்வாறுஆனது) அளவற்ற துன்பத்தால் திகைத்ததாலோ?

பெருந்துன்பத்தில் மனம் இறுகிப் போதல் உலகியல்; அவ்வாறு ஒருசிலர் இருந்தனர், 'ஆம்' அசை. 170

1776. **நெக்கன உடல்; உயிர் நிலையில் நின்றில;**
'இக் கணம்! இக் கணம்!' என்னும் தன்மையும்
புக்கன; புறத்தன; புண்ணின் கண் மலர்
உக்கன, நீர் வறந்து, உதிர வாரியே!

உடல் நெக்கன - (சிலர்) உடல்கள் உடைந்தன; **உயிர் நிலையில் நின்றில** - உயிர் இருப்பில் நிலையாக இல்லாமல் போயின; **இக்கணம்! இக்கணம்! என்னும்தன்மையும் புக்கன, புறந்தன** - இந்தக் கணம் போய்விடும் என்னும் தன்மையும் உடையவாய்உயிர்கள் உள்ளே நுழைந்தன, வெளியே போயின; **கண் மலர்** - மலர்க்கண்கள்; **நீர்வறந்து** - நீர்வற்றி; **புண்ணின்** - புண்ணைப் போல; **உதிர வாரி** - இரத்தப் பெருக்கை; **உக்கன** - சிந்தின.

உடல் நெக்குவிட்டு உயிர் இதோ போய்விடும் என்கின்ற நிலையில் உடலினுள் நுழைவதும்போவதுமாய் ஒரு நிலையில் நில்லாமல் இருந்தது என்பதாம். கண்கள் குருதி சிந்தின புண்ணைப்போல், 'ஏ' ஈற்றசை. 171

1777. **இரு கையின் கரி நிகர் எண் இறந்தவர்,**
பெருளகு ஐயில் பெயர்த்தனர், தலையைப் பேணவர்.
ஒரு கையில் கொண்டனர், உருட்டுகின்றனர்;
கரிகையின் கண் மலர் சூன்று நீக்கினார்.

இரு கையின் கரி நிகர் எண் இறந்தவர் - இரண்டு கைகளை உடைய யானையை ஒத்த கணக்கற்ற வீரர்கள்; **பெருகு ஐயில்** - பெரிய கைவாளினால்; **தலையைப் பேணலர்** - தலையை விரும்பாதவர்களாய்; **பெயர்த்தனர்** - பேர்த்து எடுத்து; **ஒரு கையில் கொண்டனர்** - ஒரு கையில் வைத்துக் கொண்டு; **உருட்டுகின்றனர்** - உருள விடுகின்றார் (வேறுசிலர்); **சுரிகையின்** -குற்றுடைவாளால்; **கண் மலர் ?** - மலராகிய கண்ணை; **துன்று** - குடைந்து; **நீக்கினார்** - போக்கினார்.

ஆடல் வீரர்க்கு 'இரு கையின் கரி' என உவமை கூறினார். 'இருகை வேழத்து இராகவன்' என்பது பாலகாண்டத்தொடர். மகளிர் செயல் கூறியவர், இதனால் ஆடவ வீரர்செயலைக் கூறினார். ஐயில்; அயில்-முதறபோலி. 172

1778. **சிந்தின அணி; மணி சிதறி வீழ்ந்தன;**
பைந் துணர் மாலையின் பரிந்த, மேகலை;

நந்தினர், நகை ஒளி விளக்கம்; நங்கைமார்
சுந்தர வதனமும், மதிக்குத் தோற்றவே.

நங்கைமார் - மகளிரின்; ***அணி சிந்தின*** - ஆபரணங்கள் எங்கும் சிதறின; ***மணி சிதறி வீழ்ந்தன*** - அவற்றில் பொதிதந்த மணிகள் எங்கும் உதிர்ந்து விழுந்தன; ***மேகலை*** - அவர் இடையில் அணிந்த மேகலாபரணம்; ***பைந்துணர் மாலையின்பரிந்த*** - பசிய பூங்கொத்தால் ஆகிய மாலை அறுந்து விழுவது போல அறுந்து விழுந்தன; ***நகைஒளி விளக்கம்*** - புன்சிரிப்பாகிய முக ஒளி மலர்ச்சி; ***நந்தின*** - கெட்டன; ***சுந்தர வதனமும்*** - அவர்கள் அழகிய முகமும்; ***மதிக்குத் தோற்ற*** - நிலவுக்குத்தோற்றன.

முன்பு மதியை வென்ற முகம் இப்போது துக்கத்தால்பொலிவிழத்தலின் மதிக்குத் தோற்றது என்றவாறாம். ‘ஏ’ காரம் ஈற்றசை. *173*

அரசன் தேவியர் துயரம்

1779. **அறுபதினாயிரர் அரசன் தேவியர்,**
மறு அறு கற்பினர், மழைக் கண்ணீரினர்,
சிறுவனைத் தொடர்ந்தனர்; திறந்த வாயினர்;
எறி திரைக் கடல் என இரங்கி ஏங்கினார்.

மறு அறு கற்பினர் - குற்றமற்ற கற்பினை உடைய; ***அறுபதினாயிரர் அரசன்தேவியர்*** - அறுபதினாயிரம் பேராகிய தசரதனுடைய மனைவியர்; ***மழைக் கண் நீரினர்*** - மழை போன்ற கண்ணீரை உடையவராய்; ***சிறுவனைத் தொடர்ந்தனர்*** - இராமனைப் பின்தொடர்ந்து; ***திறந்த வாயினர்*** - வாய் திறந்து; ***எறி திரைக்கடல் என இரங்கிஏங்கினார்*** - அலை வீசும் கடல் போல அழுது வருந்தினார்கள். இவர் உரிமை மகளிர் ஆவர். பரசுராமனிடம் இருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்ள ஒவ்வொருஆண்டும் மணக் கோலத்துடன் இருக்க வேண்டிய; தயரதன் அறுபதினாயிரம் மகளிரை அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகளில் மணந்தான் என்று ஒரு கதை உண்டு. இதுவே வான்மீகத்தில் முந்நூற்றைம்பதின்மர் எனப்பேசப்பெற்றுள்ளது. மூவரே பட்டத்தரசியர் ஆவர். *174*

1780. **கன்னி நல் மயில்களும், குயில் கணங்களும்,**
அன்னமும், சிறை இழந்து அவனி சேர்ந்தன
என்ன, வீழ்ந்து உழந்தனர் - இராமன் அல்லது,
மன் உயிர்ப் புதல்வரை மற்றும் பெற்றிலார்.

இராமன் அல்லது - இராமனை அல்லாமல்; ***மற்றும்*** - வேறு; ***மன் உயிர்ப் புதல்வரைப் பெற்றிலார்*** - நிலைபெற்ற உயிராக உள்ள புத்திரர்களைப்பெறாதவர்களாகிய அத்தேவியர்; ***கன்னி நல்மயில்களும்*** - இளமையான நல்ல மயில்களும்; ***குயில் கணங்களும்*** - குயிற் கூட்டங்களும்; ***அன்னமும்*** - அன்னப் பறவைகளும்; ***சிறை இழந்து*** -இறக்கைகளை இழந்து; ***அவனி சேர்ந்தன என்ன*** - பூமியை அடைந்தவை போல; ***வீழ்ந்து உழந்தனர்*** .- தரையில் விழுந்து வருந்தினார்கள்.

acharya.org

பறவைகளுக்குச் சிறகுகள் வாழ்வின் ஆதாரம். அதை இழந்த பிறகு அவை வாழ இயலா. அதுபோலவே இராமனே இவர்கள் அனைவர்க்கும் உயிராவான். இராமனை இழந்து உயிர் வாழஇயலாதவராக ஆயினர். 175

1781. கிளையினும், நரம்பினும், நிரம்பும் கேழன,
அளவு இறந்து உயிர்க்க விட்டு அரற்றும் தன்மையால்,
தொளை படு குழலினோடு, யாழ்க்குத் தோற்றன -
இளையவர் அழுதினும் இனிய சொற்களே.

இளையவர் அழுதினும் இனிய சொற்கள் *- இளைய அத்தேவியரின் அமுதத்தைக் காட்டிலும்இனிமையான சொற்கள்;* ***அளவு இறந்து உயிர்க்க விட்டு அரற்றும் தன்மையால்*** *-அளவில்லாமல் பெருமூச்சு விட்டு அழுகின்ற காரணத்தால்;* ***கிளையினும் நரம்பினும் நிரம்பும்கேழன*** *- மூங்கிலாலும், நரம்பாலும் செய்யப் பெற்றனவாகிய;* ***தொளைபடு குழலினோடுயாழ்க்குத் தோற்றன*** *- உள்தொளை உடைய புல்லாங்குழலோடு யாழிசைக்குத் தற்போது தோற்றுப்போயின.*

கிளை - மூங்கில். ஆகுபெயராய்ப் புல்லாங்குழலின் இசையைக் குறித்தது. நரம்பும்அவ்வாறே யாழிசையைக் குறித்தது. கேழன - சுவை உடையன முன்பு அம்மகளிர் குரல் ஒலி குழலையும்யாழையும் வென்றது. இப்போது அமுது அரற்றிய காரணத்தால் தோற்றது என்பதாம். 176

1782. 'புகழ் இடம், கொடு வனம் போலும், என்று, தம்
மகன்வயின் இரங்குறும் மகளிர் வாய்களால்,
அகல் மதில் நெடு மனை, அரத்த ஆம்பல்கள்
பகலிடை மலர்ந்தது ஓர் பழனம் போன்றவே.

'புகல் இடம் கொடு வனம் போலும் என்று' *- இராமனுக்கு இனித் தங்கும் இடம்கொடிய வனம் என்று சொல்லி;* ***தம் மகன் வயின்*** *- தம்முடைய மகனாகிய இராமனிடம்;* ***இரங்குறும்*** *- அவலிக்கின்ற ;* ***மகளிர் வாய்களால்*** *- அத்தேவியரது அமுது மேலும்சிவந்த வாய்களால் ;* ***அகல் மதில் நெடு மனை*** *- அகன்ற மதிலை உடைய பெரிய அரண்மனை;* ***அரத்த ஆம்பல்கள்*** *- செவ்வாம்பற் பூக்கள்;* ***பகலிடை*** *- பகற்காலத்தில்;* ***மலர்ந்தது*** *- மலர்ந்துள்ளதான;* ***ஓர் பழனம் போன்ற*** *- ஒரு வயலைப் போன்று ஆயின.*

வாய்க்கு ஆம்பல் உவமை. அழுதலால் மேலும் சிவந்த வாய் செவ்வாம்பல் மலர்ந்தாற் போலும், பல்லாயிரம் தேவியர் அழுதலால் பல செவ்வாம்பல்கள்பகலில் மலர்ந்த வயல் போன்றாயிற்று அரண்மனை என்றார். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 177

1783. திடருடைக் குங்குமச் சேறும், சாந்தமும்
இடை இடை வண்டல் இட்டு ஆரம் ஈர்த்தன;
மிடை முலைக் குவடு ஒரீஇ, மேகலைத் தடங்
கடலிடைப் புகுந்த, கண் கலுழி ஆறு அரோ.,

கண் கலுழி ஆறு - *(அம் மகளிரது) கண்ணீர்ப் பெருக்காகிய கலங்கிய ஆற்றுவெள்ளம்;* ***திடர் உடைக் குங்குமச் சேறும், சாந்தமும் இடை இடை வண்டல் இட்டு*** *-திட்டுத் திட்டாகப் பொருந்திய (மார்பகத்தில் பூசப்பெற்ற) குங்குமச் சேறும் செஞ்சாந்தமும்ஆகியவற்றை நடுநடுவே சேற்றுக் குழம்பாகக் கொண்டு;* ***ஆரம் ஈர்த்தன*** *- (அவர்கள் மார்பில் அணிந்துள்ள) முத்துமாலையை இழுத்துக்கொண்டு;* ***மிடைமுலைக் குவடு ஒரீஇ*** *-நெருங்கியுள்ள முலைச் சிகரங்களிலிருந்து கீழ் இறங்கி;* ***மேகலைத் தடங் கடலிடைப் புகுந்த*** *- மேகலையாகிய அகன்ற கடலுக்குள் நுழைந்து பாய்ந்தன.*

கலுழி - கலங்கிய நீர் ஆரம் - ஆற்றை நோக்கின்சந்தனமாம். மகளிரை நோக்க முத்தாரமாம். இங்கு முத்துவடம் சிலேடையாக அமைந்தது. மற்றவைஉருவகம்.
178

1784. தண்டலைக் கோசலத் தலைவன் மாதரைக்
கண்டனன் இரவியும், கமல வாள் முகம் -
விண் தலத்து உறையும் நல் வேந்தற்கு ஆயினும்,
உண்டு இடர் உற்ற போது என் உறாதன?

தண்டலைக் கோசலத் தலைவன் மாதரை *- சோலை சூழ்ந்த கோசல நாட்டுக்குத் தலைவனாய தயரதன் தேவியரை;* ***இரவியும்*** *- சூரியனும் (இப்போது);* ***கமல வாள்முகம் கண்டனன்*** *- தாமரை மலர் போன்ற ஒளியுடைய முகத்தை (இது காறும் ஒருபொழுதும் காணாதவன்) கண்டான்;* ***விண் தலத்து உறையும் நல்வேந்தற்கு ஆயினும்*** *- விண்ணின் கண் தங்கியுள்ள தேவ அரசனுக்கு ஆனாலும்;* ***இடர் உற்றபோது*** *- துன்பம் வந்தபோது;* ***உறாதன என் உண்டு?*** *- எவைதாம் வராதவை உண்டு.*

வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. துன்பத்தில் இருப்பவர்களுக்கு எல்லா அவமானமும் வந்து சேரும் என்பது உலகியல்; அரண்மனையை விட்டு வெளியே வராதவர் ஆதலின்இதுகாறும் சூரியனால் பார்க்கப்படாதது அவர் முகம் என்றானாம்.
179

1785. தாயரும், கிளைஞரும், சார்ந்துளார்களும்,
சேயரும், அணியரும், சிறந்த மாதரும்,
காய் எரி உற்றனர் அனைய கவ்வையர்;
வாயிலும் முன்றிலும் மறைய மொய்த்தனர்.

தாயரும் *- தாய்மார்களும்;* ***கிளைஞரும்*** *- உறவினர்களும்;* ***சார்ந்துளார்களும்*** *- சார்ந்து பற்றுக்கோடாய் எண்ணித் தங்கியுள்ளவர்களும்;* ***சேயரும்அணியரும்*** *- சேய்மையிலும் அண்மையிலும் உள்ளாரும்;* ***சிறந்த மாதரும்*** *- அழகிற்சிறந்த மகளிரும்;* ***காய் எரி உற்றனர் அனைய*** *- சீறும் நெருப்பில் விழுந்தாற்போன்ற;* ***கவ்வையர்*** *- துன்பமுற்று;* ***வாயிலும் முன்றிலும் மறைய*** *- அரண்மனைவாயிலும் முற்றமும் மறையும்படி;* ***மொய்த்தனர்*** *- நெருங்கினார்கள்.*

கவ்வை - அரற்றுதலுக்கு ஏதுவாகிய பெருந்துன்பம். ***180***

இராமன் தன் மனையை அடைதல்

1786. **இரைத்தனர், இரைத்து**
எழுந்து ஏங்கி, எங்கணும்,
திரைப் பெருங் கடல் எனத்
தொடர்ந்து பின் செல,
உரைப்பதை உணர்கிலன்,
ஒழிப்பது ஓர்கிலன்,
வரைப் புயத்து அண்ணல் தன்
மனையை நோக்கினான்.

(அனைவரும்) **இரைத்தனர்** - அழுதனர்; **இரைத்து எழுந்து ஏங்கி** - அழுது மெல்ல எழுந்து புலம்பி; **எங்கணும்** - எவ்விடத்தும்; **திரைப் பெருங்கடல் என** - அலை வீசுகின்ற பெருங்கடல் (தொடர்வது) போல; **தொடர்ந்து பின் செல** -(இராமனைப்) பின்பற்றித் தொடர்ந்து செல்ல; **வரைப்புயத்து அண்ணல்** - மலைபோன்றதோளை உடைய தலைவனாகிய இராமன்; **உரைப்பதை உணர்கிலன்** - (அவர்களுக்கு) ஆறுதல்சொல்வதை அறியாமலும்; **ஒழிப்பது ஓர்கிலன்** - (அவர்களை) வராமல் தடுப்பதுபற்றிஆராயாமலும்; **தன் மனையை நோக்கினான்** - தன் இல்லத்தை நோக்கிச் சென்றான்.

பின்பற்றி வருவாரைத் தடுத்து நிறுத்தி ஆறுதல் கூறி அகற்ற இயலாமல் இராமன் தன் மனைக்குச் சென்றான் என்பதாம். 'உரைப்பதை' என்பதற்கு அவர்கள்புலம்பிக் கூறுவதை உணராதவனாய் என உரைப்பினும் அமையும். ***181***

1787. **நல் நெடு நளிர் முடி சூட, நல் மணிப்**
பொன் நெடுந் தேரொடும் பவனி போனவன்,
துன் நெடுஞ் சீரையும் சுற்றி, மீண்டும், அப்
பொன் நெடுந் தெருவிடைப் போதல் மேயினான்.

நல் நெடு நளிர் முடி சூட - சிறந்த பெரிய பெருமை உடைய மகுடத்தைச்சூடிக்கொள்ள; **நல் மணிப் பொன் நெடுந் தேரொடும் பவனி போனவன்** - நல்ல மணிகள்கட்டப்பெற்ற பொன்னால் ஆகிய பெரிய தேரின்மீது உலாச் சென்ற இராமன்; **மீண்டும்** - திரும்பவும்; **அப் பொன் நெடுந் தெருவிடை** - பொலிவுபெற்ற அதே பெருவீதியில்; **துன் நெடுஞ் சீரையும் சுற்றி** - நெருங்கிய பெரிய மரவுரியைச் சுற்றிக் கொண்டு; **போதல் மேயினான்** - போவதைப் பொருந்தினான்.

தேரொடு சென்றவன், சீரையொடு கொண்டு வந்தான் என்பது ஒரு சொல் நயம். இரண்டையும் இணைத்துக் காட்டி அவலத்தை மேலும் அதிகமாக்கினார் கம்பர். 'கீழ்த்திசை வாயில் கணவனொடு புகுந்தேன், மேற்றிசை வாயில் வறியேன் பெயர்க்கு' (சிலப். 23:182 - 3) என்ற கண்ணகி நிலையை ஒப்பிடுக.
182

இராமனை வீதியில் கண்டார் உற்ற வருத்தம்

acharya.org

1788. ***அந்தணர், அருந் தவர், அவனி காவலர்,***
நந்தல் இல் நகருளார், நாட்டுளார்கள், தம்
சிந்தை என் புகல்வது? தேவர் உள்ளமும்
வெந்தனர், மேல் வரும் உறுதி வேண்டலர்.*

அருந்தணர்-; அருந்தவர் *- அரிய முனிவர்கள்;* ***அவனிகாவலர்*** *- பூமிஅரசர்கள்;* ***நந்தல் இல் நகருளார்*** *- கெடுதலில்லாத அயோத்தி நகரில் உள்ளவர்கள்;* ***நாட்டுளார்கள்*** *- கோசல நாட்டில் உள்ளவர்கள்;* ***தம் சிந்தை புகல்வது என்?*** *- மனம்பட்ட துன்பத்தைச் சொல்வது எவ்வாறு;* ***மேல்வரும் உறுதி வேண்டலர்*** *- (இராமன்காடு செல்வதால் தங்களுக்கு) எதிர்காலத்தில் வரும் நன்மையும் விரும்பாதவர்களாய்;* ***தேவர்உள்ளமும் வெந்தனர்*** *- (இராமனது மரவுரிக் கோலம் கண்டும்) தேவர்களும் உள்ளம் வெந்துபோனார்கள்.*

தேவர்களுக்காகவே இராமன் மரவுரி தரித்துக் காடு சென்றானாகத் தேவர்களே அக்கோலம் கண்டு தரியாதவர்களாக மனம் வெந்தனர் ஆயின் மற்றவர் நிலையைச்சொல்வது எவ்வாறு? என்றாராம். ***183***

1789. ***'அஞ்சன மேனி இவ் அழகற்கு எய்திய***
வஞ்சனை கண்டபின், வகிர்ந்து நீங்கலா
நெஞ்சினும் வலிது உயிர்; நினைப்பது என் சில?
நஞ்சினும் வலிய, நம் நலம்' என்றார் - சிலர்.

சிலர்-; 'அஞ்சன மேனி இவ் அழகற்கு எய்திய *- மை போன்ற உடம்பினை உடையஇந்த எழிலையுடைய இராமனுக்குப் பொருந்திய;* ***வஞ்சனை*** *- பொல்லாங்கை;* ***கண்டபின்*** *- பார்த்த பிறகும்;* ***வகிர்ந்து நீங்கலா நெஞ்சினும்*** *- பிளவுண்டு போகாத மனத்தைக்காட்டிலும்;* ***உயிர் வலிது*** *- நம் உயிர் வலிமையாக இருக்கிறது;* ***சில நினைப்பது என்?*** *- வேறு சில நினைப்பதனால் பயன் என்ன;* ***நம் நலம்*** *- நமது நன்மை;* ***நஞ்சினும் வலிய'*** *- விடத்தினும் வலியதாயிராநின்றது;'* ***என்றார்-.***

இராமனுக்கு நிகழ்ந்த இக் கொடுமை கண்ட பிறகும், நம்நெஞ்சு பிளக்க வில்லை. உயிர் போகவில்லை, நமது நலம் அழகாயிருந்தது என்று தம்மைத்தாமே நொந்துகொள்கின்றனர். ***184***

1790. ***' "மண்கொடு வரும்" என, வழி இருந்தது, யாம்,***
எண்கொடு சுடர் வனத்து எய்தல் காணவோ?
பெண் கொடுவினை செயப்பெற்ற நாட்டினில்
கண்கொடு பிறத்தலும் கடை' என்றார் - சிலர்.

சிலர்-; 'மண் கொடு வரும்' என *- இராமன் அரசாட்சி கொண்டு முடி புனைந்துவருவான் என (அக்காட்சி காண);* ***யாம் வழியிருந்தது*** *- வழியில் காத்திருந்தது;* ***எண் கொடு சுடர் வனத்து எய்தல் காணவோ?*** *- நினைக்கக் கொடிய வெப்பமுள்ள காட்டில்செல்லுதலைப் பார்ப்பதற்கோ?;* ***பெண் கொடுவினை செயப்பெற்ற நாட்டினில்*** *- பெண்கொடுந்தொழில் செய்யப் பொருந்திய நாட்டில்;*

acharya.org

கண் கொடு பிறத்தலும் கடை -(அந்தக் கொடுமைகளைக் காண) கண் உடையவர்களாகிப் பிறத்தலும் கீழ்த்தரமானது;' **என்றார் -.**

'கண் செய்த பாவம் கடலிற் பெரிது' என்று (1706.) முண்சொல்லியதை ஒத்தது இது.
185 **1791. 'முழுவதே பிறந்து உலகு உடைய மொய்ம்பினோன்,**
"உழுவை சேர் கானகத்து உறைவென் யான்" என,
எழுவதே? எழுதல் கண்டு இருப்பதே? இருந்து,
அழுவதே? அழகிது இவ் அன்பு!' என்றார் - சிலர்.

சிலர் -; பிறந்து உலகு முழுவதே உடைய மொய்ம்பினோன் - மூத்தவனாகப் பிறந்துஉலகம் முழுவதையும் தனக்கு உடைமையாகப் பெற்ற வலிமை உடைய இராமன்; **'உழுவை சேர்கானகத்து உறைவெற் யான்' என எழுவதே?** - புலி உள்ள காட்டில் தங்குவேன் யான் என்று சொல்லிப் புறப்படுவதா; **எழுதல் கண்டு இருப்பதே?** - அவன் புறப்படுவதைப் பார்த்தும்(உடன் செல்லாமல்) நாம் இங்கு சும்மா இருப்பதா; **இருந்து அழுவதே?** -; **இவ் அன்பு அழகிதே?** - (நாம் இவனிடத்தில் வைத்த அன்பு அழகாயிருந்தது;' **என்றார்-.**

'எழுவதே? எழுதல் கண்டு இருப்பதே? இருந்து அழுவதே?' இவ் வடியில் ஒரு சொல்லை இன்னொருசொல் பற்றித் தொடர்ந்து வந்துள்ள அழகு காண்க. 'ஒற்றைச் சர மாலை யணி' என இதனைக்கூறுவர்; வடமொழியில்'ஏகாவளி எனப்பெறும்.
186

1792. வலம் கடிந்து, ஏழையர் ஆய மன்னரை
'நலம் கடிந்து, அறம் கெட, நயக்கலீர்கள்; நும்
குலம் கடிந்தான் வலி கொண்ட கொண்டலை,
நிலம் கடிந்தாளொடு நிகர்' என்றார் - சிலர்.

சிலர் -; வலம் கடிந்து - வலிமை போக்கி; **ஏழையர் ஆய மன்னரை** -(ஏதும் செய்யாமல்) அறிவீனர்களாய் இருக்கும் அரசரைப் பார்த்து; **'நலம் கடிந்து அறம் கெட நயக்கலீர்கள்** - நன்மை நீக்கி, தருமம் அழியும்படி செயல் செய்ய விரும்பாதீர்கள்(அப்படிச் செய்தால்); **நும் குலம் கடிந்தான் வலி கொண்ட கொண்டலை** - உம்முடையஅரசர் குலத்தை (இருபத்தொரு தலைமுறை) கருவறுத்தவனாகிய பரசுராமனது பலிமையை வெற்றி கொண்டமேகவண்ண இராமனை; **நிலம் கடிந்தாளொடு** - அரசாட்சி நிலவுரிமையிலிருந்து நீக்கியகைகேயியோடு; **நிகர்'** - நீங்களும் ஒப்பாவீர்;' **என்றார் -.**

அரசர்களை நோக்கி; 'அறத்துக்குப் போராடுங்கள்; இராமனை மீண்டும் ஆட்சியில்அமர்த்துங்கள்; இல்லையேல் நீங்களும் கைகேயிக்குச் சமானமாவீர்கள் என்றனர் சிலர்என்க. 187

1793. 'திரு அரை சுற்றிய
சீரை ஆடையன்,
பொரு அருந் துயரினன்,
தொடர்ந்து போகின்றான்.

இருவரைப் பயந்தவள்
ஈன்ற கான்முளை
ஒருவனோ, இவற்கு இவ்
ஊர் உறவு?' என்றார் - சிலர்

*சிலர் -; **'திரு அரை சுற்றிய சீரை ஆடையன்** - அழகிய இடுப்பின்கண் கட்டிய மரவுரி உடையை உடையவனாய்; **பொரு அருந்துயரினன்** - ஒப்பற்ற பெரும் துன்பத்தோடு; **தொடர்ந்து போகின்றான்** - (இராமனைப்) பின்பற்றித் துணையாகச் செல்கின்ற; **இருவரைப் பயந்தவள்** - (இலக்குமண சத்துருக்கனராகிய) இரு பிள்ளைகளைப் பெற்றசுமித்திரையானவள்; **ஈன்ற** - பெற்றெடுத்த; **கான்முளை** - மகனாகிய இலக்குவன்; **ஒருவனோ?** - ஒருவன் மட்டும்தானா?; **இவற்கு இவ்ஊர் உறவு'** - இராமனுக்கு இந்தஊரில் உறவாக இருப்பவர் (வேறு யாரும் இலரோ);' **என்றார் -.***

தாம் இவ்வளவு பேர் இருக்கவும் இலக்குவன் மட்டுமே பின் தொடர்ந்து, செல்வது கண்டு தம்மைத் தாமே நொந்துகொண்டவர் பேசிய பேச்சுஇது.
188

1794. 'முழுக் கலின் வலிய நம் மூரி நெஞ்சினை,
மழுக்களின் பிளத்தும்' என்று, ஓடுவார்; வழி
ஒழுங்கிய கண்ணின் நீர்க் கலுழி ஊற்றிடை
இழுக்கலில் வழுக்கி வீழ்ந்து, இடர் உற்றார் - சிலர்

*சிலர் -; **"முழுக் கலின் வலிய நம் மூரி நெஞ்சினை** - பெரிய கல்லைப் போலவலியதாக உள்ள நமது கடு மனத்தை; **மழுக்களின் பிளத்தும்'** - கோடரியால்இரண்டாக்குவோம்;' என்று ; **ஓடுவார் -** ஓடுகின்றார்கள்; **வழி ஒழுக்கியகண்ணின் நீர்க் கலுழி ஆற்றிடை** - வழியில் ஒழுகவிடப்பட்ட கண்ணீராகிய கலங்கியநீர்ப்பெருக்காகிய ஆற்றின்கண்; **இழுக்கலில்** - சேற்றில்; **வழுக்கி வீழ்ந்து** - சறுக்கி விழுந்து; **இடர் உற்றார்** - துன்பம் அடைந்தார்.*

கலின் - கல்லின் என்பதன் விகாரம். மழு - கோடரி. ஒடுகின்றவர் தமது கண்ணீர் ஆற்றுச் சேற்றில் வழுக்கி, வீழ்ந்தார்கள் என்பதாம். இழுக்கல் - சேறு. "இழுக்கல் உடையுழி ஊற்றுக்கோல்' என்னும் குறள் காண்க. (குறள். 415.)
189

1795. பொன் அணி, மணி அணி, மெய்யின் போக்கினர்,
மின் என மீன் என விளங்கும் மெய் விலைப்
பல் நிறத் துகிலினைப் பறித்து நீக்கினர்,
சின்ன நுண் துகிலினைச் செறிக்கின்றார் - சிலர்.*

*சிலர்-; **மெய்யின்** - தம் உடம்பிலிருந்து; **பொன் அணி, மணி அணிபோக்கினர்** - பொன்னாலும் மணியாலும் இயன்ற அணிகலன் களைக் கழற்றி எறிந்தனராகி; **மின் என விளங்கும் மெய்** - மின்னலைப் போல விட்டுவிளங்கும் தமது உடம்பில்; **மீன் என விலைப் பல்நிறத் துகிலினை** - விண்மீனைப்போன்ற சிறந்த விலை படைத்த பல நிறமுள்ள உயர்ந்த ஆடைகளைப்; **பறித்து நீக்கினர்** - பிடித்திழுத்து அப்பால் வீசி*

எறிந்து; ***சின்ன நுண்துகிலினைச் செறிக்கின்றார்*** *-சிறிய நுண்ணிய ஆடையை இறுகக் கட்டுகின்றார்.*

இராமன் அணிதுறந்து மரவுரி கொண்டு செல்லும்போது தமக்கு அலங்யையும், மீன்என -ஆடையையும் குறித்ததாகக் கொள்க. ***190***

1796. 'நிறை மக உடையவர், நெறி செல் ஐம்பொறி
குறை மகக் குறையினும், கொடுப்பராம் உயிர்
முறை மகன் வனம் புக, மொழியைக் காக்கின்ற
இறைமகன் திருமனம் இரும்பு' என்றார் - சிலர்.

சிலர்-; 'நிறை மக உடையவர் *- பல பிள்ளைகளை உடையவர்கள்;* ***நெறி செல்ஐம்பொறி குறை*** *- மனத்தின் வழியில் செல்கின்ற ஐம்பொறிகளில் ஒன்றிரண்டு குறைந்து ஊனமுற்ற;* ***மக*** *- பிள்ளை;* ***குறையினும்*** *- அழிந்தாலும்;* ***உயிர் கொடுப்பர்*** *- தங்கள் உயிரைப் போக்கிக்கொள்வர் (இது உலக வழக்கமாகவும்);* ***முறைமகன் வனம் புக*** *- அரச உரிமைக்கு முறையாக உரிய மூத்த பிள்ளை காடு செல்ல;* ***மொழியைக் காக்கின்ற இறைமகன்*** *- வாய்மையைக் காத்து வரம் கொடுத்துள்ள சக்கரவர்த்தியின்;* ***திருமனம்இரும்பு'*** *- அழகிய மனம் இரும்பாகும்;'* ***என்றார் -***

குறை மக - ஊமை, செவிடு, குருடு முதலிய குறை உடைய பிள்ளை. 'ஆம்' உரையசை. ***191***

1797. வாங்கிய மருங்குலை வருத்தும் கொங்கையர்,
பூங்கொடி ஒதுங்குவபோல், ஒதுங்கினர்;
ஏங்கிய குரலினர்; இணைந்த காந்தளின்
தாங்கிய செங் கை தம் தலையின்மேல் உளார்.

வாங்கிய மருங்குலை *- உள்வாங்கிய மெலிந்து வளையும் இடையை;* ***வருத்தும்கொங்கையர்*** *- தமது பாரத்தால் வருத்துகின்ற தனங்களை உடைய அழகிய மகளிர்;* ***பூங்கொடி ஒதுங்குவபோல் ஒதுங்கினர்*** *- மலர் பூத்த கொடி அசைவது போல் ஒதுங்கி;* ***ஏங்கிய குரலினர்*** *- அழுத குரல் உடையதாய்;* ***இணைந்த காந்தனின்*** *- இரட்டையானகாந்தள் மலர்போல்;* ***செங்கை*** *- சிவந்த கையை;* ***தம் தலையின் மேல் தாங்கியஉளார்*** *- தம் தலைகளின் மேல் தாங்கியவராய் உள்ளனர். மகளிர் தம் தலைமீது கைவைத்து அழுதவண்ணம் உளர் என்றார். 'கை தலையின்மீது உளார் பூங்கொடி ஒதுங்குவது போல் ஒதுங்கினர்' என முடிப்பினும்அமையும்.*
192

1798. தலைக் குவட்டு அயல் மதி தவழும் மாளிகை
நிலைக் குவட்டு இடை இடை நின்ற நங்கைமார்,
முலைக் குவட்டு இழி கணீர் ஆலி மொய்த்து உக,
மலைக் குவட்டு அகவுறு மயிலின் மாழ்கினார்.

தலைக்குவட்டு அயல் *- உச்சிச் சிகரத்துக்குப் பக்கத்தில்;* ***மதிதவழும்மாளிகை*** *- சந்திரன் தவழ்ந்து செல்லும் உயர்ந்த மாளிகையினது;* ***நிலைக் குவட்டு இடைஇடை*** *- மேல்*

நிலை என்னும் உப்பரிகை இடங்கள்தோறும்; ***நின்ற நங்கைமார்*** *-நின்ற மகளிர்;* ***இழி கணீர். ஆலி முலைக் குவட்டு மொய்த்து உக*** *- இறங்குகின்ற கண்ணீர்த் துளி தமது முலைச் சிகரங்களில் நெருங்கிச் சிந்த;* ***மலைக் குவட்டு*** *-மலைச் சிகரத்தில்;* ***அகவுறு மயிலின்*** *- அகவுகின்ற மயிலைப் போல;* ***மாழ்கினார்*** *- மயங்கினர்.*

மயில் அகவுதல் - கூவுதலாம்; இங்கே மகளிர் அழுதலாம். நிலைக்குவட்டு இடை இடை என்பது 'பால்கனி' என்று சொல்லப்படுவதாகவும்கொள்ளலாம்.
193

1799. மஞ்சு என அகிற் புகை வழக்கு மாளிகை
எஞ்சல் இல் சாளரத்து, இரங்கும் இன் சொலார்
அஞ்சனக் கண்ணீன் நீர் அருவி சோர்தர,
பஞ்சரத்து இருந்து அழும் கிளியின் பன்னினார்.

மஞ்சு என அகிற் புகை வழங்கும் மாளிகை *- மேகம் போன அகிற் புகையானது சஞ்சரிக்கும் மாளிகையினது;* ***எஞ்சல் இல்சாளரத்து*** *- குறைதல் இல்லாத (காற்று வழங்கும்) பலகணி வழியாக (இராமனைக் கண்டு);* ***இரங்கும் இன்சொலார்*** *- வருந்தும் இனியசொல்லினை உடைய மகளிர்;* ***அஞ்சனக் கண்ணின்*** *- மை தீட்டப் பெற்ற கண்ணிலிருந்* ***து; நீர் அருவி சோர்தர*** *- நீர் அருவியாக வழிய;* ***பஞ்சரத்து இருந்து அழும் கிளியின்*** *- கூட்டின்கண் இருந்து அழுகின்ற கிளியைப் போல;* ***பன்னினார்*** *- சொன்னதையே சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்பினார்.*

பலகணி வழியாகத் தலைகாட்டி அழும் மகளிர் கூட்டில் இருந்து அழும் கிளி, போன்றனர்என்க. பன்னுதல் - திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுதல், கிளி சொன்னதைத் திரும்பத் திரும்பச்சொல்லும் ஆதலின் இங்கே பன்னுதலுக்கும் உவமையாயிற்று.
194 ***1800. நல் நெடுங் கண்களின் நான்ற நீர்த் துளி -***
தன் நெடுந் தாரைகள் தளத்தின் வீழ்தலால்,
மன் நெடுங் குமரன்மாட்டு அழுங்கி, மாடமும்
பொன் நெடுங் கண் குழித்து, அழுவ போன்றவே.

நல் நெடுங் கண்களின் நான் நீர்த்துளிதன்ற *- (மேல்மாடத்திருந்து இராமனைக்கண்ட மகளிர்) நல்ல நீண்ட கண்களிலிருந்து விழுந்த நீர்த்துளியினது;* ***நெடுந் தாரைகள்*** *- நீண்ட நீர்ப்பெருக்கு;* ***தளத்தின் வீழ்தலால்*** *- மேல் தளத்திலிருந்து கீழேவிழுகின்ற தன்மையால்;* ***மாடமும்*** *- மாளிகையும்;* ***மன் நெடுங் குமரன் மாட்டு அழுங்கி*** *- அரச குமாரனிடத்தில் வருந்தி;* ***பொன் நெடுங் கண் குழித்து*** *- அழகிய பெரிய இடத்தைக் குழி செய்து;* ***அழுவ போன்றவே*** *- அழுகின்றன போல்வன.*

மேல் மாடியிலிருந்து காணும் மகளிர் கண்ணீர்த் தாரை மாடித் தளத்திலிருந்து கீழே விழும் காட்சி மாளிகையே அழுவதுபோல் என்பது தற்குறிப் பேற்றயிணயாம்- கண் - இடம் (விழி) சிலேடை. *195*

1801. மக்களை மறந்தனர் மாதர்; தாயரைப்
புக்க இடம் அறிந்திலர் புதல்வர்; பூசலிட்டு

உக்கனர்; உயங்கினர்; உருகிச் சோர்ந்தனர் -
துக்கம் நின்று அறிவினைச் சூறையாடவே.

துக்கம் நின்று - துயரம் நிலைத்து நின்று; ***அறிவினைச் சூறையாட*** - அறிவைக் கொள்ளையிட்டுச் செல்ல (அதனால் உணர்வு மயங்கி); ***மாதர்*** - தாய்மார்கள்; ***மக்களை மறந்தனர்*** - தங்கள் பிள்ளைகளை மறந்துபோனார்கள்; ***புதல்வர்*** - பிள்ளைகள்; ***தாயரைப் புக்க இடம் அறிந்திலர்*** - தாய்மார்கள்புகுந்த இடத்தை அறியாதவர் ஆயினர்; ***பூசல் இட்டு*** - அழுது ஆர்ப்பரித்து; ***உக்கனர்*** - மனம் உடைந்து; ***உயங்கினர்*** - வாடி; ***உருகி*** - கரைந்து; ***சோர்ந்தனர்*** - சோர்வடைந்தார்கள்.

பிள்ளைகள் தாயரைத் தேடும் இயல்புடையவர் ஆதலின், தேடிக் கிடையாதவழி பூசல் இட்டுஉயங்கி உருகினர் என்க. இதற்குக் காரணம் தாயர் பிள்ளைகளை மறந்தமையே. அவர்கள் துக்கம்நின்று அறிவு கொள்ளை போனதால் மறந்தனர். எனவே, இராமன் காடு புகுவது நகரமாந்தரைப்படுத்திய விதம் அறிவித்தவாறு - 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***196***

1802. காமரம் கனிந்தெனக் கனிந்த மென் மொழி
மா மடந்தையர் எலாம் மறுகு சேர்தலால்,
தே மரு நறுங் குழல் திருவின் நீங்கிய
தாமரை ஒத்தன - தவள மாடமே.

காமரம் கனிந்து என - காமரம் என்னும் பண் முற்றிப் பழுத்தாற்போல; ***கனிந்த மென் மொழி*** - இனிய மென்மையான பேச்சினை உடைய; ***மா மடந்தையர் எலாம்*** - பெருமயுற்ற மகளிர் எல்லாரும்; ***மறுகு சேர்தலால்*** - வீதியை அடைந்தபடியால்; ***தவளமாடம்*** - வெண்ணிற மாளிகைகள்; ***தே மரு நறுங்குழல் திருவின் நீங்கிய தாமரை ஒத்தன*** - தேன் பொருந்திய நறுமணம் வீசும் சுடர் தலை உடைய திருமகளை விட்டுப் பிரிந்த தாமரைமலர்போல் ஆயின.

காமரம் என்பது பண் நிரம்பினாற் போன்ற பேச்சு. மகளிர் போனபடியால் வெறுமைஅடைந்த மாளிகையைத் திருமகள் நீங்கிய தாமரைபோல் என்றார். தவளம் - வெண்மை. "திருப்புறக் கொடுத்த செம்பொன் தாமரை போன்று கோயில், புரிக்குழல மடந்தை போகப் புலம்பொடு மடிந்த அன்றே" என்ற சிந்தாமணி (560) இங்கு ஒப்பு நோக்கற்குரியது. 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. ***197***

1803. மழைக் குலம் புரை குழல் விரிந்து மண் உற,
குழைக் குல முகத்தியர் குழாம் கொண்டு ஏகினர் -
இழைக் குலம் சிதறிட, ஏவுண்டு ஓய்வுறும்
உழைக் குலம் உழைப்பன ஒத்து, ஓர் பால் எலாம்.

ஓர் பால் எலாம் - ஒரு பக்கத்தில் எல்லாம்; ***ஏ உண்டு*** - அம்பு பட்டு; ***ஓய்வுறும்*** - சோர்வடைந்து இறக்கும் நிலை எய்திய; ***உழைக்குலம்*** - மான்கூட்டம்; ***உழைப்பன ஒத்து*** - துடித்து வருந்துவன போல்; ***இழைக்குலம் சிதறிட*** - அணிகலன்கள் கீழே சிந்த; ***மழைக்குலம் புரை குழல்*** - மேகக் கூட்டம் ஒத்த கூந்தல்; ***விரிந்து மண் உற*** - அவிழ்ந்து தரையில் புரள; ***குழாம் கொண்டு*** - கூட்டமாகி; ***ஏகினார்*** - சென்றார்கள்.

தோடு எனப் பொருள் கூறினோம் ஆயினும் குழை என்பது தொங்கலாக இடப்பெற்ற காதணியைக்குறிக்கும். தோடு - செறித்த காதணியாம். கோடு - பனை யோலை, குழை - தளிர் என இவற்றை ஒப்பு நேரிக்கி அமைந்த பெயர்கள்.
198

நகரின் பொலிவு அழிதல்

1804. **கொடி அடங்கின மனைக் குன்றம்; கோ முரசு**
இடி அடங்கின; முழக்கு இழந்த பல் இயம்;
படி அடங்கலும், நிமிர் பசுங் கண் மாரியால்,
பொடி அடங்கின, மதில் புறத்து வீதியே.,

மனைக்குன்றம் - மனைகளாகிய மலைகளில்; **கொடி அடங்கின** - கொடிகள் அடங்கிப் போயின; **கோ முரசு** - அரச முரசம்; **இடி அடங்கின** - ஒலித்தல்இல்லாமற் போயின; **பல் இயம்** - பல வாத்தியங்கள்; **முழக்கு இழந்த** - ஒலியைஇழந்தன; **படி அடங்கலும்** - பூமி முழுவதிலும்; **மதில்புறத்து வீதி** - மதிலின் புறம்பே உள்ள வீதிகள; **நிமிர்பசுங்கண் மாரியால்** - பெருகுகின்ற கண்ணீர் மழையால்; **பொடி அடங்கின** - புழுதிஅடங்கப் பெற்றன.

கொடி கட்டப்பெற்ற மாடங்கள் கொடி இன்றி இருத்தல் வாத்தியங்கள் ஒலியாமை முதலியனதுயரச் சின்னங்களாம். அயோத்தியின் துயரத்தை உலகத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறியது உயர்வுநவிற்சியே; ஆயினும், உலகமே வேதனைப் படுதற்குரியநிகழ்ச்சிதானே! *199*

1805. **அட்டிலும் இழந்தன புகை; அகிற் புகை**
நெட்டிலும் இழந்தன; நிறைந்த பால், கிளி
வட்டிலும் இழந்தன; மகளிர் - கால் மணித்
தொட்டிலும் இழந்தன, மகவும் - சோரவே.

அட்டிலும் புகை இழந்தன - சமையற்கட்டுகள் (சமைத்தல் இல்லாமையால்) புகையைஇழந்தன; **நெட்டிலும்-** உயர்ந்த மேல் மாடங்கள்; **அகில் புகை இழந்தன** - (பெண்கள் கூந்தலைப் புகை செய்யாமையால்) அகில் புகைகளை இழந்தன; **கிளி** - கிளிகள்; **பால் நிறைந்த வட்டிலும் இழந்தன-** (ஊட்டுவார் இன்மையால்) பால்நிரம்பிய கிண்ணத்தை இழந்தன; **மகளிர் சோர** - தாய்மார்கள் துயரத்தால்சோர்ந்தபடியால்; **மகவும்** - பிள்ளைகளும்; **கால் மணித் தொட்டிலும் இழந்தன** - கால் உடைய மணிகள் அழுத்திச் செய்யப்பெற்ற தொட்டிலை இழந்தன.

துயர மிகுதியால் நகர் தொழில் மறந்தபடியைச் சொன்னார். நெடு(மை) + இல் =நெட்டில். *200*

1806. **ஒளி துறந்தன முகம், உயிர் துறந்தென;**
துளி துறந்தன, முகில் தொகையும்; தூய நீர்த்
தளி துறந்தன பரி; தான யானையும்
களி துறந்தன, மலர்க் கள் உண் வண்டினே.

உயிர் துறந்தென - உயிர் போனார் போல; **முகம்** - எல்லோருடையமுகமும்; **ஒளி துறந்தன** - ஒளி மழுங்கின; **முகில் தொகையும்** - மேகக்கூட்டமும்; **துளி துறந்தன** - மழைத் துளி துளிர்த்தலைக் கைவிட்டன; **பரி** - குதிரைகள்; **தூய நீர்த் தளி துறந்தன**- தூய்மையான நீர்ச் சாலைகளை இழந்தன; **தானயானையும்** - மதப் பெருக்கையுடைய யானைகளும்; **மலர்க் கள் உண் வண்டின்** - மலரில் தேன் உண்ணும் வண்டைப் போல; **களி துறந்தன** - களித்தலைக் கை விட்டன. தளி - கூடம். வண்டுகள் தேன் உண்டால் களிக்கும். இங்கே வண்டுகள் களிதுறந்தன என்றதால்இராமன் காடு ஏகும் துயரத்தால் மலர்களில் தேன் இல்லையாயிற்று. 201

1807. **நிழல் பிரிந்தன குடை; நெடுங் கண் ஏழையர்**
குழல் பிரிந்தன மலர்; குமரர் தாள் இணை
கழல் பிரிந்தன; சினக் காமன் வாளியும்
அழல் பிரிந்தன; துணை பிரிந்த, அன்றிலே.

குடை- குடைகள்; **நிழல் பிரிந்தன**- நிழல் செய்தலைக் கைவிட்டன; **நெடுங்கண் ஏழையர் குழல்** - நீண்ட கண்ணை உடைய மகளிர் கூந்தல்கள்; **மலர்பிரிந்தன** - மலர் சூடுதலை விட்டன; **குமரர்தாள் இணை கழல் பிரிந்தன** - வீரர்களது அடிகள் கழல் அணிதலைக் கைவிட்டன; **சினக் காமன் வாளியும்** - கோபம் உடைய மன்மதனது மலர் அம்புகளும்; **அழல் பிரிந்தன** - காம வெப்பத்தை உண்டாக்குதலை ஒழித்தன; **அன்றில்** - (என்றும் பிரியாது ஒன்றியிருக்கும்) அன்றிற் பறவைகள்; **துணை பிரிந்த**- தம் துணையைப் பிரிந்து தனித்திருப்பவாயின.

இராமனது பிரிவு உயிரினங்கள் இன்பத்தை இழக்கச்செய்தபடி. யாரும் குடைபிடித்துச் செல்வது இல்லை ஆதலின் குடை நிழல் பிரிந்தன என்றார்.யாரும் வேட்கை உற்றிலர் என்பதனை மன்மதன்வாளி வெப்பத்தை விட்டது என்பதால் உணர்த்தினார். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. **202**

1808. **தார் ஒலி நீத்தன, புரவி; தண்ணுமை**
வார் ஒலி நீத்தன, மழையின் விம்முறும்;
தேர் ஒலி நீத்தன, தெருவும் - தெண் திரை
நீர் ஒலி நீத்தன நீத்தம் போலவே.

புரவி - குதிரைகள்; **தார் ஒலி நீத்தன** - கழுத்திற் கட்டிய கிண்கிணிமாலையின் ஓசையைக் கையிட்டன; **தண்ணுமை** - மத்தளம்; **வார் ஒலி நீத்தன** - வாரை இழுத்துக் கட்டலால் விளையும் ஓசையைக் கைவிட்டன; **தெருவும்** - வீதிகளும்; **தெண்திரை நீர் ஒலி நீத்தன நீத்தம் போல** - தெளிந்த அலை நீர் ஒலியை விட்ட கடல் போல; **மழையின்** - மேகம் போல; **விம்முறும் தேர் ஒலி நீத்தன** - ஒலிக்கின்ற தேர்களின் ஒலியை இழந்தன.

குதிரை ஒட்டுவாரில்லை, மத்தளம் அடிப்பார் இலர், தெருவில் தேர்கள் ஓடவில்லைஎன்றார். அலை ஒழிந்த கடல் தேரோசை இழந்த தெருவுக்கு உவமை ஆயிற்று. 'ஏ'ஈற்றசை. **203**

1809. முழவு எழும் ஒலி இல; முறையின் யாழ் நரம்பு
எழ எழும் ஒலி இல; இமைப்பு இல் கண்ணினர்
விழவு எழும் ஒலி இல; வேறும் ஒன்று இல,
அழ எழும் ஒலி அலது - அரச வீதியே.

__அரச வீதி -__ அரசர்களுக்குரிய வீதிகள்; __முழவு எழும் ஒலி இல -__ தண்ணுமையிலிருந்து உண்டாகும் ஒலிகள் இல; __முறையின் -__ இசை முறைப்படி; __யாழ் நரம்புஎழ -__ யாழின் கண் நரம்பு எழுப்ப; __எழும் ஒலி இல -__ எழுகின்ற ஒலிகள் இல; __இமைப்பு இல் கண்ணினர் -__ இமையாக் கண்ணினராய தேவர்களது; __விழவு -__ விழாவிற்காக; __எழும் ஒலி இல -__ உண்டாகின்ற ஒலிகளும் இல; __அழ எழும் ஒலி அலது வேறும் ஒன்று இல -__ அழுவதனால் உண்டாகின்ற கூக்குரல் ஓசை அல்லாமல் வேறு ஓர் ஒலிஇலவாயின.

முழவு - மத்தளம். தண்ணுமை குடமுழா என்பன ஒரு நிகரன. முறை என்பது பண்ணாகும்.தேவர்களுக்குச் செய்யும் திருவிழாக்களும் நின்று போயின. கேட்க வேண்டிய ஓசைகள்கேட்கவில்லை; கேட்கத் தகாத ஓசை மட்டுமே கேட்டது.
204

1810. தெள் ஒளிச் சிலம்புகள் சிலம்பு பொன் மனை
நள் ஒலித்தில; நளிர் கலையும் அன்னவே;
புள் ஒலித்தில, புனல்; பொழிலும் அன்னவே;
கள் ஒலித்தில, மலர்; களிறும் அன்னவே.*

__தென் ஒலிச் சிலம்புகள் சிலம்பு பொன்மனை -__ தெளிந்த ஒலியையுடைய காற்சிலம்புகள் இடையறாது ஒலிக்கின்ற அழகிய வீடுகள் (இப்போது); __நள் ஒலித்தில -__ நள்ளென்ற ஓசை உடையவாய் ஒலிக்கவில்லை; __நளிர் -__ செறிந்த; __கலையும் அன்ன -__ மேகலை அணிகளும் ஒலிக்கா ஆயின; __புனல் -__ நீரில்; __புள் ஒலித்தில -__ பறவைகள் ஒலிக்கவில்லை; __பொழிலும் -__ சோலைகளும்; __அன்ன -__ அதுபோலப் புள் ஒலிக்கா ஆயின; __மலர் -__ பூக்களில்; __கள் -__ வண்டுகள் ஒலித்தில; __களிறும் -__ யானைகளும் (மதநீர் படாமையால்); __அன்ன -__ அதுபோல வண்டுகள் ஒலிக்காவாயின.

சிலம்பு, மேகலை அணிவாரும் இயங்குவாரும் இல்லை. பறவைகள் அடங்கின. வண்டுகளும்ஒடுங்கின என்றார். ‘ஏ’ காரங்கள் அசை. ***205***

1811. செய்ம் மறந்தன புனல்; சிவந்த வாய்ச்சியர்
கைம் மறந்தன, பசுங் குழவி; காந்து எரி
நெய்ம் மறந்தன; நெறி அறிஞர் யாவரும்
மெய்ம் மறந்தனர்; ஒலி மறந்த, வேதமே.

__புனல் -__ நீரை; __செய்ம் மறந்தன -__ வயல்களை மறந்து விட்டன; __பசுங்குழவி -__ இளங் குழந்தைகளை; __சிவந்த வாய்ச்சியர் கை -__ சிவந்த வாயுடையதாய் மகளிர் கைகள்; __மறந்தன்-__ மறந்து போயின; __காந்து எரி -__ விளங்கும்வேள்வித் தீ; __நெய்ம் மறந்தன -__ நெய்யை மறந்து போயின; __நெறி அறிஞர் யாவரும்-__ சாத்திரம் அறிந்த ஞானிகள் அனைவரும்; __மெய்-__ தத்துவப் பொருளை; __மறந்தனர்-__ மறந்து போயினர்; __வேதம்-,__ ஒலி மறந்த- ஒலித்தலை மறந்து போயின.

வயலுக்கு நீர் பாய்ச்சுவார் இல்லை. குழந்தைகள் பால் உண்ணவில்லை. வேள்விகள் நடைபெறவில்லை. சாத்திர விசாரணை செய்வாரில்லை. வேதபாராயணங்கள் நடைபெறவில்லை என்பதாம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *206*

1812. ஆடினர் அழுதனர்; அமுத ஏழ் இசை
பாடினர் அழுதனர்; பரிந்த கோதையர்,
டினர் அழுதனர்; உயிரின் அன்பரைக்
கூடினர் அழுதனர் - குழாம் குழாம்கொடே.

குழாம் குழாம் கொடு- கூட்டம் கூட்டமாகத் திரண்டு; **ஆடினர்-** நடனம்ஆடிக் கொண்டிருந்தவர்கள்; **அழுதனர்-; அமுத ஏழ் இசை-** அமுதம் போன்ற இனியஏழு சுரங்களை; **பாடினர் அமுதனர்-** பாடிக்கொண்டிருந்தவர்கள் அழுதனர்; **பரிந்தகோதையர் ஊடினர்-** அறுத்து வீசிய மாலையராய் ஊடிக்கொண்டிருந்தவர்கள்; **அழுதனர்-; உயிரின் அன்பரைக் கூடினர்-** உயிர்போலச் சிறந்த காதலரைக் கூடிய மகளிர்; **அழுதனர்-.**

வெவ்வேறு இன்பமான தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள் அத்தொழிலைக் கைவிட்டு அழுதனர்என்பதாம். 'ஏ' ஈற்றசை. *207*

1813. நீட்டில, களிறு கை நீரின்; வாய் புதல்
பூட்டில, புரவிகள்; புள்ளும், பார்ப்பினுக்கு
ட்டில இரை; புனிற்று ஈன்ற கன்றையும்
ட்டில, கறவை; நைந்து உருகிச் சோர்ந்தவே.

களிறு- யானைகள்; **நீரின்-** நீரில்; **கை நீட்டில-** துதிக்கையை நீட்டவில்லை; **புரவிகள்-** குதிரைகள்; **வாய்-** வாயில்; **புதல்-** புல்; **பூட்டில-** பூட்டப்பெறவில்லை; **புள்ளும்-** பறவைகளும்; **பார்ப்பினுக்கு-** தம் குஞ்சுகளுக்கு; **இரை ஊட்டில-** இரை உண்பிக்கவில்லை; **கறவை-** பசுக்கள்; **புனிற்று-** ஈன்றணிமையான; **ஈன்ற கன்றையும்-** தாம்பெற்ற கன்றையும்; **ஊட்டில-** பால் ஊட்ட விடவில்லை; **நைந்து உருகிச் சோர்ந்த-** தேய்ந்து இரங்கிச் சோர்ந்தன.

யானைகள் நீர்உண்ணவில்லை என்பதை துதிக்கையைப் புனலின் நீட்டில என்றார். புதல்-புல். புல், கொள் நிறைந்த பையினைக் குதிரை வாயில் மாட்டித் தின்னச் செய்வது வழக்கம்.ஆதலின், 'புதல் பூட்டில' என்றார். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *208*

1814. மாந்தர்தம் மொய்ம்பினின், மகளிர் கொங்கை ஆம்
ஏந்து இளநீர்களும் வறுமை எய்தின,
சாந்தம்; அம் மகிழ்நர்தம் முடியின், தையலார்
கூந்தலும் வறுமையை மலரின் கூலமே.*

மாந்தர்தம் மொய்ம்பினின் - ஆடவர்களது வலிய தோளில்; **சாந்தம் -**பூசப்பெற்ற சந்தனத்தை; **மகளிர் கொங்கை ஆம் ஏந்து இளநீர்களும் -** பெண்களது தனங்களாகிய உயர்ந்துள்ள இளநீர்களும்; **வறுமை எய்தின -** இல்லாமை அடைந்தன; **அம்**

மகிழ்நர்தம் முடியின்- அவ் ஆடவர்களது முடியில் உள்ள; **மலரின்கூலம் -** பூக்களின் திரட்சியை; **தையலார் கூந்தலும் -** மகளிரது கூந்தலும்; **வறுமைய -** இல்லாமை அடைந்தன.

ஆடவர் தோளில் பூசப்பெற்ற சந்தனம் மகளிர் கொங்கையைச் சென்றடையும். இங்கே ஆடவர்சந்தனம் பூசாமையாலும் மகளிரைத் தழுவாமையாலும் மகளிர் கொங்கை சந்தனம் பெறாது வறுமை எய்தினவாம். ஆடவர்தம் தலைமுடியில் உள்ள மலர், கூட்டத்தால் மகளிர் கூந்தலைச் சென்றடையும். இங்கே ஆடவர் மலர் சூடாமையாலும், மகளிரைக் கூடாமையாலும் மகளிர் கூந்தல்மலர் வறுமை அடைந்தனவாம். 'ஏ' ஈற்றசை. *209*

கலித்துறை

1815. **ஓடை நல் அணி முனிந்தன.**
உயர் களிறு; உச்சிக்
சூடை நல் அணி முனிந்தன,
தொடர் மனை; கொடியின்
ஆடை நல் அணி முனிந்தன,
அம் பொன் செய் இஞ்சி;
பேடை நல் அணி முனிந்தன.
மென் நடைப் புறவம்.

உயர்களிறு - பெரிய யானைகள்; **ஓடை நல் அணி முனிந்தன -** முகபடாம்ஆகிய நல் அணியை வெறுத்தன; **தொடர்மனை -** வரிசையான மாளிகைகள்; **உச்சிச் சூடைநல்லணி முனிந்தன -** தம் சிகரத்தில் அணிதற்குரிய சூடா என்னும் நல்லணிகளை அணியாமல்வெறுத்தன; **அம்பொன் செய் இஞ்சி -** அழகிய பொன்னாற் செய்த மதில்கள்; **கொடியின் ஆடை நல் அணி முனிந்தன -** கொடிச் சீலை ஆகிய நல்ல அழகினை வெறுத்தன; **மென் நடைப் புறவம் -** மென்மையான நடையினையுடைய புறாக்கள்; **பேடை நல்லணி முனிந்தன-** பேடையொடு கூடிய நல்ல அணியை வெறுத்தன.'முனிந்தன' என்பது இங்கே புனையாமையைக் குறித்ததாம். யானைகள் முகபடாம் அணிந்துஅலங்கரிக்கப் பெறவில்லை. மாளிகையின் கோபுர உச்சிகள் அழகு செய்யப் பெறவில்லை.மதில்களில் கொடிச் சிலை இல்லை. புறாவும் பெடையும் கூடி அணையும் அழகு இல்லை என்பதாம். *210*

1816. **'திக்கு நோக்கிய தீவினைப்**
பயன்' எனச் சிந்தை
நெக்கு நோக்குவோர், 'நல்வினைப்
பயன்' என நேர்வோர்,
பக்கம் நோக்கல் என்?
பருவரல் இன்பம் என்று இரண்டும்
ஒக்க நோக்கிய யோகரும்,
அருந் துயர் உழந்தார்.

பருவரல் இன்பம் என்று இரண்டும் - துன்பம், இன்பம் என்ற இரண்டையும்; **ஒக்க நோக்கிய யோகரும் -** சமமாகப் பார்க்கின்ற ஞான யோகிகளும்; **அருந்துயர்உழந்தார் -** அரிய துன்பத்தில் வருந்தினார் (என்றால்); **'திக்கு நோக்கிய தீவினைப்பயன்' எனச் சிந்தை நெக்கு நோக்குவோர் -** தம் இடத்தை நோக்கி வந்த தீவினையின்பயன் இது என்று மனம் உடைந்து துன்புற்றுப் பார்ப்பவர்; **'நல்வினைப் பயன்' என நேர்வோர் -** இது நல்வினையால் விளைந்த பயனாகும் என்று உடன்பட்டு மகிழ்வோராகிய; **பக்கம் நோக்கல் என் உலக மக்களிடத்து -** ஆராய்ந்து கூற என்ன உள்ளது?

தீவினையில் துவண்டு நல்வினையில் மகிழும் உலகினர் பற்றிச் சொல்ல என்ன உள்ளது? என்றார். ஏனெனின் சமநிலை உடைய ஞானிகளே துயர் வடித்தனர் ஆகலின். 1762, 1763 ஆம்பாடல்களில் வசிட்டன் உணர்வு குறித்தமை இங்கு ஒப்பிட்டுணரத் தக்கது. *211*

***1817.* ஓவு இல் நல் உயிர் உயிர்ப்பினோடு**
உடல் பதைத்து உலைய,
மேவு தொல் அழகு எழில் கெட,
விம்மல் நோய் விம்ம,
தாவு இல் ஐம்பொறி மறுகுற,
தயரதன் என்ன
ஆவி நீக்கின்றது ஒத்தது - அவ்
அயோத்தி மா நகரம்.

அவ் அயோத்தி மா நகரம் -; ஓவு இல் நல் உயிர் - ஒழிதல் இல்லாத நல்ல உயிர்; **உயிர்ப்பினோடு -** பெரு மூச்சோடு; **உடல் பதைத்து -** உடலில் துடித்து; **உலைய -** அங்கும் இங்குமாய் வருந்த; **மேவு -** பொருந்திய; **தொல் எழில்அழகு கெட -** பழைய வளரும் அழகு கெட; **விம்மல் நோய் விம்ம -** அழுகைநோய் மிக; **தாவு இல் ஐம்பொறி மறுகுற -** கெடுதல் இல்லாத ஐம்பொறிகள் சுழன்று கலங்க; **தயரதன் என்ன -** தயரதனைப் போல; **ஆவி நீக்கின்றது ஒத்தது -** உயிர் விடுவதைத்போல் உள்ளது. மன்னன் எவ்வழி அவ்வழி மன்னுயிர் ஆதலின், அயோத்தி நகரின் ஆவி நீக்குவார் போல்ஆயினர் என்பதை நகரின்மேல் ஏற்றிக் கூறினார். உயிர் உலைகிறது. துன்பம் மிகுகிறது. அழகுகெடுகிறது, ஐம்பொறி கலங்குகிறது இத் தனையும் உயிர் போவதற்கு முன் நிகழ்வனவாம். *212*

இராமன் சீதை இருக்குமிடம் சேறலும் அவள் திடுக்குறலும்

***1818.* உயங்கி அந் நகர்**
உலைவுற, ஒருங்கு, உழைச்சுற்றம்
மயங்கி ஏங்கினர்; வயின்வயின்
வரம்பு இலர் தொடர,
இயங்கு பல் உயிர்க்கு ஓர்
உயிர் என நின்ற இராமன்
தயங்கு பூண் முலைச் சானகி
இருந்துழிச் சார்ந்தான்.

acharya.org

***அந்நகர்* - அந்த அயோத்தி நகரம்; *உயங்கி* - வாடி; *உலைவுற*- வருந்த; *ஒருங்கு* - ஒருசேர; *உழைச் சுற்றம்* - ஏவல் செய்வோர்; *மயங்கிஏங்கினர்* - அறிவு கலங்கி அழுது; *வயின் வயின்*- அங்கங்கே; *வரம்பிலர்தொடர* - அநேகர் பின்பற்றி வர; *இயங்கு பல் உயிர்க்கு ஓர் உயிர் என நின்றஇராமன்* - சஞ்சரிக்கின்ற பல உயிர்களையும் உடலாகக் கொண்டு அவற்றுக்கு ஒப்பற்ற உயிராக இருக்கின்ற இராமன்; *தயங்கு* - விளங்குகின்ற; *பூண் முலைச் சானகி* - அணிகலன் அணிந்த தனங்களை உடைய சீதை; *இருந்துழிச் சார்ந்தான்* - இருந்த அரண்மனையை அடைந்தான்.**

உழைச் சுற்றம் அருகிருந்து வேலை செய்வோர். 'உயிர்க்கு உயில் என நின்ற இராமன்'என்பதனைத் திருமாலாகிய பரம்பொருள் தத்துவத்தில் உயிர்க்குயிராய் உள்நின்று உணர்த்தும்தன்மையை நோக்கிக் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம்.
213

1819. அழுது, தாயரோடு அருந் தவர்,
அந்தணர், அரசர்,
புழுதி ஆடிய மெய்யினர்,
புடை வந்து பொரும,
பழுது சீரையின்
உடையினன் வரும்படி பாரா,
எழுது பாவை அன்னாள்,
மனத் துணுகமொடு எழுந்தாள்.

***அந்தணர்* - வேதியர்; *அருந்தவர்* - அரிய முனிவர்; *அரசர் -*; (ஆகிய அனைவரும்) *அழுது -*; *புழுதி ஆடிய மெய்யினர்* - புழுதி படிந்த உடம்பு உடையவராய்; *புடை வந்து பொரும* - பக்கத்தில் வந்து விம்மியழ; *பழுது சீரையின் உடையினன்* - அழகற்ற மரவுரி உடை உடையவனாய்; *வரும்படி* - (இராமன்) வரும்தன்மையை; *பாரா* - பார்த்து; *எழுது பாவை அன்னாள்* - சித்திரத்தில் எழுதப் பெற்ற பாவையை ஒத்த சீதை; *துணுக்கமொடு* - மனத்தில்வெருவுதலுடனே; *எழுந்தாள் -*.**

இதுகாறும் காணாததும் எதிர்பாராததுமான காட்சியைக் கண்டாள் ஆதலின, சீதைக்குத்திடுக்கீடு நிகழ்ந்தது. 214

சீதை இராமனை வினாவுதல்

1820. எழுந்த நங்கையை, மாமியர்
தழுவினர்; ஏங்கிப்
பொழிந்த உண் கண் நீர்ப்
புதுப் புனல் ஆட்டினர்; புலம்ப,
அழிந்த சிந்தையள் அன்னம்,
'ஈது இன்னது' என்று அறியாள்;
வழிந்த நீர் நெடுங் கண்ணினள்,
வள்ளலை நோக்கி,

எழுந்த நங்கையை - *(கணவனை நோக்கி) எழுந்த சீதையை;* ***மாமியர்*** *-;* ***தழுவினர்*** - *தழுவிக்கொண்டு;* ***ஏங்கி*** - *அவலித்து;* ***பொழிந்த உண்கண் நீர்ப்புதுப்புனல் ஆட்டி*** - *சிந்திய மையுண்ட கண்களிலிருந்து வரும் நீராகிய புதிய நீரில்நீராட்டி;* ***புலம்ப*** - *வருந்த;* ***அழிந்த சிந்தையள் அன்னம்*** - *அதனால்கெட்டழிந்த மனம் உடையளாய சீதை;* ***ஈது இன்னது என்று அறியாள்*** - *இதற்குக்காரணம் இன்னது என்று அறியாதவளாய்;* ***வழிந்த நீர் நெடுங் கண்ணினள்*** - *வழிகின்ற நீரினை உடைய நீண்ட கண்களோடு;* ***வள்ளலை நோக்கி*** - *இராமனைப் பார்த்து,*

இதுகாறும் அழுகையை அறியாதவர் அழுத கண்ணீராதலின 'புதுப்புனல்' என்றார். இது குளகச்செய்யுள். ***215***

கலிவிருத்தம்

1821. 'பொன்னை உற்ற
பொலங் கழலோய்! புகழ் -
மன்னை உற்றது உண்டோ,
மற்று இவ் வன் துயர்
என்னை உற்றது? இயம்பு'
என்று இயம்பினாள் -
மின்னை உற்ற
நடுக்கத்து மேனியாள்.

மின்னை உற்ற நடுக்கத்து மேனியாள் - *மின்னலை ஒத்த நடுங்குகின்ற உடம்பினைஉடையளாகிய சீதை;* ***'பொன்னை உற்ற பொலங்கழலோய்!*** - *பொன்னால் செய்த பொலிவானவீரக்கழலை அணிந்தவனே;* ***புகழ் மன்னை*** - *கீர்த்தி உடைய சக்கரவர்த்தியை;* ***உற்றது உண்டோ?*** - *நேரிட்ட துன்பம் ஏதேனும் உளதோ;* ***மற்று*** - *அப்படிஇல்லையாயின்;* ***இவ் வன்துயர் உற்றது என்னை*** - *இக் கொடிய துன்பம் வந்தது எதனால்;* ***இயம்பு*** - *சொல்லுக;'* ***என்று இயம்பினாள்*** - *என்று கேட்டாள்.*

மாமியார் அழுதபடியால் சக்கரவர்த்திக்கு ஏதேனும் தீங்கண்டோ என்று வினாவினாள். மற்று, வினைமாற்று. ***216***

இராமன் பதில்

1822. 'பொரு இல் எம்பி புவி புரப்பான்; புகழ்
இருவர் ஆணையும் ஏந்தினென்; இன்று போய்,
கருவி மா மழைக் கல் - கடம் கண்டு, நான்
வருவென் ஈண்டு; வருந்தலை நீ என்றான்.

'பொரு இல் எம்பி புவி புரப்பான் - *ஒப்பற்ற என் தம்பியாகிய பரதன் பூமியைக்காப்பாற்றி அரசாள்வான்;* ***புகழ்*** - *புகழ்தற்குரிய;* ***இருவர் ஆணையும் ஏந்தினென்*** - *தந்தை, தாய் இருவரது கட்டளையையும் தலைமேல் தாங்கினேன்;* ***நான் இன்று போய்*** - *நான் - இன்றே புறப்பட்டுச் சென்று;* ***கருவி மாமழைக் கல்தடம் கண்டு*** -

தொகுதியான சிறந்த மேகம் நிரம்பிய மலை வழிகளை உடைய காட்டைப் பார்த்து; **ஈண்டு வருவென் -** இங்கே வருவென்; **நீ வருந்தலை' -** நீ வருத்தமுறாதே; **என்றான்-.**

'கருவி' - இடி, மின்னல் முதலியவற்றை உடைய தொகுதி என்று பொருள். 'கருவி தொகுதி'(தொல். சொல்.354) "கருவி வானம்" (அகநா.4:6) என்பது காண்க. சீதைக்கு வருத்தம்மிகாது இருக்க 'இன்று போய்க் கண்டு வருவென்' என்றான்.
217

சீதையின் துயர்

1823. நாயகன் வனம் நண்ணல் உற்றான் என்றும்,
மேய மண் இழந்தான் என்றும், விம்மலள்;
'நீ வருந்தலை; நீங்கவென் யான்' என்ற
தீய வெஞ் சொல் செவி சுடத் தேம்புவாள்.

(அது கேட்ட சீதை) **நாயகன் வனம் நண்ணல் உற்றான் என்றும்-** தன் கணவன் இராமன்காடு செல்லப்போகிறான் என்றும்; **மேய மண் இழந்தான் என்றும் -** தனக்குரிமையாகப்பொருந்திய இராச்சியத்தை இழந்துவிட்டான் என்றும் (கருதி); **விம்மலள் -** வருந்தினாள் அல்லள்; **'யான் நீங்குவென், நீ வருந்தலை' என்ற தீய வெஞ்சொல் -** யான் காடு செல்வேன் நீ வருத்தமுறாதே என்று சொல்லிய மிகக் கொடிய சொல்; **செவி சுடத்தேம்புவாள் -** தன் காதுகளைச் சுட்டெரிக்க அதனால் வாடுவாள் ஆனாள்.

அவன் இழப்புக்கு வருந்தாமல், அவனைத் தான் பிரியும் பிரிவுக்கும், அதனால் வருந்தாதேஎன்று சொல்லிய சொல்லுக்குமே வருந்தினாள் என்பதாம். எந்நிலையிலும் அவனைப் பிரியாமையேஅவள் கருத்தாம். தன்னைப் பிரிவதில் அவன் கவலை உறவில்லையே என்பதும் அவள் ஏக்கமாகும். **218**

1824. 'துறந்து போம்' எனச் சொற்ற சொல் தேறுமோ -
உறைந்த பாற்கடற் சேக்கை உடன் ஓரீஇ,
அறம் திறம்பும் என்று ஐயன் அயோத்தியில்
பிறந்த பின்பும், பிரியலள் ஆயினாள்?

(நாமும் உடன் அவதரிக்காவிட்டால்) **'அறம் திறம்பும்' என்று -** தருமம் நிலைகெடுமே என்று கருதி; **உறைந்த பாற்கடல் சேக்கை தாம்-** வசித்த பாற்கடலில் உள்ளஆதிசேடனாகிய படுக்கையை; **உடன் ஓரீஇ -** ஒன்றாக விட்டு நீங்கி; **ஐயன்-** திருமால்; **அயோத்தியில் பிறந்தபின்பும் -** அயோத்தியில் அவதரித்த பிறகும்; **பிரியலள் ஆயினாள் -** அவனைப் பிரியாது உடன் உறைய வந்தவள் ஆகிய சீதை; **துறந்துபோம் எனச் சொற்ற சொல் -** தன்னைப் பிரிந்து விட்டுப் போவேன்' எனப் பொருள்படுமாறுஅவன் சொன்ன சொல் கேட்டு; **தேறுமோ? -** ஆற்றவளோ?

ஐயன் மட்டும் அவதாரம் செய்தால் 'அறம் திறம்பும்' என்று கருதி, அதற்காகவே தானும்உடன் அவதரித்தவள், இப்போது பிரிவதைத் தாங்க இசைவளோ?
219

1825. ***அன்ன தன்மையள், 'ஐயனும், அன்னையும்,***
சொன்ன செய்யத் துணிந்தது தூயதே;
என்னை, என்னை, "இருத்தி" என்றான்?' எனா,
உன்ன, உன்ன, உயிர் உமிழா நின்றாள்.

அன்ன தன்மையள் - *அத்தகைய இயல்பினை உடைய சிதை;* ***'ஐயனும் அன்னையும்சொன்ன-*** *தந்தையும் தாயும் இட்ட கட்டளைகளை;* ***செய்யத் துணிந்தது தூயதே -*** *நடந்த முடிவு செய்தது தூய்மை உடையதே (ஆயினும்);* ***என்னை-; என்னை இருத்தி என்றான்?'-*** *எதனால் அரண்மனையிலேயே இரு என்று சொன்னான்;* ***எனா -*** *என்று;* ***உன்னி உன்னி -*** *நினைத்து நினைத்து;* ***உயிர் உமிழா நின்றாள் -*** *உயிர் துடிப்ப இருந்தாள்.*

குரவர் சொல் கேட்டல் அறமே ஆயினும் கொண்ட மனைவியைப் பிரிதல் எதனால் என்றுஅறியாது வருந்துவன் ஆயினாள். பாற்கடலிலிருந்து பிரியாமல் அயோத்தி வரை உடன்வந்தவள், அயோத்தியிலிருந்து அருகில் உள்ள வனம் போகாமல் தடுக்கப்பெறுவது கண்டுவருந்தினாளாம். *220*

இராமன் 'இருத்தி' என்றதன் காரணம் கூறல்

1826. ***'வல் அரக்கரின் மால் வரை போய் விழுந்து,***
அல் அரக்கின் உருக்கு அழல் காட்டு அதர்க்
கல் அரக்கும் கடுமைய அல்லல - நின்
சில் அரக்குண்ட சேவடிப் போது' என்றான்.

(இராமன்) ***'நின் -*** *(சீதையே!) உனது;* ***சில் அரக்கு உண்ட -*** *குளிர்ந்தசெம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டப்பெற்ற;* ***சேவடிப் போது -*** *சிவந்த அடிமலர்கள்;* ***வல்அரக்கரின் -*** *கொடிய அரக்கர் போலத் (தோன்றும்);* ***மால் வரை -*** *பெரியமலையில்;* ***போய் விழுந்து -*** *சென்று பரவி;* ***அல் -*** *இரவிலும்;* ***அரக்கின் உருக்கு அழல் காட்டு அதர் -*** *அரக்கினை உருக்கினாற்போல வெப்பத்தைச்செய்கின்ற காட்டு வழியில் உள்ள;* ***கல் -*** *கற்கள்;* ***அரக்கும் -*** *உராய்கின்ற;* ***கடுமைய அல்ல' -*** *கடுமையுடையன அல்ல;'* ***என்றான் -.***

மலைவழி, காட்டுவழி, இரவிலும் வெப்பம் செய்யும் வழி, கூரிய கற்கள் உற்ற வழி எனவேவெப்பமான - கூர்ங்கற்கள் உராய்வதனால் ஏற்படும் வலியைத் தாங்கும் கடுமையுடைய பாதம் அல்ல உன் பாதம்; குளிர்ந்த செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய மெல்லிய மலரனைய பாதம். அதனால்தான். 'இருத்தி' என்றேனே அன்றி உன்னைப் பிரிதல் வல்லமையால் சொன்னேன் என்று கருதாதேஎன்பது போல இராமன் கூறினான். *221*

சீதை தன் மன ஆற்றலை உரைத்தல்

1827. ***'பரிவு இகந்த மனத்து ஒரு பற்று இலாது***
ஒருவுகின்றனை; ஊழி அருக்கனும்
எரியும் என்பது யாண்டையது? ஈண்டு, நின்
பிரிவினும் சுடுமோ, பெருங் காடு?' என்றாள்.

‘பரிவு இகந்த மனத்து ஒரு பற்று இலாது - இரக்கம் அற்ற மனத்தில் ஒரு சிறிதும்விருப்பம் இல்லாமல்; **ஒருவுகின்றனை -** என்னை விட்டு விலகிச் செல்கின்றாய்; **ஊழி அருக்கனும் -** பிரளய காலத்துச் சூரியனும்; **எரியும் என்பது -** கடுவானென்பது; **யாண்டையது? -** எவ்விடத்துள்ளது? **ஈண்டு -** இவ்விடத்து (என்திறத்தில்); **நின் பிரிவினும் -** உன் பிரிவு சுடுவதைக் காட்டிலும்; **பெருங்காடு -** உன்னுடன் நான் வரும் அப்பெரிய காடு; **சுடுமோ?’ -** என்னைச் சுடுமோ;’ **என்றாள் -.**

உன்னால் வரும் பிரிவுத் துயராகிய வெப்பத்துக்கு ஊழிக்காலத்துச் சூரிய வெப்பமும்நிகராகாது; எனவே, ‘பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு’ என்றாள். ‘பெருங்காடு இன்னாஎன்றீராயின். இனியவோ பெரும தமியேற்கு மனையே’ (குறுந். 124) என்பதும் காண்க. 222

1828. **அண்ணல், அன்ன சொல் கேட்டனன்; அன்றியும்,**
உள் நிவந்த கருத்தும் உணர்ந்தனன்;
கண்ணின் நீர்க் கடல் கைவிட நேர்கிலன்,
எண்ணுகின்றனன், என் செயற்பாற்று?’ எனா,

அண்ணல் - இராமன்; **அன்ன சொல் கேட்டனன் -** அவள் சொன்ன அத்தகையவார்த்தையைக் கேட்டான்; **அன்றியும் -** அதன் மேலும் ; **உள் நிவந்த கருத்தும் உணர்ந்தனன் -** அவள் மனத்தில் தலை எடுத்த நினைவையும் உணர்ந்துகொண்டான்; **கண்ணின்நீர்க்கடல்-** உடன்படாதவனாய்; **‘என்செயற்பாற்று’ எனா -** செய்தற்குத்தகுதியானது யாது என்று; **எண்ணுகின்றனன் -** சிந்திப்பானானான்.

‘அயோத்தியில் உள்ள கண்ணீர்க் கடலின் இடையே அவளைக் கைவிட உடன்படாது’ என்றும்பொருள் கூறலாம். சொல்லும் சிந்தனையும் ஒன்றாக இருப்பது உணர்ந்து சிந்திப்பான் ஆயினன்இராமன். 223

சீதை மரவுரி அணிந்து இராமன்பால் வந்து நிற்றல்

1829. **அனைய வேலை, அக மனை எய்தினள்;**
புனையும் சீரம் துணிந்து புனைந்தனள்;
நினைவின், வள்ளல் பின் வந்து, அயல் நின்றனள்-
பனையின் நீள் கரம் பற்றிய கையினாள்.

அனைய வேலை - அப்பொழுது; **அகமனை எய்தினள் -** மாளிகைக்குள்ளேசென்றாள்; **புனையும் சீரம் -** உடுத்தற்குரிய மரவுரியை; **துணிந்து -** (செய்யத்தக்கது இதுதான் என எண்ணி) உறுதிசெய்துகொண்டு; **புனைந்தனள் -** உடுத்திக் கொண்டு; **நினைவின் -** உடன் போம் கருத்தோடு; **வள்ளல் பின் வந்து -** இராமனுக்குப்பின்புறமாக வந்து; **அயல் -** அருகிலே; **பனையின் நீள்கரம் பற்றிய கையினாள் -** பனைபோன்று நீண்ட இராமனது கையைப் பற்றிக் கொண்ட செயலினளாய்; **நின்றனள்-** ‘நினைவின்’ என்பதற்கு நினையும் மாத்திரத்து எனக் கூறி, இராமன் சிந்திக்குமளவிலேயேஅவ்வளவு விரைவாக மரவுரி உடுத்தி அயல் வந்து நின்றாள் எனலும் ஆம். கையினள் - செயலினள்(கை - செய்கை) எண்ணல், துணிதல், செய்தல் மூன்றும் பிராட்டியிடத்து விரைந்து நிகழ்ந்தன.
224

acharya.org

சீதையைக் கண்டோர் வருத்தம்

1830. ***ஏழைதன் செயல் கண்டவர் யாவரும்***
வீழும் மண்ணிடை வீழ்ந்தனர்; வீந்திலர்;
வாழும் நாள் உள என்றபின் மாள்வரோ? -
ஊழி பேரினும் உய்குநர் உய்வரே!

ஏழை தன் செயல் - *சீதையின் மரவுரி உடுத்த செயலைக்;* ***கண்டவர் யாவரும்*** - *பார்த்த எல்லோரும்;* ***வீழும் மண்ணிடை வீழ்ந்தனர்*** - *இறத்தற்கு இடமான நிலத்தில்விழுந்தார்கள்;* ***வீந்திலர்*** - *இறக்கவில்லை;* ***வாழும் நாள் உள என்றபின்*** - *ஆயுள் நாள் இன்னும் இருக்குமானால் அவர்கள்;* ***மாள்வரோ?*** - *இறப்பார்களோ;* ***ஊழி பேர்கினும்*** - *பிரளயமே நேரிட்டாலும்;* ***உய்குநர் உய்வர்*** - *பிழைக்கும் விதி உள்ளவர் பிழைப்பர்.*

மிக்க சோகமும் உயிர்த்துடிப்பும் நிகழ்ந்தது கண்டவர் வீழ்ந்து இறக்காமைக்குக்காரணம் அவர்களுக்கு ஆயுள் உள்ளமையே அன்றி வேறன்று என்றார். வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. 'ஏ'காரம் ஈற்றசை. 225

1831. ***தாயர், தவ்வையர், தன் துணைச் சேடியர்,***
ஆயம் மன்னிய அன்பினர் என்று இவர்
தீயில் மூழ்கினர் ஒத்தனர்; செங்கணான்
தூய தையலை நோக்கினன், சொல்லுவான்;

தாயர் *-;* ***தவ்வையர்*** - *தமக்கைமார்கள்;* ***தன்துணைச் சேடியர்*** - *சீதைக்குத் துணையாகிய தோழிப் பெண்கள்;* ***ஆயம் மன்னிய அன்பினர்*** - *தோழியர்கூட்டமாக உள்ள அன்பினை உடையவர்கள்;* ***என்று இவர்*** *-;* ***தீயில் மூழ்கினர் ஒத்தனர்*** - *நெருப்பில் விழுந்து முழுகியவர்களைப் போன்று ஆனார்கள்;* ***செங்கணான்*** - *சிவந்தகண்களை உடைய இராமன்;* ***தூய தையலை நோக்கினன் சொல்லுவான்*** - *கற்பிற் சிறந்தசீதையைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றான்;*

ஆடவர்க்குச் செங்கண் கூறல் வழக்கு. நோக்கினன்-முற்றெச்சம். 226

இராமன் சீதை உரையாடல்

1832. ***'முல்லையும் கடல் முத்தும் எதிர்ப்பினும்,***
வெல்லும் வெண் நகையாய்! விளைவு உன்னுவாய் -
அல்லை; போத அமைந்தனை ஆதலின்,
எல்லை அற்ற இடர் தருவாய்' என்றான்.

'முல்லையும் கடல் முத்தும் எதிர்ப்பினும் - *முல்லை அரும்பும், கடலில் விளைந்தமுத்தும் போட்டியிட்டாலும்;* ***வெல்லும் வெண்நகையாய்!*** - *அவற்றை வெல்லுகின்ற வெள்ளியபற்களை உடையவளே;* ***விளைவு உன்னுவாய் அல்லை*** - *(உடன் வருதலால்) உண்டாகக் கூடியதீமையைக் கருதுகின்றாயில்லை;* ***போத***

***அமைந்தனை* - உடன் வருதற்குச் சித்தமாய்விட்டாய்; *ஆதலின்* -; *எல்லை அற்ற* - அளவற்ற; *இடர் தருவாய்'* - துன்பங்களை உண்டாக்குவாய்;' *என்றான்* -.**

எதிரது நோக்கிக் கூறியது. உன் கால்கள் மென்மையானவை என்று கூறிமுன் மறுத்தவன்இப்போது 'நீ காட்டிற்கு வருதலால் கணக்கற்ற தீங்கு விளையும்' என்று கூறி மறுக்கலானான். பெண்டிர் உடன்வரின் அவர்களைக் காத்தல் முதலிய முயற்சிகளில் பல தீமைகளைச் சந்திக்க நேரும் என்பது இராமன் கணிப்பு.
227

1833. **கொற்றவன் அது கூறலும், கோகிலம்**
செற்றது அன்ன குதலையள் சீறுவாள்,
'உற்ற நின்ற துயரம் இது ஒன்றுமே'
என்- துறந்தபின், இன்பம் கொலாம்?' என்றாள்.

கொற்றவன் - *அரசனாகிய இராமன்;* **அது கூறலும் -** *அச்சொல் சொல்லுதலும்;* **கோகிலம் செற்றது அன்ன குதலையள் -** குயில் கோபம் கொண்டது போன்றகுதலைப் பேச்சினை உடைய சீதை; **சீறுவாள் -** கோபித்து; **'உற்ற நின்ற துயரம் இது ஒன்றுமே? -** *உம்மை அடைந்து நின்ற துன்பம் நான் உடன் வருவதாகிய இது ஒன்றுதானோ;* **என் துறந்த பின் இன்பம் கொல்' -** *என்னை இங்கேயே விட்டு விட்டுப் போனபிறகு காட்டில் உங்களுக்கு இன்பமே உண்டாகும் போலும்;'* **என்றாள் -.**

குதலை - பொருள் தெரிந்து சொல் தெரியாதது. 'ஆம்' உரையசை. 'கொல்' ஐயம்.
228

இராமன் புறப்பாடு

1834. **பிறிது ஓர் மாற்றம் பெருந்தகை பேசலன்;**
மறுகி வீழ்ந்து அழ மைந்தரும் மாதரும்
செறுவின் வீழ்ந்த நெடுந் தெருச் சென்றனன் -
நெறி பெறாமை அரிதினின் நீங்குவான். [1]

பெருந்தகை - இராமன்; **பிறிது ஓர் மாற்றம் பேசலன் -** வேறு ஒருவார்த்தையும் பேசாதவனாய்; **மைந்தரும் மாதரும் மறுகி வீழ்ந்து அழ -** ஆடவரும் மகளிரும் மனங்கலங்கி விழுந்து அழுதலால்; *(அவர் கண்ணீரால் சேறாகி)* **செறுவின் வீழ்ந்த-** வயல் போலக் கிடக்கின்ற; **நெடுந் தெரு -** பெரிய தெருவின்கண்; **நெறிபெறாமை -** வழி கிடைக்கப் பெறாமையால்; **அரிதினின் -** சிரமப்பட்டு; **நீங்குவான் சென்றனன் -** நீங்கிச் சென்றான்.

அழுதலால் கண்ணீர் வெள்ளம் வீழ்ந்து தெரு சேறு ஆகியது. அதனால், வயல்போல உள்ளது. இனி 'செரு' என எதுகை நோக்கி இடையினம் வல்லினம் ஆனதாகக் கொண்டு' போர்க்களம் போலமைந்தரும் மகளிரும் தாறுமாறாக வீழ்ந்து கிடக்கின்ற தெருவில் சிரமப்பட்டுக் கடந்து சென்றான் - என உரைத்தலும் ஒன்று. செறு - நெருக்கம் என்று பொருள் கூறி நெருக்கமாகவீழ்ந்த என்றும் ஆம். கூட்ட மிகுதியால் தெருவில் நடத்தல் அரிதாயிற்று. *229*

acharya.org

மூவரும் போதல்

1835. சீரை சுற்றித் திருமகள் பின் செல,
மூரி விற் கை இளையவன் முன் செல,
காரை ஒத்தவன் போம்படி கண்ட, அவ்
ஊரை உற்றது உணர்த்தவும் ஒண்ணுமோ?

***திருமகள்** - சீதை; **சீரை சுற்றி** - மரவுரி அணிந்து; **பின்செல** - பின்னால் வர; **மூரி விற்கை** - வலிய வில் ஏந்திய கையை உடைய; **இளையவன்** - இலக்குவன் முன்னே செல்ல; **காரை ஒத்தவன்** - கார் மேக வண்ணனாய இராமன்; **போம்படி** - போகும் தன்மையை; **கண்ட** - பார்த்த; **அவ் ஊரை** - அந்தநகரத்தவரை; **உற்றதை** - அடைந்த துன்பத்தை; **உணர்த்தவும் ஒன்னுமோ?** - எடுத்துக் கூறவும் இயலுமோ (இயலாது என்றபடி).*

சீதை முன்செல, இளையவன் பின்செல என்று ஒரு பாடமும் உண்டு. மனைவி முன்போகப் போதலேபெண்டிரைக் காத்துச் செல்வார்க் குரிய தாகலின் அப்பாடமே கொள்வாரும் உளர். 230

நகர மக்கள் இராமனைத் தொடர்தல்

1836. ஆரும் பின்னர் அழுது அவலித்திலர்;
சோரும் சிந்தையர், யாவரும் சூழ்ந்தனர்;
'வீரன்முன் வனம் மேவிதும் யாம்' எனா,
போரென்று ஒல்லொலி கைம்மிகப் போயினார்.

***ஆரும்** - எவரும்; **பின்னர்** - பிறகு; **அழுது அவலித்திலர்** - அழுது துன்பம் உறவில்லை; **சோரும் சிந்தையர்** - தளர்ந்த மனத்தோடு; **யாவரும் சூழ்ந்தனர்** - அனைவரும் ஆலோசித்து; **'வீரன்முன்** - இராமனுக்கு முன்னே; **யாம் வனம் மேவுதும்'** - நாம் காட்டிற்குச் செல்வோம்; **எனா** - என்று; **போர் என்று ஒல்லொலி கைம்மிக** - 'போர்' என்று ஒல்லென்ற ஒலி அளவு கடக்க; **போயினார்** - புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்.*

'போர்' என்பது ஒலிக்குறிப்பு. 'போர்' போல ஒலி மிகுதியாக எனலும் ஆம். இராமனுக்குமுன்பே காடு செல்வதென முடிவு செய்தமையால் அழுதலும் அவலித்தலும் இல்லை. 231

இராமன் தாயரை வணங்கி மன்னனை ஆற்றக் கூறல்

1837. தாதை வாயில் குறுகினன் சார்தலும்,
கோதை வில்லவன் தாயரைக் கும்பிடா,
'ஆதி மன்னனை ஆற்றுமின் நீர்' என்றான்;
மாதராரும் விழுந்து மயங்கினார்.

கோதை வில்லவன்** - மாலை அணிந்த வில்லை உடைய இராமன்; **தாதை** - தந்தையது; **வாயில்** - மாளிகை வாயிலை; **குறுகினன் சார்தலும்-

அணுகிச்சேர்ந்தவுடன்; ***தாயரைக் கும்பிடா -*** *உடன்வந்த தாய்மார்களை வணங்கி;* ***‘ஆதி மன்னனை -*** *சக்கரவர்த்தியை;* ***நீர் ஆற்றுமின் -*** *நீங்கள் இங்கேயிருந்து தேற்றுங்கள்;’* ***என்றான் -;*** ***மாதராரும் -*** *அம் மகளிரும்;* ***விழுந்து மயங்கினார் -*** *தரையில் விழுந்து மயங்கினார்கள்.*

‘ஆதி மன்னன்’ சக்கரவர்த்தி தயரதன் - மூத்த முதல் அரசன் ஆதலின். ‘ஆதி அரசன்’(1708) என்பது காண்க. தயரதனைக் காணாமலே கானகம்செல்வதாக வான்மீகம் சொல்லவில்லை; இதுகம்பர் மாற்றம். 232

தாய்மார் ஆசிகூறல்

1838. ஏத்தினார், தம் மகனை, மருகியை;
வாழ்த்தினார், இளையோனை; வழுத்தினார்,
‘காத்து நல்குமின், தெய்வதங்காள்!’ என்றார்-
நாத் தழும்ப அரற்றி நடுங்குவார்.

நாத் தழும்ப - *நா காய்ப்பு ஏறும்படி;* ***அரற்றி -*** *அழுது;* ***நடுங்குவார் -*** *நடுங்கும் அத்தாயர்; தம் மகனை,* ***மருகியை -*** *தம் மகனாகிய இராமனையும் மருகியாகியசீதையையும் ;* ***இளையோனை -*** *இலக்குவனை;* ***வாழ்த்தினார் -*** *வாழ்த்தினார்கள்;* ***ஏத்தினார் -*** *புகழ்ந்தார்கள்;* ***வழுத்தினார் -*** *துதித்தார்கள்;* ***‘காத்து நல்குமின் தெய்வதங்காள்!’ -*** *காப்பாற்றிக் கொடுங்கள் தெய்வங்களே;’* ***என்றார்-.*** *மூவரையும் வாழ்த்தினர் என இயைக்க - தெய்வங்களை வழுத்தினார் என இயைக்க. தானாக முன்வந்து வனம் செல்லும் இளையோனை வழுத்தினர் அல்லது ஏத்தினர் எனல் சிறப்பு. 233*

மூவரும் தேர் ஏறிச் சேறல்

1839. அன்ன தாயர் அரிதின் பிரிந்தபின்,
முன்னர் நின்ற முனிவனைக் கைதொழா,
தன்னது ஆர் உயிர்த் தம்பியும், தாமரைப்
பொன்னும், தானும், ஓர் தேர்மிசைப் போயினான்.

அன்ன தாயர் - *அத்தகைய தாய்மார்கள்;* ***அரிதின் -*** *சிரமப்பட்டு;* ***பிரிந்த பின் -*** *பிரிந்து சென்ற பிறகு;* ***முன்னர் நின்ற முனிவனைக் கைதொழா -*** *முன்னே நின்ற வசிட்ட முனிவனைக் கைகூட்பி வணங்கி;* ***தன்னது ஆர் உயிர்த் தம்பியும்-*** *தன்னுடைய அரிய உயிர் போலச் சிறந்த தம்பியாகிய இலக்குவனும்;* ***தாமரைப்பொன்னும் -*** *தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகளாய சீதையும்;* ***தானும் - ஓர்தேர்மிசைப் போயினான் -*** *ஒரு தேர்மேல் ஏறிச்சென்றான்.*

தனது - தன்னது விரித்தல் விகாரம் எதுகை நோக்கியது. பொன் - திருமகள், இங்கேசீதை. 234

தைலம் ஆட்டு படலம்

தயரதன் உடலைத் தைலத்தில் மூழ்குவித்து வைத்திருந்தமையைக் கூறும் படலம் என்பது பொருள். இராமன் வனம் புகும் செய்தி கேட்டு இறந்துபோன தசரதனது உடம்பை, கேகய நாட்டுக்குச்சென்றுள்ள பரத சத்துருக்கனர் வந்து ஈமக்கடன் செய்யும் அளவும் கெடாமல் இருத்தற்பொருட்டுத்தைலத்தில் இட்டு வைத்தகைக் கூறுவதனால் தைலம் ஆட்டு படலம் எனப்பட்டது. ஆட்டுதல் 'நீர்ஆட்டுதல்' என்பது போல அல்லாமல், தைலத்தில் இடுதல் ஆட்டுதல் எனப் பெற்றது.

நகர மாந்தர் தொடர இராமன் தேரில் வனம் சேறலும், இரவில் அனைவரும் வனத்தில்துயில் கொள்ளும்பொழுது இராமன் சுமந்திரனைத் தேருடன் நகர் திரும்பச் சொல்லுதலும்,சுமந்திரன் மறுத்து வருந்த, இராமன் தேற்ற, மூவரும் கூறிய செய்திகளுடன் சுமந்திரன் தேரைஅயோத்திக்குத் திருப்பிக்கொண்டு சேறலும், இரவில் மூவரும் வழிநடந்து இரண்டு யோசனை தூரம்காட்டிற்குள் சென்றுவிடலும், நகர் திரும்பிய சுமந்திரன் வசிட்டனிடம் செய்தி சொல்ல,வசிட்டன் சுமந்திரனோடு தசரதனை அணுக, தசரதன் மூர்ச்சை தெளிந்து முனிவனை வினவ, முனிவன்பேசாது அகல, சுமந்திரன் இராமன் வனம் புகுந்த செய்தி சொல்ல, தசரதன் உயிர் துறத்தலும், கோசலை, சமித்திரை, தேவிமார் புலம்பலும், சுமந்திரனால் செய்தி அறிந்த வசிட்டன்வருந்திக் கேகய நாடு சென்ற பரத சத்துருக்கனர் திரும்ப வந்து ஈமக்கடன் செய்யும் அளவும்கெடாமல் இருக்கத் தசரதனது உடலைத் தைலத்தில் இடுதலும், பரதனுக்கு ஓலை அனுப்புதலும், இராமனுடன் காடு சென்ற நகர மக்கள் காலையில் விழித்து இராமனைக் காணாது தேர்ச் சுவடு அயோத்தி செல்வது நோக்கி இராமன் அயோத்தி செல்வது நோக்கி இராமன் அயோத்திதிரும்பியதாக மகிழ்ந்து நகர் புகுதலும், இராமன் திரும்பாமையும், தசரதன் இறப்பும் அறிந்து வருந்திய நகர மாந்தரை வசிட்டன் தேற்றுதலும் ஆகிய செய்திகள் இதனுள் கூறப் பெற்றுள்ளன.

நகர மாந்தர் தொடர இராமன் தேரில் சேறல்

கலிவிருத்தம்

1840.** **ஏவிய குரிசில்பின் யாவர் ஏகிலார்?
மா இயல் தானை அம் மன்னனை நீங்கலாத்
தேவியர் ஒழிந்தனர்; தெய்வ மா நகர்
ஓவியம் ஒழிந்தன, உயிர் இலாமையால்.

***ஏவிய குரிசில்பின்** - (தந்தையால்) ஏவப்பெற்றுக் காடு செல்லும் இராமனைத்தொடர்ந்து; **ஏகிலார்** - உடன் செல்லாதவர்கள்; **யாவர்?** - எவர் (ஒருவரும் இல்லை); **மா இயல் தானையின்** - பெருமை பெற்ற சேனையை உடைய; **மன்னை** - தசரதனை; **நீங்கலா** - விட்டுப் பிரியாத; **தேவியர்** - தேவிமார்கள்; **ஒழிந்தனர்** - செல்லாது நீங்கினர்; **தெய்வ மாநகர் ஓவியம்** - அயோத்திநகரச் சித்திரங்கள்; **உயிர் இலாமையால்** - உயிர் இல்லாத காரணத்தால்; **ஒழிந்தன** - இராமனுடன் செல்லாமல் நகரத்தில் தங்கிவிட்டன; (மற்ற அனைவரும்சென்றனர்.)*

தேவிமாரும், ஓவியமும் தவிர மற்ற அனைவரும் இராமன் பின் சென்றனர் எனச் சுருங்கச்சொல்லி இராமன் உடன் சென்ற நகரமாந்தரை விளங்க வைத்தார்.
1

**1841. கைகள் நீர் பரந்து, கால் தொடர, கண் உகும்
வெய்ய நீர் வெள்ளத்து மெள்ளச் சேறலால்,
உய்ய, ஏழ் உலகும் ஒன்று ஆன நீர் உழல்
தெய்வ மீன் ஒத்தது - அச் செம் பொன் தேர்அரோ!**

அச்செம்பொன் தேர் - அந்தச் செம்பொன்னால் செய்த (இராமன் ஏறிச்சென்ற) தேர்; **கைகள் நீர் பரந்து -** பக்கம் எல்லாம் நீர் பரவி; **கால் தொடர -** வாய்க்கால் போலப் பின்பற்றி வர; **கண் உகும் -** மக்கள் கண்களில் இருந்து பெருகுகின்ற; **வெய்ய நீர் வெள்ளத்து -** கொடிய நீர்ப் பெருக்கினிடையே; **மெள்ளச்சேறலால் -** மெதுவாகச் செல்லுதலால்; **ஏழ் உலகும் ஒன்றான நீர் -** ஏழுலகங்களும்ஒன்றாகிப் போன உகாந்த காலத்துப் பிரளய நீர்ப்பெருக்கில்; **உய்ய -** உலகம்பிழைக்க வேண்டி; **உழல் -** மெல்லச் சுற்றித் திரிகிற; **தெய்வ மீன் -** திருமாலின் அவதாரமாகிய மீனை; **ஒத்தது -** ஒத்திருந்தது.

மக்கள் வெள்ளம், கண்ணீர் வெள்ளம் ஆகியவற்றிடையே தேர் மெதுவாக மீன்போலச்செல்லுகிறது. திருமாலின் முதல் அவதாரம் மீன்; உகாந்த காலத்து வெள்ளத்தில் உலகைக்காக்க மெல்ல மெல்லச் சுற்றிய அம்மீனை இங்கே மெல்லச் செல்லும் தேர்க்கு உவமையாக்கினார். பிரமனிடத்திருந்த சோமுகன் கவர்ந்து சென்ற வேதங்களை மீட்கத் திருமால் மீனாகத் தோன்றி, பிரளய வெள்ளத்தில் சுழன்று திரிந்து சோமுக அசுரனைத்தேடிப் பிடித்துஅழித்து, அவன் கவர்ந்து சென்ற வேதங்களை மீட்டுக் கொணர்ந்த கதையைப் பாகவதத்தில்காண்க. கை - பக்கம் ‘அரோ’ அசை. *2*

சூரியன் மறைதல்

**1842. மீன் பொலிதர, வெயில் ஒதுங்க, மேதியோடு
ஆன் புக, கதிரவன் அத்தம் புக்கனன் -
‘கான் புகக் காண்கிலேன்’ என்று, கலலதர்
தான் புக முடுகினன் என்னும் தன்மையான்,**

கதிரவன் - சூரியன்; **‘கான்புகக காண்கிலேன்’ என்று -** (இராமன்) காடுசெல்வதைக் காணச் சகியேன் என்கின்ற காரணத்தால்; **கல்லதர் -** கல்பொருந்தியகாட்டு வழியில்; **தான்புக முடுகினன் -** தானும் செல்லுதற்கு விரைந்தான்; **என்னும்தன்மையான் -** என்று சொலல்லும்படியானவனாக; **மீன் பொலிதர -** நட்சத்திரங்கள்விளங்க; **வெயில் ஒதுங்க -** வெயில் ஒளி விலக; **மேதியோடு ஆன்புக -** மேயச்சென்ற எருமையோடு பசுக்கள் இல்லம் சேர; **அத்தம் புக்கனன் -** மாலை மறை மலையைச்(அத்தமன கிரி) சேர்ந்தான்.

சூரியன் மறைதலை இராமன் கான்புகச் சகியாமல் தானும் கல்லதர் புகவிரைந்தான் என்றதுதற்குறிப்பேற்ற அணி, மாலைக் காலத்தே விண்மீன்கள் தோன்றல்; வெயில் மறைதல்;மந்தையிலிருந்து ஆவினங்கள் வீடு புகுதல் முதலிய இயற்கை

நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கவிஞர் தாம் ஒரு குறிப்பேற்றிக் கூறியதால் தற்குறிப்பேற்றமாகிறது. 3

தாமரை குவிதல்

1843. **பகுத்த வான் மதி கொடு பதுமத்து அண்ணலே**
வகுத்த வாள் நுதலியர் வதன ராசிபோல்,
உகுத்த கண்ணீரினின் ஒளியும் நீங்கின,
முகிழ்த்து, அழகு இழந்தன, முளரி ஈட்டமே.

பகுத்த வான் மதிகொடு - பிளந்த வானத்துச் சந்திரனைக் கொண்டு; **பதுமத்துஅண்ணல்** - பிரமதேவன்; **வகுத்த** - செய்தமைத்த; **வாள் நுதலியர்** - ஒளிபடைத்த, நெற்றியை உடைய அயோத்தி மகளிரது; **வதன ராசி போல்** - முகங்களின்தொகுதி போல; **முளரி ஈட்டம்** - தாமரை மலர்க் கூட்டம்; **உகுத்த** - சிந்திய; **கள் நீரினில்** - கள்ளாகிய நீரோடு; **ஒளியும் நீங்கின** - நிறத்தையும் இழந்து; **முகிழ்த்து** - குவித்து; **அழகு இழந்தன** -.

பிரமன் படைக்கும்போது சந்திரனை இரண்டாகப் பிளந்து அமைத்தது போல உள்ளது பெண்கள்நெற்றி என்றார். சில மகளிரது நெற்றியைப் பிறை 'எனச் சொல்வர். சிலரது நுதலைப்'பாதிமதி' எனக் கூறுவது புலவர் கற்பனை மரபு. "மாக்கடல் நடுவண் எண்ணாட் பக்கத்துப் பசுவெண்திங்கள் தோன்றியாங்குக், கதுப்பு அயல் விளங்கும் சிறுநுதல்" (குறுந். 129.) என்பது காண்க.அட்டமிச் சந்திரன் என்பது 'அரை நிலவு' அன்றோ. அயோத்திநகர மகளிர் முகம் இராமன்வனம் புகுந்தபடியால் அழுது அழுது கண்ணீரோடு ஒளியிழந்து சாம்பி அழகு கெட்டுள்ளது போல, தாமரையும் உள்ளது. கண்ணீர் என்பதனை மகளிர்க்குக் கொள்ளுங்கால் ஒன்றாகவும், தாமரைக்குக்கொள்ளுங்கால் 'கள்+ நீர் எனப் பிரித்தும் கொள்க. இது பிரிமொழிச் சிலேடை. ஒளிநீங்கல், முகிழ்த்தல், அழகு இழத்தல் ஆகியவை செம்மொழிச் சிலேடை. இது சிலேடை உவமையணி யாதலும் உணர்க. 'அண்ணலே' 'ஏ' தேற்றம்; 'ஏ' ஈற்றசை. 4 *1844.* **அந்தியில் வெயில் ஒளி அழிய, வானகம்,**
நந்தல் இல் கேகயன் பயந்த நங்கைதன்,
மந்தரை உரை எனும் கடுவின் மட்சிய
சிந்தையின் இருண்டது, செம்மை நீங்கியே.

வானகம் - ஆகாயம்; **அந்தியில்** - மாலைக் காலத்தில்; **வெயில் ஒளி அழிய** - சூரியனது ஒளி இல்லாமற் போக; **நந்தல் இல்** - கெடுதல் இல்லாத; **கேகயன் பயந்த நங்கைதன்** - கேகய நாட்டரசன் புதல்வியாகிய கைகேயியினுடைய; **மந்தரை உரை எனும் கடுவின்**- மந்தரைக் கூனியின் வார்த்தை என்னும் நஞ்சால்; **மட்கிய** - மங்கிப் போன (நிலை கெட்ட); **சிந்தையின்** - மனம் போல; **செம்மை நீங்கி** - செம்மைத் தன்மை போய்; **இருண்டது** - இருளடைந்தது.

கூனி வார்த்தையால் நெறிகெட்ட கைகேயியின் இருளடைந்த மனம் போல வானம் செம்மைநீங்கி, ஒளி குன்றி இருளடைந்தது என்றார். அங்கே இருள் - வஞ்சனை, செம்மை - நேர்மை. வானத்தின் செம்மை செவ்வானத்தின் செம்மை - எனக் கொள்க. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 5

acharya.org

1845. பரந்து மீண் அரும்பிய பசலை வானகம்,
அரந்தை இல் முனிவரன் அறைந்த சாபத்தால்,
நிரந்தரம் இமைப்பு இலா நெடுங் கண் ஈண்டிய
புரந்தரன் உரு எனப் பொலிந்தது எங்குமே.

__மீன்__ - நட்சத்திரங்கள்; __பரந்து அரும்பிய__ - தோன்றி எங்கும் பரவியுள்ள; __பசலை வானகம்__ - விளர்த்த ஆகாயம்; __எங்கும்__ - எல்லாவிடத்தும்; __அரந்தை இல்__ - துன்பம் இல்லாத; __முனிவரன் அறைந்த சாபத்தால்__- கோதமன் என்னும் முனிவன் கூறிய சாப மொழியால்; __நிரந்தரம்__ - எப்பொழுதும்; __இமைப்பு இலா நெடுங்கண்__ - இமைத்தல் இல்லாத பெரிய கண்கள்; __ஈண்டிய__ - நெருங்கி அமைந்த; __புரந்தரன் உரு என__ - இந்திரனது உடம்பைப் போல; __பொலிந்தது__- விளங்கியது.

இந்திரன் சாபம் பெற்ற வரலாறு அகலிகைப் படலத்துக் கூறப் பெற்றது. வானம் இந்திரன்உடம்பு; விண்மீன்கள் இந்திரன் உடம்பில் உள்ள கண்கள் என உவமை காண்க. 'ஏ'ஈற்றசை. 6

முனிவர்களோடு இராமன் தங்கல்

1846. திரு நகர்க்கு ஓசனை இரண்டு சென்று, ஒரு
விரை செறி சோலையை விரைவின் எய்தினான்;
இரதம் நின்று இழிந்து, பின், இராமன், இன்புறும்
உரை செறி முனிவரோடு உறையும் காலையே.

__இராமன்__ -; __திருநகர்க்கு__ - அயோத்திக்கு; __ஓசனை இரண்டு விரைவின் சென்று__ - இரண்டு யோசனை தூரம் வேகமாகச் சென்று; __ஒரு விரைசெறி சோலையை__ - மணம்பொருந்திய ஒரு சோலையை; __எய்தினான்__ - அடைந்து; __இரதன் நின்று இழிந்து__ - தேரிலிருந்து இறங்கி; __பின்__ - பிறகு; __இன்புறும்__ - தன் வரவால் மகிழ்ச்சிஅடைகின்ற; __உரை செறி முனிவரோடு__ - மந்திரவுரையால் நிறைந்த முனிவர்களோடு; __உறையும் காலை__ - தங்கியிருக்கும் நேரத்தில்.

உரை செறி-புகழ் மிகுந்த என்றும் ஆம். அடுத்த பாட்டில்முடியும். 7

நகர மாந்தர் அங்கங்கே சோலையில் தங்கல்

1847. வட்டம் ஓர் ஓசனை வளைவிற்றாய், நடு
எள்தனை இடவும் ஓர் இடம் இலாவகை,
புள் தகு சோலையின் புறத்துப் போர்த்தென
விட்டது - குரிசிலை விடாத சேனையே.

__குரிசிலை விடாத சேனை__ - இராமனை விடாது அவனைப் பின் பற்றிச் சென்றசேனையானது; __ஓர் ஓசனை வட்டம் வளைவிற்றாய்__ - ஓர் ஓசனை தூரம் உள்ள வட்ட வடிவாகக்சூழ்ந்து; __நடு__ - இடையில்; __எள்தனை இடவும்__ - எள்ளை இட வேண்டும் என்றாலும்; __ஓர் இடம் இலாவகை__ - ஒரு சிறிதும் இடம் இல்லாதபடி;

acharya.org

புள்தகுசோலையின் புறத்து *- பறவைகள் தங்குதற்குத் தக்க சோலையின் புறத்து;* ***போர்த்து என-*** *மூடிக் கொண்டது போல;* ***விட்டது -*** *தங்கி அமைந்தது.*

இராமனைச் சூழ்ந்து வட்டமாக உடன் சென்றோர் இடைவெளி இன்றித் தங்கினர் என்பதாம். எள்ளைக் கூறினார் துன்பத்தின்கண் நிகழ்வதாகலின். இராமன் பிரிவு, தசரதன் இறப்பு ஆகியனமுன்னும் பின்னும் உள்ள துக்க நிகழ்ச்சி ஆதலின் அவற்றின் தாக்கம் கவிஞனுக்கு எள்ளைக்கொண்டு வந்தது என்க. 'புள் தகு - புள் தங்கு' 'தங்கு' என்பது இடைக்குறை 'தகு' என்று நின்றது எனலும் ஆம். 'எண் என்னும் சொல் 'எள்' என நின்றது. "வேற்றுமை அல்வழி எண் என் உணவுப்பெயர்" (தொல். எழுத்து. புள்ளி) 'ஏ' ஈற்றசை. ***8***

1848. குயின்றன குலமணி நதியின் கூலத்தில்,
பயின்று உயர் வாலுகப் பரப்பில், பைம் புலில்,
வயின்தொறும் வயின்தொறும் வைகினர்; ஒன்றும்
அயின்றிலர்; துயின்றிலர்; அழுது விம்மினார்.

(இராமனுடன் சென்ற அவர்கள்) ***ஒன்றும்*** *- ஒரு பொருளையும்;* ***வாய்மடுத்து*** *- வாயில் இட்டு;* ***அயின்றிலர்*** *- உண்ணவில்லை;* ***துயின்றிலர் -*** *தூங்கவில்லை;* ***அழுது விம்மினார் -*** *அழுது அழுது பொருமுகிறவர்களாய்;* ***குலமணி குயின்றன நதியின் கூலத்தில் -*** *கூட்டமான மணிகள்பதித்துள்ளன போல உள்ள ஆற்றுக் கரைகளில்;* ***பயின்று உயர் வாலுகப் பரப்பில் -*** *திரண்டு உயர்ந்த வெண்மணற் பரப்பில்;* ***பைம்புலில் -*** *பசிய புல்தரையில்;* ***வயின்தொறும் வயின் தொறும் -*** *தங்குதற்குரிய இடங்கள் தோறும்;* ***வைகினர் -*** *தங்கினர்.*

'குயின்று + அன' செய்தால் ஒத்த என்று பொருள் காண்க. காட்டில் உள்ள ஆற்றில்மணிகள் பதித்துக் கரை ஒழுங்கு செய்வார் இலராகலின். ஆற்றில் அடித்துவரும் மணிக்கற்கள்கரையோரம் அங்கங்கே திரண்டு பதிந்த காட்சியைப் பதித்துச் செய்தது போல என்றார். கூலம் - கரை. ஒன்றும் - இழிவு சிறப்பும்மை. 'புல்லில்' புலில் - குறை. ***9***

பலரும் உறங்குதல்

1849. வாவி விரி தாமரையின் மா மலரின் வாசக்
காவி விரி நாள் மலர் முகிழ்த்தனைய கண்ணார்,
ஆவி விரி பால் நுரையின் ஆடை அணை ஆக,
நாவி விரி கூழை இள நவ்வியர் துயின்றார்.

வாவி விரி தாமரையின் - *குளத்தின்கண் மலர்ந்த தாமரையாகிய;* ***மா மலரின்-*** *சிறந்த மலரினுள்;* ***வாசம் -*** *வாசனை உள்ள;* ***வீரி காவி நாள்மலர் -*** *விரிந்த நீலோற்பல மலர்;* ***முகிழ்த்து அனைய -*** *குவிந்து கிடந்தாற் போன்ற;* ***கண்ணார் -*** *கண்ணை உடைய மாதரது;* ***ஆவி விரி பால் நுரையின் ஆடை -*** *வெப்ப ஆவிவெளிப்படும் பால் நுரைபோன்ற மென்மையான ஆடையை அணையாகக் கொண்டு;* ***நாவி விரி -*** *கஸ்தூரி மணம் வீசப்பெற்ற;* ***கூழை -*** *முடிகூடாத கூந்தலை உடைய;* ***இள நல்வியர்-*** *இளமையான பெண்மானைப் போலும் சிறுமிகள்;* ***துயின்றார் -*** *உறங்கினார்கள்.*

இள நவ்வியர் என்பதால் இவர்கள் சிறுமிகள் என்பதும், ‘கண்ணார்’ என்பவர்அச்சிறுமியரது தாய்மாரும். அவரனைய பெண்டிரும் என்பதும் போதரும். சிறுமியர் ஆதலின் தாயரதுஆடை அணையாகக் கொண்டு அவர்களிடமே. போல என்று என்க. தாமரைப் பூவிற்குள் நீலோற்பலம் (கருங்குவளை) போல என்று முகத்தில் கிடந்த கண்களைக் கூறினார். இவர்களும் உறக்க அவசத்தில்கண்களை மூடினர் ஆதலின் ‘கருங்குவளை முகிழ்த்து’ என்றார். முகிழ்த்து’ என்பது மலரும் பருவத்து அரும்பாதுல் அறிக. இங்ஙனமே அடுத்த பாடலிலும் பொருள் வருதல் அறியலாம். ***10***

1850. பெரும் பகல் வருந்தினர்
பிறங்கு முலை தெங்கின்
குரும்பைகள் பொரும் செவிலி
மங்கையர் குறங்கில்.
அரும்பு அனைய கொங்கை, அயில்
அம்பு அனைய உண் கண்,
கரும்பு அனைய செங்சொல் நவில்,
கண்ணியர் துயின்றார்.

பெரும் பகல் வருந்தினர் *- பெரிய பகற் பொழுதில் வழிநடந்து மிகவும் வருந்திய;* ***தெங்கின் குரும்பைகள் பொரும்*** *- தென்னங் குரும்பைகளைத் தோல்வியுறச் செய்யும்;* ***பிறங்கு முலை*** *- விளங்கிய முலைகளை உடைய;* ***செவிலி மங்கையர் குறங்கில்*** *- தம்மைவளர்க்கும் தாயரது துடையில்;* ***அரும்பு அனைய கொங்கை*** *- தாமரைமலர் அரும்பை ஒத்தமுலையையும்;* ***அயில் அம்பு அனைய உண்கள்*** *- கூரிய அம்பை ஒத்த மை உண்ட கண்ணையும் உடைய;* ***கரும்பு அனைய செஞ்சொல் நவில்*** *- கரும்பைப் போலும் இன்ப செவ்வியசொற்களைப் பேசுகின்ற;* ***கன்னியர்*** *- இள மகளிர்;* ***துயின்றார்*** *- தூங்கினர்.*

செவில் மங்கையர் வயதின் மிக்கோர் என்பதைத் தென்னங் குரும்பை போலும் முலை என்பதனால் அறிவுறுத்தி; அவர் துடையில் துயிலும் கன்னியர் இளவயதினர் என்பதனை அரும்பைஒத்த முலை என்பதனாற் கூறிய திறம் அறிந்து மகிழத் தக்கது. அரும்பு - தாமரை அரும்பு ஆம் ‘பூவெனப்படுவது பொறி வாழ் பூவே’ (நால்வர் நான்மணி. 40) என்பவாதலின் யாண்டும் இன்னமலர் என்னாது மலர் என்றவழி இடம்நோக்கித் தாமரையேசொல்லப்படும். ***11***

1851. பூ அகம் நிறைந்த புளினத் திரள்கள்தோறும்,
மா வகிரின் உண்கணர் மடப் பிடியின் வைக,
சேவகம் அமைந்த சிறு கண் கரிகள் என்ன,
தூ அகல் இல் குந்த மற மைந்தர்கள் துயின்றார்.

அகம் பூ நிறைந்த புளினத் திரள்கள் தோறும் *- தம்மிடத்தில் மலர்கள்நிறைந்துள்ள மணல் மலைகளிடமெல்லாம்;* ***மா வகிரின் உண்கணர் மடப்பிடியின் வைக*** *- பிளந்த மாவடுப் போன்ற மை உண்ட கண்களை உடைய மகளிர் இளைய பெண் யானையைப் போலத்தூங்கித் தங்க;* ***தூ அகல் இல் குந்த மறமைந்தர்கள்*** *- தசை எப்போதும் அகலாமல்இருக்கப்பெற்ற குந்தப் படையை உடைய வீரமறவ இளைஞர்கள்;* ***சேவகம்***

அமைந்த சிறுகண் கரிகள்என்ன - பிடியைப் பாதுகாப்புச் செய்யும் தொழில் புரிகின்ற சிறிய கண்ணை உடைய களிற்றியானைகள் போல; **துயின்றார் -** துங்கினார்கள்.

தூ - என்பது தசை. ஊன்தங்கிய குந்தம். சேவகம் - வீரச் செயல். 'யானைகட்கும் கூடம்' என்றும் ஆம். சேவகம் - உறக்கம் என்பதும் ஓர் உரை "யானை சேவகம் அமைந்தது (7280) "தறிபொரு களிநல்யாதனை சேவகம் கள்ளி" (8837) என்பன காண்க. இனிச் சேவகம் என்பது பாதுகாவல்; வீர மறத்தொழில் குறித்து வருதலை; 'வீரச் சேவகச் செய்கை' (7281) என்ற பாடற்பகுதியால் அறிக. குந்தம் - ஒரு படைக்கலத்தின் பெயர். கணர் - கண்ணர் - தொகுத்தல்விகாரம். *12*

1852. மாக மணி வேதிகையில், மாதவி செய் பந்தர்.
கேகய நெடுங் குலம் எனச் சிலர் கிடந்தார்;
பூக வனம் ஊடு, படுகரப் புளின முன்றில்,
தோகை இள அன்ன நிரையின் சிலர் துயின்றார்.

சிலர் - சில மகளிர்; **மாதவி செய்பந்தர் -** குருக்கத்திக் கொடியால் அமைக்கப் பெற்ற பந்தரில்; **மாக மணி வேதிகையில் -** ஆகாயத்தைப் போன்ற நீலமணிகளால் அமைந்த திண்ணையில்; **கேகய நெடுங்குலம் என -** மயிலின் பெருங்கூட்டம்போல; **கிடந்தார் -** உறங்கினார்; **சிலர் -** சில மகளிர்; **பூக வனம் ஊடு-** கமுகங்காட்டின் இடையே; **படுகர் -** மடுவிடத்தில்; **புளின முன்றில் -** மணல்மேடுகளில்; **தோகை இள அன்ன நிரையின் -** தோகையுடைய இளைய அன்ன வரிசைகளைப் போல; **துயின்றார் -** தூங்கினார்.

சிலர் மயில்போல, சிலர் அன்னம் போல உறங்கினர். நீலமணித் திண்ணையில்உறங்கியவர் நீல நிற மயில் போன்றார் என்றும், வெண்மையான மணல் மேடுகளில்உறங்கியவர்கள் வெள்ளையான அன்னம் போன்றார் என்றும் கூறியது. ஒரு நயம். வேதிகை -திண்ணை. பூகம் - கமுகு. புளினம் - மணல்மேடு.
13

1853. சம்பக நறும் பொழில்களில், தருண வஞ்சிக்
கொம்பு அழுது ஒசிந்தன எனச் சிலர் குழைந்தார்;
வம்பு அளவு கொங்கையொடு வாலுகம் வளர்க்கும்
அம் பவள வல்லிகள் எனச் சிலர் அசைந்தார்.

சிலர்-; சம்பக நறும் பொழில்களில் - நறுமணம் உள்ள சண்பகச் சோலைகளில்; **தருண வஞ்சிக் கொம்பு அழுது ஒசிந்தன என -** இளைய வஞ்சிக் கொடிகள் அழுது முறிந்தனபோல; **குழைந்தார் -** சோர்ந்து தங்கினார்கள்; **சிலர்-; வம்பு அளவுகொங்கையொடு -** கச்சு அணிந்த தனங்களுடன்; **வாலுகம் வளர்க்கும் அம் பவள வல்லிகள்என -** மணற்குன்றுகளில் வளர்கின்ற அழகியபவளக் கொடிகள்போல; **அசைந்தார் -** களைத்து உறங்கினார்கள்.

வாலுகம் - மணல்மேடு, முலை. பவளவல்லி - மகளிர் என உவமை காண்க.
14

1854. ***தகவும் மிகு தவமும் இவை***
தழுவ, உயர் கொழுநர்
முகமும் அவர் அருளும்
நுகர்கிலர்கள், துயர் முடுக,
அகவும் இள மயில்கள்,
உயிர் அலசியன அனையார்,
மகவு முலை வருட,
இள மகளிர்கள் துயின்றார்.

இள மகளிர்கள் - இளைய பெண்கள்; ***தகவும் -*** நற்குணமும்; ***மிகு தவமும்-*** சிறந்த தவமும் (கொண்டானைத் தெய்வம் எனக் கொள்ளுதலும் அவன் குறிப்பின் வழிஒழுகலும்); ***இவை தழுவ -*** இவை பொருந்தி இருப்ப; ***உயர் கொழுநர் முகமும் அவர்அருளும் -*** உயர்ந்த கணவரது முகத்தையும் அவர் கருணையையும்; ***நுகர்கிலர்கள்-*** அனுபவியாதவர்களாய்; ***துயர் முடுக -*** துன்பம் விரைந்து செலுத்த; ***அகவும் இளமயில்கள் -*** ஆடுகின்ற இள மயில்கள்; ***உயிர் அலசியன அனையார் -*** உயிர் ஒடுங்கிப் போன தன்மையை ஒத்து; ***மகவு முலை வருட -*** குழந்தை முலையை நெருடிக்கொண்டிருக்க; ***துயின்றார் -*** தூங்கினார்கள்.

பால் உண்ண முலையில் பால் இல்லாமையால் குழந்தை முலை வருடுகிறது எனினும் அமையும். உண்டபின்னும், உண்ணும் போதும் குழந்தை முலை வருடல் இயல்பு. *15*

1855. ***குங்கும மலைக் குளிர் பனிக்***
குழுமி என்னத்
துங்க முலையில் துகள்
உறச் சிலர் துயின்றார்;
அங்கை அணையில், பொலிவு
அழுங்க, முகம் எல்லாம்
பங்கயம் முகிழ்த்தன எனச்
சிலர் படிந்தார்.

சிலர் -; ***குங்கும மலைக் குளிர் பனிக் குழுமி என்ன -*** குங்கும மலையிலேகுளிர்ந்த பனி திரண்டது போல; ***துங்க முலையில் -*** தூய தனங்களில்; ***துகள் உற -*** மணற்பொடி பரவ; ***துயின்றார் -*** தூங்கினர் ; ***சிலர்-; அங்கை அணையில் -*** தமது அழகிய கையாகிற அணையிலே; ***முகம் எல்லாம் -*** தங்கள் முகம் எல்லாம்; ***பொலிவுஅழுங்க -*** ஒளி மலர்ச்சி வாட; ***பங்கயம் முகிழ்த்தன என -*** தாமரை மலர்கள் குவிந்துள்ளன என்று கருதும்படி ; ***படிந்தார் -*** கிடந்து தூங்கினார்கள். சிவந்த நகில்கள் வெண்மணல் துகள் பரவியிருப்பது குங்கும மலையில் பனி குழுமியது போலும்என்றார். பெரும்பாலும் ஆடவரினும் மகளிரே. அதிகம் துன்பத்தில் துவளுவர் ஆதலின் அவர்களது துயரத்தையே மிகுதியாக இங்குக் காட்டினார். *16*

இராமன் சுமந்திரனைத் தேருடன் ஊர் திரும்பக் கூறல்

1856. ***ஏனையரும் இன்னணம்***
உறங்கினர்; உறங்கா
மானவனும், மந்திரி
சுமந்திரனை, 'வா' என்று,
'ஊனம் இல் பெருங் குணம்
ஒருங்கு உடைய உன்னால்
மேல் நிகழ்வது உண்டு; அவ் உரை
கேள்' என விளம்பும்;

ஏனையரும் - மற்றவர்களும்; **இன்னணம்** - இவ்வாறு; **உறங்கினர்**- துயின்றார்கள்; **உறங்கா மானவனும்** - தூங்காத பெருமை உடைய இராமனும்; **மந்திரிசுமந்திரனை** - அமைச்சனாகிய சுமந்திரனை; **'வா' என்று** - வருக என அழைத்து; **'ஊனம் இல் பெருங்குணம் ஒருங்கு உடைய உன்னால்** - குற்றம் அற்ற பெரிய நற்பண்புகள் ஒருசேரப் பெற்றுள்ள உன்னால்; **மேல் நிகழ்வது உண்டு** - இனிச் செய்ய இருப்பதாகிய செயல்உள்ளது; **அவ் உரை கேள்'** - அந்தச் சொற்களைக் கேட்பாயாக; **என விளம்பும்** - என்று சொல்லுவான்.

தேர் ஓட்டுபவனாகவும் தசரதனுக்கு முதல் அமைச்சனாகவும் உள்ளவன் இச் சுமந்திரன். சுமந்திரன் என்பது மந்திரத் தலைமையில் உள்ளார் அனைவரையும் பொதுவாகக் குறிக்கவும்வரும். *17*

அறுசீர் விருத்தம்

1857. ***'பூண்ட பேர் அன்பினாரைப்***
போக்குவது அரிது; போக்காது,
ஈண்டுநின்று ஏகல் பொல்லாது;
எந்தை! நீ இரதம் இன்னே
தூண்டினை மீள்வது ஆக்கின், சுவட்டை
ஓர்ந்து, என்னை, " அங்கே
மீண்டனன்' என்ன மீள்வர்; இது
நின்னை வேண்டிற்று' என்றான்.

பூண்ட பேர் அன்பினாரை - (நம்மிடத்தில்) பேரன்புடைய இவர்களை; **போக்குவது அரிது** - நம்மை விட்டுப்பிரித்துப் போகச் செய்வது இயலாது; **போக்காது** - இவர்களை அனுப்பாமல்; **ஈண்டுநின்றுஏகல்** - இங்கிருந்து மேலும் வனத்திற்குள் செல்வது; **பொல்லாது** - நல்லதன்று (தீங்கு தரும்ஆகையால்); **'எந்தை!** - என் தந்தை போன்ற சுமந்திரனே நீ -; **இன்னே** - இப்பொழுதே; **இரதம் தூண்டினை**- தேரைச் செலுத்தினையாகி **மீள்வது ஆக்கின்** - திரும்பிப்போவதைச் செய்தால்; **சுவட்டை ஓர்ந்து** - தேர்ச்சுவட்டை ஆராய்ந்து; **என்னை 'அங்கே மீண்டனன்' என்ன** - என்னை அங்கே அயோத்திக்குத் திரும்பியவனாகக்கருதி; **மீள்வர்** - திரும்பிச் செல்வர்; **இது-; நின்னை** - உன்னை; **வேண்டிற்று'**- வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிற செயலாகும்; **என்றான் -,**

நகர மாந்தர் அனைவரும் வனவாசம் செய்தல் ஆனது, ஆதலின் சுமந்திரன் தேரைத் திருப்பிஊர் சென்றால், தேர்ச்சுவடு அயோத்தி போவது கண்டு இராமன் திரும்பி ஊர் சென்றுவிட்டான்எனக் கருதி நகர மாந்தரும் அயோத்திக்கு திரும்புவராதலின் அதனைச் செய்க என்று வேண்டினன். *18*

சுமந்திரன் வருந்தல்

***1858.* செவ்விய குரிசில் கூற,**
தேல் வலான் செப்புவான், 'அவ்
வெவ்விய தாயின், தீய
விதியினின் மேலன் போலாம்;
இவ் வயின் நின்னை நீக்கி,
இன் உயிர் தீர்ந்து இன்று ஏகி,
அவ் வயின் அனைய காண்டற்கு
அமைதலால் அளியன்' என்றான்.

செவ்விய குரிசில் கூற - செம்மை வாய்ந்த இராமன் இவ்வாறு சொல்ல; **தேர்வலான் -** தேர் செலுத்துதலில் வல்லவனாகிய சுமந்திரன்; **செப்புவான் -** சொல்வான்; **'இவ்வயின் நின்னை நீக்கி -** இந்த இடத்தில் உன்னைக் கைவிட்டு; **இன் உயிர் தீர்ந்து இன்று -** இனிய உயிர் நீங்க இன்றைக்கே; **ஏகி -** புறப்பட்டுச்சென்று; **அவ்வயின் -** அந்த அயேத்தியிலும்; **அனைய -** அதுபோலவே உள்ளகாட்சிகளை (உயிற்ற உடல்களை); **காண்டற்கு -** பார்ப்பதற்கு; **அமைதலால் -**மனம் பொருந்திச் சேறலால்; **அளியன் -** இரங்கத் தக்கவனாகிய யான்; **அவ்வெவ்விய தாயின் -** அந்தக் கொடிய தாயாகிய கைகேயியைக் காட்டிலும்; **தீய விதியினின்-** கொடிய விதியைக் காட்டிலும்; **மேலன் போல் ஆம் -** மேம்பட்டவன்ஆவேன்போலும்;' **என்றான் -,** 'இன் உயிர் தீர்ந்து' உயிர் போகப் பெற்று வெற்றுடலோடு அயோத்திக்கு இன்றே சென்று,இதுபோலவே வெற்றுடலோடு அயோத்திக்கு இன்றே சென்று, இதுபோலவே வெற்றுடல் காட்சிகளையேஅங்கும் காண என்று பொருள் செய்தலே பொருந்தும். இனி, 'தீர்ந்தின்று' என்பதை ஒன்றாக்கி, உயிர் நீங்கப்பெறாமல் எனப் பொருள் கூறின், 'அனைய' என்கின்ற உவமை மாட்டேறு அதே போன்ற 'உயிரோடு உள்ளவர்களை' எனவே பொருள்பட்டுச் சிறப்பின்றாகும் என்க. *19*

கலிவிருத்தம்

***1859.* 'தேவியும் இளவலும் தொடர, செல்வனைப்**
பூ இயல் கானகம் புக உய்த்தேன் என்கோ?
கோவினை உடன் கொடு குறுகினேன் என்கோ?
யாவது கூறுகேன், இரும்பின் நெஞ்சினேன்?

'தேவியும் இளவலும் தொடர - மனைவியாகிய சீதையும் தம்பியாகிய இலக்குவனும்தொடர்ந்து வர; **செல்வனை -** செல்வமகனாகிய இராமனை; **பூ இயல் கானகம் -** மலர்கள் பொருந்திய காட்டிடத்தில்; **புக உய்த்தேன் என்கோ? -** செல்லும்படிவிட்டுவந்தேன் என்று சொல்வேனோ; **கோவினை** - இராமனை; **உடன்கொடு -** கூடஅழைத்துக்கொண்டு; **குறுகினேன் என்கோ? -** நகரத்தை

அணுகினேன் என்று சொல்வேனோ; **இரும்பின் நெஞ்சினேன் -** இரும்பின் ஒத்து வலிய நெஞ்சுடைய யான்; **யாவது கூறுகேன் -** யாது சொல்வேன்?'

'பூவியல் கானகம்' என்றது அதனையும் கடுமையாகக் கூறாமல் மென்மையாகக் கூறல் வேண்டும்என்பதால். *20*

1850. ' "தாருடை மலரினும் ஒதுங்கத் தக்கிலா
வாருடை முலையொடும், மதுகை மைந்தரைப்
பாரிடைச் செலுத்தினேன், பழைய நண்பினேன்,
தேரிடை வந்தனென், தீது இலேன்" என்கோ?

'பழைய நண்பினேன் - நெடுங்கால நண்பனாகிய யான்; **தார் உடை மலரினம்ஒதுங்கத் தக்கிலா -** மாலையாகத் தொடுக்கும் மலரினும் நடப்பதற்குத் தகுதியில்லாத; **வாருடை முலையொடு -** கச்சணிந்த நகிலாளாகிய சீதையோடு; **மதுகை மைந்தரை -** வலிமையுடைய குமாரர்களை; **பாரிடை -** காட்டு நிலத்தில்; **செலுத்தினேன் -** (நடந்து செல்லுமாறு) அனுப்பிவிட்டேன்; **தீதிலேன் -** ஒரு தீமையும் இல்லாதவனாய்; **தேரிடை வந்தனன் என்கோ?'-** தேர் மேலே ஏறி ஊர் வந்து சேர்ந்தேன் என்றுசொல்வேனோ?

சீதையின் மென்மைத்தன்மையை 'மலரினும் நடத்தற்கு வருந்தும்' என்பதால் கூறினார். 'தேரிடை வந்தனன்' என்பது அவர்களை நடக்க வைத்து' என்னும் குறிப்பு உணர்த்திற்று. *21*

1861. 'வன் புலக் கல் மன
மதி இல் வஞ்சனேன்,
என்பு உலப்புற உடைந்து
இரங்கும் மன்னன்பால்,
உன் புலக்கு உரிய சொல்
உணர்த்தச் செல்கெனோ?
தென்புலக் கோமகன்
தூதின் செல்கெனோ?

'வன் புலக் கல் மன மதி இல் வஞ்சனேன்- வலிய புலன்களையும் கல்போன்றமனத்தையும் உடைய அறிவற்ற வஞ்சகனாகிய யான்; **என்பு உலப்புற உடைந்து இரங்கும்மன்னன்பால் -** உடம்பு அழியும் படி மனம் முறிந்து வருந்தும் தசரதனிடத்து; **உன் புலக்குஉரிய சொல்களை உணர்த்தச் செல்கெனோ? -** உனது அறிவு வாய்ந்த சீரிய வார்த்தைகளைஉணர்த்தப் போகின்றேனோ (அல்லது) ; **தென்புலக் கோமகன் தூதின் செல்கெனோ? - !** இயமனது தூதுவன்போலச் செல்லக் கடவேனோ'

செய்தி சொல்லு முன்னரே தசரதன் இறந்துபடுவான் ஆதலின், 'இயம தூதன்போலச் செல்வேனோ'என்றான். *22*

1862. ' "நால் திசை மாந்தரும்,
நகர மாக்களும்,

தேற்றினர் கொணர்வர் என்
சிறுவன் தன்னை" என்று
ஆற்றின அரசனை,
ஐய! வெய்ய என்
கூற்று உறழ் சொல்லினால்,
கொலை செய்வேன்கொலோ?

*'**ஐய!** - இராமனே; '**நால்திசை மாந்தரும்** - நான்கு திசைகளிலும் உள்ளமனிதர்களும்; **நகர மாக்களும்** - நகர மக்களும்; '**உன் சிறுவன் தன்னை** - (தசரதனே!) உன் மகனை; **தேற்றினர் கொணர்வர்'**- அழைத்து வருவர்' **என்று -; ஆற்றின அரசனை** - (உயிர் நீங்காதபடி) ஆறுதல் கூறிக் காத்த அரசனை; **என்** - என்னுடைய; **கூற்று உறழ் சொல்லினால்**- இயமனை ஒத்த கொடிய வார்த்தையால்; **கொலை செய்வேன்கொலோ?!** - உயிர் நீங்குமாறு செய்து விடுவேனோ.' அனைவரும் அரசனைத் தேற்றியிருப்ப நான் நீ காடு சென்ற செய்தி கூறி அவனுயிரைஅழிக்கின்றவ னாய்விடுவேனோ என அஞ்சுகிறான். 23*

1863. ' "அங்கிமேல் வேள்வி செய்து
அரிதின் பெற்ற நின்
சிங்க ஏறு அகன்றது" என்று
உணர்த்தச் செல்கெனோ?
எங்கள் கோமகற்கு, இனி,
என்னின், கேகயன்
நங்கையே கடைமுறை
நல்லள் போலுமால்!'

*'**அங்கிமேல் வேள்வி செய்து** - நெருப்பின்கண் அசுவமேதம், புத்திர காமேட்டிமுதலிய யாகங்களைச் செய்து; **அரிதின் பெற்ற** - அருமையாகப் பெற்றெடுத்த; **உன்சிங்க ஏறு அகன்றது'** - உன்னுடைய ஆண்சிங்கம் காடு சென்றுவிட்டது; **என்று -; உணர்த்த**- சொல்ல; **செல்கெனோ?** - செல்லக் கடவேனோ; **இனி-; எங்கள் கோமகற்கு**- தசரதனுக்கு; **என்னின்** - என்னைக்காட்டிலும்; **கடைமுறை** - இறுதியாகப் பார்க்குமிடத்து; **கேகயன் நங்கையே** - கைகேயியே; **நல்லள். போலும்** - நல்லவளாவாள் போலும்.*

என்னைவிடக் கைகேயி நல்லவள் என்றான்! கைகேயி வார்த்தை கேட்டும் உயிரோடு இருந்ததசரதன் என்வார்த்தை கேட்டவுடனேயே உயிரை விடுவான் என்று சுமந்திரன் வருந்தினன். 'ஆல்'ஈற்றசை. 24

1864. முடிவுற, இன்னன மொழிந்த பின்னரும்,
அடி உறத் தழுவினன், அழுங்கு பேர் அரா
இடி உறத் துவளுவது என்னும் இன்னலன்;
படி உறப் புரண்டனன்; பலவும் பன்னினான்.

முடிவு உற **-** *தன் கருத்து (இராமனை மீள அழைத்துச் சேறலே என்பது) முடிவாகத்தெரியும்படி;* ***இன்னன*** **-** *இந்த வார்த்தைகளை;* ***மொழிந்த பின்னரும்*** **-** *சொல்லியபிறகும்;* ***இடி உற*** **-** *இடி ஒலி கேட்டு;* ***அழுங்கு பேர் அரா*** **-** *மனம் வருந்தும்பெரும்பாம்பு;* ***துவளுவது*** **-** *துடித்துச் சோர்கின்றது;* ***என்னும்*** **-** *என்றுசொல்லத்தக்க;* ***இன்னலன்*** **-** *துன்பம் உடையவனாய்;* ***அடி உறத் தழுவினன்*** **-** *இராமனது கால்களை நன்கு பற்றிக்கொண்டு;* ***பலவும் பன்னினான்*** **-** *பலவார்த்தைகளையும் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டு;* ***படிமிசைப் புரண்டனன்*** **-** *பூமியில் விழுந்து புரண்டான். இராமன் திரும்பி வருபவனாகத் தோன்ற வில்லை யாதலின் சுமந்திரன் வருத்தம்பெரிதாயிற்று. பன்னுதல் - ஒன்றையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுதல். 25*

துயர் மிகுதியுற்ற சுமந்திரனை இராமன் எடுத்து அணைத்துப் பேசுதல்

1865. தடக் கையால் எடுத்து,
அவன் - தழுவி, கண்ண நீர்
துடைத்து, வேறு இருத்தி,
மற்று இனைய சொல்லினான் -
அடக்கும் ஐம் பொறியொடு
கரணத்து அப்புறம்
கடக்கும் வால் உணர்வினுக்கு
அணுகும் காட்சியான்.

அடக்கும் ஐம்பொறியோடு **-** *(புலன்வழிச் செல்லாது) அடக்கிய ஐம்பொறிகளோடு;* ***கரணத்து அப்புறம்*** **-** *அந்தக்கரணமாகிய மன முதலியவற்றுக்கு அப்பால்;* ***கடக்கும்*** **-** *கடந்து செல்கின்ற;* ***வால் உணர்வினுக்கு*** **-** *தூய மெய்ஞ்ஞானத்துக்கு;* ***அணுகும் காட்சியான்*** **-** *நெருங்கிப் புலனாகின்ற தோற்றம் உடைய பரம்பொருளாகிய இராமன்;* ***அவன்*** **-** *அந்தச் சுமந்திரனை;* ***தடக்கையால் எடுத்து*** **-** *(தனது) பெரிய கைகளினால்தூக்கி;* ***தழுவி -; கண்ணநீர்*** **-** *கண்ணிலிருந்து வரும் நீரை;* ***துடைத்து -; வேறுஇருத்தி*** **-** *தனியாக இருக்கவைத்து;* ***இனைய*** **-** *இத்தகைய (பின்வரும்) சொற்களை;* ***சொல்லினான்*** **-** *சொன்னான்.*

பொறிபுலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டு அந்தக்கரணங்களையும் கடந்து நிற்பவனாய் யோகிகளின் மெய்யுணர்வுக்கே புலப்படுபவனாய் உள்ளவன் பரம்பொருள் என்பது கூறப்பட்டது. வனவாசத்தை ஒப்புக்கொள்ளாத கருத்தினன் சுமந்திரன் ஆதலால், அவனை இசைவித்துத் திருப்பி அனுப்பவேண்டித் தனியே அழைத்துச் சென்று பேசினான் இராமன் என்க. 26

1866. 'பிறத்தல் ஒன்று உற்றபின் பெறுவ யாவையும்
திறத்துளி உணர்வது ஓர் செம்மை உள்ளத்தாய்!
புறத்துறு பெறும் பழி பொது இன்று எய்தலும்,
அறத்தினை மறத்தியோ, அவலம் உண்டு எனா?

'பிறத்தல் என்று உற்ற பின் **-** *இவ்வுலகில் பிறந்தாயிற்று என்ற பிறகு;* ***பெறுவ யாவையும்-*** *நேரக்கடவ இன்ப துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும்;* ***திறத்துளி*** **-**

அவ்வவற்றின் கூறுபாட்டோடே; **உணர்வது ஓர்** - *அறிகின்றதாகிய ஒப்பற்ற;* **செம்மைஉள்ளத்தாய்!** - *நேர்மையான மனம் உடைய சுமந்திரனே;* **அவலம் உண்டெனா** - *துன்பம் உண்டாகின்றதே என்று கருதி;* **புறத்து உறு பெரும்பழி** - *உலகரால் சொல்லப்படும் பெரியபழியை;* **பொது இன்று எய்தலும்** - *சிறப்பாக அடைதலையும் (உணராது);* **அறத்தினைமறத்தியோ?'** - *தருமத்தினை மறந்தாயோ?'*

துன்பத்திற்குப் பயந்து தருமத்தை மறக்கலாமோ? தருமத்தை மறந்தால் பழி வந்து சேரும் அல்லவா? உலகத்தில் பிறந்த பிறகு இன்ப துன்பங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் பெற வேண்டுமே அன்றித் துன்பத்திற்குப் பயந்து அறத்தை மறத்தல் கூடாது என்றான். உள்ளி - உளி - தொகுத்தல் விகாரம். *27*

1867. **'முன்பு நின்று இசை நிறீஇ, முடிவு முற்றிய**
பின்பும் நின்று, உறுதியைப் பயக்கும் பேரறம்,
இன்பம் வந்து உறும்எனின் இனிது; ஆயிடைத்
துன்பம் வந்து உறும்எனின், துறக்கல் ஆகுமோ?

'பேர் அறம் - *பெருமை பொருந்திய தருமம்;* **முன்பு நின்று இசை நிறீஇ** - *(தன்னை மேற்கொள்பவனுக்கு இவ்வுலகில்) முன்னதாகப் புகழை நிலை நிறுத்தி;* **முடிவு முற்றியபின்பும் நின்று** - *இந்த வாழ்வு முடிவுக்கு வந்தபிறகும் இருந்து (மறுமையில்);* **உறுதியைப்பயக்கும்** - *நன்மைப் பயனாகிய மேல் உலகத்தைத் தரும்;* **இன்பம் வந்து உறும் எனின்இனிது** - *(வாழ்வில்) இன்பம் வந்து நேருமாயின் இனிமையானது;* **ஆயிடை** - *அவ்விடத்து;* **துன்பம் வந்து உறும் எனின்** - *துன்பம் வந்து நேருமாயின்;* **துறக்கல்ஆகுமோ?'** - *அவ்வறத்தைக் கைவிட ஆகுமோ?*

இன்ப துன்பங்கள் கலந்ததே வாழ்வு. அறவழி நடப்பார்க்கு இன்பமே வரும். ஆயினும்,ஒருவேளை துன்பம் வருமாயினும் அதுபற்றி அறத்தைக் கைவிடல் ஆகாது என்பதாம். அறம் என்றசொல்லின் முழுப் பொருளும் தருமம் என்பதன்கண் அடங்காது. பொருள் விளங்க வேண்டிய அளவுக்கே அறம் என்பதற்குத் தருமம் என்று உரை காண்கிறோம். 'நன்றாங்கால் நல்லவாக் காண்பவர்அன்றாங்கால், அல்லல் படுவது எவன்' என்னும் குறளை (குறள். 379) இங்கு நோக்குக. *28*

1868. **'நிறப் பெரும் படைக்கலம் நிறத்தின் நேர் உற,**
மறப் பயன் விளைக்குறும் வன்மை அன்று அரோ;
இறப்பினும், திரு எலாம் இழப்ப எய்தினும்,
துறப்பிலர் அறம் எனல் சூரர் ஆவதே.

'சூரர் ஆவது - *வீரத்திற் சிறந்த சூரர் என்று ஒருவர் சொல்லப் பெறுவது;* **நிறப் பெரும் படைக்கலம்** - *ஒளி படைத்த பெரிய ஆயுதம்;* **நிறத்தின் நேர் உற** - *மார்பிடத்து நேரே வந்து பொருந்த;* **மறப்பயன் விளைக்குறும் வன்மை அன்று** - *வீரப்பயனை விளைத்துக் காட்டும் வல்லமை அன்று;* **இறப்பினும்** - *இறந்தாலும்;* **திருஎலாம் இழப்ப எய்தினும்** - *செல்வம் எல்லாம் இழக்கும்படி நேர்ந்தாலும்;* **அறம் துறப்பிலர்-** *அறத்தைக்கைவிடாதவர்;* **எனல்-** *எனச் சொல்லப் பெறுவதே ஆகும்.'*

போரில் படை ஏற்பது சூரத்தனம் அன்று. வாழ்வில் அறத்தின் வழி மனம் தளராது நிற்றலே யாரும் என்றார்., 'சிதைவிடத்து ஒல்கால் உரவோர்' (குறள். 597.) காண்க. 'அரோ', 'ஏ' அசைகள். 29

***1869.** '**காான்புறம் சேறலில்**
அருமை காண்டலால்,
வான் பிறங்கிய புகழ்
மன்னர் தொல் குலம்,
யான் பிறந்து, அறத்தினின்று
இழுக்கிற்று என்னவோ?-
ஊன் திறந்து உயிர் குடித்து
உழலும் வேலினாய்!*

'ஊன் திறந்து உயிர் குடித்து உழலும் வேலினாய்! - *(பகைவரது) உடலைத் திறந்துஉயிரைக் குடித்துத் திரியும் வேலை உடையவனே!;* **கான் புறம் சேறலில் அருமை காண்டலால் -** *காட்டின் புறத்தே செல்லுதலால் உண்டாகும் அருமையை (துன்பத்தை) நினைத்து (நான்)திரும்புதலால்;* **வான் பிறங்கிய புகழ் மன்னர் தொல் குலம் -** *வானளாவிய புகழ் பெற்ற மன்னர்களாற் சிறந்த பழைமையான நம் குலம்;* **யான் பிறந்து அறத்தினின்று இழக்கிற்று -** *யான் பிறந்த படியால் அறத்திலிருந்து தவறியது;* **என்னவோ?' -** *என்று எல்லாராலும்சொல்லப்படவோ.'*

வனவாசத்தின் அருமை கருதித் திரும்பினால் பழி வரும், புகழ் கெடும் என்றானாம். 30

***1870.** ' "**வினைக்கு அரு மெய்ம்மையின்**
வனத்து விட்டனன்,
மனக்கு அரும் புதல்வனை"
என்றல் மன்னவன் -
தனக்கு 'அருந்தவம்; அது
தலைக்கொண்டு ஏகுதல்
எனக்கு அருந் தவம்; இதற்கு
இரங்கள். எந்தை! நீ.*

'எந்தை -; வினைக்கு அரு மெய்ம்மையன் - *செய்தற்கு அரிய சத்தியத்தை உடையதயரதன்;* **"மனைக்கு அரும் புதல்வனை -** *தன் குடிக்கு அரிய மகனை;* **வனத்து விட்டனன்" -** *காட்டிற்குச் செல்லுமாறு அனுப்பினான்; என்றல் - என்று உலகோரால் சொல்லப்படுதல்;* **மன்னவன் தனக்கு -** *அரசனுக்கு;* **அருந்தவம் -** *அருமையான தவமாகும்;* **அது -** *அம்மன்னவன் ஆணையை;* **தலைக்கொண்டு -** *சிரமேல் தாங்கி;* **ஏகுதல்-** *வனம் செல்லுதல்;* **எனக்கு அருந்தவம் -** *எனக்குஅரிய தவமாகும்;* **இதற்கு நீ இரங்கல் -** *இதற்கு நீ இரங்காதே.*

அரிய மகனைக் காட்டிற்கு அனுப்புதல், அதுவும் அறத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய அனுப்புதல் என்பது செயற்கரும் தவம் ஆதலின், அது 'மன்னவனுக்கு அருந்தவம்'

என்றான். அதனை மகன் நிறைவேற்றினால் அன்றி அத் தவம் நிலை பெறாதாம். ஆகவே, அதன்படி நடந்து வனம் செல்லுதல் எனக்குத் தவம் என்றான் இராமன். இருவர் தவத்தையும் கெடுக்க எண்ணுதியோ என்பது குறிப்பு. *31*

1871. ***'முந்தினை முனிவனைக் குறுகி , முற்றும் என்***
வந்தனை முதலிய மாற்றம் கூறினை,
எந்தையை அவனொடும் எய்தி," ஈண்டு, என
சிந்தனை உணர்த்துதி" என்று, செப்புவான்.

*'**முனிவனை** - வசிட்டனை; **முந்தினை குறுகி** - முற்பட்டுச் சென்று அணுகி; **முற்றும்** - நிரம்பிய; **என் வந்தனை முதலிய மாற்றம் கூறினை**- என் வணக்கம்முதலிய வார்த்தைகளைச் சொல்லி; **அவனொடும் எந்தையை எய்தி** - அவ் வசிட்டமுனிவனொடும் என் தந்தையை அடைந்து; **'ஈண்டு** - இங்கே; **என் சிந்தனை** - என்மனக் கருத்தை; **உணர்த்துதி'** - தெரிவிப்பாய்; **என்று -; செப்புவான்** - சொல்கின்றான்.*

முனிவனோடுதான் தயரதனிடம் போகவேண்டும் என்ற குறிப்பின் திறம் உணர்க.
32

1872. ***'முனிவனை, எம்பியை, "முறையில் நின்று, அரும்***
புனித வேதியர்க்கும், மேல் உறை புத்தேளிர்க்கும்,
இனியன இழைத்தி" என்று இயம்பி, "எற் பிரி
தனிமையும் தீர்த்தி" என்று உரைத்தி, தன்மையால்.

***முனிவனை** - வசிட்ட முனிவகைக் கொண்டு; **'முறையில் நின்று** - நெறியில்நின்று; **அரும் புனித வேதியர்க்கும்** - அருமையான தூய அந்தணர்களுக்கும்; **மேல் உறைபுத்தேளிர்க்கும்**- மேல உலகில் வசிக்கும் தேவர்களுக்கும்; **இனியன** - நன்மையானசெயல்களை; **இழைத்தி'** - செய்வாயாக; **என்று எம்பியை இயம்பி** - என்று என்தம்பி பரதனுக்குச் சொல்லி; **'என் பிரி** - என்னைப் பிரிதலால் உளதாகும்; **தனிமையும் தீர்த்தி'** - தனிமைத் துன்பத்தையும் நீக்குக; **என்று -; தன்மையால் உரைத்தி** - இதமாகச் சொல்வாய்.*

பரதனுக்கு இராமன் சுமந்திரன்பால் சொல்லி அனுப்பிய செய்திகள் இதனுட் கூறப்பெற்றன. *33*

1873. ***' "வெவ்வியது, அன்னையால்***
விளைந்தது, ஈண்டு ஒரு
கவ்வை என்று இறையும் தன்
கருத்தின் நோக்கலன்,
எவ் அருள் என்வயின்
வைத்தது, இன் சொலால்,
அவ் அருள் அவன்வயின்
அருளுக!" என்றியால்.

*'**ஈண்டு** - இவ்விடத்து; **அன்னையால் விளைந்தது** - கைகேயியால் உண்டாக்கியது; **வெவ்வியது ஒரு கவ்வை** - கொடியதாகிய ஒரு துன்பம்; **என்று-; இறையும்** - சிறிதளவும்; **தன் கருத்தின்** - (பரதன்) தன்னுடைய மனத்தின்கண்; **நோக்கலன்** - கருதாதவனாய்; **எவ் அருள் என் வயின் வைத்தது**- எத்தகையதொரு அருளைஎன்னிடம் (பரதன்) வைத்துள்ளானோ; **அவ் அருள்** - அத்தகைய அருளை; **அவன் வயின்** - அந்தத் தயரத மன்னனிடத்தும்; **அருளுக'** - காட்டுவானாக; **என்றி** - என்று சொல்லுவாய்.'*

கைகேயிமாட்டும், தயரதன்மாட்டும் என்னிடம் உள்ள அன்பிற்சிறிதும் குறையாது அன்போடு நடந்துகொள்ளுமாறு பரதன்பால் கூறவும் என்றான். "ஆயவன் முனியும் என்று அஞ்சினேன் அலால், தாய் எனும் பெயர் எனைத் தடுக்கற்பாலதோ" என்று பரதன் கூறுவதைஇங்கே கருதுக. (2173.) ***34***

1874. 'வேண்டினென் இவ் வரம் என்று, மேலவன்
ஈண்டு அருள் எம்பிபால் நிறுவி, ஏகினை,
பூண்ட மா தவனொடும் கோயில் புக்கு, இனிது
ஆண் தகை வேந்தனை அவலம் ஆற்றி, பின்,

*__ஏகினை__ - (நீ) இங்கிருந்து புறப்பட்டுச் சென்று; **பூண்ட மாதவனொடும்** - மேற்கொண்ட பெருந்தவத்தை உடைய வசிட்ட முனிவனோடும்; **கோயில் புக்கு** - அரண்மனைஅடைந்து; **ஆண்தகை வேந்தனை** - ஆடவருள் சிறந்த தயரதனை; **இனிது அவலம் ஆற்றி** - இனிமையாக மனத்துயரத்தைத் தேற்றி; **இவ்வரம் வேண்டினென் என்று** - இந்த வரத்தைத்தரவேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டு; **ஈண்டு அருள் எம்பிபால் நிறுவி** - என்னிடத்து வைத்துள்ள அருளை என் தம்பியாகிய பரதன்பாலும் வைக்க வேண்டும் என்று நிற்குமாறு செய்து; **பின்** - பிறகு....*

அடுத்த செய்யுளில் முடியும் முதலில் வரத்தை வாங்கிக்கொண்டு பின்னர் அவ்வரம் இன்னதுஎன்று கூறித் தம்பிபால் அருளை நிறுவுக என்றது ஒரு நயம்.
35

1875. ' "ஏழ் - இரண்டு ஆண்டும் நீத்து,
ஈண்ட வந்து உனைத்
தாழ்குவென் திருவடி;
தப்பிலேன்" எனச்
சூழி வெங் களிற்று இறை
தனக்குச் சோர்வு இலா
வாழி மா தவன் சொலால்
மனம் தெருட்டுவாய்.

*'**ஏழ் இரண்டு ஆண்டும் நீத்து** - பதினான்னு ஆண்டுகளும் கழித்து; **ஈண்ட வந்து** - விரைவாக வந்து; **உனைத் திருவடி தாழ்குவென்** - உனது திருவடிகளை வணங்குவேன்; **தப்பிலேன்** - தவற மாட்டேன்'; **என** - என்று; **சூழி** - முகபடாம் அணிந்த; **வெங்களிற்று இறை தனக்குக்** - கொடிய யானையை உடைய தயரத மன்னனுக்குச் சொல்லி; **சோர்வு இலா** - தளர்ச்சி இல்லாத; **மாதவன் சொலால்** - வசிட்ட முனிவன்சொல்லால்; **மனம் தெருட்டுவாய்** - மனத்தைத் தெளிவிப்பாய்.'*

‘வாழி’ அசை. *36*

1876. ***‘முறைமையால் எற் பயந்***
தெடுத்த மூவர்க்கும்
குறைவு இலா என் நெடு
வணக்கம் கூறி, பின்
இறைமகன் துயர் துடைத்து
இருத்தி, மாடு’ என்றான் -
மறைகளை மறைந்து போய்
வனத்துள் வைகுவான்.

மறைகளை மறைந்து போய் - *வேதங்களுக்கு எட்டாமல் மறைந்து நின்று;* ***வனத்துள் வைகுவான் -*** *எடுத்த அவதாரத்திற்கேற்ப வனத்தின்கண் வசிப்பவனாகிய இராமன்;* ***என் பயந்து எடுத்த மூவர்க்கும் -*** *என்னைப் பெற்றெடுத்த தாயர்;* ***மூவர்க்கும் -*** *மூன்று பேர்க்கும்;* ***முறைமையால் -*** *முறைமைப்படி;* ***குறைவு இலா -*** *சிறிதும் குறைவுபடாத;* ***என் நெடு வணக்கம் கூறி -*** *என்னுடைய பெரிய வணக்கத்தைச் சொல்லி;* ***பின் -*** *பிறகு;* ***இறை மகன் துயர் துடைத்து -*** *தயரதனது துன்பத்தை நீக்கி;* ***மாடு-*** *அவன் பக்கல்;* ***இருத்தி’ -*** *நீங்காது இருப்பாயாக;* ***என்றான் -.***

அன்னையர்க்குச் சொல்ல வேண்டியதைச் சுமந்திரன்பால் கூறினன். ‘வேதம்.......தெரிகிலாஆதி தேவர்’ (2516). இப்படலத்து 26 ஆம் பாடலால் ‘தூய மெய்யுணர்வால் அணுகும் காட்சியான்’என்று சொல்லி, இங்கே ‘மறைகளை மறைந்து போய் வனத்துள் வைகுவான்’ என்று முடித்துள்ள அருமைப்பாட்டை அறிந்து நுகர்க. *37*

சுமந்திரனிடம் சீதை, செய்தி கூறல்

1877. ***‘ ஆள்வினை, ஆணையின் திறம்பல் அன்று’ எனா,***
தாள்முதல் வணங்கிய தனித் திண் தேர் வலான்,
‘ஊழ்வினை வரும் துயர் நிலை’ என்று உன்னுவான்.
வாழ்வினை நோக்கியை வணங்கி நோக்கினான்.

‘ஆள் வினை - *பணியாளன் செய்ய வேண்டிய செயல்;* ***ஆணையின் திறம்பல் அன்று’-*** *தலைவனது கட்டளைக்கு மாறுபட்டு நடத்தல் அன்று;* ***எனா -*** *என்று கருதி (இராமன்கட்டளைப்படி திரும்பிச் செல்வதே முறை என்று);* ***தாள்முதல் வணங்கிய -*** *இராமனதுபாதங்களில் வணங்கி எழுந்த;* ***தனித் திண் தேர் வலான் ? -*** *ஒப்பற்ற வலிய தேரைஓட்டுதலில் வல்லவனாய சுமந்திரன்;* ***‘ஊழ் வினை வரும் துயர் நிலை’ -*** *ஊழ் வினையால் வருகின்ற துன்பத்தின் நிலை இது;* ***என்று உன்னுவான் -*** *என்று கருதி;* ***வாழ்வினைநோக்கியை -*** *உலக இன்ப வாழ்வுக்குக் காரணமானவளை;* ***வணங்கி -*** *பணிந்து;* ***நோக்கினான் -*** *(செய்தி உளதோ என்ற குறிப்பில்) பார்த்தான்.*

தலைவனது கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிதலே ஆளின் வினை ஆதலின் இராமன் விருப்பப்படி நாடுதிரும்பிச் செல்ல முற்பட்ட சுமந்திரன், அரண்மனையில் உள்ளார்க்குச் செய்தி ஏதேனும்உள்ளதோ என்று அறிவான் போலச் சீதையைப்

பார்த்தான். சுமந்திரன் - அமைச்சன், தேர் வலான். பண்டு அரசர்களுக்கு அமைச்சர்களே தேர் ஓட்டும் சாரதியாகவும் இருப்பர். அரசர்களது மந்தணங்களைப் பாதுகாத்தல் அமைச்சர் கடமை ஆதலின், தேர் வலான் - என்பது தேர்ஓட்டுதலில் வல்லவன் என்றும், தேர்தலில் - ஆராய்வதில் வல்ல அமைச்சன் என்றும் இருபொருளுக்கு ஏற்ப அமைந்து நலம் செய்தல் அறிந்து இன்புறுக. தயரதனுக்கும் அமைச்சனாகியசுமந்திரன் தன்மை ஆளும் அரச குடும்பத்தைச் சார்ந்த இராமனையும், சீதையையும் பணிதல் முறை என்பதும் அறிக. 'வாழ்வினை நோக்கி' என்பது அரிய சொல்லாட்சி. எல்லாருடைய வாழ்வையும் கருதுபவன் திருமகள், 'பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்லாகி, யாங்கு (குறள். 247.) ஆதலின் உலக வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத செல்வத்துக்குரிய திருமகளின் அவதாரம் ஆகிய சீதை'வாழ்வினை நோக்கி' எனப்பட்டாள். இனி அவதாரத்திலும், முனிவர் வாழ்வையும், தேவர்வாழ்வையும் கருதி அரக்கர்களை வதம் செய்யும் பெருமானது நோக்கம் நிறை வேற வேண்டித் தான் சிறை புகுந்து மற்றவர்களை வாழ்விக்க வனம் செல்லத் துணிந்தனள் ஆதலின் 'வாழ்வினை நோக்கி' என்பதுசீதைக்குப் பொருந்துமாறு அறிந்து இன்புறலாம். *38*

***1878.* அன்னவள் கூறுவாள்,**
'அரசர்க்கு, அத்தையர்க்கு,
என்னுடைய வணக்கம் முன்
இயம்பி, யானுடைப்
பொன் நிறப் பூவையும்,
கிளியும், போற்றுக என்று
உன்னும் என் தங்கையர்க்கு
உணர்த்துவாய்' என்றாள்.

அன்னவள் - சிதை; **கூறுவாள்** - (சுமந்திரனிடம் செய்தி) சொல்லுவாளாகி; **'அரசர்க்கு, அத்தையர்க்கு** - தசரதரிடத்தும் மாமியாரிடத்தும்; **என்னுடை வணக்கம்முன் இயம்பி** - எனது வணக்கத்தை முதலிற் சொல்லி (பிறகு); **யான் உடை** - என்னுடைய; **பொன் நிறப் பூவையும்** - பொன்னிறமான நாகணவாய்ப் புள்ளையும்; **கிளியும்** - கிளியையும்; **போற்றுக** - பாதுகாக்க; **என்று** -; **உன்னும்** - என்னை நினைக்கின்ற; **என் தங்கையர்க்கு** - என் சகோதரிகளிடம்; **உணர்த்துவாய்'** - சொல்லுவாய்;' **என்றாள்** -.

சீதையின் பேதைமைத் தன்மையை இவ் வார்த்தைகள் விளக்கி நின்று இத்தகைய குழந்தைத்தன்மையுடையாள் பின் வனம் புகுந்து எவ்வளவு உயர்ந்த மனவளர்ச்சியும் குண வளர்ச்சியும்பெற்றுத் திகழ்கிறாள் என்பதை அறிந்துகொள்ள உதவுகிறது. தங்கையர் - ஊர்மிளை, மாண்டவி, சுருத கீர்த்தி ஆகியோர் - இவர் ஜனகன் புதல்வியர். இலக்குவன், பரதன், சத்துருக்கனன் மனைவியளர் ஆவர். *39*

இராமன் தேற்றவும் சுமந்திரன் விம்முதல்

***1879.* தேர் வலான், அவ் உரை**
கேட்டு, 'தீங்கு உறின்
யார் வலார்? உயிர் துறப்பு

எளிது அன்றே?' எனாப்
போர் வலான் தடுக்கவும்,
பொருமி விம்மினான் -
சோர்வு இலாள் அறிகிலாத்
துயர்க்குச் சோர்கின்றான்.

தேர் வலான் - *சுமந்திரன்;* ***அவ் உரை கேட்டு -*** *சீதை சொன்ன அச் சொற்களைக் கேட்டு;* ***சோர்வு இலாள் -*** *சிறிதும் தளர்ச்சி இல்லாதவளாய சீதை;* ***அறிகிலாத் துயர்க்கு -*** *(வனவாசத்தால் படக் கூடியதாக இப்போது அவள் அறியாம்இருக்கின்ற) துன்பத்தைக் குறித்து;* ***சோர்கின்றான் -*** *மனம் வருந்துகின்றவனாய்;* ***'தீங்கு உறின் -*** *(ஊழ்வினையால்) தீமை உண்டானால்;* ***யார் வலார்? -*** *தடுக்கவல்லவர்கள் யார்;* ***உயிர் துறப்பு -*** *உயிரை விடுதல் என்பது;* ***எளிது அன்றே' -*** *(அவ்வளவு) சுலபமானது அல்லவே;'* ***எனா -*** *என்று;* ***போர் வலான் -*** *போரில் வல்ல இராமன் தடுக்கவும்;* ***பொருமி விம்மினான் -*** *மனத்தில் குமைந்துவாய்விட்டுப் பொருமினான்.*

சீதை வனம் புகுந்தால் நேரக் கூடிய துன்பத்துக்குச் சிறிதும் கவலையுறாது தான் வளர்த்தகிளியும், பூவையும் பற்றிக் கவலைப்படுகிறாளே என்று அவள் குழந்தைத் தன்மைக்கு மனம் இரங்கிப்பொருமுவான் ஆயினன் சுமந்திரன். இராமனுடன் செல்வதனாலேயே சிறிதும் சோர்வு இல்லாதவனாகச்சீதை இருக்கிறாள் ஆதலின் 'சோர்விலாள்' என்றார். உயிர் துறத்தல் என்பதும் எளிய செயல்அன்று; நான் விரும்பிய போது உயிர் போகாது, அது போக வேண்டிய நேரத்தில்தான் போகும்.ஆகவே, துன்பம் வரின் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்குமே அன்றி அதிலிருந்து தப்ப உயிர்துறப்பதும் நம்விருப்பப்படி நடக்கக் கூடிய தல்லவே என்று கருதி வருந்துகிறான் சுமந்திரன். ***40***

சுமந்திரன் இராமனிடம் விடைபெற்று இலக்குவனை வினாவல்

1880. ஆறினன்போல் சிறிது
அவலம், அவ் வழி,
வேறு இலா அன்பினான்,
'விடை தந்தீக' எனா
ஏறு சேவகன் - தொழுது,
இளைய மைந்தனை,
'கூறுவது யாது?' என,
இனைய கூறினான்;

வேறு இலா அன்பினான்- *(சிறிதும்) வேறுபடாத அன்புடையவனாகிய சுமந்திரன்;* ***அவ் வழி-*** *அவ்விடத்து;* ***அவலம் சிறிது ஆறினன் போல்-*** *துயரம் சிறிது தெளிந்தவன் ஆகி; (இராமனிடம்),* ***'விடை தந்தீக' -*** *விடை கொடுத்தருளுக;* ***எனா -*** *என்று சொல்லி (விடை பெற்று);* ***ஏறு சேவகன் தொழுது -*** *வீரனாகிய இராமனை வணங்கி;* ***இளைய மைந்தனை -*** *இலக்குவனை;* ***'கூறுவது யாது -*** *(அரண்மனை சென்று) சொல்ல வேண்டுவது என்ன;'* ***என -*** *என்று கேட்க;* ***இனைய -*** *(பின் வருவனவற்றை) இத்தகையசொற்களை;* ***கூறினான் -*** *அவன் சொன்னான்.*

இராமன், சீதை இருவர்பாலும் செய்தி அறிந்த சுமந்திரன் இலக்குவனையும் அதுபோல்வினாவினான். 41 இலக்குவன் சொன்ன செய்தி

1881. ‘உரைசெய்து எம் கோமகற்கு
உறுதி ஆக்கிய
தரைகெழு செல்வத்தைத்
தவிர, மற்று ஒரு
விரை செறி குழலிமாட்டு
அளித்த மெய்யனை
அரைசன் என்று இன்னம் ஒன்று
அறையற் பாலதோ?

‘எம் கோமற்கு - எம் தலைவனாகிய இராமனுக்கு; **உரை செய்து -** இவ்வரசுஉனக்கு உரியது என்று சொல்லி; **உறுதி ஆக்கிய -** அரசவையில் பலர் முன்னிலையில் உறுதிப்படுத்திய; **தரை கெழு செல்வத்தை -** கோசல நாட்டொடு பொருந்திய அரசாட்சிச்செல்வத்தை; **தவிர -** இராமன் ஆளாமல் தவிரும்படி; **மற்று ஒரு -** வேறாகிய ஒரு; **விரை செறி குழலி மாட்டு -** மணம் பொருந்திய கூந்தலை உடைய கைகேயியிடம்; **அளித்த** - கொடுத்துவிட்ட; **மெய்யனை -** சத்திய வாக்கினனாய தயரதனை; **அரைசன் என்று -** அரசன் என்று; **இன்னமும் அறையற்பாலதோ?’ -** இனியும் சொல்லுதல் தகுதியுடையது ஆகுமோ.’

அரசவையில் உறுதிசெய்ததை அந்தப்புரத்தில் மாற்றியவன் சத்திய சந்தனா, அரசனாஎன்று வெகுட்சியாகக் கேட்கிறான் இலக்குவன், ‘மெய்யனை’ என்பது இகழ்ந்துரைத்த வார்த்தை.‘அவன் அரசனாதற்குத் தகுதியுடையவன் அல்லன்; அவனுக்கென்ன நான் செய்தி சொல்லியனுப்புவது’ என்கின்ற சினவெறுப்புப் புலனாதல் காண்க. 42

1882. ‘கானகம் பற்றி நல் புதல்வனை காய் உண,
போனகம் பற்றிய பொய் இல் மன்னற்கு, இங்கு
ஊனகம் பற்றிய உயிர்கொடு, இன்னும் போய்
வானகம் பற்றிலா வலிமை கூறு’ என்றான்.

‘நல் புதல்வன் - (தன்னுடைய) நல்ல மகன்; **கானகம் பற்றி -** காட்டை அடைந்து; **காய் உண -** (காட்டில் கிடைக்கும்) காய் முதலியவற்றை உண்ண; **போனகம்பற்றிய -** (அரண்மனையில் இருந்து) அறுசுவை உண்டி அருந்துகின்ற; **பொய் இல்மன்னர்க்கு -** சத்திய வேந்தனுக்கு; **இங்கு -** இவ்வுலகில்; **ஊன் அகம் பற்றிய உயிர்கொடு -** உடம்பிடத்தைப் பற்றியுள்ள உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு (வாழ்ந்து கொண்டிருந்து); **இன்னும் போய் வானகம் பற்றிலா வலிமை -** இன்னமும் இறந்து போய் மேல் உலகத்தை அடையாத வலிமையை; **கூறு’ -** ஆற்றலைநினைவூட்டிச் சொல்;’ **என்றான் -.**

போனகம் - அறுசுவை உணவு. ‘பொய்யில் மன்னன்’ என்றது மேலது போல் இகழ்வுரை.‘அன்பற்ற மன்னனுக்குச் சத்தியம் ஒரு கேடா’ என்று ஆத்திரம் அடைகிற இலக்குவனின்மனப்பாங்கு வெளிப்படுகிறது. இராமன்பால் கொண்ட

பேரன்பினால் பேசுகிறான் ஆதலின்,தசரதனை முழுமையாக அறிந்திலன் என்க. 'ஏன் தசரதனும் இராமனுடன் கானகம் வந்திருக்கக் கூடாது'என்பது இலக்குவனின் குறிப்பாக இப்பாடலில் தோன்றும். 43

1883. 'மின்னுடன் பிறந்த வாள்
பரத வேந்தற்கு, "என்
மன்னுடன் பிறந்திலென்;
மண்கொண்டு ஆள்கின்றான் -
தன்னுடன் பிறந்திலென்;
தம்பி முன் அலென்;
என்னுடன் பிறந்த யான்
வலியென்" என்றியால்.

'மின் உடன் பிறந்த வாள் பரத வேந்தற்கு - ஒளியுடன் கூடிய வாளை ஏந்திய பரதசக்கரவர்த்திக்கு; **'என் மன்னுடன் பிறந்திலென் கொண்டு ஆள்கின்றான் தன்னுடன்பிறந்திலென் -** இராச்சியத்தைக் கொண்டு ஆளுகின்ற அரசனாகிய பரதனுடன் பிறந்தேனும்அல்லேன்; **தம்பி முன் அலேன் -** தம்பியாகிய சத்துருக்கனனுக்கு அண்ணனாகவும் இல்லேன்;என்னுடன் பிறந்த நான்; **வலியன்' -** இன்னமும் வலிமையோடுதான் இருக்கின்றேன்; **என்றி -** என்று சொல்லுக.'

பரதனுக்குச் சொல்லியனுப்பிய செய்தி. இலக்குவன் விரக்தி, கோபம், இகழ்ச்சி, அவலம் ஆகியவற்றின் உச்ச நிலையில் இருந்து பேசுகிற பேச்சாக இது உள்ளது. தம்பியாகியசத்துருக்கனன் பரதனுடன் சேர்ந்திருத்தல்பற்றி அவனையும் வெறுத்தான் ஆதல் அறிக. 'ஆல்'ஈற்றசை. 44

இராமன் இளவலை அடக்க, சுமந்திரன் புறப்படுதல்

1884. ஆரியன் இளவலை நோக்கி, 'ஐய! நீ
சீரிய அல்லன செப்பல்' என்றபின்,
பாரிடை வணங்கினன், பதைக்கு நெஞ்சினன்;
தேரிடை வித்தகன் சேறல் மேயினான்.

ஆரியன் இளவலை நோக்கி - இராமன் இலக்குவனைப் பார்த்து; **'ஐய! -** ஐயனே; **நீ -; சீரிய அல்லன செப்பல்' -** சிறந்தன அல்லாத சொற்களைச் சொல்லாதே;' **என்றபின் -** என்ற பிறகு; **தேரிடைவித்தகன் -** தேர்செலுத்தலில் திறமையாளனாகிய சுமந்திரன்; **பதைக்கும் நெஞ்சினன் -** துடிக்கும்மனம் உடையனாய்; **பாரிடை வணங்கினன் -** நிலத்தில் விழுந்து வணங்கி; **சேறல் மேயினான் -** செல்லத்தொடங்கினான்.

வித்தகன் - திறமை உடையவன். இங்குத் தேரோட்டும் திறமையும், மந்திரித் தன்மையும்ஆம். 45

1885. கூட்டினன் தேர்ப் பொறி; கூட்டி, கோள்முறை
பூட்டினன் புரவி; அப் புரவி போம் நெறி

காட்டினன்; காட்டி, தன் கல்வி மாட்சியால்
ஒட்டினன், ஒருவரும் உணர்வுறாமலே.

(சுமந்திரன்) **தேர்ப் பொறி -** தேராகிய பொறியை; **கூட்டினன் -** தயார்செய்தான்; **கூட்டி -** அவ்வாறு ஆயத்தம் செய்து; **புரவி -** குதிரைகளை; **கோள் முறை -** கொள்ளுகின்ற முறையிலே; **பூட்டினன் -** தேரில் பூட்டினான்; **அப்பரவி போம் நெறிகாட்டினன் -** அந்தக் குதிரைகளுக்குப் போகும் வழியைக்காண்பித்தான்; **ஒருவரும் உணர்வு உறாமல் -** *(உறங்குகின்ற உடன் வந்த நகர மாந்தர்)*ஒருவரும் சிறிதும் உணராதபடி; **தன் கல்வி மாட்சியால் -** தன் தேரொட்டும் கல்விச் சிறப்பால்; **ஒட்டினன் -** *(ஒலியில்லாமல்)* ஒட்டினான்.

குதிரைகளைத் தேரிற் பூட்டுங்கால் சேணம் இட்டுக் கண்ணை மறைப்பர் ஆதலின், 'போம்நெறி காட்டினன்' என்றார். இனி, தேர் சென்ற கவடுகறைக் காட்டிச் சென்றான் என்றல் இங்குச்சிறப்பின்மை அறிக. கூட்டினன் - கூட்டி, காட்டினன் - காட்டி, என்று ஒன்றை ஒன்று சொற்கள் தொடர்தலின் 'ஏகாவளி' என்னும் அலங்காரமாம். 'கோள் முறை' என்பது குதிரைகள் வலம், இடம்பூட்டும் முறையாகும். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *46*

இராமன் முதலிய மூவரும் இரவில் செல்லுதல்

1886. **தையல்தன் கற்பும், தன் தகவும், தம்பியும்,**
மை அறு கருணையும் , உணர்வும், வாய்மையும்,
செய்ய தன் வில்லுமே, சேமமாகக் கொண்டு,
ஐயனும் போயினான், அல்லின் நாப்பணே.

'ஐயனும் - இராமனும்; **அல்லின் நாப்பண் -** நள்ளிரவில்; **தையல்தன்கற்பும் -** சீதையின் கற்பும்; **தன் தகவும் -** தன் மேன்மைப் பண்பும்; **நம்பியும் -** இலக்குவனும்; **மை அறு கருணையும் -** குற்றமற்ற அருளும்; **உணர்வும் -** ஞானமும்; **வாய்மையும் -** சத்தியமும்; **செய்ய தன் வில்லும் -** நேரிய தனது வில்லும் (ஆகிய இவற்றையே); **சேமம் ஆகக் கொண்டு -** தனக்குப் பாதுகாவலாகக் கொண்டு; **போயினான் -** சென்றான். தகவும், கற்பும், கருணையும், வாய்மையும் அருவப் பொருள்கள். தம்பியும், வில்லும்உருவப்பொருள்கள். இரண்டையும் உள்ளும் வெளியும் பாதுகாக்கும் உதவிகளாகக் கூறியது ஒரு நயம்.'வில்லுமே' 'ஏ' காரம் சிறப்பு. 'நாப்பணே' 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *47*

நிலவொளி தோன்றல்

அறுசீர் விருத்தம்

1887. **பொய் வினைக்கு உதவும் வாழ்க்கை**
அரக்கரைப் பொருந்தி, அன்னார்
செய் வினைக்கு உதவும் நட்பால்
செல்பவர்த் தடுப்பது ஏய்க்கும்,
மை விளங்கியதே அன்ன

acharya.org

வயங்கு, இருள் துரக்க, வானம்
கைவிளக்கு எடுத்தது என்ன,
வந்தது - கடவுள் திங்கள்.

பொய் வினைக்கு உதவும் வாழ்க்கை அரக்கரை - வஞ்சகத் தொழிலைச் செய்வதற்குஉதவியாயிருக்கும் வாழ்க்கை உடைய இராக்கதரை; **பொருந்தி** - நட்பாகச்சேர்ந்திருந்து; **அன்னார்** - அந்த அரக்கரின்; **செய்வினைக்கு** - செய்கின்ற(கொலை, களவு, கள், காமம், பொய் என்கின்ற) தீத் தொழிலுக்கு; **உதவும் நட்பால்** - உதவுகின்ற சிநேகத் தன்மையால்; **செல்பவர்** - அந்த அரக்கரை அழிக்கச் செல்லுகின்ற இராமலக்குவரை; **தடுப்பது ஏய்க்கும்** - செல்லாத படி தடுப்பதை ஒத்திருக்கின்ற; **மைவிளக்கியதே அன்ன** - அஞ்சனத்தை மேலும் விளக்கிக் கருமை ஆக்கியது போல் உள்ள; **வயங்கு இருள்** - விளக்கிய இருட்டை; **துரக்க** - ஓட்டிவிடுமாறு; **வானம்** - ஆகாயம்; **கைவிளக்கு** - சிறு விளக்கை; **எடுத்தது என்ன** - எடுத்து நிற்கிறது என்று சொல்லும்படி; **கடவுள் திங்கள்**- தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சந்திரன்; **வந்தது**- தோன்றியது

அரக்கர் கருநிறம் உடையவர்; இருள் கருமையானது. அரக்கர் தீய தொழில் செய்பவர்; இருள் தீய தொழில்கள் நிகழ்வதற்குப் பொருந்தி உதவி செய்வது; இதனால் அரக்கர்க்கு நட்பாக இருக்கிற இருள் என்றார். அரக்கரை அழிக்கச் செல்கிற இராமலக்குவர்கள் வனத்தில் மேற்செல்லாதபடி அவ்விருள் தடுக்கிறது. அப்போது வானம் அவர்கள் செல்வதற்குதவியாகக் கைவிளக்கை எடுத்துக் காட்டுவது போல் நிலவொளி தோன்றியது என்று சந்திரோதயத்தைத் தற்குறிப்பேற்றம் செய்தார். ‘ஏறனாற் கிருளை நீங்கக் கைவிளக் கேந்தி யாங்கு, வீறுயர் மதியம் தோன்ற’ (சீவக. 1542) என்ற திருத்தக்க தேவர் வாக்கை இங்கு ஒப்பிடுக. ***48***

1888. **மருமத்துத் தன்னை ஊன்றும்**
மறக் கொடும் பாவம் தீர்க்கும்
உரும் ஒத்த சிலையினோரை
ஒருப்படுத்து உதவி நின்ற
கருமத்தின் விளைவை எண்ணிக்
களிப்பொடு காண வந்த
தருமத்தின் வதனம் என்னப்
பொலிந்தது - தனி வெண் திங்கள்.

தன்னை - (தருமமானது) தன்னை; **மருமத்து** - உயிர் நிலையில்; **ஊன்றும்** - தாக்குகின்ற; **மறக் கொடும் பாவம்** - கொலைத் தன்மை உடைய கொடிய பாவத்தை; **தீர்க்கும்** - அழிக்கின்ற; **உரும் ஒத்த சிலையினோரை** - இடியைஒத்த வில்லை உடையவர்களாய இராம இலக்குவர்களை; **ஒருப்படுத்து** - (காட்டிற்கு வருமாறு)உடன்படுத்தி; **உதவி நின்ற** - தனக்கு உதவிசெய்து நின்ற; **கருமத்தின் விளைவை எண்ணி** - நல்வினைப் பயனை மனத்தின்கண் கருதி; **களிப்பொடு** - மகிழ்ச்சியோடு; **காண வந்த** - அவர்களைப் பார்ப்பதற்கு வந்த; **தருமத்தின் வதனம் என்ன** - தருமதேவதையின் முகம் போல; **தனி வெண் திங்கள்** - ஒப்பற்ற வெண்மையான சந்திரன்; **பொலிந்தது** - விளக்கியது.

அரக்கரை அழித்துத் தன்னைக் காக்க வந்த இராம இலக்குவர்களைக் காண வந்த தருமதேவதையின் முகம் போலச் சந்திரன் பிரகாசித்தான் என்றது தற்குறிப்பேற்றவணி.அரக்கர்க்குப் பயந்து இதுகாறும் ஒளிந்திருந்த தரும தேவதை தனக்கு உதவி செய்வார் வந்தபடியால்அவர்களைக் காண முகம் காட்டியது என்றார். மருமம் - உயிர்நிலை - தருமத்தின் ஆணிவேரையேஅழிக்கிறவர் அரக்கர் என்பதாம்.
49

நிலவில் மலர்கள்

1889. காம்பு உயர் கானம் செல்லும்
கரியவன் வறுமை நோக்கித்
தேம்பின குவிந்த போலும்
செங்கழு நீரும்; சேரைப்
பாம்பின தலைய ஆகிப்
பரிந்தன, குவிந்து சாய்ந்த,
ஆம்பலும்; என்றபோது,
நின்ற போது அலர்வது உண்டோ?

காம்பு உணர் கானம் செல்லும் கரியவன் - *மூங்கில்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ளகாட்டில் செல்லுகின்ற இராமனது;* ***வறுமை நோக்கி -*** *(அரச அணிகள் எதுவும் இல்லாத)எளிய வறிய நிலையைப் பார்த்து;* ***தேம்பின*** *- மனம் வருந்தி;* ***செங்கழு நீரும் -*** *செங்கழுநீர்ப் பூக்களும்;* ***குவிந்த போலும் -*** *குவிந்தவற்றை ஒத்துள்ளன;* ***ஆம்பலும் -*** *(இரவில் மலர்ந்திருக்க வேண்டிய) ஆம்பற்பூக்களும்;* ***சேரைப் பாம்பின தலைய ஆகி*** *- சாரைப் பாம்பின் தலையைப்போன்றவையாய்;* ***பரிந்தன -*** *மனம் வருந்தி;* ***குவிந்து சாய்ந்து -*** *வாய்குவிந்து சாய்ந்து கிடந்தன;* ***என்ற போது -*** *என்றால்;* ***நின்ற -*** *மிகுந்துள்ளமற்றைய;* ***போது*** *- மலர்கள்;* ***அலர்வது உண்டோ? -*** *மலர்தல் உளதாகுமோ.*

செங்கழுநீர் இரவில் குவிதல் இயல்பு. அதனை இராமன் வறுமை நிலை நோக்கி மனம்வருந்திக் குவிந்ததாகக் கூறியது கவிஞரின் தற்குறிப்பேற்றம். இனி இரவில் மலர்ந்திருக்கவேண்டிய ஆம்பல் (குமுதம்) மலரே குவிந்து சாய்ந்தன என்றால் மற்றை மலர்களைச் சொல்லவே வேண்டாம் என்றார். ஓரறிவுயிர்கள் இராமன்பால் காட்டும் அன்பின் செறிவைப்புலப்படுத்தினார். மாலை நேரத்தில் அதாவது முன்னிரவில் குமுதம் மலராதிருத்தலை, 'குண்டு நீர்ஆம்பலும் குவிந்தன் இனியே, வந்தன்று வாழியோ மாலை' (குறுந். 122.). என்பது கொண்டுஅறிக. குவிந்த ஆம்பலுக்குச் சாரைப் பாம்பின் தலை உவமை. படம் எடுக்காத பாம்பு சாரைஆதலின் அது உவமையாயிற்று. சாரை - சேரை ஒன்றே. என்ற போது - போது - காலப் பெயர் -நின்ற போது - மலர். பொழுது என்னும் காலப் பெயர். அக்காலத்தே மலரும் மலருக்குப்பெயராய்ப் போது எனவந்தது. மலர் மலர்வதை வைத்துக் காலை - உச்சி மாலை முன்னிரவு, நள்ளிரவு, பின்னிரவு எனக்காலங்களை அறிதல் பழக்கம். ***50***

மூவரும் நிலவொளியில் செல்லுதல்

1890. அஞ்சனக் குன்றம் அன்ன
அழகனும், அழகன்தன்னை

acharya.org

எஞ்சல் இல் பொன் போர்த்தன்ன
இளவலும், இந்து என்பான்
வெஞ்சிலைப் புருவத்தாள்தன்
மெல் அடிக்கு ஏற்ப, வெண் நூல்
பஞ்சு இடைப் படுத்தாலன்ன
வெண் நிலாப் பரப்ப, போனார்.

அஞ்சனக் குன்றம் அன்ன அழகனும்- மை மலை ஒத்த இராமனும்; ***அழகன்தன்னை -*** அவ்விராமனை; ***எஞ்சல் இல் -*** குறைதலில்லாத; ***பொன் போர்த்து அன்ன -*** பொன்னால் மூடினாற் போன்ற; ***இளவலும் -*** இலக்குவனும்; ***வெஞ்சிலைப் புருவத்தாள் தன்மெல்லடிக்கு ஏற்ப -*** கொடிய வில்லை ஒத்த புருவத்தை உடைய சீதையின் மென்மையான பாதத்திற்குப் பொருந்தும்படி; ***வெண் நூல் பஞ்சு இடைப்படுத்தால் அன்ன -*** வெண்மையானநூலை உண்டாக்கும் பஞ்சை வழியெல்லாம் பரப்பி வைத்தாற் போல; ***இளநிலா -*** இளையநிலவொளியை; ***இந்து என்பான் -*** சந்திரன் என்கிறவன்; ***பரப்ப -*** எங்கும்பரவச் செய்ய; ***போனார் -*** காட்டில் பரவிய நிலவொளி வெண்பஞ்சைப் பரப்பியது போன்றுள்ளது. சீதையின் மெல்லியகால்களுக்குக் காட்டுவழி கூர்ங்கற்களால் உறுத்துமே என்று கருதிச் சந்திரன் வெண்பஞ்சைப்பரப்பியது போல நிலவொளி பரந்தது என்பது தற்குறிப்பேற்றம். இராம இலக்குவர்கள்நிறத்தால் கருமையும். பொன்மையும் உடையவர்களே அன்றி உருவத்தால் ஒரே வடிவம் உடையவர்கள்என்பதால் 'அழகன் தன்னைப் பொன் போர்த்தன்ன இளவல்' என்றார். பின் சடாயு இவர்களைக்கானகத்தில்முதலில் கண்டபோது 'என் துணைவன் ஆழியான், ஒருவனை, இருவரும் ஒத்துள்ளார்'(2704.) என்று பேசுவதாகக் கம்பர் கூறுவதை இங்குக் கருதுக. ***51***

சீதை செல்லுதல்

1891. **சிறு நிலை மருங்குல் கொங்கை**
ஏந்திய செல்வம் என்னும்
நெறி இருங் கூந்தல் நங்கை
சீறடி, நீர்க் கொப்பூழின்
நறியன, தொடர்ந்து சென்று
நடத்தலின், 'நவையின் நீங்கும்
உறு வலி, அன்பின் ஊங்கு
ஒன்று உண்டு' என உணர்வது உண்டோ? [1]

சிறுநிலை மருங்குல் - மிகவும் இளைத்த (சிறிய நிலைமை உடைய) இடையுடன்; ***கொங்கை -*** (பருத்த) முலைகளை; ***ஏந்திய -*** தாங்கிய; ***செல்வம் என்னும் -*** திரு என்று சொல்லப்பெறும்; ***நெறி இருங்கூந்தல் நங்கை -*** நெறிப்புடைய கரிய கூந்தலைஉடைய சீதையின்; ***சீறடி -*** சிறிய பாதம்; ***நீர்க் கொப்பூழின் நறியன -*** நீரின்கண் தோன்றும் குமிழியைக் காட்டிலும் மென்மையானவை (ஆயினும்); ***தொடர்ந்து சென்று நடத்தலின் -*** இராமனைப் பின்பற்றிச் சென்று நடக்கின்றபடியால்; ***'நவையின்நீங்கும் -*** துன்பத்தில் நீங்கிய; ***உறுவலி அன்பின் -*** மிக்க வலிமை உடையஅன்பைக் காட்டிலும்; ***ஒன்று -*** வலியுடைய ஒரு பொருள்; ***ஊங்கு உண்டு' -*** இங்கேஉள்ளது; ***என உணர்வது உண்டோ -*** என்று அறிய முடியுமா (முடியாது என்றபடி).

acharya.org

அன்பு எதையும் சாதிக்கும். சீதையின் மெல்லிய அடி இராமனுடைய வேகத்துக்கும், காட்டின்கடுமைக்கும் ஈடு கொடுத்து நடக்கிறதென்றால் இராமன்பால் அவள் கொண்ட அளப்பருங் காதலேஅதற்குக் காரணம் என்பதாம். அடியை நீர்க்குமிழி போன்ற மென்மை உடையது என்பது அரிய உவமை. 52

மூவரும் தென்திசை நோக்கி இரண்டு யோசனை தூரம் செல்லுதல்

1892. **பரிதி வானவனும், கீழ்பால்**
பரு வரை பற்றாமுன்னம்.,
திருவின் நாயகனும், தென்பால்
யோசனை இரண்டு போனான்;
அருவி பாய் கண்ணும், புண்ணாய்
அழிகின்ற மனமும், தானும்,
துரித மான் தேரில் போனான்
செய்தது சொல்லலுற்றாம்.

பரிதி வானவனும் - சூரிய தேவனும்; **கீழ்பால் பருவரை** - கிழக்கே உள்ளஉதயமலையில்; **பற்ற முன்னம்** - பற்றித் தோன்றும் முன்னர்; **திருவின் நாயகனும்** - திருமகள் கேள்வானாகிய இராமனும்; **தென்பால்** - தெற்கே; **இரண்டு யோசனை போனான்-** இரண்டு யோசனை அளவுள்ள தூரம் சென்றான்; **அருவி பாய் கண்ணும்** - அருவி போலக்கண்ணீர் வழிகின்ற கண்ணும்; **புண்ணாய் அழிகின்ற மனமும்** - புண்பட்டு வருந்துகின்ற மனமும்; **தானும்** - தானுமாகி; **துரித மான் தேரில்** - வேகமான குதிரைகள் பூட்டியதேரில்; **போனான்** - சென்ற சுமந்திரன்; **செய்தது** - செய்த செயல்களை; **செப்பலுற்றாம்** - (இனிச்) சொல்லத் தொடங்கினோம்.

யோசனை என்பது நீட்டல் அளவைப் பெயர். துரிதம் - வேகம். 53

சுமந்திரன் வசிட்டனை காணுதல்

1893. **கடிகை ஓர் இரண்டு மூன்றில்,**
கடி மதில் அயோத்தி கண்டான்;
அடி இணை தொழுதான், ஆதி
முனிவனை; அவனும், உற்ற
படி எல்லாம் கேட்டு, நெஞ்சில்
பருவரல் உழந்தான்; முன்னே
முடிவு எலாம் உணர்ந்தான், 'அந்தோ!
முடிந்தனன், மன்னன்' என்றான்.

கடிகை ஓர் இரண்டு மூன்றில் - ஐந்து நாழிகைப் போதில்; **கடிமதில்அயோத்தி கண்டான்** - காப்பமைந்த மதிலையுடைய அயோத்தி நகரத்தை அடைந்து; **ஆதிமுனிவனை** - வசிட்டனை; **அடி இணை தொழுதான்** - பாதத்தில் வணங்கினான்; **அவனும்-** வசிட்ட முனிவனும்; **உற்றபடி எலாம் கேட்டு** - வனத்தில் நடந்தவையெல்லாம்கேட்டறிந்து; **நெஞ்சில் பருவரல் உழந்தான்** - மனத்தில் துக்கம்

கொண்டு வருந்தி; **முன்னே முடிவு எலாம் உணர்ந்தான் -** இனி வரப் போவதை எல்லாம் உணர்ந்தவனாய்; **'அந்தோ முடிந்தனன் மன்னன்' என்றான் -** ஐயோ! அரசன் இறந்து போனான் என்றான். இராமன் திரும்பாமல் வனம் சென்றுவிட்டான் என்ற செய்தியைச் சுமந்திரன் மூலம் அறிந்த வசிட்டன் 'இனி அரசன் இறந்து போவது உறுதி' என்கின்ற கருத்தில் 'முடிந்தனன் மன்னன்' என்றான். 'தெளிவின்கண் எதிர்காலம் இறந்தகாலம் ஆயிற்று; காலவழுவமைதி. ஐந்து நாழிகை இரண்டு மணி. கடிகை - நாழிகை. *54*

வசிட்டன் சுமந்திரனோடு தயரதனை அடைதல்

1894. **'நின்று உயர் பழியை அஞ்சி**
நேர்ந்திலன் தடுக்க, வள்ளல்;
ஒன்றும் நான் உரைத்தல் நோக்கான்,
தருமத்திற்கு உறுதி பார்ப்பான்;
வென்றவர் உளரோ மேலை
விதியினை?' என்று விம்மிப்
பொன் திணி மன்னன் கோயில்
சுமந்திரனோடும் போனான்.

'வள்ளல் - தசரதன; **நின்று உயர் பழியை அஞ்சி -** உலகத்தில் நிலைத்துநின்று மேன்மேல் வரும் பழிக்குப் பயந்து; **தடுக்க நேர்ந்திலன்** - இராமன் காடுசெல்வதைத் தடுக்க உடன்பட்டானில்லை; **தருமத்திற்கு உறுதி பார்ப்பான் -** தருமம்நிலைபெறும் தன்மையை எப்பொழுதும் நாடுபவனாகிய இராமன்; **நான் உரைத்தல் ஒன்றும்நோக்கான் -** (வனம் போக வேண்டாம் என்று) நான் சொல்லியது ஒரு வார்த்தையும் கருதான் ஆயினன்; **மேலை விதியினை வென்றவர் உளரோ?' -** பழைய வினையை வெற்றி கொண்டவர் யாராவது இருக்கிறார்களா?;' **என்று விம்மி -** என்று புலம்பிக்கொண்டு; **சுமந்திரனோடும்-; மன்னன் பொன் திணி கோயில் -** தசரதனது பொன்னாற் செய்தஅரண்மனைக்குள்; **போனான் -.**

வசிட்டன் உரைத்தது 'ஐய! நீ ஒரு ஓங்கிய, கல்தடம் காணுதி என்னின், கண் அகல் மல் தடந்தானையான் வாழ்கிலான்' என்பது (1766). நகர் நீங்குபடலம்160 ஆம் பாடலும் (1764.) இதனுடன் கருதத்தக்கதாகும். *55*

1895. **'தேர் கொண்டு வள்ளல் வந்தான்'**
என்று தம் சிந்தை உந்த,
ஊர் கொண்ட திங்கள் என்ன
மன்னனை உழையர் சுற்றிக்
கார்கொண்ட மேனியானைக்
கண்டிலர்; கண்ணில், வற்றா
நீர்கொண்ட நெடுந் தேர்ப் பாகன்
நிலை கண்டே, நிலையின் தீர்ந்தார்.

உழையர் - *மந்திரிமார்;* ***வள்ளல் தேர்கொண்டு வந்தான் என்று தம் சிந்தைஉந்த -*** *இராமன் தேர்மீது ஏறித் திரும்பி வந்துவிட்டான் என்று தம் மனம் தூண்ட;* ***மன்னனை -*** *தசரதனை;* ***ஊர்கொண்ட திங்கள் என்ன -*** *பரிவேடத்தாற் சூழப்பெற்றசந்திரன் போல;* ***சுற்றி -; கார் கொண்ட மேனியானைக் கண்டிலர் -*** *மேகம் போன்றமேனியுடைய இராமனைக் காணாதவராய்;* ***கண்ணில்-; வற்றா நீர் கொண்ட -*** *வறளாத பெருக்கெடுக்கும் நீரைக் கொண்ட;* ***நெடும் தேர்ப்பாகன் நிலை கண்டு -*** *நெடிய தேரைச்செலுத்தும் சுமந்திரனது நிலைமையைப் பார்த்து;* ***நிலையின் தீர்ந்தார் -*** *தமது நிலைகெட்டழிந்தார்கள்.*

ஊர் - ஊர்கோள். சந்திரனைச் சுற்றிய ஒளி வட்டம். பரிவேடம் எனவும் பெறும். உழையர்- அமைச்சர் - ''அறிகொன் றறியான் எனினும், உறுதி, உழை இருந்தான் கூறுல் கடன்' (குறள்.638)என்பதனுள் அமைச்சனை 'உழை இருந்தான்' எனல் காண்க.
56

தயரதன் வினாதல்

1896. 'இரதம் வந்து உற்றது' என்று,
ஆங்க யாவரும் இயம்பலோடும்,
வரதன் வந்துற்றான் என்ன,
மன்னனும் மயக்கம் தீர்ந்தான்
புரை தபு கமல நாட்டம்
பொருக்கென விழித்து நோக்கி,
விரம மா தவனைக் கண்டான்.
'வீரன் வந்தனனோ? என்றான்.

'இரதம் வந்து உற்றது' என்று- *(காடு சென்ற) தேர் வந்து சேர்ந்தது என்று;* ***ஆங்கு யாவரும் இயம்பலோடும் -*** *அங்குள்ள அனைவரும் சொல்லியவுடன்;* ***மன்னனும் -*** *தசரதனும்;* ***'வரதன் வந்துற்றான்' என்ன -*** *இராமன் வந்து சேர்ந்தான் என்று கருதி;* ***மயக்கம் தீர்ந்தான் -*** *மன மயக்கம் நீங்கினவனாய்;* ***புரைதபு கமல நாட்டம் -*** *குற்றம் அற்ற தாமரை மலர்போலும் கண்கள்;* ***'பொருக்' என -*** *சடக்கென;* ***விழித்துநோக்கி -*** *திறந்து பார்த்து;* ***விரத மாதவனைக் கண்டான் -*** *நோன்பு மேற்கொண்ட சிறந்த வசிட்ட முனிவனைக் கண்டு;* ***'வீரன் வந்தனனோ'? -*** *இராமன் திரும்பி வந்தானோ;* ***என்றான் -***

'பொருக்' விரைவுக் குறிப்பு மொழி. வரதன் - இராமன்; வேண்டுவார் வேண்டுவன தருபவன்என்னும் பொருளது. *57 வசிட்டன் உரையாது அகலுதல்*

1867. 'இல்லை' என்று உரைக்லாற்றான்
ஏங்கினன், முனிவன் நின்றான்;
வல்லவன் முகமே, 'நம்பி
வந்திலன்' என்னும் மாற்றம்
சொல்லலும், அரசன் சோர்ந்தான்;
துயர் உறு முனிவன், 'நான் இவ்

அல்லல் காண்கில்லேன்' என்னா,
ஆங்கு நின்று அகலப் போனான்.

முனிவன் - வசிட்ட முனிவன்; **'இல்லை' என்று உரைக்கலாற்றான் -** (இராமன்) வரவில்லை என்று சொல்ல முடியாதவனாய்; **ஏங்கினன் நின்றான் -** மனம்வருந்திச் சும்மா இருந்தான்; **வல்லவன் முகமே -** தவத்தால் வலிய வசிட்டனது முகந்தானே; **'நம்பி வந்திலன்' -** இராமன் மீள வரவில்லை; **என்னும் மாற்றம்சொல்லலும் -** என்கின்ற வார்த்தையைத் தசரதனுக்குக் கூறுதலும்; **அரசன் சோர்ந்தான் -** தசரதன் தளர்ந்தான்; **துயர் உறு முனிவன் -** துன்பமுற்ற முனிவன்; **'நான் இவ் அல்லல்காண்கில்லேன்' என்னா -** நான் இந்தத் துன்பத்தைக் காணும் ஆற்றல் இல்லேன் என்றுசொல்லி; **ஆங்கு நின்று -** அவ்விடத்திலிருந்து; **அகலப் போனான் -** அகன்றுஅப்பால் சென்றான்.

உள்ளக் கருத்தை முகம் தெரிவிக்குமாதலின், முனிவன் முகத்தைக் கண்டு அவன் அகக்கருத்தைத்தயரதன் அறிந்து சோர்ந்தானாம். 'அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்' என்பது (குறள். 706.) இங்கே நோக்கத் தக்கது. ஆற்றல் சான்ற சிறந்ததவமுனிவனாகிய வசிட்டன் பற்றும் பாசமும் அற்ற துறவி. அவனாலேயே தசரதனின் துன்பம் காணஇயலவில்லை என்றால், தசரதனது துன்பத்தின் அளவு மிகுதியும், அவன் இராமன்பால்கொண்டிருந்த அன்பின் மிகுதியும் புலப்படும். யாரை நோக்கி வினாவினானோ அவன் முகத்தையேகண்டான் என்றலே பொருந்தும். ஆதலின் வல்லவன் என்பது சுமந்திரனை அன்று. *58*

தசரதன் சுமந்திரன் மூலம் செய்தி அறிந்து உயிர் நீத்தல்

1898. **நாயகன், பின்னும், தன் தேர்ப்**
பாகனை நோக்கி, 'நம்பி
சேயனோ? அணியனோ?' என்று
உரைத்தலும், தேர் வலானும்,
'வேய் உயர் கானம், தானும்,
தம்பியும், மிதிலைப் பொன்னும்,
போயினன்' என்றான்; என்ற
போழ்தத்தே ஆவி போனான்.

நாயகன் - தசரதன்; **பின்னும் -** திரும்ப; **தன் தேர்ப்பாகனை நோக்கி -** தன்னுடைய சாரதியாகிய சுமந்திரனைப் பார்த்து; **'நம்பி சேயனோ அணியனோ?'என்று உரைத்தலும் -** இராமன் தொலைவில் உள்ளானோ அண்மையில் உள்ளானோ என்று கேட்க; **தேர் வலானும் -** சுமந்திரனும்; **தானும் -** இராமனும்; **தம்பியும் -** இலக்குவனும்; **மிதிலைப் பொன்னும் -** மைதிலியுமாக; **வேய் உயர் கானம் -** மூங்கில்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள காட்டுக்கு; **போயினன் -** சென்றான்:' **என்றான்-; என்ற போழ்தத்தே -** என்று அவன் கூறிய அப்பொழுதே; **ஆவி போனான் -** (தசரதன்) உயிர் நீத்தான்.

தயரதன் தன்வாயால் காடு என்ற வார்த்தையைக் கூறுதற்கும் ஒவ்வாது அஞ்சி, முன்பும் 'வீரன்வந்தனனோ' என்றதும், இங்கும் 'சேயனோ அணியனோ' என்றதும் அறிந்து உணரத் தக்கன. முன்பும்'மண்ணே கொள்நீ மற்றையது ஒன்றும் மற' என்று

இரண்டாவது வரத்தை மற்றையது என்று தசரதன்குறித்ததை இங்கே நினைவுகூரலாம்.
59

1899. இந்திரன் முதல்வ ராய
கடவுளர் யாரும் ஈண்டி,
சந்திரன் அனையது ஆங்கு ஓர்
மானத்தின் தலையில் தாங்கி,
'வந்தனன், எந்தை தந்தை!'
என மனம் களித்து, வள்ளல்
உந்தியான் உலகின் உம்பர்
மீள்கிலா உலகத்து உய்த்தார்..

இந்திரன் முதல்வராய கடவுளர் யாரும் ஈண்டி - இந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள்எல்லாரும் வந்து; **சந்திரன் அனையது -** சந்திரனை ஒத்ததாகிய; **ஓர் மானத்தின்தலையில் தாங்கி -** ஒரு விமானத்திடத்தில் சுமந்து; **'எந்தை தந்தை வந்தனன்' எனமனம் களித்து -** எம்முடைய தலைவனாகிய இராமனின் தந்தையாய தசரதன் வந்துவிட்டான்' என்று மனமகிழ்ச்சி அடைந்து; **வள்ளல் -** தசரதனை; **உந்தியான் உலகின் -** திருவுந்தித் தாமரையனாகிய பிரமதேவனது சத்திய லோகத்தின்; உம்பர் - மேலே உள்ள; **மீள்கிலா உலகத்து-** தன்னை அடைந்தவர் திரும்ப வாராத உலகத்தில்; **உய்த்தார் -** கொண்டு சேர்த்தார்கள்.

இராமபிரான் திருமாலின் அவதாரம் ஆதலின், அவனுடைய தந்தைக்குப் பரமபதம் கிடைத்தல் உறுதி என்பதனால் சத்தி லோகத்துக்கு மேற்பட்ட விஷ்ணுலோகத்தில் சேர்ந்தார்கள் என்று கம்பர் கூறினார். 'மீள்கிலா உலகம்' என்பது வினைவழிப்பிறந்திறந்து நலிவெய்தித் திரும்பி வராத உலகம் என்பதே பொருள். பரமபதத்தில் நித்தியசூரிகளாய் உள்ளாரும் இறைவனது சங்கற்பத்தால் பிறவாது வந்து போதல் உளதாகலின் அதுபற்றிமீண்டும் மீட்சிப் படலத்து இராமனைக் காண தசரதன் வந்து போதற்குத் தடையில்லை என அறிக. அவ்வாறில்லாக்கால்ஆழ்வார்கள், ஆசார்கள் திரு அவதாரத்துக்குப் பொருளின்றாய முடியும். ஆதலின், ஆங்கு -அசை.
60

தயரதன் பிரிவால் கோசலை புலம்பல்

1900. 'உயிர்ப்புஇலன், துடிப்பும் இல்லன்'
என்று உணர்ந்து, உருவம் தீண்டி,
அயிர்த்தனள் நோக்கி, மன்னற்கு
ஆர் உயிர் இன்மை தேறி,
மயில் குலம் அனைய நங்கை
கோசலை மறுகி வீழ்ந்தாள் -
வெயில் சுடு கோடைதன்னில்
என்பு இலா உயிரின் வேவாள்.

குலம் மயில் அனைய நங்கை கோசலை - சிறந்த மயிலை ஒத்த பெண்ணாகியகோசலையானவள் ‘உயிர்ப்பு இலன்; **துடிப்பும் இல்லன்’ என்று உணர்ந்து** - தசரதனுக்குமூச்சு இல்லை துடிப்பும் தொட்டு; **அயிர்த்தனள் நோக்கி** - ஐயுற்றுப் பார்த்து; **மன்னற்கு** - தசரதனக்கு; **ஆர் உயிர் இன்மை தேறி** - அரிய உயிர் இல்லை என்பதுதெளிந்து; **வெயில் சுடு கோடைதன்னில்**- வெள்ளில் சுடுகின்ற கோடைக் காலத்தில்; **என்பு இலா உயிரின்** - எலும்பு இல்லாத (புழு முதலிய) பிராணிகள் போல; **வேவாள்** - வெந்து; **மறுகி** - மனம் சுழன்று; **வீழ்ந்தாள்** - விழுந்தாள்.

இறுதியடியின் சொல்லாட்சியை ‘என்பிலதனை வெயில் போலக் காயுமே என்பதனோடு(குறள்.77.) ஒப்பிடலாம். **61**

1901. **இருந்த அந்தணனோடு எல்லாம்**
ஈண்றவன் தன்னை ஈனப்
பெருந்த தவம் செய்த நங்கை,
கணவனில் பிரிந்து, தெய்வ
மருந்து இழந்தவரின் விம்மி,
மணி பிரி அரவின் மாழ்கி,
அருந் துணை இழந்த அன்றிற்
பெடை என, அரற்றலுற்றான்;

இருந்த அந்தணனோடு - உந்தித் தாமரையில் இருந்த பிரமனோடு; **எல்லாம்ஈன்றவன் தன்னை ஈன** - சர்வலோகங்களையும் தந்தருளிய பரமாத்மாவைப் பெற்றெடுக்க; **பெருந்தவம் செய்த நங்கை** - பெரிய தவத்தைச்செய்த பெருமாட்டியாகிய கோசலை; **கணவனில் பிரிந்து** - தயரதனாகிய நாயகனைப் பிரிந்து; **தெய்வ மருந்து இழந்தவரின்** - தேவாமிர்தத்தை இழந்தவர்களைப் போல; **விம்மி** - துடித்து; **மணி பிரி அரவின் மாழ்கி**- (தனக்குக் கண்ணாகிய) மாணிக்கத்தை இழந்தபாம்பைப் போல மயங்கி; **அருந்துணை இழந்த** - அரிய ஆண்பறவையாகிய துணையை இழந்த; **அன்றில் பெடை என** - அன்றிற் பெண்பறவை போல; **அரற்றலுற்றாள்** - புலம்பத்தொடங்கினாள்.

பரமனுக்கே தாய்தான்; என்றாலும், ‘கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல்’என்றவகையில் கோசலை அவலம் கொடியது. கோசலையின் துயரத்தைப் பல உவமைகளால் விளக்கினார்.தேவர்க்கு நிலைபேறு தருவது அமுதம்; பேரரசி என்ற தகுதிப்பாடு தயரதனால் பெற்றவள் கோசலை.பாம்பு முதிர்ச்சிக் காலத்தில் மணியை உமிழ்ந்து வெளியே வைத்து இரைதேடும் - மணி இழந்தால் துடித்து உயிர் நீக்கும் என்பது இலக்கியங்களில் வரும் செய்தி ஆகும். அன்றில் இனைபிரியாதுவாழும் பறவை. இதனால் இவை கணவனை இழந்து துயர் அடையும் கோசலைக்கு உவமை ஆயின. **62**

கலிநிலைத்துறை

1902. **‘தானே! தானே! தஞ்சம்**
இலாதான், தகைவு இல்லான்,
போனான்! போனான்! எங்களை
நீத்து, இப்பொழுது’ என்னா,

வான் நிர் கண்டி மண் அற
வற்றி, மறுகுற்ற
மீனே என்ன, மெய்
தடுமாறி விழுகின்றாள்.

*‘**தஞ்சம் இலாதான் -** எளிமை இல்லாதவனும்; **தகைவு இல்லான் -** எவற்றாலும்தடுக்க முடியாத பெரு வலிமை படைத்தவனும் ஆகிய தயரதன்; **தானே! தானே -** தனியாக; **எங்களை நீத்து -** எங்களை யெல்லாமல் கைவிட்டு; **இப்பொழுது போனான்! போனான்!’ -;என்னா -** என்று சொல்லி; **வான் நீர் சுண்டி -** மழை நீர் இல்லாமல்போய்; **மண் அற வற்றி -** மண்ணிலும் நீர் இல்லாமல் வறவி; **மறுகுற்ற -** கலங்குதல் அடைந்த; **மீனே என்ன -** மீனைப் போல (உயிர் ஊசலாட); **மெய் தடுமாறிவிழுகின்றாள் -** உடம்பு நடுங்கி விழுகின்றாள்.*

*மேல் நீரும் கீழ் நீரும் இல்லாத பொழுது மீன் உயிர்வாழ இயலாமல் தடுமாறுதல் போல,தசரதனை இழந்தும், இராமனைப் பிரிந்தும் கோசலை தடுமாறினான் என்றார். அடுக்குகள்அவலத்தின்கண் வந்தன. தஞ்சம். - பற்றுக் கோடு எனப் பொருள் கொண்டு, பற்றுக்கோடுஅற்றவனாய்ப் போனான் எனக் கூறி, இராமனாகிய பற்றுக்கோட்டை இழந்தபடியால் என்பதும்ஒன்று. தஞ்சம் எண்மைப் பொருட்டாதலை. “தஞ்சக் கிளவி எண்மைப் பொருட்டே” என்பதனால் (தொல். சொல். 268) அறிக. இஃது இடைச்சொல். **63***

1903. ‘ஒன்றோ, நல் நாட்டு உய்க்குவர்;
இந் நாட்டு உயிர் காப்பார்
அன்றே? மக்கள் பெற்று உயிர்
வாழ்வார்க்கு அவம் உண்டே?
இன்றே வந்து, ஈண்டு, “அஞ்சல்”
எனாது, எம்மகன் என்பான்
கொன்றான் அன்றோ தந்தையே?”
என்றாள் குலைகின்றாள்.

*(மக்கள் தம்மைப் பெற்றோரை) ‘**நல் நாட்டு உய்க்குவர் -** மறுமையில்நரகத்தினின்று நீக்கி நற்கதியில் செலுத்துவர்; **ஒன்றோ? -** அம்மட்டோ; **இந்நாட்டு உயிர் காப்பார் அன்றே -** இந்த நாட்டிலே வாழும் பொழுதும் பெற்றோர்உயிரைப் பாதுகாப்பார்கள் அல்லவா (ஆகவே); **மக்கள் பெற்று உயிர் வாழ்வார்க்கு அவம்உண்டே? -** பிள்ளைகளைப் பெற்று உயிர் வாழ்கின்றவர்களுக்குத் தீங்கு உண்டாகுமா (அப்படிஇருக்க); **எம் மகன் என்பான் -** எங்களுடைய மகனாகிய இராமன் என்பவன்; **ஈண்டு -** இவ்விடத்தில்; **இன்றே வந்து -** இன்றைக்கே வந்து; **‘அஞ்சல்’ எனாது -** பயப்படாதே என்று சொல்லி (உயிர் காத்து) ஆறுதல் அளிக்காமல்; **தந்தையை -** தன்தகப்பனை; **கொன்றான் அன்றே?’ -** கொன்றுவிட்டான் அல்லவா; **என்றாள் -** என்று; **குலைகின்றாள் -** நடுங்குகிறாள்.*

“இம்மை உலகத்து இசையொடும் விளங்கி, மறுமை உலகமும் மறுவின்று எய்துப, செறுநரும்விழையும் செயிர்தீர் காட்சிச் சிறுவர்ப் பயந்த செம்மலோர்” என்பதால் (அகதா. 66)புதல்வரைப் பெற்றோர்க்குப் புகழ், பாதுகாப்பு, மறுமையில்

நற்கதி ஆகியவை உண்டு என்பதுநூலோரும், உலகமும் துணிந்த துணிவு ஆதல் அறிக. ‘மகள் என்பான்’ என்ற தொடர் நயம்சிந்திக்கத் தக்கது. ***64***

1904. ‘நோயும் இன்றி, நோன் கதிர்
வாள், வேல், இவை இன்றி,
மாயும் செல்வ மக்களின்
ஆக; மற மன்னன்
காயும் புள்ளிக் கர்க்கடம்,
நாகம், கனி வாழை,
வேயும், போன்றான்’ என்று
மயங்கா விழுகின்றாள். [1]

‘மறமன்னன் - *வலிமை மிக்க தயரதன்;* ***நோயும் இன்றி -*** *இறப்பிற்குக்காரணமான பிணி இல்லாமல்;* ***நோன் -*** *வலிய; கதிர், வாள், வேல்;* ***இவை இன்றி-*** *ஒளியுடைய வாள், வேல் முதலிய ஆயுதங்களும் இல்லாமல்;* ***செல்வ மக்களின் ஆக -*** *அன்புக்குரிய மக்களினால் ஆக;* ***மாயும்-*** *இறந்துபட்டான்;* ***காயும் புள்ளி -*** *வெறுக்கின்ற புள்ளிகளையுடைய;* ***கர்க்கடம் -*** *நண்டு;* ***நாகம் -*** *பாம்பு;* ***கனிவாழை -*** *பழம் தரும் வாழை மரம்;* ***வேய் உம் -*** *மூங்கில் ஆகிய இவற்றை;* ***போன்றான்’ -*** *ஒத்தான்;* ***என்று மயங்கா விழுகின்றாள் -*** *என்று சொல்லிமயங்கி விழுந்தாள்.*

தன் மகனாலேயே மன்னன் இறந்துபட்டான். நண்டு கருவுயிர்க்கும் போது இறந்து படும், நாகம் தன் முட்டையாலே இறந்து படும், வாழை குலை ஈனும் போது இறந்து படும், மூங்கில்தன்பக்கக் கிளைகள் தோன்றும் போது உராய்வினால் பற்றி அழியும், இவ்வாறு இவை தன்வம்சத்தாலேயே என்று அழுகிறாள் கோசலை. “நண்டு சிப்பி வேய் கதலி நாசமுறும் காலத்து, கொண்ட கருவழிக்கும் கொள்கை போல்” ‘மெல்லிய வாழைக்குத் தான் ஈன்ற காய் கூற்றம்’ (நான்மணிக். 84.), “புத்தன்றாய் நண்டு இப்பி வாழை புன் மூங்கில், கத்தும் விரியன் கடுஞ்சிலத்தி- இத்தனையும், வேலாலும் வாளாலும் அன்றியே தாம் கொண்ட, சூலாலே தம்முயிர்க்குச் சோர்வு”நீலகேசி உரை (மேற்கோள் உலோகவசனச் செய்யுள்) ஆகியவற்றை இங்கே ஒப்பு நோக்கி உணரலாம். நண்டும், பாம்பும் தன் கருவால் அழியும் என்பதை உயிர்நூலார் உடன்படுவதில்லை. ***65***

1905. ‘வடித் தாழ் கூந்தற் கேகயன்
மாதே! மதியாலே
பிடித்தாய் வையம்; பெற்றனை
பேரா வரம்; இன்னே
முடித்தாய் அன்றே மந்திரம்?’
என்றாள் - முகில்வாய் மின்
துடித்தாலென்ன, மன்னவன்
மார்பில் துவள்கின்றாள்.

முகில் வாய் - *மேகத்திடத்து;* ***மின் துடித்தால் என்ன -*** *மின்னல் துடித்தது போல;* ***மன்னவன் மார்பில்-*** *தசரதன் மார்பில்;* ***துவள்கின்றாள்-*** *துயரதத்தால் துவளும்*

கோசலை; **‘வடித்தாழ் கூந்தல் கேகயன் மாதே!** - கை செய்துஅழகுற்றுத் தொங்கி நீண்ட கூந்தலையுடைய கைகேயியே! - **மதியாலே** - உன்புத்திவல்லமையால்; **வையம் பிடித்தாய்-** அரசாட்சியைப் பிடித்துக் கொண்டாய்; **பேராவரம் பெற்றனை** - மாறுபட முடியாத வரத்தைப் பெற்றாய்; **இன்னே** - இப்போதே; **மந்திரம் முடித்தாய் அன்றே’** - உன் ஆலோசனையை நிறைவேற்றிக் கொண்டாய் அல்லவா; **என்றாள்-** வடித்தல் - வாரிச் சீவி ஒழுங்குறுத்தல். நினைத்த காரியத்தை அவ்வண்ணமே. அப்பொழுதேநிறைவேற்றிக்கொண்ட கைகேயியின் புத்தி வன்மையைக் கூறி அவலிக்கிறாள் கோசலை. முகில்வாய் மின் - தசரதன் மார்பில் விழுந்து புரளும் கோசலை. தசரதனை இங்கே முகில் என்றபடியால் அவனும் இராமன் போன்று கார் மேனியன் ஆதல் வேண்டும் என அறியலாம். *66*

1906. **‘அருந் தேரான் அச் சம்பரனைப்**
பண்டு அமர் வென்றாய்;
இருந்தார், வானோர், நின்
அருளாலே இனிது; அன்னார்
விருந்து ஆகின்றாய்’ என்றனள் -
வேழத்து அரசு ஒன்றைப்
பெருந் தாள் அன்பின் சூழ் பிடி
என்னப் பிணியுற்றாள்.

வேழத்து அரசு ஒன்றை - ஓர் அரச யானையை; **பெருந்தாள் - அன்பின்சூழ்பிடி என்ன** - பெரிய காலில் அன்பினால் சுற்றிக் கிடக்கும் பெண் யானை போல; **பிணி உற்றாள்** - நோய் உற்றவளாகிய கோசலை (தயரதனை நோக்கி); **‘அருந் தேரான் அச்சம்பரனை** - வெல்லுதற்கரிய தேரில் வந்த சம்பரனை; **பண்டு** - முற்காலத்து; **அமர்வென்றாய்** - போரில் வெற்றி கொண்டாய்; **வானோர்** - தேவர்கள்; **நின் அருளாலே இனிது இருந்தார்** - உன் கருணையால் இனிமையாக இருந்தார்கள்; **அன்னார்** - அவர்களது; **விருந்து ஆகின்றாய்’** - விருந்தினனாகத் தற்போது ஆகின்றாய்; **என்றனள்-**

போர் செய்யச் சென்ற சம்பரனைப் போரில் வெல்லமாட்டத இந்திரன் தசரதன் துணையைவேண்ட, அதன் பொருட்டுத் தசரதன் சென்று வென்று இந்திரனுக்கு அமராவதி அரசைக் காத்தளித்தசெய்தி, பாலகாண்டம் கையடைப் படலத்து விசுவாமித்திர முனிவன் தசரதனை நோக்கிக் கூறும் ஒன்பதாம் பாடலால் அறியலாம். (322.) யானையைக் கால் தழுவி வருந்தும் பிடி தயரதன் காலைச்சூழ்ந்து வருந்தும் கோசலைக்கு உவமை. *67*

1907. **‘வேள்விச் செல்வம் துய்த்திகொல்?**
மெய்ம்மைத்துணை இன்மை
சூழ்வின் செல்வம் துய்த்திகொல்?
தோலா மனு நூலின்
வாழ்வின் செல்வம் துய்த்திகொல்
மன்?’ என்றனள் - வானோர்
கேள்விச் செல்வம் துய்க்க
வயிற்று ஓர் கிளை தந்தாள்.

வானோர் - தேவர்கள்; ***கேள்விச் செல்வம்*** - இராமன் புகழ் கேட்டல்ஆகிய செல்வத்தை; ***துய்க்க*** - அனுபவிக்க; ***வயிற்று ஓர்கிளை தந்தாள்*** - தன்வயிற்றிலிருந்து ஒப்பற்ற புதல்வனைத் தந்தவளாகிய கோசலை (தயரதனை நோக்கி); ***'வேள்விச் செல்வம் துய்த்தி கொல்?*** - முன் செய்த வேள்களின் பயனை துய்த்திகொல் - அனுபவிக்சச் சென்றாயோ; ***மெய்ம்மை*** - சத்தியம் என்கிற; ***துணை இன்மை*** - தனக்குச் சமானம் இல்லாத; ***சூழ்வின் செல்வம்*** - ஒன்றை உறுதி யாகப் பற்றிய உன் ஆலோசனையின் பயனை; ***துய்த்திகொல்*** - அனுபவிக்கச் சென்றாயோ; ***தோலா*** - தோல்வி அடையாத; ***மனு நூலின் வாழ்வின் செல்வம்*** - மனு முறைப்படி அரச வாழ்வுநடத்தியதால் ஆகிய பயனை; ***துய்த்திகொல்'*** - அனுபவிக்கச் சென்றாயோ; ***என்றனள்*** -

கேள்வி - கேட்டற்குரிய புகழ். 'தீங்கவி செவிகள்ஆரத் தேவரும் பருகச் செய்தான்' (32)என்ற கருத்து இங்கு நினையத் தக்கது. கிளை - உறவு கோசலைக்கு உறவாவது புதல்வன் என்பதே. வேள்வி, சத்தியம், செங்கோன்மை இவற்றைக் காத்தொழுகிய தசரதன் இவற்றின் பயனை அனுபவிக்கச் சென்றானோ என்றாள். 'கொல்' ஐயவினா. 'மன்' கழிவுப்பொருள்; அவன் இப்போது இல்லாமையின் கழிந்தது கழிந்தது என்னும் பொருளில் வந்தது.இடைச்சொல். ***68***

தேவிமார் அனைவரும் வந்து புலம்புதல்

அறுசீர் விருத்தம்

1908. ஆழி வேந்தன் பெருந்தேவி
அன்ன பன்னி அழுது அரற்ற,
தோழி அன்ன சுமித்திரையும்
துளங்கி ஏங்கி உயிர் சோர,
ஊழி திரிவது எனக் கோயில்
உலையும் வேலை, மற்று ஒழிந்த
மாழை உண்கன் தேவியரும்,
மயிலின் குழாத்தின் வந்து இரைத்தார்.

ஆழிவேந்தன் பெருந்தேவி அன்ன பன்னி அழுது அரற்ற - சக்கரவர்த்தியின் மூத்தபட்டத்தரசியாகிய கோசலை அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி அழுதுபுலம்ப; ***தோழி அன்ன சுமித்திரையும் துளங்கி ஏங்கி உயிர்சோர*** - அவளுடைய உயிர்த்தோழியாகிய சுமித்ரையாகிய இளைய பட்டத்தரசியும் நிலைகுலைந்து புலம்பி உயிர் தளர; ***ஊழி திரிவது என*** - பிரளய காலத்தில் உலகம் கழல்வது போல; ***கோயில் உலையும்வேலை*** - அரண்மனை நிலைதடுமாறுடம் போது ; ***மற்று -; ஒழிந்த மாழை உண்கண் தேவியரும்-*** மிகுந்துள்ள அறியாமை கொண்ட மை உண்ட கண்ணையுடைய அறுபதினாயிரம் தேவிமார்களும்; ***மயிலின் குழாத்தின்-*** மயிற் கூட்டம் போல; ***வந்து -; இரைத்தார்*** - கூச்சலிட்டுப் புலம்பினர்.

மற்று - பிறிது என்னும் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். ***69***

1909. துஞ்சினானை, தம் உயிரின் துணையைக்
கண்டார்; துணுக்கத்தால்
நஞ்சு நுகர்ந்தார் என உடலம்
நடுங்காநின்றார்; என்றாலும்,
அஞ்சி அழுங்கி விழுந்திலரால்;-
அன்பின் தறுகண் பிறிது உண்டோ? -
வஞ்சம் இல்லா மனத்தானை
வானில் தொடர்வான் மனம் வலித்தார்.

(அத்தேவியர்) ***துஞ்சினானை -*** *இறந்தவனை;* ***தம் உயிரின் துணையை*** *- தம்உயிர்க்குத் துணையாக இருந்த நாயகனை;* ***கண்டார் -*** *பார்த்தார்கள்;* ***துணுக்கத்தால்-*** *வெருவுதலால்;* ***நஞ்சு நுகர்ந்தார் என -*** *விடம் உண்டவர் போல;* ***உடலம்நடுங்காநின்றார் -*** *உடல் நடுக்க மெடுக்க இருந்தார்கள்;* ***என்றாலும் -*** *இப்படிப்பட்ட துக்கம் வந்த போதிலும்;* ***அஞ்சி அழுங்கி விழுந்திலர் -*** *பயந்து மனம் துயரம் மிக்கு விழவில்லை;* ***வஞ்சம் இல்லா மனத்தாளை-*** *வஞ்சனையற்ற மனம் உடைய தசரதனை;* ***வானில் தொடர்வான் மனம் வலித்தார் -*** *இறந்து பின்பற்றிச் சென்றுவானுலகில் அடைய மனத்தின்கண் உறுதி மேற்கொண்டார்;* ***அன்பின் தறுகண் பிறிது உண்டோ? -*** *அன்பைக் காட்டிலும் வலியது வேறு உண்டோ? (இல்லை என்றபடி).*

வானுலகில் தயரனை அடைய உறுதி பூண்டபடியால் இங்கே மனம் சோர்ந்து போகவில்லையேதவிரத் துக்கம் இல்லை என்பது பொருள் இல்லை - இறக்கத் துணிந்தனர் என்பதாம். 'ஆல்'அசை. *70*

1910. அனம் கொள் அளக்கர் இரும் பரப்பில்,
அண்டர் உலகில், அப்புறத்தில்
விளங்கும் மாதர், 'கற்பினார்,
இவரின் யாரோ!' என, நின்றார்;
களங்கம் நீத்த மதி முகத்தார்;
கான வெள்ளம் கால் கோப்ப,
துளங்கல் இல்லாத் தனிக்குன்றில்
தொக்க மயிலின் சூழ்ந்து இருந்தார்.

அளம் கொள் அளக்கர் இரும்பரப்பில் - *உப்பளத்தைக் கொண்ட கடலாற்சூழப்பெற்ற நிலவுலகில்;* ***அண்டர் உலகில் -*** *தேவர் உலகில்;* ***அப்புறத்தில் -*** *வேறு இடங்களில்;* ***விளங்கும் மாதர் -*** *கற்புடன் விளங்குகின்ற மாதர்கள்;* ***'இவரின் கற்பினார் யாரோ! என -*** *இவர்களைக்காட்டிலும் கற்பிற் சிறந்தவர் யார் உளரோ என்னும்படி;* ***நின்றார் -*** *(அத்தேவிமார்)நின்றார்கள்;* ***களங்கம் நீத்த மதிமுகத்தார் -*** *களங்கம் இல்லாத மதிபோன்ற முகத்தைஉடையவர்களாய அத்தேவிமார்;* ***கான வெள்ளம் கால் கோப்ப-*** *காட்டு நீர்ப் பெருக்கு தன் அடியைச் சூழ உள்ள;* ***துளங்கல் இல்லாத் தனிக் குன்றில் -*** *சிறிதும் அசைந்து கொடுக்காத பெரிய மலையில்;* ***தொக்க மயிலின் -*** *சேர்ந்து இருந்த மயில் கூட்டத்தைப்போல;* ***சூழ்ந்திருந்தார் -*** *அவ் அரண்மனையில் திரண்டிருந்தனர்.*

அடியில் நீர் சூழ மலையில் மயில் திரண்டது போல் என உவமைக்காண்க. கண்ணீர் வெள்ளம்சூழ அரண்மனையில் தேவிமார் எனஉவமைக் கேற்பக் கொள்ளலாம். இனி கான வெள்ளம் என்பதற்கு அவரது அழகுரவோசையாகிய வெள்ளம் என்பாரும் உளர்; பொருந்துமேற் கொள்க. *71*

1911. கைத்த சொல்லால் உயிர் இழந்தும்,
புதல்வற் பிரிந்தும், கடை ஓட
மெய்த்த வேந்தன் திரு உடம்பைப்
பிரியார் பற்றி விட்டிலரால்;
பித்த மயக்கு ஆம் சுறவு எறியும்
பிறவிப் பெரிய கடல் கடக்க.
உய்த்து மீண்ட நாவாயில்,
தாமும் போவார் ஒக்கின்றார்.

புதல்வன் பிரிந்தும் - *மகனைப் பிரிந்தும்;* **கைத்த சொல்லால் உயிர்இழந்தும் -** *மனம் வெறுக்கத் தக்க (கைகேயி கூறிய) கொடிய சொல்லால் தன் உயிரே நீங்கப்பெற்றும்;* **கடை ஓட -** *இறுதிவரையிலும்;* **மெய்த்த வேந்தன் -** *மெய்யையே பற்றிநின்ற தசரத மன்னனுடைய;* **திருவுடம்பை -** *திருமேனியை;* **பற்றிப் பிரியார் விட்டிலர்-** *பிடித்துக் கொண்டு பிரியாதவர்களாய் விடாதவர்களாய் உள்ள தேவிமார்;* **பித்த மயக்கு ஆம் சுறவு எறியும் -** *பித்துக் கொள்வதற்குத் காரணமாய அவிச்சை என்னும் சுறா மீன்துள்ளிச் சஞ்சரிக்கும்;* **பிறவிப் பெரிய கடல் கடக்க -** *பிறவி என்னும் பெரியகடலைத் தாண்டுதற்கு;* **உய்த்து மீண்ட நாவாயில் -** *(முன்பு ஒருவரை) அக்கரை செலுத்தித்திரும்பி வந்த மரக்கலத்திலே;* **தாமும் போவார் ஒக்கின்றார் -** *தாமும் போக இருக்கின்றவர்களை ஒத்திருந்தார்கள்.*

பிரிதற்கரிய மகன் பிரிந்தாலும், உயிரே, பிரிந்தாலும் இறுதிவரை சத்தியத்தைவிடாமல் நின்றவன் தயரதன் என்றார். பித்த மயக்கு - மண், பெண், பொன் என்னும்மூவாசைகளை உண்டாக்குகின்ற அவிச்சை, அவிச்சை என ஒன்றைமட்டும் குறித்தாலும் அவிச்சை,அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பு என்னும் ஐந்தினையும் கொள்க. இவற்றைப் 'பஞ்சக் கிலேசம்' என்பர். இந்தச் சுறா மீன்கள் இயங்கும் கடல் என்று பிறவியை உருவகம் செய்தார். தசரதன் உடல் மரக்கலம். முதலில் தசரதன் உயிரை அம்மரக்கலம் மேல் உலகு ஆய அக்கரைக்குச் செலுத்தியது. இப்போது அவ்வுடலாகிய மரக்கலத்தை இத்தேவிமார் பற்றியிருப்பது. தாமும் தசரதனின் உயிர் சென்ற இடத்துக்குச் செல்வதற்குப் புணையாகப் பற்றியது போல் உள்ளது என்றார். 'ஆல்' அசை. *72*

சுமந்திரனால் செய்தி அறிந்து வசிட்டன் வந்து வருந்தல்

1912. மாதரார்கள் அறுபதினாயிரரும்
உள்ளம் வலித்து இருப்ப,
கோது இல் குணத்துக் கோசலையும்
இளைய மாதும் குழைந்து ஏங்க,
சோதி மணித் தேர்ச் சுமந்திரன்
சென்று, அரசன் தன்மை சொல, வந்த

acharya.org

வேத முனிவன், விதி செய்த
வினையை நோக்கி விம்முவான்.

மாதரார்கள் அறுபதினாயிரரும் - *(தசரதன்) மனைவியராய அறுபதினாயிரம்தேவிமார்களும்;* **உள்ளம் வலித்து இருப்ப -** *உடன் கட்டை ஏறுவது என்று மனத்தில் உறுதி செய்துகொண்டு இருக்க;* **கோது இல் குணத்துக் கோசலையும் இளையமாதும் குழைந்து ஏங்க-** *குற்றமற்ற குணத்தை உடைய கோசலாதேவியும், சுமித்திராதேவியும் மனம் இளகி வாட;(இந்நிலையில்)* **சோதி மணித்தேர்ச் சுமந்திரன்சென்று -** *ஒளியை உடைய மணிகள்கட்டப்பட்ட தேரை உடைய சுமந்திரன் போய்;* **அரசன் தன்மை சொல -** *தயரதன் இறப்பைத்தெரிவிக்க;* **வந்த வேத முனிவன் -** *அங்கே வந்த வசிட்ட முனிவன்;* **விதி செய்தவினையை நோக்கி -** *ஊழ்வினை செய்த செயலை உள்ளத்தாலும் கண்ணாலும் நோக்கி;* **விம்முவான் -** *வருந்துவான் ஆனான்.*

அரசன் துடிக்கும் காட்சியைக் காணச் சகியாமல் அப்பால் சென்ற வசிட்டன் சுமந்திரனால்செய்தி அறிந்து வந்து வருந்தினன். 73

1913. **வந்த முனிவன், 'வரம் கொடுத்து**
மகனை நீத்த வன்கண்மை
எந்தை தீர்ந்தான்' என உள்ளத்து
எண்ணி எண்ணி இரங்குவான்,
உந்து கடலில் பெருங் கலம் ஒன்று
உடைய நிற்கத் தனி நாய்கன்
நைந்து நீங்கச் செயல் ஓரா
மீகாமனைப்போல், நலிவுற்றான்.

வந்த முனிவன் - *அங்கே வந்த வசிட்டன்;* **வரம் கொடுத்து மகனை நீத்தவன்கண்மை -** *வரத்தைக் கொடுத்து மகனைப் பிரிந்த கொடுமையை;* **எந்தை -** *தயரதன்;* **தீர்ந்தான் -** *நீங்கினான்;* **என -** *என்று;* **உள்ளத்து -** *மனத்தில் ;* **எண்ணி எண்ணி இரங்குவான் -** *நினைத்து நினைத்து மனம்தளர்பவனாய்;* **உந்து கடலில் -** *அலை மோதும் கடலில்;* **பெருங்கலம் ஒன்று உடையாநிற்க -** *பெரிய கப்பல் ஒன்று உடைந்துவிட;* **தனி நாய்கன் -** *தனிப்பட்ட கப்பல்தலைவன் இறந்துபட;* **செயல் ஓரா மீகாமனைப் போல் -** *தான் செய்வது இன்னது எனத்தெரியாமல் திகைத்துத் தடுமாறுகின்ற மாலுமியைப்போல;* **நைவுற்றான் -** *வருந்தினான்.*

மன்னவன் உடல் மரக்கலம் - மன்னவன் மரக்கலத் தலைவன் - வசிட்டன் மாலுமி என உவமைகொள்க. 74

தசரதன் உடலைத் தைலத்தில் இடுதல்

1914. **'செய்யக் கடவ செயற்கு உரிய**
சிறுவர், ஈண்டையார் அல்லர்;
எய்தக் கடவ பொருள் எய்தாது
இகவா' என்ன, இயல்பு எண்ணா,

‘மையற் கொடியாள் மகன் ஈண்டு
வந்தால் முடித்தும் மற்று, என்னத்
தையற் கடல்நின்று எடுத்து, அவனைத்
தயிலக் கடலின்தலை உய்த்தான்.

‘செய்யக் கடவ- *(தசரதன் இறந்த பின்னர் அவனுக்குச்)* செய்தற்குரிய கடமைகளை; **செயற்கு உரிய -** செய்தற்கு உரிமை உடைய; **சிறுவர் -** குமாரர்கள்; **ஈண்டையார் அல்லர் -** இங்கே இல்லை; **எய்தக் கடவ பொருள் எய்தாது இகவா’ -** வரவேண்டியவைகள் வராது போகா; **என்ன -** என்று; **இயல்பு எண்ணா -** உலக இயல்பும் ஊழின் இயல்பும் கருதி; **‘மையல் கொடியாள் மகன்-** மன மயக்கம் கொண்ட கொடியவளான கைகேயியின் மகனாகிய பரதன்; **ஈண்டு வந்தால் -** அயோத்திக்கு வந்து சேர்ந்தபிறகு; **முடித்தும் -** (அரசனது உத்திரிகிரியைகளைச்) செய்து முடிப்போம்; **என்ன -** என்று கருதி; **தையல் கடல் நின்று எடுத்து -** கோசலை சுமித்திரை கைகேயி மற்றும்அறுபதினாயிரம் மகளிர்களாய பெருங்கடலில் இருந்து தசரதனை எடுத்து; **அவனை-; தயிலக்கடலின் தலை உய்த்தான் -** கடல்போல் மிகுந்த தயிலத்தினிடத்தில் கொண்டு சேர்த்தான். ‘மற்று’ அசைநிலை. பரதன் உரிமைக்கு ஆகான் என்று வசிட்டனிடமே தசரதன் மறுத்திருப்பதும், அது வசிட்டனுக்குத் தெரிந்துண்மையும், பின்னர்ப் பரதன் வந்து கடன் செய்ய முனைந்தபோது ‘அரசன் நின்னையும் துறந்து போயினான்’ என்று பரதனை *(2231)* வசிட்டனே தடுப்பதுண்மையும் இருக்க, இங்கே வசிட்டனே ‘மையல் கொடியாள் மகன் ஈண்டு வந்தால் முடிந்தும்’ என்று கூறுவது எங்ஙனம் பொருந்தும் என்ற ஒரு சிலர்க்கு ஐயம் எழுவது உண்மையே. தற்போது பரதனே கோசல நாட்டுக்கு அதிபதி ஆதலின், சக்கரவர்த்தி வராமல் அரசாங்க சம்பந்தமான எதுவும் வேறு யாரும் செய்ய இயலாது என்பதும். அடுத்துச் செயற்குரிமை படைத்தவன் சத்ருக்கனன் ஆயினும் பரதன் வராமல் சத்துருக்கனன் வரமாட்டான் என்பதும் கருதியே வசிட்டன் அவ்வாறு கூறினான் என்பது உய்த்துணரப்படுதலின் ஐயத்துக்கு இடமில்லை என அறிக. ‘தையற் கடல் நின்று எடுத்து அவனைத் தயிலக் கடலின் தலை உய்த்தான்’ என்ற சொல்லழகு அறிந்து இன்புறத் தக்கது. ‘உறற்பால நீக்கல் உறுவர்க்கும் ஆகா’ ‘உறற்பால தீண்டா விடுதல் அரிது’ (நாலடி. *4,9.)* என்பவற்றை இங்கு ‘எய்தக் கடவ பொருள் எய்தாது இகவா’ என்பதுடன் இணைத்துக் கருதுக. *75*

தேவிமாரை அகற்றி அனுப்பி, பரதனுக்கு ஓலை அனுப்புதல்

1915. **தேவிமாரை, ‘இவற்கு உரிமை**
செய்யும் நாளில், செந் தீயின்
ஆவி நீத்திர்’ என நீக்கி,
அரிவைமார்கள் இருவரையும்
தா இல் கோயில்தலை இருத்தி,
‘தண் தார்ப் பரதற் கொண்டு அணைக’ என்று
ஏவினான், மன்னவன் ஆணை
எழுது முடங்கல் கொடுத்து, அவரை,

தேவிமாரை - அறுதிபதினாயிரம் தேவியரையும்; **‘இவற்கு உரிமை செய்யும் நாளில் -** இவனுக்குஇறுதிக்கடன் செய்யும் நாளில்; **செந்தீயின் ஆவி நீத்திர் -** நெருப்பில்

உடன்கட்டை ஏறி உயிர்விடுவீராக;' **என நீக்கி** - *என்று போகச்செய்து;* **அரிவைமார்கள்இருவரையும் -** *பட்டத்தரசியர் இருவரையும்;* **தாவில் கோயில் தலை இருத்தி -** *குற்றமற்ற அரண்மனையில் இருக்குமாறு செய்து;* **மன்னவன் ஆணை எழுதும் முடங்கல் கொடுத்து அவரை-** *அரசன் ஆணையை எழுதும் ஓலையைக் கொடுத்துத் தூதுவரை;* **'தண்தார்ப் பரதன் கொண்டுஅணைக' என்று ஏவினான் -** *குளிர்ந்த மாலை அணிந்த பரதனை அழைத்துக்கொண்டு வருக என்றுசொல்லி அனுப்பினான்.*

அவரை என்பது பண்டறி சுட்டு. ஓலை எடுத்துச் செல்லற்குரிய தூதுவர் என்பதுஉணரப்பட்டது. *76*

1916. **போனார் அவரும், கேகயர்கோன்**
பொன் மா நகரம் புகஎய்த;
ஆனா அறிவின் அருந் தவனும்,
அறம் ஆர் பள்ளி அது சேர்ந்தான்;
சேனாபதியின் சுமந்திரனை,
'செயற்பாற்கு உரிய செய்க' என்றான்;
மேல் நாம் சொன்ன மாந்தர்க்கு
விளைந்தது இனி நாம் விளம்புவாம்;

அவரும் - *வசிட்டம் அனுப்பிய தூதுவரும்;* **கேகயர் கோன் -** *கேகயநாட்டரசனது;* **பொன்மா நகரம் புக எய்த -** *பொலிவுற்ற பெரிய நகரத்தைப் போய் அடைய;* **போனார் -** *போனார்கள்;* **ஆனா அறிவின் அருந்தவனும் -** *பேரறிவினனாகியவசிட்டனும்;* **சேனா பதியின் சுமந்திரனை -** *சேனாபதியருள் ஒருவனாகிய சுமந்திரனை;* **'செயற்பாற்கு உரிய செய்த' என்றான்** - *இப்போது செய்தற்குத் தகுந்த செயல்களைச் செய்து (நாட்டை உன்னிப்பாகக்) கவனித்துக் கொள்க என்று சொல்லி;* **அறம் ஆர் பள்ளிஅது சேர்ந்தான் -** *தனது தர்மத்தை நடத்துதற்குப் பொருந்திய தவச்சாலையை அடைந்தான்;* **மேல் நாம் சொன்ன மாந்தர்க்கு விளைந்தது இனி நாம் விளம்புவாம்-** *முன்பு இராமனோடு சென்ற நகரமாந்தர்களுக்கு நடந்ததை இனி நாம் சொல்லத் தொடங்குகிறோம்.*

அரசன் இல்லாக் காலத்து நாட்டில் கலவரமும், குழப்பமும் விளையக் கூடும் ஆதலின், அத்தகையநேரங்களில் நாட்டைக் கவனிக்கும் பொறுப்பு சேனாதிபதிகளுக்குரியது. ஆகவே, வசிட்டனும்சேனாபதியாகிய சமந்திரனை அழைத்துச் 'செய்ய வேண்டியவற்றைச் செய்க' என்றான். அரசியல் நடந்தவாற்றை இதன்மூலம் அறிந்து மகிழ்கிறோம். மந்திரிமார்கள் பலர் பல துறையிலும்இருப்பர், அவருள் சேனாபதியரும் அமைச்சரே யாவர். சுமந்திரன் என்பது நல்லமந்திராலோசனையில் உள்ளவன் என்ற பொதுப் பொருளில் மந்திரியர்க்குள்ள சொல்லாகும்.சென்ற அரசனுக்கும், வந்து சேர வேண்டிய அரசனுக்கும் இடையில் உள்ள காலத்தில் நாட்டைக் குழப்பத்திலிருந்து மீட்கும் பொறுப்பு சேனாபதியர்க்கு உள்ளது. *77*

சூரியன் உதயமாதல்

1917. மீன் நீர் வேலை முரசு இயம்ப,
விண்ணோர் ஏத்த, மண் இறைஞ்ச,
தூ நீர் ஒளி வாள் புடை இலங்க,
சுடர்த் தேர் ஏறித் தோன்றினான் -
'வானே புக்கான் அரும் புதல்வன்'
மக்கள் அகன்றார்; வரும் அளவும்
யானே காப்பென், இவ் உலகை'
என்பான் போல, எறி கதிரோன்.

எறி கதிரோன் - வெயிலொளியை வீசுகின்ற சூரியன்; ***'அரும் புதல்வன் -*** நம் குலத்து அரிய மகனாகிய தசரதன்; ***வானே புக்கான் -*** கவர்க்க லோகம் புகுந்தான்; ***மக்கள் அகன்றார் -*** அவனுடைய மக்கள் காட்டிலும், கேகய நாட்டிலும் ஆக அகன்று சேய்மையில் உள்ளார்கள்; ***வரும் அளவும் -*** ஆட்சிக்குரிய அவர்கள் வருகின்றவரையிலும்; ***இவ் உலகை யானே காப்பென் -*** இந்த உலகத்தை நானே ஆட்சி செய்து காப்பாற்றுவேன்;' ***என்பான்போல் -*** என்று சொல்லுபவனைப் போல; ***மீன் நீர் வேலைமுரசு இயம்ப -*** மீன்களையுடைய நிர் பொருந்திய கடலாகிய முரசம் ஒலிக்க; ***விண்ணோர்ஏத்த -*** தேவர்கள் துதிக்க; ***மண் இறைஞ்ச-*** மண்ணுலகில் உள்ளார் காலை வழிபாடுசெய்து வணங்க; ***தூநீர் ஒளிவாள் புடை இலங்க -*** தூய நீர்மையுடைய ஒளியாகிய வாள்பக்கத்தில் விளங்க; ***சுடர்த் தேர் ஏறித் தோன்றினான்-*** சுடராகிய தேரில் ஏறித் தோன்றினான்.

தசரதன் சூரியகுலத்தவன் ஆதலின், சூரியனுக்கு அவன் 'அரும் புதல்வன்' ஆயினன், தன்குலஆட்சியாளர் இறந்தும், அகன்றும் தடுமாறியபடியால் சந்ததிகள் வந்து ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்கும் வரையிலும்தான் உலகை ஆளத் தோன்றியதாகத் தற்குறிப்பேற்றம் செய்தார். அரசன் வருங்கால்முரசு இயம்பல், தேவர் வாழ்த்தல், உலகர் வணங்கல், வாள் புடை இருத்தல், தேர் ஏறுதல்முதலிய உளவாதலின் அவற்றையும் சூரியன் வருகைக்கு ஏற்பப் பொருத்தினார். 'ஒளி வாள்' ஒளியுடையவாள் என்று அரசனுக்கும், மிக்க ஒளி என்று சூரியனுக்கும் வரும், 'வாள்' என்றாலும் 'ஒளி'என்பதே பொருள் ஆதலின், 'ஒளிவாள்' ஒருபொருட் பன்மொழியாம். 'மிக்க ஒளி' என்றாகும். 'சுடர்த்தேர்' என்பது சுடருடைய தேர் என்று அரசனுக்கும், சுடர்களாகிய தேர் என்று சூரியனுக்கும்வரும். மற்றவை வெளிப்படை. *78*

காட்டில் விழித்த மக்கள் இராமனைக் காணாது சோர்தல்

1918. வருந்தா வண்ணம் வருந்தினார் -
மறந்தார் தம்மை - 'வள்ளலும் ஆங்கு
இருந்தான் என்றே இருந்தார்கள்
எல்லாம் எழுந்தார்; அருள் இருக்கும்
பெருந் தாமரைக் கண் கரு முகிலைப்
பெயர்ந்தார், காணார்; பேதுற்றார்;
'பொருந்தா நயனம் பொருந்தி, நமைப்
பொன்றச் சூழ்ந்த' எனப் புரண்டார்.

acharya.org

வருந்தாவண்ணம் வருந்தினார் - இதுவரை யாரும் வருந்தாத முறையில்வருந்தினவர்களும்; **தம்மை மறந்தார் -** தம்மையே மறந்தவர்களும் ஆகிய (இராமனுடன் காடுசென்ற) நகரமாந்தர்கள்; **'வள்ளலும் ஆங்கு இருந்தான் என்றே இருந்தார்கள் எல்லாம் -** இராமனும் அங்கே தான் இருக்கின்றான் என்று கருதி இருந்த எல்லோரும்; **எழுந்தார் -** புறப்பட்டு; **பெயர்ந்தார் -** இராமன் தங்கியிருந்த இடத்துக்குச் சென்று; **அருள்இருக்கும் பெருந்தாமரைக்கண் ஒரு முகிலை -** அருள் வீற்றிருக்கும் பெரிய தாமரை மலர்போன்ற கண்களை உடைய கரு முகில் வண்ணனாகிய இராமனை; **காணார் -** காணாது; **பேதுற்றார் -** மயக்கம் அடைந்து; **'பொருந்தா நயனம் பொருந்தி -** மூடாத கண்கள்மூடி; **நமைப் பொன்றச் சூழ்ந்த -** நம்மை அழியும் படி ஆலோசித்துச் செய்தன;' **என -** என்று சொல்லி; **புரண்டார் -** தரையில் வீழ்ந்து புரளத் தொடங்கினார்கள்.

துக்கத்தால் இதுவரை மூடாத கண்கள் 'இராமனுடன் இருக்கிறோம். இராமனுடனேயே காட்டிலும்இருக்கப் போகிறோம்' என்னும் களிப்பினால் உறங்கிவிட்டுனர். அதுவே நமக்கு விபத்தாயிற்றுஎன்று வருந்தினர் நகரமாந்தர். அருள் குடியிருக்கும் கண்களை உடையான் அவன் என்று இவ்விடத்தில்கூறியது நகரமாந்தரை உறங்கச் செய்ததும் அவன் செய்த அருளே என்பதை உணர்த்தி நயம் செய்கிறது.அவதார நோக்கத்துக்கு இடையூறு ஆக நகரமாந்தர் தன்னுடன் வராமைப்பொருட்டும், பின்னர்த் தன்னைய பரத குணாநுபவங்களை நகர மாந்தர் அனுபவித்தற்கும் ஆக அவர்களை உறங்கச் செய்ததுஅருளாலே என அறிக. *79*

1919. **எட்டுத் திசையும் ஓடுவான்**
எழுவார் விழுவார் இடர்க் கடலுள்;
'விட்டு நீத்தான் நமை ' என்பார்;
'வெய்ய, ஐயன் வினை' என்பார்;
'ஒட்டிப் படர்ந்த தண்டகம், இவ்
உலகத்து உளது அன்றோ? உணர்வைச்
சுட்டுச் சோர்தல் பழுது அன்றோ?
தொடர்ந்தும் தேரின் சுவடு' என்பார்.

எட்டுத்திசையும் ஓடுவான் எழுவார் - எண்திசைகளிலும் ஓடுவதற்காக எழுந்திருப்பார்; **விழுவார் இடர்க்கடலுள் -** ஆற்றாமையால் அது செய்யமாட்டாது துன்பக்கடலுள் விழுவார்; **'நமை விட்டு நீத்தான்' என்பார் -** நம்மை விட்டுவிட்டுப் பிரிந்துபோய்விட்டான் என்று கதறுவார்; **'ஐயன் வினை வெய்ய' என்பார் -** இராமன் செய்தசெயல் கொடியது என்பார்; **ஒட்டிப் படர்ந்த தண்டகம் -** பொருந்திப் பரவியுள்ள தண்டகவனம்; **இவ் உலகத்து உளது அன்றோ? -** இந்த உலகத்தில்தான் உள்ளது அல்லவா, **உணர்வைச் சுட்டுச் சேர்தல் பழுது அன்றோ? -** அறிவைப் பொசுக்கித் தளர்வது குற்றம்அல்லவா; **தேரின் சுவடு தொடர்தும்' -** அவன் சென்ற தேரின் சக்கரம் அழுந்திய வடுவைத் தொடர்ந்து சென்று அடைவோம்;' **என்பார் -.**

துக்கத்தால் நகரமாந்தர் துடித்தபடி இதனால் விளங்கும். *80* தேர்ச்சுவடு நகரம் நோக்கிச் செல்வது கண்டு மக்கள் மகிழ்தல்

acharya.org

1920. **தேரின் சுவடு நோக்குவார்;**
திரு மா நகரின் மிசைத் திரிய
ஊரும் திகிரிக் குறி ஒற்றி
உணர்ந்தார்; எல்லாம் உயிர் வந்தார்;
'ஆரும் அஞ்சல்; ஐயன் போய்
அயோத்தி அடைந்தான்' என, அசனிக்
காரும், கடலும், ஒருவழிக் கொண்டு
ஆர்த்த என்னக் கடிது ஆர்த்தார்.

எல்லாம் - எல்லாரும்; **தேரின் சுவடு நோக்குவார் -** தேரின் சக்கரத்தழும்பைப் பூமியில் பார்த்து; **திருமாநகரின் மிசைத் திரிய ஊரும் திகிரிக் குறி ஒற்றி உணர்ந்தார் -** அழகிய பெரிய அயோத்தி நகரின் மேல் திரும்பச் சுழன்று செல்லும் சக்கரஅடையாளத்தைப் பொருத்திச் சார்ந்து அறிந்து; **உயிர் வந்தார் -** உயிர் வரப்பெற்று; **'ஆரும் அஞ்சல்-** யாரும் பயப்படாதீர்கள்; **ஐயன் அயோத்தி போய்அடைந்தான்' -** இராமன் அயோத்திக்குப் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டான்;' **என -** என்று; **அசனிக் காரும் -** இடி உடைய மேகமும்; **கடலும் -; ஒரு வழிக் கொண்டு -** ஓரிடத்தில் சேர்ந்து; **ஆர்த்த என்ன -** ஒலித்தன என்னும்படி; **கடிது -** விரைவாக; **ஆர்த்தார் -** மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

ஆர்ப்புக்கு மேகமும் கடலும் சேர்ந்த ஒலி உவமை. சுமந்திரன்சென்ற தேர்ச் சுவட்டை இராமன் திரும்பச் சென்றதாகக் கருதி மயங்கினர். *81*

1921. **மான அரவின் வாய்த் தீய**
வளை வான் தொளை வாள் எயிற்றின்வழி
ஆன கடுவுக்கு, அரு மருந்தா
அருந்தும் அமுதம் பெற்று உய்ந்து,
போன பொழுதில் புகுந்த உயிர்
பொருந்தார் ஒத்தார் - பொரு அரிய
வேனில் மதனை மதன் அழித்தான்
மீண்டான் என்ன ஆண்டையோர்.

ஆண்டையோர் - அங்கேயிருந்த அந்நகரத்தவர்; **பொரு அரிய வேனில் மதனை மதன்அழித்தான் -** ஒப்பற்ற வசந்தகாலத்துகுரிய மன்மதனை அழகால் செருக்கழித்த இராமன்; **மீண்டான் என்ன -** அயோத்திக்குத் திரும்பிவிட்டான் என்று கருதி; **மான அரவின் -** சீற்றம் பொருந்திய பாம்பின்; **வாய்த் தீய வளை வான்தொளை வாள் எயிற்றின்வழி ஆன கடுவுக்கு-** வாயில் உள்ள தீய வளைந்த சிறந்த விடப்பல்லின் ஆக வரும் விடத்துக்கு; **அரு மருந்தா -** அரிய மருந்தாக; **அருந்தும் அமுதம் பெற்று உய்ந்து -** உண்ணக்கூடிய சாவா மருந்தைப் பெற்று உயிர் பிழைத்து; **போன பொழுதில்-** வெளியே போன உடனேயே; **புகுந்த உயிர்-** திரும்ப உள்ளே வந்து புகுந்த உயிரை; **பொருத்தார் ஒத்தார் -** தாங்கியவர்களைப் போன்றார்கள்.

பாம்பினாற் கடியுண்ட உடனே வெளியேறிய உயிர் அமுதம் பெற்று உய்ந்து மீண்டும் உள்ளேபுகுந்தாற் போல முதல்நாள் இரவில் சோர்ந்திருந்த நகரினர்

காலையே தேரின் சுவடு கண்டுஅயோத்தி நகர் நோக்கி மகிழ்ந்தபடி. உள்ளது என்றார். அமுதம் - சாவாமருந்து. *82*

1922. **ஆறு செல்லச் செல்ல, தேர் ஆழி**
கண்டார், அயற்பால
வேறு சென்ற நெறி காணார்;
விம்மாநின்ற உவகையராய்,
மாறி உலகம் வகுத்த நாள்
வரம்பு கடந்து மண் முழுதும்
ஏறி ஒடுங்கும் எறிகடல்போல்,
எயில் மா நகரம் எய்தினார்.

ஆறு செல்லச் செல்ல - வழி நடந்து போகப் போக; **தேர் ஆழி கண்டார்** - தேர்ச் சக்கரத்தை (சுவட்டை)ப் பார்த்து; **அயற்பால வேறு சென்ற நெறி காணார்** - பக்கத்தில் வேறாகச் சென்ற வழிகள் (சுவடுகள்) எதுவும் காணாது; **விம்மாநின்ற** - மேலும்மேலும் ததும்புகின்ற; **உவகையராய்** - மகிழ்ச்சியோடு; **மாறி உலகம் வகுத்த நாள்** - பிரளயம் நீங்கி மீண்டும் படைப்பு நிகழ்ந்த காலத்தில்; **வரம்பு கடந்து மண்முழுதும் ஏறி**- எல்லை கடந்து பூமி முழுவதும் மூடி மேல் சென்று (பிறகு); **ஒடுங்கும் எறிகடல் போல்** - தன் எல்லைக்குள் ஒடுங்கி அடங்குகின்ற அலைவீசும் கடலைப் போல; **எயில் மாநகரம்எய்தினார்** - மதிலாற் சூழப் பெற்ற அயோத்தி என்னும் பெரிய நகரத்தை அடைந்தார்கள்.

பெருந்திரளாகக் காடு சென்று மீண்டும் நகர் திரும்பிய மக்கள் வெள்ளத்துக்கு ‘ஏறிஒடுங்கி அடங்கும் கடல்’ உவமையாம். உவமையணி. *83*

உண்மை உணர்ந்த நகரினர் வருத்தத்தை வசிட்டன் ஆற்றுதல்

1923. **புக்கார், ‘அரசன் பொன்னுலகம்**
போனான்’ என்னும் பொருள் கேட்டார்;
உக்கார், நெஞ்சம்; உயிர் உகுத்தார்;
உற்றது எம்மால் உரைப்ப அரிதால்;
‘தக்கான் போனான் வனம்’ என்னும்
தகையும் உணர்ந்தார்; - மிகை ஆவி
அக் காலத்தே அகலுமோ,
அவதி என்று ஒன்று உளதானால்?

புக்கார் -. நகரிற் புகுந்த மக்கள்; **‘அரசன் பொன்னுலகம் போனான்’ என்னும் பொருள் கேட்டார்** - தசரதன் தேவர் உலகம் சென்றான் என்கிற செய்தியைக்கேட்டு; **நெஞ்சம் உக்கார்** - மனம் உடைந்து; **உயிர் உகுந்தார்** - உயிர்சிந்தினார்கள்; **உற்றது எம்மால் உரைப்ப அரிது** - அவர்கள் அடைந்த துன்பம் எம்மால்சொல்லுதற்கு இயலாது; **‘தக்கான் வனம் போனான்’** - இராமன் வனம் சென்றான்; **என்னும் தகையும் உணர்ந்தார்** - என்கின்ற தன்மையும் அறிந்தார்கள்; **மிகை ஆவி** - எஞ்சி நின்ற உயிர்; **அவதி என்று**

ஒன்று உளதானால் - *உயிர் போகும் கால எல்லைஎன்று ஒன்று இருக்குமானால்;* ***அக் காலத்தே அகலுமோ? -*** *செய்தி கேட்ட அக்காலத்தேயேபோகுமா? (போகாது).*

உயிர் போவதற்கு வகுத்த கால எல்லையால் உயிர் தங்கியுள்ளதே அன்றி வேறன்று எனநகரமாந்தர் துயரம் கூறியபடியாம். 'ஆல் 'அசை. அரசன் இறந்து போன செய்தி கேட்டு உகுந்தஉயிர் போக மிகுதி உயிர் இராமன் வனம் போனதறிந்தும் போகாமைக்குக் காரணம் அது நீங்கும்கால எல்லை என்ற ஒன்று விதியால் வகுக்கப்பட்டிருப்பதனால் தான் என்று கூறினார். ***84***

1924. மன்னற்கு அல்லார்; வனம் போன
மைந்தற்கு அல்லார், வாங்க அரிய
இன்னற் சிறையின் இடைப்பட்டார்,
இருந்தார்; நின்ற அருந் தவனும்
'உன்னற்கு அரிய பழிக்கு அஞ்சி
அன்றோ ஒழிந்தது யான்?' என்று,
பன்னற்கு அரிய பல நெறியும் பகர்ந்து,
பதைப்பை நீக்கினான்.

(மீண்ட நகரினர்), ***மன்னற்கு அல்லார் -*** *(நகரில் இருந்து) இறந்துபோனதயரதனுக்கும் உதவாமல்;* ***வனம் போன மைந்தற்கு அல்லார்*** *- காடு சென்ற இராமனுடன் கூடச்சென்று அவனுக்கும் உதவாமல்;* ***வாங்க அரிய -*** *நீக்க முடியாத;* ***இன்னல் சிறையின் இடைப்பட்டார் -*** *துன்பமாகிய சிறையிலே அகப்பட்டுத் தவிப்பாராய்;* ***இருந்தார் -; நின்ற அருந்தவனும் -*** *அவர்களிடையே இருந்த வசிட்டனும்;* ***'யான் -; உன்னற்கு அரியபழிக்கு அஞ்சி அன்றோ ஒழிந்தது என்று -*** *நினைத்தற்கும் அரிய பழி வந்து சேரும் என்றுகருதி அல்லவா நகரில் தங்கியது என்று கூறி;* ***பன்னற்கு அரிய பல நெறியும் பகர்ந்து*** *- சொல்லுதற்கு முடியாத பல சமாதானங்களையும் சொல்லி;* ***பதைப்பை நீக்கினான்*** *-அவர்கள் துடிப்பைப் போக்கினான்.*

'நகரில் தங்கியது' என்றும், 'வனம் போகாது ஒழிந்தது'என்றும், 'இராமன் காடு செல்வதைத் தடுக்காமல் ஒழிந்தது' என்றும் பலவாறு பொருள் கொள்ளக்கிடக்கும் எதைச் செய்தாலும் பழியாகும் ஆதலின் அவை அனைத்தும் பொருந்திய உரைகளே. ***85***

1925. வெள்ளத்திடை வாழ் வட அனலை
அஞ்சி வேலை கடவாத
பள்ளக் கடலின், முனி பணியால்,
பையுள் நகரம் வைகிட, மேல்
வள்ளல் தாதை பணி என்னும்
வானோர் தவத்தால், வயங்கு இருளின்
நள்ளில் போன வரி சிலைக் கை
நம்பி செய்கை நடத்துவாம்.

*முனி **பணியால் -** வசிட்டன் கட்டளையால்; **வெள்ளத்து இடைவாழ் வட அனலைஅஞ்சி -** கடல்நீர்ப் பெருக்கின் இடையே தங்கியுள்ள வடவாக்கினிக்குப் பயந்து; **வேலைகடவாத -** தன் கரையைக் கடந்து செல்லாத; **பள்ளக் கடலின் -** ஆழமான கடல் போல; **பையுள் நகரம் வைகிட -** துன்பமுடைய நகரமாந்தர் ஆற்றித் தங்கியிருக்க; **மேல் -** அடுத்து; **வள்ளல் தாதை பணி என்னும் வானோர் தவத்தால் -** வள்ளன்மை உடைய தயரதன்ஆணை என்கின்ற தேவர்கள் செய்த தவப்பயனால்; **வயங்கு இருளின் நள்ளில் -** விளங்கும்நடு இரவில்; **போன -** காடு சென்ற; **வரி சிலைக்கை நம்பி -** கட்டமைந்தவில்லை உடைய இராமனது; **செய்கை -** செயலை; **நடத்துவாம் -** சொல்லுவோம்.*

தசரதன் பணியாயினும் அது வானோர் தவமே ஆகும். 'கூனும் சிறிய கோத்தாயும் கொடுமைஇழைப்பக் கோல் துறந்து, இமையோர் இடுக்கண் தீர்த்த கழல் வேந்து' என்பதும் (1313)காண்க. வடவை - பெண்குதிரை முகம் உடையதாய்க் கடல் நடுவில் இருந்து கடல் நீரைக்கட்டுப்படுத்தும் நெருப்பு. வசிட்டன் வடிவைக்கனல்- கடல் நகரமாந்தர். அடங்கல் - அமைதி அடைதல் என உவமை காண்க. வேலை - கரை.

86

கங்கைப் படலம்

கங்கையைப் பற்றிய படலம் எனப்பெறும். காடு செல்லப் புறப்பட்ட இராமன் சீதையோடும்இலக்குவனோடும் வழிநடந்து, வழியில் உள்ள காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்து, கங்கைக்கரை சேர்ந்து, அங்குள்ள முனிவர்கள் வர வேற்று உபசரிக்க, அதனை ஏற்று, நீராடி, எரி ஓம்பி, அமுதுசெய்து தங்களை மகிழ்விக்குமாறு முனிவர் வேண்ட, சீதையோடு கங்கையில் நீராடி, முனிவர்அளித்த விருந்தை ஏற்று அங்கே இருத்தலாகிய செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்படுகின்றன. இவைஅனைத்தும் கங்கையைச் சார்ந்து நிகழ்வன ஆதலின் இது கங்கைப் படலம். எனப்பெற்றது.

இராமன் சீதையோடும் இலக்குவனோடும் கானகத்தில் செல்லுதல்

சந்தக் கலிவிருத்தம்

1926. வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின்
விரி சோதியின் மறைய,
பொய்யே எனும் இடையாளொடும்,
இளையானொடும் போனான் -
'மையோ, மரகதமோ, மறி
கடலோ, மழை முகிலோ,
ஐயோ, இவன் வடிவு!' என்பது ஓர்
அழியா அழகு உடையான்.

மையோ - (கண்ணுக்கு இடக்கூட்டிய) மையோ; மரகதமோ - பச்சைநிறஒளிக்கல்லாகிய மரகதமோ; ***மறிகடலோ -*** (கரையின்கண் அலைகளால்) மறிக்கின்றகடலோ; ***மழை முகிலோ -*** பெய்யும் கார் மேகமோ; ***ஐயோ -*** (உவமை சொல்லமாட்டாத நிலையாகிய) ஐயோ!; ***வடிவு என்பது ஓர் அழியா அழகு உடையான் இவன்? -*** தன்உருவம் என்று சொல்லப்படுவதாகிய ஒப்பற்ற அழியாத அழகினை உடையன் இந்த இராமன்; ***வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின் விரிசோதியின் மறை -*** சூரியனது ஒளியானது தன்திருமேனியிலிருந்து வெளிப்படும் நீல ஒளியில் இல்லையாய் மறைந்துவிடும்படி; ***பொய்யோஎனும் இடையாளொடும் -*** இல்லையோ என்று சொல்லத்தக்க நுண்ணிய இடையினை உடைய சீதையோடும்; ***இளையானொடும் -*** தம்பியாகிய இலக்குவனோடும்; ***போனான் -*** (காட்டு வழியே) நடந்து செல்லலானான்.

மை, அடர்ந்து கருநிறம் உடையது; செறிவான கருமைக்கு உவமையாயிற்று, மரகதம் பசுமைநிறம்படைத்ததாய்க் குளிர்ச்சி தருவதாதலின் நிறத்தோடு தண்மைக்கும் ஒப்பாயிற்று. மறிகடல்நீலநிறம் படைத்ததாய் இடையறாது இயங்கிக்கொண்டுள்ளது; ஆதலின், இயங்குகின்ற இவனது சோபைக்கு உவமையாயிற்று, மழை முகில் - கருநிறம் படைத்து நீர் என்னும் பயனும் உடையகாரணத்தால் உயிர்களுக்கு நலம் செய்வது ஆதலின் உவமையாயிற்று. கருமையும், தண்மையும், இடையறாஇயக்கமும், தண்ணளியாகிய கருணையும் இவற்றுள் தனித்தனி காணல் அன்றி இவை நான்கும் ஒருங்கேயுடைய இராமபிரானுக்கு ஒருங்கே உடையதொரு உவமை காண்டல் அரிதாயினமை பற்றி

அதிசயித்து இனிஉவமை சொல்ல மாட்டாமையாகிய இரக்கமும் தோன்றி 'ஐயோ' என முடித்தார். ஆயினும், அதுவே இராமபிரானது பேரழகை அவர் சொல்லி முடித்ததாக ஆயிற்று - "அச்சோ ஐயோ என்னே எற்று எவன்எனுஞ்சொல் அதிசயம் உற இரங்கல்" என்பது சூடாமணி நிகண்டு. திருக்கோவையாரில் (384.) பேராசிரியர், ஐயோ என்னும் சொல்லைக் குறித்து இஃது உவமைக்கண் வந்தது' என்று கூறியுள்ளமைகொண்டு ஈண்டும் உவமைக்கண் வந்ததாகக் கொள்ளலாம். நீலநிறம் தன்னுள் கொண்ட எதனையும்வெளிவிடாது தன்னையே காட்டி நிற்கும் ஆதலின், நீலமேனியனாகிய இராமனிடத்திலிருந்து வெளிப்படும் ஒளியில் சூரியனது ஒளி மறைந்துவிட்டது என்றார். 'அழியா அழகு' என்பது என்றும்மாயாத தூய அழகு எனப்பெறும். அழித்தல் - பிறிதொன்றால் இல்லை என்றாக்கப்படும்.இவ்வழகினும் சிறந்ததோர் அழகு வந்தால் இது அழகில்லை யென்று அழிக்கப்பெறும். அவ்வாறு ஒன்றுஇல்லவே இல்லை ஆதலின், இவன் அழகு 'அழியா அழகு' ஆயிற்று. 'ஓ' காரம் நான்கும்ஐயப்பொருளின்கண் வந்தன. *1*

வழியிடையே காட்சிகள் கண்டு மூவரும் மகிழ்ந்து செல்லுதல்

1927. ***அளி அன்னது ஓர் அறல் துன்னிய***
குழலாள், கடல் அமுதின்
தெளிவு அன்னது ஓர் மொழியாள்,
நிறை தவம் அன்னது ஓர் செயலாள்
வெளி அன்னது ஓர் இடையாளொடும் -
விடை அன்னது ஓர் நடையான் -
களி அன்னமும் மட அன்னமும்
நடம் ஆடுவ கண்டான்.

அளி அன்னது ஓர் அறல் துன்னிய குழலாள் - வண்டைப் போன்ற (கரிய) ஒப்பற்றகருமணல் நெருங்கி இருப்பது போன்ற கூந்தலை உடையவளும்; ***கடல் அமுதின் தெளிவு அன்னது ஓர்மொழியாள் -*** கடலின்கண் கடைந்து எடுத்த தேவர் அமிழ்தத்தின் தெளிவு போன்றது எனும்படியாகிய ஒப்பற்ற பேச்சினை உடையவளும்; ***நிறை தவம் அன்னது ஓர் செயலாள் -*** நிறைந்த தவத்தைப் போன்ற ஒப்பற்ற தூய செயலை உடையவளும்; ***வெளி அன்னது ஓர்இடையாளொடும் -*** ஆகாயம் போன்றதாகிய இல்லையான ஒப்பற்ற இடையினை உடையவளுமாகியசீதையோடும்; ***விடை அன்னது ஓர் நடையான் -*** இடபத்தை ஒத்த ஒப்பற்ற நடையினை உடையஇராமன்; ***களி அன்னமும் -*** செருக்கினை உடைய ஆண் அன்னமும்; ***மட அன்னமும் -*** மடப்பத்தை உடைய பெண் அன்னமும்; ***நடம் ஆடுவ -*** சேர்ந்து உலாவிடுவதை; ***கண்டான்-.***

வண்டு கூந்தலின் கருமைக்கும், கருமணல் கருமையோடு நெறிப்புக்கும் உவமையாம். முனிவர் தவம்போன்றது பெண்டிர் கற்பொழுக்கம். இங்குச் செயல் என்பது கற்பினை. களி, மடம் என்பன ஆண்,பெண் என்பனவற்றைக் காட்டும் அடையாளம், தானும் சீதையும் நடப்பது போன்ற குறிப்பினை அவற்றின்பால் கண்டான் இராமன் என்க. 'நடமாடுதல்' என்பது வழக்கின்கண் 'உலாவிடுதல்'என்னும் பொருளில் வருதல் கண்கூடு. இனி அன்னங்கள் நடப்பது நடனம் ஆடுதல் போல உள்ளது என்றலும் ஒன்று. *2*

1928. ***அஞ்சு அம்பையும் ஐயன்தனது***
அலகு அம்பையும் அளவா,
நஞ்சங்களை வெல ஆகிய
நயனங்களை உடையாள்,
துஞ்சும் களி வரி வண்டுகள்
குழலின்படி சுழலும்
கஞ்சங்களை மஞ்சன் கழல்
நகுகின்றது கண்டாள்.

அஞ்சு அம்பையும் - *மன்மதனது மலர் அம்புகள் ஐந்தனையும்;* ***ஐயன்தனது -*** *இராமனது;* ***அலகு -*** *கூர்மையான;* ***அம்பையும் -*** *கணையையும்;* ***அளவா -*** *அளந்து(தனக்குவமை யாகானென்று தள்ளி);* ***நஞ்சங்களை -*** *கொடிய விடங்களை;* ***வெல ஆகிய -*** *வெல்லும் தன்மை படைத்தனவாகிய;* ***நயனங்களை உடையாள் -*** *அழகிய கண்களை உடைய சீதை;* ***துங்சும் களி வரி வண்டுகள் -*** *உறங்கும் செருக்குடைய அழகிய வண்டுகள்;* ***குழலின்படி -*** *கூந்தலிற் படியும் தன்மையில்;* ***சுழலும் -*** *சுற்றியிருக்கப்பெற்ற;* ***கஞ்சங்களை -*** *தாமரை மலர்களை;* ***மஞ்சன் கழல் -*** *மைந்தனாகிய இராமனது திருவடிகள்;* ***நகுகின்றது -*** *உவமையாகாதென்று இகழ்ந்து சிரிப்பதனை;* ***கண்டாள்-.***

தாமரை, முல்லை, அசோகு, மா, நீலம், என்பன மன்மதனது மலர் அம்புகளாம். இங்கு மலர்கருதாது அம்பு என்பதுபற்றிக் கூறப்பெற்றது. தேனுண்டு உறங்கும் செருக்குடைய வண்டுகள். குழலின்படி- வேய்ங்குழல் போல ரீங்காரித்து என்றும் நெய்குழல்போல போவது வருவது ஆகி என்றும் ஆம்.இராமனது திருவடி அழகிற்குத் தாமரை ஒப்பாகாமை கருதி மகிழ்ந்தாள் சீதைஎன்றவாறாம். 3

1929. ***மா கந்தமும், மகரந்தமும், அளகம் தரும் மதியின்***
பாகம் தரும் நுதலாளொடு, பவளம் தரும் இதழான்,
மேகம் தனி வருகின்றது மின்னொடு என, மிளிர் பூண்
நாகம் தனி வருகின்றது பிடியோடு என, நடவா.

மா கந்தமும் - *மிக்க நறுமணத்தையும்;* ***மகரந்தமும் -*** *வாசனைப் பொடியும் கலந்து பொருந்திய;* ***அளகம் -*** *கூந்தல்;* ***தரும் -*** *பெற்ற;* ***மதியின் பாகம்தரும் நுதலாளொடு -*** *அரைச்சந்திரன் வடிவாயமைந்து நெற்றியை உடைய சீதையோடு;* ***பவளம்தரும் இதழான் -*** *பவளத்துக்குச் செம்மை தரும் திரு அதரத்தை உடைய இராமன்;* ***மேகம்மின்னொடு தனி வருகின்றது என்ன -*** *மேகம் மின்னலோடு சேர்ந்து தனித்து வருகின்றது போலவும்;* ***மிளிர் பூண் -*** *அழகிய அணி அணிந்த;* ***நாகம் -*** *ஆண்யானை; பிடியோடு தனி வருகின்றது* ***என்ன -*** *பெண் யானையோடு தனித்து வருகின்றது போலவும்;* ***நடவா -*** *நடந்து சென்று.*

நறுமணப் பொடிகளையும் மலர்களில் உள்ள மகரந்தங்களையும் கூந்தலுக்கு இட்டு மணம் ஊட்டல்வழக்கு. கூந்தலின் கீழ் உள்ள நெற்றியை 'அளகம் தரும் மதியின் பாகம்' என்றார். குளகச்செய்யுள். 4

acharya.org

1930. ***தொளை கட்டிய கிளை முட்டிய***
சுருதிச் சுவை அமுதின்,
கிளை கட்டிய கருவிக் கிளர்
இசையின், பசை நறவின்,
விளை கட்டியின், மதுரித்து எழு
கிளவிக் கிளி விழிபோல்,
களை கட்டவர் தளை விட்டு எறி
குவளைத் தொகை கண்டான்.

தொளை கட்டிய கிளை- *தொளை பொருந்திய புல்லாங்குழலிலிருந்து;* ***முட்டிய -*** *தாக்கி எழுப்பிய;* ***சுருதி -*** *காதால் கேட்டு அனுபவிக்கும் தன்மையதான;* ***சுவை அமுதின்-*** *சுவையுடைய இசை அமுதம் போலவும்;* ***கிளை கட்டிய கருவி -*** *நரம்புகள் இணைத்துக்கட்டப்பெற்ற யாழிலிருந்து;* ***கிளர் இசையின் -*** *உண்டாகின்ற இசையைப் போலவும்;* ***பசை நறவின் -*** *சாரமுள்ள தேனைப் போலவும்;* ***விளை கட்டியின் -*** *நன்றாக விளைந்த பாகுக் கட்டி போலவும்;* ***மதுரித்து எழு -*** *இனிமை உடையதாகி எழுகின்ற;* ***கிளவி -*** *பேச்சினை உடைய;* ***கிளி -*** *கிளி போல்பவளாகிய சீதையினது;* ***விழி போல் -*** *கண்களைப் போல;* ***களை கட்டவர் -*** *களை பறிப்பவர்;* ***தளைவிட்டு எறி -*** *வயலிலிருந்து வீசி எறிகின்ற;* ***குவளைத் தொகை கண்டான் -*** *குவளை மலர்களின்கூட்டத்தைப் பார்த்தான்.* *சீதையின் சொல்லினிமைக்குக் குழலிசை, யாழிசை, தேன், கட்டி என இவை உவமையாம்.களை பிடுங்குவார் எறிந்த கருங்குவளை மலர்கள் சீதையின் கண்போலத் தோன்றிய இராமனுக்குஎன்பதாகும்.*
5

1931. ***'அருப்பு ஏந்திய கலசத் துணை,***
அமுது ஏந்திய மத மா
மருப்பு ஏந்திய' எனல் ஆம் முலை,
மழை ஏந்திய குழலாள்,
கருப்பு ஏந்திரம் முதலாயின
கண்டாள்; இடர் காணாள்;
பொருப்பு ஏந்திய தோளானொடு
விளையாடினள், போனாள்.

'அருப்பு ஏந்திய கலசத்துணை - *அரும்பைத் தன் உச்சியில கொண்டுள்ள இரண்டுபொற்கலசங்கள்;* ***அமுது ஏந்திய மதமா ஏந்திய மருப்பு' -*** *அமுதைத் தன்னிடத்தே வைத்துக்கொண்டுள்ள மதச் செருக்குடைய ஆண் யானையின் உயர்ந்த தந்தங்கள்;* ***எனல் ஆம் முலை -*** *என்று சொல்லத்தக்கதாகிய முலைகளையும்;* ***மழை ஏந்திய குழலாள் -*** *மேகத்தை ஒத்தகூந்தலையும் உடைய சீதை;* ***கருப்பு ஏந்திரம் -*** *கரும்பாலை;* ***முதலாயின கண்டாள் -*** *முதலியவற்றை (அங்கங்கே) கண்டவளாய்;* ***பொருப்பு ஏந்திய தோளானொடு -*** *மலையை ஒத்த திண்ணிய தோளை உடைய இராமனோடு;* ***விளையாடினாள் போனாள் -*** *விளையாடிக்கொண்டுசென்றாள்.*

அரும்பு என்றது முலைக்காம்புகளை. அருப்பு - வலித்தல் விகாரம். எந்திரம் எனும் சொல்செய்யுளிசை நோக்கி ஏந்திரம் என நீண்டது. வழியிடைக் காட்சிகள் கண்டு சீதை

வேதனைதெரியாமல் மகிழ்ந்து சென்றாள் என்பதாம். ஏந்திய.....சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி. *6*

1932. பல் நந்து உகு தரளம் தொகு
படர் பந்திகள் படு நீர்
அன்னம் துயில் வதி தண்டலை,
அயல் நந்து உறை புளினம்,
சின்னம் தரும் மலர் சிந்திய
செறி நந்தனவனம், நன்
பொன் உந்திய நதி, கண்டு உளம்
மகிழ்தந்தனர், போனார்.

பல் நந்து உகு *- பல சங்குகள் சுக்கிய;* ***தொகு தரளம் படர் பந்திகள் படுநீர்*** *- திரண்ட முத்துகளின் தொடர்ந்த வரிசைகள் பொருந்திய நீர்த்துறைகளையும்;* ***அன்னம் துயில் வதி தண்டலை*** *- அன்னப் பறவைகள் தூங்குகின்ற சோலைகளையும்;* ***அயல் நந்து உறை புளினம்*** *- அருகேசங்குகள் தங்கியுள்ள மணல் மேடுகளையும்;* ***சின்னம் தரும் மலர் சிந்திய செறி நந்தனவனம்*** *- விடுபூவாக விழும் மலர்களைச் சிதறிய நெருங்கிய பூந்தோட்டங்களையும்;* ***நன் பொன் உந்தியநதி*** *- நல்ல பொற்பொடிகளைத் தள்ளுகின்ற ஆறுகளையும்;* ***கண்டு*** *- பார்த்து;* ***உளம் மகிழ்ந்தனர் போனார்*** *- மனம் மகிழ்ச்சி அடைந்தவர்களாய்ச் சென்றார்கள்.*

இராமன் கங்கை சேரும் முன் தமசா நதிக் கரையில் தங்கி, தேவ சுருதி, கோமதி என்னும்ஆறுகளைக் கடந்தான் என்று வால்மீகி கூறியது கருதி இங்கே 'படு நீர்' 'பொன் உந்திய நதி'என்றார் என்க. *7*

1933. கால் பாய்வன முது மேதிகள்,
கதில் மேய்வன, கடைவாய்
பால் பாய்வன; நறை பாய்வன
மலர்வாய் அளி படரச்
சேல் பாய்வன; கயல் பாய்வன;
செங் கால் மட அன்னம்
போல், பாய் புனல், மடவார் படி
நெடு நாடு அவை போனார்.

முது மேதிகள் *- கிழட்டு எருமைகள்;* ***கதிர் மேய்வன*** *- நெற்கதிர்களைமேய்ந்து;* ***கடைவாய் பால் பாய்வன*** *- தமது கடை வாயிலிருந்து (மணி பிடியாத அந்நெற்கதிர்களின் அரிசிப்) பால் ஒழுகப் பெற்றவையாய்;* ***கால் பாய்வன*** *- தமது கால்களால்(நீர்நிலைகளிற்) பாய்வனவாம்;* ***நறைபாய்வன மலர்வாய் அளிபடர*** *- தேன் ஒழுகப் பெற்றனவாய மலர்களிடத்து வண்டுகள் மேல் செல்லும்படி;* ***சேல்பாய்வன கயல் பாய்வன*** *- சேலும் கயலும் துள்ளிப் பாய்வனவாம்;* ***பாய் புனல்*** *- பாய்ந்து செல்லும் ஆற்றுநீரிலே;* ***செங்கால் மட அன்னம் போல்*** *- சிவந்த காலை உடைய பெண் அன்னப் பறவைகள்போல;* ***மடவார்*** *- பெண்கள்;* ***படி*** *- முழுகுகின்ற;* ***நெடு நாடு அவை போனார்*** *- நீண்ட கோசல தேசத்தைக் கடந்து சென்றார்கள்.*

கோசல நாட்டின் நீர்வளம் குறித்ததாம். நெற்கதிர் முற்றாப் பசுங்கதிர் ஆதலின், அதனை உண்ட மேதிகளின் வாயில் பால் சோர்ந்தது. அத்துடன் அம்மேதிகள் நீர்நிலைகளிற்பாய்கின்றன. வண்டுகள் மேல் எழுந்து செல்லும்படி மலர்களின் மேல் கயலும் மீனும் துள்ளுவன.அன்னப் பறவைகள் போல் பெண்கள் நீரில் மூழ்குகிறார்கள் என்று கோசல நாடு நீர்வளத்தால்மிக்குள்ளமையைப் புலப்படுத்தினார் என்க. *8* மூவரும் கங்கைக் கரை அடைய முனிவர்கள் காண வருதல்

கலிவிருத்தம்

1934. பருதி பற்றிய பல் கலன் முற்றினர்,
மருத வைப்பின் வளம் கெழு நாடு ஒரீஇ.
சுருதி கற்று உயர் தோமிலர் சுற்றுறும்
விரி திரைப் புனல் கங்கையை மேவினார்.

பருதி பற்றிய - சூரியனைப் போன்ற ஒளிபடைத்த; ***பல்கலன் -*** பல அணிகலன்களை; ***முற்றினர் -*** நிறைய அணிந்துள்ள மூவரும்; ***மருத வைப்பின் -*** வயல்நிலங்களாகிய செல்வமுடைய; ***வளம் கெழு நாடு ஒரீஇ -*** வளம் பொருந்திய நாடு கடந்து சென்று; ***சுருதி கற்று உயர் -*** வேதங்களை (இடையறாது) கற்று உயர்ந்த; ***தோம் இலர்-*** குற்றம் இல்லாத முனிவரர்; ***சுற்றுறும் -*** எப்பொழுதும் சுற்றி இருக்கப் பெற்ற; ***விரி திரைப்புனல் கங்கையை -*** விரிந்த அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய கங்கையாற்றை; ***மேவினார் -*** அடைந்தார்.

தாம் செய்ய வேண்டிய விரத நியமங்களைச் செய்துகொண்டு, இணையாகத் தங்குதற்கு ஏற்றஇடம் ஆதலாலும், தன்னை அடைந்தாரது பாவத்தைப் போக்குதலானும் முனிவரர் கங்கையைச் சுற்றித்தங்கித் தவம் செய்வாராயினர். ***9***

1935. கங்கை என்னும் கடவுள் திரு நதி
தங்கி வைகும் தபோதனர் யாவரும்,
'எங்கள் செல் கதி வந்தது' என்று ஏமுறா,
அம் கண் நாயகற் காண, வந்து அண்மினார்.

கங்கை என்னும் கடவுள் திருநதி - கங்கை என்று சொல்லப்படும் தெய்வத்தன்மைஉடைய அழகிய ஆற்றின் கரையில்; ***தங்கி வைகும் தபோதனர் யாவரும் -*** தங்கிஇருக்கின்ற முனிவர்கள் எல்லாரும்; ***'எங்கள் செல் கதி வந்தது' என்று ஏமுறா -*** எங்கள்மோட்ச மாகிய செல்லும் பேறு எதிர்ப்பட்டது என்று மனத்தின்கண் இன்பம் அடைந்து; ***அம்கண் நாயகன் காண-*** அருளுடைய கண்களை உடைய இராமனைக் காண்பதற்கு; ***வந்து அண்மினார் -*** வந்து அணுகினார்கள்.

பரம்பொருளே இராமனாக அவதரித்துள்ளமை உணர்ந்தவர் ஆதலின், 'எங்கள் செல்கதி வந்தது'என்று முனிவரர் இன்புற்றனர் என்க. கண்ணுக்கு அழகு, அருளாதலின் 'அம்'- அழகு எனப்பொருள்கொண்டது. ***10***

acharya.org

1936. பெண்ணின் நோக்கும் சுவையை, பிறர் பிறர்க்கு
எண்ணி நோக்கி இயம்ப அரும் இன்பத்தை,
பண்ணின் நோக்கும் பரா அமுதை, பசுங்
கண்ணின் நோக்கினர், உள்ளம் களிக்கின்றார்.

பெண்ணின் நோக்கும் சுவையை - பெண்ணிடத்துக் கருதப்படும் ஐம்புல இன்பத்தை; **பிறர் பிறர்க்கு -** ஒருவர் மற்றொருவர்க்கு; **எண்ணி -** நினைத்து; **நோக்கி -** பார்த்து; **இயம்ப அரும்** எடுத்துச் சொல்லமுடியாத; **இன்பத்தை -** இன்பச்சுவையை; **பண்ணில் நோக்கும் பராவமுதை -** இசைவடிவான வேதத்தினால் அறியப்படும் மேலானஅமுத வடிவான பரம்பொருளை; **பசுங்கண்ணின் -** குளிர்ந்த கண்களால்; **நோக்கினார் -** பார்த்து; **உள்ளம் களிக்கின்றார் -** மனம் மகிழ்ச்சியடைவாராயினர்.

"கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே உள" என்னும்குறளை (குறள். 1101.) நோக்கியது பெண்ணின் நோக்கும் சுவை என்பது. " கண்டு கேட்டு உற்றுமோந்து உண்டு உழலும் ஐங்கருவி கண்ட இன்பம் தெரிவு அரிய அளவு இல்லாச் சிற்றின்பம்...... கண்ட சதிர் கண்டொழிந்தேன், அடைந்தேன் உண் திருவடியே" (திவ்ய. 3328) என்னும்நம்மாழ்வார், பாசுரமும் காண்க. "ஐம்புலன்கள் ஆர வந்து என்னுள்ளே புகுந்த விசைமாலமுதப்பெருங்கடல்" என்றார் இறைவனை மணிவாசகரும் (திருவா. திருச்சதகம் - 26) "எவ்வாறொருவர்க்கு இசைவிப்பது (கந்தர் அநுபூதி 30) என்று அருணகிரியாரும், "இயம்பு அரும் இன்பத்தை"என்பதனோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. பண் என்பது இசையாம், இங்கு இசை வடிவானவேதம்.
11

1937. எதிர்கொடு ஏத்தினர்; இன் இசை பாடினர்;
வெதிர் கொள் கோலினர், ஆடினர்; வீரனை,
கதிர் கொள் தாமரைக் கண்ணனை, கண்ணினால்,
மதுர வாரி அமுது என, மாந்துவார்.

வெதிர் கொள் கோலினர்- மூங்கிலால் ஆகிய தண்டத்தை உடைய முனிவர்கள்; **வீரனை -** இராமனை; **கதிர் கொள் தாமரைக் கண்ணனை-** ஒளி படைத்த தாமரைக்கண்களை உடையவனை; **கண்ணினால் -** தங்கள் கண்களால்; **மதுர வாரி அமுது என -** இனிய பாற்கடல் தந்த அமுதம் போல; **மாந்துவார் -** உண்டு; **எதிர் கொடு -** வரவேற்று; **ஏத்தினர் -** துதித்து; **இன் இசை பாடினர் -** இனிய இசை பாடி; **ஆடினர் -** (ஆனந்தக் களிப்பால்) ஆடினர்.

மது ரவாரி - பாற்கடல். வெதிர் - மூங்கில் - ஏக தண்டம், திரி தண்டம் ஏந்துதல்முனிவர் இயல்பு. "முக்கோல் கொள் அந்தணர்" (கலித். 126:4) என்பது காண்க.
12

முனிவர் தவச் சாலைக்கு அழைத்துச் சென்று உபசரித்தல்

1938. மனையின் நீங்கிய மக்களை வைகலும்
நினையும் நெஞ்சினர் கண்டிலர் நேடுவார்,

அனையர் வந்துற, ஆண்ட எதிர்ந்தார்கள்போல்,
இனிய மா தவப் பள்ளிகொண்டு எய்தினார்.

மனையின் நீங்கிய மக்களை *- வீட்டை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற பிள்ளைகளை;* ***வைகலும்*** *- நாள்தோறும்;* ***நினையும் நெஞ்சினர்*** *- நினைகின்ற நெஞ்சத்தோடு;* ***கண்டிலர் நேடுவார்*** *- காணாது தேடுகின்றவர்கள்;* ***அனையர் வந்துற*** *- அப்பிள்ளைகள் திரும்பத் தாமே வந்து சேர;* ***ஆண்டு எதிர்ந்தார்கள் போல்*** *- அங்கே(அப்பிள்ளைகளை) எதிர்ப்பட்ட பெற்றோர்களைப் போல் (மகிழ்ச்சி கொண்டு);* ***இனியமாதவப் பள்ளி கொண்டு எய்தினார்*** *- இனிமையான தம்முடைய தவச் சாலைக்கு (மூவரையும்)அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்.*

வீட்டை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற மக்கள் திரும்பவந்துழிப் பெற்றோர் அடையும்மகிழ்ச்சி. இங்கே இராமபிரானைக் கண்ட முனிவரர் மகிழ்ச்சிக்கு உவமையாயிற்று. ***13***

1939. பொழியும் கண்ணின் புதுப் புனல் ஆட்டினர்;
மொழியும் இன் சொலின் மொய்ம் மலர் சூட்டினர்;
அழிவு இல் அன்பு எனும் ஆர் அமிர்து ஊட்டினர்;
வழியில் வந்த வருத்தத்தை வீட்டினர்.

கண்ணின் பொழியும் புதுப்புனல் ஆட்டினர் *- முனிவர் கண்களில் பொழிகின்ற கண்ணீராகிய புதிய நீரால் ஆட்டி;* ***மொழியும் இன்சொலின் மொய்ம்மலர் சூட்டினர்*** *- பேசுகின்ற இன்சொல்லாகிய நெருங்கிய மலர்களைச் சூட்டி;* ***அழிவு இல்*** *- கெடுதல்இல்லாத;* ***அன்பு எனும் ஆர் அமிர்து ஊட்டினர்*** *- அன்பு எனும் அரிய அமுதத்தைக் உண்ணக் கொடுத்து; (அம் முனிவர்),* ***வழியில் வந்த வருத்தத்தை*** *- (அம் மூவரும்) வழிநடையால் உடையராய வருத்தத்தை;* ***வீட்டினர்*** *- இல்லாதபடி போக்கினர்.*

முனிவர்கள் இராமன் முதலிய மூவர்க்கும் உண்டாகிய வழிநடை வருத்தம் போக்கியவாறு.கண்ணில் வழியும் நீரால் அவர்களைக் குளிப்பாட்டி, இன் சொற்களாகிய மலர்களைச் சூட்டி,அன்பாகிய அமுதூட்டிப் போக்கினர். மூன்றும் முறையே செயல், சொல், மனம் மூன்றாலும் அவர்கள்இராமன்பால் கொண்ட அன்பின் வெளிப்பாடாயின. ''புனையும் கண்ணி எனதுடைய வாசகம் சொல்மாலையே'' என்ற ஆழ்வார் பாசுரம் 'இன்சொலின் மொய்ம்மலர்' என்பதனோடு ஒத்தது. ''பொழிந்த உண்கண் நீர்ப் புதுப் புனல் சூட்டினார்'' என்ற நகர்நீங்கு படல அடிகளை (1820.) இங்குமுதலடியோடு ஒப்பு நோக்குக. ***14***

நாட் கடன் செய்து அமுதுண்ண முனிவர் இராமனை வேண்டுதல்

1940. காயும், கானில் கிழங்கும், கனிகளும்,
தூய தேடிக் கொணர்ந்தனர்; 'தோன்றல்! நீ
ஆய கங்கை அரும் புனல் ஆடினை,
தீயை ஓம்பினை, செய் அமுது' என்றனர்.

(அம் முனிவர்கள்), ***கானில்*** *- காட்டிலிருந்து;* ***காயும் கிழங்கும் கனிகளும் தூயதேடிக் கொணர்ந்தனர்*** *- காய், கிழங்கு, பழம் ஆகியவற்றைத் தூயவையாய்த் தேடிக் கொண்டுவந்தவர்களாய்; (இராமனை நோக்கி)* ***'தோன்றல்!*** *- யாவரினும் சிறந்து விளங்குபவனே!;* ***நீ-; ஆய கங்கை அரும் புனல் ஆடினை*** *- அப்படிப்பட்டகங்கையின் அரிய நீரில் முழுகியவனாய்;* ***தீயை ஓம்பினை*** *- எரியை வளர்த்து (வழிபாடு)முடித்து;* ***அமுது செய்*** *- உண்பாயாக;'* ***என்றனர்*** *- என்று சொன்னார்கள்.*

தோன்றல் - பிறர் அறியுமாறு புகழுடன் விளங்கலாம். ஆய கங்கை - தூயதாகிய கங்கைஎன்றவாறு. நீராடி, எரியோம்பி, அமுது செய்தல் நித்திய கரும நெறியாம்.
15

இராமன் சீதையோடு கங்கையில் நீராடுதல்

1941. மங்கையர்க்கு விளக்கு அன்ன மானையும்,
செங் கை பற்றினன், தேவரும் துன்பு அற,
பங்கயத்து அயன், பண்டு, தன் பாதத்தின்,
அம் கையின் தரும் கங்கையின் ஆடினான்.

மங்கையர்க்கு விளக்கு அன்ன மானையும் *- (இராமன்) பெண்களுக்குத் தீபம்போன்றவளாகிய சீதையையும்;* ***தேவரும் துன்பு அற-*** *தேவர்களும் துன்பம் நீங்கும்படியாக;* ***செங்கை பற்றினன்*** *- தன் சிவந்த கைகளாற் பிடித்துக் கொண்டு;* ***பங்கயத்து அயன்*** *- தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன்;* ***பண்டு*** *- முன்னொருகால்;* ***தன்பாதத்தின்*** *- திருமாலாகிய தன் திருவடிகளில்;* ***அம் கையின்*** *- பிரமனாகிய தன்கையில் உண்டாகிய கமண்டல நீரால்;* ***தரும்*** *- உண்டாக்கிய;* ***கங்கையின்*** *- கங்கை யாற்றில்;* ***ஆடினான்*** *- முழுகினான்.*

திருமால் திருவிக்கிரமனாக அவதாரம் எடுத்த பொழுது அப் பெருமானது திருவடி சத்தியலோகம் செல்ல, அங்கிருந்த அவர்தம் மகனாகிய பிரம தேவன் தன் தந்தையாரது திருவடி யென்றுகருதித் தன் கையில் உள்ள கமண்டல நீரால் பாதங்களை விளக்கி வழிபாடு செய்ய, அத்திருவடிநீரே கங்கையாறாகப் பெருகியது என்பது விஷ்ணு புராணம். தன்னிடத்துண்டாகிய கங்கையில் தானேமூழ்கினான் என்பதாம்.
16

1942. கன்னி நீக்க அருங் கங்கையும் கைதொழா,
'பன்னி நீக்க அரும் பாதகம், பாருளோர்,
என்னின் நீக்குவர்; யானும், இன்று என் - தந்த
உன்னின் நீக்கினென்; உய்ந்தனென் யான்' என்றாள்.

கன்னி நீக்க அருங் கங்கையும் *- அழியாத் தன்மை என்றும் நீங்குதல் இல்லாதகங்கையும்;* ***கைதொழா*** *- கைகளால் (இராமன்) வணங்கி;* ***'பாருளோர்*** *- இப் பூமியில் உள்ளோர்;* ***பன்னி நீக்க அரும் பாதகம்*** *- சொல்லிப் போக்க முடியாத பாவங்களை;* ***என்னின்*** *- என் மூலமாக; (முழுகி)* ***நீக்குவர்-*** *போக்கிக் கொள்வார்கள்;* ***யானும்*** *- நானும்; இன்று - இன்றைக்கு;* ***என்தந்த உன்னின்-*** *என்னைத் தந்த திருமாலாகிய உன்னால்;* ***நீக்கினென்*** *- (என்பாவங்களைப்) போக்கிக் கொண்டேன்;* ***யான் உய்ந்தனென்'*** *- நானும் பிழைத்தேன்;'* ***என்றாள்*** *- என்று சொன்னாள்.*

பிறர் செய்த பாவங்களைப் போக்கும் கங்கை இன்று தன்னைத் தந்த இறைவனாகிய இராமனேமுழுகியதால் தன் பாவங்களைப் போக்கிக் கொண்டு மகிழ்ந்தாளாகக்கூறினாள். **17**

1943. வெங் கண் நாகத் கரத்தினன், வெண் நிறக்
கங்கை வார் சடைக் கற்றையன், கற்புடை
மங்கை காண நின்று ஆடுகின்றான், வகிர்த்
திங்கள் சூடிய செல்வனின் தோன்றினான்.

வெங் கண் நாகத் கரத்தினன் - *கொடிய கண்ணை உடைய யானையின் துதிக்கை போன்றநீண்ட கைகளை உடையவனான இராமன்;* **வெண் நிறக் கங்கை வார் சடைக் கற்றையன் -** *வெண்மையான நிறமுடைய கங்கை ஒழுகப் பெறுகின்ற சடைத் தொகுதிகளை உடையவனாய்;* **கற்புடைமங்கை காண -** *கற்பிற் சிறந்த சீதை காணும்படியாக;* **நின் ஆடுகின்றான் -** *(நீரில்) நின்று நீராடுகின்றான்;* **வகிர்த்திங்கள் -** *பிளந்த சந்திரனை; (பிறையை)* **சூடிய -** *தலை மேல் சூடிய;* **செல்வனின் -** *சிவ பெருமானைப் போல;* **தோன்றினான் -** *தோற்றமளித்தான்.*

கங்கை யொழுகும் சடையோடு பார்வதி காண ஆடுகின்ற பரம சிவனைப் போல, இராமனும் சீதைகாணக் கங்கை நீர் ஒழுகுகின்ற சடையோடு ஆடுகின்றானாம். இங்கே ஆடுதல் என்பது சொல் அளவுக்கு சிவபெருமானோடு இராமனை ஒப்புறுத்தி இன்புறுத்துவதாம். அங்கே ஆடுதல் நடனம், இங்கே நீராடுதல்என்று பொருளால் வேறுபடும். மங்கை காணல், கங்கை நீர் ஒழுகும் சடை உடைமை இருவர்க்கும் பொது. **18**

1944. தள்ளும் நீர்ப் பெருங் கங்கைத் தரங்கத்தால்,
வள்ளி நுண் இடை மா மலராளொடும்,
வெள்ளி வெண் நிறப் பாற் கடல், மேலைநாள்,
பள்ளி நீங்கிய பான்மையின், தோன்றினான்.

தள்ளும் நீர்ப் பெருங் கங்கைத் தரங்கத்தால் - *மோதுகின்ற நீரை உடைய பெரியகங்கையின் அலைகளால்; (அங்கே சீதையோடு முழுகி எழுகின்ற இராமன்)* **வள்ளி நுண் இடை மாமலராளொடும் -** *கொடி போன்ற நுண்ணிய இடையை உடைய தாமரையில் வீற்றிருக்கும் திருமகளுடன்;* **வெள்ளி வெண்நிறப் பாற்கடல் -** *வெள்ளி போன்ற வெண்மையான நிறத்தை உடைய பாற்கடலில் மேல்;* **மேலைநாள் -** *முன்னொரு காலத்தில்;* **பள்ளி நீங்கிய பான்மையில் -** *அனந்தசயனத்தில் அறிதுயில் ஒழிந்து எழுந்து நின்ற தன்மை போல;* **தோன்றினான் -** *தோற்றமளித்தான்.*

கங்கை அலைகள் வெண்மையாய் உள்ளன. அதன்மேல் இராமனும் சீதையும் தோன்றுதல் திருப்பாற்கடலில் துயிலும் திருமால் திருமகளோடு எழுந்து நின்றாற் போலும்என்றார். **19**

1945. வஞ்சி நாண இடைக்கு, மட நடைக்கு
அஞ்சி அன்னம் ஒதுங்க, அடி அன்ன

கஞ்சம் நீரில் ஒளிப்ப, கயல் உக,
பஞ்சி மெல் அடிப் பாவையும் ஆடினாள்.

பஞ்சின் மெல்லடிப் பாவையும்- *செம் பஞ்சு போன்ற மென்மையான பாதங்களை உடையசீதையும்;* ***இடைக்கு வஞ்சி நாண -*** *தன்இடைக்கு வஞ்சிக் கொடி நாணப்பட்டுத்தோற்றொதுங்க;* ***மடநடைக்கு அன்னம் அஞ்சி ஒதுங்க -*** *அழகிய தன் நடைக்கு அன்னப் பறவைதோற்றுப் பயந்து பின்னிட;* ***அடி அன்ன கஞ்சம் நீரில் ஒளிப்ப -*** *தன் பாதம் போன்ற தாமரை தோற்றுத் தண்ணீரில் மறைந்துகொள்ள;* ***கயல் உக -*** *கயல் மீன்கள் (கண்ணுக்குத்தோற்றுக்) கெட;* ***ஆடினாள் -*** *நீராடினாள்.*

வஞ்சி, அன்னம், தாமரை, கயல் ஆகியவை நீரில் உள்ளவை. நீராடும் சீதையின்உறுப்புநலன் கண்டு அவை தோற்றதாகக் கற்பனை செய்தார். கயல் என்பதனால் கண்ணுக்குத் தோற்றுஎன்பது வருவிக்கப் பெற்றது. ***20***

1946. தேவதேவன் செறி சடைக் கற்றையுள்
கோசை மாலை எருக்கொடு கொன்றையின்
பூவும் நாறவள்; பூங்குழல் கற்றையின்
நாவி நாள்மலர் கங்கையும் நாளினாள்.

கங்கையும் - *கங்கா தேவியாகிய நதியும்;* ***தேவ தேவன் -*** *சிவ பிரானது;* ***செறி சடைக் கற்றையுள் -*** *செறிந்த சடைக் கற்றைக்குள்; (நெடுநாள் இருந்ததனால் உளதான)* ***கோவை மாலை எருக்கொடு -*** *எருக்கம் பூமாலைச் சரத்தோடு;* ***கொன்றையின்பூவும் -*** *கொன்றை மலர் மணமும்;* ***நாறலள் -*** *இப்பொழுது வீசப் பெறாதவனாய்* ***; பூங்குழல் கற்றையின் -*** *(சீதையின்) அழகமைந்த கூந்தல் தொகுதியில் உள்ள;* ***நாவி*** *- கத்தூரிப் புனுகு எண்ணெய் மணமும்;* ***நாள்மலர் -*** *அன்றலர்ந்த மலர்களின் மணமும்;* ***நாளினள் -*** *வீசப் பெற்றாள். சிவபிரான் சடையில் நெடுநாளாக உள்ள கங்கை அங்கே உள்ள கொன்றை, எருக்கு முதலிய மலர்மணம் வீசவேண்டியிருக்க, சீதை ஆடுதலால் அது நீங்கி சீதையின் கூந்தல் நாவி, மலர் மணம்வீசப் பெற்றவளாக ஆனாள் என்பது உயர்வு நவிற்சியணி. இக் கற்பனை முன்னும் வந்தது (42).* ***21***

1947. நுரைக் கொழுந்து எழுந்து ஒங்கி நுடங்கலால்
நரைத்த கூந்தலின் நங்கை மந்தாகினி,
உரைத்த சீதை தனிமையை உன்னுவாள்,
திரைக்கை நீட்டி, செவிலியின் ஆட்டினாள்.

நுரைக் கொழுந்து எழுந்து ஒங்கி நுடங்கலால் - *நுரைகளாகிய வெண்மையானகொழுந்துகள் நீரின்மேல் ஓங்கி எழுந்து வளைந்து சூழ்வதால்;* ***நரைத்த கூந்தலின் -*** *நரை பாய்ந்த கூந்தலை உடையாள் போல உள்ள;* ***நங்கை மந்தாகினி -*** *பெண்ணாகிய கங்கை;* ***உரைத்த -*** *பாராட்டப் பெறுகின்ற;* ***சீதை -*** *சீதையினது;* ***தனிமையை -*** *பெண்டிர் துணை இல்லாத தனிமையை;* ***உன்னுவாள் -*** *கருதுபவளாய்;* ***செவிலியின்*** *- செவிலித் தாய் போல;* ***திரைக் கை நீட்டி -*** *அலைகளாகிய கைகளை நீட்டி;* ***ஆட்டினாள் -*** *நீராட்டினாள்.*

கங்கை செவிலித்தாயாக இருந்து சீதையை நீராட்டுவதாகக் கற்பனை செய்தார். செவிலித்தாய் என்பதற்கு ஏற்பக் கங்கைக்கு நரைத்த கூந்தலாக நுரைக்கொழுத்தைக் கூறினார். "நரை விராவுற்ற நறுமென் கூந்தல் செம்முது செவிலியர்" (அகநா. 254) என்பதும்காண்க. *22*

1948. மங்கை வார் குழல் கற்றை மழைக் குலம்
தங்கு நீரிடைத் தாழ்ந்து குழைப்பன,
கங்கை யாற்றுடன் ஆடும் கரியவள்
பொங்கு நீர்ச் சுழி போவன போன்றவே.

மங்கை வார் குழல் கற்றை மழைக்குலம் - சீதையின் நீண்ட கூந்தல் தொகுதியாகியமேகக் கூட்டம்; **தங்கும் நீரிடைத் தாழ்ந்து குழைப்பன -** அவள் குளிக்கின்றநீரிடத்து உள் தாழ்ந்து சுழலுவன (எது போலும் எனில்); **கங்கையாற்றுடன் ஆடும் கரியவள் -** கங்கை யாற்றுடனே வந்து கலக்கின்ற யமுனா நதியின்; **பொங்கு நீர்ச்சுழி -** மேல்எழும்பிய கரிய நீர்ச்சுழிகள்; **போவன போன்ற -** போகின்ற தன்மை போலும்.

கங்கை வெண்ணிறமுடையது. யமுனை கருநிறம் உடையது. சீதையின் கூந்தல் முழுகுங்கால் நீரில்சுழலுதல் யமுனையின் சுழி போல் தோன்றுவதாகக் கற்பனை. கங்கையும் யமுனையும் கலக்கின்ற இடம் பிரயாகையாம். *23*

1949. சுழிபட்டு ஓங்கிய தூங்கு ஒலி ஆற்று, தன்
விழியின் சேல் உகள் வால் நிற வெள்ளத்து,
முழுகித் தோன்றுகின்றாள், முதல் பாற்கடல் -
அழுவத்து அன்று எழுவாள் எனல் ஆயினாள்.

சுழிபட்டு ஓங்கிய தூங்கு ஒலி ஆற்று - சுழிகள் உண்டாகப் பெற்று மேல் எழும்பிஅசைகின்ற பேரொலி உடைய கங்கை ஆற்றில்; **தன் விழியின்சேல் உகள் -** தன்கண்களைப் போல் மீன்கள் துள்ளுகின்ற; **வால் நிற வெள்ளத்து -** வெண்மையான நிறமுடையநீர்ப்பெருக்கில்; **முழுகித் தோன்றுகின்றாள் -** முழுகி எழும்புகின்ற சீதை; **முதல்-** ஆதி நாள்; **பாற்கடல் அழுவத்து -** பாற்கடற் பெருக்கிலே; **அன்று எழுவாள் -** அன்று தோன்றியவளாகிய திருமகள்; **எனல் ஆயினாள் -** என்று சொல்லும்படிதோன்றினாள்.

கங்கையின் வெண்ணீர்ப் பெருக்கில் முழுகி மேல் எழும் சீதை திருப்பாற்கடல் கடைந்தபோதுஅதன் பரப்பின் மேல் எழுந்த திருமகள் போல் வாள் ஆயினள் என்க. *24*

1950. செய்ய தாமரைத் தாள் பண்டு தீண்டலால்
வெய்ய பாதகம் தீர்த்து விளங்குவாள்
ஐயன் மேனி எலாம் அளைந்தாள், இனி,
வையம் மா நரகத்திடை வைகுமே?

acharya.org

செய்ய தாமரைத் தாள் பண்டு தீண்டலால் - *சிவந்த செந்தாமரை போலும்திருமாலின் (இராமனின்) திருவடிகள் பண்டு தொடப்பெறுதலால்;* ***வெய்ய பாதகம் தீர்த்து விளங்குவாள் -*** *உலகோரது கொடிய பாவங்களை எல்லாம் போக்கி விளங்குபவனாகிய கங்கை; (இப்போது இராமனாகிய திருமால் நீராடலால்)* ***ஐயன் மேனி எல்லாம் அளைந்தாள் -*** *இராமனது திருமேனி முழுதும் தீண்டப் பெற்றவளாக ஆனாள்;* ***இனி -*** *இனிமேல்;* ***வையம்-*** *கங்கையில் முழுகும் இவ் உலகம்;* ***மா நரகத்திடை வைகுமே -*** *கொடிய நரகத்திடத்துத் தங்கமோ (தங்காது).*

திருவடி பட்டது திருவிக்கிரமன் ஆனபோது. திருவடி அளவிலேயே கொடிய பாவங்களைப்போக்குபவன் இப்போது திருமேனி முழுதும் பட்டபடியால் வையத்தை நரகத்திலிருந்து நீக்குவாள்என்பது சொல்லவும் வேண்டுமோ என்றவாறாம். ***25***

இராமன் எரி வளர்த்து வழிபட்டு முனிவர் விருந்து ஏற்றல்

1951. துறை நறும் புனல் ஆடி, கருதியோர்
உறையுள் எய்தி, உணர்வுடையோர் உணர்
இறைவற் கைதொழுது, ஏந்து எரி ஓம்பி, பின்
அறிஞர் காதற்கு அமை விருந்து ஆயினான்.

(இராமன்) ***துறை நறும் புனல் ஆடி -*** *கங்கைத் துறையில் மணம் வீசும் நீரில்குளித்து;* ***கருதியோர் உறையுள் எய்தி -*** *வேத முனிவரர் தவச்சாலையை அடைந்து;* ***உணர்வுடையோர் உணர் -*** *ஞானிகளால் உணரப்படுகின்ற;* ***இறைவனைக் கை தொழுது -*** *பரம்பொருளைக் கை கூப்பி வணங்கி;* ***ஏந்து எரி ஓம்பி -*** *உயர்ந்துள்ள யாகாக்கினியைவழிபட்டு;* ***பின் -*** *பிறகு;* ***அறிஞர் -*** *ஞானியராய முனிவரது;* ***காதற்கு -*** *அன்பினுக்கு;* ***அமை விருந்து ஆயினான் -*** *பொருந்திய விருந்தினனாக ஆனான்-.*

இராமனும் பரம்பொருளை வழிபட்டான் என்பது நான் எடுத்துக்கொண்ட அவதாரத்துக்கு ஏற்ப, தன்னை மனிதனாகவே கருதிப் பரம்பொருளை வழிபட்டான் என்க. ***26***

1952. வருந்தித் தான் தர வந்த அமுதையும்,
'அருந்தும் நீர்' என்று, அமரரை ஊட்டினான்,
விருந்து மெல் அடகு உண்டு விளங்கினான் -
திருந்தினார் வயின் செய்தன தேயுமோ?

வருந்தி - *பாற்கடல் கடைந்து வருத்தமுற்று முயன்று;* ***தான் தர வந்தஅமுதத்தையும் -*** *தான் கொடுக்க வந்த அமுதத்தையும்;* ***அமரரை-*** *தேவர்களை;* ***'நீர் அருந்தும் -*** *நீங்கள் உண்ணுங்கள்' என்று;* ***ஊட்டினான் -*** *(தான் உண்ணாதுஅவர்களை) உண்பித்தவனாகிய இராமன்;* ***விருந்து -*** *முனிவர் இட்ட விருந்தாக;* ***மெல்அடகு -*** *மென்மையான கீரையை;* ***உண்டு விளங்கினான் -*** *உண்டான்;* ***திருந்தினார்வயின் செய்தன தேயுமோ -*** *மனம் செம்மைப்பட்டவர்களிடத்துச் செய்த செயல்கள் உயர்வு தாழ்வுபற்றிக் குறைபடுமோ? (படாது என்றபடி).*

acharya.org

தேவர் அமுதத்தையும் உண்ணாது தேவர்களை உண்பித்த இராமன், முனிவர்கள் இட்ட கீரைஉணவை விரும்பு உண்டது எவ்வாறு என்பதை இறுதி அடி விளக்குகிறது. மனம் செம்மைப்பட்டவர்கள்பொருளின் உயர்வு தாழ்வு கருத மாட்டார்கள். பொருளைக் கொடுத்தவர்களின் அன்பையே கருதி உயர்வாக ஏற்றுக்கொள்வார்கள். இராமன் முனிவர்களின் அன்பைக் கருதி அவர்கள் கொடுத்தசீரை உணவை அமுதிலும் சிறந்ததாக ஏற்றுக்கொண்டார். வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. *27*

acharya.org

குகப் படலம்

வனம் புகுந்த இராமன் குகனைத் தோழமை கொண்ட செய்தியை உணர்த்தும் பகுதியாதலின் குகப்படலம் எனப் பெயர் பெற்றது.

குகன் கையுறை ஏந்தி இராமனைக் காண வருதலும், இலக்குவன் மூலம் இராமனது அழைப்புப் பெற்று அவனைக் காணுதலும், கையுறைப் பொருளைத் தருதலும், தேனும் மீனுமாகிய அவற்றை அன்பினால் இராமன் ஏற்றுக்கோடலும், மறுநாள் நாவாயுடன் வருக என்ற இராமன் வார்த்தையை அவனது தனிமைத் துன்பம் நோக்கிக் கசிந்த மனத்தனாய் மறுத்துக் குகன் அங்கேயே இருத்தலும், அன்றிரவெல்லாம் கண்விழித்து நின்ற குகன் காலைக் கடன் முடித்த இராமன் ஆணையின் வண்ணம் நாவாய் கொண்டு வராது இராமனைத் தன் சிருங்கிபேர நகரிலேயே தங்க வேண்டுதலும், இராமன் மீண்டும் வரும்போது குகனிடத்திற்கு வருவதாகக் கூற, அதனை ஏற்று, குகன் நாவாய கொணர, மூவரும் ஏறிக்கங்கைக் கரையைக் கடத்தலும், சித்திரகூடத்திற்கு வழி வினாவிய இராமனுக்குத் தன்னையும் உடன் கொண்டு செல்லக் குகன் வேண்ட, இராமன் குகனை அவன் குடிகளுடன் இருக்கப் பணிக்க, குகன் விடைபெற, மூவரும் வனத்துள் செல்லுதலும் ஆகிய செய்திகள் இதனுள் கூறப் பெறுகின்றன.

குகனது அறிமுகம்

கலிவிருத்தம்

1953. ***ஆய காலையின், ஆயிரம் அம்பிக்கு***
நாயகன், போர்க் குகன் எனும் நாமத்தான்,
தூய கங்கைத் துறை விடும் தொன்மையான்,
காயும் வில்லினன், கல் திரள் தோளினான்.

ஆய காலையின் - அந் நேரத்தில்; **ஆயிரம் அம்பிக்கு நாயகன்-** ஆயிரம்நாவாய்களுக்குத் தலைவனும்; **தூய கங்கைத் துறை விடும் தொன்மையான் -** தூய்மையானகங்கைத் கரையில் நெடுங்காலமாகப் படகு விடும் தன்மை உடையவனும்; **காயும் வில்லினன் -** பகைவரைச் சீறி அழிக்கும் வில்லுடையவனும்; **கல் திரள் தோளினாள் -** மலை போல் திரண்ட தோளை உடையவனும் ஆகிய; **போர் -** போர்த் தொழிலில் வல்ல; **குகன் எனும்நாமத்தான் -** குகன் என்ற பெயரை உடையவன். குளகச் செய்யுள். 'இருந்த வள்ளலைக் காண வந்து எய்தினான்' *(1961)* என்னும் செய்யுள்அடியிற் சென்று முடியும். இனி வரும் செய்யுள்களில் குகனைப் பற்றிய அறிமுகத்தைத் தொடர்கிறார்கவிஞர். *1*

1954. ***துடியன், நாயினன், தோற் செருப்பு ஆர்த்த பேர் -***
அடியன், அல செறிந்தன்ன நிறத்தினான்,
நெடிய தானை நெருங்கலின், நீர் முகில்
இடியினோடு எழுந்தாலன்ன ஈட்டினான்.

(குகன்) **துடியன் -** துடி என்னும் பறை உடையவன்; **நாயினன் -** வேட்டைநாய்களை உடையவன்; **தோற் செருப்பு ஆர்த்த பேர் அடியன் -** தோலாற் செய்த மிதியடிஇறுக்கிய

பெரிய பாதங்களை உடையவன்; ***அல் செற்நிதன்ன நிறத்தினான் -*** *இருள்நெருங்கித் திரண்டால் ஒத்த கருநிறம் உடையவன்;* ***நெடிய தானை நெருங்கலின் -*** *தன்னுடையமிகப்பெரிய சேனை நெருங்கி வருதலின்;* ***நீர் முகில் -*** *பெய்யும் மேகம்;* ***இடியினோடு எழுந்தால் அன்ன ஈட்டினான் -*** *இடியோடு கூடி மேற் கிளம்பினாற் போன்ற தன்மைகொண்டவன்.*

மேகம் குகனுக்கும், இடி ஆர்ப்பரிப்பு அவன் சேனைக்கும் உவமையாம். வேட்டுவராதலின் துடி, நாய் முதலியன கூறப்பெற்றன. ***2***

1955. கொம்பு துத்தரி கோடு அதிர் பேரிகை
பம்பை பம்பு படையினன், பல்லவத்து
அம்பன், அம்பிக்கு நாதன், அழி கவுள்
தும்பி ஈட்டம் புரை கிளை சுற்றத்தான்.

கொம்பு - *ஊது கொம்பு;* ***துத்தரி -*** *துத்தரி என்னும் பறை;* ***கோடு-*** *சங்கு;* ***அதிர்பேரிகை -*** *ஒலிக்கின்ற பெருமுரசு;* ***பம்பை -*** *இருதலைப் பறை முதலிய;* ***பம்பு படையினன் -*** *வாத்தியங்கள் நிரம்பிய சேனையை உடையவன்;* ***பல்லவத்து அம்பன்-*** *தளிர் போலச் சிவந்த நிறம் படைத்த அம்பினை உடையவன்;* ***அம்பிக்கு நாதன் -*** *நாவாய்களுக்குத் தலைவன்;* ***அழிகவுள் தும்பி ஈட்டம் புரை கிளை சுற்றத்தான் -*** *மதநீர் பெருகுகின்ற யானைத் தொகுதியை ஒத்த உறவினர்களால் சுற்றப்பட்டவன்.*

கொம்பு முதலியன வேடரின் வாத்திய விசேடம், பல்லவம் என்பதே அம்பு என்னும் பொருள்உடையது ஆதலின் பல்லவமாகிய அம்பு எனலும் ஆம். 'கூர்ப்புறு பல்லவம் கொண்ட தூணி' என்பது கந்தபுரானம். 'ஆயிரம் அம்பிக்கு நாயகன்' (1953.) என்றவர் மீண்டும் அம்பிக்கு நாதன் என்றது இராமபிரானுக்குக் குகன் உதவும் தன்மையில் அம்பி சிறப்பிடம் பெறுதலின் பலவிடங்களிலும்கூறுவர்.
3

1956. காழம் இட்ட குறங்கினன், கங்கையின்
ஆழம் இட்ட நெடுமையினான், அரை
தாழ விட்ட செந் தோலன், தயங்குறச்
சூழ விட்ட தொடு புலி வாலினான்.

காழம் இட்ட குறங்கினன் - *காழம் என்னும் ஒருவகை உடையை இறுக அணிந்த துடையைஉடையவன்;* ***கங்கையின் ஆழம் இட்ட நெடுமையினான் -*** *கங்கையின் ஆழத்தைக் கண்டறிந்தபெருமை படைத்தவன்;* ***அரை தாழ விட்ட செந்தோலன் -*** *இடுப்பிலிருந்து கீழே தொங்கவிடப்பட்ட சிவந்த வார்ப்பட்டை உடையவன்;* ***தயங்குற -*** *விளங்கும்படி;* ***சூழவிட்ட -*** *இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிய;* ***தொடு புலி வாலினான் -*** *ஒன்றோடொன்றசேர்த்துக் கட்டப் பெற்ற புலி வாலை உடையவன்.*

காழம் எனப்து இடுப்பிலிருந்து தொடைவரை அணியும் சிறிய காற்சட்டை. காழகம் எனவும்வரும. அரையிலிருந்து தொங்கவிடப்பெற்ற செந்திறத் தோலாகிய வார்ப் பட்டை அம்பு முதலியனதீட்டுதற்காம் என்க. புலிவால்களை ஒன்றோடொன்று பிணைத்து இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டியுள்ளான். ***4***

acharya.org

1957. ***பல் தொடுத்தன்ன பல் சூல் கவடியன்,***
கல் தொடுத்தன்ன போலும் கழலினான்,
அல் தொடுத்தன்ன குஞ்சியன், ஆளியின்
நெற்றொடு ஒத்து நெரிந்த புருவத்தான்.

பல் தொடுத்து அன்ன சூல் பல் கவடியன் - *பற்களைத் தொடுத்தாற் போன்றஉட்குடைவான பல பலகறைகளை அணிந்தவன்;* ***கல் தொடுத்து அன்ன போலும் கழலினான் -*** *கற்களை ஒன்று சேர வைத்தாற் போன்ற திண்ணிய வீரக்கழலை உடையவன்;* ***அல் தொடுத்தன்ன குஞ்சியன் -*** *இருளைப் பின்னினாற் போன்ற கரிய தலை மயிரை உடையவன்;* ***ஆளியின்நெற்றொடு ஒத்து தெரிந்த புருவத்தான் -*** *ஆளிச் செடியின் வற்றி உலர்ந்த காயைப் போன்றுநெறிப் புடைய புருவத்தை உடையவன்.*

கவடி - பலகறை. சோழி எனவும் வழங்கும். தற்காலத்துக் குறவர்கள் இவ்வகை மணிகளைச்கோத்தணிதல் கண்கூடு. ஆடவர் தலைமயிரைக் குஞ்சி என்றல் வழக்கு. ஆளி நெற்று புருவ நெரிப்புக்குஉவமையாம். ***5***

1958. ***பெண்ணை வன் செறும்பின் பிறங்கிச் செறி***
வண்ண வன் மயிர் வார்ந்து உயர் முன் கையன்,
கண் அகன் தட மார்பு எனும் கல்லினன்,
எண்ணெய் உண்ட இருள் புரை மேனியான்.

பெண்ணை வன் செறும்பின் பிறங்கிச் செறி - *பனைமரத்தினது வலிய சிறாம்பு போலவிளங்கி நெருங்கியுள்ள;* ***வண்ண வன் மயிர் -*** *கருநிறம் படைத்த வலிய மயிர்கள்;* ***வார்ந்து உயர் முன் கையன் -*** *நீண்டு ஒழுகப்பெற்றுள்ள முன்கையை உடையவன்;* ***கண் அகன்தடமார்பு எனும் கல்லினன் -*** *இடமகன்ற விசாலமான மார்பு என்கின்ற கல்லினை உடையவன்;* ***என்ணெய் உண்ட இருள்புரை மேனியன் -*** *எண்ணெய் பூசப் பெற்ற இருளை ஒத்த கரிய பளபளப்பானஉடம்பை உடையவன்.*

பனஞ்செறும்பு கருமைக்கும், மேல் குத்தி நிற்கும் தன்மைக்கும், முன்கை மயிர்க்கும்உவமையாம். "இரும்பனஞ் செறும்பின் அன்ன பரூஉ மயிர்" "பனஞ் செறும்பு அன்ன பன் மயிர்முன்கை" என்பனவற்றை நோக்குக.
6

1959. ***கச்சொடு ஆர்த்த கறைக் கதிர் வாளினன்,***
நச்சு அராவின் நடுக்குறு நோக்கினன்,
பிச்சராம் அன்ன பேச்சினன், இந்திரன்
வச்சிராயுதம் போலும் மருங்கினான்.

கச்சொடு ஆர்த்த - *அரைக்கச்சிலே கட்டிய;* ***கறை கதிர் வாளினான் -*** *இரத்தக் கறை படிந்துள்ள ஒளிபடைத்த வாளை உடையவன்;* ***நச்சு அராவின் -*** *விடம்பொருந்திய பாம்பைப் போல;* ***நடுக்குறு நோக்கினன் -*** *பிறர் நடுக்கம் அடைகின்றகொடிய கண் பார்வை உடையவன்;* ***பிச்சாரம் அன்ன பேச்சினன் -*** *பித்தர்களைப் போலஒன்றுக் கொன்ற தொடர்பில்லாமல் பேசக்கூடிய பேச்சினை உடையவன்;* ***இந்திரன்***

வச்சிராயுதம் போலும் மருங்கினான் - தேவேந்தி ரனது வச்சிராயுதம் போல மிகவும் உறுதியான இடுப்பை உடையவன்,

வேடர்கள் என்பதால் தெளிவற்ற பேச்சை உடையவன் என்றார். நடுப்பகுதி சிறந்து இரண்டுபக்கமும் பெருத்து இருப்பதனால் வச்சிரப்படை போலும் இடுப்பு என்றார்.
7

1960. ஊற்றமே மிக ஊனொடு மீன் நுகர்
நாற்றம் மேய நகை இல் முகத்தினான்,
சீற்றம் இன்றியும் தீ எழ நோக்குவான்,
கூற்றம் அஞ்சக் குமுறும் குரலினான். [1]

ஊற்றமே மிக - வலிமை மிகும்படி; **ஊனொடு மீன் நுகர் -** விலங்குகளின்இறைச்சியோடு மீனையும் தின்று; **நாற்றம் மேய -** புலால் நாற்றம் பொருந்திய; **நகை இல் முகத்தினான் -** சிரிப்பு என்பது சிறிதும் இல்லாத (கடு கடுப்பான) முகத்தினைஉடையவன்; **சீற்றம் இன்றியும் -** கோபம் இல்லாத போதும்; **தீ எழ நோக்குவான் -** கனல் கக்குமாறு பார்ப்பவன்; **கூற்றம் அஞ்சக் குமுறும் குரலினான் -** இயமனும் பயப்படும்படிஅதிர்ந்து ஒலிக்கின்ற குரலை உடையவன். புலால் நாறும் வாய், சிரிப்பற்ற முகம், கனல் பார்வை, இடிக்குரல் என்று வேட்டுவச்சாதி இயல்புக் கேற்பக் குகன் தன்மைகளைக் கூறினார். கூற்றம் - உம்மைதொக்கது.
8

1961. சிறுங்கிபேரம் எனத் திரைக் கங்கையின்
மருங்கு தோன்றும் நகர் உறை வாழ்க்கையன்,
ஒருங்கு தேனொடு மீன் உபகாரத்தன்,-
இருந்த வள்ளலைக் காண வந்து எய்தினான்.

சிருங்கி பேரம் என - சிருங்கி பேரம் எனப் பெயர் பெற்று; **திரைக் கங்கையின் -** அலை வீசும் கங்கை யாற்றின்; **மருங்கு தோன்றும் நகர்-** பக்கத்தில் தோன்றுகின்ற நகரிலே; **உறை வாழ்க்கையன் -** தங்கி வாழ்கின்ற வாழ்க்கையை உடையவன் ஆகிய அவன்; **இருந்த வள்ளலை -** (முனிவர் தவச்சாலையில்)தங்கியிருந்த இராமபிரானை; **காண -** காண்பதற்கு; **ஒருங்கு தேனொடு மீன்உபகாரத்தன்-** ஒரு சேரத் தேனும் மீனும் என்ற கையுறைப் பொருளை ஏந்தியவனாய்; **வந்துஎய்தினான்-** வந்து சேர்ந்தான்.

சிருங்கி பேர நகர் அரசன் குகன், அயோத்தி அரசனாகிய இராமனைக் கையுறைப் பொருளாகத்தேனும் மீனும் கொண்டு காண வந்தான். "குகன் எனும் நாமத்தன்' (1053.) என்பது முதல் இதுவரைகுகனது தன்மையும் வடிவும் கூறி, அவன் இராமனைக் காண வந்தான் எனமுடித்தார். *9*

இராமன் இருந்த தவச்சாலையைக் குகன் அடைதல்

1962. சுற்றம் அப் புறம் நிற்க, சுடு கணை
வில் துறந்து, அரை வீக்கிய வாள் ஒழித்து,

அற்றம் நீத்த மனத்தினன், அன்பினன்,
நல் தவப் பள்ளி வாயிலை நண்ணினான்.

சுற்றம் அப்புறம் நிற்க - உடன் வந்த வேட்டுவச் சுற்றம் வேறொரு பக்கத்தில்ஒதுங்கிநிற்க; **சுடு கணை வில் துறந்து -** பகைவரை அழிக்கும் அம்பையும் வில்லையும்விலக்கி வைத்து; **அரை வீக்கிய வாள் ஒழித்து-** இடைக்கச்சில் கட்டப்பெற்றவாளையும் நீக்கி; **அற்றம் நீத்த மனத்தினன்-** பொய்யற்ற தூய மனம் உடையவனாய்; **அன்பினன்-** இராமன்பால் கொண்ட சிறந்த பக்தி உடையவனாய்; **நல் தவப் பள்ளிவாயிலை நண்ணினான் -** நல்ல தவச்சாலையின் வாயிலை அடைந்தான்.

முனிவர் வாழும் இடத்துக்கு அருகில் உள்ளவன் ஆதலின், குகன் முனிவரது தவச்சாலையைஅனுகும்போது எவ்வாறு அணுகல் வேண்டும் என்பது அறிந்தவன். அன்றியும் இராமபக்தியுடன்செல்கின்றவன் வேட்டைக்குச் செல்வான் போல வில், அம்பு, வாள் ஆகியவற்றுடனும், சேனையுடனும் செல்லல் ஆகாதன்றோ? ஆதலின், அவற்றையெல்லாம் ஒழித்து அடக்க ஒடுக்கத்துடன்சென்றான் என்றார். *10*

குகன் இலக்குவனுக்குத் தன்னை அறிவித்தல்

1963. **கூவாமுன்னம், இளையோன் குறுகி, 'நீ**
ஆவான் யார்?' என, அன்பின் இறைஞ்சினான்;
'தேவா! நின் கழல் சேவிக்க வந்தனென்;
நாவாய் வேட்டுவன், நாய் அடியேன்' என்றான்.

கூவா முன்னம் - குகன் அழைப்பதற்கு முன்னமே; **இளையோன் குறுகி -** இலக்குவன் அவனைச் சென்றடைந்து; **'நீ ஆவான் யார்' என -** நீ யார்? என்று வினாவ; **அன்பின் இறைஞ்சினான் -** அன்போடு குகன் அந்த இலக்குவனை வணங்கினான்; (முன் அறியாதவன் ஆதலின் அவனையே இராமனாகக் கருதி) **'தேவா! -** அரசனாகிய தெய்வமே!; **நாய் அடியேன் -** நாய் போலக் கீழான அடிமையாகிய; **நாவாய் வேட்டுவன் -** கங்கையைக்கடக்க ஓடங்களை உடைய வேட்டுவச் சாதியினனாகிய குகனாவேன்; **நின் கழல்சேவிக்க வந்தனன்-** உனது திருவடிகளை வணங்கும் பொருட்டு வந்தேன்;' **என்றான்-.**

குகன் அழைப்பதற்கும் இலக்குவன் அங்கே வருதற்கும் இடையே கால இடைவெறியின்மையைஅறிவிக்கக் 'கூவா முன்னம்' என்றார். இராமனைச் சேவிக்க வந்த குகன் இலக்குவனையே இராமனாகநினைத்துத் 'தேவா! நின் கழல் சேவிக்க வந்தனன்' என்பது குழந்தைத் தன்மையான மாசற்றகுகனது அன்பின் பொலிவை எடுத்துக் காட்டும். *11*

இலக்குவன் குகன் வரவை இராமனுக்கு அறிவித்தல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1964. **'நிற்றி ஈண்டு' என்று, புக்கு**
நெடியவன் - தொழுது, தம்பி,
'கொற்றவ! நின்னைக் காணக் குறுகினன்,

நிமிர்ந்த கூட்டச்
சுற்றமும், தானும்; உள்ளம் தூயவன்;
தாயின் நல்லான்;
எற்று நீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை; குகன்
ஒருவன்' என்றான்.

தம்பி - இராமனது தம்பியாகிய இலக்குவன்; **'நிற்றி ஈண்டு' என்று -**குகனைப் பார்த்து இங்கேயே நில் என்று சொல்லி; **புக்கு -** (இராமன் இருந்ததவச்சாலையில் உள்ளே) புகுந்து; **நெடியவன் தொழுது -** பெருமையிற் சிறந்துயர்ந்த இராமனைவணங்கி; **'கொற்றவ -** அரசனே!; **உள்ளம் தூயவன் -** மனத்தால்பரிசுத்தமானவன்; **தாயின் நல்லான் -** தாயைக் காட்டிலும் மிக்க அன்பையுடைய நல்லவன்; **எற்று நீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை -** மோதுகின்ற நீரை உடைய கங்கையாற்றில் செல்லும் மரக்கலங்களுக்குத் தலைவன்; **குகன் ஒருவன்-** குகன் என்ற பெயரை உடைய ஒருவன்; **நிமிர்ந்த கூட்டச் சுற்றமும் தானும் -** பெருந்திரளாக உள்ள உறவினரும் தானுமாக; **நின்னைக் காணக் குறுகினன்! -** உன்னைக் காணும் பொருட்டு வந்துள்ளான்; **என்றான்-.**

அரசரைக் காணச் செவ்வியறிந்து செல்லல் முறை ஆதலின், குகனை வெளியே நிறக்ச்செய்து, இராமன்பால் தெரிவிக்கச் சென்றான் இலக்குவன். பார்த்த அளவில் தன்னையேஇராமனாக எண்ணும் குகனது வெள்ளை உள்ளத்தை அறிந்தபடியால் 'உள்ளம் தூயவன்' என்று முதலிற்கூறினான். உண்ணுதற்குரிய பொருள்களை என்றும் எடுத்துவருதல் தாயின் தன்மையாதலின் 'தேனும்மீனும் கொண்டணுகிய குகனது தாயன்பைக் கருதித் 'தாயின் நல்லான்' என்றான். நாம்கங்கையைக் கடத்தல் வேண்டும் ஆதலின், இவனது தோழமை நமக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது என்பதைப் புலப்படுத்த 'நாவாய்க்கு இறை' என்றான். இங்ஙனம் இராமன் ஏற்றுக்கொள்ளும் முன்னரேஇலக்குவன் குகனது தோழமையை ஏற்று அங்கீகரித்தான் என்னும்படி இவ்வறிமுகம் அமைந்துள்ளதுஅறிந்து இன்புறத்தக்கது. *12*

குகன் இராமனைக் கண்டு பணிந்து கையுறைப் பொருளை ஏற்க வேண்டுதல்

1965. அண்ணலும் விரும்பி, 'என்பால்
அழைத்தி நீ அவனை' என்ன,
பண்ணவன், 'வருக' என்ன,
பரிவினன் விரைவில் புக்கான்;
கண்ணனைக் கண்ணின் நோக்கிக்
கனிந்தனன்; இருண்ட குஞ்சி
மண் உறப் பணிந்து, மேனி
வளைத்து, வாய் புதைத்து வின்றான்.

அண்ணலும் - இராமனும்; **விரும்பி -** குகனை மனத்தால் விரும்பி; **'நீஅவனை என்பால் அழைத்தி' என்ன -** இலக்குவா? நீ அக்குகனை என்னிடம் அழைத்து வருக என்றுசொல்ல; **பண்ணவன் -** பண்பிற் சிறந்த இலக்குவன்; **'வருக' என்ன-** (குகனே) வருக என்று அழைக்க; **பரிவினன் -** (அக்குகனும்) மனத்தில் அன்பு மிக்கவனாய்; **விரைவில் புக்கான் -** வேகமாக உள்ளே புகுந்து; **கண்ணனை -** கண்ணழகுடைய

acharya.org

இராமனை; ***கண்ணின் நோக்கிக் களித்தனன் -*** *தன் கண்களால் பார்த்து மகிழ்ச்சி அடைந்து;* **இருண்ட குஞ்சி -** *இருள் நிறமான தலைமுடி;* **மண் உறப் பணிந்து** *- பூமியில் விழுமாறுவிழுந்து வணங்கி;* **மேனி வளைத்து -** *உடம்பைக் குறுக்கிக் கொண்டு;* **வாய் புதைத்து -** *வாயினைக் கைகளால் மூடிக் கொண்டு;* ***நின்றான்-.*** *பெரியோரைத் தரிசிப்பார் அடக்க ஒடுக்கமாக நிற்கும்முறையில் இராமனாகிய தெய்வத்தின் முன்னிலையில் குகன் நின்றமை அறியத் தக்கது. "அடக்கம்என்பது அடங்கி ஒழுகும் ஒழுக்கம். அது பணிந்த மொழியும் தணிந்த நடையும் தனை மடக்கலும் வாய்புதைத்தலும் முதலாயின" என்னும் பேராசிரியர் உரை இங்கு அறியத் தக்கது (தொல். பொருள்.மெய்ப். 12) பண்ணவன் - வலிமை உடையவன் எனலும் ஆம்.*
13

இராமன் குகனை, 'இரு' என, அவன் தான் கொணர்ந்தகையுறைப் பொருளை அறிவித்தல்

1966. 'இருத்தி ஈண்டு' என்னலோடும்
இருந்திலன்; எல்லை நீத்த
அருந்தியன், 'தேனும் மீனும்
அமுதினுக்கு அமைவது ஆகத்
திருத்தினென் கொணர்ந்தேன்; என்கொல்
திருஉளம்?' என்ன, வீரன்
விருத்த மாதவரை நோக்கி முறுவலன்,
விளம்பலுற்றான்;

'ஈண்டு இருத்தி' என்னலோடும் - *இங்கே அமர்வாயாக என்று இராமன் கூறியஅளவிலும்;* **இருந்திலன்-** *தன்னடக்கத்தால் இருந்தானில்லை;* **எல்லை நீத்தஅருத்திலன் -** *அளவு கடந்த அன்புடையனாய்;* **'அழுதினுக்கு அமைவதாகத் தேனும் மீனும்திருத்தினென் கொணர்ந்தேன் -** *தேவரீருக்கு உணவாகப் பொருந்தும்படி தேனையும், மீனையும்தூய்மை செய்து ஆராய்ந்து கொண்டு வந்துள்ளேன்* **; திரு உளம் என்கொல்? என்ன -** *தங்கள்மனக்கருத்து யாதோ?' எனக் கூறி நிற்க;* **வீரன் -** *இராமன்;* **விருத்த மாதவரைநோக்கி -** *வயது முதிர்ந்த முனிவர்களைப் பார்த்து;* **முறுவலன் -** *இளஞ்சிரிப்புச் செய்தவனாய்;* **விளம்பல் உற்றான் -** *சொல்லத் தொடங்கினான்.*

தவத்தோர் உண்ணத்தகாத தேனையும் மீனையும் அன்போடு குகன் கொடுக்கின்றான். அருகேமுனிவர்கள் இராமன் என்செய்வானோ என்று கருதும் அகக்குறிப்பு உடையவராக ஆயினமை கண்டு,அவர்களுக்கும் குகனது அன்பின் பெருக்கை உணர்த்துமுகத்தான் இளநகை செய்து கூறுவானாயினன்என்க.
14

இராமன் குகனது அன்பைப் பாராட்டுதல்

1967. 'அரிய, தாம் உவப்ப, உள்ளத்து
அன்பினால் அமைந்த காதல்
தெரிதரக் கொணர்ந்த என்றால்,
அமிழ்தினும் சீர்த்த அன்றே?

பரிவினின் தழீஇய என்னின்
பவித்திரம்; எம்மனோர்க்கும்
உரியன; இனிதின் நாமும்
உண்டனெம் அன்றோ?' என்றான்.

'அரிய - *அருமையான பொருள்கள்;* ***தாம் உவப்ப*** - *தாம் மகிழ்ச்சியடைதற்குத் காரணமானவை;* ***உள்ளத்து அன்பினால் அமைந்த காதல் தெரிதரச்கொணர்ந்த*** - *மனத்துள்ளே இருக்கின்ற அன்பின் முதிர்ச்சியாகிய பக்தி அனைவர்க்கும்புவப்படுமாறு கொண்டு வரப்பட்டவை;* ***என்றால்*** - *என்று ஆகுமானால்;* ***அமிழ்தினும்சீர்த்த அன்றே?*** - *தேவர் அமுதத்தைக் காட்டிலும் சிறப்புடையவை அல்லவா;* ***பரிவினில் தழீஇய என்னின் பவித்திரம்*** - *எப்பொருளும் அன்பினால் கொண்டு வரப்பட்டவை என்றால்அவை தூய பொருள்களே;* ***எம்மனோர்க்கும்*** - *எம்போன்ற தவம் மேற்கொண்டவர்களுக்கும்;* ***உரியன*** - *ஏற்றுக் கோடற்குரியனவே;* ***இனிதின் நாமும் உண்டனெம் அன்றோ?'*** - *இனிமையாக நாமும் உண்டதற்குச் சமானம் ஆகும் அன்றோ;'* ***என்றான்-.***

கையுறைப் பொருள்கள் யாதாயினும் கிடைத்தற்கரியதாக, கொணர்வார் தம் மகிழ்ச்சிக்குரியதாக இருப்பினும் அன்பின் முதிர்வால் பக்தி புலப்பட அளிக்கப் பெறுமானால் அவை அமுதினும்மேலானவை. தூய்மையும் தூய்மையின்மையும் அன்பினைப் பொறுத்ததே ஆகும். அன்பினால் குகன் கொடுத்த பொருள்கள் தவத்தோர்க்காகாத தேனும் மீனும் ஆயினும் அன்பு கலத்தலால்தூய்மையுடையதாய் ஏற்றுக்கொளற்பாலவே யாகும் - என்றான் இராமன். முனிவர்களையும் நிறைவு செய்துகுகனையும் முழுமையான மனநிறைவுக்கு உரியவனாக ஆகும் வகையில் இராமனது உரை அமைந்தது அறிந்துஇன்புறுதறகுரியது. வாயால் உண்பதைவிட மனத்தால் ஏற்றுக்கோடல் அன்புடையாரிடத்துஉயர்ந்துவிடுகிறது. ***15***

இராமன் குகனை நோக்கி 'நாளை விடியலில்நாவாய் கொண்டு வருக' எனல்

1968. சிங்க ஏறு அனைய வீரன்,
பின்னரும் செப்புவான், 'யாம்
இங்கு உறைந்து, எறி நீர்க் கங்கை
ஏறுதும் நாளை; யாணர்ப்
பொங்கும் நின் சுற்றத்தோடும்
போய் உவந்து, இனிது உன் ஊரில்
தங்கி, நீ நாவாயோடும்
சாருதி விடியல்' என்றான்.

சிங்க ஏறு அனைய வீரன் பின்னரும் செப்புவான் - *ஆண்சிங்கத்தை ஒத்த இராமன்மேலும் கூறுவான்;* ***'யாம் இங்கு உறைந்து நாளை எறி நீர்க் கங்கை ஏறுதும்*** - *நாங்கள்இத்தவச்சாலையில் தங்கியிருந்து நாளைக்கு அலைவீசும் கங்கையாற்றைக் கடந்து செல்ல எண்ணியுள்ளோம் (ஆதலின்);* ***நீ-; யாணர்ப் பொங்கும் நின் சுற்றத்தோடும் போய்-*** *புதுமை நிரம்பிய உன் உறவினர்களோடும் சென்று;* ***உன் ஊரில் உவந்து இனிது தங்கி*** - *உன்னடைய நகரத்திலே மன மகிழ்ச்சியோடு இனிமையாகத்*

தங்கியிருந்து; ***விடியல்*** *- நாளைவிடியலில்;* ***நாவாயோடும் சாருதி*** *- மரக்கலங்களோடும் வருவாயாக;'* ***என்றான்-.***

குகனைத் தொடர்ந்து புதிய புதிய உறவினர்கள் மேலும் மேலும் வந்த வண்ணம் இருத்தலின், 'யாணர்ப் பொங்கும் நின் சுற்றம்' என்றான். புதியராய் வந்தாரைக் காணப் பலரும் வருதல்உலகியல்பு. ***16***

குகனது விண்ணப்பம்

1969. கார் குலாம் நிறத்தான் கூற,
காதலன் உணர்த்துவான், 'இப்
பார் குலாம் செல்வ! நின்னை,
இங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை
ஈர்கிலாக் கள்வனேன் யான்,
இன்னலின் இருக்கை நோக்கித்
தீர்கிலேன்; ஆனது, ஐய!
செய்குவென் அடிமை' என்றான்.

கார் குலாம் நிறத்தான் கூற *- மேகம் போல் உள்ள கரு நிறம் உடையதிருமேனியனாகிய இராமன் இவ்வாறு கூற;* ***காதலன் உணர்த்துவான்*** *- அவனிடத்தில் பேரன்புகொண்ட குகன் சொல்வான்;* ***'இப் பார் குலாம் செல்வ!*** *- இந்தப் பூமி முழுவதும் ஆளும்செல்வத்துக் குரியவனே!'* ***நின்னை*** *- உன்னை;* ***இங்ஙனம் பார்த்த கண்ணை*** *- இவ்வாறு சடைமுடிக் கோலத்தோடு பார்த்த கண்களை;* ***ஈர்கிலாக் கள்வனேன் யான்*** *- இதுகாறும் பிடுங்கி எறியாமல் உன்பால் அன்புடையவன் போல நடிக்கின்ற திருடன் யான்;* ***இன்னலின் இருக்கை நோக்கி*** *- இத்தகைய துன்பத்தில் இருந்தபடியைப் பார்த்து;* ***தீர்க்கிலேன்-*** *உன்னைப் பிரிய மாட்டாதவனாக இருக்கிறேன்;* ***ஆனது*** *- என்நிலைமை அவ்வாறாகியது;* ***ஐய!*** *- ஐயனே;* ***அடிமை செய்குவென்'*** *- (உன் அருகேயேஇருந்து உனக்குரிய) தொண்டுகளைச் செய்வேன்;* ***என்றான்-.***

அரச குமாரனாகிய இராமன் முடிபுனையாது சடைமுடி தரித்த கோலத்தோடு வந்தது கண்டு மனம் இரங்கித் தழுதழுத்த குகன் தன்னைத் தாழ்மைப் படுத்திக்கொண்டு 'இவ்வாறு பார்த்த கண்ணைப் பிடுங்கி எறியாமல் இன்னும் உயிரோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேனே, நான் ஒரு வஞ்சகன்' என்ற அவலித்த தாகக் கொள்க. இராமனுடனேயே இருந்து தொண்டு செய்ய வேண்டினான் குகன்.
17

குகன் வேண்டுகோளை இராமன் ஏற்றல்

1970. கோதை வில் குரிசில், அன்னான்
கூறிய கொள்கை கேட்டான்;
சீதையை நோக்கி, தம்பி
திருமுகம் நோக்கி, 'தீராக்
காதலன் ஆகும்' என்ற,

கருணையின் மலர்ந்த கண்ணன்.
‘யாதினும் இனிய நண்ப!
இருத்தி ஈண்டு, எம்மொடு’ என்றான்.

கோதை வில் குரிசில் - வெற்றிமாலை அணிந்த வில்லையுடைய இராமன்; **அன்னான் கூறிய கொள்கை கேட்டான்** - அக் குகனது பேச்சில் வெளிப்பட்ட அவன் மனக்கருத்தைக் கேள்வி மூலம் அறிந்தான்; **சீதையை நோக்கி** - சீதையைப் பார்த்து; தம்பி திருமுகம் நோக்கி - தம்பியாகிய இலக்குவனது அழகிய முகத்தைப் பார்த்து (இருவருக்கும் குகனது தோழமையில் உடன்பாடு என்பதைக் குறிப்பால் அறிந்து); **‘தீராக் காதலன் ஆகும்’என்று** - நம்பால் என்றும் நீங்காத பேரன்புடையவனாவான் என்று சொல்லி; **கருணையின்மலர்ந்த கண்ணன்** - கருணையால் மலர்ச்சியடைந்த கண்களை உடையவனாய்; **‘யாதினும் இனியநண்ப!** - எல்லாப் பொருள்களினும் இனிமையான நண்பனே; **ஈண்டு எம்மொடு இருத்தி’** - இங்கே எங்களோடு (இன்று) தங்கி இருப்பாயாக;’ **என்றான்-.**

தம்பி முன்னரே குகனை அறிமுகப்படுத்தும்போதே இராமன்பால் தன் உள்ளக்கிடக்கையைப்புலப்படுத்தினன் ஆதலின், இங்கே வேண்டப்படுவது சீதையின் உடன்பாடே ஆதலின், அதனைமுதற்கண் கூறினார் - ‘யாரினும் இனிய நண்ப’ என்னாது, ‘யாதினும்’ என அஃறிணை வாசகத்தாற்‘சொல்லி மக்களே அன்றி அன்பு செய்தற்குரிய மற்றப் பொருள்களும் அடங்கக் கூறிய நயம்அறிந்து இன்புறத்தக்கது. *18*

1971. அடி தொழுது உவகை தூண்ட
அழைத்தனன், ஆழி அன்ன
துடியுடைச் சேனை வெள்ளம்,
பள்ளியைச் சுற்ற ஏவி,
வடி சிலை பிடித்து, வாளும்
வீக்கி, வாய் அம்பு பற்றி
இடியுடை மேகம் என்ன
இரைத்து அவண் காத்து நின்றான்.

அடி தொழுது - (இராமன் இன்று எம்மொடு தங்குக என்று சொல்லக் கேட்ட குகன்)இராமன் திருவடிகளை வணங்கி; **உவகை தூண்ட** - மகிழ்ச்சி மேல் மேல் மிக; **ஆழிஅன்ன துடியுடைச் சேனை வெள்ளம் அழைத்தனன்** - கடலை ஒத்த துடிப்பறையோடு கூடிய தனது சேனைப் பெருக்கை அழைத்து; **பள்ளியைச் சுற்ற ஏவி** - (விலங்கு முதலியவற்றால் துன்பம்நேராவாறு) அவர்கள் தங்கியுள்ள தவச்சாலையைச் சுற்றிப் பாதுகாக்கக் கட்டளையிட்டு; **வரிசிலை பிடித்து** - (தானும்) கட்டமைந்த வில்லைப் பிடித்து; **வாளும் வீக்கி** - (முன்பு கழித்த) வாளையும் அரைக்கச்சிலே கட்டி; **வாய் அம்பு பற்றி** - கூரிய அம்மைப்பிடித்து; **இடியுடை மேகம் என்ன இரைத்து** - இடியோடு கூடிய மழை மேகம் போல உரத்த சத்தம்இட்டு; **அவண்** - அத்தவச்சாலையில்; **காத்து நின்றான்** - அம்மூவரையும் காவல்செய்து நின்றான்.

இராமன் அனுமதி தந்த மகிழ்ச்சியால் அவனைக் காக்கும் பொறுப்பை மிகச் சிறப்பாகச்செய்கிறான் குகன். *19*

acharya.org

இராமன் நகர் நீங்கிய காரணத்தை உசாவி அறிந்து குகன் வருந்துதல்

1972. **‘திரு நகர் தீர்ந்த வண்ணம்,**
மானவ! தெரித்தி’ என்ன,
பருவரல் தம்பி கூற,
பரிந்தவன் பையுள் எய்தி,
இரு கண் நீர் அருவி சோர,
குகனும் ஆண்டு இருந்தான், ‘என்னே!
பெரு நிலக் கிழத்தி நோற்றும்,
பெற்றிலள் போலும்’ என்னா,

‘மானவ - பெருமை படைத்தவனே!; **திரு நகர் தீர்த்த வண்ணம் தெரித்தி’ என்ன-** அயோத்தி நகரை விட்டு நீங்கி வனம் புகுந்த காரணத்தை விளக்கக் கூறுக என்று குகன்கேட்க; **பருவரல் தம்பி கூற -** துன்பத்தை உடைய இலக்குவன் எடுத்துச் சொல்ல; **குகனும்பரிந்த வன் பையுள் எய்தி -** குகனும் இரங்கியவனாய்த் துன்பமுற்று; **இரு கண் நீர் அருவிசோர -** இரண்டு கண்களிலிருந்து நீர் அருவிபோலக் கீழே விழ; **‘என்னே! பெருநிலக்கிழத்தி நோற்றும் -** ஐயகோ! பெருநிலமகள் இராமனால் ஆளப்படுதற்கும் தவம்செய்திருத்தும்; **பெற்றிலள் போலும்-** அந்தப் பாக்கியத்தைப் பெற்றாளில்லையே; **என்ன -** என்று சொல்லி; **ஆண்டு இருந்தான் -** அத்தவச் சாலைக்குப் புறம்பேதங்கியிருந்தான். என்னே! என்பது இரக்கக் குறிப்பு; பூமிதேவிக்கு நேர்ந்த பாக்கியம் இழப்பு என்றஇரண்டையும் ஒருசேர எண்ணியதனால் ஏற்பட்டது. தசரத குமாரனாகியதால் இராமனால் ஆளும் பாக்கியம்பெற்ற பூதேவி, அதனை வரத்தால் இழந்தபடியை நினைத்து இரங்கினான் குகன். இராமனைக் கேட்கும்இடங்களில் எல்லாம் இலக்குவன் பதில் உரைப்பது அறியத் தக்கது. இராமனே அதனை விரிவாகக்கூறல் நாகரிகம் ஆகாமை அறிக. *20*

சூரியன் மறைதல்

1973. **விரி இருட் பகையை ஓட்டி,**
திசைகளை வென்று, மேல் நின்று,
ஒரு தனித் திகிரி உந்தி,
உயர் புகழ் நிறுவி, நாளும்
இரு நிலத்து எவர்க்கும் உள்ளத்து
இருந்து, அருள்புரிந்து வீந்த
செரு வலி வீரன் என்னச்
செங் கதிர்ச் செல்வன் சென்றான்.

விரி இருள் பகையை ஒட்டி - பரந்துள்ள இருள் கூட்டம் போன்ற பகையை ஓடச்செய்து; **திசைகளை வென்று -** திக்குகளை யெல்லாம் தன்னுடையதாக வெற்றி கொண்டு; **மேல் நின்று -** மேலான இடத்தில் இருந்து; **ஒரு தனித் திகிரி உந்தி -** ஒப்பற்றஆணைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தி; **உயர் புகழ் நிறுவி -** தன்னுடைய சிறந்த புகழைநிலைநாட்டி; **நாளும் -** நாள்தோறும்; **இருநிலத்து எவர்க்கும் -** இவ்உலகில்உள்ள எல்லார்க்கும்; **உள்ளத்து இருந்து -** மனத்தின்கண் இருந்து; **அருள்**

புரிந்து *- அருளைச் செய்து;* ***வீந்த*** *- இறந்து போன;* ***செருவலி வீரன் என்ன*** *- போர்வலிமைஉடைய வீரனாகிய தசரத சக்கரவர்த்தி போல;* ***செங்கதிர்ச் செல்வன்*** *- சூரியன்;* ***சென்றான்*** *- மறைந்தான்.*

இருளை ஓட்டி, திசையெல்லாம் ஒளிபரவ, ஆகாயத்தில் இருந்து; ஒற்றைச் சக்கரத் தேரைச்செலுத்தி, புகழை நிறுத்தி, மக்கள் எல்லார் உள்ளத்தேயும் இருந்து நலம் செய்து மறைதல்சூரியனுக்கும் உரியதாதலைப் பொருத்திக் காண்க. சூரிய குலத்தரசனாகிய தசரதனைச் சூரியனோடு உவமித்ததாகும். *21*

இராமனும் சீதையும் உறங்க இலக்குவன் காத்து நிற்றல்

1974. மாலைவாய் நியமம் செய்து
மரபுளி இயற்றி, வைகல்,
வேலைவாய் அமுது அன்னாளும்
வீரனும் விரித்த நாணல்
மாலைவாய்ப் பாரின் பாயல் வைகினர்;
வரி வில் ஏந்திக்
காலைவாய் அளவும், தம்பி
இமைப்பிலன், காத்து நின்றான்.

வைகல் மாலை வாய் *- நாளின் மாலைக் காலத்தே;* ***நியமம் செய்து*** *-செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச் செய்து;* ***மரபுளி இயற்றி*** *- செய்ய வேண்டிய கடமைகளைச்செய்து;* ***மரபுளி இயற்றி*** *- செய்ய வேண்டிய முறைப்படியே செய்து;* ***வேலைவாய் அமுதுஅன்னாளும்*** *- பாற்கடலிலிருந்து தோன்றிய அமுதத்தை ஒத்தவளும்;* ***வீரனும்*** *- இராமபிரானும்;* ***பாரின்*** *- பூமியில்;* ***மாலை விரிந்த நாணல் பாயல்வாய்*** *- வரிசையாக விரிக்கப் பெற்ற நாணற்புல்லாகிய படுக்கையிலே;* ***வைகினர்*** *- உறங்கினராக;* ***தம்பி*** *- இலக்குவன்;* ***காலைவாய் அளவும்*** *- காலைப் பொழுது வரும் வரை;* ***வரி வில் ஏந்தி*** *- கட்டமைந்த வில்லை ஏந்தி;* ***இமைப்பிலன்*** *- கண்இமையாது;* ***காத்து நின்றான்*** *- அவ்விருவரையும் காவல் செய்து நின்றுகொண்டேயிருந்தான்.*

இராமனும் சீதையும் உறங்க இலக்குவன் கண் உறங்காமல் நின்று கொண்டே காவல் செய்து கொண்டிருந்தான் என்பதாம். 'மாலை விரிந்த நாணல் பாயல்' - மாலையாகவிரிந்த நாணற்புல் படுக்கை என்றவாறாம். 22

குகன் இராம இலக்குவரை நோக்கி இரவு முழுதும் கண்ணீர் சோர நிற்றல்

1975. தும்பியின் குழாத்தின் சுற்றும்
சுற்றத்தன், தொடுத்த வில்லன்,
வெம்பி வெந்து அழியாநின்ற
நெஞ்சினன், விழித்த கண்ணன்
தம்பி நின்றானை நோக்கி,
தலைமகன் தன்மை நோக்கி,

அம்பியின் தலைவன் கண்ணீர்
அருவி சோர் குன்றின் நின்றான்.

அம்பியின் தலைவன் *- நாவாய்களுக்குத் தலைவனான குகன்;* ***தும்பியின்சூழாத்தில் சுற்றும் சுற்றத்தன்*** *- யானைக் கூட்டத்தைப் போலச் சுற்றியிருக்கும் வேட்டுவக்கூட்டத்தை உடையனாய்;* **தொடுத்த வில்லன்** *- நாண் ஏற்றி அம்பு பொருத்திய தயார்நிலையில் உள்ள வில்லை உடையனாய்;* **வெம்பி வெந்து அழியா நின்ற நெஞ்சினன்** *- (இராமன் வனம் புகுந்த நிலை கருதி) புழுங்கி நொந்து நைந்த மனத்தனாகி;* **விழித்த கண்ணன்-** *இரவு முழுதும் விழித்த கண்ணனாய்;* **தம்பி நின்றானை நோக்கி** *- நின்றுகொண்டே உறங்காது காவல் செய்யும்இலக்குவனைப் பார்த்து;* **தலைமகன் தன்மை நோக்கி** *- அரச குமாரனாகிய இராமன் தரையில்உறங்கும் தன்மையைப் பார்த்து;* **கண்ணீர் அருவி சோர் குன்றின்** *- கண்ணீராகிய அருவிவிழும் மலைபோல;* **நின்றான் -.**

இதற்கு இலக்குவனைச் சந்தேகித்துக் குகனும் குகனை ஐயுற்று அவனது சுற்றமும் கண்ணுறங்காது காவல் செய்ததாகப் பொருள் உரைத்து நயர் காண்பாருளர் ஆயினும், குகனாகிய தலைவனையே ஐயுற்று அவனையும் சேர அழிக்கத் தயாராக அவனது சுற்றமாகிய சேனை இருந்ததாகக் கூறல் குகனது நாயகத் தன்மைக்குப் பேரிழப்பாக முடியும். அன்றியும் குகனையே இராமன்பால் அறிமுகப்படுத்தியவன் இலக்குவன் என்பது குகனும் அறிந்ததே. குகனது வேண்டுகோளை ஏற்கும் இராமன் சீதையை நோக்கித் தம்பி திருமுகம் நோக்கியதை' ஆண்டிருந்த குகனும் அறியாதிரானன்றே? திருநகர் தீர்ந்த வண்ணத்தைப் பருவரல் தம்பி கூறக் கேட்டான் அன்றே? அவ்வாறு பல்வேறமயங்களில் இலக்குவனது தொண்டுள்ளமும், அன்பும் நன்கு காணக்கிடைத்த குகன் இலக்குவனை ஐயுற்றான் எனல் சற்றும் பொருந்தாது என்க. கங்கை காண் படலத்தே பரதன்பால் இலக்குவனைப் பற்றிச் சொல்ல நேரும்பொழுது அழகனும் அவளும் துஞ்ச, வில்லை ஊன்றிய கையோடும் வெய்துயிர்ப் போடும்... கண்கள் நீர்பொழிய... நின்றான்.... இமைப்பிலன் நயனம்' (2344) என்று சொல்வான் எனில், முன்னர் அவ்வாறு அவனை உணர்ந்ததனால் அன்றோ பின்னர் அவ்வாறு கூறமுடிந்தது! எனவே, இலக்குவன் இராமன் பாற்கொண்ட அன்பின் செறிவையும், இலக்குவனது தொண்டுள்ளத்தையும் அறிந்த குகன் இலக்குவனை ஐயுற்று வில்லும் அம்புமாய்த் தான் காவல் செய்தான் எனல் சிறிதும் பொருந்தாமையும், குகனுக்குப் பெருமையாகாமையும் அறிக. அன்றியும் 'தம்பி நின்றானை நோக்கி....கண்ணீர் அருவி சோர்குன்றின் நின்றான்' எனச் சொல்லப்படுவதிலிருந்தே அரசகுமாரர்கள் இவ்வாறு இருக்கலாம்படி ஆயிற்றே என்கிற அவலமே குகன்பால் மேலோங்கி நின்றமையைச் கம்பர் புலப்படுத்தினார் ஆதல் காண்க. 23

சூரியன் தோன்றலும் தாமரை மலர்தலும்

1976. **துறக்கமே முதல ஆய**
தூயன யாவை யேனும்
மறக்குமா நினையல் அம்மா! -
வரம்பு இல தோற்றும் மாக்கள்
இறக்குமாறு இது என்பான்போல்
முன்னை நாள் இறந்தான், பின் நாள்,

பிறக்குமாறு இது என்பான்போல்
பிறந்தனன் - பிறவா வெய்யோன்.

பிறவா வெய்யோன் - என்றும் பிறவாது ஒருபடித்தாகவே உள்ள சூரியன்; **வரம்புஇல தோற்றும் மாக்கள் -** எண்ணிலவாய் உலகில் தோன்றும் மக்கள்; **இறக்குமாறு இது என்பான்போல் முன்னை நாள் இறந்தான் -** இறப்பது இவ்வாறு என்று அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறுவானைப் போல முதல் நாள் மாலை அத்தமித்தான்; **பின் நாள் -** மறுநாள் (காலையில்); **பிறக்குமாறு இது என்பான் போல் பிறந்தனன்-** பிறப்பது இவ்வாறு என்று எடுத்துக் கூறுவான் போலத் தோன்றினான் (இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருதலை உணர்வார்); **துறக்கமே முதல ஆய தூயன யாவையேனும் -** சுவர்க்காதிபோகங்களாகச் சொல்லப்படுகின்ற தூயனவாகிய மேலான எவையும்; **(நிலையற்றவை என்பதுஉணரப்படுதலின்) மறக்குமா நினையல் அம்மா! -** மறக்கும்படி நினையல் வேண்டும்படியாயின வாறுஎன்னே!

இறப்பும் பிறப்பும் மாறி மாறி வருதலைச் சூரியனால் உணர்ந்த மாக்கள் எவ்வளவு உயர்ந்தசுவர்க்கம் முதலியனவும் நிலையிலாதவை என உணர்த்தலின் மறப்பாராவர் என்பதாம். அம்மா! வியப்பிடைச் சொல். இதனால் மக்கள் உண்மை உணர்ந்து இறப்பு பிறப்பு அற்று என்றும் மீளா உலகம் ஆகிய முத்தியையே வேண்டுதற்குச் சூரியன் உதவலை உணர்த்தினார். நினையால் -உடன்பாட்டில் வந்த வியங்கோள் வினைமுற்று. *24*

1977. **செஞ்செவே சேற்றில் தோன்றும்**
தாமரை, தேரில் தோன்றும்
வெஞ் சுடர்ச் செல்வன் மேனி
நோக்கின விரிந்த; வேறு ஓர்
அஞ்சன நாயிறு அன்ன
ஐயனை நோக்கி, செய்ய
வஞ்சி வாழ் வதனம் என்னும்
தாமரை மலர்ந்தது அன்றே.

செஞ்செவே சேற்றில் தோன்றும் தாமரை - செக்கச் செவேல் என்று சேற்றில்தோன்றிய செந்தாமரை மலர்; **தேரில் தோன்றும் -** ஒற்றைச் சக்கரத் தேரில்உதயமான; **வெஞ்சுடர்ச் செல்வன் மேனி நோக்கின விரிந்த** - வெம்மையான கதிர்களைஉடைய சூரியனது வடிவத்தைப் பார்த்து மலர்ந்தன; **செய்ய -** சிவந்ததாகிய; **வஞ்சி -** வஞ்சிக் கொடிபோல்பவளாகிய சீதையினிடத்தில்; **வாழ் வதனம் என்னும் தாமரை** - உள்ளமுகம் என்னும் தாமரை; **வேறு ஓர் அஞ்சன நாயிறு அன்ன ஐயனை நோக்கி -** செஞ்சூரியனில் மாறுபட்டு வேறொன்றான கருஞாயிற்றை ஒத்த இராமனைப் பார்த்து; **மலர்ந்தது -** மலர்ந்து விளங்கியது.

கருமை நிறம் உடைய இராமனை அஞ்சன ஞாயிறு என்றார். தடாகத் தாமரை செஞ்ஞாயிறு கண்டுமலர்ந்தது; முகத் தாமரை கருஞாயிறு கண்டு மலர்ந்தது.
25 இராமன் குகனை நாவாய் கொணரக் கட்டளை இடல்

1978. நாள் முதற்கு அமைந்த யாவும்
நயந்தனன் இயற்றி, நாமத்
தோள் முதற்கு அமைந்த வில்லான்,
மறையவர் தொடரப் போனான்,
ஆள் முதற்கு அமைந்த கேண்மை
அன்பனை நோக்கி, 'ஐய!
கோள் முதற்கு அமைந்த நாவாய்
கொணருதி விரைவின்' என்றான்.

நாமத் தோள் முதற்கு அமைந்த வில்லான் - அச்சந்தரும் தோளிடத்திற்குப்பொருந்திய வில்லை உடைய இராமன்; **நாள் முதற்கு அமைந்த யாவும் நயந்தனன் இயற்றி -** வைகறைக் காலத்தில் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் எல்லாவற்றையும் விரும்பிச் செய்து; **மறையவர் தொடரப் போனான் -** வேதியர்கள் தன்னைத் தொடர்ந்து வரச் செல்கின்றவன்; **ஆள் முதற்கு அமைந்த கேண்மை அன்பினை நோக்கி-** அடிமைத்தன்மைக்குப் பொருந்தியநட்புரிமை உடைய அன்புள்ளம் கொண்ட குகனைப் பார்த்து; **'ஐய! -** ஐயனே; **கோள்முதற்கு அமைந்த நாவாய் -** கொண்டு செல்லுதற்குரிய தரம் வாய்ந்த மரக்கலங்களை; **விரைவின் கொண்ருதி' -** விரைவாகக் கொண்டு வருவாயாக;' **என்றான் -.**

தோள் முதல் - முதல் - இடம் என்னும் பொதுப் பொருள். நாள் முதல் வைகறையில்தொடங்குமாதலின் வைகறை யென்றாம் - அது காலைச்சந்தி நிகழ்த்துதற்கு உரிய பொழுதுஆகலின். *26*

குகன் இராமனைத் தன் இருப்பிடத்திலே தங்க வேண்டுதல்

சந்தக் கலிவிருத்தம்

1979. ஏவிய மொழிகேளா,
இழி புனல் பொழி கண்ணான்,
ஆவியும் உலைகின்றான்,
அடி இணை பிரிகல்லான்,
காவியின் மலர், காயா,
கடல், மழை, அனையானைத்
தேவியொடு அடி தாழா,
சிந்தனை உரை செய்வான்:

ஏவிய மொழி கேளா - இராமன் நாவாய் கொணரும்படி கட்டளையிட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு (எங்கே இராமன் தன்னைப் பிரிந்து சென்றுவிடுவானோ என்னும் ஏக்கறவால்); **இழிபுனல்பொழி கண்ணான் -** இறங்குகின்ற நீர் இடையறாது சொரிகின்ற கண்ணனாய்; **ஆவியும் உலைகின்றான் -** உயிர் துடிக்கப் பெறுபவனாய்; **அடி இணை பிரிகல்லான் -** இராமனதுதிருவடிகளை விட்டுப் பிரிய மாட்டாதவனாய்; கா **வியின் மலர், காயா, கடல், மழைஅனையானை -** நீலோற்பல மலர், பூவைப் பூ, கடல், மேகம் இவற்றை ஒத்த கருநீல நிறம்படைத்த இராமனை; **தேவியொடு அடி**

தாழா - *சீதையோடு சேர்த்து அடியில் வீழ்ந்து வணங்கி;* ***சிந்தனை -*** *தன் எண்ணத்தை;* ***உரை செய்வான் -*** *கூறத் தொடங்கினான்.*

அன்பு மீக்கூர்ந்த அவலத்தின் மெய்ப்பாடுகள் புனல்பொழிகண், உலையும் ஆவி என்பன.இராமனுடைய நிறத்துக்கு நான்கும் உவமை. இங்ஙனம் பல உவமைகளை ஒருசேரக் கூறி இராமனது பேரழகினை அனுபவித்தல் கம்பர் இயல்பு; எடுத்துக்காட்டு: 1926. *27*

1980. ‘பொய்ம் முறை இலரால்; எம்
புகல் இடம் வனமேயால்;
கொய்ம் முறை உறு தாராய்!
குறைவிலெம்; வலியேமால்;
செய்ம்முறை குற்றேவல்
செய்குதும்; அடியோமை
இம் முறை உறவு என்னா
இனிது இரு நெடிது, எம் ஊர்:

‘கொய்ம் முறை உறு தாராய்! - *கத்திரிகையால் ஒழுங்குசெய்யப் பெற்றுப்பொருந்திய மாலையை அணிந்தவனே!;* **பொய்ம் முறை இலரால்** *- எம் மக்கள் வஞ்சகம்அறியாதவர்கள்;* **எம் புகலிடம் வனமேயால்-** *எங்களுடைய இருப்பிடம் இக்காடே ஆகும்;* **குறைவிலெம் -** *எவற்றாலும் குறையுடையோ மில்லை;* **வலியேமால் -** *(பகைவரைஅழிக்கும்) வலிமையும் உடையேம்;* **செய்ம் முறை குற்றேவல் செய்குதும் -** *செய்ய வேண்டிய முறைப்படி உனக்கு வேண்டிய சிறு தொண்டுகளைச் செய்வோம்;* **அடியோமை -** *உன்தொண்டர்களாகிய எங்களை;* **இம் முறை உறவு என்னா** *- இந்த முறையான உறவினர்கள் என்றுகருதி;* **எம் ஊர் -** *எங்களுடைய ஊரிலே;* **நெடிது -** *நீண்ட காலம்;* **இனிது இரு’ -** *இனிமையாக இருப்பாயாக.’*

உள்ளொன்று புறம் ஒன்று அற்றவர் வேடுவர் என்பதனைப் ‘பொய்ம் முறை இலர்’ என்றுகூறினான். காட்டில் உள்ளவர்கள் ஆதலின் உணவு கிடைக்கும் இடம், பாதுகாப்பான இடம், நீர்நிலைகளுக்குரிய வழிகள் அனைத்தும் எங்களுக்குப் பழக்கம் ஆதலின் உனக்கு அடிமை செய்ய வசதியாகும் என்று நினைப்பித்தான். எங்களையும் உனது உறவு முறையாகக் கருதி எம் ஊரில் தங்க வேண்டும் எனவேண்டினான் குகன். ‘ஆல்’ உரையசை. *28*

1981. ‘தேன் உள; தினை உண்டால்;
தேவரும் நுகர்தற்கு ஆம்
ஊன் உள; துணை நாயேம்
உயிர் உள; விளையாடக்
கான் உள; புனல் ஆடக்
கங்கையும் உளது அன்றோ?
நான் உளதனையும் நீ
இனிது இரு; நட, எம்பால்;

தேன் உள; தினை உண்டு - தேவர்களும் தூயது எனக் கருதி உண்ணுதற்குப் பொருத்தமானதேனும், தினையும் எம்மிடம் உண்டு; **தேவரும் நுகர்தற்கு ஆம் ஊன் உள -** தேவர்களும்அவியிற் கொள்ளும் புலால் உண்டு; **துணை நாயேம் உயிர் உள -** அடியேங்களுடைய உயிர்உங்களுக்குத் தொண்டு செய்ய உள்ளவையே; **விளையாடக் கான் உள -** தேவியோடு விளையாடிப்பொழுது போக்க இனிய காடுகள் உள்ளன; **புனல் ஆடக் கங்கையும் உளது -** நீரிலே முழுகிவிளையாடக் கங்கையாறும் இருக்கிறது; **நான் உளதனையும் -** நான் உடன் உள்ளவரையும்; **நீ எம்பால் நட இனிது இரு -** நீ எம்மிடத்துக்கு நடப்பாயாக, இனிது இருப்பாயாக.'

தேன் உள தினை உண்டால் என்பதனைத் தனியே பிரித்து, தேவரும் நுகர்தற்கு ஆம் ஊன் உள என்று உரைப்பதும் உண்டு. வேள்வியில் அவியாகச்சொரியப்படுதலின் தேவரும் உண்ணுதற்குரிய ஊன் எனக் கூறியதாகக் கொள்ளலாம். முன்பு 'தேனும்மீனும் அமுதினுக் கமைவதாகத் திருத்தினன்; திருவுளம் என்கொல்' *(1966.)* என்று குகன்வினாவிய பொழுது. இராமன் விருத்த மாதவரை நோக்கி, முறுவலனாய் 'பரிவினில் தழீஇய என்னில்பவித்திரம்' என்று தர்மசங்கடத்தைத் தவிர்க்கும் நிலையில் கூறியமைந்ததையும் அதனை உண்ணாதுஉளத்தால் ஏற்றுக்கொண்டதையும் அறிந்த குகன் மீண்டும் அதே பொருள்களைக் கூறுவதாக அமையாமல் மீனைத் தள்ளி, இராமன் முதலியவர்கள் உண்ணுதற்கேற்ற தேனும், தினையும் மட்டுமே கூறினான்என்க. குகனது பண்பு முதிர்ச்சியைக் காட்டிக் கம்பருக்கும் ஏற்றம் தருவது உணரத் தக்கது. பின்னரும் "கனி காயும் நறவு இவை தரவல்லேன்" என்று குகன் கூறுதல் *(1990.)* காண்க. உயிர்இராமனது உடைமையாயினும் உடம்பு உள்ளவரைதான் பணி செய்ய இயலுமாதலின் 'ஊன் உள துணை நாயேன்உயிர் உள' எனக் குகன் கூறியதாகக் கொள்வதும் பொருந்துவதே.

1982. 'தோல் உள, துகில்போலும்;
சுவை உள; தொடர் மஞ்சம்
போல் உள பரண்; வைகும்
புரை உள; கடிது ஓடும்
கால் உள; சிலை பூணும்
கை உள; கலி வானின் -
மேல் உள பொருளேனும்,
விரைவொடு கொணர்வேமால்;

'துகில் போலும் தோல் உள - நூல் ஆடை போல உள்ள மென்மையான தோல்கள் உள்ளன; **சுவை உள -** சுவையுடைய இனிய பொருள்கள் பல உள்ளன; **தொடர் மஞ்சம் போல் -** தூங்குதற்குக் கயிற்றால் பிணித்த தொட்டிற் கட்டில் போல்; **பரண் உள -** பரண்கள் உள்ளன; **வைகும் புரை உள -** தங்குதற்குக் குடில்கள் உள்ளன; **கடிது ஓடும் கால் உள -** விரைந்து சென்று எதையும் கொணர்ந்து தரவல்ல வலிய கால்கள் எமக்கு உள்ளன; **சிலை பூணும்கை உள -** தடுப்பாரை அழிக்க வல்ல வில்லை ஏந்திய கைகள் எம்மிடம் உள்ளன; **கலிவானின் மேல் உள பொருளேனும் விரைவொடு கொணர்வேம்' -** செருக்கிய ஆகாயத்தின் மேலேஉள்ள பொருளாக இருந்தாலும் விரைந்து சென்று கொண்டு வருவோம்.'

'பட்டு நீக்கித் துகில் உடுத்தும்' என்னும் பட்டினப்பாலையுள்(107) மெல்லிய நூலாடையைத் துகில் எனலின் இங்கும் அவ்வாறே கொள்க. விரைந்து பணி செய்யவும்துன்புறுத்துவாரை அழிக்கவும் வலிய காலும், கையும் இருத்தலின் நீங்கள் நிம்மதியாக இங்கேதங்கலாம் என்றான் குகன். அகண்டாகாரமாக விரிந்து ஏனைய நிலம், நீர், தீ, காற்று என்னும் நான்கினையும் தன்னுள்ளே அடக்கிக்கோடலின் 'செருக்கிய ஆகாயம்' எனப் பொருள் உரைத்தாம். 'கலி' என்பது 'ஓசை' என்று பொருள் கூறி, ஓசையைத் தன் குணமாக உடைய ஆகாயம் எனலும் ஒன்று. 'ஆல்' அசை. **30**

1983\. **'ஐ - இருபத்தோடு ஐந்து**
ஆயிரர் உளர், ஆணை
செய்குநர், சிலை வேடர் -
தேவரின் வலியாரால்;
உய்கதம் அடியேம் - எம்
குடிலிடை, ஒரு நாள், நீ
வைகுதிஎனின் - மேல் ஓர்
வாழ்வு இலை பிறிது' என்றான்.

'ஆணை செய்குநர்- நான் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுபவராகிய; **தேவரின்வலியார்-** தேவர்களைக் காட்டிலும் வலிமை படைத்தவர்களாகிய; **சிலைவேடர் -** வில் ஏந்திய வேடர்கள்; **ஐ இருபத்தோடு ஐந்து ஆயிரர் உளர் -** ஐந்து இலக்கம் பேர்இருக்கின்றார்கள்; **நீ எம் குடிலிடை ஒருநாள் வைகுதி எனின் -** இராமா! நீ எம் குடிசையிடத்துஒருநாள் தங்குவாயானால்; **மேல் ஓர் வாழ்வு பிறிது இலை -** எங்களுக்கு அதைக்காட்டிலும்மேலான வேறொரு வாழ்க்கை இல்லை; **உய்குதும் -** நாங்கள் ஈடேறிவிடுவோம்; **என்றான்-.**

ஐ இருபது - நூறு. அதனோடு ஐந்தைப் பெருக்க ஐந்நூறு ஆயிரவர் என்று முடியும் 'நீஎம்......வைகுதி எனின்' - இரண்டிடத்தும் கூட்டப்பட்டது. 'ஆல்' அசை.
31

இராமன் மீண்டும் வரும்போது குகனிடம் வருவதாகக் கூறல்

1984\. **அண்ணலும் அது கேளா,**
அகம் நிறை அருள் மிக்கான்,
வெண் நிற நகைசெய்தான்;
'வீர! நின்னுழை யாம் அப்
புண்ணிய நதி ஆடிப்
புனிதரை வழிபாடு உற்று
எண்ணிய சில நாளில்
குறுகுதும் இனிது' என்றான்.

அண்ணலும் - இராமனும்; **அது கேளா -** அதனைக் கேட்டு; **அகம் நிறை -** மனம் நிறைந்த; **அருள் மிக்கான் -** கருணை மிகுந்தவனாய்; **வெண் நிற நகைசெய்தான் -** (மகிழ்ச்சியை வெளிக்காட்டி) வெண்மையான ஒளிபடைத்த முறுவல் செய்தானாய்;

‘வீர! யாம்* -** *குகனே! நாங்கள்;* ***அப் புண்ணிய நதி ஆடி* -** *அந்தப் புண்ணியநதிகளில் நீராடி;* ***புனிதரை வழிபாடு உற்று* -** *(அங்கங்கே உள்ள) முனிவர்களை வழிபாடுசெய்து;* ***எண்ணிய சில நாளில்* -** *வனவாசத்துக்குக் குறித்த சில நாள்களில்;* ***நின்னுடை* -** *உன்னிடத்துக்கு;* ***இனிது குறுகுதும்* -** *இனிமையாக வந்து சேர்வோம்;’* ***என்றான் -.

வனவாசம் பதினான்கு ஆண்டுகள் ஆயினும், அன்பால் அழைக்கும் குகனுக்கு ஆறுதலாகக் கூறவேண்டி, ‘எண்ணிய சில நாள்’ என்றான் இராமன் என்க. முன்னர் கோசலையைத் தேற்ற வேண்டி இராமன், ‘எத்தனைக்கு உள ஆண்டுகள் ஈண்டு, அவை பத்தும் நாலும் பகல் அலவோ’ (1626) என்றுகூறியுள்ளதையும் இங்குக் கருதுக. பதினான்கு ஆண்டுகளைப் பதினான்கு நாள்கள் என்று அங்கே கூறியது போலக் குகனிடம் ‘எண்ணிய சில நாள்’ என்றான் என்க. *32*

குகன் நாவாய் கொணர, மூவரும் கங்கையைக் கடத்தல்

1985. **சிந்தனை உணர்கிற்பான்**
சென்றனன், விரைவோடும்;
தந்தனன் நெடு நாவாய்;
தாமரை நயனத்தான்
அந்தணர்தமை எல்லாம்,
‘அருளுதிர் விடை’ என்னா,
இந்துவின் நுதலாளோடு
இளவலொடு இனிது ஏறா.

(குகன்) ***சிந்தனை உணர்கிற்பான் விரைவோடும் சென்றான்* -** *(இராமனது) மனக்கருத்தை உணர்ந்தவனாய் விரைந்து சென்று;* ***நெடுநாவாய் தந்தனன்*-** *பெரியமரக்கலங்களைக் கொணர்ந்தான்;* ***தாமரை நயனத்தான்*-** *தாமரை மலர்போலும் கண்களைஉடைய இராமன்;* ***அந்தணர் தமை எல்லாம்* -** *முனிவர்கள் எல்லாரையும்;* ***‘விடைஅருளுதிர்’ என்னா* -** *‘எனக்குப் புறப்பட விடை கொடுங்கள்’ என்று கேட்டுப் பெற்று;* ***இந்துவின் நுதலாளோடு* -** *பிறைமதி போலும் நெற்றியை உடைய சீதையோடும்;* ***இளவலொடு* -** *இலக்குவனோடும்;* ***இனிது ஏறா* -** *இனிமையாக அந்நாவாயில் ஏறி,*

சென்றனன் முற்றெச்சம். வடிவில் முற்றுவினையாய் எச்சப்பொருள் தரும் இத்தகையன முன்னும்உள; பின்னும் வரும். பொருள் நோக்கி இலக்கணம் உணர்க.
33

1986. **‘விடு, நனி கடிது’ என்றான்;**
மெய் உயிர் அனையானும்,
முடுகினன், நெடு நாவாய்;
முரி திரை நெடு நீர்வாய்;
கடிதினின், மட அன்னக்
கதிஅது செல, நின்றார்

இடர் உற, மறையோரும்
எதி உறு மெழுகு ஆனார்.

(இராமனும்) ***'நனி கடிது விடு' என்றான் -*** *மிக வேகமாக நாவாய்களைச் செலுத்து என்றுகூற;* ***மெய் உயிர் அனையானும் -*** *உடம்பும் உயிரும் ஒத்த நண்பினை இராமன்பால் உடையகுகனும்;* ***முரிதிரை நெடு நீர்வாய் -*** *ஒடிகின்ற அலைகளையுடைய நீண்ட கங்கை நீரிடத்தே;* ***நெடு நாவாய் -*** *பெரிய ஓடத்தை;* ***முடுகினன் -*** *விரைந்து செலுத்த;* ***அதுகடிதினின் மட அன்னக் கதிசெல -*** *அந்நாவாய் விரைவாக இளைய அன்னப்பறவை நீரிற்செல்லுமாறு போலச் செல்ல;* ***நின்றார் மறையோரும் -*** *கரையின்கண் நின்றவர்களாகியவேதியரும்;* ***இடர் உற -*** *துன்பமடைந்து;* ***எரி உறு மெழுகு ஆனார் -*** *நெருப்பில் பட்ட மெழுகைப் போல மனம் உருகி இரங்கினார்கள். நட்புக்கு உடம்பும் உயிரும் சேர்ந்த சேர்க்கையைச் சொல்வது வழக்கு. ஆதலின், 'மெய்உயிர் அனையானும்' என்று குகன் - இராமனுக்குள்ள நட்பைச் சொன்னார். 'உடம்பொடு உயிரிடைஎன்ன மற்றன்ன, மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு' என்ற குறளையும் (குறள் 1122) காண்க. நாவாய்களின் செல்கை அன்னச்செலவு போலும் என்றார்; பின்னும் அன்னப் பேடை சிறை இலதாய்க்கரை, துன்னிற்றென்னவும் வந்தது தோணியே' என்றது (2372.)காண்க.* *34*

1987. பால் உடை மொழியாளும்,
பகலவன் அனையானும்,
சேலுடை நெடு நல் நீர்
சிந்தினர், விளையாட;
தோலுடை நிமிர் கோலின்
துழவிட, எழு நாவாய்,
காலுடை நெடு ஞெண்டின்,
சென்றது கடிது அம்மா!

பால் உடை மொழியாளும் - *பால்போலும் இன்சொல் உடையவளாகிய சீதையும்;* ***பகலவன் அனையானும் -*** *சூரியனை ஒத்த இராமனும்;* ***சேல் உடை நெடு நல் நீர் சிந்தினர்விளையாட -*** *கயல் மீன்களை உடைய நீண்ட புண்ணியக் கங்கை நீரைச் சிதறி எறிந்து விளையாடிக் கொண்டே செல்ல;* ***தோல் உடை நிமிர் கோலின் துளவிட-*** *முன்னர்த் தோல்பட்டையை உடைய நீரைத் தள்ளி மேல் உயரும் துடுப்புகளால் நீரைத் தள்ள;* ***எழு நாவாய் -*** *செல்லுகின்ற தோணி;* ***காலுடை நெடு ஞெண்டின் -*** *கால்களை உடைய பெரிய நண்டைப் போல;* ***கடிது சென்றது -*** *விரைந்து சென்றது.*

படகிற் செல்வார் நீர் சிதறி விளையாடல் இயல்பு. துடுப்புகளின் முனையில் இறக்கைகள்போல் தோலைத் தைத்திருப்பர், நீரைத் தள்ளுவதற்கு வசதியாக. துடுப்புகள் கால்களாகவும்நாவாய் நண்டாகவும் காண்க. நண்டு செல்லுங்கால் பக்கங்களில் ஒதுங்கி ஒதுங்கிச் செல்லும். அத்தன்மை நாவாயின் செலவுக்கு ஒப்பாகும் என்க. 'அம்மா' வியப்பிடைச்சொல். *35*

1988. சாந்து அணி புளினத்தின்
தட முலை உயர் கங்கை,
காந்து இன மணி மின்ன,

கடி கமழ் கமலத்தின்
சேந்து ஒளி விரியும் தெண்
திரை எனும் நிமிர் கையால்,
ஏந்தினள்; ஒரு தானே
ஏற்றினள்; இனிது அப்பால்.

சாந்து அணி - *சந்தனம் அணிந்த;* ***புளினத்தின் தடமுலை-*** *மணல் மேடுகளாகிய பெரிய முலைகளை உடைய;* ***உயர் கங்கை*** - *உயர்ந்த கங்கையானவள்;* ***காந்துஇன மணி மின்ன*** - *எரிகின்ற கூட்டமான இரத்தினங்கள் விட்டு விளங்க;* ***கடி கமழ்கமலத்தின்*** - *மணம் வீசுகின்ற தாமரை மலரினால்;* ***சேந்து ஒளி விரியும்*** - *சிவந்து ஒளி பரவுகின்ற;* ***தெண் திரை எனும் நிமிர் கையால்*** - *தெளிந்த அலைகள் என்று கூறப்படும் நீண்ட கைகளால்;* ***ஒரு தானே ஏந்தினள்*** - *தான் ஒருத்தியே அந்த ஓடத்தைச்சுமந்தவளாய்;* ***இனிது அப்பால் ஏற்றினள்*** - *இனிமையாக அக்கரையில் கொண்டுசேர்த்தாள்.*

புளினம் - மணல் திட்டு. நதிகளுக்கு இடையில் உள்ளவை. மணற்குன்று எனலும் ஆம். அவற்றைநகில்களாக்கிக் கங்கையைப் பெண் ஆக்கினார். நீரலைகளின் மேல் நாவாய் செல்வது கங்கைதான் சுமந்து அக்கரை கொண்டு சேர்ப்பதுபோல் உள்ளது என்றது தற்குறிப்பேற்றம். அலையைக்கையாக்கியதற்கு ஏற்பக் 'கடிகமழ் கலத்தின் சேந்து ஒளிவிரியும்' என்றார். ***36***

சித்திர கூடத்திற்குச் செல்லும் வழியைக் குகனிடம் இராமன் வினாவல்

1989. **அத் திசை உற்று, ஐயன்,**
அன்பனை முகம் நோக்கி,
'சித்திர கூடத்தின்
செல் நெறி பகர் என்ன,
பத்தியின் உயிர் ஈயும்
பரிவினன் அடி தாழா,
'உத்தம! அடி நாயேன்,
ஓதுவது உளது' என்றான்.

ஐயன் - *இராமன்;* ***அத்திசை உற்று*** - *கங்கையின் அக்கரையை அடைந்து;* ***அன்பனை முகம் நோக்கி*** - *குகனைப் பார்த்து;* ***'சித்திர கூடத்தின் செல் நெறி பகர்'என்ன*** - *சித்திரகூடத்திற்குச் செல்லும் வழியைக் கூறுக என்று கேட்க; (குகனும்)* ***பத்தியின் உயிர் ஈயும் பரிவினன்*** - *இராம பக்தியால் தன்னுயிரையும் இராமனுக்கு ஈநதுவிடும் அன்புடையனாகி;* ***அடி தாழா*** - *இராமன் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி;* ***'உத்தம! அடிநாயேன் ஓதுவது உளது' என்றான்*** - *எல்லோரிலும் மேம்பட்டவனே! நாய்போல் கடைப்பட்டஅடிமையாகிய யான் சொல்லுவது உளது' என்று சொன்னான்.*

''ஆணல்லன் பெண்ணல்லன்'' என்னும் திருவாய்மொழியில் 'இவன் உலகத்துக் காணும் ஆண்களுள்ஒருவன் அல்லன்; புருஷோத்தமன் என்பதாயிற்று' என்னும் ஈட்டுரையை இங்குக் கருதுக. (திவ்ய.3062) தன்னைத் தாழ நினைத்துக் கூறுவார் நாயை

உவமையாக் கோடல் வழக்கு. குகன் பலஇடங்களிலும் தன்னை 'நாய்' எனக் கூறல் காண்க. *37 தானும் உடன்வர அனுமதிக்க இராமனைக் குகன் வேண்டுதல்*

***1990.** 'நெறி, இடு நெறி வல்லேன்;*
நேடினேன், வழுவாமல்,
நறியன கனி காயும்,
நறவு, இவை தர வல்லேன்;
உறைவிடம் அமைவிப்பேன்;
ஒரு நொடி வரை உம்மைப்
பிறிகிலேன், உடன் ஏகப்
பெறுகுவென் எனில் நாயேன்;

*'**நாயேன் -** நாய்போற் கடைப்பட்டவனாகிய அடியேன்; **உடன் ஏகப் பெறுகுவென்எனின்-** உங்களுடனே வருகின்ற பேற்றைப் பெறுவேனானால்; **நெறி -** நீங்கள்செல்லும் வழியை; **இடு நெறி வல்லேன்-** அமைத்துத்தரும் வல்லமை உடையேன்; **நறியனகனி காயும் நறவு இவை வழுவாமல் நேடினென் தர வல்லேன் -** மிகவும் நல்லனவாகிய பழம், காய்தேன் முதலியவற்றைச் சிறிதும் குறைவுபடாமல் தேடிக் கொண்டுவந்து தருதற்கு வலிமை உடையேன்; **உறைவிடம் அமைவிப்பேன் -** செல்லும் வழியிடங்களில் தங்குதற்குரிய இடங்களைஅமைத்துத்தருவேன்; **ஒரு நொடி வரை உம்மைப் பிறிகிலென் -** ஒரு நொடிக்கால அளவும் உங்களைப் பிரியாமல் பாதுகாப்பேன்.'*

தான் உடன் வருவதால் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய நன்மைகளைச் சொல்லி, தன்னை உடன்கொண்டு செல்ல வேண்டினான் குகன் என்க. குகனது பண்பு முதிர்ச்சியை இங்கே கனி, காய், நறவு, என்றுமட்டுமே கூறி, மீனைக் கூறாது விட்டதிலும் காண்க. 'நொடி' என்பது ஒரு கால அளவு கண்ணிமைப் பொழுது அதற்குச் சமம். "கண்ணிமை நொடி என அவ்வே மாத்திரை, நுண்ணிதின்உணர்ந்தோர் கண்ட வாறே" என்பது (தொல். எழுத். நூன்.) காண்க. நெறி - பெருவழி, இடுநெறி - ஒற்றையடிப்பாதை, குறுக்குப்பாதை எனவும் கொள்ளலாம். 38

***1991.** 'தீயன வகை யாவும்*
திசை திசை செல நூறி
தூயன உறை கானம்
துருவினென் வர வல்லேன்;
மேயின பொருள் நாடித்
தருகுவென்; வினை முற்றும்
எயின செய வல்லேன்;
இருளினும் நெறி செல்வேன்;

*'**தீயன வகை யாவும் -** கொடிய தன்மை படைத்த எப்பொருளும்; **திசை திசை செலநூறி -** நாலாதிசைகளிலும் ஓடி ஒளியும்படி அழித்து; **தூயன உறைம கானம் -** தூய விலங்குமுதலியன வசிக்கும் காடுகளை; **துருவினென் வரவல்லேன் -** தேடித் தருவதற்கு வல்லமைஉடையேன்; **மேயின பொருள் நாடித் தருகுவென் -** நீங்கள்*

விரும்பி பொருளை எங்கிருப்பினும் தேடிக் கொண்டுவந்து தருவேன்; **ஏவின வினைமுற்றும் செயவல்லேன் -** *நீங்கள் ஏவிய எல்லா வேலைகளையும் செய்ய வல்லமை உடையேன்;* **இருளினும் நெறி செல்வேன் -** *நள்ளிருள் பொழுதும் காட்டு வழியில் செல்லும் தீரம் உடையேன்.*

விலங்கு, பறவை, மரம், செடி, கொடி முதலியவற்றுள் ஊறிழைக்கும் எப்பொருளும் அடங்கத்'தீயன வகையாவும்' என்றும். தூயன அனைத்தும் அடங்க, 'தூயன உறைகானம்' என்றும் கூறினான். காட்டில் பழகியவன் ஆகலின் இருளிடையிலும் செல்லுதல் தனக்கு எளிது என்றானாம்.   39

1992. 'கல்லுவென் மலை; மேலும்
கறவலையின் முதல் யாவும்;
செல்லுவென் நெறி தூரம்;
செறி புனல் தர வல்லேன்;
வில்இனம் உளென்; ஒன்றும்
வெருவலென்; இருபோதும் -
மல்லினும் உயர் தோளாய்! -
மலர் அடி பிரியேனால்;

'மல்லினும் உயர் தோளாய்! - *மற்போர்த் திறமையிலும் மேன்மைபொருந்தியதோள்களை உடைய இராமனே!;* **மலை கல்லுவென் -** *(செல்லும் வழி) மலையாயினும் தோண்டிவழிசெய்வேன்;* **மேலும் கவலையின் முதல் யாவும்** *(கல்லுவென்) - அதன்மேலும் கவலைக்கிழங்கு முதலிய (உணவு வகைகளையும்) தோண்டி எடுப்பேன்;* **நெறி தூரம் செல்லுவென் -** *சேய்மையான வழிகளிலும் செல்வேன்;* **செறி புனல் தர வல்லேன் -** *உயிர் செறிதற்குக்காரணமான நீரை எங்கிருந்தும் கொண்டு தருதற்கு உரிய வல்லமை உடையேன்;* **வில் இனம் உளென்-** *துணைக்கு வில் ஏந்திய சேனையை உடையேன்;* **ஒன்றும் வெருவலென் -** *எதற்கும் அஞ்சமாட்டேன்;* **இருபோதும் மலர் அடி பிரியேன்-** *பகல், இரவு ஆகிய இருபொழுதுளகளிலும் உன்னுடைய மலர்போன்ற அடிகளைப் பிரியாமல் உடனாகத் தங்கியிருப்பேன்.*

'கல்லுவென்' என்பதை மலைக்கும், கவலைக் கிழங்குக்கும் கூட்டிம உரைக்க. குறிஞ்சியும் முல்லையும்திரிந்து பாலையாம் ஆதலின் காட்டில் நீரில்லாத இடங்களில்'நீர் கொண்டுவந்து தருதற்கும்திறமை உடையவர்கள் இருத்தல் தேவை ஆதலின் அதுவும் என்னால் இயலும் என்றான் குகன். 'ஆல்'ஈற்றசை.
40

1993. திருஉளம்எனின், மற்று என்
சேனையும் உடனே கொண்டு,
ஒருவலென் ஒருபோதும்
உறைகுவென்; உளர் ஆனார்
மருவலர்எனின், முன்னே
மாள்குவென்; வசை இல்லேன்;

பொரு அரு மணி மார்பா!
போதுவென், உடன்' என்றான்.

'பொரு அரு மணி மார்பா! - ஒப்பற்ற அழகிய மார்பினை உடையவனே!; **திரு உளம்எனின்** - உன் மனத்திற்கு உடன்பாடாக இருக்குமானால்; **மற்று என் சேனையும் உடனே கொண்டு**- நான் வருவதோடு அல்லாமல் என்னுடைய சேனைகளையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு; **ஒருபோதும்**- எல்லாக் காலத்தும்; **ஒருவலென்**- நீங்காதவனாய்; **உறைகுவென்** - உன்னுடனேதங்குவேன்; **மருவலர் உளர் ஆனார் எனின்** - தீங்கு செய்யும் பகைவர்கள் யாரேனும்வருவார்கள் ஆயின்; **முன்னே மாள்குவென்** - உனக்கு முன்னே அவர்களுடன் போர்செய்து (அவர்களை அழித்து) நானும் இறந்துபடுவேன்; **வசை இல்லேன்** - (அடைக்கலம் புகுந்தவரைமாற்றானிடம் காட்டிக் கொடுத்தான் என்ற) பழிச் சொல்லுக்கு ஆளாகமாட்டேன்; **உடன்போதுவென் என்றான்** - உன்னுடனேயே வருவேன் என்று கூறினான்.

'மற்று' வினைமாற்று. நான் வருதல் அன்றிச் சேனையும் உடன் கொண்டு வருவேன் எனப் பொருள் படுதலின். மருவலரை அழித்து மாள்தலும் அழியாது முன்னே மாளுதலும்வகைக்கு இடனாகாமை உணர்க. 41

இராமன் குகனை அவன் இனத்தாருடன் இருக்கக் கட்டளையிடல்

1994. **அன்னவன் உரை கேளா,**
அமலனும் உரைநேர்வான்;
'என் உயிர் அனையாய் நீ'
இளவல் உன் இளையான்; இந்
நன்னுதலவள் நின் கேள்;
நளிர் கடல் நிலம் எல்லாம்
உன்னுடையது; நான் உன் தொழில்
உரிமையின் உள்ளேன்.'

அமலனும்- குற்றமற்றவனாகிய இராமனும்; **அன்னவன் உரைகேளா** - அந்தக்குகனது வார்த்தையைக் கேட்டு; **உரை நேர்வான்** - பதில் கூறுவானாகி; **'நீ என் உயிர்அனையாய்** - (குகனே!) நீ என் உயிரைப் போலச் சிறந்தவன்; **இளவல் உன் இளையான்** - தம்பி இலக்குவன் உன்தம்பியாவான்; **இந் நன்னுதலவள் நின் கேள்** - இவ் அழகிய நெற்றியை உடையாளாகிய சீதைஉன் கொழுந்தியாவாள்; **நளிர் கடல் நிலம் எல்லாம்** - குளிர்ந்த கடலாற் சூழப்பெற்ற இவ் உலகம் எல்லாம்; **உன்னுடையது** - உனதே யாகும்; **நான் உன் தொழில் உரிமையின் உள்ளேன்** - நான் உன்னுடைய ஏவல் தொழிலுக்குக் கட்டுப்படும் உரிமையில்இருக்கின்றவனாவேன்.

குகனைத் தனது சகோதரன் என்ற இராமன் அவ் உறவை மேலும் இக் கூற்றால் பலப்படுத்தினான் எனலாம். "ஏழை ஏதலன் கீழ்மகன் என்னாது இரங்கி மற்றவற் கின்னருள் சுரந்து, மாழைமான் மடநோக்கு இன்தோழி உம்பி எம்பி என்று ஒழிந்திலை உகந்து, தோழன் நீ எனக்கு இங்கொழி என்ற சொற்கள் வந்து அடியேன் மனத்து இருந்தி "என்று இந்நிகழ்ச்சியைத் திருமங்கையாழ்வார் கூறிய பாசுரம் கொண்டு (திவ்ய. 1418) அறிக. இதனையே பின்னர்ச் சீதை அசோகவனத்தில் 'ஏழை வேடனுக்கு'

எம்பி நின் தம்பி, நீ, தோழன்; மங்கை கொழுந்தி, எனச் சொன்ன வாழி நண்பினை உன்னி மயங்குவாள் ஆயினன் (5091.) என்று கம்பர் கூறியதும் காண்க. தானாளும் உலகம் எல்லாம் தன் சகோதரனுக்கும் அப்படியே உரியது என்று கருதுபவன் அண்ணல் இராமன் ஆதலின் இப்போது நான் வனவாசம் செய்யவேண்டியிருத்தலின் நீயே உலகம் ஆள்பவனாகவும் நின் ஏவல் தொழில் உரிமையில் நான் உள்ளேனாகவும் ஆயிற்று என்றானாம். பகவான் - பாகவதரிடையே சாதி ஏற்றத் தாழ்வுகள் பாராட்டப்படுவன அல்ல. குகனைக் குகப்பெருமாள் எனப்போற்றும் வைணவ மரபு நினைக. 42

***1995.** ‘துன்பு உளதுஎனின் அன்றோ*
சுகம் உளது? அது அன்றிப்
பின்பு உளது; “இடை, மன்னும்
பிரிவு உளது” என, உன்னேல்;
முன்பு உளெம், ஒரு நால்வேம்;
முடிவு உளது என உன்னா
அன்பு உள, இனி, நாம் ஓர்
*ஐவர்கள் உளர் ஆனோம்;***

‘துன்பு உளது எனின் அன்றோ சுகம் உளது? - *துன்பம் உளதானால் அல்லவா சுகம்உண்டாகும்;* ***அது அன்றிப் பின்பு உளது -*** *அச்சுகம் இப்பிரிவாகிய துன்பத்துக்குப் பின்புஉறுதியாக உளது;* ***‘இடை மன்னும் பிரிவு உளது’ என உன்னேல் -*** *இடையே இப்படி நிலையான ஒருபிரிவு உண்டாகியுள்ளது என்று மனத்தில் கருதாதே;* ***ஒரு நால்வேம் முன்பு உளெம் -*** *இராமஇலக்குவ பரத சத்துருக்கனன் என்று ஒரு நான்கு சகோதரர்கள் முன்பிருந்தோம்;* ***முடிவு உளது எனஉன்னா அன்பு உள நாம் -*** *கடைபோயிற்று என்று கருதமுடியாது வளர்ந்து கொண்டே செல்லும் அன்பினை மிகவும் உடைய நாம்;* ***இனி ஓர் ஐவர்கள் உளரானோம் -*** *இனிமேல் (உன்னோடு) ஐந்து சகோதரர்கள் ஆக;* ***ஆனோம்-.*** *தன்னோடும் தம்பியோடும் சீதையோடும் குகனைப் பணித்ததோடன்றிப் பரதசத்துருக்கனர்களோடும் குகனைப் பணித்த தோழமை அறிந்து இன்புறத்தக்கது. துன்பத்திற்குப்பின்னர் இன்பம்; இப்பிரிவின் பின் ஓர் இன்பம் உண்டு ஆதலின் அவ் இன்பத்தைத் தருவதாகஇதனை நினைய வேண்டுமே அன்றித் துன்பமாக நினைத்தல் ஆகாது என்றானாம் - அன்பிற்கு முடிவுஇல்லை. அது மேலும் வளர்ந்து கொண்டே போகும்; எனவே, இச் சகோதரத்துவத்துக்கும் முடிவில்லைஎன்றானாம். ‘ஓர்’ உரை அசை. 43*

***1996.** ‘படர் உற உளன், உம்பி*
கான் உறை பகல் எல்லாம்;
இடர் உறு பகை யா? போய்,
யான் என உரியாய் நீ;
சுடர் உ று வடி வேலாய்!
சொல் முறை கடவேன் யான்;
வடி திசை வரும் அந் நாள்,
*நின்னுழை வருகின்றேன்.***

'சுடர் உறு வடிவேலாய்! - ஒளி படைத்த கூரிய தீட்டப்பெற்ற வேலை உடைய குகனே; ***உம்பி கான் உறை பகல் எல்லாம்*** - உன் தம்பியாகிய இலக்குவன் வனத்தின்கண் நான்வசிக்கும் நாள்கள் எல்லாம்; ***படர் உற உளன்*** - (எனக்கு வருத்தம் நேராமல்) தான்அந்த வருத்தத்தைத் தாங்க என்னுடனே இருக்கின்றான்; ***நீ போய் யான் என உரியாய்*** - நீ உன் நாட்டிற்குச் சென்று நான் இருக்கும் ஆட்சி உரிமையில் இருந்து ஆட்சி புரிவாயாக; ***யான் வடதிசை வரும் அந்நாள்*** - நான் மீண்டு வடதிசை நோக்கி அயோத்திக்கு வரும்அக்காலத்தில்; ***நின்னுழை வருகின்றேன்*** - உன் இருப்பிடத்திற்கு வருகின்றேன்; ***சொல் முறை கடவென்*** - சொல்லிய பேச்சிலிருந்து மாற மாட்டேன்.'*

'யான் என உரியாய்' நானிருக்குமிடத்தில் நீ இருக்க வேண்டும் என்பதற்காக நானே நீ,நீயே நான் என்றான் குகனிடம் இராமன். 'பகல்' என்றதாயினும் ஆண்டு என்பதாகக் கொள்க.'எண்ணிய சில நாளில்' (1984) என்பது போல. *44*

1997. ***'அங்கு உள கிளை காவற்கு***
அமைதியின் உளன். உம்பி;
இங்கு உள கிளை காவற்கு
யார் உளர்? உரை செய்யாய்;
உன் கிளை எனது அன்றோ?
உறு துயர் உறல் ஆமோ?
என் கிளை இது கா, என்
ஏவலின் இனிது' என்றான்.

'உம்பி - உன் தம்பியாகிய பரதன்; ***அங்கு உள கிளை காவற்கு அமைதியின் உளன்***- அயோத்தியில் உள்ள குடிமக்களையும் சுற்றத்தையும் காப்பாற்ற வேண்டி அதற்குரியஆட்சிக் குணங்களோடு இருக்கின்றான்; (நீ என்னுடன் வந்துவிட்டால்) ***இங்கு உள கிளை காவற்குயார் உளர்? உரை செய்யாய்*** - சிருங்கிபேரத்தில் உள்ள சுற்றத்தையும் குடிகளையும் காப்பாற்ற யார் இருக்கின்றார்கள், சொல்வாயாக; (நீயும் நானும் ஒன்றான பிறகு) ***உன்கிளை எனது அன்றோ*** - உன்னுடைய சுற்றம் என் சுற்றம் அல்லவா?; ***உறு துயர் உறர் ஆமோ?***- மிக்க துன்பத்தை என் பிரிவால் எய்தலாமோ; ***என் கிளை இது என் ஏவலின் இனிது கா'***- என்னுடைய சுற்றமாகிய இவ்வேடுவர்களை என் கட்டளையால் இனிது காப்பாயாக;' ***என்றான்*** -.

உன் ஏவலின் நான் இருக்கின்றேன் என்று கூறிய இராமன் அதனையும் மனம் கொள்ளாது குகன்படும் அவதி கண்டு, 'நானே தலைவன் நீ என் ஏவல் வழி என் சுற்றமாகிய இவ்வேடுவர்களைக் காப்பாற்றி ஆட்சி செய்து இங்கே தங்குவாயாக' என்றான்; அவன் மறுக்கமாட்டாமைக்கு எடுத்துக்காட்டாகப் பரதனைக் கூறினான். *45*

குகன் விடைபெற்றுச் செல்ல மூவரும் வனத்துள் மேலும் செல்லல்

1998. ***பணி மொழி கடவாதான்,***
பருவரல் இகவாதான்,
பிணி உடையவன் என்னும்
பிரிவினன், விடைகொண்டான்;

அணி இழை மயிலோடும்
ஐயனும் இளையோனும்
திணி மரம், நிறை கானில்
சேணுறு நெறி சென்றார்.

பணி மொழி கடவாதான் - இராமன் இட்ட கட்டளை வார்த்தையை மீறாது; **பருவரல்இகவாதான் -** இராமனது பிரிவினால் ஏற்பட்ட துன்பமும் நீங்காது; **பிணி உடையவன்என்னும் பிரிவினன் -** நோயுற்றான் என்று சொல்லும்படியான பிரிவுத் துன்பத்தை உடையனாய்; **விடை கொண்டான்-** (குகன்) உத்தரவு பெற்றுச் சென்றான்; **அணி இழை மயிலோடும்ஐயனும் இளையோனும்-** அழகிய ஆபரணங்களை அணிந்த மயில் போல்பவளாகிய சீதையோடும்இராமனும் தம்பி இலக்குவனும்; **திணி மரம் நிறை கானில்-** வலிய பெரு மரங்கள்நிறைந்துள்ள காட்டில்; **சேண் உறு நெறி -** நெடுந் தொலையான வழியில்; **சென்றார்-** சென்றார்கள். இராமன் ஆணையை மீறாமல் துன்பத்தைத் தாங்கிக் குகன்செல்ல, மூவரும் காட்டில் நெடுந்தொலை சென்றனர். காட்டின் உள்ளே செல்லச் செல்லப்பெருமரங்கள் செறிந்திருக்கும் ஆதலின் ‘திணி மரம் நிறை கானில்’ எனவே, காட்டின் உள்பகுதியில் செல்வாராயினர் என்பது அறியப்படும். *46* வனம் புகு படலம்

குகன் துணையால் கங்கையைக் கடந்து அதன் தென் கரை அடைந்த இராமன், சீதை இலக்குவன்ஆகியோருடன் வனத்திற் புகுந்த செய்தியைத் தெரிவிக்கும் பகுதி என்பது பொருள்.

கங்கையைக் கடந்தபின் இராமன் முதலியோர் காட்டு வழியில் செல்லுதலும், இனிய காட்டுவழியில் இராமன் சீதைக்குப் பல வகைக் காட்சிகளைக் காட்டிக்கொண்டு செல்லுதலும், மாலைநேரத்தில் சித்திரகூட மலை கண்ணுக்குத் தோன்றலும், அவ் வனத்தின்கண் தவம் செய்கின்ற பரத்துவாச முனிவன் இராமனை எதிர்கொள்ளுதலும், முனிவன் இராமனை வந்த காரணம் வினாவ - இராமன்கூறிய பதிலைக் கேட்டு மனம் வருந்திக் கூறுதலும், பரத்துவாச முனிவனது விருந்தோம்பலை இராமன் ஏற்றுக்கொள்ளுதலும், முனிவன் தன்னுடன் தங்கியிருக்குமாறு இராமனை வேண்ட - இராமன் தன்இயலாமையைத் தெரிவித்தலும், முனிவன் சித்திரகூட மலைக்குச் செல்லப் பணித்தலும், முனிவனிடம்விடைபெற்று யமுனைக்கரை அடைதலும், ஆற்றில் நீராடிக் கனி கிழங்கு உண்டு நீர் அருந்தி இளைப்பாறலும், இலக்குவன் தெப்பம் அமைத்து இருவரையும் அக்கரை சேர்த்தலும், மூவரும் பாலைநிலம் புகுதலும், இராமன் நினைவால் பாலை வெப்பம் தணிந்து மாறுதலும், பின்னர் மூவரும்சித்திரகூட மலையைக் காணுதலும் ஆகிய செய்திகள் இப் படலத்தின்கண் கூறப்பெறுகின்றன.

காட்டு வழியில் இராமன் சீதை இலக்குவனோடு செல்லுதல்

சந்தக் கலிவிருத்தம்

1999. பூரியர் புணர் மாதர்
பொது மனம் என, மன்னும்
ஈரமும், ‘உளது, இல்’ என்று

அறிவு அரும் இளவேனில்,
ஆரியன் வரலோடும்,
அமுது அளவிய சீதக்
கார் உறு குறி மானக்
காட்டியது, அவண் எங்கும்.

பூரியர் - அறிவிலராய கீழோர்; **புணர் -** சேர்கின்ற; **மாதர் -** விலைமகளிரின்; **பொதுமனம் என -** எல்லோர்க்கும் பொதுவாகிய மனம்போல; **மன்னும் ஈரமும், 'உளது இல்' என்று அறிவு அரும் இளவேனில் -** பொருந்தியஈரப்பசையும் உள்ளதோ இல்லதோ என்று அறியமுடியாத (கோடையாகிய) இளவேனிற் காலத்தே; **ஆரியன் -** இராமன்; **வரலோடும் -** வன நெறியில் வந்து சேர்ந்த அளவில்; **அவண் எங்கும் -** அவ்விடம் எல்லாவற்றிலும்; **அமுது அளவிய** - அமுதம் கலந்த; **சீதம் -** குளிர்ச்சியான; **கார் உறு குறி -** மேகம் வருகின்ற அடையாளத்தை; மான- பெருமை உற; **காட்டியது -** காண்பித்தது.

இராமன் காட்டுக்கு வந்ததனால் காட்டின் வெப்பம் தணிந்து மழை வருவதற்கானஅடையாளங்கள்தோன்றத் தொடங்கின என்றவாறாம். பொருட் பெண்டிர் மனம் வெளிக்கு அன்புள்ளது போல - அதாவது ஈரம் உள்ளது போலக் காட்டி, உள்ளே பொருளின்மேல் ஆசை தங்கி இருக்கும். அதுபோலவே இக் காடும் முதுவேனில்போல் வறட்சி உடையதாகவும் இல்லாமல், துளிர்விட்டு ஈரம் உள்ளது போலவும் உண்மையில் ஈரம் அற்றதாகவும் இளவேனிற் காலத்தில் உள்ளது என்றவாறாகும். "பொன் விலைப் பாவையர் மனமும்போல் பசையும் அற்றதே" (353) தாடகை வதைப் படலத்துப்பாவையின் தன்மையை முன்னரும் இவ் உவமையால் கூறினார். 1

2000. வெயில், இள நிலவேபோல்,
விரி கதிர் இடை வீச,
பயில் மரம் நிழல் ஈன,
பனி புரை துளி மேகப்
புயல் தர, இள மென் கால்
பூ அளவியது எய்த,
மயிலினம் நடம் ஆடும்
வழி இனியன போனார்.

வெயில் - சூரியன்; **விரி கதிர் -** பிரிந்த தன் கிரணங்களை; **இள நிலவே போல் இடைவீச -** இளமையான நிலவொளி போலத் தண்மையாக இடையிடையே வீசவும்; **பயில் மரம் -** (வனத்தில்) நெருங்கியுள்ள மரங்கள்; **நிழல் ஈன -** நிழலைத்தரவும்; **மேகப் புயல் -** மேக மழை; **பனி புரை துளிதர -** பணியை யொத்தகுளிர்ந்த சிறிய துளிகளைத் தரவும்; **இளமென் கால் -** இளைய மெல்லிய தென்றற்காற்று; **பூ அளவியது எய்த** - பூக்களின் நறுமணங்களோடு கலந்து வந்து அடையவும்; **மயில் இனம்நடம் ஆடும் -** மயிற்கூட்டங்கள் நடனம் ஆடுகின்ற; **இனியன வழி -** இனிமையாகிய வழிகளில்; **போனார் -** மூவரும் சென்றார்கள்.

வெயிலொளி நிலவொளிபோல வீசுதல், மரம் நிழல் தருதல்,மேகம் சிறுநீர்த் திவலை சிந்தல், தென்றல் பூமணத்தோடு வீசுதல், மயில்கள் நடனம் ஆடுதல்ஆகியவற்றால் இவர்கள் செல்லும் வழிகள் களைப்புத் தராது இனியனவாயின. 2 இராமன் சீதைக்கு வழியில் இனிய காட்சிகளைக் காட்டுதல்

2001. ***'மன்றலின் மலி கோதாய்!***
மயில் இயல் மட மானே! -
இன் துயில் வதி கோபத்து
இனம் விரிவன எங்கும்,
கொன்றைகள் சொரி போதின்
குப்பைகள், குல மாலைப்
பொன் திணி மணி மானப்
பொலிவன - பல - காணாய்!

மன்றலின் மலி கோதாய்! - மனத்தால் நிரம்பிய மாலை அணிந்தவளே!; ***மயில்இயல் மட மானே!*** - மயில் போன்ற சாயலை உடைய இளைய மான் அனையாளே!; **இன் துயில்வதி கோபத்து இனம் விரிவன எங்கும் -** இனிய தூக்கத்தில் உள்ள இந்திரகோபப்பூச்சிகளின் கூட்டங்கள் பரந்து கிடக்கும் எல்லா இடத்தும்; **கொன்றைகள் சொரி போதின்குப்பைகள் -** கொன்றை மரங்கள் சொரிந்த மலர்த் தொகுதிகள்; **குல மாலைப் பொன்திணிமணி மானப் பொலிவன பல -** சிறந்த மாலைகளின் பொன்னில் பதிக்கப்பட்ட மணிகளைப்போல் அழகுடையனவாகிய; காட்சிகள் பலவற்றையும்; **காணாய் -** பார்ப்பாயாக.

இந்திரகோபப் பூச்சி செந்நிறம் உடையது. இரத்தின மணிபோலும்; அடுத்துக் கொன்றைமலர் மஞ்சள் நிறம் உடையது ஆதலின் பொன்பெறும். இரண்டும் விரவி இருக்கின்ற வழிகள்இரத்தினக் கற்கள் அழுத்திய பொன் மாலை கிடப்பதுபோல உள்ளன என்றார். குப்பை என்பதுகுவியல்; இங்கு மலர்க் குவியல்.
3

2002. **'பாண், இள மிஞிறு ஆக,**
படு மழை பணை ஆக,
நாணின தொகு பீலி
கோலின நடம் ஆடல்,
"பூணியல்! நின சாயல்
பொலிவது பல கண்ணின்
காணிய" எனல் ஆகும்,
களி மயில் - இவை காணாய்!

பூண் இயல் - அணிகளை இயல்பாக உடையவளே!; **களி மயில் -** களிப்புநிறைந்த மயில்கள்; **இள மிஞிறு பாண் ஆக -** இளைய வண்டு பாட்டுப் பாடும் பாணன்ஆகவும்; **படு மழை** - பொழிகின்ற மழையின் ஒலி; **பணை ஆக -** பறை ஒலியாகவும்கொண்டு; **நாணின** - வெட்கமுற்றனவாய்; **தொகுபீலி -** சுருக்கிக் கொண்ட தம் தோகை களை;

கோலின - விரித்து வளைத்தனவாய்; **நடம் ஆடல்** - நடனம் ஆடுதல்; **நின சாயல் பொலிவது** - உன்னுடைய சாயல் தம்மிடத்தே விளங்குவதை; **பல கண்ணில்** - தம்முடைய தோகையில் உள்ளபல கண்களால்; **காணிய**- காண்பதற்கு; **எனல் ஆகும்** - என்று சொல்லாம்படியுள்ள; **இவை** - இக் காட்சிகளை; **காணாய்** -.

தோகை சுருங்கி இருக்குங்கால் அதில் உள்ள கண்கள் வெளித் தோன்றா; விரித்தவழிகண்கள் தோன்றும் ஆதலின், ஆடும் மயில் தம் தோகைக் கண்களால் பிராட்டியின் சாயல்தம்மிடத்தே பொருந்தியுள்ளமையைப் பார்ப்பது போலும் என்று கூறினார்.   *4*

2003. **‘சேந்து ஒளி விரி செவ் வாய்ப்**
பைங் கிளி, செறி கோலக்
காந்தளின் மலர் ஏறிக்
கோதுவ, - கவின் ஆரும்
மாந் தளிர் நறு மேனி
மங்கை! - நின் மணி முன்கை
ஏந்தின எனல் ஆகும்
இயல்பின; இவை காணாய்!

கவின் ஆரும்- அழகு பொருந்திய; **மாந்தளிர் நறுமேனி மங்கை**- மாந்தளிர் போன்ற மணமும் நிறமும் கூடிய மேனியை உடைய சீதையே!; **சேந்து ஒளி விரி** - சிவந்து ஒளி விரிக்கின்ற; **செவ்வாய்** - சிவந்த வாயினை உடைய; **பைங்கிளி** - பசிய கிளி; **கோலம் செறி** - அழகு பொருந்திய; **காந்தளின் மலர் ஏறிக் கோதுவ** - காந்தள் மலரின்மேல் ஏறி அம் மலரைக் கோதுகின்றவை **;** **நின் மணி முன்கை ஏந்தின எனல் ஆகும் இயல்பின** - நின்னுடைய அழகிய முன்கையில் ஏந்திக் கொண்டிருக்கின்றதாகச்சொல்லப்பெறும் இயல்பினை உடைய; **இவை** - இக் காட்சிகளை; **காணாய்** -.

காந்தள் மலர் மகளிர் கைபோலும் ஆதலின் அம்மலர்மேல் ஏறி அம் மலரைக் கோதுகின்றகிளி, பிராட்டியின் முன் கைமேல் ஏறி அமர்ந்துள்ளது போல் காட்சி அளிப்பதாயிற்று.   *5*

2004. **‘நெய்ஞ் ஞிறை நெடு வேலின்**
நிறம் உறு திறம் முற்றிக்
கைஞ் ஞிறை நிமிர், கண்ணாய்! -
கருதின இனம் என்றே
மெய்ஞ் ஞிறை விரி சாயல்
கண்டு, நின் விழி கண்டு,
மஞ்ஞையும் மட மானும்
வருவன பல - காணாய்!

நெய்ஞ்ஞிறை நெடு வேலின் நிறம் உறுதிறம் முற்றி - நெய் பூசப்பெற்று நிரம்பியநீண்ட வேற்படையின் தன்மை நிரம்பிய ஆற்றல் பொருந்தி; **கைஞ் ஞிறை நிமிர் கண்ணாய்!**- கை அளவில் அடங்காது மேற்பட்டுச் செல்கின்ற கண்ணை

உடையவளே!; **மஞ்ஞையும் மடமானும்** - மயிலும் இளைய மானும்; **மெய்ஞ் ஞிறை விரிசாயல் கண்டும் -** உன் மேனியில் நிரம்பியுள்ள விரிந்த மென்மைத் தன்மையைப் பார்த்தும்; **நின் விழி கண்டும்-** உன் கண்களைப் பார்த்தும்; **இனம் என்று கருதின -** உன்னைத் தம் இனம் என்றுகருதினவாய்; **வருவன பல -** வருகின்றன வாகிய பலவற்றை; **காணாய் -.**

நிறை - ஞிறை. போலி; தம் சாயல் சீதையிடம் இருத்தலால் மயில்கள் இனம் என்றுவந்தன. விழியைக் கண்டு தன் இனமான மான் என்று கருதி மான்கள் வந்தன. நிறம் உறு திறம் -மார்பை ஊடுருவிச் செல்லும் பேராற்றல் எனலும் ஆம். இங்கு ஆடவர்தம் நெஞ்சத்தை ஊடுருவிச் செல்லும் ஆற்றலாம். என்றே -ஏகாரம் தேற்றம். *6*

2005. **'பூ அலர் குரவோடும்**
புடை தவழ் பிடவு ஈனும்
மா அலர் சொரி சூழல்,
துயில் எழு மயில் ஒன்றின்
தூவியின்' மணம் நாற,
துணை பிரி பெடை, தான் அச்
சேவலொடு உற ஊடித்
திரிவதன் இயல் காணாய்!

பூ அலர் குரவோடும் - பூக்கல் மலர்ந்த குரா மரத்தினோடும்; **புடை தவழ் -** பக்கங்களில் பரவி வளர்கின்ற; **பிடவு ஈனும் -** பிடவ மரங்கள் உண்டாக்கிய; **மாஅலர் சொரி சூழல் -** பெரிய மலர்கள் விழுந்து கிடக்கின்ற சுற்றுப் புறங்களில்; **துயில் எழும் -** தூங்கி எழுந்த; **மயில் ஒன்றின் -** ஓர் ஆண் மயிலின்; **தூவி -** தோகை யானது; **இன் மணம் நாற** - இனிய மணம் வீச; **துணை பிரி பெடை தான் -** சேவலைப் பிரிந்த பெண்மயிலானது; **அச்சேவலொடு உற ஊடித் திரிவதன் இயல் -** அந்த ஆண்மயிலோடு (வேறு பெண் மயில் உறவு கொண்டதாகக் கருதி) மிகவும் ஊடல்கொண்டு மனம்மாறுபடும் தன்மையை; **காணாய்-.**

குரா, பிடவ மலர்கள் விழுந்த இடத்தில் உறங்கி எழுந்த ஆண்மயிலின் உடல் மணத்தைவேறாகக் கருதிப் பெண்மயில் ஊடியது. *7* *2006.* **'அருந்ததி அனையாளே!**
அமுதினும் இனியாளே! -
செருந்தியின் மலர் தாங்கும்
செறி இதழ் வன சோகம்
பொருந்தின களி வண்டின்
பொலிவன, பொன் ஊதும்
இருந்தையின் எழு தீ ஒத்து
எழுவன; - இயல் காணாய்!

அருந்ததி அனையாளே! - அருந்ததியை ஒத்தவளே!; **அமுதினும் இனியாளே! -** அமிழ்தத்தைக் காட்டிலும் இனியவளே!; **செருந்தியின் மலர் தாங்கும் -**

செருந்திமலரைத் தாங்கிக்கொண்டுள்ள; **செறி இதழ் -** நெருங்கிய இதழ்களை உடைய; **வனசோகம் -** காட்டின் கண் உள்ள அசோகம் ஆனது; **பொருந்தின களி வண்டின் பொலிவன -** தம்மிடத்தே பொருந்தினவாய களிப்பு நிறைந்த வண்டுகளாற் பொலிவனவாகிய அவை; **பொன்னூதும் இருந்தையின் -** பொன்னை வைத்து ஊதுகின்ற பொற்கொல்லனது கரியில்; **எழுதீ ஒத்து எழுவது ஓர் இயல் -** மேல் எழுந்து எரிகின்ற நெருப்பை ஒத்துத் தோன்றுகின்ற ஓர் தன்மையை; **காணாய் -.**

செருந்திப் பூ பொன்னாகவும் அதைத் தாங்கிய அசோக மலர் நெருப்பாகவும், அதனைச்சுற்றியுள்ள வண்டுகள் கரியாகவும் உவமை கொள்க. இருந்தை - கரி.
8

2007. ‘ஏந்து இள முலையாளே!
எழுத அரு எழிலாளே!
காந்தளின் முகை கண்ணின்
கண்டு, ஒரு களி மஞ்ஞை,
‘பாந்தள் இது’ என உன்னிக்
கவ்விய படி பாரா,
தேம் தளவுகள் செய்யும்
சிறு குறுநகை - காணாய்!

ஏந்து இளமுலையாளே! - (சாயாது) மேல் நிமிர்ந்துள்ள இளமையான அழகிய முலையினைஉடையாளே!; **எழுத அரு எழிலாளே -** ஓவியத்தில் எழுதுதற்கரிய அழகு படைத்தவளே!; **ஒருகளி மஞ்ஞை -** மயங்கிய ஒரு மயில்; **காந்தளின் முகை கண்ணில் கண்டு -** காந்தள்அரும்பைத் தன் கண்ணால் பார்த்து; **இது பாந்தள் என உன்னி -** இது பாம்பு என்று கருதி; **கவ்வியபடி பாரா -** கல்விக் கொண்ட தன்மையைப் பார்த்து; **தேன் தளவுகள்-** தேன் பொருந்திய முல்லை அரும்புகள்; **செய்யும் சிறு குறு நகை -** செய்கின்றஎள்ளும் புண்சிரிப்பினை; **காணாய் -.** காந்தள் முகையைப் பாம்பு என்று மயில் கவர, அது கண்டு முல்லை சிரிப்பதாகக் கூறியது. முல்லைஅரும்புகள் பற்களைப் போலும் ஆதலின் அம்முல்லை அரும்புகள் தோன்றிய காட்சியைச்சிரிப்பதாகத் தற்குறிப்பேற்றம் செய்தார். சிறு குறு நகை - சிறு என்பது இகழ்ச்சியையும், குறு என்பது புன் சிரிப்பு என்பதனையும் அறிவிக்க வந்தன. களி மஞ்ஞை என்றது போதை மிகுதியால்காந்தள் முகையைப் பாம்பென மயங்கியது எனக் காரணம் கூறியவாறாம். *9*

2008. ‘குன்று உறை வய மாவின்
குருளையும், இருள் சிந்திப்
பின்றினது எனல் ஆகும்
பிடி தரு சிறு மாவும்,
அன்றில பிரிவு ஒல்லா;
அண்டர்தம் மனை ஆவின்
கன்றொடு விளையாடும்
களியன பல -. காணாய்!

குன்று உறை வயமாவின் குருளையும் - மலையில் வாழும் வலிமை உள்ள புலியின்குட்டியும்; **இருள் சிந்திப் பின்றினது எனல் ஆகும் பிடி தரு சிறு மாவும் -** இருள் கீழேசிதறிப் பின்னிக் கொண்டது என்னும்படியுள்ள கரிய பெண் யானை ஈன்ற சிறிய யானைக் குட்டியும்; **அண்டர்தம் -** இடையர்களது; **மனை -** வீட்டில் உள்ள; **ஆவின் கன்றொடு -** பசுக் கன்றோடு; **அன்றில -** மாறுபடாதனவாய்; **களியன -** களிப்புடையனவாய்; **விளையாடும் பல -** விளையாடுகின்ற பல உயிரினங்களையும்; **காணாய் -.**

கரிய பிடி இருள் பின்னிப் பிணைந்திருத்தல் போலும். பிடி மண்ணில் உள்ளதாதலின்வானத்தில் பரவிய இருள் பூமியில் சிந்திப் பின்னியது போல என்றார். முனிவர் உறைவிடம்ஆதலின் இவை தம்முள் பகை இலவாய் வினையாடின என்க.
10

2009. ***‘அகில் புனை குழல் மாதே!***
அணி இழை எனல் ஆகும்
நகு மலர் நிறை மாலைக்
கொம்புகள், நதிதோறும்
துகில் புரை திரை நீரில்
தோய்வன, துறை ஆடும்
முகில் இள முலையாரின்
மூழ்குவ பல - காணாய்!

அகில் புனை குழல் மாதே! - அகிற் புகையால் மணம் ஊட்டிப் புலர்த்தப்பெற்றகூந்தலையுடைய பெண்ணே!; **அணி இழை எனல் ஆகும் -** அலங்காரமாகிய அணிகலன் என்று சொல்லும்படி பொருந்திய; **நகு மலர் -** பூத்த மலர்கள்; **நிறை-** நிறைந்த; **மாலை-** மலர்த் தொகுதியை உடைய; **கொம்புகள் பல -** பூங்கொம்புகள் பல; **துறை ஆடும் முகிழ் இள முலையாரின் -** நீர்த்துறையில் நீராடுகின்றஅரும்பிய இளமுலை உடைய மகளிர் போல; **நதிதோறும் -** ஆற்றிடங்களில் எல்லாம்; **துகில் புரை திரை நீரில் தோய்வன -** (வெண்) பட்டாடையை ஒத்த அலைகளை உடைய நீரில்படிந்து மூழ்குவனவற்றை; **காணாய் -**

பூத்த மலர்த் தொகுதியுடைய கொம்புகள் அணி அணிந்த மகளிர் போல உள்ளன. இவற்றைமாலைகள் என்றும் பொன் அணிகலன் என்றும் கூறல் கவிமரபு. “கோங்கு அலரும் பொழில் மாலிருஞ்சோலையின் கொன்றைகள் மேல், தூங்கு பொன் மாலைகளோடு உடனாய் நின்று தூங்குகின்றேன்”(திவ்ய. 594.) என்பது காண்க.
11

2010. ***‘முற்றுறு முகை கிண்டி,***
முரல்கில சில தும்பி,
வில் திரு நுதல் மாதே!
அம் மலர் விரி கோங்கின்
சுற்று உறு மலர் ஏறித்
துயில்வன, சுடர் மின்னும்

பொன் தகடு உறு நீலம்
புரைவன பல - காணாய்!

வில் திரு நுதல் மாதே! - வில்லைப் போன்ற அழகிய நெற்றியை உடைய பெண்ணே!; **சில தும்பி** - சில வண்டுகள்; **அம் மலர் விரி கோங்கின்** - அழகிய மலர்கள்விரிந்துள்ள கோங்க மரத்தினது; **முற்றுறு முகை கிண்டி** - முற்றிய அரும்புகளைக் குடைந்து(தேன் உண்டு); **முரல்கில** - பாடாதனவாய்; **சுற்று உறு மலர் ஏறி** - வட்டமாகப் பொருந்திய மலரில் ஏறி; **துயில்வன பல** - உறங்குகின்றன பலவும்; **சுடர் மின்னும்** - ஒளிவிட்டு விளங்குகின்ற; **பொன் தகடு உறு**- பொன் தகட்டில் பொருந்திய; **நீலம் புரைவன**- நீல மணியை ஒத்துள்ளனவற்றை; **காணாய்-.**

முற்றுறு முகை - மலரும் பருவத்தரும்பு. அதனையே தேனீக்கள் குடைதல் இயல்பு. கோங்கமலர்பொன்னிறம் படைத்தது. கோங்க மலரில் உறங்கும் வண்டு பொன்னில் பதித்த நீலமணிபோல் உள்ளது. *12*

2011. **'கூடிய நறை வாயில்**
கொண்டன, விழி கொள்ளா
மூடிய களி மன்ன,
முடுகின நெறி காணா,
ஆடிய, சிறை மா வண்டு,
அந்தரின், இசை முன்னம்
பாடிய பெடை கண்ணா
வருவன பல - காணாய்!

சிறை மா வண்டு- சிறகுகளை உடைய கரிய (ஆண்) வண்டு; **கூடிய நறை வாயில்கொண்ட** - மிக்க தேனை வாயிற் கொண்டன வாய்; **விழி கொள்ளா** - (அம்மயக்கத்தால்) விழி திறந்து பார்க்க மாட்டாதவையாய்; **மூடிய களி மன்ன** - கண்ணை மூடிக்கொள்ளுமாறு போதை பொருந்த; **முடுகின நெறி காணா** - விரைந்து (பறந்து)செல்லுதற்குரிய வழியைக் காணமாட்டாதனவாய்; **அந்தரின்** - குருடரைப்போல; **முன்னம்இசை பாடிய பெடை கண்ணா வருவன பல**- முன்னால் இசைபாடிச் செல்கின்ற பெண் வண்டைக்கண்ணாகக் கொண்டு வருவன பலவற்றை; **காணாய்-.**

குருடர் ஒலியின் மூலம் வழி அறிந்து சேறல் போல, முன்னால் பெண் வண்டுகள் பாடும் ஒலிகேட்டுத் தேன் குடித்து மயங்கிக் கண்திறவா ஆண் வண்டுகள் வழி அறிந்து சென்றன வாதலின்'பெடை கண்ணா' என்றார். *13*

2012. **'கன்னியர் அணி கோலம்**
கற்று அறிகுநர் என்ன,
பொன் அணி நிற வேங்கை
கோங்குகள், புகு மென் பூ,
அன்ன மென் நடையாய்! நின்
அளக நல் நுதல் அப்பும்

சின்ன மென் மலர் மானச்
சிந்துவ பல - காணாய்!

அன்னம் மென் நடையாய்! - அன்னப் பறவை போன்ற மெல்லிய நடையை உடையவளே!; **பொன் அணி நிற வேங்கை, கோங்குகள்** - பொன் போன்ற அழகிய நிறம்படைத்த வேங்கைமரமும் கோங்க மரமும்; **கன்னியர் அணிகோலம் கற்று அறிகுநர் என்ன** - கன்னிப்பெண்கள் அணிகின்ற அழகுக் கலையைக் கற்றுப் பழகுபவர்களைப் போல; **புது மென் பூ** - புதிய மென்மையான பூக்களை; **நின் அளக நல் நுதல் அப்பும்** - உன்னுடைய கூந்தலோடு கூடிய நல்ல நெற்றியிலே அப்புகின்ற; **சின்னம் மென் மலர்மான-** விடு பூக்களாகிய மெல்லியமலரை ஒப்ப; **சிந்துவ பல-** சிதறுகின்ற பலவற்றையும்; **காணாய் -.**

கோலம் செய்வாற் நெற்றியில் மலர் அப்புதல் வழக்கு. சின்னம் - விடு பூ. (உதிரிப் பூக்கள்.) கோங்கு, வேங்கை இரண்டும் பொன்னிறம் வாய்ந்த மலர்களை உடையவை. குழலில் வேங்கையும் கோங்கும் அணிவர் என்பதை, "நின் குழல் வேங்கையம்போதொடு கோங்கம் விராய்" என்பதனுள் (திருக்கோவையார். 205) காண்க. 14

2013. **'மணம் கிளர் மலர், வாச**
மாருதம் வர வீச,
கணம் கிளர்தரு கண்ணம்,
கல்லிடையன, கானத்து'
அணங்கினும் இனியாய்! உன்
அணி வட முலை முன்றில்
சுணங்கினம் அவை மானத்
துறுவன - அவை காணாய்!

அணங்கினும் இனியாய்! - தெய்வப் பெண்களைக் காட்டிலும் இனியவளே; **உன் அணிவடமுலை முன்றில் கணங்கினம் அவை மான** - உன்னுடைய முத்துவடம் அணிந்த முலைப் பரப்பில்உள்ள தேமல் திரளைப்போல; **வாச மாருதம் வர வீச** - வாசனைபொருந்திய தென்றற்காற்றுமிக வீச; **மணம் கிளர் மலர்** - மனம் மிக்கு விளங்கும் மலர்களின்; **கணம்கிளர்தரு கண்ணம்** - கூட்டமாக எழும்பிய மகரந்தப் பொடிகள்; **கானத்து** - காட்டில்; **கல் இடையன** - பாறைகளின் இடையில் உள்ளனவாய்; **துறுவன அவை** - நெருக்கமாகச் சிந்திக் கிடப்பனவற்றை; **காணாய் -.**

மகரந்தப் பொடிக்குத் தேமலை உவமை யாக்கினார். முலைப்பரப்பில் தேமல் போலப் பாறைப்பரப்பில் கண்ணம் நெருங்கிக் கிடப்பன என்று கொள்க.
15

2014. **' "அடி இணை பொறைகல்லா"**
என்றுகொல், அதர் எங்கும்,
இடை இடை மலர் சிந்தும்
இன மரம்? - இவை காணாய்!
கொடியினொடு இள வாசக்

கொம்புகள், குயிலே! உன்
துடி புரை இடை நாணித்
துவள்வன - அவை காணாய்!

குயிலே! *- குறில் போன்ற குரல் உடையாளே!;* ***இனமரம் -*** *கூட்டமானமரங்கள்;* ***'அடி இணை பொறைகல்லா' என்று கொல் -*** *(உன்) கால்கள் காட்டு வழியில்நடத்தலைப் பொறுக்கமாட்டா என்று கருதிப் போலும்;* ***அதர் எங்கும் இடை இடை -*** *வழியிடைகளில் எல்லாம்; மலர்களைச் சிதறும்;* ***இவை காணாய் -; கொடியினொடு இள வாசக் கொம்புகள்-*** *கொடிகளோடு இளைய மலர் மணம் வீசும் பூங்கொம்புகள்;* ***உன் துடி புரை இடை நாணி -*** *உன்னுடைய துடிநடுவை ஒத்தஇடையைக் கண்டு வெட்கம் உற்று;* ***துவள்வன -*** *ஒசிந்து அசைவன;* ***அவை காணாய் -.***

சீதையின் பாதங்கள் கல்லுறுத்தலினால் தாங்கமாட்டா என்று மரங்கள் வழியிடை மலர்சிந்துவதாகவும் - சீதையின் இடை கண்டு நாணிக் கொடிக் கொம்பு துவள்வதாகவும் கூறியதுதற்குறிப்பேற்றம். இவையிரண்டும் இயல்பாகக் காட்டில் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளாம். கொடி,பூங்கொம்பு தனித்தனி இடைக்கு உவமையாம். துடி - உடுக்கை. 16

2015. 'வாள் புரை விழியாய்! உன்
மலர் அடி அணி மானத்
தாள் புரை தளிர் வைகும்
தகை ஞிமிறு - இவை காணாய் -!
கோள் புரை இருள் வாசக்
குழல் புரை மழை - காணாய்!
தோள் புரை இள வேயின்
தொகுதிகள் -அவை காணாய்!

வாள் புரை விழியாய்! *- வாளை ஒத்த கண்களை உடையவளே!;* ***உம் மலர் அடி அணிமான -*** *உன்னுடைய மர் போன்ற பாதங்களில் அணிந்துள்ள அணிகலனை ஒப்ப;* ***தாள் புரைதளிர் வைகும்*** *- உன் அடியை ஒத்த தளிரிலே தங்கியுள்ள;* ***தகை ஞிமிறு -*** *அழகுடைய வண்டுகளாகிய;* ***இவை காணாய் - ; கோள் புரை இருள் வாசக் குழல் புரை மழை -*** *கொள்ளும்குற்றம் உடைய இருள் கொண்டதும்வாசனை பொருந்தியதுமான கூந்தலைப் போல உள்ள மழை மேகத்தை;* ***காணாய்-; தோள் புரை இள வேயின் தொகுதிகள் அவை -*** *(உன்) தோளை ஒத்த இளமையானமூங்கிலின் தொகுதிகளாகிய அவற்றை;* ***காணாய் -,***

அடிபோன்ற தளிரில் அமர்ந்துள்ள வண்டுகள், மலர் போன்ற அடியில் அணிந்த அணிகலன்போன்றனவாம். எல்லாவற்றையும் தன்னுள்ளே கொண்டு மறைக்கும் தன்மை உடையது. ஆதலின், 'கோள்புரை இருள்' என்றார். புரை - குற்றம். வாள் புரை விழி, மலர் அடி - உவமையணி. தாள் புரை தளிர், குழல் புரை மழை, தோள் புரை வேய் - எதிர்நிலை யுவமையணி. 17

2016. 'பூ நனை சினை துன்றி,
புள் இடை இடை பம்பி,

acharya.org

நால் நிற நளிர் வல்லிக்
கொடி நவை இல பல்கி,
மான் இனம், மயில் மாலை,
குயில் இனம், வதி கானம் -
தீ நிகர் தொழில் ஆடைத்
திரை பொருவன - பாராய்!'

மான் இனம் - மான் கூட்டங்கள்; **மயில் மாலை-** மயில் வரிசைகள்; **குயில் இனம் -** குயில் தொகுதிகள்; **வதி -** சஞ்சரிக்கின்ற; **கானம் -** இந்தக் காடானது; **பூ நனை சினை துன்றி -** பூவும் அரும்பும் உடைய கிளைகள்நெருங்கப்பெற்று; **நால் நிற நளிர் வல்லிக் கொடி -** பலவகை நிறமுள்ள குளிர்ந்தவல்லியென்னும் கொடிகள்; **நவை இல பல்கி -** குற்றம் இல்லாதன நிரம்பப் பெற்று; **தீ நிகர் -** நெருப்பை ஒத்த; **தொழில் -** சித்திரத் தொழில் செய்யப் பெற்ற; **ஆடைத் திரை -** திரைச் சீலையை; **பொருவன -** ஒத்திருப்பனவற்றை; **பாராய் -**

பூங்கொடி, பறவை, பன்னிறக் கொடிகள் நிரம்பியிருத்தலின் காடு வண்ண வேலைப்பாடமைந்ததிரைச் சீலையை ஒத்தது என்க. "வித்தகர் இயற்றிய விளங்கிய கைவினைச், சித்திரச்செய்கைப் படாஅம் போர்த்ததுவே, ஒப்பத்தோன்றிய உவவனம்" (மணி. 3:167 -169) என்ற வரிகளை இதனோடு ஒப்புநோக்குக; 'தீ' என்பது புத்தி என்னும் பொருள்படும் வடசொல்லாகக்கொண்டு கூறுவார் உளர். அது 'நிகர்' என்னும் உவமைச் சொல்லோடு ஏலாமை அறிக. பெரிதும்செந்நிறம் படைத்த கானம் 'தீ' நிகர்ந்தது எனலே பொருந்துவதாம். *18*

இராமன் சித்திரகூட மலையைச் சீதைக்குக் காட்டுதல்

2017. ***என்று, நல் மடவாளோடு***
இனிதினின் விளையாடி,
பொன் திணி திரள் தோளான்;
போயினன் நெறி; போதும்
சென்றது குடபால்; 'அத்
திரு மலை இது அன்றோ?'
என்றனன்; 'வினை வென்றோர்
மேவு இடம்' எனலோடும்,

பொன் திணி திரள் தோளான் - பொன் அணிகள் நெருங்கியுள்ள திரண்ட தோளினைஉடையவனாகிய இராமன்; **என்று -** இவ்வாறு கூறி; **நல் மடவாளோடு -** நல்லசீதையோடு; **இனிதினின் விளையாடி -** இனிமையாக விளையாடி; **நெறி போயினன் -** காட்டு வழியில் சென்றான்; (அந் நிலையில்) **போதும் -** சூரியனம்; **குடபால்சென்றது -** மேற்குத் திசையை அடைந்தது (மாலை நேரம் வந்தது); **'வினை வென்றோர் மேவு இடம்' -** வினைகளை வென்ற முனிவர்கள் தங்கியுள்ள இடமாகிய; **'அத் திருமலை இதுஅன்றோ' -** அந்தச் சித்திரகூட மலை இதுவல்லவா; **என்றனன் -** என்று (சீதையைப் பார்த்துக்) கூறினான்; **எனலோடும் -** அப்படிக் கூறிக்கொண்டிருந்த அளவில்....

'போது' என்பது காலம் என்னும் பொருள் உடையது ஆயினும் இங்கே 'குடபால் சென்றது' எனவருவதனை நோக்கிக் காலக் கடவுளாகிய சூரியனைக் குறித்தாகக் கொள்க. மாலை நேரம் வரவும்சித்திரகூடமாலை கண்ணுக்குத் தோன்றியது. அதைக் கண்டு காட்டிக் கூறிக்கொண்டிருந்தபோது பரத்துவாச முனி எதிர்ப்பட்டான் என மேல் முடியும். ***19***

பரத்துவாச முனிவன் இராமனை எதிர்கொள்ள வருதல்

2018. அருத்தியின் அகம் விம்மும்
அன்பினன், 'நெடு நாளில்
திருத்திய வினை முற்றிற்று
இன்று' எனல் தெரிகின்றான்,
பரத்துவன் எனும் நாமப்
பர முனி, பல நோயின்
மருத்துவன் அனையானை,
வரவு எதிர்கொள வந்தான்.

பரத்துவன் எனும் நாமப் பரமுனி - *பரத்துவாசன் என்னும் பெயரை உடைய மேலானமுனிவன்;* ***அருத்தியின் அகம் விம்மும் அன்பினன்*** - *மகிழ்ச்சியினால் மனம்பூரிக்கின்ற அன்புடையவனாய்;* ***'நெடு நாளில் திருத்திய வினை இன்று முற்றிற்று' எனல்தெரிகின்றான்*** - *நீண்டநாளாக ஒழுங்குறச் செய்த தவம் இப்பொழுது பயனைத் தரும் நிலை அடைந்தது என்று நன்றாக ஆராய்ந்தறிகின்றவனாய்;* ***பல நோயின் மருத்துவன் அனையானை*** - *பிறவிப் பிணிக்கு மருத்துவனாக உள்ளவன்போல உள்ள இராமனை;* ***வரவு எதிர் கொள வந்தான்*** - *வருகையை வரவேற்க வந்தான்.*

பரம் - மேல்; பரமுனி - மேலான முனி; யாவரினம் மேம்பட்ட முனிவன். 'பவ நோயின்மருத்துவன்' என்பதனை, 'எருத்துக் கொடி உடையானும் பிரமனும் இந்திரனும் மற்றும், ஒருத்தரும்இப்பிறவி யென்னும் நோய்க்கு மருந்து அறிவாரும் இல்லை, மருத்துவனாய் நின்ற மாமணி வண்ணாமறுபிறவி தவிரத், திருத்தி உன் கோயில் கடைபுகப் பெய்' (திவ்ய. 457.) என்பதை ஒப்புநோக்கி அறிக. இராமன் தன்னை அவதாரத்தால் மனிதனாக அறியினும் முனிவர்கள் அவனைப்பரம்பொருளாக உணர்தலின், 'நெடுநாளில் திருத்திய வினை இன்று முற்றிற்று' என்று பரத்துவாசன்கூறி மகிழ்ந்தானாம். ***20***

பரத்துவாச முனிவன் பண்பு நலன்

2019. குடையினன்; நிமிர் கோலன்;
குண்டிகையினன்; மூரிச்

சடையினன்; உரி மானின்
சருமன்; நல் மர நாரின்
உடையினன்; மயிர் நாலும்
உருவினன்; நெறி பேணும்

நடையினன்; மறை நாலும்
நடம் நவில்தரு நாவான்;

குடையினன் - குடை உடையவன்; **நிமிர் கோலன்** - உயர்ந்த தண்டத்தைஏந்தி இருப்பவன்; **குண்டிகையினன்** - கமண்டலம் உடையவன்; **மூரிச் சடையினன்** - மிகுந்த சடைமுடியை உடையவன்; **உரிமானின் சருமன்** - உரிக்கப்பெற்ற மான்தோலைப்போர்த்திருப்பவன் ; **நல் மர நாரின் உடையினன்** - அழகிய மரவுரி ஆடையை உடைவன் ; **மயிர் நாலும் உருவினன்** - மயிர் தொங்குகின்ற வடிவத்தை உடையவன்; **நெறி பேணும்நடையினன்** - நன்னெறியைப் பாதுகாக்கும் ஒழுக்கத்தை உடையவன்; **மறை நாலும் உருவினன்** - மயிர் தொங்குகின்ற வடிவத்தை உடையவன்; **நெறி பேணும் நடையினன்** - நன்னெறியைப்பாதுகாக்கும் ஒழுக்கத்தை உடையவன்; **மறை நாலும் நடம் நவில்தரு நாவான்** - நான்குவேதங்களும் எப்போதும் நடனம் இடுகின்ற நாக்கினை உடையவன்.

பரத்துவாச முனிவன் முந்நூறு வருஷ காலம் பிரமசரிய விரதம் பூண்டு வசித்தான் என்று வேதங்கூறுதற்கேற்ப இங்ஙனம் கூறினார். 'நூலே கரகம் முக்கோல் மணையே, ஆயுங்காலை அந்தணர்க்குரிய'என்னும் தொல்காப்பியத்தின் படி (தொல். பொருள், மரபு. 71) அந்தண முனிவனாகிய பரத்துவாசனை வருணித்தாராம். உடம்பெல்லாம் மயிர் நிறைந்திருத்தலை 'மயிர் நாலும் உருவினன்'என்றார். வேதத்தில் நிறைந்த பாண்டித்யமும், எப்போது எங்கே எதைக் கேட்டாலும்சொல்லத்தகும் ஆற்றலும் உடையான் என்பது தோன்ற, 'மறைநாலும் நடம் நவில்தரு நாவான்'என்றார். ***21***

2020. செந் தழல் புரி செல்வன்;
திசைமுக முனி செவ்வே
தந்தன உயில் எல்லாம்
தன் உயிர் என நல்கும்
அந்தணன்; 'உலகு ஏழும்
அமை' எனின், அமரேசன்
உந்தியின் உதவாமே,
உதவிடு தொழில் வல்லான்.

செந்தழல் புரி செல்வன்- செந்நிறமுள்ள முத்தீயை வளர்த்தலையே செல்வமாகஉடையவன்; **திசை முக முனி** - பிரமதேவன்; **செவ்வே தந்தன உயிர் எல்லாம்** - நேர்மையுறப் படைத்த உயிர்களை எல்லாம்; **தன் உயிர் என நல்கும் அந்தணன்** - தன்உயிரைப் போலப் பாதுகாக்கின்ற அந்தணன்; **'உலகு ஏழும் அமை' எனின்** - ஏழுலகங்களையும் படைக்க என்றாலும் ; **அமரேசன்** - தேவ தேவனாகிய திருமால்; **உந்தியின் உதவாமே** - தனது திருநாபிக்கமலத்தின் மூலமாகப் படைக்க வேண்டாதபடி; **உதவிடு** - தனது சங்கற்பத்தாலேயேபடைக்கும்; **தொழில் வல்லான்** - தொழிலில் வல்லவன்.

பரத்துவாச முனிவனது அருளாற்றலும் தவ ஆற்றலும் கூறியவாறு. எவ்வுயிர்க்கும் செந்தண்மைபூணுதலே அந்தணர் இயல் என்ற குறளினைக் கம்பர் நினைவுக்கூர்கிறார்.
22

acharya.org

முனிவன், இராமன் வனம் வந்த காரணம் வினாவல்

2021. ***அம் முனி வரலோடும்,***
அழகனும், அலர் தூவி
மும் முறை தொழுதான்; அம்
முதல்வனும், எதிர்புல்லி,
'இம் முறை உருவோ நான்
காண்குவது?" என உள்ளம்
விம்மினன்; இழி கண்ணீர்
விழி வழி உக நின்றான்

அம் முனி வரலோடும் - *அத்தகைய பரத்துவாச முனிவன் வந்த அளவில்;* ***அழகனும் -*** *இராமனும்;* ***அலர் தூவி -*** *மலர்களைத் தூவி;* ***மும்முறை தொழுதான் -*** *மூன்று முறைவணங்கினான்;* ***அம் முதல்வனும்-*** *அந்தப் பெரியோனாகிய பரத்துவாசனும்;* ***எதிர்புல்லி -*** *எதிரே தழுவி;* ***இம்முறை உருவோ நான் காண்குவது என-*** *இப்படிப்பட்டவேடத்தொடு கூடிய வடிவத்தையோ என் கண்ணால் காணும்படியானது என்று;* ***உள்ளம் விம்மினன் -*** *மனம் பொருமினனாய்;* ***இழி கண்ணீர் விழி வழி உக நின்றான் -*** *கீழ்நோக்கிஇறங்கும் கண்ணீர் கண்களின் வழிவந்து கீழே சிந்தும்படி நின்றான்.*

அரச குமாரனின் தவக் கோலத்தைக் கண்டானாதலின் 'இம்முறை உருவோ நான் காண்பது' என்றுஇரங்கினான். *23*

2022. ***'அகல் இடம் நெடிது ஆளும்***
அமைதியை; அது தீர,
புகல் இடம் எமது ஆகும்
புரையிடை, இது நாளில்,
தகவு இல தவ வேடம்
தழுவினை வருவான் என் -
இகல் அடு சிலை வீர! -
இளையவனொடும்?' என்றான்.

'இகல் அடு சிலை வீர! - *பகையை அழிக்கின்ற வில்லை ஏந்திய வீரனாகியஇராமனே!;* ***அகல் இடம் நெடிது ஆளும் அமைதியை-*** *பரந்த இவ்வுலகம் முழுமையும் நீண்ட காலம்ஆளக்கூடிய தகுதியை உடையாய்;* ***அது தீர -*** *அத்தன்மை நீங்க;* ***இது நாளில் -*** *இப்போது;* ***புகல் இடம் எமது ஆகும் புரை இடை -*** *எம்போன்ற தவமுனிவர்கள் தங்கிவாழும் இடமாகிய குகைகள் உள்ள வனத்திடத்து;* ***தகவு இல தவ வேடம் -*** *உன் தன்மைக்குப்பொருந்தாத தவத்தோர் வேடத்தை;* ***இளையவனொடும் -*** *இலக்குவனோடும்;* ***தழுவினை -*** *மேற்கொண்டவனாய்;* ***வருவான் என்? 'என்றான் -*** *வருவதற்கு என்ன காரணம்' என்றுவினவினான்.*

அரச குமாரனாகிய இராமனுக்கு மரவுரியும் சடைமுடியும் ஆகிய தவக்கோலம் பொருந்தாது என்றுகருதி. 'தகவு இல தவ வேடம்' என்றார் என்பதாம். புரை - குகை.

முனிவர்கள் குகைகளில் தங்கிவாழ்தல் பழக்கம். அவை உள்ள இடம் காடு ஆகும்.
24

இராமன் பதில் உரைத்தலும் முனிவன் அது கேட்டு வருந்தலும்

2023. உற்று உள பொருள் எல்லாம்
உணர்வுற உரைசெய்தான்;
நல் தவ முனி, 'அந்தோ!
விதி தரு நவை!' என்பான்,
'இற்றது செயல் உண்டோ
இனி?' என, இடர் கொண்டான்,
'பெற்றிலள் தவம், அந்தோ!
பெரு நிலமகள்' என்றான்.

உற்று உள பொருள் எல்லாம் உணர்வுற உரை செய்தான் - *நடந்து முடிந்த செய்திகள்எல்லாவற்றையும் நன்கு புரிந்துகொள்ளும்படி முனிவனுக்கு இராமன் பதில் கூறினான் (அதுகேட்ட); **நல் தவ முனி-** நல்ல தவசியாகிய பரத்துவாசனும்; **'அந்தோ! விதிதரும் நவை என்பான் -** ஐயகோ! விதி தந்த துன்பம்' என்பானாய்; **'இனி -** இக்காலத்திலும்; **இற்றது செயல் உண்டோ -** இப்படிப்பட்ட செயல் நிகழுமா; **'என -** என்று; **இடர்கொண்டான் -** மிக்க துன்பம் கொண்டு; **'பெரு நிலமகள் -** பெரிய பூதேவியானவள்; **தவம் பெற்று இலள் அந்தோ! 'என்றான் -** உன்னைப் பெறுதற்குத் தவம் செய்து இருந்தும்உன்னால் ஆளப்படுதற்கு அத்தவம் இல்லாதவள் ஆனாள் ஐயோ!' என்றான்.*

'விதி தரும் நவை' என்றது நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் தவறு தசரதன். கைகேயி மாட்டுஅன்று. விதியால் விளைந்தது என்றவாறாம். முன்னர் 'மைந்த! விதியின் பிழை' என்றுஇலக்குவனுக்கு இராமன் கூறியதனை (1734) இங்குக் கருதுக. அரசுக் செல்வத்தை நீத்துத் தவக்கோலம் கொண்டு வனம் புகுந்த இராமன் செயலில் வியப்பினைத்தெரிவித்தது 'இற்றது செயல் உண்டோ' என்பது. இராமன் வனம் புகுந்ததால் உலகுக்கு ஏற்பட்டஇழப்பைக் குறித்தது. 'பெற்றிலள் தவம் பெருநிலமகள்' என்பது, 'பெற்றிலள்' என்பதை ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு 'தவம் செய்தாள் இல்லை' என்று உரைப்பினும் அமையும். 25

2024. ' " துப்பு உறழ் துவர் வாயின்
தூய் மொழி மயிலோடும்
அப்பு உறு கடல் ஞாலம்
ஆளுதி கடிது" என்னா,
ஒப்பு அறும் மகன் உன்னை,
"உயர் வனம் உற ஏகு" என்று,
எப் பரிசு உயிர் உய்ந்தான்
என் துணையவன்? என்றான்.

'என் துணையவன் - என் நண்பனாகிய தயரதன்; **ஒப்பு அறும் மகன் உன்னை-** உவமை சொல்ல முடியாத மகனாகிய உன்னை; **துப்பு உறழ் துவர் வாயின் தூய்மொழிமயிலோடும்** - பவளத்தை ஒத்த செந்நிறமான வாயினை உடைய தூய மொழிகளைப் பேசும் மயிலனைய சாயலை உடைய சீதையோடும்; **அப்பு உறு கடல் ஞாலம்** - நீர் பொருந்திய கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தை; **கடிது ஆளுதி** - விரைவாக ஆள்வாயாக; **என்னா** - என்று கூறி; **'உயர் வனம் உற ஏகு' என்று** - (உடனே) மரங்கள் உயர்ந்துள்ள காட்டுக்குச் சேரச்செல்என்று கூறி; **எப் பரிசு** - எவ்வாறு; **உயிர் உய்ந்தான்** - உயிருடன் வாழ்பவன்ஆனான்;' **என்றான்-.**

நாளையே பட்டாபிஷேகம் என்று கூறி, உடனே 'கான் ஏகு' என்றதை நினைத்து இவ்வாறுகூறப்பட்டது. இவ்வாறு உன்னை வனம் அனுப்பிய பிறகும் தயரதனால் எவ்வாறு உயிர் வாழமுடிந்தது? என்றானாம் - தயரதன் இறந்த செய்தி இராமன் அறியாததாதலின் பரத்துவாசன் அதனை அறிந்திலன் ஆயினும் தன்துணையவனைப் பற்றிய பரத்துவாசனது அனுமானம் பொய்யாகாமை 'எப் பரிசுஉயிர் உய்ந்தான்' என்னும் கூற்றில் புலனாதல்காண்க. 26

முனிவனது ஆசிரமத்திற்கு இராமன் முதலியோர் செல்லுதல்

**2025. 'அல்லலும் உள' இன்பம்
அணுகலும் உள அன்றோ?
நல்லவும் உள; செய்யும்
நவைகளும் உள; அந்தோ!
இல்லை ஓர் பயன் நான்
இன்று இடர் உறும் இதின்' என்னா,
புல்லினன், உடனே கொண்டு
இனிது உறை புரை புக்கான்.**

'அல்லலும் உள இன்பம் அணுகலும் உள அன்றோ? - துன்பமும் இன்பமும் வாழ்க்கையில் மாறி மாறி வந்து சேருதல் உண்டு அல்லவா?; **நல்லவும் உள செய்யும் நவைகளும்உள; அந்தோ!** - நாம்செய்யும் நல்வினைகளும் உள்ளன; தீவினைகளும் உள்ளன. ஐயோ!(அவற்றின் பயனே இன்ப துன்பங்கள்) ஆகவே; **நான் இன்று இடர் உறும் இதின் ஓர் பயன்இல்லை** - நான் இன்று துன்பப்படுகின்ற இதனால் ஒரு பயனும் இல்லை;' **என்னா** - என்றுமுனிவன் கூறி; **புல்லினன்** - இராமனைத் தழுவியவனாய்; **உடனே கொண்டு** - சேரஅழைத்துக் கொண்டு; **இனிது உறை புரை புக்கான்** - தான் இனிதாகத் தங்கி யுள்ளதாகிய தவச்சாலையிற் புகுந்தான்.

அவரவர் செய்யும் நல்வினை தீவினைகளுக்கேற்ப விதிவழி இன்ப துன்பங்கள் விளையும். ஆதலின், இராமா! நீ வனம் புகுந்தது கருதி நான் வருந்துவதில் பயன் ஏதும் இல்லை என்றுபரத்துவாசன் கூறினான். 27

முனிவன் விருந்தோம்புதல்

**2026. புக்கு, உறைவிடம் நல்கி,
பூசனை முறை பேணி,**

தக்கன கனி காயும்
தந்து, உரைதரும் அன்பால்
தொக்க நல்முறை கூறி,
தூயவன் உயிர்போலம்
மக்களின் அருள் உற்றான்;
மைந்தரும் மகிழ்வு உற்றார்.

***புக்கு** - தவச்சாலையில் புகுந்து; **உறைவிடம் நல்கி** - அவர்கள் தங்குதற்குரிய இடத்தைத் தந்து உபசரித்து; **தக்கன கனி காயும் தந்து** - உண்ணத்தக்கனவாகிய காய் கனிகளையும் கொடுத்து; **உரைதரும் அன்பால்** -பாராட்டத்தகுந்த அன்போடு; **தொக்க நல் முறை கூறி** - கூடிய நல்ல உபசாரவார்த்தைகளைச் சொல்லி; **தூயவன்** - தயரதனது; **உயிர் போலும்** - உயிர்போலச் சிறந்த; **மக்களின்** - பிள்ளைகளினிடத்து; **அருள் உற்றான்** - அருளைச்செய்தான்; **மைந்தரும் மகிழ்வு உற்றார்** - முனிவனது உபசரிப்பில் இராமலக்குவர்களும் மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.*

சீதை இராமனுள் அடங்கியவள் ஆதலின் மைந்தர் என்றார். தூயவன் பரத்துவாசனும்ஆம்.

28 முனிவன் தன்னுடன் தங்கியிருக்குமாறு இராமனை வேண்டுதல்

2027. வைகினர் கதிர் நாறும்
அளவையின் மறையோனும்,
'உய்குவெம் இவனோடு யாம்
உடன் உறைதலின்' என்பான்,
செய்தனன் இனிது எல்லாம்;
செல்வனை முகம் முன்னா,
'கொய் குல மலர் மார்ப!
கூறுவது உளது' என்றான்;

வைகினர்** - (மூவரும்) தங்கினர்; **கதிர் நாறும் அளவையின்** - சூரியன்தோன்றும் வைகறைப் போதின்கண்; **மறையோனும்** - பரத்துவாச முனிவனும்; **'இவனோடுயாம் உடன் உறைதலின் உய்குவெம்' என்பான்** - 'இவ் இராமனோடு யாம் சேரத் தங்கப்பெறுதலின் நற்கதி பெறுவோம்' என்று கருதுபவனாய்; **எல்லாம் இனிது செய்தனன்** - இராமனுக்கு வேண்டுவ எல்லாம் இனிமையாகச் செய்து; **செல்வனை முகம் முன்னா** - இராமனைமுகம் நோக்கி; **'கொய் குல மலர் மார்ப!** - கொய்த கூட்டமான மலர்களை அணிந்தமார்பினை உடையாய்!; **கூறுவது உளது' -** (உன்னிடத்தில்) யான் கூற வேண்டுவது உளது; **என்றான் -.

முன்னுதல் - கருதுதல் என்னும் பொருள் பெறும். இங்க 'நோக்கி' என்றதாம்.

29

கலிநிலைத்துறை

acharya.org

2028. ***‘நிறையும், நீர், மலர், நெடுங் கனி,***
கிழங்கு, காய் கிடந்த’
குறையும் தீயவை; தூயவை
குறைவு இல; எம்மோடு
உறையும் இவ் வழி, ஒருங்கினில்
உயர் தவம் முயல்வார்க்கு
இறையும், ஈது அலாது இனியது ஓர்
இடம் அரிது; இன்னும்,

‘நிறையும் நீர் - நீர் நிரம்பியுள்ளது; **மலர், நெடுங்கனி, கிழங்கு, காய் கிடந்த -** பூக்களும், பெரும்பழங்களும், கிழங்குகளும், காய்களும் உள்ளன; **தீயவை குறையும் -** தீவினைகளும் போய்விடும்; **தூயவை குறைவு இல -** நற் செயல்களுக்குயாதொரு குறைவும் இல்லை; **இவ் வழி** - இவ்விடத்தில்; **எம்மொடு உறையும் -** எம்மோடு நீங்களும் வசியுங்கள்; **ஒருங்கினில் உயர்தவம் முயல்வார்க்கு -** மன ஒருமையால் மிக உயர்ந்த தவத்தைச் செய்கிறவர்களுக்கு; **இறையும்** - தங்குதற்கு இடம்; ஈது அலாது இனியது ஓர் இடம் அரிது’ - இது வல்லாமல் இனிமையான வேறு ஓர் இடம் கிடைத்தல்அரிதாகும்; **இன்னும் -** மேலும்....

தவம் செய்வார்க்கு உணவு வகைகள், மலர், நீர் முதலியன நிரம்பியிருத்தல்,தீச்செயல்களுக்கு இடமின்மை, நற்செயல் விளைதல், மன ஒருமைக்கு வேண்டிய அமைதிச் சூழல்இத்தனையும் கூடியிருத்தலின் இது மிகச் சிறந்த இடம் என்றான் முனிவன். இறுத்தல் - தங்குதல்; இறை - தங்கும் இடம்.
30

2029. ***‘கங்கையாளொடு கரியவள்,***
நாமகள், கலந்த
சங்கம் ஆதலின், பிரியலென்;
தாமரைச் செங்கண்
அம் கண் நாயக! அயனுக்கும்,
அரும் பெறல் தீர்த்தம்;
எங்கள் போலியர் தரத்தது அன்று;
இருத்திர் ஈண்டு’ என்றான்.

‘கங்கையாளொடு - கங்கா நதியுடனே; **கரியவள் -** யமுனையும்; **நாமகள்-** சரஸ்வதி நதியும்; **கலந்த -** கூடிய; **சங்கம் -** கூடல் (பிரயாகை); **ஆதலின் -** ஆகையால்; **பிரியலென் -** இதை விட்டு நீங்காமல் இருக்கின்றேன்; **தாமரைச் செங்கண் அம் கண் நாயக! -** தாமரை போலும் சிவந்த கண்களைப் பெற்றுள்ள அருளுடையஇராமனே; **அயனுக்கும் -** பிரம தேவனுக்கும்; **அரும் பெறல் தீர்த்தம் -** கிடைத்தற்கரிய (புண்ணிய) தீர்த்தமாகும்; **எங்கள் போலியர் தரத்தது அன்று -** எம்போன்ற முனிவர்களது தன்மையில் அடங்குவது அன்று இதன் பெருமை; **ஈண்டு இருத்திர்’ -** இங்கேயே நீங்களும் இருப்பீர்களாக;’ **என்றான் -.**

கங்கையும் யமுனையும் கட்புலனுக்கு எட்டாமல் சரசுவதி நதியும் கூடிய திரிவேணி சங்கமம் என்னும் பிரயாகை விசேட தீர்த்தமாகும். தீர்த்த மகிமை கூறிஇராமனைத் தங்க வேண்டினான்.

இராமன் அங்குத் தங்க இயலாமை கூறுதல்

2030. பூண்ட மா தவன், அம் மொழி
விரும்பினன் புகல,
'நீண்டது அன்று இது நிறை புனல்
நாட்டுக்கு' நெடு நாள்,
மாண்ட சிந்தைய! இவ் வழி
வைகுவென் என்றால்,
ஈண்ட யாவரும் நெருங்குவர்'
என்றனன் இராமன்.

பூண்ட மாதவன் - மேற்கொண்ட தவத்தை உடைய பரத்து வாசன்; **அம்மொழி -** மேற் சொல்லிய வார்த்தைகளை; **விரும்பினன் புகல -** அன்பொடு கூற; **இராமன்-; நெடுநாள் மாண்ட சிந்தைய! -** நீண்ட நாளாகத் தவத்தின் மேற்சென்ற' பெருமை பெற்றமனத்தினை உடைய முனிவ!; **இது -** இந்த இடம்; **நிறை புனல் நாட்டுக்கு -** நிறைந்த நீர்வளம் உடைய எனது கோசல நாட்டுக்கு; **நீண்டது அன்று -** நெடுந்தொலைவில் உள்ளது அன்று; **இவ் வழி -** இவ் விடத்தில்; **வைகுவென் என்றால் -** தங்கியிருப்பேனாயின்; **யாவரும் -** கோசல நாட்டு மக்கள் யாவரும்; **ஈண்ட -** விரைவாக; **நெருங்குவர் -** என்னை வந்து அடைந்துவிடுவார்கள்;' **என்றனன் -.**

நாட்டுக்கு மிக அருகில் தங்கினால் நாட்டு மக்கள் அடிக்கடி வருவர்; ஆதலின் அது தன்தவத்திற்கும் இடையூறாகும்; முனிவர்களின் கடமைகளுக்கும் இடையூறாகும் என்று புலப்படுத்திமறுத்தான் இராமன். 32

முனிவன் கூறிய அறிவுரை

2031. 'ஆவது உள்ளதே; ஐய! கேள்;
ஐ - இரண்டு அமைந்த
காவதப் பொழிற்கு அப் புறம்
கழிந்தபின், காண்டி;
மேவு காதலின் வைகுதிர் -
விண்ணினும் இனிதால்;
தேவர் கைதொழும் சித்திர
கூடம் என்று உளதே.'

'ஐய! - இராமனே!; **கேள் -** கேட்பாயாக; **ஆவது உள்ளதே -** நீ சொல்லியது உண்மையே ஆகும்; **ஐ இரண்டு அமைந்த காவதப் பொழிற்கு? -** பத்துக் காததூரம் உள்ள இச் சோலைக்கு; **அப்புறம் கழிந்தபின் -** அப்பால் சென்ற பிறகு; **தேவர் கைதொழும் சித்திர கூடம் என்று உளது -** தேவர்களும் வணங்கக்கூடிய சித்திர

கூடம்என்று பெயர் பெற்ற மலை உள்ளது; ***விண்ணினும் இனிது -*** *தேவர் உலகத்தினும் இனிமையானது;* ***மேவு காதலின் வைகுதிர் -*** *பொருந்திய அன்போடு அவ்விடத்தில் தங்கியிருப்பீர்.'*

இராமன் கூறியது உண்மையே என்பதை 'ஆவது உள்ளதே' என்று கூறி முனிவன் ஏற்றுக் கொண்டான்.அதனால், மேலும் வற்புறுத்தவில்லை. 'ஏ' இரண்டும் தேற்றம்.
33 முனிவன் பால் விடைபெற்று மூவரும் யமுனைக்கரை சேர்தல்

2032. என்று காதலின் ஏயினன்
அடி தொழுது ஏத்தி,
கொன்றை வேய்ங் குழல்
கோவலர் முல்லை, அம் குடுமி
சென்று செங் கதிர்ச்
செல்வனும் நடு உற, சிறு மான்
கன்று நீர் நுகர்
காளிந்தீ எனும் நதி கண்டார்.

என்று காதலின் ஏயினன் - *என்று கூறி அன்போடு (அவர்களை வழியனுப்பின முனிவனடைய;* ***அடி தொழுது ஏத்தி -*** *திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து; (மூவரும் வழிக் கொண்டு);* ***கொன்றை வேய்ங் குழல் கோவலர் முல்லை -*** *கொன்றை; மூங்கில் ஆகியவற்றால் ஆகிய குழலை உடைய இடையர்களது முல்லை நிலத்தையும்;* ***அம் குடுமி -*** *அழகிய மலைச் சிகரத்தையும்;* ***சென்று -*** *கடந்து போய்;* ***செங்கதிர்ச் செல்வனும் நடு உற -*** *செந்நிறமானகதிர்களை உடைய சூரியனும் உச்சியை அடைய (நண்பகற் போதில்);* ***சிறுமான் கன்று -*** *சிறிய மான்குட்டி;* ***நீர் நுகர் -*** *தண்ணீர் அருந்துகின்ற;* ***காளிந்தி எனும் நதிகண்டார் -*** *யமுனை என்னும் நதியினைக் கண்டார்கள்.*

'அம் குடுமி சென்று செங்கதிர்ச் செல்வனும் நடுஉற' என்பதனை, சூரியனும் அழகிய உச்சிநடுவைச் சென்று அடைய எனப்பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று. கோவலர் கொன்றை, மூங்கில்முதலியவற்றால் குழல் செய்து ஊதுவர். நீண்ட கொன்றைப் பழத்தைத் துருவித் துளையிட்டுக் குழல்செய்தல் வழக்கமாம். காளிந்தி - யமுனையின் மறுபெயர், கருமை நிறம் உடையது என்பதாம். 34

யமுனையில் மூவரும் நீராடி உணவு அருந்தல்

2033. ஆறு கண்டனர்; அகம் மகிழ்ந்து
இறைஞ்சினர்; அறிந்து,
நீறு தோய் மணி மேனியர்
நெடும் புனல் படிந்தார்;
ஊறும் மென் கனி கிழங்கினோடு
உண்டு, நீர் உண்டார்;
'ஏறி ஏகுவது எங்ஙனம்?'
என்றலும், இளையோன்,

__நீறு தோய் மணிமேனியர்__ - வழி நடந்ததால் புழுதி படிந்த அழகிய உடம்பினைஉடையவர்; __ஆறு கண்டனர்__ - யமுனை யாற்றைக் கண்டு; __அகம் மகிழ்ந்து__ - மன மகிழ்ச்சி அடைந்து; __இறைஞ்சினர்__ - வணங்கி; __அறிந்து__ - செய்ய வேண்டிய கடன் முறைகளை உணர்ந்து; __நெடும்புனல் படிந்தார்__- மிக்க நீரிலே மூழ்கி எழுந்து; __கிழங்கினோடு ஊறு மென்களி உண்டு__ - கிழங்குடனேசுவை மிகுதியுள்ள மெல்லிய பழங்களையும் உண்டு; __நீர் உண்டார்__ - தண்ணீர் பருகினர்; __'ஏறி ஏகுவது எங்ஙனம்' என்றலும்__ - 'யாற்றைக் கடந்து அக்கரை செல்வது எவ்வாறு?' என்று இராமன் கூறுதலும்; __இளையோன்__ - இலக்குவன்

யமுனை யாற்றில் நண்பகல் நீர்மூழ்கி வழிபாடு செய்து உணவு கொண்டு நீர் உண்டவர்யாற்றைக் கடந்து அக்கரை செல்வது எவ்வாறு என்று சிந்தித்த அளவில் இலக்குவன் பின்வருமாறுசெய்தான் என அடுத்த பாட்டில் முடியும்.
35

இலக்குவன் தெப்பம் அமைத்து இருவரையும் அக்கரை சேர்த்தல்

2034. **வாங்கு வேய்ங் கழை துணித்தனன்;**
மாணையின் கொடியால்,
ஓங்கு தெப்பம் ஒன்று அமைத்து,
அதன் உம்பரின், உலம்போல்
வீங்கு தோள் அண்ணல்
தேவியோடு இனிது வீற்றிருப்ப,
நீங்கினான், அந்த நெடு நதி,
இரு கையால் நீந்தி,.

(இளையோன்) __வாங்கு வேய்ங்கழை துணித்தனன்__ - வளையும் தன்மையுள்ள மூங்கிற்கழிகளை வெட்டி; __மாணையின் கொடியால்__ - மாணைக் கொடிகளைக் கொண்டு; __ஓங்குதெப்பம் ஒன்று அமைத்து__ - உயர்ந்த தெப்பம் ஒன்றைக் கட்டி; __அதன் உம்பரில்__ - அதன்மேல்; __உலம் போல் வீங்க தோள் அண்ணல்__ - திரண்டு உருண்ட கல்லைப் போலப் பருத்த தோள்களை உடைய இராமன்; __தேவியொடு இனிது வீற்றிருப்ப__ - சீதாபிராட்டியுடனேஇனிமையாகத் தங்கியிருப்ப; __அந்த நெடு நதி__ - அந்தப் பெரிய யமுனை நதியை; __இருகையால் நீந்தி__ - தன் இரு கையாலும் நீந்தி; __நீங்கினான்__ - கடந்தான்.

தெப்பத்தைத் தள்ள வேண்டும் ஆதலின் இலக்குவன் அது செய்தான் என்பார் நீந்திக்கடந்தான் என்றார். ***36***

2035. **ஆலை பாய் வயல் அயோத்தியர்**
ஆண்தகைக்கு இளையான்
மாலை மால் வரைத் தோள்
எனும் மந்தரம் திரிய,
காலை வேலையைக் கடந்தது,
கழிந்த நீர் கடிதின்;

மேலை வேலையில் பாய்ந்தது,
மீண்ட நீர் வெள்ளம்.

ஆலை பாய் வயல் - கரும்பாலையிலிருந்து கருப்பஞ்சாறு பாய்கின்ற வயல்களை உடைய; **அயோத்தியர் ஆண்தகைக்கு இளையான் -** அயோத்திநகரத்தில் உள்ளார்க்கு ஆண்களிற்சிறந்தவனாகிய இராமனுக்குத் தம்பியாய இலக்குவன்; **மாலை மால்வரைத் தோள் எனும் மந்தரம் திரிய -** மாலை அணிந்த பெரிய மலை போன்ற தோளாகிய மந்தரமலையானது மாறி மாறிநீரைத்தள்ள; **கழிந்த நீர் -** கையால் தள்ளப்பட்ட நீரானது; **காலை வேலையைக்கடிதின் கடந்தது -** சூரியன் உதிக்கும் காலைக் கடலாகிய கீழ்க்கடலை விரைவாகக் கடந்து அப்பால் சென்றது; **மீண்ட நீர் வெள்ளம் -** தெப்பத்தால் மீண்டுசென்ற நீர்ப்பெருக்கு; **கடிதின் மேலை வேலையின் பாய்ந்தது -** விரைவாக மேற்குத் திசையில் உள்ள கடலிற்பாய்ந்து சென்றது.

கையால் தள்ளிய நீர் கீழ்க்கடலைக் கடக்க, தெப்பத்தால் விடுபட்ட நீர் மேற் கடலைஅடைந்தது என்றவாறாம். ‘கடிதின்’ என்பதனை இரண்டுக்கும் கூட்டுக.
37

பின்னர் ஒரு பாலை நிலத்தை அடைதல்

2036. அனையர், அப் புனல் ஏறினர்;
அக்கரை அணைந்தார்;
புனையும் வற்கலைப் பொற்பினர்
நெடு நெறி போனார்;
சினையும் மூலமும் முகடும்
வெந்து, இரு நிலம் தீய்ந்து,
நினையும் நெஞ்சமும் சுடுவது ஓர்
நெடுஞ் சுரம் நேர்ந்தார்.

புனையும் வற்கலைப் பொற்பினர் - அணிந்து. கொண்டுள்ள மரவுரியாலாகிய அழகியஆடையுடைய அவர்கள்; **அனையர் -** அப்படிப்பட்டவர்களாய்; **ஆப்புனல் ஏறினர் -** அந்த யமுனை நீரைக் கடந்தார்; **அக்கரை அணைந்தார் -** எதிர்க்கரையைச்சென்றடைந்தார்கள்; **நெடு நெறி போனார் -** நீண்ட வழியைக் கடந்து சென்று; **சினையும் மூலமும் முகடும் வெந்து -** கிளைகளும் வேறும், உச்சியும் தீய்ந்து; **இரு நிலம்தீய்ந்து -** பெரிய நிலம் கருகி; **நினையும் நெஞ்சமும் சுடுவது ஓர் நெடுஞ் சுரம் -** நினைக்கின்ற மனமும் சுடுவதாகிய ஒரு பெரிய பாலை நிலத்தை; **தேர்ந்தார் -** அடைந்தார்கள். ‘வற்கலைப் பொற்பினர் அனையர்’ - எனக் கூட்டினும் அமையும். மூலம் என்பது கிழங்கு, அது வேரின்கண் உள்ளது; ஆதலின் வேர் என உரைக்கப்பட்டது. முகடு - மரத்தினது உச்சி, பூ, தளிர், காய், கனி இவை உள்ள பகுதி யாம். 38

இராமன் நினைவால் பாலை மாறிக் குளிர்தல்

2037. ‘நீங்கல் ஆற்றலள் சனகி’ என்று,
அண்ணலும் நினைந்தான்;

ஓங்க வெய்யவன், உடுபதி
எனக் கதிர் உகுத்தான்;
தாங்கு வெங் கடத்து உலவைகள்
தழை கொண்டு தழைத்த
பாங்கு வெங் கனல்; பங்கய
வனங்களாய்ப் பரந்த;

__அண்ணலும் -__ இராமனும்; __‘சனகி -__ சீதை; __நீங்கல் -__ இந்தக் காட்டைக் கடத்தற்கு; __ஆற்றலள்’ -__ வல்லமை உடையவளல்லள்; __என்று-; நினைந்தான் -__ (நினைந்த அளவிலேயே); __ஓங்கு வெய்யவன் -__ வெப்பத்தால் உயர்ந்தசூரியன்; __உடுபதி என -__ விண்மீன்களுக்குத் தலைவனான சந்திரனே என்னும்படி; __கதிர்உகுத்தான் -__ தன் ஒளியைத் தண்மையாகச் சிந்தினான்; __வெம் தாங்கு கடந்து -__ வெம்மையைத் தாங்கியுள்ள காட்டில்; __உலவைகள் -__ காய்ந்து போன மரங்கள்; __தழை கொண்டு தழைத்து -__ தழை உடையவாய்த் தழைத்தன; __வெங்கனல் பாங்கு__ - கொடியநெருப்புப் போன்ற பக்கங்கள் எல்லாம்; __பங்கய வனங்களாய்ப் பரந்த -__ தாமரைக்காடாகப் பரவின.

பிராட்டியின் மென்மை கருதியும் பாலையின் வெம்மை கருதியும் இராமன் நினைத்தானாக, பாலை சோலையாக மாறியது என்றார். இது முன்னர்த் தாடகை வதைப்படலத்துக் கோசிக முனிவன்இராமலக்குவர்கள் பாலை வெம்மையைத் தாங்கும் பொருட்டு இரு மந்திரங்களை அவர்களுக்கு உபதேசித்தான் என்று கூறவாலும், நினைத்த அளவில் அங்கும் ‘கொழுங்கனல் எரியும் வெஞ்சுரம்,தெள்ளு தண் புனலிடைச் சேறல் ஒத்தது’ (357.) என்று கூறலானும்அறிக. ***39***

2038. வறுத்து வித்திய அனையன
வல் அயில் பரல்கள்,
பறித்து வித்திய மலர் எனக்
குளிர்ந்தன; பசைந்த;
இறுத்து எறிந்தன வல்லிகள்
இளந் தளிர் ஈன்ற;
கறுத்த வாள் அரவு எயிற்றினூடு
அமுது உகக் களித்த;

__வறுத்த வித்திய அனையன வல் அயில் பரல்கள் -__ நெருப்பில் வறுத்து விதைக்கப்பட்டன போன்ற கொடிய கூர்மையான பரற்கற்கள்; __பறித்து வித்திய மலர் எனக்குளிர்ந்தன -__ பிடுங்கி விதைத்த மலர்களைப் போலக் குளிர்ச்சி அடைந்தன; __பசைந்த-__ ஈரம் உடையவாயின; __இறுத்து எறிந்தன வல்லிகள் -__ ஒடிக்கப்பட்டு எறியப்பட்ட கொடிகள்; __இளந் தளிர் ஈன்ற -__ இளமையான தளிரைத் தந்தன; __கறுத்த வாள் அரவு -__ சீறிய கொடிய பாம்பு; __எயிற்றினூடு அமுது உகக் களித்த -__ பற்களின் இடையே இருந்துஅமுதம் சிந்தச் சீற்றம் நீங்கி மகிழ்ச்சி அடைந்தன.

பரற்கற்கள் மலராக, காய்ந்த கொடிகள் தளிர் ஈன, பாம்பு நஞ்சு தராமல் அமுதம் சித்தஇவ்வாறு பாலை மாறியது என்பதாம். ***40***

acharya.org

2039. **குழுமி மேகங்கள் குமுறின,**
குளிர் துளி கொணர்ந்த;
முழு வில் வேடரும், முனிவரின்
முனிகிலர், உயிரை;
தழுவி நின்றன, பசி இல,
பகை இல், தணிந்த,
உழுவையின் முலை மான் இளங்
கன்றுகள் உண்ட;

மேகங்கள் குழுமிக் குமுறின - மேகங்கள் கூட்டமாய் வந்து சப்தமிட்டு; **குளிர்துளி கொணர்ந்த -** குளிர்ந்த மழைத்துளியை மண்ணுக்குக் கொண்டு தந்தன; **முழுவில்வேடரும் -** இலக்கணத்தால் நிரம்பிய வில்லை உடைய வேடர்களும்; **முனிவரின் உயிரைமுனிகிலர் -** தவத்தோர்களின் உயிரைக் கோபித்துத் தீங்கு செய்தாரில்லை; **மான்இளங் கன்றுகள் -** மானின் இளைய குட்டிகள்; **தழுவி நின்றன. பசி இல, பகை இல தணிந்தஉழுவையின் முலை-** தம்மைத் தழுவி நின்றவனாகிய பசியும் பகையும் இல்லாது தணிந்த புலிகளின்முலையை; **உண்ட -** உண்டன.

பகை நீங்கி உயிரினங்கள் நட்பாயின என்பதாம். *41*

2040. **கல் அளைக் கிடந்து அகடு வெந்து**
அயர்கின்ற கதழ் பாம்பு,
அல்லல் உற்றில, அலை புனல்
கிடந்தன அனைய;
வல்லை உற்ற வேய், புற்றொடும்
எரிவன, மணி வாழ்
புல் எயிற்று இளங் கன்னியர்
தோள் எனப் பொலிந்த;

கல் அளைக்கிடந்து - மலைக்குகையிலே தங்கி; **அகடு வெந்து -** வயிறுதீய்ந்து; **அயர்கின்ற -** சோர்கின்ற; **கதழ் பாம்பு -** சீற்றம் உடைய பாம்பு; **அல்லல் உற்றில -** (இப்பொழுது) துன்பம் அடைய வில்லை; **அலை புனல் கிடந்தன அனைய-** அலை வீசும் தண்ணீரில் கிடப்பதைப் போல உள்ளன வாயின; **வல்லை உற்ற வேய் -** பெருங்காட்டில் முளைத்த மூங்கில்; **புற்றொடும் எரிவன -** தாம் இருந்த புற்றோடும்எரிந்து போயின (இப்போது); **மணி வாழ் புல் எயிற்று இளம் கன்னியர் -** முத்துமணி வாழ்கின்ற சிறிய பற்களை உடைய வேட்டுவப் பெண்களின்; **தோள் எனப் பொலிந்த -** தோள்களைப் போலச் செழிப்புடைய வாயின.

வல்லை - காடு . மணி என்பது இங்கு முத்து. முத்துப் போல் தங்கியுள்ள பற்களை உடைய எனஉரைக்க. *42*

2041. **படர்ந்து எழுந்த புல்,**
பசு நிறக் கம்பளம் பரப்பிக்
கிடந்த போன்றன; கேகயம்

தோகைகள் கிளர,
மடந்தைமார் என, நாடகம்
வயின்தோறும் நவின்ற;
தொடர்ந்து பாணரின் பாங்கு இசை
முரன்றன தும்பி;

படர்ந்து எழுந்த புல் - *தரைமீது பரவித் தோன்றிய புற்கள்,* ***பசுநிறக்கம்பளம் பரப்பிக் கிடந்த போன்றன -*** *பச்சை நிறக் கம்பளம் ஒன்றை விரித்துப்போட்டாற் போல இருந்தன;* ***கேகயம் -*** *மயில்கள்;* ***தோகைகள் கிளர -*** *பீலிகல்அசைய;* ***மடந்தைமார் என -*** *பெண்களைப் போல;* ***வயின் தொறும் -*** *பக்கங்களில்எல்லாம்;* ***நாடகம் நவின்ற -*** *நடனம் பழகின;* ***தும்பி -*** *வண்டுகள்;* ***தொடர்ந்து -*** *(மயிலின் நடனத்தைத்) தொடர்ந்து;* ***பாணரின் -*** *இசைப் பாணர்களைப் போல;* ***பாங்கு இசை முரன்றன -*** *இதமான இசையை ஒலித்தன.*

பச்சைக் கம்பளம் பரப்பினதுபோல் புற்கள் படந்துள்ளன. மயில் நடனம் ஆட, வண்டுஇசைபாட வழி இனிதாயிற்று என்பதாம். *43* ***2042.*** ***காலம் இன்றியும் கனிந்தன***
கனி; நெடுங் கந்தம்,
மூலம் இன்றியும் முகிழ்த்தன,
நிலன் உற முழுதும்;
கோல மங்கையர் ஒத்தன,
கொம்பர்கள்; - இன்பச்
சீலம் அன்றியும், செய் தவம்
வேறும் ஒன்று உளதோ?

கனி - *பழங்கள்;* ***காலம் இன்றியும் -*** *தாம் பழுக்க வேண்டிய காலம் இல்லாத போதும்;* ***கனிந்தன -*** *பழுத்தன;* ***நெடுங் கந்தம் -*** *பெரிய கிழங்குகள்;* ***மூலம் இன்றியும் -*** *தாம் தோன்றுதற்குரிய வேர் இல்லாமலும்;* ***நிலன் உற முழுதும்முகிழ்த்தன -*** *மண்ணில் பொருந்த முழுதும் தோன்றின;* ***கொம்பர்கள் -*** *பூங்கொம்புகள்;* ***கோல மங்கையர் ஒத்தன -*** *அழகுடைய பெண்களை ஒத்தவையாய்ப் பூத்துவிளங்கின;* ***இன்பச் சீலம் அன்றியும் செய்தவம் வேறும் ஒன்று உளதோ? -*** *இன்பத்தைத் தருதற்குரிய நல்ஒழுக்கமே அல்லாமல் செய்யக் கூடிய தவம் வேறு ஒன்றும் இருக்கின்றதா?*

மாலை வெம்மை மாறியதற்குக் காரணம் இராமலக்குவர்களது சீலமே அன்றி வேறில்லை.நல்லொழுக்கம் உடையார்க்கு எல்லாம் வாய்க்கும் என்பது கருத்து.
44

2043. ***எயினர் தங்கு இடம் இருடிகள்***
இருப்பிடம் ஏய்ந்த;
வயின் வயின்தொறும், மணி நிறக்
கோபங்கள் மலர்ந்த;
பயில் மரம்தொறும், பரிந்தன
பேடையைப் பயிலும்

குயில் இரங்கின; குருந்தம் நின்று
அரும்பின முருந்தம்.

எயினர் தங்கு இடம் - வேடர்கள் தங்கும் குறிச்சிகள்; **இருடிகள் இருப்பிடம்ஏய்ந்த** - தவமுனிவர்களது தவச்சாலையைப் போல ஆயின; **வயின் வயின்தொறும்** - பக்க இடங்களில் எல்லாம்; **மணி நிறக் கோபங்கள் மலர்ந்த** - செம்மணி போன்றநிறமுடைய இந்திர கோபப் பூச்சிகள் தோன்றின; **பயில் மரம் தொறும்** - நெருங்கியுள்ளமரங்களில் எல்லாம்; **பரிந்தன பேடையைப் பயிலும்** - தம்மைப் பிரிந்து இரங்கினவாயபெண்குயில்களை அழைக்கின்ற; **குயில்** - ஆண்குயில்கள்; **இரங்கின** - இரங்கிக்கூவின; **குருந்தம்** - குருந்த மரங்கள்; **முருந்தம்** - மயிலிறகின் அடிபோல; **நின்று அரும்பின** - அரும்புகளைத்தந்தன.

முருந்து - மயிலிறகின் அடி. அது குருந்த மரத்து அரும்புக்கு உவமை. பயிரும் என்றிருத்தல் சிறப்பு; சங்க நூல்களில் இதுவே சொல். 45

2044. பந்த ஞாட்புறு பாசறை,
பொருள்வயின், பருவம்
தந்த கேள்வரை உயிர் உறத்
தழுவினர், பிரிந்த
கந்த ஓதியர் சிந்தையின்
கொதிப்பது -அக் கழலோர்
வந்த போது, அவர் மனம் எனக்
குளிர்ந்தது - அவ் வனமே!

அவ்வனம் - அந்தக் காடு; **பந்த ஞாட்பு உறு** - பிணிப்புடைய போர்க்களத்தில் பொருந்திய; **பாசறை** - பாசறைக் கண்ணும்; **பொருள் வயின்** - பொருளைத் தேடும் இடத்தும்; **பருவம் தந்த** - பிரிந்து சென்று 'இன்ன காலத்தில்வருவேன்' என்று காலம் குறித்துச் சென்ற; **கேள்வரை** - தம் கணவரை; **உயிர் உறத்தழுவினர் பிரிந்த** - முன்பு உயிர் பொருந்தத் தழுவியவராய்ப் பிரிந்து இருக்கின்ற; **கந்த ஓதியர்** - மணம் வீசும் கூந்தலை உடைய மகளிர்; **சிந்தையின்** - மனம்போலக்; **கொதிப்பது** - கொதிக்கும் தன்மை வாய்ந்தது; (இப்போது) **அக் கழலோர் வந்த போது**- அந்த வீரக் கழலை அணிந்த (பிரிந்து சென்ற) காதலர் மீண்டு வந்த போது; **அவர் மனம் எனக் குளிர்ந்தது** - அந்த மகளிர் மனம் போலக் குளிர்ச்சி அடைந்தது.

பாலையின் வெம்மைக்குப் பரிந்த மகளிரின் உள்ளக் கொதிப்பையும், குளிர்ச்சிக்குச் கூடிய மகளிரின் உள்ளத் தண்மையையும் உவமைப்படுத்தினார். வெப்பக் கொடுமையால் முல்லைதிரிந்து பாலையாகும் என்ற புலனெறி, இங்கே பாலை திரிந்து முல்லையானதாக வடிவுகொண்டது. 46

மூவரும் சித்திரகூட மலையைக் காணுதல்

2045. வெளிறு நீங்கிய பாலையை
மெல்லெனப் போனார்,
குளிரும் வான் மதிக் குழவி, தன்

சூல் வயிற்று ஒளிப்ப,
பிளிறு மேகத்தைப் பிடி எனப்
பெரும் பளைத் தடக் கை
களிறு நீட்டும் அச் சித்திர
கூடத்தைக் கண்டார்.

வெளிறு நீங்கிய பாலையை - *(அம் மூவரும்) குற்றம் நீங்கிய அப்பாலை நிலத்தை;* **மெல்லெனப் போனார் -** *மெல்லக் கடந்து சென்றார்கள்;* **குளிறும் வான் -** *ஒலிக்கின்ற விண்ணிலே உள்ள;* **மதிக் குழவி -** *சந்திரனாகிய குழந்தை(இளஞ்சந்திரன்);* **தன் சூல் வயிற்று ஒளிப்ப -** *தன்னுடைய நீர்க்கருப்பம் உற்றவயிற்றிலே மறைந்து கொள்ள;* **பிளிறு மேகத்தை -** *இடிக்கின்ற மேகத்தை;* **பிடி என-** *பெண் யானை எனக் கருதி;* **களிறு -** *ஆண் யானையானது;* **பெறும் பனைத் தடக்கை -** *தன்னுடைய பெரிய பனைமரம் போன்ற நீண்ட கையை;* **நீட்டும் -** *(வானத்தை நோக்கி)நீட்டுகின்றதாகிய;* **சித்திர கூடத்தைக் கண்டார் -** *சித்திரகூட மலையைக்கண்டார்கள்.*

பாலையின் குற்றம் வெம்மையாம். அஃது இப்போது இல்லை ஆதலின் 'வெளிறுநீங்கியபாலை' ஆயிற்று. பிறைமதி மறைந்த கார் மேகத்தைத் தன் சூலுற்ற பிடி என்று கருதி ஆண் யானை கைநீட்டும் என்று சித்திரகூட மலையின் வளமும் உயர்ச்சியும் கூறினார். 47

சித்திரகூடப் படலம்

சித்திரகூட மலையில் இராமபிரான் தங்கியிருந்து நோன்பு செய்தலைத் தெரிவிக்கும் பகுதிஎன்பது பொருள்.

இராமன் இலக்குவனோடும் சீதையோடும் சித்திரகூடத்துக்கு வந்து சேர்கிறான்.சித்திரகூடத்தின் இயற்கை வளங்களைச் சீதைக்குக் கண்டு காட்டி மகிழ்கின்றான். அம்மலையில்உள்ள அருந்தவ வேதியர் இராமனைக் காண வருகிறார்கள். அவர்களை வணங்கி அவர்தம் விருந்தினன்ஆகிறான். கதிரவன் மறைய, மாலை நேரம் வருகிறது, மாலை வழிபாடுகளைச் சீதையோடு இராமன்குடிபுகுகின்றான். சாலை அமைத்த இலக்குவனது பேரன்பும் திறமையும் கண்டு இராமன் மனம்நெகிழ்ந்து வருந்திப் பாராட்டுகிறான். அதற்குப் பதில் கூறுகின்ற இலக்கு வனை இராமன்தேற்றுகிறான். சித்திரகூடத்தில் விரதம் ஏற்று இனிது இருக்கின்றான் என்கின்ற செய்திகள்இப்படலத்துள் கூறப்பெறுகின்றன.

இராமன் சீதைக்குச் சித்திரகூட மலையின் இயற்கை அழகுகளைக் காட்டி மகிழ்தல்

கலிநிலைத்துறை

2046. நினையும் தேவர்க்கும் நமக்கும் ஒத்து,
ஒரு நெறி நின்ற
அனகன், அம் கணன், ஆயிரம்
பெயருடை அமலன்,
சனகன் மா மடமயிற்கு அந்தச்
சந்தனம் செறிந்த
கனக மால் வரை இயல்பு எலாம்
தெரிவுறக் காட்டும்.

நினையும் - (எல்லாராலும்) நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற; **தேவர்க்கும்** - தேவர்களுக்கும்; **நமக்கும்** - சாமானியர்களாகிய நமக்கும்; **ஒத்து** - ஒரு தன்மைப்பட்டு; **ஒரு நெறி நின்ற** - சம நிலையில் நிற்கின்ற; **அனகன்** - குற்றம் இல்லாதவனும்; **அம்கணன்** - அழகிய (அருளால் நிறைந்த) கண்களை உடையவனும்; **ஆயிரம் பெயர் உடை அமலன்** - ஆயிரம் திருநாமங்களைப் பெற்றுள்ள இயல்பாகவே பாசங்களில்நீங்கியவனும் ஆகிய இராமன்; **சனகன் மா மடமயிற்கு** - சனகன் மகளாகிய பெருமையுடைய இளமை வாய்ந்த மயில் போலும் சாயலள் ஆகிய சீதைக்கு; **சந்தனம் செறிந்த** - சந்தன மரங்கள் நெருங்கியுள்ள; **அந்தக் கனக மால் வரை** - அந்தப் பொன் மயமான பெரிய சித்திரகூட மலையினது; **இயல்பு எலாம்** - தன்மை நலங்கள் எல்லாவற்றையும்; **தெரிவு உற** - விளங்கும்படி; **காட்டும்** - காண்பிப்பான் ஆயினன்.

'நினையும்' என்பதற்கு எப்பொழுதும் தன்னையே நினைந்து கொண்டுள்ள என்று பொருள் கோடல் சிறப்பு. தன்னை இடையறாது நினையும் நித்யசூரிகளாய தேவர்களுக்கும், எப்பொழுதும் நினையாது ஒரோவழி நினையும் மக்களாகிய நமக்கும்

தனது சில குணத்தாலே ஒரு நீர்மையுடையவனாய் நித்ய விபூதியிலும் லீலா விபூதியிலும் இன்பம் ஆர்ந்து இருக்கச் செய்கின்ற பெருநிலை நோக்கி, 'நினையும் தேவர்க்கும் நமக்கும் ஒத்து' என்றார். 'நினையும் தேவர்' என்றது நித்ய சூரிகளை ஆம், எப்பொழுதும் இறைவனை நினைதலே தமது வாழ்வாக உடையர் அவராதலின், ''என்னும் நம்மாழ்வார் திருவிருத்தத்துள் (21) விண்ணோர்கள் என்றவிடத்து 'நித்ய சூரிகள்' என்று பொருள் உரைத்தவாறும் காண்க. இவ்வுலகத்துத் திருவவதாரத்தில் மனிதர்களைப் போல இன்ப துன்பம் உடையவனாய் இயங்கினும் என்றும் எங்கும் எவற்றாலும் பற்றப்படாத அவனது பரத்துவத்தை விளக்கவே 'அனகன்', 'அமலன்' என்று கூறினார். அம்கண் - அழகிய கண். அருளுடைய கண் என்றவாறாம். 'கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம்' என்றார் வள்ளுவரும். (குறள். 575.) **1**

2047. 'வாளும் வேலும் விட்டு அளாயின
அனைய கண் மயிலே!
தாளின் ஏலமும் தமாலமும்
தொடர்தரு சாரல்,
நீள மாலைய துயில்வன
நீர் உண்ட கமஞ் சூல்
காளமேகமும் நாகமும்
தெரிகில - காணாய்!

வாளும் வேலும் விட்டு அளாயின அனைய கண் மயிலே! - வாளையும் வேலையும் ஒன்றுசேர்த்து ஒன்றனுள் ஒன்றைக் கலந்து வைத்தாற் போன்ற கண்களை உடைய மயில் போன்ற சாயலை உடையவளே!' **தாளின்** - அடிப் பகுதியில்; **ஏலமும் தமாலமும் தொடர்தரு சாரல்** - ஏலக் கொடியும் மனம் உள்ள பச்சிலைக் கொடியும் பற்றிக் கிடக்கின்ற மலைப் பக்கத்தே; **நீள மாலைய** - நீண்ட இயல்பினை உடையவாய்; **துயில்வன** - உறங்குகின்றனவாகிய; **நீர் உண்ட கமம் சூல்** - நீரை உண்ட நிறைந்த கருப்பத்தை உடைய; **காள மேகமும்** - கரிய மேகமும்; **நாகமும்** - யானைகளும்; **தெரிகில** - வேற்றுமை உணரமுடியாது ஒன்றுபோலவே உள்ளன; **காணாய்** - இவற்றைப் பார்ப்பாயாக. மலைச்சாரலில் படிந்துள்ள நீருண்ட கரிய மேகங்களும், அங்கே உறங்கும் யானைகளும் வேற்றுமை தெரியா வண்ணம் கிடக்கின்ற வியப்பினைச் சீதைக்குக் காட்டிக்கூறினான் இராமன். அளாயின - கலந்த. 'அளவளாவுதல்' என்னும் வழக்கும் இப்பொருளினதே. ஏலம்,தமாலம் கொடி வகைகள். *2*

2048. 'குருதி வாள் எனச் செவ் அரி
பரந்த கண் குயிலே!
மருவி மால் வரை உம்பரில்
குதிக்கின்ற வருடை,
சுருதிபோல் தெளி மரகதக்
கொழுஞ் சுடர் சுற்ற,
பருதி வானவன் பசும் பரி
புரைவன - பாராய்!

குருதி வாள் எனச் செவ் அரி பரந்த கண் குயிலே! - இரத்தம் தோய்ந்த வாள்போலச் சிவந்த இரேகைகள் படரப் பெற்ற கண்களையுடைய குயில் போலும் குரலுடையாளே!; ***மால்வரை உம்பரில் மருவி*** - பெரிய மலையின் உச்சியில் பொருந்தி; **குதிக்கின்ற வருடை** - குதிக்கின்ற மலை ஆடு; ***சுருதி போல் தெளி மரகதக் கொழும் சுடர் சுற்ற*** - வேதம் போலத் தெளிந்து விளங்குகின்ற மரகதக் கல்லின் கொழுவிய பேரொளி கலக்கப் பெறுதலால்; **பருதி வானவன்** - சூரிய தேவனது; **பசும்பரி புரைவன** - பச்சை நிறக் குதிரைகளைஒப்பன; ***பாராய்!*** - காண்பாயாக.

மலை மேல் உள்ள மரகத மணிகளின் ஒளி சுற்றப்பெற்ற மலை ஆடுகள் சூரியனின் பச்சை நிறக்குதிரைகளைப் போலத் தோற்றம் அளிக்கின்றன. சுருதி போல் தெளி மரகதம் என்றது வேதம்தெளிந்த ஒளி உடைய மரகதக்கல் என்றவாறாம். இனி, மரகத நிறம் உடைய திருமாலை வேதம்உணர்த்துதல் போல மரகதக் கல்லும் அத்திருமாலை நினைப்பூட்டுகிறது என்பாரும்உளர். *3*

2049. **‘வடம் கொள் பூண் முலை மட மயிலே!**
மதக் கதமா
அடங்கு பேழ் வயிற்று அரவு உரி
அமைதொறும் தொடக்கி,
தடங்கள்தோறும் நின்று ஆடுவ,
தண்டலை அயோத்தி
நுடங்கு மாளிகைத் துகிற்கொடி
நிகர்ப்பன - நோக்காய்!

வடம் கொண் பூண் முலை மயிலே! - முத்துவடமாகக் கொள்ளப் பெற்ற அணியை அணிந்ததனங்களையுடைய இளைய மயில் போன்றவளே!; **மதம் கத மா** - மதம் பிடித்த சீற்றமுள்ள யானைகள்; **அடங்கு பேழ் வயிற்றுஅரவு உரி** - உள்ளே அடங்கிய பெரிய வயிற்றை உடைய மலைப்பாம்புகள் உரித்த தோல்கள்; **தடங்கள் தோறும்** - மலையின் தாழ் வரைகளில் எல்லாம் உள்ள; **அமைதொறும்** - மூங்கில்கள் தோறும்; **தொடக்கி** - பிணித்து; **நின்று ஆடுவ** - அங்கேயேஇருந்து ஆடுகின்றன; **தண்டலை அயோத்தி** - சோலை சூழ்ந்த அயோத்தி மாநகரத்தில்; **நுடங்கு** - ஆடுகின்ற; **மாளிகைத் துகில் கொடி நிகர்ப்பன** - மாளிகைகள் மேல்கட்டப்பெற்ற வெண்மையான நிறமுள்ள துணிக் கொடிகளை ஒத்துள்ளன; **நோக்காய்** - காண்பாயாக.

யானைகளையும் விழுங்கும் வயிற்றை உடைய மலைப்பாம்புகள் உரித்த தோல்கள் மிகப்பெரிதாக இருக்கும் ஆதலால், அவை துகில் கொடிகளை ஒத்துள்ளன என்றாராம்- ‘குஞ்சரம் கோள்இழைக்கும் பாம்பு’ (திருக்கோவை யார். 21.)
4

2050. **‘உவரிவாய் அன்றிப் பாற்கடல்**
உதவிய அமுதே!
துவரின் நீள் மணித் தடம்தொறும்
இடம்தொறும் துவன்றி,
கவரி மால் நிற வால் புடை
பெயர்வன, கடிதின்

பவள மால் வரை அருவியைப்
பொருவிய - பாராய்!

உவரி வாய் அன்றிப் பாற்கடல் உதவிய அமுதே!- உப்புக் கடல் அல்லாமல் சுவைஇனிதாகிய திருப்பாற்கடல் தந்த அமுதம் போன்றவளே!; **துவரின் நீள் மணித் தடந் தொறும்இடம் தொறும் துவன்றி -** பவள மணியால் ஆகிய மலைத் தாழ்வரைகளிலும் மற்றும் உள்ளஇடங்களிலும் நெருங்கி; **கவரி மான் -** கவரிமான்களின்; **நிறவால் -** வெண்ணிறம் உடைய வால்கள்; **புடை பெயர்வன -** அசை கின்றனவாகிய அவை; **கடிதில் -** வேகமாக ஓடுகின்ற; **பவள மால் வரை அருவியைப் பொருவிய** - பவள மாலையின் மேலிருந்துவீழ்கின்ற வெண்ணிற அருவிகளைப் போன்றுள்ளன; **பாராய் -** காண்பாயாக.

கவிஞர்கள் பாற்கடலையும் உவர்க்கடலையும் கடல் என்னும் சாதி பற்றி ஒன்றாகவே கொண்டு‘கடலில் தோன்றியவள்’ என்று பொதுவாகத் திருமகனைக் கூறுவராதலின், இங்கு ‘உவரி வாயன்றிப்பாற்கடல் உதவிய அமுதே’ என்றாராம். ‘துவரின் நீள்மணி’ என்பதற்குத் துவர் போல நீண்ட மணிஎன்றும், துவரினும் ஒளியுடைய மணி என்றும் பொருள் உரைக்கலாம். துவர் -பவளம்.
5

2051. ‘சலம் தலைக்கொண்ட சீயத்தால்,
தனி மதக் கத மா
உலந்து வீழ்தலின் சிந்தின
உதிரத்தில், மடவார்
புலந்த காலை அற்று உக்கன
குங்குமப் பொதியில்
கலந்த முத்து என, வேழ முது
இமைப்பன - காணாய்! [1]

சலம் தலைக் கொண்ட சீயத்தால் - கோபத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்ட சிங்கத்தால் (தாக்குண்டு); **தனி மதக் கத மா -** ஒப்பற்ற மதநீர்ப்பெருக்கையும்கோபத்தையும் உடைய யானை; **உலந்து வீழ்தலின் -** உயிரற்றுக் கீழே விழுகின்ற போது; **உதிரத்தில் சிந்தின-** அவ் யானையின் இரத்தத்தில் சிந்தினவாகிய; **வேழ முத்து-** யானையின் முத்துக்கள்; **மடவார் புலந்த காலை -** மகளிர் தம் காதலரோடு ஊடல்கொண்ட காலத்து; **அற்று -** அறுபட்டு; **உக்கன -** கீழே சிதறியனவாய்; **குங்குமப் பொதியில் -** (அம் மகளிர்) குங்குமக் குழம்பில்; **கலந்த-** தோய்ந்த; **முத்து என -** முத்துப் போல; **இமைப்பன -** ஒளிவிடுவனவற்றை; **காணாய் -** பார்ப்பாயாக.

வேழம் என்பதனை மலைக்கண் உள்ள மூங்கில் என்று கொண்டு மூங்கிலிற் பிறந்த முத்துகள்எனவும், கரும்பு என்று கொண்டு கரும்பிற் பிறந்த முத்துக்கள் எனவும் கூறுதல் ஆமாயினும், சிங்கத்தால் தாக்குண்ட யானை விழும் போது உதிரத்தில் சிந்திய அவ்யானை முத்துகளே எனல் இவ்விடத்துக்குப் பெரிதும் பொருந்துமாறு அறிக - அல்லாக்கால், சிங்கத்தால் இறந்த யானைஎன்று கூறுதலால் பெரும்பயன் இன்று

ஆதலின், முத்துப் பிறக்கும் இடங்கள், மூங்கில், கரும்பு, யானை முதலியன வருமாறு திருச்செந்தூர்ப்பிள்ளைத்தமிழிற் கூறுமாற்றான் உணர்க. 6

***2025.* 'நீண்ட மால் வரை மதி உற,**
நெடு முடி நிவந்த
தூண்டு மா மணிச் சுடர் சடைக்
கற்றையின் தோன்ற,
மாண்ட வால் நிற அருவி அம்
மழ விடைப் பாகன்
காண் தகும் சடைக் கங்கையை
நிகர்ப்பன - காணாய்! [1]

நீண்ட மால் வரை - மிக உயர்ந்த பெரிய மலையிலே; **மதி உற -** சந்திரன் வந்து பொருந்த; **நிவந்த நெடுமுடி -** மிக உயர்ந்த அம் மலை உச்சியிலே; **தூண்டும் மாமணிச் சுடர் -** தூண்டி எரியவிடப்பட்டது போலப் பிரகாசிக்கின்ற பெரிய மணிக் கற்களின் ஒளியானது; **சடைக் கற்றையின்தோன்ற -** சிவபிரானது சடைத் தொகுதியைப் போல விளங்க; **மாண்ட வால் நிற அருவி -** (அம் மலை உச்சியிலிருந்து விழும்) மாட்சிமை பொருந்திய வெண்ணிறம் படைத்த அருவியானது; **அம் மழவிடைப் பாகன்** - அந்த இளமையான இடபத்தை ஏறிச் செலுத்துபவன் ஆகிய சிவபிரானது; **காண்தகும்-** அழகு பொருந்திய; **சடைக் கங்கையை-** சடை முடியில் உள்ளகங்கையை; **நிகர்ப்பன -** ஒத்திருப்பனவற்றை; **காணாய் -** பார்ப்பாயாக.

மலை சிவபிரான். மதி பொருந்தல் சிவபிரான் பிறை சூடியது போலத் தோன்றல். செம்மணிச்சுடர் - செஞ்சடைக்கற்றை. வால்நிற அருவி - சடையில் உள்ள கங்கை என உவமைகாண்க. 7

***2053.* 'தொட்ட வார் சுனை, சுடர் ஒளி**
மணியொடும் தூவி
விட்ட சென்றன, விடா மத
மழை அன வேழம்
வட்ட வேங்கையின் மலரொடும்
ததைந்தன, வயங்கும்
பட்டம் நெற்றியில் சுற்றிய
போல்வன - பாராய்!

தொட்ட - (யானை) கைக்கொண்ட; **வார்சுனை -** நீண்ட சுனை நீர்; **சுடர் ஒளி மணியொடும் தூவி விட்ட சென்றன-** (தம்மேல்) தூவிவிட்ட ஒளி மிக்கமணிகளொடும் சென்றனவாகிய; **விடா மத மழை அன வேழம்** - விடாத மதநீர்ப் பெருக்கால்மழையோ எனக் கருதத் தக்க யானைகள்; **வட்ட -** பாறை வட்டத்தில் உள்ள; **வேங்கையின் மலரொடும் ததைந்தன** - வேங்கைப் பூவின் பொன்னிற மலர்களொடும் கூடி நெருங்கியமையால்; **வயங்கும் -** விளங்கும்; **பட்டம் -** பொன்னாலும் மணியாலும்இயன்ற பட்டம்; **நெற்றியில் சுற்றிய போல்வன -** நெற்றியில் சுற்றப்பட்டனபோல்வனவாய் உள்ளன; **பாராய் -** பார்ப்பாயாக.

கனையின்கண் ஆடிய யானைகள் சுனை நீர் தூவிய மணிகளைத் தம் நெற்றியில் கொண்டன; பின்னர்ப் பாறை வட்டத்தில் உள்ள பொன்னிறமான வேங்கை மலர்கள் அந்நெற்றியில்நெருங்கிச் சேர்ந்தன. அதனால் நெற்றிப் பட்டம் அணிந்தவை போலத் தோன்றின என்றது தற்குறிப்பேற்றவணியாம். 8

2054. ‘இழைந்த நூல் இணை மணிக் குடம்
சுமக்கின்றது என்னக்

குழைந்த நுண் இடைக் குவி இள
வன முலைக் கொம்பே!
தழைந்த சந்தனச் சோலை தன்
செலவினைத் தடுப்ப,
நுழைந்து போகின்றது ஒக்கின்ற
மதியினை நோக்காய்!

***இழைந்த நூல் -** ஓர் இழையாக அமைந்த நூலானது; **இணைமணிக் குடம் சுமக்கின்றதுஎன்ன -** இரண்டு மணிக்கற்கள் அழுத்திய குடத்தைச் சுமக்கின்றது என்று சொல்லுமாறு; **குழைந்த -** ஒல்கித் தளருகின்ற; **நுண் இடை -** நுண்ணிய இடையையும்; **குவி இள வனமுலைக் கொம்பே! -** திரண்ட இளமையான அழகிய தனங்களையும் உடைய பூங்கொம்பு போன்றவளே!; **தழைந்த சந்தனச் சோலை -** தழைத்து மிகுந்துள்ள சந்தனமரச் சோலையானது; **தன்செலவினைத் தடுப்ப -** (மதியாகிய) தன்னுடைய வானத்திற் செல்லும் செலவினைத் தடுத்தலான்; **நுழைந்து போகின்றது ஒக்கின்ற -** அந்தச் சோலைக்குள் புகுந்து போவதை ஒத்திருக்கின்ற; **மதியினை -** சந்திரனை; **நோக்காய் -** பார்ப்பாயாக.*

காம்புடைய நகில்கள் உச்சியில் நீலமணி அழுத்திய குடம் போன்றனவாதலின் ‘மணிக்குடம்’என்றார். வானத்திற் செல்லும் சந்திரன் அடர்த்தியாகவுள்ள சந்தனச் சோலையில் உள்புகுந்துசெல்வதைப் போன்றுள்ளது என்றது தற்குறிப்பேற்றவணியாம். தழைத்த என்பது தழைந்த எனமெலிந்தது. 9

2055. ‘உருகு காதலின் தழைகொண்டு
மழலை வண்டு ஓச்சி,
முருகு நாறு செந் தேனினை
முழைநின்றும் வாங்கி,
பெருகு சூல் இளம் பிடிக்கு ஒரு
பிறை மருப்பு யானை,
பருக, வாயினில், கையின்நின்று
அளிப்பது - பாராய்!

***பிறை மருப்பு ஒரு யானை -** பிறைமதி போன்ற தந்தத்தை உடைய ஒரு களிற்றியானை; **பெருகு சூல் இளம் பிடிக்கு -** முதிர்ந்த கருப்பத்தையுடைய இளைய (தன் பெண் யானைக்கு; **உருகு காதலின் -** மனம் உருகுதற்குக் காரணமான அன்பினால்; **தழை கொண்டு மழலை வண்டுஓச்சி -** தழைகளைக் கொண்டு இனிய குரல் உடைய*

வண்டுகளை ஓட்டி; ***முருகு நாறு** - மணம்வீசுகின்ற;* ***செந்தேனினை - ;** **முழை நின்றும் வாங்கி** - மலைக் குகையிலிருந்தும்எடுத்து;* ***வாயினில் பருக** - வாயால் பருகும்படி;* ***கையின் நின்று** - தனது கையிலிருந்து;* ***அளிப்பது** - கொடுப்பதனை;* ***பாராய்** - காண்பாயாக.*

சிறிதே வளைந்த தந்தம் பிறை மதி போலும், யானை இனங்களின் அன்புச்செறிவைஇப்பாடல் மூலம் அறியலாம். ''பெருகு மதவேழம் மாப்பிடிக்கு முன் நின்று, இரு கண் இளமூங்கில்வாங்கி - அருகிருந்த, தேன் கலந்து நீட்டும் திருவேங்கடம்'', ''வரை செய் மாக்களிறு இள வெதிர வளர்முளை அளைமிகுதேன் தோய்த்துப், பிரசவாரி தன்னிளம் பிடிக்கு அருள் செய்யும் பிரிதி(திவ்ய. 2256, 962.) என்னும் ஆழ்வார் திருமொழிகள் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. ***10***

2056. 'அளிக்கும் நாயகன் மாயை புக்கு
அடங்கினன் எனினும்,
களிப்பு இல் இந்தியத்து யோகியைக்
கரக்கிலன்; அதுபோல்,
ஒளித்து நின்றுளர் ஆயினும்
உருத் தெரிகின்ற
பளிக்கு அறைச் சில பரிமுக
மாக்களைப் - பாராய்!

***அளிக்கும் நாயகன்** - (உலகினைக்) காக்கும் தெய்வமாகிய திருமால்;* ***மாயைபுக்கு அடங்கினன் எனினும்** - மாயையில் புகுந்து (தன் தன்மை பிறர்க்கு அறிய முடியாதபடி)மறைந்து அடங்கி நின்றான் என்றாலும்;* ***களிப்பு இல் இந்தியத்து** - புலன் வழி சென்றுகளித்தல் இல்லாத பொறிகளை உடைய;* ***யோகியை** - யோக சித்தியால் சிறந்ததவத்தரை;* ***கரக்கிலன்** - ஒளிக்க மாட்டான்;* ***அதுபோல்** - அதுபோலவே;* ***ஒளித்து நின்றுளர் ஆயினும்** - உலகத்தார்க்குத் தம்மைக் காட்டாது ஒளித்து நின்றிருக்கின்றார்கள் ஆனாலும்;* ***உருத்தெரிகின்ற பளிக்கு அறை** - தம்மிடத்தேஉள்ளவற்றின் உருவத்தைத் தெளிவாகக் காட்டுகின்ற பளிங்குப்பாறையிலே (காணத் தோன்றும்);* ***சில பரிமுக மாக்களை** - சில குதிரை முகம் உடைய கின்னரர்களை;* ***பாராய்** - பார்ப்பாயாக.*

திருமால் மாயையால் மறைந்து நின்று பிறரால் அறிய வொண்ணா விடினும், யோகியர்க்குஅவன் தன்னை மறையான். பரமன் மாயையால் ஒளித்தவன் என்பதைக் கருடன் துதியால் (8252 - 62)உணர்க. பரிமுக மாக்கள் - குதிரை முகம் உடையவர் கின்னரர் ஆவர். உலகோர்க்குத் தம்மைக்காட்டாது மறைப்பர். ஆயினும், பளிங்குப் பாறையில் அவர் உரு வெளித்தோன்றும் என்க.பளிங்கில் மறைந்த உருத் தோன்றுதலை மணிமேகலை பளிக்கறை புக்க காதை யான்உணர்க. ***11***

2057. 'ஆடுகின்ற மா மயிலினும்
அழகிய குயிலே!

கூடுகின்றிலர், கொடிச்சியர்
தம் மனம் கொதிப்ப
ஊடுகின்றனர், கொழுநரை

உருகினர் நோக்கப்
பாடுகின்றன, கின்னர
மிதுனங்கள் - பாராய்!

ஆடுகின்ற மா மயிலினம் அழகிய குயிலே! *- (கார் கண்டு களிப்புற்றுத் தோகைவிரித்து) ஆடுகின்ற சிறந்த மயிலைக்காட்டிலும் (சாயலால்) அழகுடைய குயில்போலும் குரல்உடையவளே!;* **கொடிச் சியர்-** *குற மகளிர்;* **தம்மனம் கொதிப்ப ஊடுகின்றனர் -** *தம் மனம் கொதிக்கின்றபடியால் (கணவர் மேல்) ஊடல் கொண்டவராய்;* **கூடுகின்றிலர்** *-(கணவரைக்) கூடாமல் இருக்கின்ற அவர்;* **கொழுநரை -** *தம் கணவரை;* **உருகினர் -** *(தாமே) அன்பினால் உருகியவர்களாய்க் (கூடுதற்குறிப்பினால்);* **நோக்க -** *பார்க்கும்படி;* **கின்னர மிதுனங்கள் -** *ஆணும் பெண்ணுமாய் இணைந்திருக்கும் கின்னரமிதுனங்கள்;* **பாடுகின்றன-; பாராய்-.**

ஊடலாற் பிரிந்த குறத்தியரைக் கணவர்பால் தம் பாடலாற் கின்னர மிதுனங்கள் சேர்த்துவைப்பனவாயின என்பது கருத்து. கின்னர மிதுனம் - மனித முகமும் குதிரை உடலும் புடைத்து ஆனும்பெண்ணுமாய் இணைந்தே இருந்து கின்னரம் என்னும் இசைக்கருவி கொண்டு பாடும் தன்மை உள்ள தேவசாதியினர்.
12

2058. ‘வில்லி’ வாங்கிய சிலை எனப்
பொலி நுதல் விளக்கே!
வல்லிதாம் கழை தாக்கலின்
வழிந்து இழி பிரசம்,
கொல்லி வாங்கிய குன்றவர்
கொடி நெடுங் கவலை
கல்லி வாங்கிய குழிகளை
நிறைப்பன - காணாய்.

வில்லி வாங்கிய சிலை எனப் பொலிநுதல் விளக்கே! **-** *வில்லுடைய வீரன் வளைத்தவில்போன்ற புருவத்தால் விளங்குகின்ற நெற்றியை உடைய விளக்குப் போன்றவளே!;* **வல்லிதாம் -** *கொடிகள்;* **கழை கழை தாக்கலின் -** *மூங்கில் மோதுவதால்;* **வழிந்து இழி பிரசம் -** *தம்மிடத்துள்ள தேனடை கெட்டு இழிகின்ற தேனானது;* **கொல்லிவாங்கிய குன்றவர் -** *கொல்லிப் பண்ணைக் கேட்கின்ற குறவர்கள்;* **நெடுங் கொடிக் கவலை -** *நீண்ட கொடிகளை உடைய கவலைக் கிழங்கை;* **கல்லி -** *தோண்டி;* **வாங்கிய -** *எடுத்த;* **குழிகளை -** *பள்ளங்களை;* **நிறைப்பன -** *நிறைக்கும் தன்மையை;* **காணாய் -** *பார்ப்பாயாக.*

வில்லி - வேட்டுவருள் ஒரு சாதியினர் எனலும் ஆம். கொடிகளில் கட்டப்பெற்ற தேனடையை மூங்கில்கள் மோதித் தாக்க அத்தேனடை கெட்டுத் தேன்வழிந்து கவலைக் கிழங்கு அகழ்ந்த குழியைத் தூர்த்து நிரப்பும் என்க. கொல்லிப்பண்மருதயாழ்த் திறமாதலின் மலை நிலத்தவர்க்கு ஏலாதாயினும் இங்கே அப்பண் கேட்ட எனப்பொருள்படுத லன்றி ‘எழுப்பிய’ எனப் பொருள் படுதல் இன்று ஆதலின் அமையும் என்க. கொடி நெடுங்கவலை - நெடுங் கொடிக் கவலை எனக் கொள்ளப்பட்டது. ***13***

acharya.org

2059. ***'ஒருவு இல் பெண்மை என்று உரைக்கின்ற***
உடலினுக்கு உயிரே!
மருவு காதலின் இனிது உடன்
ஆடிய மந்தி
அருவி நீர்கொடு வீச, தான்
அப் புறத்து ஏறி,
கருவி மா மழை உதிர்ப்பது ஓர்
கடுவனைக் - காணாய்!

ஒருவு இல் பெண்மை என்று உரைக்கின்ற உடலினுக்கு உயிரே- *நீங்காத பெண்மை என்று சொல்லப்படும் ஓர் உடலுக்கு உயிர் போலச் சிறந்தவளே!* ***மருவு காதலின் -*** *மிகுந்தஅன்புடன்;* ***இனிது -*** *இன்பமாக;* ***உடன் ஆடிய மந்தி-*** *ஆண் குரங்காகிய தன்னோடுநீராடிய பெண்குரங்கு;* ***அருவி நீர் கொடு வீச -*** *அருவி நீரைக் கொண்டு (தன்மேல்) தூவ;* ***தான்-*** *(ஆண் குரங்கு);* ***அப்புறத்து ஏறி -*** *மலையின் மற்றொரு பக்கத்தில் மேல் ஏறி;* ***கருவி மாமழை -*** *தொகுதி கொண்ட பெரிய மேகத்தை;* ***உதிர்ப்பது -*** *நீரைச் சிந்தச் செய்வதாகிய;* ***ஓர் கடுவனை -*** *ஓர் ஆண்குரங்கை;* ***காணாய் -.***

நீராடுகிற போது மந்தி அருவி நீரைத் தூவ, கடுவன் மலைமேல் ஏறி மேக நீரை அம்மந்திமேல் வீசி ஆண்மை காட்டியதென்க. கருவி - தொகுதி எனப் பொருள்படும் உரிச்சொல் 'கருவிதொகுதி' (தொல். சொல். உரி. 56.) இங்குத் தொகுதியாவது இடி மின்னல் முதலியவற்றின்கூட்டம், பெய்யும் மேகம் என்றவாறாம். கடுவன் - ஆண் குரங்கு. மந்தி - பெண் குரங்கு.இக்காலத்துப் பேர் உருவுடைய ஆண் குரங்கை 'மந்தி' - என வழங்கல் உலகவழக்கு, *14*

2060. ***'வீறு பஞ்சினில் அமிழ்த நெய்***
மாட்டிய விளக்கே!
சீறு வெங் கதிர் செறிந்தன
போர்கல, திரியா
மாறு இல் மண்டிலம் நிரம்பிய
மாணிக்க மணிக்கல் -
பாறை மற்று ஒரு பரிதியின்
பொலிவது - பாராய்!

வீறு பஞ்சினில் அமிழ்த நெய் மாட்டிய விளக்கே! - *மிகச் சிறந்த பஞ்சினால்ஆகிய திரியில் தேவர் அமிழ்தமாகிய நெய்யை ஊற்றி ஏற்றப்பட்ட விளக்குப் போன்றவளே;* ***சீறு வெம் கதிர் செறிந்தன -*** *இருளைச் சீறி அழிக்கின்ற வெம்மையான ஒளி செறிந்தனவும்;* ***போகல -*** *(தம் இடத்தை விட்டு எப்பொழுதும்) நீங்காதனவும்;* ***திரியா -*** *சுற்றி இயங்காதனவும் ஆகிய;* ***மாறு இல் மண்டிலம் நிரம்பிய -*** *வேறுபடுதல் இல்லாத வட்டமாக நிரம்பிய;* ***மாணிக்க மணிக்கல் பாறை -*** *மாணிக்க மணியால் ஆகிய கற்பாறைகள்;* ***மற்று ஒரு பரிதியின் பொலிவது -*** *வேறு ஒரு சூரியன் போல விளங்குவதை;* ***பாராய்-.***

'அமுத நெய்' என்றது பிராட்டியின் சிறப்புக் கருதி. பிராட்டியைச் சிறப்பித்துக் கூறும்இடங்களில் அமுதத்தை எடுத்துக் காட்டல் கம்பர் வழக்கு. "ஆதரித்து அமுதில் கோல் தோய்த்து" "தேவு தெண்கடல் அமிழ்து கொண்டு" (483, 5079.) என்பன ஒப்பு நோக்கத் தக்கன. சூரியனுக்கும், மாணிக்க மணிக் கற்பாறைக்கம் ஒற்றுமை கூறியவர், பெயர்ந்து திரியும் சூரியன் போல்அன்றி, பெயர்ந்து திரியாது மாணிக்க மணிக்கல் பாறை என்று வேறுபாடும் கூறினார்.வேற்றுமையணி. *15*

2061. 'சீலம் இன்னது என்று அருந்ததிக்கு
அருளிய திருவே!
நீல வண்டினம் படிந்து எழ,
வளைந்து உடன் நிமிர்வ
கோல வேங்கையின் கொம்பர்கள்.
பொன் மலர் தூவிக்
காலினில் தொழுது எழுவன
நிகர்ப்பன - காணாய்!

சீலம் இன்னது என்று அருந்ததிக்கு அருளிய திருவே! - (கற்புடைய மடந்தையரின்)நல்லொழுக்கம் இவ்வாறானது என்று அருந்ததிக்குக் காட்டிய திருமகளே!; **கோல வேங்கையின்கொம்பர்கள்-** அழகிய வேங்கை மரத்தின் பூங்கிளைகள்; **நீல வண்டினம் படிந்து எழ-** நீல நிறமான வண்டுக் கூட்டங்கள் தம்மேல் உட்கார்ந்து எழுதலினால்; **வளைந்து உடன்நிமிர்வ -** கீழே வளைந்து பிறகு மேலே நிமிர்வன; **பொன்மலர் தூவி -** பொன்னிறமலர்களைத் தூவி; **காலினில் -** பாதங்களில்; **தொழுது எழுவன -** வணங்கிஎழுகின்றவற்றை; **நிகர்ப்பன-** ஒத்திருக்கும் அவற்றை; **காணாய்-.** பிராட்டியின் திருவடிகளில் பொன்னிறமான வேங்கை மலர்களைத் தூவி வழிபட்டு எழுவனஎன்றதனால் இது தற்குறிப்பேற்றவணியாம். *16*

2062. 'வில் கொள் வாள் நுதல், விளங்கு இழை,
இளந் தளிர்க் கொழுந்தே!
எல் கொள் மால் வரை உம்பரின்,
இரும் புனம் காக்கும்
கொல் கொள் வேல் கணார் குரீஇ இனத்து
எறி குருவிந்தக்
கற்கள், வானிடை மீன் என
வீழ்வன - காணாய்.!

வில் கொள் வாள் நுதல் விளங்கு இழை, இளம் தளிர்க் கொழுந்தே! - வில்லாகியபுருவத்தைக் கொண்ட ஒளிபடைத்த நெற்றியையும், விளங்கிய அணிகலன்களையும் உடைய, இளையதளிரின் கொழுந்து போன்றவளே!; **எல் கொள் மால் வரை உம்பரின் -** சூரியனைக்கொண்ட பெரிய மலையின் உச்சியில்; **இரும் புனம் காக்கும்-** பெரிய தினைப்புனத்தைக் காக்கின்ற; **கொல்கொள் வேல் கணார் -** கொலைத்தெரிழில் கொண்ட வேல்போன்ற கண்களை உடையவர்களாய குறமகளிர்; **குரீஇ இனத்து எறி -** (தினையைக் கவரவருகின்ற) குருவிக் கூட்டத்தின்மேல் வீசி எறிகின்ற; **குருவிந்தக் கற்கள் -** (செந்நிறம் உடைய) குருவிந்த

acharya.org

மணிக் கற்கள்; **வானிடை -** ஆகாயத்தில்; **மீன் என -** நட்சத்திரம் போல; **வீழ்வன -** விழுவனவற்றை; **காணாய் -.**

குருவிந்தம் - ஒருவகை மாணிக்கக் கல்; செந்நிறம் உடையது. "பதுமமும் நீலமும் விந்தமும்படிதமும்" என்ற சிலப்பதிகார (மதுரைக். ஊர்காண். 186 -7.) அடிகளுக்கு, 'விந்தம் -குருவிந்தம்' இரத்தவிந்து என்பதும் அது;...... 'திலகமுலோத்திரம் செம்பருத்திப்பூக்களின்மலர் குன்றி முயலுதிரமமே, சிந்துரம் குக்கில் கண் என எட்டும், எண்ணிய குருவிந்தம் கண்ணியநிறமே' என்ற அடியார்க்கு நல்லார் உரையானும் உணரலாம். *17*

2063. ***'வரி கொள் ஒண் சிலை வயவர்தம்***
கணிச்சியின் மறித்த
பரிய கால் அகில் சுட, நிமிர்
பசும் புகைப் படலம்,
அரிய வேதியர், ஆகுதிப்
புகையொடும் அளவி,
கரிய மால் வரைக் கொழுந்து எனப்
படர்வன - காணாய்!

வரிகொள் ஒண்சிலை வயவர் - கட்டமைந்த ஒள்ளிய வில்லை உடைய வீரர்கள்; **தம் கணிச்சியின் மறித்த -** தம்முடைய கோடாலிப் படையால் வெட்டி வீழ்த்திய; **பரியகால் அகில் சுட -** பருத்த கரிய நிறமுள்ள அகில் கட்டையைச் சுடுதலால்; **நிமிர் பசும்புகைப்படலம் -** மேல் செல்லுகின்ற அடர்ந்த புகைத் தொகுதி; **அரிய வேதியர் ஆகுதிப் புகையொடும் அளவி -** சொல்லுதற்கரிய புகழ் படைத்த அந்தணர்களது ஓம குண்டத்திலிருந்து எழுகின்ற புகையோடும் கலந்து; **கரிய மால்வரைக் கொழுந்து எனப் படர்வன -** கரியநிறமுள்ள பெரிய மலைச்சிகரங்களைப் போல வானத்தில் படர்ந்து செல்லுகின்றவற்றை; **காணாய் -.**

வேடுவர் அகில் சுட்ட புகைம், வேதியர் வேள்விப் புகையும், ஒன்று கலந்து மலைச்சிகரம் போல் உள்ளது என்பதால் மறமும் அறமும் கலந்து விளங்குவதைக்குறிப்பிட்டார். *18*

2064. ***'நானம், நாள்மலர், நறை, அகில்,***
நாவி, தேன், நாறும்
சோனை வார் குழற் சுமை பொறாது
இறும் இடைத் தோகாய்!
வான யாறு மீன் மலர்ந்தன
எனப் புனல் வறந்த
கான யாறுகள் கதிர் மணி
இமைப்பன - காணாய்!

நானம், நாள்மலர், நறை, அகில், நாவி, தேன், நாறும் சோனை வார் குழல்சுமை பொறாது - புழுகு, அன்றலர்ந்த மலர், மணப் பொருள், அகிற்புகை, கத்தூரி, தேன்இவற்றைப்

பெற்று மணம் வீசும் திரண்ட நீண்ட கூந்தல் பாரத்தைத் தாங்க மாட்டாமல்; **இறும் இடைத்தோகாய் -** *ஒடிகின்ற இடையினை உடைய மயில் போன்றவளே!;* **வான யாறு -** *வான வழியில்;* **மின் மலர்ந்து என -** *நட்சத்திரங்கள் தோன்றின என்னும்படி;* **புனல் வறந்த கான யாறுகள் -** *நீர் வற்றிப் போன காட்டாறுகளில்;* **கதிர் மணி இமைப்பன-** *ஒளியுடைய மணிகள் விட்டு விளங்குகின்றவற்றை;* **காணாய் -.**

நானம் முதலியன கூந்தலுக்கு ஊட்டும் மண விசேடமாம். வான யாறு- தேவகங்கை என உரைத்து அதில் வண்ண மீன்கள் போல எனலும் ஆம். 19

2065. 'மஞ்சு அளாவிய மாணிக்கப்
பாறையில் மறைவ,
செஞ்செவே நெடு மரகதப்
பாறையில் தெரிவ.
விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோடு
ஊடிய விமலப்
பஞ்சு அளாவிய சீறடிச்
சுவடுகள் - பாராய்!

விஞ்சை நாடியர் கொழுநரோடு ஊடிய - *வித்தியாதர உலகத்தில் உள்ள மகளிர் தம்கணவரோடு ஊடல் கொண்டதனால்;* **விமலப் பஞ்சு அளாவிய சீறடிச் சுவடுகள் -** *(கோபத்தில்நடந்த) அவர்களது குற்றமற்ற செம்பஞ்சுக் குழம்பு தீட்டப் பெற்ற சிறிய பாதங்களின் சுவடுகள்;* **மஞ்சு அளாவிய மாணிக்கப் பாறையில் மறைவ -** *மேகங்கள் நெருங்கியுள்ள மலைமேல் உள்ளமாணிக்கப் பாறைகளில் மறைகின்றன;* **செஞ்செவே நெடு மரகதப் பாறையில் தெரிவ -** *செம்மை யாக நீண்ட பச்சை நிறமுள்ள மரகதப் பாறைகளில் நன்கு தோன்றுகின்றன;* **காணாய் -.**

செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசிய அடிச்சுவடுகள் நடந்து சென்று வழியில் செந்நிறமுள்ள மாணிக்கப்பாறையில் நிறவேற்றுமை இன்மையால் மறைந்து விடுகின்றன; அதே சுவடுகள் பச்சைநிறவேற்றமையால் மரகதப் பாறையில் நன்றாகத் தெரிகின்றன என்றவாறாகும். ஊடல் கொண்ட மகளிர்கணவரை வெறுத்தாற் போன்ற குறிப்புடன் பாறைமேல் நடந்து சென்றனர். ஆதலின் செம்பஞ்சுதீட்டிய அவர்களது பாதச் சுவடுகள் பாறையில் தெரிவனவும் மறைவனவும் ஆயின. செஞ்செவே - நேராக. 20

2066. 'கழித்த செம்பொனின் தொளைபுரை
உந்தியின் துணையே!
கொழித்த மா மணி அருவியொடு
இழிவன, கோலம்
அழித்து மேவிய அரம்பையர்
அறல் புரை கூந்தல்
கழித்து நீக்கிய கற்பக
நறு மலர் - காணாய்!

அழித்த செம்பொனின் தொளைபுரை உந்தியின் துணையே! *- கழியாகச் செய்யப்பெற்றசெம்பொன்னால் ஆகிய தொளையை ஒத்திருக்கின்ற தொப்புளை உடைய இனிய வாழ்க்கைத்துணைவியே!;* ***கோலம் அழித்து மேவிய அரம்பையர் -*** *(அருவியில் நீராட வந்து)தம்முடைய பழைய கோலத்தைக் களைத்து நீராடிய அரம்பை மாதர்கள்;* ***அறல்புரை கூந்தல் கழித்து நீக்கிய -*** *தமதுத கருமணலை ஒத்த கூந்தலிலிருந்து எடுத்து எறிந்த;* ***கற்பகநறுமலர் -*** *கற்பக மரத்தின் மணமுள்ள மலர்கள்;* ***மாமணி கொழித்த அருவியொடு இழிவன -*** *சிறந்த இரத்தினங்களைக் கொழித்துக்கொண்டு வருகின்ற மலை அருவியோடு இறங்கிவருவனவற்றை;* ***காணாய் -.*** *கழியும் தொளையுமாகச் செம்பொன்னால் செய்தவை கொப்பூழுக்கு உவமையாம். தேவஉலகத்தில் உள்ள மாதர் கழற்றி எறிந்த மாலைகளை வானுற ஓங்கி வளர்ந்திருக்கின்ற மலைஅருவிகள் அடித்துக்கொண்டு வருகின்றன என்பது கருத்து.*
21

2067. 'அறை கழல் சிலைக் குன்றவர்
அகன் புனம் காவல்
பறை எடுத்து, ஒரு கடுவன் நின்று
அடிப்பது - பாராய்!
பிறையை எட்டினள் பிடித்து, "இதற்கு
இது பிழை" என்னா,
கறை துடைக்குறும் பேதை ஓர்
கொடிச்சியைக் - காணாய்!

ஒரு கடுவன் - *ஓர் ஆண் குரங்கு;* ***அறை கழல் சிலைக் குன்றவர் அகன் புனம்காவல் பறை எடுத்து நின்று அடிப்பது*** *- ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த வில்லை உடையமலைவாழ்நர்களது அகன்ற புனத்தைக் காவல் செய்ய வைத்திருக்கின்ற பறையை எடுத்துக் கொண்டு அடிப்பதனை;* ***பாராய் -;*** ***பிறையை -*** *இளம்பிறையை;* ***எட்டினள் பிடித்து*** *-கிட்டிப் பிடித்து;* ***'இதற்கு இது பிழை' என்னா -*** *இப்பிறை மதிக்கு இக்களங்கம்இருப்பது தவறு என்று கருதி;* ***கறை -*** *களங்கத்தை;* ***துடைக்குறும் -*** *துடைத்துவிடுகின்ற;* ***பேதை -*** *சிறுமியாகிய;* ***ஓர் கொடிச்சியை -*** *ஒரு குறமகளை;* ***காணாய் -.***

தினைப்புனத்துத் தினை கவர வரும் பறவைகளை ஓட்டக் குன்றவர் பறை வைத்திருப்பர். அப்பறையை ஓர் ஆண்குரங்கு எடுத்து அடிக்கிறது. அடுத்து ஒரு சிறிய குறமகள் பிறையைப் பிடித்துஅதன் களங்கத்தைத் துடைக்கின்றாளாம். இதனால் பிறைமதியை ஒட்டி மலை உயர்ந்துள்ளது என்றுசிறப்பித்தவாறு.
22

2068. 'அடுத்த பல் பகல் அன்பரின்
பிரிந்தவர் என்பது
எடுத்து நம்தமக்கு இயம்புவ எனக்.
கரிந்து இருண்ட
தொடுத்த மாதவிச் சூழலில்,
சூர் அரமகளிர்

படுத்து வைகிய பல்லவ
சயனங்கள் - பாராய்!

தொடுத்த மாதவிச் சூழலில் - அடர்த்தியாக உள்ள குருக்கத்திக் கொடியால் ஆகியபந்தரில்; **சூர் அரமகளிர் படுத்து வைகிய -** (தலைவரைப் பிரிந்த) தெய்வத்தன்மை உடையஅரமகளிர் உறங்கியனவும்; **அன்பரை அடுத்த பல்பகல் பிரிந்தவர் என்பது நம்தமக்கு எடுத்து இயம்புவது என -** தம் இனிய காதலரைத் தொடர்ந்து பற்பல நாள்கள் பிரிந்தவர்கள் என்பதனை நமக்கு எடுத்துச்சொல்லுவது போல; **கரிந்து இருண்ட -** (பிரிவினால் ஆகிய விரகத் தீயால்) தீய்ந்துஇருள் நிறமாகிய; **பல்லவச் சயனங்கள் -** தளிர்ப் படுக்கைகளை; **பாராய் -.**

மாதவி - குருக்கத்தி (ஒருவகைக் கொடி); தலைவரைப் பிரிந்த மகளிர் உடல் வெப்பத்தைஆற்ற மென்மையான தளிர்ப் படுக்கையில் படுத்தனர். பிரிவு நீண்ட நாள் ஆதலின்அப்படுக்கைகளும் கரிந்து தீய்ந்துள்ளன என்றதாம்.
23

2069. ‘நினைந்த போதினும் அமிழ்து ஒக்கும்
நேரிழை! நிறை தேன்
வனைந்த வேங்கையில், கோங்கினில்,
வயின்தொறும் தொடுத்துக்
குனிந்த ஊசலில், கொடிச்சியர்
எடுத்த இன் குறிஞ்சி
கனிந்த பாடல் கேட்டு
அகணமா வருவன - காணாய்!

நினைந்த போதினும் அமிழ்து ஒக்கும் நேர் இழை! - (மனத்தால்) நினைக்கும்போதும் அமுதத்தை உண்டாற்போல மகிழ்ச்சி யூட்டுகின்ற நேரிய அணிகளை அணிந்தவளே!; **நிறைதேன் வனைந்த வேங்கையில் -** மிகுந்த தேனால் நிறைந்த வேங்கை மரத்தினிலும்; **கோங்கினில் -** கோங்க மரத்தினிலும்; **வயின் தொறும் தொடுத்துக் குனிந்த ஊசலில்-** பக்கங்கள் தோறும் கட்டி வளைத்து ஆடுகின்ற ஊஞ்சலில்; **கொடிச்சியர் எடுத்த இன்குறிஞ்சி கனிந்த பாடல் கேட்டு -** குறமகளிர் பாடிய இனிய குறிஞ்சிப் புண்ணால் பதம்நிறைந்த பாடல் ஓசை கேட்டு; **அகண மா -** (இசை விரும்பும்) அகண மாக்கள்; **வருவன -** ஓடி வருவனவற்றை; **காணாய் -.**

‘நினைந்த போதினும் அமிழ்து ஒக்கும்’ - ‘உள்ளக் களித்தலும்’ என்ற குறள் (1281) ஒப்புநோக்குக. அகணம் - இனிய இசையை நுகர வரும் விலங்கு. ஒருவகைப் பறவை என்பாரும் உளர்(பிங்கலந்தை); இன்னோசையை முதற்கண் எழுப்பி இவ்விலங்கினை வரவழைத்து. அது இனிய இசையில்சொக்கித் தன்னை மறந்து நின்றவழி வலிய ஓசையை எழுப்பி அதனை இறந்துபடச் செய்து பிடிப்பது குன்றவர் வழக்கம். பறை பட வாழா அகணமா (நான்மணி. 2.) என்பது காண்க.

அகணம் ஒருவகைத மான் என்பர். அது இவ்வியல்பினது என்பதனை ‘மறையின் தன் யாழ்கேட்டமானை அருளாது அறைகொன்று மற்றதன் ஆர் உயிர் எஞ்ச. பறை அறைந்தாங்கு (கலித்.143: 10-12) என்ற பாடற் பகுதியால் அறிக.

24

***2070.** 'இலவும் இந்திரகோபமும்*
புரை இதழ் இனியோய்!
அலவும் நுண் துளி அருவி நீர்,
அரம்பையர் ஆட,
கலவை, சாந்து, செங் குங்குமம்,
கற்பகம் கொடுத்த
பலவும் தோய்தலின் பரிமளம்
கமழ்வன - பாராய்!

இலவும் - *முருக்க மலரும்;* **இந்திரகோபமும் -** *இந்திர கோபப் பூச்சியும்;* **புரை இதழ் -** *ஒத்திருக்கின்ற (செந்நிறமான) உதட்டை உடைய;* **இனியோய்! -** *இனியவளே!;* **அலவும் நுண் துளி அருவி நீர் -** *அலை வீசி வருகின்ற நுண்ணிய துளி சிதறும்அருவியின் நீரானது;* **அரம்பையர் ஆட -** *வானுலக மகளிர் ஆடுகின்ற காரணத்தால்;* **கலவை, சாந்து, செங் குங்குமம், கற்பகம், கொடுத்த பலவும் -** *வாசனைப் பொருள்கள், சந்தனம், சிவந்த குங்குமம், இன்னும் கற்பகமரம் கொடுத்த மணப்பொருள்கள் பலவும்;* **தோய்தலின் -** *(அருவிநீரில்) தோயப் பெறுதலால்;* **பரிமளம் கமழ்வன -** *நறுமணம்வீசப்பெறுகின்றன;* **பாராய் -.**

அருவிநீர் தன் தன்மை இழந்து அரம்பையர் ஆடிய காரணத்தால் அவருடம்பில் பூசியிருந்த மணப்பொருள்கள் தம்மிடத்தே கலக்கப்பெற அதனால் பரிமளம் வீசுகிறது என்பதனால் தேவருலகத்தைத்தொடும் மலை உச்சி அருவிகளின் சிறப்பு உரைத்தவாறாம். இந்திர கோபம் - செந்நிறமுள்ள ஒரு வகைப் பூச்சி, மழைக்காலத்து வரும் - 'செம்மூதாய்' எனவும் பெயர் கூறுவர். *25*

***2071.** 'செம் பொனால் செய்து, குலிகம் இட்டு*
எழுதிய செப்பு ஓர்
கொம்பு தாங்கியது எனப் பொலி
வன முலைக் கொடியே!
அம் பொன் மால் வரை, அலர் கதிர்
உச்சி சென்று அணுகப்
பைம் பொன் மா முடி மிலைச்சியது
ஒப்பது - பாராய்!

செம் பொனால் செய்து - *சிவந்த பொன்னால் செய்து;* **குலிகம் இட்டு எழுதிய -** *சாதிலிங்கக் குழம்பினால் தொய்யிலாகப் படம் வரைந்து எழுதிய;* **செப்பு -** *சிமிழை;* **ஓர் கொம்பு தாங்கியது -** *ஒரு கொம்பு தாங்குகின்றது;* **எனப் பொலி -** *என்றுசொல்லுமாறு விளங்குகின்ற;* **வனமுலைக் கொடியே -** *அழகிய முலைகளை உடைய கொடி போல்பவளே!;* **அலர்கதிர் -** *ஒளி விளங்குகின்ற சூரியன்;* **அம் பொன்மால்வரை உச்சி சென்று அணுக -** *அழகிய பொன் மயமான பெரிய மலையின் உச்சியில் சென்றுசேர;* **பைம்பொன் மாமுடி மிலைச்சியது ஒப்பது** *- அம்மலைக்குப் பசிய பொன்னால் பெரியமகுடம் சூட்டியது போல் உள்ளதனை;* **பாராய் -.**

சூரியன் உச்சிப் போதில் மலை உச்சியை வந்து அடைகிறபோது மலைக்குப் பொன் மகுடம்சூட்டியதுபோல் தோற்றம் அளிக்கிறது. செப்பின் மேல் வண்ணக்கோலம் எழுதுதல் உண்டாதலின் அதுதொய்யில் எழுதிய முலைக்கு ஒப்பாயிற்று. வனம் - அழகு. *26*

2072. **'மடந்தைமார்களில் திலதமே!**
மணி நிறத் திணி கல்
தொடர்ந்த பாறையில், வேயினம்
சொரி கதிர் முத்தம்
இடம்தொறும் கிடந்து இமைப்பன,
எக்கு இளஞ் செக்கர்
படர்ந்த வானிடை, தாரகை
நிகர்ப்பன - பாராய்! [1]

மடந்தைமார்களில் திலதமே! *- பெண்களில் திலகம் போலச் சிறந்தவளே!;* ***மணி நிறத்திணி கல் தொடர்ந்த பாறையில்*** - செம்மணியால் ஆகிய (சிவந்த) நிறத்தைஉடைய திணிந்த கல் பரவியிருக்கின்ற மலைப் பாறையில்; **வேய் இனம் சொரிகதிர் முத்தம்-** மூங்கில் கூட்டம் சொரிந்த ஒளிபடைத்த முத்துகள்; **இடம் தொறும் கிடந்து இழைப்பன-** அங்கங்கே (பாறைகளின் இடை இடையே) கிடந்து ஒளி வீசி விளங்குகின்றன; **எக்குஇளஞ்செக்கர் வானிடை -** மேலேறிப் படர்ந்த இளைய செவ்வானத்திடத்து; **தாரகைநிகர்ப்பன -** நட்சத்திரங்களை ஒத்து விளங்குகின்றன; **பாராய்-.**

செம்மணிக் கற்பாறையில் இடையிடை பரவிச் சிதறிக் கிடக்கும் மூங்கில் முத்துக்கள்செவ்வானத்து விண்மீன்களைப் போல் உள்ளன. எக்குதல் - மேல் ஏறுதல் - இனி மிகுதல் என்னும்பொருள் உடைய தெலுங்குச் சொல் என்பது ஒன்று.
27

2073. **'குழவு நுண் தொளை வேயினும்,**
குறி நரம்பு எறிவுற்று
எழுவு தண் தமிழ் யாழினும்
இனிய சொல் கிளியே!
முழுவதும் மலர் விரிந்த தாள்
முருக்கு இடை மிடைந்த
பழுவம், வெங் கனல் கதுவியது
ஒப்பன - பாராய்!

நுண் தொளை குழுவும் வேயினும் - நுண்ணிய தொளை நிரம்பப் பெற்ற புல்லாங்குழல்ஓசையினும்; **குறி நரம்பு எறிவு உற்று எழுவு தண்தமிழ் யாழினும் -** ஓசையைக் குறித்து(எழுப்பவல்ல) நரம்புகளை (கை விரல்களால்) தடவி எழுப்பப்படுகின்ற குளிர்ந்த இனிய யாழ்ஓசையினும்; **இனிய -** இனிமையான; **சொல் கிளியே -** சொற்களைப் பேசுகின்ற கிளிபோல்பவளே!; **முழுவதும் மலர் விரிந்த தாள் முருக்கு** - முற்றிலும் பூக்கள் பூத்துள்ளஅடிமரத்தை உடைய முருக்க மரம்; **இடை**

மிடைந்த பழுவம் - இடையே நெருங்கி உள்ள காடு; **வெங் கனல் கதுவியது ஒப்பன** - கொடிய நெருப்பினால் பற்றப்படுள்ளது போன்றவற்றை; **பாராய்-.**

முருக்கமலர் செந்நிறம் உடையது ஆதலின், முழுதும் மலர் பூத்த முருக்க மரம் நிரம்பியுள்ளகாடு தீப்பிடித்தது போலத் தோன்றுவது இயற்கையாகும்.
28

2074. ‘வளைகள் காந்தளில் பெய்தன
அனைய கைம் மயிலே!
தொளை கொள் தாழ் தடக்
கைந் நெடுந் துருத்தியில் தூக்கி,
அளவு இல் மூப்பினர் அருந்தவர்க்கு,
அருவி நீர் கொணர்ந்து,
களப மால் கரி குண்டிகைச்
சொரிவன - காணாய்

வளைகள் காந்தளில் பெய்தன அனைய கை மயிலே! - வளையல்களைக் காந்தள் மலரில்இட்டு வைத்தாற் போன்ற கைகளை உடைய மயில் போல்பவளே!; **மால் கரிக் களபம் -** பெரிய யானைக் குட்டிகள்; **அளவு இல் மூப்பினர் அருந்தவர்க்கு -** அளவுபடாத முதுமை உடையவர்களாய அரிய தவ முனிவர்களுக்கு; **அருவி நீர் -** அருவியில் உள்ள நீரை; **தொளை கொள் தாழ் தடக்கை நெடுந்துருத்தியில் -** துவாரத்தைக் கொண்ட தொங்குகிற பெரியதமது கையாகிய நீண்ட தோல்பையிலே; **தூக்கிக் கொணர்ந்து -** முகந்து கொண்டு வந்து; **குண்டிகை -** (அம்முனிவர்களது) கமண்டலத்தில்; **சொரிவன -** ஊற்றுவனவற்றை; **காணாய் -.**

காந்தள்- கைபோலும் அஃறினைப் பொருளாகிய யானைக் குட்டிகளும் முனிவர்களது முதுமை கருதிஅவர்களுக்கு அருவி நீர் கொணர்ந்து கமண்டலத்தில் ஊற்றுகின்றன என்று சித்திரகூட மலையின்பண்பு நலம் கூறியதாம். களபம் - யானைக்கன்று. முப்பது வயதுடைய யானையைக் குறிக்கும் என்பர். துருத்தி - தோல்பை. (தண்ணீர் முகக்க உதவும்.) *29*

2075. ‘வடுவின் மா வகிர் இவை எனப்
பொலிந்த கண் மயிலே!
இடுகு கண்ணினர், இடர் உறு
மூப்பினர் ஏக,
நெடுகு கூனல் வால் நீட்டின,
உருகுறு நெஞ்சக்
கடுவன், மா தவர்க்கு அரு நெறி
காட்டுவ - காணாய்! [1]

இவை மா வடுவின் வகிர் எனப் பொலிந்த கண் மயிலே! - இவை மாம் பிஞ்சுகளின்பிளப்பு என்று சொல்லும்படியாகப் பொலிந்த கண்களை உடைய மயில் போல்பவளே!; **இடுகுகண்ணினர் -** இடுங்கிப் போன கண்களை உடையவரும்; **இடர் உறுநெஞ்சினர் -** துன்பம்உறுகின்ற நெஞ்சத்தை உடையவரும் ஆகிய முனிவர்கள்;

ஏக- *செல்ல;* ***மாதவர்க்கு*** *- அம்முனிவர்களுக்கு;* ***நெடுகு கூனல் வால் நீட்டின -*** *நீண்டு வளைந்த வாலை நீட்டியவையாய்;* ***உருகு உறு நெஞ்சக் கடுவன்*** *- உருகுகின்ற மனம் உடைய ஆண்குரங்கு;* ***அரு நெறிகாட்டுவ -*** *மலையிடத்து அரிய வழியினைக் காட்டுகின்றவற்றை;* ***காணாய். -.***

மூப்படைந்து, கண் இடுகி, வழியறிந்து செல்ல இயலாது வருந்துகிற மாதவர்களுக்கு மலையில்உள்ள ஆண் குரங்குகள் இரங்கி அன்பு கொண்டு வழிகாட்டிச் செல்கின்றன என்பது சித்திரகூடமலையில் உள்ள உயிரினங்களின் கருணை இயல்பினைக் கூறிய வாறாகும். ***30***

2076. 'பாந்தள், தேர் இவை பழிபடப்
பரந்த பேர் அல்குல்!
ஏந்து நூல் அணி மார்பினர்
ஆகுதிக்கு இயையக்
கூந்தல் மென் மயில் குறுகின
நெடுஞ் சிறை கோலி,
காந்து குண்டத்தில் அடங்கு எரி
எழுப்புவ - காணாய்! [1]

பாந்தன் தேர் இவை பழிபடப் பரந்த பேர் அல்குல் - *பாம்பின் படமும், தேர்த்தட்டும் என்ற இவை உவமை ஆகாமல் பழிப்பை அடையும்படி அகன்ற பெரிய அல்குலை உடையவளே!;* ***கூந்தல் மென்மயில் -*** *தோகையை உடைய மெல்லிய மயிற்பறவைகள்;* ***குறுகின -*** *அணுகினவாய்;* ***நூல் ஏந்து அணி மார்பினர் ஆகுதிக்கு இயைய -*** *பூணூலைத் தாங்கிய அழகியமார்பினை உடைய அந்தணர்களது வேள்விக்குப் பொருந்த;* ***நெடுஞ்சிறை கோலி -*** *நீண்டதம் சிறகுகளை வளைத்து;* ***காந்து குண்டத்தில் -*** *வெம்மையுள்ள ஓமகுண்டத்தில்;* ***அடங்கு எரி -*** *அடங்கிய நெருப்பை;* ***எழுப்புவ -*** *எரியச் செய்கின்றன;* ***காணாய் -***

இச்சித்திரகூட மலையில் உள்ள மயில்கள் அந்தணர் ஓமகுண்டத்தில் நெருப்பைத் தம் சிறகால் விசிறி எரியச் செய்து உதவுகின்றன. ***31***

2077. 'அலம்பு வார் குழர் ஆய் மயில்
பெண் அருங்கலமே!
நலம் பெய் வேதியர் மார்பினுக்கு
இயைவுற நாடி,
சிலம்பி, பஞ்சினில், சிக்கு அறத்
தெரிந்த நூல், தே மாம் -
பலம் பெய் மந்திகள் உடன் வந்து
கொடுப்பன - பாராய்!

அலம்பு வார் குழல் ஆய் மயில் பெண் அருங்கலமே! - *அசைகின்ற நீண்ட கூந்தலைஉடைய அழகிய மயில் போன்ற பெண்களுக்கு அணிகலமாய் விளங்குகின்றவளே!;* ***நலம் பெய்வேதியர் -*** *நன்மையைச் செய்கின்ற அந்தணர்கள்;*

***மார்பினுக்கு* -** மார்பில்அணிவதற்கு; ***இயைவு உற* -** பொருந்த; ***நாடி* -** ஆராய்ந்து; ***தேமாம் பலம்பெய்மந்திகள்* -** தேமா மரத்திலிருந்து பழங்களைக் கீழே சிதறுகின்ற இயல்பை உடைய குரங்குகள்; ***சிலம்பி பஞ்சினில்* -** பட்டுப் பூச்சி, பஞ்சு இவற்றால் ஆகிய; ***சிக்கு அறத் தெரிந்த நூல்* -** சிக்கில்லாதபடி ஆராய்ந்து கொண்டுவந்த நூலை; ***உடன் வந்து*-** விரைந்து வந்து; ***கொடுப்பன* -** கொடுக்கின்றவற்றை; ***பாராய்* -.**

அந்தணர் முப்புரிநூல் அணிதற்கு மந்திகள் பட்டுப்பூச்சி பஞ்சு ஆகியவற்றில் இருந்துசிக்கில்லாத நூலைத் தேர்ந்து கொடுத்து உதவி செய்கின்றன என்பதும் மேலது போன்றதே. 32

2078. ‘தெரிவைமார்க்கு ஒரு கட்டளை
எனச் செய்த திருவே!
பெரிய மாக் கனி, பலாக் கனி,
பிறங்கிய வாழை
அரிய மாக் களி, கடுவன்கள்
அன்பு கொண்டு அளிப்பன,
கரிய மா கிழங்குஅகழ்ந்தன
கொணர்வன - காணாய்!

தெரிவைமார்க்கு - மகளிர்க்கு; ***ஒரு கட்டளை எனச் செய்த திருவே*** - ஓர்உரைகல் போலச் செய்த திருவே!; ***கடுவன்கள்* -** ஆண் குரங்குகள்; அன்பு கொண்டு(முனிவர்பால்) அன்பு கொண்டு; ***பெரிய மாக் கனி* -** பெரிய மாம் பழம்; ***பலாக்கனி* -** பலாப் பழம்; ***பிறங்கிய வாழை அரிய மாக் கனி*** - விளங்கிய வாழையினது அரிய பெரும் பழம் ஆகியவற்றை; ***அளிப்ப* -** கொடுக்க; ***கரி மா* -** கரியவிலங்காகிய பன்றிகள்; ***அகழ்ந்தன* -** (தாம்) தோண்டி எடுத்தனவாகிய; ***கிழங்கு*** - கிழங்குகளை; ***கொணர்வன* -** கொண்டுவந்து தருவனவற்றைக்; ***காணாய்* -.**

ஆண் குரங்குகள் மா, பலா, வாழை என்னும் பழங்களைத் தருகின்றன. பன்றிகள் கிழங்குகளத்தருகின்றன என்பதாம் மகளிரைப் படைத்தற்கு முன்மாதிரியாகச் செய்தமைத்துக் கொள்ளும் வடிவம்கட்டளை எனப்படும். அத்தகைய அழகு வடிவமே பிராட்டி என்றானாம். ‘கமலத்துக் கடவுள் தானே, ...உருவினுக்கு உலகம் மூன்றின் இருதிறத்தார்க்கும் செய்தவரம்பு இவர் இருவர்’ (2792) என்கிற சூர்ப்பணகை இங்கு ஒத்துக் கருதுக. 33

2079. ‘ஐவனக் குரல், ஏனலின்
கதிர், இறுங்கு, அவரை
மெய் வணக்குறு வேய் இனம்
ஈன்ற மெல் அரிசி,
பொய் வணங்கிய மா தவர்
புரைதொறும் புகுந்து, உன்
கை வணத்த வாய்க் கிள்ளை தந்து
அளிப்பன - காணாய்!

உன் கை வணத்த வாய்க் கிள்ளை - *(சீதையே!) உன் கை போன்ற செந்நிறவாயினையுடைய கிளிகள்;* ***ஐவனக் குரல் -*** *மல நெல் கதிர்;* ***ஏனலின் கதிர் -*** *தினைக் கதிர்;* ***இறுங்கு -*** *சோளக் கதிர்;* ***அவரை -*** *அவரைகள்;* ***மெய்வணக்குறு வேய் இனம் ஈன்ற மெல் அரிசி -*** *உடலால் வளைவு பொருந்திய மூங்கிலிற் பிறந்தமென்மையான அரிசி ஆகியவற்றை;* ***பொய் வணங்கிய மாதவர் -*** *பொய்யை ஒட்டிய முனிவர்களது;* ***புரைதொறும் -*** *ஆசிரமக் குடில்கள் தோறும்;* ***புகுந்து -*** *நுழைந்து;* ***தந்து அளிப்பன-*** *கொடுத்து அன்பு செய்வனவற்றை;* ***காணாய்-.***

வணங்கி - வணங்கச் செய்த - இங்குத் தோல்வியைக் குறித்தது; பொய்யைத் தோற்கடித்தமுனிவர்கள். கிளிகள் முனிவர்களுக்கு உணவு கொண்டுவந்து அன்புடன் கொடுத்து உதவுகின்றனஎன்றாராம். 34

2080. ‘இடி கொள் வேழத்தை எயிற்றொடும்
எடுத்து உடன் விழுங்கும்.
கடிய மாசுணம், கற்று
அறிந்தவர் என அடங்கிச்
சடை கொள் சென்னியர், தாழ்வு
இலர் தாம் மிதித்து ஏறப்
படிகளாம் எனத் தாழ்வரை
கிடப்பன - பாராய்!

இடி கொள் வேழத்தை - *இடி போலப் பிளிறுதல் கொண்ட யானையை;* ***எறிற்றொடும் எடுத்து உடன் விழுங்கும் கடிய மாசுணம் -*** *தந்தத்தோடு ஒருசேரத் தூக்கிவிழுங்கி விடக்கூடிய கொடிய மலைப் பாம்பு;* ***கற்று அறிந்தவர் -*** *நூற்பொருளைக் கற்றுத்தெளிந்தவர்;* ***என -*** *போல;* ***அடங்கி -*** *அடக்கம் உடையதாய் (தம் ஆற்றலைஒடுக்கிக் கொண்டு);* ***சடை கொள் சென்னியர் -*** *சடா முடியை உடைய முனிவர்கள்;* ***தாழ்வு இலர் -*** *சரிதல் இல்லாதவராய்;* ***தாம் மிதித்து ஏற -*** *தாமே மலையின் மேல் மிதித்து ஏறிச் செல்லும்படி;* ***படிகளாம் என -*** *படிக்கற்களைப் போல;* ***தாழ்வரை-*** *மலை அடிவாரங்களில்;* ***கிடப்பன -*** *கிடக்கின்றவற்றைப்;* ***பாராய் -.***

ஆற்றல் சான்ற மலைப்பாம்புகள் அடங்கி இருத்தலுக்குக் கற்றுணர்ந்தவர் அடக்கம்உவமையாகும். ‘தேர்ந்த நூல் கல்விசேர் மாந்தரின் இறைஞ்சி’ என்ற சிந்தாமணியை இங்குக்(நாமகள் - 53) கருதுக. மலைப் பாம்புகளும் படிகளாகக் கிடந்து முனிவர்கள் தாழாது மலையேற உதவுகின்றன என்றவாறாம். 35

2018. ‘அசும்பு பாய் வரை அருந் தவம்
முடித்தவர், துணைக் கண்
தசும்பு வேய்ந்தவர் ஒத்தவர்
தமக்கு, விண் தருவான்
விசும்பு தூர்ப்பன ஆம் என,
வெயில் உக விளங்கும்

acharya.org

பசும் பொன் மானங்கள் போவன
வருவன - பாராய்!'

அசும்பு பாய் வரை - ஊற்றெடுத்து நீர்பாயும் மலையிலே; **அரும் தவம்முடித்தவர்** - செய்தற்கு அரிய தவத்தைச் செய்து முடித்தவர்கள் ஆகிய; **துணைக்கண்தசும்பு வேயந்தவர் ஒத்தவர் தமக்கு** - தம் இரண்டு கண்களிலும் நீர்க்குடம் கவிழ்த்தாற்போல அன்பினால் நீர் பெருக விடுகின்றவர்களை ஒத்தவர்களாய நல்லோர்களுக்கு; **விண்தருவான்** - வீடு பேறாகிய விண்ணுலக வாழ்வினைத் தர வேண்டி; **விசும்பு தூர்ப்பன ஆம் என** - ஆகாயத்தை மூடிக் கொள்வனவாகும் என்று சொல்லும்படி; **வெயில் உக விளங்கும்**- ஒளி சிந்தும்படி விளங்குகின்ற; **பசும்பொன் மானங்கள்**- பசிய பொன்னால் ஆகிய விமானங்கள்; **போவன வருவன** - போகின்றவற்றையும், மீள வருகின்றவற்றையும்; **பாராய் -.**

சித்திரகூட மலை தேவர்கள் சஞ்சரிக்கும் இடம், ஆதலின், அவர்கள் விமானத்தில் ஏறிப்போவதும் வருவதுமாயிருத்தலின் வானமெங்கும் விமானத்தால் போர்த்தப்பட்டது போல் உள்ளது.அதுவே அருந்தவம் முடித்தவர்களுக்கு வீடுபேறு தருதற்கு விண்ணுலகு கொண்டு செல்ல வந்த விமானங்கள்போலவும் தோற்றம் அளித்தன. தசும்பு - குடம்; புறம் பொசிகின்ற மண்குடத்தைக்குறிக்கும்.
36

இராமன் அந்தணரின் விருந்தினன் ஆதல்

2082. **இனைய யாவையும் ஏந்திழைக்கு**
இயம்பினன் காட்டி,
அனைய மால் வரை அருந் தவர்
எதிர்வர, வணங்கி,
வினையின் நீங்கிய வேதியர்
விருந்தினன் ஆனான் -
மனையில் மெய் எனும் மா தவம்
புரிந்தவன் மைந்தன்.

மனையில் - அரண்மனையில்; **மெய் எனும் மாதவம் புரிந்தவன் மைந்தன்** - சத்தியம் என்னும் பெரிய தவத்தைச் செய்தவனாகிய தயரதனுடைய மகனாகிய இராமன்; **இனையயாவையும்** - இப்படிப்பட்ட சித்திரகூட மலையின் பண்பு நலங்களை யெல்லாம்; **ஏந்து இழைக்கு** - உயர்ந்த அணிகலக்களை உடையாளாய சீதைக்கு; **இயம்பினன் காட்டி** - சொல்லிக் காண்பித்து; **அனைய மால் வரை** - அந்தப் பெரிய சித்திரகூட மலையின்; **அருந்தவர்** - அரிய முனிவர்கள்; **எதிர்வர** - (தன்னை) எதிர்வந்து வரவேற்க; **வணங்கி** - (அவர்களை) வழிபட்டு; **வினையின் நீங்கிய** - தவத்தால் இரு வினையில்இருந்து நீங்கியவர்களாகிய; **வேதியர்** - அந்த வேதியர்களுக்கு; **விருந்தினன்ஆனான் -.**

வனம் சென்று தவம் செய்வாரினும் தயரதன் மேம்பட்டவன் என்பது காட்ட 'மனையின் மெய்எனும் மாதவம் புரிந்தவன்' என்றார். *37*

சூரியன் மறைய, அந்தி நேரம் வருதல்

கலிவிருத்தம்

2083. ***மா இயல் உதயம் ஆம் துளப வானவள்,***
மேவிய பகை இருள் அவுணர் வீந்து உக,
கா இயல் குட வரை, கால நேமிமேல்,
ஏவிய திகிரிபோல், இரவி ஏகினான்.

மா இயல் உதயம் ஆம் துளப வானவன் - *பெருமை பொருந்திய இயல்பினை உடைய உதயகிரிஆகிய துளசி மாலை அணிந்த திருமால்;* ***மேவிய பகை இருள் அவுணர் வீந்து உக -*** *(தேவர்க்குப் பகையாகப்) பொருந்திய பகைமை கொண்ட இருள் நிறம் உடைய அசுரர்கள் கெட்டு அழிய;* ***கா இயல் குடவரை கால நேமி மேல் -*** *சோலை சூழ்ந்த அத்தமனகிரி ஆகிய (அசுரருள்மிகக் கொடியன் ஆகிய) கால நேமி என்பவன் மீது;* ***ஏவிய திகிரி போல் -*** *செலுத்தியசக்கரப் படையைப் போல;* ***இரவி ஏகினான் -*** *சூரியன் சேர்ந்தான்.*

உதய மலையாகிய திருமால் அங்கிருந்து அத்தமன மலை ஆகிய கால நேமிமேல் அனுப்பியசக்கரம் போல மேற்குத் திசையில் சூரியன் சேர்ந்தான். குட வரையைக் கால நேமியாகவும்அங்கே சென்று சேர்ந்த சூரியனைச் சக்கரப் படையாகவும் கொண்டமையால் எதிர்த் திசையாக உதய மலையைச் சக்கரம் அனுப்பிய திருமாலாகச் சொன்னார்.

நரசிங்க அவதாரம் செய்து திருமாலாற் கொல்லப்பட்டஇரணியன் புத்திரன் காலநேமி. நூறு தலைகளையும் நூறு கைகளையும் உடையவன். அசுரர்களைச் சார்ந்து தேவர்கள் அனைவரையும் வெற்றி கொண்டு சத்தியலோகம் சென்றான். தன்னை அனைவரும் வணங்கித்துதிக்க வீற்றிருந்தான். மேலும் செருக்குற்றுத் தன் தந்தையைக் கொன்ற திருமாலைப், போருக்கழைத்தான். திருமாலின் சக்கரத்தால் அழிந்தான.
38

2084. ***சக்கரம் தானவன் உடலில் தாக்குற,***
எக்கிய சோரியின் பரந்தது, எங்கணும்
செக்கர்; அத் தீயவன் வாயின் தீர்ந்து, வேறு
உக்க வான் தனி எயிறு ஒத்தது. இந்துவே!

சக்கரம் தானவன் உடலில் தாக்குற - *(திருமாலின்) சக்கரப் படை கால நேமியாகியஅசுரன் உடலில் சென்று தாக்கிய அளவில்;* ***எக்கிய கோரியின் -*** *மேல் எழுந்த அவனது இரத்தம் போல;* ***எங்கணும் செக்கர் பரந்தது -*** *எல்லா இடங்களிலும் செவ்வானம்பரவியது;* ***அத் தீயவன் வாயின் தீர்ந்து -*** *அக் கொடிய காலநேமியின் வாயிலிருந்துகழன்று;* ***வேறு உக்க வான் தனி எயிறு -*** *தனியாகச் சிந்திய வெண்மையான ஒற்றைக்கோரைப் பல்லை;* ***இந்து ஒத்தது -*** *சந்திரன் ஒத்திருந்தது.*

செவ்வானம் இரத்தமாகவும், சந்திரன் அசுரனது சிந்திய கோரைப் பல்லாகவும்உவமிக்கப்பெற்றன. *39*

**2085. ஆனனம் மகளிருக்கு அளித்த தாமரைப்
பூ நனி முகிழ்த்தன, புலரி போன பின்.
மீன் என விளங்கிய வெள்ளி ஆம்பல் வீ,
வான் எனும் மணித் தடம், மலர்ந்த எங்குமே!**

புலரி போனபின் - சூரியன் மறைந்த பிறகு; **மகளிருக்கு ஆனனம் அளித்ததாமரைப் பூ -** இதுகாறும் பெண்களுக்கு முகத்தைச் செய்தனவாகிய மலர்ந்த தாமரைப் பூக்கள்;(இப்போது) **நனி முகிழ்த்தன -** மிகவும் குவிந்தன; **வான் எனும் மணித்தடம் -** வானம் போல உள்ள அழகிய நீர்நிலையில்; **மீன் என விளங்கிய -** நட்சத்திரம் போல விளங்கிய; **வெள்ளி ஆம்பல் வீ -** வெண்ணிறம் உள்ள ஆம்பல் மலர்கள்; **எங்கும் மலர்ந்த -** எவ்விடத்தும் மலர்ந்தன.

மலர்ந்த தாமரை பெண்கள் முகம் போலும் ஆதலின், மலர்ந்த தாமரை என்று சொல்வார்'மகளிருக்கு ஆனனம் அளித்த தாமரை' என்றார். இரவில் தாமரை குவிதலும் ஆம்பல் மலர்தலும்இயல்பு. *40*

**2086. மந்தியும் கடுவனும் மரங்கள் நோக்கின;
தந்தியும் பிடிகளும் தடங்கள் நோக்கின;
நிந்தை இல் சகுந்தங்கள் நீளம் நோக்கின;
அந்தியை நோக்கினான், அறிவை நோக்கினான்.**

மந்தியும் கடுவனும் மரங்கள் நோக்கின - (இரவு நேரம் வருதலின் ஏறி உறங்க)பெண் குரங்கும் ஆண் குரங்கும் மரங்களைப் பார்த்தன; **தந்தியும் பிடிகளும் தடங்கள்நோக்கின -** ஆண் யானையும் பெண் யானையும் தம் இருப்பிடத்துக்குச் சென்று சேரும்வழிகளைப் பார்த்தன; **நிந்தை இல் சகுந்தங்கள் நீளம் நோக்கின-** பழிப்பு இல்லாதபறவைகள் தம் கூடுகள் உள்ள நீண்ட வழியைப் பார்த்தன; **அறிவை நோக்கினான் -** மெய்ப்பொருளை நோக்கி அறிதற்கு உரிய இராமன்; **அந்தியை நோக்கினான்** - மாலைக்காலத்தில் செய்தற்கு உரிய கடமைகளைச் செய்யத் தொடங்கினன்.

குரங்குகள் இரவில் மரத்தின்கண் உறங்கல் இயல்பு; பறவைகள் தம் கூட்டை அடைதலும், யானைமுதலியன தம் இருப்பிடத்தை நாடிச் சேறலும் மாலை நேரத்தில் நிகழ்வன. தடம் -வழி. *41*

இராமன் முதலிய மூவரும் மாலை வழிபாடு செய்தல்

**2087. மொய் உறு நறு மலர் முகிழ்த்தவாம் சில;
மை அரு நறு மலர் மலர்ந்தவாம் சில;
ஐயனோடு, இளவற்கும் அமுதனாளுக்கும்
கைகளும், கண்களும், கமலம் போன்றவே.**

மொய் உறு நறு மலர் சில முகிழ்த்தவாம்- (மாலையில்) நெருங்கிப் பொருந்தியமணமுள்ள மலர்கள் சில குவிந்தன; **மை அறு நறு மலர் சில மலர்ந்தவாம்-** குற்றமற்றமணமுள்ள மலர்கள் சில மலர்ந்தன; **ஐயனோடு** - இராமனோடு;

இளவற்கும் - *இலக்குவனுக்கும்;* ***அமுதனாளுக்கும் -*** *அமுதத்தை ஒத்த சீதைக்கும்;* ***கைகளும் கண்களும் கமலம்போன்ற -*** *கைகளும், கண்களும் மாலைக் காலத்துத் தாமரைகள் குவிந்திருப்பது போல்குவிந்து மூடிக்கொண்டன.*

மாலையிற் சில மலர் குவிதலும், வேறுசில மலர்தலும் இயல்பு - வழிபாடு செய்வார் கண்களைமூடிக் கைகளைக் குவிப்பர் ஆதலின், இங்கு மாலைக்காலத்துத் தாமரை குவிந்திரப்பது போலக்கைகளும், கண்களும் ஆயின என்று குறிப்பால் அதனைப் புலப்படுத்தினர். ஏகாரம் ஈற்றசை. 42

இலக்குவன் அமைந்த குடிலில் இராமன் சீதையோடு குடிபுகுதல்

2088. மாலை வந்து அகன்றபின், மருங்கு இலாளொடும்,
வேலை வந்து உறைவிடம் மேயது ஆம் என,
கோலை வந்து உமிழ் சிலைத் தம்பி கோலிய
சாலை வந்து எய்தினான், தவத்தின் எய்தினான்.

தவத்தின் எய்தினான் - *தவம் காரணமாகக் காடு நோக்கி வந்த இராமன்;* ***மாலைவந்து அகன்றபின் -*** *மாலைப் பொழுது வந்து சென்ற பிறகு (இரவில்);* ***வேலை உறைவிடம்வந்து மேயது ஆம் என -*** *கடலானது தான் தங்கும் இடத்தை வந்து சேர்ந்தது என்று சொல்லும்படியாக;* ***மருங்கிலாளொடும் -*** *இடையில்லாத சீதையோடும்;* ***கோலை வந்து உமிழ் சிலைத் தம்பி -*** *அம்பை உமிழுகின்ற வில்லை உடைய தம்பியாகிய இலக்குவன்;* ***கோலிய -*** *செய்தமைத்த;* ***சாலை வந்து எய்தினான் -*** *சாலை இருக்கும் இடத்தைவந்தடைந்தான்.*

நீலக்கடல் போன்ற நிறம் உடையவன் இராமன் ஆதலின், கடல் தன் உறைவிடம் போனதுபோல என்று உவமைப்படுத்தினார். 43

இலக்குவன் அமைத்த சாலை

2089. நெடுங் கழைக் குறுந் துணி நிறுவி, மேல் நிரைத்து,
ஒடுங்கல் இல்நெடு முகடு ஒழுக்கி, ஊழுற
இடுங்கல் இல் கை விசித்து ஏற்றி, எங்கணும்
முடங்கல் இல் வரிச்சு மேல் விரிச்சு மூட்டியே.

நெடுங் கழைக் குறுந்துணி நிறுவி மேல் நிரைத்து - *நீண்ட மூங்கில்களின் சிறியதுண்டுகளை நிறுத்தி மேலே வரிசையாக அமைத்து;* ***ஒடுங்கல் இல் நெடு முகடு ஒழுக்கி-*** *வளைதல் இல்லாத நீண்ட தூலத்தை நேராக நிறுத்தி;* ***ஊழ் உற இடுங்கல் இல் கை ஏற்றிவிசித்து -*** *முறையாகப் பொருந்தக் கீழே தாழ்தல் இல்லாத பக்கக் கழிகளை மேல் ஏற்றி நன்கு இறுக்கிக் கட்டி;* ***முடங்கல் இல் வரிச்சுமேல் -*** *வளைதல் இல்லாத அந்தக் கட்டியவரிச்சுக்களின் மேலே;* ***எங்கணும் -*** *எவ்விடத்தும்;* ***விரிச்சு மூட்டி -*** *விரித்து மூடு செய்து. நீளக்கழி, குறுக்குக் கழிகள், தூலம் முதலியன கூரை வேய்வதற்கு முன் கட்டப் பெறுவன. விரிச்சு - விரித்து. ஏகாரம் ஈற்றசை. 44*

2090. **தேக்கு அடைப் படலையின் செறிவு செய்து, பின்,**
பூக் கிளர் நாணலின் புல்லு வேய்ந்து, கீழ்த்
தூக்கிய வேய்களின் கவரும் சுற்றுறப்
போக்கி, மண் எறிந்து, அவை புனலின் தீற்றியே.

தேக்கு அடைப் படலையின் செயிவு செய்து - தேக்க இலை கொண்டு மேல் கூரையைச்செறிய மூடி; **பின்** - பிறகு; **பூக் கிளர் நாணலின் புல் வேய்ந்து**- பூத்துவிளங்கும் நாணற் புல்லை மேலே பரப்பி; **கீழ்த் தூக்கிய வேய்களின்** - கீழேநிறுத்தப் பெற்ற மூங்கில் கழிகளால்; **சுற்றுறச் சுவரும் போக்கி** - சுற்றுப்பக்கமெல்லாம் சுவரைச் செய்து; **மண் எறிந்து** - அதன்மேல் மண்ணை அடித்து; **அவை** - அச்சுவரை; **புனலின் தீற்றி** - தண்ணீரால் மெழுகிப் பூசி.

முதலில் இலைகளை வேய்ந்து அதன் மேல் நாணற் புல்லைப் பரப்பினான் என்க. இலைகள்நாணற்புல் விழாமல் தாங்குவன. மூங்கிற் பிளாச்சுகளின் மேல் மண்பூசித் தண்ணீரால் மெழுகிச்சுற்றுச் சுவர் அமைத்தானாம். ஏகாரம் ஈற்றசை. *45*

2091. **வேறு இடம், இயற்றினன் மிதிலை நாடிக்கும்,**
கூறின நெறி முறை குயிற்றி, குங்குமச்
சேறு கொண்டு அழகுறத் திருத்தி, திண் சுவர்
ஆறு இடு மணியொடு தரளம் அப்பியே.

மிதிலை நாடிக்கும் - சீதைக்கும்; **வேறும் இடம் இயற்றினன்** - தனி இடத்தைச் செய்து அமைத்தான் (எவ்வாறு எனில்); **கூறின நெறி முறை குயிற்றி** - மேலே சொன்ன முறைப்படி செய்து அதன்மேல்; **குங்குமச் சேறு கொண்டு அழகுறத் திருத்தி** - குங்குமக் குழம்பைக் கொண்டு அழகாகச் சுவர்களை ஒழுங்கு செய்து; **திண்சுவர்** - வலிய சுவரிலே; **ஆறு இடு மணியொடு தரளம அப்பி** - ஆற்றிலிருந்து கிடைத்த மணிக்கற்களோடு முத்துகளையும் பொருத்தி.

பிராட்டியின் தனி இடத்தைக் குங்குமக் குழம்பால் பூசி, மணியும் முத்தும் சுவர்களிலே அப்பி அழகு செய்தமை கூறினார், ஏகாரம் ஈற்றசை.
46

2092. **மயிலுடைப் பீலியின் விதானம் மேல் வகுத்து,**
அயிலுடைச் சுரிகையால் அருகு தூக்கு அறுத்து,
எயில் இளங் கழைகளால் இயற்றி, ஆறு இடு
செயலுடைப் புது மலர் பொற்பச் சிந்தியே.

மயிலுடைப் பீலியின் மேல் விதானம் வகுத்து - மயிலின் தோகை கொண்டு மேல்கட்டியைச் செய்தமைத்து; **அயில் உடைச் கரிகையால்** - கூர்மை உடைய வாளால்; **அருகுதூக்கு அறுத்து** - பக்கங்களிலே தொங்கல் தொங்கவிட்டு; **எயில்** - மதிலை; **இளங்கழைகளால் இயற்றி** - இளைய மூங்கில்களால் செய்தமைத்து; **ஆறு இடு செயல் உடைப்புதுமலர் பொற்பச் சிந்தி** - ஆற்றின் அருகே இருந்து கொணர்ந்த நல்ல புதிய மலர்களை அழகுறஅங்கங்கே சிதறி.

மகளிர் இருக்கும் இடம் ஆதலின் மயில் தோகையால் விதானம் அமைத்தான். பக்கங்களில்மாலைகளைத் தொங்க விடுதல் அழகு நோக்கி. ஏகாரம் ஈற்றசை.
47

இராமன் சாலையில் சீதையோடு குடி புகுதல்

2093. இன்னணம் இளையவன் இழைத்த சாலையில்,
பொன் நிறத் திருவொடும் குடி புக்கான் அரோ! -
நல் நெடுந் திசைமுகன் அகத்தும், நம்மனோர்க்கு
உன்ன அரும் உயிருளும், ஒக்க வைகுவான்.

***இன்னணம் -** இவ்வாறு; **இளையவன் இழைத்த சாலையில் -** இலக்குவன் செய்துஅமைத்த சாலையில்; **நல் நெடும் திசை முகன் அகத்தும் -** நல்ல பெரிய பிரமதேவனதுநெஞ்சத்திடத்தும்; **நம்மனோர்க்கு** - நம்மை ஒத்தவர்களுக்கு; **உன்ன அரும்உயிருளும் -** நினைத்தற்கரிய உயிரினுக்குள்ளும்; **ஒப்ப -** ஒரு தன்மையாக; **வைகுவான்-** என்றும் நீங்காது உடன் உறைகின்ற பரம்பொருளாகிய இராமன்; **பொன்நிறத்திருவொடும் குடி புக்கான் -** பொன்னிறம் படைத்த இலக்குமியின் அவதாரம் ஆகியசீதையோடும் குடி புகுந்தான்.*

பிரமன் நெஞ்சிலும், உயிரிலும் உறைபவன் இச் சிறிய சாலையில் அவதார நிமித்தம் குடிபுகுந்தான் என்றது அரியனாய் எளியனாம் அவனது சௌலப்பயத்தைக் காட்டியது. ‘அரோ’அசை. *48*

இராமன் சாலையில் உவந்திருத்தல்

2094. மாயம் நீங்கிய, சிந்தனை, மா மறை,
தூய பாற்கடல், வைகுந்தம், சொல்லல் ஆம்
ஆய சாலை, அரும் பெறல் அன்பினன்,
நேய நெஞ்சின் விரும்பி, நிரம்பினான்.

***மாயம் நீங்கிய சிந்தனை -** உலக மாயையிலிருந்து விடுபட்ட ஞானிகளது தெளிந்தமனம்; **மா மறை -** பெரிய வேதம்; **தூய பாற்கடல்-** (வியூகத்தில் தான்எழுந்தருளி இருப்பதாகிய) தூய்மையான திருப்பாற்கடல்; **வைகுந்தம் -** (நித்ய சூரிகள் என்றும் வாழ்வுக்கும் இருப்பாகிய)வைகுந்தம்; **என்று சொல்லல் ஆம் ஆய -** என்று சொல்லுதற்குப் பொருந்தியதாகிய; **சாலை -** சாலைக்கண்; **அரும் பெறல் அன்பினன் -** பெறலரும் அன்புடையனாகியஇராமபிரான்; **நேய நெஞ்சின்** - தனது அன்புள்ளத்தால்; **விரும்பி -** மகிழ்ச்சி அடைந்து; **நிரம்பினான் -** நிறைவடைந்தான்.*

இராமன் குடிபுகுந்த காரணத்தால் திருமாலாகிய பரம் பொருள் வீற்றிருக்கும் இடங்களாக அச்சாலை ஆகியது. *49*

சாலை அமைத்த இலக்குவனை நினைந்து இராமன் நெகிழ்ந்து கூறுதல்

2095. **மேவு கானம், மதிலையர்கோன் மகள்**
பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன;
தா இல் எம்பி கை சாலை சமைத்தன-
யாவை, யாதும் இலார்க்கு இயையாதவே?

மிதிலையர் கோன் மகள் - மிதிலா நகரத்து அரசனாகிய சனகன் மகளாகியசீதையின்; **பூவின் மெல்லிய பாதமும் -** பூவைக் காட்டிலும் மிக மெல்லியவாகியபாதங்களும்; **மேவு கானம் போந்தன -** கொடிய காட்டில் நடந்து வந்தன; **தா இல்எம்பி கை -** குற்றம் அற்ற என் தம்பியின் கைகள்; **சாலை சமைத்தன -** குடிலைஅமைத்துத் தந்தன; **யாதும் இல்லார்க்கு -** எந்தத் துணையும் இல்லாதவர்களுக்கு; **இயையாத -** வந்து சேராதன; **யாவை -** எவை (ஒன்றும் இல்லை.)

'பாதமும்' என்ற உம்மை சிறப்பும்மை; மென்மைத் தன்மையை நோக்கியது. பொதுப்பொருள்குறித்த இறுதி அடியமடால் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *50*

2096. **என்று சிந்தித்து, இளையவற் பார்த்து, 'இரு**
குன்று போலக் குவவிய தோளினாய்!
என்று கற்றனை நீ இதுபோல்?' என்றான் -
துன்று தாமரைக் கண் பனி சோர்கின்றான்.

என்று சிந்தித்து- என்று இவ்வாறு நினைத்து; **இளையவற் பார்த்து -** இலக்குவனைப் பார்த்து; **'இரு குன்று போலக் குவவிய தோளினாய்! -** இரு மலைகளைப்போலப் பொருந்திய தோள்களை உடையவனே!; **நீ இது போல் என்று கற்றனை? -** நீஇவ்வாறு குடில் அமைப்பதற்கு எப்பொழுது கற்றுக் கொண்டாய்?;' **என்றான் -** என்றுகேட்டவனாய்; **துன்று தாமரைக் கண் பனி சோர்கின்றான் -** நெருங்கிய தாமரை போலும்கண்கள் நீர் சிந்தப் பெறுகின்றவனாக ஆனான். இருவரும் ஒன்றாக வசிட்டர் பால் பயிலுதலின் இக்குடிசை அமைக்கும் கலையை என்று கற்றாய்? என்று இலக்குவனைப் பார்த்து மனம் நெகிழ்ந்து கூறினான் என்க. *51*

2097. **'அடரும் செல்வம் அளித்தவன் ஆணையால்,**
படரும் நல் அறம் பாலித்து, இரவியின்
சுடரும் மெய்ப் புகழ் சூடினென் என்பது என்?
இடர் உனக்கு இழைத்தேன் நெடு நாள்' என்றான்.

'அடரும் செல்வம் அளித்தவன் - நெருங்கிய அரசச் செல்வத்தை எனக்குஅளித்தவனாகிய தயரதனது; **ஆணையால்-** கட்டளையால்; **படரும் நல் அறம் பாலித்து -** மேலும் மேலும் பரவிச் சென்று பிறவிதோறும் விளைவதாகிய நல்ல தருமத்தைப் பாதுகாத்து (வனம்புகுத்து); **இரவியின் சுடரும் -** சூரியனைப் போல ஒளிவீசி விளங்கும்; **மெய்ப் புகழ்-** உண்மையான புகழை; **சூடினென் என்பது என்?-** நான் மேற்கொண்டேன் என்பதனால் யாது பயன்?; **உனக்கு-; நெடுநாள் இடர் இழைத்தேன் -** பல நாள் துன்பத்தைச் செய்தேன்; **என்றான் -** என்று மனம் வருந்திக் கூறினான்.

'தயரனது சத்தியவாக்கைக் காப்பாற்ற வனம் புகுந்து புகழ் சூடினேன் ஆயினும், ஒரு பாவமும்அறியாத தம்பியான உனக்கு வனத்தில் என்னோடு அலைவதாகிய துன்பத்தை நெடுநாளாக இழைத்துள்ளேனே'என்று இராமன் இரங்கியதாகக் கொள்க. பிறருக்குத் துன்பம் செய்து தனக்குப் புகழ் உண்டாக நடப்பது அறநெறி ஆகுமா என்றான் இராமன். ***52***

இலக்குவன் மறுமொழி

2098. அந்த வாய்மொழி ஐயன் இயம்பலும்
நொந்த சிந்தை இளையவன் நோக்கினான்.
'எந்தை! காண்டி, இடரினுக்கு அங்குரம்
முந்து வந்து முளைத்தது அன்றோ' என்றான்

ஐயன் - *இராமன்;* ***அந்த வாய்மொழி இயம்பலும் -*** *அந்த உள்ளம் கலந்தசொற்களைக் கூறிய அளவில்;* ***நொந்த சிந்தை இளையவன் நோக்கினான் -*** *வருந்தியமனத்தை உடைய இலக்குவன் (அச்சொற்களின் பொருளை) மனத்தின் கருதி;* ***'எந்தை! -*** *என் தந்தை போல்பவனே?;* ***காண்டி -*** *நான் சொல்வதை ஆராய்ந்து பார்ப்பாயாக;* ***இடரினுக்கு -*** *உன் துன்பத்துக்கு;* ***அங்குரம் -*** *முளையானது;* ***முந்தி வந்து முளைத்தது அன்றோ'*** *- நீ மூத்தவனாகப் பிறந்து தோன்றியதனால் உண்டாகியதல்லவா?* ***என்றான் -*** *என்று வருந்திக் கூறினான். இராமன் வருந்திக் கூறியது கேட்ட இலக்குவன் 'நீ மூத்தவனாகப் பிறந்ததனாலேயே வனவாசமாகிய துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டியவனாக ஆகிவிட, உனக்குப் பணிவிடை செய்வதில் உவப்பாய் இருக்கும் எனக்குத் துன்பம் இழைத்ததாக நீ சொல்வது சரியாகுமா?' என்று கேட்பது போல இலக்குவன் மறுமொழி கூறினான். 'எனக்கு இது மகிழ்ச்சி தருவது' உன் துன்பமே பெரிது' என்றானாம். இனி, இவ்வாறன்றி 'உன்னால் எனக்குத் துன்பம் பெரிது உண்டாகவில்லை; துன்பத்துக்கு முளை முன்னாலேயே கைகேயியாகிய என் தாய் பெற்ற வரத்தால் வந்து தோன்றிவிட்டது அல்லவா? இதனால் நீ நெடுநாள் எனக்குத் துன்பம் இழைத்ததாகக் கருதி வருந்துதல் சரியன்று' என்றானாகக் கூறுதல் பொருந்தும். ஆயினும், அது இலக்குவன் தான் துன்பம் உறுவதாகக் கூறுவதாகப் பொருள் படும். ஆதலின், பொருந்துமாறு அறிக. பொதுவாக இத்துன்பத்துக்கெல்லாம் காரணம் நின்னால் ஆகியதன்று; முன்னரே தயரதன் கைகேயிக்கு வரம் தந்ததனால் உண்டாகியதே. இதற்கு நீ வருந்துதல் தகாது' என்றானாகவும் கூறலாம்.*
53

இலக்குவனுக்கு இராமன் ஆறுதல் கூறல்

2099. 'ஆக, செய்தக்கது இல்லை' அறத்தினின்று
ஏகல் என்பது அரிது' என்றும் எண்ணினான்
ஓகை கொண்டவன் உள் இடர் நோக்கினான்
'சோக பங்கம் துடைப்பு அரிதால்' எனா,

ஆக - *அப்படியே இருக்கட்டும்;* ***செய்தக்கது இல்லை -*** *(துன்பத்துக்குப்பரிகாரமாகச்) செய்யக்கூடியது எதுவும் இல்லை;* ***அறத்தினின்று ஏகல் என்பது அரிது -*** *தருமத்திலிருந்து விலகிச் செல்வது என்பது நம் போன்றார்க்கு இயலாது;* ***என்று எண்ணினான்-*** *என்று தன் மனத்தில் (இராமன்) கருதினான்;* ***ஓகை கொண்டவன் -***

(தனக்குத்தொண்டு செய்தலில்) மகிழ்ச்சி கொண்ட இலக்குவனின்; ***உள் இடர் -*** *மனத்துன்பத்தை;* ***நோக்கினான் -*** *பார்த்து;* ***சோக பங்கம் -*** *இவ் இளையவனது துன்பத்தால்ஏற்பட்ட மனச் சோர்வு;* ***துடைப்பு அரிதால்' -*** *போக்குவது இயலாது;* ***எனா -*** *என்று கருதி.*

'ஆக' என்பது உரையசை. 'ஆல்' அசை. ***54***

2100. பின்னும், தம்பியை நோக்கி, பெரியவன்,
'மன்னும் செல்வத்திற்கு உண்டு வரம்பு' இதற்கு
என்ன கேடு உண்டு? இவ் எல்லை இல் இன்பத்தை
உன்னு, மேல் வரும் ஊதியத்தோடு' என்றான்.

பெரியவன் - *இராமன்;* ***பின்னும் -*** *மறுபடியும்;* ***தம்பியை நோக்கி-*** *இலக்குவனைப் பார்த்து;* ***'மன்னும் செல்வத்திற்கு -*** *(உலகில்) பெறும் பொருட்செல்வத்திற்கு;* ***வரம்பு உண்டு -*** *இவ் வளவு என்று ஒரு எல்லை உண்டு;* ***இதற்கு -*** *இந்த வனவாசத் தவம் ஆகிய செல்வத்துக்கு;* ***என்ன கேடு உண்டு?-*** *என்ன அழிவு உண்டு;* ***இவ் எல்லை இல்இன்பத்தை மேல் வரும் ஊதியத்தோடு உன்னு' -*** *இந்த அளவுபடாத அழிவுபடாத இன்பவாழ்க்கையைமறுமையில் இத்தவத்தால் பெறும் நற்கதியாகிய இலாபத்தோடு சேர்த்து நினைப்பாயாக;'* ***என்றான்-.***

அரசச் செல்வம் அழிவுடையது; அளவு உடையது. ஆனால், தவச் செல்வமோ அழிவற்றது;அளவற்றது; மறுமைக்கும் பயன் தரவல்லது. ஆகவே அரச போகத்தைவிட, வனவாசமே எனக்கு மகிழ்ச்சி தருவது ஆதலின், எனக்குத் துன்பம் விளைந்ததாகவே நான் கருதவில்லை; அதனை நினைத்து நீதுன்புறுவானேன்' என்றானாம் - இது 'இடரினுக்கு அங்குரம் முந்தி வந்து முளைத்தது அன்றோ' என்றுஇலக்குவன் கூறிய சொறகளுக்குப் பதில் போல் அமைந்து ஆறுதல் தருவதாயிற்று. ***55***

இராமன் நோன்பு செய்து இனிமையாக இருத்தல்

2101. தேற்றித் தம்பியை, தேவரும் கைதொழ,
நோற்று இருந்தனன், நோன் சிலையோன்; இப்பால்,
ஆற்றல் மா தவன் ஆணையின் போனவர்
கூற்றின் உற்றது கூறலுற்றாம் அரோ.

நோன் சிலையோன் - *வலிய வில்லை உடைய இராமபிரான் (இவ்வாறு கூறி);* ***தம்பியைத் தேற்றி-; தேவரும் கைதொழ -*** *தேவர்ளும் வணங்கும்படியாக;* ***நோற்று இருந்தனன் -*** *தவம் செய்து இருந்தான்;* ***இப்பால் -*** *இனி;* ***ஆற்றல் மாதவன்ஆணையின் போனவர் கூற்றின் -*** *வலிமைமிக்க முனிவராய வசிட்டருடைய கட்டளையை மேற்கொண்டுசென்ற தூதுவர் செய்தியில்;* ***உற்றது -*** *நடந்த செய்தியை;* ***கூறல் உற்றாம் -*** *சொல்லத் தொடங்கினோம்.*

வசிட்டன் அனுப்பப் பரதன்பால் கேகய நாட்டுக்குச் சென்ற தூதுவர் செய்தி இனி வருவதாம் -'அரோ' அசை. ***56***

பள்ளிபடைப் படலம்

தயரத மன்னனை ஈமப் பள்ளியில் சேர்த்த செய்தியைக் கூறுவது ஆதலின் பள்ளிபடைப்படலம் எனப்பெற்றது. பள்ளி என்பது ஈமப்பள்ளி ஆகும். கல்வெட்டுகளில் இது 'பள்ளிபடை'என வருகின்றது.

வசிட்ட முனிவனால் அனுப்பப் பெற்ற, இராமன் முடிசூட்டு விழாச் செய்தியைத் தாங்கியதூதர் பரதன் தங்கியுள்ள கேகய நாட்டை அடைந்தனர். ஓலையைக் கொடுத்தனர். அது கண்ட பரதன்மகிழ்ந்து கோசல நாடு அடைகின்றான். அவலத்தில் ஆட்பட்டுப் பொலிவழிந்த கோசல நாட்டையும்அயோத்தியையும் கண்டு திகைக்கின்றான்.

கைகேயி மூலமாக நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து மனங் கலங்குகிறான்; தாயைவெறுக்கின்றான்; தன்னையே நொந்துகொள்கிறான்; கோசலை திருவடியில் பணிகிறான். வசிட்ட முனிவனால் தன்னைத் தந்தை 'மகனல்லன்' என நீக்கியது அறிந்து மனம் மாழ்கிறான். முனிவன்கருத்துப்படி சத்ருக்கனனால் தந்தைக்குரிய ஈமக்கடன்களை நிறைவேற்றுகிறான்.

பத்து நாள் கிரியைகள் முற்றிய பின்னர் முனிவனும் பிறரும் மந்திரக் கிழவரும் மன்னரின்றி நாடு இருத்தல் தகாது என்று கருதிப் பரதனிடம் வந்து கூடுகின்றார்கள் என்பதுவரைஉள்ள செய்திகள் இப்படலத்திற் கூறப்பெறுகின்றன.

தூதுவர் பரதனிடம் தம் வருகையை அறிவித்தல்

கலிவிருத்தம்

**2102. பொரு இல் தூதுவர் போயினர், பொய் இலார்;
இரவும் நன் பகலும் கடிது ஏகினார்;
பரதன் கோயில் உற்றார், 'படிகாரிர்! எம்
வரவு சொல்லுதிர் மன்னவற்கே!' என்றார்.**

பொற் இலார், பொரு இல் தூதுவர் - உண்மை உள்ளவர்களும் தமக்கு வேறு ஒப்புஇல்லாதவர்களும் ஆகிய தூதர்; **போயினர் -** (அயோத்தியிலிருந்து) சென்றார்கள்; **இரவும் நன்பகலும் -** இரவிலும் நல்ல பகலிலும்; **கடிது -** (ஓய்வில்லாமல்) விரைந்து; **ஏகினார் -** சென்றார்கள்; **பரதன் கோயில் உற்றார் -** பரதன் தங்கியுள்ள (கேகய நாட்டு)அரண்மனையை அடைந்தார்கள்; **'படிகாரிர்! -** வாயில் காவலர்களே!; **மன்னவற்கு -** பரதனுக்கு; **எம் வரவு சொல்லுதிர் -** (அயோத்தியிலிருந்து வந்திருக்கின்ற) எம்வருகையைத் தெரிவியுங்கள்;' **என்றார் -** என்று சொன்னார்கள்.

உள்ளதை உள்ளவாறே சொல்லுதல், ஏவியவர் கூறியதை, அனுப்பிய செய்தியை மாற்றாது உரைத்தல் என்பன தூதர் இயல்பு, ஆதலின், 'பொய் இலார்' என்றார். 'படிகாரிர்' என்பது'பரதீஹாரர்' என்னும் வடசொல் திரிந்து ஆகிய சொல். 'காரர்' என்பது 'காரிர்' எனவிளியேற்றது. 'ஏ' பிரிநிலை; பரதனுக்கே தெரிவிக்க வேண்டும் ஏனையோர்க்கன்று எனலின்,. 1

தூதுவரிடம் பரதன் நலம் விசாரித்தல்

2103. **‘தூதர் வந்தனர், உந்தை சொல்லோடு’ என,**
காதல் முந்திக் களிக்கின்ற சிந்தையான்,
‘போதுக ஈங்கு’ என, புக்கு, அவர் கைதொழ,
‘தீது இலன்கொல் திரு முடியோன்’ என்றான்.

‘உந்தை சொல்லோடு தூதர் வந்தனர்’ என் - உன் தந்தையாகிய தயரதன் சொல்லி அ.னுப்பியசெய்தியோடு தூதுவர் வந்துள்ளார் என்று (வாயில்காவலர்) கூற; **களிக்கின்ற சிந்தையான்** - மகிழ்ச்சி அடைகின்ற மனம் உடைய பரதன்; **காதல் முந்தி** - தந்தையின் சொற்களை அறியும் ஆசை முற்பட்டு; **ஈங்குப் போதுக’ என** - (அவர்கள்) உள்ளே வருக என்று கூற; **அவர்** - அத்தூதுவர்; **புக்கு** - உள்நுழைந்து; **கைதொழ** - கைகளைக் குவித்து வணங்கி நிற்க; **‘திரு முடியோன்** - மாமுடி கவித்த மன்னர் மன்னனாகிய தயரதன்; **தீது இலன் கொல்’** - யாதொரு தீமையும் இல்லாமல் நலமாக இருக்கின்றானா?; **என்றான்** - என்று (தன் தந்தையாருடைய நலத்தை)விசாரித்தான்,.

தந்தையின் உடல் நலனும் அவனால் ஆளப்பெறும் நாட்டின் நலனும் அடங்கத் ‘தீது இலன்கொல்’ என்று விசாரித்தான். பரதனைத் தூதுவர் காணும் போது அயோத்தியில் தயரதன்இறந்துபட்டுள்ளான் ஆதலின், அது அவனை அறியாமல் அவன் வாக்கில் ‘நலமாய் உளனோ’ என்றுவராமல் ‘தீது இலன் கெரல்’ என்று வந்ததாகக் கவிஞன் காட்டுவது குறிப்புமொழி எனப்பெறும். *2*

தூதுவர் பதிலும் பரதன் விசாரிப்பும்

2104. **‘வலியன்’ என்று அவர் கூற மகிழ்ந்தனன்;**
‘இலை கொள் பூண் இளங்கோன் எம்பிரானொடும்
உலைவு இல் செல்வத்தனோ?’ என, ‘உண்டு’ என,
தலையின் ஏந்தினன், தாழ் தடக் கைகளே.

அவர் - அத் தூதுவா; **‘வலியன்’ என்று கூற** - (தயரதன்) நலமாக உள்ளான் என்று கூற; **மகிழ்ந்தனன்** - (அது கேட்டுப் பரதன்) மகிழ்ச்சி அடைந்தான்; (பின்னர்ப் பரதன்) **‘எம்பிரானொடும்** - எம் தலைவனாகிய இராமபிரானொடும்’ இலைகொள் பூண் இளங்கோன் -இலைத்தொழிலாற் சிறப்புற்ற அணிகளை அணிந்த இளைய பெருமாளாகிய இலக்குவன்; **உலைவு இல்செல்வத்தனோ’** - தளர்ச்சியும் தடுமாற்றமும் இல்லாத செல்வம் உடையவனாய் இருக்கின்றானோஎன்று கேட்க; **‘உண்டு’ என** - (அத் தூதுவர் அங்ஙனமே அவர்களும் குறையின்றி) நலமாய்இருக்கின்றார்கள் என்று கூறு; **தாழ்தடக் கைகள்** - தாள் அளவாக நீண்ட கைகளை; **தலையில்ஏந்தினன்** - (இராம லக்குவர்கள் உள்ள திசை நோக்கிப் பரதன்) தலைமேல் வைத்து வணங்கினான்.

‘வலியன்’ என்றது நிகழ்வை நோக்கப் பொய்தான்; எனினும் யாதொன்றும் தீமை இலாதசொல்லும் வாய்மை என உணர்க. இராமனை உடன் காத்து இணைபிரியாது இருத்தலின் ‘இளங்கோனை’முதலிற் கூறினார். ‘ஒடு’ உருபு இங்கே உயர்ந்த இராமன் மேல் வந்தது; “ஒருவினை ஒடுச்சொல்உயர்பின் வழித்தே” என்பவாகலின். (தொல். சொல். வேற். மயங். 8) மனக்குறைவும், உடல்தளர்வும் இல்லாமல் இருப்பதே

செல்வம் ஆகும். "செல்வம் என்பது சிந்தையின் நிறைவே" (குமர-திரட்டு - 475) 'நோய் அற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்' என்பவாதலின், 'உலையில் செல்வத்தனோ' என்பதனுள் எல்லாம் விசாரித்தானாக ஆயிற்று. முன் பாட்டிற்போல் 'இராமன்அரகச் செல்வத்தைப் பெற்றுத் தற்போது இழந்துள்ளான்' என்பது பரதன் சொல்வழிஅவனையறியாமலே வந்ததை 'உலைவு இல் செல்வத்தனோ' என்பது குறிப்பிடும். இது குறிப்புமொழி.

தூதுவர் திருமுகம் கொடுத்தல்

2105. மற்றும் சுற்றத் துளார்க்கும் வரன்முறை
உற்ற தன்மை வினாவி உவந்தபின்,
'இற்றது ஆகும், எழுது அரு மேனியாய்!
கொற்றவன்தன் திருமுகம் கொள்க' என்றார்.

மற்றும் *- அதன்மேலும்;* **சுற்றத்து உள்ளார்க்கும்** *- உறவின் முறையின் உள்ளவர்களுக்கும்;* **வரல் முறை** *- (கேட்க வேண்டிய) மரபு முறைப்படி;* **உற்ற தன்மை** *- நிகழ்ந்துள்ள நன்மைகளை; வினாவி விசாரித்து (அறிந்து);* **உவந்த பின்** *- (பரதன்) மகிழ்ச்சி அடைந்த பிறகு;* **'எழுதுஅரு மேனியாய்** *- (அத் தூதுவர்) ஓவியத்தில் எழுதுதற்கு இயலாத அழகிய திருமேனியை உடைய பரதனே!;* **கொற்றவன் தன்** *- மன்னனுடைய;* **திருமுகம்-; இற்றது ஆகும்** *- இத் தன்மையுடையது ஆகும்;* **கொள்க'** *- இதனைப் பெற்றுக்கொள்க; என்றார் -*

முன்னர் விசாரிக்கப்படுபவர், பின்னர் விசாரிக்கப்படுபவர் என்றும், இன்னாரைஇவ்வாறு விசாரித்தல் வேண்டும். என்றும் உலக வழக்கில் உள்ள முறைப்படி விசாரித்தலை 'வரல் முறை' என்றார். இத் தூதுவர் ஓலை கொடுத்து நிற்பார் என்னும் வகையைச் சார்ந்த தூதுவர். தான் வகுத்துக் கூறுவான். கூறியது கூறுவான், ஓலை கொடுத்து நிற்பான் என்னும் மூவகையினர் தூதுவர் இவரை முறையே தலை, இடை, கடை என வழங்கல் நூல் வழக்கு. (குறள். பரி. உரை. 687)
4

பரதன் திருமுகம் பெற்று மகிழ்தல்

2106. என்று கூறலும், ஏத்தி இறைஞ்சினான்,
பொன் திணிந்த பொரு இல் தடக் கையால்,
நின்று வாங்கி, உருகிய நெஞ்சினான்
துன்று நாள்மலர்ச் சென்னியில் சூடினான்.

என்று கூறலும் *- என்று தூதுவர் கூறிய உடனே;* **ஏத்தி** *- (பரதன் அத் திருமுகத்தக்) கொண்டாடி வணங்கி;* **பொன் திணிந்த பொரு இல் தடக்கையால்** *- பொன்னாற் செய்த அணிகளைஅணிந்த ஒப்பற்ற நீண்ட கைகளால்;* **நின்று** *- எழுந்து நின்று;* **வாங்கி** *- வாங்கிக்கொண்டு;* **உருகிய நெஞ்சினான்** *- (அன்பினால்) கரைந்த மனம் உடையனாய்;* **நாள் மலர் துன்று சென்னியில்** *- அன்றவர்ந்த மலர்கள் நெருங்கச் சூடப்பெற்ற தன்தலை மீது;* **சூடினான்** *- (அத்திருமுகத்தை)அணிந்துகொண்டான்.*

பொன்னாற் செய்த அணி நெருக்கமாகக் கைகளில் இருத்தலின் கையைப் 'பொன் திணிந்த' என்றார், ஏத்துதல், நின்று வாங்குதல், தலைமேற் கொள்ளுதல் பரதன் அன்பையும், மன்னன்சார்பில் வந்த திருமுகத்தின் பால் காட்டும் மதிப்பையும் காட்டும். **5**

திருமுகம் கொணர்ந்த தூதர்க்குப் பரதன் பரிசு அளித்தல்

217. சூடி, சந்தனம் தோய்த்துடைச் சுற்று மண்
மூடு தோட்டின் முடங்கல் நிமிர்த்தனன்;
ஈடு நோக்கி வந்து எய்திய தூதர்க்குக்
கோடி மேலும் நிதியம் கொடுத்தனன். [1]

சூடி - (திருமுகத்தைத்) தலையிற் சூடிய பின்னர்; **சந்தனம் தோய்த்து** - (மேலே) சந்தனம்பூசி; **சுற்று மண் மூடு உடை** - சுருட்டப்பெற்று அரக்குமண் வைத்து (முத்திரை இட்டு) மூடுதல் உடைய; **தோட்டின் முடங்கல்** - பனை ஓலையால் ஆகிய கடிதத்தை; **நிமிர்த்தனன்** - நீட்டிப் (பிரித்து)பார்த்தான்; **ஈடு** - (அத் திரு முகத்தில்) இடப்பெற்ற செய்தியை; **நோக்கி** - பார்த்து(வாசித்து); **வந்து எய்திய தூதர்க்கு** - (அத் திருமுகத்தை) கொண்டு வந்து தன்னைச் சந்தித்து தூதுவர்க்கு; **கோடி மேலும் நிதியம்** - கோடி அளவிற்கு மேற்பட்ட செல்வங்களை; **கொடுத்தனன்** - (பரதன்) பரிசாக அளித்தான்.

நல்ல செய்தியைத் தாங்கிய தோற்றம் காட்டுதற்குச் சந்தனம் பூசப்பெற்றது. பனைஓலையைச் சுருட்டி முத்திரை இட்டு அனுப்புதல் வழக்கம். சுருட்டுதலின் 'முடங்கல்' என்றுதிருமுகத்துக்கு ஒரு பெயர், வாசிப்பார் முதலில் சுருளைப் பிரித்து நீட்ட வேண்டுதலின்'நிமிர்த்தனன்' என்றார். இடப்பெற்றது 'ஈடு'. ஓலையில் இடப்பெற்ற செய்தி என்பது பொருள்.

கோசல நாட்டில் நிகழ்ந்த அவலச்செய்தி எதுவும் இல்லாத திருமுகவே அனுப்பப்பட்டது.முடிசூட்டு விழாவாகிய நற்செய்தியும் அதில் இல்லை. வசிட்டரின் ராஜதந்திரம் எவ்வாறு சொல்அமைத்தது என்ற குறிப்பினைக் கவிஞர் தரவில்லை. துயர் ஊட்டாமல் பரதனை வரவழைக்கவேண்டும் என்பதொன்றே மன்னன் சார்பில் செயல்பட்ட முனிவரின் நோக்கம். **6**

பரதன் சத்துருக்கனனோடு அயோத்திக்குச் செல்லுதல்

2108. வாள் நிலா நகை தோன்ற, மயிர் புறம்
பூண, வான் உயர் காதலின் பொங்கினான்,
தாள் நிலாம் மலர் தூவினன் - தம்முனைக்
காணலாம் எனும் ஆசை கடாவவே.

தம் முனைக் காணலாம் எனும் ஆசை - (பரதன்) தன் முன்னவனாகிய இராமனைக் காணப்போகிறோம் என்னும் ஆர்வம்; **கடாவ** - (மேன்மேலும் மிகுந்து) உள்ளத்தைத் தூண்டுதலினால்; **வாள்நிலா நகை தோன்ற** - ஒளி நிலாப்போன்ற மகிழ்ச்சிச் சிரிப்புத் தோன்றவும்; **புறம் மயிர்பூண** - உடம்பின் வெளிப்பகுதியெல்லாம் மயிர்க்கூச் செறிந்து அழகுறத் தோன்றவும்; **வான் உயர் காதலின்** - மிக உயர்ந்த அன்பினால்; **பொங்கினான்** -

நிரம்பி வழியப்பெற்றவனாய்; ***தாள்*** *- (மனத்தால்) இராமபிரான் திருவடிகளில்;* ***நிலாம் மலர்*** *- பொருந்திய மலர்களை;* ***தூவினன்*** *- பாவனையால் தூவி வழிபட்டான்.*

மகிழ்ச்சி மிகப் பெற்றவர்க்குச் சிரிப்புத் தோன்றல் மயிர்க்கூச் செறிதல் இயல்பு. "ஒன்றன் மதுரச் சுவைக்கு அதிசயங் கூறுவார் 'மயிரினைச் செவ்வன் நின்றன' என்பது போலக்கொள்க." (தொல். பொருள். மெய்ப். பேரா. உரை 14) என்பதும் காண்க.

தம் முன்னைக் காணும் பெருவிருப்புத் தலைதூக்குதலின் இராமன் திருவடிகளைப் பாவனையால்கண்டு மலர் தூவித் தொழுதான் என்க. இராமபிரான் மாட்டுப் பரதனுக்குள்ள பெருங் காதலும், பக்தியும் இங்கே சொல்லப்பெறுவது கதையின் பின்னோட்டத்தில் பரதன் உளப்பாங்கைப் பெரிதும் சித்திரிக்கப்பயன்படும். நிலாம்மலர் - விளக்கம் சிறந்த மலர் எனப் பொருள்கூறுலும் ஒன்று. முடங்கலின்மீது மலர் தூவினான எனல் ஏற்புடைத்தாயின் கொள்க. 'ஏ' ஈற்றசை. *7*

பரதன் சத்ருக்கனனோடு போதல்

2109. 'எழுக சேனை' என்று ஏவினன்; எய்தினன்
தொழுது, கேகயர் கோமகன் சொல்லொடும்,
தழுவு தேரிடைத் தம்பியொடு ஏறினான்;
பொழுதும் நாளும் குறித்திலன் போயினான்.

(உடனே பரதன்) எய்தினன் *- அரண்மனையை அடைந்து;* ***'எழுக' என்று ஏவினன்*** *- (தன்னுடன்வந்த) சேனைகள் அயோத்திக்குப் புறப்படுக என்று கட்டளை இட்டு;* ***கேகயர் கோமகன் தொழுது*** *-கேகய தேசத்தரசனும் தன் பாட்டனும் ஆகிய யுதாசித்தை வணங்கி;* ***சொல்லொடும்*** *- அவன்சொல்லிய செய்தியுடனே;* ***தம்பியொடு*** *- தம்பியாகிய சத்ருக்கனனோடு; தழுவு தேரிடை -குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரிடத்தில்;* ***நாளும் பொழுதும் குறித்திலன்*** *- புறப்பட வேண்டியநல்ல நாளையும், நல்ல நேரத்தையும் பற்றிச் சிந்தியாது;* ***ஏறினான் போயினான்*** *- ஏறிச் சென்றான்.*

இராமனைக் காண்பதில் உள்ள பேரார்வம் உள்ளே உந்துகின்ற படியால் உடனே புறப்பட்டான் என்க. கைகேயியின் தந்தை கேகயர் கோமகனாகிய 'யுதாசித்து' என்பான். அவன் அயோத்தியில் உள்ள மருமகன் மகள் முதலியோரை விசாரித்து அனுப்பிய செய்தி 'சொல்' எனப்பெற்றது. 'தம்பியொடு' என்பது 'கைப்பொருளொடு' சென்றான் என்புழிப் போலத் தனக்கோர் முதன்மையில் வழி வந்தது 'ஓடு' உருபு எனக் கொள்க. 'நாளும் பொழுதும்' என்பது மாறிநின்றது. நாள் என்பது விண்மீன் வழியும், பொழுது என்பது ஒரு நாளின் அறுபது நாழிகையும் ஓரை வழியும் நிகழும் காலம் என்க. தெய்வத்தைக் காணலுறுவார் நாள் பொழுது குறியார்; இராமன் பரதனுக்குத் தெய்வமாதலின் இவனும் அவ்வாறு புறப்பட்டான். பின்னர்ப் பொழுதும் நாளும் இவனுக்கு அயோதியில் தீய செய்தியை அறிவிக்கும் நிமித்தம் ஆயின என்பது குறிப்பாதலின் இங்கே குறித்திலன் என்பது தீய நாளிலும் தீய பொழுதிலும் அவன் எண்ணாமலே புறப்பட்டான் என்பது பொருள். ***8***

பரதனோடு சென்ற சேனையின் எழுச்சி

2110. யானை சுற்றின; தேர் இரைத்து ஈண்டின;
மான வேந்தர் குழுவினர்; வாளுடைத்
தானை சூழ்ந்தன; சங்கம் முரன்றன;
மீன வேலையின் விம்மின, பேரியே.

(பரதன் சென்ற போது) யானை சுற்றின - *யானைகள் சூழ்ந்து சென்றன;* ***தேர் இரைத்துஈண்டின*** - *தேர்கள் மணி ஒலித்து நெருங்கிச் சென்றன;* ***மான வேந்தர் குழுமினர்*** - *பெருமையுடைய அரசர்கள் திரண்டு சென்றனர்;* ***வாள் உடைத் தானை சூழ்ந்தன*** - *வாள் முதலிய கருவிகளை ஏந்தியசேனா வீரர்கள் சுற்றிச் சென்றனர்;* ***சங்கம் முரன்றன*** - *சங்குகள் ஒலித்தன;* ***பேரி மீன வேலையின் விம்மின*** - *பெருமுரசுகள் மீனுடைய கடல் ஒலிபோல முழங்கின.*

சக்கரவர்த்தியின் குமாரர்கள் ஆதலின் எங்குச் செல்லினும் சேனையோடு செல்லுதல்அவர்க்கு இயல்பு ஆதலின் படை எழுச்சியும் கூறற்பாலதாம். சுற்றின, ஈண்டின, சூழ்ந்தனஎனவும், முரன்றன, விம்மின எனவும் சொற்களை மாற்றியமைத்த அழகு இன்பம் பயப்பது. ***9***

2111. கொடி நெருங்கின; தொங்கல் குழீஇயின;
வடி நெடுங் கண் மடந்தையர் ஊர் மடப்
பிடி துவன்றின; பூண் ஒளி பேர்ந்தன,
இடி துவன்றின மின் என, எங்குமே.

(அச்சேனை எழுச்சி எங்கும்) கொடி நெருங்கின - *கொடிகள் நெருங்கி வந்தன;* ***தொங்கல்குழீஇயின*** - *பீலிக்குஞ்சம் எனப்படும் தொங்கல் திரண்டு வந்தன;* ***வடி நெடுங்கண் மடந்தையர்*** *-மாவடுப் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய மகளிர்;* ***ஊர் மடப்பிடி*** - *ஏறிச் செலுத்துகின்ற இளையபெண் யானைகள்;* ***துவன்றின*** - *நெருங்கிச் சென்றன;* ***பூண் ஒளி*** - *(அம்மகளிர் அணிந்த)கலன்களின் ஒளி;* ***இடி துவன்றின மின் என*** - *இடியொடு நெருங்கிய மின்னலைப்போல;* ***எங்கும்பேர்ந்தன*** - *எல்லா இடங்களிலும் விட்டு விளங்கின.*

இம் மகளிர் அரச மகளிர்; போர்க்குச் செல்லாத சேனைகள் ஆதலின், வடி - மாவடு; கூர்மை எனப் பொருள்கூறலும் ஒன்று. அணிகள் ஒளியும், ஒலியும் விட்டு விட்டு நிகழ்தலின் 'இடிதுவன்றின மின' என உவமை கூறப் பெற்றது எனலாம். தொங்கல் - பிச்சம் எனப்பெறும், 'ஏ'ஈற்றசை. ***10***

2112. பண்டி எங்கும் பரந்தன; பல் இயம்
கொண்டு இயம்பின கொண்டலின்; கோதையில்
வண்டு இயம்பின; வாளியின் வாவுறும்,
செண்டு இயங்கு பரியும் செறிந்தவே.

பண்டி - *வண்டிகள்;* ***எங்கும் பரந்தன*** - *எல்லாவிடங்களிலும் பரவிச் சென்றன;* ***பல்இயம்*** - *பலவகையான வாத்தியங்கள்;* ***கொண்டலின் கொண்டு இயம்பின*** - *மேக முழக்கத்தைப்போல ஒலிகொன்டு ஒலித்தன;* ***கோதையில்*** - *மைந்தரும் மகளிரும் சூடிய மாலையில்;* ***வண்டு இயம்பின*** - *வண்டுகள் ஒலித்தன;* ***செண்டு இயங்கு*** -

வையாளி வீதியில் உலாவுகின்; **வாளியின் வாவுறும் பரியும்** *- அம்பைப்போல விரைந்து செல்கின்ற குதிரையும்; செறிந்த - நெருங்கிச் சென்றன.*

சேனைகள் செல்லுதலின் உணவு முதலிய உடன் கொண்டு செல்லும் வண்டிகள் எங்கும்பரந்தனவாம். செண்டு வட்ட வடிவமாக அமைத்த மைதானம். இதனைச் செண்டு வெளி என்பது அக்காலவழக்கு. 11

2113. துளைமுகத்தின் சுருதி விளம்பின;
உளை முகத்தின உம்பரின் ஏகிட,
விளை முகத்தன வேலையின் மீது செல்
வளை முகத்தன வாசியும் வந்தவே.

சுருதி *- வேத ஒலி;* **துளை முகத்தின்** *- உள் துளையுடைய குழலின் மூலமாக;* **விளம்பின** *- ஒலிக்கப்பெற்றன;* **உளை முகத்தின** *- தலையாட்டம் பொருந்தியனவும்;* **உம்பரின் ஏகிட** *-ஆகாயத்தில் செல்வதற்கு;* **விளைமுகத்தன** *- வல்ல செலவினையுடையவும்;* **வேலையின் மீது செல்** *- கடலின் மீது, செல்லும் ஆற்றல் உடையனவும் (ஆகிய);* **வளை முகத்தன** *- வளைந்த முகத்தினைஉடைய;* **வாசியும்** *- குதிரைகளும்;* **வந்த** *- இப்படைக்குழுவில் வந்தன.*

"குழுவு நுண் தொளை வேய்" என்றார் முன்னும். (2073.) குதிரைப் படை வருணனையில் குழலிசைபற்றிய குறிப்பு ஏன் - விளங்கவில்லை. 12

2114. வில்லின் வேதியர், வாள் செறி வித்தகர்,
மல்லின் வல்லர், கரிகையின் வல்லவர்,
கொல்லும் வேல் குந்தம் கற்று உயர் கொற்றவர்,
தொல்லை வாரணப் பாகரும், சுற்றினார்.

வில்லின் வேதியர் *- வில் வித்தைக்குரிய நூலில் தேர்ச்சியடைந்தவர்களும்;* **வாள்செறி வித்தகர்** *- வாட்போர் புரிவதில் திறமை உடையவரும்;* **மல்லின் வல்லார்** *- மல்சண்டையில் வலிமை படைத்தவரும்;* **கரிகையின் வல்லவர்** *- குற்றுடைவாளை வீசுதலில் வல்லவர்களும்;* **கொல்லும்** *- (பிறரை) அழிக்கின்ற;* **வேல் குந்தம் சுற்று உயர் கொற்றவர்** *-வேல் ஈட்டி ஆகிய படைகளை வீசக் கற்று உயர்ந்த வெற்றியாளர்களும்;* **தொல்லை** *- பழமையான(அனுபவம் மிக்க);* **வாரணப் பாகரும்** *- யானை ஓட்டுநரும்;* **சுற்றினார்** *- சூழ்ந்து வந்தார்கள்.*

வேதம் வல்லவர் வேதியர். இங்கு வில் வேதம்; தனுர் வேதம் என்று வடிமொழியிற்குறிப்பிடுவர். கொல்லும் வேல் உபசார வழக்கு. 13

2115. எறிபகட்டினம், ஆடுகள், ஏற்றை மா,
குறி கொள் கோழி, சிவல், குறும்பூழ், நெடும்
பொறி மயிர்க் கவுதாரிகள், போற்றுறு
நெறியின் மாக்களும் முந்தி நெருங்கினார்.

எறி - *ஒன்றை ஒன்று எறிகின்ற;* ***பகட்டினம்*** - *எருதுகளின் கூட்டம்;* ***ஆடுகள்-; ஏற்றை மா*** - *ஆண் விலங்குகள்;* ***குறிகொள் கோழி*** - *(தம்மை ஏவுவாரது) குறிப்பினைக் கொண்டு பொருதல் செய்யும் கோழிகள்;* ***சிவல் -; குறும்பூழ் -; பொறி நெடுமயிர்க் கவுதாரிகள்*** *-(உடலிற்) புள்ளியுடைய நீண்ட மயிர் உடையதாகிய கவுதாரிப் பறவையும் (என இவற்றைப்);* ***போற்றுறு*** - *பாதுகாத்து வைத்துப் போரிடச் செய்யும்;* ***நெறியின்*** - *துறையில் சிறந்த;* ***மாக்களும்*** - *மக்களும் ;* ***முந்தி நெருங்கினர் -.***

47,48 இப்பாடல்களை இங்கு ஒப்பு நோக்குக. பறவையும், விலங்கும் ஆகியவற்றைப்போரிடவிட்டுக் காண்டல் அக்கால அரசர்க்குரிய பொழுது போக்குகளுள் ஒன்றாதலின் அத்துறைவல்லவர் உடன் சென்றனர். 'நெறி இல் மாக்கள்' விலங்கையும் பறவையையும் தம்முன்மோதவிடுவார் நன்னெறியில்லாத அறிவற்றவர் ஆதலின் மாக்கள் எனப்பெற்றார் என்பதும் பொருள். ஈண்டு மக்களை 'மாக்கள்' என்று கூறியது செய்யுள் ஓசை நிறைத்தற் பொருட்டு, ***14***

2116. நிறைந்த மாந்தர் நெருங்கினர் நெஞ்சினில்,
'பறந்து போதும்கொல்' என்று, பதைக்கின்றார்,
பிறந்த, தேவர், உணர்ந்து, பெயர்ந்து முன்
உறைந்த வான் உறுவார்களை ஒக்கின்றார்.

நெருங்கினர் நிறைந்த மாந்தர் - *ஒருவரோடு ஒருவர் நெருங்கிய அறிவால் நிறைந்த மக்கள்;* ***நெஞ்சினில்*** - *தம் மனத்தில்;* ***'பறந்து போதும் கொல்' என்று*** - *பறந்து சென்று விடுவோமா (அயோத்திக்கு) என்று கருதி;* ***பதைக்கின்றார்*** - *துடிக்கின்றார்;* ***(இவர்கள்) தேவர்*** - *தேவர்கள்;* ***பிறந்து*** - *சாபத்தால் மண்ணிற் பிறந்து;* ***உணர்ந்து*** - *பாச நீக்கத்தால் (அறிவுணர்ந்து) தாம் தேவர் என அறிந்து;* ***பெயர்ந்து*** - *இம்மண்ணுலகை விட்டு நீங்கி;* ***முன் உறைந்த வான்*** - *தாம் முன்பு வாழ்ந்த தேவருலகை;* ***உறுவார்களை*** - *அடைய விரைகின்றவர்களை;* ***ஒக்கின்றார்*** - *ஒப்பவராய் உள்ளார்கள்.*

சாப நீக்கம் தேவர்கள் தம் வான் உலகு செல்லத் துடித்தலும் விரைதலும் பரதன் உடன் செல்வார் அயோத்திக்கு விரைந்து செல்லத் துடித்தலுக்கு உவமை. இவர்களின் பதைப்பையும் விரைவையும் 'பறந்து போதும்' என்பது விளக்கும். 'கொல்' ஐயம்.
15

2117. ஊன் அளைந்த உடற்கு உயிர் ஆம் எனத்
தான் அளைந்த தழுவின, தண்ணுமை,
தேன் அளைந்து செவி உற வார்த்தென,
வான் அளைந்தது, மாகதர் பாடலே.

மாகதர் - *மாகதர்களின் பாடல்;* ***தேன் அளைந்து*** - *தேனோடு கலந்து;* ***செவி உற வார்த்னெ*** - *செவியிற் பொருந்தும்படி (செவித் கினிமையாக) சொரிந்தாற் போன்றனவாகி;* ***வான் அளைந்தது - வானுலகு வரை சென்று பரவியது; தண்ணுமைதான்*** - *மத்தள வொலிதான்;* ***ஊன் அளைந்த உடற்கு*** - *ஊனொடு கலந்த உடலுக்கு;* ***உயிர் ஆம் என*** - *பொருந்திய உயிர் போல (உடல் முழுவதும் உயிர் பரவியிருப்பது போல);* ***அளைந்து*** - *அப்பாடல் ஒலியோடு இரண்டறக் கலந்து;* ***தழுவின*** - *இணைந்து நின்றன.*

acharya.org

மாகதர் - இருந்து ஏத்துவார். அரசரை ஏத்திப்பாடும் இயல்பு உடையாடர் மூவர். சூதர், மாகதர், வேதாளிகர் என்பார். இவரை முறையே நின்றேத்துவார், இருந்து ஏத்துவார், கிடந்து ஏத்துவார் என்பது வழக்கம். அவருள் இவர் மாகதர் ஆதலின் இருந்து ஏத்துவார். தண்ணுமை ஒலியும், பாடல் ஒலியும் ஒன்றையொன்று இணைதலுக்கு உடல் - உயிர் இணைப்பை உவமையாகினார் - தண்ணுமை என்பது இங்கு அதன் ஒலியைக் குறித்து நின்றது. 'ஏ' ஈற்றசை. *16*

2118. ஊறு கொண்ட முரசு உமிழ் ஓதையை
வீறு கொண்டன, வேதியர் வாழ்த்து ஒலி;
ஏறு கொண்டு எழும் மல்லர் இடிப்பினை
மாறு கொண்டன, வந்திகர் வாழ்த்து அரோ!

ஊறு கொண்ட - *(குறுந்தடியால்) அடிக்கப்படுகின்ற;* **முரசு உமிழ் ஓதையை** - *முரசம் வெளிவிடும் பேரொலியை;* **வேதியர்** - *வேதம் வல்ல அந்தணர் (கூறும்);* **வாழ்த்து ஒலி** - *வாழ்த்தும் ஒலியானது;* **வீறு கொண்டன** - *(கீழ்ப்படுத்தி) மேம்பட்டு ஒலித்தன;* **வந்திகர் வாழ்த்து** - *(அரசனைத்) துதிக்கும் பாடல் ஒலி;* **ஏறு கொண்டு எழு மல்லர்** - *ஏற்றின் தன்மை படைத்து (வீரத்தோடு) எழுகின்ற வீர மற்றவர்களின்;* **இடிப்பினை** - *வீர முழக்கத்தை;* **மாறு கொண்டன** - *பகைத்தனவாய்ப் பேரொலியாயின.*

மென்மையான வேதியர் வாழ்த்தும், வந்திகர் வாழ்த்தும் வன்மையான முரசொலியையும், மல்லர் முழக்கத்தையும் கீழ்ப்படுத்தின என்பதால் அவற்றின் மிகுதி கூறியவாறு. 'அரோ' அசை. *17*

பரதனும் படைகளும் கோசல நாடு அடைதல்

2119. ஆறும் கானும் அகல் மலையும் கடந்து
ஏறி, ஏழ் பகல் நீந்தி, பின், எந்திரத்து
ஊறு பாகு மடை உடைத்து ஒண் முளை
நாறு பாய் வயல் கோசலம் நண்ணினாள்.

(பரதன்) ஏழ் பகல் - *ஏழு நாள்கள்;* **நீந்தி** - *வழி நடந்து சென்று;* **ஆறும் கானம் அகல் மலையும் ஏறிக் கடந்து** - *ஆறும், காடும், அகன்ற மலையும் ஏறித் தாண்டிச் சென்று;* **பின்** - *பிறகு;* **எந்திரத்து ஊறுபாகு** - *கரும்பாலைகளில் ஊறுகின்ற வெல்லப்பாகு;* **மடை உடைத்து** - *(வயல்களில் நீர்பாய்ச்சஉள்ள வாய்க்கால் வழிச் சென்று) மடைகளை உடைத்துக்கொண்டு;* **ஒள் முளை நாறு வயல் பாய்** - *சிறந்த முளையுடைய நாற்றுகள் பொருந்திய வயலிலே பாய்வதற்கு இடனாக உள்ள;* **கோசலம்** - *கோசல நாட்டை;* *நண்ணினான் - சேர்ந்தான்.*

அயோத்தியிலிருந்து சென்ற பரதன் கேகய நாட்டை ஏழு நாளில் நண்ணினான் என்று முன்னர்ச் சொன்னதை (1311.) ஈண்டு நினைவு கூர்க. கான் கடந்து, மலைஏறி, ஆறு நீந்தி எனற் கேற்ப, 'ஆறும் கானும் மலையும்' எனவும், 'கடந்து, ஏறி, நீந்தி'எனவும் அழைத்த அழகு அறிந்து இன்புறத்தக்கது. *18*

கோசல நாட்டின் அழகிழந்த காட்சி

acharya.org

2120. ஏர் துறந்த வயல்; இள மைந்தர் தோள்
தார் துறந்தன; தண் தலை நெல்லினும்,
நீர் துறந்தன; தாமரை நீத்தெனப்
பார் துறந்தனள், பங்கயச் செல்வியே.

வயல் *- வயல்கள்;* ***ஏர் துறந்த*** *- கலப்பையைத் துறந்திருந்தன;* ***இள மைந்தர் தோள்*** *- இளைய ஆடவர்களின் தோள்;* ***தார் துறந்தன*** *- (இன்பச்சிறப்பிற்குக் காரணமான) பூமாலைகளை நீங்கியிருந்தன; நீர்-;* ***தண் தலை*** *-குளிர்ந்த இடமாகிய வயல்;* ***நெல்லினும்*** *- நெற்பயிரின்கண்ணும்;* ***துறந்தன*** *-இல்லாமல் இருந்தன;* ***தாமரை நீத்தென*** *- (நீர் இல்லாமையால்) தாமரை (அந்நாட்டில்) இல்லாமல் சென்றுவிட்டதாக;* ***பங்கயச் செல்வி*** *- தாமரையில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகள்; பார் துறந்தனள் - (தான் வாழ்கின்ற மனையாகிய தாமரை இல்லாமையால்) கோசலநாட்டை விட்டு நீங்கினாள்.*

வயலை உழுவார் இன்மையால் ஏர் துறந்தன. ஏர் - அழகு என்றும் கொள்ளலாம். சோகம்நாட்டைக் கவ்வுதலின் ஆடவர் தார் அணியவில்லை. நெற்பயிரும், தாமரையும் இன்றி வயல்கள்பொலிவழிந்தன. மன்னன் இறப்பவும், இராமன் காடு செல்லவும் நாடு பொலிவிழந்ததாம். ''எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே'' (புறநா. 187) என்றது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. ***19***

2121. பிதிர்ந்து சாறு பெருந் துறை மண்டிடச்
சிதர்ந்து சிந்தி அழிந்தன தேம் கனி;
முதிர்ந்து, கொய்யுநர் இன்மையின், மூக்கு அவிழ்ந்து
உதிர்ந்து உலர்ந்தன, ஒண் மலர் ஈட்டமே.

தேம் கனி *- இனிய பழங்கள்; (கொய்யுநர் இன்மையின்)* ***சாறு பிதிர்ந்து*** *- பறித்துண்பார் இல்லாமையால் சாறு வெளிப்பட்டு;* ***பெருந்துறை மண்டிட*** *- பெரிய நீர்த்துறைகளில் நெருங்கிப் பாய;* ***சிதர்ந்து சிந்தி அழிந்தன*** *-சிதறிக் கெட்டு வீணாகின;* ***ஒள் மலர் ஈட்டம்*** *- ஒளி படைத்த (அழகிய)மலர்த்தொகுதி;* ***கொய்யுநர் இன்மையின்*** *- பறித்துச் சூடுவார் இல்லாமையால்; மூக்குஅவிழ்ந்து - தம் காம்பு கழலப்பெற்று;* ***உதிர்ந்து உலர்ந்தன*** *- (கீழே) உதிர்ந்து காய்ந்து போயின.*

நாட்டில் உள்ளார் துயர மிகுதியால் கனி உண்ணுதலையும், மலர் சூடுதலையும் துறந்தனர்.இப்பாடலில் ''கொய்யுநர் இன்மையின்'' என்பதனை இடைநிலைத் தீவகவணி எனக் கொண்டு 'தேம்கனி', 'மலர் ஈட்டம்' என்ற இரண்டனோடும் முன்னும் பின்னும் கூட்டுக. இது ஊசற் பொருள்கோள் எனவும் பெறும். 'ஏ' ஈற்றசை.
20

2122. 'ஏய்ந்த காலம் இது இதற்கு ஆம்' என
ஆய்ந்து, மள்ளர் அரிகுநர் இன்மையால்,
பாய்ந்த சூதப் பசு நறுந் தேறலால்
சாய்ந்து, ஒசிந்து, முளைத்தன சாலியே.

சாலி *- செந்நெற் பயிர்கள்;* ***'இதற்கு ஏய்ந்த காலம் இது ஆம்' என ஆய்ந்து*** *- இப்பயிரை விளைத்தற்கும், அறுத்தற்கும் பொருத்தமான காலம் இதுவாகும் என்று ஆராய்ந்து; அரிகுநர் - அரிகின்றவர்களாகிய;* ***மள்ளர் இன்மையால்*** *- உழவர்கள் அத்தொழில்புரிபவராய் இல்லாமையால்;* **பாய்ந்த** *- (பறிப்பார் இல்லாமையால்) சிந்தி அழிந்த;* **சூதப் பசு நறுந் தேறலால்** *- மாம்பழத்தின் நல்ல இனிய சாற்றினால்;* **சாய்ந்து** *- தலை சாய்ந்து;* **ஒசிந்து** *- வளைந்து அடி முறிந்து;* **முளைத்தன** *- (தம் தானியங்கள் கீழே விழ மீண்டும்) முளைத்தன.*

தேறல் - மது, இங்கு அது போன்ற மாம்பழச் சாற்றை உணர்த்தியது. காலம் கருதிப் பயிரைஅறுக்காத போது அவை மீண்டும் நிலத்திற் சிந்தி முளைத்ததாகக் கூறினார். மள்ளர்சோதித்தலின் அறுத்திலர் என்க. 'ஏ' ஈற்றசை. ***21***

2123. எள் குலா மலர் ஏசிய நாசியர்,
புள் குலா வயல் பூசல் கடைசியர்,
கட்கிலார் களை; காதல் கொழுநரோடு
உள் கலாம் உடையாரின், உயங்கினார்.

எள் குலா மலர் *- என் அழகு விளங்கும் மலரை;* ***ஏசிய*** *- (தன் அழகால்) பழித்த;* **நாசியர்** *- மூக்கை உடையவராகிய; புள்குலா வயல் - பறவைகள்மகிழ்ந்து திரிகின்ற வயலிலே; பூசல் - தொழில் செய்கின்ற;* ***கடைசியர்*** *-உழத்தியர்;* **காதல் கொழுநரோடு** *- தம்மால் அன்பு செய்யப்பெற்ற கணவரோஈடு;* ***உள்கலாம் உடையாரின்*** *- உள்ளே பிணக்கு உடையாரைப்போல்;* ***களைகட்கிலார்*** *- களை பறிக்காதவர்களாய்;* ***உயங்கினார்*** *- வாடிக்கிடந்தார்.*

கணவரோடு ஊடிய மகளிர் தொழில் செய்ய விருப்பமின்றி இருத்தல் போலக் களைபறியாமல்இருந்தனர் கடைசியர். எள்மலர் - மூக்கிற்கு உவமை. பூசல் - ஒலி - ஈண்டு ஒலிக்கு இடனாகியதொழிலைக் குறித்தது; இலக்கணை என்பர்.
22

2124. ஒதுகின்றில கிள்ளையும்; ஓதியர்
தூது சென்றில, வந்தில, தோழர்பால்;
மோதுகின்றில பேரி, முழா; விழாப்
போதுகின்றில, பொன் அணி வீதியே.

கிள்ளையும் *- கிளிகளும்;* **ஓதுகின்றில** *- பேசுதல் ஒழிந்தன;* **ஓதியர்** *- கூந்தலையுடைய மகளிர்;* **தோழர்பால்** *- காதல் தோழர்கள் இடத்தில்;* **தூது சென்றில** *- (அப்பறவைகள்) தூது செல்லவில்லை;* **வந்தில** *- (அவர் சொல்லுடன்) மீண்டு வருதலையும் செய்யவில்லை;* **பேரி** *- பெரு முரசும்;* **முழா** *- முழவும்;* **மோதுகின்றில** *- அடித்து முழக்கப்படாதொழிந்தன;* **பொன் அணி வீதி** *-பொன்னால் அழகு செய்யப்பெற்ற வீதிகளில்* **விழாப் போதுகின்றில** *- விழாஊர்வலங்கள் செல்லவில்லை.*

ஒதுகின்றில - வேதம் சொல்லுதலை ஒழிந்தன என்றும் பொருள். வேதம் ஓதும் சிறார்உரைப்பது கேட்டுக் கிளிகளும் வேதம் ஓதும். " வளைவாய்க் கிள்ளை மறை விளி பயிற்றும்"(பெரும்பாண்......300) என்பது காண்க. இராமன் பிரிவால் "கிள்ளையொடு பூவை அழுத" (1701) என முன்னர்க் கூறினார் ஆதலின் அதற்கேற்ப

இங்கே ‘கிள்ளையும் ஒதுகின்றில’ என்றார். பறவைகள் காதலர் இடையே தூது செல்லும் ஆதலின், அச்செயல் நிகழவில்லை. எனவே இன்பம்இழந்தது நாடு என்றார். ‘ஏ’ ஈற்றசை. 23

2125. பாடல் நீத்தன, பண் தொடர் பாண் குழல்;
ஆடல் நீத்த, அரங்கொடு அகன் புனல்;
சூடல் நீத்தன, சூடிகை; சூளிகை
மாடம் நீத்தன, மங்கல வள்ளையே.

பண் தொடர் - இசையொடு தொடர்ந்த; **பாண் குழல்** - இசைக்கின்ற வேய்ங்குழல்கள்; **பாடல் நீத்தன** - இசை பாடுதலை ஒழிந்தன; **அரங்கொடு அகன் புனல்** - நாட்டிய அரங்குகளோடு அகன்ற நீர்நிலைகள்; **ஆடல் நீத்த** - ஆடுதலை ஒழிந்தன; சூடிகை- தலை உச்சி; சூடல் நீத்தன - மலர் சூடுதலை ஒழிந்தன; **சூளிகை மாடம்** -நிலாமுற்றத்தை உடைய மாளிகைகள்; **மங்கல வள்ளை நீத்தன** - மங்கலப் பாடல்கள் பாடப் பெறுதலை ஒழிந்தன. ஆடல் - சிலேடையால் இருபொருள் தந்தது. நடனமாடல், நீராடல் என்பன முறையேஅரங்கிற்கும் நீர்நிலைக்கும் ஆயின. ‘புனல்’ என்பது யாற்று நீரைக் குறிக்கும். சூடிகை -உச்சி, ‘சூடா’ என்னும் வடசொல் ‘சூடி’ என்றாகி ‘க’ ப்ரத்யயம் பெற்று ‘சூடிகை’ என்றாகியது. வள்ளைப்பாட்டு - உரற்பாட்டு. தம்தலைவனைப் புகழ்ந்தும் மற்றவரைக் குறைத்தும் பாடுதலின் ஏற்றிழிவுடைய உரற்பாட்டாகும். ‘கொற்ற வள்ளை’ என்று புறத்திணையில் வரும் துறையும்இக்கருத்தினதே. குறைத்துப்படாது புகழ்ந்து பாடுதல் மட்டும் வருதலின் ‘மங்கள வள்ளை’என்பர். இப்பெயரில் ஒரு சிறு பிரபந்தம் உண்டு. ‘ஏ’ ஈற்றசை. 24

2126. நகை இழந்தன, வாள் முகம்; நாறு அகிற்
புகை இழந்தன, மாளிகை; பொங்கு அழல்
சிகை இழந்தன, தீவிகை; தே மலர்த்
தொகை இழந்தன, தோகையர் ஓதியே

வாள்முகம் - (கோசல நாட்டவரது) ஒளி படைத்த முகங்கள்; **நகை இழந்தன** - மகிழ்ச்சிச் சிரிப்பை இழந்தன; **மாளிகை** - (அந்நாட்டு) மனைகள்; **நாறு அகில்புகை இழந்தன** - மணம் வீசுகின்ற அகிற்புகை இழந்தன; **தீவிகை** - (ஏற்றிய) தீபவிளக்குத் தண்டுகள்; பொங்கு அழல் சிகை இழந்தன - மேல் நோக்கி எரியும் நெருப்புச் சுடரை இழந்தன; **தோகையர் ஓதி** - மகளிரின் கூந்தல்; தே மலர்த் **தொகை இழந்தன** - தேன் பொருந்திய மலர்த் தொகுதிகளை இழந்தன.

‘இழந்தன’ என்பது நான்கு முறை ஒரு பொருளிலேயே வருதலின் ‘சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி’. தீவிகை என்பது ‘தீபிகா’ என்னும் வட சொல்லின் தமிழ் வடிவம். பெண்கள்கூந்தலில் மலர் சூடவில்லை என்பதை ‘ஓதி மலர்த்தொகை இழந்தன’ என்றார். ‘ஏ’ ஈற்றசை. 25

2127. அலர்ந்த பைங் கூழ், அகன் குளக் கீழன,
மலர்ந்த வாயில் புனல் வழங்காமையால்,

உலர்ந்த - வன்கண் உலோபர் கடைத்தலைப்
புலர்ந்து நிற்கம் பரிசிலர் போலவே.

அகன் குளக் கீழன - *அகன்ற குளத்தின் தலை மடைக்கீழ் உள்ளன வாகிய;* ***அலர்ந்த பைஞ்கூழ்*** - *வளமான பசிய நெற்பயிர்;* ***மலர்ந்த வாயில்*** - *விரிந்துள்ளமதகு வழியாக;* ***புனல் வழங்காமையால்*** - *ஓடி வந்து விழும் நீர் வராதபடியால்;* ***வன்கண்*** - *(இரப்போர்க்குச் சிறிதும் கொடாத) கொடுமையுடைய;* ***உலோபர்*** *-கருமிகள்;* ***கடைத்தலை*** - *வாயில் முகப்பிலே;* ***புலர்ந்து நிற்கும் பரிசிலர் போல*** - *(ஒன்றும் பெறாமையால்) கருமிபோல - (ஒன்றும் பெறாமையால்) வாடி நிற்கும் இரவலர்களைப் போல;* ***உலர்ந்த*** - *காய்ந்துபோயின.*

பெரும் பொருள் இருந்தும் கருமிகள் மனம் இன்மையால் பொருள் தராமையால் இரவலர் அவர்வாயில்முன் வாடிக் கிடப்பர். அது குளத்தில் நீர் நிறைய இருந்தும் மதகு வழியே நீர் பாய்ச்சுவார் 'இல்லாமையால் தலைமடைப் பயிர்கள் காய்ந்துகிடத்தலுக்கு உவமையாயிற்று. தலைக்கடை என்பதனைக் கடைத்தலை எனல் இலக்கணப்போலி; அஃதாவது சொற்கள் முன்பின்னாக மாறி நிற்றலாதலின். 'ஏ' ஈற்றசை. ***26***

2128. நாவின் நீத்து அரு நல் வளம் துன்னிய,
பூவின் நீத்தென, நாடு, பொலிவு ஒரீஇ,
தேவி நீத்து அருஞ் சேண் நெறி சென்றிட,
ஆவி நீத்த உடல் எனல் ஆயதே.

நாவின் நீத்து அரு நல் வளம் துன்னிய - *நாவினால் சொல்ல இயலாத நல்ல வளங்கள் நெருங்கியிருக்கப்பெற்ற;* **நாடு** - *கோசலநாடு;* **பூவின் நீத்தென** - *தாமரைப்பூவை இழந்ததாக;* **தேவி** - *அத்தாமரைப் பூவில் உறைபவளாகிய திருமகள்; நீத்து - (அந்நாட்டை விட்டு) நீங்கி;* **அருஞ்சேண் நெறி** - *பின்பற்றிச் செல்லுதற்கரிய நெடுந்தொலைவாகிய வழியிலே;* **சென்றிட** *-சென்றிடுதலான்;* **பொலிவு ஒரீஇ** - *தன் அழகும் கவர்ச்சியும் நீங்கி;* **ஆவி நீத்த உடல்** - *உயிர் போன உடல்;* **எனல்** - *என்று சொல்லுமாறு;* **ஆயது** *-ஆகிவிட்டது.*

"தாமரை நீத்தெனப் பார் துறந்தனள் பங்கயச் செல்வியே" (2120) என்பதை ஒப்புநோக்குக. 'உயிர் போன உடல்' சுற்றியிருப்பார்க்கு அச்சம் தருதல் போல இந்நாடும்காண்பார் அஞ்சுமாறு பொலிவிழந்ததாம். "மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" (புறநா.186) என்பவாதலின் மன்னனை இழந்த நாடு உயிரற்ற உடல் போல ஆயிற்று என்றார். 'ஏ' ஈற்றசை. ***27***

பொலிவழிந்த நாட்டைக் கண்ட பரதன் துன்புறுதல்

2129. என்ற நாட்டினை நோக்கி, இடர் உழந்து,
ஒன்றம் உற்றது உணர்ந்திலன், உன்னுவான்,
'சென்று கேட்பது ஓர் தீங்கு உளது ஆம்' எனா,
நின்று நின்று, நெடிது உயிர்த்தான்அரோ!

என்ற *- முன் கூறியவாறு உள்ள;* ***நாட்டினை*** *- கோசல நாட்டை;* ***நோக்கி*** *- (பரதன்) பார்த்து;* ***இடர் உழந்து*** *- பெருந்துன்பத்தாற் கலங்கி;* ***உற்றது ஒன்றும் உணர்ந்திலன்*** *- நிகழ்ந்த செய்திகள் ஒன்றும் உணராதவனாய்;* ***'சென்றுகேட்பது ஓர் தீங்கு'*** *- நாம் போய்க் கேட்கப் போகின்ற தீய செய்தி ஒன்று;* ***உளதுஆம்' எனா*** *- இப்பொழுது நேர்ந்துள்ளதாகும் என்று;* ***உன்னுவான்*** *- கருதியவனாய்;* ***நின்று நின்று*** *- தயங்கிச் சோர்ந்து;* ***நெடிது உயிர்த்தான்*** *- பெருமூச்சுவிட்டான். நாட்டைக் கண்ட அளவிலே தீய செய்தியைக் கேட்கப்போகிறோம் என்னும் நினைவுஉண்டாயிற்று என்பதாகும். துன்ப மிகுதியில் பெரு மூச்சு எறிதல் வழக்கு. 'அரோ' ஈற்றசை.* ***28***

பரதன் அழகு அழிந்த நகரின் நிலையைப் பார்த்தல்

2130. மீண்டும் ஏகி, அம் மெய் எனும் நல் அணி
பூண்ட வேந்தன் திரு மகன், புந்திதான்
தூண்டு தேரினம் முந்துறத் தூண்டுவான்,
நீண்ட வாயில் நெடு நகர் நோக்கினான்.

மெய் எனும் நல் அணி பூண்ட அவ் வேந்தன் *- வாய்மை என்னப் பெறுகின்ற சிறந்தஅணியை அணிந்துகொண்ட அந்தத் தயரதனுடைய;* ***திருமகன்*** *- சிறந்த மகனாகிய பரதன்;* ***மீண்டும் ஏகி*** *- மேலும் சென்று; புந்திதான் - அறிவானது;* ***தூண்டு தேரினும்*** *-விரைவாகச் செலுத்தப்படுகின்ற தேரைக் காட்டிலும்;* ***முந்துற*** *- முற்படடுச் செல்லும்படி;* ***தூண்டுவான்*** *-அறிவை முற்படச் செலுத்தி ஆராய்பவனாகி;* ***நீண்ட வாயில்*** *-நெடிதுயர்ந்த வாயிலை உடைய; நெடுநகர் - சிறந்த அயோத்தி நகரை;* ***நோக்கினான்*** *-உள்உணர்வோடு பார்த்தான்.*

நாடு பொலிவிழந்த நிலை கண்ட உண்டாகிய துன்பம் அவன் புத்தியை விரைவாகச்செலுத்தியது. ஆதலின் விரைந்து நகர்வாயிலை அடைந்தான்.

அயோத்தியின் 'வைஜெயந்தம்' என்ற பெயருடைய மேற்கு வாயிலைப் பரதன் அடைந்தான் என்றுவான்மிகம் கூறும். ***29***

கொடி இழந்த நகர் காணல்

2131. 'அண்டம் முற்றும் திரிந்து அயர்ந்தாய்' அமுது
உண்டு போதி' என்று, ஒண் கதிர்ச் செல்வனை.
விண் தொடர்ந்து விலக்குவ போல்வன,
கண்டிலன், கொடியின் நெடுங் கானமே,

ஒண் கதிர்ச் செல்வனை *- ஒளி படைத்த ஆயிரம் கதிர்களைத் தன் செல்வமாக உடைய கதிரவனை (நோக்கி);* ***'அண்டம்முற்றும்*** *- எல்லா உலகங்களும் அடங்க;* ***திரிந்து அயர்ந்தாய்*** *- (நீ) சுற்றிஅலைந்து சோர்ந்து போனாய்;* ***அமுது உண்டு போதி*** *- (எங்கள் நகரிலே) தங்கி உணவுஅருந்திச் செல்வாயாக;* ***என்று -;*** ***விண்தொடர்ந்து*** *- (அக் கதிரவன்) செல்லும் வான்அளாவித் தொடர்ந்து சென்று;* ***விலக்குவ போல்வன*** *- (அப்பரிதியைத்) தடுப்பனபோல்வவாகிய;* ***கொடியின்*** *- (அயோத்தி நகரக்) கொடிகளின்; நெடுங்கானம் - பெரியகாட்டை;* ***கண்டிலன்*** *- (பரதன்) காணப்பெறாதன் ஆனான். அந்நகரத்துப் பலவிடங்களிலும் முன்பு கொடிகள் இருந்தமையும்*

இப்போது இல்லாமையும் கூறப்பட்டன. வானளாவக் கொடிகள் உயர்ந்திருப்பதும் தடுத்தாற்போலஅசைவதும், சூரியன் செலவைத் தவிர்த்துச் சோர்வு நீக்கி உண்டு இளைப்பாறிச் செல்ல நகர்க்கு அழைப்பதாகக் கற்பனை செய்யப்பெற்றது. இது தற்குறிப்பேற்றவணி. கானம் - கொடிகளின் மிகுதி- 'காடு' என்னும் பொருள் இங்கே தொகுதி எனப் பொருள்பட்டது, மரங்களில் தொகுதி காடு, ஆதலின் 'ஏ' ஈற்றசை.
30

கொடைமுரச ஒலி அவிந்த நகர் காணல்

2132. 'ஈட்டு நல் புகழ்க்கு ஈட்டிய யாவையும்,
வேட்ட, வேட்டவர் கொண்மின், விரைந்து' எனக்,
கோட்டி மாக்களைக் கூவுவ போல்வன,
கேட்டிலன், முரசின் கிளர் ஓதையே.

'ஈட்டிய யாவையும் - தேடித் தொகுத்த எல்லாச் செல்வங்களையும்; **நல்புகழ் ஈட்டுக்கு** - நல்ல புகழைப்பெறுதற்கு; வேட்ட - தாம் விரும்பியவற்றை; **வேட்டவர்** - விரும்பியவர்கள்; **விரைந்து கொண்மின்'** - விரைவாக வந்து வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்; என - என்று; **கோட்டி மாக்களை** - கூட்டமாக உள்ள மக்களை; **கூவுவபோல்வன** - கூவி அழைப்பன போல்வனவாகிய; **முரசின் கிளர் ஓதை** - கொடை முரசின் செருக்கிய ஒலியை; **கேட்டிலன்** - (பரதன்) கேட்கப் பெற்றிலன்.

கொடை முரசு ஒலித்தலை இரவலர்களைக் கூவி அழைத்தல் போலும் என்றது தன்மைத்தற்குறிப்பேற்ற அணி. கோட்டி - அவை, மக்கள் கூட்டம் உள்ள இடம். இங்கே மக்கள் திரள்என்பதாயிற்று. "என்னும் குறளில் 'கோட்டி' என்பது அவை என்னும் பொருள்படல் அறிக. (குறள் 401). ***31***

பரிசிலர் பரிசில் பெறாதுள்ள நகரின் நிலை காணல்

2133. கள்ளை, மா, கவர் கண்ணியன் கண்டிலன்-
பிள்ளை மாக் களிறும், பிடி ஈட்டமும்,
வள்ளைமாக்கள், நிதியும், வயிரியர்,
கொள்டிள மாக்களின் கொண்டனர் ஏகவே,

மா - வண்டுகள்; **கள்ளை கவர் கண்ணியன்** - தேனை உண்கின்ற மலர் மாலையைஅணிந்தவனாகிய பரதன்; **வள்ளை மாக்கள்** - (அரசனை வாழ்த்திப் பாடும்) மங்கலவள்ளைப் பாடகரும்; வயிரியர் - யாழ் முதலிய இயங்களாற் பாடுகின்றவர்களும்; **பிடி ஈட்டமும்** - பெண்யானைத் திரளையும்; நிதியும் - செல்வத்தையும்; **கொள்ளை மாக்களின்** - கொள்ளையடித்துக் கொண்டு போகின்ற **திருடர்களைப் போல; கொண்டனர் ஏக** - பரிசிலாகப் பெற்றுக் கொண்டு செல்ல; **கண்டிலன் -.**

பிள்ளை, மா களிறும், பிடியும் என்று பிரித்துக் கன்றும், யானையும், பிடியும் எனவும்பொருள் உரைக்கலாம். வயிரியர் - பாணர் - வாத்திய இசைஞர் என்பது

acharya.org

பொருள். அளவறியாதுவாரிக்கொண்டு செல்வது திருடர் இயல்பு. அதனை ஈண்டுப் பரிசிலர்க்கு உவமை ஆக்கினார். *32*

அந்தணர் தானம் பெறாத நிலை கண்டு இரங்குதல்

2134. காவல் மன்னவன் கான்முளை கண்டிலன் -
ஆவும், மாவும், அழி கவுள் வேழமும்,
மேவு காதல் நிதியின் வெறுக்கையும்,
பூவின் வானவர் கொண்டனர் போகவே.

காவல் மன்னவன் - (உலகத்தைக்) காத்தலைச் செய்கிற தயரத மன்னவனது; **கான்முளை** - வழித் தோன்றலாகிய பரதன்; **பூவின் வானவர்** - மண்ணுலகத் தேவர்கள்ஆகிய பூசுரர் எனப் பெறும் வேதியர்; **ஆவும்** - பசுக்களும்; **மாவும்** - குதிரைகளும்; **கவுள் அழிப் வேழமும்** - கன்னத்தில் மதம் பெருகுகின்ற யானையும்; **காதல் மேவு** -ஆசை பெருகுகின்ற; **நிதியின் வெறுக்கையும்** - செல்வத்தின் மிகுதியும்; **கொண்டனர்போக** - தானமாகப் பெற்றுக்கொண்டு செல்ல; **கண்டிலன் -.**

கான்முளை - மகனைக் குறிக்கும் சொல்; தந்தையின் காலில் முளைத்தவன் என்பது பொருள்ஆதலின் வழித்தோன்றல் என உரை கூறப்பட்டது. அழிதல் - பெருகுதல் என்னும் பொருட்டு "அழியும்புனல் அஞ்சன மா நதியே" என்னும் சிந்தாமணியில் அப்பொருளாதல் (சீவக. 1193) காண்க. 'ஏ'ஈற்றசை. *33*

இசையில்லாத அயோத்தி நகரம்

2135. சூழ் அமைந்த சுரும்பும், நரம்பும், தம்
ஏழ் அமைந்த இசை இசையாமையால்,
மாழை உண் கண் மயில் எனும் சாயலார்
கூழை போன்ற, பொருநர் குழாங்களே.

பொருநர் குழாங்கள் - பாடி ஆடுகின்ற பொருநர் கூட்டங்களில் உள்ள; **சூழ் அமைந்த கரும்பும்** - (மணம்உள்ளவிடத்தே) சுற்றுதல் பொருந்திய வண்டுகளும்; **நரம்பும்** - நரம்பினால் இசைக்கும்யாழ் முதலிய கருவிகளும்; **ஏழ் அமைந்த** - ஏழாகப் பொருந்திய; தம் **இசை இசையாமையால்** - தமக்குரிய இசையை ஒலிக்காமல் வெறுமனே கிடக்கிறபடியால்; **மாழைஉண்கண் மயில் எனும் சாயலார்** - இளமைத் தன்மையாகிய அறியாமையுடைய மையுண்ட பார்வையுடையவரும் மயிலைப் போலும் சாயலுடையவரும் ஆயமகளிர்; **கூழை** - தலைக் கூந்தலை; **போன்ற** - போன்றன.

கூந்தல் கருநிறம் உடையது. நரம்பு போலும் தோற்றம் உடையது. இசை இசைக்காது - இசைஇசையாத கருநிறம் உடைய வண்டுகளும், நரம்புடைய யாழும் அது போன்றன என்றார். ஏழ் அமைந்தஇசை, குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்னும் எழுவகைச் சுரத்தானங்கள், ச ரி க ம ப த நி எனலும் ஆம். மாழை - இளமை என்னும் பொருட்டு. அது இளமைத்தன்மையாகிய அறியாமையைக் குறித்தது. "மாழை மான் மட நோக்கி உன் தோழி" (திவ்வியப்.1418) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. 'ஏ' ஈற்றசை. *34*

acharya.org

இயக்கம் இன்மையால் அழகு இழந்த வீதிகள்

2136. **தேரும், மாவும், களிறும், சிவிகையும்,**
ஊரும் பண்டியும் ஊருநர் இன்மையால்,
யாரும் இன்றி, எழில் இல; வீதிகள்,
வாரி இன்றிய வாலுக ஆற்றினே,

தேரும் - தேர்களும்; **மாவும்** - குதிரைகளும்; **களிறும்** - யானைகளும்; சிவிகையும் - பல்லக்குகளும்; **ஊரும் பண்டியும்** - (மக்கள்) ஏறிச்செல்லுகின்ற வண்டிகளும்; **ஊருநர் இன்மையால்** - ஏறிச் செல்பவரும் செலுத்துபவரும் இன்மையால்; வீதிகள் - (அயோத்திநகரின்) தெருக்கள்; **வாரி இன்றிய** -நீர்வருவாய் இல்லாது போன; **வாலுக ஆற்றினே** - வெண்மணற் பரப்பையுடைய ஆற்றைப் போல; **யாரும் இன்றி** - இயங்குபவர் எவரும் இல்லாமல்; **எழில் இல** - அழகு இழந்தன.

நீரற்ற வெறுமணல் பரவிய நதி - இயக்கம் அற்ற வீதிகளுக்கு உவமை ஆயிற்று; உவமையணி.வாலுகம்- வெண்மணல். வாரி - வருவாய். யாற்றுக்கு வருவாய் நீர் ஆதலின் நீர் எனப் பொருள்உரைத்தாம். வீதிக்கு அழகு மக்கள் இயங்குதல் ஆகலின் யாரும் இயங்காத வீதிகள் அழகிழந்தன என்றார். 'ஏ' ஈற்றசை. *35*

நகரை நோக்கிய பரதன் வினா

2137. **அன்ன தன்மை அக நகர் நோக்கினன்,**
பின்னை, அப் பெரியோர்தம் பெருந்தகை,
'மன்னன் வைகும் வளநகர் போலும் ஈது?
என்ன தன்மை? இளையவனே!' என்றான்.

அப் பெரியோர்தம் பெருந்தகை - அறிவு ஒழுக்கங்களாற் சிறந்த பெரியோர்களாற் போற்றப்படும் பெருமையுடைய குணத்தாற் சிறந்த பரதன்; **அன்ன தன்மை** - மேற்கண்ட தன்மையுடைய; அகநகர் - நிலைகெட்டநகரின் உட்பகுதியே; நோக்கினன் - பார்த்தான் (சிந்தித்தான்); **பின்னை** - பிறகு;(சத்துருக்கனனை நோக்கி) **இளையவனே!** - தம்பியே; ஈது - இவ் அயோத்தி; **மன்னன்வைகும் வளநகர் போலும்** - தயரத மன்னன் வீற்றிருந்த ஆட்சி செய்யும் வளமான நகராகவாஉள்ளது?. **என்ன தன்மை** - எந்தத் தன்மையை உடையதாய் உள்ளது; என்றான் -.

நகர் அகம் என்பது அகநகர் என மாறியது. அரசன் இல்லாத நகரம் போல உள்ளது என்றான்.'போலும்' என்றது ஐய வினா? முன் ஏழு பாடல்களாற் சொல்லிய நகரின் அழகிழந்த தோற்றத்தைஇச்செய்யுளில் 'அன்ன தன்மை' என்பது குறிப்பிடும்.
36

நகரின் பொலிவு அழிவைக் காட்டுதல்

2138. **'வேற்று அடங்கலர் ஊர் என மெல்லிதால்;**
சூல் தடங் கருங்கார் புரை தோற்றத்தான்

சேல் தடங் கண் திருவொடும் நீங்கிய
பால்தடங் கடல் ஒத்தது, பார்' என்றான்.

'பார் *- அயோத்தி;* ***வேற்று அடங்கலர் ஊர் என*** *மெல்லிதால் - மனம்வேறுபட்ட பகைவரது ஊர் போல அற்பமாக அழகிழந்துள்ளது;* ***சூல் தடங் கருங்கார்புரை*** *- சூல்கொண்ட பெரிய கரிய மேகம் போன்ற;* ***தோற்றத்தான்*** *- வடிவம் உடைய திருமால்;* ***சேல் தடங்கண் திருவொடும்*** *- கயல்மீன் போன்ற அகன்ற கண்களை உடைய திருமகளொடும்;* ***நீங்கிய*** *- நீங்கிச் செல்லுதலால்; (வறிதாகிப் போன)* ***பால் தடங்கடல் ஒத்தது'*** *- பெரிய திருப்பாற்கடலை ஒத்ததாக ஆயிற்று;* ***என்றான் -.***

அடங்கலர் - பகைவர் 'அடங்கார்' என அழைப்பது இலக்கிய வழக்கு. 'மெல்லிது' - அற்பமானதுஎன்பது பொருள். அழகிழந்து அவலம் உறுதலின் அற்பமாயிற்று. திருமால் திருமகளொடும் நீங்கியதிருப்பாற்கடலை அயோத்தி நகர்க்கு உவமையாக்கினான். அவனை அறியாமலே அவன் உள்ளுணர்வு இராமனும் சீதையும் நீங்கிய அயோத்தியை நினைந்து கூறினாற் போலத் 'திருவொடும்' என்றஉடனிகழ்ச்சிக்குப் பிறிதொரு பொருள் (திருமால்) வேண்டுதலின் 'கார்புரை தோற்றத்தான்'திருமால் எனல் பொருந்துவதாயிற்று. பார் என்பது உலகம் என்னும் பொதுப்பொருள் உடையது ஆயினும்இடம் நோக்கி அயோத்தியைக் குறித்ததாம்.
37

சத்துருக்கனன் மறுமொழி

2139. ***குரு மணிப் பூண் அரசிளங் கோளரி***
இரு கை கூப்பி இறைஞ்சினன், 'எய்தியது
ஒரு வகைத்து அன்று உறு துயர்; ஊழி வாழ்
திரு நகர்த் திரு தீர்ந்தனள் ஆம்' என்றான்.

குரு மணிப் பூண் *- நிறம் அமைந்த மணிக் கற்கள் அழுத்திய அணிகளை (அணிந்த);* ***அரசு இளங் கோளரி*** *- அரசிளஞ் சிங்கம் ஆகிய சத்துருக்கனன்;* ***இரு கை கூப்பிஇறைஞ்சினன்*** *- தன் இரண்டு கைகளையும் குவித்து (ப் பரதனை) வணங்கி; (இப்போது இந்நகரின் நிலையைப் பார்த்தால்)* ***'எய்தியது உறு துயர்*** *- நேர்ந்துள்ள மிக்கதுயரம்;* ***ஒரு வகைத்து அன்று*** *- ஒரு தன்மைப்பட்டது அன்று; (அன்றியும்)* ***ஊழி வாழ்*** *- கற்ப முடிவுக்காலம் வரையும் வாழக்கூடிய;* ***திருநகர் திரு*** *- சிறந்த இந்த நகரத்துச்சீதேவி (திருமகள்);* ***தீர்ந்தனள் ஆம்'*** *- நகரத்தை விட்டு அடியோடு போய்விட்டாள்ஆகும்;* ***என்றான் -.***

எல்லாரினும் இளையவனும், தயரத மாமன்னனின் மகனும் ஆதலின் சத்துருக்கனன் 'அரசிளங்கோளரி' எனப் பெற்றான். மூத்தோர்பால் ஒன்று சொல்லும் போது வணங்கிக் கூறல் மரபு. உறு -மிகுதி. ''அவைதாம், உறு, தவ, நனி என வரூஉம் மூன்றும், மிகுதி செய்யும் பொருள என்ப'' (தொல்- சொல் உரி. 3) என்பது காண்க. ஊழி வாழ்தலை நகர்க்கும், திருவுக்கும் ஏற்புழிஏற்றிக் கொள்க. ***38***

பரதன் தயரதன் வாழுமிடத்தை அடைதல்

2140. அனைய வேலையில், அக் கடைத் தோரண
மனையின் நீள் நெடு மங்கல வீதிகள்
நினையும் மாத்திரத்து ஏகிய நேமியான்
தனையனும், தந்தை சார்விடம் மேவினான்.

அனைய வேலையில் - இவ்வாறு உரையாட்டு நிகழும் பொழுதில்; ***அக்கடைத் தோரணமனையின்*** - அந்த வாயிலிற் கட்டிய தோரணக் கொடிகளையுடைய மாளிகைகளால்; ***நீள் நெடுமங்கல வீதிகள்*** - நெடிதுயர்ந்த மங்கலம் பொருந்திய தெருக்களை; ***நினையும்மாத்திரத்து*** - நினைக்கும் பொழுதிற்குள் (கணப் பொழுதில்); ஏகிய - கடந்து சென்ற; ***நேமியான் தனையனும்*** - சக்கரவர்த்தி தயரதன் குமாரனாகிய பரதனும்; ***தந்தை*** - தன்தந்தையாகிய தயரதன்; ***சார்வு இடம்*** - வழக்கமாகத் தங்கியுள்ள அரண்மனையை; ***மேவினான்*** - சென்று அடைந்தான்.

நேமி - சக்கரம். நேமியான் - ஆணைச் சக்கரம் உடைய அரசன்; இங்குத் தயரதன். பரதன் தான் கண்ட காட்சிகளால் முன்பே "மன்னன் வைகும் வளநகர் போலும் ஈது?" என்று (2137) ஐயப்பட்டான் ஆதலின், அரசனை முதலிற் பார்க்க விரும்பினான். நெடுந் தெருக்கள் பல கடந்து அரச மாளிகையை அடைந்தான் என்க.
39

தந்தையை அவன் மாளிகையிற் காணாது பரதன் ஐயுறுதல்

2141. விருப்பின், எய்தினன், வெந் திறல் வேந்தனை,
இருப்பு நல் இடம் எங்கணும் கண்டிலன்;
'அருப்பம் அன்று இது' என்று, ஐயுறவு எய்தினான் -
பொருப்பு நாண உயர்ந்த புயத்தினான்.

பொருப்பு - மலைகள்; ***நாண*** - வெட்கம் உறும்படி; ***உயர்ந்த*** - உயர்ந்திருக்கின்ற; ***புயத்தினான்*** - தோள்களையுடைய பரதன்; விருப்பின் எய்தினன் -(தந்தையாகிய தயரத வேந்தனைக் காண வேண்டும் என்னும்) ஆசையால் (விரைந்து) அடைந்து; ***வெந்திறல்*** - பெருவலி படைத்த; ***வேந்தனை*** - தயரத மன்னனை; ***இருப்பு நல் இடம்எங்கணும்*** - அவன் வாழக் கூடிய நல்ல இடங்கள் எல்லாவற்றினும்; ***கண்டிலன்*** - தேடிக் காணாது; ***அருப்பம் அன்று இது*** - அற்பமான செய்தி அன்று இது; ***என்று ஐயுறவு எய்தினான்*** - என்று ஐயமுற்று மனத்துன்பம் அடைந்தான்.

அரசனைப் பற்றிய கவலையோடு அரண்மனைக்குள் வந்து எங்கும் தேடிக்காணாமையால் அரசன்பாதுகாப்பற்றவனாகத் துன்புற்றானோ என்ற ஐயம் பரதன் மனத்தில் நிகழ்ந்ததாகவும் கூறலாம். அருப்பம் - அரண் - அருப்பம் அன்று - அரண் அன்று - பாதுகாப்பு அற்றது எனவும் பொருள்படும். 'அல்பம்' என்னும் வடசொல்லின் திரிபாகக் கொண்டு 'இது அற்பமான காரணம் உடையது அன்று' இவ்வாறு இருப்பதற்கு ஏதோ பெரிய காரணம் இருக்க வேண்டும் என்ற பரதன் நினைத்தான். இப்பொருளில் அருப்பம் என்பது "அருப்பம் என்று பகையையும் ஆர் அழல், நெருப்பையும்இகழ்ந்தால் அது நீதியோ" (7108) என்று பின்னும் வந்துள்ளமைகாண்க. ***40***

பரதனைக் கைகேயி அழைத்தல்

2142. ***ஆய காலையில், ஐயனை நாடித் தன்***
தூய கையின் தொழல் உறுவான்தனை,
'கூயள் அன்னை; குறுகுதிர் ஈண்டு' என,
வேய் கொள் தோளி ஒருத்தி விளம்பினாள்.

ஆய காலையில் - அந்தச் சமயத்தில்; ***ஐயனை நாடி*** - தந்தையைத் தேடி; ***தன் தூய கையின்*** - தன் தூய்மையான கைகளால்; ***தொழல் உறுவான்தனை*** - தொழுதற்குவிரைந்துகொண்டிருக்கும் பரதனை நோக்கி; ***வேய்கொள் தோளி ஒருத்தி*** - மூங்கில் அனையதோள் உடைய (கைகேயியின்) ஏவல் மகள் ஒருத்தி; ***'அன்னை கூயன்*** - 'உங்கள் தாய் கைகேயி கூப்பிட்டாள்; ***ஈண்டுக் குறுகுதிர்'*** - இங்கு வருக; ***என விளம்பினாள்*** -என்று கூறினாள்.

இராமபிரானைத் தொழுங் கையாதலின் தூய கை என்றார் எனலாம். குறுகுதிர் - உயர்வொருமை. 41

பரதன் கைகேயியை வணங்க அவள் உசாவுதல்

2143. ***வந்து, தாயை அடியில் வணங்கலும்,***
சிந்தை ஆரத் தழுவினள், 'தீது இலர்
எந்தை, என்னையர், எங்கையர்?' என்றனள்;
அந்தம் இல் குணத்தானும், 'அது ஆம்' என்றான்.

(பரதன்) ***வந்து*** - (தாய் இருக்குமிடம்) வந்து; ***தாயை*** - கைகேயியை; ***அடியில்*** - திருவடிகளில்; ***வணங்கலும்*** - வணங்கிய உடனே; (அவள்) ***சிந்தை ஆரத்தழுவினள்*** - மனத்திற் பொருந்த அணைத்து நின்று; ***'எந்தை என்னையர், எங்கையர் தீதிலர்' என்றனள்*** - என் தந்தையும், என் தமயன்மாரும், என் தங்கையரும்தீமையின்றி நலமாக உள்ளனரோ என்று விசாரித்தாள்; ***அந்தம் இல் குணத்தானும்*** -அளவுபடாத நற்குண நிலையமாகிய பரதனும்; ***'அது ஆம்' என்றான்*** - நலமாக உள்ள அத்தன்மைஅவ்வாறே உளதாம் என்று மறுமொழி கூறினான்.

அயோத்தியில் நிகழ்ந்த தீய நிகழ்ச்சிகளின் பாதிப்பு கைகேயியின் உள்ளத்திலும்உண்டாதலின் நெஞ்சுமிக்கது வாய் சோர்ந்து 'நலமாக உள்ளனரோ' என்ற விசாரிப்பைத் 'தீதுஇலர்' என்று விசாரிக்கச் செய்தது எனலாம். சூழலைப் பொறுத்துச் சொல்வரவு அமைதல் இதனால்விளங்கும். அந்தம் இல் குணம் - அளவுபடாத குணம். எல்லை இல்லாத (கணக்கிட முடியாத) குணம்"எல்லையில் குணங்களும் பரதற்கு எய்திய" (1468) என்றார் முன்னும். பரதனைக் குண்ங்களாற்சிறப்பித்தல் யாண்டும் கம்பர்க்கு இயல்பு. 42

பரதன் 'தந்தை எங்குளார்' என்று கேட்டல்

2144. ***'மூண்டு எழு காதலால், முளரித் தாள் தொழ***
வேண்டினென், எய்தினென், உள்ளம் விம்முமால்'
ஆண் தகை நெடு முடி அரசர் கோமகன்
யாண்டையான்? பணித்திர்' என்று, இரு கை கூப்பினான்.

(பரதன் கைகேயியைப் பார்த்து) **'மூண்டு எழு காதலால்** - என் உள்ளத்திலிருந்து மேல் எழும்புகின்ற பெரு விருப்பத்தால்; **முளரித் தாள் தொழ** - (தயரத மன்னனது)தாமரையாகிய திருவடிகளை வழிபட; **வேண்டினென்** - விரும்பி; **எய்தினென்** -வந்துள்ளேன்; உள்ளம் விம்மும்- (தந்தையைக் காண) மனம் துடிக்கிறது; **ஆண்தகை நெடுமுடிஅரசர் கோமகன்** - ஆடவர் திலகமாய அருங்குணம் உடைய நீண்ட மகுடம் அணிந்த மன்னர்மன்னனாகிய தயரதன்; **யாண்டையான்?** - எவ்விடத்தான்?; பணித்திர்' -சொல்லுங்கள்;' **என்று -; இரு கை கூப்பினான்** - இரண்டு கைகளையும் குவித்துத் தாயைவணங்கினான். பணித்திர் - உயர்வொருமை. அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசு வீற்றிருந்தவன்ஆதலின் 'நெடுமுடி' என்றார். தயரதனைத் தேடிக் கண்டிலன்; நகருட் புகுந்தவுடன் 'அருப்பம்'அன்று இது' என்று ஐயம் உற்றனன். ஆதலான். தந்தையைக் காண மூண்டு எழு காதல் அவன்பால் உண்டாகியது; உள்ளம் விம்மியது என அறிக. 'ஆல்' அசை நிலை. 43

கைகேயியின் மறுமொழி

2145. ஆனவன் உரைசெய, அழிவு இல் சிந்தையாள்,
'தானவர் வலி தவ நிமிர்ந்த தானை அத்
தேன் அமர் தெரியலான், தேவர் கைதொழ,
வானகம் எய்தினான்; வருந்தல் நீ என்றாள்.

ஆனவன் - அப்பரதன்; **உரைசெய** - வினாவ; **அழிவு இல் சிந்தையாள்** - எதற்கும் கலங்காத திட சித்தம் உடைய கைகேயி; **'தானவர் வலி தவ நிமிர்ந்த தானை** - அசுரரது வலிமை கெடும்படி அவர்மேற் சென்ற சேனையை உடைய; **அத் தேன் அமர் தெரியலான்** - அந்தத் தேன் பொருந்திய மலர்மாலையை அணிந்த தயரதன்; **தேவர் கைதொழ** - (தமக்குவாழ்வளித்தவன் வருகின்றான் என்று கருதி) தேவர்கள் கைகூப்பி வணங்க; **வானகம் எய்தினான்** - விண்ணுலகத்தை அடைந்தான்; **நீ வருந்தல்'** - நீ துன்புறாதே;' **என்றான் -.**

மன்னர் மன்னனாகிய தன் கணவன் இறப்பவும் மனங்கலங்காது அச்செய்தியைத் தானே தன்மகனிடமே சொல்லும் துணிவும் உடையளாய்ப் பின்னும் மகனை நோக்கி 'நீ வருந்தாதே'என்றுரைக்கும் நெஞ்சுரமும் பெற்றவளாதலின் 'அழிவு இல் சிந்தையாள்' என்றார். கணவன் இறந்த செய்தியைச் சொல்லும் போது 'தானவர் வலிதவ நிமிர்ந்த தானைத் தெரியலான்' எனத் தன்கணவனைப் பற்றிய பெருமிதம் கைகேயியின் சொற்களில் இருத்தல் அறிந்து இன்புறுக. இனி தன்மகனுக்கு அரசு பெறுதற்கு உதவிய இருவரங்களைத் தான் பெற ஏதுவாகிய சம்பராசுரப் போரை நினைவுகூர்ந்து 'தானவர் வலிதவ நிமிர்ந்த தாளை' என்றான் என்றுமாம். 44

தாயுரை கேட்ட பரதன் மூர்ச்சித்தல்

2146. எறிந்தன கடிய சொல் செவியுற் எய்தலும்,
நெறிந்து அலர் குஞ்சியான், நெடிது வீழ்ந்தனன்;
அறிந்திலன்; உயிர்த்திலன் ;- அசனி ஏற்றினால்
மறிந்து உயர் மராமரம் மண் உற்றென்னவே.

எறிந்தன - வேல் எறிந்தாற் போன்ற; **கடிய சொல்** - (கைகேயியின்) கொடுஞ்சொல்; **செவியுள் எய்தலும்** - காதிற்குள் நுழைந்தவுடன்; **நெறிந்து அலர் குஞ்சியான்** - படிப்படியாக நெறிப்புடைத்தாய் விரிந்த தலைமயிரை உடைய பரதன்; **அசனிஏற்றினால்** - பேரிடியால்; உயர் **மராமரம்** - ஓங்கி வளர்ந்த மராமரமானது; **மறிந்து மண் உற்றென்ன** - ஒடிந்து மண்ணிலே விழுந்ததுபோல; **நெடிது வீழ்ந்தனன்** - நீண்டு விழுந்த; **அறிந்திலன்** - அறிவு கெட்டு; **உயிர்த்திலன்** - மூச்சற்றவனாய்க் கிடந்தான்.

இடியேறுண்ட மராமரம் கைகேயி சொற்கேட்டு வீழ்ந்த பரதனுக்கு உவமை ஆயிற்று, அசனி -இடி-இடிஏறு என்பது ஆண்மை மிக்க இடி எனப்பெறும்; அஃதாவது பேரிடி. 'ஏ' ஈற்றசை. *45*

பரதன் தாயைக் கடிந்து பேசுதல்

2147. வாய் ஒளி மழுங்க, தன் மலர்ந்த தாமரை
ஆய் மலர் நயனங்கள் அருவி சோர்தர,
'தீ எரி செவியில் வைத்தனைய தீய சொல்,
நீ அலது உரைசெய நினைப்பார்களோ?;' என்றான்

(பரதன் தேறி) **தன் வாய் ஒளி மழுங்க** - தன் முகவொளி மங்கிப் போகவும்; **மலர்ந்த தாமரை ஆய் மலர் நயனங்கள்** - அன்றலர்ந்த தாமரையின் ஆராய்ந்த அழகுமலர் ஆகியகண்கள்; **அருவி சோர்தர** - நீரை அருவியாகச் சொரியவும்; (தாயை நோக்கி) **'செவியில்** - காதுகளில்; **எரிதீ வைத்த அனைய தீய சொல்** - எரிகின்ற நெருப்பைவைத்தது போன்ற கொடுஞ் சொற்களை; **உரைசெய** - பேசுதற்கு; **நீ அலது** - நீ அல்லாமல்; **நினைப்பரோ?** - (பிறர்) நினைப்பார்களோ?;' **என்றான்-.**

கைகேயியின் கல்நெஞ்சு 'வருத்தல் நீ' என்ற (2145) உரையால் வெளிப்படுதலின், நீ அலதுபிறர் உரைசெய்ய நினையவும் மாட்டார்; பேசுவது எங்ஙனம் என்றான். கைகேயிநினைத்ததோடன்றிப் பேசவும் செய்தனள் என்ற அவள் கொடுமையை 'நினைப்பரோ' என்ற பரதன்வினா புலப்படுத்தியது. 'ஓ' வினாப்பொருட்டு; 'நினையார்' என்பது விடை. *46*

துயர் மிகுதியால் பரதன் புலம்புதல்

2148. எழுந்தனன், ஏங்கினன்; இரங்கிப் பின்னரும்
விழுந்தனன்; விம்மினன்; வெய்து உயிர்த்தனன்;
அழிந்தனன்; அரற்றினன்; அரற்றி, இன்னன
மொழிந்தனன், பின்னரும் - முருகன் செவ்வியான்;

முருகன் செவ்வியான் - முருகனை ஒத்த பேரழகு உடைய பரதன்; **ஏங்கினன் எழுந்தனன்** - (விழுந்து கிடந்ததரையில் இருந்தும்) ஏக்க முற்று எழுந்து; **இரங்கி** - மனம் வருந்தி; **பின்னரும் விழுந்தனன்** - மீண்டும் கீழ்விழுந்து; **விம்மினன்** - மனம் பொருமித் துடித்து; **வெய்து உயிர்த்தனன்** வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விட்டு; **அழிந்தனன்** - மனம் கெட்டு; **அரற்றினன்** - பல படியாகப் பிதற்றலானான்; **அரற்றி** - புலம்பி; **பின்னரும்** - பிறகு; **இன்னன மொழிந்தனன்** - இவ்வாறு பேசலானான்.

முருகன் - அழகன். முருகு என்னும் சொற்கு அழகு, மணம், இளமை, கடவுள் தன்மை என்னும்நான்கு பொருள் உண்டு. முருகன் மணம் கமழ் தெய்வத்து இள நலம்" (திருமுருகு 290) உடையன்ஆதலின் பரதனுக்கு உவமையாயினன், 'இன்னன்' என்பதனைப் பின்வரும் ஒன்பது செய்யுள்கள் விரிக்கும். *47*

பரதன் தயரதனை நினைத்து முன்னிலைப்படுத்தி அரற்றுதல்

2149. 'அறம்தனை வேர் அறுத்து, அருளைக் கொன்றனை,
சிறந்த நின் தண்ணளித் திருவைத் தேசு அழித்து,
இறந்தனை ஆம் எனின், இறைவ! நீதியை
மறந்தனை; உனக்கு, இதின் மாசு மேல் உண்டோ?

'இறைவ! - தயரத மன்னனே!; **அறம்தனை வேர் அறுத்து** - தருமத்தை வேரோடேஅழித்து; **அருளைக் கொன்றனை** - அருளை உயிர் போக்கி; **சிறந்த நின் தண் அளித்திருவைத் தேசு அழித்து** - உயர்ந்து சிறந்த நின் குளிர்ந்த கருணைச் செல்வத்தை ஒளிகெடுத்து; **இறந்தனை ஆம் எனின்** - இறந்து பட்டாய் என்றால்; **நீதியை மறந்தனை** - நீதியை மறந்துவிட்டாய் ஆனாய்; **உனக்கு -; இதின் -** இதனைக் காட்டிலும்; மாசு- குற்றம்; **மேல் உண்டோ** - மேம்பட்ட துண்டோ?'

தயரதன் இறந்தபடியால் உலகில் அறம்காப்பார் இல்லாமையால் அறம் கெட்டது. தயரதன்இறப்பே அறம், அருள், ஒளி இவற்றை உலகில் நில்லாதபடி செய்துவிட்டது என்பது இதனாற்கூறியது. எனவே, தயரதன் ஆட்சிச் சிறப்புப் புலப்படுகிறது. "திருவுடை மன்னரைக் காணில்திருமாலைக் கண்டேனே" (திவ்வியப்-3271) என்பராதலின் அரசனை 'இறைவ!' என்றான். வள்ளுவரும் 'இறைமாட்சி' என்றது காண்க. தயரதன் இறவாதிருந்து இவற்றையெல்லாம் பழித்தாற்போலப் புகழையே கூறினானாம். *48*

2150. 'சினக் குறும்பு எறிந்து, எழு காமத் தீ அவித்து,
இனக் குறும்பு யாவையும் எற்றி, யாவர்க்கும்
மனக்கு உறு நெறி செலும் வள்ளியோய்! மறந்து
உனக்கு உறு நெறி செலல் ஒழுக்கின்பாலதோ?

'சினக்குறும்பு எறிந்து - வெகுளியாகிய பகையை வெட்டி அழித்து; **எழு காமத் தீ அவித்து** - மனத்தில்தோன்றகின்ற காமம் ஆகிய நெருப்பை அணைத்து; **இனக் குறும்பு யாவையும் எற்றி -** கூட்டமாக உள்ள குற்றப் பகைகளாகிய உலோபம் முதலிய அனைத்தையும் அடித்துப் போட்டு; **யாவர்க்கும்** - எல்லா மக்களுடைய மனத்துக்கும்; **உறுநெறி** - ஏற்ற வழியிலே; **செலும் வள்ளியோய்!** - நடக்கின்ற வள்ளலே!; மறந்து - (தற்போது அதனை) மறந்து; **உனக்கு உறு நெறி செலல்** -உனக்கு ஏற்ற வழியில் நடப்பது; **ஒழுக்கின்ற பாலதோ?** - நல்லொழுக்கத்திற் சேர்ந்ததாகுமா?

திரும்பத் திரும்பத் தொல்லை கொடுக்கும் பகையைக் 'குறும்பு' என்பது வழக்கம். காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் எனப்பட்ட குற்றங்கள் ஆறனுள் காமமும், வெகுளியும், 'சினக்குறும்பு' 'காமத்தீ' என முன்னடியிற் கூறப் பெறுதலின் 'இனக்குறும்பு' என்பது ஏனைய நான்கையும் குறிக்கும். அகத்தே மறைந்திருந்து தொல்லை கொடுப்பன ஆதலின் 'குறும்பு'எனப்பெற்றன. பிறர்க்கு

acharya.org

நன்மை செய்துவந்த தயரதன் இறந்து தனக்கு நன்மை தேடியவனாக ஆனான்என்பது பரதன் புலம்பல் - ''மன்னுயிர்க்கு உறுவதே செய்து வைகினேன், என்னுயிர்க்கு உறுவதும்செய்ய எண்ணினேன்'' (1327) என்ற தயரதன் கூற்றை ஈண்டுக் கருதுக. துறந்து செய்வதாகத் தயரதன்கூறியதை இறந்து செய்தானாகப் பரதன் புலம்பினன் என அறிக. 'ஓ' வினாப்பொருட்டு. ***49***

2151. 'முதலவன் முதலிய முந்தையோர் பழங்
கதையையும் புதுக்கிய தலைவன்! கண்ணுடை
நுதலவன் சிலை விலின் நோன்மை நூறிய
புதல்வனை, எங்ஙனம் பிரிந்து போயினாய்?

'முதலவன் முதலிய - சூரிய குலத்து முன்னோனாகிய ஆதித்தன், **மனு,** மாந்தாதா, சிபி, முசுகுந்தன்முதலிய; ***முந்தையோர்*** - முற்பட்ட அரசர்களது; ***பழங்கதையையும்*** - நெடுநாட்பட்டவீர வரலாறுகளையும்; ***புதுக்கிய*** - உன் வீரச் செயல்களால் உண்மை என்று உலகறியச்செய்த; ***தலைவன்!*** - தலைவனாகிய தயரதனே!; ***நுதல்கண் உடையவன்*** - நெற்றியிற்கண் உடையவனாகிய சிவபிரானது; சிலைவிலின் - மேருமலையாகிய வில்லின்; ***நோன்மை*** -வலிமையை; ***நூறிய*** - பொடியாகும்படி செய்த; ***புதல்வனை*** - பெருவீரனாகிய இராமனை; ***எங்ஙனம் பிரிந்து போயினாய்*** - எவ்வாறு பிரிந்து சென்றாய்?

முன்னோர் கதைகளைத் தம் காலத்தவர் நம்ப வேண்டுதற்குத் தாமும் வீரச்செயல்களைச்செய்து மெய்ப்பித்தல் வேண்டும். அதனால், இவ்வீர வரலாறுகள் இக்குலத்தினர்க்கு இயல்பு,இயலாததன்று என்று உலகம் உணருமாதலின் 'புதுக்கிய' என்றார். சிலை - -மலை; இங்கு மேருமலை; 'இமயம்' எனலும் ஒன்றே. ''இமயவில் வாங்கிய ஈர்ஞ்சடை அந்தணன்'' (கலித்.38) என்றதும்காண்க. இனி, வில் செய்தற்குரிய சிலை என்னும் மரத்தினாற் செய்யப்பட்ட வில் எனப் பொருள்உரைத்தல் சிவன் வில்லுக்கு ஏற்புடைத்தாகாமை அறிக. 'தலைவன்' நெஞ்சிற்கு நெருக்கமாதரிலன் அண்மைவிளி, இயல்பாய் நின்றது. இராமனிடத்திற் பெருங்காதல் உடைய தயரதன், மேலும் அவன்வீரச் செயல்கள் கண்டு அவனிடத்திற் கவரப் பெற்றவன். அவனை எங்ஙனம் பிரிந்து செல்லவன்மை பெற்றான் என்ற பரதன் புலம்பல் 'இராமனைப் பிரிந்ததனால் தயரதன் இறந்தான்' என்னும் கருத்துக்கும் அடி அமைத்து நிற்றல் காண்க. 50

2152. 'செவ் வழி உருட்டிய திகிரி மன்னவ!-
எவ் வழி மருங்கினும் இரவலாளர்தாம்,
இவ் வழி உலகின் இல்; இன்மை நண்பினோர்
அவ் வழி உலகினும் உளர்கொலோ? - ஐயா!

'ஐயா! - ஐயனே!; ***செவ்வழி திகிரி உருட்டிய மன்னவ!*** - (நீதி தவறாத)நேரிய வழியில் ஆணைச் சக்கரத்தைச் செலுத்திய மன்னவனே; ***இவ்வழி உலகின் எவ்வழிமருங்கினும்*** - இவ்விடத்துள்ள உலகத்தின் எந்த இடப்பகுதியிலும்; ***இரவலாளர் தாம்*** - இல்லை என்று சொல்லி இரப்பவர்கள்; ***இல்*** - இல்லை; (நின் கொடைக்கு இரவலரைத்தேடிச் சென்றாயோ) ***இன்மை நண்பினோர்*** - வறுமையைத் தமக்கு நட்பாக்கிக்

கொண்டவர்கள்; ***அவ்வழி உலகினும்*** *- அவ்விடத்ததாகிய விண்ணுலகின்கண்ணும்;* ***உளர்கொலோ?*** *- இருக்கின்றார்களோ? (அவர்கள் வறுமையை நீக்கச் சென்றாயோ)*

"மொய் ஆர் கலிசூழ் முதுபாரில், முகந்து தானக், கை ஆர் புனலால் நனையாதன கையும்இல்லை", "ஈந்தே கடந்தான் இரப்போர் கடல்", "கொள்வார் இலாமை" என (165, 170, 172) முன்கூறியவற்றால் தயரதனுக்கு அயோத்தியிலும், கோசலத்திலும், மண்ணுலகிலும் இரவலர் இன்மை பெறப்படும். கொடையிற் சிறந்த மன்னன் விண்ணுலகில் இரவலரைத் தேடிப் புறப்பட்டதாக அவன்இறப்பினைத் தற்குறிப்பேற்றம் செய்தான். இனி, 'இவ்வழி உலகினில்' என்பதனை, 'உலகின்இல்' எனப் பிரியாது ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு, 'இவ்வுலகத்தின்கண் எவ்விடத்தும்இரவலாளர்தாம் உள்ளனர். உன்னோடு ஒத்த வகையில் பழகுதற்குரிய நண்பினோர் இன்மையால்,அவ்வழி உலகாகிய விண்ணுலகத்தில் உனக்கொத்த நண்பர்களைத் தேடிச் சென்றாயோ! எனப் பரதன்புலம்பியதாகக் கூறுதல் முன்னைய கம்பர் கூற்றுக்கு முரண்படுதலின் சிறப்பின்மைஅறிக. ***51***

2153. 'பல் பகல் நிழற்றும் நின் கவிகைப் பாய் நிழல்
நிற்பன பல் உயிர் உணங்க, நீ நெடுங்
கற்பக நறு நிழல் காதலித்தியோ? -
மல் பக மலர்ந்த தோள் மன்னர் மன்னனே!

மல் பக மலர்ந்த தோள் *- மல் தொழில் தொலையும்படி அகன்று பரந்த தோள்களை உடைய;* ***மன்னர் மன்னனே!*** *-சக்கரவர்த்தியே!;* ***பல்பகல் நிழற்றும்*** *- பல காலமாக (உலகுக்கு) நிழலைத் தரும்;* ***நின் கவிகைப் பாய்நிழல்*** *- நினது வெண்குடையின் பரந்துபட்ட நிழற்கீழ்;* ***நிற்பனபல் உயிர்*** *- வாழ்வனவாகிய அனைத்துயிர்களும்;* ***உணங்க*** *- (நின்குடை நிழல்இன்மையால்) வாடி வற்ற;* ***நீ -; நெடுங் கற்பக நறு நிழல்*** *- (விண்ணுலகின்கண் உள்ள)நெடிய கற்பக மரத்தின் நறுமணம் வீசும் நிழலை;* ***காதலித்தியோ*** *- விரும்பினாயோ? பிறருக்கு நிழல் செய்த நீ இப்போது ஒரு நிழலின்கண் இருக்க விரும்பியது சிறந்ததாகுமாஎன்பது பரதன் வினாவாகும். உணங்கல் - வெயிலிற் காய்தல். குடைநிழல் என்பதால் 'உணங்க' எனஉபசரிக்கப்பெற்றது. அறமும் தண்ணளியும் இன்றிக் குடிமக்கள் அல்லற்படுவதை 'உணங்க' லாகக் கொள்க. 'பல்பகல்' என்றதை முன் கூறிய "அறுபதினாயிரம் ஆண்டு" (182) என்றதனால் அறிக. "காதலித்தியோ" என்றது அக்கற்பக நிழலும் சம்பரனைத் தொலைத்து நீ அளித்த நிழலன்றோஎன்னும் குறிப்பினை உள்ளடக்கியது. 'மன்னனே!'விளி.* ***52***

2154. 'இம்பர் நின்று ஏகினை; இருக்கும் சார்பு இழந்து,
உம்பர் வந்து உன் கழல் ஒதுங்கினார்களோ?
சம்பரன் அனைய அத் தானைத் தானவர்,
அம்பரத்து இன்னமும் உளர்கொலாம்? - ஐயா!

ஐயா! *- ஐயனே!;* ***சம்பரன் அனைய*** *- சம்பராசுரனைப் போன்ற அத்தகைய;* ***தானைத் தானவர்*** *- வேனையை உடைய அசுரர்கள்; அம்பரத்து - விண்ணுலகத்து;* ***இன்னமும் உளர் கொலாம்*** *- இப்போதும் இருக்கின்றார்கள் போலும்; (அதனால்)* ***உம்பர்*** *- தேவர்கள்;* ***இருக்கும் சார்பு இழத்து*** *- (அசுரர்கள் தொல்லையால்) தாம் இருக்கும்விண்ணுலக இடத்தை அவர்கள்பால் இழந்து; வந்து - மண்ணுலகத்தில்*

அயோத்திக்கு வந்து; உன்கழல்- உன்னுடைய கழல் அணிந்த திருவடிக் கீழ்; **ஒதுங்கினார்கொல்** - *சரணடைந்து தங்கினார்களோ?; (அதனால்தான்)* **இம்பர் நின்று** - *இவ்வுலகத்திருந்து;* **ஏகினை** - *விண்ணுலகம் சென்றனையோ?*

தேவர்களுக்குப் பகைவர் அசுரர்; அசுரர்கள் வலியுடையராயின் அவர்களை அழிக்கவலியுடையாரைச் சரணடைதல் தேவர் வழக்கம். முன்னம் சம்பராசுரனை ஒழித்துத் தேவருலகைஇந்திரனுக்கு மீட்டுக் கொடுத்தான் தயரதன். இப்போதும் விண்ணுலகம் சென்றது அப்படித் தேவர்களுக்கு உதவி செய்தற்காகப் போலும் என்று சொல்லிப் புலம்பினான் பரதன். *53*

2155. 'இயம் கெழு தானையர் இறுத்த மாத் திறை,
உயங்கல் இல் மறையவர்க்கு உதவி, உம்பரின்,
அயம் கெழு வேள்வியோடு, அமரர்க்கு ஆக்கிய,
வயங்கு எரி வளர்க்கலை, வைக வல்லையோ?

(ஐயா!) **இயம் கெழு தானையர்** - *வாத்தியங்கள் நெருக்கி இருக்கின்ற சேனையைஉடையவர்;* **இறுத்த** - *(உனக்குத் தோற்று) கப்பமாகக் கட்டிய;* **மா திறை** - *பெரிய திறைப் பொருளை;* **உயங்கல் இல்** - *அ வருந்துதல் இல்லாத;* **மறையவர்க்கு** - *வேதம் வல்ல அந்தணார்க்கு;* **உதவி** - *கொடுத்து;* **உம்பரின்** - *விண்ணுலகில் உள்ள தேவர்கள் நலத்தின் (பொருட்டாகச் செய்யப் பெறும்);* **அயம் கெழு வேள்வியோடு** - *குதிரையைக் கொண்டு செயப்பெறும் அசுவமேத யாகத்துடனே;* **அமரர்க்கு ஆக்கிய** - *தேவர்களுக்காக விதித்த;* **வயங்கு எரி** - *விளங்குகின்ற (காருகபத்தியம் முதலிய) யாகஅக்கினி காரியங்களையும்; வளர்க்கலை - (முன்பு இடையறாது செய்து வந்தாய்; இப்போதுஅவற்றைச்) செய்யாமல்;* **வைக வல்லையோ** - *சோம்பித் தங்கியிருக்க மாட்டுவையோ.*

மறையவர்க்கு உதவலும், யாகங்கள் செய்தலும், பூசுரரையும், சுரரையும் காத்தற் பொருட்டு, இரண்டனையும் இடையறாது செய்த தயரதன் விண்ணுலகில் எதுவும் செய்யாமல் எவ்வாறு இருக்க இயலும்என்று எண்ணிப் புலம்பினான் என்க. அயம் - அஜம் என்னும் வடசொல். குதிரை. 'வாம்பரிவேள்வி' (271) என்று முன்னும் கூறியது காண்க. *54*

2156. 'ஏழ் உயர் மத களிற்று இறைவ! ஏகினை -
வாழிய கரியவன், வறியன் கை என,
பாழி அம் புயத்து நின் பணியின் நீங்கலா
ஆழியை, இனி, அவற்கு அளிக்க எண்ணியோ?

ஏழ் உயர் - *ஏழ் உறுப்புகள் உயர்ந்து விளங்கும்;* **மத களிற்று** - *மதங்கொண்ட யானையை உடைய;* **இறைவ!** - *தலைவனே!;* **பாழி அம் புயத்து நின்** - *வலிய அழகிய தோள்களை உடையஉனது; பணியின் - கட்டளையின்;* **நீங்கலா** - *(சிறிதும்) வழுவாத; ஆழியை - ஆணைச் சக்கரத்தை;* **கரியவன் கை வறியன் என** - *இராமபிரான் வெறுங்கையனாய் இருக்கின்றான் என்பது கருதி;* **இனி அவற்கு அளிக்க எண்ணியோ** - *இனிமேல் அவனுக்கு (அச்சக்கரத்தைக்) கொடுக்கக் கருதியோ* **ஏகினை** - *விண்ணுலகு சென்றாய்?*

தான் இருக்கும்வரை இராமன் அரசனாதல் இயலாது. ஆதலின், தனது ஆழியை அவனக்கு அளிக்கஎண்ணித் தயரதன் விண்ணுலகு சென்றான் என்று தற்குறிப்பேற்றம் செய்தான் பரதன். கரியவன் -கரியவனாகிய திருமால் எனப் பொருள் உரைத்து அவன் கையில் ஒன்றுமில்லாமல் வறியனாயிருத்தல்கருதிக் தன் சக்கரத்தை அவன்பால் கொடுத்து விண்ணுலகு சென்றான் தயரதன் எனினும் அமையும். கால்கள் நான்கும், மருப்பு இரண்டும், துதிக்கையும் ஆக ஏழ் உறுப்புகள் உயர்ந்து இருத்தல் உத்தம அரசுவாவின் இலக்கணம். "தாழிருந்தடக்கையும் மருப்பும் தம்பியர், தோழர் தன்தாள்களாச் சொரியும் மும்மதம், ஆழ்கடற் சுற்றமா அழன்று சீவக, ஏழுயர் போதகம் இனத்தொடேற்றதே" (சீவக. 775) என்பது காண்க. இனி ஏழு முழம் உயர்ந்திருப்பது அரசுவாவின் இலக்கணம்என்பதும் ஒன்று, "ஏழுயர் போதகம்" (சீவக. 775) "ஏழுயர் களிற்று மன்னர்" (பாகவதம்3353) என்பனவற்றைக் காண்க. 55

2157. 'பற்று இலை, தவத்தினின் பயந்த மைந்தற்கு
முற்று உலகு அளித்து, அது முறையின் எய்திய
கொற்றவன் முடி மணக் கோலம் காணவும்
பெற்றிலை போலும், நின் பெரிய கண்களால்?'

பற்று இலை - ஆசை யற்றவன் (நீ) (பந்த பாசங்களை விலக்கியவன்); **தவத்தினின் பயந்த மைந்தற்கு** - தவம் முயன்று அரிதின் பெற்ற மைந்தனாகிய இராமனுக்கு; **உலகு முற்று அளித்து** - உலகம்முழுவதையும் கொடுத்து; **அது** - அவ்வுலகை; **முறையின் எய்திய** - அரச பரம்பரை முறைப்படி அடைந்த; **கொற்றவன்** - இராமனது; **முடி மணக் கோலம்** - முடிசூட்டுவிழாக் காட்சி அழகை; நின் பெரிய கண்களால் - உனது அகன்ற கண்களால்; **காணவும் பெற்றிலைபோலும்** - கண்டு மகிலும் பேற்றையும் அடையாமல் விட்டாய் போலும்.

பற்றற்றவனாய் விண்ணுலகு சென்றான் தயரதன் என்பதை இதனாற் குறித்தான். இனி, 'பற்றிலைதவத்தினின்' என்று இணைத்து, தயரத மன்னனே! நீ தவத்தினில் பற்றுள்ளவனாயிருந்திருந்தால்இறவாமலே இராமனுக்கு முடி சூட்டு விழாச் செய்து. அக்காட்சி கண்டு மகிழ்ந்து, பின்னர்த் தவம்செய்யச் சென்றிருக்கலாம். அவ்வாறு தவத்திற் பற்றில்லாதவனாயிருந்ததால் இறந்து இராமன்முடிசூட வேண்டியதாக, அம்முடிசூட்டு விழாக் காணும் பேறு பெறாதவனாக ஆய்விட்டாயே என்று புலம்பினன் என்க. 56

பரதன் தன்னைத் தானே தேற்றிக்கொள்ளுதல்

2158. ஆற்றலன், இன்னன பன்னி ஆவலித்து,
ஊற்று உறு கண்ணினன், உருகுவான்; தனைத்
தேற்றினன் ஒரு வகை; சிறிது தேறிய,
கூற்று உறழ் வரி சிலைக் குரிசில் கூறுவான்.

ஆற்றலன் - (தந்தை இறந்த துயரைப்) பொறுக்க மாட்டாதவனாய்; **இன்னன** - இவ்வாறமைந்த சொற்களை; **பன்னி** - பலமுறை சொல்லி; **ஆவலித்து** -அழுதிரங்கி; **ஊற்று உறு கண்ணினன்** - ஊற்றுப் போல மேலும் மேலும் பெருகுகின்ற கண்ணீரையுடையவனாய்; **உருகுவான்** - மனம் கரைந்து உருகும் பரதன்; **தனை**

ஒருவகைதேற்றினன் - *தன்னைத் (தானே) ஒருவகையாகத் தேற்றிக் கொண்டான்;* ***சிறிது தேறிய*** - *ஓரளவு மனத்தெளிவு அடைந்த;* ***கூற்று உறழ் வரிசிலைக் குரிசில்*** - *யமனை ஒத்தகட்டமைந்த வில்லினை உடைய பரதன்;* ***கூறுவான்*** - *சொல்லுவான் ஆனான்.*

அவலித்து - அவலப்பட்டு (அழுகை அடைந்து) என்பது ஆவலித்து என முதல் நீண்டதுதுக்கமிகுதியைக் காட்டியது. ஊற்று உறு கண் - ஊற்றில் நீர் பெருகுவது போல கண்ணிலிருந்துதுன்பத்தால் நீர் பெருகுகிறது என்பதாம். 'கூற்று உறழ்' என்பதனைக் குரிசில் என்பதனோடுகூட்டுக. யமனை ஒத்த கட்டமைந்த வில் எனலும் ஆம். *57* *இராமனை வணங்கினாலன்றித் துயர் போகாது எனல்*

2159. 'எந்தையும், யாயும், எம் பிரானும், எம் முனும்,
அந்தம் இல் பெருங் குணத்து இராமன்; ஆதலால்,
வந்தனை அவன் கழல் வைத்தபோது அலால்,
சிந்தை வெங் கொடுந் துயர் தீர்கலாது' என்றான்.

எந்தையும் - *என் தந்தையும்;* ***யாயும்*** - *என் தாயும்;* ***எம்பிரானும்*** - *என் கடவுளும்;* ***எம்முனும்*** - *என் அண்ணனும்;* ***அந்தம் இல் பெருங்குணத்து இராமன்*** - *எல்லையில்லாத பெருங்குணங்களை யுடைய இராமபிரானே யாவன்;* ***ஆதலால்-;*** ***அவன் கழல்*** - *அவனுடைய திருவடிகளை; வந்தனை வைத்த போது அலால் - வணங்குதல் செய்தபோது அல்லாமல்;* ***சிந்தை*** - *என் மனத்து;* ***வெங்கொடுத்துயர்*** - *(தந்தையின் இறப்பினால் உண்டாகிய) மிகக் கொடிய துன்பம்;* ***தீர்கலாது*** - *நீங்காது;* ***என்றான்-.***

மகன், அடியான், தம்பி என்னும் மூன்று நிலைகளில் தன்னை இராமனுக்கு ஆட்படுத்திக்கொண்டஅன்பு சான்ற பரதனை இங்கே காண்கிறோம். 'அந்தம் இல் பெருங்குணம்' (2143) ஒப்பு நோக்குக. "தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால், மனக்கவலை மாற்றல் அரிது" என்னும்குறளை (குறள் 7) இச்செய்யுளின் பின்னிரண்டு அடிகளொடும் ஒப்புநோக்குக. *58*

கைகேயி இராமன கானகம் சென்றமையைக் கூறுதல்

2160. அவ் உரை கேட்டலும், அசனிஏறு என,
வெவ் உரை வல்லவள், மீட்டும் கூறுவாள்;
'தெவ் அடு சிலையினாய்! தேவி, தம்பி, என்று
இவ் இருவோரொடும் கானத்தான்' என்றாள்.

அவ் உரை கேட்டலும் - *(பரதன் கூறிய) அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே;* ***அசனி ஏறு என*** - *பேரிடிபோல;* ***வெவ் உரை வல்லவள்*** - *கொடுஞ்சொற்களைச் சொல்லும் ஆற்றல் படைத்தவளாய கைகேயி;* ***மீட்டும் கூறுவாள்*** - *மறுபடியும் கூறத் தொடங்கி;* ***'தெவ் அடு சிலையினாய்!*** - *பகைவரைக் கொல்லும் வில்லுடைய பரதனே! (இராமன்) தேவி;* ***தம்பி என்று இவ் இருவோரொடும்*** - *தன் மனைவியும், தம்பியும் ஆகிய சீதை, இலக்குவன் ஆகிய இந்த இரண்டு பேரோடும்;* ***கானத்தான்*** - *காட்டின்கண் உள்ளான்;'* ***என்றாள்-.***

acharya.org

‘அசனி ஏறு’ போலக் கொடுஞ்சொல் கூற வல்லவள் கைகேயி என்றார். இது இப்படலத்து 45ஆம் பாடலிலும் வந்துள்ளது. இராமன் ஒருவனே காடு செல்ல வேண்டியவன் ஆதலின் ‘கானத்தான்’ என்றுகூறி, இருவரும் தம் விருப்பத்தால் தாமே உடன் சென்றனர் என்பது தோற்ற, ‘இவ் இருவோரொடும்’ என்று அவர்கள் இருவரையும் குறித்தாள். ***59*** பரதன் துன்பத்தில் ஆழ்தல்

2161. ‘வனத்தினன்’ என்று, அவள் இசைந்த மாற்றத்தை
நினைத்தனன்; இருந்தனன், நெருப்புண்டான் என;
‘வினைத் திறம் யாது இனி விளைப்பது? இன்னமும்
எனைத்து உள கேட்பன துன்பம், யான்?’ என்றான்.

‘வனத்தினன்’ - (இராமன்) காட்டில் உள்ளான்; என்று -; **அவள் இசைத்தமாற்றத்தை** - கைகேயி சொன்ன சொல்லை; **நினைத்தனன்** - (மனத்தில்) எண்ணிஎண்ணிப் பார்த்து; **நெருப்பு உண்டான் என** - நெருப்பை விழுங்கியவனைப் போல; **இருந்தனன்** - (செயலற்று, மயக்குற்று) இருந்து; (தனக்குத் தானே) **‘வினைத்திறம்** -என் தீவினையின் கூறுபாடு; **இனி விளைப்பது யாது** - இனிமேலும் எனக்கு உண்டாக்க இருப்பது எத்தகைய தீமையோ?; **இன்னமும்** - மேலும்; **யான் கேட்பன துன்பம்** - யான் கேட்கவேண்டுவனவாகிய துன்பங்கள்; **எனைத்து உள** - எத்துணை உள்ளனவோ;’ **என்றான் -.**

மிகக் கொடிய செய்திகள் (தந்தை இறந்தமை, இராமன் காடு சென்றமை) இரண்டை முதற்கண்கேட்டதனால் உண்டாகிய அதிர்ச்சியும், துயரமும் பரதனைத் தாக்கின, அதனால், அவன் பயந்து இதனினும் கொடிய துன்பங்கள் எவை கேட்க நேருமோ என்று கூறினான். கேட்ட செய்தியினும் கொடியன வேறில்லையாயினும் ஒவ்வொன்றாக அறிதலின் பரதனின் அச்சம் மிகுவதாயிற்று. ‘இசைத்த’என்றது இனிமைபடச் சொன்னாள் என்றாகும். ***60***

இராமன் வனம் போய காரணத்தைப் பரதன் வினாவுதல்

2162. ஏங்கினன் விம்மலோடு இருந்த ஏந்தல், ‘அப்
பூங் கழல் காலவன் வனத்துப் போயது,
தீங்க இழைத்த - அதனினோ? தெய்வம் சீறியோ?
ஓங்கிய விதியினோ? யாதினோ?’ எனா.

விம்மலோடு - அழுகையோடு; **ஏங்கினன்** - ஏக்கம் கொண்டு; **இருந்தஏந்தல்** - இருந்த பரதன் (கைகேயியை நோக்கி); **‘அப்பூங்கழல் காலவன்** - அந்தப்பொலிவமைந்த வீரக்கழலை அணிந்த கால்களை உடையவனாகிய இராமன்; **வனத்துப் போயது** - காட்டிற்குச் சென்றது; **தீங்கு இழைத்த அதனினோ?** - பிறர்க்குத் தீமை செய்தஅதனாலா?; **தெய்வம் சீறியோ!** - தெய்வங்கள் கோபித்ததனாலேயா?; **ஓங்கிய விதியினோ** - (இவை எல்லாவற்றினும்) மேம்பட்டதாகிய விதியின் விளைவாலேயா?; **யாதினோ** - வேறு எந்தக் காரணத்தினாலோ?; எனா - என்று கேட்டு..... (அடுத்த பாட்டில்முடியும்)

இராமனது திருமேனி நலங்களுள் வனம் போயது திருவடி ஆதலின், அதன் சிறப்பைப் ‘பூங்கழற்காலவன்’ என்று பரதன் எண்ணியது அவன் மனநிலையைப்

புலப்படுத்தி அழகு செய்கிறது. எல்லாம் விதியின் விளைவாகவும் தனக்குத் தெரிந்தசிலவற்றை எடுத்துச் சொல்லி வினாவி, சொல்லாதவற்றை விதியில் அடக்கினான் எனக் கொள்க. செருக்கினால் தன்னளவறியாது கொடுமை செய்யத் தூண்டுவது 'விதி' என்றார் எனலும் ஆம். தீத்தொழில் செய்யும் அரசகுமாரரைக் காட்டிற்கு ஓட்டுதல் சூரிய குல வழக்கம். அசமஞ்சன் என்ற அரசகுமாரன் தீய செய்தமையாற் காட்டிற்கு விரட்டப்பட்டான். அது கருதியே! 'தீங்கு இழைத்தஅதனினோ' என்றான் பரதன். *61*

2163. 'தீயன இராமனே செய்யுமேல், அவை
தாய் செயல் அல்லவோ, தலத்துளோர்க்கு எலாம்?
போயது தாதை விண் புக்க பின்னரோ?
ஆயதன் முன்னரோ? அருளுவீர்' என்றான்.

'இராமனே - இராமபிரானே; **தீயன செய்யுமேல்** - தீய செயல்களைச் செய்வானாயின்; **அவை** - அச் செயல்கள்; **தலத்து உளோர்க்கு எல்லாம்** -இப்பூமியின்கண் உள்ள எல்லார்க்கும்; தாய் செயல் **அல்லவோ** - தாய் (தன்குழந்தையின் உடல்நலம் பேணும்பொருட்டுச் செய்யும்) செயல் போன்றது அல்லவா? (இனி); **போயது** - (இராமன் வனம்) சென்றது; **தாதை விண் புக்க பின்னரோ?** - தந்தையாகியதயரதன் விண்ணுலகு சென்ற பிறகா (இறந்த பிறகா); **ஆயதன் முன்னரோ?** - அவன் விண்ணுலகுசேறற்கு முன்னமேயா (உயிருடன் இருக்கும் போதேயா); **அருளுவீர்** - சொல்லி அருளுக;' **என்றான் -.**

இராமன் தீமை செய்ததனால் வனம் போயிருக்க மாட்டான். இராமன் செய்கிற தீமைகள்தாய்செய்யும் தீமைகள் போலப் பார்வைக்குத் தீமைபோல் தோன்றி உண்மையில் நலம்செய்வதாகும். தாய் தன் குழந்தையைக் காலில் இட்டு நெருக்கிக், கைகளைப் பிடித்து, வாயைநெருக்கி, அழ அழப் பால் ஊட்டுவாள். காண்பார்க்குக் கொடுமை போல் தோன்றும்; உண்மையில் பாலை உண்பித்தலாகிய நற்செயல் அது ஆகும். அதுபோன்றதே இராமன் செயலும்; ஆதலின் 'தீங்குஇழைத்த அதனினோ' என்று இராமன் திறத்து நினைத்தலும் தகாது என்றானாம். அருளுவீர்' என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இரு கொடுமைகளைக் கவல்வின்றி இசைத்தது அறிந்தான் ஆதலின்இவ்வாறு கூறினான். *62*

கைகேயியின் மறுமொழி

2164. 'குருக்களை இகழ்தலின் அன்று; கூறிய
செருக்கினால் அன்று; ஒரு தெய்வத்தாலும் அன்று;
அருக்கனே அனைய அவ் அரசர் கோமகன்
இருக்கவே, வனத்து அவன் ஏகினான்' என்றான்.

'(இராமன் காடு போயது) **'குருக்களை** - பெரியோரை; **இகழ்தலின் அன்று** - பழித்ததனால் அன்று; **கூறிய** - முன்பு நீ கூறிய; **செருக்கினால்** - அளவின்மிக்க கர்வச் செயலாலும் அன்று; ஒரு **தெய்வத்தானும் அன்று** - ஓர் தெய்வக்குற்றத்தால் அத்தெய்வம் சீறியதாலும் அன்று; **அருக்கனே அனைய** -சூரியனையே ஒத்த (நேர்மை தவறாத); **அவ் அரசர் கோமகன்** - அந்தச்சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதன்; இருக்கவே -

உயிருடன் இருக்கின்ற போதே; **அவன் வனத்துஏகினான்'** - இராமன் காட்டுக்குச் சென்றான்;' **என்றாள் -.**

முன்பு பரதன் வினாவில் வந்த மூன்று காரணங்களையும் அன்று என மறுத்தாள் கைகேயி. 'குருக்களை இகழ்தல்' -'தீங்கு இழைத்த அதனினோ' என்பதுடுனும், 'ஒருதெய்வத்தால்' என்பது 'தெய்வம் சீறியோ' என்பதுடனும், 'செருக்கினால்' என்பது 'ஓங்கியவிதியினோ' என்பதுடனும் பொருந்துமாறு அறிக.

வாய்மை தவறாதவன் தயரதன்; தன் உயிர் போய்விடும் என்பது தெரிந்தும் கைகேயிக்குவாக்குத் தவறாமல் வரம் கொடுத்தவன் ஆதலால், 'அருக்கனே அனைய' என்று தயரதனை இங்குக்கூறினாள். பரதன் கேட்ட வினாக்களின் அளவே கைகேயி பதில் உரைக்கிறாள்; மேற்கொண்டுதானாக எதுவும் சொல்லாதில்லை; ஏன்? பரதன்பால் தான் செய்த செயலை உடன் தெரிவிப்பதில்எழுந்த அச்சமே ஆகும்.
63

பரதன் மறுபடியும் கைகேயியை வினாவுதல்

2165. 'குற்றம் ஒன்று இல்லையேல், கொதித்து வேறு உளோர்
செற்றதும் இல்லையேல், தெய்வத்தால் அன்றேல்
பெற்றவன் இருக்கவே, பிள்ளை கான்புக
உற்றது என்? தெரிதர உரைசெய்வீர்.' என்றான்.

'குற்றம் ஒன்று இல்லையேல் - இராமன் பிறருக்குச் செய்த தீங்கு ஒன்றும்இல்லையாக இருக்குமானால்; **வேறு உளோர் கொதித்து செற்றதும் இல்லையேல்** - இராமனுக்குவேறாக உள்ள பகைவர் மனம் வெம்பி வலியை அழித்ததும் இல்லையானால்; **தெய்வத்தான் அன்றேல்** - தெய்வக் குற்றத்தினாலும் விளைந்தது இல்லையானால்; **பெற்றவன் இருக்கவே** - தன்னைப்பெற்ற தந்தை தயரதன் உயிரோடிருக்கும் பொழுதே; **பிள்ளை கான் புக உற்றது என்** - அவன்மகனாகிய இராமன் காடு செல்லும்படி நேர்ந்ததற்குக் காரணம் யாது?; தெரிதர - நன்கு விளங்கும்படி; **உரைசெய்வீர்!** - சொல்வீராக;' **என்றான் -.**

வேறு எக்காரணமும் இல்லை என்னும்போது தந்தை இருக்கும்போது மகன் காடுசென்றதனால் பரதன்காரணம் கேட்டு வினாவ வேண்டுவதாயிற்று. 'பின் அவன் உலந்தது என்' என்று ஒரு பாடம் 'தெரிதரஉரை செய்வீர்' என்ற பகுதிக்கு உண்டு. மகன் காடு சென்ற பின் தந்தையாகிய தயரதன் இறந்ததற்குக் காரணம் என்ன? என்று பரதன் வினாவினன் என்பர். மகன் காடு சென்றதேதந்தையின் இறப்புக்குக் காரணமாகிவிடுதலின், வேறு காரணம் வினாவி அறிய வேண்டுவதின்று என்க.
64 கைகேயி தான் வரம் பெற்றமை கூறல்

2166. 'வாக்கினால் வரம் தரக் கொண்டு, மைந்தனைப்
போக்கினேன், வனத்திடை; போக்கி, பார் உனக்கு
ஆக்கினேன்; அவன் அது பொறுக்கலாமையால்,
நீக்கினான் தன் உயிர், நேமி வேந்து' என்றாள்.

'**வாக்கினால்** - (தயரதன் தன்) வாய்மொழியால்; வரம்தர - (இரண்டு) வரங்களை (எனக்குத்) தர; **கொண்டு** - அவற்றைப் பெற்று; **மைந்தனை வனத்திடை போக்கினேன்** - (ஒரு வரத்தால்) மகனாகிய இராமனைக் காட்டிற்குச் செல்லச்செய்தேன்; **போக்கி** - (அவனை) அனுப்பிவிட்டு; **உனக்குப் பார் ஆக்கினேன்** -மற்றொரு வரத்தால் (பரதனாகிய) உனக்கு உலக ஆட்சியைச் செய்துவைத்தேன்; **நேமி வேந்துஅவன்** - ஆணைச் சக்கரம் உடைய வேந்தனாகிய அத்தயரதன்; **அது பொறுக்கலாமையால்** - (மகனைப் பிரிந்த) துயரம் பொறுக்கமாட்டாமையால்; **தன் உயிர் நீக்கினான்** - தன்னுயிரைப் போக்கிக் கொண்டான்;' **என்றாள் -.**

தன் செயல் எதுவும் இல்லை. முன்பு வரம் தந்தவன் தயரதன். அவன் இப்போது வரத்தைநிறைவேற்றித் தரப் பெற்றுக் கொண்டேன். தயரதன் தந்த வரத்தால் இவ்விரண்டு செயல்களும்நடந்தன. தானே வரம் தந்து பொறுக்காது தன் உயிரைப் போக்கிக் கொண்டான் என்று தன்மேல்பரதன் கோபப்படாதவாறு செய்தியைக் கூறினாள். ஆயினும், 'போக்கினேன்', 'ஆக்கினேன்' என்றஇரண்டும் அவள் அகங்காரத்தைக் காட்டி 'நானே செய்தேன்' என்று அவனைப்பரதனுக்கு இனம் காட்டின.'அது' என்னும் கட்டு இரண்டில் முன்னையதாகிய இராமன் வனம் புகுந்த செய்தியைக் குறித்து நின்றது. *65*

பரதன் கொண்ட சீற்றம்

2167. சூடின மலர்க் கரம், சொல்லின் முன், செவி
கூடின; புருவங்கள் குனித்துக் கூத்து நின்று
ஆடின; உயிர்ப்பினோடு, அழல் கொழுந்துகள்
ஓடின; உமிழ்ந்தன, உதிரம் கண்களே!

சூடின மலர்க்கரம் - தாய்முன் தலைமேற் குவித்திருந்த பரதன் கரமலர்கள்; **சொல்லின்முன்** - கைகேயி கூறிய வார்த்தை செவியை அடைதற்கு முன்னால்; **செவி கூடின** - காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டன; **புருவங்கள் குறித்து நின்று கூத்து ஆடின** - (பரதன்) புருவங்கள் வளைந்து நின்று மேலே ஏறியும் கீழே இறங்கியும் நடனமிடுவனவாயின; **உயிர்ப்பினோடு** - அவன் மூச்சுக் காற்றுடனே; **அழல் கொழுந்துகள்** - நெருப்புச்சுவாலைகள்; ஓடின - வெளிவந்தன; **கண்கள் உதிரம் உமிழ்ந்தன** - கண்கள் இரத்ததைக்கக்கின. கைகேயியின் கடுஞ்சொல் கேட்கப் பிடிக்காமல் பரதன் செவிகளைப் பொத்தினன். புருவம்வளைதல் மேலும் கீழுமாதல், மூச்சுக்காற்று வெப்பமாய் வெளிப்படுதல், கண் கோவைப்பழம் போல்சிவத்தல் (உதிரம் கான்றல்) இவை சினத்தின் மெய்ப்பாடுகளாம். 'ஏ' ஈற்றசை. *65*

2168. துடித்தன கபோலங்கள்; சுற்றும் தீச் சுடர்
பொடித்தன மயிர்த் தொளை; புகையும் போர்த்தது;
மடித்தது வாய்; நெடு மழைக் கை, மண் பக
அடித்தன, ஒன்றொடு ஒன்ற அசனி அஞ்சவே.

கபோலங்கள் - கன்னங்கள்; **துடித்தன** - துடித்துக்கொண்டிருந்தன; **மயிர்த் தொளை** - மயிர்க்கால் கண்களில்; **சுற்றும்** - எப்பக்கமும்; **தீச்சுடர்** - நெருப்புப் பொறிகள்; **பொடித்தன** - அரும்பின; **புகையும் போர்த்தது** - புகை கிளம்பி (நாற்புறமும்) மூடிற்று; **வாய் மடித்தது** - வாய் மடித்துக்கொண்டது; **மழை நெடுங்கை** - மழை போன்ற

வள்ளன்மையுடைய நீண்ட கைகள்; ***அசனி அஞ்ச*** *- இடியும் அஞ்சும்படி (பெரிய ஒலி உண்டாகும்படி); மண்பக* ***ஒன்றொடு ஒன்றுஅடித்தன*** *- பூமி வெடிக்கும்படி ஒரு கையோடு ஒரு கை மோதி அடித்தன.*

கன்னம் துடித்தல், மயிர்க்கால் மூலம் வெப்பம் பரவல், வாய் மடித்தல், கையை அடித்தல் சினத்தின் அறிகுறிகளாம். 'ஏ' ஈற்றசை. ***67***

2169. பாதங்கள் பெயர்தொறும், பாரும் மேருவும்,
போதம் கொள் நெடுந் தனிப் பொரு இல் கூம்பொடு,
மாதங்கம் வரு கலம் மறுகி, கால் பொர,
ஓதம் கொள் கடலினின்று உலைவ போன்றவே.

பாதங்கள் *- (சினங்கொண்ட பரதனது) கால்கள்;* ***பெயர்தொறும்*** *- தரையில் மாறிமாறி வைக்கப்படுந்தோறும்;* ***பாரும் மேருவும்*** *- மண்ணும் மேரு மலையும்;* ***மாதங்கம் வரு கலம்*** *-யானையை ஏற்றிவருகிற மரக்கலம்;* ***கால் பொர*** *- (கழற்)காற்று மோத;* ***போதம் கொள்*** *- கலத்தைச் செலுத்தும் அறிவைத் தன்பாற் கொண்ட;* ***தனி நெடும் பொரு இல் கூம்பொடு*** *- தனித்த நீண்ட ஒப்பற்ற பாய்மரத்துடனே;* ***மறுகி*** *- சுழன்று;* ***ஓதம் கொள் கடலினின்று*** *- நீர்ப்பெருக்கைக் கொண்ட கடலிலிருந்து;* ***உலைவ போன்ற*** *- தடுமாறி வருந்துவ போன்ற.*

யானை யேற்றிய கலம் பாய்மரத்தோடு காற்றால் கடலில் நிலைதடுமாறல், மேருமலையோடும கூடியபூமி பரதன் பாதம் பெயர நிலைதடுமாறலுக்கு உவமை ஆயிற்று. யானை - மேரு, மரக்கலம் - பூமி, பரதன் பாதம் - பாய்மரம் என ஒப்புரைக்க. கப்பலைத் திசையறிந்து காற்றின் போக்கறிந்து செலுத்துவது பாய்மரம் ஆதலின் "போதங் கொள் கூம்பு" என்றார். *68*

2170. அஞ்சினர் வானவர்; அவுணர் அச்சத்தால்
துஞ்சினர் எனைப் பலர்; சொரி மதத் தொளை
எஞ்சின, திசைக் கரி; இரவி மீண்டனன்;
வெஞ் சினக் கூற்றும், தன் விழி புதைத்ததே!

(பரதன் பெருங் கோபம் கண்டு) ***வானவர் அஞ்சினர்*** *- தேவர்கள் பயந்தார்கள்;* ***எனைப்பலர் அவுணர் அச்சத்தால் துஞ்சினர்*** *- எத்துணையோ பலராய அசுரர்கள் பயத்தால்இறந்தனர்;* ***திசைக் கரி*** *- திக்கு யானைகள்;* ***மதம் சொரிதொளை*** *- மதம்சொரிகின்ற மிகப் பல தொளைகள்;* ***எஞ்சின*** *- தூர்ந்துபோகப் பெற்றன; இரவி - சூரியன்;* ***மீண்டனன்*** *- மறைந்து போனான்;* ***வெஞ்சினக் கூற்றும்*** *- இயல்பிலேயே கொடுஞ்சினம் உடைய யமனும்;* ***தன் விழி புதைத்தது*** *- தன்னுடைய கண்களை (பரதனைக் காணஅஞ்சி) மூடிக் கொண்டான்.*

அமுதுண்ட வானவர் அஞ்சினர்; அமுதுண்ணாத அவுணர் பயத்தால் துஞ்சினர்; அமரர் - மரிக்கும்தன்மை அற்றவர். பரதன் சீற்றத்தை உயர்வு நவிற்சியாக வருணித்தார். 'ஏ'ஈற்றசை. ***69***

பரதன் இராமனுக்கு அஞ்சித் தாயைக் கொல்லாது விடுதல்

2171. ***கொடிய வெங் கோபத்தால் கொதித்த கோளரி,***
கடியவள் தாய் எனக் கருதுகின்றிலன்;
'நெடியவன் முனியும்' என்று அஞ்சி நின்றனன்;
இடிஉரும் அனைய வெம் மொழி இயம்புவான்;

கொடிய வெங் கோபத்தால் - *(பொங்கிப் புறப்பட்ட) மிகக் கொடிய வெகுளியால்;* ***கொதித்த*** - *(மனம்) சூடேறிய;* ***கோளரி*** - *சிங்கமாகிய பரதன்;* ***கடியவள்*** - *கடும்செயல் செய்தவளாகியகைகேயியை;* ***'தாய்' எனக் கருதுகின்றிலன்*** - *(தன்னுடைய) தாய் என்றுநினைக்கவில்லை (ஆயினும் இவளைக் கொன்றால்);* ***நெடியவன் முனியும்*** - *மூத்தோனாகியஇராமன் கோபிப்பான்;* ***என்று அஞ்சி நின்றனன்*** - *என்று கருதிப் பயந்து கொல்லாமல்(தடைப்பட்டு) நின்றான்;* *இடி உரும் அனைய* - *பேரிடியை ஒத்த;* ***வெம் மொழி*** - *கொடியசொற்களை;* ***இயம்புவான்*** - *சொல்லத் தொடங்கினான்.*

தன் மகனுக்குப் பழிவரும் செயலைச் செய்தவள் ஆதலின் தாய் அல்லள்; கொடுஞ்செயல்செய்தாள் ஆதலின் கொல்ல வேண்டும். ஆனால், கொன்றாலும் அது இராமனுக்கு உவப்பாகாது என்பதுகருதிக் கொல்லாமல் விட்டான் என்றார். பரதன் தாயாகிய கைகேயியைக் கொல்லநினைத்ததற்கும். கொல்லாமல் விட்டதற்கும் இராமன்மாட்டுக் கொண்ட பக்தியே காரணமாதல் அறிக. இடி உரும்-ஒரு பொருட் பன்மொழி. 2298, 2325-ஒப்பிட்டுணர்க. ***70*** *பரதன் கைகேயியைக் கடிந்து பழித்துரைத்தல்*

2172. ***'மாண்டனன் எந்தை, என் தம்முன் மா தவம்***
பூண்டனன், நின் கொடும் புணர்ப்பினால்; என்றால்,
கீண்டிலென் வாய்; அது கேட்டும், நின்ற யான்
ஆண்டனெனே அன்றோ அரசை ஆசையால்?

'நின் கொடும் புணர்ப்பினால் - *உன்னுடைய கொடிய சூழ்ச்சியால்;* ***எந்தை மாண்டனன்*** - *என் தந்தை தயரதன் இறந்தான்;* ***என் தம்முன் மாதவம் பூண்டனன்*** - *என் தமையன் பெருந்தவத்தை மேற்கொண்டான் (காட்டுச்குச் சென்றான்);* ***என்றால்*** - *(இத்தகைய கொடிய நிகழ்ச்சிகள் நின் வாயால்விளைந்தன) என்றால்;* *வாய்* ***கீண்டிலென்*** - *(கொடி வரம் கேட்ட உன்னுடைய) வாயைக்கிழித்தேனில்லை;* ***அது கேட்கும்*** - *(வரம்பெற்றேன் என்ற) உன் சொல் கேட்கும்;* ***நின்ற*** - *இறவாது நின்ற;* ***யான் -; அரசை*** - *(நீ வாங்கிய) இராச்சியத்தை;* ***ஆசையால் ஆண்டனெனே அன்றோ*** - *பேராசையால் ஆட்சிபுரிந்தவன் ஆவனே யல்லவா?'*

மறுக்காதது உடன்பட்டதாகும் என்னும் வழக்குப்படி வரம் கேட்ட தாயின் வாயைக்கிழிக்காமையால் தானம் அதற்கு உடன்பட்டதாக உலகம் நினைக்க இடம்தரும் என்பதால்,'ஆண்டனெனே அன்றோ அரசை'' என்றான். தான் உடன்பட்டதாக உலகம் கருத நின்றதாகத் தன்னைப் பழித்துக் கூறிக்கொண்டு தாயைப் பழித்தான். புணர்ப்பு - சூழ்ச்சி. 'ஆண்டனெனே' என்பதில்உள்ள 'ஏ' தெளிவுப் பொருட்டு. ***71***

2173. ***'நீ இனம் இருந்தனை; யானும், நின்றனென்;***
"ஏ" எனும் மாத்திரத்து எற்றுகிற்றிலென்;

ஆயவன் முனியும் என்று அஞ்சினேன் அலால்,
"தாய்" எனும் பெயர் எனைத் தடுக்கற் பாலதோ?

நீ - (வரம் கொண்ட) நீயும்; **இனம் இருந்தனை** - இன்னமும் உயிரோடுஇருந்தாய்; **யானும் நின்றனென்** - யானும் உன்னெதிரில் சும்மா நின்று கொண்டுள்ளேன்; **'ஏ' எனும் மாத்திரத்து** - 'ஏ' என்று சொல்லக்கூடிய கால அளவுக்குள்; **எற்றுகிற்றிலென்** - (உன்னை) அடித்து வீழ்த்தவில்லை; (இதற்குக் காரணம்) **ஆயவன்முனியும் என்று அஞ்சினேன்** - (உலகுக்கெல்லாம்) தாய் போன்ற இராமன் கோபிப்பான் என்றுகருதிப் பயந்தேன்; **அலால்** - அல்லாமல்; **'தாய்' எனும் பெயர்** - உனக்கு என்னுடைய தாய் என்று ஒரு பெயர் உள்ளதே அது; **எனைத் தடுக்கற் பாலதோ** - என்னை(உன்னை அடித்து வீழ்த்தாமல்) தடுக்க வல்லமை உடையதோ?'

நீ பிழை செய்தாய்; உன்னைத் தண்டிக்க வேண்டியவன் யான்; அப்படியிருந்தும் உன்னைத்தண்டியாதது 'தாய்' என்பதால் அன்று, இராமனுக்கு அஞ்சியே ஆகும்; ஆகவே, எந்த இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பினாயோ அவனால் தான் இன்று நீஉயிரோடிருக்கின்றாய் என்றான் பரதன். 'தாய் எனும் பெயர்' என்றது தாய் என்பது உனக்குப்பெயரளவில்தான் பொருந்தும்; பொருள் அளவில் அச்சொல்லுக்கு நீ சிறிதும் தகுதியற்றவள்.சொற்கள் பொருள் உணர்த்தும் வழிதான் ஆற்றல் உடையன; பொருள் உணர்த்தாத வழி ஆற்றல்அற்றன. எனவே, உனக்குரிய 'தாய்' என்பதும் எனைத் தடுக்கும் ஆற்றல் உடையதன்று என்பதும் ஒருகருத்து. 'ஓ' வினாப்பொருட்டு. *72*

2174. **'மாளவும் உளன், ஒரு மன்னன் வன் சொலால்;**
மீளவும் உளன் ஒரு வீரன்; மேய பார்
ஆளவும் உளன் ஒரு பரதன்; ஆயினால்,
கோள் இல அறநெறி! குறை உண்டாகுமோ?

'**ஒரு மன்னன்** - ஓர் அரசன் (தயரதன்); **வன் சொலால்** - (கைகேயியின்வரம் என்ற) கொடுஞ்சொல்லால்; **மாளவும் உளன்** - தன் உயிரை விடவும் இருக்கிறான்; **ஒரு வீரன்** - ஓர் ஆண்மகன் (இராமன்); **மீளவும் உளன்** - தான் ஆள வேண்டிய அரசைவிட்டுக் காடு) செல்லவும் இருக்கிறான்; **மேய பார்** - (இவ்வாறு வந்து சேர்ந்த)பூமியை; ஆளவும் - ஆட்சிபுரியவும்; **ஒரு பரதன்** - பரதன் என்ற ஒருவன்; உளன்- இருக்கிறான்; **ஆயினால்** - இவ்வாறானால்; **அறநெறி கோள் இல** - தரும வழிகுற்றம் உடையதன்று; சிறந்ததே; **குறை உண்டாகுமோ** - ஒரு குறையும் உடையதாகுமா?'

இகழ்ச்சிக் குறிப்பாளகக் கொள்க. நடந்தவற்றைக் கூறி நன்று! நன்று! என்று தன்னைத்தானே நகையாடிக்கொண்டான் பரதன். "கைகேயி! தாயே! அம்மா உன் ஏற்பாடு அறநெறிக்குக் கோளேஇல்லாத ஏற்பாடு; இனி அறநெறிக்குக் குறை உண்டாகுமோ" என்று கேட்டாளாம். *73*

2175. **' "சூழியுடைத் தாயுடைக் கொடிய சூழ்ச்சியால்,**
வழியுடைத்தாய் வரும் மரபை மாய்த்து, ஒரு
பழி உடைத்து ஆக்கினன், பரதன் பண்டு" எனும்,
மொழி உடைத்து ஆக்கலின் முறைமை வேறு உண்டோ?

‘**சூழி** உடை- வஞ்சனை உள்ள; **தாயுடை** - தாயாகிய கைகேயினுடைய; **கொடிய சூழ்ச்சியால்** -தீய புணர்ப்பினால்; **வழியுடைத்தாய் வரும் மரபை மாய்த்து** - தொன்றுதொட்டு வரும்சூரிய குலப்பரம்பரை வழக்கை மாறுபடுத்தி; **பரதன்** -; **ஒரு பழி உடைத்து** - ஒருபழியை உடையதாக; **பண்டு** - முன்பு; **ஆக்கினன்’** - செய்திட்டான்; **எனும்மொழி** - என்கின்ற பேச்சை; **உடைத்து ஆக்கலின்** - (பிற்காலத்தில்)பேசும்படியாகச் செய்திடுவதைக் காட்டிலும்; **வேறு முறைமை** - வேறு ஒழுங்கு (ஏதேனும்); **உண்டோ** - (நீ செய்த செயலில்) இருக்கிறதா?’ ‘மூத்தவற்கு உரித்து அரசு’ என்பது சூரிய குல மரபு. மூத்தவன் இருக்க, இளையவனாய பரதன்அரசுபுரிய வரம் வாங்கிய காரணத்தால் அம்மரபைச் சிதைத்தாள் கைகேயி என்றான் பரதன். “மயின்முறைக் குலத் துரிமையை மனுமுதல் மரபைச் செயிர் உற” (1470) என்பதனைம இங்குக் கருதுக. நின்னால் மரபு மாய்ந்தது என்றானாம். ‘ஓ’வினாப்பொருட்டு. 74

2176. ‘**கவ்வு அரவு இது என இருந்திர்; கற்பு எனும்**
அவ் வரம்பு அழித்து, உமை அகத்துளே வைத்த
வெவ் அரம் பொருத வேல் அரசை வேர் அறுத்து,
இவ் வரம் கொண்ட நீர் இனி என் கோடிரோ?

‘**கற்பு எனும் அவ் வரம்பு அழித்து** - கற்பு என்று சொல்லப்படுகின்ற பெண்களுக்குரிய அறநெறியின் வரம்பை அழித்து’ உமை அகத்துஉளே வைத்த - உம்மை (காதலியாகத்) தன் நெஞ்சத்துள்ளே நிலை நிறுத்திக்கொண்ட; **வெவ்அரம் பொருத வேல் அரசை** - கொடிய அரத்தால் அராவப் பெற்ற வேற்படையை உடைய அரசனை; **வேர் அறுத்து** - அடியோடு கெடுத்து; **இவ்வரம் கொண்ட நீர்** - இந்த வரங்களைப்பெற்றுக்கொண்ட நீர்; **கவ்வு அரவு இது என இருத்திர்** - அகப்பட்டவரைக் கவ்விஅடியோடு அழிக்கும் பாம்பு இது எனச் சொல்லும்படியாக இருந்துகொண்டுள்ளீர்!; **இனி என்கோடிரோ** - இனிமேல் எதைக் கொள்ளப் போகிறீரோ?’

கணவன் உரைக்கு மாறுபடலின் கற்பை அழித்தாள் என்றான். அன்புடைய கணவன் உயிர்போதற்குக் காரணம் ஆகி, பின்னர் வரும் பிள்ளைக்கும் பெருந் துன்பம் செய்தாள் ஆதலின்‘கல்வு அரவு’ என்றான். அகப்பட்டோரை எல்லாம் பற்றிக் கொல்லும் அரவு’ என்றான் -தயரதன், இராமன், அயோத்திவாழ்வார், பரதன் என்று அனைவர்க்கும் தீங்கு செய்தலின். 75

கலித்துறை

2177. **நோயீர் அல்லீர்; நும் கணவன்தன் உயிர் உண்டீர்;**
பேயீரே நீர்! இன்னம் இருக்கப் பெறுவீரே?
மாயீர்! மாயா வன் பழி தந்தீர்! முலை தந்தீர்!
தாயீரே நீர்! இன்னும் எனக்கு என் தருவீரே!

‘**நும் கணவன் தன் உயிர் உண்டீர்** - உம் கணவனது உயிரைக் குடித்தீர்; (ஆயினும்) **நோயீர் அல்லீர்** - நோய் போன்றவர்அல்லீர்; **நீர் பேயீரே** - நீர் பேய் போன்றவரே; (இத்தகைய நீர்) **இன்னம்இருக்கப் பெறுவீரே** - (கணவன் இறந்த பிறகும்) இன்னமும் உயிருடன் வாழ்வதற்குரியவர்ஆவீரே? (உரியரல்லீர்); **மாயீர்** - இறந்து போக மாட்டீர்; **முலை தந்தீர்** -(குழந்தையாய் இருந்தபொழுது) பால் கொடுத்த வளர்த்தீர்; **தாயீரே நீர்** -

(ஆகையால்) நீர் என் தாயார்தான்; ***மாயா வன்பழி தந்தீர்*** *- (இளைஞனாய் இருக்கும்பொழுது) அழியாத கொடும்பழி கொடுத்து என்னைக் கெடுத்தீர்;* ***இன்னம்*** *- எதிர்காலத்தில்;* ***எனக்கு -; என் தருவீர்*** *- என்ன தரப்போகின்றீர்?'*

நோய் சிலநாள், இருந்து உயிர் கொல்லும், கணவன் உயிரை உடனே கொன்றாள் ஆதலின்பேய் போன்றாள் என்றான். பழி தந்தீர்; முலை தந்தீர்; இன்னம் என் தருவீர்! என்பதுஇகழ்ச்சி செய்து வினாயது. 'மாயீர்' என்பதற்குச் சாகமாட்டீர்; மற்றவர்கள் எல்லாம்சாவைத் தழுவ நீர்மட்டும் சாகாமல் இருப்பீர் என்று அவளது கொடுமையின் மிகுதியைக்காட்டினான். 'ஏ' ஈற்றசை. *76*

2178. 'ஒன்றும் பொய்யா மன்னனை வாயால், உயிரோடும்
தின்றும், தீரா வன் பழி கொண்டீர்; திரு எய்தி
என்றும் நீரே வாழ உவந்தீர்; அவன் ஏக,
கன்றும் தாயும் போல்வன கண்டும் கழியீரே!

'ஒன்றும் பொய்யா மன்னனை *- சிறிதளவும் வாய்மையில் தவறாத தயரத மன்னனை;* ***வாயால்*** *- (வரமாய) வாய்ச்சொல்லால்;* ***உயிரோடும் தின்றும்*** *- உயிரோடு தின்றுவைத்தும்;* ***தீரா வன் பழி கொண்டீர்*** *- உலகுள்ளவும் விட்டு நீங்காத கொடும் பழியைத்தேடிக்கொண்டீர்;* ***அவன் ஏக*** *- அந்த மன்னன் இறந்துபட; திரு எய்தி - அவனுக்குரிய அரசுச் செல்வத்தை அடைந்து;* ***நீரே என்றும் வாழ உவந்தீர்*** *- நீரே என்றைக்கும் வாழ வேண்டும்என மகிழ்ந்தீர்!;* ***கன்றும் தாயும் போல்வன கண்டும்*** *- தாயும் கன்றும் போலஒன்றியிருந்து அன்பு செய்யும் பொருள்களைக் கண்டு வைத்தும் (கன்றாகிய இராமனைப் பிரிந்துவாழத் தாயாகிய உம்மால் எவ்வாறு இயன்றது);* ***கழியீரே*** *- உம் மனக்கருத்தைமாற்றிக்கொள்ளீரே!'*

'யார் எப்படிப் போனால் என்ன; நான் வாழ்ந்தால், போதும்' எனக் கைகேயி நினைத்ததைப் பரதன் சுட்டிப் பழித்தான். 'கழியீரே' என்பது கழிதல் - பழையன நீங்குதல் - கழியீரே - எதிர்மறை. நீங்க மாட்டீரே - பழைய உம் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள மாட்டீரே என்றான். அதற்குக் 'கன்றும் தாயும் போல்வன கண்டும்' என்பது சான்று.உலகில் கன்றும் தாயும் பாசத்தால் நெருங்கி வாழ்வதுபோல் இராமனிடத்தில் உங்கள்தாய்ப்பாசம் சிறந்திருந்தால் அவன் காடு போக நேர்ந்திராது என்றானாம். இனி இவ்வடிகளுக்குஇராமன் வனம் ஏகிய போது, நாட்டில் உள்ள மக்கள் எல்லாம் கன்றைத் தொடரும் தாய் போலஅவன் பிரிவால் துயருற்றுப் பின் தொடர்ந்தும் அவலித்தும் சென்ற நிகழ்ச்சியைக்கண்டுவைத்தும் உமது கருத்தைக் கழியீரே என்று பொருள் உரைப்பதும் உண்டு. நாட்டார் அனைவரும் இராமன்பால் அன்புடையராய் இருப்பதைக் கண்டும் இராமனைக் காட்டிற்குச் செல்லச் செய்து நீர்யாரை ஆளப் போகிறீர் என்று சொன்னான் எனக் கருதலாம். இப்பொருளில் அயோத்தியில் இராமன் காடேகிய போது நாடெல்லாம் உடன் தொடர்ந்து சென்ற செய்தி பரதன் செவிப்பட்டதாகக்கொள்ள வேண்டிவரும். அங்ஙனம் கொண்டால் இதுவரை பரதன் கைகேயியை வினாவிய வினாக்கள்பொருளற்றுப் போகும் என்னும் குறையுண்டு. ஏற்பன அறிக. இனி இப்பாட்டில், அவன் ஏக - அந்தஇராமன் கானகம் செல்ல என்றும் உரைக்கலாம். 'அவன் ஏக' என்பதனை முன்மாற்றாது நேரே கொண்டு'அவன் ஏக, கன்றும் தாயும் போல்வன கண்டும் கழியீரே' எனக் கூட்டி, இராமன் வனம் செல்ல, கன்றும்தாய்ப் பசுவும் போன்ற அஃறிணைப் பொருள்களின்

பிரியாது தொடரும் தன்மை கண்டு வைத்தும் உம்கொடுமை நீங்கப் பெறீர்' என்றானாம். 77

2179. ***'இறந்தான் தந்தை,***
"ஈந்த வரத்துக்கு இழிவு" என்னா,
"அறந்தான் ஈது" என்று,
அன்னவன் மைந்தன், அரசு எல்லாம்
துறந்தான்; "தாயின் சூழ்ச்சியின்,
ஞாலம், அவனோடும்
பிறந்தான், ஆண்டான்" என்னும்
இது, என்னால் பெறலாமே?

*'**தந்தை** - தயரதன் என்கிற தகப்பன்; **"ஈந்தவரத்துக்கு இழிவு" என்னா** - தான் முன் கொடுத்த வரத்துக்கு இழிவு நேர்ந்து விடுமோ (உயிரோடு இருந்தால்) என்று கருதி; **இறந்தான்** - உயிரொழிந்தான்; அன்னவன் மைந்தன்- அந்தத் தந்தையின் புதல்வன்; **ஈது அறந்தான் என்று** - இதுவே அறநெறியாகும் என்றுகருதி; **அரசு எல்லாம் துறந்தான்** - அரசை முற்றும் வேண்டாம் என்று காடு சென்றான்;(இவ்வாறு இருவரும் உலகம் போற்றும் செயலில் தலைநிற்க); **அவனோடும் பிறந்தான்** -அந்த இராமனோடு உடன் பிறந்தவனாகிய பரதன்; **தாயின் சூழ்ச்சியின்** - தன் தாய்செய்த சூழ்ச்சியால்; **ஞாலம் ஆண்டான் என்னும் இது** - உலகத்தை எல்லாம் ஆண்டான்என்கின்ற இப்பழிச்சொல்; **என்னால் பெறல் ஆமே** - என்னால் பெறுதற்குப்பொருந்துமோ?'*

கொடுத்த வரத்தை நிலைநிறுத்த இறந்தான் தந்தை; தந்தை சொல்லைக் காப்பாற்ற அரசுதுறந்து வனம் புகுந்தான் மகன். உடன் பிறந்தவன் அரசைக் கைப்பற்றி ஆண்டான் என்னும் பழிநான் பெறுதற்குரியதோ? அதையன்றோ நீ செய்தாய் என்றாளாம். 78

2180. ***'"மாளும்" என்றே தந்தையை உன்னான்;***
வசை கொண்டாள்
கோளும் என்னாலே எனல்
கொண்டான்; அது அன்றேல்.
மீளும் அன்றே? என்னையும்,
"மெய்யே உலகு எல்லாம்
ஆளும்" என்றே போயினன் அன்றோ?-
அரசு ஆள்வான்.

*'**அரசு ஆள்வான்** - அரசாட்சியைச் செய்தற்கு உரிய முறையுடைய இராமன்; **"மாளும்" என்றே தந்தையை உன்னான்** - (தான் காட்டிற்குச் சென்றால்) இறந்துபடுவான் தந்தை என்று கருதவில்லை; **வசைகொண்டாள்** -பழிச்சொல்லைக் கொண்டவளாய கைகேயியின்; கோளும் - மாறுபட்ட எண்ணமும்; **என்னாலே** - பரதனாகிய என் தூண்டுதலினாலேயே விளைந்தது; **எனல்** - என்று கருதுதலை; **கொண்டான்** - உடையன் ஆனான்; **என்னையும் -; "மெய்யே** - உண்மையாக (உறுதியாக) உலகு எல்லாம்ஆளும்'' - உலகையெல்லாம் (இப்பரதன்) ஆள்வான்; **என்றே போயினன்***

அன்றோ - என்றுகருதியே (தந்தை இறப்பவும் பொருட்படுத்தாது) காட்டிற்குப் போனான் அல்லவா?; **அது அன்றேல்** - அப்படி இராமன் கருதவில்லையேல்; மீளும் அன்றே - அந்தை இறந்தவுடன் திரும்பி வந்திருப்பான்அல்லவா?;'

தந்தையின் வாக்கைக் காப்பாற்றக் காடு சென்ற இராமனைப் பரதன் சந்தேகிக்கிறான்என்பதன்று; தன்னுடைய துன்ப மிகுதியால் ''இப்படியோ, அப்படியோ'' என்று தன்மேல் பழியைப்போட்டுக்கொண்டு பலவாறு நினைக்கின்றான் என்பதே இத்தகைய இடங்களில் பொருளாகும். அரசுக்கு உரியவனும், இனி எதிர்காலத்தில் ஆள்பவனும், இராமன் என்பதில் பரதனுக்கு மாறாத உறுதிஇருப்பதால் 'அரசு ஆள்வான்'' என்றே இராமனைக் கூறினான்பரதன்.
79

2181. 'ஓதா நின்ற தொல் குல
மன்னன் உணர்வு அப்பால்
யாதானும் தான் ஆக;
"எனக்கே பணி செய்வான்,
தீதா நின்ற சிந்தனை செய்தான்
அவன்" என்னப்
போதாதோ, என் தாய் இவள்
கொண்ட பொருள் அம்மா?

'ஓதா நின்ற தொல்குல மன்னன் - (யாவராலும் பாராட்டிப் பேசப்படாநின்ற பழமையான சூரியகுல மன்னனாகிய தயரதன்; **உணர்வு** - எண்ணம்; **அப்பால்** - பிறகு; **யாதானும் தான் ஆக** - எதுவாகவாவது இருக்கட்டும்,(அதுகிடக்க); **"எனக்கே பணி செய்வான் அவன்** - எனக்கே தொண்டுகள் செய்துகொண்டிருப்பவனாகிய பரதன்; **தீதா நின்ற சிந்தனை செய்தான்** - (என்னை வனம்அனுப்பித் தான் அரசு ஆளும்) கொடியதான எண்ணத்தைக் கொண்டான்; **என்ன** - என்று அந்தஇராமன் கருதுதற்கு; **என் தாய் இவள் கொண்ட பொருள்** - என் தாயாகிய இக்கைகேயி வரத்தின் மூலம் பெற்ற பொருளாகிய இவ்வரசு; **போதாதோ -;'**

கைகேயி பரதனுக்காக அரசு பெற்றபடியால், அதுவே பரதனை இராமன்தவறாகக் கருதுதற்குக் காரணம் ஆகிவிடும். அது ஒன்றே போதும் பரதன் மேல் இராமன் வருத்தம்கொள்ளக் காரணம். 'தந்தை எவ்வாறியிருப்பினும் நம் தொண்டனாக இருந்த இந்தப் பரதன் தீய எண்ணம் கொண்டிருப்பவனாக இருந்திருக்கிறானே' என்று இராமன்நினைத்துவிடப் போதிய காரணம் இந்த அரசே என்றான் பரதன். அம்மா - ஐயோ பாவம்என்றார்போல் இரக்கக் குறிப்பு. *80*

2182. 'உய்யா நின்றேன் இன்னமும்;
என்முன் உடன் வந்தான்,
கை ஆர் கல்லைப் புல் அடகு
உண்ண, கலம் ஏந்தி,
வெய்யோன் நான் இன் சாலியின்
வெண் சோறு, அமுது என்ன,

நெய்யோடு உண்ண நின்றது,
நின்றார் நினையாரோ?

'**என்முன் உடன் வந்தான்** - எனக்கு மூத்தவனும் உடன் பிறந்த சகோதரனும் ஆகிய இராமன்; **கை ஆர் கல்லை** -கையில் பொருந்திய இலையாகிய கலத்தில்; **புல் அடகு உண்ண** - அற்பமான இலை உணவை உண்டுகொண்டிருக்க; **இன்னமும்-; வெய்யோன் நான்** - கொடியவனாகிய நான்; **உய்யாநின்றேன்** - உயிர் பிழைத்திருக்கின்றேன்; (அம்மட்டோ) கலம் - நல்ல பாத்திரத்திலே(உண்கலத்திலே) **இன் சாலியின் வெண்சோறு** - இனிய உயர்ந்த நெல்லின் வெள்ளியசோற்றை; நெய்யோடு- நெய்யுடன்; அமுதென்ன - தேவரமுதம் என்னும்படி; **ஏந்தி** - சுமந்து; **உண்ண நின்றது** - உண்ணும்படி இருந்து கொண்டுள்ளதை; **நின்றார்** - அருகில் காண நிற்கும் உலகோர்; **நினையாரோ?** - என்னை இழிவாகக் கருதமாட்டாரோ?'

உயிருடன் இருப்பதே உலகம் தூற்றப் போதும்; அதன்மேல் உண்கலத்தில் சோறும் நெய்யும் அமுதென உண்ண நிற்றல் உலகோர் பழி தூற்ற மேலும்வாய்ப்பன்றோ என்று தன்னைத் தானே நொந்துகொள்கிறான். 'ஓ' வினாப்பொருள். கை ஆர்கல்லை - கையாகிய பாத்திரம் எனவும் ஆம். கல்லை - இலை முதலியவற்றைக் குழித்து உண்ணுதற்காகச் செய்த பாத்திரம்; தொன்னை. இராமன் காட்டிலே இலை முதலியவற்றை உண்டுகொண்டு எப்படியிருக்கிறானோ என்று அவன்பால் கொண்ட அன்பிரக்கமும் காண்க. 2391:

2183. **' "வில் ஆர் தோளான் மேவினன்,**
வெங் கானகம்" என்ன,
நல்லான் அன்றே துஞ்சினன்;
நஞ்சே அனையாளைக்
கொல்லேன், மாயேன்; வன்
பழியாலே குறைவு அற்றேன் -
அல்லேனோ யான்! அன்பு
உடையார்போல் அழுகின்றேன்.

'நல்லான் - நல்லோனாகிய தயரதன்; **"வில் ஆர் தோளான்** - வில் அமைந்ததோளை உடையவனாகிய இராமன்; **வெங்கானகம் மேவினன்" என்ன** - கொடிய காட்டை அடைந்தான், என்று சொல்லிய அளவிலேயே; **அன்றே துஞ்சினன்** - அன்றைக்கே இறந்துபட்டான்; **யான் -; நஞ்சே அனையாளைக் கொல்லேன்** - விடத்தை ஒத்தவளாகியகைகேயியைக் கொல்லவில்லை; **மாயேன்** - (நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கு நானும் ஒருவகையில் காரணமானதை அறிந்தும்) இறந்து ஒழியேன்; **அன்பு உடையார்போல் அழுகின்றேன்** -தயரதனிடத்தும், இராமனிடத்தும் அன்புடையவர்போலப் பெரிதாகத் துக்கப்படுகின்றேன்; வன்பழியால் குறைவு அற்றேன் அல்லேனோ - கொடும் பழியால் ஒரு சிறிதும் குறைவு இல்லாதவன் அல்லவா? (பெரும்பழி நிரம்பப் பெற்றவன்.)'

தன்னைத் தானே இகழ்ந்துகொள்வது இப்பாடலில் பரதன் கூற்று. 'வன் பழியால் குறைவுஇல்லாதவனவல்லவா' என்று கூறுவதுபோலத் தோன்றி, யான் எல்லாப் பழியும் நிரம்ப உடையன்என்பதைக் குறிப்பாகச் சொல்கிறது. அவலத்தின்

உயர்நிலையில் இங்ஙனம் கூறுவதுண்டு. 'நல்லான்' என்று தயரதனைக் குறிப்பிட்டபடியால், இவன் 'தீயான்' என்று தன்னைக் கருதியதாகக்கொள்ளலாம்.
82

2184. 'பாரோர் கொள்ளார்; யான் உயிர்
பேணிப் பழி பூணேன்;
தீராது ஒன்றால் நின் பழி;
ஊரில் திரு நில்லாள்;
ஆரோடு எண்ணிற்று? ஆர்
உரைதந்தார்? அறம் எல்லாம்
வேரொடும் கேடு ஆக முடித்து,
என் விளைவித்தாய்?

'(யான் அரசு நடத்துவதை) ***பாரோர் கொள்ளார்*** *- இந்த நாட்டில் உள்ளவர்கள்ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார்'* ***யான் உயிர் பேணிப் பழி பூணேன்*** *- யான் உயிரைப்பாதுகாத்துப் பழியை அணிந்துகொள்ள மாட்டேன்;* ***ஒன்றால் நின் பழி தீராது*** *- இனிஎந்தக் காரியம் செய்தாலும் நீ உண்டாக்கிய பழி விலகாது;* ***திரு ஊரில் நில்லாள்*** *- (முறை திரும்பியதால்) இனித் திருமகள் இவ்வூரில் இருக்கமாட்டாள்;* ***ஆரோடு எண்ணிற்று*** *- (இச்செயலைச் செய்ய) யாரோடு ஆலோசித்தாய்?;* ***உரை தந்தார் ஆர்*** *- (உனக்குஆலோசனை சொல்லியவர் யாவர்?;* ***அறம் எல்லாம் வேரொடும் கேடு ஆக முடித்து என்விளைவித்தாய்*** *- அறம் அனைத்தும் அடியோடு அழியும்படியான செயலைச் செய்து நிறைவேற்றி என்ன கொடுமைகளை யெல்லாம் செய்துவிட்டாய்?'*

தனக்கு அரசில் சிறிதும் விருப்பம் இல்லை என்பதை முன்னர்க் கூறியுள்ளான் ஆதலின், அப்படிச் கட்டாயப்படுத்தி என்னை அரசேற்க நீ செய்தாலும் உலகோர் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார் என்றான். கைகேயியின் இயல்புக்கு இத்தகைய செயல்செய்யும் துணிவு ஒத்துவராது என்பதை உணர்ந்த மகன் பரதன் "ஆரோடு எண்ணிற்று, உரைத்தார்ஆர்" என்று இங்கே வினாவினான். யாரோ தன் தாயின் மனத்தைக் கெடுத்துள்ளார் என்று இப்போதுபரதன் நினைக்கத் தொடங்கியுள்ளான் என்பது தெரிகிறது. 'யார்' என்பது செய்யுளின்பம்நோக்கி 'ஆர்' என்று நின்றது.
83

2185. 'கொன்றேன், நான் என் தந்தையை,
மற்று உன் கொலை வாயால் -
ஒன்றோ? கானத்து அண்ணலை
உய்த்தேன்; உலகு ஆள்வான்
நின்றேன்; என்றால், நின் பிழை
உண்டோ? பழி உண்டோ?
என்றேனும் தான் என் பழி
மாயும் இடம் உண்டோ?

'நான்-; உன் கொலை வாயால் *- உன்னுடைய கொலைத் தன்மை படைத்த வாய்ச் சொல்லைக் கொண்டு;* ***என் தந்தையைக்கொன்றேன்*** *- என் தந்தையாகிய தயரதனைக்*

*கொன்றுவிட்டேன்; **ஒன்றோ?** -அம்மட்டோ; **மற்று** - மேலும்; **அண்ணலை** - தலைமையும் பெருமையும் சிறந்த இராமனை; **கானத்து உய்த்தேன்** - காட்டின் கண் அனுப்பிவிட்டேன், (இவ்வளவையும் உன்வாய்ச்சொல் மூலம் செய்துவிட்டு); **உலகு ஆள்வான் நின்றேன்** - இவ்வயோத்திஅரசை ஆள்வதற்குத் தயாராக இருக்கின்றேன்; **என்றால்-; நின் பிழை உண்டோ** - உன்குற்றம் ஏதேனும் உள்ளதோ?; **பழி உண்டோ** - உன்மேல் பழி ஏதேனும் உள்ளதோ? (எல்லாக் குற்றமும், எல்லாப் பிழையும் என்மேல்தான்); **என் பழி மாயும் இடம்** - என்பழி அழிந்து போகுமிடம்; **என்றேனும் தான் உண்டோ?** - என்றைக்காவது உண்டா? (என்றும்இல்லை.)'*

*கைகேயி செய்தன அனைத்தும் தான் செய்தனவாகக் கூறினான்; செய்ததால் விளைந்த பயனாயஅரசை இவன் ஏற்பவனாக இருக்கும் நிலைபற்றி, தன்னை நோக்கித்தான் இவ்வளவும் நடந்ததாகஉலகம் அறிந்து தூற்றும் என்று பரதன் வருந்துவது இப்பாட்டில் கூறியவற்றின் கருத்தாகும். 'என்பழி' என்றது. 'என்பிழை என்பதற்கும் பொருந்தும். **84***

2186. 'கண்ணாலே, என் செய் வினை,
இன்னும் சில காண்பார்'
மண்ணோர் பாராது எள்ளுவர்;
வாளா பழி பூண்டாய்;
"உண்ணா நஞ்சம் கொலிகிலது' என்னும்
உரை உண்டு" என்று

எண்ணாநின்றேன்; அன்றி
இரேன், என் உயிரோடே.

***'என் செய் வினை** - 'இனி யான் செய்ய இருக்கும் செயல்திறத்தை; **இன்னும்சிலர் கண்ணாலே காண்பார்** - என்னை அறியாத வேறுசிலரும் தம் கண்ணாலேயேகாணப்போகிறார்கள்; **மண்ணோர்பாராது எள்ளுவர்** - மண்ணிலுள்ளவர் எதிர்காலத்தில்நடப்பதை எண்ணிப் பாராது தற்போது இகழ்வர். (அது இயல்பே); வாளா - ஒரு பயனும் இன்றி; **பழி பூண்டாய்** - பழியைமட்டும் மேலிட்டுக் கொண்டாய்; **"உண்ணா நஞ்சம் கொல்கிலது"** - தான் உண்ணாத விடம் அவனைக் கொல்லாது; **என்னும் உரை உண்டு** - என்கின்ற பழமொழிஉலகில் உள்ளது; **என்று எண்ணா** - எனக் கருதி; **நின்றேன்** - (உயிரோடு)இருக்கின்றேன்; **அன்றி** - (அப்படி நான் செய்யாதவற்றுக்கும் என்மேல் பழிவரும்என்று ஆகுமானால்); **என் உயிரோடே இரேன்** - என் உயிரோடு நான் இதுகாறும் இருந்திருக்க மாட்டேன், இறந்து போயிருப்பேன்.*

*கைகேயி எதிர்பார்த்தவாறு பரதன் அரசு ஏற்கப்போவது இல்லை என்பது திடமாய்விடலின், 'வீணாகப் பழிபூண்டாய்' என்றான். பழிதான் மிச்சம்; பயன்சிறிதும் இல்லை. தற்போது என்னைப்பற்றிய உண்மை அறியாது இகழ்கிற சிலரும்எதிர்காலத்தில் கண்ணால் என் செய்வினை கண்டு புரிந்துகொள்வர் என்றானாகவும் கொள்க. 'உண்ணா நஞ்சம் கொல்கிலது' பழமொழி. "உண்ணாதே உயிர் உண்ணாது ஒரு நஞ்சு" (9921.) என்றஇடத்திலும் இப்பழமொழி எடுத்தாளப்பெற்றது காண்க. 'என் பழி எதிர்காலத்தில்நீங்கிவிடும். உன் பழி என்றும் நீங்காது' என்றான் கைகேயியிடம் பரதன். இதுவரை தன்மேல்பழியை ஏறட்டுப் பேசியவன் இப்போது சிறிது தெளிந்து பேசுவதாகக் கொள்ளலாம். 'ஏ'ஈற்றசை. **85***

acharya.org

பரதன் இனிச் செய்யவுள்ள தன் செயல் கூறுதல்

2187. ***'ஏன்று, உன் பாவிக் கும்பி வயிற்றினிடை வைகித்***
தோன்றும் தீராப் பாதகம் அற்று, என் துயர் தீர,
சான்றும்தானே நல் அறம் ஆக, தகை ஞாலம்
மூன்றும் காண, மா தவம் யானே முயல்கின்றேன்.

'பாவி உன் கும்பி வயிற்றினிடை - பாவியாகிய உன்னுடைய வயிற்றிடத்தில்; **ஏன்று வைகித் தோன்றும்** - உடன்பட்டுத்தங்கிப் பிறந்ததனால் உண்டாகிய; **தீராப் பாதகம்** - நீங்காத அரிய பாவம்; **அற்று** - அடியோடு இல்லையாகி; **என் துயர் தீர** - (தந்தை இறந்தது; இராமன் காடு சென்றது ஆகிய நிகழ்ச்சிகளால் ஆய) என் துயரமெல்லாம் தீரும்படி; **நல் அறம் தானேசான்றும் ஆக** - நன்றாகிய அறக்கடவுளே சாட்சி ஆகப் பொருந்த; **தகை ஞாலம் மூன்றும்** - மேம்பாடுடைய மேல், கீழ், நடு என்னும் மூவுலகமும்; **காண** - (என் நிலை) காணும்படி; யானே மாதவம் முயல்கின்றேன் - நானே பெருந்தவம் செய்ய இருக்கின்றேன்.'

பரதனுக்கு அரசுரிமை கைகேயி வயிற்றில் இருந்து பிறந்ததனால் உண்டாயது; ஆகவே. அதனைப்பாதகம் என்றான். 'சான்றும்' 'உம்' இசைநிறை. 'பழிதீர்தற்குரிய என் செய்வினை' என்றுமேற்பாட்டிற் கூறினான். அது இன்னது என்பது 'மாதவம்' என இப்பாட்டிற் கூறினாள் ஆயிற்று. கும்பி வயிறு - இரு பெயரொட்டு; கும்பி - சேறு என்றும் பொருள்படும். அப்பொருள் கொண்டால்சேறு போன்ற பாவம் நிறைந்த வயிறு என்றாகும். *86*

பரதன் கைகேயிக்கு இறுதியாகக் கூறிய அறிவுரை

2188. ***'சிறந்தார் சொல்லும்நல் உரை***
சொன்னேன்; செயல் எல்லாம்
மறந்தாய் செய்தாய் ஆகுதி;
மாயா உயிர் தன்னைத்
துறந்தாய் ஆகின் தூயையும்
ஆதி; உலகத்தே
பிறந்தாய் ஆதி; ஈது அலது இல்லைப்
பிறிது' என்றான்.

'சிறந்தார் -அறிவாற் சிறந்த சான்றோர்; சொல்லும் நல் உரை **சொன்னேன்** - சொல்லுகின்றநல்ல மொழிகளை உனக்கு எடுத்துச் சொன்னேன்; **செயல் எல்லாம்** - (இதுகாறும் நீ செய்த)செயல்கள் எல்லாவற்றையும்; **மறந்தாய் செய்தாய் ஆகுதி** - (புத்தித் தெளிவோடு அன்றி)நினைவின்றிச் செய்தவளாவாயாக; (இவ்வாறு கருதுவது மன்னிப்புப் பெற வாய்ப்பாகும்); **மாயாஉயிர்தன்னை** - அழியாதிருக்கின்ற உன்னுடைய உயிரை; துறந்தாய் ஆகில் -விட்டுவிட்டாயானால்; **தூயையும் ஆதி** - தூய்மை உடையவளாகவும் உலகால் கருதப் படுவாய்; **உலகத்தே பிறந்தாய் ஆதி** - உலகிற் பிறந்ததனால் வரும் பயனைப் பெற்றவளாகவும்ஆவாய்; **ஈது அலது பிறிது இல்லை** - இது வல்லது உன் பழி தீர வேறு வழி எதுவும் இல்லை;' **என்றான்** - என்று கூறி முடித்தான். (பரதன்).

acharya.org

'நான் புத்தியில்லாமல் செய்துவிட்டேன்' என்று சொல். எனவே, இனிமேல் உன் எண்ணம்புத்தியோடு மாறவேண்டும் என்றான். இறந்து போனால் பெரிதும் பாராட்டடப்படுவாய்; நீபிறந்ததற்கும் ஒரு பொருள் இருக்கும். இரண்டு வழிகளில் ஏதேனும் ஒன்றைத் தேர்ந்துகொண்டு அதன்படி செய்த என்றான் பரதன். ஒருவேளை பரதன் அறிவுரை கைகேயியால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பெற்றது எனக் கருதலாம். இதன் பின்னர்க் கைகேயி காவியத்தில் உரை நிகழ்த்தவில்லை என்பது காண்க. *87* பரதன் கோசலையின் திருவடி வணங்கச் செல்லுதல்

கலிவிருத்தம்

2189. **இன்னணம், இனையன இயம்பி, 'யானும், இப்**
பன்ன அருங் கொடு மனப் பாவிபாடு இரேன்;
துன்ன அருந் துயர் கெட, தூய கோசலை
பொன் அடி தொழுவேன்' என்று, எழுந்து போயினான்.

இனையன - இத்தகைய சொற்களை (பரதன்); **இன்னணம் இயம்பி** - இவ்வாறுவிளங்கவுரைத்து; **'யானும் -; இப்பன்ன அருங் கொடு மனப் பாவிபாடு இரேன்** - இந்தப்பேசுதற்கு முடியாத கொடிய மனம்படைத்த பாவியாகிய கைகேயியின் பக்கலில் இனி இருக்க மாட்டேன்; **துன்ன அருந்துயர் கெட** - நெருங்குதற்கரிய துன்பம் நீங்க; **தூய கோசலை** - நன்மனம் படைத்த கோசலைத் தாயின்; **பொன் அடி தொழுவேன்** - பொலிவு நிறைந்ததிருவடிகளை வணங்குவேன்;' **என்று** - என்ற சொல்லி; **எழுந்து போயினான்** -கைகேயியின் இடத்திலிருந்த புறப்பட்டுச் சென்றான்.

வான்மீகத்தில் - பரதனது புலம்பல் ஒலியைக் கேட்டுக் கோசலை, சுமித்திரைபால் 'மகா'புத்திமானாகிய பரதன் வந்திருத்தலால் அவனைக் காண விரும்புகிறேன்' என்று சொல்லிச்சுமித்திரையுடன் பரதன் இருக்குமிடத்திற்குப் புறப்பட்டனன். அப்போது பரதன் சத்துருக்கனனுடன் கோசலை இருக்கும் வீட்டிற்கு வந்தான் என்றுள்ளது. *88*

கோசலையின் அடியில் பரதன் வீழ்ந்து வணங்கல்

2190. **ஆண்தகை, கோசலை அருகர் எய்தினன்;**
மீண்டும், மண் கிழிதர வீழ்ந்து, கேழ் கிளர்
காண் தகு தடக் கையின் கமலச் சீறடி
பூண்டனன்; கிடந்தனன்; புலம்பினான் அரோ!

ஆண்தகை - ஆடவருள் சிறந்த பரதன்; **மீண்டு** - கைகேயி இருப்பிடத்திருந்துசென்று; **கோசலை அருகர் எய்தினன்** - கோசலைத் தாயின் அருகில் சென்று; **மண்கிழிதர வீழ்ந்து** - தரை பிளவுபடும்படி (தடாலெனக்) கீழே வீழ்ந்து வணங்கி; கேழ்கிளர்- நிறம் மிக்கு விளங்குகின்ற; **காண்தகு தடக்கையின்** - காண்பதற்குப் பொருந்திய நீண்டகைகளால்; கமலச் சீறடி - (கோசலையின்) தாமரைபோன்ற சிறிய பாதங்களை; **பூண்டனன்கிடந்தனன் புலம்பினான்** - பிடித்துக் கொண்டு (கீழேவிழுந்து) கிடந்தபடியே அழத்தொடங்கினான். 'அரோ' ஈற்றசை. 'மீண்டு' என்பதை மாறிச் சேர்க்காது. நேரே சேர்த்துத் திரும்பவும்மண்கிழிதர வீழ்ந்தான் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

இப்பொருளில் வரும்போது பரதன் வந்தவுடன்வீழ்ந்து வணங்கினான், திரும்பவும் கோசலை திருவடியில் வீழ்ந்தான் என்று உரைத்தல்வேண்டும். அருகர் - ஈற்றுப் போலி.
89

பரதனின் இரங்கல் உரை

2191. 'எந்தை எவ் உலகு உளான்? எம் முன் யாண்டையான்?
வந்தது, தமியென், இம் மயக்கம் காணவோ?
சிந்தையின் உறு துயர் தீர்த்திரால் எனும்,
அந்தரத்து அமரரும் அழுது சோரவே.

அந்தரத்து அமரரும் *- வானுலகில் உள்ள தேவர்களும்;* ***அமுது சோரவே*** *-(இவன் புலம்பைக் கேட்டும் இவனைக் கண்டும் தம்மாலும் ஆற்றமுடியாமல் தாமும்) அழுது சோரும்படி;* ***'எந்தை எவ்*** *உலகு* ***உளான்?*** *- என் தந்தையாகிய தயரதன் இப்போது எந்தஉலகத்தில் இருக்கிறான்?;* ***எம்முன் யாண்டையான்*** *- என் தமையனாகிய இராமன் எவ்விடத்தில் இருக்கிறான்?;* ***தமியென்*** *- ஆதரவற்ற தனியனாகிய யான்; வந்தது - அயோத்திக்கு வந்தது;* ***இம் மறுக்கம் காணவோ?*** *- இந்தத் துன்ப நிலையைக்காண்பதற்காகவோ?;* ***சிந்தையின்*** *- (என்) மனத்தில்;* ***உறு துயர்*** *- பொருந்தியதுன்பத்தைத்;* ***தீர்த்திர்*** *- போக்குங்கள்;'* ***எனும்*** *- என்பான்.*

இறந்தபின் வேறு உலகம் செல்வர் ஆதலான் 'எந்தை எவ் உலகு உளான்' என்றான். இராமன்காடு சென்றபடியால் 'யாண்டையான்' அதாவது காட்டில் எவ்விடத்தில் உள்ளான் என்றான்.தந்தையோடும் தமையனோடும் இருக்கின்ற பேறு பெறாமையால் தன்னைத் 'தமியென்' என்றுகுறிப்பிட்டான். 'ஆல்', 'ஏ' அசைகள்.
90

2192. 'அடித்தலம் கண்டிலென் யான், என் ஐயனை;
படித்தலம் காவலன், பெயரற்பாலனோ?
பிடித்திலிர் போலும் நீர்; பிழைத்திரால்' எனும் -
பொடித் தலம் தோற் உறப் புரண்டு சோர்கின்றாள்.

தலம் பொடி தோள் உறப் புரண்டு சோர்கின்றான் *- மண்ணில் உள்ள புழுதிதன்தோளிற் படும்படி நிலத்திற் புரண்டு மனம் சோர்ந்தவனாகி;* ***'யான் -; என் ஐயனை*** *- என் தலைவனாகிய இராமனது; அடித்தலம் - திருவடியை;* ***கண்டிலென்*** *- காணப்பெறவில்லை;* ***படித்தலம் காவலன்*** *- இப்பூமியாகிய இடத்துக்கு அரசனாகிய இராமன்;* ***பெயரற்பாலனோ?*** *- இக்கோசல நாட்டைவிட்டுப் பெயர்ந்து செல்லும் தன்மை உடையனோ;* ***நீர்*** *- (அன்னையாகிய) நீர் (ஆற்றாமையால்);* ***பிடித்திலிர் போலும்*** *- (அவன் கானகம்செல்லும்போது) தடுத்தல் செய்து பிடித்து வைத்துக் கொள்கிலிர்;* ***பிழைத்திர்*** *- பிழை செய்துவிட்டீர்;' எனும் - என்று சொல்வானாயினன்.*

இராமனே அரசன் என்பதைக் கோசலைக்கு உறுதிப்படுத்தும் முகமாக, 'படித்தலம் காவலன்' என்றுஇராமனைக் குறிப்பிட்டான். 'பிழைத்திர்' என்பதற்கு 'உம்மால் இனி உயிர் வாழ இயலுமோ'என்று கோசலையைக் கேட்டதாகவும் கொள்ளலாம். 'ஆல்' அசை. ***91***

**2193. ‘கொடியவர் யாவரும் குலங்கள் வேர்அற
நொடிகுவென் யான்; அது நுவல்வது எங்ஙனம்?
கடியவள் வயிற்றினில் பிறந்த கள்வனேன்,
முடிகுவென், அருந் துயர் முடிய’ என்னுமால்,**

‘யான்-; கொடியவர் யாவரும் - (இராமனைக் காடு செல்லச் செய்த) கொடியவர்கள்எல்லோரும்; **குலங்கள் வேர் அற** - தம் குலங்களோடு வேர் அற்றுப் போகும்படி; **நொடிகுவென்** - அழித்து விடுவேன்; **அது நுவல்வது எங்ஙனம்?** - அதுபற்றிச் சொல்வது என்னபயன் உடையது; (செயலின்தான் அறிய வேண்டும்); **கடியவள் வயிற்றினில் பிறந்த கள்வனேன்** - (எல்லோரையும் அழித்துவிட்டு இறுதியில்) கொடிய கைகேயி வயிற்றில் பிறந்தவஞ்சகனாகிய யானும்; **அருந்துயர் முடிய முடிகுவென்’** - என்னுடைய பொறுத்தற்கரிய துன்பம்இல்லையாம்படி இறந்துபடுவேன்;’ **என்னும்** - என்று சொல்வான்.

மிகுதியான துன்பத்தால் பேசுகிறான் ஆதலின், ‘கொடியவர்களையும் அழித்து, நானும்இறந்துபடிவேன்’ என்றான். ‘ஆல்’ ஈற்றசை. 92

**2194. ‘இரதம் ஒன்று ஊர்ந்து, பார் இருளை நீக்கும் அவ்
வரதனில் ஒளி பெற மலர்ந்த தொல் குலம்,
“பரதன்” என்று ஒரு பழி படைத்தது’ என்னுமால் -
மரதக மலை என வளர்ந்த தோளினான்.**

மரகத மலை என வளர்ந்த தோளினான் - மரகத மலை போல வளர்ந்த பச்சை வண்ணமான தோளை உடைய பரதன்; **‘பார் இருளை இரதம்ஒன்று ஊர்ந்து நீக்கும் அவ்வரதனில்** - இந்த மண்ணில் உள்ள இருட்டை ஒரு தேரினை ஊர்ந்து சென்று அடியோடு போக்கும் அந்த மேன்மையுடைய சூரியனால்; **ஒளிபெற மலர்ந்த தொல்குலம்** - ஒளிபெற்றுப் பாரம்பரியமாக மலர்ந்து சிறந்த இப்பழமையான அரசகுலம்; **‘பரதன்’ என்று ஒருபழி படைத்தது;** - இப்போது பரதன் என்ற பெயரை உடைய ஒரு பழியையும் உண்டாக்கியது;’ **என்னும்** - என்று சொல்வான். சூரியகுலமாதலின் இங்ஙனம் கூறினான். தன்னைத் தானே நொந்து கொள்வது பரதன் இயல்பு.‘புகழ் படைத்த சூரியகுலம் பழியையும் படைத்தது என்னால்’ என்பது பரதன் துயர் மொழி.‘மரகத’ என்பது செய்யும் எதுகை நோக்கி ‘மரதக’ என எழுந்து முன்பின் ஆயது. ‘ஆல்’ அசை. 93

**2195. ‘வாள்தொடு தானையான் வானில் வைகிட,
காடு ஒரு தலைமகன் எய்த, கண் இலா
நாடு ஒரு துயரிடை நைவதே’ எனும் -
தாள் தொடு தடக் கை அத் தருமமே அனான்.**

தாள்தொடு தடக்கை அத்தருமமே அனான் - முழந்தாளைத் தொடுமாறு நீண்ட கைகளை உடைய முழுமுதலாகிய அறத்தினைப் போன்ற பரதன்; **‘வாள் தொடு தானையான்** - வாள் ஏந்திய சேனைகளை உடைய தயரதன்; **வானில் வைகிட** - வானுலகத்தில் தங்கியிருக்க; **ஒரு தலைமகன்** - அவனது (அரசுக்குரிய); **ஒப்பற்றமூத்த மகன்; காடு எய்த** - காட்டை அடைய, (அரசு புரிவார் இன்மையால்); **கண்இலா நாடு** -

துன்பம் நீக்குதற்குரிய களைகண் ஆனவரைப் பெறாத நாடு; **துயரிடை** - துன்பத்தில்பட்டு; **நைவதே** - வருந்துவதே; **எனும்** - என்று சொல்லிப் புலம்பும்.

தயரதனும் இராமனும் நாட்டிற்குக் கண் போல்வார் ஆதலின் அவரை இழந்த நாடு 'கண் இலாநாடு' ஆம். முழந்தாள் அளவு நீண்ட கை அரசர்க்குரிய உத்தம இலக்கணம். 'தாழ்தடக் கைகளே'(2104) என்றதை இங்கு ஒப்புநோக்குக. 94

கோசலை, பரதன் தூயன் என அறிந்து உரை தொடங்குதல்

2196. புலம்புறு குரிசில்தன் புலர்வு நோக்கினாள்,
குலம் பொறை கற்பு இவை சுமந்த கோசலை;
'நிலம் பொறை ஆற்றலன், நெஞ்சம் தூய்து' எனா,
சலம் பிறிது உற, மனம் தளர்ந்து, கூறுவாள்;

குலம், பொறை, கற்பு இவை சுமந்த கோசலை - உயர்ந்த குடிப் பிறப்பும்,பொறுமையும், கற்பும் ஆய இவற்றை நல் அணிகலன்களாகச் சுமந்துகொண்டுள்ள கோசலை; **புலம்புஉறுகுரிசில்தன்** - துயரதம் அடைகின்ற பரதனது; **புலர்வு** - துயர்ச்சோர்வினை; **நோக்கினாள்** - மனத்தால் ஆராய்ந்தாள்; **'நிலம் பொறை** - (இந்தக்), கோசலஅரசைச் சுமக்கின்ற ஆட்சி உரிமையை; **ஆற்றலன்** - விரும்பியவன் அல்லன்; **நெஞ்சம் தூய்து** - இவன் மனம் தூய்மையானது; எனா - என்று கருதி; **சலம்** -(இதுகாறும் அவனைப்பற்றித் தான்கொண்டிருந்த) தவறான கருத்து; **பிறிது உற** - (இப்போது)வேறுபட்டுப் போக; **மனம் தளர்ந்து** - (இப்படிப்பட்ட நல்லவனை மாறாகக் கருதினோமே என்பதனால்) மனம் சோர்ந்து; **கூறுவாள்** - சொல்பவள் ஆனாள்.

கைகேயி போலப் பரதனும் அதற்கு உடன்பட்டவன் என்றுமுன்னர்க் கருதியவள் ஆதலின், அக்கருத்தைச் 'சலம்' என்று குறித்தார். 'சலம்' தீது, வஞ்சனை, பொய் என்று பொருள்படும். புலர்வு - வாடிக்காய்தல். கோசலைக்குப் பரதன் நிலை கண்டுமனத்தளர்வு ஏற்பட்டது எனலாம். 95

கோசலை பரதனை வினாவுதல்

2197. 'மை அறு மனத்து ஒரு மாசு உளான் அலன்;
செய்யனே' என்பது தேறும் சிந்தையாள்,
'கைகயர் கோமகள் இழைத்த கைதவம்,
ஐய! நீ அறிந்திலை போலுமால்?' என்றாள்.

(இவன்) **மை அறு** - இயல்பாகவே குற்றம் அற்ற மனத்தின்கண்; **ஒரு மாசுஉளான் அலன்** - (கைகேயியால் ஏற்பட்ட ஒரு குற்றமும் உடையவன் அல்லன்; **செய்யன்** - வேர்மையானவன்; **என்பது தேறும் சிந்தையாள்** - என்பது தெளிந்த மனத்தினன்ஆனாள், (பின்னர்ப் பரதனைப் பார்த்து); **'ஐய!** - ஐயனே; **நீ கைகயர் கோமகள்** - கேகய நாட்டு அரசமன் மகளாகிய கைகேயி; **இழைத்த கைதவம்** - செய்த வஞ்சனை; **அறிந்திலை போலும்'** - (முன்னமே) அறியாய் போலும்; என்றாள். -.

முன்பு மாசு உள்ளானோ என்று கோசலை ஐயுற்றாள் என்பதை மேற்பாட்டில் (2196) ‘சலம் ’என்று குறித்துள்ளார். இங்கே ‘செய்யனே’ **என்பது** *தெளிந்தாளாம். ‘ஐய’ என்பதுஉள்ளன்பினால் ‘தலைவ’ என அழைத்தாளாம். கைகேயி அல்லது உன் தாய் என்னாமல் கைகயர்கோமகள் என்றழைத்தது அவள் அரசின்கண் ஆசைப்பட்டதற்குக் காரணம் சொன்னது போலத்தோற்றிநயம் செய்கிறது. ‘ஆல்’ அசை. ‘செய்யனே’ ‘ஏ’ காரம் தேற்றம்.* ***96***

கோசலை சொல்லால் மனப்புண் உற்ற பரதன் சூள் உரைக்கத் தொடங்குதல்

2198. தாள் உறு குரிசில், அத் தாய் சொல் கேட்டலும்,
கோள் உறு மடங்களில் குமுறி விம்முவான்,
நாள் உறு நல் அறம் நடுங்க, நாவினால்
`சூளுறு கட்டுரை சொல்லல் மேயினான்;

தாள் உறு குரிசில் - சோசலையின் திருவடிகளில் வீழ்ந்த பரதன்; அத் தாய் சொல்கேட்டலும் - அந்தத் தாயின் (கைகேயி செய்த வஞ்சனை அறியாயோ என்ற) சொல்லைக் கேட்டஅளவில்; கோள் **உறு மடங்கலின்** *- சிறைபிடிக்கப்பட்ட சிங்கம் போல;* **குமுறி விம்முவான்** *- மனக்குமுறல் அடைந்துஅழுவான்;* **நாள்உறு நல் அறம் நடுங்க** *- காலக் கடவுளொடும் பொருந்தி அவர் அவர்க்குப்பயன் செய்யும் நல்ல அறக்கடவுளும் நடுங்கும்படியாக;* **நாவினால்** *- தனது வாயால்;* **சூளுறு கட்டுரை** *- சபதமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் உறுதி மொழிகளை;* **சொல்லல் மேயினான்** *- சொல்லத் தொடங்கினான்.*

பரதனின் மனவேதனையைத் தட்டி எழுப்பியது கோசலை கேட்ட வார்த்தை. அதனால், புண்பட்டமனம் குமுறிப் பொங்கியது; சபதம் சொல்லத் தொடங்கினான். அது கேட்டு அறமே நடுங்குகிறதுஎன்றார். ‘நாவினால்’ என்றது சத்திய வாக்கினன் என்ற அவன் சொல் தூய்மையைச் சிறப்பித்து நின்றது. இதனை வடிமொழியில் ‘தாற்பரியம்’ என்ப. ‘ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய,வழுக்கியும் வாயாற் சொலல்’’ என்னும் குறளில் (139) ‘வாயால்’ என்பது போல் வந்தது.‘அன்பிலதனை அறம்’’ (குறள் 77) காய்தல் வழக்கு, தண்டம் செயும் ஆற்றல் உடைய அறமும்நல்லோந் செய்யும் சூளுரைக்கு நடுங்குகிறது என்றார். அறக்கடவுளின் தண்டம் காலத்தோடு பட்டுநிகழும் ஆதலின் ‘நாள் உறு நல்லறம்’ எனப்பெற்றது. நாள் என்றது காலத்தைக் குறிக்கும்ஆகுபெயர். ***97***

பரதன் செய்த சூளுரை

2199. ‘அறம்கெட முயன்றவன், அருள் இல் நெஞ்சினன்,
பிறன்கடைநின்றவன், பிறரைச் சீறினோன்,
மறம்கொடு மன்னுயிர் கொன்று வாழ்ந்தவன்,
துறந்த மா தவர்க்கு அருந் துயரம் சூழ்ந்துளோன்,

‘அறம் கெட முயன்றவன் *- (பிறர் செய்த) அறச் செயல் கெடும் படி முயற்சிசெய்தவன்;* **அருள் இல் நெஞ்சினன்** *- இரக்கம் அற்ற மனம் உடையவன்;* **பிறன் கடைநின்றவன்** *- தொழில் செய்து பொருள்தேடாது அயலார் வீட்டு வாயிற்படியில் எளிவரவாய்நின்றவன்;* **பிறரைச் சீறினோன்** *- (ஒரு காரணமும் இல்லாமல்) பிறரைக்*

acharya.org

கோபித்துக்கெடுதி செய்தவன்; **மறம் கொடு மன்னுயிர் கொன்று வாழ்ந்தவன்** - இரக்கமற்ற மறக்கொடுமை கொண்டு நிலைத்த உயிர்களைக் கொன்று அதனால் தன் வாழ்க்கை நடத்தியவன்; **துறந்த மாதவர்க்கு அருந்துயரம் சூழ்ந்துளோன்** - துறவிகளாய பெரிய முனிவர்களுக்குப்பொறுத்தற்கரிய துயரத்தை வேண்டுமென்றே செய்தவன்......

ஆகிய இவர்கள் 'நண்ணும் அத் தீ எரி நரகத்துக் கடிது செல்கயான்' எனப் பரதன் உரைப்பதாக இது முதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒரு தொடராக இருந்து. இப்படலத்து101 ஆம் பாடலின் இறுதி அடியில் (2202) முடிகின்றன. 'எனக்குத் தெரிந்து கைகேயி செய்தவஞ்சனை நடந்திருக்குமாயின் யான் இத்தகையோர் செல்லும் நரகு செல்வேனாக' என்று மனத்தின்அடித்தளத்தில் இருந்து இச்சபதங்கள் குமுறி எழுகின்றன. பிறன்கடை நின்றவன் - பிறன் மனைவியை நயந்து அந்த வீட்டவாயிலின் அருகே சென்று நின்றவன் எனவும் உரைக்கலாம். 'அறன் கடைநின்றாருள் எல்லாம் பிறள்கடை, நின்றாரிற் பேதையார் இல்' (குறள். 142) என்னும் குறளையும் கருதுக. 'நட்பிடைக் குய்யம் வைத்தான்பிறர்மனை நலத்தைச் சார்ந்தான்,.......அட்டுகுடலம் தின்றான்....குட்டநேராய் நரகம்தன்னுட் குளிப்பவர் இவர்கள் கண்டாய்' என்னும் சிந்தா மணிப்பாடலை இங்கு ஒப்பு நோக்குக. முற்றும் துறந்த முனிவர்க்குச் சீற்றமும் இல்லையாதலின் சாபத்தில் தப்புவர் ஆயினும் நரகத்தில் தப்பார் என்க.
98

2200. 'குரவரை, மகளிரை, வாளின் கொன்றுளோன்,
புரவலன் தன்னொடும் அமரில் புக்கு உடன்
விரவலர் வெரிநிடை விழிக்க, மீண்டுளோன்,
இரவலர் அரு நிதி எறிந்து வெளவினோன்,

குரவரை - ஐம்பெருங் குரவரை; **மகளிரை** - பெண்களை; வாளின் கொன்றுளோன் - வாளால் கொலைசெய்தவன்; **புரவலன் தன்னொடும்** - அரசனோடும்; அமரில் புக்கு- போர்க்களத்துக்குச் சென்று; உடன்- உடனே; **விரவலர் வெரிநிடை விழிக்க** - பகைவர்கள் தன்முதுகிடத்தைக் காண; **மீண்டுளோன்** - திரும்பி ஓடிவந்தவன்; **இரவலர்** -ஏற்றுண்பாரது; அருநிதி - அரிதாகச் சேமித்த செல்வத்தை; **எறிந்து வெளவினேன்** - அவர்களை அடித்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டவன்...

ஐம்பெருங்குரவர் ஆவார் - தந்தை, தாய், தம்முன், அரசன் ஆசிரியன் என்போர்.(ஆசாரக். 16) குரவர் - ஆசிரியர் என்று 'குரு' வை மட்டும் கூறுதலும் உண்டு. போர்க்கு அரசனுடன்சென்று புறமுதுகிட்டு ஓடிவந்து அரசனைக் கைவிட்டவன். இவனை வள்ளுவர் 'அமரகத்து ஆற்றறுக்குங்கல்லாமா அன்னார்' என்று சொல்வர் (குறள். 814.). ***99***

2201. "தழைத்த தண் துளவினோன்
தலைவன் அல்லன்" என்று
அழைத்தவன், அறநெறி
அந்தணாளரில்
பிழைத்தவன், பிழைப்பு இலா
மறையைப் பேணலாது,

"இழைத்த வன் பொய்" எனும்
இழுதை நெஞ்சினோன்.

"தழைத்த - செழித்துள்ள; ***தண் துளவினோன்*** - குளிர்ச்சி பொருந்திய திருத்துழாய் மாலையைச்சூடியுள்ள திருமால்; ***தலைவன் அல்லன்"*** - பரம்பொருள் அல்லன்; ***என்று அழைத்தவன்*** - என்று சொல்லியவன்; ***அறநெறி*** - தரும வழியில் நடக்கின்ற; ***அந்தணாளரில்பிழைத்தவன்*** - அந்தணாளர் திறத்தில் பிழைசெய்தவன்; **பிழைப்பு இலா இறையைப் பேணலாது** - ஒரு சிறிதும் குற்றம் இல்லாத இறைவன் அருளிய வேதத்தை நன்கு வழிபட்டுப் பாதுகாவாது; ***"இழைத்த வன் பொய்"*** - ஒருவர் செய்துவைத்த பொய்யுரை; எனும் இழுதை **நெஞ்சினோன்** - என்று சொல்லும்பேய்மனம் படைத்தவன்....

'திருமாலே பரம்பொருள்' என்னும் கருத்தை நிலைநிறுத்தப் பரதன் சபதத்தில் அதனையும்ஒன்றாக்கினார் போலும். வேதம் ஒருவனால் உண்டாக்கப்பட்டதன்று; 'அபௌருஷேயம்' என்பர்வடநூலார்; இறைவே அருளியது. அதைப் பொய் என்பவன் பேய் என்றார். "உலகத்தார் உண்டென்பதில்லென்பான் வையத்தலகையா வைக்கப்படும்" *(குறள் 850)* என்பதும் இக்கருத்தினதாதல் அறிக. ***100***

2202. ***'தாய் பசி உழந்து உயிர் தளரத், தான் தனி,***
பாய் பெரும் பாழ் வயிறு அளிக்கும் பாவியும்,
நாயகன் பட நடந்தவனும், நண்ணும் அத்
தீ எரி நரகத்துக் கடிது செல்க, யான்.

'தாய் பசி உழந்து உயிர்தளர - தன் தாய் பசியால் வருந்தி உயிர் சோரவும்; **தான் -; தனி பாய் பெரும் பாழ் வயிறு** - ஒப்பற்ற பரந்த பெரிய பாழ்வயிற்றை; **அளிக்கும் பாவியும்** - (சோறிட்டுப்) பாதுகாக்கின்ற பாவி; **நாயகன் பட நடந்தவன்** - தன் தலைவன் போர்க்களத்திலே இறந்துபட அவனைக் கைவிட்டுத் தன்னுயிரைக் காத்துக் கொண்டு சென்றவன்; (ஆகிய இப்பதினான்கு பேரும்); **நண்ணும் அத் தீ எரி நரகத்து** - எந்தநரகத்துக்குச் செல்வார்களோ அந்த நெருப்பு எரிகின்ற நரகத்துக்கு; **யான் கடிது செல்க** - யான் (அவரினும்) விரைந்து முற்படச் செல்வேனாக.

தாய் பசி நீக்க எதையும் செய்யலாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு உடன் களைய வேண்டுவது தாய் பசி ஆகும். 'ஈன்றான் பசி காண்பான் ஆயினும்" *(குறள். 656.)* என்றது காண்க. "தாயர்பசி கண்டு நனி தன் பசி தணிக்கும், நாயனைய புல்லர் உறு நாகில் உறுவேன்" *(வில்லி. 41.182.)* என்றதும் இக் கருத்தினதே.

'தீ எரி நரகம்' ஒருவகை நரக விசேடம். நான்கு பாடல்களால் பதினான்கு பேரைச் சுட்டி'அவர்கள் செல்கின்ற நரகத்துக்கு யானும் செல்க - கைகேயி எனக்குத் தெரிந்து வரம்கேட்டாளாயின்' என்று பரதன் கூறினான். பின்வரும் பாடல்களும் இவ்வாறே ஆகும். ***101***

2203. ***'தாளினில் அடைந்தவர்தம்மை, தற்கு ஒரு***
கோள் உற, அஞ்சினன் கொடுத்த பேதையும்,

நாளினும் அறம் மறந்தவனும், நண்ணுறும்.
மீள அரு நரகிடைக் கடிது வீழ்க, யான்.

'**தாளினில் அடைந்தவர் தம்மை** - (என்னைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சொல்லித்) தன்னடியில் அடைக்கலமாக - வந்து சேர்ந்தவர்களை; **தற்கு ஒரு கோள் உற** - (அவர்களக்கு அடைக்கலம் அளித்ததனால்) தனக்கு ஒரு தீங்கு உறலாயிருக்க அதற்கு அஞ்சியவனாய் எதிரி கையில் காட்டிக்கொடுத்துத் தான் உயிர் தப்பிய அறிவிலியும்; நாளினும் **அறம் மறந்தவனும்** -சிறந்த நாளினும் கூடத் தருமவழியில் செல்லாது மறந்தவனும்; நண்ணுறும் - சென்று அடைகின்ற; **மீள அரு நரகிடை** - திரும்ப வரமுடியாத அரிய நரகத்திடத்து; **யான் கடிது வீழ்க** -யான் விரைந்து வீழ்வேனாக.'

அடைக்கலம் கொடுத்தோரைக் காத்தல் பேர் அறம் ஆகும். "உய்ய, "நிற்கு அபயம்"என்றான் உயிரைத் தன் உயிரின் ஓம்பாகக் கையன்......மீள்கிலா நரகின் வீழ்வார்" (6478.) என்பதை ஈண்டு ஒப்பு நோக்குக. "தஞ்சென அடைந்தவர் தமக்கு இடர் நினைக்கும்,நஞ்சனைய பாதகர் நடக்கும் நெறி சேர்வேன்" (வில்லி. 41 - 183.) என்ற பாரதமும் இதனைப்பின்பற்றியதே ஆகும். 'நாளினும்' எந்நாளினும் எனவும் உரைக்கலாம். *102*

2204. **'பொய்க் கரி கூறினோன்,**
போருக்கு அஞ்சினோன்.
கைக் கொளும் அடைக்கலம்
சுரந்து வவ்வினோன்.
எய்த்த இடத்து இடர் செய்தோன்,
என்று இன்னோர் புகும்
மெய்க் கொடு நரகிடை
விரைவின் வீழ்க, யான்.

'**பொய்க் கரி கூறினோன்** - (நீதி மன்றத்தில்) பொய்ச்சான்று கூறியவன்; போருக்கு அஞ்சினோன் - போருக்கு வீரமாகப்புறப்பட்டுச் சென்று பயந்து திரும்பியவன்; **கைக்கொளும் அடைக்கலம் சுரந்து வவ்வினோன்** - பாதுகாப்பதாகப் பற்றிய அடைக்கலப் பொருளை (உடையவனை ஏமாற்றி) மறைத்துத் (தான்)எடுத்துக்கொண்டவன்; **எய்த்த இடத்து இடர் செய்தோன்** - (ஒருவரை அவர்) இளைத்துஇடத்திலே மேலும் துன்பம் செய்தோன்; **என்று இன்னோர் புகும்** - என்றிவ்வாறு சொல்லப்பெறும் இந்நால்வரும் சென்றுபடும்; மெய்க் கொடு நரகிடை - உண்மையான கொடியநரகத்திடத்து; **யான் விரைவின் வீழ்க** - யான் விரைந்து வீழ்வோனாக.'

'போருக்கு அஞ்சினோன்' - முன் பாடல்களில் உள்ள 'புரவலன் தன்னொடும் அமரில் புக்குஉடன் விரவலர் வெரிநிடை விழிக்க மீண்டுளோன்' என்பதும் (2200) "நாயகன் பட நடந்தவனும்"(2202) என்ற இரண்டும் இதனின் வேறுபட்டவை. அரசனோடு புகுந்து அவனைவிட்டு ஓடிவருதல், அரசன்இறக்கக் கவலை இன்றித் தான் உயிர்பிழைத்துவருதல் என்பன அவை, இது போருக்கு வீரம் பேசிச்சென்று களங்கண்டவழி அஞ்சுகிற பேடித் தன்மையாலும். இந்நால்வரும் செல்லும் நரகத்தில் நான் புகுக என்றான் பரதன். *103*

acharya.org

2205. 'அந்தணர் உறையுளை
அனலி ஊட்டினோன்.

மைந்தரைக் கொன்றுளோன்,
வழக்கில் பொய்த்துளோன்,
நிந்தனை தேவரை
நிகழ்த்தினோன், புகும்
வெந் துயர் நரகத்து
வீழ்க, யானுமே.

'அந்தணர் உறையுளை அனலி ஊட்டினோன் - வேதம் வல்ல மறையோர் வசிக்கின்ற இடத்தை நெருப்பை உண்ணும்படி செய்தவன் (தீ வைத்தவன்); **மைந்தரைக் கொன்றுளோன்** - சிறுவரைக் கொன்றவன்; வழக்கில் பொய்த்துளோன் -(இருவர் வழக்குத் தம்மிடம் நியாயத்துக்கு வந்தவழி) வழக்கில் பொய்த்தீர்ப்புச் செய்தவன்; **தேவரை நிந்தனை நிகழ்த்தினோன்** - தெய்வங்களை வைது உரைத்தவன் (ஆகிய இவர்); **புகும் வெந்துயர் நரகத்து யான் வீழ்க** - செல்லும் அக் கொடிய துன்பத்தைத் தரும்நரகத்தில் யான் வீழ்வேனாக.'

வாழும் இடத்துக்குத் தீவைத்தலே பாதகம். அதன் மேலும்அந்தணர் வசிக்கும் இடத்துக்கும் தீ வைத்தல்மாபாதகம். சிறுவரைக் கொல்லுதல்; பெற்றபிள்ளைகளைக் கொல்லுதலும் ஆம்..பொய்க்கரி கூறினோன் என்று முன்னர் வந்ததுசாட்சியாளர்க்கு; இது நடுவர்க்கு; இனி வாதி, பிரதிவாதி இருவருள் ஒருவர் பொத்தலும் இங்கே கொள்ளலாம். 'யானும்' என்ற உம்மை எச்ச உம்மை. 104

2206. 'கன்று உயிர் ஓய்ந்து உகக் கறந்து பால் உண்டோன்,
மன்றிடைப் பிறப் பொருள் மறைத்து வவ்வினோன்,
நன்றியை மறந்திடும் நயம் இல் நாவினோன்,
என்று இவர் உறு நரகு என்னது ஆகவே.*

'கன்று உயிர் ஓய்ந்து உகப் பால் கறந்து உண்டோன் - (பால் விடாமையால்)கன்றுக்குட்டி உயிர் இல்லையாய்ப் போக (பசுவினிடத்து) எல்லாப் பாலையும் (தானே) கறந்து உண்டவன்; **மன்றிடைப் பிறர் பொருள் மறைத்து வவ்வினோன்** - மன்றத்தில் பிறரதுபொருளை (அவர் அறியாதபடி) மறைத்துக் கைப்பற்றிக் கொண்டவன்; **நன்றியை மறந்திடும் நயம்இல் நாவினோன்** - (ஒருவன்) செய்த நன்றியை மறந்து (அவனைப் பழித்துரை செய்யும்)இனிமையற்ற நாக்கை உடையவன்; **என்று இவர் உறு நரகு என்னது ஆக** - என்று கூறப்பெறுகின்றஇந்த மூவரும் சென்றடையும் நரகம் எனக்கும் சொந்தமாகட்டும்.'

தனக்கும் கன்றக்கும் பயன்படும்படி பசுவினிடத்தில் நிறையப்பாலை இறைவன் அளித்திருப்பவும் கன்றுக்குச் சிறிதும் பால் விடாமல் தானே கறந்து அநுபவித்தல்பாதகம் ஆயிற்று. பலர் கூடியுள்ள இடத்தில் பிறர் பொருளை மறைத்துக் கைப்பற்றல் அறமற்றசெயல். நயமில் நாவினோன் தனக்கு நன்மை செய்தவர்களைத் தூற்றுகின்றவன். 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. 105

2207. **‘ஆறு தன்னுடன் வரும்**
அம் சொல் மாதரை
ஊறு கொண்டு அலைக்க, தன்
உயிர் கொண்டு ஓடினோன்.
சோறு தன் அயலுளோர்
பசிக்கத் துய்த்துளோன்,
ஏறும் அக் கதியிடை
யானும் ஏறவே.

*‘**தன்னுடன் ஆறு வரும் அம் சொல் மாதரை** - தன்னுடனே (தன் பாதுகாப்பில்) வழியில் வந்துகொண்டுள்ள அழகிய பேச்சுகளை உடைய பெண்களை; **ஊறு கொண்டு அலைப்ப** - வழிப்பறிக் கொள்ளையர் புண்படுத்தித் துன்புறுத்த; **தன்உயிர் கொண்டு ஓடினோன்** - (அவர்களைக் காப்பாற்றாமல் கைவிட்டுத்) தன்னுடைய உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு ஓடிவிட்டவன்; **தன் அயலுளோர் பசிக்கச் சோறு துய்த்துளோன்** -தன் பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் பசியால் வருந்த (அவர்களுக்குச் சோறு கொடாது) சோற்றினைத்தானே உண்டு முடித்தவன்; **ஏறும் அக்கதியிடை யானும் ஏற** - (இவ் இருவரும்) செல்லுகின்றஅந்த நரகக் கதியிடத்து யானும் செல்வேனாக.’*

வழியில் உடன்வரும் மகளிரைப் பாதுகாக்க உயிரைக்கூட இழப்பது பெரும் புண்ணியச் செயல்.அவர்களைக் கைவிட்டுத் தன்னுயிரைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகின்றவன் மாபாதகன். கதிகள்தேவகதி, மக்கள் கதி, விலங்கு கதி, நரககதி என்னும் நான்கு. அதனுள் இவர் செல்கிற கதிநரககதி ‘ஏ’ ஈற்றசை.
106

2208. **‘எஃகு எறி செருமுகத்து ஏற்ற தெவ்வருக்கு**
ஒஃகினன், உயிர் வளர்த்து உண்ணும் ஆசையான்,
அஃகல் இல் அறநெறி ஆக்கியோன் பொருள்
வெஃகிய மன்னன், வீழ் நரகின் வீழ்க, யான்.

*‘**எஃகு எறி செருமுகத்து** - ஆயுதங்களை வீசிப் போர்செய்யும் போர்க்களத்து’ **ஏற்ற தெவ்வருக்கு ஒஃகினன்** - எதிர்த்துப் போர் புரியும் பகைவர்களுக்கு எதிரே (தானும்போர் செய்யாமல் உயிராசையால்) வணங்கியவன்; **உயிர் வளர்த்து உண்ணும் ஆசையால்** - உயிரை உடலில் நிலைபெறச்செய்து நெடுநாள் வாழ்ந்து அனுபவிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசையாலே; **அஃகம் இல் அறநெறி ஆக்கியோன் பொருள் வெஃகிய மன்னன்** - சுருங்குதல் இல்லாத பெரியஅறவழியில் பொருள் சேர்த்தவனது பொருளைப் (பேராசைப்பட்டு) கைப்பற்றிக் கொண்ட அரசன்; **வீழ் நரகின் யான் வீழ்க** - விழுகின்ற நரகத்தில் யானும் வீழ்வேனாக.’ ‘உயிர் வளர்த்து உண்ணும் ஆசையால்’ என்பதனை இடைநிலைத் தீவகமாகக் கொண்டு, ‘எஃகு எறி செருமுகத்து’ என்பதன் முன்னும் கூட்டிப் பொருள் செய்யலாம். -இது இடைநிலை விளக்கணி என்றும், தாப்பிசைப் பொருள்கோள் என்றும் கூறப்பெறும். ‘கொள்பொருள் வெஃகிக் குடி அலைக்கும் வேந்தன்’’ (திரிகடுகம் 50) எனக் கூறுவர் இம்மன்னனை. 107*

2209. **‘அழிவு அரும் அரசியல் எய்தி, ஆகும் என்று,**
இழி வரு சிறு தொழில் இயற்றி, ஆண்டு, தன்

வழி வரு தருமத்தை மறந்து, மற்று ஒரு
பழி வரு நெறி படர் பதகன் ஆக, யான்.

*'**அழிவு அரும் அரசியல் எய்தி** - கெடுதல் இல்லாத அரசாட்சியை அடைந்து' **ஆகும் என்று** - (எனக்கு) எதுவும் செய்ய இயலும்என்று கருதி; **ஆண்டு** - அரசாட்சி நடத்தி; **தன் வழிவரு தருமத்தை மறந்து** - தன்னுடைய பாரம்பரியமான குலதருமத்தை மறந்து (கை விட்டு); **மற்று** - வேறாகிய; **ஒருபழிவரு நெறி** - தனக்குப் பழி வந்து சேரக் கூடிய வழியில்; **படர்** - விரித்துசெல்கின்ற; **பதகன்** - பாவியாக; **யான் ஆக** - யான் ஆவேனாக.'*

அரசேற்றவன் அறவழியில் நடக்க வேண்டும்; வேறு வழியில் சென்றால் பாவியாகிறான்; அவனைப்போல நானும் ஆவேனாக என்று பரதன் சூளுரை செய்தான். ***108***

2210. **'தஞ்சு என ஒதுங்கினர் தனது பார் உளோர்**
எஞ்சல் இல் மறுக்கினோடு இரியல் போயுற,
வஞ்சி சென்று இறுத்தவன் வாகை மீக் கொள
அஞ்சின மன்னவன் ஆக யானுமே.

*__யான் -; தஞ்சு என ஒதுங்கினர் தனது பார் உளோர்__ - (நீயே எமது) அடைக்கலம்எம்மைப் பாதுகாக்க என்ற தன்னிடத்தில் வந்து அடைந்த தன் குடிமக்கள்; **எஞ்சல் இல்மறுக்கினோடு** - குறைதல் இல்லாத (அதிக) மனக் கலக்கத்தோடு; **இரியல் போய் உற** - கெட்டு ஓடும்படியாக; வஞ்சி சென்று இறுத்தவன் - வஞ்சி மாலை புனைந்து மண்ணாசை காரணமாகப்படை எடுத்துத் (தன் எல்லையில்) தங்கிய பகை அரசன்; **வாகை மீக் கொள** - வெற்றிமேற்கொண்டு ஆரவாரம் செய்ய; **அஞ்சின மன்னவன்** - அப்பகைவனோடு தன் உயிர் உள்ளதுணையும் தன் மக்களைக் காப்பாற்றப் போர் செய்யாமல் பயந்த அரசன்; **ஆக** - (செல்லுகின்ற தீய கதியில்) செல்வேனாக.*

வஞ்சி - மண்ணாசை காரணமாகப் படை எடுத்துச் சென்று பகைவர் நாட்டு எல்லையில் தங்கிச் செய்யும் போர்ப் பகுதி. வஞ்சி என்பது மேற்சேறல் எனப்பெறும்.அதற்கு வஞ்சிப்பூச் சூடுதல் உரித்து. வாகை - வெற்றி; வெற்றி பெற்றோர் வாகைப்பூச் சூடுவர் - 'வாகைப்பூவை மேல்சூடிக்கொள்ள' எனலும் ஆம். யானும், 'உம்' எச்சவும்மை. சிறப்பும்மை ஆகலும் ஆம். ***109***

2211. **'கன்னியை அழி செயக் கருதினோன், குரு**
பன்னியை நோக்கினோன், பருகினோன் நறை,
பொன் இகழ் களவினில் பொருந்தினோன் எனும்
இன்னவர் உறு கதி என்னது ஆகவே.

*'**கன்னியை** - திருமணம் ஆகாத கன்னிப்பெண்ணை; அழிசெயக் **கருதினோன்** - கற்பழித்துக் கெடுத்தல்செய்ய நினைத்தவன்; **குருபன்னியை நோக்கினோன்** - ஆசான் மனைவியைத் தீய கருத்துடன் பார்த்தவன்; **நறை பருகினோன்** - கள் உண்டவன்; **இகழ் களவினில்** - (எல்லாராலும்) இகழப்படுகின்ற களவினால்; **பொன் பொருத்தினோன்** -*

பொன்னைச்சேர்த்தவன்; **எனும் இன்னவர்** *- என்கின்ற (நால்வராய) இவர்கள்;* **உறு** *- அடைகின்ற;* **கதி** *- (நரக) கதி;* **என்னது ஆக** *- எனக்குரியது ஆகுக.'*

'கன்னி' என்பதற்குப் பூப்பு எய்தாத பெண் எனலும் ஆம். பெண்களைப் பூப்பு எய்தும் முன்னரேதிருமணம் செய்வித்தல் அக்கால வழக்கம். 'ஏ' ஈற்றசை.
110

2212. 'ஊண் அல உண் வழி நாயின் உண்டவன்,
"ஆண் அலன், பெண் அலன், ஆர்கொலாம்?" என
நாணலன், நரகம் உண்டு என்னும் நல் உரை
பேணலன், பிறர் பழி பிதற்றி, ஆக யான்,

'யான்-; உண்வழி ஊண் அல நாயின் உண்டவன் *- உண்ணுகின்ற பொழுது உண்ணுதற்குஉரியது அல்லாதனவற்றை நாய்போல உண்டவன்;* **ஆண் அலன்** *- ஆண்மைத் தன்மை உடையனல்லன்;* **பெண் அலன்** *- (பிறப்பினால் ஆண் உருவத்தில் உள்ளபடியால்) பெண்ணும் அல்லன்;* **என** *- என்று (உலகம் கேவலமாகப்) பேசும்படி;* **நாண் அலன்** *- அதற்குச் சிறிதும் வெட்கப்படாதவனா யுள்ளவன்;* **நரகம் உண்டு என்னும் நல் உரை பேணலன்** *- '(தீயனசெய்தால்) நல்ல அறிவுரைகளைச் சிறிதும் மதியாதவன்;* **பிறர்பழி பிதற்றி** *-(எப்பொழுதும்) பிறரது பழிகளையே (பலரும் அறியப்) பிதற்றிக் கொண்டு திரிபவன்;* **ஆக** *- (இந் நால்வரும் செல்லும் நரக கதியில் சேர்வேன்) ஆக.'*

'நாய் போல' என்பது, உண்ணத் தகாதன உண்ணுதல், தானே பிறரை அடித்து விரட்டி உண்ணுதல்ஆகியவற்றுக்கு உவமையாகக் கொள்க. பிறர் நகைப்புக்கிடமாக வீரம், அஞ்சாமை, ஆண்மைசிறிதும் அற்றவன் 'நாணலன்' எனப்பெற்றான். 'அலன்' என 'ன' கர ஈற்றுச் சொல்லின் முடிதலின் ஆணாயிருந்து ஆண்தன்மைஅற்றவன் எனப் பொருள்கொள்க. ***111***

2213. 'மறு இல் தொல் குலங்களை மாசு இட்டு ஏற்றினோன்,
சிறு விலை எளியவர் உணவு சிந்தினோன்,
நறியன அயலவர் நாவில் நீர் வர
உறு பதம் நுங்கிய ஒருவன், ஆக யான்.*

'யான் -; மறு இல் தொல் குலங்களை - குற்றம் சிறிதும் அற்ற பழமையான குலங்களை; **மாசு இட்டு ஏற்றினோன்** *- குற்றம் உள்ளவை என்று குற்றம் கற்பித்து (அதனை உலகம் நம்புமாறுசெய்து குலக்) கேடு சூழ்ந்தவன்;* **சிறுவிலை** *- பஞ்ச காலத்தில்;* **எளியவர்** *-ஏழை எளிய மக்களது;* **உணவு** *- அற்ப உணவை;* **சிந்தினோன்** *- சிதறப் பண்ணியவன்;* **அயலவர் நாவில் நீர்வர** *- பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற பக்கல் உள்ளவர் நாக்கில்நீர்ஊறும்படி; (அவர்களுக்குக் கொடாமல்)* **நறியன உறுபதம்** *- நறுமணம் உள்ள நல்லசிறந்த உணவை;* **நுங்கிய** *- தானே விழுங்கிய;* **ஒருவன் -; ஆக** *- (இம் மூவரும்செல்லும் தீய கதியில்) செல்வேனாக.'*

விலை மிகுந்து பொருள் குறைவது பஞ்சகாலத்தில். அதனால், சிறு விலைக் காலம் என்று பஞ்சகாலத்தைச் சொல்வர். உணவைச் சிந்துவதே பாவம்; அதனினும் எளியவர்உணவைச் சிதறுதல் பெரும்பாவம் ஆகும். 112

2214. ***‘வில்லினும் வாளினும் விரிந்த ஆண் தொழில்***
புல்லிடை உகுத்தனென், பொய்ம்மை யாக்கையைச்
சில் பகல் ஓம்புவான் செறுநல் சீறிய
இல்லிடை இடு பதம் ஏற்க, என் கையால்.

‘(யான்) **வில்லினும் வாளினும் விரிந்த ஆண்தொழில்** - வில்லாலும் வாளாலும்செய்யத் தகும் விரிவான தீரச்செயலை; **புல்லிடை உகுத்தனன்** - பயனற்ற வழியில்போக்கியவனாய்; **பொய்ம்மை யாக்கையை** - பொய்த்தன்மை உடைய உடம்பை; **சில்பகல் ஓம்பு வான்** - சிலநாள் பாதுகாக்க (உயிர்வாழ வேண்டி); **சீறிய செறுநர் இல்லிடை** - தன்னைக் கேர்பித்துப் பகைத்தவர்கள் வீட்டில்; **இடுபதம்** - அவர்கள் இடுகின்ற உணவை; **என் கையால் ஏற்க** - என் மையால் ஏற்று உண்பவனாக (நான் ஆவேனாக.)’

இதுவரை தீயவர்கள் செல்லும் கதி என்று சொன்ன பரதன், தன்னையே அக்கேவலமானதீயவர்கள் நிலைக்கு ஆளாக்கிச் சூளுரை இப்பாட்டில் சொல்லியுள்ளான். உயிர்வாழ ஆசைப்பட்டுப்பகைவர் போடும் பிச்சைச் சோற்றைத் தின்று வாழ்தல் மிகக் கேவலமாம். பெருவீரம் உடையவனாய் இருந்தும் அவ்வாறு இருத்தல் அதனினும் மிகக் கேவலம். *113*

2215. ***‘ஏற்றவற்கு, ஒரு பொருள் உள்ளது, இன்று என்று***
மாற்றலன், உதவலன், வரம்பு இல் பல் பகல்
ஆற்றினன் உழற்றும் ஓர் ஆதன் எய்தும் அக்
கூற்று உறு நரகின் ஒர்கூறு கொள்க, யான்.

‘யான்-; ஏற்றவற்கு - தன்னிடம் வந்து யாசித்தவனுக்கு; ஒரு பொருள்- ஒரு பொருளை; **உள்ளது என்று உதவலன்** -இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொடுக்காமலும்; **இன்று என்று மாற்றலன்** - இல்லை என்றுசொல்லி (அவர்களைத் தம்பால் வருதலைப்) போக்காமலும்; **வரம்பில் பல்பகல் ஆற்றினன்உழற்றும் ஓர் ஆதன்** - கணக்கில்லாத பல நாள்கள் செய்து அவனை அங்கும் இங்குமாக உழல(திரிய)ச் செய்யும் ஒரு கொடிய பாவி; **எய்தும் அக்கூற்று உறு நரகின்** - அடைகின்றஅந்த யமவாதனை நிரம்பிய நரகத்தில்; **ஓர் கூறு கொள்க** - ஒரு பங்கினை நானும் பெறுவேனாக.’

‘ஒல்லுவது ஒல்லும் என்றலும் யார்க்கும், ஒல்லாது இல்லென மறுத்தலும் இரண்டும் ஆள்வினைமருங்கிற் கேண்மைப் பால; ஒல்லாது ஒல்லும் என்றலும் யார்க்கும், ஒல்லுவது இல்லென மறுத்தலும்வல்லே, இரப்போர் வாட்டல் அன்றியும் புரப்போர் புகழ்குறை படூஉம் வாயில்” (புறநா.196.) என்பதும் “இசையா ஒரு பொருள் இல் என்றல் யார்க்கும் வசை அன்று; வையத் தியற்கை; நசை அழுங்நின்று ஓடிப் பொய்த்தல்.....குற்றம் உடைத்து” (நாலடி. 111.) என்பதும் இங்கு ஒப்பு நோக்குக.ஆதன் - மூடன், அறிவீனன், பசுப் போன்றவன் என்றும் பொருள்கூறுலாம். *114*

2216. ***‘பிணிக்கு உறு முடை உடல் பேணி, பேணலார்த்***
துணிக் குறு வயிர வாள் தடக் கை தூக்கிப் போய்,
மணிக் குறு நகை இள மங்கைமார்கள் முன்,
தணிக்குறு பகைஞரைத் தாழ்க, என் தலை.

*'**பேணலார்த் துணி** - பகைவர்களைத் துண்டு படுத்துகின்ற; குறுவயிரவாள்- சிறிய வலிமையான வாளை; தடக்கை தூக்கிப்போய்- நீண்ட கைகளில் (வீரபராக்கிரமத்தோடு) தூக்கிச்சென்ற; (பின்மாட்டாமையால்) **பிணிக்கு உறு முடை உடல் பேணி** - நோய்களுக்கு இடமாக(நின்று சாவதாக) உள்ள நாற்றம் பிடித்த உடலைப் பாதுகாத்து (உயிர் வாழ விரும்பி); **மணிகுறு இள நகை மங்கைமார்கள் முன்** - முத்துமணி போன்ற இளைய புன் சிரிப்பினையுடைய மகளிர்முன்னால்; **தணிக்குறு பகைஞரை** - நம்மால் தாழச் செய்யப்பட வேண்டிய பகைவர்களை; **என் தலை தாழ்க** - என்தலை வணங்குவதாகுக.*

போரில் இறவாமல் பாதுகாத்தாலும் இந்த உடல் நிலையற்றது; நோயால் இறந்து படக்கூடியதே, அதனைப் பாதுகாத்து மானம் கெட்டு உயிர்வாழ்வதை விட, உயிரைப்போரில்விட்டு வீரனாக இறப்பதே மேல் என்றான். தாழ்க்க. வேண்டிய பகைவர் முன் தாழ்தலே கேவலம்; அதுவும் மகளிர் முன் ஆடவன் இவ்வாறு மானக்குறைஅடைதல் மிகக் கேவலமாகும் என்பதாம். ***115***

2217.** **'கரும்பு அலர் செந் நெல் அம் கழனிக் கான நாடு
அரும் பகை கவர்ந்து உண, ஆவி பேணினென்,
இரும்பு அலர் நெடுந் தளை ஈர்த்த காலொடும்,
விரும்பலர் முகத்து, எதிர் விழித்து நிற்க, யான்.'

*'**யான் -; அலர் கரும்பு செந்நெல் அம்கழனிக் கான நாடு** - விரிந்த கரும்பையும்செந்நெல்லையும் உடைய அழகிய வயல்களாற் சூழ்ந்த காடுகளை உடைய என் நாட்டினை; **அரும்பகைகவர்ந்து உண** - (வெல்லுதற்கு) அரிய பகைவன் கைப்பற்றிக்கொண்டு அநுபவிக்க; **ஆவி பேணினென்** - உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டவனாய்; இரும்பு அலர் **நெடுந்தளை** -இரும்பாற் செய்யப்பெற்ற நீண்ட விலங்கு; **ஈர்த்த காலொடும்** - இழுக்கும்கால்களோடும்; **விரும்பலர் முகத்து எதிர்** - என்னை விரும்பாத பகைவர் முன்னால்; **விழித்து நிற்க** - விழித்து நிற்பேனாக.'*

விலங்கைப் பூட்டிக் கொண்டேனும் உயிரைக் காத்துக் கொள்ள ஆசைப்படுதல் அரசகுலுத்தோர்க்கு மிகவும் இழுக்கு. ஆதலின் இங்ஙனம் கூறினான். இதுவரை உள்ள பாடல்கள் பரதன்சொன்ன சூளுரைகளாகும். ''தீயன கொடியவள் செய்த செய்கையை, நாயினேன் உணர்ந்து'' அதற்கு உடன்பட்டு வரம்பெறுதலும், இராமன் காடேறச் செய்ததும் நடந்திருக்குமாயின் இத்தகைய தன்மைகளையான் அடைவேனாக என்று பரதன் சபதம் செய்தான் என்க - பரதன் சூளுரையை ஒரு காரணமாக்கி நல்லறங்கள் பலவற்றை ஒரு சேரக் கூறினார் கம்பர். என்று கொள்க. அரசாட்சியும், போரும்பற்றிய பந்துச் செய்திகளைப் பரதன் கூறினான்; அவன் அரசகுமாரண் ஆகலின் அத்தகையசெய்திகள் அவன் சூளுரையில் மிகுதியும் பயிலுதல் இயல்பு.
116

கோசலை பரதனைத் தழுவி அழுதல்

2218.** **தூய வாசகம் சொன்ன தோன்றலை,
தீய கானகம் திருவின் நீங்கி முன்
போயினான் வரக் கண்ட பொம்மலாள்
ஆய காதலால், அழுது புல்லினாள்.

*(கோசலை), **தூய வாசகம்** - (தன் மனத்) தூய்மையை அறிவிக்கும் சூளுரைகளை; **சொன்ன தோன்றலை** - சொல்லிய பரதனை; **திருவின் நீங்கி** - அரசுச் செல்வத்தைவிட்டுவிலகி; **தீய கானகம்** - கொடிய காட்டின் கண்; **முன் போயினான்** - முன்புசென்றவனாகிய இராமன்; வரக்கண்ட - திரும்பிவரப் பார்த்தாற்போன்ற; பொம்மலாள் -மகிழ்ச்சியை உடையவளாய்; **ஆய காதலால்** - அந்த இராமனிடத்து வைத்த அத்தகையஅன்போடு; **புல்லி அழுதாள்** - தழுவிக் கொண்டு அழுதாள். குணங்களால் இராமனுக்கும் பரதனுக்கும் வேற்றுமை இல்லை என்பதை உணர்ந்தனள். ஆதலால்,போனவன் வந்ததைப் பார்த்தாற் போன்ற மகிழ்ச்சியடைந்தாழ் எனவும், அவனிடத்து வைத்தஅத்தகைய அன்போடு புல்லினாள் எனவும் கூறினார். அழுதலும் புல்லுதலும் ஒரே சமயத்தில் நிகழ்தலின் 'அழுது புல்லினாள்' என்றாராயினும் 'புல்லுதல்' முதற்கண் வெளிப்பாடாதலின்'புல்லி அழுதாள்' என மாற்றி உரைக்கப்பட்டது.   **117***

பரதனைத் தெளிந்து மேலும் கோசலை அழுதல்

2219.   செம்மை நல் மனத்து அண்ணல் செய்கையும்,
அம்மை தீமையும், அறிதல் தேற்றினாள்;
கொம்மை வெம் முலை குமுறு பால் உக,
விம்மி விம்மி நின்று, இவை விளம்புவாள்:*

***செம்மை** - நேர்மையான; **நல் மனத்து** - நல்ல மனத்தை உடைய; **அண்ணல்** - பரதனது; **செய்கையும்** - செயலையும்; அம்மை - அவன் தாயாகிய கைகேயியின்; **தீமையும்** - தீக்குணத்தையும் (அதனால் விளைந்த தீய செயல்களையும்); **அறிதல்தேற்றினாள்** - (பரதன் சொல்லிய சூளுரையால்) அறிந்து தெளிந்த கோசலை; **கொம்மைவெம்முலை** - பருத்த சூடுடைய தனங்களில் இருந்து; **குமுறு பால்** உக - உள்ளே பொங்கும்பால் சிந்த; **விம்மி விம்மி நின்று** - அழுது அழுது; **இவை விளம்புவாள்** - இவற்றைக் கூறுலானாள்.*

*முன்னரே தேர்ந்தாள் ஆயினும் ''கைகயர் கோமகள் இழைத்த கைதவம், ஐய நீ அறிந்திலை போலும்'' (2197) என்று கோசலை பரதனைச் கேட்ட போது, அவன்தாய் கோசலையும் சந்தேகித்துத்தான் 'போலும்' என்றாளாகக் கருதிச் சூளுரை செய்தான். அதனால்ஐயம் நீங்கி நன்கு தெளிந்தாள் ஆயிற்று. தாய்ப் பாசம் மிக்க வழி முலைப்பால் பீறிட்டுச் சிந்துவது தாய்மைக்கு இயல்பு. பல்கால் விம்முதல் - நிகழ்ந்தவைக்காக மட்டுமன்றித், தன்வினாவால் அவன் சூளுரைக்க நேர்ந்தது பற்றியும் ஆம். 'அண்ணல் செய்கை' என்பதற்குத் 'தசரதன்செய்கை' என்பார் உளர். 'அண்ணல் செய்கை' என்பதன்பின், 'கைகேயி தீமையும்' என்று வராமல் 'அம்மை' என வருதலின் அவ் அம்மைக்கு மகனாகிய பரத அண்ணலே பொருளாகும் எனஅறிக. **118***

கோசலை பரதனை வாழ்த்துதல்

2220.   'முன்னை நும் குல முதலுளோர்கள்தாம்,
நின்னை யாவரே நிகர்க்கும் நீர்மையார்?

மன்னர் மன்னவா!' என்று, வாழ்த்தினாள் -
உன்ன உன்ன நைந்து உருகி விம்முவாள்.

***உன்ன உன்ன** - நினைக்க நினைக்க; **நைந்து** - மனம் இற்றுப் போய்; **உருகி** - கரைந்து; **விம்முவாள்** - அகின்றவளாகிய கோசலை; **'மன்னர் மன்னவா!** - இராச ராசனே!; **முன்னை** - உனக்கு முன்பாக அரசாண்ட; **நும் குல முதலுளோர்கள் தாம்** - நும்குலத்து முன்னோர்களுள்; **யாவர்** - எவர்; **நின்னை நிகர்க்கும் நீர்மையார்!** - உன்னை ஒத்த தன்மை உடையவர்கள்;' **என்று வாழ்த்தினாள்** - பாராட்டி வாழ்த்துரைத்தாள்.*

'யாவரே' ஏகாரம் வினாப்பொருட்டு. வரத்தால் அரசு தேடிவரவும் வேண்டாம் என்றுவெறுத்தொதுக்கும் இராமனது குணம் பரதன் மாட்டும் கண்டனள் ஆதலின், பாராட்டி ''மன்னர்மன்னவா'' என்றாள். ***119***

சத்துருக்கனன் கோசலையை வீழ்ந்து வணங்கலும் வசிட்டன் வருதலும்

2221. உன்ன நைந்து நைந்து, உருகும் அன்புகூர்
அன்னை தாளில் வீழ்ந்து, இளைய அண்ணலும்,
சொன்ன நீர்மையால் தொழுது மாழ்கினான்;
இன்ன வேலைவாய், முனிவன் எய்தினான்.*

***இளைய அண்ணலும்** - (பரதன்) தம்பியாகிய சத்துருக்கனனும்; **உன்ன நைந்து நைந்து உருகும் அன்புகூர் அன்னைதாளில்** - நினைக்க மனம் கரைந்து கரைந்து, அன்பு மிகுந்த தாயாகிய கோசலையின்திருவடிகளில்; **வீழ்ந்து** - விழுந்து; **சொன்ன நீர்மையால்** - பரதன் சொல்லியதன்மை போலவே தொழுது அழுது சொல்லி மயங்கினான்; **இன்ன வேலைவாய்** - இத்தகையசமயத்தின் கண்; **முனிவன்** - வசிட்ட முனிவன்; **எய்தினான்** - அந்த இடத்துக்குவந்து சேர்ந்தான்.*

'சொன்ன நீர்மையால்' என்பதனால் பரதன் புலம்பிய போதே இளையவனும் புலம்பினான்என்க. இருவர்க்கும் இராமனைப் பிரிந்த துக்கமும், தந்தையை இழந்த துக்கமும்ஒன்றே. ***120***

பரதன் வசிட்டனை வணங்கலும் வசிட்டன் தழுவி அழுதலும்

2222. வந்த மாதவன் தாளில், வள்ளல் வீழ்ந்து,
'எந்தை யாண்டையான்? இயம்புவீர்?' எனா,
நொந்து மாழ்கினான்; நுவல்வது ஓர்கிலா
அந்த மா தவன் அழுது புல்லினான். *

***வள்ளல்** - பரதன்; **வந்த மா தவன் தாளில் வீழ்ந்து** - அங்கே வந்தவசிட்ட முனிவன் திருவடிகளில் விழுந்து; **'எந்தை யாண்டையான்** - என் தந்தையாகியதசரதன், எவ்விடத்தான்?; **இயம்புவீர்** - சொல்வீராக?;' **எனா** - என்று; **நொந்து மாழ்கினான்** - மனம் கெட்டு மயங்கினான்; **நுவல்வது ஓர்கிலா அந்த மாதவன்** - சொல்வதற்கு வகையறியாத அந்த வசிட்டனும்; **அழுது புல்லினான்** - பரதனைத் தழுவி அழுதான்.*

*“எந்தை யாண்டையான்” தசரதனைப் பற்றிய வினாவாதல் அன்றி இராமனைப் பற்றியவினாவாகவும் அமையும். “எந்தையும்...இராமன்” (2159) என்று பரதன் முற்கூறினனாதலின் ‘இராமன்எவ்விடத்தான்’ என வினாவினன் எனலும் ஆகும். அதற்கும் முனிவன் பதில் உரைக்கமாட்டுகின்றிலன். **121***

கோசலை பரதனை நோக்கி இறுதிக்கடன் செய் எனல்

2223. ‘மறு இல் மைந்தனே! வள்ளல், உந்தையார்,
இறுதி எய்தி நாள் ஏழ் - இரண்டின;
சிறுவர் செய் கடன் செய்து தீர்த்தி’ என்று,
உறுவல் மேயினாள் உரையின் மேயினாள்.

‘மறு இல் மைந்தனே! - களங்கம் இல்லாத மகனே! (பரதனே); **வள்ளல் உந்தையார்** - வண்மையுடையராகிய உன்தந்தையார்; இறுதி எய்தி - மரணம் அடைந்து; **நாள் ஏழ் இரண்டின** - பதினான்கு நாள்கள் ஆயின; **சிறுவர் செய்கடன்** - பெற்றோர்களுக்குப் புதல்வர் செய்யவேண்டிய இறுதிக்கடன்களை; **செய்து தீர்த்தி’** - செய்து முடிப்பாயாக;’ **என்று உறுவல் மேயினாள்உரையின் மேயினாள்** - என்று துன்பத்தில் பொருந்தியவளாய கோசலைத தன் சொல்லால்பரதனுக்கு அனுமதி தந்தாள்

*‘நாள் ஏழ் இறந்தன’ என்று பாடம் கூறி, ‘ஏழ் நாள்கள் ஆயின; இன்று எட்டாவது நாள்’எனல் உண்டு, தூதுவர் செய்தி தாங்கிச் சென்று பரதனிடம் சொல்ல, அவன் மீண்டும் அயோத்திஎய்த இடைப்பயணம் ஏழு, ஏழு நாள்கள் ஆதலின் பதினான்கு எனலேநேரிதாதல் அறிக. கோசலத்துக்கும்கேகயத்துககும் ஏழு நாள் வழிப்பயனம் என்பது முன்னர்க் கூறினும். “ஏழு நாளிடை, நளிர்புனல்கேகய நாடு நண்ணினான்” எனவும், “ஏழ் பகல் நீந்தி, “கோசலம் நண்ணினான்” எனவும் (1311,2118) வருவனவற்றைக் காண்க. **122***

பரதன் வசிட்ட முனிவனோடு சென்று தந்தையின் திருவுருவை நோக்கல்

2224. அன்னை ஏவினாள், அடி இறைஞ்சினான்;
பொன்னின் வார் சடைப் புனிதனோடும் போய்,
தன்னை நல்கி, அத் தருமம் நல்கினான்
பன்னு தொல் அறப் படிவம் நோக்கினான்.

ஏவினாள் - (தந்தைக்கு நீர்க்கடன் செய்யச் செல்க) என்று ஏவிய; **அன்னை அடி இறைஞ்சினான்** -தாயின் திருவடிகளை வணங்கி; **பொன்னின் வார்சடைப் புனிதனோடும் போய்** - பொன்னொத்த சிவந்த நீண்டசடையினை உடைய தூய மாமுனிவனாகிய வசிட்டனோடும் சென்று; **தன்னை நல்கி அத் தருமம்நல்கினான்** - தன்னை (தன் உயிரை) அர்ப்பணித்து அந்தத் தருமத்தைக் காப்பாற்றியதயரதனது; **பன்னு** - (பலராலும்) பல முறை பாராட்டப் பெறுகின்ற; **தொல் அறப்படிவம்** - பழமையான அறத்தின் திருவுருவத்தை; **நோக்கினான்** - பார்த்தான்.

செம்பொன்போலச் சிவந்திருத்தலின் ‘பொன்சடை’ என்றார். ‘தன் உயிர் தந்து தருமம்காத்தவன்’ தயரதன் என்பதனைப் பின்வரும் “வாய்மையும் மரபும் காத்து மன்னுயிர் துறந்தவள்ளல்” என வரும் (4018) வாலி கூற்றானும் தெளிக. தைலக்

கடாரத்துள் இடப்பட்டிருந்த மேனியையெடுத்துக் கட்டிலிற் கிடந்தப் பரதன் கண்டனன் என்க. *123*

பரதன் தந்தையின் திருமேனி கண்டு புலம்பல்

2225. மண்ணின்மேல் விழுந்து அலறி மாழ்குவான்,
அண்ணல், ஆழியான், அவனி காவலான்,
எண்ணெய் உண்ட பொன் எழில் கொள் மேனியை,
கண்ண நீரினால் கழுவி ஆட்டினான்.

(பரதன்) **மண்ணின் மேல் விழுந்து அலறி மாழ்குவான்** - பூமியின் மேலே விழுந்துபுலம்பி மயங்குபவனாகி; **அண்ணல்** - பெருமை பொருந்திய; **ஆழியான்** - ஆணைச்சக்கரத்தை உடைய; **அவனி காவலன்** - உலக வேந்தனாய தயரதனது; **எண்ணெய் உண்ட** -தைலத்திற் கிடந்த; பொன் எழில் கொள் மேனியை - பொன் மயமான அழகு கொண்ட திருமேனியை; **கண்ண நீரினால்** - (தன்) கண்களிலிந்து பெருக்கெடுத்து வரும் கண்ணீரினால்; **கழுவி** - தூய்மை செய்து; **ஆட்டினான்** - மூழ்கச் செய்தான்.

எண்ணெயில் மூழ்கிக் கிடந்த மேனி இப்போது பரதன் கண்ணீரில் மூழ்கியது என நயம்காண்க. எண்ணெயாட்டியதால் மேனி பொன்னிறம் பெற்றது என்பது வான்மீகத்திற் கண்டது. *124*

தயரதன் உடலை விமானத்தில் வைத்து, யானைமேல் கொண்டு செல்லுதல்

2226. பற்றி, அவ்வயின் பரிவின் வாங்கினார்,
சுற்றும் நான்மறைத் துறை செய் கேள்வியார்;
கொள்ள மண்கணை குமுற, மன்னனை,
மற்று ஓர் பொன்னின் மா மானம் எற்றினார்.

நான் மறைத்துறை செய் கேள்வியார் - நான்கு வேதங்களின் துறைகளிலும் பரந்து சென்ற கேள்வியறிவினை உடையவராய அந்தணர்; **பரிவின்** - (மனத்தின்கண் நிகழும்) அன்பிரக்கத்தோடு; **மன்னனை** -தயரத மன்னனது உடலை; **அவ்வயின்** - அஃதுள்ள இடத்தினின்றும்; **சுற்றும் பற்றிவாங்கினார்** - நாற்பக்கமும் இருந்து தம் கையாற் பற்றி எடுத்து; **கொற்ற மண்கணை குமுற** - வெற்றி தரும் வீரமுரசம் பேரொலி செய்ய; **மற்று ஓர் பொன்னின் மா மானம் ஏற்றினார்** - வேறொரு பொன்னாலியன்ற பெரிய விமானத்தில் எற்றினர்.

வேதம் எழுதாக் கிளவியாதலின் கற்றார் என்னாது கேள்வியார் என்றார். உடலை எடுத்தல், ஏற்றுதல் ஆகிய அனைத்திற்கும் மந்திரமும், தந்திரமும் உண்டாதலின் விமானம் ஏற்றுதலைஅந்தணர் மேற்றாக்கினார். *125*

2227. கரை செய் வேலைபோல், நகரி, கை எடுத்து,
உரை செய் பூசலிட்டு, உயிர் துளங்குற,

acharya.org

அரச வேலை சூழ்ந்து, அழுது, கைதொழ,
புரசை யானையில் கொண்டு போயினார்.

நகரி - நகரத்திள் உள்ளார்; **கரை செய் வேலை போல்** - தனக்குரிய கரையைத் தானே செய்துகொள்ளும் கடலைப் போல்; **கையெடுத்து உரை செய் பூசலிட்டு** - மிகவும் கூக்குரலெடுத்துஆரவாரித்து; உயிர் - தம்முயிர் நிலைகுலையவும்; **அரச வேலை** - அரசர்களாகிய கடல்; **சூழ்ந்து** - சுற்றிவந்து; **அழுது கைதொழ-** புலம்பி வணங்கவும்; **புரசை யானையின்** - மணிகட்டப்பட்ட கயிற்றினைப் பிடரியின் கண் உடைய யானை மேல்; **கொண்டு போயினார்** - கொண்டு சென்றார்கள்.

விமானத்தை யானைமேற் கொண்டு சென்றார் என்க. கொண்டு சென்றார் 'கேள்வியர்' எனமேற்வாட்டின்கண் உள்ள எழுவாய் வருவித்து முடிக்க.
126

சாப்பறை முதலியன ஒலித்தல்

2228. **சங்கு பேரியும், தழுவி சின்னமும்**
எங்கும் எங்கும் நின்று இரங்கி ஏங்குவ,
மங்குல் தோய் நகர் மகளிர் ஆம் எனப்
பொங்கு கண் புடைத்து அழுவ போன்றவே.

சங்கு - சங்குகளும்; **பேரியும்** - சாப்பறையும்; **தழுவு சின்னமும்** - இறப்பின் கண்ஊதப்படுகின்ற கொம்புகளும்; **எங்கும் எங்கும் நின்று இரங்கி ஏங்குவ** எல்லாப்பக்கங்களிலும் இருந்து கேட்பவர்க்குத் துன்பமுண்டாம்படி அமுதாற்போல ஒலிக்கின்றவை; **மங்குல்நோய் நகர்** - மேகங்கள் வந்து படியப் பெறுகின்ற நகரம்; **மகளிராம் என** -(தானே) பெண்களைப் போலிருந்து; **பொங்கு கண் புடைத்து** - துன்ப மிகுதியுடைய கண்களைஅடித்துக்கொண்டு; **அழுவ போன்** அழுகின்றவை போன்றன. பறை முதலியன ஒலித்தல் நகரமே கண்புடைத்து அழுதல் போலும், கண் புடைத்து அழுதல்'மகளிர்போல' என்று கூறினார். பேரி - பெருமுரசு. இங்குச் சாப்பறை ஆம்.
127

தயரதன் உடலம் சரயு நதி அடைதல்

2229. **மாவும், யானையும், வயங்கு தேர்களும்,**
கோவும், நான் மறைக் குழுவும், முன் செல,
தேவிமாரொடும் கொண்டு, தெண் திரை
தாவு வார் புனல் சரயு எய்தினார்.

மாவும் - குதிரைகளும்; **யானையும்** - யானைகளும்; வயங்கு - விளங்குகின்ற; **தேர்களும் -; கோவும்** - அரசர்களும்; நான்மறைக் **குழுவும்** -நான்மறையாளர் கூட்டமும்; **முன்செல** - முன்னே செல்ல; **கொண்டு** - (தயரதனதுபிரேதத்தைக்) கொண்டுசென்று; **தேவிமாரொடும்** - (தயரதன்) மனைவிமாருடனே; தெண்திரைதாவு - தெள்ளிய அலைகள் தாவுகின்ற; **வார் புனல்** - மிக்க தண்ணீரை உடைய; **சரயுஎய்தினார்** - சரயு நதியை அடைந்தார்கள்.

acharya.org

தேவிமார் அறுபதினாயிரவர். "தேவிமாரை இவற்குரிமை செய்யும் நாளில் செந்தழலில், ஆவிநீத்திர் என இருத்தி" (1915.) என்பது காண்க. ***128***

தயரதனை ஈமப்பள்ளி ஏற்றி, பரதனை இறுதிக்கடன் செய்ய அழைத்தல்

2230. எய்தி, நூலுளோர் மொழிந்த யாவையும்
செய்து, தீக் கலம் திருத்தி, செல்வனை,
வெய்தின் ஏற்றினார்; 'வீர! நுந்தைபால்
பொய் இல் மாக் கடன் கழித்தி போந்து' என்றார்.

(நான்மறைக் கேள்வியார்) **எய்தி** *- (சரயு நதியை) அடைந்து; நூல்* **உளோர்மொழிந்த யாவையும் செய்து** *- (ஸ்மிருதி) நூல்களை உடையோர் சொல்லிய விதிகள் எல்லாம்செய்து முடித்து;* **தீக்கலம் திருத்தி** *- தீச்சட்டியை ஒழுங்குபடுத்தி;* **செல்வனை** *- தயரதனை; வெய்தின் - விரைவாக;* **ஏற்றினார்** *- (ஈமப்பள்ளியில்) ஏற்றிவைத்து;(பரதனை நோக்கி)* **'வீர!** *- வீரனே!;* **நுந்தைபால்** *- உன்தந்தையிடத்து;* **பொய்இல் மாக்கடன்** *- (நீ செய்ய வேண்டிய) வேதவழி பிறழாத பெருங்கடமையை;* **போந்து கழித்தி** *- வந்து செய்வாயாக;'* **என்றார் -.**

பிறப்பு, இறப்புச் சடங்குகள் பற்றிக் கூறுவன 'ஸ்மிருதி நூல்கள்' எனப்படுதலின், அவற்றைஅறிந்தவரையே இங்கு 'நூலுளோர்' என்றார் என்க.
129

கடன் செய்ய எழுந்த பரதனை வசிட்டன் தடுத்துக்கூறல்

2231. என்னும் வேலையில் எழுந்த வீரனை,
'அன்னை தீமையால் அரசன் நின்னையும்,
துன்னு துன்பத்தால், துறந்து போயினான்,
முன்னரே' என முனிவன் கூறினான்.

என்னும் வேலையில் *- என்று (அவர்கள்) கேட்டுக்கொண்ட சமயத்தில்;* **எழுந்த வீரனை** *- கடன் செய்ய எழுந்தபரதனை; முனிவன் - வசிட்ட முனிவன்; (தடுத்து)* **'அரசன்** *- தயரதன்'* **அன்னைதீமையால்** *- நின் அன்னை செய்த தீமையால்;* **துன்னு துன்பத்தால்** *- நெருங்கியதுன்பத்தால்; நின்னையும் - (மகனாகிய) நின்னையும்;* **முன்னரே** *- உயிரோடிருந்த அப்போதே; துறந்து - மகன் அல்லன் எனக் கைவிட்டு;* **போயினான்** *- இறந்தான்;'* **என** *- என்று (அதனால் நீ உரிமைக்கு ஆகாய் என்று);* **கூறினான் -.**

"மன்னே ஆவான் வரும் அப்பரதன் தனையும் மகன் என்று உன்னேன்; முனிவா அவனும் ஆகான்உரிமைக்கு" (1654) எனத் தயரதன் கூறலின் வசிட்டன் இங்குத் தடுத்தான் என்க; அது அவன்மட்டுமேஅறிந்த செய்தி. ***130***

பரதனின் துயர் மிகுதி

acharya.org

2232. **'துறந்து போயினான் நந்தை; தோன்றல்! நீ**
பிறந்து, பேர் அறம் பிழைத்தது' என்றபோது,
இறந்து போயினான்; இருந்தது, ஆண்டு, அது
மறந்து வேறு ஒரு மைந்தன் ஆம் கொலாம்.

(வசிட்டன்) **'தோன்றல்!** *- பரதனே!;* **நீ பிறந்து பேர் அறம்** *பிழைத்தது- நீ பிறந்ததனால் பெரிதாகிய (அரசகுலத்து) அறம் தவறிவிட்டது (மூத்தவன் இருக்க இளையவனாகியநீ வரத்தால் அரசு பெற்றமையால்);* **நுந்தை துறந்து போயினான்** *- (அதனால்)உன்தந்தையாகிய தயரதன் உன்னை (மகனல்லன் என்று) துறந்து இறந்தான்; என்ற போது - என்று சொல்லிய போது;* **இறந்து போயினான்** *- (பரதன்) இறந்து போனான்;* **ஆண்டு இருந்ததுஅது** *- அவ்விடத்தில் (பரதன்) இருப்பதாகிய அத்தோற்றம் காண்பது;* **மறந்து** *- தன்தன்மை கெட்டு;* **வேறொரு மைந்தன் ஆம் கொலாம்** *- வேறு ஒரு மகனாக இருக்கும் போலும்.*

வசிட்டன் சொற்கேட்ட அளவில் பரதன் இறந்து போனான்; இருக்கின்றவன் பரதன் அன்றோஎனின்? அன்று; இவன் வேறு ஒரு மகன்; அவனும் தன் தன்மை திரிந்து பரதனைப்போல உருவம்கொண்டுள்ளான் போலும் என்றவாறாயிற்று. பரதனது துயர் மிகுதி பற்றி இங்ஙனம் கூறினார். 'கொல்' ஐயப்பொருளில் வந்தது.
131 பரதன் துயரதத்தால் அழுதல்

2233. **இடிக்கண் வாள் அரா இடைவது ஆம் எனா,**
படிக்கண் வீழ்ந்து அகம் பதைக்கும் நெஞ்சினான்,
தடுக்கல் ஆகலாத் துயரம் தன்னுளே
துடிக்க, விம்மி நின்று அழுது சொல்லுவான்;

(பரதன்) **வாள் அரா** *- கொடி பாம்பானது;* **இடிக்கண்** *- இடி இடிக்கின்றகாலத்திடத்து;* **இடைவது ஆம் எனா** *- அஞ்சி நடுங்கிப் பின்னடைவு அடைதல் போல என்றுசொல்லும்படி;* **படிக்கண் வீழ்ந்து** *- மண்ணிடத்து விழுந்து;* **அகம் துடிக்கும்நெஞ்சினான்** *- உள்ளே துடிக்கின்ற மனம் உடையனாய்;* **தடுக்கல் ஆகலாத் துயரம்** *-பிறரால் நிறுத்த வொண்ணாத துன்பம்;* **தன்னுளே துடிக்க** *- தன்னுள்ளேயே தன்னைப்பதைபதைக்கச் செய்ய;* **விம்மி நின்று அழுது சொல்லுவான் -.**

இடியொலி கேட்டவழி பாம்பு அஞ்சி உயிர்விடும். அதுபோலப் பரதனும் வசிட்டன்சொற்கேட்ட துணையான் அஞ்சி நடுங்கி மூர்ச்சித்தான் என்க. பரதன் துயரதம் பிறரால்ஆற்றுதற்கரியது. *132*

பரதன் புலம்பிக் கூறுதல்

2234. **'உரை செய் மன்னர் மற்று என்னில் யாவரே?**
இரவிதன் குலத்து, எந்தை முந்தையோர்
பிரத பூசனைக்கு உரிய பேறு இலேன்;
அரசு செய்யவோ ஆவது ஆயினேன்!

‘ ‘**இரவி தன் குலத்து** - சூரிய வம்சத்தில்; **எந்தை முந்தையோர்** - என் தந்தை, மற்றும் முன்னோர்களது; பிரத பூசனைக்கு - பிரேத வழிபாடு செய்வதற்கு; **உரிய-; பேறு இலேன்** - பாக்கியம்பெறாதவனாக உள்ளேன்; (ஆனால்) **அரசு செய்யவோ** - (அந்தத் தந்தை முன்னோர்களது) அரசினைப் பெற்று நடத்தவோ; **ஆவது ஆயினேன்** - பொருந்துவதானேன்; **உரைசெய் மன்னர்** - புகழ்பெற்ற அரசர்கள்; **என்னில்** - என்னைக்காட்டிலும்; **மற்று யாவர்** - வேறுயார் உளர்?’

தனக்குத் தானே நொந்து கூறிக்கொண்டு, தன்னை இகழ்ந்து புலம்புகிறான். ‘இரவி தன்குலத்துஎந்தை, முந்தையோர்களில், உரைசெய் மன்னர் என்னில் மற்று யாவர்’ எனவும் கூட்டிப் பொருள்உரைக்கலாம். பிரேத பூசனை செய்யுங்கால், தந்தையொடு முன்னோர்களையும் இணைத்தே செய்யவேண்டுதலின் ‘எந்தை முந்தையோர் பிரேத பூசனை’ என்று கூட்டுவதில் தவறில்லை. ‘முன்னோர்க்குக்கடன்செய்யும் தகுதியற்ற யான் அவர்களது உரிமையைப் பெறுவது’ எவ்வாறு பொருந்தும்’ என்பது பரதன் அவலவுரையாம். ‘ஏ’ காரம் வினாப் பொருளில் வந்துள்ளது. *133*

2235. ‘பூவில் நான்முகன் புதல்வன் ஆதி ஆம்
தா இல் மன்னர், தம் தரும நீதியால்
தேவர் ஆயினார்; சிறுவன் ஆகியே,
ஆவ! நான் பிறந்து அவத்தன் ஆனவா?

‘**பூவில் நான்முகன் புதல்வன்!** - (திருமாலின் திருவுந்தித்) தாமரையில் தோன்றிய பிரமதேவனது புதல்வனாகிய வசிட்டனே!; **ஆதி ஆம் தாஇல் மன்னர்** - சூரிய குலத்து முன்னோர்களாகிய குற்றமற்ற அரசர்கள்; **தம்தரும நீதியால்** - தாம் செய்த அறத்தின் முறைமையால்; தேவர் ஆயினார் - (அனைவராலும்தொழப்படுகின்ற) தேவர்களாக ஆயினார்; **நான் -; பிறந்து சிறுவன் ஆகியே** - பிறந்துசிறுவனாக இருக்கும் பொழுதே; **அவத்தன் ஆனவா!** - வீணாகப் போய்விட்டபடி என்னே!; **ஆவ** - ஐயோ!’

நான்முகன் புதல்வன் - பிரமபுத்திரனாகிய வசிட்டன் என்று அண்மைவிளியாகக் கொள்க. “வரசரோருகன் மகன்” (184) என்பது ஒப்புநோக்குக. இனி, காசிபன் எனின் காசிபன் முனிவன் ஆதல்அன்றி அரசன் ஆதல் இல்லை; அன்றியும் அவன் பரதன் குலத்து முன்னோன் எனப்படுதற்கும்இயைபின்மை உணர்க. ‘ஆவ’ என்பது இரக்கக் குறிப்புச் சொல். “சாவ முன்னாள் தக்கன்வேள்வித் தகர் தின்று நஞ்சம் அஞ்சி, ‘ஆவ’ என்று அவிதா இடும் நம்மவர் அவரே” என்னும்திருவாசகப் பாடலையும் இங்குக் (திருவா. திருச்.4) கருதுக. *134*

2236. ‘துன்னு தாள் வளம் சுமந்த தாழையில்
பன்னு வான் குலைப் பதடி ஆயினேன்;
என்னை! என்னையே ஈன்று காத்த என்
அன்னையார் எனக்கு அழகு செய்தவா!’

துன்னு தாள் வளம் சுமந்த தாழையில் - நெருங்கிய வளப்பமான அடிமரத்தை உடைய தென்னையின்; **பன்னு வான்குலை** - பலராலும் பாராட்டப் பெறுகின்ற இறந்த குலையில்; **பதடி ஆயினேன்** - உள்ளொன்றும் இல்லாத வெறுங்காயாக ஆனேன்; **என்னையே ஈன்று காத்த என் அன்னையார்** - என்னைச் சுமந்து பெற்றுவளர்த்த என்

தாயார்; **எனக்கு அழகு செய்தவா** *- எனக்கு நன்மை செய்தவாறு;* **என்னையே** *- என்ன அழகாயிருக்கிறது கண்டீர்களோ?'*

தாழை என்பதற்குத் தென்னை என்பது நேர்பொருள் 'பதடி' என்பது மக்களுக்குப் பயன்படும்பொருள் அற்ற நெல், தேங்காய் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் உள்ளீடு இல்லாத தேங்காயைஊமைக்காய் என்பர். 135 வசிட்டன் சத்துருக்கனனைக் கொண்டு இறுதிக்கடன் செய்வித்தல்.

2237. என்று கூறி நொந்து இடரின் மூழ்கும் அத்
துன்று தாரவற்கு இளைய தோன்றலால்,
அன்று நேர் கடன் அமைவது ஆக்கினான் -
நின்று நான்மறை நெறி செய் நீர்மையான்.

நான்மறை நெறி நின்று *- நால் வேத வழியில் தான் நிலை பெற்று நின்று;* **செய் நீர்மையான்** *- (அவ்வேதவழியிலே) எல்லாவற்றையும் (குறையறச்) செய்கின்ற தன்மை உடையவனாகிய வசிட்டன்;* **என்றுகூறி -; நொந்து இடரின் மூழ்குறும்** *- மனம் வருந்தித் துயரில் மூழ்கியுள்ள;* **அத்துன்றுதாரவற்கு** *- அந்த நெருங்கிய மாலை அணிந்துள்ள பரதனுக்கு;* **இளைய தோன்றலால்** *-பின்பிறந்த தம்பியாகிய சத்துக்கனனால்;* **அன்று** *- அப்பொழுது;* **நேர்** *-தயரதனுக்குச் செய்ய வேண்டிய;* **கடன்** *- இறுதிச் சடங்குகளை;* **அமைவது ஆக்கினான்** *- பொருந்துவதாகச் செய்து முடித்தான்.*

'தாரவன்' - என்பது அரசகுலத்தான் என்பதால் சொல்லப்பெற்றது. இங்குத் தார்அணிந்திருந்தான் எனல் வேண்டுவதின்று; துக்கச் செயல்கள் நிகழ்கிறதாகலின்; அணிந்திருந்ததாரைக் கழற்றி எறிவதும், எறியாமையும் ஆகிய எவற்றையும் சிந்திக்காத மனநிலை பரதனதுஅப்போதயை நிலை. 136

தயரதன் தேவிமார் தீக்குளித்து நற்கதி பெறுதல்

2238. இழையும் ஆரமும் இடையும் மின்னிட,
குழையும் மா மலர்க் கொம்பு அனார்கள்தாம்
தழை இல் முண்டகம் தழுவு கானிடை
முழையில் மஞ்ஞைபோல், எரியில் மூழ்கினார்.

குழையும் *- ஒல்கித் தளரும்;* **மா மலர்க் கொம்பு அனார்கள்தாம்** *- சிறந்த மலர் பூத்த கொம்பினை ஒத்தவர்களாகிய தேவியர்கள்;* **இழையும் ஆரமும் இடையும்மின்னிட** *- பொன் வடமும், முத்துவடமும், இடுப்பும் மாறிமாறி மின்னொளி செய்ய;* **தழைஇல் முண்டகம் தழுவு காளிடை** *- தழையற்ற (செந்)தாமரை மலர்களே நிரம்பியுள்ளகாட்டினிடத்து;* **முழையில் மஞ்ஞை போல்** *- மலையிடத்து வாழும் மயில் கூட்டம்மூழ்குவதுபோல;* **எரியில் மூழ்கினார்** *- நெருப்பில் மூழ்கி விண்ணுலகு சென்றனர்.*

செந்தாரைக் காட்டினுள் மயில்கல் புகுவதுபோல் நெருப்பிடையே தேவி மார்மூழ்கினர்என்பதாம் தாமரை மலர் நீரிடை ஆகவும் 'கானிடை' என்றது இடம் நோக்கியன்று; தாமரைப் பூவின்நெருக்கமும் மிகுதியும் நோக்கிக் கூறப்பெற்றது. இங்ஙனம் கூறுவது "தாமரைக் காடு அனைய மேனித்தனிச் சுடரே" (திருவா. திருச். 26)

என்ற இடத்திலும் காண்க. புதல்வர்ப் பெறாத அறுபதினாயிரம் தேவிமார் இவ்வாறு நெருப்பில் மூழ்கி நற்கதி பெற்றனர் என்க. 'முழையில்மஞ்ஞை' வாழும் இடம் கட்டியது. ***137***

2239. அங்கி நீரினும் குளிர, அம்புயத்
திங்கள் வாள் முகம் திரு விளங்குற,
சங்கை தீர்ந்து, தம் கணவர் பின் செலும்
நங்கைமார்புகும் உலகம் நண்ணினார்.

அம்புயத் திங்கள் வாள்முகம் திரு விவளங்குற *- தாமரையும், சந்திரனும் போலும் ஒளிபடைத்த திருமுகம் மேலும் திருமகளின் மலர்ச்சி பொருந்தியதாக;* ***அங்கி நீரினும் குளிர*** *- (தம் கணவன் மேனியைத் தழுவியதாகியபாவனையால் தாம் தழுவிய) நெருப்பு நீரைக்காட்டிலும் குளிர்ந்து தோன்ற;* ***சங்கை தீர்ந்து*** *- மனத்துயர் நீங்கி;* ***தம் கணவர் பின் செலும் நங்கைமார் புகும் உலகம்*** *- தம்கணவருடன் இறந்து பின் செல்லும் கற்புடை மகளிர் எய்தும் நல்லுலகத்தை;* ***நண்ணினார்*** *-இவர்களும் அடைந்தார்கள்.*

அங்கி குளிர்தல் கற்புடை இவர்களுக்கே; அன்றி நெருப்பின் சுடுதல் தன்மைமாறியதன்று. ***138***

ஈமக்கடன் முடித்த பரதன் மனை சேர்தல்

2240. அனைய மா தவன், அரசர் கோமகற்கு
இனைய தன்மையால் இயைவ செய்த பின்,
மனையின் எய்தினான் - மரபின் வாழ்வினை
வினையின் எய்தும் ஓர் பிணியின் வேலையான்.

அனைய மா தவன் *- அப்பபடிப்பட்ட பெரிய தவத்திற் சிறந்தவனாகிய வசிட்டன்;* ***அரசர் கோமகற்கு*** *-சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனுக்கு;* ***இனைய தன்மையால்*** *- (நான்மறை வழியில்சத்துருக்கனன் மூலமாக) இப்படி;* ***இயைவ செய்தபின்*** *- செய்ய வேண்டிய ஈமச் சடங்குகளைச்செய்து முடித்த பிறகு;* ***மரபின் வாழ்வினை*** *- அரசகுலத்துக் குரிய அரசச் செல்வத்தை;* ***வினையின் எய்தும்*** *- (தாய் செய்த) தீய செயலால் பெற்ற (தனால் உண்டாகிய);* ***ஓர்பிணியின் வேலையான்*** *- ஒரு நோய்க் கடலில் கிடக்கின்ற பரதன்;* ***மனையின் எய்தினான்*** *- அரண்மனைக்கண் வந்து சேர்ந்தான்.*

வசிட்டன் செய்து முடித்தபிறகு, பரதன் அரண்மனை அடைந்தான் என முடிக்க. மரபு -பரம்பரை; இங்கே அரச பரம்பரை - அதற்குரிய வாழ்வு அரசுச் செல்வம்- 'வினை' என்பது நன்மை தீமை இரண்டையும் குறிக்கும். ஆயினும், தீமையையேபெரும்பாலும் குறித்துநிற்றல் வழக்கு நோக்கி உணர்க. 'ஈன்ற தாய்வினை செய்ய அன்றோகொன்றனன் தவத்தின் மிக்கான்' என்று (7415) பின்னும் இப்பொருளில் பயின்றுள்ளது காண்க. ***139***

பத்து நாள்கள் சடங்குகள் நடைபெறல்

2241. ஐந்தும் ஐந்தும் நாள் ஊழி ஆம் என,
மைந்தன், வெந் துயர்க் கடலின் வைகினான்;
தந்தை தன்வயின் தருமம் யாவையும்,
முந்தை நூலுளோர் முறையின் முற்றினான்.

மைந்தன் *- பரதன்;* ***ஐந்தும் ஐந்தும் நாள்*** *- பத்து நாள்களும்; ஊழி ஆம் என - ஒரு யுகக்காலம் போலத் தோன்ற;* ***வெம் துயர்க் கடலின் வைகினான்*** *- கொடியதுன்பக் கடலில் கிடந்து; தந்தை தன்வயின் - தந்தையிடத்து;* ***தருமம் யாவையும்*** *-செய்யக் வேண்டிய இயல்புகள் (சடங்குகள்) எல்லாவற்றையும்;* ***முந்தை நூலுளோர் முறையின்*** *- முன்னோர் கூறிய ஒழுக்க நூல்களிற் கண்டுள்ள முறைப்படியே;* ***முற்றினான்*** *- செய்து முடித்தான்.*

சத்துருக்கனனைக் கொண்டு செய்து முடித்தான் என்பது கருத்து. தலைமை பரதன் மேற்றாதலின்மைந்தன் என்றது பரதனையே குறிக்கும்; தந்தைக்குரிய கடன்களைச் சத்துருக்கனன் செய்தான்ஆயினும், பரதன் தானே தன்பொருட்டு ஆற்றவேண்டிய நீர்க்கடன் முதலியவற்றை ஆற்றினான்என்றலும் ஒன்று. ***140***

வசிட்டனும் மந்திரக்கிழவரும் பரதனை வந்து அடைதல்

2242. முற்றும் முற்றுவித்து உதவி, மும்மை நூல்
சுற்றம் யாவையும் தொடரத் தோன்றினான்,
வெற்றி மா தவன் - வினை முடித்த அக்
கொற்ற வேல் நெடுங் குமரற் கூறுவான்;

வெற்றி மா தவன் *- எய்தன எய்தற்பாலதாய சிறந்த பெருந்தவத்தைச் செய்து முடித்த வசிட்டன்;* ***முற்றும்*** *- தயரதனுக்குரிய சடங்குகள் முழுதும்;* ***முற்றுவித்து உதவி*** *- நிரம்புமாறு செய்துதவி; (பிறகு)* ***மும்மை நூல் சுற்றம் யாவையும் தொடர*** *- முப்புரிநூல் அணிந்த வேதியர் அனைவரும் தன்னைத் தொடர்ந்து வர;* ***தோன்றினான்*** *- பரதன் அரண்மனையில் தோன்றினான்;* ***வினை முடித்த*** *- தயரதனுக்குச் செய்யவேண்டிய இறுதிச் செயல்களைச் செய்து நிறைவேற்றிய;* ***அக் கொற்ற வேல் நெடுங் குமரன்*** *- அந்த வெற்றி பொருந்திய வேலை ஏந்திய உயர்ந்தகுமரனாகிய பரதனுக்கு;* ***கூறுவான்*** *- எடுத்துச் சொல்லலானான். முன்பாடலிற் போலவே சடங்குகளைப் பரதன் முடித்தாக இப்பாடலிலும் கூறினான். முன் பாடலிற்போலவே தலைமைபற்றிப் பரதனைக் குறித்த தாகக் கொள்க*

வான்மீகம் பதினான்காம் நாள் வைகறையில் அரசனை நியமிப்பவர்கள் பரதனைச் சேர்ந்துசொல்லத் தொடங்கினர் என்று கூறும். 'வெற்றி மாதவன்' கௌசிக மகாராஜாவை வெற்றிகொண்டுவிசுவாமித்திரனாக்கியது குறித்தது; 'மும்மை நூல் சுற்றம்' என்றது அந்தணரைக் குறித்தது; இவர்வசிட்டனுடன் வந்தோர் என்க.
141

2243. 'மன்னர் இன்றியே வையம் வைகல்தான்
தொன்மை அன்று' எனத் துணியும் நெஞ்சினார்,

அன்ன மா நிலத்து அறிஞர் தம்மொடும்,
முன்னை மந்திரக் கிழவர் முந்தினார்.

முன்னை மந்திரக் கிழவர் - *தொன்மையான் ஆலோசனைக்குரிய அமைச்சர்;* ***அன்ன மாநிலத்து*** - *அந்தக் கோசலநாட்டு;* ***அறிஞர் தம்மொடும்*** - *அறிவுடைப் பெருமக்களோடு;* ***'வையம்*** - *இந்த உலகம்;* ***மன்னர் இன்றியே வைகல்தான்*** - *அரசர் இல்லாமல் இருப்பது;* ***தொன்மை அன்று'*** *-பழமையான (மரபு) நிலை அல்ல;* ***எனத் துணியும் நெஞ்சினார்*** - *என்று உறுதி செய்த மனம்உடையராய்;* ***முந்தினார்*** - *முற்பட்டு வந்து (பரதனைக்) கூடினர்.*

மதி அமைச்சர் அறிஞர்களுடன் பரதனை வந்தடைந்தனர் என்பதும். முன் பாட்டில் வசிட்டன்வருதல் கூறப்பெற்றதாதலின் ஏனையோர் வருகை இப்பாடலில் வந்தது.

'அரசனில்லாமல் நாடு இருத்தல் மரபன்று' அது பல தீங்குகள் ஏற்பட வழியாகும் என்றுகருதிக் கூடினர் என்பதாம்.

வான்மீகம் இவ்விடத்தில் அரசன் இல்லாமையால் நாட்டுக்கு ஏற்படும் தீங்குகளை ஒருசருக்கத்தால் விரிவாகக் கூறியுள்ளது. ***142***

ஆறு செல் படலம்

இராமன் காட்டிற்குப் பயணப்பட்டுச் சென்ற வழியில் பரதனும் அவனைச் சார்ந்தவர்களும்செல்வதைச் சொல்கிற படலம் என்பது ஆறு செல் படலம் என்பதன் பொருளாகும். ஆறு - வழி.

வசிட்டன் பரதன் மருங்குள்ளான் என்றறிந்த மந்திரத் தலைவர்கள் அங்கு வந்துசேர்கிறார்கள். மூத்த அமைச்சனாகிய சுமந்திரன் குறிப்பை உணர்ந்த வசிட்டர் பரதனைநோக்கி 'அரசு ஏற்று உலகைக் காப்பாற்றக்' கோருகிறார். பரதன் அது கேட்டு உளம் நடுங்கிமனம் வெதும்பி 'இந்நாட்டுக்கு இனி இராமனே அரசன்; அவனைக் கொண்டுவந்து முடிசூட்டிக் காண்பதேமுறை; அது இயலாவிடின் அவனோடு காட்டில் தவம் செய்வேன்; வேறு கூறின் உயிரை விடுவேன்'என்கிறான். அது கேட்ட அரசவையோர் மகிழ்ச்சி அடைந்து பரதனைப் பாராட்டுகிறார்கள். இராமனை அழைத்துவரச் சத்துருக்கனன் மூலம் முரசு அறைவிக்கிறான் பரதன், முரசொலி கேட்டு மக்கள்மகிழ்ச்சியுடன் புறப்படுகிறான். இடையில் உடன்வந்த கூனியைச் சத்துருக்கனன் பற்றிக்கொல்ல முயல, பரதன் தடுக்கிறான். பரத சத்துருக்கனர்களும் உடன் வந்தோரும் இராமன் முன்பு தங்கிய சோலையில் (1846) தங்குகிறார்கள். இரவு தங்கிப் பின்னர் ஊர்திகளில் செல்லாமல்இராமன் நடந்து சென்ற வழியில் சேனைகள் தொடரப் பரதன் நடந்து செல்கிறான் என்னும்செய்திகள் இங்குக் கூறப்படுகின்றன.

மந்திரக் கிழவர் முதலியோர் அரசவை அடைதல்

கலிவிருத்தம்

**2244. வரன்முறை தெரிந்து உணர் மறையின் மா தவத்து
அரு மறை முனிவனும், ஆண்டையான், என,
விரைவின் வந்து ஈண்டினர்; விரகின் எய்தினர்;
பரதனை வணங்கினர்; பரியும் நெஞ்சினர்.**

வரன்முறை தெரிந்து உணர் - அரச குலத்தின் மரபு முறைகளை ஆராய்ந்து உணர்ந்த; **மறையின் மாதவத்து** - வேதவழியில் செய்யப்படும் தவங்களைச் செய்துள்ள; **அருமறை முனிவனும்** - வேதத்திற்சிறந்தவசிட்ட முனிவனும்; **ஆண்டையான் என** - (பரதன் உள்ள) அவ்விடத்தில் இருக்கின்றான் என்றறிந்து; **விரகின் எய்தினர்** - (மந்திரக் கிழவர்கள்) ஆலோசனைக்குரிய சூழ்ச்சியோடு; **விரைவின் வந்து** - விரைந்துஅரசவைக்கு வந்து; **ஈண்டினர்** - நெருங்கி; **பரியும் நெஞ்சினர் பரதனை வணங்கினர்** - அன்பினால் இரங்கும் மனம் உடையவராய்ப் பரதனை வணங்கினார்கள்.

மேற் படலத்து இறுதிச் செய்யுளில் (2243.) 'மந்திரக்கிழவர்' என்பதனை இங்குத் தொடர்க. 'விரகு' என்பது இங்கு ஆலோசனை. இனி, நடக்கவேண்டியசெய்திபற்றிய ஆலோசிப்போடு வந்தார்கள் என அறிக. 'பரிதல்' துன்பச் சூழலில் பரதன் அரசுஏற்க நேர்ந்துள்ள இக்கட்டான நிலையால் மனம் கசிந்து இரங்கலாம். மந்திரக் கிழவர்பரதனினும் மூத்தோர் ஆயினும் இப்போது பரதன் சக்கரவர்த்தி ஆதலின் 'வணங்கினர்' என்க. 'அருமறை முனிவன்' என்பதனுள் 'அருமறை' பெயரடை ஆதலின் கூறியது கூறுல் ஆகாமை உணர்க.

2245. மந்திரக் கிழவரும், நகர மாந்தரும்,
தந்திரத் தலைவரும், தரணி பாலரும்,
அந்தர முனிவரோடு அறிஞர் யாவரும்,
சந்தரக் குரிசிலை மரபின் சுற்றினார்.

அந்தர முனிவரோடு - ஆகாய வழியில் இயங்கவல்ல முனிவர்களோடு; **மந்திரக் கிழவரும்** - மந்திராலோசனைக்குஉரிமை உடைய அமைச்சர்களும்; **நகர மாந்தரும்** - நகரத்தில் உள்ள மக்களின் பிரதிநிதிகளாய் உள்ளவர்களும்; **தந்திரத் தலைவரும்** - சேனைத் தலைவர்களும்; தரணிபாலரும் - அரசர்களும்; **அறிஞர் யாவரும்** - அவ்வத் துறையில் முறைபோகிய வல்லார்களும்ஆகிய அனைவரும்; **சுந்தரக் குரிசிலை** - அழகிற் சிறந்த பரதனை; **மரபின்** -அவரவர்க் குள்ள வரிசை முறையின்படி; **சுற்றினார்** - (நெருங்கிச்) சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

'அறிஞர் யாவரும்' என்பதனை "அன்ன மாநிலத் தறிஞர் தம்மொடும்' (2243) என்பதனுடன்ஒப்புநோக்குக. அமைச்சர், புரோகிதர், சேனைத் தலைவர், தூதுவர், சாரணர் என்னும் ஐம்பெருங்குழுவின் உள்ளாரை இங்கு மந்திரக் கிழவர், தந்திரத் தலைவர் என்று குறிப்பிட்டார் என்க. புரோகிதர் - வசிட்டன் முதலிய ஆசாரியர். தூதுவர், சாரணர் என்பார் அமைச்சருள் அடங்குவர்.எண்பேராயத்துள்ளும் ஒருசிலர் மந்திராலோசனைக் குரியர். "கரணத்தியலவர், கருமவிதிகள், கனகச்சுற்றம், கடைகாப்பாளர், நகரமாந்தர், நளிபடைத்தலைவர், யானைவீரர், இவுளி மறவர்இனையர் எண் பேராயம் என்ப' என்னும் அரசச் சுற்றத்தினருள் நகர மாந்தர் என்பார் காண்க. இதனைச் சிலம்பு 'ஐம்பெருங் குழுவும் எண்பேராயமொடு........ அரசுவிளங்கு அவையம் முறையின்புகுதர" (சிலப். வஞ்சிக். 26.38 - 47) எனக் கூறுமாறு காண்க. மந்திராலோசனைச் சபையில் அவரவர் தகுதிக்கும் பதவிக்கும் ஏற்ப அமர்தற்குரிய இடங்கள் முறைப்படி வரையறுக்கப்படும்.ஆதலின், 'மரபின்' என்று ஒரு சொல் அமைத்தார். மன்னராட்சியாயினும் மக்கள் ஆட்சிஎன்னும்படி அக்கால அரசு முறைகள் நடந்தன. ஆதலின், 'நகர மாந்தர்களும்' ஆலோசனைச் சபையில் இடம்பெற்றனர் எனக் கருதலாம்.

2 சுமந்திரன் குறிப்பாக முனிவனை நோக்குதல்

2246. சுற்றினர் இருந்துழி, சுமந்திரப் பெயர்ப்
பொன் தடந் தேர் வலான், புலமை உள்ளத்தான்,
கொற்றவர்க்கு உறு பொருள் குறித்த கொள்கையான்,
முற்று உணர் முனிவனை முகத்து நோக்கினான்.

சுற்றினர் இருந்துழி - (வசிட்ட முனிவனும், மந்திரக் கிழவரும், அறிஞரும்) சூழ இருந்தபோது; **கொற்றவர்க்குஉறுபொருள்** அரசர்க்குரிய சிறந்த பொருள்களை; **குறித்த கொள்கையான்** - நன்குஉணர்ந்து நிறைவேற்றம் கொள்கைப் பிடிப்பு உடைய; **புலமை உள்ளத்தான்** - அறிவால்நிறைந்த மனம் உடைய; **சுமந்திரப் பெயர்ப் பொன் தடந் தேர்வலான்** - பொன்னால்இயன்ற பெரிய தேரைச் செலுத்துதலின் திறன் வாய்ந்த சுமந்திரன் என்னும் பெயருடைய (அமைச்சர்தலை)வன்; **முற்று உணர் முனிவனை** - எல்லாம் முழுதுணர்ந்த வசிட்ட முனிவனை; **முகத்து நோக்கினான்** - (தன் மனக்கருத்தை வாயால் உரைக்க வேண்டாது அது தோன்றும்படி) நேரேபார்த்தான்.

பரதனை அரசு ஏற்கச்செய்யும் தன் கருத்தைக் குறிப்பால் பார்வையால் அறிவித்தான்சுமந்திரனாதல் மேல் பெறப்படும். இவன் அமைச்சர்களுள் தலைவன். முன்னர்த் தயரதன் இராமனைஅரசு ஏற்க அழைத்ததும் (1360) இவன் மூலமே. முடிசூட்டு விழாவிற்கு இராமனை அழைத்ததும், கைகேயியின் அழைப்பை இராமனுக்கு அறிவித்ததும் (1572-1575). இராமன் காடு செல்லுங்கால்தேர் ஓட்டிச் சென்றதும் இவனாதலும் (1856 -1885) நகர் நீங்கு படலத்துள் வருதலின் இவன் தேர்ஓட்டுதலின் வல்லவன் ஆதல் அறிக; 'தேர்வலான்' என்பது (1858) முன்னும் வந்தது. 'மந்திரிசுமந்திரனை' (1856) என்பதனால் இவன் அமைச்சனாதலும் அறியப்படும். இவன் தயரதனுக்குத் தேர்ஓட்டியாக இருந்தான் என்பது (1898). முன் கூறப்பெற்றுள்ளது. பண்டைய அரசர்கள்மதியமைச்சர்களுள் தமக்கு மிகவும் அணுக்கமானவர்களைத் தேர் ஒட்டுநர்களாகக் கொள்வர். 'தேர்வலான்' என்பது தேர்தலில் வல்லான் - ஆராய்ந்து உறுதிகூற வல்லவன் எனவும் பொருள்பெற்று அமைச்சர்க்கும் பெயராதல் அறிக. 3

சுமந்திரன் குறிப்பை முனிவன் உணர்தல்

2247. நோக்கினால் சுமந்திரன் நுவலலுற்றதை,
வாக்கினால் அன்றியே உண்ர்ந்த மா தவன்,
'காக்குதி உலகம்; நின் கடன் அது ஆம்' எனக்
கோக் குமரனுக்கு அது தெரியக் கூறுவான்;

சுமந்திரன் -; நோக்கினால் - மனத்தொடு பட்ட பார்வைக் குறிப்பினால்; **நுவலலுற்றதை** - சொல்லியதை; **வாக்கினால் அன்றியே** - (அவன்) வாயினாற்சொல்லாமலே; **உணர்ந்த** - தெரிந்துகொண்ட; **மா தவன்** - பெருந்தவம் செய்த வசிட்டமுனிவன்; **'உலகம் காக்குதி** - இந்த அரசாட்சியைப்பாதுகாப்பாய்; **இது** - இத்தரணி தாங்குதல்; **நின் கடன் ஆம்** - நீ (எற்றுச்)செய்யவேண்டிய கடமையாகும்; என -; **கோக் குமரனுக்கு** - அரச குமாரனாகிய பரதனுக்கு; **அது** - அரசின் சிறப்பும் இன்றியமையாமையும; **தெரிய** - விளங்கும்படி; **கூறுவான்** - எடுத்துரைக்கலானான்.

'நோக்கு' என்பது வெறும் பார்வையன்று; 'மனத்தால் நோக்குத' லாகும். இதனை 'இரண்டன்மருங்கின் நோக்கல் நோக்கம்' என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்துக்குச் சேனாவரையர்எழுதிய உரையான் உணர்க். (தொல். சொல். வேற். மயங்.) மந்திராலோசனையில் முதற்கண்அமைச்சர் தொடங்கலே முறை என்பது இதனால் அறியப்பெறும். 4

வசிட்ட முனிவன் பரதனுக்கு அரசின் சிறப்பை உரைத்தல்

2248. 'வேதியர், அருந் தவர், விருத்தர், வேந்தர்கள்
ஆதியர் நின்வயின் அடைந்த காரியம்,
நீதியும் தருமமும் நிறுவ; நீ இது,
கோது அறு குணத்தினாய்! மனத்துக் கோடியால்

'கோதறு குணத்தினாய்! - குற்றமற்ற குணத்தை உடைய (பரதனே) வனே!; **வேதியர்** - அந்தனர்; **அருந்தவர்** - அரியதவம் செய்த முனிவர்; **விருத்தர்** - (அநுபவத்தால்) முதிர்ந்த

பெரியோர்; **வேந்தர்கள்** *- அரசர்கள்;* **ஆதியர்** *- முதலானோர்;* **நின்வயின்** *-உன்னிடத்து;* **அடைந்த காரியம்** *- வந்து சேர்ந்த செயல்;* **நீதியும்** *-(மக்களுக்கு நன்மை செய்ய உள்ள) அரச நீதியையும்;* **தருமமும்** *- (அவரவர் செயலை அவரவர்செய்தற்குத் தடையிலாத) அரச தர்மத்தையும்; நிறுவ - (அரசன் இல்லாமையால் சிதையாவண்ணம்) நிலை நிறுத்தவே;* **நீ-; இது** *- இச்செயலை;* **மனத்துக் கோடி** *- மனத்தின் கண்நினைத்துக் கொள்வாயாக.'*

அரச நீதியாவது எளியரை வலியர் வாட்டாது பாதுகாத்தலாகும். "மாநிலங்காவலனாவான்மன்னுயிர் காக்கும் காலைத்; தான் அதனுக்கு இடையூறு தன்னால் தன் பரிசனத்தால்; ஊனமிகுபகைத்திறத்தால் கள்வரால் உயிர்தம்மால், ஆனபயம் ஐந்தும் தீர்த்து அறங்காப்பான்அல்லனோ?" என்னும் (பெரிய. திருந. 36) பெரிய புராணச் செய்யுளான் அறிக. அரச தருமம் -குறைவேண்டுவார்க்கு அது நிரப்புதலாம். முறை வேண்டுநர்க்கும், குறை வேண்டுநர்க்கும் அரசன்காட்சிக்கெளியனாய் அது தீர்த்தலையே (குறள் 386. பரி. உரை) நீதியும் தருமமும் எனஇரண்டாகக் கம்பர் வசிட்டன் வாக்கால் கூறினார். **5**

2249. 'தருமம் என்று ஒரு பொருள் தந்து நாட்டுதல்
அருமை என்பது பெரிது அறிதி ஐய! நீ
இருமையும் தருவதற்கு இயைவது; ஈண்டு, இது,
தெருள் மனத்தார் செய்யும் செயல் இது ஆகுமால்.

'ஐய! நீ-; தருமம் என்று ஒரு பொருள் *- அறம் என்று சொல்லப் படுகின்ற ஒப்பற்ற ஒரு பொருளை;* **தந்து** *- உலகிற்குத் தந்து (மக்கள் அனைவரையும் மேற்கொள்ளுமாறு செய்து); நாட்டுதல்-நிலைநிறுத்துதல்;* **அருமை என்பது** *- மிகவும் அருமையான செயல் என்பதனை;* **பெரிது அறிதி** *- நன்கு அறிவாய்; ஈண்டு - இவ்விடத்தில்; இது - இவ்வறம்;* **இருமையும்** *-இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டையும்;* **தருவதற்கு -; இயைவது -** *பொருந்தியதாகும்; இது -இவ்வறம்;* **தெருள்மனத்தார்** *- தெளிவுபெற்ற மனம் உடைய மேலோர்;* **செயும் செயல்ஆகும்** *- செய்யும் செயலாகும்.*

அறத்தின் சிறப்பும்; அது மேலோர்களால் மேற்கொள்ளப்பெற்றது என்பதும் கூறியதாகும்."இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டு அறம் பூண்டார், பெருமை பிறங்கிற்று உலகு" (குறள். 23) என்பதனைஒப்பு நோக்குக. 'ஆல்' அசை.
6

2250. 'வள் உறு வயிர வாள் அரசு இல் வையகம்,
நள் உறு கதிர் இலாப் பகலும், நாளொடும்
தெள்ளுறு மதி இலா இரவும், தேர்தரின்,
உள் உறை உயிர் இலா உடலும், ஒக்குமே.

'தேர்தரின் *- ஆராயும்பொழுது;* **வள்உறு வயிரவாள் அரசு** *- வளமை பொருந்திய வன்மையான வாளையுடையஅரசனை; இல்வையகம் - பெறாத உலகம்;* **நள் உறு கதிர் இலாப் பகலும்** *- (எல்லோராலும்) விரும்பப்படுகின்ற சூரியன் இல்லாத பகலையும்;* **நாளொடும்** *- விண்மீன்களோடும்;* **தெள்ளுறு மதி இலா இரவும்** *- தெளிந்த*

வெண்மையான சந்திரன் இல்லாத இரவையும்; ***உள்உறைஉயிர் இலா உடலும்*** *- உள்ளே பொருந்திய உயிர் இல்லாத உடலையும்;* ***ஒக்கும்*** *- போலும்.'*

வன் - கூர்மை என்றுமாம். சூரியன் அழிக்கும் ஆற்றல், சந்திரன் தண்மையால் காக்கும்ஆற்றல், உயிர் உடலை இயக்கும் ஆற்றல், உயிர் உடலை இயக்கும் ஆற்றல் இம்மூன்றையும் அரசன்உடையனாதலின் அவற்றை இவ்வுவமைகளால் விளக்கினார். பகைவரை அழித்து, நல்லோரைக் காத்து,மக்களை இயங்கச்செய்ய மன்னவன் தேவை. தெறலும், தண்ணளியும் உடையனாய் உல்கை நல்வழியில்இயங்கச் செய்பவன் மன்னன் என்பது இதனால் உணரப்பெறும். மன்னர், மக்கள் - உயிர், உடல்- இக்கருத்தை 177, 1423 ஆம் பாடல்களோடு ஒப்பிடுக. 7

2251. 'தேவர்தம் உலகினும், தீமை செய்து உழல்
மா வலி அவுணர்கள் வைகும் நாட்டினும்,
ஏவெவை உலகம் என்று இசைக்கும் அன்னவை
காவல் செய் தலைவரை இன்மை கண்டிலம்.

'தேவர்தம் உலகினும் *- தேவலோகத்திலும்;* ***தீமை செய்து உழல்*** *- பிறர்க்குத் தீமையே செய்து திரிகின்ற;* ***மா வலி அவுணர்கள் வைகும் நாட்டினும்*** *- பெருவலி படைத்த அசுரர்கள் தங்கியுள்ள நாடுகளிலும்;* ***ஏ எவை உலகம் என்று இசைக்கும்அன்னவை*** *- எவை எவைகள் உலகம் என்று பெயர்பெறுமோ அவைகள் எல்லாம்; காவல்* ***செய் தலைவரை இன்மை*** *- தம்மைக் காக்கின்ற அரசர்கள் இல்லாமல் இருத்தலை;* ***கண்டிலம்*** *- (யாம்) பார்த்திலோம்.'*

நல்லோராயினும், அல்லோராயினும் நாட்டிற்கு ஆள்வோர் இன்றியமையாதவர் என்பது இதனாற்கூறியதாம். உலகம் என்றாலே அரசன் வேண்டும் என்றார்.
8

2252. 'முறை தெரிந்து ஒரு வகை முடிய நோக்குறின்,
மறையவன் வகுத்தன, மண்ணில், வானிடை,
நிறை பெருந் தன்மையின் நிற்ப, செல்வன,
இறைவரை இல்லன யாவும் காண்கிலம்,

'முறை தெரிந்து *- முறைமையை நன்கு ஆராய்ந்து; ஒருவகை* ***முடிய நோக்குறின்*** *- ஒருபடித்தாக இறுதிவரை பார்த்தால்; மறையவன் வகுத்தன - பிரமனால் படைக்கப்பட்டனவாகிய;மண்ணில் வானிடை - நிலத்திலும், விண்ணிலும்;* ***நிறை பெருந்தன்மையின்*** *- நிறைந்துவிளங்கும் பேரியல்போடு; நிற்ப -நிலைத்து நிற்பன; செல்வன - இயங்குவன (வாகிய பொருள்களில்);* ***இறைவரை இல்லன*** *- தலைவரைப் பெற்றிராத பொருள்கள்; யாவும் எவையும்;* ***காண்கிலம்*** *- காண்கின்றிலோம். (யாம்)'*

உலகிற்கு - மன்னர் இன்றியமையாமை மேல் கூறியது. இங்குச் சரம், அசுரம் ஆகிய இயங்கும்,இயங்காப் பொருள்களுக்கும் தலைவர் இன்றியமையாமை உணர்த்தப்பெற்றது. 'நிற்ப' என்பன மலை,மரம் முதலியன. 'செல்வ' என்பன மக்கள், விலங்கு, பறவை முதலிய உயிர்களாம். அவற்றிடையேகூடஒரு தலைமை என்பது உண்டு என்பது அறியப்படும். ***9***

*2253. ‘பூத்த, நாள்மலர் அயன் முதல புண்ணியர்
ஏத்து, வான் புகழினர், இன்றுகாறும் கூக்
காத்தனர்; பின், ஒரு களைகண் இன்மையால்,
நீத்த நீர் உடை கல நீரது ஆகுமால்.*

‘பூத்த - (திருமாலின் திருஉத்தியில்) உண்டான; **நாள்மலர்** - அன்றலர்ந்தாற் போன்ற தாமரை மலரில் தோன்றிய; **அயன் முதல புண்ணியர்** - பிரமதேவன்முதலிய மேலோர்களால்; **ஏத்து** - பாராட்டப் பெறுகின்ற; **வான் புகழினர்** -சிறந்த புகழைப் பெற்ற (உன்) முன்னோர்கள்; **இன்றுகாறும்** - இன்று வரையிலும்; கூ -(இந்தப்) பூமியை; **காத்தனர்** - (அரசு நடத்திக்) காத்தார்கள்; **பின்** -இப்போது; **ஒரு களைகண் இன்மையால்** - (நீ அரசன் ஆகாதபடியால்) தமக்கொரு துன்பம் நீக்கிப் பாதுகாப்பாரை இல்லாமையால்; (இவ்வுலகம்) **நீத்த நீர்** - கடலின்கண்; **உடைகல நீரது** - உடைந்த கப்பல் தத்தளிப்பது போன்றது; **ஆகும் -.’**

‘நீத்த’ம் என்பது வெள்ளம் ஆதலின், நீர் நீத்தம் எனவே ‘கடல்’ என்று பொருள்ஆயிற்று. கடலின்கண் உடைந்த கப்பல் தவிப்பதைப்போல அரசன் இல்லாத நாடு அலமரும் என்றதாம். ‘ஆல்’ அசை. **10**

*2254. ‘உந்தையோ இறந்தனன்; உம்முன் நீத்தனன்;
வந்ததும், அன்னைதன் வரத்தில்; மைந்த! நீ
அந்தம் இல் பேர் அரசு அளித்தி; அன்னது
சிந்தனை எமக்கு’ எனத் தெரிந்து கூறினான்.*

‘மைந்த! - பரதனே!; **உந்தையோ இறந்தனன்** - உன் தந்தையாகிய தயரதனோஇறந்துபட்டான்; **உம் முன்** - உன் தமயனாகிய இராமனோ (தந்தை சொற்கேட்டு); **நீத்தனன்** - (அரசைக்) கைவிட்டுக் கானகம் புகுந்தான்; **வந்ததும்** - (இந்த அரசுஉனக்குக்) கிடைத்திருப்பதும்; **அன்னை தன் வரத்தில்** - உன் தாயாகிய கைகேயியின்வரத்தால் ஆகும்; **நீ அந்தம் இல் பேரரசு அளித்தி** - நீ அழிவற்றதாகிய இந்தக்கோசலத் தரசை ஏற்று நடத்துக; **அன்னது** - (அவ்வாறு) நீ அரசு ஏற்பது; **எமக்குச் சிந்தனை** - எங்களுக்கு எண்ணம்;’ என - என்று; **தெரிந்து கூறினான்** - ஆராய்ந்து சொன்னான்.

மரபு வழித் தொன்றுதொட்டு வந்த அரசு என்பான், ‘அந்தம் இல் பேரரசு’ என்றான் எனினும்அமையும். **11**

வசிட்டன் சொற் கேட்ட பரதன் அவல நிலை அடைதல்

*2255. ‘தஞ்சம் இவ் உலகம், நீ தாங்குவாய்’ எனச்
செஞ்சேவே முனிவரன் செப்பக் கேட்டலும்,
‘நஞ்சினை நுகர்’ என, நடுங்குவாரினும்
அஞ்சினன் அயர்ந்தனன் - அருவிக் கண்ணினான்.*

‘இவ் உலகம் - இந்த உலகம்; **தஞ்சம்** - (உனக்கு) அடைக்கலம்; **நீ தாங்குவாய்** - நீ (அரசனாக இருந்து) பாதுகாப்பாய்; **என** - என்று; முனிவரன் -முனிவர்களில் மேலான

வசிட்டன்; **செஞ்செவே** - செம்மையாக; **செப்பக் கேட்டலும்** - சொல்லக் கேட்டவளவில்; **அருவிக் கண்ணினான்** - அருவிபோலக் கண்ணின் நீர் ஒழுகும்பரதன்; **'நஞ்சினை நுகர்' என** - விடத்தை உண்பாயாக என்று ஒருவர் சொல்ல; (அதுகேட்டு) **நடுங்குவாரினும்** - நடுங்குகின்றவர்களைவிட; **அஞ்சினன் அயர்ந்தனன்த** - பயந்து சோர்ந்தான். 'மகனே! உனை, மாநிலம் தஞ்சமாக நீ தாங்கு' என்ற வாசகம் (1614.) என்ற கோசலை கூற்றுஇங்கு முதலடியோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. அயோத்திக்கு வந்தது முதல் அமுத வண்ணமாக இருக்கின்றபரதனுக்கு 'அருவிக் கண்ணினான்' என்பது ஒரு பெயராகக் கொள்க. 12

2256. நடுங்கினன்; நாத் தடுமாறி, நாட்டமும்
இடுங்கினன்; மகளிரின் இரங்கும் நெஞ்சினன்;
ஒடுங்கிய உயிரினன்; உணர்வு கைதர,
தொடங்கினன், அரசவைக்கு உள்ளம் சொல்லுவான்;

(பரதன்), **நடுங்கினன்** - (முனிவன் சொன்னதைக் கேட்டு) நடுங்கி; **நாத்தடுமாறி** - (பேசுதற்கியலாமல்) நாக் குழறி; **நாட்டமும் இடுங்கினன்** - கண்கள்(குழிவிழுந்து) உள்செல்லப் பெற்று; மகளிரின் - பெண்களைப் போல; **இரங்கும் நெஞ்சினன்** - நெஞ்சினாற் புலம்பிக் கொண்டு; ஒடுங்கிய உயிரினன்- மூச்சு ஒடுங்கப்பெற்று(மூர்ச்சித்து); **உணர்வு கைதர** - (பின்னர்) மூச்சு எழும்பி உணர்வு வரப்பெற; அரசவைக்கு- அரசவையில் உள்ளவர்க்கு; உள்ளம் - தன் மனக்கருத்தை; **சொல்லுவான் தொடங்கினன்** - சொல்லத் தொடங்கினான்.

துக்கம் வந்தவுடன் அறிவழிந்து புலம்பல் மகளிர் இயல்பு - "பெட்டைப் புலம்பல்பிறர்க்குத் துணையாமோ' (பாஞ்சாலி சபதம் 62. 22.) என்ற பாரதி பாடல் காண்க. 13

பரதன் தன் மனக் கருத்தை அரசவைக்கு எடுத்துச் சொல்லுதல்

2257. 'மூன்று உலகினுக்கும் ஓர் முதல்வன் ஆய், முதல்
தோன்றினன் இருக்க, யான் மகுடம் சூடுதல்,
சான்றவர் உரைசெயத் தருமம் ஆதலால்,
ஈன்றவன் செய்கையில் இழுக்கு உண்டாகுமோ?

'மூன்று உலகினுக்கும் - மேல், நடு, கீழ் என்னும் மூன்று இடங்களில் உள்ள மூன்று உலகங்களுக்கும்; **ஓர் முதல்வன்ஆய்** - ஒப்பற்ற முதற்பொருளாகி; **முதல் தோன்றினன் இருக்க** - (எனக்கு) முன்னே பிறந்தவனாகிய இராமன் இருக்கின்ற போதே; **யான் மகுடம் சூடுதல்** - யான் அரசனாக அரசுகட்டில் ஏறி மணிமகுடத்தைச் சூடிக்கொள்ளுதல்; **சான்றவர் உரைசெய** - பெரியோர்கள்தக்கதே என்ற தம் வாயால் எடுத்துரைக்க; **தருமம் ஆதலால்** - அறம் என்று கருதப்படுகின்றது ஆதலாம்; **ஈன்றவள் செய்கையில்** - (இதே செயலைச் செய்த) என்னைப் பெற்றதாயாகிய கைகேயியின் செயற்பாட்டில்; **இழுக்கு உண்டாகுமோ** - தவறு உளதாகுமா?'

'மூத்தவன் இருக்க இளையவனாகிய நான் அரசு புரிவது தருமம் என்று வசிட்டரே கூறினால்கூறினால் என்தாய் கூறியதில் என்ன தவறு? என்கிறான் பரதன்.

பெரியோர்கள் வார்த்தையும் தர்மவிரோதமாக இருக்கின்றதே என் திறத்தில் என்றுபுலம்பினானாம். 'ஓ' காரம் வினாப்பொருட்டு. ***14***

2258. 'அடைவு அருங் கொடுமை என் அன்னை செய்கையை, நடைவரும் தன்மை நீர், "நன்று இது" என்றிரேல், இடை வரும் காலம் ஈண்டு இரண்டும் நீத்து, இது கடை வரும் நீ நெறிக் கலியின் ஆட்சியோ!

'நடை வரும் தன்மை நீர் - *உயரிய ஒழுக்கத்திற் செல்லும் தன்மை உடைய சான்றோர்களாய நீவிர்;* **அடைவு அருங்கொடுமைஎன் அன்னை செய்கையை** - *ஓரிடத்திலும் சென்று அடைதற்கு அரிய பெருங்கொடுமை உடைய என்தாய் கைகேயியின் செயலை;* **'இது நன்று' -; என்றிரேல் -** *என்று சொல்வீராயின்; இது- இக்காலம்;* **ஈண்டு** - *இவ்விடத்தில்;* **இடைவரும் காலம் இரண்டும் நீத்து** *-திரேதாயுகம், துவாபரயுகம் என்னும் இரண்டு காலமும் கடந்து சென்று;* **கடைவரும்** *- நான்குயுகங்களில் இறுதியில் உள்ள;* **தீ நெறி** *- தீயவழியில் (மக்களைச்) செலுத்துகின்ற;* **கலியின் ஆட்சியோ!** *- கலிபுருடனின் ஆட்சிக்காலமாகிய கலியுகமோ?'*

இராமாயண காலம் கிரேதாயுகம் என்ற முதல்யுகம் ஆதலின் அது அறம் மேல் ஓங்கியிருந்தகாலமாம். அடுத்த இரண்டு யுகங்களும் 'இடைவரும் காலம் இரண்டும்' என்பதனால் கொள்ளப்பட்டன.கலியுகத்தில் அறத்தின் மூன்று கால்கள் சிதைந்து ஒரு கால்மட்டும் இருப்பதாகச் சொல்வது வழக்கு. "ஒலி கடல் உலகம் தன்னில் ஊர்தரு குரங்கின் மாடே, கலியது காலம் வந்து பரந்ததோ"எனப் (4022) பின்வருவதை ஈண்டுக் கருதுக. அறத்தின் ஆட்சி மங்கிக் கொடுமை மலிந்திருப்பது கலியின் இயல்பு என்பதனைப் 'பொலிக. கலியும் கெடும் கண்டு கொண்டீர்" (திவ்யப். 3352.) "கலியிருள் பரந்த காலை"(கலிங்கத். அவதாரம். 30) "தருமந் தவிர்ந்து பொறைகெட்டுச்சத்தியஞ் சாய்ந்து தயை, தெருமந்து தண்பூசனை முழுதுஞ் சிதையக், கலியே பொருமந்தக் காலம்"(திரு அரங்கத்துமாலை. 75.) என வருவன கொண்டு அறியலாம்.
15

2259. 'வேத்தவை இருந்த நீர், விமலன் உந்தியில் பூர்தவன் முதலினர் புவியுள் தோன்றினார், மூத்தவர் இருக்கவே, முறைமையால் நிலம் காத்தவர் உளர்எனின், காட்டிக் காண்டிரால்.

'வேத்தவை இருந்த நீர் - *அரசவையில் அமர்ந்துள்ள நீவிர்;* **விமலன் உந்தியில் பூத்தவன் முதலினர்** *-திருமாலின் திருவுந்தித் தாமரையில் தோன்றிய பிரமதேவன் முதலிய;* **புவியுள் தோன்றினர்** *- மண்ணுலகத்தில் தோன்றிய (அரசு புரிந்த) அரச குலத்தினருள்;* **மூத்தவர் இருக்கவே** *-உடன் பிறந்தவர்களுள் வயதால் முதிர்ந்தவர் இருக்க; நிலம் முறைமையால் காத்தவர் - உலகத்தைமுறைப்படி (அரசு நடத்திக்) காத்தவர்கள்;* **உளர் எனின்** *- இருப்பார்கள் ஆயின்;* **காட்டி** *- அவர்களைச் சான்றாகக் காட்டி;* **காண்டிர்** *- உம் கருத்தையும் ஒப்புக் காண்பீர்களாக.*

காட்டிக் காண்டல் என்பது சான்றுரைத்து உறுதிசெய்தலாகும். 'ஆல்' அசை.
16

***2260.* ‘நல் நெறி என்னினும், நான் இந் நானில**
மன் உயிர்ப் பொறை சுமந்து இருந்து வாழ்கிலேன்;
அன்னவன்தனைக் கொணர்ந்து, அலங்கல் மா முடி
தொல் நெறி முறைமையின் சூட்டிக் காண்டிரால்.

*‘**நான் -; நல் நெறி என்னினும்** - (அரசு புரிவது) தரும நெறியே என்று நீங்கள்சான்றுகளால் நிரூபித்த வழியும்; **இந் நானில மன் உயிர்ப்பொறை** - இப்பூமியில்உயிர்களைப் பாதுகாக்கும் சுமையை; **சுமந்து இருந்து வாழ்கிலேன்** - தூக்கி அரசனாக இருந்துவாழ உடன் படமாட்டேன்; **அன்னவன்தனைக் கொணர்ந்து** - அந்த (அரசாட்சிக்குரிய) இராமனைக் கொண்டு வந்து; **அலங்கல் மாமுடி** - மலர் மாலையோடு கூடிய மகுடத்தை; தொல்நெறி முறைமையின் - தொன்று தொட்டு வரும் மரபு வழிப்படி; **சூட்டிக் கண்டிர்** -(அவன் தலையில்) அணிவிக்கக் காணுங்கள்.’*

நாவாற்றலால் எதுவும் நியாயமாக்கப்பட்டுவிடும் என்பது கருதி ‘நல்நெறி என்னினும்’என்றான். ‘எது எப்படி ஆயினும் என் கருத்து இராமனை அழைத்துக் கொண்டுவந்து அரசன் ஆக்குதலே’என்றானாம். அதுவே மரபும் ஆகும் என்பதனை மீண்டும் ‘தொல்நெறி முறைமையின்’ என்றதனால்குறிப்பித்து, யான் சூடுதல் தொல்நெறி முறைமையன்று என்று வற்புறுத்தினானாம். ‘உயிர்ப்பொறை’ என்றது மன்னர் தம்மனத்து எப்போதும் தம் மக்களை இருத்தி அவர் நலம் நினைத்துக்காத்தாளுதல் பற்றியாம். ‘ஆல்’ அசை. ***17***

***2261.* ‘அன்று எனின், அவனொடும் அரிய கானிடை**
நின்று, இனிது இருந் தவம், நெறியின் ஆற்றுவென்;
ஒன்று இனி உரைக்கின், என் உயிரை நீக்குவென்’
என்றனன்; என்றபோது; இருந்த பேர் அவை,

*‘**அன்று எனின்** - (இராமனைக் காட்டிலிருந்து அழைத்து வந்து முடி சூட்டல்) இயலாதுஆயின்; **அவனொடும்** - அந்த இராமனோடும்; **அரிய கானிடை** - வாழ்தற்கரியகாட்டிடத்து; **நின்று** - வாழ்ந்து; இருந்தவம் - பெரிய தவத்தை; **இனிது** - இனிமையாக; நெறியின் - செய்தற்குரிய முறைப்படி; **ஆற்றுவென்** - செய்வேன்; இனி -இதற்குமேல்; **ஒன்று உரைக்கின்** - (மாறாக) ஒன்றை நீங்கள் சொன்னால் (என்னை ஏற்றுநடத்த வற்புறுத்தினால்); **என் உயிரை நீக்கு வென்** - என் உயிரை அழித்துக் கொள்வேன்; **என்றனன்** - என்று சொன்னான்; **என்றபோது** - என்று பரதன் சொல்லியபோது; **இருந்த பேர் அவை** -அங்கே அமர்ந்திருந்த அரசவையில் உள்ளார்......*

அரசவையில் உள்ளார்....‘வாழ்த்தினார்’ (2263) எனப் பின்வரும் கவியிற் சென்றுமுடியும். வாழ்த்தினார் என முடிதலின் அரசவை என்பதற்கு அரசவையில் உள்ளார் எனஉரைத்தாம். ஒன்று இராமனைக் கொணர்ந்து முடிசூட்டல், இரண்டு இராமனோடு காட்டில் தவம்செய்தல், மூன்று தன்னுயிரை மாய்த்துக்கொள்ளுதல் என்றானாம் பரதன். ***18***

அரசவையோர் பரதனைப் புகழ்தல்

***2262. ‘ஆன்ற பேர் அரசனும் இருப்ப, ஐயனும்
ஏன்றனன், மணி முடி ஏந்த; ஏந்தல் நீ,
வான் தொடர் திருவினை மறுத்தி; மன் இளந்
தோன்றல்கள் யார் உளர் நின்னின் தோன்றினார்?***

ஆன்ற - குணங்களான் அமைந்த; **பேர் அரசனும்** - பெருமை மிக்க தயரதனும்;இருப்ப - உயிரோடு இருக்கின்றபோதே; **ஐயனும்** - இராமனும்; **மணிமுடி ஏந்த** -மணிகள் அழுத்திச் செய்யப்பெற்ற மகுடத்தைத் (தலையில்) தாங்க; **ஏன்றனன்** - உடன்பட்டான்; ஏந்தல் **நீ** - பெருமையின் உயர்ந்த பரதனே! நீ; **வான் தொடர்திருவினை** - மிக உயர்ந்த பாரம்பரியமாக வருகின்ற அரசச்செல்வத்தை; **மறுத்தி** -வேண்டாம் என்கிறாய்; **மன் இளந்தோன்றல்கள்** - அரசகுலத்தில் தோன்றிய இளைய குமாரர்களில்; **நின்னின் தோன்றினார்?** - உன்னைப் போலப் புகழுடன் தோன்றியோர்; **யார் உளர்** - யார் இருக்கின்றார்கள்?’ (எவரும் இல்லை என்றபடி)

“யாது கொற்றவன் ஏவியது அதுசெயல் அன்றோ, நீதி எற்கு” (1382.) “மனத்து மன்னன்ஏவலின் திறம்ப அஞ்சி, இருளுடை உலகம் தாங்கம் இன்னலுக்கு இயைந்து நின்றான்” (1603.) என்றசொற்களால் இராமன் மனநிலை போதரும். மன்னவன் இருக்கின்றபோது அவன் ஆணை மேற் கொண்டுஅரசேற்க உடன்பட்ட இராமனையும், மன்னவன் இல்லாத போதும் அவன் ஆணையாலும் (வரத்தாலும்)அரசேற்க உடன்படாத பரதனையும் ஒப்பிட்டுப் போற்றினர் என்க.
19

***2263. ‘ஆழியை உருட்டியும், அறங்கள் போற்றியும்,
வேள்வியை இயற்றியும், வளர்க்க வேண்டுமோ?
ஏழினோடு ஏழ் எனும் உலகம் எஞ்சினும்,
வாழிய நின் புகழ்!’ என்று வாழ்த்தினார்.***

‘ஆழியை உருட்டியும் - (அரசேற்று நடத்தி) ஆனைச்சக்கரத்தைச் செலுத்தியும்; **அறங்கள் போற்றியும்** -பல்வகையான அறச்செயல்களைப் பாதுகாத்தும்; **வேள்வியை இயற்றியும்** - (அரசர்க்குரியபரி மேதம், இராயசூயம் முதலிய) யாகங்களைச் செய்தும்; வளர்க்க **வேண்டுமோ?** - (நின்புகழைஇனி நீ) வளர்க்க வேண்டியதில்லை; **நின்புகழ்** - (இத்தகைய நற்குண நற்செயல்களால்இப்போது பெற்றுள்ள) நின்புகழே; **ஏழினோடு ஏழ்எனும் உலகம் எஞ்சினும்** - பதினான்கு உலகமும் அழிந்திட்டாலும்; **வாழிய** - வாழ்வதாக;’ **என்று வாழ்த்தினார்** -.

வாழ்த்தினார் ‘அரசவையோர்’ என (2261.) முன்னைய பாடலின் இறுதிச் சொற் கொண்டுமுடிக்க. செயற்கையால் பிறர்புகழ் தேடவேண்டும்; ஆனால், பரதனுக்கு இயற்கையாகிய குணம்செயல்களே பெரும்புகழுக்குக்காரணமாயின என்று பாராட்டுதல் அரசவையோர் கருத்தாகக் கொள்க. ***20***

இராமனை அழைத்துவருதல் பற்றி முரசு அறைவிக்கச் சத்துருக்கனனிடம் பரதன் கூறுதல்

2264. குரிசிலும், தம்பியைக் கூவி, 'கொண்டலின்
முரசு அறைந்து, " இந் நகர் முறைமை வேந்தனைத்
தருதும் ஈண்டு" என்பது சாற்றி, தானையை,
"விரைவினில் எழுக!" என, விளம்புவாய்' என்றான்.

__குரிசிலும்__ - பரதனும்; __தம்பியைக் கூவி__ - (தன்) இளவலான சத்துருக்கனனைஅழைத்து; __கொண்டலின்__ - மேகம் போல; __முரசு அறைந்து__ - இடியென ஒலிக்கும்முரசினை அடித்து; __இந் நகர் முறைமை வேந்தனை__ - இந்நகரத்திற்கு மரபு வழிப்படி அரசனாகவேண்டிய இராமனை; __ஈண்டுத் தருதும்'__ - காட்டிலிருந்து அயோத்திக்கு அழைத்து வரப்போகிறோம்; __என்பது சாற்றி__ - என்னும் செய்தியை அறிவித்து; தானையை - நம்சேனைகளை; __'விரைவினில் எழுக' என__ - (இராமனை அழைத்து வர) விரைவாகப் புறப்படுக என்று;விளம்புவாய்' - சொல்லுவாயாக;' __என்றான்__ - என்று கட்டளை இட்டான்.

இராமனே அயோத்தியரசன் என்பதில் மாறாத கருத்துடையவன் பரதன் ஆதலால், அரசனைஅழைக்கச் செல்லும் முறைப்படி சேனைகள் வரும்படி பணித்தான் என்க. தனிமனிதரை அழைத்தற்கும்,அரசர்களை அழைத்தற்கும் வேறுபாடு உண்டு. இனி, தானொருவனே சென்று அழைத்தால் இராமன் வராதிருக்கவும் கூடும். தன் பிரிவினால் வருந்திக் கண்ணும், நீருமாய் இருக்கும் இவ்வளவுபேரையும் கண்டால் மனம் இரங்கி வருவான் என்று கருதி, சேனைகளையும், மக்களையும் உடன்வரப்பறையறைந்து தெரிவித்தான் என்பதும் ஒன்று; ஏற்பன அறிக. ***21***

சத்துருக்கனன் உரை கேட்ட மக்கள் மகிழ்ச்சி

2265. நல்லவன் உரைசெய, நம்பி கூறலும்
அல்லலின் அழுங்கிய அன்பின் மா நகர்

ஒல்லென இரைத்தலால் - உயிர் இல் யாக்கை அச்
சொல் எனும் அமிழ்தினால் துளிர்த்தது என்னவே.

__நல்லவன் உரை செய__ - நற்குணத்தாற் சிறந்த பரதன் பணிக்க; நம்பி- சத்துருக்கனன்; __கூறலும்__ - (இராமனைஅழைத்து வரும் செய்தியைச்) சொல்லுதலும்; __அல்லலின்__ - துன்பத்தால்; __அழுங்கிய__ - இரங்கிக்கெட்ட; __அன்பின் மாநகர்__ - இராமன்பால் அயரா அன்பினை உடைய; அயோத்தி மாநகர மக்கள்; __உயிர் இல் யாக்கை__ - உயிர் இல்லாத உடம்புகள் எல்லாம்; __அச்சொல் எனும் அமிழ்தினால்__ - அந்த வார்த்தை என்னும் அமுதத்தால்; __துளிர்த்தது__ -(மீண்டும் உயிர் பெற்றுத்) துளிர்விட்டது; __என்ன__ - என்று சொல்லும்படி; ஒல்லென -பேராலி உண்டாகுமாறு; __இரைத்தது__ - மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்தனர்.

அழுங்கிய - இரங்கிக் கெட்ட "அழுங்கல் இரக்கமும் கேடும் ஆகும்" (தொல். சொல், உரி.52.) என்பது காண்க; இரண்டினுள் ஒன்று உரைக்கவும் பெறும். உயிரற்ற உடம்பு துளிர்த்தாற்போலஎன்றது பட்ட மரம் துளிர்விடம் பிழைத்தலாகும் ஆதலின் இங்கேயும் உயிர் வந்ததாக ஆகும்என்க. துளிர்த்தல் என்பதால் உருவக அணியும், 'என்ன' என்ற உவம உருபால் பின்னர் உவமையணியும்வந்துள்ளமை காண்க. இவ்வாறு வருவனவற்றைக் கலவையணி என்பர் அணிநூலார்.

acharya.org

''மொழியப்பட்டஅணிபல தம்முள் தழுவ உரைப்பது சங்கீரணமே'' (தண்டி). சஞ்சீரண அணி என்பது கலவையணியாம். 'ஆல்' அசை. *22*

2266. அவித்த ஐம் புலத்தவர் ஆதியாய் உள
புவித்தலை உயிர் எலாம், 'இராமன் பொன் முடி
கவிக்கும்' என்று உரைக்கவே, களித்ததால் - அது
செவிப் புலம் நுகர்வது ஓர் தெய்வத் தேன்கொலாம்?

அவித்த ஐம்புலத்தவர் ஆதியாய் *- ஐம்புலன்களை அடக்கியவர்களாகிய முனிவர்கள் முதலாக;* ***புவித்தலை உள உயிர் எலாம்*** *-உலகத்திடத்து உள்ள உயிர்கள் எல்லாம்;* ***'இராமன் பொன்முடி கவிக்கும்'*** *- இராமன்பொன்மயமான மகுடம் சூடப்போகிறான்;* ***என்று உரைக்கவே*** *என்று (முரசொலி மூலம்சத்துருக்கனன்) சொல்லவே;* ***களித்தது*** *- பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தன; அது - அந்தச் சொல்;* ***செவிப்புலம் நுகர்வது ஓர் தெய்வத் தேன்கொல்*** *- செவி யென்னும் பொறி,கேள்வி என்னும் புலம் அனுபவிக்கும்படியான ஒப்பற்ற தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த தேனோ?*

உயிர்களின் மகிழ்ச்சிக்குக் காரணமாகிய சொல்லைச் செவிநுகர் தேனாகக் கற்பனைசெய்தது தற்குறிப்பேற்ற வணியாகும். பொறிகளை அவித்தவர் என்பதற்குப் புலன்களைஅவித்தவர் என்பது இலக்கணை. பொறிகளின்வழி புலநுகர்ச்சிக்கு மனத்தைச் செல்லவிடாதுஅடக்கியவர்கள் என்பது கருத்து. 'உயிர் எலாம்......களித்தது' என்பது ஒருமை பன்மை மயக்கம்; தொகுதி ஒருமை என்றும் கொள்ளலாம். ஆல், ஆம் - அசைகள். கொல் -வினாப்பொருட்டு. *23*

2267. படு முரசு அறைந்தனர், 'பரதன் தம்முனைக்
கொடி நகர்த் தரும்; அவற் கொணரச் சேனையும்
முடுகுக' என்ற சொல் மூரி மா நகர்,
உடுபதி வேலையின் உதயம் போன்றதே!

'பரதன் - ; தம் முனை *- தன் அண்ணனாகிய இராமனை; கொடி நகர் - கொடிகள் கட்டப்பெற்றுள்ள அயோத்தி மாநகர்க்கு;தரும் - அழைத்துவரப் போகிறான்;* ***அவன் கொணர*** *- அந்த இராமனை அழைத்துவர;* ***சேனையும் முடுகுக'*** *- சேனைகளும் புறப்படுவதற்கு விரைவாக;* ***என்ற படுமுரசு அறைந்தனர் சொல்*** *- என்றிவ்வாறு ஒலிக்கும் முரசினை அடித்தவர்கள் கூறிய சொல்லானது;* ***மூரி மா நகர்*** *-பெருமையும் சிறப்பும் உடைய அயோத்தி நகரமாகிய;* ***வேலையின்*** *- சமுத்திரத்திலே;* ***உடுபதி*** *- விண்மீன்களுக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனின்;* ***உதயம் போன்றது*** *-தோற்றம் போன்றது.*

மூரிமாநகர் என்றது நகரமக்களைக் குறித்தது. முழுநிலவின் உதயம் கண்ட கடல் பொங்கிஆர்ப்பரிப்பது போல அயோத்தி நகர மக்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தார்கள் என்பதாம்.மேற்பாட்டில் தனித்தனி ஒவ்வொரு உயிரும் மகிழ்ச்சியடைந்தமையை விளக்கச் 'செவியுள்நுழைந்த தெய்வத்தேன்' என்றார். இங்கு எல்லாரும் சேர்ந்து அடைந்த மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தைக் ''கடலின்கண் சந்திர உதயம்'' என்று உவமைப்படுத்தினார். 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. *24*

2268. எழுந்தது பெரும் படை - ஏழு வேலையின்,
மொழிந்த பேர் ஊழியின் முழங்கி, முந்து எழ,
அழிந்தது கேகயன் மடந்தை ஆசை; போய்க்
கழிந்தது துயர், நெடுங் காதல் தூண்டவே.

__பெரும் படை__ - பெரிய (அந்தச்) சேனை; __மொழிந்த பேர் ஊழியின்__ -(எல்லோராலும்) பேசப்படுகின்ற உலக இறுதிக் காலத்தில்; __ஏழு வேலையின்__ - ஏழுகடல்களும் பொங்கி எழுந்தது போல; முழங்கி - பேரொலி செய்து; __முந்து எழ__ -முற்பட்டுப் புறப்பட; (அதனால்) __கேகயன் மடந்தை ஆசை__ - கைகேயியின் (தன் மகன்அரசாள வேண்டும் என்னும்) ஆசை; __அழிந்தது__ - கெட்டழிந்தது; பானது உள் நின்றுசெலுத்திவிட; __துயர்__ - (இராமனைப் பிரிந்ததனாலும், பிரித்ததனாலும்) உண்டாகியதுன்பம்; __போய்க் கழிந்தது__ - மிகவும் அதிகமாகியது.

ஊழிக் காலத்துக் கடல்களின் ஆரவாரத்தில் அழிவன பல; அதுபோல் சேனைகள் செய்தபேராரவாரத்தில் கைகேயியின் ஆசை போன திசை தெரியவில்லை காதல் பெருக்கின் மிகுதியால் எழுந்த ஆரவாரத்தால் அவளும் மனம் மாறினாள் என்று கூறுவாரும் உளர். அவ்வாறாயின், துயர் என்பது ஈண்டு இவ்வளுவு துன்பங்களுக்குக் காரணம் ஆனோமே என்பதனால் ஏற்பட்ட கழிவிரக்கம் ஆகும்.

யுகாந்த காலத்தில் ஏழு கடல்களும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து பொங்கி எழும் என்பராதலின்அப்போதைய பேரொலி போன்றது சேனைகளின் புறப்பாட்டினால் உண்டாகிய ஒலி என்றுஉவமையாயிற்று.

‘போய்க் கழிந்தது துயர்’ என்பதற்குக் கைகேயியின் துயர் போய்க் கழிந்தது என்பாரும்உளர். வான்மீகத்தில் இப்படி ஒரு கருத்து உண்டு. ‘ஏ’ காரம் ஈற்றசை.
25

சேனைகளின் எழுச்சி

2269. பண்ணின புரவி, தேர், பகடு, பண்டியும்,
மண்ணினை மறைத்தன; மலிந்த மாக் கொடி
விண்ணினை மறைத்தன; விரிந்த மாத் துகள்,
கண்ணினை மறைத்தன, கமலத் தோனையே

__பண்ணின__ - அலங்கரிக்கப்பெற்றனவாகிய; __புரவி, தேர், பகடு, பண்டியும்__ - குதிரை, தேர், யானை, வண்டி ஆகியவை; __மண்ணினை மறைத்தன__ - (வெற்றிடம்இல்லாமல் பரந்திருத்தலின்) மண்ணை மறைத்துவிட்டன; __மலிந்த மாக் கொடி__ -(சேனைகளில் அங்கங்கே) நிரம்பியுள்ள பெரிய கொடிகள்; விண்ணினை மறைத்தன - (ஆகாயம்எங்கும் கட்புலன் ஆகாதபடி பரந்திருத்தலின்) ஆகாயத்தை மறைத்து விட்டன; __விரிந்த மாத்துகள்__ - சேனைகள் செல்வதால் மேல் எழுந்து விரிந்த பெரிய புழுதித் துகள்கள்; கமலத்தோனை - (சத்திய லோகத்தில் உள்ள) பிரமதேவனது; __கண்ணினை மறைத்தன__ -கண்களை மறைத்துவிட்டன.

சேனைகளின் மிகுதி கூறியவாறாகும். பண்டியும் என்ற உம்மையை, புரவி, தேர், பகடு, என்பனவற்றோடும் பிரித்துக் கூட்டுக. 'கமலத்தோனைக் கண்ணினை மறைத்தன' என்பதனுள் இரண்டன்பாலும் வந்துள்ள ஐயுருபினை, 'கமலத்தோனது கண்ணினை' என்றேனும், 'கமலத்தோனைக் கண்ணின்கண்' என்றேனும் திரித்துப் பொருள் கொள்க. வேற்றுமைப் பொருள் மயக்கம் என்பர் இலக்கணநூலார். "முதற்சினைக் கிளவிக்கு 'அது' வென் வேற்றுமை, முதற்கண் வரினே சினைக்கு ஐவருமே', "முதல் முன் 'ஐ' வரின், 'கண்' என்வேற்றுமை, சினைமுன் வருதல் தெள்ளிது என்ப" என்னும் (தொல். சொல். வேற். மயங். 4, 5.) நூற்பாக்களைக் காண்க. இதனுள் ஏதேனும் ஒன்றில் சிறப்பும்மைதொக்கதாகவும் கொள்க. 'ஏ' ஈற்றசை.
26

2270. ஈசன் இவ் உலகினை அழிக்கும் நாள் எழும்
ஓசையின் நிமிர்ந்துளது, ஒல்லென் பேர் ஒலி;
காசையின் கரியவற் காண மூண்டு எழும்
ஆசையின் நிமிர்ந்தது அவ் அனிக ராசியே.

'ஒல்' என் பேர் ஒலி - *(சேனைகளின் எழுச்சியால் உண்டாகிய) 'ஒல்' என்றபெரிய ஆரவாரம்;* **ஈசன் -** *(அழித்தற் கடவுளாகிய) சிவன்;* **இவ் உலகினை அழிக்கும்நாள் -** *இந்த உலகினை அழித்துச் (சர்வ சங்காரம்) செய்யும் காலத்தில்;* **எழும்ஓசையின் -** *எழுகின்ற பேரோசையைவிட;* **நிமிர்ந்துளது -** *மேற்சென்றுளது;* **அவ்அனிகராசி -** *அந்தச் சேனைத் தொகுதி;* **காசையின் கரியவன் -** *காயாம்பூப் போலும் கருநிறமுடைய இராமனை;* **காண மூண்டு எழும் ஆசையின் -** *காண்பதற்காக உள்ளே கிளர்ந்து எழுகின்ற ஆசையைக் காட்டிலும்;* **நிமிர்ந்தது -** *மேற்சென்றுவிட்டது (அதிகமாய் உள்ளது.)*

ஈசன் என்பது சிவனுக்குரிய சிறப்புப் பெயர். "ஈசன் ஆண்டிருந்த பேர் இலங்கு மால்வரை"(3360.) என்பது காண்க. காசை - காயாம்பூ. "நீல நெடுங்கிரியும் மழைமுகிலும் பவ்வ நெடு நீரும்காயாவும் நிகர்க்கும் மேனிக், கோலமும்" (வில்லி. 45. 247.) என்பது திருமாலின் திருமேனிநிறத்துக்குக் காயாம்பூவை உவமை கூறிற்றாம். காசு- குற்றம் என்பார் உளர். 'காசை' என வருதலின் அது பொருந்தாது. 'காசில்' என்று வரின் பொருந்தும். 'காசில் கொற்றத் திராமன்' என்பது (4) போல, காசு - ஐ எனப் பரித்து 'ஐ' சாரியை என்றாலோ எனின், அவ்வாறு சாரியைகூறுவது ஓர் மரபின்மையே அன்றி வேறின்றி. ஏற்குமேற் கொள்க. 'ஓசையின்', 'ஆசையின்' இரண்டிடங்களிலும் 'இன்' உறழ்ச்சிப் பொருட்டு. 'காசையின்' 'இன்' உவமப் பொருட்டு. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை.
27

2271. படியொடு திரு நகர் துறந்து, பல் மரம்
செடியோடு தொடர் வனம் நோக்கி, சீதை ஆம்
கொடியொடு நடந்த அக் கொண்டல் ஆம் எனப்
பிடியொடு நடந்தன - பெருங் கை வேழமே.

பெருங்கை வேழம்- *(சேனையில் உள்ள) பெரிய துதிக்கையையுடைய களிற்று யானைகள்;* **பிடியொடு -** *(தம்) பெண் யானைகளுடனே;* **படியொடு திருநகர் துறந்து -** *பூவுலகஆட்சியோடு அழகிய அயோத்தி நகரத்தையும் விட்டு;* **செடியொடு பல்மரம்**

தொடர் வனம்நோக்கி - செடிகளோடு பல மரங்கள் ஒன்றை ஒன்று பற்றி நெருங்கியுள்ள காட்டை நோக்கி; **சீதை ஆம் கொடியொடு -** சீதாபிராட்டி யென்கின்ற கொடியுடனே; **நடந்த -** நடந்து சென்ற; **அக் கொண்டல் ஆம் என -** அந்த மேச நிறனாகிய இராமன் போல; **நடந்தன** - நடந்து சென்றன.

யானைக்கு இராமனும், பிடிக்கும் பிராட்டியும் கொள்க. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 'கொண்டல்'என்பது இராமனுக்கு உருவகம். நிறத்தினால் அன்றிப் பயனாலும் (தன் அடைந்தோர்க்குத் தண்ணளிவிளைத்தலால்) இராமனுக்கு மேகம் நேராகும் 'உருவும் பயனும்' பற்றிய உருவகம் ஆகும். 'வேழமுமபிடியும்', 'மரமும் செடியும்தொடர் வனம்' 'சீதையாம் கொடியொடு நடந்த கொண்டல்' என்று இவற்றை இணைத்துக் காட்டியது இன்புற வேண்டிய கவிநயம் ஆகும். *28*

2272. **சேற்று இள மரை மலர் சிறந்தவாம் எனக்**
கால் தளம் பொலிதரு கன்னிமா ரொடும் -
ஏற்று இளம் பிடிக்குலம் - இகலி, இன் நடை
தோற்று, இள மகளிரைச் சுமப்ப போன்றவே.

சேற்று இள மரை மலர் - சேற்றின்கண் தோன்றுவன ஆகிய இளமையான தாமரை மலர்; **சிறந்தவாம் என -** எம்மைக் காட்டிலும் சிறந்தனவோ; **என -** என்று கேட்பது போல; **கால்தளம் -** பாதமாகிய மலரிதழ்; **பொலிதரு -** விளங்குகின்ற; **கன்னிமாரொடும் -** இளம் பெண்களுடனே; **இளம் பிடிக்குலம் -** இளைய பெண்யானைக்கூட்டம்; **இன் நடை இகலி -** இனிய நடையால் பகைத்து; **ஏற்று -** (எதிர்) ஏற்று; **தோற்று** - நடை அழகில் அவர்கள் விஞ்சியபடியால்) தோல்வியடைந்து; (அதற்குத்தண்டனையாக) **இள மகளிரைச் சுமப்ப போன்ற -** இளம்பெண்களை (இப்போது) சுமந்து திரிவனபோன்றன.

வென்றோரைத் தோற்றோர் சுமத்தல் இயல்பாதலின், இங்ஙனம் கற்பனை செய்தார்நடையழகில் மோதிப் பார்த்துத் தோல்வியடைந்த பெண் யானைகள் மகளிரைச் சுமத்தல்போலஉள்ளது இச் சேனைகளின் இடையே இளம் பெண்கள் பிடிகளில் ஏறிச் செல்லும் காட்சி என்றுதற்குறிப்பேற்றம் செய்தார். 'எம்மினும் தாமரை மலர் சிறந்தனவோ' என எள்ளி நகையாடுவது போலக் கால்தளம் பொலிகின்ற கன்னியர் என்பதும் தற்குறிப்பேற்ற வணி, மரைமலர் என்பதுமுதற்குறை. 'ஏ' ஈற்றசை. *29*

2273. **வேதனை வெயிற்கதிர் தணிக்க, மென் மழைச்**
சீதநீர் தொடு நெடுங் கொடியும் சென்றன;
கோதை வெஞ்சிலையவன் கோலம் காண்கிலா
மாதரின் நுடங்குவ, வரம்பு இல் கோடியே.

வேதனை - வருத்தத்தைத் தரும்; **வெயிற்கதிர் தணிக்க -** சூரியனால் ஆகியவெம்மையை (இராமனை அழைத்து வரச் செல்லும் சேனைகளுக்கு) இல்லாதவாறு போக்க; (வானளாவிநின்று) **மென்மழைச் சீதநீர் தொடு -** மெல்லிய மேகங்களது குளிர்ச்சி பொருந்தியநீரைத் தொட்டுக் கொண்டு (கீழ்த் துளித்து); **சென்றன** - (சேனைகளின் இடையே) சென்றன வாகிய; **வரம்பு இல் கோடி** - கணக்கற்ற கோடியளவான; **நெடுங்கொடியும் -** நீண்ட கொடிகளும்; **கோதை -** கையுறை அணிந்த;

வெஞ்சிலையவன் - கொடிய(கோதண்டம் எனப்பெறும்) வில்லை ஏந்திய இராமனது; **கோலம் -** பட்டாபிடேகக் கோலத்தை; **காண்கிலா -** காணப்பெறாத; **மாதரின் -** பெண்கள் போல; **நுடங்குவ -** அசைகின்றனவாயின.

கொடிகள் வானளாவி மேகத்தைத் தொடுவதும், அசைவதும் சேனைகளின் வெயில் வெம்மை தணிக்கமேகத்தின் குளிர்நீர் தெளிப்பதாகவும், இராமன் முடிசூடும் கோலம் காணாத மகளிர் என அசைவதாகவும் கற்பனை செய்யப்பெற்றன.
தற்குறிப்பேற்றவணி, உவமையணி என முறையே காண்க. கோதை- கையுறை.
விற்போர் செய்வார் கைகளுக்குத் தோலாற் செய்த உறை அணிவர். 'ஏ' காரம்ஈற்றசை.
30

2274. வெண் மதி மீச்செல மேகம் ஊர்ந்தென,
அண்ணல் வெங்கதிரவன், அளவுஇல் மூர்த்தி ஆய்,
மண்ணிடை இழிந்து ஒரு வழிக்கொண்டாலென,
எண்ண அரு மன்னவர் களிற்றின் ஏகினார்.

எண்ண அரு மன்னவர் - கணக்கிட முடியாத அரசர்கள்; **அண்ணல் வெங் கதிரவன்** - பெருமை பொருந்திய வெப்பமுள்ள ஒளிக்கதிர்களை உடைய சூரியன்; **அளவு இல் மூர்த்திஆய் -** அளவுபடாத பல வடிவங்களை எடுத்துக்கொண்டு; **மீ வெண்மதி செல -** தன்மேலே வெண்மதியானது சென்றுகொண்டிருக்க; **மேகம் ஊர்ந்து -** (தான்) மேகத்தின் மேல்ஊர்தியாக ஏறி; **மண்ணிடை இழிந்து -** பூமியில் இறங்கி; **ஒரு வழிக் கொண்டால் என-** ஒரேவழியில் பயணம் செய்தாற் போல; **களிற்றின் ஏகினார் -** (வெண்குடைநீழலில்) யானைமேல் சென்றார்கள்.

பலவடிவு கொண்ட சூரியன் பல மன்னர்களுக்கும், மேல் செல்லும் வெண்மதி மன்னர்மேல்நிழற்றிய வெண்குடைக்கும், மேகம் ஏற்றிச் செல்லும் யானைக்கும் உவமையாயின, சூரியன்மண்ணில் இறங்கல் இல்லையாதலின் இது அற்புதஉவமையணியாகும். *31*

2275. தேர்மிசைச் சென்றது ஓர் பரவை; செம்முகக்
கார்மிசைச் சென்றது ஓர் உவரி; கார்க்கடல்,
ஏர்முகப் பரிமிசை ஏகிற்று; எங்கணும்
பார்மிசைப் படர்ந்திது, பதாதிப் பௌவமே.

ஓர் பரவை - (சேனை வீரர்களாகிய) ஒரு கடல்; **தேர் மிசைச் சென்றது** -தேர்மேல் சென்றது; **ஓர் உவரி -** (யானை வீரர்களாகிய) ஒரு சமுத்திரம்; **செம்முகக் கார் மிசைச் சென்றது** - சிவந்த (புள்ளிகளை உடைய) முகத்தை உடைய மேகம்(போன்ற யானை) மேல் சென்றது; **கார்க்கடல் -** கரிய (குதிரை வீரர்களாகிய) கடல்; **ஏர்முகப் பரிமிசை ஏகிற்று -** அழகிய முகத்தை உடைய குதிரைகளின் மேல் சென்றது; **பதாதிப் பௌவம் -** காலாட் படை வீரர்களாகிய கடல்; **பார்மிசைஎங்கணும் படர்ந்தது -** மண்ணில் மேல் எல்லா இடங்களிலும் படர்ந்து சென்றது.

வானத்திலிருந்து பூமிவரை நோக்குவார்க்கு, மேலே தேர் வீரர் கடலும், அடுத்து யானை வீரர் கடலும், அதன்கீழ்க் குதிரை வீரர் கடலும், மண்ணில் காலாள் வீரர்

கடலும் எனநாற்பெருங்கடல்கள் படிப்படியாய்த் தோன்றின என்பதாம் - சேனையின் மிகுதி கூறியவாறு. உருவகஉயர்வு நவிற்சி அணி. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *32*

2276. **தாரையும் சங்கமும், தாளம் கொம்பொடு**
பார்மிசைப் பம்பையும், துடியும், மற்றவும்,
பேரியும், இயம்பல சென்ற - பேதைமைப்
பூரியர் குழாத்திடை அறிஞர் போலவே.

தாரையும் - *தாரை என்ற நீண்ட ஊது கொம்பும்;* **சங்கமும் -; தாளம் -; கொம்பு** - *வளைந்த ஊது கருவியும்;* **பம்பையும்** - *பம்பை என்னும் பறையும்;* **துடியும் -; பேரியும்** - *பெருமுரசும்;* **மற்றவும்** - *ஏனைய வாத்தியங்களும்;* **பார்மிசை** - *மண்ணின் மேல்;* **பேதைமைப் பூரியர் குழாத்திடை** - *அறியாமையுடையபுல்லர்கள் கூட்டத்தின்கண்;* **அறிஞர் போல** - *(கற்றுத் துறைபோகிய) நல்லறிவாளர்ஒன்றும் பேசாமல் மௌனமாக இருத்தல் போல;* **இயம்பல சென்ற** - *ஒலிக்காமல் சென்றன.*

தயரதன் இறந்த நிலையிலும், இராமன் வனம் புகுந்துள்ள நிலையிலும் செல்கின்றன வாதலின்மகிழ்ச்சியும் மங்கலமும் உடைய காலங்களில் இயக்கப்படும் இசைக்கருவிகள் இப்போது ஒலியாமல்சென்றன. "புல்லவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க நல்லவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார்"என்றபடி (குறள். 719.) கற்றோர் மற்றோர் அவைக்கண் வாய்திறவார் ஆதலின் அதனையே 'பூரியர்குழாத்திடை அறிஞர் போல' என ஒலியாமற் சென்ற வாத்தியங்களின் நிலைக்கு உவமை ஆக்கினார். இனி, முன்னர் (2270) "ஓசையின் நிமிர்த்தது ஒல்லென் பேர் ஒலி" என்பது போல வந்தனபெருங் கூட்டத்தின் புறப்பாட்டால் எழும்பிய ஒலியே அன்றி, இயக்கப்படும் வாத்திய ஒலிஅன்மையான் முரண் ஆகாமை உணர்க. 'ஏ' ஈற்றசை. *33*

2277. **தா அரு நாண் முதல் அணி அலால், தகை**
மே வரு கலங்களை வெறுத்த மேனியர்,
தேவரும் மருள்கொளத் தெரியும் காட்சியர்,
பூ உதிர் கொம்பு என மகளிர் போயினார்.

தேவரும் மருள்கொளத் தெரியும் காட்சியர் - *தேவர்களும் திகைக்கும் ஒளிர்கின்றதோற்றமுடைய;* **மகளிர்** - *பெண்கள்;* **தா அரு-** *குற்றம் அற்ற;* **நாண் முதல்-** *நாணம், அச்சம், மடம், பயிர்ப்பு எனப்பெறும்;* **அணி அலால்** - *அணிகலன்கள் அல்லாமல்;* **தகை மேவரு** - *அழகு பொருந்திய(பொன்னாலும் மணியாலும் புனைந்த);* **கலன்களை** - *அணிகளை;* **வெறுத்த மேனியர்** - *வேண்டாம் என்று நீக்கிய உடம்போடு;* **பூ உதிர் கொம்பு என** - *பூக்களை உதிர்த்துவிட்டபூங்கொம்பு போல;* **போயினார்** - *(அக்கூடத்தில்) சென்றார்கள்.*

அரசர்க்கு வந்த துன்பம் தமக்கென நினையும் மக்கள் ஆதலின் அணி அணியாமல் சென்றனர்என்க. "நவை அறு குணங்கள் என்னும் பூண்" எனப் பின்னும் (7653) அணிகலன் என்பார் குணங்களை. "ஏண்பால் ஓவா நாண் மடம் அச்சம் இவையே தம், பூண் பாலாகக் காண்பவர் நல்லோர்" (1533) என முன்னும் கூறியது காண்க. "பூ உதிர் கொம்பு 'உவமையணி. அணிகலன் நீத்த கைகேயியை, "பூஉதிர்ந்தது ஓர் கொம்பு எனப் புவிமிசைப் புரண்டாள்" (1493.) என்றார்முன்னும். *34*

acharya.org

2278. அதிர் கடல் வையகம் அனைத்தும் காத்தவன்
விதி வரும் தனிக்குடை மீது இலாப் படை
பொதி பல கவிகை மீன் பூத்தது ஆகிலும்
கதிர் மதி நீங்கிய கங்குல் போன்றதே.

அதிர் கடல் - *ஒலிக்கின்ற கடலாற் சூழப்பெற்ற;* ***வையகம் அனைத்தும் -*** *உலகம் முழுவதையும்;* ***காத்தவன்*** - *(நீதி வழுவாது) காப்பாற்றிய தயரதசக்கரவர்த்தியின்;* ***விதிவரு*** - *மரபுவழியில் பாரம்பரியமாக வருகின்ற;* ***தனிக்குடை*** - *ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக்குடை;* ***மீது இலா -*** *மேலே பிடிக்கப்படாது உள்ள;* ***படை*** - *அச்சேனை;* ***பொதி பல கவிகை மீன் -*** *நெருங்கிய பலவாகிய (மற்றை மன்னர்களின்) வெண்குடைகளாகிய விண்மீன்கள்;* ***பூத்தது ஆகிலும்*** - *வானம் எங்கும் நிரம்பித்தோன்றின ஆயினும்;* ***கதிர் மதி*** - *ஒளியுடைய சந்திரன்;* ***நீங்கிய கங்குல் -*** *இல்லாத இரவை;* ***போன்றது -.***

மன்னர்கள் குடைக்குத் தாரகைகளும், சக்கரவர்த்தியின் வெண்கொற்றக் குடைக்குச்சந்திரனும் உவமையாம். விண்மீன்கள் பூத்திருப்பினும் சந்திரன் இல்லாத ஆகாயம்பொலிவழிந்திருத்தல் போல, வெண்குடைகள் பல நடுவே தோன்றினும், சக்கரவர்த்தியின்வெண்கொற்றக் குடை இல்லாமையால் சேனை பொலிவழிந்து தோன்றிய தென்க. விதி - முறைமை.இங்கே மரபு வழியில் சூரிய குலத்தார்க்கு உரியதாய் வருவது. 'கவிகை மீன்' உருவகம். 'ஏ'காரம்ஈற்றசை. ***35***

2279. செல்லிய செலவினால், 'சிறிய திக்கு' எனச்
சொல்லிய சேனையைச் சுமந்ததே எனில்,
ஒல்லொலி வேலை நீர் உடுத்த பாரை, 'ஓர்
மெல்லியல்' என்றவர் மெலியரேகொலாம்.?

செல்லிய செலவினால் - *பரந்து செல்கின்ற செல்கையால்;* ***'திக்கு சிறிய'*** - *திசைகள் இடம் போதாமல் சிறியன;* ***எனச் சொல்லிய சேனையை*** - *என்று பிறரைச்சொல்லச்செய்கின்ற (பேரளவுள்ள) இந்தச் சேனையை;* ***சுமந்தது எனில்*** - *(இந்தப் பூமி)சுமந்து கொண்டுள்ளது என்றால்;* ***ஒல் ஒலி வேலை நீர் உடுத்த பாரை*** - *ஒல்லென்றுஒலிக்கின்ற கடல் நீரை ஆடையாகச் சுற்றி உடுத்துக் கொண்டுள்ள பூமியை;* ***மெல்லியல்*** - *மென்மைத் தன்மை உடைய பெண் என்று சொன்னவர்கள்;* ***மெலியர் கொல்*** - *மெலியர்போலும்.*

'பூதேவி - நிலமகள்' என்று சொல்லும் வழக்குப் பற்றியது. ''நிலம் என்னும் நல்லாள்''என்றார் (குறள்.1040.) வள்ளுவரும். மெல்லியல் பெருஞ்சுமையைத் தாங்க மாட்டாள் ஆதலின்,பூமியை மெல்லியல் என்றல் பொருந்தாது என்று சமத்காரமாகக் கூறிச் சேனையின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தினார். 'ஏ' காரங்கள் அசை. 'கொல்' ஐயப்பொருட்டு. ***36***

2280. தங்கு செஞ் சாந்து அகில் கலவை சார்கில,
குங்குமம் கொட்டில, கோவை முத்து இல, -
பொங்கு இளங் கொங்கைகள் - புதுமை வேறு இல
தெங்கு இளநீர் எனத் தெரிந்த காட்சிய.

பொங்கு இளங் கொங்கைகள் - (மகளிரது) பருத்துக் கொண்டுள்ள இளமையானதனங்கள்; **தங்கு செஞ்சாந்து அகில் கலவை சார்கில** - (தம்மிடம் பூசப்பெற்று எப்பொழுதும்) தங்கியிருக்கப்பெற்ற செஞ்சந்தனம், அகில் குழம்பு, கலவைச் சாந்து இவை(இப்போது) சாரப் பெறாமல்; **குங்குமம் கொட்டில** - குங்குமக் குழம்பு பூசப்பெறாமல்; **கோவை முத்து இல** - முத்துவடம் அணியாமல்; **வேறு புதுமை இல** - வேறு புதிய செயற்கை நலன்கள் இல்லாமல் (இருப்பதால்); **தெங்கு** - தென்னையின்; **இளநீர்எனத் தெரிந்த காட்சிய** - இளநீர்க் காய்கள் போலத் தோற்றம் உடையவாயின.

சாந்து முதலியன அணியாமல் இருக்கிறபடியால், இளநீர்க் காய்களின் தோற்றம் அவ்வாறேபொருந்தியுள்ளது என்று கற்பனை செய்தார். 37

2281. இன் துணையவர் முலை எழுது சாந்தினும்
மன்றல் அம் தாரினும் மறைந்திலாமையால்
துன்று இளங் கொடி முதல் தூறு நீங்கிய
குன்று எனப் பொலிந்தன - குலவுத் தோள்களே.

குலவுத் தோள்கள் - (ஆண்களின்) திரண்ட தோள்கள்; **இன் துணைவர்** - (அவர்களுடைய) இனிய மனைவியரது; **முலை எழுது சாந்தினும்** - முலை மேல் தொய்யில்எழுதப்பெற்ற சாந்தினால்; **மன்றல் அம் தாரினும்** - (தாமே அணியும்) மணம் வீசும்மாலையால்; **மறைந்திலாமையால்** - இப்பொழுது மறையாமல் (இயற்கையாக உள்ளபடி) விளங்கித் தோன்றுதலால்; **துன்று இளங்கொடி முதல்** - நெருங்கிய இளைய கொடிமுதலாகிய; **தூறு நீங்கிய** - புதர்கள் இல்லாமற் போன; **குன்று என** - மலைபோல; **பொலிந்தன** - தோன்றின.

மகளிர் கோலம் செய்யாமை போல ஆடவரும் உள்ளனர் என்பதாம். இன்துணையவர் என்றது காதலியராகிய மனைவியரை. 'ஏ' ஈற்றசை. 38

2282. நறை அறு கோதையர் நாள் செய் கோலத்தின்
துறை அற, அஞ்சனம் துறந்த நாட்டங்கள்
குறை அற நிகர்த்தன - கொற்றம் முற்றுவான்.
கறை அறக் கழுவிய கால வேலையே.

நறை அறு கோதையர் - வாசனைப் புகை ஊட்டாத கூந்தலை உடைய மகளிர்; **நாள்செய் கோலத்தின் துறை அற** - நாள்தோறும் செய்யப்படுகின்ற அலங்காரத்தின் தன்மைகள்நீங்கினமையால்; **அஞ்சனம் துறந்த** - மை தீட்டப் பெறாத (இயற்கையான தோற்றத்தோடுஉள்ள) கண்கள்; **கொற்றம் முற்றுவான்** - (போர்செய்து) வெற்றியை முடித்த ஒருவன்; **கறை அறக் கழுவிய** - போர்காலத்துப் படித்த போன்ற வேற்படையை; **குறை அற நிகர்ந்தன** - குறைவில்லாமல் ஒத்திருக்கின்ற ஆயின.

மை எழுதாத கண்கள் இரத்தக்கறை கழுவிய வேலைப் போன்றன. 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. 39

2283. **விரி மணி மேகலை விரவி ஆர்க்கில**
தெரிவையர் அல்குல், தார் ஒலி இல்தேர் என
பரிபுரம் ஆர்க்கில பவளச் சீறடி,
அரிஇனம் ஆர்க்கிலாக் கமலம் என்னவே.

தெரிவையர் அல்குல் - *மகளிரது இடைப்பகுதி;* **தார் ஒலி இல் தேர் என -** *மணி ஒலி இல்லாத (அலங்கரிக்கப்பெறாத) தேர் போல;* **மணி விரி மேகலை விரவி ஆர்க்கில-** *மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற மேகலை அணியப்பெற்றிலாமல் ஒலி யற்றவையாய் இருந்தன;* **பவளச் சீறடி -** *பவளம் போன்ற சிவந்த நிறம் வாய்ந்த சிறிய அடி;* **அரி இனம் ஆர்க்கிலாக் கமலம் என்ன -** *வண்டுக் கூட்டங்கள் ஒலிக்காத தாமரை மலர் போல;* **பரிபுரம் ஆர்க்கில -** *சிலம்புகள் ஒலிக்கப்பெறாமல், உள்ளன.*

இரண்டும் உவமையணி. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***40*** *2284.* **மல்கிய கேகயன்**
மடந்தை வாசகம்
நல்கியது அரிவையர் நடுவிற்கே கொலாம்!
புல்கிய மணிவடம் பூண்கிலாமையால்,
ஒல்கிய ஒரு வகைப் பொறை உயிர்த்தவே.

ஒல்கிய - *(மகளிரது) வளையும் தன்மை உள்ளனவாகிய இடைகள்;* **புல்கிய -** *(எப்பொழுதும் தம்மைத்) தழுவிக் கிடக்கும்;* **மணிவடம் -** *மணிகள் பதிக்கப்பெற்றவடங்களை;* **பூண்கிலாமையால் -** *(இப்பொழுது) அணியாமையால்;* **ஒருவகைப் பொறைஉயிர்த்த -** *ஒருபடியாகப் பாரம் நீங்கி இளைப்பாறின; (எனவே)* **கேகயன் மடந்தைமல்கிய வாசகம் -** *கைகேயியின் வளமான வரம்;* **நல்கியது -** *அருள் செய்தது;* **அரிவையர் நடுவிற்கே கொல் -** *மகளிரது இடைக்கு மட்டும் போலும்.*

கைகேயி கேட்ட வரத்தால் நலம் பெற்றது பெண்கள் இடை ஒன்றுதான்; இத்துணைக் காலம் பல மணிவடச் சுமைகளைத் தாங்கியிருந்த இடை இப்போது சுமைநீங்கி ஆறுதல் பெற்றன என்றார்.

இடையில் அணியும் மணிவடங்கள். விரிசிகை, கலாபம், பருமம், மேகலை, காஞ்சி எனஐந்து வகையாகி 32, 21, 14, 8, 2 காசுகள் கோக்கப்பெற்று இருக்கும் என்ற செய்திகளை

"எண்ணிரண்டு இரட்டி கோத்த விரிசிகை இருபத் தொன்றில்
பண்ணிய கலாபம் ஈரேழ் பருமநா லிரண்டிற் செய்த
வண்ணமே கலை யிரண்டிற் காஞ்சி இவ் வகை ஓர் ஐந்தும்
புண்ணியக் கொடி வண்டு ஆர்ப்பப் பூத்த போற்
புலம்பப் பூட்டி"

என்னும் திருவிளையாடற் புராணச் செய்யுளால் (திருவிளை. மதுரைக் திருமணப். 158)அறியலாம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***41***

2285. **‘கோமகன் பிரிதலின், கோலம் நீத்துள**
தாமரைச் செல்வியும், தவத்தை மேவினாள்’
காமனும், அருந்துயர்க் கடலில் மூழ்கினான்
ஆம்’ என, நிகழ்ந்தது - அவ் அளவு இல் சேனையே.

அவ் அளவு இல் சேனை - *அந்த அளவற்ற சேனையானது;* **கோமகன் பிரிதலின்** -*அரச குமாரனாகிய இராமன் நாடு விட்டுக் காடு சென்றபடியால்;* **கோலம் நீத்துள** - *தன்அலங்காரத்தைத் துறந்துள்ள;* **தாமரைச் செல்வியும்** - *இலக்குமியும்;* **தவத்தைமேவினாள்** - *(தானும்) தவம் செய்ய விரும்பிச் சென்று விட்டாள்;* **காமனும்** - *மன்மதனும்;* **அருந்துயர்க் கடலில் மூழ்கினான் ஆம்** - *(இன்பம் நுகர்வார் எவரும் இன்மையின் தன்தொழில் இறந்தது என்று) அரிய துன்பக் கடலில் மூழ்கிவிட்டானாகும்;* **எனநிகழ்ந்தது** - *என்று சொல்லுமாறு பொலிவும் மகிழ்ச்சியும் இன்றிச் சென்றது. தொழில் செய்தல் மகிழ்ச்சியாம்; தொழில் செய்யாமல் சும்மா இருத்தல் துன்பமாம்;மன்மதன் தனக்கு வேலையின்மை கருதித் துயர்க்கடலில் மூழ்கினான் ஆம். ‘ஏ’ காரம்ஈற்றசை.* *42*

2286. **மண்ணையும், வானையும், வயங்கு திக்கையும்**
உண்ணிய நிமிர் கடல் ஒக்கும் என்பது என்?
கண்ணினும் மனத்தினும் , கமலத்து அண்ணல்தன்
எண்ணினும், நெடிது - அவண் எழுந்த சேனையே.

அவண் எழுந்த சேனை - *அயோத்தியில் (அப்போது) புறப்பட்ட சேனை ;* **மண்ணையும், வானையும், வயங்கு திக்கையும்** - *பூமி, ஆகாயம், திசைகள் ஆகியவற்றையெல்லாம் ஒருசேர;* **உண்ணிய நிமிர் கடல்** - *உண்ணுதற்கு எழுந்த யுகாந்த காலக் கடலை;* **ஒக்கும் என்பது என்** - *ஒத்திருக்கும் என்று சொல்வது நிரம்பாதாகும்;* **கமலத்து அண்ணல் தன்** - *(படைப்புக் கடவுளாகிய) பிரமதேவனது;* **கண்ணினும், மனத்தினும், எண்ணினும் நெடிது** - *(படைத்த பொருளைக் காணும்) கண்ணையும், நினைக்கும்) மனத்தையும்,(நினைக்கின்ற) நினைப்பையும் கடந்து நீண்டதாகும்.*

‘உண்ணிய’ ‘செய்யிய’ என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்; ‘நிமிர்’ என்னும்வினைகொண்டு முடிந்தது. ‘ஏ’ காரம் ஈற்றசை. *43*

2287. **அலை நெடும் புனல் அறக் குடித்தலால், அகம்**
நிலை பெற நிலை நெறி நிறுத்தலால், நெடு
மலையினை மண் உற அழுத்தலால், தமிழ்த்
தலைவனை நிகர்த்தது - அத் தயங்கு தானையே. [1]

அத் தயங்கு தானை - *விளங்குகின்ற அந்தச் சேனை;* **அலை நெடும் புனல் அறக்குடித்தலால்** - *கடந் நீரை முற்றும் வற்றக் குடித்தலாலும்;* **அகம் நிலைபெற நிலைநெறிநிறுத்தலால்** - *பூமி இடம் (ஒரு புறம் சாயாது) நிலைபெறும்படி நிலையான முறையில் நிற்கச் செய்வதாலும்;* **நெடு மலையினை மண் உற அழுத்தலால்** - *பெருமலைகளை மண்ணிற் புகும்படிஅழுத்திவிடுதலாலும்;* **தமிழ்த் தலைவனை** - *தமிழன் தலைவனாகிய அகத்திய முனிவனை;* **நிகர்ந்தது** - *ஒத்துள்ளது.*

கடலைக் குடித்தல், பூமியை ஒருபாற் சாயாது நிறுத்தல், மலையை அழுத்தல் மூன்றும்அகத்தியன் செய்த செயல்கள், சேனைகள் கடலைக் குடிக்கின்றன. பூமி எங்கும் இடமின்றிப்பரந்துள்ளபடியால் ஒருபால் சாயாது நிறுத்துகின்றன. மலைகள் மேலேறிச் செல்லும்போது சேனைப்பாரம் தாங்காமல் மலைகள் உள்ளே அழுந்துகின்றன; ஆதலால் மலைகளை அழுத்துகின்றன; எனவே, தமிழ்த் தலைவனை நிகர்த்தது சேனை என்றார். அகத்தியன் தமிழ்த் தலைவன் என்பது தொல்லோர் வழக்கு நோக்கி உணர்க. இந்திரன் பகைவனாகிய விருத்திராசுரன் கடலிற் புக்கு ஒளிந்துகொள்ள இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வேண்ட அகத்தியர் அக்கடல் நீரை உழுந்தளவாக்கி அகங்கையில் இட்டுக் குடித்துக் கடலை வற்றச் செய்தனர் என்னும் வரலாற்றைத் திருவிளையாடற் புராணம் இந்திரன் பழிதீர்த்த படலத்துட் கண்டுணர்க(திருவிளை. மதுரைக். இந்திரன்பழி. 49 - 53)

மேரு மலையில் பார்வதி தேவியார் திருமணத்தின்போது தேவரெல்லாரும் கூடிச் சேர இருத்தலின் வடதிசை தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்துவிடச் சிவபெருமான் இதைச் சமப்படுத்தத் தக்கவர் அகத்தியரே என்பது கருதி. அவரைத் தெற்கே அனுப்ப, அவர் வந்து பொதியமலைக்கண் இருத்தலின் பூமி நேராயிற்று என்னும் வரலாற்றையும், அவ்வாறு வருங்கால் இடையில் விந்தியமலை செருக்கடைந்து பிற மலைகளிலும் மேல் உயர்ந்துவிட, தேவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க, தென்திசைவரும் அகத்தியர் விந்தி மலையின் உச்சியில் தம் கையை வைத்து அழுத்த அம்மலை பாதலத் தழுந்தியது என்னும் வரலாற்றையும் கந்த புராணத்தால் அறியலாம்.

அகம் - பூமி "மனமும் உள்ளும் மனையும் பாவமும், புவியும் மரப்பொதுப் பெயரும் அகமே" என்பது (பிங்கலந்தை.) காண்க. 'ஏ' ஈற்றசை. 44

2288. அறிஞரும், சிறியரும் ஆதி அந்தமா
செறி பெருந் தானையும் திருவும் நீங்கலால்
குறியவன் புனல் எலாம் வயிற்றில் கொண்டநாள்
மறிகடல் ஒத்தது - அவ் அயோத்தி மாநகர்.

***அவ் அயோத்தி மாநகர்** - அந்த அயோத்தி மா நகரமானது; **அறிஞரும்,சிறியரும் ஆதி அந்தமா** - அறிவானமைந்த பெரியோர் முதல் சிறியவர் வரை (அனைவரும்); **செறி பெருந் தானையும்** - நெருங்கியுள்ள பெரிய சேனையும்; **திருவும்** -செல்வமகளும்; **நீங்கலால்** - நீங்கிக் காடு நோக்கிச் சென்றுவிட்டபடியால்; **குறியவன்** - அகத்திய முனிவன்; **புனல் எலாம் வயிற்றில் கொண்ட நாள் -** (தன்)நீரை யெல்லாம் வயிற்றில் அடக்கிய அந்நாளில்; **மறிகடல் ஒத்தது** - அலைவீசும் கடல்வறிதானாற் போன்றது.*

வெறுமை அடைந்த அயோத்திக்கு அகத்தியர் உண்ட கடல் உவமையாயிற்று. "அறந்துறந்து ஈட்டுவார்தம் அருள்பெற்ற செல்வம் போல, வறந்தன படுநீர்ப் பௌவம்" என்பதனால் (திருவிளை. மதுரைக். இந்திரன்பழி. 54) அகத்தியர் உண்ட கடலின் இயல்பினை அறிக. இறுகாறும் சேனைஎன்று கூறினாரேனும், அயோத்தி நகர ஆடவர் மகளிர் அனைவரையும் உள்ளடக்கியே அவ்வாறு கூறிச் செல்கின்றார் என்பதைக் கவிப் போக்கால் காணலாம். 45

2289. பெருந் திரை நதிகளும், வயலும், பெட்புறு
மரங்களும், மலைகளும், மண்ணும், கண்ணுறத்

திருந்தல் இல் அயோத்தி ஆம் தெய்வ மா நகர்
அருந்தெரு ஒத்தது - அப் படை செல் ஆறு அரோ.

அப்படை செல் ஆறு *- அந்தப் படைகள் செல்கின்ற வழி;* ***பெருந்திரை நதிகளும்*** *- பேரலைகளைக் கொண்ட நதிகளும்;* ***வயலும் -; பெட்புறு*** *- விரும்புதல் அமைந்த;* ***மரங்களும் -; மலைகளும் -; மண்ணும் -; கண்ணுற*** *- பக்கங்களில் கட் புலனாகத் தோன்ற, (அதனால்);* ***அயோத்தி ஆம் தெய்வ மா நகர்*** *- அயோத்தியாகிய தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த பெரு நகரத்தின்;* ***திருந்தல் இல் அருந்தெரு ஒத்தது*** *- திருத்தமற்ற அரியதெருவைப் போன்றது.*

படைகள் செல்கிற வழியில் நதி, வயல், மரம், மலை, மண் காணப்படுவதால் 'திருந்தல்இல் தெரு' என்று உவமைப்படுத்தினர். படைகள் வீதியில் செய்வது வழக்கமாதலின் படைகள்செல்கின்ற இடத்தை வீதி போன்றது என்றார். மேற்செய்யுளில் அயோத்திநகர் வெறுமையானதைக் காட்டியது. இது படைசெல்லும் இடம் அயோத்தி நகரத் தெருப் போல மக்கள் கூட்டம் நிரம்பிவழிவதாயிற்று என்கிறது. 'அரோ' அசை. ***46***

2290. **'தார்கள் தாம், கோதைதாம், தாமம்தாம், தகை**
ஏர்கள்தாம், கலவை தாம், கமழ்ந்தின்று என்பரால் -
கார்கள்தாம் என மிகக் கடுத்த கைம்மலை
வார் கடாம் அல்லது, அம் மன்னன் சேனையே.

அம் மன்னன் சேனை *- (அந்தப்) பரதன் ஏவிய சேனையில்;* ***கார்கள்தாம் என*** *- மேகங்களே என்று சொல்லும்படி;* ***மி கக் கடுத்த கைம்மலை*** *- மிகவும் பொருந்த அமைந்தயானைகள்;* ***வார்கடாம் அல்லது*** *- பெருகவிடும் மதசலம் அல்லது;* ***'தார்கள் தாம், கோதை தாம், தாமம் தாம், ஏர்கள் தாம், கலவை தாம்*** *- தார், கோதை, தாமம், பல்வசைச் சிறப்பான அழகுப்பொருள்கள், கலவைச் சாந்து (இவற்றின்);* ***கமழ்ந்தின்று' -*** *மணம் வீசப் பெறவில்லை;* ***என்பர்*** *- என்று சொல்லுவர்.*

தார் முதலிய அணியாமையின் அவற்றின் மணம் இல்லை என்றார். தார்- நெடுக ஆடவர்அணியும் மாலை, கோதை - மகளிர் தலையிற் சூடும் மாலை, தாமம் - வட்டமாலை என இவை மாலைவிசேடங்கள். ஒரோவழிப் பொதுப் பெயராகவும் இவை வழங்கும். கடுத்த என்பதை உவமைச் சொல்லாக்குக - கோபித்த யானை என்பதும் ஒன்று. 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. 47

2291. **ஆள் உலாம் கடலினும் அகன்ற அக்கடல்,**
தோள் உலாம் குண்டலம் முதல தொல் அணி
கேள் உலாம் மின் ஒளி கிளர்ந்தது இல்லையால் -
வாள் உலாம் நுதலியர் மருங்குல் அல்லதே.

ஆள் உலாம் கடலினும் *- மக்கள் மரக்கலத்தில் ஏறி உலாவுதற் கிடனாக உள்ளகடலைக்காட்டிலும்;* ***அகன்ற அக்கடல்*** *- விரிந்து பரந்துள்ள அச் சேனைக்கடலில்;* ***வாள் உலாம் நுதலியர் -*** *ஒளி பரந்த நெற்றியுடையமகளிரது;* ***மருங்குல் அல்லது -*** *(மின்னல் போன்ற) இடையே அல்லாமல்; (வேறாகிய)* ***தோள்***

உலாம் குண்டலம் முதல தொல் அணி - தோளின்கண் தவழ்கின்ற காதணியாகிய குண்டலம்முதலாகிய பழமையாக அணியும் அணிகளின்; **கேழ் உலாம் மின் ஒளி கிளர்ந்தது இல்லை -** நிறம் விளங்குகின்ற மின்னல் ஒளி மிக்கு ஒளிர்வது இல்லை.

பெண்கள் இடைமின்னல் ஒளி அன்றி, வேறு அணிகளின் மின்னொளி இல்லை என்றபடி. கேழ் -நிறம்; எதுகை நோக்கிக் கேள் என நின்றது. 'கெழு' என்னும் உரிச்சொல் 'கேழ்' எனநின்றது. "குருவும் கெழுவும் நிறன் ஆகும்மே" (தொல். - சொல். உரி. 5) என்பது காண்க.அக்கடல் என்றது சேனையை; உருவகம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *48*

2292. மத்தளம் முதலிய வயங்கு பல் இயம்
ஒத்தன சேறலின், உரை இலாமையின்,
சித்திரச் சுவர் நெடுஞ் சேனை தீட்டிய
பத்தியை நிகர்த்தது - அப் படையின் ஈட்டமே.

அப் படையின் ஈட்டம் -அந்தச் சேனைத் தொகுதி; **மத்தளம் முதலிய வயங்கு பல்இயம் -** மத்தளம் முதலாகிய விளங்குகின்ற பல வாத்தியங்கள்; **உரை இலாமையின் ஒத்தனசேறலின்** - ஒலிக்காமல் பொருந்திச் செல்கின்ற படியால் (ஒலியவிந்த படைச்செலவு); **நெடுஞ் சுவர்** - நீண்ட சுவரில்; **சித்திரம் தீட்டிய** - சித்திரமாக வரைந்த; **சேனைப் பத்தியை நிகர்த்தது -** சேனை வரிசையை ஒத்துள்ளது.

சேனை வரிசைப் படம் ஒன்று சுவரில் தீட்டப்பெற்றாற்போல ஒலியவிந்த படைவரிசை செல்வதுஉள்ளது என்றார். ஒலிக்காமல் இசைக்கருவிகளைச் சேனை சுமந்து செல்வானேன் என்னில், இராமனை அழைத்து வரும்போது இசைத்தற்கு வேண்டுதலின் இப்போது உடன் கொண்டு சென்றார்என்க. *49*

2293. ஏடு அறு கோதையர் விழியின் எய்த கோல்
ஊடு உற உரம் தொளைத்து, உயிர் உணாவகை.
ஆடவர்க்கு அரும் பெருங் கவசம் ஆயது -
காடு உறை வாழ்க்கையைக் கண்ணன் நண்ணவே.

கண்ணன் - கண்ணாற் செய்யப்படும் அருளிற் சிறந்தவனாகிய இராமன்; **காடு உறவாழ்க்கையை நண்ண** - காட்டின்கண் வசிக்கும் வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள, (அச்செயல்); **ஆடவர்க்கு** - ஆண்களுக்கு எல்லாம்; **ஏடு அறு கோதையர் -** புறவிதழ் நீக்கிய மலர் கொண்டு தொடுத்த மாலை அணிந்த மகிளிர்; **விழியின் எய்த கோல்** - கண்ணிலிருந்து எய்த காதற் பார்வை அம்பானது; **உரம் ஊடு உறத் தொளைத்து உயிர் உணா வகை** - மார்பினை ஊடுருவிச் சென்று அவர்கள் உயிரைப் போக்காதபடி; **அரும்பெரும் கவசம் ஆயது** - அரிய பெரிய கவசம் அணிதல் போன்றதாய்ப் பாதுகாப்பானது.

இராமன் வனம் போய துயரால், பெண்டிரும் காதற் பார்வை இழந்தனர், ஆடவரும்அப்பார்வையால் துன்புறுதல் இலர் என்று இருவர்க்குமே இதனைக் கொள்க. 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. *50*

acharya.org

2294. கனங் குழைக் கேகயன் மகளின் கண்ணிய
சினம் கிடந்து எரிதலின், தீர்ந்தவே கொலாம் -
அனங்கன் ஐங் கொடுங் கணை அடரும் ஆடவர்
மனம் கிடந்து உண்கில, மகளிர் கொங்கையே?

அனங்கன் ஐங்கொடுங்கணை அடரும் ஆடவர் மனம் *- மன் மதனது (பிறரை வருத்தும்)ஐந்து கொடிய கணையால் நெருக்கப்படும் ஆண்களது மணம்* ***; மகளிர் கொங்கை*** *- பெண்களது முலைகளில்;* ***கிடந்து உண்கில -*** *இருந்து தங்கி அநுபவியாமல் போயின;* ***கனம் குழை கேகய மகளின் கண்ணிய சினம் -*** *கனமான காதணி அணிந்த கைகேயியின்மேல் (மகளிர்) கருதியசினம்;* ***கிடந்து*** *- பெண்கள் இடத்தே தங்கி;* ***எரிதலின்*** *- எரிகின்றகாரணத்தால்;* ***தீர்ந்தவே கொல்*** *- (கொங்கைகள் கடும் என்று கருதித்)தவிர்ந்தனவோ?*

கைகேயி ஒருத்தியால் எல்லா மகளிரையும் தயரதன் வெறுத்தான் என்பதனை முன்னர்க் (1516) கூறினார். கைகேயிமேல் உண்டாகிய நெருப்பு அனைத்து மகளிரிடத்திலும் தங்கியிருப்பதாகக் கருதி ஐங்கணை அடரவும் ஆடவர் கொங்கையை அநுபவியாது விட்டனர். ஐங்கணை - மலர் அம்பு ஐந்து, தாமரை, முல்லை, மா, அசோகு, நீலோற்பலம்ஆகிய ஐந்து மலர்களும் மன்மதன் அம்புகளாகும். ''கொல்'' ஐயம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***51***

பரதன் மரவுரி அணிந்து சத்துருக்கனனுடன் தேரில் சேறல்

2295. இன்னணம் நெடும் படை ஏக, ஏந்தலும்,
தன்னுடைத் திரு அரைச் சீரை சாத்தினான்;
பின் இளையவனொடும், பிறந்த துன்பொடும்,
நல் நெடுந் தேர்மிசை நடத்தல் மேயினான்.

இன்னணம் - *இவ்வாறு;* ***நெடும்படை ஏக*** *- பெருஞ்சேனை செல்ல;* ***ஏந்தலும் -*** *பரதனும்;* ***தன்னுடைத் திரு அரை*** *- தன்னுடைய அழகிய இடுப்பிலே;* ***சீரைசாத்தினான்*** *- மரவுரியைத் தரித்து;* ***பின் இளையவனொடும் -*** *பின்னே தொடர்ந்துவரும் தம்பியாய சத்துருக்கனனொடும்;* ***பிறந்த துன்பொடும்*** *- (மனத்துள்) தோன்றியதுக்கத் தோடும்;* ***நல்நெடுந் தேர்மிசை*** *- நல்ல பெரிய தேர்மீது ஏறி;* ***நடத்தல் மேயினான் -*** *(வனத்துக்குச்) செல்லத் தொடங்கினான். 'திருஅரை சீரை சாத்தினான்' என்றது இதுகாறும் சிறப்பு மிக்க பொன்னாடைகளை அணிந்தது என அதன் சிறப்பு உணர்த்தற்கு. மேலும் மேலும் பரதனுக்குத் துக்கம் பொங்குதலைப் 'பிறந்ததுன்பொடும்' எனக் குறித்தார்.*
52

தாயர் முதலியோர் பரதனுடன் வருதல்

2296. தாயரும், அருந் தவத்தவரும், தந்தையின்
ஆய மந்திரியரும், அளவு இல் சுற்றமும்,
தூய அந்தணர்களும், தொடர்ந்து சூழ்வரப்
போயினன் - திரு நகர்ப் புரிசை வாயிலே.

தாயரும் - (கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை முதலிய) தாய்மார்களும்; **அருந்தவத்தவரும்** - செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்த முனிவர்களும்; **தந்தையின் ஆயமத்திரியரும்** - தன் தந்தையாகிய தயரதன் கண் பொருந்திய மந்திரிமார்களும்; **அளவுஇல் சுற்றமும் -** அளவிட முடியாத பலவாகிய சுற்றத்தார்களும்; **தூய அந்தணர்களும்** -தூய்மையான வேதியர்களும்; **தொடர்ந்து சூழ்வர** - தன்னைப் பின்பற்றிச் சுற்றிவர; **திருநகரப் புரிசை வாயில் போயினன்** - அழகிய அயோத்தி நகரத்து மதிலின் (முதன்மையான)வாயிலைச் சென்றடைந்தான்.

தந்தை போலப் பாராட்டத் தகும் மந்திரியர் என்றும் ஆம். அளவில் சுற்றம் - உறவினர்களையும், அரசச் சுற்றத்தையும் குறிப்பிடும். இராமனை அழைத்து வருதலில்அனைவர்க்கும் உள்ள ஆர்வ மிகுதி இதனால் புலப்படும். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *53*

சத்துருக்கனன் கூனியைத் துன்புறுத்தப் பற்றவே, பரதன் விலக்கல்

2297. **மந்தரைக் கூற்றமும், வழிச் செல்வாரொடும்**
உந்தியே போதல் கண்டு, இளவல் ஓடி, ஆர்த்து
அந்தரத்து எற்றுவான் அழன்று பற்றலும்,
சுந்தரத் தோளவன் விலக்கிச் சொல்லுவான்;

இளவல் - நால்வரினும் இளையவனாகிய சத்துருக்கனன்; **வழிச் செல்வாரொடும் -** (இராமனைக் கண்டு அழைக்கக் காடு நோக்கி) வழிச்செல்லும் அவர்களோடு; **மந்தரைக் கூற்றமும்** - மந்தரையாகியயமனும்; **உந்தியே போதல் கண்டு** - மற்றவர்களைத் தள்ளிக்கொண்டுமுந்திச் செல்லுதல் கண்டு; **ஓடி** - விரைந்து சென்று; **ஆர்த்து** - பேரொலிசெய்து; **அழன்று** - கோபித்து; **அந்தரத்து எற்றுவான்** - ஆகாயத்தில் மேலே வீசுமாறு; **பற்றலும்** - (கையால்) பற்றிக் கொள்ளுதலும்; **சுந்தரத் தோளவன்** - அழகிய திருத் தோள்களை உடைய பரதன்; **விலக்கி** - (அவ்விடத்திலிருந்த மந்தரையை); **விடுவித்துச் சொல்லுவான் -** (தம்பிக்குச்) சொல்லலானான். தயரதன் உயிர் போதற்கு மூலகாரணம் மந்தரை ஆதலின், 'மந்தரைக் கூற்றம்' என்றார். நம்செயல் தடைபட்டுவிடுமோ; இனி நடப்பன காண்போம் என்னும் ஆசையால் மந்தரை உடன் செல்லவிரைந்தாள் என்க. கண்டு, ஓடி, ஆர்த்து, எற்றுவான் பற்றலும் எனமுடிக்க. *54*

2298. **'முன்னையர் முறை கெட**
முடித்த பாவியைச்
சின்னபின்னம் செய்து, என்
சினத்தைத் தீர்வெனேல்,
"என்னை இன்று என் ஐயன் துறக்கும்"
என்று அலால்,
"அன்னை" என்று, உணர்ந்திலென்,
***ஐய!* நான்' என்றான்.**

ஐய! - சத்துருக்கனனே!; **'முன்னையர் முறைகெட** - (நம் குலத்து) முன்னோர்களின் முறைமை சிதைய; **முடித்த பாவியை** - (வரத்தின் மூலமாகத்) தன்

ஆசையைநிறைவேற்றிக் கொண்ட (என் தாயாகிய) பாவியை; ***சின்ன பின்னம் செய்து*** *- கண்டதுண்டம் செய்து;* ***என் சினத்தைத் தீர்வெனேல் -*** *என் கோபத்தைத் தீர்த்துக்கொள்வேனானால்;* ***என் ஐயன் -*** *என் தலைவனாகிய இராமன்;* ***இன்று என்னைத் துறக்கும்-*** *இன்றே என்னைத் தம்பியல்லன் என்று துறந்துவிடுவான்;* ***என்று அலால்*** *- என்றுகருதி அதனால் அமைதியாக இருந்தேனே அல்லாமல்; (இவளை)* ***'அன்னை' என்று நான் உணர்ந்திலென்*** *- 'தாய்' என்று கருதி நான் அமைதியாக இருந்தேனில்லை;* ***என்றான் -.***

"ஆயவன் முனியும் என்று அஞ்சினேன் அலால், தாய் எனும் பெயர் எனைத் தடுக்கற் பாலதோ"என்ற பரதன் கூற்றை (2173) இங்கு ஒப்பிடுக. கூனியைப் போலன்றித் தன்தாய் கைகேயி, நடந்தஅவலங்களுக்கு நேரடிக் காரணம் ஆகவும் அவளைக் கொல்லாது இதுகாறும் நின்றது இராமன் மனத்துக்குஉவப்பாய் இராது அச்செயல் என்பதனாலேயே ஆம் என்றான் பரதன். ***55***

2299. 'ஆதலால், முனியும் என்று ஐயன், அந்தம் இல்
வேதனைக் கூனியை வெகுண்டும் என்னினும்,
கோது இலா அரு மறை குலவும் நூல் வலாய்!
போதும் நாம்' என்று கொண்டு, அரிதின் போயினான்.

'கோது இலா அருமறை குலவும் நூல்வலாய்! *- குற்றம் இல்லாத அரிய மறை பொருள்களைத்தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள வேத நூலில் தேர்ச்சி பெற்றவனே!;* ***அந்தம் இல் வேதனைக் கூனியை*** *- முடிவில்லாத வேதனைகளை அனைவர்க்கும் உண்டாக்கிய கூனியை;* ***வெகுண்டும் என்னினும்*** *- மிகவும் (வெறுத்துக்) கோபிக்கிறோம் ஆனாலும்;* ***ஐயன் முனியும் ஆதலால்*** *-இராமபிரான் வெறுப்பான் என்ற காரணத்தால்;* ***என்று*** *- என்று கருதி;* ***நாம் போதும்*** *- நாம் அவளை விட்டுப் போவோம்;* ***என்று அரிதின் கொண்டு*** *- என்று சொல்லிச்சிரமப்பட்டு (அவனைத் தடுத்து) அழைத்துக்கொண்டு;* ***போயினான்*** *- சென்றான்.*

வெகுண்டும் - கோபித்தோம்; தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. வேதம் வல்ல நீ ஓர்அடிச்சியின் பொருட்டுச் சினம் கோடல் தகுதி அன்று என்று குறிப்பித்தானாம்; என்றது பரதன்தாயைச் சீறாது விட்டதற்கு மேற்குறித்த காரணத்தைச் சுட்டியது எனலும் ஆம். ***56***

பரதன் இராமன் தங்கிய சோலையில் தங்குதல்

2300. மொய் பெருஞ் சேனையும் மூரி ஞாலமும்
கைகலந்து அயல் ஒரு கடலின் சுற்றிட,
ஐயனும் தேவியும் இளைய ஆளியும்
வைகிய சோலையில் தானும் வைகினான்.

மொய் பெருஞ் சேனையும் *- நெருங்கிய பெரிய சேனையும்;* ***மூரி ஞாலமும் -*** *பெருமை பொருந்திய அயோத்தி மக்களும்;* ***கைகலந்து -*** *ஒன்று திரண்டு;* ***அயல் ஒருகடலின் சுற்றிட*** *- பரதனின் பக்கல் ஒரு கடல் போலச் சுற்றியிருப்ப;* ***ஐயனும் தேவியும்இளைய ஆளியும் வைகிய சோலையில் -*** *இராமனும், சீதையும், இளைய*

யாளிபோல்வானாகிய இலக்குவனும் தங்கியிருந்த அந்தச் சோலையிலேயே; ***தானும்*** *- (பரதன்) தானும்;* ***வைகினான்*** *- (அன்று) தங்கினான்.*

பரதன் இராமன் முதலில் தங்கியிருந்த சோலையில் தங்கினன் - அன்பு கலந்துறவு கொண்டநெஞ்சம் உடையவர்களுக்குப் பயின்ற பொருள்களைக் கண்ட வழி பயின்றாரையே கண்டாற் போலும்ஆதலின் இராமன் தங்கிய சோலை பரதனுக்குத் துயராற்றும் மருந்தாயிற்று. ஆளி - உவமையாகுபெயர். ***57***

இராமன் தங்கிய புல்லனை அருகில் மண்ணில் பரதன் இருத்தல்

2301. அல் அணை நெடுங் கணீர் அருவி ஆடினன்,
கல் அணை கிழங்கொடு கனியும் உண்டிலன்,
வில் அணைந்து உயர்ந்த தோள் வீரன் வைகிய
புல் அணை மருங்கில், தான் பொடியின் வைகினான்.

(பரதன்) ***அல்*** *- இரவில்;* ***நெடுங்கண் அனை நீர் அருவி ஆடினன்-*** *(தன்)நீண்ட கண்களிலிருந்து வருகின்ற நீராகிய அருவியில் மூழ்கி;* ***கல் அணை கிழங்கொடு கனியும்உண்டிலன் -*** *மலையில் விளையும் கிழங்குகளோடு பழங்களையும் புசியாது;* ***வில் அணைத்து உயர்ந்த தோள் வீரன் வைகிய*** *- வில்லைத் தழுவியிருக்கும் உயர்ந்த தோள்களை உடைய இராமன் தங்கியிருந்த;* ***புல்லணைமருங்கில் -*** *புல்லாலாகிய படுக்கையின் பக்கத்தில்;* ***தான் -; பொடியின் -*** *மண்புழுதியின்கண்;* ***வைகினான் -*** *தங்கியிருந்தான்.*

இராமனைப் போலவே தன்னையும் அத்தகைய துன்பங்களுக்கு ஆட்படுத்திக்கொள்ளும் மனநிலையில்பரதன் உண்ணாமல் உறங்காமல் புல்லணைப் பக்கலில் மண்ணில் தங்கினான் ஆம். இராமன் புல்அணையில் தங்களை 'எம்பிரான் புல் அணை வைக' என்ற (4276) இலக்குவன் கூற்றாலும் உணர்க. இரவில் கண்ணீர் அருவி ஆடினன் என்பதால் உறங்காமலும் இருந்தான்என்பதாம். ***58***

பரதன் நடந்து செல்லுதல்

2302. 'ஆண்டு நின்று, ஆண்தகை அடியின் ஏகினான்
ஈண்டிய நெறி' என, தானும் ஏகினான் -
தூண்டிடு தேர்களும் துரக ராசியும்
காண்தகு கரிகளும் தொடர, காலினே,.

'ஆண்டு நின்று *- அங்கிருந்து;* ***ஆண்தகை*** *- ஆடவர் திலகனாய இராமன்;* ***ஈண்டிய நெறி*** *- நெருங்கிய வழியிலே;* ***அடியின் ஏகினான் -*** *காலால் நடந்துசென்றான்;* ***என -*** *என்று (அறிந்து);* ***தானும்*** *- பரதனும்;* ***தூண்டிடு தேர்களும்*** *- செலுத்தப்படும் தேர்களும்;* ***துரகராசியும் -*** *குதிரைத் தொகுதிகளும்;* ***காண்தகுகரிகளும்*** *- காட்சிக்குப் பொருந்திய யானைகளும்;* ***தொடர -*** *(தன்னைப்)பின்பற்றிவர;* ***காலின் ஏகினான் -*** *காலால் நடந்து சென்றான்.*

இராமன் நடந்து சென்ற பாதையில் தானும் நடந்தே செல்லவேண்டும் என நினைத்தது அவன்அன்பு மிகுதியைப் புலப்படுத்தும். ''காண்தகு கரிகள்'' என்பதனை, ''யானையுடைய படை காண்டல் மிகஇனிதே'' என்பதனுடன் (இனியவை. 4) ஒப்பிடுக. ''படை தனக்கு யானை வனப்பாகும்'' என்பதும்(சிறுபஞ்ச. 5) இக்கருத்தை வலியுறுத்தும். 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. ***59***

acharya.org

கங்கை காண் படலம்

பரதன் கங்கையைக் காண்கின்ற படலம் எனப் பொருள்படும். இராமன் கங்கையைச் சென்றடைந்த பகுதி முன்னர் (6)க் கங்கைப் படலம் எனப் பெற்றது போலவே பரதன் கங்கையைக் காணும் பகுதியும் கங்கை காண் படலம் என்றாயிற்று. இராமன் காடு செல்கிறபோது வழியில் கங்கைக் கரை அடைகிறான் ஆதலின், கங்கைப் படலம் எனப்பெற்றது; ஆனால், பரதனோ இராமனைக் காண வேண்டும் என்னும் காட்சி நோக்கத்தின் முனைப்பில் கங்கையை அடைதலின் கங்கைப் படலம் என்னாது கங்கை காண் படலம் என்றாயிற்று.

பரதன் நடந்து சென்று கங்கைக் கரை அடைகிறான். சேனைகளோடு வரும் பரதனைக் கண்டு குகன் ஐயமுற்றுக் கங்கையின் தென்கரை நின்று தன் சேனைகளுக்குத் தயார் நிலையில் இருக்க அறைகூலிக் கட்டளை இட்டுப் பரதனைக் காண வடகரைக்குத் தனி நாவாயில் வருகிறான். சுமந்திரனால் இராம சகோதரன் குகன் என்பதை அறிந்த பரதனும் ஆர்வத்தோடு அவனை எதிர்நோக்குகிறான். பரதன் நிலை கண்டு திடுக்குற்ற குகன் ஐயம் நீங்கி ஐயப்பட்டதற்கு அவலப்படுகிறான். பரதனைப் பாராட்டி இராமன் உறைந்த, உறங்கிய இடங்களைக் காட்டி, இலக்குவன் செய்த செயலையும் 'எடுத்துச் சொல்ல, அது கேட்ட பரதன் பெரிதும் வருந்துகிறான். குகன் ஆணையால் நாவாய்கள் வரப் பரதனும், இளவலும், தாயரும், உடன்வந்தோரும், சேனைகளும் கங்கையின் தென்கரை அடைகிறார்கள். இடையே நாவாயில் தாய்மார்களைப் பரதன் குகனுக்கு அறிமுகப்படுத்தக் குகன் வணங்குகிறான். தென்கரை சேர்ந்து தாயர்பல்லக்கில் வர, நடந்து வரும் பரதனைப் பரத்துவாச முனிவர் வரவேற்கிறார் என்பதுவரை உள்ள செய்திகள் இப்படலத்திற் கூறப்பெறுகின்றன.

பரதன் கங்கைக் கரை அடைதல்

கலிவிருத்தம்

2303. **பூ விரி பொலன் கழல், பொரு இல் தானையான்,**
காவிரி நாடு அன்ன கழனி நாடு ஒரீஇ,
தாவர சங்கமம் என்னும் தன்மைய
யாவையும் இரங்கிட, கங்கை எய்தினான்.

பூவிரி - பூத் தொழிலாற் சிறப்புற்ற; **பொலன்கழல் -** பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற வீரக்கழலை அணிந்த; **பொருஇல் தானையான்** - ஒப்பற்ற சேனையை உடையபரதன்; **காவிரி நாடு அன்ன** - காவிரி நதியால் வளம்பெறும் (தமிழகத்துச்) சோழ நாட்டை ஒத்த; **கழனி நாடு ஒரீஇ** - வயல்வளம் பொருந்திய கோசல நாட்டை விட்டு நீங்கி; **தாவர சங்கமம் என்னும் தன்மையயாவையும் -** நிலைத்திணை; இயங்கு திணை என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பெறும் எல்லாஉயிர்களும்; **இரங்கிட -** (தன் நிலை கண்டு) வருந்த; **கங்கை எய்தினான்** -கங்கைக் கரையை அடைந்தான்.

பூ - பொலிவு என்றும் ஆம். அரசகுமாரன் மரவுரி தரித்துத்துயரக் கோலத்தோடு வருதல் கண்டு மனம் தாளாமல் எல்லா உயிர்களும் இரங்கின. ஏழு வகையானஉயிர் வர்க்கங்களைத் தாவரம், சங்கமம் என்ற இரண்டில் அடக்கினார். ஒரே இடத்தில்நிலையாக இருப்பன நிலைத்திணையாகிய மரம், செடி முதலிய

தாவரங்களாம். இடம் விட்டுப்பெயர்ந்து செல்லும் தன்மை படைத்த ஊர்வன. நீர் வாழ்வன, பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர் முதலியவை இயங்கு திணையாகிய சங்கமம் ஆகும்.

கம்பர் தம்முடைய நாடாகிய சோழநாட்டைக் கோசல நாட்டுக்கு உவமையாக்கினார். உவமைபொருளினும்உயர்ந்ததாக இருக்கவேண்டும் என்பது இலக்கணம். "உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங்காலை"(தொல். பொருள். உவம. 3) என்பதனால் இங்குக் கோசல நாட்டினும் சோழ நாடு உயர்ந்தது என்றாயிற்று இங்ஙனம் தம் நாட்டை மீக்கூறியது கம்பரது தாய்நாட்டுப் பற்றைக் காட்டும். சோழநாடு போலவே கோசல நாட்டிலும் பயிரில்லாத வெற்றிடம் இல்லை என்பதாம்.

கங்கைக் கரை அடைந்த சேனையின் சிறப்பும் மிகுதியும்

2304. எண்ண அருஞ் சுரும்பு தம் இனத்துக்கு அல்லது,
கண் அகன் பெரும் புனல் கங்கை எங்கணும்
அண்ணல் வெங் கரி மதத்து அருவி பாய்தலால்,
உண்ணவும், குடையவும், உரித்து அன்று ஆயதே.

***கண் அகன்** - இடம் அகன்ற; **பெரும் புனல்** - மிக்க நீரை உடைய; **கங்கை -** கங்கையாறு; **அண்ணல் -** பெருமையுடைய; **வெங்கரி -** கொடிய யானைகளின்; **மதத்து அருவி** - மத நீர்ப் பெருக்காகிய அருவி; **எங்கணும் பாய்தலால்** - எல்லா இடங்களிலும் பாயப் பெறுதலால்; **எண்ண அரும் சுரும்பு தம் இனத்துக்கல்லது** - கணக்கிட முடியாத வண்டுக் கூட்டங்களுக்கெல்லாமல் (ஏனைய உயிர்களுக்கு); **உண்ணவும்** - குடிக்கவும்; **குடையவும் -** குளித்து மூழ்கவும்; **உரித்தன்று ஆயது** - உரிமையுடையதல்லாததாக ஆயிற்று.*

கங்கை நீரினும் யானைகளின் மதநீர்ப் பெருக்கு மிகுதி என்றதாம். எனவே, யானைகளின்மிகுதி கூறியவாறு. வண்டுகள் மதநீரிற் படிந்து குடைந்து உண்ணும் இயல்பின ஆதலின் அவற்றுக்குஇப்போது கங்கை நீர் உரியதாயிற்று. மதம் பிடித்த யானையின் உடல் வெப்பம் அதிகமாகஇருக்கும் ஆதலின், வெம்மையுடைய கரி என்றும் பொருள்படும். 'ஏ' காரம்ஈற்றசை. 2 ***2305. அடிமிசைத் தூளி புக்கு,***
அடைந்த தேவர்தம்
முடி உறப் பரந்தது ஓர் முறைமை தேர்ந்திலெம்;
நெடிது உயிர்த்து உண்டவும், நீந்தி நின்றவும்
பொடிமிசைப் புரண்டவும், புரவி ஈட்டமே.

***அடிமிசைத் தூளி புக்கு** - (குதிரைகளின்) அடியின் மேல் எழுந்த தூசி(அமரருலகத்தில்) புகுந்து; **அடைந்த தேவர்தம்** - அங்கே உள்ள தேவர்களது; **முடி உற** - தலைமீது படும்படி; **பரந்தது -** (தேவருலகு முழுமையும்) பரவியது (ஆகிய); **ஓர் முறைமைதேர்ந்திலெம்** - ஒரு தன்மையை (அனுமானிக்க முடிகிறதன்றி) மனிதராகிய (எம்மால்) ஆராய்ந்தறிய இயலவில்லை; **நெடிது உயிர்த்து உண்டவும்** - பெருமூச்சு விட்டு (நீரைப்)பருகியவையும்; **நீந்தி நின்றவும்** - (நீரில்) நீந்திக்கொண்டு இருந்தவையும்; **பொடிமிசைப் புரண்டவும் -** மண்ணில் விழுந்து புரண்டவையும்; (எல்லாம்) **புரவி ஈட்டமே** - குதிரைத் தொகுதிகளே. (வேறில்லை)*

புழுதி, மேல் படர்ந்து சென்று வானுலகத்தில் தேவர்களை முழுக்காட்டிய செய்தி நாம்அறியோம். ஆயினும், இங்கே நீரிலும் நிலத்திலும் நின்றவை யெல்லாம் குதிரைகளே என்றதுகுதிரைப் படையின் மிகுதி கூறியவாறு. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. 3

2306. பாலை ஏய் நிறத்தொடு, பண்டு தான் படர்
ஓலை ஏய் நெடுங் கடல், ஓடிற்று இல்லையால்;-
மாலை ஏய் நெடு முடி மன்னன் சேனை ஆம்
வேலையை மடுத்தது, அக் கங்கை வெள்ளமே.

அக் கங்கை வெள்ளம் - அந்தக் கங்கையாற்றின் நீர்ப் பெருக்கு; **பாலை ஏய்நிறத்தொடு** - பால் ஒத்த வெண்மை நிறத்துடன்; **தான் பண்டு படர் -** தான் முன்புசென்று சேர்கின்ற; **ஓலை ஏய் நெடுங்கடல்** - ஆரவாரம் பொருந்திய நீண்ட கடலின்கண்; **ஓடிற்று இல்லை** - சென்று கலந்தது இல்லை; (ஏன் எனில்) **மாலை ஏய் நெடுமுடி** -பூமாலை பொருந்திய நீண்ட மகுடத்தை உடைய; **மன்னன் சேனை ஆம் வேலையே** - பரதனது சேனையாகிய கடலே; **மடுத்தது** - உண்டு விட்டது.

பரதனது சேனைக்கடல் வழிவந்த இளைப்பினால் கங்கை நீரைப் பருகிய படியால் கங்கையில் நீரே இல்லையாகிவிட்டது; எனவே, கடலில் கங்கை கலக்கவில்லை எனஉயர்வு நவிற்சியாகக் கூறிச் சேனை மிகுதியைக் காட்டினார். 'ஓல்'-ஒலி மிகுதி. "பாலை ஏய்நிறத்தொடு....ஓடிற்றில்லை" என உரைத்து மதநீர்ப் பெருக்குக் கலந்தலாலும், சேனை மிகுதிஉழக்கலாலும் கங்கையின் கங்கையின் வெண்ணிறம் மாறிக் கடலில் கலந்தது என்பாருளர். பின்னர்ச் சேனையாம் வேலையே மடுத்தது என வருதலின் அது ஒவ்வாமை அறிக. கடலினும் சேனைமிகுதி என்பது கூறியதாம், யானை, குதிரை மிகுதி கூறினார்; இப்பாடலால் காலாட்படையின் மிகுதி கூறினார் என்றலும் ஒன்று. 'ஆல்', 'ஏ' அசைகள். 4

சேனையின் எண்ணிக்கை

2307. கான்தலை நண்ணிய காளைபின் படர்
தோன்றலை, அவ் வழித் தொடர்ந்து சென்றன -
ஆன்றவர் உணர்த்திய அக்குரோணிகள்
மூன்று பத்து ஆயிரத்து இரட்டி முற்றுமே.

கான் தலை நண்ணிய - காட்டிடத்திற் சென்ற; **காளை பின்படர் -** இராமன்பின்னே (இராமனை நாடிச்) சென்ற; **தோன்றலை** - இராமன் பின்னே (இராமனை நாடிச்)சென்ற; **தோன்றலை** - பரதனை; **அவ்வழி -** அந்த வழியிலே; **தொடர்ந்து சென்றன** - பின்பற்றிச் சென்ற சேனைகள்; **முற்றும் -; ஆன்றவர் உணர்த்திய** -பெரியோர்களால் கணக்கிட்டு உணர்த்தப்பெற்ற; **மூன்று பத்து ஆயிரத்து இரட்டி** -அறுபதினாயிரம்; **அக்குரோணிகள்** - அக் குரோணிகள் ஆகும்.

அக்குரோனி என்பது ஓர் எண்ணம். யானை இருபத்தோராயிரத் தெண்ணூற்றெழுபது (21870), தேர்இருபத்தோராயிரத் தெண்ணூற் றெழுபது (21870). குதிரை அறுபத்தையாயிரத்து அறுநூற்றுப் பத்து (65610), காலாள் இலக்கத்

தொன்பதினாயிரத்து முந்நூற்றைம்பது (190350) ஆக இரண்டு இலட்சத்துப் பதினெண்ணாயிரத் தெழுநூறு கொண்டது (218700) ஓர் அக்குரோணி. இப்படிஅறுபதினாயிரம் அக்குரோணி சேனைகள் உடன் சென்றன என்க. மகாசக்கரவர்த்திகளுக்கு எல்லாம்அறுபதினாயிரம் என்றல் நூல் மரபு என்பர் அக்குரோணி - அகௌஹிணீ என்னும் வடிசொற் சிதைவு என்பர். 'ஏ' ஈற்றசை.
5

பரதன் சேனையுடன் வருதல் கண்டு குகன் ஐயுற்றுச் சீற்றமுறுதல்

2308. அப் படை கங்கையை அடைந்த ஆயிடை,
'துப்புடைக் கடலின் நீர் சுமந்த மேகத்தை
ஒப்புடை அண்ணலோடு உடற்றவே கொலாம்
இப் படை எடுத்தது?' என்று, எடுத்த சீற்றத்தான்.

அப்படை - அந்தச் சேனை; **கங்கையை அடைந்த ஆயிடை** - கங்கைக் கரையைநெருங்கிய அச்சமயத்தில் (அது கண்டு) 'குகன் எனப் பெயரிய கூற்றின் ஆற்றலான்' (2309); **இப்படை எடுத்தது** - இந்தச் சேனை புறப்பட்டது; **துப்பு உடைக் கடலின் நீர் சுமந்தமேகத்தை** - பவளம் உடைய கடலிலிருந்து நீரை முகந்து சூல் கொண்ட கரு மேகத்தை; **ஒப்பு உடை அண்ணலோடு** - உவமையாகப் பெற்ற கரிய திருமேனியுடைய இராமபிரானோடு; **உடற்றவேகொல்** - பேர் செய்வதற்காகவேயோ; **என்று** - எனக் கருதி; **எடுத்த சீற்றத்தான்** - மேல் எழுந்த கோபம் உடையவனாய் தென்கரை வந்து தோன்றினான் (2313.)

பரதன் சேனையோடு வடகரை அடைந்தான். குகன் தென்கரையில் தோன்றினான். பரதனையும்சேனையையும் கண்டு ஐயப்பட்டுச் சீறுகிறான். அடுத்த செய்யுளின் முதற்கண் 'குகன் எனப் பெயரியகூற்றின் ஆற்றலான்' என்பதனை இங்குக் கொண்டு பொருள் முடிக்க. இதுமுதல் ஆறு பாடல்கள் தொடர்ந்து (2313) 'தென்கரை வந்து தோன்றினான்' என்கின்ற இப்படலத்துப் பதினொராம்பாடலில் முடியும். 'ஏ' வினா? 'கொல்'- ஐயம். 'ஆம்'அசை **6**

2309. குகன் எனப் பெயரிய கூற்றின் ஆற்றலான்
தொகை முரண் சேனையைத் துகளின் நோக்குவான் -
நகை மிக, கண்கள் தீ நாற, நாசியில்
புகை உற, குனிப்புறும் புருவப் போர்விலான்.

குகன் எனப் பெயரிய - குகன் என்ற பெயரை உடைய; **கூற்றின் ஆற்றலான் -** யமனை ஒத்த பராக்கிரமத்தை உடைய வேடர் தலைவன்; **தொகை முரண் சேனையை** - கூட்டமாகஉள்ள வலிமை படைத்த (பரதன்) சேனையை; **துகளின் நோக்குவான்** - ஒரு தூசி போலப்பார்ப்பவனாய்; **நகை மிக** - (இகழ்ச்சிச்) சிரிப்பு அதிகமாக; **கண்கள் தீ நாற - கண்களிலிருந்து நெருப்புத் தோன்ற; **நாசியில் புகை உற** - (உள்ளே எரியும் கோபநெருப்பால்) மூக்கிலிருந்து புகை வெறிவர; **குனிப்புறும் -** (கோபத்தால்) மேலேறிவளைந்த; **புருவப் போர்விலான்** - புருவமாகிய போர்க்குரிய வில்லை உடையனானான்.

மேல் பாட்டில் ‘எடுத்த சீற்றத்தான்’ என்றார். குகனுக்கு வந்த சீற்றத்தின்மெய்ப்பாடுகளை இங்கே கூறினார். சேனை வருவதை முன்னவர் வந்த ‘துகளினால்’ பார்த்தறிந்தான்என்றலும் ஒன்று. ‘புருவப் போர்வில்’ என்றது உருவகம். புருவத்துக்கு வில் உவமை. வளைதல்தன்மையால்; போர்க்கு மேலும் வளைப்பர். அதுபோல இங்கே கோபத்தால் புருவம் மேலேறி மேலும்வளைந்தது. அதனால், ‘போர்விலான்’ என்றார். இனி அவன் சீற்றம் தொடர்வதைத்தொடர்ந்து கூறுகிறார்.
7

2310. மை உற உயிர் எலாம் இறுதி வாங்குவான்
கை உறு கவர் அயில் பிடித்த காலன்தான்
ஐ - ஐந் நூறாயிரம் உருவம் ஆயின
மெய் உறு தானையான், வில்லின் கல்வியான்.

மை உற *- தீமை உண்டாக;* ***இறுதி உயிர் எலாம் வாங்குவான் -*** *இறுதிநாள்வந்த பொழுது உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் (அவற்றின் உடலிலிருந்து) வாங்குகின்ற;* ***கை உறுகவர் அயில் பிடித்த காலன் தான்-*** *கையிற் பொருந்தி முக்கிளையாகப் பிரியும் சூலத்தைஏந்தியயமனே;* ***ஐ*** *- அழகிய;* ***ஐ நூறாயிரம் உருவம் ஆயின*** *- ஐந்து இலட்சம் வடிவம் எடுத்தாற் போன்ற;* ***உறு மெய் தானையான்*** *- வலிய உடம்புடைய சேனையை உடையவன்;* ***வில்லின் கல்வியான் -*** *வில்வித்தையில் தேர்ந்தவன்.*

‘ஐ - இருபத்தோடு ஐந்து ஆயிரர் உளர்’ என (1983) முன்னர்க் கூறியது, இருபதோடு ஐந்துவைத்துப் பெருக்க நூறு ஆகும். நூறு ஆயிரவர் எனக் கூட்ட இலட்சம் ஆகும். முன்னர் உள்ள ‘ஐ என்றஐந்தால் முரண ‘ஐந்துலட்சம் சேனை’ என வரும். அது நோக்கி, இங்கும் ‘ஐந்நூறாயிரவர்’என்பதற்குப் பொருள் உரைத்தாம். முன்னர் உள்ள ‘ஐ’ அழகு, வியப்பு என்னும் பொருள் பற்றிவந்தது. எண் பற்றி வந்ததன்று. எண்ணாகக் கொள்ளின் முன்பாடற் றொகையோடு மாறுபடும் ஆதலின் என்க. குகனது சேனை வீரர்கள் காலனை ஒத்தவர்கள் என்று அவனது சேனைப் பெருமை கூறினார்.
8

2311. கட்டிய கரிகையன், கடித்த வாயினன்,
வெட்டிய மொழியினன், விழிக்கும் தீயினன்,
கொட்டிய துடியினன், குறிக்கும் கொம்பினன்,
‘கிட்டியது அமர்’ எனக் கிளரும் தோளினான்.

கட்டிய *- (இடைக்கச்சில்) கட்டப்பெற்றுள்ள;* ***கரிகையன் -*** *உடையவாளை உடையவன்;* ***கடித்த வாயினன்*** *- (பற்களால்) உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டிருப்பவன்;* ***வெட்டிய மொழியினன்-*** *கடுமையாகப் பேசும் சொற்களை உடையவன்;* ***விழிக்கும் தீயினன்*** *- (கண்கள்) விழித்துப் பார்க்கும் நெருப்புத் தன்மை உடையவன்;* ***கொட்டிய துடியினன் -*** *அடிக்கப் பெறும் உடுக்கையை உடையவன்;* ***குறிக்கும் கொம்பினன் -*** *(போர்) குறித்து ஒலிக்கப் பெறும் ஊது கொம்பினை உடையவன்;* ***‘அமர் கிட்டியது’*** *- ‘போர் அருகில்வந்துவிட்டது;’* ***எனக் கிளரும் தோளினான்-*** *என்று கருதி மகிழ்ச்சியால் மேல் எழும்பும்தோள்களை உடையவன் (ஆகி..) (வரும் பாடலில் முடியும்).*

உதட்டைப் பற்களால் கடித்தலும், உரத்த சத்தமிட்டுக் கடுமையாகப் பேசுதலும், கண்கள்கனல் சிந்தச் சிவந்து பார்த்தலும் கோபத்தின் மெய்ப்பாடுகளாம். போர் கிடைத்தால்வீரர்களாயிருப்பார் மகிழ்தல் இயல்பு. 'கிட்டியது அமர்' என்றதால் குகனது தோள்கள்கிளர்ச்சியுற்றன எனற்ார். "போரெனில் புகலும் புனைகழல் மறவர்" (புறம் 31) என்பதும் காண்க. துடியும், கொம்பும் போர்க்காலத்து வீரர்களுக்கு உற்சாகமூட்ட எழுப்பப்படும்வாத்தியங்களாகும். எனவே, இப்பாடலால் குகன் போருக்குச் சித்தமானான் என்பதைக்கூறினார். *9*

2312. 'எலி எலாம் இப் படை; அரவம், யான்' என,
ஒலி உலாம் சேனையை உவந்து கூவினான் -
வலி உலாம் உலகினில் வாழும் வள் உகிர்ப்
புலி எலாம் ஒரு வழிப் புகுந்த போலவே.

'இப்படை எலாம் எலி - இந்தச் (பரதன்) சேனை முழுவதும் எலிகளாகும்; **யான்அரவம் -** யான் இந்த எலிகளைத் தின்றொழிக்கும் பாம்பாவேன்;' **என** - என்று வீரவார்த்தை பேசி; **வலி உலாம்** - வலிமை நிரம்பிய; **உலகினில் வாழும்** -உலகத்தில் வசிக்கின்ற; **வள் உகிர்ப் புலி எலாம் -** வளவிய நகத்தை உடைய புலிகள்எல்லாம்; **ஒரு வழிப் புகுந்த போல** - ஒரே இடத்தில் வந்து சேர்ந்தன என்று சொல்லும்படி உள்ள; **ஒலி உலாம் சேனையை** - (தனது) ஆர்ப் பொலி மிகுந்த(வேட்டுவச்) சேனையை; **உவந்து கூவினான்** - மகிழ்ச்சியால் (போகுக்கு) அழைத்தன.(ஆகி).

'இப்படை' என்றது பரதன் சேனையை. படைகளை எலியாகவும், தன்னைப் பாம்பாகவும் உருவகித்தது எலிக்கு நாகம் பகை என்பதுபற்றி. "ஒலித்தக்கால் என்னாம் உவரி எலிப்பகை, நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்" (குறள் 763) என்பதனை ஈண்டு ஒப்பு நோக்குக. "அரவின் நாமத்தை எலி இருந்து ஓதினால் அதற்கு, விரவும் நன்மை என்", "புற்றில் நின்று வல் அரவினம் புறப்படப் பொருமி, இற்றது எம்வலி என விரைந்து இரிதரும் எலி" (6238, 9325) எனக் கம்பர் பின்னும் கூறுவர். "பைரிவி நாகத் தைவாய்ப் பிறந்த, ஒலிப்புயிர் பெற்ற எலிக்கணம் போல, ஒழிந்தோர் ஒழிய" என (பெருங். 1.56: 273 - 5) வருவதும் இக்கருத்தினதாதல் அறிக. நகத்துக்கு வளமாவது கூர்மையாம். வாளுடைய வீரரைக் கூரிய நகம் உடைய புலியாக்கினார் என்க. உருவகம், உவமையாம். 'வலிமை நிரம்பிய உலகம் என்றது உலகில் உள்ள ஆற்றலை நோக்கி. இனி 'வளி உலாம் உலகு' என்பாரும் உளர். அது பொருந்துமேற்கொள்க. 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. *10*

2313. மருங்கு அடை தென் கரை வந்து தோன்றினான் -
ஒருங்கு அடைநெடும் படை ஒல்லென் ஆர்ப்பினோடு
அருங் கடையுகம்தனில், அசனி மா மழை
கருங் கடல் கிளர்ந்தெனக் கலந்து சூழவே,

ஒருங்கு அடை நெடும் படை - ஒன்று சேர்ந்து வந்த பெரிய (வேட்டுவச்) சேனை; **அருங் கடை உகம்தனில்** - அரிய கடையூழிக் காலத்தில்; **அசனி மா மழை** - இடியோடுகூடிய மேகமும்; **கருங்கடல் -** கரிய கடலும்; **கிளர்ந்து என** - (ஒலித்து) மிக்குஎழுந்தார் போல; **கலந்து சூழ** - ஒன்று சேர்ந்து தன்னைச் சுற்றிவர; **மருங்கு**

அடை- *பக்கத்தில் உள்ள;* ***தென்கரை*** *- (கங்கையாற்றின்) தெற்குக் கரையில்;* ***வந்து தோன்றினான் -*** *(குகன் என முடிக்க)*

படைகளின் மிகுதியும், ஆரவாரம் சூழ்தலும் பற்றி ஊழிக்காலத்து இடிமேகமும், பொங்குங்கடலும் சேர்ந்தது போல என்று உவமை கூறினார். வந்து சேர்ந்தான் என்னாது 'தோன்றினான்' என்றது, பரதனும் அவன் சேனையில் உள்ளாரும், பிறரும் தனது பேராற்றலும் வீராவேசமும் காணும்படி வந்தடைந்தான் என்பதுபற்றி. வடகரையில் பரதனும், தென்கரையில் குகனும் நின்றார் ஆதலின் 'தோன்றினான்' என்றார் எனலும் ஆம். 'ஏ' காரம் ஈற்றசை. ***11***

குகன் தன் சேனைக்குக் கட்டளை இடுதல்

2314. தோன்றிய புளிஞரை நோக்கி, 'சூழ்ச்சியின்
ஊன்றிய சேனையை உம்பர் ஏற்றுதற்கு
ஏன்றனென், என் உயிர்த் துணைவற்கு ஈகுவான்
ஆன்ற பேர் அரசு; நீர் அமைதிர் ஆம்' என்றான்.

(தென்கரை வந்து சேர்ந்த குகன்) ***தோன்றிய புளிஞரை நோக்கி*** *- (தென்கரையில்தன்னால் அழைக்கப்பட்டுத் தன்முன் வந்து) தோன்றிய வேடர்களைப் பார்த்து;* ***'ஆன்ற பேர்அரசு*** *- நிரம்பிய பெரிய அரசாட்சியை;* ***என் உயிர்த் துணைவற்கு*** *- என் உயிர்போலச் சிறந்த தோழனாகிய இராமனுக்கு;* ***ஈகுவான்*** *- தருவதற்காக;* ***சூழ்ச்சியின்ஊன்றிய சேனையை*** *- (அதனை அவன் பெறாமல் தடுக்கும்) ஆலோசனையோடு எதிரில் (வடகரையில்)கால் ஊன்றி நிற்கும் (இப்பரதனது) சேனையை;* ***உம்பர் ஏற்றுதற்கு*** *- (போரில்தொலைத்து) வீரசுவர்க்கத்தே செல்ல விடுதற்கு;* ***ஏன்றனென் -*** *தொடங்கியுள்ளேன்;* ***நீர் அமைதி ஆம்' -*** *நீங்களும் இதற்கு உடன்படுவீர்களாக;* ***என்றான்*** *- என்றுசொன்னான்.*

அரசன் கீழது சேனையாயினும், தன் கருத்தை அவர்கள்பால் தெரிவித்து அவர்கள் உடன்பாடுவேண்டல் பண்பாட்டின் சிறப்பினைத் தெரிவிக்கும். போரில் இறந்தார் வீரசுவர்க்கம்பெறுதல் நூல் முடிபு ஆதலின் 'உம்பர் ஏற்றுதல்' என்று அதனைக் கூறினான். 'ஈகுவான்' என்னும் வினையெச்சம், 'ஏற்றுதற்கு' என்னும் வினையொடு முடிந்தது. ***12***

2315. 'துடி எறி; நெறிகளும், துறையும், சுற்றுற
ஓடியெறி; அம்பிகள் யாதும் ஓட்டலிர்;
கடி எறி கங்கையின் கரை வந்தோர்களைப்
பிடி; எறி, பட' எனா, பெயர்த்தும் கூறுவான்.

'துடி எறி *- போர்ப் பறைகளை அடியுங்கள்;* ***நெறிகளும் துறையும்-*** *வருவதற்குரிய வழிகளையும் (தென்கரையில்) ஏறுதற்குரிய துறைகளையும்;* ***ஓடியெறி*** *- அழித்துநீக்கி, இல்லாமல் செய்யுங்கள்;* ***அம்பிகள் யாதும் ஓட்டலிர் -*** *தோணிகளுள்ஒன்றையும் (கங்கையில்) ஓட்டாதீர்கள்;* ***கடி எறி கங்கையின் -*** *விரைந்து அலைவீசிவருகின்ற கங்கையாற்றின்;* ***கரை வந்தோர்களை*** *- தென்கரைக்கு (தரமாக முயன்று)வந்தவர்களை;* ***பிடி -*** *பிடியுங்கள்;* ***பட எறி' -*** *இறக்கும்படி அழியுங்கள்;* ***எனா*** *- என்று (குகன்) கூறி;* ***பெயர்த்தும் -*** *மேலும்;* ***கூறுவான்*** *- சில வீரவார்த்தைகளையும் சொல்லுவான் ஆனான்.*

‘துடி’ என்பது ஈண்டுப் போர்ப்பறைகளுக்கு உபலக்கணம். துடியொன்று கூறவே மற்றப் பறைகளும் கொள்ளப்பட்டன. பரதனது சேனை இராமன்மேல் படையெடுத்து வந்துள்ளதாகக் குகன் கருதினான் ஆதலின், அச்சேனை தென்கரை அடையாதபடி எச்சரிக்கையாகத் தன் சேனைகளுக்குக் கட்டளை இடுகிறான் என்க. மேலும், அச் சேனை வீரர்கள் உற்சாகம் அடைவதற்காகச் சில வார்த்தைகள் மேல் கூறுகிறான். ‘கடி எறி’ காவலாக வை என்றுரைப்பதும் உண்டு; அது பிடி என்பதற்குப் பின் உரைப்பின் பொருந்தும். ‘தோணிகள் ஓட்டாதீர்’ என்றான் ஆதலின் ‘விரைந்து அலைவீசி ஓடும்’ கங்கையில் தோணிகள் உதவியின்றித் தென்கரை அடைதல் இயலாது என்பதைப் பின்னர்க் கூறினான். அதனையும் மீறித் தம் ஆற்றலால் வருவாரைப் ‘பிடி’, ‘பட எறி’ என்பது அதன்பின் கூறப்பட்டது. குகனது ஆற்றொழுக்கான சிந்தனை யோட்டத்தை இப்பாடல் சுட்டிச் செல்கிற அழகு காண்க. ‘எறி’, ‘பிடி’ என வீரரைத் தனித்தனி நோக்கி ஒருமையிலும், ‘ஓட்டலிர்’ எனக் கூட்டமாக பார்த்துப் பன்மையிலும் கூறினான் என்க. இனி ஒருமை பன்மை மயக்கம் எனினும் அமையும். *13*

குகன் தன் சேனைகளுக்குக் கூறிய வீர வார்த்தை

கலித்துறை

2316. **‘அஞ்சன வண்ணன், என் ஆர்**
உயிர் நாயகன், ஆளாமே,
வஞ்சனையால் அரசு எய்திய
மன்னரும் வந்தாரே!
செஞ் சரம் என்பன தீ
உமிழ்கின்றன, செல்லாவோ?
உஞ்சு இவர் போய்விடின், “நாய்க்குகன்”
என்று, எனை ஓதாரோ?

‘என் ஆருயிர் நாயகன் - என் அரிய உயிர்த் துணைவனாகிய; **அஞ்சனவண்ணன்** - மை போலும் கரிய நிறமான திருமேனி அழகனாகிய இராமபிரான்; **அரசு ஆளாமே** - ஆட்சிஉரிமை எய்தாதபடி; **வஞ்சனையால்** - சூழ்ச்சியால்; **எய்திய** -(அவ்வரசாட்சியைக் கைப்பற்றி) அடைந்த; **மன்னரும்** - அரசரும் (பரதரும்); **வந்தாரே** - (இதோ என்னருகில்) வந்துள்ளார்கள் அன்றோ!; **தீ உமிழ்கின்றனசெஞ்சரம்** - நெருப்பைக் கக்குகின்றனவான (என்) சிவந்த அம்புகள்; **செல்லாவோ** - (இவர்கள் மேற்) செல்லாமல் போய்விடுமோ?-; **இவர் உஞ்சு போய்விடின்** - இவர்கள்(என் அம்புக்குத் தப்பிப்) பிழைத்து (இராமன் இருக்கும் இடத்துக்குப்) போய்விட்டால்; **‘நாய்க்குகன்’ என்று -** (உலகோர்) குகன் நாய் போன்ற கீழ்த்தன்மை உடையவன் என்று; **எனை** - என்னைப் பற்றி; **ஓதாரோ’** - சொல்லாமல் இருப்பார்களா? (தொடரும்) இவன் ஈடுபட்டது அவன் திருமேனி அழகில் ஆதலின், அது தனக்கும் அவனுக்கும் ஒன்றாயிருத்தலின் ‘அஞ்சன வண்ணன்’ என்று இது மேலிட்டு வந்தது என்க. இராமன் பெற வேண்டிய அரசைப் பரதன் பெற்றது பற்றியது சீற்றம் என்பதைத் தெரிவித்தான். ‘நாய்’ என்பது ஒருவரைக் கீழ்மைப்படுத்திப் பேசுதற்குப் பயன்படுவது ஆதலின் இங்கே ‘நாய்க்குகன்’ என்று உலகம் தன்னை இழித்துப் பேசும் என்றான். பரதன் படைகளைப் போகவிடில் இராமன்பால் காட்டும் நன்றியுணர்வுக்கு மாறானது; அச்செயலைச் செய்யும் குகனுக்கு நன்றியுணர்வில் சிறந்த நாயைக் கூறலாமோ எனின், அற்றன்று, நாய் நன்றியுணர்விற்

சிறந்ததாயினும் தன் வீட்டுக்குடையவன்பால் காட்டும் நன்றியுணர்வைத் தன் வீட்டில் திருட வரும் திருடன் தனக்கோர் உணவு கொடுத்த வழி அவன்பாலும் நன்றி காட்டிக் குரைக்காது ஒரோவழி இருந்துவிடல் பற்றி அதன் நன்றியுணர்வும் சிறப்பின்மை கண்டு உலகம் அதனைக் கீழ்மைப்படுத்திக் கூறுதல் தெளிவாம். 'குகன் நாய்' என்று சொல்வதினும் 'நாய்க் குகன்' எனல் மேலும் இளிவரலாம். உரையினும் 'பாவத்துக்கே' கம்பர் இது போன்ற இடங்களில் முதன்மை தருதல் வெள்ளிடை. ஏகார, ஓகாரங்கள் ஐய, வினாப் பொருளில் வந்துள்ளன. 'மன்னர்' என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. உயர்சொல்தானே குறிப்பு நிலையால் இழிபு விளக்கிற்று (தொல். சொல். சிளவி. சேனா. 27). ***14***

2317. 'ஆழ நெடுந் திரை ஆறு கடந்து
இவர் போவாரோ?
வேழ நெடும் படை கண்டு
விலங்கிடும் வில்லாளோ?
'''தோழமை'' என்று, அவர்
சொல்லிய சொல் ஒரு சொல் அன்றோ?
ஏழைமை வேடன் இறந்திலன்'' என்று
எனை ஏசாரோ?

*'**இவர் -; ஆழம்** - ஆழத்தையும்; **நெடுந் திரை** - நீண்ட பெரிய அலைகளையும் உடைய; **ஆறு** - கங்கையாற்றை; **கடந்து** - தாண்டி; **போவாரோ** - அப்பால் (தென்கரைப் பகுதிக்குச்) செல்வார்களா? (மாட்டார்); **வேழ நெடும்படை** - யானைகளை உடைய நீண்ட பெரிய சேனையை; **கண்டு** - பார்த்து (பயந்து); **விலங்கிடும்-** புறமுதுகு காட்டி விலகிச் செல்லுகின்ற; **வில் ஆளோ** - வில் வீரனோ (நான்); **'தோழமை' என்று-** (உனக்கும் எனக்கும்) நட்பு என்பதாக; **அவர் சொல்லிய சொல்-** அந்த இராமபிரான் சொல்லிய வார்த்தை; **ஒரு சொல் அன்றோ -** (காப்பாற்ற,மதிக்கப்பட வேண்டிய) ஒப்பற்ற வார்த்தை அல்லவா? (அந்நட்புக்கு மாறாக இவர்களைப்போகவிட்டால்); **ஏழைமை வேடன்** - அற்பனாகிய இந்த வேடன்; **இறந்திலன்** -(இவ்வாறு இராமனோடு நட்புச் செய்து, இப்பொழுது சேனைக்குப் பயந்து இராமனை எதிர்க்கும்பரதனோடு நட்பாய் மானங்கெட்டு வாழ்தலைவிட) இறக்கலாமே, அது தானும் செய்தானிலனே; **என்றுஎனை ஏசாரோ** - என்றிவ்வாறு உலகத்தார் என்னைப் பழியாமல் விடுவார்களா - (பழிப்பர்)(தொடரும்) 'போவாரோ', 'ஏசாரோ' என்பனவற்றுள் எதிர்மறை இறுதியில் ஓகாரங்கள் ஐயவினாப் பொருளில் வந்துள்ளன. இனி இரண்டு எதிர்மறை உடன் பாட்டுப் பொருள் என்ற கருத்தில் 'ஆ' 'ஓ' என்ற இரண்டையும் எதிர்மறை எனக் கொண்டு கூறலும் ஒன்று. இவ்வாறே முன்னுள்ளவற்றிற்கும், பின்வருவனவற்றிற்கும் காண்க. '' தோழமை என்று அவர் சொல்லிய சொல்லைக்' குகன் 'செய்குவென் அடிமை' (1969) என்றபொழுது அவன்கூறிய கொள்கை (தொண்டன்) கேட்ட அண்ணல், அதனை விலக்கி ''யாதினும் இனிய நண்ப'' (1970) என்றும், ''என் உயிர் அனையார் நீ, இளவல் உன் இளையான், இந் நன்றுதலவள் நின்கேள்'' (1988) என்றும், ''முன்பு உளெம் ஒரு நால்வேம்.....இனி, நாம் ஓர் ஐவர்கள் உளர் ஆனோம்'' என்றும் (1988) இராமன் கூறிவற்றைக் கொண்டு அறிக. '' ஏழை ஏதலன் கீழ்மகன் என்னாது.....தோழன் நீ எனக்கு'' (திவ்யப். 1418) என ஆழ்வார் கூறியதும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ''ஏழை வேடனுக்கு, 'எம்பி நின் தம்பி, நீ தோழன்; மங்கை கொழுந்தி எனச் சொன்ன, வாழி நண்பு'' (5091) என்று இவரே பிற்கூறியது கொண்டும் அறியலாம்.*

acharya.org

‘தோழமை’ என்றது பண்பாகு பெயராய்த் தோழன் என்பதைக் குறித்தது. காட்டிலே வாழும் வேடுவராகிய தமக்கு “வேழ நெடும்படை” ஒரு பொருட்டல்ல என்பது கருதி அதனைக் கூறினான். “யானை உடைய படை காண்டல் முன்னினிதே” (இனியவை 5) என்பதும் காண்க. ‘ஏழைமை’ என்பது அறியாமைப் பொருளதாயினும் ஈண்டு எளிமை, அற்பம் என இகழ்பொருளில் வந்தது. ***15***

2318. “முன்னவன்” என்று நினைந்திலன்;
‘மொய் புலி அன்னான் ஓர்
பின்னவன் நின்றனன்” என்றிலன்;
அன்னவை பேசானேல்,
என் இவன் என்னை இகழ்ந்தது?
இவ் எல்லை கடந்து அன்றோ?
மன்னவர் நெஞ்சினில்,
வேடர் விடும் சரம் வாயாவோ?

***‘இவன்** - இப் பரதன்; **“முன்னவன்” என்று நினைந்திலன்** - (இராமபிரானைக்குறித்து) தன் அண்ணன் என்று நினைந்தானில்லை; **“மொய் புலி அன்னான் ஓர் பின்னவன்நின்றனன்”** - வலிமை நெருங்கிய புலியை ஒத்த இளவலாகிய இலக்குவன் இராமனுக்குத் துணையாக உடன் உள்ளான்; **என்றிலன்** - என்று கருதினானும் இல்லை; **அன்னவை பேசானேல்** -அந்த (இராம இலக்குவர்களாகிய) இரண்டையும் பற்றி நினைக்காமல் விட்டாலும்; **என்னைஇகழ்ந்தது என்** - (இடையே கங்கைக் கரை யுடைய) என்னையும் (ஒரு பொருளாக மதியாமல்)இகழ்ந்தது என கருதி?; **இவ் எல்லை கடந்து அன்றோ** - (இவன் இராமன்பால் போர்செய்வது)இந்த எனது எல்லையைக் கடந்து சென்றால் அல்லவா?; **வேடர் விடும் சரம்** - வேடர்கள்விடுகின்ற அம்புகள்; **மன்னவர் நெஞ்சினில்** - அரசர்கள் மார்பில்; **வாயாவோ’ -** தைத்து உள் நுழைய மாட்டாவோ? இராமனைத் தமையன் என்று கருதியிருந்தால் அரசை அவன்பால் கொடுத்திருப்பான், புலி அன்னஇலக்குவன் இராமன் உடன் உள்ளான் என்று கருதினால் போருக்கு வராமல் இருந்திருப்பான் என்றான். என் ஆற்றலையும் உணராதவனாய் உள்ளானே என்று இகழ்ந்தானாம் - இறுதியடி இகழ்ச்சிக்குறிப்பாகப் பேசிய வீரவசனம். ‘அன்னவை பேசானேல்’ பேசுதல் எண்ணுதல் என்ற பொருளில்வந்துள்ளது. எண்ணுதலைப் பேசுதல் என்றது உபசார வழக்குஆகும்.*
16

2319. ‘பாவமும் நின்ற பெரும் பழியும்,
பகை நண்போடும்,
ஏவமும், என்பவை மண்
உலகு ஆள்பவர் எண்ணாரோ?
ஆவது போக, என் ஆர்
உயிர்த் தோழமை தந்தான்மேல்
போவது, சேனையும ஆர் உயிரும்
கொடு போய் அன்றோ?

மண் உலகு ஆள்பவர் - (இப்) பூவுலகத்தை ஆள்கின்ற அரசர்கள்; **பாவமும்** -(தாம் ஒரு செயலைச் செய்கிறபோது அதனால் விளையும்) பாவத்தையும்; **நின்ற பெரும் பழியும்** - (செயல்முடிந்த பிறகு அதனால்) தம்மேல் நின்ற பெரும் பழியையும்; **பகை நண்போடும்** -பகைவர் இன்னார், நண்பர்கள் இன்னார் என்பவற்றையும்; **ஏவமும்** - விளையும்குற்றங்களையும்; **என்பவை** - என்று இதுபோலச் சொல்லப்படுபவைகளையும்; **எண்ணாரோ** - நினைக்கமாட்டார்களோ?; **ஆவது போக** - அது கிடக்கட்டும்; **என் ஆருயிர்த்தோழமை தந்தான் மேல் போவது** - எனக்கு அரிய உயிரோடொத்த நட்புறவைத் தந்தஇராமன்மேல் படையெடுத்துச் செல்வது; **ஆர் உயிரும் சேனையும் கொடு போயன்றோ** - தம்முடைய அரிய உயிரையும் சேனைகளையும் (எனக்குத் தப்பி) உடன் கொண்டு சென்ற பிறகல்லவா(முடியும்)?

இங்கே அண்ணனைக் கொல்வதால் ஏற்படும் பழி, பாவம் முதலியவற்றைக் கருதுகின்றானில்லை என்னும் கருத்தால் இவ்வாறு கூறினான். பகை நண்பு என்பன போர்க்குச் செல்கிறவர் தம் எதிரிகளுக்குத் தற்போது பகைவர் யார்? நண்பர் யார்? என்பதை அறிந்து சேறல் வேண்டும் என்பது. அவ்வாறு அறியின் இராமனுக்கு நண்பன் குகன் என அறிந்து சேறல் வேண்டும் என்பது. அவ்வாறு அறியின் இராமனுக்கு நண்பன் குகன் என அறிந்து படையெடுத்துச் செல்வதைத் தவிர்ப்பான் பரதன் என்றானாம். "வினைவலியும் தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணைவலியும் தூக்கிச் செயல்" (குறள் 471) என்பதனுள் 'துணைவலி' என்றதனை இதன்கண் வைத்து அறிக. "செல்வம் வந்துற்ற காலைத் தெய்வமும் சிறிது பேணார், சொல்வன நினைந்து சொல்லார் சுற்றமும் துணையும் விளைவும் எண்ணார் மண்ணின் மேல் வாழும் மாந்தர்" (வில்லி பாரதம் 27. 141) என்னும் பாடற் கருத்தைக் குகண் கூற்றோடு ஒப்புக் காணலாம். ஏவம் - எவ்வம் என்பதன் திரிபு. குற்றம் அல்லது தீமை எனப் பொருள்படும். "ஏவம் பாராய்" (1532) என்பது காண்க......'ஆ அது போக' - அந்த அது போகட்டும் 'மேலே சொல்லியவைகளைஇவன் சிந்திக்காமல் விட்டாலும் விடட்டும்' என்றானாம் குகன். நான் இவனையும் சேனையையும் உயிரோடு போகவிட்டால்தானே இராமன் இருக்கும் இடம்வரை சென்று இவன் போர்செய் இயலும் என்றுகூறினான். ஓகாரங்கள் வினாப் பொருளன. 17

2320. 'அருந் தவம் என் துணை ஆள,
இவன் புவி ஆள்வானோ?
மருந்து எனின் அன்று உயிர்?
வண் புகழ் கொண்டு, பின் மாயேனோ?
பொருந்திய கேண்மை
உகந்தவர்தம்மொடு போகாதே
இருந்தது நன்று; கழிக்குவென்,
என் கடன் இன்றோடே.

என் துணை - எனக்கு நண்பனாகிய இராமன்; ***அருந் தவம் ஆள-*** அரியதவத்தைச் செய்துகொண்டிருக்க; ***இவன் -*** இந்தப் பரதன்; ***புவி ஆள்வானோ?*** -உலகத்தை ஆட்சி செய்வானோ? (அதையும் பார்த்துவிடுவோம்); ***உயிர்*** - என்னுடையஉயிர்; ***மருந்து எனின் -*** (கிடைத்தற்கரிய) தேவர் அமுதமோ என்றால்; ***அன்று -*** அல்ல (நான் அப்படி அதை அரிதாக எண்ணிப் பாதுகாக்க நினைக்க வில்லை); ***வண்புகழ்கொண்டு*** - (இராமனுக்காகப் பரதனை எதிர்த்து) அதனால் சிறந்த புகழைப் பெற்று; ***பின்***

மாயேனோ - அதன் பிறகு உயிர் துறக்க மாட்டேனோ?; **பொருந்திய கேண்மை** - மிகவும் ஒட்டியஉறவை; **உகந்தவர் தம்மொடு** - என்பால் கொண்டு மகிழ்ந்த இராம இலக்குவர்களோடு; **போகாதே** - உடன் செல்லாமல்; **இருந்தது நன்று** - (நான்) இங்கேயே தங்கியது நல்லதாய்ப் போயிற்று; **என்கடன்** - (நான்) இராமனுக்குச் செய்ய வேண்டிய கடமையை; **இன்றோடு கழிக்குவென்** - இன்றைக்கே செய்து முடிப்பேன்.

என் துணை - என் அண்ணன் எனலும் ஆகும். 'முன்பு உளெம், ஒரு நால்வேம்; முடிவு உளது என உன்னா, அன்பு உள, இனி, நாம் ஓர் ஐவர்கள் உளெர் ஆனோம்'' (1995) என்பது கொண்டு இராமன் குகன் அண்ணன் தம்பி முறையாதல் அறியலாம் . 'உயிர் மருந்து எனின் அன்று' என்பதற்கு, ''மருந்தோ மற்று ஊன் ஓம்பும் வாழ்க்கை, பெருந்தகைமை, பீடு அழிய வந்த இடத்து'' (குறள் 968) என்பது பற்றி உரை காண்க. மருந்து - உயிரைக் காப்பாற்றி நிறுத்தவல்ல சஞ்சீவினி போன்ற மருந்தும் ஆகும். 'நன்று' என்பதற்கு 'நன்றாயிருந்தது' எனத் தன்னிகழ்ச்சியாகப் பொருள் கூறி, நான் அவர்களுடனேயே போயிருக்க வேண்டும், போகாமல் தங்கியது நன்று என்று கூறுதல் உண்டு. அப்பொருள் இங்கு ஏற்குமேல் கொள்க. இராமனுக்குப் பகைவராய் உள்ளாரை அழித்தலைப் தன் கடமை செய்தலாகக் குகன் கருதினன் என்க. 'ஏ'காரம் ஈற்றசை. 18

2321. 'தும்பியும் மாவும் மிடைந்த
பெரும் படை சூழ்வு ஆரும்,
வம்பு இயல் தார் இவர்
வாள் வலி கங்கை கடந்து அன்றோ?
வெம்பிய வேடர் உளீர்!
துறை ஓடம் விலக்கீரோ?
நம்பி முன்னே, இனி நாம்
உயிர் மாய்வது நன்று அன்றோ?

தும்பியும் - யானைகளும்; **மாவும்** - குதிரைகளும்; **மிடைந்த** - நெருங்கிய; **பெரும்படை** - பெரிய சேனையால்; **சூழ்வு ஆரும்** - சுற்றப்படுதல்பொருந்திய; **வம்பு இயல் தார் இவர்** - மணம் வீசுகின்ற மாலையணிந்துள்ள இவர்கள்; **வாள்வலி** - படையின் ஆற்றல்; **கங்கை கடந்து அன்றோ -** இக் கங்கையாற்றைக்கடந்து போன பிறகு அல்லவா (காட்டமுடியும்?); **வெம்பிய வேடர் உளீர்!** - (இவர்களைக்கண்டு) மனப் புழுக்கம் அடைந்துள்ள வேடர்களாய் உள்ளவர்களே!; **துறை ஓடம் விலக்கீரோ** - நீர்த்துறையிலே இவர்களுக்கு ஓடம் விடுவதை நிறுத்திவிடுங்கள். (ஒருவேளை இவர் நம்மைத்தடுத்து மேற்செல்லும் ஆற்றல் உடையவராயினும் இவரோடு போரிட்டு); **நம்பி முன்னே** - இராமபிரானுக்கு முன்னாலேயே; **நம் உயிர் மாய்வது** - நமது உயிர் அழிந்து போவது; **இனி நன்று அன்றோ?** - இனிமேல் நல்லது அல்லவா?

''ஆழ நெடுந்திரை ஆறு கடந்து இவர் போவாரோ'', ''இவ் எல்லை கடந்து அன்றோ'', ''சேனையும்ஆர் உயிரும் கொடு போய் அன்றோ'' என்பதனை ஒப்புக் காண்க. மணம் வீசும் மாலையைப்பரதனுக்குக் குகன்தானே இட்டான் எனக் கொள்க; அவன் படை எடுத்து வந்தான் என நினைத்தலின், தந்தை இறந்ததோடு தமையன் காடு செல்லவும் தான் காரணமாக இருத்தலின் பழிசுமந்தேன் என்று காடுநோக்கிக் கண்ணீரோடு வருகின்ற பரதன், மணம் வீசும் மாலை அணிந்து வந்தான் என்றல்

பொருந்தாதாதலின், 'நீங்கள் ஓடம் ஓட்டாவிடினும் அவர்களே ஓடத்தைப் பயன்படுத்தி அக்கரைசெல்லக்கூடும். ஆதலின், கங்கையில் ஓடங்களை அப்புறப்படுத்துங்கள்' என்று தன் சேனைவீரர்களுக்குக் குகன் கட்டளை இட்டான். போரில் வெற்றி தோல்வி உறுதி அல்ல ஆதலின், 'நம்பி முன்னே இனி நம் உயிர் மாய்வது நன்று' என்றானாம். 'ஓ'காரம் வினாப் பொருட்டு. ***19***

2322. 'போன படைத் தலை வீரர்தமக்கு
இரை போதா இச்
சேனை கிடக்கிடு; தேவர் வரின்,
சிலை மா மேகம்
சோனை பட, குடர் சூறை பட,
சுடர் வாளொடும்
தானை பட, தன் யானை பட,
திரள் சாயேனோ?

***போன** - (நம்முடன்) வந்துள்ள; **படைத்தலை வீரர் தமக்கு** - சேனையின்கண் உள்ள வீரர்களுக்கு; **இரை போதா** - (ஒருவேளைப்) போர்க்கும் பற்றாத; **இச்சேனை** - இந்தப் (பரதனது) சேனை; **கிடக்கிடு-** கிடக்கட்டும்; **தேவர்வரின்** - தேவர்களே (படையெடுத்து) வந்தாலும்; **சிலை மா மேகம்** - என் வில்லாகியகரிய மேகம்; **சோனை பட** - அம்பு மழையைச் சொரிய; **குடர் சூறைபட** -எதிரிகளது குடர்கள் சிதைந்து அலைய; **தானை சுடர்வாளோடும் பட** - எதிரிச் சேனைகள்தம்கையிற் பிடித்த படைக்கலங்களோடும் இறக்க; **தனி யானை பட** - ஒப்பற்ற யானைகள்அழிய; **திரள் சாயேனோ** - (அப்படைக்) கூட்டத்தை நிலைகுலைக்காமல் விடுவேனோ?*

இரை என்பது உணவு. இங்கே வீரர்களுக்கு உணவாவது போர் ஆதலின், 'ஒருவேலைப் போர்' எனப்பொருள் உரைத்தாம். 'போன படைத்தலை வீரர்' இராம இலக்குவனர் என்றலும் ஒன்று. நம்மைத்தப்பிச் சென்றாலும் இராம இலக்குவர்களோடு இரை போதா இச்சேனை என்றானாம். 'தேவர் வரின்'- வரினும் என்ற சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. 'ஓ' வினாப்பொருட்டு.
20

2323. 'நின்ற கொடைக் கை என்
அன்பன் உடுக்க நெடுஞ் சீரை
அன்று கொடுத்தவன் மைந்தர் பலத்தை,
என் அம்பாலே
கொன்று குவித்த நிணம்கொள் பிணக் குவை
கொண்டு ஓடி,
துன்று திரைக் கடல்,
கங்கை மடுத்து இடை தூராதோ?

அன்று** - (முடிசூட்டு விழா நிகழ இருந்த) அந்நாள்; **கொடை நின்ற கை** - (முடிசூட்டுவதற்கு முன்பு செய்யவேண்டிய தானம் முதலியவற்றைச் செய்து) நின்ற திருக்கரங்களை உடைய; **என் அன்பன்** - என் அன்பிற்குரிய இராமன்; **நெடுஞ் சீரை

உடுக்க - *பெரியமரவுரியை உடுக்குமாறு; கொடுத்தவள் - (அவனுக்குக்) கொடுத்தவளாகிய கைகேயியின்;* ***மைந்தர் பலத்தை -*** *மகனார் ஆன பரதன் சேனையை;* ***என் அம்பால் கொன்று குவித்த -*** *என்னுடையஅம்பினால் கொன்று குவியல் செய்த;* ***நிணம்கொள் பிணக்குவை*** *- கொழுப்பு மிகுதிகொண்ட பிணங்களின் திரட்சியை;* ***கங்கை*** *- இந்தக் கங்கா நதி;* ***கொண்டு ஓடி*** *- இழுத்துக் கொண்டு விரைந்து சென்று;* ***துன்று திரைக்கடல்*** *- நெருங்கிய அலைகளை உடைய கடலில்;* ***மடுத்து*** *- அவற்றைச் சேர்த்து;* ***இடை தூராதோ?*** *- அக்கடல் இடத்தைத் தூர்த்து விடாதோ? (தூர்த்துவிடும்)*

'நின்ற கொடைக் கை' என்பதற்கு என்றும் வள்ளலாக நின்ற எனவும் பொருள் உரைக்கலாம்.சீரை - மரவுரி. அதன் பொல்லாங்கு கருதி நெடுஞ் சீரை என்றான். குகன் தன் ஆற்றாமையால். 'மைந்தா' என்றது பரத சத்துருக் கனர்களையும் ஆம். சத்துருக்கனன் கைகேயியின் மகனல்லன்ஆயினும் பரதன் துணையாதலின் 'மைந்தர்' என ஒன்றாக்கிக் குறித்தான் குகன் எனல் அமையும்என்க. 'பலம்' என்றது சேனையை. 21

2324. ' "ஆடு கொடிப் படை சாடி,
அறத்தவரே ஆள
வேடு கொடுத்தது, பார்" எனும் இப்
புகழ் மேவீரோ?
நாடு கொடுத்த என் நாயகனுக்கு
இவர், நாம் ஆளும்
காடு கொடுக்கிலர் ஆகி,
எடுத்தது காணீரோ?

ஆடு *- அசையும்;* ***கொடி*** *- கொடிகளை உடைய;* ***படை*** *- சேனைகளை;* ***சாடி*** *- கொன்றழித்து;* ***அறத்தவர் ஆள*** *- தருமத்தின் துணைவர்களாய இராமஇலக்குவர்கள் ஆளும்படி;* ***வேடு*** *- வேடர்கள்;* ***பார் கொடுத்தது*** *- (இந்தப்)பூமியை மீட்டுக் கொடுத்தனர்;* ***எனும் இப்புகழ் மேவீர்*** *- என்கின்ற இந்தப் புகழைஅடையுங்கள்;* ***நாடு கொடுத்த என் நாயகனுக்கு*** *- (இவர்கள் ஆளும்படி) தான் ஆட்சியுரியவேண்டிய நாட்டைக் கொடுத்துவிட்டு வந்த என் தலைவனாகிய இராமனுக்கு;* ***இவர்*** *- இந்தப்பரதர்;* ***நாம் ஆளும் காடு*** *- நாம் ஆட்சி செயும் நமக்கு உரிமையாகிய இந்தக்காட்டையும்;* ***கொடுக்கிலர் ஆகி*** *- ஆட்சி செய்ய மனம் பொறாதவராய;* ***எடுத்தது*** *- படை எடுத்து வந்த படியை;* ***காணீர் -*** *காணுங்கள்.*

போர் வீரர்களை நோக்கி இதனுள் உள்ள நியாய அநியாயங்களை அவர்களுக்கு விளக்கி,அவரவரது மனோநிலைக்கு ஏற்பத் தூண்டிப் போர்க்கு அவர்களைத் தயார் செய்வது அறிந்துஇன்புறத்தக்கது. போர் என்றால் தினவும் தோள்களை உடையவர்களைப் பார்த்து, ''ஆடு கொடிப் படைசாடி'' என்றான். அறத்தின் பொருட்டுத் தம்முயிரையும் கொடுக்கும் மனம் உடைய வீரர்களைநோக்கி, ''அறத்தவரே ஆள'' என்றான். புகழ் ஆசை உடையாரைப் பார்த்து, ''வேடு கொடுத்தது பார் எனும் இப்புகழ் மேவீர்'' என்றான். தம்முடைமையைப் பறிப்பாரைப் பொறாத குணம் உடைய வீரரைப் பார்த்து நாம ஆளும் காடு கொடுக்கிலர் ஆகி'' என்றான். இவ்வாறு பல்வேறு மனநிலையை வீரர்களையும் அவரவர்க்கு ஏற்பப் பேசிப் போர்க்குத் தயார் செய்வதாகக் குகனைப்பேச வைத்த கம்பர் கவி இனிமை

தேரும்தொறும் இனிதாம் தமிழ்க்கு எடுத்துக் காட்டாகும். 'ஏ'தேற்றம். ஓகாரம் வினாப் பொருட்டு. 22

2325. ***' " மா முனிவர்க்கு உறவாகி***
வனத்திரைடயேவாழும்
கோ முனியத் தகும்" என்று,
மனத்து இறை கொள்ளாதே,
ஏ முனை உற்றிடில், ஏழு கடற்
படை என்றாலும்,
ஆ முனையின் சிறு கூழ்
என இப்பொழுது ஆகாதோ?'

'மா முனிவர்க்கு - பெரிய தவசிகளுக்கு; **உறவாகி** - இனிய சுற்றமாகி; **வனத்திடையே வாழும்** - காட்டிடத்தில் வாழும்; **கோ** - இராமன்; **முனியத் தகும்'** - (தன் தம்பியான பரதனை எதிர்த்தால் என்னை) வெறுத்துக் கோபிப்பான்; **என்று -; மனத்துஇறை கொள்ளாது** - மனத்தின்கண் சிறிதும் நினையாமல்; **ஏ முனை உற்றிடில்** - போர்முனையில் சென்று (பரதனைச்) சந்தித்துப் போரிட்டால்; **இப்பொழுது** - இந்நேரத்தில்; **ஏழு கடற் படை என்றாலும்** - ஏழு கடல் அளவு சேனை என்றாலும்; **ஆ முனையின் சிறு கூழ் என** - பசு தின்பதற்கு முனைந்தவழி அதன் எதிரில் கிடந்த சிறிய புல்என்று சொல்லும்படி; **ஆகாதோ** - அனைத்தும் அழிந்து போகாதோ (போகும்.)

இராமனது குணங்களைக் குகன் நன்குணர்ந்தவன் ஆதலின், இராமனுக்கு உதவுவதாக, நன்றிக்கடன்செய்வதாக இதுகாறும் கூறிப் பரதனை எதிர்க்கத் துணிந்தவன், அச்செயல் இராமனுக்கு உகப்பாகாது என்பதையும் அறிந்து வைத்துள்ளான் என்க. அது இடைப்புகுந்த வழி போரின் வேகம் குறையும்தளர்ச்சி வரும் ஆதலின், மனத்திற் சிறிதும் அக்கருத்திற்கு இடம் கொடுக்காது போர்செய்தல்வேண்டும் என்றானாம். பசித்த பசுவின் பசுவின் முன் சிறிய பயிர் உண்ணப்பட்டுமாய்ந்து போதல் போல என்முன் இச்சேனை கணத்தில் அழியும் என்றாள். 'கொள்ளாதே' 'ஏ'காரம் அசை. 23

2326. ***என்பன சொல்லி, இரும்பு அன***
மேனியர் ஏனோர்முன்,
வன் பணை வில்லினன், மல் உயர்
தோளினன், வாள் வீரற்கு
அன்பனும், நின்றனன்; நின்றது
கண்டு, அரிஏறு அன்ன
முன்பனில் வந்து, மொழிந்தனன்.
மூரிய தேர் வல்லான்;

வன் பனை வில்லினன் - வலிய கட்டமைந்த பருத்த வில்லை உடையவனும்; **மல்உயர் தோளினன்** - மல் தொழிலால் சிறப்புற்ற தோளை உடையவனும்; **வாள் வீரற்குஅன்பனும்** - வாளாற் சிறந்த வீரனாகிய இராமனுக்கு அன்பு பூண்டவனும் ஆய குகன்; **இரும்பு அனமேனியர் ஏனோர்முன்** - இரும்பை ஒத்த வலிய உடம்பை உடைய

வேடுவ வீரர்களுக்கு முன்னால்; **என்பன சொல்லி** *- என்ற இச் சொற்களைச் சொல்லி;* **நின்றனன் -; நின்றது கண்டு** *- (குகன்) நின்ற படியைப் பார்த்து;* **மூரிய தேர்வல்லான் -** *வலிய தேரைஓட்டுதலில் வல்லவனாகிய சுமந்திரன்;* **அரி ஏறு அன்ன முன்பனில்** *- ஆண் சிங்கத்தைஒத்த வலிமை படைத்த பரதனுக்கு முன்னால்;* **வந்து மொழிந்தனன்** *- வந்து சிலசொற்களைக் கூறுவானானான்.*

இதன்முன் பத்துப் பாடல்களால் குகன் தன் படைவீரர்களை நோக்கிக் கூறிய வீரவாசகங்களைக் கூறி, அவற்றை ''என்பன சொல்லி'' என இச்செய்யுளில் வாங்கினார். மேற்செயல்கருதி நின்றான் ஆதலின், 'நின்றனன்' எனப் பெற்றது. இனிப் பரதனது உண்மை நிலையைத்தெரிவது கருதிப்போர்க்கு விரையாது நின்றான் எனலும் ஆம். மூரிய - தொன்மையான எனலும்ஆம். சுமந்திரன் சூரியகுலத்து அரசர்க்குத் தொன்றுதொட்டுத் தேர்வல்லான் ஆதலின்,அப்பொருளும் பொருந்தும், குகன் கூறிய அனைத்தும் பரதனை அழிப்பதாகக் கூறினவும் இராமன்பாற் கொண்ட பேரன்பாற் கூறியனவேயன்றி வேறன்று என்பதனை உணர்த்துதற்காக, 'வாள் வீரற்குஅன்பனும்' என்று பாடலில் குகனைக் கம்பர் குறிப்பிட்டார் என்னலாம்.
24

சுமந்திரன் குகனைப்பற்றிப் பரதனுக்கு விளக்குதல்

2327. **'கங்கை இரு கரை உடையான்;**
கணக்கு இறந்த நாவாயான்;
உங்கள் குலத் தனி நாதற்கு
உயிர்த் துணைவன்; உயர் தோளான்;
வெங்கரியின் ஏறு அனையான்;
வில் பிடித்த வேலையினான்;
கொங்கு அலரும் நறுந் தண் தார்க்
குகன் என்னும் குறி உடையான்.

'கங்கை *- கங்கையாற்றின்;* **இருகரை** *- இரண்டு கரைப் பகுதியில் உள்ளநிலங்களையும்;* **உடையான்** *- தனக்குச் சொந்தமாக உடையவன்;* **கணக்கு இறந்த** *-அளவில்லாத;* **நாவாயான்** *- படகுகளை உடையவன்;* **உங்கள் குலத் தனி நாதற்கு** *-உங்கள் சூரிய வம்சத்தில் திருவவதாரம் செய்தருளிய ஒப்பற்ற தலைவனான இராமனுக்கு;* **உயிர்த் துணைவன்** *- ஆத்ம நண்பன்;* **உணர் தோளான்** *- உயர்ந்த தோள்களைஉடையவன்;* **வெங்கரியின் ஏறு அனையான்** *- (மதம் பிடித்த) கொடிய ஆண் யானையைஒத்தவன்;* **வில் பிடித்த வேலையினான்** *- வில்லைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டுள்ள (வேட்டுவவீரராகிய) சேனைக் கடலை உடையவன்;* **கொங்கு அலரும் நறுந் தண்தார்** *- மணம் வீசித் தேன் பிலிற்றும் குளிர்ந்த மாலையைஅணிந்துள்ள;* **குகன் என்னும் குறி உடையான்** *- குகன் என்கின்ற பெயரை உடையவன்;' (அடுத்த பாட்டில் முடியும்)*

இராமனைக் காணும் விரைவில் நிற்கின்ற பரதனுக்கு முதலில் தேவைப்படுவது கங்கையைக் கடந்து அக்கரை செல்வதே ஆதலால் எடுத்த எடுப்பில் ''கங்கை இரு கரை உடையான், கணக்கு இறந்த நாவாயான்'' என்று அவற்றை முதலிற் கூறினான். இராமன்பால் அன்புடையார் எல்லாம் பரதனால் அன்பு செய்யப்படுவார் ஆதலின் 'தனி நாதற்கு உயிர்த் துணைவன்' என்று அதனை அடுத்துக் கூறி, நின் அன்புக்குப் பெரிதும் உகந்தவன், இராமனை மீண்டும் அழைத்து வரும் உனது குறிக்கோளைக்

கங்கையைக் கடத்திவிடுவதோடு அன்றித் தொடர்ந்து வந்தும் முடிக்கவல்லவன் என்பது தோன்றக் கூறினான். அடுத்து, குகனது பேராற்றலும், அவன் படைப்பெருமையும், அவனது பெயரும் கூறுகிறான். 'தேர்வலான்' ஆகிய சுமந்திரன் மதியமைச்சனும் ஆதலின் சொல்வன்மை விளங்கப் பேசினன் எனலாம். இங்கும் இராம நண்பன் என்கின்ற காரணத்தால் குகனுக்குத் தேர்வலான் 'கொங்கலரும் நறுந் தண் தாரை' அணிவித்தான் என்க. இனி, இத் தேர்வலான் ஆகிய சுமந்திரன் மந்திரி என்பதனை 'மந்திரி சுமந்திரனை' (1856) என்பதால் அறிக. குகன் இராமனோடு நட்புக் கோடற்கு மிக முன்னரே இராமனைக் கானகத்தே விட்டுச் சென்ற சுமந்திரன் 'உங்கள் குலத்தனிநாதற் குயிர்த்துணைவன்' என்று பரதன்பால் கூறியது எப்படி என்னும் வினா எழுதல் இயல்பே. அமைச்சராவார் அனைத்தையும் உணர்தல் வேண்டும் ஆதலின் இராமனது பயணவழியில் கங்கையைக் கடக்கின்றவரை நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி களையும் அவன் முன்னரே அறிந்திருத்தலில் வியப்பு இல்லை என அறிக. வான் மீகம். 'குகனோடு சுமந்திரன் சிலநாள் உடனிருந்து பிறகே வெறுந்தேருடன் மீண்டான்' என்று கூறுதல் காண்க. ***25***

2328. 'கல் காணும் திண்மையான்;
கரை காணாக் காதலான்;
அற்கு ஆணி கண்டனைய
அழகு அமைந்த மேனியான்;-
மல் காணும் மணி நிறத்தாய்!-
மழை காணும் மணி நிறத்தாய்!-
'நிற் காணும் உள்ளத்தான்,
நெறி எதிர் நின்றனன்' என்றான்.

'மல் காணும் திரு நெடுந்தோள் *- மற்போரில் எல்லை கண்ட அழகிய நெடிய தோளைஉடைய;* ***மழை காணும் மணி நிறத்தாய்*** *- கார்மழையைக் கண்டால் போன்ற நீலமணி போலும்நிறம் வாய்ந்த திருமேனி அழகனே!;* ***கல்காணும் திண்மையான்*** *- மலையைக் கண்டாற் போன்ற வலிமை உடையவன்;* ***கரை காணாக் காதலான்*** *- (இராமன் பால்) எல்லை காணமுடியாத பேரன்பை உடையவன்;* ***காணில்*** *- வடிவத்தைப் பார்த்தால்;* ***அல் கண்டு அனைய அழகு அமைந்த மேனியான்*** *- இருளைக் கண்டாற்போன்ற அழகு பொருந்திய உடம்பை உடையவன் (ஆகிய இத்தகைய குகன்);* ***நெறி எதிர்*** *- நீசெல்கின்ற வழியின் எதிரில்;* ***நின்காணும் உள்ளத்தான்*** *- உன்னைப் பார்க்கும் மனம் உடையவனாய்;* ***நின்றனன் 'என்றான்*** *- நின்று கொண்டுள்ளான்' என்று சொன்னான்சுமந்திரன்.*

குகன் பரதனை எதிர்க்க நின்றவனே ஆயினும் இராமன்பால் பேரன்புடையவனாக அச்சுமந்திரனால்அறியப்பட்டவன் ஆதலால் இராமனை வரவேற்கச் செல்லும் பரதனை எதிர்பார்த்துக் கண்டு மகிழவே நின்றதாகச் சுமந்திரன் தன் போக்கில் கருதினான் என்க. பரதன் கங்கையின் வடகரைப்பகுதியில் கங்கைக் கரையோரமாக நில்லாமல் உள்ளே தள்ளி நிலப்பகுதியில் சிறிது தொலைவில் நிற்றலின் காண்பார்க்குக் குகனது சீற்றத் தோற்றம் புலனாகாமையும் பொதுத்தோற்றமே அறியப்படுதலும் உண்டாயிற்று. மேனி அழகாலும், நிறத்தாலும் இராமன், குகன், பரதன் மூவரும் ஓர் அணியாதல் பெறப்படும். ***26***

acharya.org

குகனைக் காணப் பரதன் கங்கையின் வடகரை அருகில் விரைதல்

2329. தன் முன்னே, அவன் தன்மை,
தந்தை துணை முந்து உரைத்த
சொல் முன்னே உவக்கின்ற
துரிசு இலாத் திரு மனத்தான்,
'மன் முன்னே தழீஇக்
கொண்ட மனக்கு இனிய துணைவனேல்,
என் முன்னே அவற் காண்பென்,
யானே சென்று' என எழுந்தான்.

தன்முன்னே - தன் எதிரில்; ***அவன் தன்மை*** - அந்தக் குகனது நல்லியல்புகளை; ***தந்தை துணை*** - தன் தந்தையாகிய தயரதனின் நண்பனான சுமந்திரன்; ***முந்து உரைத்த*** - முற்பட்டுச் சொல்லிய; ***சொல்முன்னே*** - சொல்லுக்கும் முன்பாக; ***உவக்கின்ற*** - மகிழ்ச்சி அடைகின்ற; ***துரிசு இலாத் திரு மனத்தான்*** - குற்றம்சிறிதும் இல்லாத நல்ல மனத்தை உடையவனாகிய பரதன்; ***'மன் முன்னே தழீஇக் கொண்ட*** -நம் அரசனாகிய இராமன் வனம் புகுந்த முன்னமே (அன்பு செய்து) தழுவிக் கொண்டுள்ள; ***மனக்குஇனிய துணைவனேல் -*** அவன் மனத்துக்கு இனிய துணைவன் ஆனால்; ***என் முன்னே*** - என்னை(அவன் வந்து பார்ப்பதற்கு) முன்னமே; ***யானே சென்று அவற் காண்பென்'*** - நானே(முற்பட்டு) சென்று அவனைக் காணுவேன்;' ***என*** - என்று சொல்லி; ***எழுந்தான்*** -புறப்பட்டான்.

இராமன்பால் அன்புடையான் குகன் ஆதலின் அவனை முற்பட்டுச் சென்று காணப் பரதன்விரைந்தான். 'இராமன் அன்பினால் குகனைத் துணைவனாகத் தழுவிக் கொண்டான்' என்ற சொல் செவிப்படும் முன்னமேயே பரதனது உள்ளம் உவகையால் நிறைந்தது என்பது பரதன் இராமன்பால் கொண்ட பேரன்பை எடுத்துக்காட்டும். பாகவதர்களாய் உள்ளார் ஒருவர் ஒருவரினும் முற்படுதல் இயல்பு. 'என் முன்னே' என்பதற்கு, அந்தக் குகன் இராமனால் தழுவிக் கொள்ளப்பெற்ற துணைவனேல் என்னுடைய முன் பிறந்த தமையனே ஆவான் எனப் பொருள்படுதல் இங்கு மிகவும் பொருந்தும். தமையனைத் தம்பி சென்று காணுதல் பொருந்தும் அன்றித் தம்பியைத் தமையன் வந்து பார்த்தல் பொருந்தாது ஆதலின் யானே சென்று காண்பன் என்றானாம். 'என் முன்னே' என்று குகன் பரதனின் தமையன் ஆதலை, 'இன் துணைவன் இராகவனுக்கும்; இலக்குவற்கும், இளையவற்கும், எனக்கும் மூத்தான்' *(2367)* என்று கோசலா தேவியிடத்துக் குகனைப் பரதன் அறிமுகப்படுத்தியவாற்றான் அறிக. சுமந்திரன் தயரதனது மந்திரி ஆதலின் 'தந்தை துணை' ஆயினன். பின்னர்ப் பரதன் "எந்தை இத்தானை தன்னை ஏற்றுதி" *(2349)* என அவனைத் தந்தையாகவே கூறுமாறும் இதனால் அறிக. பரதன்மாட்டுக் குகன் 'துரிசு' நினைத்தான் ஆதலின், அக்குறிப்புப் பொருள் பற்றித் 'துரிசு இலாத் திரு மனத்தான்' என்றது இங்கு மிகவும் பொருந்தும்.
27

பரதன் நிலை கண்டு, குகன் திடுக்கிடுதல்

2330. என்று எழுந்த தம்பியொடும்,
எழுகின்ற காதலொடும்,

குன்று எழுந்து சென்றது எனக்
குளிர் கங்கைக் கரை குறுகி
நின்றவனை நோக்கினான், திரு மேனி
நிலை உணர்ந்தான்,
துன்று கரு நறுங் குஞ்சி எயினர் கோன்;
துண்ணென்றான்.

(பரதன்) ***என்று*** *- இவ்வாறு சொல்லி;* ***எழுந்த தம்பியொடும்*** *- தன்னுடன்புறப்பட்ட சத்துருக்கனனொடும்;* ***எழுகின்ற காதலொடும்*** *- (இராமனிடத்தில்அன்புடையவனும், இராமனால் அன்பு செய்யப் பெற்றவனும் ஆகிய குகனைப் பார்க்கப் போகிறோம்என்று) உள்ளே மேலும் மேலும் உண்டாகின்ற பேரன்போடும்;* ***குன்று எழுந்து சென்றது என -*** *ஒருமலை புறப்பட்டுச் சென்றது என்று சொல்லுமாறு;* ***குளிர் கங்கைக் கரை குறுகி-*** *குளிர்ச்சி மிகுந்த கங்கையின் வடகரையை அணுகி;* ***நின்றவனை*** *- நின்ற பரதனை;* ***துன்று கரு நறுங் குஞ்சி எயினர் கோன்*** *- நெருங்கிய கருமையான மணம் வீசும் தலைமுடி உடையவேடர் தலைவனாய குகன்;* ***நோக்கினான்*** *- கண்ணால் (மனக் கருத்தோடு) பார்த்தான்;* ***திருமேனி நிலை*** *- வாடிச் சோர்ந்துள்ள பரதனது திருமேனியின் வாட்டமான உணர்ந்து கொண்டான்;* ***துண் என்றான்*** *- திடுக்குற்றான். பரதனைத்பற்றித் தான் எண்ணியதற்கும், அவன் நிலைக்கும் மிகவும் மாறுபாடாக இருந்தது கண்டு துணுக்குற்றான் என்க. இராம இலக்குவர் போலே பரத சத்துருக்கணர் ஆதலின், 'எழுந்த தம்பி'என்று பரதன் கட்டளை இட வேண்டாது அவன் குறிப்புணர்ந்து சத்துருக்கனன் புறப்பட்டான்.* ***28***

2331. வற்கலையின் உடையானை,
மாசு அடைந்த மெய்யானை,
நற் கலை இல் மதி என்ன
நகை இழந்த முகத்தானை,
கல் கனியக் கனிகின்ற துயரானைக்
கண்ணுற்றான்;
வில் கையினின்று இடை வீழ,
விம்முற்று, நின்று ஒழிந்தான்.

வற்கலையின் உடையானை *- மரவுரியாலாகிய ஆடையை உடுத்துள்ள;* ***மாசு அடைந்தமெய்யானை*** *- புழுதி படிந்த உடம்பை உடைய;* ***நற் கலை இல் மதி என்ன*** *- நல்லகலைகளில்லாத (ஒளியற்ற) சந்திரன் போல;* ***நகை இழந்த முகத்தானை*** *- ஒளி இழந்தமுகத்தை உடைய; பரதனை;* ***கண்ணுற்றான்*** *- (குகன்) கண்ணால் சந்தித்துப் பார்த்து;* ***கையினின்று வில்இடை வீழ*** *- தன் கையிலிருந்து வில்லானது தானே சோர்ந்து நிலத்தின்கீழ் விழும்படி;* ***விம்முற்று*** *- துன்பத்தால் கலக்கமுற்று;* ***நின்று ஒழிந்தான்*** *-ஒரு செயலும் இன்றி நின்றவாறே இருந்தான்.*

பரதன் திருமேனி நிலை எவ்வாறு இருந்தது என்பதை இச் செய்யுள் விவரிக்கிறது. பரதனது நிலை இராமன் வனத்தின்கண் சென்றதனால் அவனுக்கு ஏற்பட்ட துக்கத்தைக் காட்டுவதாக இருந்ததுஆதலின், இப்படிப்பட்டவனை எப்படி நினைத்துவிட்டோம் என்ற தன்னிரக்கமும் சேர்ந்து கையறுநிலையைக் குகனுக்கு

acharya.org

உண்டாக்கியது ஆதலின் நின்றவன் நின்றவாறே உள்ளான் என்ற வாறாம். மதிக்குக் கலையால் ஒளி கூடுதலின் ஒளி குறைந்த முகத்தைக் கலை இழந்த மதியோடு உவமித்தார். எப்பொழுதும் தன்னிடத்திருந்து நீங்காது உறுதியாகப் பிடித்திருக்கும் வில்லும் தன்னை மறந்ததுயரநிலையில் குகன் கையிலிருந்து நழுவிக் கீழே தானே விழுந்தது என்பது குகனது நிலையைத்தெளிவாகக் காட்டும். அதனாலேயே. 'நின்றான்' என்னாது 'நன்ளொழிந்தான் என்றார்; ஒரு சொல்லாக்குக.
29

2332. ***'நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான்;***
அயல் நின்றான்
தம்பியையும் ஒக்கின்றான்; தவ வேடம்
தலைநின்றான்;
துன்பம் ஒரு முடிவு இல்லை;
திசை நோக்கித் தொழுகின்றான்;
எம்பெருமான் பின் பிறந்தார்
இழைப்பரோ பிழைப்பு?' என்றான்.

'நம்பியும் - ஆடவரிற் சிறந்த இப்பரதனும்; **என் நாயகனை** - என் தலைவனாகியஇராமனை; **ஒக்கின்றான்** - ஒத்திருக்கிறான்; **அயல் நின்றான்** - அருகில்இருக்கின்றவன் (ஆகிய சத்துருக்கனன்); **தம்பியையும் ஒக்கின்றான்** - இராமனது உடன்பிரியாத் தம்பியாகிய இலக்குவனை ஒத்திருக்கின்றான்; **தவ வேடம் தலை நின்றான்** - (இப்பரதன்) தவத்துக்குரிய வேடத்தை மேற்கொண்டுள்ளான்; **துன்பம் ஒரு முடிவு இல்லை** -(இப் பரதன்) படுகிற துன்பத்துக்கோ ஓர் அளவே இல்லை; **திசை நோக்கித் தொழுகின்றான்** - இராமன் சென்ற திசையாகிய தென்திசையைப் பார்த்து அவ்வப்போது வணங்குகிறான்; (இவற்றால்இவன் துயர்நிலை விளங்குதலின்) **எம்பெருமான்** - எம்கடவுளாகிய இராமனுக்கு; **பின்பிறந்தார்** - தம்பிகள்; **பிழைப்பு இழைப்பரோ'** - (தவறு செய்வார்களா)'தவறு செய்வர் என்று நான் எண்ணியது பெரும் தவறு); **என்றான்** - என்று நினைத்தான்.

பரத சத்துருக்கனர்கள் இராம இலக்குவர்களைப் போன்றனர் என்றான். தவ வேடமும் அவ்வாறேஒத்தது. துயர்நிலை இராமனுக்கு இல்லாதது. இராமனைப் பிரிந்ததனால் பரதனுக்கு உளதாயது. திசைநோக்கித் தொழுதல் இராமபக்திக்கு அடையாளம். மூத்தோர்பால் இளையார் காட்டும் ஒரு மரபு எனலாம். "மன் பெரிய மாமனடி மகிழ்ந்து திசை வணங்கி" (சிந்தா. 849) காண்க. இராமனுக்குப்பரதன் தீங்கு செய்ய வந்துள்ளதாகக் கருதிய தனது பேதைமையைக் குகன் தனக்குள்ளே விசாரித்தான்.ஆதலின், "எம்பெருமான் பின் பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்பு" என்றான். பரதனைச்சந்தேகித்தற்குக் குகன் வருத்தம் உறுதல்வெளிப்படை.
30

குகன் நாவாயில் தனியே கங்கையின் வடகரை வந்து சேர்தல்

2333. ***'உண்டு இடுக்கண் ஒன்று***
உடையான், உலையாத அன்பு உடையான்,
கொண்ட தவ வேடமே கொண்டிருந்தான்

குறிப்பு எல்லாம்
கண்டு, உணர்ந்து, பெயர்கின்றேன்’
காமின்கள் நெறி’ என்னா,
தண் துறை, ஓர் நாவாயில், ஒரு
தனியே தான் வந்தான்.

‘உண்டு இடுக்கண் ஒன்று உடையான் - புதிதாக உண்டாகிய துன்பம் ஒன்றை உடையவனும்; **உலையாத அன்பு உடையான் -** இராமன்பால் சிறிதும் தளர்ச்சியுறாத அன்பு கொண்டவனும்; கொண்ட **தவ வேடமே** - (அந்த இராமன்) கொண்டிருந்த தவ வேடத்தையே; **கொண்டிருந்தான்** - தானும்கொண்டுள்ளவனும் ஆகிய இப்பரதனது; **குறிப்பு எல்லாம்** - மனக் கருத்து எல்லாம்; கண்டு- நேரில் பார்த்து அறிந்து; **உணர்ந்து** - அதனை என் அநுபவத்தாலும் நுகர்ந்து; பெயர்கின்றேன் - திரும்பி வருகின்றேன்; **நெறி காமின்கள்** - (அதுவரை) வழியைப்பாதுகாத்திருங்கள்;’ **என்னா** - என்று சொல்லி; தண்துறை - (கங்கையின்) குளிர்ந்தநீர்த்துறையில்; **தான் ஓர் நாவாயில் ஒரு தனியே வந்தான்-** (குகன்) தான் ஒருபடகில் வேறு யாரும் இன்றித் தனியே வந்து சேர்ந்தான்.

தோற்றத்தால் விளங்காத பல செய்திகள் நெருக்கத்தால் விளங்கக்கூடும் ஆதலின் பரதன் மனக்கருத்து எல்லாம் ‘கண்டு உணர்ந்து பெயர்கின்றேன்’ என்று குகன் கூறினான். இங்கே ‘அறிந்து’ என்னாது ‘உணர்ந்து’ என்றது சிறப்பு. துக்காநுபவம் ஆகிய அன்பின் செறிவு உணர்ச்சியொத்தவரிடையே அநுபவம் ஆதல் அன்றி, அறிவினால் ஆராய்ந்தறியும் பொருள் அன்று ஆதலின், இடுக்கணும், உலையாத அன்பும் உடைய பரதனை, அதுபோலவே இடுக்கணும், உலையாத அன்பும் உடைய குகன் உணர்ச்சியொத்தலால் உணர்ந்து பெயர்கின்றேன் என்கிறான்; இந்நயம் அறிந்து உணரத் தக்கது. ‘ஒரு தனியே தான் வந்தான்’ என்றது இதுகாறும் பரதனை மாறாகக் கருதித் தன் படை வீரர்களிடம் பேசியவன் ஆதலின், தன் கருத்து மாற்றம் அவர்க்குப் புலப்படாமை கருதியும், அவர்களால் வேறு தொல்லைகள் உண்டாகாமை கருதியும், அவர்களுள் யாரையும் உடன் கொள்ளாது தனியே வந்தான் என்க. அதுபற்றியே கம்பரும் ‘தனியே’ என்னாது ‘தான்’ என்றும், ‘ஒரு தனியே’ என்றும் அழுத்தம் கொடுத்துக் கூறினார். அரசராவார் தம் கருத்தையும் தம் மன மாற்றத்தையும் தம்கீழ் வாழ்வார் அறியாதவாறு போற்றிக் காத்தல் வேண்டும் என்னும் மரபறிந்து மதிப்பவர் கம்பர் என்க. ‘துன்பம் ஒரு முடிவு இல்லை’ என்றவர், ‘உண்டு இடுக்கண் ஒன்று உடையான்’ என்று மீண்டும் கூறியது, இராமன் வனம் போவதால் ஏற்பட்ட துன்பம் இராமனைக் கண்டு மீண்டு போம்போது குறைதல் கூடும் ஆயினம் இவற்றுக்கெல்லாம் ‘தான் காரணமானோம்’ என்று கருதும் பழிபடப் பிறந்தேன்’ என்ற இடுக்கண் என்றும் மாறாது கிடத்தலின்’ உண்டு இடுக்கண் ஒன்று உடையான்’ என்று அதனையும் கருதிப் பரதனது புறத் தோற்றத்தையும் அகத் தோற்றத்தையும் புலப்படுத்தியதாக அமைகிறது. உலையாத அன்பு - வேறு காரணங்களால் நிலைகுலையாமல், என்றும் ஒருபடித்தாக இருக்கும் தளர்ச்சியில்லாத அன்பு என்றவாறாம். *31*

குகனும் பரதனும் ஒருவரை ஒருவர் வணங்கித் தழுவுதல்

2334. வந்து எதிரே தொழுதானை
வணங்கினான்; மலர் இருந்த

அந்தணனும் தனை வணங்கும் அவனும்,
அவன்த அடிவீழ்ந்தான்.
தந்தையினும் களிகூரத் தழுவினான் -
தகவு உடையோர்
சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிறுக்கும்
சீர்த்தியான்.

வந்து *- (கங்கையின் வடகரைக்கு) வந்து;* ***எதிரே தொழுதானை*** *- தன்னைஎதிரிலே கும்பிட்ட பரதனை;* ***வணங்கினான்*** *- (குகன்) தானும் வணங்கினான்;* ***மலர்இருந்த அந்தணனும் தனை வணங்கும் அவனும் -*** *(திருமாலின் திருவுந்தித்) தாமரையில்வீற்றிருக்கும் வேதியனாகிய பிரமனும் தன்னை வணங்கும் சிறப்புப் பெற்ற பரதனும்;* ***அவன் அடிவீழ்ந்தான்*** *- அந்தக் குகனது அடித்தலத்தில் விழுந்து வணங்கினான்; (அதுகண்டு)* ***தகவு உடையோர் சிந்தையினும் சென்னி யினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்*** *- நடுவுநிலைமையிற்சிறந்த மேலோர்களது மனத்திலும், தலையிலும் ஏற்றிப் போற்றப்படும் புகழ் உடைய பண்பு நலம்செறிந்த உத்தமனாகிய குகனும்;* ***தந்தையினும் களிகூர*** *- பெற்ற தந்தையினும் மகிழ்ச்சிமிக;* ***தழுவினான்*** *- (அந்த அடி வீழ்ந்த பரதனை எடுத்து) மார்போடு அணைத்துக்கொண்டான் (தொடரும்)*

குகனும் பரதனும் மிகச் சிறந்த பாகவத உத்தமர்கள்; இராமன்பால் ஆழங்காற்பட்ட அன்பினைஉடையவர்கள்; ஒருவரை ஒருவர் தம்மிற் பெரியராக நினைப்பவர்கள். இப்பண்பு நலன்களை உடையஇருவர் சந்திப்பில் அளவு கடந்த அன்பின் பெருக்கால் நிகழும் நிகழ்ச்சிகளே இப்பாடலில்வருகின்றன. இப்பாடலில் வணங்கினான், அடிவீழ்ந்தான், தழுவினான் என்று மூன்று நிகழ்ச்சிகள்முக்கிய இடம் பெறுகின்றன. முன்னைய பாடலில் படகில் தனியே வந்தான்' எனக் குகன் வந்ததாக முடித்திருப்பதும், குகனே பரதனைத் 'திசை நோக்கித் தொழுகின்றானாகக்' கண்டு கூறுவதும்இப்பாடற் பொருளைத் தெளிவு செய்கின்றன. எதிரே தொழுதானை என்பது பரதனை எனவும்,வணங்கினான் குகன் எனவும் ஆகிறது. வணங்குதலாகிய குகன் செயலை அடுத்து நிகழ்வது பரதன் செயலாகும் அன்றோ. 'மலர் இருந்த அந்தணனும் தனை வணங்கும் அவனும்' என்பது பரதனைக் குறித்தது.அப்பரதன் அவன் (குகன்) அடியில் வீழ்ந்தான் என ஆற்றொழுக்காக முடிந்தது. பரதன் 'மன் முன்னேதழீஇக் கொண்ட மனக் கினிய துணைவன்' எனக் குகனைக் குறித்து 'என் முன்னே' என்று தனக்குத்தமையனாகவும் கொண்டான்; அதுவும் அன்றி, 'இலக்குவற்கும் இளையவற்கும் எனக்கும் மூத்தான்'(2367) என்று பின்னால் தாயருக்கும் அவ்வாறே அறிமுகம் செய்விக்கிறான். ஆகவே, அண்ணன் காலில் தம்பி விழுவதே முறை எனக் கருதி அடி வீழ்ந்தான் பரதன் என்க. தன்னடியில் வீழ்ந்தபரதனைக் குகன் குகனைத் 'தகவுடையோர் சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும்சீர்த்தியான்' என்று கம்பர் கூறுவது சிந்திக்கத்தக்கது. பிறப்பால் வேடனாகிய குகன் தன்னடிவீழும் பரதனைத் தந்தைநிலையில் இருந்து தழுவினான் என்பதை ஏற்புடைத் தாக்கவே சிறப்பால்மேலானோர் மனத்திலும், தலையிலும் ஏற்றிப் போற்றும் குணங்களால் உயர்ந்த புகழ் உடையவன்என்று குகனை நமக்குக் காட்டினார் கம்பர். இனி, இதனையும் பரதன் மேற்றாகவே கொண்டு கூறுவாரும் உளர். அது ஏற்புடைத்தாகுமேல் அறிந்து கொள்க. *32 குகன் பரதனிடம் வந்த காரணம் கேட்டல்*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2335. ***தழுவின புளிஞர் வேந்தன்***
தாமரைச் செங்கணானை,
'எழுவினும் உயர்ந்த தோளாய்!
எய்தியது என்னை?' என்ன,
'முழுது உலகு அளித்த தந்தை
முந்தையோர் முறையினின்றும்
வழுவினன்; அதனை நீக்க, மன்னனைக்
கொணர்வான்' என்றான்.

தழுவின புளிஞர் வேந்தன் - *(அவ்வாறு பரதனைத்) தழுவிக் கொண்ட வேடர் தலைவனான குகன்;* ***தாமரைச் செங்கணானை*** - *செந்தாமரை போலும் கண்களை உடைய பரதனைப் (பார்த்து);* ***'எழுவினும் உயர்ந்த தோளாய்!*** - *கணைய மரத்தினும் வன்மைமிக்குயர்ந்த தோள்களை உடைய பரதனே!;* ***எய்தியது என்னை' என்ன*** - *(கங்கைக் கரைக் காட்டிற்கு) நீ வந்த காரணம் என்ன என்று வினாவ; (பரதன்)* ***உலகு முழுது அளித்த தந்தை*** - *உலகம் முழுவதையும் ஒரு குடை நீழலில் ஆட்சி செய்த சக்கரவர்த்தியாகியஎன் தந்தை தயரதன்; முந்தையோர் முறையினின்றும் வழுவினன் - தன் மரபில் முன்னுள்ளாரது நீதிமுறையிலிருந்தும் தவறிவிட்டான்;* ***அதனை நீக்க*** - *அந்த அநீதியை நீக்கும் பொருட்டு;* ***மன்னனைக் கொணர்வான்'*** - *முறைப்படி அடுத்து அரசனாகிய இராமனைத் திரும்ப அழைத்துக்கொண்டு செல்வதற்காக (வந்தேன்);* ***என்றான்*** - *என்று சொன்னான்.*

தந்தை என்ற நிலையிலிருந்து முந்தையோர் முறையில் தயரதன் வழுவினானே அன்றி மன்னன்என்ற நிலையில் இருந்து அன்று என்பது போல் கூறியது ஒரு நயம். பின்னரும் 'அண்ணனைக்கொணர்வான்' 'இராமனைக்கொணர்வான்' என்று கூறாமல் 'மன்னனைக் கொணர்வான்' என்றது காட்டில்இருப்பினும், நாட்டில் இருப்பினும் இராமனே அயோத்திக்கு அரசன் என்பதில் பரதனுக்குள்ள உறுதிவிளங்குகிறது. இராமன் திரும்ப அயோத்திக்குச் செல்கிற அளவிலேயே முந்தையோர் முறைசரியாகிவிடும் என்று பரதன் கூறியது சிந்திக்கத்தக்கது. இப்பாடலில் 'தழுவின' என்பதற்குத் 'தழுவப்பட்ட எனப் பொருள் பட்டவன், தழுவியவன் இருவருள் தழுவியவனே முதலில் பேச இயலும் என்பது தழுவப்பட்டவன் உரையாற்ற முடியும் என்பதும் அறிந்ததே. குகனைத் தன் அண்ணனாகக் கருதும் பரதன் முற்பட்டுக் குகனைத் தழுவுதல் எங்ஙனம்? எங்கும் தழுவல் கம்பர் வழக்கிலும் இல்லையென்பதுமுன்னும் பின்னும் வரும் கம்பர் கூற்றுகளாலும் உணரப்படும்.
33 பரதனைக் குகன் வணங்கிப் பாராட்டி நெகிழ்தல்

2336. ***கேட்டனன், கிராதர் வேந்தன்;***
கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பன் ஆகி,
மீட்டும், மண் அதனில் வீழ்ந்தான்;
விம்மினன், உவகை வீங்க;
தீட்ட அரு மேனி மைந்தன்
சேவடிக் கமலப் பூவில்
பூட்டிய கையன், பொய் இல்
உள்ளத்தன், புகலலுற்றான்;

கிராதர் வேந்தன் - வேடர் தலைவனாய குகன்; **கேட்டனன்** - (பரதன் சொல்லிய வார்த்தைகளைக்) கேட்டு; **கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பன் ஆகி** - மேல் எழுந்து மிகும் பெருமூச்சு உடையவனாகி; **மீட்டும்** - (முன் வணங்கியதோடு அன்றித்) திரும்பவும்; **மண் அதனில் வீழ்ந்தான்** - பூமியில் விழுந்து வணங்கி; **உவகை வீங்க** - மன மகிழ்ச்சி மேல் பெருக; **விம்மினன்** - உடம்பு பூரித்து; **தீட்ட அரு மேனி மைந்தன்** - எழுதலாகாததிருமேனியையுடைய பரதனது; **சேவடிக் கமலப் பூவில்** - திருவடிகளாகிய தாமரை மலரில்; **பூட்டிய கையன்** - இறுக அணைத்த கையுடனே; **பொய்யில் உள்ளத்தன்** - பொய்யற்ற புரைதீர்ந்த மனத்தால்; **புகலல் உற்றான்** - சில வார்த்தைகள் சொல்லலானான்.

'மீட்டும்' - என்பதற்குத் 'திரும்பவும் மண்ணில் விழுந்து வணங்கினான்' எனப் பொருள்உரைத்து, உம்மையால் முன்பொருமுறை 'அடி வீழ்ந்ததோடன்றி' என்றுரைத்து 2334 ஆம் பாடலில் 'அடிவீழ்ந்தான்' என்பது குகன் செயலே என்பார் உளர். 'மீட்டும்' என்பதில் 'ம்' என மகர ஒற்றுக் கொள்ளுதலும் கொள்ளாமையும் உண்டு. இருவகைப் பாடத்தினும் மகர ஒற்றுக் இன்றிமீட்டு' என்ற பாடமே சிறந்ததாகும். ஓசை நயம் உணர்வார்க்கு 'மீட்டு மண்' என நிற்றலேஏற்புடைத்தென அறிவர். 'மீட்டு' என்பது உயிர்ப்பை மீட்டு என உரை பெறும். பரதன் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டுக் கிளர்ந்தெழும் உயிர்ப்பைப் பெற்ற குகன், அவ்வுயிர்ப்பை மீட்டுஇயல்பு நிலைக்குத் திரும்பிய பின்னரே வேறு செயல் செய்யமுடியும். ஆதலின், அவ்வுயிர்ப்பைமீட்டு (10161, 10162 பாடல்களை இங்கு நோக்குக). மண்ணதனில் வீழ்ந்தான் என்றதுபொருந்தும். 'மீட்டும்' என்று இருப்பினும் முன்பு வணங்கினான் இப்போது 'மண்ணதனில் வீழ்ந்தான்' என்று அதன் வேறுபாட்டை உணர்த்துமே அன்றி வேறன்று. மூத்தவனாகிய குகன் இப்போதுமண்ணில் வீழ்ந்து வணங்குதல் தகுமோ எனின், இருவர் இணையும்போது முதற்கண் இளையோர் மூத்தோரை வணங்குதலும், அவ்வாறு வணங்கிய இளையோரை மூத்தோரை வணங்குதலும், அவ்வாறு வணங்கிய இளையோரை மூத்தோர் எடுத்துத் தழுவி விசாரித்தலும் இயல்பு. இங்கு, தான் வந்த நோக்கத்தைப் பரதன் கூறக் கேட்ட குகனுக்குப் பரதன் பரதனாகவே காட்சி அளிக்கவில்லை. அவன் தம்பி முறையும்புலனாகவில்லை. அவனை ஆயிரம் இராமர்களுக்கும் மேலாகவே கருதுகிறான். அதனால் 'ஆயிரம் இராமர்நின்கேழ் ஆவரோ தெரியின் அம்மா' என்று வியந்து பேசுகிறான். ஆகவே, ஆயிரம் இராமர்களுக்கும் மேம்பட்டவனாகப் பரதனை எண்ணிய குகன், இராமன் காலில் விழுந்து பணிவது முறையானாற் போல, பரதன் காலிலும் விழுந்து பணிந்தான் ஆதலின் தகும் என்க. இதனை விளக்கவே கம்பர் கவிக் கூற்றாகப் "புளிஞர்கோன் பொருஇல் காதல் அனையவற்கு அமைவின் செய்தான்; ஆர் அவற்கு அன்பிலாதார்? நினைவு அருங்குணங்கொடு அன்றோ இராமன் மேல் நிமிர்ந்த காதல்" (2339) என்று தாமே முன்வந்து பேசுவாராயினர். பரதனது குணங்களில் ஈடுபட்டு அவனைப் பணிந்தான்; இராமகுணங்கள் எங்கிருந்தாலும் அங்குப் பணிதல் இராமனைப் பணிதலே அன்றோ? ஆகவே, அது தகாதது செய்ததாகாது; அமைவிற் செய்ததாகவே ஆகும். விடை கொடுத்த படலத்துத் தன் அடியனாய அனுமனை இராமன் "போர் உதவிய திண் தோளாய் பொருந்துறப் புல்லுக" (10351) என்று தன்னைத் தழுவிக் கொள்ளச் சொல்லியதையும் இங்குக் கருதுக. பொது நிலையில் முதற்காட்சியில் அண்ணனாகிய குகனைப் பரதன் வணங்கினான் என்றும், சிறப்பு நிலையில் இராம குணாநுபவத்தின் எல்லையைப் பரதன்பால் கண்ட குகன் இராமனிலும் மேம்பட்டவனாகக் கருதி வேறு எதுவும் நோக்காது அன்பினான் அடியற்ற மரம்போல் வீழ்ந்து கைகளைத் திருவடியிற் பூட்டி நெடிது கிடந்தான் என்றும் கொள்க. அங்ஙனம்

கிடந்த குகனைப் பரதன் எடுத்துத் தழுவியதாகக் கம்பர் கூறாமையும் காண்க. *"நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான்" (2332)* எனக் குகன் முன்னரே கூறுதலின், இராமன் *"எழுதரிய திருமேனி" (656)* உடையவனானாற்போல, *"எள்ளரிய குணத்தாலும் எழிலாலும்.....வள்ளலையே, அனையா'னா (657)* கிய பரதனும், *'தீட்டரு மேனி மைந்தன்'* ஆயினன். *"எழுது அரு மேனியாய்" (2105)* என்று பள்ளி படைப் படலத்தின்கண் கூறியதை ஈண்டு ஒப்பு நோக்குக. *34*

2337. 'தாய் உரைகொண்டு தாதை உதவிய
தரணிதன்னை,
"தீவினை" என்ன நீத்து,
சிந்தனை முகத்தில் தேக்கி,
போயினை என்றபோழ்து, புகழினோய்!
தன்மை கண்டால்,
ஆயிரம் இராமர் நின் கேழ் ஆவரோ,
தெரியன் அம்மா!

'புகழினோய்! - புகழ் உடையவனே!; **தாய் உரை கொண்டு** - (உன்) தாயாகியகைகேயியின் 'வரம்' என்கின்ற வார்த்தையைக் கொண்டு; **தாதை உதவிய** - (உன்)தந்தையாகிய தயரதன் அளித்த; **தரணி தன்னை** - (கோசல நாட்டு) அரசாட்சியை; தீவினைஎன்ன **நீத்து** - தீயவினை வந்து சேர்ந்தது போலக் கருதிக் கைவிட்டு; முகத்தில் **சிந்தனை தேக்கி** - முகத்தில் கவலை தேங்கியவனாய்; போயினை - (வனத்துக்கு) வந்தாய்; **என்ற போழ்து** - என்ற காலத்தில்; **தன்மை கண்டால்** - (உனது) நல்லியல்புகளைஅறியுமிடத்து; **தெரியின்** - ஆராய்ந்தால்; **ஆயிரம் இராமர் நின்கேழ்ஆவரோ** - ஆயிரம் இராமர்கள் உளரானாலும் நின் ஒருவனுக்குச் சமானம் ஆவரோ; **அம்மா! -.** தந்தைமட்டுமே அளித்த அரசை வெறுத்து வந்த இராமனிலும், தாயும் தந்தையும் இணைந்து அளித்த அரசை வெறுத்த பரதன் மேன்மை புலப்பட இவ்வாறு கூறினான். *"தாமரைக் கண்ணன், காதல் உற்றிலன் இகழ்ந்திலன்" (1382)* என்ற இராமனது மனநிலையும், *'தீவினை என்ன நீத்து'* என்ற பரதனது மனநிலையும் ஒப்பிடுக. இவையெல்லாம் இராமபிரானைக் குறைத்துக் கூறுவேண்டும் என்று குகன் கருதியதன்று; பரதனது மேன்மைக் குணத்தைப் பாராட்டும் முகமாகக் கூறியதாம்; எங்ஙனமெனின் இத்தகைய குணச்சிறப்புகளால் உயர்ந்த பரதனைப் பாராட்டப்படும்பொழுதும் *"ஆயிரம் இராமர்"* என்று குகனுக்கு இராமனே அளக்கும் பொருளாய் வந்து நிற்பது கொண்டு அறியலாம். *"உள்ளத்தின் உள்ளதை உரையின் முத்துற, மெள்ளத் தம் முகங்களே விளம்பும்" (6452) "அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம், கடுத்தது காட்டும் முகம்" (குறள். 706)* ஆதலின், பரதனது உள்ளத் துன்பம் அவனது முகத்தில் நின்றபடியைச் *'சிந்தனை முகத்தில் தேக்கி'* என்றுரைத்தார். *'அம்மா'* என்பது வியப்பிடைச் சொல். *35*

2338. 'என் புகழ்கின்றது, ஏழை
எயினனேன்? இரவி என்பான்-
தன் புகழ்க் கற்றை,
மற்றை ஒளிகளைத் தவிர்க்குமாபோல்,
மன் புகழ் பெருமை நுங்கள்
மரபினோர் புகழ்கள் எல்லாம்.

உன் புகழ் ஆக்கிக்கொண்டாய் -
உயர் குணத்து உரவுத் தோளாய்!

'உயர் குணத்து உரவுத் தோளாய்! - *உயர்த்த உத்தமக் குணங்களையும், வலிமையான தோளையும் உடைய பரதனே!;* ***ஏழை எயின னேன்*** - *அறிவில்லாத வேடனாகிய யான்;* ***என் புகழ்கின்றது?*** - *எவ்வாறு புகழ முடியும்;* ***இரவிஎன்பான் தன்*** - *சூரியன் என்று சொல்லப்படுகிறவனது;* ***புகழ்க் கற்றை*** - *புகழாகியஒளித்தொகுதி; மற்றை* ***ஒளிகளைத் தவிர்க்குமா போல்*** - *மற்றைக் கோள்கள், உடுக்களின் ஒளிகளையெல்லாம் அடக்கிக் கீழ்ப்படுத்தித் தான் மேற் சென்றுள்ளவாறு போல;* ***மன் புகழ் பெருமை நுங்கள் மரபினோர் புகழ்கள் எல்லாம்*** - *எல்லா அரசர்களாலும் பாராட்டப்பெறும் பெருமை படைத்த உங்கள் சூரிய வம்சத்து முன்னைய அரசர்களது எல்லாப்புகழ்களையும்;* ***உன் புகழ் ஆக்கிக்கொண்டாய்*** - *உனது புகழுக்கும் அடங்குமாறு செய்துகொண்டுவிட்டாய்.*

'ஏழை எயினன்' - குகன் தன்னடக்கமாகக் கூறிக்கொண்டான். சூரியனுக்குப் புகழ் என்பது ஆதலின் அதனைப் 'புகழ்க்கற்றை' என்றார். மரபினோர் புகழ்கள் முன்பு பேசப்பட்டன; இனி, பரதன் புகழே பேசப்படும் என்பதாகும்.

36 குகன் பரதனிடத்துக் கொண்ட பேரன்பு

2339. என இவை அன்ன மாற்றம்
இயைவன பலவும் கூறி,
புனை கழல், புலவு வேற் கை,
புளிஞர்கோன் பொரு இல் காதல்
அனையவற்கு அமைவின் செய்தான்;
ஆ அவற்கு அன்பு இலாதார்?-
இராமன்மேல் நிமிர்ந்த காதல்?

புனை கழல் - *அலங்கரிக்கப் பெற்ற வீரக்கழலை அணிந்த;* ***புலவு வேற்கை*** - *புலால் மணம் வீசும்வேலைப் பிடித்த கையை உடைய;* ***புளிஞர் கோன்*** - *வேடர் தலைவனாகிய குகன்;* ***என இவைஅன்ன மாற்றம் இயைவன புலவும் கூறி*** - *என்று இதுபோன்ற பொருந்திய சொற்கள் பலவற்றையும்சொல்லி;* ***பொரு இல் காதல் அனையவற்கு*** - *இராமன்பாலும் அதனால் தன்பாலும் ஒப்பற்றபேரன்பினை உடையனாகிய பரதனுக்கு;* ***அமைவின் செய்தான்*** - *பொருந்தியநல்லுபசரிப்புகளைத் தகுதியாகச் செய்தான்;* ***அவற்கு அன்பு இலாதார் யார்*** *-அப்பரதனிடத்தில் அன்பு செலுத்தாதவர் யார்உளர்?;* ***இராமன் மேல் நிமிர்ந்த காதல்*** - *இராமனிடத்து மேல் சென்று உயர்ந்த அன்பு (அவன் சக்கரவர்த்தித் திருமகள் என்பதாலா?அன்று);* ***நினைவு அருங் குணம்கொடு அன்றோ*** - *நினைக்கவும் முடியாத நற்குணங்களின்நிலையமாக அவன் இருந்தான் என்பதனால் அல்லவா? (அக்குணங்கள் இவன்பாலும் இருத்தலால் இவனிடமும் அன்பு நிமிர்ந்தது.)*

'அமைவின் செய்தான்' என்பது பரதன் தகுதிக்கும், அவன் குணநலத்துக்கும், அப்போதையதுக்கத்துக்கும் ஏற்ற வகையில் வழுவாது உபசரித்தான் குகன் என்பதைக் காட்டும். இராமனிடத்துஎந்தக் குணங்களைக் கண்டு குகன் அன்பு செலுத்தினானோ அதே குணங்கள் இவன்பாலும் இருத்தலின்இவனிடத்தும் அந்த அன்பு கண்ட அளவிலே உண்டாயிற்று என்றார். இங்கு 'எள்ளரிய குணத்தாலும்எழிலாலும்

இவ்விருந்த வள்ளலையே அனையானைக் கேகயர் கோன் மகள் பயந்தாள்" (657.) என்பதனைக் கருதுக. 'பொரு இல் காதல்' என்பதனைக் குகன்மேல் ஏற்றி உரைப்பதும்உண்டு. *37*

இராமன் தங்கிய இடம் எது? எனப் பரதன் குகனைக் கேட்டல்

2340. அவ் வழி அவனை நோக்கி,
அருள் தரு வாரி அன்ன
செவ் வழி உள்ளத்து அண்ணல்,
தென் திசைச் செங் கை கூப்பி,
'எவ் வழி உறைந்தான் நம்முன்?'
என்றலும், எயினர் வேந்தன்,
'இவ் வழி , வீர! யானே காட்டுவல்;
எழுக!' என்றான்.

அருள் தரு வாரி அன்ன *- கருணைப் பெருங்கடலை ஒத்த;* ***செவ்வழி உள்ளத்து அண்ணல்*** *- நேரிய வழியிற் செல்லும்மனத்தை உடைய பரதன்;* ***அவ் வழி*** *- அப்போது;* ***அவனை நோக்கி*** *- குகனைப் பார்த்து;* ***தென்திசைச் செங்கை கூப்பி*** *- இராமன் சென்றுள்ள தென்திசையைப் பார்த்துத்தன் சிவந்த கைகளைக் குவித்து வணங்கி; 'நம்முன் - நம்முடைய அண்ணன்;* ***எவ்வழிஉறைந்தான்?'*** *- எந்த இடத்தில் தங்கியிருந்தான்?;* ***என்றலும்*** *- என்றுகேட்டவுடனே;* ***எயினர் வேந்தன்*** *- வேட அரசனாகிய குகன்;* ***'வீர!*** *- வீரனே!;* ***இவ் வழி*** *- இவ்விடத்தில்;* ***யானே காட்டுவல்*** *- நானே (அவ்விடத்தை உனக்குக்) காண்பிப்பேன்;* ***எழுக'*** *- என்னுடன் புறப்படுவாயாக;* ***என்றான் -.***

'தென் திசைச் செங்கை கூப்பி' - 'திசை நோக்கித் தொழுகின்றான்' (2332.) எனமுன்னர் வந்ததும் காண்க. 'இவ்வழி' என்பதற்கு 'இந்த இடமாகும்' என்று குகன் அவ்விடத்தையும்காட்டிச் சுட்டிச் சொல்லியதாக முடித்துக் காட்டலும் ஒன்று.
38

இராமன் வைகிய இடம் கண்ட பரதன் நிலையும் நினைவும்

2341. கார் எனக் கடிது சென்றான்;
கல்லிடைப் படுத்த புல்லின்,
வார் சிலைத் தடக் கை வள்ளல்,
வைகிய பள்ளி கண்டான்;
பார்மிசைப் பதைத்து வீழ்ந்தான்;
பருவரற் பரவை புக்கான்-
வார் மணிப் புனலால் மண்ணை
மண்ணுநீர் ஆட்டும் கண்ணான்.

(குகன் காட்டிய இடத்துக்குப் பரதன்) ***கார் எனக் கடிது சென்றான்*** *- மேகம் போலவிரைவாகச் சென்று;* ***வார் சிலைத் தடக்கை வள்ளல்*** *- கட்டமைந்த வில்லேந்திய*

நீண்டகைகளை உடைய இராமன்; வைகிய - தங்கியிருந்த; ***கல்லிடைப் படுத்த புல்லின் பள்ளி*** *-கற்களின் இடையே பரப்பப்பெற்ற புல்லால் ஆகிய படுக்கையை;* ***கண்டான்*** *- பார்த்து; பார்மிசை - பூமியின் மேல்;* ***பதைத்து*** *- துடித்து;* ***வீழ்ந்தான்*** *- விழுந்து;* ***பருவரல் பரவை புக்கான்*** *- துன்பம் எனும் கடலில் புகுந்து;* ***வார் மணிப் புனலால்*** *- பெருகுகின்ற முத்துமணி போன்ற கண்ணீரினால்;* ***மண்ணை*** *- பூமியை;* ***மண்ணு நீர் ஆட்டும்*** *- திருமஞ்சனத் தண்ணீரால் குளிப்பாட்டுகின்ற;* ***கண்ணான்*** *- கண்ணுடையவனாக ஆனான்.*

பரதன் மனத்தின் பதைபதைப்பும், அதனால் ஏற்பட்ட துன்பமும், அதன்வழி உண்டாகின்ற கண்ணீர்ப்பெருக்கும் மிகுந்த படியைக் கூறினார். இராமபிரான் வைகியஇடத்தைத் திருமஞ்சனம் ஆடடினான் என்பது போலக் கூறியது கவிநயம் - " மண்ணக மடந்தையை மண்ணுநீர் ஆட்டி (பெருங். 1-49-89) என்பது போல. 'கார் என' என்கின்ற உவமை பரதனது திருமேனிநிறம், அவன் விரைந்து சேறல், பின் நீர்பொழிதல் (கண்ணீர்) ஆகிய அனைத்துக்கும்பொருந்துதல் அறிந்து மகிழத்தக்கது.

2342. ***'இயன்றது, என் பொருட்டினால்,***
இவ் இடர் உனக்கு என்ற போழ்தும்,
அயின்றனை, கிழங்கும் காயும்
அமுது என; அரிய புல்லில்
துயின்றனை எனவும், ஆவி துறந்திலென்;
சுடரும் காசு
குயின்று உயர் மகுடம் சூடும்செல்வமும்
கொள்வென் யானே!"

உனக்கு இவ் இடர் என்பொருட்டினால் இயன்றது என்ற போழ்தும் *- (இராம!) உனக்கு இவ் வனவாசமாகிய துன்பம் என்காரணமாக உண்டாகியது என்று அறிந்த அந்தநேரத்திலும்; (அதன் பிறகு)* ***கிழங்கும் காயும் அமுது என அயின்றனை*** *- கிழங்கு, காய்முதலியவற்றை (அரண்மனையில் இருந்து உண்ணும்) அமுது போல உண்டாய்;* ***அரிய புல்லில்துயின்றனை*** *- உறங்குதற்கு இயலாத புற்படுக்கையில் உறங்கினாய்;* ***எனவும்*** *- என்றுஅறிந்த இந்த நேரத்திலும்;* ***யான் ஆவி துறந்திலென்*** *- யான் உயிர் போகப் பெற்றேன்இல்லை, (அம்மட்டோ);* ***சுடரும் காசு குயின்று உயர் மகுடம்*** *- ஒளி விடும் பொன்னாற்செய்யப்பெற்று உயர்ந்த திருமுடியை;* ***சூடும் செல்வமும் கொள்வேன்*** *- சூட்டிக்கொள்ளும்அரசச் செல்வத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வேன் போலும்.*

பரதன் தன்னைத் தானே நொந்து உரைத்துக்கொள்வதாகக் கொள்க. தன்னால்தான்இத்தகைய துன்பங்கள் இராமனுக்கு உண்டாகின என்று நைகிறான். அரண்மனையில் உண்பது அமுது ஆதலின்வனத்தில் உண்ணும் கிழங்கும் காயும் அமுதாயின. இன்னும் உயிர் வைத்திருப்பதும் உயிர் போகாமல் இருப்பதும் அரசுச் செல்வத்தையும் அநுபவிக்கவோ என்று நொந்து உரைத்தானாம். 'ஏ'காரம் ஈற்றசை.
40 இலக்குவன் யாது செய்தனன் எனப் பரதன் குகனை வினாவுதல்

2343. ***தூண்தர நிவந்த தோளான்***
பின்னரும் சொல்லுவான்! 'அந்
நீண்டவன் துயின்ற சூழல்

இதுஎனின், நிமிர்ந்த நேயம்
பூண்டவன், தொடர்ந்து பின்னே
போந்தவன், பொழுது நீத்தது
யான்டு?' என, இனிது கேட்டான்;
எயினர்கோன், இதனைச் சொன்னான்;

தூண்தர - தூணை ஒப்பாக; **நிவந்த தோளான்** - உயர்ந்த தோள்களை உடையபரதன்; **பின்னரும் சொல்லுவான்** - மீண்டும் குகனைப் பார்த்துப் பேசுவான்; **'அந்நீண்டவன் துயின்ற சூழல் இது எனின்** - அந்த நெடியவனாகிய இராமன் உறங்கிய இடம்இது என்றால்; **நிமிர்ந்த நேயம் பூண்டவன் தொடர்ந்து பின்னே போந்தவன்** - (அவ் இராமனிடத்தில்) மேற்சென்ற மிகுந்த அன்பு கொண்டு அவனைத் தொடர்ந்து அவன் பின்னேயேவந்தவனாகிய இலக்குவன்; **பொழுது நீத்தது** - இரவுப் பொழுதைக் கழித்தது; **யாண்டு?'** - எவ்விடத்தில்?; **என** - என்று; **இனிது கேட்டான்** - இனிமையாக வினாவினான்;எயினர்கோன் - வேட வேந்தனாய குகன்; **இதனைச் சொன்னான்** - இந்த விடையைக்கூறினான்.

நெடியோன் என்று இராமனைப் பலவிடங்களிலும் கம்பர் குறிப்பர். அதனால் நீண்டவன்என்றார். நிமிர்தல் மேல் செல்லுதல் ஆதலின் உயர்ந்த அன்பு என்றாகும். இலக்குவனைப்பற்றிவினாவுகிறபோது பரதனுக்கு ஏற்படும் உள்ள நெகிழ்வைப் புலப்படுத்தவே 'இனிது கேட்டான்'என்றார். *41*

இலக்குவன் செயல்பற்றிக் குகனது விடை

2344. **'அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி**
அழகனும் அவளும் துஞ்ச,
வில்லை ஊன்றிய கையோடும்,
வெய்து உயிர்ப்போடும், வீரன்,
கல்லை ஆண்டு உயர்ந்த தோளாய்!-
கண்கள் நீர் சொரிய, கங்குல்
எல்லை காண்பு அளவும் நின்றான்;
இமைப்பிலன் நயனம்' என்றான்.

'கல்லை ஆண்டு உயர்ந்த தோளாய்! - மலையைக் கீழ்ப்படுத்தி உயர்ந்ததோள்களை உடையவனே!; **அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகனும்** - இருளைப் பயன்படுத்தி அமைத்தால் ஒத்த கரிய திருமேனியுடைய அழகிற் சிறந்த இராமனும்; **அவளும்** - அந்தப் பிராட்டியும்; துஞ்ச - உறங்க; வீரன் - இலக்குவன்; **வில்லை ஊன்றிய கையோடும்** - வில்லின் மேல் வைத்த கையுடன்; **வெய்து உயிர்ப்போடும்** - வெப்பமான மூச்சுடையவனாய்; **கண்கள் நீர் சொரிய** - தன்னிரண்டு கண்களும் நீரைச்சொரிய; **கங்குல் எல்லை காண்பளவும்** - இரவு தன் முடிவான விடியலைப் பார்க்குமளவும்; **நயனம் இமைப்பிலன்** - கண்கள் இமைகொட்டாமல் (உறங்காமல்); **நின்றான்'** - நின்றுகொண்டே (காவல் செய்து) இருந்தான்; **என்றான் -**

அவள் - நெஞ்சறிசுட்டு. அஃதாவது சொல்லும் குகனுக்கும், கேட்கும் பரதனுக்கும் கேட்டஅளவிலே அது யாரைச்சுட்டுவது என்பது அவர்கள் மனத்தால்

அறியப்படுதலின், 'வில்லை ஊன்றிய கை'என்றது நெடுநேரம் நிற்பதற்கு ஊன்றுகோலாக வில்லக் கொண்டகை என்பதாம். 'நயனம் இமைப்புஇலன்' சினைவினை முதலொடு முடிந்தது "சினைவினை சினையொடும் முதலொடும் செறியும்" ஆதலின்.(நன். 345.) 'கண்கள் நீர் சொரிய' என்றவர், மீண்டும் 'இமைப்பிலன் நயனம்' என்றது இலக்குவன் உறங்காதிருந்து காத்த பேரன்பில் குகனது ஈடுபாட்டை உணர்த்தியது. இலக்குவன்உறங்காது காத்தமையைக் கங்குல் எல்லை காண்பளவும் கண்டு குகன் கூறினான். ஆகவே, குகனும்உறங்காதிருந்தமை தானே பெறப்படுதல் காண்க. "வரிவில் ஏந்திக் காலைவாய் அளவும் தம்பிஇமைப்பிலன் காத்து நின்றான்" "துஞ்சலில் நயனத் தைய சூட்டுதி மகுடம்" என (1974, 6505.) வருவனவற்றையும் இங்கு ஒப்பிட்டுக் காண்க. பிராட்டியை இங்கே குகன் 'அவள்' என்ற சேய்மைச்சுட்டால் கட்டியது தேருந்தோறும் இன்பம் பயப்பது. ஐந்து வார்த்தைகளால் இராமனைக் கூறியவன்பிராட்டியை எட்டியும் கட்டியம் சொல்ல இயலாது எட்ட நின்றே பேசுகிறான். - கம்பர் இராமனை'மையோ மரகததோ மறிகடலோ மழைமுகிலோ" (1926.) என்று சொல்லிப் பார்த்துப் பிறகு 'ஐயோ'என ஆற்றாமை மேலிட்டார் - ஆனால், பிராட்டியைச் சொல்லமாட்டாமலே "ஒப்பு எங்கே கண்டுஎவ்வுரை நாடி உரைசெய்கேன்" என்று நாத் தழுதழுக்கக் (503) காண்கிறோம். ஆகவே, வரம்பில்லாப் பேரழகினாளை எதனால் எவ்வாறு சொல்வது என்றறியாத ஏழைமை வேடன் 'அவள்' என்ற வார்த்தையால் சொல்லி அமைத்தான் என்னலே போதுமானது. 42

பரதன் தன்னை நொந்து உரைத்தல்

2345. என்பத்தைக் கேட்ட மைந்தன்,
'இராமனுக்கு இளையார் என்று
முன்பு ஒத்த தோற்றத்தேமில்,
யான் என்றும் முடிவு இலாத
துன்பத்துக்கு ஏது ஆனேன்; அவன்,
அது துடைக்க நின்றான்;
அன்பத்துக்கு எல்லை உண்டோ? அழகிது,
என் அடிமை!; என்றான்.

என்பத்தை - என்று (குகன்) சொன்னதை; **கேட்ட மைந்தன்** - கேட்ட பரதன்; **இராமனுக்குஇளையார் என்று** - இராமனுக்குத் தம்பிகள் என்று சொல்லும்படி; **முன்பு ஒத்ததோற்றத்தேமில்** - பிறக்கும்பொழுது ஒத்த தன்மையான பிறப்பைப் பெற்ற எங்கள்இருவரிலும்; யான் - பரதனாகிய யான்; **என்றும் முடிவு இலாத துன்பத்துக்கு ஏது ஆனேன்** - எக்காலத்தும் கரைகாணாத பெருந்துன்பத்தை இராமன் அடைதற்குக் காரணமாக ஆய்விட்டேன்; அவன் -அந்த இலக்குவன்; **அது** - அத்துன்பத்தை; **துடைக்க நின்றான்** - இராமனிடமிருந்து நீக்கத் துணையாக இராமனுடன் நின்றான்; **அன்புக்கு எல்லை உண்டோ?** - அன்புக்கு ஒரு வரையறை உள்ளதோ; **என் அடிமை அழகிது'** - நான் இராமனுக்குச் செய்யும் அடிமைத்திறம்நன்றாயிருந்தது; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

"அன்பத்துக்கு எல்லை உண்டோ" இலக்குவன் செயல் குறிதத்து. 'என்பது' 'என்பத்து' எனவிரித்தல் விகாரம் செய்யுள் நோக்கி வந்தது. அன்புக்கு என்பது

acharya.org

அன்பத்துக்கு என அத்துச்சாரியை பெற்றது. பிறப்பால் இருவரும் ஒரு தன்மையர் ஆயினும் அவன் சிறப்பாகிய அன்பினால் எல்லையின்றி உயர்ந்தான்; யான் அடிமையில் தாழ்ந்தேன் என்று பரதன் தன்னை நொந்துகூறினான்.
43

கங்கையின் தென்கரை சேர்க்கக் குகனைப் பரதன் வேண்டல்

2346. அவ் இடை, அண்ணல்தானும், அன்று,
அரும் பொடியின் வைகி,
தெவ் இடைதர நின்று ஆர்க்கும்
செறி கழல் புளிஞர் கோமா அன்!
இவ் இடை, கங்கை ஆற்றின்
ஏற்றினை ஆயின், எம்மை
வெவ் இடர்க் கடல் நின்று ஏற்றி,
வேந்தன்பால் விடுத்தது' என்றான்.

அண்ணல் தானும் - பரதனும்; **அவ் இடை** - அந்த இடத்தில்; **அன்று** - அன்றையிரவு; **அரும்பொடியின் வைகி** - தற்குதற்கியலாத புழுதி மண்ணில் தங்கியிருந்த, (பொழுதுவிடிந்ததும்); **'தெவ் இடை தர** - பகைவர்கள் தோற்றோடும்படி; நின்று ஆர்க்கும்செறிகழல்- தங்கி ஒலிக்கும் கட்டப்பட்ட வீரக்கழல் அணிந்த; **புளிஞர் கோமாஅன்!** -வேடர்களுக்கு அரசனாகிய குகனே!; **இவ் இடை** - இந்த நேரத்தில்; **கங்கை ஆற்றின்** - கங்கை ஆற்றிலிருந்து; **எம்மை ஏற்றினை ஆயின்** - எம்மைப் கரையேற்றிச் (தென்கரை)சேரச் செய்தால்; **வெவ இடர்க்கடல் நின்று ஏற்றி** - கொடிய துயரக் கடலிலிருந்துகரையேற்றி; **வேந்தன்பால் விடுத்தது'** - இராமன்பால் அனுப்பியது ஆகும்;' **என்றான்** - என்று சொன்னான். இவ் இடை என்பது காலம் இடமாயிற்று. இராமன் வைகிய இடம் கண்ட பரதன் அந்த இடத்திலேயே புழுதி மண்ணில் தங்கினானாம். கங்கை ஆற்றைத் தாண்டித் தென்கரை விடுதல் - துன்பக் கடலைத் தாண்டி இராமனிடம் சேர்பித்ததாகும் என்றானாம் இராமனை வேந்தன், மன்னன் என்றே குறித்துச் செல்லும் பரதனது உளப்பாங்கை இங்கு அறிக. ஆற்றின் ஏற்றுதல் என்பது ஆற்றிலிருந்து கரை யேற்றுதல் என்பதனைக் குறித்தவாறாம்.
44

குகன் கட்டளையிட, நாவாய்கள் வருதல்

2347. 'நன்று' எனப் புளிஞர் வேந்தன்
நண்ணினன் தமரை; 'நாவாய்
சென்று இனித் தருதிர்' என்ன, வந்தன-
சிவன் சேர் வெள்ளிக்
குன்று என, குனிக்கும் அம் பொன் குவடு என,
குபேரன் மானம்
ஒன்று என, நாணிப் பல் வேறு
உருவு கொண்டனைய ஆன,

(பரதன் கூறியது கேட்டு) **புளிஞர் வேந்தன்** - *வேடர் வேந்தனாய குகன்;* **‘நன்று’** - *நல்லது (அவ்வாறே செய்வேன்) என்று சொல்லி;* **தமரை நண்ணினன்** - *தன் இனத்தவரைஅடைந்து;* **‘சென்று இனி நாவாய் தருதிர்’ என்ன** - *(நீங்கள்) சென்று இனிமேல்படகுகளைக் கொண்டு வருக என்று சொல்லிவிட; (நாவாய்கள்)* **சிவன் சேர் வெள்ளிக் குன்று என** - *சிவபெருமான் வீற்றிருந்து அருளும் (திருக்கயிலாயம் எனப்பெறும்) வெள்ளிமலை போல;* **குனிக்கும் அம்பொன் குவடு என** - *(அச்சிவபெருமான் திரிபுர மெரித்த காலத்தில்) வளைத்த(மகா மேரு மலையாகிய) பொன்மலை போல;* **குபேரன் மானம் என** - *(வடதிசைக்கு அதிபனாகிய) குபேரனது புஷ்பக விமானம் போல;* **ஒன்று என நாணி** - *(இவையெல்லாம்) தாம்ஒன்றாய் இருப்பதற்கு வெட்கமுற்று;* **பல்வேறு உருவு கொண்டனைய ஆன** - *அவை தாமேஒவ்வொன்றும் பல்வேறு வடிவங்களை எடுத்துக் கொண்டாற்போன்றவையாகிய நாவாய்கள்;* **வந்தன** - *(கங்கையின் கண்) வந்து சேர்ந்தன.*

பல்வேறு வடிவும் நிறமும் பருமையும் உடைய படகுகளை வெள்ளிமலை, பொன்மலை, புஷ்பக விமானம் பல்வேறு வடிவுகொண்டு வந்துள்ளதாகக் கற்பனை செய்தார்; இது தற்குறிப்பேற்றம் உவமையணியுடன் வந்தது. ‘குபேரன் மானம் என’ என்று ‘என’ வைப் பிரித்துக் கூட்டுக. 45

நாவாய்களின் தோற்றப் பொலிவு

2348. நங்கையர் நடையின் அன்னம்
நாண் உறு செலவின் நாவாய்.

கங்கையும் இடம் இலாமை மிடைந்தன -
கலந்த எங்கும், -
அங்கொடு, இங்கு, இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின்,
அமரர் வையத்து
இங்கொடு அங்கு இழித்தி ஏற்றும்
இருவினை என்னல் ஆன,-

நங்கையர் நடையின் - *பெண்கள் நடைபோன்ற நடையையும்;* **அன்னம் நாணுறு செலவின்** - *அன்னப் பறவைகள்நாணப்படும் படியான நீரிற் செல்லுதலும் உடைய, நாவாய்;* **அங்கொடு இங்கு** - *அக்கரையில் உள்ளாரை இக்கரையிலும்;* **இழித்தி ஏற்றும் அமைதியின்** - *ஏற்றி இறக்கும்தன்மையினால்; அமரர் வையத்து அங்கொடு - தேவருலகமாகிய அவ்வுலகத்தோடு; இங்கு - இவ்வுலகில்உள்ளாரை;* **இழித்தி ஏற்றும்** - *ஏற்றி இறக்கும்;* **இருவினை** - *புண்ணியம், பாவம்என்னும் இருவினை;* **என்னல் ஆன** - *என்று சொல்லும்படியாக இருந்தனவாய்;* **கங்கையும் இடம் இலாமை மிடைந்தன** - *கங்கா நதியிலும் இடம் இல்லை என்னும்படி நெருங்கின;* **எங்கும் கலந்தன** - *எல்லா இடங்களிலும் சேர்ந்தன.*

‘அங்கொடு இங்கு’ என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடினும், கங்கையின் வடகரை நின்று தென்கரைக்குச் சேறலே இங்கு வேண்டப்படுதலின் வடகரையில் ஏற்றித் தென்கரையில்இறக்குதலே இங்கு உண்டு; தென்கரையில் ஏறுவார் இலர் ஆதலின், புண்ணியம் மிக்கார் பூவுலகில் நின்று அமரருலகு ஏறலும், புண்ணியம் அநுபவித்துத்

தொலைத்த பிறகு மீண்டும் பாவத்தை அநுபவிக்கமண்ணுலகு சேறலும் ஆகியவற்றுக்கு இருவினை காரணமாக ஆதலின் இருவினைகளே மேலும் கீழும் ஏற்றி இறக்குவ என்பது கொண்டு அவற்றை நாவாய்களுக்கு உவமை ஆக்கினார். 'இழித்தி ஏற்றும்' என்பது 'ஏற்றி இழித்து' என மாற்றி உரைக்கப்பெற்றது. இனி தென்கரையில் நின்று வடிகரையில்இறங்குவார் உளராயின் இருதலையும் கொள்ளுத்லும் ஒன்று. அது உவமையோடு முழுதும் பொருந்திற்றாம். நாவாய்களின் நடை நங்கையர் நடை போன்றது. செல்கை அன்னம் நாணப்படும்படி உள்ளது என்க; மெல்ல மெல்ல, அசைந்து செல்லுதலால். "அன்னப்பேட்டை சிறை இலதாய்க் கரை, துன்னிற்றென்னவும் வந்தது தோணியே" (2372.) என்றதும் நோக்குக. ***46***

பரதன் சேனைகள் கங்கையைக் கடத்தல்

2349.** **'வந்தன, வரம்பு இல் நாவாய்;
வரி சிலைக் குரிசில் மைந்த!
சிந்தனை யாவது?' என்று,
சிருங்கிபேரியர்கோன் செப்ப,
சுந்தர வரி விலானும்
சமந்திரன்தன்னை நோக்கி,

'எந்தை! இத் தானைதன்னை ஏற்றுதி,
விரைவின்' என்றான்.

***சிருங்கி பேரியர் கோன்** - சிருங்கிபேரம் என்னும் நகரில் உள்ளார்க்கு அரசன் ஆகிய குகன்; (பரதனை நோக்கி) **'வரிசிலைக் குரிசில் மைந்த** - கட்டமைந்த வில் தொழிலிற் சிறந்த தயரத குமாரனாகி பரதனே!; **வரம்பு இல் நாவாய் வந்தன** - கணக்கில்லாத படகுகள் வந்துள்ளன; **சிந்தனையாவது'** - (உன்) மனக்கருத்து என்ன?; என்று செப்ப - என்று சொல்ல; **சுந்தரவரிவில்லானும்** - அழகிய கட்டமைந்த வில்லானாகிய பரதனும்; **சுமந்திரன் தன்னைநோக்கி** - (மதியமைச்சருள் மூத்தோனாகிய) சுமந்திரனைப் பார்த்து; 'எந்தை - என்தந்தையே!; **இத்தானை தன்னை** - இச்சேனைகளை; **விரைவின் ஏற்றுதி'** - விரைவாகப் படகில் ஏற்றுக; **என்றான்** - என்று சொன்னான்.*

சிருங்கி பேரன் என்பது குகனது நாட்டின் தலைநகரம். 'வரிசிலைக் குரிசில்' என்று தயரதனைக் கூறியதற்கேற்பச் 'சுந்தர வரிவிலானும்' என்று இப் பாடலிலேயே பரதனைக் குறிப்பிட்டது ஒரு நயம். சுமந்திரன் தேர் ஒட்டுதலில் வல்லவன்; அமைச்சன்; தயரதனுக்கு மிகவும் அணுக்கமானவன். ஆதலின், அவனைத் தன் தந்தையெனவே கொண்டு கூறினான் பரதன். எந்தை - அண்மைவிளி.
47

***2350.** குரிசிலது ஏவலால், அக்*
குரகதத் தேர் வலானும்,
வரிசையின் வழாமை நோக்கி, மரபுளி
வகையின் ஏற்ற,
கரி, பரி, இரதம், காலாள்,
கணக்கு அறு கரை இல் வேலை,

எரி மணி திரையின் வீசும் கங்கை யாறு
ஏறிற்று அன்றே!

குரிசிலது ஏவலால் - பரதனது கட்டளையால்; **அக் குரகதத் தேர்வலானும்** - குதிரைகள் பூட்டிய தேரைச்செலுத்தலில் வல்ல அச்சுமத்திரனும்; **வரிசையின் வழாமை நோக்கி** - முறைப்படி தவறாமல் பார்த்து; **மரபுளி வகையின் ஏற்ற** - அவரவர்க்குள்ள மரபுகளின்படி (படகுகளில்)ஏற்றியனுப்ப; **கரி, பரி, இரதம், காலாள்** - யானை, குதிரை, தேர், வீரர் என்றுசொல்லப்பெறும்; **கணக்கு அறு** - எண்ணிக்கையில் அளவுபடாத; கரை இல் வேலை - கரையற்றசேனைக் கடல்; **எரிமணி திரையின் வீசும்** - ஒளிவீசும் மணிகளை அலைகளால் (கரைக்கண்)எறிகின்ற; **கங்கை யாறு** - கங்கையாற்றை; **ஏறிற்று** - கடந்து அக்கரை சென்றுஏறியது.

முன்செல்வார், பின்செல்வார் என்ற முறையும், நாவாயில் முன் அமர்வோர், பின் அமர்வோர், இருப்போர், நிற்போர், தனித்து ஏற்றப்படுவோர், குழுவாக ஏற்றப்படுவோர் என உள்ள எல்லாம் அடங்க, 'வரிசையின் வழாமை' என்றும், 'மரபுளி வகையின்' என்றும் கூறினார். சேனைக்கடல் யாறு ஏறிற்று என்றது ஒரு நயம். அன்றே என்றது வியப்புக் குறித்து வந்தது. 'அன்று', 'ஏ' அசைகள்.
48

2351. இடிபடு முழக்கம் பொங்க,
இன மழை மகர நீரை
முடிவு உற முகப்ப, ஊழி
இறுதியின் மொய்ப்ப போலக்
கொடியோடு வங்கம் வேலை
கூம்பொடு படர்வ போல
நெடிய கை எடுத்து நீட்டி நீந்தின,
நெடுங் கை வேழம்.

இன மழை - கூட்டமான மேகங்கள்; **இடிபடு முழக்கம் பொங்க** - ஒன்றுடன் ஒன்றுமோதுவதால் உண்டாகிய முழக்க ஒலி அதிகரிப்ப; **ஊழி இறுதியின்** - யுகப்பிரளயகாலத்தே; **மகர நீரை** - கடல் நீரை; **முடிவுஉற முகப்ப** - அடியோடு வற்றும்படிமொண்டு உண்பதற்காக; **மொய்ப்ப போல** - நெருங்கி யுள்ளவை போலவும்; **கொடியோடுவங்கம்** - கொடியோடு கூடிய கப்பல்; **வேலை** - கடலின்கண்; கூம்பொடு - பாய்மரத்தோடு; **படர்வ போல** - செல்வன போலவும்; நெடுங்கை வேழம் - நீண்டதுதிக்கையை உடைய யானைகள்; நெடிய **கை எடுத்து நீட்டி** - தமது நீண்ட துதிக்கையை உயரத்தூக்கி; **நீந்தின** - (கங்கையில்) நீந்திச் சென்றன.

மகரம் என்பது கறாவைக் குறிக்கும். அதனை உடைய நீர் எனவே கடல் ஆயிற்று. கங்கையில் நீந்திச் செல்லும் யானைகளுக்கு இரண்டு உவமைகள் கூறினார் - ஊழிக்காலத்து மேகங்கள் ஒன்றாய்க் கடல்நீரை வற்றக் குடிப்பன போலவும், கப்பல் பாய்மரத்துடன் கடலில் செல்வது போலவும் என. *49*

2352. சங்கமும் மகர மீனும்,
தரளமும் மணியும் தள்ளி,

வங்க நீர்க் கடலும் வந்து
தன் வழிப் படர, மானப்
பொங்கு வெங் களிறு நூக்க,
கரை ஒரீஇப் போயிற்று அம்மா -
கங்கையும் இராமற் காணும்
காதலது என்ன மாதோ!

மானம் - பெருமை பொருந்திய; பொங்கு - மேல்கிளம்பிய; **வெங்களிறு** -கொடிய யானைகள்; **நூக்க** - தள்ளுதலால்; **சங்கமும்** மகரமீனும் தரளமும் **மணியும்தள்ளி** - சங்கு, சுறாமீன், முத்து, மணிக்கற்கள் ஆகியவற்றைத் தள்ளி; **வங்க நீர்க் கடலும்** - மரக்கலங்களையுடையநீர்மிகுந்த கடலும்; **தன்வழி வந்து படர** - தன்னிடத்து வந்து பரவும்படி; கங்கை -கங்கா நதியும்; **இராமன் காணும் காதலது என்ன** - இராமனைக் காணும் அன்பு மீக்கூர்ந்தது என்னும்படி; **கரை ஒரீஇப் போயிற்று** - கரை கடந்து சென்றது.

யானைகள் கங்கையில் நீந்தித் தென்கரை செல்லும்போது, கங்கைத் தண்ணீர்தள்ளப்பட்டுக் கரைக்கு மேலே பரவி யானைகளுக்கு முற்பட்டுத் தென் கரை அடைவது, கங்கையேஇராமனைக் காணும் காதலால் செல்வது போன்றது என்று தற்குறிப்பேற்றம் செய்தார்.தற்குறிப்பேற்றவணி. அம்மா வியப்பிடைச் சொல். மாது, ஓ - அசை. *50*

2353. **பாங்கின் உத்தரியம் மானப்**
படர் திரை தவழ, பாரின்
வீங்கு நீர் அழுவம்தன்னுள்,
விழு மதக் கலுழி வெள்ளத்து
ஓங்கல்கள் தலைகள் தோன்ற,
ஒளித்து அவன் உயர்ந்த கும்பம்,
பூங் குழற் கங்கை நங்கை முலை எனப்
பொலிந்த மாதோ!

பாங்கின் -அருகில்; **உத்தரியம் மான** - பெண்கள் அணிந்துள்ள மேலாடைபோல; **படர் திரை தவழ** - கரைமேல் சென்று தவழும் அலைகள் செல்ல; **பாரின் வீங்குநீர் அழுவம் தன்னுள்** - உலகில் மிகுந்த நீர்ப்பரப்பையுடைய யாற்றுப் பள்ளத்துள்; **விழும் மதக் கலுழி வெள்ளத்து ஓங்கல்கள்** - விழுகின்ற மதநீர்ப்பெருக்காகிய கலங்கள் வெள்ளத்தை உடைய மலைபோன்ற யானைகள்; **ஒளித்துத் தலைகள் தோன்ற** - உடல் முழுவதும்நீரால் மறைக்கப்பட்டுத் தலைகள்மட்டும் மேல் தோன்ற; **அவண் உயர்ந்த கும்பம்** -அங்கே கங்கைப் பரப்பின் மேல் உயர்ந்து தோன்றுகின்ற மத்தகங்கள் (தலைமேடுகள்); **பூங்குழல் கங்கை நங்கை முலை எனப் பொலிந்த** - அழகிய கூந்தலை உடைய கங்கை மகளின்தனங்களைப்போல விளங்கின.

கங்கையாற்றில் நீந்திச் செல்லும் யானைகளின் உடல்கள் நீரில் மறைய மேல் தெரியும்தலைமேடுகள், அவற்றின் அருகே புரளும் அலைகள் இரண்டையும் கங்கா நதியின் தனங்களாகவும்,அதன்மேல் அணிந்து நழுவிச் செல்லும் மேலாடையாகவும் கற்பனை செய்தார். மாது, ஓஅசை. *51*

2354. ***கொடிஞ்சொடு தட்டும், அச்சும், ஆழியும்,***
கோத்த மொட்டும்,
நெடுஞ் சுவர்க் கொடியும்; யாவும்,
நெறி வரு முறையின் நீக்கி,
விடும் சுவல் புரவியோடும்
வேறு வேறு ஏற்றிச் சென்ற -
மடிஞ்சபின் உடம்பு கூட்டும் வினை என -
வயிரத் தேர்கள்.

வயிரத் தேர்கள் - வலிய இரதங்கள்; **கொடிஞ்சொடு** - கொடிஞ்சியுடன்; **தட்டும்** - தேர்த்தட்டும்; **ஆழியும்** - சக்கரமும்; **கோத்த மொட்டும்** - இணைத்தமொட்டும்; **நெடுஞ்சுவர்க் கொடியும்** - நீண்ட இருபக்கச் சுவர்களின் மேல் கட்டியகொடியும்; யாவும் - பிறவற்றையும்; நெறிவரு முறையின் நீக்கி - முறைப்படியான வகையில்தனித்தனியாகப் பிரித்து; **விடும் சுவல் புரவியோடும்** - (கத்தரியாது) விட்டு வளர்ந்த பிடரியை உடைய குதிரையோடும்; **வேறு வேறு** - தனித் தனியாகப் படகுகளில் எற்றி அக்கரை கொண்டுசெல்லப்பட்டன. (எவ்வாறு உளது எனில்); மடிஞ்சபின் - இறந்த பிறகு (அவ்வுயிர்க்கு); **உடம்பு கூட்டும் வினை என** - வேறு உடம்பினைக் கூட்டுகின்ற வினைபோல; **ஏற்றிச் சென்ற** - ஏற்றிச் செல்லப்பட்டன.

கொடிஞ்சி - தேர் முன்னே தாமரை வடிவாக நடப்படும் உறுப்பு. தேரில் அமர்வார்கைப்பிடித்தற்குப் பயன்படும் என்க. ''நெடுந்தேர்க் கொடிஞ்சி பற்றி'' (புறநா. 77) என்பதுகாண்க. தட்டு - தேர்த்தட்டு இருக்கை என்க. அச்சும், ஆழியும் தேரின்கீழ் உள்ளவை. கோத்த மொட்டும் தேர்க் கால்களை ஒன்றோடொன்று இறுக்கிப் பிடிப்பவை. நெடுஞ்சுவர் - தேர்ப்பலகைகள். கொடி - மேல் உள்ளது. தேர்களை அவ்வாறே கொண்டு செல்ல முடியாது. ஆகையால், பிரித்துப் படகுகளில் ஏற்றி அக்கரை சென்று மீண்டும் இணைத்து உருவாக்கினர் என்க. உடம்பிலிருந்து உயிரைப் பிரித்து வேறொரு உடம்பில் அதனைச் சேர்க்கும் வினை போல என்றார்.உயிர் போனபிறகு கை கால் முதலிய உறுப்புகள் பிரிந்தவழி அவற்றை மீண்டும் ஒன்று சேர்ந்துஉடம்பினைச் செய்யும் ஸந்தானகரணியென்னும் வித்தையையே ஈண்டு வினை என்பாரும் உளர். 'சென்ற'என்பது தேர்கள் என்பதற்கு ஏற்பச் 'செல்லப்பட்டன' எனச் செயப்பாட்டு வினையாகப் பொருள்உரைக்கப்பட்டது.
52

2355. ***நால் - இரண்டு ஆய கோடி, நவை இல்***
நாவாய்கள் மீதா,
சேல் திரண்டனைய ஆய கதியொடும்,
நிமிரச் சென்ற -
பாலி திரண்டனைய மெய்ய,
பயம் திரண்டனைய நெஞ்ச,
கால் திரண்டனைய கால,
கடு நடைக் கலினப் பாய் மா.

பால் திரண்டனைய மெய்ய - பால் திரண்டாற்போன்ற (வெள்ளிய) உடம்பை உடையன; **பயம் திரண்டனைய நெஞ்ச** -அச்சம் திரண்டாற் போன்ற (திடுக்கிடும்) மனம் உடையன; **கால் திரண்டனைய கால** - காற்று ஒன்றுகூடினாற்போன்ற (வேகமாகச் செல்லும்) காலினை உடையன; **கடுநடை** - விரைந்து செல்லும்நடையை உடைய; **கலினம்** - சேணம் அணிந்த; **பாய்மா** - பாயும் குதிரைகள்; **நால் இரண்டு ஆய கோடி** - எட்டுக்கோடியானவை; **சேல் திரண்டனைய ஆய கதியொடும்** - சேல்மீன்கள் கூடிச் சென்றாற்போன்ற செலவோடும்; **நவை இல் நாவாய்கள் மீது** -குற்றமற்ற படகுகளின் மேலாக; **நிமிரச் சென்ற** - நிமிர்ந்து சென்றன.

"ஆயிரம் அம்பிக்கு நாயகன்" (1953.) என வருதலின் நால் இரண்டாய கோடி பாய்மாக்கள் என உரைக்க. புதிய இடம் கண்டால் மருளுதல் குதிரைகளுக்கு இயல்பு ஆதலின், 'பயம் திரண்டனையநெஞ்ச' என்றார். ஓடுகின்ற பெருவெள்ள நீரில் யானைகள்போல நிலைத்து நீந்தல் குதிரைகளால்இயலாது என்பது கருதி நாவாய்கள் மீதாச் சென்றனஎன்றார். 53

மகளிர் ஓடத்தில் செல்லுதல்

2356. ஊடு உற நெருக்கி, ஓடத்து,
ஒருவர்முன் ஒருவர் கிட்டி,
சூடகத் தளிர்க் கைம் மாதர்
குழமினர் துவன்றித் தோன்ற,
பாடு இயல் களி நல் யானைப் பந்தி அம்
கடையின் குத்தக்
கோடுகள் மிடைந்த என்ன,
மிடைந்தன குரவுக் கொங்கை.

சூடகம் - வளையல் (அணிந்த); **தளிர்க் கைம் மாதர்** - தளிர் போன்ற(மென்மையான) கையினை உடைய மகளிர்; **ஊடு உற நெருக்கி** - இடையே புகுந்து நெருங்கிநெருக்கி; **ஓடத்து** - நாவாய்களில்; **ஒருவர் முன் ஒருவர் கிட்டி** - ஒருவர்க்குமுன்னால் ஒருவர் அண்மி; **குழுமினர் துவன்றித் தோன்ற** - திரண்டு நெருங்கித்தோன்றுதலால்; **பாடு இயல்** - பெருமை பொருந்திய; **களி நல் யானை** -மதமகிழ்வுடைய உத்தம யானை; **பந்தி** - வரிசையில்; **அம் கடையின் குத்த** -அழகிய முனைகளால் குத்துமாறு; **கோடுகள் மிடைந்த அன்ன** - கொம்புகள் நெருங்கின என்று சொல்லும்படி; **குவவுக் கொங்கை** - (அம்மகளிரின்) திரண்ட முலைகள்; **மிடைந்தன** - நெருங்கின.

யானை வரிசைகளில் எதிர் எதிர் யானைத் தந்தங்களின் முனைகள் ஒன்றோடு ஒன்று குத்திநெருங்குதல், கூட்டமான பெண்கள் வரிசை வரிகையாக நெருக்க அவர்தம் முலைகள் நெருங்கிநெருக்குதல் இங்கே ஒன்றுக்கொன்று உவமையாம்.
54 **2357. பொலங் குழை மகளிர், நாவாய்ப்**
போக்கின் ஒன்று ஒன்று தாக்க,
மலங்கினர்; இரண்டு பாலும்
மறுகினர் வெருவி நோக்க,
அலங்கு நீர் வெள்ளம் தள்ளி
அழிதர, அங்கம் இங்கும்

கலங்கலின், வெருவிப் பாயும்
கயற்குலம் நிகர்த்த, கண்கள்.

நாவாய் - *(மகளிர் ஏறிச் செல்லும்) மரக்கலங்கள்; போக்கின் - செல்லும் வேகத்தில்;* ***ஒன்று ஒன்று தாக்க*** *- ஒன்று மற்றொன்றோடு மோத;* ***பொலங்குழை மகளிர்*** *- (அக்கலத்தில்உள்ள) பொன்னாலியன்ற குழை அணிந்த மகளிர்;* ***மலங்கினர்*** *- மனம் கலங்கி;* ***மறுகினர்*** *- மயங்கி;* ***வெருவி*** *- அச்சமுற்று; இரண்டு பாலும் நோக்க - இரண்டுபக்கமும் பார்க்க;* ***கண்கள்*** *- (இவ்வாறு மிரண்டு பார்க்கு அவர்களின்) கண்கள்;* ***அலங்கும் நீர் வெள்ளம் தள்ளி அழிதர*** *- அசைகின்ற நீர்ப்பெருக்குத் தள்ளி நிலைகெட;* ***அங்கும் இங்கும் கலங்கலின்*** *- ஆற்று நீர் அங்கும் இங்குமாகக் கலங்குவதனால்;* ***வெருவிப் பாயும்*** *- பயந்து துள்ளுகின்ற;* ***கயற்குலம் நிகர்த்த*** *- மீன் கூட்டத்தைஒத்துள்ளன.*

கலத்தின் மோதலால் பயந்து மிரளும் மகளிர் கண்களுக்கு, கலம் செல்லும் வேகத்தால்தள்ளப்படும் நீரில் பயந்து துள்ளும் கயல்மீன்கள் உவமையாயின. திடுக்கெனத் தோன்றும்அச்சத்தை வெரூஉதல் என்னும் மெய்பபாடு என்பர்.
55

2358. இயல்வு உறு செலவின் நாவாய்,
இரு கையும் எயினர் தூண்ட,
துயல்வன துடிப்பு வீசும்
துவலைகள், மகளிர் மென் தூசு
உயல்வு உறு பரவை அல்குல் ஒளிப்பு
அறத் தளிப்ப, உள்ளத்து
அயர்வுறும் மதுகை மைந்தர்க்கு
அயாவுயிர்ப்பு அளித்தது அம்மா!

இயல்பு உறு செல்வின் நாவாய் *- இயல்பாகப் பொருந்திய செலவினை உடைய மரக்கலங்கள்;* ***இரு கையும் எயினர் தூண்ட*** *- இருபக்கத்தும் வேடர்கள் உந்துதலால்;* ***துயல்வன துடுப்பு*** *- அசைவனவாகிய துடுப்புகள்;* ***வீசும் துவலைகள்*** *- வீசுகின்ற நீர்த்துளிகள்; மகளிர் - (கலத்தில் உள்ள) மகளிரது;* ***மென்தூசு*** *- மெல்லிய ஆடை;* ***உயல்வு உறு*** *- மறைந்து பொருந்திய;* ***பரவை அல்குல்*** *- பரந்த அல்குலை;* ***ஒளிப்பு அற தளிப்ப*** *- மறைவு நீங்க வெளித் தோன்றச் செய்ய;* ***உள்ளத்து அயர்வுறும்*** *- (இராமன் வனம் புகுந்த நாள்முதலாகப் போகம் இழத்தலின்) மனச்சோர்வுஅடைந்த;* ***மதுகை மைந்தார்க்கு*** *- மனவலிமை உடைய வீரர்களுக்கு;* ***அயா வுயிர்ப்பு*** *- வருத்தத்திலிருந்து நீங்குதலை;* ***அளித்தது*** *- உண்டாக்கி (உற்சாகப்படுத்தி)யது.*

துடுப்பு வீசும் துளிகளால் மகளிர் ஆடை நனைந்தது; அல்குல் வெளித்தோன்றியது; மைந்தர்க்குமகிழ்ச்சி விளைந்தது என்க. கோசல நாட்டு வீரர்கள் இராமன் வனம் புகுந்தது முதல் சோகத்தில்மூழ்கினர். அவர்கள் மகளிரும் சோகத்தில் இருந்தனர். ஆதலின், போகம் இன்றி இருத்தலால் அயர்வு உண்டாயிற்று. போக உறுப்புகள் காணப்பட்டபடியால் மைந்தர்க்கு அயர் நீங்கியதுஎன்றார். துக்கம் பரதன் முதலானோர்க்கு இருக்கும் அன்றி இராமனை அழைத்து வரச் செல்கிறோம்என்று கருதிச் செல்லும் வீரர்களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பது இல்லை யாதலின் அவ்வீரர்

போகவாய்ப்பை நாடினர் என்று சிருங்காரசம் படக் கூறினார்; உலகியல் அறிந்தவர் கம்பர்என்பதை இது விளக்கும. 'அம்மா' வியப்பிடைச் சொல். 'ஒளிப் புறத்து அளிப்ப' என்று பாடம்தந்து பிரித்து அல்குலின் ஒளியைப் புறத்து அளிப்ப என்று உரை கூறலாம் எனில் அல்குலுக்கு ஒலிஇல்லை; இருப்பதாகக் கூறிய மரபும் இல்லை ஆதலின், கூறலாகாமை உணர்க. ***56***

மரக்கலங்கள் சென்று சென்று மீளும் காட்சி

2359. இக் கரை இரைத்த சேனை
எறி கடல் முகந்து, வெஃகி,
அக் கரை அடைய வீசி, வறியன
அணுகும் நாவாய்-
புக்கு அலை ஆழி நல் நீர் பொறுத்தன
போக்கிப் போக்கி,
அக் கணத்து உவரி மீளும்
அகல் மழை நிகர்த்த அம்மா!

இக் கரை** - (கங்கையின்) வடகரையில் உள்ள; **இரைத்த சேனை எறிகடல்** - ஒலித்துக்கொண்டுள்ள சேனையாகிய அலைகடலை; **வெஃகி முகந்து** - விரும்பிஏற்றுக்கொண்டு; **அக்கரை** - தென்கரையில்; அடைய வீசி - முழுவதும் இறக்கிவிட்டு; **வறியன** - ஒன்றும் இல்லாதனவாய்; **அணுகும்** - (வடகரை வந்து) சேரும்; **நாவாய்** - மரக்கலம்; **அலை ஆழி புக்கு** - அலை வீசும் கடலின் கண் புகுந்து; **நல் நீர்** -மிகுதியான நீரை; பொறுத்தன - சுமந்தனவாய்ப் (புறப்பட்டு); **போக்கிப் போக்கி** - (மழைப்பெய்து) கழித்துக் கழித்து; **அக்கணத்து** - அடுத்த கணத்திலேயே; **உவரிமீளும்** - (மீண்டும் முகப்பதற்காகக்) கடலுக்குத் திரும்புகின்ற; **அகல் மழை** - அகன்ற மேகத்தை; நிகர்த்த - ஒத்திருக்கின்றன. உவமையணி. விரைவாக இறக்குதலின் 'வீசி' என்றார். "தேர்வீசு இருக்கை" (புறநா. 69)என்பது காண்க. 'நல்நீர்' என்றது மிகுதியான நீர் எனப் பொருள்படும் - "நல்ல பாம்பு, நல்ல வெயில்" என்றார்போல. "நன்று பெரிதாகும்" என்பது (தொல். சொல். உரி. 45) காண்க.பெரிது மிகுதியாம். கடல் நீரை மேகம் முகந்து நன்னீராக்குதலின் நன்மையான நீர் என்னாமோஎனின், பொறுத்தனவாகிய நீர் ஆதலின், அது உவர்நீரே யாம் என்க. 'அம்மா'வியப்பிடைச்சொல்.* ***57

2360. அகில் இடு தூபம் அன்ன
ஆய் மயிர் பீலி ஆர்த்த
முகிழுடை முரண் மாத் தண்டு
கூம்பு என, முகிலின் வண்ணத்
துகிலொடு தொடுத்த செம் பொன்
தகட்டிடை தொடுத்த முத்தின்
நகு கொடி நெடிய பாயா,
நவ் எனச் சென்ற நாவாய்

***நாவாய்** - மரக்கலங்கள்; **அகில் இடு தூபம் அன்ன ஆய் மயில் பீலி ஆர்த்த** - அகிற்கட்டைகளால் உண்டாக்கப்பெற்ற புகையைப் போன்ற அழகிய மயில் தோகைகள்கட்டப்பெற்ற; முகிழுடை முரண்மாத் தண்டு - அரும்புபோன்ற*

உறுப்பைத் தலையிற் கொண்ட(தேரிலிருந்து பிரித்த) தண்டுகள்; **கூம்பு என** *- பாய்மரமாகத் தோன்ற;* **முகிலின் வண்ணத் துகிலொடு தொடுத்த** *- மேகநிறமான துணியொடு கட்டப்பெற்ற; செம்பொன் தகட்டிடைதொடுத்த - செம்பொன்னால் ஆகிய தகட்டின் இடையே அழகுறத் தைத்த; முகத்தின் நகுகொடி -முத்துக்களால் விளங்கும் கொடிகள்; நெடிய பாயா - நீண்ட பாயாகத் தோன்ற;* **நவ் எனச்சென்ற** *- பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் போலச் சென்றன.*

தேரைப் பிரித்துப் படகில் ஏற்றினர் ஆதலின், தேர்த்தண்டும் கொடியும் இங்கே பாயும்,பாய்மரமும் போல் தோன்றின. சிறிய மரக்கலங்கள் பெரிய பாய்மரக் கப்பல்கள் போலத்தோன்றின. தற்குறிப்பேற்ற உவமையணி. ***58***

2361. ஆனனம் கமலத்து அன்ன,
மின்அன்ன, அமுதச் செவ் வாய்
தேன் நனை, குழலார் ஏறும்
அம்பிகள் சிந்து முத்தம்
மீன் என, விரிந்த கங்கை
விண் என, பண்ணை முற்றி
வானவர் மகளிர் ஊறும்
மானமே நிகர்த்த மாதோ!

விரிந்த கங்கை *- அகன்ற கங்காநதி;* **விண் என** *- ஆகாயம் ஆக;* **சிந்து முத்தம் மீன் என** *- (கங்கையாறு) சிந்துகின்ற முத்துகள் விண்மீன்களாக;* **கமலத்து அன்ன ஆனனம்** *- தாமரை மலர் போன்ற முகம்; அமுதச் செவ்வாய் - அமுதமூறும் சிவந்தவாய் ஆகியவற்றை உடைய;* **மின் அன்ன தேன் நனை குழலார்** *- தேன் சிந்தும் கூந்தலை உடைய மின்னலை ஒத்த மகளிர்;* **ஏறும் அம்பிகள்** *- ஏறிச் செலுத்தும் ஒடங்கள்;* **வானவர் மகளிர் பண்ணை முற்றி** *- தேவ மகளிர்கள் நீர் விளையாட்டை முடித்து;* **ஊறும்மானமே நிகர்த்த** *- மேலேறிச் செல்லுகின்ற விமானங்களை ஒத்தன.*

கங்கை நீர்ப்பரப்புக்கு ஆகாயம், கங்கை சிந்தும் முத்துகளுக்கு நட்சத்திரங்கள்,மகளிர்க்குத் தேவமாதர், ஒடங்களுக்கு விமானங்கள் உவமையாயின. பண்ணை - விளையாட்டு. ''கெடவரல் பண்ணை ஆயிரண்டும் விளையாட்டு'' (தொல். சொல். உரி. 21) என்பது காண்க. 'மாது' 'ஓ' அசை. அணிந்துள்ள மலர்களின் தேனால் நனைந்த கூந்தல் என்க. ***59***

2362. துளி படத் துழாவு திண் கோல்
துடிப்பு இரு காலின் தோன்ற,
நளிர் புனல் கங்கை ஆற்றில்
நண்டு எனச் செல்லும் நாவாய்,
களியுடை மஞ்ஞை அன்ன,
கனங் குழை, கயல் கண், மாதர்
ஒளிர் அடிக் கமலம் தீண்ட,
உயிர் படைத்தனவே ஒத்த.

துளிபட - துளிகள் உண்டாகும்படி; துழாவு - (நீரைத்) துழாவுகின்ற; **திண்கோள்** - வலிய கோலை உடைய; **துடுப்பு** - துடுப்புகள்; **இரு காலின் தோன்ற** -இரண்டு கால்களைப் போலத் தோன்ற; **நளிர் புனல் கங்கை ஆற்றில்** - குளிர்ந்த நீரைஉடைய கங்கா நதியில்; **நண்டு எனச் செல்லும் நாவாய்** - நண்டு என்று சொல்லும்படிசெல்கின்ற மரக்கலம்; களி உடைய மஞ்ஞை அன்ன - களிப்பை உடைய மயிலை ஒத்த; **கணங்குழை** - பொற்றோடு அணிந்த; **கயல்கண்** - மீன் போன்ற கண்ணை உடைய; **மாதர்** -மகளிரது; **ஒளிர் அடிக் கமலம் தீண்ட** - விளங்குகின்ற அடித் தாமரைகள் படுதலால்; **உயிர் படைத்தனவே ஒத்த** - உயிர் பெற்றனவே போன்றிருந்தன

மகளிர் பாதம் பட்டத்தால் நாவாய்கள் உயிர்பெற்றன போன்றன என்று தற்குறிப்பேற்றஉவமையாக்கினார். துடுப்புக் கம்புகள் இருபுறமும் இருத்தல் கால்கள் போலத் தோன்றின. நண்டுஒதுங்கிச் செல்லும் இயல்பினது ஆதலின் நீரோட்டத்துக்கு ஏற்ப ஒதுங்கிச் சேறலின் நண்டு போலும் நாவாய் என்றார். ***60***

முனிவர் வான் வழியாகக் கங்கையைக் கடத்தல்

2363. மை அறு விசும்பில், மண்ணில்,
மற்றும் ஓர் உலகில், முற்றும்
மெய் வினை தவமே அன்றி
மேலும் ஒன்று உளதோ? கீழோர்
செய் வினை நாவாய் ஏறித் தீண்டலர்;
மனத்தின் செல்லும்
மொய் விசும்பு ஓடம் ஆக,
தேவரின் முனிவர் போனார்.

(இவ்வாறு நாவாய் ஏறிப் பலரும் செல்ல) **முனிவர்** - முனிவர்கள்; **கீழோர்செய்வினை நாவாய்** - கீழான மனிதச் சாதியினரால் செய்யப்பெற்ற தொழிலமைந்தமரக்கலத்தை; **ஏறித் தீண்டலர்** - தீண்டி ஏறாதவர்களாய்; **மனத்தில் செல்லும்மொய்விசும்பு ஓடமாக** - மனத்தால் நினைத்த மாத்திரையில் செல்லும் ஆகாயமே தாம் ஏறிச்செல்லும் ஓடமாகக் கருதி; **தேவரின்** - தேவர்களைப் போல; போனார் - வான் வழியேசென்றார்கள்; **மை அறு விசும்பில்** - குற்றமற்ற விண்ணுலகிலும்; **மண்ணில்** - மண்ணுலகிலும்; **மற்றும் ஓர் உலகில்** - வேறோர் உலகிலும்; மெய்வினை - உண்மையானதொழில்; **தவமே அன்றி மேலும் ஒன்று உளதோ** - தவமே அல்லாமல் அதற்கு மேற்பட்டதாகவேறு ஒரு தொழில் உள்ளதா? இல்லை என்றபடி,

"வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப் படும்" (குறள் 265) என்றவள்ளுவர் கூற்றும் காண்க! 'முனிவர்கள் வான்வழியே சென்றார்கள்' என்ற சிறப்புப் பொருளைத்"தவத்திற் சிறந்தது எவ்வுலகத்திலும் இல்லை" என்ற உலகறிந்த பொதுப் பொருளால் முடித்தமையின்இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. "முன்னொன்று தொடங்கி மற்றது முடித்தற்குப், பின்னொடுபொருளை உலகறி பெற்றி, ஏற்றி வைத்து உரைப்பது வேற்றுப் பொருள் வைப்பே" (தண்டி. 47) என்பவாதலின், மற்றும் ஓர் உலகு - கீழ் உலகுமாம். "தவம் செய்வார் தம்கருமம் செய்வார்"(குறள் 266) என்பது கருதி "மெய் வினை தவமே" என்றார்.
61

சேனைமுதல் அனைவரும் கங்கையைப் கடத்தல்

கலிவிருத்தம்

2364. ‘அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி’ என்று
இறுதி செய் சேனையும், எல்லை தீர் நகர்
மறு அறு மாந்தரும், மகளிர் வெள்ளமும்,
செறி திரைக் கங்கை, பின் கிடக்கச் சென்றவே.

‘அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி’ என்று இறுதிசெய் சேனையும் - அறுபதாயிரம் அகௌஹிணிகள் என்று (கணக்கு) முடிவு செய்யப்பட்ட சேனைகளும்; **எல்லைதீர் நகர்** - அளவுகடந்த அயோத்தி நகரத்து; **மறு அறு மாந்தரும்** - குற்றம் அற்ற மக்களும்; **மகளிர் வெள்ளமும்** - பெண்கள் கூட்டமும்; செறி திரைக் கங்கை - நெருங்கிய அலைவீசுகின்ற கங்கை; **பின் கிடக்கச் சென்ற** - கங்கையாறு பின்னிடும்படி போயின.

“அக்குரோணிகள் மூன்று பத்து ஆயிரத்தி இரட்டி” என்று முன்பும் (2307) கூறினார் ஆதலின்,இங்கே ‘இறுதிசெய் சேனை’ என்று கணக்கு வரையரை செய்யப்பட்ட சேனை எனக் கூறினார். அக்குரோணிஎன்னும் கணக்கு அப்பாடற் பகுதியுரையால் (2307) அறிக. பெரு நகரங்கள் மேலும் மேலும் விரிந்துவளர்ச்சி பெறுவன ஆதலின், ‘எல்லை தீர் நகர்’ என்றாராம். மகளிர் வெள்ளம் கூறுதலின்மாந்தர் ஆடவரேயாம். ‘ஏ’ ஈற்றசை. ***62***

பரதன் நாவாயில் ஏறுதல்

2365. சுழித்து நீர் வரு துறை ஆற்றை, சூழ் படை
கழித்து நீங்கியது என, கள்ள ஆசையை
அழித்து, வேறு அவனி பண்டு ஆண்ட வேந்தரை
இழித்து, மேல் ஏறினான்தானும் ஏறினான்.

சூழ்படை - (பரதன்) தன்னைச் சுற்றியுள்ள சேனை; **நீர் கழித்து வருதுறையாற்றை** - நீர் கழியுண்டாக்கிப் பெருகும் கரையமைந்த கங்கையாற்றை; **கழித்து நீங்கியது என** - கடந்து சென்றதாக; **கள்ள ஆசையை அழித்து** - வஞ்சகமானமண்ணாசையைப் போக்கி; **அவனி பண்டு ஆண்ட வேறு வேந்தரை இழித்து** - (இம்) மண்ணுலகைமுன்பு ஆட்சி புரிந்த மற்ற அரசர்களையெல்லாம் கீழ்ப்படுத்தி; மேல் ஏறினான்தானும் - மேற்சென்றவனான பரதனும்; **ஏறினான்** - (நாவாயின் கண்) ஏறினான்.

துறையின்கண் கழிக்கும் கங்கையாறு என்றார். ஆழமும் நீர்வரவும் கழலை அதிகப்படுத்தும்.மண்ணாசையை வெற்றி கொண்ட பரதன் மற்ற அரசர்களுக்கு மேம்பட்டான் ஆயினன். குணத்தால், பற்றற்ற தன்மையால் மேல் ஏறினான் இப்போது படகில் ஏறினான் என்று இருமுறை கூறியது ஒரு நயம். ***63***

பரதன் குகனுக்குக் கோசலையை அறிமுகம் செய்தல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2366. ***சுற்றத்தார், தேவரொடும் தொழ நின்ற***
கோசலையைத் தொழுது நோக்கி,

'கொற்றத் தார்க் குரிசில்! இவர் ஆர்?' என்று
குகன் வினவ, 'கோக்கள் வைகும்
முற்றத்தான் முதல் தேவி; மூன்று
உலகும் ஈன்றானை முன் ஈன்றானைப்
பெற்றத்தால் பெறும் செல்வம், யான்
பிறத்தலால், துறந்த பெரியாள்' என்றான்.

குகன்-; சுற்றத்தார் *- உறவினர்கள்;* ***தேவரொடும்*** *- தேவர்களோடு; தொழ - வணங்குமாறு;* ***நின்றகோசலையைத் தொழுது நோக்கி*** *- இருந்த கோசலைப் பிராட்டியை வணங்கிப் பார்த்து;* ***'கொற்றத்தார்க் குரிசில்!*** *- வெற்றிமாலை சூடிய பரதனே!;* ***இவர் ஆர்? என்று வினவ*** *- இவர் யாராவார் என்று கேட்க; (அதற்குப் பரதன்)* ***'கோக்கள் வைகும் முற்றத்தான்*** *-அரசர்கள் (திறை தரக் குழுமித்) தங்கியிருக்கும் முன்றிலை உடைய தயரதனது;* ***முதல் தேவி*** *- முதல் பட்டத்தரசி;* ***மூன்று உலகும் ஈன்றானை*** *-மூவுலகங்களும் (முன்பு) உண்டாக்கியபிரமதேவனை;* ***முன் ஈன்றானை*** *- முன்னால் (தனது திருஉந்திக் கமலத்தில்)தோற்றுவித்தருளிய (ஸ்ரீ நாராயணன் திரு அவதாரமாகிய) இராமனை;* ***பெற்றதால் பெறுஞ் செல்வம்*** *- (தன் மகனாகப்) பெற்ற காரணத்தால் பெறவேண்டிய அரசச் செல்வத்தை;* ***யான் பிறத்தலால்*** *- நான் (கைகேயி மகனாகப் பின்னே) பிறந்த காரணத்தால்;* ***துறந்த*** *- இழந்த;* ***பெரியாள்'*** *- பெருமையுடையாள்;* ***என்றான் -.***

கோசலையின் முன்னைய 'அரசன் தாய்' என்ற நிலையும், இப்போதைய நிலையும் தன்மனத்தைத் துன்புறுத்தத் தன்னை நொந்து பரதன் குகனுக்கு விடை கூறினன் என்க. சக்கரவர்த்திதயரதன் ஆதலின் அரசர்கள் அவனைக் கண்டு வணங்கவும் திறை செலுத்தவும் எப்போதும் திருமுற்றத்தே காத்திருப்பர். 'பெற்றதால்' எதுகை நோக்கி, 'பெற்றத்தால்' என விரித்தல் விகாரம்ஆயிற்று; செய்யுள் விகாரம் ஆறனுள் ஒன்று. தொழுது நோக்கி 'இவர் யார்?' என்று வினாயினன்குகன். ***64***

பரதன் கோசலைக்குக் குகனை அறிமுகம் செய்தல்

2367. ***என்றலுமே, அடியின்மிசை நெடிது வீழ்ந்து***
அழுவானை, 'இவன் யார்?' என்று,
கன்று பிரி காராவின் துயர் உடைய
கொடி வினவ, கழல் கால் மைந்தன்,
'இன் துணைவன் இராகவனுக்கு; இலக்குவற்கும்,
இளையவற்கும், எனக்கும், மூத்தான்;
குன்று அனைய திரு நெடுந் தோள் குகன்
என்பான், இந் நின்ற குரிசில்' என்றான்.

என்றலுமே *- என்று பரதன் கூறிய - அளவிலேயே;* ***அடியின் மிசை*** *-கோசலையின் திருவடிமேல்;* ***நெடிது*** *- நெடுநேரம்; வீழ்ந்து - நிலம்தொட்டு வீழ்ந்து;* ***அழுவானை*** *-*

அழுகின்ற குகனை; ***கன்று பிரி காராவின் துயர் உடைய கொடி*** *- கன்றைப்பிரிந்த காராம் பசுவின் (துன்பம் போன்று மகனைப் பிரிந்த) துன்பத்தை உடைய கொடி போல்பவளாகிய கோசலை;* ***'இவன் யார்?' என்று வினவ*** *- (இதோ காலில் விழுந்துகிடக்கிற) இவன் யார்? என்று கேட்க;* ***கழல் கால் மைந்தன்*** *- வீரக் கழலணிந்த கால்உடைய பரதன்;* ***'இந் நின்ற குரிசில்*** *- இதோ தொழுது நிற்கின்ற ஆண்மகன்;* ***இராகவனுக்கு இன்துணைவன்*** *- இராமனுக்கு இனிய சகோதரன்;* ***இலக்குவற்கும் இளையவற்கும்எனக்கும் மூத்தான்*** *- இலக்குவனுக்கும் சத்துருக்கனனுக்கும், எனக்கும் அண்ணன்;* ***குன்றுஅனைய திருநெடுந் தோள் குகன் என்பான்'*** *- மலையொத்த திரண்ட அழகிய நெடிய தோள்களைஉடைய குகன் என்ற பெயரை உடையவன்;* ***என்றான் -***

"கன்று பிரிந்துழிக் கறவை ஒப்பக் கரைந்து கலங்கினாள்"(1618) என்று முன்பும் இராமன் காடு சேறல் கேட்ட அளவில் துயருற்ற கோசலைக்கு இவ்வுவமைகூறினார் ஆதலின், காடு போன பிறகு இங்கே அதனையே வாங்கிக் கூறினார். காரா - காராம் பசு. தூய்மையும் சிறப்பும் நோக்கிக் காராவைக் கூறினார். இனி, பிற பசுக்களின் பால் மனிதர்உண்ணுதற்காதலின் அவை மனிதர்க்கும் கன்றுக்கும் பால் தருவன; ஆனால், காராவின் பால் மனிதர் உண்ணுதற்காகாது ஆதலின், கன்றுக்கே முழுதும் பயன்படுதலின் அன்பின் செறிவு ஆண்டுமிகுதியாம் என்பது கருதிக் கூறினார் எனலாம். இராமனுக்கு அடுத்த தம்பி குகன் என்று கூற, பின்னர்த் தங்கள் மூவரையும் பரதன் வரிசைப் படுத்தினான். கோசலாதேவி கேட்கும்போதுவீழ்ந்து அழுவானாயிருந்தான் என்றும், பரதன் பதில் உரைக்கத் தொடங்கும்போது அருகில் எழுந்துநின்றான் என்றும் குகனைக் கருதலாம். அதுபற்றி 'இந்நின்ற குரிசில்' என்றானாம். ***65***

கோசலை குகனை அவர்களுக்குச் சகோதரனாக்கி உரைத்தல்

2368. 'நைவீர் அலீர் மைந்தீர்! இனித் துயரால்;
நாடு இறந்து காடு நோக்கி,
மெய் வீரர் பெயர்ந்ததுவும் நலம் ஆயிற்று
ஆம் அன்றே! விலங்கல் திண்தோள்
கை வீரக் களிறு அனைய காளை இவன்
தன்னொடும் கலந்து, நீவிர்
ஐவீரும் ஒருவீர் ஆய், அகல் இடத்தை நெடுங்
காலம் அளித்திர்' என்றாள்.

(அதுகேட்ட கோசலை அவர்களைப் பார்த்து); ***'மைந்தீர்'*** *- என் பிள்ளைகளே!;* ***இனித் துயரால் நைவீர் அலீர்*** *- இனிமேல் நீங்கள் துன்பத்தால் வருந்தாமல்இருப்பீர்களாக;* ***மெய்வீரர்*** *- சுத்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவர்கள்;* ***நாடு இறந்து*** *- கோசல நாடு கடந்து;* ***காடு நோக்கி*** *-வனத்தை நோக்கி;* ***பெயர்ந்ததுவும்*** *- புறப்பட்டுச் சென்றதுவும்;* ***நலம் ஆயிற்று ஆம்அன்றே!*** *- (இத்தகைய சிறந்த சகோதரனைத் தருதலால்) நன்மைக்குக் காரணமாயிற்றல்லவா!;* ***விலங்கல் திண்தோள் கை வீரக் களிறு அனைய காளை*** *- மலை போன்ற வலிய தோளைஉடைய துதிக்கையாற் செய்யும் வீரச் செயலை உடைய ஆண் யானையை ஒத்த ஆண் மகனாகிய; இவன்தன்னோடும் - இந்தக் குகனோடும்;* ***கலந்து*** *- ஒன்றுபட்டு; நீவிர் ஐவீரும் -நீங்கள் ஐந்து பேரும்;* ***அகல்***

இடத்தை - *அகன்ற பூமியை;* ***நெடுங்காலம்*** *-நீண்டகாலம்;* ***அளித்தீர்'*** - *அரசாட்சி செய்து காப்பாற்றுவீர்களாக;* ***என்றாள்*** - *என்று சொன்னாள்.*

'மைந்தீர்'! என்ற விளி பரத சத்துருக்கனர்களை நோக்கியது; குகனையும் உள்ளடக்கிக்கூறலும் ஒன்று, இதுகாறும் இராமன் வனம் புகுந்தது கொடிது என்று அனைவரும் கருதினர். ஆதலால், குகன் என்கின்ற சிறந்த துணைவனை அச்செயல் தந்தபடியால் (கைகேயி செய்த அச்) செயலும் நல்லதாயிற்று அன்றோ என்றாளாம். இது குகனைப் பாராட்டி உரைத்தது. ''ஐவீரும் ஒருவீராய்'' என்றதுகுகனை ஆசி கூறியதாக அமையும். 'ஐவீரும் என்று குகனுக்கே கோசலையால் இவ்வாசி கிடைத்தது என்பதுஉணரற்பாலது. இராமனைக் காட்டுக்கு அனுப்பியதில் கைகேயிமாட்டுக் குகனுக்கு இருந்த சீற்றத்தையும்கோசலை இதனால் மாற்றித் தேற்றினள் என்னலாம்.
66

சுமித்திரையைப் பரதன் குகனுக்கு அறிமுகம் செய்தல்

2369. அறம் தானே என்கின்ற அயல் நின்றாள்தனை
நோக்கி, 'ஐய! அன்பின்
நிறைந்தாளை உரை' என்ன, 'நெறி திறம்பாத்
தன் மெய்யை நிற்பது ஆக்கி
இறந்தான்தன் இளந் தேவி; யாவர்க்கும்
தொழு குலம் ஆம் இராமன் பின்பு
பிறந்தானும் உளன் என்னப் பிரியாதான் தனைப்
பயந்த பெரியாள்' என்றான்.

அறம் தானே என்கின்ற அயல் நின்றாள் தனை - *அறக்கடவுளே என்று சொல்லத் தக்கவளாய்ப் பக்கத்தில் நின்ற சுமித்திரா தேவியை;* ***நோக்கி*** - *(குகன்) பார்த்து;* ***'ஐய!*** - *பரதனே!;* ***அன்பின் நிறைந்தாளை*** - *அன்பால் நிறைந்த கொள்கலமாகிய இப் பெருமாட்டியை;* ***உரை'*** - *(யார் என்று எனக்குச்)சொல்;* ***என்ன*** - *என்று கேட்க; (பரதன்)* ***'நெறி திறம்பா*** - *சத்திய வழியில்சிறிதும் மாறுபடாத; தன் மெய்யை - தன் வாய்மையை; நிற்பது ஆக்கி - என்றும் நிலைபெறுவதாகச்செய்து;* ***இறந்தான்தன்*** - *தன் (மெய் எனும் பொய்யுடலைக் கைவிட்டு) இறந்தவனாகியதயரதனது;* ***இளந்தேவி*** - *இளைய பட்டதரசியாவாள்; (அதன் மேலும் இவள்)* ***யாவர்க்கும்*** - *எல்லா மக்களுக்கும்;* ***தொழுகுலம் ஆம் இராமன்*** *-வணங்கத்தக்க குல தெய்வமாகிய இராமனுக்கு;* ***பின்பு பிறந்தானும் உளன் என்ன*** - *பின்னேபிறந்த தம்பியும் (ஒருவன்) உளம் என்று அனைவரும் அறிந்து சொல்லுமாறு;* ***பிரியாதான் தனை*** - *(இராமனை விட்டு) நீங்காத இலக்குவனை;* ***பயந்த*** - *பெற்றெடுத்த;* ***பெரியாள்'*** *-பெருமை உடையவள்;* ***என்றான்*** - *என்று சொன்னான். சொன்னான்.*

சுமித்திரை இலக்குவனுக்கு ''ஆகாததன்றால் உனக்கு அவ்வனம் இவ்வயோத்தி, மாகாதல் இராமன்அம் மன்னவன்....தாயர் சீதை என்றே ஏகாய்'' என்றும், ''மகனே இவன்பின் செல் தம்பிஎன்னும்படி அன்று; அடியாரின் ஏவல் செய்தி'' (1751, 1752) என்றும் அறவுரைகளை அறிந்து கூறியவள் ஆதலின் அறத்தின் வடிவம் எனப்பட்டாள். பின்பு பிறந்தார் மூவாராயினும் பரதனும்சத்துருக்கனனுமாகிய தாம் இராமனுக்குத் துன்பம் உண்டாகக் காரணமானோமே என்ற ஏக்கறவால்,'பின்பு பிறந்தானும் உளன்

என்னப் பிரியாதான்'' என்று இலக்குவனைச் சிறப்பித்தான். குகன் இலக்குவனை அறிந்து. அவனையே இராமனாகக் கருதி, 'தேவா நின்கழல் சேவிக்க வந்தனன்' (1963)ன்று முன்னர்க் கூறியவன் ஆதலின் அவனை வைத்துச் சுமித்திரையை அறிமுகப்படுத்தினான் பரதன்.அருகிருக்கும் சத்ருக்கனனும் அவள் மகன் ஆயினும் அவன் தன்னைச் சார்ந்திருந்துவிட்டபடியால்இலக்குவனைப் பெற்றதையே அவள் பெருமையாகக் குறித்தாளாம். இவையனைத்துமே பரதன் சொல்லிலும் செயலிலும் தன்னிரக்கத்தைப் பெரிதும் காட்டுவனவாய் அமைகின்றன. 'பெரியாள்' என்றுகோசலைக்குக் கூறிய பெயரையே இங்கும் கூறியது கொண்டு கம்பர் வாக்கின் அருமை அறிந்து மகிழலாம். *67*

குகன் கைகேயியை யார் என வினவுதல்

2370. **சுடு மயானத்திடை தன் துணை ஏக,**
தோன்றல் துயர்க் கடலின் ஏக,
கடுமை ஆர் கானகத்துக் கருணை ஆர்கலி
ஏக, கழல் கால் மாயன்
நெடுமையால் அன்று அளந்த உலகு எல்லாம்,
தன் மனத்தே நினைந்து செய்யும்
கொடுமையால், அளந்தாளை, '"ஆர் இவர்?"
என்று உரை' என்ன, குரிசில் கூறும்;

(பின்னர்க் குகன்) **தன் துணை கடு மயானத்திடை ஏக** - தன் கணவனாய தயரதன்(இறந்தாரைச்) சுடுகின்ற சுடுகாட்டிடத்தே செல்ல; **தோன்றல்** - (தன் மகனாகிய) பரதன்; **துயர்க் கடலின் ஏக** - துன்ப வெள்ளத்திினிடையே செல்ல; **கருணை ஆர்கலி** - அருட்கடலாகிய இராமன்; **கடுமை ஆர் கானகத்து ஏக** - கொடுமை பொருந்திய காட்டிடத்தே செல்ல;(இவ்வாறு செய்து) **கழல்கால் மாயன்** - கழலணிந்த காலையுடைய திருமால்; நெடுமையால் -(வாமனனாக வந்த மாவலி) பால் மூவடி மண் கேட்டுப் பின்னர் எடுத்த) நெடிய திருவுருவத்தால்; **அன்று** -முற்காலத்தே; **அளந்த உலகு எல்லாம்** - மூவடியில் ஈரடியால் அளந்த எல்லா உலகங்களையும்; (திருமால் போல அவதாரம் எடுத்துச் சிரமப்படாது) **தன் மனத்தே நினைந்து செய்யும்கொடுமையால் அளந்தாளை** - தன் மனத்தின்கண் தானே எண்ணிச் செய்கிற கொடுமையினால்(எளிதாக) அளவு செய்தவளாகிய கைகேயியை; **"ஆர் இவர்" என்று உரை' என்ன-** இவர் யார்என்று சொல்லுக என்று கேட்க; **குரிசில்** - பரதன்; **கூறும்** - சொல்வான்ஆயினன்.

''சுற்றத்தார் தேவரொடும் தொழ நின்ற கோசலை'' என்று கோசலையையும், ''அறந்தானேஎன்கின்ற அயல் நின்றாள்'' என்று சுமித்திரையையும் கூறிய கம்பர், ஒரு பாடல் முழுதுமாகக்கைகேயியின் கொடு மனத்தைக் கூறிப் பரதனுக்கும் மேலாகத் தன் ஆற்றாமையைப் புலப்படுத்தினார்எனலாம். 'இவர் யார்' என்று கோசலையை வினாவி, 'அன்பின் நிறைந்தாளை உரை' என்றுசுமித்திரையை வினாவிய குகனை 'ஆர் இவர்' என்று சுட்டின்முன் வினாவை வைத்து வினாவச் செய்த கம்பரின் சொல்நயம் உணரத்தக்கது. மற்றவரோடு அவள் இசைவொட்டாது நின்றபடியைக் குகன்கண்டுகொண்டதை இந்த வினா வேறு பாடு காட்டி நிற்கும். திருமால் மிக அரிது முயன்று செய்தசெயலை இவள் எளிதாகச் செய்தாள் என்றார் கம்பர். இராமாவதார

நோக்கத்தை நிறைவேற்றியவன் அவள் அன்றோ என்பதை நினைத்தார் போலும்.
68

பரதன் கைகேயியைக் குகனுக்கு அறிமுகம் செய்தல்

2371. ‘படர் எலாம் படைத்தாளை, பழி வளர்க்கும்
செவிலியை, தன் பாழ்த்த பாவிக்
குடரிலே நெடுங் காலம் கிடந்தேற்கும்
உயிர்ப் பாரம் குறைந்து தேய,
உடர் எலாம் உயிர் இலா எனத் தோன்றும்
உலகத்தே, ஒருத்தி அன்றே,
இடர் இலா முகத்தாளை, அறிந்திலையேல்,
இந் நின்றாள் என்னை ஈன்றாள்.’

‘படர் எலாம் படைத்தாளை *- துன்பங்களை எல்லாம் உண்டாக்கினவளை;* **பழிவளர்க்கும் செவிலியை** *- உலக நிந்தை என்கின்ற பழியாகிய குழந்தைக்கு வளர்ப்புத் தாயை;* **தன் பாழ்த்த பாவிக் குடரிலே** *- தனது பாழான தீவினையுடைய வயிற்றில்;* **நெடுங்காலம் கிடந்தேற்கும்** *-நீண்டநாள் (பத்துத் திங்கள்) தங்கியிருந்த எனக்கும்;* **உயிர்ப்பாரம் குறைந்து தேய** *- உயிர் என்கின்ற சுமை குறைந்து தேயும்படி;* ***உடர் எலாம் உயிரிலாஎனத் தோன்றும் உலகத்தே*** *- உடல்கள் எல்லாம் உயிரில்லாதன என்று தோன்றும்படி உள்ள உலகத்தின்கண்;* ***ஒருத்தி அன்றே இடரிலா முகத்தாளை*** *- இவ் ஒருத்தி மட்டும் அல்லவாதுன்பமே இல்லாத முகம் உடையவள்; இவளை,* ***அறிந்திலையேல்*** *- (இவ்வளவு நேரம் முகத்தைக் கண்டே அறிந்து கொண்டிருக்கவேண்டும், அப்படி) அறியவில்லையானால்; இந் நின்றாள் - இதோ இருக்கின்றவள்;* ***என்னைஈன்றாள்*** *- என்னைப்பெற்ற கைகேயி யாவாள்,’*

பரதன் தன் மனத்துள்ளே தன் தாயைப் பற்றிக் கொண்டிருந்த துக்கம் அனைத்தையும் தன்மனத்திற்கு இனிய சகோதரனாகிய குகன்பால் கொட்டித் தீர்த்த அற்புதமான பாடல் இது. உயிர்அன்பை வளர்க்கும்; உடலோடு சேர்ந்து அன்பை அறுத்தபடியால் பிரிவுத் துயர்க்கொடுமையால் உடல் உயிரில்லாதவையாப் ஆயின. தான் செய்த கொடுமையை நினைத்து இரக்கப்படாதபடியால் பழிக்குப்பெற்ற தாயாக ஆனதோடு அன்றிச் செவிலியும் ஆனாள் கைகேயி. ‘நெடுங் காலம்’ என்பதனைவான்மீகத்தை ஒட்டிப் பன்னிரண்டு திங்கள் எனலும் ஆம். ***69***

குகன் கைகேயியை வணங்கலும் தோணி கரை சேர்தலும்

கலிவிருத்தம்

2372. என்னக் கேட்டு, அவ் இரக்கம் இலாளையும்
தன் நல் கையின் வணங்கினன் தாய் என;
அன்னப் பேடை சிறை இலது ஆய்க் கரை
துன்னிற்று என்னவும் வந்தது, தோணியே.

என்னக் கேட்டு - (குகன்) பரதன் இவ்வாறு சொல்லக் கேட்டு; **அவ் இரக்கம் இலாளையும்** - அந்தஇரக்கமற்றவளாகிய கைகேயியையும்; தன் நல் கையின் - தன் நல்ல கைகளால்; **தாய் எனவணங்கினன்** - தனக்குத் தாய் எனக் கருதி வணங்கினான்; **தோணி** - மரக்கலம்; **அன்னப் பேடை** - பெண் அன்னம்; சிறை இலது ஆய் - சிறகுகள் இல்லாமல்; **கரை துன்னிற்றுஎன்னவும்** - கரையை வந்து அடைந்தது என்று சொல்லலாம்படி; வந்தது - கரையை வந்தடைந்து.

"மடமான் இரக்கம் இன்மையன்றோ இன்று இவ் உலகங்கள்இராமன், பரக்கும் தொல்புகழ் அமுதினைப் பருகுகின்றதுவே" என்று முன்பும் கூறியவர் (1484)ஆதலால் இங்கேயும் 'இரக்கம் இலாளை' என்றார். மற்றத் தாயரைத் தாயர் என நினைத்துவணங்கினான் என்னாது வாளா கூறியவர் இங்கே கைகேயியைத் தாய் என வணங்கினான் எனக் கூறியதுகுகனுக்குக் கைகேயி சிறப்பு வகையிலும் தாயாதல் பற்றி; அதனை உணர்ந்தே குகன் தாய் எனவணங்கினன். அங்ஙனம் தன் தாயை வணங்கக் கிடைத்த அவன் கைகளை 'நல் கை' என்றதும் அறிக. கைகேயி வரம் வாங்கி இராமனை வனத்துக்கு அனுப்பாமல் இருந்திருப்பின் குகன் எப்படி இராமசகோதரனாக முடியும்; ஆகவே, குகனை இராம குடும்பத்தில் ஒரு சகோதரனாகச் சேர்த்தவள் கைகேயியைஅன்றிக் கோசலையும் சுமித்திரையும் அல்லர் என்பதைக் குறிப்பாகத் 'தாய் என' என்ற சொற்களால் பெற வைத்தார். தோணிகளுக்குச் சிறகுகள் இல்லையாதலின் பெண்ணன்னம் சிறைஇல்லாமல் கரைக்கு வந்தாற் போன்றது என்றாராம். 'ஏ' ஈற்றசை. **70** தாயர் பல்லக்கில் வர, பரதன் முதலியவர் நடந்து செல்லுதல்

2373 . இழிந்த தாயர் சிவிகையின் ஏற, தான்,
பொழிந்த கண்ணின் புதுப் புனல் போயினான்-
ஒழிந்திலன் குகனும் உடன் ஏகினான் -
கழிந்தனன், பல காவதம் காலினே.

(தோணியிலிருந்து) **இழிந்த** - இறங்கிய; **தாயார்** - தாய்மார்கள்; சிவிகையின் ஏற- பல்லக்கில் ஏறி உடன்வர; (பரதன்) **கண்ணின் பொழிந்த புதுப் புனல்போயினான்** - கண்ணிலிருந்து பொழிந்த புதிய கண்ணீரில் நடந்து சென்றான்; **குகனும்ஒழிந்திலன் உடன் ஏகினான்** - குகனும் தன் நாட்டில் தங்காமல் பரதனுடன் சென்றான்; **காலில் பல காவதம் கழிந்தனன்** - (இங்ஙனம் பரதன்) காலால் பல காவத வழிகளை நடந்து கடந்தான்.

கண்ணிலிருந்து நீர் சிந்த. அதன் மேல் நடந்து பல காவதம் கடந்து சென்றான் என்பதைப்புதுப்புனல் போயினான் என்றார். 'ஏ' ஈற்றசை. **71**

பரதனைப் பரத்துவாச முனிவர் எதிர்கொள்ளல்

2374. பரத்தின் நீங்கும் பரத்துவன் என்னும் பேர்
வரத்தின் மிக்கு உயர் மாதவன் வைகு இடம்,
அருத்தி கூர, அணுகினன்; ஆண்டு, அவன்
விருத்தி வேதியரோடு எதிர் மேவினான்.

(பின்பு பரதன்) **பரத்தின் நீங்கும்** - *வினைச் சுமையிலிருந்து விலகிய;* **பரத்துவன்** - *பரத்துவாசன்;* **என்னும் பேர் வரத்தின் மிக்கு உயர் மாதவன் வைகு இடம்** - *என்கின்ற பேரை உடைய மேன்மையிற் சிறந்த உயர்ந்த முனிவன் தங்கிய ஆச்சிரமத்தை;* **அருத்தி கூர** - *அன்பு மிக;* **அணுகினன்** - *சேர்ந்தான்;* **அவன்** - *அப்பரத்துவாசன்;* **ஆண்டு** - *அவ்விடத்தில்;* **விருத்தி வேதியரோடு** - *அறுதொழில் உடைய அந்தணரோடு;* **எதிர்மேவினான்** - *எதிர்கொண்டு வந்தான்.*

விருத்தி - தொழில். இங்கு 'ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல் ஈதல், ஏற்றல் என்ற ஆறும் ஆம்.' *72*

திருவடி சூட்டு படலம்

'இராமனைக் காட்டிலிருந்து அயோத்திக்கு அழைத்து வந்து அரசன் ஆக்குவேன்' என்று சொல்லிப் பரதன், தாயர், அரசச் சுற்றத்தினர், நகரமடாந்தர்ஆகியயோருடன் கங்கை கடந்து சென்று இராமனைக் கண்டு அழைக்கிறான். அவன் மறுக்கவே அவனது திருவடிநிலைகளை வேண்டிப் பெற்றுத் தன் தலைக்கணியாகச் சூட்டிக்கொள்கிறான். அயோத்திஅரசுக்குத் திருவடியைச் சூடடுகிறான் ஆதலின், திருவடி சூட்டு படலம் எனப்பெற்றது.

பரதன் தன் முடியில் திருவடியைச் சூட்டிக் கொளும் படலம் என்பதினும், அயோத்திக்குஇராமபிரான் திருவடியைச் சூட்டுகிற படலம் என்பது சிறப்புடையது. திருவடிநிலையாகிய பாதுகையைத்திருவடி எனவே வழங்கல் உபசார வழக்கம் ஆம். ஆன்றோர் வழக்கு எனினும் அமையும். ஆன்றோர்வழக்கே சம்பிரதாயம் எனவும் பெறும்.

பரதன் பரத்துவாச முனிவனைக் காணுதலும், அவன் வந்த செய்தி கேட்டு மனம் மகிழ்தலும்,அனைவரும் அங்கே விருந்து அயர்தலும், பரதன் காய், கனி உண்டு வெறுநிலத் துறங்கலும், மீண்டும்புறப்பட்டுச் சித்திரக்கூடத்தைச் சேர்தலும், பரதன் வருகையை இலக்குவன் ஐயுற்றுச் சீற்றம்அடைதலும், போர்கோலம் பூண்ட இலக்குவனை மறுத்து இராமன் தெளிவித்தலும், தன்னை அணுகியபரதன் திருமேனி நிலை கண்டு அவன் நிலையை இராமன் இலக்குவற்குக் காட்டுதலும், இலக்குவன்நெஞ்சழிந்து வருந்தலும், தந்தை இறந்தமை கேட்டு இராமன் புலம்பலும், வசிட்டன் தேற்றுதலும், இராமன் தந்தைக்கு நீர்க்கடன் செய்தலும், பரதன் சீதையின் பாதங்களில் வீழ்ந்து புலம்பலும், தந்தை தயரதன் இறந்தமை இராமனால் அறிந்த சீதை வருந்தலும், அவள் நீராடிஇராமனை அடைதலும், தாயரும் இராமனும் சந்தித்து வருந்தலும், மறுநாற் யாவரும் 'சூழ்ந்திருக்கஇராமன் பரதனை விரதவேடம்' பூண்டமை பற்றி வினாவலும், பரதன் இராமனே அரசனாக வேண்டும்என்ற தன்கருத்தை விளக்கி உரைத்தலும், பரதன் வேண்டுகோளை இராமன் மறுத்துரைத்தலும், பரதனைஅரசாள இராமன் ஆணையிடலும், பரதனைத் தடுத்து வசிட்டன்இராமனிடம் அரசேற்க மொழிதலும், அதனையும் இராமன் மறுத்தலும், பரதன் காடுறைவதாகக் கூறலும், அவ்வளவில் இமையவல் பரதனை நாடாளவேண்டும் என மொழிதலும், பின்னர் வேறு செயலின்றிப் பரதன் இராமனது திருவடிநிலைகளை வேண்டிப்பெற்று 'மீளுதலும், நந்திக் கிராமத்தில் இராமன் திருவடிநிலை அரசுசெலுத்த விரததவவேடத்துடன் புலன்களை அவித்துப் பரதன் இருத்தலும், இராமன் சீதையோடும் இலக்குவனோடும் தென்திசை வழிக்கொண்டு சேறலும் இப்படலக் செய்திகள் ஆகும். பரதன் வணங்க பரத்துவாசத முனிவர் ஆசி கூறி வினாவுதல்

கலிவிருத்தம்

2375. வந்த மா தவத்தோனை, அம் மைந்தனும்
தந்தை ஆம் எனத் தாழ்ந்த, வணங்கினான்;
இந்து மோலி அன்னானும் இரங்கினான்,
அந்தம் இல் நலத்து ஆசிகல் கூறினான்.

அம் மைந்தனும் - *அந்தப் பரதனாகிய மகனும்;* ***வந்த மா தவத்தோனை*** - *(தன்னை எதிர்கொள) வந்த பெரியதவசியாகிய பரத்துவாச முனிவனை;* ***தந்தை ஆம் என*** - *(தன்) தந்தையைப் போலக் கருதி;* ***தாழ்ந்து*** - *(பணிவுடன்) விழுந்து;* ***வணங்கினான்*** - *வணக்கம் செய்தான்;* ***இந்துமோலி அன்னானும்*** - *சந்திரனைச் சடாமுடியில் தரித்த சிவபிரானை ஒத்த அம் முனிவனும்;* ***இரங்கினான்*** - *(பரதனிடம்) பிரிவு கொண்டவனாய்;* ***அந்தம் இல் நலத்து ஆசிகள்*** -*முடிவில்லாத நன்மைகளைத் தரவல்ல ஆசிமொழிகளை;* ***கூறினான்*** - *மொழிந்தான்.*

இந்து - சந்திரன், மோலி - சடாமுடி. மௌலி என்பது மோலி என வந்தது. தவச்சீலமும்,சடாமுடியும், காமனைக் காய்தலும் உடைமையால் பரத்து வாச முனிவனுக்குச் சிவபிரான் உவமைஆயினார். 1

2376. ‘எடுத்த மா முடி சூடி, நின்பால் இயைந்து
அடுத்த பேர் அரசு ஆண்டிலை; ஐய! நீ
முடித்த வார் சடைக் கற்றையை, மூசு தூசு
உடுத்து நண்ணுதற்கு உற்றளது யாது?’ என்றான்.

(பின்பு முனிவன்) ***‘ஐய!*** - *பரதனே!;* ***நின்பால் இயைந்து*** *அடுத்த பேர்அரசு - உன்னிடம் வந்து தானே சேர்ந்த கோசல ராச்சியத்தை;* ***நீ எடுத்த மாமுடி சூடி*** - *நீ உயர்ந்த திருமுடியைச் சூடிக்கொண்டு;* ***ஆண்டிலை*** - *ஆளாமல்;* ***மூசு தூசு உடுத்து*** -*உடம்பைப் போர்த்து மரவுரியை உடுத்துக்கொண்டு;* ***முடித்து*** - *திரித்துக் கட்டின;* ***வார் சடைக்கற்றையை*** - *நீண்ட சடைத்தொகுதியை உடையவனாய்; நண்ணுதற்கு- வனத்தின்கன் வந்து பொருந்துதற்கு;* ***உற்றுளது யாது?’*** - *நேர்ந்த காரணம் என்ன?;* ***என்றான்*** - *என்றுகேட்டான்.*

எடுத்து - உயர்த்திய, உனக்கென்று உன் தாயால் எடுத்து வைக்கப்பெற்ற என்றும் ஆம்,மரவுரி உடம்பில் ஒட்டிப் பொருந்தாது ஆதலின் போர்த்தாற்போல் உள்ளது என்னும் பொருளில்‘மூசு’ என்று உரைத்தார். உற்றுளது என்பது இடைவந்து தேர்ந்தது என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. 2 பரதன் பதில் கேட்டு, பரத்துவாசன் மகிழ்தல்

2377. சினக் கொடுந் திறல் சீற்ற வெந் தீயினான்,
மனக் கடுப்பினன், மா தவத்து ஓங்கலை,
‘“எனக்கு அடுத்தது இயம்பினை நீ” என்றான்;
‘உனக்கு அடுப்பது அன்றால், உரவோய்!’ என்றான்.

(அது கேட்ட பரதன்) ***சினம் கொடுந் திறல் சீற்ற வெந்தீயினான்*** - *கோபமாகியமிக்க வலிபடைத்த எழுச்சியுடைய கொடிய நெருப்பை உடையவனாகி;* ***மனக்கடுப்பினன்*** - *மனம்கொதித்து;* ***மா தவத்து ஓங்கலை*** - *பெரிய தவமலையாகிய பரத்துவாசனை (நோக்கி);* ***‘உரவோய்!*** - *பேரறிவை உடையவனே!;* ***நீ-; ‘எனக்கு அடுத்தது இயல்பிலை’*** - *எனக்குப் பொருந்திய சொற்களைச் சொல்லவில்லை; என்றான்-; (மேலும் நீ இவ்வாறு கூறியது);* ***‘உனக்கு அடுப்பது அன்றால்’*** - *உன் தநிலைமைக்குப் பொருத்தமானது அன்று; என்றான்-.*

எந்தச் சொல்லைக் கேட்டுத் துன்பமும் துடிப்பும் உடையவனாய்க் காடு நோக்கி வந்தானோஅதனையே முனிவன் கூறக் கேட்டலின் பரதனுக்குச் சினத்தீ சீறி எழுந்தது. 'நின்பால் இயைந்துஅடுத்த பேர் அரசு' என்றான் பரத்துவாசன். தவவலிமை உடையவனாகவும், அறிவோனாகவும் இருக்கின்றவன் நியாய அநியாயங்களை உணர்ந்து கூறாமல் மூத்தவன் இருக்க இளையவன் அரசு புரிதலைக்கூறுதலின் 'உனக்கு அடுப்பது அன்றால்' என்று கூறினான். சீற்றத்தால் இடைவிட்டுத் துடித்துப்பேசதலுக் கேற்ப என்றான் என்று இருமுறை இக் கவியிற் கூறியது ஒரு நயம். உரம் - அறிவு "உரமொருவற்குள்ள வெறுக்கை" (குறள்.600) 3

2378. மறையின் கேள்வற்கு மன் இளந் தோன்றல், 'பின்,
முறையின் நீங்கி, முது நிலம் கொள்கிலேன்;
இறைவன் கொள்கிலன் ஆம்எனின், யாண்டு எலாம்
உறைவென் கானத்து ஒருங்கு உடனே' என்றான்.

மறையின் கேள்வற்கு *- வேத நாயகனான இராமனுக்கு;* ***மன் இளந்தோன்றல்*** *- பொருந்திய தம்பியான பரதன்;* ***'பின் முறையின் நீங்கி*** *- இராமனுக்குத் தம்பி என்கின்ற முறையிலிருந்து விலகி;* ***முதுநிலம் கொள்கிலேன்*** *-தொன்றுதொட்டு வந்த கோசல அரசை எற்றுக்கொள்ளேன்;* ***இறைவன் கொள்கிலன் ஆம் எனின்*** *- இராமன் அரசை ஏற்றுக்கொள்ளானாயின்;* ***யாண்டு எலாம்*** *- அவன் வனத்தில் வசிக்கும் பதினான்கு யாண்டுகளும்;* ***கானத்து ஒருங்கு உடனே உறைவென்'*** *- காட்டில் அவனோடு சேர்ந்துஅவனுடனேயே தங்குவேன்;* ***என்றான்*** *- என்று கூறினான்.*

மறையின் கேள்வன் - வேத நாயகன். கேள்வன் என்றால்நாயகன் எனப் பொருளாம் ஆதலின், வேத நாயகன் என்றாம். "வேத நாயகனே உன்னைக் கருணையால் வேண்டி,விட்டான்" (7424.) என்பதும் காண்க. இனி, மறையின் கேள்வன் என்பது பரத்துவாச முனிவனைக்குறித்துக் கூறியதாகக் கோடலும் ஆம். அப்பொழுது 'மன்' என்பதற்கு இராமன் என உரைக்க.இராமனோடு வனத்துறைதல், இராமனை இணைபிரியாது சேர்ந்துறைதல் இரண்டும் அடங்க ஒருங்கு, உடன்என்று இருசொற்கள் பெற்தார். 4

2379. உரைத்த வாசகம் கேட்டலும், உள் எழுந்து
இரைத்த காதல் இருந் தவத்தோர்க்கு எலாம்,
குரைத்த மேனியோடு உள்ளம் குளிர்ந்ததால் -
அரைத்த சாந்து கொடு அப்பியது என்னவே.

உரைத்த *- (இவ்வாறு பரதன்) கூறிய;* ***வாசகம் கேட்டலும் -*** *மனத்திறந்தசொற்களைக் கேட்ட அளவில்;* ***உள் எழுந்து இரைத்த காதல்*** *- (இராமனிடத்தில்)உள்ளேயிருந்து புறப்பட்டுப் பொங்கிய அன்பினை உடைய;* ***இருந்தவத்தோர்க்கு எலாம்*** *- பெரிய தவமுனிவர்களுக்கு எல்லாம்;* ***அரைத்த சாந்து கொடு அப்பியது என்ன*** *- நன்றாகஅரைத்த சந்தனத்தைத் கொண்டுவந்து பூசியதுபோல;* ***குரைத்த மேனியொடு உள்ளம்*** *-பூரித்தஉடம்போடு மனமும்;* ***குளிர்ந்தது*** *- குளிர்ச்சி அடைந்தது.*

தவத்தோர் - பரத்துவாசனோடு உடன் இருந்த முனிவரரையும் கூட்டி, முன்பே இராமன்பால் கழிபெருங்காதலுடையராய் அவன் வனம் புகுந்ததற்கு இரங்கிய உள்ளம் உடையவராதலின் பரதன் சொற்கள்அவர்களை மேலும் குளிர்வித்தன.

மகிழ்ச்சியால் உடம்பு பூரித்தல் வழக்கு. ஆல் - ஏ, ஈற்றசைகள்.
5

பரதன் சேனைக்கும் உடன் வந்தோர்க்கும் பரத்துவாசன் விருந்து அளித்தல்

2380. ஆய காதலோடு ஐயனைக் கொண்டு, தன்
தூய சாலை உறைவிடம் துன்னினான்;
'மேய சேனைக்கு அமைப்பென் விருந்து' எனா,
தீயின் ஆகுதிச் செல்வனும் சிந்தித்தான்.

தீயின் *- (ஓம வேள்வியின் ஆக்கிய) நெருப்பில்;* ***ஆகுதிச்*** *செல்வனும் -ஆகுதிகளை இட்டுச் செய்கின்ற வேள்விச் செல்வனாகிய பரத்துவாசனும்;* ***ஆய காதலோடு*** *- மேலிட்டெழுந்து உள்ளம் குளிர்ந்த அன்போடு;* ***ஐயனைக் கொண்டு*** *- பரதனை அழைத்துக்கொண்டு;* ***தன்*** *- தன்னுடைய;* ***தூய சாலை உறைவிடம்*** *- தூய்மையான தங்கும் இடமாகிய தவச் சாலையை;* ***துன்னினான்*** *- சென்றடைந்தான்;* ***'மேய சேனைக்கு*** *- பரதனுடன்வந்துள்ள சேனைகளுக்கு;* ***விருந்து அமைப்பென்' எனாச் சிந்தித்தான்*** *- விருந்து செய்வேன் என்று தன மனத்தில் கருதினான்.*

வேள்விச் செல்வன் ஆதலின் தேவர்களையும், பிறவற்றையும் வருவித்து விருந்து செய்யஇயன்றது என அறிக. 'சேனைக் கமைப்பெண் விருந்து' என்பது பரதனையும் உள்ளடக்கியதேயாம்;அன்றி, பரதன் விருந்து அருந்தாமையின் அவன் தவக்கோலம் கண்டு அவனை விடுத்துச் சேனையை மட்டுமே பரத்துவாசன் கருதினன் எனலும் ஆம். சேனை என்று கூறினும் உடன்வந்தார், தாயர்,பரிசனங்கள் அனைவரையும் கருதும் என்க.   ***6***

2381. துறந்த செல்வன் நினைய, துறக்கம்தான்
பறந்து வந்து படிந்தது; பல் சனம்,
பிறந்து வேறு ஓர் உலகு வெற்றாரென,
மறந்து வைகினர், முன்னைத் தம் வாழ்வு எலாம்.

துறந்த செல்வன் *- (யான் எனது என்னும் அகப் புறப் பற்றுகளைக்) கைவிட்டு தவச்செல்வத்தையுடைய பரத்துவாசன்;* ***நினைய*** *- விருந்திட நினைத்த அளவில்;* ***துறக்கம்*** *- சுவர்க்க உலகம்;* ***பறந்து வந்து படிந்தது*** *- விண்ணிழிந்து வந்து காட்டில் தங்கியது;* ***பல் சனம்*** *-(சேனையின் உள்ள) பல மக்கள் கூட்டமும்;* ***பிறந்து வேறு ஓர் உலகு பெற்றார் என*** *- மறுபிறப்பு எடுத்து வேறு உலகத்தை அடைந்தவர்களைப்போல;* ***முன்னைத் தம் வாழ்வு எலாம்*** *-முன்னைய தம்முடைய வாழ்க்கைகளை எல்லாம்;* ***மறந்து வைகினர்*** *- மறந்து இன்பமார்ந்து இருந்தார்கள்.*

சீரிய தவம் உடையோர் நினைத்த மாத்திரையானே அனைத்தும் நடக்கும் 'வேண்டியவேண்டியாங்கு எய்தலான் செய்தவம், ஈண்டு முயலப் படும்" (குறள் 265.) என்றார் வள்ளுவரும். வேறுலகு என்றது ஈண்டுச் சுவர்க்கமாகும். முன்னைய வாழ்வு என்றது அயோத்தியில் வாழ்ந்ததை. இராமனைப் பிரிந்த சோகமும் தொடர்ந்து வழிநடந்து வந்து பட்ட வருத்தமும் மறந்தபடி. 'தான்'உரையசை.   ***7***

acharya.org

2382. நந்தல் இல் அறம் நந்தினர் ஆம் என,
அந்தரத்தின் அரம்பையர், அன்பினர்,
வந்து உவந்து எதிர் ஏத்தினர்; மைந்தரை,
இந்துவின் சுடர் கோயில் கொண்டு ஏகினார்.

நந்தல் இல் அறம் - எஞ்ஞான்றும் கெடுதல் இல்லாத அறத்தை; **நன்தினர் ஆம் என** - பெருகச் செய்து அதன் பயனாய சுவர்க்காதி இன்பங்களைத் துய்ப்பார் இவர் ஆம் என்று கருதி; **அந்தரத்தின் அரம்பையர்** - தேவருலகத்தில் உள்ள அரம்பை மாதர்; **அன்பினர்** - அன்புடையராய்; **உவந்து வந்து** - மகிழ்ச்சியுடன் வந்து; **மைந்தரை** - ஆடவர்களை; **எதிர் ஏத்தினர்** - வரவேற்றுக் கொண்டாடி; **இந்துவின் சுடர் கோயில்** - நிலாவைப்போல ஒளி விளங்கும் அரண்மனைக்குள்; **கொண்டு ஏகினார்** - அழைத்துக்கொண்டு சென்றார்கள்.

நந்து என்னும் சொல் வளர்ச்சி, கேடு என்னும் இருபொருள் உடையது. - நந்தல் - கெடுதல் - நந்தினர் - வளர்ச்சிபெற்றார் எனப் பொருள் காண்க. ‘அறம் செய்து சுவர்க்கம் புக்கான்’ (தொல், சொல். சேனா. கிளவி. 58.) என்பவாதலின் இங்ஙனம் கூறினார். ‘ஆம்’ என்பதை அசை எனலும் ஆம். *8*

2383. நானம் நன்கு உரைத்தார்; நளிர் வானிடை
ஆன கங்கை அரும் புனல் ஆட்டினார்;
தான மாமணிக் கற்பகம் தாங்கிய
ஊனம் இல் மலர் ஆடை உடுத்தினார்.

(அரம்பையர் மைந்தர்க்கு) **நானம்** - (கஸ்தூரி முதலியவற்றாலாய) வாசனைப்பொடியை; **நன்கு உரைத்தார்** - நன்றாக உடம்பில் பூசினர்; நளிர் வானிடை ஆன -குளிர்ந்த ஆகாயத்திடத்தில் உள்ள; **கங்கை அரும்புனல் ஆட்டினார்** . கங்கைநதியின் அரிய நீரால் முழுக்காட்டி; **தான மா மணிக் கற்பகம்** - தேவருலகத்தில் உள்ளபெரிய அழகிய கற்பக மரங்கள்; **தாங்கிய** - சுமந்த; **ஊனம் இல் மலர் ஆடை** - குறைவு இல்லாத மலர்களால் ஆகிய ஆடையை; **உடுத்தினார்** - அணிவித்தார்கள்.

நானம் - கஸ்தூரி. இங்கு அதுமுதலாகிய, கூட்டுப் பொருளாகிய கண்ணம் குறித்தது. மலர் ஆடை -மலரே ஆடையாம்; பூத்தொழில் பொதிந்த ஆடையும் ஆம். தான - வண்மைக்குணம் உடைய (கற்பகம்)என உரைத்தலும் ஒன்று. *9*

2384. கொம்பின் நின்று நுடங்குறு கொள்கையார்,
செம்பொனின் கல ராசி திருத்தினார்;
அம்பரத்தின் அரம்பையர், அன்பொடும்,
உம்பர்கோன் நுகர் இன் அமுது ஊட்டினார்.

கொம்பின்- பூங்கொம்பு போல; நின்று - வளைந்து நின்று; நுடங்குறு- ஒல்கிஅசைகின்ற; கொள்கையார் - பண்புடைய; அம்பரத்தின் அரம்பையர் - வானுலக அரம்பை மாதர்;(மைந்தர்க்கு) **செம்பொனின் கல ராசி** - செம்பொன்னால் ஆகிய அணிகளை; **திருந்தினார்** - நன்கு அணிவித்து; **அன்பொடும்** - பிரியத்தோடும்;

உம்பர்கோன் நுகர் இன் அமுது - *தேவேந்திரன் உண்ணக் கூடிய இனிய அமுத உணவினை;* ***ஊட்டினார்*** - *உண்பித்தார்.*

கொம்பின் - 'இன்' உவம உருபு. *கல ராசி* - அணிகலன்களின் தொகுதி; பல்வேறு அணிகள். இந்திரன் உண்ணும் அமுதத்தை இவ்வாடவர்களுக்கு அரம்பையர் ஊட்டினார் ஆம். *உரைத்து, ஆட்டி, உடுத்தி, திருத்தி, அமுது ஊட்டினார்* என்க. மேல் முடியும். *10*

2385. அஞ்சு அடுத்த அமளி, அலத்தகப்
பஞ்சு அடுத்த பரிபுரப் பல்லவ
நஞ்சு அடுத்த நயனியர், நவ்வியின்
துஞ்ச, அத்தனை மைந்தரும் துஞ்சினார்.

அலத்தகப் பஞ்சு அடுத்த - *செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசப்பெற்ற;* ***பரிபுர*** *-சிலம்பு அணிந்த;* ***பல்லவ*** - *தளிரனைய பாதங்களையும்;* ***நஞ்சு அடுத்த*** - *விடம்தீட்டப்பெற்ற;* ***நயனியர்*** - *கண்களையும் உடைய அரம்பையர்; அஞ்சு அடுத்த அமளி - ஐந்துபொருள்களை உள்ளடக்கிய மெத்தையின் மேல்;* ***நல்வியின் துஞ்ச*** *- பெண்மான்கள் போல(அருகில்) உறங்க;* ***அத்தனை மைந்தரும்*** *- (பரதனுடன் வந்து) எல்லா இளைஞரும்;* ***துஞ்சினார்*** *- தூங்கினார்கள்.*

அமுதூட்டியபின் அம்மகளிர் படுத்துக்கிடக்க மைந்தரும் தூங்கினார் என்க. நயனியர் துஞ்சஎன்றது ஈண்டுப் போகத்தின்பின் நிகழும் அவச உறக்கமாகும் என்பது குறிப்பு. அஞ்சு - ஐந்துஎன்பதன் வழக்குச் சொல்லாகிய போலி. அஞ்சு அடுத்த அமளி - அன்னத்தூவி, இலவம் பஞ்சு, செம்பஞ்சு, மயில்தூவி வெண்பஞ்சு என்னும் ஐந்து பொருள்களாற் செய்யப்பெற்ற மெத்தை. இதனைச் "சிறு பூளை செம்பஞ்சு வெண்பஞ்சு சேணம், உறுதூவி சேக்கையோரைந்து" என்பதனான் அறிக. 'ஐந்து மூன்று அடுத்த செல்வத்து அமளி" (சிந்தா. நச். உரை. 838.) அஞ்சு அடுத்த அமளி - பஞ்சசயனம் ஆம். "மெத்தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேல் ஏறி" (திவ்ய. திருப்பாவை 491) என்பதன்உரையுள் பஞ்ச சயனமாவது, அழகு, குளிர்ச்சி, மிருது, மணம், வெண்மை ஆக இவை; அஞ்சு உருவிட்டுச்செய்த படுக்கை என்றுமாம் என்ற பெரியவாச்சான்பிள்ளை உரையை ஈண்டுக் கருதுதல் நலம் தரும்அலத்தகம் - செம்மை. அலத்தகப் பஞ்சு எனலின் செம்பஞ்சாம். நஞ்சு அடுத்த - விடத்தை ஒத்தஎன்றுமாம். 11

2386. ஏந்து செல்வத்து இமையவர் ஆம் என,
கூந்தல் தெய்வ மகளிர் கொண்டாடினார் -
வேந்தர் ஆகி, சிவிகையின் வீங்கு தோள்
மாந்தர்காறும், வரிசை வழாமலே,

வேந்தர் ஆதி - *(பரதன் சேனையில் உள்ள) அரசர் முதலாக;* ***சிவிகையின் வீங்கு தோள் மாந்தர்காறும்*** - *பல்லக்குத் தூக்குதலால் பருத்த தோளை உடைய மனிதர்கள்வரை;* ***வரிசை வழாமல்*** - *அவரவர்க்குரிய முறைமையில் சிறிதும் குறைவுபடாமல்;* ***கூந்தல் தெய்வ மகளிர்*** *-கூந்தலழகையுடைய தெய்வப் பெண்கள்;* ***ஏந்து செல்வத்து இமையவர் ஆம் என*** - *மிக்கசெல்வத்தை உடைய தேவர்களைக் கொண்டாடுவதுபோல;* ***கொண்டாடினார்*** - *பாராட்டி உபசரித்தார்கள்.*

மேலோர் முதல் கீழோர்காறும் ஒரு நிகராக இமையர் போல இன்பம் நுகர்ந்தபடியைக்கூறினார். 'வேந்தர் சிவிகையின் வீங்குதோள் மாந்தர்' என்பது மேல், கீழ் நிலைகளைச் சுட்டி நின்றது - "சிவிகை பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தானிடை" (குறள் 37.) என்பது காண்க. கூந்தல் அழகு பிற அழகுகளுக்கும் உபலக்கணையாம்."குஞ்சி அழகும்" "மயிர் வனப்பும்" என்பன (நாலடி. 131. சிறுபஞ்ச. 35) காண்க. "ஏந்துசெல்வத் திமையவர்" என்றது உலகில் மனிதர் செல்வத்தை ஏந்துவர்; ஆனால் இமையவரைச் செல்வம் ஏந்துகிறது என்ற நயம் பற்றி 'ஏ' ஈற்றசை. 12

2387. மாதர் யாவரும், வானவர் தேவியர்
கோது இல் செல்வத்து வைகினர் - கொவ்வை வாய்த்
தீது இல் தெய்வ மடந்தையர், சேடியர்,
தாதிமார் எனத் தம் பணி கேட்பவே.

மாதர் யாவரும் *- (பரதனுடன் வந்த) மகளிர் எல்லாரும்;* ***கொவ்வை வாய்த்தீது இல் தெய்வ மடந்தையர் -*** *கொவ்வைக் கனி போலச் சிவந்த வாயினை உடைய தீமையற்றதேவ மகளிர்;* ***சேடியர் தாதிமார் என*** *- தோழிப் பெண்களும், குற்றேவல் மகளிரும்போல்;* ***தம் பணி கேட்ப*** *- தாம் இட்ட வேலைகளை நிறைவேற்ற;* ***வானவர் தேவியர் கோது இல் செல்வத்து*** *- வானுலகத்துத் தேவர் மகளிரது குற்றமற்ற செல்வத்தில்;* ***வைகினர்-*** *இன்புற்றிருந்தனர்.*

ஆடவர் அரம்பை மகளிர் இன்பம் துய்த்தலால் மகிழ்ந்தனர். மகளிரோ மற்றுத் தேவப்பெண்களைப் பணிகோடலால் மகிழ்ந்தனர் என்றவாறாம். தெய்வமடந்தையர் வானவர் தேவியரின்வேறுபட்டவர் ஆவர். 'ஏ' ஈற்றசை. 13

2388. நந்து அம் நந்தவனங்களில், நாள் மலர்க்
கந்தம் உந்திய கற்பகக் காவினின்று,
அந்தர் வந்தென, அந்தி தன் கை தர,
மந்த மந்த நடந்தது வாடையே.

நந்து அம் நந்த வனங்களில் *- (அங்குள்ள) வளர்ச்சி பெற்ற அழகியபூந்தோட்டங்களில்;* ***நாள் மலர்க் கந்தம் உந்திய கற்பகக் காவின் நின்று -*** *அன்றலர்ந்த மலர்களின் நறுமணம் பெருக வரும் கற்பகச் சோலைகளிலிருந்து;* ***அந்தி தன் கை தர*** *- மாலைப்பொழுது கை கொடுத்துவ;* ***அந்தர் வந்து என*** *- குருடர் நடந்ததுபோல;* ***வாடை*** *- வாடைக் காற்று;* ***மந்த மந்த நடந்தது*** *- மெல்ல மெல்ல மணம் வீசி வந்தது.*

கற்பகச் சோலைகளிலிருந்து வந்த வாடைக் காற்று அங்குள்ள பூந்தோட்டங்களின் நறுமணம்பெருக வருதலால் மெல்ல மெல்லக் குருடர் போல நடந்தது என்றார். அதிரக் குளிர் செய்து வரும்வாடையும் மந்த மாருதமாக ஆயினது மலர்களின் நறுமணம் கலத்தலான் என்க. வாடை - வடக்கிருந்து வரும் குளிர் காற்று. அது தென்றல் ஆகாமை உணர்க, திசைப்பெயராதலின். தென்றல் - மந்தமாருதம். இங்கு வாடையும் மந்த மாருதமாயிற்று என்றது நயம் மந்த மந்த - அடுக்கு 'ஏ'ஈற்றசை. *14*

2389. மான்று, அளிக் குலம் மா மதம் வந்து உண, -

தேன் தளிர்த்த கவளமும், செங் கதிர்
கான்ற நெல் தழைக் கற்றையும், கற்பகம்
ஈன்று அளிக்க, நுகர்ந்தன - யானையே.

யானை - *(அச்சேனையில் உள்ள) யானைகள்;* ***அளிக்குலம்*** - *வண்டுக் கூட்டங்கள்;* ***மா மதம்*** - *(தம்முடைய) பெரிய மதநீர்ப் பெருக்கை;* ***வந்து மான்றுஉண*** - *வந்து உண்டு மயங்க; (தாம்)* ***கற்பகம்*** - *கற்பக மரங்கள்;* ***தேன்தளிர்த்த கவளமும்*** - *தேன் மிகுதியாகக் கலக்கப்பெற்ற உணவுருண்டையையும்;* ***செங்கதிர்கான்ற நெல்தழைக் கற்றையும்*** - *சிவந்த கதிர்களை யீன்ற நெற்பயிரின்கதிர்க்கட்டுகளையும்;* ***ஈன்று அளிக்க*** - *பெற்று உண்ணத் தர;* ***நுகர்ந்தன*** *-அவற்றை உண்டு இன்புற்றன.*

யானைகள் உண்டபடி கூறினார். மதநீரை வண்டுகள் உண்ண. தாம் கற்பகம் தந்த கவளமும்தழையும் உண்டன என்றார். நெய்மிதி கவளம் தரல் யானைக்கு வழக்கம். இங்குத் தேன் மிதிகவளம் என்றது தேவருலகத்துச் சிறப்பாம். 'ஏ' ஈற்றசை.
15

2590. நரகதர்க்கு அறம் நல்கும் நலத்த நீர்;
கர கதக் கரி கால் நிமிர்த்து உண்டன;
மரகதத்தின் கொழுந்து என வார்த்த புல்
குரகதத்தின் குழாங்களும் கொண்டவே.

கர கதக் கரி - *துதிக்கையை உடைய கோபமுற்ற யானைகள்;* ***நரகதர்க்கு*** *-நரகத்தை அடைய வல்ல பாவிகளுக்கும்;* ***அறம் நல்கும் -*** *புண்ணியப் பயனைத் தந்து (அந்நரகத்திலிருந்து) அவரை மீட்க வல்ல;* ***உண்டன -*** *கால்களை நிமிர வைத்துப் பருகின;* ***குரகத்தின் குழாங்கள் -*** *குதிரைக் கூட்டங்கள்;* ***மரகதத்தின் கொழுந்து என வார்ந்தபுல்*** - *மரகத மணியின் ஒளிக்கொழுந்துபோல் பசிய நீண்ட புல்லை;* ***கொண்ட -*** *உட்கொண்டன.*

யானைகள் நீர் உண்டதும், குதிரைகள் புல் உண்டதும் கூறியபடி. நரகு அதர்க்கு 'எனப்பிரித்து, நரக வழிக்கு அறம் நல்கும் எனப் பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று. நீர் தேவகங்கைநீர். தீர்த்த விசேடம் ஆதலின் பாவத்தை மாற்றும் தன்மை படைத்தது என்றாராம். 'ஏ'ஈற்றசை. ***16***

பரதன் காய் கிழங்கு உண்டு, புழுதியில் தங்குதல்

2391. இன்னர், இன்னணம் யாவரும், இந்திரன்
துன்னு போகங்கள் துய்த்தனர்; தோன்றல்தான்,
அன்ன காயும், கிழங்கும், உண்டு, அப் பகல்
பொன்னின் மேனி பொடி உறப் போக்கினான்.

யாவரும் - *எல்லோரும்;* ***இன்னர் -*** *இத்தன்மையராய்;* ***இன்னணம்*** - *இவ்வாறு;* ***இந்திரன் துன்னு போகங்கள்*** - *இந்திரன் அனுபவிக்கின்ற இன்பங்களை;* ***துய்த்தனர்*** - *அனுபவித்தார்கள்;* ***தோன்றல்*** - *பரதன்;* ***அன்ன காயும் கிழங்கும்உண்டு*** - *அத்தகைய காயும், கிழங்கும் ஆகியவற்றை உண்டு;* ***பொன்னின் மேனி*** *-பொன்மயமான*

தன்னுடம்பு; **பொடி உற** *- புழுதி படும்படி;* **அப் பகல்** *-அந்நாளை;* **போக்கினான்** *- கடத்தினான்.*

அனைவரும் இனிது உறங்கப் பரதன் விரதவொழுக்கத்தோடு நாளைக் கடத்தினன் என்றவாறாம். 'அன்ன காயும்' என்பதில் 'அன்ன' உரையசையாக வந்ததாகக் கொள்க. இனி 'கற்பகமரத்திலிருந்து கிடைத்த' என்பாரும் உளர். ஆயின் அது உலக இன்பத்துக்கு முரணானதாக ஆகிப்பரதனது விரதவொழுக்கத்துக்குப் பங்கமாதலின் அவ்வாறுரைத்தல் ஏலாதாம். 'தான்' என்பதும்உரையசை. *17*

கதிரவன் தோன்றுதல்

2392. **நீல வல் இருள் நீங்களும், நீங்குறும்**
மூலம் இல் கனவின் திரு முற்றுற,
ஏலும் நல் வினை துய்ப்பவர்க்கு ஈறு செல்
காலம் என்னக் கதிரவன் தோன்றினான்.

நீலம் *- நீல நிறம் உள்ள;* **வல் இருள்** *- திணிந்த இருளானது;* **நீங்களும்** *- நீங்கிய அளவில்;* **நீங்குறும்** *- தாறும் இல்லாமல் போகி விடுகிற;* **மூலம் இல்** *- அடித்தளம் அற்ற;* **கனவின்** *- கனவு போல;* **திருமுற்றுற** *-சேனைகள் அனுபவித்த செல்வ போகம் முடிவடையும் படி;* **ஏலும் நல்வினை துய்ப்பவர்க்கு** *-பொருந்திய புண்ணியப் பயனை அனுபவிப்பவர்க்கு;* **ஈறுசெல் காலம் என்ன** *- அது முடிவடையும் காலம்போல;* **கதிரவன்** *- சூரியன்;* **தோன்றினான் -.**

கங்குற் பொழுது நீங்கியது; கதிரவன் தோன்றினான்; முன்பு பரதனுடன் வந்தோர்அனுபவித்த போகமும் முடிவுக்கு வந்தது. இதனைக் கனாப்போல என்றார். புண்ணியம் முடிந்த பின்னர்மீண்டும் சுவர்க்கத்திலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வருவார்போல அவர்கள் நிலை ஆகிறது ஆகலின் ''ஈறு செல் காலம் என்ன'' என்று கதிரவன் தோற்றத்தைவருணித்தார். *18*

பரதன் படைகள் தம் நிலை அடைதல்

2393. **ஆறி நின்று அறம் ஆற்றலர் வாழ்வு என**
பாறி வீந்தது செல்வம்; பரிந்திலர்,
தேறி முந்தைத் தம் சிந்தையர் ஆயினார்,
மாறி வந்து பிறந்தன்ன மாட்சியார்.

ஆறி நின்று *- (மனம், மொழி, மெய்களால்) அடங்கி;* **அறம் ஆற்றலர்** *-அறத்தைச் செய்யாதவர்களது;* **வாழ்வு என -** *செல்வபோகம் (இடையில் அழிதல்) போல;* **செல்வம் -** *(பரதனுடன் வந்தார் அனுபவித்த) செல்வம்;* **பாறி வீந்தது** *-சிதறிக் கெட்டது;* **மாறி வந்து பிறந்தன்ன மாட்சியார் -** *விண்ணுலகத்திலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வந்து பிறந்தது போன்ற தன்மை அடைந்தவராய அவர்கள்;* **பரிந்திலர்** *-தாம் இழந்துவிட்ட ஒருநாள் போகத்துக்காக இரங்க வில்லை;* **தேறி -** *தெளிந்து;* **முந்தைத் தம் சிந்தையர் ஆயினார்** *- முன்பு தமக்குள்ள நினைவுகளை உடையவர்களாக ஆனார்கள்.*

அறம் உள்ள துணையும் செல்வம் இருந்து அறம் நீங்கியதுபோது செல்வமும் நீங்கும் ஆதலின், அறம் ஆற்றலர் வாழ்வு எனக் செல்வம் பாறி வீந்தது. வீந்தது என்னாது 'பாறி' என்றது பிறர்க்குக் கொடுத்தலால் செல்வம் வீதலும் உண்டு ஆதலின், அவ்வாறின்றிச் சிதறிக் கெட்டது என்றதாம். அறம் ஆற்றலர் வாழ்வு நல்வழியில் கெடாது தீவழியில் கெடும். *19*

பரதன் சேனை பாலை நிலத்தை அடைதல்

2394. காலை என்று எழுந்தது கண்டு, வானவர்,
'வேலை அன்று; அனிகமே' என்று விம்முற,
சோலையும் கிரிகளும் சுண்ணமாய் எழ,
பாலை சென்று அடைந்தது - பரதன் சேனையே.

பரதன் சேனை -; காலை என்று எழுந்தது கண்டு - காலைப் பொழுது வந்துவிட்டது என்றுகருதிப் புறப்பட்டது கண்டு; **வானவர்** - தேவர்; 'வேலை அன்று; **அனிகமே' என்றுவிம்முற** - இது கடல் அன்று, சேனைதான் எனக் கருதித் தமது ஐயம் நீங்கி மனக்களிப்புஅடைய; (அச்சேனை) **சோலையும் கிரிகளும் சுண்ணமாய் எழ** - (தாம் செல்லும் வழியில்உள்ள) சோலையும், மலைகளும் புழுதியாகி மேலே புறப்பட; **பாலை சென்று அடைந்தது** - பாலைநிலத்தைச் சென்று சேர்ந்தது.

இதுகாறும் இருளில் கடல் என்று கருதியிருந்த வானவர் பகற்பொழுது வந்து புறப்பட்ட அளவிலேசேனை என்று துணிந்தனர் என்பதால் 'ஏ' ஈற்றசை.
20

2395. எழுந்தது துகள்; அதின், எரியும் வெய்யவன்
அழுந்தினன்; அவிப்ப அரும் வெம்பை ஆறினான்;
பொழிந்தன கரி மதம், பொடி வெங் கானகம்
இழிந்தன, வழி நடந்து ஏற ஒணாமையே.

(சேனைகள் சேறலான்) **துகள்** - புழுதிப்படலம்; **எழுந்தது -** மேல் கிளம்பியது; **எரியும் வெய்யவன்** - தகிக்கும் சூரியன்; **அதின் அழுந்தினன்** -அப்புழுதியில் அழுந்திப் போனான்; **அவிப்ப அரும் வெம்மை ஆறினான்** - பிறிதொன்றால்அணைத்தற்கு முடியாத தனது வெம்மை நீங்கப் பெற்றான்; **கரி பொழிந்தன மதம்** -யானைகள் பொழிந்தனவாகிய மதநீர்; **பொடிவெங்கானகம் வழிநடந்து ஏற ஒணாமை** - புழுதியுடைய கொடிய காட்டுவழியில் நடந்து மேற்சேற முடியாதபடி (வழுக்கும் சேறு செய்து); **இழிந்தன** - (எங்கும்) பெருகின.

பாலை நிலத்தின் கொடுமையும் யானைகளின் மிகுதியும் கூறியவாறு. 'ஏ' ஈற்றசை.
21

2396. வடியுடை அயிற் படை மன்னர் வெண்குடை,
செடியுடை நெடு நிழல் செய்ய, தீப் பொதி
படியுடைப் பரல் உடைப் பாலை, மேல உயர்
கொடியுடைப் பந்தரின், குளிர்ந்தது எங்குமே.

தீப்பொறி படியுடை - நெருப்பு உள் தங்கிய இடத்தை உடைய; **பரல் உடைப்பாலை** - பருக்கைக் கற்களை உடைய பாலைநிலம்; **வடி உடை** - கூர்மை பொருந்திய; **அயிற்படை** - வேற்படைய உடைய; **மன்னர்** - அரசர்களது; **வெண்குடை** - வெண்குடையானது; **செடி உடை நெடு நிழல் செய்ய** - அடர்ந்துள்ள நீண்ட நிழலைச்செய்தலான்; **மேல் உயர் கொடி உடைப் பந்தரின்** - மேலே உயர்ந்துள்ள கொடிகள் படர்ந்துள்ள பந்தல்போல; **எங்கும்** - எவ்விடமும்; **குளிர்ந்தது** - குளிர்ச்சி உடையதாக ஆயிற்று.

செடித்தன்மையாவது அடத்தியாகவும் குட்டையாகவும் இருத்தல்; அதனுள் குட்டையை விலக்கவேண்டி 'நெடுநிழல்' என்றாராதலின், அடர்ந்து நீண்ட நிழல் என்று பொருள் ஆயிற்று. மன்னர் குடையின்மிகுதியும் உயர்ச்சியும் குறித்தது. பந்தர் நிழல் தருதலும் அதன் மேலும் கொடி குளிர்ச்சிதருதலும் உண்டாதலின், மன்னர் தம் குடையின் நிழலுக்கும் குளிர்ச்சிக்கும் ஏற்புடையஉவமையாயிற்று. கொடிப்பந்தர் என்னும் ஆம். 'ஏ' ஈற்றசை. *22*

2397. ***'பெருகிய செல்வம் நீ பிடி' என்றாள்வயின்***
திருகிய சீற்றத்தால் செம்மையான், நிறம்
கருகிய அண்ணலைக் கண்டு, காதலின்
உருகிய தளிர்த்தன - உலகை ஈட்டமே.

'பெருகிய செல்வம் நீ பிடி' - மிக்க அரசச் செல்வத்தைப் பரதா! நீ ஏற்றுக்கொள்; **என்றாள்வயின்** - என்று சொல்லிய கைகேயியிடத்தே; **திருகியசீற்றத்தால்** - கழன்று எழுந்த கோபத்தால்; **செம்மையான்** - முகம் சிவந்த; **கருகிய அண்ணலைக் கண்டு** - (இயல்பாய்க்) கருத்த திருமேனியுடைய பரதனைக் கண்டு; **காதலின்** - அவன்பாற் கொண்டஅன்பினால்; **உலவை ஈட்டம்** - (பாலை நிலத்திற்) பட்ட மரக்கூட்டம்; **உருகிய** - மனம் இரங்கி; **தளிர்த்தன** - தளிர் விட்டு உயிர்பெற்றவாயின.

பட்ட மரங்கள் தளிர்த்துச் செழித்துப் பரதன் செல்லும் வழி இனிதாயிற்று என்றார். 'ஏ' ஈற்றசை. *23*

பரதன் படைகள் சித்திரகூடத்தை அடைதல்

2398. ***வன் தெறு பாலையை மருதம் ஆம் எனச்***
சென்றது; சித்திரவடம் சேர்த்ததால் -
ஒன்ற உரைத்து, 'உயிரினம் ஒழுக்கம் நன்று' எனப்
பொன்றிய புரவலன் பொரு இல் சேனையே.

'உயிரினம் ஒழுக்கம் நன்று' என ஒன்று உரைத்து - உயிரைவிட நல்லொழுக்கமேசிறந்து விளங்குவது எனக் கருதிச் சத்தியம் ஒன்றையே உரைத்து; **பொன்றிய புரவலன்** -உயிர்விட்ட சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதனது; **பொரு இல் சேனை** - ஒப்பற்ற சேனையானது; **வன்தெறு பாலையை** - கொடிய அழிக்கவல்ல பாலை நிலத்தை; **மருதம் ஆம் எனச் சென்றது** - (முன்கூறியவாறு நீரும் நிழலும் பெற்றுக் குளிர்ந்தமையால்) மருதநிலம் ஆகும் என்று கருதிஎளிதாகக் கடந்து சென்று; **சித்திரகூடம் சேர்ந்தது**- சித்திரகூட மலையை அடைந்தது.

பாலை மருதமாயினது. யானைகளின் மதநீர்ப் பெருக்கால் வழி வழுக்கிச் சேறானதாலும், மன்னர் குடை நிழலாற் குளிர்ச்சியானதாலும் ஆம் என மேற் கூறினார்.உயிரை இம்மை மறுமை வீடு என்னும் மூன்று இடத்தும் பயன்கொள்ள வைப்பது ஒழுக்கம் ஆதலின்,'உயிரினும் ஒழுக்கம் நன்று' எனப்பட்டது. "ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலான் ஒழுக்கம், உயிரினும்ஓம்பப் படும்" (குறள்131.) என்பதனை ஒப்பு நோக்குக. 'ஏ' ஈற்றசை. 'ஆல்' அசை. 24

2399. தூளியின் படலையும், துரகம், தேரொடு,
மூள் இருஞ் சினக் கரி முழங்கும் ஓதையும்,
ஆள் இருங் குழுவினர் ஆரவாரமும்,
'கோள்இரும் படை இது' என்று, உணரக் கூறவே,

(சேனை செல்கிறபோது எழுந்த) **தூளியின் படலையும்** *- சேனாபராகம் எனப்பெறும்புழுதித் திரளும்;* **துரகம், தேரொடு, மூள் இருஞ் சினக்கரி முழங்கும் ஓதையும்** *- குதிரை,தேர், மேலும் மேலும் உண்டாகிற பெரிய கோபத்தையுடைய யாளை ஆகியவை ஆர்ப்பரிக்கும் சப்தமும்;* **ஆள் இருங் குழுவினர்** *- காலாட் படையாகிய பெரிய கூட்டத்தினரின்;* **ஆரவாரமும்** *-பேரொலியும்;* **'கோள் இரும்படை இது' என்று** *- பிறரைக் கொல்ல வரும் பெரும்படை இது என்று;* **உணரக் கூற** *- பலரும் அறிய எடுத்துச்சொல்ல....(மேல் முடியும்).*

புழுதியும், ஒலியும் படையின் பெருமை, வலி ஆகியவற்றை முன்னுணர்த்தின; அது கண்டு கேட்டுச்சீறி எழுந்தான் இலக்குவன் என்று அடுத்த பாட்டில் முடிகிறது. கோள் - கொலை சூழ்தல் ஆகும்.வலிய என்றும் ஆகும். 'ஏ' ஈற்றசை. 25

பரதன் சேனை எழுச்சி கண்டு இலக்குவன் சீற்றம் அடைதல்

2400. எழுந்தனன், இளையவன்; ஏறினான், நிலம்
கொழுந்து உயர்ந்தனையது ஓர் நெடிய குன்றின்மேல்;
செழுந் திரைப் பரவையைச் சிறுமை செய்த அக்
கழுந்துடை வரி சிலைக் கடலை நோக்கினான்.

(பரதன் சேனைகள் வரும் நிலையைத் தன் குறிப்பால் உணர்ந்து) **இளையவன்** *- இலக்குவன்;* **எழுந்தனன்** *- எழுந்து;* **நிலம் கொழுந்து உயர்ந்தனையது ஓர் நெடியகுன்றின்மேல் ஏறினான்** *- நிலவுலகம் கொழுந்துவிட்டு உயர்ந்தாற் போன்றதான ஒருநீண்டுயர்ந்த மலையின் மேல் ஏறி;* **செழுந்திரைப் பரவையை** *- வளவிய அலைகளையுடையகடலை;* **சிறுமை செய்த** *- சிறியது எனக் கருதும்படி செய்த;* **அக் கழுந்து உடை வரிசிலைக் கடலை** *- அந்த வலிமை மிக்க கட்டமைந்த வில்லை ஏந்திய சேனைக் கடலை;* **நோக்கினான்** *- பார்த்தான்.*

நலத்தின் மேல் உள்ள நெடிய மலை, நிலம் கொழுந்துவிட்டு உயர்ந்தது போல் உள்ளதுஎன்றார். தற்குறிப்பேற்றம். சேனைக் கடலின் பெருமை நோக்கியவழி கடல் சிறியதாக உள்ளது.கழுந்து - வலிமை. "கழுந்தோடும் வரிசிலைக்கைக் கடற்றானை" (237.) எனப் பாலகாண்டத்து வருதல்காண்க. கழுந்து - வில்லின் கழிப் பகுதியாகும் என்பதும் ஒன்று. வில்லை இடையறாது கையிற்பிடித்தலால் தேய்ந்து

வழுவழுப்பாதலைக் 'கழுந்து' எனக் கூறுவதாகவும் பொருள் உரைப்பர். இளையவன் எழுந்து, ஏறி, நோக்கினான் என முடிக்க. ***26***

2401. 'பரதன், இப் படைகொடு,
பார்கொண்டவன், மறம்
கருதி, உள் கிடந்தது
ஓர் கறுவு காதலால்,
விரதம் உற்று இருந்தவன் மேல்
வந்தான்; இது
சரதம்; மற்று இலது' எனத் தழங்கு
சீற்றத்தான்.

'பார் கொண்டவன் பரதன் *- நிலத்தைக் கைக்கொண்டு ஆள்பவனாகிய பரதன்;* ***இப்படை கொடு*** *- இந்தச் சேனையைக் கொண்டு;* ***மறம் கருதி*** *- போர்த் தொழிலைக்கருதி;* ***உள் கிடந்தது ஓர் கறுவு காதலால்*** *- தன் மனத்தகத்தே தங்கிய வஞ்சனையோடுகூடிய பேராசையால்;* ***விரதம் உற்று இருந்தவன்மேல் வந்தான்*** *- தவ விரதம் மேற்கொண்டுள்ள இராமன்மேல் பிடையெடுத்து வந்துள்ளான்;* ***இது சரதம்*** *- இதுவே உண்மை;* ***மற்று இலது'*** *- வேறு ஒன்றும் இல்லை;* ***எனத் தழங்கு சீற்றத்தான்*** *- என்று எண்ணிமிக்க கோபம் உடையவனாய்.....(மேல் முடியும்).*

பதினான்கு ஆண்டு முடிந்த பின்னர் மீண்டு வந்து தன் அரசைக் கவர்ந்து கொள்வானேஎன்கின்ற கருத்தால் படையெடுத்து வந்துள்ளான் என நினைக்கும் இலக்குவன் அதனையே 'உள்கிடந்தது ஒரு கறுவு காதல்' என்றான்.
27

இலக்குவன் சீற்றத்துடன் இராமனை அடைந்து கூறத் தொடங்குதல்

2402. குதித்தனன் பாரிடை; குவடு நீறு எழ
மதித்ததனன்; இராமனை விரைவின் எய்தினான்;
'மதித்திலன் பரதன், நின்மேல் வந்தான், மதில்
பதிப் பெருஞ் சேனையின் பரப்பினான்' என்றான்.

(இலக்குவன் சீற்றத்தானாய்) **குவடு நீறு எழ மிதித்தனன், பாரிடைக் குதித்தனன் -** *மலை உச்சி பொடுபடும்படி (மிகுந்த வேகத்தோடு) மிதித்துத் தரையிலே குதித்து;* **விரைவின் -** *வேகமாக;* **இராமனை எய்தினான் -** *இராமனை வந்தடைந்து;* **'பரதன் மதித்திலன்** *-பரதன் நின்னை ஒரு பொருளாகக் கருதாமல்;* **மதில் பதிப் பெருஞ் சேனையின் பரப்பினான்-** *மதில் சூழ்ந்த அயோத்தி நகரத்துப் பெருஞ் சேனைப் பரப்பினை உடையவனாய்;* **நின்மேல்வந்தான்** *- உன்மேல் போர்க்கு வந்தான்;'* **எனா** *- என்று கூறி......(மேல்முடியும்).*

இராமனை மதியாது பரதன் போர்க்கு வந்தான் என்றான் -'மதில் பதி' என்றது அயோத்தியை. சேனை உடன் வந்ததே இலக்குவனது ஐயத்தை உறுதிப் படுத்துவதாகஅமைந்தது என்பது இதனால் வெளியாம். ***28***

இலக்குவன் போர்க் கோலம் பூண்டு, வீர உரை பகர்தல்

2403. **கட்டினன் கரிகையும் கழலும்; பல் கணைப்**
புட்டிலும் பொறுத்தனன்; கவசம் பூட்டு அமைத்து
இட்டனன்; எடுத்தனன் வரி வில்; ஏந்தலைத்
தொட்டு, அடி வணங்கி நின்று, இனைய சொல்லினான்.

சுரிகையும் சுழலும் கட்டினன் - (இடையில்) உடைவாளையும், (காலில்) வீரக்கழலையும் கட்டிக்கொண்டு; **பல்கணைப் புட்டிலும் பொறுத்தனன்** - பல்வகைஅம்புகளையுடைய தூணியைத் (தோளில்) சுமந்து; **கவசம் பூட்டு அமைத்து இட்டனன்** -போர்க் கவசத்தை (உடம்பிற்) பூட்டிக்கொண்டு; **வரிவில் எடுத்தனன்** - கட்டமைந்தவில்லைக் (கையில்) எடுத்துக்கொண்டு; **ஏந்தலை அடிதொட்டு வணங்கி நின்று** - இராமனைத்திருவடி தொட்டு வணக்கம் செய்து எழுந்து நின்று; **இனைய சொல்லினான்** - இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

போர்க்குச் சன்னத்தனானான் என்றார். ஏந்தல் - இராமன்; உயர்ந்தோன் என்னும்பொருளில் வந்தது. திருவடி தொட்டு வணங்குதல் என்பது ஒரு மரபு.
29

இலக்குவன் வீர உரை

2404. **'இருமையும் இழந்த அப் பரதன் ஏந்து தோள்**
பருமையும், அன்னவன் படைத்த சேனையின்
பெருமையும், நின் ஒரு பின்பு வந்த என்
ஒருமையும், கண்டு, இனி உவத்தி, உள்ளம் நீ.

'இருமையும் இழந்த - இம்மை, மறுமை இரண்டையும் சேர இழந்த; **அப் பரதன் ஏந்துதோள் பருமையும்** - அந்தப் பரதனது உயர்ந்த தோளின் பருத்த தன்மையும்; **அன்னவன்** - அப் பரதன்; **படைத்த சேனையின்** - பெற்றுள்ள சேனையின்; **பெருமையும்** -பெருமையையும்; **நின்பின்பு வந்த** - உனது பின்னாலே வந்த; **ஒரு என்** - தனியான என்னுடைய; **ஒருமையும்** - ஒப்பற்ற தன்மையையும்; **கண்டு** - (இப்போது) பார்த்து; **இனி நீ உள்ளம் உவத்தி** - இனிமேல் நீ மனமகிழ்ச்சி அடைவாயாக......

அண்ணன் மேல் போர்தொடுத்து வந்தான் எனவே அறத்துக்கு மாறுபட்டான்; இருமையும் இழந்தான்என்றானாம். யான் ஒருவனே அத்துணைச் சேனைகளையும் அழிப்பதைப் பார் என்றானாம். *30*

2405. **'படர் எலாம் படப் படும் பரும யானையின்**
திடர் எலாம் உருட்டின, தேரும் ஈர்த்தன,
குடர் எலாம் திரைத்தன, குருதி ஆறுகள்,
கடர் எலாம் மடுப்பன, பலவும் காண்டியால்.

'படல் எலாம் பட - பல வகைத் துன்பங்களும் அடைந்து; **படும் -** இறக்கிற; **பரும யானையின்** - அணி அணிந்த யானையினது; **திடர் எலாம் உருட்டின** - உடல்களாகிய

மேடுகளையெல்லாம் உருட்டி; **தேரும் ஈர்த்தன** - தேர்களைஇழுத்துக்கொண்டு; **குடர் எலாம் திரைத்தன** - குடல்களையெல்லாம் அலைத்துத் தள்ளி; **குருதி ஆறுகள் -** இரத்த நதிகள்; **பலவும் கடர் எலாம் மடுப்பன** - பலவும் கடல் முழுவதும் பாய்ந்து கலப்பனவற்றை; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக...

உருட்டி, ஈர்த்து, திரைத்துக் குருதி ஆறு கடலில் மடுத்தல் காண்டி என முடிக்க. குடல்,குடர் என்றார்போலக் கடல், கடர் என நின்றது செய்யுட்போலி. 'ஆல்' ஈற்றசை.
31

2406. 'கருவியும், கைகளும், கவச மார்பமும்,
உருவின; உயிரினோடு உதிரம் தோய்வு இல
திரிவன - சுடர்க் கணை - திசைக் கை யானைகள்
வெருவரச் செய்வன; காண்டி, வீர! நீ.

'வீர! நீ - இராமனே ! நீ; **கருவியும் கைகளும் கவச மார்பமும் உருவின** -எதிரிகளது ஆயுதங்களையும், கரங்களையும், கவசமணிந்த மார்பகத்தையும் உருவிக்கொண்டு; **உயிரினோடு** - அவர்கள் உயிரையும் உடன்பற்றி; **உதிரம் தோய்வு இல** -இரத்தத்தில் சிறிதும் தோயாமல்; **சுடர்க்கணை** - என்னுடைய ஒளிபடைத்த அம்புகள்; **திசைக்கை யானைகள்** - எட்டுத் திசைப் பக்கத்திலும் உள்ள யானைகளும்; **வெருவர** - அஞ்சும்படி; **திரிவன செய்வன** - சுற்றித் திரிதல் செய்வனவற்றை; **காண்டி** -பார்ப்பாயாக....

அம்புகள் உடலிற் பாய்ந்து உருவியும் உதிரம் தோயாமல் இருத்தலின் அவற்றைக் கண்டுதிசையானைகள் வெருவின. கை திசையொடு வருதலின் பக்கமாம்.
32

2407. 'கோடகத் தேர், படு குதிரை தாவிய,
ஆடகத் தட்டிடை, அலகை அற்று உகு
கேடகத் தடக் கைகள் கவ்வி, கீதத்தின்
நாடகம் நடிப்பன - காண்டி; நாத! நீ.'

'நாத! நீ -; தாவிய குதிரை படு கேடகத் தேர் - தாவிச் செல்லும் குதிரைகள்இறந்து போன வளைந்து அழகிதாய தேரினது; **ஆடகத் தட்டிடை** - பொன்மயமானநடுப்பீடத்தின்கண்; **அலகை** - பேய்கள்; **அற்று உகு கேடகத் தடக் கைகள் கவ்வி -** போர்க்களத்துத் துண்டாகி விழுந்த கேடகத்தோடு கூடிய நீண்ட கைகளைத் தம் கையாற் பற்றி (தாளமிட்டுக்கொண்டு); **கீதத்தின்** - இசை பாடிக்கொண்டு; **நாடகம் நடிப்பன** -கூத்தாடுவனவற்றை; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக..

பலகை எனப்படும் கேடயத்தோடு அற்று விழுந்த கைகளைப் பேய்கள் தாம் எடுத்துக்கொண்டனகானம் இட்டு ஆடுதல் போலும். கோடகம் என்பது தேர் உறுப்பு எனலும்ஆம். *33*

2408. 'பண் முதிர் களிற்றொடு பரந்த சேனையின்
எண் முதல் அறுத்து, நான் இமைப்பின் நீக்கலால்,
வின் முதுகு உளுக்கவும், வேலை ஆடையின்
மண் முதுகு ஆற்றவும் காண்டி - வள்ளல்! நீ

'**வள்ளல்** - இராமனே; **நீ -; பண் முதிர்** - அழகு மிக்க; **களிற்றொடு** - யானைகளோடு; **பரந்த சேனையின் எண்** - பரந்துபட்ட படைகளின்கணக்கை; **முதல் அறுத்து** - அடியோடு போக்கி; **நான் இமைப்பில் நீக்கலால்** -நான் கணநேரத்தில் அழித்தலால், (இவை அனைத்தும் வீர சுவர்க்கம் அடைந்து விண்ணில்ஏறலாம்); **விண் முதுகு உளுக்கவும்** - விண்ணுலகம் முதுகு நெளிக்கவும்; **மண்** -மண்ணுலகம் (பாரம் நீங்குதலின்); **முதுகு ஆற்றவும்** - முதுகு வலி நீங்கப் பெறவும்; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக....

பண் -அலங்காரம். பண்ணுதல். கை செய்தல், அலங்கரித்தலாம். எண் முதல் அறுத்தல் -இல்லாதபடி செய்தல் ஆகும். போரில் இறந்தோர் வீரசுவர்க்கம் பெறுவர் ஆதலின், எல்லாச்சேனைகளும் இறந்து விண்ணுலகு பெற்றதனால் விண் முதுகுவலி எடுத்து நெளிக்கலாயிற்று. இனி -உளுக்க' என்பதற்கு இற்று உளுத்துப் போய் விழ' எனவும் உரைக்கலாம். பூபாரம் நீங்கலின்மண் முதுகு ஆற்றியது என்றானாம்.
34

2409. 'நிவந்த வான் குருதியின் நீத்தம் நீந்தி மெய்
சிவந்த சாதகரொடு சிறு கண் கூளியும்,
கவந்தமும், "உலகம் நின் கையது ஆயது" என்று
உவந்தன குனிப்பன காண்டி, உம்பர்போல்.

'**நிவந்த** - உயர்ந்து வழிந்து ஒழுகிய; **வான் குருதியின் நீத்தம் -** பெரிய இரத்த வெள்ளத்திலே; **நீந்தி** - நீந்திச் சேறலால்; **மெய் சிவந்த** - உடம்பு செந்நிறமாகப் பெற்ற; **சாதகரொடு** - பூத கணங்களோடு; **சிறுகண் கூளியும்** - (உடம்பிற்கு ஒவ்வாத) சிறிய கண்ணை உடைய பேய்களும்; **கவந்தமும்** - தலையற்றஉடற்குறையும்; **"உலகம் நினகையது ஆயது" என்று** - உலகமனைத்தும் இராமனாகிய உன் வசம்ஆய்விட்டது என்று; **உம்பர் போல்** - தேவர்கள் (மகிழ்தல்) போல; **உவந்தன** - மகிழ்ந்தனவாய்; **குனிப்பன** - நடனம் ஆடுவன; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக....

சாதகரொடு 'கூளியும் கவந்தமும் குனிப்பன' என முடியும் ''பலவயினானும் எண்ணுத் திணை விரவுப்பெயர், அஃறிணை முடிபின செய்யுளுள்ளே" (தொல். சொல். கிளவி. *51.*) என்பவாதலின்'குனிப்பன' என அஃறிணையாய் முடிந்தது. தேவர்கள் மகிழ்தல் இயல்பு. பேய்கள் மகிழ்ந்து ஆடுதலாகக் கூறியது தற்குறிப்பேற்றமாம்.
35

2410. 'சூழி வெங் கட கரி, துரக ராசிகள்,
பாழி வன் புயத்து இகல் வயவர், பட்டு அற,
வீழி வெங் குருதியால் அலைந்த வேலைகள்
ஏழும் ஒன்றாகி நின்று இரைப்பக் காண்டியால்.

'**சூழி** - முகபடாம் அணிந்த; **வெங் கடகரி** - கொடிய மதம் உடைய யானைகள்; **துரக ராசிகள்** - குதிரைத் தொகுதிகள்; **பாழி** - பருத்த; **வன்** - வலிய; **புயத்து** - தோளை உடைய; **இகல் வயவர்** - பகைத்த வீரர்கள்; **பட்டு அற** - செத்து விழ; **வீழி** - வீழ்ந்த; **வெங்குருதியால்** - கொடிய இரத்தப் பெருக்கால்; **அலைந்த வேலைகள் ஏழும்** - அலை வீசும் ஏழு கடல்களும்; **ஒன்றாகி நின்று** - ஒரு கடலாகியிருந்து; **இரைப்ப** - ஒலிசெய்ய; **காண்டி** -பார்ப்பாயாக... நால்வகைச் சேனைகளும் அடியோடு அழிதலால் உண்டான குருதியாறு கூடுதலால் ஏழுகடல்களும்ஒன்றாகி இரரைத்தன. வீழி - வீழிப் பழம்

போன்று சிவந்த குருதி என்றும் ஆம். அலைந்தஎன்பது வேலைகளுக்கு அடை. இனி, குருதியால் அலைவீசிய வேலைகள் ஏழும் ஒன்றாகின எனினும்அமையும். 'ஆல்' ஈற்றசை. 36

2411. **'ஆள் அற; அலங்க தேர் அழிய; ஆடவர்**
வாள் அற; வரி சிலை துணிய; மாக் கரி
தாள் அற, தலை அற; புரவி தாளொடும்
தோள் அற - வடிக் கணை தொடுப்ப - காண்டியால்.

'ஆள் அற - போர் வீரர்கள் அறுபட; **அலங்க தேர் அழிய** - அசைகின்றதேர்கள் அழிய; **ஆடவர் வாள் அற** - வாள்வீரர்கள் வாளொடு அற்று விழ; **வரிசிலைதுணிய** - கட்டமைந்த வில்கள் துண்டுபட; **மாக் கரி** - பெரிய யானைகள்; **தாள்அற தலை அற** - தாளும் தலையும் துண்டபட்டு விழ; **புரவி** - குதிரைகள்; **தாளொடும் தோள் அற** - கால்களோடு தோள்கள் துண்டுபட; **வடிக் கணை** - கூரிய அம்புகளை; **தொடுப்ப** - யான் செலுத்த; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக... ஆள் என்றது தேர்மேல் நின்ற ஆளும் ஆம். 'ஆல்' ஈற்றசை. 37

2412. **'தழைத்த வான் சிறையன, தசையும் கவ்வின,**
அழைத்த வான் பறவைகள், அலங்கு பொன் வடிம்பு
இழைத்த வான் பகழி புக்கு இருவர் மார்பிடைப்
புழைத்த வான் பெரு வழி போக - காண்டியால்.

தழைத்த வாய் சிறையன - வளமான சிறந்த இறக்கைகளை உடையனவாய்; **அழைத்த** - தம் இனத்தைக் கூவி அழைத்த; **வான் பறவைகள்** - உயர்ந்த கழுகு, பருந்து முதலிய பறவைகள்; **பொன்வடிம்பு இழைத்த** - பொன்னால் விளிம்பு கட்டப்பெற்றுச் செய்த; **வான் பகழி** - (என்) சிறந்த அம்புகள்; **இருவர் மார்பிடைப் புக்குப் புழைத்த** - பரத சத்துருக்கனர்களாகிய இருவரது மார்பின் நடுவே நுழைந்து துவாரம் இட்டதனால் ஆகிய; **வான்பெருவழி** - சீரிய பெரிய வழியிலே; **தசையும் கவ்வின** - தசைகளைக்கவ்விக்கொண்டன வாய்; **போக** - போவதை; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக... இருவர் - பரத சத்துருக்கனர்கள். வான் பறவை - பெரிய பறவைகள்; கழுகு, பருந்துமுதலியன, அம்புகளின் முனையில் பளபளப்பான விளிம்புகள் அமைத்தல் வழக்கம். 'ஆல்' ஈற்றசை. 38

2413. **'ஒரு மகள் காதலின் உலகை நோய் செய்த**
பெருமகன் ஏவலின் பரதன் தான் பெறும்
இரு நிலம் ஆள்கைவிட்டு, இன்று,என் ஏ வலால்
அரு நரகு ஆள்வது காண்டி - ஆழியாய்!

'ஆழியாய்! - இராமனே!; **ஒருமகள் காதலின்** - கைகேயி என்னும் ஒருபெண்ணின்மேற் கொண்ட அன்பினால்; **உலகை நோய் செய்த** - உலகம் முழுவதையும்துன்பத்தில் துடிக்கச் செய்த; **பெருமகன்** - சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதன்; **ஏவலின்** - ஆணையால்; **பரதன் தான் பெறும் இருநிலம்** - பரதன் தான் பெற்ற கோசல அரசை; **ஆள்கை விட்டு** - ஆட்சி செய்தலைக் கைவிட்டு; **இன்று** - இந்நாள்; **என் ஏ வலால்** - என் அம்பின் வலிமையால்; **அரு நரகு ஆள்வது** - கொடிய நரகத்தைஅனுபவிப்பதை; **காண்டி** -

பார்ப்பாயாக... பரதன் அண்ணனுக்குத் துரோகம் செய்தவன் என்று இலக்குவன் கருதுவதனால், போர்க்களத்தில்இறப்பினும் அவனுக்கு வீர சுவர்க்கம் இல்லை; அருநரகமே வாய்க்கும் என்று கூறினான். 'ஒரு மகள்காதலின் உலகை நோய் செய்த' என்பது நயமான தொடர். சினத்திலும் தயரதனைப் 'பெருமகன்' என்றது காண்க. 'என் ஏவலால்' என்பதனை 'ஏ' வலால் என்று பிரியாது 'ஏவலால்' என்று ஒன்றாகவே கொண்டு கட்டளையால் என்று பொருள் உரைத்தல் சிறக்கு மேல் கொள்க.
39

2414. ' "வையகம் துறந்து வந்து அடவி வைகுதல்
எய்தியது உனக்கு" என, நின்னை ஈன்றவள்
நைதல் கண்டு உவந்தவள், நவையின் ஓங்கிய
கைகயன் மகள், விழுந்து அரற்றக் காண்டியால்.

"வையகம் துறந்து *- நிலவுலக அரசாட்சியைக் கைவிட்டு;* ***வந்து -; அடவி வைகுதல்*** *- காட்டில் தங்கியிருத்தல்;* ***உனக்கு எய்தியது"*** *- உனக்கு வந்து சேர்ந்தது;* ***என*** *- என்று;* ***நின்னை ஈன்றவள்*** *- உன்னைப் பெற்றவளாய கோசலை;* ***நைதல் கண்டு*** *- வருந்துதலைப் பார்த்து;* ***உவந்தவள்*** *- மகிழ்ச்சி அடைந்தவளாகிய;* ***நவையின் ஓங்கிய*** *- (பிறர்க்குத்) துன்பம் செய்வதில் உயர்ந்து விளங்கும்;* ***கைகயன் மகள்*** *- கைகேயி;* ***விழுந்து அரற்ற*** *- (பரதனை இழந்து) தரையில் விழுந்து புலம்ப;* ***காண்டி*** *- பார்ப்பாயாக...*

கூனியின் போதனை அவ்வாறு ஆதலின் 'நைதல் கண்டு உவந்தவன்' என்று இங்கே கூறினான். 'ஆல்' ஈற்றசை. ***40***

2415. 'அரம் சுட அழல் நிமிர் அலங்கல் வேலினாய்!
விரைஞ்சு ஒரு நொடியில், இவ் அனிக வேலையை
உரம் சுடு வடிக் கணை ஒன்றில் வென்று, முப்
புரம் சுடும் ஒருவனின் பொலிவென் யான்' என்றான்.

'அரம் சுட *- அரம் என்னும் கருவியால் தேய்க்க;* ***அழல் நிமிர்*** *- தீயைக்கக்கும்;* ***அலங்கல்*** *- மாலை அணிந்த;* ***வேலினாய்! -*** *வேற்படையை உடையவனே! ;* ***யான் -; இவ் அனிக வேலையை*** *- இந்த சேனைக் கடலை;* ***உரம் சுடு*** *- வலிமையைஅழித்துச் சுடுகிற;* ***வடிக்கணை ஒன்றில்*** *- கூரிய ஓர் அம்பினாலே;* ***ஒரு நொடியில்விரைஞ்சு*** *- ஒரு நொடிப் பொழுதில் விரைவாக;* ***வென்று*** *- (அழித்து) வெற்றிகொண்டு;* ***முப்புரம் சுடும் ஒருவனின்*** *- திரிபுரங்களை அழித்த சிவபிரானைப் போல;* ***பொலிவென்'*** *- விளங்குவேன்;'* ***என்றான்*** *- என்று கூறினான்.*

ஓரம்பால் ஒருநொடியில் அழித்தல் பற்றித் திரிபுரத்தை அழித்த சிவன் போல என்றுஉவமை கூறினான் இலக்குவன். 'விரைந்து' என்பது செய்யுள் எதுகை நோக்கி 'விரைஞ்சு' எனநின்றது. 'போலி' எனினும் ஆம். திரிபுரம் எரித்த கதை; தாரகாசுரனது மக்களாகியதாரகாட்சன், கமலாட்சன், வித்யுன்மாலி என்னும் மூவரும் தவம் செய்து வரம் பெற்றுப்பொன், வெள்ளி, இரும்பால் ஆகிய கோட்டைகளைப் பெற்றுக் கோட்டையுடனே பறந்து சென்று தங்கி அழித்து அனைவரையும் வருந்தினர். சிவபூசையில் தவறாது இருத்தலின் அழிக்கப்படாதவர்ஆயினர். இந்திரனும்

திருமாலும், உலோகாயதனும், புத்தனும் ஆகி அவர்பால் சென்றுஅம்மார்க்கங்களைப் பேசி அவரைத் திரித்துச் சிவபூசை இல்லாதவர் ஆக்கினர். பின்னர்ச் சிவபெருமான் மலை வில்லாக, வாசுகி நாணாக, பூமி தேராக, சூரிய சந்திரர்கள் சக்கரங்களாக,வேதம் குதிரையாக, பிரமன் சாரதியாக, திருமால் அம்பாக, அக்கினி அம்பின் முனையாக,தேவர்கள் தேர் உறுப்புகளாகக் கொண்டு அவர் முன் சென்ற அளவில் தேவர்கள் முதலியோர்தம்மால்தான் சிவபிரான் அவர்களை வெல்லமுடிகிறது என்று நினைத்து அகங்கரித்தாராக, அதனைஉணர்ந்த சிவபிரான் சிரித்தாராக, அக்கணமே அசுரரும் கோட்டையும் சாம்பராயினர் என்பதுசிவபுராண சரித்திரமாம். ***41***

இராமன் இலக்குவனுக்குப் பரதனைத் தெளிவுறுத்தல்

2416. "இலக்குவ! உலகம் ஓர் ஏழும், ஏழும், நீ,
"கலக்குவென்" என்பது கருதினால் அது,
விலக்குவது அரிது அது விளம்பல் வேண்டுமோ?-
புலக்கு உரித்து ஒரு பொருள், புகலக் கேட்டியால்.

'இலக்குவ' *- இலக்குவனே!;* ***நீ உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும் "கலக்கும்" என்பது கருதினால்*** *- நீ பதினான்கு உலகங்களையும் நிலை கலங்கச் செய்வேன் என்பதைக் கருதிச்செயற்பட்டால்;* ***அது*** *- அச்செயல்;* ***விலக்குவது அரிது*** *- யாராலும் தடுத்தற்கரியது;* ***அது விளம்பல் வேண்டுமோ?*** *- அதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டுவதில்லை (உலகப்பிரசித்தமாய் அனைவரும் முன்பு அறிந்துள்ளதே);* ***புலக்கு உரித்து*** *- (அது கிடக்க,இப்போது) அறிவுக்கு உரிய;* ***ஒரு பொருள்*** *- ஒரு செய்தியை;* ***புகல*** *- (நான்உனக்குச்) சொல்ல;* ***கேட்டி*** *- கேட்பாயாக...*

பெருத்த வீர வார்த்தைகளைப் பேசிச் சினத்துடன் சீறி நிற்கும் இலக்குவன் பால்,பரதனைப் பற்றித் தெளிவுறுத்தத் தொடங்கும் இராமன் முதலில் உபதேசத்தைத் தொடங்காது, அவனதுசினத்தையும் பேராற்றலையும் மதித்துப் பாராட்டிப் பேசியது மனித இயல்புக்கு ஒத்து அமைந்தது பாராட்டத்தக்கது. புலக்கு - புலத்துக்கு - 'அத்து' கெட்டது. ''கல்லார்ப் பிணிக்கும்'' என்றகுறளில், 'நிலத்துக்கு' என்பது 'நிலக்கு' என்று நின்றாற் போல. (குறள். 570.) செய்யுள்விகாரம் என்பர் பரிமேலழகர் - புலம் என்பது அறிவு. சினம் மிக்குழி அறிவு எழாது ஆதலின் -சினத்தை அடக்கி அறிவினால் சிந்தித்தல் வேண்டும் என்பது உணர்த்தினானாம். 'ஆல்'ஈற்றசை.
42

2417. 'நம் குலத்து உதித்தவர், நவையின் நீங்கினர்
எங்கு உலப்புறுவர்கள் ? எண்ணின், யாவரே
தம் குலத்து ஒருவ அரும் தருமம் நீங்கினர்?-
பொங்கு உலத் திரளொடும் பொருத தோளினாய்!

பொங்கு *- வளர்ச்சியடைந்து;* ***திரள் உலத்திரளொடும்*** *- திரண்ட கல்தூணுடனே;* ***பொருத*** *- மாறுபட்ட (அதனினும் சிறந்த);* ***தோளினாய்!*** *- தோளினைஉடையவனே!;* ***நம் குலத்து உதித்தவர்*** *- நம்முடைய சூரிய குலத்தில்தோன்றியவர்களாகிய;* ***நவையுள் நீங்கினர்*** *- குற்றத் திலிருந்து நீங்கிய அரசர்கள்;* ***எங்கு உலப்புறுவர்கள்?*** *- எவ்வாறு அளவிடப்படக்கூடியவர் (அளவிடமுடியாதவர்);* ***எண்ணின்*** *- யோசிக்கும் இடத்து;*

தம் குலத்து ஒருவ அரும் - *தம் குலத்தில்விட்டு விலக முடியாத;* ***தருமம் நீங்கினன்*** - *அறத்திலிருந்து நீங்கியவர்கள்;* **யாவரே** - *யார்?...... (ஒருவரும் இல்லை என்றபடி)*

அளவிடல் என்பது எண்ணிக்கையான் அன்று; அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்னும் மூவகை ஆற்றலால்அளவுபடாதவர் என்றவாறாம். பொங்கு உலத்திரள் - பெரியதாகிய கற்றூண் எனலும் ஆம். *43*

2418. ‘எனைத்து உள மறை அவை இயம்பற்பாலன,
பனைத் திரள் கரக் கரிப் பரதன் செய்கையே;
அனைத் திறம் அல்லன அல்ல; அன்னது
நினைத்திலை, என் வயின் நேய நெஞ்சினால்.

‘பனைத் திரள் கரக் கரிப் பரதன் - *பனைமரம் போலத் திரண்ட கையை உடையயானையை யுடைய பரதனது;* **செய்கையே** - *ஒழுக்கங்களே;* ***மறை எனைத்து உள அவை*** -*வேதங்கள் எத்தனை உள்ளன அத்தனை வேதங்களும்;* **இயம்பற்பாலன** - *சொல்லுந்தன்மையஆவன;* ***அனை அல்லன திறம் அல்ல*** - *அத்தன்மையவாக நீ கூறும் அறமல்லாதன அல்ல (அவன்செய்கை);* ***அன்னது*** - *அவ்வுண்மையை (பரதனது சீரிய ஒழுக்க உயர்வினை);* **என் வயின்** - *என்னிடத்துண்டாகிய;* **நேய நெஞ்சினால்** - *அன்பு மீக்கூர்ந்த மனத்தால்;* **நினைத்திலை** - *நீ அறிந்து நினைத்தாயில்லை...*

வேதங்களாற் சொல்லப்படும் ஒழுக்கம் அனைத்தும் பரதன் ஒழுக்கமே என்றானாம். பரதனதுசிறப்பின் உண்மைத்தன்மையை இலக்குவன் அறிந்துணராமைக்குக் காரணம் அவன் இராமன்பாற் கொண்டமிக்க அன்பேயன்றிப் பரதனிடம் எந்த மாறுபாடும் இல்லை என்ற இராமன் கூற்று இலக்குவனையும்குறைகாணாது சாந்தப்படுத்திய தாயிற்று. ‘அனை’ என்றது ‘அ’ என்ற கட்டின் பொருளது.“அனைநிலைவகை” (தொல். பொருள். நச்.) என்றவிடத்து ‘அனை’ ‘கூட்டுநிலை’ என்றார்நச்சினார்க்கினியரும். ‘செயற்கையே’ என்ற ‘ஏ’ காரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது. *44*

2419. ‘ “பெருமகன் என்வயின் பிறந்த காதலின்
வரும் என நினைகையும், மண்ணை என்வயின்
தரும் என நினைகையும்” தவிர, “தானையால்
பொரும்” என நினைகையும் புலமைப்பாலதோ?

“பெருமகன் - *பரதன்;* **என்வயின் பிறந்த காதலின்** - *என்னிடத்து உண்டாகிய அன்பினால்;* **வரும் என நினைகையும்** - *(காடு நோக்கி) வருகின்றான் என்றுநினைப்பதும்;* **மண்ணை** - *கோசல அரசை;* **என்வயின்** - *என்னிடம்;* **தரும் எனநினைகையும்”** - *தருவான் என நினைப்பதும்;* **தவிர** - *நீங்க; “தானையால் - சேனைகளால்;* **பொரும்** - *போர் செய்வான்;* **என நினைகையும்”** - *என்றுநினைப்பதும்;* ***புலமைப்பாலதோ? -*** *அறிவின்பாற் பட்டது ஆகுமோ?... (அன்று என்றபடி)*

அன்பு முதிர்ந்தவழி அறிவு தொழிற்படாது ஆதலின், என் வயின் நேயம் மீதூர்ந்ததால்பரதனை அறிவால் அறிய இயலாதவன் ஆனாய் என்று இதற்கும் ஓர் அமைதியை இலக்குவனுக்கு முன்பேகூறியது காண்க. “காதல் மிக்குழிக்கற்றவும் கைகொடா” (சிந்தா- 1632.) என்பது ஈண்டுநினைக்கத் தருவது, பரதன் வருவதன் உண்மை இராமனால் தெளிவாக இலக்குவற்கு உணர்த்தப்பட்டது.

45 2420. **‘பொன்னொடும், பொரு கழல் பரதன் போந்தனன்,**
நல் நெடும் பெரும் படை நல்கல் அன்றியே,
என்னொடும் பொரும் என இயம்பற்பாலதோ?-
மின்னொடும் பொருவுற விளங்கு வேலினாய்!

‘மின்னொடும் பொரு உற - மின்னலோடும் ஒப்புக் கொள்ளுமாறு; **விளங்குவேலினாய்** - விளங்குகின்ற வேலினை உடைய இலக்குவனே!; **பொன்னோடும் பொருகழல்** - பொன்னானியன்று பொன்னோடு மோதுகின்ற கழலை அணிந்த; **பரதன் -; போந்தனன்** -வந்துள்ளான்; (எதற்கு) **நல் நெடும் பெரும் படை நல்கல் அன்றியே** - (என்னை அரசனாக்கி எனக்கு) நல்ல நெடிய பெரிய சேனையைத் தருதற்காக அல்லாமல்; **என்னொடும்பொரும்** - என்னோடு சண்டையிடுவான்; **என இயம்பற் பாலதோ?** - என்றுசொல்லலாமா?... (கூடாது என்றபடி)

கழல், பொன்னாற் செய்யப்படுதலின் ‘பொன்னொடும் பொருகழல்’ ஆயிற்று. ‘பொன்னொடும்’ என்பதைத் தனியே கொண்டு பொன்னொடும் பிடை நல்கல் எனக் கூட்டிப்பொருள் உரைப்பதும் உண்டு. பொன் தருதல்- அரசச் செல்வத்தைத் தருதல் என்று பொருள் படுதல்வழக்காற்றின் இன்மையும் இடையீடு இன்றிப் பொருகழல் என்பதனோடு அது மாறி முடிதலும் அமைதலின் அவ்வாறுரைக்க இயலாமையறிக. அரசர்கள்வசம் சேனையைத் தருதல் முறை ஆதலின் இராமனைஅரசன் எனக் கருதும் பரதன், அவன்பால் சேனைகளைத் தர வருகின்றானாதல் வேண்டும் என்றான்இராமன். *46*

2421. **‘சேண் உயர் தருமத்தின் தேவை செம்மையின்**
ஆணியை, அன்னது நினைக்கல் ஆகுமோ?
பூண் இயல் மொய்ம்பினாய்! போந்தது ஈண்டு, எனைக்
காணிய; நீ இது பின்னும் காண்டியால்.’

‘பூண் இயல் மொய்ம்பினாய்! - அணி அணிந்த தோள்களை உடையவனே!; **சேண்உயர் தருமத்தின் தேவை** - மிக உயர்ந்த தருமத்தின் தெய்வ வடிவமான; **செம்மையின்ஆணியை** - நல்லொழுக்கமாகிய செம்மையின் உரைகல்லாக விளங்குகின்ற உத்தம பரதனை; **அன்னது** - (நீ நினைத்தாற் போல) அப்படித் தவறுபட; **நினைக்கல் ஆகுமோ?** -கருதலாமா?; **ஈண்டுப் போந்தது** - (பரதன்) இங்கே வந்தது; **எனைக் காணிய** -என்னைக் காண்பதற்காக; **இது** - இக்கருத்தினை; **நீ -** இலக்குவ நீ!; **பின்னும்** - (அவன் நெருங்கிய) பிறகும்; **காண்டி** - (அவன்பால் நேரில்) பார்த்து அறிவாயாக.

அறக் கடவுள், செம்மையின் ஆணி பரதன். செம்மை - மனக் கோட்டம் இன்மையாம். நடுவுநிலைமை என்பதாம். எனவே, அரசின்பால் பற்று வைத்து ஒருபாற் கோடும் தன்மை அவனுக்கில்லை என்பதாம். ஆணி என்பதற்கு ‘அச்சாணி’ என உரை தந்து செம்மைத் தேரை நிலைநிறுத்தும் அச்சாணி என்று உரை கோடலும் ஏற்றுமேல்கொள்க. பூண் இயல் மொய்ம்பு - அணிகலனாகப் பொருந்திய வலிமை என்றும் ஆம். ‘ஆல்’ ஈற்றசை. *47*

பரதன் சேனையைத் தவிர்த்துத் தம்பியோடு இராமனை நெருங்குதல்

acharya.org

2422. என்றனன், இளவலை நோக்கி, ஏந்தலும்
நின்றனன்; பரதனும், நிமிர்ந்த சேனையை,
'பின் தருக' என்று , தன் பிரிவு இல் காதலின்,
தன் துணைத் தம்பியும் தானும் முந்தினான்.

__ஏந்தலும்-__ இராமனும்; __இளவலை நோக்கி__ - இலக்குவனைப் பார்த்து; __என்றனன்__ - என்று (இவ்வாறு) சொல்லி; __நின்றனன் - ; பரதனும் -; நிமிர்ந்த சேனையை__ - மிகுந்த (தன்) படைகளை; __'பின் தருக' என்று__ - பிறகு அழைத்து வருக என்று (சுமந்திரன்பால்) சொல்லி; __தன் பிரிவு இல் காதலின் தன் துணைத்தம்பியும்__ -தன்னைப் பிரிதல் இல்லாத அன்புடைய தன் துணைவனான தம்பியாகிய சத்துருக்கனனும்; __தானும்__ - தானுமாக; __முந்தினான்__ - முற்பட்டு (இராமன் பால்) வந்தான்.

உடன் வந்தான் அமைச்சன் சுமந்திரன் ஆதலின் படைப் பொறுப்பை அவன்பால் சார்த்தினான்எனலாம். 'தம்பியும் தானும் முந்தினான்' என்பது தலைமைப்பொருட்கு வினைகொடுப்பவே தலைமையில்பொருளும் முடிந்தன வாவதோர் முறைபற்றி வந்தது. இனி பால் விரவாது எண்ணிச் சிறப்பினால் ஒருமை முடிபு பெற்றது எனலும் ஆம். தம்பியாதல் அன்றி எப்பொழுதும் தன்னைப் பிரியாது தனக்குத் துணையாக இருத்தல் பற்றிச் சத்துருக்கனனைத் 'தன் துணைத் தம்பி' என்று பரதன்கூறினான்.
48

பரதன் நிரை நோக்கிய இராமன் இலக்குவனிடம் கூறுதல்

2423. தொழுது உயர் கையினன்; துவண்ட மேனியன்
அழுது அழி கண்ணினன்; 'அவலம் ஈது' என
எழுதிய படிவம் ஒத்து எய்துவான் தனை
முழுது உணர் சிந்தையான், முடிய நோக்கினான்.

__முழுது உணர் சிந்தையான்__ - எல்லாவற்றையும் எப்பொழுதும் அறிந்தவாறே அறியும்திருவுள்ளமுடைய இராமன்; __தொழுது உயர்கையினன்__ - தொழுதபடி உயர்த்திய (உச்சிமேல்கூப்பிய) கையை உடைய; __துவண்ட மேனியன்__ - (துன்பத்தால் துடித்து) வாடிய உடம்பை உடைய; __அழுது அழி கண்ணினன்__ - (இடையறாது) புலம்புதலால் (நீர் வழிந்து, பொலிவழிந்த கண்களைஉடைய; __'அவலம் ஈது' என எழுதிய படிவம் ஒத்து__ - அழுகை என்பது இதுதான் என்று எழுதிய வடிவம் போல; __எய்துவான் தனை__ - வருகின்ற பரதனை; __முடிய நோக்கினான்__ - முடிமுதல்அடிவரையிலும் நன்றாகப் பார்த்தான்.

'அவலம்' என்ற அழுகையென்ற மெய்ப்பாட்டுக்கு ஒரு படம் வரைந்து அது பரதனாகும் என்பதாம்.அம்மெய்ப்பாட்டின் தன்மை - துவண்ட மேனி, அழுதழி கண் முதலவாம். 'துன்பமொரு முடிவில்லைதிசைநோக்கித் தொழுகின்றான்' என (2332.) முன்னர்க் கூறியதனை ஈண்டுக்கருதுக. ***49***

2424. கார்ப் பொரு மேனி அக் கண்ணன் காட்டினான்,
'ஆர்ப்பு உறு வரி சிலை இளைய ஐய! நீ,

தேர்ப் பெருந் தானையால் பரதன் சீறிய
போர்ப் பெருங் கோலத்தைப் பொருத்த நோக்கு' எனா.

கார்ப் பொரு மேனி அக் கண்ணன் *- கருமேகத்தை ஒத்த திரு மேனியை உடைய அவ்இராமன்; (இலக்குவனை நோக்கி)* ***'ஆர்ப்பு உறு*** *- ஆரவாரம் செய்கின்ற;* ***வரி சிலை*** *- கட்டமைந்த வில்லை ஏந்திய;* ***இளைய ஐய!*** *- தம்பியாகிய இலக்குவனே !;* ***நீ-; பரதன்-; தேர்ப் பெருந் தானையால் சீறிய*** *- தேர்களை உடைய பெரிய சேனையோடு சீற்றம் கொண்டு எடுத்த;* ***பெரும்போர்க் கோலத்தை*** *- பெரிய போர்க்கோலத்தை;* ***பொருந்தநோக்கு*** *- நன்கு பார்ப்பாயாக;'* ***எனா*** *- என்று;* ***காட்டினான்*** *- காண்பித்தான்.*

இத்தகைய துன்பத்தோடு வந்துள்ளவனை இவ்வாறு நினைத்தானே என்பது தோன்றக் காட்டினான்என்க. சொற்போக்கு இருப்பினும் இலக்குவனை இராமன் பரிகசித்தான் எனல் இங்குக் கவியின்கருத்துக்கு முரணாகும். முன்னர் 'என்வயின் நேயநெஞ்சினால் அன்னது நினைத்திலை'' என்று (2418) இராமன் கூறியதாகக் கவிஞர் கூறுதலின், இலக்குவனுடைய ஆர்ப்பரிப்பும், ஐயமும், சீற்றமும்பரதன் இயல்பினை அறியாதாயினும் இராமன்பால் அன்பிற் சிறிதும் குறைந்ததில்லை என்பதுபெருதலின். ***50***

இலக்குவன் நெஞ்சழிந்து நிற்றல்

2425. **எல் ஒடுங்கிய முகத்து இளவல் நின்றனன் -**
மல் ஒடுங்கிய புயத்தவனை வைது எழும்
சொல்லொடும் சினத்தொடும் உணர்வு சோர்தர,
வில்லொடும் கண்ண நீர் நிலத்து வீழவே.

(இவ்வாறு இராமன் பரதனைக் காட்டிக் கூறிய அளவில்) ***இளவல்*** *- இலக்குவன்;* ***மல் ஒடுங்கிய புயத்தவனை*** *- மற்றொழில் (இவன் தோளின் பெருமையால் உலகில்)இல்லாதொழிந்த ஆற்றல் மிக்க தோள் உடைய பரதனை;* ***வைது எழும்*** *- நிந்தனை செய்துகூறிய;* ***சொல்லொடும்*** *- சொற்களோடும்;* ***சினத்தோடும்*** *- அவற்றுக்குக் காரணமாகத் தன் மனத்துண்டாகிய கோபத்தோடும்;* ***உணர்வு*** *- தன் உணர்ச்சிகளும்;* ***சோர்தர*** *- தளர்ந்தொழிய;* ***வில்லொடும்*** *- (தன் கையிற்பிடித்த)வில்லோடும்;* ***கண்ண நீர்*** *- (சிறந்த பரதனைத் தவறாகக் கருதினோமே என்றகழிவிரக்கத்தால் ஏற்படும்) கண்ணீரும்;* ***நிலத்து வீழ*** *- பூமியில் விழவும்;* ***எல்ஒடுங்கிய முகத்து*** *- ஒளி குன்றிப் பொலிவழிந்த முகத்துடனே;* ***நின்றனன்*** *- நின்றான்.*

மல் ஒடுங்கிய - உலகத்து மல்தொழில் வலிமை எல்லாம் தன்பால் வந்து தங்கிவிட்டது எனினும் அமையும். இனி விரதவொழுக்கத்தால் வலிமை குன்றிய தோள் எனல் ஈண்டுப் பொருந்தாமையும், அரசர்க்கு அங்ஙனம் கூறுவது மரபாகாமையும் உணர்க. பரதன் திறத்துத் தான் நினைந்தன அனைத்தும் பிழைபட்டமையானும், உத்தமனை அதமனாகக் கருதிய அதனால் எற்பட்ட மனச்சோர்வும் இலக்குவனை 'எல் ஒடுங்கிய முகம்' உடையவனாக ஆக்கியது. ***51***

பரதன் இராமனின் திருவடி வணங்குதல்

acharya.org

2426. **கோது அறத் தவம் செய்து குறிப்பின் எய்திய**
நாதனைப் பிரிந்தனள், நலத்தின் நீங்கினாள்,
வேதனைத் திருமகள் மெலிகின்றாள், விடு
தூது எனப் பரதனும் தொழுது தோன்றினான்.

கோது அறத் தவம் செய்து - குற்றமில்லாமல் நல்ல தவத்தைச் செய்து; **குறிப்பின் எய்திய** - தன் மனக்கருத்தின் வண்ணம் பெற்ற; **நாதனை** - தன்நாயகனை; **பிரிந்தனள்** - பிரிந்து; **நலத்தின் நீங்கினாள்** - எல்லாநன்மைகளிலிருந்தும் நீங்கிய; **வேதனை மெலிகின்றாள்** - துன்பத்தால் மெலிகின்ற; **திருமகள்** - இராச்சிய லட்சுமி; **விடு தூது என** - (இராமநாயகன் பால்) அனுப்பிய தூது போல; **பரதனும்-; தொழுது** - வணங்கி; **தோன்றினான்-.**

பன்னெடுங்காலம் செய்த நற்றவத்தால் இராமனை அரசனாகப் பெறும் பாக்கியம் கோசல அரசுக்குக் கிடைத்தது. அது உடனே இழக்கப்பெற்றபடியால் இவ்வாறு கூறினார். மீண்டும் கோசல அரசை இராமன் ஏற்க வேண்டுதற்கு வந்தவன் பரதன் ஆதலின் 'விடு தூது' எனப் பெற்றான். தற்குறிப்பேற்றவணி. 52

2427. **'அறம்தனை நினைந்திலை; அருளை நீத்தனை;**
துறந்தனை முறைமையை' என்னும் சொல்லினான்,
மறந்தனன், மலர்அடி வந்து வீந்தனன் -
இறந்தனன் தாதையை எதிர்கண்டென்னவே.

வந்து - (பரதன் இராமன் அருகில்) வந்து; **இறந்தனன் தாதையை** - இறந்து போன தந்தையாய தயரதனை; **எதிர்** - தன் எதிரே; **கண்டு என்னவே** - மீண்டும்கண்டாற்போல; (இராமனைக் கண்டு) **'அறம் தனை நினைந்திலை** - அரச ஏற்றல் அறம்தான்என்பதை நினையவில்லை; **அருளை நீத்தனை** - இரக்கம் அற்றவனாக ஆயினாய்; **முறைமையைத் துறந்தனை"** - மூத்தவன் அரசாளுதல் என்கின்ற முறைமையயும் கைவிட்டாய்;' **என்னும் சொல்லினான்** -என்கின்ற சொற்களைக் கூறியவனாய்; **மறந்தனன்** - தன் உணர்வு கெட்டு; **மலர் அடி** - (இராமனது) மலர் போன்ற பாதங்களில்; **வீழ்ந்தனன் -** விழுந்தான்.

அறம் - அரசாளுதல் அரச தர்மம் என்பது. பரதன்பால் காட்டவேண்டிய இரக்கம் - தான் அரசாளாது பரதன் அரசேற்க விரும்பமாட்டான் என்று உணராது அவன்பால் அரசைத் தள்ளிவிட்டு வந்தது இரக்கமின்மையாம். மூத்தவளாகிய தான் அரசாளவேண்டியது முறைமை யாதலின், முறைமையைத் துறந்தனை என்றான். இவ்வளவும் பரதனது ஆற்றாமையைப் புலப்படுத்துவனவாகக் கொள்க. 'ஏ' ஈற்றசை. 53

இராமன் மனம் கலங்கிப் பரதனைத் தழுவுதல்

2428. **'உண்டுகொல் உயிர்?' என ஒடுங்கினான் உருக்**
கண்டனன்; நின்றனன் - கண்ணன் கண்எனும்
புண்டரீகம் பொழி புனல், அவன் சடா
மண்டலம் நிறைந்து போய் வழிந்து சோரவே.

கண்ணன் - அருட்கண்ணுடையவனாகிய இராமன்; **‘உண்டு கொல் உயிர்’ என ஒடுங்கினான்** - உயிர் உண்டோ இல்லையோ என்று காண்பார் ஐயுறுமாறு மெலிந்து நின்றபரதனது; **உரு** - வடிவத்தை; **கண்டனன்** - பார்த்து; **கண் எனும் புண்டரீகம்** - (தன்) கண் என்கின்ற தாமரைகள்; **பொழி புனல்** - இரக்கத்தாற் சொரிகின்றகண்ணீர்; **அவன் சடாமண்டலம் நிறைந்து போய்** - அப்பரதனது சடைமுடியிற் போய்நிரம்பி மேற்சென்று; **வழிந்து சோர** - பெருகி வழிந்தொழுக; **நின்றனன்** -நின்றான்.

பரதன் உருவ மெலிவு இராமனது உள்ளத்தை உருக்கியது; கண்ணீர் பெருகியது; அதனால் காலில் விழுந்த பரதனது சடைமுடியைக் கண்ணீர் நிறைத்தது. ‘கொல்’ - ஐயம். மண்டலம் - வட்டம், சடாமண்டலம் - வட்டமாகச் சடையைச் சுழித்துக் கட்டுதலாம். *54*

2429. ***அயாவுயிர்த்து, அழு கணீர் அருவி மார்பிடை,***
உயாவுற, திருஉளம் உருக, புல்லினான் -
நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலயம் ஆயினான் -
தயா முதல் அறத்தினைத் தழீஇயது என்னவே.

நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலயம் ஆயினான் - எல்லா நேர்மைகளுக்கும் ஒப்பற்றஇருப்பிடமாக உள்ள இராமன்; **தயாமுதல்** - அருள் தெய்வம்; **அறத்தினைத் தழீஇயது என்ன** - தருமதேவதையைத் தழுவிக்கொண்டாற் போல; **அயா உயிர்த்து** - பெருமூச்சு விட்டு; **அழு கண் நீர்** - அழுகின்ற கண்களிலிருந்து வரும் நீர்; **மார்பிடை** - மார்பிடத்தில்; **அருவிஉயாவுற** - அருவிபோலத் தழுவிப்பெருக; **திரு உளம் உருக** - உள்ளே அழகிய மனம்கரைந்துருக; **புல்லினான்** - (பரதனைத்) தழுவினான்.

கருணைக் கடவுள் - இராமன், அறக்கடவுள் - பரதன். இராமன் பரதனைத் தழுவியது கருணை அறத்தைத் தழுவியது போலாகும். அறம் செயற்பாடு - கருணை - பயன்பாடு. காரணமின்றிப் பிறவுயிர் படும் துன்பம் கண்டு பெருகி வரும் இரக்கம் தயாவாகும். இறைவனைத் ‘தயாமூல தன்மம்’ என்பர் அப்பர் திருநா. 6-20: 6) இங்கே தயாமுதல் எனப்பெற்றது. புறத்தேயும் அகத்தேயும் உருகியது கண்ணீராலும், திருவுளம் உருக அயாவுயிர்த்ததாலும் புலனாயிற்று. ‘ஏ’ காரம் - ஈற்றசை. *55*

இராமன் தந்தை இறந்தமை கேட்டு அறிந்து கலங்குதல்

2430. ***புல்லினன் நின்று, அவன் புனைந்த வேடத்தைப்***
பல்முறை நோக்கினான்; பலவும் உன்னினான்;
‘அல்லலின் அழுங்கினை; ஐய! ஆளுடை
மல் உயர் தோளினான் வலியனோ?’ என்றான்.

புல்லினன் நின்று - தழுவி நின்று; **அவன் புனைந்த வேடத்தை** - அப்பரதன்அணிந்திருந்த மரவுரியாகிய தவவேடத்தை; **பல் முறை** - பலமுறை; **நோக்கினான்** - உற்றுப் பார்த்து; **பலவும் உன்னினான்** - பலபடியாகக் கருதி; **‘ஐய!** - பரதனே; **அல்லலின் அழுங்கினை** - துன்பத்தால் மிகவும் சோர்ந்துள்ளாய்; **ஆளுடை மல்உயர் தோளினான்** - ஆளுதலுடைய மற்போரிற் சிறந்த தோள் உடையவனாகிய தயரதன்; **வலியனோ?** - திடமாக இருக்கின்றானா?; **என்றான்** - என்று வினாவினான்.

பன் முறை நோக்கல், பலவும் உன்னுதல் என்பது பரதனது வேடம், துக்கம், வந்துள்ள நேரம் இவைபற்றி இராமனுக்கு எழுந்த சிந்தனைகளாம். 'வலியனோ' என்பது 'நலமாக உள்ளானா' என்ற விசாரிப்பு. இப்பொருளில் இது வருதலை, "வலிய என்றவர் கூற மகிழ்ந்தனன்" (2104) என்பது கொண்டு அறிக.
56

2431. அரியவன் உரைசெய, பரதன், 'ஐய! நின்
பிரிவு எனும் பிணியினால், என்னைப் பெற்ற அக்
கரியவள் வரம் எனும் காலனால், தனக்கு
உரிய மெய்ந் நிறுவிப் போய், உம்பரான்' என்றான்.

அரியவன் - அறிதற் கரியவனாய இராமன்; ***உரை செய*** - வினாவ; ***பரதன்-; 'ஐய!*** - இராமனே!; ***நின் பிரிவு என்னும் பிணியினால்*** - நின்னைப் பிரிந்த பிரிவு என்னும் நோயினாலும்; ***என்னைப் பெற்ற அக் கரியவள்*** -என்னை ஈன்றெடுத்த அந்தக் கொடியவளாய கைகேயியின்; ***வரம் எனும் காலனால்*** - வரம்என்கின்ற யமனாலும்; ***தனக்கு உரிய மெய் நிறுவிப்போய்*** - தனக்குரிய சத்தியத்தைஉலகில் நிலைநிறுத்திச் சென்று; ***உம்பரான்"*** - (இப்போது) தேவர் உலகத்தில் உள்ளான்; ***என்றான் -***

இறப்பிற்குக் காரணம் வேண்டும்; அது இராமனைப் பிரிந்த பிரிவு என்னும் நோய் ஆயிற்று. யமன் - கைகேயி பெற்ற வரம். தயரதன் வாய்மையைக் காப்பாற்றி உயிர் துறந்தான் என்பதை இங்ஙனம் கூறினான் பரதன். *57*

2432. 'விண்ணிடை அடைந்தனன்' என்ற வெய்ய சொல்,
புண்ணிடை அயில் எனச் செவி புகாமுனம்,
கண்ணொடு மனம், கழல் கறங்கு போல ஆய்,
மண்ணிடை விழுந்தனன் - வானின் உம்பரான்.

வானின் உம்பரான் - விண்ணுலகத்துக்கும் மேல் உள்ள வீட்டிற்கு உரியவனாகியஇராமன்; ***'விண்ணிடை அடைந்தனன்' என்ற வெய்ய சொல்*** - தயரதன் விண்ணுலகு அடைந்தான்என்ற கொடிய வார்த்தை; ***புண்ணிடை அயில் எனச் செவி புகா முனம்*** - புண்ணில் வேல் சொருகினாற் போலத் தன் காதில் நுழையும் முன்பே; ***கண்ணொடு மனம்*** - கண்ணும்மனமும்; ***கழல் கறங்கு போல ஆய்*** - கழல்கிற காற்றாடி போலச் சுழன்று; ***மன்னிடைவீழ்ந்தனன்*** - பூமியில் விழுந்தான்.

பரதன் கொண்டிருந்த தவ வேடத்தாலும், அவனது வாடிய மேனி வருதத்தாலும் புண்ணுற்ற இராமன் மனத்தில் தயரதன் இறந்த செய்தி வேல் இட்டாற் போன்று ஆயிற்று. வானின் உம்பரான் ஆயினும் தான் கொண்ட அவதார வேடத்திற் கேற்பத் துன்பத்திற் கலங்கினன் என்க. *58*

2433. இரு நிலம் சேர்ந்தனன்; இறை உயிர்த்திலன்;
'உரும் இனை அரவு' என, உணர்வு நீங்கினான்;
அருமையின் உயிர் வர, அயாவுயிர்த்து, அகம்
பொருமினன்; பல் முறைப் புலம்பினான் அரோ;

acharya.org

(இராமன்) ***இரு நிலம் சேர்ந்தனன்*** *- மண்ணில் விழுந்து;* ***இறை*** *- சிறிதளவும்;* ***உயிர்த்திலன்*** *- மூச்சுவிட்டானில்லை;* ***'உரும் இனை அரவு' என*** *-இடியால் வருந்தும் பாம்பு போல;* ***உணர்வு நீங்கினான்*** *- உணர்ச்சி நீங்கப் பெற்றான்;* ***அருமையின்*** *- மிகச் சிரமமாக;* ***உயிர்*** *- உயிர்ப்பு உளதாக;* ***அயாவுயிர்த்து*** *- பெருமூச்சுவிட்டு;* ***அகம் பொருமினன்*** *- உள்ளே கலங்கி;* ***பல் முறை புலம்பினான்*** *- பலபடியாகச் சொல்லிப் புலம்பலானான்.* *இடியேறுண்ட நாகம் போல வருந்தினான் என்றல் வழக்கு. அடியோடு உயிர்ப்பற்ற இராமன் சிறிதளவு அருமையாக உயிர்ப்பு வந்து, ஆற்றாமை நீங்கப் பெருமூச்சு விட்டுப் பின்னர் உள்கலங்கிப் புலம்பினானாம். 'அரோ' ஈற்றசை.*
59

இராமன் தயரதனை நினைத்துப் புலம்புதல்

கொச்சகக் கலி

2434. ***'நந்தா விளக்கு அனைய***
நாயகனே! நானிலத்தோர்
தந்தாய்! தனி அறத்தின்
தாயே! தயா நிலையே!
எந்தாய்! இகல் வேந்தர்
ஏறே! இறந்தனையே!
அந்தோ! இனி, வாய்மைக்கு
ஆள் உளரே மற்று?' என்றான்.

'நந்தா விளக்கு அனைய நாயகனே!' *- அணையாத விளக்கைப் போல (இரவும் பகலும்புகழோடு விளங்கிய) தலைவனே!;* ***நானிலத்தோர்*** *- இம் மண்ணுலகில் உள்ளார்க்கு;* ***தந்தாய்!*** *- தந்தையொப்பவனே!;* ***தனி அறத்தின்*** *- ஒப்பற்ற அறம் என்னும்குழந்தைக்கு;* ***தாயே!*** *- (பெற்று வளர்த்த) தாயே!;* ***தயா நிலையே!*** *- பேரருளுக்குஇருப்பிடம் ஆனவனே!; எந்தாய் - என் தந்தையே!;* ***இகல் வேந்தர் ஏறே!*** *- பகையரசர்களாகிய யானைகளுக்குச் சிங்கம் போன்றவனே!;* ***இறந்தனையே*** *- இறந்து போய் விட்டாயே;* ***இனி வாய்மைக்கு மற்று யார் உளர்?*** *- இனிமேல் சத்தியத்தைக் காப்பதற்குவேறு யார் இருக்கின்றார்கள்;* ***அந்தோ'*** *- ஐயோ;'* ***என்றான்-.***

நந்தா விளக்கு - தூண்டா விளக்கு. பிறர் தூண்ட வேண்டாது எரியும் விளக்குப் போல, தன்னால் தானே புகழுடையனாய் விளங்கியவன் தயரதன். நால் நிலம் - முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் - உலகம் இப்பகுதிக்குள் அடங்குதலின் நானிலம் எனவே உலகம் என்றாம். ஏகாரங்கள் இரக்கப் பொருளில் வந்துள்ளன.
60

2435. ***'சொல் பெற்ற நோன்பின்***
துறையோன் அருள் வேண்டி,
நல் பெற்ற வேள்வி நவை
நீங்க நீ இயற்றி,
எற் பெற்று, நீ பெற்றது
இன் உயிர் போய் நீங்கலோ?-

கொல் பெற்ற வெற்றிக்
கொலை பெற்ற கூர் வேலோய்!

*‘**கொன் பெற்ற** - அச்சம் தருதலை உடைய; **வெற்றிக் கொலை பெற்ற** -தமக்கு வெற்றி உண்டாகும் கொலைத் தொழிலை உடைய; **கூர் வேலோய்** - கூரிய வேற்படையைஉடைய தயரதனே; **சொல்பெற்ற** - புகழ் உடைய; **நோன்பின் துறையோன்** -தவத்துறையில் சிறந்த கலைக்கோட்டு முனிவனது; **அருள் வேண்டி** - கருணையை வேண்டிப்பெற்று; **நல் பெற்ற வேள்வி** - நல்ல புத்திர காமேஷ்டியோடு கூடிய பரிமேத வேள்வியை; **நவை நீங்க -** பிள்ளை இல்லாக் குறை தீர **; நீ இயற்றி** - நீ செய்து; **என்பெற்று** - என்னை மகனாகப் பெற்று; **நீ பெற்றது** - நீ அடைந்த பயன்தான்; **இன்உயிர் போய் நீங்கலோ?** - இனிய உயிர் போய் இறக்கப் பெறுதல்தானோ?*

சொல் - புகழ். கலைக்கோட்டு முனிவரை அரிதின் கொண்டுவந்து வேள்வி இயற்றி இராமனைப் பெற்றானாதலின் இங்ஙனம் கூறப்பெற்றான். மக்களைப் பெற்று மகிழ எண்ணியவன் அம்மக்களைப் பிரிந்த துன்பத்தாலே உயிர் போகப் பெறுதலால் இரக்கம் பெரிதாயிற்று. தயரதன் இறப்புக்குத் தானே காரணமானோம் என்று இராமன் இரங்கினன். கொன் - அச்சம், பெருமை எனப் பொருள்படும். உரிச்சொல் - இனி, கொல் பெற்ற எனில் கொலையாம், பின்னரும் கொலைபெற்ற என வருதலின் அங்ஙனம் பிரித்தல் ஏலாதாம். வேள்வியால் மக்கள் நால்வர் தயரதனுக்கு உளர் ஆயினும் தயரதன் இறப்புக்கு இராமன் பிரிவு ஒன்றே காரணம் ஆதலின் ‘எனப்பெற்று’ என்று கூறியதாகக் கருதுக. ***61***

2436. ***‘மன் உயிர்க்கு நல்கு***
உரிமை மண் பாரம் நான் சுமக்க,
பொன் உயிர்க்கும் தாரோய்!-
பொறை உயிர்த்த ஆறு இதுவோ?
உன் உயிர்க்குக் கூற்றாய்
உலகு ஆள உற்றேனோ?-
மின் உயிர்க்கும் தீ வாய்
வெயில் உயிர்க்கும் வெள் வேலோய்!

*‘**பொன் உயிர்க்கும் தாரோய்!** - பொன் மயமான தாதுக்களை உதிர்க்கும் பூமாலையை அணிந்தவனே!; **மின் உயிர்க்கும்** - ஒளி வீசுகிற; **தீ வாய்** -நெருப்பு சிந்தும் வாயினை உடைய; **வெயில் விரிக்கும்** - சூரியன் ஒளி சிந்துகிற; **வெள்** - வெண்மையான; **வேலோய்!** - வேலை உடைய தயரதனே; **மன் உயிர்க்கு** - நிலை பெற்ற எல்லா உயிர்களுக்கும்; **நல்கு உரிமை** - அருள் செய்கிற உரிமையுடைய; **மண் பாரம்** - (உன்) அரசாட்சி என்கிற சுமையை; **நான் சுமக்க** - நான்ஏற்றுக்கொள்ள; **பொறை** - அப்பூமி பாரம்; (நீ நீங்கி) **உயிர்த்த ஆறு இதுவோ?** - இளைப்பாறிய விதம் இது தானோ?; **உன் உயிர்க்குக் கூற்றாய்** - உன் உயிர்க்குயமனாக; **உலகு ஆள உற்றேனோ** - உலகத்தை ஆளப் பிறந்தேனோ? “அரும்பொறை இனிச் சிறிது ஆற்ற ஆற்றலேன்” எனவும், “வியல் இடப் பெரும் பரம் விசித்த தொய்யல் மாநிலச் சுமை உறு சிறை துறந்து” எனவும், (1328, 1374) முன்னர் உரைத்தலின் “பொறை உயிர்த்த ஆறு இதுவோ” என்று இங்கு இராமன் புலம்பியதாகக் கூறினார். இராமனை அரசனாக அறிவித்த பிறகே தயரதன் இறப்பு முதலிய இவ்வளவும் ஆயிற்றாதலின், ‘உன் உயிர்க்குக் கூற்றாய் உலகு ஆள*

உள்ளேனோ' என்று இராமன் புலம்பினன். இராமனுக்கு வந்த துயரங்களுக்குப் பரதன், தானே காரணம் என்று வருந்தியது போல, தயரதன் இறப்புக்குத் தானே காரணம் என்று இராமன் வருந்தினனாதல் கண்கூடு. "ஓ" இரக்கக் குறிப்பு. *62*

2437. **'எம் பரத்தது ஆக்கி**
அரசு உரிமை, இந்தியங்கள்
வெம் பவத்தின் வீய,
தவம் இழைத்தவாறு ஈதோ?-
சம்பரப் பேர்த் தானவனைத் தள்ளி,
சதமகற்கு, அன்று,
அம்பரத்தின் நீங்கா
அரசு அளித்த ஆழியாய்.!

'சம்பரப் பேர்த் தானவனை - சம்பரன் என்னும் பெயரை உடைய அசுரனை; **தள்ளி** - அழித்து; **சதமகற்கு** - இந்திரனுக்கு; **அன்று** - முன்பு; **அம்பரத்தின்** - விண்ணுலகத்தின்கண்; **நீங்கா அரசு அளித்த** - நீங்காத அரசாட்சியைக் கொடுத்த; **ஆழியாய்!** - சக்கர வர்த்தியே!; **அரசு உரிமை** - உனது அரசாளும் உரிமையை; **எம் பரத்தது ஆக்கி -** எம் வசமாகச் செய்துவிட்டு; **இந்தியங்கள்** - ஐம்பொறிகளும்; **வெம்பவத்தின்** - கொடிய பிறவி கெடுமாறு போல; **வீய** - கெட; **தவம் இழைத்தவாறு** - தவம் செய்தவாறு; **ஈதோ** - இவ்வாறுஇறப்பது தானோ?

இந்திரியம் - இந்தியம். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பனவற்றைப் புலன்வழி செல்லாது அடக்கி நோன்பு செய்தல். தவத்தால் பிறவி கெடுமாறு; தவம் செய்யும்போதே பொறிகள் வசமாகின்றன என்பதாம். "எஞ்சல் இல் மனம் எனும் இழுதை ஏறிய, அஞ்சு தேர் வெல்லும் ஈது அருமை ஆவதே" என (1331) தயரதன் முன்னர்க் கூறியதை ஈண்டுக் கருதுக. "சம்பரனைக் குலத்தோடும் தொலைத்து, நீ கொண்டு, அன்று அளித்த அரசு அன்றோ, புரந்தரன் இன்று ஆள்கின்றது" (322) என்பதனுள் சம்பரனை அழித்து, இந்திரனுக்குத் தயரதன் அரசு அளித்த கதை வந்துள்ளது அறிக. சதமகன் - நூறு யாகங்களைச் செய்தவன். நூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்தவன் இந்திரனாவான் ஆதலின் இந்திரனுக்குச் சதமகன் என்பது ஒரு பெயர். 'ஓ' இரக்கக் குறிப்பு. காசிபர் மனைவியருள் தநுவின் மகன் - தானவன். *63*

2438. **'வேண்டும் திறந்தாரும் வேண்டா அரசாட்சி**
பூண்டு, இவ் உலருக்கு இடர் கொடுத்த புல்லலேன்.
மாண்டு முடிவது அல்லால், மாயா உடம்பு இது கொண்டு
ஆண்டு வருவது, இனி, யார் முகத்தே நோக்கவோ?

'வேண்டும் திறத்தாரும் - எல்லாவற்றையும் விரும்பும் தன்மை உடையவர்களும்; **வேண்டா** - (துன்பம் தருவது என்று கருதி) விரும்பாத; **அரசாட்சி** - அரசு ஆளும்தொழிலை; **பூண்டு** - (நீ அளித்த அளவிலேயே ஆராயாது) மேற்கொண்டு; **இவ் உலகுக்கு** - இந்த உலகத்துக்கு; **இடர் கொடுத்த** - துன்பத்தைக் கொடுத்த; **புல்லனேன்** - அற்பனாகிய யான்; (இனிச் செய்யத் தகுவது) **மாண்டு முடிவது அல்லால்** - இறந்தொழிவது அல்லாமல்; **மாயா உடம்பு இது கொண்டு** - இப்போதும் அழியாத

acharya.org

உடம்பினைக் கொண்டு; **ஆண்டு வருவது** *- அரசாட்சி செய்ய எண்ணுவது;* **இனி, யார் முகத்தே நோக்கவோ** *-இனிமேல் யார் முகத்தைப் பார்ப்பதற்காகவோ?*

யார் முகத்தையும் பார்க்க இயலாது என்றபடி. தன்னைத்தானே புல்லன் என்று இராமன் வருந்திக் கூறினான். எல்லால் விரும்புல் தன்மை உடையவரும் அரசாளுவதை விரும்பாமைக்கு அரசு துன்பம் தரும் என்பதே காரணமாதலை "மழை வளம் கரப்பின் வான் பேரச்சம், பிழையுயிர் எய்தின் பெரும் பேரச்சம், குடிபுரவுண்டும் கொடுங்கோல் அஞ்சி, மன்பதை காக்கும் நன்குடிப் பிறத்தல், துன்பம் அல்லது தொழுதகவு இல்" என்னும் (சிலப். வஞ்சி. 25:100 - 104) சிலப்பதிகார அடிகளான் அறிக. இராமன் அரசாட்சியை ஏற்க இசையாமல் இருந்தால் தொடர்ந்த துன்பங்கள் உலகுக்கு வந்திராது என்று கருதி "உலகுக்கு இடர் கொடுத்த" என்றான். ***64***

2439. 'தேன் அடைந்த சோலைத்
திரு நாடு கைவிட்டுக்
கான் அடைந்தேன் என்னத்
தரியாது, காவல! நீ
வான் அடைந்தாய்; இன்னம் இருந்தேன்
நான், வாழ்வு உகந்தே!-
ஊன் அடைந்த தெவ்வர்
உயிர் அடைந்த ஒள் வேலோய்!

'காவல! *- அரசனே!;* **ஊன் அடைந்த தெவ்வர்** *- உடற் கொழுப்பு மிக்க பகைவர்களது;* **உயிர் அடைந்த** *- உயிர்கள் தாமே வந்து புகலடைந்த;* **ஒள் வேலோய்!** *- ஒளி படைத்த வேலை உடையவனே!; (யான்)* **தேன் அடைந்த சோலைத் திருநாடு** *- தேன்பொருந்திய சோலைகள் மிகுந்த கோசல நாட்டை;* **கைவிட்டு** *- நீங்கி;* **கான்அடைந்தேன் என்ன** *- வனம் புகுந்தேன் என்று சொல்லக் கேட்டு;* **தரியாது** *- ஆற்றாமல்;* **நீ வான் அடைந்தாய்** *- நீ இறந்த விண்ணுலகம் புகுந்தாய்;* **நான்இன்னம் வாழ்வு உகந்து இருந்தேன்** *- நானோ இன்னமும் (உயிர்விடாது) வாழ ஆசைப்பட்டு இருக்கின்றேன்.*

பகைவரிடத்திருந்தால் அவ்வப்போது நீங்கி ஓட வேண்டியிருத்தலின்; தயரதன் கை வேலை அடைந்தால் என்றும் நீங்காது நிலையாகப் பாதுகாப்பாக இருக்கலாம் என்று கருதித் தெவ்வர் உயிர் அடைந்தது என்றது ஒரு நயம். பிரிந்த அளவிலே தாங்காது உயிர் விட்ட உனக்கும். நீ இறந்தும் உயிர் விடாத எனக்கும் அன்பில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வு எத்தகையது! அன்பிற் சிறந்த நீ அன்பு சிறிதும் அற்ற என்பால் அன்பு வைத்தாயே என்பதுபோலச் சொல்லி இரங்கினான் இராமன் என்க. 'ஏ' தேற்றம். ***65***

2440. 'வண்மைஇயும், மானமும்,
மேல் வானவர்க்கும் பேர்க்ககிலாத்
திண்மைஇயும், செங்கோல்
நெறியும், திறம்பாத
உண்மைஇயும், எல்லாம்
உடனே கொண்டு ஏகினையே!-

தன்னைஇ தகை மதிக்கும்
ஈந்த தனிக் குடையோய்!'

*'**தகை மதிக்கும்** - பெருமை உடைய முழு நிலவுக்கும்; **தண்மை இ** - குளிர்ச்சியை; **ஈந்த** - கொடுத்த (கொடுக்கும்படியான); **தனிக் குடையோய்!** - ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையை உடைய தயரதனே!; **வண்மைஇயும்** - கொடைத்திறத்தையும்; **மானமும்** - மானத்தையும்; **மேல் வானவர்க்கும்** - மேல் உலகில்உள்ள தேவர்களாலும்; **பேர்க்ககிலா** - மாற்ற முடியாத; **திண்மைஇயும்** -வலிமையையும்; **செங்கோல் நெறியும்** - நேர்மையான அரசாட்சி வழியையும்; **திறம்பாதஉண்மைஇயும்** - என்றம் எதனாலும் மாறுபடாத சத்தியத்தையும்; **எல்லாம்** - கூறப்படாதஏனைய நல்லியல்புகளையும்; **உடனே கொண்டு** - உன்னுடனேயே சேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு; **ஏகினையே** - (இறந்து) சென்றுவிட்டாயே.'*

இவை அனைத்தும் இனி இவ்வுலகில் தம்மைத் தாங்குவாரைப் பெற்றில்லையாயின என்பதாகும். மானம் - தம் நிலையில் தாழாமையும் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையும் ஆம். உயிரளபெடைகள்ஓசை இன்பம் பயக்க வந்தன. அளபெடை இன்றியும் வரும், இவை கொச்சகக் கலி ஆதலின்.
66

இராமனைப் பலரும் பரிகரித்தலும் முனிவர் நெருங்குதலும்

2441. என்று எடுத்துப் பற்பலவும்
பன்னி, இடர் உழக்கும்
குன்று எடுத்த போலும்
குவவுத் தோள் கோளரியை,
வன் தடக் கைத் தம்பியரும்,
வந்து அடைந்த மன்னவரும்,
சென்று எடுத்துத் தாங்கினார்;
மா வதிட்டன் தேற்றினான்.

__என்று எடுத்துப் பற்பலவும் பன்னி__ - என்று மிகுந்த குரலாற் பல பலவார்த்தைகளையும் திரும்பத் திரும்பப் பலமுறை சொல்லி; __இடர் உழக்கும்__ - துன்பத்தில் மூழ்கியுள்ள; __குன்று எடுத்த போலும் குலவுத் தோள் கோளரியை__ - மலையைத்தூக்கி நிறுத்தினாற் போலும் திரண்ட தோள்களையுடைய சிங்கம் போன்ற இராமனை; __வன்தடக்கைக் தம்பியரும்__ - வலிய பெரிய கைகளை உடைய தம்பிமார் மூவரும்; __வந்து அடைந்தமன்னவரும்__ - (அங்கு) வந்து சேர்ந்த அரசர்களும்; __சென்று__ - நெருங்கி; __எடுத்து__ - தூக்கி அணைத்து; __தாங்கினார்__ - பரிகரித்தார்கள்; __மா வதிட்டன்__ - பெருமையுடைய வசிட்ட முனிவன்; __தேற்றினான்__ - தேறுதல் வார்த்தைகளைக் கூறினான்.

வசிட்டன் - இந்திரியங்களை வசப்படுத்தியவன், ஞானத்திற் குடி கொண்டவன், பிரம ஒளி மிக்கவன் என்று பொருள். மன்னர்கள் பின் வந்து சேர்ந்தனர் என்பதை 'வந்து அடைந்த மன்னவர்' என்பதனால் அறியலாம். 67

2442. ***பன்ன அரிய நோன்பின்***
பரத்துவனே ஆதி ஆம்
பின்னு சடையோரும்,
பேர் உலகம் ஓர் ஏழின்
மன்னவரும், மந்திரியர்
எல்லாரும், வந்து அடைந்தார்;
தன் உரிமைச் சேனைத்
தலைவோரும்தாம் அடைந்தார்.

பன்ன அரிய - *சொல்லுதற்கு அரிய;* ***நோன்பின்*** - *தவத்தை உடைய;* ***பரத்துவனே ஆதி ஆம்*** - *பரத்துவாசன் முதலாக உள்ள;* ***பின்னு சடையோரும்*** -*திரித்துவிட்ட சடையை உடைய முனிவர்களும்;* ***பேர் உலகம் ஓர் ஏழின் மன்னவரும்*** - *ஓர்ஏழு உலகங்களின் அரசர்களும்;* ***மந்திரியர் எல்லாரும்*** - *அமைச்சர்கள் எல்லாரும்;* ***வந்து அடைந்தார் -*** *வந்து சேர்ந்தார்கள்;* ***தன் உரிமைச் சேனைத் தலைவோரும் தாம்அடைந்தார்*** - *சக்கரவர்த்திகளுக்குரிய சேனையின் தலைவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள்.*

பரதனுடன் வந்தோர் பலரும் பின்னர் வந்து சேர்ந்தனர். ஆதலின், அவர்கள் எல்லாம்இராமனை நெருங்கினபடியை இதனாற் கூறினார் 'தாம்' என்பது உரையசை.
68 *வசிட்டன் இராமனை நோக்கிக் கூறுதல்*

2443. ***மற்றும் வரற்பாலர் எல்லாரும் வந்து அடைந்து,***
சுற்றும் இருந்த அமைதியினில், துன்பு உழக்கும்
கொற்றக் குரிசில் முகம் நோக்கி, கோ மலரோன்
பெற்ற பெருமைத் தவ முனிவன் பேசுவான்.

மற்றும் - *மேலும்;* ***வரற்பாலர் எல்லாரும்*** - *வரவேண்டியவர்கள் எல்லாரும்;* ***வந்து அடைந்து*** - *வந்து சேர்ந்து;* ***சுற்றும் இருந்த அமைதியினில்*** - *இராமனைச் சுற்றி இருந்த பொழுதில்;* ***துன்பு உழக்கும் கொற்றக் குரிசில் முகம் நோக்கி*** - *துன்பத்தில் அழுந்திய வெற்றி நம்பியாகிய இராமனது முகத்தைப் பார்த்து;* ***கோமலரோன்*** - *பெருமையுடைய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவன்;* ***பெற்ற*** - *புதல்வன் ஆன;* ***பெருமைத் தவ முனிவன்*** - *பெருமையுடைய தவ முனிவனாகிய வசிட்டம்;* ***பேசுவான் -.***

பிரமனது நகத்திற் பிறந்தவன் வசிட்டன் என்னும் பாகவதம். 'வதிட்டன் தேற்றினான்' என முன்னர்க் (2441.) கூறியது தொகை. இது விரி. இனி விரிவாக வதிட்டன் தேற்றுதலைக் கூறுவார். ***69***

கலிவிருத்தம்

2444. ***துறத்தலும் நல் அறத்***
துறையும் அல்லது
புறத்து ஒரு துணை இலை,
பொருந்தும் மன்னுயிர்க்கு;

"இறத்தலும் பிறத்தலும்
இயற்கை" என்பதை
மறத்தியோ, மறைகளின்
வரம்பு கண்ட நீ?

*'**மறைகளின் வரம்பு கண்ட நீ** - வேதங்களின் எல்லையை அளவிட்டறிந்த நீ; **பொருந்தும் மன்னுயிர்க்கு** - (உலகத்திற்) பொருந்திய நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கு; **"இறத்தலும் பிறத்தலும் இயற்கை"** - மரணம், சனனம் இரண்டும் இயல்பே; **துறத்தலும்** - துறவற நெறியில் சேர்தலும்; **நல் அறத் துறையும்** - அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கைநடத்தலும்; **அல்லது** - அல்லாமல்; **புறத்து** - வெளியே; **ஒரு துணை இல்லை** - வேறு ஒரு துணையும் இல்லை; **என்பதை** - என்கின்ற செய்தியை; **மறத்தியோ** - மறந்துவிட்டாயோ.*

பிறத்தல் இறத்தல் இயற்கை ஆதலின், தயரதன் இறந்ததுபற்றி வருந்தல் வேண்டா. உயிர்க்குத் துணை அறவழியில் இல்லறம் ஆற்றல், அல்லது துறவறம் ஆதலின் அறவழியில் அரசாட்சி நடத்தி விண்ணுலகு சென்று இன்பம் துய்க்கும் 'தயரதன்பற்றிவருந்தல் வேதங்களை நன்குணர்ந்த உனக்குக் கூடாது என்று வசிட்டன் இராமனுக்கு எடுத்துக்கூறினான். வீடுபேற்றுக்குச் சிறந்த வழியாதலின் துறவு முற்கூறப்பட்டது. 'ஓ' காரம்வினாப்பொருட்டு. 70

2445. ' "உண்மை இல் பிறவிகள்,
உலப்பு இல் கோடிகள்,
தண்மையில் வெம்மையில்
தழுவின" எனும்
வண்மையை நோக்கிய,
அரிய கூற்றின்பால்,
கண்மையும் உளது எனக்
கருதல் ஆகுமோ?

*'(உயிர்களுக்கு), **"உண்மை இல் பிறவிகள்** - நிலையில்லாதனவாகிய பிறப்புகள்; **உலப்பு இல் கோடிகள்** - அளவில்லாத கோடிக் கணக்கானவை; (அவை) **தண்மையில்வெம்மையில் தழுவின"** - இன்பத்தாலும் துன்பத்தாலும் உண்டாகப்பெற்றவை; **எனும்** -என்ற; **வண்மையை** - வளமாக நூல்களில் கூறப்பெற்றவற்றை; **நோக்கிய** - நன்குபார்த்து அறிந்தபின்பு; **அரிய கூற்றின்பால்** - கொடிய யமனிடத்தில்; **கண்மையும் உளது என** - கண்ணோட்டமும் இருக்கின்றது என்று; **கருதல் ஆகுமோ** - நினைக்கக்கூடுமோ? (கூடாது)*

இன்ப துன்பங்கட்கேற்பப் பல பிறவிகள் எடுக்கும் உயிர்கல் அவை தீர்ந்த பிறகு இறக்கின்றன. இதில் யமன் கண்ணோட்டம் உடையவனாதல் வேண்டும் எனக் கருதல் எற்றுக்கு என்பதாம். கண்மையாவது கண்ணின் தன்மை; அது கண்ணோட்டம். பிறர் துன்பம் கண்டு அவர்மாட்டுக் கண் ஓடியவழிச் செய்யப்படுவது ஆதலின், கண்மை எனப்பெற்றது. 71

acharya.org

2446. **‘பெருவதன் முன் உயிர் பிரிதல் காண்டியால்?**
மறு அறு கற்பினில் வையம் யாவையும்
அறுபதினாயிரம் ஆண்டும் ஆண்டவன்
இறுவது கண்டு அவற்கு, இரங்கல் வேண்டுமோ?

‘பெறுவதன் முன் - தாய் ஈனுவதற்கு முன்பாகவே; **உயிர்பிரிதல் -** சிலஉயிர்கள் உடல் விட்டு நீங்கி இறப்பதை; **காண்டி** - பார்க்கின்றாய்; (அங்ஙனமாக) **வையம் யாவையும் மறு அறு கற்பினில் -** இந்த உலகம் எல்லாவற்றையும் குற்றமற்றகற்பினால்; **அறுபதினாயிரம் ஆண்டும் ஆண்டவன்** - அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் அரசாண்டசக்கரவர்த்தி; **இறுவது கண்டு** - இறத்தலைப் பார்த்து; **அவற்கு** - அவன்பொருட்டு; **இரங்கல் வேண்டுமோ** - மனம் வருந்த வேண்டுமோ? (வேண்டாம் என்றபடி) பிறக்கும்போதே இறக்கும் தன்மை உடைய உயிர் அறுபதாயிரம் ஆண்டுகள் புகழோடு ஆண்டு பின்னர் இறப்பதற்கு மகிழ வேண்டுமே அன்றி வருந்துதலா செய்வது என்றான். ‘ஆல்’ தேற்றப்பொருள். ‘‘பீட்பிதுக்கிப் பிள்ளையைத் தாய் அலறக் கோடலான்’’ என்று (நாலடி. 20.) வருவது காண்க. வையத்தைக் கற்பினால் ஆளுதலாவது பிற வேந்தர்க்கும் பூமி பொதுவாகாமல் தன்னொருவனுக்கே உரியதாக ஆளுதலாம். ‘ஓ’வினா. 72

2447. **சீலமும், தருமமும், சிதைவு இல் செய்கையாய்!**
சூலமும், திகிரியும், சொல்லும், தாங்கிய
மூலம் வந்து உதவிய மூவர்க்கு ஆயினும்
காலம் என்று ஒரு வலை கடக்கல் ஆகுமோ?

‘சீலமும் - நல்லொழுக்கமும்; **தருமமும் -** அறமும்; **சிதைவு இல்** - சிதைதல் இல்லாத; **செய்கையாய்!** - செயலை உடைய இராமனே; சூலமும், திகிரியும், **சொல்லும் தாங்கிய** - சூலத்தையும், சக்கரத்தையும், வேதத்தையும் தரித்திருக்கிற; **மூலம் வந்து உதவிய மூவர்க்கு ஆயினும்** - எல்லாவற்றுக்கும் மூலப்பொருளாய் வந்து அருளுகின்றமுப்பரம் பொருளுக்கு ஆனாலும்; **காலம் என்று ஒரு வலை** - காலத் தத்துவம் என்கின்ற ஒருவலையை; **கடக்கல் ஆகுமோ** - கடத்தல் இயலுமா? (இயலாது என்றபடி).

காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன் முத்தொழில் செய்கிறபோது காலவலைக் குட்பட்டவனாகவே செய்கிறான் ஆதலின் காலத்தைக் கடத்தல் இயலாது என்றதாம். செயல் என்பது காலத்தோடு கூடியது ஆகலான் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் செயல் செய்வார் மூவரும் காலத்திற்குட்பட்டவரேயாம் என்க. சூலம் சிவனையும், திகிரி திருமாலையும், சொல் எனும் வேதம் பிரமனையும் காட்டியது. முன்னர் ‘உருளும் நேமியும் ஒண்கவர் எஃகமும், மருள் இல்வாணியும் வல்லவர் மூவர்க்கும்’ என்றதும், (1417) காண்க. ‘மூலம் வந்து உதவிய’ என்பதற்கு மூலமாகிய பரம்பொருள் உள்புகுந்து உதவிய மூன்று தேவர்கள் எனப் பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று. ‘சொல்’ என்பது வேதம். நாமகள் என்று பொருள்படும். இரண்டுக்கும் உரியவன் பிரமன் ஆதலின். 73

2448. **‘கண் முதல் காட்சிய, கரை இல் நீளத்த,**
உள் முதல் பொருட்டு எலாம் ஊற்றம் ஆவன,

மண் முதல் பூதங்கள் மாயும் என்றபோது,
எண்முதல் உயிர்க்கு நீ இரங்கள் வேண்டுமோ?

*‘**கண் முதல்** - கண்முதலிய பொறிகளின்; **காட்சிய** - காட்சி முதலிய புலன்களுக்குக் காரணமானவை; **கரை இல் நீளத்த** - எல்லை இல்லாத நீளத்தை உடையவை; **உள் முதல் பொருட்டு எலாம் ஊற்றம் ஆவன** - உலகத்தில் உள்ள மூலப்பொருள்களுக்கெல்லாம்தோற்றுதற் காரணம் ஆகியிருப்பவையாகிய; **மண்முதல் பூதங்கள்** - நிலம், நீர், தீ,காற்று, ஆகாயம் என்ற ஐந்து பூதங்களுமே; **மாயும்** - அழியும்; **என்றபோது** - என்றால்; **எண் முதல் உயிர்க்கு** -இவற்றைவிட எளிய முதற்பொருளாகிய; **உயிர்க்கு** - உயிர் அழிந்துபடுவதற்கு; **நீஇரங்கல் வேண்டுமோ?** - நீ வருந்துதல் தகுதியாகுமோ? (தகுதியன்று என்றபடி).*

ஐம்பூதங்களின் சேர்க்கையால் அனைத்துப் பொருள்களும் உண்டாவன ஆதலின், ‘‘பொருட்கு எலாம் ஊற்றம் ஆவன’’ பூதங்களே அழிகிறபோது பூதங்களால் ஆகிய பௌதிகமாய உடல் அழிந்து உயிர் பிரிதல் எளிதன்றோ என்றதாம். ‘எண்முதல்’ நினைத்தற்குரிய முதலாகிய உயிர் எனவும் அமையும். நினைத்தற்குரிய பூதங்களே அழிகின்ற தெனின் நினைத்தற்குரிய உயிர் பிரிதற்கு வருந்த வேண்டுமோ என்றாராம். 74

2449. ‘புண்ணிய நறு நெயில், பொரு இல் காலம் ஆம்
திண்ணிய திரியினில், விதி என் தீயினில்,
எண்ணிய விளக்கு அவை இரண்டும் எஞ்சினால்,
அண்ணலே! அவிவதற்கு, ஐயம் யாவதோ?

*‘**அண்ணலே!** - தலைமை பொருந்தியவனே!; **புண்ணிய நறுநெய்யில்** - புண்ணியம்என்கின்ற நல்ல நெய்யில்; **பொரு இல்** - ஒப்பற்ற; **காலம் ஆம் திண்ணியதிரியினில்** - காலமாகிய வலிய திரியில்; **விதி என் தீயினில்** - விதிஎன்கின்ற நெருப்பினால்; **எண்ணிய** - கருத்தோடு ஏற்றப்பெற்ற; **விளக்கு** -உயிர் வாழ்க்கை என்கிற தீபம்; **அவை இரண்டும் எஞ்சினால்** - (நெய்யும் திரியுமாகிய)புண்ணியமும் விதியும் ஒழிந்தால்; **அவிவதற்கு** - அணைந்து போவதற்கு; **ஐயம் -** சந்தேகம்; **யாவதோ?** - ஏனோ? (இல்லை என்றபடி).*

நல்வினையும் விதியும் முடிந்தபொழுது உயிர்வாழ்க்கை முடிந்துபோகும். காலத் திரி விதி நெருப்பில் கரைந்து எரிந்து போகும். புண்ணியம் அனுபவித்து வற்றும். உயிர் உடலைப் பிரியும்; இது இயற்கை நியதி என்றார். 75

2450. ‘இவ் உலகத்தினும் இடருளே கிடந்த,
அவ் உலகத்தினும் நரகின் ஆழ்ந்து, பின்
வெவ் வினை துய்ப்பன விரிந்த யோனிகள்,
எவ் அளவில் செல எண்ணல் ஆகுமோ?

*‘**(உயிர்) இவ் உலகத்தினும்** - இம்மைக்கண்ணும்; **இடருளே கிடந்து** - துன்பத்திற் கிடந்து உழன்று; **அவ் உலகத்தினம்** - மறுமைக் கண்ணும்; **நரகின்ஆழ்ந்து** - நரகத்தில் அழுந்தித் துன்புற்று; **பின்** - பிறகு; **செல்வினைதுய்ப்பன** - கொடிய வினைப்பயனை*

acharya.org

அனுபவித்தற் குரியவாய; ***விரிந்த யோனிகள்*** *-பல்வேறு வகையான பிறவிவகைகள்;* ***எவ் அளவில் செல*** *- எந்தக் கணக்கில் அடங்க;* ***எண்ணல் ஆகுமோ?*** *- என்னக் கூடுமோ? (கூடாது என்றபடி) உயிர் எடுக்கும் பல்வேறு வகையான பிறவிகள் கணக்கில் அடங்காதன. "உரை சேரும் எண்பத்து நான்கு நூறாயிரமாம் யோனி பேதம்" (திருஞா. தேவா: 1-132.4) என்றார் வினைவழியில் உயிர் இவ்வாறெல்லாம் ஆதலின் அதுபற்றி இரங்கவேண்டா என்றார்.* *76*

2451. 'உண்டுகொல் இது அலது உதவி நீ செய்வது?
என் தகு குணத்தினாய்! தாதை என்றலால்,
புண்டரீகத் தனி முதற்கம் போக்கு அரு
விண்டுவின் உலகிடை விளங்கினான்அரோ!

'எண் தகு குணத்தினாய்! *- எல்லாராலும் நன்கு மதிக்கப்படுகின்ற குணங்களைஉடையவனே!;* ***தாதை என்றலால்*** *- (தயரதன் உனக்குத்) தந்தை என்ற காரணத்தால்;* ***புண்டரீகத் தனி முதற்கும்*** *- தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் ஒப்பற்ற படைத்தற் கடவுளானபிரமனுக்கும்;* ***போக்கு அரு*** *- செல்லுதற்கு அரிய;* ***விண்டுவின் உலகிடை*** *-திருமால் உலகத்தில்;* ***விளங்கினான்*** *- சென்று சேர்ந்து ஒளி பெற்றான்;* ***நீசெய்வது உதவி*** *- மகளாகிய நீ தந்தைக்குச் செய்வதாகிய உதவி;* ***இது அலது உண்டுகொல்*** *- இதுவல்லது இதன்மேல் வேறு உண்டோ? (இல்லை என்றபடி).*

நினைக்கப்படுகிற குணங்கள் என்றுமாம். எட்டுக் குணங்கள் என்பாரும் உளர். தந்தையை நற்கதியில் சேர்த்தல் மகன் கடமையாதலின், விண்டு லோகத்தில் தயரதனை விளங்கவைத்தலின் மகனாற் பெறவேண்டியதைத் தயரதன் பெற்றுச் சிறந்தான் என்றார். விளங்குதல் - ஒளியுடல் பெறுதல். பிரமனுக்கும் செல்லமுடியாத விண்டு உலகத்தில் விளங்கினான் என்று கூறினார் ஏனும், பின்னர் மீட்சிப்படலத்து, "புண்டரீகத்துப் புராதனன் தன்னொடும் பொருந்தி, அண்டமூலத்து ஓர் ஆசனத்து இருத்தினை, அழக!" என்று (10070) தயரதன் கூறுமாறு கொண்டு ஏற்பப் பொருள் செய்க. *77*

தந்தைக்கு நீர்க்கடன் செய்யுமாறு வசிட்டன் கூறுதல்

2452. 'ஐய! நீ யாது ஒன்றும் அவலிப்பாய் அலை;
உய் திறம் அவற்கு இனி இதனின் ஊங்கு உண்டோ?
செய்வன வரன் முறை திருத்தி, சேந்த நின்
கையினால் ஒழுக்குதி கடன் எலாம்' என்றான்.

'ஐய! *- இராமனே;* ***நீ யாது ஒன்றும் அவலிப்பாய் அலை*** *- நீ சிறிதளவும்துன்பப்பட வேண்டா;* ***அவற்கு*** *- அத்தயரதனுக்கு;* ***உய்திறம்*** *- உய்தி பெருந்தன்மை;* ***இதனின் ஊங்கு*** *- இந்த விஷ்ணு லோகத்தை அடைவதைக் காட்டிலும்;* ***இனிஉண்டோ?*** *- இனிமேல் வேறு இருக்கிறதோ? (இல்லை) ஆதலின்;* ***செய்வன*** *-(தந்தைக்குச்) செய்யவேண்டுவனவாகிய அந்திமக் கிரியைகளை;* ***வரன்முறை*** *- நூல்களிற்சொல்லிய முறையானே;* ***திருத்தி*** *- ஒழுங்குறச் செய்து;* ***சேந்த நின் கையினால்*** *- சிவந்த நின் கைகளால்;* ***கடன் எலாம்*** *- நீர்க்கடன் எலாம்;* ***ஒழுக்குதி*** *-செலுத்துவாயாக;'* ***என்றான்-.***

இறந்தோரைக் கருதிச் செய்யும் கிரியைகளின் பலன், பித்ரு தேவதைகளைச் சார்கிறபடியால், உத்தமகதியை அடைந்தவர்களுக்கும் கிரியைகளும், நீர்க்கடன்களும் செய்ய வேண்டுதலின் அவற்றைச் செய்க என்றான் வசிட்டன். நீர்க்கடன் தருப்பணம். *78*

2453. 'விண்ணு நிர் மொக்குகளின் விளியும் யாக்கையை
எண்ணி, நீ அழுங்குதல் இழுதைப்பாலதால்;
கண்ணின் நீர் உகுத்தலின் கண்டது இல்லை; போய்
மண்ணு நீர் உகுத்தி, நீ மலர்க்கையால்' என்றான்.

*'**நீ-; விண்ணு நீர் மொக்குளின்** - ஆகாயத்திலிருந்து பெய்யும் மழையில் எழுந்தநீர்க்குமிழி போல்; **விளியும்** - (நிலையில்லாமல்) அழிகிற; **யாக்கையை** - உடம்பைக் குறித்து; **எண்ணி அழுங்குதல்** - சிந்தித்து வருந்துதல்; **இழுதைப்பாலது** - பேதைமையின்பாற் படுவதாகும்; **கண்ணின் நிர் உகுத்தலின் கண்டது இல்லை** - கண்ணீர்சொரிதலால் அடையும் பயன் ஒன்றும் இல்லை; **நீ மலர்க்கையால்** - நீ தாமரை மலர்போன்ற கைகளால்; **மண்ணு நீர் உகுத்தி** - (பாவத்தைப் போக்கித்) தூய்மை செய்யும் தருப்பண நீரைச் சொரிவாயாக;' **என்றான்** - என்று வசிட்டன் கூறினான்.*

துக்க மிகுதியால் கூறியும் இராமன் நீர்க்கடன் செய்ய எழாமையால் மீண்டும் - வசிட்டன் கூறவேண்டியதாயிற்று. மண்ணு நீர் - மண்ணில் நீர் உகுத்து என்னும் பொருள் பெரும். இழுதைப்பாலதால் - 'ஆல்' அசை. *79*

இராமன் நீர்க்கடன் செய்து மீளுதல்

2454. என்றபின், ஏந்தலை ஏந்தி வேந்தரும்,
பொன் திணிந்தன சடைப் புனிதனோடும் போய்ச்
சென்றனர், செறி திரைப் புனலில்; 'செய்க' என,
நின்றனர்; இராமனும் நெறியை நோக்கினான்.

*__என்றபின்__ - என்று முனிவன் கூறிய பிறகு; **ஏந்தலை ஏந்தி** - இராமனைக்கொண்டாடி; **வேந்தரும்** - அரசர்களும்; **பொன் திணிந்தன சடைப் புணிதனோடும் போய்** - பொன்னைத் திணித்து வைத்தாற்போன்ற சடைகளை உடைய தவத்தோனாகிய வசிட்டனோடும் போகி; **செறிதிரைப் புனலில்** - நெருங்கிய அலைகளையுடைய நதிநீரில்; **சென்றனர்** -சென்று சேர்ந்தனர்; **'செய்க' என நின்றனர்** - (இராமன் நீர்க்கடன்) செய்க என்று நின்றார்கள்; **இராமனும் நெறியை நோக்கினான்** - இராமனும் செய்யவேண்டிய வழிமுறைகளைச்சிந்தனையால் நோக்கினான்.. வசிட்டரும் வேந்தரும் நதிப்புனலில் சென்று நிற்க, இராமனும் நீர்க்கடன் செய்யும் கிரியை முறைகளை நோக்கினானாம்.* *80*

2455. புக்கனன் புனலிடை, முழுகிப் போந்தனன்,
தக்க நல் மறையவன் சடங்கு காட்ட, தான்,
முக் கையின் நீர் விதி முறையின் ஈந்தனன் -
ஒக்க நின்று உயிர்தொறும் உணர்வு நல்குவான்.

உயிர்தொறும் - எல்லா உயிர்களிடத்தும்; **ஒக்க நின்று** - ஒரு தன்மையாகஉள்ளிருந்து; **உணர்வு நல்குவான்** - அவற்றிற்கு உணரும் தன்மையை அருளுபவனாகிய(பரம்பொருள்) இராமன்; **புனலிடை புக்கனன்** - நதிநீரிற் புகுந்து; **முழுகி** -நீராடி; **போந்தனன் -** வெளியேறி; **தக்க நல் மறையவன்** - சிறந்த நல்லவேதங்களை உணர்ந்தவனாகிய வசிட்டன்; **சடங்கு காட்ட** - செய்ய வேண்டிய சிறந்தகிரியைகளை வழிப்படுத்த; **தான்-; முக்கையின் நீர்** - கையினால் மூன்றுமுறை முகந்து எடுத்துவிடும் தருப்பண நீரை; **விதிமுறையின்** - நூல்களில் விதித்த முறைப்படி; **ஈந்தனன்** - (தன் தந்தையை நினைத்து) கொடுத்தான்.

எல்லா உயிர்களுக்கும் உள்ளுறைந்து உணர்வு தரும் பரம்பொருள், இராமன் என இப்போது மானுட வேடத்தில் வந்தான் ஆதலின் அதற்கேற்ப வேதவிதிப்படி சடங்குகள் காட்டத் தருப்பணம் செய்த தந்தையை வழிபட்டான் என்பதாம்.
81

2456. ஆனவன் பிற உள யாவும் ஆற்றி, பின்,
மான மந்திரத்தவர், மன்னர், மா தவர்
ஏனையர் பிறர்களும், சுற்ற ஏகினன்;
சானகி இருந்த அச் சாலை எய்தினான்.

ஆனவன் - தருப்பணம் செய்தவனான இராமன்; **பிறஉளயாவும் ஆற்றி** - வேறுபிண்டம் அளித்தல் முதலாக உள்ள சடங்குகளையும் செய்து முடித்து; **பின்** - பிறகு; **மான மந்திரத்தவர்** - பெருமை படைத்த மந்திரிகளும்; **மன்னர்** - அரசரும்; **மா தவர்** - பெரிய முனிவர்களும்; **ஏனையர் பிறர்களும்** - மற்றும் உள்ளவர்களும்; **சுற்ற** - தன்னைச் சுற்றிவர; **ஏகினன்** - சென்று; **சானகி இருந்த அச்சாலை** - சீதா பிராட்டி இருந்த அந்தக் குடிலை; **எய்தினான்** - அடைந்தான்.

'பிற உள' என்பது நீர்க்கடன் செய்த பின்னர்அளிக்கப்படுவதாகிய பிண்டம் முதலியவற்றைக் குறிக்கும். இராமன் தயரதனின் மூத்த மகனாதலின் இறந்த முதல் நாள் தொட்டுப் பதின்மூன்றாம் நாள்வரை செய்யத் தகும் கருமங்கள் அனைத்தும்செய்ய வேண்டியவனாவான் என்பதுபற்றி இவ்வாறு கூறினார். மான - பெருமை "மானம் நோக்கின் கவரிமா அனைய நீரார்" என்று (1319) மந்திரப் படலத்துள் அமைச்சரைக் கூறியது காண்க. ஏனையர் என்பது தன்னோடு தொடர்புடையாரையும், பிறர்களும் என்பது தொடர்பில்லாதவர்களையும் குறித்ததாகக் கொள்க; பலரும் சுற்ற என்பது கருத்து. நீர்க்கடன் முதலிய செய்த பின்னரே சீதை இருந்த இடத்துக்குச் செல்கின்றான் என்று கம்பர் கூறியது ஈண்டுக் கருதி உணரத்தக்கது. *82*

சீதையின் பாதங்களில் பரதன் வீழ்ந்து புலம்புதல்

2457. எய்திய வேலையில், தமியள் எய்திய
தையலை நோக்கினன்; சாலை நோக்கினான்;
கைகளின் கண்மலளிளிர் புடைத்து, கால்மிசை,
ஐயன், அப் பரதன் வீழ்ந்து அரற்றினான் அரோ!

எய்திய வேலையில் - *அந்தக் குடிலை அடைந்தபொழுது;* ***ஐயன் அப்பரதன்*** - *ஐயனாகிய அந்தப் பரதன்;* ***தமியள் எய்திய தையலை*** - *தனியளாய் வனம் புகுந்த சீதையை;* ***நோக்கினன்*** - *பார்த்து;* ***சாலை நோக்கினான்*** - *அவள் இருந்த குடிலையும்பார்த்து;* ***கண்மலர் கைகளின் புடைத்து*** - *மலர்போன்ற கண்களில் கைகளால்அடித்துக்கொண்டு;* ***கால்மிசை*** - *அப்பிராட்டியின் திருவடிகளில்;* ***வீழ்ந்து*** - *விழுந்து;* ***அரற்றினான்*** - *புலம்பினான்.*

தமியள் எய்திய - குடிலில் தனியளாயிருந்த என்றும் ஆம். துக்க மிகுதிக்கண் கண்களில்அடித்துக்கோடல் வழக்கு. 'அரோ' ஈற்றசை. ***83***

2458. ***வெந் துயர் தொடர்தர விம்மி விம்மி, நீர்***
உந்திய நிரந்தரம்; ஊற்று மாற்றில;
சிந்திய - குரிசில் அச் செம்மல் சேந்த கண் -
இந்தியங்களில் எறி கடல் உண்டு என்னவே!

குரிசில் அச்செம்மல் - *குரிசிலாகிய அந்தப் பரதனது;* ***சேந்த கண்-*** *சிவந்த கண்கள்;* ***இந்தியங்களில் -*** *(கண் முதலாகிய) பொறிகளில்;* ***எறிகடல் உண்டுஎன்ன*** - *அலை வீசுகிற கடல் இருக்கிறது என்று சொல்லும்படி;* ***வெந் துயர் தொடர்தர*** - *கொடிய சோகம் பீடித்தலால்;* ***விம்மி விம்மி-; நீர்*** - *நீரை;* ***உந்திய*** - *வெறிச் செலுத்தின;* ***நிரந்தரம்*** - *எப்பொழுதும்;* ***ஊற்று*** - *பெருகுதல்;* ***மாற்றில*** - *நீங்காதவையாய்;* ***சிந்திய*** - *(நீரைச்) சொரிந்து கொண்டேயிருந்தன.*

பூமியிற் கடல்போல இந்திரியங்களிலும் கடல் உண்டு போலும் என்று கண்டார் நினைக்கும்படிஇருந்தது பரதன் கண்களில் நீர் பெருகும் தன்மை என்பதாம். இந்திரியம் எனப்து ஐம்பொறிகளையும் குறிக்குமேனும் சிறப்பு வகையால் இங்குக் கண்களைமட்டும் கொள்க. 'ஏ'ஈற்றசை. ***84*** *இராமன் சீதைக்குத் தந்தை இறந்தமை கூறுதல்*

2459. ***அந் நெடுந் துயர் உறும் அரிய வீரனைத்***
தன் நெடுந் தடக் கையால் இராமன் தாங்கினான்;
நல் நெடுங் கூந்தலை நோக்கி, 'நாயகன்,
என் நெடும் பிரிவினால், துஞ்சினான்' என்றான்.

இராமன் -; அந் நெடுந் துயர் உறும் அரிய வீரனை - *அத்தகைய நீண்டபெருந்துயரமடைந்த சிறந்த பரதனை;* ***தன் நெடுந் தடக் கையால்*** - *தன் நீண்ட பெரியகைகளால்;* ***தாங்கினான்*** - *எடுத்து அணைத்து;* ***நல் நெடுங் கூந்தலை*** - *நல்லநீண்ட கூந்தலை உடையாளாகிய சீதையை;* ***நோக்கி*** - *பார்த்து;* ***'நாயகன், என் நெடும் பிரிவினால், துஞ்சினான்' என்றான்*** - *தயரதன் என் நீண்ட பிரிவைத் தாங்க மாட்டாமல்இறந்துபட்டான் என்று தெரிவித்தான்.*

பரதனை இராமன் அணைத்துத் தேற்றினான். பதினான்கு ஆண்டுகள் இராமன் வனம் உறைவானாதலின் அது 'நெருட்பிரிவு' எனப்பட்டது. நெடுந்துயர், நெடுங்கை, நெடுங்கூந்தல், நெடும்பிரிவு என இச்செய்யுளில் நெடுமை தொடர்ந்து வருவது ஒரு நயம். நன்னெடுங் கூந்தல் - அன்மொழித்தொகை. ***85***

சீதையின் துக்கம்

2460. ***துண்ணெனும் நெஞ்சினாள்; துளங்கினாள்; துணைக்***
கண் எனும் கடல் நெடுங் கலுழி கான்றிட,
மண் எனும் செவிலிமேல் வைத்த கையினாள்,
பண் எனும் கிளவியால் பன்னி, ஏங்கினாள்.

(அதுகேட்ட சீதை) ***துண்ணெனும் நெஞ்சினாள்*** *- திடுக்கிட்ட மனம் உடையவளாய்;* ***துளங்கினாள்*** *- நடுங்கி;* ***துணைக் கண் எனும் கடல்*** *- இரண்டாகிய கண்கள் எனும்கடல்;* ***நெடுங் கலுழி கான்றிட*** *- நீண்ட கண்ணீர் வெள்ளத்தைக் கக்க;* ***மண் எனும்செவிலி மேல் வைத்த கையினாள்*** *- பூமி என்கிற செவிலித்தாயின்மேல் வைத்த கைகளை உடையவளாய்;* ***பண் எனும் கிளவியால்*** *- இசைப்பாடல் என்று சொல்லத்தக்க சொற்களால்;* ***பன்னி*** *- பலபடியாகப் புலம்பி;* ***ஏங்கினாள்*** *- வருந்தினாள்.*

இதுவரை துயரம் என்பது இன்னதென அறியாதவள் ஆதலின், தயரதன் இறந்த செய்தி கேட்டுத் திடுக்குற்றாள் என்க. கண்ணைக் கடல் எனவும் கண்ணீரைக் கலங்கல் எனவும் உருவகித்தார். நிலத்தில் கையூன்றி வருந்தினாள் என்பதனை நிலம் என்னும் செவிலித்தாய்மேல் வைத்த கையினாள் எனத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறினார்.
86 *2461.* ***கல் நகு திரள புயக் கணவன் பின் செல,***
நல் நகர் ஒத்தது, நடந்த கானமும்;
'மன்னவன் துஞ்சினன்' என்ற மாற்றத்தால்
அன்னமும் துயர்க் கடல் அடிவைத்தாள் அரோ!

கல் நகு *- கல்லை இகழ்கிற;* ***திரள் புயக் கணவன்*** *- திரண்ட தோளை உடைய கணவனாகிய இராமன்;* ***பின் செல*** *- பின்னே செல்லுதலால்;* ***நடந்த கானமும்*** *- சீதை நடந்து சென்ற காடும்;* ***நல் நகர் ஒத்தது*** *- (அவளுக்குத் துயரைத் தராமல்) நல்ல அயோத்தி நகரைப் போலவே இருந்தது; (இப்போது)* ***'மன்னவன் துஞ்சினன்' என்ற மாற்றத்தால்*** *- தயரதன் இறந்தான் என்ற வார்த்தையால்;* ***அன்னமும்*** *- சீதையும்;* ***துயர்க்கடல்*** *- துக்கம் என்ற கடலில்;* ***அடி வைத்தாள்*** *- கால் வைத்து நடக்கத்தொடங்கியவள் ஆனாள்.*

இராமனுடன் சென்ற காரணத்தால் காடு புகுந்தும் துயரை அறியாமல் இருந்தவள், தயரதன் இறந்தான் என்று கேட்டபோது முதன்முதலில் துன்பம் என்பது இன்னதென அறிந்தாள் என்பதை இவ்வாறு கூறினார். 'அரோ' - அசை.
87

முனி பத்தினியர் சீதையை நீராட்டி இராமனிடம் சேர்தல்

2462. ***ஆயவள்தன்னை நேர்ந்து அங்கை ஏந்தினர்,***
தாயரின், முனிவர்தம் தருமப் பன்னியர்;
தூய நீர் ஆட்டினர்; துயரம் நீக்கினர்;
நாயகற் சேர்த்தினர்; நவையுள் நீங்கினார்.

நவையுள் நீங்கினார் - குற்றங்களிலிருந்து நீங்கியவராகிய; ***முனிவர் தம்தருமப் பன்னியர்*** - முனிவர்களுடைய மனைவியர்; **ஆயவள் தன்னை** - துன்பக் கடலில்தோய்ந்த சீதையை; ***தாயரின்*** - தாய்மார்கள் போல; **நேர்ந்து** - அணுகி; **அங்கை ஏந்தினர்** - தமது அழகிய கைகளால் அவளைத் தாங்கி அழைத்துச் சென்று; **தூய நீர்ஆட்டினர்** - தூய்மையான கங்கை நீரிலே முழுக்காட்டி; **துயரம் நீக்கினர்** - அவள்துக்கத்தைத் தணித்து; **நாயக் சேர்த்தினர்** - கொழுநனான இராமனிடத்தில் அடைவித்தார்கள்.

தருமப் பன்னி - தருமபத்தினி - முனிவர்தம் மனைவியர். நாயகன் சேர்த்தித் துயரம் நீக்கினர் எனினும் அமையும். நாயகன் சேர்த்தி நவையுள் நீங்கினார் என நேரே கூட்டி, சீதையை இராமன்பால் சேர்ப்பித்துத் துன்பத்திலிருந்து நீங்கினார் என உரைத்து, தருமபத்தினயர் சீதை படும் துன்பம் பார்த்துத் தாம் படும் துன்பம் நீங்கியதாகப் பொருள்படுத்தலும் பொருந்தும் *88* தாயரோடு சுமந்திரன் வருதல்

2463. தேன் தரும் தெரியல் அச் செம்மல் நால்வரை
ஈன்றவர் மூவரோடு, இருமை நோக்குறும்
சான்றவர் குழாத்தொடும், தருமன் நோக்கிய
தோன்றல்பால், சுமந்திரன் தொழுது தோன்றினான்.

தேன் தரும் தெரியல் - தேனைச் சொரிகின்ற பூமாலை அணிந்த; **அச்செம்மல்நால்வரை** - அத்தலைமைப்பாடு உடைய இராமன், இலக்குவன்; பரதன், சத்துருக்கனன் என்றநான்கு பிள்ளைகளையும்; **ஈன்றவர் மூவரோடு** - பெற்ற தாயராகிய கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி என்ற மூவரோடும்; **இருமை நோக்குறும்** - இம்மை மறுமை என்னும் இரண்டையும்ஆராய்ந்து அறிகின்ற; **சான்றவர் குழாத்தொடும்** - பெரியோர் கூட்டத்தோடும்; **தருமம் நோக்கிய தோன்றல் பால்** - எப்பொழுதும் தருமத்தையே சிந்தித்துப்பார்த்திருக்கும் இராமன் இருக்குமிடத்தில்; **சமந்திரன்-; தொழுது தோன்றினான்** -வந்து வணங்கினான்.

'இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டு அறம் பூண்டார்'' என்பதனுள், (குறள். 23.) பரிமேலழகர் உரைத்தவாறு 'பிறப்பு வீடு என்னும் இரண்டனது துன்ப வின்பத் தன்மைகளை ஆராய்ந்து அறிகிற' எனப் பொருள் உரைப்பினும் அமையும். சுமந்திரன் தயரதனுக்கு முதல் அமைச்சனாய் இருந்து மூத்தோன் ஆயினும் இராமன் அரசன் ஆதலின் தொழுதல் முறை என்க. நால்வரை, மூவர், இருமை என நான்கு, மூன்று இரண்டு என்ற எண்கள் தொடாந்து வந்தது ஒரு நயம். *89*

இராமனும் தாயரும் அழ, யாவரும் அழுதல்

2464. 'எந்தை யாண்டையான் இயம்புவீர்?' எனா,
வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடிச்
சிந்தி நின்றனன், சேந்த கண்ண நீர்-
முந்தை நான்முகத்தவற்கும் முந்தையான்.

முந்தை நான்முகத்தவற்கும் முந்தையான் - எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டநான்முகனாகிய பிரமனுக்கும் முற்பட்டவனாகிய இராமன்; **'எந்தை யாண்டையான் இயம்புவீர்' எனா** - என் தந்தை தயரதன் எங்குள்ளான் சொல்லுங்கள் என்று; **வந்த தாயர்தம் வயங்கு சேவடி** - தன்னை வந்தடைந்த தாய்மார்களது விளங்கிய திருவடிகளில்; **சேந்த கண்ணநீர்** - சிவந்த தன் கண்களிலிருந்து நீரை; **சிந்தி நின்றனன்** - சொரிந்து நின்றான்.

திரு உந்தியில் பிரமனைப் பெற்ற திருமாலின் அமிசமானவன் இராமன் ஆதலின், நான்முகத்தவற்கும் முந்தையான் ஆயினன், உலகியலில் இறந்தோரைப் பற்றி விசாரிக்கும் முறை இதுவாகலின் இங்ஙனம் தாயரை இராமன் விசாரித்தான்.

90 *2465.* **தாயரும் தலைப்பெய்து தாம் தழீஇ,**
ஒய்வு இல் துன்பினால் உரறல் ஓங்கினார்;
ஆய சேனையும், அணங்கனார்களும்,
தீயில் வீழ்ந்து தீ மெழுகின் தேம்பினார்.

தாயரும் - தாய்மார்களும்; **தலைப்பெய்து** - ஒன்று சேர்ந்து; **தாம் தழீஇ** - தாங்கள் இராமனைத் தழுவிக்கொண்டு; **ஓய்வு இல் துன்பினால்** - ஒழிதல்இல்லாத துக்கத்தோடு; **உரறல் ஓங்கினார்** - கதறத் தொடங்கினார்; **ஆய சேனையும்** - உடன் வந்த சேனைகளும்; **அணங்கனார்களும்** - பெண்களும்; **தீயில் வீழ்ந்து தீமெழுகின்** - தீயின் விழுந்து தீகின்ற மெழுகு போல; **தேம்பினார்** - மனம் உருகிஅழுதார்கள்.

தீ மெழுகு - வினைத்தொகை உரறல் - கதறல், பேரொலி செய்தலாம். உரறு - பகுதி. துயரில் கைகேயியும் இணைந்தது காண்க. *91*

தாயர், சானகியைத் தழுவிக்கொண்டு வருந்துதல்

2466. **பின்னர் வீரரைப் பெற்ற பெற்றி அப்**
பொன் அனார்களும், சனகன் பூவையைத்
துன்னி, மார்பு உறத் தொடர்ந்து புல்லினார்;
இன்னல் வேலை புக்கு இழிந்து அழுந்துவார்.

பின்னர் - பிறது; **வீரரைப் பெற்ற பெற்றி அப்பொன் அனார்களும்** -இராமன் முதலிய நால்வரையும் பெற்ற தன்மையுடைய அந்தப் பொன்போன்ற அரசமாதேவியர் மூவரும்; **சனகன் பூவையை** - சனகன் மகளாகிய சானகியை; **துன்னி** - நெருங்கி; **மார்புஉறத்தொடர்ந்து புல்லினார்** - பற்றிக்கொண்டு மார்பிற் கட்டியணைத்து; **இன்னல் வேலை புக்கு** - துன்பக் கடலிற் புகுந்து; **இழிந்து** - உள்ளே இறங்கி; **அழுந்துவார்** - அமிழ்பவராக ஆனார்கள்.

சனகன் மகள் சானகி, பூவை - உவமவாகுபெயர். பொன் போன்றார் - தேவியர்; போற்றிப் பாதுகாக்கப்படுபவர் என்னும் பொருளில், தழுவிய அளவில் துயரம் மீக்கூர்ந்தபடியை இவ்வாறு உரைத்தார். *92*

யாவரும் இராமனை வந்து அடைதல்

2467. ***சேனை வீரரும், திரு நல் மா நகர்***
மான மாந்தரும், மற்றுளோர்களும்,
ஏனை வேந்தரும், பிறரும், யாவரும்,-
கோனை எய்தினார் - குறையும் சிந்தையார்.

சேனை வீரரும் *- படைவீரர்களும்;* ***திருநல் மாநகர்*** *- செல்வம் நிறைந்தநல்ல பெரிய அயோத்தி நகரில் உள்ள;* ***மான மாந்தரும்*** *- பெருமை படைத்தவர்களும்;* ***மற்றுளோர்களும்*** *- வேறுள்ளவரும்;* ***ஏனை வேந்தரும்*** *- பிற அரசர்களும்;* ***பிறரும்யாவரும்-; கோனை*** *- இராமனை;* ***குறையும் சிந்தையார்*** *- அழிந்து வருந்தும் மனம்உடையவராய்;* ***எய்தினார்*** *- வந்தடைந்தார்கள்.*

மான மாந்தர் என்பதற்கு முன்பு கூறியாங்கு அமைச்சர்கள் எனினும் அமையும். அனைவரும் துக்கத்தில் மூழ்கியவராய் இராமனை நெருங்கிவந்து சேர்ந்தார்கள் என்க.
93

சூரியன் மறைதல்

2468. ***படம் செய் நாகணைப் பள்ளி நீங்கினான்***
இடம் செய் தொல் குலத்து இறைவன் ஆதலால்,
தடம் செய் தேரினான், தானும் நீரினால்
கடம் செய்வான் என, கடலில் மூழ்கினான்.

படம் செய் நாகணைப் பள்ளி *- ஆயிரம் படங்களை விரிக்கும் தன்மையுள்ளஆதிசேடனாய படுக்கையை;* ***நீங்கினான்*** *- நீங்கி அயோத்தியில் வந்து அவதாரம் செய்த(திருமால் ஆகிய) இராமன்;* ***இடம் செய்*** *- அவதரிப்பதற்கு இடமாகக் கொண்ட;* ***தொல் குலத்து*** *- பழமையான சூரிய குலத்துக்கு;* ***இறைவன் ஆதலால்*** *- தான் முதல்வன்ஆனபடியால்;* ***தடம் செய் தேரினான்*** *- பெரிய வழியில் செல்லும் பெருந்தேரையுடைய சூரியன்;* ***தானும் நீரினால் கடம் செய்வான் என*** *- தானும் (தயரதன் இறந்தமைக்கு)நீரினால் கடன் செய்பவனைப் போல;* ***கடலில் மூழ்கினான்*** *- அத்தமனக் கடலில் முழுகிமறைந்தான்.*

தயரதன் சூரிய குலத்தவன் ஆதலால் தன் குலத்தவன் இறந்தமை பற்றிச் சூரியன் தானும் நீரில் கடன் செய்ய முழுகுவதுபோல மறைந்தான் என்று தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறினார். திருமால் நாகணைப் பள்ளி நீங்கி அவதரிக்க இடம் தந்த குலம் சூரிய குலம் என உரைக்க. நாக அணை - நாகணை; விகாரம் ''நஞ்சுபதி கொண்ட வள நாகணையினான்'' (சிந்தா. 287.) காண்க. கடம் - கடன்- போலி. ***94***

மறு நாள் யாவரும் சூழ இருக்க, இராமன் பரதனை, வினாவுதல்

2469. ***அன்று தீர்ந்தபின், அரச வேலையும்,***
துன்று செஞ் சடைத் தவரும், சுற்றமும்,
தன் துணைத் திருத் தம்பிமார்களும்,
சென்று சூழ ஆண்டு இருந்த செம்மல்தான்

அன்று தீர்ந்தபின் - *அன்றையநாள் கழிந்தபிறகு (மறுநாள்);* ***அரச வேலையும்*** - *அரசர் கூட்டமும்;* ***துன்று செஞ்சடைத் தவரும்*** - *நெருங்கிய சிவந்த சடையினை உடையமுனிவர்களும்;* ***சுற்றமும்*** - *சுற்றத்தினரும்;* ***தன் துணைத் திருத் தம்பிமார்களும்*** - *தன்னுடைய இணைபிரியாத சீரிய இளவல்களும்;* ***சென்று சூழ*** - *சென்று சற்றிலும் இருக்க;* ***ஆண்டு இருந்த*** - *அங்கே வீற்றிருந்த;* ***செம்மல்*** - *தலைமையோனாய இராமன்...(மேல் முடியும்)*

அரச வேலை - அரசர் வேலை. ஈறுகெட்டது. வேலை - கடல் என்பது ஈண்டுக் கூட்டத்தை உணர்த்தியது. உருவகம். மூவரையும் ஒருசேரத் தம்பிமார்கள் என்றார். செம்மல்தான் 'பரிந்து கூறினான்' (2470) என முடியும். ***95***

2470. 'வரதன் துஞ்சினான்; வையம் ஆணையால்,
சரதன் நின்னதே; மகுடம் தாங்கலாய்,
விரத வேடம், நீ என்கொல் வேண்டுவான்?
பரத! கூறு' எனாப் பரிந்து கூறினான்.

'பரத!-; வரதன் துஞ்சினான் - *மேலானவனாய தயரதன் இறந்தான்;* ***வையம்*** - *நிலவுலகம்;* ***ஆணையால்*** - *(அவனது) கட்டளையால்;* ***சரதம்*** - *உண்மையாக;* ***நின்னதே*** - *நின்னுடையதே; (அவ்வாறிருக்க)* ***நீ மகுடம் தாங்கலாய்*** - *நீ மணிமுடிசூடாமல்;* ***விரத வேடம்*** - *தவ வேடத்தை;* ***வேண்டுவான்*** - *விரும்பி அணிந்தது;* ***என்கொல்?*** - *எதனால்';* ***கூறு' -*** *சொல்வாய்;* ***எனா*** - *என்று;* ***பரிந்து*** - *அன்பு கொண்டு;* ***கூறினான்*** - *கேட்டு மொழிந்தான்.*

வரதன் - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுப்பவன் எனலும் ஆம். "ஈந்தே கடந்தான் இரப்போர்க் கடல்" (172.) என்றார் முன்னும். வேண்டுவான் எதிர்கால வினையெச்சம்; இங்குத் தொழிற்பெயர்த் தன்மையாய் வந்தது. 'வேண்டுதல் என் சொல்' என உரைக்க. ***96***

பரதன் தன் கருத்தை விளக்கி உரைத்தல்

2471. என்றலும், பதைத்து எழுந்து, கைதொழா
நின்று, தோன்றலை நெடிது நோக்கி, ' நீ
அன்றி யாவரே அறத்து உளோர்? அதில்
பின்றுவாய் கொலாம்?' என்னப் பேசுவான்;

என்றலும் - *என்று இராமன் கேட்டவளவில் (பரதன்);* ***பதைத்து*** - *துடித்து;* ***எழுந்து -; கை தொழா நின்று*** - *கைகூப்பி வணங்கி;* ***தோன்றலை நெடிது நோக்கி*** - *இராமனை நெடுநேரம் பார்த்து;* ***நீ அன்றி*** - *நீ யல்லாமல்;* ***அறத்து உளோர்*** - *தருமவழியில் பிறழாமல் நிற்பார்;* ***யாவர்*** - *யார் இருக்கிறார்கள்;* ***அதில்*** - *அவ்வறவழியில்;* ***பின்றுவாய் கொல்'*** - *நீயும் பின்னிடுவாயோ;* ***என்ன*** - *என்று;* ***பேசுவான்*** - *மேலும் கூறுவான் ஆயினன்.*

இராமனும் இப்படிக் கேட்டுவிட்டானே என்பது பதைப்புக்கும், நெடிது நோக்கியமைக்கும் காரணம், அறவழியில் மேற்சொல்ல முடியாமல் பின்தங்கி விடுதலைப் 'பின்றுவாய்' என்றான். 'கொல்' ஐயவினா.'ஆம்' 'ஏ' அசைகள். 97

2472. 'மனக்கு ஒன்றாதன வரத்தின் நின்னையும்,
நினக்கு ஒன்றா நிலை நிறுவி, நேமியான் -
தனைக் கொன்றாள் தரும் தனையன் ஆதலால்,
எனக்கு ஒன்றா, தவம் அடுப்பது எண்ணினால்?

'மனக்கு ஒன்றாதன *- (சான்றோர்) மனத்துக்குப் பொருத்தம் இல்லாதனவாகிய;* ***வரத்தின்*** *- வரத்தினால்;* ***நின்னையும் நினக்கு ஒன்றாநிலை நிறுவி*** *- உன்னையும்உனக்குப் பொருந்தாத நிலைமையில் நிறுத்தி;* ***நேமியான்தனை*** *- சக்கரவத்தியாகியதயரதனை;* ***கொன்றாள்*** *- கொன்ற கைகேயி;* ***தரும்*** *- பெற்ற;* ***தனையன்*** *-மகன்;* ***ஆதலால் -; எனக்கு-; எண்ணினான்*** *- நினைத்தால்;* ***தவம்*** *- விரதவொழுக்கத்தை;* ***அடுப்பது*** *- மேற்கொள்ளுவது;* ***ஒன்றா*** *- பொருந்தாது.*

'ஒன்றா' என்பது 'ஒன்றாது' என்பதன் விகாரம். நான் தவம் மேற் கொள்வது பொருந்தாது என்று கருதியோ இவ்வாறு என்னை வினாவினாய் என்பது குறிப்பு. முறைமை தவறியதைக் கேட்ட வரம் ஆதலின் 'மனக்கு ஒன்றாதன வரம்' என்றான். 98

2473. 'நோவது ஆக இவ் உலகை நோய் செய்த
பாவகாரியின் பிறந்த பாவியேன்,
சாவது ஒர்கிலேன்; தவம் செய்வேன் அலேன்;
யாவன் ஆகி, இப் பழிநின்று ஏறுவேன்?

நோவது ஆக *- வருந்துவதாக;* ***இவ் உலகை*** *- இந்த உலகத்தை;* ***நோய்செய்த*** *- துன்புறுத்திய;* ***பாவகாரியின்*** *- பாவத்தைச் செய்தவனிடத்தில்;* ***பிறந்த -; பாவியேன்*** *- பாவியாகிய யான்;* ***சாவது ஒர்கிலேன்*** *- சாகத்துணிந்தேனில்லை;* ***தவம் செய்வேன் அலேன்*** *- தவம் செய்வதற்குத் தக்கவனும் அல்லேன்;* ***யாவன் ஆகி இப்பழி நின்று ஏறுவேன்?*** *- (அப்படியானால்) எத்தன்மையானாகி இந்தப்பழியிலிருந்து நீங்குவேன்?*

பழிநீங்குவது இறப்பினாலோ பிராயச்சித்தமாகத் தவம் செய்வதனாலோ ஆகவேண்டும்.இரண்டும் இல்லையானால் என் பழியை எவ்வாறுதான் போக்கிக் சொள்வேன் எனப் பரதன் மனம்கலங்கினான். பாவகாரி - பாவி.
99 ***2474. 'நிறையின் நீங்கிய மகளிர் நீர்மையும்,***
பொறையின் நீங்கிய தவமும், பொங்கு அருள்
துறையின் நீங்கிய அறமும், தொல்லையோர்
முறையின் நீங்கிய அரசின் முந்துமோ?

'நிறையின் நீங்கிய *- கற்பு நெறிவிலகிய;* ***மகளிர் நீர்மையும்*** *- பெண்களின் தன்மையும்;* ***பொறையின் நீங்கிய தவமும்*** *- பொறுமையினின்று விலகிய தவவொழுக்கமும்;* ***பொங்கு அருள் துறையின் நீங்கிய*** *- விளங்குகின்ற கருணைவழியிலிருந்து விலகிய;* ***அறமும்*** *- தருமமும்;* ***தொல்லையோர்*** *-*

முன்னோர்களது; **முறையின் நீங்கிய** - *முறைமையிலிருந்து விலகிய;* **அரசின்** - *அரசாட்சியைக்காட்டிலும்;* **முந்துமோ** - *(கொடுமையில் முற்படுமோ? (முற்படாது என்றபடி)*

அரசு முறைமையில் தவறுதல் மற்றவற்றைக் காட்டிலும் பெருங்கேடு பயப்பதென்றான்;பிறவற்றையும் நெறிவழி நிற்கச் செய்வது அரசின் பாற்பட்ட தாதலால். "மாதவர் நோன்பும் மடவார் கற்பும், காவலன் இல்வழி இன்றாம்" மணி - 22 - 208- 9,) என்பதை ஈண்டுக்கருதுக.அறத்தின் பயன்அருளே. அருளில்லான் அறம்செய்தல் என்பது நனைப்புக்கிடம் தருவது. "அருளால் அறம் வளரும்" (அறநெறி. 142) என்பதையும் காண்க. ***100***

2475. **'பிறந்து நீயுடைப் பிரிவு இல் தொல் பதம்**
துறந்து, மா தவம் தொடங்குவாய் என்றால்,
மறந்து, நீதியின் திறம்பி, வாளின் கொன்று
அறம் தின்றான் என, அரசுஅது ஆள்வெனோ?

'பிறந்து - *(சக்கரவர்த்திக்கு மூத்த மகனாகப்) பிறந்து;* **நீயுடைப் பிரிவு இல் தொல் பதம்** - *நீ உரிமையாகப் பெற்றுடை உன்னைப் பிரிதல் இல்லாத பழையதாகிய அரசபதவியை ;* **துறந்து** - *கைவிட்டு;* **மாதவம் தொடங்குவாய் என்றால்** - *நீயேபெரிய தவத்தைச் செய்யத் தொடங்குவாயெனின்;* **மறந்து** - *அறிவு கெட்டு;* **நீதியின்திறம்பி** - *நீதிக்கு மாறுபட்டு;* **வாளின் கொன்று** - *வாளால் கொலை செய்து;* **அறம் தின்றான் என** - *அறத்தை அழித்தவன் என்று சொல்லுமாறு;* **அரசு அது ஆள்வெனோ?** - *உரிமையில்லாத அரசை ஆள்வேனோ? (ஆளேன் என்றானாம்)*

உரிமையும் உறவும் உடைய நீயே அரச பதவி கைவிட்டுத் தவம் செய்வாய் ஆனால், அஃதில்லாத யான் ஆளத் தொடங்குதல் வலிந்து கைப்பற்றி முறை தவறி ஆள்வதாக அன்றோ முடியும் என்றானாம். வாளின் கொன்று - வாளால் மிரட்டி என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது. அறம் தின்றல் - தருமத்தை அடியோடழித்துவிடல்.
101

2476. **'தொகை இல் அன்பினால் இறைவன் துஞ்ச, நீ**
புகையும் வெஞ் சுரம் புகுத, புந்தியால்

வகை இல் வஞ்சனாய் அரசு வவ்வ, யான்
பகைவனேகொலாம்? இறவு பார்க்கிறேன்!

'தொகை இல் அன்பினால் - *(உன்னிடத்தில்) எண்ணமுடியாத* **அன்பினால் இறைவன்துஞ்ச** - *தயரதன் இறக்க;* **நீ புகைஇல் வெஞ்சுரம் புகுத** - *நீ புகையில்லாமல் எரியும்கொடுங்சுரத்தில் சேர்ந்திட;* **புந்தியால்** - *புத்தியினால்;* **வகை இல் வஞ்சனாய்** - *வகுத்தற்கு முடியாத வஞ்சனை உடையனாய்;* **அரசு வவ்வ** - *உன் அரசைக்கவாந்துகொள்வதற்கு;* **யான் இறவு பார்க்கின்றேன்** - *நான் சோர்கின்ற சமயம்பார்த்துக் காத்திருக்கிறவன் ஆகிறேன்;* **பகைவனே கொல்** - *பகைவனேயோ?*

தந்தையும் உரிமை மைந்தனும் இல்லாதபொழுது அரசைக் கைப்பற்றி தல் பகைவர் செயலேயாம். சோர்ந்த சமயம் பார்த்து இருந்து அரசு கைப்பற்றுவார் அவரே என்றான். இறவு பார்த்தல் - சோர்ச்சியறிதல். ***102***

2477. 'உந்தை தீமையும், உலகு உறாத நோய்
தந்த தீவினைத் தாய் செய் தீமையும்,
எந்தை ! நீங்க, மீண்டு அரசு செய்க' எனா,
சிந்தை யாவதும் தெரியக் கூறினான்.

'எந்தை - எம் தலைவனே!; **உந்தை** - உனக்குத் தந்தையாகிய தசரதன்; **தீமையும்** - (செய்த) தீமையும்; **உலகு** - உலகத்துக்கு; **உறாத நோய்** -இதுவரை வராத துன்பத்தை; தந்த - கொடுத்த; **தீவினைத் தாய்** - பாவ வடிவமான என்தாய் கைகேயி; **செய் தீமையும்** - செய்த தீமையும்; **நீங்க** - எல்லாம்போக; **மீண்டு** - நாட்டுக்குத் திரும்பிவந்து; **அரசு செய்க'** - அரசாட்சிசெய்வாயாக; **எனா** - என்று; **சிந்தை யாவதும் தெரிய** - தன்மனக்கருத்து முழுதும் விளங்கும்படி; **கூறினான்** - சொன்னான்.

இராமன் பிரிவினால் உலகைத் துன்புறச் செய்தது தயரதன் செய்த தீமை. தயரதனை 'உந்தை' என்றான். இங்கு இராமனை மீள அழைப்பதற்கு ஒரு காரணம் காட்ட விரும்புகின்றவன் ஆதலின், 'உலக்குத் தந்தை செய்த தீமை' என்று அவனோடு நெருங்கிச் சொன்னான் என்க. இனி "மன்னேயாவான் வரும் அப்பரதன் தனையும் மகன் என்று உன்னேன்" எனத் துறந்தான். ஆதலால், அதுபற்றி உந்தை என்றான் எனலும் ஆம். இராமன் மீண்டு வந்து அரசேற்றலால் விளையும் நலம் இது எனக் கூறினான். ***103***

பரதன் வேண்டுகோளை இராமன் மறுத்துரைத்தல்

2478. சொற்ற வாசகத் துணிவு உணர்ந்த பின்,
'இற்றதோ இவன் மனம்?' என்று எண்ணுவான்,
'வெற்றி வீர! யான் விளம்பக் கேள்' எனா,
முற்ற நோக்கினான் மொழிதல் மேயினான்.;

சொற்ற - (இவ்வாறு பரதன்) சொன்ன; **வாசகம்** - சொற்களின்; **துணிவு** - உறுதியை; **உணர்ந்த பின்** - அறிந்த பிறகு (இராமன்); **'இவன் மனம்** - இப்பரதனது மனம்; **'இற்றதோ'** - இன்னத்தன்மை உடையதோ; **என்று எண்ணுவான்** - என்று கருதுபவனாகி (அவனை நோக்கி); **'வெற்றி வீர!** - வெற்றியுடைய வீரனே; **யான்விளம்பக் கேள்' எனா** - யான் சில வார்த்தைகள் சொல்லக் கேட்பாயாக என்று சொல்லி; **முற்ற நோக்கினான் மொழிதல் மேயினான்** - முழுவதும் நன்கு பார்த்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

'முற்ற நோக்கினான்' என்பதனை இராமனுக்கு ஒரு பெயர் ஆக்கினும் அமையும். "மண்ணை என் வயின் தரும்" (2419) என்று இராமன் முன்னர்க் கூறினானாயினும், பரதன் தான் அரசாளுதல் அறத்திற்கு விரோதம் என்று கருதும் எண்ணம் உடையவனாயிருக்கின்றான் என்பது பரதன் கூற்றால் இப்போது இராமனுக்கு விளங்கியது ஆதலின், பரதன் அரசாளுவது அறமே என்றறிய உணர்த்திச் சில

acharya.org

வார்த்தைகள் இராமன் கூறத் தொடங்கினான். அது இதன் பின்வரும் ஏழு செய்யுள்களில் கூறப்பெரும். ***106***

2479. ‘முறையும், வாய்மையும், முயலும் நீதியும்,
அறையும் மேன்மையோடு அறனும் ஆதி ஆம்
துறையுள் யாவையும், கருதி நூல் விடா
இறைவர் ஏவலால் இயைவ காண்டியால்.

முறையும் *- நல்லொழுக்கமும்;* ***வாய்மையும்*** *- சத்தியமும்;* ***முயலும் நீதியும்*** *- எல்லோரும் அடைய முயலும் நியாயமும்;* ***அறையும்*** *- சிறப்பித்துச்சொல்லப்பெறும்;* ***மேன்மையோடு*** *- மேன்மையும்;* ***அறனும்*** *- தருமமும்;* ***ஆதிஆம்*** *- இவை முதலாகிய;* ***துறையுள் யாவையும்*** *- அறத்துறையுள் சேர்ந்த எல்லாம்;* ***கருதி நூல் விடா இறைவர்*** *- வேத வழியிற் சிறிதும் பிறழாத அரசர்களது;* ***ஏவலால்*** *-கட்டளையாலே;* ***இயைவ-*** *உண்டாவன என்பதை;* ***காண்டி*** *- அறிவாயாக.*

இறைவர் கருதிவழி பிறழாதவர் ஆயின் அவர் ஏவுவனவே அறத் துறையாம் ஆதலின் தயரதன் ஏவல்வழி பரதன் அரசாளுவது அறமே என்று பரதனுக்கு இராமன் உணர்த்தினான் ***105***

2480. ‘பரவு கேள்வியும், பழுது இல் ஞானமும்,
விரவு சீலமும், வினையின் மேன்மையும் -
உர விலோய்! - தொழற்கு உரிய தேவரும்,
“குரவரே”எனப் பெரிது கோடியால்.

‘உர விலோய் *- வலிமை பொருந்திய வில்லை உடையவனே!;* ***பரவு கேள்வியும்*** *- புகழ்ந்து சொல்லப்படும் நூற்கேள்வியும்;* ***பழுது இல் ஞானமும்*** *- குற்றமற்றநல்லுணர்வும்;* ***விரவு சீலமும்*** *- உடன் கொள்ளத்தக்க ஒழுக்கமும்;* ***வினையின்மேன்மையும்*** *- செய்தொழிலின் சிறப்பும்;* ***தொழற்கு உரிய தேவரும்*** *- வணங்குதற்குஉரிய தேவர்களும்;* ***“குரவரே”*** *- பெரியோர்களே;* ***என*** *- என்று;* ***பெரிது கோடி*** *- மிகவும் மனத்திற் கொள்வாய்.*

கேள்வி, ஞானம், சீலம், வினை மேன்மை என்பனவற்றைக் ‘குரவர்’ என்றது உபசாரவழக்கு. பழுது - ஐயம், திரிபு. ஒன்றோ, மற்றொன்றோ எனல் ஐயம்; ஒன்றைப் பிறிதாக உணர்தல் திரிபு; இவை இரண்டும் இல்லாத மெய்புணர்வே ஞானமாம். குரவர் இவர் என்பதைப் பின் கூறுவர். ***106***

2481. ‘அந்த நல் பெருங் குரவர் ஆர் எனச்
சிந்தை தேர்வுறத் தெரிய நோக்கினால்,
“தந்தை தாயர்” என்று இவர்கள்தாம் அலால்,
எந்தை! கூற வேறு எவரும் இல்லையால்.

‘எந்தை *- என் அன்பிற் சிறந்த பரதனே!;* ***அந்த நல்பெருங் குரவர்*** *- நான் கூறிய சிறந்த பெருமையுடைய குரவர்கள்;* ***ஆர் என*** *- யார் என்று;* ***சிந்தைதேர்வுறத் தெரிய நோக்கினால்*** *- மனத்தால் மிக ஆராய்ந்து விளக்கப் பார்த்தால்;* ***“தந்தை தாயர்” என்று***

இவர்கள் தாம் அலால் - *தந்தையும் தாயுமே அல்லாமல்;* ***கூற*** - *சிறப்பித்துக் கூற ;* ***வேறு எவரும் இல்லை*** - *வேறு ஒருவரும் இல்லை.*

'தந்தை தாயர்' - 'உயர்திணை மருங்கின் உம்மைத் தொகையே பலர் சொல் நடைத்து' என்பதனால் (தொல். சொல். எச்ச. 25.) பொதுத்திணையாயினும் முடிந்தது. தம்பியை எந்தை என்றது அன்புபற்றி வந்த மரபு வழுவமைதி. குரவர் ஐவர் ஆயினும் (தாய், தந்தை, தம்முன், ஆசான், அரசன்) முன்னறியப் படுதலின், தாய் தந்தை அளவுக்கு ஏனையோர் சிறப்பிலர் என்பது கருத்து. அதுவே 'தேர்வுறத் தெரிய நோக்கினால்' என்பதற்கும் கருத்தாம் என்க. 'அரசன் உவாத்தியான் தாய்தந்தை தம்முன், நிகரில் குரவர் இவ் ஐவர் இவர் இவரைத், தேவரைப் போலத் தொழுது எழுக என்பதே, யாவரும் கண்ட நெறி'' (ஆசாரக்.16.) என்பது கொண்டு குரவர் ஆவார் இவர் என உணர்க. 'ஆல்' ஈற்றசை. ***107***

2482. 'தாய் வரம் கொள, தந்தை ஏவலால்,
மேய நம் குலத் தருமம் மேவினேன்;
நீ வரம் கொளத் தவிர்தல் நீர்மையோ? -
ஆய்வு அரும் புலத்து அறிவு மேவினாய்!

ஆய்வு அரும் - *ஆராய்தற்கு அரிய;* **புலத்து** - *நூற்புலன்களான் ஆகிய;* ***அறிவு*** - *அறிவுணர்வை;* **மேவினாய்** - *அடைந்த பரதனே!;* ***தாய் வரம் கொள*** - *தாயாகிய கைகேயி வரம் பெற்றுக்கொள்ள;* **தந்தை ஏவலால்** - *தந்தையாகிய தயரதன்கட்டளையாலே;* **மேய** - *(தாய், தந்தையராகிய குரவர் சொற்படி நடத்தல் என்கிற)பொருந்திய;* **நம் குலத் தருமம் மேவினேன்** - *நம் குலத்திற்குரிய தருமத்தை மேற்கொண்டேன்;* **நீ வரம் கொள -** *நீ வேண்டிக்கொள்ள;* **தவிர்தல்** - *(அவ்அறநெறியை) விலக்கி ஒழுகுதல்;* **நீர்மையோ** - *நற்பண்பு ஆகுமோ? (நீயே கூறுக)*

குரவர் சொற் கேட்டல் அறனாதல் நூன்முடிபு ஆதலின் நான் மேற் கொண்டது அறனே.நின்சொற் கேட்டல் எவ்வாறு அறனாகும் என்று மறுத்தான் இராமன். இனிப் பரதனுக்கும் தாய்வரங்கொளத் தந்தை ஏவலால் அரசாளுதல் அறமே என்றும் கூறினானாம். நுண்ணுணர்வாற் கற்றறிந்து நுல்களாற் பெற்ற ஞானம் கைவரப்பெற்ற நீ அறத்தின் கூறு இதுவே என்பதை அறியாது இராய்என்றானுமாம். ***108***

2783. 'தனையர் ஆயினார் தந்தை தாயரை
வினையின் நல்லது ஓர் இசையை வேய்தலோ?
நினையல் ஓவிடா நெடிய வன் பழி
புனைதலோ? - ஐய! புதல்வர் ஆதல்தான்.

'ஐய! - *பரதனே;* ***தனையர் ஆயினார்*** - *மகனாகப் பிறந்தவர்கள்;* ***புதல்வர் ஆதல்தான்*** - *புதல்வர் என்னும் சிறப்பினைப் பெறுவது;* **தந்தை தாயரை** *-தம் தந்தையை, தாயை;* **வினையின்** - *தாம்செய்யும் செயல்களால்;* **நல்லது ஓர்இசையை வேய்தலோ** - *நல்லதாகிய ஒரு புகழை அடையும்படி செய்தலாலா? (அல்லது);* **நினையல்ஓவிடா** - *என்றும் மனத்தை விட்டு நீங்காத;* **நெடிய வன் வழி புனைதலோ** - *நீண்டகொடிய பழியை அணிவிப்பதனாலா? எதனால்?*

புதல்வர் ஆதல் பெற்றோர்க்கு இசை வேய்தலால்தான் எனின் பெற்றோர் சொல்வழி நின்று செயல் ஆற்றுதலே அதனை உண்டாக்கும்; அவர் சொல்லுக்கு மாறுபடுவது அதனை உண்டாக்காது, பழியை ஆக்கும் என்பதாம். 'தான்' உரையசை. பிறப்பால் தனையர் ஆயினும் செயல்சிறப்பால் புதல்வர் ஆவர் என்பது கருத்து.
109

2484. 'இம்மை, பொய் உரைத்து, இவறி, எந்தையார்
அம்மை வெம்மை சேர் நரகம் ஆள, யான்,
கொம்மை வெம் முலைக் குவையின் வைகி வாழ்
செம்மை சேர் நிலத்து அரசு செய்வேனோ?

எந்தையர் - என் தந்தையார்; **இவறி** - அரசு ஆசைப்பட்டு; **இம்மை** - இப்பிறப்பிலே; **பொய் உரைத்து** - (கைகேயிக்கு வரம் கொடுத்ததை மறுத்துப்) பொய் சொல்லி; **அம்மை** - மறுமையில்; **வெம்மைசேர்** - கொடுமை பொருந்திய; **நரகம் ஆள** - நரகத்தை அனுபவிக்க; **யான்-; கொம்மை** - திரண்ட; **வெம் முலைக் குவையின் வைகி** - விரும்பப்படும் முலைக்குவட்டின்மேல்தங்கி; **வாழ்** - வாழ்ந்து; **செம்மை சேர் நிலத்து** - (இதுகாறும்) செம்மைபொருந்திய நாட்டின்கண்; **அரசு செய்வேனோ** - அரசு செய்துகொண்டிருப்பேனோ? (இரேன்).

இவறுதல் - கைகேயிக்கு கொடுத்த வரத்தை நிறைவேற்றாது உலோபம் செய்தல். நான் அரசாள முற்பட்டால் எந்தையார் பொய்யுரைத்தாராய் நரகம் சேர்வர். தந்தையை நரகுக்கனுப்பித் தனையர் அரசாளுதல் தக்கதோ? புதல்வர் செய்யும் கடனோ? என்றான் இராமன். அரசாட்சியை இன்பம் அனுபவித்தல் என்னும் கருத்தில் "கொம்மை வெம்முலைக் குவையின் வைகி வாழ் அரசு" என்றான் என்க. **110**

2485. 'வரன் நில் உந்தை சொல் மரவினால், உடைத்
தரணி நின்னது என்று இயைந்த தன்மையால்,
உரனின் நீ பிறந்து உரிமை ஆதலால்,
அரசு நின்னதே; ஆள்க" என்னவே,-

'வரன் - (கைகேயிக்குக் கொடுத்த) வரத்திலே; **நில்** - நிற்கின்ற; **உந்தை சொல் மரபினால்** - உன் தந்தையாகிய தயரதன் சொன்ன சொல் முறைப்படி; **உடைத்தரணி** - அவனுடையதான உலகம்; **நின்னது என்ற இயைந்த தன்மையால்** - பரதனாகியஉன்னுடையது என்று வந்து பொருந்திய தன்மையாலும்; **நீ-; உரனின்** - வலிமையோடு; **பிறந்து** - (எனக்கு அடுத்த தம்பியாகப்) பிறந்து; **உரிமை ஆதலால்** - ஆட்சிஉரிமை பெறுதலாலும்; **அரசு** - அரசாட்சி; **நின்னது** - நின்னுடையது; **ஆள்க' -** ஆள்வாயாக; **என்ன** - என்று இராமன் சொல்ல...

இராமன், பரதன் ஆள வேண்டும் என்பதற்கு இங்கு இரண்டு காரணங்கள் கூறினான் எனலாம். வரத்தால் பரதனுக்கு அரசு சேர்ந்தது என்பது ஒன்று, வரத்தால் இராமன் காடு செல்ல அடுத்த தம்பியாகப் பிறத்தலின் ஆட்சியுரிமை இயல்பாகவே அவனை வந்தடைகிறது என்பது மற்றொன்று. ஆகவே, 'அரசு நின்னதே ஆள்க' என்றனன், இதனை மறுத்தல் தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மாறுபட்டு அறத்தின் வழுவுதலாகும் என்பதையும் புலப்படுதினான். 'ஏ' காரம் தேற்றம். **111**

பரதன் 'யான் தர நீ முடிசூட்டு' என இராமனை வேண்டல்

2486. **'முன்னர் வந்து உதித்து, உலகம் மூன்றினும்**
நின்னை ஒப்பு இலா நீ, பிறந்த பார்
என்னது ஆகில், யான் இன்று தந்தனென்'
மன்ன! போந்து நீ மகுடம் சூடு' எனா,

'மன்ன! - அரசனே!; **முன்னர் வந்து உதித்து** - எனக்கு முன்னே வந்து பிறந்து; **உலகம் மூன்றிலும்** - மூன்றுலகத்தும்; **நின்னை ஒப்பு இலா நீ** - நின்னை ஒப்பாவாரைப் பெற்றிலாத நீ; **பிறந்த-; பார்** - இப்பூமி; **என்னது ஆகில்** - (நீ சொன்னபடி) என்னுடைய தாயின்; **யான் இன்று தந்தனென்** - நான்இப்பொழுது அதனை உனக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்; **நீ போந்து மகுடம் சூடு'** - நீ வந்துமுடிசூடுவாயாக; **எனா** - என்று சொல்லி... (மேல் முடியும்).

'நீ பிறந்த பார்' என்று சொல்லி, 'முதலில் இந்தப் பூமியில் நீ பிறந்தபடியால் இது உனக்கே உரிமை; பின்னரே எனக்கு உரிமையாம்' என்பது பரதன் குறிப்பு. மன்ன! என்று பலமுறையும்பரதன் இப்பகுதியில் இராமனை அழைப்பது குறிக்கொளத்தக்கது. *112*

2487. **'மலங்கி வையகம் வருந்தி வைக, நீ,**
உலம் கொள் தோற் உனக்கு உறுவ செய்தியோ?
கலங்குறாவணம் காத்தி போந்து' எனா,
பொலம் குலாவு தாள் பூண்டு, வேண்டினான்.

'வையகம் - நிலவுலகம்; **மலங்கி** - வருந்தி நிற்க; **நீ-; உலம்கொள் தோள் உனக்கு உறுவ செய்தியோ?** - கற்றூணைப் போன்ற தோள்களை உடைய உனக்குரியதகுதியானவற்றைச் செய்வாயோ?; **கலங்குறாவணம்** - (உலகம்) கலங்காதபடி; **போந்து காத்தி'** - வந்து காப்பாற்றுவாயாக; **எனா-** என்று; **பொலம் குலாவு தாள்** - பொன் மயமான அழகு விளங்குகிற திருவடிகளை; **பூண்டு** - பிடித்துக் கொண்டு; **வேண்டினான்-.**

'உலம் கொள் தோள்' உலகைத் துன்பம் நீக்கித் காத்தற்கே அன்றித் தவம்செய்தற்கன்று எனக் குறிப்பால் உணர்த்தினானாம். *113*

பரதனை அரசாட்சி ஏற்குமாறு இராமன் ஆணையிடல்

2488. **'பசைந்த சிந்தை நீ பரிவின் வையம் என்**
வசம் செய்தால், அது முறைமையோ? வசைக்கு
அசைந்த எந்தையார் அருள, அன்று நான்
இசைந்த ஆண்டு எலாம் இன்றொடு ஏறுமோ?

'பசைந்த சிந்தை நீ - (என்பால்) அன்புற்ற மனத்தை உடைய நீ; **பரிவின்** - (உன்) அன்பினால்; **வையம்** - உலகத்தை; **என் வசம் செய்தால் -** என்னுடையதாகச் செய்தால்; **அது முறைமையோ?** - அது நீதியாகுமோ?; **வசைக்கு அசைந்த** - பழிக்கு அஞ்சிய;

எந்தை யார் - எம் தந்தையார்; ***அருள*** - (கைகேயிக்கு)வரம் அளித்தருள; ***அன்று நான் இசைந்த ஆண்டு எலாம்*** - அன்று அதற்குஉடன்பட்டுக் (காடு புகுவதாக) ஏற்றுக்கொண்ட பதினான்கு ஆண்டுகளும்; ***இன்றொடு ஏறுமோ? -*** இன்றோடு முடிந்துபோய்விடுமோ?

ஏற்றுக்கொண்டதை யான் நிறைவேற்ற நீ உதவி செய்தல் வேண்டும் என்று பரதனிடம் தெரிவித்தான் இராமன். அப்படியில்லையேல் தந்தையார் மேல் பிழிவந்து சேரும். அவரே 'வசைக்கு அசைந்த' எந்தையார் - பழிக்கு அஞ்சுகிறவர் என்றும் குறிப்பித்தான். ***114***

2489. 'வாய்மை என்னும் ஈது அன்றி, வையகம்,
"தூய்மை" என்றும் ஒன்று உண்மை சொல்லுமோ?
தீமைதான், அதின் தீர்தல் அன்றியே,
ஆய் மெய்யாக; வேறு அறையல் ஆவதே?

'வையகம் - உலகம்; ***வாய்மை என்னும் ஈது அன்றி*** - சத்தியம் என்கிற இதுவொன்றில்லாமல்; ***"தூய்மை என்றும் ஒன்று உண்மை சொல்லுமோ?*** - "தூய்மை என்கின்றஒன்று தனியே இருப்பதாகச் சொல்லுமா?; ***தீமைதான்*** - தீய குணம் என்பது; ***அதின்தீர்தல் அன்றியே*** - அந்தச் சத்தியத்தை விட்டு நீங்குதல்தானே அல்லாமல்; ***ஆய்*** - ஆராய்கின்ற; ***மெய ஆக*** - உண்மையாக; ***வேறு அறையல் ஆவதே*** - சத்தியமன்றிவேறு ஒன்றைச் சொல்ல இயலுமா ? (இயலாது என்றபடி.)

'வாய்மையே தூய்மையாம்; வாய்மைதவிரத் தூய்மை தனிவேறில்லை; தீமை என்பது வாய்மையின் தவறுவதே அன்றி வேறன்று; சத்தியத்துக்கு இணையாக, மாற்றாக வேறொன்றைச் சொல்ல இயலாது. ஆகவே, தந்தையார் உரையை, சத்தியத்தைக் காப்பதுதான் என்க தூய்மையாகும். வேறு இல்லை' என்றான் இராமன். 'புறத்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை வாய்மையாற் காணப்படும்' (குறள். 298) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. ***115***

2490. 'எந்தை ஏவ, ஆண்டு ஏழொடு ஏழ் எனா
வந்த காலம் நான் வனத்துள் வைக, நீ
தந்தபாரகம் தன்னை, மெய்ம்மையால்
அந்த நாள் எலாம் ஆள், என் ஆணையால்.

'எந்தை ஏவ - என் தந்தை கட்டளை இட்டவாறு; ***ஆண்டு ஏழொடு ஏழ் எனா*** - பதினான்கு ஆண்டுகள் என்று; ***வந்த காலம்*** - அமைந்த காலம்வரை; ***நான் வணத்துள் வைக*** - நான் காட்டில்தங்கியிருக்க; ***நீ -; தந்த பாரகம் தன்னை*** - தந்தை அளித்த அரசை; ***மெய்ம்மையால்*** - (தந்தையின்) சத்தியம் தவறாமல்; ***அந்த நாள் எலாம்*** - அந்தப் பதினான்கு ஆண்டுகளும்; ***என் ஆணையால்*** - என் கட்டளையால்; ***ஆள்*** - ஆள்வாயாக. *'நீ தந்த பாரகம் - எனக்கு நீ கொடுத்த அரசு' எனினும் ஆம். இருவருமாக இணைந்துதந்தையின் வாய்மை தவறாது காத்தலே அறமாம் என இராமன் பரதன்பால் கூறியதாகக்கொள்க.* ***116***

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

acharya.org

2491. ***‘மன்னவன் இருக்கவேயும்,***
“மணி அணி மகுடம் சூடுக”
என்ன, யான் இயைந்தது
அன்னான் ஏயது மறுக்க அஞ்சி;
அன்னது நினைந்தும்,
நீ என் ஆணையை மறுக்கலாமோ?
சொன்னது செய்தி; ஐய!
துயர் உழந்து அயரல்’ என்றான்.

‘ஐய! - *பரதனே!;* ***மன்னவன் இருக்கவேயும்*** - *தயரதன் உயிரோடு இருக்கின்றபொழுதிலேயும்;* ***“மணி அணி மகுடம் சூடுக” என்ன*** - *(என்னை) மணிகளால் அழகிய திருமுடியைச்சூடி அரசாள்க என்று தயரதன் பணிக்க;* ***யான் இயைந்தது*** - *நான் உடன் பட்டது; (எதனால்?)* ***அன்னான் ஏயது மறுக்க அஞ்சி*** - *(தந்தையும், மன்னனும் ஆகிய) அவன் ஏவிய ஒன்றைமறுத்தற்குப் பயந்தே (அல்லவா?);* ***அன்னது நினைந்தும்*** - *அதன் உட்கருத்தை நினைந்தபிறகும்;* ***நீ என் ஆணையை*** - *நீ என்னுடைய கட்டளையை;* ***மறுக்கலாமோ*** - *மறுத்தல்செய்யலாமோ?;* ***துயர் உழந்து அயரல்*** - *துன்பத்திற் கலங்கிச் சோர்வு அடையாதே;* ***சொன்னது செய்தி’*** - *நான் சொன்னதைச் செய்வாயாக;* ***என்றான்*** - *என்றுசொன்னான்.*

‘தாதை அப்பரிசு உரை செய’ (1382.) என்று முன்னர்க் கூறியதை இங்கு நினைவுகூர்க. தந்தையின் இடத்தில் என்னைப் பார்க்கின்ற நீ என் ஆணையை மறுக்கலாகுமோ என்ற பரதனை இராமன் வினாவி அறிவுறுத்தினன். ‘என்னைப் போல உன்னை ஆக்கிக்கொள்’ என்று குறிப்பாற் கூறினான். எனலும் ஆம். *117*

பதில் உரைக்கத் தொடங்கிய பரதனை விலக்கி வசிட்டன் மொழிதல்

2492. ***ஒள்ளியோன் இனைய எல்லாம்***
உரைத்தலும், உரைக்கலுற்ற
பள்ள நீர் வெள்ளம் அன்ன
பரதனை விலிக்கி, ‘பண்டு
தெள்ளிய குலத்தோர் செய்கை
சிக்கு அறச் சிந்தை நோக்கி,
‘வள்ளியோய்! கேட்டி’ என்னா,
வசிட்ட மாமுனிவன் சொன்னான்;

ஒள்ளியோன் - *சீறிய அறிவாளனாகிய இராமன்;* ***இனைய எல்லாம் உரைத்தலும்*** - *இத்தகைய சொற்களையெல்லாம் எடுத்துக் கூறுதலும்;* ***உரைக்கலுற்ற*** - *அவனுக்குப்பதில் கூறுதற்குத் தொடங்கிய;* ***பள்ள நீர் வெள்ளம் அன்ன பரதனை*** - *பள்ளத்தில்தங்கிய நீர்ப் பெருக்கை போன்ற (குணக்கடலாகிய) பரதனை;* ***விலக்கி*** - *(பேசவொண்ணாமல்) தடுத்து நிறுத்தி;* ***வசிட்ட மாமுனிவன்*** - *வசிட்டனாகிய பெருமையுற்றமுனிவன்;* ***‘வள்ளியோய்*** - *வள்ளல் தன்மை உடைய இராமனே!;* ***கேட்டி’*** - *கேட்பாயாக;* ***என்னா*** - *என்று அவனை அழைத்து;* ***‘பண்டு தெள்ளிய குலத்தோர் செய்கை*** - *முன்னைய (சூரிய) குலத்தார்களுடைய செயல்களை எல்லாம்;*

சிக்கு அற - ஐயம்திரிபின்றி; ***சிந்தை நோக்கி*** - அகத்தே உணர்ந்து; ***சொன்னான்*** - சொல்லத் தொடங்கினான்.

"தள்ளரிய பெருநீதித் தனியாறு புக மண்டும், பள்ளம் எனும் தகையானை" (657) என்று முன்னும் பரதனைக் கூறினார் ஆதலின், 'பள்ள நீர் வெள்ளம் அன்ன பரதன்' என்றார். ஒள்ளியோன்; ஒண்மை - அறிவுடைமை; நுண்மாண் நுழைபுலம் எனலாம். "ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல்" "உலகம் தழீஇயது ஒட்பம்" (குறள். 425, 714.) என்பன காண்க. ***118***

கலிவிருத்தம்

2493. 'கிளர் அகன் புனலுள் நின்று, அரி, ஓர் கேழல் ஆய்,
இளை எனும் திருவினை ஏந்தினான் அரோ -
உளைவு அரும் பெருமை ஓர் எயிற்றின் உள்புரை
வளர் இளம் பிறையிடை மறுவின் தோன்றவே.

'அரி - திருமால்; ***ஓர் கேழல் ஆய்*** - ஒப்பற்ற ஆதிவராக மூர்த்தியாய்; ***உளைவு அரும்*** - வருந்துதல் இல்லாத; ***பெருமை ஓர் எயிற்றின் உள்புரை*** - பெருமையுடைய ஒப்பற்ற தந்தத்தின் உள்ளிடத்தில்; ***வளர் இளம் பிறையிடை*** - வளரும்தன்மை உடைய இளம்பிறைச் சந்திரனிடத்தில்; ***மறுவின் தோன்ற*** - களங்கம் போலத்தோன்றும்படி; ***கிளர் அகன் புனலுள் நின்று*** - மிக்கு எழுகின்ற அகன்ற பிரளய கால வெள்ள நீரில் இருந்து; ***இளை எனும் திருவினை*** - பூமி என்கின்ற பெண்ணை; ***ஏந்தினான்*** - எடுத்தருளினான்.

பிரளயத்தின் இறுதியில் ஸ்ரீமத் நாராயணன் ஊழிக்கடலில் மூழ்கியிருந்த பூதேவியை மேலே எடுக்க வராக அவதாரத்தைச் செய்தருளி, தன் கொம்பின் நுனியாலே பூமியை மேல் எடுத்து நிருத்தி யருளினான் என்கின்ற கதை இதனுள் கூறப்பட்டது இதனால் இப்போது நடப்பது ஆதிவராக கல்பம் ஆயிற்று. இளை - பூமி; திரு என்கின்ற சொல் பெண் என்னும் பொதுப் பொருளில் நின்றது. இளை எனும் திரு, பூதேவியாம். கோடு பிறையும் பூமி அதில் உள்ள களங்கமும் போலும் என்று உவமித்தார். 'நிறக்கும் செழுஞ்சுடர்க் கோடும், இப்பாரும், நிசாமுகத்துச், சிறக்கும் பிறையும், களங்கமும் போலும் எனில், சிறுகண், மறக்குஞ்சரம் செற்றமாயோன், அரங்கன் வராகம். - அது ஆய்ப், பிறக்கும் பிறப்பின் பெருமை எவ்வாறு இனிப் பேசுவதே" எனப் (திருவரங்கத்து மாலை. 28) பின்னுள்ளோரும் இவ்வுவமையை இவ்வாறே அனுபவிப்பதை ஓர்ந்துணர்க. 'அரோ' அசை. ***119***

2494. 'ஆதிய அமைதியின் இறுதி, ஐம் பெரும்
பூதமும் வெளி ஒழித்து எவையும் புக்கபின்,
நாதன் அவ் அகன் புனல் நல்கி, நண்ண அருஞ்
சோதி ஆம் தன்மையின் துயிறல் மேயினான்.

ஆதிய - அதற்குமுனனான; ***அமைதியின் இறுதி*** - அக்கல்ப காலத்தின் முடிவிலே; ***ஐம்பெரும் பூதமும்*** - நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம் என்னும் ஐம் பூதங்களும்; ***வெளி ஒழித்து*** - வெளியாம் தன்மை நீங்கி; ***எவையும்*** - எல்லாத் தத்துவங்களும்; ***புக்கபின்*** - இறைவனுக்குள் ஒடுங்கியபிறகு; ***நாதன்*** - திருமால்; ***அவ் அகன் புனல் நல்கி*** - அந்தப்

பரந்த நீரினை உண்டாக்கி; (அதனிடையே) **நண்ண அருஞ் சோதிஆம் தன்மையின்** *- பிறராற் கிட்டுதற்கரிய ஒளிவடிவாம் தன்மையோடு;* **துயிறல் மேயினான்** *- அறிதுயில் செய்யத் தொடங்கினான்.*

உலகம் அனைத்தும் அழிந்து போக ஊழிநீரில் திருமால் யோக நித்திரை செய்வது இங்குக் குறப்பட்டது. சிருஷ்டியில் மேலிருந்து கீழ் இறங்கும் தத்துவங்கள், ஒடுங்குகிளபோது கீழிருந்து மேலேறி ஒன்றொன்றாக ஒடுங்கி நின்ற பிரகிருதியும் புருஷனும் பரமாத்மாவினிடத்தில் ஒடுங்கும் ஆதலின், பூதத்தை ஒடுக்க முறையில் முதலில் சொல்லிப் பின்னர் எவையும் புக்கபின் என்று பிறவற்றை அவற்றின்பின் ஒடுங்கியதாகக் குறிப்பிட்டார். ஆதிய அமைதியின் என்பதற்கு முன்பு உண்டான முறைப்படியே என்று பொருள் உரைப்பாரும் உளர். ***120***

2495. 'ஏற்றஇத் தன்மையின், அமரர்க்கு இன் அமுது
ஊற்றுடைக் கடல்வணண் உந்தி உந்திய
நூற்று இதழ்க் கமலத்தில், நொய்தின் யாவையும்
தோற்றுவித்து உதவிட, முதல்வன் தோன்றினான்.

ஏற்ற *- அறிதுயில் செய்தலை ஏற்றுக்கொண்ட;* **இத் தன்மையின்** *- இத்தன்மையினாலே;* **அமரர்க்கு இன் அமுது ஊற்றுடைக் கடல்வணன்** *- தேவர்களுக்கு இனியஅமுதத்தைச் சொரிதலுடைய கடல் போலும் கரு நிறமுடைய திருமால்;* **உந்தி** *- தன்திருநாபியினாலே;* **உந்திய** *- தோற்றுவித்த;* **நூற்று இதழ்க் கமலத்தில்** *- நூறுஇதழ்களை உடைய தாமரை மலரிலிருந்து;* **முதல்வன்** *- எல்லாப் பொருள்களுக்கும் மூலமானவனாகிய பிரமன்;* **நொய்தின் யாவையும் தோற்றுவித்து உதவிட** *- எளிதில் எல்லாம் பொருள்களையும் உண்டாக்கி உலகிற்கு உதவ வேண்டி;* **தோன்றினான்** *- வெளிப்பட்டருளினான்.*

பிரளய காலத்து ஒடுங்கிய பிரமன் தான் ஒடுங்கிய நாபிக் கமலத்தில் இருந்து மீண்டும்வெளிப்படுவான் என்பது படைப்புக் கொள்கை. திருமாலின் நாபிக் கமலத்தில் பிரமன்வெளிப்பட்டுப் படைப்புத் தொழிலை நடத்தத் தொடங்கினான் என்றவாறாம். ***121***

2496. 'அன்று அவன் உலகினை அளிக்க ஆகியது
உன் தனிக் குலம்; முதல் உள்ள வேந்தர்கள்
இன்று அளவினும் முறை இகந்துளார் இலை;
ஒன்று உளது உரை இனம்; உணரக் கேட்டியால்.

அவன் *- அத்திசைமுகன்;* **அன்று** *- அக்காலத்து;* **உலகினை அளிக்க** *- உலகத்தைப் படைக்க;* **முதல் ஆகியது -** *முதலில் உண்டாகியது;* **உன் தனிக் குலம்** *- உன்னுடைய ஒப்பற்ற சூரிய குலம்;* **உள்ள வேந்தர்கள்** *- இந்தக் குலத்தில் தோன்றியஅரசர்களும்;* **முறை இகந்து உளார்** *- முறைமை தவறியவர்;* **இன்று அளவினும்** *- இன்றுவரையிலும்;* **இலை** *- இல்லை;* **இனம் ஒன்று உரை உளது** *- இன்னும் ஒரு வார்த்தைஇருக்கிறது;* **உணரக் கேட்டி** *- தெரியக் கேட்பாயாக.*

"ஆதிமால் அமலன் நாபிக்கமலத் தயனுதித்தயன் மரீசியெனும் அண்ணலை அளித்த பரிசும், காதல் கூர்தரு மரீஇசி மகனாகி வளரும் காசிபன் கதிர் அருக்கனை அளித்த பரிசும் "எனக் (கலிங்கத்துப். இராச. 9) கூறுமாறு திருமால் - அயன் - மரீஇசி, காசிபன் - சூரியன் எனக் குலமுறை காணுதலின் முதற்றோன்றிய குலமாதல் அறிக. நீ மூத்தவனாதலின் முறை இகவாமல் நீயே அரசு புரிதல் வேண்டும் என்பது வசிட்டன் கூற்றாகும்.

2497. ' "இத இயல் இயற்றிய குரவர் யாரினும்,
மத இயல் களிற்றினாய்! மறுஇல் விஞ்சைகள்
பதவிய இருமையும் பயக்க, பண்பினால்
உதவிய ஒருவனே, உயரும்" எனபரால்.

'மத இயல் களிற்றினாய்' - செருக்குன்ற இயல்பினை உடைய ஆண் யானையைஉடையவனே!; **மறுவில் விஞ்சைகள்** - குற்றமற்ற கல்விகளை; **பதவிய இருமையும் பயக்க** - பக்குவப்பட இம்மை மறுமை இரண்டிலும் பயன் கொள்ளுமாறு; **பண்பினால் உதவிய** -அன்போடு கற்பித்துக் கொடுத்த; **ஒருவனே** - ஆசிரியனே; **இத இயல் இயற்றிய** -(ஒருவனுக்கு) நன்மைதரும் இயல்பினைச் செய்த; **குரவர்யாரினும் உயரும்'** - எல்லாரினும் மேம்படுவான்; **என்பர்** - என்று கூறுவார்கள். இராமன் தந்தை தாயர் குரவர் யாரினும் உயர்ந்தவர் என முன் கூறியவதனால், இங்கேஆசிரியரே குரவர் யாரினும் உயர்ந்தவர் என வசிட்டன் கூறி, ஆசிரியராகிய தம் வார்த்தையைமறுத்தல்வடாது என்பார் ஆயினார். "எழுத்தறிவித்தவன் இறைவன் ஆகும்" (வெற்றிவேற்கை. 1) என்பதும் கருதுக. பதவிய - பதவியாக உள்ள என்றுமாம்.
123

2498. 'என்றலால், யான் உனை எடுத்து விஞ்சைகள்
ஒன்று அலாதன பல உதவிற்று உண்மையால்,
"அன்று" எனாது, இன்று எனது ஆணை; ஐய! நீ
நன்று போந்து அளி, உனக்கு உரிய நாடு' என்றான்.

'என்றலால் - (ஆசிரியரே மேம்பட்ட குரவர்) என்று கூறுவதால்; **ஐய!** -இராமனே; **யான் உனை எடுத்து** - நான் உன்னை வளர்த்து; **விஞ்சைகள்** -கல்விகள்; **ஒன்று அலாதன பல** - மிகப் பல; **உதவிற்று** - கற்பித்தது; **உண்மை -;** (ஆகவே) **'இன்று எனது ஆணை'** - இன்று என்னுடைய கட்டளையை; **அன்று எனாது"** - அல்ல என்று மறுக்காமல்; **உனக்குரிய நாடு** - உனக்கு உரிமையுள்ளநாட்டினை; **போந்து** - அடைந்து; **நன்று அளி'** - நன்றாகக் காப்பாற்று; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

குரவர் யாரினும் ஆசிரியரே மேலோர், அவர் வார்த்தையை மறுத்தல் கூடாது, மறுத்தல் அறநெறியன்று. யான் உன் ஆசிரியன் என்பது உண்மை. என் வார்த்தை மறாது அரசாள்க என்றான் வசிட்டன். 'மறை ஓதுவித்து இவரை வளர்த்தானும் வசிட்டன் காண்' (660) என்பதை ஈண்டு நினைக.

வசிட்டனை வணங்கி இராமன் தன்நிலை விளக்கல்

2499. கூறிய முனிவனைக் குவிந்த தாமரை
சீறிய கைகளால் தொழுது, செங்கணான்,
'ஆறிய சிந்தனை அறிஞ! ஒன்று உரை
கூறுவது உளது' எனக் கூறல் மேயினான்:

கூறிய *- (இவ்வாறு) சொன்ன;* ***முனிவனை*** *- வசிட்டனை(ப்) பார்த்து);* ***செங்கணான்*** *- சிவந்த கண்களை உடையவனாகிய இராமன்;* ***குவிந்த தாமரை சீறிய கைகளால்தொழுது*** *- குவிந்திருக்கின்ற தாமரையைத் தன் அழகால் சீறி வென்ற கைகளால் வணங்கி;* ***'ஆறிய சிந்தனை அறிஞ!*** *- அடங்கிய மனத்தை உடைய அறிஞனே!;* ***உரை ஒன்று கூறுவது உளது'*** *- வார்த்தை ஒன்று சொல்ல வேண்டுவது உள்ளது;* ***என*** *- என்று;* ***கூறல் மேயினான்*** *- சொல்லத் தொடங்கினான்.*

குவித்த கைகளுக்குக் குவிந்த தாமரையை உவமையாக்கிக்கூறினார். 'செங்கண்' கண் சிவந்திருத்தல் சிறந்த ஆடவர்க்குரிய இலக்கணம். "செங்கண் சிறுச்சிறுதே எம்மேல் விழியாவோ" (திவ்யப் 494.) என்னும் திருப்பாவையைக் காண்க. 'ஆறிய சிந்தனை' என்பது, ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்' என்பது போலக் கூறியது. (புறநா.191) ஆசிரியனாதலின் முதலில் வணங்கிப் பின் கூறுவான் என்றார்.
125

2500 . 'சான்றவர் ஆக; தன் குரவர் ஆக; தாய்
போன்றவர் ஆக; மெய்ப் புதல்வர் ஆக; தான் -
தேன் தரு மலருளான் சிறுவ! -" செய்வேன்" என்று
ஏன்றபின், அவ் உரை மறுக்கும் ஈட்டதோ?

'தேன் தரு மலருளான் சிறுவ! *- தேனைத் தருகின்ற தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும்பிரமதேவனின் புதல்வ!;* ***சான்றவர் ஆக*** *- பெரியோர்களே ஆகுக;* ***தன் குரவர் ஆக*** *- தன் ஆசிரியரே ஆகுக;* ***தாய் போன்றவர் ஆகுக*** *- தாய் முதலியவரே ஆகுக;* ***மெய்ப்புதல்வர் ஆக*** *- சத்தியத்திற் பிறழாத தன் புதல்வர்களே ஆகுக;* ***தான்*** *- ஒருவன்;* ***"செய்வேன்" என்று ஏன்றபின்*** *- (இவர்களிடத்தில்) செய்வேன் என்று சம்மதித்தபின்;* ***அவ் உரை மறுக்கும் ஈட்டதோ?*** *- அந்த வார்த்தை முடியாது என்று மறுக்கத்தக்கதன்மை யுடையதோ? (அன்று என்றபடி)*

தாய் போன்றவர் எனவே தந்தை, தம்முன், அரசன் முதலிய நான்கு குரவர்களைக் குறிப்பிடாராயிற்று, ஒருவரிடம் ஒப்புக்கொண்டால் செய்தே ஆகவேண்டும்; சத்தியம் பிறழ்தல் கூடாது என்றான். ***126***

2501. 'தாய் பணித்து உவந்தன, தந்தை, "செய்க" என
ஏய எப் பொருள்களும் இறைஞ்சி மேற்கொளாத்
தீய அப் புலையனின், செய்கை தேர்கிலா
நாய் எனத் திரிவது நல்லது அல்லதோ?

தாய் பணிந்து உவந்தன *- தாய் கட்டளையிட்டு மகிழ்ச்சியடைந்தவையும்;* ***தந்தை "செய்க" என ஏய*** *- தந்தை செய்க எனக் கட்டளையிட்டவையும் ஆகிய;* ***எப்பொருள்களும்*** *- எச் செயல்களையும்;* ***இறைஞ்சி*** *- வணங்கி;* ***மேற்கொளா*** *-*

*தலைமேற் கொண்டு நிறைவேற்றாத; **தீய அப்புலையனின்** - கொடிய அந்தக் கீழ்மகனைவிட; **செய்கை தேர்கிலா** - நல்லது, தீயது அறியாத; **நாய் எனத் திரிவது** - நாயாகத் திரிவது; **நல்லது அல்லதோ?** - நல்லது அல்லாததோ? (நல்லதே).*

தக்கது, தகாதது அறியம் மக்கட் பிறப்பில் பிறந்துவைத்தும் தாய் தந்தை பணியைநிறைவேற்றாத கீழ்மகனாக இருப்பதைவிட நாய்ப் பிறவியே மேல் என்பதாகும் 'ஓ'காரம்தேற்றம். 127

2502. 'முன் உறப் பணித்தவர்
மொழியை யான் என
சென்னியில், கொண்டு, "அது
செய்வேன்" என்றதன்
பின்னுறப் பணித்தனை;
பெருமையோய்! எனக்கு
என் இனிச் செய்வகை?
உரைசெய் ஈங்கு' என்றான்

***'பெருமையோய்** - பெருமையுடைய குருவே; **முன் உற** - முற்பட; **பணித்தவர்** - கட்டளையிட்ட தாய் தந்தையர்; **மொழியை-; யான் என சென்னியில் கொண்டு** -யான் எனது தலைமேல் கொண்டு; **"அது செய்வேன்" என்றதன் பின்னுற** - அதனைச் செய்துமுடிப்பேன் என்று ஏற்றுக்கொண்டதன் பின்னால்; **பணித்தனை** - (நீ) கட்டளை இட்டாய்; **இனிச் செய்வகை** - இனிச் செயலாற்றும் வகை; **எனக்கு என** - எனக்கு யாது; **ஈங்கு உரைசெய்'** - இப்பொழுது சொல்லியருளுக; **என்றான்** - என்று கூறினான்.*

குரவராகிய தாய் தந்தையர் ஆசிரியர் என்ற மூவருள் யாருடைய ஆணையை நிறைவேற்றுவது என்று பார்க்குமிடத்து, தாய் தந்தை மேலானவர் என்பது இராமன் கருத்து; ஆசிரியரே மேலானவர் என்பது வசிட்டன் கருத்தாக, வசிட்டன் ஆணையை இராமன் மேற்கொள்ள இயலாமைக்கு வேறு காரணம் வேண்டி நின்றது. மூவரும் ஆணையிடவும் ஆணை பெற்றால். அதனை நிறைவேற்றவும் செய்யவரும்போது - யாருடைய ஆணை முற்படுகிறதோ, முதலில் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதோ அதை நிறைவேற்றியே தீரல் வேண்டும். ஆதலின், சத்தியம், பிறழாமைக்கு வாயிலா முற்பட்ட தாய் தந்தையர் ஆணையை நிறைவேற்ற வேண்டியவனாகிறான் இராமன் என்பது கருத்து. ஆசிரியனாதலின் மிகப்பக்குவமாக மேல் வற்புறுத்தாதபடி தனக்கே உரிய சாதுர்யத்தோடு இராமன் பேசி வசிட்டனை மறுமொழி சொல்ல இயலாதபடி ஆக்கினன் என்பதை இங்குக் கருதல் வேண்டும். இதனானன்றோ கம்பர், இராமனைச் "சொல்லும் சொல் வல்லான்" (1740) என்றார் முன்னும். 128

பரதன் தானும் காடு உறைவதாகக் கூறுதல்

2503. முனிவனும், 'உரைப்பது ஓர்
முறைமை கண்டிலெம்
இனி' என இருந்தனன்;
இளைய மைந்தனும்,
'அனையதேல் ஆள்பவர்
ஆள்க நாடு' நான்

பனி படர் காடு உடன்
படர்தல் மெய்' என்றான்.

(அது கேட்டு) **முனிவனும்** - வசிட்டனும்; **'இனி உரைப்பது ஓர் முறைமைகண்டிலெம்' என இருந்தனன்** - இனிமேல் சொல்வதற்குரிய ஒரு நீதியை அறிந்தோமில்லை என்றுகருதிப் பேசாதிருந்தான்; **இளைய மைந்தனும்** - பரதனும்; **'அனையதேல்** -அப்பபடியானால் (இராமன் அரசாளமாட்டானானால்); **ஆள்பவர் நாடு ஆள்க** - இராச்சியத்தை ஆளுபவர் ஆளட்டும்; **நான் பனிபடர் காடு உடன் படர்தல் மெய்'** - நான் பனிமிக்ககாட்டில் இராமனுடன் செல்லுதல் சத்தியம் என்றான்.

'யார் ஆண்டால் எனக்கென்ன' என்றான் பரதன். பனி, துன்பமும் ஆகும். பரதனுக்காகப் பேசிய முனிவனே பேச இயலாமல்போன பிறகு இனிச் செயல் இல்லை என்று பரதன் காடுறையும் முடிவிற்கு வந்தான் என்க. *129*

தேவர்கள் கூறுதல்

2504. **அவ் வழி, இமையவர் அறிந்து கூடினார்,**
'இவ் வழி இராமனை இவன் கொண்டு ஏகுமேல்,
செவ் வழித்து அன்று நம் செயல்' என்று எண்ணினார்.
கவ்வையர், விசும்பிடைக் கழறல் மேயினார்;

அவ்வழி - அச்சமயத்தில்; **இமையவர்** - தேவர்கள்; **அறிந்து** - உணர்ந்து; **கூடினார்** - ஒன்று சேர்ந்து **'இவ்வழி** - இப்பொழுது; **இராமனை-; இவன்** - இந்தப் பரதன்; **கொண்டு ஏகு மேல் -** உடனழைத்துக்கொண்டு அயோத்திக்குப்போய்விடுவானாயின்; **நம் செயல்** - (அரக்கரை அழிக்க வேண்டுவதாய) நம் காரியம்; **செவ்வழித்து அன்று'** - ஒழுங்குற இயல்வது அன்று; **என்று எண்ணினார்** - என்றுகருதி; **கவ்வையர்** - துன்பமுற்று; **விசும்பிடை** - விண்ணிடத்து; **கழறல்மேயினார்** - பேசத் தொடங்கினார்கள்.

அவதார நோக்கம் இராவண வதம் ஆதலின், இராமன் அயோத்திக்குச் சென்றுவிடின் அது இயலாது போகும் என்று' தேவர்கள் அஞ்சித் தடுக்கக் கூடினர் என்பதாம். கவ்வை - ஆரவாரமும் ஆம். கழறல் - பொருள் புரியாத உரத்த கூச்சலாம். *130*

2505. **'ஏத்த அரும் பெருங் குணத்து இராமன் இவ் வழிப்**
போத்து அரும் தாதை சொல் புரக்கும் பூட்சியான்;
ஆத்த ஆண்டு ஏழினொடு ஏழும் அந் நிலம்
காத்தல் உன் கடன்; இவை கடமை' என்றனர்.

'ஏத்த அரும் - புகழ்தற்கு அரிய; **பெருங் குணத்து இராமன்** - பெரியகுணங்களை உடைய இராமன்; **தாதை சொல்** - தந்தையின் வார்த்தையை; **புரக்கும்** - காப்பாற்றுகின்ற; **பூட்சியான்** -மேற்கோளுடையவன்; **இவ்வழி போத்தரும்** - இக்காட்டிடத்தே செல்வான்; **ஆத்த ஆண்டு** - (தந்தையால்) நியமிக்கப்பட்ட ஆண்டுகள்; **ஏழினோடு ஏழும்** - பதினான்கும்; **அந்நிலம்** - அவ்வரசை; **காத்தல்** - காப்பாற்றுதல்; **உன் கடன்** - உன் முறையாகும்; **இவை கடமை'** - இவை, இருவராலும்

தவறாது நிறைவேற்றி வைக்கப்பட்டவேண்டியவை; ***என்றனர்*** *- என்று சொன்னார்கள்.*

போத்து அரும் எனப் பிரித்து, பொத்து எனக் குறுக்கமாக்கி, மனக்குற்றம் எனப் பொருள் தந்து, 'மனக் குற்றமில்லாத தயரதன் சொல்லை' எனக் கூட்டிப் பொருள் செய்தலும் ஒன்று. இனி, போற்று அரும் என்பது எதுகை நோக்கிப் 'போத்தரும்' என நின்றதாகக் கொண்டு, போற்றுதற்கரிய தந்தை எனினும் ஆம். யாத்த - கட்டப்பட்ட என்பது ஆத்த என நின்றது முதற்குறை. நிறைவேற்றியே தீர வேண்டியது கடமை எனப்படும். ***131***

வானவர் உரைப்படி பரதனை இராமன் அரசாள ஆணையிடுதல்

2506. வானவர் உரைத்தலும், 'மறுக்கற்பாலது அன்று'
யான் உனை இரந்தனென்; இனி என் ஆணையால்
ஆனது ஓர் அமைதியின் அளத்தி, பார்' எனா,
தான் அவன் துணை மலர்த்த தடக் கை பற்றினான்.

வானவர் உரைத்தலும் *- தேவர் இவ்வாறு கூறிய வளவிலே;* ***'மறுக்கற்பாலது அன்று*** *- (தேவர்கள் உரை) மறுக்கும் தன்மை உடையது அன்று;* ***யான் உனை இரந்தனன்*** *- நான்உன்னை வேண்டிக்கொண்டேன்;* ***இனி-; என் ஆணையால்*** *- என் கட்டளையால்;* ***ஆனது ஓர் அமைதியின்*** *- (உனக்குப்) பொருந்தியதான ஒரு தகுதிமுறைமையின்;* ***பார் அளித்தி'*** *- இவ்வுலகைக் காப்பாற்றுக;* ***எனா*** *- என்று சொல்லி;* ***தான் -*** *இராமன்;* ***அவன்*** *- அப்பரதனது;* ***துணை மலர்த் தடக்கை*** *- இரண்டு தாமரை மலர் போன்ற பெரியகைகளை;* ***பற்றினான்*** *- பிடித்துக்கொண்டான்.*

வானவர் உரையும் உள்ளது; யானும் ஆணையிடுகிறேன் நீ அரசு புரிசு என்று இராமன் பரதனை வேண்டினான். பெரியவன் ஆதலாற் கைகளைப் பற்றிக்கொண்டான். 'ஆனது ஓர் அமைதியின்' என்பதற்கு நான் காட்டில் உறைவதற்கு நியமித்த காலம் வரை எனப் பொருள் கோடலும் ஒன்று. ***132***

பரதன் உடன்படுதல்

2507. 'ஆம் எனில், ஏழ் - இரண்டு ஆண்டில் ஐய! நீ
நாம நீர் நெடு நகர் நண்ணி, நானிலம்
கோ முறை புரிகிலை என்னின், கூர் எரி
சாம் இது சரதம்; நின் ஆணை சாற்றினேன்.'

'ஆம் எனில் *- அப்படியானால்;* ***ஐய!*** *- தலைவனே;* ***ஏழ் இரண்டு ஆண்டில்*** *- பதினான்கும ஆண்டுகள் கழிந்தவுடன்;* ***நீ -; நாம நீர் நெடுநகர் நண்ணி*** *- (பகைவர்)அஞ்சம்படியான அகழி நீர் சூழ்ந்த பெரிய அயோத்தி நகரை அடைந்து;* ***நானிலம்*** *- பூமியை;* ***கோமுறை புரிகிலை என்னின்*** *- அரசாட்சி செய்திடாயானால்; (யான்)* ***கூர் எரி சாம்*** *- மிக்க நெருப்பில் (வீழ்ந்து) இறந்து படுவேன்; இ* ***து சரதம்*** *- இது உண்மை;* ***நின் ஆணை சாற்றினேன்*** *- உன்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறினேன்.*

நாமம் - அச்சம், பெருமை என்னும்பொருள்கள். ‘கோவாகி முறை புரிகிலை என்னின்’ எனப் பிரித்தலும் ஒன்று. ***133***

பரதன் கருத்திற்கு இராமன் இசைதல்

2508. என்பது சொல்லிய பரதன் யாதும் ஓர்
துன்பு இலன்; அவனது துணிவை நோக்கினான்
அன்பினன், உருகினன்; ‘அன்னது ஆக’ என்றான்-
தன் புகழ் தன்னினும் பெரிய தன்மையான்.

***என்பது** - என்ற இச் சொற்களை; **சொல்லிய** - கூறிய; **பரதன்-; யாதும் ஓர் துன்பு இலன்** - யாதொரு துன்பமும் இல்லாதவனாக ஆனான்; **தன் புகழ் தன்னினும் பெரியதன்மையான்** - தனது புகழ் தன்னைவிடப் பெரிதாகப் பெற்ற தன்மையுடைய இராமன்; **அவனதுதுணிவை நோக்கினான்** - பரதனது உறுதியைப் பார்த்து; **அன்பினன் உருகினன்** - அன்பினால் உருகி; **‘அன்னது ஆக’ என்றான்** - அப்படியே ஆகட்டும் என்று கூறி அதனைஉடன்பட்டான்.*

புகழினும் தான் பெரியவன் எனவும் உரைப்பதுண்டு. ***134***

பரதன், இராமன் திருவடிகளை வேண்டிப் பெற்று முடிமேற் சூடிச் செல்லுதல்

2509. விம்மினன் பரதனும், வேறு செய்வது ஒன்று
இன்மையின், ‘அரிது’ என எண்ணி, ஏங்குவான்,
‘செம்மையின் திருவடித்தலம் தந்தீக’ என,
எம்மையும் தருவன இரண்டும் நல்கினான்.

***பரதனும் -; வேறு செய்வது ஒன்று இன்மையின்** - வேறு செய்யக் கூடியது ஒன்றும்இல்லதமையால்; **‘அரிது’ என எண்ணி** - (இராமனைப் பிரித்து இருத்தல்) இயலாது என்றுகருதி; **விம்மினன் ஏங்குறவான் -** அழுது இளைத்து; **‘திருவடித்தலம் செம்மையின்தந்தீக’ என** - உன் திருவடிநிலைகள் இரண்டையும் செப்பமாக எனக்கு அளித்தருளுக எனக் கேட்க; (இராமனும்) **எம்மையும் தருவன இரண்டும் நல்கினான்** - எல்லா உலக இன்பங்களையும் தருவனவாகிய தன் இரண்டு திருவடிம நிலைகளையும் நிலைகளையும் கொடுத்தருளினான்.*

இம்மை, மறுமை என்றாற் போல எம்மை என்பதற்கு எப்பிறவியினும் (எல்லா வின்பங்களும்தருவன) எனப் பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று. ***135***

2510. அடித்தலம் இரண்டையும், அழுத கண்ணினான்,
‘முடித்தலம் இவை’ என, முறையின் சூடினான்;
படித்தலத்து இறைஞ்சினன், பரதன் போயினான் -
பொடித் தலம் இலங்குறு பொலம் கொள் மேனியான்.

தலம் பொடி இலங்குறு பொலம்கொள் மேனியான் பரதன்** - மண்ணின் புழுதி படிந்துவிளங்குகிற பொன்மயமான திருமேனியுடையம பரதன்; **அழுத கண்ணினான் -

அழுத கண்ணுடையனாய்; ***அடித்தலம் இரண்டையும்*** *- இராமனின் இரண்டு திருவடிநிலைகளையும்;* ***'முடித்தலம் இவை' எனமுறையிற் சூடினான்*** *- எனக்கு முடிகள் இவையே என்று கொண்டு முறைமைப்படி தலையின்மேற்சூடிக்கொண்டு;* ***படித்தலத்து இறைஞ்சினான்*** *- மண்ணில் விழுந்து;* ***வணங்கிப் போயினான்*** *- மீண்டு (அயோத்திக்குச்) சென்றான்.*

இராமன் திருவடிநிலைகளையே தனக்கு. மகுடமாகச் சூடிக் கொண்டான்.
136

யாவரும் மீளுதல்

2511. ஈன்றவர் முதலிய எண் இல் சுற்றமும்,
சான்றவர் குழுவொடு தவத்துளோர்களும்,
வான் தரு சேனையும், மற்றும் சுற்றுற,
மூன்று நூல் கிடந்த தோற் முனியும் போயினான்,

ஈன்றவர் முதலிய எண் இல் சுற்றமும் *- பெற்ற தாயர் முதலாகிய கணக்கிட முடியாதசுற்றத்தினரும்;* ***சான்றவர் குழுவொடு*** *- பெரியோர்களும்;* ***தவத்துளோர்களும்*** *- தவமுனிவர்களும்;* ***வான்தரு சேனையும்*** *- பெருமை பொருந்திய சேனையும்;* ***மற்றும்*** *- ஏனைய பிறரும்;* ***சுற்றுற*** *- (பரதனைச்) சூழ்ந்து செல்ல;* ***மூன்று நூல் கிடந்த தோள்முனியும்*** *- முப்புரி நூல் அணிந்த தோள்களை உடைய வசிட்ட முனிவனும் (உடன்வர);* ***போயினான்*** *- மீண்டு சென்றான்.*

வடமும், வடத்திற் புரியும், புரியில் நூலும் மும் மூன்றாகவே அமைதலின் 'மூன்று நூல்என்றார். ஒன்பது கொண்ட மூன்று புரி நுண் ஞாண்" *(திரு முருகு 183.)* **என்பது காண்க. வான் -உயர்வு, அரசர்க்கு உயர்வு தருகின்ற சேனை என்பதாம்.**
137

2512. பண்டை நூல் தெரி பரத்துவனும் போயினான்;
மண்டு நீர் நெடு நகர் மாந்தர் போயினார்;
விண்டு உறை தேவரும் விலகிப் போயினார்;
கொண்டல்தன் ஆணையால் குகனும் போயினான்.

பண்டை நூல் தெரி பரத்துவனும் போயினான் *- பழமையான வேதங்களை ஆராய்தறிந்தபரத்துவாச முனிவனும் (தன்னிடத்திற்குச் சென்றான்;* ***மண்டு நீர் நெடுநகர் மாந்தர்போயினார்*** *- நிறைந்த அகழி நீராற் சூழப்பெற்ற பெரிய அயோத்தி நகரவாசிகளாயமணிதர்களும் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள்;* ***விண்டு உறை தேவரும் விலகிப் போயினார்*** *- வெளிப்பட்டு விண்ணிற் கூடிய தேவர்களும் அங்கிருந்து நீங்கித் தத்தம் இடம் சேர்ந்தார்கள்;* ***கொண்டல்தன்*** *- இராமபிரானது;* ***ஆணையால்*** *- கட்டளையால்;* ***குகனும்போயினான்*** *- குகனும் தன் இடமாகிய சிருங்கி பேரத்துக்குச் சென்றான்.*

குகன் சற்றுப் பின்தங்கி இராமனது ஆணை பெற்றுச்சென்றானாதல் வேண்டும். விண்டு - வெளிப்பட்டு. மறைந்துள்ள தேவர்கள், தம் காரியசித்திக்காக இராமனை

அயோத்தி செல்லவொட்டாது தடுக்க வெளிப்பட்டுக் கூடினார் ஆதலின்‘விண்டு உரை தேவர்’என்று கூறினார். 138

இராமன் பாதுகை ஆட்சி நடத்தப் பரதன் நந்தியம் பதியிடை வதிதல்

2513.** **பாதுகம் தலைக்கொடு, பரதன் பைம் புனல்
மோது கங்கையின் கரை கடந்து முந்தினான்;
போது உகும் கடி பொழில் அயோத்தி புக்கிலன்;
ஓது கங்குலில் நெடிது உறக்கம் நீங்கினான்.

***பரதன் -; பாதுகம் தலைக்கொடு** - இராமனது திருவடி நிலையைச் சிரமேற் கொண்டு; **பைம்புனல் மோது கங்கையின் கரை கடந்து** - (பசிய) குளிர்ந்த நீர் மோதுகின்றகங்கையின் கரைகளைக் கடந்து; **முந்தினான்** - முற்பட்டு; **போது உகும் கடிபொழில்அயோத்தி புக்கிலன்** - மலர்கள் சிந்துகிற மணம் வீசும் சோலை சூழ்ந்த அயோத்திநகருக்குள் நுழையாமல்; **ஓது கங்குலின்** - சொல்லப்படுகிற இரவில்; **நெடிது உறக்கம் நீங்கினான்** - மிகவும் தூக்கம் ஒழிந்து... (மேல் முடியும்)*

*முற்சென்ற பரதன் அயோத்திக்குள் செல்லவில்லை என்றார். **139***

2514.** **நந்தியம் பதியிடை, நாதன் பாதுகம்
செந் தனிக் கோல் முறை செலுத்த, சிந்தையான்
இந்தியங்களை அவித்து இருத்தல் மேயினான்,
அந்தியும் பகலும் நீர் அறாத கண்ணினான்.

***அந்தியும் பகலும் நீர் அறாத கண்ணினான்** - இரவும் பகலும் ஓயாமல் அழுதுகொண்டுள்ளநீர் நீங்காத கண்ணை உடையனாய் (பரதன்); **நந்தியம் பதியிடை** - நந்திக்கிராமத்திடத்தே; **நாதன் பாதுகம்** - இராமன் திருவடிநிலை; **செந்தனிக் கோல் முறைசெலுத்த** - செங்கோல் முறையைச் செய்ய; **சிந்தையான்** - மனத்தினால்; **இந்தியங்களை** - ஐம்பொறிகளையும்; **அவித்து** - புலனின்பம் நுகராதவாறு அடக்கி; **இருத்தல் மேயினான்** - அங்கேயே தங்கியிருத்தலைப் பொருந்தினான்.*

*நந்தியம்பதி - அயோத்திக்குப் புறம்பே அண்மையில் உள்ள ஊர். நந்திப் பதி - ‘அம்’சாரியை. **140***

இராமன் தென்திசை நோக்கி வழிக் கொள்ளுதல்

***2515.** ‘ “குன்றினில் இருந்தனன்” என்னும் கொள்கையால்,*
நின்றவர் நலிவரால், நேயத்தால்” எனா,
தன் துணைத் தம்பியும் தானும் தையலும்
தென் திசை நெறியினைச் சேறல் மேயினான்.

***‘குன்றினின் இருந்தனன் என்னும் கொள்கையால்** - (இராமன்) சித்திரகூட பருவத்தில் உள்ளான் என்பதை அறிந்தபடியால்; **நின்றவர்** - (அயோத்தி நகரத்தில்)இருக்கின்றவர்கள்; **நேயத்தால்** - அன்பினால்; **நலிவர்** - (அடிக்கடி*

வந்து) வருத்துவர்; ***எனா*** *- என்று கருதி; (இராமன்)* ***தானும் -; தன் துணைத் தம்பியும்*** *- தன்னைப் பிரியாத இலக்குவனும்;* ***தையலும்*** *- சீதையும்; (ஆகியோருடன்)* ***தென்திசையில் நெறியினை*** *- தென்திசையில் உள்ள வழியின்கண்;* ***சேறல் மேயினான்*** *- நடந்து செல்லுதலைப் பொருந்தினான்.*

அனைவரும் அறிந்த இச்சித்திரகூட பருவதத்தே இருந்தால் மீண்டும் மீண்டும் அவர்கள் அடிக்கடி வந்து அன்பால் தொல்லை கொடுப்பர் என்பது கருதி இராமன் சித்திரகூட மலைக்குத் தெற்கே காட்டின் உள்ளே ஊடுருவிச் சென்று சேய்மையில் தங்கித் தவம் இயற்ற விரும்பித் தென்திசை வழிக்கொண்டான் என்றார். 'தம்பியும் தானும் தையலும்' என்று எண்ணி, மேயினான் என்று ஒரு முடிபு பெற்றது. ''தானும் தேரும் பாகனும் வந்து என் நலனுண்டான்'' என்றாற் போலத் தலைமைப் பொருட்கு வினை கொடுப்பவே தலைமையில் பொருளும் முடித்தன ஆவதோர் முறைபற்றி வந்தன எனச் சேனாவரையர் (தொல். சொல். கிளவி. 51) கூறுமாறுபற்றி உணர்க. ''தானும் தன் தையலும் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்'' என்பதும். (திருவா. திருக்கோத். 15) அதுவே. ***141***

மிகைப் பாடல்கள்

1. மந்திரப் படலம்

188. **‘மன்னனே! அவனியை**
மகனுக்கு ஈந்து, நீ
பன்ன அருந்தவம்
புரி பருவம் ஈது’ என,
கன்ன மூலத்தினில்
கழற வந்தென,
மின் எனக் கருமை போய்
வெளுத்தது - ஓர் மயிர்.

அவனி - பூமி; **கன்ன மூலம்** - காதின் அடியில், காது அடியில் தலைமயில்நரைத்தல் முதுமைக்கு அடையாளம் ஆகும்; **சுழறல்** - இடித்துரைத்தல்.

189. **தீங்கு இழை இராவணன்**
செய்த தீமைதான்
ஆங்கு ஒரு நரையது
ஆய் அணுகிற்றாம் என,
பாங்கில் வந்திடு நரை
படிமக் கண்ணடி
ஆங்கு அதில் கண்டனன் -
அவனி காவலன்.

படிமம் - பிரதிமா என்னும் வடசொல் திரிபு. தன்னுடைய உருவம்.

(இந்த இரண்டு செய்யுட்களும், ‘மண்ணுறு முரசு இனம்’ எனத் தொடங்கும் முதற் பாடலின்முன், படலத்தின் தொடக்கத்தில் உள்ளன.)

190. **எய்திய முனிவரன்**
இணைகொள் தாமரை
செய்ய பூங் கழலவன்
சென்னி சேர்த்த பின்,
‘வையகத்து அரசரும்
மதி வல்லாளரும்
வெய்தினில் வருக’ என
மேயினான் அரோ.

முனிவரன் - வசிட்டன்; **செய்ய பூங்கழலவன்** - தயரதன்; **மதிவல்லாளர்** - அறிவின் வலிமை படைத்தவர், இங்கே அமைச்சர்; **வெய்து** - விரைவாக; **அரோ** - அசை.
4-1

acharya.org

191. ஆளும் நல் நெறிக்கு அமைவரும்
அமைவினன் ஆகி,
நாளும் நல் தவம் புரிந்து,
நல் நளிர் மதிச் சடையோன்
தாளில் பூசையின் கங்கையைத்
தந்து, தந்தையரை
மீள்வு இல் இன் உலகு
ஏற்றினன் ஒரு மகன், மேல்நாள்.

நளிர் மதிச் சடையோன் - சிவபிரான். சிவனை வழிபட்டுக் கங்கையைக்கொணர்ந்து தன் முன்னோர்கள் ஆய சகரர்களை நல்லுலகு சேர்ப்பித்தவன்பகீரதன்.
66-1

192. 'நறைக் குழற் சீதையும்
ஞால நங்கையும்,
மறுத்தும், இங்கு ஒருவற்கு
மணத்தின்பாலரோ -
கறுத்த மா மிடறுடைக்
கடவுள் கால வில்
இறுத்தவற்கு அன்றி?' என்று
இரட்டர் கூறினார்.

மறுத்தும் - மீட்டும் - இங்கே 'வேறும்' என்பது பொருள்; **கடவுள்** - சிவன்; **இரட்டர்** - இரட்டதேயத்து அரசர். *76-1* *193.* 'ஏத்த
வந்து உலகு எலாம்
ஈன்ற வேந்தனைப்
பூத்தவன் அல்லனேல்,
புனித வேள்வியைக்
காத்தவன் உலகினைக்
காத்தல் நன்று' என,
வேத்தவை வியப்புற,
விதர்ப்பர் கூறினார்.

பூத்தவன் - திருமால்; **வேள்வியைக் காத்தவன்** - விசுவாமித்திரனது வேள்வியைக் காத்தளித்த இராமன். *76-2*

194. 'பெருமையால் உலகினைப்
பின்னும் முன்னும் நின்று
உரிமையோடு ஓம்புதற்கு
உரிமை பூண்ட அத்
தருமமே தாங்கலில்

acharya.org

தக்கது; ஈண்டு ஒரு
கருமம் வேறு இலது' எனக்
கலிங்கர் கூறினார்.

'தருமமே தாங்கல்' என்பது இராமனை நினைத்துக் கூறியதாம். *76-3*

195. 'கேடு அகல் படியினைக்
கெடுத்து, கேட இலாத்
தாடகை வலிக்கு ஒரு
சரம் அன்று ஏவிய
ஆடக வில்லிக்கே
ஆக, பார்!' எனாத்
தோடு அவிழ் மலர் முடித்
துருக்கர் சொல்லினார்.

படி - பூமி; **ஆடக வில்லி** - பொன் வில்லை உடைய இராமன்; **ஆடகம்** - பொன் வகைகளுள் ஒன்று. ஆடகம், சாம்பூநதம், கிளிச் சிறை, சாதரூபம் என்பவை பொன்னின்நான்கு வகைகள். இவற்றைச் செம்பொன், கரும்பொன், பசும்பொன், வெண்பொன்என்பர். *76-4*

196. 'கற்ற நான்மறையவர்
கண்ணை, மன்னுயிர்
பெற்ற தாய் என அருள்
பிறக்கும் வாரியை,
உற்றதேல் உலகினில்
உறுதி யாது?' என,
கொற்றவேல் கனை கழல்
குருக்கள் கூறினார்.

வாரி - கடல்; **கனை** - செருக்கிய; **குருக்கள்** - குரு தேசத்தவர்கள்.
76-5

197. 'வாய் நனி புரந்த மா
மனுவின் நூல் முறைத்
தாய் நனி புரந்தனை,
தரும வேலினாய்,!
நீ நனி புரத்தலின்
நெடிது காலம் நின்
சேய் நநி புரக்க!' எனத்
தெலுங்கர் கூறினார்.

வாய் - இடம்; **முறைத்தாய்** - முறைப்படி; **நின் சேய்** - இராமன். *76-6*

198. ‘வையமும் வானமும்
மதியும் ஞாயிறும்
எய்திய எய்துப; திகழும்
யாண்டு எலாம்,
நெய் தவழ் வேலினாய்!
நிற்கும் வாசகம்;
செய் தவம் பெரிது!; எனச்
சேரர் கூறினார்.

நிற்கும் வாசகம் - புகழ். *76-7*

199. ‘பேர் இசை பெற்றனை;
பெறாதது என், இனி?
சீரியது எண்ணினை;
செப்புகின்றது என்?
ஆரிய! நம் குடிக்கு
அதிப! நீயும் ஓர்
சூரியன் ஆம்’ எனச்
சோழர் சொல்லினார்.

ஆரிய - தசரதனை நோக்கிய விளி. மேலோனே என்பதாம். சோழர் சூரிய குலத்தவர்ஆதலின் ‘நம் குடிக்கு’ என்றார். *76-8*

200. ஒன்றிய உவகையர்;
ஒருங்கு சிந்தையர்,
தென் தமிழ் சேண் உற
வளர்த்த தென்னரும்,
‘என்றும் நின் புகழொடு
தருமம் ஏமுற,
நின்றது நிலை’ என
நினைந்து கூறினார்.

தென்னர் - பாண்டியர்; **ஏமுற** - ஏமம்; **உற** - பாதுகாப்பு அடைய. *76-9*

201. ‘வாள் தொழில் உழவ! நீ
உலகை வைகலும்
ஊட்டினை அருள் அமுது;
உரிமை மைந்தனைப்
பூட்டினை ஆதலின்,
பொரு இல் நல் நெறி

காட்டினை; நன்று' எனக்
கங்கர் கூறினார்.

வாள் தொழில் உழவ! - தயரதனை நோக்கிய விளி. "வில்லேர் உழவர்" என்பது போல. *76-10*

202. 'தொழு கழல் வேந்த! நின்
தொல் குலத்துளோர்
முழு முதல் இழித்தகை
முறைமை ஆக்கி, ஈண்டு
எழு முகில் வண்ணனுக்கு
அளித்த இச் செல்வம்
விழுமிது, பெரிது!' என
மிலேச்சர் கூறினார்.

முகில் வண்ணன் - இராமன்; **இச்செல்வம் -** அரசுச் செல்வம். *76-11*

203 . 'கொங்கு அலர் நறு விரைக்
கோதை மோலியாய்!
சங்க நீர் உலகத்துள்,
தவத்தின் தன்மையால்,
அங்கணன் அரசு
செய்தருளும் ஆயிடின்'-
சிங்களர் - 'இங்கு இதில்
சிறந்தது இல்' என்றார்.

கோதை - மாலை; **மோலி** - மௌலி, அதாவது மகுடம்; **அங்கணன்** -அருள் கண்ணையுடைய இராமன். *76-12*

204. ஆதியின் மனுவும் நின்
அரிய மைந்தற்குப்
பாதியும் ஆகிலன்;
பரிந்து வாழ்த்தும் நல்
வேதியர் தவப் பயன்
விளைந்ததாம்' என,
சேதியர் சிந்தனை
தெரியச் செப்பினார்.

ஆதியின் மனு - வைவஸ்வத மனு, சூரிய குல முன்னோன்; **பரிந்து** - அன்புகொண்டு; **சேதியர்** - சேதி நாட்டவர். *76-13*

acharya.org

205. ‘அளம் படு குரை கடல்
அகழி ஏழுடை
வளம் படு நெடு நில
மன்னர் மன்னனே!
உளம் படிந்து உயிர் எலாம்
உவப்பது ஓர் பொருள்
விளம்பினை பெரிது!’ என
விராடர் கூறினார்.

அளம் - வயல், உப்பளம் என்பது போல. *76-14* 2. மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்

206. பொன்னும், மா மணியும்.
புனை சாந்தமும்,
கன்னி மாரொடும்
காசினி ஈட்டமும்,
இன்ன யாவையும்
ஈந்தனள், அந்தணர்க்கு,
அன்னமும் தளிர்
ஆடையும் நல்கினான்.

அந்தணர்க்கு ஈந்தனள் என முடிக்க. நல்கினாள். கோசலை. *9-1*

207. நல்கி, நாயகன்
நாள்மலர்ப் பாதத்தைப்
புல்லிப் போற்றி,
வணங்கி, புரை இலா
மல்லல் மாளிகைக்
கோயில் வலங்கொளா,
தொல்லை நோன்புகள்
யாவும் தொடங்கினாள்.

புரை - குற்றம். உயர்ச்சி என்பதும் ஆம்; தனக்கு மேல் உயர்ச்சி இல்லாத எனஉரைக்க.
நோன்பு - விரதம். *9-2*

208. கடி கமழ் தாரினான்,
கணித மாக்களை
முடிவ உற நோக்கி, ஓர்
முகமன் கூறி, பின்,
‘வடி மழுவாளவற்
கடந்த மைந்தற்கு

acharya.org

முடி புனை முதன்மை நாள்
மொழிமின்' என்றனன்.

கணித மாக்கள் - சோதிடர்; **வடி மழுவாளவன்** - பரசு ராமன். ***9-3***

3. கைகேயி சூழ்வினைப் படலம்

209. ***வந்து மன் நகரில் தம்தம்***
வகைப்படும் உருவம் மாற்றி,
சுந்தரத் தடந்தோள் மாந்தர்
தொல் உருச் சுமந்து தோன்றாது,
அந்தரத்து அமரர், சித்தர்,
அரம்பையர், ஆதி ஆக
இந்திரை கொழுநற் போற்றி
இரைத்துமே எய்தி நின்றார்

மன் நகர் - அரச நகரம், அயோத்தி. அமரர், சித்தர், அரம்பையர் முதலியோர் வடிவம் மறைத்து மனித வடிவில் அயோத்தியில் வந்து நின்றார் என்பதாம்; **இந்திரை** - திருமகள். ***75-1***

4. நகர் நீங்கு படலம்

210. ***விழுந்து பார்மிசை,***
வெய்து உயிர்த்து, ஆவி சோர்ந்து,
எழுந்து, 'என் நாயகனே!
துயர் ஏது எனாத்
தெளிந்திலேன்; இது
செப்புதி நீ' எனா,
அழுந்தினாள்; பின்னர்
அரற்றத் தொடங்கினாள்.

வெய்து உயிர்த்து - வெப்பமாக மூச்சு விட்டு, பெருமூச்சு விடுதலாம்; **அழுந்தினாள்** - துன்பத்தில் மூழ்கினாள். ***29-1***

211. ***அன்னாள் இன்ன பன்னி***
அழியத் துயரால், மன்னர்
மன்னானவனும் இடரின்
மயங்கி, 'மைந்தா! மைந்தா!
முன்னே வனம் ஏகிடல் நீ
முறையோ? முதல்வா! முறையோ?
என்னே, யான் செய் குறைதான்?'
என்றே இரங்கி மொழிவான்;

acharya.org

பன்னி - பலமுறை சொல்லி; மன்னர் மன் ஆனவனும் - தயரதனும். 53-1

212. உணர்வு ஏதும்
இலாள் உரையால்
உரை சால் குமரன் நெடு நாள்
புணரான் நிலம்; மா வனமே
போவானேயாம்; என்னில்,
இணரே பொலி தார் நிருபா;
இடரால் அயர்வாய்; இதுவும்
துணையோ? - துணைவா!' என்றாள்;
'துயரேல் ! துயரேல்!' என்றாள்.

குமரன் - இராமன்; **இணர்** - பூங்கொத்து. 53-2

213. ' "சேல் ஆகிய மா முதல்வன்
திரு உந்தியின் நீள் மலரின்-
மேல் ஆகிய நான்முகனால்,
வேதங்களின் மா முறையின்-
பால் ஆகிய யோனிகளின்
பல ஆம் வருணம் தருவான்,
நால் ஆகியது ஆம் வருணம்தனின்,
முன் எமை நல்கினனால்.

சேல் ஆகிய மா முதல்வன் - மீனாக அவதாரம் செய்த திருமால்; **முன்** -முதல் வருணம், அந்தணர் பிறப்பில். 76-1

214. ' "அந் நான்மறையோன் வழியில்,
அருள் காசிபன் நல் மைந்தன்,
மின் ஆர் புரி நூல் மார்பன்,
விருந்தேசனன் மெய்ப் புதல்வன்,
நல் நான்மறை நூல் தெரியும்
நாவான் சலபோசன் எனச்
சொன்னான் முனிவன் தரு
சுரோசனன் யான்" என்றான்.

பிரமன் - காசிபன், விருத்தேசனன், சலபோசன், சுரோசனன் எனக் குல முறைக்காண்க. 76-2

215 . 'தாவாத அருந்தவர் சொல்
தவறாததானால், தமியேன்
சாவாதவரும் உளரோ? தண்டா
மகவு உண்டு' என்றே

ஓவாதவர் முன் நின்றேறன்;
ஒரு சொல் உடையாது அவரும்,
பூவார் அனலுள்பொன்றி,
பொன் - நாடு அதனின் புக்கார்.'

தவறாது அதனால் - எனப் பிரிக்க; **ஒரு சொல் உடையாது** - ஒன்றும் பேசாது.
86-1

216. *இம் மா மொழி தந்து அரசன்*
இடர் உற்றிடுபோழ்தினில், அச்
செம் மா மயில் கோசலையும்,
திகையா, உணர்வு ஓவினளால்;
மெய்ம்மாண் நெறியும், விதியின்
விளைவும், தளர்வின்றி உணரும்
அம்மா தவனும் விரைவோடு
அவலம் தரு நெஞ்சினனாய்.

ஓவினள் - ஒழிந்தாள்; **மாதவன்** - வசிட்டன் *87-1*

217. *என்று என்று சீற்றத்து*
இளையோன் இது இயம்பிடாமுன்,
கன்று ஒன்றும் ஆவின்
பல யோனியும் காத்த நேமி
வன் திண் சிலைக் கைம்
மனு என்னும் வயங்கு சீர்த்திக்
குன்று ஒன்று தோளான்
மருமான் இவை கூறலுற்றான்;

மருமான் - பரம்பரையில் வந்தவன். இராமன். *127-1*

218. *ஆய் தந்த மென் சீரை அணிந்து*
அடி தாழ்ந்து நின்ற
சேய் உந்து நிலை நோக்கினள்,
சேய் அரிக் கண்கள் தேம்ப,
வேண் தந்த மென் தோளி தன்
மென் முலை பால் உகுப்ப -
தாய், 'நிந்தை இன்றிப் பல ஊழி
தழைத்தி!' என்றாள்.

ஆய் - தாய், கைகேயி; **தாய்** - சுமித்திரை. *147-1* *219.* ‘வானமே

அனையது ஓர்
கருணை மாண்பு அலால்
ஊனம் வேறு இலானுடன்,
உலகம், யாவையும்,
கானமே புகும்எனின்,
காதல் மைந்தனும்
தானுமே ஆளும்கொல் தரை?’
என்றார் சிலர்.

ஊனம் வேறு இலான் - இராமன். இராமனுடன் அனைவரும் காடு சென்றால் கைகேயியும், பரதனுமே ஆள்வார்களோ இப்பூமியை என்பது மக்கள் கூற்று,.
191-1

220. போயினான் நகர்
நீங்கி - பொலிதரு
தூய பேர் ஒளி ஆகி,
துலங்கு அருள்
ஆய மூவரும் ஆகி,
உயிர்த் தொகைக்கு
ஆயும் ஆகி,
அளித்தருள் ஆதியான்.

பேரொளி ஆகி, மும்மூர்த்திகள் ஆகிய பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகி; **உயிர்த்தொகைக்கு ஆயும் ஆகி** - உயிர்களுக்குத் தாயும் ஆகி உள்ள இராமன்.
234-1

5. தைலம் ஆட்டு படலம்

221. தொடுத்த கலிடைச் சிலர்
துவண்டனர், துயின்றார்;
அடுத்த அடையில் சிலர்
அழிந்தனர் அயர்ந்தார்;
உடுத்த துகில் சுற்று
ஒரு தலைச் சிலர் உறைத்தார்;
படுத்த தளிரில் சிலர்
பசைந்தனர் அசைந்தார்.

கல் இடை - கல்லிடத்து; **அடை** - இலை; **பசைந்தனர்** - அன்பு கொண்டவராய்.
16-1

222. ஒரு திறத்து உயிர் எலாம்
புரந்து, மற்று அவண்
இரு திறத்து உள வினை
இயற்றும் எம்பிரான்
தரு திறத்து ஏவலைத்
தாங்கி, தாழ்வு இலாப்
பொரு திறல் சுமந்திரன்
போய பின்னரே.

இரு திறத்து உள வினை - நல்வினை, தீவினை. *46-1*

223. துந்துமி முழங்க, தேவர்
தூய் மலர் பொழிந்த வாழ்த்த,
சந்திர வதனத்து ஏயும்
அரம்பையர் தழுவ, தங்கள்
முந்து தொல் குலத்துளோரும்
முக்கணான் கணமும் சூழ,
அந்தரத்து அரசன் சென்றான்,
ஆன தேர்ப் பாகன் சொல்லால்.

அரசன் - தயரதன். *59-1*

6. கங்கைப் படலம்

224 . அன்ன காரணத்து
ஐயனும், ஆங்கு அவர்
உன்னு பூசனை
யாவும் உவந்தபின்,
மின்னு செஞ் சடை
மெய்த் தவர் வேண்டிட,
பன்ன சாலையின்
பாடு இருந்தான் அரோ.

பன்ன சாலை - தவத்தோர் தங்கும் குடில்; **பர்ண சாலை** - பன்ன சாலை ஆயிற்று; இலை, தழைகளால் வேயப்பெற்றது. ‘அரோ’ அசை. *27-1*

7. குகப் படலம்

225. நின்றான் நெஞ்சில்
நிரம்புறும் அன்பால்,
‘இன்றே நின் பணி
செய்திட, இறைவா!

acharya.org

நன்றே வந்தனென்;
   நாய் அடியேன் யான்’
எயினரின் இறையோன்.

எயினர் - வேடர்; **இறைவா** - இராமனே; **கூவினன்** - அழைத்தான். *10-1*

226. வெயில் விரி கனகக் குன்றத்து
   எழில் கெட விலகு சோதிக்
கயில் விரி வயிரப் பைம் பூண்
   கடுந் திறல் மடங்கல் அன்னான்
துணில் எனும் அணங்கு வந்து
   தோன்றலும், அவளை, ‘நாமே
எயிலுடை அயோத்தி மூதூர்
   எய்து நாள் எய்துக!’ என்றான்.

கனகக் குன்றத்து....சோதி என்றது இலக்குவன் திருமேனியை; **கயில்** - மூட்டு; **மடங்கல்** - சிங்கம். சிங்கம் அன்னான் இலக்குவன். தூக்கம் என்னும் மகள்அங்கே வந்தாள். அவளை நாம் அயோத்திக்கு வருகின்ற நாளில் எம்பால் வருக என்றான்இலக்குவன்; பதினான்கு ஆண்டுகளும் உறங்காமல் இருந்தான் ஆதலின் ‘உறங்காவில்லி’ என்பது அவனுக்கு ஒரு பெயர். *22-1*

227. மறக் கண் வாள் இளைய வீரன்
   ஆணையை மறுத்தல் செல்லா
உறக்க மா மாதும், அண்ணல்
   உபய பங்கயங்கள் போற்றி,
‘துறக்கமாம், என்னல் ஆய
   தூய மதில் அயோத்தி எய்தி
இறுக்கும்நாள், எந்தை பாதம்
   எய்துவல்’ என்னப் போனாள்.

உபய பங்கயம் - இரண்டாகிய தாமரை - இங்கே திருவடிக்கு உருவகம். துயில் மடந்தைஇலக்குவனைத் தீண்டாது சென்றாளாம். *22-2*

228. மற்றவள் இறைஞ்சி ஏக,
   மா மலர்த் தவிசின் நீங்காப்

பொற்றொடி யோடும் ஐயன்
   துயில்தரும் புன்மை நோக்கி,
இற்றது ஓர் நெஞ்சன் ஆகி,
   இரு கண் நீர் அருவி சோர,

உற்ற ஓவியம்அது என்ன,
ஒரு சிலை அதனின் நின்றான்.

__ஒரு சிலை__ - ஒரு கல். இனி ஒரு வில் எனலும் ஆம் 'வில்லை ஊன்றிய கையோடும்நின்றான்' என வருதலின். ***22-3***

9. சித்திரகூடப் படலம்

229. 'நெய் கொள் நீர் உண்டு,
நெருப்பு உண்டு, நீண்டு, மைந் நிறைந்த
வை கொள் வேல் எனக்
காலனும் மறுகுறும் கண்ணாய்!
மெய்கள் நோகின்ற பிடிகளை
விரும்பிய வேழம்
கைகள் நோகில தாங்கின
நிற்பன காணாய்!'

மெய் நோவுற்ற பெண்யானைகளை ஆண் யானைகள் தம் கை நோவு கருதாது தாங்கிக்கொண்டுநிற்பனவாம். ***36-1***

230. 'விடம் கொள் நோக்கி! நின்
இடையின் மின் என வெருவி,
படம் கொள் நாகங்கள் முழை
புகப் பதைப்பன பாராய்!
மடங்கள் ஆளிகள் எனக்
கொடு மழைஇனம் முழங்க,
கடம் கொள் கார் மதக்
மைம்மலை இரிவன காணாய்!

மின்னலைக் கண்டு பாம்பு அஞ்சும். இடிகேட்டு வெருளும் நாகம். இடி, மின்னல் இரண்டும்ஒன்றே. சிங்கம் போல மேகம் முழங்க யானைகள் ஓடுகின்றன.
36-2

221. 'எய்த இன்னல் வந்த போது
யாவரேனம் யாவையும்
செய்ய வல்லர் என்று கொள்க;
சேண் நெறிக்கண் நீங்கிட,
மைய கண்ணி செய்ய பாதம்
வல்ல ஆய; எம்பிதன்
கைகள் இன்று பன்னசாலை
கட்ட வல்ல ஆயவே.'

acharya.org

'துன்பம் வந்த போது யாரும் எவையும் செய்ய வல்லவர்' என்ற உலக நீதி இங்குக்கூறப்படுகிறது. *50-1*

232. **'திணைத் துணை வயிறு**
அலாச் சிற்றெறும்புகள்
வனத்திடைக் கரிகளை
வருத்தி வாழ்வன;
அனைத்து உள உயிர்களும்
யாவும் அங்ஙனே;
மனத்து இடர் நீங்கினார்
இல்லை. மன்னனே!'

எறும்பும் யானையை வருத்துகிறது. எல்லா உயிர்களும் ஒன்றையொன்று வருத்துகின்றன. துன்பம்அற்றவர் யாரும் இல்லை என்றபடி. *55-1*

10. பள்ளிபடைப் படலம்

233 . **ஆய காதல்**
தனையனைத் தந்த அத்
தூய தையல்
தொழிலுறுவார், 'உனைக்
கூயள் அன்னை' என்றே
சென்று கூறலும்,
ஏய அன்பினன்தானும்,
சென்று எய்தினான்.

தொழில் உறுவார் - ஏவல் மகளிர்; **அன்பினன்** - இராமன். *41-1*

234 . **'தீ அன கொடியவள்**
செய்த செய்கையை
நாயினேன் உணரின், நல்
நெறியின் நீங்கலாத்

தூயவர்க்கு இடர் இழைத்து
உழலும் தோமுடை
ஆயவர் வீழ் கதி
அதனின் வீழ்க, யான்'

தோம் - குற்றம். நல்லவர்க்குத் தீங்கு செய்யும் கயவர்கள் செல்லும் நரககதியில் நான் செல்வேனாக. *116-1*

235 . உந்து பொன்
 தடந் தேர் வலானொடும்,
மந்திரப் பெருந்
 தலைவர், மற்றுளோர்,
தந்திரத் தனித்
 தலைவர், நண்பினோர்,
வந்து சுற்றும் உற்று,
 அழுது மாழ்கினார்.

தேர் வலான் - சுமந்திரன்; **மாழ்கினார்** - மயங்கினார், *125-1*

236. என்று கொண்டு மா
 தவன் இயம்பலும்,-
நின்று நின்று தான்
 நெடிது உயிர்த்தனன்;
'நன்று, நன்று!' எனா
 நகை முகிழ்த்தனன்;-
குன்று குன்றுறக்
 குலவு தோளினான்.

மா தவன் - வசிட்டன்; **முகிழ்த்தல்** - மொக்குவிட்டு மலர்தல், அங்குச் சிரித்தான் என்பது பொருள்; **தோளினான்** - பரதன். *131-1*

237. அன்னதாக, அங்கு,
 ஆறு பத்து எனச்
சொன்ன ஆயிரம்
 தோகைமார்களும்,
துன்னி வந்தனர்-
 சோர்வு இலாது, அவர்
மின்னும் வாள்
 எரிமீது வீழவே.

அறுபதினாயிரம் மனைவியர்களும் தீக்குளித்தனர். *136-1*

11. கங்கை காண் படலம்

238. வந்து எதிரே விழுந்தவனும்
 வணங்கினான்; வணங்காமுன்,
சந்த நெடுந் திரள்
 புயத்தான் தழுவினான்; தழுவியபின்,
இந்த இடர் வடிவுடன் நீ

எங்கு எழுந்தாய் - இமையோர்தம்
சிந்தையினும் சென்னியினும்
வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியாய்!

2334 ஆம் பாடலின் மாற்றுருவம் இப்பாடல். ***32-1***

239. ***ஏறினர் இளவலோடு,***
இரங்கு நெஞ்சு கொண்டு
ஊறிய தாயரும்
உரிய சுற்றமும்;
பேறு உள பெரு நதி
நீங்கி, பெட்போடும்
கூறு தென் கரையிடைக்
குழீஇய போதிலே.

பேறு உள பெருநதி - *புண்ணியப் பயன் உடைய கங்கை.* ***63-1***

240. ***தன் அன தம்பியும்,***
தாயர் மூவரும்,
சொன்ன தேர் வலவனும்,
தூய தோழனும்,
துன்னினர் ஏறலும்,
துழா துடுப்பு எனும்
நல்நயக் காலினால்
நடத்தல் மேயினான்.

தம்பி - *சத்துருக்கனன்;* **தேர் வலவன்** - *சுமந்திரன்;* **தோழன்** - *குகன்;* **துழா துடுப்பு** - *துழாவுகின்ற துடுப்பு. இனி துழாவும், துடுப்பும் என்னும் இரண்டுகால்களால் படகை நடத்துதல் என்றும் ஆம். துழா என்பது நீரைத் துழாவும் நீண்ட கோல் ஆகும்.* **துடுப்பு** - *மட்டை ஆகும்.* ***63-2***

241. ***அன்ன காதல்***
அருந் தவர், 'ஆண் தகை!
நின்னை ஒப்பவர் யார்
உளர், நீ அலால்?'
என்ன வாழ்த்திடும்
ஏல்வையில், இரவியும்
பொன்னின் மேருவில்
போய் மறைந்திட்டதே.

ஏல்வை - *பொழுது.* ***5-1***

acharya.org

242. இன்ன ஆய
எறி கடல் சேனையும்,
மன்னர் யாவரும்,
மன் இளந் தோன்றலும்,
அன்ன மா முனியோடு
எழுந்து, ஆண்தகை
துன்னு நீள் வரைக்கு
ஏகிய சொல்லுவாம்.

ஆண்தகை துன்னு - இராமன் தங்கியுள்ள. *19-1*

243. 'ஐய! நின்னுடைய
அன்னை மூவரும்,
வைய மன்னரும்,
மற்றும் மாக்களும்.
துய்ய நாடு ஒரீஇத்
தோன்றினார்; அவர்க்கு
உய்ய நல் அருள்
உதவுவாய்' என்றான்.

ஒரீஇ - நீங்கி. *89-1*

244. கங்குல் வந்திடக்
கண்டு, யாவரும்
அங்கணே துயில்
அமைய, ஆர் இருள்
பொங்கு வெம் பகை,
போக, மற்றை நாள்,
செங் கதிர் குண
திசையில் தோன்றினான்.

அங்கணே - அவ்விடத்தே. *94-1*

245. 'வானின் நுந்தை சொல்
மரபினால் உடைத்
தானம் நின்னது என்று
இயைந்த தன்மையால்,
ஊனினில் பிறந்து
உரிமையாகையின்
யான் அது ஆள்கிலேன்' என,
அவன் சொல்வான்.

2485 ஆம் பாடலின் மாற்றுவரும் இது. இராமன் கூறும் பாட்டைத் திருப்பிப் பரதன் கூற்றாகமாற்றியதாகும். தயரதன் சபையில் கூறிய சொல்லால் அரசு நின்னதாயிற்று; **ஊனினில் பிறந்து** *- தயரதனிடத்தில் பிறந்து;* **நீ உரிமையாகையின்** *- நீ மூத்தவனாய் உரிமைபெற்றபடியால். யான் அது ஆள்கிலேன் என்றான் பரதன் என்க. இதை இராமன் கூற்றாகவும்உரைக்கலாம்.* ***111-1*** *729*

"இராமன் தந்தை சொல் காப்பான். எனவே, அவன் அயோத்தி மீளும் வரைநாட்டைக் காக்கும் கடமை உடையவன் பரதன்" என்று அசரீரியாகக் கூறினர். இதனைச் செவியுற்றஇராமன் பரதனை நாடாளுமாறு தெரிவிக்கப் பரதனும் இசைந்து, இராமனின் திருவடித்தலம் இரண்டையும்பெற்று, 'நீ வனவாசம் முடிந்து உரிய நாளில் மீளாவிடின் தீப்பாய்ந்து மாய்வேன். இது உறுதி' என்று சபதம் செய்து, எம்மையும் தரும் இரண்டையும் தன் திருமுடித்தலத்திருத்தியவாறே அயோத்திமீண்டான்.

தொகுப்புரை

தாயும் தந்தையும் விளைவித்த அறச்சிக்கலால் நேர்ந்த தீமையைப் போக்க அயோத்திக்கு வந்து அரசாளுமாறு இராமனைப் பரதன் வேண்டுகிறான். தாயும் தந்தையும்அறத்திற்கு முரணாகச் செயல்படவில்லை; தந்தை வாக்களித்த வரத்தைத் தாய் கேட்க, வாய்மையறம் வழுவாத தந்தை அவற்றை அவளுக்கு அளிக்கிறார். அதன்படி, தான் காடுறை வாழ்க்கை பெற்றதாகவும், பரதன் நாடாளும் உரிமை பெற்றதாகவும், அரசன் ஆணையை ஏற்றுத் தான் நடக்கப்பரதன் அரசன் ஆணையை மறுத்து அறச்சிக்கலை ஏற்படுத்தியதாகவும் இராமன் அவனுக்குப் பதில்உரைக்கிறான்.

மூத்தவன் இருக்க இளையவன் அரசாள ஏற்பாடு செய்வதும் அதனை ஏற்பதும்குலமரபிற்கும் அறத்திற்கும் முரண்பட்டவை என்னும் பரதன் வாதமும், வசிட்டன் கூற்றும் சாதாரணச்சூழ்நிலையில் ஏற்கத் தக்கனவாயினும், முன்னரே அளித்த வரங்களால் அம்முறை மாற்றம் பெறுவதுபெரிய குற்றம் ஆகாது ; முறைகேடும் ஆகாது என்னும் இராமனின் வாதம் ஏற்கக் கூடியதாகவிளங்குகிறது. இந்த நோக்கில் பார்க்குமிடத்துக் கைகேயியின் மீதோ தசரதன்மீதோ குற்றம்ஏற்பட வழியில்லை. பண்புகளிற் சிறந்து, வீரத்தில் நிறைந்து மக்களன்பில் மீதூர்ந்து நிற்கும் இராமன் அரசனாகவில்லையே என்ற ஒரு நியாயமான வருத்தம் இச் சூழலில் எல்லோர்க்கும்ஏற்படுவது இயற்கையே. எனினும், அதற்காக அறத்தின் ஆணைகளை எதிர்ப்பதோ, ஏற்க மறுப்பதோஅறமாகாது ; நல்லொழுக்கமும் ஆகாது என்ற இராமனின் வாதத்தை யாரும் மறுக்க முடியாத சூழல்சித்திரகூடத்தில் நிலவுகிறது.

கம்பன் படைத்த பரதன், இராமன் வாதத்தை ஏற்றுக்கொண்டு தாயுரை கொண்டுதாதை உதவிய தரணி தன்னை இராமனுக்கே கொடுத்துவிட்டால் இராமன் அரசனாவதில் அறச்சிக்கல்ஏதும் விளையாது என்று கருதி, 'அன்னதாகில் யான் தரக் கொள் நீ' என்று இராமனுக்குத் தர முன்வருகிறான். அவ்வாறு அரசை ஏற்றுக் கொண்டால் வனவாசம் என்னும் வரத்தின் மற்றொரு கூறு சிதையும் என்பதை இராமன் எடுத்துக்காட்டுகிறான். இப்போது இங்கும் பரதன் மாற்றம் கூற இயலாத சூழ்நிலைஏற்படுகிறது.

இந்நிலையில் மேற்கொண்டு கதையை நகர்த்துவது எவ்வாறு என்னும் சிக்கலைத் தீர்க்க இராமாயண நூல்கள் பலவகையில் முயன்றுள்ளன. மேற்கொண்டு விவாதம் எதுவும்செய்யாமல் இராமனின் பாதம் பதிந்த பாதுகைகளைப் பெற்றுப் பரதன்

அயோத்தி மீள்வதாகவால்மீகி கூறுகிறார். வசிட்டன் மூலமான இராமனின் அவதார நோக்கத்தை அறிந்து பரதன் அயோத்திக்குத் திரும்ப இசைகிறான் என்று அத்யாத்மமும் அதனைப் பின்பற்றும் நூல்களும்கூறுகின்றன. கம்பனோ அசரீரி கூற்றைப் படைத்துப் பரதனை இணங்கச் செய்கிறான். துளசியில்தேவர்களின் மாயையால் பரதன் உண்மையை உணர்கிறான். மானுட நிலையில் தீர்க்கப் பெறாதசிக்கல்களை இவ்வாறு மீமானுட உத்திகள் கொண்டு *(dues ex machine)* தீர்த்துக் காட்டுவது உலக இலக்கியங்களில் காணப்பெறும் ஒரு பொதுவான மரபு. இதனை இந்தியக் கவிஞர்களும்பயன்படுத்தியுள்ளனர் எனலாம்.

ராஜ்ய கல்கம் பற்றிய கருத்து வேறுபாடுகள்

இனிக் கைகேயியின் மீது வீண்பழி சுமத்தி இராமாயணப் பாத்திரங்களில்இராமனைத் தவிர அனைவரும் அவளை நிந்திக்கின்ற நிலையைக் காணுற்ற அறிஞர்கள் சிலர், கைகேயிதனக்கு உரியதைத்தான் கேட்கிறாள் ; அதிலும் தன் கணவன் வாய்மை தவறியவன் என்னும்பழிக்கு உட்படலாகாது என்னும் கற்பாண்மை காரணமாகத் தனக்கு வேண்டியதைக் கேட்கிறாள் ; எனவே அவளை நிந்திப்பது அடிப்படையில்லாத திறனாய்வு என்று கருதுகின்றனர். கைகேயி தசரதன்முன்னரே தனக்குக் கொடுத்திருந்த வரத்தைத் தான் கேட்கிறாள். அதை இப்போது தருவதால்தசரதனுக்குத் தர்ம சங்கடம் ஏற்படுவது உண்மையே. ஆயினும், வாய்மை சிதையுமாகலின், அவன்வேதனைப்பட்டாலும் அவன் புகழைக் காக்கும் எண்ணத்தால் கைகேயி இவ்வாறு வற்புறுத்தி இரண்டுவரங்களைச் செயல்படுத்தினாள் என்பது இவர்களின் வாதம். இவ்வாதம் சரியென்றே தோன்றுகிறது.

இக் கருத்தை மேலும் வற்புறுத்தக் கருதிய இக்கொள்கையினர், இராமன்சித்திரகூடத்தில் கைகேயியின் மகனுக்குத் தன் அரசைத் தருவதாகத் திருமணத்தின்போது தசரதன்வாக்களித்திருந்தமையைச் சுட்டிக்காட்டி, அரசு பரதனுக்கே உரியது என்று கூறும் கருத்தைஅடிப்படையாகக் கொண்டு, கைகேயிக்கு வாக்களித்த நாட்டைத் தசரதன் இராமனுக்குத் தரமுற்பட்டதே தவறு. 731

எனவே, கைகேயி நிறையுடையவள் ; தசரதனே குறையுடையவன் என்று வாதிடுகின்றனர்.

வான்மீகத்தில் 107ஆம் சருக்கத்தில் உள்ள மூன்றாவது சுலோகம் இவ்விவாதத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்து உள்ளது. [54] இம் முதனூல் கருத்தைக் கம்பன்வெளிப்படையாகக் கூறவில்லை யேனும் சித்திரகூடத்தில் இராமன் கூறுவதாக அமைந்த ‘வரனில் உந்தைசொல் மரபினால்’ எனத் தொடங்கும் பாடலில் வரும், ‘நீ பிறந்து உரிமையாதலால் அரசுநின்னதே’ என்னும் தொடர் வான்மீகி கூறும் ராஜ்ய சுல்கத்தைக் குறிப்பிடுகிறது என்று கம்பராமாயண அறிஞர் பெருமக்கள் கருதி இவ்வாதத்தை ஆதரிக்கின்றனர். தசரதன் மறந்துவிட்டஅல்லது தன் மகன் இராமன்மீது வைத்த பெருங் காதலால் மறைத்துவிட்ட இவ் அடிப்படைவாக்குறுதியைக் காப்பாற்றித் தசரதன்மீது பழி வராமல், எல்லாப் பழிகளையும் தானேஏற்றுக்கொண்ட கற்பின் செல்வி என்று கைகேயியைப் புகழ்வது இத் திறனாய்வுப் பார்வையின்உட்கோள். இந்த ராஜ்ய சுல்க வாக்குறுதியைக் காட்டாமலேயே கைகேயியின் நியாயத்தைஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது மேலே காட்டப்பட்டது.

acharya.org

வான்மீகியின் மேற்குறிப்பிட்ட சுலோகத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் சில தடைகள் எழுகின்றன. கேகயனுக்குத் தசரதன் ராஜ்ய சுல்க வாக்குறுதியைத் தந்திருப்பதுஉண்மையானால், இக்கூற்று வான்மீகியில், நாரத வாக்கியமாகவோ வால்மீகி வாக்கியமாகவோ,தசரத வாக்கியமாகவோ, கைகேயி வாக்கியமாகவோ, மந்தரையின் வாக்கியமாகவோ, வசிட்ட வாக்கியமாகவோ வெளிப்பட்டிருக்கவேண்டும். இத்தகைய அடிப்படை வாக்குறுதி பெற்ற கைகேயி இரண்டுவரங்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை. கைகேயியைப் பற்றிய எல்லா உண்மைகளையும் அறிந்தவளாகவும், அவள் நலனில் அக்கரை கொண்டவளாகவும் உள்ள மந்தரையாவது இச்செய்தியைக் கைகேயிக்கு நினைவு படுத்தியிருக்கலாம். அல்லது இராமனுக்கு முடிசூட்டக் கருதி அவையோர் கருத்தறிய தசரதன் முற்பட்டபோது எல்லாம் அறிந்த, கைகேயியின் திருமணத்தைமுன்னின்று நடத்தும் பொறுப்புடைய வசிட்டனாவது இச்செய்தியைத் தசரதனுக்கு எடுத்துக் கூறிப்பரதனுக்கே முடிசூட்டுமாறு அறிவுரை வழங்கியிருக்கலாம். இவ்வாறு ராஜ்யசுல்கச் செய்தியுடன்தொடர்புடைய யாருடைய கூற்றாகவும் வான்மீகி இதனைக் கூறாமல் இராமன் கூற்றாகமட்டும் காட்டுவது

54. காண்க : அடிக்குறிப்பு எண். 52. ஏன் என்ற வினா எழுகிறது. [55] *இராமனுக்கு இச்செய்தியை அறிவித்தவர் யார் என்னும் குறிப்பும் வான்மீகத்தில் இல்லை.*

இனி, இந்தச் சுலோகத்தைச் சித்திரகூடத்தில் கூறிப் பரதனைத் தெளிவிக்க விரும்பும் இராமனே, தசரதன் தனக்கு முடிசூட்டுவதாகக் கூறியதும் இச்செய்தியைக் கூறிப்“பரதனுக்கே அரசைக் கொடுங்கள் அதுதான் முறை” என்று ஏன் சொல்லவில்லை? தெரிந்திருந்தும்,முடிசூட்டிக் கொள்ள இராமன் இசைந்தது அறக்கேடில்லையா என்னும் வினா எழுகிறது. அரசனின்கட்டளையை மறுக்க அஞ்சி, அவன் முடிவுக்கு இராமன் இசைந்தான் என்னும் வாதம்பொருத்தமாகப்படவில்லை. ஏனெனில், பின்னர்க் கைகேயியின் அரண்மனையில் அவள் வரத்தால்தாக்குண்டு வருந்தியிருக்கும்போது ‘இராம, என் ஆணையை மறுத்துவிட்டு, நீயே முடிசூட்டிக்கொள்.இதனால் உனக்கு ஒரு பழியும் நேராது’ என்று தசரதன் கூறியபோது அதனை ஏன் இராமன் ஏற்கவில்லை? எனவே தெரிந்திருந்த செய்தியை மறைத்துவிட்டு முடிசூட்டிக்கொள்ள இசைந்தது இராமனைப் பெரும்பழிக்கு உள்ளாக்குகிறது. கைகேயி வரம் கேட்காமலே இருந்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்? பரதனுக்குரியது என்று அறிந்திருந்தும் அவன் நாட்டை அபகரித்துக் கொண்டான் என்ற பெரும்பழிஇராமன் மீது விழாதா?

இப்படித் தசரதன், இராமன், வசிட்டன் என்னும் மூவர் மீதும் தீராப் பழியை உண்டாக்கக்கூடிய இந்த கருத்து கைகேயியையும் வஞ்சனையுடையவள் என்னும் பழியிலிருந்துவிலக்காமை கண்கூடு; தசரதன் பழியை அவள் துடைக்கக் கருதியதாகவும் கொள்வது பொருத்தமாகப் படவில்லை. கணவன் தன்னை இரந்தவாறும், பழித்தவாறும் தன்முன்னையே உயிர்விடுவதைக் கண்டுகலங்காதிருக்கும் கைகேயியின் கற்புடைமையை இந்தக் காரணத்தை முன்னிட்டுப் புகழ்வதும்பொருத்தமாகப்படவில்லை. பாத்திரங்களைப் படைத்து உலவ விடும் இராமாயணக் கவிஞர்கள் யாரும், வால்மீகி, கம்பன் உட்பட, கைகேயியின் இச்செயலைக் கவிக்கூற்றாகப் புகழ்ந்து பேசவில்லைஎன்பதும் இங்கே சிந்திக்கத்தக்கது. கூர்தலறக் கோட்பாட்டின்படி பின்முறைச் சந்ததியினர்தம் மூதாதையரினும் அறிவுக் கூர்மை மிக்குடையவராகத் திகழ்வர் என்பது

உண்மையேயாயினும், முன்னைய இராமாயணக் கவிஞர்கள் அனைவருமே, இந்தச் சுலோகத்தைச் செய்த வான்மீகியுட்பட,

55. சீதாராம சாஸ்திரிகள், **வால்மீகி முநிஹ்ருதய தத்துவசார பிரகாசிகா,** *(திருச்சி : யுனெட்டெட் பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், 1943) பக். 155-173. 733*

இவ்வகையில் சிந்திக்காமல் கைகேயியின்மீது வீண்பழி சுமத்திவிட்டனர் என்று கருதத் தோன்றவில்லை.

இவ்வாறு கருத்து வேறுபாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமைந்து விட்ட ராஜ்யசுல்கம்பற்றிய செய்தி இலக்கிய நூல்களில் எங்கும் காணப் பெறவில்லை. **சத்தியோபாக்கியானம்,** *அல்லது* **இராம ரகசியம்** *என்னும் சமஸ்கிருத நூலின் நான்காம் இயலில், நாரதன்வழியாகக் கைகேயியின் அழகைப் பற்றிக் கேள்வியுற்ற தசரதன் அவளை மணந்து கொண்ட செய்தி பேசப்படுகிறது ; ஐந்தாவது இயலில் மந்தரை - கைகேயி உரையாடலுக்குப் பின்னர்க் கைகேயிராஜ்யசுல்க வாக்குறுதி பற்றித் தசரதனுக்கு நினைவுபடுத்தியதாகக் கூறப்படுகிறது.56 இந்த இருகுறிப்புகளும் அடங்கிய மூலத்தைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எவ்வளவோ முயன்றும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. மேலும் இந்நூலின் காலம், ஆசிரியர் முதலியன பற்றிய வரலாறு அறியஇயலவில்லை. ஸ்டெயின் (Stein) என்னும் அறிஞரால் திரட்டப்பெற்றுத் தற்போது ஜம்முஅருங்காட்சியகத்தில் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ள ஏட்டுச் சுவடியில் இந்தச் சத்தியோபாக்கியானம்பிரம்மாண்ட புராணத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் (ப. 207) பத்மபுராணத்தின் ஒரு பகுதி என்றும் (ப.204) இருவேறாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இது ஒரு முழு நூலா அன்றி வேறொரு நூலின் பகுதியாஎனவும் அறிய இயலவில்லை.*[57]

எனவே சுவடியிலுள்ள இந்நூல் முழுவதுமாகப் பதிப்பிக்கப் பட்டாலன்றி அல்லதுஅறிஞர்களின் பயன்பாட்டிற்கு வந்தாலன்றி இராமன் கூற்றாக வரும் 'ராஜ்யசுல்கம்' பற்றிதிட்டவட்டமாக எதுவும் கூற இயலாத நிலையில் உள்ளோம். பிரதிமா நாடகம் என்னும் பிற்காலநாடகநூலை மட்டும்கொண்டு இச்சிக்கலுக்குத் தீர்வுகாண இயலவில்லை. வான்மீகத்தின் இருவகை வழக்குகளிலும் (தென்புல, வடபுல) காணப்படும் இச்சுலோகம் வால்மீகியின் கூற்றுத்தானா எனவும்ஐயப்படக்கூடிய நிலையில் இவ் ஆய்வு நிறைவுறுகிறது.

இராமன் அயோத்திக்குத் திரும்பி அரசேற்றல் என்னும் பொருளை மையமிட்டுநிகழும் இராமன் - பரதன் சந்திப்பைப் படைத்துக் காட்டுவதில் இராமாயண நூல்கள் பெரும்பாலும்ஒத்துச் செல்கின்றன. எல்லா இராமாயண நூல்களுக்கும் முத

56. ***Purana Bulletin*** *(Ayodhya Special issue) P. 153. 57. சென்னைப் பல்கலைக் கழகச் சமக்கிருதத் துறை இணைப் பேராசிரியர் டாக்டர் கங்காதரன் அவர்களின் கருத்து. னூல் வான்மீகமேயாயினும், கருத்தளவிலும் பாத்திரப் படைப்பளவிலும் முதனூலுடன் மிகுதியும் ஒத்துச் செவ்து கம்ப ராமாயணம்தான் என்று கொள்வதற்குச் சான்றுகள் பலஉள. வடநாட்டு மொழிகள் பலவற்றிலும் தோன்றியிருக்கம் இராமாயண நூல்கள் தாந்திரிகக்கோட்பாட்டாலும், அத்வைதம் முதலிய தத்துவக் கோட்பாட்டாலும் தாக்கமுற்று, புஷு ண்டி, அத்யாத்மம், துளசி ராமாயணங்களாகப் பரிணாமப்பட்டுள்ளன ; பிறவெல்லாம் இம்மூன்றனுள்ஒன்றாலோ, பலவாலோ*

தாக்கமுற்றள்ளமையின் வான்மீகத்திலிருந்து சற்று அதிகமாக விலகிச்சென்றிருக்கக் காண்கிறோம்.

கருத்தில் மிகுதியாக வேறுபடாவிடினும், கற்பனைத் திறத்திலும் கவித்துவப்பண்பிலும் முதனூலையும் விஞ்சி நிற்கும் கம்பராமாயணம், தாந்திரிகத்தையோ, தத்துவத்தையோசாராமல், ஆத்திக நோக்குடையதாயினும் நாத்திகரும் நாத்தழும்பேறப் படித்துச் சுவைக்கும் பயன்மரமாகத் தமிழில் பழுத்துள்ளது. பக்தி இயக்கத்தின் அந்திம காலக் காப்பியமாகிய துளசிராமாயணம் இராம பக்தி எனும் அளப்பரும் அமுதத்தைக் கற்றார்க்கும் கல்லார்க்கும் வாரிவழங்கும் நோக்கமுடையதாகலின் முதனூலிலிருந்து கருத்தாலும் பாத்திரப்படைப்பாலும் பெரிதும்வேறுபட்டிருக்கக் காண்கிறோம்.

இராம காதையின் வாயிலாகப் பண்பாட்டு வரலாற்றுப் பெட்டகமாக வால்மீகியும், கற்றோர் களிக்கும் கவிதைச் சுரங்கமாகக் கம்பனும், பக்திப் பரவசக்கடலாகத் துளசியும் இந்திய மக்களிடையே முப்பெரும் காப்பிய மும்மூர்த்திகளாக விளங்குகின்றனர்என்று கூறி இக் கட்டுரையை நிறைவு செய்யலாம்.

நன்றியுரை

இச்சிறிய கட்டுரையை எழுதுவதற்குப் பல்லாற்றானும் உதவி புரிந்த கீழ்க்குறிப்பிடப்பெறும் அருளுக்கும் அறிஞர் பெருமக்கட்கும் நெஞ்சார்ந்த நன்றியுடையேன்.

ஸ்ரீராமன்

திரு.ஜி.கே. சுந்தரம் திரு. E. வெங்கடேசலு திரு. R. வெங்கடேசலு பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் பேராசிரியர் ம.ரா.போ. குருசாமி பேராசிரியர் பிரபாகர வாரியர் (மலையாளம்) பேராசிரியர் E.K. புருஷோத்தமன் (மலையாளம்) 735

முனைவர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபட் (கன்னடம்) முனைவர் எஸ். பத்மநாபன் (சமஸ்கிருதம்) செல்வி வி.என். மங்கா தேவி (தெலுகு) செல்வி ந. தேவி (தமிழ்)

மற்றும் அடிக்குறிப்பில் இடம்பெறும் பல்வேறு இராமாயணக் காப்பிய அறிஞர்கள். துளசியின் இராம சரித மானசத்தை மானச அமுதம் என்னும் பெயரில் மிக விரிவான உரைவளத்துடன்பதிப்பித்த ஸ்ரீ அஞ்சனிநந்தன் சரண் என்னும் திறனாய்வாளர் இவ்வினாவை எழுப்பி அதற்கு விளக்கம்காண முயன்றுள்ளார். கைகேயிக்குப் பொது மக்கள் செய்தி அறிவிக்காமைக்கு அவர் இரு காரணங்களைத்தருகிறார்: ***ஒன்று*** *கைகேயி இராமனிடம் பேரன்புடையவள். அவளுக்கு இச்செய்தி அறிவிக்கப்பட்டால்அவளும் பேரானந்தம் அடைந்து கோசலை, சுமித்திரையைப் போலத் தான தருமங்கள் செய்துகோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடுகள் நடத்துவாள்; நடத்தவே, பட்டாபிஷேகம் இனிது நிறைவேறிவிடும், நிறைவேறிவிட்டால் அவதார நோக்கம் நிறைவேறாது. எனவே, கைகேயிக்குப் பொதுமக்கள் செய்தி அறிவிப்பதாகக் கவிஞர் படைக்கவில்லை.*

இரண்டாவது காரணம்: *திருமணத்தின்போது கைகேயிக்குத் தந்திருந்த ராஜ்ய சுல்கச் (கன்யாசுல்கம்) செய்தியைத் தசரதன் எவ்வளவுதான் மறைத்து வைத்திருந்தபோதிலும்,*

இராமன்மீது அளவு கடந்த பற்றும் பக்தியும் வைத்திருந்த அரண்மனைவாசிகள் அதனை அறியாமல் இருக்கமாட்டார்கள். எனவே, கைகேயி இராமனிடத்துப் பேரன்பு உடையவளாயினும், அரசியல் தொடர்பான செய்திகளில்அவள்மீது அவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை. எனவே தான், அவர்கள் வேண்டுமென்றே கைகேயிக்குச் செய்தியைக்கூறவில்லை. இல்லையென்றால், அரசன் முடிசூடுதல் போன்ற ஒரு தலைமைச் செய்தியை அரண்மனைப் பெண்டிரும், நகர மக்களும் அறிந்திருக்கத் தசரதனின் இளைய மனைவியும், அவனுடைய தனியன்பிற்கு உரியவளுமான கைகேயிக்குஇச்செய்தி எட்டவில்லை என்பதும் முதன் முதலாக மந்தரைதான் இதனை அவளுக்குக் கூறுகிறாள் என்பதும் நம்பகத்தன்மை யிழந்து பொருந்தாக் கூற்றாகி விடும். [8]

அவதார நோக்கம், யதார்த்தப் பார்வை என்னும் இருகோணங்களிலும் பார்க்குமிடத்து ஸ்ரீஅஞ்சனிநந்தன் சரண் அவர்களின் கருத்து பொருத்தமுடையதாய்த் தோன்றுகிறது. மூலமும் வழி நூல்களுமானஎல்லா இராமாயணங்களும் இவ்விஷயத்தில் மௌனம் காப்பதன் நோக்கமும் ஓரளவு தெளிவாகிறது.

துளசி ராமாயணத்தில் கோசலைக்கும் சுமித்திரைக்கும் செய்தி அறிவித்த தசரதன் கைகேயிக்குஇச்செய்தியைக் கூறாது விட்டான் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டை ஓம்கார் கொல் என்னும்

8. மானசம்- பிரியூசகி அயோத்தியாகாண்டம், II.84, P. 55. 737

அறிஞர் துளசி மீது சுமத்துகிறார். [9] *துளசி ராமாயணத்தில் (II. 8) இந்தச் செய்தி காணப்படவில்லை. துளசி மட்டுமல்ல, வேறெந்தக் கவிஞருமே தசரதன் இச்செய்தியைக் கோசலைக்கும் சுமித்திரைக்கும் கூறியதாகக் காட்டவில்லை. எனவே, டாக்டர் கௌல் அவர்களின் குற்றச்சாட்டு பொருத்தமாகப் படவில்லை.*

1.2.3. இராமனுக்கு அறிவுரை

முடிசூடும் முன்னர் அரசாளுதல் குறித்த அறிவுரைகளைத் தசரதன் அரசவையிலேயே கூறுவதாக ***வான்மீகம்*** *கூறுகிறது. (II. 3.42 - 46) பட்டாபிஷேகத்திற்கு முன்னாள் இராமன் மேற்கொள்ள வேண்டிய விரதம் முதலியவற்றை வசிட்டன் கூறுகிறான். (II. 5.10 -12)*

கம்பனில் *இருவகை அறிவுரைகளையும் வசிட்டனே கூறுமாறு பணிக்கப்படுகிறான். (II.2.14-19) தமிழில் தோன்றிய இராம நாடகம் வான்மீகத்தைப் பின்பற்றித் தசரதனே அறிவுரைகூறுவதாகக் காட்டுகிறது. (அங்கம் 1. களம் 1).*

தெலுங்கு *ரங்கநாத ராமாயணமும் பாஸ்கர ராமாயணமும் விரத முறைகளை மட்டும் வசிட்டன்கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அரசியல் நெறிகளை யாரும் கற்பிப்பதாகக் குறிப்பு இல்லை. மொல்ல ராமாயணத்திலும்* **கன்னட** *தொரவெ ராமாயணத்திலும் மலையாள கன்னச ராமாயணத்திலும் எத்தகைய அறிவுரையையும் யாருமே இராமனுக்குக் கூறவில்லை.*

அத்யாத்ம *ராமாயணத்தைப் பின்பற்றும்* ***துளசி*** *ராமாயணமும்* ***எழுத்தச்சனின்*** *ராமாயணமும் வசிட்டன் இராமனுக்கு விரத முறைகளைக் கற்பிப்பதை மிகச் சுருக்கமாகக் கூறுகின்றன.*

தொகுப்புரை

இராமனுக்கு அளிக்கப்படும் அறிவுரைகளில் அரசியல் நெறிகளைக் கற்பிப்பதுதான் முக்கியமானதாகத்தோன்றுகிறது. இதனை வான்மீகம், கம்ப ராமாயணம் ஆகிய இரண்டு மட்டுமே கூறுகின்றன.

இராம, நீ இயல்பாகவே நற்குண நற்செய்கைகளை உடையவன். எனினும் குணவான்களுக்கும் நன்மைதரக்கூடிய சில அறிவுரைகளை நான் உனக்குக் கூறுகிறேன்.

9. கஸ்மீரி மற்றும் ஹின்தி ராமகதா காவ்ய ம் துலனாதமக் அத்யாயம், பிரதி . 73.155.

எப்போதும் ஐம்புலன்களை வென்றவனாய் இரு காமக் குரோதங்களால் அரசர்களிடத்து உண்டாகும் எழுவகைக் குற்றங்கள்[10] உன்னை அணுகாமல் பார்த்துக்கொள்.

அடைக்கலமானவர்களைக் காத்தல், ஏழைகளுக்கிரங்கி உதவுதல் போன்ற சமூக ஒழுக்கங்களை எப்போதும் கைவிடாமல் ஒழுகுவாயாக. அமைச்சர்கள் முதலானோரை அநுசரித்து நடந்து அவர்களை மகிழ்விப்பாயாக.

கருவூலங்கள், படைக்கலக் கொட்டில்கள், தானியக் கிடங்குகள் ஆகியவற்றை நன்கு பாதுகாத்து நாட்டைநன்கு பரிபாலனம் செய்பவன் பிற அரசர்களால் நன்கு மதிக்கப்படுவான். நீயும் அத்தகையவனாக இருக்க முயற்சி செய்வாயாக.

என்று தசரதன் அறிவுரை கூறுவதாக வான்மீகம் காட்டுகிறது. (II.3.42-46)

கம்ப ராமாயணத்தில் வசிட்டன் கூறும் அறிவுரை மிகவும் விரிவாக அமைகிறது. (II.2.14-19). வான்மீகம் கூறும் புலனடக்கம், காமநீக்கம், சூதுவிலக்கல், அமைச்சரைச் சார்ந்தொழுகல்,பிற மன்னர்களுடன் நட்புறவு, மக்களை உயிராகக் கருதிக் காப்பாற்றுதல், செல்வம் முதலியவற்றைப் பேணுதல் ஆகியன பற்றிய அறிவுரைகள் கம்பனிலும் காணப்படுகின்றன. கருத்துகள் பொதுவாகஇருநூல்களிலும் காணப்பட்டாலும், கம்பனிடம் அவை கவித்துவம் பெற்றுக் கவிச்சக்கரவர்த்தியின்தனி முத்திரையுடன் விளங்கி இலக்கிய இன்பத்தை மிகுவிக்கின்றமையை வாசகர்கள் எளிதின் உணரலாம்.

இனி, வான்மீகம் கூறாத ஒரு கருத்தை மிகவும் அழுத்தம் தந்து கம்பன் கூறுவது நம் சிந்தனைக்குஉரியதாகிறது. அதாவது, அறிவுரைகள் கூறும் பதினைந்து பாடல்களில் நான்கு பாடல்கள் அந்தண வணக்கத்தைச் சிறப்பித்துப் பாடுகின்றன. அந்தணர்கள் என இங்குக் குறிப்பிடப்படுபவர்கள் துறவிகளே; எனினும்அவர்களைக் குறித்து இவ்வளவு மீயுயர்வாகக் கம்பன் பாடுவது வெறும் வழிநூல் மரபாகத் தோன்றவில்லை. வான்மீகியின் காலத்தில் முனிவர்களுக்கிருந்த செல்வாக்கை அவரே விதந்து போற்றாதிருக்கையில் அத்தகைய முனிவர்கள் சமுதாயத்தே அருகிய காலத்திலிருந்த கம்பன் முனிவர்களைப் போற்றுகிறானா, அந்தண அறி

10. எழுவகைக் குற்றங்களாவன: பிறன்மனை நயத்தல், சூது, விதி மீறி வேட்டையாடுதல், மது, வெள்ளைக் கோட்டி, குற்றத்தை விஞ்சிய தண்டனை, வீண்செலவு ஆகியன. 739

ஞர்களைப் போற்றுகிறானா என்பது சிந்தனைக்குரியதாக அமைகிறது.

பார்ப்பார்க் கல்லது பணிபறியலையே (பதிற்.63.1)

எனவும்,

இறைஞ்சுக பெரும நின் சென்னி சிறந்த நான்மறை முனிவர் ஏந்துகை எதிரே (புறம். 6.19.20)

எனவும் வரும் பண்டைய தமிழ் மரபு கம்பனுக்கு இவ்வகையில் உதவியிருக்குமா என்பதும் ஆராய்தற்குரியது.கம்பனில் அறிவுரை கூறுவது வசிட்டன் என்பதும் தன் காப்பிய அரங்கேற்றத்தின் போது கம்பன் பட்ட இடர்களாகச் செவிவழிச் செய்தியால் அறியக் கிடப்பதும் இத்தொடர்பில் இணைத்துச் சிந்திக்கப்படவேண்டியனவாய் உள்ளன.

1.3. மந்தரையால் கைகேயி மனம் திரிதல் 1.3.1. மந்தரை யார்?

தாய் தகப்பன் இன்னாரெனவாவது எந்தவிடத்தில் பிறந்தாள் என்றாவது அறியப்படாதவள் மந்தரை. கைகேயின் தகப்பனாரால் அனுப்பப்பட்டு எப்போதும் கைகேயியுடன் இருப்பவள் என்பது **வான்மீகம்** *(II. 7.1-3). துந்துபி என்னும் காந்தருவப் பெண்ணே மந்தரையாக அவதரித்தாள் என்று* **மகாபாரதம்** *(வனபர்வம். 277) கூறுகிறது.[11] பிறர்க்கு இடுக்கண் தருவதையே இயற்கையாகக்கொண்ட இராவணன் இழைத்த தீமையே உருக்கொண்டாற் போன்று கூனி தோன்றினாள் என்பது* **கம்பராமாயணம்** *(II. 2.47).* **பத்ம புராண** *த்தின்படி தேவர்கள் தங்கள் அப்சர மகளிருள் ஒருத்தியை மந்தரையாக நிலவுலகில் அவதரிக்குமாறு செய்தனர். மகாபலிச் சக்கரவர்த்தியின் தந்தையாகியவிரோசனன் மகள் மந்தரை தன் சரீரத்தில் திரிகோணமுடைய காரணத்தைக் கொண்டு கூனியென்று காரணப்பெயர் பெற்றுக் கைகேயின் அரண்மனையில் வசிக்கிறாள் என்று* **அத்யாத்ம** *ராமாயணம்கூறுகிறது.[12]*

இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்பி இராவண வதம் செய்யும் நோக்கத்துடன் திருமாலின் ஆணையின்படிமாயை மந்தரையாக

11. A.N. Jani, "Different versions of Valmiki's Ramayana, in sanskrit" ***Asisan Variations in Ramayana*** *P.30 12. நடேச சாஸ்திரியார், ப. 59. அவதாரம் எடுத்துத் தசரதன் அரண்மனையை அடைந்தாள் என்றும் (பாலகாண்டம் சந்தி - 8) அரசவையில் பணிப் பெண்ணாக இருந்த மாயையாகிய மந்தரை இராமன் நாளை முடிசூடுவான் என்று தசரதன் அறிவித்ததைக் கேட்டு கைகேயின் அரண்மனை நோக்கி ஓடினாள் (அயோத்யா சந்தி. 1) என்றும்கன்னட* **தொரவே** *ராமாயணம் கூறுகிறது.*

தசரதன் தன் ராஜ்யத்தின் மூன்று திக்கு நாடுகளையும் மூன்று மக்களுக்குச் சமமாகப் பங்கிட்டுக்கொடுத்தபின் தலைநகரைச் சேர்ந்த நாட்டை இராமனுக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்யும்போது பிரம்மாவின் ஆணையால் மந்தரை

என்னும் பெயருடைய ஒரு கந்தர்வப் பெண் கைகேயியை அடைந்துஇருவரங்கள் கேட்குமாறு தூண்டினாள் என்று **கோவிந்த ராமாயணம்** *கூறுகிறது.*[13]

தொகுப்புரை

மந்தரையின் ஊர், பெற்றோர் போன்ற விவரங்கள் யாருக்கும் தெரியாது; கேகயன் அரண்மனையில்தாதியாக இருந்து பின்னர்க் கைகேயியின் துணையாக அயோத்தி வந்தாள் என்று மூலநூல் கூறிவிடவே, பின்னர் வந்த வழிநூல்கள் எல்லாம் மந்தரை பிறப்பு வளர்ப்பு குறித்துப் பல்வேறு கற்பனை வரலாறுகளைத்தத்தம் காப்பிய நோக்கத்துக் கேற்பப் படைத்துக் காட்டுகின்றன.

மகாபாரதம், பத்மபுராணம், அத்யாத்ம ராமாயணம், தொரவெ ராமாயணம், கோவிந்தராமாயணம் ஆகியன மந்தரையை அவதாரப் பிறப்பாகக் கூறுகின்றன. அவதாரம் என்பது தீமைகளை ஒழிக்கஉயர்ந்தோர் மேற்கொள்ளும் பிறப்பு வேறுபாடு என்பது பொதுவான கருத்து. இங்கு மந்தரையின் சூழ்ச்சிஇராமன் முடிசூடலைத் தடுத்துக் காட்டிற்கு ஓட்டுதல் என்னும் தீமையில் முடிதலின், மந்தரையை அவதாரப்பிறப்பென்றல் பொருந்துமா என்னும் வினா எழுகிறது. எனினும், மந்தரையின் சூழ்ச்சியால் விளையும் இராம வனவாசம் இராவணவதம் என்னும் பெருநன்மையில் முடிவதால் மந்தரையும் அவதாரப் பிறப்பினள்என்று கொள்வதில் பெருந்தவறு எதுவும் இல்லை. மானுடப் பார்வையும் மீமானுடப் பார்வையும் கலந்துநிற்கும் காரணத்தால் இத்தகைய கருத்துக் குழப்பம் ஏற்பட ஏதுவாயிற்று எனலாம்.

இதனால்தான் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பன் மந்தரையை அவதாரமாகக் காட்டாமல் இராவணனின்தீமையே உருக்கொண்

13. ஓங்கார கைல, பிரதி 74 741

டாலெனக் கொடுமனக் கூனி தோன்றினாள் என்று தற்குறிப்பேற்றம் படக் கூறிவிட்டானோ என்றுகருதத் தோன்றுகிறது.

தூய சிந்தையளாகிய கைகேயியின் உள்ளத்தைத் தெருட்டித் தன் கணவன் உயிர் துறக்கவும், தனக்கு உயிர்க்குயிரான இராமனை முடிதுறந்து காடேகவும், செய்யுமளவுக்கு அவள் சிந்தையைத் திரித்தல்ஒரு செயற்கரிய செயல். பின்னர்ப் பலர் முயன்றும் கைகேயியின் மனத்தை மீண்டும் மாற்ற இயலவில்லைஎன்பதே மந்தரை செயற்கரிய செய்தவள் என்பதை எதிர்மறையில் மெய்ப்பிக்கிறது. இவ்வாறு பிறரால்செய்யவியலாத அருஞ்செயல் புரிவோரை மானுட நிலையில் இருந்து (ஊர், பெயர், பிறப்பு போன்றனதெரிந்தாலும்) விலக்கி அவர்க்கு மீமானுடப் பண்பு கற்பித்தல் என்பது உலக இலக்கியங்கள்பலவற்றிலும் காணப்படும் இடைக்காலப் பண்பாட்டுக் கூறாகக் காணப்படுவதை இங்கே நினைந்துபார்க்கலாம்.

1.3.2. மந்தரையின் பகைமை

மந்தரையாகிய கூனி இராமனின் பட்டாபிஷேகச் செய்தியைக் கேள்வியுற்றதும் அதைத் தடுக்கக்கருதிக் கைகேயியிடம் செல்லுகிறாள். இராமன்மீது அவள் கொண்ட பகைமைக்குப் பல்வேறு காரணங்களை இராமாயண நூல்கள் கூறக் காண்கிறோம்.

acharya.org

வான்மீகம்

தீவினைகளில் ஆர்வமுடைய மந்தரை (பாபதர்ஷிணி-II. 7-13)

பேச்சில் மிகவும் வல்லமையுடையவளான மந்தரை (வாக்கிய விஷாரதா-II. 7.18)

இராமனது நன்மைக்கு இடையூறாயிருக்கின்றவள் (II. 9.4, 10)

சம்பராசூரனிடத்தில் இருந்த மாயைகளை விட அதிகமான மாயைகளில் வல்லவள். இராஜ்ய விவகாரங்களில் நுட்பமும் ஞானமும் உடையவள். இவையே அவளுடைய கூனாக உருவெடுத்து நீண்டு பருத்துத் தேரின் கோணம் போன்று விளங்குகிறது. (II. 9.45, 46)

கூனியாகிய பெரிய முதலை. (II. 59) **அக்கினி புராணம்**

மந்தரைக்கு இழைத்த அநீதி அல்லது அன்பற்ற கொடுமை ஒன்றின் காரணமாக இராமன் காட்டுக்குப்போக நேர்ந்தது.[14]

கம்ப ராமாயணம்

கொடுமனக் கூனி (II. 2.47) இடுக்கண் மூட்டுவாள் (48), காலக்கோள் அனாள் (51), தீய மந்தரை (85), வினை நிரம்பிய கூனி (87), உள்ளமும் கோடிய கொடியாள் (89),

பண்டை நாள் இராகவன் பாணி வில் உமிழ் உண்டை உண்டதனைத் தன்னுள்ளத்து உள்ளுவாள். (II. 2.49)

சிறியர் என்று இகழ்ந்து நோவு செய்வன செய்யல் மற்றிந் நெறியிகழ்ந்து யான் ஓர் தீமை இழைத்தலால் உணர்ச்சி நீண்டு சிறியதாம் மேனியாய கூனியால் குவவுத் தோளாய் வெறியன எய்தி நொய்தின் வெந்துயர்க் கடலின் வீழ்ந்தேன். (IV. 8.12)

....அன்னான் அந்தக் கூனி கூன்போக உண்டை தெறித்த போது ஒத்தன்றி சினம் உண்மை தெரிந்ததில்லை. (VI. 1.17)

தக்கை ராமாயணம்

கொடியான் அரக்கன்செய் வினைப்பயனால் கூனி அதுகண்டு கோபமுற்றாள் நெடியோன் சிறுபோதில் தெறித்த உண்டை நெஞ்சில் சுடக் கைகை இடத்திற் சென்றாள். (II. 2.8)

இராம நாடகம்: பாதுகா பட்டாபிஷேகம்

அவனுக்கு (இராமனுக்கு) அரச காரியங்கள் என்ன தெரியும்? என்னைப்போல் ஒரு கூன் விழுந்தகிழவியகப்பட்டால் அவளை வில்லுண்டையால் அடித்துப் பரிகசிக்கத்

தெரியும். அவன் வில்லாண்மைகளெல்லாம்பெண்களிடத்தில்தான்: தாதியாகிய என்னை வில்லாலடித்தான்; தாடகை என்னும் ஒரு பெண்ணைவில் வளைத்து அம்பெய்து கொன்றான்; சிவன் தனக்கு உபயோகமில்லையென்று

14. A.N. Jani, P. 32 743

எறிந்த சொத்தை வில்லைப் பக்குவமாய் வளைக்கத் தெரியாமல் முறித்தெறிந்தான்... இவனுக்குப் பட்டம் ஒரு கேடா? (I. 3. 26)

புசுண்டி ராமாயணம்

தேவர்களின் வேண்டுகோளால் சரஸ்வதி மந்தரையின் மனத்துள் புகுந்து இராமனைக் காட்டிற்குஅனுப்புமாறு கைகேயியைத் தூண்டுகிறாள். [15]

அத்யாத்ம ராமாயணம்

சரஸ்வதி தேவி யிப்போதே அயோத்திக்குச் சென்று, அவள் மனதில் பிரவேசித்து அவளைக்கொண்டு கைகேயி தேவிக்குப் போதிக்கச் செய்து, கைகேயியிடத்திலும் அந்தரியாமியாக வசித்து. இராமனைப் பதினான்கு வருடம் காட்டுக்குச் செல்லும்படிக்கும், பரதன் பதினான்கு வருடம் நாடாளும்படிக்கும்செய்விக்க வேண்டும், என்று கூறி, கலைவாணியை நோக்கி, "தாயே! தற்காலம் எங்களைக்காப்பாற்றி யருளவேண்டும்", என்று கதறிப் பிரம்மாவையும் சரஸ்வதியையும் வேண்டிக் கொண்டனர்.(ப.59)

அசாமி ராமாயணம்

பரதன் தன் தாய்மாமன் வீட்டிலிருந்து திரும்பி வருகிறான் என்ற செய்தியைக் கேட்டதும், அவனைக் கண்டு தன் காதலுணர்வை வெளிப்படுத்தக் கருதிய கூனியாகிய குஞ்சி முப்பது வகையானநகைகளையும் மணமிக்க பொருள்களையும் தன்மீது அணிந்துகொண்டு அவனைச் சந்திக்க ஓடுகிறாள். அப்போது, "நான் பரதனைவிட மூத்தவள்; எனினும் அதனாலென்ன? வயது வேறுபாடு காதலர்களுக்கு ஒருதடையா என்ன? வெளிப்படையாக என்னைக் காதலியாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பரதன் வெட்கப்படலாம். இருந்தாலும் பிறரறியாதவாறு நான் அவனுக்கு ஆசை நாயகியாக இருப்பேன்" என்றவாறு சிந்தனை செய்துகொண்டுபரதனை நோக்கிக் குஞ்சி விரைகிறாள். [16]

ரங்கநாத ராமாயணம்

இராமன் சிறிய பையனாக இருந்தபோது தன்காலை ஒடித்து விட்டான் என்ற காரணத்தால் மந்தரைஅவள் மீது பகைமை கொண்டிருந்தாள்.

*15. Bhagwati Prasad Singh, "Bhusundi Ramayana and its influence on themedieval Ramayana Literature," **The Ramayana Tradition in Asia.** pp. 500- 501. 16. Biswanarayan, shastri, "Ramayana in Assamese Literature," **The RamayanaTradition in Asia,** p. 587* **பாஸ்கர ராமாயணம்**

இதுவும் மேற்கண்டவாறே கூறுகிறது.

தொரவெ ராமாயணம்

திருமாலின் ஆணையால் மந்தரையாக அவதரித்த மாயை அவனது அவதார நோக்கம் கருதி இராமனுக்குஎதிராகச் செயற்படுகிறாள்.

எழுத்தச்சன் ராமாயணம்

தேவர்களின் வேண்டுகோளின்படி சரஸ்வதியால் மனம் திரிந்த மந்தரை இராமன் முடி சூடாதவாறுதடுக்கக் கருதிக் கைகேயியைத் தூண்டுகிறாள்.

துளசி ராமாயணம்

சரஸ்வதி தேவியின் தூண்டலால் மந்தரை சிந்தை திரிந்தவளாய்க் கைகேயியை இராமனுக்குஎதிராகத் தூண்டுகிறாள். (II. 13)

இராம்கியேன்

இராமன் மீது கொண்டிருந்த பழம்பகை காரணமாக மந்தரையாகிய கூனி (குசி) கைகேயியிடம் சென்றுஇராம பட்டாபிஷேகத்தைத் தடுக்குமாறு தூண்டுகிறாள் (ப. 34)

இராம வத்து

இயற்கையிலேயே தீய எண்ணமும் அழுக்காறும் கொண்ட கூனி (குப்பசி) கைகேயியை இராமனுக்குஎதிராகச் செயல்படுமாறு தூண்டுகிறாள் (5ஆவது காண்டம்)

தொகுப்புரை

இராமகாதையின் கதைக் கருவிற்கு அயோத்தியா காண்டம் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைகிறது எனின்அத் திருப்புமுனைக்குக் காரணகர்த்தாவாக விளங்குபவள் மந்தரையாகிய கூனிதான் என்பது தெளிவு. இக்கூனிஇராமன் மீது பகைமை பாராட்டியமைக்குரிய காரணங்களாக இராமாயண நூல்கள் கூறுவனவற்றைத் தொகுத்துநோக்கின் நான்கு வகைக் காரணங்கள் புலப்படுகின்றன. அவையாவன:

1. மந்தரையின் இயற்கைப் பண்புகள் 2. இராமன் சிறுவனாக இருந்தபோது கூனிக்கு இழைத்த பிள்ளைமைக் குறும்புகள். 745

3. தேவர்களின் தூண்டலால் மனந்திரிந்து இராமனுக்கு எதிராகச் செயற்படுதல். 4. பரதன்மீது ஏற்பட்ட காதலால் இராமனுக்கு எதிராகச் செயற்படுதல்.

1. இவற்றுள் முதற் காரணத்தை ஆதி காவியமாகிய வான்மீகம் குறிப்பாகச் சுட்டுகிறது. 'பாபதர்ஷினி' 'வாக்கிய விஷாரதா' என்னும் அடைமொழிகளும், மாயைகளில் வல்லவள், முதலைபோன்ற இயல்புடையவள் என்னும் குறிப்புகளும்

acharya.org

அவளுடைய மானுட இயற்கையே செப்பமற்றது; பிறர்க்குத்தீங்கு நினைக்கும் தன்மையது என்னும் குறிப்பை நமக்குத் தருகின்றன. எனவே, தன் தலைவியாகிய கைகேயியின்நலனுக்கு எதிரானது என்று தான் கருதுவதைத் தடுக்கும் இயல்பினள் மந்தரை என்பது பெறப்படுகிறது. இவ்வாறு மந்தரையின் இயற்கைப் பண்புகளே இராமனுக்கு இடையூறு நினைக்கக் காரணமாயின என்னும்கருத்தினராக வான்மீகி காணப்படுகிறார்.

கி.பி. 17ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இராமவத்து என்னும் பர்மிய ராமாயணமும் கூனியின்இயற்கைப் பண்புகளை அவளுடைய பகைமைக்குக் காரணமாய்க் காட்டுகிறது.

2. கூனிக்கு இராமன் இழைத்த தீங்குகளால் அவள் இராமன் மீது பகைமை பாராட்டினாள் என்னும்செய்தியை முதன்முதலாக அக்கினி புராணம் (கி.பி.8 ஆம் நூற்றாண்டின்பின்) கூறுகிறது. ஆனால், என்ன தீங்கு இழைத்தான் என்று அது விளக்கவில்லை. காப்பியக் கவிஞர்களில் கம்பன்தான் முதன்முதலாக இக் காரணத்தை விளக்குகிறான். பண்டைய நாளில் தன் வில்லுண்டையால் அடித்துக் கூனியைஇகழ்ந்த காரணத்தால் மந்தரை பகைமை கொண்டாள் என்பதைக் கம்பன் தன் கூற்றாகவும் இராமன் கூற்றாகவும் கூறுகிறான். இக் கருத்தைக் கம்பன்,

தேனகம் செய் தண்ணறு மலர்த்துழாய் நன்மாலையாய் கூனகம் புகத்தெறித்த கொற்றவில்லி அல்லையே. (திருச்சந்த விருத்தம் 30)

கொண்டை கொண்ட கோதைமீது தேனுலாவு கூனி கூன் உண்டை கொண்டு அரங்கவோட்டி உள்மகிழ்ந்த நாதன். (திருச்சந்த விருத்தம் 49)

எனவரும் திருமழிசையாழ்வாரின் பாசுரங்களிலிருந்து பெற்றிருக்கலாம் எனக் கருத வாய்ப்புண்டு. ஆழ்வார்கருத்துக்கு எது மூலம் என்று அறிய இயலவில்லை. ஒருகால் அவரே கற்பித்துப் பாடி யிருக்கலாம். தக்கை ராமாயணம், கம்பனைப் பின்பற்றி இதே காரணத்தைக் கூறுகிறது. பெரும்பாலும் வான்மீகத்தைத் தழுவிச் செல்லும் இராம நாடகம்கூட இந்தச் செய்தியில் கம்பனைப் பின்பற்றிச் செல்லக் காண்கிறோம்.

தெலுகு ராமாயணமாகிய ரங்கநாத ராமாயணம் 'இராமன் சிறுவனாயிருந்தபோது விளையாட்டாகக்கூனியின் காலை ஒடித்து விட்டான். அந்தக் கோபத்தால் மந்தரை அவன்மீது வஞ்சம் கொண்டாள்' என்று கூறி இதே காரணத்தைக் காட்டுகிறது. இச் செய்தியைப் பின் வந்த பாஸ்கர ராமாயணமும்கூறுகிறது. ரங்கநாத ராமாயணக் கூற்றிற்கு மூலம் எதுவென அறிய இயலவில்லை. இனி, தாய்லாந்துராமாயணமாகிய இராம்கியேன், மந்தரை இராமன் மீது பழம்பகை கொண்டிருந்தாள் என்று கூறுகிறது. இன்னதென விரித்துரைக்க வில்லையேனும் பழம்பகைமை என்னும் காரணத்தை இக்காப்பியம் சுட்டுகிறதுஎன்பது தெளிவாகிறது.

3. தேவர்களின் வேண்டுகோளால் சரஸ்வதி நிலவுலகிற்கு வந்து மந்தரையின் மனதில் புகுந்துகைகேயியின் உள்ளத்தைத் திரித்து இராமனுக்கு எதிராகச் செயல்படச் செய்தாள் என்னும் கருத்தை முதன்முதலில் புசுண்டி 'Bhusundi' ராமாயணம் கூறுகிறது. வடநாட்டைப் பொறுத்தவரை வான்மீகத்தைஅடுத்துத் தோன்றிய (கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டு) இந்நூலின் தாக்கத்தை இடைக்கால இராமாயணநூல்கள் பலவற்றிலும் காணலாம். புசுண்டி ராமாயணத்தைப் பின்பற்றி அத்யாத்ம ராமாயணம், துளசி

ராமாயணம் ஆகிய இரண்டும் இதே கருத்தைக் கூறுகின்றன. கன்னட தொரவே ராமாயணம் இதனைச்சற்று மாற்றித், திருமாலின் ஆணையால் மாயையே மந்தரையாக அவதரித்து அவதாரப் பயன்கருதிக் கைகேயியின் மனத்தை இராமனுக்கு எதிராக மாற்றினாள் என்று கூறுகிறது. மாயையின் அவதாரம் எனக்கூறினமையால் கேகயன் அரண்மனைக்கே வந்து பணிப்பெண்ணாக அமர்ந்தாள் என்று சற்று மாற்றிக் கூறுகிறது. மந்தரை இயற்கையில் குற்றமற்றவள், தேவர்கள் தங்கள் காரிய சித்திக்காக அவளைத்திரித்துப் பணி கொண்டனர் என்பது இக்கருத்தின் அடிப்படையாக அமைகிறது.

4. மாதவ் கந்தலியின் அசாமி ராமாயணம் பரதன் மீது காதல் வயப்பட்டவளாக மந்தரையைக்காட்டுகிறது. இதனால் பரதனின் நலனில் மிக்க ஆர்வமுடையவளாகி, இராமனுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட பட்டாபிஷேகத்தைப் பரதனுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்னும் கருத்தில் கைகேயியின் மனத்தை இராமனுக்குஎதிராக மாற்றுகிறாள். இங்கே பழம் பகைமையோ, அவதார 747

நோக்கமோ காரணமாகக் காட்டப்படாமல் மந்தரையின் காதலாகிய தன்னலம் அவள் சூழ்ச்சிக்குக் காரணமாகக் காட்டப்படுகிறது. வேறெந்த இராமாயண நூலும் மந்தரையை இக்கோணத்தில் படைத்துக் காட்டவில்லை.

1.3.3. மந்தரையின் சூழ்ச்சி

கைகேயியின் மனத்தை இராமனுக்கு எதிராகத் திரிக்க விரும்பிய மந்தரை அவளுக்குக் கூறும்தீய அறிவுரைகளை எல்லா ராமாயண நூல்களும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாகக் கூறுகின்றன. இராமன் முடிசூடுவதால்பரதனுக்கு ஏற்படும் இழப்பையும் இழிவையும் கைகேயிக்கு ஏற்படவிருக்கும் இழிவுகளையும் மந்தரைபலபட விரித்துரைப்பதாகப் பொதுவாக எல்லா இராமாயண நூல்களும் கூறுகின்றன.

கோசலை அரசனின் தாய் என்னும் பெருமை பெற்று உன்னையும் உன் தாதியரையும் அடிமைகளாக நடத்துவாள்.ஏனெனில், தசரதன் பிற மனைவியரைவிட உன்னிடத்தில் அதிக ஆசை கொண்டவனாக இருக்கிறான் என்ற காரணத்தினால் செருக்கடைந்து இராமன் தாயாகிய கோசலையை நீயே பலமுறை அவமதித்திருக்கிறாய்.அவ்வாறு அவமதிக்கப்பட்டவள் வாய்ப்பேற்பட்டால் உன்னைப் பழிவாங்காதிருப்பாளா என்று மந்தரை கூறியதும் கைகேயியின் மனம் மாறியதாக வான்மீகம் காட்டுகிறது. (II. 8.37, 38) தனக்குமறுநாள் முடிசூட்டப்போவதாகத் தசரதன் முடிவு செய்துள்ளான் என்னும் செய்தியை இராமன் சொல்லக்கேட்டவுடன் கோசலை இதுதான் நானும் வெகு நாளாக உள்ளத்தே கருதியிருந்த மனோரதம் எனக் கூறி ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய நின்று தன்மகனைப் பார்த்துக், "குழந்தாய், நீ நீடூழி வாழ்க, உனக்கு இடையூறு செய்ய விரும்புபவர்களின் மனோரதம் நிறைவேறாமற் போகட்டும். நீ ராஜ்யலட்சுமியுடன்புகழ்பெற்று விளங்கி எப்போதும் என் உறவினர்களையும் சுமித்திரையின் சுற்றத்தார்களையும் மகிழ்ச்சியுடன்இருக்கச் செய்வாயாக" (II. 4.38, 39) என வான்மீகம் கூறுவது மந்தரையின் வாதத்தோடு இணைத்துச்சிந்திக்கத்தக்கதாக உள்ளது.

மகனுக்கு வரும் இழப்பையும் இழிவையும் கூறியபோதும் இராமனிடத்திலுள்ள நல்லெண்ணத்தைக் கைவிடாதகைகேயி தன் மாற்றாள் ‘அரசமாதா' என்னும் பெரும்

பதவியடைவாள் என்றும் தன்னைப் பழிவாங்குவாள்என்றும் கூறப்பெற்றதும் உடனே மனமாற்றம் அடைந்துவிடுகிறாள் என்று காட்டி உளவியல் நுட்பம் அறிந்துசெயல்பட்ட மந்தரையின் அறிவுக்கூர்மையைக் கவிஞர் நன்கு வெளிப்படுத்துகிறார். மாற்றாளின் ஏற்றத்தையும் அதனால் ஏற்படும் கைகேயியின் இழிவையும் எடுத்துரைக்கும் நிலையில் சில கவிஞர்கள் வேறுபடக் காண்கிறோம்.

காதல் உன்பெருங் கணவனை அஞ்சிஅக் கனிவாய்ச் சீதை தந்தைஉன் தாதையைத் தெறுகிலன்; இராமன் மாதுலன் அவன்; நுந்தைக்கு வாழ்வுஇனி உண்டோ? பேதை உன்துணை யாருளர் பழிபடப் பிறந்தார்? (II. 2.82)

மற்றும் நுந்தைக்கு வான்பகை பெரிதுள; மறத்தார் செற்ற போதுஇவர் சென்று உதவார்எனில் செருவில் கொற்றம் என்பது ஒன்று எவ் வழிஉண்டு அதுகூறாய் சுற்ற மும்கெடச் சுடுதுயர்க் கடல்விழத் துணிந்தாய். (83)

என்னும் கம்பன் வாக்கில் கூனி கைகேயியின் வரப்போகும் இழிவை மட்டும் குறிப்பிடவில்லை. அவளுடைய மதியிலாத் தனத்தால் கைகேயியின் தந்தைக்கு வரப்போகும் ஆபத்தையும் குறிப்பிட்டுக்காட்டுகிறாள். மனைவியர் தம்மை இகழ்ந்தாலும் பொறுத்துக் கொள்வர். ஆனால், தம் பெற்றோர், தமையன்மார் பற்றித் தம் புகுந்த வீட்டார் ஒரு சிறுகுறை கூறினாலும் பொறுக்காமல் வெகுண்டுஎழுவர் என்னும் உளவியல் நுட்பத்தைக் கையாண்டு, கைகேயியின் மெத்தனத்தால் அவளுடைய தந்தையின்வாழ்வே முடியப் போகிறது என்று மந்தரை எடுத்துக் காட்டுவதாகக் கம்பன் காட்டுவது உன்னி உன்னிமகிழத்தக்கது. இதைக் கேட்ட பிறகுதான் ‘தேவியின் தூய சிந்தையும் திரிந்தது’ என்று வருந்துகிறான் கவிஞன்.

அத்யாத்ம ராமாயணம், ரங்கநாதம், பாஸ்கரம் என்னும் இரு தெலுங்கு ராமாயணங்கள், கன்னடதொரவே ராமாயணம், துளசி ராமாயணம் ஆகிய யாவும் இவ்வகையில் வான்மீகத்தை ஒத்தே செல்கின்றன.

இனிப் பரதன் இச்சமயத்தில் அயோத்தியில் இல்லாமை குறித்து வான்மீக மந்தரை கூறும் ஒருமுரண்பட்ட கருத்து ஆய்வுக்குரியதாக அமைகிறது.

துஷ்டாத்மாவாகிய தசரதர் பரதனை உன் தாய்வீட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு இடையீறில்லாதஅரசபதவியில் இராமனை நிலையாக அமர்த்தப் போகிறார் என்று முதலில் கூறியவள் (II. 7.26) பின்னர்ப் பரதனோ களங்கமில்லாத சிறுவன்; நீ தான் அவனை மாமன் வீட்டிற்கு அனுப்பிருக்கிறாய் (II. 8.28) என்று கைகேயியே பரதனைக் கேகய நாட்டிற்கு அனுப்பியதாக மந்தரை கூறுகிறாள். 749

பால காண்ட இறுதியில் கேகய மன்னன் பரதனை அழைத்து வருமாறு தூதர்களை அனுப்பியதால், தசரதன் அவனைப் பாட்டன் வீட்டிற்கு மாமனுடன் அனுப்பியதாக வான்மீகி கூறுகிறார். இதனை உள்நோக்கத்துடன் தசரதன் செய்தான் என்று முதலிற் கூறிய மந்தரை சற்று நேரம் பொறுத்து, ‘நீயே அவனை அனுப்பி வைத்தாய்’என்று கைகேயி மீதே ஏற்றிக் கூறுவதன் பொருத்தமும் பொருளும் விளங்கவில்லை. மந்தரையின் வஞ்சனைப்பொய்ம்மையைக் காட்ட கவிஞர் இவ்வாறு கூறுகிறாரா அன்றிப் பாடபேதமா என்று அறிய இயலவில்லை.

மிதிலையிலிருந்து அயோத்தி மீண்ட பின்னர் ஒருநாள் தசரதன் பரதனை அழைத்து, 'ஐய நினது மூதாதை நின்னைக் காணிய விருப்பினன் என்று ஆணை வந்துள்ளது. ஆதலால், நீ கேகயம் போவாயாக என்று கூறவே (I.23.47) அவனும் இராமனிடம் விடைபெற்று உதாசித்து என்னும் மாமனுடன் கேகய நாடு சென்றடைந்தான் என்று (I.23.49) கம்ப ராமாயணம் கூறுகிறது. இச்செய்தியையே, 'அன்றைக்கு, அரசன்ஆணையால், பரதனை அவசரமாக நெடுந்தூரத்தில் உள்ள கேகய நாட்டிற்கு அனுப்பியதன் பொருள் இன்றுதான்எனக்கு விளங்குகிறது என்று மந்தரை தசரதனே பரதனை வேண்டுமென்றே அனுப்பிவைத்தான் என்று திரித்துக்கூறுகிறாள் (II. 2.67). வான்மீகத்துடன் ஒத்திருக்கும் இக்கருத்தையே அத்யாத்மம், ரங்கநாதம், பாஸ்கரம், எழுத்தச்சன் ராமாயணம், தொரவெ ராமாயணம் ஆகிய காப்பியங்களும் கூறுகின்றன.

பட்டாபிஷேகத்திற்கான பணிகள் சென்ற பதினைந்து நாட்களாக நடந்து வருகின்றன. ஆனால், நான் வந்து இன்று சொல்லும் வரைக்கும் உனக்குத் தெரியவில்லையே. நீ அறியாத வேறு ஒன்றையும்நான் உனக்கு இப்போது கூறுகிறேன். இராமனின் தாய் கோசலையின் ஆலோசனைப்படிதான் தசரதன் பரதனைக் கேகய நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளான் என்று துளசி தாசரின் மந்தரை கூறுகிறாள் (II.18.1). இங்கே பரதனைப் பாட்டனார் வீட்டிற்கு அனுப்பிய பழியைக் கோசலை மீது ஏற்றிக் கூறுகிறாள்மந்தரை. அத்துடன் நிற்காமல் சக்களத்தியரால் மனைவியர் பட்ட துன்பங்களை விளக்க நூற்றுக் கணக்கான கதைகளைக் கூறிக் கைகேயியின் பொறாமைத் தீயை நெய்யூற்றி வளர்த்தாள் என்றும்(II.18) கூறுவதால் துளசிதாசர் சக்களத்தியரின் உளவியல் உணர்ந்து கைகேயியின் மனமாற்றத்தைவிரைவுபடுத்தவும், உறுதிப்படுத்தவும் கருதி இம்மாற்றத்தைச் செய்திருக்கலாம் என்று தோன்றுகிறது.

ஆகப் பரதனின் பாட்டனாரது விருப்பத்தின் பேரில் தசரதன் அவனை அனுப்பினான் எனவும், இராமனின்பட்டாபிஷேகம் தடைப்படாமல் இருக்கத் தசரதனே அனுப்பினான் எனவும், கைகேயியே தன் விருப்பத்தால் அனுப்பிவைத்தாள்எனவும், கோசலையின் தூண்டுதலால் தசரதன் அனுப்பிவைத்தான் எனவும் பரதன் கேகயம் சென்றமைக்கான நான்கு வகைக் காரணங்களை இராமாயண நூல்கள் தந்துள்ளன என அறிகிறோம்.

தெலுகு மொல்ல ராமாயணம் மந்தரை வரலாற்றையோ, அவளது சூழ்ச்சியையோ, குறிப்பிடவே இல்லை.இந்தக் காப்பியத்தில் தசரதனே, தான் எடுத்த முடிவைக் கைகேயிக்கு அறிவிக்கிறான். இதேபோன்று துளசி ராமாயணத்தின் உடன்கால இந்திக் காப்பியமாகிய ***இராமச்சந்திரிகா*** *வும் மந்தரை சூழ்ச்சியைப் பாடாமல் விட்டுள்ளது என்பதும் இவ்விரு ராமாயணங்களும் வான்மீகத்தையேமுதனூலாகக் கொண்டவை என்பதும் சிந்திக்கத் தக்கன.*

1.3.4. இளையவளா இடையவளா?

வான்மீகத் *தில் கோசலை மூத்த அரசி என்பது தெளிவாகத் தசரதன் வாயிலாகவே கூறப்படுகிறது.ஆனால், கைகேயி இரண்டாமவளா, மூன்றாவது அரசியா என்னும் செய்தி வெளிப்படையாகக் குறிக்கப்படவில்லை. எனினும், கோசலை சுமித்திரை ஆகிய இருவரின் நெருக்கமான உறவைக் கோசலையே குறிப்பிடுவதாலும், பாலகாண்ட முன்னுரையில் இடம் பெற்றுள்ள ஒப்பியலாய்வில் காட்டப்பெற்ற காரணங்களாலும்,*[17] *கைகேயி மூன்றாவது மனைவியாக இருக்கலாம் என்னும் கருத்து*

வலுப்பெறுகிறது. வான்மீகிக்கு அடுத்தமுழு இராமாயண நூலாகிய கம்ப ராமாயணம் சுமித்திரையை இளையவள் என்று குறிப்பிடுகிறது. (I.5.105) வான்மீகத்தை ஒட்டியே செல்லும் கம்பன், கோசலை-சுமித்திரை இருவரின் உறவு நெருக்கத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டுகிறான். (II. 2.2 - 7).

இராமனுக்கு நேர் இளையவன் பரதனாகையாலும் இலக்குவனும், சத்துருக்கனனும் இவர்கள்இருவர்க்கும் இளையவர்களாதலாலும் இவர்தம் தாயரையும் இதற்கேற்பக் கோசலை - கைகேயி - சுமித்திரைஎன்னும் வரிசையில் வைத்துப் பார்க்கும் பொது நோக்கம் வாசகர்களிடையே பரவியருக்கக் காண்கிறோம். சில பிற்கால நூல்களும் இக்கருத்துடையனவாய்க் காணப்படுகின்றன. காட்டாகச் சங்கதாசரின் **வாசுதேவஹிண்டி** *(கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டு) போன்ற ஜைன ராமாயணங்களும் கி.பி.16ஆம் நூற்*

17. கோவைகம்பன் அறநிலை பதிப்பு: கம்ப ராமாயணம் - பாலகாண்டம் முன்னுரை பக்கம் 75-76. 751

றாண்டில் தோன்றிய **சந்திராவதி** *என்னும் வங்காளக் காப்பியமும் கைகேயியை இரண்டாம்மனைவி என்று காட்டுவதைச் சுட்டலாம்.* [18]

வியாசரின் மகாபாரதம் கைகேயி தசரதனின் மூன்றாம் மனைவி என்றும், பரதனின் தாய் என்றும்முதன் முதலாகத் தெளிவாகக் கைகேயி இளையவள் என்று கூறுகிறது. (வனபர்வம் 274 - 75). மேலும் இந்தி ராமாயணங்களிலும், காஷ்மீரி ராமாயணங்களிலும் கைகேயி மூன்றாமவளாகவும், சிறிய ராணியாகவும்குறிக்கப்படுகிறாள். [19] *தக்க சான்றுகள் காட்டவில்லையேனும் இக்கருத்தை ஜெகவீர பாண்டியனார் ஐம்பதாண்டுகட்கு முன்னரே வெளிப்படுத்தியிருப்பதும் இங்கே நினைவு கூர்தற்குரியது.* [20]

சில இராமாயண நூல்கள் தசரதன் - கைகேயி உறவினை மாற்றியும் கூறுகின்றன. காட்டா **ஹிகாயத் செரீராம** *(Hikayat seri Rama) என்னும் மலேசிய ராமாயணம் தசரதனுக்குப் பால்யாதரிஎன்னும் ஆசை நாயகியினிடத்துப் பிறந்தவள் கைகேயி என்று கைகேயியைத் தசரதனின் மகளாகக் காட்டுகிறது.* [21] *இத்தகைய உறவு வேறுபாட்டை இந்திய ராமாயணங்கள் எவையும் காட்டவில்லை.*

1.3.5. கைகேயியின் பண்புகள்

மந்தரையின் தீயுரைகளால் தூண்டப்படுவதற்கு முன்னும் பின்னும் கைகேயி எத்தகைய பண்புடையவளாகஇருந்தாள் என்பதை இராமாயண நூல்கள் நன்கு படைத்துக் காட்டியுள்ளன. குறிப்பாக வான்மீகமும், கம்ப ராமாயணமும், இராமசரித மானசமும் இப்பாத்திர விசேடத்தை மிகச் சிறப்பாகப் படைத்துள்ளனஎனலாம்.

வான்மீகம்

அரசர் குலத்தில் தோன்றி அரசருக்கு மனைவியாக வாழ்பவள் கைகேயி, மகளாகவும், மனைவியாகவும்அரச குடும்பத்தோடு தொடர்புடையவள் அரசனுக்குத் தாயாகவும் ஆகவேண்டும்

*18. D. sen **The Bengali Ramayanas** (Calcutta, 1920) pp. 196-197), quotedby S.Singaravelu, "The Literary version of the Rama story in Malay", **Asisanvariations in Ramayana,** p. 293, n. 38. 19. ஓங்கார கைலை 20. புலவர் உலகம்: (கம்பன் கலை நிலை) தொகுதி நான்கு (மதுரை: வரதராஜுலு நாயுடு பிரஸ், 1945) ப. 1349. 21. S. Singaravelu, p . 284.* என்னும் குறிப்புத் தோன்ற மந்தரை இச்செய்தியைக்கூறுகிறாள். *(II. 7.2, 3)* மந்தரையின் மூலம் இராமபட்டாபிஷேகம் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட கைகேயி, இராமன் - பரதன் இருவரிடையே தனக்கு வேறுபாடு இல்லை என்றும், இராம பட்டாபிஷேகத்தை விட மகிழ்ச்சியானவேறொரு செய்தியைத் தனக்கு அவள் சொல்ல முடியாது என்றும் கூறி மகிழ்கிறாள். *(7.35, 36)*மேலும் அவள்,

இராமன் தர்மநெறி தவறாதவன்; பெரியோரால் பண்படுத்தப் பெற்றவன்; செய்ந்நன்றி அறிபவன்;பிறர்க்குரியதை விரும்பாத உள்ளத்தன்; சத்திய சந்தன்; நால்வருள் மூத்தவன்; எனவே அரசநீதியின்படிபட்டத்திற்குரியவன்; உடன் பிரிந்தவர்களைத் தந்தையைப் போல் பாதுகாப்பவன்; கோசலையை விடஎன்னிடம் மிக அதிகமான தாயன்புடையவன்; பரதன் எனக்குப் பிரிய மானவன்; எனினும் இராமன் அவனிலும்மேம்பட்டவன்; தம்பியரைத் தன்னுயிராகக் கருதுபவன். எனவே பட்டாபிஷேகம் ராமனுக்குரியதாயினும்அரசு பரதனுடையதாகவே இருக்கும்.

என்று இராமனின் புகழைப் பலபட விரித்துரைக்கிறாள். *(II. 8.14, 18, 19)*

நற்குண நற்செய்கைகளால் பெரும்புகழ் பெற்றவளான கைகேயி கூனியின் தீயுரையால் நன்மையிதுதீமையிது என்று விதந்து அறியும் ஆற்றலற்ற ஒரு சிறுமி போலாகிவிட்டாள். துர்ப்போதனையால் கர்வம் தலைக்கேறிய கைகேயி மந்தரையின் அறிவுக் கூர்மையினையும் கேசாதிபாத அழகினையும்பலபடப் புகழ்ந்து கூறுகிறாள் *(II. 9.36, 37)*. கூனியின் தூண்டலால் இராம பட்டாபிஷேகத்தைத்தடுக்க முடிவு செய்து விட்டாளாயினும் தன் மனச்சாட்சிக்கு ஒவ்வாத எண்ணமாதலின் உள்ளம் தடுமாறப்பெற்றவளாய்ப் பெருமூச்செறிந்து தான் செய்யவிருக்கும் காரியத்திற்கேற்ற உபாயம் குறித்து ஆலோசனைசெய்யலாளாள் *(II. 10.3)*.

கம்பன், துளசிதாஸ் ஆகிய இருவர்தம் காப்பியங்களும் ஏறக்குறைய இதே கருத்தோட்டத்துடன்கைகேயின் மனமாற்றத்தைப் படிப்படியாக விவரிக்கின்றன.

ஜைனராமாயணங்கள் பெரும்பாலும் கைகேயியை நற்குண நற்செய்கைகள் உடையவளாகப் படைத்துக்காட்டியுள்ளன. தசரதனைப் பின்பற்றித் துறவு மேற்கொள்ள முனைந்த பரதனைத் தடுத்து நிறுத்துவதன் பொருட்டு அவனை அரச பதவியில் அமர்த்த விரும்பினாள் என்றும், பரதன் மீதுள்ள அன்பின் காரணமாகஇராமன் தானே காடேக முடிவெடுத்துச் சென்றான் என்றும் *753*

ஜைனராமாயணம் கூறுகிறது.[22] காட்டாக விமலசூரியின் பௌம சரிதம் என்னும் இராமாயண நூல் கைகேயி தன் மகன் மீது அளவு கடந்த பற்றுடையவள் என்றும், தன் கணவன் துறவு மேற்கொள்வதைஏற்றுக் கொள்பவள் என்றும், கணவனொடும், மகனோடும் நல்லிணக்கம் உடையவளாகப் படைத்துக் காட்டுகிறது. மேலும் இந்த இராமாயணத்தில் வரும் கைகேயி இராமன் காடேக வேண்டுமென்று வேண்டவில்லை.[23]

1.3.6. கைகேயி வரங்கள் பெற்ற சூழல்

acharya.org

வான்மீகம்

தேவர்களுக்கும் அசுரர்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட போரில் எதிரியின் அம்புகளால் மூர்ச்சையடைந்துவீழ்ந்த தசரதனைக் கைகேயி விழிப்பாக இருந்து காப்பாற்றினாள். அந்த உதவியால் மனமுவந்ததரசதன் அவளுக்கு இரண்டு வரங்களைத் தந்திருந்தான். வேண்டும்போது கேட்டுப் பெற்றுக் கொள்வதாகக்கைகேயி கூறினாள். *(II. 11.18, 25; II. 18.32)*

வாசுதேவஹிண்டி

முன்பொரு காலத்தில் தன் உறவினர்களை உபசரிப்பதில் கைகேயி காட்டிய ஆர்வத்தையும் திறமையையும்பார்த்து மகிழ்ந்த தசரதன் அவளுக்கு ஒரு வரம் கொடுத்தான். பிறகு பெற்றுக் கொள்வதாகக் கைகேயி கூறியிருந்தாள். பின்பொருகால், எல்லைப் புற அரசன் ஒருவனுடன் நடந்த போரில்தசரதன் கைது செய்யப்பட்டான். அப்போது கைகேயி துணிந்து படைகளுக்குத் தானே தலைமை தாங்கிஎதிரியுடன் போரிட்டு வென்று தசரதனை விடுதலை செய்து கொண்டு வந்தாள். அவளுடைய வீரச் செய்கையால்மகிழ்ந்த தசரதன் மற்றொரு வரத்தை அவளுக்குக் கொடுத்தான். அதனையும் வேண்டும்போது பெற்றுக்கொள்வதாகக்கைகேயி கூறியிருந்தாள். [24]

வடஇந்திய நாட்டுப்புறப் பாடல்

சீதை வீடு பெருக்கிய குப்பையை ஓரிடத்தில் கொட்டிவந்தாள். அந்தக் குப்பை மேட்டில்மூங்கில் புதர் ஒன்று செழித்து

22. H.C. Bhayani "The Prakrit and Apabhramsa Ramayana's" ***AsianVariations in Ramayana*** *P.81. 23. U.P. SHAH. "Ramayana in Jaina Tradition",* ***Asian Variations inRamayana,*** *P. 68 24. U.P. Shah, P. 64.* வளர்ந்தது. அதிலிருந்த மூங்கில் கழியை வெட்டச் சென்ற தசரதன், விரலில் முள் குத்தி வலியால் துடிதுடித்தான். அப்போது உடன் சென்றிருந்த கைகேயி அந்த முள்ளை எடுத்து அவன் வலியைப்போக்கினாள். அதனால் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்த தசரதன் அவளுக்கு ஒரு வரம் தந்தான். அதன்படி "பரதனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டி இராமனைக் காட்டிற்கு அனுப்புங்கள்" என்று கைகேயி வேண்டினாள். அதைக் கேட்டுத் துணுக்குற்ற தசரதன், "என்ன வரம் கேட்டாய் நீ, ஒரு சிறு முள்ளை என் விரலில் இருந்து பிடுங்கிவிட்டுக் கூர்மையான அம்பொன்றை என் நெஞ்சில் பாய்ச்சி விட்டாயே" என்றுகதறி அழுதான். [25]

சம்பரா சூரனுடன் பொருது வென்றபோது தசரதன் உனக்கு அருளிய இரண்டு வரங்களை இப்போது கேள்என்று கூனி உபாயம் செப்பியதாகக் கம்பராமாயணம் கூறுகிறது. *(II. 2.89)*

உந்தன் மணவாளரும் கோசலையும் உகந்து ரதம் ஏறி வரும்போது தேர்வண்டி அச்சுதான் முறிய சிறப்பாய் உன் கரத்தினால் ஏந்திக்கொண்டாய் அப்போது உன் கணவன் தான் பார்த்து ஆயிழையே உனக்கென்ன வரம் கேளும் என்றார். கேளுமென்று ராசன் உரைத்த போது கெம்பீரமா யுன் மகன் பரதாள் வார்க்கு எந்தன் மகன் பரதாள் வானுக்கு யேத்த முதப்பட்டங் கட்டவேணும் யென்று நீவரங் கேட்டபடி யிசைந்து வரமது தந்து விட்டார் அந்த வரம் சற்றும் நினையாமல் ஆயிழை கைகேசி மறந்து விட்டாய். [26]

அத்யாத்ம ராமாயணம்

தசரதன், தேவர்களுக்குத் துணையாக அரக்கர்களுடன் போர் புரியும் போது, பகைவர்கள் தன் தேரின் கடையாணி இற்று விழும்படி செய்ததை அறியவில்லை. கூர்மையான புத்தியுடைய நீ மிக்கதைரியத்துடன் ஆணிக்குப் பதிலாக உன்னுடைய இடக்கையை

*25. Vidya Nivas Misra "The Rama story in Indian Folklore" **Asisanvariations in Ramayana.** P. 104. 26. **அயோத்தி கதை** (நாட்டுப்புறக் கதைக்காவியம்), (ப.ஆ) வை.தி. நடராசன், நாகர்கோவில்: இராஜேஸ்வரி வெளியீடு, 1987, ப. 152. 755*

மாட்டி வலக் கையால் தேரையும் செலுத்தினாய். போரில் வெற்றி பெற்ற தசரதன் உன்னுடையதைரியத்தையும், புத்திக் கூர்மையையும் கண்டு மகிழ்ந்து இரண்டு வரங்கள் அளித்தார்; நீயும்காலம் வரும்போது அதனைப் பெற்றுக் கொள்கிறேன் என்றாய் என்று கைகேயியிடம் மந்தரை கூறுவதாக அத்யாத்ம ராமாயணம் கூறுகிறது. [27]

*சம்பரா சூரனுடன் செய்த போரில் உதவியமைக்காகத் தசரதன் மகிழ்ந்து கைகேயிக்கு இரண்டு வரங்களைத் தந்திருந்தான் என்று **ரங்கநாத** ராமாயணமும் **பாஸ்கர** ராமாயணமும்கூறுகின்றன இவ்வரங்களைக் கூனி கைகேயிக்கு நினைவுபடுத்தியதாக இவ்விரு இராமாயணங்களும் குறிப்பிடுகின்றன. **மொல்ல** ராமாயணம் மந்தரை என்ற பாத்திரத்தைப் படைத்துக் காட்டவில்லை. எனவே, கைகேயியே இரண்டு வரங்களைத் தசரதனிடம் கேட்பதாக இந்த இராமாயணம் கூறுகிறது. கன்னட **தொரவெ** ராமாயண மந்தரை தசரதன் கொடுத்திருந்த இரண்டு வரங்களைக் கைகேயிக்கு நினைவுபடுத்துகிறாள். சம்பராசூரனுடன் நிகழ்த்திய போரில் உதவியமைக்காகத் தசரதன் கைகேயிக்கு இருவரங்களைக்கொடுத்திருந்த செய்தியைக் கூனி கைகேயிக்கு நினைவுபடுத்தினாள் என்று **கன்னச** ராமாயணமும் **எழுத்தச்சன்** ராமாயணமும் காட்டுகின்றன.*

துளசி ராமாயணக் கூனி, 'தசரதன் உனக்களித்த இரண்டு வரங்களை மறந்துவிட்டாயா? அவற்றைஇப்போது பெற்று உன் புண்பட்ட உள்ளத்தை ஆற்றிக் கொள்' என்று கைகேயியிடம் கூறுகிறாள். வரங்கள் பெறப்பட்ட சூழலைத் துளசிதாசர் இங்கு விவரிக்கவில்லை. (II. 22.3) [28]

27. நடேச சாஸ்திரி ப. 62. 28. கைகேயி பெற்ற வரங்களின் எண்ணிக்கை தசரதன் கைகேயிக்கு இரண்டு வரங்கள் கொடுத்தான் என்று வான்மீகம்கூறுகிறது. (II. 9.17, 18) அத்யாத்ம ராமாயணம், கம்ப ராமாயணம், தெலுகு, கன்னட, மலையாள ராமாயணங்கள், துளசிராமாயணம் என்பனவெல்லாம் கைகேயி இரண்டு வரங்கள் பெற்றாள் என்று வான்மீகத்துடன் ஒத்துச் செல்லுகின்றன. தசரதன் கைகேயிக்கு ஒரு வரம் கொடுத்ததாகத் தசரதஜாதகமும், மகா பாரதமும் திபேத்திய ராமாயணமும்கூறுகின்றன. மூன்று வரங்கள் தந்ததாகப் பிரம்மபுராணம் கூறுகின்றது. (A.N.Jani, PP.30, 33) தேவாசுர யுத்தத்தில் கலந்து கொண்ட தசரதனின் தேர் அச்சு முறிந்துவிட அவனுடைய இளையமனைவி தன்கையால் அச்சு கழன்று விழாதவாறு கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டாள். போரில் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பிய தசரதன் தன் மனைவியின் கைகள் இரத்தக் காயமுற்றிருப்பது கண்டு காரணம் கேட்கஅவள் நடந்ததை விவரிக்கிறாள். அவள் உதவிக்கு மகிழ்ந்த அரசன் அவளுக்கு

ஒரு வரம்தருகிறான். வேண்டும் போது வாங்கிக் கொள்வதாக அவள் கூறுகிறாள் என்று கி.பி. 1429 இல் எழுதப்பட்ட ஒரு திபேத்திய ராமாயணம் கூறுகிறது.[29]

தேவாசுரப் போரில் ஈடுபட்ட தசரதன் அசுரர்களின் ஆயுதங்களால் புண்படுத்தப் பெற்றான். அயோத்தி திரும்பியதும் அவனுடைய இளைய மனைவி கேகேயா என்பவள் அப்புண்களைக் குணப்படுத்தினாள்.அந்த உதவியால் பெரிதும் மகிழ்ந்த தசரதன் அவளுக்கு ஒரு வரம் தந்தான் என்று கி.பி. 1586இல் இயற்றப்பெற்ற மற்றொரு திபேத்திய இராமாயணக் கதை கூறுகிறது.[30]

1.4. தசரதன் சாபம் பெற்ற வரலாறு

தசரதன் தான் இறப்பதற்கு முன்னர்க் கோசலையிடம் தான் பெற்றிருந்த சாபமொன்றை விவரித்துக்கூறுகிறான்: கோசலையை மணப்பதற்குமுன் இளவரசனாக இருந்தபோது ஒருநாள் வேட்டைக்குச் சென்றிருந்ததசரதன் யானை நீர் அருந்துவதாகக் கேட்ட ஒலியைக் குறியாகக் கொண்டு அம்பெய்தான். அம்புபட்டு அலமறும் யானைக் குரலுக்கு மாறாக ஒரு மனிதக்குரல் அலறுவதைக் கேட்டு மனம் நடுங்கி அருகில் சென்றுபார்க்க ஒரு முனிபுத்திரன் அம்பு துளைத்துத் துடித்துக்கொண்டிருக்கக் கண்டான். கண்டதும் யாரென்றுவினவப் பார்வையற்ற பெற்றோர்க்கு நீர் வேண்டி வந்ததாகவும், அம்பெய்யப்பெற்ற நிலையில்தான் பிழைக்க இயலாமையின் தன் பெற்றோர்க்குத் தன்னிலை கூறி நீர் கொடுத்து உதவுமாறும் வேண்டியவாறே இறந்தான். கொலைப் பழிக்கு அஞ்சிய தயரதன் நீர்க்குடத்துடன் முனிதம்பதியரை அடைந்து தான்யாரென்பதையும், நடந்த விவரத்தையும் கூறித் தன்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டி நிற்க, மீளாத் துயரத்தாழ்ந்த அவ்விருவரும் இறந்த தம் மகனைத் தசரதன் உதவியால் கண்டு பலவாறு புலம்பி, ‘எம்மைப்போன்றே நீயும் புத்திரசோகத்தால் இறந்து படுவாயாக’ எனச்

*29. J.W. De. Jong, "The Story of Rama in Tibet" **Asian Variations inRamayana** PP. 173-174. 30. J.W. De. Jong, P. 178. 757*

சாபம் இட்டவாறே உயிர் நீத்தனர். இவ்வாறு தான் பெற்ற முனிவரின் சாபத்தை விவரித்த தசரதன் தனக்கு இறுதி நேர்வது உறுதி என்று கூறி இராமனை நினைந்தவாறே உயிர்நீத்தான் என்பது இராமகாதையால் பெறப்படும் செய்தி.

இந்த நிகழ்ச்சியை எல்லா இராமாயண நூல்களும் கூறுகின்றன வெனினும் இந்நிகழ்ச்சி காப்பியத்தில் குறிக்கப்பெறும் சூழல், முனிகுமாரனின் பெயர், குலம், நிகழ்ச்சியின்முடிவு என்னும் விவரங்களில் பின்வருமாறு வேறுபடக் காண்கிறோம்.

1.4.1. வரலாறு இடம்பெறும் சூழல்

இராமன், சீதை, இலக்குவன் ஆகியோரைக் காட்டில் விட்டுத் திரும்பிய சுமந்திரன் தசரதனைக் கண்டு இராமன் முதலானோர் திரும்பி வரவில்லை என்று கூறியதும் சோர்ந்து விழுந்ததசரதன் கோசலையிடம் இவ்வரலாற்றைக் கூறுவதாக வான்மீகம் கூறுகிறது. (II. 63-64). இதனைப் பின்பற்றி அத்யாத்ம ராமாயணம் (II. 7), ரங்கநாதம், பாஸ்கரம், கன்னசம், எழுத்தச்சன் ராமாயணம், துளசியின் இராமசரித மானசம் (II. 155.2) ஆகிய இராமாயண நூல்களும் இராமன்காடு சென்ற ஆறாம் நாளிரவு சுமந்திரன் அயோத்தி மீண்ட பின்னர்த் தசரதன் இவ்வாறு உரைப்பதாகக் காட்டுகின்றன.

acharya.org

பஞ்சாபியில் எழுந்த கோவிந்த ராமாயணம் மட்டும் காப்பியத் தொடக்கத்தில்தசரதனின் ஆட்சிச் சிறப்பை விவரிக்குமிடத்திலேயே இவ்வரலாற்றைக் கூறுகிறது. தெலுகுமொல்ல ராமாயணம் இவ்வரலாற்றைக் குறிப்பிடவே இல்லை. கைகேயின் மூலம் தசரதன் ஆணையைக்கேள்வியுற்ற இராமன், இலக்குவனுடனும் சீதையுடனும் வனஞ்செல்லத் தயாராகும் நிலையில் அயோத்தியில்இருக்கும் போதே தசரதன் இந்த வரலாற்றைக் கோசலைக்கு கூறுவதாகக் கம்பராமாயணம் கூறுகிறது.(II. 4.72 - 87)

தன் கண்ணெதிரிலேயே இராமன், சீதையும் இலக்குவனும் உடன்வரத் தேரேறிச் செல்லுவதைத்தசரதன் கண்டு சுமந்திரனை நோக்கி 'நிறுத்து' என்கிறான். இராமன் 'செலுத்து' என்று கூறத்தேர் விரைந்து மறைவதைக் கலங்கிய கண்களுடன் கண்ட தசரதன் மயங்கி வீழ்ந்தான். எனினும், வசிட்டன், சுமந்திரன், நகர மக்கள் என்னும் பல திறத்தாரின் அறிவுரைகட்கும் வேண்டுதலுக்கும்இணங்கி இராமன் காட்டிற்குச் செல்லாமல் மீண்டு வருவான் என்று ஓர் அவல எதிர்பார்ப்பு வான்மீகத்தசரதனிடம் இருந்தது. எனவே, தனக்கு இறுதி நேரும் என்பதை உறுதியாகக் கருதாத நிலையில்தசரதன் சுமந்திரன் வரவை எதிர் நோக்கியிருந்தான். அவன் வந்து இராமன் திரும்பவில்லைஎனக் கூறியதும் தன் இறுதி குறித்து மேலும் உறுதிப்பட்ட நிலையில் முனிவரின் சாபம் நினைவுக்கு வரவே தசரதன் கோசலையிடம் இவ்வரலாற்றைக் கூறுகிறான்.

மன்னவன் ஆணையெனக் கைகேயி கூறியதைக் கேட்ட கம்பராமன் அப்போதே அவளிடம் விடைபெற்றுக்காடு செல்லப் புறப்பட்ட நிலையில் தசரதனைக் காணவுமில்லை; தசரதன் இதனை அறியவுமில்லை. எனவே, இராமன் காடு சென்றான் என்பதைக் கைகேயி மூலம் அறிந்ததும் தசரதன் அவளைப் பலவாறு இழித்துக் கூறிப் புலம்பிச் சோர்ந்த நிலையில் "ஐயன் வரினும் வருமால், அயரேல் அரசே" என்று ஆறுதல் கூறிய கோசலையிடம் தசரதன் இவ்வரலாறு கூறி,

அந்த முனிசொற் றமையின் அண்ணல்வனம் ஏகுதலும் எந்தம் உயிர்வீகுதலும் இறையும் தவறா (87)

என்று முனிவரின் சாபம் பழுதுபடாது எனவும் இராமன் வனம் செல்வதும் தான் உயிர்நீப்பதும் ஒருதலையாக நிகழும் எனவும் அவளைத் தெளிவிக்கிறான். சுமந்திரன் மீண்டு வரும் வரை உணர்வு, மயங்கியிருந்த தசரதன் அவன் வந்து இராமன் வரவில்லை என அறிவித்த உடனே உயிர்துறந்தான் என்பதுகம்பன் காட்டும் காட்சி. (II. 5.59)

காடேகிய இராமன் மீளவில்லை என்று அறிந்த பின்னர் தன் சாப வரலாற்றை விளங்க உரைக்குமளவுக்குத்தசரதன் உணர்வுடன் இருந்தான் என வான்மீகம் காட்ட, "போயினான் என்ற போழ்தத்தே ஆவிபோனாள்" (II. 5.59) என்று கம்பராமாயணம் காட்டுகிறது. தன் உயிரனையான் எனத் தசரதன் இராமனைக்கருதியமையும் உயிர்நீங்கியவிடத்து உடலும் நீங்கியமையும் உடன் புலப்படுமாறு படைத்துக் காட்டவிரும்பிய கவிச்சக்கரவர்த்தி இம்மாறுதலைச் செய்தான் எனக் கொள்ளலாம். நீண்டு நடக்கும்இக்காப்பிய நிகழ்ச்சியை நாடகப்படுத்தின் கம்பனின் கைவண்ணமும் கலை முதிர்ச்சியும் எளிதில்புலப்படும்.

1.4.2. முனிகுமாரனின் பெயரும் குலமும்

தசரதனால் மாண்ட முனிகுமாரனின் பெயரையோ, முனிவரின் பெயரையோ வான்மீகம் குறிப்பிடவில்லை. அத்யாத்ம ராமாயணமும், துளசி ராமாயணமும், ரங்கநாதம் முதலான பிற இராமாயணங்களும் இதனைக் குறிப்பிடவில்லை. கம்பன் கழகப் பதிப்பின்படி கம்ப ராமாயணமும் இதனைக் குறிப்பிடவில்லை. எனினும் சில அச்சுப் பிரதிகளிலும், ஓலைச்சுவடிகளிலும் காணப் 759

படுவதாக இரண்டு பாடல்களை அண்ணாமலை, உ.வே.சா. பதிப்புகள்காட்டி மிகைப்பாடல்களாகஇவற்றைத் தருகின்றன. கம்பன் கழகமும் அவ்வாறே தருகிறது. இத்தகைய குறிப்பெதுவுமின்றி வை.மு.கோ. இவற்றை நூலுள்ளேயே பதிப்பித்துள்ளார். இந்த இரு பாடல்களுள் 'அந்நான் மறையோன்' எனத் தொடங்கும் பாடல் காசிய முனியின் வழியில் வந்த சலபோசனன் என்னும் முனிவரின் மகன்சரோசனன் என்று முனிகுமாரனைச் சுட்டுகிறது. கோவிந்த ராமாயணம் முனிகுமாரனின் பெயர் சரவணகுமரன் என்று கூறிகிறது.[31] டாக்டர் சங்கர ராஜு நாயுடு தமது கம்பன் - துளசி ஒப்பாய்வில், கம்பராமாயணம், அத்யாத்மம், துளசி ராமாயணம் போன்ற எல்லா நூல்களிலும் முனிகுமாரன் சரவணகுமரன் என்று குறிக்கப்படுவதாகக் கூறுகிறார். ஆனால், இவற்றுள் எந்த நூலிலும் இப்பெயர் காணப்பெறவில்லை. எதன் அடிப்படையில் இவர் இவ்வாறு கூறுகிறார் என அறிய இயலவில்லை.[32]

முனிகுமாரனின் குலம்

தன்னைக் கொன்றமைக்காகப் பிரமகத்திக் குற்றம் உண்டாகுமோ என்று தசரதன் ஐயுறுவதாகக்கருதிய முனிகுமாரன், தான் வைசிய முனிக்குச் சூத்திர ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவன்; எனவே, பிரமகத்தி பீடிக்கும் என்று அஞ்ச வேண்டாம் என்று அவனுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறான் என்பது வான்மீகம். (II.63). அத்யாத்ம ராமாயணமும் முனிகுமாரனை வைசியன் என்று காட்டுகிறது. (II.7) துளசிராமாயணம் இவ்வரலாற்றை ஒரே தோகாவில் சுருக்கிக் கூறுதலின் இத்தகைய விவரங்கள் இடம் பெறவில்லை. ஏனைய இராமாயண நூல்கள் இதை மிகுதியும் விதந்து கூறவில்லை.

கம்பராமாயண மிகைப்பாடல்களாக மேலே குறித்த இரண்டும் முனிகுமாரனைக் காசிப முனியின்வழிவந்த நான்மறையோன் எனக் குறிப்பிட்டு அந்தணர் குலத்தவனாகக் கூறுகின்றன. வேறெந்த இராமாயண நூல்களும் இவ்வாறு குறிப்பிடாமையாலும், சுரோசனன் சலபோசன் என்னும் பெயர்களையும் பிற இராமாயணநூல்கள் கூறாமையாலும், இவை செருகுகவிகள் என்னும் கருத்து வலியுறுகிறது. எனவே, அண்ணாமலை முதலான

31. கோவின்ந்த ராமாயனம்,பிரதி. 5-8, ஓங்காரகைலை,பிரதி. 78 32. Kambaramayana and Tulasi Ramayan, P.143. பதிப்புகள் இவற்றை மிகைப்பாடல்களாகக் காட்டியமை பொருத்தமாகவே தோன்றுகிறது.

1.4.3. ஜப்பானிய ராமாயணமும் சாப வரலாறும்

வான்மீகி ராமாயணத்தில் வரும் தசரதன் சாப வரலாற்று நிகழ்ச்சி ஜப்பானிய ராமாயணமொன்றில்பல்வேறு மாற்றங்களுடன் படைக்கப் பட்டுள்ளது. கி.பி. பத்தாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியசாம்போ - எகோடோபா (*Sambo-ekotoba*) என்னும் புகழ்பெற்ற ஜப்பானியக் கதைக்கொத்தில்இவ்வரலாறு ஒரு தனிக் கதையாகத்

தரப்படுகிறது.[33] *இக்கதைக்கு வான்மீகி ராமாயணமே மூலமாகக்கருதப்படினும் பௌத்தர்களால் இடம் பெயர்ந்து பரவிய காரணத்தால் புத்தமதக் கருத்துகளுக்கேற்பஇக்கதை பல மாற்றங்களுடன் ஜப்பானில் வழங்கி வருகிறது. அம்மாற்றங்களுள் சில பின்வருமாறு:*

1. முனிகுமாரன் இதில் செமு என்றழைக்கப்படுகிறான். சில ஜப்பானியக் கதைகளில் சாமா, சியாமகா, சென் என்று பல்வேறு பெயர்கள் இவனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன.
2. இக்கதையின் முடிவில் முனிகுமாரன் தேவேந்திரனின் அருளால் உயிர்த்தெழுகிறான். அவனுடைய பெற்றோராகியமுனி தம்பதியரும் கண்பார்வை பெற்றுத் தம் மகனைக் கண்டு களிக்கின்றனர்.
33. வான்மீகத்தில் வரும் இவ்வரலாறு பாலிமொழியில் அமைந்த சாம ஜாதகத்திலும், மகாவஸ்து அவதானாவில் வரும் சியாமக ஜாதகத்திலும் காணப்படுகிறது. இக்கதை பின்னர் சீனதிரிபிடகத்தில் புத்தமத அறிஞர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வழங்கி வந்தது. பின்னர்ப் பௌத்த மதம் ஜப்பானில்பரவியபோது இவ்வரலாறும் ஜப்பானிய மொழியில் மொழியாக்கம் பெற்றது. இராமகதையைக் கூறும்ஜப்பானிய நூல்களுள் சாம்போ எகோடோபாதான் முந்தியது. இதனுள் இராமகாதை முழுவதும் இடம் பெறவில்லை. இராமகாதையை முழுவதுமாகக்கூறும் ஹொபுட் சுஷு (Hobutsushu) கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது. இந்நூற் பொருண்மைக்குரிய மூலம் சீனமொழிக்கதைகள் என்று கருதப்படினும் இந்தியா அல்லது தென்கிழக்காசிய நாடுகள் வழியாக வான்மீக மூலமே ஜப்பானுக்குச் சென்றிருக்கக் கூடும் என அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். மேலும், கி.பி. 750இல் ஜப்பானின் தலைநகரமாகிய ராராவில் (NARA) நிறுவப்பட்ட மிகப் பெரியபுத்தர் சிலையைத் திறப்பதற்காகப் பரத்வாஜ போதிசேனர் என்னும் இந்தியப் பிராமண அறிஞர்தம் குழுவுடன் ஜப்பான் சென்றிருந்தார் என்று ஜப்பானின் பழம்பெரு இலக்கியமாகிய மன்யோஷு (Manyoushu)குறிப்பிடுகிறது. எனவே, எட்டாம் நூற்றாண்டு முதலே இராமகாதை ஜப்பான் நாட்டில் பரவத் தொடங்கியமைவரலாற்று உண்மையாகிறது. காண்க:

Minoru Hara, "Rama Stories in China and Japan: A Camparison," ***Asisanvariations in Ramayana,*** *PP.340-456.*

761

3. பெற்றோர்ப் பேணும் ஒழுக்கத்தை வற்புறுத்தும் நோக்கத்துடனும் கொல்லாமையை வற்புறுத்தும் நோக்கத்துடனும் இக்கதை படைக்கப்பட்டுள்ளது. அதாவது, காப்பியமாகஅமையாமல் நீதிக் கதையாக அமைந்துள்ளது.
4. நிகழ்ச்சி முடிவில் அரசன் சாபத்துக்குள்ளாகவில்லை. தேவேந்திரன் அருளால் முனிகுமாரன்உயிர்த்தெழுந்தமையைக் கண்ட அரசன் தானும் துறவறமேற்று அவனுடன் வாழ விரும்பியபோது, தன்னாடுதிரும்பி அன்பும், கருணையும் கொண்டு அரசாளவும், வேட்டைத் தொழிலை விட்டொழிக்கவும்அறிவுறுத்தப் பெறுகிறான். அரசனும் நாடு மீண்டதும் அவ்வாறே ஒழுகிப் பெற்றோர்ப் பேணும் அறத்தை மக்களுக்குப் போதிக்கிறான்.[34]

முற்பகல் செய்யின் பிற்பகல் விளையும்; தன்வினை தன்னையே சுடும் என்னும் கருத்துடைய இராமாயணக்கிளைக் கதை ஒன்று பௌத்த மதக் கோட்பாடுகளான

acharya.org

கொல்லாமை, பெற்றோர்ப்பேணல், ஆள்வினையுடைமை என்னும் உண்மைகளை விளக்கும் நீதிக் கதைகளாகப் பரிணமித்துச் சீனா, ஜப்பான் எனப் பல்வேறுநாடுகளில் பல்லுருவம் பெற்று வழங்கி வரும் பண்பாட்டுப் பரிமாற்றப் பாங்கினை இவ்வரலாறு நமக்குஉணர்த்துகிறது.

2. இராமனின் ஏற்புநிலை

அரசனாக முடிசூட்டிக்கொண்டு தனக்கு அரச பாரத்திலிருந்து விடுதலை அளிக்கவேண்டுமென்று தசரதன்கூறியதைக் கேட்ட இராமன் அச்செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டநிலை, பின்னர்க் கைகேயியின்தலையீட்டால் வனம் போக நேரிட்ட சூழ்நிலையில், இராமனின் மனோநிலை, கோசலை முதலானவர்கள் வருந்தியபோது இராமன் கூறிய சமாதனங்களால் வெளிப்படும் இராமனின் பண்புகள் ஆகிய ஆளுமைக்கூறுகள்இராமனின் மனமுதிர்ச்சியைக் காட்டுவனவாய் அமைகின்றன. இக்கூறுகளை இராமகாதை பாடவந்த நூல்கள் தத்தம் காலப் பண்பாட்டுக்கேற்றவாறு படைத்துக் காட்டியுள்ளன.

2.1. பட்டாபிஷேகச் செய்தியறிந்த இராமனின் மனநிலை

இராமனுக்கு முடிசூட்டக் கருதிய முடிவினைத் தசரதன் அரசவையிலேயே இராமனுக்குக் கூறுகிறான்.அதனைக் கேட்ட

34. Minoru Hara. PP. 353-354. இராமன் எந்தவித மாற்றமும் தராமல் அரசன் கட்டளை என்று கருதித் தன் அரண்மனைக்குத் திரும்புகிறான்என்பது **வான்மீகம்.** (II.3.)

"மாமுடி புனைந்து நல்லறம் புரக்க, யான் நின்வயின் வேண்டுவது" என்று தசரதன் அரசவையிலேயேஇராமனிடம் கூறுகிறான். இதனைக் கேட்ட இராமன்,

காதல் உற்றிலன்; இகழ்ந்திலன்; கடன் இது என்று உணர்ந்தும் யாது கொற்றவன் ஏவியது அதுசெயல் அன்றோ நீதி எற்கு என **நினைந்தும்** அப்பணிதலை நின்றான். (2.1.69)

என்று **கம்பன்** காட்டுகிறான்.

அத்யாத்ம ராமாயணத்தில் வசிட்டன் இராமனிடம் வந்து, 'தசரதன் நாளைய தினம்உனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்போவதாக அறிவிக்கும்படி உன்னிடம் என்னை அனுப்பினான்' என்றுகூறுகிறான். (II.2) இதனைக்கேட்ட இராமன் புன்முறுவல் பூத்தவனாய் அருகிலிருந்த இலக்குவனைப்பார்த்து,

இலக்குவ, நாளையதினம் காலை எனக்கு இராஜ்ய பட்டாபிடேகம் நடக்கப் போகிறதாம்; நான் காரணமாக மட்டிலும் இருப்பவன், அனுபவிக்கிறவன் நீதான். ஏனெனில் நீ எனக்கு வெளியில் சஞ்சரிக்கும் பிராணன்[35]

என்று கூறி வசிட்டன் ஆணைப்படி நோன்புகளியற்றத் தொடங்கினான்.

நாளை அரசன் உனக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்ட விரும்புகிறான். இந்த நிகழ்ச்சி இனிது நிறைவேறத்தக்க நோன்புகளை நீ இன்று மேற்கொள்ள வேண்டும் என

acharya.org

வசிட்டன் இராமனிடம் கூறுகிறான். அதனைக்கேட்ட இராமன் மனச் சஞ்சலம் அடைந்தவனாய்ப் பின்வருமாறு சிந்திக்கலானான்:

நாங்கள் நால்வரும் ஒன்றாகப் பிறந்தோம்; ஒன்றாகவே உண்டோம்; உறங்கினோம்;விளையாடினோம்; ஒன்றாகத் திருமணம் செய்துகொண்டோம். காதணி விழா, பூணூல் அணிதல் போன்ற எல்லாச் சடங்குகளும் ஒன்றாகவே நடந்தன இப்படிப்பட்ட குற்றமற்ற குலத்தில், மூத்தோன் என்பதால்உடன்பிறந்தோரைத் தவிர்த்துவிட்டு, நான் மட்டும் முடிசூட்டிக் கொள்ளும் தகாத காரியம் நடக்கப் போகிறது.

35. நடேச சாஸ்திரி, ப. 58 763

இராமன் கூற்றாகத் துளசிதாசர் இவ்வாறு கூறிய பின்னர்க் கவிக் கூற்றாக,உடன் பிறந்தோருக்காக இரங்கி வருந்தும் இராமபிரானின் இக்கூற்று பக்தர்களின் உள்ளத்தே வஞ்சகஎண்ணத்தை அகற்றிவிடும்[36]

என்று கூறுகிறார்.

தெலுகு ராமாயணங்கள் இச்சூழலை வருணிக்குமிடத்து வான்மீகியைப் பின்பற்றிச் செல்கின்றன.எழுத்தச்சன் ராமாயணம், அத்யாத்ம ராமாயணத்தையும், பிற காஷ்மீர, வங்காளி இராமாயணங்கள்துளசியையும் பின்பற்றிச் செல்கின்றன.

தொகுப்புரை

பட்டாபிடேகச் செய்தியைக் கேட்ட வான்மீக இராமன் எதுவும் சொல்லாது திரும்புகிறான்.அப்போதைய அவன் மனநிலை குறித்து வால்மீகி எதுவும் கூறவில்லை. அரசனாகெனத் தசரதன் கூறியதும்அரசின்பால் விருப்பு வெறுப்பின்றி அரசன் ஆணையாதலின் ஏற்க வேண்டியதாயிற்று என இராமன் கருதியதாகக்கம்பன் தன் கூற்றாகக் கூறுகிறான். வான்மீக இராமனின் மௌன ஏற்புக்குக் கம்பன் காரணம் காட்டிவிளக்குகிறான் எனத் தோற்றுகிறது.

அத்யாத்மம் காட்டும் இராமனும் ஏறக்குறைய இதே மனநிலை யுடையவனாகக் காட்டப்படினும், இலக்குவனைநோக்கிப் புன்முறுவல் பூக்கும் குறிப்பு சற்றுச் சிந்திக்கத் தக்கது. மேலும் பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்போகிறதாம் என்னும் ஆர்வமற்ற, 'நடக்கும் என்று நம்புகிறார்கள்' என்னும் இகழ்ச்சிக்குறிப்பும் இதில் தொனிக்கக் காண்கிறோம். இனி "நான் வெறும் கருவி, இதன் பயனை நுகரப்போகிறவன், 'நீதான்" என்று இலக்குவனிடம் கூறுமிடத்து, 'இது நடக்கப்போவதில்லை; இதனால் விளையும் பயனை நீதான் அனுபவிக்கப்போகிறாய்' என்னும் குறிப்பும் அடங்கி நிற்கக் காண்கிறோம். வான்மீகியின் மௌனத்தைக் கம்பன் விளக்கியது போல், அத்யாத்மத்தை அடியொற்றிச் செல்லும்துளசிதாசர் இக்குறிப்பால் பெறப்படும் கருத்தை விரிவுபடுத்தி இராமனின் விருப்பின்மையையும் வருத்தத்தையும் வெளிப்படுத்திக் காட்டுகிறார். அரசன் கட்டளையை மறுக்க வொண்ணாமையின், இராமன் ஏற்க நினைந்தான்; எனவே இராமன் வஞ்சக எண்ணம்

36. அன்ஜனினன்தன்சரனம், 10-4-8 இல்லாதவன் என்று வாசகர்களும் பக்தர்களும் உணர்வார்களாக என உணர்த்துவது துளசியின் உட்கிடக்கையாகத் தோன்றுகிறது.

வான்மீகியும் கம்பனும் படைத்த இராமன், அரசை ஏற்பதில் வேண்டுதல் வேண்டாமை அற்றவனாய்க்கடமை உணர்ச்சியால் கட்டுப்பட்டவனாகக் காணப்படுகிறான். அத்யாமத்தில் குறிப்பாக விருப்பமின்மையைக்காட்டிய இராமன், துளசியில் விருப்பின்மையை வெளிப்படையாகவே காட்டி, நிகழ்ச்சியின் தகவின்மையையும் வெளிப்படுத்தித் தன்னால் அதைத் தடுக்க இயலாமைக்கு வருந்தவும் செய்கிறான்.

2.2 கைகேயியின் கட்டளையும் இராமனின் மனநிலையும்

வான்மீகம்

பட்டாபிடேகத் தினத்தன்று காலையில் சுமந்திரனால் அழைக்கப்பட்ட இராமன் சீதையிடம் கைகேயியின்நல்ல பண்புகளைப் புகழ்ந்து கூறியவனாய் இலக்குவனுடன் அரண்மனையை அடைந்தான். அங்கே தசரதன்,கைகேயி, அமைச்சர் முதலானோர் குழுமியிருந்தனர். தசரதன் தன்னை வரவேற்காது உணர்வு மழுங்கியநிலையில் இருக்கக் கண்ட இராமன் கைகேயியை நோக்கியபோது அவள், "இராம, அரசர் பேசும் நிலையில்இல்லை. முன்பொருகால் அவர் எனக்கு அளித்திருந்த இருவரங்களை நான் இப்போது கேட்டேன். அதனால்வருத்தமடைந்தவராக உள்ளார். நான் கேட்ட வரங்களின்படி நீ தண்ட காரணியம் சென்று 14 ஆண்டுகள்துறவியாய் வாழவேண்டும். உனக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பெற்ற இளவரசுப் பட்டத்தை என் மகன் பரதனுக்குஅளிக்க வேண்டும். இதை உன்னிடம் கூற முடியாமல் உன் தந்தை வருந்துகிறார். அரசனின் ஆணையை ஏற்றுநடப்பது உனக்கு அழகு. நீ ஏற்று நடக்கும் வரை அரசர் உண்ணவும், உடுத்தவும் செய்யார்" என்றுகூறுகிறான். *(II. 18.28 - 41)*

இதனைக் கேட்ட இராமன் சிறிதும் மனக் கலக்கமின்றிக் கைகேயியைப் பார்த்து, "தங்கள்திருவுள்ளப்படியே நடக்கட்டும். அரசன் ஆணையை மேற்கொண்டு இதோ இங்கிருந்தே காட்டிற்குச் செல்கிறேன். பரதன் மிகவும் நல்லவன். அவனுக்காக நான் எதையும் தருவேன். உங்கள் மனோதரம் நிறைவேறும், நீங்கள் கவலைப்படவேண்டாம். பரதனை அழைத்து வரச் சீக்கிரம் தூதர்களை அனுப்புங்கள். ஆனால், மன்னர் ஏன் என்னோடு பேசவில்லை? எனக்கு ஏன் அவர் ஆணையிடவில்லை? நான் என்ன தவறு செய்தேன்?அவர் என்னுடன் பேசாததுதான் என் மனக்குறை. அரசனால் கட்டளை பெறாதவனாக இருப்பினும் 765

உங்கள் ஆணையின்படியே காட்டிற்குப் போவேன். கேகய ராஜகுமாரியே, எனக்கு நீங்களே கட்டளையிட உரிமையிருந்தும், என்னிடம் பெருந்தன்மை உண்டென்பதைக் கொஞ்சமேனும் எதிர்பாராதிருந்து விட்டீர். அதனால்தான் இச்சிறு காரியத்திற்காக அரசனை நீங்கள் வேண்டியுள்ளீர். என் தாயாரிடம் விடை பெற்றுச் சீதைக்குச் சமாதானம் சொல்லி இருக்கச் செய்துவிட்டு உடனே இன்றைக்கே காட்டிற்குப் போகின்றேன்" என்று கூறி மயங்கிய நிலையில் இருந்த தசரதனையும் கலக்கமின்றியிருந்த கைகேயியையும் தொழுது வணங்கிவிட்டு இலக்குவனுடன் வெளியேறினான். *(II. 19.2-31)*

பட்டமிழப்பை ஒரு பொருட்டாக மதியாத இராமன் சிந்தனைக் கலக்கமின்றி அங்கிருந்து வெளியேறினான். நிலவின் ஒளி போன்ற முகமண்டலமுடையவனாய் மனதில் விகாரம் எதுவும் இன்றி ஒரு துறவியைப்போன்று, தன் தாய்க்கு ஏற்படும் மனவருத்தத்தைச் சிந்தித்தவனாய், குடை, கவதி,தேர், பரிவாரம்

acharya.org

என்பனவற்றையெல்லாம் விலக்கிவிட்டுத் தன் திருமாளிகை நோக்கி நடக்கலானான். *(1, 19, 36-37)*

திருமுகமண்டலம் ஒளிகுறைந்தும் திருமேனி வியர்வையில் நனைந்தும் தன் மாளிகையுட் புகுந்தஇராமனைக் கண்ட சீதை துணுக்குற்றவளாய், "இராகவ, பல சலாகைகளையுடையதாய், நீர் நுரைபோல் வெண்ணிறமுடையதாய் இருக்கும் கொற்றக் குடையின்றி, இரு வெண்சாமரைகளின்றி வந்திப்பவர்கள், பரிவாரங்கள் இன்றி, புனித நீரால் நனையாத தலையையுடையவராய், தங்களுடைய புஷ்யரதம் என்னும்தேர் இன்றிப் பட்டத்து யானையும் இன்றி, நானிதுவரை கண்டிராத முகவாட்டத்துடன் தாங்கள்வருவதன் காரணமென்ன" என்று வினவினாள். *(II. 26.8-18)*

இலக்குவ, என்னை என் தந்தை கைவிட்டதுபோல் எந்த மூட மனிதன் தன் இஷ்டப்படி நடக்கும்புதல்வனை ஒரு ஸ்திரியின் பொருட்டுக் கைவிடுவான்? கைகேயியின் புதல்வனான பரதன் கோசல நாட்டை மகாராஜாவைப் போல் தான் ஒருவனாய்ச் சுகமாக அனுபவிக்கப் போகிறானே... எவன் தருமார்த்தங்களைக்கைவிட்டுக் காமத்தைப் பற்றுகிறானோ அவன் தசரத மன்னரைப் போல் விரைவில் ஆபத்தையடைகிறான்.தசரதருடைய மரணத் திற்கும் என்னைக் காட்டுக்கு ஓட்டுதற்கும் பரதனுக்கு அரசைக் கொடுப்பதற்குமே கைகேயி தோன்றினார் என்று எண்ணுகிறேன். செல்வச் செருக்கினால் மோகமடைந்த கைகேயி என் பொருட்டுக் கோசலையையும் சுமித்திரையையும் வருத்தாதிருப்பாரோ? என் பொருட்டுச் சுமித்திரா தேவியார் துயரப்படவேண்டாம். நீ இங்கிருந்து அயோத்திக்குக் காலையிலேயே புறப்படு. நானும் சீதையும் மட்டும் தண்ட காரணியம் செல்கிறோம். அற்பத் தொழிலையுடைய கைகேயியார் பகைமையால் அநியாயம் செய்வாரன்றோ? ஆகையால், தருமத்தை யுணர்ந்தவனான பரதனிடத்தில் என்னுடைய தாயை அடைக்கலமாகக் கொடுப்பாய்.... இலக்குவனே கோபங் கொண்டுவிட்டால் நானொருவனே பாணங்களால் அயோத்தியையும் உலக முழுவதையும் ஆக்கிரமிப்பேன்; ஆயினும் தருமமல்லாத தொழிலில் பராக்கிரமத்தைச் சாதனமாகக் கொள்ளக் கூடாதன்றோ? *(II.53, நடேச சாஸ்திரி, 228 - 29)*

கம்ப ராமாயணம்

'பிள்ளையைக் கொணர்க' என்ற கைகேயியின் ஏவலால் சுமந்திரன் வந்து அழைக்க அரண்மனைசென்ற இராமன் அரசனைத் தேடிக் கைகேயி கோயில்புக, 'அரசன் வாய்திறந்து கூறான், நான் இது பகர்வென்' என்று எண்ணிய கைகேயி தன்முன் வந்து பணிந்து நின்ற இராமனைக் கண்டு, 'மைந்த, உன் தந்தை உனக்கு உரைப்பதோர் உரை உண்டு' என்றாள். இதனைக் கேட்டதும் இராமன்,

எந்தையே ஏவ, நீரே உரைசெய இயைவதுண்டேல் உய்ந்தனன் அடியேன்...
தந்தையும் தாயும் நீரே, தலைநின்றேன் பணிமின் (II.3.110)

என்று பணிந்து விடையிறுத்தான். உடனே கைகேயி, "உலகம் எல்லாம் பரதனே ஆள, நீ 14 ஆண்டுகள்காட்டில் வாழ்ந்து திரும்பி வரவேண்டும் என்று அரசன் இயம்பினான்" என்றாள் கைகேயியின்ஆணையைக் கேட்டபோது இராமன் அடைந்த மனநிலையை,

இப்பொழுது எம்மனோரால் இயம்புவதற்கு எளிதோ யாரும் செப்பருங் குணத்து இராமன் திருமுகச் செவ்விநோக்கின் ஒப்பதே முன்பு பின்பு; அவ்வாசகம் உணரக் கேட்ட அப்பொழுது அலர்ந்த செந்தாமரையினை வென்றதம்மா.

தெருளுடை மனத்து மன்னன் ஏவலின் திறம்ப அஞ்சி இருளுடைய உலகம் தாங்கும் இன்னலுக்கு இளைந்து நின்றான் *767*

உருளுடைச் சகடம் பூண்ட உடையவன் உய்த்த காரேறு அருளுடை ஒருவன் நீக்க அப்பிணி அவிழ்ந்தது ஒத்தான் (II.3 . 112 - 13)

என்று உயர்வு நவிற்சியின்றிக் கம்பன் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறான். அரசனிட்ட கட்டளையாகக்கைகேயி கூறியதைக் கேட்டதும்,

மன்னவன் பணியன்றாகில் நும்பணி மறுப்பனோஎன் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ என்இனி உறுதி யப்பால் இப்பணி தலைமேற் கொண்டேன் மின்னொளிர் கானம் இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன்(II.3.114)

என்று கூறிய இராமன் மீட்டும் அவளை வணங்கித் தன்தந்தையாகிய தசரதன் இருந்த திசைநோக்கித் தொழுது கோசலையின் அரண்மனை நோக்கிச் சென்றான். தன் தாயைக் கண்டு வணங்கியதும், 'நெடுமுடி புனைதற்கு உண்டோ இடையூறு' என்று அவள் வினவ, 'பங்கமில்குணத்து எம்பி பரதனே துங்க மாமுடி சூடுகின்றான்' என்றான். பின்னர் வனஞ்செல்லுமாறு தான் பெற்றஆணையைக் கூறியதும் மிகவும் துயருற்று வருந்திய கோசலையைச்

சிறந்த தம்பி திருவுற, எந்தையை மறந்தும் பொய்யிலன் ஆக்கி, வனத்திடை உறைந்து தீரும் உறுதிபெற்றேன் இதின் பிறந்து யான் பெறும் பேறு என்பது யாவதோ

விண்ணும் மண்ணும் இவ்வெலையும் மற்றும்வேறு எண்ணும் பூதம் எலாம் அழிந்து ஏகினும் அண்ணல் ஏவல் மறுக்க அடியனேற்கு ஒண்ணுமோ இதற்கு உள் அழியேல் (II. 4.16-17)

என்று கூறித் தேற்றித் தெளிவிக்கிறான் கம்ப இராமன்.

அத்யாத்ம ராமாயணம்

தசரதன் கட்டளைப்படி இராமனும் இலக்குவனும் சுமந்திரனுடன் அரசனைக் காணவந்ததும் தசரதன்இராமனைத் தழுவியவாறே 'இராமா' எனக் கூறி மூர்ச்சையானார். அப்போது கைகேயி, இராம, அரசன் உன்னால்தான் இந்த நிலைக்கு ஆளானார். அவர் வாக்குப்படி நடப்பதானால் அவர் மகிழ்ச்சிஅடைவார், என்று கூறினாள். அதைக் கேட்ட இராமன் "தந்தைக்காக நாடு, தாய், தாரம்எதையும் தியாகம் செய்வேன். செய்யவேண்டியதைக் கட்டளை இடுங்கள்" என்று வேண்டினான். இதைக் கேட்டுத் திருப்தி அடைந்த கைகேயி, அரசனிடம் தான் பெற்ற இருவரங்களைக் கூறினாள். வரங்களின் வரலாறும் விவரமும் கேட்ட இராமன், 'அம்மையே, பரதனே நாடாளட்டும்; நான் தண்டகாரணியம் செல்கிறேன். தந்தை

இதை என்னிடம் சொன்னால் உடனே செய்திருப்பேனே, ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை?" என்றான்.

இராமன் குரல்கேட்டு உணர்வு திரும்பிய தசரத மன்னன், "இரகு நந்தன, நான் பெண்ணால் வெல்லப்பட்டவன்;தீய வழியில் நடப்பவன். எனவே என்னை அடக்கிவிட்டு நீ இந்த நாட்டைக் கைப்பற்றிஆள்வாயாக. உனக்கு அதனால் பாவமில்லை. என்னை மட்டுமே வாய்மை தவறிய குற்றம் தொடரும், என்னை விட்டுப் பிரிந்து பயங்கரமான காடு செல்ல நீ விரும்புவது ஏன்" என்று வாய்விட்டுப்புலம்பிக் கதறினார். இதனைக் கேட்டு மனம் நொந்த இராமன், "பிதாவே, பரதன் நாடாளட்டும். நான் 14 ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ்வதால் பல்வேறு நன்மைகள் உண்டாகும். மேலும், தங்களுடைய சத்தியத்தைக் காப்பாற்றியதுமாகும்" என்று ஆறுதல் கூறிவிட்டு இலக்குவனுடன் கோசலை கோயில் நோக்கிச் சென்றான்.*(II. 3. நடேச சாஸ்திரி, பக். 70-71).*

தெலுகு ராமாயணங்களான ரங்கநாதமும், பாஸ்கரமும் வான்மீகத்தைப் பின்பற்றிச்செல்கின்றன. மொல்ல ராமாயணத்தில் கைகேயியின் ஆணையைச் சுமந்திரன் இராமனுக்குக் கூறுகிறான். இராமன் பதிலேதும் கூறாமல் அவன் கட்டளைப்படி காட்டிற்குச் செல்லப் புறப்படுகிறான்.

கன்னட தொரெவெ இராமாயணத்தில் சுமந்திரனால் அழைக்கப்பெற்ற இராமன்சீதையுடனும், இலக்குவனுடனும் முடிசூடுவதற்குரிய அலங்காரத்துடன் அரசனிருக்கும் இடம் சென்றான். அங்கே இருந்த சோகச் சூழலை உணர்ந்த இராமன் தந்தைக்கு ஏதோ நேர்ந்தது என்று கருதி அவனைக்கண்டு வணங்கினான். அப்போது தசரதன், 'இராமா, கேள் நான் ஒன்று நினைக்கத் தெய்வம் ஒன்றுநினைத்தது. இந்த நிலைக்குக் கைகேயிதான் காரணம்' என்று கூறி மேலே பேச இயலாமல் மூர்ச்சை அடைந்தான். பின்னர் ஒருவாறு தெளிந்து சுமந்திரனைப் பார்த்துச் "சம்பராசூரன் சண்டையில்கொடுத்த இரண்டு வரங்களாகிய இரு கத்திகளைக் கொண்டு என் கழுத்தை அறுத்துவிட்டாள் கைகேயி"என்றான். இதைக் கேட்ட கைகேயி 'முன்பு கொடுத்த வரங்களைக் கேட்டதால் தசரதன் வருந்துகிறார். வரம் ஒன்றால் பரதனுக்கு நாட்டு அரசு; மற்றொன்றால் இராமனுக்குக் காட்டுஅரசு தர வேண்டும் என்று வேண்டினேன். இதைக் கேட்டதால் எனக்கு அபகீர்த்தி வந்தது' என்றாள். *(II. 39, 40)*

769

கைகேயி மேலும் தொடர்ந்து, "மனுவழி வந்தோர் வாய்மை தவறார் என்று நான் நினைத்தேன். இப்போது அரசர் மனம் வருந்துவதால் சத்தியத்தை மீறி நடக்க விரும்புகிறார் என்பது தெளிவாகிறது. நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ரகுராமனுக்கே பட்டம் கட்டுங்கள். ததீசி, சிபி போன்ற அரசனல்லான் தசரதன், மந்திரியாரே வெறும் பேச்சால் என்ன பயன்? எனக்கு எதற்கு அரசு? தசரதனை எழுப்பி இராமனுக்கே முடி சூட்டுங்கள்" என்று கூறினாள். *(II-41, 42)*

அப்போது இராமன் கைகேயியை நோக்கி, "நீங்கள் கேட்டது ஒன்றும் மிகப்பெரிய விஷயமில்லை.தந்தையார் மொழிப்படியே நான் நடந்து கொள்வேன் என்று வாக்குறுதி தருகிறேன். நம் இரகுவம்சஅரசர்கள் எல்லாம் சத்தியம் தவறாதவர்கள் என்ற கூற்றை நீங்கள் மெய்ப்பித்துவிட்டீர்கள். பரதன் அரசாளட்டும். நான் காடு செல்கிறேன். உரிய காலம் ஆனதும் நான் திரும்பி வருகிறேன்'' என்று வாக்குறுதி செய்தான். *(II. 49, 50)*

மலையாள *கன்னச ராமாயணத்தில் தசரதன் முதலியோர் குழுமியிருந்த அவைக்குச் சென்றஇராமனை நோக்கிக் கைகேயி தான் பெற்ற வரங்கள் பற்றிக் கூறுகிறாள். வருத்தம் என்பதே இல்லாதமுகத்தனாய இராமன், "நான் இதுபற்றி வருந்தவில்லை. பரதன் நாடாளட்டும்; நான் இப்போதே காடு செல்கிறேன். ஆனால், தந்தையார் ஏன் இதை என்னிடம் கூறவில்லை? அவர் என்னசொன்னாலும் நான் அதன்படி நடக்கத் தயாராக உள்ளேன்" என்று கூறக் கைகேயி, "மன்னர் மிகவும்விசனமுற்று உள்ளதால், உன்முகம் பார்த்து இதைக் கூறும் துணிவில்லாமல் இருக்கிறார்." என்றுவிடையிறுத்தாள். உடனே சற்றும் தயக்கமில்லாத மனத்தனாகிய இராமன் "அப்படியானால் சரி; அரசர் ஆணையிடாவிட்டாலும் உங்கள் நன்மைக்காக நான் இப்போதே காடு செல்கிறேன்" என்றுகூறினான். எழுத்தச்சன் இராமாயணம் அத்யாத்மத்தையொட்டி இந்நிகழ்ச்சியைக் கூறுகிறது.*

மன்னவன் பணியாகக் கைகேயி தான் பெற்ற வரங்களைக் கூறக் கேட்டதும்,

மின்னு பத்மம் போலுமுகம் வென்றது அப்போது அம்மலரை வன்னுகப் பூண் கழற்றிவிட்ட வல்லேறுபோல் மகிழ்ந்தான் என்னதன்றோ தம்பிசெல்வம் என்றுகைகை தனைப்பணிந்து மன்னனையும் திசைநோக்கி வணங்கி நற்றாய் கோயில் புக்கான்.

என்று இராமன் மனநிலையைக் கம்பன் வழிநின்று காட்டுகிறது தக்கை ராமாயணம் (II. 3.25). சுமந்திரனோடு அரசனிடம் சென்ற இராமன் தசரதன் பெரும் பீதியுடையவனாய் மயங்கிக் கிடக்கவும்கோபமுற்ற நிலையில் கைகேயி அருகிருக்கவும் கண்டு அவளிடம் தந்தையின் நிலைக்குக் காரணம் கேட்டான். அரசன் முன்பு எனக்களித்த வரங்களை நான் இப்போது கேட்டதால் சினமுற்றவனாய் உன்மீதுள்ள பற்றால்உள்ளம் நொந்திருக்கிறான். நான் கூறுவதுபோல் நடந்தால் அவன் தெளிவுற்று முன்னைய உணர்வுக்குத் திரும்புவான் என்று கூறித் தான் பெற்ற வரங்களையும் கூறினாள் (II. 39, 40). அந்நிலையில்உணர்வு திரும்பி விழித்துப் பார்த்த தசரதனை நோக்கித், "தந்தையே, ஒரு சிறு விஷயத்திற்காகத்தாங்கள் மிகவும் மனம் தளர்ந்துவிட்டீர்கள். எனக்கு இதுபற்றி முன்னமே எவரும் சொல்லவில்லை.இங்கு வந்ததும், தாயார் கைகேயி கூறியதைக் கேட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். தாங்கள் வருந்த வேண்டாம்; மகிழ்ச்சியுடன் ஆணையிடுங்கள்" என்றான் இராமன் (II 45).

இவ்வாறு கைகேயியின் வரங்களைப் பற்றி அறிந்த இராமனைச் சித்திரித்த ***துளசிதாசர்*** *இராமன் அந்நிலையில் அடைந்த மனமகிழ்ச்சியைக் கீழ்வருமாறு வருணிக்கிறார்.*

தசரதனுக்குத் தைரியமூட்டும் வார்த்தைகளை மேற்கண்டவாறு கூறியபோது இராமனின் உடல்முழுதும்மகிழ்ச்சியால் புல்லரித்து நின்றது. அவன் பெற்ற மகிழ்ச்சி முன்னையினும் நான்கு மடங்காகப்பெருகியது.(II.51.8). அரசபாரம் என்னும் அருங்கயிற்றால் பிணைக்கப்பட்டிருந்த ஓர் இளைய யானை, வனவாசம் என்னும் அருளால் விடுவிக்கப்பட்டவுடன் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியில் துள்ளித்திளைப்பதைப் போல் இராமனின் உள்ளம் கைகேயியின் கட்டளையால் ஏற்பட்ட மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில்ஊறித் திளைத்தது. (II.51)

தசரத ஜாதகத்தின் படி தசரதன் கைகேயிக்கு ஒருவரம் தருகிறான். தன் மகன் பரதனுக்குஏழாண்டுகள் நிரம்பியதும் கைகேயி அவனை அரசனாக்குமாறு தசரதனைக் கேட்கிறாள். தசரதன் அவள்வேண்டுகோளை மறுத்துவிடுகிறான் அவள் மீண்டும் வற்புறுத்தவே தன்னிரு மூத்த புதல்வர்களான இராமனையும் இலக்குவனையும் வேறு நாட்டுக்காவது காட்டுக்காவது போய்விடுமாறும் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் கழித்துத்தான் இறந்த பின்னர்த் திரும்பி வருமாறும் கூறுகிறான். இராமனும் இலக்குவனும் அரசன் கட்டளைப்படி நாட்டைவிட்டு வெளியேறுகின்றனர். இந்நிகழ்ச்சியால் இராமனின் மனம் வருந்தவுமில்லை; மகிழவுமில்லை; அவனுள்ளத்தே எந்தச் சலனமும் தோன்றவில்லை. [37]

37. Shankar Raju Naidu Kamba Ramayana and Tulasi Ramayan P. 17. 771

வாசுதேவ ஷிண்டி என்னும் ஜைன ராமாயணத்தில் தசரதன் கைகேயிக்குக் கொடுத்த இருவரங்களினால் இராமன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் காடு செல்லுமாறு பணிக்கப்படுகிறான். தந்தையின்வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே இராமன் காடு செல்வதாக இந்நூல் குறிப்பிடுகிறது. [38]

சங்கஸ்ரீ என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற திபெத்திய ராமாயணத்தின்படி தான் கொடுத்த ஒரு வரத்தைவற்புறுத்திய கைகேயியின் விருப்பத்திற்கேற்பத் தசரதன் இராமனை அழைத்து, "நீ மூத்த அரசியின்மகனாகவும், வல்லவனாகவும் இருப்பினும் உன்னை அரசனாக்க இயலவில்லை. பரதனுக்கு அரசைக் கொடுப்பதாகவாக்களித்துவிட்ட காரணத்தால் நீ சீதையுடன் காட்டிற்குச் சென்று பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்வாழ்வாயாக" என்று ஆணையிடுகிறான். மிக்க பெருந்தன்மையும் பெருள்ளமும் உடைய இராமன் மகிழ்ச்சியுடன்அரசன் ஆணைப்படி சீதையுடன் காடு செல்கிறான். கி.பி. 1586இல் எழுந்த மற்றொரு திபேத்திய இராமகாதையும்கைகேயியினால் இராமன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் வனவாசம் செல்ல நேர்ந்ததை மேற்கண்டவாறே தசரதன்கூற்றாகக் கூறுகிறது. [39]

பால்யாதரி என்னும் தன் ஆசைநாயகிக்குத் தசரதன் கொடுத்திருந்த இரண்டு வரங்களின்படிஅவளுடைய மகனுக்கு அரசுரிமை தரக் கடமைப் பட்டிருத்தலால் இராமனை அரசுரிமையினின்றும் விலக்கிவிடுவதாக ஹிகாயத் செரீ ராம் என்னும் மலேசிய ராமாயணம் கூறுகிறது. [40]

ஹொபுட் சுஷூ என்னும் ஜப்பானிய இராமாயணத்தின் கதைத் தலைவனாகிய ததாகத சாக்கியமுனி(இராமன்) தந்தை ஆகிய தசரதனால் காட்டிற்கு அனுப்பப்படவில்லை. பகை அரசனுடன் போரிட்டு நூற்றுக்கணக்கானமக்களின் உயிரை அழிக்க விரும்பாத காரணத்தால் தானே தன் அரசியுடன் நாட்டைக் துறந்து மலைகளடர்ந்த காட்டிற்குச் சென்று விடுகிறான். கொல்லாமை நோன்பைக் காக்கும் பொருட்டுத்தன் நாட்டைத் துறந்து விடுவதாக இந்த இராமாயணம் காட்டுகிறது. [41]

38. U.P. Shah, p. 64. 39. J.W. De Jong pp. 174 and 178 40. S. Singaravelu, "The literary version of the Rama Story in Malay" ***Asian Variations In Ramayana ,*** *p. 284 41. Minoru Hara, p. 344*

தொகுப்புரை

வான்மீகத்தில் கைகேயி இராமனுக்கு அரசன் கட்டளையைக் கூறும்போது தசரதன், சுமந்திரன்இலக்குவன் முதலானவர்களும் குழுமியிருக்கின்றனர். தசரதன்

உணர்விழந்த நிலையில் இருப்பதை இராமன் கண்டு வருந்துகிறான். கைகேயியை மறுத்துக் கூறும் நெஞ்சுரம் இல்லாதவனாகத் தசரதன் மயங்கிக் கிடத்தலையும்இராமன் காணவும் கலங்கவும் நேர்கிறது. கைகேயி கட்டளையைச் சிரமேற் கொண்டு இலக்குவனுடனும்சீதையுடனும் தேரில் புறப்படுவதைத் தசரதன் கண்டுகையற்று வருந்துகிறான். தேரை ஓட்டச் சுமந்திரன்முற்படுகையில் தசரதன் அவனை ‘நில்’ எனக் கூற, இராமன் ‘செல்’ என்று கூறுவதாக வால்மீகி காட்டுகிறார். அத்யாத்மமும், ரங்கநாத, பாஸ்கர, கன்னச, துளசி, எழுத்தச்சன் இராமாயணங்களும் பெரும்பாலும் வான்மீகத்தைஒட்டிச் செல்கின்றன.

மொல்ல ராமாயணத்தில் சுமந்திரனே கைகேயியின் கட்டளையை இராமனுக்குக் கூற இராமன்தசரதனைப் பார்க்காமலேயே காடு செல்லப் புறப்படுகிறான்.

அத்யாத்ம ராமாயணத்திலும் தொரவெ ராமாயணத்திலும் தசரதன் இராமனைப் பார்த்துப் பேசுமிடத்துத் தன் கையற்ற நிலையைப் புலப்படுத்தும் அவலக்காட்சி இடம்பெறுகிறது.

தசரத ஜாதகம், வாசுதேவ ஹிண்டி, திபேத்திய ராமாயாணம், மலேசிய ராமாயணம் ஆகியனவற்றில்தசரதனே இராமனுக்குக் காடு செல்லக் கட்டளையிடுகிறான். மேற்கண்ட இந்துமதம் சாராத இராமாயண நூல்களில் இராமனுக்குப் பன்னிரண்டாண்டுகள் காடுறை வாழ்க்கை விதிக்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

கி.பி. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஹொபுட்சுஷூ என்னும் ஜப்பானிய ராமாயணம் இராமன் வனவாசம் சென்ற மைக்குப் புதுக்காரணத்தைக் கூறுகிறது. இதில் வரங்கள் பற்றியகுறிப்பே இல்லை. தசரதனோ கைகேயியோ ஆணையிடவில்லை; இராமனே கொல்லாமை நோன்பு காக்கத்தன் மனைவியுடன் காடு செல்கிறான். இந்தியாவிலிருந்து பௌத்த அறிஞர்களின் மூலமாகக் குடிபெயர்ந்தஇராமகாதை ஜப்பான் நாட்டுப் பண்பாட்டிற்கேற்ப இம்மாற்றத்தை அடைந்துள்ளது போலும்.

பெரும்பாலும் வான்மீகத்தை ஓட்டிச்செல்லும் கம்பன் கைகேயி இராமனுக்குக் கட்டளையிடும்சூழலைப் பெரிதும் மாற்றிப் படைத்திருக்கக் காண்கிறோம். இங்கே இராமன் தனியாக அரண்மனைக்குவருகிறான். இலக்குவன் உடன் செல்லவில்லை. அவன் *773*

உள்ளே வந்து தசரதன் முதலியோர் உறையும் பகுதிக்கு வரும் முன்னரே கைகேயி முந்திச் சென்றுஅவனைச் சந்திக்கிறாள். கைகேயி இராமன் இருவரிடை மட்டுமே உரையாடல் நடைபெறுகிறது. தசரதனின்கையற்ற அவலநிலையை இராமன் அறியாத நிலையிலே அவன் கட்டளையாகக் கைகேயி கூறுவதைக் கேட்டுத்தசரதனைக் காணாமலே திரும்புகிறான். மின்னொளிர் கானம்இன்றே போகின்றேன் விடையும் கொண்டேன் என்று கூறியவன் மீண்டும் கைகேயியையோ தசரதனையோ சந்திக்காமலே காடுசெல்வதாகக்கம்பன் படைத்துக் காட்டுகிறான். ஏறக்குறைய வான்மீகியின் இருபது சருக்கங்களைக் கம்பன் ஒன்பதுபாடல்களாகச் சுருக்கி அமைத்து விடுகிறான். வான்மீகியின் காப்பியம் ஆதிகாவியமாக (primaryepic) அமைய, கம்பனின் காப்பியம் கலைக் காப்பியமாக (secondany or scholar epic) அமைந்துள்ளமையைக் காட்டும் பகுதிகளில் இச்சுருக்கம் மிக இன்றியமையாத இடத்தைவகிக்கிறது. கம்பனுக்குப்பின்னர்த் தோன்றிய இந்திய இராமாயணங்கள் இக்

acharya.org

கலைமுதிர்ச்சியைக் கையாண்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை. இக் சுருக்கத்தால் காப்பியக் கட்டுக்கோப்பு செறிவடைந்து முருகியலின்பம் சிறந்து நிற்பதுஒருபுறமிருக்க, இராமனது மனஉறுதி, கைகேயி மாட்டுள்ள நம்பிக்கை, அறச்சிக்கலால் தசரதனுக்குஉண்டாகும் மன உளைச்சலைத் தவிர்க்க விரும்பிய அருளுள்ளம் போன்ற இராமனின் பல்வேறு ஆளுமைக்கூறுகள் வெளிப்படும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். கூர்தலறப் பான்மையால் வழிநூல்கள்இத்தகைய கலைமுதிர்ச்சியடைந்து முதனூலினும் சிறந்து நிற்றல் இலக்கிய உலகில் இயற்கையே யாயினும்,இந்தியக் காப்பியங்களில் கம்பனுக்கு முன்பும் பின்பும் இத்தகைய முதிர்ச்சி காணப்படாமையின், இதனைக் கம்பனின் தனிச் சிறப்பாகவே கொள்ளக்கிடப்பதை அறிஞர்கள் எளிதின் உணரலாம்.

இனி இராமனின் கூற்றாலும் செய்கையாலும், வெளிப்படும் அவனது பண்புச் சிறப்புகளைக் கவிஞர்கள்கவிக்கூற்றாகக் கூறும் இடங்களும் ஆய்வுக்குரியவைகளாய் அமைகின்றன. கைகேயியின் கட்டளையைக்கேட்ட இராமனின் மனநிலையைப் பெரும்பாலும் எல்லாக் கவிஞர்களும் வெளிப்படுத்த முயன்றுள்ளனரேனும்,வால்மீகி, கம்பர், துளசி என்னும் முப்பெருங் கவிஞர்களும் இவ்வகையில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் எனலாம்.

பரதன் முடிசூடத் தான் காடேக வேண்டும் என்னும் கைகேயியின் வரத்தை அரசன் கட்டளையாகக்கருதிய இராமன் மனம் வருந்தவில்லை என்று காட்டுகிறார் வால்மீகி. சரத்காலச் சந்திரன்போன்று தன் இயற்கையான மனமகிழ்ச்சியையும் முகமலர்ச்சியை யும் இராமன் எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இழக்கவில்லை என்று நகர மக்கள் கண்டு கூறுவதாகவும் கவிஞர்கூறுகிறார். எனவே, இராமனின் ‘சமநிலை’ப் பண்பைக் (equanimity) கவிஞர் உறுதிப்படுத்துகிறார்என அறிகிறோம்.

இனி, அரண்மனையிலிருந்து திரும்பி வந்த இராமனின் முகம் ஒளி குறைந்து வாட்டமுற்றும் மேனிவியர்வையால் நனைந்தும் இருப்பதைக் கண்ட சீதை துணுக்குற்றாள் என்றும், தமசா நதிக்கரையில், இராமன் இலக்குவனுடன் பேசுமிடத்துக் கைகேயியின் மீது வருத்தமுற்றான் என்றும் வால்மீகிகூறுவதைக் கொண்டு அரசிழப்பால் இராமன் வருந்தினான் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

தன் மாளிகை நோக்கி வரும் இராமன் சிந்தனையில் மூழ்கிய வனாய்க் காணப்படுதல் உண்மைதான்.ஒளி குன்றிய முகமுடையவனாய் இருப்பதும் உண்மையே. ஆனால், இம் மாறுதல்களுக்குக் காரணம் அரசிழப்புஎன்று கொள்வதைவிடச் சீதையை எவ்வாறு சமாதானப்படுத்துவது, அவளைப் பிரிந்து எவ்வாறு பதினான்குஆண்டுகள் வாழ்வது, அல்லது அவளையும் அழைத்துச் செல்வதால் என்னென்ன இடையூறுகள் தோன்றும் என்றெல்லாம் சிந்தித்தவாறே வருதலின் தன்னலமற்ற சிந்தையின் வெளிப்பாடாக முகமலர்ச்சி குன்றியது எனக்கொள்ளுதல் பொருத்தமுடையதாகத் தோன்றுகிறது.

எனினும் தமசா நதிக்கரையில் தங்கிய முதல் இரவன்று கைகேயியின் அன்பின்மை குறித்து இராமன் இலக்குவனிடம் கூறும் சொற்களில் தந்தையின் மரணம், பரதன் ஒருவனே அரசனாதல், தான்வனமேகல் என்னும் மூன்று செய்திகளுக்காகவும் இராமன் வெளிப்படையாக வருந்துவதைக் காண்கிறோம். கைகேயியின் அன்பு குறித்தும், விதியின் வலிமை குறித்தும் விளக்கமாக இலக்குவனிடம் பேசிய

இராமன்இங்கே இவ்வாறு அவளைநிந்திக்குமாறு வான்மீகத்தில் படைக்கப்பட்டிருப்பது ஏன் என்று விளங்கவில்லை.

கம்பராமன் கைகேயியை ஐயுற்றுக் கூறுவதாக எங்கும் செய்திஇல்லை. இராமனின் முகவாட்டத்தைச்சீதை கண்டு வருந்தினாள் என்ற குறிப்பும் கம்பனில் இல்லை. கைகேயியின் கட்டளையைக் கேட்டஇராமனின் முகம் சஞ்சலமின்றி இருந்ததாகவும், இயல்பான முகமலர்ச்சியும் மகிழ்ச்சியும் ஒரு சிறிதும் மாறவில்லை என்றும் வான்மீகி கூறுகிறார்.

கைகேயியின் ஆணையைக் கேட்டதும் இராமன் அடைந்த மகிழ்ச்சியைக் கம்பன் வருணிக்கும் பாடல்வாசகர்கள் அனை 775

வரும் அறிந்த ஒன்று. தன்னியல்பான மகிழ்ச்சியினும் மிக்க பேருவகையை இராமன் அடைந்தான் என்று காட்ட விரும்பிய கவிஞன் தாமரை மலரினும் ஒளிமிக்க முகத்தினன் ஆனான் என்று கூறுகிறான். இவ்வாறு இயற்கையான மகிழ்ச்சியினும் மீதூர்ந்த பேரானந்தத்துடன் சீதையைக் காணச் சென்றான் இராமன். அதனால்தான் கம்பன் காட்டும் சீதை வான்மீகியின் சீதையைப் போன்று இராமனின் முகமாற்றத்தைக் கண்டு வருந்தவில்லை. அசோகவனத்தே தனித்திருந்த சீதை இராமன் நினைவாக வருந்தியிருந்த போது, இராமனின் இந்த முகமலர்ச்சியை,

'தெவ் மடங்கிய சேண் நிலம்' - கேகயர் - தம் மடந்தை - 'உன் தம்பியது ஆம்' என, மும் மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் வெம் மடங்கலை உன்னி, வெதும்புவாள்.

'மெய்த் திருப்பதம் மேவு' என்ற போதினும் 'இத் திருத் துறந்து ஏகு' என்ற போதினும் சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் முகத்தினை உன்னுவாள் *(v. 3.19.20)*

என்று நினைவுகூர்வதாகக் கம்பன் காட்டுவதை நோக்க இராமனின் மகிழ்ச்சியும் கம்பனின்குறிப்பும் இனிது வெளிப்படுகின்றன.

'காடேகு' என்னும் கைகேயியின் கட்டளையைப் பெற்ற இராமனின் முகம் முன்னையினும் நான்குமடங்கு ஒளிர்ந்து விளங்கியது என்று துளசிதாசர் கூறுவது கம்பன் கருத்தோடு பொருந்தியிருக்கக்காண்கிறோம்.

மேலும் அரச பாரத்திலிருந்து விடுதலை பெற்றதாக உணர்ந்த இராமனின் மனநிலையை வண்டியில்பூட்டப்பெற்றுப் பின்னர் விடுவிக்கப்பெற்ற நல்லேற்றின் மன மகிழ்ச்சியோடு கம்பன் ஒப்பிட்டுக் காட்டுகிறான். சிறைப்படுத்தப்பெற்ற இளம் யானை ஒன்று விடுவிக்கப் பெற்றதும் அடைந்த மகிழ்ச்சியைப்போன்று அரச பாரத்தினின்று கைகேயியால் விடுவிக்கப்பெற்ற இராமன் பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தான் என்னும் துளசிதாசரின் உவமைகம்பன் காட்டும் உவமையோடு ஒப்பிட்டு மகிழத்தக்கதாக அமைகிறது. வான்மீகிக்குப் பிறகு தோன்றிய இந்திய இராமாயணக் கவிஞர்களுள் தலைசிறந்த இவ்விருவரும் ஏறக்குறையஒரே தன்மையில் இராமனின் சமநிலைப் பண்பை வெளிப்பிடுத்தியிருப்பதை நோக்குமிடத்துப் பெருங்கவிஞர்கள்இருவரும் எவ்வளவு தூரம் இராமாம்ருதத்தில் திளைத்திருந்தனர் என அறியமுடிகிறது. இனிக் கோசலையையும் இலக்குவனையும் சமாதானப்படுத்து மிடத்தும் இராமனுடைய சமநிலைப் பண்புவெளிப்படுவதைக்

காணலாம். "காட்டிற்குப் போகவேண்டாம், என் ஆணையை விடச் சக்களத்தியின்ஆணைக்கு அடங்கி நடக்க நீ ஏன் விருப்பப்படுகிறாய்" என்று கேட்ட கோசலையை நோக்கித் "தந்தையாரின்ஆணையைப் புறக்கணிக்கும் அதிகாரம் எனக்குக் கிடையாது. நான் காட்டிற்குப் போகத் தயாராகிவிட்டேன். தாங்கள் என்னை வாழ்த்தி விடை கொடுங்கள்" *(ii. 21 - 31)* என்று வான்மீக இராமன் கூறுகிறான். உனக்குரிய அரசைப் பறித்த கைகேயியையும் அதற்கு உடந்தையாயிருந்த தசரதன் முதலானவர்களையும்உடனே கொன்று உனக்குப் பட்டாபிசேகம் செய்து வைக்கிறேன் என்று சீறி நின்ற இலக்குவனுக்குப் பலவகையாகச் சமாதானம் கூறுகிறான் இராமன்.

இலக்குவ, உனது பராக்கிரமம் யாவரும் நன்கறிந்ததே. மூவுலகையும் ஒருங்கு வெல்ல வல்லவன்நீ என்பதை நான் நன்கறிவேன். அறங்களுட் சிறந்தது சொன்ன சொல் தவறாமையாகிய வாய்மையே.இதைக் காப்பாற்ற விரும்பும் தந்தையின் ஆணையை மீறலாமா? தந்தையாரின் உத்திரவினால்தான் கைகேயிஆணையிட்டாள். இதில் அவளுடைய குற்றம் என்ன இருக்கிறது? ஆகையால், அறத்திற்கு எதிராகப் பராகிரமத்தைப் பயன்படுத்தக் கருதும் எண்ணத்தைத் தவிர்ப்பாயாக. அறமே தலையாயது, வீரமன்று என்று உணர்வாயாக*(ii.21. 40 - 45)*

இப்பொழுது நமக்கேற்பட்டிருக்கும் நிலை விதியால் விளைந்தது. இன்றேல் எனக்கு இடையூறுவிளைவிக்கக் கைகேயி கருதுவானேன்? இதற்கு முன்னர்ப் பரதனுக்கும் எனக்கும் இடையில் அவள் அன்பில் வேறுபாடு கண்டதுண்டா? இயற்கையாகவே நற்குண நற்செய்கைகளை உடையவளாய், யாவராலும் கொண்டாடத்தக்க உத்தம குணங்களை உடையவளாய் இருந்த கைகேயி, தன்னியல்பினின்றும் முற்றிலும் மாறுபட்டவளாய்க்கல்வியறிவற்ற ஒரு சாதாரணப் பெண்ணைப் போலாகித் தன் கணவன் முன்னிலையில் என்னைப் பாதிக்கும்வகையில் பேசியது என்ன காரணத்தால் என்று எண்ணுகிறாய்? *(ii.22. 16 - 20)*

எந்த ஒரு இன்பத்திற்கோ துன்பத்திற்கோ, வியாதிக்கோ, கோபத்திற்கோ, லாபத்திற்கோ, நஷ்டத்திற்கோ, பிறப்பிற்கோ, இறப்பிற்கோ காரணம் இன்னதெனக் கொஞ்சமும் அறிய முடியவில்லையோஅதுதான் இறைவனின் திருவுளப்பயன். தொடங்கப் பெற்ற ஒரு செயல் தடையுற்றுச் சற்றும் எதிர்பாராதஒரு செயல் தன்னியல்பில் நிகழுமாயின் அது தெய்வத்தின் செயலன்றி வேறில்லை. எனவே, பட்டாபிடேகம் தடைப்பட்டதற்குக் கைகேயி *777*

தான் காரணம் என்று கருதாதே. ஏனெனில் விதியால் உந்தப் பட்ட அவள் தன்னிச்சையின்றித் தனக்கு விருப்பமற்றதைச் செய்துள்ளாள். விதியின் இத்தகைய வலிமையை நீ அறியாயோ?

இலக்குவனே, நான் அரசு துறக்க நேர்ந்ததற்கு வருந்தாதே. அரச பாரம் தாங்குதல், கவலையின்றிக்கடமைகளின்றித் தேசங்கள் தோறும் திரிந்து மகிழும் துறவியாகக் காட்டில் வாழ்தல் ஆகிய இவ்விரண்டில் பின்னதே மேலானது. இதுவரை எடுத்துக் கூறிய அறங்களையும், விதியின் வலிமையையும் நன்கு அறிந்துள்ளமையாலும்,இயற்கையான மனோபாவத்தாலும் பக்குவப்பட்டுள்ள எனக்கு அரசுரிமை பெறாமற் போனதால் மனச் சஞ்சலம்என்பதே உண்டாகாமையோடு, அதிக உற்சாகமுடையவனாகவும் நான் இப்போது விளங்குகிறேன். *(ii.22. 20-30)*

ஏறக்குறைய இதே கருத்துடையவனாகக் கம்பராமனும் விளங்குகிறான். 'அருங்கறபினோய், மெய்த்திறத்துநம் வேந்தனைப் பொய்த்தினன் ஆக்குதியோ' என்று கூறிக் கோசலையைத் தேற்றிய இராமன், "நின்னை மௌலி சூட்டத் தடை செய்பவர் தேவரேனும் சுடுவான் துணிந்தேன். உலகு ஏழினோடு ஏழும் உனக்கு யான் தரக்கோடி" என்று உருத்தெழுந்த இலக்குவனை நோக்கி

முன்கொற்ற மன்னன் "முடிகொள்க" எனக் கொள்ள மூண்டது என் குற்றம் அன்றோ? இகல் மன்னவன் குற்றம் யாதோ?

வரம் பெற்றவள்தான் இவ்வையம் சரதம் உடையாள்...........இனி யான் படைக்கின்ற செல்வம் விரதம்; இதின் நல்லது வேறு இனியாவது?

என்று தசரதனும் குற்றம் செய்யவில்லை; கைகேயியும் பிழை செய்யவில்லை எனத் தெளிவித்தபின்னர்,

நதியின் பிழையன்று நறும்புனல் இன்மை; அற்றே, பதியின் பிழையன்று; பயந்து நமைப் புரந்தாள் மதியின் பிழையன்று; மகன் பிழை அன்று; மைந்த! விதியின் பிழை; நீ இதற்கு என்னை வெகுண்டது? என்றான்

என்று நடந்த நிகழ்ச்சிகளுக்கெல்லாம் விதியே காரணம் என ஒரு சுருக்கம் (ii.22) முழுக்க விளக்கிய வால்மீகியின் கருத்தை இர்த்தினச் சுருக்கமாக ஒரு பாட்டில் கம்பன்விளக்குகிறான்.

கோசலையையும் இலக்குவனையும் சமாதானப்படுத்துவதுபோல் இப்பகுதி தோற்றமளிப்பினும், கைகேயியின்வரத்தால் இராமனின் சமநிலையாகிய மனநிலை சிறிதும் பாதிக்கப்பட

வில்லை என்பதைக் காட்டுவதே இங்கு இவ் இரு மகா கவிஞர்களின் நோக்கம் என்பது தெள்ளிதின்புலனாகக் காணலாம்.

2.3. சீதையும் இலக்குவனும் இராமனுடன் காடுசெல்லல்

தந்தையின் கட்டளைப்படி காடு செல்லத் துணிந்த இராமனைத் தங்களையும் அழைத்துச் செல்லுமாறுசீதையும் இலக்குவனும் வற்புறுத்துகின்றனர். இந்நிலையில் அவர்கள் இராமனுடன் விவாதிக்கும் கருத்துக்கள் இராமாயணத்தோறும் வேறுபடுவதால் அவை சிந்தனைக்கு விருந்தாகின்றன. சில முக்கியமானவேறுபாடுகளைக் கீழே காணலாம்.

2.3.1. சீதை இராமனுடன் செல்லத் துணிதல்

வான்மீகம்

தன் தாய் கோசலையிடம் விடைபெற்றுக் கொண்ட இராமன் நேராகச் சீதையிடம் வந்து,

"சனகனின் திருமகளே, கைகேயின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க என் தந்தையார் பரதனுக்குஇளவரசுப் பட்டம் கட்டவும், நான் பதினான்கு ஆண்டுகள் தண்டகாரண்யத்தில் வாழவும் கட்டளையிட்டிருக்கிறார். அதன்படி நான் இப்போது காட்டிற்குப் புறப்படுகிறேன். நீ நல்லறங்களைப் பின்பற்றி என் பெற்றோருக்குஉரிய தொண்டுகளைச் செய்துகொண்டிரு. பரதன் அரசனானதும் அவனுக்குப் பணிந்து நட. என்னுடையபெருமைகளைப் பற்றிஅவனிடம் புகழ்ந்து பேசாதே. அரசர்கள் இதனை விரும்பார். அவன் கோபப்படுமாறுநடந்துகொள்ளாதே" என்று கூறுகிறான் (சருக்கம் 26). இதனைக் கேட்டு மனம் வருந்திய சீதை இராமனைநோக்கி,

"புருடோத்தம, மகளிர்க்குக் கணவன்தான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் எக்காலத்திலும் துணை.தந்தை, மகன், தாய், தோழியர் போன்றோர் துணையாகார். தங்களுடன் நான் இப்போதே காட்டிற்குவருவேன். நான் என் தந்தையார் அரண்மனையில் வாழ்ந்தபோது, "காட்டில் சில காலம் வாழ வேண்டியகிரக அமைப்பு உனக்கு உண்டென்று." சோதிட வல்லுநர்கள் கூறியதிலிருந்தே வனவாசத்தில் எனக்குப்பெருவிருப்பு உண்டாயிற்று. இப்பிறவியில் கணவனாகப் பெற்றவனையே பரலோகத்திலும் 779

கணவனாகப் பெறுவாள் என்று வேதம் கூறுவதாகப் புகழ்பெற்றவைதிகப் பிராமணர்கள்கூறுகிறார்கள். அப்படியிருக்க என்னைத் தங்களுடன் அழைத்துப் போக விரும்பாமைக்குக் காரணமென்ன? இப்படி உள்ளம் உருகி வேண்டிக்கொள்ளும் என்னைத் தாங்கள் அழைத்துப்போகவில்லை என்றால், நான் இப்போதே நஞ்சுண்டு சாவேன். நஞ்சும் வேண்டாம், பிரிந்த உடனே மனவேதனையால் இறந்து படுவேன்" என்று கூறிக் கண்ணீர் சொரிந்து நின்றாள். (சருக். 27 - 30)

இவ்வாறு சீதை நொந்து கூறியதைக் கேட்ட இராமன், "என்நிழல் போன்றவளே, உன் உள்ளக்கருத்தையும், மன உறுதியையும் அறிந்து கொள்வதற்காகவே நான் இதுவரை மறுத்து வந்தேன். என்னுடன்காட்டில் வாழ்வதற்காகவே படைக்கப்பட்டவள் நீ. ஆகையால், என்னைத் தொடர்ந்து காட்டிற்குவந்து நான் இயற்றும் அறங்களுக்குத் துணை செய்வாயாக" என்று கூறி மகிழ்வித்தான். (சருக். 30)

கம்ப ராமாயணம்

"பரதன் நாடாள்வான். நான் வனம் செல்ல ஆணை பெற்றுள்ளேன்; மீண்டு வரும் வரை வருந்தாதிரு"எனக் கம்ப இராமன் கூறக் கேட்ட சீதையின் துயர நிலையை

நாயகன் வனம் நண்ணல் உற்றான் என்றும் மேயமண் இழந்தான் என்றும் விம்மலள்
நீ வருந்தலை நீங்குவென் யான் என்ற தீய வெஞ்சொல் செவிசுடத் தேம்புவாள்.
(ii. 4.218)

என்னை என்னை இருத்தி என்றான் எனா உன்ன உன்ன உயிர் உமிழா நின்றாள்.
(219)

என்று கவிஞன் பாடுகிறான். "அரக்கை உருக்கி ஊற்றினாற் போன்ற கொடிய வெம்மையுடைய காட்டில்நடக்கும் தன்மையதோ நின் மெல்லடி" என்று இராமன் கூற 'நின் பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு' என்று சீதை வேக மறுமொழி கூறி வெதும்பினாள். சீதையின் சொற்களையும் அவற்றின் உட்பொருளையும்உணர்ந்த

இராமன் கண்களில் நீர் ததும்பியவனாய் ‘இனி என்ன செய்வது?’ என்று சிந்திக்கலானான். அதற்குள் விரைந்து அரண்மனை சென்ற சீதை மரவுரியை உடுத்திக் கொண்டு இராமன் பக்கம் வந்துஅவன் கையைப் பற்றிக்கொண்டு நடக்கத் தயாரானாள். அப்போது, "மேல்வரும் விளைவுகளை எண்ணாது, காட்டிற்கு வரத் துணிந்துவிட்டாய், எனவே, எனக்கு எல்லையற்ற இடர் தரப் போகிறாய்" என்றுஇராமன் வருந்திக் கூறியதும், **உற்றுநின்ற துயரம்இது ஒன்றுமே? என் துறந்தபின் இன்பம் கொலாம். *(228)***

என்று சீறினாள் குயில்போன்ற இனிய குரலை உடையவளான சீதை. இதைக்கேட்டதும்.

பிறிது ஓர் மாற்றம் பெருந்தகை பேசலன் செறுவின் வீழ்ந்த நெடுந்தெருச் சென்றனன். *(229)*

என்று, சீதையைத் தேற்ற வேறுவழியறியாத இராமன் மறுவார்த்தை பேசாமல் தெருவில் நடந்தான் என்றுகம்பன் சீதையொடு வனம்புக நேர்ந்ததைப் பாடுகிறான்.

அத்யாத்ம ராமாயணம்

காட்டில் வாழ்வதால் நேரும் இன்னல்களையும், இடையூறுகளையும் இராமன் விவரித்துக் கூறக்கேட்ட சீதை, உங்களோடு இருக்கும் போது எனக்கு எந்த இடையூறும் நேராது. பிரிந்திருப்பது தான்கஷ்டம். என்னால் உங்களுக்கு ஒரு தொல்லையும் வராமல் நடந்து கொள்வேன்.

மேலும், நான் குழந்தையாய் இருக்கும்போது சோதிட அறிஞர் ஒருவர், "நீ உன் கணவனுடன்சில காலம் காட்டில் வாழ்வாய்" என்று கூறியுள்ளார். அவர் வாக்கு பலிக்கட்டும். என்னைத்தடுத்தால் இப்போதே உயிரை விட்டுவிடுவேன்,[42] என்று கூறுகிறாள்.

"ஐய, தாங்கள் பல பிராமணர்கள் மூலம் பல இராமாயணங்களைக் கேட்டிருப்பீர்கள். அவற்றுள்எதிலாவது சீதையில்லாமல் இராமன் காட்டிற்குச் சென்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளதோ?"[43] (II.4.77 - 78) என்றும் சீதை விவாதிக்கவே வேறுவழியற்ற இராமன் அவளுடன் கானகம் செல்லத் தீர்மானிக்கிறான்.

தெலுகு ராமாயணங்கள்

ரங்கநாதம், பாஸ்கரம் ஆகிய இரு தெலுகு ராமாயணங்களும் பெரும்பாலும் வான்மீகத்தைப்பின்பற்றிச் சீதையின் விவாதத்தைக் கூறுகின்றன. பாஸ்கர ராமாயண சீதை, "நின்னைப் பிரிந்திருப்பதைவிட இறப்பதே மேலானது. அயோத்தியில் கைகேயிக்கும் பரதனுக்கும் அடிமையாக என்னால் வாழமுடியாது" என்று உறுதியாகக் கூறுகிறாள்.

42. நடேச சாஸ்திரி, பக். 78-79. 43. அம்பாபிரசாத். பிரதி. 121

தொரவெ ராமாயணம்

acharya.org

நான் காடு சென்று 14 ஆண்டுகள் வாழும் ஆணை பெற்றுள்ளேன் என்று இராமன் கூறியதும், அவன்பாதங்களில் விழுந்து வணங்கிய சீதை.

"நீ உடல், நான் நிழல்; உடலும் நிழலும், பூவும் மணமும், திங்களும் ஒளியும், அறமும் புகழும் என்றும் பிரிக்க முடியாதன" என்று கூறினாள். இராமனோ, "உன்னால் கொடிய வனத்தில்வாழ முடியாது . உன்னை அழைத்துக்கொண்டு போனால் உன்னுடைய உறவினர் எங்களைப் பழித்துப் பேசுவர். இனி இதைப் பற்றிப் பேச வேண்டாம். என் தாய் கோசலைக்குத் தொண்டு செய்துகொண்டுஇங்கேயே இரு. நீ உடன் வருவேன் என்று சொன்னதே போதும்" என்றான்.

'உன்னுடன் இருக்கும்போது எல்லாத் துன்பங்களும் இன்பமாக மாறிவிடும்' என்று கூறிய சீதைமேலும் இராமனின் பதிலுக்காகக் காத்திராமல் அவன் கையில் இருந்த மரவுரியைப் பிடுங்கி அணிந்துகொண்டாள்.வேறு எதுவும் கூறவியலாத இராமன் அவளையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்றான்.

மலையாள இராமாயணங்கள்

கன்னச ராமாயணத்தில் இராமன் சீதை வாக்குவாதம் விரிவாகக் கூறப்படவில்லை. சீதையின்பிடிவாதத்தை உணர்ந்த இராமன் அவளை உடன் அழைத்துச் செல்ல இணங்குகிறான். எழுத்தச்சன் இப்பகுதியை அத்யாத்ம ராமாயணத்தைப் பின்பற்றிப் படைத்துக்காட்டுகிறார்.

ஜப்பான் ராமாயணம்

போரினால் விளையும் வீண் கொலைகளைத் தவிர்ப்பதற்காகத், தான் அரச துறந்து துறவறம்மேற்கொண்டு காடு செல்கிறேன் என்று அரசன் சாக்கிய முனி கூறியதும், 'பல்லாண்டுகள் உடன்வாழ்ந்த நான் தங்களைப் பிரிந்து வாழ முடியாது' என்று கூறி அரசி உடன் செல்ல ஆயத்தமாகிறாள். அப்போது அரசன், "பகைவர்கள் நம் நாட்டின் மீது படையெடுத்து வரினும் நீ இங்கேயே அரண்மனையில்பாதுகாப்பாக இரு' என்று கூறுகிறான். அரசன் சொல்வதை ஏற்காமல் அரசி பிடிவாதமாகக் காடு செல்கிறாள். [44]

44. *minoru Hara, p. 342.* **அசாமி ராமாயணம்**

இராமன் காடு செல்ல விதிக்கப்பட்டதை அறிந்ததும், "இது வரை என் உடல் சண்பக மொட்டுப்போல் இருந்தது. ஒரு கருவண்டைப் போல நீ என்னைச் சற்றிச் சுற்றி வந்துகொண்டிருந்தாய். அம்மொட்டுநன்கு மலர்ந்து ஒளி வீசும் பருவத்தை அடைந்து நிற்கும் இச்சமயத்தில் அதை அனுபவிக்காமல் தியாகம்செய்யவும் என் வாழ்க்கையைப் பயனற்றதாகச் செய்யவும் நீ ஏன் முயல்கிறாய்?" என்று இராமனை நோக்கிக்கேட்கிறாள் சீதை. [45]

உதார ராகவம்

இராமன் தான் காடு செல்ல நேர்ந்ததை விளக்கி, "நீ இங்கேயே இரு; நான் வனவாசம் முடிந்ததும்விரைந்து வருவேன்" என்று கூறியவுடனே அவனைச் சினந்து நோக்கிய சீதை, "இது வரை நான் அறிந்தஎந்த இராமாயணத்திலும், இராமனுடன்

காடுசெல்லாத சீதையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதே இல்லை"என்று கூறித் தன்னையும் அழைத்துப் போக வற்புறுத்துகிறாள். [46]

துளசி ராமாயணம்

இராமன் கோசலையிடம் தான்அரசன் கட்டளைப்படி, காடு செல்ல இருப்பதைக் கூறும்போது அங்கிருந்தசீதை தானும் உடன் வருவதாகக் கூறுகிறாள். அப்போது கோசலை முதலானோர்க்குச் சேவை செய்யத்தக்க அவளது கடமையை எடுத்துக் கூறிக் காட்டு வாழ்க்கையின் இடையூறுகளையும் விளக்கிக் கூறுகிறான்இராமன். அதைக் கேட்ட சீதை.

கொழுநனைப் பிரிவதினும் கொடிய துன்பம் இவ்வுலகில் வேறெதுவும் இல்லை; நீங்கள் இல்லாத சொர்க்கமும் எனக்கு நரகமே. கணவனைப் பிரிந்த மனைவி உயிரற்ற உடலுக்கும், நீரற்ற ஆற்றுக்கும் சமம்.....நீங்கள் திரும்பி வரும் வரையில் நான் உயிரோடு இருப்பேன் என்று நீங்கள் நம்பினால், நீங்கள் என்னை அயோத்தியில் விட்டுவிட்டுச் செல்லலாம். [47] ***(II. 65-69)***

45. Biswanarayan. "Ramayana in Assamese Literature" ***Ramayana Tradition inAsia.*** *p.589 46. Shankar Raju Naidu. p. 34 47. ibid, p.149. 783*

என்று கூறவே இராமன், "நான் பிரியின் இவள் உயிர் தரியாள்" என்று நினைத்துச் சீதையையும்உடன் அழைத்துச் செல்ல உடன் பட்டான்.

2.3.2. இலக்குவனும் உடன்வர இராமன் இசைதல்

வான்மீகம்

இலக்குவனும் தன்னுடன் வனவாசத்திற்கு வர அனுமதி கேட்ட போது இராமன் அவனை நோக்கி, "நம்தாயர் இருவரையும் காப்பாற்றும் பொறுப்பை நீ செய்துகொண்டிரு. தசரதரோ கைகேயியின் மயக்கத்தில் உள்ளார். அவளோ அரசு கிடைத்த வெற்றிப் போதையில் உள்ளாள். பரதன் கைகேயி வயப்பட்டவனாய்நம் தாயரை நினைக்கவும் மாட்டான். எனவே, நீ இங்கிருந்து அவர் களுக்குச் சேவை செய்வதே சிறந்தது" என்றான். இதனைக் கேட்ட இலக்குவன், "வீரத்திற் சிறந்தவரே, பரதன் அறம் திறம்பாத நெஞ்சினன்; கோசலைக்கும், சுமித்திரைக்கும் தக்க மரியாதை செய்வான். இந்த விஷயத்தில் தங்களுக்குச்சந்தேகமே வேண்டாம். நான் உங்களுடன் கூடவே இருந்து காட்டில் தக்க சேவை செய்வேன். உங்களையும்சீதையையும் நன்கும பாதுகாப்பேன்" என்று இறைஞ்சிக் கூறினான். இராமனும் மேற்கொண்டு எதுவும் கூறுஇயலாதவனாய் இலக்குவனும் உடன்வரப் பணித்தான். (II. 31. 7,8, 13, 14, 26,27).

பின்னர்த் தமசா நதிக்கரையில் மூவர் மட்டுமேத தங்கிய முதல் நாளிரவில் இராமன்கோசலை, சுமித்திரை இருவருக்கும் பாதுகாப்பாக இருந்து சேவை செய்வதற்காக இலக்குவனை அயோத்திக்குப்போகச் சொல்லுகிறான். அப்போது இலக்குவன், 'இராகவ, நானும் சீதையும் தங்களை விட்டுப் பிரிந்து உயிர் வாழமாட்டோம். குளத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மீன்களைப் போலப் பிரிந்த சிறிது நேரத்தில்உயிர் விட்டு விடுவோம். உங்களை விட்டுப் பிரிந்து சுவர்க்கத்துக்கும் போக மாட்டேன்' என்று உறுதியாகக் கூறிவிடுகிறான். (II. 53)

acharya.org

கம்ப ராமாயணம்

பெற்றோர்க்குத் துணையாக அயோத்திலேயே இருக்குமாறு வேண்டிக் கொள்ளப்பெற்ற இலக்குவன்இராமனை நோக்கி, "நான் உனக்கு இழைத்த பிழை என்ன? நீ அரசிழந்தபோது பொங்கியெழுந்தஎன்னை ‘அடக்கு’ என அடக்கிய சுடு சொல்லினும் கொடிய சொல்லாகிய ‘இரு’ என்னும் ஆணைய இடுகிறாய். **நீர் உள எனின் உள, மீனும் நீலமும், பார் உள எனின் உள யாவும்;..... நானும் சீதையும் ஆர் உளர் எனின் உளம்? அருளுவாய். (II. 4.152)**

என்னும் இலக்குவனின் வாதத்தைக் கேட்ட இராமன் ஒன்றும் உரைக்க நேர்ந்திலன்.

2.3.3. சுமித்திரையின் அறிவுரை

வான்மீகம்

காடு செல்ல ஆயத்தமான இராமன், சீதையும் இலக்குவனும் உடன்வரத் தசரதனையும் கோசலையையும்வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டு சுமித்திரையிடம் வந்து அவளைத் தொழுது நின்றான். அவர்களுக்குஆசி வழங்கிய பின்னர்ச் சுமித்திரை இலக்குவனை நோக்கிக்

குழந்தாய், நீ வனவாசம் செய்வதற்காகவே பிறந்தவன்; இராமனிடத்தில் பக்திபூண்டவனாய் இருஅரசனாகப் பொலிந்தாலும் தவசியாக மெலிந்தாலும் உலகில் இராமன் ஒருவனே உனக்குக் கதி. இராமனைத்தசரதனாகவும், சானகியை நானாகவும் வனத்தை அயோத்தியாகவும் கருதிக் கொண்டு, மனக்குறையற்றவனாகப்போய் வா. *(II. 40 . 5, 6, 10).*

என்று அறிவுரை கூறி வாழ்த்தி வழியனுப்புகிறாள். [48]

கம்பராமாயணம்

இலக்குவனின் சீற்றம் தணிந்த பின், இராம இலக்குவர் இருவரும் சுமித்திரைகோயில்புக்கு அவள் இணையடிம இறைஞ்சி விடைபெறாநிற்கையில் சுமித்திரை.

ஆகாதது அன்றால் உனக்கு; அவ்வனம் இவ் அயோத்தி மாகாதல் இராமன் நம் மன்னவன்; வையம் ஈந்தும் போகா உயிர்த் தாயர் நம் பூங்குழல் சீதை என்றே ஏகாய் இனி இவ்வயின் நிற்றலும் ஏதம்......

பின்னும் பகர்வாள் மகனே இவன்பின் செல், தம்பி என்னும் படி அன்று, அடியாரின் ஏவல் செய்தி; மன்னும் நகர்க்கே இவன் வந்திடின் வா, அஃது அன்றேல் முன்னம் முடி.......

48. 785

என்று தன் மகன் இலக்குவனுக்கு அறிவுரை வழங்கி இராமனுடன் காட்டிற்கு வழியனுப்புகிறாள்.

துளசி ராமாயணம்

இராமனுடன் காடு செல்ல அவனுடைய அனுமதி பெற்றதும், இராமனின் ஆணையின்படி இலக்குவன் தன்தாய் சுமித்திரையின் இசைவு பெறச் சென்றான். அவளும் இராமனைத் தந்தையாகவும், சீதையைத் தானாகவும், வனத்தை அயோத்தியாகவும் கருதிக் கொண்டு அவனுடன் செல்ல ஆணையிடுகிறாள். *(II. 69 -1,2).*

தொகுப்புரை

சீதை

இராமனுடன் வனவாசம் சென்றே தீருவேன் என்று சீதை பிடிவாதமாகக் கூறி இராமனின் இசைவைப்பெறுவதாக வான்மீகம் முதலான எல்லா இராமாயணங்களும் கூறுகின்றன. காட்டிற்கு வரவேண்டாம் எனச் சீதையைத் தடுப்பதற்காக இராமன் கூறும் கருத்துகளும், வந்தே தீருவேன்; இன்றேல் இறந்து படுவேன்எனத் தன் முடிவை வற்புறுத்துவதற்காகச் சீதை காட்டும் காரணங்களும் எல்லா இராமாயணங்களிலும்ஏறக் குறைய ஒரே தன்மையனவாய்க் கூறப்படுகின்றன. எந்நிலையிலும் கணவனைப் பிரியாதிருத்தல் என்னும் இந்திய இல்லறப் பொதுப் பண்பாட்டுக் கருத்து சீதையால் வற்புறுத்தப்பெறுகிறது. இதனைச் சிலஇராமாயணங்கள் தத்தம் இலக்கியப் பண்பாட்டிற்கேற்ப எடுத்துரைக்கின்றன. காட்டு வாழ்க்கை துன்பங்கள் பலவற்றையுடையது. மெல்லியல் வாய்ந்த சீதையால் தாங்க இயலாதது என்னும் இராமனின்கருத்தை மறுக்குமிடத்து.

நின் பிரிவினும் சுடுமோ பெருங்காடு?

என்று சீதை கூறுவதாகக் கம்பன் படைத்துக் காட்டுகிறான். இனி, நீ உடன் வருவதால் எனக்குப்பல இடையூறுகள் விளையும் என்ற இராமன் கூற்றுக்கு, "உங்களுக்கு என்னால் இடையூறு வராமல் பார்த்துக்கொள்வேன்,நீங்கள் இருக்கும்போது எனக்கு என்ன இடையூறு வர முடியும்" என்று சீதை கேட்பதாக வான்மீகம் முதலானபல இராமாயணங்கள் காட்ட,

என் துறந்த பின் இன்பம் கொலாம்

என்று கம்ப ராமாயணச் சீதை கூறுகிறாள். தமிழ் அகப்பொருள் மரபுகளான பாலையும், மருதமும் இங்கேகை கொடுத்திருப்பதைக் காண்கிறோம். வான்மீகத்தில் இராமன் சீதை இருவரின் உடன்காலச் சமுதாயத்திற்கேற்ற வாதப் பிரதிவாதங்கள்நம்மை இன்புறுத்துகின்றன. எனினும், இவ் இன்புறுத்தலில் கால, இடப் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளால் விளையும் இடைவெளி நிலவுவதை உணர்கிறோம். கம்ப ராமனும் சீதையும், கால வேறுபாட்டால்இடைவெளி உண்டாகாத அகப்பொருள் மரபினையொட்டிப் படைக்கப்பட்டிருப்பதால், சீதையின் வாதங்கள் நம்முடைய வாதங்களாக உணரப்பட்டு நம்மை ஈர்த்தின்புறுத்தும் தன்மையவாய் அமைந்துள்ளன. துளசிதாசரின்சீதையும் பொதுமானுட உணர்வுகளை உடையவளாகப் படைக்கப்பட்டிருப்பதால் வாசகர்கள் அவளுடன் ஒன்றியஉணர்வினராய் இன்புறும் தன்மையை அடைகிறார்கள்.

"இல்லற இன்பத்தைத் துய்ப்பதற்குரிய பருவம் வாய்த்திருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் என்னைத்துறந்து செல்ல முயல்வது ஏன்?" என்று மாதவ கந்தலியின் அசாமிய சீதை வினவுமிடத்து ரீதி இலக்கியப்பண்பாட்டின் எதிரொலியும், பாகவத இலக்கியத்தின் செல்வாக்கும் (krishna cult), அசாமி ராமாயணத்தை ஆக்குவித்தோனாகி ய மகாமாணிக்கியன் என்னும் வராக அரசரின் சிருங்காரப் பிரியமும்வெளிப்படக் காண்கிறோம்.

தான் கணவனுடன் காடுறை வாழ்க்கை பெறும் கிரக நிலையுடையவன் என்று சிறுவயதிலேயே சோதிடர்கள்கூறக் கேட்டிருப்பதாக வான்மீகச் சீதை கூறுகிறாள். பின்னர் எழுந்த அத்யாத்ம ராமாயணமும், எழுத்தச்சன் ராமாயணமும் வான்மீகத்தைப் பின்பற்றி இதே செய்தியைக் கூறுகின்றன. கம்பராமாயணமும் தெலுகு ராமாயணங்களும், கன்னட தொரவெ ராமாயணமும், மலையாள கன்னச ராமாயணமும், துளசி ராமாயணமும் இச்செய்தியைக் குறிப்பிடவில்லை. இராமாயண நூல்களில் சீதையைப் பற்றி நாம்கேள்விப்படும் இந்த இரண்டாவது சோதிடக் கருத்து மெய்ம்மை யாகிச் செயல்வடிவம் பெறுவதைஅயோத்தியா காண்டத்திலே காண்கிறோம். முதல் சோதிடக் கருத்து (சீதையின் காரணமாக இராவணன்அழிவான்) யுத்தகாண்டத்தில் செயலாக்கம் பெறுவதைப் பின்னர்க் காணலாம்.

இனி எந்த இராமாயணத்திலும் சீதையை விட்டுவிட்டு இராமன் தனியாகக் காடு சென்றதாகக்கூறப்படவில்லை என்னும் குறிப்பைத் தனக்குச் சாதகமான வாதமாகச் சீதை உரைப்பதாக அத்யாத்மராமாயணம் கூறுகிறது. இவ்வாறே சாகல்யமல்லரின் உதார ராகவம் என்னும் காவியமும், எழுத்தச்சன ராமாயணமும் கூறுகின்றன. இங்கு ஆய்வுக்கு உட்பட்ட வேறெந்த இராமாயண 787

நூலும் இச்செய்தியைக் குறிப்பிடவில்லை. இச்செய்தி பல்வேறு சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கிறது. முதலாவதாக, "இராமாயணப் பாத்திரங்கள் தம் காப்பிய நிகழ்ச்சியை விட்டு வெளியேறி வாசகர் நிலையை அடைந்து விடுகின்ற காலவழு (Anachronism) மற்றும் பாத்திர மரபு வழு என்னும் படைப்புக் குற்றங்களுக்கு இச்செய்தி எடுத்துக்காட்டாக அமைந்துவிடுகிறது. இவற்றுள் காலவழு என்னும் குற்றம் நாடகம் போன்ற இலக்கிய வகைகளுள் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றாகத் திறனாய்வு உலகம் கருதுகிறது. ஆனால், பாத்திரங்கள் கதைப் பின்னலை விட்டுப் புறம் போந்து வாசகர்நிலை எய்தித் தம்மைப் பற்றியே விவாதிப்பதாக அமைந்துள்ள இத்தகைய மாற்றம், உலகக் காப்பிய வழக்கில் வேறெங்கும் செய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

இரண்டாவதாக, இராமனே தன் கதையைப் பிறர்பாடக் கேட்டதாகக் கூறப்படும் செய்தி இப்போதுள்ளவான்மீகி ராமாயணத்தின் முற்பகுதியில் காணப்படுகிறது. இப்போது வழங்கிவரும் வான்மீகத்தின் மூலத்தன்மை (originality) குறித்துப் பல்வேறு முரண்பட்ட கருத்துகள் இராமாயண அறிஞர்களிடையே நிலவி வருகின்றன.[49] *இப்போதுள்ள பாலகாண்டத்தை வால்மீகி எழுதவில்லை. அயோத்தியாகாண்டமே காப்பியத் தொடக்கமாக இருந்தது. பின்னர்ப் பாலகாண்டத்தைப் பிறர் இயற்றிச் சேர்த்துவிட்டனர் என்று ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. இக் கருத்தின்படி காளி தாசன் காலத்துப் புலவர் ஒருவர் அல்லது அவனுக்குச் சற்றுப் பிற்பட்டு வந்த புலவர் ஒருவர் இதனை இயற்றிச் சேர்த்திருக்கலாம்.இராமன் தன் கதையைத் தானே கேட்கும்*

acharya.org

இப்பகுதியை மனத்திற் கொண்டு அத்யாத்ம இராமாயணம் மேற்கண்டசெய்தியைப் படைத்திருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். அத்யாத்ம ராமாயணத்தின்ஆசிரியர் இராமசர்மா என்று அம்பா பிரசாத் போன்ற அறிஞர்கள் குறிப்பிடினும் இந்நூலின் காலத்தையோ, ஆசிரியர் பெயரையோ ஐயத்திற்கிடமின்றி அறிய இயலவில்லை என்றும், இது பல்வேறு முந்தைய நூல்களிற்காணப்படும் செய்திகளின் தொகுப்பு என்றும் அறிஞர்கள் பலர் கருத்துரைத்துள்ளனர். [50]

இனித் தற்போதுள்ள வான்மீக பாலகாண்டம், மூலம், பிற்சேர்க்கை என்னும் இரண்டு அடுக்குகளைஉடைய கலவைப் பகுதியாக விளங்குகிறது என்று கூறுவாரும் உளர்.

*49. "kanda structure of Ramayana", **Purana sullefin** Ayodhya specialissue, vol XXXIII, no.2 (Varanasi july 1991), pp. 103-107. 50. A.N. jani, pp. 40 - 41* இதனாலும் பாலகாண்டப் பகுதியின் மெய்ம்மைத் தன்மை ஐயுறத் தக்கதாக அமைந்துள்ளது என்பதுஉறுதியாகிறது. இச்செய்திக்குப் புதுக்கிச் சேர்த்த வான்மீகி ராமாயணப் பாலகாண்டத்தைத்தவிர வேறு ஏதேனும் ஆதாரம் இருக்குமா என்பதும் ஆராய்தற்குரியது. இடைக்கால இராமகாதை நூல்களுக்கெல்லாம் அடிப்படையாக அமைந்த புஷுண்டி ராமாயணத்தில் இச்செய்தி குறிப்பிடப்படுகிறதா என்று அறிய இயலவில்லை. இவ்வாறு புதியதொரு சுவை பயக்கும் எனக் கருதிச் சேர்க்கப்பெற்ற இச்செய்தி பல வினாக்களுக்குவித்திட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது.

கணவனை விட்டுப் பிரியாமல் இருக்கக் கருதி அயோத்தியில், தன்னரண்மனையில், உறவினர்களுடன், உரிமையாக வாழும் நிலையைத் துறந்து காட்டு வாழ்க்கையை வலிந்து மேற்கொண்ட சீதை, பல மாதங்கள்தன்இன்னுயிர்க் கணவனிடமிருந்து பிரிந்து, இலங்கையின் ஒரு சோலையில் அரக்கரிடையே, சிறைப்பட்டுவாழ நேர்ந்தது என்ற காப்பியப் போக்கினைக், காப்பிய முரண்குறிப்பை நோக்குமிடத்து உலகவாழ்க்கையில் விதியின் வலிமையை *(destiny)* அல்லது மானுட நிகழ்ச்சிகளின் முரண்பாட்டை *(irony of events)* உணரும் வாய்ப்பு நமக்கு ஏற்படுகிறது. சிறையெடுத்துச் செல்லப்பெற்ற ஒரு பெண்ணிற்காகப்பெரும்போரில் (பத்தாண்டுப் போர்)ஈடுபட்ட வீரயுகத் தலைவர்கள் வேறொரு பெண்ணின் பொருட்டுப் பிளவுபட்டு நின்று, இறுதியில் பகைவரை முற்றிலும் அழித்த பின்னர், தாம் வந்த நோக்கமாகியசிறைமீட்பைச் செய்யமாமல் மீளுதலையும், அப்பெண்ணே வர விரும்பாத நிலையினையும் ஹோமரின்தலைக் காப்பியமாகிய இலியதம் காட்டுகிறது. முடியரசர் ஆட்சி மரபை அதாவது, எதேச்சதிகாரமரபை அழித்து மக்களாட்சி மலரச் செய்யவேண்டும் என்னும் நோக்கத்துடன் தொடங்கப்பெற்றபிரஞ்சுப் புரட்சி முடிவில் நெப்போலியன் என்னும் ஓர் எதேச்சதிகாரியின் ஏற்றத்தில் முடிந்ததைஅனைவரும் அறிவர். இவ்வாறே தோற்றமும் விளைவும், நோக்கமும் முடிவும்ம முரண்பட்டு நிகழும் மானுடநிகழ்ச்சிகள் பலவாகத் தொடர்ந்து நிகழும் இவ் உலகியல் தன்மை.

"என்னையே என்னையே இவ் உலகியல் இருந்த வண்ணம்"

என்னும் கம்ப இராமனின் வியப்பில் எதிரொலிக்கிறது.

இலக்குவன்

கூறும் வாதங்களும் பெரும்பாலான இராமாயண நூல்களில் ஒரே மாதிரியாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வான்மீகம்இதனை மிக விரிவாகவும் கம்பராமாயணம் இதை மிகச் சுருக்கமாகவும் கூறுகின்றன. எனினும், கம்பனின்ஒருபாடலே இலக்குவனின் கருத்தைத் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் கூறிவிடுகிறது. அதற்கு மேல் இராமன்கூறுவதற்கு ஒன்றுமில்லை என்னும் நிலையில் இலக்குவன் கூற்றைப் படைத்திருக்கும் கம்பனின் கவித்திறம் வியத்தற்குரியது. இப்பாடலுக்குரிய உயிர்க்கருத்தாய மீன் உவமை வான்மீகத்திலேயே காணப்படினும்,அதனைக் கவிதையாக்கிய அழகில் *(rhetorical question)* கம்பனின் கவித்துவம் மிளிர்வதைஎவரும் எளிதிற் காணலாம்.

சுமித்திரை

அறத்திற்கு அன்பு சார்பு என்பதைக் கோசலையும், மறத்திற்கும் அஃதே துணை என்பதைக் கைகேயியும்காட்டி நிற்க, மிகுதியும் பாத்திரப்படுத்தப் பெறாத சுமித்ரை தனக்குக் கிடைத்த மிகக் குறைந்த வாய்ப்பிலேயே அவ்விருவர்தம் அன்பினையும் விஞ்சும் அளவுக்குத் தன் பேருள்ளப் பெருமையைக் காட்டிவிடுகிறாள். மிகுதியும் பேசாத பாத்திரம், பேசப்படாத பாத்திரம், சுமித்திரை; எனினும் அவள் இலக்குவனுக்கு விடைதரும் முகமாகப் பேசிய ஒரு சிறு குறிப்பு இராம காதையின் முழுப் பொருண்மையை யும் நமக்கு உணர்த்திவிடுகிறது.மானுட நிலையில், "ஆரணியம் சென்றாலும் அரசன் (தசரதன்) இராமனே; அவன் இருப்பிடமே அயோத்தி;சீதையே தாய். நீ அனுபவிக்கப்போவதுதான் இராமராஜ்யம்" என்னும் வெளிப்படைப் பொருளும், "செம்மைதிறம்பிய இவ் அயோத்திதான் காடு; ஆணையிடும் ஆற்றலுடைய அரசன் இங்கு யாருமில்லை. மகனொடு காடு செல்ல அல்லது காடு செல்வதைத் தடுக்குமளவுக்கு அன்போ ஆற்றலோ உடையதாயர் இங்கில்லை. இங்கு நடைபெறுவது அரசாட்சியுமன்று" என்னும் குறிப்புப் பொருளும் தருவதாகச் சுமித்திரையின் பேச்சுஅமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவதார நிலையில், "உயிர்கட்குத் தாயும் தந்தையுமாக அவளும் அவனும்விளங்குகின்றனர். அவர்களின் இருப்பிடமே திருத்தலம் (அர்ச்சாவதாரம்). அங்கு நடைபெறுவதே அருளாட்சி. அவ் ஆட்சிக்கு ஆட்பட எழாது இங்குக் காலம் கழித்தல் உயிர்க் குற்றம்" என்னும்பொருளும் சுமித்திரையின் கூற்றில் தொனிக்கக் காணலாம்.

இனி வான்மீகம் கூறாத மற்றொரு கருத்தையும் கம்பன் படைத்த சுமித்திரை கூறுகிறாள். "அண்ணன்என்ற உரிமை உறவோடு நீ இராமனுடன் செல்லாதே. அவனுக்குத் தொண்டு செய் யும் அடியவனாகச் செல்" என்னும் சுமித்திரையின் அறிவுரை மேற்கூரிய இருவகை நிலைகட்கும்பொருந்தி நிற்பதாகக் கொள்ளலாம்.

2.4. இராமன் - குகன் சந்திப்பு

வான்மீகம்

இராமன் சுமந்திரனுடன் கங்கைக் கரையைச் சென்றடைந்ததும் இராமனின் தோழனும்சிருங்கிபுரத்து அரசனுமான குகன் என்னும் வேடர் தலைவன் அவனைக் காண வந்தான். இராமன் இலக்குவனுடன் சென்று அவனை எதிர்கொண்டு

வரவேற்றுத் தழுவிக் கொண்டான். மரவுரி உடுத்திய இராம இலக்குவர்களைக்கண்டு வருந்திய குகன் அவர்களுக்குப் பலவகையான பொருட்களைக் கொண்டுவந்து தர, அவற்றை அன்புடன் நோக்கிய இராமன் துறவற வாழ்க்கையினர்க்கு அவை வேண்டாம் என்று விலக்கி நீரையுண்டு அன்றிரவுஉறங்கினான். இலக்குவனுடன் சேர்ந்து குகனும் இரவில் விழித்திருந்து காவல் செய்தான். மறுநாள்குகன் கொணர்ந்த ஓடத்தில் ஏறி மூவரும் கங்கையைக் கடந்தனர். *(ii/50-52)*

கம்ப ராமாயணம்

கங்கைக் கரையை அடைந்ததும் இராமனைக் காண விரும்பிய குகன் இலக்குவன் உதவியால் இராமனைக்கண்டு களிகூர்ந்து தான் கொணர்ந்த தேனையும் மீனையும் அவனுக்களித்தான், அவன் உபசரிப்பில்மகிழ்ந்த இராமன், அன்பினில் தந்த பொருள்களெல்லாம் தூய்மையானவை என்று கூறி மறுநாள் காலை ஆற்றைக்கடக்கஓடம் தருமாறு வேண்டினான். இராமனைப் பார்த்த கண்ணை மாற்ற விரும்பாத குகன் இராமனின் இசைவோடு இரவு முழுவதும் இலக்குவனுடன் இருந்து காவல் புரிந்தான். மறுநாள் மூவரையும் நாவாயில் ஏற்றிக்கரை சேர்த்துத் தானும் அவர்களுடன் வருவதாகக் கூறினான். அப்போது இராமன்.

என்னுயிர் அனையாய் நீ, இளவல் உன் இளையான், இந் நன்னுதலவள் நின்கேள்.........

முன்புளம் ஒரு நால்வேம் முடிவுளது என உன்னா அன்புள இனி நாம் ஓர் ஐவர்கள் உளர் ஆனோம். *(ii. 7. 42-43)*

என்று அவனை உடன்பிறந்தவனாக ஏற்றுக்கொண்டு 'வடதிசை வரும் அந்நாள் நின்னுழை வருகின்றேன்'என்று கூறி விடைபெற்றான். *791*

அத்யாத்ம ராமாயணம்

வான்மீகத்துடன் பெரும்பாலும் ஒத்துச் செல்கிறது (சருக்..6)

துளசி ராமாயணம்

குகனுடன் நட்புக் கொண்டதும் சுமந்திரனை அயோத்தி செல்லுமாறு அனுப்பிவிட்டுக் கங்கைக்கரையை அடைந்து நாவாய் வேட்டுவன் ஒருவனை அணுகி நாவாயில் ஏற முற்படுகையில் தடுத்த அவன், "இராமன் தன் திருப்பாதங்களை நீரால் கழுவித் தூய்மை செய்தாலன்றி அவனை ஓடத்தில் ஏற்றமாட்டேன்; ஏனெனில், கல்லையே பெண்ணாக்கிய அவனுடைய திருவடிகள் மரமாகிய என் ஓடத்தைப் பெண்ணாக்கிவிட்டால்என் பிழைப்பு கெட்டுவிடும்" என்று கூற, புன்முறுவல் பூத்த இராமன் அவன் விருப்பத்திற்கு இணங்க,மூவரும் குகனுடன் கரையைக் கடக்கின்றனர் பின்னர்ப் பரத்துவாசரின் ஆசிரமம் அடைந்ததும் குகனைத்திருப்பி அனுப்பிவிட்டு மேலே வான்மீகி ஆசிரமம் நோக்கி நடக்க லாயினர்.

தொகுப்புரை

ஏனைய இராமாயணங்கள் இப்பகுதியைச் சிறப்பித்துக் கூறவில்லை; கூறுமிடத்தும் வான்மீகத்தையோஅத்யாத்மத்தையோ பின்பற்றிச் செல்கின்றன. வான்மீகம், அத்யாத்மம், மானசம் ஆகிய மூன்றிலும் குகன் சிறுங்கிபேரச் சிற்றரசனாகவும், இராமனுக்கு உற்ற உயிர்த் தோழனாகவும் கூறப்படுகிறான்.குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்தே இராமனும்குகனும் நண்பர்களாக இருந்து வந்தனர் என்று கீர்த்திவாகனின் வங்காள ராமாயணம் குறிப்பிடுகிறது. [51] ஆனால், கம்பஇராமன் குகனை முதன்முதலாகக் கங்கைக்கரையில் வனவாசத்தின்போதுதான்சந்திக்கிறான். "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும்" என்னும்நட்பிலக்கணத்தை இலக்கிய மரபாக உடைய கம்பன்,முன்பின் அறியாமல் உழுவலன் பினராதல் சிறப்புடைத்துஎனக் காட்ட விரும்பி அவர்களது நட்பின் உணர்ச்சியை விளக்க அவர்களை உடன்பிறந்தவர்களாகவேபடைத்துக்காட்டுகிறான். இராமன்பால் குகன் கொண்டிருந்த நட்பு கங்கையினும் ஆழமானது என்பதைக்கம்பன் காப்பியம் மிக அழகாக உணர்ச்சிபொங்கக் காட்டுகிறது. முன்னரே அறிமுகமான நண்பர்களாகக்காட்டும் பிற காப்பியங்களில் இத்தகைய உணர்ச்சியொத்த பக்தியைப்

51. shankar Raju naidu. p 44 போன்றதொரு நட்பினைக் குகனிடம் காண இயலவில்லை. தம்பியாக்கிக் கொள்ளும் தகவுடையவனாகப் பிற இராமாயணங்கள் தம் இராமனைவும் காட்டவில்லை, இங்கு

ஏழை ஏதலன் கீழ் மகன்என்னாது இரங்கி மற்றவற் கின்னருள் சுரந்து மாழைமான்
மடநோக்கி உன்தோழி உம்பி எம்பியென்று ஒழிந்திலை உகந்து தோழன் நீயெனக்கு
இங்கொழியென்ற சொற்கள் வந்தடியேன் மனத்திருந்திட ஆழிவண்ண நின்
அடியிணை அடைந்தேன் அணிபொழில் திருவரங்கத்து அம்மானே.
(பெரிய திருமொழி 5.8.1)

எனவரும் திருமங்கை ஆழ்வாரின் திருப்பாசுரம் கம்பனுக்கு வழி காட்டியாய் இருந்திருக்கக் காண்கிறோம். ஈண்டு ஆழ்வார் கருத்துக்கு எது மூலம் என அறிய இயலவில்லை.

3. பரதனின் ஏற்புநிலை

கேகயத்தினின்று வசிட்டனால் வரவழைக்கப்பெற்ற பரதன் அயோத்தியில் நிகழ்ந்தவற்றைக்கேட்டு மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளைப் பரதன் கைகேயியை நிந்தித்து அரசேற்க மறுத்தல், பரதன் -குகன் சந்திப்பு, பரதன் - இராமன் சந்திப்பு என்னும் படிநிலைகளில் ஆராயலாம்.

3.1 பரதன் அரசேற்க மறுத்தல்

கேகயத்தினின்று மீண்ட பரதன் கைகேயியால் விளைந்த விபரீதங்களைக்கேள்வியுற்று அவளைப் பலவாறு நிந்தித்துக் கோசலையிடம், தனக்கேற்பட்ட நிலையைக் கூறிப்புலம்பி நினைவிழந்தான். பின்னர் வசிட்டனின் ஆறுதலால் ஒருவாறு தெளிந்து தசரதனின் ஈமக்கடன்களைச் செய்த பின்னர், அரசேற்குமாறு கூறிய வசிட்டன் முதலானோரின் அறிவுரைகளை ஏற்காமல் இராமனைத்தேடிக் கொணர்ந்து அவனையே அரசனாக்க எண்ணி அமைச்சர் முதலானோருடன் காடு நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

இச்செய்தியை எல்லா இராமாயண நூல்களும் ஏறக்குறைய ஒரே மாதிரியாகக்கூறுகின்றன. பரதன் கோசலையைக் கண்டதும் அவள் கூறிய சில கடுஞ்சொற்களால் மனம் புண்பட்டபரதன் தன் மீது எந்தத் தவறும் இல்லை என்று கூறி ஊனுருகப் புலம்பி அழும் காட்சியை வான்மீகம்மிக விரிவாகப் பேசுகிறது. (சருக்கம் 7 5) 793

பரதன் சபதமிடுவதாக வரும் இப்பகுதி பிற நூல்களில் இவ்வளவு விரிவாகக் காணப்பெறவில்லை. அரச ஒழுகலாறு, நீதிநூற் கருத்துகள், நம்பிக்கைகள் போன்ற பல்வேறு உடன்காலச்சமுதாயச் செய்திகளை அறிந்துகொள்ள இப்பகுதி மிகவும் பயன்படுகிறது. மண்ணைவிட்டு விலகாத மக்கள்வாசனை இச் சருக்கத்தில் மீதூர்ந்து நிற்கக் காண்கிறோம்.

பரதன் தசரதனுக்கு ஈமக் கடன்களைச் செய்வதாக வான்மீகம் கூறுகிறது. அதனைஅடியொற்றி எல்லாமொழி இராமாயணங்களும் இச்செய்தியைக் கூறுகின்றன. கம்ப ராமாயணம் மட்டும்தசரதன் ஆணை காரணமாகப் பரதன் ஈமக்கடன்கள் செய்வதிலிருந்து விலக்கப்பட்டுச் சத்துருக்கனன் அவற்றைச் செய்வதாகக் கூறுகிறது. வான்மீக தசரதன், "இராமன் வனம் புகுதல் முறையென்று பரதன் ஏற்றுக்கொண்டால்,அவன் எனக்கு ஈமக்கடன்களைச் செய்தல் ஆகாது (II 12.94)" என்று கூறுகிறான். தசரதன் எதிர்பார்த்தபடியேபரதன் இராமன் காடு சென்றதையோ தனக்கு முடிசூட்டப்படுவதையோ ஏற்காதது மட்டுமல்ல; எதிர்க்கிறான்.எனவே, ஈமக்கடன்கள் செய்வதிலிருந்து அவனை விலக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்றுணர்ந்த வசிட்டன்அவனையே செய்யுமாறு பணிக்கிறான். பின்னர் வால்மீகியே, "இராமனது பட்டாபிடேகத்தைத் தடுத்தனையாகில், நீயும் பரதனும் எனக்கு ஈமக்கிரியைகள் செய்யவேண்டாம்" (II 14.17) என்றும் கூறுகிறார்.இங்குப் பட்டாபிடேகத்தைத் தடுப்பது கைகேயி, பரதன் அதற்குப் பொறுப்பாகான். எனவே, இராமனுக்குப்பதிலாகப் பரதன் முடிசூட்டிக்கொண்டால் அவன் எனக்கு ஈமக்கடன் செய்யக்கூடாது என்பது தசரதன்கருத்து. அதனாலும் பரதன் விலக்கப்படவில்லை என்பதை வான்மீகம் காட்டுகிறது.

கம்ப ராமாயணத்தில் தசரதன் வசிட்டனை நோக்கி இச் செய்தியைக் கூறுமிடத்து,

மன்னே ஆவான் அப்பரதன்தனையும் மகன்என்று உன்னேன், முனிவா, அவனும் ஆகான் உரிமைக்கு (II 4.51)

எனக் கூறுவதால் இங்கும் 'அரசனாக முடிசூட்டிக் கொள்ளவரும் பரதன்' தனக்குஉரிமை செய்யலாகாது என்னும் பொருள் தோன்றி நிற்கிறது. வால்மீகியின் தடுமாற்றத்தை உணர்ந்தகம்பன், தானும் குறிப்புப்பொருள் தோன்றக் கூறுகிறான். எனினும், வசிட்டன் பின்னர்ப்பரதனைத் தடுத்து விடுவதாகக் கம்பன் காட்டுகிறான்.

அத்யாத்மம் முதலான பிற இராமாயணங்கள் எல்லாம் வான்மீகியின் முதல்கூற்றை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டு பரதனே ஈமக்கடன்கள் செய்வதாகக் காட்டுகின்றன. **3.2 பரதன் - குகன் சந்திப்பு**

படையுடன் கங்கைக் கரையை அடைந்த பரதனைக் கண்டு குகன் முதன்முதலில் ஐயுற்றுப்பின்னர்ப் பரதன் இராமனிடம் அன்பு பூண்டவனாய் வந்துள்ளான் என அறிந்ததும் மகிழ்ந்து, இராமன்தங்கியிருந்த இடம், இலக்குவனின் அரும்பண்புகள்

போன்றவற்றைப்பற்றி அவனுக்கு விளக்கிக் கூறி,பரதனும் அவன் படைகளும் தாயருடன் கங்கைக் கரையைக் கடந்து செல்ல உதவுகிறான். இந்நிகழ்ச்சியைவான்மீகியோடு பெரும்பாலும் ஒத்து ஏனைய இராமாயணங்களும் விளக்குகின்றன.

பரதனின் வரவுக்கான எண்ணம் பற்றிக் குகன் ஐயுற்றுக் கூறும் செய்திகள்வான்மீகத்திலும். அத்யாத்மத்திலும், துளசியிலும், பிற தெலுகு, கன்னட ராமாயணங்களிலும் சுருக்கமாகவும்கம்பனில் மிக விரிவாகவும் பேசப்படுகின்றன. மலையாளக் கன்னச ராமாயணம் இதைப் பற்றிக்குறிப்பாக எதுவும் கூறவில்லை. திபேத்திய ராமாயணத்தில் பரதனைப் பற்றிய குறிப்பே எதுவுமில்லை.தாய், மலேசிய, லாவோஸ் போன்ற தென்கிழக்காசிய நாட்டு ராமாயணங்களில் இந்நிகழ்ச்சிகள்சிறிதும் இடம்பெறவில்லை.

பரதனும் குகனும் சந்திக்கும் முதல் நிகழ்ச்சியைப் படைப்பதில் கம்பன் மிகவும் கவனஞ் செலுத்தியிருக்கக் காண்கிறோம். குகனைப் பற்றிச் சுமந்திரன் மூலம் ஓரளவு அறிந்திருந்தபரதன், அவன் தன்னைக் காண வந்திருக்கிறான் என்று அறிவிக்கப்பட்டதும், 'தன்னை வந்துபார்க்கட்டும்' என்று அதிகார மரபில் கூறுகிறான். பின்னர்க் காணிக்கைகளுடன் குகன் வந்ததும், "பரத்துவாஜர் இருப்பிடம் செல்லும் வழி தெரியவேண்டும். அதற்கு முன்னர் நாங்கள் கங்கையைக்கடக்கவேண்டும்" என்று கூறுகிறான். குகன் மறுமொழியாகத், "தாங்கள் கலைப்படவேண்டாம்; நாங்கள் உதவுகிறோம். அதற்கு முன்னர் நானறிய விரும்புது ஒன்று உண்டு. தாங்கள் இராமர்மீது அன்புள்ளவராய்வந்துள்ளீரா? தாங்கள் பெரிய சேனையுடன் வந்திருப்பதால் எனக்கு ஐயமுண்டாகிறது" என்றுவினவுகிறான் என்பது வான்மீகம் (சருக்கம் 85). பரதனின் சேனையைக் கண்டு ஐயுற்ற குகன் தன் படைகளைத் தயார் நிலையில் தென்கரையில் இருக்கச் செய்து, தவவேடம் கொண்டிருந்த பரதனின்குறிப்பறிய தான் மட்டும் நாவாயில் வடகரை வந்தடைந்தான். சுமந்திரனால் குகனைப் பற்றி அறிந்தபரதனும் சத்துருக்கனனும் கங்கைக் கரைக்கு வந்து குகனை வரவேற்கக் காத்திருந்தனர். கரையேறிய குகன்உடனே பரதன் கால்களில் வீழ்ந்து வணங்க, பரதனும் குகனடியில் வீழ்ந்து வணங்கி ஒருவரை 795

யொருவர் தழுவிக் கொண்டனர். தழுவின குகன், 'எய்தியது என்னை' என்று கேட்க,'தந்தை முன்னையோர் முறையினின்றும் தவறினன். அதனை நீக்கவும், மன்னனை அழைத்துப் போகவும்வந்தேன்' என்று பரதன் விடையிறுத்தான் என்பது கம்ப ராமாயணம் (II 12.31-33).

வடகரையில் தன்னை வரவேற்க நின்றிருந்த பரதனையும் சத்துருக்கனனையும் கண்டமாத்திரத்திலேயே குகன் பரதனை முழுவதுமாகப் புரிந்து கொண்டான் என்பதை

நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான் அயல் நின்றான் தம்பியையும் ஒக்கின்றான் ; தவ வேடம் தலை நின்றான் துன்பம் ஒரு முடிவில்லை ; திசை நோக்கித் தொழுகின்றான் எம்பெருமான் பின்பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்பு என்றான் (II 12.30)

என்னும் ஒரே பாடலில் மிக அழகாக, மிக உருக்கமாகக் கம்பன் சித்திரித்துக் காட்டியிருக்கும் திறம் நினைந்து நினைந்து மகிழத்தக்கதாக அமைகிறது.

வான்மீகத்தில் செய்தியாகக்கூறப்படும் கருத்துகள் கம்பன் கையில் சொல்லோவியங்களாக மலர்ந்திருக்கக் காண்கிறோம். பரதனின் வேடமே குகனுக்கு எல்லாவற்றையும் உணர்த்தி விடுகிறது. வான்மீக பரதன் இராமன் உறங்கியஇடத்தையும் பட்டதுயர்களையும் குகன்வழி அறிந்த பின்னரே தானும் மரவுரியணிந்து துறவுக்கோலம்பூணுகிறான். இதனைச் சற்று முன்னாக நகர்த்தி ஓர் உணர்ச்சி வெள்ளத்தையே குகன் உள்ளத்தில்பாயவிட்ட கம்பனின் கலை முதிர்ச்சியை என்னென்பது?

இவ்வாறே பரதனைக் குகன் புகழுமிடத்தும், தாயரைப் பரதன் குகனுக்கு அறிமுகப்படுத்துமிடத்தும், கோசலை குகனுக்கும் பரதனுக்கும் தெளிவுரை கூறுமிடத்தும் வெளிப்படும் கம்பனின் தனிப்பட்ட கவித்திறம்விரிவஞ்சி இங்கு விளக்கப்படவில்லை.

3.3 பரதன் - இராமன் சந்திப்பு

வான்மீகம்

சேனையுடன் வரும் பரதனைக் கண்டு வெகுண்டு போர்க் கோலம் பூண்டெழுந்தஇலக்குவனுக்கு இராமன் பலவாறு அறிவுரை கூறி இறுதியாக,

உடன்பிறந்தவன், தனக்கு உயிரான உடன்பிறந்தவனை எவ்வாறு கொல்லுவான்? நீ இராச்சியத்தின் பொருட்டு இவ்வாறு கூறுவாயானால் நான் பரதனைக் கண்டவுடன் இராச்சி
யத்தை உனக்குக் கொடு' என்று கூறுவேன். பரதனும் சரியென்றே சொல்லுவான் (சருக்கம் 97).

என்று கூறியதும் இலக்குவன் சீற்றம் தணிந்து சமாதானமானான். பின்னர்ப் பரதனும் சத்துருக்கனனும் வந்து இராமனைத் தொழ அவனும் அவர்களை அன்புடன் தழுவி அணைத்துக் கொண்டுபரதனுக்கு அரச நீதியை மிக விளக்கமாகப் போதிக்கிறான். அதன் பின்னர்த் தசரதன் மறைவு கேட்டு இராமனும் சீதையும் வருந்திப் புலம்பி ஈமக்கடன்களைச் செய்கின்றனர். பின்னர் இராமன் ஒருவாறுமனந்தெளிந்து வசிட்டன் முதலானோரைச் சந்தித்துப் பேசுகிறான். அப்போது இராமனை அயோத்திக்குத்திரும்பி அரசை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு பரதன் வேண்ட, தந்தையின் கட்டளையை மறுத்தல் அறமாகாது ; எனவே, நான் இங்கிருத்தலே சரி ; நீ அரசனாக இரு என்று இராமன் கூறுகிறான். இதனை ஏற்றுக்கொள்ளாதபரதன், தசரதன் பிழையையும், கைகேயியின் பிழையையும் நீக்கி அவர்களை அறம் பிழையாதவர்களாகச்செய்யவேண்டுமானால், நீ மீண்டு வந்து அரசனாதலே தக்கது என்று இராமனை வற்புறுத்துகிறான் (சருக்கம்104-105). இதனைக் கேட்ட இராமன், "உத்தம குணமுடையவனே, இதில் தந்தையின் பிழையுமில்லை ; தாய் கைகேயியின் பிழையுமில்லை ; நம் தந்தையார் உம் தாயான கைகேயியை மணஞ்செய்துகொள்ளும்போது, "தங்கள் பெண்வயிற்றிற் பிறக்கும் புதல்வனுக்கு இராச்சியத்தைக் கொடுக்கிறேன்" என உன் பாட்டனாருக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்.[52] பின்னர் ஒரு சமயம் யுத்த சேவைக்கு மகிழ்ந்துஉன் தாயாருக்கு நம் தந்தையார் இரண்டு வரங்கள் தந்துள்ளார். அவற்றின்படிதான் நான் காட்டுக்குவந்துள்ளேன். உனக்கு அரசாட்சியும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, இருவர் மீதும் பிழையில்லை. மூத்தவன் என்னும் வாதத்தை விட்டுவிட்டு அயோத்தி சென்று தம்பி சத்துருக்கனனின்

உதவியுடன் நல்லாட்சிநடத்துவாயாக என்று இராமன் இறுதியாக் கூறுகிறான் (சருக்கம் 107). மூத்தோன் அரசாள்வதே முறைஎன்று கூறி வற்புறுத்திய வசிட்டன் கூற்றையும் இராமன் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இறுதியாகப் பரதனின்வேண்டுகோட்கு இணங்கித் தன் திருவடிகளைப் பொற்பாதுகைகளில் பதித்துக் கொடுக்கவே, பரதன்அவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டு அவற்றின் பிரதிநிதியாக ஆள்வேன் என்று கூறிவிட்டு வனவாசம் முடிந்ததும்அயோத்திக்கு இராமன் திரும்பவில்லையாயின் தீப்

*52. **** (Baroda edition II. 99.3; Dharmalaya edition II. 107.3) 797*

பாய்ந்து உயிர்விடுவேன் என்று சபதமுரைத்து அயோத்திக்குத்திரும்பினான் (சருக்கம் III, 112) என்று வான்மீகம் காட்டுகிறது.

அத்யாத்ம ராமாயணம்

பரதனின் வேண்டுகோளைக் கேட்ட இராமன், 'பரதனே, நம் தந்தையார்கைகேயியின் வார்த்தைகளில் மயங்கியோ, உணர்வு அற்ற நிலையிலோ நமக்குக் கட்டளைஇடவில்லை. தன் வாக்கைக் காப்பாற்றுவதன் பொருட்டு எனக்கு வனவாசமும் உனக்கு நாட்டரசும்கொடுத்தார். நான் தந்தையின் கட்டளைக்கு அடிபணிந்து நடக்கையில் நீ மட்டும் அவர் கட்டளையைமறுக்கலாகுமா?'' என்றான். உடனே பரதன், ''அப்படியானால் நானும் தங்களுடன் வனவாசம் செய்துஇலக்குவனைப் போல் தொண்டு செய்வேன். இல்லையேல் உபவாசம் இருந்து உயிரை விடுவேன்'' என்று கூறித் தருப்பைப் புல்லைப் பரப்பிக் கிழக்குமுகமாக உட்கார்ந்துவிட்டான். பரதனின் உறுதியைக்கண்டு பிரமித்த இராமன் வியப்பு மேலிட்டு அருகிலிருந்த வசிட்டனை நோக்கினார். அவரும்பரதனுக்கு இராமனுடைய அவதார நோக்கை விவரித்துக் கூறினார். வசிட்டன் கூறியவற்றைக் கேட்ட பரதன் வானவர் நோக்கத்தை அறிந்து கொண்டாலும் இராமனை நோக்கி, ''வனவாச காலம் முடிந்ததும்அயோத்தி வந்து முடிசூட்டிக் கொள்வதாக வாக்களிக்க வேண்டும்'' என இரந்து பெற்றதும்பொன்னாலாகிய இரத்தினங்கள் அழுந்தப்பெற்ற பாதுகைகளில் இராமனின் திருவடிகளைப் பதித்துவாங்கிக்கொண்டு அவற்றின் பிரதிநிதியாய் ஆள்வதாகக் கூறி அயோத்தி திரும்பினான். [53]

மலையாள ராமாயணங்கள்

கன்னச இராமாயண இராமன், தந்தையைப் பொய்யனாக்கி நரகம் புகுவித்தல்அவனுடைய மக்களாகிய நமக்கழகாகுமோ? எனவே, அவராணைப்படி நீ நாடாள்வதும் நான் காட்டில்வாழ்வதுமே நமக்கு அறமாகும் என்று கூறியதும் வேறு விவாதம் எதுவுமின்றிப் பரதன் ஒருப்பட்டுபாதுகைகளைப் பெற்று அயோத்தி மீண்டான். எழுத்தச்சன் ராமாயணம் அத்யாத்மத்தைப்பின்பற்றிச் செல்கிறது.

தொரவெ இராமாயணம்

குமார வான்மீகியின் படைப்பில், இலக்குவன் பரதன் மீது கொண்ட சினத்தை மாற்றும் வகையில் இராமன் அவனை நோக்கி,

53. நடேச சாஸ்திரி, பக். 122-125 ''தம்பி, சூரியன் மேற்கில் உதித்தாலும் உதிக்கலாம். ஆனாலும், பரதன் நமக்குப் பகையாகமாட்டான். உன் கோபத்தை அடக்கு'' என்று

அறிவுறுத்த அவனும் அடங்கினான்.இந்நிலையில் பரதன் தம்பியொடும் தாயரொடும் அங்கு வந்து இராமன் காலடியில் வீழ்ந்துவணங்கினான். கண்ணீர் சொரிய நின்ற தாயரைக் கண்ட இராமன் உங்களுடைய ஓலை பாக்கியம் கழிந்ததோ?'' என்று வினவித் தந்தையின் மறைவுக்காக அழுது புலம்பினான்.
ஈமக்கடன்கள்நிறைவேறியதும் பரதன் இராமனை வணங்கித் ''தந்தையும் தாயும் நீரே, உடனே அயோத்திக்கு வந்துஅரசை ஏற்றுக் கொண்டு எங்களை மகிழ்வித்தருள்க. இல்லையேல் உன் தம்பியருள் ஒருவன் இல்லாமற்போவான்'' என்று கூறினான். வசிட்டன், சுமந்திரன் முதலானோர் பரதன் வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு வற்புறுத்தியும் இராமன் இணங்கவில்லை. அப்போது கைகேயி கண்ணீர் சொரிந்தவண்ணம் களங்கமற்ற மனத்தினளாய் இராமனைப் பார்த்து, ''நான் அறியாமல் செய்த குற்றத்தைமறந்து அரசை ஏற்றுக்கொள் ; நாட்டைக் காப்பாற்று மகனே'' என்று வேண்டியவாறே இராமனைத்தழுவிக் கொண்டாள். இராமன் கைகேயியை நோக்கி, ''நான் தங்கள் கட்டளையை எப்போதும் மறுத்ததில்லை. ஆனால், இப்போது தங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்றுக் கொண்டால் தம் சொல்லைக்கடந்ததாகத் தந்தையார் வருந்துவார். நம்மரசர் வாய்மையாளர் அல்லவா'' என்று பதிலிறுத்தான்.பின்னர்ப் பரதன் இராமனின் பாதுகைகளைப் பெற்று அயோத்தி மீண்டான். (II 6.30)

துளசி ராமாயணம்

இராமனுக்கும் பரதனுக்கும் இடையில் நடக்கும் விவாதத்தைத் துளசி ராமாயணம் வான்மீகத்தைப் போலவே பெரும்பாலும் கூறுகிறது. இந்திரன், விசுவாமித்திரன், சனகன்முதலானோர் வருகையைத் துளசிதாசர் இவ்விடத்தே குறிப்பிடுகிறார். பரதன் மாயையின் செயலால்அவதார நோக்கமறிந்து இராமனை மேலும் வற்புறுத்தாமல் இராமனின் திருவடித் தலத்தைப்பொற்பாதுகைகளில் பதியப்பெற்று அயோத்தி மீள்கிறான்.

கம்ப ராமாயணம்

பரதனின் சேனையைக் கண்டு இலக்குவன் அடைந்த சீற்றத்தைப் பலவகையானஅறிவுரைகளால் தணித்த இராமன் முடிவாக,

என்வயின் நேய நெஞ்சினால்..........தருமத்தின் தேவை செம்மையின் ஆணியை அன்னது நினைக்கல்ஆகுமோ ***(II 13.44,57)***
799

என்று கூறி ஆற்றுவித்தான். இதற்குள் தன்னை வந்தடைந்து வணங்கிய பரதனைத் தழுவிக்கொண்ட இராமன் பரதனை நோக்கி, 'ஆளுடை ஐயன் வலியனோ?' எனத் தந்தையின்நலம் விசாரிக்கிறான். தசரதன் இறப்பினை அறிந்ததும் பலவாறு புலம்பி அழுதுப் பின் தேறிஈமக்கடன்கள் ஆற்றித் துயரத்தே ஆழ்ந்திருந்தான். மறுநாள் பரதனை நோக்கி, ''அரசாள்வதை விடுத்துத் தவவேடம் தாங்கி வந்தது ஏன்?'' என்று வினவ,

உந்தை தீமையும் உலகு உறாத நோய் தந்த தீவினைத் தாய் செய் தீமையும்... நீங்க மீண்டு அரசு செய்க ***(103)***

என்று பரதன் வேண்டுகிறான். அப்போது இராமன் தாய் பெற்ற வரத்தால் தந்தையிட்ட ஆணையின்படி நான் வனம் நண்ணினேன். நீ அண்ணல் ஏவலின் திறம்பி இங்கு வந்ததுஅறமாகுமா என்று வினவி,

வரன் நில் உந்தை சொல் மரபினால் உடைத் தரணி நின்னது என்று இயைந்த
தன்மையால் உரனின் நீ பிறந்து உரிமை யாதலால் அரசு நின்னதே ஆள்க
(111)

என்று பணித்தான். அதற்குப் பரதன்,

முன்னர் வந்து உதித்து, உலகம் மூன்றினும் நின்னை ஒப்பிலா நீ பிறந்த பார் என்னதாகில்
யான் இன்று தந்தனன் மன்ன போந்து நீ மகுடன் சூடு (112)

என மாற்று விடை கூறினான். அதைக் கேட்ட இராமன், அரசு நீ தர என்னதாயினும், நான் ஏற்ற ஆண்டுகள் ஏழினொடு ஏழும் காட்டில் வாழ்ந்து கழிக்காமல் தீருமோ? யானிருக்கவே நீ ஆளலாமா என்று சிந்திக்காதே. மன்னவன் இருக்கும்போதே மகுடன் சூடு என்றஆணையைக் கடக்க அஞ்சி நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையா? அதுபோல் நீயும் என் ஆணையை மறுக்காமல்நான் வரும்வரை நாட்டையாண்டுகொண்டிரு என்று முடிவாகக் கூறிப் பரதனை ஒருப்படுத்தான். அப்போதுவசிட்டன், ‘‘எனது ஆணையெனக் கருதி, உனக்குரிய நாட்டை வந்து ஆள்வாயாக’’ என்று கூறியும் இராமன்ஏற்க மறுத்துவிடுகிறான். அந்நிலையில் செய்வது அறியாது வசிட்டன் திகைத்துநிற்க, ‘அன்னதேல்,ஆள்பவர் ஆள்க நாடு. நான் உன்னுடன் வனத்தில் வாழ்வேன்’ என்று கூறி விவாதத்திற்குமாற்றில்லாத முடிவினைக் கூறினான் பரதன். அப்போது தம் செயல் நிறைவேறாத சூழலையுணர்ந்தஇமையவர்

அறநிலைத் தலைவர் முன்னுரை

ஒரு தலைமுறைக்கு மேலாக ஒப்பற்ற இக் காப்பியத்துக்கு விளக்கமான உரைப் பதிப்புகள்விற்பனைக்குக் கிடைப்பதில்லை. ஆகையால், கோவைக் கம்பன் டிரஸ்ட் இத் திருப்பணியை மேற்கொண்டது.

கம்ப ராமாயண விளக்க உரை நிர்வாகக் குழுவிலும் நிதிக் குழுவிலும் பங்கேற்று, இவ்வுரைவெளிவரக் கம்பன் அறநிலைக்கு உறுதுணை புரிந்த நண்பர்களுக்கு நன்றி.

இந்த உரைத்திட்டம் உருப்பெறுவதற்குக் கடைகாலிட்ட செந்தமிழருட் செம்மல் டாக்டர் பி.எஸ்.ஜி.ஜி. கோவிந்தசாமி அவர்கள் இத்திட்டத்தின் தொடக்கத்திலேயே இறைவன் திருவடிஅடைந்துவிட்டார். அவருடைய வாழ்க்கைத் துணைவியார் திருமதி பிரேமா கோவிந்தசாமி அவர்கள்தம் கணவரின் ஆத்மார்த்தமான இந்தத் திருப்பணிக்கு மிகவும் ஆதரவாக இருந்து, நிதிக் குழுஉறுப்பினர்களைப் போலவே பெருங்கொடை வழங்கினார்கள் செந்மிழருட் செம்மலின் ஆத்ம சாந்திக்குஇதைவிடச் சிறந்த கைங்கரியம் வேறு இல்லை. திருமதி பிரேமா கோவிந்தசாமி அவர்களுக்கு உளமார்ந்தநன்றி

இந்தத் திட்டத்தின் வரலாறு முதலிய விவரங்கள் பாலகாண்டப் பதிப்பிலேயே விரிவாகத்தரப்பட்டுள்ளன.

ஆயிரம் பக்கங்களுக்கு மேலாக உள்ள நூலை ஒரே தொகுதியாக வெளியிட்டால் மிகப் பெரியதாகவும்கனமாகவும் இருப்பதால் கையாள்வதற்குக் கடினமாக உள்ளது. எனவே, இக்காண்டம் இரண்டு பகுதிகளாகக் கட்டுவேலை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதனால் விலையேற்றம் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று. தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களால் அச்சிடும் பிரதிகளின் எண்ணிக்கையையும் குறைக்க நேர்ந்தது. இதனாலும்விலையேற்றம் ஏற்பட்டது. முன் பதிவு செய்தவர்களுக்கு மட்டும் முன்னமே ஏற்றுக் கொண்ட விலைக்குஅயோத்தியா காண்டமும் ஆரண்ய காண்டமும் வழங்கப்படும்.

உரையாசிரியர்களின் ஒத்துழைப்பே இச்சீரிய பணிக்கு ஆதாரம். பதிப்பாசிரியர் பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தன் அவர்களுக்கும் சிறப்பாக அச்சுப் பணிபுரிகின்ற காந்தளகத்தாருக்கும்நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1994, பிப்ரவரி **ஜி.கே. சுந்தரம்** தலைவர்
கம்பன் டிரஸ்ட், கோவை 801

acharya.org

கம்பராமாயணம்

இராமாவதாரம்

அயோத்தியா காண்டம் உரையுடன்

கம்பன் அறநிலை மணி மேல்நிலைப் பள்ளி வளாகம் 88, நேதாஜி சாலை பாப்பநாயக்கன் பாளையம் கோயமுத்தூர் - 641 037 (c) உரிமை செறிவு கம்பன் அறநிலை கோவை - 641 037

1994 தை

விலை: ரூ 175/- (ஒரு பகுதிக்கு)

ஒளி அச்சுக்கோப்பு: பா. செல்வராஜ் பி.எஸ்ஸி., வி. சாந்தி, அ.ஜெயராஜசிங்கம், இரா.சு. சரஸ்வதி, **காந்தளகம்,** சென்னை: **பக்கமாக்கல்;** ஓவியர் ஜெ. பூவரசு, லோ. பாலமுருகன், **காத்தளகம்,** சென்னை; **மெய்ப்பு;** டாக்டர் மா.ரா.போ. குருசாமி, டாக்டர் க. வெள்ளிமலை, புலவர் வே. சிவசுப்பிரமணியன் புலவர் வெற்றியழகன், நா. சந்திரசேகரன்; **எதிர்மறை படச்சுருள்;** சக்தி வண்ண ஆய்வகம், சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை; **மறுதோன்றிஅச்சு;** உதயம் மறுதோன்றி அச்சகம், சிந்தாதிரிப்பேட்டை, சென்னை; **தாள்;** 18.6 கி.கி மாப்லித்தோ, அமராவதி ஸ்ரீ வெங்கடேஸ்வரா காகித ஆலை, உடுமலைப்பேட்டை; **தங்கமுலாம்அச்சு:** வினாயகா தங்கமுலாம் அச்சகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை: **கட்டாளர்:** பாலாஜி கட்டாளரகம், ராயப்பேட்டை, சென்னை; **அலுவலக உதவி:** செ.ரா.ஷோபனா, கி. சரவணன், அ. எட்வின், சென்னை; **அச்சிடல் தயாரிப்பு:** மறவன்புலவு க. சச்சிதானந்தன்,

காந்தளகம், 4 முதல்மாடி, 834, அண்ணாசாலை, சென்னை - 600 002. தொலைபேசி 834505 தொலைநகல் 834728 805

acharya.org

ஒரு தெய்வத் திருப்பணி

'தமிழ்த் தாய் செய்த அருந்தவப் பயனாய்ப் பிறந்த கவிஞர்' என்ற பெருமைக்கு முற்றிலும் தகுதியுடையார் எனத் தக்கவருள் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் தலையாயவர். இது மிகைப்பட்டகணிப்பு அன்று; உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சி இல்லை.

'புவியினுக்கு அணியாய்' எனத் தொடங்கும் பாடலில் (2732) சிறந்த கவிதையின் இயல்புகூறுவார் கம்பர். அவ்வியல்பின் கொள்கலனாய் இராமவதாரப் பாக்கள் பொலிவதைப் பயில்வோர்எவரும் உணர்வர். நவில்தோறும் நயங்கனிந்து காட்டும் கம்பர் படைப்பில் ஆழங்காற்பட்ட ஒருபுலவர் 'கம்பநாடன் கவிதையிற் போல் கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே' என்று போற்றினார்.

தமிழுக்குக் 'கதி' ஆவார் இருவர் என்ற வாக்கிலே 'க்' கம்பரைக் குறித்தது. தமிழச்சாதிஅமரத்தன்மை வாய்ந்தது என்ற நம்பிக்கையைப் பாரதியார்க்கு நல்கிய நூல்கள் மூன்றுள் கம்பராமாயணம்ஒன்று,

இந்த அருமைப் பெருமித நூலுக்கு உரை வரைவித்து வெளியிடக் கிடைத்த பெருமை பல்பிறவிகளில்செய்த தவத்தின் விளைவு என்பது உறுதி. இப்பணி தெய்வத் திருவருள் கூட்டுவித்தது என்பதை இம் முயற்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உணரமுடிந்தது.

குன்னூர்க் குன்றம்

கடந்த கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகக் கம்பராமாயண உரைநூல்கள் முழுமையாகக் கிடைப்பதில்லை.சிறந்த கல்வி நிலையங்களிலும் நூலகங்களிலும் கூடக் கம்பராமாயண உரை நூல்கள் காண்பது அரிதாகிவிட்டது.இந்த நினைப்பிலே தோய்ந்து கவலைப் பட்டுக் கொண்டிருந்த சிலர் கடந்த 1992 ஏப்ரலில் குன்னூர்க்குன்றிலே கூடினர்.

சேவாரத்ன டாக்டர் ஆர். வேங்கடேசலு நாயுடு அவர்களின் மாளிகையில் செவ்வாய்தோறும் காலையில் நாலாயிரத்திவ்யப் பிரபந்தப் பாசுரங்களையும் மாலையில் கம்பராமாயணத்தையும் அனுபவிக்க ஒரு குழு கூடிவருகிறது. இந்த மங்கள வாரக் குழு சில நாள்கள் தொடர்ந்து குன்னூரில் கூடி அளவளாவியது. 809

காலையிலும் மாலையிலும் குறிஞ்சிக் குன்னூரிலே உலாப் போவது இக்குழுவின் வழக்கம். ஒரு நாள்காலையில் உலாவின்போது 'கம்பராமாயண உரை வெளியிடுவார் இல்லையே' என்று ஒருவர் இரங்கினார். அவர் வாய் மூடுமுன்னரே நல்லாசிரியர் இ. வேங்கடேசலு அவர்கள். "இந்தக் கணமே நான் என் பெற்றோர்கள்எல்லப்பா - ரெங்கம்மாள் நினைவாக ஒரு லட்ச ரூபாய் தருகிறேன். மேலும், வேண்டியன எல்லாம் செய்வோம்"என்று உறுதியாகக் கூறினார்.

இப்படிக் குன்னூர் மலையிலே பிறந்தது இந்தத் திருப்பணி.

அந்தக் குழுவின் தீவிர உறுப்பினராக செந்தமிழ் அருட்செம்மல் டாக்டர் பி.எஸ்.ஜி.ஜி.கோவிந்தசாமி நாயுடு அவர்கள் இந்தத் திட்டத்துக்குப் பேரூக்கம் தந்தார்.

உடனே செயல்படத்தூண்டினார். கம்பராமாயண விளக்கவுரை முயற்சி இவ்வாறு கருக்கொண்டது.

கரு வளர்ந்தது

குன்னூர்க் குழு கோவை வந்ததுமே செயல்படலாயிற்று.

பேராசிரியர் அர.சு. நாராயணசாமி அவர்கள் நினைவு நிதியிலிருந்து ஒரு லட்ச ரூபாய் இப்பணிக்குப்பயன்பட வழி வகுத்தார் நல்லாசிரியர் வேங்கடேசலு.

செந்தமிழ் அருட்செம்மல் கம்பராமாயண உரைக் குழுவை அமைப்பதற்கு உரிய பணிகளைத் தொடங்கினார். பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தம், கம்பன் அறநெறிச் செம்மல் ஜி.கே. சுந்தரம் உள்ளிட்ட கம்பன் ஆர்வலர் பலரையும் ஒரு கூட்டத்துக்கு அழைத்தார். 16.5.1992 இல் அந்தக் கூட்டம் கூடிற்று. தமிழகத்தின் பல்வேறு பகுதிகளிலிருந்து இருபது பேர்க்குமேல் வந்து கூடினர். ஆனால், அந்தோ,அன்று அதிகாலையில் செந்தமிழருட்செம்மல் இறைவன் திருவடி அடைந்துவிட்டார்.

கூட்டம் நடத்துவதா என்ற ஐயம் எழுந்தபோது, செந்தமிழருட் செம்மலின் ஆன்மா அமைதி பெறுவதற்கேகூட்டத்தை நடத்தி அவருடைய ஆவலை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஜி.கே.எஸ். உறுதியாகக் கூறினார். கூறியதோடு மட்டுமின்றி, அன்று ஆறு மணி நேரத்துக்கு மேலாகக் கம்பராமாயண உரைக்குழு அமைப்பதிலும்,அதன் விவாதங்களிலும் கலந்துகொண்டார்.

கம்பராமாயண ஆர்வலர்களும் நூல் வெளியீட்டாளர்களும் நெடிய விவாதங்களின் பின்னர் உரையாக்கம், வெளியீடு பற்றி முடிவு செய்தனர். செந்தமிழருட்செம்மலின் முதலாண்டு நினைவையொட்டி முதற்காண்ட உரை வெளிவர வேண்டும்எனவும் தொடர்ந்து 1993 க்குள் கம்பராமாயண உரைப்பணியை நிறைவுசெய்ய வேண்டும் எனவும்முடிவுகள் செய்யப்பெற்றன.

கம்பன் அறநிலையம் ஏற்றது

கம்பராமாயண உரை வெளியிடுதல், அதன்பின் அது தொடர்பான ஆய்வுகள் வெளியிடுதல் போன்றபணிகளைக் கோவை, கம்பன் டிரஸ்டிடம் ஒப்படைப்பது என்று முடிவு செய்யப்பெற்றது. திருமிகு ஜி.கே.எஸ். அவர்களின் அன்பாதரவால் கம்பன் அறநிலையின் ஒரு பணியாக இத் திருப்பணி ஏற்கப்பெற்றது.

கம்பராமாயண உரைக்குழு, கம்பராமாயண உரை நிதிக்குழு, உரையாசிரியர் குழு என மூன்றுகுழுக்கள் 2.10.92 இல் நடைபெற்ற கம்பன் அறநிலைக் கூட்டத்தில் அமைக்கப்பெற்றன. இந்தத்திட்டத்தினை ஆர்வத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டதோடு, இதனால் வரக்கூடிய பொறுப்புகளின் சுமை அறிந்து மிகவும் கவனமாக ஜி.கே.எஸ். அவர்கள் செயல்களை நடத்திவருகிறார்.

தமிழர்களின் நல்வினைப் பயனாய் இன்று கம்பராமாயண விளக்கவுரையைக் கம்பன் அறநிலையம்வெளியிடுகின்றது.

களப்பணி

கம்பன் அறநிலை, கம்பராமாயண உரை (நிர்வாக)க் குழு, கம்பராமாயண நிதிக்குழு - இவற்றின்உறுப்பினர்கள் தஞ்சைப் பெரிய கோவிலை உருவாக்கிய மாமன்னன் இராசராசன் போன்றவர்கள்.

ஏவுதற் கருத்தாவின் கருத்து வழி நின்று இயற்றுதற் கருத்தாக்களாக எத்துணையோ தச்சர்களும்கொத்தனார்களும் பெருங்கோவிலை எழுப்பினர். அவர்களைப் போல உரையாசிரியர் குழுவினர் கம்பராமாயணவிளக்க உரையைக் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து உருவாக்கினர்.

இந்தக் குழுவினரை நெறிப்படுத்திடச் செந்தமிழ் வித்தகர் பேராசிரியர் அ.ச. ஞானசம்பந்தம்வாய்த்தார். கம்பர் பணிக்கு இவ்வாய்ப்பு ஒரு பெறலரும் பேறு. உரையாசிரியர்களை நெறிப்படுத்தியதோடு, முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராகவும் அமைந்து இவ்விளக்க உரைப் பதிப்பைச் செம்மைப் படுத்தியுள்ளஅவருக்குப் பொதுவாகத் தமிழர்களும் குறிப்பாகக் கம்பர் ஆர்வலர்களும் நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களாவர். 811

உரை எவ்வெவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பது 16.5.1992 இல் நடந்த அமைப்புக் கூட்டத்தில்முடிவு செய்யப்பெற்றது. அந்த வழி காட்டலை மனங்கொண்டு உரைாசிரியர் ஒவ்வொருவரும் அவரவர்க்குஒதுக்கப்பட்ட பகுதிகளிலிருந்து பப்பத்துப் பாடல்களுக்கு உரை எழுதி அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொள்ளப்பெற்றனர்.

1992 ஜூன் மாதம் 27, 28 ஆகிய இரண்டு நாள்களில் உரையாசிரியர்கள் இரண்டாம் முறையாகக்கூடினர். அவர்கள் எழுதிய உரைப் பகுதிகளைப் பேராசிரியர் அ.ச.ஞா. முதலிலேயே படித்து வந்தார்; கூட்டத்தில் ஒவ்வொருவர் உரையும் வரிவரியாகப் படித்துத் திறனாய்வு செய்தார். இந்தத் திறனாய்வுவிவாதத்தினால் விளக்கவுரையின் அமைப்பு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்பது தெளிவாயிற்று.

அதன்பின்னர் உரையாசிரியர்கள் பணியைத் தொடர்ந்து செய்தனர். முடிவு நிலையில் மீண்டும் பேரா. அ.ச.ஞா. வரிவரியாகப் படிக்கக் கேட்டு, வேண்டிய மாற்றங்கள் திருத்தங்கள்செய்தார்.

செந்தமிழ் வித்தகர் - திறனாய்வு வேந்தர் - கம்பன் கலை நிலை கண்டவராகிய அ.ச.ஞா.வின் நெறிகாட்டலிலும் பதிப்புப் பணியிலும் முடிவான வடிவைப் பெற்றதே இந்தக் கம்பராமாயணவிளக்க உரை.

உரையாசிரியர்களின் உரிமைக்கு ஊறு இல்லாமல் கவிச் சக்கரவர்த்தியின் கருத்துவளம் புலப்படும் வகையில் பதிப்புப் பணியை மேற்கொண்டது அ.ச.ஞா.வின் சிறப்பு.

முன்னோடிகள்

கோவை, கம்பன் அறநிலை வெளியிடும் இந்தப் பதிப்புக்கு முன்னும் பல உரைப் பதிப்புகள்வெளிவந்துள்ளன; மூலப் பதிப்புகளும் பல உண்டு. முன்னோர் செய்த பணிகளை நன்றியுணர்வோடுபோற்றும் உரையாசிரியர்கள், தங்கள் தனித்தன்மை கெடாமலும் விளக்க உரையை வகுத்திருக்கிறார்கள். பல வகைகளிலும் இவ் விளக்க உரைக்குத் தனிச் சிறப்புகள் உண்டு என்பது உறுதி. மேலோர்களின்காட்சிகளையும்

acharya.org

கண்டு, காலமும் சூழலும் தரும் புதுக் காட்சி விளக்கங்களையும் கொண்டது இந்தப்பதிப்பு.

யாப்பிலக்கண விதிப்படி சீர்கள் பிரிக்கப்பெறாமல், ஓரளவு தமிழ்ப் பயிற்சி உடையவர்களும் எளிதில் மூலத்தைப் படித்துணருமாறு சொற் - பொருள் தெளிவுக்கு ஏற்பச் சீர்கள் பிரிக்கப் பெற் றுள்ளன. இவ்வகையில் மர்ரே கம்பெனியார் வகுத்துக் கொண்ட விதிமுறைகள் இப்பதிப்பிலே பின்பற்றப்பெற்றுள்ளன.

ஆயினும், யாப்பிலக்கண நெறியையும் பேணி, பாடல்கள் யாப்பு வகையில் இன்னின்ன பா அல்லதுபாவினத்துக்கு உரியன என்ற செய்தியும் இப்பதிப்பில் தரப்பெறுகிறது.

இப்பதிப்பின் அமைப்பு

காண்டத்தைத் திறனாய்வு முறையில் அறிமுகப்படுத்தும் முன்னுரை முதலில் காணலாம். இதனைவரைந்தவர் பேரா. அ.ச.ஞா. அடுத்து, வான்மீகம், இராம சரித மானசம் போன்றவற்றோடு ஒப்பிட்டும்உறழ்ந்தும் காட்டுகின்ற ஒப்பிலக்கியக் கட்டுரையைக் காணலாம். இதனை எழுதியுதவியவர் பேரா. டாக்டர் அ.அ. மணவாளன்.

படலந்தோறும் சுருக்கமான முன்னுரை உண்டு. சொற் - பொருள் நோக்கிய வகையில் சீர் பிரித்த செய்யுள், பதவுரை, விளக்கவுரை, இன்றியமையாத இலக்கணக் குறிப்பு, ஒப்புமைப் பகுதிஆகியவை கொண்டது இவ் விளக்கவுரைப் பதிப்பு. இறுதியில் செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதியும் அருஞ்சொல்லகராதியும் காணலாம். இடைச் செருகலாகவோ பிற வகையாலோ நூலுள் இடம் பெற இயலாதவையாயினும்,ஏடுகளில் இடம் பெற்றுவிட்ட மிகைப் பாடல்களையும் புறக்கணிக்க விருப்பமில்லை. ஆராய்ச்சியாளர்க்கு அம் மிகைப் பாடல்களும் காண்டத்திறுதியில் தரப்பெற்றுள்ளன. பல்கலைச் செல்வர் தெ.பொ.மீ. பதிப்பு நாயகம் பேரா. மு. சண்முகம்பிள்ளை, பேரா. அ.ச.ஞா. ஆகியோர் ஏற்கெனவே வரையுறுத்துள்ளபடிவெளிவந்த சென்னைக் கம்பன் கழகப் பதிப்பு இவ்வகையில் ஓரளவு உதவியது. சென்னைக் கம்பன் கழகப் பதிப்பிலுள்ள பாடங்களை அப்படியே எற்காமல், உரையாசிரியர்களின் ஆய்வுணர்வுக்குப்பொருத்தம் என்று பட்ட பாடங்களே இப்பதிப்பில் இடம் பெறுகின்றன.

மொத்தத்தில் இப்பதிப்பு ஏனைய பதிப்புகளினின்றும் வேறுபட்ட முத்திரை பதித்த தனிப்பதிப்புஎன்றால், மிகையாகாது.

நன்றி

இத்திருப்பணியில் நாட்டத்தை ஏற்படுத்தி வழிநடத்திவரும் அலகிலா விளையாட்டுடைய தலைவர்க்கு முதலில் நன்றி செலுத்த வேண்டும். 'அலகிலா விளையாட்டுடையார்' என்பதை இம்முயற்சியின் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் உணரமுடிந்தது, உண்மை; வெறுஞ்சொல் அலங்காரம் அன்று.

செந்தமிழருட் செம்மல் டாக்டர் கோவிந்தசாமி இட்ட கடைகால், அந்த அளவிலே நின்றுவிடாமல், மேல் தொடர்ந்து கவிச்சக்கரவர்த்தியின் கவிதைத் திருவுள்ளம் எழுந்தருளியுள்ள இம்மாபெரும்ஆலயத்தை உருவாக்கும் கம்பன் அறநெறிச் செம்மல் திருமிகு ஜி.கே. சுந்தரம் அவர்களின் தளராஊக்கம் மறக்கக் கூடியதன்று; ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் எழக்கூடிய சிக்கல்களை முன்னிறுத்திக் காட்டி, அவற்றை நீக்க வழியும் வகுப்பவர் அவரே.

அடுத்து, இம்முயற்சிக்குப் பிள்ளையார் சுழி இட்ட நல்லாசிரியர் இ. வேங்கடேசலுவுக்குவணக்கம் செறித்த நன்றி உரியது. பரமபாகவதராகிய திரு. ஆர். துரைசாமி நாயுடு, சேவாரத்தினடாக்டர் ஆர். வேங்கடேசலு நாயுடு இளமைப் பொலிவுக்கு ஆக்கமான முயற்சிகொண்ட திரு. கிருஷ்ணராஜ் வாணவராயர் - இவர்கள் இயக்கவே இயங்குவது இத்திட்டம். செந்தமிழருட் செம்மல் மறைந்தாலும், அவர் வழியை மறவாத திருமதி பிரேமா கோவிந்தசாமி, மற்றும் உடுமலைப்பேட்டை ஸ்ரீ வேங்கடேசாகாகித ஆலை நிர்வாகத் தலைவர் திரு. கெங்குசாமி நாயுடு போன்றவர்கள் மனமுவந்து இந்தத் திருப்பணியில்பங்கு கொள்கின்றனர். "உளதாகும் சாக்காடு" என்று வள்ளுவர் சொன்னவாறு புறத்தே மறைந்தும் அகத்தே மறையாது நிலவும் பேரா. அர.சு. நாராயண சாமி நினைவு நிதியும் இப்பணிக்கு உதவியது. நிதி மிகுந்தவர் அந்நிதி நற்பணிக்கே உரியதென்று தெளிவுற்று உதவுதலாலன்றோ இவ்வுலகம் தழைக்கின்றது!

பேரா. அ.ச. ஞா. வுக்குக் கண்ணும் கரமுமாக அமைந்து திருப்பணி புரியும் திரு. நா. சந்திரசேகரன்இப்பணி இயந்திரத்தின் ஒரு பல் - சக்கரம்.

உரையாசிரியர்கள் இலரெனில் இந்தக் காப்பிய மாளிகை மதுரை மீனாட்சி கோவில்போல் - அரங்கன் கோவில்போல் காட்சியளித்திருக்குமா!

ஊர்க்கூடி இழுத்த தேர் - தமிழ் நெஞ்சங்களின் நினைவு வீதிகளில் உலா வருகிறது. தெய்வமாக்கவி தரிசனம் பெற்று, அலகிலா விளையாட்டுடைய ஆதிமூர்த்தியின் அருளைப் பெற்றிடத் தமிழறிந்தோர் யாவரையும் 'சேர வாரும்' எனக் கரம் கூப்பி வரவேற்கிறோம்.

ம. ரா. போ. குருசாமி ஒருங்கிணைப்பாளர்.

acharya.org

முன்னுரை

பேரா. அ.ச. ஞானசம்பந்தன்

கம்பனுடைய இராம காதையில் இரண்டாவதாக அமைந்துள்ளது அயோத்தியா காண்டமாகும். இராமகாதையின் வளர்ச்சி முழுவதற்கும் உள்ள கருவைத் தாங்கி நிற்பது அயோத்தியா காண்டமாகும்.

இந்தக் காண்டம் 'மந்திரப் படல'த்தில் தொடங்கி, 'திருவடி சூட்டு படல'த்தில்முடிகின்றது. கதைப் போக்கில் இந்தப் பெயர்கள் அமைந்திருந்தாலும், கதையை மறந்துவிட்டுப் பெயர்களைமட்டும் எடுத்துக் கொண்டால்கூட, ஒரு புதுமையான சிந்தனையைத் தோற்றுவிக்கின்றது. 'மந்திரத்தில்தொடங்கினால் திருவடி சூடலில் முடியும்' என்ற எண்ணத்தை நம்முடைய மனத்தில்தோற்றுவிப்பது போல இந்தப் படலங்களின் பெயர்கள் அமைந்திருக்கின்றன.

அயோத்தியா காண்டத்தில் 'பாத்திரங்கள்' என்று சொல்லப்படுபவை மிகக் குறைவானவையேயாகும்.'தசரதன், கூனி, கைகேயி, பரதன்' என்ற நான்கு பாத்திரங்கள்தாம் இக் காண்டம் முழுவதும்அடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. இடையில் 'குகன்' வருகின்றான். அவனும் மிக முக்கியமான பாத்திரம்தான்என்பதில் ஐயமில்லை. ஆக இந்த ஐந்து பாத்திரங்களை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு மிகப் பெரியஅயோத்தியா காண்டம் நடைபெறுகின்றது.

கம்பனைப் பொறுத்தமட்டில் மூலநூலிலுள்ள 'கன்யா சுல்கக் கதையை முழுவதுமாக மறைத்துவிட்டான்.தசரதன் கைகேயியைத் திருமணம் செய்துகொள்ளும்பொழுது, 'உன்னுடைய வயிற்றில் பிறக்கும் மகனுக்குப் பட்டத்தைத் தருகிறேன்' என்று அவளிடம் அப்போது சொல்லியிருக்கிறான். அதனை இப்போது கையேகி நினைவூட்டுகின்ற நிலையில் இருக்கிறாள். அவன் வாய்மை தவறி விடாதிருக்க, 'ஏற்கெனவே நீ அப்படிச் சொல்லியிருக்கிறாயே', என்று சொல்லிக் காட்டாமல், வரமாகப் பெற்றுக்கொள்ளுகின்ற முறையில், தசரதனை ஒரு பெரிய இக்கட்டில் இருந்து கைகேயி காப்பாற்றுகிறாள் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியுள்ளது. 815

வாய்மையுடையவன் தசரதன் என்றால் அந்த வாய்மையைக் காப்பதற்கு அவனே முயன்றிருக்க வேண்டும்.அவ்வாறு முயல வில்லை என்றால், அவனுடைய மனைவியாகிய கைகேயி அதனை எவ்வாற்றானும் நினைவூட்டி நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற முறையில் அவள் பேசினாளோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இனி, மந்திரப் படலத்தின் தொடக்கத்தைப் பார்ப்போமே யானால் தசரதனுடைய பாத்திரப்படைப்பை அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது. நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றான் தசரதன். என்றாலும் இராமனைத்தவிர, ஏனைய மூன்று பிள்ளைகளை அவன்நினைவில் கொண்டிருப்பதாகவே தெரியவில்லை. பால காண்டத்திலேயே இந்தக் குறிப்பை வைத்துக் காட்டுகிறான் கம்பன். பிள்ளைகளைக் கேட்க வந்த விஸ்வாமித்திரன்.

"நின் சிறுவர் நால்வரினும் கரிய செம்மல் ஒருவனைத் தந்திடுதி" (324)

acharya.org

என்றுதான் கூறினானே தவிர, ‘இராமன்’ என்று பெயரிட்டுச் சொல்லவில்லை. ‘கரிய செம்மல்’என்றால் பரதனும் கரிய செம்மல்தான் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அப்படியிருக்க ‘கரிய செம்மல்’என்று விஸ்வாமித்திரன் கூறியவுடன், இராமனைத்தான் தசரதன் நினைத்தானே தவிர, பரதனைப் பற்றி நினைத்ததாகவே தெரியவில்லை. இந்த எண்ணம் அவனுடைய மனத்தில் வேரூன்றி நாளாவட்டத்தில் பெரியமரமாக வளர்ந்துவிட்டது என்றுதான் நினைக்க வேண்டியுள்ளது.

"மைந்தனை அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன்" *(1514)*

என்று அயோத்தியா காண்டத்தில் கம்பன் இதனை நினைவூட்டுவான். நான்கு பிள்ளைகளையுடையதசரதன், ஒரு பிள்ளையிடத்தில் மட்டும் அன்பு செலுத்தி, ஏனைய மூன்று பேரைத் தன் பிள்ளைகளாகவே கருதவில்லை என்றால் இந்த மாபெரும் குற்றத்திற்கு அவன் தண்டனை அநுபவித்தே தீரவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகின்றது.

இனி, அயோத்தியா காண்டத்தின் தொடக்கத்தில் ஒரு பெரிய காரியம் நடைபெறுகின்றது. மந்திரக் கிழவர் அனைவரையும் கூட்டி ‘இராமனுக்கு முடிசூட்ட வேண்டும்’ என்ற தன்னுடைய எண்ணத்தை தசரதன் வெளிப்படுத்துகின்றான். இதற்கு முன்னரே ஒரு காரியத்தைச் செய்துவிடுகிறான் அவன். அதாவது, பரதனை அவனுடைய பாட்டன் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுகிறான். இந்தச் செயல்தான் கொஞ்சம்விந்தையாக இருக்கின்றது. இத்தனை நாளும் பரதனை அவனுடைய பாட்டன் வீட்டிற்கு அனுப்பி வைக்காத தசரதன், - அவன் திருமணம் செய்துகொண்டுஅப்போது தான் திரும்பியிருக்கிறான், ‘மனைவியை விட்டுவிட்டுப் பாட்டன் வீட்டிற்குப் போய்வா’ என அவனை அனுப்பி வைக்க வேண்டிய சூழ்நிலை என்ன ஏற்பட்டது என்ற சிந்தனை ஓடத்தான்செய்கிறது. நம்முடைய மனத்தில் தோன்றுகின்ற இந்த ஐயத்தினைக் கூனி வெளிப்படுத்துகின்றாள்.

"பாக்கியம் புரிந்திலாப் பரதன்தன்னை பண்டு ஆக்கிய பொலங் கழல் அரசன், ஆணையால் தேக்கு உயர் கல் அதர் கடிது சேணிடைப் போக்கிய பொருள் எனக்கு இன்று போந்ததால்" *(1465)*

‘ஏன் பரதனைப் பாட்டன் வீட்டிற்கு அனுப்பினான் தசரதன் என்பது எனக்கு இப்போது புரிந்துவிட்டது. இராமனுடைய பட்டாபிஷேகம் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் பரதன் இங்கிருந்தால் அது பிரச்சனைக்குஇடமாகும் என்று கருதித்தான் கேகய நாட்டிற்கு அனுப்பினான் என்று சூழ்ச்சிக்காரியாகிய கூனி பேசுகிறாள். அவள் பேசுவதிலும் ஓரளவு நியாயம் இருக்கிறது. ஆகவே மந்திரப் படலத்தில், தன்எண்ணத்திற்குத் தடையாக இருக்கக்கூடியவன் யார் என்று சிந்தித்து, பரதனை அப்புறப்படுத்திவிட்டு தசரதன் மந்திராலோசனை நடத்துகின்றான். மந்திராலோசனையின் முடிவில் தசரதனுடைய மனக்கருத்தைஅனைவரும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். எனவே, மந்திரப்படலத்தைப் பொறுத்தமட்டில் கதைசுமுகமாகத்தான் போகின்றது.

இனி ‘மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலம்’ என்பது அடுத்து நிற்பதாகும். இந்த மந்தரை என்ற பாத்திரம்ஒரு விநோதமான பாத்திரமாகும். அவளுடைய நிலை என்னவென்றால், கைகேயியுடன்கூட அவளது பிறந்தகத்தில்இருந்து வந்த பணிப் பெண்தான் அவள். பணிப்பெண்ணாக இருக்கின்ற ஒருத்தி ஒரு மாபெரும் சூழ்ச்சியைச் செய்து, இராம காதையையே திசை மாற்றம் செய்கின்ற அளவுக்கு, ஒரு பெரிய

காரியத்தைச்சாதிக்கின்றான் என்றால் அது நம்முடைய மனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதாக இல்லை.

அதுமட்டுமல்ல

"அரசரில் பிறந்து, பின் அரசரில் வளர்ந்து அரசரில் புகுந்து, பேர் அரசி" *(1467)*

யாக இருக்கின்ற கைகேயியின் மனத்தைக் கேவலம் ஒரு பணிப் பெண் மாற்றிவிட்டாள் என்றுசொல்வதை, கம்பனும்கூட ஏற்றுக்கொள்வதாகத் தெரியவில்லை. 'மந்தரை துணைக் காரண 817

மாக இருந்தாள். இந்த மாபெரும் காரியம் நடைபெறுவதற்கு அடிப்படையாக இருந்தாள்' என்பது தவிர, கைகேயியின் மனமாற்றம் கேவலம் கூனியினால் ஏற்பட்டதல்ல என்பதை அறுதியிட்டுக் கூறுபவன்போல, கம்பன் பேசுவான்.

"அரக்கர் பாவமும், அல்லவர் இயற்றிய அறமும் துரக்க, நல் அருள் துறந்தனள் தூ மொழி மடமான்." *(1484)*

என்பதாக

ஆக கைகேயியின் மனம் திரிந்தது என்றால் அது கேவலம் கூனியினுடைய சூழ்ச்சியால் அன்று. அரக்கருடைய பாவமும், அல்லவர்களுடைய தவமும் சேர்ந்து கைகேயியின் மனத்தை மாற்றின என்று சொல்லுகின்ற முறையில் கைகேயினுடைய பாத்திரப் படைப்பை மிக உயர்த்தி விடுகின்றான் கம்பநாடன்.

கூனியைப் பொறுத்தமட்டில் ஒன்றைச் சிந்தித்துப் பார்க்க முடிகின்றது. ஒரு சிலர் எக்காரணமும்இல்லாமல் பிறருக்குக் கெடுதல் செய்ய முற்படுகின்றதைக் காணுகின்றோம். தங்களுக்குத் தீங்கு இழைக்கப்பட்டால் அதற்குப் பழி வாங்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தீங்கு செய்வது ஒரு முறை. அதன் மறுதலையாக எவ்விதக் காரணமும் இல்லாமல் பிறருக்குத் தீங்கு செய்தல் என்பது ஒரு சிலரின்படைப்பு ரகசியமாகும். ஷேக்ஸ்பியருடைய மிகப் பிரசித்திபெற்ற 'ஒதெல்லோ' நாடகத்தில் வருகின்ற 'அயாகோவை' ப் போல,

உள்ளமும் கோடிய கொடியாள் *(1487)*

ஆகிய கூனி 'தன் மனத்தே நினைந்து செய்யும் கொடுமை உடையவள்' என்று கொள்வதில் தவறுஇல்லை. இவள் இந்தக் காண்டத்திலேயுள்ள 2வது படலமாகிய 'மந்தரை சூழ்ச்சிப் படலத்தில்'காணப்படுகிறாள். இந்தப்பாத்திரப் படைப்பு உலகத்திலுள்ள மக்களுள் இப்படியும் ஒரு சிலர் உண்டுஎன்பதற்கு ஓர் ஒப்பற்ற எடுத்துக்காட்டாக அமைவது தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. இவள் கைகேயினிடம் சென்று, மிக மென்மையாகப் பேசி, அவள் மனத்தைக் கலைத்து, அவள் இராமன்மாட்டுக் கொண்டிருந்தஆழ்ந்த அன்பைத் திரித்து, வரங்களின் மூலமாக, இராமன் காட்டாட்சியும், பரதன் நாட்டாட்சியும்பெறுமாறு செய்துவிடுகிறாள் என்பதோடு இந்தப் படலம் முடிந்துவிடுகின்றது.

இந்தப் பாத்திரம், இந்தக் காரியத்தைச் செய்தது தவிர, இராம காதை முழுவதிலும் ஒரேஒரு இடத்தில் தான் தலை காட்டுகிறது. 'இராமனை அழைத்துவர பரதன் காட்டுக்குப்போகும்போது அனைவரும் அவனுடன் செல்கிறார்கள்.கூனியும் செல்கிறாள். சத்துருக்கனன் அவளைத் தண்டிக்கப் புறப்படுகின்றான். ஆனால், பரதன்தடுத்து நிறுத்திவிடுகிறான' என்ற அளவிலே கூனிப் பாத்திரம் தோன்றி மறைந்து விடுகின்றது.

இனி கதாநாயகனுடைய தந்தையாகிய தசரதன் இறுதியாக இந்தக் காண்டத்தில் காட்சியளிக்கின்றான்.'அவன் செய்த செயல்கள் அவனுடைய வாழ்வுக்கு ஒருமுடிவைத் தந்துவிட்டன' என்று கம்பன்பேசுகின்றான்.

"மைந்தன் அலாது உயிர் வேறு இலாத மன்னன்" *(1514)*

ஆக வளர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், அவன் உயிர் போன்று இருக்கின்றவனாகிய இராமன் காட்டுக்குப்போகிறான் என்று அறிந்தவுடனேயே மயக்கமடைகின்றான். எப்படியாவது திரும்பி வந்து விடுவான் என்ற நினைவிலே உயிரைத் தாங்கிப் பிடித்துக்கொண்டு இருக்கின்றான். தேரோட்டிச் சென்றசுமந்திரன் 'இராமன், சீதை இலக்குவன்' ஆகிய மூவரையும் விட்டுவிட்டு நகருக்குத் திரும்பி வந்துவிடுகின்றான். ரதம் திரும்பி வந்தது என்று கேள்விப்பட்டவுடன் தசரதன் மூர்ச்சை தெளிகின்றான். 'ஒருவேளை இராமன் வந்து விட்டானோ' என்று சுமந்திரனாகிய தேரோட்டியை அழைத்து,

'வீரன் வந்தனனோ' *(1896)*

என்று கேட்கின்றான்.

தேர்வலானும்,

"வேய் உயர் கானம் தானும் தம்பியும் மிதிலைப் பொன்னும் போயினன் என்றான்." *(1898)*

அவ்வளவுதான்.

"போயினன் என்றான் என்ற போழ்தத்தே ஆவி போனான்" *(1898)*

என்று கம்பன் முடிப்பான். இராமன் கானம் போய்விட்டான் என்று சொன்னவுடனேயே தசரதனுடைய ஆவி பிரிந்துவிட்டது என்று பேசுகிறான்.

தன்னால் பேரன்பு செய்யப்பட்ட இராமன் எத்தகையவன், எத்தகைய பண்பு நலமுடையவன், என்ன குறிக்கோளுடையவன் என்பதை எல்லாம் தசரதன் நன்கு அறிந்திருந்தானா என்பது *819*

ஐயத்திற்குரியது. அறிந்திருப்பானேயானால் இராமன் மீண்டு வருவான் என்ற எண்ணத்திற்குஇடமே கொடுத்திருக்கமாட்டான். எனவே, தசரதன் இராமனை முழுவதுமாக அறிந்தான் என்று சொல்வதற்கில்லை.பரதனைப் பற்றியாவது தசரதன் அறிந்திருத்தானா என்றால் அதுவும் இல்லை.

பரதனை நன்கு அறியாத காரணத்தால் எல்லாவிதத்திலும் இராமனை ஒத்தவனாகிய பரதனால்தனக்கு நீர்க்கடன்கூட, செய்யப்பட முடியாத ஒரு நிலையை, தசரனே ஏற்படுத்திக் கொண்டு விட்டான். வசிட்டனை நோக்கி,

"சொன்னேன் இன்றே இவள் என் தாரம் அல்லள் துறந்தேன் மன்னனே ஆவான் வரும் அப் பரதன் தனையும் மகன் என்று உன்னேன் முனிவா அவனும் ஆகான் உரிமைக்கு" (1654)

என்று தசரதன் கூறிவிட்ட காரணத்தால் இறுதியாக நீர்க்கடன் செய்வதற்குக்கூட, பரதனுக்குவாய்ப்பு இல்லாமல் போய்விட்டது. தசரதனுக்கு நீர்க்கடன் செய்ய பரதனுக்கு வாய்ப்பில்லை என்றுகூறுவதைக் காட்டிலும், பரதன் கையினால் நீர்க்கடன் பெறுகின்ற வாய்ப்பை தசரதன் இழந்துவிட்டான் என்று கூறுவது முற்றிலும் பொருத்தமாகும்.

ஆகவே, தசரதனுடைய வாழ்க்கை அயோத்தியா காண்டத்தில் முடிந்து விடுகின்றது. ஒப்பற்ற.

"தள்ள அரிய பெரு நீதித் தனி ஆறு புக மண்டும் பள்ளம் எனும் தகையான்" (657)

ஆன பரதனை தசரதன் நன்கு அறியாத காரணத்தால்

"நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான்" (2332)

என்ற இராமனுக்கு எந்தவிதத்திலும் குறைந்தவன் என்று கூற முடியாத அளவிற்கு, இராமனோடுசமநிலையுடையவனாகிய பரதன் கையினால் நீர்க்கடன் கூடப் பெற முடியாத நிலையைத்தசரதன் அடைந்தான்என்றால் இந்தப் பாத்திரப் படைப்பின் அமைப்பில் கம்பன் சில உத்திகளைக் கையாளுகின்றான். எல்லை மீறிய பாசம் என்பது யாரிடத்தில் வைக்கப்பட்டாலும் அது இறுதியில் பெருந்துன்பத்தைத்தரும், என்பதற்குத் தசரதனையே எடுத்துக்காட்டாக அமைத்துவிடுகின்றான்.

மூலநூலிலுள்ள கன்யா சுல்கக் கதையை மறைத்து விட்டானாயினும் முழுவதுமாக மறைக்க முடியவில்லைகம்பனால். ஆகவே, வேறு வழியே இல்லாத நிலையில் தசரதன் வரம் கொடுக்க ஒத்துக்கொண்டான் என்று கதையைக் கொண்டு சென்றான் கம்பன்.

இனி வசிட்டன் முக்காலத்தையும் உணர்ந்தவனாயிற்றே, அப்படியிருக்க கைகேயி செய்த இந்தக்காரியத்திற்காக ஏன் அவளை ஏசினான்? என்று ஒரு சிலருடைய மனத்தில் ஐயம் எழலாம். வசிட்டனைப்பொறுத்தமட்டில் இதுதான் நடைபெற வேண்டியது என்பதை நன்கு அறிந்தவன். ஆதலால், கைகேயியைஅவன் குறை கூறுவதற்கு இடமே இல்லை. என்றாலும், தன்னுடைய முக்கிய சீடனாகிய தசரதன் படும் பாட்டைப் பார்த்து, எவ்வாறாயினும் அவனுடைய துயரத்தைப் போக்க வேண்டுமென்ற ஒரே நோக்கத்தில்வசிட்டன் கைகேயியிடம் கேட்கின்றான், 'நீ இந்த வரத்தைத் திருப்பித் தந்துவிடு' என்று. உறுதியாகக் கைகேயி மறுத்துவிட்டாள். ஆகவே, அவளை ஒரு வகையாகப் பார்த்துவிட்டு வசிட்டனும் நீங்கி விடுகின்றான் என்று கதையை அமைத்துச் செல்கிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி.

இந்தக் காண்டத்தின் முற்பகுதியில் மந்தரை வருகின்றாள். மாபெரும் சூழ்ச்சி செய்கின்றாள். அதோடு மறைந்து விடுகின்றாள். கதைத் தலைவனாகிய இராமனைப் பெற்ற தசரதன் நான்கு பிள்ளைகளைப்பெற்றும், அவனால் விரும்பப்பட்ட இராமனாலோ அல்லது இராமனையே ஒத்த பரதனாலோ நீர்க்கடன் செய்யப்பெறமுடியாத நிலையில் பரிதாபமாக உயிரை விட்டுவிடுகின்றான். ஆகவே, இந்த இரண்டு பாத்திரங்களும்போக எஞ்சி இருப்பவை கைகேயி, கங்கைத் தலைவனாகிய குகன், பரதன் ஆகிய மூவருமேயாவர்.

கைகேயி என்ற பாத்திரத்தை ஒரு புதிய கண்ணோட்டத்துடன் பார்ப்பது பொருத்தமாகும் என்றுநினைக்கின்றேன். இது வரையில் கைகேயியைப் பெருங் கொடுமைக்காரியாக, கருணையற்றவளாக, பண்பற்றவளாகவே கண்டோம். தான் கொண்ட கருத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காகக் கணவனைஇழப்பதைக்கூடப் பெரிதாகக் கருதவில்லை என்று தான் கூறிக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால், கம்பனுடைய பாத்திரப் படைப்பை ஆழ்ந்து சிந்திக்கும்பொழுது கைகேயியை அவன் வேறு வகையில் அமைத்தானோஎன்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. இராமன் எப்படி ஸ்திரிப்ரக்ஞனாக அமைக்கப்படுகின்றானோஅதுபோல் ஒரு ஸ்திதப்ரக்ஞ மனோ நிலையுடையவளாகக் கைகேயியும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றாளோ என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

நன்மை எது, தீமை எது என்பதை நன்கு அறிந்துகொண்டாள் கைகேயி. கூனியினுடைய சூழ்ச்சி,அவள் அந்த அடிப்படையை 821

அறிவதற்கு ஓரளவு துணை செய்தது; அந்த அளவோடு அது நின்று விட்டது.

தசரதனைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு மாபெரும் தவற்றைச் செய்ய முற்பட்டு விட்டான். இராமனுக்குப்பட்டம் சூட்ட வேண்டும் என்று முடிவு செய்துவிட்டதால், அந்தத் தவறான முடிவை அவன் கை விட்டாலொழிய அவனுடைய பெயருக்குப் பெருங்களங்கமும் பாவமும் வந்து சேரும். தான் முன்பு சொல்லிய சொல்லை மறந்து இப்போது புதிய ஒன்றினைத் தொடங்கி விட்டான் தசரதன். ஆகவே, அவனை வழி திருப்பவேண்டும்.

இதற்கு ஒரே வழி - கன்யா கல்கத்தை அவனுக்கு நினைவூட்டியிருக்கலாம். அவ்வாறு செய்தால்தசரதன் அது வரையில் செய்ததெல்லாம் பெருஞ் சூழ்ச்சிகளாக முடிந்துவிடும். பெரும் பழி தன்பேரில் ஏற்றப்பட்டுவிடும். அப்படியுமில்லாமல், (கன்யா கல்கத்தையே நினைவூட்டாமல்) என்ன காரியத்தைத்தசரதன் செய்ய வேண்டுமோ? அதைத் தான் பெற்ற வரத்தின் மூலமாகச் செய்து கொண்டவளாகக் கைகேயியைக் கம்பன் படைத்துக் காட்டுகிறான்.

இவ்வாறு செய்ததால் தசரதனுடைய பெயர், குற்றத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில்எவ்விதக் குற்றமும் செய்யாத கைகேயியின் பெயர் மண்ணில் ஆழ்த்தப்படுகிறது. இதனை நன்கு அறிந்திருக்கின்றான்கைகேயி என்பதில் ஐயமே இல்லை.

இறதியாகத் தசரதன் 'நீ உன்னுடைய முடிவிலிருந்து மாறவில்லையானால் நான் இறந்துவிடுவேன்'.

acharya.org

"உன் கழுத்தின் நாண், உன் மகற்கு காப்பின் நாண் ஆம்"
(1653)

'உன் கழுத்தில் அணிந்திருக்கும் மங்கல நாண், உன் மகன் கைக்குக் காப்பு நாண் ஆகக்கடவது' என்று தசரதன் கூறிய பொழுதும்கூட, ஒருத்தி பிடிவாதமாகத் தான் கொண்ட கொள்கையில் உறுதியாக நிற்கின்றாள் என்றால் இது வெறுந் தாய் அன்பினாலோ அல்லது தன் மகனுக்குப் பட்டம் சூட்ட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினாலோ எடுத்த முடிவாகச் சிந்திப்பதற்கில்லை. 'பரதனுக்குப் பட்டம்சூட்ட வேண்டுமென்றால் உன் கழுத்திலுள்ள திருமாங்கல்யச் சரடே அவன் கைக்குக் காப்பாகக் கடவது என்று கணவனாகிய தசரதன் சொல்லிவிட்டான் என்றால் இதைவிடப் பெரிய சாபத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு, பரதனுக்குப் பட்டம் சூட்ட வேண்டுமென்று கைகேயி நினைத்தாள் என்று நினைப்பது அவளுடைய அறிவுக்கும், பண்புக்கும் பொருத்தமில்லாததாகப்படுகின்றது. ஆகவே, வேறு ஏதோ ஒரு காரணம் இருந்திருக்க வேண்டும். அந்தக் காரணத்தைத் தன் அடிமனத்தில்வைத்துக்கொண்டு, அதனை வெளியில் சொல்ல முடியாத நிலையில், தன்னுடைய கணவனாகிய தசரதனைப்பெருங் குற்றத்திலிருந்து காப்பாற்ற வேண்டுமென்று நினைக்கின்றாள் கைகேயி என்று நினைப்பதுபொருத்தமுடையதோ என்று தோன்றுகிறது.

இராமனது அவதார நோக்கத்தை அவள் அறிந்திருந்தாள் என்று சொல்வதற்கில்லை. 'இராகவன்காட்டிற்கு செல்வதுதான் அவன் பிறந்ததனுடைய நோக்கம்'. என்பதைக் கைகேயி அறிந்திருந்தாள்என்று சொல்வதற்கில்லை. 'இராகவன் காட்டிற்கு செல்வதுதான் அவன் பிறந்ததனுடைய நோக்கம்'. என்பதைக் கைகேயி அறிந்திருந்தாள் என்று சொல்வது கதைப் போக்கில் இடையூறுவிளைவிக்கும். ஆகவே, அந்தக் கருத்தை விட்டு விடலாம்.

அவளைப் பொறுத்தமட்டில் தசரதன் தன்னுடைய திருமணத்திற்கு முன்னால் கொடுத்த வாக்கைமீறி (கன்யா கல்கம்) இப்பொழுது அதற்கு மாறுபட்ட ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குகிறான். இதனைச் செய்து முடிப்பானேயானால் உலகமுள்ளவும் தசரதனுடைய பெயர் பெரும் பழிக்கு உள்ளாகும். அது மட்டுமல்ல, பெரும் பாவத்திற்கும் அவன் ஆளாவான், பரம் பொருளை மகனாகப் பெற்றுங்கூட இத்தகைய குற்றத்திலிருந்து அவன் விடுபட முடியாத ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கும்.

ஆகவே, இப்பொழுது ஒன்று, தசரதனை அவனுடைய வழிப்படி விட்டு அதனால் வருகின்ற பெருங்குற்றத்தினையும், பழி பாவங்களையும் அவனே ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். இல்லையானால்அவன் செய்ய முனைந்த காரியத்தைச் செய்யவிடாமல் தடுத்து அதனால் வருகின்ற பழி பாவங்கள், குற்றங்கள், கெட்ட பெயர் அனைத்தையும் கைகேயி தானே ஏற்றுக்கொண்டு, தசரதனைக் காப்பாற்றவேண்டும். இந்த இரண்டின் இடைப்பட்டு, 'இருதலைக் கொள்ளி எறும்பாக' இருந்த கைகேயி, ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பிறகு ஒரு முடிவுக்கு வருகின்றாள் என்று நினைக்க வேண்டியுள்ளது.

மந்தரை சொல்லிவிட்டுப் போனபிறகு தசரதன் வருவதற்கு இடைப்பட்ட நேரத்தில் கைகேயினுடையமனத்திரையில் இந்த எண்ண ஓட்டங்கள் நன்கு பதிந்திருக்க வேண்டும். எவ்வாறாவது தன்கணவனைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

‘வாய்மையும் மரபும் காத்தவனாக’ அவனை ஆக்க வேண்டும். ‘பொய்உரையாத புண்ணியனாக’ அவனை ஆக்க வேண்டும் என்று கைகேயி முடிவுக்கு வந்துவிட்டாள். கற்புடைய மனைவியின் கடமை அது என்பதில் எவ்வித ஐயப்பாடும் இல்லை. ‘தற்காத்துத் தற்கொண்டானை’ப் பேண வேண்டிய கடப்பாடு அவளுடையதாக ஆகிறது. 823

ஆகவே, தான் எந்த நிலையை அடைந்தாலும், தனக்கு எத்தகைய அவப்பெயர் வந்தாலும், தான்எந்தப் பாவத்திற்குப் போவதாக இருந்தாலும் அது பற்றிக் கவலைப்படாமல், தன்னைக் கைப்பிடித்தவனாகியகணவனுடைய குற்றங்களை நீக்கி, அவனுக்குப் பழி வராமல் செய்து அவன் நரகத்தை அடையாமல் செய்யவேண்டியது தன்னுடைய கடமை என்று கைகேயி முடிவு செய்திருத்தல் வேண்டும்.

இந்த முடிவை அவள் மேற்கொண்ட பிறகு, அந்த முடிவைக் கொண்டுசெலுத்துகின்ற முறையில் அவள்ஒப்பற்ற சிதப்ரக்ஞ நிலையில் நின்று செயலாற்றுகின்றாள். இவ்வாறு செய்வதனால் கணவன் உயிர் போய்விடும் என்று முதலில் அவள் நினையாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால், கணவன் அதை எடுத்துக்காட்டிய பிறகு, ‘கணவனுடைய உயிரா? அல்லது அவன் பழிக்கு ஆளாகாமல் இருப்பதா?’ என்ற ஒருவினா கைகேயியின் மனத்தில் தோன்றியிருத்தல் வேண்டும்.

தசரதன் அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் வாழ்ந்தவன். இன்னும் சில ஆண்டுகள் வாழ்வதில் அவனுக்குஎந்த விதமான சிறப்பும், பெருமையும் இருக்கப் போதில்லை. ஆனால், இத்தனை ஆண்டுகள் வாழ்ந்தும், அவன் இராமனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிட்டு உயிர் துறப்பானேயானால் வார்த்தை தவறிய பெரும் பழிஅவனைச் சூழத்தான் செய்யும். ஆகவே, இந்தப் பழியிலிருந்து நீங்க வேண்டுமானால், அவன் உயிர்போவதாக இருந்தாலும் சரி அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. இந்தப் பழி பாவங்கள் அவனை அடையாதிருத்தல்வேண்டும் என்ற ஒரே குறிக்கோளோடு கைகேயி செயல்பட்டாள் என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

ஆகையினால்தான் தசரதன் எவ்வளவு எடுத்துக் கூறியும் வசிட்டன் வந்து கூறியும், கோசலை வந்துஅழுதும் கைகேயி எதற்கம் அசையாமல், தான் கொண்ட கொள்கையில் உறுதிப்பாட்டோடு நின்று விட்டாள். ஆகவே, இந்த அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு பார்ப்போமேயானால் கைகேயி செய்த தியாகம்மாபெரும் தியாகமாகும். இந்த மாபெரும் தியாகத்தில் தன்னைச் சூடமாக ஆக்கி எரித்துக்கொண்டுகணவனைக் காப்பாற்றுகின்றாள் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

கைகேயி இவ்வாறு நினைந்துதான், ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பிறகு இந்த முடிவிற்கு வந்துகணவனைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்னையே சர்வ பரித்தியாகம் செய்துகொண்டாள் என்ற முடிவுக்குஅரண் செய்கின்ற முறையில் பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அமைகின்றன. பரதன் வருகிறான். தாயிடம் பேசுகிறான், ‘தந்தை வானத்தான். அண்ணன் கானத்தான்’ என்று அவள் பேசுகிறாள். அதனைக் கேட்ட பரதன் துணுக்குறுகின்றான். சிறிதும் உணர்ச்சியில்லாமல், ‘ஒருவன் கானத்தான், ஒருவன் வானத்தான்’ என்று சொல்கிறாளே என்று நடுங்குகின்றான் பரதன். உடனே காரணங்கள் கேட்டறிந்தவுடன்

"ஆயவன் முனியும் என்று அஞ்சினேன் அலால்   தாய் எனும் பெயர் எனைத் தடுக்கற்பாலதோ"   *(2173)*

'தாய் எனும் பெயர் என்னைத் தடுக்கவில்லை. அண்ணன் இராமன் கோபித்துக் கொள்வானேஎன அஞ்சுகிறேன். அதனால் தான் உன்னைக் கொல்லாமல் விட்டு விடுகிறேன்' என்று பேசுகிறான்பரதன். அந்த நிலையிலும் கைகேயி வாய் திறக்கவே யில்லை.

இனி அனைவரும் இராமனை அழைத்து வருவதற்காகச் செல்லும்போது கைகேயியும் செல்கிறாள்.குகனிடம் தன் தாய் மார்களை அறிமுகம் செய்து வைக்கின்ற பரதன், கைகேயியை அறிமுகம் செய்துவைக்கும்பொழுது

"படல் எலாம் படைத்தாளை பழி வளர்க்கும்   செவிலியை தன் பாழ்த்த பாவிக் குடரிலே நெடுங்காலம் கிடந்தேற்கும்   உயிர் பாரம் குறைந்து தேய   உடர் எலாம் உயிர் இலா எனத் தோன்றும்   உலகத்தே ஒருத்தி அன்றே   இடல் இலா முகத்தாளை அறிந்திலையேல்   இந் நின்றாள் என்னை ஈன்றாள்"   *(2371)*

என்றெல்லாம் பேசுகின்றான். இந்த நிலையிலும் கைகேயி வாயைத் திறக்கவேயில்லை. இறுதியாகஅவள் பேசிய பேச்சு பரதனிடம் 'வானத்தான், கானத்தான்' என்று சொன்னாளே அது தான். அதன்பிறகு அவள் வாயே திறக்கவில்லை என்பதை அறியும் போது கொஞ்சம் வியப்புத் தோன்றுகிறது.

மிக எளிதான முறையில் தன் கணவன், கொடுத்த வாக்கை மறந்து செய்ய இருந்த தவற்றிலிருந்துஅவனைக் காப்பதற்காகத் தான் அதனைச் செய்தேன் என்று அவள் சொல்லியிருக்கலாம். சொல்லியிருந்தால் பரதனோ, கோசலையோ யாருமே அவளைக் குற்றம் சொல்வதற்கில்லை. அந்த நிலையில், 'அவள் ஏன் அதனைச் சொல்லித் தப்பித்துக் கொண்டிருக்கக்கூடாது' என்று நினைக்கும்   825

பொழுதுதான் அவளுடைய பெருமை நமக்குத் தெற்றென விளங்குகிறது.

இதனை அவள் சொல்லியிருப்பாளேயானால் தன் பழியிலிருந்து விலகிக்கொள்ளலாமே தவிர, தசரதனுடைய புகழ் மங்கியிருக்கும். அந்த நிலை வரக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் கைகேயி இவ்வளவுபெரிய தியாகத்தைச் செய்தாள். ஆகவே, வாய் திறந்து, 'வேண்டுமென்றே தான் செய்தேன். இதனை நான் செய்யாமல் இருந்திருப்பேனேயானால் தசரதன் வாய்மையும், மரபும் காத்தவனாகஇருந்திருக்க மாட்டான்' என்று சொல்லியிருப்பாளேயானால் மறுபடியும் தசரதனுக்குப் பழி ஏற்பட வழிசெய்தவள் ஆகிவிடுவாள். ஆகவே, ஒரு கடுகளவு கூடக் கணவனுக்குப் பழிவராத முறையில் அவனைப்பாதுகாத்து அதன் காரணமாகத் தன்னையே தியாகம் செய்து கொண்டு வாய் திறவாமல் கடைசிவரை இருந்தபாத்திரமாக அமைகின்றாள் கைகேயி. இவளுடைய இந்த மாபெரும் தியாகத்தைப் பரதன் உணர்ச்சிவசப்பட்ட காரணத்தால் அறிந்துகொள்ளவில்லை. ஏனையோரைப் பற்றிக் கவலையே யில்லை. ஆனால்,இராகவனைப் பொறுத்தமட்டில் நன்கு அறிந்து இருந்தான் என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

இராகவனைப் பிள்ளையாகப் பெற்றுங்கூட, தசரதன் வீடு பேற்றை அடையக்கூடிய நிலையைப் பெறவில்லை.தேவர் உலகத்தில்தான் சென்று தங்குகின்றான். இராகவன் கானகம்

"போயினன் என்றான்: என்ற போழ்தத்தே ஆவி போனான்"
(1898)

என்றுதான் கம்பன் கூறுகின்றானே தவிர, 'வீடுபேற்றை அடைந்தான்' என்று சொல்லவில்லை.ஏன் தெரியுமா? மனத்திலே கைகேயி மாட்டுக் கொண்ட காழ்ப்புணர்ச்சியோடு இறுதி வரையிலும்தசரதன் இருந்துவிட்டான். கைகேயிமாட்டுக்கொண்ட காழ்ப்புணர்ச்சியும், பரதன்மாட்டுக் கொண்ட கசப்புணர்ச்சியும் அவனுடைய மனத்தில் நிறைந்திருந்த காரணத்தால்தான் அவன் வீடுபேற்றை அடைதல்முடியவில்லை. ஆகவே, இந்தக் காழ்ப்புணர்ச்சி அவனிடமிருந்து நீங்கினாலொழிய அவன் வீடுபேற்றை அடைய முடியாது என்ற இந்த நாட்டுக் கொள்கையை வலியுறுத்துவதற்காக, மூல நூலில் இல்லாத ஒரு பகுதியைப்புகுத்துகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பநாடன். அனைத்தும் முடிந்து வெற்றிவாகை சூடிய இராமனிடம்தசரதன் வருவதாக ஒரு புதிய காட்சியை உண்டாக்குகின்றான். தசரதன் வந்து, **"அன்று கேகயன் மகள் கொண்ட வரம் எனும் அயில் வேல் இன்றுகாறும் என் இதயத்தினிடை நின்றது. என்னைக்கொன்று நீங்கலது. இப்பொழுது அகன்றது உன் குலப்பூண் மன்றல் ஆகம் ஆம் காந்தமா மணி இன்று வாங்க"** ***(10068)***

என்று சொல்லி, 'நீ வரத்தைக் கேள்' என்று சொல்லுகின்றான். அப்போது இராமன் கேட்கின்றவரம் வியப்பை உண்டாக்குவதாக அமைகின்றது. 'ஐயா,

"தீயள் என்று நீ துறந்த என் தெய்வமும், மகனும் தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக"
(10079)

என்று கேட்கின்றான்.

"தீயள் என்று நீ துறந்த என்தெய்வம்" ***(10079)***

என்ற வார்த்தைகள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்குரியன. தெய்வத்தைப் போல, தன்னுடைய நலத்தைக்கருதாமல், பிறருக்காகவே மாபெரும் காரியத்தைச் செய்தவள் கைகேயி என்பதை இராகவன் உணர்ந்தகாரணத்தால்தான்

"என் தெய்வம்"

என்று பேசுகின்றான்.

அந்தத் தெய்வத்தை உள்ளவாறு உணராமல் ஏசி, காழ்ப்புணர்ச்சியோடு இறந்துவிட்ட காரணத்தால், தசரதனைச் சுட்டிக் காட்டுபவன் போல,

"தீயள் என்று நீ துறந்த என் தெய்வமும் மகனும் தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக"
(10079)

acharya.org

என்று கேட்பதன் மூலம், கைகேயி என்ற பாத்திரத்தைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி என்ன அடிப்படையில்படைத்தான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடிகின்றது.

இராகவனைப் பொறுத்தமட்டில் கைகேயின் தியாகத்தை நன்கு அறிந்திருந்தான் ஆதலால் அவளைத்தெய்வம் என்று கூறுகின்றான். அந்தத் தெய்வம் தன்னுடைய கடமையை நிறைவேற்றுகின்ற முறையில்பேச வேண்டியபொழுது பேசிற்று. கொண்ட கொள்கையில் உறுதிப்பாட்டோடு இருந்தது. கொள்கையை நிறைவேற்றும்பொழுதுதனக்கு வருகின்றபழி பாவம் முதலிய அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருந்தது. எந்தச் சூழ்நிலையிலும்வாய் திறந்து பேசி தன்னுடைய பழியைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டுமென்று அந்தப் பாத்திரம்கருதவே இல்லை. அதற்குரிய சந்தர்ப்பங்கள் பலமுறை கிடைத்தும் வாய் திறவாமல் 827

இருந்துவிட்ட ஒரே காரணத்தால் இறுதி வரையில் தன்னுடைய கணவனை மாசு மருவு அற்றவனாகஆக்க வேண்டுமென்ற தன்னுடைய குறிக்கோளில் வெற்றி பெற்றவளாக ஆகி விடுகின்றாள் கைகேயி.ஆகவேதான், ஏனையோர் யாருக்கும் தராத அந்தப் பட்டத்தை, இராகவன் கூற்றாகவே அமைக்கின்றான் கவிச்சக்கரவர்த்தி

"என் தெய்வம்"

என்று.

ஆகவே, கைகேயி என்ற பாத்திரப் படைப்பை எந்த அளவுக்குக் கவிஞன் புதிய முறையிலே படைத்திருக்கின்றான் என்பதை இந்தக் கண்ணோட்டத்துடன் பார்ப்போமேயானால் கொஞ்சம் வியப்பைத் தருவதாகவே அமைகின்றது. மூல நூலில் அமைந்துள்ள முறையை விட்டுவிட்டுப் புதிய முறையில் கன்யாசுல்கத்தை ஓரளவு மறைத்து, அதே நேரத்தில் கைகேயியை ஒரு மாபெரும் தியாகியாக, ஸ்த்தப்ரக்ஞையாக, கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பழி பாவங்களை ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற ஒரு பாத்திரமாக அமைத்துவிடுகின்றான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பநாடன்.

ஆகவே, ‘இந்த அடிப்படையில்தான் அந்தப் பாத்திரத்தை அமைக்கின்றேன்’ என்பதைச்சுட்டிக் காட்டுபவன் போல, அப்பாத்திரத்தை அறிமுகம் செய்கின்றபோதே மிக அற்புதமான முறையில்அறிமுகம் செய்து கைக்கின்றான். மந்தரை வந்த பொழுது கைகேயி உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறாள்.

"கடைக்கண் அளி பொழிய பொங்கு அணை மேல் கிடந்தாள்"
(1448)

என்று கைகேயியை முதன் முதலாக அறிமுகம் செய்வான் கம்பநாடன். உறங்கும்பொழுது ஒருவருடைய அக மனத்தில் என்ன எண்ணம் நிறைந்திருக்கிறதோ அதுதான் அவரது முகத்தில் வெளிப்படும். கைகேயி உறங்கிக்கொண்டிருந்தபோது அவள் கடைக்கண் வழி அருள் சுரந்து கொண்டிருந்தது என்றால்அவளுடைய அகமனம், ஆழ்மனம், சிந்தை ஆகிய அனைத்திலும் அருள் நிரம்பி இருக்கின்றது என்பதைச்சொல்லாமல் சொல்லுகின்றான் கவிச்சக்கரவர்த்தி. இப்படி மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் ஆகிய அந்தக்கரணங்கள் நான்கிலும் அருள் நிறைந்திருப்பவளாகிய ஒருத்தி, எவ்வாறு கொடுமையானகாரியத்தைச் செய்ய

முடியும் என்று சிந்திப்போமேயானால் உண்மையை விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.கொடுமை என்பது நாம் பார்க்கும் பார்வையில் இருக்கின்றதே தவிர, செயலில் இல்லை. இப்பொழுதுஅவள் வாய் திறவாமல் இருந்திருப்பாளேயானால் தசரதன் பழிக்கு ஆளாவான். வாய் திறந்து பேசியதனால் பழியை அவள் ஏற்றுக்கொள்கிறாள். ஆகவே, தன்னுடைய அருள் நிரம்பிய உள்ளத்தால், ஆழ்ந்த சிந்தனைக்குப் பிறகு, கணவனைக் காப்பாற்றுவதுதான் தன்னுடைய கடமை, தற்கொண்டானைப் பேணுவதுதான் தன்னுடைய கடமை, கற்புடைய மனைவியின் கடமை என்ற முடிவுக்கு வந்து ஒப்பற்ற தியாகத்தைச் செய்பவளாக, ஓர் உறுதிப்பாட்டோடு செயல்பட்டவளாகத்தான் - இந்தப் பாத்திரத்தை அமைத்திருக்கிறான் கம்பன் என்பதை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

கன்யா சுல்கக் கதை வெளிப்படையாகக் கம்பனால் பேசப் படாவிட்டாலும், அயோத்தியா காண்டம்முழுவதையும் பார்க்கும்போது இதனை ஏற்றுக் கொண்டுதான் அவன் பேசுகின்றான் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

கன்யா சுல்க நிகழ்ச்சியைத் தசரதன், கைகேயி என்ற இருவர் மட்டும் அறிந்ததோடு அல்லாமல்இராகவனும் அறிந்திருந்தான் என்பதைச் சந்தர்ப்பம் வரும்போது அவன் கூற்றாகவே வைத்துப் பேசவைக்கின்றான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பநாடன். மூல நூலாகிய வால்மீகத்தில் இந்நிகழ்ச்சி இராமனும் பரதனும் காட்டில் சந்திக்கின்ற காலத்தில் பரதனிடம் இராமனே கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. பரதன் கூட அதை ஓரளவு அறிந்திருந்தான் என்பதையும் அந்தப் பாடலின் மூலமே தெரிவிக்கின்றான்.ஆழ்ந்து சிந்தித்தால் மந்திரப் படலத்தில் வருகின்ற பாடல் இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்துவதாகஅமைந்திருப்பதைக் காணமுடியும்.

மைந்தனை அழைத்து 'நீ இந்த அரசை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நான்' தவம் செய்யப்போகிறேன்' என்று 14 பாடல்களில் தசரதன் பேசுகிறான். மூத்த பிள்ளையாகிய இராகவனே பட்டத்தைஏற்கக் கடப்பாடுடையவன்; இதை உலகம் அறியும். 'மயில் குலம் முறை'என்று சொல்லப்படுகின்ற முறையில்தந்தைக்குப் பின் மூத்த மைந்தன் என்பது மரபு பற்றி வருவதேயாகும். இந்த அடிப்படை அனைவரும்ஏற்றுக்கொண்ட ஒன்றுதான் என்பதில் ஐயதே இல்லை.

அப்படியிருந்தும் மூத்த மைந்தனாகிய இராகவனை அழைத்துப் பதினான்கு பாடல்களில்

"சொல் மறா மகப் பெற்றவர் அருந்துயர் துறந்தார்" *(1380)*

'தந்தை சொல் மிக்க மந்திரமில்லை என்று ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பிள்ளைகளைப் பெற்றவர்கள்தாம்உயர்ந்தவர்கள்,' என்றெல் 829

லாம் மிகப் பெரிதாக ஒரு முன்னுரை பேசிவிட்டு, 'இந்தப் பட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்' என்றுசொல்லுகிறான் தசரதன்.

இவ்வாறு சொல்வதற்குத் தேவை என்ன ஏற்பட்டது?

இராகவன் தன் வேண்டுகோளை ஒருவேளை மறுத்துவிடுவானோ என்ற அச்சத்தினால்தான் தசரதன் இவ்வளவுபெரிய முன்னுரை பேசுகிறான். அப்படியும் அச்சம் நீங்காமல் இறுதியாக,

இந்தப் பதினான்கு பாடல்களில், 'மைந்தர்கள் என்பவர்கள் தந்தைமார்கள் என்ன ஆணையிடுகின்றார்களோஅதைச் செய்ய வேண்டிய கடப்பாடு உடையவர்கள்' என்று கூறுவதோடு "நான் இவ்வளவு காலம் வானப்பிரஸ்தம்செல்லாமல் இல்லறத்தில் தங்கிவிட்டது பெருந்தவறு. ஐந்து பொறி புலன்களை அடக்கியாள வேண்டியதவ வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்குரிய காலம் இப்போது வந்துவிட்டது" என்றெல்லாம்விரிவாகப்பேசி, இறுதியாக,

"அருந் துயர்ப் பெரும் பரம், அரசன் வினையின் என்வயின் வைத்தனன்"
எனக்கொள வேண்டா; புனையும் மா முடி புனைந்து, இந்த நல் அறம் புரக்க
நினையல் வேண்டும்; யான் நின்வயின் பெறுவது ஈது (1381)

என்று சொல்லுகின்றான் தசரதன். இந்த வார்த்தைகள் ஆழ்ந்து நோக்கற் குரியன.

மைந்தனை அழைத்து,

"நின்னை வேண்டி, எய்திட விழைவது ஒன்று உளது" (1373)

எனவும்,

"ஓர் நெறிபுக உதவிட வேண்டும்" (1374)

எனவும் கெஞ்சி, 'நான் வானப்பிரஸ்தம் செல்ல வேண்டும், நீ பட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்'

"யான் நின்வயின் பெறுவது ஈது" (1381)

என்று கேட்க வேண்டிய தேவை என்ன வந்தது? ஆகவேதான் இதில் ஆழமான பொருள் ஏதோ புதைந்திருக்கவேண்டும்.

"இராகவன் கன்யா சுல்க அடிப்படையை அறிந்திருந்தான். எனவே, ராஜ்யத்தை மறுத்துவிடுவான்"என அஞ்சிய தசரதன்., அவன் மறுப்பதற்கு வாய்திறக்கும் முன்னரே இதை வரமாகக் கேட்கின்றான். ***"யான் நின்வயின் பெறுவது ஈது" (1381)***

என்று சொல்வானேயானால் மைந்தன் வாய் திறப்பதற்கு வழியே இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

இந்த நிலையில் இராகவனுடைய மனநிலை என்ன என்பதைச் சொல்ல வருகின்ற கம்பன் மிக அற்புதமானஒருபாடலைப் பாடுகின்றான். அனைவரும் அறிந்ததுதான் அந்தப் பாடல். என்றாலும் அதிலுள்ளஒருசில சொற்கள் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்குரியனவாகும்.

'தாதை அப் பரிசு உரைசெய தாமரைக் கண்ணன்' (1382)

தந்தையாகிய தசரதன் பதினான்கு பாடல்களில் விரிவாகப் பேசி, 'நீ இந்த வரத்தைத்தருவாயா'என்றவுடன், தாமரைக் கண்ணன் - இராகவன்

'காதல் உற்றிலன் இகழ்ந்திலன்' (1382)

பட்டம் வருகிறது என்பதற்காக அதை விரும்பவும் இல்லை. அதை இகழ்ந்து நோக்கவும் இல்லை.

"கடன் இது என்று உணர்ந்தும் யாது கொற்றவன் ஏவியது அது செயல் அன்றோ நீதி எற்கு? என நினைந்தும் அப்பணி தலைநின்றான்." (1382)

என்கிறார்.

"கடன் இது என்று உணர்ந்து" (1382)

என்ற சொல்லுக்கு 'பட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதுதான் தனக்குக் கடமை என்று நினைத்து'என்று பலரும் பொருள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவ்வாறு பொருள் செய்வதிலுள்ள இடர்ப்பாட்டைச்சந்திக்க வேண்டும். 'இதுதான் தன்னுடைய கடமை என்று உணர்ந்துவிட்டான் இராகவன், ' என்று கூறினால்

"யாது கொற்றவன் ஏவியது அது செயல் அன்றோ 'நீதி எற்கு' என நினைந்து" (1382)

'சக்கரவர்த்தியின் ஆணை எதுவோ அதன் வழி நிற்பது நீதி', என்று கூறுவது 'நின்று வற்றுவதாக'முடிந்துவிடும். கடமை என்ற முடிவுக்கு வந்துவிட்ட பிற்பாடு, 'அரசன் என்ன ஆணையிட்டானோ அதனைச்செய்வதுதான் தனக்கு முறை, நீதியாகும் முடிவுக்கு வந்துவிட்ட பின்னர், அரசன் என்ன ஆணையிட் 831

என்று ஏற்றுக்கொண்டான் என்று சொல்வது அர்த்தமற்றதாகி விடும். ஆகவே,

"கடன் இது என்று உணர்ந்தும்" (1382)

என்ற சொல்லுக்கு வேறு பொருள் காண்டல் தேவைப்படுகிறது. 'கடன் இது என்று உணர்ந்தும்' என்றால் 'தசரதன் செய்தது அவ்வளவு சரியில்லை. பரதனுக்குத்தான் இப்பட்டம் உரியது என்று உணர்ந்தான்.உணர்ந்தும் - உணர்ந்துவிட்ட பிறகு இரண்டு வகையில் இராகவன் செயல்படக்கூடும்.

ஒன்று, தந்தை என்ற முறையிலே உறவு வைத்துக்கொண்டு, தந்தையைப் பார்த்து, "தாங்கள்செய்வது அவ்வளவு சரியாக இல்லை. இப்பட்டம் பரதனுக்கே உரியது" என்று கூறி மறுத்திருக்கலாம். அது ஒருவகை. இராகவன் அவ்வாறு செய்யவில்லை. மறுத்துப் பேசுவதற்கும் தசரதன் வாய்ப்பே கொடுக்கவில்லை. எனவே, அடுத்த வழி என்ன?" சக்ரவர்த்தியின் ஆணை எதுவோ அதனைக் கேள்வி கேட்காத முறையில் ,.........yoursis not to question why?but todo and die' என்று ஏற்றுக்கொள்வதுதான் மற்றொரு வகையாகும்.

acharya.org

"யாது கொற்றவன் ஏவியது அது செயல் அன்றோ நீதிஎற்கு"
(1382)

என்ற இந்த இரண்டாவது வழியை மேற்கொள்கிறான்.

"யான் நின் வயின் பெறுவது ஈது" ***(1381)***

என்று தந்தையோ கெஞ்சுகிறான். மகனோ ‘ கொற்றவன் ஏவியது’ என்று சொல்லுகின்றான்.இந்த இரண்டுக்குமுள்ள மாறுபாட்டை நன்கு சிந்தித்தல் வேண்டும்.

"யாது கொற்றவன் ஏவியது அதுசெயல் அன்றோ நீதி எற்கு"
(1382)

என்று நினைக்கின்றான் இராகவன். ஆகவே, தசரதன் வரம் கொடு என்று கெஞ்சினாலும், அதை அப்படியே எடுத்துக்கொள்ளாமல் ‘சக்கரவர்த்தி தனக்கு ஆணையிட்டதாகவே நினைக்கின்றான்தசரத குமாரன். ஆகவே, கொற்றவனுடைய ஆணையை மீறுதல் என்பது யாருக்கும் இயலாத காரியம். அந்தமுறையில் ‘அது சரியோ, தவறோ அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் ‘இது சக்கரவர்த்தியினுடையஆணை. அதை நிறைவேற்றுவதை தன்னுடைய கடமை, அதுவே தர்மம்’ என்ற கருத்தில் இருந்தான்’என்றுகம்பன் மிக அற்புதமாகச் சொல்வான். ***‘அப்பணி தலைநின்றான்’*** ***(1382)***

அவன் இட்ட பணியை மேற்கொண்டான்’ என்று பேசுவதனால் இந்தக் கன்யா கதை எந்த அடிப்படையில்இராகவனுடைய மனத்தில் வேலை செய்கிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ள முடியும்.

இதற்கு இதுதான் பொருள் என்று அரண் செய்கின்ற முறையில் பின்னர் இராகவனுடைய கூற்றுஅமைந்திருத்தல் காண்டல் கூடும். சித்திரகூடத்தில் இராகவன் தங்கியிருக்கிறான். அவனைஅழைத்துப் போவதற்காகப் படைகளோடும், நகர மக்களோடும் வந்த பரதன், நிமிர்ந்த சேனையைப் பின்வருக என்று கூறி அவர்களை நிறுத்துவிட்டு, முன்னே தனியாக வந்து இராகவனை வணங்குகிறான்.

பரதனுடைய மாசு படிந்த மேனியையும், தவக்கோலத்தையும் பார்த்து அசந்துபோனவனாகிய இராகவன்,அவனிடம் பல கேள்விகளைக் கேட்டு, தந்தையினுடைய இறப்பு முதலானவற்றையெல்லாம் தெரிந்துவருந்திய பிறகு, ‘நீ வந்து ஆட்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்’ என்று பரதன் கூற அதற்கு இராகவன்கூறுவதாக உள்ள பாடல் ஆழ்ந்து சிந்திப்பதற்குரிய தாகும்.

‘வரன் நில் உந்தை சொல் மரபினால் உடைத்தரணி நின்னது என்று இயைந்த தன்மையால் உரனின் நீ பிறந்து உரிமை ஆதலால் அரசு நின்னதே ஆள்க (கம்பன் 2485) என அந்தப் பாடலில்சொல்கிறான் இராகவன். ‘நீ பிறந்து விட்டதனாலே இந்த ராஜ்யம் உன்னுடையது ஆகிறது’ என்று இராகவன்பேசுகிறான் என்றால் என்ன பொருள்.? கன்யா சுல்கக் கதையை வேறு முகமாக, வேறு விதமாக இங்கேபுகுத்துகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி. அதை நன்கு அறிந்திருந்தவனாகிய இராகவன் பேசுகின்றான்.

"பரதா, நீ பிறவாமல் இருந்திருந்தால் இந்த ராஜ்யம் எனக்கு உரியதாக இருந்திருக்கலாம்.ஆனால், கைகேயியின் வயிற்றில் நீ பிறந்துவிட்ட காரணத்தால் இந்தப் பூமி உனக்குச் சொந்தமாகஆகிவிட்டது. அதனை நீயே ஆள்வாயக'

"நீ பிறந்து உரிமை ஆதலால் அரசு நின்னதே ஆள்க" (2485)

என்று இராகவன் கூறியதாக மிக அற்புதமான முறையில் அந்தக் கதையை மறுபடியும் நினைவூட்டுகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி.இத் 833

தகைய ஒரு பாடலைக் கம்பன் மூல நூலாகிய வான்மீகத்தை நினைவில் கொண்டு பாடுகிறான். வான்மீகத்தில்இதே இடத்தில் கன்யா சுல்க வரலாற்றை மிக விரிவாகப் பரதனுக்கு இராகவன் எடுத்துக் கூறுவதாகப்பல பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. வான்மீகம், அயோத்தியா காண்டம்.

தசரத குமாரன் அவ்வாறு பேசியவுடன் 'அது எப்படி?' என்று பரதன் கேட்டதாக இல்லவே இல்லை.அதற்குப் பதிலாக 'நீ பிறந்துவிட்ட காரணத்தால் இந்த அரசு உனக்குச் சொந்த மானது' என்றுஇராகவன் சொன்னதை ஏற்றுக்கொள்கிறான் பரதன். அது தான் ஆச்சரியம். முன்னர் வந்து உதித்து உலகம் மூன்றிலும் நின்னை ஒப்பு இலா நீ பிறந்த பார் என்னது ஆகில் யான் இன்று தந்தனென்மன்ன! போந்து நீ மகுடம் சூடு (2486). இராகவன் சொன்னதை ஏற்றுக்கொண்டு, "நான் அரசன்தான். இப்போது நான் ஆணையிடுகின்றேன். நீ போய் ராஜ்யத்தை ஆள்வாயாக" என்று பரதன் கூறும்போது இராமன், பரதன் ஆகிய இருவருமே இந்தக் கன்யா சுல்கக் கதையை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு வழி செய்கின்றார்கள் என்பதை அறிய முடிகின்றது. இப்படி வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் அதனை யார் யார் அறிந்திருக்கவேண்டுமோ அவர்கள் எல்லாம் அறிந்திருந்தார்கள் என்று குறிப்பாகக் கவிச்சக்கரவர்த்திகதையைக் கொண்டு செல்லுகின்ற முறையில் பற்பல வெற்றிகளைப் பெற்றுவிட்டான் என்று தான் சொல்லவேண்டும். தசரதனைப் பழிக்கு ஆளாக்காமல், 'வாய்மையும் மரபும் காத்த மன்னுயிர் துறந்தவனாகச் செய்து விட்டாள் கைகேயி.

"படர் எலாம் படைத்தாளை பழி வளர்க்கும் செவிலியை" (2371)

என்று பரதன் கூறினாலும் உண்மையில் அத்தகையவள் அல்லள் அவள். மாபெருந் தியாகத்தைச் செய்தஸ்திதப்பிரக்ஞ மனோ நிலையில் உள்ள ஞானியாக அவளை ஆக்கிப் படைத்துவிட்டான். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் அவள் மனமாற்றத்தைக் குறிக்க வந்த கவிஞன்,

"அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும் துரக்க நல் அருள் துறந்தனள் தூமொழி மடமான்" (1484)

என்று மட்டும் கூறி நிறுத்தாமல்

"தூமொழி மடமான்" (1484) என்று அவளுக்கு அற்புதமான அடைமொழி சூட்டுகின்றான் கவிச்சக்ரவர்த்தி.

எனவே, அவள் கூறிய கடுஞ்சொற்கள் எல்லாம் மேலோட்டமாகப் பார்ப்பதற்குக் கடுஞ்சொல்லாகஅமைந்தனவே தவிர, உண்மையில் அவை மாபெரும் தியாகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட 'தூமொழிகள்' என்பதை

"தூ மொழி மடமான்"   (1484)

என்ற சொல்லின் மூலம் பெற வைத்துவிடுகின்றான். ஆக இந்தக் கன்யா சுல்கக் கதையைவெளிப்படையாகச் சொல்லாமல், மறைமுகமாகவே கொண்டு செல்வதில் இத்தனை பல வெற்றிகளைக்கவிச்சக்கரவர்த்தி பெறுகின்றான் என்பதை நாம் அறிய முடிகின்றது.

இனி அடுத்தபடியாக அயோத்தியா காண்டத்தில் வருகின்ற ஒப்பற்ற பாத்திரம் குகன் என்றபாத்திரமாகும். இந்தப் பாத்திரத்தை வால்மீகி அடியொற்றிப் படைத்திருந்தாலும், ஈடு இணையற்றமுறையில் உலக இலக்கியத்தில் காணமுடியாத அளவுக்கு அற்புதமான ஒரு படைப்பாகக் குகனைப் படைத்துவிடுகிறான்கவிச்சக்கரவர்த்தி.

குகன் அன்பே வடிவாக இருக்கின்ற ஒரு பாத்திரம். உச்சந்தலை முதல் உள்ளங்கால் வரையில்அன்பைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லாத ஒரு பாத்திரம்.

சாதாரணமாக உலகத்தில் புறத் தோற்றத்தைக் கொண்டு அகத்தை அளவிடலாம் என்றுசொல்வார்கள். அந்த ஒரு பழமொழிக்கு நேர் எதிராகப் பார்ப்பதற்கு முரட்டுத்தனமான உடம்பும், கடுமையான பார்வையுடையவனுமாகிய குகன், அகத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அன்பே வடிவாக அமைந்திருக்கிறான்என்பதை ஒப்பற்ற முறையிலே படைத்துக் காட்டுகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி.

இப்படி ஓர் அன்பின் வடிவாகவுள்ள பாத்திரத்தைப் படைத்ததன் மூலம் அன்பு வழி செல்கிறவர்களுக்குகல்வி, கேள்வி, முதலிய கலையுணர்வு தேவையில்லை என்பதையும் வைத்துக்காட்டுகிறான் கவிச்சக்கரவர்த்தி.ஆகத் தாயினும் நல்லானாக ஒரு பாத்திரத்தைப் படைத்துக் காட்டுவதன் மூலம் அயோத்தியா காண்டத்தில்ஒரு சிறந்த பாத்திரமாக அமைந்துவிடுகிறான் குகன்.

அதுமட்டுமல்ல. ஆழ்வார்கள் பாடலில் ஆழங்கால்பட்டவனாகிய கவிச்சக்கரவர்த்தி வால்மீகத்தில்இல்லாத சில பகுதி   835

களைக் புகுத்தும்போது ஆழ்வார் பாடலில் காணப்பட்ட ஒன்றை தனக்கு முன்னோடியாக எடுத்துக்கொள்கிறான்.

***ஏழை ஏதலன் கீழ் மகன் என்னாது   இரங்கி மற்று அவற்கு இன்னருள் சுரந்து,
'மாழை மான் மடநோக்கி உன் தோழி;   உம்பி எம்பி' என்று ஒழிந்திலை உகந்து,
தோழன் நீ எனக்கு இங்கு ஒழி, என்ற   சொற்கள் வந்து அடியேன் மனத்து இருந்திட,
ஆழி வண்ண! நின் அடியினை அடைந்தேன்   அணி பொழில் திரு அரங்கத்து
அம்மானே!   (நாலாயிரம் 1418)***

என்ற ஆழ்வாரின் பாசுரத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, பிராட்டியை குகனுக்கு அறிமுகம்செய்து வைக்கிறான் இராகவன் என்ற ஒரு நிகழ்ச்சியை உண்டாக்கி,

படகிலே சென்றபோது சீதையைக் காட்டி 'இவர் உன் கொழுந்தி', எனவும், இலக்குவனைக் காட்டி 'இவன் உன்தம்பி,' எனவும் இராமன் அறிமுகம் செய்து வைப்பதாக ஒரு நிகழ்ச்சியைக் கம்பன் படைக்கிறான்.

"இளவல் உன் இளையான்இந் நன்னுதலவள் நின் கேள்" (1994)

என்பதாக பிராட்டியை அறிமுகம் செய்து வைக்கப்படுகின்ற, அரச குடும்பத்தை அல்லாத பாத்திரங்களில்தன்னந்தனியாக நிற்பவன் குகப்பெருமான்.

இந்த நிகழ்ச்சியைப் பின்னர் கேள்விப்பட்டவனாகிய பரதனும் கூட,

"இன் துணைவன் இராகவனுக்கு; இலக்குவற்கும், இளையவற்கும், எனக்கும் மூத்தான்" (2367)

என்று குகனைக் கோசலைக்கு அறிமுகம் செய்து வைக்கின்றபோது அன்பின் வடிவாகவேஇருக்கின்ற பாத்திரம் எவ்வளவு எளிதாக சக்கரவர்த்தி குடும்பத்தில் உறவு வைத்துக்கொள்கிறது என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற முறையிலே அமைத்துவிடுகிறான்.

குகன் இராமனை முதன்முதலிலே காண வருகின்றபோது தேனும் மீனும் திருத்திக் கொணருகிற காட்சிவால்மீகத்தில் இல்லாத முறையில் இங்கே கம்பன் புகுத்துகிறான். அவனைப் பொறுத்த மட்டில்உணவு என்பதுதேனில் ஊறவைத்த மீனாகும். ஆகவே,அந்த உணவைக் கொண்டுவரும்போது இராகவன் அதை உண்பானா.மாட்டானா என்ற ஆராய்ச்சிக்கே இடமில்லை. அங்கே தன்னுடைய எல்லையில் நின்று தான் உண்ணுகின்றதை இறைவனுக்குப் படைப்பதுபோல அவன்கையிலே கொண்டு வருகின்றான்.

"தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைவது ஆகத் திருத்திெனன் கொணர்ந்தேன்; என்கொல் திருவுளம்?" (1966)

என்று பேசுகின்றான் குகன். 'நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். உன்னுடைய விருப்பம் எதுவோஅதன்படி செய்வாயாக' என்று அந்த உரிமையை இராகவனுக்கே கொடுக்கிறான்.

ஏனையோர் அதனைப் பார்த்து முகம் சுளிக்கிறார்கள். இராகவனைப் பொறுத்த மட்டில் அதைமுழு அன்பின் வடிவாக வந்ததாக ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

சர்க்கரையால் செய்யப்பட்ட மிளகாய் எப்படி உறைக்காமல் இனிக்குமோ அதுபோல "நீ கொண்டுவந்த இந்தத் தேனும் மீனும் அன்பு என்ற ஒன்றினாலே முற்றிலும் சமைக்கப்பட்டுவிட்டது." ஆகவே,

"பரிவினின் தழீஇய என்னின் பவித்திரம்" (1967)

யாக குண்டத்தில் சொரியப்படுகின்ற அவிஸ் மிக உயர்ந்ததாகும் என்று இராகவன்பேசும்போது குகனுடைய அன்பை பரிபூரணமாக அறிந்து ஏற்றுக்கொண்டவனாகிறான். ஆகவே, இப்படி ஒருபாத்திரத்தை

"தன்பரிசும் வினை இரண்டும் சாரும்மலம் மூன்றும்அற அன்புபிழம்பாய்த் திரிவார்" (பெ.ப. 803)

என்று கண்ணப்பரைப்பற்றி சேக்கிழார் பின்னே 12 ஆம் நூற்றாண்டில் பாடுவார். அந்தப்பாடலுக்கு முழு இலக்கணமாக முன்னர் குகனை வகுத்துவிட்டான் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பநாடன்.

குகன் என்ற பாத்திரம் மறுபடியும் விடைகொடுத்த படலத்தில் தான் காணப்படுகிறது என்றாலும்,மறக்க முடியாத பாத்திரமாக தசரதனுடைய பிள்ளைகள் நால்வரும் வளர்ச்சி அடைந்து ஐவராக வளர்வதற்குமுதல் இடம் கொடுத்தவனாக அமைகின்றான். ஆகவே, குகனுடைய பாத்திரம் அயோத்தியா காண்டத்தில்அமைந்துள்ள அற்புதமான ஒரு படைப்பு ஆகும்.

கல்வி கேள்வி அரசியல் நுணுக்கங்கள் ஆகியவற்றை அறியாதவனாகிய குகன் பரதனுடைய சேனைவருகிறது என்று கேள்விப்பட்டவுடன் 837

"ஆழ நெடுந் திரை ஆறு கடந்து இவர் போவாரோ?" (2317)

என்று சினக்கின்றான்.

இப்படி முன்பின் தெரியாத ஒருவனிடம் பகை கொள்ளக் காரணம் யாது என்று சிந்தித்தல் வேண்டும்.

குகனைப் பொறுத்தமட்டில் பரதனை முன்பின் அறியாதவன். ஆனால், பரதன் என்ற பெயருடையஒருத்தன் சூழ்ச்சியின் காரணமாக அரசைப் பிடுங்கிக்கொண்டு இராகவனைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டான் என்ற எண்ணத்தில் குகன் இருக்கிறான். ‘இந்த எண்ணம் அவனுடைய மனத்தில் எப்படித் தோன்றிற்று?இதற்கு யார் காரணம்?’ என்று ஆராய்வோமேயானால் கம்பநாடன் அயோத்தியா காண்டத்தில் அதற்குஇடம் வகுத்துத் தருகின்றான்.

இராகவனும், பெருமாட்டியும் உள்ளே உறங்க வெளியே இளைய பெருமாள் காவல் காத்துக்கொண்டுநிற்கின்றான். அவனோடு உடன் நிற்கின்றான் குகன். அந்த நிலையில் இராகவன் எப்படி அரசைத்துறந்து வந்தான் என்று கேட்க இலக்குவன் சொல்கிறான்.

முன்கோபக்காரனாகிய இலக்குவன் பரதனை இன்னார் என்று புரிந்து கொள்ளவில்லை. புரிந்துகொள்ளமுயலவும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாகக் கைகேயியின் சூழ்ச்சியில் அவனும் ஒரு பங்குதாரன்என்றுதான் நினைத்திருந்தான். ஆகவே, தன் னுடைய மனத்தில் தோன்றிய கசப்புணர்ச்சியைப்பரதன் மாட்டுக்கொண்ட காழ்ப்புணர்ச்சியை, கோபத்தை முழுவதுமாகக் குகனிடம் விளக்கிவிட்டான்.ஆகவே, பரதனைப் பற்றி முன்பின் அறியாதவனாகிய குகன், இந்தப் படத்தைத்தான் மனத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்.ஆகவே,

"ஆழ நெடுந் திரை ஆறு கடந்து இவர் போவாரோ" (2317)

என்று சினக்கின்ற சூழ்நிலை உருவாகின்றது.

ஆயினும் தன்னைக் காண வருகின்ற பரதனைத் தூரத்தில் இருந்து பார்த்தபோது, பரதன் அணிந்திருக்கிறதவக் கோலத்தையும், அவன் முகத்தில் தேங்கியிருக்கின்ற துக்கத்தையும் பார்த்த போதே

"நம்பியும் என் நாயகனை ஒக்கின்றான், அயல். நின்றான் தம்பியையும் ஒக்கின்றான்" *(2332)* என ஓரளவு பரதனை அடையாளம் காணக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு வந்து விடுகின்றான்.

பரதனைப் பற்றி அவன் கேள்விப்பட்டதை வைத்துக்கொண்டு பரதன் எத்தகையவனாக இருந்திருத்தல்வேண்டும்என்று நினைத்திருந்த நினைவுக்கும், நேரிடையாகத் தான் பரதனைக் காணும் போது மனத்தில் தோன்றியநினைவுக்குமுள்ள மாறுபாட்டை நன்கு உணர்ந்துவிட்டவனாகிய குகன் உடனே

"எம்பெருமான் பின் பிறந்தார் இழைப்பரோ பிழைப்பு" *(2332)*

என்று பேசுகின்றான்.

அதுமட்டுமல்ல. பின்னர்ப் பரதனோடு உரையாடிக்கொண்டிருந்த நேரத்தில், அவனுடன் இருந்துபரதனுடைய பண்பு நலன்களை எல்லாம் அறிந்துகொண்டவனாக, தன்னுடைய நுண்மாண் நுழைபுலம் காரணமாக அற்புதமாக எடைபோட்டு

"ஆயிரம் இராமர் நின் கேழ் ஆவரோ, தெரியின் அம்மா!" *(2337)*

என்று சொல்லுகின்ற அளவுக்குப் பரதனை உயர்த்திவிடுகின்றான் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

ஆக அயோத்தியாகாண்டத்தில் - வால்மீகத்திலிருந்து கொஞ்சம் மாறுபட்ட முறையில், ஈடு இணையில்லாப் பாத்திரமாக தமிழகத்தில் முதன் முதலாகக் காணப்பட்ட பக்தி இயக்கத்தின்அல்லது அன்புவழி இறைவழிபாட்டின் அடிப்படையில் குகன் என்ற ஒரு பாத்திரத்தைப் படைத்துக் கம்பன்அதில் முழு வெற்றி அடைகின்றான் என்பதை அறிய முடிகின்றது.

இனி அடுத்தபடியாக அயோத்தியா காண்டத்தில் எஞ்சி நிற்கின்ற பாத்திரம் பரதனாவான்.முதல் மூன்று நான்கு படலங்கள் தாண்டி பள்ளிபடைப் படலத்தில்தான் பரதனைச் சந்திக்கின்றோம்.பாட்டன் வீட்டில் இருந்த அவனைத் தூதுவர்கள் சென்று அழைத்து வருகின்றார்கள். அயோத்திக்குள்நுழைகின்ற வரையில் தவறு ஏதும் நிகழ்ந்ததாகப் பரதனுக்குத் தெரியவேயில்லை. ஊருக்குள் நுழைந்ததும்ஒளி இழந்து நிற்கும் ஊர் நிலை கண்டு ஆச்சரியப்பட்டு, நேரே தசரதனைக் காணச் செல்கின்றான். தசரதன் இல்லாதபோது தாயைக் கண்டு விசாரிக்கின்றான். அப்போது - தான் தந்தை 'வானத்தான்' என்றும் அண்ணன் 'கானத்தான்' என்றும் அறிந்துகொள்ளுகின்றான். இந்த நிலையில் பரதனிடம் *839*

இருந்து வருகின்ற ஆவேசமான சொற்கள் அவனுடைய இயல்புக்கு மாறுபட்டவை. அதற்குரிய காரணம்வேறு எதுவும் இல்லை. தாய், தந்தை, குரு, தெய்வம் ஆகிய அனைத்தும் இராமனே என்று நினைக்கின்றபரதனுக்கு இராமன் கானம் போயினான்

என்று கேள்விப்பட்டவுடன் எல்லையில்லாத சினம் வருவது நியாயமானதாகும்.அதுமட்டுமல்ல.

‘வரம் கொண்டு அவனைக் காட்டுக்குப் போக்கினேன்’ என்று கைகேயி பேசுவதைக் கேட்டபோதுஅவனுடைய சினம் எல்லையில்லாமல் வளர்கிறது. ஆகவே, இயல்பாக எல்லையற்ற பண்புடையவனாய் அடக்கத்தின்உறைவிடமாக இருக்கின்ற பரதன் இப்போது இவ்வளவு சினம் கொள்ளும்போது நம்மையும் அறியாமல் ஒருகுறள் நினைவுக்கு வருகின்றது.

"குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்த லரிது" (திருக்குறள் 29)

தன் எதிரே நின்று, மனத்தில் சிறிதும் கலக்கம் இல்லாமல், ‘நான் தான் இராமனைக்காட்டுக்குப் போக்கினேன். தந்தை ‘வானத்தான் ஆனான்’ என்று சொல்லுகின்ற ஒருத்தியைக்கொன்று விட வேண்டுமென்று பரதன் நினைப்பதில் தவறு இல்லை. ஆனால், அந்த நிலையில்கூடத் "தாய்என்னும் பெயருக்காக உன்னைக் கொல்லாமல் விடவில்லை. என்னுடைய முன்னவனாகிய இராகவன் முனியும்என்று அஞ்சின காரணத்தால்தான் உன்னைக் கொல்லாமல் விடுகின்றேன்" என்று கூறுகிறான் - தன்சினம் எல்லை மீறிப் போகாதபடி, எல்லை கடந்துபோய் ஊறு விளைக்காதபடி அவன் இராமனிடத்தேகொண்டிருந்த அன்பு, பக்தி, பண்பாடு குறுக்கே நின்று காக்கின்றது.

ஆகவே, பரதனை முதன்முதலாக நாம் பார்க்கின்றபோது அளவுகடந்த சினத்தின் எல்லையிலே நிற்கின்றபாத்திரமாகத்தான் கம்பன் படைத்துக் காட்டுகிறான்.

தன் தாயாகிய கைகேயியைக் காணும்போது சினத்தின் எல்லையிலே நிற்கின்ற பரதன், அடுத்துப்பெரிய தாயாராகிய கோசலையைப் பார்க்கும்போது கோபம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தணிந்துவிட,சோகத்தின் எல்லைக்கே சென்று விடுகின்றான்.

"கைகயர் கோமகள் இழைத்த கைதவம், ஐய! நீ அறிந்திலை போலுமால்?" (2197)

என்று கோசலை பேசியது அவனுடைய மனத்தைப் புண்ணாக்கிவிட்டது. பாட்டனுடைய ஊருக்குச் சென்று பலநாள் தங்கியிருந்த தன்னைப் பார்த்து, ‘கைகேயி செய்தகாரியத்தில் உனக்குப் பங்கு இல்லையோ என்று கோசலை கேட்டது அவனிடம் மாபெரும் துயரத்தைத் தோற்றுவித்துவிட்டது.

ஆகவே, பல பாடல்கள் வஞ்சினம் கூறுவது போல, ‘அதனை நான் அறிந்திருப்பேனேயானால் இன்னஇன்ன பாவத்தைச் செய்தவர்கள் போகின்ற நரகத்திற்குப் போவேனாகவும், ’ எனப் பரதன்பேசும்போது கோசலை பதறிவிடுகின்றாள். ‘இவ்வளவு தூய மனம் படைத்தவனையா நாம் சந்தேகப்பட்டுவிட்டோம்’ என்று நினைக்கின்றாள்.

எனவே, பரதனைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு புதுமை என்னவென்றால் பெற்ற தந்தையாகிய தசரதன்பரதனை அறியவில்லை; பெற்ற தாயாகிய கைகேயி அவனை அறியவில்லை; வளர்த்ததாயாகிய கோசலைகூட முதலில் அவனை நன்கு

அறிந்துகொள்ளவில்லை; உடன்விளந்தவனாகிய இலக்குவனும் அவனை அறிந்து கொள்ளவில்லை. இலக்குவனைப் பொறுத்தமட்டிலும் எல்லையற்ற கோபம் உடையவனாய், பரதனை வெறுக்கின்றவனாய், குகனுடைய மனத்தில்கூட தன்னுடைய முரண்பட்ட கருத்தைப் புகுத்துபவனாகத்தான் இருக்கின்றான். இந்தநிலையில் கூட்டுக்குள் வாழும் பறவை போன்று பரதன் வாழ்கிறான். ஆக புதிரான அந்தப் பாத்திரத்தை உள்ளபடி எடைபோட்டவர்கள் விசுவாமித்திரனும் இராகவனும் ஆவர்.

இனி அரசவையைக் கூட்டிய முறையில் வசிட்டன், 'நீ பட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்' என்று சொல்லும்போது பரதன் துடித்துவிடுகின்றான்.

'மாபெரும் தவறு இழைத்துவிட்டார் தந்தை. அதைப் போக்கி மன்னரைக் கொணர்வதற்காக நான்கானம் போகின்றோன்' என்று சொல்லும்போது பரதனிடத்தில் இதுவரையிலும் யாரும் எதிர்பார்க்காத புதுமை தோன்றுவதைக் கண்டு அனைவரும் வியப்படைகின்றனர்.

பரதன் பட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வானா, மாட்டானா என்ற ஐயத்தில்தான் மக்கள் இருந்தார்களேதவிர, இப்படி ஒரு வழியில் 'நான் கானகம் சென்று அண்ணனை அழைத்துவரப் போகின்றேன். "எல்லோரும் புறப்படுக" என்று ஆணையிடுகின்ற அளவுக்கு அவன் போவான் என்று யாரும் நினைத்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, அவன் இந்த முடிவுக்கு வந்தபோது அயோத் 841

தியா நகரம் முழுவதும் அவன் மாட்டு எல்லையற்ற மதிப்பும், மரியாதையும் கொண்டதாகப் புலப்படுவதைக் காணுகின்றோம்.

பரதன் புறப்பட்டுச் செல்கின்றான். குகனைச் சந்திக்கின்றான் அந்தச் சந்திப்பு எவ்வாறுநிகழ்ந்தது என்பதை முன்னரும் பார்த்தோம். குகன் இவனை அறிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்புகள் கிடைத்தபோது

"ஆயிரம் இராமர் நின் கேழ் ஆவரோ?" (2337)

என்று குகனால் பாராட்டப்படுகின்ற அளவுக்குப் பரதனுடைய பண்பாடு வெளிப்படுகின்றது.

இனி பரத்துவாசனுடைய ஆசிரமத்தில் படைகள் எல்லாம் விருந்துண்ண காயும், கனியும், கிழங்கும்அருந்தித் தரையிலே படுத்துத் தன்னுடைய அண்ணன் மேற்கொண்ட தவத்தைத் தானும் மேற்கொண்டவனாகப்பரதன் காட்சியளிக்கின்றான்.

சித்திரகூடத்தை நெருங்குகின்ற காலத்தில் அங்கே படைகள் வரும் தூசிப்படலத்தைப் பார்த்துஇலக்குவன், பரதன் போருக்கு வருகிறான் என்று சொல்லி யுத்த சன்னத்தனாகிறான். அப்போதுபடைகளை எல்லாம் ஓர் எல்லையில் நிறுத்திவிட்டு, தவக்கோலத்தோடு நடந்து வருகின்ற பரதனைப் பார்த்தபோது இலக்குவன் ஆடிப்போகிறான்.

நெருங்கி வந்த பரதனுக்கும், இராமனுக்கும் நடைபெறுகின்ற உரையாடலில் இருவரைப் பற்றியும்அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அன்பின் எல்லையில்

acharya.org

நிற்கின்றவனும், மாபெரும் தவற்றைத் தசரதன்இழைத்துவிட்டான், அதை எப்படியாவது போக்க வேண்டுமென்கிற முடிவோடு இருக்கின்றவனும் அது முடியாவிட்டால்இராமனைப் போலத் தவக்கோலம் பூண்டு காட்டிலே தங்கிவிட வேண்டும் என்ற முடிவோடு வந்தவனுமாகியபரதன் ஒரு புறம் அமைதியே வடிவாக நடப்பனவற்றையெல்லாம் சாட்சி மாத்திரையாகப் பார்த்துக்கொண்டு, இடையே வருவனவற்றுக்கு எவ்விதத்தடையும் செய்யாமல் 'ஆருயிர் முறைவழிப்படூஉம்' என்று கருதும்இராமனையும் ஒரு சேரக் காணுகின்றோம்.

தசரதன் இறந்தது முதலான செய்திகளை எல்லாம் கேட்டு ஒருவாறு ஆறுதல் அடைகிறான் இராகவன்.அடுத்துப் பரதனை நோக்கி" இந்தத் தவக்கோலம் பூண்டு நீ ஏன் வந்தாய்? நீ அரசாள வேண்டியவன் அல்லவோ?" என்று கேட்கின்ற கேள்வியும் அதற்குப் பரதன் தருகின்ற விடையும்,அந்த விடையில் இராகவனே சிக்கிக்கொள்வதையும் காண்கின்றோம்.

'நீ பிறந்ததனால் இந்தப் பூமி உனக்குச் சொந்தம். ஆகவே, இதனை ஆள்வாயாக' என்றுஇராகவன் சொல்லியவுடன், அதனை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்கிறான் பரதன்.

'ஆம், இப்போது நான் சக்கரவர்த்தி. சக்கரவர்த்தியாகிய நான் உன்னைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.நீ வந்து ஆட்சி செய்வாயாக' என்று தானே அரசன் என்ற முறையிலே ஆணையிடும் பரதனைப் பார்த்துஇராகவன் நெகிழ்ந்துவிடுகிறான்.

"ஐயா! சரி, உன்னுடைய ராஜ்யத்தை இப்போது நீ எனக்குத் தந்துவிட்டாய் அல்லவா. நான்இப்போது சக்கரவர்த்தியாகிவிட்டேன். இப்போது நான் சொல்வதை நீ கேட்பாயாக. பதினான்குஆண்டுகள் முடிந்து நான் திரும்புகிற வரையில் எனக்காக நீ இருந்து ஆட்சி செய்வாயாக" என்று சொல்லுகின்ற அந்த உரையாடலைப் பார்க்கும்போது சேக்கிழார் கூறும்,

"அளவிலாப் பரிவினால் வந்த இடுக்கண்" (பெ.பு.எறிபத்தர்-47)

என்ற தொடர் நினைவிற்கு வருகிறது. எல்லையில்லாப் பரிவினால் இவர்களின் இடையேநடைபெறுகின்ற உரையாடல், கற்பவர் மனத்தைக் கரைத்துவிடுவதைக் காண்கின்றோம்.

தேவர்கள் குறுக்கிட்டுப் பரதனைப் பார்த்து, 'நீ நாட்டைச் சென்று ஆள்வாயாக. இதுதான்எங்களுடைய விருப்பம்' என்று சொல்லுகின்ற வரையில் பரதனை அமைதிபடுத்த முடியவில்லை. அந்த நிலையில்வேறு வழியில்லாமல் அரசை ஏற்றுக்கொள்ளுகிற பரதன், இராமனைப் பார்த்து, "நான் உன் ஆணையின்படிசெல்லுகிறேன். நீ உன் திருவடியைத் தரவேண்டும். உன் திருவடி தான் ஆட்சி செய்யும். அதன் பிரதிநிதியாக நான் இருந்து 14 ஆண்டுகள் ஆட்சிப் பொறுப்பை நடத்துகிறேன்" என்று சொல்லும்போது பரதனது புதியபரிமாணத்தைக் காணமுடிகின்றது.

ஆகவே, அயோத்தியா காண்டத்தினிடையே காட்சி தருகிற பரதன் எல்லையற்ற வேகத்தோடுவளர்வதையும், வளர்ந்து இறுதியாக ஆயிரம் இராமரும், அவனுக்குச் சமமில்லை என்று சொல்லுகின்றபுதிய பரிமாணத்தை அடைகின்றதையும்

அயோத்தியா காண்டத்திலேயே பார்த்துவிடுகின்றோம். ஆகவே, பரதனின் முழுவளர்ச்சியைக் காட்டுவது அயோத்தியா காண்டமாகும். இவ்வளவு 843

வளர்ச்சி பெற்று வருபவனைப் பின்னே வரும் காண்டங்களில் காட்டாமல் இறுதிவரையில் கம்பன்கொண்டு செலுத்துகிறான் என்றால் அது மிகமிகக் கடினமான ஒன்றாகும். இந்த வளர்ச்சி - நந்திக்கிராமத்தில்சென்று, ஆமைபோல் எல்லாவற்றையும் தன்னுள் அடக்கிக்கொண்டு, சர்வபரித்தியாகம் செய்து, இராகவன் ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு வாழ்கின்ற தீவிர பக்தனாக விருப்பு, வெறுப்பு அற்றவனாக, கடமையைச் செய்பவனாக இருக்கின்ற பரதனாகப் பரிணமிக்குமாறு கம்பன் படைக்கின்றான். இக்கருத்துக்குஅரண்செய்கின்ற முறையில் பரதனைப்பற்றி விசுவாமித்திரன் கூறும்,

"தள்ள அரிய பெரு நீதித் தனி ஆறு புக மண்டும் பள்ளம்" (கம்பன் 657)

எனும் சொற்கள் அமைந்துள்ளன. அது முற்றிலும் பொருத்தமானது என்பதை நாம் அறியமுடிகின்றது. அத்தகைய ஒரு சிறப்பை அயோத்தியா காண்டத்தில் வைத்துக் காட்டிவிடுகின்றான் கவிச்சக்கரவர்த்திகம்பநாடன்.

இந்தப் பாத்திரங்கள் தவிர, இலக்குவனையும் ஓரளவு உணர்ந்து கொள்வதற்கு அயோத்தியாகாண்டம் பெரிதும் உதவுகின்றது.

பட்டம் இராமனுக்கு இல்லை என்றபோது, இலக்குவன் சீறுகின்ற சீற்றம், துடிக்கின்றதுடிப்பு, எப்படியாவது பரதனையும், கைகேயியையும் வென்று பட்டத்தை இராமனுக்கு வாங்கித் தருகிறேன்என்று அவன் செய்கின்ற ஆர்ப்பாட்டம், அதன் எதிரே இராகவன் அவனைச் சமாதானப்படுத்த முயல்வதுஎல்லாவற்றையும் அயோத்தியா காண்டத்தில் காண்கிறோம்.

"நதியின் பிழை அன்று நறும் புனல் இன்மை அற்றே பதியின் பிழை அன்று பயந்து நமைப் புரந்தாள் மதியின் பிழை அன்று மகன் பிழை அன்று மைந்த! விதியின் பிழை நீ இதற்கு என்னை வெகுண்டது?"(கம்பன் 1734)

'ஐய! கைகேயி, பரதன் இருவரும் எந்தவிதமான பிழையும் செய்யவில்லை. விதியின்விளையாட்டு இது' என்று இராகவன் சொல்கின்றான். அப்போதும்கூட இராகவனுக்கு எதிரே இலக்குவன்பேசுகின்றான்.

"விதிக்கும் விதியாகும் என் வில் தொழில் காண்டி" (1735) என்று. இதைக் கேட்டு என்ன செய்வது என்று தெரியாமல் தவிக்கின்றான் இராகவன்.

எல்லையற்ற அன்பினால் மூண்டதுதான் இந்தச் சினம். இதை யாரும் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால், நடைபெற்றுவிட்ட செயலின் அடித்தளம் எங்கே இருக்கிறது. அதனுடைய ஆணிவேர் எங்கே இருக்கிறது என்பதைத்தன் முன்கோபம் காரணமாக இலக்குவன் அறிந்துகொள்ள மறுக்கிறான். இந்த அளவில் மேலேஇருக்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்து அதனைச் செய்கின்றவர் மேல் சினங்கொள்கிறான். எய்தவன்இருக்க அம்பை நோவது போல், கைகேயி, பரதன் ஆகிய இருவர் மீதும் சீற்றம் கொள்கிறான். இதன் மூலக்காரணம் எங்கே உள்ளது

acharya.org

என்பதைப்பற்றி அவன் கவலைப்படவேயில்லை. இராகவன் தன் கூர்த்தமதியால் அதனை எடுத்துச் சொன்னபோதும் இலக்குவன் ஏற்றுக்கொள்ளத்தயாராய் இல்லை.

ஆகவே, இறுதியாக இலக்குவனை அடக்குவதற்கு இராகவன் ஏவுகின்ற பிரம்மாஸ்திரம் வியப்புக்குரியதாகும்.

"நன் சொற்கள் தந்து ஆண்டு எனை நாளும் வளர்த்த தாதை தன் சொல் கடந்து எற்கு அரசு ஆள்வது தக்கது அன்றால் என் சொல் கடந்தால் உனக்கு யாது உளது ஈனம்"(கம்பன் 1741)

'தந்தையின் சொல்லைக் கேட்பது எனது கடமை. என் சொல்லைக் கேட்பது உனது கடமை. என்சொல்லை மீறினால் அதனால் உனக்கு வரப்போகின்ற இலாபம் என்ன?" என்று சொன்னவுடனே கொதித்துப்பொங்கி வருகின்ற பாலில் ஒருசொட்டுத் தண்ணீர் விட்டவுடன் எப்படி அடங்கிவிடுகின்றதோ அதுபோல இலக்குவன் சீற்றம் எல்லாம் அடங்கிவிடுவதைக் காண்கின்றோம்.

ஆகவே, இராகவனுடைய ஒரு சொல்லுக்கு, இலக்குவன் தன் வாழ்க்கையையே, தன் எண்ணத்தையே,தான் கொண்டிருந்த குறிக்கோளையே பலியாக்கிவிடுகிறான் என்றால் இராமன் மாட்டு அவன் கொண்டிருந்த மாபெரும் அன்பை எடுத்துக்காட்ட கவிச்சக்கரவர்த்தி இதனைப் பயன்படுத்துகின்றார்.

இத்துணை பேராற்றலும், பெருஞ்சினமும் உடையவனாகிய இலக்குவன் இராமனின் நிழல்போல்உறைந்தவன் என்பதை அனைவரும் அறிவர். என்றாலும் யமுனை ஆற்றில், குகன் முதலானவர்களுடைய உதவிஎதுவும் இல்லாத நிலையில், மூங்கில் கழிகளை எல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து, மாணைக்கொடியால், 845

தெப்பமாகக் கட்டி அதில் பிராட்டியையும், பெருமானையும் ஏற்றிவைத்து அக்கரைக்குத் தன்னிருகையால் இழுத்துக்கொண்டு நீந்திப் போகிறான். அதைப் பார்த்து இராகவன் தழுதழுத்துவிடுகின்றான்.

அக்கரைக்குச் சென்றால் அங்கே ஒரு தவச்சாலை, பிராட்டியும் பெருமானும் தங்குவதற்குத் தயாராய்இருக்கிறது. இலக்குவனால் கட்டப்பட்டிருந்த அந்தத் தவச்சாலையைப் பார்த்த இராகவன் தம்பியைஏற இறங்கப் பார்த்து,

"என்று கற்றனை நீ இதுபோல்" (2096)

"தம்பி, ஒரு வினாடிகூட என்னை விட்டுப் பிரிந்தவன் இல்லையே நீ. எங்குக் கற்றாய்இதனை" என்று இராகவன் தழுதழுத்துப் பேசுகின்றபோது அண்ணன் தம்பியிடையே இருக்கின்ற எல்லையற்றஅன்பின் பரிமாணத்தைக் காணமுடிகின்றது.

மிதிலையர் கோன் மகள் பாதம் காட்டில் நடந்தன; குற்றமே இல்லாத என்தம்பியின் கைஇந்தத் தவச்சாலையை அமைத்தன. ஒன்றுமே இல்லாதவற்கு கிட்டாத பொருள் இல்லை என்று இராகவன்பேசுகின்றான்.

‘மேவு கானம் மிதிலையர் கோன் மகள் பூவின் மெல்லிய பாதமும் போந்தன தா இல் எம்பி கை சாலை சமைத்தன யாவை யாதும் இலார்க்கு இயையாதவே’ (2095)

இராமானுஜனாகிய இலக்குவன் பற்றி இராமன் என்ன நினைக்கிறான் என்பதை அயோத்தியா காண்டத்தில்நன்கு அறிய முடிகிறது.

ஆகவே, எப்படிப் பார்த்தாலும் இராம காதையின்கருமுழுவதும் அயோத்தியா காண்டத்தில் அடங்கியிருக்கிறது என்பதும் அதில் வருகின்ற பாத்திரங்கள்அனைத்தும் ஈடு இணையற்ற முறையில் படைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதும் காணக் கிடக்கின்றன.

இந்தக் காண்டத்திலேயே உயிர்நீத்துவிடுகின்ற தசரதன், தன்செயலை முடித்துக்கொண்டுமறைந்துவிடுகின்ற கூனி, யாரும் எதிர் பாராத முறையில் புதிய திருப்பங்களை உண்டாக்கி உலகம்முழுவதும் பழி சொல்லும் என அறிந்திருந்தும், பழிகளை எல்லாம் வாங்கித் தோளில் போட்டுக்கொண்டு தான் எது நியாயம் என்று நினைத்தாளோ அந்த நியாயத்திற்காகப் போராடி இறதிவரை கல்தூண்போல்நிற்கின்ற ஞானியாகிய கைகேயி, அவள் மைந்தனாகிய பரதன், ஆயிரம் இராமனுடைய வளர்ச்சியை அடைகின்ற பரிமாணம், அன்பின்வடிவாக இருக்கின்ற குகன் ஆகிய பாத்திரங்களை எல்லாம் காண்பதற்கு அயோத்தியா காண்டம்உதவுகிறது.

ஆகவே, மந்திரப் படலத்தில் தொடங்கி, திருவடி சூட்டு படலத்தில் முடிகின்ற அயோத்தியாகாண்டம் கம்பனுடைய பேராற்றலுக்கு ஒப்பற்ற எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதையும், பாத்திரப்படைப்பில்உலகக் காப்பியங்களுள், இப்படிப் பாத்திரப் படைப்பைச் செய்தவர் யாரும் இல்லை என்று சொல்லத்தக்கஅளவில் பாத்திரங்களைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி அமைத்திருக்கிறான் என்பதையும் அறியும்போதுஅயோத்தியா காண்டம் உண்மையிலேயே ஆறுகாண்டங்களில் மிகச் சிறந்த ஒரு காண்டம் என்பதை உணரமுடிகின்றது. 847

acharya.org

இராமாயண அயோத்தியா காண்டங்கள் - ஓர் ஒப்பியலாய்வு

*(முனைவர் **அ.அ. மணவாளன்,** பேராசிரியர், தமிழ் மொழித்துறை, சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்)*

குறிப்பு

இக்கட்டுரையைப் படிக்க நேரும் அறிஞர் பெருமக்கள் இதற்குமுன் வெளிவந்த பாலகாண்ட ஒப்பியலாய்வுக்கட்டுரையினையும் ஒருமுறை படித்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றேன்.

அயோத்தியா காண்டக் கதைக்கரு

இராம காதையின் முதற்காண்டமாகிய பாலகாண்டத்தில் கதைத் தலைவனின் பிறப்பு, வளர்ச்சி, ஒழுகலாறு, திருமணம், வீரம் ஆகிய செய்திகள் ஆற்றொழுக்காகப் பேசப்பட்டன. அறத்தின் காவலனாக, நாயகனாகப் பரிணமித்தற்குரிய அடிப்படைக்கூறுகள் பாகம்பட்டு நிற்கும் பக்குவநிலையை இலக்கியப்படுத்திக்காட்டிய தன்மையைப் பாலகாண்ட முன்னுரைப் பகுதியில் கண்டோம்.

அயோத்தியா காண்டத்தில் கதைத்தலைவனின் அறங்கடைக் கூட்டுதற்குரிய ஒழுகலாறுகள் சோதனைக்குள்ளாகும்நிகழ்ச்சிகள் இடம்பெறுகின்றன. அதாவது, இராமகாதையின் கதையோட்டம் முதல் திருப்புமுனையைச்சந்திக்கின்ற கட்டமாக அயோத்தியா காண்டம் நிகழ்ச்சிகள் அமைகின்ற பாங்கினைக் காண்கிறோம்.இலக்கிய முருகியலின்படி அயோத்தியா காண்ட நிகழ்ச்சிகள் இராமகாதையின் தோற்றுவாயாகக் கருதப்பெறும். இக்காப்பியம் 849

நாடகப் படுத்தப்பட நேரின், நாடக இலக்கண அமைதியின்படியும் அயோத்தியா காண்டமே தொடக்கமாக அமையும். அவல நாடகம், இன்பியல் நாடகம் என்னும் இருவகை நாடகப் பாங்கிற்கும் இக்கூற்று பொருந்தும். சிக்கலில் தொடங்கி அதன் முறுகலிலோ, தீர்விலோ நாடகம் முடியுமாதலின், இக்காண்டம் காப்பியச் சிக்கலைத் தொடங்கி வைக்கும் தொடக்கமாக அமையும் தன்மையது.

இனிக் கதைத் தலைவனின் முழுமை பெற்ற ஆளுமை (absolute personality) எத்தகையதாகஅமையும் என்பதை அறிவிக்கும் ஒரு முன்னோடியாக இக்காண்ட நிகழ்ச்சிகள் அமைதலின், காப்பியமுழுமைக்கும் உரிய கட்டுக்கோப்பிற்கும் பாவிகத்திற்கும் அயோத்தியா காண்ட நிகழ்ச்சிகள் பாகம்படும் பாங்கும் இனிது விளங்கும்.

இவ்வாறு காப்பியப் பாங்கிலும் , நாடகப் பாங்கிலும் கதைக்கருவின் இன்றியமையாத கட்டத்தில்அமைந்திருக்கும் அயோத்தியா காண்ட நிகழ்ச்சிகளை அவற்றிற்குக் காரணமாகும் பாத்திரங்களின்அடிப்படையில் மூன்று பகையாகப் பகுத்து உணரலாம். அவையாவன: தசரதன் விழைவும் விளைவும், இராமனின்ஏற்பு நிலை, பரதனின் ஏற்பு நிலை என்பன. அதாவது, தசரதன் எடுத்த ஓர் அரசியல் முடிவு அதனால்விளைந்த சிக்கல்கள், அந்த முடிவினை இராமன் ஏற்றுக்கொண்ட பாங்கும்

acharya.org

சிக்கல்களின் தற்காலிகத்தீர்வும், இராமன் முடிவினைப் பரதன் ஏற்றுக்கொண்ட பாங்கும் அரசியல் சிக்கலின் முற்றியமுடிவும் என்னும் முத்திறப்பாகுபாட்டில் அயோத்தியா காண்ட நிகழ்ச்சிகள் யாவும் அடங்கும் என்பதுகருத்து.

இம்மூன்று நிகழ்ச்சி மையங்களில் ஒவ்வொன்றும் சிற்சில காரணக் கூறுகளையும் காரியவிளைவுகளையும் உடையதாக அமைந்திருக்கும். இவற்றையும் இவற்றுக்குரிய துணைப் பாத்திரங்களின்செயற்பாடுகளையும் அவ்வந் நிகழ்ச்சி மையங்களின்கீழ் பகுத்து ஆராயலாம். வான்மீகம் முதலான இராமாயண நூல்கள் இந்நிகழ்ச்சிகளை இலக்கியப்படுத்தியிருக்கும் தன்மையினைக் கூடுமான வரையில்வரலாற்று நிரலில் இனிக் காணலாம்.

இராமகாதை நிகழ்ச்சிகளை வான்மீகம் முதலான இராமாயண நூல்களிற் சில மானுட நிலையிலும்,சில மீமானுட நிலையிலும், சில இருநிலைகளிலும் விவரிக்கின்றன. சிக்கல்களின் தோற்றத்திற்கும்அவற்றின் தீர்வுக்கும் மானுடப் பாத்திரங்களும் காரணமாய் இருப்பதை இந்நூல்கள் பல்வேறு உத்திகளின் மூலம் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த ஆய்வில் இவை ஆங்காங்கே நிகழ்ச்சிகளுக்கேற்ப விதந்துபிளக்கப்படுகின்றன. ***1. தசரதன் விழைவும் விளைவும்***

இராமனுக்கு முடிசூட்ட வேண்டும் எனத் தசரதன் விரும்பி அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தலும், கைகேயி தான் முன்னரே பெற்றிருந்த வரங்களைப் பயன்படுத்தித் தசரதன் விழைவைச் செயற்படாமல்தடுத்தலும் ஆகிய இருதிற நிகழ்ச்சிகள் இப்பெருந்தலைப்பின்கீழ் அடங்கும். இவற்றைத் தசரதன் முடிதுறக்கக் கருதுதல், அரசவை அம்முடிபை வரவேற்றல், இராமனுக்குத் தக்க அறிவுரை வழங்கல், மந்தரைதசரதன் விழைவை அறிந்து கைகேயியின் மனத்தைத் திரித்தல், வாய்மையிற் கட்டுண்ட தசரதன் கையற்றுஉயிர்நீத்தல், தசரதன் சாபம் பெற்ற வரலாறு என்னும் சிறு தலைப்புகளின்கீழ் ஆராயலாம்.

2. இராமனின் ஏற்புநிலை

கைகேயியின் ஆணையைக் கேட்ட இராமனின் மனநிலை, இலக்குவனுக்கும் கோசலைக்கும் ஆறுதல்கூறல், இலக்குவனோடும் சீதையோடும் வனம் புகல், இராமன் - குகன் சந்திப்பு என்னும் உள்தலைப்புகளில்இராமனின் ஏற்புநிலை பற்றிய நிகழ்ச்சிகளை ஆராயலாம்.

3. பரதனின் ஏற்புநிலை

கேகய நாட்டினின்றும் வந்த பரதன் கைகேயியின் வரம்பற்றிக் கேள்வியுற்றதும் மேற்கொண்டசெயல்களும், இராமனை அயோத்திக்கு அழைத்து வருவதற்காக அவன் மேற்கொண்ட முயற்சிகளும் இத்தலைப்பின்கீழ்அடங்கும். இவற்றைக் கைகேயியின் வரத்தை அறிந்த பரதனின் உணர்ச்சியும் செயலும், பரதன் -குகன் சந்திப்பு, பரதன் - இராமன் என்னும் உள்தலைப்புகளில் ஆராயலாம்.

வான்மீகம்

மிக்க நுண்ணறிவுடைய தசரதமன்னன் தன் உடல் மூப்பு மேலிட்டு உரங்குன்றி வருவதை உணர்ந்துசிந்தனை வயப்பட்டவனானான். *(II. 1. 43)* *851*

acharya.org

தன்னால் வரவழைக்கப்பட்ட அரசர், அமைச்சர், அந்தணர் முதலானோரை நோக்கி, "என்வாழ் நாள்களில் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக அரசைப் புரந்து வந்த காரணத்தால் என் உடல் மூப்புற்றுஇயலாமை உண்டாகியிருப்பதை உணர்கிறேன். எனவே, என் மூத்த மகன் இராமனை இளவரசன் ஆக்கிவிட்டுஓய்வு பெற விரும்புகிறேன்" என்று தசரதன் தன் உள்ளக் கருத்தை வெளியிட்டான். (II. 2.7, 8, 10)

இரகுவம்சம்

தன் காதருகே தோன்றிய நரையைக் கவனித்த தசரதன் தனக்கு மூப்பு வந்துற்றது என உணர்ந்துஉடனே இராமனுக்கு முடிசூட்ட விரும்புகிறான். [1]

கம்ப ராமாயணம்

"அறுபதாயிரம் ஆண்டுகள் இந்நாட்டை உங்கள் உதவியால் ஆண்ட நான் மூப்புப் பருவம் அடைந்துவிட்டேன்.நிரம்ப மூப்படைந்த பின்னரும் நானே அரசாள்வது பொருந்துமா" என்று அவையோரிடமும் (II.1.13,15,27), "ஐய, அரும்பெரு மூப்பும் மெய்யது ஆயது, இனி மாநிலச் சுமையுறு சிறை துறந்து யான்உய்யலாவதோர் நெறிபுக உதவிட வேண்டும்" (II. 1.61) என்று இராமனிடமும் தான் மூப்புற்றுத்தளர்ந்தமை கூறி இராமனுக்கு முடிசூட்டி ஓய்வுபெற விரும்புவதாகத் தசரதன் கூறுகிறான்.

அத்யாத்ம ராமாயணம்

இராம சர்மாவின் அத்யாத்ம ராமாயணத்தின்படி அறுபதினாயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்து அதனால்தான்மிகவும் களைத்துவிட்டதாகவும், மிக்க முதுமையடைந்த காரணத்தால் இராமனுக்கு முடி சூட்டி அரசை அவனிடம்ஒப்புவிக்க விரும்புவதாகவும் தசரதன் வசிட்டனிடம் கூறுகிறான். [2]

1. ??? 2. நடேச சாஸ்திரியார், (மொ.பெ) ஸ்ரீமத் அத்யாத்ம ராமாயணம் சென்னை: பாலாஜி அண்டு கம்பெனி,இரண்டாம் பதிப்பு *1914,* பக். *52 - 53.* **தெலுகு** ரங்கநாத ராமாயணமும் **கன்னட** தொரவே ராமாயணமும், **மலையாள** கன்னச ராமாயணமும், எழுத்தச்சன் இராமாயணமும், இராம்கியேன் என்னும் **தாய்லாந்து** ராமாயணமும் தசரதன் தான் மூப்பு அடைந்ததை உணர்ந்து இராமனுக்கு முடி சூட்டக் கருதினான் என்று கூறுகின்றன.

துளசி ராமாயணம்

அரசன் மூப்படைந்த செய்தியை அவன் காதருகே வந்து குறிப்பின் உணர்த்திய கன்னமூல நரை, "அரசே,விரைவில் இராமனுக்கு முடிசூட்டி இப்பிறவியின் பயனை அடைவாயாக" என்று தசரதனுக்கு அறிவுறுத்தியதாகத் துளசிதாசரின் இராம சரித மானசம் கூறுகிறது. (II 2.7, 8)

1.1.2. தசரதனின் கனவும் கிரக நிலையும்

வான்மீகி ராமாயணம் மட்டும் தசரதனின் கிரகநிலை பற்றியும், அவன் கண்ட தீக்கனா பற்றியும்இராமனிடம் கூறுவதாகக் குறிப்பிடுகிறது.:

> இராம, ஆகாயத்திலிருந்து கொள்ளிக் கட்டையொன்று இடியோசையுடன் வீழ்வதாகக் கனவு கண்டேன்.மேலும் எனது ஜன்ம நட்சத்திரத்தில் சூரியன், செவ்வாய், இராகு என்னும் மூன்று கிரகங்களும் ஒருங்கு வந்து கூடியிருப்பதாகச் சோதிடர்கள் கூறுகின்றனர். இவற்றின் காரணமாய் அரசனுக்கு மரணம்நேரலாம்; அல்லது அவனுக்கு மிகப் பெரிய தீங்கு உண்டாகலாம் என்பது சோதிட நூற் கொள்கை. மேலும் மனிதர்களின் எண்ணங்கள் நிலையானவை அல்ல. ஆகையால், எனக்கு இறுதி நேர்வதற்கு முன்னரே, என் மனம் உறுதியாக இருக்கும்பொழுதே உனக்கு முடிசூட்டி மகிழ விரும்புகிறேன். *(II4.17-20)*

1.1.3. தசரதன் துறவு மேற்கொள்ள விரும்புதல்

கம்ப ராமாயணம்

உயிர்க்கு உறுதி பயக்கும் துறவற நெறியை மேற்கொள்ள விரும்புவதாக வான்மீகம் கூறுவில்லை.கம்பன் படைத்த தசரதன் இக்கருத்துடையவனாக இருந்தான் என்பதை,

மன்னுயிர்க்கு உறுவதே செய்து வைகினேன் என்னுயிர்க்கு உறுவதும் செய்ய எண்ணினேன். (II.1.14) *853*

துறப்பெனும் தெப்பமே துணைசெய் யாவிடின் பிறப்பெனும் பெருங்கடல் பிழைக்கல் ஆகுமோ? (1.20)

இம்மையின் உதவிநல் இசைந டாயநீர் அம்மையும் உதவுதற்கு அமைய வேண்டுமால் (1.23)

.......இராமன் தாதைதான் அறம்தலை நிரம்ப மூப்பு அடைந்த பின்னரும் துறந்திலன் என்பதோர் சொல்லுண் டானபின் பிறந்திலன் என்பதின் பிறிதுண்டாகுமோ? (1.27)

ஆதலால் இராமனுக்கு அரசை நல்கியிப் பேதைமைத் தாய்வரும் பிறப்பை நீக்குறு மாதவம் தொடங்குவான் வனத்தை நண்ணுவேன் யாதுநும் கருத்து?..... (1.30)

என வரும் கம்ப ராமாயணப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

அத்யாத்ம ராமாயணம்

"உலகத்தில் புகழுக்குரிய காரியத்தைச் செய்தேனேயல்லாது, ஆத்மலாபமான காரியத்தை நான்செய்யவில்லை... ஆகையால், ஸ்ரீராமனுக்கு இராஜ்ய பட்டாபிஷேகம் செய்து இராஜாங்க காரியத்தைஅவனிடம் ஒப்புவித்துவிட்டு, நான் இனி மேலாவது, ஆத்மார்த்தமான புண்ணிய கருமங்களைச் செய்யவிரும்புகிறேன்", என்று தசரதன் வசிட்டனிடம் கூறுவதாக அத்யாத்ம ராமாயணம் காட்டுகிறது. (பக்.52- 53).

தொகுப்புரை

தசரதன் இராமனுக்கு முடிசூட்டவேண்டும் என்று முடிவெடுத்தமை அயோத்தியா காண்டக் கதைப் பின்னலின்முதல் முக்கியமான நிகழ்ச்சியாக அமைகிறது. தசரதன் இம்முடிவுக்கு வந்தமைக்கு மூப்படைந்தமை, கிரக நிலை, துறவறத்தின்மேல் விருப்பு என்னும் மூன்றுவகைக் காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன.

முதுமை

தான் முதுமையுற்றதைத் தசரதன் உணர்ந்து அவையோர்க்கு அதனை எடுத்துக் கூறுவதாக வான்மீகம்முதலான பெரும்பாலான இராமாயண நூல்கள் கூறுகின்றன. தெலுகு இராமாயணங்களான பாஸ்கர ராமாயணமும், மொல்ல ராமாயணமும் இதுபற்றிக் குறிப் பிடாமல் நீண்டகாலம் அரசாண்டு மனநிறைவடைந்த காரணத்தால் இராமனை அரசனாக்கத் தசரதன்விரும்பினான் என்று குறிப்பிடுகின்றன.

தான் முதுமையுற்றதைத் தசரதன் எவ்வாறு உணர்ந்தான் என வான்மீகம் விதந்து கூறவில்லை; பல்லாயிரம்ஆண்டுகளாகத் தான் அரசாண்டு களைத்துப் போனதாகத் தசரதன் கூறுகிறான். அத்யாத்மமும் அறுபதாயிரம்ஆண்டுகள் அரசாண்டு அதனால் தசரதன் மிகவும் களைத்துவிட்டதாகக் கூறுகிறது. இருபதினாயிரம் ஆண்டுகள்இந்நிலவுலகை யாண்டு முதுமை யெய்தி விட்டதாக ரங்கநாத ராமாயணம் கூறுகிறது. இவ்வாறு ஆண்டுகளின்எண்ணிக்கை கொண்டு நெடுங்காலம் சென்றமையால் அரசன் முதுமை எய்தினான் என்னும் கருத்து வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

தன் காதருகே தோன்றிய நரையின் மூலம் தான் மூப்புற்றமையைத் தரசதன் அறிந்தான் என்றுஇரகுவம்சம் கூறுகிறது. இதே கருத்தைத் துளசி ராமாயணமும் கூறுகிறது. காளிதாசனைப் பின் பற்றித் துளசிதாசர் இவ்வாறு கூறி இருக்கலாம் என்று அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர். [3]

கன்னமூல நரையின் தோற்றத்தால் தான் முதுமையுற்றமையைத் தசரதன் உணர்ந்ததாகக் கூறும்இரண்டு பாடல்கள் [4] கம்பராமாயணப் பதிப்புகள் சிலவற்றில் காணப்படுகின்றன. இரகுவம்சத்தைக் கற்ற அறிஞர்கள்நரையின் தோற்றத்தை வருணிக்கும் இப்பாடல்களைக் கம்பன் கருத்திற்கு இயைய இயற்றிச் சேர்த்திருக்கலாம்என அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பதிப்புக் குழுவும், உ.வே. சாமிநாதையர் நூல்நிலையப் பதிப்பும்சுட்டுகின்றன. [5] கி.பி. 1840இல் வேங்கடாசல முதலியார் அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றகம்ப ராமா

3. Anjani Nanadan Sharan, (ed). ??????? ?????? (Gorakhpur: Geetha Press, 4th edn, 1967), p.27.

4.1 மன்னனே அவனியை மகனுக்கு ஈந்துநீ பன்னரும் தவம்புரி பருவம் ஈதென கன்னமூ லத்தினில் கழற வந்தென மின்னனக் கருமைபோய் வெளுத்தது ஓர்மயிர்.

4.2. தீங்கு இழை இராவணன் செய்த தீமைதான் ஆங்கு ஒரு நரையதாய் அணுகிற்று ஆம் என பாங்கில்வந் திடுநரை படிமக் கண்ணடி ஆங்கதில் கண்டனன் அவனி காவலன். 855

acharya.org

யணத்தில் இப்பாடல்கள் இடம்பெறவில்லை என்பதைக் காரணமாகக் காட்டி இவற்றை இடைச்செருகல்கள் என்று மேற்குறிப்பிட்ட பதிப்புகள் கூறுகின்றன. கம்பன் கழகப் பதிப்பும் இவற்றை மிகைப் பாடல்களாகக் காட்டுகிறது. ஆனால், வை. மு.கோ. பதிப்பு எந்தக் குறிப்பும் இன்றி இவற்றை நூலுள்ளேயே வைத்துப் பதிப்பித்துள்ளது.

நரை முடியால் முதுமையுணர்த்தும் மூன்று கவிஞர்களின் (கம்பனின் பாடல்களாக மேற்குறிப்பிட்டஇரண்டையும் ஏற்றுக் கொண்டால்) கூற்றைச் சற்று ஆழ்ந்து நோக்கலாம். மூவரும் நரை முடி தோன்றிற்று என்று வாளா கூறாமல் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கற்பனைக் கூற்றை இணைத்துத் தற்குறிப்பேற்றமாகப்பாடுகின்றனர்.

தசரதனை வந்தடைந்த முதுமை அவனுக்கு ஒரு செய்தி கூற விரும்பியது. ஆனால், அச்செய்தி கைகேயிக்குளட்டிவிடுமோ என்று அஞ்சியது. எனவே, நரைமுடியாக உருவெடுத்து அவன் காதோரமாகச் சென்று, ‘அரசே இராமனுக்கு அரசாட்சியைக் கொடுத்துவிடு’ என்று மிக ரகசியமாகக் கூறிற்று என்பது காளிதாசனின்கற்பனை.

‘அரசனே, அரசாட்சியை உன் மகனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு நீ தவம் செய்வதற்குரிய பருவம் உன்னைவந்தடைந்து உள்ளது’ என்பதை அறிவுறுத்துவது போல் கன்னமூலத்தில் ஒரு நரைமயிர் தோன்றியது என்றும், இராவணன் செய்த தீமைகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு நரைமுடியாக உருவெடுத்தது போன்று காதருகே தோன்றியநரைமயிர் ஒன்றினை அரசன் கண்ணாடி வழியாகக் கண்டான் என்றும் கம்பன் கூறுகிறான்.

முதுமை அரசனுக்கு ஒரு உபதேசம் செய்யக் கருதியது. எனவே, அவன் காதருகே ஒரு வெள்ளை முடியாகத்தோன்றி, ‘அரசே, விரைவில் இராமனுக்கு முடிசூட்டி இப்பிறவியின் பயனை அடைவாயாக’ என்று அறிவுறுத்தியதாகத்துளசிதாசர் கூறுகிறார்.

இம்மூன்றனுள், காளிதாசனின் கற்பனை அரசியல் பாங்கு உடையதாகக் காணப்படுகிறது. அரசன்விழைவுக்குக் கைகேயி

5. (a) கம்பர் இயற்றிய இராமாயணம்: அயோத்தியா காண்டம் (முதற் பகுதி) அண்ணாமலைநகர்:அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், 1959, ப.7. (b) ஸ்ரீமத் கம்பராமாயணம்: அயோத்தியா காண்டம் (முதற்பகுதி), சென்னை: டாக்டர் உ.வே. சா. நூல்நிலையம், 1972, ப. 4 இடையூறு செய்யலாம் என்னும் ஐயக்குறிப்பு ‘ஷங்கையே’ என்னும் கவிஞனின் சொல்லாட்சியால் வெளிப்படுகிறது. இக்குறிப்பினுள் குறிப்பாக மற்றொரு செய்தியும் புலப்படுகிறது. அதாவது, இராமன் முடிசூடுவதைக் கைகேயி தடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருப்பதாகக் கவிஞன் மிக நுட்பமாக உணர்த்துகிறான்.

கம்பன் பாடல்களில் ஒன்று அவதார நோக்கம் உடையதாகக் காணப்படுகிறது. இராவணனின்தீமைதான் தசரதனின் முடிவுக்குக் காரணமாயிற்று என்று கவிஞன் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறுகிறான்.

இராமனுக்கு எதிர்ப்பு வருமிடத் தெல்லாம் இராவணனைத் தொடர்புபடுத்திக் கூறுவதைக் கம்பன்ஓர் உத்தியாகவே பயன்படுத்துகிறான். தாடகையை

acharya.org

இராவணனின் பாட்டியாகக் குறிப்பிடுவதும்(VI.13.32) தாடகை வீழ்ச்சிக்கு இராவணன் கொடி வீழ்வதை உவமையாக்குவதும் (I. 7.52) இங்கே கருதத்தக்கன. இங்கும் இராமன் முடிசூடுவது தடைப்படும் என்ற குறிப்பு தொனிப்பதை உணரலாம். எனினும், யாரால் தடைப்படும் என்பதிலோ, அத்தடை அறத்திற்குட்பட்டதா என்பதிலோ கம்பனுக்குக்கருத்தில்லை. எனவேதான், இராவணனின் வீழ்ச்சியை நோக்கிய இப்பாடல் அவதார நோக்கம்கொண்டது என்று துணிய வேண்டியுள்ளது.

மகனுக்கு அரசை யளித்துவிட்டுத் தவம் செய்வதற்குரிய பருவம் வந்தும் அங்ஙனம் செய்யாதிருக்கும்தசரதனைக் கழறுவதற்காக (இடித்துரைப்பதற்காக) வந்ததுபோல் அவனுடைய காதருகே ஒரு நரைமயிர் தோன்றியதுஎன்னும் கருத்துடைய கம்பனின் மற்றொரு பாடல் சமய நோக்கம் உடையது. அதாவது, உறுதிப் பொருள்நான்கனுள் முன்னைய மூன்றும் துய்த்து நின்ற அரசன் பிறப்பறுக்கும் வீடுபேறு பெறுவதை வற்புறுத்துவதாகஇப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

இராமனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிட்டுப் பிறவியின் பயனை அடைவாயாக என்று நரைமயிர் உபதேசம்செய்வதாகத் துளசிதாசர் கூறுகிறார். இராமனுக்கு முடிசூட்டுவதனால் தசரதன் எப்படிப் பிறவிப் பயன்அடைவான் என்று கூறவதால், பிரபன்ன பக்தியை நோக்கியதாக இதனைக் கருதலாம்.

மேலே காட்டிய மூன்று கவிஞர்களும் தத்தம் காலத்துச் சமுதாய, உலகியற் பார்வைக்கேற்பத்தசரதனின் முதுமையைக் குறிக்கும் நரைமயிர் தோற்றத்திற்குக் காரணம் கற்பித்துள்ளனர் 857

எனக் கருத வேண்டியுள்ளது. அவதாரக் கருத்துகள் இலக்கியப் படுத்தப்பெறாத காலத்துக்குரியகவிஞன் காளிதாசன் (கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டு); எனவே ஒரு வரலாற்று அரசியல் பார்வையோடுகாளிதாசனின் கவி செல்கிறது. ஆழ்வார்களுக்குப் பின் வந்த கம்பன், தன் காப்பியத்திற்கு இராமாவதாரம் என்றே பெயர் சூட்டிய கம்பன், அவதார நோக்கத்தில் இதனை விளக்குகிறான். பரம்பொருளைஅனுபவிப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்ட பக்தி இயக்கம் பின்னர்த் தத்துவ ஆசாரியர்களின் இயக்கமாகச் செறிவடைந்து இறுதியில் பஜனை இயக்கமாக நீர்த்துவிட்ட காலத்தே தோன்றியவர் துளசிதாசர். எனவே, அவர் கருத்து வரலாற்றையோ, அரசியலையோ,அவதாரத்தையோ, தத்துவத்தையோ குறியாகக் கொள்ளாமல், பிரபன்ன பக்தியின் பிரதிபலிப்பாகஅமைந்திருக்கக் காண்கிறோம்.

கனவும் கிரகநிலையும்

தான் கண்ட கனவின் உற்பாதங்களுக்கு அஞ்சியும், தன்னுடைய சாதகத்தில் கிரகநிலைகள்தனக்கு இறுதிபயக்கும் நிலையில் அமைந்துள்ளன என்று கவன்றும் தசரதன் இராமனுக்கு விரைவில் முடிசூட்டவிரும்பினான் என்று ஆதி காப்பியமாகிய வான்மீகம் கூறுகிறது. கிரகநிலை பற்றிக் கூறும் சுலோகங்கள்வான்மீகி ராமாயணத்தின் இருவகை (வடபுல, தென்புல) வழக்குகளிலும் காணப்படுகின்றன.

இராம காதையைப் பாடும் பிற இராமாயண நூல்களில் இக்கருத்து காணப்பெறவில்லை.

துறவு நோக்கம்

acharya.org

வீடுபேறு விரும்பித் துறவு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஏதீட்டின் காரணமாகத் தசரதன்அரசு துறக்க விரும்பினான் என்னும் கருத்தை வான்மீகம் கூறவில்லை. கம்பராமாயணம் அத்யாத்மராமாயணம் ஆகிய இருநூல்கள் மட்டும் இக்கருத்தைக் கூறுகின்றன. இவற்றுள்ளும் கம்ப ராமாயணமேஇக்கருத்தை மிக விரிவாகப் பல பாடல்களில் பேசுகிறது. வசிட்டன் முதலான அவையினரோடு பேசுமிடத்தும், இராமனிடத்துத் தன் முடிவைக் கூறுமிடத்தும் தசரதன் தன் துறவு விருப்பத்தைத் தெளிவாகவே கூறுகிறான். அத்யாத்ம ராமாயணம் சுருக்கமாக, "ஆத்மார்த்தமான புண்ணிய கருமங்களைச் செய்ய விரும்புகிறேன்" என்று மட்டும் கூறுகிறது. வனம் சென்று தவம் செய்ய வேண்டும் என்னும் குறிப்பும் இதில் காணப்பெறவில்லை. கம்பன் படைத்த தயரதன் இவ்விருப்பத்தைப், **பேதைமைத் தாய்வரும் பிறப்பை நீக்குறு மாதவம் தொடங்குவான் வனத்தை நண்ணுவேன்**

என்று தெளிவாகக் கூறுகிறான்.

பிரம்மச்சரியம் முதலான நால்வகை நிலைகளைக் குறித்த கருத்துகளுக்குத் தாயகமான வடபுலத்தே தோன்றிய இராமாயண நூல்கள் இக்கருத்தை வெளியிடவில்லை என்பதுசிந்தித்தற்குரியது. தென்னாட்டுச் செல்வாக்கால் வைணவ பரமான நூல்களுடன் கம்ப ராமாயணமும்வடக்கே பரவியிருந்த காரணத்தால் அத்யாத்ம ராமாயணம் இதனைக் குறிப்பாகவேனும் கூறுகிறது என்றுகொள்ளலாம். இராமானுசரின் செல்வாக்கை அத்யாத்ம ராமாயணம் முழுவதிலும் காணலாம் என்னும் அம்பாபிரசாத்அவர்களின் கூற்றும் இதனை வலியுறுத்தக் காண்கிறோம். [6]

இனிக் கம்பனைப் பொறுத்தவரை,

காமஞ் சான்ற கடைக்கோட் காலை... அறம்புரி சுற்றமோடு கிழவனும் கிழத்தியும் சிறந்தது பயிற்றல் இறந்ததன் பயனே. (தொல். பொருள். 190)

என்னும் இலக்கண வரம்பும், வள்ளுவரின் துறவற இயலும், சிலப்பதிகாரத் தாபதர் பள்ளியும்,சிந்தாமணியின் த்தி இலம்பகமும் இக் கருத்துக்கு வழிகாட்டிகளாய் அமைந்திருக்கலாம் என்றுகருதத் தோன்றுகிறது.

1.2. தசரதன் முடிவும் அரசவை ஏற்பும் வான்மீகம்

தசரதனின் முடிவைக் கேட்ட வசிட்டன் முதலான முனிவர்களும், அரசவையோரும், நகர பிரதானிகளும்,பிற அரசர்களும் பெருமகிழ்ச்சியுற்றனர். இராமனின் பண்பு நலன்களைப் பலபடப் பாராட்டி விரைவில்இராமனுக்கு முடிசூட்டி மகிழ்விக்குமாறு வேண்டுகின்றனர் (II.2.26 - 55).

கம்ப ராமாயணம்

வசிட்டன் உள்ளிட்ட அவையோரும், வேத்தரசர்களும், தசரதன் முடிவை அறிந்து பேருவகைகொள்கின்றனர். தசரதன்

6. துளசி காவ்யம் - ஜின்தன், பிரதி 112 859

துறக்கும் என்பதாலும் இராமன் முடிசூட்டப் பெறுவான் என்பதாலும் இரு கன்றினுக்கு இரங்கும் ஓர்ஆவென இருந்தனர். மேலும் இராமன் அரசனாவதால் தாம் பெறும் மகிழ்ச்சியைப் பலவாறு புலப்படுத்தினர்.

ரங்கநாத ராமாயணம்

அரசவை தசரதன் முடிவை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்று, "இராமன் மூவுலகையும் ஆளும் அருந்திறல்படைத்தோன்; இந்தப் பூவுலகை ஆள்வது அவனுக்கு ஒரு விளையாட்டே" என்று கூறி வணங்கியது.

பாஸ்கர ராமாயணம்

இராமன் முடி சூடுவான் என்ற தசரதனின் அறிவிப்பால் மகிழ்ச்சியடைந்த அவையோர், தசரதன்அரசு துறப்பதைவிட இராமன் இளவரசனாகவும், தசரதனே மன்னனாகவும் நீடிப்பதே தங்களுக்குப் பேருவகைதருவது என்றனர். அப்போது தசரதன், "நான் உங்கள் கருத்தறியவே இவ்வாறு கேட்டேன்; அரசாளும்திறம் இன்னும் எனக்கு உண்டு" என்று அவர்களைத் தேற்றுகிறான்.

மொல்ல ராமாயணம்

ஆதுகூரி மொல்ல தன் காப்பியத்தில் அரசவைக் காட்சியையே அமைக்கவில்லை. தசரதன் தன்முடிவை வசிட்டனுக்குக் கூறுகிறான். வசிட்டன் அதற்கேற்ப முடிசூட்டு விழாவிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறான்.

தொரவெ ராமாயணம்

குமார வான்மீகியின் காப்பியத்தில் வசிட்டன் முதலான அரசவைப் பெருமக்கள் தசரதன் முடிவைப்புகழ்ந்து வரவேற்கின்றனர். மலையாள மொழி இராமாயணங்களாகிய கன்னச ராமாயணமும் எழுத்தச்சனின்அத்யாத்ம ராமாயணமும் அரசவை ஆலோசனைக் காட்சியைப் படைத்துக் காட்டவில்லை.

தொகுப்புரை

அரசவை ஆலோசனையைப் படைத்துக் காட்டியுள்ள இராமாயணங்கள் எல்லாம் தசரதன் முடிவை அவையோர்போற்றிப் புகழ்ந்து வரவேற்பதாகக் காட்டுகின்றனர். இதில் வேறுபாடு காணப்பெறவில்லை. தெலுகு பாஸ்கர ராமாயணம் மட்டும் ஒரு சிறு மாறுதலைக் குறிப்பிடுகிறது. அதாவது, தசரதன் அரசாட்சியில் இருந்து முற்றிலும் விலகாமல் இராமனை இளவரசனாக்கித் தானும் உடனிருந்து ஆளவேண்டும் என மக்கள் விரும்புவதாகக் காட்டுகிறது. கம்பன் முதலான கவிஞர்கள், தசரதன் அரசு துறத்தலுக்காக அவையோர் வருந்தினாலும், இராமன் அரசனாகின்றான் என்னும் பெரு மகிழ்ச்சியால் அவ்வருத்தத்தை மறக்கின்றனர் என்று படைத்துக் காட்டுகின்றனர்.

இவ்வேறுபாட்டுக்குக் காரணம், வான்மீகத்தில் இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டுவதாகத்தான் தசரதன் முடிவெடுக்கிறான் (II. 2.12, 54; 3.2, 4; 4.22). துளசி ராமாயணமும் இதே கருத்தைக் கூறுகிறது. (II. 2.8; 4.2; 5.3)

ஆனால், கம்ப ராமாயணம், அத்யாத்ம ராமாயணம் முதலான காப்பியங்கள் தசரதன் இராமனை அரசனாக்க முடிவு செய்வதாகக் காட்டுகின்றன. முதுமையைக் காட்டி ஒய்வு வேண்டித் தசரதன் இராமனுக்கு முடிசூட்டக் கருதுவதால் அரசன், இளவரசன் என்னும் பட்டங்களில் அதிகார வேறுபாடு இல்லை எனக் கருதிக் கம்பன் முதலான கவிஞர்கள் இராமனை அரசனாக்க முடிவு செய்வதாகக் குறிக்கின்றன போலும்.

1.2.1. வேற்றரசர்களுக்கு அழைப்பு

வான்மீகம்

அருகிலுள்ள அரசர்களையும் தலைமையானவர்களையும் அழைத்து வருமாறு அரசன் ஆணையிட்டான். கால தாமதம் ஆகுமென்று கருதிக் கேகய நாட்டரசரையும் சனக மன்னரையும் அழைத்து வரச் சொல்லவில்லை. விழா நிறைவேறிய பின்னர் அவ்விருவரும் நல்ல செய்தியைக் கேள்விப்பட்டு மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்றான். (II. 1.47)

பரதன் நம் நகரிலிருந்து வெகு தூரத்தில் இருக்கிறான். சாஸ்திர விதிகளுக்கேற்ற முகூர்த்த தினமாய் இதுதான் (நாளை) இருக்கிறது. இந்த ஒரு காரணத்துக்காகவே இப்போதே உன் பட்டாபிஷேகத்தைச் செய்ய நான் அனுமதிக்கிறேன். (II. 4.25)

நான் ஐயமறத் தெளிந்த வேறொரு செய்தியும் உண்டு. உனது தம்பியாகிய பரதன் சான்றோர்களின் விதிமுறைகளில் அசையாத பக்தியுடையவன். மூத்தோர் மனம் கோணாமல் நடப்பவன். புலன்களை வென்றவன்; தர்ம சிந்தையுடையவன். இராமனே, இத்தகைய 861

உத்தமர்களின் மனம் பிறர் அடையும் நன்மைகளை அறிந்து இயற்கையாகவே மகிழ்ச்சி அடையும்இயல்பினது. (II. 4.26, 27)

கம்ப ராமாயணம்

தசரதன் வசிட்டன் மூலம் அரசர்களுக்கு ஓலை அனுப்பக் கட்டளையிடுகிறான்.

துளசி ராமாயணம்

அரசர்களுக்கு ஓலை போக்கியதாகச் செய்தியே இல்லை. இராம பட்டாபிஷேகத்தைக்கேள்வியுள்ள மக்கள் பேருவகையுடன் அதற்கான காரியங்களைச் செய்யத் தொடங்கினர் என்று மட்டும்கூறுகிறது. (II. 8).

பிரகாஷ் ராமாயணம்

எல்லா நாட்டு அரசர்களுக்கும் ஏழு தீவுகளுக்கும் இராம பட்டாபிஷேகச் செய்தி தசரதன் ஆணையால்அறிவிக்கப்படுகிறது. பரதனையும் சத்துருக்கனனையும் அழைத்து வருமாறு தசரதன் கட்டளையிடுகிறான். [7] (பக். 19, 21)

தொகுப்புரை

இராமனுக்கு முடிசூட்ட எண்ணிய தசரதன் வேற்றரசர்கட்கு ஓலை அனுப்பும்போது சனகனுக்கும் கேகயஅரசனுக்கும் அனுப்பவில்லை. முடி சூட்டு விழா அடுத்த நாளே நடக்க இருப்பதால் நெடுந்தொலைவில்உள்ள அவர்கள் வர இயலாது என்பது காரணமாக வான்மீகத்தில் கூறப்படுகிறது. பரதன் முடிசூட்டுவிழாவின் போது இல்லையே என்ற சிந்தனையும் தசரதனுக்கு ஏற்படுகிறது. எனினும், பண்பின் சிகரமாகியபரதன் இதனைத் தவறாக எடுத்துக் கொள்ள மாட்டான் என்று தசரதன் இராமனிடம் சொல்லுவதாகவும்வான்மீகம் குறிப்பிடுகிறது.

கம்ப ராமாயணம் இது பற்றி விதந்து எதுவும் கூறவில்லை. அரசர்கட்கு மன்னன் ஆணையால் ஓலைபோக்கினர் என்று மட்டுமே காணப்படுகிறது. கம்பன் காட்டும் தசரதன் பரதன் இல்லாமை குறித்துஎதுவும் கூறவில்லை. மொத்தத்தில் கம்பன் இந்தச் சிக்கலில் மௌனம் சாதிப்பதாகத் தெரிகிறது.

7. ஓங்கார கைலை, கஸ்மீர் மற்றும் ஹிந்தி ராமகதை காவ்யத்தின் துல்னாத்மக் அத்யாயம்,பிரதி 7 துளசி தாசரும் அரசர்க்குச் செய்தி அனுப்புவது குறித்து எதுவும் பேசவில்லை. நகர மக்கள்இராமன் முடி சூடப்போவது அறிந்து பெரிதும் மகிழ்ந்தனர் என்று மட்டும் பொதுப்படையாகக்கூறுகிறார்.

இராமனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் கட்டுவதென்பது ஒரு சாதாரணமான, புறக்கணிக்கக் கூடிய செய்தியன்று.இவ்வளவு இன்றியமையாத செய்தியினை வேற்றரசர்க்கு அறிவிக்கக் கட்டளையிட்ட தசரதன், தொலைவுஎன்ற ஒரே காரணத்தால் விழா நாயகனான இராமனின் மாமனாராகிய சனகனுக்கும் தன்னுடைய மாமனாரும், தனக்கு மிகவும் பிரியமானவளாகிய கைகேயியின் தந்தையாரும் ஆகிய கேகய அரசனுக்கும் அறிவிக்காமல்விட்டது ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய சமாதானமாகத் தோன்றவில்லை. மேலும், தன் அன்பிற்கும் நம்பிக்கைக்கும்உரிய பரதன் கலந்துகொள்ள இயலாத நிலையை உணர்ந்தும் தொலைவில் இருப்பதால் அவனைத் தருவிக்கஇயலவில்லை என்பதும் பொருத்தமாகப் படவில்லை. சோதிடர்களால் குறிக்கப்பட்ட அந்த நாளிலேயே பட்டாபிஷேகம் நடைபெற வேண்டும் என்பதால் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதைக் காப்பியம் காட்டுகிறது.வரவேண்டியவர்களின் தகுதியும் இன்றியமையாமையும் கருதித் தசரதன் வேறோர் நாளைக் குறிக்கச் சொல்லியிருக்கலாம். அப்படியிருந்தும் சோதிடர்கள் சொன்ன நாளில் பட்டாபிஷேகம் நடக்கவேயில்லை; இராமன் காடு செல்வதுதான் நடக்கிறது என்பதையும் காப்பியம் காட்டுகிறது. தசரதனின் ஆளுமையில்காணப்படும் இக்குறை நிலைத்துவிடுகிறது.

கம்பன் இந்தச் சிக்கலைப் புலப்படுத்தாமலே விட்டது ஏன் என்று தெரியவில்லை.

துளசிதாசர் இதைக் கண்டும் காணாமல் இருந்துவிட்டாரோ எனத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், தசரதன் பட்டாபிஷேகத்திற்குரிய நாளைக் குறிக்குமாறு கேட்டபோது, வசிட்டன் எந்த ஒரு நாளையும்குறிப்பிட்டுச் சொல்லாமல், இராமன் என்று பட்டாபிஷேகம் செய்து கொள்ளுகிறானோ அந்த நாள்தான்நல்ல நாள் என்று கூறுகிறான். எனவே, தசரதன் செய்கை பற்றிய வான்மீகக் கருத்தைத் துளசிதாசர்உடன்படவில்லை என்று தெரிகிறது.

காஷ்மீர மொழியில் தோன்றிய பிரகாஷ் ராமாயணம் சனகன், கேகயன் உட்பட எல்லாஅரசர்கட்கும் ஓலை அனுப்பப்பட்டதாகக் கூறுகிறது. பரதனையும்

சத்துருக்கனனையும் அழைத்து வருமாறும்தரசதன் ஆள் அனுப்புகிறான் எனவும் கூறுகிறது. இங்கே தசரதன் மீது குற்றம் வராதவாறு காக்கக் கவிஞர்முயன்றுள்ளார்; எனினும், சிக்கல் இதனால் தீரவில்லை. அதாவது, பட்டாபிஷேகத் 863

திற்கு அவர்கள் யாரும் வந்ததாகக் காப்பியம் கூறவில்லை. மூலநூற் சிக்கலை வழி நூல்களே தீர்க்க இயலாதபோது சார்பு நூல் என்ன செய்ய இயலும்?

1.2.2. அரசியர்க்கு அறிவிப்பு

இராமனுக்கு நாளை முடிசூட்டுவிழா நடத்தப்படும் என்ற தசரதன் முடிவை இராமனின் நண்பர்கள்கோசலைக்கு அறிவிக்கின்றனர். கோசலை பெருமகிழ்ச்சியுற்றவளாய்ச் சுமித்திரை, சீதை, இலக்குவன் ஆகியோர் வந்து சூழ ஜனார்த்தனனை வணங்கினாள் என்றும், பின்னர் இராமனே நேரில் வந்து இந்தச் செய்தியைத் தன் தாய்க்குக் கூறினான் என்றும் வான்மீகம் கூறுகிறது. (II.3.47; 31, 33, 35) அரசவையில் செய்யப் பெற்ற முடிவைக் கேட்டதும் மங்கையர் நால்வர் ஓடிச்சென்று கோசலைக்கு இச்செய்தியைக் கூறினர் என்றும், பேரானந்தம் அடைந்த கோசலை சுமித்திரையுடன் நாரணன் கோயிலுக்குச் சென்று வழிபட்டாள் என்றும் கம்ப ராமாயணம் கூறுகிறது. (ii. 2. 2-7) இராமன் முடி சூடும் செய்தியை அறிந்த சுமித்திரையும் கோசலையும் பேரானந்த முற்றனர் என்று துளசி ராமாயணம்கூறுகிறது.(II. 8.2)

வான்மீகம் இராமனின் நண்பர்கள் கோசலைக்குச் செய்தி கூறுவதாகக் கூறுகிறது. இராம சரிதமானசம் கோசலைக்குச் செய்தி அறிவித்தவர் யார் என விதந்து கூறவில்லை. கம்பன் மட்டும் மங்கையர்நால்வர் உவகை மீதூரலால் ஓடிவந்து கோசலைக்குக் கூறினர் என்று கூறுகிறான். இவற்றுள் எந்த இராமாயணமும்கைகேயிக்கு இச்செய்தி கூறப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கவில்லை. எல்லா நூல்களிலும் கைகேயி முதன்முதலாக மந்தரை மூலமாகத்தான் செய்தி அறிகிறாள்.

தசரதனோ, அரச அலுவலர்களோ இச்செய்தியை அரசியர்க்குத் தனித் தனியே அறிவிக்கவில்லை.நகர் முழுவதும் முரசறைந்து செய்தி அறிவிக்கப்பட்டதாகக் கம்ப ராமாயணம் கூறுகிறது. வசிட்டன்மூலமாக இவ் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதாக வான்மீகம் கூறுகிறது. துளசி ராமாயணம் இந்தச் செய்தியைவிதந்து கூறவில்லை.

இனி, கோசலைக்கும் சுமித்திரைக்கும் முதன்முதலில் செய்தி அறிவித்தது பொதுமக்களேஎன்று வைத்துக் கொண்டாலும் அவர்கள் ஏன் கைகேயிக்கு இதை அறிவிக்கவில்லை என்னும் வினா எழுகிறது. வான்மீகம் முதலான எல்லா இராமாயணங்களும் இது பற்றி மௌனம் சாதிக்கின்றன.

acharya.org

Contents

கடவுள் வாழ்த்து 2
விராதன் வதைப் படலம் 3
சரபங்கன் பிறப்பு நீங்கு படலம் 41
அகத்தியப் படலம் 68
சடாயு காண் படலம் 105
சூர்ப்பணகைப் படலம் 134
கரன் வதைப் படலம் 236
சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலம் 349
மாரீசன் வதைப் படலம் 440
இராவணன் சூழ்ச்சிப் படலம் 485
சடாயு உயிர் நீத்த படலம் 540
அயோமுகிப் படலம் 625
கவந்தன் படலம் 685
சவரி பிறப்பு நீங்கு படலம் 722

acharya.org

கடவுள் வாழ்த்து

2516. பேதியாது நிமிர் பேத
உருவம் பிறழ்கிலா,
ஓதி ஓதி உணரும் தொறும்
உணர்ச்சி உதவும்
வேதம், வேதியர், விரிஞ்சன்,
முதலோர் தெரிகிலா,
ஆதி தேவர்; அவர் எம்
அறிவினுக்கு அறிவுஅரோ

பேதியாது - தன் உயர்நிலையில்தான் வேறுபடாமல்; **நிமிர் பேத உருவம் -** தன்னிடம் தோன்றி வளரும் பலவகை வடிவங்களிலிருந்தும்; **பிறழ்கிலா -** தான்வேறுபடாதும்; **ஓதி ஓதி உணரும் தொறும் -**பலமுறை கற்று ஆராயும் பொழுதும், **உணர்ச்சிஉதவும் -** மெய்யுணர்வை அருளும், **வேதம் -** நான்கு வேதங்களும், **வேதியர் -** அவற்றை ஓதும் அந்தணர்களும், **விரிஞ்சன் முதலோர் -** பிரமன் முதலிய தேவர்களும், **தெரிகிலா -** ஆராய்ந்தறிய முடியாத, **ஆதி தேவர் -** முதல் கடவுள்;**அவர் எம்அறிவினுக்கு அறிவுஅரோ -** அவரே எம் சிற்றறிவுக்கு அறியும் பொருள்.

ஆதிதேவனை வணங்குவோம் என்பது குறிப்பு.பேத உருவம் என்பது தேவர், விலங்கு, ஊர்வன முதலிய சராசர வடிவங்கள். உருவம் பிறழ்கிலாமை என்பது உடல் மாறினும் அவ்வுடலுள் உயிர் போல் உயிருள் உயிராய் இருப்பது. உயிர்தனைப்படைப்பவனும் வேதியருட் சிறந்தவனுமான பிரமனை முதலாகக் கூறினார். மூலப் பரம்பொருள்நுட்பமாகவும் அதிநுட்பமாகவும் ஆதிதேவர் எனச்சுட்டப்பட்டது. அறிவு - ஆகுபெயர், அரோ - அசை. அறிவரோ எனக் கொண்டு அறியும் பொருள் ஆவரோ; ஆகார் எனவும் பொருள் கொள்வர். நெடிலடிநான்கு கொண்ட கலித்துறை. சிலர் அளவடி நான்கு கொண்ட கலிவிருத்தம் எனவும் கொள்வர்.

விராதன் வதைப் படலம்

விராதன் எனும் அரக்கனை இராமபிரான் வதைத்தருளியதைக் கூறும் படலம். இவன் தும்புரு எனும்கந்தருவன். குபேரனின் சாபத்தால் அரக்கனாகிக் காட்டில் திரிந்தவன். விராதன் மிகுதியும்அபராதம் செய்பவன். சீதையைத் தூக்கிச் சென்ற இவன் தன்னை எதிர்த்த இராமலக்குவரைக் கண்டு சீதையை விட்டு விட்டு அவர்களைத் தூக்கிச் சென்றான். அவர்கள் அவன் தோள்களை வெட்டிப்பள்ளத்தில் புதைத்தருளினர்.

இராமன் முதலியோர் அத்திரி முனிவர் உறையுள் அடைதல்

2517. முத்து இருத்தி அவ் இருந்தனைய
மொய்ந் நகையொடும்,
சித்திரக் குனி சிலைக் குமரர்,
சென்று அணுகினார்-
அத்திரிப் பெயர் அருந்தவன்
இருந்த அமைதி,
பத்திரப் பழுமரப் பொழில்
துவன்று, பழுவம்.

சித்திரக் குனிசிலைக் குமரர் - அழகிய, வளைந்த வில்லேந்திய இராமலக்குவர்; **முத்து இருத்தி அவ் இருந்து அனைய -**முத்துக்களைப் பதித்து அவைஒருசேர இருந்தாற் போன்ற; **மொய்ந்நகை யொடும் -**நெருங்கிய பற்கள் கொண்டசீதையுடன்; **அத்திரிப் பெயர் அருந்தவன் -** அத்திரி என்னும் பெயருடைய செயற்கரியதவம் செய்த பெருமுனிவன்; **இருந்த -** தங்கியிருந்த; **அமைதி -** இடமாகிய; **பத்திரப்பழுமரப் பொழில்-** இலையும் பழமும் நிறைந்த மரங்கள்உள்ள சோலைகள்; **துவன்று-**நெருங்கி விளங்கும்; **பழுவம் -** வனத்தை; **சென்றுஅணுகினார் -** போய் அடைந்தனர்.

அத்திரி என்னும் முனிவர் பிரமகுமரர்களுள்ஒருவர் ஏழு முனிவர்களுள் முன்வைக்கப்படுபவரும் ஆவர். இவரை இராமன் சந்தித்தது வான்மீகத்தில்அயோத்தியா காண்ட முடிவில் உளது. வில்லுக்குச் சித்திரமாவது இராமலக்குவர் கையில்ஏந்தியிருத்தல். பழுமரம் ஆலமரமுமாம். பழுவம் உறையுளுமாம்.

2518. திக்கு உறும் செறி பரம்
தெரிய நின்ற, திரள்

பொன்கைக் குறுங் கண்
மலைபோல், குமரர் காமம் முதல் ஆம்
முக் குறும்பு அற எறிந்த வினை
வால், முனிவனைப்
புக்கு இறைஞ்சினர் அருந் தவன்
உவந்து புகலும்

திக்கு உறும் - *எட்டுத் திசைகளிலும் பொருந்திய;* ***செறிபரம் -****மிகுந்த சுமையை;* ***தெரிய நின்ற -*** *இவ்வளவு என அறியுமாறு தாங்கி நின்ற,* ***திரள் பொன்கை -*** *திரண்ட அழகிய துதிக்கையையும்,* ***குறுங்கண் -*** *சிறியகண்களையும் உடைய;* ***மலைபோல் குமரர் -*** *யானைகள் போன்ற இராமலக்குவர்;* ***புக்கு -*** *அம்முனிவர் உறையுள்புகுந்து;* ***காமம் முதல் ஆம் முக்குறும்பு அற எறிந்த -*** *காமம், வெகுளி, மயக்கம்எனும் மூன்று குற்றங்களையும் அடியோடு கடிந்த;* ***வால் வினை முனிவனை -****தவவினை உடையதூய்மையான செயல்களை உடைய அத்திரி முனிவனை;* ***இறைஞ்சினர் -*** *வணங்கினார்கள்;* ***அருந்தவன் -*** *அம்முனிவன்;****உவந்து புகலும் -*** *மனமகிழ்ந்து சொல்வான்.*

திக்குறு மலை என்பது எட்டுத் திசைகளிலுள்ளயானைகள். முக்குறும்பு - காமம் வெகுளி மயக்கம். (குறள் 360). அம்மூன்று குற்றங்கள் இல்லாதவன். அ+திரி=அத்திரி, மலை-ஆகுபெயர். புகலும்-செய்யும் என்னும் முற்று ஆண்பாலுக்குவந்தது.

வஞ்ச முக்குறும்பாம் குழியைக் கடக்கும் (இராமானுச நூற்றந்தாதி).

2519. 'குமரர்'! நீர் இவண் அடைந்து
உதவு கொள்கை எளிதோ?
அமரர் யாவரொடும், எவ்
உலகும் வந்த அளவே!
எமரின் யார் தவம் முயன்றவர்கள்?'
என்று உருகினன்-
தமர் எலாம் வர, உவந்தனைய
தன்மை முனிவன்.

தமர் எலாம் வர உவந்தனைய - *தம் சுற்றத்தார் யாவரும் வர அது கண்டு மகிழ்ந்தாற் போல;* ***தன்மை முனிவன் -*** *மகிழ்ச்சி நிலை அடைந்த அத்திரி முனிவர்; (இராமலக்குவரைக் கண்டு);* ***'குமரர்! நீர் இவண் அடைந்து உதவு கொள்கை -*** *தயரதன் மக்காள்! நீங்கள் இவ் விடத்தில் வந்து பெரும்பேறடையஅருளிய (நீங்கள் இங்கு வந்தது) தன்மை; எளிதோ- (எங்களுக்கு) கிடைத்தற்கு எளியதோ?;* ***அமரர் யாவரொடும் எவ்வுலகும்வந்த அளவே -*** *எல்லாத் தேவர்களோடும் எல்லா உலகங்களும் வந்த தன்மையதே!;* ***எமரின் -*** *எங்களைவிட;* ***யார் தவம் முயன்றவர்கள்-*** *யாரே தவ முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள்?;* ***என்று உருகினன்*** *- என்று கூறி மனம் உருகினான்.*

சுற்றம் சூழ இருப்பது உலகினர்க்குப் பெருமகிழ்வூட்டும். எனவேதமரெலாம் வர உவந்தனையஎன்றார். எமரின்யார் தவம் முயன்றவர்கள் என்பதற்கு இவ்வரும்பேறு பெற்ற எம்போல் நல்வினைசெய்தார் யார் என்றுமாம். அமரர் - சாவில்லாதவர். தாம்தேடி அடைய வேண்டியவன் தன்னை நாடிவந்ததால் உவப்பு மிகுந்தது.

தண்டக வனம் புகுதல்

2520. அன்ன மா முனியொடு அன்று,
அவண் உறைந்து, அவன் அரும்
பன்னி, கற்பின் அனசூயை
பணியால், அணிகலன்,
துன்னு தூசினொடு சந்து, இவை
சுமந்த சனகன்
பொன்னொடு ஏகி, உயர் தண்டக
வனம் புகுதலும்,

அன்ன மா முனியொடு - அந்தமாட்சிமை பெற்ற முனிவருடன்; **அன்று -** அன்றைய பொழுது; **அவண் உறைந்து -** (இராமலக்குவ சீதை ஆகியோர்) அவ்வுறையுளில் தங்கியிருந்து; **அவன் அரும் பன்னி -** அம்முனிவனின் அரிய சிறப்புடைய மனைவியாம்; **கற்பின் அனசூயை -** கற்பிற் சிறந்தஅனசூயை என்பவளின்; **பணியால் -** கட்டளைப்படி; **அணிகலன் -** அழகிய நகைகளும்; **துன்னுதூசினொடு -**பொருந்திய ஆடைகளும்; **சந்து -** சந்தனமும்; **இவை -** ஆகியஇவற்றை; **சுமந்த -** தாங்கி ஏற்ற; **சனகன் பொன்னொடு -** சனகன் மகளாம்சீதையுடன்;**ஏகி -** அவ்விடம் விட்டுச் சென்று; **உயர் தண்டக வனம் புகுதலும் -**சிறந்த தண்டகாரணியத்தில் புகுந்தவுடன்.

பன்னி - பத்தினி அனசூயை - அழுக்காறில்லாதவள், அணிகலன்கள் சீதை அழகை மிகுவிக்காதுஅதனை மறைத்தலின் சுமந்த என்றார். பொன் - திருமகள்; ஆகுபெயர். தண்டகவனம் தண்டகன்என்னும் மன்னனால் பெயர் பெற்றது அவன் சூரிய குலத்தில் இட்சுவாகு மன்னனின் நூறு மக்களில் கடைப்பட்ட மூடன் எனக் கொண்டு தண்டன் எனப் பெயரிடப் பெற்றவன். விந்தமலைக்கும் சைவலமலைக்கும் இடைப்பட்ட நிலத்தை மது மந்தம் எனும் தலைநகரைக் கொண்டு ஆண்டான். ஒருநாள்சுக்ராச்சாரி ஆசிரமத்துள் அவர்மகளாம் அரசையைக் கற்பழித்தான். எனவே ஆச்சாரியரின்சாபத்தால் அவன் குடும்பம், சேனை, நாடு ஆகியவை மண் மாரியால் அழிந்தன. பின்பு அந்த இடம்காடாகித் தண்டகாரணியம் எனப் பெயர் பெற்றது. அணி பறித்து அழகு செய்தார்(6991).

விராதன் எதிர்ப்படுதல்

2521. எட்டொடு எட்டு மத மா கரி,
இரட்டி அரிமா,
வட்ட வெங் கண் வரை ஆளி
பதினாறு, வகையின்

கிட்ட இட்டு இடை கிடந்தன
செறிந்தது ஒருகைத்
தொட்ட முத் தலை அயில் தொகை,
மிடல் கழுவொடே.

எட்டொடு எட்டு - பதினாறு; **மதமாகரி -** மதங்கொண்ட பெரிய யானைகள்; **இரட்டி அரிமா -** அவற்றிற்கு இருமடங்காம் முப்பத்திரண்டு சிங்கங்கள்; **வட்டவெங்கண் -** வட்டமான கொடிய கண்களையுடைய; **வரை ஆளி பதினாறு -** மலையில் வாழும் பதினாறு யாளிகள்;**வகையின் -** தன் வகைமையால்; **கிட்ட இட்டு -** நெருங்கக் கோத்திட்டு;**இடைகிடந்தன -** இடையே நெருங்கிக் கிடந்தனவாக; **செறிந்தது ஒருகைத் தொட்ட -** திரண்டதான தன் ஒரு கையால் பிடித்த; **முத்தலை அயில் தொகை -** மூன்று தலைகளையுடையமிக்க கூர்மையுடன் கூடிய; **மிடல் கழுவொடு -** வலிமைமிக்க சூலாயுதத்துடன், **ஏ** -அசை.

விராதன் உண்ண யானை முதலியவற்றைத் தன் சூலத்திற் கோத்து எளிதிற் பிடித்திருந்தான்.எட்டொடு எட்டு என்பதை அறுபத்து நான்கு என்பர் சிலர். தொட்ட - பெரிய எனும் பொருள் தரும்திசைச் சொல்லுமாம், ஆளி என்பது உறுப்புகளால் யானையும் சிங்கமும் சேர்ந்து சிறகும் கொண்டு காணப் பெறும் விலங்கு.

2522. **செஞ் சுடர்ச் செறி மயிர்ச் சுருள்**
செறிந்த செனியன்,
நஞ்சு வெற்பு உருவு பெற்று இடை
நடந்த தென, மா
மஞ்சு சுற்றிய வயங்கு கிரி
வாத விசையில்
பஞ்சு பட்டது பட, படியின்
மேல் முடுகியே.

செஞ்சுடர் - சிவந்த ஒளியுடைய; **செறிமயிர்ச் சுருள் செறிந்த -** அடர்ந்தசுருட்டை மயிர்கள் கொண்ட; **செ(ன்)னியன் -**தலையுடையனாகி; **நஞ்சு வெற்பு உருவுபெற்று -** நஞ்சு, மலையின் வடிவைக் கொண்டு;**இடை நடந்தது என -** அவ்வனத்திடைநடந்தது போல; **மாமஞ்சு சுற்றிய வயங்குகிரி -** பெரிய மேகம் சூழ்ந்து விளங்கும்மலைகள், (கால்களின்நடை வேகத்தால்); **வாத விசையில் -** காற்றின் விசையால்; **பஞ்சு பட்டது பட -** பஞ்சடையும் நிலையை அடையும் படி; **படியின்மேல் முடுகி -**நிலத்தின் மீது விரைந்துநடந்து; **ஏ -** அசை.

விராதன் நஞ்சுபோல் கொடுமையும் மலைபோல் வலிய தோற்றமும் கொண்டவன். அவன் நடைவேகத்தால் எதிர்ப்படு மலைகள். பஞ்சுபோல் சிதறிப் பறந்தன. தாடகை வருகையையும் இவ்வாறே 'கிரிகள் பின் தொடர வந்தாள் (368) _ என்பார்._நஞ்சு வெற்புருவு பெற்றிடை நடந்தது என்பது இல்பொருளுவமை. செனியன் - சென்னியன், இடைக்குறை.

2523. ***புண் துளங்கியன கண்கள் கனல்***
பொங்க, மழை சூழ்
விண் துளங்கிட, விலங்கல்கள்
குலுங்க, வெயிலும்
கண்டு, உளம் கதிர் குறைந்திட,
நெடுங் கடல் சுலாம்
மண் துளங்க, வய அந்தகன்
மனம் தளரவே.

புண் துளங்கி அன கண்கள் - *புண்கள் துடிப்பது போன்ற கண்களில்;* ***கனல் பொங்க -*** *நெருப்புப் பொறி பறக்க;* ***மழைசூழ் விண் துளங்கிட -*** *மேகம் சூழ்ந்த வானம் நடுங்க;* ***விலங்கல்கள் குலுங்க -*** *மலைகள் நடுங்கிட;* ***வெயிலும் -*** *கதிரவனும்;* ***கண்டு -*** *பார்த்து;* ***உளம் கதிர்குறைந்திட -****மனம் ஒளி கெட;* ***நெடுங்கடல் சுலாம்-*** *பெரியகடல் சூழ்ந்த;****மண்துளங்க-*** *நிலம் நடுங்க;* ***வய அந்தகன் -*** *வலிமையுடைய யமனும்;* ***மனம் தளர -*** *உள்ளம் தளர்ச்சி அடைய;* ***ஏ -*** *அசை.*

கண்ணில் கனல் பொங்குவது புண்ணில் செந்நிறம் விளங்குவதுபோன்றது, வெயில், மழை -ஆகுபெயர். அந்தகன் - உயிர்களுக்கு முடிவை உண்டாக்கும் கண்ணற்றவன்.

2524. ***புக்க வாள் அரி முழங்கு***
செவியின் பொறிஉற,
பக்கம் மின்னும் மணி மேரு
சிகரம் குழைபட,
செக்கர் வான் மழை நிகர்க்க, எதிர்
உற்ற செருவத்து
உக்க வீரர் உதிரத்தின் ஒளிர்
செச்சையி னொடே

(விராதன் வருகையினால்); ***புக்க வாள் அரி -*** *புகுந்த ஒளியுடைய சிங்கங்கள்;* ***முழங்கு -*** *முழக்கு;* ***செவியின் பொறிஉற -*** *காதுகளில் பொருந்த;* ***பக்கம் மின்னும்-*** *எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஒளி வீசும்;* ***மணிமேருசிகரம் -*** *இரத்தினம் பொருந்தியமேருமலையின் முகடு;* ***குழைபட -*** *குளிர்ந்து கெட,* ***எதிர் உற்ற செருவத்து -*** *எதிர்ப்பட்ட போரில்;* ***உக்க வீரர் உதிரத்தின் -*** *வீழ்ந்த வீரரின் இரத்தத்தால்;****செக்கர் வான்மழை நிகர்க்க -*** *செவ்வான மேகம் போல;* ***ஒளிர் செச்சையினொடு-*** *விளங்கும் செஞ்சந்தனப் பூச்சுடனே;* ***ஏ -*** *அசை.*

சிங்கங்களின் செவியின் பொறி புக்கு உக என்றும் கூறுவர், விராதன் செவி மலைக்குகைபோல் இருந்தன என்பதாம். அவனுடைய கரிய தோளில் பூசிய சிவந்த இரத்தப் பூச்சு செவ்வானமேகம் போன்றது.

2525. **படையொடு ஆடவர்கள், பாய் புரவி,**
மால் களிறு, தேர்,
நடைய வாள் அரிகள், கோள்
உழுவை, நண்ணியஎலாம்
அடைய வாரி, அரவால் முடி,
அனேக வித, வன்
தொடையல் மாலை துயல்வந்து உலவு
தோள் பொலியவே.

படையொடு ஆடவர்கள் - போர்க் கருவி ஏந்திய வீரர்கள்; **பாய் புரவி -** தாவிப்பாயும் குதிரைகள்; **மால்களிறு -** பெரிய மத யானைகள், **தேர் -** தேர்கள்; **நடைய -** உலாவும்; **வாள் அரிகள் -** ஒளியுடைய சிங்கங்கள்; **கோள் உழுவை -** உயிரைக் கொள்வதைத் தொழிலாகக் கொண்ட புலிகள்; **நண்ணிய எலாம் -** இவ்வாறுதன்னை அடைந்தயாவற்றையும்; **அடைய வாரி -** முழுவதும் வாரிக் கொண்டு வந்து, **அரவால் முடி -** பெரிய பாம்பால் தொகுத்துக்கட்டிய; **அனேக வித வன் தொடையல் மாலை -** பலவிதமான, வலிதாகத் தொடுக்கப்பட்ட மாலைகள்; **துயல்வந்து -** தொங்கி அசையும், **உலவு தோள் -** விசாலமான தோள்கள்; **பொலிய -** விளங்க, **ஏ -** அசை.

'படையொடு... தேர்' என நாற்படையும் வந்தன. வாரி என்றதால்எளிமையாக அள்ளி எடுத்தமைபுலனாம்

2526. **குன்று துன்றின எனக் குமுறு**
கோப மதமா
ஒன்றின் ஒன்று இடை அடுக்கின
தடக் கை உதவ,
பின்றுகின்ற பிலனின் பெரிய
வாயின்ஒரு பால்
மென்று தின்று விளியாது
விரியும் பசியொடே.

குன்று துன்றின என - மலைகள் நெருங்கின போல; **ஒன்றின் ஒன்று இடை அடுக்கின -** ஒன்றின் மேல் ஒன்றாகத்தன்னிடம் அடுக்கப் பெற்ற; **குமுறு கோப மதமா -** பிளிறும், சினத்தையுடைய மதயானைகளை; **தடக்கை உதவ -** தன் பெரிய கைகள் உதவ; **பின்றுகின்ற பிலனின் பெரிய வாயின் -** (போகப்போக) பின்னும் செல்கின்ற குகை போன்றபெரிய வாயிடத்தில்; **ஒருபால் மென்றுதின்று -** ஒரு பக்கத்தில் (அந்த யானைகளை) மென்று தின்று கொண்டிருக்கும்; **விளியாதுவிரியும் -**அடங்காது மேலும் மிகுகின்ற; **பசியோடு -** பெரும்பசியுடன்; **ஏ -**ஈற்றசை.

'இடை இடுக்கிய' எனக் கொண்டு தன் விரலின் இடையே இடுக்கி வைக்கப் பெற்ற (கை) எனவும்பொருள் கொள்வர். அந்த யானைகள் அவன் வாயில் ஒருபுறத்துக்கே

போதா. விளிதல் - கழிதல், நீங்கல்

2527. **பன்னகாதிபர் பணா மணி**
பறித்து, அவைபகுத்-
தென்ன, வானவர் விமானம்
இடையிட்டு அரவிடைத்
துன்னு கோளினொடு தாரகை
தொடுத்த துழனிச்
சன்னவீரம் இடை மின்னு
தட மார்பினொடுமே

பன்னகாதிபர் - பாம்பின் தலைவர்களாம் வாசுகி முதலிய பாம்புகளின்; **பணாமணி பறித்து -** படங்களிலுள்ளநாகரத்தினங்களைப் பிடுங்கிவந்து; **அவை பகுத்து என்ன -** அவற்றைப் பிரித்துப்பதித்தாற் போல; **அரவிடை -** மலைப்பாம்புகளின் உடலிலே; **வானவர் விமானம் இடையிட்டு -** தேவர்களின் விமானங்களை இடையிடையே தொங்கவிட்டு; **துன்னு கோளினொடு -** விளங்கும் ஒன்பது கிரகங்களுடனே; **தாரகை -** விண்மீன்களை; **தொடுத்த -** கட்டிய; **துழனி -** ஒலியுடன் கூடிய; **சன்னவீரம் -** ஒருவகை வெற்றிமாலை; **இடைமின்னு -** இடையே விளங்கும்; **தட மார்பினொடும் -** பரந்த மார்புடன்; **ஏ -** ஈற்றசை.

பன்னகம் - பாம்பு, பன்னகாதிபர் - வாசுகி, ஆனந்தன், தட்சன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் எனும் எட்டுக்குலநாகங்கள் பணம் - படம், துழனி, ஒன்றோடொன்று மோதி எழும் ஒலி. விராதன் அணிந்த வெற்றிமாலையில் தேவர்களின் விமானம், கிரகங்கள், விண்மீன்கள் ஆகியவை கோக்கப் பெற்றிருந்தன.

2528. **பம்பு செக்கர், எரி, ஒக்கும்**
மயிர் பக்கம் எரிய,
கும்பம் உற்ற உயர் நெற்றியின்
விசித்து, ஒளிகுலாம்
உம்பருக்கு அரசன் மால் கரியின்
ஓடை, எயிறு ஒண்
கிம்புரிப் பெரிய தோள்
வளையொடும், கிளரவே

பம்பு செக்கர் எரி ஒக்கும் மயிர் - பரவிய செவ்வானத்தையும் தீயையும் போன்ற செம்மயிர்; **பக்கம் எரிய -** பக்கங்களில்விளங்க, **கும்பம் உற்ற உயர் நெற்றியின் விசித்து -** குடம் போன்ற மத்தகங்கள்உயர்ந்த நெற்றியில் கட்டப் பெற்ற; **ஒளி குலாம் உம்பருக்கு அரசன் மால் கரியின் ஓடை -** ஒளி வீசும் தேவர்கட்கு அரசனான இந்திரனின் பெரிய ஐராவதம் எனும் யானையின் நெற்றிப்பட்டம்; **எயிறு ஒண் -** அந்த யானையின்

தந்தங்களில் பூட்டிய ஒளி மிக்க; ***கிம் புரி-*** *பூண்கள்;* ***பெரிய தோள் வளையொடும் -*** *பெரிய வாகுவலயத்துடன்;* ***கிளர -*** *விளங்க;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.*

செம்பட்டை மயிர் உடற்புறத்தே தொங்கிய விராதனுக்கு ஐராவதத்தின் ஓடை நெற்றிப்பட்டமாகவும், கிம்புரி வாகுவலயமும் ஆயின, பம்புதல் - பரத்தல், உற்ற - உவமஉருபு.

2529. தங்கு திண் கரிய காளிமை
தழைந்து தவழ,
பொங்கு வெங் கொடுமை என்பது
புழுங்கி எழ, மா
மங்கு பாதகம், விடம், கனல்,
வயங்கு திமிரக்
கங்குல், பூசி வருகின்ற கலி
காலம் எனவே

தங்கு திண் கரிய காளிமை - *பொருந்திய வலிய மிகுந்த கறுப்பு;* ***தழைந்து தவழ -*** *செழித்து விளங்க,* ***பொங்குவெங்கொடுமை என்பது -*** *மேற்கிளம்பும் பெரும் கொடுமை எனும் தீயபண்பு;* ***புழுங்கி எழ -*** *கோபித்து மேற்கிளம்ப;* ***மங்கு மா பாதகம் -*** *மிகக்கேட்டை உண்டாக்கும் பெரும்பாவமும்;* ***விடம் கனல் -*** *நஞ்சும் நெருப்பும்;* ***வயங்கு திமிர -*** *விளங்கிச்செருக்கிய;* ***கங்குல் பூசி வருகின்ற -*** *இருளைப் பூசிக்கொண்டு வரும்;* ***கலிகாலம் என -*** *கலிகாலம் (எதிரே உருவெடுத்து வந்தாற்) போல;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை. காளிமை - கருமை. விராதனின் நிறம் கறுப்பு; வடிவோ கொடுமை; செயலோ தீவினை; அவனுக்குநஞ்சும் தீயும் கலிகாலமும் உவமை. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.*

2530. செற்ற வாள் உழுவை வன் செறி
அதள் திருகுறச்
சுற்றி, வாரண உரித் தொகுதி
நீவி தொடர,
கொற்றம் மேவு திசை யானையின்
மணிக் குலமுடைக்
கற்றை மாசுணம் விரித்து வரி,
கச்சு ஒளிரவே

செற்ற - *(தான்) கொன்ற;* ***வாள் உழுவை வன் செறி அதள் -*** *கொடிய புலியின் வலிய நெருங்கியதோல்;* ***திருகுற -*** *(தன் மார்பில்) சுருண்டு விளங்க;* ***சுற்றி -*** *சுற்றி உடுத்துக்கொண்டு;* ***வாரண உரித் தொகுதி -*** *பல யானைகளின் தோற்கூட்டம்;* ***நீவி தொடர -*** *அரையில் கட்டிய ஆடையாகத் தொடர்ந்திருக்க;* ***கொற்றம் மேவு திசை யானையின்-*** *வெற்றி பொருந்திய எட்டுத்திக்கு யானைகளின்;* ***மணிக்குலம் உடை -*** *மணிக்கூட்டங்களைஉடைய;* ***கற்றை மாசுணம் விரித்து வரி கச்சு -*** *பெரிய மலைப்பாம்பை விரித்து இழுத்துக்கட்டிய இடைக்கச்சு;* ***ஒளிர -*** *விளங்க;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.*

விராதன் கொன்ற புலியின் தோல் அவனுக்கு மேலாடையாகவும், யானைத் தோல் அரையில்கட்டும் ஆடையாகவும், திசையானைகளின் மணிகளைக் கோத்த மலைப்பாம்பு கச்சாகவும் விளங்கின. நீவி - ஆடை, கொய்சகமும் ஆம்.

2531. செங் கண் அங்க அரவின் பொரு
இல் செம் மணி விராய்
வெங் கண் அங்க வலயங்களும்,
இலங்க விரவிச்
சங்கு அணங்கிய சலஞ்சலம்
அலம்பு தவளக்
கங்கணங்களும், இலங்கிய
கரம் பிறழவே

செங்கண் அங்க அரவின்- சிவந்த கண்களையும் (நீண்ட) உடலையும் உடைய பாம்புகளுடைய; **பொரு இல்** - ஒப்பில்லாத; **செம்மணி விராய்** - சிவந்த மாணிக்கங்கள் கலந்து அமைக்கப்பட்டு; **வெங்கண் அங்க வலயங்களும்** - கொடிய தன்மை உடைய உறுப்புகளில் அணியும் தோள் வளைகளும்; **இலங்க** - விளங்கி அசைய; **விரவி** - பொருந்தி; **சங்குஅணங்கிய சலஞ்சலம்** - சங்குகள் வருந்திப் பெற்ற சலஞ்சலம் என்னும் உயர்ந்த சங்குகளால்; **அலம்பு** - ஒலிக்கின்ற, **தவளக் கங்கணங்களும்** - வெண்ணிறக் கைவளைகளும்; **இலங்கிய கரம்பிறழவே** -விளங்கும் கைகளில் விளங்கவும்; **ஏ** - ஈற்றசை.

பாம்பின் மணிகளால் இயன்ற வலயங்களோடு முத்துக்கங்கணமும் விராதன் அணிந்துள்ளான். சஞ்சலம் - வலம்புரி ஆயிரம் சூழ்ந்த ஓர்உயர்ந்த சங்கு. (49).

2532. முந்து வெள்ளிமலை பொன்னின்
மலையோடு முரண,
பந்து முந்து கழல் பாடுபட
ஊடு படர்வோன்,
வந்து மண்ணினிடை யோன்
எனினும், வானினிடையோர்
சிந்தையுள்ளும் விழியுள்ளும் உளன்
என்ற திறலோன்

முந்து வெள்ளிமலை பொன்னின் மலையோடு முரண -சிறந்த கைலை மலையும், மேருமலையோடு மாறுபடும்படி; **பந்து முந்து கழல் பாடுபட** - பந்தாகமுன்னே தள்ளும் கால்களால் அவதியுற; **ஊடு படர்வோன்** - அம்மலைகளின் இடையே நடந்துசெல்வான்; **வந்து மண்ணினிடை யோன் எனினும்** - வந்து உலகின் இடையே உள்ளான் என்றாலும்; **வானினிடையோர் சிந்தையுள்ளும் விழியுள்ளும் உளன் என்ற திறலோன்** - தேவர்களின் மனத்திலும் கண்ணிலும் உள்ளவன் என்று கூறப்படும் வலிமையுடையவனும்,

கைலை மலையையும் மேருமலையையும் பந்துபோல் ஆடவல்ல வலிய பெரிய தாள்களால் அக் காட்டில் செல்பவன் விராதன் ஆவான். அவனிடத்துக்கொண்ட அச்சத்தால் தேவர் சிந்தையுளும் விழியிலும் உளன் என்றார். சிவனுறையும் மலை கைலைஎன்பதால் முந்து வெள்ளிமலை என்றார். வான் - சுவர்க்கத்திற்கு இலக்கணை.

2533. பூதம் அத்தனையும் ஓர் வடிவு
கொண்டு, புதிது என்று
ஓத ஒத்த உருவத்தன்; உரும்
ஒத்த குரலன்;
காதலித்து அயன் அளித்த, கடை
இட்ட கணிதப்
பாத லக்கம் மதவெற்புஅவை
படைத்த வலியான்.

பூதம் அத்தனையும் ஓர் வடிவு கொண்டு - ஐந்து பூதங்களும் ஓர் உருவம் எடுத்துக்கொண்டு; **புதிது என்று ஓத ஒத்த உருவத்தன் -** புதுமையான ஒரு வடிவு எடுத்து இவ்வாறு வந்தனஎன்று சொல்லத் தக்க வடிவுடையவனும்; **உரும் ஒத்த குரலன் -** இடி ஓசையைப் போன்ற குரலோசை உடையவனும்; **அயன் காதலித்து அளித்த கடையிட்ட பாத கணித லக்கம் -** பிரமன்மகிழ்ந்து கொடுத்த கடையிலே கணக்கிட்டு வைத்த கால் இலட்சம்; **மதவெற்பு அவை படைத்தவலியான் -** மதயானைகளாம் அவ்விலங்குகள் அடைந்த வலிமையை உடையவன்.

விராதனின் வலிய உருவமும் கொடிய குரலும் கூறப்பட்டுள்ளன. கடையிட்ட பாதலக்கம் ஒன்றேகால் இலட்சம். வெற்பு - ஆகுபெயர்.

2534. சார வந்து, அயல் விலங்கினன்-
மரங்கள் தரையில்
பேர, வன் கிரி பிளந்து உக,
வளர்ந்து இகல் பெறா
வீர வெஞ் சிலையினோர் எதிர்,
விராதன் எனும் அக்
கோர வெங் கண் உரும்ஏறு அன
கொடுந் தொழிலினான்.

விராதன் எனும் அக்கோர வெங்கண் உரும் ஏறு அன கொடுந் தொழி லினான் - விராதன் என்று சொல்லப்படும் அந்த அச்சமூட்டும் கொடிய கண்களையும் பேரிடி போன்ற கொடியதொழிலையுமுடையவன்; (வரும் வேகத்தால்); **மரங்கள் தரையில் பேர -** மரங்கள்நிலத்தில் நின்ற இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து விழவும்; **வன்கிரி பிளந்துக -** வலியமலைகள் பிளவுண்டு சிதறவும்; **வளர்ந்து இகல் பெறாவீர வெஞ்சிலையினோர் எதிர் சார வந்துஅயல் விலங்கினன் -** பேருருக்கொண்டு வளர்ந்து போரைப் பெறாத

வீரமும் கொடிய வில்லும்உடைய இராமலக்குவர் முன்னே அருகில் வந்து எதிராகக் குறுக்கிட்டு நின்றான்.

விலங்கினன் - குறுக்கிட்டான். விராதன் - எதிலும் நிறைவு பெறாதவன்.

விராதன், சீதையைக் கவர்ந்து செல்லுதல்

2535. நில்லும், நில்லும் என வந்து, நிணம்
உண்ட நெடு வெண்
பல்லும், வல் எயிறும், மின்னு பகு
வாய் முழை திறந்து,
அல்லி புல்லும்அலர் அன்னம்
அனையாளை, ஒரு கை,
சொல்லும் எல்லையில், முகந்து உயர்
விசும்பு தொடர

நிணம் உண்ட நெடுவெண் பல்லும் வல்எயிறும் - *தசையைப் புசித்த நீண்ட வெண்ணிறப் பற்களும் வலிய கோரப்பற்களும்;* ***மின்னு பகுவாய் முழைதிறந்து -*** *விளங்கும் பிளந்த வாயாகிய குகையைத் திறந்து;* ***'நில்லும் நில்லும்' எனச்சொல்லும் எல்லையில் -*** *'நில்லுங்கள், நில்லுங்கள்' என்று சொன்ன அளவில்;* ***அல்லிபுல்லும் அலர் அன்னம் அனையாளை -*** *அகவிதழ்கள் நெருங்கிய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் அன்னப் பறவை போன்ற சீதையை;* ***வந்து ஒருகை முகந்து உயர்விசும்பு தொடர -*** *எதிர் வந்துஒருகையால் எடுத்து உயர்ந்த வானத்தில் தொடர்ந்து செல்ல;*

எயிறு - பல்லின் விளிம்பும் ஆம். நில்லும் நில்லும் - அடுக்கு. அன்னம் -ஆகுபெயர்.

2536. காளை மைந்தர் அது கண்டு,
கதம் வந்து கதுவ,
தோளில் வெஞ் சிலை இடங் கொடு
தொடர்ந்து, சுடர் வாய்
வாளி தங்கிய வலங் கையவர்,
'வஞ்சனை; அடா!
மீள்தி; எங்கு அகல்தி' என்பது
விளம்ப, அவனும்

காளை மைந்தர் அது கண்டு கதம் வந்து கதுவ - *இளம் எருது போன்ற இராமலக்குவர் அதனைப் பார்த்து, சினம் பிறந்து பற்றி;* ***தோளில் வெஞ்சிலை இடங்கொடு -*** *தோளிலே மாட்டிய கொடிய வில்லைத் தம் இடக்கையில் பிடித்துக்கொண்டு;* ***சுடர் வாய் வாளி தங்கிய வலங் கையவர் -*** *ஒளி பொருந்திய அம்புகள் கொண்டவலக்கையினராய்;* ***தொடர்ந்து -*** *அவ்விராதனைப் பின்தொடர்ந்து,* ***அடா! வஞ்சனைமீள்தி எங்கு அகல்தி -*** *ஏ அற்பனே! இச்செயல் வஞ்சகமானது;*

திரும்புவாயாக! நீ எங்கேசெல்கிறாய்?, **என்பது விளம்ப -** என்னும் சொற்களைக் கூற;**அவனும் -** அவ்வரக்கனும்.

காளை - பெருமிதம், வலிமை, நடை முதலியவற்றில் சிறந்ததால் ஆடவர்க்கு உவமை. அகல்தி -முன்னிலை ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று.

2537. 'ஆதி நான்முகன் வரத்தின் எனது
ஆவி அகலேன்;
ஏதி யாவதும் இன்றி, உலகு
யாவும் இகலின்,
சாதியாதனவும் இல்லை; உயிர்
தந்தனென்; அடா!
போதிர், மாது இவளை உந்தி, இனிது'
என்று புகல

ஆதிநான் முகன் வரத்தின் - படைப்பில் முதலில் தோன்றிய பிரமன் எனக்குக் கொடுத்த வரத்தினால்; **எனது ஆவி அகலேன் -** என் உயிர் நீங்க மாட்டேன்; **ஏதியாவதும் இன்றி -** ஆயுதங்கள் ஒன்றும் இல்லாமலேயே; **உலகு யாவும் இகலின் சாதியாதனவும் இல்லை -** எல்லா உலகத்தவரும்எதிர்த்துப் போரிட்டாலும் நான் வெல்லக் கூடாதன இல்லை; **அடா! உயிர் தந்தனென் -** அற்பர்களே! உங்களுக்கு இரங்கி உயிர்ப்பிச்சை கொடுத்தேன்; **மாது இவளை உந்தி இனிதுபோதிர் -** இப்பெண்ணை என்னிடம் விட்டு இனிதே செல்லுங்கள்; **என்று புகல -**என்றுவிராதன் சொல்ல,

தேவர்களில் முதலில் வைத்துஎண்ணப்படுபவன் நான்முகன் எனலும் ஆம். ஏதி - காரணம் எனலுமாம். இனி விராதன் இறப்பதைமுன்னமே தெரிவிக்கும் அமங்கலப் பொருள் படக் கூறும் நெறி: அடா - இவ்வாறு நான் செய்வனதகாதனவே. உயிர்தந்தனென் - என் உயிரைக் கொடுத்து விடுகிறேன், மாதிவளை உந்தி இனிதுபோதிர் - இப்பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு இனிதே செல்வீர், என்பதாம். போதிர் - முன்னிலைஏவல் பன்மை வினைமுற்று.
இராமன் போர் தொடுத்தல்

2538. வீரனும் சிறிது மென் முறுவல்
வெண் நிலவு உக,
'போர் அறிந்திலன் இவன்; தனது
பொற்பும் முரணும்
தீரும், எஞ்சி' என நெஞ்சின் உறு
சிந்தை தெரிய,
பார வெஞ் சிலையின் நாண் ஒலி
படைத்த பொழுதே,

வீரனும் சிறிது மென்முறுவல் வெண்நிலவு உக - இராமனும் புன்சிரிப்பாகிய வெள்ளிய நிலவொளி தோன்ற; **போர் அறிந்திலன் இவன்-** போர் செய்யும் முறையை அறிந்தவன் அல்லன் இவன்; **தனது பொற்பும் முரணும் எஞ்சி தீரும் என-** இவனது பொலிவும் வலிவும் குறைந்துஅழியும் என்று; **நெஞ்சின் உறு சிந்தை தெரிய -** தன்மனத்தின் எண்ணம் வெளிப்பட; **பார வெஞ்சிலையின் நாண் ஒலி படைத்த பொழுது-**வலிய கொடிய வில்லின் நாண் ஓசையை உண்டாக்கிய காலத்தில்; **ஏ -** ஈற்றசை.

போரிடாமல் வஞ்சகமாய்ச் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றதால் விராதன் போரறிந்திலன்எனப்பட்டது. பொலிவு - வீரத்தால் விளங்கும் தன்மை. முறுவல், நிலவு - ஆகுபெயர்.

2539. **இலை கொள் வேல் அடல் இராமன்,**
எழுமேக உருவன்,
சிலை கொள் நாண் நெடிய கோதை
ஒலி ஏறு, திரை நீர்,
மலைகள், நீடு தலம், நாகர் பிலம்,
வானம் முதல் ஆம்
உலகம் ஏழும், உரும்ஏறு என
ஒலித்து உறறவே

எழுமேக உருவன் இலை கொள் வேல் அடல் இராமன் -மேல் எழுகின்ற நீருண்டது போன்ற மேகத்தின் நீல நிறமுடையவனாகிய அரசிலை போன்ற நுனியுடையவேலேந்திய வலிய இராமன்; **சிலை கொள் நாண் நெடிய கோதை ஒலிஏறு -** வில்லிற் கொண்டநீண்ட கயிற்றின் மிக்க ஒலியானது; **திரைநீர் மலைகள் நீடுதலம் நாகர் பிலம் வானம்முதலாம் உலகம் ஏழும் -** அலைகள் கூடிய கடலின் நீரும் மலைகளும் சூழ்ந்த நீண்ட நிலவுலகமும்நாகர் வாழும் பாதலமும் சுவர்க்க லோகமும் முதலாகிய ஏழு உலகங்களும்; **உரும் ஏறு என ஒலித்துஉறற -** பேரிடி ஏறு போலப் பெருமுழக்கம் உண்டாக்க; **ஏ -** ஈற்றசை.

இராமன் எறிந்த வில்லின் நாணொலி ஏழு உலகங்களிலும் இடி ஏறு போல ஒலித்தது. வேல்படைகொண்டு போவதும் தமிழ் மரபு பற்றிக் கூறி ஏனைப் படைகளையும் பெறவைத்தார். மேல் உலகம்ஏழாவன: பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மகாலோகம், சனலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம். கீழ்ேழு உலகம்: அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம்,இரசாதலம், மகாதலம்,பாதாளம். உறற - எதிரொலிக்க.
விராதன், சீதையை விடுத்து இராமலக்குவரை எதிர்த்தல்

2540. **வஞ்சகக் கொடிய பூசை நெடு**
வாயில் மறுகும்
பஞ்சரக் கிளி எனக் கதறு
பாவையை விடா,

நெஞ்சு உளுக்கினன் என, சிறிது
நின்று நினையா,
அஞ்சனக் கிரி அனான் எதிர்
அரக்கன் அழலா

அரக்கன் - அவ்விராதன்; **வஞ்சகக் கொடிய பூசை நெடுவாயில் -** வஞ்சத்தன்மையுடைய கொடிய பூனையின்பெரிய வாயிலே; **மறுகும் பஞ்சரக் கிளி எனக் கதறு பாவையை விடா -** அகப்பட்டுத்தவிக்கும் கூட்டிலுள்ள கிளி போலக் கூச்சலிடும் சீதையைக் கீழே விட்டு; **நெஞ்சு உளுக்கினன் என -** மனஞ்சிதைந்தவன் போல; **சிறிது நின்று நினையா -** சற்றே நின்று சிந்தித்து; **அஞ்சனக் கிரி அனான் எதிர் அழலா -** கரியமலை போன்ற இராமனுக்கு எதிரில்வந்துகோபித்து;

பூசை - பூனை (4). பாவை - ஆகுபெயர் அஞ்சனம் - கருமை.

2541. பேய்முகப் பிணி அறப், பகைஞர்
பெட்பின் உதிரம்
தோய் முகத்தது, கனத்தது,
சுடர்க் குதிரையின்
வாய்முகத்திடை நிமிர்ந்து
வட வேலை பருகும்
தீ முகத் திரி சிகைப் படை
திரித்து எறியவே

பேய்முகப்பிணி அற - பேய்களிடத்திலுள்ள பசியாகிய நோய் நீங்க; **பகைஞர் உதிரம் -** எதிரிகளின்இரத்தத்திலே; **பெட்பின் தோய் முகத்தது -** விருப்பத்தோடு தோய்ந்த நுனியை உடையதும்; **கனத்தது -** வலிமையுடையதும், **சுடர்க் குதிரையின் -** தீச்சுடர் விட்டெரியும்குதிரை உருவில்; **வாய்முகத்திடை நிமிர்ந்து -** வாயும் முகமும் தன்னிடம் கொண்டு மேலோங்கி; **வடவேலை பருகும் -** வடதிசையிலுள்ள கடல்நீரைப் பருகும்; **தீமுகத் திரிசிகைப் படை திரித்தெரிய -** தீயைத் தன்னிடம் கொண்டதும் ஆன முப்பிரிவான சூலத்தைச்சுற்றி இராமன் மீது எறிய; **ஏ -**ஈற்றசை.

விராதனின் சூலப்படை இரத்தம் தோய்ந்திருந்ததால் பேய்கள் அதைக் குடித்துப் பசிதீர்ந்தன. என்றும் பசிநீங்காப் பேயும் பசி தீர அவன் பகைவரை அழித்துக் கொண்டே இருந்தான்என்பதாம். வடவைத் தீ என்பது வடகடலில் பெண்குதிரை வடிவில் உள்ள தீ எனப் புராணங்கள் கூறும். அத்தீயே மூன்று நாவுடன் உள்ளது போல விராதனின் படை விளங்கியது. வடகுதிரை எனப்'படபை' என்றபெண் குதிரையைச் சுட்டும் என்பர்.திரிசிகைப் படை -முத்தலைச்சூலம்.

2542. திசையும், வானவரும், நின்ற திசை
மாவும், உலகும்

அசையும் ஆலம் என, அன்ன அயில்
மின்னி வரலும்,
வசை இல் மேரு முதல் மால் வரைகள்
ஏழின் வலி சால்
விசைய வார் சிலை இராமன் ஒரு
வாளி விடவே

***அன்ன அயில்* - *அந்தச் சூலப்படை; திசையும் - எண் திசைகளும்; வானவரும் - அவ்வெட்டுத்திசைக்காவல் செய் தேவரும்;திசைநின்ற மாவும் - அத்திக்குகளில் நின்ற எட்டுயானைகளும்; உலகும் - உலகங்களும்; அசையும் - கலங்கக் காரணமான; ஆலம் என- ஒருநஞ்செனை; மின்னிவரலும் - ஒளிவீசி வரவும்; இராமன், வசையில் மேரு முதல்மால் வரைகள் ஏழின் வலி சால் - குற்றமில்லாத மேரு முதலாக உள்ள மலைகள் ஏழை விட வலிமைமிக்க; விசைய வார்சிலை -வெற்றித் தரும் நீண்ட வில்லிலிருந்து; ஒருவாளி விட - ஓரம்பைத் தொடுத்து எய்ய: ஏ - ஈற்றசை.*

திசையும் வானவரும் என்பதற்குத் திகைக்கும் தேவரும் எனவும் பொருள்படும். எ.டு. 'நீதிசைத்தது உண்டோ' (1512) திசைவானவர் - இந்திரன், அக்கினி, யமன், நிருதி, வருணன், வாயு,குபேரன், ஈசானன் என எண்மர். எட்டுத்திக்கு யானைகள் ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சாருவபௌமம், சுப்பிரதீபம் என்பன. மா - விலங்கின் பொதுப் பெயர்.ஏழுமலைகளாவன: கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், எமகூடம், நீலகிரி என்பன.விசயம் என்பது விசையம் என எதுகை நோக்கித் திரிந்தது எனலாம். விசைய என்பதற்கு வேகமாகஎனவும் பொருள் கூறுவர். ஒரு - ஒப்பற்ற எனவுமாம்.

2543. ***'இற்றது இன்றொடு இவ் அரக்கர்***
குலம்' என்று, பகலே,
வெற்ற விண்ணினிடைநின்று நெடு
மீன் விழுவபோல்,
சுற்று அமைந்த சுடர் எஃகம்அது
இரண்டு துணியா
அற்ற கண்டம்அவை ஆசையினது
அந்தம் உறவே

இவ்வரக்கர் குலம் இன்றொடு இற்றது - இந்த இராக்கதக் கூட்டம் இந்த நாளோடு முடிந்தது; **என்று -** எனக் குறிபார்த்து;**பகலேவெற்ற விண்ணினிடை நின்று நெடு மீன் விழுவ போல் -**பகற்காலத்திலே வேகமற்ற வெறும்வானத்திலிருந்து பெரிய விண்மீன்கள் வீழ்வன போல; ***சுற்று அமைந்த சுடர் எஃகம் அது -*** சுற்றிலும் பொருந்திய ஒளியுடைய சூலம்; **இரண்டு துணியா -** இரண்டு துண்டாக்கப்பட்டு; ***அற்ற கண்டம் அவை -*** *அழிந்த அத்துண்டங்கள்;* ***ஆசையினது அந்தம் உற -*** திக்குகளின்எல்லையை *அடைய;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.* வெற்ற விண் - வேறு ஒன்றும் இல்லாத சூனியமான ஆகாயம். பகலில் விண்மீன்கள் விழுவதுகேட்டின் அறிகுறி. சூலத்தின் துண்டுகள் வானில் விண்மீன்களாக விழுந்த நிலை அரக்கர் அழிவுக்குஅறிகுறியாம். ஆசை - திக்கு. எ - டு

ஆசை பத்திற்கும் (3422) அது, அவை என்பன பகுதிப் பொருள்விகுதி.

2544. **சூர் ஒடுங்கு அயில் துணிந்து இறுதல்**
கண்டு, சிறிதும்
போர் ஒடுங்கலன், மறம்கொடு
புழுங்கி, நிருதன்
பார் ஒடுங்குறு கரம்கொடு
பருப்பதம் எலாம்
வேரொடும் கடிது எடுத்து எதிர்
விசைத்து, விடலும்

நிருதன் - அவ்வரக்கன்; **சூர் ஒடுங்கு அயில் துணிந்து இறுதல் கண்டு -** கொடுமை தங்கியுள்ள தன்சூலம்துண்டுபட்டு அழிந்ததைப்பார்த்தும்; **சிறிதும் போர் ஒடுங்கலன் -** போர் செய்தலிற்சற்றும் தளர்ச்சி இல்லாதவன் ஆகி; **மறம்கொடு -** வீரப்பண்பை மேற் கொண்டு;**புழுங்கி -** கோபத்தால் மனம் வெதும்பி; **பார் ஒடுங்குறுகரம் கொடு -** நிலவுலகு ஒடுக்கமுறும்படியான தன் பெரிய கைகளால்; **பருப்பதம் எலாம் -** மலைகளை எல்லாம்; **வேரொடும் கடிது எடுத்து எதிர் விசைத்து விடலும்** வேரோடு விரைவாகப் பிடுங்கி எடுத்துஇராமனுக்கு எதிராக வேகமாக எறிந்ததும்.

தன் சூலப்படை இராமன் அம்பால் துண்டுபடினும் பின் வாங்காமல் போர் புரிந்தான். சூர்என்பதற்குத் தேவர், வஞ்சம், கொடுந் தெய்வம் எனப்பல பொருள் கூறுவர். பருப்பதம் -பர்வதம்.

2545. **வட்டம் இட்ட கிரி அற்று உக,**
வயங்கு வயிரக்
கட்டு அமைந்த கதிர் வாளி,
எதிரே கடவலால்,
விட்ட விட்ட மலை மீள, அவன்
மெய்யில், விசையால்
பட்ட பட்ட இடம் எங்கும்,
உடல் ஊறுபடலும்

வட்டம் இட்ட கிரி அற்று உக - விராதன் எறிந்த சூழ்ந்து வரும்மலைகள் பிளவுபட்டு விழுமாறு; (இராமன்) **வயங்கு வயிரக் கட்டு அமைந்த கதிர்வாளி எதிரே கடவலால் -** விளங்குகின்ற உறுதியான கட்டுப் பொருந்தியஒளிமிக்க அம்புகளை (விராதனுக்கு) எதிராக எய்தலால்; **விட்ட விட்ட மலை மீள -** (அவன்) மேன்மேல் எறிந்த மலை எல்லாம் திரும்பவும்;**அவன் மெய்யில் -** விராதன்உடலில், **விசையால் பட்ட பட்ட இடம் எங்கும் உடல் ஊறு படலும் -** வேகத்தோடுஎறிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் உடம்பு காயம் பட்ட அளவில்.

'வட்டமிட்ட' என்ற தொடரை வாளியுடன் சேர்ப்பதும் உண்டு. பட்ட பட்ட - மிகுதிபற்றிஅடுக்கு வந்தது. விராதன் எறிந்த மலைகள் இராமன் அம்பினால் திரும்பி

அவனையே காயப்படுத்தின.ஊறு - புண்.

2546. ***ஓம் அ ராமரை, ஒருங்கும்***
உணர்வோர் உணர்வுறும்
நாமர் ஆம் அவரை, நல் அறம்
நிறுத்த நணுகித்
தாம் அரா-அணை துறந்து தரை
நின்றவரை, ஓர்
மா மராமரம் இறுத்து, அதுகொடு
எற்ற வரலும்

ஓம் அ ராமரை - ஓம் எனும் பிரணவ மந்திரப் பொருளாகிய இராம பிரானை; **ஒருங்கும் உணர்வோர் உணர்வுறும்நாமர் ஆம் அவரை -** முற்றும் உணர்ந்த பெரியோரே அறியத்தக்க இராமன் எனும் திருப்பெயர் கொண்ட அவரை; **நல்லறம் நிறுத்த -** சிறந்த தருமத்தை நிலை நிறுத்தற்காக; **தாம்அரா அணை துறந்து தரை நணுகி நின்றவரை -** தமக்குரிய ஆதிசேடனாம் பள்ளியை விட்டு நீங்கிஉலகில் வந்து அவதரித்தவரை; **ஓர் மா மராமரம் இறுத்து -** ஒரு பெரிய ஆச்சா மரத்தைப்பிடுங்கி ஒடித்து; **அது கொடு எற்ற வரலும் -** அதனைக் கொண்டு அடிக்கவரவும்.

இராமனின் நிலையை அறியாது விராதன் இவ்வாறு செய்கிறான் என்பது தோன்ற 'ஓம் அ ராமரை'எனக் கவி சிறப்பித்துக் கூறுகிறார். ஓம் ராமரை என ஓமங்களால் விளங்கும் வேள்வியும்வேள்விப்பயனுமாய் விளங்கும் இராமனை எனவும் குறிப்பர். இராம நாமம் என்பது நல்லறிவுடையோர் அறியும் பொருளாக விளங்குவது (இராமர் என்ற சொல்லைக் கொண்ட இச்செய்யுள் இடைச் செருகல்என்பர் சிலர்) திருவனந்தாழ்வான் இலக்குவனாய் அவதரித்ததையும் ஒருவாறு குறிப்பிடும். இதுதிரிபு எனும் சொல்லணி கொண்டது.

2547. ***ஏறு சேவகன் இரண்டினொடு***
இரண்டு கணையால்
வேறு வேறு துணிசெய்து, அது
விழுத்தி, விசையால்
மாறு மாறு, நிமிர்
தோளிடையும் மார்பினிடையும்
ஆறும் ஆறும் அயில் வெங் கணை
அழுத்த, அவனும்

ஏறு சேவகன் - நாளும் வளரும் வீரப்பண்புடைய இராமன்; **இரண்டினொடு இரண்டு கணையால் -** நான்குஅம்புகளால், **வேறு வேறு துணி செய்து அது விழுத்தி -** பல துண்டுகளாக வெட்டி அந்த மராமரத்தைத் தள்ளி விட்டு; **நிமிர் தோளிடையும் மார்பினிடையும் மாறு மாறு -** உயர்ந்த தோள்களிலும் மார்பிலும் மாற்றி

மாற்றி, ***விசையால் ஆறும் ஆறும் அயில் வெங்கணைஅழுத்த -*** வேகத்தால் பன்னிரண்டு கொடிய அம்புகளைப் பதியும்படி எய்ய; **அவனும் -** அவ்வரக்கனும்

விராதன் எறிந்த மராமரத்தை இராமன் நான்கு அம்புகளால் துண்டித்து வீழ்த்தினான்.அவ்வரக்கன் மார்பிலும் தோளிலும் அவ்வாறே அம்புகளைச் செலுத்தினான். ஏறு சேவகன் என்பதற்குநடை, வீரம், தோற்றப் பொலிவு முதலியவற்றால் சிங்கம் போன்ற வீரன் எனலுமாம். இடை -இடம்.

2548. மொய்த்த முள் தனது உடல் தலை
தொளைப்ப, முடுகி,
கைத்தவற்றின் நிமிரக் கடிது
கன்றி, விசிறும்
எய்த்த மெய்ப் பெரிய கேழல் என,
எங்கும், விசையின்
தைத்த அக் கணை தெறிப்ப, மெய்
சிலிர்த்து, உதறவே

தனது உடல் தலை மொய்த்த முள் தொளைப்ப - தன் உடம்பினிடத்து மிகுதியாக அம்பு துளைத்துச் செல்ல; **முடுகிகைத்து அவற்றின் நிமிரக் கடிதுகன்றி விசிறும் -** விரைந்து மனம் வெறுப்புற்று அவ்வம்புகளிலிருந்து விடுபடச் சிதறச்செய்யும்; **எய்த்த பெரிய மெய் கேழல் என -** வருந்திய பெரிய உடலை உடைய காட்டுப்பன்றியைப் போல; **எங்கும் விசையின் தைத்த அக்கணை தெறிப்ப -**(விராதன்) தன் உடல்எங்கும் வேகமாக ஊடுருவிய (இராமனின்) அவ்வம்புகள் சிதறிவிழுமாறு; **மெய் சிலிர்த்து உதற -** உடலைச் சிலிர்த்துக் கொண்டு உதறவும்; **ஏ -** ஈற்றசை.

முள் - முள்போல் கூரிய அம்பு, இராமனின் அம்பு தைக்கப்பெற்ற அரக்கனின் உடல் பெரியகாட்டுப்பன்றிக்கு உவமையாயிற்று. முன்பாடலில் இராமனைச் சிங்க ஏற்றிற்கு உவமித்த உயர்வும்இங்கு விராதனை இழிந்த பன்றிக்கு உவமித்த இழிவும் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. எய்த்த கேழல் என்பதற்கு முள்ளம்பன்றி எனவும் கூறுவர்.

2549. எரியின் வார் கணை இராமன் விட,
எங்கும் நிலையாது
உருவி ஓட மறம் ஓடுதல்
செயா உணர்வினான்,
அருவி பாயும் வரைபோல் குருதி
ஆறு பெருகிச்
சொரிய, வேக வலி கெட்டு,
உணர்வு சோர்வுறுதலும்

இராமன் எரியின் வார்கணை விட - இராமபிரான் நெருப்புப் போன்ற நீண்ட அம்புகளை எய்ய; **எங்கும் நிலையாது உருவி ஓட -** எவ்விடத்தும் தடைப்படாமல் அரக்கன் உடலில் அவ்வம்புகள் ஊடுருவிச் செல்ல; **மறம் ஓடுதல்செயா உணர்வினான் -** கொடுமை நீங்கா அறிவுடைய அவ்வரக்கன்; **அருவி பாயும் வரை போல்-**அருவிகள்

பாய்ந்து ஓடும் மலை போல; **குருதி ஆறு பெருகிச் சொரிய** - இரத்த ஆறுபோலத் தன் உடம்பிலிருந்து பெருக்கெடுத்து வழிய; **வேக வலி கெட்டு உணர்வு சோர்வுறுதலும்** - மிகுந்த வலிமை அழிந்து அறிவிழந்த அளவில்.

எரியின் வார்கணை அக்கினி யாத்திரமும் ஆகும். எரிக்க வேண்டிய அவ்வம்பு விராதனின் வரவலிமையால் அவனை எரிக்காமல் ஊடுருவியது என்பர். விராதனுக்கு மலையும் அவன் உடலிலிருந்துபெருகும் இரத்தத்திற்கு அருவியும் முறையே உவமையாம். குருதி ஆறு - உருவகம்.
இராமலக்குவர் விராதன் தோள்மேல் ஏறி வெட்டி வீழ்த்தல்

2550. மெய் வரத்தினன், 'மிடல்-
படை விடப் படுகிலன்;
செய்யும் மற்றும் இகல்' என்று
சின வாள் உருவி, 'வன்
கை துணித்தும்' என, முந்து கடுகி,
படர் புயத்து,
எய்வு இல் மல் பொருவு தோள் இருவர்
ஏற, நிருதன்

எய்வு இல் மல் பொருவு தோள் இருவர் - சோர்வில்லாத, மற்போர் செய்வதில் வல்ல தோள்களை உடைய இராமலக்குவர்; **மெய்வரத்தினன்** - அழியாவரம் பெற்ற விராதன்; **மிடல் படை விடப் படுகிலன்** - வலிய அம்புகளை எய்தும் இறவான்; **மற்றும் இகல் செய்யும்** - மேலும் இவன் போர்புரிவான்; **என்று சினவாள் உருவி** - எனக்கருதிக் கோபத்தோடு வாள்களை உருவி; **வன்கை துணித்தும் என** - (அரக்கனின்) வலியகைகளை வெட்டி வீழ்த்துவோம் என்று; **முந்து கடுகி படர் புயத்து ஏற** - அவன் முன் விரைந்துசென்று அவனுடைய பரந்த தோள்களின் மீது ஏற; **நிருதன்** - அரக்கனாம் அவ் விராதன்.

வரம் பெற்ற விராதன் இறவாததால் இராமலக்குவர் வாளால் அவன் தோளை வெட்ட அவன் மீதுஏறினர். இருவர் கோபத்தை வாளின் மீது ஏற்றிக் கூறப்பட்டது என்பர். சினம் - போர் எனவும்கூறுவர். எய்வில்என்பதற்கு அம்புகளை எய்யும் வில்லுடைய என்றுமாம்.

2551. உண்டு எழுந்த உணர்வு அவ்வயின்
உணர்ந்து முடுகி,
தண்டு எழுந்தனைய தோள்கொடு
சுமந்து, தழுவி,
பண்டு எழும் தனது வன் கதி
பதிற்றின் முடுகிக்
கொண்டு எழுந்தனன் - விழுந்து
இழி கொழுங் குருதியான்.

விழுந்து இழி கொழுங் குருதியான் - கீழே விழுந்து பெருகி வழியும் மிகுந்த இரத்தத்தை உடையவனாகி; **அவ்வயின் உண்டு எழுந்தஉணர்வு உணர்ந்து** - அவ்விடத்தில் மீண்டும் எழும் உணர்ச்சி அடைந்தவனாகி; **முடுகித்தண்டு எழுந்தனைய தோள்கொடு தழுவிச் சுமந்து** -விரைந்து தண்டாயுதம் போன்ற தன்தோள்களைக் கொண்டு இராமலக்குவரை அணைத்துத் தூக்கி; **பண்டு எழும் தனதுவன்கதி(ப்)பதிற்றின் முடுகி** - பழமையில் தன்னிடம் உண்டாகும் வலிய வேகத்தில்பதின்மடங்கு விரைவு கொண்டு; **கொண்டு எழுந்தனன்** - மேற்கொண்டு எழும்பியவனாய்

இரத்த ஆறு பெருகிட உணர்வு சோர்வுற்ற விராதன் மீண்டும் உணர்வுற்று இராமலக்குவரைத் தன்தோளில் சுமந்து விரைந்து சென்றனன். தண்டு - தண்டம் என்பதன்திரிபு.

2552. **முந்து வான் முகடு உறக் கடிது**
முட்டி முடுகிச்
சிந்து சோரியொடு சாரிகை
திரிந்தனன் அரோ-
வந்து மேருவினை நாள்தொறும்
வலம்செய்து உழல்வோர்,
இந்து சூரியரை ஒத்து,
இருவரும் பொலியவே.

மேருவினை நாள் தொறும் வலம் செய்து வந்து உழல்வோர் இந்து சூரியரை ஒத்து - மேருமலையைத் தினமும் வலமாகச் சுற்றித் திரிபவர்களாம் சந்திர சூரியர்களைப் போன்று; **இருவரும் பொலிய** - இராமலக்குவர் அவன் தோள்கள் மீது விளங்க; **முந்து வான் முகடு உற** - மேல் உள்ள வானத்தின் உச்சியைப் பொருந்த; **கடிது முட்டி** - வேகமாக முட்டிக்கொண்டு; **சிந்து சோரியொடு** - வழியும் இரத்தத்தோடு;**முடுகிச் சாரிகை திரிந்தனன்**- (விராதன்) வேகமாக வட்ட மிட்டுச் சுற்றினான். **அரோ** - அசை; **ஏ** - ஈற்றசை.

மேருமலை அரக்கனுக்கும், சந்திர சூரியர் இராமலக்குவர்க்கும் உவமை. சந்திர சூரியர்மேருவை வலமாகச் சுற்றுதல் என்பது புராண மரபு. முந்து வான் என்பதை மற்றப் பூதங்களுக்கு முன்வைத்துஎண்ணப் பெறும் வானம் என்றுமாம்.

2553. **சுவண வண்ணனொடு கண்ணன் உறை**
தோளன் விசை தோய்
அவண விண்ணிடை நிமிர்ந்து
படர்கின்றவன், அறம்
சிவண, தன்ன சிறைமுன் அவரொடு,
ஏகு செலவத்து

உவணன் என்னும் நெடு மன்னவனும்
ஒத்தனன் அரோ.

சுவண வண்ணனொடு கண்ணன் உறை தோளன் - பொன் நிறமுள்ள இலக்குவனோடு இராமன் விளங்கிய தோளை உடைய விராதன்; **விசைதோய் -** வேகமிக்கு; **அவண விண்ணிடை நிமிர்ந்து படர்கின்றவன் -** அப் புறத்ததான ஆகாயத்தில்எழுந்து செல்கின்றவனாம் அவ் வரக்கன்; **அறம் சிவணது அன்ன -** தருமம் வடிவெடுத்ததைப் போன்ற; **சிறை -** இறக்கைகளோடு; **முன் அவரொடு ஏகு செலவத்து -** முன்னம் பலராமன்கண்ணனொடு செல்கின்றதை உடைய; **உவ ணன் என்னும் நெடுமன்னவனும் ஒத்தனன் -** கருடன்என்னும் சிறப் புடை மன்னவனைப் போன்று விளங்கினான்.

இங்கு விராதனைக் கருடனாகவும் இராமலக்குவரைப் பலராமன் கண்ணனாகவும் உவமிக்கப்பெற்றுளது. கருடன் தருமத்தின் வடிவு என்பர். இராமனைக் கண்ணன் என்றது கருணை உடையவன் என்பதுகுறித்துமாம். **இராமலக்குவர் முன்னவதாரம். கண்ணன், பலராமன், பின்னவதாரம்; இவ்வாறுகூறுதல் கவி மரபு.** சுவண வண்ணன் - பொன் வண்ணனாம் சிவனைக் குறிப்பர் சிலர். அப்போதுசங்கர நாராயணன் உவமை ஆவர்.

2554. **மா தயா உடைய தன் கணவன்,**
வஞ்சன் வலியின்
போதலோடும் அலமந் தனள்;
புலர்ந்து, பொடியில்,
கோதையோடும் ஓசி கொம்பு என,
விழுந்தனள் குலச்
சீதை, சேவல் பிடியுண்ட சிறை
அன்னம் அனையாள்.

குலச்சீதை - உயர்குலத்துதித்த சீதை; **மா தயா உடைய தன் கணவன் வஞ்சன் வலியின் போதலோடும் -** பெருங்கருணை பூண்ட தன் துணைவனாம் இராமன் வஞ்சம் செய்த விராதனின் வலிமைக்குட்பட்டுத் தூக்கிச் செல்லும்போது; **அலமந்தனள் -** வாடிக் கலங்கினாள்;**புலர்ந்து சேவல்பிடியுண்ட சிறை அன்னம் அனையாள் -** வாட்டமடைந்துஆணன்னம் பிறரால் பிடிபட மென் சிறகுள்ளபெண் அன்னம் போன்றவளாய்; **பொடியில் கோதையோடும் ஓசி கொம்பு என விழுந்தனள் -** புழுதியில் கூந்தலொடு துவளும் பூங்கொம்பு போல விழுந்தாள்.

தன் கூந்தல் புழுதியில் புரளப் பூங்கொம்பு போல் சீதை விழுந்தாள். குலம் - நிமிகுலம்.சனகன் யாகசாலை அமைக்க நிலத்தை உழுதபோது உழுபடைச் சாலில் கிடைத்ததால் சீதைஎனப்பட்டாள். சேவல் - ஆண் அன்னம், கோதை - கூந்தல். கோதையோடும் ஓசிகொம்பு -காற்றினால் அசையும் பூங் கொம்பு எனவும் கொள்வர்.

2555. **பின்னை ஏதும் உதவும் துணை பெறாள்;**
உரை பெறாள்;
மின்னை ஏய் இடை நுடங்கிட
விரைந்து தொடர்வாள்;
‘அன்னையே அனைய அன்பின்
அறவோர்கள்தமை விட்டு
என்னையே நுகர்தி’ என்றனள்-
எழுந்து விழுவாள்.

எழுந்து - மீண்டும் (சீதை) எழுந்து; **உதவும் துணை பின்னை ஏதும் பெறாள் -** தனக்கு உதவிடும் துணைவேறு ஒன்றும் பெறாதவளும்; **உரைபெறாள் -** ஆறுதல் கூறும் மொழி ஒன்றும் பெறாதவளும் ஆகி; **மின்னைஏய் இடை நுடங்கிட விரைந்து தொடர்வாள் -** மின்னலைப் போன்ற இடை துவண்டிடவேகமாய் விராதனைத் தொடர்ந்தவள்; **அன்னையே அனைய அன்பின் அறவோர்கள் தமைவிட்டு -**தாய் போன்று பிறரிடம் அன்பு காட்டும் அறவோராம் இராமலக்குவரை விட்டு விட்டு; **என்னையே நுகர்தி என்றனள் -** என்னை நீ கொண்டு போய் உண்ணுக என்று கூறினளாய்; **விழுவாள் -** (அவன்முன்) மீண்டும் விழுவாள்.

இராமலக்குவர் அறவோர் ஆதலால் அவர்களால் உலகம் நலம் பெறும் என்பதால் அவர்களைவிட்டு விட்டுத் தன்னை உண்ணுமாறு கேட்கிறாள் சீதை. மின்னலின் ஒளியும். தனக்கெனத் தனிஉருவின்மையும் சீதை இடைக்கு உவமையாகக் காரணமாயின. உரை பெறாள் என்பதால் காட்டில் சீதைதனித்த அபலையாய் உள்ள அவல நிலை புலப்படும்.

2556. **அழுது வாய் குழறி ஆர் உயிர்**
அழுங்கி அலையா
எழுது பாவை அனையாள் நிலை
உணர்ந்து இளையவன்
தொழுது ‘தேவி துயர் கூர
விளையாடல் தொழிலோ?
பழுது வாழி’ என ஊழி
முதல்வன் பகர்வுறும்:

வாய் குழறி அழுது - வாய்ச் சொறகள் குழறி அழுது, **ஆர்உயிர்அழுங்கி -** அரிய உயிர் வருந்தி; **அலையா -** அலைந்து, **எழுது பாவை அனையாள் நிலை உணர்ந்து -** ஓவியத்தில் எழுதும் பதுமை போன்ற சீதையின் துன்பநிலையை அறிந்து; **இளையவன் -** இலக்குவன்;**தொழுது -** இராமனைவணங்கி; **வாழி -** நீர் வாழ்க; **தேவி துயர்கூர -** சீதை இவ்வாறு பெருந்துயரில்வருந்த; **விளையாடல் தொழிலோ -**விளையாட்டாக எண்ணி இருப்பது நன்றோ? **பழுது -** இது குற்றம்; **என -** என்று கூற; **ஊழி முதல்வன் பகர்வுறும் -** பல உலகத்தைத்தோற்றுவித்தவனாகிய இராமன் கூறத் தொடங்குவான்.

சீதையின் அவல நிலை கண்டு இலக்குவன் இராமனிடம் ‘இவ்வாறு விளையாடலாமா?’ எனக்கூறினான். எழுது பாவை - அசையாது இருத்தலுக்கு உவமை.

எனவே சீதை மூர்ச்சித்து விழுந்தாள்என்பர். பெரியோரிடம்பேசுமுன் கூறும் மரியாதை மொழி 'வாழி' என்பதாம். இனிப்பழுது எனக் கூறியமையைப் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு 'வாழி' என்று கூறினான்எனலுமாம். ஊழி முதல்வன் என்பதால்இராமனின் முதன்மை நிலை புலப்படும்.

2557. 'ஏக நின்ற நெறி எல்லை கடிது
ஏறி, இனிதின்
போகல் நன்று என நினைந்தனென்;
இவன், பொரு இலோய்!
சாகல் இன்று பொருள் அன்று, என
நகும் தகைமையோன்,
வேக வெங் கழலின் உந்தலும்,
விராதன் விழவே,

பொரு இலோய் - ஒப்பில்லாதவனே! **ஏகநின்ற நெறி எல்லை கடிது ஏறி -** இக்காட்டில் செல்ல வேண்டிய வழியின் முடிவை விரைவில் இவன்மீது ஏறி, **இனிதின் போகல்நன்று என நினைந்தனென் -** இனிதாகச் செல்லுதல் நல்லது என்று எண்ணினேன்; **இவன் சாகல்இன்று பொருள் அன்று -** (விராதனாம்) இவன் இறப்பது இன்று நமக்கு அரிய செயல் அன்று, **எனநகும் தகைமையோன் -** என எள்ளல் குறிப்போடு கூறிய இராமன்; **விராதன் விழ -** அவ்வரக்கன் கீழே விழ; **வேக வெங்கழலின் உந்தலும்-** வேகமாகத் தன் வலிய வீரக்கழல் அணிந்த திருவடியால் உதைக்கவும் **ஏ -** ஈற்றசை.

'நாம் செல்லக் கருதிய வழியாகஇவ்வரக்கன் செல்வதால் வருத்தமின்றி இனிது நடக்கக் கருதினேன். இவனைக் கொல்வது அரிதன்று'என எள்ளற் சிரிப்புடன் இராமன் கூறியது முன் செய்யுளில் இலக்குவன் 'தேவிதுயர்கூர விளையாடல்தொழிலோ' என்ற கேள்விக்குரிய விடையாய் உளது. வெங்கழல் - அடியார் விரும்பும் திருவடிஎனலாம். சாகல் - சாதல் பொருவிலோய் எனக் கொண்டு போர் செய்யும் வில்லை உடையோய் எனவும் கொள்வர்.
விராதனைப் புதைக்க அவன் சாபம் நீங்கி விண்ணில் தோன்றல்

2558. தோள் இரண்டும் வடி வாள்கொடு
துணித்து, விசையால்
மீளி மொய்ம்பினர் குதித்தலும்,
வெகுண்டு, புருவத்
தேள் இரண்டும் நெரிய, சினவு
செங் கண் அரவக்
கோள் இரண்டு சுடரும்
தொடர்வதின் குறுகலும்

***மீளி மொய்ம்பினர்* - வலிய தோளுடைய இராமலக்குவர்;*விசையால் வெகுண்டு வடிவாள் கொடு தோள் இரண்டும் துணித்து* -வேகத்தோடு சினந்து தம் வடித்த கூரிய வாளைக் கொண்டு அரக்கனின் இரு தோள்களையும்வெட்டி; *குதித்தலும்* - கீழே தாவிக் குதித்தலும்;*புருவத் தேள் இரண்டும் நெரிய* - (விராதனின்) புருவமாகிய தேள் இரண்டும் நெரியும்படி சினந்து; *சினவு செங்கண்அரவக்கோள்* - கோபத்தால் சிவந்த கண்களை உடைய இராகு எனும் கிரகம்; *இரண்டு சுடரும்தொடர்வதின் குறுகலும்* - சந்திரன் சூரியன் எனும் இரண்டு சுடர்களையும் பற்றத் தொடர்வதுபோல நெருங்கி வரலும்,*

மீளி மொய்ம்பினர் - கூற்றுவன் போலவலிமையுடையவர் எனலுமாம். கொடுக்கும், அடர்ந்த பலகாலும் கொண்ட தேளைப் புருவமாக உருவகம் செய்யப் பெற்றுள்ளது, விராதன் இராகு போல இராமலக்குவர் எனும் இரு சுடர்களைப் பற்ற வரும்உவமை புராண மரபில் புனையப்பட்டுள்ளது. இது இல்பொருளுவமை.

2559. புண்ணிடைப் பொழி உயிர்ப் புனல்
பொலிந்து வரவும்,
விண்ணிடைப் படர்தல் விட்டு, எழு
விகற்பம் நினையா,
எண்ணுடைக் குரிசில் எண்ணி,
'இளையோய்! இவனை, இம்
மண்ணிடைக் கடிது பொத்துதல்
வழக்கு' எனலுமே

***புண்ணிடைப் பொழி உயிர்ப் புனல் பொலிந்து வரவும்* -உடலிற் பட்ட புண்களிலிருந்து பெருகிய இரத்த வெள்ளம் விளங்கி ஓடவும்;*விண்ணிடைப்படர்தல் விட்டு* - வானில் செல்வதைத் தவிர்த்து;*எழு விகற்பம் நினையா* - அவன்எழுந்து செல்லும் மாறுபாட்டை நினைத்து; *எண்ணுடைக் குரிசில் எண்ணி* - எண்ணத்தில்சிறந்த இராமன் உணர்ந்து; *இளையோய்!* - தம்பி!; *இவனை இம் மண்ணிடைக் கடிதுபொத்துதல் வழக்கு* - இவ்வரக்கனை இந்த நிலத்தில் விரைவாக மூடுதல் வழக்கு; *எனலுமே* - என்ற அளவில்; *ஏ* - ஈற்றசை.*

உயிர்ப்புனல் உயிர் இருப்பதற்காக உடலில் ஓடும் இரத்தம். விராதன் படைகளால்இறவாததால் மண்ணில் புதைத்தலை இராமன் கூறினான். குரிசில் - பெருமையிற் சிறந்தவன்,ஆண்பால் சிறப்புப் பெயர்.

2560. மத நல் யானை அனையான் நிலம்
வகிர்ந்த குழிவாய்
நதம் உலாவு நளி நீர்வயின்
அழுந்த, நவை தீர்
அதவம் ஆய் நறு நெய் உண்டு உலகில்
அன்பர் கருதிற்று

உதவு சேவடியினால், அமலன்
உந்துதலுமே

நவை தீர் அதவம் ஆய் நறுநெய் உண்டு - *குற்றமற்ற அத்திக்கட்டையால் செய்த அகப்பை கொண்டு பெய்த நறு மண நெய்யை உண்டு;* ***உலகில்அன்பர் கருதிற்று உதவு சேவடியினால் -****உலகத்தில் அடியவர் நினைத்தவற்றை அருளும் சிவந்ததன் திருப்பாதத்தால்;* ***அமலன் -*** *தூயவனான இராமன்;* ***உந்துதலும் -****உதைத்துத்தள்ளவும்;* ***நல்மத யானை அனையான் -*** *சிறந்த மதம் கொண்ட யானை போன்ற இலக்குவன்;* ***நளிநீர் உலாவு நதம்வயின் -*** *மிகுந்த நீர் பாயும் மேற்கு நோக்கி ஓடும் ஆற்றின்அருகில்;* ***நிலம் வகிர்ந்த குழிவாய் -****மண்ணில் தோண்டிய குழியில்;* ***அழுந்த -*** *பதிய;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை. மதநல்யானை அனையான் என்ற தொடர் விராதனைக் குறிக்கிறது என்பர் சிலர். யாகத்தீ தூயதுஎன்பதை இங்கு உணரத்தக்கது. ஆழமாகக் குழி தோண்டியதால் ஊறிய நீர்க்கு யாகத்தில் பெய்யும்நெய்யாகக் கொள்ளலாம். அதவு - அதவம், அத்தி (செய்த அகப்பை)****அ+மலன்*** *- குற்றமற்றவன். 'அதவத்தனன் என்பது சங்கம்.*

2561. பட்டு தன்மையும் உணர்ந்து
படர் சாபம் இட முன்
கட்ட வன் பிறவி தந்த கடை
ஆன உடல்தான்
விட்டு விண்ணிடை விளங்கினன்-
விரிஞ்சன் என ஓர்
முட்டை தந்ததனில் வந்த முதல்
முன்னவனினே

பட்ட தன்மையும் உணர்ந்து - *அங்ஙனம் தான் மண்ணில் புதைக்கப் பட்ட தன்மையை அறிந்து;* ***முன்படர் சாபம் இட -****முன்(குபேரனால்) பற்றிய சாபம் இட்டதால்;* ***கட்ட வன் பிறவி தந்த -*** *கொடிய அரக்கப் பிறவி கொடுத்த;* ***கடைஆன உடல்தான் விட்டு -*** *கீழான இழிந்த உடம்பை நீக்கி;* ***ஓர்முட்டை தந்து -*** *இரண்யகருப்பம் எனும் முட்டையை உண்டாக்கி;* ***அதனில் வந்த விரிஞ்சன்என முன்னவனின் -*** *அதிலிருந்து தோன்றிய பிரமன் எனும் முதல்வன்போல்;* ***விண்ணிடைவிளங்கினன் -****(விராதன் தன் முன்னைய கந்தருவ உருவில்) வானில் தோன்றினான்.* ***ஏ -****ஈற்றசை.*

அண்டத்தில் பிரமன் தோன்றியது போல வானில் விராதன் தோன்றினான். சாபம்பெற்றதைக் 'கரக்க வந்த' (2580) என்ற இப்படலப் பாடல் பின்னர்க் கூறும். விரிஞ்சன் -அன்னப்பறவையால் தாங்கப் பெறுபவனாம் பிரமன். பட்ட தன்மை உணர்தல் என்பது முன் பிறவிஞானம் பெறல். பிறவித் துன்பம் தன்னைப் பற்றியும், பிற உயிர் பற்றியும் தெய்வத்தைப்பற்றியும் வருவன.

2562. பொறியின் ஒன்றி, அயல்சென்று
திரி புந்தி உணரா,
நெறியின் ஒன்றி நிலை நின்ற
நினைவு உண்டதனினும்,

பிறிவு இல் அன்பு நனி பண்டு
உடைய பெற்றிதனினும்,
அறிவு வந்து உதவ, நம்பனை
அறிந்து, பகர்வான்.

பொறியின் ஒன்றி - ஐம் பொறிகளின் வயத்தில் சிக்கி; **அயல் சென்று திரி** - புறத்தே உள்ளபொருளுணர்வில் ஈடுபட்டு அலைய;**புந்தி உணரா -**

புத்தியால் அறிய முடியாத; **நெறியின் ஒன்றி** - நல்வழியில் ஈடுபட்டு; **நிலைநின்றநினைவு உண்டதனினும் -** நிலைபெற்று நின்ற எண்ணம் உண்டானதாலும், **பிறிவுஇல் அன்பு** - பிரிதல் இல்லாத பக்தி;**பண்டு நனி உடைய பெற்றி தனினும் -** முன் மிகக்கொண்டிருந்த தன்மையாலும்; **அறிவு வந்துதவ -** உண்மை ஞானம் வந்து துணை செய்வதாய்த்தூண்ட; **நம்பனை அறிந்து பகர்வான் -** தலைவனாம் இராமனை (ப்பரம் பொருள் என) உணர்ந்துதுதி செய்வான்.

ஐந்து பொறிகளில் சிக்குண்ணாமல் புத்திநிலை பெற்று நல் வழிப்பட்டு முன்வினை துணைசெய்ய இறையருள் கூடியது. இராமன் திருவடி தீண்டப் பெற்றதால் விராதனைப் பற்றிய தீவினைகள்நீங்கின. பழவினை நீங்க ஞானம் கைகூட இராமனைப் பரம்பொருள் என உணர்ந்து துதிப்பானாயினான். பொறிகள் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என ஐந்தாம். பிறிவு - பிரிவு, செய்யுள்விகாரம்.

விராதன் இராமனைத் துதித்தல்

2563. **வேதங்கள் அறைகின்ற உலகு**
எங்கும் விரிந்தன உன்
பாதங்கள் இவை என்னின்,
படிவங்கள் எப்படியோ?
ஓதம் கொள் கடல் அன்றி, ஒன்றினோடு
ஒன்று ஒவ்வாப்
பூதங்கள்தொறும் உறைந்தால், அவை
உன்னைப் பொறுக்குமோ?

வேதங்கள் அறைகின்ற உலகு எங்கும் விரிந்தன உன் பாதங்கள்- வேதங்கள் சொல்கின்ற எல்லா உலகங்களிலும் பரந்துள்ளன உன்னுடைய திருவடிகள்; **இவை என்னின்படிவங்கள் எப்படியோ -** இவைதாம் என்றால் உன் திருவடியின் மற்ற உறுப்புக்கள் எவ்வாறு அமைந்துள்ளனவோ?; **ஓதம் கொள் கடல் அன்றி** - நீர் கொண்ட கடல் அல்லாமல்; **ஒன்றினொடு ஒன்று ஒவ்வாப் பூதங்கள் தொறும் உறைந்தால் -** ஒன்றுக் கொன்று முரணாக உள்ளமற்ற பூதங்களில் நீ தங்கியிருந்தால்; **அவை உன்னைப் பொறுக்குமோ -** அப்பூதங்கள் உன்னைத் தாங்கும் வலிமையுடையன ஆகுமோ? (ஆகா).

'வேதங்கள் ஒலிக்கின்ற' 'வேதங்கள் துதிக்கின்ற' எனவும் கூறுவர். திருவடி உலகெங்கும்பரந்தது திரிவிக்கிரமனாக வாமனாவதாரத்தில்கண்டதாம். ஓதம் - குளிர், ஒலி எனவுமாம்ஐம்பூதங்களாவன, நிலம், நீர், காற்று, தீ, ஆகாயம், பூதங்கள், வன்மை

மென்மை, தட்பம்வெட்பம், உரு அரு எனப் பல்வேறு முரண்பாடு கொண்டவை. 'படிவங்க'ளில் கள் என்பதை அசையாக்கிவடிவம் எனவும் கூறுவர். எப்படியோ - ஐயப்பொருளில் வந்த ஓகாரம். பொறுக்குமோ - எதிர் மறைப்பொருளில் வந்த ஓகாரம். விராதன் துதிபோல் இந்நூலில் இந்திரன், கவந்தன் பிரமன் துதிகளும்ஒப்பு நோக்கற்குரியன. *47*

2564. 'கடுத்த கராம் கதுவ நிமிர் கை
எடுத்து மெய்கலங்கி
உடுத்த திசை அனைத்தினும் சென்று ஒலி
கொள்ள உறு துயரால்
"அடுத்த பெருந் தனி மூலத்து அரும் பரமே!
பரமே!" என்று
எடுத்து ஒரு வாரணம் அழைப்ப நீயோ அன்று
"ஏன்?" என்றாய்?

கடுத்த கராம் கதுவ - கோபித்த முதலை (தன் காலைப்) பற்றிக் கொள்ள; ***ஒருவாரணம் உறுதுயரால் நிமிர்கை எடுத்து -***கசேந்திரன் என்னும் ஒரு யானை தனக்கு ஏற்பட்ட மிக்க துன்பத்தால் துதிக்கையை மேலேதூக்கி எடுத்துக் கொண்டு; ***மெய்கலங்கி உடுத்த திசை அனைத்தினும் சென்று ஒலி கொள்ள -*** உடல் தளர்ந்து சூழ்ந்த திக்குகளில் எல்லாம் தான் பிளிரும் ஒலி சென்றடைய; ***அடுத்த பெருந்தனி மூலத்து அரும்பரமே! பரமே! -*** எல்லாப் பொருள்களிலும் சென்று தங்கும் பெருமைமிக்க மூலப் பொருளான அரிய பரம் பொருளே! பரம் பொருளே!; ***என்று எடுத்து அழைப்ப -*** என்றுகுரலெடுத்துக் கூப்பிட; ***நீயோ அன்று "ஏன்" என்றாய் -*** நீ தானே அன்று "ஏன்" எனக்கேட்டு அதன் பக்கம் சென்று துயர் நீக்கிக் காப்பாற்றினாய்?

இராமன் பரம் பொருள் என்பது இதில் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. உடுத்த திசை - உலகம்தன்னைச் சுற்றி ஆடையாக அணிந்த திக்குகள்,***யானை அழைத்த கதை*** : பாண்டிய மன்னன்இழைத்த பிழையால் அகத்தியர் அவனை யானையாகச் சபித்தார். அது நாளும் ஆயிரம் தாமரை மலரைக்கொண்டு திருமாலுக்குப் பூசை செய்து வந்தது. தேவலன் என்ற முனியிட்ட சாபத்தால்கந்தருவன் ஒருவன் முதலையாய்க் கிடந்தான். அக்குளத்தில் மலர் பறிக்க வந்த யானையை முதலைபற்றிடப் பல்லாண்டு காலம் அது வருந்தி இறுதியில் 'ஆதிமூலமே' என அழைக்க உடனே திருமால்கருடன் மேல் வந்து ஆழிப்படையால் முதலையைத் துணித்து யானையை முதலை வாயிலிருந்து விடுவித்தார்- யானை மோட்சமும் முதலை பொன்னுலகமும் சேர்ந்தன.

2565. புறம் காண அகம் காணப் பொது முகத்தின்
அருள் நோக்கம்
இறங்காத தாமரைக் கண் எம்பெருமாஅன்!
இயம்புதியால்;
அறம் காத்தற்கு, உனக்கு ஒருவர் ஆரும் ஒரு
துணை இன்றி,

கறங்கு ஆகும் எனத் திரிய,
நீயேயோ கடவாய்தான்?

பொது முகத்தின் அருள்நோக்கம் இறங்காத தாமரைக்கண் எம்பெருமாஅன் - நடுநிலையில் நின்று அருட்பார்வை நீங்காத செந்தாமரை போன்ற கண்ணுடைய எங்கள் பெருமானே!; **புறம் காண அகம் காண -** ஒவ்வொரு பொருளின் உள்ளும் புறமும் கண்டு (வியாபித்து); **அறம்காத்தற்கு -** தருமத்தைப் பாதுகாத்தற்கு; **உனக்கு ஒருவர் ஆரும் ஒருதுணை இன்றி -** உனக்கு வேறு ஒருவர் எவரும் ஒரு சிறு துணையும் செய்யாமல், **கறங்கு ஆகும் எனத் திரிய -** காற்றாடி போலச் சுற்றித்திரிவதற்கு; **நீயேயோ கடவாய்தான் -** நீ தானோகடமைப்பட்டாய், **இயம்புதி -** எனக்குக் கூறுவாய். **ஆல் -** அசை.

பரம்பொருள் எல்லாப் பொருள்களிலும் பரவிநின்று அறங்காத்து அருள்புரிவதை இப்பாடல்விளக்கும். இறங்காத - முன் பின் தாழாத.அறங்காக்கக் காற்றாடி போல் திரிந்த நிலையை முன்யானை காத்தநிகழ்ச்சியில் காணலாம். துணையின்றி அறங்காப்பதால் 'தருமத்தின் தனி மூர்த்தி' ஆவான் (2568). புறமாகிய ஊனக் கண்ணாலும் அகமாகிய ஞானக் கண்ணாலும் காண - எனவும்உரைப்பர். எம்பெருமாஅன் - அண்மைவிளி அளபெடுத்துவந்தது.

2566. துறப்பதே தொழிலாகத் தோன்றினோர்
தோன்றியக்கால்
மறப்பரோ தம்மை அது அன்றாகில்,
மற்று அவர் போல்
பிறப்பரோ? எவர்க்கும் தாம் பெற்ற பதம்
பெறல் அரிதோ!
இறப்பதே, பிறப்பதே எனும் விளையாட்டு
இனிது உகந்தோய்!

இறப்பதே பிறப்பதே எனும் விளையாட்டு இனிது உகந்தோய் - இறத்தல் பிறத்தல் என்று கூறும் திருவிளையாட்டில் நன்கு மகிழ்ந்துஈடுபட்டவனே!; **துறப்பதேதொழிலாகத் தோன்றினோர் தோன்றியக்கால்-** உலகப்பற்றை நீக்குதலையே தம் செயலாகக்கொண்ட ஞானியர் ஒரு கால் பிறந்தால்; **தம்மை மறப்பரோ -** தம் இயல்பைமறப்பார்களோ (மாட்டார்கள்); **அது அன்றாகில் -** அது அவ்வாறு அல்லாவிடில்;**மற்று அவர் போல் பிறப்பரோ -** அவர் பிறர் போல் பிறப்பு எடுப்பாரோ (மாட்டார்); **எவர்க்கும் தாம் பெற்ற பதம் பெறல் அரிதோ -**அவ்வாறு துறந்தவர்க்கும் அவர்கள் அடைந்தநற்பேறு பெறுதல் அரிதே ஆகும்.

விளையாட்டு, மிகுந்த முயற்சி இல்லாமல் எளிதில் செய்வது - மாய விளையாட்டு என்பார்பின்னரும் (2569). இறப்பதும் பிறப்பதும் செய்யும் 'மானிட வடிவில் வந்து அவதாரம் செய்தனன்'என்பர் சிலர். பரமபதத்தை அடைதல் துறவியர்க்கு மட்டுமின்றி இறைவன் பதம் அடைந்தவர்க்கும்எளிது என்பதாம். இறப்பதே, பிறப்பதே-எண்ணுப் பொருளில் வந்தஏகாரங்கள். 50

2567. ***பனி நின்ற பெரும் பிறவிக் கடல்***
கடக்கும் புணை பற்றி
நனி நின்ற சமயத்தோர் எல்லாரும்
"நன்று" என்னத்
தனி நின்ற தத்துவத்தின் தகை
மூர்த்தி நீ ஆகின்
இனி நின்ற முதல் தேவர் என் கொண்டு,
என் செய்வாரோ?

பனிநின்ற பெரும் பிறவிக் கடல் கடக்கும்புணை பற்றி *-அச்சம் தரும் பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்திச் செல்லுதற்குத் தெப்பமாகக் கைக் கொண்டு;* ***நனிநின்ற சமயத்தோர் எல்லாரும் நன்று என்ன*** *-மிகுதியாய் நின்ற எல்லாச் சமயமக்களும் (தத்தம் கடவுளைப் பற்றுவது) நல்லதென்று சொல்ல;* ***தனிநின்ற தத்துவத்தின் தகைமூர்த்தி நீ ஆகின்*** *-ஒப்பற்று விளங்கும் மெய்ப்பொருளின் பெருங் கடவுளாகிய பரம்பொருள்நீயாக இருக்கும் நிலையில்;* ***இனி நின்ற முதல் தேவர் என் கொண்டு என் செய்வாரோ*** *- இனிமேல் உறுதி கொள்ள நின்ற தலைமைத் தெய்வங்கள் என்ன பெருமையைக் கொண்டு எதைச்செய்வார்கள்?*

இதில் இராமனே ஒப்பற்ற கடவுள். அவனே பிறவிப் பெருங்கடலை நீந்தப் புணையாவான்.பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் (குறள். 10) இங்கு எண்ணுதற்குரியது. பிற சமயம் கூறும்தெய்வங்கட்கு இத்தகைய சிறப்பு இல்லை என்பதாம். பனி நின்ற குளிர்ச்சி பொருந்திய (கடல்)எனவும் ஆம். காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் வருதலால் பிறவிக் கடல் என்றார். பிறவிக் கடல் கடத்தல் - பிறவி அறுதல்.

2568. ***ஓயாத மலர் அயனே முதல் ஆக***
உளர் ஆகி
மாயாத வானவர்க்கும் மற்று
ஒழிந்த மன்னுயிர்க்கும்
நீ ஆதி முதல் தாதை, நெறி முறையால்
ஈன்று எடுத்த
தாய் ஆவார் யாவரே?-தருமத்தின்
தனி மூர்த்தி!

தருமத்தின் தனி மூர்த்தி *- அறத்தின் ஒப்பற்ற வடிவான இராமனே!;* ***ஓயாத மலர் அயனே முதல் ஆக உளர் ஆகி மாயாதவானவர்க்கும்*** *- படைத்தல் தொழில் ஓய்வில்லாத தாமரை மலர் மேல் அமர்ந்த பிரமனே முதலாக உள்ள அழிவில்லாத தேவர்களுக்கும்;* ***மற்று ஒழிந்த மன்னுயிர்க்கும்*** *- அத்தேவரல்லாத உலகில் நிலைபெற்ற உயிர்களுக்கும்;* ***நீ ஆதி முதல்தாதை*** *- நீயே முதன்முதலில் தோன்றிய தந்தை ஆவாய்;* ***நெறிமுறையால் ஈன்று எடுத்த தாய் ஆவார்யாவரோ?*** *- நெறிப்படி பெற்றெடுத்த அன்னையாய் உள்ளவர் யார்? (நீயே எல்லாவற்றையும்பெற்றெடுத்த தாய் ஆவாய்)*

பிரமன் முதலிய தேவர்க்கும் உயிர்களுக்கும் தந்தை தாய் என்பவர் திருமாலே. தேவர்இறவாததற்கு அமுத முண்டமை காரணமாம். இனி, 'நின்தேவி யாம் திருமகளே தாய்' எனவும்கொள்ளலாம். கற்பங்கன் தோறும் பல பிரமர்கள் தோன்றுவதால் 'ஓயாத மலர் அயன்' எனவும்கூறுவர். திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் தோன்றியவன் அயன். உடம்பு அழியினும் உயிர்அழியாததால் 'மன்னுயிர்' எனப்பட்டது.

2569. **நீ ஆதி பரம்பரமும்;**
நின்னவே உலகங்கள்;
ஆயாத சமயமும் நின் அடியவே;
அயல் இல்லை;
தீயாரின் ஒளித்தியால்; வெளி
நின்றால் தீங்குஉண்டோ?
வீயாத பெரு மாய
விளையாட்டும் வேண்டுமோ?

ஆதி பரம்பரமும் நீ - முதன்மையான மேலாம் கடவுளும் நீயே; **உலகங்கள் நின்னவே -** எல்லா உலகங்களும்உனக்குரியனவே;**ஆயாத சமயமும் நின் அடியவே-** ஆராய்ந்து அறிய முடியாத மதங்கள் உன்னைக் காரணமாய்ப் பற்றியவையே, **அயல் இல்லை -** வேறு இல்லை (அவ்வாறு இருக்கவும்) **தீயாரின் ஒளித்தி -** வஞ்சகர் போல் மறைந்துள்ளாய்;**வெளி நின்றால் தீங்குண்டோ-** யாவரும் அறிய வெளிப்படையாய்த் தோன்றினால் தீமை உண்டாகுமோ?; **வீயாத பெருமாயவிளையாட்டும் வேண்டுமோ? -** அழியாத பெரிய மாயையாக இத்திருவிளையாட்டும் செய்யவேண்டுமா? **ஆல் -** அசை.

பரம்பரம் - மேலானவற்றுள் மேலானது, உன்னை ஆராயாத சமயங்களும் இறுதியாக அடைவது உன்திருவடியையே என்பதுமாம். தீயோர் போல் நீ மறைந்திருக்க ஒரு காரணமும் இல்லை. எனவேஇம்மாயையாம் விளையாட்டு எதற்கு என்பார். தீயாரின் என்பது பழிப்பது போலப் புகழ்வதாம்.தீயவரின் கண்ணுக்குப் புலப்படாமல் நீ மறைந்துள்ளாய் என்பர் சிலர். வீயாத பெருமாயஎன்பதற்கு அழியாத மாயனேஎன்பதுமாம்.

2570. **தாய்தன்னை அறியாத கன்று**
இல்லை; தன் கன்றை
ஆயும் அறியும்; உலகின் தாய்
ஆகின், ஐய!
நீ அறிதி எப் பொருளும்; அவை உன்னை
நிலை அறியா;
மாயை இது என்கொலோ?-
வாராதே வரவல்லாய்!

வாராதே வரவல்லாய் - (அடியார்க்கு) வருதற்கு 'அரியார் போலிருந்து மிக எளியார்போல் வரும் வல்லமை உடையானே!; **தாய் தன்னை அறியாத கன்று இல்லை -**

தன் தாயைத் தெரிந்து கொள்ளாத கன்று இல்லை; ***தன் கன்றை ஆயும் அறியும் -*** *(அதுபோல்) தாயும் தன் கன்றை அறிந்துகொள்ளும்;* ***ஐய! -*** *தலைவனே!;* ***உலகின் தாய் ஆகின் எப்பொருளும் நீ அறிதி -*** *எல்லா உலகங்களுக்கும்அன்னை ஆனதால் எல்லாப் பொருள்களையும் நீ அறிகிறாய்;* ***அவை உன்னை நிலை அறியா -*** *அப்பொருள்கள் உன் தன்மையை அறியாதுள்ளன;* ***மாயை இது என் கொலோ? -*** *இம்மாயச் சூழல்எதுவோ? (என்னால் அறிய முடியவில்லை).*

வாராதே வரவல்லாய் என்பதை வந்தாய் போல வாராதாய் வாராதாய் போல் வருவானே' என்றபெரியார் திருவாய்மொழிப் பாசுரத்துடன் (60 : 9) ஒப்பிடின் மேலும் தெளிவுகிட்டும். தாய்தன்னைக் கன்றறிவதை நாலடியாரும் கூறும் (101). ஆயின் உயிர்களை நீ படைத்தாலும் அவை உன்னை அறியவில்லை. நீயோ எல்லாம் அறிந்தவன்.

2571. "பன்னல் ஆம்" என்று உலகம்
பலபலவும் நினையுமால்;
உன் அலால் பெருந் தெய்வம் உயர்ந்துளோர்
ஒழுக்கு அன்றே;
அன்ன ஊர்தியை முதல் ஆம்
அந்தணர்மாட்டு அருந் தெய்வம்
நின் அலால் இல்லாமை
நெறிநின்றார் நினையாரோ?

உலகம் - *உலகமக்கள்;* ***"பன்னல் ஆம்" என்று -*** *துதிக்கலாம் என்று;* ***பலபலவும் நினையும் -*** *பல்வேறு தெய்வங்களை நினைப்பர்; (ஆனால்);* ***உன் அலால் பெருந்தெய்வம் உயர்ந்துளோர்ஒழுக்கு அன்றே -*** *உன்னைத் தவிர வேறு பெரிய கடவுள் உண்டெனக் கருதல் உயர்ந்த ஞானியரின்செயல் அன்று;* ***அன்ன ஊர்தியை முதல் ஆம் அந்தணர் மாட்டு -*** *அன்ன வாகனமுடைய பிரமனைமுதலாகக் கொண்ட அந்தணர்களால்;* ***அருந்தெய்வம் நின் அலால் இல்லாமை -****வழிபடும் அரிய கடவுள் உன்னை அல்லாமல் வேறு இல்லா உண்மையை;* ***நெறிநின்றார் நினையாரோ? -*** *பலசமய நெறிநின்றவர்கள் எண்ணிப் பாராரோ? (பிறநெறியில் சென்று உண்மை அறியாது உள்ளனர்என்ற குறிப்பைப் புலப்படுத்தும்)*

பன்னுதல் - பல முறை கூறல். ஒழுக்கு - ஒழுக்கம். நடை, ஆசாரம், அந்தணர் - அழகியதட்பத்தை உடையவர், ஆல், ஏ - அசைகள்

2572. பொரு அரிய சமயங்கள்
புகல்கின்ற புத்தேளிர்
இரு வினையும் உடையார்போல்,அருந்தவம்
நின்று இயற்றுவார்
திரு உறையும் மணி மார்ப! நினக்கு
என்னை செயற்பால?

ஒரு வினையும் இல்லார்போல்
உறங்குதியால்-உறங்காதாய்!

திரு உறையும் மணிமார்ப! - *திருமகள் தங்கிய அழகிய மார்பைஉடையவனே!;* ***பொரு அரிய சமயங்கள் புகல்கின்ற புத்தேளிர்*** - *ஒப்பில்லாத பிறமதங்கள் சிறப்பித்துக் கூறும் தெய்வங்கள்;* ***இருவினையும் உடையார்போல்*** - *நல்வினை தீவினை என்பவற்றைக் கொண்ட எளிய மக்கள் போல;* ***அருந்தவம்நின்று இயற்றுவார்*** - *செயற்கரிய தவம் செய்கின்றவர் ஆவார்;* ***நினக்கு என்னைசெயற்பால?*** - *உனக்குச் செய்ய வேண்டிய தவம் என்ன உள்ளது? (ஒன்றுமில்லை) (ஆயினும்);* ***உறங்காதாய்*** - *தூக்கமின்றி விழிப்பு நிலையில் உள்ளவனே!;* ***ஒரு வினையும் இல்லார் போல் உறங்குதியால்*** - *எந்த ஒரு செயலும் இல்லாதவர் போலத் தூங்குகிறாய். ஆல்ஈரிடத்தும் அசை.*

'இருள்சேர் இருவினை' (குறள். 5) என்ற குறளடியை ஒப்பு நோக்க இடமுளது. மற்ற சமயத்தெய்வங்கள் தவம் செய்வதால் அவர்கள் இருவினைப்பட்டவர் ஆவர். எனவே அவர்கள் பரம்பொருள்ஆகார். மணிமார்பு என்பதைக் கவுத்துவமணி அணிந்த மார்பு எனவும் கூறுவர் உறக்கம் - அறிதுயில்யோக நித்திரை, உறங்குவான் போல் யோகு செய்த பெருமானை (5: 4: 11) என்பது ஆழ்வார்.பாசுரம். திருமாலுக்கு ஒருவினையும் இல்லை என்பது பெறப்படும். பிற தெய்வம் புரியும் தவம் போன்றது அன்று யோக நித்திரை. போல் - இரண்டிடத் தும்ஒப்பில் போலி

2573. அரவு ஆகிச் சுமத்தியால், அயில்
எயிற்றின் ஏந்துதியால்,
ஒரு வாயில் விழுங்குதியால், ஓர்
அடியால் ஒளித்தியால்-
திரு ஆன நிலமகளை; இஃது
அறிந்தால் சீறாளோ
மரு ஆரும் துழாய் அலங்கல் மணி
மார்பில் வைகுவாள்?

திரு ஆன நிலமகளை - *அழகிய பூ தேவியை;* ***அரவு ஆகிச் சுமத்தியால்*** - *ஆதிசேடன் எனும் பாம்பாகித் தாங்கிநிற்கிறாய்;* ***அயில் எயிற்றின் ஏந்துதியால்*** - *(வராக அவதாரத்தில்) கூரிய உன்பல்லில்தாங்கியுள்ளாய்;* ***ஒரு வாயில் விழுங்குதியால்*** - *(ஊழிக்காலத்தில் அப்பூமியை)ஒரே வாயில் முழுதும் விழுங்குகின்றாய்;* ***ஓர் அடியால்ஒளித்தியால்*** - *திரிவிக்கிரமனாகி ஒரு திருவடிக்குள் மறைத்துள்ளாய்;* ***மரு ஆரும் துழாய் அலங்கல் மணிமார்பில் வைகுவாள்*** - *மணம் நிறைந்த திருத்துழாய் மாலை உடைய நின் அழகிய மார்பில்தங்கியுள்ள திருமகள்;* ***இஃது அறிந்தால் சீறாளோ?*** - *இச் செய்திகளை அறிந்தால்உன்மேல் ஊடல் (பெருங் கோபம்) கொள்ளமாட்டாளா? (கொள்வள்)*

திருமால் அரவானது புராணமரபு. 'நாகர்களிடை நான் அனந்தன்' என்பது பகவத் கீதை (10 .29). மணிமார்பு - நீலமணி போல் ஒளிவீசும்மார்பு எனலுமாம். தலைவன் பிற பெண்பால் சேரின்தலைவி சீறுவது அகப்பொருளில் விரித்துரைக்கப் பெறும். சுமத்தியால், ஏந்துதியால், விழுங்குதியால், ஒளித்தியால் என நான்கு 'ஆல்'களும்

அசைகள்.

2574. 'மெய்யைத் தான் சிறிது உணர்ந்து, நீ
விதித்த மன்னுயிர்கள்
உய்யத்தான் ஆகாதோ? உனக்கு என்ன
குறை உண்டோ?
வையத்தார் வானத்தார் மழுவாளிக்கு
அன்று அளித்த
ஐயத்தால் சிறிது ஐயம் தவிர்ந்தாரும்
உளர்; ஐயா!

ஐயா! - தலைவனே *!;* ***நீ விதித்த மன்னுயிர்கள் -*** *நீ படைத்த நிலை பெற்ற உயிர்கள்;* ***மெய்யைத்தான்சிறிது உணர்ந்து -*** *நீயே பரம்பொருள் என்ற உண்மையை ஒரளவு தெரிந்து;* ***உய்யத் தான்ஆகாதோ -****நற்கதி அடைவது என்பது தான் முடியாதோ?;* ***உனக்கு என்ன குறை உண்டோ -*** *(அவ்வாறு அவை உய்தி பெற்றால்) அதனால் உனக்கு எக்குறை ஏற்படும்?;* ***மழுவாளிக்கு அன்றளித்தஐயத்தால் -*** *கோடரிப் படையைக் கொண்ட சிவனுக்கு முன்னர் இட்ட பிச்சையால்;* ***வையத்தார் வானத்தார் சிறிது ஐயம் தவிர்ந்தாரும் உளர் -*** *மானிடரும் தேவரும்பரம்பொருள் யார்என்று எண்ணிய சிறிது சந்தேகத்தையும் நீக்கினவர்களும் உண்டு. சிவன் பிரமனின் ஐந்தாம் தலையைக் கொய்ய அது அவன் கையில் ஒட்டிக் கொள்ள அப்பிரமகபாலத்தில் திருமால் பிச்சையிடச் சிவன் அது நீங்கி உய்ந்தான் என்பது புராணம். ஐயத்தால்ஐயம் நீங்கியது. தான் -அசை.*

2575. அன்னம் ஆய் அரு மறைகள் அறைந்தாய் நீ;
அவை உன்னை
முன்னம் ஆர் ஓதுவித்தார்?
எல்லாரும் முடிந்தாரோ?
பின்னம் ஆய் ஒன்று ஆதல்
பிரிந்தேயோ? பிரியாதோ?
என்ன மாமாயம் இவை?-ஏனம்
ஆய் மண் இடந்தாய்!

ஏனம் ஆய் மண் இடந்தாய் - *வராக மாய் நிலத்தைத் தன் கொம்பால் குத்தி எடுத்த திருமாலாம் இராமனே!;* ***நீ அன்னமாய் அருமறைகள் அறைந்தாய் -*** *நீ அன்னப் பறவையாகிப் பிரமனுக்கு அரிய வேதங்களை அருளினாய்;* ***அவை முன்னம் உன்னை ஆர் ஓதுவித்தார் -*** *அவ் வேதங்களை முன்னர் யார் உனக்குக்கற்பித்தார்?;* ***எல்லாரும் முடிந்தாரோ? -*** *அவர்கள் இறந்து விட்டார்களோ?;* ***பின்னம் ஆய் ஒன்று ஆதல் பிரிந்தேயோ -*** *பின்னப் பட்டு வேறாய் அமைந்தவை பின் ஒன்றாய் அமையும் என்பது ஒன்றிலிருந்து பிரிந்து வந்தவையோ?;* ***பிரியாதோ -*** *அல்லதுபிரியாது தனித்துள்ளவையோ?;* ***என்ன மாமாயம் இவை? -*** *இவ்வாறு உன் பெரிய மாயங்கள்இவையோ? (விளங்கவில்லையே).*

நீ சுய அறிவுடையவன் என்பது தோன்ற 'முன்னம் ஆர் ஓது வித்தார்?' என்ற கேள்வி உளது. உயிரும் கடவுளும் வேறுபட்ட நிலை என்ற கொள்கையை மறுத்துப் பின்னம் ஆய் ஒன்று ஆதல்பிரிந்தேயோ' என்ற தொடர் காட்டும். ஏனமாய் மண்ணிடந்த கதை: முன்னொரு காலத்தில் பூமியைப் பாய் போலச் சுருட்டிக் கடலில் ஒளித்த இரணியாக்கன் என்பவனைத் திருமால் வராகமாகஅவதரித்துக் கொன்று பூமியைத் தன் கொம்பால் எடுத்துக் கொண்டு வந்துவிரித்தருளினார்.

2576. **ஒப்பு இறையும் பெறல் அரிய ஒருவா!**
முன் உவந்து உறையும்
அப்பு உறையுள் துறந்து, அடியேன்
அருந்தவத்தால் அணுகுதலால்,
இப் பிறவிக் கடல் கடந்தேன்; இனிப்
பிறவேன்; இரு வினையும்,
துப்பு உறழும் நீர்த்த சுடர்த் திருவடியால்,
துடைத்தாய் நீ

ஒப்பு இறையும் பெறல் அரிய ஒருவா! - சிறிதும் ஒப்பு வேறு பெற முடியாத பொருளே!; **முன்உவந்து உறையும் -** முன்னே மனம் விரும்பிப் பள்ளி கொண்ட; **அப்பு உறையுள் துறந்து-** திருப்பாற்கடலாம் இருப்பிடத்தை விட்டு நீங்கி; **அடியேன் அருந்தவத்தால் -**அடியவன் முன் செய்த அரிய தவப்பேற்றால்; **அணுகுதலால் இப்பிறவிக் கடல் கடந்தேன் -** நீ எனக்குக் காட்சியளிக்க வந்ததால் என் இழிபிறப்பாம் கடலை விட்டுப் பிழைத்தேன்; **இனிப்; பிறவேன் -** இனி மறுபடியும் பிறக்க மாட்டேன்; **இருவினையும் -** என் நல்வினை தீவினைகள் எல்லாம்;**துப்புறழும் நீர்த்த -** பவளம் போன்ற செந்நிறம் கொண்ட; **சுடர்த் திருவடியால் -** நெருப்பு போன்ற உன் திருவடியால்; **நீ துடைத்தாய் -** நீ போக்கி அருளினாய்.

இராமன் தன் திருவடிகளால் உதைத்துப் பள்ளத்தில் தள்ளிய பொழுது 'திருவடியால்துடைத்தாய்' எனப் போற்றுகிறான் விராதன். அப்பு - நீர், நீராலாகிய கடல், ஆகுபெயர்.

விராதன் தன் வரலாறு கூறல்.

2577. **இற்று எலாம் இயம்பினான்**
நிற்றலோடும், 'நீ இவ்வாறு
உற்றவாறு உணர்த்து' எனா,
வெற்றியான் விளம்பினான்

இற்று எலாம் இயம்பினான் நிற்றலோடும் - இவ்விதமாய் எல்லாவற்றையும் சொன்ன விராதன் அவ்வாறு சொல்லி நின்ற அளவில்; **'நீ இவ்வாறு உற்றவாறு உணர்த்து' எனா வெற்றியான் விளம்பினான் -** நீ இவ்விதம் அரக்கனாகப்பிறந்த வரலாற்றை

அறிவிப்பாய்' என்று இராமன் கூறப் பிறவியை வென்றவனாம் விராதன் கூறத்தொடங்கினான்.

வெற்றியான் - விராதனை வென்ற இராமனும் ஆவான். இற்று எலாம்- ஒருமை, பன்மைமயக்கம்.

2578. கள்ள மாய வாழ்வு எலாம்
விள்ள, ஞானம் வீசு தாள்
வள்ளல், வாழி! கேள்! எனா,
உள்ளவாறு உணர்த்தினான்

கள்ளமாய வாழ்வு எலாம் விள்ள - திருட்டும் வஞ்சகமும் உடைய என் இப்பிறவி வாழ்க்கையை எல்லாம் விண்டு போக; **ஞானம் வீசுதாள் வள்ளல் வாழி! கேள் எனா -** ஞானத்தை அருளும் திருவடி உடைய வள்ளல் இராமனே!வாழ்வாயாக! நீ கேட்டருள்க என்று;**உள்ளவாறு உணர்த்தினான் -** தன் வரலாற்றை உள்ளபடிகூறுவானாயினான். பொதுவாக வாழ்க்கையையே 'கள்ள மாயவாழ்வு' எனக் குறித்தான் எனலுமாம், வீசுதல்-போய்ப் பரவி வீழச் செய்தல். தன் சாபத்தைப் போக்கி அறியாமையை நீக்கி ஞானத்தைஅருளியதால் வள்ளல் என்றான்.

2579. இம்பர் உற்று இது எய்தினேன்
வெம்பு விற்கை வீர! பேர்
தும்புரு; தனதன் சூழ்
அம்பரத்து உளேன் அரோ!

வெம்பு வில் கை வீர - கொடுமையுடைய வில்லைக் கையில் ஏந்திய வீரனே!; **இம்பர் உற்று இது எய்தினேன் -** இவ்வுலகை அடைந்து இவ் வரக்கப் பிறவியை அடைந்தேன்; **பேர் தும்புரு -** என் பெயர்தும்புரு என்பதாம்; **தனதன் சூழ் அம்பரத்து உளேன் -** குபேரன் ஆட்சிக்குஉட்பட்டவானுலகில் உள்ளவன் நான்.

தனதன் - செல்வத்திற்குரியவன், குபேரன். இராமனின் வில்லாற்றலை நேரே அனுபவித்தவிராதன் 'வெம்பு வில்' என்றான். அம்பரம் - ஆகுபெயர்.

2580. கரக்க வந்த காம நோய்
துரக்க வந்த தோமினால்
இரக்கம் இன்றி ஏவினான்
அரக்கன் மைந்தன் ஆயினேன்

கரக்க வந்த காம நோய் துரக்க வந்த தோமினால் - அறிவை மறைக்க வந்த காமமாம் பிணி தொடர்தலால் உண்டான குற்றத்தால்; **இரக்க மின்றி ஏவினான் -** கருணையின்றி அரக்கனாகும்படி சபித்தார். (ஆதலால்); **அரக்கன் மைந்தன்ஆயினேன் -** இராக்கத குலத்தில் பிறந்த மகன் ஆனேன்.

தான் அடைந்த இடத்தை மேலும் வருத்துதலால் காமத்தை நோய் என்றார் சாபம் கொடுத்ததுகுபேரனாம். தோம் - குற்றம்.

2581. அன்ன சாபம் மேவி நான்
"இன்னல் தீர்வது ஏது" எனா
"நின்ன தாளின் நீங்கும்" என்று
உன்னும் எற்கு உணர்த்தினான்

நான் அன்ன சாபம் மேவி- *நான் அச்சாபத்தை அடைந்து;* ***இன்னல் தீர்வது ஏது எனா -*** *இத்துன்பமாம் சாபம் எனக்குத்தீர்வது எவ்வாறு என நான் கேட்க;* ***நின்ன தாளின் நீங்கும் என்று -*** *உன்னுடைய திருவடிபடும் அளவில் இச்சாபம் என்னை விட்டு நீங்கும் என்று;* ***உன்னும் எற்குஉணர்த்தினான் -*** *ஆராய்ந்து நோக்கும் எனக்குத் (குபேரன்) தெரிவித்தான். எற்கு - எனக்கு, அசுரச்சாரியை இன்றிவந்தது.*

2582. அன்று மூலம் ஆதியாய்!
இன்றுகாறும் ஏழையேன்
நன்று தீது நாடலேன்;
தின்று தீய தேடினேன்.

ஆதியாய்! - *முதற் பொருளே!;* ***அன்று மூலம் இன்று காறும் -*** *அன்று முதல் இன்று வரை;* ***ஏழையேன் நன்றுதீது நாடலேன் -*** *அறிவில்லாத நான் நல்லது கெட்டதை ஆராயவில்லை;* ***தின்று தீய தேடினேன்-*** *உயிர்களைக் கொன்று உண்டு தீவினையைத் தேடிக் கொண்டேன்.*

காம நோயால் அறிவிழந்து, உயிர்க் கொலை புரிந்து தீயவற்றைத் தேடிக்கொண்டான்.

2583. தூண்ட நின்ற தொன்மைதான்
வேண்ட நின்ற வேத நூல்
பூண்ட நின் பொலம் கொள் தாள்
தீண்ட இன்று தேறினேன்

தூண்ட நின்ற தொன்மை தான் - *தூண்டுவதற்காக (என்னுள்) அமைந்து நின்ற என் பழைய நல்வினைதான்;* ***வேண்ட நின்ற வேத நூல்-*** *விரும்ப நின் எதிரே வந்து நின்ற வேத நூல்கள்;* ***பூண்ட நின் பொலம் கொள் தாள்தீண்ட -*** *அணிந்துள்ள உன் அழகிய திருவடி என்னைத் தீண்ட;* ***இன்று தேறினேன் -*** *இப்போது என் சாபம் தீர்ந்து நல்லறிவுற்று உய்ந்தேன்.*

நின்ற வேதம் - நிலை பெற்ற வேதமுமாம். பொலன் கொள் தாள் - பொற் கழலணிந்த திருவடிஎனவும் உரைப்பர். தன்னை ஓதி உணர்ந்தவர்க்கு நல்லறிவைத் தூண்டி நின்றும் பழமையாகத்தான்(மக்களால்) விரும்பி நின்றும் விளங்கும் வேதம்

என முன்னடிகட்குப் பொருள் கூறுவர்.

2584. திறத்தின் வந்த தீது எலாம்
அறுத்த உன்னை ஆதனேன்
ஒறுத்த தன்மை ஊழியாய்!
பொறுத்தி! என்று போயினான்

ஊழியாய்! - ஊழிக்காலத்தும் அழியாது நிற்பவனே!; **திறத்தின் வந்த தீது எலாம் அறுத்த உன்னை -** என் வினை ஆற்றலுக்கு ஏற்ப வந்த தீவினைகளை அழித்த உன்னை; **ஆதனேன் -** மூடனாகியநான்;**ஒறுத்த தன்மை பொறுத்தி-** பகைத்துச் செய்த தீமைகளைப் பொறுத்தருள்க; **என்று போயினான் -** என்று சொல்லி (விராதன் தன் பழைய கந்தருவ வடிவில் தும்புரு என்றபெயருடன்) வானுலகு சென்றான். தீதெலாம் - ஒருமை, பன்மை மயக்கம்.

இராமன் முதலியோர் முனிவர் வாழும் சோலையை அடைதல்

2585. 'தேவு காதல் சீரியோன்
ஆவி போயினான்' எனா,
பூ உலாவு பூவையோடு
ஏ வலாரும் ஏகினார்

தேவு காதல் சீரியோன் ஆவி போயினான் எனா - தேவரும் விரும்பத்தக்க சிறப்புள்ள விராதன் உயிர் நீங்கினான் என்று; **பூ உலாவு பூவையோடுஏவலாரும் ஏகினார் -** தாமரைப் பூவில் வாழும் திருமகளாம் சீதையுடன், அம்புப் போர் செய்யவல்ல இராமலக்குவர் அவ்விடம் விட்டுச் சென்றார்.

பூ உலாவு பூவை - தாமரை மலரில் வாழும் திருமகள். பூ - அழகு, பொலிவுமாம். பூவை -நாகணவாய்ப் பறவை போன்ற சீதை; விராதன் செயலால் அஞ்சிப் பொலிவிழந்த சீதை அவன்அழிந்ததும் மீண்டும்பொலிவுற்றாள். ஏவலார் - எல்லா உலகங்களையும் அடிமையாகக் கொண்டு ஆணைசெலுத்த வல்லவர் என்றுமாம்.

2586. கை கொள் கால வேலினார்
மெய் கொள் வேத மெய்யர் வாழ்
மொய் கொள் சோலை, முன்னினார்;
வைகலானும் வைகினான்

கைகொள் காலவேலினார் - கையில் ஏந்திய யமன் போல் கொடிய வேலையுடைய இராமலக்குவர்; **மெய்கொள் வேத மெய்யர்வாழ் மொய் கொள் சோலை முன்னினார் -** மெய்யாகிய வேதமே வடிவெடுத்த தவமுனிவர்வாழ்கின்ற மரங்கள் அடர்ந்த

சோலையை அடைந்தனர்; **வைகலானும் வைகினான் -** நாளின்தலைவனாம் பகலவனும் மறைந்தான்.

வைகல் - பகல், வைகலான் பகலவன் என்ற பொருளில் சூரியனைக் குறித்தது. வேல் -படைகளின் பொதுப் பெயராய் வந்தது. பகைவர் உயிரைக் கவர்வதால் வேல் யமனுக்கு ஒப்பாம்.வாழ்வோர் காலத்தை வரையறுப்பவன் ஆதலால் காலன் எனப்பட்டான் யமன். வேத விதிப்படிகருமங்களைத் தவறாது செய்பவர் ஆதலின் வேத மெய்யர் என்பர்.

சரபங்கன் பிறப்பு நீங்கு படலம்

சரபங்க முனிவர் இராமன் திருவருளால் மானிடப் பிறவி நீங்கி வீடு பேறெய்திய நிகழ்ச்சியைக்கூறும் சிறிய பிரிவு இது. சரபங்கன் என்ற பெயர் மன்மதன் எய்தும் காம பாணங்களைத் தோல்வியுறச் செய்தவன் என்ற பொருள் கொண்டது.

காமத்தை வென்றவன் என்ற பொருளில் 'மீன்வரு கொடியவன் விறல் அடும் மறவோன்' (2625) என இப்படலத்தில் குறிப்பிடப் பெறுவான். மேலும் வெகுளி மயக்கம் ஆகியவற்றையும் ஒழித்தவன் என்பதும் இதனால் உணரப் பெறும்.

விராதனின் சாபம் தீர்ந்தபின் இராமன் முதலியோர் சரபங்கனின் ஆசிரமம் நோக்கிச்சென்றனர். வழியில் பிரமனின் ஆணையால் சரபங்கனைச் சத்தியலோகம் அழைத்துச் செல்லவந்திருந்த இந்திரன் இராமனைத் துதித்துச் சென்றான். பின்னர் இராமன் சரபங்க முனிவனிடம் சேர்ந்தான். இராமனின் சேவைக்காக எதிர்நோக்கி இருந்த அம்முனிவன் அவனைப் பணிந்து அவன் எதிரில் தீப்புகுந்து வானுலகடைந்தான்.

சரபங்கனுடைய குடில் அடைதல்

கலி விருத்தம்

2587.** **குரவம், குவி கோங்கு,
அலர் கொம்பினொடும்
இரவு, அங்கண், உகும்
பொழுது எய்தினரால்-
சரவங்கன் இருந்து
தவம் கருதும்
மரவம் கிளர், கோங்கு
ஒளிர், வாச வனம்

***குரவம் குவிகோங்கு அலர்** - குரா மலரும் குவிந்த கோங்கு அரும்புகளும் மலர்ந்த - **கொம்பினொடும்** - பூங் கொம்புபோன்ற சீதையுடன்; **சரவங்கன் இருந்து தவம் கருதும்** - சரபங்க முனிவன் தங்கியிருந்துதவத்தைச் செய்கின்ற; **மரவம் கிளர் கோங்கு ஒளிர் வாச வனம்**- மராமரத்திலிருந்துவளர்ந்தோங்கும் தேன் விளங்கு மணங்கொண்டவனத்தை; **இரவு அங்கண் உகும் பொழுது எய்தினர்** - இரவு நேரம் அவ்விடத்தே சேரும்பொழுதில் அடைந்தனர், **ஆல்** - அசை.*

குரவமலரணிந்த, குவிந்த கோங்கு போன்ற முலைகளை உடைய சீதை எனலுமாம். மரவம் என்பதுவெண்கடம்பு எனவும் குங்குமமரம் எனவும் கொள்வர். சரவங்கன் - சரபங்கன் எதுகை நோக்கித்திரிந்தது. இரவு அங்கு அணுகும் பொழுது எனவும் பிரிப்பர். குரவம் கோங்கு என்பன முதலாகு பெயர்கள். கொம்பு - உவமவாகுபெயர். இது முதல் கலிவிருத்தம். மூச்சீரடி வஞ்சி விருத்தமாகவும்கொள்வர்.

2588. **செவ் வேலவர் சென்றனர்;**
சேறல் உறும்
அவ் வேலையின் எய்தினன்-
ஆயிரமாம்,
தவ்வாது இரவும் பொலி
தாமரையின்
வெவ்வேறு அலர், கண்ணினன்,
விண்ணவர் கோன்.

செவ்வேலவர் சென்றனர் - சிவந்த வேலினைக் கொண்ட இராமலக்குவர் அவ்வழியே போயினர்; **சேறல் உறும் அவ்வேலையின்-** சென்று அடையும் அப்பொழுதில்; **தவ்வாது இரவும் பொலி தாமரையின்-** கூம்பாமல்இரவிலும் மலர்ந்துள்ள தாமரை மலர்கள் போல;**வெவ்வேறு அலர் ஆயிரமாம் கண்ணினன் -** தனித்தனியே மலர்ந்து விளங்கும் ஆயிரம் கண்களை உடையவனாம்; **விண்ணவர் கோன் எய்தினன்-** தேவர் தலைவனாம் இந்திரன் அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.

செவ்வேல் - சிறந்த வேலுமாம். வேல் என்பது போர்க் கருவிகளுக்குப் பொது. வேலை -வேளை. இந்திரன் கண்கள் இமையாமல் இருப்பதால் இரவும் பொலி தாமரை உவமையாயிற்று. இதுஇல்பொருளுவமை - வெவ்வேறு அலர் கண் என்பது இந்திரனுக்குக் கௌதமமுனி சாபத்தால் உடலெங்கும்கண் பெற்றதைக் குறிக்கும். (472). தவ்வாது - தவறாமல் என்றும்உரைப்பர்.

2589. **அன்னச் செலவின், படிமேல்,**
அயல் சூழ்
பொன்னின் பொலி வார் அணி
பூண் ஒளிமேல்
மின்னின் செறி கற்றை
விரிந்தன போல்,
பின்னிச் சுடரும், பிறழ்,
பேர் ஒளியான்

படிமேல் - தரை மீது; **அயல் சூழ் -** அருகிலுள்ள இடங்களில் சுற்றிலுமுள்ள; **அன்னச் செலவின் -** அன்னம் போன்ற நடையுடைய; **பொன்னின் பொலிவார் அணிபூண்ஒளிமேல் -** திருமகள் போல் விளங்கும் தெய்வப் பெண்கள் அணிந்த நகைகளின் ஒளியின்மேல்;**மின்னல் செறி கற்றை விரிந்தன போல் -** மின்னல்களின் மிகுந்த கூட்டம்பரவியது போல்; **பின்னிச் சுடரும் -** கலந்து விளங்கும்;**பிறழ் பேர் ஒளியான் -** மிகுந்த சிறந்த ஒளி உடையவன் (இந்திரன்).

செலவு - நடை, பொன் - தேமலுமாம். மின்னலின் செறி கற்றை என்பது தெய்வப் பெண்களின்கூட்டத்திற்கு உவமை. இந்திரன் கருநிற முடையவன். ஆதலால் அவனை

மேகத்திற்கு உள்ளுறையாகக் கொள்ளலுமாம். (2597)

2590. வானில் பொலி தோகையர்
கண்மலர் வண்
கானில் படர் கண்-களி
வண்டொடு, தார்
மேனித் திரு நாரதன்
வீணை இசைத்
தேனில் படியும் செவி
வண்டு உடையான்

வானில் பொலி தோகையர் - *தேவர் உலகில் விளங்கும் மயில் போன்ற தேவ மகளிரின்;* ***கண்மலர் வண்கானில் -*** *கண்களாம் வளப்பமுடைய பூக்கள் பூத்த காட்டில்;* ***படர் கண்களி வண்டொடு -*** *படர்ந்துசெல்லும் தன் கண்களாம் மயக்கமுற்ற வண்டுகளோடு;* ***தார் மேனித் திரு நாரதன் -*** *மாலைஅணிந்த திருமேனியும் திருவினையுமுடையநாரதமுனிவன்;* ***வீணை இசைத் தேனில் -*** *மகதி எனும்வீணையில் எழும் இசையாகிய தேனிடத்து;* ***படியும் செவி வண்டு உடையான் -****தோயும் செவிகளாம் வண்டுகளை உடையவனாம் இந்திரன்.*

வண்டுகள் மலர் வனத்தில் மொய்ப்பது போல் தெய்வ மகளிரைத் தன் ஆயிரம் கண்களால்கண்டுகளித்தும், வண்டு தேன் பருகி இன்புறல் போல் நாரத வீணை இசையினைக் கேட்டு மகிழ்ந்தும்இருந்தனன் இந்திரன் - இது உருவக அணி. கண்வண்டோடு செவி வண்டும் உடையவனாம். நாரதர் எனின் ஆன்ம ஞானம் அளிப்பவன், நரர்களுக்குள்ள ஒற்றுமையைப் பிளப்பவன், அன்பை அருள்பவன் என்றும்பொருள்.

2591. அனையின் துறை ஐம்பதொடு
ஐம்பதும், நூல்
வினையின் தொகை வேள்வி
நிரப்பிய மா
முனைவன்; முது தேவரில்
மூவர் அலார்
புனையும் முடி துன்று
பொலங் கழலான்;

அனையின் துறை நூல் வினையின் - *வேள்வித் தீயிடத்து சாத்திரங்களிற் கூறிய செயலின்படி;* ***ஐம்பதொடு ஐம்பதும் தொகைவேள்வி நிரப்பிய மா முனைவன் -*** *நூறு எனும் தொகை கொண்ட அசுவமேத யாகங்களைச் செய்துமுடித்த பெருமை வாய்ந்த தலைவன்;* ***முது தேவரில் மூவர் அலார் -*** *பழமையான தேவர்களில்பிரமன், திருமால், சிவன் எனும் மூவர் அல்லாத மற்றைய தேவர்கள் யாவரும்;****புனையும் முடி துன்று***

பொலங்கழலான் - தரித்துள்ள கிரீடங்கள் படிவதான பொன்னால் அமைந்த வீரக் கழலைஅணிந்தவன் (இந்திரன்).

நூறு யாகங்களை முடித்தவன் என்பதால் இந்திரனைச் சதமகன் என்பர். இந்திரன் மூவர்க்குஅடுத்தவன். அனை - அனல். எதுகை நோக்கித்திரிந்தது துறை - ஏழாம் வேற்றுமைஉருபு.

2592. **செம் மா மலராள்**
நிகர் தேவியொடும்,
மும் மா மத வெண் நிற
முன் உயர்தாள்
வெம் மா மிசையான்; விரி
வெள்ளி விளங்கு
அம் மா மலை அண்ணலையே
அனையான்;

செம்மா மலராள் நிகர் தேவியொடும் - சிவந்த பெரிய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளைப் போன்ற தன் மனைவியாம் சசியுடன்; **மும்மா மத வெண்நிற முன் உயர் தாள் வெம்மா மிசையான்** -மூன்று பெரியமதப்பெருக்குடையதும் வெள்ளை நிறமுடையதும் உயரமான முன்னங்கால்களை உடையதுமான அச்சமூட்டும்ஐராவதம் எனும் யானை மேல் வரும் இந்திரன்; **விரி வெள்ளி விளங்கு அம்மா மலை அண்ணலையேஅனையான்-** ஒளி பரந்த வெள்ளி போல் திகழும் அந்தப் பெரிய கைலை மலைமேல் (உமையுடன்விளங்கும்) சிவனை ஒத்திருப்பவன்.

மும்மதம் - கன்னமதம், கபோல மதம், பீசமதம் என்பன. இந்திரன் தன் மனைவியுடன் ஐராவதயானை மேலிருப்பதற்குச் சிவன் உமையுடன் கயிலை மேல் வீற்றிருப்பது உவமை. யானைக்கு மலையைஉவமிப்பது கவிமரபு. யானையின் முன்னங்கால்கள் பின்னங்கால்களை விட உயரமானவை. வெம்மா-மதம் பிடிப்பின் யானையின் உடல் வெப்பமாயிருத்தலைக் குறிக்கும். கொடுமையும் அழகும்ஆம்.
6

2693. **தான், இன்று அயல் நின்று**
ஒளிர் தண் கதிரோன்,
'யான் நின்றது என்?' என்று,
ஒளி எஞ்சிட, மா
வான் நின்ற பெரும் பதம்
வந்து, உரு ஆய்
மேல் நின்றென, நின்று
ஒளிர் வெண் குடையான்;

அயல் நின்று ஒளிர் தண் கதிரோன் - வெளியிடங்கள் எல்லாம் சென்று பரவி விளங்கும் குளிர்ந்த கதிர் வீசும் சந்திரன்; ***இன்றுயான் நின்றது என் என்று*** - இந்நாளில் நான் இவ்வுலகில் விளங்கி நிற்பதால் பயன் என்ன என்று எண்ணி; ***ஒளி எஞ்சிட*** - ஒளி குறையும்படி; ***மா வான் நின்ற பெரும் பதம்*** - உயர்ந்த விண்ணில் பொருந்திய பெரிய சுவர்க்கம்; ***உரு ஆய் வந்து*** - குடை வடிவாய்வந்து; ***மேல் நின்று என நின்று ஒளிர் வெண்குடையான்*** - தன் மேலே நின்றது எனச்சொல்லும்படி ஒளி வீசும் வெண்கொற்றக் குடையை உடையவன் (இந்திரன்); ***தான்*** -அசை.

சந்திரன் வெட்கப்பட்டுத் தன் ஒளி குறையுமாறு, பேரொளியுடன் சுவர்க்கமே குடையாக வந்ததுஎன்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி. சந்திரனினும் வெண்மை ஒளி உடையது குடை என்பது தொடர்புயர்வுநவிற்சியணி. இனிப் பெரும் பதம் என்பதற்குப் பெரும் சிறப்புடைய உணவாகிய தேவாமிர்தம் என்பர் சிலர். அமிர்தத்துடன் பிறந்த சந்திரன் அந்த அமிர்தமே இந்திரனின் குடையாகஅமைந்ததால் இனித் தான் வானில் நின்று ஒளி பரப்புவது ஏன் என நாணித் தன் ஒளி குறைந்திடஒளிமிக்க தேவ அமுதை வெண்குடையாக இந்திரன் பெற்றிருந்தான் என்பர். ஒளி - புகழும் ஆம்.தான் என்பது சந்திரனைக் குறித்ததாகவும் கொள்வர்.

2594. திசை கட்டிய மால் கரி
தெட்ட மதப்
பசை கட்டின, கிட்டின
பற்பல போர்
விசை கட்டழி தானவர் விட்டு
அகல் பேர்
இசை கட்டிய ஒத்து
இவர், சாமரையான்;

திசை கட்டிய மால் கரி - எட்டுத்திக்குகளில் கட்டிய பெரிய எட்டு யானைகளின்; ***தெட்ட மதப் பசை*** - தெளிவான மதநீர்ப்பசையோடு, ***கட்டின*** - தொடர்புடையனவாக; ***கிட்டின பற்பல போர்*** -நெருங்கிய பலபல போர்களில்; ***விசை கட்டழி தானவர்***- வேகமும் உறுதியும் அழிந்துதோற்றோடிய அசுரர்களினின்று; ***விட்டு அகல் பேர் இசை கட்டியஒத்து*** - நீங்கிஓடும்படியாகப் புகழை நிலை நாட்டியவை போல்; ***இவர் சாமரையான்*** - மேல் எழுந்துவிளங்கும் வெண் சாமரையை உடையவன் (இந்திரன்).

தெட்ட - முற்றிய என்றுமாம். எட்டுத்திசை யானைகளின் மதமாகிய பசை உடலில் பட்டுக்கட்டிப் போகும்படி அசுரர்களுடன் கிட்டின போர் எனலாம். இந்திரனுக்குத் தோற்றோடிய அசுரர்உடல் மீது திக்குயானைகளின் மதநீர் பட்டு வெண்மையாய் உறைந்து போயிற்று. சாமரைகள்வெற்றித் தூண்களுக்கு உவமிக்கப் பெற்றன. தானவர் - தனு என்பவளிடம் தோன்றிய மரபினர்.

2595. தேரில் திரி செங் கதிர்
தங்குவது ஓர்
ஊர் உற்றது எனப் பொலி

ஒண் முடியான்;
போர் வித்தகன்; நேமி
பொறுத்தவன் மா
மார்வில் திருவின் பொலி
மாலையினான்;

தேரில் திரி செங்கதிர் தங்குவது - *(ஒற்றைச் சக்கரமுள்ள தன்) தேரில் ஏறிச் செல்லும் சிவந்த கதிர்களுடைய சூரியன் தங்குவதான;* **ஓர் ஊர் உற்றது என -** *ஒரு பரிவேடம் இதுவாம் எனும்படி அமைந்த;* **பொலி ஒண் முடியான்-** *விளங்கும் ஒளிமிக்க கிரீடத்தை உடையவன்;* **போர் வித்தகன் -** *போர்செய்வதில் சிறந்தவன்;* **நேமி பொறுத்தவன் மா மார்வில் திருவின் -** *சக்கரப்படைஏந்திய திருமாலின் பெருமை மிக்க மார்பில் வாழும் திருமகளைப் போல;* **பொலி மாலையினான்-***விளங்கும் மாலை அணிந்தவன் (இந்திரன்).*

தேரொளிக்குப் பரி வேடமும், கிரீடத்திற்குச் சூரியனும் உவமை ஆம். நேமி பொறுத்தவன்என இந்திரனையும் குறிக்கும் என்பர். ஏன் எனில் அவனுக்குச் சக்கிரி, நேமி என்ற பெயர்கள்உள்ளன. இந்திரன் மார்பின் மாலைக்குத் திருமால் மார்பில் திருமகள் உவமை. மார்வு -மார்பு.

***2596.* செற்றி, கதிரின் பொலி**
செம் மணியின்
கற்றைச் சுடர் விட்டு
எரி கஞ்சுகியான்;
வெற்றித் திருவின் குளிர்
வெண் நகைபோல்
சுற்றிக் கிளரும் சுடர்
தோள் வளையான்;

செற்றி கதிரின் பொலி - *பதிக்கப் பெற்றுக் கிரணங்களால் ஒளி வீசி நிற்கும்;* **செம்மணியின் சுடர்க்கற்றை -** *சிவந்த மாணிக்கங்களின் ஒளியின் தொகுதி;* **விட்டு எரி கஞ்சுகியான் -** *வெளி விட்டு ஒளி வீசும் மேல் அங்கி உடையான்;* **வெற்றித் திருவின் குளிர் வெண் நகை போல் -** *விசயலக்குமியின் குளிர்ந்த வெண்பற்களின்சிரிப்புப் போல்;* **சுற்றிக் கிளரும் சுடர்தோள் வளையான் -** *சுற்றி விளங்குகின்ற ஒளிவீசும் தோள் வளையங்களை உடையவன் (இந்திரன்).*

செற்றி - ஒளி பெறச் செதுக்கி என்பர். சிலர் தோள் வளைகளைவெண்ணகைக்குஉவமையாக்கியதால் அவ்வணி முத்துக்கள் பதித்தவை எனலாம். தோள்வளையம் - வாகுவலயம் எனும்அணி. கஞ்சுகி - கவசம் என்பாருமுளர்.

2597. **பல் ஆயிரம் மா மணி**
பாடம் உறும்
தொல் ஆர் அணி கால்
சுடரின் தொகைதாம்
எல்லாம் உடன் ஆய்
எழலால், ஒரு தன்
வில்லால், ஒளிர் மேகம்
எனப் பொலிவான்;

பல் ஆயிரம் மாமணி பாடம் உறும்- பல ஆயிரக்கணக்கான சிறந்த மாணிக்கங்கள் ஒளிவீசும்; **தொல் ஆர் அணி கால் சுடரின்தொகை -** பழமைச் சிறப்புற்ற நகைகள் வெளியிடும் ஒளியின் கூட்டம்;**எல்லாம் உடன் ஆய் எழலால் -** எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து மேலே கிளம்புதலால்;**ஒரு தன் வில்லால் -** இணையற்ற தன் இந்திரவில் எனும் வானவில்லால்;**ஒளிர் மேகம் எனப் பொலிவான் -** விளங்கும் கரு மேகம் போல விளங்குபன் (இந்திரன்). **தாம் -** அசை.

பாடம் - ஒளி, நகைகளின் சிறப்பைப் பழமை உணர்த்தும். இந்திரனுக்கு மேகமும், அவன்பூண்ட நகைகளுக்கு இந்திர வில்லும் உவமை. இந்திரன் நிறம் கருமை. பல நிற ஒளி மணிகள் பதித்தநகைகள் வானவில்லின் பலநிறங்கள் கொண்டதற்கு ஏற்புடைத்து.

2598. **மானா உலகம் தனில்,**
மன்றல் பொரும்,
தேன் நாறு, நலம்
செறி, தொங்கலினான்;
மீனோடு கடுத்து உயர்
வென்றி அவாம்
வான் நாடியர் கண் எனும்
வாள் உடையான்;

உலகம் தனில் மானா - உலகத்தில் வேறு உவமை இல்லாத;**மன்றல் பொரும்தேன்நாறு நலம் செறி தொங்கலினான் -** தெய்வ மணம் வீசும், தேனின் சிறப்புமிக்க மாலைஉடையவன்; **வான் நாடியர் மீனொடு கடுத்து உயர்வென்றி அவாம் கண் எனும் -** தேவமகளிரின்மீன்களைப் பகைத்து மேலான வெற்றியை விரும்பும் கண்கள் எனும்; **வாள் உடையான் -**வாள்களைத் தன் படையாகக் கொண்டவன் (இந்திரன்)

தேவமகளிர் கண்களுக்கு வாட்படை உவமை. அவர்கள் கண்களைக் கொண்ட, யாகம் செய்துஇந்திர பதவியை அடைபவரை வெல்பவன் இந்திரன். கடுத்து - ஒத்து எனலுமாம். தெய்வ மகளின் கண்எனும் வாள்களைத் தன் மேல் பதியப் பெற்றவன் எனலுமாம். மானா உலகம் என்பது பொன்னுலகத்தைக்குறிக்கும் என்பர் சிலர்.

2599. வெல்வான் நசையால், விசையால்,
விடு நாள்,
எல் வான் சுடர் மாலை
இராவணன்மேல்,
நெல் வாலும் அறாத,
நிறம் பிறழா,
வல் வாய் மடியா,
வயிரப் படையான்-

எல்வான் சுடர் மாலை இராவணன் மேல் - *ஒளி மிக்க சூரியனைப் போல் விளங்கும் மணி மாலைகள் அணிந்த இராவணன் மீது;* ***வெல்வான் நசையால் விசையால் விடுநாள் -*** *அவனை வெல்லும் ஆசையால் வலிவோடு எறிந்த பொழுது;* ***நெல் வாலும் அறாத -*** *நெல்லின் வால் நுனி போன்ற சிறு பகுதியும் அழிந்து போகாத;* ***நிறம் பிறழா வல்வாய் மடியா -*** *ஒளி மாறாத வலிய அதன் வாய்நுனி அழியாத;* ***வயிரப்படையான் -*** *வச்சிராயுதம் எனும் படைக்கலம் உடையவன் (இந்திரன்)*

நெல்வால் - நெல்லின் நுனியில் அமைந்த நுட்பமான கூரிய பகுதி. 'கதிர் வாலின்செந்நெல் உள (2688). இராவணனால் ஒரு சிறிதும் ஊறு படுத்த முடியாத வயிரப்படை. இது இருதலைச்சூலமாய் நடுவே பிடிஅமைந்த படைக்கலன். இந்திரன் ததீசி முனியை வேண்டிய போது அவர் அளித்தஅவரது முதுகெலும்பால் ஆனது. ஆயின் காப்பிய எதிர்த் தலைவனாம் இராவணன் மேல் வெற்றி கொளஇந்திரன் எதிர்ந்த போது அவன் மீது சிறிதும் ஊறு விளைவிக்காமலும் தன்னொளி கெடாமலும்இருந்த படை என்ற குறிப்புப் பொருளும் கொள்ள இடமுண்டு. சரபங்கன் இந்திரனை வரவேற்று வினவல்

2600. நின்றான், எதிர்நின்ற
நெடுந் தவனும்
சென்றான், எதிர்கொண்டு;
சிறப்பு அமையா,
'என்தான் இவண்
எய்தியவாறு?' எனலும்,
பொன்றாத பொலங் கழ
லோன் புகலும்;

நின்றான் - *(இந்திரன் அச் சரபங்கர் ஆசிரமத்தில்) சென்று நின்றான்;* ***எதிர் நின்ற நெடுந்தவனும்எதிர் கொண்டு சென்றான் -*** *அங்கு அவன் எதிரில் நின்ற பெருந்தவம் செய்தவனாகியசரபங்கனும் எதிர் வந்து அழைத்துச் சென்றான்;* ***சிறப்பு அமையா -*** *வந்த அதிதிக்குரியஉபசாரங்கள் செய்து;* ***'இவண் எய்தியவாறு என்' எனலும் -*** *இங்கு நீ வந்த காரணம் யாது' எனக் கேட்டலும்;* ***பொன்றாத பொலங் கழலோன் புகலும்-****கெடாத பொற்கழல் அணிந்தஇந்திரன் பின்வருமாறு கூறினான்;* ***தான் -****அசை.*

நின்ற நெடுந்தவன் என்பதற்கு நிலைபெற்று நெடிய தவம் செய்த சரபங்க முனிவன் எனலுமாம்.இந்திரன் பெற்ற பல வெற்றிகளைக் குறிக்கும் பொலங்கழல் அணிந்த நிலை.

இந்திரன் பிரம லோகத்திற்கு அழைத்தலும் முனி மறுத்தலும்

2601. "நின்னால் இயல் நீதி நெடுந்
தவம், இன்று,
என்னானும் விளம்ப அரிது"
என்று உணர்வான்
அந் நான்முகன்,
நின்னை அழைத்தனனால்;
பொன் ஆர் சடை
மாதவ! போதுதியால்;

பொன் ஆர் சடை மாதவ - பொன்னிறம் பொருந்திய சடையுடைய பெரும் தவத்தோனே; **நின்னால் இயல் நீதி நெடுந்தவம் -** உம்மால்செய்யப்பெற்ற முறை தவறாத பெருந்தவம்; **என்னானும் விளம்ப அரிது என்றுஉணர்வான் -** எவ்வகையாலும் எடுத்துக் கூறுவதற்கு அரியது என்று உணர்ந்தவனாகி; **அந்நான்முகன் நின்னை அழைத்தனனால் -**அந்த நான்கு முகமுடைய பிரமதேவன் உம்மைத் தம்உலகிற்கு வர அழைத்தனன் ஆதலின்; **இன்று போதுதி -** இப்பொழுது அங்குப்போகஎழுந்தருள்வீராக; **ஆல் -** அசை.

என்னால் கூடக் கூற இயலாது என்ற கூற்றை இந்திரன் கூற்றாகவும் கொள்ளலாம். இந்திரன்ஐந்திரம் எனும் இலக்கணம் இயற்றிய அறிஞன். அத்தகையவனாலும் சரபங்கரின் தவப் பெருமை கூறுதற்கரியது என அவர் பெருமை உணரப்பெறும்.

2602. 'எந்தாய்! உலகு யாவையும்
எவ் உயிரும்
தந்தான் உறையும்
நெறி தந்தனனால்;
நந்தாத பெருந்தவ!
நாடு அது நீ
வந்தாய் எனின், நின்
எதிரே வருவான்;

எந்தாய்! - எம் தந்தை போன்ற பெரியீர்!; **உலகு யாவையும் எவ்உயிரும் தந்தான் உறையும் நெறிதந்தனன் -** உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் அவற்றில் வாழும் எல்லா உயிரினங்களையும் படைத்தவனாம் பிரமதேவன் வாழும் சத்தியலோகத்தில் வீற்றிருக்கும் பேற்றை உமக்கு அருளினான், **அது நந்தாத பெருந்தவ நாடு -** அந்த உலகம் அழியாத பெருந் தவத்தால் அடையத்தக்கதாகும்; **நீ வந்தாய் எனின் -** நீர் அங்கு

வருவீர் என்றால்; **நின் எதிரே வருவான் -** அப்பிரம தேவன் உம் எதிர் வந்து அழைத்துச் செல்வான்; **ஆல் -** அசை.

நெறி - இடம், நந்தாத பெருந்தவ என்ற தொடரை சரபங்க முனிக்கே விளியாக்கிக் கெடாதபெருந் தவத்தை உடையோய் எனக் கூறலுமாம். எந்தாய் என்பது இடவழுவமைதி, வந்தாய் என்பது காலவழுவமைதி.

2603. 'எல்லா உலகிற்கும் உயர்ந்
தமை, யான்
சொல்லாவகை, நீ உணர்
தொன்மையையால்:
நல்லாளுடனே நட, நீ'
எனலும்,
'அல்லேன்' என, வால்
அறிவான் அறைவான்:

எல்லா உலகிற்கும் உயர்ந்தமை - அச்சத்திய லோகம் மற்றெல்லா உலகங்களுக்கும் சிறந்தது என்பதை; **யான் சொல்லாவகை -** நான்கூறாதபடி; **நீ உணர் தொன்மையை -** நீர் முன்னமே அறியும் பழமையுடையவராவீர்;(ஆதலின் உமக்கு நான் சொல்ல வேண்டுவதில்லை) ; **நல்லாள் உடனே நட நீ எனலும் -** உம்மனைவியுடன் வந்தருள்வீர் நீர் என்று இந்திரன் கூறவும்; **வால்அறிவான் அல்லேன் எனஅறைவான் -** சிறந்த அறிஞனாகிய சரபங்கர் அதற்கு இசையேன் என்று சொல்வார்; **ஆல் -** அசை. 'நீ உணர் தொன்மையை' என இந்திரன் சரபங்கரிடம் கூறியதால் இந்திரனும் அறியாத மிகப்பழங்காலத் தவசி அவர் என்பது தெரிகிறது. வாலறிவான் என்ற தொடர் குறளில் (2) காணும்'வாலறிவன்' என்பதுடன் ஒப்பிடற்குரியது. நல்லாள் என்பது முனிவரின் மனைவி என்பதைப் பின் வருபாடலாலும் (2628) அறியலாம்.

2604. 'சொல் பொங்கு பெரும் புகழோய்!
தொழில் மாய்
சிற்பங்களின் வீவன
சேர்கு வெனோ?
அற்பம் கருதேன்; என்
அருந் தவமோ
கற்பம் பல சென்றது;
காணுதியால்;

சொல் பொங்கு பெரும் புகழோய் - சொற்களால் மேம்படும் உயர்ந்த கீர்த்தியுடையயோனே!; **மாய்தொழில் சிற்பங்களின் வீவனசேர்கு வெனோ -** அழியும் வினையையுடைய அற்பப் பொருள்கள் போல அழியக்கூடிய பதவிகளை யான்அடைவேனோ?; (மாட்டேன்);**அற்பம் கருதேன் -** கீழான இப்பதவியை அடைய

விரும்பேன், **என் அருந்தவமோ கற்பம் பல சென்றது காணுதி -** யான் செய்த அரிய தவமோ பல கற்பகாலங்கள்சென்றவை ஆயின; இதனை நீ அறிவாயாக; **ஆல் -**அசை.

சொல் பொங்கு பெரும் புகழோய் என இந்திரனை விளித்தலால் வியா கரண சாத்திரங்களைஅவன் நன்குணர்ந்தமை பெறப்படும். தொழில்மாய் சிறப்பம் என்றதால் பிரமலோகமும் அழியும்அற்பப் பொருள் என அறியலாம். கற்பம் - பலயுகங்கள் கொண்ட காலம்; சென்ற பாடலில் (2603) தொன்மையை என்றமை இதன் பொருளை விளக்கி நிற்கும்.

2605. 'சொற்றும் தரம் அன்று இது;
சூழ் கழலாய்!
பெற்றும், பெறு கில்லது
ஓர் பெற்றியதே;
மற்று என் பல? நீ
இவண் வந்ததனால்,
முற்றும் பகல் தானும்
முடிந்து ளதால்;

சூழ்கழலாய்- கட்டிய வீரக்கழல் அணிந்தவனே!; **இது சொற்றும் தரம் அன்று -** நீ சொல்லும் இதுபேசத்தக்கது அன்று; (ஏனெனில் அப்பேறு) **பெற்றும் பெறுகில்லது ஓர் பெற்றியதே -** அடைந்தாலும் அடைந்ததாகக்கருதப்படாத ஒரு தன்மையதாகும்; **மற்று என்பல -** வேறு பல சொல் கூறுவது எதற்கு?; **நீஇவண் வந்ததனால் -** நீ இங்கு வந்ததால்;**பகல் தானும் முற்றும் முடிந்துளது -** என்வாழ்வுக் காலம் முழுதும் முடிந்ததாகும்; **ஆல் -** அசை.

பிரமலோகப் பதவியைச் சரபங்கர் அற்பமாகக் கருதியதையும் இந்திரன் வந்ததால் தம்வாழ்வுக் காலம் முடிவுறுவதையும் அவர் உணர்ந்த நிலை புலப்படுகிறது. சிறந்த தவம் புரிந்தோர்தவமுடிவைத் தேவர் முதலோர் வந்து தெரிவிப்பதை இக்காண்டப் பாடலில் (3705) வீட்டினுக்குஅமைவதான மெய்ந் நெறி வெளியிற்றாகக் காட்டுறும் அறிஞர்' என்ற தொடர் கூறும். பகல் என்பது நேரத்தின் பொதுப் பெயராய் இங்கு வாழ்நாளைக் குறிக்கிறது.

2606. 'சிறு காலை இலா,
நிலையோ திரியா,
குறுகா, நெடுகா, குணம்
வேறுபடா,
உறு கால் கிளர் பூதம்
எலாம் உகினும்
மறுகா, நெறி எய்துவென்;-
வான் உடையாய்!'

வான் உடையாய் - சுவர்க்க நாட்டை உடைய இந்திரனே!; **சிறு காலை இலா -** சிறிய பொழுது இல்லாததும்; **நிலையோ திரியா -**இடம் விட்டுப் பெயராததும்; **குறுகா -** காலத்தால் குறுகிப்போகாததும்;**நெடுகா -** அக்காலத்தில் பெருகி நீளாததும்; **குணம் வேறுபடா -** தன்மையில் மாறுபடாததும்; **உறு கால் கிளர் பூதம் எலாம் உகினும் -** பொருந்திய காற்றுமுதலாக விளங்கும் ஐம்பூதங்கள் எல்லாம் விழுந்து அழிந்தாலும்; **மறுகா நெறி எய்து வென் -** அழியாத முத்தி நெறியை அடைவேன் (என்றான்).

மறுகா நெறி - மாறாத முத்தி நெறி என்பது மற்ற பதவிகளை விட மேலானது. மற்றவை உருவாலும்காலத்தாலும் தன்மையாலும் பல மாறுபாடுகள் அடையும். இதுவோ அத்தகைய மாறுபாடு அடையாது. இதனைச் சடாயு 'பூதங்கள் விளியும் நாளும் போக்கிலா உலகம் புக்க' (3530) நிலையுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.இதில் சரபங்கரின் உறதிப்பாடு புலனாகிறது.

இந்திரன் வந்திருத்தலை இராமன் உய்த்து உணர்தல்

2607. என்று, இன்ன விளம்பிடும்
எல்லையின் வாய்,
வன் திண் சிலை வீரரும்
வந்து அணுகா,
ஒன்றும் கிளர் ஓதை
யினால் உணர்வார்,
நின்று, 'என்னைகொல் இன்னது?'
எனா நினைவார்:

என்று இன்ன விளம்பிடும் எல்லையின் வாய் - என்று இப்படிச் சரபங்கர் கூறிய போது; **வன் திண் சிலை வீரரும் வந்து அணுகா -** வலிமையும் திண்மையும் உடைய வில்லேந்திய வீரர்களாம் இராமலக்குவர் அங்கு வந்தடைந்து; **ஒன்றும் கிளர் ஓதையினால் உணர்வார் -** அவ்விடத்துப் பொருந்திய, மேலெழும்ஆரவாரத்தினால் காரணத்தை அறிந்தவராய்; **நின்று -** அவ்விடத்தே நின்று; **என்னைகொல் இன்னது எனா நினைவார் -** என்னவோ இங்கு நிகழும் செயல் என்று கருதினார்.

கிளர் ஓசை - இந்திரனுடன் வந்த யானை முதலியவற்றால் எழுந்த ஓசை. வன் திண் - ஒருபொருட் பன்மொழி கொல் - ஐயப் பொருள் தரும் இடைச் சொல் அணுகா. செய்யா எனும் வாய்பாட்டுஉடன்பாட்டு வினையெச்சம்.

2608. கொம்பு ஒத்தன நால் ஒளிர்
கோள் வயிரக்
கம்பக் கரி நின்றது
கண்டனமால்;
இம்பர், தலை மா தவர்பால்,
இவண் ஆம்

உம்பர்க்கு அரசு எய்தினன்'
என்று உணரா,

நால் ஒத்தன ஒளிர் கோள் வயிரக் கொம்பு - *நான்கு ஒன்றுக்கொன்று ஒத்து விளங்கும் ஒளி பொருந்திய வலிய வயிரம் போன்ற கொம்புகளை உடைய;* ***கம்பக்கரி நின்றது கண்டன மால் -****அசைந்தாடும் ஐராவத யானை நின்றுள்ளதைப்பார்த்தோம் ஆதலின்;* ***இம்பர்தலை -*** *இவ்வுலகில்;* ***மாதவர்பால் -*** *பெருந்தவம்செய்த சரபங்கரிடத்து;* ***இவண் உம்பர்க்கு அரசு எய்தினன் ஆம் -*** *இங்கேதேவர்க்கரசனாம் இந்திரன் அடைந்தான்;* ***என்று உணரா -*** *என அறிந்து,*

கம்பக் கரி என்பதற்குக் கம்பத்தில் கட்டப்படும் யானை என்றும்.கண்டோர்க்குஅச்சத்தை உண்டாக்கும் யானை என்றும் உரைப்பர். இம்பர்த் தலை மாதவர் என்பதை சரபங்கர்கூற்றிலேயே 'என் அரும்தவமோ கற்பம் பல சென்றது' (2604) என வருதல் காணலாம் ஐராவத யானைநான்குகொம்புகளை உடையது. எனவே கொம்பு ஒத்தன நால் என்றார். வயிரம் என்பதைக் கிம்புரிஎன்பர் சிலர். வயிரக் கம்பம் எனத் திண்ணிய கட்டுத்தறி எனவும் ஆம். உணரா - செய்யா எனும்வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். *22*

2609. மானே அனையாளொடு
மைந்தனை அப்
பூ நேர் பொழிலின்
புறமே நிறுவா,
ஆன்ஏறு என, ஆள் அரி
ஏறு இது என,
தானே அவ் அகன்
பொழில் சாருதலும்,

மானே அனையாளொடு மைந்தனை - *மான் போன்ற சீதையோடு இளையவனாம் இலக்குவனையும்;* ***அப் பூநேர் பொழிலின் புறமே நிறுவா-*** *அந்தப் பூக்கள் நிறைந்த சோலையில் வெளியே இருக்கச் செய்து;****ஆன் ஏறு என -*** *காளை போலவும்;* ***ஆள் அரிஏறு என -*** *வலிய ஆண் சிங்கம் ஒப்பவன் எனவும்;* ***தானே அவ்அகன் பொழில் சாருதலும் -*** *தான்மட்டும் அந்த அகன்ற (சரபங்கரின்) தவச் சாலையைஅடைதலும்;****இது -*** *அசை.*

மைந்து- இளமை, மைந்தன் - இளையவனாம் இலக்குவனைக் குறித்தது. இராமனை இலக்குவன் தந்தைஎனக் கொள்வதால் இவ்வாறு கூறலுமாம். மைந்தன் - வலிமை உடையவன் எனவும் கூறுவர். இராமன்நடைக்குக் காளையும் ஆண் சிங்கமும் உவமையாக 'மாகமடங்கலும் மால்விடையும்... நாண நடந்தான்'என வருவதைக் காணலாம் (697). ஆள் - மற்ற விலங்குகளை அடக்கி ஆள்கின்ற எனவும் ஆம். நிறுவா- நிறுவி உடன்பாட்டு வினையெச்சம்.

இந்திரன் இராமனைக் கண்டு துதித்தல்

2610. கண்தாம் அவை ஆயிரமும் கதுவ,
கண் தாமரைபோல் கரு ஞாயிறு எனக்
கண்டான், இமையோர் இறை-காசினியின்-
கண்தான், அரு நான் மறையின் கனியை.

இமையோர் இறை - *தேவர்க்கரசனாம் இந்திரன்;* ***காசினியின்கண் -*** *பூமியின் மேல்;* ***அருநான் மறையின்கனியை-*** *அரிய நான்கு வேதங்களின் இனிய பழமாம் இராமனை;* ***கண் தாமரை போல் கருஞாயிறு என -*** *கண்கள் தாமரை இதழ் போலும் நிறம் கரிய சூரியனே போலும் என்று;* ***கண்தாம் அவை ஆயிரமும் கதுவ(க்)கண்டான் -*** *தன் ஆயிரம் கண்களுமே (இராமன் உருவில்)பொருந்தி ஊன்றப் பார்த்தான்;* ***தான் -*** *அசை. இராமன் ஞாயிறு போல் ஒளியும் கரிய நிறமும் கொண்டவனாதலின் கரு ஞாயிறு எனஉருவகிக்கப்பட்டான். 'கரு ஞாயிறு போல்வர்' எனமுன்னரும் கண்டோம் (1163) நான்மறையின்கனி என்ற பொருள் விளங்க 'வேதத்தை வேதத்தின் சுவைப்பயனை' எனப் பெரிய திருமொழியும் கூறும் (2-3: 2). இப்பாடலில் கருஞாயிறு என இல்பொருள் சுட்டப் பெறுகிறது.*

2611. காணா, மனம் நொந்து கவன்றனனால்,
ஆண் நாதனை, அந்தணர் நாயகனை,
நாள் நாளும் வணங்கிய நன் முடியால்,
தூண் ஆகிய தோள்கொடு, அவன்-தொழுவான்,

காணா - *(அங்கு இந்திரன் இராமனைப்) பார்த்து;* ***மனம் நொந்து கவன்றனன் -*** *மனம் நோயுற்றுக்கவலை கொண்டான் ஆக;* ***ஆண்நாதனை -*** *ஆண்களின் தலைவனை (புருஷோத்தமனை);* ***அந்தணர் நாயகனை -*** *அந்தணராம் முனிவர்க்குத் தலைவனாம் இராமனை;* ***நாள் நாளும் வணங்கிய நன்முடியால் -*** *நாள் தோறும் தொழுகின்ற தன்மேலான சிரத்தால்;* ***தூண் ஆகிய தோள் கொடுஅவன் தொழுவான் -*** *தூண் போன்ற தன் புயங்கள் பட இராமனின் திருவடிகளை இந்திரன் வணங்குவான்;* ***ஆல் -*** *அசை.*

கண்டு மனம் நொந்து கவன்றனன் என்பதால் பரமபத வாழ்வை விட்டுத் தனக்காக மனிதவடிவெடுத்ததுடனன்றிக் காடுகளில் கால் நோவ வருந்தி இராமன் திரிதலைக் கண்ட நிலையைஅறியலாம். இராமன் திருவடிகளில் இந்திரன் தலையும் தோளும் படத் தொழுதான் என்பதால் மார்புகால் முதலிய பிற உறுப்புகளாலும் வணங்கினான் என அறியலாம். இது உபலட்சணம்.

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2612. துவசம் ஆர் தொல் அமருள்,
துன்னாரைச் செற்றும்,
சுருதிப் பெருங் கடலின் சொல்
பொருள் கற்பித்தும்,
திவசம் ஆர் நல் அறத்தின்
செந்நெறியில் உய்த்தும்,
திரு அளித்தும், வீடு அளித்தும்,
சிங்காமைத் தங்கள்
கவசம் ஆய், ஆர் உயிர் ஆய், கண் ஆய்,
மெய்த் தவம் ஆய்,
கடை இலா ஞானம் ஆய்,
காப்பானைக் காணா,
அவசம் ஆய், சிந்தை அழிந்து,
அயலே நின்றான்,
அறியாதான் போல, அறிந்த
எலாம் சொல்வான்:

துவசம் ஆர் தொல்லமருள் துன்னாரைச் செற்றும் -கொடிகள் நிறைந்த பழைய போர்களில் பகைவர்களை அழித்தும்; **சுருதிப் பெருங் கடலின்சொல்பொருள் கற்பித்தும் -** வேதமாகிய பெரிய கடல்களின் எல்லையற்ற சொற்களையும்அவற்றின் பொருள்களையும் உபதேசித்தும்; **திவசம் ஆர் நல் அறத்தின் செந் நெறியில்உய்த்தும் -** நாள்தோறும் பொருந்திய நல்ல தருமங்களின் சிறந்த வழியில் கொண்டுசெலுத்தியும்; **திரு அளித்தும் -** செல்வத்தைக் கொடுத்தும்; **வீடு அளித்தும் -** பரம பதத்தைக் கொடுத்தும்; **சிங்காமைத் தங்கள் கவசம் ஆய் -** அழியாதவாறு (தேவாரம்) தங்களுக்குக் கவசம் ஆகியும்; **ஆர் உயிர் ஆய் -** அருமை உயிர் ஆகியும்; **கண் ஆய் -** கண் ஆகியும்; **மெய்த்தவம் ஆய் -** உண்மைத் தவம் ஆகியும்; **கடையிலா ஞானம்ஆய் -** முடிவற்ற மெய்ஞ்ஞானம் ஆகியும், **காப்பானைக் காணா -** காத்து வரும்பரம்பொருளாம் இராமனைக் கண்டு; **அவசம் ஆய் சிந்தை அழிந்து அயலே நின்றான் -** தன்னிலை மறந்து (அவன்) பக்கத்தில் நின்றவனாகி; **அறியாதான் போல அறிந்த எலாம் சொல்வான் -** (இராமனின் பெருமைகளைத்) தெரியாதவன் போல தான் அறிந்த பெருமைகளைஎல்லாம் தெரிந்தவாறு கூறித் துதிப்பான் (இந்திரன்).

தொல்லமர் - பழங்காலத்தில் தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் நடந்த போர். சுருதிப் பொருள் கற்பித்த செயல் முன்னர் அன்னமாய்ப் பிரமனுக்குஉபதேசித்ததாகும். கடல் போல் வேதம் எல்லைஅற்றது எனவே கடலாக உருவகிக்கப்பட்டது. சிங்குதல் - குறைதல், சுருங்குதல், அழிதல். கவசம் - பகைவரால் ஊறு நேராதவாறு அணியும் மெய்யுறை. பிரளய காலத்தில் அனைத்துப் பொருள்களையும்தன்னுள் அழியாமல் காப்பதால் கவசமாயிற்று, வெளியே கவசமாயும் உள்ளே உயிராயும் உள்ளும்புறமும்

acharya.org

காப்பவன் ஆயினான். அயோத்தியா காண்டக் கடவுள் வாழ்த்தில் 'ஊனும் உயிரும் உணர்வும்போல் உள்ளும் புறத்தும் உளன் என்ப' (1313) எனக் கூறப்பட்டது. பக்தி மிகுதியால் சிந்தைஅழிந்த நிலையை இந்திரன் அடைந்தான்; எனவே அறியாதவன் போல அறிந்த எலாம்கூறினான்.

2613. தோய்ந்தும், பொருள் அனைத்தும்
தோயாது நின்ற
சுடரே! தொடக்கு அறுத்தோர்
சுற்றமே! பற்றி
நீந்த அரிய நெடுங்
கருணைக்கு எல்லாம்
நிலயமே! வேதம் நெறி
முறையின் நேடி
ஆய்ந்த உணர்வின் உணர்வே!
பகையால்
அலைப்புண்டு அடியேம் அடி
போற்ற, அந் நாள்
ஈந்த வரம் உதவ
எய்தினையே? எந்தாய்!
இரு நிலத்தவோ, நின்
இணை அடித் தாமரைதாம்?

பொருள் அனைத்தும் தோய்ந்தும் தோயாது நின்ற சுடரே - எல்லாப் பொருள்களிலும் கலந்தும் கலவாமலும் தனித்து நின்ற ஒளியே!; **தொடக்கு அறுத்தோர்சுற்றமே** - பற்றுகளை முற்றும் அறுத்து விலக்கிய முனிவர்க்கு உறவானவனே!; **பற்றி நீந்தஅரிய நெடுங் கருணைக்கு எல்லாம் நிலயமே** - புணையாகக் கொண்டு கடப்பதற்கு அரிதான நீண்ட எல்லா அருளுக்கும் இருப்பிடமானவனே!; **வேதம் நெறி முறையின் நேடி ஆய்ந்த உணர்வின் உணர்வே**- வேதங்கள் கூறிய நன்னெறி முறைப்படி ஆய்ந்த உணர்ச்சியால் உணரப்பெறும் பொருளே!; **எந்தாய்** -எங்கள் தந்தையே!; **அடியேம்** - அடியவர்களாகிய நாங்கள்; **பகையால் அலைப்புண்டு** - பகைவர்களால் துன்பப்படுத்தப்பட்டு; **அடிபோற்ற அந்நாள் ஈந்த வரம் உதவஎய்தினையே** - உம் திருவடிகளைத் துதிக்க அப்பொழுது கொடுத்த வரத்தின்படி எங்களுக்கு உதவிபுரிய எழுந்தருளினையே?; **நின் இணை அடித்தாமரை இரு நிலத்தவோ** - உனது இரண்டு திருவடித்தாமரைகள் இப்பெரிய பூமியில் படத்தக்கனவோ?; **தாம்** - அசை.

தோய்ந்தும் தோயாது நிற்றல் - எல்லாப் பொருள்களின் கண்ணே கலந்திருந்தும் அவற்றில்பற்றின்றித் தனித்தும் நிற்றல். அந்நாள்- தேவர்கள் தாங்கள் அரக்கரால் பட்டதுன்பங்களைக் கூறித் திருமாலைச் சரணடைந்த அந்த நாள். பரம்பொருள் கால் நிலம் தோயாதுநிற்றற்குரியது. தேவர் விருப்பப்படி மண்ணில் அவதரித்து கால் நிலம் பட வந்த நிலையை எண்ணி வருந்திக் கூறியது இது. பிரமன் முதலிய மற்றைத் தேவர்களையும் உளப்படுத்தி அடியேம் என்றான்இந்திரன். சுடர், சுற்றம், நிலயம், உணர்வு, தாமரை என்பன உருவகம். பகை - பண்பாகுபெயர்.

2614. **மேவாதவர் இல்லை, மேவினரும்**
இல்லை;
வெளியோடு இருள் இல்லை, மேல்
கீழும் இல்லை;
மூவாதமை இல்லை, மூத்தமையும்
இல்லை;
முதல் இடையோடு ஈறு இல்லை, முன்னொடு
பின் இல்லை!
தேவா! இங்கு இவ்வோ நின் தொன்று
நிலை என்றால்,
சிலை ஏந்தி வந்து, எம்மைச்
சேவடிகள் நோவ,
காவாது ஒழியின், பழி
பெரிதோ? அன்றே;
கருங் கடலில் கண்வளராய்!
கைம்மாறும் உண்டோ?

தேவா - எல்லாத் தேவர்க்கும் தேவனே!; **கருங்கடலில் கண் வளராய்** - பெரிய பாற்கடலில் யோகநித்திரை கொள்பவனே!; **மேவாதவர் இல்லை** - பகைவர் இல்லை; **மேவினரும் இல்லை** - நண்பர்களும் இல்லை; **வெளியோடு இருள் இல்லை** - ஒளி இருள் என்ற மாறுபாடில்லை; **மேல் கீழும் இல்லை** - உனக்கு மேற்பட்டதும் கீழ்ப் பட்டதும் இல்லை; **மூவாதமை இல்லை மூத்தமையும் இல்லை** - உனக்கு இளமையும் இல்லை மூப்பும் இல்லை; **முதல் இடையோடு ஈறு இல்லை**- உனக்குத் தொடக்கம், நடு, முடிவு இல்லை; **முன்னொடு பின் இல்லை** -காலத்தால்உனக்கு முற்பட்டதும் பிற்பட்டதும் இல்லை; **நின் தொன்று நிலை இங்கு இவ்வோ என்றால்** - உன் பழைய நிலை இங்குக் கூறிய இவையோ என்றால்; **சிலை ஏந்தி, சேவடிகள் நோவ வந்து** - வில்லைக் கையிலேந்தி சிவந்த அடிகள் நோகும்படி நடந்து வந்து; **எம்மைக் காவாது ஒழியின்** - எங்களைக் காவாமற் போனால்; **பழி பெரிதோ** - பெரும் பழிஉண்டாகுமோ?; **கைம்மாறும் உண்டோ** - இதனால் நீ அடையும் மாற்றுப் பயன் ஏதேனும் உண்டோ; **அன்றோ** - அல்லவோ? (ஒன்றுமில்லை என்பதாம்)

கருங்கடல் என்பதற்குக் கரிய நிறமுள்ள கடல் என்று கூறிப் பரமன் பள்ளி கொண்டதுபாற்கடல் வெளிது ஆயினும் அவன் திருமேனியின் கரிய நிழலிட்டதால் கரிய கடலாயிற்று என்பார்.கண்வளராய் என்பதற்கு உடன்பாட்டுப் பொருளன்றி அவதாரத்திற்குப் பள்ளி கொண்டமையை நீத்து வந்தமையையும் குறிக்கும். கருங்கடல் என்பதற்குப் பிரளய காலத்தில் ஒரே பெரு வெள்ளமாய்இருப்பதையும் கொள்வர். பரம்பொருளுக்கு மாரிமாட்டுக் கைம்மாறு செய்ய இயலாதது போல யாவர்செய்ய ஆற்றலுடையார் எனக் கேட்டு அதன் பெருமையை உணர்த்தியவாறாம். பகை நட்பு, இருள் ஒளி போன்ற, உடன்பாடு எதிர் மறை ஆகிய இரு நிலைகளையும் காட்டிக் கடவுளின் எல்லாம் கடந்தநிலையை எண்ணி வணங்கிய நிலை இது. இத்தகைய திருவிளையாடல் அவன் அருளால் விளைவதுஎன்பர்.

2615. **நாழி, நவை தீர் உலகு**
எலாம் ஆக,
நளினத்து நீ தந்த
நான்முகனார்தாமே
ஊழி பலபலவும் நின்று
அளந்தால், என்றும்
உலவாப் பெருங் குணத்து எம்
உத்தமனே! மேல்நாள்,
தாழி தரை ஆக, தண் தயிர்
நீர் ஆக,
தட வரையே மத்து ஆக, தாமரைக்
கை நோவ
ஆழி கடைந்து, அமுதம்
எங்களுக்கே ஈந்தாய்;
அவுணர்கள்தாம் நின் அடிமை
அல்லாமை உண்டோ?

நீ நளினத்துத் தந்த நான்முகனார் தாமே - நீ உன் திரு உந்தித்தாமரையில் தோற்றுவித்த நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவரே; **நவைதீர் உலகு எலாம் நாழி ஆக -** குற்றமற்ற உலகங்கள் யாவும் அளக்கும்படியாகக் கொண்டு; **ஊழிபலபலவும் நின்று அளந்தால் -** அனேக ஊழிக்காலங்களும் விடாமல் அளந்தாலும்; **என்றும்உலவாப் பெருங் குணத்து எம் உத்தமனே -** என்றைக்கும் குறையாத அரும் பெரும் பண்புகளுடையமேலானவனே!; **மேல்நாள் -** முற்காலத்தில்; **தரை தாழி ஆக -** பூமியேதாழியாகவும்; **நீர் தண் தயிர் ஆக -** கடல் நீரே குளிர்ந்த தயிராகவும்; **தடவரையேமத்து ஆக -** பெரிய மந்தர மலையே கடையும் மத்தாகவும்; **தாமரைக்கை நோவ -** தாமரைமலர் போன்ற உன் கைகள் வருந்த; **ஆழி கடைந்து அமுதம் எங்களுக்கே ஈந்தாய் -** கடலைக்கடந்து அதனின்று வந்த அமுதத்தைத் தேவர்களாம் எங்களுக்கே கொடுத்தருளினாய்; **அவுணர்கள்தாம் நின் அடிமை அல்லாமை உண்டோ -** (எங்களோடு ஒரு பக்கம் கடைந்த) அசுரர்கள் தாம்உனக்கு அடிமை அல்லாமை உளதோ?

உன் மகனாம் பிரமனாலும் அளந்தறிய முடியாத எல்லையற்ற கலியாண குணங்கள் எங்களால்சிறிதும் அறியத்தக்கவையோ எனக் கருதியதாம். அறங்காத்து மறங்கடியும் பண்பினால் தேவர்க்குஅமுதமீந்து அரக்கர்க்கு அதனை மறுத்தான். இறைவன் பண்புகளை அளக்கும் பொருளாகக் கொண்டு பலஅண்டங்களை அளக்கும் கருவியாகக் கொண்டு அளந்தாலும் அளவிட முடியாது என்பது ஏகதேச உருவகம். தரைதாழியாகவும், நீர் தயிராகவும், வரை மத்தாகவும் உருவகம் செய்யப்பட்டன. இது உருவக அணி.

பாற்கடலைக் கடையும்போது அசுரர்களை வாசுகியின் தலையையும் தேவர்களை அதன் வாலையும்பிடித்துப் பாற்கடலில் நட்ட மந்தர மலையை மத்தாகக் கொண்டு

நிற்குமாறு ஏவித் தானும் ஒருதிருமேனி பூண்டுவாசுகியின் வாலையும் தலையையும் பிடித்து வலம் இடமாகக் கடைந்ததாகப் புராண வரலாறுகூறும்.

2616. 'ஒன்று ஆகி, மூலத்து
உருவம் பல ஆகி,
உணர்வும் உயிரும் பிறிது
ஆகி, ஊழி
சென்று ஆசறும் காலத்து அந்
நிலையது ஆகி,
திறத்து உலகம்தான் ஆகி,
செஞ்செவே நின்ற
நன்று ஆய ஞானத் தனிக்
கொழுந்தே! எங்கள்
நவை தீர்க்கும் நாயகமே! நல்
வினையே நோக்கி
நின்றாரைக் காத்தி;
அயலாரைக் காய்தி;
நிலை இல்லாத் தீவினையும் நீ
தந்தது அன்றே!

மூலத்து ஒன்று ஆகி - *ஆதியில் ஒரே பொருளாகி இருந்தும்;* ***உருவம் பல ஆகி*** - *பின் அந்த ஒன்றிலிருந்து பல வடிவங்களாகப் பிரிந்தும்;* ***உணர்வும் உயிரும் பிறிதாகி*** - *அறிவும் உயிரும் உடலும் ஆகி;* ***ஊழி சென்று ஆசறும் காலத்து*** - *ஊழிக்காலம் கடந்து உலகம்முடியும் காலத்து;* ***அந்நிலையது ஆகி*** - *அப்பொழுதுள்ள தன்மையது ஆகி;* ***திறத்து உலகம்தான் ஆகி*** - *பல திறப்பட்ட உலகங்களுமாய்;* ***செஞ்செவே நின்ற நன்று ஆய ஞானத் தனிக்கொழுந்தே*** - *மிகச் செம்மையாய் நின்ற மேலான ஞானத்தின் ஒப்பில்லாத கொழுந்து போன்றவனே!;* ***எங்கள் நவை தீர்க்கும் நாயகமே*** - *எம் போன்றவர்களின் குறைகளைப்போக்கும் தலைமைப் பொருளே!;* ***நல்வினையே நோக்கி நின்றாரைக் காத்தி*** - *நல்லசெயல்களையே கருதுவோரைக் காப்பாற்றுகின்றாய்;* ***அயலாரைக் காய்தி*** - *பாவச் செயலைக்கருதுவோரை அழிக்கின்றாய்;* ***நிலை இல்லாத் தீவினையும்*** - *எப்போதும் நிலையற்ற பாவச்செயல்களும்;* ***நீ தந்தது அன்றே*** - *நீ படைத்தவை அன்றோ?*

முதலில் எல்லாம் கலந்த ஒரு பொருளாய் இருந்த பரம் பொருள் உலகப் படைப்பிற்காகப் பலபொருளாய் விரியும், ஊழிக்காலத்தில் யாவும் அழிய முன்னிருந்த ஒன்றாக விளங்கும். இதனால்படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்பன மாறி வருவன என்றும், நல்வினை தீவினை என்பன இறைவனால்படைக்கப்பட்டவை என்றும் புலப்படும். ஆசறுதல் - முடிதல் நிலை இல்லாத் தீவினை - தோன்றும்பொருள்கள் யாவும் நிலையின்றி அழிவன என அறியாமையால் உளவாகும் தீவினைகள். செஞ்செவே - குறிப்புச் சொல். கொழுந்து, நாயகம் என்பன உருவகம்.

2617. 'வல்லை வரம்பு இல்லாத
மாய வினைதன்னால்
மயங்கினரோடு எய்தி, மதி
மயங்கி, மேல்நாள்,
"அல்லை இறையவன் நீ ஆதி"
என, பேதுற்று
அலமருவேம்; முன்னை அறப்
பயன் உண்டாக,
"எல்லை வலயங்கள் நின்னுழை"
என்று, அந் நாள்
எரியோனைத் தீண்டி, எழுவர்
என நின்ற
தொல்லை முதல் முனிவர்,
சூளுற்ற போதே,
தொகை நின்ற ஐயம்
துடைத்திலையோ?-எந்தாய்!'

எந்தாய் - *எங்கள் தந்தையே!* ***மேல்நாள் வல்லை வரம்பு இல்லாத மாய வினை தன்னால் -*** *முன்காலத்தில் வலிமை வாய்ந்த எல்லை இல்லாத மாயையின் சூழ்ச்சியால்;* ***மயங்கினரோடு எய்திமதிமயங்கி -*** *அறிவு மயக்க முற்றவரோடு சேர்ந்து அறிவு திரிந்து;* ***இறைவன் நீ அல்லை -*** *பரம்பொருளாகிய கடவுள் நீ அன்று என்றும்;* ***ஆதி என -*** *நீயே கடவுள் என்றும்;* ***பேதுற்று அலமருவேம் -*** *தடுமாறி வருந்தும் எங்களுடைய;* ***முன்னை அறப்பயன் உண்டாக -*** *முற்பிறவியில் செய்த நல்வினையின் பயன் ஏற்பட;* ***அந்நாள் எல்லை வலயங்கள் நின்னுழை என்று -*** *அக்காலத்து எல்லையாக உள்ள உலகங்கள் உன்னிடத்துத் தங்கியுள்ளன என்று;* ***எழுவர் என நின்ற தொல்லை முதல் முனிவர் -*** *எழுவராய் நிலைபெற்ற பண்டை முனிவர்கள்;* ***எரியோனைத் தீண்டிச் சூளுற்றபோது -*** *அக்கினியைத் தீண்டிச் சபதம் செய்த போது;* ***தொகை நின்ற ஐயம் துடைத்திலையோ-*** *யார்பரம் பொருள் என அறியாது திரண்டு நின்றஎங்கள் சந்தேகத்தையும் நீ அழித்தாய் அல்லவோ?;* ***ஏ -****அசை.*

மாய வினை - இராசச, தாமசக் குணங்களால் ஏற்படும் தீவினைகள். எரியோன் என்பதற்குத்தழல் நிறங்கொண்ட சிவன் என்பர் சிலர். ஏழு முனிவர்: அத்திரி, பிருகு, குப்சர், வசிட்டர்,கௌதமர், காசிபர், ஆங்கிரசர் ஆவர். சூளுற்றது; திருமாலே பரம் பொருள் என்றது, இவ்வரலாறுபற்றிய செய்திகள் புலப்படவில்லை இது பற்றிப் பலவாறு உரைப்பாரும் உளர். வலயம் - குவலயம்என்ற சொல்லின் முதல்குறையும் ஆம் என்பர். 31

கலிவிருத்தம்

2618. இன்னன பல நினைந்து,
ஏத்தினன் இயம்பா,

துன்னுதல் இடை உளது என
நனி துணிவான்,
தன் நிகர் முனிவனை,
'தர விடை' என்னா,
பொன் ஒளிர் நெடு முடிப்
புரந்தரன் போனான்.

பொன் ஒளிர் நெடுமுடிப் புரந்தரன் - பொன்னால் விளங்கும் நீண்ட கிரீடத்தை உடைய இந்திரன்; **இன்னன பல நினைந்து -**இவ்விதம் பலவாறு எண்ணி; **இயம்பா ஏத்தினன் -** இராமனை வாயால் கூறி வணங்கினான்; **இடை துன்னுதல் உளது என நனி துணிவான் -** நடுவில் நிகழ்வது உள்ளது என மிகவும் துணிந்தவனாய்; **தன்நிகர் முனிவனை -** தனக்குத்தானே ஒப்பான சரபங்கரை நோக்கி; **விடை தர என்னா -**யான் செல ஒப்புதல் அளிப்பீராக என்று சொல்லி; **போனான் -**சென்றான்.

துன்னுதல் இடையுளது என்றது இராமன் வரவால் அங்கு நடக்க இருப்பதை ஓரளவு ஊகித்தான்என்பதாம். சரபங்க முனிவரின் தன்னிகரற்ற தன்மை, இந்திரன் வேண்டிய போது பிரமலோகப்பதவியை வேண்டாதொதுக்கியமையாலும் இராமன் அவரை நாடி வந்து அருள் தரும் பேறு பெற இருப்பதாலும்உணரப்பெறும். இந்திரன் இராமனிடம் விடை பெற்றான் என்பது அருத்தாபத்தி, புரந்தரன் -பகைவர் நரர்களை அல்லது உடல்களை அழிப்பவன், தர அகர ஈற்று வியங்கோள். என்னா - செய்யா எனும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம்.

இராமன் முதலியோர் சரபங்கன் குடிலில் தங்குதல்

2619. **போனவன் அக நிலை**
புலமையின் உணர்வான்
வானவர் தலைவனை வரவு
எதிர் கொண்டான்;
ஆனவன் அடி தொழ, அருள்
வர, அழுதான்
தானுடை இட வகை
தழுவினன், நுழைவான்.

போனவன் அகநிலை புலமையின் உணர்வான் - போன இந்திரனின் மனநிலையை ஞானக் கண்ணால் சரபங்கர் அறிபவராகி; **வானவர் தலைவனை வரவுஎதிர் கொண்டான்-** தேவர்களின் தேவனாம் இராமனைவரவேற்றான்; **ஆனவன் -** அப்படி வந்த இராமனும்; **அடி தொழ -** முனிவனின்அடிவணங்க; **அருள் வர அழுதான் -** அன்பு பெருகக் கண்ணீர் சிந்தினான்; **தானுடை இடவகைதழுவினன் நுழை வான் -** தானிருக்கும் குடிலிடத்து இராமனைத் தழுவிக் கொண்டு உட்புகுவார்.

புலமை - அறிவு, ஞானம். அருள் - இலக்கணையாய் அன்பிற்காயிற்று இட வகை - இருப்பிடம்,வீடு தானுடை இடவகை தழுவினன் நுழைவான் என்பதற்குத்

தன்னடியார் இருப்பிடமே தன் வைகுந்தம் எனக்கருதும் இராமன் நுழைந்தான் என்பர். அழுகை உவகைக் கலுழ்ச்சி.

2620. 'ஏழையும் இளவலும் வருக'
என, இனிதா
வாழிய அவரொடும் வள்ளலும்
மகிழ்வதால்,
ஊழியின் முதல்முனி
உறையுளை அணுக,
ஆழியில் அறிதுயிலவன் என
மகிழ்வான்.

(சரபங்கர் இராமனை நோக்கி) ***ஏழையும் இளவலும் வருக என -*** *சீதையும் இலக்குவனும் வருகஎன்று வரவேற்க;* ***இனிதா வாழிய அவரொடும் வள்ளலும் மகிழ்வால் -*** *நன்றாக,வாழ்விற்குரிய அவர்களொடு இராமனும் மகிழ்ச்சியால்;* ***ஊழியின் முதல் முனி உறையுளை அணுக -*** *பிரளய காலத்திற்கு முன்னம் இருந்த சரபங்கரின் வாழுமிடத்தைச் சேர;* ***ஆழியில்அறிதுயிலவன் என மகிழ்வான் -*** *திருப்பாற் கடலில் யோக நித்திரை கொள்ளும் திருமால்இவனே என்று தெளிந்து சரபங்க முனிவர் களிப்பெய்தினார்.*

ஏழை - பெண்ணாம் சீதையைக் குறித்தது. இக்காண்டத்தில் 'மழைக் கண் ஏழை' என வருவதும்காண்க (3316), சரபங்கர் இராமனைப் பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமால் என எண்ணிக்களித்தார். வாழிய என்பது அசை நிலையுமாம்.

2621. அவ் வயின், அழகனும் வைகினன்-
அறிஞன்
செவ்விய அற உரை
செவிவயின் உதவ,
நவ்வியின் விழியவளொடு,
நனி இருளைக்
கவ்விய நிசி ஒரு
கடையுறும் அளவின்.

அவ்வயின் - *அவ்விடத்தில்,* ***அறிஞன் செவ்விய அறஉரை செவி வயின் உதவ -*** *சரபங்கர் நல்ல அறமொழிகளைக் காதிலே கூற(க் கேட்டு);* ***அழகனும் நவ்வியின்விழியவளொடு -*** *இராமனும் பெண்மானின் விழி போன்ற கண்களையுடைய சீதையோடு;* ***நனிஇருளைக் கவ்விய நிசி ஒரு கடையுறும் அளவின் வைகினன் -*** *இருட்டை மிகுதியும் பற்றிய இரவுப் பொழுது ஒரு முடிவை அடையும் அளவு தங்கினான்.*

இரவு முழுவதும் அறவுரை கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர் என்றும் கூறுவர். இராமனை அழகன் எனக்குறிப்பதை அழகனும் அவளும் துஞ்ச '(2344) அதிகம் நின்று ஒளிரும் இவ் அழகன் முகம் (2748) என்ற தொடர்களில் காணலாம். சீதையைக் கூறியது இலக்குவனுக்குஉபலட்சணம்.

2622. **விலகிடு நிழலினன், வெயில்**
விரி அயில் வாள்
இலகிடு சுடரவன், இசையன
திசை தோய்,
அலகிடல் அரிய, தன் அவிர்
கர நிரையால்,
உலகு இடு நிறை இருள் உறையினை
உரிவான்.

விலகிடு நிழலினன் - வீசுகின்ற ஒளியுடையவனும்; **இலகிடு சுடரவன் -** விளங்குகின்ற சுடர் உடையவனும் ஆன சூரியன்;**இசையன திசை தோய் -** தன்புகழ் போல் நான்கு திசைகளிலும் சென்று படிந்த; **அலகிடல்அரிய -** கணக்கிட்டுக் கூற முடியாத; **வெயில் விரி அயில் வாள் -** வெயில் விரிந்தகூரிய வாள்கள் போன்ற; **தன் அவிர்கர நிரையால் -** தன்னுடைய விளங்கும் கதிர்களாம்கைகளின் கூட்டத்தால்; **உலகு இடு நிறை இருள் உறையினை உரிவான் -** உலகங்களை மூடிய நிறைந்த இருட்டாகிய போர்வையைக் கழற்றுவான்.

நிழல் இனன் எனப் பிரித்து ஒளியுடைய சூரியன் எனலுமாம். சூரியன் தன் கதிர்களால் இருள்நீங்கத் தோன்றியதை உருவகமாக்கியுள்ளார். உலகை மூடிய இருளைப் போக்குவது வெயில், அதனைப்பரப்புதற்குக் கதிர் ஆகியவற்றை முறையே உறையும் வாளும் கையுமாகப் படைத்துள்ளார். இசையனஎன்பதற்கு ஒன்றோடொன்று இணங்கி நிற்பன எனவும் உரைப்பர். கரம் - சிலேடைஉருவகம்.

சரபங்கர் தீப் புக்கு வீடு பெறல்

2623. **ஆயிடை, அறிஞனும், அவன்**
எதிர் அழுவத்
தீயிடை நுழைவது ஓர்
தெளிவினை உடையான்,
'நீ விடை தருக' என
நிறுவினன், நெறியால்,
காய் எரி வரன் முறை
கடிதினில் இடுவான்.

ஆயிடை - அப்பொழுது; **அறிஞனும் அவன் எதிர் -** சரபங்க முனிவரும் இராமன் எதிரில்; **அழுவத்தீயிடை நுழைவது ஓர் தெளிவினை உடையான் -** மிகுந்த நெருப்பில்

புகுந்து உயிர் விடுவதான ஒருதெளிந்த அறிவினை மேற்கொண்டவராய்; ***காய் எரி வரன் முறை நெறியால் கடிதினில் இடுவான் -*** *எரியும் தீயை சாத்திர முறைப்படி விரைவில் வளர்ப்பார் ஆகி;* ***நீ விடை தருக எனநிறுவினன் -*** *நீ எனக்கு விடை தருவாயாக எனக் கேட்டார்.*

அழுவத்தீ அங்கிருந்த காட்டுத் தீ எனலுமாம் பரந்த ஒமகுண்டத்திலே என்பாருமுளர். இடுவான்என்பதை எச்சமாக்கி இடுவதற்கு விடை தருக எனவும் கூறலாம்.

2624. வரி சிலை உழவனும், மறை
உழவனை, 'நீ
புரி தொழில் எனை? அது
புகலுதி' எனலும்,
'திருமகள் தலைவ! செய் திருவினை
உற, யான்
எரி புக நினைகுவென்; அருள்'
என, இறைவன்:

வரிசிலை உழவனும் - *கட்டமைந்த வில்லில் வல்ல இராமனும்;* ***மறை உழவனை -*** *வேதம் வல்ல சரபங்கரை நோக்கி;* ***நீபுரி தொழில் எனை அது புகலுதி எனலும் -*** *நீ செய்ய விரும்பிய செய்கை என்ன? அதனைக் கூறுவாயாக எனக் கேட்டதும்;* ***திருமகள் தலைவ செய் திருவினை உற -*** *இலக்குமி கணவனே,செம்மையான மோட்சத்தை அடையும்படி;* ***யான் எரிபுக நினைகுவென் அருள் என -*** *நான் தீயில்புக எண்ணினேன், நீ விடை அருள்க என்று வேண்டவும்;* ***இறைவன் -*** *இராமன்.*

சிலை உழவன், மறை உழவன் என்பன முன்னர் வாளுழவன் என்ற தொடர் (1371) வந்ததுபோன்றது. குறளில் வில்லேர் உழவர், சொல்லேர் உழவர் என்பவையும் காண்க. (குறள் 872).செய் இருவினை எனப் பிரித்து முன் செய்த நல்வினை தீவினை எனவும் கூறுவர். அவை அறின்மோட்சம் கிடைக்கும் என்பதாம்.

2625. 'யான் வரும் அமைதியின் இது
செயல் எவனோ?-
மான் வரு தனி உரி
மார்பினை!' எனலும்,
மீன் வரு கொடியவன் விறல்
அடும் மறவோன்
ஊன் விடும் உவகையின்
உரை நனி புரிவான்:

மான் வரு தனிஉரி மார்பினை - *மானிடத்து அடையப் பெற்றதான ஒப்பற்ற தோலைத் தரித்த மார்பை உடைய முனிவ!;* ***யான் வரும் அமைதியின் இது செயல் எவனோ***

எனலும் - நான் இங்கு வந்த இப்பொழுது இப்படி உயிர்விடும்செயலை நீர் செய்வது ஏனோ என்று இராமன் கேட்டதும்; **மீன் வரு கொடியவன் விறல் அடும்மறவோன் -** மீன் உரு எழுதிய கொடியை உடைய மன்மதனின் வலிமையை அழித்த தவவலியுடையசரபங்கர், **ஊன் விடும் உவகையின் உரை நனி புரிவான் -** தன் உடலைவிட்டு நீங்கும்மகிழ்ச்சி மிகுந்து பின்வரும் சொற்களை நன்கு விரும்பிச் சொன்னார்.

அமைதி - சமயம், தவம்புரி முனிவர் மான்தோல் போர்த்தல் மரபு. திருமுருகாற்றுப்படையில்'மானின் உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்' (முருகு. 128-9) என வருதல் காண்க. மீன்வரு கொடியவன்விறல் அடும் மறவோன் என்ற தொடர் சரபங்கர் எனப் பெயர் பெற்றதற்குக் காரணமாக அமைகிறது.விறல் அடும் அறவோன் எனவும் பிரிக்க இடமுண்டு. ஊன் ஆகுபெயர் எவனோ - ஓகாரம்,அசை.

2626. 'ஆயிர முகம் உள தவம்
அயர்குவென், யான்;
"நீ இவண் வருகுதி" எனும்
நினைவு உடையேன்;
போயின இரு வினை;
புகலுறு விதியால்
மேயினை; இனி ஒரு வினை
இலை;-விறலோய்!

விறலோய் - வெற்றி வீரனே!; **யான் ஆயிரமுகம் உளதவம் அயர்கு வென் -** நான் பலவகைப்பட்டதவங்களைச் செய்பவன்; **நீ இவண் வருகுதி எனும் நினைவு உடையேன் -** நீ இவ்விடத்தில்எழுந்தருள்வாய் என்னும் நினைவு மேற் கொண்டுள்ளேன்; **புகலுறு விதியால் போயின இருவினை -** நேரிடும் முறைப்படி இரண்டு வினைகளும் அழிந்தன; **மேயினை -**அதன் பயனாய் நீ இங்குஎனக்கு அருள்புரிய வந்தாய்; **இனி ஒரு வினை இலை -** இனிமேல் நான் செய்யத்தக்க செயல்வேறு இல்லை. ஆயிரம் உகம் என ஆயிரக்கணக்கான யுகங்கள் என்பாருமுளர். புகலுறு விதி - சிறப்பித்துக்கூறும் விதியுமாம். தவம் செய்து இறைவன் அருள் பெறுவர் வேறு செய்யதக்க வினை இல்லை என்றஉண்மையை இது விளக்கும்.

2627. 'இந்திரன் அருளினன் இறுதி
செய் பகலா
வந்தனன், "மருவுதி மலர்
அயன் உலகம்;
தந்தனென்" என, 'அது
சாரலென்,-உரவோய்!-
அந்தம் இல் உயர் பதம்
அடைதலை முயல்வேன்.

உரவோய் - வலிமை கொண்டவனே!; **இந்திரன் வந்தனன் -** இந்திரன் இங்கு வந்தான்; **இறுதி செய்பகலா -** அழிகின்ற காலம் வரை; **மலர் அயன் உலகம் தந்தனென் -** பிரமனின்சத்தியலோகத்தை (உனக்குத்) கொடுத்தேன்; **மருவுதி என அருளினன் -** தங்குவாயாக என்று சொன்னான்; **அது சாரலென் -** அதை நான் சேர விரும்பவில்லை;**அந்தம் இல் உயர்பதம்அடைதலை முயல்வேன் -** அழிவு இல்லாத உயர்ந்த பரமபதத்தைச் சேர்வதற்கு முயற்சி செய்வேன்.

'பிரமதேவன் அழைத்தான். உலகம் அழியும் அளவு சத்திய உலகில் தங்குக' என இந்திரன்பிரமனின் வேண்டுகோளைத் தெரிவித்தும் சரபங்கர் பரமபதம் அடைய முயல்வதாக அவனளித்த பேற்றைமறுத்து விட்ட கருத்து புலப்படும். இதனால் அவர் பரமபதத்தையே மேலாகக் கொண்டமைஉணரப்பெறும்.இறுதி செய் பகலா - நேற்று மாலைப் பொழுது என்பாருமுளர். உரம் -அறிவுமாம்.

2628. 'ஆதலின், இது பெற அருள்'
என உரையா,
காதலி அவளொடு கதழ்
எரி முழுகி,
போதலை மருவினன், ஒரு
நெறி-புகலா
வேதமும் அறிவு அரு மிகு
பொருள் உணர்வோன்.

ஒரு நெறி புகலா வேதமும் - ஓர் உறுதி வழி எனக் கூறாத வேதமும்; **அறிவு அரு மிகு பொருள் உணர்வோன் -**வேதங்களும்பரம்பொருளை அறிய முடியாத மேம்பட்ட அப்பொருளின் நிலையை அறிந்த சரபங்கர்; **ஆதலின் இதுபெற அருள் என உரையா -** ஆகையால் இந்தப் பரமபதம் அடைவதை எனக்கு அருள்க என்று இராமனிடம்சொல்லி; **காதலிஅவளொடு -** தம் மனைவியோடும்; **கதழ் எரி முழுகி போதலை மருவினன் -** பற்றி எரியும் பெரியநெருப்பில் புகுந்து பரமபதம் சேர்ந்தான்.

மிகு பொருள் - பரம்பொருளாகிய இராமன் எனலுமாம். கதழ் - மிகுதி, வலிமை. உரையா -செய்யா எனும் வாய்பாட்டு எச்சம்.

2629. தேவரும், முனிவரும், உறுவது
தெரிவோர்,
மா வரும் நறு விரை மலர்
அயன் முதலோர்,
ஏவரும், அறிவினில் இரு
வினை ஒருவி,
போவது கருதும் அவ் அரு
நெறி புக்கான்.

உறுவது தெரிவோர் - *இனி நடப்பதைத் தம் அறிவால் தெரிந்து கொள்ளக் கூறியவர் ஆன;* ***மாவரும் நறுவிரை மலர்அயன் -****பெருமை மிக்க நல்ல தெய்வ மணமுள்ள தாமரை மலர் மீது அமர்ந்த பிரம தேவனும்;* ***தேவரும் -*** *தேவர்களும்,* ***முனிவரும் முதலோர் -*** *முனிவரும் முதலானோர்;* ***ஏவரும் -*** *மற்றை எல்லோரும்;* ***இருவினை அறிவினில் ஒருவி -*** *நல்வினை தீவினை ஆகியஇரண்டையும் ஞானத்தால் அறிந்து நீக்கி;* ***போவது கருதும் -*** *கடைசியாக அடைய எண்ணும்;* ***அவ் அருநெறி புக்கான் -*** *பெறற்கரிய அந்தப் பரமபதத்தைச் சேர்ந்தார்.*

உறுவது தெரிவோர் என்பது எதிர் காலத்தைக் குறித்தது. இறப்பு, நிகழ்வு ஆகிய இருகாலத்தைஅறிவதை விட எதிர்காலத்தை அறிதலே கடினம். உபலட்சணத்தால் மற்ற இரு காலத்தையும் குறிப்பால்உணர்த்தல் கொண்டு முக்கால ஞானியர் எனலாம். மலரயன் தேவர் முதலோர் இருவினைப் பயனால்அடையும் நிலை பெற்றவர் என்பதாம். தம் வினைப்பயனை இராமன் திருவடியில் இட்டுச் சரபங்கர்பரமபதம் அடைந்தார் என்பர்.

2630. அண்டமும் அகிலமும்அறிவு
அரு நெறியால்
உண்டவன் ஒரு பெயர்
உணர்குநர் உறு பேறு
எண் தவ நெடிது எனின்
இறுதியில் அவனைக்
கண்டவர் உறு பொருள் கருதுவது
எளிதோ?

அண்டமும் அகிலமும் அறிவு அரு நெறியால் - *எல்லா அண்டங்களையும் உலகங்களையும்யாரும் அறியாதபடி;* ***உண்டவன் ஒருபெயர் உணர்குநர் உறுபேறு -*** *எடுத்துண்ட திருமாலாம்இராமனின் ஒப்பற்ற நாமத்தைச் சிந்திப்பவர் அடையும் சிறப்பு;* ***எண்தவ நெடிதுஎனின் -*** *கணக்குக்கு எட்டாத பெரிது ஆகும் என்றால்;* ***இறுதியில்அவனைக் கண்டவர் -*** *முடிவில்அப்பரம் பொருள் ஆனவனைக் கண்டவர்;* ***உறு பொருள் கருதுவது எளிதோ -*** *அடையும் சிறந்த பொருளை நினைப்பது எளியதோ? (ஆகாது).*

அண்டமும் அகிலமும் உண்டவன் - யுகமுடிவில் எல்லாவற்றையும் திருமால் தன்னுள் அடக்குவதைக்குறிக்கும். ஒரு - ஒப்பற்ற. எண் - நினைப்பும் ஆம். பேறு - பெறும் பதவி. உறு - மிகுதிகுறிக்கும் உரிச்சொல். தவநெடிது என்பதையும் உரிச்சொற்றொடராகக் கொள்வர் சிலர். இது தொடர்நிலைச் செய்யுள் பொருட்பேறணி.

அகத்தியப் படலம்

அகத்திய முனிவரின் தவச் சாலைக்கு இராமன் சீதை இலக்குவரோடு எழுந்தருளியதைக் கூறும்படலம். அகத்தியன் என்பதற்கு மலையைஅடக்கியவன் என்ற பொருளுரைப்பர். சரபங்க முனிவர்அருநெறி அடைந்தபின் தம்பியொடும் மனைவியொடும் வாலகில்லியர் தன்னைக் கண்டு மகிழ,அகத்தியரின் தவச்சாலையை அடைந்து வில், அம்பு, வாள், தண்டு முதலியவற்றை அம்முனிவரிடமிருந்துபெறும் வரலாறு.

இராமன் முதலியோர் சரபங்கர் குடிலிலிருந்து போதல்

கலிவிருத்தம்

2631. **அனையவன் இறுதியின்**
அமைவுநோக்கலின்,
இனியவர், இன்னலின்
இரங்கும் நெஞ்சினர்,
குனி வரு திண் சிலைக்
குமரர், கொம்பொடும்,
புனிதனது உறையுள்நின்று
அரிதின் போயினார்.

இனியவர் குனிவரு திண் சிலைக்குமரர் - எல்லோர்க்கும் இனிமையை அளிப்பவர்களும் வளைந்த வலிய வில்லையுடையவர்களுமான இராமலக்குவர்; **அனையவன் இறுதியின் அமைவு நோக்கலின் -**அந்தச் சரபங்க முனிவரின் முடிவின் நிலையைப்பார்த்தமையால்;**இன்னலின் இரங்கும் நெஞ்சினர் -** துன்பத்தால் வருந்தியமனமுடையவர்களாய்; **கொம்பொடும் -** பூங்கொம்பு போன்ற சீதையுடன்; **புனிதனது உறையுள் நின்று அரிதின் போயினார் -** தூயவராம் அம்முனிவரின் தவச்சாலையிலிருந்து துன்பத்தோடுநடந்து சென்றனர்.

சரபங்கர் தீயில் புக்கு நல்லுலகம் அடைந்ததைப் பார்த்து இராமன் முதலியோர்வியப்பெய்தினர் என்பர் வால்மீகி. இங்குக் கம்பர் அந்நிலையைத் துன்பச் சூழலாகக்காட்டுகிறார். தீப்புகு காட்சி, யாவர் மனத்தையும் கலங்கச் செய்வதாம். உறையுள் -இருப்பிடம், அரிதிற் போயினார் - அம்முனிவரின் பிரிவால் வருந்திச் சென்றனர் எனலுமாம்.கொம்பு - உவமையாகுபெயர். 1

2632. **மலைகளும், மரங்களும்,**
மணிக் கற்பாறையும்,
அலை புனல் நதிகளும்,
அருவிச் சாரலும்,
இலை செறி பழுவமும்,

இனிய சூழலும்,
நிலை மிகு தடங்களும்,
இனிது நீங்கினார்.

மலைகளும் - பல மலைகளையும்; **மரங்களும் -** பல மரங்களையும்; **மணிக்கற்பாறையும் -** அழகியகற்பாறைகள் நிறைந்த இடங்களையும்; **அலை புனல் நதிகளும் -** அலைகளோடு கூடிய நீர் மிக்கஆறுகளையும்; **அருவிச் சாரலும் -** நீர் அருவி பாயும் மலைப் பக்கங்களையும்;**இலை செறிபழுவமும் -** இலைகள் அடர்ந்த சோலைகளையும்; **இனிய சூழலும் -** இனிமையாய் விளங்கியஇடங்களையும்; **நிலை மிகு தடங்களும் -**ஆழம் மிகுந்த நீர்நிலைகளையும்; **இனிதுநீங்கினார் -** இனிமையாகக் கடந்து சென்றனர்.

மலைகள் முதலிய இனிய சூழல் பலவும் இராமன் முதலியவர்களுக்குத் தோற்றத்தால் கண்ணுக்குஇனிமையும் வாழ்தற்கு மகிழ்ச்சியும் அளித்தமையால் நடந்து சென்ற வருத்தம் தெரியாமல்காட்சிகளில் இனிமை கண்டு மகிழ்ந்தனர். பழுவம் - காடு, கல்லதரத்தமுமாம் (சீவக. 1185) சூழல் - தவச்சாலைகளுமாம், நிலை - பரப்பு.

இராமன் தண்டக வனத்திற்கு வர, முனிவர்கள் மகிழ்தல்

2633. **பண்டைய அயன்**
தரு பாலகில்லரும்,
முண்டரும், மோனரும்,
முதலினோர்கள் அத்
தண்டக வனத்து உறை
தவத்துளோர் எலாம்
கண்டனர் இராமனை,
களிக்கும் சிந்தையார்.

பண்டைய அயன் தரு பால கில்லரும் - முதன் முதலில் தோன்றிய பழமையான பிரமதேவன் பெற்றவர்களாகிய பாலகில்லரும்;**முண்டரும் -** மழித்த தலையை உடையவர்களும்; **மோனரும் -** மௌன விரதம் பூண்டவர்களும்; **முதலினோர்கள் -** முதலியவர்களாகிய;**அத்தண்டக வனத்துறை தவத்துளோர் எலாம் -** அந்தத் தண்டகாரணியம் எனும் காட்டில் வாழ்கின்ற முனிவர்கள் எல்லாம்; **இராமனைக்கண்டனர் களிக்கும்சிந்தையார் -** இராமனைப் பார்த்தவர்களாய் மகிழும் மனமுடையவர் ஆனார்கள்.

பாலகில்லர் - வாலகில்யர் பிரமனது மயிரிலிருந்து தோன்றியவர்கள்; அவனுடைய மாசனபுத்திரர்கள்; இவர்கள் அறுபதினாயிரவர் என்பர்; பெருந்தவம் புரிந்தவர்கள்; இவர்கள் கட்டைவிரல் அளவுள்ள குறுவடிவினர்; நாளும் கதிரவனின் இரதத்தை வலம் வந்து கொண்டிருப்பவர். மோனர்- மௌனர் என்பதன் போலி. களிக்கும் சிந்தையார் கண்டனர் எனவும் பொருள் முடிவுகொள்வர்.

2634. கனல் வரு கடுஞ் சினத்து
அரக்கர் காய, ஓர்
வினை பிறிது இன்மையின்,
வெதும்பு கின்றனர்;
அனல் வரு கானகத்து,
அமுது அளாவிய
புனல் வர, உயிர் வரும்
உலவை போல்கின்றார்.

கனல் வரு கடுஞ்சினத்து அரக்கர் காய - *தீப்போல் ஒளிவிடும்மிக்க கோபத்தையுடைய இராக்கதர்கள் வருத்துவதால்;* ***ஓர் வினை பிறிது இன்மையின் -*** *(அவர்களை அழிக்கும்) தக்க செயல் வேறு ஒன்றும்இல்லாமையால்;* ***வெதும்புகின்றனர் -*** *வாடும் அம்முனிவர்கள்; (இராமனின் வரவால்)* ***அனல் வரு கானகத்து -*** *தீப்பற்றி எரியும் காட்டில்;****அமுது அளாவிய புனல்வர -*** *தேவரமுதத்தோடு கலந்தநீர்ப் பெருக்கு வருவதால்;* ***உயிர் வரும் உலவை போல்கின்றார் -*** *அழியாது பிழைத்துத்தளிர்க்கும் உலர்ந்த மரங்களை ஒத்தவராகின்றார்கள்.*

தண்டகாரணியத்து முனிவர்களுக்குக் காட்டிலுள்ள உலர்ந்த மரங்களும், அரக்கர்களுக்குநெருப்பும், அவர்களுடைய சினத்திற்குக் கோபத்தின் வெப்பமும், இராமனின் வருகைக்குக்குளிர்ந்த நீர்ப்பெருக்கின் வரவும் முனிவர் மகிழ்ந்தமைக்கு உலர்ந்த மரங்கள் தளிர்த்துச்செழித்தலும் உவமையாம். காப்பியத்தில் இத்தகைய அடுக்குவமைகள் அதன் அழகைப் பெருக்க உதவும். திருமால் மோகினி வடிவில் தேவர்க்கு அமுதம் அளித்தது போல இராமனின் வரவே அமுதளாவிய புனல்வரவாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது.

2635. ஆய் வரும் பெரு வலி
அரக்கர் நாமமே
வாய் வெரீஇ அலமரும்
மறுக்கம் நீங்கினார்;
தீ வரு வனத்திடை இட்டுத்
தீர்ந்தது ஓர்
தாய் வர, நோக்கிய
கன்றின் தன்மையார்.

ஆய்வரும் பெருவலி அரக்கர் நாமமே - *மேன் மேலாய் மிக்கு வளரும் பெரிய வலிமையுடைய இராக்கதர்களின் பெயரையே;****வாய்வெரீஇ அலமரும் மறுக்கம் நீங்கினார் -*** *வாயால் சொல்லவும் அஞ்சி வருந்தும் மனக்குழப்பத்தைநீங்கினவர்களாகிய அம் முனிவர்கள்;* ***தீ வருவனத்திடை-*** *நெருப்புப் பற்றி எரியும்காட்டில்;* ***இட்டுத் தீர்ந்தது ஓர் தாய் வர-****விட்டு நீங்கிய ஒப்பற்ற*

தாய்ப்பசுமீண்டு வர; **நோக்கிய கன்றின் தன்மையார் -** *அதனைக் கண்ட இளங்கன்றின்நிலைமையையுடையவரானார்கள்.*

தீ வரு வனம் அரக்கர்களுக்கும், கன்று முனிவர்களுக்கும், தாய்ப்பசு இராமனுக்கும் உவமைகள்.'ஆடவர் எல்லாம் தாயை முன்னிய கன்று என நின்று உயிர் தளிர்ப்ப' (1370) எனத் தயரதன்இருந்த இடத்திற்குச் சென்ற இராமனைக் கண்ட மக்கள் கொண்ட உணர்வுடன் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. அலமருதல் - திகைத்து வருந்துதல். மறுக்கம் - தத்தளிப்பு.

2636. கரக்க அருங் கடுந் தொழில்
அரக்கர் காய்தலின்,
பொரற்கு இடம் இன்மையின்
புழுங்கிச் சோருநர்,
அரக்கர் என் கடலிடை
ஆழ்கின்றார், ஒரு
மரக்கலம் பெற்றென,
மறுக்கம் நீங்கினார்.

கரக்க அரும் கடுந் தொழில் அரக்கர் காய்தலின்-*மறைப்பதின்றிச் செய்யும் கொடிய செய்கைகளை உடைய இராக்கதர்கள் பகையால்வருத்துவதால்;* **பொரற்கு இடம் இன்மையின் -** *போராடுவதற்குத் தமக்கு இடம் இல்லாமையால்;* **புழுங்கிச்சோருநர் -** *மனம் நொந்து சோர்வடைந்தவர்களும்;* **அரக்கர் என் கடலிடை ஆழ்கின்றார்-** *இராக்கதர் என்னும் கடலிடை விழுந்து மூழ்குகின்றவர்களும் ஆனஅம்முனிவர்கள்;* **ஒருமரக்கலம் பெற்றென -** *ஒரு கப்பலைப் பெற்றாற்போல;* **மறுக்கம் நீங்கினார் -** *(இராமனைக் கண்டதும்) மனக் கலக்கம் நீங்கப் பெற்றனர்.*

அரக்கர் யாரிடமும் அஞ்சார் ஆதலால் கரக்கருந் கடுந் தொழில் அரக்கர் எனப்பட்டனர்.கடலிடை மூழ்க இருந்தவர்க்குத் தப்பிப் பிழைக்கக் கப்பல் ஒன்று கிடைத்தது போல் அரக்கரால்துன்புற்ற முனிவர்களுக்கு இராமன் உதவி புரிய வந்தனன். அரக்கர் - கடல், முனிவர் - கடலில் ஆழ்வோர், இராமன் - மரக்கலம் என உருவகம் செய்துள்ளார். போர்புரிய முனிவர்க்குத் தவநிலைஇடம் தராது.
6

2637. தெரிஞ்சுற நோக்கினர்-
செய்த செய் தவம்
அருஞ் சிறப்பு உதவ, நல்
அறிவு கைதர,
விரிஞ்சுறப் பற்றிய
பிறவி வெந் துயர்ப்
பெருஞ் சிறை வீடு
பெற்றனைய பெற்றியார்.

தெரிஞ்சுற நோக்கினர் - நன்றாகத் தெரியும்படி இராமனைக் கண்ட அம் முனிவர்கள்; **செய்த செய்தவம் அருஞ்சிறப்பு உதவ-** தாம் வருந்திச் செய்த சிறந்த தவமானது பெறற்கரிய சிறப்பைக் கொடுக்குமாறு;**நல்அறிவு கைதர -** தாம் பெற்ற நல்ல ஞானம் உதவி செய்ய, **விரிஞ்சுறப் பற்றிய பிறவிவெந்துயர்ப் பெருஞ்சிறை வீடு -** விரிந்து தம்மை வலிதாய்ப்பற்றியிருந்த கொடியபிறவியாம் துன்பத்தைத் தரும் பெரிய சிறையிலிருந்து விடுதலை, **பெற்றனைய பெற்றியார் -** அடைந்ததைப் போன்ற தன்மையுள்ளவர்களானார்கள்.

முனிவர் செய்த தவம் நல்ல ஞானமாம் மெய்யறிவைத் தரும். அதனால் தம் பிறவியாகியசிறையிலிருந்து விடுதலை பெற்றவர்கள் போலாயினர். தெரிஞ்சுற நோக்குதல் இராமனைத்திருமாலின் திருவவதாரம் எனக் காணுதல்.

தெரிஞ்சு, விரிஞ்சு என்பன முறையே தெரிந்து, விரிந்து எனும் சொற்களின் போலிகள்.கைதரல் - உற்றுழி உதவல். தயரதன் மந்திர சபையில் தன் கருத்தை வெளியிடும்போது 'தருமம்கைதர, மன்னுயிர்க்கு உறுவதே செய்து வைகினேன்' (1327) எனக் கூறும்போது 'கைதர' என்ற சொல்லாட்சியை உணரலாம்.

வீடு - விடுதலை, முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர்.

2638. வேண்டின வேண்டினர்க்கு
அளிக்கும் மெய்த்தவம்
பூண்டுளர் ஆயினும்,
பொறையின் ஆற்றலால்,
மூண்டு எழு வெகுளியை
முதலின் நீக்கினார்;
ஆண்டு உறை அரக்கரால்
அலைப்புண்டார் அரோ

வேண்டின வேண்டினர்க்கு அளிக்கும் மெய்த் தவம் பூண்டுளர் ஆயினும் - விரும்பிச் செய்தவர்க்கு அவர்கள் விரும்பியவற்றை விரும்பிய வண்ணமே தரும் நற்றவம்மேற்கொண்டுள்ளவர் ஆனாலும்;**பொறையின்ஆற்றலால் -** பொறுமை என்னும் வலிமையால்; **மூண்டு எழு வெகுளியை முதலின் நீக்கினார் -** மேன்மேல்மிக்கு வரும் சினத்தை வேரொடு களைந்தார்கள். (ஆதலால்); **ஆண்டுஉறை அரக்கரால்அலைப்புண்டார்-** அக்காட்டில் தங்கியிருந்து இராக்கதர்களால் வருத்தமுற்றார்.**அரோ-** அசை.

இதனால் நிறை மொழி மாந்தராம் அம்முனிவர்கள் தம் தவ வலிமையால் அவ்வரக்கரைச்சினந்து சபித்து அழிக்காதிருத்தற்குக் காரணம் கூறப்பெற்றது. கூடா ஒழுக்கமாகியபொய்த்தவத்திலிருந்து நீக்குதற்கு 'மெய்த்தவம்' என்றார். தவத்தின் பயன் எய்த முதலில்சினத்தை நீக்கிப் பின் பொறுமையைப் பெற வேண்டும் என்பதாம். பொறை - காரணம் பற்றியோ, மடமை பற்றியோ ஒருவன் தமக்கு மிகை செய்த போது தாம் அதனை அவன் இடத்துச் செய்யாதுபொறுத்தல் ஆகும். தவத்தின் ஆற்றல் வேண்டிய வேண்டியாங்குஎய்தலாம்.

இராமனை முனிவர்கள் வாழ்த்தித், தம் அல்லலைக் கூறல்

2639.** **எழுந்தனர், எய்தினர்,
இருண்ட மேகத்தின்
கொழுந்து என நின்ற அக்
குரிசில் வீரனை;
பொழிந்து எழு காதலின்
பொருந்தினார், அவன்
தொழும்தொறும் தொழும்தொறும்,
ஆசி சொல்லுவார்.

எழுந்தனர் எய்தினர் - *(அம்முனிவர்கள்) புறப்பட்டு அணுகி;* **இருண்ட மேகத்தின் கொழுந்து என நின்ற அக்குரிசில்வீரனை-***கரிய மேகத்தின் கொழுந்து போல அங்கு நின்ற வீரனாகிய அந்த இராமனை;* **பொழிந்து எழு காதலின் பொருந்தினார் -** *பொங்கி எழும் அன்போடு அடைந்தார்கள்;(அப்போது);* **அவன் தொழும் தொறும் தொழும் தொறும் ஆசி சொல்லுவார் -** *அந்த இராமன்தம்மைத் தனித்தனியே தொழுது வணங்கும் போதெல்லாம் வாழ்த்தினார்கள்.*

இராமன் எழுந்தருளியதைக் கேட்டதும் காலம் தாழ்த்தாது முனிவர்கள் வந்தமை தோன்ற'எழுந்தனர் எய்தினர்' என்றார். செயல் விரைவு தோன்றப் பாடும் நிலையை இராமன் வில்லை'எடுத்தது கண்டனர் இற்றது கேட்டார்' (699) என்பது போல இதுவும் குறிப்பால் உணர்த்தும். திருஅவதாரப் படலத்தில் கோசலை இராமனைப் பெற்றெடுத்த போது 'கருமுகிற் கொழுந்து எழில்காட்டும் சோதியைத் திருவுறப் பயந்தனள்' (282) என்பார். கருமேகம் கைம்மாறு கருதாது அருள்செய்தற்கும் சான்றாம். இராமன் திருமாலின் அவதாரமாயினும் தானெடுத்த மானிடக்கோலத்திற்கேற்ப முனிவரைவணங்கினான் என்க. முனிவர்களும் பொங்கும் அன்பால் ஆசி அருளினர். 'தொழும் தொறும் தொழும்தொறும்' என்ற அடுக்கு, மிகுதிப் பொருளைக் காட்டும். குரிசில் - அரசகுமரன்.பெருமைக்குரியோனுமாம்.

2640.** **இனியது ஓர் சாலை கொண்டு
ஏகி, 'இவ் வயின்
நனி உறை' என்று, அவற்கு
அமைய நல்கி, தாம்
தனி இடம் சார்ந்தனர்;
தங்கி, மாதவர்
அனைவரும் எய்தினர்,
அல்லல் சொல்லுவான்

அனைவரும் இனியது ஓர் சாலை கொண்டு ஏகி -*அம்முனிவர்கள் எல்லாரும் வசித்தற்கு இனிதாகிய ஒரு பன்னசாலைக்கு இராமன் முதலியோரை அழைத்துச்*

சென்று; **'இவ்வயின் நனி உறை' என்று** -இவ்விடத்தில் நன்றாகத்தங்கியிருப்பீராக என்று சொல்லி; **அவற்கு அமைய நல்கி** - இராமனுக்கு ஏற்றவற்றைப்பொருந்தும்படி அளித்து; **தாம் தனி இடம் சார்ந்தனர் தங்கி மாதவர்** - தாம் தத்தம்தனி இடங்களை அடைந்து தங்கியிருந்து அதன் பின் அந்த முனிவர்கள்; **அல்லல் சொல்லுவான் எய்தினர்** - அரக்கரால் தாம்படும் துன்பங்களைக் கூற (இராமனிடம்) வந்தார்கள்.

இராமனின் உள்ளத்தில் தங்கள் துன்பத்தை உய்த்துணரும் வகையில் அனைவரும் துன்புற்றவரேஎன அறிவிக்க எய்தினர். நனி உறை என்பதற்குப் பல நாள் தங்குக எனவுமாம். அமையம் நல்கிஎனக் கொண்டு இருப்பிடம் தந்து இளைப்பாறப் பொழுதும் அளித்து எனவும் கொள்ளலாம். அமையம் - ஆறுதல் எனவுமாம். (குறள். 1178)

2641. எய்திய முனிவரை இறைஞ்சி,
ஏத்து உவந்து,
ஐயனும் இருந்தனன்; 'அருள்
என்? என்றலும்,
'வையகம் காவலன் மதலை!
வந்தது ஓர்
வெய்ய வெங் கொடுந் தொழில் விளைவு
கேள்' எனா,

ஐயனும் எய்திய முனிவரை இறைஞ்சி - இராமனும் தன்னிடம் வந்த அம்முனிவர்களை வணங்கி; **ஏத்துஉவந்து இருந்தனன்** -அவர்களை அன்புடன் துதித்து இருந்தவன் ஆகி; **அருள் என் என்றலும்** -இப்போது நீங்கள் எனக்குஎன்ன கட்டளை இடுகிறீர்கள் என்று கேட்டதும்;**வையகம்காவலன் மதலை!** - உலகங்களைக் காத்தலில் வல்லவனாம் தயரதனின் மகனே!; **வந்தது ஓர் வெய்ய வெங்கொடுந்தொழில் விளைவு கேள் எனா** - எங்களுக்கு நேரிட்டதாகிய ஒரு மிகவும் அதிககொடுமையான செய்கைகளின் பெருக்கத்தை நீ கேட்டருள் என்று.

ஏத்து உவந்து என்பதற்கு அம் முனிவர்கள் செய்த துதிகளுக்கு மனம் மகிழ்ந்து என்றும்கொள்வர். வையகம் காவலன் மதலை என்றதால் தந்தையின் கடமை மகனுக்கும் உண்டு என்பது குறிப்பு.வெய்ய வெங் கொடு - ஒரு பொருட் பன்மொழிகள். மனத்தாலும் மொழியாலும் உடலாலும் கொடுமைக்குட்பட்டனர் என்பதைக் குறிக்க மும்முறை கூறினார் எனலுமாம்.

2642. 'இரக்கம் என்று ஒரு பொருள்
இலாத நெஞ்சினர்
அரக்கர் என்று உளர் சிலர்,
அறத்தின் நீங்கினார்
நெருக்கவும், யாம் படர் நெறி
அலா நெறி

துரக்கவும், அருந் தவத்
துறையுள் நீங்கினேம்.

இரக்கம் என்று ஒரு பொருள் இலாத நெஞ்சினர் - இரங்குதல்என்று கூறும் ஒரு செய்கை ஒரு சிறிதும் இல்லாத மனம் உடையவர்களும்; **அறத்தின்நீங்கினார் -** தருமத்திலிருந்து நீங்கியவர்களுமான;**அரக்கர் என்ற சிலர் உளர் -** இராக்கதர் என்று சொல்லப்பட்டுச் சிலர் இருக்கின்றனர்; **நெருக்கவும் யாம்படர் நெறி அலாநெறி துரக்கவும் -** (அவர்கள் எங்களை) வருத்துவதால் நாங்கள் ஒழுகுதற்குரிய நல்லொழுக்கம் அல்லாத தீயொழுக்கத்தில் செலுத்துவதனாலும்; **அருந்தவத் துறையுள் நீங்கினேம் -** அரியதவத்தின் வழியிலிருந்து விலகினோம்.

ஒரு பொருள் - ஒப்பற்ற செல்வமுமாம். இரக்கம் என்ற பண்பைப் பொருளாகக் கூறுவது வைசேடிகமதம் பற்றி என்பர். சினத்தைப் பொருள் என்று கூறும் குறள். அரக்கர் அறத்தின் நீங்கினர். முனிவர்களாகிய நாங்கள் தவத்துறையுள் நீங்கினோம் என்ற இரு கூற்றுக்களும் ஒப்பிட்டு மகிழற்குரியவை. உறையுள் எனக் கொண்டு தவஞ் செய்யுமிடம் எனவும் உரைப்பர். துறையுள் - உருபுமயக்கம்.

2643. 'வல்லியம் பல திரி வனத்து
மான் என,
எல்லியும் பகலும், நொந்து
இரங்கி ஆற்றலெம்;
சொல்லிய அற நெறித்
துறையும் நீங்கினெம்;
வில் இயல் மொய்ம்பினாய்!
வீடு காண்டுமோ?

வில்லியல் மொய்ம்பினாய் - வில்வித்தையில் வலிமையுடையவனே!: **வல்லியம் பலதிரி வனத்து மான் என -** பல புலிகள்சஞ்சரிக்கும் காட்டிலுள்ள மான்களைப் போல; **எல்லியும் பகலும் நொந்து இரங்கி ஆற்றலெம் -** இரவும் பகலும் மனம் நொந்து வருந்தி (அவ்வரக்கர் செய்யும் கொடுமைகளைப்) பொறுக்கமாட்டாதவர் ஆகி; **சொல்லிய அறநெறித் துறையும் நீங்கினெம் -** நூல் கூறிய தருமவழிகளிலிருந்து விலகினவர் ஆனோம்; **வீடு காண்டுமோ? -** இத்துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை அடைவோமா?

விற்கருவி கூறினமையால் 'அரக்கர்களை அழித்து எங்களைக் காப்பாய்' என்ற குறிப்புபுலப்படும். துன்ப மிகுதியைச் சுட்ட 'வீடு காண்டுமோ' என்றார். அறநெறியிலிருந்து வழுவியமையால்உயர்நிலை எவ்வாறு அடைவோம் என்று கூறினார் என்பர். புலி அரக்கர்களுக்கும் மான்முனிவர்களுக்கும் உவமை.

2644. 'மா தவத்து ஒழுகலெம்;
மறைகள் யாவையும்
ஓதலெம்; ஓதுவார்க்கு
உதவல் ஆற்றலெம்;

மூதெரி வளர்க்கிலெம்;
முறையின் நீங்கினேம்;
ஆதலின், அந்தண
ரேயும் ஆகிலேம்!'

மாதவத்து ஒழுக லெம் - *பெருமை பொருந்திய தவநெறியில் நடக்கின்றோம் அல்லோம்;* ***மறைகள் யாவையும் ஓதலெம்*** *-வேதங்கள் எல்லாவற்றையும் ஓதுகின்றோமில்லை;* ***ஓதுவார்க்கு உதவல் ஆற்ற லெம்*** - *வேதம் ஓதும் மாணவர்களுக்கு உதவும் கடமையைச் செய்கின்றோம்அல்லோம்;* ***மூதெரிவளர்க்கிலெம்*** - *பழமையான வேள்வித் தீயை வளர்க்கின்றோம் இல்லை;* ***முறையின்நீங்கினேம்*** - *எங்களுக்குரிய ஒழுக்கங்களிலிருந்து விலகினோம்;* ***ஆதலின் அந்தணரேயும்ஆகிலேம்*** - *ஆகையால் அந்தணர் என்பது கூட ஆகின்றோமில்லை.*

அந்தணர்க்குரியவையாம் ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல்என்பவற்றுள் ஓதல் ஓதுவித்தலையும் வேட்டலையும் கூறியுள்ளார். பிறவற்றை அருத்தாபத்தியால்பெறவைத்தார். மூதெரி என்பது பிரமசரியம் தொடங்கி வளர்த்து வருவதான வேள்வித்தீ யாகும்.மறைகள் யாவையும் என்பதால் வேதம், வேத அங்கங்கள், சாத்திரங்கள் முதலியவற்றையும்கொள்வர். இத்தகைய தீய வினைகளிலிருந்து நீக்க நீயே கதி என்றார்என்க. *1*

2645'இந்திரன் எனின், அவன்
அரக்கர் ஏயின
சிந்தையில், சென்னியில்,
கொள்ளும் செய்கையான்;
எந்தை! மற்று யார் உளர்
இடுக்கண் நீக்குவார்?
வந்தனை, யாம் செய்த
தவத்தின் மாட்சியால்,

இந்திரன் எனின் - *தேவேந்திரனோ என்றால்;* ***அவன் அரக்கர்ஏயின*** - *அவன் இராக்கதர்கள் கட்டளையிட்டவினைகளை;* ***சிந்தையில் சென்னியில் கொள்ளும் செய்கையான்*** - *மனத்திலும் சிரசிலும்ஏற்று நடக்கும் ஏவலனாக உள்ளான்; (ஆகையால்)* ***எந்தை*** - *எம் தலைவனே!;* ***இடுக்கண்நீக்குவார் மற்ற யார் உளர்*** - *(எங்கள்) துன்பங்களைப் போக்குவோர் (உன்னையன்றி) வேறுஎவர் இருக்கின்றனர்? (ஒருவரும் இல்லை) ;* ***யாம் செய்த தவத்தின் மாட்சியால் வந்தனை*** *-நாங்கள் முன்னர்ச் செய்த தவத்தின் பெருமையால் (எங்களைப் பாதுகாக்க இங்கு) வந்தருள்செய்தாய்.*

இந்திரனைக் குறித்தது அவன் தேவர் தலைவன்; வேள்வியைக் காக்கும் கடமை உடையவன்;ஆயினும் அவன் அரக்கர்களுக்குப் பணி புரியும் நிலையில் இருப்பதால் 'இனி உன்னையன்றி எங்கட்குவேறு கதி இல்லை' என இராமனிடம் முனிவர்கள்

கூறினர். சென்னியிற் கொள்ளுதல் ஒருவன் காலால் இட்ட பணியைத் தலையால் செய்யும் அடிமைநிலை. கங்கை காண் படலத்தில் குகன் பரதனைவினவியபோது 'தகவுடையோர் சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்' (2334)என வரும் தொடருடன் ஒப்பிடற்பாலது.

2646. 'உருளுடை நேமியால்
உலகை ஓம்பிய
பொருளுடை மன்னவன்
புதல்வ! போக்கிலா
இருளுடை வைகலெம்;
இரவி தோன்றினாய்;
அருளுடை வீர! நின் அபயம்
யாம்' என்றார்.

உருளுடை நேமியால் உலகை ஓம்பிய பொருளுடை மன்னவன் புதல்வ - எங்கும் சுற்றிச் செல்லும் ஆணைச் சக்கரத்தால் உலக முழுவதையும் காத்த எல்லாச் செல்வங்களும்உடைய தயரதனுடைய மகனாம் இராமனே!; **அருளுடை வீர -** கருணை உடைய வீரனே!;**போக்கிலா இருளுடை வைகலெம் -** நீங்குதலில்லாத துன்பமாம் இருள் கொண்டநாட்களை உடையவர்களாயிருக்கிறோம்; **இரவி தோன்றினாய் -** கதிரவன் போல நீ வந்துஎழுந்தருளினாய்; **நின் அபயம் யாம் என்றார் -**உனக்கு அடைக்கலம் யாம் என்றுஅம்முனிவர் கூறினர்;

அரசன் ஆணையைச் சக்கரம் என்பது கவிமரபு. உலகை ஓம்பிய மன்னவன் புதல்வ என்றதால்தந்தைக்கு உரிய பொறுப்பு மகனுக்கும் உண்டு என்பதை உணர்த்தும். பொருள் என்பதற்கு உறுதிப்பொருள், செயல், புகழ், மெய்ம்மை எனப் பலபொருள் காண்பர். துன்பத்தை இருளாகக் கூறல்பண்டையமரபு. போக்கிலா இருள் விடியாத இருளாம். அரக்கரை இருளாகவும் இராமனை இருள் நீக்கும்கதிரவனாகவும் கூறுவர். அருளுடை வீர என்பதால் தீயோரை அழிப்பதற்கு வீரமும் தன்னைவிரும்பியவரைப் பாதுகாப்பதற்கு அருளும் உடன் கூறப்பெற்றன. அபயம் - பயமற்ற நிலை. தண்டகாரணிய முனிவர்கள் இராமனிடம் அடைக்கலம் புகுந்த நிலை இதனால் நன்குவிளங்கும்.

இராமன் அபயம் அளித்தல்

2647. 'புகல் புகுந்திலரேல்,
புறத்து அண்டத்தின்
அகல்வரேனும், என்
அம்பொடு வீழ்வரால்;
தகவு இல் துன்பம் தவிருதிர்
நீர்' எனா,

பகலவன் குல
மைந்தன் பணிக்கின்றான்.

பகலவன் குலமைந்தன் - சூரியன் குலத்துத் தோன்றிய இராமன் (முனிவர்களை நோக்கி); **புகல் புகுந்திலரேல் -** அவ்வரக்கர்கள் (இனித் துன்பம் செய்வதில்லை என்று கூறி) அடைக்கலம் அடையாமல் போவாரானால்; **புறத்து அண்டத்தின் அகல் வரேனும் -**(இவ்வுலகை விட்டு) அப்புறத்துள்ளவேறு அண்டங்களுக்கு ஓடிப் போவாரானாலும்; **என் அம்பொடு வீழ்வரால் -** நான் எய்த என்பாணத்தொடு கீழே வீழ்ந்துமாய்வர் ஆதலால்; **தகவு இல் துன்பம் தவிருதிர் நீர் -**தகுதியில்லாத இத்துன்பத்தை நீக்குங்கள் நீங்கள்; **எனா -** என்று சொல்லி; **பணிக்கின்றான் -** (மேலும்) சொல்கின்றான்.

பகலவன் - பகலைச் செய்கிறவனாகிய சூரியன், என் அம்பொடு வீழ்வர் எனும் போது இராமன்தன் அம்பு அண்டங்களுக்கு அப்புறத்த அண்டங்களுக்குச் சென்றாலும் அங்கும் சென்று அரக்கரைக்கொல்லும் எனத் தன் ஆற்றலை எடுத்துரைத்தலும் ஆம். அம்பின் வீழ்ச்சி அரக்கர் வீழ்ச்சிக்கும் காரணமாகும். இது செயலின் விரைவைக் காட்டும் அம்பொடு என்பதிலமைந்த உருபுகருவிப் பொருளில் வந்தது. முனிவர்கள் வருத்தம் உறுதல் என்பது தக்கது அன்று என்ற கருத்துபுலப்படத் தகவில் துன்பம் என்றான். பணித்தல் - உறுதிகூறல். 1

2648 'வேந்தன் வீயவும்,
யாய் துயர் மேவவும்,
ஏந்தல் எம்பி வருந்தவும்,
என் நகர்
மாந்தர் வன் துயர்
கூரவும், யான் வனம்
போந்தது, என்னுடைப்
புண்ணியத்தால்' என்றான்

வேந்தன் வீயவும் - சக்ரவர்த்தியாம் தயரதன் இறப்பவும்; **யாய் துயர் மேவவும் -** தாயாம் கௌசலை துன்பம்அடையவும்; **ஏந்தல் எம்பி வருந்தவும் -** பெருமை உடைய என் தம்பி பரதன் வருத்தமடையவும்; **என் நகர் மாந்தர் வன்துயர் கூரவும் -** எனது (அயோத்தி) நகரத்தில் உள்ள மக்கள்வலிய துன்பத்தைப் பெரிதும் அடையவும்; **யான் வனம் போந்தது என்னுடைப் புண்ணியத்தால்என்றான் -** நான் காட்டிற்குப் புறப்பட்டு வந்தது என்னுடைய நல்வினையாலாகும் என்றுகூறினான்.

மகனைப் பிரிந்த துன்பத்தால் தயரதன் இறந்தான். அண்ணனைப் பிரிந்த துன்பத்தால்பரதன் வருந்தினான். அயோத்தி மக்கள் பட்ட துயரத்தை அயோத்தியா காண்டத்தில் நகர் நீங்குபடலம் கூறும் (1766-1817). முனிவர்களின் பகைதீர்த்து உதவி செய்யப் பெறுவதால் 'போந்தது என்னுடைப் புண்ணியத்தால்' என இராமன் கூறினான்.

யாய் - ஆய் என்பதன் போலி, ஏந்தல் - உயர் குணங்களை ஏந்தியவன், உயர்ச்சி, பெருமையும் ஆம்.

2649. 'அறம் தவா நெறி
அந்தணர் தன்மையை
மறந்த புல்லர் வலி
தொலையேன் எனின்,
இறந்துபோகினும் நன்று;
இது அல்லது,
பிறந்து யான் பெறும்
பேறு என்பது யாவதோ?

அறம் தவா நெறி அந்தணர் தன்மையை - *தருமத்திலிருந்து நீங்காத முனிவர்களின் பெருமையை;* ***மறந்த புல்லர் வலி தொலையேன் எனின் -*** *மறந்து (உங்களுக்குக்) கேடு செய்கின்ற அற்பர்களாகிய அரக்கர்களின் பலத்தை அழிக்காமற்போவேன் ஆனால்;* ***இறந்து போகினும் நன்று -*** *அவ்வரக்கர்களால் போரில்மரணமடைந்தாலும் நல்லதே;* ***இது அல்லது -*** *இந்த நல்ல செயலுக்குப் பயன்படுதல் அல்லாமல்;* ***யான் பிறந்து பெறும்பேறு என்பது யாவதோ -*** *நான் பிறந்ததனால் அடையும் நற்பயன் என்பதுதான் எதுவோ? (ஒன்றுமில்லை).*

தவா - கெடாத என்றுமாம் நன்றிது - நன்று+இது. இது என்பது அசைநிலை. இராமன் நல்லோரைக்காத்து அல்லோரை அழிக்க அவதாரமெடுத்த உண்மையைக் குறிப்பாக உணர்த்தியது எனலாம்.

2650. 'நிவந்த வேதியர்
நீவிரும், தீயவர்
கவந்த பந்தக்
களிநடம் கண்டிட,
அமைந்த வில்லும்
அருங் கணைத் தூணியும்
சுமந்த தோளும் பொறைத்
துயர் தீருமால்.

நிவந்த வேதியர் நீவிரும் - *பண்புகளால் உயர்ந்த தேவமோதும் அந்தணராம் நீங்களும்;* ***தீயவர் கவந்த பந்தக் களிநடம்கண்டிட -*** *கொடியோராம் அவ்வரக்கரின் தலையற்ற உடற்குறையின் கூட்டங்கள் மகிழ்ந்தாடும்கூத்தைக் கண்டு மகிழ;* ***அமைந்த வில்லும் -****கட்டமைந்த வில்லையும்;* ***அருங்கணைத்தூணியும் -*** *அரிய அம்புப் புட்டிலையும்;* ***சுமந்த தோளும் பொறைத் துயர் தீரும் -*** *இதுகாறும் தாங்கியிருந்த என் தோள்களும் சுமப்பதாகிய துன்பத்தைப் போக்குவதாகும்.* ***ஆல் -****அசை.*

ஆயிரம் போர் வீரர் மடிந்த களத்தில் ஒரு கவந்தம் ஆடும் என்பர். இங்குக் கவந்தபந்தம் என்றமையால் பல கவந்தக் கூட்டம் ஆடும் வகையில் பல்லாயிரக்கணக்கான அரக்கர்களைக்கொல்வேன் என இராமன் உறுதி கூறினான். இதன் விளைவு கரதூடணப் போரிலும் இராம ராவணப்போரிலும் வெளிப்பட்டது. பொறைத்துயர் என்பது போர் செய்யாமல் வில்லையும் அம்பையும்வீணாகச் சுமக்கும் துன்பத்தைக் குறிக்கும். நீவிரும் என்ற உம்மையால் மற்றை யாவரையும் தழுவிநின்றது. இச்செய்யுளில் வகரமகரங்கள் எதுகை இனம் பற்றி வந்துள்ளன.

2651. **'ஆவுக்கு ஆயினும்
அந்தணர்க்கு ஆயினும்,
யாவர்க்கு ஆயினும்,
எளியவர்க்கு ஆயினும்,
சாவப்பெற்றவரே, தகை
வான் உறை
தேவர்க்கும் தொழும்
தேவர்கள் ஆகுவார்.**

ஆவுக்கு ஆயினும் - பசுக்களைக் காப்பதற்கானாலும்;**அந்தணர்க்கு ஆயினும் -** அந்தணர்களைக்காப்பதற்கானாலும்; **எளியவர்க்கு ஆயினும்-** ஏழைகளைக் காப்பதற்கானாலும்; **யாவர்க்கு ஆயினும் -**எவர்களைக் காப்பதற்கானாலும்; **சாவப் பெற்றவரே -** உதவிசெய்து அதனால் இறக்கப் பெற்றவர்களே; **தகை வான் உறை தேவர்க்கும் தொழும் தேவர்கள் ஆகுவார் -** பெருமை பொருந்திய விண்ணுலகில் வாழும் தேவர்களுக்கும் தொழுது வணங்கக்கூடியதேவர்களாக ஆவர்.

ஆ - பசு இது எல்லா உயிரினங்களிலும் புனிதமும் பயன் தருவதும் ஆதலால் எல்லாவற்றிலும் முன்வைக்கப் பெற்றது. "விடுநில மருங்கின் மக்கட்கெல்லாம், பிறந்த நாட் டொட்டுஞ் சிறந்ததன்தீம்பால், அறந்தரு நெஞ்சோடருள் சுரந் தூட்டும்" (மணிமே. ஆபுத்திரன் 51 - 54) என்பர்.ஆவும் ஆனியற் பார்ப்பன மாக்களும் என்று புறநானூறும் (9) குறிக்கும் அடியோடு இதனை ஒப்பிட்டுக்காணத்தக்கது. எளியர் - மெல்லியர் என்ற பொருளில் பெண்டிரையும் குறிக்கும். இத்தகையோர்க்குஉதவி செய்வதால் இறந்தோர் தேவர்க்குள்ளும் சிறந்த தேவராவர். இப்படலத்தை அடுத்துச் சடாயுகாண்படலம் வருவதும் இப் பாடலின் பொருட் சிறப்பை எண்ணிப் பார்க்க இடம் தருகிறது. ஆயினும்என்பது எண்ணிடைச் சொல்.

2652. **'சூர் அறுத்தவனும்,
சுடர் நேமியும்,
ஊர் அறுத்த
ஒருவனும், ஓம்பினும்,
ஆர் அறத்தினொடு அன்றி
நின்றார் அவர்
வேர் அறுப்பென்; வெருவன்மின்
நீர்' என்றான்.**

சூர் அறுத்தவனும் - சூரபன்மனை வேல் கொண்டழித்த முருகக் கடவுளும்; **சுடர் நேமியும் -** பகைவரை ஒளியோடு கூடியசக்கரத்தால் அழிக்கும் திருமாலும்; **ஊர் அறுத்த ஒருவனும் -** திரிபுரர் ஊர்களை எரித்தழித்த சிவபெருமானும்; **ஓம்பினும் -** துணையாக நின்று காத்தாலும்; **ஆர்அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் -** யார் தருமத்தொடு பொருந்தாமல் பாவ வழிகளில்நின்றார்களோ; **அவர் வேர் அறுப்பென் -** அக்கொடியவர்களை வேரோடு அழியச் செய்வேன்; **நீர் வெருவன்மின் என்றான் -** நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள் என்று இராமன் உறுதிமொழிந்தான்.

திரி மூர்த்திகளில் பிரமனை நீக்கிய காரணம் அவன் வேத நெறியில் எப்போதும்இருப்பதால் போரிட வாரான் என்பது கருத்து. முருகனைமுதலில் கூறியது தேவ சேனாபதியாக அவன்விளங்குவதாம். அகநானூற்றில் (59. 10. 11) சூர்மருங்கறுத்த சுடரிலை நெடுவேற் சினமிகு முருகன்எனக் குறிக்கப் பெறுவான். இராமன் திருமாலின் அவதாரம் எனினும் மனிதனாகஅவதரித்தற்கேற்பத் திருமாலைச் 'சுடர்நேமி' எனப் பிறன் போலக் கூறினான். ஊர், பொதுப்பெயராயினும் இது முப்புரங்களைக் குறிக்கிறது. அறத்தினோடன்றி நின்றார் என்பதால் அரக்கர்எனவும் பொருள் கொள்வர் தண்டகாரண்ய முனிவர்க்கு அபயமளித்து ஆதரித்தது காப்பிய நோக்காம் சரணாகதிக்குத்துணை செய்கிறது. சுடர்நேமி - வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

2653. **உரைத்த வாசகம் கேட்டு**
உவந்து ஓங்கிட,
இரைத்த காதலர்,
ஏகிய இன்னலர்,
திரித்த கோலினர்,
தே மறை பாடினர்;
நிருத்தம் ஆடினர்;
நின்று விளம்புவார்.

உரைத்த வாசகம் கேட்டு - இவ்வாறு இராமன் கூறிய அபய மொழிகளைக் (அம்முனிவர்கள்) கேட்டு; **உவந்து ஓங்கிட -**மகிழ்ச்சிப் பெருக்கு மீதூர; **இரைத்த காதலர் -** பொங்கி எழுந்த அன்பினை உடையவர்களும்; **ஏகிய இன்னலர் -** துன்பத்தை நீங்கியவர்களும்;**திரித்த கோலினர்-** (கையால்) சுழற்றிய தண்டங்களை உடையவர்களும்;**தேமறை பாடினர் -** தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த வேதங்களைப் பாடினவர்களும்; **நிருத்தம் ஆடினர் -** கூத்தாடினவர்களுமாகி; **நின்று விளம்புவார் -** இராமன் முன்நின்று கூறுவார்கள்.

இரைத்த - மேலோங்கி ஒலித்த என்றுமாம். ஏகிய இன்னலர் என்ற தொடரை 'அருங்கேடன்'என்பது கோலக் கொள்க. இன்னல் ஏகியவர் எனப் பிரித்துக் கூட்டுவாரும் உளர். கோல்திரித்தல், மறை பாடல், நிருத்தமாடல் என்பவை பெருமகிழ்வு கொண்ட நிலையைக் காட்டும்'ஆடினர், பாடினர், அங்கும் இங்குமாய் ஓடினர்; உவகைமா நறவு உண்டு ஓர்கிலார்' (193) எனப் பாலகாண்டத் திரு அவதாரப் படலவரி இந்நிலையைக் காட்டும். கோல் முனிவர்க்குரிய திரிதண்டம்அல்லது ஏக

தண்டம். தேமறை என்பது இனிய வேதம்என்பர்.

2654. 'தோன்றல்! நீ
முனியின், புவனத் தொகை
மூன்று போல்வன
முப்பது கோடி வந்து
ஏன்ற போதும், எதிர்
அல; என்றலின்
சான்றலோ, எம்
தவப் பெரு ஞானமே'.

தோன்றல் - *தலைவனே!;* **நீ முனியின் -** *நீ கோபம் கொண்டால்;* **மூன்றுபோல்வன -** *இந்த மூன்று லோகங்களைப் போல்வனவாகிய;* **முப்பது கோடி புவனத் தொகை வந்து-** *முப்பது கோடி உலகங்களுடைய கூட்டங்கள் (ஒரே காலத்தில் ஒருங்கே சேர்ந்து) வந்து;* **ஏன்ற போதும் -** *எதிர்த்தாலும்;* **எதிர் அல என்றலின் -** *(உனக்கு) ஈடல்ல என்ற தன்மையில்;* **எம் தவப் பெரு ஞானமே சான்றலோ -***எங்களுடைய மிகப் பெரிய தத்துவ ஞானமேசாட்சி அல்லவோ? (ஆம்).*

முப்பது கோடி என்றது ஒன்றுக்குக் கோடியாகப் பெருகி வருதல். எல்லையற்ற பெருக்கத்தைக்கோடி என்பது இலக்கிய வழக்கு. நீ போர் செய்யுமுன் பகைவர் மீது கொள்ளும் சீற்றமே அவர்கள்வேரோடு அழிய வகை செய்யும். கடவுளின் பேராற்றலைத் தவம் செய்து பெற்ற ஞானத்தாலே அறியஇயலும் என்பார். தவப்பெரு ஞானம் - ஐயம் திரிபில்லாத மிகப்பெருமைவாய்ந்த தத்துவ ஞானம்.புவனம் மூன்று - சுவர்க்கம். மண்ணுலகம், பாதாளம். தோன்றல் - அண்மை விளி.

2655. 'அன்னது ஆகலின், ஏயின
ஆண்டு எலாம்,
இன்னல் காத்து இங்கு இனிது
உறைவாய்' எனச்
சொன்ன மா தவர் பாதம்
தொழுது, உயர்
மன்னர் மன்னவன்
மைந்தனும் வைகினான்.

அன்னது ஆகலின் - *(நின் பெருமை) அத்தகைய தாயிருத்தலால்;* **ஏயின ஆண்டு எலாம் -** *(நீ காட்டில்இருக்குமாறு) அமைந்த ஆண்டுகள் எல்லாம்;* **இன்னல் காத்து இங்கு இனிது உறைவாய் -***எங்களுக்குத் துன்பம் வராமல் காத்து இந்தத் தவ வனத்தில் இனிது மகிழ்ந்து வாழ்வாயாக;* **எனச் சொன்ன மாதவர் பாதம் தொழுது -** *என்று கூறிய பெருந்தவ முனிவர்களின் அடிகளை வணங்கி;* **உயர் மன்னர் மன்னவன் மைந்தனும் வைகினான் -** *சிறந்த அரசர்க்கரசனாகிய தயரதசக்கரவர்த்தியின் மகனாம் இராமனும் தங்கியிருந்தான்.*

ஏயின - சிற்றன்னை கைகேயி ஏவினை என்றுமாம். இன்னல் காத்து என்பது துன்பம் வராமல்தடுத்தல். உயர் என்ற அடையை மன்னர்க்கும், மன்னவனுக்கும் மைந்தனுக்கும் கூட்டிப் பொருள்காணலாம். மைந்தனும் என்று கூறியதால் சீதையும் இலக்குவனும் வைகினர் என்பது தானே பெறப்பட்டது.

இராமன் பத்தாண்டுகள் தண்டக வனத்தில் தங்கியிருத்தல்

2656. ஐந்தும் ஐந்தும் அமைதியின்
ஆண்டு, அவண்,
மைந்தர் தீது இலர்
வைகினர்; மா தவர்
சிந்தை எண்ணி, 'அகத்தியற்
சேர்க' என,
இந்து-நன்னுதல்
தன்னொடும் ஏகினார்.

மைந்தர் - இராமலக்குவர்கள்; **அவண் -** அவ்விடத்தில்; **ஐந்தும்ஐந்தும் ஆண்டு -** பத்துஆண்டுகள்; **தீது இலர் அமைதியின் வைகினர் -** ஒரு துன்பமுமில்லாமல் மனநிறையுடன்தங்கியிருந்தனர்; **மாதவர் சிந்தை எண்ணி -** பெருந்தவத்தினராகிய அம்முனிவர்கள்மனத்தில் ஆலோசித்து; **'அகத்தியற் சேர்க' என -** அகத்திய முனிவரைச் சேர் வீராகஎன்று சொல்ல; **இந்து நன்னுதல் தன்னொடும் ஏகினார் -** பிறை மதி போன்ற நல்லநெற்றியையுடைய சீதையுடன் புறப்பட்டனர்.

ஒவ்வொரு முனிவர்கள் ஆச்சிரமத்திலும் சிலசில திங்கள்கள் தங்கியிருக்கப்பத்தாண்டுகள் கழிந்தன. வான்மீகத்தில் ஆச்சிரமங்களில் முறையே 13, 12, 4, 5, 7, 1, 1/4,3/4, 3, 8 ஆகிய மாதங்கள் என்று பத்து ஆச்சிரமங்களில் ஐந்து ஆண்டுகளை ஒரு வட்டத்தில்கழித்துப் பின் அதேபடி இரண்டாம் வட்டத்தையும் கழித்தனன் எனக் காணப்பெறும். மைந்தர் -வலியோர் எனவும் ஆம். அகத்தியரிடமிருந்து இராவண வதத்திற்கு வில், அம்பு, அம்புப் புட்டில்முதலிய பெற வேண்டும் எனஇருத்தலின் சிந்தை எண்ணி அகத்தியற் சேர்க என்றனர். பத்து ஆண்டுக் காலச் செய்தியை ஒரே பாடலில் காட்டிக் காப்பியத்தில் கால விரைவுணர்த்தும் பாங்கைக் காணமுடிகிறது. இதுவரை உள்ள பாடல்கள் தண்ட காரண்யப் படலம் என்றும் இனி வருவன அகத்தியப் படலம்எனவும் சில சுவடிகளில் காணப் பெறும்.

அகத்தியன் பால் செல்லும் இராமனைச் சுதீக்கணன் உபசரித்தல்

2657. விடரகங்களும், வேய்
செறி கானமும்,
படரும் சில் நெறி
பைப்பய நீங்கினார்;
சுடரும் மேனிச் சுதீக்கணன்

என்னும் அவ்
இடர் இலான் உறை சோலை
சென்று, எய்தினார்.

விடரகங்களும் - மலை வெடிப்புள்ள பள்ளங்களிலும்; **வேய் செறி கானமும் -** மூங்கில்கள் அடர்ந்தகாடுகளிலும்; **படரும் சில் நெறிபைப்பய நீங்கினார் -** தொடர்ந்து செல்லும் சிறிய வழிகளை மெல்ல மெல்லக் கடந்து சென்று; **சுடரும் மேனிசுதீக்கணன் என்னும் -**ஒளி வீசும் மேனியை உடைய சுதீக்கணன் என்னும்; **அவ் இடர்இலான்உறை சோலை சென்று எய்தினார் -** துன்பங்களற்ற அந்த முனிவர் வாழும் தவச் சோலையைப்போய் அடைந்தனர்.

காட்டின் வழியை விடரகங்களும், வேய் செறி கானமும் படரும் சில் நெறி எனவும்விளக்கினார். சுதீக்கணன் - உக்கிரமான தவமுடைமையால் பெற்ற காரணப் பெயர். தவச் செறிவால்உடல் ஒளிமயமாயிருந்தது. தவத்தால் மெய்யுணர்வுற்று, இருவகைப் பற்றறவே பிறவித் துன்பம்நீங்கியதால் 'இடர் இலான்' என்றார். சுதீக்கணன், பைப்பய என்பனவிகாரங்கள்.

2658. அருக்கன் அன்ன
முனிவனை அவ் வழி,
செருக்கு இல் சிந்தையர்,
சேவடி தாழ்தலும்,
'இருக்க ஈண்டு' என்று,
இனியன கூறினான்;
மருக் கொள் சோலையில்
மைந்தரும் வைகினார்.

செருக்கு இல் சிந்தையர் - கருவமில்லாத மனத்தை உடைய இராமலக் குவர்கள்; **அவ்வழி அருக்கன் அன்ன முனிவனை -** அவ்விடத்தில் கதிரவன் போல் ஒளியுடைய சுதீக்கண முனிவரின்;**சேவடி தாழ்தலும் -** செம்மையான திருவடிகளைப் பணிந்து வணங்கவும்;**ஈண்டு இருக்க என்று இனியன கூறினான் -** 'இங்கு இருப்பீர்களாக' என்று இனிய சொற்களைக் கூறினான்; **மைந்தரும் மருக்கொள்சோலையில் வைகினார் -** இராமலக்குவர்களும் மணம் நிறைந்த அந்தத் தவச் சோலையில்தங்கினார்கள்.

அருக்கன் - பேரொளி பெற்றமைக்கும் அஞ்ஞான இருள் அகற்றுதற்கும் உவமை. முன்னர்ச்'சுடரும் மேனி' (2657) என்றதற் கேற்ப இங்கே அருக்கனை உவமை கூறினார். செருக்கு - யான் எனதுஎன்னும் மதம். 'யானென தென்னும் செருக்கு' (குறள். 346). இராமலக்குவர் தாம் சக்கரவர்த்திமைந்தர் என்ற செருக்கின்றிப் பணிவாக இன்மொழி பேசுபவர் எனப்பட்டனர். சரபங்கர் உரைப்படிஇராமன் முதலானோர் சுதீக்கணர் சாலையில் முதலில் ஒரு முறை தங்கிப் பின் பத்து ஆண்டுகள்வேறுவேறு ஆச்சிரமங்களில் தங்கி மீண்டும் ஒருமுறை இவரைக் கண்டார் எனவான்மீகம்கூறும்.

2659. வைகும் வைகலின்,
மாதவன், மைந்தன்பால்
செய்கை யாவையும் செய்து,
'இவண், செல்வ! நீ
எய்த யான் செய்தது
எத் தவம்?' என்றனன்;
ஐயனும், அவற்கு
அன்பினன் கூறுவான்.

வைகும் வைகலின் - *(அவ்வாறு) தங்கியிருக்கும் பொழுது;* ***மாதவன் -*** *பெருந்தவம் செய்த சுதீக்கணன்;* ***மைந்தன் பால் -*** *இராமனிடத்தில்;* ***செய்கை யாவையும் செய்து -*** *செய்ய வேண்டிய உபசாரங்கள் எல்லாவற்றையும் செய்து;* ***'செல்வ! இவண் நீ எய்த யான் செய்தது எத்தவம்?'என்றனன் -*** *செல்வமுடையவனே! இங்கு நீ எழுந்தருளும் படி நான் செய்தது எத்தகையதவமோ என்று சொன்னான்;* ***ஐயனும் அவற்கு அன்பினன் கூறுவான் -*** *இராமனும் அம்முனிவனுக்கு அன்புடையவனாய்ச் சொல்லுவான்.*

வைகல் - வேளை என்றுமாம் செல்வன் - அரசச் செல்வமுடையவன்; இம்மை மறுமை மோட்சச்செல்வங்களை அருள்பவன் என்றுமாம். தம்மிடம் வந்தவரிடம் இன்மொழி பேசி மகிழ்வுறச்செய்தல் தலையாய செய்கையாம்.

2660. 'சொன்ன நான்முகன்தன்
வழித் தோன்றினர்
முன்னையோருள், உயர்
தவம் முற்றினார்
உன்னின் யார் உளர்?
உன் அருள் எய்திய
என்னின் யார் உளர்,
இற் பிறந்தார்?' என்றான்.

சொன்ன நான்முகன் தன்வழித் தோன்றினர் முன்னையோருள் - *சிறப்பாகக் கூறப் பெற்ற பிரமனின் வமிசத்தில் பிறந்தவர்களாகிய முதன்மை பெற்ற பண்டையமுனிவர்களுள்;* ***உயர்தவம் முற்றினார் உன்னின் யார் உளர் -*** *சிறந்த தவத்தை முற்றச்செய்தவர் உன்னைப் போல வேறு எவர் இருக்கின்றனர்?;* ***உன் அருள் எய்திய இற்பிறந்தார்என்னின் யார் உளர் என்றான் -*** *உன் அருளை அடைந்த இல்வாழ்க்கையில் தோன்றினோர் என்னைப் போலப் பேறு பெற்றவர் வேறு எவர் உள்ளார் எனக் (இராமன்) கூறினான். சொன்ன - ஆன்றோர் யாவரும் புகழ்ந்து கூறிய என்றுமாம். நான்முகன் வழியில்தோன்றியவர் அந்தணர் ஆவர். உயர்தவம் முற்றினார் என்ற தொடர் 'சுதீக்கணன்' என்றபெயரினை (2657) விளக்கி நிற்கிறது. இற்பிறந்தார் - நற்குடியில் பிறந்து இல்லறத்திலேவாழ்பவர்; உன்னின் - ஆலோசித்தால் என்றுமாம், முனிவரின் அருளைப் பெற்றதால் என்னினும் பேறு பெற்றவர் யாருமில்லை என்றான், தற்புகழ்ச்சியன்று. 3*

2661. உவமை நீங்கிய தோன்றல்
உரைக்கு, எதிர்,
நவமை நீங்கிய நல்
தவன் சொல்லுவான்;
'அவம் இலா விருந்து ஆகி,
என்னால் அமை
தவம் எலாம் கொளத்
தக்கனையால்' என்றான்.

உவமை நீங்கிய தோன்றல் உரைக்கு - உவமை கூறுவதற்கு எதுவுமில்லாத தலைவனாம் இராமன் கூறிய மொழிக்கு; **எதிர் நவமை நீங்கிய நல்தவன் சொல்லுவான் -** மறு மொழியாகப் புதுமை நீங்கிய (பழைய) தவத்தை உடைய சுதீக்கணமுனிவர் பின்வருமாறு கூறினார்; **அவம் இலா விருந்து ஆகி -** வீண் போகாத நல்லவிருந்தினன் ஆகி; **என்னால் அமை தவம் எலாம் கொளத் தக்கனை என்றான் -**என்னால்இதுவரை செய்தமைந்துள்ள என் தவப் பயன்கள் எல்லாவற்றையும் நீ ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கவன்ஆவாய் என்று கூறினான். **ஆல் -** அசை.

தமது நற்செயல்களைப் பெரியோர் ஆண்டவனுக்குக் காணிக்கை ஆக்கும் சாத்துவிகத் தியாகம்இது எனப்படும். நவமை என்பது வட சொல்லடியாக வந்த புதுச் சொல்லாக்கம். விருந்தினர்க்குரியதகுதியாவது அறிவு ஒழுக்கங்களில் உயர்ந்து நிற்றல் - கொளத் தக்கணை' எனப் பாடம் கொண்டு -காணிக்கை (தட்சணை)யாக ஏற்றுக் கொள்க என்பர்.

முதனூலாம் வான்மீகத்தில் சுதீக்கணர் தாம் தவம் செய்து சம்பாதித்த இந்த உலகில்இராமன் சீதையோடும் இலக்குவனோடும் இன்பமாக இருக்குமாறு கூறுவார். இராமனோ தான் சுயமாகவேஉலகங்களைச்சம்பாதித்துக் கொள்வதாகக் கூறித் தாங்கள் வசித்தற்குரிய இடத்தை மட்டும் ஏற்பாடு செய்யுமாறு வேண்டுகிறான். கம்பரோ அகத்தியர் ஆச்சிரமத்திற்குச் செல்லும் வழியில்சுதீக்கணனைச் சந்தித்ததாகக் கொண்டு வரலாற்றைக் கூறுகிறார்.

2662. மறைவலான் எதிர்,
வள்ளலும் கூறுவான்:
'இறைவ! நின் அருள் எத்
தவத்திற்கு எளிது?
அறைவது ஈண்டு ஒன்று;
அகத்தியற் காண்பது ஓர்
குறை கிடந்தது, இனி'
எனக் கூறினான்.

வள்ளலும் மறைவலான் எதிர் கூறுவான் - இராமனும் வேதங்களில் வல்லவராம்சுதீக்கணர் முன் பின்வருமாறு சொல்வான்; **இறைவ நின் அருள் எத்தவத்திற்கு எளிது -** தலைவரே! உன் கருணை எத்தகைய தவத்தினால் பெறக்கூடிய எளிமை உடையது?; **அறைவது ஈண்டு ஒன்று -** நான்தெரிவிப்பது இங்கு ஒன்றுள்ளது

(யாதெனில்); **இனி அகத்தியற் காண்பது ஓர் குறைகிடந்தது எனக் கூறினான்-** *இப்பொழுது அகத்திய முனிவரைச் சென்று தரிசிப்பது என்ற ஒருமனக்குறை உள்ளது என்று சொன்னான்.*

'உம் அருளே எத் தவத்தாலும் அடைதற்கு எளிதன்று. அதனை உம்மால் நான் எளிதில்அடைந்தேன்' என்று கூறினான் இராமன். வான்மீகத்தில் இராமன் 'என் முயற்சியாலேயேதவப்பயனைப் பெற விரும்புகிறேன் என்ற கருத்தைக் கொண்டே 'நின் தவம் எத்தவத்திற்கு எளிது'எனக் கூறியதாகவும் கொள்வர். குறை - இன்றியமையாதது. நிறைவுறாதது.

2663. 'நல்லதே நினைந்தாய்; அது,
நானும் முன்
சொல்லுவான் துணிகின்றது;
தோன்றல்! நீ
செல்தி ஆண்டு; அவற்
சேருதி; சேர்ந்தபின்,
இல்லை, நின்வயின்
எய்தகில்லாதவே.

தோன்றல் நீ நல்லதே நினைந்தாய் - *சிறந்தவனே! நீ நல்ல செயலையே எண்ணினாய்;* **அது நானும் முன் சொல்லுவான் துணிகின்றது -** *அதனையே நான் கூட முன்பே உனக்குச் சொல்லும்படி நிச்சயித்தது;* **ஆண்டு செல்தி -** *அவ்வகத்தியர் ஆச்சிரமத்திற்குப் போவாயாக;* **அவற் சேருதி -** *அம்முனிவனைச்சேர்வாயாக;* **சேர்ந்தபின் இல்லை நின்வயின் எய்தகில்லாதவே -** *அம்முனிவனை அடைந்த பின்னர் உன்னிடத்தில் அடையாத பேறுகள் ஒன்றுமில்லை.*

நல்லதே நினைத்தாய் என்றது அகத்தியர் அருளும் படைக்கலன்களைப் பெறுவதையும் அவற்றால்இராவணனை அழிக்கப் போவதையும் சுதீக்கணர் ஞானக் கண்ணால் அறிந்து கூறியது. இதன் விளக்கமாகஅடுத்த பாடலில் (2664) 'சேருதல் செவ்வியோர் நன்று தேவர்க்கும், யாவர்க்கும் நன்று' என்ற அடிகள் உள்ளன.

துணிகின்றது என்பது கால வழுவமைதி. செல்தி என்ற வினைமுற்றை வினையெச்சப் பொருளில்கொண்டு, சென்று சேருதி எனப் பொருள்கொள்வர்.

2664. 'அன்றியும் நின்
வரவினை ஆதரித்து,
இன்றுகாறும் நின்று
ஏமுறுமால்; அவற்
சென்று சேருதி;
சேருதல், செவ்வியோய்!
நன்று தேவர்க்கும்; யாவர்க்கும்
நன்று' எனா,

அன்றியும் நின் வரவினை ஆதரித்து - அல்லாமலும் உன்னுடைய வருகையை விரும்பி; **இன்று காறும் நின்று ஏமுறுமால் -** இன்று வரையிலும் எதிர்பார்த்து இருந்து மகிழ்ச்சி அடைவார் ஆதலால்;**அவற் சென்று சேருதி -** நீ போய் அகத்தியரை அடைவாயாக;**செவ்வியோய் சேருதல் தேவர்க்கும் நன்று -** சிறந்தவனே! அகத்தியரை அடைதல் விண்ணவர்க்கும் நல்லதே; **யாவர்க்கும் நன்று எனா -**மற்றெல்லார்க்கும் நல்லதே ஆகும் என்று கூறி,

இராமனின் வரவு இராவணாதிகளை அழித்து யாவர்க்கும் நன்மை புரியும் என மகிழ்வுற்றார்.அரக்கரின் அழிவுக்கு உதவும் கருவிகளை இராமன் பெற வருவான் என எண்ணிய மகிழ்ச்சியுமாம்.செவ்வியோய் - அழகுடையோய் என்றுமாம். ஏமுறல் - ஏக்கமடைதல் என்று பொருள் கூறி இராமன்எப்போது வருவான் என எதிர் பார்த்து ஏங்கினார் என்றும் உரைப்பர். முன்னுள்ள பாடலில்(2663) கூறிய 'நல்லதே நினைந்தாய்' என்றதனை மேலும் விரித்துக்கூறியதாம்.

இராமன் அகத்தியனைச் சேர்தல்

2665. வழியும் கூறி, வரம்பு
அகல் ஆசிகள்
மொழியும் மா தவன் மொய்ம்
மலர்த் தாள் தொழா,
பிழியும் தேனின்
பிறங்கு அருவித் திரள்
பொழியும் சோலை
விரைவினில் போயினார்.

வழியும் கூறி வரம்பு அகல் ஆசிகள் மொழியும் மாதவன் மொய்ம் மலர்த்தாள் தொழா - அகத்தியர் ஆச்சிரமத்திற்குச் செல்லும் வழியை விளக்கமாகச் சொல்லி எல்லையற்ற ஆசிமொழிகளைக் கூறும் பெருந் தவத்தோனாம் சுதீக்கணரின் வண்டுகள் மொய்க்கும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை வணங்கி; **பிழியும் தேனின் பிறங்கு அருவித்திரள் -** அடையிலிருந்துபிழியப்படும் தேன் ஒழுக்குப் போன்று விளங்கிய அருவித் தொகுதிகள்; **பொழியும் சோலைவிரைவினில் போயினார் -**நீரைச் சொரியும் தவச் சாலையிலிருந்து (இராமன் முதலோர்)விரைவாகச் சென்றனர். தேனின் பிறங்கு அருவித்திரள் என்பதைத் தேனே அருவியாக விளங்கும் மலர்வனம் எனக்கூறுவர். அங்குள்ள அருவிகளில் தேன் பெருக்கு இடையறாது ஓடிக்கொண்டிருக்கும் என்பர்.சுதீக்கணரின் சோலை பல்வேறு இனிய பழங்களையும் மலர்களையும் செடி, கொடிகளையும் கொண்டது எனவான்மீகம் கூறும். இச்சோலையை அகத்தியர் சோலை எனவும் கூறுவர். செல்லும் வழியில்அகத்தியரின் உடன்பிறப்பாம் சுதர்சன முனிவர் தவவனம் உள்ளது. அதற்குத் தெற்கே அகத்தியர்ஆச்சிரமம் உள்ளது எனச் சுதீக்கணர் இராமனிடம் கூறியதாகவும் வழியில் சுதர்சனரை இராமன்முதலியோர் பணிந்து சென்றதாகவும் முதனூல் கூறும்.

2666. ஆண்தகையர் அவ் வயின்
அடைந்தமை அறிந்தான்;

ஈண்டு, உவகை வேலை துணை
ஏழ் உலகம் எய்த,
மாண்ட வரதன் சரண் வணங்க,
எதிர் வந்தான்-
நீண்ட தமிழால் உலகை
நேமியின் அளந்தான்.

நீண்ட தமிழால் உலகை நேமியின் அளந்தான் - *நீண்ட காலம் உள்ள தமிழ்மொழியால் திருமால் மூவுலகை அளந்தது போல உலகை அளந்தவனாகியஅகத்திய முனிவர்;* ***ஆண்தகையர் அவ்வயின் அடைந்தமை அறிந்தான் -*** *இராமலக்குவர்கள்அந்த இடத்தைச் சேர்ந்ததை அறிந்தவனாகி;* ***ஈண்டு உவகை வேலை -*** *மேன் மேல் பொங்கும் மகிழ்ச்சியாம் கடல்;* ***துணை ஏழ் உலகம் எய்த -*** *ஈரேழ் (பதினான்கு) உலகங்களையும்அடையும் வண்ணம்;* ***மாண்ட வரதன் சரண் வணங்க எதிர் வந்தான் -*** *மாட்சிமைப்பட்டவரங்களை அருளும் இராமன் தம் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க எதிரே வந்தார்.*

சிவபெருமான் அகத்தியற்கு அருளியதாலும் தொன்று தொட்டு அடியார் பலர் இறைவனைத் துதித்ததுஇம்மொழியினால் ஆதலாலும் 'நீண்ட தமிழ்' என்றார். சிவபெருமான் இலக்கணம் உபதேசித்துத்தெற்கே அதை வளர்க்கச் செய்ததால் அகத்தியன் தமிழால் உலகை அளந்தான் என்றார்.

நேமி - திருமால். அவன் தன் திருவடியால் நீண்ட உலகை அளந்தது போல் தமிழால்அகத்தியர் இவ்வுலகை அளந்தார். அளந்தமை என்பது அறிவுச் செல்வங்களை எல்லாம் அம்மொழியில்உண்டாக்கியது. மக்கள் அறிவன யாவற்றையும் தமிழ் கொண்டே அறியுமாறு அதனை வளமுறச் செய்தார்.பதினான்கு உலகங்களும் உவகை எய்தியது என்பது இனிஇராவணனால் பட்ட துன்பம் இராமனால் தீரப்போகிறது என்று எண்ணியதால் ஆகும். அல்லது முனிவர் கொண்ட மகிழ்ச்சி எல்லாஉலகங்களிலும்பரவியது என்பர். மாண்ட வரதன என்பதை அகத்தியர்க்காக்கி அவர் திருவடியில் இராமன் வணங்கஎன்றும் பொருள் காண்பர். நேமி - ஆகுபெயர். இன் - உவம உருபு காப்பியத் தலைமைக்கேற்ப அகத்தியனைத் திருமாலுடன்ஒப்பிட்டார். இப்பாடல் முதல் இப்படல இறுதி வரை உள்ளவை சந்த இன்பம்கொண்டவையாம்.

அகத்தியன் பெருமை

2667. பண்டு, 'அவுணர் மூழ்கினர்;
படார்கள்' என வானோர்,
'எண் தவ! எமக்கு அருள்க'
எனக் குறையிரப்பக்
கண்டு, ஒரு கை வாரினன்
முகந்து, கடல் எல்லாம்

உண்டு, அவர்கள் பின், 'உமிழ்க'
என்றலும், உமிழ்ந்தான்.

(அவ்வகத்தியர்) ***வானோர் பண்டு அவுணர் மூழ்கினர் படார்கள் என -*** *தேவர்கள் முன்னொருகாலத்தில் 'அசுரர்கள் கடலில் மூழ்கி ஒளிந்து கொண்டனர். ஆதலால் அவர்கள் இனி அழியமாட்டார்கள் எனக் கருதி;* ***எண்தவ எமக்கு அருள்க எனக் குறையிரப்ப -*** *மதிக்கத் தக்கதவம் செய்த முனிவனே! எங்களுக்கு அருள்புரிவீராக' எனத்தம் குறையைச் சொல்லிக் கெஞ்சிக்கேட்க;* ***கண்டு கடலெல்லாம் ஒரு கைவாரினன் முகந்து உண்டு -*** *அவர்கள் படும் துன்பத்தைஅறிந்து ஏழுகடல்களிலுள்ள நீரை எல்லாம் ஒரு கையால் அள்ளி எடுத்துப் பருகி;* ***பின் அவர்கள் உமிழ்க என்றலும் உமிழ்ந்தான் -*** *பிறகு அவ்வானோர் 'அக் கடல் நீரை உமிழ்ந்தருள்க'என்று வேண்டியதும் மீண்டும் உமிழ்ந்து அக்கடல்களை நீரால் நிரப்பினான்.*

தேவர்களின் பகைவரான விருத்திராசுரன் முதலிய அரக்கர்கள் கடலில் ஒளிந்து கொள்ளஇந்திரன் முதலியோர் அகத்தியரை அடைந்து தம்மைக் காக்க வேண்டினர். அவர் கடல் நீரைக்குடித்ததும் அவ்வரக்கர்கள் வெளிப்பட இந்திரன் அவர்களை அழித்தான். பின் தேவர்கள்விருப்பப்படி தாம் பருகிய நீரை உமிழ்ந்து கடல்களை மீண்டும் நிரப்பினார். முன்னர் அரக்கர்களை அழிக்கத் தம் செயலால் உதவிய அகத்தியர் இப்போது இராமனுக்குப் படைக்கல முதவிஅரக்கர்களை அழிக்க உதவப் போகிறார் என்ற குறிப்புப் புலனாகிறது.

2668. தூய கடல் நீர் அடிசில் உண்டு,
அது துரந்தான்;
ஆய அதனால் அமரும் மெய்
உடையன் அன்னான்;
மாய-வினை வாள் அவுணன்
வாதவிதன் வன்மைக்
காயம் இனிது உண்டு, உலகின்
ஆர் இடர்களைந்தான்.

தூய கடல் நீர் அடிசில் உண்டு அது துரந்தான் -*தூய்மையான கடல்களின் நீர் முழுவதையும் உணவாக உண்டு அதனை மீண்டும் உமிழ்ந்த முனிவரும்;* ***ஆயஅதனால் அமரும் மெய் உடையன் அன்னான் -*** *அப்படிப்பட்ட செயலால் குறுகியது எனினும்விரும்பத்தக்க உடலை உடைய குறுமுனி என அத்தகையோரும்;* ***மாய வினை வாள் அவுணன் வாதவி தன்வன்மைக் காயம் இனிது உண்டு -*** *வஞ்சகச் செயல்களையுடைய வாட்படையுடைய அரக்கனாம் வாதாபிஎன்பவனின் வலிய உடலை மகிழ்ந்து உண்டு;* ***உலகின் ஆர் இடர் களைந்தான் -*** *உலகமக்களின் கொடிய துன்பத்தைப் போக்கியவரும் ஆவார்.*

அகத்தியர் கடல்நீரை உண்ட செய்தி மீண்டும் உரைக்கப் பெறுகிறது. இதனால் முனிவரின்செயற்கரும் செயல் நினைவூட்டப் பெறுகிறது. வாள் அவுணன் - வாள் போல் கொடுந்தொழில் புரியும்அசுரன். வாதவி - வாதாபி என்ற வட சொல்லின் தமிழாக்கம்.

வாதாபி வரலாறு

இல்வலன் வாதாபி என்ற இரு அசுரர்களாம் உடன்பிறந்தோர், முனிவர்களையும் அந்தணர்களையும்சிரார்த்தம் என வரவழைத்து ஆட்டின் உருவு கொண்ட தன் தம்பி வாதாபியை இல்வலன் சமைத்துவிருந்திடுவார். அவர்கள் அதனை உண்டபின் 'வாதாபி வெளியேவா' என இல்வலன் அழைத்ததும் தன்னைஉண் டவர் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு உயிரோடு வாதாபி வெளியே வருவான். பின் இருவரும்இறந்த விருந்தினரின் ஊனை உண்டு மகிழ்வர். இவ்வாறு பல அந்தணர்களையும் முனிவர்களையும் அவர்கள் உண்டு வரும் காலத்தில் அங்கு வந்த அகத்தியர்க்கும் அவ்வாறே விருந்திட்டழைத்தபோதுமுனிவர் தம் தவ வலிமையால் அவனைத் தம் வயிற்றிலேயே செரிக்குமாறு செய்தார். அது கண்டுதம்மை அழிக்க வந்த இல்வலனையும் அழித்தார்.

2669. யோகமுறு பேர் உயிர்கள்தாம்,
உலைவுறாமல்
ஏகு நெறி யாது?' என, மிதித்து
அடியின் ஏறி;
மேக நெடு மாலை தவழ் விந்தம்
எனும் விண் தோய்
நாகம்அது நாகம் உற, நாகம்
என நின்றான்.

யோகமுறு பேர்உயிர்கள் தாம் - யோக மார்க்கத்தில் நிலை நிற்கும் பெரும் - முனிவர்கள் தாம்; **உலைவுறாமல் ஏகு நெறியாதுஎன -**துன்பம்அடையாமல் (இவ்விந்த மலையைக்) கடந்து போகும் வழி எது என்று (தேவர்கள்) அந்த அகத்தியரைக்கேட்க; **அடியின் மிதித்து ஏறி -**தம் காலடியால் மிதித்து அம்மலை மேல் ஏறி; **மேகநெடுமாலை தவழ் விந்தம் எனும் -** பெரிய மேகங்கள் நீண்ட வரிசையில் படிந்துள்ள விந்தியமலை எனப்படும்; **விண் தோய் நாகம் அது -** வானம் அளாவி உயர்ந்த மலையானது; **நாகம்உற -** பாதாள உலகைச் சென்றடையும்படி ஆழ்ந்து போக; **நாகம் என நின்றான் -** ஒருயானை போலப் பெருமிதத்துடன் நின்றான்.

யோகமுறு பேர் உயிர் என்பதற்கு முயற்சியை மேற்கொண்டு வாழும் பெரும் கணக்கில் உள்ளஉயிர்கள் என்பர். நாகம் - பல பொருள் குறித்த ஒரு சொல். விசுவாமித்திரர் விருப்பப்படிஇராமன் சீதையை மணக்க வேண்டி வில்லை ஒடிக்க எழுந்து சென்ற போது *'நாகமும் நாகமும் நாணநடந்தான்' (697)* என்ற அடியையும் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. இது சொல் பின் வருநிலை அணி.

அகத்தியர் விந்தம் அடக்கிய வரலாறு:

விந்திய மலை மற்றெல்லா மலைகளிலும் தான் உயரக் கருதி வானளாவி உயர்ந்தது. அதனால்கதிரவன், மதி, விண்மீன்கள் ஆகியவை வானில் செல்லும் வழி தடுக்கப் பெற்றது. அது கண்டுதேவரும் முனிவரும் அகத்தியரை விந்தியமலையை அடக்குமாறு வேண்டினர். அவர் அம் மலையிடம் தான்வடக்கேயிருந்து தென்

திசைக்குச் சென்று மீளும் அளவு அவ்வாறே குறுகிக் கிடக்கக் கூறிச்சென்றார். அதுமுதல் அதன் வளர்ச்சி குன்றியது என்பது புராண வரலாறு.

2670. **மூசு அரவு சூடு முதலோன்,**
உரையின், 'மூவா
மாசு இல் தவ! ஏகு' எனவடாது
திசை மேல்நாள்
நீசம் உற, வானின் நெடு மா
மலயம் நேரா,
ஈசன் நிகர் ஆய், உலகு சீர்
பெற இருந்தான்.

மேல்நாள் வடாது திசை நீசம் உற - முன்னொரு காலத்தில் வடக்குத் திசை கீழே தாழ்ந்து போக; **மூசு அரவு சூடு முதலோன் -** நெருக்கமாகப் பல பாம்புகளை அணிகலன்களாகத் தரித்த சிவபெருமான்; **மூவா மாசு இல் தவ -** முதிர்ந்தும் தளராத குற்றமில்லாத தவத்தை உடைய அகத்தியனே!; **ஏகு என -** நீ தென்திசைக்குச் செல்வாயாக என்று கூற; **உரையின் -** அக்கட்டளைப்படி; **வானின் நெடுமாமலயம் நேரா -** விண்ணளவு உயர்ந்த நீண்ட பெரிய மலயமலையை அடைந்து;**ஈசன் நிகர் ஆய்உலகு சீர் பெற இருந்தான் -** சிவபெருமானுக்கு ஒப்பாக உலகம் தாழாது சமனிலை அடைய அங்குத்தங்கியிருந்தான். மூசு - வலிய, கொடிய எனலுமாம். வடாது - மரூஉ மொழி, நீசம் - தாழ்வு நீசம் எனும்நிலைகள் கிரககதிகள் குறித்துச் சோதிட நூல்கள் கூறும். மாமலயம் இமயமலைக்கு நிகராகவும்,அகத்தியர் சிவபெருமானுக்குச் சமமாகவும் கூறியது புராண வரலாற்றைச் சுட்டும்.

அகத்தியர் மலையம் சென்ற வரலாறு

உமையவள் திருமண காலத்தில் இமயத்தில் சிவன் முதலியோர்யாவரும் கூடியிருந்ததால் வடதிசைதாழத் தென் திசை உயர்ந்தது. அது கண்டு சிவபெருமான் அகத்தியரை நோக்கித் தெற்கே சென்று இருதிசைகளையும் சமனுறச் செய்யுமாறு கூறினார். அகத்தியரும் தெற்கே மலைய மலையில் வீற்றிருக்கஇறு திசையும் சமன் ஆயின.

2671. **உழக்கும் மறை நாலினும், உயர்ந்து**
உலகம் ஓதும்
வழக்கினும், மதிக் கவியினும்,
மரபின் நாடி,-
நிழல் பொலி கணிச்சி மணி நெற்றி
உமிழ் செங் கண்
தழல் புரை சுடர்க் கடவுள்
தந்த தமிழ்-தந்தான்.

நிழல்பொலி கணிச்சி மணி நெற்றி உமிழ் செங்கண் - *ஒளி விளங்கும் மழுவாயுதத்தையும் அழகிய நெற்றியில் நெருப்பைக் கக்கும் சிவந்த கண்ணையும்உடைய;* ***தழல்புரை சுடர்க் கடவுள் -*** *நெருப்பை ஒத்தஒளிவடிவான சிவபெருமான்;* ***தந்ததமிழ் -*** *அருளிய தமிழ் மொழியை;* ***உழக்கும் மறை நாலினும் -*** *வருந்தி ஓதிஅறியக்கூடிய வழக்கினாலும்;* ***உயர்ந்து உலகம் ஓதும் வழக்கினும் -*** *உயர்ந்தோராகியஉலகம் கூறுகின்ற உலகவழக்காலும்;* ***மதிக் கவியினும் மரபின்நாடி -*** *அறிவாலும் செய்யுள் வழக்காலும் மரபு நெறியாலும் முறைப்பட ஆராய்ந்து;* ***தந்தான் -*** *உலகினர்க்கு அருளினான்.*

உழக்கும் மறை என்பது கனம் முதலிய முறையே பயின்று ஓசை தவறாமல் ஓதி உணரத்தக்க வேதம்என்பதாம். இதனால் வேதம் ஓதுதலிலுள்ள கடின நிலை புலப்படும். ஆதியில் தமிழ் நூல் அகத்தியற்குணர்த்திய மாதொரு பாகனை வழுத்துதும் எனச் சேனாவரையர் கூற்றையும் இதனோடுஒப்பிடலாம். அகத்தியர் அருளிய இலக்கணம், சிற்றகத்தியம், பேரகத்தியம் எனப்படும்.மதிக்கலையினும் எனப் பாடமோதிப் புத்தி கப்பு விட்டதனாலும் எனப் பழைய உரை கூறும். வடமொழி தென்மொழிகளுக்கு இறைவன் சிவபெருமானே முதல் என்ற கருத்தை இது புலப்படுத்தும். (ஒவ்வொருசமயத்தாரும் தத்தம் கடவுளரே மொழிகளைப் படைத்தனர் என்று தம் கொள்கையைக் கூறுவர்)இப்பாடல்களால் கடலை உண்டது, வாதாபி வலம் அழித்தது, விந்தத்தை அடக்கியது. தென்திசை வட திசையைச் சமனாக்கியது. முதலிய அகத்தியரின் அருஞ்செயல்களை அறிய முடிகிறது. நீண்ட தமிழால்அளந்ததில் (2666) தொடங்கி இங்குத் தமிழ்தந்தான் எனக் கூறுவதால் அகத்தியரின் பெருமையில் தமிழே முதலும் முடிவுமாய் விளங்குவதுபுலனாம். அகத்தியன், இராமனை வரவேற்று, அளவளாவல்

2672. **"விண்ணினில், நிலத்தினில்,**
விகற்ப உலகில், பேர்
எண்ணினில், இருக்கினில்,
இருக்கும்" என யாரும்
உள் நினை கருத்தினை, உறப்
பெறுவெனால், என்
கண்ணினில்' எனக் கொடு
களிப்புறு மனத்தான்.

(அத்தகைய அகத்தியர்) ***விண்ணினில் நிலத்தினில் விகற்ப உலகில் பேர் எண்ணினில்இருக்கினில் இருக்கும் என -*** *தேவருலகிலும், பூவுலகிலும் மற்றும் பல உலகங்களிலும்வேதங்களிலும் உள்ளதாகும் என்று;* ***யாரும் உள்நினை கருத்தினை என் கண்ணினில் உறப்பெறு வென்-*** *யாவரும் மனத்தினுள்ளே நினைக்கப் பெறும் பொருளை (இராமன்) எனது கண்களால் இன்று காணப்பெறுவேன்;* ***எனக் கொடு களிப்புறுமனத்தான் -*** *என்று எண்ணி மகிழ்ச்சி அடையும் மனத்தைஉடையவன் ஆனான்;* ***ஆல் -*** *வியப்பிடைச் சொல்.*

விகற்ப உலகு என்றது. அதலம் முதலிய பல்வேறு உலகங்களை. எல்லாப் பொருள்களிலும் கரந்துஉறைவதாலும் நினைவார் உளத்தில் அவர் நினையும் வடிவில்

விரைந்து சேர்வதாலும் எல்லா மறைகளும்தெரிவிக்கும் பொருள் ஆதலாலும் இவ்வாறு கூறினார். எல்லா உலகங்களிலும் கலந்து விளங்கும் பரம்பொருளாம் இராமனைக் கண்ணால் காணும் பேறு பெற்றதால் அகத்தியர் களிப்புறு மனத்தராய்இருந்தார். கருத்து - பேரறிவாகிய இராமன் என்பர்.

2673. 'இரைத்த மறை நாலினொடு
இயைந்த பிற யாவும்
நிரைத்த நெடு ஞானம் நிமிர் கல்லில்
நெடு நாள் இட்டு
அரைத்தும், அயனாலும் அறியாத பொருள்
நேர் நின்று
உரைக்கு உதவுமால்' எனும்
உணர்ச்சியின் உவப்பான்.

(மேலும் அகத்தியர்) ***இரைத்த மறை நாலினொடு இயைந்த பிறயாவும் -*** *பேரொலி கொண்டுஒலிக்கும் நான்கு வேதங்களோடு பொருந்திய பிறசாத்திர நூல்களையும்;* ***நிரைத்த நெடு ஞானம் நிமிர் கல்லில் நெடு நாள் இட்டு அரைத்தும் -*** *முறையே பயின்ற சிறந்த அறிவாகிய உயர்ந்த அம்மியில் பலநாள் இட்டு அரைத்துஆராய்ந்தும்;* ***அயனாலும் அறியாத பொருள் நேர்நின்று உரைக்கு உதவும் -*** *பிரமனாலும் அதன்சிறப்பைக் கண்டறிய முடியாத அப்பரம் பொருள் எதிரில் நின்று உரையாடற்கு அருள் செய்யும்;* ***எனும் உணர்ச்சியின் உவப்பான் -*** *என்கின்ற அறிவால் களிப்பவரானார்;* ***ஆல் -*** *அசை.*

பிரமன் முதலியவர்களும் வேதம் முதலிய நூல்களும் அறிதற்குமுடியாத பரம்பொருள் கண்முன்நின்று பேசுதற்குரிய நற்பேறு வாய்த்ததே என்ற உணர்ச்சியால் அகத்தியர் மனத்தில் மகிழ்ச்சிபொங்கியது. இயைந்த பிற என்பவை அவ் வேதங்களின் பொருளை நன்கறிய உதவும் கருவி நூல்களானமீமாம்சை, புராணம், நியாயம், தருமசாஸ்திரம் முதலியவை. மறை முதலிய நூல்களாம் அம்மியைக்கொண்டு தன் ஞானமாம் கல்லில் இட்டு அரைத்து என்றும் உருவகம் செய்வர். உரைக்குதவும் எனக்கொண்டு தொடுத்தலைக் குறிப்பர்.

2674. 'உய்ந்தனர் இமைப்பிலர்;
உயிர்த்தனர் தவத்தோர்;
அந்தணர் அறத்தின் நெறி
நின்றனர்கள்; ஆனா
வெந் திறல் அரக்கர் விட வேர்
முதல் அறுப்பான்
வந்தனன் மருத்துவன்' என,
தனி வலிப்பான்.

(அவ்வகத்திய முனிவர்) ***ஆனா வெந்திறல் அரக்கர் விடவேர் முதல் அறுப்பான் மருத்துவன்வந்தனன் -*** *நீங்காத கொடிய வலிமையுடைய இராக்கதர் எனும் நஞ்சின்*

வேரை அடியோடுஅறுப்பதற்கு வைத்தியன் போன்ற இராமன் இங்கு வந்துவிட்டான்; (ஆகையால்) **இமைப்பிலர் உய்ந்தனர் -** *தேவர்கள் பிழைத்தார்கள்;* **தவத்தோர் உயிர்த்தனர் -** *முனிவர்கள்உயிர் பெற்றார்கள்;* **அந்தணர் அறத்தின் நெறி நின்றனர்கள் -** *அந்தணர்கள் தருமமார்க்கத்தில் ஒழுகலாயினர்;* **என(த்)தனி வலிப்பான் -** *என்று தானே நன்றாகத்துணிபவனானான். அரக்கராகிய நச்சு மரத்தை வேரோடறுக்க இராமன் வந்து விட்டானாதலால் தேவர்கள்நல்வாழ்வும், முனிவர்கள் உயிரும், அந்தணர்கள் அறநெறி வாழ்வும் பெற்றவராவர் எனத் துணிவுகொண்டார் அகத்தியர். திருமாலே தன்வந்தரியாகத் தோன்றிய ஆதி வைத்தியன் ஆதலாலும்பிறப்பு முதலிய நோய்களைப் போக்குபவன் ஆதலாலும் மருத்துவன் என இராமன் கருதப் பெற்றான்.உய்ந்தனர் முதலிய இறந்தகால வினை முற்றுக்கள் தெளிவு பற்றி வந்த காலவழுவமைதி. உருவக அணி. 4*

2675 'ஏனை உயிர் ஆம் உலவை
யாவும் இடை வேவித்து
ஊன் நுகர் அரக்கர் உருமைச்
சுடு சினத்தின்
கான அனலைக் கடிது அவித்து,
உலகு அளிப்பான்,
வான மழை வந்தது' என,
முந்துறு மனத்தான்.

(பின்னும் அகத்திய முனிவர்) **ஏனை உயிர் ஆம் உலவை யாவும் இடை வேவித்து -** *மற்றைஉயிர்களாகிய மரங்கள் எல்லாவற்றையும் தமக்கு உணவு வேண்டும் பொழுதெல்லாம் வேகவைத்து;* **ஊன் நுகர் அரக்கர் -** *(அவற்றின்) உடலை உண்ணும் இராக்கதர்;* **உருமைச் சுடு சினத்தின்-** *இடியையும் சுடுகின்ற கோபமாகிய;* **கான அனலைக் கடிது அவித்து -** *காட்டுத் தீயைவிரைவாக அழித்து;* **உலகு அளிப்பான் வானமழைவந்தது -** *உயிர்களைக் காப்பதற்குவிண்ணில் தோன்றும் மேகத்திலிருந்து மழை வந்தது;* **என முந்துறு மனத்தான் -** *என்று(இராமனைக்காண)முற்படுகின்ற மனத்தை உடையவன்.*

ஏனைய உயிர் - அரக்கர் ஒழிந்த பிற உயிர்கள். ஊன் - ஆகுபெயராய் உடலுக்காகி வந்தது.அரக்கர்க்குத் தாக்கி எரிக்கும் இடியோடு கூடிய தீ உவமை. இராமனுக்குத் தீயை அவிக்கும் வானமழை உவமை. இலக்குவன் நாண் ஒலி கேட்டு இராமன் 'வீறாக்கிய பொறகலன் வில்லிட ஆரம்மின்னமாறாத் தலைச் சொல் மாரி வழங்கி வந்தான் கால் தாக்க நிமிர்ந்து புகைந்து கனன்றுபொங்கும் ஆறாக் கனல் ஆற்றும் ஓர் அஞ்சன மேகம் என்ன' (1726) வந்ததைக் கூறும் பாடலுடன்ஒப்பிடத்தக்கது. இது உருவக அணி.

2676. கண்டனன் இராமனை வர;
கருணை கூர,
புண்டரிக வாள் நயனம் நீர்
பொழிய, நின்றான்-

acharya.org

எண் திசையும் ஏழ் உலகும்
எவ் உயிரும் உய்ய,
குண்டிகையினில், பொரு இல்,
காவிரி கொணர்ந்தான்.

எண்திசையும் ஏழ்உலகும் எவ் உயிரும் உய்ய - எட்டுத் திக்குகளும் ஏழு உலகங்களும் எல்லா உயிரினங்களும் நற்கதி அடைவதற்காக; **குண்டிகையினில் பொரு இல் காவிரி கொணர்ந்தான் -** தமது கமண்டலத்தில் ஒப்பற்ற காவிரி ஆற்றினைக் கொண்டு வந்த அகத்தியர்; **இராமனை வரக்கண்டனன் -** இராமனைத் தம்மிடம் நாடி வரக் கண்டு; **புண்டரிக வாள் நயனம் கருணை கூர நீர் பொழிய நின்றான் -** தாமரை போன்ற ஒளி பொருந்திய கண்களிலிருந்து இன்பக் கண்ணீர் சொரிய நின்றார்.

கூர-அதிகரிக்க. கருணை கூர என்பதனைக் கண்டனன் என்பதோடும் கூட்டலாம். குண்டிகை - தவசியர்க்குரிய வாய் குறுகிய சிறிய நீர்க்குடம். பொருவில் காவிரி - கங்கை முதலிய பிற புண்ணிய நதிகளும் இதில் படிந்து தம் பாவத்தைப் போக்கிக் கொள்ளும் தூய்மை வாய்ந்ததால் ஒப்பில்லாதது ஆயிற்று. 'கங்கையிற் புனிதமாகிய காவிரி' என்றார் பிறகும் (தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார் திருமாலை. 23) பின்னரும் 'தெய்வப் பொன்னி' என இப்படலமும் கூறும் (2688).

2677. **நின்றவனை, வந்த நெடியோன்**
அடி பணிந்தான்;
அன்று, அவனும் அன்பொடு தழீஇ,
அழுத கண்ணால்,
'நன்று வரவு' என்று, பல நல்
உரை பகர்ந்தான்-
என்றும் உள தென் தமிழ் இயம்பி
இசை கொண்டான்.

நின்றவனை வந்த நெடியோன் அடி பணிந்தான் - (அங்ஙனம்நின்ற) அகத்தியரை அங்கே வந்த இராமன் அவர் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்; **அன்று -** அப்பொழுது; **என்றும் உள தென் தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான் -** எக்காலத்தும் உள்ளதாகிய இனிய தமிழின் இலக்கணங்களைக் கூறிப்புகழ் பெற்ற அகத்தியராகிய; **அவனும் -** அம்முனிவரும்; **அழுத கண்ணால் அன்பொடு தழீஇ -**அப்பொழுது அம்முனிவரும் இன்பக் கண்ணீர் விட்டவராய் அன்பினால் தழுவிக் கொண்டு; **வரவு நன்று என்று பல நல்உரை பகர்ந்தான் -** உங்கள் வருகை நன்றாயிருந்தது என்ற பல நல்ல சொற்களை இனிதாகச் சொன்னார். குறுமுனியாம் அகத்தியர் முன் நெடியோனாம் இராமன் வந்து வணங்கினான். மாவலியிடத்து உலகனைத்தும் அளக்க எடுத்த திரிவிக்கிரமனை இது நினைவூட்டும். பண்பு நலன்களால் யாவரினும் உயர்ந்தோன் என்றுமாம். தமிழ் மொழி என்றுமுள்ளது என்பதைச் சுட்டியதால் முன்னரே இருந்த மொழிக்கு அகத்தியர் இலக்கணம் அமைத்தார் என்ற வரலாறு இத்தொடரால் புலப்படும். தென்தமிழ் தென்னாட்டில் வழங்கிய தமிழ் என்றுமாம்.

acharya.org

2678 **வேதியர்கள் வேத மொழி**
வேறு பல கூற,
காதல் மிக நின்று, எழில்
கமண்டலுவின் நல் நீர்
மா தவர்கள் வீசி, நெடு மா
மலர்கள் தூவ,
போது மணம் நாறு குளிர் சோலை
கொடு புக்கான்.

வேதியர்கள் வேதமொழி வேறுபல கூற - அந்தணர்கள் பல்வேறு வகைப்பட்ட வேத வாக்கியங்களைச் சொல்ல; **காதல் மிக நின்று எழில் கமண்டலுவின் நல்நீர் மாதவர்கள் வீசி -** அன்பு மிகுதலால் சூழ்ந்து நின்று அழகிய கமண்டலங்களிலுள்ள நல்ல நீரை மிக்க தவமுடையவர்கள் தெளித்து; **நெடுமாமலர்கள் தூவ -** அழகிய பெரிய மலர்களை மேலே சொரிய, (அகத்தியர் இராமனை); **போது மணம் நாறு குளிர் சோலை கொடு புக்கான் -** மலர்கள் மணம் வீசும் குளிர்ந்த சோலைக்குள் அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

வேதமந்திரங்களைக் கூறி நன்னீர் தெளித்து மலர் தூவல் அம்முனிவர் செய்யும் உபசார வகை. கமண்டலு - கமண்டலம். குண்டிகை கரசும் எனவும் வழங்கப்பெறும். போது என்பது அப்பொழுது மலரும் நிலையில் உள்ளமலர்.

2679. **பொருந்த, அமலன் பொழிலகத்து**
இனிது புக்கான்;
விருந்து அவன் அமைத்தபின்,
விரும்பினன்; 'விரும்பி,
இருந் தவம் இழைத்த எனது இல்லிடையில்
வந்து, என்
அருந் தவம் முடித்தனை; அருட்கு
அரச!' என்றான்.

அமலன் பொழிலகத்து(ப்) பொருந்த இனிது புக்கான் -இராமன் சோலைக்குள் மனம் ஏற்றிட இனிமையாய்ப் புகுந்தவனாய்; **அவன் விருந்து அமைத்தபின் விரும்பினன் -** அம்முனிவர் விருந்திட்டு உபசரித்த பின் மகிழ்ந்திருந்தான்; **விரும்பி** (அப்போது அகத்தியர்) மகிழ்ந்து (இராமனைப்பார்த்து); **அருட்கு அரச -** கருணைக்குத் தலைவனே!; இருநீதவம் இழைத்த எனது இல்லிடையில் வந்து மிக்க தவத்தைச் செய்த என்னுடைய வீட்டில் எழுந்தருளி; **என் அருந்தவம் முடித்தனை என்றான் -** என்னுடைய அரிய தவத்தை நிறைவேற்றினாய் என்று கூறினார். இராமனை நோக்கி 'நீ இவ்வாறு எழுந்தருளியது' 'நான் முற்பிறவிகளிலும் இப்பிறவியிலும் செய்த நற்றவத்தால்' என்றும் 'நான் செய்யும் தவம் உன் வருகையால் இப்போது முற்றுப் பெற்றது' என்றும் கூறினார். இனி விரும்பினனாகிப் புக்கான் எனவுமாம். இராமன் பேரருள் கொண்டு தம் தவச்சாலைக்கு வந்ததால் 'அருட்கரசு' என்றார். இராமன் வருகையே பெரும் பேறு; இனிச் செய்யும் தவம் வேறு இல்லை என்பது புலப்பட 'அருந்தவம் முடித்தனை' என்றார். பெரியோர் தம் விருந்திடம் இவ்வாறு கூறி அவர்

தம் பெருமையை உணர்த்தித் தம் அன்பின் பெருக்கையும் வெளிப்படுத்துவர். விருந்து - புதுமை; புதிதாய் வந்தவர்க்குச் செய்யும் உபசாரத்துக்கு ஆம். இருமடியாகுபெயர்.

2680. என்ற முனியைத் தொழுது,
இராமன், 'இமையோரும்,
நின்ற தவம் முற்றும்
நெடியோரின் நெடியோரும்,
உன் தன் அருள்
பெற்றிலர்கள்; உன் அருள் சுமந்தேன்;
வென்றனென் அனைத்து உலகும்; மேல்
இனி என்?' என்றான்.

என்ற முனியை இராமன் தொழுது - *என்று கூறிய அகத்திய முனிவரை இராமன் வணங்கி;* ***இமையோரும் நின்ற தவம் முற்றும்நெடியோரின் நெடியோரும் -*** *தேவர்களும், தாம் செய்ய வேண்டிய தவத்தை முழுதும் செய்து முடித்த மேலோர் யாவர்க்கும் மேலான மா முனிவர்களும்;* ***உன்தன் அருள் பெற்றிலர்கள் -*** *உன்னுடைய கருணையைப் பெற்றார் இல்லை;* ***உன் அருள் சுமந்தேன் -*** *உன் கருணையைப் பெற்றேன்;* ***அனைத்து உலகும் வென்றனென் -*** *(ஆகையால்) எல்லா உலகங்களையும் வென்றவனானேன்;* ***மேல் இனி என் என்றான் -*** *இதற்கு மேலாக இனி எனக்குக் கிடைக்கும் நன்மை என்ன உள்ளது என்று கூறினான்.*

உன்னருள் சுமந்தேன் என்றது என் தகுதிக்கு மேலாக நீ எனக்கு அருள் புரிந்தாய் என்பதாம். அகத்தியர் தனக்குப் பின்னர்த் தெய்வப் படைக் கலன்களை அருளுவதை முன்னரே எண்ணிக் கூறியதுமாம். முன்னர் அகத்தியர் இராமனை 'அருட்கு அரச!' (2679) என்று கூறிய நிலையில் தான் அகத்தியரின் 'அருள் சுமந்தேன்' எனக் கூறிய இராமன் நிலை எண்ணிப் பார்த்தற்குரியது. எல்லா உலகையும் அகத்தியர் அருளால் வெல்லும் நம்பிக்கை இராமனிடம் புலப்படுகிறது. இதனால் அகத்தியரை இராமன் மிக உயர்வாக எண்ணிய எண்ணம் வெளிப்படுகிறது.

2681. ' "தண்டக வனத்து உறைதி"
என்று உரைதரக் கொண்டு,
உண்டு வரவு இத் திசை என,
பெரிது உவந்தேன்;
எண் தகு குணத்தினை;' எனக்
கொடு, உயர் சென்னித்
துண்ட மதி வைத்தவனை ஒத்த
முனி சொல்லும்:

உயர் சென்னித் துண்டமதி வைத்தவனை ஒத்த முனி சொல்லும்- *தன் உயர்ந்த தலையில் பிறைச் சந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானைப் போன்ற அகத்திய முனிவர் சொல்வாரானார்;* ***எண்தகு குணத்தினை -****யாவரும் மதிக்கத்தக்க நற்பண்புகளுடைய*

இராமனே! ; ***தண்டக வனத்து உறைதி என்று உரைதரக் கொண்டு -*** *தண்டகாரணியத்தில் நீ எழுந்தருளியிருக்கிறாய் என (இங்கு வரும் முனிவர்கள்) கூறிய சொல்லைக் கேட்டு;* ***இத்திசை உண்டு வரவு எனக் கொடு -*** *இத்திசைக்கு உனது வருகை உண்டு என்று கொண்டு;* ***பெரிது உவந்தேன் -*** *மிக மகிழ்ந்திருந்தேன்;* ***என -*** *அசை.*

எண் தகு குணத்தினை - எட்டு மேலான பண்புகளைக் குறிக்கும் என்பர். (குறள். 9) துண்டமதி - மதித்துண்டு, இளம்பிறை மதி. அகத்தியரைச் சிவபிரானுக்கு ஒப்பிடல் முன்னர்க் காணப்படுகிறது. 'ஈசன் நிகர் ஆய்' (2670); உண்டு வரவு எனக் கருதியதை ஒட்டி இராமன் எழுந்தருளியமை குறிப்பால் பெறப்படும்.

2682. 'ஈண்டு உறைதி, ஐய! இனி,
இவ் வயின் இருந்தால்,
வேண்டியன மா தவம்
விரும்பினை முடிப்பாய்;
தூண்டு சின வாள் நிருதர்
தோன்றியுளர் என்றால்,
மாண்டு உக மலைந்து, எமர்மனத்
துயர் துடைப்பாய்;

ஐய! ஈண்டு உறைதி - *ஐயனே! இங்கு நீ தங்கி இருப்பாயாக;* ***இனி இவ்வயின் இருந்தால் -*** *இனிமேல் இவ்விடத்தில் நீ இருந்தால்,* ***வேண்டியன மாதவம் விரும்பினை முடிப்பாய் -*** *நீ விரும்பிய பெரிய தவங்களை விரும்பியவாறே செய்து முடிப்பாய்;* ***தூண்டுசின வாள் நிருதர் தோன்றியுளர் என்றால் -*** *தூண்டப்பட்ட கோபத்தோடு கூடிய வாளேந்திய அரக்கர்கள் வந்தனர் என்றால்;* ***மாண்டுஉக, மலைந்து -*** *அவர்கள் அழிந்து கீழே சிதறப் போர் செய்து;* ***எமர் மனத்துயர் துடைப்பாய் -*** *எம்போன்ற முனிவர்களின் மனத்துன்பத்தைப் போக்குவாய்.*

வேண்டியன மாதவம் என்பது இராமனின் சிறிய தாய் கைகேயி கூறிய வண்ணம் ஆகும். தவங்கள் என்பர் (1601). வாள்நிருதர் - வாள்போல்கொடிய அரக்கர் எனலுமாம். வாள் எனில் கொடுமையும் ஆம். நீ இங்கேஇருந்தால் நீயும் தவம் செய்யலாம். எம்போன்ற முனிவர் தவத்திற்குஇடையூறு செய்ய வரும் அரக்கர்களை நீ அழிப்பதால் அவர்களும் தவம் செய்ய இயலும் என அகத்தியர் கூறுவதால் தவச் செயல் கெடாது நிலைபேறு எய்தலை இராமன் வரவுணர்த்தும்.

2683. 'வாழும் மறை; வாழும் மனு நீதி;
அறம் வாழும்;
தாழும் இமையோர் உயர்வர்;
தானவர்கள் தாழ்வார்;
ஆழி உழவன் புதல்வ! ஐயம்
இலை; மெய்யே;
ஏழ் உலகும் வாழும்; இனி, இங்கு
உறைதி' என்றான்.

ஆழி உழவன் புதல்வ - ஆணைச் சக்கரத்தை உலகெங்கும் செலுத்தும் தயரதன் மகனே!; **இனி மறைவாழும்** - (நீ இங்குத் தங்குவதால்) இனி மேல் வேதங்கள் வாழ்வு பெறும்; **மனுநீதி வாழும்** - மனு தருமசாத்திரமும் வாழும்; **அறம் வாழும்** - எல்லா வகைத் தருமங்களும் நிலை பெறும்; **தாழும் இமையோர் உயர்வர்** - அரக்கர் கொடுமையால் தாழ்வுற்ற தேவர்கள் உயர்ந்த நிலை அடைவர்; **தானவர்கள் தாழ்வார்** - அரக்கர்கள் தாழ்வடைவார்கள்; **ஏழ் உலகும் வாழும்** - ஏழு உலகங்களும் வாழ்வடையும்; **ஐயம் இலை மெய்யே** - இதில் சந்தேகம் இல்லை; உண்மையே!; **இங்கு உறைதி என்றான்** - இவ்விடத்தில் தங்குவாயாக என்று அகத்தியர் கூறினார்.

வாழும் மறை என்றதால் எக்காலத்தும் அழியாத வேதங்கள் என்பர் சிலர். பதினெட்டு நீதி நூல்களில் தலையாயது மனுநூல் ஆகையால் அதனை எடுத்துரைத்தார். ஆழி உழவன் - ஆணைச் சக்கரமாம் ஏரைக் கொண்டு உலகு முழுவதையும் உழுபவன் எனத் தயரதனின் ஆட்சிப் பெருமை கூறப்பட்டது. தானவர் என்பவர் தனு என்பாளிடம் தோன்றியவர் எனும் பொருளால் அசுரர்களைச் சுட்டும். அசுரர்போல அரக்கர்கள் கொடியவர்கள் எனவே அவரையே சுட்டியது என்பர்.

2684. **'செருக்கு அடை அரக்கர் புரி தீமை**
சிதைவு எய்தித்
தருக்கு அழிதர, கடிது
கொல்வது சமைந்தேன்;
வருக்க மறையோய்! அவர் வரும்
திசையில் முந்துற்று
இருக்கை நலம்; நிற்கு அருள் என்?'
என்றனன் இராமன்.

இராமன் (அகத்தியரிடம்) வருக்க மறையோய்! -தொகுதியாகிய வேதங்களை உடையவனே!, **செருக்கு அடை அரக்கர் புரிதீமை** - ஆணவம் அடைந்த இராக்கதர் செய்யும் கொடுமை எல்லாம்,**சிதைவு எய்தித் தருக்கு அழிதர(க்)கடிது கொல்வது சமைந்தேன்** -அழிவை அடைந்து களிப்பு அழியும்படி விரைவில் கொல்ல ஆயத்தமாக உறுதி பூண்டேன், (ஆகையால்); **அவர்வரும் திசையில் முந்துற்று** -அவர்கள் வருகின்ற (தென்) திக்கில் முற்படச் சென்று, **இருக்கை நலம்** -இருப்பது நன்மை தரும், **நிற்கு அருள் என்** - உம் விருப்பம் யாது, **என்றனன்** - என்று கேட்டனன்.

வருக்கமறை என்பது நான்கு வேதங்களையும் அவற்றைச் சார்ந்த அங்கங்கள் பிறவற்றையும் கூறியதாம். அரக்கர்களைக் கொல்வதால் அகத்தியர் ஆச்சிரமத்தின் தூய்மை கெடும். ஆதலால் 'முந்துற்று இருக்கை நலம்' என்றான். செருக் கடை என்று கொண்டு போர்க்களம் எனப் பொருள் கூறுவாருமுளர். 'கொல்வது சமைந்தேன்' என்றது இராமன் முன் தண்டக வன முனிவர்களுக்கு அபயமளித்துறுதி கூறியதை நினைவூட்டும். (2647-2654).

அகத்தியன் இராமனுக்குப் படைக்கலங்கள் வழங்குதல்

2685. 'விழுமியது சொற்றனை; இவ் வில் இது
இவண், மேல்நாள்
முழுமுதல்வன் வைத்துளது;
மூஉலகும், யானும்,
வழிபட இருப்பது; இதுதன்னை
வடி வாளிக்
குழு, வழு இல் புட்டிலொடு கோடி'
என, நல்கி,

(அது கேட்ட அகத்தியன்) **விழுமியது சொற்றனை** -சிறப்பானவற்றைச் சொன்னாய்; **இவண் இவ்வில் இது** - இவ்விடத்திலுள்ள இந்த வில்; **மேல்நாள் முழுமுதல்வன் வைத்துளது** - முற்காலத்தில் திருமால் வைத்திருந்தது; **மூ உலகும் யானும் வழிபட இருப்பது** - மூன்று உலகங்களும் நானும் வணங்கிப் பூசை செய்ய இருப்பது; **இது தன்னை** - இவ் வில்லை; **வடிவாளிக்குழு** - கூர்மையான அம்புகளின் கூட்டம், **வழு இல் புட்டிலொடு கோடி** - குற்றமில்லாத அம்புப் புட்டிலொடு கொள்வாயாக; **எனநல்கி** - என்று கொடுத்து, முழுமுதல்வன் என்பதற்குச் சிவபெருமான் என்பாரும் உளர். ஆயினும் இவ்வில்லின் வரலாறு பற்றிக் கூறும் போது இதனை விசுவகருமா செய்து திருமாலிடம் அளித்தான். அது பரசுராமனிடம் வந்து பின்னர் இராமனிடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதனை இராமன் வருணனிடம் கொடுக்க (1307) அவன் அரக்கர் வதம் குறித்து இராமனிடமே அளிக்குமாறு அகத்தியரிடம் அளித்தான் என்பர். கரன் வதைப்படலத்தில் 'வில்லை வருணன் கொடுத்தனன்' என வருவதால் (3052) இப்போது அகத்தியர் அளித்த வில் வேறு என்பர். 5

2686 இப் புவனம் முற்றும் ஒரு
தட்டினிடை இட்டால்
ஒப்பு வரவிற்று என உரைப்ப
அரிய வாளும்,
வெப்பு உருவு பெற்ற அரன்
மேரு வரை வில்லாய்
முப்புரம் எரித்த தனி மொய்க்
கணையும், நல்கா,

(மேலும் அகத்தியர்) **இப்புவனம் முற்றும் ஒரு தட்டினிடை இட்டால்** - இவ்வுலக முழுவதையும் ஒரு தராசுத் தட்டில் வைத்து நிறுத்தாலும்; **ஒப்பு வரவிற்று என உரைப்ப அரிய வாளும்** -ஒப்பாக வருதலை உடையது எனச் சொல்வதற்கு இயலாத ஓர் அரிதான வாளையும்; **வெப்பு உருவு பெற்ற அரன்** - தீ வடிவு கொண்ட சிவபெருமான்; **மேருவரை வில்லாய் முப்புரம் எரித்த தனி மொய்க் கணையும் நல்கா** - மகா மேரு மலையை வில்லாகக் கொண்டு திரிபுரங்களை எரித்த ஒப்பில்லாத வலிய அம்பையும் கொடுத்து,

ஒப்பு வரவு இற்று என - ஒப்பாக வருவது இல்லாதாகும் என - என்று பொருள் கொள்வர். நல்கா - நல்கி. சிவபெருமான் திரிபுரங்களை எரித்த போது மேருமலையை வில்லாகவும் திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டார் எனப் புராணம் கூறும்.

மொய்கணை என்பதைச் சிலப்பதிகாரம் (6.40-41) எரிமுகப் பேரம்பு என்று கூறும். வான்மீகம், இந்த வில் விசுவகருமாவினால் செய்யப் பெற்றுத் **திருமாலிடம்** அளித்தது என்றும், அந்த அம்பு பிரமனால் அளிக்கப் பெற்றதென்றும், அவ்வம்புப் புட்டிலும் வாளும் இந்திரனால் கொடுக்கப் பெற்றவை என்றும் அகத்தியர் கூறி இராமனிடம் அளித்ததாகக் கூறும். 'மொய்க்கவச நல்கா' என்ற பாடம் கொண்டு அகத்தியர் இராமனுக்குக் கவசமும் அளித்தார் என்பர். இதற்குப் பிற நூல்களில் சான்றில்லை.

பஞ்சவடியின் சிறப்பு

2687. 'ஓங்கும் மரன் ஓங்கி, மலை ஓங்கி,
மணல் ஓங்கி,
பூங் குலை குலாவு குளிர் சோலை
புடை விம்மி,
தூங்கு திரை ஆறு தவழ் சூழலது ஓர்
குன்றின்
பாங்கர் உளதால், உறையுள்
பஞ்சவடி-மஞ்ச!

மஞ்ச - மைந்தனே! **ஓங்கும் மரன் ஓங்கி** - உயர்ந்த மரங்கள் நிமிர்ந்து வளரப் பெற்றும்; **மலை ஓங்கி** - மலைகள் உயர்ந்து விளங்கப்பெற்றும்; **மணல் ஓங்கி** - மணற்குன்றுகள் உயர்ந்து விளங்கப் பெற்றும்; **பூங் குலை குலாவு குளிர் சோலை புடைவிம்மி** - பூங் கொத்துகள் விளங்கும் குளிர்ந்த சோலைகள் பக்கங்களில் விளங்கப் பெற்றும்; **தூங்குதிரை ஆறுதவழ் சூழலது ஓர் குன்றின் பாங்கர்** - குதிக்கும்அலைகளுடைய ஆறுகள் பாயப் பெற்றுமுள்ள சூழ்ந்த இடங்களையுடைய ஒரு சிறு மலையின் பக்கத்தில்; **பஞ்சவடி உறையுள் உளது** -பஞ்சவடி என்னும் வாழிடம் ஒன்று உள்ளது; **ஆல்** - அசை.

பஞ்சவடி - ஐந்து ஆலமரங்களின் கூட்டம். அதனை உடைய இடத்தைச் சுட்டியது. அகண்ட கோதாவரி ஆற்றின் கரையில் நாசிகாத்திரி யம்பகத்துக்கு அருகில் உள்ளது பஞ்சவடி. அது இராமனின் கருத்திற்கியைந்த வாழிடமாம் என்பது. ஆறு - கோதாவரி முதலிய ஆறுகள். அகத்தியர் ஆசிரமத்திலிருந்து பஞ்சவடி இரண்டு யோசனை தூரம் என வான்மீகம் கூறும். பூங்குலை உம்மைத் தொகையாகக் கொண்டு பூக்களும் பழங்களும் என்றுமாம். மஞ்ச என்பது மைந்த என்பதன் போலி. ஓங்கு என்ற சொல் முதலடியில் நான்கு முறை ஒரு பொருளில் அடுக்கி வந்ததால் சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி.

2688. 'கன்னி இள வாழை கனி
ஈவ; கதிர் வாலின்
செந்நெல் உள; தேன் ஒழுகு
போதும் உள; தெய்வப்
பொன்னி எனல் ஆய புனல்

ஆறும் உள; போதா,
அன்னம் உள, பொன் இவளொடு
அன்பின் விளையாட.

(பஞ்சவடியில்) **கனி ஈவ கன்னி இளவாழை -** பழங்களைத் தரும் மிக இளமையான வாழை மரங்களும்; **கதிர் வாலின் செந்நெல் உள -**ஒளி பொருந்திய நுனியையுடைய செந்நெற்பயிர்களும் உள்ளன; **தேன் ஒழுகு போதும் உள -** தேன் வழிகின்ற மலர்களும் உள்ளன; **தெய்வப் பொன்னி எனல் ஆய புனல் ஆறும் உள -** தெய்வத் தன்மை பொருந்திய 'காவிரி என்று கூறத்தக்க நீர் வெள்ளம் பாயும் நதிகளும்' உள்ளன; **பொன் இவளொடு அன்பின் விளையாட -** பொன்னையொத்த இச்சீதையுடன் அன்போடு விளையாடுவதற்கு; **போதா அன்னம் உள -**பெருநாரைகளும் அன்னங்களும் உள்ளன.

கன்னி இளவாழை - ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அழியாது ஈன்று கொண்டேயிருக்கும் வாழை எனலுமாம். பஞ்சவடி நீர்வளம் மிக்க இடமாதலால் வாழை, நெல், சோலை, நீர்ப்பறவைகள் ஆகியன விளங்கி நிற்கின்றன. கதிர்வால் - ஒளி பொருந்திய வாலோடு விளங்கும் என்பர். உணவுக்கும் நீருக்கும் அவ்விடத்தில் பஞ்சமில்லை என்பது இதனால் விளங்கும். மீண்டும் சீதைக்குப் பொழுது போகப் பறவைக் கூட்டங்கள் உள்ளன என்றார். பொன்னி யாற்றைக் கூறியதால் கவியின் நாட்டுப்பற்று நன்கு புலப்படும். கன்னி இள - ஒரு பொருட் பன்மொழி. கதிர்வாலின் செந்நெல் எனப் பாடங் கொண்டு ஒளிரும் வாலை உடைய ஒருவகைக் கெண்டை மீனைக் குறிக்கும் என்பர்.

இராமன், அகத்தியனிடம் விடைபெற்று புறப்படுதல்

2689. 'ஏகி, இனி அவ் வயின் இருந்து
உறைமின்' என்றான்;
மேக நிற வண்ணனும் வணங்கி,
விடை கொண்டான்;
பாகு அனைய சொல்லியொடு
தம்பி பரிவின் பின்
போக, முனி சிந்தை தொடர,
கடிது போனான்.

இனி அவ்வயின் ஏகி இருந்து உறைமின் என்றான் -இனிமேல் அவ்விடத்திற்கு நீங்கள் சென்று அங்குத் தங்கியிருந்து வாழுங்கள் என்று அகத்திய முனிவர் கூறினார்; **மேக நிற வண்ணனும் வணங்கி விடை கொண்டான் -** முகில் போன்ற கரிய நிறங்கொண்ட இராமனும் அகத்தியரைத் தொழுது அவ்விடத்திலிருந்து செல்ல அனுமதி பெற்றான்; **பாகு அனைய சொல்லியொடு தம்பி பரிவின் பின்போக -** தேன் பாகு போன்ற இனிய சொற்களை உடைய சீதையோடு தம்பியாகிய இலக்குவனும் அன்போடு பின்போக; **முனி சிந்தை தொடர -** அகத்திய முனிவரின் மனம் பின் தொடரவும்; **கடிது போனான் -** விரைவாக அப்பால் சென்றான்.

மேக நிற வண்ணன் - முகிலின் தன்மை போல் கைம்மாறு கருதாது அருள் புரிபவன். பாகு அனைய சொல்லி' எனச் சீதையை இங்குக் குறிப்பிட்டது போல முன்னர் மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் 'பாகு ஒக்கும் சொல் பைங்கிளி யோடும்' எனக் குறிக்கப் பெறுவாள் (500). சிந்தை தொடர்தல் என்பது அன்புடையார் பிரியும் போது அவரைப்பின் பற்றி மனமும் நினைக்கும் என்பதைக் குறிக்கும்.

சடாயு காண் படலம்

இப்படலம் அகத்தியன் ஆச்சிரமத்திலிருந்து பஞ்சவடிக்குச் செல்லும் வழியில் கழுகரசனாம் சடாயுவைக்கண்டு அவர் நட்பைப் பெற்ற செய்தியைக் கூறும். சடாயு, இராமன் முதலிய மூவரையும் கண்ட செய்தியைக் கூறுவது என்றும் கொள்ளலாம். சடாயு என்ற சொல்லுக்குப் பல மயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்த சடை போன்ற வாழ்நாளைக் கொண்டவன் என்பது பொருள். இறகில் உயிரை உடையவன் என்றும், சடையை உடையவன் என்றும் கூறுவர். இவர் அருணனின் மகன். சம்பாதியின் தம்பி தயரதனின் தமையன் முறை ஆதல் பற்றி இவர்க்கு வைணவ மரபில் 'பெரியவுடையார்' என்ற பெயர் உளது.

இப்படலத்திற்குச் சடாயுப் படலம் என்ற பெயரும் சில சுவடிகளில் காணப் பெறும்.

இங்கு இராமன் முதலானோர் சடாயுவைக் காண்கின்றனர். சடாயுவின் தோற்றப் பொலிவு விளக்கமாகக் கூறப்பெற்றுள்ளது. முதலில் இராமலக்குவர் சடாயுவின் பேருருவைக் கண்டு அரக்கனோ என ஐயுற்றனர். அவர்களைப் போன்றே இராமலக்குவரை யார் எனச் சடாயு அறிய இயலாமல் அவர்களையே வினவி அறிகிறார். தயரதன் மறைவை அறிந்து சடாயு வருந்துகிறார். பின் அவர்களிடம் தம் வரலாற்றைக் கூறுகின்றார். தயரதன் பிரிவால் தானும் உயிர்விடத் துணிந்து பின் அதைத் தவிர்க்கிறார். அவர்கள் காட்டிற்கு வந்த வரலாற்றை அறிகிறார். இராமனின் பண்பைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறார். அவர்கள் பஞ்சவடிக்குச் செல்லும் விருப்பை அறிந்து சடாயு அவ்விடத்தில் அவர்களைச் சேர்ப்பிக்கிறார்.

காட்டு வாழ்க்கையில் முதலில் அரக்கர்களின் தடையை வென்று சரபங்கர் சாலையை அடைந்த பின் தண்டகாரணிய முனிவர்களைக் காக்க முற்படும்போது அகத்தியரிடம் படைக்கலம் பெற்றது போலக் கழுகின் வேந்தனின் உதவியை இராமன் பெறுகிறான்.

இராமன் முதலியோர் சடாயுவைக் காணுதல்

கலி விருத்தம்

2690. நடந்தனர் காவதம் பலவும்;
நல் நதி
கிடந்தன, நின்றன,
கிரிகள் கேண்மையின்
தொடர்ந்தன, துவன்றின;
சூழல் யாவையும்
கடந்தனர்; கண்டனர்
கழுகின் வேந்தையே.

(இராமன் முதலிய மூவரும்) **காவதம் பலவும் நடந்தனர் -** பல காத வழியும் நடந்தவர்களாய்; **கிடந்தன நல் நதி -** இடையே ஓடும் சிறந்த ஆறுகளையும்; **நின்றன**

கேண்மையின் தொடர்ந்தன கிரிகள் - *ஆங்காங்கே நிலைபெற்றனவாயும் உறவுள்ளன போலத் தொடர்ச்சியாகவுள்ளனவுமான மலைகளும்;* ***துவன்றின -****நெருங்கியிருந்தன;* ***சூழல் யாவையும் கடந்தனர் -*** *இத்தகைய மலைகள் சூழ்ந்திருந்த காடுகளையும் தாண்டிச் சென்றனர்;* ***கழுகின் வேந்தை(க்) கண்டனர் -*** *சடாயு எனும் கழுகரசனைப் பார்த்தனர்;* ***ஏ -*** *அசை.*

காவதம் - காதம். கிடந்தன - படுத்திருந்தன எனக் கூறும் வகையில் நீண்டு விளங்கின என்றும் உரைப்பர். நின்றன என்பது தனித் தனியாய் இருந்த மலைகள். தொடர்ந்தன என்பது மலைத் தொடர்ச்சிகள். நல்நதி - புண்ணிய ஆறுகள் என்றும் ஆம்.

2691. உருக்கிய சுவணம் ஒத்து, உதயத்து
உச்சி சேர்
அருக்கன் இவ் அகல் இடத்து
அலங்கு திக்கு எல்லாம்
தெரிப்புறு செறி சுடர்ச்
சிகையினால் சிறை
விரித்து இருந்தனன் என,
விளங்குவான் தனை,

உருக்கிய சுவணம் ஒத்து - *தீயில் காய்ச்சி உருக்கப் பெற்ற பொன்னைப் போன்றுள்ள;* ***உதயத்து உச்சிசேர் அருக்கன் -****உதயகிரியின் சிகரத்தைச் சேர்ந்த இளஞ்சூரியன்;* ***இவ் அகல் இடத்து அலங்கு திக்கு எல்லாம் -*** *இந்த அகன்ற உலகில் பொருந்திய எல்லாத் திசைகளையும்;* ***தெரிப்புறு செறி சுடர்ச் சிகையினால் -*** *விளங்கச் செய்யும் அடர்ந்த தன் ஒளிக் கீற்றுக்களால்;* ***சிறை விரித்து இருந்தனன் என -****சிறகுகளை எங்கும் விரித்துக் கொண்டு இருந்தான் என்று சொல்லும்படி,* ***விளங்குவான் தனை -*** *விளங்கும் சடாயுவை, உதயகிரிக்கு உருக்கிய பொன் உவமை. உருக்கிய பொன் ஒத்துவிளங்குவான் எனவும் உரைப்பர். சடாயுவுக்கு இளங்கதிரவனும் அவன் விரித்த சிறகுகளுக்குக் கதிர்களும் உவமை. சடாயு தன் சிறகுகளை விரித்து ஒரு மலை உச்சியில் தங்கியிருந்த காட்சியை இவ்வாறு காட்டுவார் கவிஞர். சடாயுவின் நிறம் பொன்னிறம் என்பது இக்கவியால் அறியலாம். வடமொழியில் அம்மலைக்கு உதயம் என்றே பெயர்.*

2692 முந்து ஒரு கருமலை
முகட்டு முன்றிலின்
சந்திரன் ஒளியொடு
தழுவச் சார்த்திய,
அந்தம் இல் கனை கடல்
அமரர் நாட்டிய,
மந்தரகிரி என
வயங்குவான்தனை,

முந்து ஒரு கருமலை முகட்டு முன்றிலின் - முன்னொரு காலத்தில் ஒரு பெரிய கரியமலையின் உச்சியிடத்தில்; **அந்தம் இல் கனைகடல் -** அளவில்லாத ஒலிக்கும் திருப்பாற்கடலில்; **சந்திரன் ஒளியொடு தழுவ -** மதியின் ஒளியுடன் பொருந்தும்படி; **அமரர் சார்த்திய நாட்டிய -** தேவர்கள் சேர்த்து நிறுத்திவைத்த; **மந்தரகிரி என வயங்குவான் தனை -** மந்தர மலை போல விளங்கும் சடாயுவை,

சடாயுவுக்கு முறையே மந்தர கிரி அவர் தோற்றத்திற்கு, சந்திரனின் நிலவொளி அவர் உடலின் தோற்ற இன்பத்திற்கும் உவமை. கழுத்திலிருந்து காணப் பெறும் வெண்மை நிறத்திற்கும் நிலவு உவமை ஆம் என்பர். சடாயு ஒரு ஆலமரத்தில் தங்கியிருந்ததாக வான்மீகம் கூறும். இங்குக் கருமலை முகட்டு முன்றில் என உளது.

அமரரும் அசுரரும் அமுதமெழப் பாற்கடலைக் கடைந்த போது மந்தர கிரியை மத்தாக நட்டனர் என்பது புராணம். முன்னர் இளங்கதிரவனை ஒளிக்கு உவமை கூறி இங்கு நிலவொளியைக் கூறுவதைக் காணும்போது சடாயுவின் காட்சி நிலவொளி போல் இன்பமூட்டியது எனக் கொள்ளலாம். முன்றில் - இல்முன், இலக்கணப்போலி.

2693. மால் நிற விசும்பு எழில்
மறைய, தன் மணிக்
கால் நிறச் சேயொளி
கதுவ, கண் அகல்
நீல் நிற வரையினில்
பவள நீள் கொடி
போல் நிறம் பொலிந்தென,
பொலிகின்றான்தனை,

மால்நிற விசும்பு எழில் மறைய - கருநிறமுடைய வானத்தின் அழகு மறையவும்; **தன்மணிக் கால் நிறச் சேயொளி கதுவ -** தன்னுடைய அழகியகால்களின் நிறத்தின் சிவந்த ஒளி பொருந்தவும்; **கண் அகல் நீல் நிற வரையினில் -** இடம் அகன்ற நீல நிறத்தையுடைய மலையில்; **பவள நீள் கொடி போல் நிறம் பொலிந்தென -** நீண்ட பவளக் கொடி போன்றுஅழகிய நிறத்தோடு விளங்குதல் போல; **பொலிகின்றான் தனை -** விளங்குகின்ற சடாயுவை,

விசும்பின் மால்நிறம் சடாயுவின் மேனி நிறத்தால் மறைந்தது எனும் போது அவ்வொளி மேலே வீசுவதைச் சுட்டும். காலின் செந்நிறம் கீழ்ப்புறம் வீசிக் கரிய மலையில் பவளக் கொடி படர்ந்தது போல் விளங்கி நிற்கும் நிலை அதன் சிறப்பைக் கூறும். சேய் என்பது செம்மை என்பதன் விகாரம் நீல் என்பது நீலம் என்பதன் - கடைக்குறை.

***2694.* தூய்மையன், இருங்**
கலை துணிந்த கேள்வியன்,
வாய்மையன், மறு இலன்,
மதியின் கூர்மையன்,
ஆய்மையின் மந்திரத்து
அறிஞன் ஆம் எனச்
சேய்மையின் நோக்குறு
சிறு கணான்தனை,

தூய்மையன் - (உள்ளும் புறமும்) தூய்மை உடையவன்; **இருங்கலை துணிந்த கேள்வியன் -** மிக்க கல்வியையும் தெளிந்த துணிவையும்கொண்ட கேள்விச் செல்வமுமுடையவன்; **வாய்மையன் -**உண்மை உடையவன்; **மறுஇலன் -** குற்றம் இல்லாதவன்; **மதியின் கூர்மையன் -** அறிவின் நுட்பமுடையவன்; **ஆய்மையின் மந்திரத்து அறிஞன் ஆம் என -** ஆராய்ச்சியுடைய மந்திராலோசனையில் வல்ல அறிவுள்ள அமைச்சனைப் போல; **சேய்மையின் நோக்குறு -** மிகத் தூரத்தில் உள்ளவற்றைக் கண்டறியும்; **சிறுகணான் தனை -** சிறிய கண்ணுடையவன் ஆகிய சடாயுவை,

இருங்கலை துணிந்த கேள்வியன் என்பது பல சாத்திரங்களையும் கற்றும் தக்கோரிடத்துக் கேட்டும் தெளிவு உடையவன், கற்றவை எல்லாம் பின்னர்க் கேள்வியால் துணிவுபெறும். வாய்மை என்பது மெய்யின் தன்மை. மறு என்பது காமம், வெகுளி, மயக்கம் முதலியவை. மதியின் கூர்மை - நுட்பத்தினுள்ளும் நுட்பமாக நுழைந்து ஆயும் நுண்ணறிவு. மந்திரத்து அறிஞன் என்பதன் விளக்கமாக அயோத்தியா காண்ட மந்திரப் படலத்தில் 'உற்றது கொண்டு மேல் வந்து உறு பொருள் உணரும் கோளார்' (1319) 'தெரியும் காலம் மும்மையும் உணர வல்லார்' (1321) எனக் கூறப்பட்டது. சடாயு அறிவு நுட்பமும் கட்புல நுட்பமும் வாய்ந்தவர் என்பதைச் சேய்மையின் நோக்குறு சிறுகணான்' என்ற தொடர் காட்டும். உலகவழக்கில் 'கழுகுக் கண்ணுடையவன்' என்று கூறுதல் இதனை மேலும் விளக்கும். சேயதை நோக்கல் என்பதற்குக் காலமிடையிட்டவற்றையும் தேயமிடையிட்டவற்றையும் அறியும் நுண்ணறிவு என்றும் பகை வெல்லும் அறிவு எனவும் கூறுவர். பறவையுள் பிறப்பினும் சடாயு உடல் தூய்மையும்,கல்வி வேள்வியும், நுண்ணறிவும் பெற்று சேய்மைப் பொருளை அறியவல்லார் என்பதாம்.

***2695.* வீட்டி வாள் அவுணரை,**
விருந்து கூற்றினை
ஊட்டி, வீழ் மிச்சில் தான்

உண்டு, நாள்தொறும்
தீட்டி, மேல் இந்திரன் சிறு
கண் யானையின்
தோட்டிபோல் தேய்ந்து
ஒளிர் துண்டத்தான்தனை.

வாள் அவுணரை வீட்டி - வாளேந்திய கொடிய அசுரர்களை போரில் (உயிரும் உடலும் வேறுவேறாக) விடுவித்து; **கூற்றினை விருந்து ஊட்டி -** யமனைத் தன் விருந்தாகக் கொண்டு அவர்களை உண்ணச் செய்து; **வீழ்மிச்சில் தான் உண்டு -** அந்த யமன் உண்டது போகக் கீழே வீழ்ந்த மீதியைத் தான் அருந்தி; **நாள்தொறும் தீட்டி -** தினமும் மர முதலியவற்றில் தீட்டப் பெற்று; **சிறுகண் யானையின் மேல் இந்திரன் தோட்டிபோல் -** சிறிய கண்களையுடைய ஐராவதம் என்னும் யானையின் மேல் விளங்கும் இந்திரனுடைய அங்குசம் போல்; **தேய்ந்து ஒளிர் துண்டத்தான் தனை -** தேய்ந்து விளங்கும் மூக்கை உடைய சடாயுவை,

சடாயு அவுணர்களைக் கொன்று அவர்கள் உயிரை யமனுக்கு விருந்தாக்கி மீதியிருக்கும் உடலைத் தான் உண்பவர் என்பதாம், தீயவரை அழிப்பதும், விருத்தோம்பலும் ஆகிய மேலான நெறியில் சடாயு வாழ்பவர் எனத் தெரிகிறது. யானையைச் செலுத்துதற்குக் குத்துவதால் தேய்ந்து விளங்கும் அங்குசம் போல் பகைவர் உடலை உண்டு உண்டு சடாயுவின் மூக்கும் தேய்ந்து விளங்குகிறது. கழுகின் அலகு கூர்மையும் வலிவும் தூய்மையும் உடையது என்பதை இது காட்டும். துண்டம் - பறவையின் அலகு. உருவில் பெரிய யானையின் கண் சிறியது. அது போல் கழுகின் கண்ணும் அளவில் சிறுத்துத் தொலைவில் உள்ளவற்றை நோக்கும்திறமையது.

கூற்றினை ஊட்டி - கூற்றுக்கு ஊட்டி என்ற பொருளில் உருபு மயக்கமுமாம். இந்திரன் யானையின் தோட்டி - புகழ்ப் பொருள் உவமை.

2696. கோள் இரு-நாலினோடு
ஒன்று கூடின
ஆளுறு திகிரி போல்
ஆரத்தான் தனை,
நீளுறு மேருவின்
நெற்றி முற்றிய
வாள் இரவியின்
பொலி மௌலியான்தனை,

இரு நாலினோடு ஒன்று கூடின கோள் - எட்டோடு ஒன்று சேர்ந்து ஒன்பதாகிய கிரகங்களை; **ஆளுறு திகிரி போல் -**ஆளுதலைக் கொண்ட சிம்சுமாரம் எனும் துருவச்சக்கரம் போல் விளங்கும்;**ஆரத் தான் தனை -** நவரத்தின மாலையை உடையவனை; **நீளுறு மேருவின் நெற்றி முற்றிய -** உயர்ந்த மேருமலையின் உச்சியில் பொருந்திய; **வாள் இரவியின் பொலி மௌலியான் தனை -** ஒளியுடைய கதிரவன் போல விளங்குகின்ற கிரீடத்தை உடைய சடாயுவை;

சடாயுவின் உருவிற்கு மேருவும், தலைக்குச் சிகரமும், கிரீடத்திற்குக் கதிரவனும் உவமை. சடாயு கழுகரசன் ஆதலால் முடியும் ஆரமும் கூறப் பெற்றன. ஆரத்திற்கு சிம்சுமாரம் எனும் துருவசக்கரம் உவமை ஆகிறது. அச்சக்கரம் நவக்கிரகங்களை இயக்குவது என்பது புராணச் செய்தி, நவக்கிரகங்கள் நவமணிக்கு உவமை ஆயின. நிறவேற்றுமையைச் சுட்டுகிறது. நவக்கிரகங்கள் முறையே சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது. நவமணிகளாவன : கோமேதகம், நீலம், பவழம், புட்பராகம், மரகதம், மாணிக்கம், முத்து, வைடூரியம், வைரம்.

துருவன் நடுவிலிருந்து சுற்றிக் கொண்டு காற்றின் வடிவான கயிறுகளால் கட்டப் பெற்ற நவக்கிரகங்களையும் சுற்றும் சக்கரம், ஆளுறுதிகிரி எனப்படும். இவ்வுவமைகளால் சடாயுவின் கழுத்தில் விளங்கும் உரோமமும், தலையில் விளங்கும் கொண்டையும் சிறப்பிக்கப் பெற்றன.

2697. சொல் பங்கம் உற நிமிர்
இசையின் சும்மையை,
அல் பங்கம் உற வரும்
அருணன் செம்மலை,
சிற்பம் கொள் பகல் எனக்
கடிது சென்று தீர்
கற்பங்கள் எனைப் பல
கண்டுளான்தனை,

சொல் பங்கம் உற நிமிர் இசையின் சும்மையை - சொற்கள் கூறமுடியாமல் தோல்வியுறும்படி வளர்கின்ற புகழின் பெரும் தொகுதி போன்றவனை; **அல்பங்கம் உற வரும் அருணன் செம்மலை -**இருள் அழிவடையும்படி தோன்றும் அருணனின் மகனை; **கற்பங்கள் எனைப் பல-** பல கல்ப காலங்களை; **கடிது சென்று தீர் சிற்பங்கொள் பகல் என -** விரைவில் கழியும் சிறுமையுற்ற நாட்களைப் போல; **கண்டுளான் தனை -** கண்டுள்ள சடாயுவை

இதனால் சடாயு மிக்கபுகழும், நீண்ட வாழ்நாளும் கொண்டவர் என்க. இவன் புகழைச் சொல்லச் சொல்ல தீராது என்பதைச் 'சொல் பங்கம் உறநிமிர் இசை' என்ற தொடர் சுட்டும். அருணன் கதிரவனின் தேரோட்டி, அருணன் உதயமானால் இருள் இரிந்தோடுவதால் 'அல்பங்கம் உற வரும் அருணன்' எனப்பட்டான். சிற்பம் - சிறுமை, அற்பம்

2698. ஓங்கு உயர் நெடுவரை ஒன்றில்
நின்று, அது
தாங்கலது இரு நிலம்
தாழ்ந்து தாழ்வுற
வீங்கிய வலியினில்

இருந்த வீரனை-
ஆங்கு அவர் அணுகினர்,
அயிர்க்கும் சிந்தையார்.

ஓங்கு உயர் நெடுவரை ஒன்றில் நின்று - *மிக உயர்ந்த பெரிய மலை ஒன்றில் தங்கியிருந்து;* ***அது தாங்கலது இருநிலம் தாழ்ந்து தாழ்வுற-*** *அம்மலை தன்னைத் தாங்க முடியாமல் பெரிய பூமியில் புதைந்து ஆழ்ந்து போக;* ***வீங்கிய வலியினில் இருந்த வீரனை -*** *மிக்க பலத்தோடு இருந்த வீரனாம் அச்சடாயுவை;* ***அவர் ஆங்கு அயிர்க்கும் சிந்தையார் அணுகினர் -*** *இராமலக்குவர் அவ்விடத்தில் ஐயமுற்ற மனமுடையவராய் அருகே சென்றனர்.*

அவர் தங்கியிருந்த மலை அவர் உடற் பொறையைத் தாங்காமல் பூமியில் ஆழ்ந்த தால் அவர் வலிமை புலப்படும். சடாயு தங்கியிருந்த மலை பிரசரவணம் எனப்படும். இராமலக்குவர் ஐயுறக்காரணம் அவருடைய பேருருவைக் கண்டு அரக்கனோ என எண்ணியதாம்.

இராம-இலக்குவரும், சடாயுவும் ஒருவரை ஒருவர் ஐயுறல்

2699. 'இறுதியைத் தன்வயின்
இயற்ற எய்தினான்
அறிவு இலி அரக்கன் ஆம்;
அல்லனாம் எனின்,
எறுழ் வலிக் கலுழனே?
என்ன உன்னி, அச்
செறி கழல் வீரரும்,
செயிர்த்து நோக்கினார்.

அச் செறி கழல் வீரரும் - *அந்த நெருங்கிய வீரக்கழல் அணிந்த வீரர்களாம் இராமலக்குவர்களும்; (இவன்)* ***தன்வயின் இறுதியை இயற்ற எய்தினான் -*** *தனக்குச் சாவை உண்டாக்கிக் கொள்ள இங்கு வந்தவனாம் இவன்;* ***அறிவு இலி அரக்கன் ஆம் -*** *அறிவற்ற யாரோ ஓர் அரக்கன் ஆவான்;* ***அல்லன் ஆம் எனின் -*** *அவ்வாறு அரக்கன் அல்லாதவன்ஆனால்;* ***எறுழ் வலிக் கலுழனே -*** *மிக்க வலிமையுடைய கருடனேஆவான்;* ***என்ன உன்னி -*** *என்று எண்ணி;* ***செயிர்த்து நோக்கினார் -*** *சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தனர்.*

தன்வயின் இறுதி இயற்ற என்பதற்குத் தன்மூலமாக இராமலக்குவர்க்கு அழிவைச் செய்ய என்று கூறலுமாம். நல்லறிவின்றித் தீயவழிப் புகுந்து தனக்குத் தானே அழிவைத் தேடியதால் 'அறிவிலி அரக்கன்' எனப்பட்டான். எறுழ் வலி - ஒருபொருட்பன்மொழி. இது வடிவு பற்றி வந்த ஐயநிலை உவமையணி.

**2700. வனை கழல் வரி சிலை
மதுகை மைந்தரை,
அனையவன்தானும் கண்டு,
அயிர்த்து நோக்கினான்-
'வினை அறு நோன்பினர்
அல்லர்; வில்லினர்;
புனை சடை முடியினர்;
புலவரோ?' எனா**

அனையவன் தானும் - அச்சடாயு தானும்; **வனைகழல் வரிசிலை மதுகை மைந்தரை** - கட்டிய வீரக்கழலையும் கட்டமைந்த வில்லையும் வலியையும் உடைய (தயரதன்) மக்களை; **கண்டு** - பார்த்து; **வினை அறு நோன்பினர் அல்லர்** - இருவினைகளை அறுத்திட முயலும் தவசிகள் அல்லர்; (மாறாக) **வில்லினர்** - வில்லுடையவராக விளங்குகின்றனர்; **புனை சடை முடியினர்** - தரித்த சடையோடு கூடிய முடியுடையவராயுள்ளனர்; (அதனால்) **புலவரோ** - தேவர்களோ; **எனா அயிர்த்து நோக்கினான்** - என்று எண்ணி ஐயுற்றான்

தவம் புரிகின்ற முனிவர் சடைமுடி பூண்டிருப்பர். ஆயின் வில்லேந்தி வாரார். இதனால் சடாயு ஐயுறுதற்குக் காரணம் ஏற்பட்டது. இராமலக்குவர் திருமேனியின் ஒளி கண்டு தேவரோ என எண்ணினார் எனலுமாம்.

இராமலக்குவர் சடாயுவைப் பார்த்து 'நீ யார்?' என்று கேட்ட போது நான் உன் தந்தை தயரதன் நண்பன் என்று என்னைத் தெரிந்து கொள்' என விடை கூறியதாக வான்மீகம் கூறும்.

**2701. 'புரந்தரன் முதலிய
புலவர் யாரையும்
நிரந்தரம் நோக்குவென்;
நேமியானும், அவ்
வரம் தரும் இறைவனும்,
மழுவலாளனும்,
கரந்திலர் என்னை; யான்
என்றும் காண்பெனால்,**

புரந்தரன் முதலிய புலவர் யாரையும் - இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அனைவரையும்; **நிரந்தரம் நோக்குவென்** - எப்போதும் பார்ப்பேன்; **நேமியானும்** - சக்கரப்படையுடைய திருமாலும்;**அவ்வரம் தரும் இறைவனும்** - விரும்பிய வரங்களை அளிக்கும் அந்தப் பிரமனும்; **மழுவலாளனும்** - மழுப்படையுடைய சிவபெருமானும்; **என்னைக் கரந்திலர்** - எனக்கு மறைந்து கொள்ளமாட்டார்கள்; **என்றும் யான்காண்பென்** - எப்போதும் நான் அவர்களைப் பார்ப்பேன்; **ஆல்** - ஈற்றசை.

முன்னைய பாடலில் புலவரோ என ஐயுற்றதனை இதில் மேலும் விளக்கிக் காட்டுவார். 'கரந்திலர் என்னை; யான் என்றும் காண்பெனால்' என்றதால் இவர்கள்

அத்தேவர்கள் அல்லர் என்பது புலப்படும். இச்செய்யுளால் சடாயு நாள்தோறும் திருமால், பிரமன், சிவபெருமான் ஆகியோரை நேரில் கண்டு வழிபாடு செய்பவர் என்பது பெறப்பட்டது. சடாயு சிவனை வழிபடப் புள்ளிருக்கும். வேளூர்க்கும், திருமாலை வழிபடத் திருப்புட்குழிக்கும் செல்வார் என்பதைச் சம்பந்தர் தேவாரமும் திருப்புள்ளிருக்கும் வேளூர்ப் பற்றிய (2.43.1. 4, 6, 9, 10 தருமைப் பதிப்பு) திருமங்கை மன்னர் பெரிய திருமொழிப் பாடலும் கூறும். (பெரிய திரு. 2.7.8) பிரமனை நோக்கியே பெரிதும் வரம் பெற முயல்வதை எண்ணி 'வரந்தரும் இறைவன்' எனப்பட்டார். (சடாயு சூரியனின் மகனெனச் சம்பந்தர் குறிப்பிடுவதை எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது 2.43.9 தருமைப் பதிப்பு) என்னை- உருபுமயக்கம்.

2702. 'காமன் என்பவனையும்,
கண்ணின் நோக்கினேன்;
தாமரைச் செங் கண் இத்
தடக் கை வீரர்கள்
பூ மரு பொலங் கழற்
பொடியினோடும், ஒப்பு
ஆம் என அறிகிலென்;
ஆர்கொலாம் இவர்?

காமன் என்பவனையும் - *மன்மதன் என்று அழகிற் சிறப்பித்துச்சொல்லப்படுகின்றவனையும்;* ***கண்ணின் நோக்கினேன் -****கண்ணால் கண்டுள்ளேன்;* ***தாமரைச் செங்கண் இத்தடக்கை வீரர்கள் -****தாமரை இதழ் போன்ற சிவந்த கண்களையும் நீண்ட கைகளையுமுடைய இந்த வீரர்களின்;* ***பூமரு பொலங் கழற் பொடியினோடும் -*** *தாமரை மலர்போன்ற பொற் பாதங்களில் ஒட்டிய தூளியோடும்;* ***ஒப்பு ஆம் என அறிகிலென் -*** *ஒப்பாவான் என்று அறிகின்றேனில்லை;* ***இவர் ஆர்கொலாம் -*** *இவ்வீரர்கள் யாவரோ? 'ஒப்பாம் என அறிகிலேன்' என்றதால் 'ஒப்பாக மாட்டான் என அறிவேன்' என்பது தெளிவு. இவை இரு பாட்டாலும் சடாயு இராமலக்குவரைப் புலவரல்லர் எனத் தெளிந்தமை கூறப்பட்டது. இவர்கள் இருவராக இருந்ததாலும் புரந்தரன் முதலியோர் கொண்டுள்ள வச்சிரப்படை முதலியவை காணப் பெறாமையாலும் இம்முடிவுக்குச் சடாயு வந்தார். பழைய இராமாயணத் தனிச் செய்யுளில் சாம்பவன் கூற்றில் 'அலைகடல் கடையக் கண்டேன்' எனத் தொடங்கிச் 'சிலை மதன் வடிவுகண்டேன்' என்ற தொடர் காணப்படுகிறது. இதனால் சடாயுவும் மன்மதன் சிவபெருமானால் எரிக்கப்படாமைக்கு முன் கண்ட செய்தி வெளிப்படுகிறது.*

2703. 'உலகு ஒரு மூன்றும் தம்
உடைமை ஆக்குறும்
அலகு அறும் இலக்கணம்
அமைந்த மெய்யினர்;
மலர்மகட்கு உவமையா
ளோடும் வந்த இச்
சிலை வலி வீரரைத்
தெரிகிலேன்' எனா,

உலகு ஒரு மூன்றும் தம் உடைமை ஆக்குறும் - *மூன்று உலகங்களையும் தமக்குரிய பொருளாகச் செய்யவல்ல;* ***அலகு அறும் இலக்கணம் அமைந்த மெய்யினர்*** - *அளவு சொல்ல முடியாத நல்ல ஆண்மக்களின் இலட்சணங்களோடு கூடிய திருமேனிகளை உடையவர்களாய்;* ***மலர்மகட்கு உவமையாளோடும்*** - *தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகளுக்கு உவமையாகக் கூறத்தக்க பெண்ணோடும்;* **வந்த இச் சிலை வலி வீரரைத் தெரிகிலேன் எனா** - *இங்கு வந்த இந்த வில் வலிமையுடைய வீரர்களை இன்னார் என அறியேன் எனக் கருதி,*

இவர்களின் உடல் உறுப்பின் இலக்கணங்களைப் பார்க்கும் போது இவர்கள் சுவர்க்கம், பூமி, பாதலம் ஆகிய மூன்று உலகங்களுக்கும் உரியவராதல் வேண்டும் என்றும், சீதையின் தெய்வத் தன்மையை அறிந்து திருமகள் போன்றவள் என்றும் சடாயு எண்ணுகிறார். முன்னர்க் காமனை இராமலக்குவர்க்கு உவமை ஆகான் எனக் கூறிய சடாயு சீதைக்குத் திருமகளை ஒப்புமை கூறியது காப்பிய நோக்குடன் ஒத்துச் செல்கிறது. மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் சீதையின் உரு வெளிப்பாடு கண்ட இராமனும் 'பூமகள் ஆகும் கொலோ' (620) எனக் காப்பியப் போக்குக்கு ஏற்ப எண்ணியது ஒப்பிடத்தக்கது.

2704. 'கரு மலை செம் மலை
அனைய காட்சியர்;
திரு மகிழ் மார்பினர்; செங்
கண் வீரர்தாம்,
அருமை செய் குணத்தின் என்
துணைவன் ஆழியான்
ஒருவனை, இருவரும்
ஒத்துளார்அரோ.'

கருமலை செம்மலை அனைய காட்சியர் - *நீல மலையையும் பொன் மலையையும் போன்ற தோற்ற முடையவர்களும்;* ***திருமகிழ் மார்பினர்*** - *வெற்றித் திருமகள் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் மார்பை உடையவர்களுமான;* ***செங்கண் வீரர் இருவரும்*** - *சிவந்த கண்களை உடைய இருவீரர்கள்;* ***அருமைசெய் குணத்தின் என் துணைவன்ஆழியான் ஒருவனை ஒத்துளார்*** - *பெறற்கரிய நற்பண்புகளை உடைய என் நண்பனாம் தயரத சக்கரவர்த்தியைப் போன்று இருக்கின்றனர்;* ***தாம் அசை, அரோ*** - *ஈற்றசை.*

கருமலை - இந்திர நீல மலை. செம்மலை - செம்பொன்னிறமுள்ள மேருமலை. இராமனுக்குக் கரு மலையும், இலக்குவனுக்குச் செம்மலையும் உவமை. அரக்கர்களை அழிக்கச் சினத்தால் சிவந்த கண்கள் எனவும், தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த கண்கள் எனவும் கூறலாம். திருமாலைச் 'செங்கண் மால்' என்பதால் இராமலக்குவர் திருமாலின் அம்சம் என்பது குறிப்பால் பெறலாம். தந்தையின் சாயல் மக்களிடம் இருப்பது இயல்பு. இதனால் 'ஆழியான் ஒருவனை இருவரும் ஒத்துளார்' எனச் சடாயு கருதினார். தாம் - துணிவுப் பொருளுணர்த்தும் இடைச் சொல்லுமாம். அரோ வியப்புப் பொருள் தரும் இடைச்சொல் எனலுமாம்.

'நீவிர் யார்?' எனச் சடாயு வினவுதல்

2705. எனப் பல நினைப்புஇனம்
மனத்துள் எண்ணுவான்,
சினப்படை வீரர்மேல் செல்லும்
அன்பினான்,
'கனப் படை வரி சிலைக் காளை
நீவிர் யார்?
மனப்பட, எனக்கு உரைவழங்
குவீர்' என்றான்.

எனப்பல நினைப்பு இனம் மனத்துள் எண்ணுவான் - *என்று பல எண்ணங்களின் தொகுதியை உள்ளத்தில் நினைப்பவரும்;* ***சினப்படை வீரர்மேல் செல்லும் அன்பினான் -*** *கொடிய ஆயுதங்களை உடைய அவ்வீரரிடத்துச் செல்வதற்கான அன்பினை உடையவருமான சடாயு;* ***கனப்படை வரிசிலைக் காளை நீவிர் யார் -*** *வலிய ஆயுதமாகிய கட்டமைந்த விற்படை கொண்ட காளை போன்றவர்களே நீங்கள் யாவர்?;* ***மனப்பட எனக்கு உரை வழங்குவீர் என்றான் -*** *என் உள்ளத்தில் பதியும்படி மறுமொழி கூறுங்கள் எனக் கேட்டுக் கொண்டார். பலவேறு பட்ட ஐயவுணர்கள் கொண்ட சடாயு தம் நண்பன் தயரதனின் சாயலை இராமலக்குவரிடம் கண்டதால் அவ்விருவர் மீதும் மிக்க பரிவு கொண்டதால் 'நீவீர் யார்?' எனக் கேட்டதுடன் 'என மனத்தில்பதியும்படி கூறுங்கள்' என வேண்டிக் கொண்டார். நினைப்பு இனம் - பல எண்ணங்களின் கூட்டம் இவற்றின் விளக்கத்தை முந்திய பாடல்களில் கண்டோம் (2700 - 2704).*

'தயரதன் மைந்தர்' எனக் கேட்டு, சடாயு மகிழ்தல்

2706. வினவிய காலையில்,
மெய்ம்மை அல்லது
புனை மலர்த்
தாரவர் புகல்கிலாமையால்,
'கனை கடல் நெடு நிலம்
காவல் ஆழியான்,
வனை கழல் தயரதன்,
மைந்தர் யாம்' என்றார்.

வினவிய காலையில் - *கேட்ட பொழுது;* ***மெய்ம்மை அல்லதுபுகல்கிலாமையால் புனை மலர்த் தாரவர் -*** *உண்மை அல்லாமல் வேறொன்றைப் பேசுவதில்லை ஆதலால் அழகிய பூமாலை அணிந்த இராமலக்குவர்;* ***கனை கடல் நெடுநிலம் காவல் ஆழியான் -*** *ஒலிக்கும் கடலாற் சூழ்ந்த பெரிய உலகம் யாவையும் காக்கும் ஆணைச் சக்கரமுடையவனும்;* ***வனை கழல் தயரதன் மைந்தர்யாம் என்றார் -*** *தரித்த வீரக்கழலுடையவனுமாகிய தயரதனுடைய மக்கள் நாங்கள்' எனக் கூறினர்.*

முன்னம் அறியாதவரிடம் உண்மையைக் கூறக் கூடாது என்பதுஅரசியல் நீதி. எனினும் இராமலக்குவர் எத்தகையோரிடமும் அஞ்சாது உண்மை கூறும் தனிப் பண்புடையவர்களாவர். புனை - அழகு தயரதன் - தசரதன் என்பதன் திரிபு. பத்துத் திக்குகளிலும் தன் தேரைச் செலுத்தி வெற்றி கண்டவன்; அரக்கர் தேர் பத்தை வென்றவன்; கருடனைத் தன் தேர்க் கொடியாகக் கொண்டவன் எனவும் பல காரணம் கூறுவர்.

புகல்கிலாமை என்பதிலுள்ள கில் என்பது உறுதிப் பொருளை உணர்த்தும் இடைநிலை.

2707. உரைத்தலும், பொங்கிய
உவகை வேலையன்,
தரைத்தலை இழிந்து அவர்த்
தழுவு காதலன்,
'விரைத் தடந் தாரினான்,
வேந்தர் வேந்தன்தன்,
வரைத் தடந் தோள் இணை
வலியவோ?' என்றான்.

உரைத்தலும் - என்று அவர்கள் சொன்னதும்; **பொங்கிய உவகை வேலையன் -** கிளர்ந்த மகிழ்ச்சியாம் கடல் போன்றவரான அச் சடாயு; **தரைத் தலை இழிந்து அவர்த் தழுவு காதலன் -** அம்மலை உச்சியிலிருந்து பூமியில் இறங்கி வந்து அவர்களைத் தழுவிக் கொள்ளும் அன்புடைவனாய்; **விரைத் தடந்தாரினான் -** மணம் பொருந்திய பெரியமாலை அணிந்தவனான; **வேந்தர் வேந்தன் தன் -** அரசர்க்கரசனான தயரதனின்; **வரைத் தடந்தோள் இணை வலியவோ என்றான் -** மலை போல அகன்று விளங்கும் தோளிரண்டும் வலியனவாக உள்ளனவா எனக் கேட்டார்.

தயரதன் மைந்தர் எனக் கேட்டதும் சடாயு தன் நண்பனின் இனிய வாழ்வு பற்றி வினவினார் என்க. அரசர் எனும் முறையால் 'தோள் இணை வலியவோ' என்று கேட்டார். பகைவர்களை அழித்து, உலகைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஏந்தியவை அரசர்களின் தோள்களாம். 'வரை தடந்தாரினிர்' எனக் கொண்டு இராமலக்குவரை விளித்தாகக் கொள்வதுமுண்டு.

தயரதன் மறைவுகேட்டு, சடாயு அரற்றல்

2708. 'மறக்க முற்றாத தன் வாய்மை
காத்து அவன்
துறக்கம் உற்றான்' என,
இராமன் சொல்லலும்,
இறக்கம் உற்றான் என
ஏக்கம் எய்தினான்;

***உறக்கம் உற்றான் என
உணர்வு நீங்கினான்.***

அவன் மறக்க முற்றாத தன் வாய்மை காத்து துறக்கம் உற்றான் - *தயரதன் மறக்கக் கூடாததான தமக்குரிய சத்தியத்தைப் பாதுகாத்துச் சுவர்க்கம் அடைந்தார்;* ***என இராமன் சொல்லலும் -*** *என்று இராமன் கூறியதும்;* ***இறக்கம் உற்றான் என ஏக்கம் எய்தினான் -*** *தயரதன் மரணமடைந்தான் எனப் பெரிய ஏமாற்றம் அடைந்து;* ***உறக்கம் உற்றான் என உணர்வு நீங்கினான் -*** *தூக்கத்தில் ஆழ்ந்தவன் போல அறிவு நீங்கப் பெற்றார்.*

தயரதன் இறந்ததைக் காரணத்தோடு இராமன் கூறியதும் சடாயு பெருந் துன்பமுற்று அறிவுணர்வு சோர்ந்தார் என்பதாம். தயரதன் வாய்மை காத்து அதனால் உயிர் துறந்தார் என்பதை 'மெய் விடக் கருதாது விண் ஏறினான்' எனச் சடாயு பின்னர்க் கூறுவதாலும் (2717) வாலி வதைப் படலத்தில் வாலி தயரதனை 'வாய்மையும் மரபும் காத்து மன்னுயிர் துறந்த வள்ளல்' (4018) எனக் கூறுவதாலும் தயரதன் வாய்மை காத்த நிலை நன்கு புலனாகும். ஏக்கம் - ஏமாற்றம் தயரதன் சடாயுவிடம் முன்னர் 'நீ உடல் தான் ஆவி' (2712) என்று கூறியதை நினைவிற் கொள்வதால் சடாயுவுக்கு ஏற்பட்ட ஏமாற்றத்தை இது குறிக்கும்.

உறக்கம் - சாவு எனலுமாம். பின்வரும் பாடல் இதைக் காட்டும் (2709).

***2709. தழுவினர், எடுத்தனர், தடக் கையால்; முகம்
கழுவினர் இருவரும், கண்ணின் நீரினால்;
வழுவிய இன் உயிர் வந்த மன்னனும்,
அழிவுறு நெஞ்சினன், அரற்றினான்அரோ.***

இருவரும் - *இராமலக்குவராம் இருவரும்;* ***தடக்கையால் தழுவினர் எடுத்தனர் -*** *பெரிய கைகளால் தழுவி எடுத்தவர்களாய்;* ***கண்ணின் நீரினால் முகம் கழுவினர் -*** *கண்ணீரால் சடாயுவின் முகத்தைக் கழுவினார்கள்;* ***வழுவிய இன்உயிர் வந்த மன்னனும் -*** *நீங்கியது எனக் கருதப் பெற்ற இனிய உயிர் திரும்பவும் வரப் பெற்ற கழுகரசனும்;* ***அழிவுறு நெஞ்சினன் அரற்றினான் -*** *மனம் அழிந்தவனாய்ப் பின்வருமாறு வாய்விட்டுப் புலம்பினான்;* ***அரோ -*** *ஈற்றசை.*

தயரதனின் மரணத்தைக் கேட்ட சடாயு உணர்வு நீங்கினார். அவரைத் தழுவி எடுத்துத் தம் கண்ணீரால் நீராட்டினர் இராமலக்குவர். அவர்அவ்வாறு ஆவன செய்ததால் சடாயுவுக்கு மூர்ச்சை தெளிந்து உணர்வு வந்தது. தம் நண்பன் இறந்த துன்பம் பெருக அவர் புலம்பலானார். தடக்கை - முழந்தாள் அளவு நீண்டகை, கண்ணீராற் கழுவுதல், பரதன் வசிட்ட முனிவனோடு தயரதனின் உருவைக் கண்டழுத நிலையில் 'கண்ண நீரினால் கழுவி ஆட்டினான்' என்ற நிலையோடு ஒப்பிடற் குரியது (2225).

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2710. 'பரவல் அருங்கொடைக்கும், நின்தன் பனிக்குடைக்கும்,
பொறைக்கும், நெடும் பண்பு தோற்ற
கரவல் அருங் கற்பகமும், உடுபதியும்,
கடல் இடமும், களித்து வாழ-
புரவலர்தம் புரவலனே! பொய்ப் பகையே!
மெய்க்கு அணியே! புகழின் வாழ்வே!-
இரவலரும், நல் அறமும், யானும், இனி
என் பட நீத்து ஏகினாயே?

புரவலர் தம் புரவலனே - மன்னர்க்கெல்லாம் மன்னனே!,**பொய்ப் பகையே -** பொய்க்குப் பகைவனே!; **மெய்க்கு அணியே -**உண்மைக்கு அணிகலம் ஆனவனே!; **புகழின் வாழ்வே -** புகழுக்கு வாழ்விடமாய் இருப்பவனே!; **நின்தன்பரவல் அரும் கொடைக்கும் -**உன்னுடைய புகழ்வதற்குரிய ஈகைக்கும்; **பனிக்குடைக்கும் -** குளிர்ந்த வெண் கொற்றக்குடைக்கும்; **பொறைக்கும் -** பொறுமைக்கும்; **நெடும் பண்பு தோற்ற -** பெரிதும் குணம் மாறுபட்டுத் தோற்றுவிட்ட; **கரவல் அரும் கற்பகமும் -** இரப்போர்க்கு ஈவதில் ஒளிக்காத கற்பக மரமும்; **உடுபதியும் -** விண்மீன்களின் தலைவனான சந்திரனும்; **கடல் இடமும் -**கடலால் சூழ்ந்துள்ள உலகமும்; **களித்து வாழ -** மகிழ்ந்து வாழும்படியாக; **இரவலரும் நல் அறமும் யானும் -** உன்னிடம் வந்து இரப்போரும் சிறந்த தருமமும் நானும்; **இனி என்பட நீத்து ஏகினாயே -** இனிமேல் என்ன துன்பப்பட எங்களை விட்டுப் போனாய்? **ஏ -** ஈற்றசை.

தயரதன் இறந்ததால் இனித் தன்னைவிடப் பிறர்க்கு ஈவோர் யாரும் இல்லை எனக் கற்பக மரம் மகிழ்ந்தது. அவர் ஆட்சிக்குடை உலகில் நிலைத்து வளர்ந்து நிழல்தந்து பகையை நீக்கியதால் இனி அதன் தன்மை அழிந்தது எனச் சந்திரன் மகிழ்ந்தான். அவன் பொறுமையில் சிறந்தவர் என்ற நிலை மாறி அப்புகழ் தன்னிடம் வரும் என நிலம் மகிழ்ந்தது. இனிச் சம்பரனை வென்று விண்ணரசை இந்திரனுக்குத் தயரதன் வாழ்வளித்ததால் (322) கற்பகம் மகிழ்ந்தது எனலாம். சந்திரனையும் தயரதன் குடையையும் ஒப்பிட்டு 'மண்ணிடை உயிர்தொறும் வளர்ந்து, தேய்வு இன்றி, தன் நிழல் பரப்பவும் இருளைத் தள்ளவும் அண்ணல் தன் குடை மதி அமையவும்' (176) என்ற பாடல் வரிகள் ஒப்பிடத்தக்கவை. 'வையகம் முழுவதும் வறிஞன் ஓம்பும் ஓர் செய் எனத்' தயரதன் தன்னைக் காத்து நின்ற (179) நிலை மாறியது என நிலம் மகிழ்ந்தது எனவும் கூறலாம். இழிந்த கழுகு எனக் கருதாமல் தன்னை நட்பாகக் கொண்டவன் இறந்ததால் இனித் தங்க வேறு இடமில்லை எனச் சடாயு வருந்தினார். கொடைக்குக் கற்பகம், குடைக்கு உடுபதி, பொறைக்குக் கடலிடம் என நிரல் நிரையாக அமைந்துள்ளதால் இது நிரல்நிறை அணி.

பரவு அலரும் கரவு அலரும் எனக் கொண்டு புகழ் விரிந்த, கரத்தால் உண்டாகிய எனவும் பொருள் கொள்வர்.

2711. 'அலங்காரம் என உலகுக்கு அமுது அளிக்கும்
தனிக் குடையாய்! ஆழி சூழ்ந்த
நிலம் காவல்அது கிடக்க, நிலையாத
நிலை உடையேன் நேய நெஞ்சின்

நலம் காண நடந்தனையோ? நாயகனே!
தீவினையேன், நண்பினின்றும்,
விலங்கு ஆனேன் ஆதலினால், விலங்கினேன்;
இன்னும் உயிர் விட்டிலேனால்.

நாயகனே - *தலைவனே!,* ***உலகுக்கு அலங்காரம் என அமுது அளிக்கும் தனிக் குடையாய் -*** *உலக உயிர்களுக்கு அழகைத் தருமென்று சொல்லத் தேவாமிர்தம் போன்ற அருள் அளிக்கும் ஒப்பற்ற வெண் கொற்றக் குடை உடையவனே!;* ***ஆழி சூழ்ந்த நிலங்காவல் அது கிடக்க -*** *கடல் சூழ்ந்த பூவுலகின் காவல் தொழில் தடைப்பட்டு நிற்கவும்;* ***நிலையாத நிலை உடையேன் -*** *நிலையற்ற நிலையுடைய எனது;* ***நேய நெஞ்சின் நலம்காணநடந்தனையோ -*** *அன்புள்ள உள்ளத்தின் நன்மையைக் கண்டறிய இவ்வுலகை விட்டுப் போனாயோ?;* ***தீவினையேன் நண்பினின்றும் விலங்கு ஆனேன் -*** *பாவம் புரிந்த நான் நட்பிலிருந்து நீங்கிய விலங்குச் சாதியில் பிறந்தவன்,* ***ஆதலினால் விலங்கினேன் -*** *ஆதலால் நட்பில் தவறியவனாய்;* ***இன்னும் உயிர் விட்டிலேன் -*** *இன்னமும் உயிர் விடாது வாழ்கிறேன்;* ***ஆல் -*** *ஈற்றசை.*

அரசனின் வெண் கொற்றக் குடை வெளிப்படையாக அழகுடன் தோன்றினாலும் உண்மையில் உலகளிக்கும் அருள் கொண்டதாம். தனிக்குடையாய் ஒப்பற்ற குடையை உடைய பேரரசன். அரசனின் குடை 'வெயின் மறைக் கொண்டன்றோ அன்றே வருந்திய குடி மறைப்பதுவே' என்ற புறப்பாடல் வரிகள் ஒப்பிடற்குரியன (புறம்35.20-21). விலங்காய் இருப்பதால் தான் இன்னும் உயிர்விடவில்லை எனச் சடாயு தம் பிறப்பின் இழிநிலையைக் குறிக்கிறார். இல்லாதிருப்பின் உடன் உயிர் விட்டிருப்பது குறிப்பு.

இதனால் தலையாய நட்பினர் நண்பர் மறைவைக் கேட்டவுடனே உயிர் துறக்கும் நிலை வெளிப்படுகிறது. நிலையாத நிலை என்பது உறுதியற்ற மனநிலையையும் எப்போதும் திரிகின்ற உடல் நிலையையும் காட்டும்.

விலங்கு என்பது இங்குப் பறவை நிலையையும் உள்ளடக்கியுளது.

ஏகினாய் - என்பது இறந்தமையைக் காட்டும் மங்கல வழக்கு.

2712. ***'தயிர் உடைக்கும் மத்து என்ன உலகை நலி***
சம்பரனைத் தடிந்த அந் நாள்,
அயிர் கிடக்கும் கடல் வலயத்தவர் அறிய,
"நீ உடல்; நான் ஆவி" என்று
செயிர் கிடத்தல் செய்யாத திரு மனத்தாய்!
செப்பினாய்; திறம்பா, நின் சொல்;
உயிர் கிடக்க, உடலை விசும்பு ஏற்றினார்,
உணர்வு இறந்த கூற்றினாரே.

செயிர் கிடத்தல் செய்யாத திரு மனத்தாய் - *குற்றம் சிறிதும் தங்காத அழகிய மனத்தை உடையவனே!;* ***தயிர் உடைக்கும் மத்து என்ன-*** *தயிர்க் கட்டியை உடைத்துச் சிதறச்*

செய்யும் மத்துப் போல;**உலகை நலி சம்பரனைத் தடிந்த அந்நாள் -** உலக உயிர்களை வருத்திய சம்பராசுரனை வெட்டி வீழ்த்திய அன்று; **அயிர் கிடக்கும் கடல் வலயத்தவர் அறிய -** நுண் மணல் படிந்து கிடக்கும் கடல் சூழ்ந்த உலகினர் அறியுமாறு; **நீ உடல் நான் ஆவி என்று செப்பினாய் -**நீ உடல் என்றும் நான் உயிர் என்றும் கூறினாய்; **நின் சொல்திறம்பா -** உன்னுடைய அச்சொற்கள் மாறுபடா; **உயிர் கிடக்க உடலை விசும்பு ஏற்றினார் -** (ஆயினும்) உயிர் இம்மண்ணில் இருக்க உடம்பை விண்ணிற்குக் கொண்டு போனார்; **உணர்வு இறந்த கூற்றினார் -** அறிவில்லாத யமன்; **ஏ -** ஈற்றசை. சம்பரனை அழித்த செய்தி, பாலகாண்டத்தில் விசுவாமித்திரன் புகழுரையில் 'சம்பரனைக் குலத்தோடும் தொலைத்து நீ கொண்டு அன்று அளித்த அரசு அன்றோ புரந்தரன் இன்று ஆள்கின்றது (322) என்றதொடராக வெளிப்படும். அப்போது சடாயு தயரதனுக்கு உதவியதால் 'நீ உடல் நான் ஆவி' எனக் கூறினான். அதை எண்ணிய சடாயு, உலகில் யமன் உயிரைக் கொண்டு உடலை விட்டுச் செல்லும் இயல்புக்கு மாறாக உயிரை விட்டு விட்டு உடம்பாம் தயரதனைக் கொண்டு சென்றதை எண்ணி வருந்துகிறார். யமனின் அறிவற்ற செயலை எண்ணி உணர்வு இறந்த கூற்றினார் என்றார். கூற்றினார் என்பது யமனின் இழிந்த செயலை எண்ணி இகழ்ந்த எள்ளல் வெளிப்படும்.

உலகுக்குத் தயிரும் சம்பரனுக்கு மத்தும் உவமை. இதனைச் சிந்தாமணியுள் 'ஆயர் மத்தெறி தயிரினாயினார்' என்பதுடன் (சீவக. 421) ஒப்பிடலாம்.

"உணர்வு இறந்த கூற்றினார்' என்ற தொடரை உயிர் கிடக்க உடலை விசும்பு ஏற்றினார் என்ற தொடர் சமர்த்தித்து நின்றதால் இது தொடர்நிலைச் செய்யுட் குறியணி.

2713. 'எழுவது ஓர் இசை பெருக, இப்பொழுதே,
ஒப்பு அரிய எரியும் தீயில்
விழுவதே நிற்க, மட மெல்லியலார்-
தம்மைப்போல் நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து
அழுவதே யான்?' என்னா, அறிவுற்றான்
என எழுந்து, ஆங்கு அவரை நோக்கி,
'முழுவது ஏழ் உலகு உடைய மைந்தன்மீர்!
கேண்மின்' என முறையின் சொல்வான்:

எழுவது ஓர் இசை பெருக - உண்டாகும் ஒப்பற்ற புகழ் வளர்ந்தோங்கும்படி; **இப்பொழுதே ஒப்பு அரிய எரியும் தீயில் விழுவதே நிற்க -** தயரதன் மறைவைக் கேட்ட இக்கணமே ஒப்புரைக்க முடியாத சுடர் விட்டு எரியும் நெருப்பில் வீழ்ந்து மடியும் செயலைச் செய்யாமல் விட்டு; **மடமெல்லியலார் தம்மைப் போல் -** பேதமைப் பெண்களைப் போல; **நிலத்தின்மேல் வீழ்ந்து யான் அழுவதே என்னா -** பூமியின் மேல்விழுந்து அழுவது தகுமோ? என்று; **அறிவுற்றான் என எழுந்து -** மூர்ச்சை தெளிந்து அறிவு பெற்றவன் போல் எழுந்திருந்து; **ஆங்கு அவரை நோக்கி -** அப்பொழுது இராமலக்குவரைப் பார்த்து;**முழுவது ஏழ் உலகு உடைய மைந்தன்மீர் கேண்மின் -** ஏழு உலகங்கள் முழுதையும் உடைமைப் பொருளாகக் கொண்ட மக்களே! கேளுங்கள்; **என முறையின் சொல்வான் -** என்று முறையாகச் சடாயு கூறுவார்.

கணவன் இறந்த காலத்தில் பெண் நிலத்தின் மேல் வீழ்ந்து அழுதல் இயற்கை. அவ்வாறு அழுவதை விட்டு எரியில் புகும் உயர்ந்த மகளிர் போலத் தீயில் புகுவதே தான் செய்யத்தகுந்தது எனச் சடாயு கருதினார். 'பசைந்தாரின் தீர்தலின் தீப்புகுதல் நன்று' என்ற நான்மணிக் கடிகையின் (நான்மணி 13) கருத்து இங்குக் கருதத்தக்கது. 'முழுவதேழுலகுடையான் மைந்தன்மீர்' எனக் கொண்டு ஏழு உலகங்களையும் தன்னடிக் கீழ்க்கொண்ட தயரதனின் மக்களே என்றும் பொருள் உரைப்பர். இனிச் சடாயு எரியில் வீழஉறுதி கொண்டு அழுவதை விட்டு இராமலக்குவரிடம் தம் வரலாறுகூறலானார்.

தந்தையின் நண்பன் என்று சடாயு கூறியதும் அவரைப் பூரித்துப் பின் அவர் பெயர், குலம் வினவிய இராமனிடம் சடாயு கூறினார் என வான்மீகம் கூறும்.

சடாயு தன் வரலாறு கூறி, இறக்கத் துணிதல்

2714. 'அருணன்தன் புதல்வன்யான்; அவன் படரும்
உலகு எல்லாம் படர்வேன்; ஆழி
இருள் மொய்ம்பு கெடத் துரந்த தயரதற்கு இன்
உயிர்த் துணைவன்; இமையோரோடும்
வருணங்கள் வகுத்திட்ட காலத்தே
வந்து உதித்தேன்; கழுகின் மன்னன்;-
தருணம்கொள் பேர் ஒளியீர்!-
சம்பாதிபின் பிறந்த சடாயு' என்றான்.

தருணம் கொள் பேர் ஒளியீர் - இளமை பூண்ட பெரும் ஒளியுடையவர்களே!; **யான் அருணன் தன் புதல்வன்** - நான் அருணனது மகன்; **அவன் படரும் உலகு எல்லாம் படர்வேன்** - அவன் செல்லும் உலகங்களெல்லாம் செல்லும் ஆற்றல் உடையேன்; **ஆழி இருள் மொய்ம்பு கெடத் துரந்த தயரதற்கு இன் உயிர்த் துணைவன்** - ஆணைச் சக்கரத்தைக் கொண்டு பகை இருளின் வலிமை கெடும்படி செலுத்திய தயரதனுக்கு இனிய உயிர் நண்பன்; **இமையோரோடும்** -தேவர்களோடு; **வருணங்கள் வகுத்திட்ட காலத்தே வந்து உதித்தேன்** - மற்ற சாதிகளை வகைப்படுத்திய பொழுதில் நான் வந்து பிறந்தேன்; **கழுகின் மன்னன்** - கழுகுகளுக்கெல்லாம் அரசன்; **சம்பாதி பின் பிறந்த சடாயு என்றான்** - சம்பாதி என்னுமவனுக்குத் தம்பியாம் சடாயு என்ற பெயருடையேன்என்றார்.

தருணம் - இளமை. அயோத்தியா காண்டத்தில் தைலமாட்டு படலத்தில் 'தருண வஞ்சிக் கொம்பு அழுது ஒசிந்தன என, சிலர் குழைந்தார்' (1853) என்ற தொடரில் தருணம் இப் பொருளில் வந்துள்ளது. ஒளியைத் தயரதனுக்கும் இருளைப் பகைவர்க்கும் கொள்ளலாம். தயரதனை ஒளி என்று கூறாவிடினும் குறிப்பால் கொள்ள இடமுளது. அருணன் - சூரியனின் சாரதி, காசிபனுக்கும் விநதைக்கும் பிறந்தவன். இவன் அரம்பையுடன் கூடிடச் சம்பாதி, சடாயு பிறந்தனர். சம்பாதி - நன்றாகப் பறப்பவன். கழுகின் வேந்தனாம் சம்பாதி எனக் கூறுவோரும் உளர்.

2715. ***ஆண்டு அவன் ஈது உரைசெய்ய, அஞ்சலித்த***
மலர்க்கையார் அன்பினோடும்
மூண்ட பெருந் துன்பத்தால் முறை முறையின்
நிறை மலர்க்கண் மொய்த்த நீரார்,-
பூண்ட பெரும் புகழ் நிறுவி; தம் பொருட்டால்
பொன்னுலகம் புக்க தாதை,
மீண்டனன் வந்தான் அவனைக் கண்டனரே
ஒத்தனர் - அவ் விலங்கல் தோளார்.

ஆண்டு அவன் ஈது உரை செய்ய - அப்போது சடாயு இவ்வரலாற்றைக் கூற; **அவ் விலங்கல் தோளார் -** மலைபோல் பெருமையும் வலிமையும் வாய்ந்த தோள்களை உடைய அவ்விராமலக்குவர்; **அஞ்சலித்த மலர்க்கையார் -** தாமரை மலர் போன்ற கூப்பிய கைகளை உடையவராய்; **அன்பினோடும் மூண்ட பெருந்துன்பத்தால் -** அன்போடும் கூடி மிகுந்த பெரிய வருத்தத்தால்; **முறை முறையின் நிறை மலர்க்கண் மொய்த்த நீரார் -** அடிக்கடி மேன் மேலும் தாமரை மலர்போலும் தம் கண்கள் நிறைந்த நீரையுடையவராய்; **பூண்ட பெரும் புகழ் நிறுவி -** தான் தாங்கிய பெரிய புகழை உலகில் என்றும் நிலைநாட்டி; **தம் பொருட்டால் பொன்னுலகம் புக்க தாதை -** மைந்தராகிய தாம் வனம் சென்ற காரணத்தால் துறக்கம் சென்ற தம் தந்தையாம் தயரதன்; **மீண்டனன் வந்தான் அவனைக் கண்டனரே ஒத்தனர் -** மீண்டு தம்மைக் காண வந்தவனைப் பார்த்தவரையே போலானார்.

ஆண்டவன் எனக் கொண்டு பெருமை மிக்க பண்புகளை ஆண்ட சடாயு என்பாரும் உளர். இராமன் சடாயுவைத் தன் பெரிய தந்தை போல் பாராட்டும் பண்பு இதில் வெளிப்படும். தந்தை இறந்துவிட்டார் என இராமலக்குவர் எண்ணிய போது துக்கக் கண்ணீரும் தயரதனே மீண்டு வந்தது போல் சடாயுவைக் கண்டதால் மகிழ்ச்சிக் கண்ணீரும் மாறி மாறி நிறைந்தன.

முறை முறையே - தாரை தாரையாக எனக் கொள்வோருமுளர். வாய்மை காக்க இராமலக்குவரைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு அம்மைந்தரைப் பிரிந்த துக்கம் தாளாமல் துறக்கம் சென்றதை எண்ணிப் 'பூண்ட பெரும் புகழ் நிறுவி, தம் பொருட்டால் பொன்னுலகம் புக்க தாதை' எனத் தயரதனைக் குறித்தனர். கண்டனரே - ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது.

2716. ***மருவ இனிய குணத்தவரை இரு சிறகால்***
உறத் தழுவி, 'மக்காள்! நீரே
உரிய கடன் வினையேற்கும் உதவுவீர்;
உடல் இரண்டுக்கு உயிர் ஒன்று ஆனான்
பிரியவும், தான் பிரியாதே இனிது இருக்கும்
உடல்பொறை ஆம்; பீழை பாராது,
எரிஅதனில் இன்றே புக்கு இறவேனேல்,
இத் துயரம் மறவேன்' என்றான்.

(பின் அச்சடாயு) **மருவ இனிய குணத்தவரை இரு சிறகால் உறத் தழுவி -** *தழுவுவதற்கு ஏற்ற இனிய பண்புடைய இராமலக்குவரைத் தம் இரண்டு சிறகுகளாலும் நன்றாக அணைத்துக் கொண்டு;* **மக்காள் நீரே உரிய கடன் வினையேற்கும் உதவுவீர் -** *என் மக்களே! நீங்கள் தீ வினை செய்தஎனக்கும் உரிய இறுதிக் கடன்களைச் செய்தருள்வீர்;* **உடல் இரண்டுக்கும் உயிர் ஒன்று ஆனான் பிரியவும் -** *இரண்டு உடல்களுக்கும் ஒருயிர் ஆன என் நண்பன் தயரதன் உயிர் பிரியவும்;* **தான் பிரியாதே இனிது இருக்கும் உடல் பொறை ஆம் -** *நான் மட்டும் இறவாமல் இனிதாக வாழ்ந்திருக்கும் என் உடலைச் சுமப்பது பெரும் சுமை ஆகும்.***பீழை பாராது -** *துன்பம் தருவதைப் பார்க்காமல்;* **எரி அதனில் இன்றே புக்கு இறவேனேல் -** *தீயில் இப்போதே இறங்கிச் சாகாவிட்டால்;***இத்துயரம் மறவேன் என்றான் -** *இந்தத் துன்பத்தை மறக்க மாட்டேன் என்றார்.*

குஞ்சுகளைத் தாய்ப் பறவை சிறகால் தழுவுவது இயற்கை. அதனால் இராமலக்குவரைச் சடாயு தம் சிறகுக்கரங்களால் அணைத்துக் கொண்டார். நண்பரின் மக்களைத் தம் மக்கள் எனக் கொள்வதால் 'மக்காள்' எனச் சடாயு இராமலக்குவரை விளித்தார். 'வினையேன்' என்றது தம் நண்பனாம் தயரதனை இழந்த கொடிய வினையைக் குறித்தது. இது நண்பன் இறந்தது கேட்டுத் தாம் இறவாதிருக்கும் கொடிய நிலையையும் குறிக்கும். பிரிவின் கண் பீழை தருவது ஒன்றில் (குறள் 839) என்ற கருத்தின்படி 'பீழை பாராது' என்றார். எரியில் புக நினைந்தது சடாயுவின் பெரும் நட்புக் கிழமையை உணர்த்தும்.

வான்மீகத்தில் சடாயு இராமலக்குவரிடம் சீதைக்குக் காவலாக இருப்பேன் என அவர்கள் அவரை வணங்கிச் சீதைக்குக் காவலாக இருக்க வேண்டி பஞ்சவடி சேர்ந்தார் என உளது.

இராம-இலக்குவர் தடுத்து உரைத்தலும் சடாயு இணங்குதலும்

கலி விருத்தம்

2717. **உய்விடத்து உதவற்கு**
உரியானும், தன்
மெய் விடக் கருதாது,
விண் ஏறினான்;
இவ் இடத்தினில், எம்
பெருமாஅன்! எமைக்
கைவிடின், பினை யார்
களைகண் உளார்?

உய்விடத்து உதவற்கு உரியானும் - *தீங்கிலிருந்து தப்ப வேண்டிய போது காப்பாற்றி உதவி அளித்தற்கு ஏற்றவனும்;* **தன் மெய்விடக் கருதாது விண் ஏறினான் -** *தன் வாய்மையைக் கைவிட எண்ணாமல் துறக்கம் புகுந்தான்;* **இவ்விடத்தினில் எம்பெருமாஅன் எமைக் கைவிடின் -** *இக்காட்டில் எங்கள் தலைவனே எங்களை விட்டு*

இறந்தால்; **பிளையார்களை கண் உளார் -** *பின்பு எங்களுக்கு எவர் பற்றுக் கோடாக உள்ளார்? (ஒருவரும் இல்லை).*

உய்விடத்து உதவற்குரியான் - தயரதன் மெய்விடக் கருதாது - தயரதன் தான் முன் கைகேயிக்கு அளித்த இருவரங்களைக் கொடுக்காவிடில் வாய்மை சிதையும். எனவே அதைக் கருதி வரங்களைக் கொடுத்துமெய்காத்தான். களைகண் - கொடிகள் வளர்ந்து படர ஊன்றப் பெறும் கொம்பு. 'ஆருளர் களை கணம்மா அரங்கமா நகருளானே' (திருமாலை.29) என்ற தொடர் இதனுடன் ஒப்பிடற் குரியது. இக்கொடிய வனத்தில், நீங்கள் களைகணாய் உதவாவிடில் வேறு ஆதரவு எங்களுக்கு இல்லை' என இராமலக்குவர் சடாயுவிடம் அவர் உளங் கொளக் கூறினர். கைவிடுதல் - துன்ப வேளையில் உதவாமல் விட்டு நீங்குதல். பெருமாஅன் - விளியின் பொருட்டு வந்த அளபெடை.

2718. **"தாயின், நீங்க அருந்**
தந்தையின், தண் நகர்
வாயின், நீங்கி, வனம்
புகுந்து, எய்திய
நோயின் நீங்கினெம் நுன்னின்"
என் எங்களை
நீயும் நீங்குதியோ?-
நெறி நீங்கலாய்!"

நெறி நீங்கலாய் - *அறநெறியிலிருந்து நீங்காதவரே!;* **நீங்க அரும் தாயின் தந்தையின் -** *ஒரு போதும் நீங்காத தாயை விட்டும் தந்தையை விட்டும்;* **தண்நகர் வாயின் நீங்கி -** *குளிர்ந்த நீர் வளம் கொண்ட அயோத்தி நகரின் கோட்டை வாயிலை விட்டும் நீங்கி;* **வனம் புகுந்து எய்திய நோயின் நுன்னின் நீங்கினெம் -** *காட்டிற்கு வந்தடைந்த துன்பத்திலிருந்து உங்களை அடைந்ததால் நீங்கினோம்;* **என் எங்களை நீயும் நீங்குதியோ -** *இந்நிலையில் எங்களை விட்டு நீங்களும் இறந்து போவீர்களா? (இறத்தல் கூடாது என்றபடி).*

தாயையும் தந்தையையும் விட்டுப் பிரிந்தும் அயோத்தி நகரை விட்டு நீங்கியும் காட்டை அடைந்து இராமலக்குவர் துன்பம் எய்தினர். அத்துன்பம் சடாயுவைக் கண்டு நீங்கிய நிலையில் என்ன செய்ய இயலும் எனக் கேட்டு அவர்கள் சடாயுவைத் தீப் புகுவதிலிருந்து தடுத்தனர். நீங்க அரும் என்பதைத் தாய், தந்தை ஆகிய இரு சொற்களின் முன்னரும் கூட்டுவதால் மத்திம தீபம்.

நுன் - உன் கன்னட நாட்டுத் திசைச்சொல் என்பார் நச்சினார்க்கினியர் (சீவக. 324). நீயும் - உயர்வுச் சிறப்பும்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை எனவும் கொள்வர். தாயின் தந்தையின், வாயின், நுன்னின் - இவற்றில் உள்ள இன் உருபு நீக்கப்படு பொருளாயும் எல்லைப் பொருளாயும் கொள்ளப் பெறும்.

***2719. என்று சொல்ல, இருந்து
அழி நெஞ்சினன்,
நின்ற வீரரை
நோக்கி நினைந்தவன்,
"அன்று அது" என்னின்,
அயோத்தியின், ஐயன்மீர்
சென்றபின் அவற் சேர்குவென்
யான்' என்றான்.***

என்று சொல்ல - *என்று இராமலக்குவர் வருந்திக் கூற;* **இருந்துஅழி நெஞ்சினன் -** *அழிந்த வண்ணம் இருக்கின்ற மனத்தை உடைய சடாயு;* **நின்ற வீரரை நோக்கி நினைந்தவன் -** *தன் எதிரே நின்ற வீரர்களாம் இராமலக்குவரைப் பார்த்து ஒரெண்ணத்தை எண்ணியவனாய்;* **அது அன்று என்னின் -** *தீக்குளிக்கும் அச்செயல் உடன்பாடு அன்று என்றால்;* **ஐயன்மீர் அயோத்தியின் சென்றபின் அவற்சேர்குவென் யான் என்றான் -** *அன்புடையவர்களே! நீங்கள் அயோத்தி நகரைப் போய்ச் சேர்ந்த பின் நான் தயரதனைத் துறக்க உலகில் சென்று அடைவேன் எனக் கூறினார்.*

இப்போது நான் இறப்பது உங்களுக்கு உடன்பாடு அன்று என்றால் வன வாசம் முடிந்து அயோத்தி செல்லும் அளவு உங்களுக்குக் களைகணாய் இருக்கிறேன் எனச் சடாயு இராமலக்குவரின் கருத்துக்கிசைந்து கூறியது புலனாகிறது. அயோத்தியில் அகழி, மதில், படை, சான்றோர், அமைச்சர் இருப்பதால் அவர்க்குப் பாதுகாப்பு வேறு வேண்டாம் என்பதால் அயோத்தியின்... சென்றபின்' என்றார்.

அன்பினால் இராமலக்குவரை 'ஐய' என விளித்தார் சடாயு. இது மரபு வழுவமைதி.

சடாயு, 'நீவிர் வனம் புகுந்தமை என்?' என வினவல்

***2720. 'வேந்தன் விண் அடைந்தான்
எனின், வீரர் நீர்
ஏந்து ஞாலம் இனிது
அளியாது, இவண்
போந்தது என்னை? புகுந்த என்?
புந்தி போய்க்
காந்துகின்றது, கட்டுரையீர்'
என்றான்.***

(பின் அச்சடாயு) **வேந்தன் விண் அடைந்தான் எனின் -** *தயரதச்சக்கரவர்த்தி துறக்கம் சென்றான் என்றால்;* **வீரர் நீர் ஏந்து ஞாலம் இனிது அளியாது இவண் போந்தது என்னை -** *வீரர்களாகிய நீங்கள் ஆள்வதற்குரிய நாட்டை மனம் விரும்பிக் காப்பாற்றாமல் இங்கு வந்தது எக்காரணத்தால்?;* **புகுந்த என் -** *வந்து சேர்ந்த தீமைகள் எவை?;* **புந்திபோய்க் காந்துகின்றது -** *என் அறிவு ஒரு நிலையில் நிற்காமல் எரிகின்றது;* **கட்டுரையீர் என்றான் -** *எடுத்து முறையாகக் கூறுங்கள் என்றார்.*

வீரர் நீர் என்றதால் பெரு வீரர்களாய்க் காணப்படும் இராமலக்குவரைப் பகைவர் விரட்டியிருக்க இயலாது என எண்ணியஎண்ணம் குறிப்பாக உணரப்பெறுகிறது. 'ஏந்து ஞாலம்' என்பது வழி வழி உரிமையுடன் ஆண்டு வரும் நில உலகம். புந்தி - புத்தி, இங்கு மனம் எனவும் கொள்ளலாம்.

கட்டுரை என்பது மனத்திலுள்ள பொருளை வகைப்படுத்தி முறையாகத் தொகுத்துரைத்தல்.

***2721.** 'தேவர், தானவர், திண் திறல்*
நாகர், வேறு
ஏவர் ஆக, இடர்
இழைத்தார்எனின்,-
பூ அராவு பொலங்
கதிர் வேலினீர்!-
சாவர் ஆக்கி, தருவென்
அரசு' என்றான்.

***பூ அராவு பொலங்கதிர் வேலினீர் -** கூராகத் தீட்டப் பெற்றுப் பொன் ஒளி வீசும் வேல்படையைக் கொண்டவர்களே!; **தேவர் தானவர் திண் திறல் நாகர் வேறு ஏவர் ஆக இடர் இழைத்தார் எனின் -** தேவர்களாயினும் அசுரர்களாயினும் நாகலோகத்தவராயினும் வேறு ஏவராயினும் உங்களுக்குத் துன்பம் செய்தார் என்றால்; **சாவர் ஆக்கி அரசு தருவென் என்றான் -** அவர்களை மாண்டவராக்கி உங்கள் அரசை மீட்டுக் கொடுப்பேன் என உறுதி கூறினார் (சடாயு).*

பூ - கூர்மை. பூத்தொழில் அமையுமாறு பல சிற்பத் தொழில் படஅராவுதல் என்றும் கொள்வர். பூ அராவு வேற் புரந்தரன் (3017) என்பார் பின்னரும், ஏவர் என்றதால் பிற மனிதர், கந்தருவர் போன்றவரைக் குறிக்கிறது.

திண்திறல் - ஒருபொருட் பன்மொழி.

இராமன் குறிப்பினால் இலக்குவன் விடையிறுத்தல்

***2722.** தாதை கூறலும்,*
தம்பியை நோக்கினான்
சீதை கேள்வன்; அவனும்,
தன் சிற்றவை-
மாதரால் வந்த செய்கை,
வரம்பு இலா
ஓத வேலை, ஒழிவு
இன்று உணர்த்தினான்.

தாதை கூறலும் - *தந்தை போன்ற சடாயு அவ்வாறு சொன்னதும்;* ***சீதை கேள்வன் தம்பியை நோக்கினான் -*** *சீதையின் கணவனாம் இராமன் தன் தம்பியாம் இலக்குவனைக் குறிப்பால் பார்த்தான்;* ***அவனும் தன்சிற்றவை மாதரால் வந்த செய்கை -*** *(இராமனின் குறிப்பறிந்து) இலக்குவனும் தன் சிற்றன்னையாம் கைகேயி எனும் பெண்ணால் உருவாகிய செயல்களாம்;* ***வரம்பு இலா ஓத வேலை ஒழிவு இன்று உணர்த்தினான் -*** *எல்லையற்ற ஒலியுடைய பெருங்கடல் போன்ற துன்ப நிகழ்ச்சிகளைச் சிறிதும் விட்டுவிடாமல் சடாயுவுக்கு விளக்கமாகக் கூறினான்.*

சடாயுவைத் தாதை என்றது தங்கள் தந்தையாம் தயரதனின் நண்பன் என்ற முறைமையால். சடாயுவும் இராமலக்குவரை இம்முறை பற்றியே 'மைந்தன்மீர்' (2713) என்றும் 'மக்காள்' (2716) என்றும் கூறினார். சடாயுவைத் தாதை என இக்காண்டத்தில் பல இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (2715, 3492). இராமன் இலக்குவனைச் சடாயுவிடம் செய்திகளைக் கூறுமாறு குறிப்பால் நோக்கியது சிற்றன்னை கைகேயி மீது தான் குற்றம் கூறுவதை விரும்பாமை ஆகும். இராமனின் குறிப்பைஇலக்குவன் அறியும் ஆற்றலுடையவன் என்பதை 'நோக்கினான்' என்பதால் உணரலாம். சிறு+அவ்வை=சிற்றவை. அவ்வை - தாய் ஒலியை உடைய கடல் போல ஒழிவின்று உணர்த்தினான் இலக்குவன் எனவும் உரைப்பர். கடல் கரையை உடைவது. ஆனால் கைகேயினால் உண்டான துன்பம் கரை கடந்த எல்லையற்ற துன்பம் என்பதை வரம்பிலா ஓத வேலை என்பதில் காணும் 'வரம்பிலா' என்ற சொல்லால் சுட்டப்பெறும்.
சடாயு இராமனைப் போற்றுதல்

2723. 'உந்தை உண்மையன் ஆக்கி,
உன் சிற்றவை
தந்த சொல்லைத் தலைக்
கொண்டு, தாரணி,
வந்த தம்பிக்கு
உதவிய வள்ளலே!
எந்தை வல்லது யாவர்
வல்லார்?' எனா,

(அது கேட்ட சடாயு இராமனைப் பார்த்து) ***உந்தை உண்மையன்ஆக்கி -*** *உன் தந்தையாம் தயரதனை வாய்மையாளன் என்று நிலை நாட்டி;* ***உன் சிற்றவை தந்த சொல்லைத் தலைக் கொண்டு -*** *உன் சிறிய தாயாம் கைகேயி கட்டளையைச் சிரமேல் கொண்டு,* ***தாரணி வந்த தம்பிக்கு உதவிய வள்ளலே -*** *உனக்கு உன் தந்தை அளித்த அரசுச் செல்வத்தை உன்பின் பிறந்த தம்பியாம் பரதனுக்குக் கொடுத்த கொடையீற் சிறந்தவனே!;* ***எந்தை வல்லது யாவர் வல்லார் எனா -*** *என் தந்தை போன்ற நீ செய்ததைப் போல யார் உலகில் செய்யத் திறமை உள்ளவர் ஆவார்? (ஒருவருமில்லை) எனக்கூறி,*

தந்தை தயரதனை வாய்மையாளன் என நிலைநாட்டித் தனக்குக் கிடைத்த அரசைத் தன் தம்பிக்கு ஈந்த வள்ளன்மை கருதி 'வள்ளலே!' எனவிளிக்கின்றார் சடாயு. மேலும் உன் போலும் தன்னலமின்றிச் செயல் புரிபவர் யார் என வியக்கின்றார். 'எந்தை'

என்பதை அண்மை விளியாகக் கொண்டும் பொருள் கொள்வர். தாரணி - தரணி என்பதன் நீட்டல் விகாரம். எந்தை என்பது என் தந்தை என்பதன் மரூஉச் சொல்.

சடாயுவை வைணவ மரபில் பெரியவுடையார் என ஏற்றிக் கூறுவதற்கேற்ப அவர் தம் உள்ளம் இதில் வெளிப்படுகிறது.

2724. அல்லித் தாமரைக் கண்ணனை
அன்பு உறப்
புல்லி, மோந்து,
பொழிந்த கண்ணீரினன்,
'வல்லை மைந்த! அம்
மன்னையும் என்னையும்
எல்லை இல் புகழ்
எய்துவித்தாய்' என்றான்.

(மேலும் சடாயு) ***அல்லித் தாமரைக் கண்ணனை -*** *அகவிதழ் களையுடைய தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய இராமனை;* ***அன்பு உறப்புல்லி மோந்து பொழிந்த கண்ணீரினன் -*** *அன்பு மிக அணைத்து உச்சி மோந்து சொரிந்த கண்ணீரை உடையவனாய்;* ***மைந்த அம்மன்னனையும் என்னையும் எல்லை இல் புகழ் எய்து வித்தாய் -*** *மகனே! தயரதச் சக்கரவர்த்தியையும் என்னையும் அளவில்லாத பெரிய புகழ் அடையச் செய்தாய்;* ***வல்லை என்றான் -*** *நீயே வல்லவன் என்று கூறினார்.*

அல்லி - அகவிதழ். புல்லிமோந்து அன்பைத் தெரிவித்தல். பெற்றோர் குழந்தையிடம் புரியும் முறை. இதனைச் சடாயு இராமனைத் தன் குழந்தையாகவே கருதியதால் செய்தார். மோத்தல் - மூக்கால் முகர்தல். 'மோப்பக் குழையும் அனிச்சம்' (குறள். 90) என்றார் வள்ளுவரும். சடாயு உயிர் நீங்கும் போது இராமலக்குவரை அருகில் அழைத்துத் 'தாக்கிஅரக்கன் மகுடத் தலை தகர்த்த மூக்கினால் உச்சி முறை முறையேமோக்கின்றான்' (3504) என வருதல் காண்க. 'மன்னையும் என்னையும்' என்றதால் தயரதனையும் தம்மையும் ஒருவராகவே கருதியதும் அவன் புகழ் தம் புகழாகக் கொண்டதும் வெளிப்படும்.

வல்லை - சாமர்த்தியம் உடையவன் எனவும் கொள்வர். 'வல்லை உன் கட்டுரைகள்' என்றார் ஆண்டாளும் (திருப்பாவை 15). விரைவிலே என்றும் இச்சொல்லிற்குப் பொருள் கொள்வர்.

தாமரை கண்களுக்கும் அகவிதழ் இமைகளுக்கும் உவமை.

சடாயு, சீதையைப்பற்றி வினவ, இலக்குவன் இயம்புதல்

2725. பின்னரும், அப்
பெரியவன் பெய் வளை

அன்னம் அன்ன
அணங்கினை நோக்கினான்;
'மன்னர் மன்னவன்
மைந்த! இவ் வாணுதல்
இன்னள் என்ன
இயம்புதியால்' என்றான்.

பின்னரும் - *பிறகும்;* **அப்பெரியவன் பெய் வளை அன்னம் அன்ன அணங்கினை நோக்கினான் -** *அப்பெரியோராம் சடாயு, அணிந்த வளையல்களையுடைய அன்னம் போன்ற தெய்வப் பெண்ணாம் சீதையைப் பார்த்தவராய்;* **மன்னர் மன்னவன் மைந்த -** *சக்ரவர்த்தி தயரதனின் மகனே!;* **இவ்வாணுதல் இன்னள் என்ன இயம்புதியால் என்றான் -** *இந்த ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடையவள் இன்னாள் என்று சொல்வாய் என்றார்.*

பெரியவன் - பண்பு, கல்வி, வாழ்நாள் முதலியவற்றால் பெரியவர். பெய் வளை அன்னம் என்பது இல்பொருள் உவமை. அணங்கு - உருவகம். நோக்கினான் - முற்றெச்சம். வாள்+நுதல்=வாணுதல், ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடையவள்; அன்மொழித் தொகை.

2726. அல் இறுத்தன
தாடகை ஆதியா,
வில் இறுத்தது இடை
என, மேலைநாள்
புல் இறுத்தது யாவும்
புகன்று, தன்
சொல் இறுத்தனன்-
தோன்றல்பின் தோன்றினான்.

தோன்றல் பின் தோன்றினான் - *இராமனுக்குப் பின் பிறந்த தம்பியாம் இலக்குவன்;* **மேலைநாள் அல் இறுத்தன தாடகை ஆதியா -** *முன் நாளில், இருள் ஒரு வடிவு எடுத்து வந்தாற் போன்ற தாடகையைக் கொன்றது முதலாக;* **வில் இறுத்தது இடை என -** *சீதையை மணக்கச் சனகன் அவையில் வில்லை முறித்தது நடுவாக;* **புல் இறுத்தது யாவும் புகன்று -** *வனம் அடைந்து புல்லிற் படுத்தது ஈறாக எல்லாவற்றையும் கூறி;* **தன் சொல் இறுத்தனன் -** *தன்னுடைய வார்த்தையை முடித்தான்.*

தாடகையுடன் கொன்றது என்ற சொல்லையும் 'புல் இறுத்தது' என்பதுடன் ஈறாக என்ற சொல்லையும் கூட்டுக. தோன்றல் - ஆடவரில் சிறந்தவன்; தலைவன். தாடகை - மலையில் திரிபவள். 'வில்லிறுத்தங்கு அரிவையை மேலை நாள் புல்லுறுத்து' எனப் பாடம் கொண்டு மிதிலையில் சிவ வில்லை முறித்து அங்குச் சீதையை மணந்து கொண்டு எனப் பொருள்காண்பர். 'புல்இறுத்தது' என்பதற்குக் காட்டில் தயரதனுக்குச் சரமக்கிரியை செய்ததென்றும் கூறுவர். 'புல் இறுத்தன யாவும் எனவும் பாடம் கொண்டு பொருந்த உண்டான எல்லாம் எனவும் உரைப்பர்.

பஞ்சவடியில் தங்கும் தன் விருப்பை இராமன் உரைத்தல்

2727. **கேட்டு உவந்தனன், கேழ்**
கிளர் மௌலியான்;
'தோட்டு அலங்கலினீர்!
துறந்தீர், வள
நாட்டின்; நீவிரும்
நல்நுதல்தானும் இக்
காட்டில் வைகுதிர்; காக்குவென்
யான்' என்றான்.

கேழ் கிளர் மௌலியான் கேட்டு உவந்தனன் - ஒளி விளங்கும் முடியுடைய சடாயு அது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ந்தவராக; **தோட்டு அலங்கலினீர் -** பூவிதழையுடைய மாலை அணிந்தவர்களே; **வள நாட்டின் துறந்தீர் -** வளப்பமுள்ள நாட்டை விட்டு நீங்கி வந்தவர்களானீர்; **நீவிரும் நல்நுதல் தானும் இக்காட்டில் வைகுதிர் -** நீங்களும் நல்ல நெற்றியை உடைய சீதையும் இந்த வனத்தில் தங்கி வாழுங்கள்; **யான் காக்குவென் என்றான் -** நான் உங்களை எல்லாம் காப்பேன் எனக் கூறினார்.

சடாயு முடியுடையவர் என்பதை முன்னரே 'நீளுறு மேருவின் நெற்றி முற்றிய வாள் இரவியின் பொலி மௌலியான்தனை (2696) எனச் சுட்டுவார்; கழுகுக்குள்ள உச்சிக் கொண்டை போன்ற மயிர்த் தொகுதியை மௌலி என உரைத்தார் என்பர்.

தோடு - பூவிதழ். தந்தையாம் தயரதன் மறைந்தாலும் நாடு விட்டுக் காடு வந்தாலும் இராமன் முதலியோர்க்குத் தாம் காவலாய் இருப்பதாகக் கூறும் சடாயுவின் கூற்றில் தந்தையுளம் வெளிப்படுகிறது.

2728. **'இறைவ! எண்ணி,**
அகத்தியன் ஈந்துளது,
அறையும் நல் மணி ஆற்றின்
அகன் கரைத்
துறையுள் உண்டு ஒரு சூழல்;
அச் சூழல் புக்கு
உறைதும்' என்றனன்-
உள்ளத்து உறைகுவான்.

உள்ளத்து உறைகுவான் - எல்லா உயிர்களின் மனத்தில் தங்கியுள்ள இராமன்; (சடாயுவைப் பார்த்து) **இறைவ அகத்தியன் எண்ணி ஈந்துளது -** தலைவனே! அகத்திய முனிவர் நாங்கள் தங்கற்கு உரிய இடம் எனஆலோசித்துக் கூறியருளியதாகிய; **அறையும் நல்மணி ஆற்றின் அகன் கரைத் துறையுள் ஒரு சூழல் உண்டு -** ஒலிக்கின்ற சிறந்த அழகியகோதாவரி ஆற்றின் அகன்ற கரையின் நீர்த்துறை இடத்தில் ஓர் இடம்

உள்ளது; **அச்சூழல் புக்கு உறைதும் என்றனன் -** *அந்த இடத்தை அடைந்து வாழ்வோம் என்று கூறினான்.*

உள்ளத்து உறைகுவன் என்ற கருத்து விளங்க அயோத்தியா காண்டக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலில் (1313) 'உள்ளும் புறத்தும் உளன்' என்று கூறுவார், சடாயு கழுகுகளுக்கு அரசன் ஆதலாலும் தங்களுக்குத் தந்தை முறை ஆதலாலும் 'இறைவ' என விளித்தான் இராமன். 'அறையும் நல்மணி ஆறு' என்பதற்குச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்ற நல்ல முத்துப் போலத் தெளிந்த நீருள்ள ஆறு என்றுமாம். இவ்வாற்றின் கரையிலுள்ள இடம் அகத்திய முனிவர் கூறிய பஞ்சவடியாம்.

சடாயுவின் விருப்பை மறுத்தற்குத் தக்க காரணமாக அகத்திய முனிவரின் கருத்துப் படி தான் பஞ்சவடி செல்வதை இராமன் பணிவுடன் கூறுகிறான். இதனால் சடாயுவும் தான் பஞ்சவடி செல்வதை ஒப்புக் கொள்வார் என்பது குறிப்பு.

சடாயு வழி காட்ட பஞ்சவடியை அடைதல்

2729. 'பெரிதும் நன்று; அப் பெருந்
துறை வைகி, நீர்
புரிதிர் மா தவம்; போதுமின்;
யான் அது
தெரிவுறுத்துவென்' என்று, அவர்,
திண் சிறை
விரியும் நிழலில் செல்ல,
விண் சென்றனன்.

(அது கேட்ட சடாயு) **பெரிதும் நன்று -** *(அகத்தியர் கூற்றுப்படி அங்குச் சென்று தங்குவது) மிகவும் நன்மை தரத்தக்கது;* **அப்பெருந்துறை வைகி நீர் மாதவம் புரிதிர் போதுமின் என்று -** *அந்தப் பெரிய ஆற்றின் துறையிடத்துத் தங்கி நீங்கள் சிறந்த தவத்தைப் புரிவீர்களாக வாருங்கள்;* **யான் அது தெரிவுறுத்துவென் -** *யான் அவ்விடத்தை உங்களுக்குக் காட்டுவேன் என்று கூறி;* **திண் சிறை விரியும் நிழலில் அவர் செல்ல விண் சென்றனன் -** *தன் வலிய சிறகுகளின் பரந்த நிழலின் கீழ் அவர்கள் நடந்து வரும்படி வானில் பறந்து சென்றார்.*

'பெரிதும் நன்று' என்பது உலக நன்மை தோன்ற இராவண வதத்தைக் குறிப்பால் உணர்த்தி நிற்கிறது. சடாயு வாயிலாக அதற்குத் தோற்றுவாய் எழுந்தது எனலாம். இனிப் பெரிது நன்று அப்பெருந்துறை என ஆற்றின் பெருமையை உரைப்பாரும் உளர். 'புனை சடை முடியின'ராகச் சடாயுஅவர்களைக் கண்டதால் (2700) 'புரிதிர் மாதவம்' என்றார். தம் மக்கள் துயருறாமல் தந்தை காப்பது போல் அவர்கட்குச் சடாயு நிழல் தந்துநின்றார்.

'விண் சென்றனன்' என்ற தொடர் காப்பிய வளர்ச்சியில் இக்கதை மாந்தர் இராவணனுடன் சீதையைக் காக்கப் போரிட்டு மடியும் நிலையைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது எனலாம்.

2730. **ஆய சூழல்**
அறிய உணர்த்திய
தூய சிந்தை அத் தோம்
இல் குணத்தினான்
போய பின்னை, பொரு
சிலை வீரரும்
ஏய சோலை இனிது
சென்று எய்தினார்.

ஆய சூழல் அறிய உணர்த்திய - *அத்தகைய பஞ்சவடி எனும் இடத்தை அறியும்படி தெரிவித்த;* **அத்தூய சிந்தை தோம்இல் குணத்தினான் -** *அந்தத் தூய்மையான மனமும் குற்றமற்ற நற்பண்புகளும் கொண்ட சடாயு;* **போய பின்னை -** *அவ்விடம் விட்டுச் சென்ற பின்னர்;* **பொரு சிலை வீரரும் ஏய சோலை இனிது சென்று எய்தினார் -***போர் புரிதற்குரிய வில்லை உடைய வீரர்களாம் இராமலக்குவர் அங்கு அமைந்திருந்த சோலையை மகிழ்ந்து போய் அடைந்தனர்.*

ஏய சோலை - அகத்தியர் அவர்களைத் தங்குமாறு கூறிய சோலை எனலுமாம். தூய சிந்தை தோமில் குணத்தை முன்னரே தூய்மையான (2694) என்ற பாடலில் உணர்த்தியுள்ளார் இத்தொடர் சடாயுவை நன்கு விளக்குதற்குரிய நயமுடையது.

2731. **வார்ப் பொற் கொங்கை**
மருகியை, மக்களை,
ஏற்பச் சிந்தனையிட்டு,-
அவ் அரக்கர்தம்
சீர்ப்பைச் சிக்கறத்
தேறினன்-சேக்கையில்
பார்ப்பைப் பார்க்கும்
பறவையின் பார்க்கின்றான்.

அவ் வரக்கர் தம் சீர்ப்பைச் சிக்கறத் தேறினன் - *அங்குள்ள அரக்கர்களது சிறப்பை ஐயமில்லாமல் நன்றாய் அறிந்த சடாயு;***சிந்தனை இட்டு -** *ஆலோசித்து;* **வார் பொற் கொங்கை மருகியை மக்களை -***கச்சணிந்த அழகிய மார்பகங்கள் கொண்ட தம் மருமகளாம் சீதையையும் தம் மக்களாம் இராமலக்குவரையும்;* **சேக்கையில் பார்ப்பைப் பார்க்கும் பறவையின் பார்க்கின்றான் -** *கூட்டிலுள்ள தன் குஞ்சுகளைப் பாதுகாக்கும் தாய்ப் பறவை போலப் பாதுகாத்து வருகின்றார்.*

பொன் - பொன்னிறம் எனலுமாம். சீர்ப்பு - வலிமை, மிகுதி முதலியவற்றின் சிறப்புக்கள். சிக்கு - தடையுமாம். சேக்கை - தங்கி இருக்கும் இடம். பார்ப்பு - சிறகு முளைக்காமல் தாயின் பாதுகாப்பை மட்டுமே நம்பியுள்ள இளங் குஞ்சுகள், பார்ப்பைப் பார்க்கும் பறவைஎன்றமையால் சடாயு அவர்களிடம் கொண்ட பற்றையும், பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தையும் வெளிக்காட்டும். கழுகின்

வேந்தனுக்கு அவர் இனத்தைச் சுட்டும் பறவை என்பதே பொருத்தமான உவமையாக அமைகிறது.

அரக்கர் சீர்ப்பைத் தேறினன் என்றதால் அரக்கரால் அவர்கட்குத் துன்பம் வரலாகாது என்ற கருத்தைச் சுட்டும்.

சூர்ப்பணகைப் படலம்

சூர்ப்பணகையின் செய்தியைக் கூறும் பகுதியாகும். பஞ்சவடியில் சூர்ப்பணகை இராமனைக் கண்டு அவன் மேல் ஆசை கொண்டு அதனால் அவள் அடைந்த துன்பத்தைக் கூறுவது இப்படலம். சூர்ப்பம் ஸ்ரீநகம் எனப் பிரித்து முறம் போன்ற நகம் உள்ளவள் என்று பொருள் கூறுவர். சூர்ப்பம் எனில் இரத்தம் நிறைந்த கலம். அதனைக் கொண்டு யாகம் முதலிய நற்செயல்களைக் கெடுப்பவள். நகா எனில் கெடுப்பவள் என்று பொருள். அரக்கர்கள் முனிவர்களின் யாகத்தின் தூய்மையைக் கெடுக்க இரத்தம் இறைச்சி முதலியவற்றைச் சொரிவர். இவ்வாறு யாகத்தை அழிப்பவளாக சூர்ப்பணகையின் பெயர்ப் பொருள் காண்பர் சிலர்.

இப்படலத்தைப் பஞ்சவடிப் படலம் என்றும், சூர்ப்பநகி மூக்கரி படலம் என்றும் இரண்டாகக் கொள்வர். வேறு சிலர் இவ்விரண்டின்இடையில் சூர்ப்பணகைப் படலம் என ஒன்றை சேர்த்து மூன்றாகவும் கொள்வர்.

சூர்ப்பணகை பிரமனின் மகளாகிய புலத்திய முனிவரின் மகனாம் விசிரவசுவுக்கும் அவரின் இரண்டாம் மனைவியாம் கேகசிக்கும் பிறந்த மகள். இவளுடைய அண்ணன்மார் இராவணனும் கும்பகர்ணனும் ஆவர். தம்பி வீடணன். இவள் கணவன் காலகேயரைச் சார்ந்த வித்யுச்சிகுவன். இராவணன் காலகேயருடன் போரிட்ட போது வித்யுச்சிகுவன் கொல்லப் பட்டான். கணவனை இழந்த சூர்ப்பணகை இராவணனிடம் முறையிட அவளுக்கெனத் தண்டகாருணியப் பகுதியில் ஓர் அரசுண்டாக்கி அதில் அவள் சிறப்புடன் இருக்கக் கூறித் தூடணனைச் சேனாதிபதியாக்கி ஒரு பெரும் படையையும் அவளுக்குத் துணையாக்கினான். தன் தாய் மாமன் மகனாம் கரனையும் அவளுக்குத் துணையாக்கி அவள் விருப்பப்படி இருக்குமாறு செய்தான்.

அதனால் அங்குக் குடியிருந்து அங்குள்ள மக்களை வருத்தி இன்புற்று வந்தாள் சூர்ப்பணகை. அப்போது அவள் பஞ்சவடியில் சீதை இலக்குவருடன் வாழ்ந்த இராமனின் திருமேனி அழகைக் கண்டு பெருங் காமம் கொண்டு, அழகிய பெண் வடிவெடுத்து அவனிடம் சென்று தன்னைக் கூடுமாறு வேண்டினாள். அதற்கு இராமன் உடன்படாது பலவாறு மறுத்தான். அவ்வாறு தன்னை இராமன் மறுத்ததற்குக் காரணம் அவன் மனைவி பேரழகு படைத்தவளாய் இருப்பதுதான் என எண்ணிச் சீதையை வஞ்சனையாக எடுத்து மறைத்து வைத்தால் இராமனுடன் கூடி வாழ முடியும் என நம்பினாள். மறுநாள் காலையில் இராமன் வெளியே சென்ற போது சீதையைக் கவரத் தொடர்ந்து சென்றாள். இலக்குவன் அதைக் கண்டு வெகுண்டு அவள் கூந்தலைப் பற்றி மூக்கு, காது முலை ஆகிய உறுப்புகளை அறுத்து விட்டான். பெண் கொலை பாவம் என அவளைக் கொல்லாது விட்டான். பேரோலமிட்டுச் சூர்ப்பணகை இராமனிடம் தன்னை மணம் செய்ய வேண்டினாள் அல்லது இராமன் தன் தம்பிக்காவது தன்னைமணமுடிக்குமாறு வேண்டினாள். அதனால் சற்றும் பயன் பெறாமல் அவர்களால் விரட்டப்பட்டாள். இவ்வாறு ஏமாற்றமுற்ற சூர்ப்பணகை அவர்களை அழிக்கக் கரனுடன் வருவதாக அச்சுறுத்திச் சென்றாள். இதுவே இப் படலச் செய்தி.

காப்பியப் போக்கில் நல்லதோர் திருப்பம் ஏற்படும் வலுவான கட்டமிது. முன்னர் இராமன் முடியிழக்கக் கைகேயி என்ற பெண் காரணமானது போன்று இப்போது மனைவியைப் பறி கொடுக்க மற்றோர் பெண் காரணமாவதை மிகச் சிறந்த முறையில் காட்டும் படலம் இது. இராமன் சூர்ப்பணகை உரையாடல் 'கம்ப நாடகம்' என்ற

பெயரமைவதற்குத் தக்க சான்றாக அமைந்துள்ளது. சூர்ப்பணகையின் வடிவ மாற்றம், எண்ணப் போக்கு, உரையாடும் திறம், ஆசைப்பட்டவனை அடையாததால் அடையும் ஏமாற்ற நிலை, புலம்பும் பெற்றி, உறுப்பிழந்த நிலையில் இடும் ஓலம்உதவிக்கு அழைக்கும் அவலம், மீட்டும் மீட்டும் தான் கொண்ட முயற்சியில் தளராமை, ஏதும் பயனற்ற நிலையில் சினத்தீ பொங்க அழிவுக்கு வழி காணல் ஆகியவை இப்படலத்தின் சிறப்புக்குச் சான்றாம். காப்பியத்திருப்பத்திற்கு நல்லதோர் அடித்தளமாக அமைகிறது இப்பகுதி எனலாம்.

கோதாவரியின் பொலிவு

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2732. புவியினுக்கு அணிஆய், ஆன்ற பொருள்
தந்து, புலத்திற்று ஆகி
அவி அகத் துறைகள் தாங்கி,
ஐந்திணை நெறி அளாவி,
சவி உறத் தெளிந்து, தண்ணென்
ஒழுக்கமும் தழுவி, சான்றோர்
கவி எனக் கிடந்த கோதாவரியினை
வீரர் கண்டார்.

புவியினுக்கு அணியாய் - பூமிக்கு ஓர் அணிகலன் போன்று அழகூட்டுவதாய் அமைந்து; **ஆன்ற பொருள் தந்து -** சிறந்த பொருள்களைக் கொடுத்து; **புலத்திற்று ஆகி -** வயல்களுக்குப் பயன்படுவதாக ஆகி; **அவி அகத்துறைகள் தாங்கி -** தன்னுள் அமைந்த பல நீர்த் துறைகளைக் கொண்டு; **ஐந்திணை நெறி அளாவி -**குறிஞ்சி முல்லை பாலை மருதம் நெய்தல் எனும் ஐந்து நிலப்பகுதி வழிகளில் பரவிச் சென்று; **சவி உறத் தெளிந்து -** செவ்வையாய் தெளிவுடையதாகி; **தண்ணென் ஒழுக்கமும் தழுவி -** குளிர்ந்த நீரோட்டமும் உடையதாய்; **சான்றோர் கவியென(க்)கிடந்த கோதாவரியினை வீரர் கண்டார் -** கல்வியில் நிறைந்த பெரியோரின் செய்யுள் போல் விளங்கிய கோதாவரி எனும் ஆற்றை இராமலக்குவராம் வீரர்கள் பார்த்தனர்.

இனி, சான்றோர் கவியைக் குறிக்குமிடத்து; **புவியினுக்கு அணியாய் -** உலக மக்களுக்குப் பல அலங்காரமாகி; **ஆன்ற பொருள் தந்து -**சிறந்தஅறம், பொருள், இன்பம், வீடு ஆகிய உறுதிப் பொருள்களை உணர்த்தி; **புலத்திற்று ஆகி -** அறிவில் தங்கி; **அவி அகத்துறைகள் தாங்கி -**செவ்விதாய் அமைந்த அகப் பொருள் துறைகளை ஏற்று;**ஐந்திணை நெறி அளாவி -** குறிஞ்சி முல்லை பாலை மருதம் நெய்தல் எனும் ஐந்து அக ஒழுக்கங்கள் விரவப் பெற்று; **சவி உறத் தெளிந்து -** விளங்குமாறு பொருள் தெளிவுற அமைந்து; **தண்ணென் ஒழுக்கமும் தழுவி -** நல்லொழுக்கத்தையும் உணர்த்தி; **சான்றோர் கவி -** புலமையால் நிறைந்தவர் செய்யுள் (எனப் பொருள்படும்).

'ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்' என்பதற்கேற்பப் புவியினுக்கு அணியாக அமைகிறது. நிலமகள் மார்பிற்கு ஆரம் போல் பொலிகிறது எனலுமாம். ஆன்ற பொருள் - மலைபடு பொருளாம் தேக்கு, சந்தனம் அகில் பலவகை மணிகள்

acharya.org

முதலியவை "அவி அகத் துறைகள் தாங்கி" என்பதற்கு அவி உணவைத் தேவர்க்களிக்கும் வேள்விச் சாலைகளைத் தன் கரையில் கொண்டு - என்பர். சவி - ஒளி தண்ணென் ஒழுக்கம் - எப்போதும் குளிர்ந்த நீரோடிக் கொண்டிருக்கும் ஒழுக்கு. புலத்திற்றாதல் என்பதற்கு வெள்ளப் பெருக்கினாலும் வாய்க்கால் வழியாகவும் பரவி நிறைதல் என்பர். இவையெல்லாம் கோதாவரி பற்றியது.

இனிச் சான்றோர் கவி பற்றிக் காணும்போது அணி என்பதை நன்னூலாரும் வல்லோர் அணி பெறச் செய்வன செய்யுள் (நன். 268) என்ற நூற்பாவால் உணர்த்துவர். புலத்திற்றாதல் - தன்னைக் கற்போர்க்கு நுண்ணறிவூட்டி அதனால் ஆய்வு செய்யச் செய்ய நன்கு புலப்படும்ஆழ்ந்த பொருள் கொண்டு அறிவுக்கு உரியது ஆதல், அகத்துறை - அகப்பொருளாம் களவு, கற்பு எனும் ஒழுக்கங்களைக் கூறுதல். புறப் பொருளினும் அகப் பொருள் கேட்போர் உள்ளத்தைக் கவரும் பான்மை கொண்டதால் இதனை முதன்மைப்படுத்திக் கூறினார். போசராசனும் சுவை பலவற்றிலும் இன்பச் சுவை ஒன்றனையே மிகுத்துக் கூறியதை இங்கு நினைவு கூரலாம். ஐந்திணை நெறி - புணர்தல் இருத்தல், பிரிதல் ஊடல், இரங்கல் என்பவையாம். சவியுறத் தெளிதல் - மயக்கத்திற்கு இடமில்லாமல் விளங்க வைத்தல். தண்ணென் ஒழுக்கம் என்பதற்கு மெல்லோசையுடன் தட்டுப்பாடு இன்றிச் செல்லும் இனிய நடைப் போக்கு என்பர்.

வீரக் கண்டார் என ஆடவர் மேல் வைத்துக் கூறினும் சீதையும்கண்டாள் எனக் கொள்க.

இவ்வாறு கோதாவரி ஆறும் சான்றோர் கவியும், அணி, பொருள், துறை, திணை முதலியன கொண்டு ஒழுகுவதாய், இரட்டுற மொழியும் திறனால் சிலேடை அணியின் சிறப்பை நன்குணரலாம்.

2733. **வண்டு உறை கமலச் செவ்வி**
வாள் முகம் பொலிய, வாசம்
உண்டு உறை குவளை ஒண்கண்
ஒருங்குற நோக்கி, ஊழின்
தெண்திரைக் கரத்தின் வாரி,
திருமலர் தூவி, செல்வர்க்
கண்டு அடி பணிவதென்ன,
பொலிந்தது கடவுள்யாறு

கடவுள் யாறு - அந்தத் தெய்வத் தன்மை கொண்ட கோதாவரி ஆறு; **வண்டு உறை கமலச் செவ்வி வாள்முகம் பொலிய -**வண்டுகள் தங்கும் தாமரை மலர் ஆகிய அழகிய ஒளி பொருந்திய முகம் மலர்ந்து விளங்க; **வாசம் உண்டு உறை குவளை ஒண் கண் ஒருங்குற நோக்கி -** நறுமணத்தை உட்கொண்டு அங்கே உள்ள குவளை மலர்களாம் ஒளி மிக்க கண்களால் ஒரு முகமாகப் பார்த்து; **ஊழின் தெண்திரைக் கரத்தின் -** முறையே வரிசையாக வரும் தெளிந்த அலைகளாம் கைகளால்;**திருமலர் வாரி தூவி -** அழகிய மலர்களை ஒருசேர எடுத்துச் சொரிந்து;**செல்வர்க் கண்டு அடிபணிவ தென்ன(ப்) பொலிந்தது -** இராமன் முதலியவரைக் கண்டு அவர்களின் திருவடிகளை வணங்குவது போல விளங்கிற்று.

ஏழு புண்ணிய நதிகளில் ஒன்றாகிய கோதாவரியைக் கடவுள் யாறு என்றார். பெரியோரைக் காணும் போது முகமலர்ந்து மலர் தூவி அடி வணங்குவது முறைமையாகும். அதன்படி இராமன் முதலோரைக் கண்ட கோதாவரி முகமாம் தாமரை பொலியக் கண்ணாம் குவளை நோக்கஅலைகளாம் கைகளால் மலர் தூவி வணங்கியதாக உருவகிக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆறுகளில் தாமரை, குவளை இருப்பதாகக் கற்பனை செய்வது கவி மரபு. 'புள்ளார் புறவிற் பூங்காவி புலன் கொள் மாதர் கண் காட்ட நள்ளார் கமலம் முகங் காட்டும் நறையூர்' என்ற ஆழ்வார் வாக்கும் (பெரிய திருமொழி 6,7,3) 'தெண்ணீர்ப் பொன்னி திரைக்கை யாலடி வருட' என்ற பாசுர வரியும் (பெருமாள் திருமொழி 1) ஒப்பிடத்தக்கன. அயோத்தியா காண்டக் குகப் படலத்தில் 'தெண்திரை எனும் நிமிர்கையால் ஏந்தினாள்' (1988) எனக் கங்கையின் அலையைக் கையாக உருவகம் செய்ததையும் எண்ணிப் பார்க்க இடமுளது. ஊழின் தூவி என்பதற்குப் பெரியோர்க்கு அருச்சனை செய்யும் முறைப்படி அருச்சித்து எனவும் கூறுவர்.

***2734.* எழுவுறு காதலாரின் இரைத்து**
இரைத்து, ஏங்கி ஏங்கி,
பழுவ நாள் குவளைச் செவ்விக்
கண்பனி பரந்து சோர,
வழு இலா வாய்மை மைந்தர் வனத்து
உறை வருத்தம் நோக்கி,
அழுவதும் ஒத்ததால், அவ் அலங்கு
நீர் ஆறு மன்னோ

அவ் அலங்கு நீர் ஆறு - *அந்த அசைந்து ஓடுகிற நீரையுடைய கோதாவரி எனும் நதி;* **வழு இலா வாய்மை மைந்தர் வனத்து உறை வருத்தம் நோக்கி -** *குற்றம் இல்லாத மெய்ம்மை மொழியுடைய இராமலக்குவர் காட்டில் வந்து வாழும் துன்ப நிலையைப் பார்த்து;* **எழுவுறு காதலாரின் -** *அவர்கள் மேல் எழுந்த அன்பினார்போல்;* **இரைத்துஇரைத்து ஏங்கி ஏங்கி -** *அடிக்கடி பெருமூச்சு விட்டு மிகவும் இரங்கி;* **பழுவ நாள் குவளைச் செவ்விக் கண்பனி பரந்து சோர -***தொகுதியாக உள்ள அன்றலர்ந்த நீல மலர்கள் ஆகிய அழகுள்ள கண்களிலிருந்து நீர்த்துளிகள் எங்கும் பரவி வழிய;* **அழுவது ஒத்தது -** *புலம்பி அழுவதைப் போன்றிருந்தது;* **ஆல், மன், ஓ -** *என்பன அசைகள்.*

அலங்குதல் - அசைந்தாடுதல் வழுஇலா வாய்மை என்பது தண்டகாரணிய முனிவர்களுக்கு, அவர்களை அரக்கரின் கொடுமையிலிருந்து விடுவிக்கக் கூறிய மொழிகளை நிறை வேற்ற நிற்பவர் எனலாம். மேலும், தம் தந்தை கைகேயிக்குக் கொடுத்த வரத்தின் மெய்ம்மையைக்காக்க வனம்புகுந்த மைந்தர் எனலும் பொருந்தும் கண்ணுக்குக் குவளை; முந்திய பாடலில் (2733) 'குவளை ஒண் கண்' எனக் கூறியதை நோக்குக. கண்பனி - கண்ணீர். பழுவம் என்பது காடு. இது ஆகுபெயராய்த் தொகுதியை உணர்த்திற்று. குவளைக்காடு எனலுமாம். பின்னர் 'எல்லி அம் குவளைக் கானத்து' (2737) எனவும் வருதல் காண்க. குவளை மலரில் தோன்றும் தேன் வழிவதைக் கண்ணீர் (கள்+நீர்) வடிப்பதாகக் கொள்வாரும் உளர். கோதாவரியைச் சேர்ந்த காலம் பனிக்காலத்திற்குச் சற்று முந்தியது. ஆதலால் பனி என்பதற்கு பனி நீர்த்துளி எனவும் கூறுவர்.

இரைத்து இரைத்து, ஏங்கி ஏங்கி எனும் அடுக்குகள் மிகுதி குறித்து நின்றன. உருவகமும், தற்குறிப்பேற்ற அணியும் இப்பாடலில் அமைந்துள்ளன.

இராமனும் சீதையும் இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்டு மகிழ்தல்

2735. **நாளம்கொள் நளினப் பள்ளி,**
நயனங்கள் அமைய, நேமி
வாளங்கள் உறைவ கண்டு,
மங்கைதன் கொங்கை நோக்கும்,
நீளம்கொள் நிலையோன்; மற்றை
நேரிழை, நெடியநம்பி
தோளின்கண் நயனம் வைத்தாள்,
சுடர்மணித் தடங்கள் கண்டாள்.

நீளம் கொள் சிலையோன் - நீண்ட வில்லை உடைய இராமன்; **நாளம் கொள் நளினப் பள்ளி -** தண்டினைக் கொண்ட தாமரை மலராகிய படுக்கையில்; **நயனங்கள் அமைய நேமி வாளங்கள் உறைவ கண்டு -** கண்கள் மூடியிருக்கச் சக்கரவாகப் பறவைகள் தங்கியிருப்பதைப் பார்த்து; **மங்கை தன் கொங்கை நோக்கும் -** சீதையின் மார்பகங்களைப் பார்த்தான்; **நேரிழை நெடியநம்பி தோளின்கண் நயனம் வைத்தாள் -** தக்க அணிகலன்களை அணிந்த சீதை பெரியோனும் ஆண்களிற் சிறந்தவனுமான இராமனின் தோளினைப் பார்த்தாள்; **சுடர்மணித் தடங்கள் கண்டாள் -** ஒளிவீசும் நீலமணியால் ஆகிய குன்றுகளை நோக்கினாள்; **மற்று -** வினை மாற்றுப் பொருளில் வந்து; **ஐ -** சாரியை. நாளம் - உட்துளை கொண்ட தண்டு. நேமி வாளம் - சக்கர வாகம் எனும் நீர்வாழ் பறவை. இது வட்டமாய்க் குவிந்துயர்ந்த வடிவு கொண்டது. எனவே தாமரை மலரில் இப்பறவைகளைப் பார்த்ததும் சீதையின் கொங்கை வடிவை இராமன் கண்டான். பம்பைப் பொய்கையை வருணிக்கும் போது 'மங்கைமார் தடமுலை எனப் பொலிவன வாளம்' (3728) என்பர். சீதை இராமனின் தோள்களைக் கண்டு அவற்றைப் போன்று ஆற்றின் கண் உள்ள மணற்குன்றுகள் இருப்பதை எண்ணினாள். இராமன் புறப்பொருளினைக் காணும் போது தன் துணைவியையும் இராமனின் தோள் அழகைக் காணும் போது சீதைக்குப் புறத்தே உள்ள மணற்குன்றின் அமைப்பையும் உவமையாகக் காணும் நிலை புலப்படுகின்றது. புறக்காட்சியில் அகநிலையும் அகக் காட்சியில் புறநிலையும் காண்பதில் முறையே இராமன் சீதைஆகியோரின் அன்புள்ளம் தெரிகிறது. மணித்தடம் - அழகிய கரை எனலுமாம். நெடியோனாய் உலகளந்த திருமாலை நினைப்பூட்டும் 'நெடிய நம்பி' எனும் தொடர் தயரதனின் மூத்த மகன் எனலுமாம். மகளிர்க்குக் கொங்கையும் ஆடவர்க்குத் தோளும் சிறந்த உறுப்புகளாதலால் அவற்றை இங்கே ஒருங்கே காண்கிறோம். நேரிழை என்பது அத்திரி முனிவனின் மனைவி அனுசுயை கொடுத்த அணிகலன்களை நினைவூட்டும். சக்கரவாகம் என்ற சொல் சக்கரவாளம் என ஆயிற்று. சக்கரம் என்பதை நேமி என்ற சொல்லால் சுட்டினார். நேரிழை - அன் மொழித் தொகை.

ஒரு பொருளைக் கண்டு ஒப்புமையால் மற்றொரு பொருளை நினைப்பது கூறியதால் இது நினைப்பணி.

2736. **ஓதிமம் ஒதுங்க, கண்ட**
உத்தமன், உழையள் ஆகும்
சீதை தன் நடையை நோக்கி, சிறியது ஓர்
முறுவல் செய்தான்;
மாது அவள் தானும், ஆண்டு வந்து,
நீர் உண்டு, மீளும்
போதகம் நடப்ப நோக்கி, புதியது ஓர்
முறுவல் பூத்தாள்.

ஓதிமம் ஒதுங்கக் கண்ட உத்தமன் - *அன்னப் பறவை நடந்து செல்லக் கண்ட மேலானவனான இராமன்;* **சீதை தன் நடையை நோக்கி சிறியது ஓர் முறுவல் செய்தான் -** *சீதையின் நடையைப் பார்த்து ஒரு புன் சிரிப்புக் கொண்டவனானான்;* **ஆண்டுவந்து நீர் உண்டு மீளும் போதகம் நடப்ப நோக்கி -** *அங்கு வந்து நீரைப் பருகி மீளுகின்ற ஆண்யானை நடந்து செல்வதைப் பார்த்து;* **மாது அவள் தானும் புதியது ஓர் முறுவல் பூத்தாள் -** *அச்சீதையும் அதுவரை இல்லாத ஒரு தனிப் புன்னகை பூண்டாள்.*

உண்ணல் என்பது உண்பன, தின்பன, பருகுவன, நக்குவன என்ற சிறப்பு வினைகளைக் கூறாது இங்கு பொது வினையைக் குறித்தது என்பர். போதகம் - பத்தாண்டு நிறைந்த யானைக் கன்று. சீதையின் நடைக்கு அன்னம் தோற்றது என்பதை 'ஒதுங்க' என்ற சொல்லும் இராமன் நடைக்கு ஆண்யானை தோற்றதை 'மீளும்' என்ற சொல்லும் சுட்டும். கோலங் காண் படலத்தில் சீதை மண்டபத்தை நோக்கி நடந்தபோது 'அன்னமும் அரம்பையரும் ஆர் அமிழ்தும் நாணமன் அவை இருந்த மணி மண்டபம் அடைந்தாள்' (1144) என்பதை நினைவு கொள்ளலாம். அம்மண்டபத்தில் வில்லொடிக்க எழுந்த இராமன் நாகமும் நாண நடந்தான்' (697) என்பதையும் ஒப்பிடலாம். சென்ற பாடலில் புறப்பொருள்கள் உவமையாக அமைந்தன. இங்கு, புறப்பொருளின் செயல்களைத் தலைமக்களின்செயல்கள் வென்ற நிலையில் அமைவதைக் காணலாம். ஆடவர் செயலினும் மகளிர் செயல் அடங்கி நிற்பதைப் புதிய தோர் முறுவல் பூத்தாள்' என்பார்.

இதில் ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துள்ளது.

2737. **வில் இயல் தடக் கை வீரன், வீங்கு நீர்**
ஆற்றின் பாங்கர்,
வல்லிகள் நுடங்கக் கண்டான்,
மங்கைதன் மருங்குல் நோக்க,
எல்லிஅம் குவளைக் கானத்து, இடை இடை
மலர்ந்து நின்ற
அல்லிஅம் கமலம் கண்டாள், அண்ணல்தன்
வடிவம் கண்டாள்.

வில்லியல் தடக்கை வீரன் - வில் வித்தையில் தேர்ச்சி பெற்ற நீண்ட கைகளை உடைய வீரனான இராமன்; ***வீங்கு நீர் ஆற்றின் பாங்கர் -*** மிகுந்த நீரையுடைய கோதாவரி நதியிடத்தே; ***வல்லிகள் நுடங்கக் கண்டான் -*** கொடிகள் அசைவதைப் பார்த்து; ***மங்கைதன் மருங்குல் நோக்க -*** சீதையின் (துவளும்) இடையைப் பார்க்க; ***(அச்சீதை) எல்லி அம் குவளைக் கானத்து இடை இடை -*** இருள் போல் கறுத்த அழகிய நீலமலர்த் தொகுதியின் நடுநடுவே; ***மலர்ந்து நின்ற அல்லி அம் கமலம் கண்டாள் -*** பூத்து விளங்கிய அகவிதழ்களை உடைய அழகிய தாமரை மலர்களைப் பார்த்து; ***அண்ணல் தன் வடிவம் கண்டாள் -***இராமனின் (கரிய) திருமேனியை நோக்கினாள்.

வில் இயல் தடக்கை - வில் பொருந்திய வலிய கை எனவுமாம். எல்லி அம் குவளைக் கானத்து - இரவில் மலர்ந்து விளங்கும் அழகிய குவளைக் காட்டிடத்து என்றும் கூறுவர். குவளை இரவில் மலரும் மலர். இராமன் கொடியைக் கண்டு ஒப்புமையால் சீதையின் இடையை நினைத்தான். குவளை மலர்களின் இடையே மலர்ந்த தாமரை மலர்களைக் கண்டுஇராமனின் வடிவை, சீதை உற்று நோக்கினாள். குவளை மலர்க் கூட்டத்தின் இடையே மலர்ந்த தாமரை மலர்கள் இராமனின் கரிய மேனியில் சிவந்து விளங்கும் கண் கால் முகம் முதலிய உறுப்புகளை ஒத்திருந்தன என்க.

பாங்கர் - பாங்கு என்ற சொல்லின் ஈற்றுப் போலி. இப்பாடலும் நினைப்பணி.

2738. அனையது ஓர் தன்மை ஆன அருவி நீர்
ஆற்றின் பாங்கர்,
பனி தரு தெய்வப் 'பஞ்சவடி' எனும்,
பருவச் சோலைத்
தனி இடம் அதனை நண்ணி,
தம்பியால் சமைக்கப்பட்ட
இனிய பூஞ் சாலை எய்தி இருந்தனன்
இராமன். இப்பால்,

அனையது ஓர் தன்மை ஆன - அத்தகைய ஓர் (அழகிய) தன்மையுடைய; ***அருவி நீர் ஆற்றின் பாங்கர் -*** அருவியாகப் பெருகிய நீருடைய கோதாவரி நதியின் அருகே; **பனிதரு தெய்வப் பஞ்சவடி எனும் -** குளிர்ச்சி பொருந்திய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பஞ்சவடி என்று அழைக்கப் பெறும்; **பருவச் சோலைத் தனி இடம் அதனை நண்ணி -** காலத்தால் மலரும் சோலையாகிய ஒப்பற்ற அந்த இடத்தை அடைந்து; ***தம்பியால் சமைக்கப்பட்ட இனிய பூஞ்சாலை எய்தி -***இலக்குவனால் அமைக்கப்பட்ட இன்பம் நிறைந்த அழகிய பர்ண சாலையை அடைந்து; **இராமன் இருந்தனன் -** இராமன் தங்கியிருந்தான்; **இப்பால் -**இதன்பின்.

முன்னர் அகத்தியப் படலத்தில் 'ஓங்கும் மரன் ஓங்கி..... உறையுள் பஞ்சவடி' (2687) என்பதை இத்துடன் எண்ண இடமுளது. பூஞ்சாலை - அழகிய தழைகளால் வேய்ந்த தவச்சாலை. இராமனும் சீதையும் ஆற்று வளனை நுகர்ந்து இன்பம் நுகர்ந்த போது இலக்குவன் இராமனின் கட்டளைக்கேற்பச் சாலை அமைத்தனன் என்பது குறிப்பால் அறியும் செய்தி. 'பனிதரு... பஞ்சவடி' என்றதால் இனிமேல் வரப்போகும் துன்பத்தைப் 'பனி' என்ற தொனியால் உணர்த்தி நின்றது. (பனி - வருத்தம்).

இச் செய்யுளுடன் பஞ்சவடிப் படலம் முடியும் என்ற குறிப்பு சிலசுவடிகளில் காணப்பெறும்.

கலிவிருத்தம்

2739. நீல மா மணி நிற
நிருதர் வேந்தனை
மூல நாசம் பெற முடிக்கும்
மொய்ம்பினாள்,
மேலைநாள் உயிரொடும்
பிறந்து, தான் விளை
காலம் ஓர்ந்து, உடன் உறை கடிய
நோய் அனாள்,

நீல மா மணி நிற நிருதர் வேந்தனை - *சிறந்த நீல ரத்தினம் போன்ற கருநிறமுடைய இராக்கதர் அரசனாம் இராவணனை;* ***மூல நாசம் பெற முடிக்கும் மொய்ம்பினாள் -*** *வேரோடு அழிவு அடையுமாறு சூழ்ச்சி செய்து அழிக்கும் வலிமை உடையவளும்;* ***மேலைநாள் உயிரொடும் பிறந்து -*** *முற்காலத்தில் உயிரோடு கூடவே தோன்றி;* ***தான் விளை காலம் ஓர்ந்து -*** *தான் செயலியற்றுதற்கு உரிய காலத்தை எதிர்பார்த்து எண்ணி;* ***உடன் உறை கடிய நோய் அனாள் -*** *அவ்வுயிரோடு கூடவே தங்கும் கொடிய வியாதியைப் போன்றவளும்; (ஆகிய சூர்ப்பணகை)*

இச்செய்யுள் மேற்றொடர்ந்து வரும் செய்யுளில் (2741) உள்ள 'எய்தினள்' என்ற வினைமுற்றுடன் முடியும். நீலமாமணி இராவணனின் கரு நிறத்திற்கு உவமை. நிருதர் என்பவர் நிருதி எனும் தென்மேற்குத் திசைக்குக் காவல் பூண்ட தெய்வத்தின் வழி வந்தவர் என்பர். வேரோடு அழிதல் என்பது குலம் முற்றிலும் அற்றுப் போதலைக் குறிக்கும். முன்பு - உடல் வலிமை. மேல் என்பது ஐகாரச் சாரியை பெற்று மேலை என ஆயிற்று. உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி என்ற வழக்கிற்கேற்பச்சூர்ப்பணகையை 'உடன் உறை கடிய நோய் அனாள்' என்றார். கரன் வதைப் படலத்தில் இக்கருத்தை வலியுறுத்தல் போன்று 'உடன் உறைந்து உயிர்கள் தம்மை அந்தகர்க்கு அளிக்கும் நோய் போல் அரக்கி முன் ஆக' (2930) எனக் குறிப்பிடப் பெறுவதை எண்ணிப் பார்க்கலாம்.

முன்னர் 'இன்னல் செய் இராவணன் இழைத்த தீமைபோல் துன்னரும் கொடு மனக் கூனி தோன்றினாள்' (1445) என்றும் அதற்கு முன் இராமனின் அம்பால் தாடகை வீழ்ந்த போது 'முடியுடை அரக்கற்கு, அந்நாள், முந்தி உற்பாதம் ஆக, படியிடை அற்று வீழ்ந்த வெற்றி அம் பதாகை ஒத்தாள்' (390) என்றும் கொடியவர்களை இராவணனோடு தொடர்புபடுத்திச் செல்லும் காப்பிய நெறி எண்ணி மகிழ்தற்குரியது. இச் செய்யுள் முதல் 'சூர்ப்பநகி மூக்கரி படலம்' என்றும் 'சூர்ப்பணகைப் படலம்' என்றும் காணப் பெறும்.

2740. செம் பராகம் படச்
செறிந்த கூந்தலாள்,

வெம்பு அராகம் தனி
விளைந்த மெய்யினாள்,
உம்பர் ஆனவர்க்கும், ஒண்
தவர்க்கும், ஓத நீர்
இம்பர் ஆனவர்க்கும், ஓர்
இறுதி ஈட்டுவாள்,

செம்பு அராகம் பட - *தாமிரத்தின் செந்நிறம் போலச் செந்நிறம் பொருந்த;* ***செறிந்த கூந்தலாள்*** - *அடர்ந்த தலை மயிரை உடையவளும்;* ***வெம்பு அராகம் தனி விளைந்த மெய்யினாள்*** - *வெப்பம் கொள்ளும் (காம) ஆசை ஒப்பிலாது வளர்ந்து தழைத்த உடம்பை உடையவளுமான சூர்ப்பணகை;* ***உம்பர் ஆனவர்க்கும்*** - *தேவர்களுக்கும்;* ***ஒண் தவர்க்கும்*** - *சிறந்த தவத்தை உடைய முனிவர்களுக்கும்;* ***இம்பர் ஆனவர்க்கும்*** - *இவ்வுலக மக்களுக்கும்;* ***ஓர் இறுதி ஈட்டுவாள்*** - *ஒப்பற்ற ஓர் அழிவைச் செய்ய வல்லவளும் ஆன (சூர்ப்பணகை),*

செம்பராகம் படச் செறிந்த கூந்தலாள் - செம்பட்டை மயிருடையவள். செந்நிறம் இவள் கூந்தல் முன் நிற்க மாட்டாது அழிவுறும்படி. அடர்ந்த கூந்தலுடையவள் என்றுமாம். செம் - பராகம் எனப் பிரித்துச் சிவந்த புழுதி நிறம் பொருந்த எனக் கூறுவாருமுளர். 'வெம்ப ராகு' எனக் கொண்டு திருமாலை வஞ்சித்து அமுது பெறக் கருதிய இராகு போல் சூர்ப்பணகை இராமனை வஞ்சித்து இன்பம் பெறக் கருதினள் என்பாருமுளர். இராகுவின் கொடுமை இவளுக்கும் ஏற்புடைத்து. இராமவதாரத்தின் பயன் சூர்ப்பணகை வாயிலாக நடைபெற்றது என்பதை முன் செய்யுளாலும் (2739) இச் செய்யுளாலும் உணர்த்துகிறார். இது போன்று முன்னரும் 'அரக்கர் பாவமும் அல்லவர் இயற்றிய அறமும் துரக்க நல்லருள் துறந்தனள் தூய் மொழி மடமான்' எனக் கைகேயியைப் பற்றிக் கூறியமை (1484) காண்க. இவ்வாறே பின்னர் இலக்குவன் பற்றிக் கூறும்போது 'தேவர் செய் தவத்தினால் செம்மல் ஏகினான்' (3337) என்பதால் இக்காப்பிய நெறி புலப்படும் அவர்களின் செய்கை உலக நன்மைக்குக் காரணமாயிற்று என இதனால் உணரலாம். இதனடிப்படையில் 'ஓர் உறுதி ஈட்டுவாள்' எனப் பாடம்கொண்டு ஒப்பற்ற நன்மையைத் தேடித் தருவாள் என்று பொருள் காண்பர்.

2741. வெய்யது ஓர் காரணம்
உண்மை மேயினாள்,
வைகலும் தமியள் அவ்
வனத்து வைகுவாள்,
நொய்தின் இவ் உலகு எலாம்
நுழையும் நோன்மையாள்,-
எய்தினள், இராகவன்
இருந்த சூழல்வாய்.

வெய்யது ஓர் காரணம் உண்மை மேயினாள் - *கொடிதான ஒரு காரணம் தன்னிடம் உள்ளதைப் பொருந்தியவளாய்; (அதனால்)****தமியள் அவ்வனத்து வைகலும் வைகுவாள்***

- தனியளாய் அக்காட்டில் நாளும் வாழ்ந்து வருபவளாய்; ***இவ் உலகு எலாம் நொய்தின் நுழையும் நோன்மையாள் -*** *இவ்வுலகம் முழுவதும் விரைவாகப் புகுந்து செலும் வலிமையுடையவளாய் உள்ள சூர்ப்பணகை;* ***இராகவன் இருந்த சூழல்வாய் எய்தினள்*** *- இராமன் தங்கிய பூஞ்சாலையிடத்து வந்தாள்.*

வெய்யதோர் காரணம் - இராவணன் சூர்ப்பணகையின் கணவனாம் வித்யுச்சிவனைக் கொன்ற கொடுமைக்குப் பழி வாங்குதல் காரணமாம். இனிச் சூர்ப்பணகை கொண்ட கொடிய காம இச்சையைக் குறிப்பாகக் காரணம் எனக் கூறியதுமாம். மேலும் சூர்ப்பணகை கணவனை இழந்து வருந்திய போது இராவணனின் விருப்பப்படி கரன் முதலிய இராக்கதர் துணையோடு தண்டகாரணியத்தில் சனத்தானம் எனுமிடத்தில் தான் விரும்பிய போதெல்லாம் திரிந்து முனிவர்களை வருத்த வேண்டும் என்ற காரணமுமாம். இராவணன் முதலியோர் குலத்துடன் அழியும் கொடிய ஊழ்வினை காரணம் எனலுமாம். இராமன் சீதையைப் பிரியும்படியான காரணமுமாம் தமியள் என்பது அவ்வனம் முழுதும் தனியே உலவிவருபவள் என்றும், பெண்களுக்குரிய அடக்கம், கட்டுப்பாடு இன்றி விருப்பப்படி திரிபவள் என்றுமாம். இரகு என்ற அரசன் மரபில் தோன்றியதால் இராகவன் என்ற பெயர் பெற்றான். சூழல் வாய் - என்பது ஏழன் உருபாய் இடப்பொருளுணர்த்தி நின்றது.

2742. எண் தகும் இமையவர், 'அரக்கர்
எங்கள்மேல்
விண்டனர்; விலக்குதி'
என்ன, மேலைநாள்
அண்டசத்து அருந் துயில்
துறந்த ஐயனைக்
கண்டனள், தன் கிளைக்கு
இறுதி காட்டுவாள்.

மேலைநாள் எண்தகும் இமையவர் அரக்கர் எங்கள்மேல் விண்டனர் விலக்குதி என்ன - *முன்னொரு காலத்தில் நன்கு மதிக்கத்தக்க தேவர்கள் 'எங்களை அரக்கர்கள் பகைத்தனர். அவர்கள் தரும் துன்பத்தை நீக்குவாய்' என வேண்ட; (அதனால்),* ***அண்டசத்து அருந்துயில் துறந்த ஐயனை -*** *ஆதிசேடன் என்ற பாம்பின் மீது அரிய யோக நித்திரை செய்வதை விட்டு விட்டு உலகில் அவதரித்த இராமனை;* ***தன் கிளைக்கு இறுதி காட்டுவாள் கண்டனள் -*** *தன் சுற்றத்தாராம் அரக்கர்களுக்கு முடிவை உண்டாக்குபவளான சூர்ப்பணகை பார்த்தாள்.*

எண் - புகழுமாம். எண்தரும் என்பதற்கு முப்பத்து முக்கோடி எனும் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கிறது என்றும் உரைப்பர். விண்டனர் - வேறுபட்டனர் என்ற பொருள் பகைமை கொண்டதைக் குறிக்கும். அண்டசம் எனின் முட்டை; அதிலிருந்து தோன்றிய பாம்பைக் குறிக்கும். கிளைக் கிறுதி காட்டுவாள் ஐயனைக் கண்டனள் என்பதால் இராமன் மேல் இவள் கொண்ட காமத்தால் அரக்கர் குலமே அழியப் போவதைச் சுட்டி நிற்கிறது. தேவர்கள் அரக்கர்களின் கொடுமையால் திருமாலை வேண்டியதால் இராமனாக அவதரித்ததைப் பாலகாண்டத் திருஅவதாரப் படலம்

விவரித்தது (184-207) மெய்மறந்து மக்கள் தூங்குவது போலன்றி எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்றுவதை எண்ணியவாறே உறங்கும் உறக்கத்தை அறிதுயில் என்பர்.

காட்டுவாள் என்பதை முற்றெச்சமாகக் கொண்டு தன் சுற்றத்திற்கு அழிவை அடைவிப்பவளாய் இராமனைக் கண்டாள் எனக் கொள்வாரும் உளர்.
இராமன் அழகைச் சூர்ப்பணகை வியத்தல்

2743. **'சிந்தையின் உறைபவற்கு**
உருவம் தீர்ந்ததால்;
இந்திரற்கு ஆயிரம்
நயனம்; ஈசற்கு
முந்திய மலர்க் கண் ஓர் மூன்று;
நான்கு தோள்,
உந்தியில் உலகு அளித்தாற்கு'
என்று உன்னுவாள்.

சிந்தையின் உறைபவற்கு உருவம் தீர்ந்தது - *(எல்லோருடைய) மனத்திலும் தங்குபவனாகிய மன்மதனுக்கு வடிவம் ஒழிந்து போயிற்று;* **இந்திரற்கு ஆயிரம் நயனம் -** *தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரம் கண்கள்(உண்டு);* **ஈசற்கு முந்திய மலர்க்கண் ஓர் மூன்று -** *சிவனுக்கு சிறந்த தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் மூன்றாம்;* **உந்தியில் உலகு அளித்தாற்கு நான்கு தோள் -** *தன்திருநாபியில் உலகங்களைத் தந்தருளிய திருமாலுக்குத் தோள்கள் நான்காம்;* **என்று உன்னுவாள் -** *எனச் சூர்ப்பணகை நினைப்பாள்.*

இராமனின் அழகைக் கண்டு வியந்த சூர்ப்பணகை 'இவன் மன்மதனோ?' என முதலில் ஐயுற்றாள். 'மன்மதனுக்கு வடிவமில்லை. இவனோ வடிவுடையவன். எனவே இவன் மன்மதனன்று' எனத் தெளிந்தாள். பின்னர் 'இவன் இந்திரனோ, சிவனோ, திருமாலோ' என ஐயுற்றபின்முறையே ஆயிரங் கண்ணும், மூன்று கண்ணும். நான்கு கையும் இல்லாததால் அவர்கள் அல்லன் எனத் தெளிந்தாள். அகப்பொருள் துறையில் தலைவன் தலைவியைக் கண்டு ஐயுறலுக்கு மாறாக இங்குப் பெண் மற்றோர் ஆணைக் கண்டதும் முதலில் ஐயுறுவதால் இது பொருந்தாக் காமம் ஆகிய பெருந்திணையின் பாற்படும்.

மன்மதன் உருவமற்ற நிலை எய்தியதை (339) விசுவாமித்திரன் வாயிலாக அறிகிறோம். அத்துடன் அடுத்த பாட்டிலும் 'கற்றை அம்சடையவன் கண்ணின் காய்தலால் இற்றவன்' (2744) எனவும் காணப் பெறும். சிவனுக்குச் சூரியன், சந்திரன், அக்கினி ஆகிய மூன்று கண்கள். முறையே செந்தாமரை, வெண்டாமரை, செவ்வல்லி ஆகிய மலர்கள் போன்ற கண்களாகப் புலப்படுவதால் 'மலர்க்கண் ஓர் மூன்று' என வந்துள்ளது.

இப்பாடலில் ஐயமும் ஐயமறுப்பும் அமைந்துள்ளன. ஆல் - அசை.

2744. 'கற்றை அம் சடையவன்
கண்ணின் காய்தலால்
இற்றவன், அன்று தொட்டு
இன்றுகாறும், தான்
நல் தவம் இயற்றி, அவ்
அனங்கன், நல் உருப்
பெற்றனனாம்' எனப்
பெயர்த்தும் எண்ணுவாள்

கற்றை அம் சடையவன் கண்ணின் காய்தலால் இற்றவன் - *தொகுதியான அழகிய சடையை உடைய சிவனின் நெற்றிக் கண்ணால் எரித்தலால் உடல் அழியப் பெற்றவனான;* ***அவ் அனங்கன் தான் -*** *அந்த மன்மதனே;* ***அன்று தொட்டு இன்று காறும் நல் தவம் இயற்றி -*** *தன் உடல் அழிந்த அன்று முதல் இன்று வரை நல்ல தவங்களைச் செய்து;* ***நல் உருப் பெற்றனனாம் -*** *இந்த நல்ல வடிவைப் பெற்றனன் ஆகும்;* ***எனப் பெயர்த்தும் எண்ணுவாள் -*** *என்று மீண்டும் சூர்ப்பணகை நினைப்பாள்.*

முன்னர் மன்மதனோ என்று ஐயுற்று அவன் வடிவம் தான் சிவன் நெற்றிக் கண்ணால் எரிந்து விட்டதே என எண்ணியவள் இந்த வடிவைப் பெறுதற்கு வேறு காரணம் இருக்க வேண்டும் என எண்ணுகிறாள். அனங்கன் - அங்கம் இல்லாத மன்மதன். தான் - துணிவுப் பொருளுணர்த்தும் இடைச்சொல். இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. மன்மதன் அனங்கனான கதை: முன்னர்க் கைலாயத்தில் சனகாதி முனிவர்க்குச் சிவன் யோக நிலையை உணர்த்த யோக நிலையில் இருந்த போது தேவர்களின் ஏவலான் மன்மதன் சிவன் மீது மலர்ப்பாணங்களை எறிய அதனால் சினங் கொண்ட சிவன் தன் நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனை எரித்தார்.

2745. 'தரங்களின் அமைந்து, தாழ்ந்து,
அழகின் சார்பின;
மரங்களும் நிகர்க்கல;
மலையும் புல்லிய;
உரங்களின் உயர் திசை
ஓம்பும் ஆனையின்
கரங்களே, இவன் மணிக் கரம்
என்று உன்னுவாள்.

இவன் மணிக்கரம் - *இவனது அழகிய கைகள்;* ***தரங்களின் அமைந்து தாழ்ந்து அழகின் சார்பின -*** *சிறப்பில் உத்தம இலக்கணம் கூறியபடி பொருந்தி (முழந்தாள் அளவும்) நீண்டு அழகுக்குத் தங்குமிடம் ஆக உள்ளன;* ***மரங்களும் நிகர்க்கல -*** *(பெரியபனை) மரங்களும் ஒப்பானவை அல்ல;* ***மலையும் புல்லிய -*** *(உவமையில்) மலைகளும்இழிந்தவை ஆம்;* ***உரங்களின் உயர் திசை ஓம்பும் ஆனையின் கரங்களே -*** *வலிமைகளால் மிக்க திக்குகளைத் தாங்கும் யானைகளின் துதிக்கைகளே ஆம்;* ***என்று உன்னுவாள் -*** *எனச் சூர்ப்பணகை எண்ணுவாள்*

ஆடவர் கரங்களுக்கு வலிமையாலும் நிறத்தாலும் ஒப்புமை உடைய பனை மரங்களும் இவன் நீல நிறமுள்ள வலிய கரங்களுக்கு ஒப்பாகமாட்டா. சிலர் 'தாழ்ந்துயர்ந்த தாலமா மரங்களும் நிகர்க்கில' என வேறு பாடம் கொள்வர் செழித்துப் பருத்து வளர்ந்து உருண்டு நீண்ட தன்மையால் மரத்தைக் கைக்கு உவமை கூறுவர். ஆயினும் அவையும் ஈடாகா; அழித்தற்கரிய வலிமையாலும் தோற்றப் பெருமையாலும் மலையைக் கைக்கு உவமை கூறுவர். அதுவும் இங்குப் பொருந்தாது எனச் சூர்ப்பணகைஇராமனின் மணிக்கர அழகில் தோய்கின்றாள். எல்லா இலக்கணமும் பொருந்திய இவன் கைகளுக்குத் திக்கு யானைகளின் துதிக்கைகளே பொருந்தும் என நினைக்கிறாள். இராமன் மேனி அழகைப் பற்றிச் சீதையிடம் அனுமன் 'நீடுறு கீழ்த்திசை நின்ற யானையின் கோடு உறுகரம் என, சிறிது கூறலாம், தோடு உறு மலர் எனச் சுரும்பு சுற்று அறாத் தாள் தொடு தடக்கை' (5274) எனக் கூறிய மொழிகளை இத்துடன் ஒப்பிடலாம் கரங்களே - ஏகாரம் துணிவுப் பொருளது.

2746. **'வில் மலை வல்லவன்**
வீரத் தோளொடும்
கல்மலை நிகர்க்கல;
கனிந்த நீலத்தின்
நல் மலை அல்லது,
நாம மேருவும்
பொன்மலை ஆதலால்,
பொருவலாது' என்பாள்.

வில்மலை வல்லவன் வீரத் தோளொடும் கல் மலை நிகர்க்கல - வில்லால் போர் செய்ய வல்லவனாம் இவனுடைய வீரம் பொருந்திய தோள்களோடும் வெறும் கல்லால் அமைந்த மலைகள் ஒப்பு ஆகா;**கனிந்த நீலத்தின் நல் மலை அல்லது -** முதிர்ந்த நீல ரத்தின மயமான அழகிய மலை அல்லாமல்; **நாம மேருவும் பொன் மலை ஆதலால் பொருவலாது என்பாள் -** புகழ்மிக்க மேரு மலையும் பொன்மயமான மலை ஆதலின் ஒப்பாகாது எனச் சூர்ப்பணகை சொல்லுவாள்.

மலை வல்லவன் - மலைதலில் வல்லவன் மலைய எனும் செயவென் எச்சம் தொக்கு நின்றது என்பர் மலை என்பதனை முதனிலைத் தொழிற் பெயராகவும் கொள்வர். மலை வில் என மாற்றி மலை போன்ற வலிய பெரிய வில் எனவும் கொள்வர். இவன் தோளுக்குக் கல் மலையும், பொன் மலையும் வலிமையாலும் நிறத்தாலும் ஒப்பாகா. இந்திர நீல மலையே ஒப்பாகும். நாமம் - புகழ், பெருமை. அச்சத்தையூட்டும் மலை எனினும் அமையும்.

2747. **தாள் உயர் தாமரைத்**
தளங்கள் தம்மொடும்
கேள் உயர் நாட்டத்துக்
கிரியின் தோற்றத்தான்
தோளொடு தோள் செலத்

தொடர்ந்து நோக்குறின்,
நீளிய அல்ல கண்;
நெடியமார்பு!' என்பாள்.

தாள் உயர் தாமரைத் தளங்கள் தம்மொடும் கேள் உயர் நாட்டத்துக் கிரியின் தோற்றத்தான் - நாளத்தோடு கூடி உயர்ந்த செந்தாமரை மலரின் இதழ்களுடன் ஒளி சிறந்து விளங்கும் கண்களையும் மலை போன்று சிறந்து விளங்கும் தோற்றத்தையும் உடைய இவனது; **தோளொடு தோள் செலத் தொடர்ந்து நோக்குறின் -** ஒரு தோளோடு மற்றொரு தோளை அளாவத் தொடர்ச்சியாகப் பார்த்தால்; **கண் நீளிய அல்ல -** என் கண்கள் நீண்டன அல்ல; **மார்பு நெடிய என்பாள் -**மார்பு நீண்டு பரந்துள்ளது என்று சொல்வாள்.

நீர்ப்பூக்களில் தாமரை மலரே நீர்மட்டத்திற்கு மேலே உயர்ந்து தோன்றும் நாளங்களை உடையது. எனவே தாளுயர் தாமரை எனப்பட்டது. தளம் - பூவிதழ். கேள் - கேழ் என்பதன் திரிபு. கேள் என்பதற்கு ஒற்றுமைஎனவும் பொருள் காண்பர். தாமரை இதழ் செவ்வரி படர்ந்து குளிர்ச்சியையும் மகிழ்ச்சியையும் தரும் அழகுடையதால் இராமனின் கண்களுக்கு உவமை கூறப்பெற்றது. தோள்கள் இரண்டிற்கும் நடுவிலுள்ள மார்பின் பரப்பு முழுவதையும் ஒரே சமயத்தில் பார்க்கக் கூடாதவாறு பரந்து விரிந்து இருப்பதால் 'நீளிய அல்ல கண்' என்றாள். உத்தம இலக்கணப்படி இராமனின் மார்பின் பரப்பளவு இத்தன்மையது எனக் கூறப் பெற்றுளது. பறிக்கப்படாத மலர் என்பதனைச் சுட்டத் 'தாளுயர் தாமரை' எனலுமாம்.

கண் - கண்ணின் பார்வைக்கு இலக்கணை. இப்பாடலில் உவமை அணி உளது.

2748. அதிகம் நின்று ஒளிரும்
இவ் அழகன் வாள்முகம்
பொதி அவிழ் தாமரைப்
பூவை ஒப்பதோ?
கதிர் மதி ஆம் எனின்
கலைகள் தேயும்; அம்
மதி எனின், மதிக்கும்
ஓர் மறு உண்டு' என்னுமால்

அதிகம் நின்று ஒளிரும் இவ் அழகன் வாள்முகம் -மிகுதியாக நிலை பெற்று எப்போதும் ஒளிவீசும் இந்த அழகியவனின் ஒளிமிக்க முகம்; **பொதி அவிழ் தாமரைப் பூவை ஒப்பதோ -** மொட்டு அவிழ்ந்து மலரும் தாமரை மலரை ஒத்திருக்குமோ? (ஆகாது என்பதாம்); **கதிர்மதி ஆம் எனின் கலைகள் தேயும் -** ஒளியுடைய சந்திரன் என உவமை கூறுவோம் என்றால் அந்தச் சந்திரனின் கலைகள் நாள்தோறும் தேய்ந்து விடும்; **அம்மதி எனின் மதிக்கும் ஓர்மறு உண்டு என்னும் -** அவ்வாறே அந்தச் சந்திரனை உவமை கூறினாலும் அந்தச் சந்திரனுக்கும் கறை எனும் ஒரு குற்றம் எப்போதும் உள்ளது என்று சொல்லுவாள்; **ஆல் -** ஈற்றசை.

பொதி - மொட்டு, அரும்பு 'பொதியினை நகுவன புணர்முலை' (75) எனப் பால காண்டத்தில் நாட்டுப்படல வரி இதனை வலியுறுத்தும். அடிக்கடி கூம்பி மலரும் தாமரைப் பூவும், நிலை மாறிய நிலையையும் எப்போதும் கறையையும் கொண்ட சந்திரனும் இராமனின் முகத்திற்கு ஒப்பாகா எனக் காரணத்தோடு இராமனின் முக அழகின் சிறப்பைச்சூர்ப்பணகை நினைப்பாள்.

ஒப்பதோ - ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. என்றும் மலர்ந்து வாடாது விளங்குவது இராமனின் முகம், வளர்ந்து தேயும் மதி இதற்கு ஈடாகாது கலைகள் தேய மறு மட்டும் நிலைத்திருக்கும் என உவமேயத்தால் உவமைக்குள்ள வேற்றுமையை விளக்குவதால் இது வேற்றுமை அணி. 1

2749'எவன் செய, இனிய இவ்
அழகை எய்தினோன்?
அவம் செயத் திரு உடம்பு
அலச நோற்கின்றான்;
நவம் செயத்தகைய இந்
நளின நாட்டத்தான்
தவம் செய, தவம் செய்த தவம்
என்?' என்கின்றாள்.

இனிய இவ் அழகை எய்தினோன் - இன்பம் அளிக்கும் இப்படிப் பட்ட அழகை அடைந்த இவன்; **எவன் செய -** எதைப் பெறுவதற்காக; **அவம் செயத் திரு உடம்பு அலச நோற்கின்றான் -** வீண் ஆக்கிக்கொள்ளத் தன் அழகிய திருமேனி வருந்தத்தவம் செய்கிறான்?; **நவம் செயத் தகைய இந் நளின நாட்டத்தான் -** மேலும் புதுமையை உண்டாக்கத்தக்க இந்தத் தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய இவன்; **தவம் செய -** தவம் செய்யும்படி; **தவம் செய்த தவம் என்' என்கின்றாள் -** அத்தவம் தான் முன்னர்ச் செய்த தவம் எதுவோ' என்று வியந்து சொல்கின்றாள்.

எவன் - யாது. செயல் - தேடிப் பெறுதல். 'செயத்திரு' எனச் சேர்ந்து வெற்றித் திருமகள் எனப் பொருள் கொண்டு அவள் வாழும் திரு மேனி என்பாரும் உளர். நவம் - புதுமை, இதற்கு நட்பு எனப் பொருள் கொண்டு நட்புக் கொளத்தக்க எனவும் பொருள் கொள்வர்.

நளினம் - தாமரை; அது கண்டோர்க்கு ஒரு விருப்பத்தைத் தோற்றுவித்தலால் 'தவம் செய்த தவம்' என்ற தொடரினைப் பின்னர்ச் சுந்தர காண்டத்திலும் 'தவம் செய்த தவமாம் தையல்' (6037) எனச் சீதையைக் குறிப்பதுடன் ஒப்பிடலாம். தவம் செய்வது அரக்கிக்கு வெறுப்பூட்டுவது எனினும் இராமனின் தவக்கோலம் அவள் மனத்திலும் தவம் பற்றி உயர்வாக எண்ணச் செய்தது. அழகிய மேனி தவம் செய்வதால் வருத்தத்திற்குட்படுகிறதே என இராமன் அழகு வாடுவதற்கு வருந்துகின்றாள்.

எவன் - குறிப்பு வினை முற்றாலணையும் பெயர்.

2750. **உடுத்த நீர் ஆடையள்,**
உருவச் செவ்வியள்
பிடித் தரு நடையினள்
பெண்மை நன்று; இவன்
அடித்தலம் தீண்டலின்
அவனிக்கு அம்மயிர்
பொடித்தன போலும், இப்புல்
என்று உன்னுவாள்

உடுத்த நீர் ஆடையள் - *கடலாகிய நீரைத் தன் ஆடையாக உடுத்தவளும்;* **உருவச் செவ்வியள் -** *வடிவத்தின் அழகை உடையவளும்;* **பிடித்தரு நடையினள் அவனிக்கு -** *பெண் யானையின் நடையைப் போன்ற நடை உடையவளும் ஆன நிலமகளின்;* **பெண்மை நன்று -** *பெண் தன்மை நன்றாய் உள்ளது (ஏன் எனில்);* **இப்புல் இவன் அடித்தலம் தீண்டலின் -** *இந்நிலத்தில் முளைத்த இப்புல் இராமனாம் இவனுடைய திருவடிகள் பட்டமையால்;* **அம்மயிர் பொடித்தன போலும் -** *(அந்நிலமகளின்) உடலிலுள்ள அந்த அழகிய மயிர்கள் சிலிர்த்தன போலும்;* **என்று உன்னுவாள் -** *என நினைப்பாள்.*

உடுத்த நீர் ஆடையள் என்பதற்குக் கடலை உடுத்துக் கொண்ட ஆடையாக உடையவள் எனவும் கொள்வர். மகளிர் நடைக்குப் பெண் யானை நடையை உவமை கூறுவது மரபு. ஆடவன் உடல் தன் மேற் படவும் இன்ப உணர்வு மீதூரப் பெண்ணின் உடலில் மயிர் பொடித்துநிற்பது போல நிலத்தின் மேல் புற்கள் நின்றநிலை சூர்ப்பணகை கண்களுக்குத் தென்பட்டது. இவ்வுணர்வு அவள் அடிமனத்தில் இராமன் மேல் கொண்ட காம உணர்வால் அவன் அடித்தலம் தன் மேல் படாதா என ஏங்கிய ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடு எனலாம். பூமகளின் மயிர்களாகப் புற்கள் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. இக் கருத்தே கிட்கிந்தா காண்டக் கார் காலப் படலத்தில் 'நெடு நில மடந்தை, புறமயிர்த்தலம் பொடித்தன போன்றன - பசும் புல்' என உருவகமாகப் புலப்படும் (4190).

பிடித்தரு நடை - ஒற்று மிகுந்தது எதுகை நோக்கி. தரு - உவமைச் சொல்.

இப்பாடலில் தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துளது.

2751. **வாள் நிலா முறுவலன்**
வயங்கு சோதியைக்
காணலனே கொலாம்,
கதிரின் நாயகன்?
சேண் எலாம் புல் ஒளி
செலுத்தி, சிந்தையில்
நாணலன், மீமிசை
நடக்கின்றான்' என்றாள்

வாள் நிலா முறுவலன் - ஒளிமிக்க நிலவு போலப் பற்களை உடைய இவனது; **வயங்கு சோதியைக் காணலனே கொலாம் கதிரின் நாயகன் -** திருமேனியில் விளங்கும் ஒளியை பார்த்திலனே போலும் ஒளியின் தலைவனாம் சூரியன் (ஏன் எனில்); **சேண் எலாம் புல் ஒளி செலுத்தி -** நெடுந்தூரத்தில் அவன்தன் அற்ப ஒளியைச் செல்லவிட்டு; **சிந்தையில் நாணலன் -** உள்ளத்தில் வெட்கம் இல்லாதவனாய்; **மீமிசை நடக்கின்றான் என்றாள் -** மிகவும் மேலேயுள்ள வானத்தில் செல்கின்றான் என இழித்துக் கூறினாள்.

இராமனின் திருமேனி ஒளியைச் சூரியன் கண்டிருந்தால் இவன் ஒளியுடன் தன்னொளி ஒவ்வாது என வெட்கி ஒளிந்திருப்பான். ஆதலால்'காண்கிலன்' எனக் கதிரவனைச் சூர்ப்பணகை பழிப்பாள். மற்றைய கதிர்களை நோக்கச் சூரியன் ஒளிமிக்கவன் எனவே கதிரின் நாயகன்' எனப்பட்டான். இவ்வாறு இராமனின் ஒளிச் சிறப்பைப் போற்றும் வகையில். அயோத்தியா காண்டத்தில் கங்கைப் படலத்தில் சீதை இலக்குவனுடன் இராமன் வழிநடந்த போது 'வெய்யோன் ஒளி தன் மேனியின் விரி சோதியின் மறைய' (1926) என அழியா அழகுடையவனாகப் பாராட்டப் பெறுவான்.

சூர்ப்பணகை இராமனின் திருமேனி அழகில் ஈடுபட்டு அறிவழிந்து உணர்வு பொங்கக் கதிரவனைப் பழிக்கின்றாள்.

2752. குப்புறற்கு அரிய மாக்
குன்றை வென்று உயர்
இப்பெருந் தோளவன்
இதழுக்கு ஏற்பது ஓர்
ஒப்பு என, உலகம் மேல்
உரைக்க ஒண்ணுமோ?
துப்பினில் துப்புடை
யாதைச் சொல்லுகேன்?

குப்புறற்கு அரிய மாக் குன்றை வென்று உயர் இப்பெருந் தோளவன் இதழுக்கு - கடத்தற்கு அருமையான பெரிய மலைகளை வென்று உயர்ந்த இந்தப் பெரிய தோள்களை உடைய இவனுடைய உதடுகளுக்கு; **ஏற்பது ஓர் ஒப்பு என உலகம் மேல் உரைக்க ஒண்ணுமோ -** தகுதியானதோர் உவமை என்று உலகத்தில் சொல்வதற்குப் பொருந்துமோ (பொருந்தாது); (ஆனால்) **துப்பினில் துப்புடை யாதைச் சொல்லுகேன் -** பவளத்தினைவிட மேம்பட்ட எதைச் சொல்லுவேன் (என்றாள் சூர்ப்பணகை)

குப்புறல் - கடத்தல், தாண்டிச் செல்லல்; 'குறுமுனி குடித்த வேலை குப்புறம் கொள்கைத்து ஆதல் வெறுவிது' எனக் கடல்தாவு படலத்தில் (4754) இப்பொருளில் இச்சொல் வரும். மாக்குன்று பெரிய மேருமலையுமாம். துப்பு என்ற சொல் பவளம், வலிமை அழகு, சிறப்பு போன்ற பொருளில் வரும் இதழுக்குப் பவளம் உவமையாகப் பயன்படும். ஆனால் இராமன் இதழுக்கு இது ஒப்பாகாது என மறுப்பாள். 'உரைக்கின் உள்ளமே துப்பெனில்' எனப் பாடம் கொண்டு, (பவளத்தை உவமையாகக்) கூறினால் உள்ளமே காறி உமிழ்வாய் எனப் பொருள் கொள்வர்.

இனி, இப்பாடத்திற்கே, இதழுக்கு ஒப்பாக உலகில் வேறோர் பொருளை உவமை கூறினால் அவ்வாறு கூறிய மனமே கடுமையானது என்பர். இராமன் இதழுக்குப் பவளம் ஒப்பாகாது என்று அனுமன் சீதையிடம் இராமன் மேனி பற்றிக் கூறும் போது 'பூவாப் பவளமோ மொழியற் பாற்றே?' (5279) என்பது இத்துடன் ஒப்பிடற்குரியது உலகம் - இடவாகுபெயர். இப்பாடலில் எதிர்நிலை அணி உளது.

2753'**நல்கலை மதிஉற**
வயங்கு நம்பிதன்
எல்கலை திருஅரை
எய்தி ஏமுற,
வற்கலை நோற்றன;
மாசு இலா மணிப்
பொன்கலை நோற்றில
போலுமால்' என்றாள்

நல்கலை மதிஉற வயங்கு நம்பிதன் - சிறந்த கலைகள் நிரம்பிய முழுமதி போல் விளங்கும் இவ்ஆண்மகனின்; **எல்கலை திருஅரை எய்தி ஏமுற -** சூரியனைத் தன் ஒளியால் அழிக்கும் அழகிய இடையை இன்பமுற; **வற்கலை நோற்றன -** மரவுரியே தவம் செய்தன; **மாசு இலா மணிப் பொன் கலை நோற்றில போலுமால் என்றாள் –** குற்றமற்ற பொன்னாடை தவம் செய்தில போலும் என்றாள் (சூர்ப்பணகை) **ஆல் -** அசை.

நல்கலை மதி உற வயங்கு நம்பி என்பதால் இராமச்சந்திரன் என்ற பெயரின் காரணம் புலப்படும். உற - ஒப்பு. எல் கலை என்பதற்கு இருளை ஓட்டும் எனவும் உரைப்பர். உடலின் நடுப் பகுதியிலிருப்பதால் இடை எனப்பட்டது. பொற்கலை - பொன்பட்டு. இராமன் வனம் புகுமுன் கைகேயி ஏவலால் ஏவல் மகளிர் மரவுரி ஏந்தி வந்ததை 'வற்கலை ஏந்தி வந்தார்' (1747) என்பதும் குகன் பரதன் மரவுரி அணிந்த நிலையில் 'வற் கலையின் உடையானை'க் (2331) கண்டதாகக் காட்டுவதும் இச் சொல்லின் இப்பொருளைக் காட்டும். பூர்சம் எனும் ஒரு வகை மரத்திலிருந்து எடுக்கும் பட்டையாலாகிய ஆடை வற்கலை என்பர். இராமனின் இடையில் மரவுரி அணிந்ததால் அது பொன்னாடை செய்யாத தவத்தைச் செய்தது என, தவத்தைச் செய்வோரை அழிக்கும் அரக்கர் குலப்பெண் மனத்தில் தோன்றுவது வியப்பிற்குரியது.

ஏமம் ஏம் என வந்தது இடைக்குறை. இப்பாடலில் தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணியும் திரிபு அணியும் வந்துள்ளன.

2754. **'தொடை அமை நெடு மழைத்**
தொங்கல் ஆம் எனக்
கடை குழன்று, இடைநெறி,
கரிய குஞ்சியைச்
சடை எனப் புனைந்திலன்

என்னின் தையலா-
ருடை உயிர் யாவையும்
உடையுமால்' என்றாள்.

தொடை அமை நெடுமழைத் தொங்கல் ஆம் என -தொடர்ச்சி பொருந்திய நீண்ட மேகக் கூறுகள் கீழிறங்கிய வரிசை என்று உவமைகூறும்படி; **கடை குழன்று** - நுனி சுருண்டு; **இடை நெறி கரிய** -இடை இடையே நெறிப்புக் கொண்டு கரிதாக உள்ள; **குஞ்சியைச் சடை எனப் புனைந்திலன் என்னின்** - தன் தலை மயிரைச் சடையாகத் தரித்திலன் என்றால், **தையலாருடை உயிர் யாவையும் உடையுமால் என்றாள்** - பெண்களுடைய உயிர்கள் எல்லாம் அழியும் என்று கூறினாள் - (சூர்ப்பணகை). **ஆல்** - அசை.

உடைதல் - அழிதல், தகர்தல். உயிரும் என்ற உம்மையால் எஞ்சிய நாண், கற்பு முதலியவற்றையும் தழுவி நிற்கும். சடையாகக் கொள்ளாத இராமனின் குஞ்சி மகளிர் உயிரை அழிக்கும் என்பதாம். அனுமன் சீதையிடம் இராமன் குஞ்சி பற்றிக் கூறும் போது' நீண்டு குழன்று நெய்த்து இருண்டு நெறிந்து செறிந்து நெடுநீலம் பூண்டு புரிந்து சரிந்து கடை சுருண்டு புகையும் நறும்பூவும் வேண்டும் அல்ல என, தெய்வ வெறியே கமழும் நறுங்குஞ்சி' (5284) என்பதுடன் இதனை ஒப்பிடலாம்.

உடை உயிர் என்பதை உடையும் உயிரும் என உம்மைத் தொகை யாகவும் கொள்வர்.

இதில் ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி உளது என்பர்.

2755. 'நாறிய நகை அணி
நல்ல, புல்லினால்
ஏறிய செவ்வியின்
இயற்றுமோ?' எனா
'மாறு அகல் முழுமணிக்கு
அரசின் மாட்சிதான்
வேறு ஒரு மணியினால்
விளங்குமோ?' என்பாள்.

நாறிய நகை அணி நல்ல புல்லினால் - விளங்கிய ஒளிமிக்க அணிகலன்களில் சிறந்தவை இவன் திருமேனியைத் தழுவினால்; **ஏறிய செவ்வியின் இயற்றுமோ எனா** - மிக்க அழகினால் விளங்கல் கூடுமோ? என்று சொல்லி; **மாறு அகல் முழுமணிக்கு அரசின் மாட்சிதான்** - ஒப்பிலா நல்லிலக்கணம் பொருந்திய சிறந்த இரத்தினங்களுக்கெல்லாம் அரசாக விளங்கும் கௌத்துவ மணியின் சிறப்பு; **வேறு ஒரு மணியினால் விளங்குமோ என்பாள்** - மற்றோர் இரத்தினத்தைத் தன் மேல் பூணுவதால் ஒளி விடுமோ (விடாதன்றே) என்று எண்ணினாள்.

நாறுதல் - விளங்குதல், தோன்றுதல். முழுமணிக்கு அரசு - கௌத்துவ மணி ஊர்தேடு படலத்தில் 'மணிகள் எத்துணை பெரியவும் மால் திரு மார்பின் அணியும் காசினுக்கும் அகன்றன உள' (4842) என்ற கருத்துடன் ஒப்பிடலாம். இயல்பில் சிறந்து மிகுந்த

அழகுடன் விளங்கும் முழுமணிக்கு அழகு செய்யவே ஒரு மணி வேண்டாம். அதுபோல் அழகினுக்கெல்லாம் தலைவனாம் இராமனுக்கு வேறு அணிகலம் வேண்டுவதில்லை என்பதாம். முற்ற முழு மணிப் பூணுக்குப் பூண் வேண்டார் யாரே அழகுக் கழகுசெய்வார்' (நீதி நெறி. 12) என்பதும் ஒப்பிடத்தக்கது. இயற்றுமோ - ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருள் குறித்தது. இதில் எடுத்துக் காட்டுவமை அணி உளது.

2756. 'கரந்திலன், இலக்கணம்
எடுத்துக் காட்டிய,
பரம் தரு நான்முகன்; பழிப்பு
உற்றான் அரோ-
இரந்து, இவன் இணை அடிப்
பொடியும், ஏற்கலாப்
புரந்தரன், உலகு எலாம்
புரக்கின்றான்' என்றாள்.

இலக்கணம் கரந்திலன் எடுத்துக் காட்டிய பரம் தரு நான்முகன் - *உத்தம இலக்கணங்களை எல்லாம் (இவனுடம்பில்) அமைத்து விளங்கச் செய்த மேன்மை பொருந்திய நான்முகன்;* ***பழிப்பு உற்றான் அரோ -****இகழப்பட்டவன் ஆனான் அல்லவா? (ஏனெனில்);* ***இவன் இணை அடிப் பொடியும் இரந்து ஏற்கலாப் புரந்தரன் -*** *இவனுடைய திருவடித்தூசின் பெருமையை வேண்டியும் பெற முடியாத தேவேந்திரன்;* ***உலகு எலாம் புரக்கின்றான் என்றாள் -*** *மூவுலகங்களையும் ஆட்சி புரிகின்றான் என்று கருதினாள். (சூர்ப்பணகை).*

காட்டிய - உண்டாக்கிய, படைத்த. பழிப்புற்றமை - இவன் கால் தூசிக்கு ஒப்பாகாத இந்திரன் மூவுலகுக்கும் அரசுரிமை பெற்றுள்ளான். உத்தம இலக்கணங்கள் கொண்ட இவனோ காட்டிலே திரிகின்றான். எனவே அவ்வாறு படைத்த பிரமனின் தொழில் பயனற்றதாக இகழ்ச்சிக்கு இடந்தந்தது.

பரந்தரு நான் முகன் - பரம் பொருளாம் திருமாலால் பெறப்பட்ட பிரமன் எனலுமாம். தேவேந்திரன் தேவருலகிற்கு மட்டுமின்றி மூவுலகிற்கும் அரசன் என்பது புராணமரபு.

அரோ - வினாப் பொருளில் வந்தது; இதனைப் பொது நோக்கில் அசை என்பாரும் உளர்.

சூர்ப்பணகையின் காம வெறி

2757. நீத்தமும் வானமும்
குறுக, நெஞ்சிடைக்
கோத்த அன்பு உணர்விடைக்
குளிப்ப மீக்கொள,

ஏத்தவும், பரிவின் ஒன்று
ஈகலான், பொருள்
காத்தவன், புகழ் எனத்
தேயும் கற்பினாள்.

நீத்தமும் வானமும் குறுக - கடல் நீரும் ஆகாயமும் குறைந்தவையாய்த் தோன்றும் வண்ணம்; **நெஞ்சிடைக் கோத்த அன்பு உணர்விடைக் குளிப்ப மீக்கொள -** மனத்திலே தொடர்ச்சியாகக் கொண்ட அன்பு வெள்ளம் அறிவிலே மூழ்கும்படி மிகுதியாக; **ஏத்தவும் பரிவின் ஒன்று ஈகலான் பொருள் காத்தவன் புகழ் என -** இரப்போர் தன்னைப் புகழவும் அவர்களிடத்து இரக்கத்தோடு ஒரு சிறிதும் கொடுக்காதவனாய்த் தன் செல்வத்தைக் காத்து நின்றவன் புகழைப் போல; **தேயும் கற்பினாள் -** குறைந்தழியும் கற்பையுடையவளாம் (சூர்ப்பணகை).

கற்பு - உறுதிப்பாடு. பெருமைக்குக் கடலும் வானமும் எல்லை ஆயின. இதனை 'நன்மை கடலின் பெரிது' (குறள். 103), 'வான் உயர்தோற்றம்' (குறள். 272) என்ற குறள்களுடன் ஒப்பிட்டுணரலாம். இராமனின் அழகைச் சூர்ப்பணகை பலவாறு எண்ணியதால் அவளுடைய ஆசை வெள்ளம் கடலையும் வானையும் கடந்து நின்றது. அதனால் அறிவழிந்து கற்பொழிந்தாள். இந்நிலையைக் கவிஞர் தன்னைப் பாடி வந்தவர்க்குப் பரிசில் தராமல் பொருளைப் பாதுகாத்தவனின் புகழ் தேய்வதற்கு ஒப்பிடுவர்.

இப்பாடலில் உயர்வு நவிற்சி அணியும், உவமை அணியும் அமைந்துள்ளன.

2758. **வான்தனில், வரைந்தது**
ஓர் மாதர் ஓவியம்
போன்றனள்; புலர்ந்தனள்;
புழுங்கும் நெஞ்சினள்;
தோன்றல்தன் சுடர் மணித்
தோளில் நாட்டங்கள்
ஊன்றினள், பறிக்க
ஓர் ஊற்றம் பெற்றிலள்,

வான்தனில் வரைந்தது ஓர் மாதர் ஓவியம் போன்றனள் - ஆகாயத்தில் தீட்டியதொரு பெண் வடிவான சித்திரத்தை ஒத்து; **புலர்ந்தனள் புழுங்கும் நெஞ்சினள் -** மனம் வாடி வெதும்பும் மனமுடையவளாய்; **தோன்றல் தன் சுடர் மணித் தோளின் நாட்டங்கள் ஊன்றினள் -** இராமனின் ஒளி விளங்கும் அழகிய தோள்களில் தன் கண்களைப் பதிய வைத்தவளாய்; **பறிக்க ஓர் ஊற்றம் பெற்றிலள் -**(அவற்றை) மீட்டிடத் தக்கதொரு வலிமை பெறாதவளாயினாள் (சூர்ப்பணகை)

நாட்டம் - கண். ஊற்றம் - ஊன்று கோல், பற்றுக் கோடு. இங்கு வன்மை எனும் பொருளில் வந்தது. மாதர் - காதல் எனும் பொருளும் உரைப்பர். அழகு எனவும் கொள்வர். ஓவியம் என்பது அசைவற்ற நிலையைச் சுட்டும். இவ்வாறு எண்ணும் நிலையில் கொடிய அரக்கி உருவில்தான் இருந்தாள் என்பதை இனி வரும் பாடலில்

(2760) 'எயிறுடை அரக்கி, எவ் உயிரும் இட்டது ஓர் வயிறுடையாள்' என வருவதால் உணரலாம். இராமன் தோளில் பதித்த கண்ணை வாங்கும் வலிமை அற்றிருந்தாள். 'தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்' (1081) என உலாவியற் படலத்தில் இராமனைக் கண்ட மகளிர் நிலை இத்துடன் ஒப்பிடற்பாலது.

ஊற்றம் - இலக்கணை. இப்பாடலில் இல்பொருளுவமை அணி அமைந்துள்ளது. சூர்ப்பணகை இராமனைக் கண்டு காமுற்று அவன் தன் மீது அன்பு கொள்ள இவ்வாறு அழகிய உருவம் தாங்கி வந்ததாக வான்மீகத்தில் இல்லை.

2759. நின்றனள்-'இருந்தவன்
நெடிய மார்பகம்
ஒன்றுவென்; அன்று
எனின், அமுதம் உண்ணினும்
பொன்றுவென்; போக்கு இனி
அரிதுபோன்ம்' எனா,
சென்று, எதிர் நிற்பது
ஓர் செய்கை தேடுவாள்

***நின்றனள் -** (இராமன் தோளைப் பார்த்தவாறே) நின்ற அச்சூர்ப்பணகை; **இருந்தவன் நெடிய மார்பகம் ஒன்றுவென் -**இங்கு இருந்தவனாம் இராமனின் பரந்த மார்பினிடத்தே சேர்ந்து தழுவுவேன்; **அன்று எனின் அமுதம் உண்ணினும் பொன்றுவென் -**அவ்வாறு தழுவா விடில் சாவா மருந்தாம் தேவாமிர்தத்தை உண்டாலும் இறந்து விடுவேன்; **போக்கு இனி அரிது போன்ம் எனா -** வேறு வழி இனி எனக்கு இல்லை போலும் என்று எண்ணி; **சென்று எதிர் நிற்பது ஓர் செய்கை தேடுவாள் -** அவனிடம் சென்று அவனுக்கு எதிரில் நிற்கும் வழியை ஆராய்வாள் ஆனாள்.*

நின்றவள் என்பதற்கு 'வான்தனில் வரைந்தது ஓர் ஓவியம்' போன்று நின்ற நிலையைக் (2758) குறித்தது எனவும் கூறுவர். இருந்தவன் என்பது பன்ன சாலைக்கு அருகே ஓரிடத்தில் தனியே இருந்தவன் எனவும் பெருந்தவம் செய்யும் வடிவில் உள்ளவன் எனவும் ஆம். இவனைக் கூடி மகிழாவிடில் உயிர் விடுவேன் என்று எண்ணுபவள் தான் இறப்பை நீக்கும் அமுதம் உண்டாலும் இவனை அடையா விடில் சாவு உறுதி எனக் கருதியதால் இராமனை அடையும் உபாயத்தைத் தேடினாள். அமுதினும் மிக இனியது இராமனின் சேர்க்கை என்று சூர்ப்பணகை எண்ணியது இதனால் புலனாம். போன்ம் - மகரக் குறுக்கம். (நன். 96)

சூர்ப்பணகை கோல வடிவம் கொள்ளுதல்

2760. ' "எயிறுடை அரக்கி, எவ்
உயிரும் இட்டது ஓர்
வயிறுடையாள்" என
மறுக்கும்; ஆதலால்,

குயில் தொடர் குதலை, ஓர்
கொவ்வை வாய், இள
மயில் தொடர் இயலி ஆய், மருவல்
நன்று' எனா,

எயிறுடை அரக்கி எவ் உயிரும் இட்டது ஓர் வயிறுடையாள் - கோரப் பற்களை உடைய இந்த அரக்கப் பெண் எல்லா உயிரினங்களையும் இடப் பெற்ற பெரிய வயிற்றை உடையாள்; **என மறுக்கும் -** என்று எண்ணி இவன் என்னை ஏற்காமல் மறுக்கக்கூடும்; **ஆதலால் குயில் தொடர் குதலை -** ஆதலின் குயிலைப் போன்ற கொஞ்சும் மொழிகளையுடைய; **ஓர் கொவ்வை வாய் -** ஒரு கொவ்வைப் பழம்போன்ற சிவந்த வாயுடைய; **இளமயில் தொடர் இயலி ஆய் -**இளம் மயிலுக்குப் பொருந்திய சாயலுள்ள ஓர் பெண் வடிவங் கொண்டு; **மருவல் நன்று எனா -** தழுவி ஏற்றுக் கொள்வது நல்ல செயல் என்று எண்ணி;

எயிறு என்பதற்குக் கோணற் பற்கள் எனவும் கொள்வர். எவ்வுயிரும் உண்ணும் பெருவயிற்றை உடைய அரக்கி எனத் தன் உருவத்தைக் கண்டு இராமன் விலக்குவான் என முதலில் எண்ணினாள். குயில் தொடர் - குயில் போன்ற உவம வாசகம். குதலையும் மதலையும் ஒரு பொருளாகக் கொள்வாரும் உளர். சிலர் குதலை என்பது எழுத்து வடிவு பெறாத பொருள் விளங்காது இளங்குழந்தை கூறும் சொல். மழலை என்பது எழுத்து வடிவம் பெற்றுச் சொல் வடிவம் பெறாதது என்பர்.

குயில் தொடர் குதலை... மயில் - இல்பொருளுவமை.

2761. பங்கயச் செல்வியை
மனத்துப் பாவியா,
அங்கையின் ஆய
மந்திரத்தை ஆய்ந்தனள்;
திங்களின் சிறந்து ஒளிர்
முகத்தள், செவ்வியள்,
பொங்கு ஒளி விசும்பினில்
பொலியத் தோன்றினாள்.

பங்கயச் செல்வியை மனத்துப்பாவியா - செந்தாமரை மலரில் வாழும் திருமகளை உள்ளத்தில் தியானத்து; **அங்கையின் ஆய மந்திரத்தை ஆய்ந்தனள் -** தனக்குச் சித்தியாய் இருந்த அத்திருமகளின் மூலமந்திரத்தைச் செபித்தாள்; (அதன் பயனாய்) **திங்களின் சிறந்து ஒளிர் முகத்தள் செவ்வியள் -** முழுமதியைவிட மேம்பட்டு விளங்கும் முகமுடையவளும் அழகியவளுமாய்; **பொங்கு ஒளி விசும்பினில் பொலியத் தோன்றினாள் -** மிக்க ஒளி வானில் பரவி விளங்க வடிவம் மாறி வெளிப்பட்டாள். திங்களின் சிறந்து - மதியைப் போலச் சிறந்து - என ஒப்புப் பொருளிலும் கொள்வர். செவ்வி - பருவ அழகின் நிறைவு. அங்கையின் ஆய மந்திரம் என்பது முன்னர்த் தனக்குச் சித்தியாயுள்ள மந்திரம் -திருமகள் மந்திரத்தைத் தியானத்தோடு கூறி மிகுந்த அழகு பெற்றாள். அழகின் செல்வியாக உள்ள திருமகளை நினைந்து வேண்டும் அழகிய வடிவம் பெற்றாள் என்பதாம். முதல் நூலில் சூர்ப்பணகை பார்க்கப்

பயங்கரமான முகமுடையவள்; பேரியைப் போலப் பருத்த வயிற்றை உடையவள்; பார்க்கப் பயங்கரமான கண்களை உடையவள்; நெருப்புக் கொழுந்து போல் சிவந்து விரிந்து குறுகிய தலைமயிரை உடையவள்; பார்ப்பவர்களுக்குச் சொல்ல முடியாத வெறுப்பை உண்டாக்கும் வடிவு கொண்டவள்; அவள் குரல் கேட்பவர்களை மூர்ச்சை அடையச் செய்யும்; மிகவும் வயது சென்றவள்; கபடமாகப் பேசுபவள்; கெட்ட நடத்தை உடையவள்; குரூபிகளுக்குள் முதலானவள் என வருணிக்கப் பெறுவாள். (வான்மீகம் ஆரண்ய. 17 ஆம் சருக்கம்) இதற்கு நேர் எதிரான வடிவம் இப்பாடலிலும் அடுத்த பாடலிலும் (2762) தீட்டப் பெற்றுள்ளது.

சூர்ப்பணகையின் நடையழகு

கலி முடுகு விருத்தம்

2762. **பஞ்சி ஒளிர், விஞ்சு குளிர்**
பல்லவம் அனுங்க,
செஞ் செவிய கஞ்சம் நிகர்,
சீறடியள் ஆகி,
அம் சொல் இள மஞ்ஞை என, அன்னம்
என, மின்னும்
வஞ்சி என, நஞ்சம் என, வஞ்ச
மகள் வந்தாள்.

பஞ்சி - செம்பஞ்சும், **ஒளிர் விஞ்சு குளிர் பல்லவம் அனுங்க** - விளங்குகின்ற மிகச் செழித்த தளிர்களும் (செம்மையிலும் மென்மையிலும் தமக்கு ஒப்பாகாமல்) வருந்தும்படி; **செஞ்செவிய கஞ்சம் நிகர் சீறடியள் ஆகி** - சிறந்த அழகுள்ள தாமரைக்கு ஒப்பான சிறிய பாதங்கள் உடையவள் ஆகி; **அம் சொல் இள மஞ்ஞை என** - அழகிய சொல்லுடைய இளமையான மயில் போலவும்; **அன்னம் என** -அன்னம் போலவும்; **மின்னும் வஞ்சி என** - விளங்குகின்ற வஞ்சிக் கொடி போலவும்; **நஞ்சம் என-** கொடிய விடம் போலவும்; **வஞ்சமகள் வந்தாள்-** வஞ்சனை புரியும் சூர்ப்பணகை அங்கு இராமன் முன் வந்தாள்.

பஞ்சி எனினும் பஞ்சு எனினும் ஒக்கும். செம்பஞ்சிக் குழம்பூட்டப் பெற்ற தளிரும் ஒவ்வாது வருந்தும்படி எனவும் உரைப்பர். பஞ்சியும் பல்லவமும் வருந்தக் காரணம் அவை ஒளி, நிறம், மென்மை, குளிர்ச்சி ஆகிய பண்புகளால் அவள் அடிகளுக்கு ஒப்பாகாமையாம். செவ்வியஎன்பது செவிய என இடைக்குறையாய் வந்தது. சிறுமை+அடி = சீறடி. மயில் சாயலுக்கும், அன்னம் நடைக்கும் வஞ்சிக்கொடி, துவண்ட நிலைக்கும் நஞ்சு கொடுமைக்கும் உவமை ஆயின. மயிலை நடைக்கும் திருமுருகாற்றுப்படை உவமையாகக் கொண்டு 'மயில் கண்டன்ன மட நடை மகளிர் (திருமுருகு. 205, 310) என்று கூறும். நஞ்சு குளிர்ச்சியாக இருந்தும் கொல்லும் என்பர் (நீதிநெறி. 30).

இதில் பல உவமைகள் மாலை போல் வந்ததால் மாலையுவமைஅணியாம். இப் பாடலில் காணும் சந்த இன்பம் மெல்லொலி நயம் வாய்ந்தது.

2763. **பொன் ஒழுகு பூவில் உறை**
பூவை, எழில் பூவை,
பின் எழில் கொள் வாள் இணை
பிறழ்ந்து ஒளிர் முகத்தாள்,
கன்னி எழில் கொண்டது,
கலைத் தட மணித் தேர்,
மின் இழிவ தன்மை, இது,
விண் இழிவது என்ன,

பொன் ஒழுகு பூவில் உறை பூவை - பொன்னிறமாய் விளங்கும் செந்தாமரை மலரில் வாழும் திருமகளின் அழகும்; **எழில் பூவை -**அழகு மிக்க நாகணவாய்ப் புள்ளின் அழகும்; **பின் எழில் கொள் -**தனக்குப் பிறபடும்படி சிறந்த அழகைக் கொண்ட; **வாள் இணை பிறழ்ந்து ஒளிர் முகத்தாள் -** இரண்டு வாள்கள் போலக் கண்கள் மாறி மாறி ஒளி வீசும் முகத்தை உடையவளாம் சூர்ப்பணகை; **கன்னி எழில் கொண்டது -** இளம் பெண்ணின் அழகைக் கொண்டதாக உள்ள; **கலைத் தட மணித்தேர் -** அழகிய சீலைகளால் ஒப்பனை செய்யப் பெற்ற பெரிய அழகிய தேர்; **மின் இழிவ தன்மை இது -** மின்னல் கீழிறங்கும் இயல்பை உடையதாய்;**விண் இழிவது என்ன -** வானிலிருந்து கீழே இறங்கி வருகிறது எனக் கூறும்படி,

பொன் - பொன்னிறமான மகரந்தப் பொடி எனவும் கூறுவர். பொன் ஒழுகு என்பதற்கு அழகு மிக்க வழிகின்ற என்றுமாம். கன்னி எழில்கொண்ட கலைத்தடமணித் தேரையுடைய மின் போல விண்ணில் இழிந்தது எனக் கொள்வர். மின் - ஒளியுமாம் கன்னி - இளமை, புதுமை, அழியாத் தன்மை. சூர்ப்பணகை இளம் பெண் வடிவையும் மேகலை சூழ்ந்த அல்குலையும் கொண்ட மின்னல் வானிலிருந்து இறங்கி வந்தது போல் வந்தாள் எனவும் கூறுவர். பொன், பூவை, வாளிணை, தேர் உவமையாகு பெயராகக் கொண்டு பொருள் காண்பர். இதில் உருவக உயர்வு நவிற்சி அணியும், இல்பொருள் உவமை அணியும் உள்ளன. *3*

2764 **கானில் உயர் கற்பகம்**
உயிர்த்த கதிர் வல்லி
மேனி நனி பெற்று, விளை காமம்
நிறை வாசத்
தேனின் மொழி உற்று, இனிய செவ்வி
நனி பெற்று, ஓர்
மானின் விழி பெற்று, மயில்
வந்ததுஎன,-வந்தாள்.

கானில் உயர் கற்பகம் உயிர்த்த கதிர்வல்லி - நறுமணத்தில் சிறந்த கற்பகமரம் பெற்றெடுத்த ஒளி வீசும் காமவல்லி எனும் கொடியின்;**மேனி நனி பெற்று -** வடிவைத் தான் நன்கு அமையப் பெற்று; **விளை காமம் நிறை வாசத் தேனின் மொழி உற்று -**

மேன்மேலும் விளையும் காம ஒழுக்கம் நிறைந்து நறுமணமிக்க தேன் போலும் சொற்களையும் அடைந்து; **இனிய செவ்வி நனி பெற்று -** கண்ணிற்கினிய அழகை மிகுதியும் அடைந்து; **ஓர் மானின் விழி பெற்று -** ஒப்பில்லாத மான் பார்வை போன்ற பார்வையைப் பெற்று; **மயில் வந்தது என வந்தாள் -**மயில் போலச் சாயலும் நடையும் பெற்று வந்தது போல நடந்து வந்தாள்.

தேவர் உலகில் கற்பக மரத்தைச் சார்ந்து அதன் மேல் படரும் காமவல்லி என்னும் பூங்கொடி, பெண் வடிவையும் தேன் போன்ற இனிய சொற்களையும் மிகுந்த அழகையும், மானின் பார்வையையும் மயில்நடையையும் அதன் சாயலையும் பெற்று வந்தது போல வந்தாள். உத்தம சாதிப் பெண்களின் உடலில் இயற்கையாக நறு மணம் வீசும் என்பது பண்டைக் காலத்தில் நிலவிய நம்பிக்கையை இது உணர்த்தும். சூர்ப்பணகை தன் பெயரைக் 'காமவல்லி ஆம் கன்னி' எனக் கூறுவாள் (2770) அதற்கேற்ப இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. மேற்கண்ட (2761, 2763, 2764) பாடல்களில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட உவமைகளை அழகுறப் படைத்துள்ளமை காப்பிய அழகை மிகுவிக்கிறது; அரக்கியின் மாயத்தை விளக்கவும்துணைபுரிகிறது.

இதில் தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி உளது.

இராமன் வியப்படைதல்

2765. 'நூபுரமும், மேகலையும்,
நூலும், அறல் ஓதிப்
பூ முரலும் வண்டும், இவை
பூசலிடும் ஓசை-
தாம் உரைசெய்கின்றது; ஒரு தையல்
வரும்' என்னா,
கோ மகனும், அத் திசை குறித்து,
எதிர் விழித்தான்.

நூபுரமும் மேகலையும் நூலும் அறல் ஓதிப் பூ முரலும் வண்டும் இவை பூசலிடும் ஓசை - காற்சிலம்பும், இடை அணியும், நூலிற் கோத்த அணிகலன்களும் கருமணல் போன்ற கூந்தலில் சூடும் மலரில் மொய்க்கும் வண்டுகளும் ஆகிய இவை ஆரவாரம் செய்யும் ஓசை;**ஒருதையல் வரும் என்னா உரை செய்கின்றது -** ஒரு பெண் வருகிறாள் என்று சொல்கிறதாக; **கோமகனும் அத்திசை குறித்து எதிர் விழித்தான் -** சக்கரவர்த்தி திருமகனாம் இராமனும் அவ்வோசை வந்த திக்கைக் குறித்து எதிர் நோக்கினான். **தாம் -** அசை.

மேகலை - இடையில் அணியும் மணிகள் கோத்த பல வடங்களையுடைய ஓர் அணிகலன். நூல் - பூணூல் போன்று அணியும் பொன் மாலை என்பர். பூசல் - பேரொலி. 'பூசல் வண்டரற்றும் கூந்தல் பொய்ம்மகள்' (2778) என வருதல் காண்க. அணிகலன்களின் ஒலியும் வண்டின் ஒலியும் ஒரு பெண் வருகின்றாள் என்பதைக் கட்டியம் கூறின. உரை செய்தல் - குறிப்பித்தல் எனலுமாம்.

நூல் - ஆகுபெயர். பேசாததைப் பேசுவது போலக் கூறியது. மரபுவழுவமைதி.

2766. **விண் அருள வந்தது ஒரு**
மெல் அமுதம் என்ன,
வண்ண முலை கொண்டு, இடை
வணங்க வரு போழ்தத்து,-
எண் அருளி, ஏழைமை துடைத்து,
எழு மெய்ஞ்ஞானக்
கண் அருள்செய் கண்ணன்
இரு கண்ணின் எதிர் கண்டான்.

விண் அருள வந்தது ஒரு மெல் அமுதம் என்ன -தேவருலகம் கொடுக்க வந்ததான ஒப்பற்ற இனிய அமுதம் போல; **வண்ண முலை கொண்டு இடை வணங்க வருபோழ்தத்து -** அழகிய மார்பகங்களைக் கொண்டு அதன் பாரத்தால் இடை துவளும்படி அடுத்து வரும் சமயத்தில்; **எண் அருளி ஏழைமை துடைத்து -** (திருவுளத்தில்) அருள் கொண்டு (அதனால்) அடியவர்களின் அறியாமையைப் போக்கி; **எழு மெய்ஞ்ஞானக் கண் அருள் செய் கண்ணன் -** மேலும் வளரும் தத்துவ ஞானமாம்கண்ணை அளிக்கும் திருமால் அவதாரமாம் இராமன்; **இரு கண்ணின் எதிர் கண்டான் -** இரண்டு கண்களாலும் எதிரே பார்த்தான்.

அமுதம் தேவரிடத்து இருப்பதால் அவர்கள் அளிக்க வந்தது என்க. அமுதத்தை முலைக்கு அடையாகக் கொள்வதுடன் அவளுக்கும் அடையாகக் கொள்ளலாம். ஏழைமை - அறியாமை. கண்ணன் - எல்லாருடைய கண்களைக் கவரும் அழகுடையவன்; எல்லார்க்கும் அறிவுக் கண்ணை அளிப்பவன்; பால காண்ட உலாவியற் படலத்தில் 'யாவர்க்கும் கண்ணன் என்றே ஓதிய பெயர்க்குத்தானே உறு பொருள் உணர்த்திவிட்டான்' (1068) என வருதல் காண்க. மேலும் யாவர் மாட்டும் கருணைபொழியும் கண்ணை உடையவன் எனலுமாம். பரம்பொருளாய் நின்று உலகிற்கு மெய்ஞ்ஞானக் கண் அருள்பவன் தான் எடுத்த மானிடப்பிறப்பிற்கேற்பப் புரியும் அலகிலா விளையாட்டைக் குறிக்கும். இதனால் சூர்ப்பணகை மாறு வேடம் கொண்டு மயக்க எண்ணித் தோல்வியுற்றதை எண்ண இடமுளது. இவளைப் போன்றே மாரீசனும் முயன்று தோல்வியுறுகிறான். காப்பியப் போக்குக்கு இவர்தம் முயற்சிகள் துணை புரிகின்றன.

2767. **பேர் உழைய நாகர்-உலகில்,**
பிறிது வானில்,
பாருழையின், இல்லது ஒரு
மெல் உருவு பாரா,
'ஆருழை அடங்கும்? அழகிற்கு
அவதி உண்டோ?
நேரிழையர் யாவர், இவர் நேர்?'
என நினைத்தான்.

பேர் உழைய நாகர் உலகில் - *பெரிய இடமுடைய நாகங்கள் வாழும் பாதலத்திலும்;* ***பிறிது வானில் -*** *அதனில் வேறான சுவர்க்கலோகத்திலும்;* ***பார் உழையின் -*** *நில உலகத்திலும்;* ***இல்லது ஒரு மெல் உருவு பாரா -*** *இல்லாததான ஒப்பற்ற மென்மை பொருந்திய பெண் வடிவைப் (இராமன்) பார்த்து;* ***ஆர் உழை அடங்கும் -*** *இவள் அழகுயாரிடத்து அமையும்?;* ***அழகிற்கு அவதி உண்டோ -*** *இவள் அழகிற்கு எல்லை உள்ளதோ?;* ***நேரிழையர் யாவர் இவர் நேர் என நினைத்தான் -*** *மகளிர் இவளுக்கு ஒப்பானவர் யார் உள்ளார்? என்று எண்ணினான்.*

பேர் - பெருமை என்றதன் நீட்டல் விகாரம். உழை - இடம். அவதி - எல்லை, கீழ், மேல், நடு ஆகிய மூன்று உலகங்களிலும் இப்படிப்பட்ட அழகைக் காணல் அரிது. எனவே இத்தகைய அழகு படைத்தவள் யார் எனத் தன் மானிட அவதாரத்திற் கேற்ப இராமன் எண்ணினான். 'அழகிற்கு அவதி உண்டோ?' என இங்குக் கேட்ட கேள்விக்கு விடை போலப் பின்னர் 'அழகிற்கு எல்லை இல்லை ஆம்' (2791) என்ற தொடர் அமைந்துள்ளது.

நேரிழையர் - ஏற்ற அணிகலன் அணிந்த பெண்டிர். ஒத்த ஆடையை உடையவர் எனவும் கொள்வர். (இழை - நூல், நூலின் பெயர் ஆடைக்கு ஆம். கருவியாகுபெயர்). புதிதாகக் கண்ட பெண்ணை மரியாதையுடன் எண்ணும் இராமனின் பண்பிற்கேற்ப யாவர் இவர் நேர் என நினைக்கின்றான்.

சூர்ப்பணகை இராமனை வணங்கி, நாணி, நிற்றல்

2768. அவ் வயின், அவ் ஆசை தன்
அகத்துடைய அன்னாள்,
செவ்வி முகம் முன்னி, அடி
செங்கையின் இறைஞ்சா,
வெவ்விய நெடுங் கண்-அயில்
வீசி, அயல் பாரா,
நவ்வியின் ஒதுங்கி, இறை
நாணி, அயல் நின்றாள்.

அவ் வயின் அவ் ஆசை தன் அகத்துடைய அன்னாள் - *அப்போது அந்த இராமன் மீது கொண்ட ஆசையைத் தன் மனத்திற் கொண்ட சூர்ப்பணகை;* ***செவ்வி முகம் முன்னி -*** *இராமனின் அழகிய முகத்தை நோக்கி;* ***அடி செங்கையின் இறைஞ்சா -*** *அவன் திருவடியைத் தன் சிவந்த கைகளால் வணங்கி;* ***வெவ்விய நெடுங்கண் அயில் வீசி அயல் பாரா -*** *கொடிய தனது நீண்ட கண்களாம் வேல்களை இராமன் மீது வீசிப் பின் அவனைப் பாராதது போலப் பார்த்து;* ***நவ்வியின் ஒதுங்கி -*** *மான்போல ஒருபுறம் விலகி;* ***இறை நாணி அயல் நின்றாள் -****சிறிதே நாணம் கொண்டு அருகே நின்றாள்.*

செவ்வி முகம் முன்னி என்பதைச் சூர்ப்பணகைக்கே ஏற்றித் தன் அழகிய முகத்தை இராமன் காணும் வகையில் முன் காட்டினாள் எனலுமாம். கொடிய கண்ணாம் வேல்

கொண்டு தன் காம உணர்வை வெளிப்படுத்தி ஆண்களை வாட்டுவது மகளிர் இயல்பு. ஆதலால் கண்ணை வேல் என்றார். புதிய பொருளைக் கண்டதும் மருளும் இயல்புடையது மான். அதனைப் போல இவள் இராமனைக் கண்டு ஒதுங்கி நின்றாள் என்பதாம். இதுஇவளுடைய மயக்கும் முறைகளில் ஒன்று. சிறிது நாணம் கொண்டதுவும் இப்பண்பையே சுட்டும். அயல் பாரா என்ற செயலை 'யான் நோக்குங் காலை நிலனோக்கும் (குறள். 1094) என்பதுடன் ஒப்பிடலாம். அயல் நின்றாள் என்பதால் இராமனை விட்டு அகலாத விருப்பைப் புலப்படுத்தும்.

இராமன்-சூர்ப்பணகை உரையாடல்

2769. **'தீது இல் வரவு ஆக, திரு! நின்**
வரவு; சேயோய்!
போத உளது, எம்முழை ஓர்
புண்ணியம்அது அன்றோ?
ஏது பதி? ஏது பெயர்? யாவர்
உறவு?' என்றான்.
வேத முதல்; பேதை அவள் தன்
நிலை விரிப்பாள்;

வேத முதல் - வேதங்களுக்கு மூலமான இராமன்; **திருசேயோய் -** திருமகள் போன்றவளே!; செந்நிறமுடையவளே!; **நின்வரவு தீது இல் வரவு ஆக -** உன்னுடைய வருகை தீங்கில்லா நல்வரவு ஆகுக; **போத உளது எம்முழை ஓர் புண்ணியம் அது அன்றோ -** வர உள்ளது எம்மிடத்து ஒரு புண்ணியம் அல்லவா?; **ஏதுபதி -** எது உன் ஊர்?; **ஏது பெயர் -**எது உன் பெயர்?; **யாவர் உறவு -** எவர் உன் உறவினர்?; **என்றான் -** என்று கேட்டான்;**பேதை அவள்தன் நிலை விரிப்பாள் -** பேதையளான சூர்ப்பணகை தன்னுடைய தன்மையை விளக்கிச் சொல்வாளானாள்.

சேயோய் என்பதற்கு அன்னியளே எனவும் உரை காண்பர். அதற்குச் சான்றாகச் (தக்க. பரணி 194 உரை) சேயோய் என்பது தூரியாய் என்றவாறு என்ற பகுதியையும் 'புறத்தார்க்குச் சேயோன்' (திருவா. சிவபுராணம் 8) என்ற தொடரையும் காட்டுவர். 'தீது இல் வரவு ஆக' என்பது தம்மிடம் வந்தோர்க்கு இன்மொழி கூறும் முறைமை பற்றியதாகும். பால காண்டத்தில் கையடைப் படலம்தனில் கோசிக முனியைத் தயரதன் வரவேற்ற பாங்குடன் (319, 320) ஒப்பிடற்குரியது இது. 'வேத முதல்' என்பதற்கு வேதங்களின் சித்தாந்தம் செய்யப்பட்ட முதற் கடவுள் என்பர்; வேதன் முதல் எனப் பாடம் கொண்டு அன்னமாய் வேதத்தை உரைத்தவன் எனப் பிரமனை முதலாகக் கொண்டு குல வரலாற்றைச் சூர்ப்பணகை கூறினாள் என்பர். இராமனைத் தன்னிச்சைக்கு இணங்கச் செய்ய முடியும் என அவள்கருதியதால் பேதை எனப்பட்டாள்.

அறுசீர் விருத்தம்

2770. 'பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன்
புதல்வி; முப்புரங்கள் செற்ற
சே-வலோன் துணைவன் ஆன செங்கையோன்
தங்கை; திக்கின்
மா எலாம் தொலைத்து, வெள்ளிமலை
எடுத்து, உலகம் மூன்றும்
காவலோன் பின்னை; காமவல்லி ஆம்
கன்னி' என்றாள்.

பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன் புதல்வி - *தாமரைப் பூவைத்தன் இருப்பிடமாய்க் கொண்ட பிரமன் மகனாம் புலத்தியரின் மகன் விச்சிரவசுவின் மகள் ஆவேன்;* ***முப்புரங்கள் செற்ற சேவலோன் துணைவன் ஆன செங்கையோன் தங்கை -*** *திரிபுரங்களை எரித்து அழித்த காளை மீது ஏறிச் செலுத்தவல்லவனாம் சிவபெருமானின் நண்பனான சிவந்த கைகளை உடைய குபேரனின் தங்கை ஆவேன்;* ***திக்கின் மாஎலாம் தொலைத்து வெள்ளிமலை எடுத்து உலகம் மூன்றும் காவலோன் பின்னை -*** *எட்டுத்திசைகளிலுள்ள யானைகளின் வலி எலாம் இழந்து ஓடச் செய்து வெள்ளி மயமான கயிலை மலையைப் பெயர்த்தெடுத்து மூன்று உலகங்களையும் காக்கும் திறம்படைத்த இராவணனின் பின் பிறந்த தங்கை ஆவேன்;* ***காமவல்லி ஆம் கன்னி என்றாள் -*** *காம வல்லி என்ற பெயரையுடைய கன்னி என்று கூறினாள்.*

பிரமனின் மகன் புலத்தியன். புலத்தியனின் மகன் விச்சிரவசு. அவன் மகள் சூர்ப்பணகை. மணம் செய்வோர் மூன்று தலைமுறை கூறுவதைஎண்ணித் தன் மணக் குறிப்பையும் வெளியிட்டாள் எனலாம். இராவணனால் இலங்கையிலிருந்து துரத்தப்பட்ட குபேரன் சிவன்பால் தவம் செய்து அவர் நண்பனானான். கொடுத்துக் கொடுத்துச் சிவந்ததால் 'செங்கையோன்' எனப்பட்டான். இராவணனின் வெற்றியையும் ஆற்றலையும் ஆட்சிப் பெருமையையும் முறையே எட்டுத் திக்கு யானைகளை வென்றமையாலும் கயிலையை எடுத்தமையாலும் மூவுலகின் காவலாலும் சுட்டினாள் என்க.

உத்தர காண்டத்தில் புலத்தியன் மகனாம் விச்சிரவசு என்பவன்சுமாலியின் மகள் கைகசியை மணந்து இராவணன், கும்பகர்ணன், சூர்ப்பணகை, வீடணன் ஆகியோரைப் பெற்றனன் என்பதை அறியலாம். வியாச பாரதமும் பெருந்தேவனார் பாரதமும் இதுபற்றி வேறுபட்ட செய்தியைக் கூறும். அவற்றின் படி விச்சிரவசுவிற்கு மூன்று மனைவியர். அவருள் புட்போத்கடை என்பவளுக்கு இராவணனும் கும்பகர்ணனும் பிறந்தனர். மாலினிக்கு வீடணனும் இராகைக்குக் கரனும், சூர்ப்பணகையும் பிறந்தனர்.

2771. அவ் உரை கேட்ட வீரன்,
ஐயுறு மனத்தான், 'செய்கை
செவ்விது அன்று; அறிதல் ஆகும் சிறிதின்'
என்று உணர, ' ''செங்கண்

வெவ் உரு அமைந்தோன் தங்கை" என்றது
    மெய்ம்மை ஆயின்
இவ் உரு இயைந்த தன்மை இயம்புதி
    இயல்பின்' என்றான்.

அவ்வுரை கேட்ட வீரன் ஐயுறு மனத்தான் - சூர்ப்பணகை சொன்ன அச்சொற்களை அறிந்த இராமன் சந்தேகம் கொண்ட மனமுடையவனாகி; **செய்கை செவ்விது அன்று -** இவள் செயல் களங்கமற்றது அன்று; **சிறிதின் அறிதல் ஆகும் என்று உணர -**சிறிது கேட்டுத் தெரிவது தகுதி என எண்ணி; **செங்கண் வெவ் உரு அமைந்தோன் தங்கை என்றது மெய்ம்மை ஆயின் -** சிவந்த கண்களையும் கொடிய வடிவையும் கொண்ட இராவணனின் தங்கை என்பது உண்மையானால்; **இவ் உரு இயைந்த தன்மை இயல்பின் இயம்புதி என்றான் -** இந்த அழகிய வடிவு பொருந்திய விதத்தை எனக்கு உள்ளபடி கூறுவாய் என்று சொன்னான். செய்கை - உடம்பு என்பாருமுளர்; தொழிலாகு பெயர். செவ்விதன்று - மாயையால் அமைந்தது போலும். செங்கண் மிகுந்த சினத்தைக் குறிக்கும். சிறிதின் அறிதல் ஆகும் என்பது சிறிய பொழுதில் அறியலாம் என்பாருமுளர். சூர்ப்பணகையின் அழகிய தோற்றத்திற்கும் இராவணனின் தங்கை என்று அவள் கூறிய சொல்லுக்கும் இயைபின்மையால் ஐயுற்றான். இராமனின் கேள்விகளும் சூர்ப்பணகையின் விடையும் கம்ப நாடகத்தில் சுவைமிக்க பகுதியாகும்.
4

2772 தூயவன் பணியாமுன்னம் சொல்லுவாள்,
    சோர்வு இலாள்; 'அம்
மாய வல் அரக்கரோடு
    வாழ்வினை மதிக்கலாதேன்,
ஆய்வுறு மனத்தேன் ஆகி, அறம்
    தலைநிற்பது ஆனேன்;
தீவினை தீய, நோற்றுத் தேவரின்
    பெற்றது' என்றாள்.

தூயவன் பணியா முன்னம் - பரிசுத்தமான பண்புள்ள இராமன்இவ்வாறு சொன்ன உடனே; **சோர்வு இலாள் சொல்லுவாள் -** (தக்கவிடைகூறச் சிறிதும்) சலிப்பில்லாதவளாய் விடை கூறுபவளாய்; **அம் மாயவல் அரக்கரோடு வாழ்வினை மதிக்கலாதேன் -** அந்த மாயையும் கொடுமையும் நிறைந்த அரக்கர்களுடன் வாழ்வதை எண்ணமாட்டாதவளாய்; **ஆய்வுறு மனத்தேன் ஆகி** (நன்மை தீமையை) ஆராயும் உள்ளம் உடையவள் ஆகி; **அறம் தலை நிற்பது ஆனேன் -** தரும நெறியில் செல்லும் தன்மை உடையவளான் நான்; **தீவினை தீய நோற்றுத் தேவரின் பெற்றது என்றாள் -** பாவம் ஒழியத் தவம் செய்து தேவர்களின் அருளால் அடைந்தது (இவ் அழகிய வடிவம்) என்று சொன்னாள்.

பணித்தல் - கட்டளை. இடுதல் எனவுமாம். தேவரின் பெற்றது - தேவர் போலப் பெற்ற வடிவம் எனவும் உரைப்பர். 'இவ்வுரு இயைந்த தன்மை இயம் புதி இயல்பின்' என முன் பாடலில் (2771) கேட்டதற்கிணங்க இவ்வாறு விடை இறுக்கலானாள். இவ்விடையால் சூர்ப்பணகை தன்னிடம் அரக்கர் போன்று தீக்குணமின்மையும்,

தீயோர் சேர்க்கை இன்மையும் முதலில் கூறினாள். பின் அத்தீயோர் பண்பிற் கெதிராக அறநெறியில் நிற்பதையும், தவம் புரிந்து தேவர் அளித்ததால் அழகிய வடிவம் பெற்றதையும் கூறித் தான் தூய நிலையில் இருப்பதாய்த் தூயவனாம் இராமனுக்குத் தன் மாய உரையால் விடை கூறினாள்.

2773. 'இமையவர் தலைவனேயும் எளிமையின்
    ஏவல் செய்யும்
அமைதியின், உலகம் மூன்றும் ஆள்பவன்
    தங்கை ஆயின்,
சுமையுறு செல்வத்தோடும் தோன்றலை;
    துணையும் இன்றி,
தமியை நீ வருதற்கு ஒத்த தன்மை என்?
    தையல்!' என்றான்.

தையல் - *பெண்ணே!;* ***இமையவர் தலைவனேயும் எளிமையின் ஏவல் செய்யும் -*** *தேவர்களின் தலைவனாம் இந்திரன் கூட இழிந்தநிலையில் ஏவிய சிறு தொழிலையும் செய்யும்படியுள்ள;****அமைதியின் உலகம் மூன்றும்ஆள்பவன் தங்கை ஆயின் -*** *மூன்று உலகங்களையும் ஆட்சியில்அடக்கி ஆள்பவனாம் இராவணனின் தங்கை ஆனால்;* ***சுமையுறு செல்வத்தோடும் தோன்றலை -*** *மிக்க செல்வச் சிறப்பின் பெருமிதத்தோடு நீ காணப்படவில்லை;* ***துணையும் இன்றி -*** *தோழியர் காவலர் முதலியவர் இல்லாமல்;* ***தமியை நீ வருதற்கு ஒத்த தன்மை என் என்றான் -*** *தனியளாக இவ்வாறு வருவதற்கு உரிய காரணம் என்ன என்று கேட்டான்.*

தையல் - அலங்கரித்த பெண் எனலுமாம், அழகுடையவள் என்றுமாம், (கலி. 27.19). எளிமையின் ஏவல் செய்தல் என்பது தன்னுயர் நிலை கருதாமல் ஏவிய பணிகளைச் சிறிதும் தடையில்லாமல் அச்சமுடன் அடக்கமாகச் செய்தல்.

மூவுலகும் ஆள்பவன் தங்கை என்று கூறியதற்கு இணங்கத் தோழிமார் முதலிய பல வகைச் சிறப்புடன் வருதலின்றித் தனியே ஏன் வந்தாய் எனக் கேட்கும் போது இராமனின் ஐயம் நன்கு வெளிப்படுகிறது.

2774. வீரன் அஃது உரைத்தலோடும்,
    மெய்இலாள், 'விமல! யான் அச்
சீரியரல்லார் மாட்டுச்
    சேர்கிலென்; தேவர்பாலும்
ஆரிய முனிவர்பாலும் அடைந்தனென்;
    இறைவ! ஈண்டு ஓர்
காரியம் உண்மை, நின்னைக் காணிய
    வந்தேன்' என்றாள்.

வீரன் அஃது உரைத்தலோடும் - *வீரனாம் இராமன் அவ்வார்த்தையைச் சொன்னவுடன்;* ***மெய் இலாள் -*** *உண்மையில்லாதவளாம் சூர்ப்பணகை; (இராமனைப்*

பார்த்து) **விமல யான் அச்சீரியரல்லார் மாட்டுச் சேர்கிலென் -** குற்றமற்றவனே! நான் அந்த நற்பண்பும் நற்செய்கையுமில்லாத அரக்கர்களிடத்து சேர்வேன் அல்லேன்; **தேவர் பாலும் ஆரிய முனிவர் பாலும் அடைந்தனென் -** தேவர்கள் இடத்தும் சிறந்தவராம் முனிவர்களிடத்தும் சேர்ந்துள்ளேன்; **இறைவ ஈண்டு ஓர் காரியம் உண்மை நின்னைக் காணிய வந்தேன் என்றாள் -** தலைவனே! இங்கு ஒரு செயல் எனக்கு ஆக வேண்டி இருப்பதால் உன்னைக் காண வந்தேன் என்று சொன்னாள்.

'மெய்இலாள்' என்பதற்கேற்பச் 'சீரியரல்லார் மாட்டுச் சேர்கிலேன் என்றும் தேவர் பாலும் ஆரிய முனிவர் பாலும் அடைந்தனென் என்றாள். 'விமல' என்பதற்கேற்பவும் அவன் மனம் கொள்ளுமாறும் அரக்கரைச் 'சீரியரல்லார்' எனக் கூறினாள். தலைவனைக் காண வருவது அவனுக்குட்பட்டவர் செயலாம். எனவே சூர்ப்பணகை இராவணனைத் தன் தலைவனாக ஏற்காமல் இராமனைத் தன் தலைவனாக ஏற்றுக் கொண்டாள் என்பதை இதனால் உணருமாறு செய்கிறாள். முனிவரிடம் சேர்ந்ததால் எவ்வித ஆடம்பரமின்றி வந்ததையும், 'தமியை நீ வருதற்கு ஒத்த தன்மைஎன்' என இராமன் முன்னர்க் கேட்டதற்கு (2773) உரிய விடையாகவும் இவ்வாறு உரைக்கின்றாள்.

2775. அன்னவள் உரைத்தலோடும், ஐயனும்,
'அறிதற்கு ஒவ்வா
நல் நுதல் மகளிர் சிந்தை நல்
நெறிப் பால அல்ல;
பின் இது தெரியும்' என்னா, 'பெய் வளைத்
தோளி! என்பால்
என்ன காரியத்தை? சொல்; அஃது இயையுமேல்
இழைப்பல்' என்றான்.

அன்னவள் உரைத்தலோடும் - சூர்ப்பணகையாம் அவள் அவ்வாறு சொன்னதும்; **ஐயனும் -** இராமனும்; **நல் நுதல் மகளிர் சிந்தை நல்நெறிப் பால அல்ல -** அழகிய நெற்றியை உடைய பெண்களின் மனக் கருத்துக்கள் நல்வழியில் செல்வன அல்ல; **அறிதற்கு ஒவ்வா -** ஆண்களால் எளிதில் அறிய முடியாதன; **பின் இது தெரியும் -** பிறகு இதனைத் தெரியக் கூடும்; **என்னா -** என்று எண்ணி; **'பெய் வளைத் தோளி' என்பால் என்ன காரியத்தை -** வளைகள் அணிந்த தோளை உடையவளே! நீ என்னிடம் என்ன செயலை எண்ணி வந்துள்ளாய்?; **சொல் அஃது இயையுமேல் இழைப்பல் என்றான் -** அதனைச் சொல்வாயாக. அது செய்யத் தக்கதானால் செய்வேன் என்று கூறினான்.

'மகளிர் சிந்தை அறிதற்கு ஒவ்வா' என்ற பொதுக் கொள்கை சிந்தாமணியில் காணும் 'பெண்ணெனப் படுவ கேண்மோ பீடில பிறப்பு நோக்கா உண்ணிறையுடைய வல்ல வொராயிர மனத்த வாகும்' (சீவக. 1597) எனும் கருத்துடன் ஒப்பிடற் பாலது. பின் இது தெரியும் என எண்ணியதும் 'இயையுமேல் இழைப்பல்' என உரைத்தலும் இராமனின் திறத்தை வெளிப்படுத்தும். இராமன் கொண்ட ஐயத்தை முன்னரே உள்ள செய்யுள் (2771) காட்டும்.

வளைத் தோளி - அன்மொழித் தொகை. இங்கு அண்மை விளியாய் வந்துள்ளது. காரியத்தை - காரியத்தை உடையாய் - முன்னிலைக் குறிப்பு வினைப் பொருளில் ஐ விகுதி பெற்று வந்தது. இசையு மேல் இசைப் பென் எனப் பாடம் கொண்டு இராமன்

தன் ஆற்றலுக்கு ஒத்ததாயின் ஒப்புக் கொள்வேன் என்று கொள்வாரும் உளர்.

2776. ***'தாம் உறு காமத் தன்மை தாங்களே***
உரைப்பது என்பது
ஆம் எனல் ஆவது அன்றால், அருங் குல
மகளிர்க்கு அம்மா!
ஏமுறும் உயிர்க்கு நோவேன்; என் செய்கேன்?
யாரும் இல்லேன்;
காமன் என்று ஒருவன் செய்யும் வன்மையைக்
காத்தி' என்றாள்.

(சூர்ப்பணகை) **தாம் உறு காமத் தன்மை தாங்களே உரைப்பது என்பது -** பெண்கள் தாம் கொண்ட காம வேட்கையின் தன்மையைத் தாங்களே வெளிப்படையாகக் கூறுவது என்பது; **அருங்குல மகளிர்க்கு ஆம் எனல் ஆவது அன்று -** அரிய குலத்திற் பிறந்த பெண்களுக்குப் பொருந்துவது என்பது நடக்கக் கூடியது அன்று; (ஆயின்) **ஏமுறும் உயிர்க்கு நோவேன் என் செய்கேன் யாரும் இல்லேன் -** எல்லா இன்பத்தையும் அடையக் கூடிய உயிரோடு கூடி வாழ்வதற்காக வருந்துவேன், என்ன செய்ய வல்லேன். எனக்குத் துணையென யாரும் இல்லாதவளானேன்; **காமன் என்று ஒருவன் செய்யும் வன்மையைக் காத்தி என்றாள் -** மன்மதன் என ஒருவன் செய்கின்ற கொடுமையைத் தடுத்துக் காப்பாற்றுவாய் எனக் கூறினாள்; **ஆல் -** அசை; **அம்மா -** வியப்பிடைச் சொல்.

'ஆம் எனல் ஆவது அன்று' என நீண்ட தொடராகக் கூறுவதன் நோக்கம் பொருந்துவது அன்று என்ற பொருளைச் சுட்டும் நோக்குடையது. தன் காமத்தைத் தானே சொல்லத் துணிந்தமையால் இவ்வாறு பல சொற்களால் தன்னிலையை விரித்து உரைக்கிறாள். 'கன்னியருற்ற நோய் கண்ணனார்க்கு மஃதின்ன தென்றுரையலர்' (சீவக. 1028) என்ற பாடல் வரிகளை இப்பாடல் முதலிரண்டடிகளுடன் ஒப்பிடற்குரியது. ஏமுறுதல் - மயக்கமுறுதலுமாம். ஏக்கம் எனவும் கூறுவர். என் உளக் காதலை எடுத்துரைத்தற்குரிய தூதுவர் யாருமிலர் எனவும் தன்னிலையைச் சூர்ப்பணகை எடுத்துரைப்பாள். காமமூட்டித் துன்புறுத்துவதில் பிறர்க்கு ஒப்பில்லாதவன் என்பதை உணர்த்த 'ஒருவன்' என்றார்.

ஏம் என்பது ஏமம் என்பதின் விகாரம்.

2777. ***சேண் உற நீண்டு, மீண்டு, செவ்***
அரி சிதறி, வெவ்வேறு
ஏண் உற மிளிர்ந்து, நானாவிதம் புரண்டு,
இருண்ட வாள்-கண்
பூண் இயல் கொங்கை அன்னாள்
அம் மொழி புகறலோடும்,

'நாண் இலள், ஐயள், நொய்யள்; நல்லளும்
அல்லள்' என்றான்.

சேண் உற நீண்டு மீண்டு - பார்வை நெடுந்தூரம் செல்லுமாறு நீண்டு அப்புறம் செல்ல இடமின்றித் திரும்பி; **செவ்வரி சிதறி -**சிவந்த கோடுகள் பரவி; **வெவ்வேறு ஏண் உற மிளிர்ந்து -** பலவகைச் சிறப்புப் பொருந்தப் பிறழ்ந்து; **நானாவிதம் புரண்டு இருண்ட வாள்கண் -**பல் வேறு வகையாய் மாறித் திரும்பி இருள் போல் கருமைநிறம் கொண்ட வாள் போலும் கண்களோடு; **பூண்இயல் கொங்கை அன்னாள் -**அணிகலன் அணிந்த மார்பகங்களை உடைய அச்சூர்ப்பணகை; **அம்மொழி புகறலோடும் -**அச்சொற்களைக் கூறியவுடன்; **நாண் இலள் ஐயள் நொய்யள் நல்லளும் அல்லள் என்றான் -** இவள் வெட்கம் இல்லாதவள் பெரிதும் இழிந்தவள். நல்லவள் அல்லாதவள் என்று இராமன் நினைத்தான்.

ஏண் - உயர்ச்சி, சிறப்பு. சேண்உற நீண்டு மீண்டு என்பது நாற்புறத்தும் மூக்கு, புருவம், காது போன்ற உறுப்புகள் தடையாக இல்லாதிருப்பின் முகம் முழுதும் கண்கள் நீண்டு பரந்திடும் என்பது இதன் கருத்தாம். வெவ்வேறு பார்வைகள் கொண்டமை நோய் நோக்கு அதற்குரிய நோய் நீக்கும் மருந்து நோக்குப் போன்றவையாகும். (குறள் 1091) ஐ -நுட்பம் ஐயள் நொய்யள் என்பது இழிவின் மிகுதியைச் சுட்டும். சூர்ப்பணகையின் காமக் குறிப்பை அவளது கண்களும் கொங்கைகளும் வெளிப்படுத்தின. நாணம் உயிரினும் சிறந்ததாகப் போற்றப்படுவது. அது சூர்ப்பணகையிடம் இல்லை என இராமன் முதலில் அறிகிறான். எனவே தீயவள் என்று முடிவு செய்கிறான். இப்பாடலை முன்னர்க் கண்ட பாடலுடன் (2768) ஒப்பிடின் சூர்ப்பணகையின் நிலை புலப்படும்.

2778. **பேசலன், இருந்த வள்ளல் உள்ளத்தின்**
பெற்றி ஓராள்;
பூசல் வண்டு அரற்றும் கூந்தல் பொய்ம் மகள்,
'புகன்ற என்கண்
ஆசை கண்டருளிற்று உண்டோ? அன்று
எனல் உண்டோ?' என்னும்
ஊசலின் உலாவுகின்றாள்; மீட்டும்
ஓர் உரையைச் சொல்வாள்;

பேசலன் இருந்த வள்ளல் உள்ளத்தின் பெற்றி ஓராள் - (அவ்வாறு எண்ணி மேலும்) பேசாதிருந்த இராமனின் மனத்தின் தன்மையை உணராதவளான; **பூசல் வண்டு அரற்றும் கூந்தல் பொய்ம்மகள் -** மொய்க்கும் வண்டுகள் ஒலிக்கும் கூந்தலையுடைய பொய்யுருக் கொண்ட சூர்ப்பணகை; **புகன்ற என்கண் ஆசை கண்டு அருளிற்று உண்டோ -** இவன் என்னிடத்தில் கூறிய சொற்கள் ஆசை உண்டாகி அருள் புரிந்தது ஆகுமோ?; **அன்று எனல் உண்டோ -** நீ விரும்புவது தக்கது அன்று எனக் கூறுவதாகுமோ?; **என்னும் ஊசலின் உலாவுகின்றாள் -**என்று இரு வேறுபட்ட எண்ணங்களிடையே ஊஞ்சலைப் போல் முன்னும் பின்னும் தடுமாறும் கருத்துடையவளானாள்; **மீட்டும் ஓர் உரையைச் சொல்வாள் -** மீண்டும் ஒரு சொல்லைக் கூறுவாள் ஆனாள்.

பெற்றி - பெருமையும் ஆம். பூசல் - ரீங்கார ஒலி எனவும் ஆம். பொய்ம்மகள் - பொய் பேசும் பெண் எனவும் உரைப்பர். கண்டு - உண்டாகி, 'முனைவன் கண்டது முதல் நூலாகும்' (தொல். சொல். மரபு. 94) ஆசை கொண்டானோ கொள்ளவில்லையோ எனத் தடுமாறும் கருத்து நிலையை 'ஊசலின் உலாவுகின்றாள்' என்பர். உரை - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். ஊசல் தடுமாறும் கருத்தைக் குறிப்பதோர் இலக்கணை.

2779. 'எழுத அரு மேனியாய்! ஈண்டு
எய்தியது அறிந்திலாதேன்;
முழுது உணர் முனிவர் ஏவல் செய் தொழில்
முறையின் முற்றி,
பழுது அறு பெண்மையோடும் இளமையும்
பயனின்று ஏக,
பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன
போலும்' என்றாள்.

எழுத அரு மேனியாய்! - *ஓவியத்தில் தீட்டுதற்கு அரிதான வடிவழகுடையவனே!;* **ஈண்டு எய்தியது அறிந்திலாதே -** *(நீ) இங்கு வந்து சேர்ந்ததை அறியாதவளாம் நான்;* **முழுதுணர் முனிவர் ஏவல் செய்தொழில் முறையின் முற்றி -** *எல்லாம் அறிந்த முனிவர்களின்ஏவலை ஏற்றுச் செய்யும் தொழிலை முறையாக முடித்துக் கொண்டிருந்ததால்;* **பழுது அறு பெண்மையோடும் இளமையும் பயனின்று ஏக -** *குற்றமற்ற (என்) பெண் தன்மையோடும் இளம் பருவமும் பயன்படாமல் போக;* **பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன என்றாள் -** *ஒவ்வொரு நாளும் அதன் சிறுபொழுதும் வீணாகப் போயின என்றுகூறினாள்;* **போலும் -** *அசைச்சொல்.*

இராமன் எழுதரு மேனியன் என்பதை 'இவ் எழுத அரிய திருமேனிக் கருங்கடலைச் செங்கனி வாய்க் கவுசலை என்பாள் பயந்தாள்' (656) என்ற விசுவாமித்திரர் கூற்றாலும் 'ஓவியத்தில் எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய்' (4020) எனும் வாலி கூற்றாலும் அறியலாம். முன்னர் 'அறந்தலை நிற்பதானேன்' (2772) என்று சூர்ப்பணகை கூறிய மொழிகள் பொய் என்பதை 'அங்கு இராமன் எய்தியது அறியாததால் பொழுதொடு நாளும் வாளா கழிந்தன' என்கிறாள். இராமனைக் கூடினால் தன் பெண்மையும் இளமையும் பயன்படும் என்று தன் காம உணர்வை வெளிப்படுத்தினாள். சிறு பொழுது என்பவை காலை, நண்பகல், எற்பாடு, மாலை, இடையாமம், வைகறை ஆகும். போலும் என்பதை வினாப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல் என்பாருமுளர். முற்றி என்பது முற்ற என்ற எச்சத் திரிபு.

2780. 'நிந்தனை அரக்கி நீதி நிலை இலாள்;
வினை மற்று எண்ணி
வந்தனள் ஆகும்' என்றே வள்ளலும்
மனத்துள் கொண்டான்;
'சுந்தரி! மரபிற்கு ஒத்த தொன்மையின்
துணிவிற்று அன்றால்,

அந்தணர் பாவை நீ; யான் அரசரில்
வந்தேன்' என்றான்.

வள்ளலும் - *(அது கேட்ட) இராமனும்;* **நிந்தனை அரக்கி நீதி நிலை இலாள் -** *இவள் எல்லோரும் பழிக்கத்தக்க அரக்கி என்பதுடன் நியாய நெறியில் நில்லாதவள்;* **மற்று வினை எண்ணி வந்தனள் ஆகும் என்றே மனத்துள் கொண்டான் -** *வேறு ஒரு தீவினையைச் செய்யநினைத்து இங்கு வந்தாள் ஆக வேண்டும் எனவே மனத்தினுள் முடிவாகக் கருதியவனாய்;* **சுந்தரி -** *அழகிய பெண்ணே;* **யான் அரசரில் வந்தேன் -** *நான் மன்னர் குலத்தில் பிறந்தவன்;* **நீ அந்தணர் பாவை -** *நீயோ அந்தணர் குலத்தில் பிறந்த பெண்;* **மரபிற்கு ஒத்த தொன்மையின்துணிவிற்று அன்று என்றான் -** *மணம் புரியும் சாதிமரபு முறைக்கு ஏற்ற தொன்று தொட்ட ஒழுக்க நெறிக்கு உறுதி அளிப்பது அன்று என்றுசொன்னான்;* **ஆல் -** *அசை.*

தன்னிடம் காமங் கொண்டு வந்தாள் என்பதை 'வினை மற்றெண்ணி' என இடக்கரடக்கில் எண்ணினான். இராமனுக்கு இப்போதுதான் சூர்ப்பணகை கருத்து நன்கு வெளிப்பட்டது. எனவே, நகைச்சுவை தோன்ற 'மரபிற்கு ஒத்த.. அன்று' எனவும் 'பிறப்பால் வேறுபட்டவர்' எனவும் இராமன் கூறுகிறான். பண்டைய மரபுப் படி மேற் குலப் பெண்ணை மணத்தல் கூடாது. அந்தணர் பாவை என்றது சூர்ப்பணகையின் புலத்தியர் வழி மரபைக் குறித்ததாகும். சுந்தரி என்ற விளி அழகி எனினும் மரபால் ஏற்கத்தக்கவள் அன்று என்பதைக் குறிக்கும்.

தொன்மை-பண்பாகு பெயர்-பழைய ஒழுக்கத்திற்கு ஆகி வந்தது.

2781. ***'ஆரண மறையோன் எந்தை; அருந்ததிக்*** ***கற்பின் எம் மோய், தாரணி புரந்த சாலகடங்கட மன்னன் தையல்; போர் அணி பொலம் கொள் வேலாய்! பொருந்தலை இகழ்தற்கு ஒத்த காரணம் இதுவே ஆயின், என் உயிர் காண்பென்' என்றாள்.***

போர் அணி பொலம் கொள் வேலாய் - *போர் செய்தலே தனக்கு அணிகலமாகக் கொண்ட அழகிய வேலையுடையவனே!;* **எந்தை ஆரண மறையோன் -** *என் தந்தை வேதங்களை ஓதியுணர்ந்த விசிரவசு எனும் முனிவர்;* **அருந்ததி கற்பின் எம்மோய் -** *அருந்ததி போன்ற கற்பிற் சிறந்த என் தாய்;* **தாரணி புரந்த சாலகடங்கட மன்னன் தையல் -***உலகை ஆண்ட சால கடங்கடர் என்னும் அரச குல மரபில் வந்த பெண்;* **பொருந்தலை இகழ்தற்கு ஒத்த காரணம் இதுவே ஆயின் -** *நீ இசையாமல் என்னை இகழ்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளாததற்குத் தக்க காரணம் இதுவே ஆனால்;* **என் உயிர் காண் பென் என்றாள் -** *என் உயிர் அழியாமல் அதைப் பெற்றவள் ஆவேன் எனச் சூர்ப்பணகை சொன்னாள். எந்தை - விசிரவசு. ஆரண மறையோன் என்பது வெறும் சாதிப்பெயராய் நின்றது. வேதமோதிக் கொண்டிருந்த புலந்தியன் முன் திருணபிந்து என்னும் இராசவிருடியின் மகள் நின்று கருவுற்றதால் அக்காரணம் பற்றி விசிரவசு என்ற விசிரவசு என்ற பெயர் பெற்றார். மோய்- தாய் குலசேகர ஆழ்வார் தம் பெருமாள் திருமொழியில் (9.9) 'உன் மோயின் வருத்தமும்' என்று கூறியுள்ளார். வேலோய் - வேல் என்பது போர்க் கருவிகளுக்குரிய பொதுப் பெயராய் வந்தது. பொருந்தலை -முற்றெச்சம். அருந்ததி - வசிட்ட முனிவரின் மனைவி. கற்புடை மகளிரில் சிறப்புடையவளாய் வானில் விண்மீனாய்க் கணவனைப் பிரியாதிருக்கும் நிலை பெற்றவள். சால - கடங்கட*

மன்னன் தையல் என்பது சாலகடங்கடை என்பாளிடம் தோன்றிய அரக்கர் குலத்தில் பிறந்தவனைச் சுட்டும். இது பற்றிப் பல்வேறு கதைகள் உள்ளன. புலத்தியர் மகனாம் விசிரவசு கதை வரலாறு இதனைக் காட்டும். சாலகடங்கடர் மன்னராதலின் இராமன் கூறிய மறுப்பாம் 'அந்தணர் பாவை' என்பதற்குரிய விடையாய் அமைந்து தன்னை ஏற்குமாறு சூர்ப்பணகை வலியுறுத்துகிறாள்; 'மணம் செய்து கொள்வானாயின் என் காம வேதனை தணிந்து பிழைத்திடுவேன்' என்றாள். 'என் உயிர் காண்பென்' என்பதற்குச் 'சாவேன்' என்று பொருளுரைப்பாரும் உளர்.

சால கடங்கடர் மரபு - அரக்கர் குலத்தில் பிறந்த ஏதி என்பவன்மகன் வித்யுத் கேசன் என்பவன் சந்தியையின் மகளாம் சாலகடங்கடை என்பவளை மணந்து சுகேசனைப் பெற்றாள். அவன் மக்களாம் மாலியவான், சுமாலி, மாலி என்பவருள் சுமாலியின் மகள் கேகசி என்பவள் இராவணன், சூர்ப்பணகை முதலியோரைப் பெற்றனள். மேலும் சாலகடங்கடை பிள்ளையைப் பெற்றவுடன் தனியே விட்டு விட்டுக் கணவனுடன் சென்றாள். யாருமின்றிக் கிடந்த குழந்தையைச் சிவனும் உமையும் எடுத்து அதற்கு அப்போதே தாய்க்குச் சமமான பருவம் உண்டாக அருள் புரிந்து நீண்ட ஆயுளையும் வானில் பறந்து செலும் நகரத்தையும் அளித்தனர். அது முதல் அரக்கர் மகளிர் விரைவிற் கருவுறலும், உடன் மகப்பெறலும், பிறந்தகுழந்தை உடனே தாயின் ஒத்த பருவம் அடைதலும் ஆகிய பேற்றைப் பெற்றனர். காலங்காலமாகச் சாலகடங்கடர் ஆண்டு வந்ததால் அரச மரபினர் எனப்பட்டார்.

2782. அருத்தியள் அனைய கூற, அகத்துறு
நகையின் வெள்ளைக்
குருத்து எழுகின்ற நீலக் கொண்டல்
உண்டாட்டம் கொண்டான்,
"வருத்தம் நீங்கு அரக்கர்தம்மில் மானிடர்
மணத்தல், நங்கை!
பொருத்தம் அன்று" என்று, சாலப்
புலமையோர் புகல்வர்' என்றான்.

அருத்தியள் அனைய கூற - ஆசை கொண்ட சூர்ப்பணகை அச்சொற்களைச் சொல்ல; **அகத்துறு நகையின் வெள்ளைக் குருத்து எழுகின்ற நீலக் கொண்டல் உண்டாட்டம் கொண்டான் -** தன் உள்ளத்தில்சிரிப்பின் வெண்ணிற இளங் குருத்து மேல் தோன்றுகிறது என்று தோன்றச் சிரித்த கரிய மேகம் போன்ற இராமன் ஒரு விளையாட்டை மேற்கொண்டான்; **நங்கை -** பெண்ணே!; **வருத்தம் நீங்கு அரக்கர் தம்மில் மானிடர் மணத்தல் பொருத்தம் அன்று -** துன்பமில்லாத இராக்கதரோடு மனிதர் திருமணம் புரிதல் இயைபுடையதன்று;**என்று சாலப் புலமையோர் புகல்வர் என்றான் -** என மிகுந்த அறிவுடையோர் சொல்லுவர் எனக் கூறினான்.

அருத்தியள் - இரப்போள் எனப் பொருள்படும். குருத்து - இளம்கொழுந்து இது இளவொளியுடைமையைக் குறிக்கும் மானிடர் - காசிப முனிவரின் மனைவிமார்களில் மனு என்பவளிடம் பிறந்தவர் என்பதைக் குறிக்கும் சொல் என்பர். அரக்கியை மானிடர் மணப்பதற்குக் கணப்பொருத்தம் தடையாகும். சிரிப்பைப் பெரிதும் வெளிப்படுத்தாமல் மெல்லிய இயல்பிற்கேற்ப அகத்துறு நகையாக

வெளிப்பட்டதைக் குறிக்கும். சூர்ப்பணகையின் பேதமை கருதி இங்கு இராமனிடம் நகை தோன்றியது. கோபம் கொண்டு அவளைத் துரத்தி விடாமல் உடன்படல், மறுத்தல் எனும் இரு தன்மை உடையவன் போல் வெவ்வேறு காரணங்களைக் கூறிப் பேச்சை வளர்ப்பதைக் குறிக்கும் 'உண்டாட்டம் கொண்டான்' எனும்தொடர். குருத்து - இலக்கணை. நீலக்கொண்டல் - உவம ஆகுபெயர்.

2783. 'பராவ அருஞ் சிரத்தை ஆரும் பத்தியின்
பயத்தை ஓராது,
"இராவணன் தங்கை" என்றது ஏழைமைப்
பாலது' என்னா,
'அரா-அணை அமலன் அன்னாய்!
அறிவித்தேன் முன்னம்; தேவர்ப்
பராவினின் நீங்கினேன், அப்
பழிபடு பிறவி' என்றாள்.

அரா அணை அமலன் அன்னாய்! - பாம்பணை மீது பள்ளி கொள்ளும் குற்றமற்ற திருமாலைப் போன்றவனே!; ***பராவ அரும் சிரத்தை ஆரும் பத்தியின் பயத்தை ஓராது -*** விரித்துக் கூறுவதற்கு அரிய சிரத்தை என்னும் ஊக்கம் நிரம்பிய பத்தியால் நான் பெற்ற நல்ல பயனை உணராமல்; **இராவணன் தங்கை என்றது ஏழைமைப் பாலது என்னா -** நான் இராவணனின் தங்கை எனும் ஒரு காரணத்தைக் காட்டி மறுப்பது உன் அறியாமையில் நிகழ்ந்தது என்று கூறி; **அப்பழி படுபிறவி -**அரக்கர் பிறவியாம் அப்பழிக்கத்தக்க பிறப்பை; **தேவர்ப் பராவினின் நீங்கினேன் -** தேவர்களை வணங்கித் துதித்ததால் நீங்கி விட்டேன் (இதனை)**முன்னம் அறிவித்தேன் என்றாள் -** முன்னமே தெரிவித்துள்ளேன் என்று சூர்ப்பணகை சொன்னாள்.

சிரத்தை ஆரும் பத்தி - சிரத்தையோடு கூடின பத்தி. பழிபடு பிறவி - பாவம் செய்ததால் உண்டான பிறப்பு. ஏழைமைப் பாலது - ஆராய்ச்சி இல்லாததால் உண்டானது என்பதுமாம். அல்லாமல், சூர்ப்பணகை தான் தவத்தால் பெற்ற மரபு வேறுபாட்டை மறந்து 'இராவணன் தங்கை எனக் கூறியது தன் பேதமைப்பாலது என்பதும் ஆம். தன் மரபு மாற்றத்தைமுன்னம் அறிவித்தேன் என்றது 'தீவினை தீய நோற்றுத் தேவரின் பெற்றது' (2772) என்பதைச் சுட்டியது.

'பராவரும் வித்தியாதர் பன்னி' என்ற பாட வேறுபாடு கொண்டுசொல்லுதற்கரிய வித்தியாதரப் பெண்ணாவேன் எனப் பொருள் கூறுவர்.

2784. 'ஒருவனோ உலகம் மூன்றிற்கு ஓங்கு ஒரு
தலைவன், ஊங்கில்
ஒருவனோ குபேரன், நின்னோடு
உடன்பிறந்தவர்கள்; அன்னார்
தருவரேல், கொள்வென்; அன்றேல்,
தமியை வேறு இடத்துச் சார;

வெருவுவென்;-நங்கை!' என்றான்;மீட்டு
அவள் இனைய சொன்னாள்:

நங்கை! - பெண்களில் சிறந்தவளே!; **நின்னொடு உடன் பிறந்தவர்கள்** - உன்னுடன் கூடப் பிறந்தவர்களில்; **ஒருவனோ உலகம் மூன்றிற்கு ஓங்கு ஒரு தலைவன்** - ஒருத்தனோ மூன்று உலகங்களுக்கும் சிறப்பில் ஒப்பில்லாத தலைவனாம் இராவணன்; **ஊங்கில் ஒருவனோ குபேரன்;** - சிறப்பில் மற்றொருவனோ செல்வத்திற்குக் கடவுளாம் குபேரன்; **அன்னார் தருவரேல் கொள்வென்** - அத்தகையோர் உன்னைக் கொடுப்பார் எனில் ஏற்றுக் கொள்வேன்; **அன்றேல் தமியை வேறு இடத்துச் சார வெருவுவென் என்றான்** - அவ்வாறன்றி நீ மட்டும் தனியாக வேறு ஒருவரைத் தேர்ந்து அடைவதை எண்ணி அஞ்சுவேன் என்று சொன்னான் இராமன்; **மீட்டு அவள் இனைய சொன்னாள்** - மீண்டும் சூர்ப்பணகை இத்தகைய சொற்களைச் சொன்னாள்.

ஊங்கில்-ஊங்கு+இல்-மேம்பட்டது கல்வியின் ஊங்கில்லை (நீதி நெறி.1) என்ற தொடரில் இப்பொருள் காண்க. ஊன்றி நோக்குமிடத்து என்றும் கூறுவர். அவ்விடத்தில் என்றும் பொருள் கொள்வார். உடன்பிறப்பில் குபேரனை முதலில் கூறாது இராவணனை முன்னர்க் கூறியது அவன் சூர்ப்பணகைக்கு ஒரு தாய் வயிற்றுப் பிறப்பால் அண்ணன் ஆகின்ற நிலையைக் குறித்து நின்றது. இராவணனின் ஆட்சிப் பெருமையும் குபேரனின் செல்வப் பெருமையும் கூறி அவள் இவ்வாறு தனித்து ஒழுகல் தகாது என்பதை இராமன் சுட்டினான். தமியை வேறு இடத்துச் சாரஎன்பதற்குத் தனியாக வருவது என்ற பொருளும் கொள்வர்.

குபேரன் என்ற சொல்லுக்கு விகாரப்பட்ட உடம்பை உடையவன் என்பது பொருள். இமயத்தில் தவம் செய்யும் போது அருள் செய வந்த சிவனின் பக்கத்திலிருந்த உமைமேல் இடக் கண்ணைச் செலுத்திய குற்றத்தால் அக்கண் ஒளி குன்றியது. அதனால் இப்பெயர் பெற்றான் என்பர். இது புராண வரலாறு.

2785. 'காந்தர்ப்பம் என்பது உண்டால்;
காதலின் கலந்த சிந்தை
மாந்தர்க்கும் மடந்தைமார்க்கும் மறைகளே
வகுத்த கூட்டம்;
ஏந்தல்-பொன்-தோளினாய்! ஈது
இயைந்தபின், எனக்கு மூத்த
வேந்தர்க்கும் விருப்பிற்று ஆகும்; வேறும் ஓர்
உரை உண்டு' என்றாள்.

(மேலும் சூர்ப்பணகை இராமனிடம்) **ஏந்தல் பொன் தோளினாய்** - மலை போன்ற அழகிய தோள்களை உடையவனே!; **காதலின் கலந்த சிந்தை மாந்தர்க்கும் மடந்தைமார்க்கும் காந்தர்ப்பம் என்பது உண்டு-** வேட்கையில் ஒன்று பட்ட மனமுடைய ஆடவர்களுக்கும் பெண்களுக்கும் காந்தருவம் என்பது உள்ளது; **மறைகளே வகுத்த கூட்டம்** - அது வேதங்களே வகுத்து வைத்த மணமுறை ஆகும்; **ஈது இயைந்த பின் எனக்கு மூத்த வேந்தர்க்கும் விருப்பிற்று ஆகும்** - இம்மண முறை நமக்கு நடந்த பின் என் அண்ணன்மார்க்கும் (இது) விருப்புடையதேஆகும்; **வேறும் ஓர் உரை**

உண்டு என்றாள் - *வேறொரு தனிச் செய்தியும் உள்ளது என்று சூர்ப்பணகை கூறினாள்;* ***ஆல்*** - *அசை.*

காந்தர்வம் எண் வகைப்பட்ட மணங்களுள் ஒன்று. எட்டு வகையாவன பிரமம், தெய்வம், பிரசாபத்தியம், ஆரிடம், ஆசுரம், காந்தர்வம், இராக்கதம், பைசாசம் என்பன ஆகும். ஒத்த அன்பினராய்த் தலைவனும் தலைவியும் கொடுப்பாரும் அடுப்பாருமின்றித் தம்மில் கூடும் கூட்டம் காந்தருவமாகும். யாழோர் கூட்டம் என இதனைக் குறிப்பர். ஏந்தல் - உயர்ச்சி உடையது. மலைக்குக் காரணப் பெயர். வேந்தர்க்கு என உரைத்ததால் தான் அரச குலத்தைச் சேர்ந்தவள் என்பதை மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறியதாகும். முன்னர், இராவணன் குபேரன் ஆகியோர் தருவதை இராமன் சுட்டியதால் அவன் அவர்க்கு அஞ்சியதாக எண்ணிக் காந்தர்வ மணத்தால் அவர்களின் விருப்பத்தைப் பின்னர்க் கொள்ள இயலும் எனக் கூறினாள். முறையற்ற செயலுக்கு வேத முறைப்படி கூறிய காந்தர்வ மணம் பூண்பது குறித்துச் சூர்ப்பணகை கூறுவது அவளது பொய்ம்மகளின் (2778) பண்பைப் புலப்படுத்தும்.

2786. 'முனிவரோடு உடையர், முன்னே முதிர் பகை;
முறைமை நோக்கார்;
தனியை நீ; ஆதலால், மற்று அவரொடும்
தழுவற்கு ஒத்த
வினையம் ஈது அல்லது இல்லை; விண்ணும்
நின் ஆட்சி ஆக்கி,
இனியர் ஆய், அன்னர் வந்து உன்
ஏவலின் நிற்பர்' என்றாள்

(என் தமையன்மார்) ***முன்னே முனிவரோடு முதிர்பகை உடையர்*** - *முன்னமே முனிவர்களுடன் முற்றிய பகைமை கொண்டவராவர்;* ***முறைமை நோக்கார்*** - *நீதி அறநெறி ஆகிய முறைகளைப் பாரார்;* ***நீ தனியை*** *-நீயோ இக்காட்டில் தனியனாக உள்ளாய்;* ***ஆதலால் மற்று அவரொடும் தழுவற்கு ஒத்த வினையம் ஈது அல்லது இல்லை*** - *ஆகையால் அந்த அரக்கரோடு நட்புடன் வாழ்வதற்குரிய தந்திரம் இது அல்லாமல் வேறு இல்லை; (காந்தர்வ மணம் செய்து கொண்டால்)* ***விண்ணும் நின் ஆட்சி ஆக்கி*** - *தேவருலகையும் உன் அரசாட்சிக் கீழ் அமைத்து;* ***இனியர் ஆய்*** - *இனிய அன்பு உன்பால் உடையவர்களாய்;* ***அன்னர் வந்து உன் ஏவலின் நிற்பர் என்றாள்*** - *அத்தகையோர் உன்னிடம் வந்து நீ இட்ட கட்டளைப்படி நடப்பர் எனச் சூர்ப்பணகை சொன்னாள்.*

தவவேடம் பூண்ட இராமனிடம் இராவணன் முனிவர்களிடம் கொண்ட பகையை முதலில் கூறி அவனோடு நட்பாம் வழி தன்னைக் காந்தர்வ மணம் முடிப்பதே என உரைத்தாள். மேலும், தன்னை மணப்பதால் விண்ணரசு செய்யலாம் என ஆசை ஊட்டுகிறாள். அத்துடன் அன்றி அரக்கரும் இராமன் ஏவல்படி நிற்பர் என வாழ்வில் ஓர் உயர் நிலை உறுவதையும் சுட்டுகிறாள் இவற்றை ஆக்கிக் கொள்ளும் வினையமாகத் தன்னை மணந்து கொள்வதே எனச் சுட்டாமல் சுட்டுவாள். வினையம் - செயல் என்பாருமுளர். விண்ணும் என்பதில் உள்ள எச்ச உம்மையால் மண்ணும் எனக் கொள்ள இடமுள்ளது. விண்ணும் என்பதைச் சிறப்பும்மையாகவும் கூறுவர்.

2787. **'நிருதர்தம் அருளும் பெற்றேன்; நின்**
நலம் பெற்றேன்; நின்னோடு
ஒருவ அருஞ் செல்வத்து யாண்டும் உறையவும்
பெற்றேன்; ஒன்றோ,
திரு நகர் தீர்ந்த பின்னர், செய்
தவம் பயந்தது?' என்னா,
வரி சிலை வடித்த தோளான் வாள்
எயிறு இலங்க நக்கான்.

வரிசிலை வடித்த தோளான் - (சூர்ப்பணகை கூறிய மொழிகளைக் கேட்டபின்) கட்டுக்கள் அமைந்த வில் தொழில் பயின்ற தோளை உடைய இராமன்; **நிருதர் தம் அருளும் பெற்றேன் -** அரக்கர்களின் அருளையும் அடைந்தேன்; **நின் நலம் பெற்றேன் -** உன்னை அடையும் நன்மையும் அடைந்தேன்; **நின்னொடு ஒருவ அருஞ் செல்வத்து யாண்டும் உறையவும் பெற்றேன் -** உன்னோடு எக்காலத்தும் நீங்காத பெரும் செல்வத்தை நீங்காது எப்போதும் நிலைத்திருக்கவும் அடைந்தேன்;**ஒன்றோ -** இது மட்டுமா?; **திருநகர் தீர்ந்த பின்னர் செய்தவம் பயந்தது -** அழகிய அயோத்தியை நான் நீங்கிய பிறகு நான் செய்த தவத்தின் பயனாய் விளைந்தது போலும்; **என்னா வாள் எயிறு இலங்க நக்கான் -**என்று சொல்லி ஒளியுள்ள தன் பற்கள் புலப்படச் சிரித்தான்.

நலம் - அழகும் ஆம். 'சிலைவடிப்ப வீங்கி விரையெனத் திரண்ட தோளான்' என்ற சீவக சிந்தாமணித் (1450) தொடருக்கு நச்சினார்க்கினியர்'வில்லைப் பயிற்றுதலாற் பெருத்துத் திரண்ட தோளான்' என்று எழுதும் உரை ஒப்பிடற்குரியது. வரிகளாய் சிலைத் தழும்பு உண்டானதென்றும் கூறலாம். அரக்கர் அருளும், அருஞ் செல்வமும். அவள் நலமும் பெறுமாறு தான்செய்த முன்னைய தவம் பலித்தது என எதிர் மறையில் இகழ்ச்சியுற நகைத்தான் இராமன்.

சீதையைக் கண்ட சூர்ப்பணகை கொண்ட எண்ணங்கள்

2788. **விண்ணிடை, இம்பர், நாகர், விரிஞ்சனே**
முதலோர்க்கு எல்லாம்
கண்ணிடை ஒளியின் பாங்கர்,
கடி கமழ் சாலைநின்றும்,
பெண்ணிடை அரசி, தேவர் பெற்ற நல்
வரத்தால், பின்னர்
மண்ணிடை மணியின் வந்த வஞ்சியே
போல்வாள், வந்தாள்.

விண்ணிடை இம்பர் நாகர் விரிஞ்சனே முதலோர்க்கு எல்லாம்- வான்உலகத்தும் இம்மண்ணுலகத்தும் பாதல உலகத்தும் பிரமன் முதலிய அனைவர்க்கும்; **கண்ணிடை ஒளியின் பாங்கர் -** கண்களிடத்து ஒளி வடிவமுள்ள இராமனின் பக்கத்தில்; **கடிகமழ்**

சாலை நின்றும் -*நறுமணம் வீசும் பன்ன சாலையிலிருந்து;* **பெண்ணிடை அரசி -** *பெண்களின் அரசி போல்வாள்;* ***பின்னர் மண்ணிடை மணியின் வந்த வஞ்சியே போல்வாள்-*** *பின்னர் இம்மண்ணுலகில் பிறந்த இரத்தினத்திலிருந்துதோன்றிய வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதை;* ***தேவர் பெற்ற நல்வரத்தால் வந்தாள் -*** *விண்ணோர் முன் திருமாலிடம் பெற்ற வரம் நிறைவேறும்படி வந்தாள்.*

உறுப்புக்களில் கண் சிறந்ததால் கண்ணிடை ஒளி என இராமன் சிறப்பிக்கப் பெற்றான். கண்ணிலும் விழி சிறந்தது. அவ்விழியினும் அதன் ஒளி மிகச் சிறந்தது ஆம். இதனால் இராமன் எல்லா உயிர்களின் கண் ஒளியாய் விளங்குகிறான் என்பதாம். யாவரும் கண்டு கண் கூசும் படியான ஒளியோடு சீதை பன்னசாலையிலிருந்து வெளியே வந்தாள் என்பதுமாம். இலைக் குடிசைக்கு மணம் வந்தவாறு யாதெனில் அதைச் சுற்றிலுமுள்ள செடி கொடி மரங்களில் பூத்த மலர்களால் வந்ததாம். தேவர் பெற்ற நல்வரம் - சீதை வெளியே வர அது கண்ட சூர்ப்பணகையின் செயல்களால் பல செயல்கள் நிகழ்ந்து இராவணன் சீதையை எடுத்துச் செல்லவும்அதனால் அரக்கர் அழிவும் நிகழ்ந்ததைத் தேவர் பெற்ற நல் வரத்தால் நிகழ்ந்ததாகக் கருதுவர். இனி அவர்கள் பெற்ற நல் வரத்தால் பாற்கடல் விட்டு இம்மண்ணிடைப் பிறந்த சீதை எனவும் உரைப்பர். தேவர் துயரம் நீங்கச் சீதை பிறப்பும் அவள் இராமனை மணந்து காடேகி இராவணனால் கவரக் காரணமாகி அதனால் இராவணாதிகள் அழிவும் உண்டாயிற்று. இதனை அடுத்த பாட்டில் (2789) 'அரக்கர் என்னும் கான் சுட முளைத்த கற்பின் கனலி' எனச்சுட்டும். இவ்வாறு அவதார நோக்கினைக் காப்பியத்தின் பல இடங்களில் அறிவுறுத்துவது மரபு. விண்ணிடை என்பதில் உள்ள இடை என்ற சொல்லை இம்பர், நாகர் முதலிய சொற்களுடன் கூட்டியுரைக்கப் பெற்றது. விரிஞ்சனே என்பதிலுள்ள ஏகாரம் தேற்றப் பொருளில் வந்தது. கண்ணிடை ஒளி என உருவக அணி அமைந்துள்ளது.

2789. ஊன் சுட உணங்கு பேழ் வாய் உணர்வு
இலி, உருவில் நாறும்
வான் சுடர்ச் சோதி வெள்ளம் வந்து
இடை வயங்க, நோக்கி,
மீன் சுடர் விண்ணும் மண்ணும்
விரிந்த போர் அரக்கர் என்னும்
கான் சுட முளைத்த கற்பின் கனலியைக்
கண்ணின் கண்டாள்.

ஊன் சுட உணங்கு பேழ்வாய் உணர்வு இலி - *தன் உடலை (காமத் தீ) எரிக்க அதனால் வாடிய பெரிய வாயையுடைய நல்லுணர்வில்லாத சூர்ப்பணகை;* ***உருவில் நாறும் வான் சுடர்ச் சோதி வெள்ளம் வந்து இடைவயங்க நோக்கி -*** *(சீதையின்) வடிவிலிருந்து வெளித் தோன்றும் பெருஞ்சுடர் ஒளி மயமான பெருக்காக வந்து அவ்விடம் விளங்க அதனைப் பார்த்து;* ***மீன் சுடர் விண்ணும் மண்ணும் விரிந்த போர் அரக்கர் என்னும் -*** *விண்மீன்கள் ஒளிரும் வானமும் நில உலகும் பரவிய போர் செய்யும் கொடிய இராக்கதர் எனும்;* ***கான்சுட முளைத்த கற்பின் கனலியைக் கண்ணின் கண்டாள் -*** *காட்டை அழிக்கப் பிறந்த கற்பு என்னும் தீயாகிய சீதையைத் தன் கண்முன் (வரப்) பார்த்தாள்.*

ஊன்சுட உணங்கு பேழ்வாய் - தசையைப் பதம் செய்து உண்பதற்குப் பதைக்கிற திறந்த வாய் எனவும் கூறுவர். தன்னுயிர் போல் மன்னுயிரைக் கருதாத சூர்ப்பணகையை 'உணர்விலி' என்றார். அரக்கர் குலத்தை அழிக்க வந்த சீதையைச் 'சோதி வெள்ளம்' என்றும் 'கற்பின் கனலி' எனவும்சுட்டினார். இத்துடன் 'பொன்னின் ஒளி. மின்னின் எழில் அன்னவள் தன் ஒளி' எனக் கோலங் காண் படலத்தில் சீதையை வருணித்ததை (1144) ஒப்பிடுக. மேலும் கற்புக்கனலி என்பதைக் காட்டும் வகையில் சூடாமணிப் படலத்தில் (5403) 'அரக்கர் ஆம் இருந்தை வெந்து உக, சனகி எனும் ஒரு தழல்' என்பதையும் ஒப்பிட்டுக் காணலாம். உணர்விலிக்குச் சோதி வெள்ளமாய்க் கனலியாய்த் தென்பட்டாள் சீதை என்பது எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கது.

2790. 'மரு ஒன்று கூந்தலாளை வனத்து
இவன் கொண்டு வாரான்;
உரு இங்கு இது உடையர் ஆக, மற்றையோர்
யாரும் இல்லை;
அரவிந்த மலருள் நீங்கி, அடி
இணை படியில் தோய,
திரு இங்கு வருவாள்கொல்லோ?' என்று அகம்
திகைத்து நின்றாள்.

மரு ஒன்று கூந்தலாளை வனத்து இவன் கொண்டு வாரான் - *நறுமணம் பொருந்திய கூந்தலை உடைய இவளைக் காட்டிற்கு இவன் அழைத்து வரமாட்டான்;* ***இது உரு உடையர் ஆக மற்றையோர் இங்கு யாரும் இல்லை -*** *இத்தகைய அழகுள்ளவராக வேறு எந்த மகளிரும் இவ்விடத்தில் இல்லை;* ***திரு அரவிந்த மலருள் நீங்கி அடியிணை படி யில் தோய இங்கு வருவாள் கொல்லோ -*** *திருமகள் தான் தங்கும்செந்தாமரை மலரிலிருந்து புறப்பட்டு இருபாதமும் நிலத்தில் படிய இவ்விடத்திற்கு வருவாளோ;* ***என்று அகம் திகைத்து நின்றாள் -****என மனம் மருண்டு நின்றாள் சூர்ப்பணகை.*

சீதை மரு ஒன்று கூந்தலாள் என்றதால் உத்தம சாதிப் பெண் என்பது புலனாம் அவர்கள் கூந்தலில் இயற்கை மணம் உண்டு என்பது மரபு. நம்மாழ்வார் பாடிய திருவிருத்தத்தில் (55) வைகுந்த மன்னாள் குழல்வாய் விரைபோல் வண்டுகள் வாரும் மலருளவோ?' என்ற அடிகள் இதனை விளக்கி நிற்கும். இவன் தன் மனைவி எனின் இத்தகைய அழகுடையவளைக் காட்டிற்கு அழைத்து வாரான். காட்டிலோ இத்தகைய அழகிகள் இல்லை. எனவே தான் வழிபடும் திருமகளே இங்கு வந்து விட்டாளோ என முதலில் சூர்ப்பணகை நினைத்தாள். ஆனால் சீதையின் அடிகள் நிலத்தில் தோய்ந்ததால் இவள் திருமகள் அல்லளோ எனத் திகைத்தாள். இனித் திருமகள் தனக்கு அருள வந்தாளோ? அன்றிக்கேடு புரிய வந்தாளோ எனத் திகைத்தாளுமாம். முதலில் கண்ணில் கண்ட (2788) சூர்ப்பணகை இப்போது சீதையின் நறுமணத்தை மூக்குப் புலனாலும் உணர்ந்தாள் மலருள் - வேற்றுமை மயக்கம் கொல் ஓ - வினாக் குறித்து நின்றன.

2791. பண்பு உற நெடிது நோக்கி,
'படைக்குநர் சிறுமை அல்லால்,

எண் பிறங்கு அழகிற்கு எல்லை இல்லை
ஆம்' என்று நின்றாள்;
'கண் பிற பொருளில் செல்லா; கருத்து
எனின், அஃதே; கண்ட
பெண் பிறந்தேனுக்கு என்றால், என்படும்
பிறருக்கு?' என்றாள்.

பண்பு உற நெடிது நோக்கி - (சீதையைச் சூர்ப்பணகை) நன்றாகநீண்ட நேரம் உற்றுப் பார்த்து; **படைக்குநர் சிறுமை அல்லால் எண் பிறங்கு அழகிற்கு எல்லை இல்லை ஆம் என்று நின்றாள் -** பிறப்பிப்போர்க்குக் குறைவே அல்லாமல் கருத்தில் விளங்கும் அழகுக்கு ஒரு வரையறை கிடையாது ஆகும் என்று சொல்லும் வகையில் இவள் விளங்கி நின்றாள்; **கண்பிற பொருளில் செல்லா -** (இவளைப் பார்த்த) கண்கள் வேறு பொருட்களைப் பார்க்கப் போகா; **கருத்து எனின் அஃதே-** மனம் என்றாலும் அதுவும் வேறு தோன்றினும் அங்கே செல்லாது;**கண்ட பெண் பிறந்தேனுக்கு என்றால் என்படும் பிறருக்கு என்றாள் -** பெண்ணாகப்பிறந்த எனக்கு இந்நிலை உண்டானால் இவளைக் கண்ட ஆடவர்க்கு என்ன ஆகுமோ என வியந்து கூறினாள்.

இராமனின் அழகில் முதலில் ஈடுபட்ட சூர்ப்பணகை பெண்ணாம் சீதையின் அழகையும் கண்டு வியக்கிறாள். அவளது எல்லையில்லா அழகைக் கண்டு அழகைப் படைப்பவரின் குறைவினால் அன்றி அழகுக்கு எல்லை இல்லை எனக் கருதினாள். மேலும் அழகைப் படைக்கும் ஓவியன், சிற்பி, கவிஞன் போன்றவர்கள் கையாளும் கருவிப் பொருள்களாம்,வண்ணம், கல், சொல் போன்று படைப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்ளும் எல்லைக்குள் அழகு உட்படும், ஆயின் அழகுக்கு எல்லை இல்லைஎன்பதுமாம்.

கண்ணின் வழியே அழகு கருத்தில் பதிகிறது. முன்னர்ப் பால காண்டத்தில் சீதையின் அழகு குறித்து 'அழகு எனும் அவையும் ஓர் அழகு பெற்றதே' (513) என்றும், சதானந்த முனிவன் கூற்றில் 'அழகு இவளைத் தவம் செய்து பெற்றது காண்' (683) என்றும் குறிக்கப் பெற்றுளது. 'கண் வாங்கு இருஞ் சிலம்பு' (கலி. 39.15) என்னும் அடிக்குப் பார்த்தவர்கள்கண்ணைத் தன்னிடத்தே வாங்கிக் கொள்ளும் கரியமலை' என நச்சினார்க்கினியர் உரையும் 'கண் பிற பொருளில் செல்லா' என்பதுடன் ஒப்பிடற்குரியது. பெண் பிறந்தேனுக்கு என்பதுடன் 'குழவிக்கோட்டு' எனும் சீவக சிந்தாமணிப் பாடலில் (165) விசயையின் அழகு புலப்படும் பிறையும் மதியும் கூடினபோல் அழகு கொண்ட நுதலும் முகமும் வாயும் முறுவலும் மூக்கும் உருப்பசியை உருக்குமே என வருவதையும் ஒப்பிடற் பாலது. பெண்ணாம் தனக்கே இந்நிலை எனில் ஆடவர் நிலையைக் கூற இயலாது என்று எண்ணுவாள்.

பெண் பிறந்தேனுக்கு என்றால் என்படும் பிறர்க்கு என்பது தொடர் நிலைச் செய்யுட் பொருட்பேறணி.

2792. பொரு திறத்தானை நோக்கி, பூவையை
நோக்கி, நின்றாள்;
'கருத மற்று இனி வேறு இல்லை;

கமலத்துக் கடவுள்தானே,
ஒரு திறத்து உணர நோக்கி, உருவினுக்கு,
உலகம் மூன்றின்
இரு திறத்தார்க்கும், செய்த வரம்பு இவர்
இருவர்' என்றாள்.

பொரு திறத்தானை நோக்கி - *போரில் வல்லமை பெற்ற இராமனைப் பார்த்து;* **பூவையை நோக்கி நின்றாள் -** *சீதையைக் கண்டு வியந்து நின்ற சூர்ப்பணகை;* **கருத மற்று இனி வேறு இல்லை -** *எண்ணிப் பார்க்க இனிமேல் வேறொன்றும் இல்லை; (யாதெனில்)***கமலத்துக் கடவுள் தானே -** *தாமரை மலரில் விற்றிருக்கும் பிரமனும்;***ஒருதிறத்து உணர நோக்கி -** *ஒப்பற்ற வகையில் ஆழ்ந்து நினைத்துப் பார்த்து;* **உருவினுக்கு உலகம் மூன்றின் -** *ஏற்றவடிவத்திற்கு இம் மூன்று உலகங்களிலும்;* **இவர் இருவர் இருதிறத்தார்க்கும் செய்த வரம்பு என்றாள் -** *இவர்கள் இருவரும் ஆடவர்பெண்டிர் ஆகிய இரு பாலர்க்கும் உண்டாக்கிய எல்லை ஆம் எனஎண்ணினாள்.*

பூவை - நாகணவாய்ப் புள் போன்ற சொல்லையுடைய சீதை, ஆண் பெண் ஆகிய இரு வடிவத்தார்க்கும் பிரமன் படைத்த வரம்பாக இராமனும் சீதையும் அமைந்துள்ளனர். 'படைக்குநர் சிறுமை அல்லாமல் எண்பிறங்கு அழகிற்கு எல்லை இல்லை ஆம்' என முன்னர்க் (2791) காட்டியதற்கிணங்க 'வரம்பு இவர் இருவர்' என்றார்.

பூவை - உவமை ஆகுபெயர்.

2793. ***'பொன்னைப்போல் பொரு இல் மேனி,***
பூவைப் பூ வண்ணத்தான், இம்
மின்னைப்போல் இடையாளோடும் மேவும்
மெய் உடையன் அல்லன்;
தன்னைப்போல் தகையோர் இல்லா,
தளிரைப்போல் அடியினாளும்,
என்னைப்போல் இடையே வந்தாள்;
இகழ்விப்பென் இவளை' என்னா,

பூவைப்பூ வண்ணத்தான் - *காயாம்பூப் போன்று கரிய நிறத்தையும் உடைய இவன்;* **பொன்னைப் போல் பொரு இல் மேனி இம் மின்னனைப் போல் இடையாளோடும் மேவும் மெய் உடையன் அல்லன் -** *பொன் போன்று ஒப்புக் கூறுதற்கு இல்லாமல் ஒளிவீசும்உருவத்தையும் இந்த மின்னல் போன்ற நுண்ணிய இடையையும் உடைய இப்பெண்ணோடு மணந்த உடம்பை உடையவன் அல்லன் (இவன் கணவனல்லன்);* **தன்னைப் போல் தகையோர் இல்லா -** *தன்னைப் போல அழகு உள்ளவரைப் பெறாத ஒப்பற்ற;* **தளிரைப் போல் அடியினாளும் -** *இளந்தளிர் போன்ற மெல்லிய செவ்வடிகளை உடைய இப்பெண்ணும்;* **என்னைப் போல் இடையே வந்தாள் -** *என்னைப் போன்று (இவன் மேல் ஆசை கொண்டு) இடையில் வந்தவளாவள்;* **இவளை இகழ்விப்பென் என்னா -** *இகழும்படி செய்வேன் என்று எண்ணி,*

தகையோர் - அழகியோர் என்பர். தகுதி உடையோர் எனவும் உரைப்பர். தன்னைப் போல் தகைப் படாதவர் (அடக்கப் படாதவர்) என்று சூர்ப்பணகை தன்னியல்புக்கு ஏற்பச் சீதை குறித்தும் எண்ணினாள் என்பர். பொன் மேனியும் காயாம் பூ போன்ற மேனியும் உடைய இவர் நிறத்தால் வேறுபட்டிருப்பதால் மணம் புரிந்தவர்களாக இருத்தல் இயலாது என எண்ணினாள். கரிய நிறம் கொண்ட தான் கரிய நிற இராமனுக்கு ஏற்றவள் என்பது இதனால் குறிப்பாக வெளிப்படும். எனினும் சீதையின் மெல்லிய தன்மையை உணர்ந்தும் தன்போல் இடையே வந்தவளாதலின் அவளை இகழ்ச்சியுறச் செய்து இராமனிடமிருந்து இவளை நீக்குவேன் என எண்ணும் உள்ளத்தில் பொறாமையும் அதனால் பிறர் பழி கூறும் தீய பண்பும் புலப்படும்.
62 சூர்ப்பணகை, சீதையை அரக்கி எனல்

2794. 'வரும் இவள் மாயம் வல்லள்;
வஞ்சனை அரக்கி; நெஞ்சம்
தெரிவு இல; தேறும் தன்மை, சீரியோய்!
செவ்விது அன்றால்;
உரு இது மெய்யது அன்றால்; ஊன்
நுகர் வாழ்க்கையாளை
வெருவினென்; எய்திடாமல் விலக்குதி,
வீர!' என்றாள்.

***சீரியோய்! வீர்!* -** *நற்பண்பும் செய்கையும் உடையவனே! வீரனே!;* **வரும் இவள் மாயம் வல்லள் -** *(உன்னிடம்) வரும் இப்பெண் மாயையில் தேர்ச்சி பெற்றவள்;* **வஞ்சனை அரக்கி -** *வஞ்சகத் தன்மை கொண்ட இராக்கதப் பெண் ஆவாள்;* **நெஞ்சம் தெரிவு இல -** *இவள் எண்ணங்கள் அறிய முடியாதவை;* **தேறும் தன்மை செவ்விது அன்று -** *இவளை நல்ல பெண் எனத் துணியும் இயல்பு நல்லது அன்று;* **உரு இது மெய்யது அன்று -** *இவள் கொண்ட இவ் அழகிய உருவமும் உண்மை அன்று;* **ஊன்நுகர் வாழ்க்கையாளை வெருவினென் -** *தசையை உண்டு வாழும் வாழ்க்கையையுடைய இவளைக் கண்டு அஞ்சினேன்;* **எய்திடாமல்விலக்குதி என்றாள் -** *அருகே வராமல் இவளைத் தடுத்து அப்பால் செலுத்துவாய் எனக் கூறினாள்;* **ஆல் -** *அசை.*

முன்னரே சூர்ப்பணகையை 'மெய்இலாள்' (2774) என்றும் 'பொய்ம் மகள்' (2778) என்றும் கூறியதற்கேற்ப இங்குச் சீதையையே இராமனிடம் மாயம் வல்லள், வஞ்சனை அரக்கி, ஊன் நுகர் வாழ்க்கையாள் எனப் பொய்யாகச் சூர்ப்பணகை பழி கூறுகின்றாள். தன்னை இராமன் 'எயிறுடை அரக்கி, எவ்வுயிரும் இட்டது ஓர் வயிறுடையாள் என மறுக்கும்' என (2760) எண்ணித் தன் வடிவை மாற்றிக் கொண்ட 'வஞ்சமகள்' (2762) சூர்ப்பணகை ஆதலால் சீதையை அவ்வாறு கூறி இராமன் வெறுக்குமாறு செய்ய வழி காண்கிறாள். மேலும் அஞ்சுகிற பெண்களுக்கு அபயம் கொடுப்பதே வீரரின் பண்பாகும். எனவே இராமனை 'வீர' என விளிக்கிறாள் 'சீரியோனாம்' இராமன் மெய்யில் உருவு கொண்டவளை நல்லவள் எனக் கொள்வது அவன் பண்புக்கு ஏற்ற தன்று எனவும் குறிப்பால் சுட்டுவாள்.

வெருவினென் - இறந்த கால வினைமுற்று நிகழ்காலப் பொருளில் வந்தது, கால வழுவமைதி.

2795. **'ஒள்ளிது உன் உணர்வு; மின்னே! உன்னை**
ஆர் ஒளிக்கும் ஈட்டார்?
தெள்ளிய நலத்தினால், உன் சிந்தனை
தெரிந்தது; அம்மா!
கள்ள வல் அரக்கி போலாம் இவளும்?
நீ காண்டி' என்னா,
வெள்ளிய முறுவல் முத்தம் வெளிப்பட,
வீரன் நக்கான்.

வீரன் - வீரனாம் இராமன்; **மின்னே -** மின்னல் போன்ற பெண்ணே!; **உன் உணர்வு ஒள்ளிது -** உன்னுடைய அறிவு ஒளி மிக்கது; **உன்னை ஆர் ஒளிக்கும் ஈட்டார் -** உன்னை யார் வஞ்சித்து மறையும் ஆற்றல் உள்ளவர்?; **தெள்ளிய நலத்தினால் உன் சிந்தனை தெரிந்தது -** தெளிவான உன் அறிவுச் சிறப்பால் உன் ஆலோசனை இவ்வுண்மையை அறிந்தது; **அம்மா -** இது வியப்பாம்; **இவளும் கள்ளவல் அரக்கி போலாம் நீ காண்டி -** இங்கு வரும் இப் பெண் திருட்டுத்தனமிக்க கொடிய இராக்கதப் பெண் போலும் நீ இவளை நன்கு பார்; **என்னாவெள்ளிய முறுவல் முத்தம் வெளிப்பட நக்கான் -** என்று கூறி வெண்மையான தன் பற்களாம் முத்துக்கள் வெளியே தோன்றச் சிரித்தான்.

ஒள்ளிது - சிறப்புடையது எனவுமாம். இதனைக் கன்னட மொழிச் சொல் என்பர். ஈட்டார் - வலிமையுடையார். காண்டி - நீயே குறிப்பாகப் பார்த்துக் கவனித்துக் கொள் எனும் குறிப்புப் பொருள் கொண்டது. உண்மையில் இராமன் சூர்ப்பணகையே அறியாமை உடையவள்; அறிவுத் தெளிவு இல்லாதவள்; சீதை உண்மையில் அரக்கி அல்லள் - என்றபொருள்பட எதிர்மறையாகக் கூறி அவளை வஞ்சப் புகழ்ச்சி செய்தான். இது இராமனின் 'உண்டாட்ட'த்தின் (2787) கொடு முடியாகும். இராமன் புன் சிரிப்பை முதலில் 'அகத்துறு நகையின் வெள்ளைக் குருத்து' எனவும் (2782) 'வாள் எயிறு இலங்க நக்கான்' எனவும் (2787) கூறி இங்கு 'வெள்ளியமுறுவல் முத்தம் வெளிப்பட வீரன் நக்கான்' எனக் கூறியதால் இராமனின் நகையுணர்வின் வளர்நிலை செயல் விளக்கமாகப் புலப்படும்.

அம்மா - வியப்பிடைச் சொல். போல் - அசைநிலை ஒப்பில் போலி எனவுமாம்.
இப்பாடலில் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி உளது.

சீதையைச் சூர்ப்பணகை வெகுளலும், இராமன் அவளைக் கடிதலும்

2796. **ஆயிடை, அமுதின் வந்த, அருந்ததிக்**
கற்பின் அம் சொல்
வேய் இடை தோளினாளும், வீரனைச்
சேரும் வேலை,
'நீ இடை வந்தது என்னை? நிருதர்தம்

பாவை!' என்னா,
காய் எரி அனைய கள்ள
உள்ளத்தாள் கதித்த லோடும்.

ஆயிடை - அந்த நேரத்தில்; **அமுதின் வந்த அருந்ததிக் கற்பின் அம் சொல் வேய்இடை தோளினாளும் -** தேவரமுது போல் வந்த அருந்ததிபோல் கற்பின் சிறப்பையும் அழகிய இனிய சொற்களையும்மூங்கில் பின்னிடும் படி அழகிய தோள்களையும் உடைய சீதை; **வீரனைச் சேரும் வேலை -** வீரனாம் இராமனை அணுகும் போது; **நிருதர் தம்பாவை நீ இடை வந்தது என்னை -** அரக்கர் பெண்ணே! எங்களுக்கு இடையில் நீ குறுக்கிட்டது ஏன்; **என்னா காய் எரி அனைய கள்ள உள்ளத்தாள் கதித்தலோடும் -** என்று கூறிப் பற்றி எரியும் தீப் போன்ற வஞ்சக எண்ணத்தாளாம் சூர்ப்பணகை சினந்து வேகமாக வந்ததும்.

அமுதின் வந்த - திருப்பாற் கடலில் அமுதத்துடன் தோன்றிய (திருமகளாம் சீதை) எனவும் ஆம். அமுதின் வந்த அம் சொல் எனக் கூட்டுவாரும் உளர். கிட்கிந்தா காண்டத்தில் தாரையைப் பற்றிக் கூறும்போது 'ஆயிடை, தாரை என்று அமிழ்தின் தோன்றிய வேயிடைத் தோளினாள்' (3956) என்பார். அதனை இங்கு ஒப்பிடற் பாலது 'அருந்ததிக் கற்பு' என இங்குக் கூறியது போன்றே வனம் புகு படலத்தில் இராமன் சீதையை அருந்ததி அனையாளே' (2006) என விளிப்பான். வேலை - சமயம், பொழுது, காலம். கதித்தல் - விரைந்து செல்லல். சீதையை அமுது என்பதால் சூர்ப்பணகை தீய நஞ்சாகிறாள். இரண்டும் முரண்பட இங்கு அமையும் நாடகப் பாங்கு சுவைத்தற்குரியது.

ஆயிடை - அகரச் சுட்டு செய்யுள் விகாரமாய் நீண்டது. பாவை - அண்மை விளி இது இயல்பாய் நின்றது.

2797. அஞ்சினள்; அஞ்சி அன்னம், மின்
இடை அலச ஓடி,
பஞ்சின் மெல் அடிகள் நோவப்
பதைத்தனள்; பருவக் கால
மஞ்சிடை வயங்கித் தோன்றும்
பவளத்தின் வல்லி என்ன,
குஞ்சரம் அனைய வீரன் குவவுத்
தோள் தழுவிக் கொண்டாள்.

அஞ்சினள் - (சூர்ப்பணகை அருகே வரக்கண்டு) அச்சமுற்றவளாம் சீதை; **அஞ்சி அன்னம் மின் இடை அலச ஓடி -** அச்சுற்று அன்னப் பறவை தன் மின்னல் போன்ற இடை தள்ளாட ஓடிச் சென்று;**பஞ்சின் மெல் அடிகள் நோவப் பதைத்தனள் -** பஞ்சுபோலும் மென்மையான பாதங்கள் வருத்தத் துடித்தவளாய்; **பருவக்கால மஞ்சிடை வயங்கித் தோன்றும் பவளத்தின் வல்லி என்ன -** கார் காலத்தில் தோன்றும் கரிய மேகத்திடையே தோன்றும் சிவந்த பவளக்கொடி போல; **குஞ்சரம் அனைய வீரன் குவவுத் தோள் -** யானை போன்ற வீரனாம் இராமனின் திரண்ட தோள்களை; **தழுவிக் கொண்டாள் -** அணைத்துக் கொண்டாள்.

இடைக்கு மின்னல் உவமையாம் நுட்பமும் ஒளி வீசும் தன்மையாலும் ஒப்பாம். அலசல் - தள்ளாடுதல் மந்திரப் படலத்தில் இராமனை வேண்டும் தயரதன் 'ஐய! சாலவும் அலசினென்' (1374) என்பான் இப்பொருள்பட இராமனுக்குக் கார் கால மேகமும் சீதைக்குப் பவள வல்லியும் ஒப்பாம்.அச்சத்தால் விளையும் செயலைக் கூறிச் சீதை இராமனைத் தழுவும் பாங்கில் அது அடைக்கலம் பூணும் நிலையை உணர்த்தும். மேகம் கடல் நீரைப் பருகிய போது பவளக் கொடியும் சேர்ந்து வந்தது என்பாருமுளர். இது இல்பொருளுவமை அணி.

2798. 'வளை எயிற்றவர்களோடு வரும்
விளையாட்டு என்றாலும்,
விளைவன தீமையே ஆம்' என்பதை
உணர்ந்து, வீரன்,
'உளைவன இயற்றல்; ஒல்லை உன்
நிலை உணருமாகில்,
இளையவன் முனியும்; நங்கை! ஏகுதி
விரைவில்' என்றான்.

வளை எயிற்றவர்களோடு வரும் விளையாட்டு என்றாலும் - வளைந்த கோரப் பற்களை உடைய இராக்கதருடன் விளையாட்டு நேர்வதானாலும்; **தீமையே விளைவன ஆம் என்பதை உணர்ந்து -** உண்டாகும் பயன் தீங்கே என அறிந்து; **வீரன் -** இராமன்;**உளைவன இயற்றல் -** துன்பம் தரும் செயல்களைச் செய்யாதே; **ஒல்லை உன் நிலை உணருமாகில் -** விரைவில் உனது நிலையை அறிவானானால்;**இளையவன் முனியும் -** (என்) தம்பி (இலக்குவன்) கோபிப்பான்; **நங்கை விரைவில் ஏகுதி என்றான் -** பெண்ணே விரைவாகச் செல்வாய் என்று சொன்னான்.

அரக்கரோடு விளையாட்டாகச் செயலைச் செய்தாலும் அது தீமையாக முடியும். 'இன்பக் காரணமாம் விளையாட்டினுள் துன்பக் காரணமாய்த் துறப்பித்திடும்' என்ற சிந்தாமணிச் செய்யுளுக்குக் (சிந்தா. 909) 'கடுநட்புப் பகை காட்டும்' என்னும் பழமொழி என நச்சினார்க்கினியர் எழுதியஉரையும் இங்கு எண்ணத் தக்கது. முன்னர் மந்தரையின் கூன் முதுகில் விளையாட்டுக்கென உண்டை செலுத்தி அதனால் அரசினை விட்டுக் காடு வந்ததையும் இது நினைப்பிக்கும். 'பண்டை நாள் இராகவன் பாணிவில் உமிழ் உண்டை உண்டதனைத் தன் உள்ளத்து உன்னுவாள் (1447) என வருதல் காண்க. 2794 ஆம் பாடல் முதல் 2798 ஆம் பாடல் வரை இராமன் 'வீரன்' எனவே சுட்டப்படுவது எண்ணத்தக்கது. குறிப்பாகப் பிறன் மனை நோக்காத பேராண்மை'யை (குறள். 148) இது குறிக்கிறது எனலாம். இலக்குவன் முனியும் செயல் பின் வருதலை இப்பாடல் முன்னரே அறிவிக்கிறது எனலாம்.

2799. பொற்புடை அரக்கி, 'பூவில்,
புனலினில், பொருப்பில், வாழும்
அற்புடை உள்ளத்தாரும், அனங்கனும்,
அமரர் மற்றும்,

எற் பெறத் தவம் செய்கின்றார்; என்னை
நீ இகழ்வது என்னே,
நல் பொறை நெஞ்சில் இல்லாக்
கள்வியை நச்சி?' என்றாள்.

பொற்புடை அரக்கி - *அழகிய வடிவைக் கொண்ட அரக்கியாம்சூர்ப்பணகை;* **பூவில் புனலினில் பொருப்பில் வாழும் அற்புடை உள்ளத்தாரும் அனங்கனும் மற்றும் அமரர் -** *தாமரை மலரிலும் பாற்கடலிலும் கயிலை மலையிலும் வாழ்கின்ற என்பால் அன்பு கொண்ட மனமுள்ள நான்முகன், திருமால், சிவன் ஆகியோரும் மன்மதனும் பிற தேவர்களும்;* **எற்பெறத்தவம் செய்கின்றார் -** *என்னை மணக்கத் தவம் செய்து வருகின்றனர்;* **நல்பொறை நெஞ்சில் இல்லா கள்வியை நச்சி -** *நன்மை தரும் பொறுமையை மனத்தில் கொள்ளாத இவ்வரக்கியை விரும்பி;* **என்னை நீ இகழ்வது என்னே என்றாள் -** *என்னை நீ புறக்கணிப்பது எக்காரணம் பற்றியோ? எனக் கேட்டாள்.*

மூவரையும் தேவரையும் கருதாமல் உன்னை நாடி வந்த என்னை நீ புறக்கணிப்பது சரியன்று எனச் சூர்ப்பணகை இராமனுக்கு உணர்த்தவிரும்பினாள். பூவில் என்பதற்கு நிலவுலகில் வாழும் மாந்தரும், புனலில் என்பதற்கு நீரர மக்களும், மலையில் என்பதற்கு மலையில் வாழும் வித்தியாதரரும் எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். சீதையை நல்பொறை நெஞ்சில் இல்லாக் கள்வி எனக் கூறியது இராமன் உளத்தில் அவளது தீய பண்பைக் கூறி விலக்க நினைத்ததாம். இதனால் தானே கள்வி என்பதையும் உணர்த்தி நிற்கிறாள். இதுவே நாடக அங்கதமாகும். அற்பு - அன்பு என்பதன் திரிந்த வடிவம்.

2800. 'தன்னொடும் தொடர்வு இலாதேம்
என்னவும் தவிராள்; தான்இக்
கல் நெடு மனத்தி சொல்லும், கள்ள
வாசகங்கள்' என்னா,
மின்னொடு தொடர்ந்து செல்லும்
மேகம்போல், மிதிலை வேந்தன்
பொன்னொடும் புனிதன் போய், அப்
பூம் பொழிற் சாலை புக்கான்.

இக்கல் நெடு மனத்தி தன்னொடும் - *இந்தக் கல் போன்ற கடின மனம் கொண்ட இவளோடும்;* **தொடர்வு இலாதேம் என்னவும் தவிராள் -** *எத்தகைய தொடர்பும் இல்லாதவர் எனக் கூறியும்;* **தான் -** *இவள் தானும்,* **கள்ள வாசகங்கள் சொல்லும் என்னா -** *வஞ்சகச் சொற்களை இவள் மேலும் சொல்லுவாள் என்று எண்ணி;* **புனிதன் -** *தூயோனாம் இராமன்;* **மின்னொடு தொடர்ந்து செல்லும் மேகம் போல் -** *மின்னல் பின்னே தொடர மேகம் முன்னே செல்வது போல்;* **மிதிலை வேந்தன் பொன்னொடும் போய் அப்பூம் பொழிற் சாலை புக்கான் -***மிதிலை மன்னனாம் சனகனின் மகள் சீதையுடன்சென்று அந்த அழகிய சோலையிலுள்ள பன்ன சாலைக்குள் புகுந்தான்.*

கல் நீரிலே கிடப்பினும் அதன் ஈரத்தைப் பெறாதிருக்கும் அது போல் அரக்கரும் இரக்கமற்ற பண்பினராம். 'வைகலும் நீருட்கிடப்பினும் கல்லிற்கு மெல்லென்றல் சால

அரிதாகும் - அஃதே போல வைகலும் நல்லறம்கேட்பினும் கீழ்கட்குக் கல்லினும் வல்லென்னும் நெஞ்சு' (அறநெறிச் சாரம் 51) என்ற பாடலின் கருத்தை இத்துடன் ஒப்பிடலாம்.

தொடர்பு இலாதேம் குலம், கல்வி, பிறப்பு, பண்பு முதலிய எவ்வகையிலும் தொடர்பு இல்லாதவர்கள். கள்ள வாசகங்கள் - வஞ்சகச் சொற்கள். மின்னலும் மேகமும் இணைந்த கருத்தினை ஒட்டி முன்னரே 'பருவக்கால மஞ்சிடை வயங்கித் தோன்றும் பவளத்தின் வல்லி' (2797) என வருதல் காண்க. மிதிலையை மிதி என்ற மன்னன் ஆண்டதால் அந்நகருக்கு இப்பெயர் வந்தது. பொன் - தன்மையாலும் அருமையாலும் சுடச் சுட ஒளிர்வதாலும் சீதைக்கு ஒப்பாயிற்று. பிற மாதரைச் சிந்தையாலும் தீண்டாததால் இராமன் புனிதன் எனப்பட்டான். இதில் உவமை அணி உளது.

சூர்ப்பணகை மனம் நைந்து ஏகுதல்

2801. புக்க பின், போனது என்னும் உணர்வினள்;
பொறையுள் நீங்கி
உக்கது ஆம் உயிரள்; ஒன்றும்
உயிர்த்திலள்; ஒடுங்கி நின்றாள்;
தக்கிலன்; மனத்துள் யாதும் தழுவிலன்;
சலமும் கொண்டான்;
மைக்கருங் குழலினாள்மாட்டு அன்பினில்
வலியன்' என்பாள்.

***புக்கபின்** - (இராமனும் சீதையும் பன்னசாலையுள்) சென்ற பின்னர்; **போனது என்னும் உணர்வினள்** - போயிற்று என்று கூறுதற்குரிய அறிவு நீங்கியவளாய்; **பொறையுள் நீங்கி உக்கது ஆம் உயிரள்** - உடம்பிலிருந்து நீங்கி உதிர்த்து விட்டதான உயிர் உடையவளாய்;**ஒன்றும் உயிர்த்திலள் ஒடுங்கி நின்றாள்** - சிறிதும் மூச்சு விடவும் மாட்டாமல் ஒடுங்கி நின்று; **தக்கிலன் மனத்துள் யாதும் தழுவிலன்** -மனத்தில் தகுதிக் குணமில்லாதவனும் (காமுற்ற என்னிடம்) யாதொரு உதவி செய்யாதவனுமாகி; **சலமும் கொண்டான்** - தணியாச் சினம் கொண்டுள்ளான்; **மைக்கருங் குழலினாள் மாட்டு அன்பினில் வலியன் என்பாள்** - மை போன்ற கரிய கூந்தலுடையவளிடத்து (இவன்) அன்பு காட்டுவதில் உறுதியுள்ளவன் என்று எண்ணியவளாய்.*

பொறை - சுமை போலுள்ள உடல், உயிரைப் பொறுத்துக் கொண்டுள்ள உடல் எனலும் ஆம். தக்கிலன் - தகவிலன் (திருக்கோவையார் 376 கொளு). சலம் - தணியாச் சினம். அன்பினில் வலியன் - தளராத அன்புடையவன் எனலுமாம். இராமன் பன்ன சாலைக்குள் சென்றவுடன் அறிவு ஒழிய, உயிர்ப்பு ஒடுங்க, செயல், அடங்க, உயிர் நீங்கினாற் போன்று மூர்ச்சித்துப் பின் தெளிந்து பலவாறு எண்ணினாள். இது சூர்ப்பணகையின்உடலும் மனமும் பட்ட துன்பத்தைக் காட்டும். காமவேதனை மிக்க சூர்ப்பணகைக்கு வலிமையற்ற நிலையில் தன் உடம்பும் தாங்கமாட்டாத பெரும் சுமையாகத் தோன்றியதால் உடம்பைப் பொறை என்று குறித்தார்.

***2802.* நின்றிலள்; அவனைச் சேரும்**
நெறியினை நினைந்து போனாள்;
'இன்று, இவன் ஆகம் புல்லேன்எனின்,
உயிர் இழப்பென்' என்னா,
பொன் திணி சரளச் சோலை,
பளிக்கறைப் பொதும்பர் புக்காள்;
சென்றது, பரிதி மேல் பால்; செக்கர்
வந்து இறுத்தது அன்றே.

நின்றிலள் அவனைச் சேரும் நெறியினை நினைந்து போனாள் - *(சூர்ப்பணகை) அங்கு நிற்காமல் இராமனைத் தான் அடைந்து பெறும் வாழ்வை எண்ணி அவ்விடம் விட்டுச் சென்றவள்;* **இன்று இவன் ஆகம் புல்லேன் எனின் உயிர் இழப்பென் என்னா -** *இன்று நான் இவன்மார்பைத் தழுவவில்லை என்றால் என் உயிரை விடுவேன் என்று எண்ணி;* **பொன் திணி சரளச் சோலை பளிக்கறைப் பொதும்பர் புக்காள் -** *பொன் அடர்ந்துள்ள தேவதாரு மரங்கள் நிறைந்த சோலையைக் கடந்து பளிங்கு மண்டபம் அமைந்த சோலையுள் புகுந்தாள்;* **பரிதி மேல் பால் சென்றது -** *கதிரவன் மேற்றிசையில் சென்று மறைந்தான்;* **செக்கர் வந்து இறுத்தது -** *அங்குச் செவ்வானம் வந்து சேர்ந்தது* **அன்று, ஏ -** *அசைகள்.*

ஆகம் - உடல் எனலும் ஆம். இராமனைச் சேராவிடில் உயிர் இழப்பேன் எனக் கூறியது கொண்டு சூர்ப்பணகையின் விரக வேதனை புலப்படும். பளிக்கு அறை எனக் கொண்டு பளிங்குப் பாறை என்பாருமுளர். 'அகலறை' என்பதற்கு அகன்ற பாறை என நச்சினார்க்கினியர் உரை காண்பர் (மலைபடு கடாம், 133) திருமால் வீற்றிருக்கும் நூற்றெட்டுத் தலங்களில் திருவெள்ளறை என்ற தலத்தில் வெண்பாறையில் கோயில் அமைந்திருப்பதையும் சான்று கூறுவர். சூர்ப்பணகையின் ஒரு தலைக் காமம் மேலும் பெருகுதற்கு மாலை நேரமும் செவ்வானமும் துணை செய்கின்றன. பொதும்பர் என்பதைக் குறுங்காடு எனவும் கூறுவர்.
சூர்ப்பணகையின் காமத் தீ

கலி விருத்தம்

***2803.* அழிந்த சிந்தையளாய் அயர்**
வாள்வயின்,
மொழிந்த காமக் கடுங்
கனல் மூண்டதால்-
வழிந்த நாகத்தின் வன்
தொளை வாள் எயிற்று
இழிந்த கார் விடம்
ஏறுவது என்னவே.

வழிந்த நாகத்தின் வன் தொளை வாள் எயிற்று - மேலே வெளிப்பட்டுப் பெருகிய நாகப்பாம்பின் வலிய தொலையுள்ள ஒளி பொருந்திய நச்சுப் பல்லிலிருந்து; **இழிந்த கார்விடம் ஏறுவது என்ன -** இறங்கிய கரிய நஞ்சு தலைக்கு ஏறியது போல; **அழிந்த சிந்தையளாய் அயர் வாள் வயின் -** அழிந்து போன மனமுடையவளாய் சோர்வுற்ற சூர்ப்பணகையினிடத்து; **மொழிந்த காமக் கடுங் கனல் மூண்டது -** முன்கூறிய காமமாம் பெருநெருப்பு மிகுந்து எரிந்தது. **ஆல், ஏ -**அசைகள்.

சூர்ப்பணகை கொண்ட காமத் தீ மூண்டெரிந்தது என்பதை நாலடியாரில் காணும் ஊருள் எழுந்த உருகெழு செந்தீக்கு நீருள் குளித்தும் உயலாகும் - நீருட் குளிப்பினும் காமம் சுடுமே குன்றேறி ஒளிப்பினும் காமம் சுடும் (90) என்ற பிறன்மனை நயவாமை அதிகாரத்திலுள்ள பாடலுடன் ஒப்பிடத் தகும். சூர்ப்பணகை பிறள் கணவனை நயந்தமை இங்கு எண்ணத்தக்கது. 'நாகத்தின்' வன்தொளை வாள் எயிறு' என்பதற்கு ஏற்ப முன்னர் அயோத்தியா காண்டத் தைலம் ஆட்டு படலத்தில் (1921) 'மான அரவின் வாய்த் தீயவளை வான்தொளைவாள் எயிற்றின் வழி ஆன கடுவுக்கு' எனக் காட்டுவார். நஞ்சின் கொடுமையைக் காமத்துடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டும் வகையில் இப்படலத்திலே 'நஞ்சு நக்கினர் போல நடுங்குவாள்' (2817) என மீண்டும் உரைப்பார்.

2804. **தாடகைக் கொடி யாள்**
தட மார்பிடை,
ஆடவர்க்கு அரசன் அயில்
அம்பு போல்,
பாடவத் தொழில் மன்மதன்
பாய் கணை
ஓட, உட்கி, உயிர்
உளைந்தாள் அரோ!

தாடகைக் கொடியாள் - தாடகை எனும் கொடிய அரக்கியின்; **தடமார்பிடை -** பெரிய மார்பினிடத்து; **ஆடவர்க்கு அரசன் அயில் அம்பு போல் -** ஆண்களுக்கு எல்லாம் அரசனாம் இராமனின் கூர்மையான அம்பு சென்று பாய்ந்தது போன்று; **பாடவத் தொழில் மன்மதன் பாய்கணை ஓட -** திறமிக்க காமப் போர் வினை புரியும் மன்மதனின் பாய்கின்ற அம்புகள் (சூர்ப்பணகை) மார்பில் தைக்க; (அதனால்) **உட்கி உயிர் உளைந்தாள் -** அஞ்சி உயிர் வருந்தினாள். **அரோ -** அசை.

கொடியாள் - இராவணனின் வெற்றிக் கொடி போன்றவள் எனலுமாம். இராமபாணம் தாடகையைக் கொன்ற போது 'தலைகள் தோறும் முடியுடைஅரக்கற்கு, அந்நாள், முந்தி உற்பாதம் ஆக, படியிடை அற்று வீழ்ந்த வெற்றி அம்பதாகை ஒத்தாள்' (390) என்ற வரிகளால் இதன் விளக்கம் கிட்டும் ஆடவர்க்கு அரசன் - புருடோத்தமன். அயில் அம்பு - அரத்தால் அராவிக் கூராக்கிய அம்பு ஆம். பாடவம் என்ற சொல்லுக்கு வல்லமை, களிப்பு, இன்பம், பெருமை எனப் பல பொருள் கூறலாம். இதற்கு மதிப்பு எனக் கூறும் பழையவுரை. மன்மதன் - மனத்தைக் கலக்கி வருத்துபவன் என்ற பொருளுக்கு ஏற்ப 'உட்கி உயிர் உளைந்தாள்' என்பார். தாடகை மீது இராமன் செலுத்திய அம்பு போல் மன்மதன் சூர்ப்பணகை மீது தன் அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

காப்பிய நிகழ்ச்சியே உவமையாக இங்கு வந்தது சுவையை மிகுவிக்கிறது.

உயிர் உளைந்தாள் - வழுவமைதி.

2805. கலை உவா மதியே கறி
ஆக, வன்
சிலையின் மாதனைத் தின்னும்
நினைப் பினாள்,
மலையமாருத மா நெடுங்
கால வேல்
உலைய மார்பிடை ஊன்றிட,
ஓயு மால்.

கலை உவா மதியே கறி ஆக - பதினாறு கலைகள் நிறைந்த முழு மதியே உணவுக்குத் தொடு கறி ஆக; **வன் சிலையின் மாரனைத் தின்னும் நினைப்பினாள் -** வலிய கரும்பு வில்லையுடைய மன்மதனை உண்ணும் எண்ணமுடையவளானாள் சூர்ப்பணகை; **மலைய மாருதமா நெடுங் காலவேல் உலைய -** பொதிகைத் தென்றல் பெரிய நீண்ட யமனின் சூலம் வருந்தும்படி; **மார்பிடை ஊன்றிட ஓயும் -** தன் மார்பிலே அழுந்தித்தைக்கச் செயலற்றவளாய் ஒடுங்கினாள். **ஆல் -** அசை.

உவா - அமாவாசை பௌர்ணமி இரண்டிற்கும் உரியது. மதி எனத் தொடர்ந்து வந்ததால் இது பௌர்ணமியைச் சுட்டிற்று. கறி - கறிக்கப்படுவது. இதற்கு 'அரிமா கொடிப்புல் கறிக்குமோ' (நாலடி. 141) என்ற தொடரை ஒப்பிடலாம். கரி எனப் பாடம் கொளின் சான்றுமாம். காமன் வில்லாம் கரும்பு மெல்லியது எனினும் காமமூட்டும் செயலால் வலியதாயிற்று. தென்றலும் மதியும் காமுற்றோரை வருத்தும் என்பது நூன் மரபு. அரக்க குணத்திற்கேற்பத் தன்னைத் துன்புறுத்தும் மதியைத் தின்னச் சூர்ப்பணகை எண்ணும் போதே தென்றலாம் சூலம் அவளைச் சாய்த்தது. ஒன்றைச் செய்ய நினைக்கும் போது மற்றொரு செயல் அதனைச் செய்ய விடாமல் தடுக்கும் என்பதை இந்நிலை காட்டும். இவ்வாறே பின்னும் தொடர்ந்து காணப் பெறும். பஞ்சவடியில் இராமனைச் சூர்ப்பணகை கண்டது முழுநிலாக் காலம் என்பது இதனால் புலனாம். தென்றல் சூலமாக உருவகம் செய்யப்பட்டதால் உருவக அணி இப் பாடலில் அமைந்துள்ளது. 7

2806 அலைக்கும் ஆழி அடங்கிட,
அங் கையால்,
மலைக் குலங்களின், தூர்க்கும்
மனத் தினாள்;
நிலைக்கும் வானில் நெடு மதி
நீள் நிலா
மலைக்க, நீங்கும் மிடுக்கு
இலள்; மாந்துவாள்.

அலைக்கும் ஆழி அடங்கிட *- தன்னை வருத்தும் கடல் ஓசையின்றி அடங்கிப்போக;* ***அங்கையால் மலைக் குலங்களின் தூர்க்கும் மனத்தினாள்*** *- தன் உள்ளங்கையால் மலைக் கூட்டங்களைக் கொண்டு வற்றச் செய்யும் எண்ணம் கொண்டவளானாள்; (ஆனால்)* ***வானில்நிலைக்கும் நெடுமதி*** *- ஆகாயத்தில் விளங்கும் முழுமதி;* ***நீள் நிலா மலைக்க*** *- நீண்டு பரவிய நிலவொளி எதிர்த்து அழித்தலால்;* ***நீங்கும் மிடுக்கு இலள் மாந்து வாள்*** *- தப்பும் வலிமை குறைந்தவளாய் மனம் வருந்துவாள்.*

அலைக்கும் ஆழி - அலை வீசும் கடலுமாம். அலை ஓசை காமுற்றவரைத் தூங்க விடாமல் வருத்தும். அதனால் கடல் நீரைத் தூர்க்கவும் மலைகளைத் தன் உள்ளங்கையால் எடுத்துப் போட்டு அடக்கவும் எண்ணினாள். நிலாவோ கடலில் தோன்றிய உறவுமுறை உடையது. எனவே தன் தாயாம் கடலைச் சூர்ப்பணகை தூர்க்காமல் காக்கத் தன் நிலவால் அவளுடன் மலைத்தது. தாயைக் காக்க மகன் போர் புரியும் செயல் இங்கு நினைத்தற்குரியது.

'நீள் நிலா வலைக்கு நீங்கும்' என்ற பாடம் ஓதி அதற்கு நீண்டு பரவியுள்ள நிலாவாகிய வலையிலிருந்து தப்பிச் செல்லும் எனப் பொருள் காண்பர். இப்பாடலில் முன்னர்த் தப்பிய முழுமதி (2805) கடலைத் தூர்க்கச் சூர்ப்பணகையின் செயலைத் தடுத்தது என்பது எண்ணுதற்குரியது.

2807. 'பூ எலாம் பொடி ஆக,
இப் பூமியுள்
கா எலாம் ஒடிப்பென்'
என, காந்துவாள்;
சேவலோடு உறை செந்
தலை அன்றிலின்
நாவினால் வலி எஞ்ச,
நடுங்கு வாள்.

பூ எலாம் பொடி ஆக *- மலர்கள் யாவையும் காய்ந்து பொடியாய் உதிரும்படி;* ***இப்பூமியுள் கா எலாம் ஒடிப்பென் என(க்) காந்து வாள்*** *- இந்த நிலவுலகில் உள்ள சோலைகளையெல்லாம் ஒடித்து அழிப்பேன் என்று சினம் கொள்வாள்;* ***சேவலோடு உறை செந்தலை அன்றிலின் நாவினால்-*** *(ஆனால்)தன் ஆணோடு சேர்ந்து தங்கும்*

சிவந்த தலையையுடைய அன்றில் பறவையின் (மகிழ்ந்த) நாவின் குரலால்; **வலி எஞ்ச நடுங்குவாள் -**தன் பலம் குறைய அஞ்சி நடுக்கம் கொண்டாள் (சூர்ப்பணகை)

பூவெலாம் பொடியாக நினைப்பதற்குக் காரணம் மன்மதன் பூக்களாம் அம்புகளைக் கொண்டு தன்னை வருத்துவதால் அவை இல்லாமல் செய்ய எண்ணினாள். உலகில் பூக்களை இல்லாமல் செய்ய அவை மலரும்சோலைகளையே இல்லாமல் அழிக்க முனைகிறாள். சோலையாம் காரணத்தை அழித்தால் காரியமாம் பூக்கள் மலர்ந்து தனக்குத் துன்பம் செய்யா என எண்ணும் எண்ணம் இதில் வெளிப்படுகிறது. இங்குச் 'செந்தலை அன்றில்' என்றுரைப்பதற்கேற்பக் குறுந்தொகையும் (160)'நெருப்பினன்ன செந்தலை அன்றில்' எனக் குறிக்கும். அன்றில் பறவை எப்போதும் ஆணும் பெண்ணும் கூடியே இருக்கும். பிரிவு நேரில் சில முறை கூவித் தன் துணையை அழைக்கும். அப்போதும் அது வராவிடில் வாழாது என்பர். வட மொழியில் இப்பறவையைக் 'கிரௌவுஞ்சம்' என்பர். மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் மாலை வரச் சீதை வருந்திப் புலம்பும் போது 'அன்றில் ஆகி வந்தாயோ?' என்பாள் (547). உண்டாட்டுப் படலத்திலும் ஒரு பெண் எனக்கு அன்றிலோடு ஒத்தி என்று அழுது சீறினாள்' என வரும் (989)

2808. 'அணைவு இல் திங்களை
நுங்க, அராவினைக்
கொணர்வென், ஓடி' எனக்
கொதித்து உன்னுவாள்;
பணை இன் மென்
முலைமேல் பனி மாருதம்
புணர, ஆர் உயிர்
வெந்து புழுங்குமால்.

அணைவு இல் திங்களை நுங்க - தனக்கு இணக்கமாக இல்லாத சந்திரனை விழுங்க; **அராவினை ஓடிக் கொணர்வென் எனக் கொதித்து உன்னுவாள் -** இராகு கேது எனும் பாம்புகளை ஓடிச் சென்று கொண்டுவருவேன் என்று கோபத்தால் கொதிப்படைந்து எண்ணுவாள்; (ஆனால்) **பணை இன் மென் முலை மேல் பனிமாருதம் புணர -**தனது பருமையும் இனிமையும் மென்மையும் கொண்ட கொங்கைகள் மீது குளிர்ந்த காற்று வீசிப்படிய; **ஆர் உயிர் வெந்து புழுங்கும் -** தன் அரிய உயிர்காமச் சூட்டால் வெந்து வருந்துவாள் (சூர்ப்பணகை); **ஆல் -** அசை.

கலவியிற் கூடினவர்க்கு இன்பமூட்டும் சந்திரன் காமத்தால் வருந்துவோர்க்குத் துன்பம் செய்வான். அதற்கு அவனை விழுங்கும் இராகு கேது எனும் கரும்பாம்பு செம்பாம்புகளைப் பற்றிக் கொணர்ந்தால் அவை சந்திரனை விழுங்கி விடத் தனக்குத் துன்பம் நேராது எனச் சூர்ப்பணகைஎண்ணினாள். அப்போது குளிர்ந்த காற்று அவள் மீது பட்டு மேலும்துன்புறுத்தியது. பாம்பைக் கொண்டு வர எண்ணியதும் அதன் உணவாம் காற்றும் அவளை வருத்தத் தொடங்கியது. பாம்பு மதியை விழுங்குவது என்பது புராண மரபு.

தன்னை வருத்தும் காற்றையும் தான் கொண்டு வரும் பாம்பு உண்ணும். அதனால் தனக்கு வருத்தம் நேராது எனக் கருதினாள் என்று கொள்ளற்கும் இடமுளது.

2809. கைகளால், தன் கதிர்
இளங் கொங்கைமேல்,
ஐய தண் பனி அள்ளினள்,
அப்பினாள்;
மொய் கொள் தீயிடை
வெந்து முருங்கிய
வெய்ய பாறையில் வெண்ணெய்
நிகர்க் குமால்.

தன் கதிர் இளம் கொங்கை மேல் - *(சூர்ப்பணகை தன் காமத் தீயைத் தணிப்பதற்காக) தனது ஒளி மிக்க இளமையான முலைகள் மீது;* ***கைகளால் ஐய தண்பனி அள்ளினள் அப்பினாள் -*** *தன்னிரு கரங்களால் மிக நுட்பமான குளிர்ந்த பனிக் கட்டிகளை அள்ளி எடுத்து அப்பிக்கொண்டாள்; (ஆனால்)* ***மொய்கொள் தீயிடை வெந்து -****வலிமையால் பற்றிப் பரவிய காமமாம் தீயிடத்தே வெந்து;* ***முருங்கிய வெய்ய பாறையில் வெண்ணெய் நிகர்க்கும் -*** *காய்ந்த சூடான பாறை மேல் இட்ட வெண்ணெய் போன்று உருகி அழிந்தது.* ***ஆல் -*** *அசை.*

தீயானது சூர்ப்பணகை கொண்ட காமத்திற்கும், வெய்ய பாறை அவளுடைய முலைகளுக்கும், பனியானது வெண்ணெய்க்கும் உவமையாயின. பனி என்பதைப் பனிக் கட்டியாகக் கொள்ளலாம். ஐய என்பதற்கு மென்மையான எனவும் பொருள் கூறுவர். வெய்ய பாறையில் வெண்ணெய் உருகியது போலப் பனிக்கட்டியும் சூர்ப்பணகையின் தனங்களின் காம வெப்பத்தால் உருகியொழிந்தது. இவ்வுவமையின் அழகைக் குறுந்தொகையில் (58) 'ஞாயிறு காயும் வெவ்வறை மருங்கில்... வெண்ணெய் உணங்கல் போல' என்ற உவமையுடன் ஒப்பிட்டு இன்புறலாம். பனிக்கட்டியை அப்பிக் காம வெப்பிலிருந்து தப்ப நினைத்தும் அது பலிக்கவில்லை.

2810. அளிக்கும் மெய், உயிர், காந்து
அழல் அஞ்சினள்;
குளிக்கும் நீரும் கொதித்து
எழ, கூசுமால்;
'விளிக்கும், வேலையை, வெங்
கண், அனங்கனை,
ஒளிக்கல் ஆம் இடம் யாது?'
என, உன்னுமால்.

அளிக்கும் மெய் உயிர் காந்து அழல் அஞ்சினள் - *அன்போடுகாக்கப்படும் உடம்பையும் உயிரையும் சுட்டெரிக்கும் நெருப்பைக் கண்டு பயந்தவளாகி;* ***குளிக்கும் நீரும் கொதித்து எழ(க்) கூசுமால் -*** *அவ்வெப்பம் தணியத் தான் குளிப்பாளாக அந்த*

நீரும் தன் காம வெப்பத்தால் கொதித்துப் பொங்கி வரக் குளிப்பதற்குக் கூச்சம் அடைவாள்; ***விளிக்கும் வேலையை -*** *பேரொலியால் தன்னைத் துன்புறுத்தும் கடலை;* ***வெங்கண் அனங்கனை -*** *கொடிய மன்மதனை;* ***ஒளிக்கல் ஆம் இடம் யாது என உன்னும் -*** *மறைத்து வைக்கும் இடம் எது எனக் கருதுவாள்;* ***ஆல் -*** *அசை.*

காந்து அழல் பற்றிய விளக்கம் அடுத்த பாடலில் (2811) வெந்து காந்த வெதும்புறு மேனியாள் 'எனக் காணலாம் விளித்தல் பேரொலி செய்தல். வளைவாய்க் கிள்ளை மறைவிளி பயிற்றும்' எனும் பெரும்பாணாற்றுப்படை வரி (300) இத்துடன் எண்ணத்தக்கது. முன்னர் இக்காண்டத்திலேயே சிந்தையில் உறைபவற்கு உருவம் தீய்ந்ததால் (2743) எனக் குறித்தமை காண்க. அதனால் அநங்கன் - உருவற்றவன் ஆனான். மன்மதன், சிவனால் எரியுண்ட கதை ஈண்டு நினைத்தற்குரியது. இங்குச் சூர்ப்பணகை காமத் தீயால் வேகின்றமை குறிப்பு. காமத்தீ சுட்டெரிப்பதை 'வீரமில் கேள்வனுறீஇய காமத் தீ நீருட் புகினும் சுடும்' (கலி. 144. 61-62) என்றவரிகளுடன் ஒப்பிடற்குரியது.

2811. வந்து கார் மழை
தோன்றினும், மா மணிக்
கந்து காணினும், கைத்
தலம் கூப்புமால்;
இந்துகாந்தத்தின் ஈர
நெடுங் கலும்
வெந்து காந்த, வெதுப்
புறு மேனியாள்.

இந்து காந்தத்தின் ஈர நெடுங்கலும் - *சந்திர காந்தம் எனும் குளிர்ந்த பெரும் கல்லும்;* ***வெந்து காந்த வெதுப்புறு மேனியாள் -****தன் மேல் படச் சூடுண்டு கருகும் வண்ணம் வெப்பமுற்ற உடலை உடைய சூர்ப்பணகை;* ***கார் மழை வந்து தோன்றினும் -*** *கரிய மேகம் தன் முன்னே வந்து தென்பட்டாலும்;* ***மாமணிக் கந்து காணினும் -*** *நீல மணியால் ஆகிய தூணை எதிரே கண்டாலும்;* ***கைத்தலம் கூப்பும் -****கைகுவித்து வணங்குவாள்;* ***ஆல் -*** *அசை.*

இந்து காந்தம் - சந்திர காந்தம் எனும் ஒருவகைக்கல். இது சந்திரனின் முன்னே நீரை உமிழும் தன்மையுடையது. கந்து - தறி எனவும் கூறுவர். கார் மழையையோ நீலக்கந்துவையோ கண்டதும் கை தொழக் காரணம் அவற்றைக் கண்டதும் இராமனைக் கண் முன்னே கண்ட மெய்ப்பாட்டைஉறுவதாம். அசோக வனத்தில் சீதை 'அரிய மஞ்சினோடு அஞ்சனம் முதல் இவை அதிகம் கரிய காண்டலும் கண்ணின் நீர் கடல்புகக் கலுழ்வாள்' (5075) என்பதும் இராமனைக் கரிய பொருள்களில் சீதை கண்ட நிலையாம். நாலாம் திருவாய்மொழி 'மண்ணை' எனத் தொடங்கி 'நின்ற குன்றத்தினை நோக்கி நெடுமாலே வாவென்று கூவும் நன்று பெய்யும் மழை காணில் நாரணன் வந்தான் என்று ஆலும் (4.4.4) 'கரும் பெரு மேகங்கள் காணில் கண்ணன் என்றே பறக்கும்' (4.4.9) அடிகளில் தலைவி படும் பாடு இந்நிலையைச் சுட்டும்.

2812. **வாம மா மதியும்,**
பனி வாடையும்,
காமனும், தனைக் கண்டு
உணரா வகை,
நாம வாள் எயிற்று ஓர்
கத நாகம் வாழ்
சேம மால் வரையின்
முழை சேருமால்.

வாம மா மதியும் - *அழகுமிக்க முழு மதியமும்;* **பனி வாடையும் -** *குளிர்ந்த காற்றும்;* **காமனும் தனைக் கண்டு உணரா வகை -***மன்மதனும் தன்னைப் பார்த்து அறியாதபடி;* **நாமவாள் எயிற்று ஓர் கத நாகம் வாழ் சேமமால் வரையின் முழை சேரும் -** *அச்சம் தரும் கூரிய நச்சுப் பல்லுடைய ஒருநாகப் பாம்பு வாழ்கின்ற பாதுகாவலாக உள்ள பெரிய மலையின் குகையுள் சென்று சேர்ந்தாள்;* **ஆல் -** *அசை.*

சூர்ப்பணகை தனக்குத் துன்பம் செய்யும் சந்திரன், காற்று, மன்மதனிடமிருந்து தப்பப் பாம்பு வாழும் குகையைப் பாதுகாப்பான இடமாக நாடிச் சென்றாள். பாம்பு தன்னை உண்ணும் எனச் சந்திரனும் காற்றும் அங்குச் செல்லா. மன்மதனும் தன்னைச் சுட்டெரித்த சிவனின் அணிகலன் பாம்பு ஆதலால் அது வாழுமிடத்திற்குச் செல்லான் என்பது கருத்து. 'நாகமாய்' எனப் பாடம் கொண்டு நாகப் பாம்பின் வடிவோடு என்று சூர்ப்பணகை பாம்பு வடிவு பூண்டதாகக் கொள்வர். அதற்குச் சான்றாக அடுத்த பாடலில் (2813) காணும் 'முன்ன மேனியளாய்' என்ற தொடரைக் காட்டுவர்.

2813. **அன்ன காலை, அழல்**
மிகு தென்றலும்
முன்னின் மும் மடி ஆய்,
முலை வெந்து உக,
இன்னவா செய்வது என்று
அறியாது, இளம்
பொன்னின் வார்
தளிரில் புரண்டாள்அரோ.

அன்ன காலை அழல் மிகு தென்றலும் - *அச்சமயத்தில் வெப்பம் மிக்க தென்றல் காற்றும்;* **முன்னின் மும்மடி ஆய் -** *முன்புவருத்தியதைவிட மூன்று மடங்கு மிகுதியாய் (வருத்த);***முலை வெந்து உக -** *கொங்கைகள் வெப்பமுற்று அனல் சொரிய;* **இன்னவா செய்வது என்று அறியாது -** *இன்ன வகையாகச் செய்வேன் என்று தெரியாமல்;* **இளம் பொன்னின் வார் தளிரில் புரண்டாள் -** *இளமையும் பொன்போன்ற நிறமும் கொண்ட தளிர்களின் மீது விழுந்து புரண்டாள்;***அரோ -** *அசை.*

இளம் பொன்னின் வார் தளிரில் புரண்டாள் என்பது காமத் தீயில் வருந்தும் பெண்களைத் தளிர்ப்படுக்கையில் கிடத்தி ஆற்றுவிக்கும் நிலையைக் காட்டும். தோழிகள் தளிரைப் பரப்பித் தலைவி துயரைத் தணிப்பர் இதனை மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் சீதை பட்ட துன்பத்தைக் கூறும்போது 'கரிந்தன பல்லவங்களே' (529)

என்பர். மேலும் 'தாயரின் பரி சேடியர் தாதுரு வீ, அரித்தளிர், மெல்லணை மேனியில் காய் எரிக் கரியக் கரிய கொணர்ந்து ஆயிரத்தின் இரட்டி அடுக்கினர்' (560) என்பர் இங்குத் தாதியரோ பிறரோ உதவாமல் தனக்குத் தானே சூர்ப்பணகை தளிர்களைப் பரப்பி அவற்றில் புரண்டாள் என்பதாம். இவளுக்குத் தென்றலும் பகையாயிற்று.

2814. வீரன் மேனி வெளிப்பட,
வெய் யவள்,
கார் கொள் மேனியைக்
கண்டனளாம் என,
சோரும்; வெள்கும்; துணுக்
கெனும்; அவ் உருப்
பேருங்கால், வெம் பிணி
யிடைப் பேருமால்.

வீரன் மேனி வெளிப்பட - *(அப்போது) இராமனின் திருமேனியின் உரு வெளித்தோற்றம் எழ;* **வெய்யவள் கார்கொள் மேனியைக் கண்டனளாம் என** - கொடிய அரக்கியாம் சூர்ப்பணகை கருமேகம்போன்ற அவனது திருமேனியைக் கண்டவளே போல; **சோரும்** -சோர்வு அடைவாள்; **வெள்கும்** - வெட்கமடைவாள்; **துணுக் கெனும்** - திடுக்கிட்டு நடுங்குவாள்; **அவ்வுருப் பேருங்கால் வெம் பிணியிடைப் பேரும்** -அந்த வடிவம் மறையும் போது கொடிய காம நோயில் மீண்டும் அகப்படுவாள்; **ஆல்** - அசை. வெம்மை - கொடுமை. விருப்பம் எனக் கொண்டால் இராமன் மீது விருப்பம் கொண்டவள் என ஆம். காமத்தால் உருவெளித் தோற்றம் காண்பது காப்பியப் படைப்பின் இயல்பாம். மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் இராமன் சீதையின் உருவெளிப் பாட்டைக் கண்டு வருந்தியதைப் பல பாடல்கள் விளக்கும் *(619.630).* பின்னர்ச் சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் சீதையின் உருவெளிப்பாடு தோன்றியதால் இராவணன் வருந்திக் கூறிய கூற்றையும் விரித்துரைக்கும் *(3208-3210).* கார் கொள் என்பதில் கொள் என்பது உவம வாசகம். *8*

2815 ஆகக் கொங்கையின், ஐயன்
என்று அஞ்சன
மேகத்தைத் தழுவும்;
அவை வெந்தன
போகக் கண்டு புலம்பும்,
அப் புன்மையாள்
மோகத்துக்கு ஓர் முடிவும்
உண்டாம் கொலோ?

அஞ்சன மேகத்தை ஆகக் கொங்கையின் ஐயன் என்று தழுவும்- மை போன்று கரிய மேகத்தை இராமன் என எண்ணித் தன் மார்பிலுள்ள முலைகளில் பிடித்து அணைப்பாள்; **அவை வெந்தன போகக் கண்டு புலம்பும் அப்புன்மையாள்** - அம்மேகங்கள் *(காமத் தீப்பட்ட உடலின் வெப்பத்தால்)* வெந்து அழிந்தமை கண்டு

வாய்விட்டுப் புலம்புவாள் அந்த இழிந்த பண்பு கொண்ட சூர்ப்பணகை; **மோகத்துக்கு ஒர் முடிவும் உண்டாம் கொலோ -** *காமத்திற்கு ஒரு முடிவு உண்டாகுமோ? (ஆகாது).*

கரிய மேகங்களைக் கண்டு இராமன் எனச் சூர்ப்பணகை எண்ணிக் கைகூப்பிய நிலையை முன்னர்க் கண்ட பாடல் கூறியது (2811). இப்போது அந்நிலையின் வளர்ச்சிப்படியாக மேகத்தைத் தழுவி நின்றாள். அதுவே காமத் தீயின் வெப்பத்தால் வெந்தொழிந்தது, மேகம் என்பது அழுதலும் பிதற்றலுமாகிய மன்மதாவத்தையாம். முன் மூன்றடிகளில் கூறிய சிறப்புப் பொருளை ஈற்றடியிலுள்ள பொதுப் பொருள் விளக்கி நிற்கும். இதனை வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி என்பர் ஒர்-ஓர் என்பதன் குறுக்கல் விகாரம்.

சூர்ப்பணகை மோக வெறியால் புலம்பல்

2816. 'ஊழி வெங் கனல் உற்றனள்
ஒத்தும், அவ்
ஏழை ஆவி இறந்திலள்'
என் பரால்-
'ஆழி யானை அடைந் தனள்,
பின்னையும்
வாழலாம் எனும்
ஆசை மருந்தினே.'

ஊழி வெங்கனல் உற்றனள் ஒத்தும் - *காமத்தால் பிரளய காலத்தில் பரவும் கொடிய தீயில் பட்டவள் போலத் துன்புற்றாள் எனினும்;* **ஆழி யானை அடைந்தனள் பின்னையும் வாழலாம் எனும் ஆசை மருந்தினே -** *கடல் வண்ணனாம் இராமனைச் சேர்ந்து இன்னும் வாழக்கூடும் என்ற அவாஆகிய மருந்தினால்;* **அவ் ஏழை ஆவி இறந்திலள் என்பர் -***அந்த அறிவில்லாத சூர்ப்பணகை உயிர் விடவில்லை எனக் கூறுவர்;* **ஆல் -** *அசை.*

காமத்தீயாம் நோயிலிருந்தும் அவள் சாகாதிருப்பதற்குக் காரணம் சூர்ப்பணகை இராமனை அடைந்து வாழலாம் என்ற ஆசை கொண்டமையாகும். இராமன் மீது கொண்ட ஆசையே மருந்தாகி அவளை வாழச் செய்தது. 'பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை தன் நோய்க்குத் தானே மருந்து' (குறள் 1102) என்ற கருத்து இங்கு ஒப்பு நோக்குதற்குரியது. உருக்காட்டுப் படலத்தில் சீதையின் துயர் மொழியில் 'பேணும் உணர்வே! உயிரே! பெருநாள் நாண் இன்று உழல்வீர்; தனி நாயகனைக் காணும் துணையும் கழிவீர் அலிர்' (5235) என்று வரும் பாங்கும் ஒப்பிடற்குரியது.

செய்கையின் ஆழியானை என்ற பாடம் கொண்டு சிவந்த கைகளையுடைய இராமனை எனவும் கொள்வர்.

2817. 'வஞ்சனைக் கொடு மாயை'
வளர்க்கும் என்

நெஞ்சு புக்கு, எனது ஆவத்தை
நீக்கு' எனும்;
'அஞ்சனக் கிரியே!
அருளாய்' எனும்;
நஞ்சு நக்கினர் போல
நடுங் குவாள்.

நஞ்சு நக்கினர் போல நடுங்குவாள் - விடத்தை நாவினால் நக்கியவர் போன்று சூர்ப்பணகை உடல் நடுக்கமுற்று; (இராமனை முன் நிற்பது போல் எண்ணி அழைத்து) **அஞ்சனக்கிரியே அருளாய் எனும் -** மைம்மலை போன்றவனே! எனக்கு அருள் புரிவாயாக என்பாள்; **வஞ்சனைக் கொடு மாயை வளர்க்கும் என் நெஞ்சு புக்கு எனதுஆவத்தை நீக்கு எனும் -** வஞ்சனையையும் கொடிய மாயையும் வளர்க்கின்ற என் மனத்துள் நீ புகுந்து எனக்குண்டான ஆபத்தைப் போக்குவாய் என்பாள். மதி மயக்கம் கொண்ட சூர்ப்பணகை தன் முன் இராமன் இருப்பதாகவே எண்ணினாள். தன் மனத்துன்பம் தீராததால் கொடிய நஞ்சுண்டவர் உடலும் உயிரும் துடிப்பது போல நடுங்கினாள். தான் செய்யும் வஞ்சனையையும் மாயையையும் தன்னிடமிருந்து நீக்க வேண்டும் என இராமனிடம் தன் குறையை வெளிப்படுத்தினாள் என்பர். இராமனின் திருமேனியும் கறுப்பு. நஞ்சின் நிறமும் கறுப்பு எனக் கொண்டு நஞ்சுநக்கினர் போல நடுங்கினள் என்பர். வேண்டத் தகாத ஆசையைச் சூர்ப்பணகை கொண்டதை நஞ்சு நக்குதற்கு உவமை ஆக்கினர். 'அஞ்சனக்கிரியே' என விளிப்பதற்கேற்ப முன்னர்த் தைலமாட்டு படலத்தில் 'அஞ்சனக் குன்றம் அன்ன அழகனும்' (1890) என்பர். 8

2818' காவியோ, கயலோ,
எனும் கண் இணைத்
தேவியோ திருமங் கையின்
செவ் வியாள்;
பாவியேனையும் பார்க்கும்
கொலோ?' எனும்-
ஆவி ஓயினும், ஆசையின்
ஓய்வு இலாள்.

ஆவி ஓயினும் ஆசையின் ஓய்வு இலாள் - தன் உயிர் ஓய்ந்து அழிந்தாலும் தான் இராமன் மேல் கொண்ட ஆசையிலிருந்து நீங்காத சூர்ப்பணகை; **காவியோ கயலோ எனும் கண்ணிணைத் தேவியோ -** நீலமலரோ கயல்மீனோ என்று கூறத்தக்க இருகண்களையுடைய அவன் மனைவியோ; **திருமங்கையின் செவ்வியாள் -** இலக்குமியை விட அழகுள்ளவளாக இருக்கிறாள்; (அதனால்) **பாவியேனையும் பார்க்கும் கொலோ எனும் -** பாவியாகிய என்னையும் அவன் கண்ணெடுத்துப் பார்ப்பானோ என்று கூறி வருந்துவாள்.

ஆவி ஓயினும் ஆசையின் ஓய்வு இலாள் என்ற கருத்திற்கு ஒப்பாக நளவெண்பாவில் 'பூவின் வாய் வாளிபுகுந்த வழியே யென் ஆவியார் போனாலும் மவ்வழியே - பாவியேன் ஆசை போகா தென்றழிந்தாள்' (நள : 1.96) என்ற பாடல் உள்ளது. கண்ணுக்குக் காவியும் கயலும் உவமையாக வருவது காவிய மரபாகும்.

'திருமங்கையில்' என ஒப்புப் பொருளாகக் கொள்வதும் உண்டு. பாவியும் - இழிவு சிறப்பும்மை கொலோ - கொல் ஐயப்பொருளிலும் ஓ எதிர் மறைப் பொருளிலும் வந்தன.

2819. 'மாண்ட கற்புடையாள்
மலர் மா மகள்,
ஈண்டு இருக்கும் நல்லாள்
மகள்' என்னுமால்;
வேண்டகிற்பின் அனல்
வர மெய்யிடைத்
தீண்டகிற்பது அன்றோ,
தெறும் காமமே?'

ஈண்டு இருக்கும் நல்லாள் மகள் - (இவன்) அருகில் உள்ள அழகிய பெண்; **மாண்ட கற்புடையாள் மலர்மா மகள் என்னும் -** பெருமை மிக்க கற்புடையவளான செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளே என்று கூறுவாள்; **வேண்டகிற்பின் தெறும் காமமே -** (ஒரு தலைவனை) ஆசைப்பட்டால் (அப்போதே) அழிப்பதாம் ஆசை நோயே; **அனல் வர மெய்யிடைத் தீண்டகிற்பது அன்றோ -** நெருப்பைப் போல வெப்பமுண்டாக உடம்பில் சேர்வதல்லவா எனக் கூறுவாள். **ஆல் -**அசை. திருமால் போன்ற இவன் அருகில் இருப்பவள் திருமகளே எனச் சூர்ப்பணகை நினைக்கிறாள். இதனால் அவன் தன்னை விரும்பான் என்பது குறிப்பு. 'மாண்ட கற்புடையாள்' என்பதற்கு அழிந்த கற்புடையவள் எனப் பொருள் கூறிச் சூர்ப்பணகையை இத் தொடர் குறிக்கும் என்பர். இதற்குச் சான்றாக முன்னர் வந்த தேயும் 'கற்பினாள்' (2757) என்ற தொடரைக்காட்டுவர். இராமனை உரு வெளித் தோற்றமாகச் சூர்ப்பணகை மீண்டும் மீண்டும் காண்பதால் 'ஈண்டு' என்றாள். பன்னிரண்டடிகள் காமத்தியல்பு கூறுகின்றன. இதனால் சூர்ப்பணகையின் காம நோய் நன்கு புலப்படும்.

இது பொதுப் பொருளால் சிறப்புப் பொருளை விளக்குவதால் பிறிது மொழிதல் எனும் அணியாம்.

(இப்பாடல் சிறந்த சுவடிகளிலும் சிறந்த அச்சுப்படிகளிலும் இல்லை. எனவே இதனை மிகைப் பாடலாகக் கொள்வர்.)

2820. ஆன்ற காதல் அஃது
உற எய்துழி,
மூன்று உலோகமும் மூடும்
அரக்கர் ஆம்
ஏன்ற கார் இருள்
நீக்க இராகவன்
தோன்றினான் என,
வெய்யவன் தோன்றினான்.

ஆன்ற காதல் அஃது உற எய்துழி - மிகுந்த காதலாம் அத் துன்பத்தைச் சூர்ப்பணகை பெரிதும் அடைந்து வருந்தும் போது;**மூன்று உலோகமும் மூடும் அரக்கர் ஆம்** - வானுலகு, பூமி, பாதலம் எனும் மூன்று உலகங்களையும் மூடி விடக் கூடிய வலிமை படைத்த இராக்கதர் ஆகிய; **ஏன்ற கார் இருள் நீக்க** - எதிர்ப்படும் கரிய இருட்டைப் போக்க; **இராகவன் தோன்றினான் என வெய்யவன் தோன்றினான்** -இராமன் அவதரித்தது போலச் சூரியன் உதயம் ஆனான்.

சூர்ப்பணகை பட்ட காம வேதனையை 2803 முதல் இது வரையுள்ள 18 பாடல்கள் விரித்துரைக்கின்றன. இருளுக்கு அரக்கர்களும் அதைப் போக்கும் கதிரவனுக்கு இராமனும் உவமை ஆம். சூர்ப்பணகை பட்ட துன்பத்தை அரக்க நிலைக்கு ஏற்பக் கூறியது எண்ணத்தக்கது. மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் சீதை கொண்ட காதல் நோயை (519-539) ஒப்பிட்டுக் காணின் இவ்வேறுபாடு நன்கு புலனாகும். இப்பாடலுடன் சூர்ப்பணகைப் படலம் முடிந்ததாகவும் அடுத்த பாடல் முதல் மூக்கரி படலம் தொடங்குவதாகவும் சில சுவடிகளில் உள்ளன.

சீதையைத் தூக்கிச் செல்லச் சூர்ப்பணகை முயலுதல்

2821. விடியல் காண்டலின், ஈண்டு, தன்
உயிர் கண்ட வெய்யாள்,
'படி இலாள் மருங்கு உள்ள அளவு,
எனை அவன் பாரான்;
கடிதின் ஓடினென் எடுத்து, ஒல்லைக்
கரந்து, அவள் காதல்
வடிவினானுடன் வாழ்வதே
மதி' என மதியா,

விடியல் காண்டலின் ஈண்டு தன் உயிர் கண்ட வெய்யாள் - பொழுது விடிந்ததைப் பார்த்ததால் உடலோடு கூடிய தன் உயிரைப் பார்த்த கொடியவளாம் சூர்ப்பணகை; **படி இலாள் மருங்கு உள்ள அளவு** -ஒப்பில்லாதவளாம் அப்பெண் (சீதை) பக்கத்தில் உள்ள வரை;**எனை அவன் பாரான்** - என்னை அவன் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க மாட்டான்; (ஆதலால் நான்) **கடிதின் ஓடினென் எடுத்து ஒல்லைக் கரந்து** - விரைவாக ஓடிச் சென்று எடுத்துக் கொண்டு போய் விரைவில் மறைத்த பின்; **அவள் காதல் வடிவினானுடன் வாழ்வதே மதி என மதியா** - அவளது ஆசை வடிவமான அவனுடன் கூடி வாழ்வதே சிறந்தது என எண்ணி,

படி - ஒப்பு, இராமன் மேனி பற்றிச் சீதை வினவ அனுமன் 'படி எடுத்து உரைத்துக் காட்டும் படித்து அன்று படிவம்' (5265) 'எனக் கூறிய விடையில் இப்பொருள்பட இச்சொல் வருதல் காண்க. சீதையை எடுத்து வேறோர் இடத்தில் மறைத்து வைப்பது அவள் கருத்து. பழைய உரையில் சூர்ப்பணகை 'தன் வயிற்றிடை அவளை ஒளித்துத் தின்று' எனப் பொருள் காணப்பெறும். இராமனுடன் சூர்ப்பணகை சீதையின் வடிவெடுத்து அவனுடன் வாழ நினைத்தாள். ஏனெனில் அவள் விரும்பும் வடிவெடுக்கும் ஆற்றலுடையவள் ஆம். இரவில் சூர்ப்பணகையின் காம நோய், பகல் தொடங்கியதும் குறைந்த நிலையை முதலடி காட்டும். இரவு, கலவிக்கு உரிய காலம்.

அதனால் காம நோய் மிகும். பகலில் பல்வேறு பொருளை நாட இடமேற்பட வழியுண்டு. அதலால் காம நோய் குறையும். எனவே 'தன் உயிர் கண்ட வெய்யாள்' எனப்பட்டாள் சூர்ப்பணகை.

2822. வந்து, நோக்கினள்; வள்ளல் போய்,
ஒரு மணித் தடத்தில்
சந்தி நோக்கினன் இருந்தது
கண்டனள்; தம்பி,
இந்து நோக்கிய நுதலியைக் காத்து,
அயல், இருண்ட,
கந்தம் நோக்கிய, சோலையில்
இருந்தது காணாள்.

***வந்து நோக்கினள் -** இராமன் முதலியோர் தங்கியிருந்த இடத்தில் வந்து பார்த்தாள்; (அப்போது) **வள்ளல் போய் ஒரு மணித்தடத்தில் சந்தி நோக்கினன் இருந்தது கண்டனள் -** இராமன் அவ்விடத்தை விட்டுச் சென்று ஒரு அழகிய நீர்த் துறையில் சந்தியாவந்தனம் முதலிய செயல்களில்ஈடுபட்டமையைப் பார்த்தாள்; **தம்பி இந்து நோக்கிய நுதலியைக் காத்து-** தம்பியாம் இலக்குவன் பிறைமதியைப் போன்ற நெற்றியையுடைய சீதையைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு; **அயல் கந்தம் நோக்கிய இருண்ட சோலையில் இருந்தது காணாள் -** அருகே நறுமணம் வீசிய இருள் நிறைந்த சோலையில் இருந்ததைச் சூர்ப்பணகை பார்க்கவில்லை.*

பின்னர், 'நின்று அந்த நதியகத்து. நிறை தவத்தின் குறை முடித்து' (2845) என இராமன் வந்த நிலையைக் கூறுவதால் கோதாவரி நதித் துறையிலே சந்தியாவந்தனம் செய்தான் எனலாம். 'இந்து நோக்கிய நுதலி' என்பதில் நோக்கிய என்பது உவம வாசகம் இனிச் சந்திரனும் கண்டு வியக்கும் அழகிய நெற்றியுடையவள் எனலும் ஆம். இந்து - எட்டாம் பிறை. இராமனை வள்ளல் என்றது அவன் உயிர்களுக்கு வரையறையின்றி அருள் புரியும் கடமை பூண்டமையைப் புலப்படுத்தும். இலக்குவனைச் சூர்ப்பணகை காணாததற்குக் காரணம் சோலை இருண்டிருந்தமையாகும். அவன் தனியிடத்து ஒதுங்கியிருந்தமையும் ஆகும்.

சந்தி என்பது அக்காலத்தே நிகழும் கடன்களைக் குறிக்கும் கால ஆகுபெயராம்.

2823. 'தனி இருந்தனள்; சமைந்தது என்
சிந்தனை; தாழ்வுற்று
இனி இருந்தது எனக்கு எண்ணுவது இல்'
என, எண்ணா,
துனி இருந்த வல் மனத்தினள்
தோகையைத் தொடர்ந்தாள்;
கனி இரும் பொழில், காத்து,
அயல் இருந்தவன் கண்டான்.

தனி இருந்தனள் - *(நான் வந்த இப்பொழுதில்) இவள் தனியளாக உள்ளாள்;* **என் சிந்தனை சமைந்தது -** *என் எண்ணம் பலித்தது;* **தாழ்வுற்று இனி இருந்தது எனக்கு எண்ணுவது இல் என எண்ணா -** *காலம் தாமதித்து இனிமேல் இங்கு இருந்து எனக்கு வேறு செயல் பற்றி நினைக்க வேண்டியது இல்லை என நினைத்து;* **துனி இருந்த வல் மனத்தினள் தோகையைத் தொடர்ந்தாள் -** *வெறுப்புடைய கொடிய வன்னெஞ்சினளாம் சூர்ப்பணகை மயில் போன்ற சீதையைப் பிடித்தற்குப் பின் தொடர்ந்தாள்;* **கனி இரும் பொழில் காத்து அயல் இருந்தவன் கண்டான் -** *பழங்கள் நிறைந்த பெரிய சோலையில் சீதையைக் காத்து அருகிலிருந்த இலக்குவன் (அதனைப்) பார்த்தான்.*

சமைந்தது - தன் காரியம் கை கூடியது என உறுதியாக எண்ணிய துணிவைக் காட்டும். சீதையிடத்துச் சூர்ப்பணகை வெறுப்புற்றதற்குக் காரணம் அவளருகில் இருப்பதால் இராமன் தன்னை விரும்பான் என எண்ணியதாகும். இதனை முன்னர்ப் 'படியிலாள் மருங்குள்ள அளவு எனை அவன் பாரான்' (2821) என்ற எண்ணத்தில் வெளிப்பட்டது. 'எனக்கு எண்ணுவது இல்' எனத் தன் மீது கொண்ட மிகுந்த நம்பிக்கை இலக்குவன் இருந்ததை அவள்பாராத பிழையால் எல்லாச் செயலும் நிறைவேறாது குலைந்து போனது. எனவே அவள் பிழை நிலை புலப்படும்.

சமைந்தது - எதிர்காலத்தில் அமைய வேண்டியது இறந்த காலத்தில் வந்ததால் கால வழுவமைதி. தோகை - உவமையாகுபெயர்.

இலக்குவன், சூர்ப்பணகையின் உறுப்புக்களை அறுத்தல்

2824. 'நில் அடீஇ' என, கடுகினன்,
பெண் என நினைத்தான்;
வில் எடாது அவள் வயங்கு எரி
ஆம் என விரிந்த
சில் வல் ஓதியைச் செங் கையில்
திருகுறப் பற்றி,
ஒல்லை ஈர்த்து, உதைத்து, ஒளி
கிளர் சுற்று-வாள் உருவி,

(அதைக் கண்ட இலக்குவன்) **'அடீ இ நில்' என -** *'அடீ நில்' என்று அதட்டி;* **கடுகினன் -** விரைந்தான், **பெண் என நினைத்தான் -**இவள் ஒரு பெண் என்று எண்ணினான்; **வில் எடாது -** தன்னுடைய வில்லை எடுக்காமல்; **அவள் வயங்கு எரி ஆம் என விரிந்த சில் வல் ஓதியை -** சூர்ப்பணகையின் விளங்குகின்ற தீப்போன்று பரந்து செந்நிறம் கொண்ட சிலவாகிய வலிய கூந்தலை; **செங்கையில் திரு குறப்பற்றி -** தனது சிவந்த கைகளால் சுருட்டிப் பிடித்து; **ஒல்லை ஈர்த்து உதைத்து -**விரைவில் பற்றி இழுத்து அவளைத் தன் காலால் உதைத்துத் தள்ளி; **ஒளிகிளர் சுற்றுவாள் உருவி -** ஒளி விளங்கும் தன் உடைவாளை உறையிலிருந்து உருவி எடுத்து,

சூர்ப்பணகை சீதையைப் பின் தொடரும் நோக்கத்தை அறிந்த இலக்குவனின் சினம் பொங்க 'நில் அடீ இ' என அவளைத் தடுத்தான். இராமன் காடு செல்வான் என அறிந்த

இலக்குவன் சீற்றம் கொண்டதை நகர் நீங்கு படலத்தில் விளக்கமாகக் காணலாம் (1716-1724). இராமனை அழைத்துச் செல்ல வந்த பரதனையும் அவன் படையையும் கண்டு இலக்குவன் சீறிய சீற்றமும் கூறிய சின மொழியும் இவனுடைய பண்பு நலத்தை நன்கு காட்டும் (2400-2415). சூர்ப்பணகையைப் பெண்ணெனஇலக்குவன் நினைப்பது தாடகையை இராமன் கண்டு 'பெண்' என மனத்திடை நினைத்த தோடு ஒப்பிடலாம் (374). சில்லல் எனப் பாடம் ஓதிச் சிறு எனப் பொருள் கூறுவர். எனினும் வல் என்பது அரக்க மகளிர்க்குரிய மென்மையற்ற கூந்தலைக் குறிக்கும் எனலாம். சுற்று என்பது இடையைச் சுற்றியுள்ளதான இடைக் கச்சைக் குறிக்கும். சுற்றுவாள் என்பது அதில் கட்டப்பட்ட வாளைச் சுட்டும், (பெரும்பாண். 73, முல்லைப். 46-47) இலக்குவன் அயோமுகி உறுப்பையும் வாளால் துணித்தமை இங்கு நினைத்தற்குரியது (3631).

2825. **'ஊக்கித் தாங்கி, விண் படர்வென்**
என்று உருத்து எழுவாளை,
நூக்கி, நொய்தினில், 'வெய்து
இழையேல்' என நுவலா,
மூக்கும், காதும், வெம் முரண்
முலைக் கண்களும், முறையால
போக்கி, போக்கிய சினத்தொடும்,
புரி குழல் விட்டான்.

ஊக்கித் தாங்கி விண்படர் வென் என்று உருத்து எழுவாளை - *முயன்று இவனையும் எடுத்துக் கொண்டு வான்வழிச் செல்வேன் என்று கோபித்து மேற்கிளம்பிய சூர்ப்பணகையை;* **நொய்தினில் நூக்கி -** *(இலக்குவன்) எளிதில் கீழே தள்ளி;* **வெய்து இழையேல் என நுவலா -** *கொடுந்தொழிலைச் செய்யாதே என்று கூறி;* **மூக்கும் காதும்வெம் முரண் முலைக்கண்களும் முறையால் போக்கி -** *மூக்கையும் காதுகளையும் கொடிய வலிய முலைக் காம்புகளையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் அறுத்தெறிந்து;* **போக்கிய சினத்தொடும் புரிகுழல் விட்டான் -***சினத்தை விட்டு முறுக்கிப் பிடித்த அவள் கூந்தலையும் விட்டான்.*

மூக்கும் காதும் அறுத்தது அவளுக்கு அவலட்சணம் உண்டாக்குதற்காம். முலையை அறுத்தது அவள் பெண்மை நலம் சிதைத்தற்காம். 'காதிரண்டும் இல்லாதான் ஏக்கழுத்தம் செய்தலும் (சிறுபஞ்சமூலம் 5) 'முலையிரண்டுமில்லாதாள் பெண்மை காமுற்றற்று (குறள். 402) என்பவற்றுடன் ஒப்பிட்டுணரலாம். இனி மேல் வாயும் மேலுதடும் அறுத்த செய்தி பின்னர்க் காணப் பெறும் (2869). வான்மீகம் மூக்கும் காதும் மட்டுமே கொய்தான் எனக் கூறும். மேலும் முதல் நூலில் இராமன் சூர்ப்பணகையை இலக்குவனை அணுகுமாறு சொல்லவும் அவ்வாறு அவள் சென்று தன்னை ஏற்குமாறு கூற அவன் இராமனையே மணக்குமாறு கேட்கக் கூறினான். மீண்டும் இராமனை அவள் வேண்ட அவன் மறுக்கவே ஆத்திரத்தில் சீதை மீது பாய்ந்து உண்ண முயன்ற போது இராமனின் கட்டளைப்படி இலக்குவன் சூர்ப்பணகையின் மூக்கையும் காதையும் போக்கினான். (ஆரணிய காண்டம் 18ஆம் சருக்கம்).

சூர்ப்பணகையின் ஓலம்

acharya.org

2826. **அக் கணத்து அவள் வாய் திறந்து**
அரற்றிய அமலை,
திக்கு அனைத்தினும் சென்றது;
தேவர்தம் செவியும்
புக்கது; உற்றது புகல்வது என்?
மூக்கு எனும் புழையூடு
உக்க சோரியின் ஈரம் உற்று,
உருகியது உலகம்.

அக்கணத்து அவள் வாய் திறந்து அரற்றிய அமலை -அந்த நேரத்தில் சூர்ப்பணகை வாயைத் திறந்து கதறிய ஓசை; **திக்கு அனைத்தினும் சென்றது** - எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று பரவியது; **தேவர் தம் செவியும் புக்கது** - வானுலகில் உள்ள தேவர்களுடையகாதுகளிலும் சென்று நுழைந்தது; **உற்றது புகல்வது என்** - இனி அங்கு நடந்ததைச் சொல்ல வேண்டியது என்ன?; **மூக்கு எனும் புழையூடு உக்க சோரியின்** - அவள் மூக்கு என்ற துளைகளின் வழியே வழிந்த இரத்தத்தினால்; **உலகம் ஈரம் உற்று உருகியது** - உலகம் முழுவதும் ஈரம் படிந்து கரைந்தது.

சூர்ப்பணகை தன் உறுப்பிழந்து இட்ட பேரொலி எட்டுத் திசைகளை எட்டியது மட்டுமன்று வானுலகையும் அடைந்தது என்றதால் பாதலத்தையும் எட்டியது என்பது குறிப்பு. அறுபட்ட மூக்கின் துளைகளிலிருந்து வழிந்த இரத்தத்தின் பெருக்காலும் வெப்பத்தாலும் உலகமே கரைந்தது. இது உயர்வு நவிற்சி அணி.

2827. **கொலை துமித்து உயர் கொடுங் கதிர்**
வாளின், அக் கொடியாள்
முலை துமித்து, உயர் மூக்கினை
நீக்கிய மூத்தம்,
மலை துமித்தென, இராவணன்
மணியுடை மகுடத்
தலை துமித்தற்கு நாள் கொண்டது,
ஒத்தது, ஓர் தன்மை.

கொலை துமித்து - கொல்லுவதை நீக்கி; **உயர் கொடுங் கதிர் வாளின் அக்கொடியாள் முலை துமித்து** - சிறந்த ஒளிமிக்க சுற்றுவாளால் அந்தக் கொடிய சூர்ப்பணகையின் முலைகளை அறுத்து; **உயர் மூக்கினை நீக்கிய மூத்தம்** - உயர்ந்து விளங்கிய மூக்கையும் அறுத்த நல்ல நேரம்; **மலை துமித்தென** - மலையின் சிகரங்களை வெட்டியது போல; **இராவணன் மணியுடை மகுடத் தலை துமித்தற்கு** -இராவணனுடைய இரத்தினம் பதித்த கிரீடங்களை அணிந்த பத்துத் தலைகளை அறுத்தற்கு; **நாள் கொண்டது ஒத்தது ஓர் தன்மை** - தொடக்கச் சடங்கு செய்யமுகூர்த்தம் செய்ததை ஒத்ததாயிருந்தது.

துமித்தல் - விலக்கல், கதிர் என்பது, கூர்மையுமாம். 'கொலை துமித்து' என்பதனை வாளுக்கு அடையாக்கிக், கொன்று பகையை வெட்டி மேம்பட்ட (வாள்) என்பதும் ஆம். மூத்தம் - முகூர்த்தம் இராவணனைக் கொல்ல நேரம் குறித்தல்

இக்காண்டத்திலேயே கரன் வதைப் படலத்தில் மூத்தம் ஒன்றில் முடிந்தவர் மொய் புண்ணீர் நீத்தம் ஓடி' (3063) என இப்பொருள் வெளிப்பட வரும். நாள் கொண்டது - குறிப்பிட்ட நல்ல நாளில் நற்செயலைத் தொடங்குதல். கட்டியங்காரனுடன் பின்னர்ச் செய்யும்போருக்கு முதலே நாட் கொண்டது என்பது 'தான் செய்யும் தொழில் நிகழ்த்துவதற்கு முன்பே தொடங்கி வைத்தலை 'என நச்சினார்க்கினியர் உரை (சிந்தா. 448) இதனை மேலும் விளக்கும்.தாடகையை இராமன் கொன்ற போது 'அரக்கற்கு அந்நாள் முந்தி உற்பாதம் ஆக, படியிடை அற்று வீழ்ந்த வெற்றி அம் பதாகை ஒத்தாள் (390) என்பதும் காண்க. காப்பிய நிகழ்ச்சிகளை இவ்வாறு இயைத்துச் சுவைபட மொழிவது காப்பிய மரபாம். மலை துமித்தென வந்தது உவமையணி.

2828. அதிர, மா நிலத்து, அடி
பதைத்து அரற்றிய அரக்கி-
கதிர் கொள் கால வேல் கரன் முதல்
நிருதர், வெங் கதப் போர்
எதிர் இலாதவர், இறுதியின்
நிமித்தமா எழுந்து, ஆண்டு,
உதிர மாரி பெய் கார் நிற மேகம்
ஒத்து,-உயர்ந்தாள்.

அதிர மா நிலத்து அடி பதைத்து அரற்றிய அரக்கி -*அதிர்ச்சி உண்டாக, பெரிய தரையில் தன் நோவினால் பாதங்களைப் பதைப்புடன் வைத்துக் கதறிய இராகக்கதச் சூர்ப்பணகை;* ***கால கதிர் கொள் வேல் கரன் முதல் நிருதர் -*** *யமன் போன்ற ஒளி மிக்க வேற்படையையுடைய கரன் முதலாக உள்ள அரக்கர்களாகிய;* ***வெங்கதப் போர் எதிர் இலாதவர்-*** *கொடிய சினமிக்க போரில் தமக்கு எதிர் இல்லாதவர்களுடைய;* ***இறுதியின் நிமித்தமா -*** *சாவின் பொருட்டு;* ***எழுந்து ஆண்டு உதிரமாரி பெய் கார் நிற மேகம் ஒத்து உயர்ந்தாள் -*** *எழுந்து அங்கு இரத்த மழையைப் பொழியும் கரிய நிற மேகத்தைப் போன்றவளாகி நிமிர்ந்து நின்றாள்.*

பதைத்தல் - உதறுதலுமாம். யமன் எப்படி உயிர்களைப் பற்றுவதிலிருந்து தவறானோ அவ்வாறே கரனின் வேலும் பகைவரைக் கொல்வதிலிருந்து பிழையாது. கரன் முதலிய அரக்கரின் முடிவை முன்கூட்டியே அறிவிக்கும் தீய குறியாய் இரத்த மழை பெய்யும் மேகத்தைப் போல அவ்வரக்கர் வாழும் இடம் நோக்கிச் சூர்ப்பணகை எழுந்தாள். அவள் உருவம் கரிய மேகத்திற்கும் அவள் உடலிலிருந்து ஒழுகிய இரத்தப் பெருக்கு இரத்த மழைக்கும் உவமையாம். மேகம் இரத்த மழை பெய்தல் தீய சகுனமாம். ' குருதி மாமழை சொரிந்தன மேகங்கள்' (2944) எனக் கரன் வதைப் படலத்தில் அகம்பன் கண்ட தீக்குறியாக இது விளங்கும். வான்மீகத்திலும் 'இரத்தம் பெருகி ஓட மழைக் காலத்தில் மேகங்கள்கர்ஜிப்பது போல் கோரமாக அலறினாள் என்று வருவதை ஒப்பிடலாம் (5.11) இது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

2829. உயரும் விண்ணிடை; மண்ணிடை
விழும்; கிடந்து உழைக்கும்;
அயரும்; கை குலைத்து அலமரும்;

ஆர் உயிர் சோரும்;
பெயரும்; 'பெண் பிறந்தேன் பட்ட
பிழை' எனப் பிதற்றும்;-
துயரும் அஞ்சி முன் தொடர்ந்திலாத்
தொல் குடிப் பிறந்தாள்.

துயரும் அஞ்சி முன் தொடர்ந்திலாத் தொல்குடிப் பிறந்தாள் - துன்பம் என்பது பயந்து இதற்கு முன் எப்போதும் அணுகாத பழையஅரக்கர் குடியில் பிறந்த சூர்ப்பணகை; **விண்ணிடை உயரும் -**(துன்பம் தாங்காமல்) வானில் உயர்ந்து எழுவாள்; **மண்ணிடை விழும் -**தரை மீது விழுவாள்; **கிடந்து உழைக்கும் -** தரையில் வீழ்ந்தபடியே கிடந்து மிக வருந்துவாள்; **அயரும் -** தளர்ச்சி உறுவாள்; **கை குலைந்து அலமரும் -** கைகளைப் பிசைந்து மனம் சுழல்வாள்; **ஆர் உயிர் சோரும் -**அரிய உயிர் சோர்ந்து மூர்ச்சை அடைவாள்; **பெயரும் -** பின் மூர்ச்சை தெளிந்து எழுந்து செல்வாள்; **வெண் பிறந்தேன் பட்ட பிழை எனப் பிதற்றும் -** பெண் பிறவியாய்ப் பிறந்து நான் பட்ட துன்பம் இது எனப் பிதற்றுவாள்.

பிரமனை முதல்வனாகக் கொண்ட பழைய குடி சூர்ப்பணகை பிறந்த குடியாம். எனவே 'தொல் குடி' எனப்பட்டது. இது வரை துன்பம் அக் குடியைத் தொடர அஞ்சியது என்று கூறும் போது சூர்ப்பணகையின் இச்செயலால் இனி மேல் துன்பம் அக்குடியைத் தொடரப் போகிறது என்பது புலனாம். 'உளைக்கும்' எனப் பாடம் கொண்டு ஊளையிடுவாள் எனப் பொருள் கூறுவர். மேலும் இதற்கு வருந்துதல் எனவும் உரைப்பர். உறுப்பிழந்த பெண் எவ்வாறு துன்பப்படுவாள் என்பதை மிக விளக்கமாக பல்வேறு வினை அடுக்குகளால் இப்பாடல் காட்டும். பெண் பிறவி என்பதே துன்பத்திற்குரியது என அரக்கர் குலப்பெண்ணும் எண்ணுவது கருதற்குரியது. துயர் அஞ்சுதல் என்பது மரபு வழுவமைதி.

2830. ஒற்றும் மூக்கினை; உலை உறு
தீ என உயிர்க்கும்;
எற்றும் கையினை, நிலத்தினில்;
இணைத் தடங் கொங்கை
பற்றும்; பார்க்கும்; மெய் வெயர்க்கும்;
தன் பரு வலிக்காலால்
சுற்றும்; ஓடும்; போய், சோரி
நீர் சொரிதரச் சோரும்.

(சூர்ப்பணகை) **மூக்கினை ஒற்றும் -** இரத்தம் வழியும் மூக்கை ஆடையால் ஒற்றிக் கொள்வாள்; **உலை உறு தீ என உயிர்க்கும் -** கொல்லன் உலைக் களத்தில் எழும் தீச்சுடர் போன்று பெருமூச்சு விடுவாள்; **கையினை நிலத்தினில் எற்றும் -** கைகளை தரை மீது ஓங்கி அடிப்பாள்; **இணைத் தடங் கொங்கை பற்றும் பார்க்கும் -** தன் இரு பெரிய முலைகளைக் கைகளால் பற்றிப் பார்ப்பாள்; **மெய் வெயர்க்கும் -**உடல் வேர்ப்பாள்; **தன் பருவலிக் காலால் சுற்றும் ஓடும் -** தனது பெரிய வலிமை படைத்த கால்களால் சுற்றி ஓடி வருவாள்; **போய்(ச்) சோரி நீர் சொரிதரச் சோரும் -** ஓடிப் போய் இரத்தம் பொழியத் தளர்வாள். ஒற்றுதல் மேலும் இரத்தம் பெருகாமலிருப்பதற்காம். உலை

உறுதீயைப் பற்றி - உலைமுகப் புகை நிமிர் உயிர்ப்பின் மாய்ந்ததே (527) எனவும் 'கொல்லன் ஊது உலையில் கனல் என்ன வெய்து உயிர்த்தான் (1506) எனவும் வருதல் கொண்டு நன்குணரலாம். சுற்றும் ஓடும் எனத் தனித் தனியாகவும் பொருள் காண்பர்.

2831. ஊற்றும் மிக்க நீர் அருவியின்
ஒழுகிய குருதிச்
சேற்று வெள்ளத்துள் திரிபவள்,
தேவரும் இரிய,
கூற்றும் உட்கும் தன் குலத்தினோர்
பெயர் எலாம் கூறி,
ஆற்றுகிற்கிலள்; பற்பல பன்னி
நின்று, அழைத்தாள்.

ஊற்றும் மிக்க நீர் அருவியின் - *பொழிகின்ற மிகுந்த நீருள்ள அருவி போல;* ***ஒழுகிய குருதிச் சேற்று வெள்ளத்துள் திரிபவள் -****வழிந்தோடும் இரத்தச் சேறாம் நீர்ப் பெருக்கில் அலைபவளாம் சூர்ப்பணகை;* ***ஆற்று கிற்கிலள் -*** *தன்னால் பொறுக்க முடியாதவளாய்;* ***தேவரும் இரிய -*** *அவள் அலறலைக் கேட்டுத் தேவர்களும் நிலை குலைந்து ஓட;* ***கூற்றும் உட்கும் தன் குலத்தினோர் பெயர் எலாம்கூறி-*** *யமனும் அஞ்சும் தன் குலத்தில் பிறந்த அரக்கர் பெயர்களை எல்லாம்எடுத்துக் கூறி;* ***பற்பல பன்னி நின்று அழைத்தாள் -*** *பல பலவாறுவிளக்கமாகக் கூறி நின்று கூப்பிட்டாள்.*

ஊற்றும் - இடைவிடாது பொழியும், தேவரும் அவள் குரல் கேட்டு அஞ்சி ஓடினர்; யமனும் அது கேட்டு மனம் துணுக்குற்றான் என்பதால் அவளது குரலின் ஆற்றல் புலனாம். பன்னுதல் - மீண்டும் மீண்டும் கூறுதல், பெருவெள்ளமாய் இரத்தம் பெருகியதால் அவள் நின்ற இடம் சேறாயிற்று.

தேவரும், கூற்றும் - என்பனவற்றில் உள்ள உம்மைகள் உயர்வு சிறப்பின.

உறவினரைக் கூவி அழைத்தல்

கலி விருத்தம்

2832. 'நிலை எடுத்து, நெடு நிலத்து
நீ இருக்க, தாபதர்கள்
சிலை எடுத்துத் திரியும்இது சிறிது
அன்றோ? தேவர் எதிர்
தலையெடுத்து விழியாமைச் சமைப்பதே!
தழல் எடுத்தான்
மலை எடுத்த தனி மலையே!
இவை காண வாராயோ?

தழல் எடுத்தான் மலை எடுத்த தனி மலையே - *தீயைக் கையில் ஏந்திய சிவனின் கயிலை மலையைக் கையால் எடுத்த ஒப்பற்ற மலை போன்ற அண்ணாவே!;* ***நீ நெடுநிலத்து நிலை எடுத்து இருக்க -*** *நீ இந்தப் பெரிய உலகில் நிலை பெற்ற புகழால் விளங்கி நிற்கும் போது;* ***தாபதர்கள் சிலை எடுத்துத் திரியும் இது சிறிது அன்றோ -*** *தவம் புரிவோர் வில்லேந்தி நடமாடுவது உன் புகழுக்கு இழுக்கல்லவா?; (அன்றியும்)* ***தேவர் எதிர் தலை எடுத்து விழியாமைச் சமைப்பதே -*** *தேவர்கள் முன்னே தலை நிமிர்ந்து பார்க்காமல் வெட்கி நிற்பதும் ஆகக்கூடியதோ?;* ***இவை காணவாராயோ -*** *(எனக்கு நேர்ந்த இச் சிறுமைகளை) நீ பார்க்க வரமாட்டாயா?*

தாபதர் - இராமலக்குவர். தவவேடம் பூண்டு வனத்தில் இருந்த நிலையை இது சுட்டும் 'இவை காண' என்பது தன் உறுப்புகள் அறுப்புண்டு துன்புறும் நிலையைக் காண எனவும் பொருள்படும். சமைத்தல் - அமைத்தல்.

சிவன் கையில் அனலேந்தியது - தாருக வன முனிவர்கள் சிவனை அழிக்க ஏவிய தீயினைச் சிவன் தன் கையில் ஏந்திய செயலைக் குறிக்கும். மலை இராவணனுக்கு உவம ஆகுபெயர்.

2833. "புலிதானே புறத்து ஆக, குட்டி
கோட்படாது" என்ன,
ஒலி ஆழி உலகு உரைக்கும் உரை
பொய்யோ? ஊழியினும்
சலி யாத மூவர்க்கும்,
தானவர்க்கும், வானவர்க்கும்,
வலியானே! யான் பட்ட வலி
காண வாராயோ?

ஊழியினும் சலியாத மூவர்க்கும் தானவர்க்கும் வானவர்க்கும் வலியானே - *கற்ப முடிவிலும் ஆற்றல் தளராத மும் மூர்த்திகளுக்கும் அசுரர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மிக்க வலிமை கொண்ட இராவணனே;* ***புலி தானே புறத்து ஆக(க்) குட்டி கோட்படாது -*** *தாய்ப் புலியானது பக்கத்திலிருக்க அதன் குட்டி எவராலும் பிடிக்கப்பட்டுத் துன்புறாது;* ***என்ன ஒலி ஆழி உலகு உரைக்கும் உரை பொய்யோ -*** *என்று முழக்கத்துடன் கூடிய கடல் சூழ்ந்த உலக மக்கள் கூறும் பழமொழி பொய்யோ?;* ***யான்பட்ட வலி காண வாராயோ -*** *நான் அடைந்த கொடும் துன்பத்தைப் பார்க்க வரமாட்டாயா? புலிதானே புறத்தது ஆகக்குட்டி கோட்படாது என்ற பழமொழியைப் புறநானூற்றில் உள்ள 'புலி புறங்காக்கும் குருளை போல' (புறம். 42.10) என்ற அடியோடு ஒப்பிடத்தக்கது. 'குட்டியைத் தின்னலாமே கோட்புலி புறத்ததாக' எனவரும் சிந்தாமணி (1134) அடியும் இதனை விளக்கும் 'வலியானே! யான் பட்ட வலி காணவாராய்' என்பதில் உள்ள சொல் பின்வரு நயம் எண்ணி மகிழ்தற்குரியது. தானவர் என்பவர்கள் தனு என்பவளுக்குக் காசிபரிடம் பிறந்த அசுரர் என்பர்.*

உலகு - இடவாகுபெயர். இதில் பிறிது மொழிதல் அணி உளது. உலக உண்மை மொழி தன்னிலையால் பொய்த்து விட்டதே எனச் சூர்ப்பணகை கூறியது குறிப்புமொழியாம்.

2834. 'ஆர்த்து, ஆணைக்கு-அரசு உந்தி, அமரர்
கணத்தொடும் அடர்ந்த
போர்த் தானை இந்திரனைப் பொருது,
அவனைப் போர் தொலைத்து,
வேர்த்தானை, உயிர் கொண்டு
மீண்டானை, வெரிந் பண்டு
பார்த்தானே! யான் பட்ட
பழி வந்து பாராயோ?

ஆர்த்து ஆணைக்கு அரசு உந்தி அமரர் கணத்தொடும் அடர்ந்த போர்த்தானை இந்திரனைப் பொருது - ஆரவாரம் செய்து யானைகளுக்கு அரசனான ஐராவதத்தைச் செலுத்தித் தேவர் கூட்டத்துடனே நெருங்கிய போர்ப் படையோடு கூடிய இந்திரனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்து; **அவனைப் போர் தொலைத்து வேர்த் தானை உயிர் கொண்டு மீண்டானை -** அவனைப் போரிலே அழியச் செய்து அச்சத்தால் உடல் வியர்த்துத் தப்பி உயிர் கொண்டு ஓடிப்போனவனை; **பண்டு வெரிந்பார்த்தானே -** முன்பு முதுகிட்டோடப் பார்த்த இராவணனே;**யான்பட்ட பழி வந்து பாராயோ -** நான் இங்கு அடைந்த இழிவை நீ வந்து பார்க்க மாட்டாயோ?.

ஆனைக்கு அரசு - இந்திரனின் வாகனமாகிய ஐராவதம் எனும் வெள்ளை யானையே. வெரிந் - புறமுதுகு.

இப்பாடலுக்கு வேறு வகையில் பொருள் காண்பதும் உண்டு. தேவேந்திரனை வென்ற இந்திரசித்தே! பெருவலிமை படைத்த நீ எனக்கு நேர்ந்த இப்பழியைப் பார்த்து இதற்கு மாற்றம் செய்யமாட்டாயா? என்று சூர்ப்பணகை கதறினாள் என்பர்.

இராவணன் திக்கு விசயம் செய்து யாவரையும் வென்ற போது விண்ணுலகு சென்று அங்கும் இந்திரனுடன் போர் புரிந்தான். அவன் தேவர் படையோடு ஐராவத யானை மீதேறி இராவணனும் வியக்கப் போர் புரிந்தான். அப்போது இராவணன் மகன் மேகநாதன் மாயை புரிந்து போர் செய்த போது இந்திரன் புறமுதுகிட்டோட அவனை மாயைப் பாசத்தால் பிணித்துச் சிறையில் அடைத்தான். அப்போது பிரமன் முதலான தேவர்கள் வந்துஅவனுக்கு 'இந்திரசித்' என்ற பட்டமும் வரமுமளித்து இந்திரனைமீட்டதாகப் புராண வரலாறு கூறும்.

முன் பின் பாடல்களில் இராவணனை விளிப்பதால் இதுவும் இராவணனை அழைத்ததாகவே கொள்வது பொருத்தம்.

2835. 'காற்றினையும், புனலினையும், கனலினையும்,
கடுங் காலக்
கூற்றினையும், விண்ணினையும், கோளினையும்,
பணி கொண்டற்கு

ஆற்றினை நீ; ஈண்டு, இருவர்
மானுடவர்க்கு ஆற்றாது
மாற்றினையோ, உன் வலத்தை? சிவன்
தடக்கை வாள் கொண்டாய்!

சிவன் தடக்கை வாள் கொண்டாய் - *சிவபிரான் தம் பெருமை பொருந்திய கையை நீட்டி அளித்த சந்திர காசம் எனும் வாளைப் பெற்றுக் கொண்ட இராவணனே!;* ***காற்றினையும் -*** *வாயு தேவனையும்;* ***புனலினையும் -*** *நீர்க்கடவுளாம் வருணனையும்;* ***கனலினையும் -****அக்கினி தேவனையும்;* ***கடும் காலக் கூற்றினையும் -*** *கொடிய கால தேவனாம் யமனையும்;* ***விண்ணினையும் -*** *வானத்தையும்;* ***கோளினையும் -****நவக் கிரகங்களையும்;* ***பணி கொண்டற்கு -*** *ஏவல் கொள்வதற்கு;****ஆற்றினை -*** *வேண்டுவன செய்வித்தாய்;* ***நீ ஈண்டு இருவர் மானுடவர்க்கு ஆற்றாது -*** *அத்தகைய ஆற்றல் கொண்ட நீ இங்கு இரு மனிதர்க்கு எதிரிடும் வலிமையற்று;* ***உன் வலத்தை மாற்றினையோ -*** *உன் வலிமையை மாற்றிக் கொண்டாயோ?*

காற்று, நீர், தீ, காலம், விண், கோள் ஆகியவற்றினை அடக்கியஆற்றல் பெற்றவன் இராவணன். அத்தகையோன் இரு மனிதர் ஆற்றலை அடக்க மாட்டானா எனக் கூவி அழைக்கிறாள் சூர்ப்பணகை. இருமானிடவர் - இராமனும் இலக்குவனும். சிவன் தடக்கை வாள் பெற்றமை: இராவணன் சிவன் வீற்றிருந்த கயிலாய மலையைப் பெயர்த்தெடுத்த போது அவர் தம் திருவடிப் பெருவிரலால் அழுத்த இராவணன் நசுக்குண்டு கதறினான். பின் சாம வேதம் பாடிடச் சிவன் மனமிரங்கி அவனை விடுவித்து 'இராவணன்' என்ற பெயரையும் நீண்ட வாழ் நாளையும்,சந்திரகாசம் எனும் வாளையும் அளித்தார்.

2836. 'உருப் பொடியா மன்மதனை
ஒத்துளரே ஆயினும், உன்
செருப்பு அடியின் பொடி ஒவ்வா
மானிடரைச் சீறுதியோ?
நெருப்பு அடியில் பொடி சிதற, நிறைந்த
மதத் திசை யானை
மருப்பு ஒடிய, பொருப்பு இடிய,
தோள் நிமிர்த்த வலியோனே!

அடியில் நெருப்பு(ப்)பொடி சிதற - *(கால்களைப் பதிய வைத்து நடக்கும்போது) அக்கால்களால் எழுப்பப்படும் துகள் நெருப்புப் பொறி சிந்தவும்;* ***நிறைந்த மதத் திசை யானை மருப்பு ஒடிய -*** *மிகுந்த மதநீர் பொழியும் திக்கு யானைகளின் கொம்புகள் ஒடியவும்;* ***பொருப்பு இடிய -*** *மலைகள் இடிந்திடவும்;* ***தோள் நிமிர்த்த வலியோனே -*** *இருபது தோள்களையும் நிமிர்த்துப் போர் புரிந்த வலிமை கொண்ட இராவணனே!;* ***உருப் பொடியா மன்மதனை ஒத்துளரே ஆயினும் -*** *சிவன் கோபத்தால் உருவம் நீறாக்கப் பெற்ற மன்மதனைப் போன்று உள்ளவர்களே ஆனாலும்;* ***உன் செருப்பு அடியின் பொடி ஒவ்வா மானிடரைச் சீறுதியோ -*** *உன்னுடைய செருப்பின் கீழே உள்ள துகளுக்கு ஒப்பாகாத மனிதர்களை நீ கோபிப்பாயோ? (கோபிக்க மாட்டாய்).*

உருப்பு ஒடியா மன்மதன் எனவும் பொருள் கூறுவர். உருப்பு ஒடியா- கொடுமை செய்வதில் குறையாத என்பது அதன் பொருள். நெருப்பு ஒடிய எனப் பாடம் கொண்டு அக்கினி தேவன் தோல்வியுற்று எனப் பொருள் கூறுவர்.

இராமலக்குவரைச் 'செருப்பு அடியின் பொடி ஒவ்வா மானிடர்' எனக் கூறலாமா எனக் கேட்டவர்க்குக் கம்பரின் மகன் அம்பிகாபதி கவியுளம் காணும் வகையைக் கூற, நாதமுனிகள் இதனைக் கவிக் கூற்றாகக் கொள்ளாமல் இராமலக்குவரால் ஏமாற்றமும் உறுப்புக் குறையுமடைந்த சூர்ப்பணகை அவர்களிடத்துக் கொண்ட வெறுப்பால் இவ்வாறு கூறினாள் என்பர். மேலும் செரு+படி எனக் கொண்டு யுத்த பூமியில் ஒரு துகளுக்கு ஒப்பாகாத மானுடர் என்று கொள்ளவும் இடமுளது. எனவே இது கவித்திறன் அன்றி அபசாரமன்று என அவர் அருளினார் என்பது கதை. (விநோதரச மந்திரி வீராசாமி செட்டியார், பதிப்பு டி.ர. பாலகிருஷ்ணண், சென்னை 1969 ப. 192).

2837. 'தேனுடைய நறுந் தெரியல்
தேவரையும் தெறும் ஆற்றல்
தான் உடைய இராவணற்கும், தம்பி
யர்க்கும், தவிர்ந்ததோ?
ஊனுடைய உடம்பினர் ஆய், எம்
குலத்தோர்க்கு உணவு ஆய
மானுடவர் மருங்கே புக்கு
ஒடுங்கினதோ வலி? அம்மா!

தேனுடைய நறுந் தெரியல் தேவரையும் - தேனைக் கொண்ட நறுமணமிக்க கற்பகப்பூ மாலை அணிந்த தேவர்களையும்; **தெறும் ஆற்றல் தான் உடைய இராவணற்கும் தம்பியர்க்கும் தவிர்ந்ததோ -**அழிக்கின்ற வல்லமையை உடைய இராவணனுக்கும் அவன் தம்பிமார்க்கும் (இப்போது அவ்வலிமை) நீங்கி விட்டதோ?; **ஊன் உடைய உடம்பின ராய் -** தசையும்உதிரமுமுள்ள உடம்பை உடையவர்களாய்; **எம் குலத்தோர்க்கு உணவு ஆய -** எமது அரக்க குலத்தார்க்கு இரையாக உள்ள; **மானுடவர் மருங்கே புக்கு வலி ஒடுங்கினதோ -** மனிதரிடத்துச் சென்று அடங்கியதோ?; **அம்மா -** இது வியப்பிற்குரியது;

தம்பியர் - இராவணனின் தம்பிமார்களாகிய கும்பகர்ணன், கரன் முதலியோர். வீடணன் இவர்கள் செயலுக்கு உடன் செல்லான். ஆகையால் அவனை இவள் நினைக்கவில்லை எனலாம். ஊனுடைய உடம்பினர் என்றதால் மானுடர் அரக்கர்க்கு உணவாகும் தகுதியுடையவரன்றி வேறு சிறப்பில்லை என்பது குறிப்பு.

உண்பாராகிய அரக்கர்க்கு உண்ணப் படுபவராகிய மானிடர் வலிமை பெற்றவர் ஆய்விட்டாரே என வியப்பு எழுந்ததாம். அம்மா என்ற சொல் இதனைக் குறிக்கும். தேவரையும் - உயர்வு சிறப்பும்மை.

2838. 'மரன் ஏயும் நெடுங் கானில்
மறைந்து உறையும் தாபதர்கள்

உரனேயோ? அடல் அரக்கர் ஓய்வேயோ?
உற்று எதிர்ந்தார்,
"அரனேயோ? அரியேயோ? அயனேயோ?"
எனும் ஆற்றல்
கரனேயோ! யான் பட்ட
கையறவு காணாயோ?

மரன் ஏயும் நெடுங்கானில் - மரங்கள் அடர்ந்த இப்பெரிய காட்டில்; ***மறைந்து உறையும் தாபதர்கள் உரனேயோ -***அரக்கர்க்கு அஞ்சி ஒளிந்து வாழும் தவம் புரிவோர் வலிமையைக் குறிப்பதோ?; (அல்லது) ***அடல் அரக்கர் ஓய்வேயோ -*** வலிமை மிக்க இராக்கதர்களின் வலிமை ஓய்ந்து போனதைக் குறிப்பதோ? (எது என அறியேன்);***உற்று எதிர்ந்தார் -*** எதிர்ப்பட்டுப் போர் புரிந்தார்; ***அரனேயோ -*** சிவனோ?;***அரியேயோ -*** திருமாலோ?; ***அயனேயோ -*** பிரம்மாவோ?; ***எனும் ஆற்றல் கரனேயோ -*** என்று கருதும் வலிமை பொருந்திய கரனே!;***யான் பட்ட கையறவு காணாயோ -*** நான் அடைந்த துன்பத்தை நீ பார்க்க மாட்டாயா?

இராவணனை உதவிக்கழைத்த சூர்ப்பணகை கரனைக் கூவி அழைக்கிறாள். கரன் இராவணனுக்குத் தம்பி முறையாவான். இராவணனின் தந்தையாம் விசுரவசு முனிக்கும் இராவணன் தாயாம் கேகசியின் தங்கையாம் கும்பீநசிக்கும் பிறந்தவன். தண்டகாரணியத்தில் சூர்ப்பணகைக்கென உண்டாக்கிய அரசில் அவள் பாதுகாப்புக்கென அமைத்த அரக்கர்சேனையின் முதல் தலைவனாவான். தம் பகைவரை அழிக்கும் வலிமை படைத்த சிவன், திருமால், பிரம்மா போன்று வலிமை படைத்தவன் கரன். மனிதரால் தான்பட்ட துன்பத்தை அண்மையிலுள்ள கரன் கேட்டு உதவி செய்ய வாரானோ எனக் கூவினாள். காட்டில் வாழும் தவசியர் வலிமைக்கு நகரங்களில் வாழும் அரக்கர் வலிமை குன்றியதோ என அவள் ஐயுற்றாள். காமக் கடவுளும் கையற்றேங்க (சிலம்பு 15.102) எனவரும். மன்னனினா குலம் மயங்கிற்றெனவே (சிந்தா. 2629) என்ற அடிக்கு நச்சினார்க்கினியர் சீவகனைப் போலே கையறவிலே மயங்கிற் றென்க' என்று உரைத்தார். கையறவு என்ற சொற் பொருள் இவற்றால் நன்கு விளங்கும்.

2839. 'இந்திரனும், மலர் அயனும்,
இமையவரும், பணி கேட்ப,
சுந்தரி பல்லாண்டு இசைப்ப, உலகு
ஏழும் தொழுது ஏத்த,
சந்திரன்போல் தனிக் குடைக்கீழ்
நீ இருக்கும் சவை நடுவே
வந்து, அடியேன் நாணாது,
முகம் காட்ட வல்லேனோ?

இந்திரனும் மலர் அயனும் இமையவரும் பணிகேட்ப - தேவேந்திரனும் தாமரை மலர் மேல் வீற்றிருக்கும் பிரம்மாவும் தேவர்களும் நீ இட்ட கட்டளைகளைக் கேட்டுக் குற்றேவல் செய்ய; ***சுந்தரி பல்லாண்டு இசைப்ப -*** இந்திராணி 'பல்லாண்டு' எனும்

வாழ்த்துப் பாடலைப் பாட; ***உலகு ஏழும் தொழுது ஏத்த*** *- ஏழு உலகங்களில் உள்ளவர்கள் வணங்கிப் புகழ;* ***சந்திரன் போல் தனிக் குடைக்கீழ் நீ இருக்கும் சவை நடுவே*** *- முழுமதி போன்ற ஒப்பற்ற வெண்கொற்றக் குடையின் கீழே நீ கொலு வீற்றிருக்கும் சபையின் நடுவில்;* ***அடியேன் வந்து நாணாது முகம் காட்ட வல்லேனோ*** *- அடியாளாகிய நான் வந்து வெட்கமின்றி (மூக்கும் காதும் அறுபட்ட) என் முகத்தைக் காட்டும் தகுதி உடையேனோ? (ஆகேன் என்றவாறு);*

சுந்தரி - தேவமங்கையர் எனவும் கூறுவர் 'பொன்னகர் மடந்தையர், விஞ்சையர் பூவையர், பன்னக வனிதையர், இயக்கர் பாவையர், முன்னின பணி முறை மாறி முந்துவார் (4883) என ஊர்தேடு படலத்தில் வந்த செய்யுள் இதற்கு மேலும் விளக்கம் தரும்.

பல்லாண்டு - பல ஆண்டுக் காலம் வாழ வாழ்த்துதல் பெரியாழ்வார் பாடிய 'திருப்பல்லாண்டு' நினைத்தற்குரியது. (நாலாயிர திவ்வியப் பிரபந்தம் பெரியாழ்வார், திருப்பல்லாண்டு 1-12) உலகேழு - கீழேழு மேலேழு உலகங்களைக் குறிக்கும். அடியேன் - தங்கை நிலையைக் குறிக்கும். இப்பாடல் இராவணன் கொலு மண்டபச் சிறப்பும் அங்கு உறுப்பறைகள் செல்லல் கூடாது என்பதையும் சுட்டும்.

2840. 'உரன் நெரிந்து விழ, என்னை உதைத்து,
உருட்டி, மூக்கு அரிந்த
நரன் இருந்து தோள் பார்க்க,
நான் கிடந்து புலம்புவதோ?
கரன் இருந்த வனம் அன்றோ?
இவை படவும் கடவேனோ?-
அரன் இருந்த மலை எடுத்த
அண்ணாவோ! அண்ணாவோ!!

அரன் இருந்த மலை எடுத்த அண்ணாவோ அண்ணாவோ *-சிவன் வீற்றிருக்கும் கயிலாய மலையைப் பேர்த்தெடுத்த அண்ணனே! அண்ணனே!!;* ***உரன் நெரிந்து விழ*** *- மார்பு சிதைந்து கீழே விழும்படி;* ***என்னை உதைத்து உருட்டி மூக்கு அரிந்த நரன் இருந்து தோள்பார்க்க*** *- என்னைக் காலால் உதைத்து உருண்டு விழச் செய்து என் மூக்கைஅரிந்த மனிதன் தன் தோளைப் பார்த்துப் பெருமிதம் கொள்ள;* ***நான் கிடந்து புலம்புவதோ*** *- நான் ஆதரவு இன்றித் தனியே இருந்து அழுவது தகுதியோ?;* ***கரன் இருந்த வனம் அன்றோ*** *- இது கரன் ஆட்சி செலுத்தியிருக்கும் காடு அல்லவா?;* ***இவை படவும் கடவேனோ*** *- (இக்காட்டிலே) நான் இக்கேடு அடையத் தகுவேனோ?*

சூர்ப்பணகையை இலக்குவன் உதைத்து உருட்டி மூக்கரிந்ததை முன் வந்த பாடல்கள் கூறும் (2824-25). தோள் பார்த்தல் - வீரச் செயல் புரிந்தவர்கள் தம் தோள்களைச் செருக்குடன் பார்த்து மகிழ்தல். இப்பொருள் வெளிப்பட 'எள்ளுநர்கள் சாயவென தோளிரண்டும் நோக்கி' (சிந்தா. 847) 'கோவனும் மக்களும் குளிர்ந்து தோணோக்கினர்' (சிந்தா. 1843) என்ற தொடர்கள் உள்ளன.

கரன் இருந்த வனம் என்பது சூர்ப்பணகைக்கு உறு துணையாகஇராவணனால் கரன் அமர்த்தப் பெற்ற வனம் என ஆம்.

'அண்ணாவோ அண்ணாவோ' என இரட்டித்து வந்தது போல் பின்னரும் 'இராவணவோ! இராவணவோ!!' (2841) எனவும் 'மருகாவோ! மருகாவோ!!' (2842) எனவும் வருதல் காணலாம்.

2841. 'நசையாலே, மூக்கு இழந்து, நாணம்
இலா நான் பட்ட
வசையாலே, நினது புகழ்
மாசுண்டது ஆகாதோ?-
திசை யானை விசை கலங்கச்
செருச் செய்து, மருப்பு ஒசித்த
இசையாலே நிறைந்த புயத்து
இராவணவோ! இராவணவோ!!

திசை யானை விசை கலங்கச் செருச் செய்து மருப்பு ஒசித்த - *திக்குகளிலுள்ள யானைகள் கலக்கமுற்று ஓயப்போர் செய்து அவற்றின் கொம்புகளை ஒடித்த;* ***இசையாலே நிறைந்த புயத்து இராவணவோ இராவணவோ -*** *புகழாலே நிறைவுற்ற தோள்களையுடைய இராவணனே! இராவணனே!!;* ***நசையாலே மூக்கு இழந்து நாணம் இலா நான் பட்ட வசையாலே -*** *ஆசை காரணமாய் என் மூக்கைப் பறி கொடுத்த நான்வெட்கமில்லாமல் அடைந்துள்ள பழியினால்;* ***நினது புகழ் மாசுண்டது ஆகாதோ -*** *உன்னுடைய கீர்த்தியும் களங்கம் அடைந்தது ஆகாதோ? (ஆகும்).*

எட்டுத்திக்குகளில் காவலுக்காக நிறுத்தப் பெற்ற யானைகளோடு போரிட்டு அவற்றின் கொம்புகளை ஒடித்துத் தன் புகழை நிறுவிய இராவணன் தங்கையின் மூக்கையும் காதையும் மானிடர் பறிக்க அதனால் இகழ்ச்சி உண்டாவதா எனக் கேட்பதால் அம்மானுடரை இராவணன் அடக்க வேண்டும் என்ற சூர்ப்பணகை ஆசை வெளிப்படுகிறது. 'நசை' என்பது அவள் இராமன் மீது கொண்ட ஆசையைக் குறிப்பிட்டாலும் சீதையை இராவணன் அடைய வேண்டி அவளை எடுத்து வரமுற்பட்ட ஆசையைக் கருத்தில் கொண்டது பின்னர்ப் புலப்படும் (2881, 3147) இவ்வாறு கூறுவதால் இவ்விடத்திலும் சூர்ப்பணகை தன்னைப் 'பொய்ம்மகள்' (2778) என்பதை நிறுவுகின்றாள்.

2842. 'கானம் அதினிடை, இருவர், காதொடு
மூக்கு உடன் அரிய,
மானமதால், பாவியேன், இவண்
மடியக் கடவேனோ?-
தானவரைக் கரு அறுத்து, சதமகனைத்
தளை இட்டு,

வானவரைப் பணி கொண்ட
மருகாவோ! மருகாவோ!!

தான வரைக் கரு அறுத்து - வித்தியாதரர்களைக் குலத்தோடு அழித்து; ***சதமகனைத் தளையிட்டு*** - நூறு அசுவமேத யாகம் செய்த இந்திரனைப் போரில் வென்று சிறைப்படுத்தி; ***வானவரைப் பணி கொண்ட மருகாவோ மருகாவோ*** - தேவர்களை ஏவல் கொண்ட மருமகனாம் இந்திரசித்தே! இந்திரசித்தே!!; ***கானம் அதனிடை இருவர் காதொடு மூக்கு உடன் அரிய*** - இக்காட்டிலே இரு மனிதர் என்னுடைய காதுகளையும் மூக்கையும் ஒரு சேர அறுத்து விட; ***பாவியேன் மானமதால் இவண் மடியக் கடவேனோ*** - பாவம் செய்த நான் அவமானத்தால் இங்குக்கிடந்து சாவதற்கு உரியவள் ஆவனோ; தானவர் என்பதற்கு அசுரர்கள் எனப் பொருள் கூறுவர். ஆயின், சிந்தாமணியில் (535) தப்பில் வாய் மொழித் தானவர் வைகிய' என்ற அடியிலுள்ள 'தானவர்' என்பதற்கு வித்தியாதரர் என்ற அடிக்குறிப்பு மேருமந்தர புராணத்தில் (சஞ்சயந்தன். 6) உள்ள பாடலில் 'சாம மார்ந் திலங்கு மேனித் தானவனொருவன்' என வரும் அடிக்கேற்பப் பொருள் கொள்ளப்படும். அது போன்றே இங்கும் வித்தியாதரர் எனவே பொருள் கொள்வது பின்வரும் 'சதமகனைத் தளையிட்டு' என்பதனோடு இயையும். அசுரர் பலரை அழித்ததாகப் பொருள் கூறுவோர் உத்தரராமாயணத்திலிருந்து இந்திரசித்து அசுரரை அழித்ததற்குச் சான்று பொருள் கூறுவோரும் உளர் மானம் - அவமானம். இப்பொருளில் 'மானந் தலை வருவ செய்பவோ' என நாலடியாரிலும் (198) ஆளப் பெறும். இதுவும் அடுத்த பாடலும் இராவணன் மகன் இந்திரசித்துவை நோக்கிக் கூறியவை. 11

2843 ***'ஒரு காலத்து, உலகு ஏழும் உருத்து***
எதிர, தனு ஒன்றால்,
திருகாத சினம் திருகி, திசை
அனைத்தும் செல நூறி,
இரு காலில், புரந்தரனை
இருந்த தளையில் இடுவித்த
மருகாவோ! மானிடவர் வலி
காண வாராயோ?

ஒரு காலத்து உலகு ஏழும் உருத்து எதிர - முன்னொரு காலத்தில் ஏழு உலகங்களும் சினந்து எதிர் வந்து போர் செய்ய; ***தனு ஒன்றால் திருகாத சினம் திருகி*** - தன் ஒரு வில்லால் தணியாக் கோபம் முதிர்ந்து; ***திசை அனைத்தும் செல நூறி*** - எல்லாத் திக்குகளிலும் அஞ்சி ஓடிச் செல்ல அழித்து; ***புரந்தரனை இருகாலில் இருந்தளையில் இடுவித்த*** - இந்திரனின் இரண்டு கால்களிலும் வலிய விலங்குகளிட்டுப் பிணித்த; ***மருகாவோ*** - மருமகனாம் இந்திரசித்தே!; ***மானிடவர் வலி காண வாராயோ*** - இந்த மனிதர்களின் வலிமையைக் காண வரமாட்டாயா?

முன்பு இராவணன் ஏழுலகங்களையும் வென்ற போது அவனுக்குத் துணையாக அவன் மகன் இந்திரசித்துவும் சென்று போரிட்டுப் பலரையும் வென்ற நிகழ்ச்சியைச் சூர்ப்பணகை நினைத்து இவ்வாறு கூறுகின்றாள். ஏழுலகங்களையும் இந்திரசித்து தன் ஒரு வில்லாலேயே வென்றமையால் அவன் வலிமை நன்கு புலப்படும். அத்தகையோன் மானிடவர் வலிமை காண்பது மட்டுமின்றி அவர் வில்லாற்றலையும்

வீழ்த்துவான் என்பது குறிப்பு. 'இருஞ் சிறையிலிட வைத்த' எனப் பாடம் கூறி இந்திரனைப் பெரிய சிறையிலடைத்தமையைக் கூறுவர். இந்திரன் இவனிடம் பல முறைதோற்றான் என்பதை யுத்த காண்ட நாகபாசப் படலத்தில் காணலாம்.

2844. 'கல் ஈரும் படைத் தடக் கை,
அடல், கர தூடணர் முதலா,
அல் ஈரும் சுடர் மணிப் பூண்,
அரக்கர் குலத்து அவதரித்தீர்!
கொல் ஈரும் படைக் கும்ப
கருணனைப் போல், குவலயத்துள்
எல்லீரும் உறங்குதிரோ?
யான் அழைத்தல் கேளீரோ?'

கல் ஈரும் படைத்தடக்கை அடல் கர தூடணர் முதலா - *கல்லையும் பிளக்க வல்ல போர்க்கருவிகள் கொண்ட பெரிய கைகளுடைய வலிமை பெற்ற கரனும் தூடணனும் முதலாக;* ***அல் ஈரும் சுடர் மணிப் பூண் அரக்கர் குலத்து அவதரித்தீர் -*** *இருளை அழிக்கும் ஒளியுடைய மாணிக்கக்கலன்களை அணிந்த இராக்கதர் குலத்தில் தோன்றியவர்களே!;* ***கொல் ஈரும் படைக் கும்பகருணனைப் போல் -*** *கொல்லனால் அராவப்பட்ட கூரிய படைக்கலன் கொண்ட கும்பகருணனைப் போன்று;* ***குவலயத்துள் எல்லீரும் உறங்குதிரோ -*** *உலகத்தில் எல்லோரும் தூங்குகின்றீர்களா?;* ***யான் அழைத்தல் கேளீரோ -*** *(அதனால்) நான் கூப்பிடுவதைக் கேட்க மாட்டீர்களா?*

சேய்மைக் கண் உள்ள இலங்கையில் இராவணன் இந்திரசித்துப் போன்றவர்கள் நான் கதறுவதைக் கேட்காமலிருக்கலாம். ஆனால் அண்மையிலுள்ள கரன் தூடணன் போன்றவர்கள் கேட்கலாம். ஆனால் அவர்கள் கேளாததற்குக் கும்பகருணன் போல உறங்கி விட்டார்களோ என ஐயுறுகிறாள் சூர்ப்பணகை. கும்பகருணன் - குடம் போலக் காதை உடையவன். இவன் தவம் செய்த போது பிரமன் இவன் முன் தோன்றி 'வரம் கேள்' என அருளிய போது இவன் நாவில் வந்து தங்கிய கலைமகளின் சூழ்ச்சியால் என்றும் நித்திரையுள்ளவனாக வரம் கேட்டதால் எப்போதும் தூங்கிய வண்ணமிருந்தான். இது புராண வரலாறு. இராமாவதாரக் காப்பியத்தில் அரக்கர்களும் அவதாரம் செய்ததாகவே சூர்ப்பணகை விளிக்கின்றாள்.

இராமன் வர, அவனிடம் முறையிடுதல்

2845. என்று, இன்ன பல பன்னி, இகல்
அரக்கி அழுது இரங்கி,
பொன் துன்னும் படியகத்துப்
புரள்கின்ற பொழுதகத்து,
நின்று, அந்த நதியகத்து, நிறை
தவத்தின் குறை முடித்து,

வன்திண்கைச் சிலை நெடுந்தோள்
மரகதத்தின் மலை வந்தான்.

என்று இன்ன பல பன்னி - *என இவ்வாறு பலவற்றைச் சொல்லி;* **இகல் அரக்கி அழுது இரங்கி -** *வலிய அந்தச் சூர்ப்பணகை புலம்பி வருந்தி;* **பொன் துன்னும் படியகத்துப் புரள்கின்ற பொழுதகத்து -** *அழகு மிக்க (அத்தவச்சாலையின்) நிலத்திடத்துப் புரண்டழும் காலத்து;* **வன் திண்கைச் சிலை நெடுந்தோள் மரகதத்தின் மலை -** *மிகவலிய கையில் வில்லை ஏந்தி நெடுந் தோளுடைய மரகதம் போன்ற மலை எனும்படி உள்ள இராமன்;* **அந்த நதியகத்து நிறை தவத்தின் குறை முடித்து நின்று வந்தான் -** *அக்கோதாவரி ஆற்றின் துறையில் விதி முறைப்படி செய்யும் நாட்கடன்களைச் செய்து முடித்து அங்கிருந்து தவச்சாலை நோக்கிவந்தான்.*

பன்னுதல் - பலமுறை வருந்திக் கூறுதல். முன்னரும் 'தன் குலத்தினோர் பெயரெலாங் கூறி ஆற்றுகிற்கிலள்; பற்பல பன்னி நின்று அழைத்தாள்' (2831) என வரும். பொன் - அழகு. 'பொன் புனைந்த கழலடியோன்' (பு. வெ. மாலை 7.2. கொளு) என்று இப்பொருளில் பயன்பட்டுள்ளது. பொழுது - இங்குக் காலையைக் குறிக்கும். இராமனுக்கு மரகதமலை இக்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் 'மரகதப் பெருங்கல்' (532)'பொரு அரு மரகதப் பொலன் கொள் மால்வரை' (5273) எனக் குறிக்கப் பெறும். இராமன் கடன்களாற்றுவதால் தவத்தின் குறை தீர்ந்தது எனவும் கூறுவர்.

2846. 'வந்தானை முகம் நோக்கி,
வயிறு அலைத்து, மழைக் கண்ணீர்,
செந் தாரைக் குருதியொடு
செழு நிலத்தைச் சேறு ஆக்கி,
அந்தோ! உன் திருமேனிக்கு
அன்பு இழைத்த வன் பிழையால்
எந்தாய்! யான் பட்டபடி
இது காண்' என்று, எதிர் விழுந்தாள்.

வந்தானை - *அங்கு வந்த இராமனை;* **முகம் நோக்கி வயிறு அலைத்து -** *அவன் முகத்தை (சூர்ப்பணகை) பார்த்துத் தன் வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு;* **மழைக் கண்ணீர் செந்தாரைக் குருதியொடு செழுநிலத்தைச் சேறு ஆக்கி -** *மழை போல் கண்ணீராலும் தொடர்ந்து ஒழுகும் சிவந்த இரத்தத்தாலும் செழுமையான அந்த மண்ணைச் சேறாகக் கொண்டு;* **எந்தாய் அந்தோ உன் திருமேனிக்கு அன்பு இழைத்த வன் பிழையால் -** *என் தலைவனே! ஐயோ! உன் அழகிய வடிவின் மீது ஆசை கொண்ட கொடிய குற்றத்தால்;* **யான்பட்டபடி இது காண் என்று எதிர் விழுந்தாள் -** *நான் அடைந்த இக்கேட்டைப் பார் என இராமன் முன் வீழ்ந்தாள்.*

முகம் நோக்கல் - இரக்கம் வேண்டி ஒருவர் முகத்தைப் பார்த்தல். வயிறு அலைத்தல் - மகளிர் தங்களுக்குத் துன்பம் வந்தபோது கைகளால் வயிற்றில் அடித்துக் கொள்ளல். இதனைச் சுட்டும் வகையில் 'எயிற்றி மாதர் வயிறு அலைத்து ஓட' (25) என வந்துள்ளது.

பொதுவாக வன்பு இழைத்தவர்கள் தான் துன்புறுவர். ஆனால் இராமனிடத்துத் தான் அன்பு கொண்ட காரணத்தால் உறுப்பிழந்த அவலத்தை அவனிடம் கூறி அவன் தன் மீது ஆசை கொள்ள வைக்கலாம் எனச் சூர்ப்பணகை கெஞ்சுகிறாள். 'அன்பிழைத்த வன் பிழை' என்ற தொடரில் காணும் முரண், உலகியலுக்கு எதிராக நடை பெற்ற கொடுமையை இராமன் உணர வேண்டும் என்ற உட்கருத்தும் வெளிப்படும். தன் சொல்லாலும் எதிர் விழுந்த செயலாலும் இராமன் உளத்தை ஈர்க்கவே சூர்ப்பணகை முயலும் பாங்கு அவலக் காட்சியாக இதில் வெளிப்படுகிறது.

2847. **விரிந்து ஆய கூந்தலாள்,**
வெய்ய வினை யாதானும்
புரிந்தாள் என்பது, தனது
பொரு அரிய திருமனத்தால்
தெரிந்தான்; இன்று, இளையானே
இவளை நெடுஞ் செவியொடு மூக்கு
அரிந்தான் என்பதும் உணர்ந்தான்;
அவளை, 'நீயார்?' என்றான்.

விரிந்து ஆய கூந்தலாள் - விரிந்துள்ள கூந்தலை உடைய அவள்; **வெய்ய வினை யாதானும் புரிந்தாள் என்பது -** கொடிய செயல் ஏதேனும் செய்தாள் என்பதை; **தனது பொரு அரிய திருமனத்தால் தெரிந்தான் -** (இராமன்) தன் ஒப்பற்ற சிறந்த உள்ளத்தால் அறிந்தாள்; **இன்று இளையானே இவளை -** இப்போது தன் தம்பி யாம் இலக்குவனே இவளை; **நெடுஞ் செவியொடு மூக்கு அரிந்தான் என்பதும் உணர்ந்தான் -** நீண்ட காதுடன் மூக்கையும் அறுத்தான் என்பதையும் அறிந்தான்;(அதன்பின்) **அவளை நீ யார் என்றான் -** சூர்ப்பணகையைப் பார்த்து, நீ யார்? எனக் கேட்டான்.

விரிந்த கூந்தல், சூர்ப்பணகையின் அவல நிலையைக் காட்டுகிறது. வெய்ய வினை - பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யும் கொடிய செயல். இராமன் எதையும் பிழையின்றி உணரும் மனம் பெற்றவன் என்பதைப் 'பொரு அரிய திருமனம்' என்பது காட்டும் - அந்த அரக்கிக்கு இத்தகைய செயல் செய்திருப்பவன் இலக்குவன் என்றும் அவள் பிறர்க்கு யாதேனும் தீமை செய்ய விருந்ததைத் தடுக்கவே இலக்குவன் இச் செயல் செய்திருப்பான் என்றும் எண்ணிய இராமனின் உள்ளம் நன்கு தன் தம்பியர் மீது கொண்ட நம்பிக்கையைப் புலப்படுத்துகிறது. எனினும் புதியதாகச் சூர்ப்பணகையைக் காண்பவன் போன்று நீ யார்?' எனக் கேட்டான். காமவல்லி உருவம்மாறியிருந்ததால் இவ்வாறு கேட்டான் எனலுமாம்.

2848. **அவ் உரை கேட்டு, அடல் அரக்கி,**
'அறியாயோ நீ, என்னை?
தெவ் உரை என்று ஓர் உலகும்
இல்லாத சீற்றத்தான்;
வெவ் இலை வேல் இராவணனாம்,
விண் உலகம் முதல் ஆக

எவ் உலகும் உடையானுக்கு
உடன்பிறந்தேன் யான்' என்றாள்.

அவ்வுரை கேட்டு அடல் அரக்கி - (இராமனின்) அவ்வார்த்தையைக் கேட்டு; **என்னை நீ அறியாயோ -** நீ முன்பே என்னை அறிய மாட்டாயோ?; **தெவ் உரை என்று ஓர் உலகும் இல்லாத சீற்றத்தான் -** பகைமைப் பேச்சு என்று கூறும் சொல்லை உலகம் ஒன்றிலும் இல்லாதபடி செய்த கோபமுடையவனான; **வெவ் இலை வேல் இராவணனாம் விண் உலகம் முதல் ஆக எவ் உலகும் உடையானுக்கு -** கொடிய இலை போல்வடித்த வேலை உடைய இராவணன் எனும் சுவர்க்கலோகம் முதல் எந்த உலகத்தையும் தன்னாட்சிக் கீழ் உடையவனுக்கு; **உடன்பிறந்தேன் யான்என்றாள் -** கூடப் பிறந்த தங்கை நான் எனக் கூறினாள் சூர்ப்பணகை.

இராமன் 'வெய்ய வினை யாதானும் புரிந்தாள்' என எண்ணியதற்கேற்ப (2847) 'அடல் அரக்கி' எனப்பட்டாள். 'நேற்று வந்த என்னை நீ அறியாயோ? என்ற குறிப்பு அவள் கேள்வியில் தொனிக்கிறது. 'எனக்குத் தீங்கு செய்தவர் பகையை உலகெங்கும் பகைச் சொல்லேஇல்லாது' ஆண்ட இராவணன் அழிப்பான் என அச்சுறுத்துகிறாள்.இராவணனிடம் பல படைகளிருப்பினும் வேற்படை சிறப்பாகக் கூறப்பட்டது. இது யுத்த காண்டத்தில் நன்கு வெளிப்படும்.

2849. 'தாம் இருந்த தகை அரக்கர்
புகல் ஒழிய, தவம் இயற்ற
யாம் இருந்த நெடுஞ் சூழற்கு
என் செய வந்தீர்?' எனலும்,
"வேம் இருந்தில் எனக் கனலும்
வெங்காம வெம் பிணிக்கு
மா மருந்தே! நெருநலினும்
வந்திலெனோ யான்?" என்றாள்.

தகை அரக்கர் தாம் இருந்த புகல் ஒழிய - பெருமை பெற்ற இராக்கதர் இருந்த இடம் நீங்க, (அவ்விடம் விட்டு); **தவம் இயற்ற யாம் இருந்த நெடுஞ்சூழற்கு என் செய வந்தீர் எனலும் -** நாங்கள் தவம் செய்ய வந்த இத்தூரத்தில் உள்ள இடத்திற்கு எச் செயல் செய்ய வந்தீர் என இராமன் கேட்கவும்; **வேம் இருந்தில் எனக் கனலும் வெங்காம வெம் பிணிக்கு மாமருந்தே -** நெருப்பில் எரியும் கரிபோல் வாட்டும்கொடிய காமமாம் கொடு நோய்க்குரிய சிறந்த மருந்து போன்றவனே!; **யான் நெருநலினும் வந்திலெனோ என்றாள் -** நான் நேற்றும் வரவில்லையா எனக் கேட்டாள் சூர்ப்பணகை.

பகைவராயினும் அவர்தம் வலிமை புலப்படத் 'தகை அரக்கர்' என்றார் இராமன் காட்டுக்குத் தவம் செய்ய வந்த குறிப்பு. அயோத்தியா காண்டத்தில் கைகேயி கூறும் மொழியில் 'ஆழிசூழ் உலகம் எல்லாம் பரதனே ஆள, நீ போய், தாழ் இருஞ் சடைகள் தாங்கி, தாங்க அருந்தவம் மேற் கொண்டு (1601) என வரும். இருந்தில் - கரி. காமத்தை வெங்காமம் என்றும் அதனையே வெம் பிணி என்றும் கூறியது அதன் கொடுமை சுட்டி நின்றது. காமத்தைத் தீர்க்க இராமன் மருந்து எனக் கூறியதில் அவன் சூர்ப்பணகையை மணக்க வேண்டும் என்பதே வெளிப்படைப் பொருள்; எனினும் இராமன் காமத்தை

நீக்கும் மாமருந்து என உயர் பொருளையும் குறிப்பாகக் காட்டும்.

2850. ' "செங் கயல்போல் கரு நெடுங் கண்,
தே மரு தாமரை உறையும்
நங்கை இவர்" என நெருநல்
நடந்தவரோ நாம்?' என்ன,
'கொங்கைகளும், குழைக்காதும், கொடிமூக்கும்,
குறைத்து அழித்தால்,
அம் கண் அரசே! ஒருவர்க்கு அழியாதோ
அழகு?' என்றாள்.

செங்கயல் போல் கரு நெடுங் கண் - *சிவந்த கயல் மீன் போன்று பிறழும் கரிய நீண்ட கண்களையுடைய;* **தே மரு தாமரை உறையும்நங்கை இவர் -** *தேன் பொருந்திய தாமரை மலரில் தங்கிய திருமகளே இவர்;* **என நெருநல் நடந்தவரோ நாம் என்ன -** *என்று கூறும்படி நேற்று வந்தவர் நீரோ என (இராமன்) கேட்க;* **கொங்கைகளும் குழைக்காதும் கொடி மூக்கும் குறைந்து அழித்தால் -** *மார்பகங்களும் குழைகளை அணிந்த காதுகளும் கொடி போல் உயர்ந்து நீண்ட மூக்கும் குறைபடுமாறு அறுத்தால்;* **அம்கண் அரசே!** *- அழகிய கண்களை உடைய அழகின் அரசே!;* **ஒருவர்க்கு அழகு அழியாதோ என்றாள் -** *எப்படிப்பட்ட ஒருவர்க்கும் அழகு அழியாதோ எனக் கேட்டாள் சூர்ப்பணகை.*

கயல் மீன் - மகளிர் கண்ணுக்கு உவமை. இலக்குவன் சூர்ப்பணகையின் 'மூக்கும் காதும்வெம் முரண் முலைக் கண்களும் முறையால் போக்கி'யதைக் (2825) கண்டோம். அச் செயலைக் கூறி அவ்வாறு அங்கங் குறைபட்ட பெண்ணிடம் அழகு எவ்வாறு இருக்கும் என இராமனை நோக்கிச் சூர்ப்பணகை கேட்டாள். அப்போதும் அவனுடைய கண் அத்தகைய கொடுமையைப் பாராது இராது எனக் கூறும் வகையில் 'அம் கண் அரசே' என்றாள். 'நாம்' என இராமன் இங்குக் குறித்ததை 'முன்னிலை உளப்பாட்டுத் தன்மையில் உயர்வு தோன்ற முன்னிலை வந்தது' எனத் திருக்கோவையார் இரவுக் குறியில் தளர்வகன்றுரைத்தல் பற்றிய கூற்றில் காணும் 'பையவே நாம் அரையாமத்து என்னோ வந்து வைகி நயந்ததுவே' (164) என்ற தொடரில் 'நாம்' என்ற சொற்குப் பேராசிரியர் கூறும் உரையுடன் ஒப்பிடத்தக்கது.

இராமன், 'இவள் இழைத்த பிழை என்?' என இலக்குவன் விடையிறுத்தல்

2851. மூரல் முறுவலன், இளைய
மொய்ம் பினோன் முகம் நோக்கி,
'வீர! விரைந்தனை, இவள்தன்
விடு காதும், கொடி மூக்கும்,
ஈர, நினைந்து இவள் இழைத்த
பிழை என்?' என்று இறை வினவ,
சூர நெடுந்தகை அவனை
அடி வணங்கி, சொல்லுவான்.

இறை - தலைவனாம் இராமன், **மூரல் முறுவலன்** - புன்சிரிப்புப்பூத்து; **இளைய மொய்ம்பினோன் முகம் நோக்கி** - இளைய வீரனாம் இலக்குவனின்முகத்தைப் பார்த்து; **வீர** - வீரனே!; **விரைந்தனை** - மிக விரைவாக;**இவள் தன் விடுகாதும் கொடி மூக்கும் ஈர இவள் நினைந்து இழைத்த பிழை என்' என்று வினவ** - இவளுடைய தொங்கவிடப்பட்ட காதும் நீண்ட மூக்கையும் அறுத்தெறிய இவள் எண்ணிச் செய்த குற்றம் யாது எனக் கேட்கவும்; **சூர நெடுந் தகை** - சூரத்தன்மையும் பெருமையும்கொண்ட இலக்குவன்; **அவனை அடிவணங்கி(ச்) சொல்லுவான்** - இராமன் திருவடியைப் பணிந்து கூறலானான்.

மூரல் முறுவலன் - பற்கள் சிறிது வெளியே தெரியச் சிரிப்பவன் இப்படலத்தில் 'சீதை தன் நடையை நோக்கி, சிறியது ஓர் முறுவல் செய்தான்' (2736) எனக் கூறிப் பின் சூர்ப்பணகை காமவல்லியாய் வந்துரையாடிய போது 'வாள் எயிறு இலங்க நக்கான்' (2787) என்பதும் காண்க. மற்ற இரு உறுப்புகளைக் கூறிய இராமன் கொங்கைகளைக் கூறாமை 'ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயால் சொலல்' (குறள். 139) என்ற வள்ளுவர் காட்டிய ஒழுக்கமுடைமைக்கு ஏற்ற செயலாம். 'கொடி மூக்கு' என முன்னும் வந்தது (2850). இப்படல இறுதியிலும் (2874) கொடிமூக்கு குறிக்கப் பெறும். இவள் கொடுஞ் செயலே இலக்குவனை அவ்வாறு விரைந்து செயல்படுமாறு தூண்டியிருக்கும் என்ற கருத்துவெளிப்பட 'இவள் இழைத்த பிழை என்?' என இராமன் கேட்ட கேள்வி அமைகிறது.

2852. **'தேட்டம்தான் வாள் எயிற்றில்**
தின்னவோ? தீவினையோர்
கூட்டம்தான் புறத்து உளதோ? குறித்த
பொருள் உணர்ந்திலனால்;
நாட்டம்தான் எரி உமிழ,
நல்லாள்மேல் பொல்லாதாள்
ஓட்டந்தாள்; அரிதின் இவள் உடன்று
எழுந்தாள்' என உரைத்தான்.

வாள் எயிற்றில் தின்ன(த்) தேட்டம் தானோ - கூரிய பற்களால்தின்னுதற்குத் தேடுதலாலேயோ; **தீவினையோர் கூட்டம் தான் புறத்து உளதோ** - கொடுஞ் செயல் புரிகின்ற அரக்கர் கூட்டம் பின்னே இருந்ததோ?; **குறித்த பொருள் உணர்ந்திலன்** - (இவள்) செய்யக் கருதிய காரணத்தை அளிந்தேனில்லை; **பொல்லாதாள் நாட்டம் தான் எரி உமிழ** - தீமை புரியும் இவளுடைய கண்கள் தீயைக் கக்க; **அரிதின் உடன்று இவள் எழுந்தாள்** - பிறர்க்கு உணர இயலா வகையில் கோபித்து இவள் புறப்பட்டாள்; **நல்லாள் மேல் ஓட்டந்தாள் என உரைத்தான்** - நற்பண்புள்ள சீதையை நோக்கி ஓடி வந்தாள் என்று சொன்னான்;**ஆல்** - அசை.

தேட்டம் - தேடுதல், நாட்டம் - கண், பொருள் - காரணம். இலக்குவனுக்குச் சூர்ப்பணகை செய்த செயலின் காரணம் தெரியவில்லை. சீதையைக் கைப்பற்றித் தின்னுதற்குத் தான் மட்டும் வந்தாளா அன்றித் தன் அரக்கர் கூட்டத்துடன் வந்தாளா எனத் தெரியவில்லை. 'தம்பி இருண்டசோலையில் இருந்தது காணாள்' (2822) என்று

முன்னர் வந்துளது கொண்டு அச்சோலைக்குப் புறத்தே அரக்கர் இருக்கலாம் என இலக்குவன் எண்ணினான்.

முதல் மூன்று அடிகளில் வரும் 'தான்' எனும் மூன்று சொற்களும் தேற்றப் பொருளில் வந்த இடைச் சொற்கள் 'நல்லாள் மேல் வந்த பொல்லாதாள்' - முரண் அணி. ஒட்டந்தாள் - ஓட்டம் தந்தாள் என்பதன் விகாரம். அயோத்தியா காண்ட நகர் நீங்கு படலத்தில் தயரதன் தன் சாப வரலாறு கூறும் போது 'வீட்டுண்டு அலறும் குரலாம் வேழக்குரல் அன்று எனவே ஓட்டந்து எதிரா' (1686) என இப்பொருளில் வந்துளது. சூர்ப்பணகை தன்மேல் வரக் கண்ட சீதை உயிரிழந்தவள் போல் தளர்ந்து கிடந்து பின் தன்னுயிரை மீண்டும் பெற்றாள் எனவும் பொருள் உரைப்பர்.

சூர்ப்பணகை இடை மறித்து உரைத்தல்

2853. **ஏற்ற வளை வரி சிலையோன்**
இயம்பாமுன், இகல் அரக்கி,
'சேற்ற வளை தன் கணவன்
அருகு இருப்ப, சினம் திருகி,
சூல் தவளை, நீர் உழக்கும் துறை
கெழு நீர் வள நாட!
மாற்றவளைக் கண்டக்கால்
அழலாதோ மனம்?' என்றாள்.

ஏற்ற வளை வரி சிலையோன் இயம்பாமுன் - வளைந்த கட்டமைந்த வில்லுடைய இலக்குவன் இவ்வாறு சொல்லி முடிக்குமுன்; **இகல் அரக்கி -** பகைமை கொண்ட அரக்கியாம் சூர்ப்பணகை; **சூல் தவளை தன் கணவன் அருகு சேற்றவளை இருப்ப -** கருவுற்ற பெண் தவளை தன் கணவனாம் ஆண் தவளை அருகே சேற்றில் ஒரு சங்கு தங்கியிருக்க; **சினம் திருகி நீர் உழக்கும் துறை கெழு நீர்வள நாட! -** கோப முதிர ஊடல் கொண்டு நீரைக் கலக்கும் நீர்த்துறை பொருந்திய நீர் நிலைகளால் வளம் பெற்ற நாட்டையுடையவனே!; **மாற்றவளைக் கண்டக்கால் மனம் அழலாதோ என்றாள் -** தன் கணவனின் மற்றொரு மனைவியைக் கண்டால் மனம் எரியாதோ எனக் கேட்டாள்.

ஏற்ற வரிசிலையோன் - மேலும் சூர்ப்பணகை தீச் செயல் புரிய நினைத்தால் அவள் மேல் அம்பு எய்யப் பூட்டிய வில்லுடைய இலக்குவன் எனலுமாம். சூல்தவளை சங்கோடு சினக்கும் என நாட்டு வளம் கூறும்போது அஃறிணை உயிர்களே தன் கணவன் அருகே பிற பெண்ணிருக்கச் சினக்கும் போது, தான் விரும்பும் இராமன் அருகே மாற்றாளாய் ஒருத்தி நிற்கக் கண்டு சினவாமல் இருக்க இயலுமா எனக் குறித்துக் கேட்கிறாள் சூர்ப்பணகை.

இந்நாட்டு வள வரிகளைச் சங்கப் பாடலில் காணும் 'புழற் காலாம் பலகலடை நீழற் கதிர்க்கோட்டு நந்தின் சுரிமுகயேற்றை நாகின வளையொடு பகன் மணம் புகூஉம் நீர்திகழ் கழனிநாடு' (புறம் 266-3-6) வரிகளுடன் ஒப்பிடலாம்.
122'ஓடிப் போ' என்று இராமன் கடிதலும், அவள் தன்னை ஏற்குமாறு இறைஞ்சலும்

2854. 'பேடிப் போர் வல் அரக்கர்
பெருங் குலத்தை ஒருங்கு அவிப்பான்
தேடிப் போந்தனம்; இன்று,
தீ மாற்றம் சில விளம்பி,
வீடிப் போகாதே; இம்
மெய் வனத்தை விட்டு அகல
ஓடிப் போ' என்று உரைத்த
உரைகள் தந்தாற்கு, அவள் உரைப்பாள்:

(சூர்ப்பணகை சொற்களைக் கேட்டு இராமன்) **பேடிப் போர் வல்அரக்கர் பெருங்குலத்தை ஒருங்கு அவிப்பான் தேடிப் போந்தனம் -** *பேடித் தன்மையுள்ள மாயப் போர்கள் செய்வதில் வல்ல இராக்கதர்களின் பெரிய குலத்தை முற்றிலும் அழிக்க அவர்களைத் தேடி இங்கு வந்தோம்;* **இன்று தீ மாற்றம் சில விளம்பி வீடிப் போகாதே -** *இப்போது தீய சொற்களில் சிலவற்றைக் கூறி அழிந்து போகாதே;* **இம் மெய் வனத்தை விட்டு அகல ஓடிப்போ -** *மெய்ம்மைக்குரிய இந்தக் காட்டிலிருந்து அகன்று ஓடிப் போ;* **என்று உரைத்த உரைகள் தந்தாற்கு அவள் உரைப்பாள் -** *எனக் கூறிய சொற்களைச் சொன்ன இராமனிடம் சூர்ப்பணகை இவ்வாறு கூறலானாள்.*

பேடித்தல் - அச்சம் கொள்ளல் எனக் குடநாட்டு வழக்குப் பற்றிப் பொருள் கூறுவர். அறப் போர் புரியாமல் மறைந்திருந்து பல மாயம் செய்து போர் புரியும் அரக்கரைப் பேடிப் போர் செய்வோராகக் கூறினான். எனலாம். இனிச் சூர்ப்பணகையையும் அச்சுறுத்தினான் இராமன்.

'உரை கடந்தான்' என்று புணர்ச்சிச் செயன்மைப் பட்டு விளங்கும் தொடர்க்குப் பல வகையில் பொருள் காண்பர்.

உரை கடந்தான் என்ற தொடர்க்கு வேதியர் முனிவர் தேவர் முதலானோர் சொற்கள் கூறும் பொருளுக்கு அப்பாற்பட்டவன் என்பர்.

உரைகள் தந்தான் என்பதற்கு வேதங்களை (ப்பிரமனுக்கு) உரைத்தவன் என்பர்.

2855. 'நரை திரை என்று இல்லாத
நான்முகனே முதல் அமரர்
கரை இறந்தோர், இராவணற்குக் கரம்
இறுக்கும் குடி என்றால்,
விரையும் இது நன்று அன்று; வேறு
ஆக யான் உரைக்கும்
உரை உளது, நுமக்கு உறுதி உணர்வு
உளதேல்' என்று உரைப்பாள்:

நரை திரை என்று இல்லாத - *மயிர் நரைத்தலும் தோல் சுருங்குதலும் ஆகிய கிழத்தன்மை என்பதில்லாத;* ***நான்முகனே முதல் அமரர் கரை இறந்தோர்*** - *பிரம்மா முதலான தேவர்களில் எல்லையற்ற அளவுள்ளவர்கள்;* ***இராவணற்குக் கரம் இறுக்கும் குடி என்றால்*** *-என் அண்ணனாம் இராவணனுக்கு இறை செலுத்தி அவன் ஆட்சிக்குட்பட்ட குடிமக்கள் என்று சொன்னால்;* ***விரையும் இது நன்று அன்று*** *- இப்போது அவசரப் பட்டுச் செய்யும் செயல் நல்லது ஆகாது;* ***நுமக்கு உறுதி உணர்வு உளதேல்*** *- உங்களுக்கு உயிர் வாழும் உறுதியான அறிவு இருக்குமானால்;* ***வேறு ஆக யான் உரைக்கும் உரை உளது என்று உரைப்பாள்*** *- தனிப்பட நான் கூறும் சொல் உள்ளது எனக் கூறுவாள்.*

நரை திரை இல்லாத என்று கூறியதால் மூப்பும் அதன் வழி வரும் சாவும் இல்லை எனக் கொள்ளப் பெறும். நான்முகன் முதலான தேவர்கள் எப்போதும் அழியா இளமை பூண்டவர்கள் என்பது புராண மரபு.

கரம் - கப்பம், திறைப் பொருள் குடி இறை எனவுமாம். பெருங்கதையுள் (1.32.61-62) கணக்கரை வியன் கரக் கலவறை காக்கும் திணைத் தொழிலாளரைப் புகுத்துமின் ஈங்கென' வரும். 'விரையும் இது' என்றது 'ஓடிப்போ' என (2854) எனக் கூறியதாம். 'உறுதி உணர்வு உளதேல் என்னுரை கேளுங்கள்' என்ற நயப்பு நிலை இதில் புலனாம்.

2856. '"ஆக்க அரிய மூக்கு, உங்கை
அரியுண்டாள்" என்றாரை
நாக்கு அரியும் தயமுகனார்;
நாகரிகர் அல்லாமை,
மூக்கு அரிந்து, நும் குலத்தை
முதல் அரிந்தீர்; இனி, உமக்குப்
போக்கு அரிது; இவ் அழகை எல்லாம்
புல்லிடையே உகுத்தீரே!'

உங்கை ஆக்கரிய மூக்கு அரியுண்டாள் *- "உன் தங்கை (சூர்ப்பணகை) படைப்பதற்கருமையான மூக்கு அறுபட்டாள்",* ***என்றாரை நாக்கு அரியும் தயமுகனார்*** *- நாக்கை அறுக்கும் பத்துத் தலையுடைய இராவணனார்,* ***நாகரிகர் அல்லாமை*** *- கண்ணோட்டம் உடையவர்அல்லாமையால்,* ***மூக்கு அரிந்து*** *- என் மூக்கை அறுத்து;* ***நும் குலத்தை முதல் அரிந்தீர்*** *- உம் குலத்தின் வேரையே அறுத்தவர் ஆனீர்;* ***இனி உமக்குப் போக்கு அரிது*** *- இனிமேல் உமக்குத் தப்பிப் பிழைக்கும் வழி இல்லை;* ***இவ் அழகை எல்லாம் புல்லிடை உகுத்தீரே*** *- இந்த அழகையெல்லாம் புல் அடர்ந்த காட்டில் சிந்தினவர் ஆயினீரே!';* ***ஏ-*** *அசை. மூக்கு என்றது அத்துடன் காதுகளையும் முலைகளையும் குறித்து நின்றது. தயமுகனார் இராவணனின் பத்துத் தலை உடைமையைச் சுட்டுகிறது. நாகரிகம் - கண்ணோட்டம். பெயக் கண்டும் நஞ்சுண்டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் (குறள். 580) என்ற ஆட்சியைக் காண்க. நாகரிகத்து (பெருங். 1.35.214) எனப் பெருங்கதையிலும் இப்பொருளில் வந்துளது. தங்கையின் மூக் கரிதல் கேட்டு இராவணன் இராமனின் குல முதலை அரிதல் உறுதி எனச் சூர்ப்பணகை கூறுகிறாள்.*

இராமன் மறையின் அவன் அழகும் அழியுமே எனத் தன் காம வேகத்தில் சூர்ப்பணகை புலம்புகிறாள். இனி, அழகின் பொருளாக இருந்த தன் மூக்கை அரிந்து வீணாக்கி விட்டமையைச் சுட்டினாள் என்பர். புல்லிடை உகுத்தல் - வீணாக்கல் 'புல்லிடை உகுத்த அமுது ஏயும் போல் எனக் கூனி கைகேயியிடம் கூறுவாள் (1468). பரதன் கோசலையிடம்சூளுரை கூறியபோதும் 'ஆண் தொழில் புல்லிடை உகுத்தனென்' என்பான். (2214). தயமுகனார் - வடசொல் திரிபு. அரிந்தீர் - காலவழுவமைதி இப்பாடலில் உடனிகழ்ச்சி அணி உளது.

2857. 'வான் காப்போர், மண் காப்போர்,
மாநாகர் வாழ் உலகம்-
தான் காப்போர், இனி தங்கள் தலை
காத்து நின்று, உங்கள்
ஊன் காக்க உரியார் யார்?
என்னை, உயிர் நீர் காக்கின்,
யான் காப்பென்; அல்லால், அவ்
இராவணனார் உளர்!' என்றாள்

என்னை நீர் உயிர் காக்கின் - (என் ஆசையை நிறை வேற்றி) என் உயிரை அழியாமல் நீர் காப்பீரானால்; **யான் காப்பென் -** நான் உங்களை இராவணனாரிடமிருந்து காப்பேன்; **அல்லால் இனி அவ் இராவணனார் உளர் -** அல்லாவிடில் உம்மை அழிக்க என் அண்ணனாம் அந்த இராவணனார் இருக்கிறார்; (அதனால்) **வான் காப்போர் -** மேலுலகைக் காக்கும் தேவர்களிலும்; **மண்காப்போர் -** நிலவுலகைக் காக்கும் அரசர்களிலும்; **மாநாகர் வாழ் உலகம் காப்போர் -** பெரிய நாகர்கள் வாழும் உலகங்காப்போரிலும்; **தங்கள் தலைகாத்து நின்று -**தங்களுடைய தலையை அறுபடாமல் காத்து; **உங்கள் ஊன் காக்க உரியார் யார்என்றாள் -** உங்களுடைய உடல்களைப் பாதுகாக்கத் தக்கவர் யார் என்று கேட்டாள். (ஒருவருமில்லை, என்னைத் தவிர). **தான் -** அசை.

மண்ணுலகு விண்ணுலகு மற்றெல்லா உலகுகள் ஆகியவற்றில்உள்ளவர்கள் இராவணனுக்கு அடிப்பட்டவரே. அவர்களில் எவரும்இராமனைக் காக்க இராவணனை எதிர்த்து வாரார். எனவே உங்களைக் காக்க நான் ஒருத்தியே உளேன்' எனச் சூர்ப்பணகை கூறினாள்.

ஊன் - உடல் 'ஊனைக் குறித்த உயிரெல்லாம்' (குறள். 1013) எனவருதல் காண்க. மாநகர் என்று பாடங் கொண்டு மாநகரங்களில் வாழும் உலகம்காப்போர் என்றுங் கூறுவர்.

2858. 'காவல் திண் கற்பு அமைந்தார்
தம் பெருமை தாம் கழறார்;
ஆவல் பேர் அன்பினால்,
அறைகின்றேன் ஆம் அன்றோ?

' "தேவர்க்கும் வலியான்தன் திருத்
    தங்கையாள் இவள்; ஈண்டு
ஏவர்க்கும் வலியாள்" என்று,
    இளையானுக்கு இயம்பீரோ?

திண் காவல் கற்பு அமைந்தார் தம் பெருமை தாம் கழறார் - வலிய காவலாகிய கற்பு நெறியில் பொருந்திய பெண்கள் தம் உயர்வைத் தாமே எடுத்துக் கூறமாட்டார்; **ஆவல் பேர் அன்பினால் அறைகின்றேன் ஆம் அன்றோ -** (அப்படியாயினும்) உம்மிடம் நான் கொண்ட ஆசையால் பெரிய அன்பு கொண்டு இதனைச் சொல்கின்றேன் அல்லவா?; **தேவர்க்கும் வலியான் தன் திருத்தங்கையாள் இவள் -** வானவர்க்கும் வலிமையுடைய இராவணனாரின் பெருமைமிக்க உடன் பிறந்தாள் இவள்; **ஈண்டு ஏவர்க்கும் வலியாள் -** இவ்வுலகில் எப்பேர்ப் பட்டவர்க்கும் வலிமையுடையவள்; **என்று இளையானுக்கு இயம்பீரோ -** என்று உம் தம்பியாம் இலக்குவனுக்குக் கூற மாட்டீர்களா?

திண் கற்பு என்பதைக் கற்பென்னும் திண்மை (குறள். 54) என்பதுடன் ஒப்பிடுக. ஆவல் பேரன்பு - அளவு கடந்த பெரிய அன்பு. 'இளையான் என் வலி கருதாது என் உறுப்புகளை அறுத்துவிட்டான் எனினும் என் பேராற்றலையும் என் அண்ணனாம் இராவணனின் பேராற்றலையும் அவன் உணருமாறு கூறுக' என்றாள் சூர்ப்பணகை. இதில் சீதையைக் காட்டிலும் தன் பெருமை இருப்பதைக் கூறிக் கொண்டாள் எனலுமாம். ஆம் அன்றோ- தேற்றோகாரம்.

2859. 'மாப் போரில் புறங் காப்பேன்;
    வான் சுமந்து செல வல்லேன்;
தூப் போல, கனி பலவும், சுவை
    உடைய, தர வல்லேன்;
காப் போரைக் கைத்து என்? நீர்
    கருதியது தருவேன்; இப்
பூப் போலும் மெல்லியலால்
    பொருள் என்னோ? புகல்வீரே.

மாப் போரில் புறங்காப்பேன் - பெரிய சண்டையில் (உங்களைப்) பாதுகாப்பேன்; **வான் சுமந்து செல வல்லேன் -** ஆகாய வழியில் உங்களை நான் எடுத்துக் கொண்டு (நீங்கள் கூறிய இடத்திற்கு) செல்லத் திறமை உடையவள் ஆவேன்; **தூப் போல -** மாமிசம் போல, **சுவைஉடைய, கனி பலவும் தரவல்லேன் -** நல்ல சுவை உடைய பழங்கள் பலவற்றையும் கொண்டு வந்து கொடுக்க வல்லவள் ஆவேன்; **காப்போரைக் கைத்து என் -** யார் காவல் செய்தாலும் அவர்களைவெறுத்து அழிக்க நீர் கருதியது ஏன்? **நீர் கருதியது தருவேன் -**நீங்கள் மனத்தால் விரும்பியதைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பேன்; **இப்பூப் போலும் மெல்லியலால் பொருள் என்னோ புகல்வீரே -** இந்தப் பூவைப் போல் மெல்லிய பெண்ணால் பெறும் பயன் என்ன? சொல்வீர்.

புறங்காத்தல் - பகைவரால் வரும் தீமையை வாராமல் பாதுகாத்தல், வழிபடு தெய்வம் நிற் புறங் காக்க' எனத் தொல்காப்பியத் தொடர் இப் பொருளை

வலியுறுத்தும் (தொல். பொருள். 422). வானில் சுமந்து செல்லல் சூர்ப்பணகையின் ஆற்றலை வெளிப்படுத்தும். தூ - ஊன் 'காப்போரைக் கைத் தென்னில் கருதியது தருவேன்' எனப் பாடம் கொண்டு யார் எப் பொருளைக் காவல் செய்திருந்தாலும் அவரை அழித்து நீர் விரும்பியதைக் கொண்டு தருவேன் எனப் பொருள் கூறுவர். பூப்போலும் மெல்லியல் எனச் சீதையைக் குறித்தற்குக் காரணம் அவளால் அவர்களைக் காப்பாற்றவோ, வேண்டிய பொருளைத் தரவோ இயலா நிலையைக் குறித்து இழித்தது. பொருள் - பயன். 'மெய்ப் பொருள் காண்பது அறிவு' (குறள். 423) இதனைக் குகப் படலத்தில் குகன் 'தேனும் மீனும் அமுதினுக்கு அமைவது ஆகத் திருத்தினென் கொணர்ந்தேன். என் கொல் திரு உளம்?' (1966) என்ற கூற்றுடன் ஒப்பிட்டு இவ் இருவரின் வேறுபட்ட நிலையை உணரலாம்.

2860. 'குலத்தாலும், நலத்தாலும்,
குறித்தனவே கொணர்தக்க
வலத்தாலும், மதியாலும்,
வடிவாலும், மடத்தாலும்,
நிலத்தாரும், விசும்பாரும்,
நேரிழையார், என்னைப்போல்
சொலத்தான் இங்கு உரியாரைச்
சொல்லீரோ, வல்லீரேல்?

குலத்தாலும் - பிறந்த உயர் குலச்சிறப்பாலும், **நலத்தாலும் -**நன்மை தரும் பண்பாலும், **குறித்தனவே கொணர்தக்க வலத்தாலும் -**நீங்கள் குறிப்பிட்ட பொருளைக் கொண்டு வந்து தரவல்ல ஆற்றலாலும்,**மதியாலும்-** அறிவாலும், **வடிவாலும் -** உருவ அழகாலும், **மடத்தாலும் -** பெண்ணிற்குரிய மடமைப் பண்பாலும்; **நிலத்தாரும் -** மண்ணுலக மக்களும்; **விசும்பாரும் -** விண்ணுலகத் தேவரும்; **என்னைப் போல் நேரிழையார்-** என்னைப் போன்ற பெண்கள்; **சொலத் தான் இங்கு உரியாரை வல்லீரேல் சொல்லீரோ -** ஒப்பாகச் சொல்வதற்கு இங்கு உரிய பெண்களை நீங்கள் சொல்ல ஆற்றலுடையவர்களாயின் சொல்லுவீரோ? (சொல்ல முடியாது) தலை மக்களின் 'பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டொடு உருவு நிறுத்த காம வாயில் நிறையே அருளே உணர்வொடு திரு என முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே, என்ற தொல்காப்பிய நூற்பா (தொல். பொருள். மெய்ப்பாட்டு. 25) இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது. ஆயின் இது சூர்ப்பணகையின் தற்புகழ்ச்சி குறித்து உண்மைக்கு எதிராக முரண்பட அமைந்துளது. மடம் - மென்மை, 'தெளிநடை மடப்பிணை' (புறம். 23) என இப்பொருளில் வந்துளது. அச்சம், நாணம், மடம், பயிர்ப்பு என்ற பெண்களுக்குரிய நான்கு உயர் வான பண்புகளில் இஃதும் ஒன்றாம். மடம் - மேன்மை எனவும் உரைப்பர்.

2861. 'போக்கினீர் என் நாசி;
போய்த்து என்? நீர் பொறுக்குவிரேல்,
ஆக்குவென் ஓர் நொடி வரையில்;
அழகு அமைவென்; அருள்கூரும்
பாக்கியம் உண்டு எனின், அதனால்,
பெண்மைக்கு ஓர் பழுது உண்டோ?

acharya.org

மேக்கு உயரும் நெடு மூக்கும்
மடந்தையர்க்கு மிகை அன்றோ?

என் நாசி போக்கினீர் - *என்னுடைய மூக்கை அறுத்தீர்கள்,* ***போய்த்து என் -*** *அதனால் போன இழப்பு என்ன? (எதுவுமில்லை),* ***நீர் பொறுக்குவிரேல் ஓர் நொடி வரையில் ஆக்குவென் -*** *நீர் என்னை ஏற்றுக் கொண்டால் ஒரு நொடிப் பொழுதில் அம்மூக்கை உண்டாக்குவேன்;* ***அழகு அமைவென் -*** *அழகும் நிரம்பப் பெறுவேன்;* ***அருள்கூரும் பாக்கியம் உண்டு எனின் -*** *உங்கள் கருணை மிகப் பெறும் பேறு எனக்குக் கிட்டும் என்றால்;* ***பெண்மைக்கு ஓர் பழுது அதனால் உண்டோ -*** *என்னுடைய பெண் தன்மைக்கு ஒரு குற்றம் அதனால் உண்டாகுமா?;* ***மேக்கு உயரும் நெடு மூக்கும் மடந்தையர்க்கு மிகை அன்றோ -*** *பெரிதும் உயர்ந்துள்ள நீண்ட மூக்கும் பெண்களுக்கு அதிகம் அல்லவா?.*

போய்த்து - போயிற்று. சூர்ப்பணகை தன் மூக்கை மீண்டும் படைத்துக் கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டிருப்பினும் இராமன் விரும்பினால் தன் மூக்கை மறுபடியும் ஆக்கிக் கொள்வதாகக் கூறுவதால் அவன் மீது அவள் கொண்ட ஆசை நன்கு புலப்படுகிறது. தன் பெண்மைப் பண்பு இராமனின் அருள் பெருக்கில் குற்றம் நீங்கி நிலை பெறும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கிறாள். அவள் சிந்தனை மற்றொரு பக்கம் செல்கிறது மகளிர்க்கு உயர்ந்து நீண்ட மூக்கு மிகை என்று கருதித்தான் இலக்குவன் அறுத்து விட்டானோ எனத்தான் எண்ணிய கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறாள். மிகை - குற்றம் எனப் பழைய உரை கூறும்.

2862. 'விண்டாரே அல்லாரோ,
வேண்டாதார்? மனம் வேண்டின்,
உண்டாய காதலின், என்
உயிர் என்பது உமது அன்றோ?
கண்டாரே காதலிக்கும்
கட்டழகும் விடம் அன்றோ?
கொண்டாரே கொண்டாடும்
உருப் பெற்றால், கொள்ளீரோ?

வேண்டாதார் விண்டாரே அல்லாரோ - *மனம் விரும்பப் படாதவர் மனம் வேறுபட்டவர் அல்லரோ?;* ***மனம் வேண்டின் உண்டாய காதலின் என் உயிர் என்பது உமது அன்றோ -*** *மனம் விரும்பினால் ஏற்பட்டஆசையால் என் உயிரானது உம்முடையது அல்லவா?;* ***கண்டாரே காதலிக்கும் கட்டழகும் விடம் அன்றோ -*** *கண்டோர் எல்லோரும்ஆசைப்படும் உடலழகும் (ஒரு பெண்ணுக்கு) நஞ்சு அல்லவா?;* ***கொண்டாரே கொண்டாடும் உருப் பெற்றால் கொள்ளீரோ -*** *கணவர் மேம்பட்டுரைக்கும் உருவை மட்டும் நான் அடைந்தால் நீங்கள் என்னை ஏற்கமாட்டீரா? (ஏற்பீர்).*

'விண்டாரை அல்லாரோ வேண்டாதார் என்பதற்கு உலகில் தம்மை விரும்பாதவரை ஒருவர் விரும்பினால் அவர்கள் பகைவர் அல்லரோ? ஆதலால் இராமன் தன்னை விரும்பாத சீதையை ஆசைப் பட வேண்டாம் என்பது பொருள். மன ஒற்றுமை

இல்லாத நிலை பகைமை ஆகும். அது ஏற்படின் ஒன்றிய உணர்வால் தம் உயிரையும் கொடுப்பர். மேலும் பெண்களுக்கு மிக்க அழகு, நஞ்சு போன்றது. ஆனால் தன்னிடம் அவன் விரும்பத்தக்க அழகு உள்ளது என்பது குறிப்பு. கட்டு+அழகு; யாக்கை, எலும்பு, தசை, நரம்பு இவற்றால் கட்டப்பட்டது. எனவே கட்டு என்பது உடம்பைச் சுட்டியதாம். கட்டழகு என்பது மிகுதியான அழகுமாம்.

'கண்டாரே காதலிக்கும் கட்டழகு விட மன்றோ?' எனப் பொது உண்மையைக் கூறிப் பேரழகு கொண்ட சீதை இராமனுக்குப் பெருந் துன்பம் தருவாள் எனக் குறிப்பாக உணர்த்தினாள்.

விண்டாரே, கண்டாரே, கொண்டாரே என்ற சொற்களில் காணும் ஏகாரங்கள் தேற்றப் பொருளில் வந்தன. அல்லாரோ, அன்றோ, கொள்ளீரோ என்ற சொற்களில் காணும் ஓகாரங்கள் வினாவாயினும் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தன.

2863. 'சிவனும், மலர்த் திசைமுகனும்;
திருமாலும், தெறு குலிசத்து-
அவனும், அடுத்து ஒன்றாகி
நின்றன்ன உருவோனே!
புவனம் அனைத்தையும், ஒரு தன்
பூங் கணையால் உயிர் வாங்கும்
அவனும், உனக்கு இளையானோ?
இவனேபோல் அருள் இலனால்.

சிவனும் - சிவபெருமானும், **மலர்த்திசை முகனும் -** தாமரை மலர் மீது இருக்கும் பிரமனும், **திருமாலும் -** மகாவிட்டுணுவும்; **தெறு குலிசத்து அவனும் -** பகைவரை அழிக்கும் வச்சிரப் படையுடைய இந்திரனும்; **அடுத்து ஒன்றாகி நின்றன்ன உருவோனே -** சேர்ந்து ஒன்றாகி நின்றது போன்ற அழகிய உருவம் உடையவனே!; **புவனம் அனைத்தையும் ஒருதன் பூங்கணையால் உயிர் வாங்கும் அவனும் -** உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒப்பற்ற தன் மலர் அம்புகளால் எல்லா உயிர்களையும் வருத்தும் அம் மன்மதனும்; **இவனே போல் அருள் இலனால் உனக்கு இளையானோ -** உன் தம்பி இலக்குவனைப் போல இரக்கமற்றவனாய் இருப்பதால் அவனும் உனக்குத் தம்பியோ?

சிவன் அழிவுக்கும், பிரமன் படைப்பிற்கும், திருமால் காப்பிற்கும் உள்ளது போல் இராமன் முத்தொழிலும் ஒருங்கே செய்யும் முதல்வன் போல் விளங்குவதை இப்பாடல் சுட்டும். மன்மதன் பெண்களிடம் அன்பின்றி அவர்களைக் காம நோயால் துன்புறுத்துவது போன்று இலக்குவனும் தன் உறுப்புகளை அறுத்துத் துன்பம் செய்தான் என்பது சூர்ப்பணகை கொண்ட பொருளாம். மன்மதனின் ஐம் பூங் கணைகளில் நீல மலர் உயிரைக் கொல்லும் ஆற்றலுடையது.

இராமனை விளித்து இலக்குவனின் குறையைக் கூறுகின்றாள் சூர்ப்பணகை. 'ஆக்கரியமூக்கு' எனத் தொடங்கும் பாடலிலிருந்து (2856) 'விண்டாரே' என்பது வரை (2862) பன்மையில் விளித்து இங்கு ஒருமையைப் பயன்படுத்தியுள்ளமை

எண்ணுதற்குரியது. இவற்றுள் சில இருவரையும் சில இராமனையும் குறிப்பனவாக உள்ளன. ஓகாரம் வினா: ஏகாரம் பிரிநிலை.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2864. பொன் உருவப் பொரு கழலீர்! புழை காண,
மூக்கு அரிவான் பொருள் வேறு உண்டோ?
"இன் உருவம் இது கொண்டு, இங்கு இருந்து
ஒழியும் நம் மருங்கே; ஏகாள் அப்பால்;
பின், இவளை அயல் ஒருவர் பாரார்"
என்றே, அரிந்தீர்; பிழை செய்தீரோ?
அன்னதனை அறிந்து அன்றோ, அன்பு இரட்டி
பூண்டது நான்? அறிவு இலேனோ?

பொன் உருவப் பொருகழலீர் - *பொன்னால் ஆக்கப்பட்ட அழகுள்ள வீரக்கழல் அணிந்தவரே!;* **புழைகாண மூக்கு அரிவான்பொருள் வேறு உண்டோ -** *பெருந்துளைப் படும்படி என மூக்கை அறுத்ததற்கு வேறு ஏதேனும் பொருள் உள்ளதா?; (எது வெனில்);***இன் உருவம் இது கொண்டு இங்கு இருந்து ஒழியும் நம்மருங்கு -***(மூக்கறு படலுக்கு முன்னிருந்த) இனிய அழகிய வடிவம் இதைக் கொண்டு இவ்விடத்திலிருந்து சென்று விடுவாள்நம்மை விட்டு;* **அப்பால் ஏகாள் -** *மூக்கை இழந்த பிறகு வேற்றிடம்செல்லாள்;* **பின் இவளை அயல் ஒருவர் பாரார் என்றே -** *பின்னர் இப்பெண்ணை மற்றவர் எவரும் கண்ணெடுத்துப் பார்க்க மாட்டார் என்று;* **அரிந்தீர் -** *என் முக்கை அறுத்தீர்;* **பிழை செய்தீரோ -** *ஆதலால் நீங்கள் தவறு செய்தவர் ஆவீர்களோ (மாட்டீர்);* **அன்னதனை அறிந்து அன்றோ -** *அவ்வுண்மையை அறிந்து அல்லவா;* **அன்பு இரட்டி நான் பூண்டது -** *உங்களிடத்து இருமடங்கு அன்பு நான் கொண்டேன்;* **அறிவு இலேனோ -** *நான் இதை உணராத அறிவு இல்லாதவளா? (இல்லை).* **ஏ -** *அசை.*

மூக்கரிந்ததற்குரிய காரணத்தைச் சூர்ப்பணகை கூறும் முறை வியப்பிற்குரியது. அழகான இவள் நம்மை விட்டுப் பிறரிடம் போய்விடக் கூடாது என்ற உணர்வால் இலக்குவன் அரிந்ததும் அதை உணரும்அறிவைத் தான் பெற்றிருந்ததையும் கற்பித்துக் கூறும் போது அவள் திறன் எல்லை கடந்து செல்கிறது. கம்பரின் நாடகத்திறனுக்கு இது தக்க சான்றாம்.

2865. 'வெப்பு அழியா நெடு வெகுளி வேல் அரக்கர்
ஈது அறிந்து வெகுண்டு நோக்கின்,
அப் பழியால், உலகு அனைத்தும், நும் பொருட்டால்
அழிந்தன ஆம்; அறத்தை நோக்கி,
ஒப்பழியச் செய்கிலார் உயர் குலத்துத்
தோன்றினோர்; உணர்ந்து, நோக்கி,

இப் பழியைத் துடைத்து உதவி, இனிது இருத்திர்,
என்னொடும்' என்று, இறைஞ்சி நின்றாள்.

வெப்பு அழியா வெகுளி நெடுவேல் அரக்கர் - *கொதிப்பு நீங்காத சினமுடைய நீண்ட வேலை ஏந்திய இராக்கதர்கள்;* **ஈது அறிந்து வெகுண்டு நோக்கின் -** *(எனக்கு நீங்கள் செய்த) இக்கொடுமையைஅறிந்து சினந்து பார்த்தாரானால்;* **அப்பழியால் உலகு அனைத்தும் நும் பொருட்டால் அழிந்தன ஆம் -** *பழிவாங்கும் அச் செயலால் உலகங்கள் எல்லாம் உம் கொடிய செயல் காரணமாக அழிந்து போனவை ஆகும்;* **அறத்தை நோக்கி -** *தருமத்தை எண்ணி;* **உயர் குலத்துத் தோன்றினோர் ஒப்பழியச் செய்கிலார் -** *மேலான குலத்தில் பிறந்தோர் உலகம் ஏற்கும் முறை கெடும் படியான செயலைச் செய்ய மாட்டார்கள்; (ஆதலால்)***உணர்ந்து நோக்கி இப்பழியைத் துடைத்து உதவி என்னொடும் இனிது இருத்திர் -** *இந்த பழிபடும் செயலை நீக்கி அருள் செய்து என்னுடன் சேர்ந்து நன்கு வாழ்வீர்;* **என்று இறைஞ்சி நின்றாள் -** *என வணங்கி நின்றாள் சூர்ப்பணகை. வெப்பு - கொடுமையுமாம். 'என் பொருட்டு உங்களுக்குக் கருணை உண்டாகா விட்டாலும் உங்கள் செயலால் சினந்த அரக்கர் இவ்வுலகங்களை அழிப்பது உறுதி. அதனை எண்ணி இரக்கம் பூண்டு என்னோடு வாழ்வீர்' என வணங்கிய நிலையில் சூர்ப்பணகை கூறும் மொழிகளில் உயிரும் உலகமும் அழிவதைச் சுட்டியும் அறம் காக்கும் கடமையை நினைவூட்டியும் தன் எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொள்ளும் தன்னலமே மேலோங்கித் தெரிகிறது.*

இராமன் சினந்து, சூர்ப்பணகையை அச்சுறுத்தல்

2866. 'நாடு அறியாத் துயர் இழைத்த நவை அரக்கி,
நின் அன்னைதன்னை நல்கும்
தாடகையை, உயிர் கவர்ந்த சரம் இருந்தது;
அன்றியும், நான் தவம் மேற்கொண்டு,
தோள் தகையத் துறு மலர்த் தார் இகல் அரக்கர்
குலம் தொலைப்பான், தோன்றி நின்றேன்;
போடு, அகல, புல் ஒழுக்கை; வல் அரக்கி!'
என்று இறைவன் புகலும், பின்னும்:

வல் அரக்கி - *கொடிய அரக்கியே!,* **நாடு அறியாத் துயர் இழைத்த நவை அரக்கி -** *உலகம் படாத துன்பத்தைச் செய்யும் குற்றமுள்ள இராக்கதப் பெண்ணாகிய;* **நின் அன்னை தன்னை நல்கும் தாடகையை -** *உன் தாயாம் கேகசியைப் பெற்ற தாடகையை;* **உயிர் கவர்ந்த சரம் இருந்தது -** *உயிரைப் பறித்த அம்பு உள்ளது;* **அன்றியும் நான் தவம் மேற் கொண்டு -** *மேலும் நான் தவத்தை இயற்றி;* **தோள் தகையத் துறு மலர்த் தார் இகல் அரக்கர் குலம் தொலைப்பான் தோன்றி நின்றேன்-** *தோள் வலிமையுடையவரான நெருங்கிய பூமாலை அணிந்தவர்களும் பகைமை கொண்டவருமான இராக்கதரின் குலத்தை அழிக்க வேண்டிப் பிறந்துள்ளேன்;* **புல் ஒழுக்கை அகலப்போடு -** *தீய நடத்தையைத் தூரவிட்டிடு;* **என்று இறைவன் பின்னும் புகலும் -** *என்று சொல்லிஇராமன் மீண்டும் சொல்வான்.*

நவை அரக்கி என்பதைச் சூர்ப்பணகையை நோக்கி விளித்ததாகவும் கொள்வர். நின் அன்னை தன்னை நல்கும் தாடகை - சூர்ப்பணகையின் தாயாம் கேகசியைப் பெற்ற தாடகை எனப் பொருள் தரினும் நேரடியாக அவள் கேகசியைப் பெறவில்லை ஆயினும், இராவணன் முதலியோர் தாடகையைப் பாட்டி என முறை கொண்டாடியதும் தாடகை மைந்தராம் சுபாகு மாரீசர்களை மாமன்மார் என முறை கொண்டாடியதும் ஆம். ஒற்றுமை நயம் கருதி இவ்வாறு கூறச் செய்தது எனலாம். புல்லொழுக்கு - சூர்ப்பணகையின் காமமும் சீதையைக் கவர முயன்றதும் ஆம். பாடு அகல எனப் பாடம் கொண்டு அகலப்பாடு என மாற்றி உரை காண்பாரும் உளர். தகைய அழகுடைய எனலுமாம்.

2867. **'தரை அளித்த தனி நேமித் தயரதன் தன்**
புதல்வர் யாம்; தாய்சொல் தாங்கி,
விரை அளித்த கான் புகுந்தேம்; வேதியரும்
மா தவரும் வேண்ட, நீண்டு
கரை அளித்தற்கு அரிய படைக் கடல் அரக்கர்
குலம் தொலைத்து, கண்டாய், பண்டை,
வரை அளித்த குல மாட, நகர் புகுவேம்;
இவை தெரிய மனக்கொள்' என்றான்.

யாம் - நாங்கள், **தரை அளித்த தனி நேமித் தயரதன் தன் புதல்வர்** - உலகை ஆண்ட ஒப்பற்ற ஆணைச் சக்கரத்தை உடைய தயரத சக்கரவர்த்தியின் மக்கள்; **தாய் சொல் தாங்கி** - சிற்றன்னையாம் கைகேயியின் ஆணைச் சொல்லை மேற்கொண்டு; **விரை அளித்த கான் புகுந்தேம்** - நறுமணம் வீசும் இக்காட்டை வந்தடைந்தோம்; **வேதியரும் மாதவரும் வேண்ட** - வேதம் ஓதுவோரும் பெருந்தவம் புரிவோரும் விரும்பித் தெரிவித்தபடி; **நீண்டு கரை அளித்தற்கு அரிய படைக் கடல் அரக்கர் குலம் தொலைத்து** - பரந்து எல்லை காண முடியாத படைகளாம் கடலை உடைய இராக்கதரின் குலத்தை வேரோடு ஒழித்து; **பண்டை வரை அளித்த குலமாட நகர்புகுவேம்** - ஊழிதோறும் நிலைத்துள்ள மலை போன்ற சிறந்த மாளிகைகளை உடைய அயோத்தி நகரத்தில் சேர்வோம்; **இவை தெரிய மனக் கொள்** - இவற்றை ஆராய்ந்து மனத்திலே கொள்ளுக; **கண்டாய்** - நீ தெரிந்து கொள், **என்றான்** - என இராமன் அறிவுறுத்தினான்.

தந்தை பெருமை கூறித் தாயின் ஆணையைப் பின்கூறித் தன் வாழ்வின் நோக்கை முன்னறிவுறுத்துகிறான். 'மணம் வீசும் காட்டில் இப்படி மறச் செயல் செய்யும் நீ கடல் போல் அரக்கர் படையைக் கொண்டுவரினும் அவர்கள் குலத்தை அழிப்பேன்' எனத் தன் வலி கூறினான் இராமன். 'பண்டை வரை அளித்த குலமாட நகர்' என்பதுடன் நகரப் படலத்தில் 'ஊழியின் இறுதி உறையுளோ' என்பது ஒப்பிடற்குரியது (94). அளித்த - போன்ற. கண்டாய் என்பது முன்னிலை அசையுமாம். இராமனின் அவதார நோக்கை இப்பாடல் குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

2868. **' "நெறித் தாரை செல்லாத நிருதர் எதிர்**
நில்லாதே, நெடிய தேவர்
மறித்தார்; ஈண்டு, இவர் இருவர்; மானிடவர்"

என்னாது, வல்லை ஆகின்,
வெறித் தாரை வேல் அரக்கர், விறல் இயக்கர்,
முதலினர், நீ மிடலோர் என்று
குறித்தாரை யாவரையும், கொணருதியேல்,
நின் எதிரே கோறும்' என்றான்.

நெறித்தாரை சொல்லாத நிருதர் - நல்லொழுக்க வழியில் போகாத அரக்கர்களுடைய; **எதிர் நில்லாதே -** எதிரில் நிற்காமல்; **நெடிய தேவர்மறித்தார் -** நீண்டகாலம் வாழ்ந்த தேவர்கள் தோற்று ஓடிப் போனார்கள்; **ஈண்டு இவர் இருவர் மானிடவர் என்னாது -** இங்குள்ள இவர் இருவரும் மனிதர்கள் எனக் குறைவாகக் கருதாமல்; **வல்லை ஆகின் -** திறமை உடையவள் ஆனால்; **வெறித் தாரை வேல் அரக்கர் விறல் இயக்கர் முதலினர் -** மணமிக்க மாலை அணிந்த வேற்படையை உடைய இராக்கதர் வெற்றி பூண்ட இயட்சர்கள் முதலானவர்கள் - ஆகியோருள்; **நீ மிடலோர் என்று குறித்தாரை -** நீ வலிமையுடையோர் எனக் கருதியவர்கள்; **யாவரையும் கொணருதியேல் நின் எதிரே கோறும் -**எல்லோரையும் போரிட அழைத்து வந்தால் உன் முன்னே அவர்களைக் கொல்வோம், **என்றான் -** எனக் கூறினான் இராமன்.

அரக்கர் வழி அல்லாத வழி என்பதைச் சுட்ட 'நெறித்தாரை செல்லாத' என்றார். தேவரே தோற்கும் போது மனிதர் தாமே இவர் என மதிக்கமாட்டாள் என்ற குறிப்பு இதில் புலப்படுகிறது. இயக்கரைச் சுட்டியது குபேரன் இவள் தமயன் எனக் குறித்ததால். வெறி - என்பதற்கு புலால் நாற்றம் எனலுமாம். வெறித்தார்+ஐ+வேல்+அரக்கர் எனப் பிரித்து செருக்குற்றவரான அழகிய வேல் ஏந்திய இராக்கதர் எனவும் பொருள் கூறலாம்.

இராமனின் வீரவுரை சூர்ப்பணகையின் வீரர்குலப் பெருமைக்குரிய விடையாகும்.

சூர்ப்பணகை மீண்டும் வற்புறுத்தல்

2869. **'கொல்லலாம்; மாயங்கள் குறித்தனவே**
கொள்ளலாம்; கொற்ற முற்ற
வெல்லலாம்; அவர் இயற்றும் வினை எல்லாம்
கடக்கலாம்;-மேல் வாய் நீங்கி,
பல் எலாம் உறத் தோன்றும் பகு வாயள்"
என்னாது, பார்த்தி ஆயின்,
நெல் எலாம் சுரந்து அளிக்கும் நீர் நாட!
கேள்' என்று, நிருதி கூறும்:

நெல் எலாம் சுரந்து அளிக்கும் நீர் நாட - நெல் முதலிய பொருள்களை மிகுதியாக விளைத்தளிக்கும் நீர்வளமுள்ள கோசலநாட்டவனே; **கேள் -** கேட்பாயாக; **மேல்வாய் நீங்கி(ப்) பல் எலாம் உறத் தோன்றும் பகுவாயள் என்னாது பார்த்தி ஆயின் -** வாயின் மேற்புறம் அறுபட்டுப் பற்கள் எல்லாம் நன்றாக வெளிப்பட்ட பெரிய வாயினை உடையவள் என என்னை இகழாமல் கருணை கொண்டு அருள்புரிவாய் என்றால்; **கொல்லலாம் -** (அரக்கர்களையும் மற்றவர்களையும்) கொன்றுவிடலாம்; **மாயங்கள்**

குறித்தனவே கொள்ளலாம் -அவர்களின் மாயச் செயல்களை முன்னதாக அறிந்து மேற்கொள்ளலாம்; **கொற்ற முற்ற வெல்லலாம் -** அரசுகள் அனைத்தும் வென்று ஆளலாம்; **அவர் இயற்றும் வினை எல்லாம் கடக்கலாம் -** அரக்கர் முதலியோர் செய்யும் வஞ்சனைச் செயல்களை வெல்லலாம்; **என்று நிருதி கூறும் -** என்று அரக்கியாம் சூர்ப்பணகை சொல்வாள். நாடு, நெல்வளம் சுரப்பது போல இராமன் தன் மீது அருள் புரிய வேண்டும் என்பது இதன் கருத்து ஆம். மேல்வாய் நீங்கி என்பதால் இலக்குவன் சூப்பணகையின் மூக்கை அறுத்த போது அவள் மேலுதடும் அறுபட்ட நிலை தெரியும். தன் அவல நிலையை இவ்வாறு கூறி இராமனின் கருணையைப் பெற நினைத்தாள். முன்னர்க் கூறிய இராமனின் சொற்கள் இவளிடம் எம்மாற்றத்தையும் உண்டாக்கவில்லை என இதனால் அறியலாம். அரக்கரை வெல்லத் தன்பால் இராமன் அருள் செய வேண்டும் என்பதை மேலும் வலியுறுத்துகிறாள்.

2870. 'காம்பு அறியும் தோளாளைக் கைவிடீர்;
என்னினும், யான் மிகையோ? கள்வர்
ஆம், பொறி இல், அடல் அரக்கர் அவரோடே
செருச் செய்வான் அமைந்தீர் ஆயின்,
தாம் பொறியின் பல மாயம் தரும் பொறிகள்
அறிந்து, அவற்றைத் தடுப்பென் அன்றே?
"பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால்" என
மொழியும் பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ?

காம்பு அறியும் தோளாளைக் கைவிடீர் என்னினும் - மூங்கில்போலும் தோளை உடைய உம் மனைவியைத் (சீதையை) துறக்க மாட்டீர் என்றாலும்; **யான் மிகையோ -** நான் உம்மோடு சேர்ந்திருப்பது அதிகமாகுமா? (ஆகாது); **கள்வர் ஆம் பொறிஇல் அடல் அரக்கர் அவரோடே செருச் செய்வான் அமைந்தீர் ஆயின் -** வஞ்சகரானஅறிவும் திருவுமில்லாத வலிமிக்க இராக்கதர்களுடனே போர் செய்ய விரும்பினீர் என்றால்; **தாம் பொறியின் பல மாயம் தரும் பொறிகள் அறிந்து -** இராக்கதர் தாம் ஐம்பொறிகள்போல் பல மயக்கந்தரும் வஞ்சனைகள் செய்யும் அவர்களின் தந்திரங்களை அறிந்து;**அவற்றைத் தடுப்பென் அன்றே -** அத்தந்திரச் செயல்களைத் தடுத்து விடுவேன்அல்லவா?; **பாம்பு அறியும் பாம்பின் கால் என மொழியும் பழமொழியும் பார்க்கிலீரோ -** பாம்பானது பாம்பின் காலை அறியும் எனக் கூறும் உலக முதுமொழியையும் அறியீரோ? காம்பு - மூங்கில். மகளிர் தோள்களுக்கு மூங்கில் உவமை ஆகும். அறியும் - போலும், அரக்கர் குலத்தில் பிறந்தும் சூர்ப்பணகை அவர்களைக் 'கள்வர்' எனக் கூறுவது இராமனை அடைய விரும்பியதின் விளைவு. அவன் வெறுத்தவர்களை அவளும் வெறுப்பதாகக் காட்டுவதுடன் அவர்களை அழிக்க அவனுக்குத் துணை யாவதாகவும் ஆசை மீதூரக் கூறுகிறாள். மேலும் விளக்கம் தரப் பழ மொழியையும் எடுத்துரைக்கிறாள். 'புலமிக்கவரைப் புலமை தெரிதல் புலமிக்கவர்க்கே புலனாம் - நலமிக்க பூம்புனலூர பொது மக்கட்காகாதே பாம்பறியும் பாம்பின கால் (பழமொழி நானூறு 5.) என்பது கீழ்க்கணக்காம். பாம்புறையும் இடம் எனக் கூறுவர் 'அரவுக் குறியி னயலவரறியா' (பெருங். 4.13.149) என்பதும் காண்க. 13

2871' "உளம் கோடல் உனை இழைத்தாள் உளள்
ஒருத்தி" என்னுதியேல், நிருதரோடும்
களம் கோடற்கு உரிய செருக் கண்ணியக்கால்,
ஒரு மூவேம் கலந்தகாலை,
குளம் கோடும் என்று இதுவும் உறுகோளே?
என்று உணரும் குறிக்கோள் இல்லா
இளங்கோவோடு எனை இருத்தி, இரு கோளும்
சிறை வைத்தாற்கு இளையேன்' என்றாள்.

உளம் கோடல் உனை இழைத்தாள் உளள் ஒருத்தி என்னுதியேல்- மனத்திலே உன்னை விரும்பிக் கணவனாகக் கொள்ளுதலைச் செய்த ஒருத்தி உன்னுடன் இருக்கிறாள் எனக் கூறு வாயானால்; **நிருத ரோடும் களம் கோடற்கு உரிய செருக் கண்ணியக்கால் -** அரக்கருடன் போர்க்களம் அடைவதற்குத் தக்க போரைக் கருதினால்; **ஒரு மூவேம் கலந்த காலை -** நீயும் உன் தம்பியும் நானும் ஆகிய நாம் மூவரும் சேர்ந்து அவர்களை எதிர்த்த போது; **குளம் கோடும் என்று இதுவும் உறுகோளே -** அப்போர்க் களத்தை குருதிக் குளமாக்கி வெற்றி கொள்வோம் என்பதும் நிறைவேறா நிகழ்ச்சியோ, **என்று உணரும் குறிக்கோள் இல்லா -** என அறியும் எல்லை குறித்த அறிவு இல்லாத; **இளங்கோவோடு எனை இருத்தி -** இலக்குவனாம் இளையவனுடன் என்னை வாழ வைப்பாய்; **இரு கோளும் சிறை வைத்தாற்கு இளையேன் என்றாள் -** சூரியன் சந்திரன் ஆகிய இரு கோள்களையும் சிறைப் பிடித்த இராவணன் தங்கையாகிய நான் எனக் கூறினாள்.

என்னுதி - என்று கூறுவாய், நிருதர் - அரக்கர், கண்ணுதல் - கருதுதல், மூவேம் - மூன்று பேராகிய நாம், உறுகோள் - நிகழ்ச்சி, சம்பவம் இளங்கோவுக்கு இளையாள் பொருத்தம் என்பதுமாம். இளையேன் -குறைவிலேன் என்றும் உரை காண்பர். முன்னது உடன்பாட்டுக் குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்; பின்னது எதிர் மறைத் தெரிநிலை முற்று.

2872. 'பெருங்குலா உறு நகர்க்கே ஏகும் நாள்,
வேண்டும் உருப்பிடிப்பேன்; அன்றேல்,
அருங் கலாம் உற்று இருந்தான் என்னினும்
ஆம்; இளையவன்தான், "அரிந்த நாசி
ஒருங்கு இலா இவளோடும் உறை வெனோ?"
என்பானேல், இறைவ! "ஒன்றும்
மருங்கு இலாதவளோடும் அன்றோ" நீ
"நெடுங்காலம் வாழ்ந்தது" என்பாய்.

பெருங்குலா உறு நகர்க்கே ஏகும் நாள் - பெரிய கொண்டாட்டம் மிகுந்த அயோத்தி நகரத்து நீங்கள் மீண்டு செல்லும் நாளில்; **வேண்டும் உருப்பிடிப்பேன் -** நீங்கள் வேண்டும் வடிவம் கொள்வேன்; **அன்றேல் -** அல்லாவிடில்; **இளையவன் தான் அருங்க லாம் உற்று இருந்தான் என்னினும் ஆம் -** உன் தம்பி நீங்கற்கரிய கோபம் கொண்டவனாயிருந்தான் ஆயினும்; **அரிந்த நாசி ஒருங்கு இலா இவளோடும்**

உறைவெனோ என்பானேல் - *அறுபட்ட மூக்கு முழுதுமில்லாதவளுடனே வாழ்வேனோ என்று கூறுவானாயினும்;* ***இறைவ நீ -*** *தலைவனே நீ;* ***மருங்கு ஒன்றும் இலாதவளோடும் அன்றோ நெடுங்காலம் வாழ்ந்தது என்பாய் -*** *இடை சிறிதும் இல்லாதவளோடு அன்றோ நீண்ட காலம் வாழ்ந்து வந்தாய் என விடை கூறுவாய்.*

குலா - மகிழ்ச்சியும் ஆம் உருப்பிடிப்பேன் - வேண்டும் உருவத்தை விரும்பியவாறு அமைத்து கொள்வேன் என்றாள். இதற்கு இவளுடைய மாய ஆற்றல் பயன்படும் என்பதாம். அருங்கலாம் - அரிய கலாய்ப்பு. என்பது பழைய உரை. இனி அரிய காரியம் பல சாதித்தோம் எனவுமாம். பெண்டிர்க்கு இடை நுணுகி இருத்தல் அழகு. அதனை மருங்கில்லாதவள் என உயர்வு நவிற்சியால் கூறுவாள். மூக்கின்மைக்கு இடையின்மை சாலும் என விடை கூறுமாறு சூர்ப்பணகை வேண்டுகிறாள்.

சூர்ப்பணகை அவர்களை அச்சுறுத்தி அகலுதல்

2873. என்றவள்மேல், இளையவன்தான், இலங்கு
இலை வேல் கடைக்கணியா, 'இவளை ஈண்டு
கொன்று களையேம்என்றால், நெடிது அலைக்கும்;
அருள் என்கொல்? கோவே!' என்ன,
'நன்று, அதுவே ஆம் அன்றோ? போகாளேல்
ஆக!' என நாதன் கூற,
'ஒன்றும் இவர் எனக்கு இரங்கார்; உயிர்
இழப்பென், நிற்கின்' என, அரக்கி உன்னா.

என்றவள்மேல் - *என்று கூறிய சூர்ப்பணகையின் மேல்;* ***இளையவன் தான் இலங்கு இலை வேல் கடைக் கணியா -****இலக்குவன் விளங்குகின்ற இலை வடிவிலுள்ள வேலைக் கடைக் கண்ணால் பார்த்து;* ***இவளை ஈண்டு கொன்று களையேம் என்றால் நெடிது அலைக்கும் -*** *இந்த அரக்கியை இவ்விடத்தில் கொன்று ஒழித்திடவில்லை எனின் மிகவும் வருத்துவாள்;****அருள்என் கொல் கோவே என்ன -*** *(உன்) கட்டளை எதுவோ தலைவா! என்று கேட்க;* ***நன்று அதுவே ஆம் அன்றோ போகாளேல் ஆக என நாதன் கூற -*** *நற்செயல் நீ கூறியதே ஆகும் அல்லவா அவ்வாறு அவள் போகாவிடில் அவ்வாறே செய்க என்று தலைவனாம் இராமன் சொல்ல;* ***எனக்கு ஒன்றும் இவர் இரங்கார் நிற்கின் உயிர் இழப்பென் எனஅரக்கி உன்னா -*** *என்னிடம் ஒரு வகையிலும் இவர்கள் அருள் செய்ய மாட்டார் இனி இங்கு நின்றால் என் உயிரை இழப்பேன் எனச் சூர்ப்பணகை எண்ணி;*

கடைக்கணியா - போர் செய்யும் போது வீரர் தம் போர்க் கருவியைப் பார்த்துக் கூறுதல், அது அவர்கள் அப்போர்க் கருவி கொண்டு செய்யும் போர்த் தொழிலையும் சுட்டும். அருள் என் கொல் - இடும் ஆணைஎதுவோ? என எதிர் நோக்கிக் கேட்டது. இனி, இவ்வரக்கியிடம் இதுவரை அருள் காட்டுவதன் காரணம் எதுவோ என்றலுமாம். இருவர் உரையாடலும் அவர்தம் நிலையைக் காட்டும் நாடகத் திறம் புலப்பட அமைந்துளது.

2874. **'ஏற்ற நெடுங் கொடி மூக்கும், இரு காதும்,**
முலை இரண்டும், இழந்தும், வாழ
ஆற்றுவனே? வஞ்சனையால், உமை உள்ள
பரிசு அறிவான் அமைந்தது அன்றோ?
காற்றினிலும் கனலினிலும் கடியானை,
கொடியானை, கரனை, உங்கள்
கூற்றுவனை, இப்பொழுதே கொணர்கின்றேன்'
என்று, சலம்கொண்டு போனாள்.

ஏற்ற நெடுங் கொடி மூக்கும் இருகாதும் முலை இரண்டும் இழந்தும் வாழ ஆற்றுவனே - என் அழகுக்குப் பொருத்தமாயிருந்த நீண்ட கொடி போலும் உயர்ந்திருந்த மூக்கும் இரண்டு செவிகளும் இரு கொங்கைகளும் அறுக்கப் பெற்றும் உயிரோடு வாழ்வதைப் பொறுத்து இருப்பேனோ (மாட்டேன்); **வஞ்சனையால் உமை உள்ள பரிசு அறிவான் அமைந்தது அன்றோ -** கபடமாய் நான் உம்முடைய நோக்கினை அறியச் செய்த செயல் அல்லவா?; (ஆதலால்) **காற்றினிலும் கனலினிலும் கடியானை -** காற்றையும் தீயையும் விட ஆற்றலுடையானை; **கொடியானை -** கொடியவனை; **கரனை -** கரன் எனும் பெயருடையவனை; **உங்கள்கூற்றுவனை இப்பொழுதே கொணர்கின்றேன் -** உங்களை அழிக்கும் யமனை இக்கணத்தே கூட்டி வருகிறேன்; **என்று சலம் கொண்டு போனாள் -** எனக் கூறித் தணியாத கோபமுற்றுச் சென்றாள்.

'நெடுங் கொடி மூக்கு' என்பதை முன்னரே 'மேக்கு உயரும் நெடு மூக்கு' எனக் கூறினாள் (2861). காற்றுப் போல் வேகமும் தீப்போலக் கொடுமையும் பூண்ட என நிரல் நிரையாகப் பொருள் கூறுவர். சலம் - தணியாப் பகையுமாம். 'சலம் புணர்கொள்கைச் சலதி' எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுவதும் கொண்டு (சிலம்பு.9.69) முன்னர்க் காதல் மொழி கூறியும் இறுதியில்வஞ்சனையால் உமை உள்ள பரிசு அறிவான் அமைந்தது, கரனை உங்கள் கூற்றுவனை இப்பொழுதே கொணர்கிறேன் எனக் கூறுவதும் சூர்ப்பணகையின் பொய் நிலையைக் காட்டும் எனலுமாம். இவளைத் தாடகை போல் கொல்லாமல் விட்டதற்குக் காரணம் கரன் முதல் இராவணன் குலத்தை அழிக்கும் நோக்கமே எனக் குறிப்புப் பொருள் காண்பர். இப்படலம் முழுதும் 'கம்ப நாடகம்' என்ற பெயர்க்கு ஏற்பப் பொருத்தமான உரையாடல்கள் செவ்விய நிலையில் அமைந்துள்ளன.

acharya.org

கரன் வதைப் படலம்

கரனது வதையைப் பற்றிக் கூறும் பகுதியெனப் பொருள்படும். படலச் சுருக்கம்: சூர்ப்பணகை கரன்முன் விழுந்து முறையிடுகின்றாள். அது கண்ட கரன் கொதித்தெழுகின்றான்; அப்பொழுது அக்கரனை விலக்கிப் பதினான்கு வீரர்கள் போரிடச் செல்லுகின்றனர்; அப் போரில் அரக்க வீரர் மடியச் சூர்ப்பணகை கரனிடம் மறுபடியும் ஓடுகின்றாள்; அதைக் கண்ட கரன் வெகுண்டெழுகின்றான்; பின், போர்ப் பறை கேட்டு நாற்படையும் எழுகின்றன; கரன் படையினர் போர்க் கருவிகளை ஏந்தி நிற்கின்றனர்; தானைத் தலைவரும் சேனை வீரரும் எழுகின்றனர். கரனும் பெருந்தானையோடு இராமன் உறைவிடம் சேர்கின்றான். இராமன், இலக்குவனைத் தடுத்துப் போருக்குப் புறப்படுகின்றான். ஆனால், இலக்குவனோ 'இப் போரினை எனக்கு அருளுக'வென மீண்டும் வேண்டுகிறான். இலக்குவனுக்கு இசையாத இராமன் தானே போர் மேல் செல்லுகிறான். அப்பொழுது சூர்ப்பணகை கரனுக்கு இராமனைக் காட்டுகிறாள். கரனும் இராமனுடன் தானே பொருவேன் என்கிறான். அந்நிலையில் தீய குறிகளைக் கண்ட அகம்பன் அறிவுரை கூறுகிறான். ஆனால், அந்த அறிவுரையைக் கரன் புறக்கணிக்கப் படைகளும் போர்மேற் செல்லுகின்றன. அப் படைகள் யாவும் இராமன் விடுத்த பாணத்தால் அழிகின்றன. படைத் தலைவர் பதினால் வரும் மாய்கின்றனர்; பின் திரிசிரா போர் செய்ய வருகின்றான்; சேனைகளையும் திரிசிராவையும் இராமன் எதிர்த்துப் பொருகிறான்; போரில் திரிசிரா இரண்டு தலைகளை இழந்து ஒரு சிரசோடு போர் செய்கிறான். பின் அத் திரிசிரா மடிய, அரக்கர் சேனை சிதறி ஓடுகின்றது. அவ்வாறு புறங் கொடுப்பாரைத் தேற்றித் தூடணன் வீரவுரை கூறுகின்றான். அத் தூடணன் எதிர்த்து வர, இராமன் அவனோடு பொருகின்றான். அப்போரில் தூடணன் மாயக் கரன் வெகுண்டு பெரும்படையுடன் போருக்கு எழுகின்றான்; அவன் இராமன் முன் எதிர்ப்படுகின்றான். இராமன் பிடித்த வில் ஒடிந்ததைக் கண்ட வானவர் ஏங்கியஞ்சுகின்றனர். இராமன் வருணன் கொடுத்த வில்லைப் பெறுகின்றான். கரனும் இராமனும் எதிரெதிரே நின்று போர் செய்கின்றார்கள். முடிவில், கரன் மடிய, வானவர் மகிழ்கின்றார்கள்; பின்னர் இராமன் சீதையை அணுகுகின்றான். சூர்ப்பணகையோ அழுது புலம்பி இலங்கைக்கு ஏகுகின்றாள்.

சூர்ப்பணகை கரன்முன் விழுந்து முறையிடுதல்

கலிவிருத்தம்

2875. இருந்த மாக் கரன் தாள்
இணையின் மிசை,
சொரிந்த சோரியள், கூந்தலள்,
தூம்பு எனத்
தெரிந்த மூக்கினள், வாயினள்,
செக்கர் மேல்
விரிந்த மேகம் என
விழுந்தாள் அரோ.

சொரிந்த சோரியள் - பெருகுகின்ற இரத்தத்தையுடையவளும்; **கூந்தலள் -** (விரிந்த) தலைமயிரையுடையவளும்; **தூம்பு எனத் தெரிந்த மூக்கினள் -** மதகு போலத் துவாரங் கொண்ட மூக்கையுடையவளும்; **வாயினள் -** (அகன்ற) வாயையுடையவளுமாகிய சூர்ப்பணகை; **மேல் செக்கர் விரிந்த மேகம் என -** மேலே செவ்வானம் படர்ந்துள்ள மேகம் போல; **இருந்த மாக்கரன் -** (அவையில்) இருந்த பெருமை மிக்க கரனுடைய; **தாள் இணையின் மிசை -** இரண்டு கால்களின் மேலும்; **வீழுந்தாள் -** வீழ்ந்தாள்.

'உங்களுக்குக் கூற்றுவனான கரனை இப்போதே கொண்டு வருகின்றேன்' என்று மூண்ட வயிரத்தோடு சென்ற சூர்ப்பணகை அறுபட்ட தன் உறுப்புக்களிலிருந்து இரத்தம் பெருக, விரித்த கூந்தலோடும் பெரிய வாயினாற் கதறிக் கொண்டு சபையில் வீற்றிருந்த கரனுடைய அடிகளில் வீழ்ந்தாள் என்பது. அவளது உடம்பில் பெருகும் இரத்தப் பெருக்கிற்கும், செம்பட்டை மயிர்க்கும் செவ்வானமும், கரிய உடம்புக்கு மேகமும் உவமைகளாயின. அரோ : ஈற்றசை; உவமையணி.

2876. ''அழுங்கு நாள் இது' என்று,
அந்தகன் ஆணையால்
தழங்கு பேரி எனத்
தனித்து ஏங்குவாள்;
முழங்கு மேகம் இடித்த
வெந் தீயினால்
புழுங்கு நாகம் எனப்
புரண்டாள் அரோ.

அழுங்கு நாள் - (அந்த அரக்கர்கள்) அழியக் கூடிய நாள்; **இதுஎன்று -** இதுவே என்று; **அந்தகன் ஆணையால் -** யமனுடைய கட்டளையால்; **தழங்கு பேரி என -** (அடிக்கப்பட்டு) ஒலிக்கின்ற பெரிய முரசு போல; **தனித்து ஏங்குவாள் -** தனியே (பேராரவாரம் உண்டாகுமாறு) கதறியழுபவளான சூர்ப்பணகை; **முழங்கு மேகம் இடித்த -** ஆரவாரிக்கின்ற மேகம் கக்கும்; **வெந் தீயினால் -** கொடிய நெருப்பாகிய இடியினால்; **புழுங்கு நாகம் என -** வெந்து துடிக்கின்ற பாம்பு போல; **புரண்டாள் -** (நிலத்திலே) புரண்டாள்.

சூர்ப்பணகை கதறியழுத குரலோசை அங்குள்ள கரன் முதலான அரக்கரை இராமனோடு உடனே போர் செய்ய எழுமாறு தூண்டிஅவரனைவரும் அன்றே இறந்தொழிவதற்குக் காரணமாவது குறித்து அந்தக் கதறல் இராக்கத அழிவுக் குறிப்பாக யமன் அறைவித்த பறைபோலுமென்றது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. பின்னிரண்டடி; உவமையணி. இடிக்கு அழிதல் நாகத்தின் இயல்பு. அரோ - ஈற்றசை.

2877. வாக்கிற்கு ஒக்க, புகை
முந்து வாயினான்
நோக்கி, 'கூசலர், நுன்னை
இத் தன்மையை

ஆக்கிப் போனவர் ஆர்கொல்?'
என்றான்-அவள்
மூக்கின் சோரி முழீஇக்
கொண்ட கண்ணினான்.

அவள் மூக்கின் சோரி - *அந்தச் சூர்ப்பணகையின் மூக்கிலிருந்து வடிந்த இரத்தத்தில்;* **முழீஇக் கொண்ட -** *மூழ்கடிக்கப்பட்ட;* **கண்ணினான் -** *கண்களையுடையவனும்;* **வாக்கிற்கு ஒக்க -** *(தன் வாயிலிருந்து பிறக்கும்) சொற்களுக்கு ஒத்தபடி;* **புகை முந்து வாயினான் -** *புகை முந்தி வெளிப்படுகின்ற வாயையுடையவனுமான கரன்;* **நோக்கி -** *(அந்தச்)சூர்ப்பணகையைப் பார்த்து;* **கூசலர் -** *கூச்சமில்லாதவர்களாய்;* **நுன்னை -** *உன்னை;* **இத் தன்மையை ஆக்கிப் போனவர் -** *இவ்வாறு அலங்கோலப்படுத்திச் சென்றவர்;* **ஆர் கொல் என்றான் -** *யார் என்று கேட்டான்;*

வாக்கிற்கு ஒக்க புகை - அவனது வாயிலிருந்து பின் வந்த பேச்சாகிய தீக்கு ஒப்ப, முன் எழுந்து வந்தது புகை.

இன்னாரென்று அறியாததால் 'போனவர்' என்று பன்மையால் கூறினான்; துணியலாகாத இடத்துப் பன்மையால் கூறுதல் மரபு. முழீஇ - சொல்லிசையளபெடை.

2878. 'இருவர் மானிடர்;
தாபதர்; ஏந்திய
வரி வில், வாள், கையர்;
மன்மதன் மேனியர்;
தரும நீரா;
தயரதன் காதலர்;
செருவில் நேரும்
நிருதரைத் தேடுவார்.

இருவர் மானிடர் - *(அதுகேட்ட சூர்ப்பணகை) இரண்டு மனிதர்கள்;* **தாபதர் -** *தவ வேடத்திலிருக்கும் முனிவர்கள்;* **ஏந்திய வரிவில் வாள் கையர் -** *தரித்த கட்டமைந்த வில்லும் வாளுமுடைய கையினர்;* **மன்மதன் மேனியர்-** *மன்மதனைப் போன்ற அழகான வடிவுடையவர்கள்;* **தரும நீரர் -** *தருமநெறியில் நடப்பவர்கள்;* **தயரதன் காதலர் -** *தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் மைந்தர்கள்;* **செருவில் நேரும் -** *போரில் எதிர்ப்படும்;* **நிருதரைத் தேடுவார் -** *அரக்கர்களைத் தேடித் திரிந்து கொண்டிருப்பவர்;*

மரவுரியுடுத்தமையும் சடைமுடி தரித்தமையும் பற்றித் 'தாபதர்' என்றாள். தரும நீரர் - இராமலக்குவரின் பேரழகும், பெருங்குணமும்விளங்கும்.

2879. 'ஒன்றும் நோக்கலர் உன் வலி;
ஓங்கு அறன்
நின்று நோக்கி, நிறுத்தும்

நினைப் பினார்;
"வென்றி வேற் கை
நிருதரை வேர் அறக்
கொன்று நீக்குதும்" என்று
உணர் கொள்கையார்.

***உன் வலி** - உனது வலிமையை; **ஒன்றும் நோக்கலர்** - சிறிதும் கருதுகின்றார்களில்லை; **ஓங்கு அறன் நின்று நோக்கி** - மேலான தரும வழிகளில் தாமும் நின்று ஆராய்ந்து; **நிறுத்தும் நினைப்பினார்** -அத் தருமத்தை எங்கும் நிலைபெறச் செய்யும் கருத்துடையவர்; **வென்றி வேல் கை நிருதரை** - வெற்றி தரும் வேலேந்திய கைகளையுடைய அரக்கரை; **வேர் அற** - அடியோடு; **கொன்று நீக்குதும்** - 'கொன்று தொலைப்போம்'; **என்று உணர்** - என்று தீர்மானித்துள்ள; **கொள்கையார்** - கோட்பாடு உடையவர்கள்.*

அவர்கள் உன்னை ஒரு பொருட்டாக மதிக்கவில்லை; அறமாகிய பயிரைச் செழிக்க வைக்க அதற்குப் பகைவர்களான அரக்கர் என்னும் களைகளை வேரோடு அழித்துக் களையும் துணிவினர் என்றாள் சூர்ப்பணகை என்பது.

இங்கே 'தாபதர் அறம் நிறுத்தும் நினைப்பினர்; உன் வலி நோக்கலர்; இச் செய்தி முன் கூறப்பட்டுள்ளது என்று வேண்டாத செய்திகளை முற்கூறியது கரனின் வெறுப்பையும் கோபத்தையும் தூண்டுதற்காகஎனலாம்.

2880. 'மண்ணில், நோக்க அரு
வானினில், மற்றினில்,
எண்ணி நோக்குறின்,
யாவரும் நேர்கிலாப்
பெண்ணின் நோக்குடையாள்
ஒரு பேதை, என்
கண்ணின் நோக்கி உரைப்ப
அருங் காட்சியாள்;

***ஒரு பேதை** - (அவர்களோடு உள்ள) ஓர் இளம் பெண்;**மண்ணில்**- இவ்வுலகத்திலும்; **நோக்க அரு வானினில்** - எளிதாகக் காண முடியாத மேலுலகத்திலும்; **மற்றினில்** - (இந்த மண், வானம் அல்லாத) பாதாளத்திலும்; **எண்ணி நோக்குறின்** - (இவளுக்கு ஒப்பாவார் யாரென்று) கருதிப் பார்க்குமிடத்து; **யாவரும் நேர்கிலா** - ஒருவரும் ஒப்புமை ஆகமாட்டாத; **பெண்ணின் நோக்கு உடையாள்** - பெண்ணழகு முழுவதும் உடையவள்; **என் கண்ணின் நோக்கி** - என் கண்களால் பார்த்து; **உரைப்ப அருங்காட்சியாள்** - வாயால் எடுத்துச் சொல்லமுடியாத அரிய தோற்றமுடையவள்.*

சீதையின் அழகு மிகுதியும், எவ்வளவு காணினும் முற்றும் காண முடியாத கட்டழகின் மிகுதியும், அவ் விரண்டும் வாயினால் எடுத்துச் சொல்லமுடியாத தன்மையும் ஈற்றடியில் புலப்படும்.

நோக்கு: அழகு - 'நோயிகந்து நோக்கு விளங்க' - (மதுரைக்: 13) மற்றினில்: இடைச்சொல் உருபேற்று வந்தது.

2881. 'கண்டு, "நோக்க அருங்
காரிகையாள்தனைக்
கொண்டு போனவன், இலங்கையர்
கோக்கு" எனா,
விண்டு மேல் எழுந்தேனை
வெகுண்டு, அவர்
துண்டம் ஆக்கினர், மூக்கு'
எனச் சொல்லினாள்.

கண்டு - *(இத் தன்மையுடைய அழகிய பெண்ணைப்) பார்த்து;* ***நோக்கு அருங் காரிகையாள்தனை -*** *காணவியலாத அழகுடையஇப்பெண்ணை;* ***இலங்கையர் கோக்கு -*** *இலங்கையில் வாழும் அரக்கர்க்கு அரசனான இராவணனுக்காக;* ***கொண்டு போவன் எனா விண்டு -*** *(இவளை) எடுத்துக் கொண்டு போவேன் என்று சொல்லி;* ***மேல் எழுந்தேனை -*** *அவள் மேல் பாயக் கிளம்பிய என்னை;* ***அவர் வெகுண்டு -*** *அந்த இராமலக்குவர்கள் சினந்து;* ***மூக்குத் துண்டம் ஆக்கினர் -*** *என் மூக்கையறுத்தார்கள்;* ***எனச் சொல்லினாள் -****என்று கூறினாள்.*

இராவணன் பொருட்டு அந்தக் கட்டழகியைக் கொண்டு போவேனென்று அவள் மேல் பாய்ந்த பொழுது அவர்கள் வெகுண்டு என் மூக்கை அறுத்தார்கள் என்கிறாள். மேல் விழுதல் - மிகப் பரபரப்போடு முயலுதல் காரிகை - அழகு; 'கழல் யாப்பு காரிகை நீர்த்து' (குறள் 777) மூக்கு என்றது, அறுபட்ட மற்ற உறுப்புக்களுக்கும் உபலட்சணமாம். 7கரன் கொதித்து எழுதல்

2882. கேட்டனன் உரை;
கண்டனன் கண்ணினால்,
தோட்ட நுங்கின்
தொளை உறு மூக்கினை;
'காட்டு' எனா, எழுந்தான்,
எதிர் கண்டவர்
நாட்டம் தீய : -
உலகை நடுக்குவான்.

எதிர் கண்டவர் நாட்டம் தீய - *(தன்னை எதிரில்) பார்த்தவர்களின் கண்கள் கருகிப் போய்விடும்படி;* ***உலகை நடுக்குவான் -*** *உலகத்து உயிர்களை நடுங்கச் செய்பவனான கரன்;* ***உரை கேட்டனன் -*** *சூர்ப்பணகை சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு;* ***தோட்ட நுங்கின் -*** *தோண்டியெடுக்கப்பட்ட பனை நுங்கைப் போல;* ***தொளை உறு -****துளை பொருந்திய;* ***மூக்கினை -*** *அவளது மூக்கை;* ***கண்ணினால் கண்டனன் -*** *(தன்) கண்களால்*

பார்த்து; **காட்டு எனா எழுந்தான் -** *(உனக்கு இக்கெடுதி செய்தவரை எனக்குக்) காட்டு என்று சொல்லிக் கிளம்பினான்.*

சூர்ப்பணகையின் மூக்கு அறுபட்டுத் துவாரங்கள் மட்டும் விளங்கிய முகத்தின் தோற்றம், நுங்கு தோண்டி எடுக்கப்பட்டபின் விளங்கும் பனங்காய் போன்றிருந்தது என்பது. நுங்கு மானிட உறுப்புக்கு ஒப்பு. (நாலடி. 44). பனங்காய் அந்த அரக்கியின் முகத்தின் வடிவத்திற்கும்; நிறத்திற்கும் மிக்க பொருத்தமான உவமை.

2883.** **எழுந்து நின்று, உலகு
ஏழும் எரிந்து உகப்
பொழிந்த கோபக் கனல்
உக, பொங்குவான்;
' "கழிந்து போயினர்
மானிடர்" என்னுங்கால்,
அழிந்ததோ இவ் அரும்
பழி?' என்னுமால்.

எழுந்து நின்று - *(இவ்வாறு சொல்லி) எழுந்து நின்று;* **உலகு ஏழும் எரிந்து உக -** *ஏழுலகங்களும் எரிந்து பொடியாய்ச் சிதறும்படி;***பொழிந்த கோபம் கனல் உக -** *(கண்கள்) சொரிந்த கோபத் தீ வெளியே சிந்த;***பொங்குவான் -** மனங் கொதிப்பவனான *கரன்;* **மானிடர் கழிந்து போயினர் என்னுங்கால் -** *(இத் தீய செயல் செய்த) மனிதர்கள் (என்னால்) அழிந்து விட்டார்கள் என்னும் மாத்திரத்தில்;* **இவ் அரும் பழி -**(நமக்கு உண்டான)இந்த அரிய பழி; **அழிந்ததோ -** தீர்ந்ததாக ஆகுமோ (ஆகாது);**என்னும்-** *என்று சொன்னான்.*

தான் இப்பொழுது இராமலக்குவர்களை எதிர்த்து அழிப்பது உறுதியென்பதும், அப்படி அவர்களை அழித்தாலும் அரக்கர் சமூகத்திற்கு அந்த மானிடரால் உண்டான பழி அழியாது என்பது கரன் கொண்ட கருத்தாகும்.

உலகேழ் - மேலேழும் கீழேழுமாகிய பதினான்கு உலகங்கள். எழுந்து நின்று பொங்குவான் என இயையும். ஆல் ஈற்றசை.

கரனை விலக்கி பதினான்கு வீரர்கள் போரிடச் செல்லுதல்

2884.** **'வருக, தேர்!' எனும்
மாத்திரை, மாடுளோர்,
இரு கை மால் வரை
ஏழினொடு ஏழ் அனார்,
ஒரு கையால் உலகு
ஏந்தும் உரத்தினார்,

'தருக இப் பணி எம்வயின்
தான்' என்றார்.

(இவ்வாறு கூறிய கரன்) ***தேர் வருக எனும் மாத்திரை -*** *எனது தேர் வரட்டும் என்று சொல்லிய அளவில்;* ***மாடு உளோர் -*** *அவன் பக்கத்தில் இருப்பவர்களும்;* ***இரு கை மால்வரை ஏழினோடு ஏழ் அனார் -****இரண்டு கைகளையுடைய பெரிய பதினான்கு மலைகளை ஒத்தவர்களும்;****ஒரு கையால் -*** *ஒவ்வொருவரும் தத்தம் ஒரு கையினாலே;* ***உலகு ஏந்தும் உரத்தினார் -*** *உலகம் முழுவதையும் தாங்கி ஏந்தும் வலிமையுள்ளவர்களுமான அவனுடைய படைத் தலைவர்கள் பதினால்வர்;* ***இப்பணி -*** *(கரனை நோக்கி) இப் பணியாகிய போர்த் தொழிலை;****எம் வயின் தான் தருக -*** *எங்களிடமே தந்தருளுக;* ***என்றார் -*** *என்று வேண்டினர்.*

இரண்டு கைகளையுடைய பெருவலி படைத்த பதினால்வரான இவர்களின் வடிவம் உருவத்தாலும், வலிமையாலும் பெரிய மலை போல இருத்தலால் உவமானமாகிய மலைக்கு 'இருகை' என்ற அடைமொழி தந்தார் என்பது; இல்பொருளுவமை.

மாடு: பக்கம்; மாத்திரை: கண்ணிமைக்கும் அல்லது கை நொடிக்கும் கால அளவு.

கரனின் படைத் தலைவர் பதினான்கு பேர் என்பதை உணரலாம். தான் : பிரிநிலை.

2885. சூலம், வாள், மழு,
தோமரம், சக்கரம்,
கால பாசம், கதை,
பொரும் கையினார்;
வேலை ஞாலம் வெரு வுறும்
ஆர்ப் பினார்;
ஆல காலம் திரண்டன்ன
ஆக்கை யார்.

(அந்த அரக்கர்கள்) ***சூலம் வாள் மழு தோமரம் சக்கரம் கால பாசம் கதை பொரும் கையினார் -*** *சூலம் முதல் கதை வரையுள்ளபோர்ப் படைகளால் போர் செய்யும் கைகளையுடையவர்கள்;****வேலை ஞாலம் -*** *கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்து உயிர்கள் யாவும்;* ***வெருவுறும்ஆர்ப்பினார் -*** *அஞ்சத்தக்க ஆரவாரம் உடையவர்கள்;****ஆலகாலம் திரண்டன்ன -*** *ஆலகாலம் என்ற நஞ்சு உருவெடுத்து வந்தாற்போன்ற;* ***ஆக்கையார் -*** *உடலையுடையவர்கள்.*

கையினார், ஆர்ப்பினார், ஆக்கையார் 'ஏழினோடு ஏழனார்' என்ற அடைமொழியோடு (2884) கூட்டுக. சூலம் - முத்தலைவேல்; மழு - கோடரி; தோமரம் - இரும்புலக்கை; காலபாசம் - கயிற்றாலான ஒரு போர்க்கருவி; கதை - தண்டாயுதம் ஆலகாலம் - கரிய நிறத்திற்கும் கொடுஞ்செயலுக்கு உவமை. ஞாலம் - ஆகுபெயர்.

2886. வெம்பு கோபக்
கனலர் விலக்கினார்,

'நம்பி! எம் அடிமைத்
தொழில் நன்று' எனா,
'உம்பர்மேல் இன்று
உருத்தனை போதியோ?
இம்பர்மேல் இனி யாம்
உளெமோ?' என்றார்,

வெம்பு கோபக் கனலர் - கொதிக்கின்ற கோபத் தீயையுடைய அந்த அரக்கர்கள்; **(கரனை நோக்கி) நம்பி -** சிறந்த தலைவனே!; **எம் அடிமைத் தொழில் நன்று -** எங்களது அடிமைத் தொழில் நன்றாகஇருந்தது; **எனா -** என்று தம்மை இகழ்ந்தவர்களாய்; **இன்று உம் பர்மேல் -** இப்பொழுது தேவர்கள் மேல்; **உருத்தனை போதியோ -**கோபித்துப் போர் செய்யப் போகிறாயோ (அப்படி இல்லையே இவ்வாறு நீ மனிதரோடு போருக்குச் சென்றால்); **இனி இம்பர்மேல் -** இனி இந்தவுலகத்தில்;**யாம் உளெமோ -** நாங்கள் உயிரோடு வாழ்பவர்களாவேமோ?; - **என்றார் விலக்கினார் -** என்று சொல்லி (க்கரனைப் போருக்குச் செல்லாதபடி) தடுத்தார்கள்.

'எம் அடிமைத் தொழில் நன்று' - நாங்கள் உனக்கு அடியவர்களாய் நீ இட்ட கட்டளையை ஏற்றுச் செய்வதற்குப் பணியாளராகக் காத்திருக்க, நீஎங்களுக்கு எந்தவிதக் கட்டளையுமிடாமல் நேரே போருக்குச் சென்றால் எங்கள் அடிமைத் திறம் என்ன பயனைத் தரும்? என்பது; இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நம்பி - அண்மை விளி.

2887. 'நன்று சொல்லினிர்; நான்
இச் சிறார்கள்மேல்
சென்று போர் செயின்,
தேவர் சிரிப்பரால்;
பொன்று, சோரி குடித்து,
அவர் கொள்கையை
வென்று, மீளுதிர்
மெல்லியலோடு' என்றான்.

நன்று சொல்லினிர் - நன்றாகச் சொன்னீர்கள்; **நான் இச்சிறார்கள் மேல் -** இந்த மானிடச் சிறுவர்களையெதிர்த்து; **சென்று போர் செயின் -** போய்ப் போர் புரிந்தால்; **தேவர் சிரிப்பர் -** தேவர்கள் நம்மை இகழ்ந்து சிரிப்பார்கள்; **கொன்று சோரி குடித்து -** (ஆதலால்) நீங்கள் சென்றுஅவர்களைக் கொன்று அவர்களின் இரத்தத்தைப் பருகி; **அவர் கொள்கையை வென்று -** அவர்கள் கொண்ட கோட்பாட்டைச் சிதைத்து வெற்றி கொண்டு; **மெல்லியலோடு மீளுதிர் -** அவர்களிடமுள்ள மென்மைத் தன்மையுடைய பெண்ணோடு திரும்பி வாருங்கள்;**என்றான் -** என்று அந்த வீரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

நன்று சொல்லினிர் - தக்கதையே சொன்னீர்கள் என்பது. அவர்கொள்கை : அரக்கர்களைக் கொன்று அறத்தைக் காப்பது என்ற அவர்களின் கோட்பாடு. நிலவுலகில் நிகழும் போரை வானத்திலிருந்து காணுதல் தேவர்தம் இயல்பு. ஆல் :

ஈற்றசை.

2888. **என்னலோடும், விரும்பி**
இறைஞ்சினார்;
சொன்ன நாண்இலி
அந்தகன் தூது என,
அன்னர் பின்
படர்வார் என, ஆயினார்;
மன்னன் காதலர்
வைகு இடம் நண்ணினார்.

என்னலோடும் - என்று கரன் உத்தரவிட்ட அளவிலே; **விரும்பி இறைஞ்சினார் -** மகிழ்ச்சியோடு அவனை வணங்கி; **சொன்ன நாண் இலி-** இராமலக்குவர்களைப் பற்றிச் செய்தி கூறின வெட்கங் கெட்டவளான சூர்ப்பணகையை; **அந்தகன் தூது என -** யமன் அனுப்பிய தூதாகமுன்னிட்டுக் கொண்டு; **அன்னர் பின் படர்வார் என ஆயினார் -** அவள் பின்னே செல்பவராகி; **மன்னன் காதலர் -** தசரத மன்னனின் குமாரர்கள்; **வைகு இடம் நண்ணினார் -** தங்கியிருந்த இடத்தைச் சேர்ந்தார்கள்.

சூர்ப்பணகை வழிகாட்டிக் கொண்டு முன்னே செல்ல அவளைத் தொடர்ந்து பின்னே அரக்கர்கள் சென்றதற்கு, தம்மைப் பரலோகத்திற்கு அழைத்துப் போதற்பொருட்டு யமன் அனுப்பிய தூதன் முன்னே செல்ல பின்னே அவன் காட்டும் வழியிலே தொடர்ந்து செல்லுதலை உவமையாக்கினார். தற்குறிப்பேற்றவணி.

'சொன்ன நாண் இலி' என்பதைச் சொன்னம் நாண் இலி எனப் பிரித்து சொர்ணமயமான மங்கல நாணில்லாத விதவையான சூர்ப்பணகையென்றும் உரைக்கலாம்.

நாணிலி என்றது அவள் வெட்கமில்லாமல் தகாத முறையில் காதல் கொண்டது குறித்தும், அவர்கள் தனக்கு இழைத்த கேட்டையும் அவமானத்தையும் கருதாமல் பெண்களுக்குரிய நாணமின்றி அவர்களைப் புகழ்ந்து பாராட்டியதைக் கருதியும் கூறியது.

சூர்ப்பணகை இராமனைச் சுட்டிக் காட்டுதல்

2889. **துமிலப் போர் வல்**
அரக்கர்க்குச் சுட்டினாள்,
அமலத் தொல் பெயர்
ஆயிரத்து ஆழியான்
நிமலப் பாத நினைவில்
இருந்த அக்
கமலக் கண்ணனை,
கையினில் காட்டினாள்.

அமலத் தொல் பெயர் ஆயிரத்து - *குற்றமற்ற பழமை வாய்ந்த ஆயிரந் திருநாமங்களையுடைய;* ***ஆழியான் -*** *சக்கரப் படையேந்திய திருமாலின்;* ***நிமலப் பாத நினைவில் இருந்த -*** *குற்றமற்ற திருவடிகளைத் தியானித்த நிலையில் இருந்த;* ***அக் கமலக் கண்ணனை -****செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களையுடைய அந்த இராமனை;* ***துமிலப் போர்வல் அரக்கர்க்கு -*** *ஆரவாரத்தோடு போர் செய்வதில் வல்ல அந்த இராக்கதர்களுக்கு;* ***கையினில் சுட்டினாள் காட்டினாள் -****(சூர்ப்பணகை) தன் கையால் சுட்டிக் காண்பித்தாள்.*

ஆழியான் - சக்கராயுதம் கொண்ட திருமால்; இங்கே அரங்கநாதன் : இராமன் குல தெய்வம். இராமன் அரங்கநாதனைத் தியானித்து வணங்கினான். 'கோதறு தவத்துத் தம்குலத்துளோர் தொழும், ஆதியஞ் சோதியை அடி வணங்கினான்' (1208) - ஐயனும் அச்சொற் கேளா ஆயிரம் மௌலியானைக் கைதொழுது' - (1576) என்று கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளையும் 'பணி அரங்கப் பெரும்பாயற் பரஞ்சுடரை யாம் காண, அணி அரங்கம் தந்தானை அறியாதார் அறியாதார் (638) என்று கூறப்பட்டுள்ள செய்தியையும் இணைத்துநோக்கினால், இராமன் வழிபட்டது அரங்கநாதப் பெருமானையே என்பது தெளிவாகும்.

அமலப் பெயர் : தன்னை உச்சரித்தவரின் கருமங்களையொழிக்கும் திருநாமம். துமிலம் : பேராரவாரம், போர்க்குழப்பம்.

இப்பாடல் இராமனின் தவநிலையையும் அரக்கரின் அவநிலையையும் ஒரு மிக்கக் கூறியவாறு காணலாம்.

2890. 'எற்றுவாம் பிடித்து;
ஏந்துதும்' என்குநர்,
'பற்றுவாம் நெடும்
பாசத்தின்' என்குநர்,
'முற்றுவாம் இறை சொல்
முறையால்' எனா,
சுற்றினார் - வரை
சூழ்ந்தன்ன தோற்றத்தார்.

பிடித்து எற்றுவாம் - *(இந்த மனிதர்களைப்) பிடித்து மோதுவோம்;****(பிடித்து) ஏந்துதும் -*** *(அவர்களைக்) கையிலே பிடித்து ஏந்திக் கொள்வோம்;* ***என்குநர் -*** *என்று சொல்பவர்களும்;* ***நெடும் பாசத்தின் -*** *நீண்ட காலபாசம் என்னும் கயிற்றுச் சுருக்கால்;* ***பற்று வாம் என்குநர் -*** *பிடித்துக் கட்டுவோம் என்று சொல்பவர்களும்;* ***இறை சொல் முறையால் -*** *நம் தலைவனான கரன் சொன்னவாறு;* ***முற்றுவாம் எனா -*** *அந்தச் செயலைச் செய்து முடிப்போம் என்றும் சொல்லி;* ***வரை சூழ்ந்தன்ன தோற்றத்தார் -*** *மலைகள் பல சூழ்ந்து நின்றாற் போன்ற தோற்றம் உடையவர்களாய்;* ***சுற்றினார் -*** *(இராமன் இருந்த இடத்தைச்) சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.*

எற்றுவாம் பிடித்து ஏந்துதும் என்றது - **பந்துகளைக் கொண்டு விளையாடுவது** போல இராமலக்குவர்களை எற்றிப் பிடித்து ஏந்திப் போர் செய்வோம் என எளிதாகக் கருதிக் கூறியது.

பிடித்து : மத்திம தீபம் (நடுவில் இருந்து இரு பக்கமும் விளக்குகின்ற இடைநிலை விளக்கு).

இராமன் போருக்கு எழுதல்

2891. **ஏத்து வாய்மை**
இராமன், இளவலை,
'காத்தி தையலை' என்று,
தன் கற்பகம்
பூத்தது அன்ன பொரு
இல் தடக் கையால்,
ஆத்த நாணின் அரு
வரை வாங்கினான்.

ஏத்து வாய்மை இராமன் - யாவரும் புகழ்ந்து கொண்டாடும் சத்தியத்தையுடைய இராமன்; **இளவலை -** தம்பியான இலக்குவனை (நோக்கி); **தையலை(க்) காத்தி என்று -** தேவியாகிய சீதையை நீ பாதுகாத்துக் கொண்டிரு என்று கூறி; **பூத்தது கற்பகம் அன்ன -** பொலிவு பெற்ற கற்பக மரம் போன்ற; **பொருவு இல் -** வேறு ஒப்பில்லாத; **தன்தடக் கையால் -** தன்னுடைய பெரிய கையினால்; **ஆத்த நாணின் -** கட்டப்பட்ட நாண்கயிற்றையுடைய; **அருவரை வாங்கினான் -** அழித்தற்கரிய மலை போன்ற வில்லை எடுத்துக் கொண்டான்.

ஏத்து வாய்மை இராமன் - தண்டகாரணியத்தில் வசிக்கும் முனிவர்கள் அரக்கர்களின் தொல்லை பொறுக்க முடியாமல் தன்னைச் சரணடைந்த பொழுது அவர்களுக்கு இராமன் அந்த அரக்கர்களையெல்லாம் வேரறுப்பதாக வாக்குறுதி தந்திருந்ததைப் பழுதுபடாதவாறு நிறைவேற்றத் தொடங்கினான் என்பது.

ஆத்த - யாத்த: மரூஉ; வரை - உவமையாகுபெயர்.

2892. **வாங்கி, வாளொடு வாளி**
பெய் புட்டிலும்
தாங்கி, தாமரைக்
கண்ணன், அச் சாலையை
நீங்கி, 'இவ்வழி
நேர்மின், அடா!' எனா,
வீங்கு தோளன்
மலைதலை மேயினான்.

தாமரைக் கண்ணன் - *செந்தாமரை மலர் போன்ற அழகிய கண்களையுடைய இராமன்;* ***வாங்கி -*** *வில்லை எடுத்துக் கொண்டு;****வாளொடு -*** *வாளுடனே;* ***வாளி பெய் புட்டிலும் -*** *அம்புகளை வைத்துள்ள அம்பறாத் தூணியையும்;* ***தாங்கி -*** *தரித்துக் கொண்டு;****அச் சாலையை நீங்கி -*** *அந்தப் பர்ணசாலையை விட்டு நீங்கி;* ***இவ்வழிநேர்மின் அடா எனா -*** *இந்த இடம் (போருக்கு) வாருங்களடா என்று (அரக்கரை நோக்கிக்) கூறி;* ***வீங்கு தோளன் -*** *(போர் கருதியதால்) பூரித்த தோள்களையுடையவனாய்;* ***மலைதலை மேயினான் -*** *போர் செய்யத் தொடங்கினான்.*

இராமன் வாளை இடையிலும், அம்புப் புட்டிலைத் தோள்புறத்திலும் தாங்கினான் என்பது. உள்ளத்தைக் கவரும் அழகும் குளுமையும் நிறமும் உருவும் ஒத்தமையால் தாமரைமலர் இராமனின் கண்களுக்கு உவமையாயிற்று.
18அரக்க வீரர் மடிய, சூர்ப்பணகை கரனிடம் ஓடுதல்

2893.   மழுவும், வாளும், வயங்கு
ஒளி முச் சிகைக்
கழுவும், கால வெந் தீ
அன்ன காட்சியார்,
எழுவின் நீள் தடக்
கை எழு நான்கையும்,
தழுவும் வாளிகளால், தலம்
சார்த் தினான்.

கால வெந் தீ அன்ன - *கொடிய ஊழிக் காலத்துத் தீயைப் போன்ற;* ***காட்சியார் -*** *தோற்றத்தையுடையவர்களாகிய அந்த அரக்கர்களின்;* ***மழுவும் -*** *மழுவென்னும் ஆயுதத்தையும்;* ***வாளும் -*** *வாள்களையும்;****வயங்கு ஒளி -*** *விளங்குகின்ற ஒளியுடைய;* ***முச் சிகைக் கழுவும் -*** *முத்தலைகளையுடைய சூலங்களையும்;* ***எழுவின் நீள் தடக்கை எழுநான்கையும் -*** *(இவ்வாறான படைக்கலங்களை ஏந்திய) - தூண்களைப் போன்று நீண்ட பெரிய கைகள் இருபத்தெட்டையும்;* ***தழுவும் வாளிகளால் -*** *குறி தவறாமல் தாக்கும் அம்புகளால்;* ***தலம் சார்த்தினான் -****துணித்துத் தரையில் வீழ்த்தினான்.*

அப் பதினான்கு அரக்க வீரர்களின் கைகளையும் இராமன் தன் அம்புகளால் துண்டித்துத் தரையிலே தள்ளினான் என்பதாம். போரின் தொடக்கத்திலேயே பதினான்கு அரக்கர்களும் தம் படைகளுடன் கைகளை இழந்தனர் என்பது.

2894.   மரங்கள்போல், நெடு
வாளொடு தோள் விழ,
உரங்களான் அடர்ந்தார்;
உரவோன் விடும்
சரங்கள் ஓடின
தைக்க, அரக்கர்தம்

சிரங்கள் ஓடின;
தீயவள் ஓடினாள்.

நெடு வாளொடு - *நீண்ட வாள்களோடு;* **தோள் -** *தங்கள் தோள்கள்;* **மரங்கள்போல் விழ -** *மரங்கள் வெட்டப்பட்டுக் கீழே விழுவது போலத் துணிபட்டு வீழ்ந்தபின்பும்;* **உரங்களான் அடர்ந்தார் -** *(பொருட்படுத்தாமல் மேலும்) அந்தப் படைத் தலைவர்கள் மார்பின் வலிமை கொண்டு தாக்கிப் போர் செய்தனர்;* **உரவோன் விடும் சரங்கள் -** *வலிமையுள்ள இராமன் அவர்கள்மேல் எய்த அம்புகள்;* **ஓடின தைக்க -** *விரைவாகச் சென்று பாய்தலால்;* **அரக்கர்தம் சிரங்கள் -** *அவ்வரக்கர்களுடைய தலைகள்;***ஓடின -** *அறுபட்டு அப்பால் விழுந்தன;* **தீயவள் ஓடினாள் -***(அதுகண்டு) கொடியவளான சூர்ப்பணகையும் அஞ்சி ஓடலுற்றாள்.*

அந்தப் படைத் தலைவர் பதினால்வரின் கைகளும் பிடித்த படைக் கருவிகளோடு அற்றுக் கீழே விழுந்திடவும் அவர்கள் சலியாமல் நின்று தம் மார்பு வலிமையால் போர் செய்ய, அப்போது இராமனின் அம்புகள் விரைந்து சென்று தைக்க அவர்களின் தலைகள் அறுபட்டு வீழ்ந்தன என்பது. வாள் - இங்கே படைக் கருவிகளின் பொதுவைக் குறித்தது.சரங்கள் ஓடின, சிரங்கள் ஓடின, தீயவள் ஓடினாள் என்ற அடுக்கு விரைவில் உண்டான ஏக கால நிகழ்ச்சிகளின் குறிப்பை உணர்த்தியது.

கரன் வெகுண்டு எழுதல்

2895. ஒளிறு வேல் கரற்கு,
உற்றது உணர்த்தினாள்-
குளிறு கோப வெங் கோள்
அரிமா அட,
களிறு எலாம் பட, கை
தலைமேல் உற
பிளிறி ஓடும் பிடி
அன்ன பெற்றியாள்.

குளிறு - *கர்ச்சிக்கின்ற;* **கோப வெங் கோள் அரிமா -** *சினத்தையுடைய கொடிய வலிய சிங்கம்;* **அட -** *கொன்றதால்;***களிறு எலாம் பட -** *ஆண் யானைகளெல்லாம் இறந்தொழிய (அதுகண்டு);***கை தலைமேல் உற -** *துதிக்கை தன் தலை மேல் படிய வைத்துக் கொண்டு;* **பிளிறி ஓடும் -** *வீரிட்டு ஓடுகின்ற;* **பிடி அன்ன -** *பெண் யானை போன்ற;* **பெற்றியாள் -** *தன்மையுடையவளான சூர்ப்பணகை;* **ஒளிறு வேல் கரற்கு -** *ஒளிவீசும் வேலேந்திய கரனிடம்;* **உற்றது உணர்த்தினாள் -** *நடந்த செய்தியைத் தெரிவித்தாள்.*

சிங்கம் அடர்த்ததனால் தன் குலத்துக் களிறுகளெல்லாம் இறந்தொழியத் தன் துதிக்கையை மத்தகத்துக் கொண்டு வீரிட்டோடுகின்ற பெண்யானை போல இராமபிரானால் அரக்கப் படை வீரர்கள் அழியவே தன் கையைத் தலைமேற் கொண்டு சூர்ப்பணகை கதறியவாறு ஓடிப்போய்க் கரனுக்கு உணர்த்தினாள் என்பது.

அரிமா இராமனுக்கும், களிறு அரக்கர்க்கும், பிடி சூர்ப்பணகைக்கும் உவமை. உவமையணி யானை அஞ்சி வெருண்டோடும் போது துதிக்கை தலைமேல் பொருந்தத் தூக்கிக் கொண்டு ஓடும் இயல்பினது.

2896. 'அங்கு அரக்கர் அவிந்து
அழிந்தார்' என,
பொங்கு அரத்தம் விழிவழிப்
போந்து உக,
வெங் கரப் பெயரோன்,
வெகுண்டான், விடைச்
சங்கரற்கும் தடுப்பு
அருந் தன்மையான்.

விடைச் சங்கரற்கும் - *காளை வாகனத்தையுடைய (அழித்தற் கடவுளான) சிவபிரானுக்கும்;* ***தடுப்பு அரும் தன்மையான் -*** *தடுக்கமுடியாத வீரத்தன்மையுடையவனான;* ***வெங் கரப் பெயரோன் -****கொடிய கரனென்னும் பெயரையுடைய அந்த அரக்கன்;* ***அங்கு அரக்கர் அவிந்து அழிந்தார் என -*** *தான் அனுப்பிய படைத் தலைவர்கள் இறந்தொழிந்தனர் என்று (சூர்ப்பணகை) சொல்ல (க் கேட்டு);* ***பொங்கு அரத்தம் -*** *உள்ளிருந்து பொங்குகின்ற இரத்தம்;* ***விழிவழிப் போந்து உக -*** *தன்கண்களின் வழியாக வெளியே சிந்த;* ***வெகுண்டான் -*** *கோபங் கொண்டான்.*

சங்கரனுக்கும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பினது. ரத்தம் என்பதனோடு அகர உயிர் முதலில் வந்து ***அரத்தம்*** *என்றாயிற்று.*

2897. 'அழை, என் தேர்; எனக்கு
ஆக்கு, வெம் போர்ப் படை;
உழையர் ஓடி, ஒரு
நொடி ஓங்கல்மேல்,
மழையின், மா முரசு
எற்றுதிர், வல்' என்றான்-
முழையின், வாள் அரி
அஞ்ச முழங்குவான்.

முழையின் வாள் அரி அஞ்ச முழங்குவான் - *குகைக்குள் பதுங்கியிருக்கும் கொடிய சிங்கங்கள் அஞ்சும்படி முழக்கம் இடுபவனான கரன்;* ***என் தேர் அழை -*** *என் தேரை இங்கே அழையுங்கள்;* ***வெம் போர்ப் படை எனக்கு ஆக்கு -*** *எனக்கு வலிய போர் செய்வதற்குரிய படைக் கலங்களை ஆக்கு;* ***வல் உழையர் ஓடி -*** *விரைவில் ஏவலாட்கள் ஓடிச் சென்று;* ***ஒரு நொடி ஓங்கல்மேல் -*** *ஒரு நொடிக்குள்ளாக யானையின்மேல்;* ***மழையின் -*** *மேகம் அதிர்வது போல;* ***மா முரசு எற்றுதிர் -*** *பெரிய போர் முரசங்களை முழக்குங்கள்;* ***என்றான் -****என்று கட்டளையிட்டான்.*

உழையர் - குற்றவேல் பணி செய்வோர். வெகுண்ட கரன் படைக்கலங்களையும் தேரையும் கொண்டு வருக, முரசை முழக்குக என்று கட்டளையிட, பக்கத்தில் இருந்தவர் ஓடிச் சென்று யானை மேல் முரசேற்றிப்பறையறைந்து அரக்கச் சேனை வருமாறு கரனது கட்டளையைத் தெரிவித்தனர் என்பது. ஓங்கல் - யானை: உவமவாகுபெயர். முரசு முழக்குக்கு மேக முழக்கு உவமையாம்.

போர்ப் பறை கேட்டு, நான்குவகைப் படை எழுதல்

2898. **பேரி ஓசை**
பிறத்தலும், பெட்புறு
மாரி மேகம் வரம்பு
இல வந்தென,
தேரின் சேனை
திரண்டது; தேவர்தம்
ஊரும், நாகர்
உலகும் உலைந்தவே.

பேரி ஓசை பிறத்தலும் - அவ்வாறு போர்ப் பறை முழங்கிய மாத்திரத்தில்; **பெட்பு உறு -** பெருமை மிக்க; **மாரிமேகம் வரம்பு இல -** மழைபொழியும் மேகங்கள் அளவில்லாதன; **வந்து என -** திரண்டு வந்தாற்போல; **தேரின் சேனை -** தேர்களையுடைய அரக்கச் சேனை; **திரண்டது -** ஒன்றாகத் திரண்டு வந்து கூடியது; **தேவர் தம் ஊரும் -**(அதனால்) தேவலோகம்; **நாகர் உலகும் -** நாகலோகமும்; **உலைந்த -** நிலைகுலைந்து வருந்தின.

தீயோரை நலிந்து தங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அவதாரம் எடுத்துள்ள இராமபிரானுக்கு இதனால் என்னவாகுமோ என்று தேவர்களும், அளவற்ற சேனைகள் ஒருங்கு கூடியதனாலாகிய பார மிகுதியைத் தாங்க மாட்டாமல் பாதாளவுலகத்து நாக சாதியாரும் வருந்தினர் என்பது.

சேனைகள் படைக்கலங்களைப் பொழிவதையும், பெருமுழக்கம்செய்வதையும், கரு நிறம் மிகுந்து இருப்பதையும் கருதி மாரி மேகத்தை உவமை கூறினார். அஃதாவது தேருக்கு - மேகம் நிறத்தாலும் உயர்ந்து விளங்கும் உருவாலும் **ஒலியாலும் உவமை என்பது. ஏ - ஈற்றசை.**

2899. **போர்ப் பெரும் பணை**
'பொம்' என் முழக்கமா,
நீர்த் தரங்கம் நெடுந்
தடந் தோள்களா,
ஆர்தது எழுந்தது -
இறுதியில், ஆர் கலிக்
கார்க் கருங் கடல்
கால் கிளர்ந்தென்னவே.

போர்ப் பெரும் பணை - *போரினைத் தெரிவிக்கும் பெரிய முரசுகளின் ஓசை;* **பொம் என் முழக்கமா -** *பொம்மென்று ஒலிக்கின்றஆரவாரமாக இருக்க;* **நீர்த் தரங்கம் ஆ -** *கடல் நீரிலுள்ள அலைகளாக;* **நெடுந் தடத் தோள்கள் -** *நீண்ட பெரிய தோள்கள் இருக்க;* **இறுதி இல் ஆர் கலி கார்க் கருங்கடல் -** *முடிவே இல்லாத ஆரவாரத்தையும் மேகம் போன்ற கரு நிறத்தையுமுடைய கடல்;* **கால் கிளர்ந்து என்ன -***ஊழிக் காற்றினால் பொங்கி மேலெழுந்தாற் போல;* **ஆர்த்து எழுந்தது -***(அரக்கர் சேனை) ஆரவாரம் செய்து கொண்டு (போருக்கு) எழுந்தது.*

ஊழிக் காலத்தில் கிளர்ந்து பேராரவாரத்துடன் கடல் எழுவது போல அரக்கர் சேனை எழுந்தது என்பது தற்குறிப்பேற்றவணி. பொம்மென - ஒலிக் குறிப்பு. பணை - ஒலி : முதலாகுபெயர். ஏ - ஈற்றசை.

சேனை கடல் என்றதற்கேற்ப அலைகள் தோள்களாகக் கூறப்பெற்றன.

***2900.** காடு துன்றி,*
விசும்பு கரந் தென
நீடி, எங்கும் நிமிர்ந்த
நெடுங் கொடி-
'ஓடும் எங்கள் பசி' என்று,
உவந்து, எழுந்து,
ஆடுகின்ற அலகையின்
ஆடவே,

காடு துன்றி - *காடுகள் எல்லாம் அடர்ந்து நெருங்கி;* **விசும்பு கரந்தென -** *வானத்தை மறைத்தாற் போல;* **எங்கும் நீடி நிமிர்ந்த -** *எல்லா இடத்தும் நீண்டு உயர்ந்த;* **நெடுங் கொடி -** *தேர்களின் நீண்ட கொடிகள்;* **எங்கள் பசி ஓடும் என்று -** *எங்களுடைய பசி விரைவில் நீங்கிவிடும் என்று;* **உவந்து எழுந்து -** *மகிழ்ச்சியோடு எழுந்து நின்று;* **ஆடுகின்ற அலகையின் -** *கூத்தாடுகின்ற பேய்களைப் போல;***ஆட -** *அசையவும்;* **'ஏ' -** *ஈற்றசை.*

தேரின் கொடிகள் அடர்ந்து வானம் மறைய அசைந்து மேலோங்கி நிற்பது அக் காட்டின் மரங்கள் மேலெழுந்து வானத்தையளாவி நின்று மறைத்தல் போலும் என்பது தற்குறிப்பேற்றவணி.

அலகைகள் பசி ஓடும் என்றது போரில் இறந்தவர் உடலையும் குருதியையும் உண்ண இடமாகும் என்று கருதியதால் ஆகும். கொடிக்குப் பேய் ஒப்பு.

***2901.** தறியின் நீங்கிய, தாழ்*
தடக் கைத் துணை,
குறிகொளா, மத வேழக்
குழு அனார்,

செறியும் வாளொடு வாளிடை
தேய்ந்து உகும்
பொறியின், கான் எங்கும்
வெங் கனல் பொங்கவே.

***தறியின் நீங்கிய** - (மதத்தால்) கட்டுத்தறியிலிருந்து வெளிப்பட்டவையும்; **குறிகொளா** - (எவரையும்) ஒரு பொருட்டாக மதியாதவையுமான; **தாழ் தடக்கைத் துணை** - தாழ்ந்து தொங்குகின்ற பெரிய இரண்டு துதிக்கைகளையுடைய; **மதவேழக் குழு அனார்** -மதங் கொண்ட யானைக் கூட்டத்தை ஒத்தவர்களாகிய அரக்கர்களின்;**செறியும் வாளொடு வாள்** - அடர்ந்த வாளாயுதங்கள் ஒன்றோடு ஒன்று;**இடை தேய்ந்து** - நடுவிலே உராய்தலால்; **உகும் பொறியின்** - வெளிச் சிந்தும் தீப் பொறிகளால்; **கான் எங்கும்** - அந்த வனம் எங்கும்; **வெம் கனல் பொங்க** - கொடிய நெருப்பு ஓங்கியெழவும்; **ஏ** - ஈற்றசை.*

அரக்கப் படை வீரர்க்குத் தறியின் நீங்கிய தாழ் தடக்கைத் துணை மத வேழங்கள் உவமையாம். இந்தப் பாடல், தேர்ப் படையைத் தொடர்ந்து சென்ற அரக்கப் படை வீரர்களின் செறிவையும் அவர்கள் ஏந்திய வாட்படைகளின் மிகுதியையும் விளக்கியது. தறி - தூண். தன்னைக்கட்டியுள்ள தறியைக் கடுங்கோபத்தால் முறித்துத் தள்ளிவிட்டுத் தடையின்றி வெளிச் செல்வது மதயானையின் இயல்பு.

2902. முருடு இரண்டு முழங்குறத்
தாக்கு ஒலி
உருள் திரண்டு எழும்
தேர் ஒலியுள் புக,
அருள் திரண்ட அருக்கன்
தன்மேல், அழன்று
இருள் திரண்டு வந்து
ஈண்டியது என்னவே,

***இரண்டு** - இரண்டு பக்கங்களிலும்; **முருடு முழங்குற** - முருடு என்னும் போர்ப் பறை முழக்கம் உண்டாகும்படி; **தாக்கு ஒலி** - அடிக்கப்படுதலாலாகிய ஓசை; **உருள் திரண்டு எழும்** - சக்கரங்கள் பல ஒன்றாக உருளுவதால் உண்டாகும்; **தேர் ஒலியுள் புக** - தேர்களின்ஆரவாரத்தினுள்ளே அடங்கவும்; **அருள் திரண்ட** - கருணையே (ஓருருவாகத்) திரண்டு வடிவெடுத்தாற் போன்று விளங்கும்;**அருக்கன்தன் மேல்** - சூரியன்மேல்; **அழன்று** - கோபித்து; **இருள் திரண்டு வந்து ஈண்டியது என்ன** - இருளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து நெருங்கியது போலவும்.*

இராமனுக்குச் சூரியனையும், அவன்மேல் போருக்கு எழுந்து நெருங்கிய அரக்கர் சேனைக்குச் சூரியன்மேல் வந்து நெருங்கிய இருளின் தொகுதியையும் உவமை கூறியதால் கதிரவன்முன் இருள் போல இராமபிரான்முன் அரக்கர்கள் எளிதில் அழியப் போவது பெறப்படும். இருளையொழித்தல், மிக்க ஒளியைத் தருதல் ஆகிய செயல்கள். உலகிற்கு மிகப் பேருதவியாக இருப்பதால் அவனை 'அருள் திரண்ட அருக்கன்' என்றார். சூரிய குலத்தவனான இராமனுக்குச் சூரியனும்,கருநிறமுடைய

அரக்கரின் கூட்டத்திற்கு இருளின் திரட்சியும் உவமையாக நன்கு பொருந்தும். இரண்டு : எண்ணலளவையாகுபெயர். முருடு - ஒருவகைப் பறை. மத்தளமும் ஆம்.

2903. **தலையில், மாசுணம்,**
தாங்கிய தாரணி
நிலை நிலாது, -
முதுகை நெளிப்புற,
உலைவு இல் ஏழ்
உலகத்தினும் ஓங்கிய
மலை எலாம், ஒரு
மாடு தொக்கென்னவே.

மாசுணம் தலையில் தாங்கிய - (ஆதிசேடன் முதலான) பாம்புகள் தலைமேற் கொண்டு சுமக்கின்ற; **தாரணி நிலை நிலாது -** பூமி (மிகுதியான பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாமல்) ஒரு நிலையில் நிற்க முடியாமல்; **முதுகை நெளிப்புற -** (தன்) முதுகை நெளிக்கும்படி; **உலைவு இல் ஏழ் உலகத்தினும் -** அழிவில்லாத ஏழுலகங்களிலும்; **ஓங்கிய மலை எலாம் -** ஓங்கி வளர்ந்துள்ள மலைகள் யாவும்; **ஒரு மாடு தொக்கு என்ன -** ஓரிடத்தில் வந்து சேர்ந்தாற் போலவும்; **ஏ -** ஈற்றசை.

ஏழுலகத்து மலைகளும் ஒருங்கு திரண்டாற் போல அரக்கர்கள்அந்தப் போர்க்களத்தில் ஒருங்கே திரண்டனர் என்பது - தற்குறிப்பேற்றவணி.

சராசரப் பொருள் அனைத்தையும் தரித்து நிற்பதால் பூமி தாரணி எனப்பட்டது. தேர்ப்படை மலைகளின் தொகுதிக்கு உவமை; அவைவலிமையும் பெருமையும் உயர்வும் பெற்றுள்ளமை பொதுத்தன்மை.

'கார்க் கருங்கடல் கால் கிளர்ந்தென்ன' (2899), 'அலகையின் ஆட' (2900), 'பொறியினிற் கானெங்கும் வெங்கனல் பொங்க' (2901), 'இருள் திரண்டு வந்து ஈண்டிய தென்ன' (2902), 'மலையெலாம் ஒருமாடு வந்து தொக்கென்ன' (2903), 'தேரின் சேனை திரண்டது' (2898) எனத் தொகுத்துப் பொருள் முடிவு காண்க.

2904. **'வல்லியக் குழாங்களோ?**
மழையின் ஈட்டமோ?
ஒல் இபத் தொகுதியோ?
ஓங்கும் ஓங்கலோ?
அல்ல, மற்று அரிகளின்
அனிகமோ?' என,
பல பதினாயிரம் படைக்
கை வீரரே.

acharya.org

வல்லியக் குழாங்களோ - *புலிகளின் கூட்டங்களோ?;* **மழையின் ஈட்டமோ -** *மேகங்களின் கூட்டமோ?;* **ஒல் இபத் தொகுதியோ -** *ஆரவாரம் செய்யும் யானைகளின் கூட்டமோ?;* **ஓங்கும் ஓங்கலோ -** *உயர்ந்து விளங்கும் மலைகளோ?;* **அல்ல -** *(இவை யாவும்) அல்ல;* **மற்று அரிகளின் அனிகமோ என -** *சிங்கங்களின் சேனைகளே என்று சொல்லும்படி (வந்த) ;* **படைக் கை வீரர் -** *போர்ப் படைகளை ஏந்திய கைகளையுடைய அரக்கர்களின் தொகை;* **பல் பதினாயிரம் -** *மிகப் பல பதினாயிரமாகும்;* **ஏ -** *ஈற்றசை.*

வீரர்களான அரக்கர்கள் புலிக் கூட்டங்களைப் போலவும், யானைத் தொகுதிகளைப் போலவும், மலைக் கூட்டங்களை ஒப்பவும், சிங்கப் படைகளைப் போலவும், பல பதினாயிரக் கணக்கில் போருக்கு வந்தனர் என்பது. கொடுமைக்குப் புலியும், பெரிய உருவத்திற்கும் கர்ச்சனைக்கும் மேகமும், பெரியவலிய உருவத்திற்கு யானையும், வீர பராக்கிரமத்திற்குச் சிங்கமும் அந்த அரக்க வீரர்க்கு உவமைகளாயின.

ஐயவணி அல்லது மயக்கவணியாம். இரண்டும் கலந்து வந்த கலவையணியுமாம். ஒல் - ஒலிக்குறிப்பு.

2905. ஆளிகள் பூண்டன,
அரிகள் பூண்டன,
மீளிகள் பூண்டன,
வேங்கை பூண்டன,
ஞாளிகள் பூண்டன,
நரிகள் பூண்டன,
கூளிகள் பூண்டன,
குதிரை பூண்டன,

ஆளிகள் பூண்டன - *யாளிகள் பூட்டப் பட்டவையும்;* **அரிகள் பூண்டன -** *சிங்கங்கள் பூட்டப்பட்டவையும்;* **மீளிகள் பூண்டன -** *பேய்கள் பூட்டப்பட்டவையும்;* **வேங்கை பூண்டன -** *புலிகள் பூட்டப் பட்டவையும்;* **ஞாளிகள் பூண்டன -** *நாய்கள் பூட்டப் பட்டவையும்;* **நரிகள் பூண்டன -** *நரிகள் பூட்டப் பட்டவையும்;* **கூளிகள் பூண்டன -** *பூதங்கள் பூட்டப்பட்டவையும்;* **குதிரை பூண்டன -** *குதிரைகள் பூட்டப்பட்டவையும் (ஆகிய)*

ஆளி (யாளி) மரூஉமொழி - துதிக்கையுடையதும், யானையைக்கொல்வதும், சிங்கம் போல்வதுமான ஒரு மிருகம். சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி. கூளி - பூதம் : குறுகிப் பருத்த உருவமுடையது.

2906. ஏற்றுஇனம் ஆர்த்தன,
ஏனம் ஆர்த்தன,
காற்றுஇனம் ஆர்த்தன,
கழுதை ஆர்த்தன,
தோற்றின மாத்திரத்து
உலகு சூழ்வரும்

பாற்றுஇனம் ஆர்த்தன,
பணிலம் ஆர்த்தன.

ஏற்று இனம் ஆர்த்தன *- எருதுகளின் கூட்டம் கட்டப்பட்டவையும்;* ***ஏனம் ஆர்த்தன*** *- பன்றிகள் கட்டப்பட்டவையும்;* ***காற்று இனம் ஆர்த்தன*** *- காற்று வடிவான பேய்க் கூட்டங்கள் கட்டப்பட்டவையும்;* ***கழுதை ஆர்த்தன*** *- கழுதைகள் கட்டப்பட்டவையும்;* ***பாற்றினம் ஆர்த்தன*** *- பருந்து வகைகள் கட்டப்பட்டவையும்;* ***தோற்றின மாத்திரத்து*** *- மனத்தே எண்ணிய அளவிலே;* ***உலகு சூழ்வரும்*** *- உலகத்தைச் சுற்றி வரும் தன்மையுள்ளனவும்;* ***பணிலம் ஆர்த்தன*** *- சங்குகள் முழங்கினவுமான.*

இறுதியிலுள்ள ஆர்த்தன என்பது முற்று; மற்றவை பெயர்கள்.

காற்று - பேய் : உலகவழக்கு பாறு - கழுகு, பருந்து. (பாறு + இனம் = பாற்றினம்).

2907. தேர்இனம் துவன்றின; சிறு
கண் செம் முகக்
கார்இனம் நெருங்கின;
காலின், கால் வரு
தார்இனம் குழுமின;-தடை
இல் கூற்று எனப்
பேர்இனம் கடல்
எனப் பெயருங்காலையே.

தேர் இனம் *- தேர்களின் கூட்டங்கள்;* ***துவன்றின*** *- நெருங்கின;* ***சிறுகண் செம்முகக் கார் இனம்*** *- சிறிய கண்களையும் சிவந்த முகத்தையுமுடைய மேகங்களைப் போன்ற யானைக் கூட்டங்கள்;* ***நெருங்கின*** *- அடர்ந்தன;* ***காலின் கால்வரு*** *- காற்றைப் போலக் கால்களால் விரைந்து ஓடி வரும்;* ***தார் இனம்*** *- குதிரைப் படைகளின் கூட்டங்கள்;* ***குழுமின*** *- திரண்டன;* ***தடை இல் கூற்று என*** *-தடுக்கப் படாத யமனைப் போல;* ***பேர் இனம்*** *- பெரிய அரக்கராகிய காலாட் படை;* ***கடல் என*** *- கடல் போல;* ***பெயரும் காலை*** *- செல்லும் பொழுதில்;* ***ஏ*** *- ஈற்றசை.*

கார் - உவமவாகுபெயர் : யானை என்பது விளங்கச் 'சிறுகண் செம்முகக் கார்' என்றார் சிறிய கண்களும் செம்புள்ளிகளும் உத்தமயானைக்கு இலக்கணமாம். தார் : குதிரைச் சேனை.

துவன்றின், நெருங்கிய, குழுமின என்பவற்றில் ஒரு பொருளே மீண்டும் வந்ததால் பொருட் பின்வரு நிலையணியாம். முன்னே காலாட்படைபெயரத் தேர், யானை, குதிரை என்னும் முப்படைகளும் பின்னே பெயர்த்தன என்பது கூறப்பட்டது. தார் - கிண்கிணிமாலை. அதனைப் பூண்ட குதிரை என்க.
கரன் படையினர் ஏந்திய போர்க் கருவிகள்

2908. **மழுக்களும், அயில்களும்,**
வயிர வாள்களும்,
எழுக்களும், தோமரத்
தொகையும், ஈட்டியும்,
முழுக் கலும், முசுண்டியும்,
தண்டும், முத் தலைக்
கழுக்களும், உலக்கையும்,
கால பாசமும்.

மழுக்களும் - எரியிரும்பு ஆயுதங்களும்; **அயில்களும் -** வேற்படைகளும்; **வயிர வாள்களும் -** உறுதியான வாட் படைகளும்; **எழுக்களும் -** குத்துக் கோல்களும்; **தோமரத் தொகையும் -** ஏறியீட்டிகளின் தொகுதியும்; **ஈட்டியும் -** பெரிய ஈட்டிகளும்;**முழுக்கலும் -** முழுக் கற்களான கவண் கற்களும்; **முசுண்டியும் -** முசுண்டியென்னும் சிறுவாள்களும்; **தண்டும் -** தண்டாயுதமாகிய கதைகளும்;**முத்தலை கழுக்களும் -** மூன்று தலைகளையுடைய சூலங்களும்;**உலக்கையும் -** உலக்கைகளும்; **கால பாசமும் -** கால பாசமாகிய சுருக்குக் கயிறுகளும்.

முசுண்டி - சிறுவாள் 2908, 2909, 2910 ஆகிய மூன்று செய்யுட்கள்படையினர் எடுத்துச் சென்ற படைக் கருவிகளைக் கூறும்.

2909. **குந்தமும், குலிசமும்,**
கோலும், பாலமும்,
அந்தம் இல் சாபமும்,
சரமும், ஆழியும்,
வெந் தொழில் வலயமும்,
விளங்கு சங்கமும்
பந்தமும், கப்பணப்
படையும், பாசமும்,

குந்தமும் - சிறிய ஈட்டிகளும்; **குலிசமும் -** வச்சிரப் படைகளும்; **கோலும் -** தடிகளும்; **பாலமும் -** பிண்டிபாலமென்னும் முறுக்குத் தடிகளும்; **அந்தம் இல் சாபமும் -** அளவில்லாத விற்களும்; **சரமும் -** அம்புகளும்; **ஆழியும் -** சக்கரப் படைகளும்; **வெந் தொழில் வலயமும் -** கொடிய தொழிலையுடைய வளையங்களும்; **விளங்கு சங்கமும் -** வெண்ணிறமாக விளங்கும் சங்குகளும்; **பந்தமும் -** தீப் பந்தங்களும்;**கப்பணப் படையும் -** கப்பணமென்னும் ஆயுதங்களும்; **பாசமும் -** கயிறுகளும்-; தனது பெருமுழக்கத்தால் பகைவரை அஞ்சச் செய்து அழித்தலால் சங்கும் ஆயுதத்தின் பால் சேரும். திருமாலின் ஐந்து படைகளுள் பாஞ்சசன்னியம் என்ற சங்கும் ஒன்றாதலை அறியலாம். கப்பணம் -இரும்பால் யானை நெருஞ்சிமுள் வடிவில் செய்த கருவி.

2910. **ஆதியின், அருக்கனும்**
அனலும் அஞ்சுறும்

சோதிய, சோரியும்
தூவும் துன்னிய,-
ஏதிகள் மிடைந்தன, -
இமையவர்க்கு எலாம்
வேதனை கொடுத்தன,
வாகை வேய்ந்தன.

ஆதியின் - *(மழு முதலாகப் பாசம் ஈறாக முன் சொன்னவை) முதலாகவுள்ள;* **அருக்கனும் அனலும் -** *சூரியனும் அக்கினியும்;* **அஞ்சுறும் சோதிய -** *அஞ்சத்தக்க ஒளியுடையனவும்;* **சோரியும் தூவும் துன்னிய -** *(பகைவரின்) இரத்தமும் மாமிசமும் நிறைந்து பொருந்தினவையும்;* **இமையவர்க்கு எலாம் -***தேவர்களுக்கெல்லாம்;* **வேதனை கொடுத்தன -** *(முன்னைய போர்களில்) துன்பந் தந்தவையும்;* **வாகை வேய்ந்தன -** *(வெற்றிக்கு அடையாளமான) வாகைப் பூமாலை சூடிய வையுமாகிய;* **ஏதிகள் மிடைந்தன -** *ஆயுதங்கள் நெருங்கி விளங்கின.*

தூ - தசை. வாகை - இருமடியாகுபெயர். சோரியும் தூவும் துன்னியது- முன்பு தேவர்களுடன் செய்த போர்களில் தாக்கிப் பகைவரின் இரத்தத்தையும், அவரது உடலின் மாமிசத்தையும் கொண்டமை. ஆதியின் - ஏதிகள் என இயையும்.

தானைத் தலைவரும் சேனை வீரரும்

2911. *ஆயிரம் ஆயிரம்*
களிற்றின் ஆற்றலர்;
மா இரு ஞாலத்தை
விழுங்கும் வாயினர்;
தீ எரி விழியினர்; -
நிருதர் சேனையின்
நாயகர், பதின்மரோடு
அடுத்த நால்வரே.

ஆயிரம் ஆயிரம் களிற்றின் ஆற்றலர் - *பல ஆயிரக்கணக்கான யானைகளின் வலிமையுடையவர்களும்;* **மா இரு ஞாலத்தை -***மிகப் பெரியஉலகத்தையே;* **விழுங்கும் வாயினர் -** *விழுங்கக் கூடிய பெரிய வாயையுடையவர்களும்;* **தீ எரி விழியினர் -** *நெருப்பு மூண்டெழுகின்ற கண்களையுடையவர்களும் ஆகிய;* **பதின்மரோடு அடுத்த நால்வர் நிருதர்-** *பதினான்கு அரக்க வீரர்கள்;* **சேனையின் நாயகர் -** *அச் சேனைக்குத் தலைவர்களாவார்கள்;* **ஏ -** *ஈற்றசை.*

'மாயிரு ...... வாயினர்' - உயர்வு நவிற்சியணி மற்றவை - தன்மைநவிற்சியணி.

இங்கே கூறிய படைத்தலைவர், முன்பு இராமனது அம்பால் இறந்த (2894) படைத் தலைவர் பதினால்வரின் வேறாவர்; மாஇரு - ஒரு பொருட் பன்மொழி.

2912. ***ஆறினோடு ஆயிரம்***
அமைந்த ஆயிரம்
கூறின ஒரு படை;
குறித்த அப் படை
ஏறின ஏழினது
இரட்டி என்பரால்-
ஊறின சேனையின்
தொகுதி உன்னுவார்.

ஊறின சேனையின் தொகுதி உன்னுவார் - *(வலிமையில்) ஊன்றிய படையின் தொகையை எண்ணிக் கணக்கிடுபவர்;* **கூறின ஒரு படை -** *முன் சொல்லிய சேனைகளுள் ஒரு சேனை;* **ஆறினோடு ஆயிரம் அமைந்த ஆயிரம் -** *அறுபது இலட்சமாகும்;* **குறித்த அப்படை -** *அவ்வாறு கணக்கிடப்பட்ட அந்தப் படைகளின்;* **ஏழினது இரட்டி ஏறின -***ஏழின் இரு மடங்காகப் பெருக்கப்பட்ட பதினான்காகும்;* **என்பர் -** *என்று கூறுவர்.*

ஆல் : அசை ஆறினால் பெருக்கிய, ஆயிரத்தால் பெருக்கிய ஆயிரம் எனக் கொள்க. அங்குப் போருக்கு வந்த படை ஒன்றுக்கு அறுபது இலட்சம் கொண்ட பதினான்கு படைகள் இருந்தன என்பது.

2913. ***உரத்தினர்; உரும் என***
உரறும் வாயினர்;
கரத்து எறி படையினர்;
கமலத்தோன் தரும்
வரத்தினர்; மலை என,
மழை துயின்று எழு
சிரத்தினர்; தருக்கினர்;
செருக்கும் சிந்தையார்.

(அந்தச் சேனை வீரர்கள்) **உரத்தினர் -** *மிக்க வலிமை வாய்ந்தவர்கள்;* **உரும் என உரறும் வாயினர் -** *இடி போல முழங்கும் பேச்சினையுடையவர்கள்;* **கரத்து எறி படையினர் -** *கைகளால் வீசியெறியும் ஆயுதங்களையுடையவர்கள்;* **கமலத்தோன் தரும் வரத்தினர்-** *தாமரைப் பூவில் தோன்றிய பிரமன் தந்த வரங்களைப் பெற்றவர்கள்;* **மலை என, மழை துயின்று எழு சிரத்தினர் -** *மலைகளென்று எண்ணி மேகங்கள் நீண்ட பொழுது தங்கிப் பின்பு எழுந்து சென்ற தலையையுடையவர்கள்;* **தருக்கினர் -** *கருவம் மிக்கவர்கள்;***செருக்கும் சிந்தையார் -** *போரில் பகைவரையழிக்கும் எண்ணங் கொண்டவர்கள்.*

மலையென மழைதுயின்றெழு சிரத்தினர் - மயக்க வணி உரறுதல் - முழக்குதல். கரத்து - உருபுமயக்கம்.

அரக்கரின் தலைவர்கள் மட்டுமல்லாமல், பொதுவாக அரக்கர் பலரும் தவத்தால் வரம் பெற்றவர்கள் என்ற குறிப்பினைக் 'கமலத் தோன் தரும் வரத்தினர்' என்ற தொடரால் புலப்படுத்துகிறார். செருத்தல் - அழித்தல். செருக்கதல் - எழுச்சியுறுதல்; உற்சாகம் என்றும் கொள்ளலாம்.

2914. **விண் அளவிட நிமிர்ந்து**
உயர்ந்த மேனியர்;
கண் அளவிடல் அரு
மார்பர்; காலினால்,
மண் அளவிடு நெடு
வலத்தர்; வானவர்
எண் அளவிடல் அருஞ்
செரு வென்று ஏறினார்.

விண் அளவிட - ஆகாயத்தை அளந்து பார்க்கும்படி; **நிமிர்ந்து உயர்ந்த மேனியர்** - மிக ஓங்கி வளர்ந்த உடம்பையுடையவர்கள்; **கண் அளவிடல் அரு மார்பர்** - கண்களால் பார்த்து அளவிட்டுக் கூறமுடியாத விரிந்த மார்பையுடையவர்கள்; **காலினால் மண் அளவிடு** -(தங்கள்) கால்களால் பூமியை அளந்து பார்க்கக் கூடிய; **நெடு வலத்தர்** -மிகுந்த வலிமையுடையவர்கள்; **வானவர்** - தேவர்களோடு நிகழ்ந்த; **எண் அளவிடல் அருஞ்செரு** - எண்ணால் கணக்கிட்டுச் சொல்ல முடியாத போர்களில்; **வென்று ஏறினார்** - போர்களில் (அவர்களை) வெற்றி கண்டு மேம்பட்டவர்கள்.

எண் அளவிட - மனத்திலே கொண்டு மதிக்கும்படி. செருவரும் - (இப்பொழுது) பெரும் போர் நேரும் என்று ஏறினார் - என்று எண்ணி வீராவேசம் மிகப் பெற்றவர்கள் என்றும் உரை காணலாம். வலம் - பலம், வலிமை, வெற்றி. *4*

2915 **இந்திரன் முதலினோர்**
எறிந்த மாப் படை
சிந்தின தெறித்து உக,
செறிந்த தோளினார்;
அந்தகன், அடி தொழுது
அடங்கும் ஆணையார்;
வெந் தழல் உருவு
கொண்டனைய மேனியார்

இந்திரன் முதலினோர் - இந்திரன் முதலான தேவர்கள்; **எறிந்த மாப்படை** - (தம்மேல்) வீசித் தாக்கிய சிறந்த ஆயுதங்கள்; **சிந்தின தெறித்து உக** - (தம்மைச் சிறிதும் ஊறு படுத்தாமல்) தெறித்துச் சிதறிப் பொடியாகச் சிந்திப் போகும்படி; **செறிந்த தோளினார்** - வலிமை செறிந்த தோள்களை யுடையவர்கள்; **அந்தகன் அடிதொழுது** - (உயிர்களைவதைக்கும்) யமனும் தங்கள் பாதங்களில் வணங்கி; **அடங்கும் ஆணையார்** - அடங்கிப் பணியும்படி செய்யும் அதிகாரமுடையவர்கள்; **வெந்தழல்** - கொடிய

நெருப்பே; **உருவு கொண்டு அனைய மேனியார்** - ஒரு வடிவெடுத்து வந்தாற்போன்ற வடிவம் உடையவர்கள்.

வெம் தழல் உருவு கொண்டனைய மேனியார்- தற்குறிப்பேற்றவணி.

2916. சூலமும், பாசமும், தொடர்ந்த
செம் மயிர்ச்
சாலமும், தறுகணும்,
எயிறும், தாங்கினார்;
'ஆலமும் வெளிது' எனும்
நிறத்தர்; ஆற்றலால்,
காலனும், 'காலன்' என்று,
அயிர்க்கும் காட்சியார்.

சூலமும் - சூலாயுதத்தையும், **பாசமும்** - பாசம் என்னும் ஆயுதத்தையும்; **தொடர்ந்த செம்மயிர்ச் சாலமும்** - அடர்ந்த சிவந்த மயிர்த் திரளையும்; **தறுகணும்** - அஞ்சாமையையும்; **எயிறும்** -கோரப் பற்களையும்; **தாங்கினார்** - கொண்டவர்கள்; **ஆலமும் வெளிது எனும் நிறத்தர்** - நஞ்சும் (தங்கள் நிறத்திற்கு முன்) வெண்மையானது என்று சொல்லத்தக்கவாறு கரிய நிறத்தையுடையவர்கள்; **ஆற்றலால்** -(தமது) வலிமையால்; **காலனும்** - யமனும்; **காலன் என்று அயிர்க்கும்** - (தன்னையழிக்கும்) யமனோ என்று ஐயம் கொள்ளத்தக்க;**காட்சியார்** - தோற்றமுடையவர்கள். அரக்கரின் கருமை நிறத்தை விளக்க 'ஆலமும் வெளிதென்னும் நிறத்தர்' என்றார். காலம் - திரள்.

2917. கழலினர்; தாரினர்;
கவச மார்பினர்;
நிழலுறு பூணினர்;
நெறித்த நெற்றியர்;
அழலுரு குஞ்சியர்; அமரை
வேட்டு, உவந்து,
எழலுறு மனத்தினர்;
ஒருமை எய்தினார்.

கழலினர் - (காலில்) வீரக் கழல் பூண்டவர்கள்; **தாரினர்** - மாலையை யணிந்தவர்கள்; **கவச மார்பினர்** - கவசம் தரித்த மார்பையுடையவர்கள்; **நிழல் உறு பூணினர்** - ஒளி மிகுந்த ஆபரணங்களையுடையவர்கள்; **நெறித்த நெற்றியர்** - கோபத்தால் மேலே நெறித்த நெற்றியையுடையவர்கள்; **அழல் உறு குஞ்சியர்** -நெருப்புப் போன்று சிவந்து அடர்ந்த தலைமயிரை யுடையவர்கள்; **அமரை வேட்டு** - போரினை விரும்பி; **உவந்து எழல் உறு மனத்தினர்** - உற்சாகங் கொண்டு எழுகின்ற மனத்தையுடையவர்கள்; **ஒருமை எய்தினார்** -(தமக்குள்) ஒற்றுமை பூண்டவர்கள்;

அழல் உறு - உறு; உவமவுருபு ஒருமை எய்தினார் - ஒன்று கூடினர் என்றும் போரில் ஒரே கருத்தைக் கொண்டனர் என்றும் கொள்ளலாம். நிழல் : ஒளி.

'போர் எனில் புகலும் புனைகழல் மறவர்' எனப் போர் என்றாலேவிரும்புவோரும் வீரக்கழல் புனைந்தவரும் ஆகிய வீரரைப் புறநானூறு (31) குறிப்பதை இப் பாடல் நினைவுறுத்துகிறது.

2918. **மருப்பு இறா மத களிற்று**
அமரர் மன்னனும்,
விருப்புறா, முகத்து எதிர்
விழிக்கின், வெந்நிடும்;
உருப் பொறாது உலைவுறும்
உலகம் மூன்றினும்
செருப் பெறாத் தினவுறு
சிகரத் தோளினார்.

இறா மருப்பு - (எளிதில்) ஒடியாத வலிய தந்தங்களையும்; **மத களிற்று -** மதத்தையுமுடைய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய; **அமரர் மன்னனும் -** தேவர்களுக்கு அரசனான இந்திரனும்; **விருப் புறா முகத்து எதிர் விழிக்கின் -** விருப்பமில்லாமல் தங்களுடைய முகத்துக்கு எதிரே விழிக்கநேரிட்டாலும்; **வெந் இடும் -** (அப்போதே) அஞ்சி முதுகு காட்டி ஓடுவான்; **உருப் பொறாது -** (அது வல்லாமலும்) பெற்றுள்ள உருவத்தைக் கொண்டு நிற்க முடியாமல்; **உலைவு உறும் -** அழியும்படியான; **உலகம் மூன்றினும்-** சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்னும் மூவுலகங்களிலும்; **செருப் பெறாத் தினவு உறு -** (தங்களை எதிர்ப்பவர் எவரும் இல்லாமையால்) போரினைப் பெறாமல் தினவு கொண்ட; **சிகரத் தோளினார் -** மலைச் சிகரம் போன்ற பருத்த தோள்களையுடையவர்கள்.

இந்த அரக்க வீரர்களைப் போருக்கு எதிர்த்து வரும் நிலையில்லாமல் மற்ற நேரங்களில் கண்ணால் பார்க்க நேர்ந்தாலும் அப்போதும் இந்திரனும் இவர்கள் முன் நிற்கமாட்டாமல் அச்சத்தால் முதுகிட்டோடுவான் என்று இவர்களின் வீரக் கடுமையை வலியுறுத்தினார்.

வெந்நிடும் என்ற பயனிலைக்கு 'அமரர் மன்னனும்' என்பது எழுவாய். இறா மருப்பு என்றதால் அதன் வலிமை கூறியவாறு.

2919. **'குஞ்சரம், குதிரை, பேய்,**
குரங்கு, கோள்அரி,
வெஞ் சினக் கரடி, நாய்,
வேங்கை, யாளி' என்று,
அஞ்சுற, கனல் புரை
முகத்தர்; ஆர்கலி
நஞ்சு தொக்கெனப்
புரை நயனத்தார்களும்-

குஞ்சரம் குதிரை - *யானை, குதிரைகள்;* ***பேய், குரங்கு*** -*பேய்கள், குரங்குகள்;* ***கோள் அரி*** - *வலிய சிங்கம்;* ***வெம் சினக் கரடி*** -*கொடிய கோபமுடைய கரடி;* ***நாய், வேங்கை*** - *நாய்கள், புலிகள்;* ***யாளி என்று*** - *யாளிகள் என்னும் இவற்றின் முகவடிவங்களாக;* ***அஞ்சுற*** -*(காண்பவர்) அஞ்சும்படி;* ***கனல் புரை முகத்தர்*** - *நெருப்பைப் போன்ற முகத்தையுடையவர்களாகி;* ***ஆர்கலி நஞ்சு தொக்கு எனப் புரை*** -*பாற்கடலில் தோன்றிய நஞ்சு திரண்டது போல விளங்கும்;* ***நயனத்தார்கள்*** - *கண்களையுடையவர்கள்;*

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் ஒரு தொடராக இயைந்து முற்றுப் பெறும். அந்த அரக்கர் யானை முதலாகப் பல கொடிய மிருகங்களின் முகங்களையுடையவர்கள்; அன்னவரின் முகங்கள் கனல் போலவும்கண்கள், ஆலகால நஞ்சு திரண்டு வந்தது போலவும் கொடுமை அமையப் பெற்றன. ஆர்கலி நஞ்சு தொக்கென நயனம் : ஆர்கலி அரக்கர்களின் உருவத்தினது கருமைக்கும் பெருமைக்கும் நஞ்சு அவர்களுடைய கண்களின் கொடுமைக்கும் உவமைகள் ஆயின. ஆலகால நஞ்செலாம் கூடி வந்தது போன்ற கண்கள் என்றது, அச்சுறுத்தலுக்கும் கொடுமைக்கும் உவமையாயிற்று. 'புரை உயர்பாகும் என்ற நூற்பாவை நினைத்தால் நஞ்சு தொகுத்தது போலக் கொடுமையால் உயர்ந்த நயனங்கள் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். 4

2920 எண் கையர்; எழு கையர்; ஏழும்
எட்டும் ஆய்க்
கண் கனல் சொரிதரு
முகத்தர்; காலினர்;
வண் கையின் வளைத்து,
உயிர் வாரி, வாயின் இட்டு
உண்கையில் உவகையர்;
உலப்பு இலார்களும்.

எண் கையர் - *எட்டுக் கைகளை உடையவர்கள்;* ***எழு கையர்*** -*ஏழு கைகளை உடையவர்கள்;* ***ஏழும் எட்டுமாய்க் கண் கனல் சொரி தரு முகத்தர்*** - *ஏழு, எட்டு என்று எண்ணிக்கை கொண்ட கண்களில் நெருப்பினைச் சொரியும் முகங்களை உடையவர்கள்;* ***காலினர்*** - *(வலிமையான) கால்கள் உடையவர்கள்;* ***உயிர்*** - *எதிர்ப்படும் உயிரினங்களை;* ***வண் கையின் வளைத்து*** - *வலிமை கொண்ட தங்கள் கைகளால் வளைத்துப் பிடித்து;* ***வாரி*** - *வாரியெடுத்து;* ***வாயில் இட்டு உண்கையில்*** - *வாயிலே இட்டு உண்பதிலே;* ***உவகையர்*** - *மகிழ்ச்சிகொள்பவர்கள்;* ***உலப்பு இலார்கள்*** - *எண்ணி முடியாத அளவுக்கு மிகுந்தவர்கள்.*

இயல்பான உருவமைப்புக்கு மாறாகக் கைகள் பல, கண்கள் பல, முகங்களும் பல கொண்டவர்கள் அரக்கரில் பலர். இராவணனுக்கு மட்டுமே பத்துத் தலைகள் என்று கருத வேண்டா என்பது குறிப்பு. உணர்வொழுங்கில் மட்டுமன்றி உருவக் கோணலும் பல கொண்ட இனம், அரக்கர் இனம். முன் பாடலில் (2919) பல வகை விகார முகங்கள் கொண்டோராக அரக்கரை வருணித்ததையும் இங்கு நினைவில் கொள்க. முன் பாடல் இறுதியிலும் இப்பாடல் இறுதியிலும் வரும் உம்மைகள்உரையசையாக விடுக்கப்பட்டன; எண்ணும்மையாகவும் கொண்டு பொருள் காணலாம்.

2921. **இயக்கரின் பறித்தன,**
அவுணர் இட்டன,
மயக்குறுத்து அமரரை
வலியின் வாங்கின,
துயக்கு இல் கந்தர்ப்பரைத்
துரந்து வாரின,
நயப்புறு சித்தரை
நலிந்து வவ்வின,

இயக்கரின் பறித்தன - (முன்பு நடந்த போரில்) யட்சர்களிடமிருந்து வலியக் கவர்ந்தவையும்; **அவுணர் இட்டன -** அசுரர்கள் (தோற்றோடும்போது) விட்டுச் சென்றவையும்; **அமரரை மயக்குறுத்து -** தேவர்களை(ப் போரில்) மாயையால் மயங்கச் செய்து; **வலியின் வாங்கின -** தம் வலிமையால்கவர்ந்து கொண்டவையும்; **துயக்கு இல் கந்தர்ப்பரை -**சோர்வில்லாத வலிய கந்தர்வர்களை; **துரந்து வாரின -** துரத்தியோடச் செய்து அவர்களிடமிருந்து வாரிக் கொண்டவையும்; **நயப்புறு சித்தரை -**அன்பு மிகுந்த சித்தர்களை; **நலிந்து வவ்வின -** வருந்திக் கவர்ந்தவையுமான-;

இந்தச் செய்யுளால் அச் சேனையிற் கட்டியுள்ள கொடிகள் இன்னின்ன வகையாய் வந்தன என்பதைக் கூறுகிறார்.

அவுணர் என்பார் ஓர் அரக்க இனத்தவர். முரண்படும் தெய்வ இனத்தவராயினும் தம் இனத்தவராகிய வேறுபட்டவராயினும் இலங்கை அரக்கரின் கொடுமைக்கு இலக்காவர் என்பது இப்பாடலின் குறிப்பு. நயப்புறு சித்தர் என்பதால் எவருடைய அன்புக்கும் உரியவர் அவர் என்பது தெளிவு. ஆயினும் இலங்கை அரக்கர் அவர்களிடமும் அன்பு பாராட்ட மாட்டார்கள் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. இச் செய்யுள் அடுத்த செய்யுளுடன் (2922) இயைந்து வினை முடிவு கொள்ளும்.

2922. **கொடி, தழை, கவிகை,**
வான் தொங்கல், குஞ்சரம்
படியுறு பதாகை, மீ
விதானம், பல் மணி
இடையிலாது எங்கணும்
இசைய மீமிசை
மிடைதலின், உலகு எலாம்
வெயில் இழக்கவே.

கொடி - துகிற்கொடிகளும்; **தழை -** மயிற்பீலிகளும்; **கவிகை -** குடைகளும்; **வான் தொங்கல் -** உயர்ந்த குஞ்சங்களும்; **குஞ்சரம் படியுறு பதாகை -** யானைகளின் மேல் பொருந்திய பெரிய கொடிகளும்; **மீ விதானம் -** மேற்கட்டிகளும்; **பல் மணி இடையிலாது -** பல வகை இரத்தினங்களும் இடைவெளியில்லாமல்; **எங்கணும் இசைய -**எல்லா இடத்தும் பொருந்த; **மீமிசை மிடைதலின் -** வானத்தில்

நெருங்குவதால்; **உலகு எலாம் வெயில் இழக்கவே** - உலகங்களெல்லாம் சூரியனொளியை இழந்தன.

கொடி முதலியன உலகு முழுவதும் வெயில் புகாதபடி மறைத்துஇருளைச் செய்தன என்பது தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.

தொங்கல்; குஞ்சம்; ஆகுபெயர்கள்.

பெருந் தானையோடு கரன் இராமன் உறைவிடம் சேர்தல்

2923. எழுவரோடு எழுவர் ஆம்,
உலகம் ஏழொடு ஏழ்
தழுவிய வென்றியர்,
தலைவர்; தானையர்:-
மழுவினர், வாளினர்;
வயங்கு சூலத்தர்;
உழுவையோடு அரி என
உடற்றும் சீற்றத்தார்;

எழுவரோடு எழுவர் ஆம் தலைவர் - பதினால்வராகிய அந்தச்சேனைத் தலைவர்கள்; **உலகம் ஏழொடு ஏழ் தழுவிய வென்றியர்** - பதினான்கு உலகங்களிலும் பொருந்திய வெற்றியையுடையவர்கள்;**தானையர்** - பெரும்படையுடையவர்கள்; **மழுவினர்** - மழுவையுடையவர்கள்; **வாளினர்** - வாளைத் தாங்கியவர்கள்; **வயங்கு சூலத்தர்** - விளங்கும் சூலத்தையுடையவர்கள்; **உழுவையோடு அரி என** - புலியும் சிங்கமும் போல; **உடற்றும் சீற்றத்தார்** - (பிறவுயிரை) வருத்தும் சினமுடையவர்கள்.

இங்குக் கூறப்பெற்ற பதினான்கு தானைத் தலைவர் வேறு; முன்பு போரில் மடிந்தவர் வேறு;

2924. வில்லினர்; வாளினர்; இதழின்
மீது இடும்
பல்லினர்; மேருவைப்
பறிக்கும் ஆற்றலர்;
புல்லினர் திசைதொறும்;
புரவித் தேரினர்;
சொல்லின முடிக்குறும்
துணிவின் நெஞ்சினர்.

வில்லினர் - வில்லையுடையவர்களும்; **வாளினர்** - உடை வாளையுடையவர்களும்; **இதழின் மீது இடும் பல்லினர்** -உதடுகளின் மேல் வைத்து ஊன்றும் பற்களையுடையவர்களும்; **மேருவை பறிக்கும் ஆற்றலர்** - மகா மேருமலையையும்

பறித்தெடுக்கக் கூடிய வல்லமையுடையவர்களும்; **புரவித் தேரினர் -** *குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரினையுடையவர்கள்;* **சொல்லின முடிக்குறும் -** *(தாம்) சொல்லியவற்றைச் சொன்னவாறே செய்து முடிக்கவல்ல;* **துணிவின் நெஞ்சினர் -** *வலிமையுள்ள மனமுடையவர்களுமான அவர்கள்;* **திசை தொறும் புல்லினர் -** *எல்லாத் திக்குகளிலும் வந்து சூழ்ந்து நின்றார்கள்.*

இதழின் மிதிடும் பல்லினர் என்பது சினத்தின் மெய்ப்பாடு.

2925. தூடணன், திரிசிராத்
தோன்றல், ஆதியர்,
கோடணை முரசினம்
குளிறு சேனையர்,
ஆடவர் உயிர் கவர்
அலங்கல் வேலினர்,
பாடவ நிலையினர்,
பலரும் சுற்றினர்.

ஆடவர் உயிர் கவர் - *வீரர்களின் உயிரை (உடம்பிலிருந்து) எடுக்கவல்ல;* **அலங்கல் வேலினர் -** *வெற்றி மாலை சூடிய;* **பாடவநிலையினர் -** *திறமை வாய்ந்த நிலையுடையவர்களுமாகிய;* **தூடணன் -** *தூடணன்;* **திரிசிராத் தோன்றல் -** *திரிசிரசு என்னும் வீரன்;* **ஆதியர் -** *முதலிய தலைவர்களை முன்னிட்டவரான;* **பலரும் -** *சேனைத் தலைவர் பலரும்;* **கோடணை முரசு இனம் குளிறு சேனையர் -** *ஆரவாரத்தையுடைய பேரிகை வாத்தியங்கள் முழங்குகின்ற சேனைகளையுடையவர்களாய்;* **சுற்றினர் -** *(கரனை) வந்து சூழ்ந்தார்கள்.*

தூடணன் முதலான பெருஞ் சேனைத் தலைவர்கள் தங்கள் சேனையோடு வந்து கரனுக்கு உதவுவதற்காகக் கரனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள் என்பது செய்தி.

தூடணன் - யாவரையும் நிந்திப்பவன்; திரிசிரா மூன்று தலைகளையுடையவன்; வடமொழிப் பெயர்கள். தோன்றல் - ஆண்மையில் சிறந்தவன்; கோடணை - கோஷணம்; ஆரவாரம்; பாடவம் - திறமை; குளிறுதல் - பேரொலி செய்தல்.

2926. ஆன்று அமை எறி
படை அழுவத்து ஆர்கலி.
வான் தொடர் மேருவை
வளைத்ததாம் என,
ஊன்றின தேரினன்,
உயர்ந்த தோளினன்,
தோன்றினன் யாவரும்
துணுக்கம் எய்தவே.

ஆன்று அமை - *நிறைந்து விளங்கிய;* **எறிபடை -** *பகைவர்களைத் தாக்கவல்ல சேனைகளாகிய;* **அழுவத்து ஆர்கலி -** *மிக்க பரப்பையுடைய கடல்;* **வான் தொடர்**

மேருவை - ஆகாயத்தையளாவிய மேருமலையை; **வளைத்ததாம் என -** வளைத்துக் கொண்டது போல; **ஊன்றின தேரினன்-** (தன்னைச் சூழ நடுவில்) நிலை நிறுத்திய தன் தேரையுடையவனும்; **உயர்ந்த தோளினன் -** உயர்ந்த தோள்களையுடையவனுமாய்; **யாவரும் துணுக்கம் எய்த -** எல்லோரும் அஞ்சி நடுங்கும்படி; **தோன்றினன் -** போர்க்களத்திலே (கரன்) வந்து தோன்றினான். கடல், மேருவை வளைத்தது போலத் தூடணன் முதலிய அரக்கச் சேனையர் கரனைச் சூழ நின்றனர். மேரு கரனுக்கு உவமை; உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த உவமையணி.

2927. அசும்புறு மத கரி,
புரவி, ஆடகத்
தசும்புறு சயந்தனம், அரக்கர்
தாள், தர,
விசும்புறு தூளியால்,
வெண்மை மேயின-
பசும் பரி, பகலவன், பைம்
பொன் தேர் அரோ.

அசும்பு உறு மதகரி - நீரூற்றைப் போன்று (இடைவிடாது) பெருகுகின்ற மதநீரையுடைய யானைகளும்; **புரவி -** குதிரைகளும்; **ஆடகத் தசும்பு உறு சயந்தனம் -** பொன்னாலான கலசத்தையுடைய தேர்களும்; **அரக்கர் தாள் தர -** அரக்கர்களும் (ஆகிய நால்வகைச் சேனைகளும்) கால்களை வைத்து நடந்தமையால்; **விசும்பு உறு தூளியால் -** (மேலெழுந்து) வானத்தில் போய்ப் படிந்த புழுதிகளால்; **பகலவன் -** சூரியனுடைய; **பசும் பரி -** (தேரில் பூண்ட) பச்சைக் குதிரைகளும்; **பைம்பொன் தேர் -** பசும் பொன்னிறமான தேரும்; **வெண்மை மேயின -** வெண்ணிறத்தை யடைந்தன; **அரோ -** ஈற்றசை.

நால்வகைச் சேனைகள் எழுப்பிய வெண் புழுதி மிகப் படிவதால் கதிரவனின் பசும் பொன் தேரும், அதில் பூட்டப் பெற்ற பச்சைக் குதிரைகளும் வெண்ணிறமடைந்தன என்பது. இதனால் மேலெழுந்த புழுதியின் மிகுதி தொனிக்கும். அசும்பு - ஊற்று. சூரியனின் தேர்க் குதிரைகள் ஏழு; அவை பசுமை நிறமுடையவை.

2928. வனம் துகள்பட்டன, மலையின்
வான் உயர்
கனம் துகள்பட்டன;
கடல்கள் தூர்ந்தன,
இனம் தொகு தூளியால்;
இசைப்பது என் இனி?-
சினம் தொகு நெடுங்
கடற் சேனை செல்லவே.

சினம் தொகு - கோபம் மிக்க; **நெடுங் கடல் சேனை -** பெரிய கடல் போன்ற அந்த அரக்கர் சேனைகள்; **செல்ல -**புறப்பட்டபோது; **இனம் தொகு தூளியால் -** கூட்டமாகத் திரண்டெழுந்த தூசியால்; **வனம் துகள் பட்டன -**காடுகளெங்கும் புழுதி படிந்தன; **வான் உயர் மலையின் -**வானோங்கி யுயர்ந்த மலைகளின் மேல்; **கனம் துகள் பட்டன -** படிந்திருந்த மேகங்களும் அத் தூசியால் மூடப்பட்டன; **கடல்கள் தூர்ந்தன -** கடல்களும் தூர்ந்துபோயின; **இனி இசைப்பது என்? -** இனிச் சொல்ல வேண்டுவது என்ன உள்ளது?; **ஏ -** ஈற்றசை.

சேனைகள் எழுப்பிய புழுதி வனம் முழுதும் தூளிமயமாக்கியதுமல்லாமல் வானத்து மேகங்களையும் தூளியாக்கியது; கடலிலும் நிரம்பித் தூர்த்தது. தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.

சேனையைக் கடல் என்றது அதன் மிகுதிநோக்கி.

2929. **நிலமிசை, விசும்பிடை,**
நெருக்கலால், நெடு
மலைமிசை மலைஇனம்
வருவபோல், மலைத்
தலைமிசை, தலைமிசை,
தாவிச் சென்றனர்-
கொலைமிசை நஞ்சு எனக்
கொதிக்கும் நெஞ்சினார்.

நிலமிசை - தரையின் மீதும்; **விசும்பு இடை -** ஆகாயத்தின் மேலும்; **நெருக்கலால் -** (இடைவெளியில்லாமல்) நெருக்க முண்டானதால்; **கொலை மிசை நஞ்சு என -** போரில் கொல்லுதலை மேற்கொண்டுவிடத்தைப் போன்று; **கொதிக்கும் நெஞ்சினார் -** கொதிக்கின்ற மனமுடைய கொடிய அரக்கர்; **நெடு மலைமிசை -** உயர்ந்த மலைகளின் மேல்; **மலை இனம் வருவபோல் -** வேறு மலைக் கூட்டங்கள் ஏறி வருவன போல; **மலைத் தலைமிசைத் தலைமிசை -** மலைகளின் சிகரங்கள் தோறும்; **தாவிச் சென்றனர் -** (கால் வைத்துத்) தாண்டிக்கொண்டு சென்றார்கள்.

பூமியிலும் வானத்திலும் சேனைகள் நெருங்கி வெற்றிடமில்லாமல் ஆக்கியதால் பல அரக்கர்கள் மலைகளின் மேலே பாய்ந்து நடந்து போயினர் என்பது அவர்களுக்கு மலை மேல் மலை வருவதை இல்பொருள் உவமையாகக் கூறினார். வருவ; பெயர்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2930. **வந்தது சேனை வெள்ளம்,**
வள்ளியோன் மருங்கு-மாயா-
பந்த மா வினையம் மாளப்
பற்று அறு பெற்றியோர்க்கும்

உந்த அரு நிலையது ஆகி,
உடன் உறைந்து உயிர்கள்தம்மை
அந்தகற்கு அளிக்கும் நோய்போல்,
அரக்கி முன் ஆக அம்மா!

மாயா - அழியாத; **பந்த மா வினையம் மாள** - பிணிப்பாகிய பெரிய கருமங்களையழிக்கும்படி; **பற்று அறு** - உலகப் பற்று நீங்கிய; **பெற்றியோர்க்கும்** - உயர்ந்த ஞானியர்களுக்கும்; **உந்த அரு நிலையது ஆகி** - விலக்க முடியாத நிலையுடையதாய்; **உடன் உறைந்து** - உடம்போடு பொருந்தியிருந்து; **உயிர்கள் தம்மை** - எல்லா உயிர்களையும்; **அந்தகற்கு அளிக்கும்** - யமனுக்குக் கொடுக்கின்ற (கொன்றொழிக்கின்ற) ; **நோய் போல்** - வியாதி போல; **அரக்கி முன்னாக** - அரக்கியான சூர்ப்பணகை முன்னே செல்ல; **சேனை வெள்ளம்** - அந்த இராக்கதச் சேனைப் பெருக்கு; **வள்ளியோன் மருங்கு** - வள்ளலாகிய இராமபிரான் அருகே; **வந்தது** - வந்து சேர்ந்தது.

அம்மா; ஈற்றசை, வியப்பிடைச் சொல்லும் ஆம். சூர்ப்பணகை, தன்னோடு பிறந்த கரன் முதலிய அரக்கர்களுக்கும் இது காரணமாக இராவணன் முதலோர்க்கும் அழிவுக்குக் காரணமாய் இருந்தாளாதலால் அவளுக்கு உயிர்களை யமனுக்கு அளிக்கும் நோய் உவமையாயிற்று. அரக்கர்கள் உயிர்களுக்கும், சூர்ப்பணகை நோய்க்கும், இராமபிரான் யமனுக்கும் உவமைகள்.

பந்தமா வினை - உயிரைக் கட்டுப்படுத்தும் பெரிய கருமம்.

2931. தூரியக் குரலின், வானின்
முகிற் கணம் துணுக்கம்கொள்ள;
வார் சிலை ஒலியின், அஞ்சி,
உரும் எலாம், மறுக்கம்கொள்ள;
ஆர்கலி, ஆர்ப்பின், உட்கி
அசைவுற; அரக்கர் சேனை,
போர் வனத்து இருந்த வீரர்
உறைவிடம் புக்கது அன்றே.

தூரியக் குரலின் - வாத்தியங்களின் முழக்கத்தால்; **வானின் முகிற் கணம்** - ஆகாயத்திலுள்ள மேகக் கூட்டங்கள்; **துணுக்கம் கொள்ள** - அஞ்சி நடுக்கம் அடையவும்; **வார்சிலை ஒலியின்** - நீண்ட விற்களின் நாணொலியால்; **உரும் எலாம் அஞ்சி** - இடிகளெல்லாம் பயந்து; **மறுக்கம் கொள்ள** - கலக்கமடையவும்; **ஆர்ப்பின்** - (கர்ச்சனை முதலிய) ஆரவாரத்தால்; **ஆர்கலி உட்கி அசைவு உற** - கடல்களும் அஞ்சிநடுக்கமுறவும்; **அரக்கர்சேனை** - இராக்கதச் சேனை; **அன்றே** - அப்பொழுதே; _ **வனத்து இருந்த போர் வீரர் உறைவிடம்** -அந்தக் காட்டில் தங்கியிருந்த போரில் வல்ல வீரர்களான (இராமலக்குவர்) வசிக்கும் இடத்தை; **புக்கது** - போய் அடைந்தது. தூரியங்களாகிய வாத்தியங்களின் ஒலியும் சிலையின் நாணொலியும் மிகுந்து தோன்ற அரக்கச் சேனை ஆரவாரம் செய்து கொண்டு இராமலக்குவர் இருந்த இடத்தைச் சென்றடைந்தது என்பது, - தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. அன்று, ஏ - அசையுமாம்.

சேனை முழக்கத்திற்கு மேகம், கடல் இவற்றின் முழக்கங்கள் உவமையாம்.

2932. **வாய் புலர்ந்து அழிந்த மெய்யின்**
வருத்தத்த, வழியில் யாண்டும்
ஒய்வில, நிமிர்ந்து வீங்கும்
உயிர்ப்பின, உலைந்த கண்ண,
தீயவர் சேனை வந்து சேர்ந்தமை
தெரிய, சென்று,
வேய் தெரிந்து உரைப்ப போன்ற-
புள்ளொடு விலங்கும் அம்மா!

புள்ளொடு விலங்கும் - அந்த வனத்திலுள்ள பறவைகளும் மிருகங்களும்; **வாய் புலர்ந்து அழிந்த -** (அச் சேனையைக் கண்டு அஞ்சியதால்) வாய் உலர்ந்து மனநிலை கெட்டனவும்; **மெய்யின் வருத்தத்த -** உடம்பில் வருத்தம் உடையனவும்; **வழியில் யாண்டும் ஓய்வு இல -** இடை வழியில் எங்கும் தங்கி இளைப்பாறாதனவும்; **நிமிர்ந்துவீங்கும் உயிர்ப்பின -** அண்ணாந்து பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுவனவும்; **உலைந்த கண்ண -** பார்வை மழுங்கிய கண்களையுடையனவுமாகி;**தீயவர் சேனை வந்து சேர்ந்தமை -** (ஓடிவந்து) கொடிய அந்த அரக்கர் சேனை வந்து சேர்ந்த செய்தியை; **தெரிந்து -** தாம் அறிந்து, **சென்று தெரியஉரைப்ப -** முன் வந்து இராமலக்குவர் அறியும் படி செய்தி கூறுபவரான; **வேய் போன்ற -** ஒற்றர்களை ஒத்தன.

அம்மா - ஈற்றசை; வியப்பிடைச் சொல்லுமாம். பறவைகளும் மிருகங்களும் மிகவும் அஞ்சி நிலைகெட்டுத் தரிப்பின்றி அரக்கர் சேனை வருவதற்கு முன்பே இராமபிரான் வீற்றிருந்த பர்ணசாலையை நோக்கி விரைந்தோடி வந்தன, அரக்கர் சேனை வருவதையறிவதற்குக் காரணமாயிற்று என்பது. அந்தப் பறவை விலங்குகளை வந்து செய்தி கூறும் ஒற்றர் போன்றன என்றார். தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.

2933. **தூளியின் படலை வந்து**
தொடர்வுற, மரமும் தூறும்
தாள் இடை ஒடியும் ஓசை
'சடசட' ஒலிப்ப, கானத்து
ஆளியும் அரியும் அஞ்சி
இரிதரும் அமலை நோக்கி,
மீளி மொய்ம்பினரும், 'சேனை மேல்வந்தது
உளது' என்று உன்னா,

தூளியின் படலை - தூசியின் தொகுதி; **வந்து தொடர்வு உற -** முன்னே வந்து படியவும்; **மரமும் தூறும் -** (அக் காட்டிலிருந்த) மரங்களும் புதர்களும்; **தாள்இடை ஒடியும் ஓசை -** வரும் அரக்க வீரர்களின் கால்களில் அகப்பட்டு ஒடிவதால் உண்டாகிய ஓசை;**'சடசட' ஒலிப்ப -** சடசடவென்று ஒலிக்கவும்; **கானத்து ஆளியும் -**காட்டிலுள்ள யாளிகளும்; **அரியும் -** சிங்கங்களும்; **அஞ்சி இரிதரும் -** பயந்து நிலைகெட்டு ஓடுகின்ற;

***அமலை நோக்கி* -** *பேராரவாரத்தைப் பார்த்து;* ***மீளி மொய்ம்பினரும்* -** *வலிய தோள்களையுடைய இராமலக்குவரும்;* ***சேனை மேல் வந்தது உளது என்று உன்னா* -** *அரக்கர் சேனை தம்மோடு போருக்கு வந்துள்ளது என்று எண்ணி..*

உன்னா என்னும் செயவென் எச்சம் அடுத்த செய்யுளிலுள்ள மொழியலுற்றான் என்ற வினை கொண்டு முடியும். படலை - கூட்டம், தொகுதி; அமலை - பேரொலி. சடசட - ஒலிக்குறிப்பு.

தூளியின் தொகுதியும், சடசட ஒலியும், ஆளியும் சிங்கமும் அஞ்சியோடும் ஆரவாரமும் நோக்கி மீளி மொய்ம்பினரான இராமலக்குவரும் அரக்கர் சேனை போர் செய்ய வந்துள்ளது என்றுஎண்ணினர் என்பது.

இலக்குவனைத் தடுத்து இராமன் போருக்கு எழுதல்

2934. மின் நின்ற சிலையன், வீரக்
கவசத்தன், விசித்த வாளன்,
பொன் நின்ற வடிம்பின் வாளிப்
புட்டிலன், புகையும் நெஞ்சன்,
'நில்; நின்று காண்டி, யான் செய்
நிலை' என விரும்பி நேரா
முன் நின்ற பின் வந்தோனை
நோக்கினன், மொழியலுற்றான்:

மின் நின்ற சிலையன்* -** *மின்னல் போன்று ஒளி பொருந்திய வில்லைத் தாங்கியவனும்;* ***வீரக் கவசத்தன்* -** *அழியாத வலிமை வாய்ந்த கவசத்தையுடையவனும்;* ***விசித்த வாளன்* -** *(இடையில்) கட்டிய உடைவாளையுடையவனும்;* ***பொன் நின்ற* -** *அழகு பொருந்திய;வடிம்பின் வாளிப் புட்டிலன்* -** *நுனியுள்ள அம்புகளைக் கொண்ட அம்பறாத் தூணியையுடையவனும்;* ***புகையும் நெஞ்சன்* -** *கோபத் தீ மூண்ட மனமுடையவனுமாய் (இராமனை நோக்கி);* ***'நில்* -** *(போர் தொடங்காது) நில்;* ***நின்று* -** *(அப்படி) நின்று;* ***யான் செய் நிலை* -** *நான் செய்யக் கூடியபோரின் திறமையை;* ***'காண்டி' என* -** *காண்பாய் என்று சொல்லி;***விரும்பி*-** *(போர் செய்ய) விருப்பங் கொண்டு;* ***நேரா* -** *போருக்கு ஆயத்தமாகி;* ***முன் நின்ற* -** *(தனக்கு) முன்னே வந்து நின்ற;* ***பின் வந்தோனை* -***(தன்)தம்பியான இலக்குவனை;* ***நோக்கினன்* -** *பார்த்து;* ***மொழியல் உற்றான்* -** *(இராமன்) சொல்லத் தொடங்கினான்.*

வனத்திலே கொடிய அரக்கர்களாலும், கொடிய மிருகங்களாலும் தன் தமையனுக்கும், அவன் மனைவிக்கும் என்றேனும் ஏதேனும் தீங்கு நேருமோ என்று சந்தேகித்து இலக்குவன் எப்பொழுதும் விழிப்போடுவில்லேந்தித் தூணி தாங்கிக் கவசம் தரித்து வாள் கட்டிப் போருக்குச் சித்தனாக நிற்பவன். அவ்வாறு நின்ற அவன் இப்போது போர் வருவது தெரிந்தவுடனே பின்னும் போர் முயற்சியை மேற்கொள்கிறான் என்பது.

மின்நின்ற சிலை : இல்பொருளுவமை. விரும்பி நேரா - போர் செய்ய விரும்பி அதற்கு உடன்பட்டு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

2935. **'நெறி கொள் மா தவர்க்கு, முன்னே**
நேர்ந்தனென்: "நிருதர் ஆவி
பறிக்குவென் யானே" என்னும்
பழமொழி பழுதுறாமே,
வெறி கொள் பூங் குழலினாளை, வீரனே!
வேண்டினேன் யான்,
குறிக்கொடு காத்தி; இன்னே கொல்வென்,
இக் குழுவை' என்னா,

வீரனே - வீரனே; **நெறி கொள் மாதவர்க்கு** -தவவொழுக்கத்தைக் கடைப் பிடிக்கும் தவ முனிவர்களுக்கு; **முன்னே நேர்ந்தனென் -** முன்னமே நான் உடன்பட்டு; **யானே நிருதர் ஆவி பறிக்குவென்** -நானே அரக்கர்களின் உயிரைக் கவர்வேன்; **என்னும் பழமொழி** -என்று உறுதிமொழி கூறிய பழைய வார்த்தை; **பழுதுறாமே -** வீண் போகாதவாறு; **இக் குழுவை இன்னே கொல்வேன் -** இந்த அரக்கர் கூட்டத்தை இப்பொழுதே கொல்வேன்; **வெறி கொள் பூங் குழலினாளை -** மணங்கமழும் பூக்களைச் சூடின கூந்தலையுடைய சீதையை; **குறிக்கொடுகாத்தி -** நீ கருத்தோடு காப்பாய்; **யான் வேண்டினேன்** -நான் உன்னை இது வேண்டினேன்; **என்னா -** என்று (இராமன் இலக்குவனிடம்) சொல்லி.....;

'புட்டில் கட்டிச் சாபமும் தரித்தான்' என வரும் அடுத்த செய்யுளோடு தொடரும். அரக்கர்களுக்கு அஞ்சிச் சரணடைந்த தண்டகாரணிய முனிவர்களுக்கு இராமன் அபயமளித்தது. அகத்தியப் படலத்தில் கூறப்பெற்றது. குறிக் கொள்ளுதல்- உன்னிப்பாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளுதல்.

2936. **மரன் படர் கானம் எங்கும்**
அதர்பட வந்த சேனை
கரன் படை என்பது எண்ணி, கரு
நிறக் கமலக்கண்ணன்,
சரன் படர் புட்டில் கட்டி, சாபமும்
தரித்தான்; தள்ளா
உரன் படர் தோளில் மீளாக் கவசம்
இட்டு, உடைவாள் ஆர்த்தான்.

மரன் படர் கானம் எங்கும் - மரங்கள் வளர்ந்த காடு முழுவதும்;**அதர்பட -** வழியுண்டாக; **வந்த சேனை -** அங்கு வந்த அரக்கர் சேனை; **கரன் படை என்பது எண்ணி -** கரனது சேனை என்பதை நினைத்து; **கரு நிறக் கமலக் கண்ணன் -** கரிய நிறத்தையும், தாமரை போன்ற பொலிவையும் கொண்ட கண்களையுடைய இராமபிரான்; **தள்ளா உரன் படர் தோளில் -** (தன்) நீங்காத வலிமை மிக்க தோளிலே; **சரன் படர் புட்டில் கட்டி-** அம்புகள் நிறைந்த தூணியைக் கட்டி; **சாபமும் தரித்தான்-** வில்லையும் தரித்தவனாகி;

மீளாக் கவசம் இட்டு - தகர்க்க முடியாத கவசத்தைத் தரித்து; **உடைவாள் ஆர்த்தான்** - உடைவாளையும் (அரையில்) கட்டினான்.

மரன், சரன், உரன் மாறி வரும் கடைப் போலி, வந்தது கரன் படையே என இராமன் தீர்மானித்தது முன் "கரனை, உங்கள் கூற்றுவனை இப்பொழுதே கொணர்கிறேன்" (2874) என்று சூர்ப்பணகை கூறிச் சென்றுள்ளாளாதலால் என்க. மதர்பட எனப் பாடங்கொண்டு செருக்கு மேலிட்டு எனப் பொருள் கூறுதலுமுண்டு.

'இப் போரினை எனக்கு அருள்க என, இலக்குவன் மீண்டும் வேண்டுதல்

2937. 'மீள அருஞ் செருவில், விண்ணும்
மண்ணும் என்மேல் வந்தாலும்,
நாள் உலந்து அழியும் அன்றே? நான்
உனக்கு உரைப்பது என்னே?
ஆளியின் துப்பினாய்! இவ் அமர்
எனக்கு அருளிநின்று, என்
தோளினைத் தின்னுகின்ற சோம்பினைத்
துடைத்தி' என்றான்.

ஆளியின் துப்பினாய் - யாளி போன்ற வலிமையுடையவனே!; **விண்ணும் மண்ணும்** - வானுலகத்து உயிர்களும், இம் மண்ணுலகில் வாழ்பவர்களும்; **மீள அருஞ் செருவில்** - வென்று திரும்பிச் செல்ல முடியாத போரில்; **என் மேல் வந்தாலும்** - என்னை எதிர்த்துத் திரண்டு வந்தாலும்; **நாள் உலந்து அழியும் அன்றே** - (அந்த வானுலக உயிர்களும் நிலவுலக உயிர்களும் ஆகிய யாவும்) என் முன்னே தம்ஆயுட் காலம் ஒழிந்து அழிந்திடுமல்லவா?; **நான் உனக்கு உரைப்பது என்னே** - இதைப் பற்றி நான் உனக்குச் சொல்ல வேண்டுவது உண்டோ?; **இவ் அமர் எனக்கு அருளி நின்று** - (ஆதலால்) இந்தப் போரை எனக்கு நீ கொடுத்து; **என்தோளினைத்** - என் தோள்களை; **தின்னுகின்ற சோம்பினை** - வருத்துகின்ற சோம்பலை; **துடைத்தி என்றான்** - (நீ) போக்குவாய் என்று இலக்குவன் இராமனை நோக்கிக் கூறினான்.

'நான் உனக்கு உரைப்பதென்னே' என்றது உனக்குத் தெரிந்ததேயென வற்புறுத்தியவாறு. சோம்பு : போர்த் தொழிலில்லாமல் கிடக்கின்ற மந்த குணம். அடுத்த செய்யுளில் (2938) 'என்றனன் இளைய வீரன்' என்றதனால் இப் பாட்டிற்கு எழுவாய் இலக்குவன் என்பது அறியப்படும்.
இலக்குவனுக்கு இசையா இராமன் தானே போர்மேல் செல்லுதல்

2938. என்றனன் இளைய வீரன்;
இசைந்திலன் இராமன், ஏந்தும்
குன்று அன தோளின் ஆற்றல்
உள்ளத்தில் உணரக் கொண்டான்;
அன்றியும், அண்ணல் ஆணை

மறுக்கிலன்;அங்கை கூப்பி-
நின்றனன், இருந்து கண்ணீர் நிலன்
உறப் புலர்கின்றாள்பால்

என்றனன் இளைய வீரன் - இவ்வாறு இலக்குவன் சொன்னான்; **இராமன் இசைந்திலன் -** (அதைக் கேட்ட) இராமபிரான் உடன்படவில்லை; (ஆதலால் பின்னர் இலக்குவன்); **ஏந்தும் குன்று அன தோளின் ஆற்றல் -** (இராமனுடைய) உயர்ந்த மலையைப் போன்ற தோள்களின் வலிமையை; **உள்ளத்தில் உணரக் கொண்டான் -** மனத்திலே அறிந்து கொண்டானாதலாலும்; **அன்றியும் அண்ணல் ஆணை மறுக்கிலன் -** (அது அல்லாமலும்) தமையனது கட்டளையை மறுக்க மாட்டாதவனாதலாலும்; **அங் கை கூப்பி -** (தன்) அழகிய கைகளைக் கூப்பித் தொழுது; **கண் நீர் நிலன் உற -** கண்ணீர் நிலத்திலே வழியும்படி; **புலர்கின்றாள்பால் -** வருந்துகின்ற சீதையின் அருகே; **இருந்து -** (பாதுகாப்பாக) இருந்து; **நின்றனன் -** காவல் காத்து நின்றான்.

சீதை புலந்தது, போரில் பெருமானுக்கு என்ன துன்பம் உண்டாகுமோ என்பதால், துணையில்லாமல் தனியே மிகப் பலரோடு போர் செய்ய எழுந்த இராமனைக் குறித்துச் சீதை கவலைப்பட்டது போல இலக்குவன் வருத்தப்படாததன் காரணத்தை இரண்டாமடி விளக்கும். இராமன் கரனை எதிர்த்துப் போர் செய்யப் புறப்பட்டபோது சீதை வருந்தியதைப் பின்னும் கூறுவார். *(5086)*

2939. **குழையுறு மதியம் பூத்த கொம்பனாள்**
குழைந்து சோர
தழையுறு சாலைநின்றும், தனிச்
சிலை தரித்த மேரு,
மழை என முழங்குகின்ற வாள்
எயிற்று அரக்கர் காண,
முழையின் நின்று எழுந்து செல்லும்
மடங்கலின், முனிந்து, சென்றான்.

குழையுறு - காதணி பொருந்திய; **மதியம் பூத்த -** சந்திரனை மலராகப் பெற்ற; **கொம்பு அனாள் -** ஒரு பூங்கொம்பையொத்தவளான சீதை; **குழைந்து சோர -** தளர்ந்து வருத்தமடைய; **தழை உறு சாலை நின்றும் -** தழைகளால் அமைந்த அந்தப் பர்ணசாலையிலிருந்து;**தனிச் சிலை தரித்த மேரு -** ஒப்பற்ற வில்லையேந்திய மேரு மலையைப் போன்ற இராமன்; **மழை என முழங்குகின்ற -** மேகம்போல ஆரவாரிக்கின்ற; **வாள் எயிற்று அரக்கர் காண -** கூரிய பற்களையுடைய அந்த அரக்கர்கள் பார்க்கும்படி; **முழையின் நின்று -** மலைக் குகையிலிருந்து; **எழுந்துசெல்லும் மடங்கலின் -** எழுந்து வெளியே செல்லும் ஆண் சிங்கம் போல; **முனிந்து சென்றான் -** கோபத்தோடு புறப்பட்டான்.

பர்ணசாலையிலிருந்து இராமன் புறப்பட்ட காட்சி மலைக் குகையிலிருந்து ஒரு சிங்கம் முழங்கி வெளியே புறப்படுவது போல உள்ளது என்றார். குழையுறு மதியம் பூத்த கொம்பு - இல் பொருளுவமை. குழையென்னும் அணியைப் பூண்ட முகம் முழு நிலவையும், அழகிய திருமேனி பூங் கொம்பையும் ஒத்திருப்பதால் இவ்வாறு

கூறினார். மேரு - உவமையாகுபெயர். சிலை தந்த மேரு - இல்பொருளுவமை.

சூர்ப்பணகை கரனுக்கு இராமனைக் காட்டுதல்

2940. **தோன்றிய தோன்றல் தன்னைச்**
சுட்டினள் காட்டி, சொன்னாள்-
வான் தொடர் மூங்கில் தந்த வயங்கு
வெந் தீ இது என்ன,
தான் தொடர் குலத்தை எல்லாம்
தொலைக்குமா சமைந்து நின்றாள்-
'ஏன்று வந்து எதிர்ந்த வீரன் இவன்,
இகல் இராமன்' என்றே.

வான் தொடர் மூங்கில் தந்த - ஆகாயத்தையளாவி வளர்ந்த மூங்கில்கள் (உராய்வதால்) உண்டாக்கிய; **வயங்கு வெம் தீ இது என்ன -** விளங்குகின்ற கொடிய நெருப்பைப் போல; **தான் தொடர் குலத்தை எல்லாம் -** தான் பிறந்த குலம் முழுவதையும்; **தொலைக்குமா சமைந்து நின்றாள் -** அழிக்கும்படி அச் செயலில் பொருந்தி நின்ற சூர்ப்பணகை; **தோன்றிய தோன்றல் தன்னை -** வெளியே தென்பட்ட இராமபிரானை; **சுட்டினள் காட்டி -** சுட்டிக் காண்பித்து; **ஏன்று வந்து எதிர்த்த வீரன் இவன் -** போர் கோலம் பூண்டு வந்து எதிர்ப்பட்ட இந்த வீரனே;**இகல் இராமன் என்று -** (நம்மிடம்) பகைமை கொண்ட இராமன் என்று; **சொன்னாள் -** கூறினாள். **ஏ -** அசை. மூங்கிலில் பிறந்த தீ அந்த மூங்கில் தொகுதிகளையெல்லாம் எரித்தழிப்பது போல அரக்கர் குலத்திலே பிறந்த சூர்ப்பணகை அந்த அரக்கர் குலத்தையெல்லாம் பூண்டோடு அழிப்பதற்கு மூல காரணமாக இருந்தமையால் அவளை மூங்கிலிலிருந்து தோன்றும் நெருப்புக்கு உவமை கூறினார் சுட்டினாள் : முற்றெச்சம்.

கரன் இராமனுடன் தானே பொருவேன் எனல்

2941. **கண்டனன், கனகத் தேர்மேல்,**
கதிரவன் கலங்கி நீங்க,
விண்டனன் நின்ற, வென்றிக்
கரன் எனும் விலங்கல் தோளான்;
'மண்டு அமர் யானே செய்து, இம்
மானிடன் வலியை நீக்கி,
கொண்டனென் வாகை' என்று,
படைஞரைக் குறித்துச் சொன்னான்.

கதிரவன் கலங்கி நீங்க - பல ஆயிரம் கதிர்களையுடைய சூரியனும் கலக்கமுற்று நீங்கும்படி; **கனகத் தேர்மேல் -** பொன் மயமான தேரின் மேல்; **விண்டனன் நின்ற -** பகைத்து நின்ற; **வென்றிக் கரன் எனும் -** வெற்றியையுடைய கரன் என்கிற; **விலங்கல் தோளான் -**மலைகள் போன்ற தோள்களையுடைய அரக்க வீரன்; **கண்டனன் -**

(இராமபிரானைக்) கண்டு; ***படைஞரைக் குறித்து -*** *தன் படை வீரர்களை நோக்கி;****'யானே மண்டு அமர் செய்து -*** *நான் ஒருவனே இந்தப் பெரிய போரைச் செய்து;* ***இம் மானிடன் வலியை நீக்கி -*** *இந்த மனிதனது ஆற்றலை அழித்து;* ***வாகை கொண்டனென்' -*** *வெற்றிமாலையைச் சூடுவேன்;* ***என்று சொன்னான் -*** *என்று கூறினான்.*

தனிப்பட இராமன் ஒருவனே போர் செய்ய எதிரே நிற்பதால் அது கண்ட கரன் 'இவனை வெல்வதற்குத் துணையாக எனக்குச் சேனையோ துணைப் படையோ வேண்டா; நானே வெல்வேன்' என்று எளிதாகக்கூறினான் என்பது.

விரைவும் தெளிவும் பற்றிக் கொண்டனன் இறந்த காலத்தால் கூறினான்; காலவழுவமைதி. விண்டனன் கண்டனன் - முற்றெச்சங்கள். விண் : இடவாகுபெயர். விலங்கல் : மலை - தொழிற்பெயர். விலங்கல் தோள் : மலை போல வலிமையும் பெருமையும் கொண்டமையால்.

2942. ' "மானிடன் ஒருவன்; வந்த வலி
கெழு சேனைக்கு, அம்மா!
கான் இடம் இல்லை" என்னும்
கட்டுரை கலந்த காலை
யானுடை வெற்றி என் ஆம்?
யாவரும் கண்டு நிற்றிர்;
ஊனுடை இவனை, யானே, உண்கு
வென் உயிரை' என்றான்.

மானிடன் ஒருவன் - *(மேலும் கரன் தன் படை வீரர்களை நோக்கி) 'எதிரியாக நிற்கும் மனிதனோ ஒருவன்;* ***வந்த வலி கெழு சேனைக்கு -*** *(அவனோடு எதிராகப் போர் செய்ய) வந்த வலிமையுள்ள அரக்கர் சேனைக்கோ;* ***கான் இடம் இல்லை -*** *காட்டில் (நிற்க) இடம் போதவில்லை;* ***அம்மா என்னும் -*** *ஆச்சரியம் தான் என்று (உலகத்தார்) சொல்கின்ற;* ***கட்டுரை கலந்த காலை -*** *ஏற்ற வார்த்தை தோன்றும் போது;* ***யான் உடை வென்றி என் ஆம் -*** *நான் கொண்டுள்ள வெற்றி என்ன பயனைத் தருவதாகும்? (பயனற்றது) (ஆதலால்);* ***யாவரும் கண்டு நிற்றிர் -*** *நீங்கள் எல்லோரும் (போர் செய்யாமல்) பார்த்துக் கொண்டு நில்லுங்கள்;* ***யானே -*** *நான் ஒருவனே;* ***ஊனுடை இவனை -*** *(நமக்கு) இறைச்சியுணவாகும் இம் மனிதனை;* ***உயிரை உண்குவென்' என்றான் -*** *உயிரைக் குடிப்பேன்;* ***என்றான் -*** *என்றும் கூறினான்.*

ஒரு மனிதனோடு போர் செய்யப் பெரிய சேனையோடு சென்று மிக்க சேனை எதிர்த்து வெற்றி கண்டால் அது எனது புகழுக்குப் பழியாகும். ஆதலால் நீங்கள் அனைவரும் காண நானே இந்த மனிதனை வென்று கொன்று தின்பேன் என்றான் கரன் என்பது.

யாவரும் நிற்றிர் - இடவழுவமைதி. இவனை உயிரை உண்குவென் - இரண்டு செயப்படுபொருள் வந்த வினை.

தீய சகுனம் கண்ட அகம்பன் அறிவுரை

2943. **அவ் உரை கேட்டு வந்தான், அகம்பன்**
என்று அமைந்த கல்விச்
செவ்வியான் ஒருவன்; 'ஐய!
செப்புவென்; செருவில் சால
வெவ்வியர் ஆதல் நன்றே;
வீரரில் ஆண்மை வீர!
இவ் வயின் உள ஆம் தீய நிமித்தம்'
என்று, இயம்பலுற்றான்.

அகம்பன் என்று அமைந்த - அகம்பன் என்று பெயர் கொண்ட; **கல்விச் செவ்வியான் ஒருவன்** - கல்விச் சிறப்புடைய ஓர் அரக்கன்; **அவ் உரை கேட்டு வந்தான்** - கரனின் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட அளவில் (அவன் அருகே) வந்து; **'ஐய** - தலைவனே!; **வீரரில் ஆண்மை வீர** -வீரர்களுள் சிறந்த வலிமையுடைய வீரனே; **செப்பு வென்** - நான் ஒரு செய்தியைச் சொல்லுவேன் (கேட்பாயாக); **செருவில் சால வெவ்வியர் ஆதல் நன்று** - 'போரில் மிகக் கடுமையுடையவராக இருப்பது இயல்பாக நல்லதுதான் (ஆனாலும்); **இவ்வயின்** - இந்த இடத்தில் (இப்பொழுது); **தீய நிமித்தம் உள ஆம்** - அழிவைக் காட்டிடும் தீய அறிகுறிகள் உண்டாகின்றன; **என்று** - என்று சொல்லி; **இயம்பல் உற்றான்** -(அக் கொடிய நிமித்தங்களைக் குறித்து) விரிவாகக் கூறத் தொடங்கினான்; **ஏ** - அசை.

நூல் தெரிந்தவன் என்பது தோன்ற அகம்பனை 'அமைந்த கல்விச் செவ்வியான்' என்றார். அகம்பன் - போரில் சலனம் (நடுக்கம்) இல்லாதவன். நிமித்தம் - பின்னே வரும் பயன்களை முன்னே அறிவிக்கும் குறி, உற்பாதமாகும்.

கலிநிலைத் துறை

2944. **'குருதி மா மழை சொரிந்தன,**
மேகங்கள் குமுறி;
பருதி வானவன் ஊர் வளைப்
புண்டது; பாராய்,-
கருது வீர!- நின் கொடிமிசைக்
காக்கையின் கணங்கள்
பொருது வீழ்வன, புலம்புவ,
நிலம் படப் புரள்வ;

வீர - வீரனே!; **மேகங்கள் குமுறி** - மேகங்கள் முழங்கி; **குருதி மா மழை சொரிந்தன** - மிக்க இரத்த மழையைப் பொழிந்தன; **பருதி வானவன்** - சூரியனை; **ஊர் வளைப்புண்டது** - பரிவேடம் சூழ்ந்து கொண்டது; **பாராய்** - (அவற்றை) பார்ப்பாய்; **காக்கையின் கணங்கள்** - காக்கைக் கூட்டங்கள்; **நின் கொடி மிசை** - உன் கொடியின் மேல்; **பொருது வீழ்வன** - சண்டையிட்டுக் கீழே விழுவனவாய்; **புலம்புவ** - கதறியழுது

கொண்டு; **நிலம்படப் புரள்வ -** தரையில் விழுந்து புரளுகின்ற; **கருது -** (இதனை நீ) மனத்திற் கொள்வாய்;

மேகங்கள் குமுறி, இரத்த மழை பொழிதலும், சூரியனைப் பரிவட்டம் சூழ்தலும், கொடி மேல் காக்கைக் கூட்டங்கள் சண்டையிட்டுப் புலம்பி நிலத்தில் புரளுதலும் ஆகிய தீ நிமித்தங்களைக் கரனுக்கு அகம்பன் சொன்னான் என்பது.

ஊர் - பரிவட்டம் : சூரியனைச் சுற்றித் தோன்றும் வட்டம்.

2945. 'வாளின் வாய்களை ஈ
வளைக்கின்றன; வயவர்
தோளும் நாட்டமும் இடம்
துடிக்கின்றன; தூங்கி,
மீளி மொய்ம்புடை இவுளி
வீழ்கின்றன; விரவி,
ஞாளியோடு நின்று, உளைக்கின்ற
நரிக் குலம் பலவால்;

'வாளின் வாய்களை - வாள்களின் வெட்டு வாய்களை; **ஈ வளைக்கின்றன -** ஈக்கள் சுற்றுகின்றன; **வயவர் தோளும் நாட்டமும் -** படை வீரர்களின் தோள்களும் கண்களும்; **இடம் துடிக்கின்றன -**இடப் பக்கமாகத் துடிக்கின்றன; **மீளி மொய்ம்புடை இவுளி -** வலிய தோள்களையுடைய சேனைத் தலைவரின் குதிரைகள்; **தூங்கி வீழ்கின்றன -** (போர் செய்யும் நிலையில்) தூங்கிக் கீழே விழுகின்றன;**ஞாளியோடு நரிக்குலம் பல -** நாய்களோடு பல நரிக் கூட்டங்கள்; **விரவி நின்று -** சேர்ந்து வந்து நின்றவாறு; **உளைக்கின்ற -** ஊளையிடுகின்றன;**ஆல் -** ஈற்றசை.

ஆயுதங்களின் வெட்டு வாய்களை ஈக்கள் சுற்றுவதும், வீரர்களின் தோள்களும் கண்களும் இடம் துடிப்பதும், குதிரைகள் தாமே தூங்கிவிடுவதும், நாய் நரிகள் ஊளையிடுவதும் தீ நிமித்தங்களாகும்.உளைக்கின்ற - பலவின் பால் முற்று.

2946. 'பிடி எலாம் மதம் பெய்திட, பெருங்
கவுள் வேழம்
ஒடியுமால் மருப்பு; உலகமும் கம்பிக்கும்;
உயர் வான்
இடியும் வீழ்ந்திடும்; எரிந்திடும்
பெருந்திசை; எவர்க்கும்
முடியின் மாலைகள் புலாலொடு
முழு முடை நாறும்

'பிடி எலாம் - பெண் யானைகளெல்லாம்; **மதம் பெய்திட -** மதநீரைச் சொரிய; **பெருங்கவுள் வேழம் -** பெரிய கதுப்புகளையுடைய ஆண் யானைகளின்; **மால் மருப்பு ஒடியும் -** பெரிய தந்தங்கள் ஒடிந்து விழுகின்றன; **உலகமும் கம்பிக்கும் -** பூமியும்

அதிர்ச்சியடைந்து நடுங்குகின்றது; **உயர் வான் இடியும் -** *ஓங்கிய வானத்திலிருந்து இடிகளும்;* **வீழ்ந்திடும் -** *மேலே விழும்;* **பெருந் திசை எரிந்திடும் -** *பெரிய திக்குகள் தாமே தீப் பற்றி எரிகின்றன;* **எவர்க்கும் -** *(அரக்கர்) எல்லோருக்கும்;* **முடியின் மாலைகள் -** *(தம்) தலையின் மேலே அணிந்த பூமாலைகள்;* **புலாலொடு முழு முடை நாறும் -** *புலால் நாற்றத்தோடு மிக்க கெட்ட நாற்றமும் வீசுகின்றன;* **ஆல் -** *அசை.*

பெண் யானைக்கு இயற்கையில் மதம் இல்லை; ஆதலால் அவை மதநீர் பொழிதல் தீ நிமித்தமாகும். பெண் யானைகள் மதநீரைச் சொரிவதும், ஆண்யானைகளின் தந்தங்கள் ஒடிவதும், உலகம் நடுங்குவதும் இடிவிழுவதும், திசைகள் தீப் பற்றி எரிவதும், மாலைகள் துர்நாற்றம் வீசுவதும் தீ நிமித்தங்களாம்.

ஒடியுமால் மருப்பு - 'ஆல்' அசையுமாகும்.

2947. 'இனைய ஆதலின், "மானிடன்
ஒருவன்" என்று, இவனை
நினையலாவது ஒன்று அன்று அது;-
-நீதியோய்!-நின்ற
வினை எலாம் செய்து வெல்லல் ஆம்
தன்மையன் அல்லன்;
புனையும் வாகையாய்! பொறுத்தி, என் உரை'
எனப் புகன்றான்.

'இனைய ஆதலின் - *இத்தகைய தீ நிமித்தங்கள் நிகழ்வனவாதலால்;* **இவனை மானிடன் ஒருவன் என்று -** *இவனை ஒரு (எளிய) மனிதனென்று;* **நினையல் ஆவது -** *துச்சமாக நினைப்பது;* **அது ஒன்று அன்று -** *பொருந்துவது ஆகாது;* **நீதியோய் -** *நீதியையுணர்ந்தவனே!;* **நின்ற வினை எலாம் செய்து -** *(நீ) போருக்குரிய தொழில்கள் எல்லாவற்றையும் செய்தாலும்;* **வெல்லல் ஆம் தன்மையன் அல்லன் -** *வெல்லக் கூடிய (அவ்வளவு) எளிமையுடையவனாக (அவன்) இல்லை;* **புனையும் வாகையாய் -** *வெற்றி மாலையுடையவனே;* **என் உரை பொறுத்தி' -** *(நான் கூறிய) என்னுடைய இந்த வார்த்தைகளைப் பொறுத்துக் கொள்வாய்;* **எனப் புகன்றான் -** *என்று (அகம்பன்) சொன்னான்.*

இப்பொழுது நிகழ்ந்துள்ள தீநிமித்தங்களைப் பார்த்தால், நீ அரக்கர்களை அணிவகுத்துப் பெரும் போர் செய்தாலும் வெல்ல முடியாதவன் இராமனென்று தோன்றுகிறதென அகம்பன் கரனுக்கு எச்சரிக்கை செய்தான் என்பது.

அறிவுரையைக் கரன் புறக்கணிக்க, படைகள் போர்மேல் செல்லுதல்

2948. உரைத்த வாசகம் கேட்டலும்,
உலகு எலாம் உலையச்
சிரித்து, 'நன்று நம் சேவகம்!
தேவரைத் தேய

அரைத்த அம்மி ஆம் அலங்கு எழில்
தோள், அமர் வேண்டி
இரைத்து வீங்குவ, மானிடற்கு
எளியவோ?' என்றான்.'

உரைத்த வாசகம் கேட்டலும் - (இவ்வாறு) அகம்பன் கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன்; **உலகு எலாம் உலையச் சிரித்து -**(கரன்)உலகங்கள் யாவும் நிலை தளர்ந்து நடுங்குமாறு சிரித்து; **தேவரைத் தேய அரைத்த -** தேவர்களைத் தேய்த்து உருத்தெரியாமல் அரைத்த;**அம்மி ஆம் -** அம்மிக்கல் என்னும்; **அலங்கு எழில் தோள் -** அசைந்து விளங்குகிற என் தோள்கள்; **அமர் வேண்டி -** போரினை விரும்பி; **இரைத்து வீங்குவ -** பூரித்துப் பெருத்துள்ளன; **மானிடற்கு எளியவோ -** (அத்தகைய தோள்கள்) ஒரு மனிதனுக்கு எளிமைப் படுவனவோ?;**நம் சேவகம் நன்று' -** நமது வீரம் நன்றாயிருந்தது; **என்றான் -** என்று கூறினான்.

தான் முன்னர்ப் புயவலிமையால் தேவர் பலரை அழித்தமை குறித்துத் 'தேவரைத் தேய அரைத்த அம்மியாம் தோள்' என்றது. தேவர்களைஎளிதில் அழித்த நாமோ இம் மனிதனுக்கு அஞ்சுவது? என்று அகம்பன் கூறியதை ஏளனஞ் செய்து கூறியவாறு.

நன்றிது : இது - அசைநிலை. இரைத்து வீங்கும் - ஒரு பொருட் பன்மொழி தோளாகிய அம்மிக்கு வலிமையைக் குழவியாகவும், தேவர்களை அரைக்கப்படு பொருளாகவும் கொள்ளுதல் வேண்டும்: ஏகதேசஉருவகம்.

2949. என்னும் மாத்திரத்து, எறி படை
இடி என இடியா,
மன்னர் மன்னவன் மதலையை,
வளைந்தன-வனத்து
மின்னும் வால் உளை மடங்கலை,
முனிந்தன வேழம்
துன்னினாலென, சுடு சினத்து
அரக்கர்தம் தொகுதி.

என்னும் மாத்திரத்து - என்று (கரன்) கூறிய அளவில்; **வனத்து -** காட்டிலே; **மின்னும் வால் உளை மடங்கலை -** ஒளி வீசும் தூய பிடரி மயிர்களையுடைய சிங்கத்தை; **முனிந்தன வேழம் -** கோபம் கொண்ட பல யானைகள்; **துன்னினால் என -** சூழ்ந்து நெருங்கினாற் போல;**மன்னர் மன்னவன் மதலையை -** தசரதச் சக்கரவர்த்தியின் குமாரனான இராமனை; **சுடு சினத்து அரக்கர்தம் தொகுதி -** கொதிக்கும் கோபத்தையுடைய அரக்கர்களின் கூட்டங்கள்; **எறிபடை இடி என இடியா -**தாக்குகின்ற படைக் கருவிகளை ஒன்றோடு ஒன்று வீசி இடி போன்ற முழக்கத்தைச் செய்து கொண்டு; **வளைந்தன -** சூழ்ந்தன.

இராமன் ஒருவனால் அரக்கர் கூட்டம் எளிதில் அழிவது குறித்துச் சிங்கத்தை யானைகள் வளைத்தலாகிய இல்பொருள் உவமை கூறினார்.

அரக்கப் படை வீரர்க்கு யானைகளும், இராம பிரானுக்கு மடங்கலும் உவமைகள்.
75படை எலாம் இராம பாணத்தால் அழிதல்

2950. வளைந்த காலையில், வளைந்தது, அவ்
இராமன் கை வரி வில்;
விளைந்த போரையும் ஆவதும்
விளம்புதும்; விசையால்,
புளைந்த பாய் பரி புரண்டன;
புகர் முகப் பூட்கை
உளைந்த, மால் வரை உரும் இடி
பட ஒடிந்தென்ன.

வளைந்த காலையில் - (இவ்வாறு அரக்கர் படை இராமனைச்)சூழ்ந்து கொண்ட போது; **அவ் இராமன் கை வரி வில் வளைந்தது -** அந்த இராம பிரானின் கையிலுள்ள கட்டமைந்த வில்லும் (அம்பு தொடுக்க) வளைந்தது; **விளைந்த போரையும் -** (அப்பொழுது) நிகழ்ந்த போரினைக் குறித்தும்; **ஆவதும் -** அதனால் ஏற்பட்ட முடிவு பற்றியும்; **விளம்புதும் -** கூறுவோம்; **விசையால் -** (இராமபாணங்களின்) வேகத்தால்; **பாய் பரி -** பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகள்; **புளைந்த புரண்டன -**துளைபட்டனவாய்க் கீழே விழுந்து புரண்டன; **உரும் இடிபட -** பேரிடி விழுவதால்; **மால் வரை ஒடிந்து என்ன -** பெரிய மலைகள் முறிபட்டாற் போல; **புகர் முகப் பூட்கை -** செம்புள்ளிகள் அமைந்த முகங்களையுடைய யானைகள்;**உளைந்த -** வருந்திக் கீழே விழுந்தன.

அரக்கர் சேனை இராமனை வளைந்து கொள்ளவே. அந்த இராமனின் கை வில்லும் வளைந்தது. அவ் வில்லிலிருந்து அம்பெறிந்த வேகத்தால் குதிரைகள் புரள, இடியால் முறிந்த மலைகளைப் போல யானைகள்வருந்தின என்பது. புளைந்த - முற்றெச்சம். பூட்கை - புழைக்கை என்பதின் மரூஉ; யானையைக் குறிக்கும் சொல்; அன்மொழித்தொகை. இச்சொல்லால் யானையைக் கம்பர் பின்னும் குறிப்பர் (5588, 5601, 5608) ஆவதும் - கால வழுவமைதி.

2951. சூலம் அற்றன; அற்றன சுடர் மழு;
தொகை வாள்
மூலம் அற்றன; அற்றன முரண்
தண்டு; பிண்டி-
பாலம் அற்றன; அற்றன பகழி;
வெம் பகு வாய்
வேலும் அற்றன; அற்றன
வில்லொடு பல்லம்.

(இராம பாணங்களால் அரக்கர்களின்) **சூலம் அற்றன -** சூலங்கள் அறுபட்டன; **சுடர் மழு அற்றன -** ஒளியைக் கக்கும் மழுவென்னும்ஆயுதங்கள் அழிந்தன; **தொகை வாள் மூலம் அற்றன -**பலவாகிய வாட் படைகள் அடியோடு அறுபட்டன; **முரண் தண்டு**

அற்றன -வலிமையுள்ள தண்டாயுதங்கள் அறுபட்டன; **பிண்டி பாலம் அற்றன** - பிண்டி பாலம் என்னும் படைக் கருவிகள் அழிந்தன; **பகழி அற்றன** - அம்புகள் ஒடிந்தன; **வெம் பகுவாய் வேலும் அற்றன** - கொடிய பிளக்கும் வாயையுடைய வேல்களும் அழிந்தன; **வில்லொடும் பல்லம் அற்றன** - விற்களோடு பல்லம் என்னும் பாண வகைகளும் அழிந்தன.

பல்லம் - ஒரு வகை அம்பு : பகுவாய் - வினைத்தொகை. அற்றன - சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி.

2952. தொடி துணிந்தன தோளொடு;
தோமரம் துணிந்த;
அடி துணிந்தன கட களிறு; அச்சொடு,
நெடுந் தேர்,
கொடி துணிந்தன; குரகதம்
துணிந்தன; குல மா
முடி துணிந்தன; துணிந்தன,
முளையொடு முசலம்.

தொடி துணிந்தன - தொடியென்னும் வீரவளைகள் துண்டு பட்டு விழுந்தன; **தோளொடு தோமரம் துணிந்த** - கைகளோடு தோமரம் என்னும் ஆயுதங்களும் துண்டாயின; **கட களிறு அடி துணிந்தன** - மத யானைகளின் கால்கள் துண்டிக்கப்பட்டன; **அச்சொடு நெடுந்தேர்** - பெரிய தேர்களின் அச்சுக்களோடு; **கொடி துணிந்தன** -கொடிகளும் துண்டிக்கப் பெற்றன; **குரகதம் துணிந்தன** - குதிரைகள் துண்டங்களாக வெட்டப்பட்டன; **குல மா முடி துணிந்தன** - கூட்டமாகிய (யாளி முதலான) மிருகங்களின் தலைகள் துண்டிக்கப் பெற்றன; **முசலம் முளையொடு துணிந்தன** - உலக்கைகள் தண்டாயுதங்களோடு துணிக்கப்பட்டன.

அச்சு - இருசு; முளையொடு - அடியோடு என்றும் பொருளுரைக்கலாம் தோமரம் - தண்டாயுதம் என்பர்; முளை முசலம் என்பது ஒரு வகை ஆயுதமாகும்.

2953. கருவி மாவொடு, கார் மதக்
கைம்மலைக் கணத்து ஊடு-
உருவி மாதிரத்து ஓடின,
சுடு சரம்; உதிரம்
அருவி மாலையின் தேங்கினது;
அவனியில் அரக்கர்
திரு இல் மார்பகம் திறந்தன;
துறந்தன சிரங்கள்.

சுடு சரம் - (இராமபிரான்) ஏவிய கொடிய பாணங்கள்; **கருவி மாவொடு** - கல்லணை பூண்ட குதிரைகளையும்; **கார் மதக் கைம் மலைக் கணத்து** - கரிய நிறத்தையும்,

மதத்தையுமுடைய மலை போன்ற யானைக் கூட்டங்களையும்; **ஊடு உருவி மாதிரத்து ஓடின -** *ஊடுருவி அப்பாலே சென்று திசைகள் எங்கும் விரைந்து சென்றன;* **உதிரம் அருவி மாலையின் தேங்கினது -** *இரத்தம் அருவிகளின் ஒழுங்குபோலத் தேங்கி நின்றது;* **அவனியில் அரக்கர் -** *பூமியிலே அரக்கர்களின்;* **திரு இல் மார்பகம் திறந்தன -** *பொலிவற்ற மார்பிடங்கள் பிளவுபட்டன;* **சிரங்கள் துறந்தன -** *தலைகள் துணிக்கப்பட்டு (உடலைவிட்டு) நீங்கின;*

அந்தப் போரில் இராமனின் கொடிய அம்புகள் குதிரைகளையும், யானைகளையும் ஊடுருவித் திசைகளெங்கும் ஓட, பூமியிலே அரக்கர்களின், மார்பகங்கள் பிளக்கப் படத் தலைகள் துண்டிக்கப்பட்டன; அப்போது உதிரம் அருவியொழுங்கு போல அம்பு பட்ட மிருகங்களின் உடலிலிருந்து பெருகியது என்பது கருவி : குதிரையின் மேலிருக்கை, தவிசு கல்லணை (குதிரைச்சேணம்).

மாவொடு, கணத்தொடு - உருபுமயக்கம். திருவின் மார்பகம் என எடுத்து - வீரத்திருமகளையுடைய மார்பு என்றும், திரு வில் என எடுத்து - மேலானஒளியையுடைய என்றும் உரைக்கலாம்; மேலும், திரு இல் மார்பகம்- அரக்கர்களின் வெற்றித் திரு இல்லாத மார்பகம் எனலும் ஆம்.

***2954.* ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம்,**
கோடி, என்று உணரா
துன்று பத்திய, இராகவன்
சுடு சரம் துரப்ப,
சென்று, பத்திரத் தலையின
மலை திரண்டென்ன,
கொன்று, பத்தியில் குவித்தன
பிணப் பெருங் குன்றம்.

ஒன்று பத்து நூறு ஆயிரம் கோடி என்று உணரா - *ஒன்று, பத்து, நூறு, ஆயிரம், இலக்கம், கோடி என்று கணக்கிட்டு அறிய முடியாதபடி;* **துன்று பத்திய -** *நெருங்கின வரிசையாகவுள்ள;* **சுடு சரம் -***நெருப்புப் போன்ற கொடிய அம்புகளை;* **இராகவன் துரப்ப -** *இரகு குலத்தில் தோன்றிய இராமன் செலுத்த;* **சென்று -** *(அந்த அம்புகள்) பகைவர் மேல் சென்று;* **கொன்று -** *அவ்வரக்கர்களைக் கொன்று;* **பத்திரத் தலையின மலை -** *அம்புகளைத் தலையிற் கொண்ட பல மலைகள்;* **திரண்டு என்ன-** *திரண்டு கிடந்தன போல;* **பிணப் பெருங் குன்றம் -** *பெரிய பிணக் குவியல்களை;* **பத்தியில் குவித்தன -** *வரிசையாகக் குவிந்து கிடக்கச் செய்தன. அம்புகள் பொத்திய பிணக் குன்றுகளுக்கு அம்புகள் பாய்ந்துள்ள மலைகள் உவமையாம்.*

பத்திரம் - அம்பு. நூறாயிரம் - இரட்டுற மொழிதல், நூறும் ஆயிரமும்; நூறாயிரம் (இலட்சம்) எனக் கொள்க. பத்திரத் தலையின் - மலைகளின் சிகரங்களை ஒத்தனவாக என்னலுமாம்.

2955. ***காடு கொண்ட கார் உலவைகள்***
கதழ் எரி கதுவ,
சூடு கொண்டன எனத் தொடர்
குருதி மீத் தோன்ற,
ஆடுகின்றன அறுகுறை; அயில்
அம்பு, விண்மேல்
ஓடுகின்றன, உயிரையும்
தொடர்வன ஒத்த.

காடு கொண்ட கார் உலவைகள் - *வனத்தில் அடர்த்தியாகவுள்ள கரிய மரக் கிளைகள்;* ***கதழ் எரி கதுவ -*** *மூளுகின்ற நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ள;* ***சூடு கொண்டன என -*** *சூடு பொருந்தின போல;****அறுகுறை -*** *தலையறுபட்ட முண்டங்கள்;* ***தொடர் குருதி மீத் தோன்ற -****வழிகின்ற இரத்தம் மேலே காணப்பட;* ***ஆடுகின்றன -*** *துடித்து ஆடுகின்றன;* ***விண்மேல் ஓடுகின்றன அயில் அம்பு -*** *(அரக்கர்களின் உடல்களையறுத்துவிட்டு) ஆகாயத்தின் மேல் விரைந்து செல்லுகின்ற கூரிய அம்புகள்;* ***உயிரையும் தொடர்வன ஒத்த -*** *(அரக்கர்களின் உடம்பையழித்து மனநிறைவு கொள்ளாமல் அவர்களின்) உயிரையும் ஒழிக்கத் தொடர்வன போன்றன.*

தழையில்லாமல் மொட்டையாகவுள்ள மரக்கிளை தலையற்ற அரக்கர்தம் உடற்குறையையும், அதன் மேல் தீப் பற்றியெரிதல் அவ்வுடம்பிலிருந்து இரத்தம் பெருகி வருதலையும் போலும் என்றதுதன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற வணியாம். அவ்வாறு உடற்குறையான கவந்தம் ஆடுமாறு அரக்கர்களின் தலைகளையறுத்துச் சென்ற இராமனுடைய அம்புகள் ஆகாயத்தின் மேற் செல்பவை வீர சுவர்க்கத்துக்குச் சென்ற அரக்கர் உயிர்களையும் ஒழிப்பதற்குத் தொடர்வன போலும் என்றார் : இதுவும் தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.

குருதி எழுந்தமை இராம பாணங்கள் எழுந்தமைக்கு உவமை.

2056. ***கைகள் வாளொடு களம் பட,***
கழுத்து அற, கவச
மெய்கள் போழ்பட, தாள் விழ,
வெருவிட, நிருதர்
செய்ய மாத் தலை சிந்திட,
திசை உறச் சென்ற-
தையலார் நெடு விழி எனக்
கொடியன சரங்கள்

தையலார் நெடு விழிஎன - *மகளிரின் நீண்ட கண்களைப் போல;* ***கொடியன சரங்கள்-*** *கொடுமையான இராமபாணங்கள்;* ***நிருதர் வெருவிட-*** *அரக்கர் அஞ்சிடுமாறு;* ***கைகள் வாளொடு -*** *அவர்களின் கைகள் பிடித்திருந்த வாள்களோடு;* ***களம்பட -*** *போர்க் களத்தில் அறுபட்டு விழ;* ***கழுத்து அற -*** *கழுத்துக்கள் அறுபட;* ***கவச மெய்கள் போழ்பட -*** *கவசமணிந்த உடல்கள் பிளவுபட;* ***தாள் விழ -*** *கால்கள் அற்றுவிட;****செய்ய***

மாத்தலை சிந்திட - *(அவர்களுடைய) சிவந்த பெரிய தலைகள் சிதறிவிழ;* ***திசை உறச் சென்ற*** - *(செய்து) திக்குகளின் எல்லையை அளாவ அப்பாற் சென்றன.*

இராம பாணங்களுக்குத் தையலார் விழி உவமானமாயிற்று : உவமானத்தை உவமேயமாகக் கூறியதால்; எதிர்நிலையணி மகளிரின் கண்களைப் போன்று கூரியனவும், பெருந் துயரை விளைப்பனவுமான இராம சரங்கள், அரக்கரின் வாளேந்திய கைகளும் கால்களும் அற்று விழவும், கவசமணிந்த உடல்கள் பிளவுபடவும், கழுத்துக்கள் அறுபடவும், தலைகள் சிதறவும் செய்து திசையுறச் சென்றன என்றவாறு.

2957. மாரி ஆக்கிய வடிக் கணை,
வரை புரை நிருதர்
பேர் யாக்கையின் பெருங் கரை
வயின்தொறும் பிறங்க,
ஏரி ஆக்கின; ஆறுகள்
இயற்றின; நிறையச்
சோரி ஆக்கின; போக்கின, வனம்
எனும் தொன்மை.

வரை புரை நிருதர் - *மலைகளையொத்த அரக்கர்களின்;* ***பேர் யாக்கையின்*** - *பெரிய உடல்களாகிய;* ***பெருங்கரை*** - *பெரிய கரைகள்;* ***வயின்தொறும் பிறங்க*** - *பக்கங்களிலெல்லாம் விளங்க;* ***ஏரி ஆக்கின*** - *(வெற்றிடமான அங்கு) ஏரிகளின் தோற்றத்தைச் செய்தனவும்;* ***ஆறுகள் இயற்றின*** - *நதிகளின் தோற்றத்தை உண்டாக்கினவுமாகி; (அப்போது);* ***மாரி ஆக்கிய*** - *(இடைவிடாது சொரிவதால்) மழையின் தோற்றத்தைச் செய்த;* ***வடிக் கணை*** - *கூரிய இராம சரங்கள்;* ***நிறையச் சோரி ஆக்கின*** -*(ஏரியும் ஆறும் போன்ற வெற்றிடங்களை) நிறையும்படி இரத்தத்தைப் பெருகச் செய்தன (இவ்வாறு செய்ததால்);* ***வனம் எனும் தொன்மைபோக்கின*** - *(தண்டக வனங்களின்) காடுகள் என்ற பழைய தன்மையை நீக்கிவிட்டன.*

இராமசரத்தால் இறந்து வீழ்ந்த அரக்கருடல்கள் ஏரிகளின் கரை போலவும், ஆறுகளின் கரை போலவும் அமைந்து இரு கரைகளுக்கும் இடைப்பட்ட இடங்களை நீரற்ற ஏரியின் உள்ளிடங்கள் போலவும்,ஆற்றின் உள்ளிடம் போலவும் காணப்படும் தோற்றத்தையுண்டாக்க, இராம பாணங்கள் மழை போலப் பெய்து இரத்தப் பெருக்கையுண்டாக்கி, அந்த ஏரிகளையும் யாறுகளையும் நிரப்பின என்பது. தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. மழை பெய்து ஆறு ஏரி நிரம்புமாதலின் அது கணை மழையாகக் கூறப்பெற்றது.

2958. அலை மிதந்தன குருதியின்
பெருங் கடல், அரக்கர்
தலை மிதந்தன; நெடுந்
தடி மிதந்தன; தடக் கைம்-
மலை மிதந்தன; வாம் பரி

மிதந்தன; வயப் போர்ச்
சிலை மிதந்தன; மிதந்தன,
கொடி நெடுந் தேர்கள்.

(அப்பொழுது) ***அலை மிதந்தன -*** *அலைகள் பொங்கி மேலெழுந்தனவாயின;* ***குருதியின் பெருங்கடல் -*** *அந்தப் பெரிய இரத்தக் கடலில்;* ***அரக்கர் தலை மிதந்தன -*** *அரக்கர்களின் தலைகள் மிதந்தன;* ***நெடுந்தடி மிதந்தன -*** *பெரிய தசைத் துண்டுகள் மிதந்தன,* ***தடக்கைம் மலை மிதந்தன -*** *பெரிய துதிக்கைகளையுடைய யானைகள் மிதந்தன;* ***வாம் பரி மிதந்தன -*** *தாவிச் செல்லும் குதிரைகள் மிதந்தன;* ***வயப் போர்ச் சிலை மிதந்தன -*** *வலிய போருக்குரிய விற்கள் மிதந்தன;* ***கொடி நெடுந் தேர்கள் மிதந்தன -*** *கொடிகளோடு நீண்ட தேர்கள் மிதந்தன.*

அந்தப் போரில் இராமனின் கூரிய அம்புகள் உண்டாக்கிய இரத்தக் கடலில் அரக்கர் தலைகள் முதலாயின மிதந்தன என்பது. தும்பிக்கையுடைய யானையைக் கைம்மலை என்றார். மிதந்தன : சொற்பின்வருநிலையணி.

2959. **ஆய காலையில், அனல் விழித்து**
ஆர்த்து இகல் அரக்கர்,
தீய வார் கணை முதலிய தெறு
சினப் படைகள்,
மேய மால் வரை ஒன்றினை
வளைத்தன மேகம்
தூய தாரைகள் சொரிவன
ஆம் என, சொரிந்தார்.

ஆய காலையில் - *அவ்வாறானபோது;* ***இகல் அரக்கர் -*** *வலிமையுடைய அரக்கர் (பலர்);* ***அனல் விழித்து -*** *நெருப்புப் பொறி சிதறக் கோபத்தோடு விழித்துப் பார்த்து;* ***ஆர்த்து -*** *ஆர்ப்பரித்து;* ***மேய மால் வரை ஒன்றினை -*** *நிலைபொருந்திய பெரிய மலையொன்றினை;* ***வளைத்தனமேகம் -*** *சூழ்ந்த மேகங்கள்;* ***தூய தாரைகள் சொரிவன ஆம் என -*** *வெண்மையான மழைத் தாரைகளைப் பொழிவன போல;* ***தீய வார் கணை முதலிய -*** *கொடிய நீண்ட அம்புகள் முதலான;* ***தெறு சினப் படைகள் -*** *பகையழிக்கும் உக்கிரமுள்ள ஆயுதங்களை;* ***சொரிந்தார் -*** *(இராமன்மேல்) பொழிந்தார்கள்.*

மலை இராமபிரானுக்கும் இன மேகம் அரக்கர்களுக்கும் மழைத் தாரைகள் ஆயுதங்களுக்கும் உவமைகளாம். இந்த உவமையால், மேகங்கள் திரண்டு சூழ்ந்து எவ்வளவு மழை பொழிந்தாலும் அது மலைக்கு எந்தவொரு தீங்கினையும் செய்யாதது போல, அரக்கர் திரண்டு சூழந்து எறிந்த படைகள் இராமனுக்கு எந்த ஊறுபாடும் செய்யமாட்டாமை விளங்கும்.

படைகளையேந்தியவரின் சினத்தை அப் படைகளின் மேலேற்றித் 'தெறு சினப் படை' என்றார் : உபசாரவழக்கு.

2960. ***சொரிந்த பல் படை துணிபட,***
துணிபட, சரத்தால்
அரிந்து போந்தன சிந்திட,
திசை திசை அகற்றி,
நெரிந்து பார்மகள் நெளிவுற,
வனம் முற்றும் நிறைய,
விரிந்த செம் மயிர்க் கருந் தலை
மலை என வீழ்த்தான்.

சொரிந்த பல்படை - *(இராமபிரான்) (அரக்கர் தன்மேல்) பொழிந்த பலவகை ஆயுதங்களையும்;* ***துணிபட, துணிபட -*** *பல துண்டுகளாகத் துண்டுபடும்படி;* ***சரத்தால் அரிந்து -*** *(தான் எய்யும்) அம்புகளால் அறுத்துத் தள்ளி;* ***போந்தன -*** *மற்றும் மேல் வந்த ஆயுதங்களை;* ***திசை திசை சிந்திட -*** *எல்லாத் திசைகளிலும் சிதறும்படி;* ***அகற்றி -*** *(தன்னுடைய அம்புகளால்) விலக்கி;* ***பார்மகள் நெரிந்து நெளிவு உற -*** *பூமிதேவி நொறுங்கி அதிக பாரத்தால் நெளியவும்;* ***வனம் முற்றும் நிறைய -****அக் காடு முழுவதும் நிரம்பவும்;* ***விரிந்த செம்மயிர் கருந்தலை -****படர்ந்த செம்பட்டை மயிர்களையுடைய அந்த அரக்கர்களின் பெரிய தலைகளை;* ***மலை என வீழ்த்தான் -*** *அறுத்துத் தள்ளிய மலை போலக் கீழே வீழ்த்தினான். இராமபிரான் அரக்கர் பொழிந்த பல படைகளையும் தன் அம்புகளால் விலக்கிவிட்டுப் பின்பு பெரும் பாரத்தால் பூமிதேவியின் முதுகு நெளியும்படியும். அக் காடெல்லாம் நிரம்பும்படியும் அரக்கர்களின் கருந்தலைகளை மலைகள் போல் தோன்றும்படி தன் அம்புகளால் கொய்து வீழ்த்தினான் என்பது : துணிபட துணிபட என்ற அடுக்கு - மிகுதியை விளக்குவது. திசை திசை - 'அடுக்கு' எண்ணுப் பொருளது. பார் மகள் நெரிந்து நெளிவுற்றது : அரக்கர்களின் தலைகள் விழுந்த அதிர்ச்சியாலும், அவற்றின் பார மிகுதியாலும் நெளிதல் இயல்பு. 8*

2961 ***கவந்தபந்தங்கள் களித்தன,***
குளித்த கைம்மலைகள்,
சிவந்து பாய்ந்த வெங் குருதியில்;
திருகிய சினத்தால்
நிவந்த வெந் தொழில் நிருதர்தம்
நெடு நிணம் தெவிட்டி,
உவந்த, வன் கழுது; உயிர் சுமந்து
உளுக்கியது உம்பர்.

(அப்பொழுது) ***கவந்த பந்தங்கள் -*** *தலையற்ற குறையுடல் தொகுதிகள்;* ***களித்தன -*** *கூத்தாடின;* ***கைம் மலைகள் -****யானைகள்;* ***சிவந்து பாய்ந்த வெங் குருதியில் -*** *செந்நிறமாகப் பெருகிய வெப்பமான இரத்த வெள்ளத்தில்;* ***குளித்த -*** *மூழ்கின;* ***வன் கழுது -*** *வலிய பேய்கள்;* ***திருகிய சினத்தால் -*** *கடுமையான கோபத்தால்;* ***நிவந்த வெம் தொழில் நிருதர்தம் -*** *மேலோங்கிய கொடுஞ் செயலையுடைய அரக்கர்களின்;* ***நெடுநிணம் தெவிட்டி -*** *மிக்க கொழுப்பைத் தெவிட்டும்படி நிரம்ப உண்டு;* ***உவந்த -*** *மகிழ்ந்தன;* ***உம்பர் -*** *தேவருலகம்;* ***உயிர் சுமந்து -*** *(இறந்த அரக்கர்களின்) உயிர்களை*

மிகுதியாகத் தாங்கி; **உளுக்கியது** *-(சுமையைப் பொறுக்க மாட்டாமல்) உடல் நெளிந்தது.*

இராம பாணங்களால் அரக்கர் பெருந்திரளாக மடிந்து விழ, உடற் குறைகளாகிய கவந்தங்கள் கூத்தாட, பெருகிய இரத்தப் பெரு வெள்ளத்தில் யானைகள் மூழ்கின; பேய்கள் அரக்கர்களின் கொழுப்புகளைத் தின்று மகிழ்ந்தன; வீர சுவர்க்கம் செல்லும் அரக்க வீரர்களின் உயிர்களைத் தாங்க மாட்டாது தேவருலகம் உடல் நெளிந்தது என்பது. தெவிட்டுதல் : விரும்பப்படாது மிகுதல் உளுக்குதல் : நெளிதல்.

வேறு உரை : நிணந்தெவிட்டி உவந்த வன்கழுது - கொழுப்பினிடம் மிக்க விருப்பம் கொண்டு உண்டு மகிழ்ந்த பேய்க் கூட்டங்கள்; உயிர்சுமந்து - (அளவுக்கு அதிகமாக உண்டாதல் வயிறு பருத்த தம்முடைய உடம்பைச் சுமக்க முடியாமல்) பெருமூச்சு விட்டு; உம்பர் உளுக்கியது - ஆகாயத்தில் அசைந்து சென்றன.

2962. மருள் தரும் களி வஞ்சனை வளை
எயிற்று அரக்கர்,
கருடன் அஞ்சுறு, கண் மணி
காகமும் கவர்ந்த;
இருள் தரும் புரத்து இழுதையர்
பழுது உரைக்கு எளிதோ?
அருள் தரும் திறத்து அறன்
அன்றி, வலியது உண்டாமோ?

***மருள் தரும்** - மாயையைச் செய்கின்ற;* ***களி வஞ்சனை** -களிப்பும் வஞ்சனையுமுள்ள;* ***வளை எயிற்று அரக்கர்** - வளைந்த கோரமான பற்களையுடைய இராக்கதர்களின்;* ***கருடன் அஞ்சுறு கண்மணி** -கருடனும் காண அஞ்சும்படியான கண்களின் கருவிழிகளை;* ***காகமும் கவர்ந்த** - (இப்பொழுது) காக்கைகளும் பறித்தெடுத்தன;* ***இருள் தரும் புரத்து இழுதையர்** - இருளைப் போன்ற மிகக் கரிய உடம்பையுடைய வஞ்சகர்களிடம்;* ***பழுது உரைக்கு** - கேடு சொல்வதற்கு;* ***எளிதோ** - எளியது ஆகுமோ;* ***அருள் தரும் திறத்து** - கருணை செய்யும் தன்மையையுடைய;* ***அறன் அன்றி** - தருமமேயல்லாமல்;* ***வலியது** - வலிமையுடையது;* ***உண்டாமோ** - (உலகத்தில் வேறு) உள்ளதாகுமோ?*

உயிர்களுக்குத் தருமத்தினும் மிக்க நன்மை தருவதும், அதருமத்தினும் மிக்க கேடு தருவதும் வேறு இல்லையாதலால் கொடியவரான அரக்கர் எளிதாக அழிவடைந்தனர் என்பது.

'அருள் தரும் திறத்து அறனன்றி வலியது உண்டாமோ' - இராமபிரானே வெற்றி பெற்றமையைத் தெரிவிப்பது : பிறிது மொழிதலணி. 'இருள் தரும் புரத்து இழுதையர் பழுது உரைக்கு எளிதோ' - வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. காகமும் - உம் : இழிவு சிறப்பும்மை. அறத்துக்கு அருள் மிக இன்றியமையாததால் 'அருள் தரும் திறத்து அறன்' எனப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்

2963. **பல் ஆயிரம்இருள் கீறிய**
பகலோன் என ஒளிரும்
வில்லாளனை முனியா, வெயில்
அயில் ஆம் என விழியா,-
கல் ஆர் மழை, கண மா முகில்
கடைநாள், விழுவனபோல்,-
எல்லாம் ஒரு தொடையா உடன்
எய்தார்; வினை செய்தார்.

(இவ்வாறு அரக்கரையழித்து) **பல் ஆயிரம் இருள் -** மிகப் பலவாகிய இருளின் தொகுதியை; **கீறிய பகலோன் என ஒளிரும் -**பிளந்து அழித்த சூரியனைப் போல ஒளி வீசுகின்ற; **வில்லாளனை -** வில்லில் வல்லவனான இராமபிரானை; *(மற்றும் பல அரக்கர்);***முனியா -** கோபித்து; **வெயில் அயில் ஆம் என விழியா -** ஒளியையுடைய வேலைப் போலக் கூர்மையாகக் கண் விழித்துப் பார்த்து; **கண மா முகில்-** கூட்டமாகிய பெரிய மேகங்கள்; **கடை நாள் -** யுக முடிவுக் காலத்தில்; **கல் ஆர் மழை -** கற்களைப் போன்ற மழை; **விழுவன போல் -** சொரிவது போலத் தோன்றுமாறு; **எல்லாம் ஒரு தொடையா -**எல்லா வகை அம்புகளையும் ஒரே தொடர்ச்சியாக; **உடன் எய்தார் -** சேர்த்து எய்து; **வினை செய்தார் -** போர்த் தொழிலைச் செய்தார்கள். பல்லாயிரம் இருள் போரில் இறந்துபட்ட பல்லாயிரம் அரக்கர்களுக்கும், பகலவன் இராமனுக்கும் கல் மழை அம்பு பொழிதலுக்கும் மேகக் கூட்டம் அரக்கர் கூட்டத்துக்கும் உவமை. முனியா, விழியா செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள்.

2964. **எறிந்தார் என, எய்தார் என,**
நினைந்தார் என, எறிய
அறிந்தார் என, அறியாவகை, அயில்
வாளியின் அறுத்தான்;
செறிந்தாரையும், பிரிந்தாரையும்,
செறுத்தாரையும், சினத்தால்
மறிந்தாரையும், வலித்தாரையும், மடித்தான்-
சிலை பிடித்தான்.

சிலை பிடித்தான் - வில்லைக் கையில் ஏந்தியவனான இராம பிரான்; **செறிந்தாரையும் -** கூட்டமாகத் திரண்டு வந்த அரக்கர்களையும்; **பிரிந்தாரையும் -** தனித் தனியே எதிர்த்து வந்த அரக்கர்களையும்; **செறுத்தாரையும் -** மிகக் கோபித்துப் பகைத்த அரக்கர்களையும்; **சினத்தால் மறிந்தாரையும் -** *(தோற்றோடிப் பின்பு)* கோபத்தால் திரும்பி வந்த அரக்கர்களையும்; **வலித்தாரையும் -** வலிந்து போர் செய்ய வந்தவர்களையும் *(ஆகிய அனைவரையும்);* **எறிந்தார் என -**இன்னவர் வேல் முதலிய எறிபடைகளை வீசினவர்களென்றும்; **எய்தார் என -**இன்னார் பாணங்களைப் பிரயோகித்தவரென்றும்; **நினைந்தார் என -** *(இன்னார் ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தக்)*

கருதினவரென்றும்; ***எறியஅறிந்தார் என -*** *(இன்னார் ஆயுதங்களை) வீச ஆராய்ந்து துணிந்தவரென்றும்;* ***அறியாவகை -*** *அறியாதபடி;* ***அயில் வாளியின் அறுத்தான் -*** *கூர்மையான (தன்னுடைய) அம்புகளால் துணித்து;* ***மடித்தான் -*** *கொன்றொழித்தான்.*

சிலை பிடித்தவன் அறுத்தான் மடித்தான் என்று வினை முடிவு செய்க. இன்ன அரக்கர் இன்ன விதமாக இன்னது செய்தாரென்று அறிய முடியாதபடி அவர்களையெல்லாம் மிக விரைவில் இராமபிரான் துணித்தான் என்பது. செறிந்தார் - தன்னைச் சூழ்ந்து நெருங்கி நின்றவரும், பிரிந்தார் - விலகித் தூரத்தில் நின்றவரும் எனவும் உரைக்கலாம்.

2965. வானத்தன; கடலின் புற
வலயத்தன; மதி சூழ்
மீனத்தன; மிளிர் குண்டல
வதனத்தன மிடல் வெங்
கானத்தன; மலையத்தன; திசை
சுற்றிய கரியின்
தானத்தன-காகுத்தன் சரம்
உந்திய சிரமே.

மிளிர் குண்டல வதனத்தன - *விளங்குகின்ற குண்டலம் என்னும் காதணியைக் கொண்ட முகத்தையுடையனவும்;* ***காகுத்தன் சரம் உந்திய சிரம் -*** *இராமபிரானின் அம்புகளால் அறுத்துத் தள்ளப் பட்டனவுமாகிய தலைகள்;* ***வானத்தன -*** *மேக மண்டலத்தில் சென்று சேர்ந்தவையும்;* ***கடலின் புற வலயத்தன -*** *கடலின் வெளிவட்டத்திற் சென்று சேர்ந்தவையும்;* ***மதி சூழ் மீனத்தன -*** *சந்திரனைச் சூழ்ந்த நட்சத்திரமண்டலங்களிற் சென்று சேர்ந்தவையும்;* ***மிடல் வெம் கானத்தன -****வலிய கொடிய காடுகளில் சென்று சேர்ந்தவையும்;* ***மலையத்தன -****மலைகளிற் சென்று சேர்ந்தவையும்;* ***திசை சுற்றிய கரியின் -*** *திசைகளைச் சுற்றிலுமுள்ள (எட்டுத் திக்கு) யானைகளிடத்தில்;* ***தானத்தன -****சென்று சேர்ந்தவையுமாயின.* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.*

அறுபட்ட தலைகள் எப்புறத்தும் நெடுந் தூரத்திற்கு அப்பால் சென்று விழுந்தன என்பது மீன் - விண்மீன்; வானத்தன, வலயத்தன - அ - ஆறனுருபு.

2966. மண் மேலன; மலை மேலன; மழை
மேலன; மதி தோய்
விண் மேலன; நெடு வேலையின்
மேல் கீழன; மிடலோர்
புண் மேலன;-குருதிப் பொரு
திரை ஆறுகள் பொங்க,
திண் மேருவை நகு மார்பினை
உருவித் திரி சரமே.

புண் மேலன குருதி - புண்பட்ட உடல்களிலிருந்து பெருகும் இரத்த வெள்ளமாகிய; **பொரு திரை ஆறுகள் பொங்க -** மோதுகின்ற அலைகளையுடைய நதிகள் மிகும்படியாக; **மிடலோர் -**வலிமையுள்ள அரக்கர்களின்; **திண் மேருவை நகு மார்பினை -** வலிய மேருமலையையும் (தமது வலிமைக்கு ஈடாகாதென்று) இகழ்கின்ற மார்புகளை; **உருவித் திரி சரம் -** முழுவதும் துளைத்து அப்பாலே சென்ற இராமனுடைய அம்புகள்; **மண் மேலன -** தரையில் விழுந்தவையும்; **மலை மேலன -** மலைகளின் மேல் விழுந்தவையும்; **மழை மேலன -** மேகங்களின் மேற்பட்டவையும்; **மதி தோய் விண் மேலன -**சந்திரன் பொருந்தி விளங்கும் ஆகாயத்தின் மேல் சென்றவையும்; **நெடு வேலையின் மேல் கீழன -** பெரிய கடல்களின் மேலேயும் கீழேயும் உள்ளவையுமாயின; **ஏ -** ஈற்றசை. இரத்த நதிகள் பெருகுமாறு அரக்கர்களின் மார்புகளை ஊடுருவிச் சென்ற இராம பாணங்கள் மண்மேலன, மலை மேலன, மழை மேலன, விண் மேலன, வேலையின் மேல் கீழனவாக அமைந்தன என்பது.

இச் செய்யுள் இராமனின் அம்புகள் பகைவர் தம் உடல்களை ஊடுருவிச் சென்ற வேகத்தின் மிகுதியை விளக்கும். அரக்கர்கள் மார்புகளுக்கு மேருமலை ஒப்பு - அதன் திண்மையும் பெருமையும் பற்றி. அரக்கர் மார்பு பொழியும் குருதிக்கு மலையருவி நிகர்.

2967. **பொலந் தாரினர், அனலின் சிகை**
பொழி கண்ணினர், எவரும்
வலம் தாங்கிய வடி வெம் படை
விடுவார், சர மழையால்
உலந்தார்; உடல் கடலோடு உற,
உலவா உடல் உற்றார்;
'அலந்தார் நிசிசரர் ஆம்' என,
இமையோர் எடுத்து ஆர்த்தார்.

பொலம் தாரினர் - அழகிய மாலையணிந்தவர்களும்;**அனலின் சிகை பொழி கண்ணினர் -** நெருப்பின் சுடர்களைச் சிந்துகின்ற கண்களையுடையவர்களும்; **வலம் தாங்கிய -** வலிமை கொண்ட;**வடி வெம் படை விடுவார் எவரும் -** கூரிய கொடிய போர்க் கருவிகளை இராமன் மேல் விடுபவர்களான அரக்கர்கள் யாவரும்; **சர மழையால் உலந்தார் -** (இராமன் எய்த) அம்பு மழையால் இறந்தனர்; **உடல் கடலோடு உற -** அவ்வாறு இறந்தோர் தம் உடல்கள் கடலோடு போய்ச் சேர; **உலவா உடல் உற்றார் -** (பின்) அழியாத தேவ உடலைப் பெற்றார்கள்; **இமையோர் -** (அதனால்) தேவர்கள்; **நிசிசரர் அலந்தார் ஆம் என ஆர்த்தார் -** அரக்கர்கள் அழிந்தார்களென்று மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்தார்கள்.

நிசிசரர் - அரக்கர் : இரவில் சஞ்சரிப்பவர்.

2968. **ஈரல் செறி கமலத்தன, இரதத்**
திரள் புளினம்,

வீரக் கரி முதலைக் குலம்,
மிதக்கின்றன உதிக்கும்
பாரக் குடர் மிடை பாசடை
படர்கின்றன பலவா,
மூரித் திரை உதிரக் குளம் முழுகிக்
கழுது எழுமே.

***ஈரல் செறி கமலத்தன** - (இறந்த அரக்கர்களின்) ஈரல்களாகிய நிறைந்த தாமரை மலர்களையுடையவையும்; **இரதம் திரள் புளினம்** - தேர்களாகியதிரண்ட மணற்குன்றுகளையுடையவை; **வீரக் கரி** - வலிய யானைகளாகிய; **முதலைக் குலம்** - முதலைகளின் கூட்டம்; **மிதக்கின்றன** -மிதக்கப் பெற்றவையும்; **பாரம் குடர்** - கனத்த குடல்களாகிய; **மிடை பாசடை** - நெருங்கிய பசுமையான தாமரையிலைகள்; **படர்கின்றன** - மேலே படரப் பெற்றவையுமாகிய; **மூரித் திரை உதிரம் குளம் பல** - பெரிய அலைகளையுடைய இரத்தக் குளங்கள் பல; **கழுது முழுகி எழ** -பேய்கள் முழுகி நீராடி எழுமாறு; **உதிக்கும்** - உண்டாயின.*

பெரிய இரத்த வெள்ளத்தைப் பேய்கள் நீராடியெழுவதற்கு இடமான தாமரைப் பொய்கைகளென்று உருவகப்படுத்தி, அவற்றிற்குக் குடல்களைத் தாமரையிலைகளாகவும், ஈரல்களைத் தாமரை மலர்களாகவும் தேர்களை மணற் குன்றுகளாகவும், யானைகளை முதலைகளாகவும் குறித்து வருணித்தார். முற்றுவமையணி.

2969. அழைத்தார் சிலர், அயர்த்தார் சிலர்,
அழிந்தார் சிலர், கழிந்தார்;
உழைத்தார் சிலர், உயிர்த்தார் சிலர்,
உருண்டார் சிலர், புரண்டார்;
குழைத் தாழ் திரைக் குருதிக் கடல்
குளித்தார் சிலர், கொலை வாய்
மழைத் தாரைகள் படப் பாரிடை
மடிந்தார் சிலர், உடைந்தார்.

***கொலை வாய் மழைத் தாரைகள் பட** - (பகைவரைக்) கொல்லும் தன்மையுடைய கூரிய நுனியுள்ள (இராமனுடைய) அம்புகளாகிய மழைத் தாரைகள் மேல் விழுவதனால்; **சிலர் அழைத்தார்** -(அரக்கர்களில்) சில பேர் (துன்பம் பொறுக்க மாட்டாமல் ஐயா அப்பா என்று) கூவியழைத்தார்கள்; **சிலர் அயர்த்தார்** - சிலர் சோர்ந்து தளர்ந்தார்கள்; **சிலர் அழிந்தார்** - சிலர் இறந்தொழிந்தார்கள்; **(சிலர்) கழிந்தார்** -சிலர் நெடுந்தொலைவு விலகிச் சென்றார்கள்; **சிலர் உழைத்தார்** - சிலர் மிக வருந்தினார்கள்; **சிலர் உயிர்த்தார்** - சிலர் பெருமூச்சு விட்டனர்;**சிலர் உருண்டார்** - சிலர் (தரையிலே) உருண்டார்கள்; (சிலர்) **புரண்டார்** -சிலர் (தரையிலே) புரண்டு தத்தளித்தனர்; **சிலர் குழை தாழ்** - சிலர் சேறு ஆழ்ந்து; **திரைக் குருதிக் கடல் குளித்தார்** - அலைகளோடு கூடிய இரத்தக் கடலில் மூழ்கினார்கள்; **சிலர் பார் இடை மடிந்தார்** -சிலர் தரையிலே விழுந்து இறந்தார்கள்; **(சிலர்) உடைந்தார்** - சிலர் உறுதிநிலை கெட்டு ஓடினார்கள்.*

அரக்க வீரர் பலரும் இராமனுடைய அம்புகளால் பலபடி, ஆயினமையை இச் செய்யுள் புலப்படுத்தும். 'கொலைவாய்' என்ற அடைமொழியால் 'மழை' அம்புமழையாயிற்று. முன் செய்யுளில் குருதிக் குளமாகவிருந்தது இச் செய்யுளில் குருதிக் கடலாகப் பொங்கியது என்பது.

படைத் தலைவர் பதினால்வரும் பொருதல்

2970. உடைந்தார்களை நகைசெய்தனர், உருள்
தேரினர், உடன் ஆய்
அடைந்தார், படைத் தலைவீரர்கள்
பதினால்வரும்; அயில் வாள்
மிடைந்தார், நெடுங் கடல்-தானையர்,
மிடல் வில்லினர், விரிநீர்
கடைந்தார் வெருவுற மீது எழு கடு
ஆம் எனக் கொடியார்.

விரி நீர் கடைந்தார் - பரந்த பாற்கடலைக் கடைந்த தேவாசுரர்கள்; **வெருவு உற -** அச்சங்கொள்ளும்படி; **மீது எழு கடு ஆம் என -**(அக் கடலிலிருந்து) மேலெழுந்த நஞ்சு போல; **கொடியார் -** கொடுமையுள்ளவர்களான; **படைத் தலை வீரர்கள் பதினால்வரும் -** அந்த அரக்கர் படைத் தலைவர்களான வீரர்கள் பதினான்கு பேரும்; **உடைந்தார்களை -** தம்முள் தோற்றோடியவர்களை; **நகை செய்தனர் -** இகழ்ந்து சிரித்துக் கொண்டு; **உருள் தேரினர் -** வலிமையான சக்கரத்தையுடைய தேர்களில் ஏறியவர்களும்; **அயில்வாள் மிடைந்தார் -** வேலும் வாளும் பொருந்தியவர்களும்; **நெடுங் கடல் தானையர் -**பெரிய கடல் போன்ற சேனையைச் சூழ்ந்தவர்களும்; **மிடல் வில்லினர் -**வலிய வில்லேந்தியவர்களுமாய்; **உடனாய் அடைந்தார் -** ஒன்றாக வந்து (இராமனுள்ள இடத்தைச்) சேர்ந்தார்கள்.

கடைந்தார் என்றமையால் விரிநீர் என்பது பாற்கடல் எனக் கொள்ளப்பட்டது. படைத் தலைவர்க்குப் பாற்கடலில் எழுந்த விடம்உவமையாயிற்று. கடல் தானையர் என்றமையால் அவர்களோடு வந்த அரக்கர் படைக்குக் கடல் உவமையானது. படைத் தலைவர் பதினால்வர் கரனுடன் வந்தவர்.

2971. நாகத் தனி ஒரு வில்லியை, நளிர்
முப்புரர், முன் நாள்
மாகத்திடை வளைவுற்றனர் என,
வள்ளலை மதியார்,
ஆகத்து எழு கனல் கண்வழி
உக, உற்று எதிர் அழன்றார்;
மேகத்தினை நிகர் வில்லியை
வளைத்தார், செரு விளைத்தார்.

நாகத் தனி ஒரு வில்லியை - மேருமலையை ஒப்பற்ற வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானை; ***முன்நாள்*** - முன்னொரு காலத்தில்; ***மாகத்திடைவளைவுற்றனர்*** - ஆகாயத்தில் சூழ்ந்து கொண்டவர்களான; ***நளிர் முப்புரர் என*** - பெரிய திரிபுரத்து அசுரர்களைப் போல (அச் சேனைத் தலைவர் பதினால்வரும்); ***வள்ளலை மதியார்*** - இராமபிரானை (ஒரு பொருட்டாக) மதியாதவர்களாய்; ***ஆகத்து எழு கனல்*** - அவர்களுடைய உடலிலிருந்தெழுந்த கோபத் தீ; ***கண் வழி உக*** - கண்களின் வழியாகச் சிந்தும்படி; ***எதிர் உற்று அழன்றார்*** - எதிர்த்து வந்து சீற்றம் கொண்டவர்களாய்; ***மேகத்தினை நிகர்*** - காள மேகத்தைப் போன்ற; ***வில்லியை வளைத்தார்*** - வில் வீரனான இராம பிரானைச் சூழ்ந்து கொண்டு; ***செரு விளைத்தார்*** - போர் செய்தார்கள்.

முன் காலத்தில் திரிபுரத்து அசுரர்கள் சிவபெருமானை வளைத்துக் கொண்டு செரு விளைத்தது போலச் சேனைத் தலைவர் பதினால்வர் இராமபிரானை வளைத்துக் கொண்டு போர் விளைத்தார் என்பது. தனி வில்லி - வேறு துணை எதுவுமில்லாமல் தனித்துப் போருக்குச் சென்ற வில் வீரன். இராமனுக்கு மேகம் - கருநிறத்தாலும், (அம்பு) மழை பொழிவதாலும், வில்லைப் பெற்றிருப்பதாலும் உவமையாகும். முப்புரம் : இரும்பாலும் செம்பாலும் பொன்னாலும் அமைந்து, நினைத்த இடத்திற்கு எழுந்து பறக்கக் கூடிய சக்தியமைந்த கோட்டைகளால் அமைந்த ஊர்கள்; இம் முப்புரங்களையும் அவற்றிற்குரிய வித்யுந்மாலி, தாருகாட்சன் கமலாட்சன் என்னும் மூன்று அசுரர்களையும் சிவபிரான் தன் சிரிப்பால் தீயெழச் செய்து அழித்தான் என்பது புராண வரலாறு. சிவனின் பெருமையறியாமல் அவனை எதிர்த்துப் பின்பு அழிந்த திரிபுரர் போல அரக்கர் படைகள் இராமனை வளைத்து நின்று அழிவுற்றனர் என்பது குறிப்பு. நாகம் : பல பொருள் குறித்த திரிசொல்; இங்கு மலையைக் குறிக்கும்.

2972. எய்தார் பலர்; எறிந்தார் பலர்;
மழு ஓச்சினர்; எழுவால்
பொய்தார் பலர்; புடைத்தார் பலர்;
கிடைத்தார் பலர்; பொருப்பால்
பெய்தார் மழை; பிதிர்த்தார் எரி;-பிறை
வாள்எயிற்று அரக்கர்-
வைதார் பலர்; தெழித்தார் பலர்; மலை
ஆம் என வளைத்தார்.

பிறை வாள் எயிற்று - பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற கோரப் பற்களையுடைய; ***அரக்கர் பலர்*** - (சேனைகளுடன் வந்த) அரக்கர்களில் அநேகம் பேர்; ***எய்தார்*** - (இராமன்மேல்) அம்புகளை எய்தார்கள். ***பலர் எறிந்தார்*** - (வேல் முதலிய ஆயுதங்களை) வீசினார்கள்; ***(பலர்) மழுஓச்சினர்*** - (பலர்) மழுவென்னும் ஆயுதங்களைச் செலுத்தினார்கள்; ***பலர் எழுவால் பொய்தார்*** - பலர் வளைதடிகளால் தாக்கினார்கள்; ***பலர்புடைத்தார்*** - பலர் ஆயுதங்களால் அடித்தார்கள்; ***பலர் கிடைத்தார்*** - பலர் எதிர்த்து நெருங்கினார்கள்; ***பொருப்பால் மழை பெய்தார்*** - மலைகளையெடுத்து மழைபோலச் சொரிந்தார்கள் பலர்; ***எரி பிதிர்த்தார்*** - பலர் நெருப்பைக் கொட்டினார்கள்; ***பலர் வைதார்*** - பலர் வசை மொழிகளைக் கூறினார்கள்; ***பலர் தெழித்தார்*** - பலர் அதட்டியார வாரித்தார்கள்; ***மலை ஆம் என வளைத்தார்*** - (இவ்வாறு செய்து யாவரும்) மலைகள் சூழ்ந்தாற் போல (இராமனைச்) சூழ்ந்தார்கள்.

கிடைத்தார் - நெருங்கினர். பொய்தார் - (போர்க் கருவிகளைக் கொண்டு) விளையாடினார் என்றும் கொள்ளலாம்.

2973. தேர் பூண்டன விலங்கு யாவையும்,
சிலை பூண்டு எழு கொலையால்,
பார் பூண்டன; மத மா கரி பலி
பூண்டன; பரிமா
தார் பூண்டன, உடல் பூண்டில
தலை; வெங்கதிர் தழிவந்து
ஊர் பூண்டன பிரிந்தாலென,
இரிந்தார் உயிர் உலைந்தார்.

சிலை பூண்டு எழு கொலையால் - *இராமபிரானின் வில்லிலிருந்து கிளம்பிய கொல்லுதல் தன்மையுடைய அம்புகளால்;* ***தேர் பூண்டனவிலங்கு யாவையும் -*** *(அந்த அரக்கர்களின்) தேர்களில் பூட்டப் பட்ட மிருகங்களெல்லாம்;* ***பார் பூண்டன -*** *(இறந்து விழுந்து) தரையைச் சேர்ந்தன;* ***மத மா கரி -*** *மதம் பிடித்த பெரிய யானைகள்;* ***பலி பூண்டன -*** *பலியிடப்பட்டன (கொல்லப்பட்டன) ;* ***தார் பூண்டன பரிமா -****கிண்கிணி மாலையணிந்த குதிரைகள்;* ***உடல் தலை பூண்டில -*** *உடல்களில் தம் தலைகள் பொருந்தப் பெறாதனவாயின (இவ்வாறு ஆகவே அரக்கர்கள்);* ***வெங் கதிர் தழிவந்து ஊர் பூண்டன -*** *வெப்பமான கதிர்களையுடைய சூரியனைத் தழுவிச் சூழ்ந்த ஊர்கோள் என்னும் பரிவேடங்கள்;****பிரிந்தால் என -*** *விரைவில் நீங்கினாற் போல;* ***இரிந்தார் -*** *நிலைகெட்டு ஓடி,****உயிர் உலைந்தார் -*** *உயிர் நடுங்கினார்கள்.*

'வெங்கதிர் தழி வந்து ஊர் பூண்டன பிரிந்தால்' என்றது, இராமனை இடைவிடாமற் சூழ்ந்த அரக்கர்கள் அப் பெருமானை யாதொன்றும் செய்ய மாட்டாமல் விரைவிலே எளிமைப்பட்டு விலகிச் சென்றதை விளக்கக் கூடிய உவமையாம். ஒருவர் பின் ஒருவராகப் பல வரிசையரக்கர்களும் சூழ்ந்து நின்றதை விளக்குவதற்கு 'ஊர் பூண்டன' என்று உவமையைப் பன்மையில் கூறினார். தழி - தழுவி என்னும் வினையெச்சத்தின் மரூஉ.

2974. மால் பொத்தின மறவோர் உடல் மழை
பொத்தின; வழி செம்-
பால் பொத்தின, நதியின் கிளர் படி
பொத்தின; படர் வான்-
மேல் பொத்தின குழு விண்ணவர் விழி
பொத்தினர்; விரை வெங்
கால் பொத்தினர் நமன் தூதுவர், கடிது
உற்று, உயிர் கவர்வார்.

மால் பொத்தின - *மயக்கம் நிறைந்த;* ***மறவோர் உடல் -*** *கொடியஅரக்கர்களின் உடம்பில்;* ***மழை பொத்தின -*** *அம்பு மழை துளைத்தன;* ***வழி செம்பால் பொத்தின -***

வழிகின்ற இரத்தப் பெருக்கு நிறைந்ததுவாய்; **நதியின் கிளர்படி பொத்தின -** ஆறுகள் போல விளங்கும் பூமியைமறைத்தது; **படர் வான் மேல் பொத்தின -** பரந்த வானத்தின் மேல் நிறைந்த; **குழு விண்ணவர் -** கூட்டமாகவுள்ள தேவர்கள்; **விழி பொத்தினர் -** (போரின் உக்கிரத்தைக் காண விரும்பாமல்) கண்களை மூடிக் கொண்டார்கள்; **நமன் தூதுவர் -** யமதூதர்கள்; **விரை வெங்கால் பொத்தினர் -** விரைவாக வீசும் கொடிய காற்றையொத்தவர்களாய்; **கடிது உற்று -** விரைவாக வந்து; **உயிர் கவர்வார் -** அரக்கருயிரைப் பறிப்பவர்களாயினர்.

வீரர்களை மலைகளுக்கு உவமித்ததற்கேற்ப, அவர்களின் உடல்களிலிருந்து பெருகியோடும் இரத்த வெள்ளத்தை நதிகளாகக் கூறினார்.

நமன் தூதுவர் தூது பொருந்தியது - அவர்களின் மிகுதியையும், அவர்களின் கால்களால் அந்தப் போர்க்களம் மூடுண்டதையும் அரக்கர்களின் அழிவு மிகுதியையும் அறிவிப்பது.

பொத்துதல் - நிறைதல், மறைதல், மூடுதல் மழை - மழை போல் சொரிந்த அம்புத் தொகுதி : உவமையாகுபெயர். செம்பால் - இரத்தம்.

'விரை வெங்கால் பொத்தினர் கடிதுற்று' - 'விரைந்து செல்லும் தன்மையுள்ள கொடிய தம் கால்களை அடித்துக் கொண்டு விரைந்து வந்து' எனப் பொருள் உரைப்பினும் அமையும்.

2975. பேய் ஏறின செரு வேட்டு எழு பித்து
ஏறினர் பில வாய்,
நாய் ஏறின; தலைமேல் நெடு நரி
ஏறின; எரி கால்
வாய் ஏறின வடி வாளியின் வான்
ஏறினர், வந்தார்;
தீ ஏறு, இகல் அரி ஏறு என, முகில்
ஏறு எனச் செறிந்தார்.

பேய் ஏறின - பேய்கள் கூட்டமாக வருவதற்குக் காரணமான; **செரு வேட்டு -** போரை விரும்பி; **எழு பித்து ஏறினர் -** எழுகின்ற பைத்தியம் பிடித்த அரக்கர்களின்; **பில வாய் -** மலைக் குகை போல (ஆழ்ந்து அகன்ற) வாய்களின் மேல்; **நாய் ஏறின -** பல நாய்கள் ஏறின; **தலை மேல் நெடுநரி ஏறின -** தலைகளின் மேல் பெரிய நரிகள் வந்து ஏறின; **தீ ஏறு (என) -** பெரிய நெருப்புப் போலவும்; **இகல் அரி ஏறு என -** வலிய ஆண் சிங்கம் போலவும்; **முகில் ஏறு என -** மேகத்திலே தோன்றும் பேரிடி போலவும்; **வந்தார் செறிந்தார் -** வந்து நெருங்கிய அரக்கர்கள்; **எரி கால் வாய் -** நெருப்பையுமிழும் நுனியிலே; **ஏறின வடி வாளியின் -** கூரிய (இராமனுடைய) அம்புகளால்; **வான் ஏறினர் -** (போரில் மடிந்து) வீரசொர்க்கத்திற்கு ஏறிச் சென்றார்கள்.

பேயேறின செரு - பேய்கள் பிணங்களைத் தின்ன விரும்பி மிகுதியாக வருமாறு பிராணிகளுக்கு அழிவையுண்டாக்கும் போர். பித்து - வரம்பு கடந்த ஆசை. நாயும்

நரியும் இறந்தவுடல்களைப் பிடுங்கித் தின்ன வந்தவையாம்.

2976. **தலை சிந்தின; விழி சிந்தின,**
தழல் சிந்தின; தரைமேல்
மலை சிந்தினபடி சிந்தின, வரி
சிந்துரம்; மழைபோல்
சிலை சிந்தின கணை சிந்தின, திசை
சிந்தின, திசையூடு
உலை சிந்தின, பொறி சிந்தின,
உயிர் சிந்தின, உடலம்.

தலை சிந்தின - (அரக்கர்களின்) தலைகள் சிதறின; **தழல் சிந்தின விழி சிந்தின -** நெருப்புப் பொறிகளையுமிழ்ந்த (அவர்களின்) கண்கள் சிதறின; **வரி சிந்துரம் -** (இருக்கை வரிந்து) கட்டப்பட்ட யானைகள்;**தரை மேல் மலை சிந்தினபடி சிந்தின -** பூமியின் மேலே மலைகள் சிதறிவிழுந்தாற் போலச் சிதறின; **சிந்தின மழை போல் சிலை சிந்தின கணை-** பெய்த மேகம் போல (இராமனது) வில் உமிழ்ந்த அம்புகள்;**திசை சிந்தின -** எல்லாத் திசைகளிலும் சிதறி விழுந்தன; **திசையூடு உலை சிந்தின -** அந்தத் திக்குகளிலெல்லாம் உலைக் களத்திலிருந்து சிதறிய; பொறி சிந்தின உடலம் - தீப் பொறி போன்ற நெருப்புப் பொறிகளைச் சிதறிய (அரக்கரின்) உடம்புகள்; **உயிர் சிந்தின -** உயிர்கள் நீங்கின.

விழி சிந்தின - கண்கள் சிதறின; தழல் சிந்தின - (அந்தக் கண்கள் கொடுமையால் மேலும்) **தீயுமிழ்ந்தன** என்றும், உயிர் சிந்தின உடலம் - உயிர் நீங்கிய உடம்புகள்; உலை சிந்தின பொறி சிந்தின - (கொடுமையால் பின்பும்) உலை சிந்தின அனற் பொறிகளைச் சிதறின எனவும் பொருள் உரைக்கலாம். மழை போல் சிலை கணை சிந்தின - மேகம் போல வில் அம்புகளைச் சொரிந்தன; சிந்தின திசை (அந்த அம்புகள்) சிதறி விழுந்த திக்குகள்; சிந்தின - அந்த அம்புகளின் வேகத்தால், இடிந்து விழுந்தன; திசையூடு உலை சிந்தின - பொறி சிந்தின அத்திக்குகளிலெல்லாம் உலைக் களத்துப் பொறிகள் போன்ற தீப்பொறிகள் சிதறின என்றும் உரைக்கலாம். 102கலிவிருத்தம்

2977. **படைப் பெருந் தலைவரும்,**
படைத்த தேர்களும்,
உடைத் தடம் படைகளும், ஒழிய,
உற்று எதிர்
விடைத்து அடர்ந்து எதிர்ந்தவர்,
வீரன் வாளியால்,
முடைத்த வெங் குருதியின்
கடலில் மூழ்கினார்.

படைப் பெருந் தலைவரும் - பெரிய சேனைத் தலைவர் பதினால் வரும்; **படைத்த தேர்களும் -** (அவர்கள்) பெற்றிருந்த இரதங்களும்; **உடைத் தடம் படைகளும் -** அவர்கள்

தாங்கிய பெரிய போர்க் கருவிகளும்; **ஒழிய** - *நீங்கலாக;* **எதிர் உற்று** - *(இராமபிரானுக்கு) எதிரில் வந்து;* **விடைத்து அடர்ந்து எதிர்ந்தவர்** - *கோபங் கொண்டு நெருங்கித் தாக்கியெதிர்த்த அரக்கர்கள் எல்லோரும்;* **வீரன் வாளியால்** - *இராமனுடைய அம்புகளால்;* **முடைத்த** - *துர்நாற்றம் மிகுந்த;* **வெங்குருதியின் கடலில்** - *கொடிய இரத்தக் கடலிலே;* **மூழ்கினார்** -*முழுகி இறந்தார்கள்.*

இராமனை எதிர்த்த அரக்கர்களுள் சேனைத் தலைவர் பதினால்வர் தவிர மற்றவர் யாவரும் அழிந்தமையை இதில் கூறினார்.

முடைத்த - குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

2978. சுற்றுற நோக்கினர்,
தொடர்ந்த சேனையில்
'அற்றில தலை' எனும்,
ஆக்கை கண்டிலர்;
தெற்றினர் எயிறுகள்;
திருகினார் சினம்;
முற்றினர் இராமனை,
முடுகு தேரினார்.

(படைத் தலைவர் பதினால்வரும்) **சுற்றுற நோக்கினர்** -*(தம்மைச்) சுற்றிலும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்த்து;* **தொடர்ந்த சேனையில்** - *தம்மைத் தொடந்து வந்த சேனைகளில்;* **தலை அற்றில எனும் ஆக்கை** - *தலை அறாதவையென்று சொல்லக் கூடிய அரக்கரின் உடம்புகளை;* **கண்டிலர்** - *(ஒன்றேனும்) காணாதவராகி;* **எயிறுகள் தெற்றினர்** - *பற்களைக் கடித்துக் கொண்டனர்;* **சினம் திருகினார்** - *கோபம் மூண்டு;* **முடுகு தேரினார்** -*விரைந்து செல்லும் தேர்களையுடையவர்களாய்;* **இராமனை முற்றினர்** - *இராமபிரானைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.*

சேனையிலிருந்த குதிரைகள், யானைகள் உட்பட யாவும் தலையறு பட்டமை விளங்கும். சினம் திருகுதல் - கோபத்தால் முறுக்கேறுதல். பற்களைக் கடித்தல் கோபத்தால் உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகளுள் ஒன்று.

2979. ஏழ்-இரு தேரும் வந்து,
இமைப்பின் முன்பு, இடை
சூழ்வன, கணைகளின்
துணிய நூறினான்;
ஆழியும், புரவியும், ஆளும்
அற்று, அவை
ஊழி வெங் கால் எறி
ஓங்கல் ஒத்தவே.

வந்து இடை சூழ்வன - வந்து பக்கத்திலே சூழ்ந்தவையான; **ஏழ்இரு தேரும்** - பதினான்கு தேர்களையும்; **இமைப்பின் முன்பு** - கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில்; **கணைகளின்** - அம்புகளால்; **துணிய நூறினான்** - துண்டாகும்படி (இராமன்) அழித்தான் (அப்பொழுது); **ஆழியும் புரவியும்** - தேர்ச் சக்கரங்களும் குதிரைகளும்; **ஆளும் அற்று** - தேர்ச் சாரதிகளும் ஒழிந்து; **அவை ஊழி வெம்கால்** - அவை கொடிய ஊழிக் காற்றால்; **எறி ஓங்கல் ஒத்த** - எடுத்தெறியப்படுகின்ற மலைகளைப் போன்றன; **ஏ** - ஈற்றசை.

ஊழிக் காற்று - இராமனுடைய அம்புக்கும், மலைகள் - வலிய பெரிய சக்கரம் பூண்ட தேர் முதலியவற்றுக்கும் உவமை.

2980. **அழிந்தன தேர்; அவர்,**
அவனி கீண்டு உக,
இழிந்தனர்; வரி சிலை
எடுத்த கையினர்;
ஒழிந்திலர்; சரங்களை உருமின்
ஏறு எனப்
பொழிந்தனர், பொழி கனல்
பொடிக்கும் கண்ணினார்.

அழிந்தன தேர் - (இவ்வாறு) தேர்கள் அழிந்தன; **அவர்** -(அழிந்து போகவே) அந்தப் படைத் தலைவர் பதினான்கு பேரும்; **அவனி கீண்டு உக** - பூமி பிளந்துவிடும்படி; **இழிந்தனர்** - கீழே இறங்கினர்;**வரிசிலை எடுத்த கையினர்** - கட்டமைந்த வில்லேந்திய கையையுடையவர்களும்; **ஒழிந்திலர்** -(இவ்வாறு தளர்ச்சிக்கிடையிலும்) போர்க் களத்தை விட்டு நீங்கினாரல்லர்; **பொழிகனல்** - நெருப்பைச் சிந்துகின்ற; **பொடிக்கும் கண்ணினார்** -கோபிக்கும் கண்களையுடையவர்களாகி; **சரங்களை** - அம்புகளை;**உருமின் ஏறு என** - பேரிடிகள் என்று சொல்லும்படி; **பொழிந்தனர்** - இடைவிடாது சொரிந்தார்கள்.

தாம் ஏறியிருந்த தேர்கள் அழிந்து விடவே பதினான்கு சேனைத் தலைவரும் தரையிலிருந்தவாறே அம்பு மழை பொழிந்தார்களென்பது.

2981. **நூறி சரம் எலாம்**
நுறுங்க வாளியால்
ஈறுசெய்து, அவர் சிலை
ஏழொடு ஏழையும்
ஆறினோடு ஆறும் ஓர்
இரண்டும் அம்பினால்,
கூறுசெய்து, அமர்த் தொழிற்
கொதிப்பை நீக்கினான்.

நூறிய சரம் எலாம் - அழிக்கும் இயல்புடைய (அந்த அரக்கர்களின்) அம்புகளையெல்லாம்; **நுறுங்க** - பொடியாகும்படி; **வாளியால்** - (இராமன் தன்) பாணங்களால்; **ஈறு செய்து** - அழித்து;**அவர் சிலை ஏழொடு ஏழையும்** - அவர்களின் விற்கள் பதினான்கையும்; **ஆறினொடு ஆறும் ஓர் இரண்டும் அம்பினால்** - பதினான்கு அம்புகளால்; **கூறு செய்து** - துண்டுகளாக்கி; **அமர்த் தொழிற் கொதிப்பை நீக்கினான்** - போர்ச் செயலில் அவர்களின் உக்கிரத்தைப் போக்கினான்.

இராமன் பதினான்கு அரக்கர் தொடுத்து விடுத்த அம்புகளையெல்லாம் தன் அம்புகளால் அழித்துப் பதினான்கு அம்புகளால் அந்த வீரர்களின் விற்களைத் துண்டிக்கவே அன்னாரின் போரின் உக்கிரம் (வேகம்) குறைந்தது என்பது.

2982. **வில் இழந்து, அனைவரும்**
வெகுளி மீக்கொள,
கல் உயர் நெடு வரை
கடிதின் ஏந்தினார்,
ஒல்லையில் உருத்து, உயர்
விசும்பில் ஓங்கி நின்று,
எல் உயர் பொறி உக,
எறிதல் மேயினார்.

அனைவரும் - அந்தப் படைத் தலைவர் எல்லோரும்; **வில் இழந்து**- (தம்) விற்களையிழந்ததனால்; **வெகுளி மீக்கொள** - கோபம் மேலிட; **கல்உயர் நெடுவரை** - கல்லால் உயர்ந்த பெரிய மலைகளை; **கடிதின் ஏந்தினார்** - விரைவில் (கையிலே) எடுத்துக் கொண்டு;**ஒல்லையில் உருத்து** - விரைவாக எழுந்து சீறி; **உயர் விசும்பில் ஓங்கி நின்று** - ஓங்கிய ஆகாயத்தில் உயர நின்று கொண்டு; **எல் உயர் பொறி உக** - கதிரவன் ஒளி போன்ற அளவில்லாத தீப் பொறிகள் சிந்த; **எறிதல் மேயினார்** - (அந்த மலைகளை) இராமன் மேல் வீசியெறிந்தார்கள்.

தம்முடைய விற்கள் துண்டிக்கப்படவே அந்த அரக்க வீரர் மலைகளையேந்தி வானத்தில் ஓங்கி நின்று எறியத் தொடங்கினர் என்பது.

2983. **கலைகளின் பெருங் கடல்**
கடந்த கல்வியான்
இலை கொள் வெம் பகழி
ஏழ்-இரண்டும் வாங்கினான்;
கொலை கொள் வெஞ் சிலையொடு
புருவம் கோட்டினான்;
மலைகளும் தலைகளும்
விழுந்த, மண்ணினே.

கலைகளின் பெருங் கடல் கடந்த - கலைகளாகிய பெரிய கடல்களை முற்றும் கற்றுத் தேர்ந்த; **கல்வியான் -** கல்வி நிரம்பிய இராமன்; **இலை கொள் வெம் பகழி ஏழ் இரண்டும் -** இலை வடிவத்தைக் கொண்ட கொடிய பதினான்கு அம்புகளை;**வாங்கினான் -** எடுத்து எய்தான்; **கொலை கொள் வெம் சிலையொடு -** கொல்லும் தொழிலைக் கொண்ட கொடிய தனது வில்லுடன்; **புருவம் கோட்டினான் -** தன் புருவங்களையும் வளைத்தான்; **மலைகளும் -** (அந்த அரக்கர்கள் எறிந்த) மலைகளும்; **தலைகளும் -** (அவர்களின்) தலைகளும்;**மண்ணின் விழுந்த -** (துண்டாகித்) தரையில் விழுந்தன. **ஏ -** ஈற்றசை.

இராமன் கோபங்கொண்டு புருவத்தை நெரித்துப் பதினான்கு அம்புகளைப் பொழிய மலைகளும், அவற்றையெறிந்த அரக்கர்களின் தலைகளும் ஒரு சேரத் துணிபட்டுத் தரையில் விழுந்தன என்பது. புருவம் விற்போன்றதென்றும், தலைகள் மலைகள் போன்றனவென்றும் தோன்றும். கலைகளைக் கடல் என்றதற்கு ஏற்ப அறிவைப் புணையென்னாமையால் ஏகதேச உருவகவணி.

படைத் தலைவர்கள் மாய, திரிசிரா போர்மேல் வருதல்

2984. **படைத் தலைத் தலைவர்கள்**
படலும், பல் படை
புடைத்து, அடர்ந்து, எதிர் அழல்
புரையும் கண்ணினார்.
கிடைத்தனர், அரக்கர்கள்; கீழும்
மேலும் மொய்த்து
அடைத்தனர் திசைகளை;
அமரர் அஞ்சினார்.

படைத் தலைத் தலைவர்கள் படலும் - சேனையிடத்து முதன்மை பெற்ற தலைவர்கள் பதினான்கு பேரும் இவ்வாறு இறந்த அளவிலே; **அரக்கர்கள் -** மற்றுமுள்ள இராக்கதர்கள்; **பல் படை புடைத்து -** தம்முடைய பல வகை ஆயுதங்களையும் வீசிக் கொண்டு;**அடர்ந்து -** நெருங்கி; **அழல் புரையும் கண்ணினார் -** நெருப்பைப் போன்ற கண்களையுடையவர்களாய்; **எதிர் கிடைத்தனர் -** இராமன் எதிரில்நெருங்கி; **கீழும் மேலும் மொய்த்து -** நிலத்திலும் ஆகாயத்திலுமாகமொய்த்துக் கொண்டு; **திசைகளை அடைத்தனர் -** திக்குகளை மறைத்தார்கள் (அதனைக் கண்டு); **அமரர் அஞ்சினார் -** தேவர்கள் அச்சங் கொண்டார்கள்.

பதினான்கு படைத் தலைவரும் இறந்திடவே வேறு அரக்கர்கள்சினத்தோடு ஆயுதங்களை வீசிக் கொண்டு எல்லாப் பக்கங்களிலும் திரண்டு நெருங்கவே, தேவர்கள் அஞ்சினர் என்பது - படைத்தலை - 'தலை' ஏழனுருபு.

படைத் தலைவர்களோடு வந்த வீரர்கள் யாவரும் அழிந்தனர். என்று முன் (3978) கூறினமையால் இங்கு வந்தவர் வேறு என்பதாயிற்று.

2985. முழங்கின பெரும் பணை,
மூரி மால் கரி;
முழங்கின வரி சிலை
முடுகு நாண் ஒலி;
முழங்கின சங்கொடு புரவி;
மொய்த்து உற
முழங்கின அரக்கர்தம்
முகிலின் ஆர்ப்புஅரோ.

மூரி மால் கரி - வலிய பெரிய யானைகளும்; ***பெரும் பணை*** - (அப்பொழுது) பெரிய போர்ப் பறைகளைப் போல; ***முழங்கின*** -பேரொலி செய்தன; ***வரி சிலை முடுகு நாண் ஒலி*** - கட்டமைந்த விற்களில் விரைவாகப் பூட்டப்பட்ட நாணின் ஓசைகள்; ***முழங்கின*** -ஆரவாரித்தன; ***சங்கொடு புரவி*** - சங்க வாத்தியங்களும் குதிரைகளும்; ***முழங்கின*** - முழக்கமிட்டன; ***அரக்கர்தம் முகிலின் ஆர்ப்பு*** - அரக்கர்களின் மேகம் போன்ற கர்ச்சனை; ***மொய்த்து உற*** - மிக அடர்ந்து; ***முழங்கின*** - பேரொலி செய்தன; ***அரோ*** - ஈற்றசை.

சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி. *111அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்*

2986. வெம் படை, நிருதர், வீச விண்ணிடை
மிடைந்த;வீரன்
அம்பு இடை அறுக்க, சிந்தி அற்றன
படும்' என்று, அஞ்சி,
உம்பரும் இரியல்போனார்;உலகு
எலாம் உலைந்து சாய்ந்த;
கம்பம் இல் திசையில் நின்ற களிறும்,
கண் இமைத்த அன்றே.

நிருதர் வீச - அரக்கர்கள் வீசியெறிவதால்; ***வெம்படை*** -கொடிய அப் படைக் கருவிகள்; ***விண்ணிடை மிடைந்த*** - வானத்தில் நெருங்கின; ***வீரன் அம்பு இடை அறுக்க*** - இராமபிரானின் அம்புகள் இடையே புகுந்து அறுத்ததால்; ***அற்றன*** - துணிபட்டனவாய்; ***சிந்திப் படும்*** -சிதறி (நம்மேல் ஊறு ஏற்பட) விழக்கூடும்; ***என்று*** - என்று எண்ணி;***அஞ்சி*** - அஞ்சினவர்களாய்; ***உம்பரும் இரியல் போனார்*** - தேவர்களும் ஓடிப் போனார்கள்; ***உலகு எலாம்*** - மற்ற உலகங்கள் எல்லாம்; ***உலைந்துசாய்ந்த*** - நிலைகெட்டு நடுங்கித் தளர்ந்தன; ***கம்பம் இல்*** -நிலைபெயராத; ***திசையில் நின்ற களிறும்*** - திசைகளைச் சுமந்து நின்ற திக்கு யானைகளும்; ***கண் இமைத்த*** - (அச்சத்தால்) கண்களை மூடிக் கொண்டன.

அன்று ஏ - அசைகள். அரக்கர் எறிந்த படைக்கலன்களை இராமபிரானின் அம்பு இடையே அறுத்ததால் அறுபட்ட அந்த ஆயுதங்கள் நம்மேல் படக்கூடுமென்று அஞ்சித் தேவர்களும் நிலைகெட்டோட, உலகமெல்லாம் நடுங்கித் தளர, திக்கு யானைகளும் அச்சத்தால் கண்ணிமைத்தன என்பது. தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி.

கலி விருத்தம்

2987. அத் தலைத் தானையன்,
அளவு இல் ஆற்றலன்,
முத் தலைக் குரிசில், பொன்
முடியன்; முக்கணான்
கைத்தலைச் சூலமே
அனைய காட்சியான்;
வைத தலைப் பகழியால் மழை
செய் வில்லினான்.

அத் தலைத் தானையன் - *சிறந்த அந்தச் சேனையையுடைய தலைவன் (யாரென்றால்);* ***அளவு இல் ஆற்றலன் -*** *அளவற்ற வலிமையுடையவனும்;* ***பொன் முடியன் -*** *பொன்னாலாகிய கிரீடத்தையுடையவனும்;* ***வைத்தலைப் பகழியால் -*** *கூரிய நுனிகொண்ட அம்புகளால்;* ***மழை செய் வில்லினான் -*** *மழை பொழிகின்ற வில்லையுடையவனும்;* ***முக்கணான் கைத்தலை -*** *மூன்று கண்களையுடையவனான சிவபிரானின் கையிலுள்ள;* ***சூலமே அனைய காட்சியான் -*** *சூலம் போன்ற தோற்றத்தையுடையவனுமாகிய;* ***முத் தலைக் குரிசில் -*** *மூன்று தலைகளையுடைய திரிசிரா என்னும் வீரனாவான்.*

திரிசிரா என்னும் படைத் தலைவனின் தன்மையை இப் பாடல் கூறுகிறது. மூன்று தலைகளைக் கொண்டமைக்கும். அழித்தல் தொழில் செய்யுங் கொடுமைக்கும் சிவபெருமானின் சூலம் உவமையாயிற்று.

2988. அன்னவன் நடுவுற,
'ஊழி ஆழி ஈது'
என்ன, வந்து, எங்கணும்
இரைத்த சேனையுள்,
தன் நிகர் வீரனும்,
தமியன், வில்லினன்,
துன் இருள் இடையது ஓர்
விளக்கின் தோன்றினான்.

அன்னவன் நடுவுற - *அத்தகைய திரிசிரன் என்பவன் நடுவிலேபொருந்தியிருக்க;* ***'ஊழி ஆழி ஈது' என்ன -*** *ஊழிக் காலத்துப் பெருங்கடல் இதுவென்று சொல்லும்படி;* ***எங்கணும் வந்து -****எல்லாப் பக்கங்களிலும் வந்து;* ***இரைத்த சேனையுள் -*** *ஆரவாரித்த அரக்கர் சேனையிலே;* ***தன் நிகர் வீரனும் -*** *(வேறு உவமையில்லாது) தன்னைத் தானேயொத்த வீரனான இராமனும்;* ***தமியன் வில்லினன் -****தனியே வில்லையேந்தியவனாய்; துன் இருள் இடையது - அடர்ந்த இருளின் நடுவேயுள்ள;* ***ஓர் விளக்கின் -*** *ஒரு விளக்குப் போல;****தோன்றினான் -*** *விளங்கினான்.*

திரிசிரா நடுவிலே பொருந்திய அரக்கச் சேனைகள் தன்னைச் சூழ்ந்து நிற்க அவர்களுக்கு நடுவே இராமபிரான் இருளிடையே தோன்றும் விளக்குப் போல விளங்கினான் என்பது.

சேனையோடு திரிசிராவை இராமன் எதிர்த்துப் பொருதல்

2989. ஓங்கு ஒளி வாளினன்,
உருமின் ஆர்ப்பினன்,
வீங்கிய கவசத்தன்,
வெய்ய கண்ணினன்-
ஆங்கு-அவன் அணிக்கு எதிர்
அணிகள் ஆக, நேர்
தாங்கினன் இராமனும்,
சரத்தின் தானையால்.

ஓங்கு ஒளி வாளினன் - *மிக்க ஒளியையுடைய வாளையுடையவனும்;* ***உருமின் ஆர்ப்பினன் -*** *இடி போன்ற முழக்கத்தையுடையவனும்;****வீங்கிய கவசத்தன் -*** *பெரிய கவசத்தையுடையவனும்;* ***வெய்ய கண்ணினன் -*** *கொடிய கண்களையுடையவனுமான;* ***ஆங்கு அவன் -*** *அங்கே வந்த திரிசிரா என்னும் அரக்கனுடைய;* ***அணிக்கு -*** *படை வகுப்புகளுக்கு;* ***எதிர் அணிகள் ஆக -*** *எதிர்ப்படை வகுப்புக்களாக;* ***இராமனும் -*** *இராமபிரானும்;* ***சரத்தின் தானையால் -*** *அம்புகளாகிய சேனையால்;* ***நேர் தாங்கினன் -*** *எதிரிட்டு நின்றான்.*

நான்கு படைகளமைந்த திரிசிரனது படை வகுப்புக்கு எதிரில் இராமன் அம்புகளைக் கொண்டு படை வகுத்திட்டான் என்பது.

அதாவது கரனது சேனையில் எத்துணை யானை தேர் குதிரை காலாள்களுண்டோ அத்துணை யம்புகளை இராமன் அவற்றின் மேல் ஒழுங்காக எதிர் தொடுத்தான் என்பது இதன் கருத்தாகும். அரக்கனது பலவகைச் சேனையைத் தடுக்கத் தன்னிடம் போதிய படையில்லாக்குறையை இராமபிரான் தன் அம்புகளால் நிரப்பித் தடுத்து எதிர்த்தான் என்பது நயம்.

2990. தாள் இடை அற்றன;
தலையும் அற்றன;
தோள் இடை அற்றன;
தொடையும் அற்றன;
வாள் இடை அற்றன;
மழுவும் அற்றன;
கோள் இடை அற்றன;
குடையும் அற்றன;

தாள் இடை அற்றன - *(அவ்வாறு இராமன் ஒழுங்குபட எதிர்தொடுத்த அம்புகளால்) அரக்கர்களின் கால்கள் நடுவே அறுபட்டு வீழ்ந்தன;* ***தலையும் அற்றன -*** *(அவ்வரக்கர்களின்) தலைகளும் அறுபட்டன;* **தோள் இடை அற்றன -** தோள்களும் துண்டிக்கப்பட்டன; **தொடையும் அற்றன -** தொடைகளும் துண்டுபட்டன; **வாள் இடைஅற்றன -** வாள்களும் பல முறிந்தன; **மழுவும் அற்றன -** மழுப்படைகளும் முறிந்து விழுந்தன; **கோள் இடை அற்றன -** *(அவர்களின்)* வலிமையும் போரிலே சிதைந்தது; **குடையும் அற்றன -** குடைகளும் அழிந்தன   இராமனின் அம்புகளால் *அரக்கப் படைகளின் கால்கள் முதலியன அறுபட்டன என்பது.* *11.*

2991 கொடியொடு கொடுஞ்சு இற,
புரவிக் கூட்டு அற,
படியொடு படிந்தன, பருத்த
தேர்; பணை
நெடிய வன் கட கரி
புரண்ட, நெற்றியின்
இடியொடு முறிந்து வீழ்
சிகரம் என்னவே.

கொடியொடு - *(தேர்களின் மேல் பறந்த)* கொடிகளும்;**கொடுஞ்சு இற -** தேர் உறுப்பாகிய கொடிஞ்சி முறியவும்; **புரவிக் கூட்டு அற -**குதிரைகளின் தொகுதிகள் துணிபட்டழியவும்; **பருத்த தேர் -** பெரியதேர்கள்; **படியொடு படிந்தன -** நிலத்திலே சாய்ந்தன; **பணை நெடிய வன் கடகரி -** பருத்து உயர்ந்த வலிய மத யானைகள்; **நெற்றியின் இடியொடு -** தன் உச்சியில் விழுந்த இடியால்; **முறிந்து வீழ்சிகரம் என்ன -** இடிந்து விழுகின்ற மலைச் சிகரங்கள் போல; **புரண்ட -** கீழே விழுந்து புரண்டன; **ஏ -** ஈற்றசை.

கொடிஞ்சி - தேர்த் தட்டின் முன் கைக்கு உதவியாகத் தாமரை மொட்டு வடிவில் அமைத்துத் தொங்கவிட்டிருக்கும் ஓர் அழகிய உறுப்பு : கொடுஞ்சு என இங்கே குறிக்கப்பட்டது.

2992. 'அற்றன சிரம்' என
அறிதல் தேற்றலர்,
கொற்ற வெஞ் சிலை சரம்
கோத்து வாங்குவார்
இற்றவர்; இறாதவர்
எழுந்து, விண்ணினைப்
பற்றின மழை எனப்
படை வழங்குவார்.

இற்றவர் - தலையறுபட்ட அரக்கர்கள்; **சிரம் அற்றன என -***(தம்)* தலைகள் அறுபட்டனவென்று; **அறிதல் தேற்றலர் -**அறியாதவர்களாய்; **கொற்ற வெம் சிலை சரம் கோத்து வாங்குவார் -** வெற்றி தரும் கொடிய வில்லிலிருந்து அம்புகளைப்

பூட்டியெய்வார்கள்; **இறாதவர் -** தலையறுபடாதவர்கள்; **எழுந்து -** எழுந்து; **விண்ணினைப் பற்றின மழை என -** ஆகாயத்தைக் கவிந்த மழை போல; **படை வழங்குவார் -**போர்க் கருவிகளை வீசுவார்கள்.

தலை அற்றமை தெரியாத பேராவேசம் விளங்குகிறது. இச் செய்யுளில் தலையறுபட்டவர். தலையறுபடாதவர் ஆகிய இரு வகை யரக்கர்களின் போர்ச் செயல்கள் குறிக்கப் பெறுகின்றன. ஒப்பு : 'அடுசிலைப் பகழி தொடுத்து விடப் புகுமளவினில் அயலெதிர் விட்டவர் வெட்டின உடல் சில இரு துணிபட்டன பட்ட பின் ஒரு துணி கருதும் இலக்கை யழிக்குமே' (க. பரணி 421)

2993. கேடகத் தடக் கைய,
கிரியின் தோற்றத்த,
ஆடகக் கவசத்த,
கவந்தம் ஆடுவ-
பாடகத்து அரம்பையர்
மருள, பல்வித
நாடகத் தொழிலினை
நடிப்ப ஒத்தவே.

கேடகத் தடக் கைய - கேடகம் என்னும் படைக் கருவியையேந்திய பெரிய கையையுடையனவும்; **கிரியின் தோற்றத்த -** மலை போன்ற வடிவையுடையனவும்; **ஆடகக் கவசத்த -** பொன்னாலாகிய கவசங்களையுடையனவுமாகிய; **கவந்தம் ஆடுவ -** தலையற்ற உடற் குறைகள் துடித்துத் துள்ளுவன; **பாடகத்து அரம்பையர் மருள -** பாடகமாகிய காலணியையணிந்த தேவமாதர்கள் மயங்கும்படி;**பல்வித நாடகத் தொழிலினை -** பல வகைப்பட்ட நடனத் தொழில்களை;**நடிப்ப ஒத்த -** நடித்துக் காட்டுவன போன்றன.

தலை அறுபட்ட வீரர்களின் உடற்குறைகள், ஆடல் வல்ல தேவமாதர்களும் கண்டு வியக்கும்படி, பலவாறு விசித்திரமாகக் கூத்தாடின என்பது.

அரம்பையர் என்பது இங்கே பொதுவாகத் தேவ மகளிரைக் குறிக்கும். பாடகம் - ஒரு வகைக் காலணி.

2994. கவரி வெண் குடை எனும்
நுரைய; கைம்மலைச்
சுவரன; கவந்தம் ஆழ்
சுழிய; தண் துறை
பவர் இனப்படு மணி
குவிக்கும் பண்ணைய;
உவரியைப் புதுக்கின-
உதிர-ஆறுஅரோ.

***உதிர ஆறு** - (போர்க் களத்தில் பெருகியோடிய) இரத்த ஆறுகள்; **கவரி வெண்குடை** - வெண் சாமரங்களும் வெண் குடைகளும்;**எனும் நுரைய** - என்கின்ற நுரைகளைக் கொண்டன; **கைம் மலைச் சுவரன** - இறந்த யானைகளாகிய பக்கச் சுவர்களையுடையனவாயின;**கவந்தம் ஆழ் சுழிய** - குறையுடல்கள் ஆழத்தக்க சுழிகளையுடையன; **தண் துறை** - குளிர்ந்த நீர்த் துறைகளிலே; **பவர் இனப் படு மணி குவிக்கும்** - நெருங்கியபலவகைப்பட்ட இரத்தினங்களைக் கொண்டு வந்து குவிக்கின்ற;**பண்ணைய-** சேணங்களாகிய படகுகளையுடையவையான; **உவரியைப் புதுக்கின** - கடலைப் புதிய தாக்கின.*

போரில் அறுபட்ட படைகளின் உதிரப் பெருக்கின் வருணனை கூறியது இது. 'உவரியைப் புதுக்கின' என்பதன் விளக்கம் வருமாறு :ஆற்றின் புது வெள்ளம் வேகமாகச் சென்று கடலிலே விழுந்து நெடுந்தூரம் கடலின் நிறத்தை வேறுபடுத்திக் கரிய கடலைச் செந்நிறமாக்கின.

கைம்மலை : யானை சுவர் இங்கே கரை எனும் பொருளினது. உவமேயமாகிய சேணமும் உவமானமாகிய படகும் என இரு பொருளையும் 'பண்ணை' என்ற ஒரு சொல்லே தந்துள்ளது - சிலேடையுருவகவணி.

சேணங்களில் பல வகையிரத்தினங்கள் பதிப்பதும் படகுகளில் பல வகை இரத்தினங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தலும், கருதிப் பண்ணைக்குப் 'பவரினப் படுபணி குவிக்கும்' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார், அரோ - ஈற்றசை.

நதிக்கு அமையக் கூடிய நுரை, சுவர், சுழி பண்ணை முதலியனஇரத்த ஆற்றுக்கும்' உள்ளனவாயின.

2995. சண்ட வெங் கடுங் கணை
தடிய, தாம், சில
திண் திறல் வளை எயிற்று
அரக்கர், தேவர் ஆய்,
வண்டு உழல் புரி
குழல் மடந்தைமாரொடும்
கண்டனர், தம் உடல்-
கவந்த நாடகம்.

***சண்ட வெங் கடுங்கணை** - வலிய மிகக் கொடிய இராம பாணங்கள்; **தடிய** - தாக்கிக் கொன்றமையால்; **திண் திறல் வளை எயிற்று சில அரக்கர்** - மிக்க வலிமையையும் வளைவான கோரைப் பற்களையுமுடைய சில அரக்கர்கள்; **தேவர் ஆய்** - (வீர சொர்க்கம்பெறும்) தேவர்களாகி; **வண்டு உழல் புரிகுழல் மடந்தைமாரொடும்** - வண்டுகள் சூழ்ந்து மொய்க்கத்தக்க பின்னிய கூந்தலையுடைய தெய்வ மகளிருடனே (கூடி); **தம் உடல் கவந்த நாடகம் கண்டனர்** - தங்களுடைய உடற்குறைகளின் கூத்தாட்டத்தைப் பார்த்தார்கள்.*

தாம் - அசை. அரக்கரது உடல் இராமனது அம்புகளால் சின்னபின்னப்பட்டுத் துடித்துத்துள்ள உயிர் உடனே தேவரின் உடம்பையுற்று அரம்பையரோடு கூடி அந்த உடம்புகளின் ஆட்டத்தை வியந்து கண்டன என்பது. இராமபாணம் பட்டு இறந்தோர் விரைவில் சொர்க்கமெய்தித் தெய்வ மகளிரோடு மகிழ்ந்து வாழ்வார்கள் என்பது இதனால் விளங்கும். 12

2996 **ஆய் வளை மகளிரொடு**
அமரர் ஈட்டத்தர்,-
தூய வெங் கடுங் கணை துணித்த
தங்கள் தோள்,
பேய் ஒருதலை கொள,
பிணங்கி, வாய்விடா
நாய் ஒருதலை கொள-
நகையுற்றார், சிலர்.

சிலர் - சில அரக்கர்கள்; **அமரர் ஈட்டத்தர் -** போரில் இறந்து தேவர் கூட்டத்தில் சேர்ந்தவர்களாய்; **ஆய் வளை மகளிரொடு -**சிறந்த வளையல்களையுடைய தேவமாதர்களுடன்; **தூய வெங் கடுங் கணை துணித்த -** தூய்மையான மிகக் கொடிய இராம பாணங்களால் துண்டிக்கப்பட்ட; **தங்கள் தோள் -** தம்முடைய தோள்களை; **பேய் ஒருதலை கொள -** ஒரு பக்கம் பேய்கள் பற்றிக் கொள்ள; **பிணங்கி -** (அவற்றோடு) மாறுபட்டு; **வாய்விடா நாய் ஒரு தலை கொள -**வாயால் பற்றியதை விடாத நாய்கள் மற்றொரு பக்கத்திலே கவ்விக் கொள்ளக் (கண்டு); **நகையுற்றார் -** வேடிக்கையாகப் பார்த்துச் சிரித்தார்கள்.

ஆய்வளை - வளைகள் பலவற்றுள் தெரிந்தெடுத்த வளை; ஆய்தல் - தேர்ந்தெடுத்தல்.

2997. **தெரி கணை மூழ்கலின்**
திறந்த மார்பினர்,
இரு வினை கடந்து போய்
உம்பர் எய்தினார்,
'நிருதர்தம் பெரும் படை
நெடிது; நின்றவன்
ஒருவன்' என்று, உள்ளத்தின்
உலைவுற்றார், சிலர்.

தெரி கணை மூழ்கலின் - இராமனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அம்புகள் தைத்துப் பாய்தலால்; **திறந்த மார்பினர் சிலர் -**பிளக்கப்பட்ட மார்புகளையுடைய சில அரக்கர்கள்; **இருவினை கடந்து போய் -** தம்முடைய நல்வினை தீவினை மாய; **உம்பர் எய்தினார் -**மேலுலகம் அடைந்த சில அரக்கர்கள்; **'நிருதர் தம் பெரும்படை நெடிது -** அரக்கர்களுடைய பெரிய சேனையோ மிக நீண்டது; **நின்றவன் -** (இவர்களை எதிர்த்து)

நின்ற இராமபிரானோ; **ஒருவன்' என்று -** துணையற்றஒருவனே' என்று கருதி; **உள்ளத்தின் உலைவு உற்றார் -** மனத்தில் அச்சங் கொண்டார்கள்.

அரோ : ஈற்றசை.

2998. **கைக் களிறு அன்னவன்**
பகழி, கண்டகர்
மெய்க் குலம் வேரொடும்
துணித்தி வீழ்த்தின-
மைக் கரு மனத்து ஒரு வஞ்சன்,
மாண்பு இலன்,
பொய்க் கரி கூறிய கொடுஞ்
சொல் போலவே.

கைக் களிறு அன்னவன் பகழி - துதிக்கையையுடைய ஆண் யானை போன்ற இராமபிரானின் அம்புகள்; **கண்டகர் மெய்க்குலம் -** மிகக் கொடிய அரக்கர்களின் உடற் கூட்டங்களை; **வேரொடும் துணித்திவீழ்த்தின -** வேரோடு அறுத்துத் தள்ளிய காட்சிகள்; **மாண்பு இலன் -** உயர்குணம் இல்லாதவனாகிய; **மைக்கரு மனத்து ஒரு வஞ்சன் -**மை போன்று இருண்ட மனத்தையுடைய ஒரு வஞ்சகன்; **பொய்க் கரி கூறிய -** நீதிமன்றத்தில் பொய்ச் சாட்சி சொன்ன; **கொடுஞ் சொல் போல -**கொடிய சொற்களையொத்தன.

பொய்ச் சாட்சி வார்த்தைகள் சொன்னவர்களது குலத்தை வேரோடு அறுத்து அழிப்பது போல, இராமபாணங்கள் அரக்கர் குலத்தை வேரோடு அறுத்துத் தள்ளின என்பது. பொய்ச் சாட்சியின் சொற்கள் வழக்கு விசாரணையில் பயனற்று வீழ்வது போல் அரக்கர் உடல்கள் சீவனற்று வீழ்ந்தன என்றும் விளக்கலாம். வலிமையிலும், உயர் தோற்றத்திலும், நடையிலும் இராமனுக்கு யானை உவமையாவது மட்டுமல்லாமல் யானைத் துதிக்கை இராமனின் கைகளுக்குத் திரண்டுருண்டு நீண்ட வடிவில்ஒப்புமையாதலும் பற்றிக் 'கைக் களிறு அன்னவன்' என யானைக்கும் அடைமொழி தந்து கூறினார். கண்டகர் - முள்ளைப் போலக் கொடியவர். மெய்க் குலம் - உடற் கூட்டம்.

2999. **அஞ்சிறை அறுபதம்**
அடைந்த கீடத்தைத்
தஞ்சு எனத் தன் மயம்
ஆக்கும் தன்மைபோல்,
வஞ்சகத்து அரக்கரை வளைத்து,
வள்ளல்தான்,
செஞ் சரத் தூய்மையால்,
தேவர் ஆக்கினான்.

அம் சிறை அறுபதம் - *அழகான இறகுகளையுடைய குளவி;* ***தஞ்சு என அடைந்த கீடத்தை -*** *அடைக்கலமாகத் தன்னிடம் சேர்ந்த புழுக்களை;* ***தன் மயம் ஆக்கும் தன்மை போல -*** *தன் வடிவமாகச்செய்யும் தன்மை போல;* ***வள்ளல் தான் -*** *அருள் வள்ளலாகிய இராமன் ஆனவன்;* ***வஞ்சகத்து அரக்கரை வளைத்து -*** *வஞ்சனை நிரம்பிய அரக்கர்களை வளைத்துக் கொண்டு;* ***செந் சரத் தூய்மையால் -*** *தன்னுடைய சிறந்த அம்புகளின் தூய்மையால்;* ***தேவர் ஆக்கினான் -*** *(அவர்களைத்) தேவராகுமாறு செய்தான்.*

குளவி புழுக்களைப் பிடித்துக் கொட்டித் தன் வடிவமாக்குதல் போலத் தேவனான இராமன் அரக்கர்களையழித்துத் தேவர்களாக்கினான் என்பது. குளவி புழுக்களைக் கொண்டு சென்று கூட்டில் வைத்து அவற்றின் தலையில் அடிக்கடி கொட்ட அவை குளவியையே நினைந்து கொண்டிருப்பதால் அதன் வடிவமாக மாறிச் சிறகு முளைக்கப் பெற்றுப் பறந்து செல்லும் தன்மையையடையுமென்பர்.

3000. 'வலம் கொள் போர், மானிடன்
வலிந்து கொன்றமை,
அலங்கல் வேல் இராவணற்கு
அறிவிப்பாம்' என,
சலம்கொள் போர் அரக்கர்தம்
உருக்கள் தாங்கின,
இலங்கையின் உற்ற, அக்
குருதி ஆறுஅரோ.

'வலம் கொள் - *வலிமை கொண்ட;* ***போர் -*** *போரில்;* ***மானிடன் வலிந்து கொன்றமை -*** *சிறந்த ஒரு மனிதனான இராமன் அரக்கர் பலரை வலிமையாற் கொன்றதை;* ***அலங்கல் வேல் இராவணற்கு -****மாலையணிந்த வேல் ஏந்திய இராவணனுக்கு;* ***அறிவிப்பாம்' என -*** *சென்று தெரிவிப்போம் என்று;* ***அக்குருதி ஆறு -*** *அங்குள்ள அந்த இரத்த நதி;* ***சலம் கொள் போர் -*** *மாயப் போர் செய்த;* ***அரக்கர் தம் உருக்கள் -*** *அரக்கரின் உடல்களை;* ***தாங்கின -*** *சுமந்து கொண்டு போய்;* ***இலங்கையின் உற்ற -*** *(அவற்றை) இலங்கையில் சேர்த்தது.* ***அரோ -*** *ஈற்றசை.*

போரில் இறந்துவிட்ட அரக்கர்களின் உடல்களைச் சுமந்த இரத்தப் பெருக்கு. கடலிலே கலந்து அந்த உடல்களை இலங்கை நகருக்குக்கொண்டு சேர்த்தது என்பது.

போரில் அரக்கர்களுக்கு உண்டான அழிவை இராவணனுக்குத் தெரிவித்ததோடு இதனால் இராமனது பேராற்றலையும், அவனையெதிர்த்தால் இராவணனுக்கும் இலங்கைக்கும் இதே கேடு சூழும் என்பதையும் அந்த இரத்தப் பெருக்கு அறிவித்தது என்பது புலப்படும்.

'வலங்கொள் போர் மானிடன்' என்று சொற்கூட்டி, மானிடனான இராமனுக்கே வெற்றி என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தியதாக நயம் காணலுமாம்.
126திரிசிரா இரு சிரங்களை இழத்தல்

3001. **சூழ்ந்த தார் நெடும் படை,**
பகழி சுற்றுறப்
போழ்ந்து உயிர் குடித்தலின்,
புரளப் பொங்கினான்,
தாழ்ந்திலன்; முத் தலைத்
தலைவன், சோரியின்
ஆழ்ந்த தேர், அம்பரத்து
ஓட்டி ஆர்க்கின்றான்.

சூழ்ந்த தார் நெடும்படை - தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள அணிவகுத்துநிற்கும் பெரிய அரக்கச் சேனைகளை; **பகழி** - இராமபாணங்கள்; **சுற்றுறப் போழ்ந்து** - சுற்றிலும் வளைத்துக் கொண்டு பிளந்து; **உயிர் குடித்தலின்** - (அவ் அரக்கர்களின்) உயிர்களைப் பருகியதால்; **புரள** - (அவர்கள்) கீழே விழுந்து புரள; **முத்தலைத் தலைவன்** - (அதைக் கண்டு) திரிசிரா என்னும் படைத்தலைவன்; **பொங்கினான்** - கோபங் கொண்டவனாகி; **தாழ்ந்திலன்** - தாமதிக்காது; **சோரியின் ஆழ்ந்த தேர்** - இரத்த வெள்ளத்தில் அழுந்தியிருந்த தனது தேரை; **அம்பரத்து ஓட்டி** - ஆகாயத்திலே செலுத்தி; **ஆர்க்கின்றான்** - முழங்குகின்றான்.

இரத்தச் சேற்றில் அழுந்தியிருந்ததால் தரை மீது செல்லஇடமில்லாமல் திரிசிரா என்பவன் வான் வழியே தன் தேரைச்செலுத்தினான், என்பது. அம்பரம் - ஆகாயம்.

3002. **ஊன்றிய தேரினன்**
உருமின் வெங் கணை,
வான் தொடர் மழை என,
வாய்மை யாவர்க்கும்
சான்று என நின்ற அத்
தரும மன்னவன்
தோன்றல்தன் திரு
உரு மறையத் தூவினான்.

ஊன்றிய தேரினன் - (இராமனெதிரில்) நிலைநிறுத்திய தேரை யுடையவனான அந்தத் திரிசிரா; **வாய்மை** - (தவறாத) சத்தியத்தில்; **யாவர்க்கும் சான்று என** - எல்லோர்க்கும் ஓர் எடுத்துக்காட்டாக; **நின்ற** - விளங்கிய; **அத் தரும மன்னவன்** - அற நெறிவழுவாத அந்தத் தசரத மன்னவனுக்கு; **தோன்றல்தன்** - மைந்தனான இராமபிரானின்; **திரு உரு மறைய** - அழகிய திருமேனி மறையும்படி; **உருமின் வெம் கணை** -இடிபோன்ற கொடிய அம்புகளை; **வான் தொடர் மழை என** -வானத்திலிருந்து இடைவிடாது பெய்யும் மழை போல; **தூவினான்** - மிகுதியாகச் சொரிந்தான்.

தசரதன் சம்பராசுரப் போரில் கைகேயிக்கு இரண்டு வரம் தருவதாக வாக்குறுதியளித்தான்; அது தவறாதவாறு கைகேயியின் கொள்கைக்கு மாறு சொல்லாமல் இராமனைப் பிரிந்தான்; அந்தப் புத்திர சோகத்தால் உயிர் நீத்தான். அதனால் தசரதன் சத்தியம் தவறாமைக்கு யாவரும் போற்றும்

எடுத்துக்காட்டாயினான். ஆதலால் 'வாய்மை யாவர்க்கும் சான்றென நின்ற அத் தரும மன்னவன்' என்றார்.

தேரில் நின்ற திரிசிரா மேகத்திற்கும், அவன் செலுத்திய அம்புகள் மழைக்கும் உவமையாம்.

3003. தூவிய சரம் எலாம் துணிய,
வெங் கணை
ஏவினன் இராமனும்;
ஏவி, ஏழ்-இரு
பூ இயல் வாளியால், பொலம்
கொள் தேர் அழித்து,
ஆவி, வெம் பாகனை,
அழித்து மாற்றினான்.

தூவிய சரம் எலாம் - (அந்தத் திரிசிரா) சொரிந்த அம்புகளெல்லாம்; **துணிய -** துண்டுபட்டு அழியுமாறு; **இராமனும் -** இராமபிரானும்; **வெங்கணை ஏவினன் -** கொடிய அம்புகளைத் தொடுத்தான்;**ஏவி -** அவ்வாறு தொடுத்து; **பூ இயல் ஏழ் இரு வாளியால் -**பொலிவுடைய பதினான்கு பாணங்களால்; **பொலம்கொள் தேர் அழித்து -** பொன் மயமான அவன் தேரை நாசப்படுத்தி; **வெம் பாகனை -** கொடிய அவனுடைய தேர்ச் சாரதியையும்; **ஆவி அழித்து மாற்றினான் -** உயிரழித்து அப் போர் நிலையை மாறுபடச் செய்தான்.

இராமன், தன்னை மறையத் தூவிய அம்புகளைத் துண்டித்துப் பதினான்கு அம்புகளை ஏவித் திரிசிராவின் தேரையழித்துத் தேர்ப் பாகனையும் ஒழித்தான் என்பது.

பூ இயல் வாளி - பொலிவு பொருந்திய அம்பு.

3004. அன்றியும், அக் கணத்து,
அமரர் ஆர்த்து எழ,
பொன் தெரி வடிம்புடைப்
பொரு இல் வாளியால்,
வன் தொழில் தீயவன்
மகுட மாத் தலை
ஒன்று ஒழித்து, இரண்டையும்
உருட்டினான் அரோ.

அன்றியும் - அவையல்லாமலும்; **அக்கணத்து -** அதே நேரத்தில்; **அமரர் ஆர்த்து எழ -** தேவர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ் செய்துகொண்டாடும்படி; **பொன் தெரி வடிம்பு உடை -** பொன் மயமாய் விளங்கும் கூரிய நுனியுடைய; **பொரு இல் வாளியால் -** ஒப்பற்ற அம்புகளால்; **வன் தொழில் தீயவன் -** கொடுந் தொழில்களையுடைய

தீயவனான அத் திரிசிராவின்; ***மகுட மாத் தலை -*** *பொன் முடியணிந்த மூன்று பெரிய தலைகளுள்;* ***ஒன்று ஒழிந்து இரண்டையும் -****ஒன்றை மட்டும் விட்டுவிட்டு மற்றைய இரண்டு தலைகளையும்;* ***உருட்டினான் -*** *(துணிக்கப்பட்டுக்) கீழே விழுந்து உருளச் செய்தான்.*

இராமன் தன் ஒப்பற்ற பாணத்தால் அந்தத் திரிசிராவின் மூன்றுதலைகளில் இரண்டை உருளச் செய்தான் என்பது.

திரிசிரா ஒரு தலையுடன் போர்செய்தல்

3005. தேர் அழிந்து, அவ் வழி,
திரிசிரா எனும்
பேர் அழிந்ததனினும்,
மறம் பிழைத்திலன்;
வார் அழிந்து உமிழ்
சிலை, வான நாட்டுழிக்
கார் இழிந்தாலென,
கணை வழங்கினான்.

அவ்வழி - *அந்தப் போர்க் களத்தில்;* ***தேர் அழிந்து -*** *தனது தேர் அழியப் பெற்று;* ***திரிசிரா எனும் பேர் அழிந்ததனினும் -*** *திரிசிரன் என்ற தன் காரணப் பெயர் அழிந்ததனாலும்;* ***மறம் பிழைத்திலன் -*** *வீரம் நீங்காதவனாய்;* ***வார் அழிந்து உமிழ் சிலை -*** *(அவ்வரக்கன்) நீளம்குறைந்து (வளைந்து) அம்புகளை வெளியிடும் தன்மையுள்ள (தன்) வில்லிலிருந்து;* ***வான நாட்டுழி -*** *ஆகாயத்திலிருந்து;* ***கார் இழிந்தாலென -*** *கூரிய மேகங்கள் பொழிந்தது போல;* ***கணை வழங்கினான் -*** *அம்பு மழை பொழிந்தான்.*

தன் தேரும் மூன்று தலைகளுள் இரண்டு தலைகளும் அழிந்துங்கூட அஞ்சாமல் வீரத்தோடு வானத்தில் நின்று அம்பு சொரிந்தான் திரிசிரன் என்பது 'திரிசிராவெனும் பேர் அழிந்து' : மூன்று தலைகளைக் கொண்டமையால் அமைந்த காரணப் பெயர் பொருந்தாமல் போன நிலையைக் குறித்தது.

3006. ஏற்றிய நுதலினன்
இருண்ட கார் மழை
தோற்றிய வில்லொடும்
தொடர, மீமிசைக்
காற்று இடை அழித்தென,
கார் முகத்தையும்
மாற்ற அரும்பகழியால்,
அறுத்து மாற்றினான்.

ஏற்றிய நுதலினன் - *(கோபத்தால்) நெறித்து நெற்றியின் மேல் ஏற்றிய புருவத்தையுடைய இராமபிரான்;* **இருண்ட கார் மழை தோற்றிய வில்லொடும் -** *இருண்ட கார்காலத்து மேகம் மழையை உண்டாக்குகின்றது போல விளங்கிய தன் வில்லுடன்;* **தொடர -** *விடாது நெருங்கிப் போர் செய்ய;* **மீ மிசைக் காற்று இடை அழித்தென -** *வானத்தின் மேல் அடிக்கின்ற காற்று (மேகத்தை) இடையிலே புகுந்து சிதறியழித்தது போல (அழியுமாறு);* **கார்முகத்தையும் -** *திரிசிரனது வில்லையும்;* **மாற்ற அருபகழியால் அறுத்து மாற்றினான் -** *யாராலும் விலக்க இயலாத தன் பாணங்களால் வெட்டி யெறிந்தான்.*

பின்னும் திரிசிரா தொடர்ந்து போர் செய்ய, இராமபிரான் அவனது வில்லையறுத்தெறிந்தான் என்பது. ஏற்றின நுதல் : நெற்றி நுதல் மேல் ஏறுதல் வீரத்தில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளில் ஒன்று. முந்தின பாடலில் 'திரிசிரா' 'கார் இழிந்தாலெனக் கணைகள் சிந்தினான்' என்று கூறி இச் செய்யுளில் இராமபிரான், 'கார் மழை தோற்றிய வில்லொடும் தொடர்ந்தான்' என்று இரண்டிடத்தும் ஒரே உவமையையே அமைத்தது நயம். சரங்களுக்கு மழையும், பகழிக்குக் காற்றும் உவமைகளாம். 'ஏற்றிய நுதலினன்' என்ற தொடரைத் திரிசிரனுக்கு ஆக்கி உரை செய்வாரும் உளர்.

கலிநிலைத் துறை

***3007.* வில் இழந்தனன் என்னினும்,**
விழித்த வாள் முகத்தின்
எல் இழந்திலன்; இழந்திலன்
வெங் கதம்; இடிக்கும்
சொல் இழந்திலன்; தோள்
வலி இழந்திலன்; சொரியும்
கல் இழந்திலன்; இழந்திலன்
கறங்கு எனத் திரிதல்.

வில் இழந்தனன் என்னினும் - *(அத் திரிசிரன்) வில்லையிழந்து விட்டானென்றாலும்;* **விழித்த வாள் முகத்தின் எல் இழந்திலன் -***உறுத்துப் பார்க்கின்ற ஒளிமிக்க தனது முகத்தின் ஒளியை இழந்துவிடவில்லை;* **வெம் கதம் இழந்திலன் -** *கொடிய கோபத்தைஇழந்தானில்லை;* **இடிக்கும் சொல் இழந்திலன் -** *இடி முழக்கம் போலப் பேசும் வீர வார்த்தைகளைஇழந்தானில்லை;* **தோள் வலி இழந்திலன் -** *தோள்களின் வலிமையையும் இழந்தானில்லை;* **சொரியும் கல் இழந்திலன் -** *(இராமன்மேல்) பொழியும் கற்களை இழந்தானில்லை;* **கறங்கு எனத் திரிதல் இழந்திலன் -***காற்றாடி போலச் சுழன்று திரிவதையும் விட்டுவிட்டானில்லை.*

வில் ஒழிந்த பின்பும் அத் திரிசிரன் அச்சமின்றி வீரமொழிகளைப் பேசிக் கொண்டு, தான் ஒருவனே எல்லாப் பக்கமும் சுற்றி வந்து தோள் வலிமையால் கற்களையெடுத்து இராமன் மேல் சொரிந்தான் என்பது. கறங்கு : காற்றாடி. அவன் முகத்தில் ஒளி இழவாமையையும், மனத்தில் துணிவு இழவாமையையும் அறியக் கிடத்தலை விளக்குவார் 'முகத்தின் எல்இழந்திலன்' என்றார். எல் - விளக்கம், ஒளி.

3008. **ஆள் இரண்டு-நூறு உள**
என, அந்தரத்து ஒருவன்
மூள் இரும் பெரு மாய
வெஞ் செரு முயல்வானை,
தாள் இரண்டையும் இரண்டு
வெங் கணைகளால் தடிந்து,
தோள் இரண்டையும் இரண்டு
வெங் கணைகளால் துணித்தான்.

அந்தரத்து - ஆகாயத்திலே; **ஒருவன் -** தான் தனியொருவனாகநின்று கொண்டு; **இரண்டு நூறு ஆள் உள என -** இருநூறு வீரர்கள் உள்ளார்கள் என்று தோன்றும்படி; **மூள் இரும்பெரு மாய வெஞ் செரு முயல்வானை -** தொடங்கிய மிகப் பெரிய மாயம் நிறைந்த கொடியபோரைச் செய்கின்ற திரிசிரனை; **தாள் இரண்டையும் -**(இராமபிரான்) இரண்டு கால்களையும்; **இரண்டு வெங்கணைகளால் தடிந்து -**கொடிய இரண்டு பாணங்களால் துண்டித்து; **தோள் இரண்டையும் -**இரண்டு தோள்களையும்; **இரண்டு வெங்கணைகளால் துணித்தான் -**கொடிய இரண்டு அம்புகளால் துண்டித்தான்.

தான் ஒருவன் போர் செய்தலே இருநூறு பேர் போர் செய்வது போலத் தோன்றும்படி பெரு மாயையால் கடும் போர் செய்த திரிசிரன் என்னும் அரக்கனை, இராமன் தன் பாணங்களால் மாயையையொழித்துத் தாள்களையும் தோள்களையும் துணித்தான் என்பது.

செரு என்னும் ஒரு சொல்லுக்கு மூள், இரும், பெரு, மாய, வெம் என ஐந்து அடைமொழிகள் தந்து மாயப் போர் செய்த திரிசிரன் மறம் புலப்படுத்தினார் கம்பர். ஆள் - வீரன். இரும் - பெரிய.

திரிசிரா மடியக் கண்ட அரக்கர்கள் சிதறியோடுதல்

3009. **அற்ற தாளொடு தோளிலன்,**
அயில் எயிறு இலங்க,
பொற்றை மா முழைப் புலாலுடை
வாயினின், புகுந்து
பற்ற ஆதரிப்பான்தனை
நோக்கினன்; பரிவான்,
கொற்ற வார் சரத்து, ஒழிந்தது ஓர்
சிரத்தையும் குறைத்தான்.

அற்ற தாளொடு தோளிலன் - கால்களும் கைகளும் அறுபட்டவனாகி; **அயில் எயிறு இலங்க -** (அதற்குப் பின்பும்) தன் கூரிய பற்கள் தோன்றுமாறு; **பொற்றை மா முழைப் புலால் உடை வாயினின் -** மலையின் பெரிய குகை போன்ற புலால் நாற்றம் வீசும் தன்

வாயினால்; **புகுந்து பற்ற ஆதரிப்பான்தனை -** *(தன் மேல்) விழுந்து தனை (இராமனைப்) பற்றி விழுங்க விருப்பமுற்ற அத் திரிசிரனை;* **நோக்கினன் -** *பார்த்து (இராமன்);* **பரிவான் -** *(அவன்மேல்) இரக்கங் கொண்டவனாய்;* **கொற்ற வார் சரத்து -** *வெற்றி தரும் தனது நீண்ட அம்பினால்;* **ஒழிந்தது ஓர் சிரத்தையும் குறைத்தான் -** *அறுக்கப்படாது எஞ்சியிருந்த ஒருதலையையும் துணித்தான்.*

படைக் கருவிகளையிழந்தவனாய்க் கால் கைகளாகிய முக்கியஉறுப்புக்களும் அறுபட்டு நின்ற நிலையிலும் அவனது கொடுமை நீங்காமல் இராமனை விழுங்கிவிடக் கருதியவனிடம் இராமன் இரக்கப்பட்டு அவனது எஞ்சிய சிரத்தையும் துண்டித்து வீழ்த்தினான் என்பது. பொற்றை - மலை.

3010. திரிசிரா எனும் சிகரம் மண்
சேர்தலும், செறிந்த
நிருதர் ஓடினர், தூடணன்
விலக்கவும் நில்லார்;-
பருதி வாளினர், கேடகத் தடக்
கையர், பரந்த
குருதி நீரிடை, வார் கழல்
கொழுங் குடர் தொடக்க.

திரிசிரா எனும் சிகரம் - *திரிசிரன் என்னும் மலைச் சிகரம்;* **மண் சேர்தலும் -** *தரையில் விழுந்ததும்;* **தூடணன் விலக்கவும் நில்லார் -** *தூடணன் என்ற சேனைத் தலைவன் (தங்களைத்) தடுக்கவும் நில்லாதவர்களாய்;* **பருதி வாளினர் -** *கதிரவனைப் போல் ஒளி வீசும் வாட்படையையுடையவர்களும்;* **கேடகத் தடக்கையர் -***கேடகங்களைப் பிடித்த பெரிய கைகளையுடையவர்களுமாகிய;* **செறிந்த நிருதர் -***(முன்பு) நெருங்கி நின்ற அரக்கர்கள்;* **வார் கழல் -** *நீண்ட கால்கள்;* **பரந்த குருதி நீரிடை -** *பரவிய இரத்த வெள்ளத்திலுள்ள;* **கொழுங் குடர் -***கொழுத்த குடல்களிலே;* **தொடக்க -** *மாட்டிக் கொண்டு தடை செய்ய;* **ஓடினர் -** *ஓடினார்கள். போரில் எதிர்த்து நிற்க முடியாமல் மிக அஞ்சி ஓடிப் போகின்ற நிலையிலும் சிலர்க்கு அவ்வாறு விரைந்து செல்ல முடியாதபடி தற்செயலாகத் தடை நேர்கின்ற விதியின் கொடுமை ஈற்றடியில் விளங்கும். கைகளில் படைக்கலம் இருந்தும் போர்க்குத் துணியாத அவர்களது ஆற்றலின்மையைப் புலப்படுத்துவதற்கு, 'பருதி வாளினர் கேடகத் தடக்கையர்' என்ற அடைமொழி கொடுத்தார். படைக் கலங்களையும் கை, கால் முதலிய உறுப்புகளையும் இழந்த நிலையிலும் போர் துறவர் வீரனாகிய திரிசிரனின் பெருமையை (3007, 3008) படைக்கலங்கள் இருந்தும் ஓடிய அரக்கர் சிறுமையொடு ஒப்பிட்டுணர்க.*

3011. கணத்தின் மேல் நின்ற வானவர்
கை புடைத்து ஆர்த்தார்,
பணத்தின்மேல் நிலம் குழியுற,
கால் கொடு பதைப்பார்,
நிணத்தின்மேல் விழுந்து அழுந்தினர்
சிலர்; சிலர், நிவந்த

பிணத்தின்மேல் விழுந்து உருண்டனர்,
உயிர் கொடு பிழைப்பார்.

கணத்தின் மேல் நின்ற வானவர் - *(அரக்கர்களின் கால்கள் களத்தில் கிடந்த குடல்களில் சிக்கியதைக் கண்டு) கூட்டமாக வானத்தில் திரண்டு நின்ற தேவர்கள்;* **கைபுடைத்து ஆர்த்தார் -** *மகிழ்ச்சியோடு பரிகசித்துக் கைகொட்டி யாரவாரித்தார்கள்;* **சிலர் -** *சில அரக்கர்கள்;* **பணத்தின் மேல் நிலம் குழி உற -** *(ஆதிசேடனாகிய பாம்பின்) படங்களின் மேலுள்ள பூமி குழிபடும்படி;* **கால் கொடு பதைப்பார் -** *(தங்கள்) கால்களைப் பதிய வைத்து விரைந்தோடினவர்களாய்;* **நிணத்தின் மேல் விழுந்து அழுந்தினர் -** *(அக் களத்தில் கிடந்த) கொழுப்பில் வழுக்கி விழுந்து (அந்தச் சேற்றிலே) அழுந்தினார்கள்;* **சிலர் -** *மற்றும் சிலர்;* **உயிர் கொடு பிழைப்பார் -** *உயிர் நீங்காதபடி காத்து கொண்டு பிழைத்தோட முயன்றவர்களாய்;* **நிவந்த பிணத்தின் மேல் விழுந்து உருண்டனர் -** *உயர்ந்து கிடந்த பிணங்களின்மேல் இடறி விழுந்து கீழே புரண்டார்கள்.*

ஓடிச் செல்லும் அரக்கர்களின் உடற்பார மிகுதியையும் செல்லும் வேகத்தின் மிகுதியையும் இச் செய்யுள் விளக்குகின்றது. 'பணத்தின்மேனிலம் குலைவுறல்' - ஓடும் அரக்கரின் வேகத்தாலும் பளுவாலும்ஆகும்.

3012. வேய்ந்த வாளொடு வேல் இடை
மிடைந்தன வெட்ட,
ஓய்ந்துளார் சிலர்; உலந்தனர் உதிர
நீர் ஆற்றில்
பாய்ந்து, கால் பறித்து அழுந்தினர்
சிலர்; சிலர் பயத்தால்
நீந்தினார், நெடுங் குருதிஅம் கடல்
புக்கு நிலையார்.

சிலர் - *(அஞ்சியோடுகின்ற) சில அரக்கர்கள்;* **இடை வேய்ந்த வாளொடு வேல் -** *வழியிலே (இறந்து கிடக்கின்ற அரக்கர்களின்) கைகளில் கொண்டுள்ள வாள்களும் வேல்களும்;* **மிடைந்தன வெட்ட -** *நெருங்கினவாய் (தம் கால்களை) வெட்டுதலாலே;* **ஓய்ந்துளார் -** *ஓட முடியாமல் தளர்ச்சியடைந்தார்கள்;* **சிலர் -** *சில அரக்கர்;* **உலந்தனர் உதிர நீர் ஆற்றில் -** *முன்பு இறந்தவர்களான அரக்கர்களின் இரத்த நதியில்;* **பாய்ந்து கால் பறித்து -** *தாவி விழுந்து கால்கள் இழுக்கப்பட்டு;* **அழுந்தினர் -** *மூழ்கிவிட்டார்கள்;* **சிலர் -** *இன்னும் சில அரக்கர்;* **பயத்தால் -** *அச்சத்தால்;* **நெடுங் குருதி அம் கடல்புக்கு -** *பெரிய இரத்தக் கடலில் இறங்கி;* **நீந்தினார் நிலையார் -** *நீந்திச் சென்று, அங்கே நிலை கொள்ளாதவராய்த் தத்தளித்தார்கள்.*

உயிர் தப்புவதற்காக அரக்கர் சிலர் ஓடும்போது அவரைப் போர்க்களத்தில் நெருங்கிக் கிடக்கின்ற வாள்களும் வேல்களும் ஊறு செய்ய, அதனால் அவர்கள் நடை ஓய்ந்தவராயினார், ஒரு சிலர் குருதியாற்றால் இழுக்கப்பட்டு அழுந்தினர், இன்னும் சிலர் அச்சத்தால் இரத்தக் கடலில் இறங்கி நீந்திக் கொண்டே அதைக் கடந்து அப்பாலே சென்றாவது உயிர் பிழைக்கலாமென்று துணிய ஆனாலும் கை கால் ஓய்ந்து தளர்ந்தனர். அரக்கர்கள் தம் கையிற் பிடித்த படைக் கருவிகள் போர் வெற்றிக்கு

உதவாமல் கைகளுக்கு ஓர் அணிகலம் போல விளங்கினமையால் 'வேய்ந்த வாளொடு வேல்' என்றார்.

3013. மண்டி ஓடினர் சிலர், நெடுங்
கட கரி வயிற்றுப்
புண் திறந்த மாமுழையிடை
வாளொடும் புகுவார்,
தொண்டை நீங்கிய கவந்தத்தை,
'துணைவ! நீ எம்மைக்
"கண்டிலேன்" எனப் புகல்'
என, கை தலைக் கொள்வார்.

மண்டி ஓடினர் சிலர் - *விரைந்த ஓடின சில அரக்கர்கள்;* ***நெடுங் கடகரி வயிற்று -*** *பெரிய மத யானைகளின் வயிற்றில்;* ***புண் திறந்த -*** *(இராமபாணத்தால் உண்டான) புண்ணாலாகிய (பெருந் துளையென்னும்);* ***மா முழையிடை -*** *பெரிய குகைகளில்;* ***வாளொடும் புகுவார் -*** *தம் கைவாளோடு உள்ளே நுழைந்து செல்பவர்களாய்;* ***தொண்டை நீங்கிய கவந்தத்தை -*** *தொண்டையறுபட்ட குறையுடலைப் பார்த்து (சிலர்);* ***'துணைவ -*** *'நண்பனே!;* ***நீ எம்மை -*** *நீ எங்களை;* ***"கண்டிலேன்" என -*** *"பார்க்கவில்லை" யென்று;* ***புகல்' என -*** *சொல்வாய்' என்று வேண்டி;* ***கை தலைக் கொள்வார் -*** *தங்கள்கைகளைத் தலைமேற் கொண்டு (அந்தக் குறையுடலை) வணங்கி நிற்பார்கள்.*

இராமனது பாணத்திற்கு அஞ்சி மலைக் குகையில் ஓடியொளிந்து உயிர் பிழைக்கக் கருதுபவர் இடையிலே பெரிய யானையின் வயிற்றில் உண்டான புண்ணாகிய துளையைக் கண்டு அந்தத் துளையே மலைக் குகையென்று மயங்கி அதனுள்ளே ஒளிந்து கொள்ளச் சென்றார்கள்; அவ்வாறு செல்கையில் அருகில் நின்ற தலையற்ற உடலைப் பார்த்து 'இராமன் எங்களைத் தேடி வந்தால் நீ எங்களைக் காணவில்லையென்று சொல்' என்று வேண்டிக் கைகூப்பி வணங்கினர் என்பது. உயர்வு நவிற்சியின் உச்சம் காண்க.

3014. கச்சும் வாளும் தம் கால்
தொடர்ந்து ஈர்வன காணார்,
அச்சம் என்பது ஒன்று உருவு
கொண்டாலென, அழிவார்;
உச்ச வீரன் கைச் சுடு சரம்
நிருதர் நெஞ்சு உருவத்
தச்சு நின்றன கண்டனர், அவ்
வழித் தவிர்ந்தார்.

கச்சும் வாளும் - *(தமது) கச்சும் (அதில் செருகப்பட்ட) உடை வாளும்;* ***தம் கால் தொடர்ந்து ஈர்வன -*** *(விரைந்தோடும்போது) நழுவி விழுந்து தங்கள் கால்களைச் சுற்றிக் கொண்டு அறுப்பதை;* ***காணார் -*** *தெரிந்து கொள்ளாதவர்களாய்; (இராமனின்*

அம்புகளே தம்மை அறுக்கின்றன என்று கருதி); ***அச்சம் என்பது ஒன்று உருவு கொண்டால் என -*** *பயம் என்கின்ற ஒரு குணமே ஓர் உருவம் கொண்டு வந்தது போல;* ***அழிவார் -*** *மனமழிவார் (அந்த இடத்தில்);* ***நிருதர் நெஞ்சு உருவத் தச்சு நின்றன -*** *(அங்கே கிடக்கின்ற) அரக்கர்களின் மார்பு முழுவதும் துளைபடும்படி தைத்து நின்றவையான;* ***உச்ச வீரன் கைச் சுடு சரம் -*** *சிறந்த வீரனான இராமனது கையினால் எய்யப்பட்ட கொடிய அம்புகளை;* ***கண்டனர் -*** *பார்த்தவர்களாய்;* ***அவ்வழித் தவிர்ந்தார் -*** *அந்த வழியே (தாம் செல்லுவதை) விட்டொழித்தார்கள்.*

'மருண்டவன் கண்ணுக்கு இருண்ட தெல்லாம் பேய்' என்றபடி அச்சங் கொண்ட அரக்கர்களுக்குத் தம் கச்சும் வாளுமே அச்சத்திற்குக் காரணமாயின; அத்துடன் பிறர்மேல் தைத்து நின்ற அம்புகளைக் கண்டு அவை தம் உடலிலும் தைக்குமோ என்ற ஐயத்தைத் தரவே அவ்வழியே செல்லுவதையும் தவிர்த்தனர் என்பது. உச்சம் - உயர்வு; தச்சு - தைத்து என்பதன் போலி.

புறங்கொடுப்பவரைத் தேற்றித், தூடணன் வீரவுரை கூறல்

3015. அனையர் ஆகிய அரக்கரை, ' "ஆண்
தொழிற்கு அமைந்த
வினையம் நீங்கிய மனித்தரை
வெருவன்மின்" என்னா,
நினையும் நான் உமக்கு உரைப்பதும்
உண்டு' என, நின்றே,
துனையும் வாம் பரித் தேரினன்
தூடணன் சொன்னான்.

அனையர் ஆகிய அரக்கரை - *அத்தன்மையராய் அஞ்சியோடுகின்ற இராக்கதர்களை (நோக்கி);* ***துனையும் வாம் பரித் தேரினன் தூடணன் -*** *விரைந்து தாவிச் செல்லும் குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேரின் மேல் ஏறியவனான தூடணன் என்னும் படைத் தலைவன்;* ***"ஆண் தொழிற்கு அமைந்த -*** *'ஆண்மைச் செயலுக்குப் பொருந்திய;* ***'வினையம் நீங்கிய மனித்தரை -*** *தந்திரங்களை மேற்கொள்ளாத இந்த மனிதர்களைக் கண்டு;* ***வெருவன்மின்" என்னா -*** *நீங்கள் அஞ்சாதீர்கள் என்று கூறி;* ***'நான் நினையும் உமக்கு உரைப்பதும் உண்டு' என -****'நான் கருதக் கூடிய ஒன்றை உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டியுள்ள' தென்று;* ***நின்று சொன்னான் -*** *ஓரிடத்தில் நின்று (அவர்களுக்குக்) கூறினான்.*

தங்களைப் போல மாயையால் வஞ்சகப் போரைச் செய்யாமல் சூதின்றித் தருமப் போர் செய்வதையே இராமலக்குவர்க்கு ஒரு குறையாக்கி 'ஆண் தொழிற்கு அமைந்த வினையம் நீங்கிய மனித்தர்' என்றான்.மனித்தர் - விரித்தல் விகாரம். வினையம் - சாமர்த்தியம் அல்லது உபாயமும் ஆம்.

3016. 'வச்சை ஆம் எனும் பயம் மனத்து
உண்டு என வாழும்

கொச்சை மாந்தரைக் கோல் வளை
மகளிரும் கூசார்;
நிச்சயம் எனும் கவசம்தான்
நிலைநிற்பது அன்றி,
அச்சம் என்னும் ஈது ஆர் உயிர்க்கு
அருந் துணை ஆமோ?

'வச்சை ஆம் எனும் - பழிப்புக்கு இடமாகும் என்று சொல்லப்படுகின்ற; **பயம் மனத்து உண்டு என வாழும் -**அச்சமானது தமது மனத்திலே உள்ளதாக உயிர் வாழ்கின்ற; **கொச்சை மாந்தரை -** இழிந்த மனிதர்களுக்கு; **கோல்வளை மகளிரும் -** அழகான வளையல் அணிந்த பெண்களும்; **கூசார் -** அஞ்சமாட்டார்கள் (அதுவல்லாமல்); **நிச்சயம் எனும் கவசம்தான் -** மனத் துணிவு என்கின்ற கவசமே; **நிலை நிற்பது அன்றி -** (போரில் உயிரைக் காத்து) நிற்கக் கூடியதல்லாமல்; **அச்சம் என்னும் ஈது -**(உங்களிடமுள்ள) பயம் என்கின்ற இக்குணம்; **ஆர் உயிர்க்கு அருந்துணை ஆமோ -** அரிய உயிருக்கு அருமையான காக்கும் துணையாகுமோ (ஆகாது).

பழிப்புக்குக் காரணமான பயத்தை மனத்திலே கொண்டு நாமும்பிழைத்திருக்கிறோமென்று சொல்லியவாறு இழிந்த மனிதர்களிடம் மகளிரும் கூசாது அலட்சியம் செய்வார்கள்; ஆகவே, இவ்வாறான அச்சத்தைவிட்டு மனவுறுதி கொள்வதே உயிர்க்குக் கவசம் போல அரணாகும் என்பது.

வசையென்பது எதுகை நோக்கி வச்சையென விரிந்தது. கோல் -கோலம் என்பதன் விகாரம்; கோலம் - அழகு. 'அச்சத்தையே குணமாகக் கொண்ட மாந்தரைக் கண்டு அச்சமே அற்ற அரக்கர் அஞ்சலாமோ' என்று கூறினான், தூடணன். கொச்சை மாக்கள் - இழிந்த மனிதர்.

3017. 'பூ அராவு வேல்
புரந்தரனோடுதான், பொன்றா
மூவரோடுதான், முன் நின்று
முட்டிய முனையில்
ஏவர் ஓடினர் இராக்கதர்? நுமக்கு
இடைந்து ஓடும்
தேவரோடு கற்றறிந்துளிரோ?
மனம் திகைத்தீர்!

மனம் திகைத்தீர் - மன உணர்வால் திகைத்தவர்களே; **பூ அராவு வேல் -** மிகக் கூர்மையாக அராவப்பட்ட வேலையுடைய;**புரந்தரனோடு தான் -** தேவேந்திரனோடும்; **பொன்றா மூவரோடு தான் -**அழிவில்லாத மும்மூர்த்திகளுடனும்; **முன் நின்று முட்டிய முனையில் -** முன்பு எதிர் நின்று தாக்கிய போர்க்களத்தில்; **இராக்கதர் ஏவர் ஓடினர் -** எந்த அரக்கர்கள் அஞ்சியோடினார்கள்? (யாருமில்லை); **நுமக்கு இடைந்து ஓடும் தேவரோடு -** (முன்பெல்லாம்) உங்களைக் கண்டு அஞ்சியோடிய தேவர்களிடத்தில்;

கற்றறிந்துளிரோ - *புறமுதுகு காட்டி அஞ்சியோடுவதைக் கற்று அறிந்து கொண்டீர்களோ?*

'தேவர்கள் தலைவனான இந்திரனோடும், முத் தொழில் புரியும் மும்மூர்த்திகளோடும் நேர்ந்த போர்களில் எதிலும் அரக்கர் அஞ்சியோடினதில்லையே! அப்படியிருக்க உங்களுக்கு எதிரே பல முறை அஞ்சியோடின தேவர்களைக் கண்டுகண்டு நீங்களும் அஞ்சிப் புறங்காட்டியோடும் தொழிலைக் கற்றுக் கொண்டீர்களோ? என்றான். அழிவில்லாத வேற்படை தாங்கிய இந்திரனுக்கும், என்றும் அழியாத இயல்புடைய மும்மூர்த்திகளுக்கும் அஞ்சாத உங்களுக்கு எளிய மனிதரைக் கண்டு ஓடுதல் இயற்கைக் குணமாகாது; அது செயற்கைப் பண்பேயாம் என்ற குறிப்பும் புலப்படும். ஏவர் - எவர் என்பதன் நீட்டல் விகாரம். திகைத்தீர் - விளி (திகைத்தவர்களே).

3018. 'இங்கு ஓர் மானிடற்கு, இத்தனை
வீரர்கள், இடைந்தீர்;
உம் கை வாளொடு போய் விழுந்து,
ஊர் புகலுற்றீர்;
கொங்கை மார்பிடைக் குளிப்புறக்
களிப்புறு கொழுங் கண்
நங்கைமார்களைப் புல்லுதிரோ?
நலம் நுகர்வீர்!

*'**இங்கு ஓர் மானிடற்கு -** இங்குப் போருக்கு வந்த தனி மனிதன் ஒருவனுக்கு; **இத்தனை வீரர்கள் இடைந்தீர் -** நீங்கள் இவ்வளவு வீரர்களும் பின்னிட்டு ஓடலானீர்கள்; **உம் கை வாளொடு போய் விழுந்து-** உங்கள் கையிலுள்ள வாட்படையோடு ஒருவர் மேல் ஒருவர் மோதிவிழுந்து கொண்டு; **ஊர் புகலுற்றீர் -** விரைந்து ஊருக்குள்ளே புகுந்து கொள்ள முற்பட்டீர்கள்; **களிப்புறு -** (அவ்வாறு ஒளிந்தது மட்டுமல்லாமல்) களிப்புக் கொண்டு; **கொங்கை மார்பிடைக் குளிப்புற -** தனங்கள் மார்பிலே அழுந்தும்படி; **உம் கொழுங்கண் நங்கைமார்களை -**மதர்த்த கண்களையுடைய உங்கள் மனைவியரை; **புல்லு திரோ -** அணைப்பீர்களோ?*

இத்துணை வீரர்களிருந்தும் படைக் கருவிகளை இழவாதிருந்தும், தனி ஒரு மனிதனுக்கு அஞ்சியோடி ஒளிக்க முற்பட்டு ஆண்மையிழந்த நீங்கள் நாணமின்றி எவ்வாறு உங்கள் மனைவியரைச் சேர்விரென்று இகழ்ந்தான் என்பது. அதுவல்லாமலும் உங்களது ஆண்மை பகைவன்முன் நின்று பொருது வெல்லுவதற்கு அமையாமல் உங்கள் மனைவியரைத் தழுவுவதற்கே யமைந்தது என்ற இகழ்ச்சிக் குறிப்பும் தோன்றும்.

3019. 'செம்பு காட்டிய கண் இணை
பால் எனத் தெளிந்தீர்!
வெம்பு காட்டிடை நுழைதொறும்,

வெரிந் உறப் பாய்ந்த
கொம்பு காட்டுதிரோ, தட
மார்பிடைக் குளித்த
அம்பு காட்டுதிரோ, குல
மங்கையர்க்கு? அம்மா!

'**செம்பு காட்டிய கண் இணை** - போரில் கோபத்தால் செம்பின் நிறம் போலச் சிவந்து தோன்றிய உங்கள் இரண்டு கண்களும்; **பால் எனத் தெளிந்தீர்!** - (அச்சத்தால்) பால் போல் வெளுத்துத் தெளிவடையப் பெற்றுள்ளீர்; **குல மங்கையர்க்கு** - நற்குலத்தில் பிறந்த உங்கள் மனைவியர்க்கு; **வெம்பு காட்டிடை நுழைதொறும்** - கொடிய காடுகளிடையே (நீங்கள்) நுழைந்து ஓடும்போதெல்லாம்; **வெரிந் உறப் பாய்ந்த** - உங்கள் முதுகிலே நன்றாகப் பாய்ந்து தாக்கிய; **கொம்பு காட்டுதிரோ** - மரக் கொம்புகளாலாகும் புண்களைக் காட்டுவீர்களோ?; **தட மார்பிடைக் குளித்த** -(அன்றி) பெரிய மார்பிலே தைத்த; **அம்பு காட்டுதிரோ** -அம்புகளாலான புண்களைக் காட்டுவீர்களோ? (யாது செய்வீர்?).

அம்மா - இரக்கச் சொல். 'போர்க்குப் புறப்பட்டு வந்த நீங்கள் மீண்டு சென்று உங்கள் வெற்றியை எதிர் நோக்கும் மனைவியர்க்கு அப் போரில் மார்பிலே பட்ட புண்களைக் காட்டி மகிழ்வித்தலன்றோ சிறப்பு? பகைவனுக்கு அஞ்சி அடர்ந்த வனத்தில் நுழைந்தோடும் போது முதுகிலே மரக் கொம்பு பட்ட புண்ணைக் காட்டினால் இகழ்ச்சிக்கு இடனாகுமல்லவா?' என்கிறான். செம்பெனச் சிவத்தல் சினத்துக்கும் பால் என வெளிறித்தெளிதல் அச்சத்துக்கும் மெய்ப்பாடுகள்.

3020. 'ஏக்கம் இங்கு இதன்மேலும்
உண்டோ? இகல் மனிதன்
ஆக்கும் வெஞ் சமத்து, ஆண்மை
அவ் அமரர்க்கும் அரிதாத்
தாக்க அரும் புயத்து உம் குலத்
தலைமகன் தங்கை
மூக்கொடு அன்றி, நும் முதுகொடும்
போம் பழிமுயன்றீர்.

'**இகல் மனிதன்** - பகைமையுள்ள இந்த மனிதன் ஒருவன்;**ஆக்கும் வெம் சமத்து ஆண்மை** - செய்கின்ற கொடிய போர்த் திறமை;**அவ் அமரர்க்கும் அரிதா** - (இந்திரன் முதலிய) அத் தேவர்கள் பலர்க்கும் இல்லாததென்று சொல்லும்படி; **தாக்க அரும் புயத்து** - யாராலும் எதிர்த்துத் தாக்கவொண்ணாத தோள் வலிமையுடைய; **உம் குலத் தலைமகன்** - உங்கள் குலத்துத் தலைவனான இராவணனின்;**தங்கை** - தங்கையான சூர்ப்பணகையின்; **மூக்கொடு அன்றி** - மூக்கு அறுபட்டுப் போனதோடு மட்டுமல்லாமல்; **நும் முதுகொடும் போம் பழி** - நீங்கள்புறமுதுகு காட்டிச் செல்வதனால் அமையும் பழிச் சொல்லையும்;**முயன்றீர்**- உண்டாக்கிவிட்டீர்கள்; **இங்கு இதன் மேலும் ஏக்கம் உண்டோ** - இங்கு நடந்த இதற்கு மேலும் ஓர் இழிந்த செயலுண்டோ? (இல்லை என்றபடி) சிறந்த தேவர்களின் எதிரில் பின்னிடாத நீங்கள்

இந்த இழிந்த மனிதனுக்குப் பின்னிடுவதால், இம் மனிதனிடமுள்ள போராண்மை தேவர்களுக்குமில்லை யென்றாகிறது. மேலும், உங்கள் குலத் தலைவனின் தங்கை அடைந்த அவமானத்தை நீங்கள் போர் செய்து பகைவரையழித்தலால் ஒழிக்க வேண்டுவதாயிருக்க, அதைச் செய்யாமல் அந்தப் பழியோடு நீங்கள் புறமுதுகிட்டோடும் அவமானத்தையும் உண்டாக்க முற்பட்டீர்களேயென்று தூடணன் கேட்டான். வீரத்துக்கு உண்டாம் பழி இகழ்ந்து கூறப்படுகிறது. முதுகொடும் - இறந்தது தழுவிய எச்சம். சமம் - சமரம்; போர். *14*

***3021'* ஆர வாழ்க்கையின் வணிகராய்**
அமைதிரோ? அயில் வேல்
வீர வாள் கொழு என மடுத்து
உழுதிரோ?-வெறிப் போர்த்
தீர வாழ்க்கையின் தேவரைச்
செருவிடைப் பறித்த
வீர வாட் கையீர்!-எங்ஙனம்
வாழ்திரோ? விளம்பீர்.'

'வெறிப் போர் - மூர்க்கச் செயலை மேற் கொண்ட போரில்; **தீர வாழ்க்கையின் -** வீரத்தோடு கூடிய வாழ்வினால்; **தேவரைச் செருவிடைப் பறித்த -** தேவர்களிடமிருந்து போரில் பறித்துக் கொண்ட;**வீர வாள் கையீர் -** வலிமையுள்ள வாளைக் கையில் ஏந்தியவர்களே!; (போரில் தோற்றோடிப் போர்த் தருமத்தையிழந்த நீங்கள் போர்த் தொழிலை விட்டு); **ஆர வாழ்க்கையின் வணிகராய் அமைதிரோ -** இனி முத்து முதலிய பண்டங்களை விற்று வாழும் வணிகர்களாக அமைவீர்களோ? (அல்லது); **அயில் வேல் வீர வாள் -** (உழவராகிக்) கூர்மையான வேலையும், வலிமையுள்ள வாளினையும்; **கொழு என மடுத்து உழுதிரோ -**ஏரின் கொழுவாக மண்ணில் ஆழ்த்தி உழுது பயிரிடப் போகிறீர்களோ?; **எங்ஙனம் வாழ்திரோ -** எவ்வாறு வாழப் போகின்றீர்கள்?;**விளம்பீர்' -** சொல்லுங்கள்.

இவ்வாறு போரில் தோற்றோடி வெட்கங் கெட்ட உங்களுக்குப் போர் வீரராக வாழ வகையில்லை : இனி, நீங்கள் பண்டங்களை விற்று வாழும் வணிகராகவோ, உழுதுண்டு வாழும் வேளாளராகவோ வாழ்வதே உங்களுக்கு அமைவது என்றான். கையீர் - விளி; ஓ - ஐயம்.

தூடணன் எதிர்த்து வர, இராமன் அவனோடு போர்தொடங்குதல்

***3022.* என்று, தானும், தன் எறி**
கடற் சேனையும், 'இறை நீர்
நின்று காண்டிர் என் நெடுஞ்சிலை
வலி' என நேராச்
சென்று தாக்கினன்; தேவரும்
மருள்கொண்டு திகைத்தார்;

நன்று! காத்தி' என்று, இராமனும்
எதிர் செல நடந்தான்.

***என்று** - இவ்வாறு தூடணன் கூறி; **'நீர் இறை நின்று** - நீங்கள் சிறிது நேரம் ஓடாது நின்று; **என் நெடுஞ் சிலை வலி** - எனது நீண்ட வில்லின் வலிமையை; **காண்டிர்' என** - காண்பீர்களாக என்று சொல்லி; **தானும் தன் எறிகடல் சேனையும்** - தானும் தன்னுடைய அலை வீசும் கடல் போன்றசேனையுமாக; **நேராச் சென்று தாக்கினன்** - (இராமனுக்கு) எதிராகச் சென்று போர் செய்தான்; (அந்த உக்கிரத்தைக் கண்டு); **தேவரும் மருள் கொண்டு திகைத்தார்** - தேவர்களும் மயக்கமுற்றுப் பிரமித்தார்கள்;**இராமனும்** - இராமபிரானும்; **'நன்று காத்தி' என்று** - (உன் சேனையை) நன்றாகக் காத்துக் கொள் என்று சொல்லி; **எதிர் செல நடந்தான்** -(அவனுக்கு) எதிராக நடந்து சென்றான்.*

திகைத்தல் - இன்னது செய்வது என்று தீர்மானிக்க முடியாமல் பிரமித்து நிற்றல் நின்று காத்தி : திறமையுண்டேல் என்னை எதிர்த்து நின்று உன்னையும் உன் சேனைகயையும் காப்பாற்றிக் கொள் என்று பெருமிதத்தோடு கூறிய வீர மொழி.

3023. ஊடு அறுப்புண்ட, மொய் படை;
கையொடும் உயர்ந்த
கோடு அறுப்புண்ட, குஞ்சரம்;
கொடிஞ்சொடு கொடியின்
காடு அறுப்புண்ட, கால் இயல்
தேர்; கதிர்ச் சாலி
சூடு அறுப்புண்ட எனக் கழுத்து
அறுப்புண்ட, துரகம்.

***மொய் படை** - இராமபாணங்களால் வலிய படைக்கருவிகளுடன்; **ஊடு அறுப்புண்ட** - இடையே துணிக்கப்பட்டன; **குஞ்சரம்** -யானைகள்; **கையொடும் உயர்ந்த கோடு அறுப்புண்ட** - தும்பிக்கையோடு உயர்ந்து வளர்ந்த தந்தங்கள் அறுபட்டன; **கால் இயல் தேர்** - காற்றுப் போலவிரைந்து செல்லக்கூடிய தேர்கள்; **கொடிஞ்சொடு** - தேர்த் தட்டின் முன்னேயுள்ள கொடிஞ்சியென்னும் உறுப்போடு; **கொடியின் காடு** -கொடிகளின் தொகுதியும்; **அறுப்புண்ட** - அறுக்கப்பட்டன; **துரகம்** -குதிரைகள்; **கதிர்ச்சாலி சூடு அறுப்புண்ட என** -கதிர்களையுடைய செந்நெற்பயிர்களின் கொண்டைகள் அறுக்கப்பட்டன போல;**கழுத்து அறுப்புண்ட** - கழுத்து அறுபட்டன.*

இப் பாட்டில் பதாதி, யானை, தேர் குதிரைகளின் அழிவைக் குறித்துள்ளார். கதிர் முதிர்ச்சியால் தலை சாய்ந்த செந்நெற் பயிரும்குதிரையும் வடிவில் ஒத்தலால் கழுத்தறுப்புண்ட குதிரைகளுக்கு, முடியறுப்புண்ட சாலிப் பயிர்கள் உவமையாம். 'உண்ட' என வந்த ஐந்தனுள், நான்காவது பெயர், மற்றவை - முற்று. கொடிஞ்சி - தேர்மொட்டு; தாமரை வடிவமாகச் செய்து தேரின் முன்னிடத்து வைக்கப்படுவதோர் உறுப்பு.

3024. ***துருவி ஓடின, உயிர் நிலை,***
சுடு சரம், துரந்த;
கருவி ஓடின, கச்சையும்
கவசமும் கழல;
அருவி ஓடின என அழி
குருதி ஆறு ஒழுக,
உருவி ஓடின, கேடகத்
தட்டொடும் உடலம்.

துரந்த - ***(இராமபிரானால்) செலுத்தப்பட்ட; ***சுடுசரம் - ***கொடிய அம்புகள்; ***உயிர்நிலை துருவி ஓடின - ***(அரக்கர்களின் உடம்பில்) உயிர் நின்ற இடங்களைத் தேடிக் கொண்டு விரைந்து சென்றன (வேறு சில அம்புகள்); ***கச்சையும் கவசமும் கழல - ***அரக்கர்களின் இடைக்கச்சும் உடற்கவசமும் கழன்றமையால்; ***கருவி ஓடின - ***படைக் கலங்கள் விரைந்து பாய்ந்தன (இன்னும் சில அம்புகள்); ***அழி குருதி ஆறு -(அவர்களின் உடல்கள்) சிதைந்ததனாலாகிய இரத்த நதிகள்; ***அருவி ஓடின என ஒழுக - ***மலையருவிகளாக ஓடின போல இடையறாது பெருகுமாறு;***கேடகத் தட்டொடும் - ***(கையில் பிடித்த) கேடகம் என்னும் தட்டையும்;***உடலம் - ***அவர்களுடம்பையும்; ***உருவி ஓடின - ***உள்ளே துளைத்து அப்பாற் சென்றன.

சுடுசரம் கழல, அலைப்ப உருவி ஓடின என வினைமுடிவு அமையும்.

3025. ***ஆய்ந்த கங்கபத்திரங்கள் புக்கு,***
அரக்கர்தம் ஆவி
தோய்ந்த; தோய்வு இலாப் பிறை முகச்
சரம் சிரம் துமித்த;
காய்ந்த வெஞ் சரம் நிருதர்தம்
கவச மார்பு உருவப்
பாய்ந்த; வஞ்சகர் இதயமும்
பிளந்தன, பல்லம்.

ஆய்ந்த - ***(இராமபிரானால்) ஆராய்ந்தெடுத்து எய்யப் பெற்ற; ***கங்கபத்திரங்கள் - ***கங்கபத்திரம் என்னும் ஒருவகை அம்புகள்;புக்கு - ***உடம்புக்குள் புகுந்து; ***அரக்கர் தம் ஆவி தோய்ந்த -***அரக்கர்களின் மார்பிலே அழுந்தின; ***தோய்வு இலாப் பிறை முகச் சரம் - ***மேற் சொன்னவாறு அரக்கர் உடலில் புகாத அர்த்த சந்திர பாணங்கள்;***சிரம் துமித்த - ***அவ் அரக்கர் சிலரின் தலைகளைத் துண்டித்தன;***காய்ந்த வெம்சரம் - ***(இராமன் எய்த) மிகக் கொடிய சில அம்புகள்;***நிருதர்தம் கவச மார்பு உருவ - ***அரக்கருடைய கவசம் அணிந்த மார்பு ஊடுருவும்படி; ***பாய்ந்த - ***நுழைந்தன; ***பல்லம் - ***வேறு சில அம்புகள்;***வஞ்சகர் இதயமும் பிளந்தன - ***வஞ்சனை நிறைந்த அரக்கர்களின் நெஞ்சையும் பிளந்துவிட்டன.   இச் செய்யுளில் கங்க பத்திரம், பிறைமுகச்சரம், சரம், பல்லம் ஆகிய பலவகை அம்புகள் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன; அதனால் இது பொருட்பின்வரு நிலையணியாம். இராக்கதரைக் குறிக்க அரக்கர், நிருதர், வஞ்சகர் என்ற சொற்கள் அமைந்தமையால் இதுவும் பொருட் பின்வரு நிலையணியாம்.

கங்க பத்திரம் - கழுகின் இறகையுடையது என்னும் காரணப் பொருளது. பிறைமுகச் சரம் - பிறைவடிவில் அமைந்த அம்பு.

3026. தூடணன் விடு சுடு சரம்
யாவையும் துணியா,
மாடு நின்றவர் வழங்கிய
படைகளும் மாற்றா
ஆடல் கொண்டனன், அளப்ப அரும்
பெரு வலி அரக்கர்
கூடி நின்ற அக் குரை கடல்
வறள்படக் குறைத்தான்.

தூடணன் விடு சுடுசரம் யாவையும் - தூடணன் எய்த கொடியஅம்புகள் அனைத்தும்; **துணியா -** துணிபடவும்; **மாடு நின்றவர் வழங்கிய படைகளும் மாற்றா -** அவனருகில் நின்ற அரக்கர்கள் ஏவிய படைக்கலங்களும் அழியவும்; **ஆடல் கொண்டனன் -** போர் செய்யும் ஆடலைக் கொண்டவனாய் (இராமபிரான்); **அளப்பு அரும் பெரு வலி அரக்கர் கூடி நின்ற -** அளவிடுவதற்கரிய பெரிய வலிமையையுடைய அரக்கர்கள் ஒன்று கூடி நின்ற; **அக் குரைகடல் வறள்படக் குறைத்தான் -** ஒலிக்கும் கடல் போன்ற அச் சேனையை வற்றிப் போகும்படி அழித்தான்.

இராமபிரான் மிக எளிதாக அரக்கர் சேனைக் கடலையழித்தமை கூறுவது இது. மிகக் கொடிய அரக்கர் சேனையைத் தான் ஒருவனே தனியாக அழித்தான் என்பார் 'ஆடல் கொண்டனன் குறைத்தான்' என்றார்.

துணியா, மாற்றா : உடன்பாட்டு வினைகள். கொண்டனன் : முற்றெச்சம். அரக்கர் படைகளைக் குரைகடல் என்பதற்கேற்ப 'வறள்படக் குறைத்தான்' என்ற நயம் உணரத்தக்கது.

3027. ஆர்த்து எழுந்தனர் வானவர்;
அரு வரை மரத்தோடு
ஈர்த்து எழுந்தன, குருதியின்
பெரு நதி; இராமன்
தூர்த்த செஞ் சரம் திசைதொறும்
திசைதொறும் தொடர்ந்து,
போர்த்த வெஞ் சினத்து அரக்கரைப்
புரட்டின, புவியில்.

(அதுகண்டு) வானவர் - தேவர்கள்; **ஆர்த்து எழுந்தனர் -** (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரஞ் செய்தார்கள்; **குருதியின் பெருநதி -**இரத்தப் பேராறுகள்; **அருவரை மரத்தோடு -** அழித்தற்கரிய மலைகளையும்மரங்களையும்; **ஈர்த்து எழுந்தன -** இழுத்துக் கொண்டு சென்றன;**இராமன் தூர்த்த செஞ்சரம் -** இராமபிரான் ஏவி நிரப்பிய செவ்விய அம்புகள்;

திசைதொறும் திசைதொறும் தொடர்ந்து - எல்லாத்திக்குகளிலும் தொடர்ந்து சென்று; **போர்த்த வெம் சினத்து அரக்கரை -** அத் திசைகளை(த் தம் கூட்டத்தால்) மறைத்த கொடிய சினங்கொண்ட இராக் கதர்களை; **புவியில்புரட்டின -** தரையில் புரளும்படி செய்தன.

இராமனுடைய செஞ்சரம் திசைதொறும் தொடர்ந்து போர்த்த வெஞ் சினத்து அரக்கரைப் புவியில் புரட்டின என்றும் உரைக்கலாம்.

செஞ்சரம் - வளைவில்லாத நேரிய அம்பு; பகைவரின் இரத்தம் தோய்ந்து நுனி சிவந்த அம்பு; தீயவரை அழித்து நன்மை புரியும் அம்பு.

3028. **தோன்றும் மால் வரைத் தொகை எனத்**
துவன்றிய நிணச் சேறு
ஆன்ற பாழ் வயிற்று அலகையைப் புகல்வது
என்? அமர் வேட்டு
ஊன்றினார் எலாம் உலைந்தனர்;
ஒல்லையில் ஒழிந்தார்;
கான்ற இன் உயிர் காலனும்
கவர்ந்து, மெய்ம்மறந்தான்.

அமர் வேட்டு ஊன்றினார் எலாம் - போரை விரும்பி நிலை நின்ற அரக்கர்கள் எல்லோரும்; **ஒல்லையில் -** விரைவிலே; **உலைந்தனர் ஒழிந்தார் -** மடிந்தொழிந்தார்கள்; **காலனும் -** யமனும்; **கான்ற இன்னுயிர் -** (அரக்கர்களின் உடம்பிலிருந்து) வெளியேறிய இனிய உயிர்களை; **கவர்ந்து -** எடுத்துச் சென்று; **மெய்ம் மறந்தான் -** உடல் தளர்ந்து வருந்தினான்; **தோன்றும் மால்வரைத் தொகை எனத் துவன்றிய -** உயர்ந்து விளங்கும் பெரிய மலைகள் கூட்டம் போல நெருங்கிக் கிடந்த; **நிணச் சேறு -** (அரக்கர்களின்) கொழுப்பாகிய சேற்றை; **ஆன்ற -**தின்று நிறைந்த; **பாழ் வயிற்று அலகையை -** பாழ்த்த வயிற்றையுடைய பேய்களைப் பற்றி; **புகல்வது என் -** சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?

இராமனை எதிர்த்த அரக்கரெல்லாரும் அழிந்தார்கள்; உயிர்க் கொலையே தன் தொழிலாகக் கொண்ட யமனும் அவர்களின் உயிரை இடையறாது கவர்ந்து செல்லும் தளர்ச்சியால் மெய் சோர்ந்தான் என்பது. அவ்வாறு இறந்த எண்ணற்ற அரக்கர்களின் நிணம் உயர்மலையென நெருங்கிக் கிடக்க அந்த நிணச் சேற்றையெல்லாம் பேய்கள் உண்டுவிட்டன என்று சொல்லி, அவ்வாறு இறந்த அரக்கர்களின் நிணத்தை நிரம்பவுண்டுஉடல் பருத்த பேய்க் கூட்டம் பல என்பதைக் குறித்துச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை என்ற மற்றொரு பொருளையும் பெற வைத்தார். பாழ் வயிறு - ஊனைத் தின்று ஊனைப் பெருக்கும் பெருவயிறு.

3029. **களிறு, தேர், பரி, கடுத்தவர்**
முடித் தலை, கவந்தம்,
ஒளிறு பல் படை, தம் குலத்து

அரக்கர்தம் உடலம்,
வெளிறு சேர் நிணம், பிறங்கிய
அடுக்கலின் மீதாக்
குளிறு தேர் கடிது ஓட்டினன்
தூடணன், கொதித்தான்.

(அப்பொழுது) **தூடணன் -** தூடணன் என்னும் சேனைத் தலைவன்; **களிறு -** யானைகளும்; **தேர் -** தேர்களும்; **பரி -** குதிரைகளும்;**கடுத்தவர் முடித்தலை -** கோபித்துப் போர் செய்த அரக்கர்களின் பொன்முடியணிந்த தலைகளும்; **கவந்தம் -** (அவர்களின்) குறையுடல்களும்; **ஒளிறு பல்படை -** விளங்கும் பல வகை ஆயுதங்களையுடைய; **தம் குலத்து அரக்கர் தம் -** தங்கள் குலத்தில் தோன்றிய சேனைத் தலைவர்களாகிய அரக்கர்களின்; **உடலம் -** உடல்களும்; **வெளிறு சேர் நிணம் -** வெண்ணிறமுடைய (அவர்களுடைய) கொழுப்பும்; **பிறங்கிய அடுக்கலின் மீதா -**(ஆகிய இவை) உயர்ந்து குவிந்ததனாலாகிய மலைகளின் மேலே; **குளிறு தேர் கடிது ஓட்டினன் -** முழக்கம் செய்கின்ற (தன்) தேரை விரைவில் செலுத்தினான்; **கொதித்தான் -** (அவ்வாறு தேரைச் செலுத்தியவனாகிய தூடணன் தன் இனத்தவரான அரக்கர்களின் பிணக் குவியல்களைக் கண்டு) மனங் கொதித்தவன் ஆயினான்.

நால்வகைச் சேனைகளோடு அரக்கரின் கவந்தம், உடல் என்பனவும், அவர்களின் கொழுப்பும் மலை போலக் குவிந்து கிடக்க, அம் மலைகளின் மேல் தூடணன் தன் தேரைச் செலுத்தினான் என்பது.

அடுக்கல் : கற்களை அடுக்கினாற் போல இருப்பது : மலை.

3030. அறம் கொளாதவர் ஆக்கைகள்
அடுக்கிய அடுக்கல்
பிறங்கி நீண்டன, கணிப்பு இல;
பெருங் கடு விசையால்,
கறங்கு போன்றுளது ஆயினும்,
பிணப் பெருங் காட்டில்
இறங்கும், ஏறும்; அத் தேர் பட்டது
யாது என இசைப்பாம்?

அறம் கொளாதவர்- தருமத்தைக் கைக் கொள்ளாத அரக்கர்களுடைய; **ஆக்கைகள் -** உடல்கள்; **அடுக்கிய அடுக்கல் -** ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகக் குவிந்ததனாலாகிய மலைகள்; **பிறங்கி நீண்டன -** உயர்ந்து நீண்டுள்ளவை; **கணிப்பு இல -** எண்ணிக்கை இல்லாதனவாம்; **பெருங்கடு விசையால் -** (ஆதலால்) மிகக் கடுமையான வேகத்தால்; **கறங்கு போன்று உளது ஆயினும் -** காற்றாடி போன்று உள்ளதானாலும்; **அத்தேர் -** தூடணன் ஏறிய அத்தேர்; **பிணப் பெருங்காட்டில் -** பிணக்குவியல்களாகிய காட்டிலே; **இறங்கும் ஏறும் -** பள்ளமான இடங்களில் இறங்கும் மேடான இடங்களில் ஏறும்; **(அத்தேர்) பட்டது -** உற்ற இடர்நிலையை; **யாது என இசைப்பாம் -** நாம் என்ன வென்று சொல்லுவோம்? (கூறவியலாது).

தூடணனது தேர் எண்ணிக்கையற்ற மலை போன்ற பிணக்குவியல்களில் ஏறியிறங்குதலால் இடறி மிகத் துன்பப்பட்டது என்பது. விரைந்து செல்வதில் தேர்க்குக் காற்றாடி உவமை.

3031. அரிதின் எய்தினன் - ஐ-ஐந்து
கொய் உளைப் பரியால்
உருளும் ஆழியது ஒரு தனித்
தேரினன், உலகத்து
இருளை நீக்கிய இந்துவின்
பொலிகின்ற இராமன்
தெருளும் வார் கணைக் கூற்று எதிர்,
ஆவி சென்றென்ன.

(தூடணன்) **கொய் உளை ஐ ஐந்து பரியால் -** அழகாகக் கத்தரிக்கப்பட்ட பிடரி மயிர்களையுடைய இருபத்தைந்து குதிரைகள் பூட்டியதால்; **உருளும் ஆழியது -** (எளிதில்) உருளும் சக்கரங்களையுடையதான; **ஒரு தனித் தேரினன் -** ஒப்பற்ற தனித்த தேரையுடையவனாய்; **கூற்று எதிர் -** யமனுக்கு எதிரிலே; **ஆவி சென்று என்ன -** உயிர் வலியச் சென்றாற் போல; **உலகத்து இருளை -** இவ்வுலகிலுள்ள இருட்டை; **நீக்கிய இந்துவின் -** ஒழிக்கின்ற சந்திரன் போல; **பொலிகின்ற இராமன் -** விளங்குகின்ற இராமனுடைய;**தெருளும் வார்கணை -** தெளிவான நீண்ட அம்புக்கு எதிரில்; **அரிதின் எய்தினன் -** மிகுந்த சிரமப்பட்டு வந்து சேர்ந்தான்.

யமனுக்கு எதிரே அவனால் கவரப்படுவதற்குரிய உயிர் வந்து நின்றாற் போல இராமபிரான் கணைக்கு எதிரே இருபத்தைந்து குதிரைகள் பூட்டிய தனித் தேரையுடைய தூடணன் அரிதின் எய்தினான் என்பது.

இராமனுக்குச் சந்திரன் உவமை - குளிர்ச்சி தந்து உயிர்களை மகிழ்விப்பதால். குறித்த இலக்கைத் தவறாது அழிப்பது பற்றி இராமபாணத்திற்குக் கூற்றுவன் ஒப்பாவான்.

இராமபாணத்தால் இவன் உடனே அழிதற்குக் காரணமாதலால்'கூற்றெதிர் ஆவி சென்றென்ன' என்றார். 'இருளின் நீங்கிய இந்து' - சூழ்ந்திருந்த அரக்கர் பட்டொழியத் தான் மட்டும் நின்ற இராமபிரானுக்கு உவமையாம்.

தூடணன் மாய்தல்

3032. சென்ற தேரையும், சிலையுடை
மலை எனத் தேர்மேல்
நின்ற தூடணன்தன்னையும்
நெடியவன் நோக்கி,
'நன்று-நன்று, நின் நிலை!'
என, அருள், இறை நயந்தான்

என்ற காலத்து, அவ் வெய்யவன்
பகழி மூன்று எய்தான்.

சென்ற தேரையும் - (அவ்வாறு எதிரில்) வந்த தேரையும்; **சிலைஉடை மலை என -** வில்லையேந்திய ஒரு மலை போல; **தேர் மேல்நின்ற -** அத் தேரின் மேல் (வில்லேந்தி) நின்ற; **தூடணன் தன்னையும் -** தூடணனையும்; **நெடியவன் நோக்கி -** இராமபிரான் பார்த்து; **'நின் நிலை நன்று நன்று' என -** '(போரில்) உனது உறுதி நிலை மிக நன்றாயிருந்தது' என்று; **இறை அருள் நயந்தான் -** அவனைச் சிறிது அருளோடு மதித்தான்; **என்ற காலத்து -** அவ்வாறு கூறிய அச் சமயத்தில்; **அவ் வெய்யவன் -** அந்தக் கொடியவனான தூடணன்; **பகழி மூன்று எய்தான் -** மூன்று அம்புகளைத் தொடுத்தான்.

தேரின் மேல் வில்லேந்தியவனாகத் தூடணன் வந்து நிற்க, அவனது தளராத வீரத்தை இராமன் பாராட்டி நிற்கையில் அத் தூடணன் இராமன் மேல் மூன்று கணைகளை விடுத்தான் என்பது.

சிலையுடை மலை - வில்லேந்திய தூடணனுக்கு உவமை : இல்பொருளுவமை. நன்று நன்று - அடுக்கு உவமை பற்றியது. நெடியவன் - எங்கும் வியாபித்த திருமாலாகிய இராமபிரான். தன் பகைவனான தூடணனது வீரத்தைப் பாராட்டிய இராமனது சிறப்பைக் காட்டுவது இது. இறை - சிறிது.

3033. தூர வட்ட எண் திசைகளைத்
தனித்தனி சுமக்கும்
பார எட்டினோடு இரண்டினில்
ஒன்று பார் புரக்கப்
பேர விட்டவன், நுதல் அணி
ஓடையின் பிறங்கும்,
வீர பட்டத்தில் பட்டன,
விண்ணவர் வெருவ.

தூர - நெடுந்தூரம் நீண்ட; **வட்ட -** வட்டமாய் அமைந்துள்ள; **எண் திசைகளை -** எட்டுத் திக்குகளையும்; **தனித்தனி சுமக்கும் -** தனித்தனியேசுமக்கின்ற; **பார எட்டினோடு -** வலிய எட்டுத் திசை யானைகளோடு சேர்ந்த; **இரண்டினில் ஒன்று -** (பூமியைச் சுமக்கின்ற மற்ற இரண்டான ஆதிசேடன், ஆதி கூர்மம் என்ற) இரண்டனுள் ஒன்றாகிய ஆதிசேடனை; (ஆதிசேட அம்சமான பாதுகைகளை); **பார் புரக்க -** உலகை ஆட்சிசெய்யுமாறு; **பேர விட்டவன் -** (அயோத்திக்குத்) திருப்பியனுப்பியவனான இராமபிரானின்; **நுதல் அணி -** நெற்றியில் அணிந்துள்ள; **ஓடையின் பிறங்கும் -** (யானையின்) முகபடாம் போல விளங்குகின்ற; **வீர பட்டத்தில் -** வீர பட்டிகையில்; **விண்ணவர் வெருவ -** தேவர்களும் அஞ்சும்படி; **பட்டன -** (அந்த மூன்று அம்புகளும்) தாக்கின.

இராமபிரானது வீரபட்டிகையில் தூடணன் எய்த அம்புகள் பட்டன என்பது. இராமனது நெற்றிப் பட்டிகைக்கு யானையின் நெற்றிப் பட்டத்தை உவமை கூறியதால் இராமன் களிறு போன்றவன் என்பது விளங்கும். எட்டுத் திக்குகளிலுள்ள எட்டு

யானைகளும், நடுவில் ஆதி சேடனும் அதன் கீழ் ஆதி கூர்மமுமாக இப்பத்தும் பூமிக்குக் கீழேயிருந்து அதனைத் தாங்குகின்றன என்பது நூற் கொள்கை.

வீரபட்டம் - வெற்றி பெற்ற வீரர் அதற்கு அறிகுறியாக நெற்றியிலணியும் பொன்தகடு.

எட்டு, இரண்டு - எண்ணலளவையாகு பெயர்கள்.

3034. 'எய்த காலமும் வலியும் நன்று'
என நினைந்து. இராமன்,
செய்த சேயொளி முறுவலன், கடுங்
கணை தெரிந்தான்;
நொய்தின், அங்கு அவன் நொறில்
பரித் தேர் பட நூறி,
கையில் வெஞ் சிலை அறுத்து,
ஒளிர் கவசமும் கடிந்தான்.

'எய்த காலமும்' - *(இந்த அரக்கன்) அம்பு எய்த காலமும்**வலியும்-** அவனது வலிமையும் **நன்று' என -** நல்லன என்று **நினைந்து -** எண்ணி; **இராமன் -** இராமபிரான்; **சேய் ஒளி செய்த முறுவலன் -** அழகுள்ள ஒளியுடைய புன்னகை பூத்தவனாய்; **கடும் கணை தெரிந்தான் -** கொடிய பாணங்களை ஆராய்ந்து தொடுத்து (அவற்றால்); **அங்கு நொய்தின் -** அங்கே விரைவிலே; **அவன் -** அந்த அரக்கர் படைத்தலைவனான தூடணனது; **நொறில் பரித் தேர் -** விரைவாகச் செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய தேரை; **பட நூறி -** அழியும்படி சிதைத்து;**கையில் வெம்சிலை அறுத்து -** அவன் கையிலிருந்த கொடிய வில்லையும் துண்டித்து; **ஒளிர் கவசமும் கடிந்தான் -** விளங்குகின்ற அவனது கவசத்தையும் பிளந்து அழித்தான். இராமன் தூடணனது செயலைப் பாராட்டியவாறு கடுங்கணைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து எய்து அந்த அரக்கர் சேனைத் தலைவனான தூடணனது தேரையும் நிலையையும் சிதைத்துக் கவசத்தையும் அழித்தான் என்பது.*

சேயொளி - செம்மை ஒளி அழகைக் குறிக்கும். செய்த முறுவலன் - முறுவல் செய்தவன் : விகுதி பிரித்துக் கூட்டல்.

காலமும் வலியும் நன்று என்றது : படை வீரர்கள் அஞ்சியோடிய போது அஞ்சாது எதிர் சென்று அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்திப் போர்க்கு ஏகச் செய்து, தானும் அஞ்சாது எதிர்த்துப் போர் செய்யும் அவனது போர் செய்த நேரத்தையும் வலிமையையும் பாராட்டியது. நொறில் - விரைவு குறித்த உரிச்சொல்.

3035. தேவர் ஆர்த்து எழ, முனிவர்கள்
திசைதொறும் சிலம்பும்
ஓவு இல் வாழ்த்து ஒலி கார்க் கடல்
முழக்கு என ஓங்க,

'கா அடா இது, வல்லையேல், நீ'
என, கணை ஒன்று
ஏவினான்; அவன் எயிறுடை
நெடுந் தலை இழந்தான்.

தேவர் ஆர்த்து எழ - தேவர்கள் மகிழ்ந்து ஆரவாரம் செய்யவும்**முனிவர்கள் திசைதொறும் சிலம்பும் -** முனிவர்கள் எல்லாத் திக்குகளிலும் நின்று ஆரவாரத்தோடு கூறுகின்ற; **ஓவு இல் வாழ்த்து ஒலி -**ஒழிவில்லாத வாழ்த்துகளின் ஓசை; **கார்க் கடல் முழக்கு என ஓங்க -** கரிய கடலின் முழக்கம் போல மிகுந்து விளங்கவும்; **'நீ வல்லையேல் இது கா அடா' என -** 'நீ வல்லமையுள்ளவனானால் இந்த அம்பைத் தடுத்து உன்னைக் காத்துக் கொள்ளடா' என்று வீரவாதம் கூறி; **கணை ஒன்று ஏவினான் -** இராமபிரான் ஓர் அம்பைத் தொடுத்தான்; **அவன் -** அந்த அரக்கனான தூடணனும்; **எயிறு உடை நெடுந்தலை இழந்தான் -** கோர தந்தங்களையுடைய தன் பெரிய தலையை இழந்தான்.

கார்க் கடல் முழக்கு : நாற்றிசையிலும் நின்று நான்கு வேத மந்திரங்களைக் கொண்டு ஆசி கூறும் பேரொலிக்குக் கார்க் கடல் முழக்கு உவமையாம்.

கலி விருத்தம்

கரன் வெகுண்டு, பெரும்படையுடன் போருக்கு எழுதல்

3036. **தம்பி தலை அற்ற படியும்,**
தயரதன் சேய்
அம்பு படையைத்
துணிபடுத்ததும், அறிந்தான்,
வெம்பு படை விற் கை விசயக்
கரன் வெகுண்டான்-
கொம்பு தலை கட்டிய கொலைக்
கரியொடு ஒப்பான்.

கொம்பு தலை கட்டிய - தந்தங்கள் முகத்தில் உறுதியாக விளங்குகின்ற; **கொலைக் கரியோடு ஒப்பான் -** கொல்லுதலில் வல்ல யானை போன்றவனான; **வெம்பு படை வில் கை விசயக் கரன் -** உக்கிரமான பல வகைப் படைக்கலங்களையும் வில்லையும் ஏந்தியகைகளையும், வெற்றியையுமுடைய கரன்; **தம்பி தலை அற்றபடியும் -** தன் தம்பியான தூடணன் (இராமனது அம்பால்) தலை அறுபட்டு அழிந்ததையும்; **தயரதன் சேய் அம்பு -** தசரதனின் மைந்தனான இராமனது பாணம்; **படையைத் துணி படுத்ததும் -** தன் அரக்கப் படைகளை வெட்டித் துண்டாடியதையும்; **அறிந்தான் -** அறிந்து; **வெகுண்டான் -** சினங் கொண்டான்.

இராமபிரானால் தூடணன் தலையறுபட்டதையும், அரக்கச் சேனை துண்டு பட்டதையும் அறிந்து, கரன் வெகுண்டான் என்பது.

'கொம்பு தலை கட்டிய - கரனது முகத்தில் வெளிப்பட்டுக் காணப்படுகின்ற கோர தந்தங்கள் யானைத் தந்தம் போல்வன என்பது விளங்கும்.

3037. **அந்தகனும் உட்கிட,**
அரக்கர் கடலோடும்
சிந்துரம். வயப் புரவி,
தேர் திசை பரப்பி,
இந்துவை வளைக்கும் எழிலிக்
குலம் என, தான்
வந்து, வரி விற் கை மத
யானையை வளைத்தான்.

அந்தகனும் உட்கிட - (கோபங்கொண்ட கரன்) யமனும் அஞ்சும்படி; **அரக்கர் கடலோடும் -** இராக்கதர் படையுடனே; **சிந்துரம் -** யானைகளையும்; **வயப் புரவி -** வலிய குதிரைகளையும்; **தேர் -** தேர்களையும்; **திசை பரப்பி -** எல்லாத் திசைகளிலும் பரவியிருக்கச் செய்து; **இந்துவை வளைக்கும் -** சந்திரனை வளைத்துக் கொண்ட;**எழிலிக் குலம் என -** மேகக் கூட்டங்கள் போல; **தான் வந்து -** அரக்கனாகிய கரன் வந்து; **வரி விற் கை மத யானையை -**கட்டமைந்த வில்லையேந்திய கையையுடைய மதயானை போன்ற இராமபிரானை; **வளைத்தான் -** சூழ்ந்து கொண்டான்.

அரக்கனான கரன் நான்கு வகைச் சேனைகளையும் கொண்டு இராமபிரானை வளைத்தான் என்பது.

இராமனுக்குச் சந்திரனும், அரக்கர் கூட்டத்திற்கு மேகக் கூட்டமும் உவமை. வரி விற்கை மத யானை - இல்பொருளுவமை. எழிலி - மேகம் கடல், யானை : உவமையாகுபெயர்கள்.

3038. **அடங்கல் இல் கொடுந் தொழில்**
அரக்கர், அவ் அனந்தன்
படம் கிழிதர, படிதனில்,
பலவிதப் போர்,
கடம் கலுழ் தடங் களிறு,
தேர், பரி, கடாவி,
தொடங்கினர்; நெடுந்தகையும் வெங்
கணை துரந்தான்.

அடங்கல் இல் - கட்டுக்கடங்காத; **கொடுந் தொழில் அரக்கர் -** கொடிய செயல்களையுடைய இராக்கதர்கள்; **அவ் அனந்தன் படம் கிழிதர -** அந்த ஆதிசேடனது படம் கிழிந்துவிடும்படி; **படிதனில் -** பூமியில்;**கடம் கலுழ் தடங் களிறு -** மத நீர் பொழியும் பெரிய யானைகளையும்;**தேர் பரி -** தேர்களையும் குதிரைகளையும்; **கடாவி**

- மிகுதியாகச் செலுத்தி; பல விதப் போர் தொடங்கினர் - *பல வகைப்பட்ட போரைச் செய்யத் தொடங்கினார்கள்;* ***நெடுந் தகையும் -*** *பண்பால் சிறந்த இராமபிரானும்;* ***வெங் கணை துரந்தான் -*** *கொடிய அம்புகளை விரைவாக எய்தான்.*

அரக்கர் அடங்காமல் சேனைகளோடு மீண்டும் போர் தொடங்க, இராமபிரானும் கொடிய கணைகளை ஏவினான் என்பது 'அவ் அனந்தன் படம் கிழிதர' என்றது படைகள் யாவும் ஓரிடத்தே ஒருங்கே திரண்ட பார மிகுதி பற்றி. கடம் : கன்னம் இங்கே - மதநீர்க்கு இடவாகு பெயர். நெடுந்தகை : பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

3039. துடித்தன கடக் கரி;
துடித்தன பரித் தேர்;
துடித்தன முடித் தலை; துடித்தன
தொடித் தோள்;
துடித்தன மணிக் குடர்; துடித்தன
தசைத் தோல்;
துடித்தன கழல்-துணை; துடித்தன
இடத் தோள்.

கடக் கரி - *மதயானைகள்;* ***துடித்தன -*** *(இராமபாணங்களால்) பதைத்து விழுந்தன;* ***பரித்தேர் -*** *குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற தேர்கள்;****துடித்தன -*** *துள்ளித் துடித்துக் கீழே விழுந்தன;* ***முடித்தலை துடித்தன -*** *பொன் முடியணிந்த தலைகள் பதறி விழுந்தன;* ***தொடித் தோள் -*** *தொடியென்னும் வளைகள் பூண்ட அரக்கரின் தோள்கள்;****துடித்தன -*** *துடித்தன;* ***மணிக் குடர்துடித்தன -*** *அன்னவரின் சிறுகுடல்களும் துடித்தன;* ***தசைத் தோல்துடித்தன -*** *தசையோடு பொருந்திய தோல்களும் துடித்தன;* ***கழல் துணை துடித்தன -*** *இரண்டு கால்களும் துடித்தன;* ***இடத் தோள் துடித்தன -*** *இடப் புறத்துத் தோள்களும் துடித்தன.*

தேர் துடித்தல் - தேர் துள்ளிக் கீழே விழுந்ததைக் குறிக்கிறது - முறிந்து விழுதல்.இடத்தோள் துடித்தன - சாகாத அரக்கர்களின் இடத்தோள் துடித்தன - ஆடவர்க்கு இடத்தோள்துடித்தல் தீ நிமித்தமாம்.

சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி - துடித்தன : பன்முறை ஒரேபொருளில் அடுக்கி வந்தது.

3040. வாளின் வனம், வேலின் வனம், வார்
சிலை வனம், திண்
தோளின் வனம், என்று இவை
துவன்றி, நிருதப் பேர்
ஆளின் வனம் நின்றதனை,
அம்பின் வனம் என்னும்

கோளின் வன வன்
குழுவினின், குறைபடுத்தான்.

வாளின் வனம் - வாட்படைகளின் தொகுதியும்; **வேலின் வனம் -** வேற்பைடையின் தொகுதியும்; **வார் சிலை வனம் -**விற்படைகளின் தொகுதியும்; **திண் தோளின் வனம் -** வலிய தோள்களின் தொகுதியும்; **என்று இவை துவன்றி -** ஆகிய இவை போதும் நெருங்கப் பெற்று;**நிருதப் பேர் ஆளின் வனம் நின்றதனை -** அரக்க வீரர்களின் பெரிய தொகுதி எதிர் நின்றதை; **அம்பின் வனம் என்னும் -** (இராமன்) தன் அம்புகளின் தொகுதியென்று சொல்லக் கூடிய; **கோளின் வன வன் குழுவினின் -** கொலைத் தொழிலையுடைய அழகான வலிய கூட்டத்தால்; **குறை படுத்தான் -** துணித்து வீழ்த்தினான்.

வாள் முதலிய படைக்கலங்களோடு எதிர் நின்ற அரக்கர்களின்தொகுதியை இராமபிரான் தன்னுடைய அம்புகளால் துணித்திட்டான் என்பது. வனம் - அடர்ந்த வலிய தொகுதி : (மிகுதி) பெரு மழையால் வனங்கள் அழிதல் போல அழிந்தன என்பது குறிப்பு.

3041. தான் உருவு கொண்ட தருமம்
தெரி சரம்தான்
மீன் உருவும்; மேருவை விரைந்து
உருவும்; மேல் ஆம்
வான் உருவும்; மண் உருவும்;
'வாள் உருவி வந்தார்
ஊன் உருவும்' என்னும் இது
உணர்த்தவும் உரித்தோ?

தான் உருவு கொண்ட தருமம் - தருமமே ஒரு மனித வடிவம் கொண்டாற் போன்ற இராமபிரான்; **தெரி சரம் தான் -**தேர்ந்தெடுத்து எய்த அம்புதான்; **மீன் உருவும் -** நட்சத்திரங்களையும் ஊடுருவிச் செல்லும்; **மேருவை விரைந்து உருவும் -** மேரு மலையையும் விரைவாகப் புகுந்து உருவிச் செல்லும்; **மேல் ஆம் வான் உருவும் -** மேலேயுள்ளவான மண்டலத்தையும் உருவிச் செல்லும்; **மண் உருவும் -**பூமியையும் உருவித் துளைத்துச் செல்லும்; (என்றால்); **வாள் உருவி வந்தார் -** வாளையுருவிக் கொண்டு போரிட வந்த அரக்கர்களின்; **ஊன் உருவும் என்னும் இது -** உடம்பை ஊடுருவிச் செல்லுமென்பது;**உணர்த்தவும் உரித்தோ -** எடுத்துக் கூறுவதற்கும் உரியதோ? (ஆகாது).

நட்சத்திரம் முதலியவற்றைத் தடையற முழுதும் துளைத்துச் செல்லவல்ல கூரிய வேகமுள்ள இராமபாணம் அரக்கருடலைத் துளைத்ததென்பது தானே விளங்கும் என்றவாறு. தான் உருவு கொண்ட தருமம் - அறமூர்த்தியான இராமன்.

3042. ***அன்று இடை வளைத்தவர்***
குலங்களொடு அடங்கச்
சென்று உலைவுறும்படி,
தெரிந்து கணை சிந்த,
மன்றிடை நலிந்து
வலியோர்கள் எளியோரைக்
கொன்றனர், நுகர்ந்த பொருளின்,
கடிது கொன்ற

அன்று இடை வளைத்தவர் - *அப்பொழுது தன்னைச் சூழ்ந்த அரக்கர்கள்;* ***குலங்களொடு அடங்க -*** *தத்தம் கூட்டங்களோடு ஒரு சேர;* ***சென்று உலைவு உறும்படி-*** *அழிந்து போகும்படி;* ***கணை தெரிந்து சிந்த-*** *இராமபிரான் அம்புகளை ஆராய்ந்தெடுத்துச் செலுத்த (அந்த அம்புகள்);* ***வலியோர்கள் -*** *வலிமை மிக்கவர்;* ***எளியோரை -*** *எளியவர்களை;* ***மன்றிடை நலிந்து கொன்றனர் -*** *வெளியிடத்தில் வருத்திக் கொன்று;* ***நுகர்ந்த பொருளின் -*** *(அவர்களிடமிருந்து கவர்ந்து) தாம் அனுபவித்த (அவர்களை விரைவில் அழிக்கும்) செல்வம் போல;* ***கடிது கொன்ற -*** *விரைவாகக் கொன்றன.* *வலியவர் தம்மினும் எளியவரை வருத்தி அவரிடமிருந்து கவர்ந்த பொருள் அவ் வலியவரை நாசப்படுத்துமென்பது. நலிந்து கொள்வதற்கு ஏற்ற இடமாதல் குறித்து மன்றைக் கூறினார்.* *16*

3043 ***கடுங் கரன் எனப் பெயர்***
படைத்த கழல் வீரன்,
அடங்கலும் அரக்கர்
அழிவுற்றிட, அழன்றான்;
ஒடுங்கல் இல் நிணக் குருதி
ஓதம்அதில் உள்ளான்
நெடுங் கடலில் மந்தரம் என,
தமியன் நின்றான்.

கடுங் கரன் எனப் பெயர் படைத்த - *கொடிய கரன் என்று பேர்பெற்ற;* ***கழல் வீரன் -*** *வீரக் கழல் பூண்ட வீரன்;* ***அரக்கர் அடங்கலும் அழிவு உற்றிட -*** *அரக்கரெல்லோரும் (போரில்) அழிவடைய;* ***அழன்றான் -*** *சினங் கொண்டான்;* ***ஒடுங்கல் இல் -*** *குறைவில்லாத;* ***நிணக் குருதி ஓதம் அதில் -*** *கொழுப்போடு கூடிய இரத்த வெள்ளத்தினிடையே;* ***உள்ளான் -*** *உள்ளவனான கரன்;* ***நெடுங் கடலில் மந்தரம் என -*** *பெரிய கடலினிடையே மந்தர மலை போல;* ***தமியன் நின்றான் -****தனித்தவனாக நின்றான்.*

அரக்கர் எல்லோரும் போரில் அழிவெய்திட, நிணக் குருதி வெள்ளத்தில் நிற்கும் கரன் பாற்கடலைக் கடையும்பொழுது, அதனிடையில் நின்ற மந்தர மலை என்னும் மத்துப் போன்றவன் என்றார்.

இராமன்முன் கரன் எதிர்ப்படல்

3044. ***செங் கண் எரி சிந்த, வரி***
வில் பகழி சிந்த,
பொங்கு குருதிப் புணரியுள்,
புகையும் நெஞ்சன்-
கங்கமொடு காகம் மிடைய,
கடலின் ஓடும்
வங்கம் எனல் ஆயது ஒரு
தேரின்மிசை-வந்தான்.

புகையும் நெஞ்சன் - *சினத்தீ மூளும் மனமுடைய அந்தக் கரன்;* ***செங்கண் எரி சிந்த -*** *சிவந்த கண்கள் நெருப்புப் பொறியைச் சொரியவும்;* ***வரிவில் பகழி சிந்த -*** *கட்டமைந்த வில் அம்புகளைப் பொழியவும்;* ***பொங்கு குருதிப் புணரியுள் -*** *மேலே பொங்கியெழுகின்ற இரத்தக் கடலிலே;* ***கங்கமொடு காகம் மிடைய -*** *கழுகுகளும் காக்கைகளும்நெருங்க;* ***கடலில் ஓடும் வங்கம் எனல் ஆயது -*** *கடலிலே விரைந்து செல்லும் கப்பலென்று உவமை சொல்லுமாறு;* ***ஒரு தேரின் மிசை வந்தான்-*** *ஒரு தேரின் மேல் வந்தான். கங்கம் - கழுகு கங்கமொடு காகம் - இவை பிணங்களைத் தின்னும் பொருட்டுப் போர்க் களத்திற்கு வந்தவை. இது கரனுக்குத் தீ நிமித்தமுமாம். குருதி வெள்ளமாக அமைந்ததற்கேற்ப அதனிடையே செல்லும் தேர் வங்கமாக உவமிக்கப் பெற்றது.*

3045. ***செறுத்து, இறுதியில் புவனி***
தீய எழு தீயின்,
மறத்தின் வயிரத்து ஒருவன்
வந்து அணுகும் முந்தை,
கறுத்த மணிகண்டர் கடவுட்
சிலை கரத்தால்
இறுத்தவனும், வெங் கணை
தெரிந்தனன், எதிர்ந்தான்.

இறுதியில் புவனி தீய - *யுகம் முடியும் ஊழிக் காலத்தில் உலகம்எரியும்படி;* ***எழுதீயின் -*** *கிளர்ந்து எழுகின்ற ஊழித் தீப்போல;* ***செறுத்து -*** *உக்கிரம் கொண்டு;* ***மறத்தின் வயிரத்து ஒருவன் -*** *கொடுமையிலும் பகைமையிலும் ஒப்பற்றவனான அந்தக் கரன்;* ***வந்து அணுகும் முந்தை -*** *வந்து நெருங்குவதற்கு முன்னே;* ***கறுத்த மணிகண்டர் -*** *(நஞ்சுண்டதால்) கருநிறங் கொண்ட நீலமணி போலும் கழுத்தையுடைய;* ***கடவுட் சிலை கரத்தால் இறுத்தவனும் -*** *சிவபிரானின் தெய்வத் தன்மையுள்ள வில்லை (ச் சீதையை மணக்கும் பொருட்டுக்) கையால் ஒடித்திட்ட இராமபிரானும்;* ***வெம் கணை தெரிந்தனன் எதிர்ந்தான் -*** *கொடிய அம்புகளை ஆராய்ந்து எடுத்து எதிரே சென்றான்.*

அரக்கனான கரன் வருமுன்பே இராமபிரான் கடுங்கணை தெரிந்து எதிர்த்தான் என்பது.

சிவபிரான் தந்த வில் சனகனால் சீதையின் திருமணத்திற்கு ஒரு பந்தயமாக வைக்கப்பட்டிருந்ததென்பதும், அதனை இராமபிரான் எடுத்து வளைக்குங்கால் அவ்வில் முறிந்துவிட்டதென்பதும் வரலாறு கரனுக்கு ஊழித் தீ உவமை.

3046. **தீ உருவ, கால் விசைய,**
செவ்வியன, வெவ் வாய்
ஆயிரம் வடிச் கணை
அரக்கர்பதி எய்தான்;
தீ உருவ, கால் விசைய,
செவ்வியன, வெவ் வாய்
ஆயிரம் வடிக் கணை
இராமனும் அறுத்தான்.

தீ உருவ - நெருப்புப் போன்ற வடிவையுடையனவும்; **கால் விசைய-** காற்றைப் போல வேகம் உள்ளனவும்; **செவ்வியன -** பிற இலக்கணங்கள் எல்லாம் அமைந்தவையுமான; **வெவ் வாய் வடிக்கணை ஆயிரம் -** கொடிய வாயையும் கூர்மையுமுடைய ஆயிரம் அம்புகளை ஏவி;**அரக்கர் பதி எய்தான் -** அரக்கர் தலைவனான கரன் இராமன் மேல் தொடுத்தான்; **தீ உருவ, கால் விசைய செவ்வியன -** அவ்வாறே நெருப்புப் போன்ற வடிவுடையனவும் காற்றுப் போல வேகமுள்ளவையும் சிறப்புடையனவும்; **வெவ் வாய் -** கொடிய நுனிகளையுடையனவுமான; **ஆயிரம் வடிக்கணை -** ஆயிரம் கூரிய அம்புகளைத் தூண்டி; **இராமனும் அறுத்தான் -** இராமபிரானும் துணித்தான்.

கரன் வரும் போதே ஆயிரம் அம்புகளை எய்ய இராமபிரானும்அத்தகைய கணைகளால் அவற்றையறுத்தான் என்பது. கரன் கணை செலுத்தியதையும் இராமன் அவற்றைத் துணித்ததையும் ஒரே தொடர்களால் குறித்தது. போர் உத்தியில் சமநிலை காட்டப் போலும்.

3047. **ஊழி எரியின் கொடிய**
பாய் பகழி ஒன்பான்,
ஏழ் உலகினுக்கும் ஒரு
நாயகனும், எய்தான்;
சூழ் சுடர் வடிக் கணை
அவற்று எதிர் தொடுத்தே,
ஆழி வரி விற்
கரனும், அன்னவை அறுத்தான்.

ஏழ் உலகினுக்கும் ஒரு நாயகனும் - ஏழு வகையான உலகங்களுக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற நாயகனான இராமபிரானும்; **ஊழி எரியின் கொடிய -** ஊழிக் காலத்து உலகையழிக்க வல்ல நெருப்பைக் காட்டிலும் கொடுமையுடையனவாய்; **பாய் பகழி ஒன்பான் -** பாய்ந்து செல்லும்ஒன்பது பாணங்களை; **எய்தான் -** (கரன்மேல்) தொடுத்தான்; **ஆழி**

வரிவிற் கரனும் - வட்டமாக வளைந்த வில்லையுடைய கரன் என்னும் அரக்கனும்; **சுடர் சூழ் வடிக் கணை -** ஒளி பரவும் கூரிய (ஒன்பது) அம்புகளை; **அவற்று எதிர் தொடுத்து -** அந்தக் கணைகளுக்கு எதிராகச் செலுத்தி; **அன்னவை அறுத்தான் -** அந்த அம்புகளைத் துணித்தான்; **ஏ -** அசை. ஏழுலகினுக்கு ஒரு நாயகன் - கீழேழு, மேலேழு ஆகிய பதினான்கு உலகங்களுக்கும் தலைவனாகிய இராமபிரான். 'செம்மாண் தனிக்கோல் உலகேழினும் செல்ல நின்றான்' (168) எனத் தயரதன் சிறப்பிக்கப் பெற்றமையால் அவனுக்குப் பின் அவன் மைந்தனான இராமபிரானுக்கும் அவ்வுரிமையுடைமை காரணமாகவும் கூறப் பெற்றது எனலாம். 17

3048 கள்ள வினை மாய
அமர் கல்வியின் விளைத்தான்;
வள்ளல் உருவைப் பகழி
மாரியின் மறைத்தான்;
உள்ளம் உலைவுற்று, அமரர்
ஓடினர் ஒளித்தார்;
வெள் எயிறு இதழ்ப்
பிறழ, வீரனும் வெகுண்டான்.

(அவ்வாறு அம்புகளால் இராமபாணங்களை அறுத்த கரன்)**கல்வியின்-** (தான் கற்றறிந்த) வித்தையினால்; **கள்ள மாய வினை அமர் -**வஞ்சகம் நிறைந்த மாயப் போர்; **விளைத்தான் -** செய்தான்; **பகழி மாரியின் -** (தான் எய்த) அம்பு மழையால்; **வள்ளல் உருவை மறைத்தான் -** இராமபிரானின் திருமேனியை மறையச் செய்தான் (அதைக் கண்ட); **அமரர் உள்ளம் உலைவுற்று -** தேவர்கள் மனத்தில் நடுக்கமுற்று; **ஓடினர் ஒளித்தார் -** ஓடியொளிந்து கொண்டார்கள்; **வீரனும் -** மாவீரனானஇராமபிரானும்; **வெள் எயிறு இதழ்ப் பிறழ -** தன் வெண்மையான பற்கள் உதட்டின் மேல் விளங்க (பற்களால் உதட்டைக் கடித்தவாறு);**வெகுண்டான்-** கோபங் கொண்டான்.

தேவர்களும் அஞ்சி நடுங்குமாறு கரன் மாயப் போரால் இராமனின் திருமேனியை அம்பு மழையால் மறையச் செய்தான் என்பது. கல்வி : கற்ற வித்தை மந்திரம்.

கள்ள மாய வினையமர் : தனது உண்மையுரு மறைந்தும், வேறு வேறு பல வடிவங் கொண்டும் நின்று பல வகையாகச் செய்யும் போர்.

இராமன் பிடித்த வில் ஒடிதலும் வானவர் ஏங்கி அஞ்சுதலும்

கலிவிருத்தம்

3049. 'முடிப்பென் இன்று, ஒரு
மொய் கணையால்' எனா,
தொடுத்து நின்று, உயர் தோள்
உற வாங்கினான்;
பிடித்த திண் சிலை, பேர்

அகல் வானிடை
இடிப்பின் ஓசை பட,
கடிது இற்றதே.

'இன்று - இப்பொழுது; **ஒரு மொய் கணையால்** - ஏவிய அம்பு ஒன்றாலே; **முடிப்பென்' எனா** - இவனையழிப்பேன் என்று மனங் கொண்டு; **நின்று தொடுத்து** - (இராமன்) நிலை நின்று ஓர் அம்பை வில்லிலே பூட்டி; **உயர் தோள் உற வாங்கினான்** - உயர்ந்த தன் தோளையளாவும்படி(வில்லின் நாணியை) வலிய இழுத்தான்; (அப்போது); **பிடித்த திண் சிலை** - (இராமன்) கையில் பிடித்திருந்த வலிய வில்லானது; **பேர் அகல் வான் இடை இடிப்பின்** - அகன்ற பெரிய வானத்திலுண்டாகும் இடி முழக்கம் போன்ற; **ஓசை பட** - ஓசையுண்டாகுமாறு; **கடிது இற்றது** -விரைவிலே ஒடிந்தது.

ஏ : ஈற்றசை. இவனையழிப்பேனென்று இராமன் கணை தொடுத்து வில்லை வளைக்கும் பொழுது இடி போலப் பேரொலியெழ அந்த வில் முறிந்தது என்பது.

3050. வெற்றி கூறிய வானவர்,
வீரன் வில்
இற்ற போது, துணுக்கம்
உற்று ஏங்கினார்;
மற்று ஓர் வெஞ் சிலை
இன்மை மனக் கொளா,
'அற்றதால் எம் வலி'
என, அஞ்சினார்.

வெற்றி கூறிய வானவர் - (இராமபிரானின்) வெற்றியைப் புகழ்ந்து சொல்லிக் கொண்டிருந்த தேவர்கள்; **வீரன் வில் இற்ற போது** - இராமபிரானின் வில் ஒடிந்தபொழுது; **துணுக்கம் உற்று ஏங்கினார்** - நடுக்கமுற்று வருந்தினார்கள்; **மற்று ஓர் வெம்சிலை இன்மை மனக் கொளா** - (அந்த இராமனுக்கு) வேறொரு கொடிய வில் இல்லாததை மனத்திலே கொண்டு; **எம் வலி அற்றது என அஞ்சினார்** - எமது வலிமையொழிந்தது என்று அச்சங் கொண்டனர். **ஆல்** - அசை.

இராமபிரானின் வில் ஒடிந்ததால் இனி அரக்கர்க்கே வெற்றியென்றும், அதனால் தமக்கு உதவி செய்வார் வேறு இல்லாமையறிந்து தம் வலிமையற்றது என்றும், இனி அரக்கரால் பெரிதும் இடருற வேண்டுமென்றும் அஞ்சினார் வானவர் என்பது.

மற்றொரு வெஞ்சிலையின்மை மனக் கொளா - சேம வில்லொன்று துணையில்லாததைக் கருதி.

வருணன் கொடுத்த வில்லை இராமன் பெறுதல்

3051. **என்னும் மாத்திரத்து,**
ஏந்திய கார்முகம்
சின்னம் என்றும்,
தனிமையும், சிந்தியான்;
மன்னர் மன்னவன்
செம்மல், மரபினால்,
பின் உறத் தன் பெருங்
கரம் நீட்டினான்.

என்னும் மாத்திரத்து - அவ்வாறு (இராமனது வில்) ஒடிந்த அளவிலே; **மன்னவர் மன்னவன் செம்மல் -** அரசர்களுக்கு அரசனான தசரத மன்னனின் மகனான இராமன்; **ஏந்திய கார்முகம் சின்னம் என்றும்-** (தான்) பிடித்திருந்த வில் துணிபட்டதென்பதையும்; **தனிமையும் -**(தான்) தனித்திருக்கும் தன்மையையும்; **சிந்தியான் -** மனத்தில் கருதாது; **மரபினால் -** பழைய போரின் மரபுப் படி; **தன் பெருங் கரம் பின் உற நீட்டினான் -** தனது நீண்ட கையைப் பின்புறம் செல்லுமாறு நீட்டினான்.

தனிமை - வில்லாகிய துணையொன்றும் இல்லாமை. இராமன் முன்பு பரசுராமனிடம் தான் பெற்ற விட்டுணுதனுசை வருணனிடத்தில் கொடுத்து, அதனை நன்றாகப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கும்படியும் உரிய சமயத்தில் கொண்டு வந்து கொடுக்குமாறும் வேண்டியிருந்தானாதலின் அக் குறிப்பால் வில் ஒடிந்தது குறித்து மனந் தளராமல் அந்த வில்லின் வரவுக்காகப் பின்னே கைந் நீட்டினான் என்பார் 'மரபினால் பின்னுறத் தன் பெருங்கரம் நீட்டினான்' என்றார்.

3052. **கண்டு நின்று, கருத்து**
உணர்ந்தான் என,
அண்டர் நாதன் தடக்
கையில், அத் துணை,
பண்டு போர்
மழுவாளியைப் பண்பினால்
கொண்ட வில்லை,
வருணன் கொடுத்தனன்.

வருணன் - (வானத்திலிருந்து வந்து போரைப் பார்த்து நின்ற) வருண தேவன்; **கண்டு நின்று -** (இராமன் பின்னால் கையை நீட்டியதைப்) பார்த்து நின்று; **கருத்து உணர்ந்தான் என -** (அப் பெருமானின்) மனக் கருத்தை யறிந்தவனாகி; **பண்ட போர் மழு வாளியை -** முன்பு போர்க்கு உரிய கருவியாக மழுவைக் கொண்டவனான பரசுராமனிடமிருந்து;**பண்பினால் கொண்ட வில்லை -** (இராமன்) உரிமையால் கொண்ட விட்டுணுதனுசு என்னும் வில்லை; **அத் துணை -** அச் சமயத்தில்; **அண்டர் நாதன் தடக் கையில் -** தேவர்களுக்குத் தலைவனான இராமபிரானின் நெடிய கரத்திலே; **கொடுத்தனன் -** கொடுத்திட்டான்.

மழுவாளி - மழுவையாள்பவன், பரசுராமன்.

3053. **கொடுத்த வில்லை, அக்**
கொண்டல் நிறத்தினான்
எடுத்து வாங்கி, வலம் கொண்டு,
இடக் கையில்
பிடித்த போது, நெறி
பிழைத்தோர்க்கு எலாம்
துடித்தவால், இடக்
கண்ணொடு தோளுமே.

கொடுத்த வில்லை - (வருணன் கொடுத்த அந்த வில்லை; **அக் கொண்டல் நிறத்தினான் -** நீர் கொண்ட மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தையுடைய இராமபிரான்; **எடுத்து -** கையில் ஏந்தி; **வலம் கொண்டு வாங்கி -** வலிமையால் வளைத்து; **இடக் கையில் பிடித்த போது -**இடக் கையால் பிடித்த பொழுது; **நெறி பிழைத்தோர்க்கு எலாம் -** தரும நெறியிலிருந்து தவறிய அரக்கர் எல்லோர்க்கும்; **இடக் கண்ணொடு தோளும் துடித்த -** இடக் கண்ணும் இடத்தோளும் துடித்தன;

ஆல். ஏ : அசைகள். வாங்குதல் - வளைத்தல். ஆடவர்க்கு இடக்கண்ணும் தோளும் துடித்தல் தீய நிமித்தம். கொண்டல் - தொழிலாகு பெயர்.

இராமனும் கரனும் எதிர்ரெதிர் பொருதல்

3054. **ஏற்றி நாண், இமையாமுன்**
எடுத்து, அது,
கூற்றினாரும் குனிக்க,
குனித்து, எதிர்
ஆற்றினான்அவன் ஆழிஅம்
தேர், சரம்
நூற்றினால், நுண்
பொடிபட, நூறினான்.

(இவ்வாறு) **இமையாமுன் -** கண் இமைக்கும் நேரத்திலே; **அது எடுத்து -** அந்த வில்லையேந்தி; **கூற்றினாரும் குனிக்க -** யமனும் கண்டு அஞ்சும்படி; **குனித்து -** வளைத்து; **நாண் ஏற்றி -** நாணையிழுத்துப் பூட்டி; **சரம் நூற்றினால் -** நூறு அம்புகளால்; **எதிர் ஆற்றினான் அவன் -** எதிரே வந்து போர் செய்தவனான அந்த அரக்கனுடைய; **ஆழி அம் தேர்-** வலிய சக்கரம் பூண்ட அழகிய தேரை; **நுண் பொடிபட நூறினான் -** நுண்ணிய பொடியாகுமாறு அழித்தான். எதிர்த்த கரனது தேரை இராமபிரான் நூறு அம்புகளால் அழித்தான் என்பது. கூற்றினாரும் குனித்தது - அதுகாறும் இராவணனது ஆணைக்கு அஞ்சி அரக்கரிடம் அணுகாதிருந்து, இப்பொழுது இராமனின் துணை வலியால் இனி அவ்வரக்கர்களைப் பற்றலாம் என்றமையால். 18

acharya.org

3055 ***எந்திரத் தடந் தேர்***
இழந்தான்; இழந்து,
அந்தரத்திடை ஆர்த்து எழுந்து,
அம்பு எலாம்
சுந்தரத் தனி வில்லிதன்
தோள் எனும்
மந்தரத்தில் மழையின்
வழங்கினான்.

(கரன்) ***எந்திரத் தடந் தேர் இழந்தான் -*** *வலிய சக்கரம் பூண்ட தனது பெரிய தேரை இழந்தான்;* ***இழந்து -*** *(அவ்வாறு) தேரையிழந்ததனால்;* ***ஆர்த்து அந்தரத்திடை எழுந்து -*** *ஆரவாரம் செய்து கொண்டு வானத்திலே கிளம்பி;* ***சுந்தரத் தனி வில்லிதன் தோள் எனும் மந்தரத்தில் -*** *அழகிய ஒப்பற்ற வில்லையுடைய இராமபிரானின் தோளாகிய மந்தர மலையின் மேல்;* ***மழையின் -*** *மழை பொழிந்தாற் போல;* ***அம்பு எலாம் வழங்கினான் -*** *(தன்) அம்புகளையெல்லாம் சொரிந்தான்.*

தேரை இழந்த அரக்கனான கரன் வானத்தில் ஆர்த்தெழுந்து இராமனுடைய தோள் மேல் மழை போல அம்புகளைச் சொரிந்தான் என்பது. அந்த அம்புகள் இராமனின் தோள்களுக்குச் சிறிதும் அழிவுண்டாக்காமையை 'மந்தரத்தில் மழையின்' என்னும் உவமை விளக்கும். மந்தரம் பாற்கடலைக் கலக்கியது; அது போல இராமனின் தோள் அரக்கர் சேனைக் கடலைக் கலக்குவதென்பார் 'தோளெனும் மந்தரத்தின்' என்றார்.

3056. ***தாங்கி நின்ற***
தயரத ராமனும்,
தூங்கு தூணியிடைச்
சுடு செஞ் சரம்
வாங்குகின்ற வலக்
கை ஓர் வாளியால்,
வீங்கு தோளொடு
பாரிடை வீழ்த்தினான்.

தாங்கி நின்ற தயரத ராமனும் - *(கரன் சொரிந்த அம்புகளைத் தன் மேல் விழாதபடி) தடுத்து நின்ற தசரதனின் மைந்தனான இராமபிரானும்;* ***தூங்கு தூணியிடை -*** *(தோளில்) கட்டப்பட்ட அம்பறாத் தூணியிலிருந்து;* ***சுடு செஞ்சரம் வாங்குகின்ற -*** *வெம்மையான சிவந்த அம்புகளையெடுத்து விடுகின்ற;* ***வலக் கை -*** *அக்கரனின் வலக்கையை;* ***வீங்கு தோளொடு -*** *பருத்த தோள்களோடு;* ***ஓர் வாளியால் பாரிடை வீழ்த்தினான் -*** *ஓர் அம்பினால் துண்டித்து நிலத்தின் மேல் விழச் செய்தான். இராமனும் கரனது அம்பு வாங்கும் வலக் கையை ஓர் அம்பினால் தோளோடும் வீழ்த்தினான் என்பது. தூங்குதல் - தொங்குதல்; வாங்குதல் - வெளியே எடுத்தல்.*

3057. ***வலக் கை வீழ்தலும், மற்றைக்***
கையால் வெற்றி

உலக்கை, வானத்து உரும்
என, ஓச்சினான்;
இலக்குவற்கு முன்
வந்த இராமனும்
விலக்கினான், ஒரு வெங்
கதிர் வாளியால்.

வலக்கை வீழ்தலும் - *(தனது) வலக்கை வெட்டுண்டு கீழே விழுந்தவுடனே;* ***மற்றைக் கையால் -*** *(கரன்) இடக் கையினால்;* ***வெற்றி உலக்கை -*** *வெற்றி தரக் கூடிய உலக்கையை;* ***வானத்து உரும் என -*** *மேகத்தினிடையே தோன்றும் இடியைப் போல;* ***ஓச்சினான் -*** *உயரேஎடுத்து (இராமன் மேல்) வீசினான்;* ***இலக்குவற்கு முன் வந்த இராமனும் -*** *இலக்குவனுக்கு முன்னே பிறந்த இராமனும்;* ***ஒரு வெம் கதிர் வாளியால் -*** *கொடிய ஒளியுடைய ஓர் அம்பினால்;* ***விலக்கினான் -*** *(தன் மேல் படாதவாறு) தடுத்து விலக்கினான்.*

வலக் கையை இழந்த கரன் இடக்கையால் உலக்கையை இராமன் மேல் எறிய, அவ் இராமனும் ஓர் அம்பினால் அதைத் தடுத்தான் என்பது. இலக்குவற்கு முன் வந்த இராமன் : இரட்டுற மொழிதலால் இலக்குவனுக்கு முன்னே பிறந்த இராமன் எனவும், போர்க்கெழுந்த இலக்குவனைத் தடுத்து அவனுக்கு முன்னே வந்த இராமன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்.

3058. விராவரும் கடு வெள்
எயிறு இற்றபின்,
அரா அழன்றது அனைய
தன் ஆற்றலால்
மரா மரம் கையில் வாங்கி
வந்து எய்தினான்;
இராமன் அங்கு ஓர்
தனிக் கணை ஏவினான்.

விராவரும் - *பொருந்தியுள்ள;* ***கடு வெள் எயிறு -****விடத்தையுடைய தன் வெண்மையான பற்கள்;* ***இற்றபின் -*** *முறிபட்ட பின்பு;* ***அரா அழன்றது அனைய -*** *நாகப் பாம்பு சீறியதைப் போன்ற;* ***தன் ஆற்றலால்-*** *தனது வல்லமையால்;* ***மராமரம் கையில் வாங்கி -*** *(கரன்) ஒரு மராமரத்தைக் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு;* ***வந்து எய்தினான் -*** *(இராமனருகே)நெருங்கி வந்தான்;* ***இராமன் அங்கு -*** *இராமன் அப்பொழுது;* ***ஓர் தனி கணை ஏவினான் -*** *ஒப்பற்ற ஓர் அம்பினை அவன் மேல் செலுத்தினான்.*

வலக்கையும், உலக்கையும் அறுபட்ட பின்பும் கரன் சீறி வந்த வல்லமைக்கு விடப் பற்கள் முறிந்த பின்பு நாகப் பாம்பு சீறுதலை உவமை கூறினார். விரா வரும் ஒரு சொல். விராவ அரு எனப் பிரித்து அருகில் நெருங்கவொண்ணாத கடு என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இம் மூன்று பாடல்களிலும் காப்பியத் தலைவனின் பெயர் தொடர்ந்து ஒவ்வொரு விதமாக வந்துள்ளது.

3059. **வரம் அரக்கன்**
படைத்தலின், மாயையின்,
உரமுடைத் தன்மையால்,
உலகு ஏழையும்
பரம் முருக்கிய
பாவத்தினால், வலக்
கரம் என, கரன்
கண்டம் உற்றான்அரோ.

வரம் படைத்தலின் - வரங்கள் பெற்றுள்ளமையாலும்; **மாயையின் -** மாயைகளைக் கொண்டுள்ளமையாலும்; **உரம் உடைத் தன்மையால் -** வலிமையைப் பெற்றுள்ளமையாலும்; **அரக்கன் -** அரக்கனான இராவணன்; **உலகு ஏழையும் -** ஏழுலகத்து உயிர்களையும்; **பரம் முருக்கிய -** மிகுதியாக அழித்த; **பாவத்தினால் -** தீவினையால்; **கரன் வலக்கரம் என-** கரன் முன்பு வலக்கை துணிக்கப்பட்டது போல; **கண்டம் உற்றான் -**இப்பொழுது தனது கழுத்தறுபட்டான்.

அரோ - ஈற்றசை. மிகப் பெருஞ் சேனைக்குத் தலைவனாய் மிக்க வலியவனாக இராவணனுக்குத் தம்பி முறையில் நின்ற கரன் அழிந்தது இராவணனின் மிக்க வருத்தத்துக்கும் வலிமைக் குறைவிற்கும் காரணமாதலைக் கொண்டு வர பலமும், மாயா பலமும், உடல் வலிமையும் ஆகிய இவ் வலிமைகளால் இராவணன் எல்லாவுலகத்தையும் நலிந்த தீவினையால் கரன் அழிந்தான் என்றார். கழுத்து அறுபட்டதற்குக் கையறுபட்டதையுவமை கூறினார். கரன் இராவணனுக்கு வலக்கரம்போன்றவன். என்று குறிப்பு நயம் காண்க.

வானவர் மகிழ்தல்

3060. **ஆர்த்து எழுந்தனர்,**
ஆடினர், பாடினர்,
தூர்த்து அமைந்தனர், வானவர்
தூய் மலர்;
தீர்த்தனும் பொலிந்தான்,
கதிரோன் திசை
போர்த்த மென் பனி
போக்கியது என்னவே.

(அப்பொழுது) **வானவர் -** தேவர்கள்; **ஆர்த்து எழுந்தனர் -** ஆரவாரஞ் செய்து எழுந்து; **ஆடினர் பாடினர் -** ஆடிப் பாடிக் கொண்டு; **தூய்மலர் தூர்த்து -** தூய்மையான கற்பக மலர்களை (இராமன் மேல்) பொழிந்து; **அமைந்தனர் -** நின்றார்கள்; **தீர்த்தனும் -** தூயவனான இராமபிரானும்; **திசை போர்த்த -** திசையெங்கும் மூடிய; **மென் பனி -**

மென்மையான பனியை; ***கதிரோன் -*** *சூரியன்;* ***போக்கியது என்ன -****போக்கி விளங்கியது போல;* ***பொலிந்தான் -*** *(பகையழித்து) விளங்கினான்.*

கதிரவன் திசையெங்கும் கவிந்த பனியைப் போக்குவது போல இராமன் தன்னைச் சூழ்ந்த அரக்கர் கூட்டத்தை எளிதில் விரைவிலே அழித்தான் என்பது. இதில் இராமனைக் கதிரவனாகவும் போரில் சூழ்ந்திருந்த அரக்கர்களை மென்பனியாகவும் உவமித்தார்.

இராமன் சீதையை அணுகுதல்

3061. முனிவர் வந்து முறை
முறை மொய்ப்புற,
இனிய சிந்தை
இராமனும் ஏகினான்,
அனிக வெஞ் சமத்து ஆர்
உயிர் போகத் தான்
தனி இருந்த உடல்
அன்ன, தையல்பால்.

முனிவர் - *முனிவர்கள் பலர்;* ***முறை முறை வந்து -*** *மேன் மேலும் வரிசை வரிசையாக வந்து;* ***மொய்ப்புற -*** *நெருங்கிச் சூழ்ந்து கொள்ள;* ***இனிய சிந்தை இராமனும் -*** *நல்ல மனத்தையுடைய இராமனும்;****அனிக வெஞ் சமத்து -*** *அரக்கப் படைகளோடு செய்யும் கொடிய போரில்;****ஆர் உயிர் போக -*** *தன் அரிய உயிர் நீங்கிச் செல்ல;* ***தான் தனி இருந்த -*** *தனித்து (உயிரில்லாமல்) கிடந்த;* ***உடல் அன்ன தையல்பால் -*** *உடம்பையொத்த சீதையின் இடத்திற்கு;* ***ஏகினான் -*** *சென்றான். இராமன் அரக்கரோடு போர் செய்வதற்குப் பிரிந்து செல்லத் தான் பர்ண சாலையில் தனியேயிருந்த சீதைக்கு, உயிர் போகத் தனித்துக் கிடந்த உடம்பை உவமை கூறினார். இதனால் உயிர்க் காதலன் ஆன இராமனிடம் சீதைக்குள்ள அன்பு மிகுதி புலனாகும். இராமனை உயிராகவும் பிராட்டியை உடலாகவும் கம்பர் பல இடங்களில் குறிக்கும் இயல்பினர். (1249, 3473, 10009)* *18*

3062 விண்ணின் நீங்கிய
வெய்யவர் மேனியில்
புண்ணின் நீரும்
பொடிகளும் போய் உக,
அண்ணல் வீரனைத்
தம்பியும் அன்னமும்
கண்ணின் நீரினில்
பாதம் கழுவினார்.

விண்ணில் நீங்கிய - *போரில் இறந்து வீரசுவர்க்கம் அடைந்த;* ***வெய்யவர் மேனியில் -*** *கொடிய அரக்கர்களின் உடலில் ஏற்பட்ட;* ***புண்ணின் நீரும் -*** *புண்களிலிருந்து வந்த*

இரத்தமும்; **பொடிகளும் -** *(அந்தப் போர்க் களத்திலுள்ள) தூசிகளும்;* **போய் உக -** *நீங்கிவிடும்படி;* **அண்ணல் வீரனை -** *பெருமை மிக்க வீரனாகிய இராமபிரானை;* **தம்பியும் அன்னமும் -** *இலக்குவனும் சீதையும்;* **கண்ணின் நீரினால் -** *(தங்கள்) கண்ணீரால்;* **பாதம் கழுவினார் -** *திருவடிகளைக் கழுவினார்கள்.*

இராமன் மீண்டு வருகையில் இலக்குவனும் சீதையும் அவ் இராமனின் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கும்போது அவர் தம் கண்களிலிருந்துபெருகிய ஆனந்தக் கண்ணீர் அத் திருவடிகளில் வழிந்தமை அரக்கரின் இரத்தமும் போர்க்களப் புழுதியும் அத் திருவடிகளில் படிந்திருந்தவற்றை நீர் கொண்டு கழுவுதல் போலுமென்பது தற்குறிப்பேற்றவணி. அன்னம் : உவமவாகுபெயர்.

3063. மூத்தம் ஒன்றில், முடிந்தவர்
மொய் புண்ணீர்
நீத்தம் ஓடி, நெடுந்
திசை நேர் உற
கோத்த வேலைக் குரல்
என, வானவர்
ஏத்த, வீரன இனிது
இருந்தான் அரோ.

மூத்தம் ஒன்றில் - *ஒரு முகூர்த்த நேரத்திலே;* **முடிந்தவர் -***இறந்த அந்த அரக்கர்களின்;* **மொய் புண் நீர் நீத்தம் -** *மிகுதியாகத் திரண்ட இரத்த வெள்ளம்;* **ஓடி -** *ஓடிச் சென்று;* **நெடுந்திசை நேர் உற -***நெடிய திசைகளின் எல்லையில் சேர்ந்திட;* **வீரன் -** *இராமபிரான்;* **கோத்த வேலைக் குரல் என -** *கோத்தாற் போன்ற (அலைகள் ஒழுங்குபட்ட) கடலினது முழக்கம் போல;* **வானவர் ஏத்த -** *தேவர்கள் துதி செய்துஆரவாரிக்க;* **இனிது இருந்தான் -** *இனிமையாக இருந்தான். அரோ : ஈற்றசை. தேவர்கள் துதித்ததால் எழுந்த ஒலி கடல் ஒலித்தல் போலும் என்பது.*

மூத்தம் : முகூர்த்தம் - இரு நாழிகைப் பொழுது என்பர்.

சூர்ப்பணகை அழுது புலம்பி, இலங்கைக்கு ஏகுதல்

3064. இங்கு நின்றது
உரைத்தும்: இராவணன்
தங்கை தன் கை,
வயிறு தகர்த்தனள்;
கங்குல் அன்ன கரனைத்
தழீஇ, நெடும்
பொங்கு வெங் குருதிப்
புரண்டாள் அரோ.

இங்கு நின்றது - *இவ்விடத்தில் (சொல்லாமல்) எஞ்சி நின்ற செய்தியை;* ***உரைத்தும் -*** *இனிச் சொல்லுவோம்;* ***இராவணன் தங்கை -*** *இராவணன் தங்கையான சூர்ப்பணகை;* ***தன் கை வயிறு தகர்த்தனள் -*** *தன் கைகளால் வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு;* ***கங்குல் அன்ன கரனைத் தழீஇ -*** *இருளையொத்த மேனியையுடைய கரனைத் தழுவி;* **நெடும்பொங்கு வெம் குருதிப் புரண்டாள் -** *மேலே பொங்கியெழுந்த நெடிய வெப்பமான இரத்த வெள்ளத்தில் விழுந்து புரண்டாள்.*

அரோ : ஈற்றசை. கரன் என்றது அவனது உயிர் நீத்த உடலை. தழீஇ சொல்லிசையளபெடை. வயிறு தகர்த்தல் - சோகமுற்ற மகளிரின் இயல்பு.

3065. 'ஆக்கினேன் மனத்து ஆசை; அவ்
ஆசை என்
மூக்கினோடு முடிய,
முடிந் திலேன்
வாக்கினால், உங்கள்
வாழ்வையும் நாளையும்
போக்கினேன்; கொடியேன்'
என்று போயினாள்.

மனத்து - *என் மனத்தில்;* **ஆசை ஆக்கினேன் -** *(இராமன்பால்)ஆசையை வளர்த்தேன்;* ***அவ் ஆசை -*** *அந்த (வேண்டாத) ஆசை;* **என் மூக்கினோடு முடிய -** *என் மூக்கு முதலியன அறுபட்டதோடு முடிந்தொழிய;* **முடிந்திலேன் -** *(அவ்வளவில்) இறந்து படாத நான்;* **வாக்கினால் -** *என் வாய்ச் சொற்களால்;* **உங்கள் வாழ்வையும் நாளையும் போக்கினேன் -** *உங்களுடைய வாழ்க்கையையும் வாழ்நாளையும் ஒழித்தேன்;* **கொடியேன் -***(ஆதலால்) மிகவும் கொடியவளாவேன்;* **என்று போயினாள் -***என்று புலம்பிக் கொண்டு அந்த இடத்தைவிட்டுச் சென்றாள்.*

நான் இராமன்பால் ஆசை வைத்தேன்; அத் தகாத ஆசை என்னுடைய மூக்கு ஆகியவற்றைப் போக்கிற்று; அதனால் நாணமுற்று எனது உயிரைப் போக்கியிருக்க வேண்டும்; ஆனால், அவ்வாறு இறந்திடாமல் 'எம்மவரே' இராமலக்குவரின் உயிரைப் போக்குங்கள் என்று உங்களை ஏவி, உங்கள் செல்வ வாழ்வையும், உயிர் வாழ்க்கையையும் ஒழிக்கக் காரணமானேன்; ஆகையால் நான் கொடியவள்' என்று தன்னை நொந்தவாறு சூர்ப்பணகை சென்றாள் என்பது.

3066. அலங்கல் வேற் கை
அரக்கரை ஆசு அறக்
குலங்கள் வேர் அறுப்பான்
குறித்தாள், உயிர்
கலங்கு சூறை வன் போர்
நெடுங் கால் என,

**இலங்கை மா நகர் நொய்தின்
சென்று எய்தினாள்.**

அலங்கல் வேற் கை அரக்கரை - *வெற்றி மாலையணிந்த வேலைக் கையிலே கொண்ட அரக்கர்களை;* **குலங்கள் ஆசு அற வேர் அறுப்பான்-** *குலங்கள் அடியோடு ஒழிய வேரறுக்கும் பொருட்டு;* **குறித்தாள் -** *எண்ணினவளாய் (சூர்ப்பணகை);* **உயிர் கலங்கு வன் போர் சூறை நெடுங் கால் என -** *உலகத்து உயிர்கள் கலங்கியழிதற்குக் காரணமான வன்மையாகத் தாக்கும் பெரிய சூறாவளியைப் போல;* **நொய்தின் சென்று -** *விரைவாகச் சென்று;* **இலங்கை மா நகர் எய்தினாள் -** *இலங்கை மாநகரை அடைந்தாள்.* *சூர்ப்பணகை இலங்கை சென்று, சீதையைத் தான் கவரத் தொடங்கியது முதல் கரன் முதலியோர் சேனையோடும் மடிந்தமை ஈறாகவுள்ள செய்திகளைக் கூறுதல் - உடனே இராவணன் வந்து சீதையையெடுத்துப் போதற்கும் அது இராவணன் முதலான அரக்கர்களின் நாசத்திற்கும் காரணமாதல் பற்றி இவள் சென்று செய்தி கூறக் கருதுவதை மற்றை யரக்கரையும் அழிக்கக் கருதியதாக நினைந்து, அரக்கரை ஆசறக் குலங்கள் வேரறுப்பான் குறித்தாள்' என்றார். தற்குறிப்பேற்றவணி.*

சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலம்

இராவணன் தங்கை சூர்ப்பணகை தன் குற்றம் மறைத்துத் தனக்குப் பகையாகி விட்ட இராம இலக்குவரைப் பழி தீர்க்க நினைந்து அச்சூழ்ச்சிக்கு இராவணனை உளப்படுத்தும் முயற்சி மேற் கொள்கிறாள். எனவே இப்படலம் சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலம் எனப்பட்டது.

சில சுவடிகளில் இப்படலமும் அடுத்த படலமும் சேர்த்து மாரீசன் வதைப் படலம் என்று அழைக்கப் பெறவும் காண்கிறோம்.

சூர்ப்பணகை அலங்கோலமாக வருங்கால் இராவணன் அவைக்களத்தே அமர்ந்திருந்த மாட்சியுடன் இப்படலம் தொடங்குகின்றது. சூர்ப்பணகை கோலம் கண்ட நகர மாந்தர் நிலையும், அவள் தமையனிடம் சென்று தன் கருத்துக்கு ஏற்ப நிகழ்ந்தவற்றை வருணித்தலும் தொடர்கின்றன. சீதையின் அழகைச் சூர்ப்பணகை நயமுற எடுத்துரைத்தலும். அது கேட்டு இராவணன் காமம் மீதூரப் பெறுதலும் விளக்கப்படுகின்றன. தன் நிலை திரிந்த இராவணன் பருவ காலங்களை மாற்றியும், சந்திரனைப் பழித்தும் காம நோயால் துன்புறுகிறான். சீதையின் உருவெளிப்பாட்டுத் தோற்றத்தால் மதிமயங்குதலும், சந்திர காந்த மண்டபம் சென்றும் துன்பம் மாறாது தென்றலைச் சீறுதலும் இப்படலச் செய்திகளாக விரிகின்றன.

சூர்ப்பணகை வரும்பொழுது, இராவணன் இருந்த நிலை

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3067. இரைத்த நெடும் படை அரக்கர் இறந்ததனை
மறந்தனள், போர் இராமன் துங்க
வரைப் புயத்தினிடைக் கிடந்த பேர் ஆசை
மனம் கவற்ற, ஆற்றாள் ஆகி,
திரைப் பரவைப் பேர் அகழித் திண்
நகரில் கடிது ஓடி, 'சீதை தன்மை
உரைப்பென்' எனச் சூர்ப்பணகை வர, இருந்தான்
இருந்த பரிசு உரைத்தும் மன்னோ.

இரைத்த நெடும் படை அரக்கர் - ஆரவாரம் செய்த பரந்த பெரிய படையுடைய (கரன் முதலாகிய) அரக்கர்கள்; **இறந்ததனை மறந்தனள் -** மடிந்தொழிந்ததை (சூர்ப்பணகை) மறந்து போனாள்; **போர் இராமன் -** போர்த் திறத்தில் சிறந்த இராமபிரானுடைய; **துங்கவரைப் புயத்தினிடை -** உயர்ந்தமலைகளைப் போன்ற தோள்களின் இடத்து; **கிடந்த பேர் ஆசை -**(தான் கொண்ட) மிக்க ஆசை; **மனம் கவற்ற -** மனத்தை வருத்துதலால்; **ஆற்றாள் ஆகி -** (அத்துன்பத்தைப்) பொறுத்துக் கொள்ளாதவளாய்; **திரைப் பரவைப் பேர் அகழி -** அலை கடலையே பெரிய அகழியாகக் கொண்ட, **திண் நகரில் -** வலிமை வாய்ந்த இலங்கை நகருக்குள்;**கடிது ஓடி -** விரைந்தோடி வந்து; **'சீதை தன்மை உரைப்பென்' என -** சீதையின் அழகுச் சிறப்பை (இராவணனுக்குக்) கூறுவேன்

என்று எண்ணியவளாய்; **சூர்ப்பணகை வர -** சூர்ப்பணகை வந்த போது; **இருந்தான் இருந்த பரிசு -** அங்கிருந்த இராவணன் (அரசவையில்)வீற்றிருந்த கோலத்தை; **உரைத்தும் -** சொல்லுகின்றோம். (மன் ஓ - அசைகள்).

இராமன் அழகில் கொண்ட காமத்தால் எண்ணற்ற வீரர்களின் மரணத்தையும் மறந்தாள் இராமனை அடைவதற்குச் சீதையே தடையெனக் கருதி அவளைக் குறித்துத் தமையனிடம் பேச அவள் மறக்கவில்லை என்ற குறிப்பை உணர்த்துகின்றார். நில அரண், மலை அரண். காட்டரண் என்ற வரிசையில் நீர் அரண் இயற்கையாகவே அமைந்திருந்ததைத் திரைப் பரவைப் பேரகழி' என்பதனால் சுட்டினார்.

முதன் முதல் இராவணன் அறிமுகமாகும் இடமாகையால் பின்னர் ஏற்படவிருக்கும் வீழ்ச்சிக்கு முரணாக நகரின் திண்மையும், இராவணன் மாட்சி மிக்க வீற்றிருப்பும் சொல்லத் தொடங்குகின்றார்.

3068. நிலை இலா உலகினிடை நிற்பனவும்
நடப்பனவும் நெறியின் ஈந்த
மலரின்மேல் நான்முகற்கும் வகுப்பு அரிது,
நுனிப்பது ஒரு வரம்பு இல் ஆற்றல்
உலைவு இலா வகை இழைத்த தருமம் என,
நினைந்த எலாம் உதவும் தச்சன்
புலன் எலாம் தெரிப்பது, ஒரு புனை மணி
மண்டபம் அதனில் பொலிய மன்னோ,

நிலை இலா - நிலையற்றதான; **உலகினிடை -** உலகத்தில்; **நிற்பனவும் -** (இடம் பெயராது) நிலை நிற்கும் இயல்புடைய தாவரப் பொருள்களையும்; **நடப்பனவும் -** (இடம் பெயரும் இயல்பினவான) சங்கமப் பொருள்களையும்; **நெறியின் ஈந்த -** முறையாகப் படைத்த;**மலரின் மேல் நான்முகற்கும் -** (திருமாலின்) உந்திக் கமலத்தின் மேலமர்ந்த பிரமனுக்கும்; **வகுப்பு அரிது -** படைத்தற்கு அரியதாகவும்; **நுனிப்பது ஒரு வரம்பு இல் ஆற்றல் -** நுட்பமாக அறிகிற ஒப்பற்றதும் அளவற்றதுமாகிய வல்லமையால்; **உலைவு இலா வகை இழைத்த -** (தமக்கும் பிறர்க்கும்) தீமை தராத வகையில் செய்யப் பெற்ற; **தருமம் என -** அறத்தினைப் போன்று; **நினைந்த எலாம் உதவும் -** நினைத்த அனைத்தையும் நினைத்தபடியே உண்டாக்கித் தரவல்ல; **தச்சன் -** தெய்வத்தச்சனாகிய விசுவகர்மாவின்; **புலன் எலாம் -** சிற்ப நூலறிவு முழுவதையும்; **தெரிப்பது -** எடுத்துக் காட்டுவதாகிய; **ஒரு -** ஒப்பற்ற; **புனை மணி மண்டபம் அதனில் -** மணிகள் குயிற்றிச் செய்யப் பெற்ற சபை மண்டபத்திலே; **பொலிய -** (தன் வீற்றிருக்கையால்) அம் மண்டபம் அழகு பெறுமாறும்...(மன் ஓ - அசைகள்).

இப்பாடல் முதல் இருபத்திரண்டு பாடல்களில் வினையெச்சங்களாகத் - (பொலிய, வயங்க, குலவ என்றாற் போல) தொடர்ந்து இருபத்து மூன்றாம் பாடலில் இருந்தனன் என்னும் வினைமுற்றால் பொருள் முடிவு எய்துகின்றது.

இராவணனின் மணி மண்டபம் தெய்வத் தச்சனின் அறிவுத் திறமெலாம் புலப்படுத்துவது; அதன் மேலும் அதன் சிறப்பை வரம்பு இலா ஆற்றல் கொண்டதும்

எவர்க்கும் தீமை தராத வகையில் செய்யப் பெற்றதுமான அறத்தை உவமையாக்கிப் புலப்படுத்திய பாங்கு நினையத்தக்கது.

நான்முகனாலும் படைத்தற்கு அரியது; தெய்வத் தச்சன் புலன் எலாம் தெரிப்பது மண்டபத்தின் சிறப்பு. அம் மண்டபத்தில் வீற்றிருப்பதால் இராவணனுக்குப் பொலிவு என்பதனை உணர்த்தப் 'பொலிய' எனச்சுட்டினார்.

3069. **புலியின் அதள் உடையானும், பொன்னாடை**
புனைந்தானும், பூவினானும்
நலியும் வலத்தார் அல்லர்; தேவரின் இங்கு
யாவர், இனி நாட்டல் ஆவார்?
மெலியும் இடை, தடிக்கும் முலை, வேய் இளந்
தோள், சேயரிக் கண், வென்றி மாதர்
வலிய நெடும் புலவியினும் வணங்காத
மகுட நிரை வயங்க மன்னோ.

தேவரின் - தேவர்களுக்குள்ளே; **புலியின் அதள் உடையானும் -** புலியின் தோலை ஆடையாக உடுத்த சிவபெருமானும்; **பொன்னாடை புனைந்தானும் -** பொன் மயமான பீதாம்பரத்தை அணிந்துள்ள திருமாலும்; **பூவினானும் -** உந்தித் தாமரையில் வசிக்கும் பிரமனும்; **நலியும் வலத்தார் அல்லர் -** (இராவணனை) வருத்தும் வலிமையுடையவர் ஆகமாட்டார்; **இங்கு -** இவ்வுலகத்தில்; **இனி யாவர் நாட்டல் ஆவார் -** இனிமேல்வேறு எவர் (இராவணனை) வெல்லுதற்குக் குறித்தவர் ஆவார்! (எவரும் இல்லை), மேலும்; **மெலியும் இடை -** மெல்லியதாய் விளங்கும் இடையும்; **தடிக்கும் முலை -** பருத்துத் தோன்றும் மார்பகங்களையும்; **வேய் இளந்தோள் -** மூங்கிலுக்கு நிகரான இளம் தோள்களையும்; **சேய் அரிக் கண் -** சிவந்த வரிகளை உடைய கண்களையும்; **வென்றி மாதர் -** எவரையும் வெல்லும் தன்மையையும் கொண்ட மகளிரது; **வலிய நெடும் புலவியினும் -** உறுதியான நீண்ட ஊடற் காலத்தும்; **வணங்காத -** தாழ்வுறாத; **மகுடநிரை -** மணிமுடிகளின் வரிசை; **வயங்க -** ஒளி வீசித் துலங்கவும்....(மன், ஓ - அசைகள்). இராவணன் திரிமூர்த்திகளாலும் வெல்லுதற்கு அரிய வர பலமுடையவன் என்பதை முதலிரண்டு அடிகளாற் கூறினார். மகளிர் ஊடற் காலத்துக்கும் வணங்க மாட்டான் என்பதைப் பின்னிரண்டு அடிகளால் உணர்த்தினார். இரணியன், 'என், வாளினைத் தொழுவதல்லால் வணங்குதல் மகளிர் ஊடல் நாளினும் உளதோ' என இரணியன் வதைப் படலத்தில் (6334) கூறுதல் ஒப்பு நோக்கற்குரியது. 'மெலியுமிடை தடிக்கு முலை' - தொடை முரண்.

3070. **வண்டு அலங்கு நுதல் திசைய வயக் களிற்றின்**
மருப்பு ஒடிய அடர்த்த பொன்-தோள்
விண் தலங்கள் உற வீங்கி, ஓங்கு உதய
மால் வரையின் விளங்க, மீதில்
குண்டலங்கள், குல வரையை வலம் வருவான்
இரவி கொழுங் கதிர் சூழ் கற்றை

**மண்டலங்கள் பன்னிரண்டும், நால்-ஐந்து ஆய்ப்
பொலிந்த என வயங்க மன்னோ,**

வண்டு அலங்கு நுதல் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற நெற்றியினை உடையனவும்; **திசைய** - எட்டுத் திக்குகளில் உள்ளனவும் (ஆகிய) ;**வயக் களிற்றின்** - வலிமை மிக்க யானைகளின்; **மருப்பு ஒடிய** -கொம்புகள் முறியும்படி; **அடர்த்த பொன்தோள்** - வன்மையுறத் தாக்கிய அழகிய தோள்கள்; **விண் தலங்கள் உற வீங்கி** - வான் அளாவும் படி பருத்துயர்ந்து; **ஓங்கு உதய மால் வரையின் விளங்க** - மேல் வளர்ந்த பெரிய உதய பருவதம் போல் ஒளி வீசவும்; **மீதில் குண்டலங்கள்** - (அத்தோள்களின்) மேலே (செவியிலிருந்து தொங்கும்) குண்டலங்கள் (இருபதும்); **கொழுங் கதிர்க் கற்றை சூழ்** - வளமான கிரணங்கள் செறிந்து சூழ்ந்த; **இரவி மண்டலங்கள் பன்னிரண்டும்** - கதிரவன் மண்டலங்கள் பன்னிரண்டும்; **குல வரையை வலம் வருவான்** - (மலைக் குலத்தில் உயர்ந்த) மேரு மலையை வலமாய் வர; **நால் - ஐந்து ஆய்ப் பொலிந்த என** - இருபதாய் விளங்கின என; **வயங்க** - ஒளி வீசவும்...(மன், ஓ -அசைகள்)

இராவணன் திக்கு விசயப் பொழுதில் திசை யானைகளோடு பொருத, அவற்றின் கொம்புகள் இவன் தோள்களின் வலிமையால் முறிந்தன என்பர். ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமநம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்ப தந்தம், சார்வ பௌமம், சுப்பிரதீகம் என்பன எட்டுத் திசை யானைகள். சூரியர் பன்னிருவர் : தாதா, இந்திரன், அரியமா, மித்திரன், வருணன், அம்சுமான், பர்ஜன்யன், பகன், விவசுவான், பூஷா, விட்டுணு, துவஷ்டா ஆகியோர்.

தோள் உதய பருவதம் போன்றிருத்தல் உவமையணி. பன்னிரு சூரியர் இராவணனின் இருபது குண்டலங்களாய் நின்றாற் போலிருந்தனர் என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணி.

3071. **வாள் உலாம் முழு மணிகள் வயங்கு ஒளியின்
தொகை வழங்க, வயிரக் குன்றத்
தோள் எலாம் படி சுமந்த விட அரவின்
பட நிரையின் தோன்ற, ஆன்ற
நாள் எலாம் புடை தயங்க, நாம நீர்
இலங்கையில் தான் நலங்க விட்ட
கோள் எலாம் கிடந்த நெடுஞ் சிறை அன்ன
நிறை ஆரம் குலவ மன்னோ.**

வாள் உலாம் முழு மணிகள் - ஒளி வீசுகின்ற (அணிகலன்களில் பதித்த) பெரிய இரத்தினங்கள்; **வயங்கு ஒளியின் தொகை** -விளங்கும் ஒளிப் பிழம்பை; **வழங்க** - பெரிதும் வீசியளிக்கவும்; **வயிரக் குன்றத்தோள் எலாம்** - உறுதி வாய்ந்த மலை போன்ற தோள்கள் யாவும்;**படி சுமந்த விட அரவின்** - பூமியைச் சுமக்கும் நஞ்சு மிக்க ஆதிசேடனாகிய பாம்பரசனின்; **பட நிரையின் தோன்ற** - ஆயிரம் படங்களின் வரிசை போல் திகழவும்; **ஆன்ற நாள் எலாம்** - பெருமைக்குரிய விண்மீன்கள் யாவும்; **புடை தயங்க** - பக்கங்களில் விளங்கும் வண்ணம்; **நாம நீர் இலங்கையில்** - அச்சம் தருகின்ற கடல் நீரால் சூழப்பட்ட இலங்காபுரியில்; **தான் நலங்க விட்ட** - (அவ்விராவணன்) தான்

அடைத்து விட்ட; **கோள் எலாம் -** *கிரகங்கள் எல்லாம்;* **கிடந்த -** *தங்கியிருந்த;* **நெடுஞ் சிறைஅன்ன -** *பெரிய சிறைச் சாலையைப் போன்ற;* **நிறை ஆரம் -***நிறைந்த சன்ன வீரம் என்னும் இரத்தின மாலை;* **குலவ -** *விளங்கித் தோன்றவும்..... (மன், ஓ - அசைகள்).*

இராவணனின் வலிமையால் அவன் நவக்கிரகங்களையும் கட்டி வைத்த ஆற்றலை அவனைக் குறித்த வருணனையிலேயே இணைத்துக் கூறினார். இப்பாடலின் பின்னிரண்டு அடியும் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

கலிவிருத்தம்

3072. ஆய்வு அரும் பெரு வலி
அரக்கர் ஆதியோர்
நாயகர் நளிர் மணி
மகுடம் நண்ணலால்,
தேய்வுறத் தேய்வுறப் பெயர்ந்து,
செஞ் சுடர்
ஆய் மணிப் பொலன் கழல்
அடி நின்று ஆர்ப்பவே,

செஞ்சுடர் ஆய்மணி - *சிவந்த ஒளி படைத்த தேர்ந்தெடுத்த மாணிக்கங்கள் பதிக்கப் பெற்ற;* **பொலன் கழல் -** *பொன்னால் ஆகிய வீரக் கழல்;* **ஆய்வு அரும் பெருவலி -** *(இவ்வளவினதென்று) ஆராய்தற்கரிய பெரிய வலிமையை உடைய;* **அரக்கர் ஆதியோர் -** *இராக்கதர்கள்முதலானவர்களுடைய;* **நாயகர் நளிர்மணி மகுடம் -***தலைவர்களின் பெருமைக்குரிய மணிகள் பதித்த கிரீடங்கள்;* **நண்ணலால் -***(அவர்கள் வணங்கும் போதெல்லாம்) வந்து தன் மேற்படுதலால்;* **தேய்வு உறத் தேய்வுற -** *தேய்வினை அடையுந்தோறும்,* **பெயர்ந்து -** *புதிய ஒளியை மீண்டும் பெற்று;* **அடிநின்று ஆர்ப்ப -** *(தன்) பாதங்களில் பொருந்தி ஒலிக்கவும்.... (ஏ - அசை)*

இது முதல் ஆறு கவிகள் பல்வகைத் தேவரும் இராவணன் அவையில் பணிந்து நிற்றலைக் கூறுகின்றன.

3073. மூவகை உலகினும்
முதல்வர் முந்தையோர்,
ஓவலர் உதவிய
பரிசின் ஓங்கல்போல்,
தேவரும் அவுணரும்
முதலினோர், திசை
தூவிய நறு மலர்க்
குப்பை துன்னவே.

மூவகை உலகினும் - *மூன்று உலகங்களிலும்;* ***முதல்வர் -*** *தலைவர்களாக உள்ளவர்கள்;* ***முந்தையோர் -*** *முற்பட்டு வந்தவர்களாய்;* ***ஓவலர் உதவிய -*** *ஓய்வின்றிக் கொண்டு வந்து தந்த;* ***பரிசின் ஓங்கல் போல் -*** *காணிக்கைகளின் குவியல் போல;* ***தேவரும் அவுணரும் முதலினோர் -*** *தேவர், அசுரர் முதலியவர்கள்;* ***திசை தூவிய -*** *அனைத்துத் திசைகளிலிருந்தும் சொரிந்த;* ***நறுமலர்க் குப்பை -****மணமலர்க் குவியல்கள்;* ***துன்ன -*** *நிறைந்திருக்கவும்...(ஏ - அசை).*

இராவணன் மேற் சொரிந்த மலர் மழைக்கு அவன் முன் வைத்த பொன் மலர்க் குவியலை உவமை கூறினார்.

3074. இன்னபோது இவ் வழி
நோக்கும் என்பதை
உன்னலர், கரதலம்
சுமந்த உச்சியர்,
மின் அவிர் மணி முடி
விஞ்சை வேந்தர்கள்
துன்னினர், முறை முறை
துறையில் சுற்றவே,

மின் அவிர் மணி முடி - *மின்னலென ஒளி விரிக்கும் மணிகள் பொருந்திய மகுடம் சூடிய;* ***விஞ்சை வேந்தர்கள் -*** *வித்தியாதர மன்னர்கள்;* ***இன்ன போது இவ் வழி நோக்கும் என்பதை -*** *இன்னநேரம் இந்தப் பக்கம்(இராவணன்) நோக்குவான் என்பதை;* ***உன்னலர் -****அறியாதவர்களாய்;* ***கரதலம் சுமந்த உச்சியர் -*** *(எப்போதும் தங்கள்) கரங்களைத் தலைமேற் சுமந்தவர்களாய்;* ***துன்னினர் -*** *நெருங்கி நின்று;* ***முறை முறை -*** *வரிசை வரிசையாக;* ***துறையில் சுற்ற -*** *அவை மண்டபத்தே சூழ்ந்து நிற்கவும்.... (ஏ- அசை).*

இராவணன் பார்வை படப் பரிதவித்துக் காத்து நிற்கும் வித்தியாதர வேந்தர் நிலை கூறப்பட்டது. உன்னலர், உச்சியர் - முற்றெச்சங்கள்.

3075. மங்கையர்திறத்து ஒரு
மாற்றம் கூறினும்,
தங்களை ஆம் எனத்
தாழும் சென்னியர்,
அங்கையும் உள்ளமும்
குவிந்த ஆக்கையர்,
சிங்க ஏறு என, திறல்
சித்தர் சேரவே.

மங்கையர் திறத்து - *(ஏவல்) மகளிரின் பால்;* ***ஒரு மாற்றம் கூறினும் -*** *ஏதேனும் கட்டளை மொழியினும்;* ***தங்களை ஆம் என -*** *(இராவணன்) தங்களிடம் கூறிய தாம்*

என்று; ***தாழும் சென்னியர் -*** *வணங்கும் தலையினையும்;* ***அங்கையும் உள்ளமும் -*** *அழகிய கையும் மனமும்;* ***குவிந்த ஆக்கையர் -*** *வளைந்த உடம்பினையும் (உடையவர்களாய்);* ***சிங்க ஏறு எனத் திறல் சித்தர் -*** *ஆண் சிங்கம்போன்ற சித்தர்கள்;* ***சேர -*** *திரண்டு நிற்கவும்..... (ஏ - அசை).*

சித்தர்கள் ஒரு தேவ சாதியார் : தவப் பேராற்றலால் சித்தர்களானோரும் இராவணன் அவையிலே அவன் தவப் பெருக்கத்தால் சிறியோராயினர்.

3076. அன்னவன் அமைச்சரை நோக்கி,
ஆண்டு ஒரு
நல் மொழி பகரினும்
நடுங்கும் சிந்தையர்,
'என்னைகொல் பணி?'
என இறைஞ்சுகின்றனர்.
கின்னரர், பெரும்
பயம் கிடந்த நெஞ்சினர்.

அன்னவன் - *இராவணன்;* ***அமைச்சரை நோக்கி -*** *தன் அமைச்சர்களைப் பார்த்து;* ***ஆண்டு -*** *அவ்விடத்தில்;* ***ஒரு நல்மொழி பகரினும் -*** *ஒரு நல்ல சொல்லைப் பேசிடினும்;* ***நடுங்கும் சிந்தையர் -*** *(தங்களைத் தண்டிக்கும்படி உரைத்ததாக எண்ணி) அஞ்சும் மனத்தவர்களாய்;* ***பெரும் பயம் கிடந்த நெஞ்சினர் -*** *மிகுந்த பயம் செறிந்த உள்ளத்தவர்களாய்;* ***பணி என்னை கொல் என -*** *கட்டளை யாதோ என்று;* ***கின்னரர் -*** *கின்னர வேந்தர்;* ***இறைஞ்சுகின்றனர் -*** *வணங்கி நிற்கவும்....*

கின்னரர் - கின்னரம் என்னும் இசைக் கருவி வாசிக்கும் தேவ இனத்தவர்.

3077. பிரகர நெடுந் திசைப்
பெருந் தண்டு ஏந்திய
கரதலத்து அண்ணலைக்
கண்ணின் நோக்கிய
நரகினர் ஆம் என,
நடுங்கும் நாவினர்,
உரகர்கள், தம் மனம்
உலைந்து சூழவே.

பிரகர - *(பாவியரைத்) தண்டனை புரியும்;* ***நெடுந்திசை -****(தெற்குப்) பெருந்திசைக்குரிய;* ***பெருந்தண்டு ஏந்திய கரதலத்து -*** *பெரிய காலதண்டம் ஏந்திய கரம் படைத்த;* ***அண்ணலை -*** *தலைவனாம் யமனை;* ***கண்ணின் நோக்கிய -*** *கண்ணெதிரே கண்ட;* ***நரகினர் ஆம் என -****நரகவாசிகள் போல;* ***உரகர்கள் -*** *நாகராசர்கள்;* ***தம் மனம் உலைந்து -*** *தம் உள்ளம் சோர்ந்து;* ***நடுங்கும் நாவினர் -*** *(இராவணைக் கண்டு) வாய் குழறியவர்களாய்;* ***சூழவே -*** *சூழ்ந்து நிற்கவும்....(ஏ - அசை).*

ப்ரஹரம் - அடித்தல் எனும் பொருள் உடைய வட சொல். இராவணனின் கொடுமை உணர்த்த எமன்என்றார்.

3078. திசை உறு கரிகளைச்
செற்று, தேவனும்
வசையுறக் கயிலையை மறித்து,
வான் எலாம்
அசைவுறப் புரந்தரன்
அடர்த்த தோள்களின்
இசையினைத் தும்புரு
இசையின் ஏத்தவே.

திசை உறு கரிகளை *- எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள யானைகளை (திக்கயங்களை);* ***செற்று*** *- வென்று;* ***தேவனும் வசையுற*** *-சிவபெருமானும் பழியேற்கும்படி;* ***கயிலையை மறித்து*** *- மேரு மலையைப் பெயர்த்து;****வானெலாம் அசைவுற*** *- விண்ணுலகம் நடுங்க;* ***புரந்தரன் அடர்த்த*** *- இந்திரனை நெருங்கிப் போரிட்ட;* ***தோள்களின்*** *- (இருபது) தோள்களினது;****இசையினை*** *- புகழை;* ***தும்புரு*** *- தும்புருவென்னும் கந்தருவன்;* ***இசையின் ஏத்த*** *- (வீணை) இசையோடு புகழவும்....(ஏ - அசை).*

இராவணன் வெற்றித் தோள்களைத் தும்புரு என்னும் கந்தருவன் இசை பாடிப் புகழ்ந்தமை கூறினார். தும்புரு நாரதன் போலும் முனிவன். அவன் வீணை கலாவதி.

3079. சேண் உயர் நெறி முறை
திறம்பல் இன்றியே
பாணிகள் பணி செய,
பழுது இல் பண் இடை
வீணையின் நரம்பிடை
விளைத்த தேமறை,
வாணியின், நாரதன்,
செவியின் வார்க்கவே.

சேண் உயர் *- தொலைவிலுள்ள விண்ணுலகில் மேம்பட்ட;****நெறி முறை*** *- இசை விதிகளின் ஒழுங்கு;* ***திறம்பல் இன்றி*** *- தவறுதல் இல்லாமல்;* ***பாணிகள்*** *- கைகள்;* ***பணி செய*** *- (இசைத் தானங்களில்) உரிய தொழில் செய்ய;* ***வீணையின் நரம்பிடை விளைத்த*** *- வீணையின் நரம்புகளில் தடவி எழுப்பிய;* ***பழுது இல் பண் இடை*** *-குற்றமில்லாத இராகத்தில்;* ***தே மறை*** *- இனிய வேதத்தை;* ***நாரதன்*** *- நாரத மாமுனி;* ***வாணியின்*** *- கலைமகளைப் போல;* ***செவியின் வார்க்க*** *-காதுகளில் பொழிய....(ஏ - அசை).*

இராவணன் கேட்டு மகிழ வீணை தடவிச் சாம வேத கீதம் நாரதன் இசைத்தான். தே மறை என்றலால் சாம வேதமாயிற்று. நாரதன் - ஆத்ம ஞானம் அளிப்பவன்; மனிதர் ஒற்றுமை கெடுப்பவன் என்றும் பொருள் கூறுவர். அவன் வீணையின் பெயர் மகதீ.

(சரசுவதி வீணை - கச்சபி).

3080. **மேகம் என் துருத்தி கொண்டு,**
விண்ணவர் தருவும் விஞ்சை
நாகமும் சுரந்த தீந் தேன்
புனலொடும் அளாவி, நவ்வித்
தோகையர் துகிலில் தோயும்
என்பது ஓர் துணுக்கத்தோடும்
சீகர மகர வேலைக்
காவலன், சிந்த மன்னோ,

விண்ணவர் தருவும் - தேவர்களின் கற்பக மரங்கள் தரும் மலர்களும்; **விஞ்சை நாகமும் -** வித்தியாதரர்களின் சிறந்த மரங்களின் மலர்களும்; **சுரந்த தீந்தேன் -** சொரியும் இனிய தேனை;**புனலொடும் அளாவி -** நன்னீரோடுகலந்து; **மேகம் என் துருத்தி கொண்டு -** முகில்களாகிற வீசு குழலில் எடுத்துக் கொண்டு; **மகர வேலைக் காவலன் -** சுறா மீன்கள் நிரம்பிய கடலுக்குத் தலைவனாகிய வருணன்; **நவ்வித் தோகையர் துகிலில் தோயும்-** *(இராவணன் அவையிலுள்ள)* மானும் மயிலும் போன்ற மகளிரது ஆடைகளில் படியும்; **என்பது ஓர் துணுக்கத்தோடும் -** என்னும் ஓர் அச்சத்தோடு; **சீகரம் சிந்த -** சிறு துளிகளாகச் சிதறவும்........*(மன்; ஓ -அசைகள்).*

தரு, நாகம் என்பன மரங்கள்; இங்கு முதலாகு பெயர்களாய் மலர்களைச் சுட்டின. அவைக்களத்திலுள்ள மகளிர் ஆடையை நனைத்துவிடுமோ என்று அஞ்சினான். இப்பாடல் முதல் ஆறு கவிகள் நீர்க் கடவுள் முதலியோர் நீர் தெளித்தல் முதலிய பணிவிடைகள் செய்தலைக் கூறும்.

3081. **நறை மலர்த் தாதும் தேனும்,**
நளிர் நெடு மகுட கோடி
முறை முறை அறையச் சிந்தி
முரிந்து உகும் மணியும் முத்தும்
தறையிடை உகாதமுன்னம் தாங்கினன்
தழுவி வாங்கி,
துறைதொறும் தொடர்ந்து நின்று, சமீரணன்
துடைப்ப மன்னோ,

நறைமலர் - நறுமண மலர்களினின்றும் *(சிந்துகிற);* **தாதும் தேனும் -** மகரந்தமும், தேனும்; **நளிர் நெடு மகுட கோடி -** *('அவையினைச் சார்ந்து வந்த அரசர்களின்)* பெரிய உயர்ந்த கிரீடத் தொகுதிகள்; **முறை முறை அறைய -** *(*நெரிசலால்*)* ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து கொள்ளுதலால்; **முரிந்து சிந்தி உகும் -** சேத முற்று சிந்திச் சிதறும்; **மணியும் முத்தும் -** மாணிக்கங்களும் முத்துக்களும்; **தறையிடை உகாத முன்னம் -**தரையில் விழும் முன்னரே; **சமீரணன் -** வாயுவாகிய காற்றுக் கடவுள்;**தழுவித் தாங்கினன் வாங்கி -** ஆங்காங்கு சென்று ஏந்தியெடுத்து; **துறை தொறும் தொடர்ந்து நின்று -**

(மண்டபத்தின்) ஒவ்வோர் இடத்திலும் விடாது சென்று நின்று; ***துடைப்ப*** *- அவ்விடங்களை மாசுபடாமல் தூய்மை செய்யவும்..... (மன்; **ஓ** - அசைகள்).*

இராவணன் அவையில் குப்பையாக விழுவன மலர் மகரந்தமும் மணிகளுமே ஆகும் எனவும், அவையும் உடனுக்குடன் தூய்மை செய்யப்பட்டன எனவும் கூறப்பட்டன.

கலிவிருத்தம்

3082. மின்னுடை வேத்திரக்
கையர், மெய் புகத்
துன் நெடுங் கஞ்சுகத்
துகிலர், சோர்விலர்,
பொன்னொடு வெள்ளியும்,
புரந்தரா தியர்க்கு
இன் இயல் முறை
முறை இருக்கை ஈயவே,

மின்னுடை வேத்திரக் கையர் *- மின்னல் போல் ஒளி வீசும் பொற்பிரம்பு ஏந்தியவர்களாய்;* ***மெய் புகத்துன்*** *- உடல் முழுதும் மூடி நெருங்கிய;* ***நெடுங் கஞ்சுகத் துகிலர்*** *- நீண்ட சட்டையைத் தரித்தவர்களாய்;* ***பொன்னொடு வெள்ளியும்*** *- தேவகுரு வியாழனும், அசுர குரு வெள்ளியும்;* ***புரந்தராதியர்க்கு*** *- இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கு;* ***சோர்விலர்*** *- தளர்ச்சியில்லாதவர்களாய்;* ***முறை முறை*** *- தக்க வரிசைப்படி;* ***இருக்கை இன் இயல் ஈய*** *- ஆசனங்களை இனிய தன்மையோடு காட்டி அமரச் செய்தனர்.....(* ***ஏ*** *- அசை).*

3083. சூலமே முதலிய
துறந்து, சுற்றிய
சேலையால் செறிய வாய்
புதைத்த செங்கையன்,
தோலுடை நெடும் பணை
துவைக்குந்தோறு எலாம்,
காலன் நின்று, இசைக்கும்
நாள் கடிகை கூறவே,

சூலமே முதலிய துறந்து *- (தனக்கு உரிய) சூலம் முதலிய படைக்கலங்கள் நீத்து;* ***சுற்றிய சேலையால் செறிய வாய் புதைத்த*** *- சுற்றிய ஆடைத் தலைப்பால் இறுக்கமாக வாயையும் மறைத்து;**காலன்*** *- காலத்தை அறியும் கடவுளாகிய எமன்;* ***செங்கையன்*** *- சிவந்த கரங்கள் படைத்தவனாய்;* ***தோலுடை நெடும் பணை*** *- தோல் போர்த்த பெரிய பேரிகைகளை;* ***துவைக்கும் தோறு எலாம்*** *- அடிக்கப்படும் நேரங்களில் எல்லாம்;* ***நின்று*** *- வந்து நின்று;* ***இசைக்கும் நாள் கடிகை கூற*** *- கூறத்தக்க நாளின் நாழிகைக் கணக்கை எடுத்துரைக்கவும்....(* ***ஏ*** *-அசை).*

அனைவரையும் நடுங்க வைக்கும் எமன் பட்டபாடு உரைக்கப்பட்டது.

3084. **நயம் கிளர் நான நெய்**
அளாவி, நந்தல் இல்
வியன் கருப்பூரம் மென்
பஞ்சின் மீக்கொளீஇ,
கயங்களில் மரை மலர்க்
காடு பூத்தென,
வயங்கு எரிக் கடவுளும்,
விளக்கம் மாட்டவே.

வயங்கு எரிக் கடவுளும் - விளங்குகின்ற அக்கினி தேவனும்; **நயம் கிளர் நானநெய் அளாவி** - நலம் மிக்க நறுமண நெய்யை (அகலில்) சொரிந்து; **வியன் கருப்பூரம்** - சிறந்த கற்பூரத்தை; **மென் பஞ்சின் மீக்கொளீஇ** - மெல்லிய பஞ்சுத் திரியின் மேல் வைத்துப் பற்றும் படி செய்து; **கயங்களில்** - குளங்களில்; **மரைமலர்க் காடு பூத்தென** -சிவந்த தாமரைப் பூக்கள் பூத்தாற் போல; **நந்தலில் விளக்கம் மாட்ட** - அணைதலில்லாத விளக்குகளை ஏற்றவும்....(**ஏ** - அசை).

இராவணனுக்கு அங்கியங் கடவுள் விளக்கேற்றும் பணி செய்தமை கூறப்பட்டது.

3085. **அதிசயம் அளிப்பதற்கு**
அருள் அறிந்து, நல்
புதிது அலர் கற்பகத்
தருவும், பொய் இலாக்
கதிர் நெடு மணிகளும்,
கறவை ஆன்களும்,
நிதிகளும், முறை முறை
நின்று, நீட்டவே,

நல் புதிது அலர் கற்பகத் தருவும் - சிறந்த புத்தம் புது மலர்களைக் கொண்ட கற்பக மரங்களும்; **பொய் இலாக் கதிர் நெடு மணிகளும்** - தவறுதல் இல்லாத ஒளி உமிழும் பெரிய (சிந்தாமணி போன்ற) தேவரத்தினங்களும்; **கறவை ஆன்களும்** - பால் சுரக்கும் (காமதேனு போன்ற) பசுக்களும்; **நிதிகளும்** - தேவருலகில் உள்ள (சங்கநிதி பதுமநிதி போன்ற) பெரு நிதிக் குவியல்களும்; **அதிசயம் அளிப்பதற்கு** - (இராவணனுக்கு) வியப்பை அளிக்கும் முறையில்; அருள் அறிந்து - (அவன்) அன்பு காட்டும் நேரமறிந்து; **முறை முறை நின்று நீட்ட** - வரிசை வரிசையாய் நின்று தம் பரிசுகளை வழங்கவும் .. (**ஏ - அசை**).

இராவணன் அருள் காட்டுவார்க்கு இத்தேவர் உலகச் செல்வங்கள் அவ்வப்போது பரிசுகள் பொழிந்தன எனவும் கூறலாம். கற்பகத் தரு - சந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம், அரிசந்தனம் என ஐந்து; தேவமணிகள் - சிந்தாமணி, சூளாமணி; பசுக்கள்

acharya.org

காமதேனுவும் அதன்கன்றான நந்தினியும்; நிதிகள் - சங்கம், பதுமம், மகாபதுமம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், குந்தம், நீலம், வரம் என ஒன்பது.

3086. குண்டலம் முதலிய குலம்
கொள் பேர் அணி
மண்டிய பேர் ஒளி
வயங்கி வீசலால்,
'உண்டுகொல் இரவு, இனி
உலகம் ஏழினும்?
எண் திசை மருங்கினும்
இருள் இன்று' என்னவே,

***குண்டலம் முதலிய -** குண்டலம் தொடங்கி அமைந்த; **குலம் கொள் பேரணி -** பல்வேறு வகையினவாகிய சிறந்த அணிகலன்கள்;**மண்டிய பேர் ஒளி -** திரண்ட மிக்க ஒளியை; **வயங்கி வீசலால் -** (எங்கும்) விளங்கும்படி வீசுவதால்; **இனி உலகம் ஏழினும் -** இனி மேல் ஏழு உலகங்களிலும்; **இரவு உண்டு கொல் -** இருள் செறிந்த பொழுதும் உண்டாகுமோ?; **எண்திசை மருங்கினும் -** எட்டுத் திக்குகளின் பக்கங்களிலும்; **இருள் இன்று என்ன -** இருள் காண முடியவில்லையே என்று கூறும் படியாகவும்.....(ஏ - அசை).*

ஏழு உலகமாவன - பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம், மகர் லோகம், ஜன லோகம், தபோ லோகம், சத்ய லோகம் என மேல் ஏழும், அதல, விதல, கதல, தராதல ரசாதல, மகாதல, பாதலம் எனக் கீழ் ஏழுமாம்.

3087. கங்கையே முதலிய
கடவுட் கன்னியர்
கொங்கைகள் சுமந்து இடை
கொடியின் ஒல்கிட,
செங் கையில் அரிசியும்
மலரும் சிந்தினர்,
மங்கல முறை மொழி
கூறி, வாழ்த்தவே,

கங்கையே முதலிய - கங்கை தொடங்கியமைந்த; கடவுட் கன்னியர்- (புண்ணிய தீர்த்தங்களாகிற) தெய்வப் பெண்கள்; கொங்கைகள் சுமந்து - பருத்த தனங்கள் தாங்கிய; இடைகொடியின் ஒல்கிட - தம் இடை கொடி போல் துவள நின்று; செங்கையில் அரிசியும் மலரும் சிந்தினர் -சிவந்த கைகளில் ஏந்திய மங்கல அரிசியையும் மலர்களையும் (இராவணன் மேல்) தூவினராகி; முறை - வரிசையாக; மங்கல மொழி கூறி வாழ்த்த -மங்கல மொழிகள் கூறி வாழ்த்தவும்......(ஏ - அசை).2

3088 ***ஊருவில் தோன்றிய உயிர்***
பெய் ஓவியம்
காரினில் செருக்கிய
கலாப மஞ்ஞைபோல்,
வார் விசிக் கருவியோர்
வகுத்த பாணியின்,
நாரியர், அரு நடம்
நடிப்ப, நோக்கியே,

ஊருவில் தோன்றிய - (நாராயண முனிவனது) தொடையினின்றும் பிறந்து; **உயிர்பெய் ஓவியம் -** உயிர் நிரம்பிய ஓவியம் போன்ற ஊர்வசி முதலான; **நாரியர் -** பெண்கள்; **வார் விசிக் கருவியோர் வகுத்த பாணியின் -** தோல் கயிற்றால் கட்டப்பட்ட இசைக் கருவியாளர்கள் அமைக்கும் தாள ஒழுங்கிற்கேற்ப; **காரினில் செருக்கிய கலாப மஞ்ஞை போல் -** மேகங்களைக் கண்டு உவகை பூண்ட தோகை மயில்களைப் போல; **அருநடம் நடிப்ப -** அருமையான நடனத்தை ஆட; **நோக்கி -** அதனைப் பார்த்தவாறும்........ (**ஏ** - அசை).

பாணியின் ஆரியர் என்று பாடங்கொண்டு ஆரியக் கூத்து எனப் பொருள் கூறலும் உண்டு.

3089. ***இருந்தனன் - உலகங்கள் இரண்டும்***
ஒன்றும், தன்
அருந் தவம் உடைமையின்,
அளவு இல் ஆற்றலின்
பொருந்திய இராவணன்,
புருவக் கார்முகக்
கருந் தடங் கண்ணியர்
கண்ணின் வெள்ளத்தே.

தன் அருந்தவம் உடைமையின் - தன்னுடைய அரிய தவ வலிமைப் பேற்றினால்; **உலகங்கள் இரண்டும் ஒன்றும் -** மூன்று உலகங்களையும்; **அளவு இல் ஆற்றலின் பொருந்திய -** (தன்) வரம்பிலா வலிமையோடு தன் கீழ்ப் பொருந்தும்படி பெற்ற; **இராவணன் -** இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன்; **புருவக் கார்முகக் கருந்தடங் கண்ணியர் -** வில் போன்ற புருவங்களையும் கரிய பெரிய கண்களையும் உடைய மாதர்களின்; **கண்ணின் வெள்ளத்தே -** பார்வைப் பெருக்கினிடையே; **இருந்தனன் -** வீற்றிருந்தான்.

கோகர்ண ஆசிரமத்தில் ஒவ்வொரு தலையாய் அரிந்திட்டு ஓமம் செய்த பெருந்தவத்தால் வரபலம் பெற்றவன் இராவணன். முன் இருபத்திரண்டு செய்யுள்களின் பொருள் இச் செய்யுளால் முடிவுற்றது. விஞ்சை வேந்தர் சுற்ற, சித்தர் சேர, கின்னரர் இறைஞ்ச, உரகர் சூழ, தும்புரு ஏத்த, நாரதன் வார்க்க, வருணன் சிந்த, சமீரணன் துடைப்ப, வியாழ வெள்ளிகள் இருக்கை ஈய, காலன் நாழிகைக் கணக்குக்

கூற, அக்கினி விளக்கேற்ற, கற்பகத்தரு முதலியன செல்வம் நீட்ட, அணிகள் இருளை ஓட்ட, கடவுட் கன்னியர் வாழ்த்த, ஊர்வசி முதலியோர் ஆட, இராவணன் தோளும் குண்டலமும் ஒளி வீச, மகுடம் பிரகாசிக்க, ஆரம் குலவ, கழல் ஆர்ப்ப, மலர்க்குப்பை துன்ன, மண்டபம் பொலிய, பார்வை வெள்ளத்து வீற்றிருந்தான் என முடிக்க.

சூர்ப்பணகையின் வருகை கண்ட இலங்கையர் துயரம்

3090. தங்கையும், அவ் வழி,
தலையில் தாங்கிய
செங் கையள், சோரியின்
தாரை சேந்து இழி
கொங்கையள், மூக்கிலள்,
குழையின் காதிலள்,
மங்குலின் ஒலி படத்
திறந்த வாயினள்,

அவ்வழி - அவ்விடத்தில் (அந்நேரத்தில்); **தங்கையும்** - (இராவணன்) தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையும்; **தலையில் தாங்கிய செங்கையள்** - தலை மேல் சுமந்த சிவந்த கையை உடையவளும்; **சோரியின் தாரை** - இரத்த வெள்ளத்தால்; **சேந்து இழி கொங்கையள்** - சிவந்து பெருகும் மார்பை உடையவளும்; **மூக்கிலள்** - மூக்கை இழந்தவளும்; **குழையின் காதிலள்** - குழையணிந்த காதுகளை இழந்தவளும்; **மங்குலின் ஒலிபட** - மேகத்தின் இடி முழக்கம் தோற்கும்படி; **திறந்த வாயினள்** - ஓலமிட்டுத் திறந்த வாயை உடையவளும்.

கொங்கை, மூக்கு, காது ஆகிய உறுப்புக்களை இலக்குவனால் இழந்த நிலை கூறப்படுகிறது. பொருள் அடுத்த பாடலில் முடிகிறது.

3091. முடையுடை வாயினள், முறையிட்டு,
ஆர்த்து எழு
கடையுகக் கடல் ஒலி
காட்டக் காந்துவாள்,
குட திசைச் செக்கரின்
சேந்த கூந்தலாள்,
வட திசை வாயிலின்
வந்து தோன்றினாள்.

முடையுடை வாயினள் - முடை நாற்றம் வீசும் வாயினால்; **முறையிட்டு ஆர்த்து** - தன் குறையை உரக்கக் கூவுகின்றவளும்;**எழுகடையுகக் கடல் ஒலி காட்ட** - யுக முடிவில் எழும் கடலின் ஆரவாரம் செய்து; **காந்துவாள்** - மனம் எரிகின்றவளும்; **குடதிசைக் செக்கரின் சேந்த கூந்தலாள்** - மேற்குத் திசையிற் காணப்படும் அந்திச் செவ்வானம் போல் சிவந்த கூந்தலை உடையவளுமாய்; **வடதிசை வாயிலின் வந்து தோன்றினாள்** - வடக்குப் பக்கத்து அரண்மனை வாசலில் வந்து சேர்ந்தாள்.

இலங்கைக்கு வடக்கிலுள்ள தண்டக வனத்தில் சின்னா பின்னப்பட்டுச் சூர்ப்பணகை வருதலால் வடதிசை வாயிலில் புகுந்து வருதல் கூறினார்.

3092. **தோன்றலும், தொல் நகர்**
அரக்கர் தோகையர்
ஏன்று எதிர், வயிறு அலைத்து,
இரங்கி ஏங்கினார்;
மூன்று உலகு உடையவன்
தங்கை மூக்கு இலள்,
தான் தனியவள் வர,
தரிக்க வல்லரோ?

தோன்றலும் - (இவ்வாறு சூர்ப்பணகை) வந்து காட்சி தந்ததும்; **தொல் நகர் அரக்கர் தோகையர் -** பழமையான இலங்கை நகரின் அசுர குலப் பெண்கள்; **ஏன்று -** எதிர்கொண்டு; **எதிர் -** அவளெதிரில்; **வயிறு அலைத்து -** வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு; **இரங்கி ஏங்கினார் -**வருந்தி அழுதனர்; **மூன்று உலகு உடையவன் தங்கை -** மூவுலகங்களுக்கும் தலைவனான இராவணன் தங்கை; **மூக்கு இலள் -** மூக்கு இழந்தவளாய்; **தான் தனியவள் வர -** தான் துணையின்றி வர; **தரிக்க வல்லரோ? -** பொறுக்க இயல்பவராய் ஆவரோ?

இது முதல் பத்தொன்பது பாடல்கள் அவள் நிலை கண்டு இலங்கை மக்கள் உற்ற துயரைக் கூறுவனவாம். இது வரை காணாத ஒன்று இலங்கையர் கோன் தங்கைக்கு நேர்தல் கண்டு அரக்கர் அதிர்ந்தனர்.

3093. **பொருக்கென நோக்கினர்,**
புகல்வது ஓர்கிலர்,
அரக்கரும் இரைத்தனர்;
அசனி ஆம் எனக்
கரத்தொடு கரங்களைப்
புடைத்து, கண்களில்
நெருப்பு எழ விழித்து, வாய்
மடித்து, நிற்கின்றார்.

அரக்கரும் - இராக்கதர்களும்; **பொருக்கென நோக்கினர் -** (சூர்ப்பணகையைத்) திடீரென்று பார்த்தவர்களாய்; **புகல்வது ஓர்கிலர் -**இன்னது கூறுவதென அறியாது; **அசனி ஆம் என இரைத்தனர் -**இடி முழக்கம் போலக் கதறி ஒலி செய்து; **கரத்தொடு கரங்களைப் புடைத்து -** கைகளோடு கைகளை அறைந்து கொண்டு; **கண்களில் நெருப்பு எழ விழித்து -** கண்களில் நெருப்புப் பொறி பறக்க விழித்துப் பார்த்து; **வாய் மடித்து நிற்கின்றார் -** உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு நின்றார்கள்.

3094. ***'இந்திரன் மேலதோ? உலகம்***
ஈன்ற பேர்
அந்தணன் மேலதோ?
ஆழி யானதோ?
சந்திர மௌலிபால்
தங்குமே கொலோ,
அந்தரம்?' என்று நின்று
அழல்கின்றார் சிலர்.

சிலர் - *அரக்கர் சிலர்;* **அந்தரம் -** *தீமையானது;* **இந்திரன் மேலதோ -** *தேவேந்திரன் மீதில் அமையுமோ?;* **உலகம் ஈன்ற பேர் அந்தணன் மேலதோ -** *உலகைப் படைத்த பிரமன்மீதில் அமையுமோ?;* **ஆழியானதோ -** *சக்கரப்படை கொண்ட திருமால் மீதில் அமையுமோ?;* **சந்திர மௌலிபால் தங்குமே கொலோ -** *சந்திரனை முடியில் தரித்த சிவனிடத்தில் தங்கி அமையுமோ?;* **என்று நின்று அழல்கின்றார் -***என்று சொல்லி நின்று மனக் கொதிப்புற்றார்கள்.*

சந்திரமௌலி - வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. ஆழியான் என்னும் சொற்கு பாற் கடலிடத்தான் என்றும் நீலக்கடல் போலும் மேனியான் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

3095. ***'செப்புறற்கு உரியவர்***
தெவ்வர் யார் உளர்?
முப் புறத்து உலகமும்
அடங்க மூடிய
இப் புறத்து அண்டத்தோர்க்கு
இயைவதுஅன்று இது;
அப்புறத்து அண்டத்தோர் ஆர்?'
என்றார் சிலர்.

செப்புறற்கு உரியவர் தெவ்வர் - *குறித்துச் சொல்லத்தக்க பகைவர்;* **யார் உளர்? -** *(இராவணனுக்கு) யாவர் உள்ளார்?;* **முப்புறத்து உலகமும் அடங்க மூடிய -** *மூவகை உலகம் முற்றிலும் உள்ளடங்கும் படி கவிந்த;* **இப்புறத்து அண்டத்தோர்க்கு -** *இவ்வண்ட கோளத்தில் உள்ளவர்களுக்கு;***இது இயைவது அன்று -** *இவ்வாறு செய்தல் சாத்தியமன்று;***அப்புறத்து அண்டத்தோர் ஆர்? -** *வேறு அண்டத்தில் உள்ளவர் யார் இது செய்திருப்பார்?;* **என்றார் சிலர் -** *என்று பேசினர் சில அரக்கர்கள்.*

அப்புறத்தண்டம் - பகிரண்டம், வெளியண்டம்.

3096. ***'என்னையே! "இராவணன்***
தங்கை" என்றபின்,

"அன்னையே" என்று, அடி
வணங்கல் அன்றியே,
உன்னவே ஒண்ணுமோ,
ஒருவரால்? இவள்
தன்னையே அரிந்தனள்,
தான்' என்றார் சிலர்.

என்னையே - *(இது) என்ன வியப்பு!;* **இராவணன் தங்கை என்றபின் -** *இராவணன் தங்கை இவளென உணர்த்திய பின்;* **அன்னையே என்றடி வணங்கல் அன்றியே -** *(யாவராயினும்) 'எம் தாயே' என்றுவழிபடுவதே அல்லாமல்;* **ஒருவரால் உன்னவே ஒண்ணுமோ? -** *எவராலும் தீமை செய்ய நினைக்கவும் முடியுமோ?; (ஆதலால்);* **இவள் தன்னையே தான் அரிந்தனள் -** *இச்சூர்ப்பணகை தன்னைத் தானே உறுப்புக்களை அறுத்துக் கொண்டாளாதல் வேண்டும்;* **என்றார் சிலர் -** *என்று சில அரக்கர் கூறிக் கொண்டனர்.*

இராவணன் தங்கையென அறிந்தும் தீங்கு இழைப்பார் இரார் எனக் கருதி இவ்வாறு உரைத்தனர்.

3097. 'போர் இலான் புரந்தரன்,
ஏவல் பூண்டனன்;
ஆர் உலாம் நேமியான்,
ஆற்றல் தோற்றுப்போய்
நீரினான்; நெருப்பினான்,
பொருப்பினான்; இனி
ஆர் கொலாம் ஈது?' என,
அறைகின்றார் சிலர்.

புரந்தரன் - *இந்திரன்;* **போர் இலான் -** *(இராவணனுடன்) போர் செய்யமாட்டாதவனாய்;* **ஏவல் பூண்டனன் -** *அடிமைத் தொழில் பூண்டான்;* **ஆர் உலாம் நேமியான் -** *ஆரங்கள் கொண்ட சக்கரப் படை ஏந்திய திருமால்;* **ஆற்றல் தோற்றுப் போய் -** *வலிமை அழிந்து போனவனாய்;* **நீரினான் -** *கடலில் வாழலானான்;* **நெருப்பினான் -** *கையில் நெருப்பேந்திய சிவபெருமான்;* **பொருப்பினான் -** *(இவனிடம் பயந்து) கைலை மலையில் தங்கலானான்;* **இனி ஆர் கொல் ஆம் ஈது -** *இதனைச் செய்தவர் வேறு யாராக இருக்கக் கூடும்?;* **என அறைகின்றார் சிலர் -** *என்று சில அரக்கர் வினவி நின்றனர்.*

பாற்கடலிலும், கயிலை மலையிலும் உறைகின்ற தெய்வங்களின் இயல்பை, அஞ்சி அவ்வாறு வாழ்வதாய்க் கற்பித்து உரைத்தார். 'ஆற்றல் தோற்றுப் போய்' என்பதைச் சிவனுக்கும் கூட்டுக. நெற்றியில் நெருப்புக்கண் உடையவன், நெருப்பு வடிவாய் நின்றவன் என்றும் பொருள் கூறலாம்.

3098. **'சொல்-பிறந்தார்க்கு இது**
துணிய ஒண்ணுமோ?
"இற்பிறந்தார் தமக்கு
இயைவ செய்திலள்;
கற்பு இறந்தாள்" என,
கரன்கொலாம் இவள்
பொற்பு அறையாக்கினன்போல்?'
என்றார் சிலர்.

சொல் பிறந்தார்க்கு - புகழ் உரைகள் கூறத்தக்க உயர் குடிப் பிறந்த பெண்களுக்கு; **இது -** (கற்பழியும்) இச் செயல்; **துணிய ஒண்ணுமோ? -** துணிந்து செய்யக் கூடியதாகுமோ?; அன்று (ஆதலால்)**இற்பிறந்தார் தமக்கு -** நற்குடிப் பிறந்தவர்களுக்கு; **இயைவ செய்திலள் -**பொருந்திய செயல் இவள் செய்திலள்; **கற்பு இறந்தாள் என -** கற்பு நெறி தவறினாள் என்று; **இவள் பொற்பு அறை ஆக்கினன் போல் கரன் கொல் ஆம் -** கரன் இப் பெண்ணின் அழகை அழியும்படி செய்தான் போலும்;**என்றார் சிலர் -** எனச் சில அரக்கர் எண்ணினர்.

இவள் ஒழுக்கக் கேடு கண்டு கரன் உறுப்பு அரிந்து தண்டித்தான் என்று சிலர் கருதினர்.

3099. **'தத்து உறு சிந்தையர்,**
தளரும் தேவர் இப்
பித்து உற வல்லரே?
பிழைப்பு இல் சூழ்ச்சியார்,
முத் திறத்து உலகையும்
முடிக்க எண்ணுவார்,
இத் திறம் புணர்த்தனர்'
என்கின்றார் சிலர்.

தத்து உறு சிந்தையர் - தடுமாறும் உள்ளம் கொண்டவர்களாய்; **தளரும் -** சோர்ந்து போகிற; **தேவர் இப் பித்துற வல்லரே -**தேவர்களில்எவரேனும் இத்தகைய பைத்தியக்காரச் செயலைச் செய்யவும் துணிந்தனரோ?; **பிழைப்பு இல் சூழ்ச்சியார் -** (அவ்வாறு செய்திருப்பின்) **பிழைத்து வாழும் ஆலோசனை அற்றவர்களாய் ; முத்திறத்து உலகையும் முடிக்க எண்ணுவார் -** (தாம் மட்டுமன்றி) மூவகை உலகங்களையும் அழித்தொழிக்க எண்ணியவர்களாய்; **இத்திறம் புணர்த்தனர் -** இவ்வாறு அழிவைத் தரும் செயல் செய்தனர் போலும்; **என்கின்றார் சிலர் -** எனச் சில அரக்கர் கூறலாயினர்.

பித்துற்றார் பேரழிவை அறியாராய் இவ்வாறு செய்திருக்கலாம் எனச் சிலர் கருதினர்.

3100. **'இனி ஒரு கற்பம்**
உண்டுஎன்னின் அன்றியே,

வனை கழல் வயங்கு வாள்
வீரர் வல்லரோ?
பனி வரும் கானிடைப் பழிப்பு
இல் நோன்புடை
முனிவரர் வெகுளியின் முடிபு'
என்றார் சிலர்.

இனி ஒரு கற்பம் உண்டு என்னின் அன்றியே - இனி வேறொரு ஊழிக்காலம் உண்டானால் அன்றி; **வனை கழல் வயங்கு வாள் -** புனைந்த வீரக் கழலையும், விளங்கும் வாளையும் உடைய; **வீரர் வல்லரோ? -** (இந்நாளில் வாழும்) வீரர் இச் செயல் செய்ய வல்லமை உடையவர்களோ? (இலர்); (ஆதலால்); **பனி வரும் கானிடை -**அச்சம் உண்டாகும் காட்டில்; **பழிப்பில் நோன்புடை முனிவரர் -** குற்றமற்றதவம்செய்யும் தவசிகள் கொண்ட; **வெகுளியின் முடிபு -** சினத்தின் விளைவேயாகும்; **என்றார் சிலர் -** என்று சிலர் கூறினார்கள்.

கற்பம் - ஊழிக்காலம்;

3101. கரை அரு திரு நகர்க்
கருங் கண் நங்கைமார்
நிரை வளைத் தளிர்க் கரம்
நெரித்து நோக்கினர்;
பிரை உறு பால் என,
நிலையின் பின்றிய
உரையினர், ஒருவர்முன்
ஒருவர் ஓடினார்.

கரை அரு திரு நகர் - கடற் கரையில் அரிதின் அமைந்த செல்வம் மிக்க இலங்கையின்; **கருங்கண் நங்கைமார் -** கரிய கண்கள் கொண்டஅரக்கர் மாதர்; **நிரை வளைத் தளிர்க் கரம் -** வளையல் வரிசைகள் பூண்ட தளிர்போன்ற மென் கரங்களை; **நெரித்து நோக்கினர் -**பிசைந்த கோலத்தில் (சூர்ப்பணகையை) உற்று நோக்கினர்; **பிரை உறு பால் என -** பிரை குத்திய பாலைப் போல; **நிலையின் பின்றிய உரையினர் -**இயல்பு குலைந்த தடுமாறிய உரையினராக; **ஒருவர் முன் ஒருவர் ஓடினார் -** (யாது நேருமோ என அஞ்சி) ஒருவருக்கு முன் ஒருவராக ஓடிச் சென்றனர்.

கரைதல் சொல்லுதல் எனக் கொண்டு கரை அரு திருநகர் : புகழை எடுத்துச் சொல்லுதலுக்கு அரிய செல்வ நகர் எனவும் கொள்ளலாம். (கரை- முதனிலைத் தொழிற் பெயராகக் கொள்ளின் இப் பொருளாம்).

3102. முழவினில், வீணையில்,
முரல் நல் யாழினில்,
தழுவிய குழலினில்,

சங்கில், தாரையில்,
எழு குரல் இன்றியே,
என்றும் இல்லது ஓர்
அழு குரல் பிறந்தது, அவ்
இலங்கைக்கு அன்றுஅரோ.

அவ் இலங்கைக்கு - அந்த இலங்கை மாநகருக்குத் (தீ நிமித்தமாக) ; **முழவினில் வீணையில்** - மத்தளம், வீணைகளிலிருந்து; **முரல் நல் யாழினில்** - இசைக்கும் இனிய யாழிலிருந்து; **தழுவிய குழலினில்** - தன் வசமாக்கும் புல்லாங்குழலிலிருந்து; **சங்கில் தாரையில்** - சங்கு, எக்காளம் ஆகியவற்றிலிருந்து; **எழு குரல் இன்றியே** - எப்போதும் எழுகிற மங்கல ஒலி வாராது; **என்றும் இல்லது ஓர் அழு குரல்** - இதுவரை கேட்காத அழுகை ஓசையானது; **அன்று பிறந்தது** - அப்பொழுது தோன்றி ஒலித்தது; **அரோ** - அசை.

இன்னிசை முழங்கிய நகரில் அமங்கல அழுகை ஒலி கேட்கலாயிற்று. தீ நிமித்தம் கூறியவாறு.

3103. கள்ளுடை வள்ளமும்,
களித்த தும்பியும்,
உள்ளமும், ஒரு வழிக்
கிடக்க ஓடினார்;-
வெள்ளமும் நாண் உற
விரிந்த கண்ணினார்-
தள்ளுறும் மருங்கினர், தழீஇக்
கொண்டு ஏகினார்.

வெள்ளமும் நாண்உற - பெருங்கடலும் தோற்றுப்போகும் படி; **விரிந்த கண்ணினார்** - விரிந்த கண்களையுடைய அரக்க மகளிர்; **கள்ளுடை வள்ளமும்** - (தாம் அருந்தும்) மதுக் கிண்ணங்களும்;**களித்த தும்பியும்** - மதுவை மொய்த்து ஆரவாரிக்கும் வண்டுகளும்;**உள்ளமும்** - மதுவில் ஈடுபட்ட மனமும் (ஆகியவற்றை); **ஒருவழிக் கிடக்க** -ஒரு புறத்திலே விட்டு விட்டு; **ஓடினார்** - ஓடிச் சென்றார்; **தள்ளுறும் மருங்கினர்** - துவண்ட இடையினை உடையராய்; **தழீஇக் கொண்டு ஏகினார்** - (ஒருவரை யொருவர்) தழுவிக் கொண்டு செல்லலாயினர்.

இனி, சூர்ப்பணகை நிலை கண்டு கண்ணீர் வெள்ளம் பொழிந்தகண்களோடு, மது முதலியவற்றை ஒதுக்கிவிட்டு, அவளைத் தழுவிச் சென்றனர் எனவும் கூறுவர்.

3104. நாந்தக உழவர்மேல்
நாடும் தண்டத்தர்,
காந்திய மனத்தினர்,
புலவி கைம்மிகச்

சேந்த கண் அதிகமும்
சிவந்து நீர் உக,
வேந்தனுக்கு இளையவள்
தாளில் வீழ்ந்தனர்.

(வேறு சில பெண்கள்); **நாந்தக உழவர் மேல் -** *வாள் உழவரான தம் கணவர்மேல்;* **நாடும் தண்டத்தர் -** *(ஊடல் காரணமாக) தண்டனை தர விரும்பியவர்களாய்;* **காந்திய மனத்தினர் -** *எரியும் நெஞ்சினராய்;* **புலவி கைம்மிக -** *ஊடல் மிகக் கொண்டு;* **சேந்த கண், -** *சினத்தால் சிவந்த கண்கள்;* **அதிகமும் சிவந்து நீர் உக -** *(இப்போது சூர்ப்பணகையைக் கண்டு) மேலும் கலங்கிச் சிவந்து கண்ணீர் சிந்த;* **வேந்தனுக்கு இளையவள் -** *இராவணன் தங்கையின்;* **தாளில் வீழ்ந்தனர் -** *பாதங்களில் வீழ்ந்தனர்.*

3105. பொன்-தலை மரகதப்
பூகம் நேர்வு உறச்
சுற்றிய மணிவடம்
தூங்கும் ஊசலின்
முற்றிய ஆடலில்
முனிவுற்று ஏங்கினார்,
சிற்றிடை அலமரத்
தெருவு சேர்கின்றார்.

(மற்றும் சில மகளிர்); **பொன்தலை மரகதப் பூகம் -** *பொன்னாய்ப் பழுத்த காய்கள் குலுங்கும் பச்சை நிறக் கமுக மரங்களின்;* **நேர்வுறச் சுற்றிய -** *(கழுத்து) நோகும்படியாகக் கட்டப்பட்டுள்ள;* **மணிவடம் தூங்கும் ஊசலின் -** *மணிகள் பதித்த கயிற்றில் தொங்கும் ஊஞ்சலில் அமர்ந்து;* **முற்றிய ஆடலில் முனிவுற்று -** *முனைப்பாக ஆடிக் கொண்டிருந்த ஆடலை (சூர்ப்பணகையைக் கண்டதால்) வெறுத்து;* **ஏங்கினார் -** *துயரம் கொண்ட நிலையில்;* **சிற்றிடை அலமர -** *மெல்லிடை நோகும் படி;* **தெருவு சேர்கின்றார் -** *தெருக்களில் சென்று கூடினர்.*

ஊஞ்சல் அமைக்கப்பட்டுள்ள அழகும், அதற்கு மாறான சோகமும் முரணுற அமைந்துள்ளன. 'பூகம் நோவுற' என்னும் கூற்று மரங்களுக்கும் உயிருண்டு என்ற சிந்தனையைப் புலப்படுத்திற்று.

3106. எழு என, மலை என,
எழுந்த தோள்களைத்
தழுவிய வளைத் தளிர்
நெகிழ, தாமரை
முழு முகத்து இரு கயல்
முத்தின் ஆலிகள்
பொழிதர, சிலர் உளம்
பொருமி விம்முவார்.

சிலர் - வேறு சில பெண்கள்; **எழு என -** தூண் போன்ற; **மலை என -** குன்று போன்ற; **எழுந்த தோள்களை -** (தம் நாயகரின்) உயர்ந்த தோள்களை; **தழுவிய வளைத் தளிர் நெகிழ -** அணைத்திருந்த தளிர் போன்ற வளையணிந்த கரங்கள் நெகிழ்ச்சியடையவும்; **தாமரை முழு முகத்து -** தாமரை போன்ற எழில் மிக்க முகத்திலுள்ள; **இரு கயல் -** கயல்மீன் போன்ற இரு கண்களிலும்; **முத்தின் ஆலிகள் பொழிதர -** முத்துப் போன்ற கண்ணீர்த் துளிகள் சிந்தவும்; **உளம் பொருமி விம்முவார் -** மனம் விம்மி அழத் தொடங்கினார்கள்.

தழுவிய கணவரையும் நெகிழவிட்டு அழுத பெண்களின் செயலைக் கூறினார்.

கலிவிருத்தம் (வேறு)

3107. 'நெய்ந் நிலைய வேல் அரசன்,
நேருநரை இல்லான்,
இந் நிலை உணர்ந்த பொழுது,
எந் நிலையம்?' என்னா,
மைந் நிலை நெடுங் கண் மழை
வான் நிலையது ஆக,
பொய்ந்நிலை மருங்கினர்
புலம்பினர், புரண்டார்.

நெய்ந்நிலைய வேல் அரசன் - நெய் பூசி அழகு செய்யப் பெற்ற வேலேந்திய அரசனும்; **நேருநரை இல்லான் -** தனக்கு எதிராக நிற்பார் எவரும் இல்லாதவனும் (ஆகிய இராவணன்); **இந்நிலை உணர்ந்த பொழுது-** (சூர்ப்பணகைக்கு உற்ற) இக் கொடிய நிலையினை அறியுங்கால்; **எந்நிலையம் என்னா -** எத்தகைய மனநிலை கொள்ள நேருமோ என்று; **மைந்நிலை நெடுங்கண் -** மை நிலைபெற்ற தம் பெரிய கண்களில்; **மழை வான் நிலையது ஆக -** பொழியும் கண்ணீர் மேகம் சொரியும் மழையை நிகர்த்ததாக; **பொய்ந் நிலை மருங்கினர் -** பொய்யோ என்னும் இடை படைத்த பெண்கள்; **புலம்பினர், புரண்டார் -** அழுது கீழே விழுந்து புரண்டனர்.

இடையின் மென்மையை உயர்வு நவிற்சியாகப் பொய்யான இடை என்று மொழிந்தார். (3606 வரையிலும் உள்ளது போலவே 3107 முதல் 3128 முடியுமளவு உள்ளனவும் கலிவிருத்தங்களே எனினும் சீரின் அசைகள் வேறு அமைப்புடையன).

3108. மனந்தலை வரும் கனவின்
இன் சுவை மறந்தார்;
கனம் தலை வரும் குழல்
சரிந்து, கலை சோர,
நனந் தலைய கொங்கைகள்
ததும்பிட, நடந்தார்;-
அனந்தர் இள மங்கையர்-
அழுங்கி அயர்கின்றார்.

அனந்தர் இள மங்கையர் - *துயில் கொண்டிருந்த இளம் பெண்கள் சிலர்;* ***மனம் தலை வரும் கனவின் இன்சுவை மறந்தார் -*** *(சூர்ப்பணகையின் அழுகை கேட்டு) மனத்தின் இடத்தே உண்டான கனவினால் விளையும் இனிய இன்பத்தையும் மறந்து போனவர்களாய்;* ***கனம் தலை வரும் குழல் சரிந்து -*** *முகிலென அமைந்த கூந்தல் சரிந்தவர்களாய்;* ***கலை சோர -*** *ஆடை கலைந்தவர்களாய்;* ***நனந் தலைய கொங்கைகள் ததும்பிட -*** *விரிந்தமைந்த மார்பகங்கள் அசைய;* ***நடந்தார் -*** *நடக்கலாயினர்;* ***அழுங்கி அயர்கின்றார் -*** *வருத்தம் ஓங்க மயங்கலாயினர்.*

மனந்தலை - மனத்தலை என்பதன் மெலித்தல் விகாரம். கனம் மேகம் என்னும் பொருளினது.

3109. 'அங்கையின் அரன் கயிலை
கொண்ட திறல் ஐயன்
தங்கை நிலை இங்கு இதுகொல்?'
என்று, தளர்கின்றார்;
கொங்கை இணை செங் கையின்
மலைந்து,-குலை கோதை
மங்கையர்கள்-நங்கை அடி
வந்து விழுகின்றார்.

'அங்கையின் அரன்கயிலை கொண்ட - *தன் (இருபது) கரங்களால் சிவபிரான் கயிலை மலையை எடுத்த;* ***திறல் ஐயன் -*** *ஆற்றல் மிக்க நம் தலைவன் (இராவணனுடைய) ;* ***தங்கை நிலை -*** *தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையின் கதியே;* ***இங்கு இது கொல் -*** *இப்போது இவ்வாறாயிற்றோ?;* ***என்று -*** *என எண்ணி;* ***குலை கோதை மங்கையர்கள்-*** *அவிழ்ந்து சிதறிய கூந்தலை உடைய அரக்க மகளிர் சிலர்;* ***தளர்கின்றார்-*** *வருத்தம் கொண்டவர்களாய்;* ***கொங்கை இணை செங்கையின் மலைந்து-*** *இரு மார்பகங்களையும் தமது சிவந்த கரங்களால் அடித்துக் கொண்டு;* ***நங்கை அடி -*** *சூர்ப்பணகை காலடியில்;* ***வந்து விழுகின்றார் -****வந்து வீழ்கின்றவர்களாயினர்.*

இராவணன் ஆற்றலை நினைந்து, அவன் தங்கைக்கும் இந்நிலையோ என்று கவலை கொண்டனர்.

3110. 'இலங்கையில் விலங்கும் இவை
எய்தல் இல, என்றும்,
வலங் கையில் இலங்கும் அயில்
மன்னன் உளன் என்னா;
நலம் கையில் அகன்றதுகொல்,
நம்மின்?' என, நைந்தார்;
கலங்கல் இல் கருங் கண்
இணை வாரி கலுழ்கின்றார்.

வலம் - வெற்றி மிக்கதாய்; **கையில் இலங்கும்** - கரத்திலே விளங்கும்; **அயில் மன்னன்** - வேற்படை ஏந்திய அரசனாகிய (இராவணன்); **உளன் என்னா** - (ஆட்சித் தலைவனாய்) உள்ளான் என்பதால்; **இலங்கையில்** - இலங்கை மாநகரில்; **என்றும் விலங்கும் இவை எய்தல் இல** - எக்காலத்தும் மிருகங்களும் இத்தகைய கொடுமையை அடைந்ததில்லை; **நம்மின் நலம்** - நம்முடைய சிறப்புக்கள்; **கையில் அகன்றது கொல்** - நம் கைவிட்டு நீங்கிப் போயிற்றோ?;**என** - என்று எண்ணி; **நைந்தார்** - வருந்தியவர்களாய்; **கலங்கல் இல்** - இதுவரை கலங்கியறியாத; **கருங்கண் இணை** - கரிய இரு கண்களிலும்; **வாரி கலுழ்கின்றார்** - வெள்ளம் பெருக நின்றார்கள்.

விலங்குகளும் துன்பம் அறியாத நாடாக இராவணன் ஆட்சியில் இலங்கை விளங்கியமை புலப்படுத்தப்படுகிறது மயன் மகளை மணம் செய்த காலத்து இராவணனுக்கு மிக்க சிறப்புடைய வேல் மயனால் வழங்கப் பெற்றது என்பது வரலாறு. 44இராவணன் அடிகளில் சூர்ப்பணகை விழுதல்

3111. என்று, இனைய வன்
துயர் இலங்கைநகர் எய்த,
நின்றவர் இருந்தவரொடு
ஓடு நெறி தேட,
குன்றின் அடி வந்து படி
கொண்டல் என, மன்னன்
பொன் திணி கருங் கழல்
விழுந்தனள், புரண்டாள்.

என்று இனைய வன் துயர் - இவ்வாறான பெருந்துயரத்தை; **இலங்கை நகர் எய்த** - இலங்கை நகர மக்கள் எய்தவும்; **நின்றவர்இருந்தவரொடு ஓடு நெறி தேட** - அமர்ந்திருந்தவரும், நின்றிருந்தவரும் ஓடுதற்கு வழி பார்க்கவும்; **குன்றின் அடி வந்துபடி கொண்டல் என** - மலையடிவாரம் நாடிச் சேர்ந்த மேகத்திரளைப் போல; (சூர்ப்பணகை) ; **மன்னன் பொன் திணி கருங்கழல்** - அரசன் இராவணனுடைய பொன்னாலாகிய வீரக்கழல் அணிந்த கரிய பாதங்களில்;**விழுந்தனள் புரண்டாள்** - வந்து வீழ்ந்து உருண்டாள்.

இராவணன் சீற்றம் கொள்ளும் போது தாங்க ஒண்ணாதென ஓடக் கருதினர் மக்கள். உவமையணி. இராவணன் - குன்று; சூர்ப்பணகை - கருமேகம். கருங் கழல் - பாதத்துக்கு அன்மொழித்தொகை.

3112. மூடினது இருட் படலம்
மூஉலகும் முற்ற;
சேடனும் வெருக்கொடு சிரத்
தொகை நெளித்தான்;
ஆடின குலக் கிரி;
அருக்கனும் அயிர்த்தான்;

ஓடின திசைக் கரிகள்;
உம்பரும் ஒளித்தார்.

மூஉலகும் முற்ற - மூன்று உலகங்கள் முழுவதிலும்; **இருட் படலம் மூடினது** - இருள் செறிந்து கவிந்தது; **சேடனும்** - பூமி தாங்கும் ஆதி சேடனும்; **வெருக்கொடு** - அச்சம் கொண்டு; **சிரத்தொகை நெளித்தான்** - தன் ஆயிரம் தலைகளையும் ஒடுக்கினான்; **குலக்கிரி ஆடின** -மலைத் தொகுதிகள் இடம் பெயர்ந்தன; **அருக்கனும் அயிர்த்தான்** - சூரியனும் தனக்கு ஏதேனும் கேடு வருமோ என ஐயப்பட்டான்;**திசைக்கரிகள் ஓடின**- திக்கு யானைகள் அஞ்சி ஓடின; **உம்பரும் ஒளித்தார்** -தேவர்களும் வெருண்டு ஓடி ஒளிந்தனர். இராவணன் சினக் கோலம் கருதித் திங்களும், விண்மீன்களும், அக்கினியும் மறைய இருள் சூழ்ந்ததாகவும், அவன் எழுந்த அதிர்ச்சியில் ஆதிசேடன் நெளிந்ததாகவும், காலை மிதித்தூன்ற மலைகள் நடுங்கியதாகவும், அவன் கோபம் எழ சூரியன், திக்கு யானைகள், தேவர்கள் திகைத்து ஒளிந்ததாகவும் கற்பனை செய்தார்.

குலக்கிரிகள் - கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தியம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம், கந்தமாதனம் என்பன. சேஷன் - அனைத்தும் அழிகிற ஊழியிலும் தான் அழியாது மீதியாய் நிற்பவன்.

3113. விரிந்த வலயங்கள் மிடை
தோள் படர, மீதிட்டு
எரிந்த நயனங்கள் எயிறின்
புறம் இமைப்ப,
நெரிந்த புருவங்கள் நெடு
நெற்றியினை முற்ற,
திரிந்த புவனங்கள்; வினை,
தேவரும், அயர்த்தார்.

விரிந்த வலயங்கள் - ஒளி விரிந்த வாகு வளைகள்; **மிடை தோள் படர** - பொருந்திய தோள்கள் பொங்கி எழவும்; **நயனங்கள்** -கண்கள்; **மீதிட்டு எரிந்த** - நெருப்புக் கிளர்ந்து எரியவும்; **எயிறின் புறம் இமைப்ப** - பற்கள் வெளித் தோன்றி ஒளிவீசவும்; **நெரிந்த புருவங்கள்** - வளைந்துயரும் புருவங்கள்; **நெடு நெற்றியினை முற்ற** - விரிந்த நெற்றியின் மீதேறிச் சேரவும்; (அக்கோபக் காட்சி கண்டு);**புவனங்கள் திரிந்த** - உலகங்கள் நிலைகுலைந்தோடின; **தேவரும்** -தேவர்களும்; **வினை அயர்த்தார்** - செய்தற்குரிய கடமைகளை மறந்தனர்.

பொங்கியெழும் தோளும், நெருப்புமிழ் கண்களும், புறத்திடும் பற்களும், உயரும் புருவமும் சின அறிகுறிகள். 'நயனங்கள் எரிந்த' என்ற தொடரில் 'எரிந்த என்ற பலவின் பால் வினைமுற்றை (முற்றெச்சம்) என எச்சமாக்கிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

3114. தென் திசை நமன்தனொடு
தேவர் குலம் எல்லாம்,

இன்று, இறுதி வந்தது
நமக்கு' என, இருந்தார்;
நின்று உயிர் நடுங்கி, உடல்
விம்மி, நிலை நில்லார்,
ஒன்றும் உரையாடல் இலர்,
உம்பரினொடு இம்பர்.

தென் திசை நமன் தனொடு - தெற்குத் திசையினனாகிய எமனுடன்; **'தேவர் குலம் எல்லாம் -** அனைத்துத் தேவர்களும்'; **'நமக்கு இன்று இறுதி வந்தது' -** 'நம் எல்லாருக்கும் இன்றோடு முடிவு காலம் வந்துவிட்டது'; **என இருந்தார் -** என்று கருதினர்; **உம்பரினொடு இம்பர் -** வானுலகரும் மண்ணுலகரும்; **நின்று உயிர் நடுங்கி -** அஞ்சி நின்று உயிரும் பதைக்க; **உடல் விம்மி -** உடல் பெருமூச்செறிந்து; **நிலை நில்லார் -** ஒரு நிலையில் நிற்க முடியாதவர்களாய்; **ஒன்றும் உரையாடல் இலர் -** ஏதும் பேசலாற்றாது மௌனம் பூண்டனர்.

'இப்படிச் செய்தவர் யார்' என இராவணன் கேட்டல்

3115. மடித்த பில வாய்கள்தொறும்,
வந்து புகை முந்த,
துடித்த தொடர் மீசைகள்
சுறுக்கொள உயிர்ப்ப,
கடித்த கதிர் வாள் எயிறு
மின் கஞல, மேகத்து
இடித்த உரும் ஒத்து உரறி,
'யாவர் செயல்?' என்றான்.

மடித்த - சினத்தால் உதடு அதுக்கிய; **பில வாய்கள் தொறும் -** மலைக் குகை போன்ற பத்து வாய்களிலும்; **வந்து புகை முந்த -**சினத் தீயின் புகை பொங்கி வர; **துடித்த தொடர் மீசைகள் -** கோபத்தால் துடிதுடிக்கும் அடர்ந்த மீசைகள்; **சுறுக்கொள உயிர்ப்ப -** பொசுங்கி நாறும்படி பெருமூச்சு வெளிப்பட; **கடித்த கதிர் வாள் எயிறு -**இறுக மென்ற, ஒளி வீசும் கூரிய பற்கள்; **மின் கஞல -** மின்னல் போல் பிரகாசிக்க; **மேகத்து இடித்த உரும் ஒத்த உரறி -** முகில்களில் ஓசை செய்து எழும் இடி முழக்கம் போல் பேரொலி செய்து; **'யாவர் செயல்' என்றான் -** 'இது யாருடைய செயல்' என்று வினவினான்.

தங்கை நிலைகண்ட இராவணன் கொண்ட சினமும் கேட்ட வினாவும் இப்பாடலில் அமைந்துள்ளன.

3116. 'கானிடை அடைந்து புவி
காவல் புரிகின்றார்;
மீனுடை நெடுங் கொடியினோன்
அனையர்; மேல் கீழ்

ஊனுடை உடம்பு உடைமையோர்
உவமை இல்லா
மானிடர்; தடிந்தனர்கள் வாள்
உருவி' என்றாள்.

கானிடை அடைந்து - (நான் இருந்த) கானகத்திற்கு வந்து; **புவி காவல் புரிகின்றார் -** இந்தப் பூமியைப் பாதுகாக்கும் பணியினை மேற் கொண்டிருக்கின்றனர்; **மீனுடை நெடுங் கொடியினோன் அனையர் -** மகர மீன் கொடியை உடைய மன்மதனுக்கு நிகரானவர்கள்; **மேல் கீழ் -** விண்ணிலும் மண்ணிலும்; **ஊனுடை உடம்பு உடைமையோர் -** தசையாலாகிய உடம்பு படைத்தோர் எவரும்; **உவமை இல்லா மானிடர் -** தமக்கு உவமையாகக் கூற முடியாத (அழகும் வீரமும் உடைய) மானிடர் இருவர்; **வாள் உருவித் தடிந்தனர்கள் -** வாளை உருவி இவ்வாறு அரிந்தனர்; **என்றாள் -** என்று (சூர்ப்பணகை) கூறினாள்.

தனக்குத் தீமை செய்தவர்களின் அழகையும் காம மிகுதியால் பாராட்டி உரைத்தாள். புவி காவல் புரிகின்றார் என்றது அரசகுமாரர்கள் என்ற குறிப்பை உணர்த்த எனலாம். அனுபவிக்கும் அவலத்திடையிலும் முறையிட்டுப் பழி தூண்டும் செயலிடையிலும் இராமலக்குவரின் மேனி அழகை மறக்க முடியவில்லை.

இராவணன் மீண்டும் சூர்ப்பணகையை வினவல்

3117. 'செய்தனர்கள் மானிடர்'
என, திசை அனைத்தும்
எய்த, நகை வந்தது; எரி
சிந்தின, கண் எல்லாம்;
'நொய்து அவர் வலித் தொழில்;
நுவன்ற மொழி ஒன்றோ?
பொய் தவிர்; பயத்தை ஒழி;
புக்க புகல்' என்றான்.

(சூர்ப்பணகை) ; **'மானிடர் செய்தனர்கள்' என -** மனிதர்கள் இவ்வாறு செய்தார்கள் என்று கூறவும்; **திசை அனைத்தும் எய்த நகை வந்தது -** (இராவணனுக்குத்) திசைகளெல்லாம் எதிரொலிக்கும்படி நகைப்புப் பிறந்தது; **கண் எல்லாம் எரி சிந்தின -** கண்களில் நெருப்புப் பொறிபறந்தது; **'அவர் வலித் தொழில் -** அம் மனிதர்களின் துணிச்சலான செயல்; **நொய்து -** அற்பமானது; **நுவன்ற மொழி ஒன்றோ -** நீ கூறிய செய்தி உண்மையானது தானே? ; **பொய்தவிர் -** பொய்யை விட்டுச் சொல்; **பயத்தை ஒழி -** அச்சத்தை ஒழிவாயாக; **புக்க புகல் -**நடந்தவற்றை மெய்யாகச் சொல்'; **என்றான் -** என்று மொழிந்தான்.

மனிதர் செயலெனின் உண்மையாய் இருக்க முடியாதே என்று கருதி இவ்வாறு கேட்டான். புக்க - புகுந்தவை நிகழ்ந்தவை; பலவின்பாற் பெயர். 51சூர்ப்பணகையின் விடை

3116. ***'மன்மதனை ஒப்பர், மணி***
மேனி; வட மேருத்
தன் எழில் அழிப்பர், திரள்
தோளின் வலிதன்னால்;
என், அதனை இப்பொழுது
இசைப்பது? உலகு ஏழின்
நல் மதம் அழிப்பர், ஓர்
இமைப்பின், நனி, வில்லால்.

மணி மேனி - *(அம்மானிடர்) மணி போல் ஒளி வீசும் மேனியழகால்;* ***மன்மதனை ஒப்பர் -*** *காமனை ஒத்திருப்பார்கள்;* ***திரள் தோளின் வலி தன்னால் -*** *திரண்ட தோள்களின் வலிமையைக் கணக்கிட்டால்;* ***வடமேருத் தன் எழில் அழிப்பர் -*** *வடக்கில் உள்ள மேரு மலையின் அழகையும் தோல்வியுறச் செய்வர்;* ***என் அதனை இப்பொழுது இசைப்பது? -*** *அவ்வாற்றல்களை இங்கே இப்போது விரித்துப் பேசி என்ன பயன்;* ***வில்லால் -*** *(தம்) வில்லாற்றலால்;* ***ஓர் இமைப்பின் -*** *கண்ணிமைப் பொழுதில்;* ***உலகு ஏழின் நல்மதம் நனி அழிப்பர் -*** *ஏழு உலகங்களின் வலிமை மிக்காரை யெல்லாம் மிக ஆற்றலோடு அழிக்க வல்லவர் ஆவர்.*

இராம இலக்குவரின் அழகு, வலிமை இரண்டினையும் இப்பாடலில் கூறினாள்.

3119. ***'வந்தனை முனித்தலைவர்பால்***
உடையர்; வானத்து
இந்துவின் முகத்தர்; எறி
நீரில் எழு நாளக்
கந்த மலரைப் பொருவு
கண்ணர்; கழல், கையர்;
அந்தம் இல் தவத் தொழிலர்;
ஆர் அவரை ஒப்பார்?

(மேலும் அவர்கள்); ***முனித்தலைவர் பால் வந்தனை உடையர் -*** *தவ நலம் சான்ற பெரியோரிடம் வணக்கம் செய்யும் இயல்பினர்;* ***வானத்து இந்துவின் முகத்தர் -*** *விண்ணில் விளங்கும் மதியம் போல் முகம் உடையவர்;* ***எறி நீரில் -*** *அலை வீசும் நீர் நிலையில்;* ***எழு நாளக் கந்த மலரை -*** *வளரும் தண்டோடு கூடிய மண மிகு தாமரைப் பூவை;* ***பொருவு கண்ணர் -*** *ஒத்த கண்களை உடையவர்;* ***கழல் கையர் -*** *அம்மலர் போன்றே அமைந்த காலும் கரமும் உடையவர்;* ***அந்தம் இல்தவத் தொழிலர் -*** *எல்லையற்ற தவமே கடமையாகக் கொண்டவர்;* ***ஆர் அவரை ஒப்பார்? -*** *அவர்களுக்கு நிகராக யாரைக் கூற முடியும்? (எவரையும் கூற முடியாது). முனிவரை வணங்குவரென்றமையின் பிறர் யாரையும் வணங்க மாட்டார் என உணர்த்தினாள். இப்பாடலிலும் அவர்கள் அழகும் பண்பும் உரைக்கப்பட்டன.*

3120. **'வற்கலையர்; வார் கழலர்;**
மார்பின்அணி நூலர்;
விற் கலையர்; வேதம் உறை
நாவர்; தனி மெய்யர்;
உற்கு அலையர்; உன்னை ஓர்
துகள்-துணையும் உன்னார்;
சொற் கலை எனத் தொலைவு
இல் தூணிகள் சுமந்தார்.

(இன்னும் அவர்கள்) **வற்கலையர் -** *மரவுரி தரித்திருப்பர்;* **வார் கழலர் -** *நெடிய வீரக்கழல் அணிந்திருப்பர்;* **மார்பின் அணி நூலர் -** *மார்பில் முப்புரி நூல் அணிந்திருப்பர்;* **விற்கலையர் -** *வில்லின் கலையெல்லாம் அறிந்திருப்பர்;* **வேதம் உறை நாவர் -** *மறை பயின்ற நாவை உடையவர்;* **தனி மெய்யர் -** *தனிச் சிறப்பு மிக்க மேனி அழகுடையவர்;* **உற்கு அலையர் -** *உனக்கு அஞ்சாதவர்கள்;***உன்னை ஓர் துகள் துணையும் உன்னார் -** *ஒரு சிறு தூசியளவு கூட உன்னை மதியாதவர்;* **சொற் கலை என -** *சொல்லால் அமைந்த கலைப் படைப்புப் போல;* **தொலைவு இல் தூணிகள் சுமந்தார் -** *அழிவில்லாத அம்புகளைக் கொண்ட அம்பறாத் தூணிகள் தாங்கினவர்கள்.*

மரவுரியும் அவர்க்கு அழகானமையின் வற்கலையர் என்றாள். கரன் முதலியோரை அழித்த அருமை விளங்க விற்கலையர் என்றாள். உன்னை அவர்கள் மதிக்கவில்லை என்பதை எனக்கு நேர்ந்தவையே காட்டும் என்று குறிப்பால் காட்டினாள். இதனால் இராவணனின் சினத்தையும் தூண்டினாள். சொல்லும் அம்பும் இணையானவை 'சொல்லொக்கும் கடிய வேகச் சுடுசுரம்' எனத் (388) தாடகை வதைப் படலத்தும் கூறினார்.

3121. **'மாரர் உளரே இருவர், ஓர்**
உலகில் வாழ்வார்?
வீரர் உளரே, அவரின் வில்
அதனின் வல்லார்?
ஆர் ஒருவர் அன்னவரை
ஒப்பவர்கள், ஐயா?
ஓர் ஒருவரே இறைவர்
மூவரையும் ஒப்பார்.

ஐயா - *ஐயனே;* **ஓர் உலகில் வாழ்வார் -** *ஒரே உலகின்கண் வாழ்கின்றவர்களாய்;* **இருவர் மாரர் உளரே? -** *இரண்டு மன்மதர்கள் இருக்கின்றார்களா?;* **அவரின் வில்லதனில் வல்லார் -***அவர்களைக் காட்டிலும் வில் வலிமையில் வல்லவர்;* **வீரர் உளரே -** *(வேறு) வீரர்களும் இருக்கின்றார்களா?;* **ஒருவர் அன்னவரை ஒப்பவர்கள் ஆர் -** *அவர்களுக்குச் சமானமாக உள்ளவர் எவரேனும் உண்டா?;* **ஓர் ஒருவரே இறைவர் மூவரையும் ஒப்பார் -** *அவர்களில் ஒவ்வொருவருமே மும்மூர்த்திகளுக்கு நிகரானவர்களாய் இருப்பார்கள்.*

மும்மூர்த்திகளும் சேர்ந்தால் இவர்களில் ஒருவருக்குச் சமமாவர் என இவர்களை உயர்த்திக் கூறினாள்.

3122. **"ஆறு மனம் அஞ்சினம், அரக்கரை"**
எனச் சென்று
ஏறு நெறி அந்தணர் இயம்ப,
"உலகு எல்லாம்
வேறும்" எனும் நுங்கள் குலம்,
"வேரொடும் அடங்கக்
கோறும்" என, முந்தை ஒரு
சூளுறவு கொண்டார்.

ஏறு நெறி அந்தணர் - மேலான நெறியில் வாழும் முனிவர்கள்; **ஆறுமனம் அஞ்சினம் அரக்கரை -** அடக்கம் மிக்க எங்கள் மனம்அரக்கர்களைக் கண்டு அஞ்சுகிறது; **எனச் சென்று இயம்ப -**என்று (அம்மானிடரிடம்) சென்று சொல்லவும் (அம்மனிதர்கள்); **உலகு எல்லாம் வேறும் எனும் -** அனைத்து உலகங்களையும் நாங்கள் வெல்வோம் என்று கூறும்; **நுங்கள் குலம் -** அரக்கர்களாகிய உங்கள் வமிசத்தை;**வேரொடும் அடங்கக் கோறும் என -** வேரோடு அழித்து முடிப்போம் என்று;**முந்தை ஒரு சூளுறவு கொண்டார் -** முன்பு ஒரு சபதம் செய்துள்ளனர்.

அகத்தியப் படலத்தில் முனிவர்க்கு அபயம் தந்த செயல் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆறு மனம் - வினைத் தொகை.

3123. **'தராவலய நேமி உழவன்,**
தயரதப் பேர்ப்
பராவ அரு நலத்து ஒருவன்,
மைந்தர்; பழி இல்லார்;
விராவ அரு வனத்து, அவன்
விளம்ப, உறைகின்றார்;
இராமனும் இலக்குவனும் என்பர்,
பெயர்' என்றாள்.

(அவர்கள்) **தரா வலய நேமி உழவன் -** பூமி முழுவதையும் தன்ஆட்சிச் சக்கரத்தால் கட்டுப்படுத்தியவனான; **தயரதப் பேர் -**தயரதன் என்னும் பெயரை உடைய; **பராவரு நலத்து ஒருவன் -**புகழ்ந்துரைக்க ஒண்ணாத சிறப்புக்கள் கொண்ட ஒரு மன்னனது; **மைந்தர் -**மக்கள்; **பழி இல்லார் -** பழி கூறலாகாத சிறப்புடையவர்; **அவன் விளம்ப -** அத்தயரதன் இட்ட கட்டளையால்; **விரா வரு வனத்து உறைகின்றார் -** நெருங்குதற்கு அரிய காட்டில் வசிக்கின்றார்கள்; **பெயர் இராமனும்இலக்குவனும் என்பர் -** அவர்கள் முறையே இராமன் என்றும் இலக்குவன் என்றும் பெயருடையார்; **என்றாள் -** என்று (சூர்ப்பணகை) கூறினாள்.

இராமலக்குவர் வனம் புகுந்த வரலாறு கூறினாள்.

இராவணன் தன்னைத் தானே பழித்துக் கூறுதல்

3124. **'மருந்து அனைய தங்கை மணி**
நாசி வடி வாளால்
அரிந்தவரும் மானிடர்; அறிந்தும்,
உயிர் வாழ்வார்;
விருந்து அனைய வாளொடும், விழித்து,
இறையும் வெள்காது.
இருந்தனன் இராவணன் இன்
உயிர்கொடு, இன்னும்.

மருந்தனைய தங்கை - அமுதம் போல் அடியவளான தங்கை சூர்ப்பணகையின்; **மணிநாசி -** அழகிய மூக்கை; **வடிவாளால் அரிந்தவரும் -** கூர்வாள் கொண்டு அறுத்தெறிந்தவர்களும்;**மானிடர் -** (இழிந்த) மனிதர்களே ஆவர்; **அறிந்தும் உயிர் வாழ்வார் -**(அங்ஙனம்) தாக்கப்பட்டாள் என் தங்கை என அறிந்த பின்னும் உயிர் பிழைத்திருந்தனர்; **இராவணன் -** இராவணனாகிய நான்;**விருந்தனைய வாளொடும் -** புதிது போலும் என் வாளொடும்; **இன்னும் விழித்து -** இன்னும் விழித்துக் கொண்டு; **இறையும் வெள்காது -** சற்றும் வெட்கமின்றி; **இன்னுயிர் கொடு -** இனிய உயிரைச் சுமந்து கொண்டு;**இருந்தனன் -** இருக்கின்றேன்!

மனிதர்கள் தீங்கிழைத்த பின்னும் அவர்களை மாய்க்காமல் இருக்கும் தன்னையே நொந்து கொள்கிறான் இராவணன்.

3125. **'கொற்றம்அது முற்றி,**
வலியால் அரசு கொண்டேன்;
உற்ற பயன் மற்று இதுகொலாம்?
முறை இறந்தே
முற்ற, உலகத்து முதல்
வீரர் முடி எல்லாம்
அற்ற பொழுதத்து, இது
பொருந்தும் எனல் ஆமே?

கொற்றம் அது முற்றி - வெற்றி மேல் வெற்றி நிறைந்து;**வலியால் அரசு கொண்டேன் -** என் ஆற்றலால் இலங்கை ஆட்சியை நிறுவிக் கொண்டேன்; **உற்ற பயன் மற்று இது கொலாம் -** (இத்தகு பெருமைக்குரிய நான்) **அடைந்த பயன் இவ்வளவுதானா?** ;**முறை இறந்தே -** என் ஆட்சி முறை அழிந்து போக; **முற்ற உலகத்து -** முழுவதுமாய் இப்பேருலகின்; **முதல் வீரர் முடி எல்லாம் -**தலைமை சான்ற வீரர்களுடைய தலைகள் எல்லாம்; **அற்ற பொழுதத்து -**அறுபட்ட நிலை வந்தாலும்; **இது பொருந்தும் எனல் ஆமே -** (ஏற்பட்டுள்ள) இழிவு என் தகுதிக்குப் பொருந்தியதாகுமோ?

உலகத்து வீரர்கள் தலை இழந்தாலும் தங்கை மூக்கிழந்தமை நேராகுமோ என்பது தோன்ற உரைத்தான்.

3126. **'மூளும் உளது ஆய பழி**
என்வயின் முடித்தோர்
ஆளும் உளதாம்; அவரது ஆர்
உயிரும் உண்டாம்;
வாளும் உளது; ஓத விடம்
உண்டவன் வழங்கும்
நாளும் உள; தோளும் உள;
நானும் உளென் அன்றோ?

மூளும் உளதாய பழி - உருவாகி வந்திருக்கும் அவமானத்தை; **என் வயின் முடித்தோர் -** என்பால் இழைத்த; **ஆளும் உளதாம் -** மானிடர்கள் இன்னும் இருந்தனர்; **அவரது ஆர் உயிரும் உண்டாம் -** அவர்களின் இனிய உயிரும் இன்னும் அழிக்கப்படாமல் இருந்தது; **வாளும் உளது -** (என் கை) வாளும் வறிதே இருந்தது; **ஓதவிடம் உண்டவன் -** கடலில் பிறந்த நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமான்; **வழங்கும் நாளும் உள -** அளித்த என் ஆயுட் காலமும் இருந்தது; **தோளும் உள நானும் உளென் அன்றோ? -** (பயனின்றி) என் தோள்களும் உள்ளன, நானும் (செயலின்றி) இருந்தேன் அல்லவா?

வாளும், தோளும் பிறவுமாம் வல்லமை பெற்றிருந்தும் பழிக்கு ஆளானேன் என்ற தன்னிரக்கம் புலப்படுத்தப்படுகிறது.

3127. **'பொத்துற உடற்பழி**
புகுந்தது" என நாணி,
தத்துறுவது என்னை? மனனே!
தளரல் அம்மா!
எத் துயர் உனக்கு உளது?
இனி, பழி சுமக்க,
பத்து உள தலைப் பகுதி;
தோள்கள் பல அன்றே?

மனனே - என் உள்ளமே! **உடல் பொத்துறப் பழி புகுந்தது -** உடலையும் துளைத்துப் பழி சென்று நின்றது; **என நாணி -** என்று வெட்கமுற்று; **தத்துறுவது என்னை? -** ஏன் தடுமாறுகிறாய்?; **தளரல் -** சோர்வடையாதே; **உனக்கு எத்துயர் உளது? -** உனக்கு அவமானம் சுமக்கும் எவ்விதத் துன்பமும் வேண்டியதில்லை (ஏனெனில்); **இனிப் பழி சுமக்க -** இனிமேல் அப்பழியைத் தாங்க; **பத்துள தலைப்பகுதி -** தலைகள் பத்து உள்ளன; **தோள்கள் பல அன்றே -** தோள்களும் பல உள்ளன அன்றோ?

அம்மா - இடைச் சொல் பழி தீர்க்க வேண்டிய தலைப் பாரமும்,தோள் வலிமையும் உண்டென மொழிகின்றான்.
கரன் முதலியோர் பற்றி இராவணன் வினவல்

3128. என்று உரைசெயா, நகைசெயா,
எரி விழிப்பான்,
'வன் துணை இலா இருவர்
மானிடரை வாளால்
கொன்றிலர்களா, நெடிய
குன்றுடைய கானில்
நின்ற கரனே முதலினோர்
நிருதர்?' என்றான்.

என்று உரை செயா - எனக் கூறி; **நகை செயா** - சிரித்து; **எரி விழிப்பான்** - நெருப்பெழ விழித்து (இராவணன்); **நெடிய குன்றுடைய கானில்** - பெரு மலை சூழ்ந்த கானகத்தில்; **நின்ற கரனே முதலினோர் நிருதர்** - காவலில் நிலை பெற்ற கரன் முதலாகிய அரக்க வீரர்கள்; **வன்துணை இலா இருவர் மானிடரை** - பெருந்துணை ஏதும் இல்லாமல் எதிர்த்த அவ்விரு மனிதர்களை; **வாளால் கொன்றிலர்களா?** -வாள் வீசிக் கொல்ல வில்லையா?; **என்றான்** - என்று வினவினான்.

துணை வலிமையும் இல்லாதவர்களை ஆயுத வலிமை கொண்டோர் தோற்பிக்க வில்லையா என்றான். 62நடந்ததுபற்றிச் சூர்ப்பணகை கூறல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3129. அற்று அவன் உரைத்தலோடும், அழுது
இழி அருவிக் கண்ணள்,
எற்றிய வயிற்றள், பாரினிடை
விழுந்து ஏங்குகின்றாள்,
'சுற்றமும் தொலைந்தது, ஐய!
நொய்து' என, சுமந்து கையள்,
உற்றது தெரியும்வண்ணம்,
ஒருவகை உரைக்கலுற்றாள்:

அற்று அவன் உரைத்தலோடும் - அவ்வாறு (இராவணன்) கூறிய மாத்திரத்தில்; **அழுது இழி அருவிக் கண்ணள்** - அழுவதால் வழியும் அருவி போன்ற கண்ணீரை உடையவளாய் (சூர்ப்பணகை) ;**எற்றிய வயிற்றள்** - (கைகளால்) அடிக்கப்படும் வயிற்றை உடையவளாய்; **பாரினிடை விழுந்து ஏங்குகின்றாள்** - நிலத்தின் மேல் விழுந்து புரண்டு அழுகின்றவளாய்; **'ஐய** - ஐயனே; **சுற்றமும் நொய்து தொலைந்தது** - (காவல் நின்ற) உறவும் விரைவில் அழிந்து போனது; **எனச் சுமந்த கையள்**- எனத் தலை மீது கையை வைத்தவாறு; **உற்றது தெரியும் வண்ணம்** - (கரன் முதலியோருக்கு) நேர்ந்த அழிவின் வரலாறு விளங்கும்படியாக; **ஒரு வகை உரைக்கலுற்றாள்** - ஒருவாறு

தொகுத்துக் கூறலாயினாள்.

3130. **' "சொல்" என்று என் வாயில் கேட்டார்;**
தொடர்ந்து எழு சேனையோடும்
"கல்" என்ற ஒலியில் சென்றார்,
கரன் முதல் காளை வீரர்;
எல் ஒன்று கமலச் செங் கண் இராமன்
என்று இசைத்த ஏந்தல்
வில் ஒன்றில், கடிகை மூன்றில்,
ஏறினர் விண்ணில்' என்றாள்.

கரன் முதல் காளை வீரர் - கரன் முதலிய இளங்காளைகளான வீரர்கள்; **சொல் என்று என் வாயில் கேட்டார்** - நேர்ந்தது சொல் என்று என் வாய்மொழியைக் கேட்ட உடனே; **தொடர்ந்து எழு சேனையோடும்-** இடைவிடாது வரும் படைகளோடும்; **கல்லென்ற ஒலியில் சென்றார்** - கல்லென்ற பேரொலி முழங்கப் புறப்பட்டனர்; **எல் ஒன்று கமலம்** - ஒளிக்கதிர் பட்டு விரிந்த தாமரை போலும்; **செங்கண் இராமன்** -சிவந்த கண்களை உடைய இராமன்; **என்று இசைத்த ஏந்தல்** - எனப் பெயர் பெற்ற தலைவனின்; **வில் ஒன்றில் கடிகை மூன்றில்** - புகழ் பெற்றவில்லால்மூன்றே நாழிகையில்; **ஏறினர் விண்ணில் என்றாள்** - இறந்து விண்ணுலகடைந்தனர் எனக் கூறினாள்.

இராமன் வில்லாற்றல் விளங்க, சென்றவர் மூன்றே நாழிகையில் மடிந்தார் என விரைவு தோன்றக் கூறினாள். இந்த நிலையிலும் கூட இராமன் அழகிலும் வீரத்திலும் சூர்ப்பணகை கொண்ட கவர்ச்சி தெளிவாக விளங்குகிறது.

3131. **தாருடைத் தானையோடும் தம்பியர்,**
தமியன் செய்த
போரிடை, மடிந்தார் என்ற உரை
செவி புகாதமுன்னம்,
காரிடை உருமின், மாரி
கனலொடு பிறக்குமாபோல்
நீரொடு நெருப்புக் கான்ற, நிரை
நெடுங் கண்கள் எல்லாம்.

தமியன் செய்த போரிடை - இராமன் ஒருவனாகவே செய்த போரில்; **தாருடைத் தானையோடும் தம்பியர்** - மாலைகள் சூடிய வீரர்களோடு கரன் முதலிய தம்பிமார்கள்; **மடிந்தார்** -மரணமுற்றார்; **என்ற உரை** - என்னும் மொழி; **செவி புகாத முன்னம்** - தன் காதில் விழு முன்னர்; **காரிடை மாரி** - மேகங்களில் பிறந்த மழை; **உருமின்கனலொடு** - இடி மின்னல் நெருப்புக்களோடு; **பிறக்குமா போல்** - தோன்றினாற் போல; **நிறை நெடுங் கண்கள் எல்லாம்** - நிறைந்த பெரிய கண்கள் எல்லாவற்றிலும்; **நீரொடு நெருப்புக் கான்ற** - கண்ணீரும் கனலும் வீசின.

சோகத்தால் கண்ணீரும், கோபத்தால் நெருப்பும் பிறந்தமைக்கு மழையும் இடி மின்னல்களும் பிறந்த மேகத்தை உவமையாக்கினார்.

இராவணன் வினாவும் சூர்ப்பணகை விளக்கமும்

3132. ஆயிடை எழுந்த சீற்றத்து அழுந்திய
துன்பம் மாறி,
தீயிடை உகுத்த நெய்யின்,
சீற்றத்திற்கு ஊற்றம் செய்ய,
'நீ இடை இழைத்த குற்றம் என்னைகொல்,
நின்னை, இன்னே,
வாயிடை இதழும் மூக்கும் வலிந்து
அவர் கொய்ய?' என்றான்.

ஆயிடை - அவ்வமயம்; **எழுந்த சீற்றத்து** - உண்டாகிய கோபத்தில்; **அழுந்திய துன்பம் மாறி** - அனுபவித்த துயரம் நீங்கி; **தீயிடை உகுத்தநெய்யின்** - நெருப்பிலே விழுந்த நெய்போல; **சீற்றத்திற்கு ஊற்றம் செய்ய** - (துயரம் குறைந்த இடத்தில்) கோபம் வலிமை கொள்ள; (இராவணன் சூர்ப்பணகையிடம்); **அவர் வலிந்து** - இராம இலக்குவர் பலம் கொண்டு; **நின்னை இன்னே** - உன்னை இவ்வாறு; **வாயிடை இதழும் மூக்கும் கொய்ய** - காதின் மடலும் மூக்கும் அரிய; **நீ இடை இழைத்த குற்றம்** - நீ அவர்கள்பாற் செய்த தவறு; **என்னைகொல்** -யாதேனும் உண்டோ; **என்றான்** - என்று கேட்டான்.

ஊற்றம் - ஊன்று கோல். ஓசை உட்புகும் வழியாதலால் செவியை வாய் என்றும் செவிமடலை இதழ் என்றும் மொழிந்தார்.

3133. 'என்வயின் உற்ற குற்றம்,
யாவர்க்கும் எழுத ஒண்ணாத்
தன்மையன் இராமனோடும்
தாமரை தவிரப்போந்தாள்,
மின்வயின் மருங்குல் கொண்டாள்,
வேய்வயின் மென் தோள் கொண்டாள்,
பொன்வயின் மேனி கொண்டாள்,
பொருட்டினால் புகுந்தது' என்றாள்.

(அதற்குச் சூர்ப்பணகை) **என் வயின் உற்ற குற்றம்** -என்னிடத்தில் நேர்ந்த பிழை யாதெனில்; **தாமரை தவிர** - தன் இருக்கையான தாமரைப் பூவை விட்டு; **யாவர்க்கும் எழுத ஒண்ணாத் தன்மையன் இராமனோடும்** - எத்தகு திறன்மிக்க ஓவியனாலும் எழுதிக் காட்ட முடியாத எழில் மிக்க இராமனுடன்; **போந்தாள்** - வந்தவளும்; **மின் வயின் மருங்குல் கொண்டாள்** - மின்னலிடம் இடையைப் பெற்றவளும்; **வேய் வயின் மென்றோள் கொண்டாள்** - மூங்கிலினிடம் மெல்லிய தோள்களைப் பெற்றவளும்;

பொன் வயின் மேனி கொண்டாள் பொருட்டினால் - செம்பொன்னிடத்தில் தனி உடலைக் கொண்டவளுமான ஒருத்தி காரணமாக; **புகுந்தது என்றாள் -** நேர்ந்தது எனச் சொன்னாள்.

நான் உனக்காக இராமனுடன் வந்த கட்டழகியைக் கருதியதுதான் குற்றம் என மறைமுகமாகக் கூறினாள்.

குலமுறை கிளத்து படலத்துள் எழுதரிய திருமேனி (657) என்றும்வாலி வதைப் படலத்துள் ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய் என்றும் முறையே (4020) இராமன் அழகு கூறப்பட்டது. அடுக்கிக் கூறிய உவமைகளால் சீதையின் அழகு ஓர் உவமையில் அடங்குவதன்று என உணர்த்தினார்.

பிராட்டியின் அழகினை சூர்ப்பணகை விரித்துக் கூறுதல்

3134. 'ஆர் அவள்?' என்னலோடும்,
அரக்கியும், 'ஐய! ஆழித்
தேர், அவள் அல்குல்; கொங்கை, செம்
பொன் செய் குலிகச் செப்பு;
பார் அவள் பாதம் தீண்டப்
பாக்கியம் படைத்தது அம்மா!
பேர் அவள், சீதை' என்று வடிவு
எலாம் பேசலுற்றாள் :

(அது கேட்டு ஆர்வமுற்ற இராவணன்) **ஆர் அவள் என்ன லோடும் -** அந்தப் பெண் யார் என்று கேட்டவுடன்; **அரக்கியும் -** சூர்ப்பணகையும்; **ஐய -** ஐயனே; **அவள் அல்குல் ஆழித்தேர் -** அவளுடைய அல்குல் சக்கரம் பூட்டிய தேர் போலும்; **கொங்கை செம் பொன் செய் குலிகச் செப்பு -** அவளுடைய மார்பகங்கள் தங்கத்தால் செய்யப்பட்ட குங்குலியச் செப்புப் போலும்; **அவள் பாதம் தீண்டப் பார் பாக்கியம் படைத்தது -** அவள் திருவடி பட பூமி புண்ணியம் செய்தது போலும்; **அம்மா -** வியப்பு இது; **அவள் பேர் சீதை -** அவள் பெயரோ சீதையாம்; **என்று வடிவெலாம் பேசலுற்றாள் -** எனச் சீதையின் அழகு நலங்களை உரைக்கத் தொடங்கினாள்.

இராவணன் ஆசைத் தீயை வளர்க்க நெய் சொரிந்தாற் போல் இவ்வங்க வருணனைகள் அமைந்துள்ளன.

3135. 'காமரம் முரலும் பாடல், கள், எனக்
கனிந்த இன் சொல்;
தே மலர் நிறைந்த கூந்தல்; "தேவர்க்கும்
அணங்கு ஆம்" என்னத்
தாமரை இருந்த தையல், சேடி
ஆம் தரமும் அல்லள்;

யாம் உரை வழங்கும் என்பது
ஏழைமைப்பாலது அன்றோ?

(அவளுடைய) ***கள் எனக் கனிந்த இன்சொல்*** - மதுவைப் போல் மயக்கமூட்டும் இனிய மொழிகள்; ***காமரம் முரலும் பாடல்*** - காமரம்என்னும் பண்ணிசை கமழும் பாடலை ஒக்கும்; ***தேமலர் நிறைந்த கூந்தல்***- இனிய மலர்கள் சூடப் பெற்ற கூந்தலை உடைய (அவள்); ***தேவர்க்கும் அணங்கு ஆம்*** - தேவமாதரும் போற்றும் அழகுமிக்கவளாம்; ***என்ன*** - என்று சொல்லும்படி; ***தாமரை இருந்த தையல்*** - தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளும்; ***சேடி ஆம் தரமும் அல்லள்*** - தோழியாதற்குக் கூடத் தகுதி அற்றவள்; ***யாம் உரை வழங்கும் என்பது*** - அவளுடைய அழகைக்குறித்து நான் எடுத்துச் சொல்லக் கருதுவது; ***ஏழைமைப் பாலது அன்றோ?***- அறியாமையின் பாற்பட்டது ஆகும் அன்றோ? மானுடப் பெண்களினும் தேவமாதர் அழகுடையார். தேவமாதர்க்கும் தலைவியாய், திருமகள் தாதியாம் தரமும் பெறாமற் போமளவு சிறந்த எழிலுடையாள் சீதை எனக் கூறுகின்றாள்.

3136. ***மஞ்சு ஒக்கும் அளக ஓதி; மழை***
ஒக்கும் வடிந்த கூந்தல்;
பஞ்சு ஒக்கும் அடிகள்; செய்ய
பவளத்தின் விரல்கள்; ஐய!
அம் சொற்கள் அமுதின் அள்ளிக் கொண்டவள்
வதனம் மை தீர்
கஞ்சத்தின் அளவிற்றேனும்,
கடலினும் பெரிய கண்கள்!

அம் சொற்கள் - அழகிய சொற்களை; ***அமுதின் அள்ளிக் கொண்டவள்*** - அமுதத்திலிருந்து முகந்தெடுத்துக் கொண்ட அம்மங்கையின்; ***அளக ஓதி*** - கூந்தல்; ***மஞ்சு ஒக்கும்*** - மேகத்தை நிகர்க்கும்; ***வடிந்த கூந்தல்*** - முடியாது தாழ்ந்த கூந்தலோ; ***மழை ஒக்கும்*** - (இறங்கும்) மழைக்கார் போன்றிருக்கும்; ***அடிகள் பஞ்சுஒக்கும்*** - பாதங்கள் செம்பஞ்சினைப் போன்றிருக்கும்; ***விரல்கள் செய்ய பவளத்தின் ஐய*** - விரல்கள் சிவந்த பவளத் துண்டுகள் போல அழகானவை; ***வதனம்*** - முகம்; ***மை தீர் கஞ்சத்தின் அளவிற்றேனும்*** - களங்கமற்ற தாமரைப்பூ அளவினதாயினும்; ***கண்கள் கடலினும் பெரிய*** - (அம்முகத்துக்) கண்களோ கடலைக் காட்டிலும் பெரியவை.

கடலினும் பெரிய கண்கள் - உயர்வு நவிற்சி அணி. அளகம் - ஐவகைக் கூந்தல் முடிப்புகளில் ஒன்று முன் நெற்றி மயிர் என்பர் வாடுதல், முள்ளுடைமை, சேற்றில் பிறத்தல் போன்ற குற்றங்கள் தாமரைக்குக் கூற முடியும். முகத்தின் அளவினும் கண்களைப் பெரிதாகக் கூறுதற்குக் காரணம் அவற்றின் உயிர்த் தன்மையும் பார்வை அகற்சியும் கருதி. 'கேட்டார் பிற செயல்களை மறந்து நிற்றலின் அமிழ்தத்தை உவமை கூறினார் என்று ஐயரவர்கள் (குறுந். 206) எழுதிய குறிப்பு நினையத்தக்கது. அளக ஓதி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

3137. ' "ஈசனார் கண்ணின் வெந்தான்"
என்னும் ஈது இழுதைச் சொல்; இவ்
வாசம் நாறு ஓதியாளைக் கண்டனன்,
வவ்வல் ஆற்றான்,
பேசல் ஆம் தகைமைத்து அல்லாப் பெரும்
பிணி பிணிப்ப, நீண்ட
ஆசையால் அழிந்து தேய்ந்தான்
அனங்கன், அவ் உருவம் அம்மா!

அனங்கன் - உருவிலியாகிய மன்மதன்; **ஈசனார் கண்ணின் வெந்தான் -** சிவபிரான் நெற்றிக் கண்ணால் எரிக்கப்பட்டான் என்பது; **என்னும் ஈதுஇழுதைச் சொல் -** என்று சொல்லப்படும் இச் செய்தி பொய்ச் செய்தியாகும்; (உண்மை யாதெனில்); **இவ் வாசம் நாறு ஓதியானை -** இந்த மணம் கமழும் கூந்தலுடைய சீதையை; **கண்டனன் -** கண்டு (மோகமுற்று) ; **வவ்வல் ஆற்றான் -** கவர்ந்து செல்ல இயலாதவனாகி; **பேசல் ஆம் தகைமைத்து அல்லா -** வெளியே சொல்லவும் முடியாத; **பெரும் பிணி பிணிப்ப -** காமப் பெரு நோய் பற்றிக் கொள்ள; **நீண்ட ஆசையால் -** மிகுதியான ஆசையினாலே; **அவ் வுருவம் அழிந்து தேய்ந்தான் -** அழகிய மேனி மெலிவுற்று அழிந்தான்; **அம்மா -** வியப்பு!

உண்மையாக மன்மதன் உருவிலியான காரணம் ஒன்றாக இருக்க மற்றொன்றைக் காரணமாக்குதல் ஒழிப்பு அணி. சீதையைக் கவரும் ஆற்றல் மன்மதனுக்கு இல்லை என்று சொல்லி, அதனைச் செய்யுமாறு இராவணனை மறைமுகமாகத் தூண்டுகிறாள்.

3138. 'தெவ் உலகத்தும் காண்டி;
சிரத்தினில் பணத்தினோர்கள்
அவ் உலகத்தும் காண்டி; அலை
கடல் உலகில் காண்டி;
வெவ் உலை உற்ற வேலை, வாளினை,
வென்ற கண்ணாள்
எவ் உலகத்தாள்? அங்கம்
யாவர்க்கும் எழுத ஒணாதால்!

வெவ் உலை உற்ற வேலை, வாளினை - வெப்பம் மிகுந்த கொல்லர் உலையில் உருவாக்கப்பட்ட வேல், வாள் முதலியவற்றைக் (கூர்மையால்); **வென்ற கண்ணாள் -** வெற்றி கொண்ட கண்களை உடையவள் (சீதை) ; **எவ்வுலகத்தாள்? -** எந்த உலகைச் சார்ந்தவளோ (அறியேன்); **அங்கம் யாவர்க்கும் எழுத ஒணாதால் -** சித்திரத்தில் கூட யாராலும் இத்தகைய அழகு வடிவம் தீட்ட முடியாத சிறப்புடையாள்; **தெவ் உலகத்தும் காண்டி -** (இவளைப் போன்ற அழகுடையார் உண்டா என்று) பகைவர் உலகங்களிலும் தேடிக் காண்பாயாக; **சிரத்தினில் பணத்தினோர்கள் அவ்வுலகத்தும் காண்டி -** தலைகளில் படமேந்திய நாகர் உலகத்தும் தேடிக் காண்பாயாக; **அலை கடல் உலகில் காண்டி -** கடல் சூழ்ந்த பூவுலகிலும் தேடிக் காண்பாயாக. (எங்கும் இவளை ஒப்பாரைக் காணமாட்டாய்)

இராவணன் ஆணை செல்ல வல்ல எவ்வுலகத்தும் இவளை நிகர்த்த அழகுடையார் இல்லை என்பதாம்.

***3139.** 'தோளையே சொல்லுகேனோ? சுடர்*
முகத்து உலவுகின்ற
வாளையே சொல்லுகேனோ?
அல்லவை வழுத்துகேனோ?
மீளவும் திகைப்பதல்லால், தனித்தனி
விளம்பல் ஆற்றேன்;
நாளையே காண்டி அன்றே? நான்
உனக்கு உரைப்பது என்னோ?

தோளையே சொல்லுகேனோ? - *(அவளுடைய) தோளின் அழகை எடுத்துக் கூறுவேனோ?;* **சுடர் முகத்து உலவுகின்ற வாளையே சொல்லுகேனோ? -** *ஒளி வீசும் முகத்தில் திரிகின்ற வாளை மீன் போன்ற கண்ணழகை எடுத்துக் கூறுவேனோ?;* **அல்லவை வழுத்துகேனோ? -** *அல்லாது பிற உறுப்புக்களை எடுத்துக் கூறுவேனோ?;* **மீளவும் திகைப்பது அல்லால் -** *மறுபடியும் திகைத்துப் போகின்றேனே அன்றி;* **தனித் தனி விளம்பல் ஆற்றேன் -** *ஒவ்வோர் உறுப்பழகையும் தனியே வருணிக்க வலிமை இல்லேன்;* **நான் உனக்கு உரைப்பது என்னோ? -** *நான் உனக்கு விவரித்துச் சொல்ல வேண்டுவது யாதுமில்லை;* **நாளையே காண்டிஅன்றே -** *நாளைக்கு நீயே காணப் போகின்றாய் அல்லவா?*

இவ்வாறு கூறுவதன் மூலம் சீதையைக் காணும் ஆவலை இராவணன் உள்ளத்தே மூட்டுகின்றாள்.

***3140.** 'வில் ஒக்கும் நுதல் என்றாலும், வேல்*
ஒக்கும் விழி என்றாலும்,
பல் ஒக்கும் முத்து என்றாலும்,
பவளத்தை இதழ் என்றாலும்,
சொல் ஒக்கும்; பொருள் ஒவ்வாதால்;
சொல்லல் ஆம் உவமை உண்டோ?
"நெல் ஒக்கும் புல்" என்றாலும்,
நேர் உரைத்து ஆகவற்றோ!

வில் ஒக்கும் நுதல் என்றாலும் - *வில்லைப் போல் நெற்றி அமைந்திருக்கிறது என்று சொன்னாலும்;* **விழி வேல் ஒக்கும் என்றாலும்-** *கண்கள் வேல் போல் விளங்குகின்றன என்று சொன்னாலும்;* **பல் முத்து ஒக்கும் என்றாலும் -** *பற்கள் முத்துக்கள் போன்றிருக்கும் என்று சொன்னாலும்;* **பவளத்தை இதழ் என்றாலும் -** *பவளமே இவள் இதழ்கள் என்று சொன்னாலும்;* **சொல் ஒக்கும் -** *உவமிக்கப்படும் சொல் பொருத்தம் ஆகலாம்; (அல்லாது);* **பொருள் ஒவ்வாதால் -** *(சீதையின் உறுப்பழகை உணர்த்தும் முழுமையான) பொருளால் பொருந்தாது;* **சொல்லல் ஆம் உவமை உண்டோ -** *(எனவே)*

சொல்லத்தக்க உவமை வேறு ஏதேனும் உளதாகுமோ? (இல்லை) ; **புல் ஒக்கும் நெல் -** *புல்லைப் போன்றிருக்கும்நெல்;* **என்றாலும் -** *என்று கூறினாலும்;* **நேர் உரைத்தாக அற்றோ? -** *பொருத்தமாக கூறியதாகக் கருத முடியுமா? (பொருந்தாது).*

வருணனைக்கு அப்பாற்பட்ட பொலிவும் அழகும் சீதைபால் பொருந்தியுள்ளன எனவும், அதனால் நீயே நேரிற் காண்பதே பொருத்தம் எனவும் சூர்ப்பணகை உணர்த்துகின்றாள்.

இராவணன் காமுறும் வண்ணம் சூர்ப்பணகை உரையாற்றுதல்

3141. 'இந்திரன் சசியைப் பெற்றான்;
இரு- மூன்று வதனத்தோன்தன்
தந்தையும் உமையைப் பெற்றான்;
தாமரைச் செங்கணானும்
செந் திருமகளைப் பெற்றான்;
சீதையைப் பெற்றாய் நீயும்;
அந்தரம் பார்க்கின் நன்மை
அவர்க்கு இலை உனக்கே; ஐயா!

ஐயா - *ஐயனே;* **இந்திரன் சசியைப் பெற்றான் -** *தேவேந்திரன் சசியை மனைவியாகப் பெற்றான்;* **இருமூன்று வதனத்தோன் தன் தந்தையும் -** *ஆறுமுகங்களை உடைய முருகனின் தந்தையாகிய சிவபெருமானும்;* **உமையைப் பெற்றான் -** *உமையம்மையாரைத் துணைவியாகப் பெற்றான்;* **தாமரைச் செங்கணானும் -** *செந்தாமரைக் கண்ணோனான திருமாலும்;* **செந்திருமகளைப் பெற்றான் -** *சிவந்தஇலக்குமி தேவியை மனைவியாக அடைந்தான்;* **நீயும் சீதையைப் பெற்றாய்-** *(இராவணனாகிய) நீயும் சீதையை மனைவியாக அடைந்து விட்டாய்;* **அந்தரம் பார்க்கின் -** *(உங்களுள்) அழகிய உயர்வுற்றார் யாரெனப் பார்த்தால்;* **நன்மை உனக்கே -** *(சீதையைப் பெறுவதால் கிடைக்கும்) நலங்களெல்லாம் உன்னையே அடைந்தன;* **அவர்க்கு இல்லை -***(முன்னர் குறித்த) தேவர்களுக்கு இத்தகைய பேறு வாய்க்கவில்லை.*

பிற தெய்வ மாதர்களினும் சீதை உயர்ந்தவள் எனச் சுட்டிக் காட்டினாள். இன்னும் சீதையை இராவணன் அடையாத போதும் 'பெற்றாய்' என இறந்த காலத்தால் பேசினாள். அவளை அடைய வேண்டும் விரைவை உணர்த்தும் முறையிலும், இராவணன் நினைத்தால் அவளை அடைவது திண்ணம் என அவன் வலிமையை உணர்த்தும் முறையிலும் இவ்வாறு கூறனாள் சூர்ப்பணகை.

குறிப்பு மொழியாக, 'அந்தரம் பார்க்கின் நன்மை அவர்க்கு! உனக்கு இலை!' என்றும் பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுமாறு பாடல் அமைந்துள்ளது.

3142. 'பாகத்தில் ஒருவன் வைத்தான்;
பங்கயத்து இருந்த பொன்னை

ஆகத்தில் ஒருவன் வைத்தான்;
அந்தணன் நாவில் வைத்தான்;
மேகத்தில் பிறந்த மின்னை வென்ற
நுண் இடையினாளை-
மாகத் தோள் வீர!-பெற்றால்,
எங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி?

ஒருவன் - *(சிறப்புக்குரிய)* சிவபெருமான் *(தன் தேவியை);* ***பாகத்தில் வைத்தான் -*** தன் இடப்பாகத்தில் வைத்துப் பெருமை கொண்டான்; ***ஒருவன் -*** *(மற்றொரு தெய்வமாகிய)* திருமால்; **பங்கயத்து இருந்த பொன்னை -** தாமரையில் வசிக்கும் பொன்மகளாகிய திருவை; ***ஆகத்தில் வைத்தான் -*** மார்பில் அமர்த்திப் போற்றினான்; ***அந்தணன் -*** பிரம்ம தேவன்; ***நாவில் வைத்தான் -*** தன் நாவில் குடியிருத்திச் சிறப்புற்றான்; ***மாகத் தோள் வீர! -*** விண்ணளவு உயர்ந்த தோள்களைப் பெற்ற வீரனே!; ***மேகத்தில் பிறந்த மின்னை -*** மழை முகில்களிடையில் உதிக்கும் மின்னலை; ***வென்ற நுண் இடையினாளை -*** வெற்றி கொள்ளும் மெல்லிய இடையைப் பெற்ற சீதையை; ***பெற்றால் -*** அடைந்து விட்டாயானால்; ***எங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி? -*** *(மற்றத் தெய்வப் பெண்களினும் மேம்பட்டவள், ஆதலால்)* எங்கே இருத்தி நீ வாழ இருக்கின்றாயோ?

இப்பாடலிலும் இராவணனுக்கு நேரவிருக்கும் அழிவு குறிப்பால் உணர்த்தப் பெறுகின்றது. 'எங்ஙனம் வைத்து வாழ்தி'? என்னும் வினா, 'உன்னால் வாழ முடியாது' என்ற குறிப்புப் பொருளைத் தந்து நிற்கின்றது.

3143. ***'பிள்ளைபோல் பேச்சினாளைப்***
பெற்றபின், பிழைக்கலாற்றாய்;
கொள்ளை மா நிதியம் எல்லாம்
அவளுக்கே கொடுத்தி; ஐய!
வள்ளலே! உனக்கு நல்லேன்;
மற்று, நின் மனையில் வாழும்
கிள்ளைபோல் மொழியார்க்கு எல்லாம்
கேடு சூழ்கின்றேன் அன்றே?

ஐய - ஐயனே; **பிள்ளை போல் பேச்சினாளை -** மழலை போல இனிமையாகப் பேசுகின்ற சீதையை; ***பெற்றபின் -*** அடைந்த பின்னர்; ***பிழைக்கலாற்றாய் -*** *(அவள் அருகிருப்பதால்)* எப் பிழையும் நீ செய்ய மாட்டாய்; ***வள்ளலே -*** கொடை நலம் உடையவனே; ***கொள்ளை மாநிதியம் எல்லாம் -*** மிகுதியாக நிறைந்துள்ள உன் செல்வம் அனைத்தையும்; ***அவளுக்கே கொடுத்தி -*** *(அன்பு காரணமாக)* அவளுக்கே தந்து விடுவாய்; ***உனக்கு நல்லேன் -*** *(என் தூண்டுதலால் அவளை அடைந்து அவளுக்கே செல்வம் தருவதால்)* உனக்கு நான் நன்மை செய்தவள் ஆகிறேன்; ***மற்று -*** மாறாகக் கூறுமிடத்து; ***நின் மனையில் வாழும் -*** உன் அரண்மனையில்வாழ்கின்ற; ***கிள்ளை போல் மொழியார்க்கு எல்லாம் -*** கிளி போல்மிழற்றும் உன் மகளிர் அனைவருக்கும்; ***கேடு சூழ்கின்றேன் அன்றே? -*** தீமையை விளைவிக்கின்றேன்? அன்றோ?

எப்போதும் திறந்து கிடக்கும் களஞ்சியமாதலால் பலராலும், பலகாலும் எடுத்துச் சொல்லப்படும் செல்வம் என்பதால் 'கொள்ளை போகின்றசெல்வம்' என்றும் இனிப் பகைவரால் கொள்ளையிடப்பட இருக்கின்றசெல்வம் என்றும் கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

'பிழைக்கலாற்றாய்' என்பதில் இறந்து படுவாய் என்றும், 'கேடு சூழ்கின்றேன்' என்பதில் மெய்யாகவே தீங்கு செய்கின்றேன் என்றும்குறிப்புப் பொருள்கள் பொதிந்துள்ளன. கம்பரின் சொல்லாற்றலைப்புலப்படுத்தும் இச் சிறந்த பாடல் குறிப்பு நயமும் நாடகப் பாங்கும்கொண்டது.

3144. 'தேர் தந்த அல்குல் சீதை, தேவர்தம்
உலகின், இம்பர்,
வார் தந்த கொங்கையார்தம் வயிறு
தந்தாளும் அல்லள்;
தார் தந்த கமலத்தாளை, தருக்கினர்
கடைய, சங்க
நீர் தந்தது; அதனை வெல்வான் நிலம்
தந்து நிமிர்ந்தது அன்றே.

தேர் தந்த அல்குல் சீதை - *தேர் போன்ற அல்குலை உடைய சீதை;* **தேவர் தம் உலகின் -** *அமரர் உலகத்திலும்;* **இம்பர் -** *இந்த மண்ணுலகத்திலும் இருக்கும்;* **வார் தந்த கொங்கை யார் தம் -** *கச்சணிந்த மார்பினை உடைய பெண்களின்;* **வயிறு தந்தாளும் அல்லள் -** *வயிற்றில் பிறந்தவளும் அல்லள்; (வேறு எவ்வாறு பிறந்தாள் எனில்);* ***சங்க நீர் -*** *சங்குகளை உடைய திருப்பாற்கடல்;* ***தருக்கினர் கடைய -****செருக்கு மிக்க தேவர்களும் அசுரர்களும் (தன்னைக்) கடைந்த போது;* ***தார் தந்த கமலத்தாளை -*** *மலர்ந்த தாமரையில் வாழ்கின்ற திருமகளை;****தந்தது -*** *அளித்தது;* **அதனை வெல்வான் -** *அக்கடலின் இக்கொடையை வெல்லும் பொருட்டு;* **நிலம் -** *பூமியானது;* **தந்து நிமிர்ந்தது -** *சீதையை அளித்துப் பெருமையால் உயர்ந்தது. (* **அன்றே -** *ஈற்றசை).*

திருப்பாற் கடல் திருமகளைத் தந்த சிறப்பை வெல்வதற்காகப் பூமி சீதையை அளித்தது என்பது கருத்து. இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. சங்க நீர் - சங்கு போல் வெளுத்த பாற்கடல் என்றும் கூறலாம். தந்த என்ற சொல் முதல் அடியில் உவமை உருபாகவும், இரண்டாம் அடியில் அணிந்த என்ற பொருளிலும், மூன்றாவது அடியில் பூத்த என்ற பொருளிலும் வருகின்றது. 7

acharya.org

3145'மீன் கொண்டு ஊடாடும் வேலை
மேகலை உலகம் ஏத்த,
தேன் கொண்டு ஊடாடும் கூந்தல்,
சிற்றிடை, சீதை என்னும்
மான் கொண்டு ஊடாடு நீ; உன்
வாள் வலி உலகம் காண,
யான் கொண்டு ஊடாடும்வண்ணம்,
இராமனைத் தருதி என்பால்.

மீன்கொண்டு ஊடாடும் வேலை - மீன்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு அசையும் கடலினை; **மேகலை** - மேகலை அணியாகப் பெற்றிருக்கும்; **உலகம்** - உலக மக்கள்; **ஏத்த** - புகழும் வண்ணம்;**தேன் கொண்டு ஊடாடும் கூந்தல்** - வண்டுகள் மணம் நாடித் தேடி வந்துஆடும் கூந்தலையும்; **சிற்றிடை** - சிறிய இடையையும் உடைய;**சீதை என்னும் மான்** - சீதையென்னும் மான் போன்றவளை; **நீ கொண்டுஊடாடு** - நீ மனைவியாகக் கொண்டு அவளோடு மகிழ்ந்திருப்பாயாக; **உன் வாள் வலி உலகம் காண** - உன்னுடைய வாளாற்றலை உலகம் கண்டு வியக்கும்படியாக; **யான் கொண்டு ஊடாடும் வண்ணம்** - நான் துணைவனாகக் கொண்டு மகிழ்ந்திருக்குமாறு; **இராமனை என்பால் தருதி** - இராமனை எனக்குக் கொடுப்பாயாக.

உன் வலிமையால் இராமனையும் சீதையையும் கைப்பற்றி அவனை எனக்குத் தந்து, அவளை நீ எடுத்துக்கொள் எனத் தன் காம நோக்கை வெட்கமின்றிக் கூறினாள்.

3146. 'தருவது விதியே என்றால், தவம்
பெரிது உடையரேனும்,
வருவது வருநாள் அன்றி,
வந்து கைகூட வற்றோ?
ஒருபது முகமும், கண்ணும், உருவமும்,
மார்பும், தோள்கள்
இருபதும், படைத்த செல்வம் எய்துதி
இனி, நீ, எந்தாய்!

எந்தாய் - என் ஐயனே; **தருவது** - உரிய காலத்தில் எதனையும் தருவது; **விதியே** - ஊழ்வினையே ஆகும்; **என்றால்** -அவ்வாறாயின்; **தவம் பெரிது உடையரேனும்** - பெரிய தவ வலிமை பெற்றவர்களாயினும்; **வருவது** - வர வேண்டும் நலங்கள்; **வருநாள் அன்றி வந்து கைகூட வற்றோ** - உரிய காலம் வரு முன் வந்து கையிற் சேர முடியுமோ? (முடியாது); **ஒருபது முகமும்** - பத்து முகங்களும்; **இருபது கண்ணும் தோள்கள்** - இருபது கண்களும் இருபது தோள்களும்; **மார்பும் உருவமும்**- வீர மார்பும் பொலிவுமிக்க உருவமும்; **படைத்த** - நீ வரத்தால் பெற்றதனுடைய;**செல்வம்** - (உண்மையான) சிறப்பை; **இனி நீ எய்துதி** - (சீதையைப் பெறுவதால்) இனிமேல் தான் நீ அடைய இருக்கின்றாய்.

எல்லையற்ற அழகுடைய சீதையின் நலம் நுகரப் போதாதென்றே பத்து முகம், இருபது கண்கள். இருபது தோள்கள் உற்றாய் என்று உயர்த்திக் கூறினாள்.

3147. **'அன்னவள்தன்னை நின்பால்**
உய்ப்பல் என்று எடுக்கலுற்ற
என்னை, அவ் இராமன் தம்பி
இடைப் புகுந்து, இலங்கு வாளால்
முன்னை மூக்கு அரிந்து விட்டான்; முடிந்தது
என் வாழ்வும்; உன்னின்
சொன்னபின், உயிரை நீப்பான் துணிந்தனென்'
என்னச் சொன்னாள்.

அன்னவள் தன்னை - அத்தகு தன்மையுடைய சீதையை; **நின் பால் உய்ப்பல் என்று -** உன்னிடம் கொண்டு சேர்ப்பேன் என்று; **எடுக்கலுற்ற என்னை -** எடுத்துவர முற்பட்ட என்னை; **அவ்விராமன் தம்பி -**அந்த இராமனுடைய தம்பியான இலக்குவன்; **இடைப் புகுந்து -** குறுக்கே நுழைந்து; **இலங்கு வாளால் -** ஒளிவீசும் தன் வாளால்; **முன்னை -** முதலில்; **மூக்கு அரிந்து விட்டான் -** (என்) மூக்கினை அறுத்து விட்டான்; **என் வாழ்வும் முடிந்தது -** (அப்போதே) என் வாழ்க்கையும் முற்றுப் பெற்றது; **உன்னின் சொன்ன பின் -** (ஆயினும்) உன்னிடம் நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்ன பிறகு; **உயிரை நீப்பான் துணிந்தனென் -** என் உயிரை விட்டு விடலாம் என முடிவு செய்தேன்; **என்னச் சொன்னாள் -** என்று (சூர்ப்பணகை) கூறினாள்.
இராவணன் காம வெறியன் ஆதல்

3148. **கோபமும், மறனும், மானக் கொதிப்பும்,**
என்று இனைய எல்லாம்,
பாபம் நின்ற இடத்து நில்லாப்
பெற்றிபோல், பற்று விட்ட;
தீபம் ஒன்று ஒன்றை உற்றால் என்னல்
ஆம் செயலின், புக்க
தாபமும் காமநோயும் ஆர் உயிர்
கலந்த அன்றே.

பாபம் நின்ற இடத்து - பாவம் நிலைபெற்ற இடத்தில்; **நில்லாப் பெற்றி போல் -** நிற்கமாட்டாத பெருமைகளைப் போல; **கோபமும் மறனும் மானக்கொதிப்பும் -** சினமும், வீரமும், மானத்தால் விளையும் மனக் கொதிப்பும்; **என்று இனைய எல்லாம் -** என்னும் இப் பண்புகள் எல்லாம்; **பற்றுவிட்ட -** (இராவணனின் காமம் காரணமாக) தொடர்பு விட்டு நீங்கின; **தீபம் ஒன்று ஒன்றை உற்றால் என்னல் ஆம் செயலின் -** ஒரு விளக்குமற்றொரு விளக்கை அடைந்ததென்று சொல்லத்தக்க வண்ணம்; **புக்க -** உள்ளத்தில் நுழைந்த; **காம நோயும் தாபமும் -** காம நோயும் அதனால் விளைந்த தவிப்பும்; **ஆர் உயிர் கலந்த அன்றே -** (இராவணனின்) அரிய உயிரில் அப்போதே கலக்கலாயின.

தங்கைக்கு விளைவிக்கப்பட்ட துன்பம் கருதி எழுந்த சினம், வீரம், கொதிப்பு என்பனவெல்லாம் காமத்தால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டன.

3149. கரனையும் மறந்தான்; தங்கை
மூக்கினைக் கடிந்து நின்றான்
உரனையும் மறந்தான்; உற்ற பழியையும்
மறந்தான்; வெற்றி
அரனையும் கொண்ட காமன்
அம்பினால், முன்னைப் பெற்ற
வரனையும் மறந்தான்; கேட்ட
மங்கையை மறந்திலாதான்.

கேட்ட மங்கையை மறந்திலாதான் - (சூர்ப்பணகை வாயிலாகக்) கேள்விப்பட்ட சீதையென்னும் பெண்ணை மட்டும் மறவாமலிருக்கும் இராவணன்; **அரனையும் வெற்றி கொண்ட காமன் அம்பினால் -**சிவபெருமானையும் வெற்றி கொண்டதாகிய மன்மதனின் மலரம்பினால் (காம வயப்பட்டு); **கரனையும் மறந்தான் -** (தன் வட திசைக் காவற்படைத் தலைவனாகிய) கரன் மாண்டு போனதையும் மறந்து போனான்;**தங்கை மூக்கினைக் கடிந்து நின்றான் -** தன் தங்கையாகிய சூர்ப்பணகையின் மூக்கை அறுத்து எறிந்தவன்; **உரனையும் மறந்தான் -**வலிமையையும் மறந்து போனான்; **உற்ற பழியையும் மறந்தான் -** (அதனால் தனக்கு) நேர்ந்த பழியையும் மறந்து போனான்; **முன்னைப் பெற்ற வரனையும் மறந்தான் -** முன்பு (தான் தவம் செய்து) பெற்ற வரங்களின் ஆற்றலையும் மறந்து போனான்.

காமத்தால் அனைத்தையும் மறந்தவன் சீதையை மட்டும்மறக்கவில்லை என்று காட்டினார். காமன் அம்புகள் - தாமரை, மா,அசோகு, நீலோற்பலம், முல்லை என்னும் மலர்கள்.

3150. சிற்றிடைச் சீதை என்னும்
நாமமும் சிந்தைதானும்
உற்று, இரண்டு ஒன்று ஆய் நின்றால், ஒன்று
ஒழித்து ஒன்றை உன்ன
மற்றொரு மனமும் உண்டோ? மறக்கல்
ஆம் வழி மற்று யாதோ?
கற்றவர் ஞானம் இன்றேல்,
காமத்தைக் கடத்தல் ஆமோ?

சிற்றிடைச் சீதை என்னும் நாமமும் - மெல்லிய இடையை உடைய சீதை என்னும் பெயரும்; **சிந்தை தானும் -** இராவணன் மனமும்;**உற்ற -** நெருங்கி; **இரண்டு ஒன்றாய் நின்றால் -** இரண்டு என்ற நிலை கடந்து ஒன்றாகப் பொருந்திப் போய்விட்டால்; **ஒன்று ஒழித்து ஒன்றை உன்ன -** சீதை என்ற ஒன்றின் பெயரை நீக்கி மற்றொரு பொருளை எண்ணுதற்கு; **மற்றொரு மனமும் உண்டோ -** இன்னொரு மனமும் இருக்கின்றதோ?

(இல்லை); (எனவே); **மறக்கல் ஆம் வழி மற்று யாதோ** - சீதையை மறப்பதற்குப் பொருந்திய வழி வேறு யாது உள்ளது? (எதுவும் இல்லை) ; **கற்றவர்** - கல்வி வல்லவராயினும்; **ஞானம்** - நன்மை தீமை பற்றிய உயரறிவு; **இன்றேல்** - இல்லையெனில்; **காமத்தைக் கடத்தல் ஆமோ?** - (பொருந்தாக்) காமத்தை வெல்லுதல் இயலுமோ? (இயலாது).

'சிற்றிடைச் சீதை' என்று முன்னர்ச் (3145) சூர்ப்பணகை அறிமுகம் செய்ததை இராவணன் மறந்திலன் என்பது தோன்றக் கூறுகின்றார்.

3151. மயிலுடைச் சாயலாளை வஞ்சியா
முன்னம், நீண்ட
எயிலுடை இலங்கை நாதன், இதயம்
ஆம் சிறையில் வைத்தான்;
அயிலுடை அரக்கன் உள்ளம்,
அவ் வழி, மெல்ல மெல்ல,
வெயிலுடை நாளில் உற்ற வெண்ணெய்போல்,
வெதும்பிற்று அன்றே.

மயிலுடைச் சாயலாளை - மயிலின் (இயற்கையான) சாயல் படைத்தவளை; **வஞ்சியா முன்னம்** - வஞ்சனையால் கவர்வதன் முன்னரே; **நீண்ட எயிலுடை இலங்கை நாதன்** - உயர்ந்தோங்கிய கோட்டை மதில்களை உடைய இலங்கையின் தலைவன்; **இதயமாம் சிறையில் வைத்தான்** - (தன்) மனமாகிய சிறைச்சாலையின் உள்ளே வைத்தான்; (அதன் விளைவாக); **அயிலுடை அரக்கன் உள்ளம்** - வேற்படை கொண்ட இராவணனாகிய இராக்கதன் மனம்; **அவ்வழி** -அவ்வகையில்; **வெயிலுடை நாளில் உற்ற வெண்ணெய் போல்** - வெயிற் பொழுதில் வைக்கப்பட்ட வெண்ணெய் போன்று; **மெல்ல மெல்ல வெதும்பிற்று** - சிறிது சிறிதாக வெப்பத்தால் உருகலாயிற்று. (**அன்றே** - ஈற்றசை). அசோக வனத்துச் சிறைக்கு முன்பே மனச்சிறையில் வைத்தான் என நயம்பட உரைத்தார்.

3152. விதியது வலியினாலும், மேல்
உள விளைவினாலும்,
பதி உறு கேடு வந்து
குறுகிய பயத்தினாலும்,
கதி உறு பொறியின் வெய்ய காம
நோய், கல்வி நோக்கா
மதியிலி மறையச் செய்த தீமைபோல்,
வளர்ந்தது அன்றே.

விதியது வலியினாலும் - ஊழ்வினையின் ஆற்றலினாலும்;**மேல் உள விளைவினாலும்** - இனிமேல் அதனால் உண்டாக இருக்கிற பயன்களாலும்; **பதி உறு கேடு வந்து குறுகிய பயத்தினாலும்** -இலங்கை மா நகருக்கு அழிவுக்குரிய நிலை ஏற்பட்டு நெருங்கியுள்ள பலன்களாலும்; **கதி உறு பொறியின்** - விரைவாய் உற்று பொறிகளின் வழியே;**வெய்ய**

காம நோய் - (இராவணனைப் பற்றிய) கொடிய காம நோயானது; **கல்வி நோக்கா மதியிலி -** கல்வி அறிவு அற்ற அறிவிலி ஒருவன்; **மறையச் செய்த தீமை போல் -** யாருமறியாமல் மறைவாகச் செய்த கெடுதி போல; **வளர்ந்தது -** ஓங்கிப் பெருகியது; **அன்றே -** அசை.

வேதவதி சாபம், வானரங்களால் இலங்கை அழிய வேண்டுமென நந்தி இட்ட சாபம் முதலியனவெல்லாம் நிறைவேறத் தக்க காலம் நெருங்கியது. ஞானமற்றவன் மறைவாகச் செய்த தீங்கும் விரைவாக வெளிப்படும் என்பது தோன்றக் கூறினார்.

3153. **பொன் மயம் ஆன நங்கை மனம்**
புக, புன்மை பூண்ட
தன்மையோ-அரக்கன் தன்னை
அயர்த்தது ஓர் தகைமையாலோ-
மன்மதன் வாளி தூவி நலிவது
ஓர் வலத்தன் ஆனான்?
வன்மையை மாற்றும் ஆற்றல்
காமத்தே வதிந்தது அன்றே?

பொன்மயமான நங்கை - (அழகு மிகுதியினால்) பொன்னின் ஒளி சூழும் எழிலுடைய சீதை; **மனம் புக -** மனத்தில் புகுந்துவிட்டதனால்; **புன்மை பூண்ட தன்மையோ -** (இராவணன்) இழிவடைந்து விட்டானோ? (அல்லது); **அரக்கன் -** அவ்விராவணன்; **தன்னை அயர்த்ததோர் தகைமையாலோ -** தனக்குத் தானே மறந்துவிட்டதாகிய தன்மையினாலோ; **மன்மதன் வாளி தூவி -** மன்மதன் அம்புகள் ஏவி; **நலிவது ஓர் வலத்தன் ஆனான் -** (இராவணனுக்கு) வருத்தம் தரும் வல்லமையுடையவன் ஆனான்; **வன்மையை மாற்றும் ஆற்றல் -** ஒருவனுடைய வீரத்தை அழிக்கும் திறமை; **காமத்தே வதிந்தது அன்றே -** காமத்தின் பால் பொருந்திற்று அன்றோ?

வீராதி வீரனையும் வீழ்த்த எளிய மலரம்புகளே காரணமாயின என உணர்த்தினார்.

3154. **எழுந்தனன் இருக்கைநின்று; ஆண்டு,**
ஏழ் உலகத்துளோரும்
மொழிந்தனர் ஆசி; ஓசை முழங்கின,
சங்கம் எங்கும்;
பொழிந்தன பூவின் மாரி;
போயினர் புறத்தோர் எல்லாம்;
அழிந்து ஒழி சிந்தையோடும் ஆடகக்
கோயில் புக்கான்.

இருக்கை நின்று எழுந்தனன் - (இராவணன்) தான் வீற்றிருந்த அரியாசனத்தினின்றும் எழுந்தான்; **ஆண்டு -** அப்பொழுது; **ஏழ் உலகத்துளோரும் -** ஏழு உலகங்களிலும் இருப்பவர்களும்; **ஆசி மொழிந்தனர் -** வாழ்த்துக்களைக் கூறினார்கள்; **எங்கும் சங்கம்**

ஓசை முழங்கின - எவ்விடத்தும் சங்குகள் ஒலி முழக்கம் செய்தன;**பூவின் மாரி பொழிந்தன -** மலர் மழை பொழியலாயிற்று; **புறத்தோர் எல்லாம் போயினர் -** அருகிருந்த பிறர் எல்லாம் அகன்று சென்றனர்;**அழிந்து ஒழி சிந்தையோடும் -** (இராவணனும்) சிதைந்து குலைகிற மனத்தோடு;**ஆடகக் கோயில் புக்கான் -** பொன் மாளிகையான (தன்) அரண்மனைக்கு சென்றான்.

ஆடகம் - நால் வகைப் பொன்னில் ஒருவகை. சாதரூபம், கிளிச்சிறை, சாம்புநதம் என்பன பிற.

இராவணன் காம நோய் மேலும் முதிர்தல்

3155. பூவினால் வேய்ந்து செய்த பொங்கு
பேர் அமளிப் பாங்கர்,
தேவிமார் குழுவும் நீங்கச்
சேர்ந்தனன்; சேர்தலோடும்,
நாவி நாறு ஓதி நவ்வி நயனமும்,
குயமும், புக்குப்
பாவியா, கொடுத்த வெம்மை
பயப்பயப் பரந்தது அன்றே.

(அரண்மனையுட் புகுந்த இராவணன்); **தேவிமார் குழுவும் நீங்க -** (தன்) மனைவியர் கூட்டத்திலிருந்து விலகியவனாய்; **பூவினால் வேய்ந்து செய்த -** மலர்கள் பரப்பி அமைக்கப்பட்ட; **பொங்கு பேர் அமளிப் பாங்கர் சேர்ந்தனன் -** உயர்ந்த பெரிய படுக்கையிடத்தில் சேர்ந்தான்; **சேர்தலோடும் -** அவ்வாறு சேர்ந்த மாத்திரத்தில்; **நாவி நாறு ஓதி நவ்வி -** புனுகின் நறுமணம் வீசும் கூந்தலையுடைய மான் போன்ற சீதையினுடைய; **நயனமும் -** கண்களும்; **குயமும் -** மார்பும்; **புக்குப் பாவியா -** மனத்தினுள் பல்வகை நினைவுகளை ஊட்ட; **கொடுத்த வெம்மை -**(அப்பாவனைகள்) தந்த உணர்ச்சி வெப்பம்; **பயப்பயப் பரந்தது -**சிறிது சிறிதாக மிகுதிப்படலாயிற்று. (**அன்றே -** அசை).

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3156. நூக்கல் ஆகலாத காதல் நூறு
நூறு கோடி ஆய்ப்
பூக்க, வாச வாடை வீசு சீத நீர்
பொதிந்த மென்
சேக்கை வீ கரிந்து, திக்கயங்கள்
எட்டும் வென்ற தோள்,
ஆக்கை, தேய, உள்ளம் நைய,
ஆவி வேவது ஆயினான்.

நூக்கல் ஆகலாத - ஒதுக்கி விலக்க முடியாத; **காதல்** - காம விருப்பம்; **நூறு நூறு கோடியாய்ப் பூக்க** - அளவிட முடியாதபடி பன்மடங்கு பெருகி மலர; **வாச வாடை வீசு** - நறுமணக் காற்றுப் பட்டு; **சீத நீர் பொதிந்த** - குளிர்ந்த நீர்த் துளிகள் பொருந்திய; **மென் சேக்கை வீ** - மெல்லிய படுக்கையில் பரப்பிய பூக்கள்; **கரிந்து** - கருகிப் போகும்படி; **திக்கயங்கள் எட்டும் வென்ற தோள் ஆக்கை தேய** - எட்டுத் திசை யானைகளை வென்ற தோள்களும் உடலும் மெலிந்துபோகும்படி; **உள்ளம் நைய** - மனம் குழையும்படி; **ஆவி வேவது ஆயினான்** - (இராவணன்) தன் உயிரும் வெதும்பும் நிலை அடைந்தான்.

நூறு நூறு கோடி என்றது அளவிட முடியாத என்ற பொருள் தந்தது.

3157. **தாது கொண்ட சீதம் மேவு சாந்து,**
சந்த மென் தளிர்,
போது, கொண்டு அடுத்தபோது,
பொங்கு தீ மருந்தினால்
வேது கொண்டதென்ன, மேனி
வெந்து வெந்து, விம்மு தீ
ஊது வன் துருத்திபோல், உயிர்த்து
உயிர்த்து, உயங்கினான்.

தாது கொண்ட போது - மகரந்தம் பொருந்திய மலர்களையும்;**சீதம் மேவு சாந்து** - குளிர்ச்சி உடைய சந்தனத்தையும்; **சந்த மென்தளிர்** - அழகிய மெல்லிய தளிர்களையும்; **கொண்டு அடுத்தபோது** -எடுத்துக் கொண்டு பணிப் பெண்கள் (இராவணனை) நெருங்கிய காலத்தில்;**பொங்கு தீ மருந்தினால் வேது கொண்ட தென்ன** - கொதிக்கும் நெருப்புச் சேர்ந்த மருந்தினால் வேது கொடுத்தாற் போல; **மேனி வெந்து வெந்து** - உடல் வெப்பத்தால் சூடுபட்டு; **விம்மு தீ ஊது வன் துருத்தி போல்** - பொங்கி எழும் நெருப்பை ஊதி வளர்க்கும் (கொல்லன்) துருத்தி போன்று; **உயிர்த்து உயிர்த்து உயங்கினான்** - பெருமூச்சு விட்ட வண்ணம் மயங்கிச் சோர்ந்தான்.

சில நோய்களுக்கு வெப்ப நெருப்பால் வேது கொடுத்தலை உவமையாக்கினார். 'செந்தழலின் சாற்றைப் பிழிந்து செழுஞ்சீதச் சந்தனம் என்று ஆரோ தடவினார்' என்ற நந்திக் கலம்பகச் செய்யுளை ஒப்பிடுக. வேது - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

3158. **தாவியாது, தீது எனாது,**
தையலாளை மெய் உறப்
பாவியாத போது இலாத பாவி-
மாழை, பானல், வேல்,
காவி, ஆன கண்ணி மேனி
காண மூளும் ஆசையால்,
ஆவி சால நொந்து நொந்து, -
அழுங்குவானும் ஆயினான்.

தாவியாது - (தடுமாறும்) உள்ளத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தாது; **தீதுஎனாது** - (பிறன்மனை நயத்தலைத்) தீவினை எனக் கருதாது;**தையலாளை**- சீதையை; **மெய் உறப் பாவியாத** - (சிறிது நேரமேனும்) உள்ளார எண்ணாமல்; **போது இலாத பாவி** - (நல்ல) நேரம் இல்லாத (காலம்) பாவி (இராவணன்); **மாழை** - மாவடுவும்; **பானல்** - நெய்தல் பூவும்; **வேல்** - வேலாயுதமும்; **காவி** - கருங்கு வளையும்; **ஆன கண்ணி** -நிகர்த்த கண்களையுடைய சீதையின்; **மேனி காண மூளும் ஆசையால்** - உடம்பைக் காணப் பொங்கும் காமத்தால்; **ஆவி சால நொந்து நொந்து** - உயிர் பெரிதும் துன்பம் கொள்ள;**அழுங்குவானும் ஆயினான்** - வருந்துகின்றவனும் ஆனான்.

பழி பாவங்களைக் காமத்தால் இராவணன் மறந்து போனான்.

3159. பரம் கிடந்த மாதிரம்பரித்த,
பாழி யானையின்
கரம் கிடந்த கொம்பு ஒடிந்து அடங்க
வென்ற காவலன்-
மரம் குடைந்த தும்பிபோல, அனங்கன்
வாளி வந்து வந்து
உரம் குடைந்து, நொந்து நொந்து,
உளைந்து உளைந்து-ஒடுங்கினான்.

பரம் கிடந்த மாதிரம் பரித்த - பாரம் தாங்கும் திசைகளைச் சுமந்த; **பாழி யானையின்** - வலிமை மிக்க திக்கு யானைகளுடைய; **கரம் கிடந்த கொம்பு ஒடிந்து** - தும்பிக்கையோடு பொருந்திய கொம்புகள் முறிய; **அடங்க வென்ற காவலன்** - முழுவதாக வெற்றி கொண்ட இராவணன்; **மரம் குடைந்த தும்பி போல்** - மரத்தைக் குடைகிற வண்டு போல்; **அனங்கன் வாளி வந்து வந்து** - மன்மதனின் அம்பு தொடர்ந்து வந்து; **உரம் குடைந்து** - (தன்) மார்பை ஊடுருவ; **நொந்து நொந்து** -மிகவும் வருத்தமுற்று; **உளைந்து உளைந்து** - மிகவும் அயர்ச்சியுற்று; **ஒடுங்கினான்** - மெலிவுற்றான்.

வலிய திக்கு யானைகளையும் வெல்லும் திறமுடையோன்மென்மையான மலர்க் கணைகளுக்குத் தோற்றான் என முரண் காட்டிக்கூறினார். துன்ப மிகுதி காட்ட, வந்து வந்து, நொந்து நொந்து, உளைந்துஉளைந்து என அடுக்கி உரைத்தார். அடங்க - முற்றிலும்;

3160. 'கொன்றை துன்று கோதையோடு ஓர்
கொம்பு வந்து என் நெஞ்சிடை
நின்றது, உண்டு கண்டது' என்று,
அழிந்து அழுங்கும் நீர்மையான்,
மன்றல் தங்கு அலங்கல் மாரன்
வாளி போல, மல்லிகைத்

தென்றல் வந்து எதிர்ந்த
போது, சீறுவானும் ஆயினான்.

'கொன்றை துன்று கோதையோடு - கொன்றைக் காயை ஒத்த கூந்தலுடனே; **ஓர் கொம்பு வந்து -** ஒரு பூங்கொம்பு போன்றாள் வந்து; **என் நெஞ்சிடை நின்றது -** எனது மனத்திற்குள் தங்கினாள்;**கண்டது உண்டு -** (அவளை) நான் பார்த்ததுண்டு'; **என்று அழிந்து அழுங்கும் நீர்மையான் -**என்று கருதி மனம் சிதைந்து வருந்தும் தன்மையனான இராவணன்; **மன்றல் தங்கு அலங்கல் மாரன் -** மணம் பொருந்திய மலர் மாலை சூடிய மன்மதன்; **வாளி போல -** எய்யும் கணை போன்ற; **மல்லிகைத் தென்றல் வந்து -** மல்லிகை மணம் சுமந்த தென்றல் காற்று வந்து; **எதிர்ந்த போது-** மேனியில் பட்டபோது; **சீறுவானும் ஆயினான் -** (அக்காற்றின் மீது)சினம் கொள்வானும் ஆனான்.

குளிர்ந்த தென்றலும் காமநோயை மிகுவித்தது என்று கூறினார்.கொன்றைக் காய் குழலுக்கு உவமையாவதை 'கொன்றையம் பூங்குழலாள்' எனச் சிலப்பதிகாரமும் கூறும் (சிலம்பு : ஆய்ச்சியர் குரவை - கொளு 6) மன்மதன் மலர்க் கணை போலவே மல்லிகை மணம் சுமந்த தென்றலும் வருத்தியது; உவமை மிகு நயமானது.

இராவணன் ஒரு குளிர் சோலை அடைதல்

3161. அன்ன காலை, அங்குநின்று எழுந்து,
அழுங்கு சிந்தையான்,
'இன்ன ஆறு செய்வென்' என்று, ஓர்
எண் இலான், இரங்குவான்;
பன்னு கோடி தீப மாலை,
பாலை யாழ் பழித்த சொல்
பொன்னனார், எடுக்க, அங்கு,
ஓர் சோலையூடு போயினான்.

அன்ன காலை - அப்பொழுது; **அழுங்கு சிந்தையான் -**நொந்த மனத்தினனாகிய இராவணன்; **அங்கு நின்று எழுந்து -** அவ்விடத்திலிருந்தும் செல்ல எழுந்து; **'இன்னவாறு செய்வென் -**இம் முறையில் நடந்து கொள்வேன்'; **என்று ஓர் எண் இலான் -** என்று எண்ணும் சிந்தனை ஏதும் இல்லாதவனாய்; **இரங்குவான் -** வருந்துகின்றவன்; **பாலை யாழ் பழித்த சொல் பொன்னனார் -**பாலை யாழின் இன்னிசையை வென்ற அழகிய பேச்சுக்களை உடைய பொன் மேனிப் பணிப் பெண்கள்; **பன்னு கோடி தீப மாலை எடுக்க -**பாராட்டி உரைக்கத்தக்க எண்ணற்ற விளக்கு வரிசைகளை ஏந்த; **அங்கு ஓர்சோலையூடு போயினான் -** அங்குள்ள ஒரு சோலைக்குள் நுழைந்தான்.

செய்தல் அறியானாய் இராவணன் சோலைக்குச் சென்றான். பாலை யாழ் நால்வகைப் பண்களுள் ஒன்று குறிஞ்சி, மருதம், செவ்வழி என்பன பிற.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3162. **மாணிக்கம், பனசம்; வாழை**
மரகதம்; வயிரம், தேமா;
ஆணிப் பொன் வேங்கை;
கோங்கம், அரவிந்தராகம்; பூகம்
சேண் உய்க்கும் நீலம்; சாலம்
குருவிந்தம்; தெங்கு வெள்ளி;
பாணித் தண் பளிங்கு, நாகம்;
பாடலம் பவளம் மன்னோ.

(அச் சோலையில்); **பனசம் மாணிக்கம் -** *பலா மரங்கள் மாணிக்க மயமாகவும்;* **வாழை மரகதம் -** *வாழை மரங்கள் மரகத மயமாகவும்;* **தேமா வயிரம் -** *இனிய மாமரங்கள் வைர மயமாகவும்;* **வேங்கை ஆணிப்பொன் -** *வேங்கை மரங்கள் உயர்வகைப் பொன் மயமாகவும்;* **கோங்கம் அரவிந்த ராகம் -** *கோங்கு மரங்கள் பதும ராகம் என்னும் இரத்தின மயமாகவும்;* **பூகம் சேண் உய்க்கும் நீலம் -** *கமுகு நெடுந்தொலைவுஒளிரும் நீலமணி மயமாகவும்;* **சாலம் குருவிந்தம் -** *ஆச்சா மரங்கள் குருவிந்தம் என்னும் மணி மயமாகவும்;* **தெங்கு வெள்ளி -***தென்னை மரங்கள் வெள்ளி மயமாகவும்;* **நாகம் பாணித் தண் பளிங்கு -** *சுர புன்னை மரங்கள் நீரோட்டம் மிக்க கண்ணாடி மயமாகவும்;* **பாடலம் பவளம் -** *பாதிரி மரங்கள் பவள மயமாகவும் (இருந்தன). (* **மன்னோ -** *அசை)*

இராவணனின் சோலை மரங்கள் தங்கம், மணிகள் மயமானவை என்று சுந்தரகாண்டச் செய்யுள் (4853) விளக்குகிறது. வினை முற்று வருவித்து முடிக்கப்பட்டது.

3163. **வான் உற நிவந்த செங் கேழ் மணி**
மரம் துவன்றி, வான
மீனொடு மலர்கள் தம்மின்
வேற்றுமை தெரிதல் தேற்றா,
தேன் உகு, சோலைநாப் பண், செம்பொன்
மண்டபத்துள், ஆங்கு ஓர்
பால் நிற அமளி சேர்ந்தான்; பையுள்
உற்று உயங்கி நைவான்.

வானுற நிவந்த செங் கேழ் - *விண் தொடுமாறு உயர்ந்த அழகிய ஒளியுடைய;* **மணி மரம் -** *இரத்தின மயமான மரங்கள்;* **துவன்றி -** *நெருங்கி வளர்ந்து;* **வான மீனொடு மலர்கள் தம்மின் -** *விண் மீன்களுக்கும் மரங்களின் மலர்களுக்கும் இடையே;* **வேற்றுமை தெரிதல் தேற்றா -** *வேறுபாடு தெரிய முடியாதபடி (அமைந்திருக்கும்);* **தேன் உகு சோலை நாப்பண் -** *தேன் சிந்தும் சோலையின் நடுவே;* **செம்பொன் மண்டபத்துள் -** *தங்கமயமான மண்டபத்தில்;* **ஆங்கு ஓர் -** *அங்கே இடப்பட்ட ஒரு;* **பால் நிற அமளி சேரந்தான் -** *பால் போன்ற வெள்ளை நிறப் படுக்கையினை அடைந்த (இராவணன்);* **பையுள் உற்று -***துயரம் வந்தடைய;* **உயங்கி நைவான் -** *நொந்து வருந்தினான்.*

முதல் இரண்டடியில் உவமை அணி அமைந்துள்ளது.97பறவைகள் ஒலி அடங்கலும், பருவங்கள் தடுமாறுதலும்

3164. கனிகளின், மலரின், வந்த கள்
உண்டு களிகொள் அன்னம்,
வனிதையர் மழலை இன்சொல்
கிள்ளையும், குயிலும், வண்டும்,
இனியன மிழற்றுகின்ற யாவையும்,
'இலங்கை வேந்தன்
முனியும்' என்று அவிந்த வாய;
மூங்கையர் போன்ற அன்றே.

***கனிகளின், மலரின் -** பழங்களிலிருந்தும் பூக்களிலிருந்தும்;**வந்த கள் உண்டு -** பெருகிய மதுவை அருந்தி; **களி கொள் அன்னம் -**கள் வெறி கொண்ட அன்னப் பறவைகளும்; **வனிதையர் மழலை இன்சொல் கிள்ளையும் -** மகளிர் போல் இனிய மழலை மொழி பேசும் கிளிகளும்; **குயிலும், வண்டும் -** குயில்களும், தேன் வண்டுகளும்; **இனியன மிழற்றுகின்ற யாவையும் -** இனிதே பேசுதல் வல்ல வேறு பல பறவைகளும்; **'இலங்கை வேந்தன் -** இலங்கையர் கோனாகிய இராவணன்; **முனியும் என்று -** கோபித்துக் கொள்வான்' என்று; **அவிந்த வாய -**மௌனம் கொண்ட வாயினவாய்; **மூங்கையர் போன்ற -**ஊமைகளாகக் காட்சி தந்தன; (**அன்றே -** ஈற்றசை)*

இராவணனுக்கு அஞ்சிப் பறவைகள் ஒலி அடங்கின. கிளிக் குரல் போன்ற மழலை என்னும் மரபை மாற்றி மழலை ஒத்த கிளிச் சொல் என்றது எதிர் நிலையுவமையணி.

3165. பருவத்தால் வாடை தந்த பசும்
பனி, அனங்கன் வாளி
உருவிப் புக்கு ஒளித்த புண்ணில்,
குளித்தலும், உளைந்து விம்மி,
'இருதுத்தான் யாது அடா?' என்று
இயம்பினன்; இயம்பலோடும்,
வெருவிப் போய், சிசிரம் நீங்கி, வேனில்
வந்து இறுத்தது அன்றே.

***பருவத்தால் -** (பின் பனிப்) பருவம் காரணமாக; **வாடை தந்த பசும்பனி -** வடதிசைக் காற்றுடன் கலந்து வந்த புதிய பனியானது;**அனங்கன் வாளி -** மன்மத பாணங்கள்; **உருவிப் புக்கு ஒளித்த புண்ணில் -** பாய்ந்து நுழைந்து ஓடி மறைந்ததால் விளைந்த புண்ணில்; **குளித்தலும் -** சென்று தைத்தலும்; **உளைந்து விம்மி -** வருந்திக் கலங்கி (இராவணன்); **'இருதுத் தான் யாது அடா என்று -** இப்பொழுது நடப்பிலுள்ள பருவ காலம் தான் ஏதடா' என்று; **இயம்பினன் -** வினவினான்; **இயம்பலோடும் -** அவ்வாறு வினவியதும்; **வெருவிப் போய் சிசிரம் நீங்கி -** அச்சமுற்றுப் பின் பனியான அப்பருவம்*

நீங்கிச் செல்ல; **வேனில் வந்து இறுத்தது -** *(தொடர்ந்து வரும்) வேனிலாகிய வசந்தகாலம் வந்து சேர்ந்தது; (* **அன்றே -** *அசை)*

இராவணனுக்குப் பயந்து பின்பனி விலக வேனிற் பருவம் வந்துஇசைந்தது. இயல்பின் இயங்கும் பருவ காலங்களும் அஞ்சித் தடுமாறும் வகையில் இலங்கையர் கோன் ஆட்சி அமைந்தது; உயர்வு நவிற்சிதான் எனினும் காவிய நிகழ்ச்சிக்குப் பொருத்தமானது. ருது என்னும் வடசொல் இருது என வந்தது. முதுவேனில், கார், கூதிர், முன்பனி என்பன பிறபருவங்கள்.

3166. வன் பணை மரமும், தீயும்,
மலைகளும் குளிர வாழும்
மென் பனி எரிந்தது என்றால்,
வேனிலை விளம்பலாமோ?
அன்பு எனும் விடம் உண்டாரை
ஆற்றலாம் மருந்தும் உண்டோ?-
இன்பமும் துன்பம்தானும் உள்ளத்தோடு
இயைந்த அன்றே?

வன்பணை மரமும் - *வைரம் பாய்ந்த பெரிய கிளைகளைக் கொண்ட மரங்களும்;* **தீயும் மலைகளும் -** *காட்டுத் தீயும் மலைகளும்;* **குளிர வாழும் மென்பனி -** *குளிர்ச்சி பெறும்படி நிலை பெற்ற மெல்லிய பனியே;* **எரிந்தது என்றால் -** *(இராவணன் மேனியில்) எரிச்சலை ஊட்டியது என்றால்;* **வேனிலை விளம்பலாமோ? -** *(வெயில் விரிகின்ற) வேனிற்காலம் (எத்தகைய துன்பம் தந்திருக்கும்) எனக் கூறுதல் இயலுமோ? (இயலாது); (மேலும்)* **அன்பு எனும் விட முண்டாரை -** *காமம் என்னும் நஞ்சு அருந்தியவர்களை;* **ஆற்றல் ஆம் மருந்தும் உண்டோ? -***அதிலிருந்து காக்கும் வலிமை சான்ற மருந்தும் உலகில் உண்டோ? (இல்லை);***இன்பமும் துன்பம் தானும் -** *இன்ப துன்பமாகிய இரண்டு மாறுபட்ட நிலைகளையும் படைத்துத் தருவது;* **உள்ளத்தோடு இயைந்த அன்றே -***உள்ளத்தோடு பொருந்திய உணர்வுகளே அல்லவா?*

நன்மை தீமைகளை மனமே உணர வைக்கிறது. புறச்சூழல் அல்ல என எடுத்துக் காட்டுகின்றார். அன்பு என்ற சொல் இங்கே காமமாகிய அன்பைக் குறித்தது பின்பனிப் பருவத்தை விட இளவேனிற் பருவம் மிகுதியாகத் துன்பம் தந்தது. இப் பொதுப் பொருள் கொண்டு, இராவணன் மன உணர்வினை விளக்கிச் சிறப்புப் பொருள் புலப்படுத்தியதால் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாகும். 100

3167. மாதிரத்து இறுதிகாறும், தன் மனத்து
எழுந்த மையல்-
வேதனை வெப்பம் செய்ய, வேனிலும்
வெதுப்பும் காலை,
'யாது இது இங்கு? இதனின் முன்னைச்
சீதம் நன்று; இதனை நீக்கி,

கூதிர்ஆம் பருவம் தன்னைக் கொணருதிர்
விரைவின்' என்றான்.

தன் மனத்து எழுந்த மையல் - *அவன் உள்ளத்தில் எழுந்த காமம்;* ***மாதிரத்து இறுதிகாறும்*** - *திசைகளின் எல்லைகளையும் தொட்டு;* ***வேதனை வெப்பம் செய்ய*** - *துன்பமாகிய வெம்மையைப் பரப்ப;* ***வேனிலும் வெதுப்பும் காலை*** - *வேனிற் காலமும் கொடிய வெப்பத்தை உண்டுபண்ண; அவன்;* ***'இங்கு இது யாது?*** - *இங்கு துன்பம் தரும் இப்பருவம் யாது?;* ***முன்னைச் சீதம் இதனின் நன்று*** - *முன்பு வந்த குளிர்ச்சிப் பனிப்பருவம் இதனினும் நன்றாயிருந்தது;* ***இதனை நீக்கி*** - *இவ் வேனிற் பருவத்தை விலக்கி;* ***கூதிராம் பருவம் தன்னை*** - *கூதிராம் பருவகாலத்தை;* ***விரைவின் கொணருதிர்*** - *விரைந்து கொண்டு வாருங்கள்';* ***என்றான்*** - *என்று பணியாளரிடம் கட்டளையிட்டான்.*

வேனிற் காலம் தன் இயல்புக் கேற்பக் காம உணர்வை மிகுவிக்கக் கூதிர்ப் பருவத்தைக் கொணர இராவணன் ஆணையிட்டான்.

3168. கூதிர் வந்து அடைந்தகாலை, கொதித்தன
குவவுத் திண்தோள்;
'சீதமும் சுடுமோ? முன்னைச் சிசிரமேகாண்
இது' என்றான்;
'ஆதியாய்! அஞ்சும் அன்றே, அருள்
அலது இயற்ற?' என்ன,
'யாதும், இங்கு, இருது ஆகாது; யாவையும்
அகற்றும்' என்றான்.

கூதிர் வந்து அடைந்த காலை - *குளிர் காலம் உடன் வந்து சேர்ந்த போது;* ***குவவுத் திண் தோள் கொதித்தன*** - *வலிமை வாய்ந்த திரண்ட (இராவணன்) தோள்கள் முன்னை விட வெப்பம் பூண்டன; (அப்போது அவன்);* ***சீதமும் சுடுமோ?*** - *கூதிர் காலத்துக் குளிர்ச்சியும் சுடுவது உண்டோ?;* ***முன்னைச் சிசிரமே இது காண்*** - *பழைய பனிக் காலம் தான் இது;* ***என்றான்*** - *எனக் கூறினான்; அதற்குப் பணியாளர்;* ***'ஆதியாய்*** - *(எம்) தலைவனே;* ***அருள் அலது இயற்ற அஞ்சும் அன்றே-*** *தங்கள்பால் உத்தரவு இல்லாத ஒன்றைச் செய்ய எம்மனோர் அச்சம் கொள்வரே';* ***என்ன*** - *என்றுதெரிவிக்க; (அது கேட்ட இராவணன்);* ***இங்கு இருது யாதும் ஆகாது*** - *இனி இங்கு எவ்வகைப் பருவ காலமும் வருதல் கூடாது;* ***யாவையும் அகற்றும் என்றான்*** - *எல்லாப் பருவகாலங்களையும் நீக்கி விடுங்கள்' என ஆணையிட்டான்.*

அனைத்துப் பருவகாலங்களையும் அகன்று போகுமாறு கட்டளையிட்டான் இராவணன்.

3169. என்னலும், இருது எல்லாம் ஏகின;
யாவும் தம்தம்
பன் அரும் பருவம் செய்யா,

யோகிபோல் பற்று நீத்த;
பின்னரும், உலகம் எல்லாம், பிணி
முதல் பாசம் வீசித்
துன் அருந் தவத்தின் எய்தும் துறக்கம்போல்,
தோன்றிற்று அன்றே.

என்னலும் - என இராவணன் ஆணை பிறப்பித்ததும்; **இருது எல்லாம் ஏகின -** எல்லாப் பருவங்களும் விலகிப் போயின; **யாவும் -** ஆறு பருவ காலங்களும்; **தம் தம் பன் அரும் பருவம் செய்யா -**தத் தமக்குரிய பருவ கால நிகழ்வுகளைச் செய்யாமல்; **யோகி போல் பற்று நீத்த -** தனக்குள் ஒடுங்கும் தவசி போல் செயல்பாடுகளைக் கைவிட்டன; **பின்னரும் உலகம் எல்லாம் -** அதன் பின்பு அனைத்துலகும்;**பிணி முதல் பாசம் வீசி -** நோய் முதலிய வினைத் தொடர்புகளை ஒழித்து; **துன்னருந் தவத்தின் எய்தும் -** செயற்கரிய தவத்தால் அடையத்தக்க; **துறக்கம் போல் தோன்றிற்று -** முக்தி உலகம் போல் எவ்வித மாறுபாடுமின்றி விளங்கலாயிற்று. **அன்றே -** ஈற்றசை.

உலகம் செயலற்றுப் போன நிலையை இவ்வாறு கூறினார். இன்ப, துன்பங்களுக்குக் காரணமாவன பருவங்கள். பருவங்கள்தொழிற்படாமையால் இன்ப, துன்ப நிலைகளற்ற துறக்க உலகம் போலாயிற்றுஇலங்கை என்பது கருத்து.

3170. கூலத்து ஆர் உலகம் எல்லாம்
குளிர்ப்பொடு வெதுப்பும் நீங்க,
நீலத்து ஆர் அரக்கன் மேனி நெய்
இன்றி, எரிந்தது அன்றே-
காலத்தால் வருவது ஒன்றோ?
காமத்தால் கனலும் வெந் தீ
சீலத்தால் அவிப்பது அன்றி,
செய்யத்தான் ஆவது உண்டோ?

கூலத்து ஆர் உலகம் எல்லாம் - கடலால் சூழப்பெற்ற உலகம் முழுவதும்; **குளிர்ப்பொடு வெதுப்பும் நீங்க -** குளிர்ச்சியும் வெப்பமும் இல்லாமற் போன நிலையிலும்; **நீலத்தார் அரக்கன் மேனி -** நீல நிறம் பொருந்திய இராக்கதனாகிய இராவணனின் உடல்; **நெய்யின்றி எரிந்தது -** எண்ணெயின்றியே எரியலாயிற்று; **காலத்தால் வருவது ஒன்றோ? -** இவ்வெம்மைக்குக் காலம் (பருவம்) காரணமென்று கூறமுடியுமோ?; **காமத்தால் கனலும் வெந்தீ -** காமநோயால் எரியும் கொடு நெருப்பை; **சீலத்தால் அவிப்பது அன்றி -** நல்லொழுக்கத்தால் அணைக்கலாமே அன்றி; **செய்யத் தான் ஆவது உண்டோ? -** வேறு மாற்று ஏதேனும்செய்தல் இயலுவதோ? (இயலாது). **அன்றே -** அசை.

நெய்யின்றி நெருப்பு எரிந்தது என்றது காரணமின்றியே காரியம்நிகழ்வதாகக் காட்டுவதால் விபாவனை அணி.

இராவணன் சந்திரனைக் கொணருமாறு கூறுதல்

3171. ***நாரம் உண்டு எழுந்த மேகம்,***
தாமரை வளையம், நானச்
சாரம் உண்டு இருந்த சீதச் சந்தனம்,
தளிர், மென் தாதோடு,
ஆரம், உண்டு எரிந்த சிந்தை
அயர்கின்றான்; அயல் நின்றாரை,
'ஈரம் உண்டு என்பர் ஓடி, இந்துவைக்
கொணர்மின்' என்றான்.

நாரம் உண்டு எழுந்த மேகம் - நீரை அருந்தி எழுந்த முகில்களும்; **தாமரை வளையம்** - தாமரை மாலைகளும்; **நானச் சாரம் உண்டு இருந்த**- கஸ்தூரியின் சாரம் கலந்திருக்கின்ற; **சீதச் சந்தனம்** -குளிர்ந்த சந்தனமும்; **தளிர்** - தளிர்களும்; **மென்தாதோடு** - மென்மையான மகரந்தமும்; **ஆரம்** - குளிர்ந்த முத்துக்களும்; **உண்டு** - மேனியில் பூசப்பெற்றும்; **எரிந்த சிந்தை அயர்கின்றான்** - வெப்ப மிகுதியால் மனம் தளர்கின்ற இராவணன்; **அயல் நின்றாரை** - அருகில் நின்ற பணியாளரை நோக்கி; **'ஈரம் உண்டு என்பர்** - நிலாவுக்குக் குளிர்ச்சி உண்டு என்கிறார்கள்; **ஓடி** - நீங்கள் விரைந்தோடி; **இந்துவைக் கொணர்மின்** - சந்திரனைக் கொண்டு வாருங்கள்'; **என்றான்** - எனக் கட்டளையிட்டான். பருவ காலங்கள் அகன்ற பின் குளிர்ந்த பொருள்கள் எவையும்பயன்படாமல் போகச் சந்திரனைக் கொண்டு வர இராவணன் உத்தரவிட்டான். *10*

3172 ***வெஞ் சினத்து அரக்கன் ஆண்ட***
வியல் நகர்மீது போதும்
நெஞ்சு இலன், ஒதுங்குகின்ற
நிறை மதியோனை நேடி,
'அஞ்சலை; வருதி; நின்னை
அழைத்தனன் அரசன்' என்ன,
சஞ்சலம் துறந்துதான், அச்
சந்திரன் உதிக்கலுற்றான்.

வெஞ்சினத்து அரக்கன் - கொடிய சினம் படைத்த இராக்கதனான இராவணன்; **ஆண்ட வியல் நகர் மீது** - அரசாளுகின்ற பெரிய இலங்கை மாநகரின் மேலே; **போதும்** - போவதற்கு; **நெஞ்சு இலன்** - மன உறுதி இல்லாதவனாய்; **ஒதுங்குகின்ற** - (ஒரு பக்கமாய்) ஓரத்தில் செல்லுகின்ற; **நிறை மதியோனை நேடி** - பூரணச் சந்திரனை (ஏவலர்கள்) தேடிக் கண்டு; **'அஞ்சலை வருதி'** - அச்சம் நீத்து வருவாயாக; **"நின்னை அழைத்தனன்" அரசன் என்ன** - உன்னை அழைத்து வரும்படி மன்னன் ஏவினான்' என்று கூற; **சஞ்சலம் துறந்து** - மனக் கவலை நீத்து; **அச் சந்திரன்** - அந்தச் சந்திரன்; **தான் உதிக்கலுற்றான்** - அவ்விலங்கை மாநகரின் மீது உதிக்கத் தொடங்கினான்.

3173. ***அயிர் உறக் கலந்த நல் நீர்***
ஆழிநின்று, ஆழி இந்து-

செயிர் உற்ற அரசன், ஆண்டு ஓர்
தேய்வு வந்துற்ற போழ்தில்,
வயிரம் உற்று உடைந்து சென்றோர்
வலியவன்-செல்லுமாபோல்
உயிர் தெற உவந்து வந்தான் ஒத்தனன்,
-உதயம் செய்தான்.

செயிர் உற்ற அரசன் - பகைமை பாராட்டிய ஒரு மன்னவன்; ***ஆண்டு*** - ஒருக்கால்; ***ஓர் தேய்வு வந்துற்ற போழ்தில்*** - மெலிவு வந்து ஆற்றல் குன்றிய நேரத்தில்; ***உடைந்து சென்றோர் வலியவன்*** -முன்னம் அவனிடம் தோல்வி கண்ட ஒரு வல்லவன்; ***வயிரம் உற்றுச் செல்லுமா போல்*** - (பழம் பகைக்குப் பழி தீர்க்கப்) பகைமை பாராட்டி மேற் சென்றாற் போல; ***ஆழி இந்து*** - சக்கர வட்டம் போன்ற சந்திரன்;***அயிர் உறக் கலந்த நல் நீர்*** - நுண் மணல் சூழ்ந்த நல்ல நீரை உடைய;***ஆழி நின்று*** - கடலிலிருந்து மேலெழுந்து; ***உயிர் தெற*** - இராவணன் உயிரை வருத்த; ***உவந்து வந்தான் ஒத்தனன்*** - மகிழ்வோடு வந்தவனைப் போல் விளங்கி; ***உதயம் செய்தான்*** - புலப்பட்டுத் தோன்றலுற்றான். முன்பு இராவணனிடம் அஞ்சி ஏவல் செய்த சந்திரன், அவன் மீது பழி தீர்க்க வந்தான் போல் உதயம் செய்தான். இப்பாடலில் தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துள்ளது.

3174. ***பராவ அருங் கதிர்கள் எங்கும் பரப்பி,***
மீப் படர்ந்து, வானில்
தராதலத்து, எவரும் பேணா,
அவனையே சலிக்கும் நீரால்,
அரா-அணைத் துயிலும் அண்ணல், காலம்
ஓர்ந்து, அற்றம் நோக்கி,
இராவணன் உயிர்மேல் உய்த்த திகிரியும்,
என்னல் ஆன.

பராவ அருங் கதிர்கள் - போற்றுதற்கரிய (சிறப்புமிக்க) (அச்சந்திரனின்) கிரணங்களை; ***எங்கும் பரப்பி*** - எத்திசையிலும் பரவ விட்டுக் கொண்டு; ***மீப் படர்ந்து*** - மேற் சென்று; ***வானில்*** -விண்ணுலகில்; ***தராதலத்து*** - மண்ணுலகில்; ***எவரும் பேணா அவனையே*** -எவராலும் நேசிக்கப்படாத இராவணனையே; ***சலிக்கும் நீரால்*** - துன்புறுத்தும் தன்மையினால்; ***அரா அணைத் துயிலும் அண்ணல்*** -ஆதிசேடனாகிய பாம்புப் படுக்கையில் உறங்கும் திருமால்; ***காலம் ஓர்ந்து*** - சமயம் பார்த்து; ***அற்றம் நோக்கி*** - அவன் (இராவணன்) அழிவைக் கருதி;***இராவணன் உயிர்மேல் உய்த்த*** - அவ்விராவணன் உயிர் மீது ஏவிய; ***திகிரியும் என்னல் ஆன*** - சக்கரப்படை என்று சொல்லும்படியாகவும் விளங்கின.

கடலினின்றும் பொங்கிய நிலா, பாற்கடல் துயிலும் பரமன் ஏவிய சக்கரமாகக் கற்பித்தல் தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

3175. **அருகுறு பாலின் வேலை அமுது**
எலாம் அளைந்து வாரிப்
பருகின, பரந்து பாய்ந்த நிலாச் சுடர்ப்
பனி மென் கற்றை,
நெரியுறு புருவச் செங் கண் அரக்கற்கு,
நெருப்பின் நாப்பண்
உருகிய வெள்ளி அள்ளி வீசினால்
ஒத்தது அன்றே.

அருகு உறு பாலின் வேலை - பக்கத்தில் அமைந்துள்ள பாற் கடலினின்றும்; **அமுதெலாம் அளைந்து வாரி -** அமுதம் முழுவதையும் வாரி யெடுத்து; **பருகின பரந்து பாய்ந்த நிலாச் சுடர் -** குடித்து எங்கும் விரிந்து பரவிய சந்திரனின் ஒளியான; **பனி மென் கற்றை -**மெல்லிய குளிர்ந்த கிரணங்கள்; **நெரியுறு புருவச் செங்கண் அரக்கற்கு -** இப்போது நெரிந்தபுருவங்களையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய இராக்கதனாகிய இராவணனுக்கு; **நெருப்பின் நாப்பண் -** நெருப்பின் நடுவே (வைக்கப்பட்டதால்); **உருகிய வெள்ளி -** கொதித்த வெள்ளிக் குழம்பை; **அள்ளி வீசினால் ஒத்தது -** கைகளால் வாரி வீசினாற் போன்றிருந்தது. (**அன்றே -** அசை).

பாற்கடலில் தோன்றிய சந்திரன் அக்கடலிலிருந்தும் தோன்றியஅமுதத்தைப் பருகி நிலவொளியாக வெளியிடுவதாகக் கூறுதல் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

3176. **மின் நிலம் திரிந்தது அன்ன**
விழுநிலா-மிதிலை சூழ்ந்த
செந்நெல் அம் கழனி நாடன் திரு
மகள் செவ்வி கேளா,
நல் நலம் தொலைந்து சோரும்
அரக்கனை, நாளும் தோலாத்
துன்னலன் ஒருவன் பெற்ற
புகழ் எனச்சுட்டது அன்றே.

மின் நிலம் திரிந்தது அன்ன - மின்னல் ஒன்று நிலத்தில் உலாவியது போன்ற; **விழுநிலா -** சிறந்த சந்திர கிரணமானது;**மிதிலை சூழ்ந்த -** மிதிலை நகரத்தைச் சூழ்ந்த; **செந்நெல் அம் கழனி நாடன் -** செந்நெல் வயல்களை உடைய விதேக நாட்டு அரசனான சனகனது; **திரு மகள் -** செல்வ மகளான சீதையின்; **செவ்வி -** வடிவப் பொலிவை;**கேளா -** (தங்கை வாயிலாகக்) கேட்டறிந்து; **நல் நலம் தொலைந்து சோரும் அரக்கனை -** (அதனால்) தன் இனிய நலம், சிறப்பு ஆகியனவற்றை இழந்து தவிக்கும் இராக்கதனாம் இராவணனை; **நாளும் தோலா -** எந்நாளும் தோல்வியுறாத; **துன்னலன் ஒருவன் -** பகைவன் ஒருவன்; **பெற்ற -** அடைந்த; **புகழ் எனச் சுட்டது -** புகழாகிய பெருமை மனதைச் சுடுவது போன்று துன்பம் தந்தது. **அன்றே -** ஈற்றசை.

இப்பாடலில் அமைந்திருப்பது உவமையணி.

3177. **கருங் கழல் காலன் அஞ்சும்**
காவலன், கறுத்து நோக்கி,
'தரும் கதிர்ச் சீத யாக்கைச்
சந்திரன்-தருதிர் என்ன,
முருங்கிய கனலின், மூரி விடத்தினை
முருக்கும் சீற்றத்து,
அருங் கதிர் அருக்கன்தன்னை ஆர்
அழைத்தீர்கள்?' என்றான்.

கருங்கழல் காலன் - பெரிய வீரக் கழலை அணிந்த இயமனும்; **அஞ்சும் காவலன்** - அஞ்சுகின்ற பெருமை படைத்த இராவணன் -**கறுத்து நோக்கி** - (தன் பணியாளரைச்) சினந்து நோக்கி; **சீதம் தரும் கதிர்** - குளிர்ச்சியைத் தரும் கிரணங்கள் கொண்ட; **யாக்கைச் சந்திரன்** - மேனி படைத்த சந்திரனை; **தருதிர் என்ன** - அழைத்து வாருங்கள் என்று (யான்) கூற; **முருங்கிய கனலின்** - அழிக்கும் கொடு நெருப்பையும்;**மூரி விடத்தினை** - வலிமை மிக்க நஞ்சினையும்; **முருக்கும் சீற்றத்து** -கடும் கோபத்தையும்; **அருங்கதிர் அருக்கன் தன்னை** - (கொண்ட) வெப்பக் கிரணங்களையும் கொண்ட சூரியனை; **'ஆர் அழைத்தீர்கள்' என்றான்** - அழைத்து வந்தது யார் என்று கேட்டான்.

குளிர் நிலவைக் கடுங்கதிராய் உணர்ந்தான்.

3178. **அவ் வழி, சிலதர் அஞ்சி, 'ஆதியாய்!**
அருள் இல்லாரை
இவ் வழித் தருதும் என்பது இயம்பல்
ஆம் இயல்பிற்று அன்றால்;
செவ் வழிக் கதிரோன் என்றும்
தேரின்மேல் அன்றி வாரான்;
வெவ் வழித்து எனினும், திங்கள்,
விமானத்தின் மேலது' என்றார்.

அவ்வழிச் சிலதர் அஞ்சி - இராவணன் இவ்வாறு வினவிய போது பணியாளர் அச்சம் கொண்டு; **ஆதியாய்** - முதல்வனே; **அருள் இல்லாரை-** உன்னால் அருளப்பட்டாரையன்றிப் பிறரை; **இவ் வழித் தருதும் என்பது-** இங்கு யாம் அழைத்து வருதல் என்பது; **இயம்பலாம் இயல்பிற்று அன்று** - பேசத் தக்க தன்மையது அன்று; **செவ்வழிக் கதிரோன்** - சிவந்த கிரணங்கள் உடைய சூரியன்; **என்றும் தேரின் மேல் அன்றி வாரான்** - எப்போதும் தேர் மீதன்றி வரமாட்டான்; **வெவ்வழித்து எனினும்** - (உனக்கு) வெப்பம் தருவதாய் இருப்பினும்; **திங்கள்** -சந்திரன்; **விமானத்தின் மேலது என்றார்** - விமானத்தின் மீதில் உள்ளான் என்றனர்; **ஆல்** - அசை.

கதிரவனும் திங்களும் பயணம் செய்யும் முறைமை எடுத்துக் காட்டினார்.

இராவணன் நிலாவைப் பழித்தல்

3179. **பணம் தாழ் அல்குல் பனி மொழியார்க்கு
அன்புபட்டார் படும் காமக்
குணம்தான் முன்னம் அறியாதான்
கொதியாநின்றான்; மதியாலே,
தண் அம் தாமரையின் தனிப் பகைஞன்
என்னும் தன்மை, ஒருதானே
உணர்ந்தான்; உணர்வுற்று, அவன்மேல் இட்டு,
உயிர்தந்து உய்க்க உரைசெய்வான்;**

பணம் - பாம்பின் படம்; **தாழ்** - தோற்கும்படியான; **அல்குல்** - அல்குலையும்; **பனி மொழியார்க்கு** - குளிர்ச்சி பொருந்திய பேச்சையும் உடைய பெண்களிடம்; **அன்புபட்டார்** - ஆசை கொண்டார்; **படும்** -அடைகின்ற; **காமக் குணம்** - காதல் நோயின் தன்மையை; **தான் முன்னம் அறியாதான்** - முன் எப்போதும் துய்த்தறியாத இராவணன்;**மதியாலே கொதியா நின்றான்** - சந்திரனால் துன்பம் கொண்டவனாகி; **தண் அம் தாமரையின்** - குளிர்ந்த அழகிய தாமரைக்கு; **தனிப் பகைஞன் என்னும் தன்மை** - (இந்தச் சந்திரனே) நேரான எதிரி என்னும் உண்மையை;**ஒரு தானே உணர்ந்தான்** - தனக்குத் தானே உணர்ந்து கொண்டான்; **உணர்வுற்று** - இவ்வுண்மை உணர்வு வந்து எய்தியதும்; **அவன் மேல் இட்டு** - அச் சந்திரன் மேல் வைத்து; **உயிர் தந்து உய்க்க** - தன் உயிரை அளித்துக் காக்குமாறு; **உரை செய்வான்** - கூறத் தொடங்கினான்.

இதுகாறும் தான் விரும்பிய மகளிரை அடைதலல்லாது நினைந்து வருந்தும் அனுபவம் இராவணனுக்கு ஏற்படவில்லை என்பதாம்.

3180. **'தேயாநின்றாய்; மெய் வெளுத்தாய்;
உள்ளம் கறுத்தாய்; நிலை திரிந்து
காயா நின்றாய்; ஒரு நீயும்,
கண்டார் சொல்லக் கேட்டாயோ?
பாயாநின்ற மலர் வாளி பறியாநின்றார்
இன்மையால்
ஓயாநின்றேன்; உயிர் காத்தற்கு
உரியார் யாவர்?-உடுபதியே!**

உடுபதியே - விண்மீன்களின் தலைவனே!; **தேயா நின்றாய்** - (நீ,உன்) உடல் தேயப் பெற்றாய்; **மெய் வெளுத்தாய்** - மேனி வெண்ணிறமுற்றாய்; **உள்ளம் கறுத்தாய்** - உள்ளிடத்தே கறுத்தும் விளங்குகின்றாய்; **நிலை திரிந்து காயா நின்றாய்** - குளிர்ச்சி நிலை மாறி வெப்பமும் தருகின்றாய்; **ஒரு நீயும்** - உயர்ந்தவனாகிய நீயும்;**கண்டார் சொல்லக் கேட்டாயோ** - (என்னைப் போன்றே) சீதையின் அழகைக் கண்டவர்கள்

வருணிக்கக் கேட்டனையோ? **பாயா நின்ற மலர் வாளி** - (என் உடல் மீது) பாய்கின்ற மன்மதனின் மலர்க் கணைகள்; **பறியா நின்றார் இன்மையால்** - பறித்து என்னைப் பாதுகாப்பார் இல்லாமையினால்; **ஓயா நின்றேன்** - தளர்வுற்று நின்றேன்; **உயிர் காத்தற்கு** -என் (தவிக்கும்) உயிரைக் காப்பாற்ற; **உரியார் யாவர்** - உரியவர் தான் யார் உள்ளார்? (எவரும் இலர்).

எனது துயரைத் தணிக்க உன்னை அழைத்தால் நீயே துயர் மிக்கவனாய் உள்ளாய் என்பது கருத்து. உள்ளம் கறுத்தாய் - சிலேடை. விண்மீன்கள் சந்திரனின் மனைவியர் என்னும் புராணக் கருத்தால் உடுபதி என்றார்.

3181. 'ஆற்றார் ஆகின், தம்மைக் கொண்டு
அடங்காரோ? என் ஆர் உயிர்க்குக்
கூற்றாய் நின்ற குலச் சனகி குவளை
மலர்ந்த தாமரைக்குத்
தோற்றாய்; அதனால், அகம்கரிந்தாய்;
மெலிந்தாய்; வெதும்பத் தொடங்கினாய்,
மாற்றார் செல்வம் கண்டு அழிந்தால்,
வெற்றி ஆகவற்று ஆமோ?'

என் ஆர் உயிர்க்கு - என்னுடைய இனிய உயிருக்கு; **கூற்றாய்நின்ற** - எமனாய் அமைந்த; **குலச் சனகி** - நற்குடிச் செல்வி சீதையின்; **குவளை மலர்ந்த தாமரைக்கு** - கண்களாகிய குவளைப் பூக்கள் பூத்திருக்கும் முகமாகிய தாமரைக்கு; **தோற்றாய்** - நீ தோல்வியுற்றாய்; **அதனால் அகம் கரிந்தாய்** - அக்காரணத்தால் உள்ளம் கரிந்து போனாய்; **மெலிந்தாய்** - உடல் தேய்ந்தாய்; **வெதும்பத் தொடங்கினாய்** -மேனி வெப்பமுறவும் தொடங்கினாய்; **மாற்றார் செல்வம் கண்டு அழிந்தால்** - பிறர் வளம் கண்டு இங்ஙனம் சிதைவுற்றால்; **வெற்றி ஆக வற்று ஆமோ-** வென்று உயர்தல் இயலுவதாகுமோ?; **ஆற்றார் ஆகின்** - தம்மால் வெல்ல இயலாதென உணர்ந்தால்; **தம்மைக் கொண்டு அடங்காரோ?** - (அறிவு மிக்கோர்) தம் நிலை உணர்ந்து கொண்டு அடங்கி விட மாட்டார்களோ? (அடங்குதல் தானே பொருத்தம்!)

முன் கவியிற் கூறியது போலன்றி இங்குத் தாமரைக்குப் பகைவனான சந்திரன் சீதையின் முகத் தாமரைக்குத் தோற்றான் என்றார். மேலும் தான் மலர்விப்பதற்குரிய குவளைகளும் பகையான தாமரைகள் மலரும் முகமாகிய குளத்தில் இருத்தலால் சந்திரன் தோற்றுப் போகிறான்.

என் ஆருயிர்க்குச் சானகியே கூற்று என்ற இராவணன் மொழிபின்வருவதை முன் உணர்த்தி நின்றது. உவமையாகு பெயராய்க் குவளை, கண்களை உணர்த்துகின்றது.

இராவணன் ஆணைப்படி பகலவன் வருதல்

3182. என்னப் பன்னி, இடர் உழவா, 'இரவோடு
இவனைக் கொண்டு அகற்றி;

முன்னைப் பகலும் பகலோனும் வருக'
என்றான்; மொழியாமுன்,
உன்னற்கு அரிய உடுபதியும் இரவும்
ஒழிந்த; ஒரு நொடியில்
பன்னற்கு அரிய பகலவனும்
பகலும் வந்து பரந்தவால்.

***என்னப் பன்னி** - இவ்வாறு பல்வகையிலும் கூறி; **இடர் உழவா** - துன்பம் அனுபவித்து; **'இரவோடு இவனைக் கொண்டு அகற்றி** -இரவு நேரத்தையும்' இச்சந்திரனையும் இவ்விடம் விட்டு நீக்கி;**முன்னைப் பகலும்' பகலோனும் வருக** - முன்பு போலவே பகற் பொழுதையும் சூரியனையும் கொண்டு வருக; **என்றான்** - என இராவணன் ஆணை பிறப்பித்தான்; **மொழியாமுன்** - இந்தக் கட்டளையைக் கூறி முடிக்கும் முன்பே; **உன்னற்கு அரிய** - நினைத்தற்கு (துன்பத்தால்) முடியாத; **உடுபதியும் இரவும் ஒழிந்த** - சந்திரனும் இரவுப் பொழுதும் அகன்று சென்றனர்; **ஒரு நொடியில்** - கண நேரத்துக்குள்ளாக; **பன்னற்கு அரிய** - புகழ்தற்கு அரிய பெருமை வாய்ந்த; **பகலவனும் பகலும் வந்து பரந்த** - சூரியனும் பகற் பொழுதும் வந்து பரவலாயின; **உடு** - விண்மீன்;**ஆல்** - அசை.*

3183. ***இருக்கின் மொழியார் எரிமுகத்தின்***
ஈந்த நெய்யின், அவிர்செம்பொன்
உருக்கி அனைய கதிர் பாய, அனல்போல்
விரிந்தது உயர் கமலம்;
அருக்கன் எய்த, அமைந்து அடங்கி
வாழா, அடாத பொருள் எய்திச்
செருக்கி, இடையே, திரு இழந்த
சிறியோர் போன்ற, சேதாம்பல்.

***இருக்கின் மொழியார்** - ரிக் முதலிய வேத மந்திரங்கள் அறிந்தஅந்தணர்; **எரிமுகத்தின்** - நெருப்பின் முகத்தில்; **ஈந்த நெய்யின்** - சொரிந்த நெய்யினால்; **அவிர் செம்பொன் உருக்கி அனைய** -(எழும் நெருப்பில்) உருகிச் சுடர் விடும் தங்கம் போல்; **கதிர்பாய** - சூரியக் கதிர்கள் விரிய; **அனல்போல்** - நெருப்புத்துண்டு கனல் விடுதல் போல்; **உயர் கமலம் விரிந்தது** - மலர்களுட் சிறந்த தாமரைகள் மலர்ந்தன; **அருக்கன் எய்த** - சூரியன் வந்ததனால்; **சேதாம்பல்** - செவ்வாம்பல்மலர்கள்; **அடாத பொருள் எய்தி** - தம் தகுதிக்குப் பொருந்தாத செல்வம் பெற்றமையினால்; **செருக்கி** - கர்வம் பூண்டு; **அமைந்து அடங்கி வாழா** - இயல்பாக அடக்கம் கொண்டு வாழாது; **இடையே திரு இழந்த** - வாழ்வினிடையே அச் செல்வத்தை இழந்துவிட்ட; **சிறியோர் போன்ற** - கீழ் மக்களைப் போல் காட்சி தந்தன. சந்திரன் சற்றே ஒளி வீசி இராவணன் ஆணையால் உடன் மறைந்ததால் குவளைப் பூக்கள் சிறிது காலம் செல்வம் பெற்று இழந்த சிறியோர் போன்றன என்றார்.*

சேதாம்பல் - பண்புத்தொகை.

3184. **நாணிநின்று ஒளி மழுங்கி, நடுங்காநின்ற**
உடம்பினன் ஆய்,
சேணில்நின்று புறம் சாய்ந்து,
கங்குல்-தாரம் பின்செல்ல,
பூணின் வெய்யோன் ஒரு திசையே புகுதப்
போவான், புகழ் வேந்தர்
ஆணை செல்ல, நிலை அழிந்த அரசர்
போன்றான்-அல் ஆண்டான்.

பூணின் வெய்யோன் - உலகுக்கு அணியான கதிரவன் **ஒரு திசையே புகுத -** ஒரு வழியில் வந்து புகவும்; **அல் ஆண்டான் -** இரவின் ஆட்சித் தலைவனாகிய சந்திரன்; **நாணி நின்று -**வெட்கமுற்று; **ஒளி மழுங்கி -** ஒளி குன்றியவனாய்; **நடுங்கா நின்ற உடம்பினன் ஆய் -** நடுக்கம் மேவிய உடலோடு; **சேணில் நின்று -** தொலை தூரம் அகன்று; **புறம் சாய்ந்து -** முதுகுகாட்டிச் சென்று; **கங்குல் தாரம் பின் செல்ல -** இரவாகிய மனைவி உடன் செல்ல; **போவான் -** நீங்கிச் சென்றான்;**புகழ் வேந்தர் -** பெருமை மிக்க பேரரசர்; **ஆணை செல்ல -** கட்டளை பிறப்பிக்க; **நிலை அழிந்த -** தம் நிலை தடுமாறிய; **அரசர் போன்றான் -** சிற்றரசர் போலக் காட்சி தந்தான்.

அகலும் சந்திரன் தோல்வியுற்ற அரசர் போன்றிருந்தான். உவமை அணி.

அல்லாண்டான் - இரவின் நாயகன்.

கலிவிருத்தம்

3185. **மணந்த பேர் அன்பரை,**
மலரின் சேக்கையுள்,
புணர்ந்தவர், இடை ஒரு
வெகுளி பொங்கலால்,
கணம் குழை மகளிர்கள் கங்குல்
வீந்தது என்று
உணர்ந்திலர்; கனவினும்
ஊடல் தீர்ந்திலர்.

கணம் குழை மகளிர்கள் - பலவகைக் காதணிகளும் பூண்ட அரக்க மகளிர்; **மலரின் சேக்கையுள் -** மலர்ப் படுக்கையில்; **மணந்த பேர்அன்பரை -** தம்மை மணந்த கணவர் தம்மை; **புணர்ந்தவர் -**அணைத்து மகிழ்ந்தவர்; **இடை ஒரு வெகுளி பொங்கலால் -** கூடலிடையே தம் கணவர்பால் கொண்ட ஊடலின் சினம் மீதூர்தலால்; **கங்குல் வீந்தது -** இரவு முடிந்து போய் விட்டது; **என்று உணர்ந்திலர் -** என அறியாமற் போயினர்;

கனவினும் - உறக்கத்தில் எழும் கனவிலும்; **ஊடல் தீர்ந்திலர்**- தம் ஊடல் நீங்காதவராய் விளங்கினர்.

விரைவில் நீங்கும் இரவென உணராமல் ஊடற்கோபம் தொடர உறங்கினர் அரக்க மகளிர்.

3186. **தள்ளுறும் உயிரினர்,**
தலைவர் நீங்கலால்,
நள் இரவிடை உறும்
நடுக்கம் நீங்கலர்-
கொள்ளையின் அலர் கருங்
குவளை நாள்மலர்
கள் உகுவன என,
கலுழும் கண்ணினார்.

நள் இரவிடை - நடு இராத்திரியெனக் கருததத்தக்க வேளையில்;**தலைவர் நீங்கலால்** - (விடிந்து போனதால்) தங்கள் கணவர் பிரிந்து சென்றமையினால்; **தள்ளுறும் உயிரினர்** - உடல் விட்டு நீங்கும் உயிரென்ற தன்மை உடையராய்; **உறும் நடுக்கம் நீங்கலர்** - மெய்யில் ஏற்பட்ட நடுங்குதல் நீங்காதவராய் (அரக்க மகளிர் சிலர்);**கொள்ளையின் அலர்** - மிகுதியாகச் செழித்து மலர்ந்த; **கருங்குவளை நாள் மலர்** -புதிய கருங்குவளை மலர்கள்; **கள் உகுவன என** - தேன் சிந்துவன போன்று; **கலுழும் கண்ணினார்** - கண்ணீர் பொழியும் கண்களை உடையார் ஆயினர்.

இரவு நீங்கியதால் ஏற்பட்ட விசித்திர நிகழ்ச்சிகளில் ஒன்றாக இதனைக் கூறினார்.

3187. **அணைமலர்ச் சேக்கையுள்**
ஆடல் தீர்ந்தனர்,
பணைகளைத் தழுவிய
பவள வல்லிபோல்,
இணை மலர்க் கைகளின்
இறுக, இன் உயிர்த்
துணைவரைத் தழுவினர்,
துயில்கின்றார் சிலர்.

சிலர் - மேலும் சில அரக்க மகளிர்; **அணைமலர்ச் சேக்கையுள்** - பஞ்சு மெத்தை மேல் மலர் தூவிய படுக்கையில்; **ஆடல் தீர்ந்தனர்** -கலவி முற்றியவராய்; **பணைகளைத் தழுவிய** - பருத்த மரங்களைப் பின்னிய; **பவளவல்லி போல்** - பவளக் கொடிகளைப் போல; **இன் உயிர்த் துணைவரை** - இனிய உயிரனைய கணவர்களை; **இணை மலர்க் கைகளின்** - மலர் போன்ற இரண்டு கரங்களாலும்; **இறுகத் தழுவினர்** - அழுத்தமாக அணைத்தவாறு; **துயில்கின்றார்** - உறங்கினர்.

உயிர்த் துணைவர் - உவமத் தொகை (உயிர் போன்ற துணைவர்). ஆடவரின் திண்மைக்கு மரங்களும், பெண்டிரின் எழிலுக்கும் மென்மைக்கும் பவளக் கொடிகளும் பொருந்திய உவமைகளாயின.

3188. **அளிஇனம் கடம்தொறும்**
ஆர்ப்ப, ஆய் கதிர்
ஒளி பட உணர்ந்தில,
உறங்குகின்றன;
தெளிவுஇல இன் துயில்
விளையும் சேக்கையுள்
களிகளை நிகர்த்தன, களி
நல் யானையே.

அளி இனம் - வண்டுகளின் கூட்டம்; **கடம் தொறும் ஆர்ப்ப -** கன்னங்களில் பொழியும் மதநீரில் மொய்த்து ஆரவாரிக்கவும்; **ஆய் கதிர் ஒளிபட -** வெளிச்சத்தால் சிறந்த சூரிய ஒளி பாயவும்; **உணர்ந்தில உறங்குகின்றன -** விழிப்புறாமல் உறங்குகின்றனவான; **களி நல் யானை -** மதங்கொண்ட உயர்ந்த யானைகள்; **இன்துயில் விளையும் சேக்கையுள் -** இனிய உறக்கம் தரும் படுக்கையில்; **தெளிவு இல -** தூக்கம் தெளியாமல் உறங்கும்; **களிகளை நிகர்த்தன -** கட்குடியர்களைப் போல விளங்கின; **ஏ-** ஈற்றசை.

திடீரென விடிந்தமையின் விளைவாய் யானைகளும்துயிலெழாதிருந்தன. களி(ப்பு)கள் உண்பதால் வரும் போதை.கட்குடியர்களை உயர்திணையாகக் கருதுதலும் பொருந்தாது என்பார் போல்களிகள் என அஃறிணையில் சுட்டினார்.

3189. **விரிந்து உறை துறைதொறும்**
விளக்கம் யாவையும்,
எரிந்து இழுது அஃகல,
ஒளி இழந்தன-
அருந் துறை நிரம்பிய
உயிரின் அன்பரைப்
பிரிந்து உறைதரும்
குலப் பேதைமாரினே.

அருந்துறை நிரம்பிய - அரிய அறிவுத் துறைகளில் வல்ல;**உயிரின் அன்பரை -** (தம்) உயிர் போன்ற கணவரை; **பிரிந்து உறை தரும் -** பிரிந்து தனித்திருக்கும்; **குலப் பேதைமாரின் -** குல மாதர்களைப் போன்று; **விரிந்து உறை துறை தொறும் -** நகரின் விரிந்த பல பகுதிகளிலும்; **விளக்கம் யாவையும் -** உள்ள விளக்குகள் எல்லாம்; **எரிந்து இழுது அஃகல -** எரிந்து நெய் வற்றவில்லையாயினும்; **ஒளி இழந்தன -**(சூரியன் வரவால்) தம் ஒளி குன்றின; **ஏ -** ஈற்றசை.

பகலின் எதிர்பாராத வரவினால் நேர்ந்த இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை ஒன்றற்கொன்று உவமையாக மொழிந்தார் அஃகுதல் - சுருங்குதல். அஃகுதல் இல : அஃகல்.

***3190.* புனைந்து இதழ் உரிஞ்சுறு**
பொழுது புல்லியும்,
வனைந்தில, வைகறை
மலரும் மா மலர்;
நனந் தலை அமளியில்
துயிலும் நங்கைமார்
அனந்தரின் நெடுங் கணோடு
ஒத்த ஆம்அரோ.

வைகறை மலரும் மாமலர் - *விடியற் காலையில் மலர வேண்டிய தாமரை போன்ற சிறந்த மலர்கள்;* ***புனைந்து இதழ் உரிஞ்சுறு பொழுது -*** *(அழகியதாய்க்) கோலம் கொள்ளும் இதழ்கள் மலரும் உதயகாலம்;* ***புல்லியும் -*** *நெருங்கிய பின்னும்;* ***வனைந்தில -*** *மலரும் பாங்கு கொள்ள வில்லை;* ***நனந்தலை அமளியில் -*** *இடம் அகன்ற படுக்கையில்;****துயிலும் நங்கைமார் -*** *உறக்கம் கொள்ளுகின்ற அரக்க மகளிரின்;****அனந்தரின் நெடுங்கணோடு -*** *தூக்க வசப்பட்ட நெடிய கண்களோடு;* ***ஒத்த ஆம் -*** *ஒத்திருந்தன. (* ***அரோ -*** *அசை).*

காரணம் தோன்றிக் காரியம் நிகழாமை கூறுதலால் விபாவனை அணி என்பர். முன் பாடலும் இவ்வாறு அமைந்தது. அனந்தர் - தூக்கக் கலக்கம்.

***3191.* இச்சையில் துயில்பவர்**
யாவர் கண்களும்,
நிச்சயம், பகலும் தம்
இமைகள் நீக்கல-
'பிச்சையும் இடுதும்' என்று,
உணர்வு பேணலா
வச்சையர் நெடு மனை
வாயில் மானவே.

இச்சையில் துயில்பவர் யாவர் கண்களும் - *(அந்நகரத்தில்) விருப்பம் போல் தூங்குவோர் அனைவருடைய கண்களும்;* ***பகலும் தம் இமைகள் நீக்கல -*** *பகல் வந்த பின்னும் இமை விரியாதிருந்தன;****நிச்சயம்-*** *இது சத்தியம்; (இக்கண்கள்);* ***'பிச்சையும் இடுதும் -*** *கேட்போருக்குப்பிச்சை இடுவோம்;* ***என்று உணர்வு பேணலா -*** *என்னும் எண்ணம் இல்லாத;* ***வச்சையர் -*** *உலோபிகளின்;* ***நெடுமனை வாயில்மான -*** *உயர்ந்த இல்லங்களின் வாசற்கதவு போன்றிருந்தன. (அடைந்திருந்தன);* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.*

நெடுமனை வாயில் என்பதால் மனையின் வளம் தெரிகிறது. வளம் இருந்தாலும் பிச்சையேனும் இடுவோம் என்று நினையும் மனம் இல்லை. பெரிய கண்கள்,

பொழுதும் விடிந்தது; காண்பன காணும் எண்ணம் இல்லை. வாயிலைத் திறந்தால் எவரேனும் வந்து விடுவரோ என்று கருதி அடைத்த வாசல் என்பது குறிப்பு. உவமையணி, விருந்தினரையும் தக்கோரையும் தேடி வழங்கும் வள்ளன்மைதான் இல்லை; தேடி வரும் இரவலர்க்குப் பிச்சையேனும் இடலாமே என்ற எண்ணம் இல்லை என்பதைப் பிச்சையும் என்ற இழிவு சிறப்பும்மை புலப்படுத்திற்று.

3192. **நஞ்சு உறு பிரிவின,**
நாளின் நீளம் ஓர்
தஞ்சு உற விடுவது ஓர்
தயாவு தாங்கலால்,
வெஞ் சிறை நீங்கிய
வினையினார் என,
நெஞ்சு உறக் களித்தன-
நேமிப்புள் எலாம்.

நாளின் நீளம் - பகல் நேரம் நீளுதலால்; **ஓர் தஞ்சு உற -**அதுவே தஞ்சமாக அமைய; **நஞ்சுறு பிரிவின -** கொடிய விடம் போலும் பிரிவுத் துன்பத்தினைப் பெற்றனவாய் விளங்கிய; **நேமிப்புள் எலாம் -**சக்கரவாகப் பறவைகளெல்லாம்; **விடுவது ஓர் தயாவு தாங்கலால் -**அத்துன்பம் நீங்கும் பகற் பொழுதின் கருணையினால்; **வெஞ்சிறை நீங்கிய -** பிறவியாகிய கொடிய சிறையினின்றும் விடுபட்ட; **வினையினார் என -** நல் வினையாளர் போல; **நெஞ்சு உறக் களித்தன -** மனம் நிறைந்து மகிழ்ந்தன.

இரவில் பிரிவுத் துன்பமுறும் சக்கரவாகப் புட்கள் பகலில் கூடி மகிழ்ந்தன. பிரிவு நஞ்செனஉவமிக்கப் பெற்றது. நீளம் - கூடு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தயாவு : தயா, தயவு, கருணை.

3193. **நாள்மதிக்கு அல்லது,**
நடுவண் எய்திய
ஆணையின் திறக்கலா
அலரில் பாய்வன,
மாண் வினைப் பயன்படா
மாந்தர் வாயில் சேர்
பாணரின் தளர்ந்தன-
பாடல்-தும்பியே.

நாள் மதிக்கு அல்லது - ஒவ்வொரு நாளும் உதிக்கும் நிலாவுக்கு அன்றி; **நடுவண் எய்திய ஆணையின் -** இடையில் வந்து சேரும் (பகலவனின்) கட்டளைக்கு; **திறக்கலா -** மலராத; **அலரில் பாய்வன -** குவளை போன்ற மலர்களில் பாய்வனவான; **பாடல் தும்பி -** இசை பாடும் வண்டுகள் (அவை குவிந்துள்ள நிலையில்); **மாண்வினைப் பயன்படா -** மாட்சி மிக்க கலைத் தொழிலைப் பயன் கொள்ளாத; **மாந்தர் வாயில் சேர்-**

மனிதர்களின் வீட்டு வாசலை அடைந்து; ***பாணரின் தளர்ந்தன -*** *(பயன்பெறாத) பாணர்களைப் போல் சோர்வுற்றன;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.*

பகற் பொழுதில் குவிந்த மலர்களில் பாய்ந்த வண்டுகள் கலைநயமுணராதார் முன் சென்ற பாணர் போன்று சோர்வுற்றன.

3194. அரு மணிச் சாளரம்
அதனினூடு புக்கு
எரி கதிர் இன் துயில்
எழுப்ப எய்தவும்,
மருளொடு தெருளுறும்
நிலையர், மங்கையர்-
தெருளுற மெய்ப்
பொருள் தெரிந்திலாரினே.

அரு மணிச் சாளரம் - *அரிய மாணிக்கங்கள் பதித்த சன்னலில்;* ***அதனின் ஊடு புக்கு -*** *அங்கே உட்புகுந்து வந்து;* ***எரிகதிர் -*** *வெப்பம் மிக்க சூரியன்;* ***இன்துயில் எழுப்ப எய்தவும் -*** *தங்கள் இனிய உறக்கத்திலிருந்து தட்டியெழுப்ப வந்து சேர்ந்த பின்னும்;* ***மங்கையர் -*** *அரக்கர் குலப் பெண்கள்;* ***தெருள் உற மெய்ப் பொருள் தெரிந்திலாரின் -*** *தெளிவு தரும்படி உயர்ந்த உண்மைப் பொருளை அறியாத பேதையர் போன்று;* ***மருளொடு -*** *மயக்கமும்;* ***தெருளுறும் நிலையர் -*** *தெளிவும் கலந்த குழப்ப நிலையினராக விளங்கினர்;* ***ஏ -*** *ஈற்றசை.*

இரவு சென்றதை நம்பமுடியாத நிலையால் ஏற்பட்ட குழப்பம், ஞானமில்லாதார் உலக வாழ்வின் உண்மையறியாத குழப்பத்தோடு ஒப்பிடப்படுகின்றது.

3195. ஏவலின் வன்மையை
எண்ணல் தேற்றலர்,
நாவலர் இயற்றிய நாழி
நாம நூல்
காவலின் நுனித்து உணர்
கணிக மாக்களும்,
கூவுறு கோழியும்,
துயில்வு கொண்டவே.

நாவலர் இயற்றிய - *புலமை நலம் சான்றோர் உருவாக்கிய;* ***நாழி நாம நூல் -*** *காலக் கணிதமான சோதிட நூல்களை;* ***காவலின் நுனித்து உணர் கணித மாக்களும் -*** *பாதுகாத்து ஆராய்ந்து உணர்ந்த சோதிட வல்லுநர்களும்;* ***கூவுறு கோழியும் -*** *விடியலைக் கூவி உணர்த்தும் சேவல்களும்;* ***ஏவலின் வன்மையை -*** *(இரவை விலக்கிப் பகலை வரச் சொன்ன) இராவணனின் ஆணையின் வல்லமையை;* ***எண்ணல் தேற்றலர்***

acharya.org

- உணரும் ஆற்றல் இல்லாதவராய்; **துயில்வு கொண்ட** *-உறக்கத்தில் ஆழ்ந்திருந்தனர். (* **ஏ -** *அசை).*

இராவணன் ஆணையின் கடுமையால் காலக் கணிதமும் தோற்றது. இயற்கையை உணர்ந்த சேவல்களும் தோற்றன.

எழுவாய்க்கு ஏற்றபடி அஃறிணை முடிவு உயர்திணையாகப் பொருள் முடிவு பெற்றது.

3196. இனையன உலகினில்
நிகழும் எல்லையில்,
கனை கழல் அரக்கனும்,
கண்ணின் நோக்கினான்;
'நினைவுறு மனத்தையும்
நெருப்பின் தீய்க்குமால்;
அனைய அத் திங்களே
ஆகுமால்' என்றான்.

இனையன - *இத்தகைய நிகழ்ச்சிகள்;* **உலகினில் நிகழும் எல்லையில் -** *உலகெங்கும் நடைபெற்ற பொழுதில்;* **கனை கழல் அரக்கனும் -** *ஒலிக்கும் வீரக்கழல் புனைந்த இராவணனும்;* **கண்ணின் நோக்கினான் -** *கண்களால் சூரியனைக் கண்டு;* **நினைவுறு மனத்தையும்-** *எண்ணும் இதயத்தையும்;* **நெருப்பின் தீய்க்குமால் -** *இச் சூரியன் தீயாய்ச் சுட்டெரிக்கின்றான்; ஆதலால்;* **அனைய அத்திங்களே ஆகும் -***இவனும் அச் சந்திரன் போன்றே இருக்கிறான்';* **என்றான் -** *என்று மொழிந்தான். (* **ஆல் -** *அசை).*

3197. 'திங்களோ அன்று இது;
செல்வ! செங் கதிர்
பொங்கு உளைப் பச்சை அம்
புரவித் தேரதால்;
வெங் கதிர் சுடுவதே
அன்றி, மெய் உறத்
தங்கு தண் கதிர் சுடத்
தகாது, என்றார் சிலர்.

சிலர் - *(இராவணன் இவ்வாறு கூறக்கேட்ட) சில பேர்;* **'செல்வ -***திரு மிக்கவனே;* **இது திங்களோ அன்று -** *இது சந்திரன் அல்ல;* **செங்கதிர் -** *சிவந்த கதிரவனே;* **பொங்கு உளை -** *வளர்ந்த பிடரி மயிரை உடைய;* **பச்சை அம் புரவித் தேர் அது -** *பச்சை நிறமான அழகியகுதிரைகள் பூட்டிய தேர் அது;* **வெங்கதிர் சுடுவதே அன்றி -***வெப்பம் மிக்க சூரியன் சுடுதல் இயல்புடையதே அல்லாமல்;* **மெய் உறத் தங்கு தண்கதிர் -** *உடலில் பட்டுக் குளிர்ச்சி தரும் சந்திரன்;* **சுடத் தகாது -** *வெப்பம் ஊட்டுவது அன்று';* **என்றார் -** *என விளக்கம் கூறினர்;* **ஆல் -** *அசை.*

சூரியன் குதிரைகள் பசுமை நிறம் கொண்டனவாகக் கூறுதல் புராண மரபு.

கலிநிலைத் துறை

இரவியை நீக்கி இளம் பிறை வருக எனல்

3198. **'நீலச் சிகரக் கிரி அன்னவன்,**
'நின்ற வெய்யோன்,
ஆலத்தினும் வெய்யன்;
அகற்றி, அரற்றுகின்ற
வேலைக் குரலைத் "தவிர்க" என்று
விலக்கி, மேலை
மாலைப் பிறைப் பிள்ளையைக்
கூவுதிர் வல்லை' என்றான்.

நீலச் சிகரக் கிரி அன்னவன் - சிகரங்கள் ஓங்கிய நீல மலை போன்ற இராவணன்; **'நின்ற வெய்யோன்** - இப்போது நிற்கும் கதிரவன்; **ஆலத்தினும் வெய்யன்** - நஞ்சினும் கொடியவன்; **அகற்றி** -அவனை நீக்கி விட்டு; **அரற்றுகின்ற வேலைக் குரலை** - பேரொலி எழுப்பும்கடலின் ஓசையையும்; **தவிர்க என்று விலக்கி** - நீங்குக என்று விலக ஆணையிட்டு; **மேலை** - முன்பு வந்த; **மாலைப் பிறைப் பிள்ளையை** - மாலைப் பொழுதின் இளம்பிறையை; **வல்லை** - விரைவாக;**கூவுதிர்** - அழையுங்கள்'; **என்றான்** - எனப்(பணியாளருக்கு) உத்தரவிட்டான். மீண்டும் நிலவைக் கொணர ஆணையிட்டான். இளம்பிறையைப் பிறைப் பிள்ளை என்று படிமச் சிறப்புறக் குறித்த நயம் உணர்க.

3199. **சொன்னான் நிருதர்க்கு இறை;**
அம் மொழி சொல்லலோடும்;
அந் நாளில் நிரம்பிய அம் மதி,
ஆண்டு ஓர் வேலை
முந் நாளின் இளம் பிறை
ஆகி முளைத்ததுஎன்றால்,
எந் நாளும் அருந் தவம் அன்றி,
இயற்றல் ஆமோ?

நிருதர்க்கு இறை - அரக்கரின் தலைவனாகிய இராவணன்; **சொன்னான்** - மேற் கூறியவாறு கட்டளையிட்டான்; **அம்மொழி சொல்லலோடும்** - அக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டதும்;**அந்நாளில் நிரம்பிய அம்மதி** - அன்று முழுநிலவாய்த் திகழ்ந்த அச் சந்திரன்; **ஆண்டு** - அவ்விடத்தில்; **ஓர் வேலை** - ஒரு புறத்தில்; **முந்நாளின்** - மூன்றாம் நாளின்; **இளம்பிறை ஆகி** - கீற்று நிலவாக; **முளைத்ததுஎன்றால்** - உதித்தது எனில்; **எந்நாளும்** - எக்காலத்திலும்;**அருந்தவம் அன்றி** - அரிய நற்றவம் செய்திருந்தால் அல்லாமல்; **இயற்றல் ஆமோ?**- இத்தகு அருஞ்செயல் நிகழ்த்துவது சாத்தியம் ஆகுமா? (ஆகாது).

முந்நாள் இளம்பிறை - மூன்றாம் பிறைச்சந்திரன். 'வேண்டிய வேண்டி யாங்கு எய்தலாற் செய்தவம் ஈண்டு முயலப் படும்' (திருக்குறள் 265) என்னும் கருத்து ஒப்பிடத்தக்கது.

பிறையைப் பழித்தல்

3200. குடபாலின் முளைத்தது கண்ட
குணங்கள்-தீயோன்,
'வடவா அனல்; அன்று எனின்,
மண் பிடர் வைத்த பாம்பின்
விடவாள் எயிறு; அன்று எனின்,
என்னை வெகுண்டு, மாலை
அட, வாள் உருவிக்கொடு
தோன்றியது ஆகும் அன்றே.

குடபாலின் முளைத்தது கண்ட - *மேற்குத் திசையில் இளம்பிறை தோன்றியதைக் கண்ட;* ***குணங்கள் தீயோன் -*** *தீய பண்புகளை உடைய இராவணன்; (இது);* ***வடவா அனல் -*** *வடவைத் தீயே ஆகும்;****அன்று எனின் -*** *இல்லையெனில்;* ***மண்பிடர் வைத்த பாம்பின் -*** *பூமியைத்தலையில்ஏந்திய ஆதிசேடனின்;* ***விடவாள் எயிறு -*** *நஞ்சு தோய்ந்த கூரிய பல் ஆகும்;* ***அன்று எனின் -*** *இல்லையெனில்;* ***மாலை -*** *மாலைப் பொழுது;* ***என்னை வெகுண்டு -*** *என் மீது சினம் கொண்டு;* ***அட -****கொல்லுதற்காக;* ***வாள் உருவிக் கொடு -*** *வாளை உருவிக் கொண்டு;* ***தோன்றியது ஆகும்-*** *எதிரில் காட்சி தருவது ஆகும்;* ***அன்றோ -*** *அல்லவோ (என்றான்).*

வடவைத் தீ கடலின் நடுவில் பெண் குதிரை முகத்தில் தோன்றுவது; பிரளய கால நெருப்பு என்றும் கூறுவர்.

3201. 'தாது உண் சடிலத் தலை வைத்தது-
தண் தரங்கம்
மோதும் கடலிற்கிடை
முந்து பிறந்தபோதே,
ஓதும் கடுவைத் தன் மிடற்றில்
ஒளித்த தக்கோன்,
"ஈதும் கடு ஆம்", என எண்ணிய
எண்ணம் அன்றே?

தண் தரங்கம் - *குளிர்ந்த அலைகள்;* ***மோதும் கடலிற்கிடை -*** *வீசும் திருப்பாற் கடலிடையே இருந்து;* ***முந்து பிறந்த போதே -****முன்பு உதித்த காலத்தில்;* ***ஓதும் கடுவை -*** *கொடிதாய் உரைக்கப்படும் ஆலகால நஞ்சை;* ***தன் மிடற்றில் ஒளித்த தக்கோன் -*** *தன் கழுத்தில் மறைத்த சிவபெருமான்;* ***தாது உண் சடிலம் -*** *(கொன்றைப் பூவின்) மகரந்தம் மலிந்த சடை முடி சூழ்ந்த;* ***தலை வைத்தது -*** *தலைமீது பிறையை வைத்துக்*

கொண்டது; ***ஈதும் கடு ஆம் என -*** *இதுவும் விடம் ஆகும்என்று;* ***எண்ணிய எண்ணம் அன்றே -*** *கருதிய கருத்தினால் அல்லவா?*

இப்பாடலின் கருத்து தற்குறிப்பேற்ற அணி.

3202. 'உரும் ஒத்த வலத்து உயிர்
நுங்கிய திங்கள், ஒடித்
திருமு இச் சிறு மின் பிறை,
தீமை குறைந்தது இல்லை-
கருமைக் கறை நெஞ்சினில்
நஞ்சு கலந்த பாம்பின்
பெருமை சிறுமைக்கு ஒரு பெற்றி
குறைந்தது உண்டோ?'

உரும் ஒத்த வலத்து - *இடியேறு போல் வலிமையோடு;* ***உயிர் நுங்கிய திங்கள் -*** *என் உயிரை உண்ட முழு நிலவு;* ***ஒடித் திருமு -*** *சென்றுமறைந்து மீண்டும் வந்த;* ***இச் சிறு மின் பிறை -*** *இந்தச் சிறிய ஒளி வீசும் பிறை;* ***தீமை குறைந்தது இல்லை -*** *கொடுமையில் சிறிதும் குறைந்தது அன்று;* ***கருமைக் கறை நெஞ்சினில் -*** *சினக் கொடுமை மிக்க நெஞ்சு படைத்த;* ***நஞ்சு கலந்த பாம்பின் -*** *நச்சுத் தன்மையுடைய பாம்பினது;* ***பெருமை -*** *பெரிய உருவோ?;* ***சிறுமைக்கு -*** *சிறிய உருவம் தானே; (ஆயினும்)* ***ஒரு பெற்றி -*** *விடத் தன்மையில்;* ***குறைந்தது உண்டோ -*** *சற்றும் குறைவுற்றதாகுமோ? (ஆகாது).*

பாம்பு சிறியதாயினும் பெரியதாயினும் நஞ்சுடைமை மாறுபடுவதில்லை. முழு நிலவும் பிறைக் கீற்றும் கொடுமையில் அவ்வாறே அமைவன.எடுத்துக் காட்டுவமை அணி.

3203. 'கன்னக் கனியும் இருள்தன்னையும்
காண்டும் அன்றே?
முன்னைக் கதிர் நன்று; இது
அகற்றுதிர்; மொய்ம்பு சான்ற
என்னைச் சுடும்என்னின், இவ்
ஏழ் உலகத்தும் வாழ்வோர்
பின்னைச் சிலர் உய்வர் என்று அங்கு
ஒரு பேச்சும் உண்டோ?

முன்னைக் கதிர் நன்று - *முன்பு வந்த கதிரவனே (இப்பிறையினும்) நன்றாகும்;* ***இது அகற்றுதிர் -*** *இப் பிறை நிலவை நீக்குமின்;****மொய்ம்பு சான்ற -*** *வலிமைமிக்க;* ***என்னைச் சுடும் என்னின் -*** *என்னையே இப் பிறை துன்புறுத்தும் எனில்;* ***இவ் ஏழ் உலகத்தும் வாழ்வோர் -*** *ஏழு உலகங்களிலும் வாழும் மக்களில்;* ***பின்னைச் சிலர் -*** *வேறு எவரேனும் சிலர்;* ***உய்வர் என்று -*** *பிழைப்பர் என்று;* ***அங்கு ஒரு பேச்சும் உண்டோ -*** *அப்படிப் பேசவும் வாய்ப்பு உண்டோ? (இல்லை) எனவே;* ***கன்னக் கனியும் -***

கன்னங்கரேலெனச் செறியும்; **இருள் தன்னையும் காண்டும் அன்றே -** இருட்டின் இயல்பையும் காண்பது பொருத்தம்அல்லவா? (என்றான்)

இருளை வருமாறு கட்டளையிட்டான் என்பது கருத்து. பென்னம் பெரிய என்றாற்போல 'கன்னக் கனிய' என்றார்.

இருளினைப் பழித்தல்

3204. ஆண்டு, அப் பிறை நீங்கலும்,
எய்தியது அந்தகாரம்;
தீண்டற்கு எளிது ஆய், பல
தேய்ப்பன தேய்க்கல் ஆகி,
வேண்டின், கரபத்திரத்து
ஈர்த்து விழுத்தல் ஆகி,
காண்டற்கு இனிதாய், பல
கந்து திரட்டல் ஆகி,

ஆண்டு - ஆங்கு; **அப்பிறை நீங்கலும் -** அவ்விளம் பிறை அகன்றதும்; **தீண்டற்கு எளிதாய் -** தொடுதற்கு எளிதானது போலவும்; **பல தேய்ப்பன தேய்க் கல் ஆகி -** பல பொருள்களையும் தேய்க்கத் தக்க பாறை போலவும்; **வேண்டின் -** விரும்பினால்; **கரபத் திரத்து ஈர்த்துவிழுத்தல் ஆகி -** வாளினால் அறுத்து வீழ்த்தலாம் தன்மை போலவும்; **காண்டற்கு இனிதாய் -** பார்க்க இனியது போலவும்; **பல கந்து திரட்டல் ஆகி -** பல தூண்களாகத் திரண்டது போலவும்; **எய்தியது அந்தகாரம் -** இருட்டு வந்து சேர்ந்தது.

இருளின் அடர்த்தியும் திண்மையும் உணர்த்தப் பெற்றன.

3205. முருடு ஈர்ந்து உருட்டற்கு எளிது என்பது
என்? முற்றும் முற்றிப்
பொருள் தீங்கு இல் கேள்விச் சுடர்
புக்கு வழங்கல் இன்றிக்
குருடு ஈங்கு இது என்ன, குறிக்கொண்டு,
கண்ணோட்டம் குன்றி,
அருள் தீர்ந்த நெஞ்சின் கரிது
என்பது அவ் அந்தகாரம்.

முருடு ஈர்ந்து - (அவ்விருள்) திரட்சியான மரமென அறுக்கத் தக்கதாகி; **உருட்டற்கு எளிது என்பது என் -** கம்பமாய் உருட்சி செய்யத் தக்கதாய் எளிதாக அமைந்தது என்று சொல்லவும் வேண்டுமோ?; **பொருள் முற்றும் முற்றி -** பொருள் அறிவு முழுமையாய் அடைந்து; **தீங்கு இல் கேள்விச் சுடர் -** குற்றமற்ற கேள்விச் செல்வமாகிய ஒளி; **புக்கு வழங்கல் இன்றி -** உட்புகுந்து வெளிச்சம் தராமல்; **குருடு ஈங்கு இது என்ன -** இவ்வுலகில் மனக் குருடே உண்மையான குருடு எனும்படி; **குறிக் கொண்டு-** அப்

பெயருக்கு இலக்காகி; **கண்ணோட்டம் குன்றி** - அருள் நோக்குக் குறைந்து; **அருள் தீர்ந்த** - அருள் அருகிப் போன; **நெஞ்சின்** -மனித உள்ளத்தை விடவும்; **அவ்வந்தகாரம்** - அவ்விருளானது; **கரிது என்பது** - கருமை என்று கூறத்தக்கதாம்.

அறிவொளி சாரா உள்ளத்தை இருளுக்கு உவமித்தார்.

3206. **விள்ளாது செறிந்து இடை, மேல்**
உற ஓங்கி, எங்கும்
நள்ளா இருள் வந்து, அகன்
ஞாலம் விழுங்கலோடும்,
'எள்ளா உலகு யாவையும் யாவரும்
வீவது என்பது
உள்ளாது, உமிழ்ந்தான், விடம் உண்ட
ஒருத்தன்' என்றான்.

விள்ளாது - துண்டு படாமல்; **இடை செறிந்து** - எங்கும் இடைவெளியின்றி நிறைந்து; **மேல் உற ஓங்கி** - விண்ணையும் வளைத்து வளர்ந்து; **எங்கும் நள்ளா இருள் வந்து** - எங்கும் பொருந்தாத இருள் வந்து; **அகன் ஞாலம் விழுங்கலோடும்** - பரந்த உலகினை மூடி மறைத்ததும்; **விடம் உண்ட ஒருத்தன்** - நஞ்சினை விழுங்கிய ஒப்பற்ற சிவபெருமான்; **எள்ளா உலகு யாவையும்** - இகழத் தக்கதல்லாத எல்லா உலகங்களையும்; **யாவரும்** - எல்லா மக்களையும் (பொருள்களையும்); **வீவது என்பது உள்ளாது** - அழிக்கும் என்று கருதாமல்;**உமிழ்ந்தான்** - அந்நஞ்சை உமிழ்ந்து விட்டான்; **என்றான்** - என்று (இராவணன்) மொழிந்தான்.

இப்பாடல் உருவக அணி.

3207. **'வேலைத்தலை வந்து ஒருவன்**
வலியால் விழுங்கும்
ஆலத்தின் அடங்குவது அன்று இது:
அறிந்து உணர்ந்தேன்;
ஞாலத்தொடு விண் முதல் யாவையும்
நாவின் நக்கும்
காலக் கனல் கார் விடம் உண்டு
கறுத்தது அன்றே.

வேலைத்தலை வந்து - திருப்பாற் கடலினின்றும் பிறந்து;**ஒருவன் வலியால் விழுங்கும்** - ஒப்பற்ற சிவபெருமான் தன் ஆற்றலால் உண்ட; **ஆலத்தின்** - ஆலகால விடம் எனும் ஒன்றில்; **இது** - இவ்விருள்; **அடங்குவதன்று** - அடக்கத் தக்கதன்று; **அறிந்து உணர்ந்தேன்** - இதனை யான் தெளிந்து கொண்டேன்; **ஞாலத்தொடு விண்முதல் யாவையும்** - மண்ணையும் விண்ணையும் யாவற்றையும்; **நாவின் நக்கும்** - தன் நாவால் தீண்டி அழிக்கும்; **காலக் கனல்** - ஊழிக் காலமாகிய நெருப்புப் பாம்பு; **கார்விடம்**

உண்டு - கரிய விடத்தைத் தேக்கி; **கறுத்தது அன்றே** - கருமை பூண்டதை ஒக்கும் அன்றோ?

ஆலகால நஞ்சு சிவனால் விழுங்கப்பட்டுவிட்டது; இந்த இருளை விழுங்கும் சக்தி வேறு எதுவுமே இல்லை. விழுங்கப்பட முடியாத இந்த இருளாகிய நஞ்சு மண் முதல் விண் ஈறாக உள்ள அனைத்தையும் விழுங்கிவிடும். தற்குறிப்பேற்ற அணி. நாவின் நக்கும் என்றமையால் காலக் கனலாகிய பாம்பு என வருவிக்கப்பட்டது.
141 பிராட்டியின் உருவெளிப்பாடு காணுதல்

3208. 'அம்பும் அனலும் நுழையாக்
கன அந்தகாரத்
தும்பு, மழைகொண்டு,-அயல் ஒப்பு
அரிது ஆய துப்பின்
கொம்பர்-குரும்பைக் குலம் கொண்டது,
திங்கள் தாங்கி,
வெம்பும் தமியேன்முன், விளக்கு என,
தோன்றும் அன்றே!

வெம்பும் தமியேன்முன் - வேதனைப்பட்டுத் தனியே வெதும்பிக் கொண்டுள்ள என் முன்னே; **அயல் ஒப்பு அரிது ஆய துப்பின் கொம்பர்** - பிறிதொன்றை ஒப்புமையாகக் கொள்ள முடியாத ஒரு பவளக் கொம்பானது; **அம்பும் அனலும் நுழையா** - அம்பும் நெருப்பும் ஊடுருவ முடியாததாகிய; **கன அந்தகாரத் தும்பு மழை கொண்டு** - செறிந்த இருளை வரம்பாகக் கொண்ட மேகத்தைச் சுமந்து; **குரும்பைக் குலம் கொண்டது** - குரும்பைத் திரளைக் கொண்டதாகி; **திங்கள் தாங்கி** - சந்திரனைத் தாங்கிக் கொண்டு; **விளக்கு என** - விளக்கைப் போல; **தோன்றும்** - தோற்றமளிக்கிறது. (**அன்று, ஏ** - அசைகள்).

ஒரு பவளக் கொடி தமியேன்முன் விளக்கெனத் தோன்றும் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். பவளக்கொடி ஒன்று விளக்கைப் போல் தோன்றுகின்றதாக உணர்கிறான். கரிய நிறத்துக்கு இருளையே வரம்பாகக் கொண்ட மேகம்; மேகம் சுமந்த பவளக் கொம்பு;- கருங் கூந்தல் இவ்வாறு விளக்கப்படுகிறது. பவளக் கொடி ஒன்று கார்மேகத்தைச் சுமந்து, குரும்பைகள் ஏந்தி, திங்களைச் சுமந்து விளக்குப் போல் தோன்றுகிறது. கூந்தல், மார்பகம், முகம் ஆகியவற்றை மேகம், குரும்பை, திங்கள் ஆகியனவாகவும் கொடி போல் மென்மையாய் ஒளிரும் உருவத்தைப் பவளக் கொடியாகவும் கம்பர் சித்திரிக்கிறார்.

கயல் எழுதி வில்எழுதிக் காமன் செயல் எழுதித் தீர்ந்த முகம் திங்களோ காணீர்

(சிலம்பு - கானல்வரி 11) என்ற இளங்கோவடிகளின் கற்பனை இங்கே கருதத்தக்கது. இல் பொருளுவமைத் தன்மை கொண்ட உருவகம்; உயர்வு நவிற்சியும் கொண்டது. எதனையும் ஊடுருவும் கூர்மை கொண்ட அம்பும், எதனையும் ஊடுருவி எரிக்க வல்ல நெருப்பும் தோல்வி காணும் மேகம் என்றது கூந்தலின் செறிவையும் இருள்

நிறத்தையும் சுட்டியதாகும். தும்பு - வரம்பு. மழை - மேகம்.

3209. 'மருளூடு வந்த மயக்கோ? மதி
மற்றும் உண்டோ?
தெருளேம்; இது என்னோ? திணி மை
இழைத்தாலும் ஒவ்வா
இருளூடு, இரு குண்டலம் கொண்டும்
இருண்ட நீலச்
சுருளோடும் வந்து, ஓர் சுடர் மா
மதி தோன்றும் அன்றே!

(மேலும் இராவணன் சிந்திக்கின்றான்) ***மருள் ஊடு வந்த மயக்கோ-***காமக் கலக்கத்தால் எனக்கு வந்த மயக்கமோ இது?; ***மதி மற்றும் உண்டோ -*** என் அறிவு வேறாய்த் திரிவுற்றதோ?; **தெருளேம், இது என்னோ -** தெளிவற்றேன் இவ்வுருவம்தான் யாதோ?; **திணி மை இழைத்தாலும் ஒவ்வா இருளூடு -** செறிந்த அஞ்சன மை குழைத்தாலும் இணையாகாத இவ்விருட்டின் நடுவே; **ஓர் சுடர் மாமதி -** ஒரு காந்தி மிக்க அழகிய சந்திரன்; **இரு குண்டலம் கொண்டும் -** இரண்டு குண்டலங்களாகிற காதணியோடும்; **இருண்ட நீலச் சுருளோடும் -**கருமை கொண்ட கூந்தலோடும்; **வந்து தோன்றும் -** என் முன் வந்து புலனாகின்றது. (**அன்றே -** அசை).

இராவணன் முன் தோன்றிய உருவெளித் தோற்றம் அவனைத் தடுமாற வைத்தது. 'ஒரு சுடர் மாமதி இருளூடு குண்டலம் கொண்டும் சுருளொடும் வந்து தோன்றும்' எனக் கூட்டிப் பொருள் காண்க. இதுவும் மேலைச்செய்யுள் போன்ற உவமை சார்ந்த உருவகமாகிய உயர்வு நவிற்சியே.

3210. 'புடை கொண்டு எழு கொங்கையும்,
அல்குலும், புல்கி நிற்கும்
இடை, கண்டிலம்; அல்லது எல்லா
உருவும் தெரிந்தாம்;
விடம் நுங்கிய கண் உடையார் இவர்;
மெல்ல மெல்ல,
மட மங்கையர் ஆய், என்
மனத்தவர் ஆயினாரே.

புடை கொண்டு எழு கொங்கையும் - பக்கங்களில் பொங்கி எழுகின்ற மார்பகங்களையும்; **அல்குலும் -** அல்குலையும், **புல்கி நிற்கும் இடை கண்டிலம் -** இணைக்கின்ற இடை என் கண்களுக்குப் புலனாகவில்லை; **அல்லது எல்லா உருவும் தெரிந்தாம் -** அது தவிரப் பிற உறுப்பெல்லாம் தெரிகின்றது; **விடம் நுங்கிய கண்ணுடையார் -**நஞ்சை அருந்திய கண்கள் இவருக்கு அமைந்தன; **மெல்ல மெல்ல -** மெதுவாக; **மடமங்கையர் ஆய் -** அழகிய இளம் பெண்ணாய்; **இவர் என் மனத்தவர் ஆயினார் -** இவர் என் நெஞ்சுக்குள் இடம் பெற்றுக் கொண்டார். (**ஏ -** அசை)

உருவெளித் தோற்றமாகையினால் சிறிது சிறிதாக உறுப்புக்கள் புலனாகி ஒரு வடிவுற்றதாய்க் காட்டுகின்றார்.

3211. **'பண்டு ஏய் உலகு ஏழினும்**
உள்ள படைக்கணாரைக்
கண்டேன்; இவர் போல்வது
ஓர் பெண் உருக் கண்டிலேனால்;
உண்டே எனின், வேறு இனி,
எங்கை உணர்த்தி நின்ற
வண்டு ஏறு கோதை மடவாள்
இவள் ஆகும் அன்றே.

பண்டு ஏய் உலகு ஏழினும் - முன்னமே ஏழு உலகங்களிலும்; **உள்ள படைக்கணாரைக் கண்டேன் -** இருக்கும் மகளிரைப் பார்த்துள்ளேன்; **இவர் போல்வதோர் பெண் உருக் கண்டிலேன் -** அவர்களிடையே இவ் வடிவம் போல் ஓர் பெண் உருவை நான் கண்டதில்லை; **இனி வேறு உண்டே எனின் -** உலகிலுள்ள பெண்களிலிருந்து மாறுபட்டதே இவ்வுரு என்றால்; **எங்கை உணர்த்தி நின்ற -** என் தங்கை சூர்ப்பணகை குறித்துச் சொன்ன; **வண்டு ஏறுகோதை மடவாள் -** வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலை உடைய இளநங்கை; **இவள் ஆகும் -** இவளே ஆவாள். (**அன்றே -** தேற்றம்; **ஆல் -**அசை)

படைக் கண்ணார் - அம்பு, வாள் போன்ற கண்களை உடைய பெண்கள். இதுவரை காணாத அழகு என்பதால் சூர்ப்பணகை குறிப்பிட்டது அவளேயாகும் இவள் எனக் கருதினான்.

3212. **'பூண்டு இப் பிணியால் உறுகின்றது,**
தான் பொறாதாள்,
தேண்டிக் கொடு வந்தனள்; செய்வது
ஓர் மாறும் உண்டோ?
காண்டற்கு இனியாள் உருக்
கண்டவட் கேட்கும் ஆற்றால்,
ஈண்டு, இப்பொழுதே, விரைந்து,
எங்கையைக் கூவுக' என்றான்.

(இவ்வாறு கருதிய இராவணன் மேலும் எண்ணலானான்)**'பூண்டு இப்பிணியால் -** காதல் நோய் பொருந்தி அந்த நோயால்;**உறுகின்றது தான் பொறாதாள் -** (யான்) வருந்துவதை அறிந்து பொறாதவளாய்;**தேண்டிக் கொடு வந்தனள் -** (சீதை) என்னைத் தேற்றும் பொருட்டுத் தேடிக் கொண்டு வந்து விட்டாள்; **செய்வது ஓர் மாறும் உண்டோ? -** யான் இவளுக்குச் செய்யத்தக்க கைம்மாறு ஏதும் உண்டா? (இல்லை); **காண்டற்கு இனியாள் -** கண்டு களிக்க இனியவளான சீதையினது; **உருக் கண்டவள் -** வடிவத்தை நேரிற்கண்ட சூர்ப்பணகையை; **கேட்கும் ஆற்றால் -** வினவி உண்மை அறியும் பொருட்டு; **ஈண்டு இப்பொழுதே -** இதோ இந்தக் கணமே; **விரைந்து -**

விரைவாக; **எங்கையைக் கூவுக' என்றான் -** என் தங்கையை அழையுங்கள் என்று ஆணையிட்டான்.

உருவெளித் தோற்றத்தைச் சீதையென மயங்கியவன் உண்மை அறியத் தங்கையை அழைத்தான்.

3213. **என்றான் எனலும், கடிது**
ஏகினர் கூவும் எல்லை,
வன் தாள் நிருதக் குலம்
வேர்அற மாய்த்தல் செய்வாள்,
ஒன்றாத காமக் கனல்
உள் தெறலோடும், நாசி,
பொன் தாழ் குழைதன்னொடும்
போக்கினள் போய்ப் புகுந்தாள்.

என்றான் எனலும் - இவ்வாறு இராவணன் கட்டளையிட்டான் என்றதும்; (பணியாளர்); **கடிது ஏகினர் கூவும் எல்லை -** விரைந்து சென்று (சூர்ப்பணகையை) அழைத்த பொழுதில்; **வன்தாள் நிருதக் குலம் -**வலிய முயற்சியை உடைய அரக்கர் மரபை; **வேர் அற மாய்த்தல் செய்வாள் -** ஆணி வேரோடு அழிக்கப் பிறந்த அவள்; **நாசி -** மூக்கையும்; **பொன்தாழ் குழை தன்னொடும் -** பொன்னாலாகிய குழையணிந்த செவியையும்; **போக்கினள் -** பறி கொடுத்தவள்; **ஒன்றாத காமக் கனல் -** ஒரு தலையாய்ப் பிறந்த காம நெருப்பு; **உள் தெறலோடும் -** மனத்தை வருத்தும் நிலையில்; **போய்ப் புகுந்தாள் -** அங்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

சேர்ந்தாரை அழிக்கும் நெருப்புப் போன்றது காமமென்பதால் காமக்கனல் என்றார்.

இராவணன் சூர்ப்பணகை உரையாடல்

3214. **பொய்ந் நின்ற நெஞ்சின்**
கொடியாள் புகுந்தாளை நோக்கி,
நெய்ந் நின்ற கூர் வாளவன், 'நேர்
உற நோக்கு; நங்காய்!
மைந் நின்ற வாள்-கண் மயில் நின்றென
வந்து, என் முன்னர்
இந் நின்றவள் ஆம்கொல்,
இயம்பிய சீதை?' என்றான்.

நெய்ந் நின்ற கூர் வளாவன் - நறு நெய் பூசிய கூரிய வாளை உடைய இராவணன்; **பொய்ந்நின்ற நெஞ்சின் -** பொய் குலவும் மனம் உடைய; **கொடியாள் புகுந்தாளை நோக்கி -** கொடிய சூர்ப்பணகை அங்குவரவும், அவளைப் பார்த்து; **நங்காய் -** பெண்ணே!; **நேர் உற நோக்கு -** நன்றாக உற்றுப்பார்; **மைந் நின்ற வாள் கண் -** அஞ்சன

மை பூசிய ஒளி மிக்க கண்களோடு; **மயில் நின்றென வந்து -** ஒரு தோகை மயிலென முன் வந்து; **என் முன்னர் -** எனக்கு எதிரில்; **இந்நின்றவள் ஆம் கொல் -** இதோ நிற்கும் இவளே போலும்; **இயம்பிய சீதை -** நீ குறிப்பிட்ட சீதை; **என்றான் -** என்று வினவினான்.

இராவணன் மனத்தைக் காமம் கவ்விய நிலையில் உருவெளித் தோற்றத்தை மெய்யாக நம்பி இங்ஙனம் தங்கையிடம் கேட்டான். அவளும் அதே நிலையினள் என்பதை வரும் பாடல் உணர்த்தும்.

3215. **'செந் தாமரைக் கண்ணொடும்,**
செங் கனி வாயினோடும்,
சந்து ஆர் தடந் தோளொடும்,
தாழ் தடக் கைகளோடும்,
அம் தார் அகலத்தொடும், அஞ்சனக்
குன்றம் என்ன
வந்தான் இவன் ஆகும், அவ் வல்
வில் இராமன்' என்றாள்.

செந்தாமரைக் கண்ணொடும் - சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற கண்களோடும்; **செங்கனி வாயினோடும் -** கோவைக் கனி போன்ற இதழ்களோடும்; **சந்து ஆர் தடந் தோளொடும் -** சந்தனம் பொருந்திய உயர்ந்த தோள்களோடும்; **தாழ் தடக்கைகளோடும் -** நீண்ட பெரியகரங்களோடும்; **அம் தார் அகலத்தொடும் -** அழகிய மாலை புனைந்த மார்பினோடும்; **அஞ்சனக் குன்றம் என்ன வந்தான் -** நீல மலை போல வந்து தோன்றும்; **இவன் -** இவ்வுரு உடையவனே; **அவ் வல் வில் இராமன் ஆகும் -** அவ்வீர வில்லேந்திய இராமன் ஆவான்;**என்றாள் -** என்று சூர்ப்பணகை மொழிந்தாள்.

உருவெளித் தோற்றத்தை நேர் மாறாகக் காம வசப்பட்ட சூர்ப்பணகை இராமன் என்றாள்.

இந்த வேடிக்கையான உள்ளத்தின் விளையாட்டைக் கம்பர் மனவெளி நாடகமாக்கி மகிழ்விக்கின்றார். கம்ப நாடகம் என அறிஞர் இத்தகு காட்சிகளை வியப்பர். வேதம் முதலிய நூலுணர்வும் தவமேம்பாடும் வரங்கொண்ட மேன்மையும், வெற்றிக் கொற்றமும் மற்றும் பல சிறப்புக்களையும் கொண்ட இராவணன் காமத்தால் சிறுமையுற்று எள்ளப்படும் நிலை அடைகிறான்.

3216. **'பெண்பால் உரு, நான், இது**
கண்டது; பேதை! நீ ஈண்டு,
எண்பாலும் இலாதது ஓர் ஆண்
உரு என்றி; என்னே!
கண்பால் உறும் மாயை
கவற்றுதல் கற்ற நம்மை,

மண்பாலெவரேகொல், விளைப்பவர்
மாயை?' என்றான்.

நான் கண்டது இது - நான் பார்த்த இவ்வடிவம்; **பெண்பால் உரு -** பெண் வடிவமாகும்; **பேதை -** அறியாமை உடையவளே!; **நீ ஈண்டு -**நீயோ இங்கு; **எண்பாலும் இலாதது ஓர் -** எண்ணத்தில் எங்கும் கருதப்படாத ஒரு; **ஆண் உரு என்றி -** ஆண் வடிவம் என்று கூறுகின்றாய்; **என்னே -** இது வியப்பாய் இருந்தது; **கண்பால் உறும்மாயை -** கண்கள் நம்பும்படியான மாயச் செய்கை; **கவற்றுதல் கற்றநம்மை -** மயங்கும்படி செய்யவல்ல வித்தையாய்ப் பயின்ற நமக்கு; **மண்பால் -** இவ்வுலகில்; **மாயை விளைப்பவர் எவரே கொல் -**மாயை செய்தவர் யாராக இருக்கலாம்; **என்றான் -** என ஐயுற்று (இராவணன்) மொழிந்தான்.

மாயையில் வல்ல நம்மையும் ஏமாற்றும் மாயை உண்டோ என்றான். ஒருவர் பெண் என்ன, இன்னொருவர் ஆண் என்ன விளைந்த மயக்கத்தை இவ்வாறு குறித்தான்.

3217. ***'ஊன்றும் உணர்வு அப்புறம்***
ஒன்றினும் ஓடல் இன்றி,
ஆன்றும் உளது ஆம் நெடிது
ஆசை கனற்ற நின்றாய்க்கு
ஏன்று, உன் எதிரே, விழி
நோக்கும் இடங்கள்தோறும்,
தோன்றும், அனையாள்; இது தொல்
நெறித்து ஆகும்' என்றாள்.

'ஊன்றும் உணர்வு - (சீதையின் பால்) பதிந்து போன அறிவு; **அப்புறம் ஒன்றினும் ஓடல் இன்றி -** வேறு எதனினும் சென்று தங்காமல்; **ஆன்றும் உளது ஆம் நெடிது ஆசை -** மிக வளர்ந்துவிட்ட பெரியகாமம்; **கனற்ற நின்றாய்க்கு -** வெப்ப மூட்ட விளங்கும் உனக்கு;**ஏன்று -** பொருந்தும்படி; **உன் எதிரே விழி நோக்கும் இடங்கள் தோறும் -**உன் முன் கண்கள் பார்க்கும் இடமெல்லாம்; **அனையாள் தோன்றும் -**அவள் உருவே தோன்றலாயிற்று; **இது தொல் நெறித்து ஆகும் -** இவ்வாறுதோன்றுதல் பண்டு முதல் வழக்கமானது தான்; **என்றாள் -** என்று சூர்ப்பணகை (சமாதானம்) கூறினாள்.

தொல்நெறித்து ஆகும் என்று இராவணனுக்குச் சொன்ன சிறுமை தனக்கும் உரியது என்பதைச் சூர்ப்பணகை உணராதது குறிக்கத்தக்கது. *151*

3218. ***அன்னாள் அது கூற,***
அரக்கனும், 'அன்னது ஆக;
நின்னால் அவ் இராமனைக் காண்குறும்
நீர் என்?' என்றான்;
'எந்நாள், அவன் என்னை இத் தீர்வு
அரும் இன்னல் செய்தான்,

அந் நாள்முதல், யானும்
அயர்த்திலென் ஆகும்' என்றாள்.

அன்னாள் அது கூற - *சூர்ப்பணகை இவ்வாறு கூறவும்;* ***அரக்கனும்-*** *இராவணனும்;* ***அன்னது அக*** - *நீ கூறியதே உண்மை ஆகுக; (எனில்)* ***நின்னால் அவ் இராமனை*** - *உன் கண்களில் அவ்விராமனை;* ***காண்குறும் நீர் என்?*** - *காணுகின்ற தன்மை நேர்ந்தது எவ்வாறு?';* ***என்றான்*** *-என்று கேட்டான் (அதற்கு அவள்);* ***எந்நாள் அவன் என்னை*** - *எப்பொழுது அவ்விராமன் எனக்கு;* ***இத்தீர்வு அரும் இன்னல் செய்தான்*** *-இவ்வாறு விலக்கலாகாத் தீமை செய்தானோ;* ***அந்நாள் முதல்*** - *அப்பொழுதுமுதலாக;* ***யானும் அயர்த்திலென் ஆகும்*** - *நானும் அவனை மறக்கவில்லை';* ***என்றாள்*** - *என்று பதிலிறுத்தாள்.*

சீதையைத் தான் கண்டது ஆசையின் உரு வெளிப்பாடு என்றால் சூர்ப்பணகை கண்ணில் இராமன் தோன்றியது ஏன் என்ற ஐயம் இராவணனுக்கு எழுந்தது. சூர்ப்பணகை தன் காமத்தை ஒளித்து, அவனை நினைத்தற்குக் காரணம் அவன் செய்த கொடுமை எனத் தந்திரமாய் மொழிந்தாள்.

3219. ***'ஆம் ஆம்; அது அடுக்கும்; என்***
ஆக்கையொடு ஆவி நைய
வேமால்; வினையேற்கு இனி என்
விடிவு ஆகும்?' என்ன,
'கோமான்! உலகுக்கு ஒரு நீ,
குறைகின்றது என்னே?
பூ மாண் குழலாள்தனை வவ்வுதி,
போதி' என்றாள்.

'ஆம், ஆம் அது அடுக்கும் - *உண்மை, உண்மை, நீ கூறியது பொருந்தும்;* ***என் ஆக்கையொடு ஆவி நைய*** - *என் உடலும் உயிரும் கலங்க;* ***வேம்*** - *வெந்து தவிக்கிறேன்;* ***வினையேற்கு இனி என் விடிவு ஆகும்*** - *கொடிய வினை செய்த எனக்கு இனி விடுதலை தான் யாது';* ***என்ன*** - *என்று (இராவணன்) கேட்க;* ***'கோமான்*** - *தலைவனே;* ***உலகுக்கு ஒரு நீ*** - *இவ்வுலகுக்கே ஒப்பற்ற முதல்வனான நீ;* ***குறைகின்றது என்னே-*** *(இவ்வாறு) மனம் சிதைவது ஏனோ?;* ***பூ மாண் குழலாள்தனை*** *-பூக்கள் பொலியும் கூந்தலை உடைய சீதையை;* ***வவ்வுதி போதி*** - *சென்று கவர்ந்துவருவாயாக;* ***என்றாள்*** - *என (ஆலோசனை) கூறினாள் (* ***ஆல்*** *-அசை).*

சீதையை நினைந்து நோவதைவிட, அவளைக் கைப்பற்றிஅடைவாயாக என்றாள் சூர்ப்பணகை.

3220. ***என்றாள் அகன்றாள்; அவ்***
அரக்கனும் ஈடழிந்தான்;
ஒன்றானும் உணர்ந்திலன்; ஆவி

உலைந்து சோர்ந்தான்;
நின்றாரும் நடுங்கினர்;
நின்றுள நாளினாலே
பொன்றாது உளன் ஆயினன்;
அத்துணைபோலும் அன்றே.

என்றாள் அகன்றாள் - என்றுரைத்த சூர்ப்பணகை அவ்விடம் விட்டு நீங்கினாள்; **அவ் அரக்கனும்** - அவ் விராவணனும்; **ஈடு அழிந்தான்** - தன் சமநிலை குலைந்தான்; **ஒன்றானும் உணர்ந்திலன்** -எதனாலும் நல்லறிவு பெறாதவனாயினான்; **ஆவி உலைந்து சோர்ந்தான்** -உயிர் நிலைகுலைந்து தளர்ந்தான்; **நின்றாரும் நடுங்கினர்** - பணி செய்ய நின்றாரும் அச்சம் கொண்டனர்; **நின்றுள நாளினாலே** - மிச்சம் இருக்கிற ஆயுட் காலத்தால்; **பொன்றாது உளன் ஆயினன்** - சாகாது பிழைத்திருப்பான் ஆனான்; **அத்துணை போலும் அன்றே** -அவ்வளவே அவன் நிலை எனல் ஆயிற்று அன்றோ?

அவன் உயிர் இழவாதிருந்தது ஆயுள் பலத்தால் மட்டுமே என்றார்.

சந்திரகாந்த மண்டபம் அமைத்துத் தங்குதல்

3221. 'இறந்தார் பிறந்தார்' என,
இன் உயிர் பெற்ற மன்னன்,
மறம் தான் உணர்ந்தான், அவண்,
மாடு நின்றாரை நோக்கி,
' "கறந்தால் என நீர் தரு
சந்திரகாந்தத்தாலே,
சிறந்து ஆர் மணி மண்டபம்
செய்க" எனச் செப்புக' என்றான்.

இறந்தார் பிறந்தார் என - மரணமுற்றவன் மீண்டும் பிறந்தான் எனும்படியாய்; **இன் உயிர் பெற்ற மன்னன்** - தன் இனிய உயிரைப் பெற்ற இராவணன்; **மறம் தான் உணர்ந்தான்** - தன் வலிமையை உணர்ந்து கொண்டவனாய்; **அவண் மாடு நின்றாரை நோக்கி** - அங்குப் பக்கத்தில் இருந்தவர்களைப் பார்த்து; **"கறந்தால் என** - பால் கறந்தால் சுரப்பதுபோன்று; **நீர்தரு சந்திர காந்தத்தாலே** - நீர் சுரப்பதாகிய சந்திர காந்தம் என்னும் கற்களாலே; **சிறந்து ஆர் மணிமண்டபம்** - சிறந்து விளங்கும் எழில் மிகு மணி மண்டபம் ஒன்றை; **செய்க என** - சமைக்க வேண்டும்' என; **செப்புக என்றான்** - சிற்பக் கலைஞரிடம் கூறுங்கள்" எனப் பணித்தான்.

சந்திரகாந்தம் - சந்திர கிரணம் பட்டதும் நீர் சொரியும் ஒரு வகைக்கல் சந்திர காந்தக் கல்லாலாகிய கட்டடம் பற்றி முன்னும் (122) கம்பர் குறித்திருக்கிறார். குளிர்ச்சியை நாடி இவ்வாறு கூறினான். செப்புக என்றது தெய்வச் சிற்பியைக் கருதிக் கூறியது.

3222. ***வந்தான் நெடு வான் உறை தச்சன்;***
மனத்து உணர்ந்தான்;
சிந்தாவினை அன்றியும், கைவினை
யாலும் செய்தான்-
அம் தாம நெடுங் தறி ஆயிரத்
தால் அமைந்த
சந்து ஆர் மணி மண்டபம், தாமரை
யோனும் நாண.

நெடுவான் உறை தச்சன் - *உயர்ந்த தேவருலகத் தச்சனான விசுவகர்மா;* **மனத்து உணர்ந்தான் -** *இராவணன் கட்டளையைத் தன் மனதில் உணர்ந்து கொண்டவனாய்;* **வந்தான் -** *அங்கு வந்து சேர்ந்தான்;* **அம் தாம நெடுந்தறி ஆயிரத்தால் -** *அழகிய ஒளி மிக்க ஆயிரம் நெடுந்தூண்களால்;* **அமைந்த சந்தார் மணிமண்டபம் -***அமைவதான அழகு பொலியும் சந்திர காந்த மணி மண்டபத்தை;***தாமரையோனும் நாண-** *படைப்புக் கடவுளாகிய பிரமனும் வெட்கப்படும்படியாக;***சிந்தா வினைஅன்றியும் -** *சிந்தித்து உருவாக்கிய தோடன்றி;***கைவினையாலும் செய்தான் -** *கைவினைத் திறன் மிளிரவும் செய்து முடித்தான்.*

சந்து - அழகு நினைவினாலும் திட்டமிட்ட செயலாலும் எழில் கூட்டி மண்டபம் அமைத்தான் விசுவகர்மா. வெற்றி பெறுதற்குத் திட்டமும்வேண்டும்; வினை செயல் வகையும் வேண்டும். இதை இச் செய்யுள்உணர்த்தியது.

3223. ***காந்தம், அமுதின் துளி***
கால்வன, கால மீனின்
வேந்தன் ஒளி அன்றியும்,
மேலொடு கீழ் விரித்தான்;
பூந் தென்றல் புகுந்து
உறை சாளரமும் புனைந்தான்;
ஏந்தும் மணிக் கற்பகச்
சீதளக் கா இழைத்தான்.

கால மீனின் வேந்தன் - *விண்மீன்களின் தலைவனாகிய சந்திரன்;* **ஒளி அன்றியும் அமுதின் துளி கால்வன -** *ஒளி படராத போதும் அமுத நீரின் துளிகள் சிதறுவனவாகிய;* **காந்தம் மேலொடு கீழ் விரித்தான் -** *சந்திர காந்தக் கற்களை மேலிருந்து கீழ் வரை அமைத்தான்;* **பூந் தென்றல் புகுந்து உறை சாளரமும் புனைந்தான் -** *பூ மணக்கும் தென்றல் காற்று உள்ளே வரும்படியாகப் பலகணிகளும் உருவாக்கினான்;* **ஏந்தும் மணிக் கற்பக -** *விரும்பியவற்றை ஏந்தி அளிக்கும் மாணிக்கம் திகழும் கற்பக மரங்களின்;* **சீதளக் கா இழைத்தான் -** *குளிர்ச்சியான சோலையையும் உடன் அமைத்து வைத்தான் (விசுவகர்மா).*

சந்திர கிரணம் படாத போதும் நீர் சுரக்கும் சந்திர காந்தம் என்ற சிறப்புமிக்க கற்களால் மண்டபம் அமைந்தது என வனப்பினை உயர்த்திக் கூறினார்.

3224. **ஆணிக்கு அமை பொன் கை, மணிச்**
சுடர் ஆர் விளக்கம்
சேண் உற்ற இருள் சீப்ப, அத்
தெய்வ மடந்தைமார்கள்
பூணின் பொலிவார் புடை ஏந்திட,
பொங்கு தோளான்
மாணிக்க மானத்திடை மண்டபம்
காண வந்தான்.

ஆணிக்கு அமை பொன் கை - *ஆணிப் பொன் அணிகலன்கள் அணிந்த கரத்தில்;* **மணிச் சுடர் ஆர் விளக்கம் -** *ஒளிச் சுடர் பொருந்திய விளக்குகளை எந்தி;* **பூணின் பொலிவார் -** *நகைகளை அழகுற அணிந்தவரான;* **அத் தெய்வ மடந்தை மார்கள் -** *அந்தத் தேவமங்கையர்;* **புடை ஏந்திட -** *இருபுறமும் எடுத்து வர;* **சேண் உற்ற இருள் சீப்ப -** *வான்முழுதும் செறிந்த இருள் சிதறி ஓட;* **பொங்கு தோளான் -** *விம்மிய (இருபது) தோள்களை உடைய இராவணன்;* **மாணிக்க மானத்திடை -** *ஒரு மாணிக்க விமானம் ஏறி;* **மண்டபம் காண வந்தான் -** *அம்மணி மண்டபம் காண வருகை தந்தான்.*

தேவ மகளிர் மணி விளக்கெடுப்ப, இராவணன் மாணிக்க விமானத்தில் மணி மண்டபம் காண வந்தான்.

3225. **அல் ஆயிரகோடி**
அடுக்கியது ஒத்ததேனும்,
நல்லார் முகம் ஆம், நளிர் வால்
நிலவு ஈன்ற, நாமப்
பல ஆயிரகோடி பனிச் சுடர்
ஈன்ற, திங்கள்
எல்லாம் உடன் ஆய், இருள்
ஓட இரித்தது அன்றே.

அல் ஆயிர கோடி அடுக்கியது ஒத்ததேனும் - *ஆயிரம் கோடிஇருட்டை அடுக்கியது போல் இருள் செறிந்திருந்ததாயினும்;* **நல்லார் முகம் ஆம் -** *தேவமாதரின் முகங்களான;* **நளிர் வால் நிலவு ஈன்ற -** *குளிர்ந்த வெண்ணிலவுகளில் பிறந்த;* **நாமப் பல் ஆயிர கோடி -** *பெருமைமிக்க பல கோடி நூறாயிரம்;* **பனிச் சுடர் ஈன்ற திங்கள் -** *குளிரொளி தரும் சந்திரப் பேரொளிகள்;* **எல்லாம் உடன் ஆய் -** *எல்லாம் ஓரிடத்தே திரண்டாற் போன்ற ஒளி பெருக;* **இருள் ஓட இரித்தது அன்றே -** *இருட்டு ஓடித் தோற்று மறைந்தது அன்றோ?*

அல் ஆயிரகோடி அடுக்கியது - தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. மகளிர் முகங்களால் இருள் ஒழிந்தது - உயர்வு நவிற்சி அணி.

3226. பொற்பு உற்றன ஆய் மணி ஒன்பதும்
பூவில் நின்ற
கற்பத் தருவின் கதிர் நாள்
நிழற் கற்றை நாற,
அல் பற்று அழிய, பகல்
ஆக்கியதால் - அருக்கன்
நிற்பத் தெரிக்கின்றது நீள் சுடர்
மேன்மை அன்றோ?

பொற்பு உற்றன ஆய் - அழகு பொருந்தியனவாய்; **கற்பத் தருவின் பூவில் நின்ற -** கற்பக மரத்தின் பூக்களாய்ப் பொருந்திய; **மணி ஒன்பதும் -** நவரத்தினங்களும்; **கதிர் நாள் நிழல் கற்றை நாற -** கதிரவனின் பகற்கால ஒளிக்கிரணங்கள் போல் தோன்ற; **அல் பற்று அழிய -**இருளின் பிடிப்புச் சிதையும்படி; **பகல் ஆக்கியது -** பகற் பொழுதை உருவாக்கியது; **அருக்கன் நிற்பத் தெரிக்கின்றது -** சூரியன் மறைந்து நிற்கவும் ஒளியானது வீசிக் கொண்டிருப்பது; **நீள் சுடர் மேன்மை அன்றோ -** கற்பக மரங்களிலிருந்து பெருகும் ஒளியின் சிறப்பு அல்லவா?

கற்பக மரங்களின் பூக்கள் தரும் ஒளியை வியந்தவாறாம். கோமேதகம், நீலம், பவளம், புட்பராகம், மரகதம், முத்து, மாணிக்கம், வைரம், வைடூரியம் என்பன நவமணிகள். *16*

3227ஊறு, ஓசை, முதல் பொறி யாவையும்,
ஒன்றின் ஒன்று
தேறா நிலை உற்றது ஓர் சிந்தையன்;
செய்கை ஓரான்;
வேறு ஆய பிறப்பிடை, வேட்கை
விசித்தது ஈர்ப்ப,
மாறு ஓர் உடல் புக்கென,
மண்டபம் வந்து புக்கான்.

ஊறு - தொடுதல்; **ஓசை -** கேட்டல்; **முதற் பொறியாவையும் -** முதலான உணர்வு தரும் ஐம் பொறிகளும்; **ஒன்றின் ஒன்று தேறா நிலை-** ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைப் பிரித்து உணர முடியாத நிலையினை;**உற்றதோர் சிந்தையன் -** அடைந்த குழப்ப மனம் படைத்தவன்;**செய்கை ஓரான் -** இன்னது செய்வதென விளங்காத இராவணன்; **வேட்கை விசித்தது ஈர்ப்ப -** ஆசை பற்றி இழுத்து வர; **வேறு ஆய பிறப்பிடை -** மற்றொரு பிறவி எடுத்து (அப்பிறப்பில்); **மாறு ஓர் உடல் புக்கென -**இன்னொரு உடல் கொண்டு வந்தவன் போல்; **மண்டபம் வந்து புக்கான் -** சந்திர காந்த மண்டபம் அடைந்தான்.

ஐம்பொறி உணர்வுகளும் நிலைகுலைந்தமையால் ஆற்றல் மிக்க இராவணன் வேறொரு பிறவி எடுத்தவன் போல் வலிமையிழந்து காட்சி தந்தான்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3228. தண்டல் இல் தவம் செய்வோர்,
தாம் வேண்டிய, தாயின் நல்கும்
மண்டல மகர வேலை
அமுதொடும் வந்ததென்ன,
பண் தரு சுரும்பு சேரும் பசு மரம்
உயிர்த்த பைம் பொன்
தண் தளிர் மலரின் செய்த சீதளச்
சேர்க்கை சார்ந்தான்.

தண்டல் இல் தவம் செய்வோர் - *விருப்பம் அழித்துத் தவம் புரிந்த தேவர்கள்;* **தாம் வேண்டிய தாயின் நல்கும் -** *எதனை விரும்பினாலும் தாயைப் போல் வழங்குகின்ற;* **மண்டல மகர வேலை -** *மகர மீன்கள் உலாவும் வட்ட வடிவமான பாற்கடல்;* **அமுதொடும் வந்தது என்ன -** *அமுத கலசத்தோடு வந்தாற்போல;* **பண்தரு சுரும்பு சேரும் -** *இசை பாடும் வண்டுகள் மொய்க்கும்;* **பசுமரம் உயிர்த்த -** *பச்சை மரங்களில் பிறந்த;* **பைம்பொன் தண்டளிர் -** *பொன்னிற இளந் தளிர்களாலும்;* **மலரின் செய்த -** *மலர்களாலும் சமைத்த;* **சீதளச் சேர்க்கை -** *குளிர்ச்சியான படுக்கை அமைந்திருக்க;* **சார்ந்தான் -** *(அதனை இராவணன்) அடைந்தான்.*

அமுதப் பாற்கடல் போன்றிருந்த பூந்தளிர்ப் படுக்கை, தவம் பலனை எதிர் நோக்காது செய்யப்படுவது. ஆயினும் எதனையும் தரவல்லது. இதனைத் 'கண்டல் இல் தவம்' என்றார்.

தென்றலைச் சீறல்

3229. நேரிழை மகளிர் கூந்தல் நிறை
நறை வாசம் நீந்தி,
வேரி அம் சரளச் சோலை
வேனிலான் விருந்து செய்ய,
ஆர் கலி அழுவம் தந்த அமிழ்தென,
ஒருவர் ஆவி
தீரினும் உதவற்கு ஒத்த தென்றல்
வந்து இறுத்தது அன்றே.

நேரிழை மகளிர் கூந்தல் - *நல்ல அணிகலன்கள் அணிந்த பெண்களின் கூந்தலில்;* **நிறை நறை வாசம் நீந்தி -** *நிறைந்த (மலர்களின்) தேனும் மணமும் தோய்ந்து;* **வேரி அம் சரளச் சோலை -** *நறுமணம்நிரம்பிய அழகிய இனிய சோலைகளில்;* **வேனிலான் விருந்து செய்ய -** *மன்மதனுக்கு விருந்து வைக்கும் முகத்தான்;* **ஆர்கலி அழுவம் தந்த அமிழ்தென -** *ஓசைமிக்க கடல் உவந்தளித்த அமுதம் போன்றதும்;* **ஒருவர் ஆவி**

தீரினும் - ஒருவர் உயிர் போகும் பொழுதிலும்;**உதவற்கு ஒத்த -** அதனை மீட்டுத் தர வல்லதான; **தென்றல் -** தென்றற் காற்று; **வந்து இறுத்தது -** அங்கு வந்து சேர்ந்தது (**அன்றே -** அசை).

உயிர் போகும் போதும் மீட்டுத் தரும் இனிய தென்றல் இங்கு இராவணன் உயிரைப் பறிப்பது போல் வந்தது தோன்ற இவ்வாறு கூறினார்.

3230. **சாளரத்தூடு வந்து தவழ்தலும்,**
தரித்தல் தேற்றான்;
நீள் அரத்தங்கள் சிந்தி, நெருப்பு
உக, நோக்கும் நீரான்;
வாழ் மனை புகுந்தது ஆண்டு ஓர்
மாசுணம் வரக் கண்டன்ன
கோள் உறக் கொதித்து விம்மி,
உழையரைக் கூவிச் சொன்னான்:

நீள் அரத்தங்கள் சிந்தி - நெடிய இரத்தத் துளிகள் சிந்தி;**நெருப்பு உக -** தீப்பொறிகளும் கக்கும்படி; **நோக்கும் நீரான் -** சினமுடன் பார்க்கும்கண்கள் கொண்ட இராவணன்; **சாளரத்தூடு வந்து தவழ்தலும் -** (தென்றல்) பலகணி வழியே வந்து பாயவும்; **தரித்தல் தேற்றான் -** பொறுக்க இயலாதவனாய் ஆனான்; **வாழ்மனை ஆண்டு -**வாழும் இல்லத்தின்கண்; **ஓர் மாகணம் புகுந்தது வரக் கண்டன்ன -** ஒரு மலைப் பாம்பு நுழைந்து வரக் கண்டது போல்; **கோள் உறக் கொதித்து -**துன்பம் கொண்டு சினமுற்று; **விம்மி -** கலங்கி; **உழையரைக் கூவிச் சொன்னான்-** பணியாளரைக் கூப்பிட்டுப் பின் வருமாறு கூறினான்.

மலையினின்று வரும் மலய மாருதமான தென்றலை மலைப் பாம்பாகக் குறிப்பிட்டார். தென்றல் என்றதற்கேற்ப அதன் அசைவினைத் தவழ்தல் என்றார்.

3231. **'கூவலின் உயிர்த்த சில் நீர்**
உலகினைக் குப்புற்றென்ன,
தேவரில் ஒருவன் என்னை
இன்னலும் செயத்தக்கானோ?
ஏவலின் அன்றி, தென்றல்
எவ் வழி எய்திற்று' என்னா,
'காவலின் உழையர்தம்மைக் கொணருதிர்
கடிதின்' என்றான்.

கூவலின் உயிர்த்த சில் நீர் - கிணற்றில் தோன்றிய சிறிதளவு தண்ணீர்; **உலகினைக் குப்புற்றென்ன -** உலகத்தை மூழ்கடித்தது என்றாற் போல; **தேவரில் ஒருவன் -** (எனக்கு ஆட்பட்ட) தேவரில் ஒருவனாகிய வாயு; **என்னை இன்னலும் செயத் தக்கானோ -** எனக்கே தீமையும் செய்ய வல்லவன் ஆகிவிட்டானோ; **ஏவலின் அன்றி -** என்

கட்டளையின்றி; **தென்றல் எவ்வழி எய்திற்று** - *எவ்வாறு தென்றல் இங்கு வந்தது;* **என்னா** - *என்று (இராவணன்) வினவி;* **காவலின் உழையர் தம்மை** - *காவல் பணியாளர்களை;* **கடிதின் கொணருதிர்** -*விரைவாக அழையுங்கள்;* **என்றான்** - *எனக் கூறினான்.*

கிணற்று நீர் உலகை மூழ்கடித்தாற் போல ஒரு தேவன் எனக்கு இன்னல் செய்தான் என்று ஏளனமாய் உரைத்தான் இராவணன்.

3232. **அவ் வழி, உழையர் ஓடி, ஆண்டு**
அவர்க் கொணர்தலோடும்,
வெவ் வழி அமைந்த செங் கண்
வெருவுற நோக்கி, வெய்யோன்,
'செவ் வழி, தென்றலோற்குத் திருத்தினிர்
நீர்கொல்?' என்ன,
'இவ்வழி இருந்த காலைத் தடை
அவற்கு இல்லை' என்றார்.

அவ்வழி - *அது கேட்ட பொழுதில்;* **உழையர்** - *பணியாளர்;* **ஓடி** - *ஓட்டமாய்ச் சென்று;* **ஆண்டு அவர்க் கொணர்தலோடும்** - *அங்கு அக் காவலாளரை அழைத்து வரவும்;* **வெவ் வழி அமைந்த செங்கண் வெருவுற நோக்கி** - *கொடுமை நிறைந்த சிவந்த கண்களால் (அக்காவலர்) அஞ்சும்படி நோக்கி;* **வெய்யோன்** - *கோபம் மிக்கவனாகிய இராவணன்;* **தென்றலோற்கு** - *தென்றல் காற்றுக்கு;* **செவ்வழி திருத்தினிர் நீர் கொல்** - *நன்கு வழி அமைத்துக் கொடுத்தவர் நீங்கள் தாமோ;* **என்ன** -*என்று (சின) வினா எழுப்பியதும்;* **'இவ்வழி இருந்த காலை** - *தாங்கள் இவண் எழுந்தருளும் பொழுதில்;* **தடை அவற்கு இல்லை** - *தென்றல் வரலாகாது என்ற தடை உத்தரவு இல்லை';* **என்றார்** - *என்று (பணிமொழி) பகர்ந்தனர்.*

வாயிலை நாங்கள் காவல் காக்கிறோம். சன்னல் வழியே வருவதைத் தடுத்தோம் இல்லை எனக் கூறலுமாம்.

3233. **'வேண்டிய நினைந்து செய்வான்**
விண்ணவர் வருவது என்றால்,
மாண்டது போலும் கொள்கை,
யானுடை வன்மை? வல்லைத்
தேண்டி நீர் திசைகள்தோறும்
சேணுற விசையில் செல்குற்று
ஈண்டு இவன் தன்னைப் பற்றி,
இருஞ்சிறை இடுதிர்' என்றான்.

வேண்டிய நினைந்து செய்வான் - *தாங்கள் விரும்பியவாறு எண்ணிச் செயல்பட;* **விண்ணவர் வருவது என்றால்** - *தேவர்கள் வருவார்கள் என்றால்;* **யானுடை வன்மைக்**

கொள்கை - என்னுடைய ஆற்றற் கோட்பாடு; **மாண்டது போலும்** - அழிந்து போனது போலும்; **வல்லைத் தேண்டி** - விரைவாக எங்கும் தேடி; **திசைகள் தோறும்** - எட்டுத்திசைகளிலும்; **வேணுற விசையில் செல்குற்று** - தொலை தூரங்களிலும் வேகமாய்ச் சென்று; **இவன் தன்னைப் பற்றி** - வாயு தேவனைப் பிடித்து; **நீர்** - நீங்கள்; **ஈண்டு இருஞ்சிறை இடுதிர்** - இங்கே பெருஞ்சிறைச் சாலையில் தள்ளுமின்; **என்றான்** - என்று இராவணன் மொழிந்தான்.

காற்றைப் பிடித்துக் கடுஞ்சிறையில் இட இராவணன் ஆணையிட்டான்.
167அமைச்சரோடு ஆராய்தலும் மாரீசனை அடைதலும்

3234. **'காற்றினோன்தன்னை வாளா**
முனிதலின் கண்டது இல்லை;
கூற்றும் வந்து என்னை இன்னே
குறுகுமால், குறித்த ஆற்றால்
வேல் தரும் கருங் கட் சீதை மெய்
அருள் புனையேன்என்றால்;
ஆற்றலால் அடுத்தது எண்ணும் அமைச்சரைக்
கொணர்திர்' என்றான்.

காற்றினோன் தன்னை - வாயு பகவானை; **வாளா** - வறிதே; **முனிதலின் கண்டது இல்லை** - சினப்பதனால் ஒரு பயனும் இல்லை; **குறித்த ஆற்றால்** - நான் திட்டமிட்டபடி; **வேல் தரும் கருங் கண் சீதை-** வேல் போலும் கரிய கண்களை உடைய சீதையின்; **மெய் அருள் புனையேன் என்றால்** - உண்மையான அன்பை நான் அடைய வில்லையெனில்; **இன்னே** - இப்பொழுதே; **கூற்றும் வந்து என்னைக் குறுகும்** - காலனும் என்னை நெருங்கி வந்து விடுவான்; எனவே; **ஆற்றலால் அடுத்தது எண்ணும்** - தம் வல்லமையால் வருங்காலத்தை உணரவல்ல; **அமைச்சரைக் கொணர்திர்** - மந்திரிமார்களை அழைத்து வாருங்கள்; **என்றான்** - என (இராவணன்) பணித்தான். **ஆல்** -அசை.

என் வல்லமையால் சீதையைப் பெறவில்லையானால் காற்றைப்போலவும் கூற்றும் துன்பம் செய்ய வந்து விடுவதில் வியப்பதற்கில்லை என இராவணன் கருதினான்.

3235. **ஏவின சிலதர் ஓடி, 'ஏ' எனும்**
துணையில், எங்கும்
கூவினர்; கூவலோடும் குறுகினர் -
கொடித் திண் தேர்மேல்,
மாவினில், சிவிகை தன்மேல், மழை
மதக் களிற்றின் - வையத்
தேவரும், வானம் தன்னில் தேவரும்,
சிந்தை சிந்த.

ஏவின சிலதர் ஓடி - கட்டளையைப் பெற்ற பணியாளர் விரைந்து; ***ஏ எனும் துணையில்*** - ஏ எனும் முன்னர்; ***எங்கும் கூவினர்*** -எங்கணும் சென்று அமைச்சரை அழைத்தனர்; ***கூவலோடும்*** - அவ்வாறு அழைத்ததும்; ***வையத் தேவரும்*** - உலகின் கண் உள்ள முனிவரும்;***வானம் தன்னில் தேவரும்*** - விண்ணுலகத் தேவரும்; ***சிந்தை சிந்த*** - மனம் துணுக்குற; (அமைச்சர்கள் எல்லாம்); ***கொடித் திண் தேர் மேல்*** - கொடி அசையும்வலிய தேர்கள் மேலும்; ***மாவினில்*** - குதிரைகள் மேலும்; ***சிவிகை தன் மேல்*** - பல்லக்குகளின் மேலும்; ***மழை மதக் களிற்றில்*** -மழையென மதம் பொழியும் யானைகள் மேலும் (பயணம் செய்து); ***குறுகினர்*** - இராவணனை அடைந்தனர்.

இராவணன் ஆணையின் வலிமையும், அமைச்சர் அறிவின் வலிமையும் சேர்ந்தால் ஏதாகுமோ எனத் தேவரும் முனிவரும் அஞ்சினர்.

3236. வந்த மந்திரிகளோடு மாசு அற
மனத்தின் எண்ணி,
சிந்தையில் நினைந்த செய்யும் செய்கையன்,
தெளிவு இல் நெஞ்சன்,
அந்தரம் செல்வது ஆண்டு ஓர்
விமானத்தில், ஆரும் இன்றி,
இந்தியம் அடக்கி நின்ற மாரீசன்
இருக்கை சேர்ந்தான்.

வந்த மந்திரிகளோடு - அங்கு வந்து சேர்ந்த அமைச்சர்களுடன்; ***மாசு அற மனத்தின் எண்ணி*** - குற்றம் குறைகள் இன்றி ஆலோசனை செய்தபின்; ***தெளிவு இல் நெஞ்சன்*** - தெளிவு பிறக்காத நெஞ்சம் உடையவனாய்; ***சிந்தையில் நினைந்த செய்யும் செய்கையன்*** -(இறுதியில் தான்) மனத்தில் கருதியதையே செய்யும் தன்மையுடையவனாய் விளங்கும் இராவணன்; ***ஆரும் இன்றி*** - எவர் துணையும் இல்லாமல்;***அந்தரம் செல்வது ஆண்டு ஓர் விமானத்தில்*** - விண்ணில் செல்லும் ஒரு விமானத்தில் ஏறி; ***இந்தியம் அடக்கி நின்ற*** - புலன்களை அடக்கித் தவம் செய்கின்ற; ***மாரீசன் இருக்கை சேர்ந்தான்*** - மாரீசன் என்பானது இருப்பிடத்தை அடைந்தான். அமைச்சரோடு ஆலோசித்த போதிலும் தான் நினைத்ததையே செய்வது இராவணன் இயல்பு. அதனால் அமைச்சரின் நற் கருத்துக்களை அவன் ஏற்க வில்லை என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தினார். மாரீசன் இராவணனுக்குத் தாய் வழி மாமன் ஆவான் (3240) விசுவாமித்திரர் செய்த வேள்வியைக் காக்கச் சென்ற இராமபிரானது கணைக்குத் தப்பி ஓடிப் பிழைத்தவன் இவன். இராமபாண தீட்சையால் பழி நெறி மாறித் தவநெறி மேற்கொண்டவன் இவன். ஆதலால், 'இந்தியம் அடக்கி நின்ற மாரீசன்' என்றார்.

மாரீசன் வதைப் படலம்

மாரீசனது வதையைக் கூறும் பகுதியென்று பொருள்படும்.

மாரீசன் சர்ச்சரன் என்ற இயக்கனது மகன் சுகேதுவின் மகள் தாடகைக்கும் சுந்தனென்ற இயக்கனுக்கும் மகன். சுபாகு இவன் உடன் பிறந்தான். அகத்தியரால் சுந்தன் அழிய, அம் முனிவரோடு தாடகையும் அவள் புதல்வரும் போரிடுகின்றனர். அவர் சாபத்தால் அரக்கராயினர்.

விசுவாமித்திரர் செய்ய முனைந்த யாகத்தை அழிக்கத் தாடகையும் அவள் புதல்வரும் துணிந்தனர். அம் முனிவரோடு வேள்வி காக்க வந்த இராமன். வழியில் எதிர்ப்பட்ட தாடகையைக் கொன்றான். பின்னர்ச் சுபாகுவும் இராமனால் கொல்லப்பட்டான். தப்பிப் பிழைத்த மாரீசன் சில காலம் கழித்து இராமனைத் தண்டகாரணியத்தில் மான் வடிவில் வந்து முட்டிக் கொல்ல முயன்றான். இம் முறையும் இராமனிடமிருந்து தப்பி இலங்கையுள் ஒரு சார் தவம் செய்து வாழ்ந்தான்.

சீதையை அடையும் பொருட்டு இராவணன் தன் வஞ்சனைக்குத் துணை புரிய மாரீசனை வேண்டுகின்றான். மாரீசன் பலவாறு இராவணனைத் தடுக்கிறான். இறுதியில் அவனுக்கு அஞ்சி இராவணன் திட்டத்திற்கு இசைகிறான். மாயமானாகச் சீதை முன் விளையாடுகிறான். அம்மானைப் பிடித்துத்தரச் சீதை வேண்டுகிறாள். இலக்குவன் தடுத்தும் கேளாமல், இராமன் மாய மான் பின்னே செல்கிறான். நெடுந்தூரம் இராமனை ஈர்த்துச் சென்ற மாரீசன் இறுதியில் இராமன் அம்புபட்டு, 'சீதா லட்சுமணா' என்று இராமன் குரலால் கூவி, இறந்துபடுகிறான். 'மாயம் இது' என்று உணர்ந்த இராமன் சீதைக்குத் துயர் நேருமென விரைந்து ஆசிரமம் நோக்கி வருகிறான். இப்படலத்தின் செய்திச் சுருக்கம் இது. ஒரு சில பதிப்புகளில் இதற்கு முன்னர் உள்ள சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலமும் அப்பெயர்தாங்காமல் இப்படலத்தில் உட்பகுதியாகவே கொள்ளப் பெற்றுள்ளது.

'வந்த கருத்து என்?' என, மாரீசன் வினவுதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3237. இருந்த மாரீசன், அந்த
இராவணன் எய்தலோடும்,
பொருந்திய பயத்தன், சிந்தை
பொருமுற்று வெருவுகின்றான்,
கருந் தட மலைஅன்னானை எதிர்கொண்டு,
கடன்கள் யாவும்
திருந்திய செய்து, செவ்வித் திருமுகம்
நோக்கிச் செப்பும்:

அந்த இராவணன் எய்தலோடும் - *அந்த (அரக்கர் தலைவன்) இராவணன் சென்று சேர்ந்தவுடன்;* ***இருந்த மாரீசன் -*** *அங்கிருந்த மாரீசன்;* ***பொருந்திய பயத்தன் -*** *அச்சம் அடைந்தவனாய்;* ***சிந்தை பொருமுற்று -*** *மனம் வெதும்பி;* ***வெருவுகின்றான் -*** *கலக்கம் அடைந்தவனாய்;* ***கருந்தட மலை அன்னானை -*** *கரிய பெரிய மலை போன்ற இராவணனை;* ***எதிர் கொண்டு -*** *முன் சென்று வரவேற்று;* ***கடன்கள் யாவும் திருந்திய செய்து -*** *சிறப்பான முறையில் உபசரணைகள் ஆற்றி;* ***செவ்வித் திருமுகம்நோக்கி -*** *பொலிவு மிக்க இராவணன் முகம் பார்த்து;* ***செப்பும் -****பேசத் தொடங்கினான்.*

தவநெறி மேற்கொண்டிருந்த மாரீசனுக்கு இராவணன் தனித்த வருகை மனத்தில் அச்சத்தை மூட்டியது.

கலிநிலைத் துறை

3238. 'சந்த மலர்த் தண் கற்பக
நீழல் தலைவற்கும்,
அந்தகனுக்கும், அஞ்ச அடுக்கும்
அரசு ஆள்வாய்!
இந்த வனத்து, என் இன்னல்
இருக்கைக்கு, எளியோரின்
வந்த கருத்து என்? சொல்லுதி'
என்றான்-மருள்கின்றான்.

மருள்கின்றான் *- (எதற்காக இராவணன் வந்தானோ என) மயங்குகின்ற மாரீசன்;* ***சந்த மலர்த்தண் -*** *அழகிய குளிர்ந்த மலர்களை உடைய;* ***கற்பக நீழல் தலைவற்கும் -*** *கற்பக மர நிழலில் அரசாளும் இந்திரனுக்கும்;* ***அந்தகனுக்கும் -*** *எமனுக்கும்;* ***அஞ்ச -*** *அச்சம் வரும்படி;* ***அடுக்கும் அரசாள்வாய் -*** *மேல் நெருங்கி அரசாட்சி புரிபவனே;****இந்த வனத்து -*** *இந்தக் காட்டுக்குள்;* ***என் இன்னல் இருக்கைக்கு -*** *என்துன்பம் மிக்க குடியிருப்பை நாடி;* ***எளியோரின் -*** *யாருமற்ற எளியோரைப் போல;* ***வந்த கருத்து என் -*** *நீ வந்ததன் நோக்கம் யாது?;****சொல்லுதி என்றான் -*** *எடுத்துரைப்பாயாக' என்று கூறினான்.*

தன் குடியிருப்பை இன்னல் இருக்கை என்றது, காட்டுக்குள் வசதி இல்லாத தவச்சாலை என்பது பற்றி. இந்திரனையும் அந்தகனையும்இணைத்துக் கூறியது, இராவணனின் தலைமையையும், அழிக்கும் திறனையும் இணைத்துக் கூறியவாறாம்.
2இராவணன் சீதையைக் கவரத் துணையாகுமாறு வேண்டுதல்

3239. 'ஆனது அனைத்தும்; ஆவி
தரித்தேன், அயர்கின்றேன்;
போனது, பொற்பும்; மேன்மையும்
அற்றேன், புகழோடும்;
யான் அது உனக்கு இன்று எங்ஙன்

உரைக்கேன் இனி?' என்னா,
'வானவருக்கும் நாண அடுக்கும்
வசை மன்னோ?'

அனைத்தும் ஆனது - (நிகழ வேண்டாதன) பலவும் நிகழ்ந்து விட்டன; **ஆவி தரித்தேன்** - எனினும் உயிர் பிழைத்திருந்தேன்; **அயர் கின்றேன்** - இன்னும் தளர்ச்சியுறுகின்றேன்; **பொற்பும் போனது** -என் பொலிவும் நீங்கியது; **புகழோடும் மேன்மையும் அற்றேன்** - என் பெருமைகளும், புகழும் அகன்றன; **யான் இன்று உனக்கு** - நான் இப்போது உன் பால்; **இனி அது எங்ஙன் உரைக்கேன்** - இனி அது பற்றி எவ்வாறு எடுத்துச் சொல்வேன்?; **என்னா** - என்று கூறி; **வானவருக்கும்** - தேவர்களுக்கும்; **நாண அடுக்கும் வசை** - வெட்கம் ஏற்படுத்தும் இழிவு அது என்றான். (மன்னோ - அசை).

மாரீசனின் அன்பைப் பெறும் பொருட்டுத் தன் நிலையை இவ்வாறு தாழ்த்தித் தெரிவித்தான், இராவணன்

3240. 'வன்மை தரித்தோர் மானிடர்; மற்று
அங்கு, அவர் வாளால்
நின் மருகிக்கும் நாசி இழக்கும்
நிலை நேர்ந்தார்;
என் மரபுக்கும் நின்
மரபுக்கும் இதன்மேல் ஓர்
புன்மை, தெரிப்பின், வேறு இனி
எற்றே? புகல்-வேலோய்!

வேலோய் - வேலேந்தியவனே; **மானிடர் வன்மை தரித்தோர்** - மனிதர்கள் வல்லமை உடையோர் ஆயினார்; **மற்று அங்கு அவர்** -மேலும் அக்கானகத்தில் அவர்கள்; **வாளால்** - தம் வாள் வலிமையால்; **நின் மருகிக்கும்** - உன் மருமகள் முறைமை வாய்ந்த சூர்ப்பணகைக்கும்; **நாசி இழக்கும் நிலை** - மூக்கை இழக்கின்ற நிலையினை; **நேர்ந்தார்** - உண்டு பண்ணிவிட்டனர்; **தெரிப்பின்** - ஆய்ந்து பார்த்தால்; **என் மரபுக்கும்** - என் பரம்பரைக்கும்; **நின் மரபுக்கும்** - (எனக்கு உறவாகிய) உன் பரம்பரைக்கும்; **இதன் மேல் ஓர் புன்மை** - இதனைக் காட்டிலும் ஒரு பேரிழிவு; **இனி வேறு எற்றே** - இனி வேறு என்ன இருக்கிறது; **புகல்**- சொல்லுவாயாக. மானுடர் என இராமலக்குவரைக் குறித்தான். மாரீசன் மாமன் முறை என்பதால் சூர்ப்பணகையை மருகி என்றான்.

3241. 'திருகு சினத்தார் முதிர மலைந்தார்;
சிறியோர், நாள்
பருகினன் என்றால், வென்றி நலத்தில்
பழி அன்றோ?
இரு கை சுமந்தாய்! இனிதின் இருந்தாய்!
இகல் வேல் உன்

மருகர் உலந்தார்; ஒருவன் மலைந்தான்,
வரி வில்லால்.

ஒருவன் - *ஒரு மானுடன் (சூர்ப்பணகையை மான பங்கம் செய்தமையால்);* ***திருகு சினத்தார் -*** *பெருகும் சினமுடைய வரும்;* ***முதிர மலைந்தார் -*** *முற்றிய போரில் ஈடுபட்டவரும்;* ***சிறியோர் -*** *எனக்கும்இளையவருமாகிய கரன் முதல் வீரருடைய;* ***நாள் -*** *வாழ்நாளை;* ***வரிவில்லால் மலைந்தான் -*** *கட்டமைந்த வில்லால் போரிட்டு;* ***பருகினன் என்றால் -*** *அழித்து முடித்தான் என்றால்;* ***வென்றி நலத்தில் -****இதுவரை வெற்றியே பெற்று வந்த என் பெருமைக்கு;* ***பழியன்றோ -*** *அது இழுக்காகுமன்றோ?;* ***இகல்வேல் உன் மருகர் -*** *கொடிய வேலேந்திய உன் மருமக்கள்;* ***உலந்தார் -*** *அழிந்தனர்;* ***இருகை சுமந்தாய் -*** *இரண்டு கைகளையும் இன்னும் சுமந்தபடியாக;* ***இனிதின் இருந்தாய் -*** *மகிழ்வோடு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறாயே (இது சரிதானா?)*

கரன், திரிசிரன், தூடணன் என்பார் இராவணனுக்குத் தம்பி முறையாவதால் சிறியார் என்றும் மாரீசன் மருகர் என்றும்குறிக்கப்பட்டனர்.

3242. 'வெப்பு அழியாது என் நெஞ்சும்
உலர்ந்தேன், விளிகின்றேன்.
ஒப்பு இலர் என்றே, போர் செயல்
ஒல்லேன்; உடன் வாழும்
துப்புஅழி செவ் வாய் வஞ்சியை
வௌவ, துணை கொண்டிட்டு
இப் பழி நின்னால் தீரிய வந்தேன்,
இவண்' என்றான்.

வெப்பு அழியாது - *(முற்கூறிய நிகழ்ச்சியால்) மனத்தின் வெப்பம்தணியாமல்;* ***என் நெஞ்சும் உலர்ந்தேன் -*** *என் உள்ளமும் வாடினேன்;* ***விளிகின்றேன் -*** *உயிரும் அழிகின்றேன்;* ***ஒப்பு இலர் என்றே -*** *அம்மானுடர் என் ஆற்றலுக்கு நிகர் ஆகாதார் என்பதால்;* ***போர் செயல் ஒல்லேன் -*** *அவர்களோடு போரிடவும் விருப்பம் கொள்ளேன்;****உடன் வாழும் துப்பு அழி செவ்வாய் -*** *பவளத்தை வெல்லும் சிவந்த இதழ்களை உடைய;****வஞ்சியை வௌவ -*** *சீதையைக் கவர்ந்து வர;* ***துணை கொண்டிட்டு -*** *உன் உதவியை மேற்கொள்ள வேண்டியும்;* ***இப்பழி நின்னால் தீரிய -*** *எனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தை உன்னால் துடைப்பதற்கு வேண்டியும்;* ***இவண் வந்தேன் -*** *இங்கு (உன்பால்) வந்தேன்;* ***என்றான் -*** *என்று இராவணன் மொழிந்தான்.*

என்னுடைய சகோதரியை அவர்கள் இழிவுபடுத்தியதால்அவர்களுடன் இருக்கும் சீதையைக் கவர்ந்து அவர்களைஇழிவுபடுத்துவேன் எனத் துணை நாடினான் இராவணன்.

மாரீசன் அறிவுரை

3243. **இச் சொல் அனைத்தும் சொல்லி,**
அரக்கன், எரிகின்ற
கிச்சின் உருக்கு இட்டு உய்த்தனன்
என்னக் கிளராமுன்,
'சிச்சி' என, தன் மெய்ச் செவி
பொத்தி; தெருமந்தான்;
அச்சம் அகற்றி, செற்ற
மனத்தோடு அறைகின்றான்;

எரிகின்ற கிச்சின் - பற்றி எரியும் தீயில்; **உருக்கு இட்டு -** இரும்பைப் போட்டுக் காய்ச்சி; **உய்த்தனன் என்ன -** அதனைச் செவியில் பாய்ச்சினாற் போன்று; **அரக்கன் -** இராவணன்; **இச்சொல் அனைத்தும் சொல்லி -** இவ்வாறு (தன் உணர்வுகளைச் சுமந்த) சொற்களை எல்லாம் கூறி; **கிளராமுன் -** தூண்ட முற்படு முன்; (மாரீசன்); **சிச்சி எனத்தன் மெய்ச் செவி பொத்தி -** சீச்சீ என்று தன் செவிகளை மூடி; **தெருமந்தான் -** தடுமாறினான்; (அதன் பிறகு); **அச்சம் அகற்றி -** இராவணனிடம் கொண்ட பயத்தை நீக்கி; **செற்ற மனத்தோடு -** சினம் பொங்கும் உள்ளத்தோடு; **அறைகின்றான் -** சொல்லத் தொடங்கினான்.

கிச்சு - நெருப்பு; கிருசாநு என்ற வடசொல்லின் திரிபு என்பர், உருக்கு - உருக்கப்படுவதால் பெற்ற காரணப் பெயர்.

3244. **'மன்னா! நீ உன் வாழ்வை**
முடித்தாய்; மதி அற்றாய்;
உன்னால் அன்று ஈது; ஊழ்வினை
என்றே உணர்கின்றேன்;
இன்னாவேனும் யான் இது
உரைப்பென் இதம்' என்னா,
சொன்னான் அன்றே அன்னவனுக்குத்
துணிவு எல்லாம்.

'மன்னா - வேந்தனே; **நீ உன் வாழ்வை முடித்தாய் -** நீ உன் வாழ்க்கைக்கு முடிவு தேடிக் கொண்டாய்; **மதியற்றாய் -** அறிவை அழித்து விட்டாய்; **உன்னால் அன்று ஈது -** இந்நிலை உன்னால் உண்டானதல்ல; **ஊழ்வினை என்றே உணர்கின்றேன் -** விதியின் வலியென்றே கருதுகின்றேன்; **இன்னா வேனும் -** உனக்கு இனிமையான வையல்லவெனினும்; **யான் இது இதம் உரைப்பென் -** நான் இதனை உனக்கு நலம் கருதிக் கூறுவேன்; **என்னா -** என, (மாரீசன்); **அன்னவனுக்கு -** இராவணனுக்கு; **துணிவு எல்லாம் -** உறுதிப் பொருள்கள் எல்லாம்; **சொன்னான் -** கூறலானான் (**அன்றே -** தேற்றம்)

இராவணனின் தவறான மனநிலைக்கு விதிதான் காரணமென உணர்ந்து கூறினான் மாரீசன். ஆவது அறிவதே அறிவு; இராவணன் அழிவுக்கு வழி தேடுவதால் 'மதியற்றாய்' என்றான்.

3245. 'அற்ற கரத்தோடு, உன் தலை நீயே
அனல் முன்னில்
பற்றினை உய்த்தாய்; பற்பல
காலம் பசி கூர
உற்று, உயிர் உள்ளே தேய, உலந்தாய்;
பினை அன்றோ
பெற்றனை செல்வம்? பின் அது
இகழ்ந்தால் பெறல் ஆமோ?

அற்ற கரத்தோடு - (வாள் கொண்டு வெட்டி) அறுத்த கைகளோடு; **உன்தலை** - உன் தலைகளையும்; **நீயே அனல் முன்னில்** - நீயே யாக நெருப்பில்; **பற்றினை உய்த்தாய்** - எடுத்து இட்டாய்; **பற்பல காலம்** - மிக நெடுங்காலம்; **பசிகூர உற்று** - பட்டினி நோன்பு இருந்து; **உயிர் உள்ளே தேய உலந்தாய்** - உயிர் உடலில் வாடும்படி துன்புற்றாய்; **பினை அன்றோ** - (இவ்வாறு தவம் செய்த) பிறகு அல்லவா; **செல்வம் பெற்றனை** - திருவெல்லாம் உற்றாய்; **பின் அது இகழ்ந்தால்** - இத்தவப் பயனையெல்லாம் அலட்சியப்படுத்தினால்; **பெறல் ஆமோ?** -மீண்டும் அவற்றைப் பெறுதல் முடியுமோ? (முடியாது)

கோகர்ண ஆசிரமத்தில் ஆயிரம் ஆண்டு பட்டினித் தவம் புரிந்த இராவணன், ஒவ்வோர் ஆயிரம் ஆண்டுக்கும் ஒரு சிரமும் இருகரமும் அறுத்து, ஒன்பதினாயிரம் ஆண்டு தவம் புரிந்தான். கடைசித் தலையையும் கரங்களையும் வெட்ட முற்படுகையில் பிரமன் தோன்றி இழந்தன எலாம் தந்து வரங்களும் அருளினான். உற்ற நோய் நோன்றல், உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை ஆகிய இரட்டை இலக்கணம் கொண்டது தவம். உற்ற நோய் நோன்ற இராவணன் உயிர்க்கு உறுகண் தேட முயல்வது கண்டு வருந்திப் பேசுகிறான், மாரீசன்.

3246. 'திறத் திறனாலே, செய் தவம்
முற்றித் திரு உற்றாய்,
மறத் திறனாலோ? சொல்லுதி-சொல்
ஆய் மறை வல்லோய்!
அறத் திறனாலே எய்தினை அன்றோ?
அது, நீயும்
புறத் திறனாலே பின்னும்
இழக்கப் புகுவாயோ?

'சொல் ஆய் மறை வல்லோய் - ஆய்ந்தெடுத்த சொற்களால் உருவான வேதங்களில் பயிற்சி உடையவனே; **திறத்திறனாலே** -அறநெறி நின்று; **செய்தவம் முற்றி** - கடுந்தவம் நிறைவுற்று; **திரு உற்றாய்** -செல்வ வளம் எய்தினாய்; **மறத்திறனாலோ சொல்லுதி** - (அன்றி) அதரும நெறியினாலோ அவை உனக்குக் கிடைத்தன என்று எண்ணிக் கூறுவாயாக; **அறத்திறனாலே** - நல்லற வழியினாலே; **எய்தினை அன்றோ** - அனைத்து

நலமும் பெற்றாய் அல்லவா; **பின்னும் -** மீண்டும்; **புறத்திறனாலே -** அறத்திற்குப் புறம்பான வழியிலே; **அது நீயும் -**அச் செல்வத்தை நீ தான்; **இழக்கப் புகுவாயோ? -** தொலைக்கும் வழியில் செல்லுவாயோ.

நீயும் - உயர்வு சிறப்பு உம்மை.

***3247.* 'நாரம் கொண்டார் நாடு கவர்ந்தார்,**
நடை அல்லா
வாரம் கொண்டார், மற்று
ஒருவற்காய் மனை வாழும்
தாரம் கொண்டார், என்ற
இவர்தம்மைத் தருமம்தான்
ஈரும் கண்டாய்; கண்டகர்
உய்ந்தார் எவர்? ஐயா!

'நாரம் கொண்டார் - அன்பு பூண்டாரது; **நாடு கவர்ந்தார் -** நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டவர்களும்; **நடை அல்லா -** நீதி நெறிக்குப் பொருந்தாத; **வாரம் கொண்டார் -** வரிப் பொருளை (க் குடிமக்களை வருத்திப்) பெற்றவர்களும்; **மற்றொருவற்காய் -** பிறர் ஒருவருக்கு உரிமையாய்; **மனை வாழும் தாரம் கொண்டார் -** அவர் இல்லத்திலே வாழும் மனைவியை வசப்படுத்திக் கொண்டவரும்; **என்றிவர் தம்மை -** எனப்படும் இவர்களை; **தருமம் தான் -** அறக் கடவுள்தானே; **ஈரும் கண்டாய் -** (சின்னா பின்னமாக்கி) அழித்து விடுவான் என அறிவாய்; **ஐயா -** தலைவனே; **கண்டகர் உய்ந்தார் எவர் -** கொடியவருள் எவர் தப்பிப் பிழைத்துள்ளார்?' (எவரும் இல்லை). பிறன் மனை விழைவோர். அன்புடையோரின் நாடு கவர்ந்தோர், கொடிய வரி வாங்குவோர் மூவரையும் கண்டகர் என ஓரினப்படுத்தினான். கண்டகர் - முள் போல் பிறரைத் துன்புறுத்துவோர்.

***3248.* 'அந்தரம் உற்றான், அகலிகை**
பொற்பால் அழிவுற்றான்,
இந்திரன் ஒப்பார்
எத்தனையோர்தாம் இழிவுற்றார்?
செந் திரு ஒப்பார் எத்தனையோர்
நின் திரு உண்பார்;
மந்திரம் அற்றார் உற்றது
உரைத்தாய்; மதி அற்றாய்.

'அந்தரம் உற்றான் - வானுலகுக்கு உரிய இந்திரன்; **அகலிகை பொற்பால் அழிவுற்றான் -** அகலிகை அழகினால் பெருமை அழிந்தான்; **இந்திரன் ஒப்பார் -** அவ்விந்திரனுக்கு ஒப்பானவர்கள்; **எத்தனையோர்தாம் -** எத்தனையோ பேர்கள்; **இழிவுற்றார் -** (பிறன்மனை நயத்தலால்) தீமையுற்றவர்கள்; **மதியற்றாய் -** அறிவு இழந்தவனே; **செந்திரு ஒப்பார் -** திருமகளுக்கு நிகரானவர்கள்; **எத்தனையோர் நின்திரு**

உண்பார் - எத்தனையோ பெண்கள் (விரும்பி) உன் செல்வத்தை அனுபவிக்கின்றார்கள்; (அவ்வாறிருக்க) ; **மந்திரம் அற்றார்** -அறிவுரை கூறும் நல்லமைச்சரைப் பெறாதார்; **உற்றது உரைத்தாய்** -பேசத்தக்க ஒன்றை (நீயும்) பேசுகின்றனையே.

இந்திரன் அகலிகை கதை பால காண்டத்துள் அகலிகைப் படலத்தில் எடுத்துரைத்தார். உன்னை விரும்புவோர் பலரிருக்க, அழிவும் இழிவும் தருமாறு பிறன் மனை நயத்தல் ஏன் என மாரீசன் வினவினான். நல்லுரை கூறும் அமைச்சர் உனக்கு வாய்க்கவில்லையா? அன்றி அமைச்சர்களின் அறிவுரையை நீ மதிக்கவில்லையோ என்று கேளாமல் கேட்கிறான் மாமன் மாரீசன்.

3249. **'செய்தாயேனும், தீவினையோடும்**
பழி அல்லால்
எய்தாது, எய்தாது; எய்தின், இராமன்,
உலகு ஈன்றான்,
வைதால் அன்ன வாளிகள் கொண்டு,
உன் வழியோடும்
கொய்தான் அன்றே, கொற்றம்
முடித்து, உன் குழு எல்லாம்?

'செய்தாயேனும் - (என் கருத்தை மீறி) நீ செயல்பட்டாலும்; **தீ வினையோடும் பழி அல்லால்** - பாவமும் பழியும் அன்றி (வேறு நன்மை); **எய்தாது எய்தாது** - உனக்கு நிச்சயம் கிடைக்காது; **எய்தின்** -ஒருவேளைஉன் எண்ணப்படி (சீதையைச் சிறைபிடிப்பதில் வெற்றி பெற்றாலும்;**உலகு ஈன்றான் இராமன்** - உலகையெல்லாம் படைத்தளிக்கும் இராமபிரான்; **வைதால் அன்ன வாளிகள் கொண்டு** - (முனிவர்) சாபம் போன்ற கூரிய அம்புகளால்; **உன்குழு எல்லாம்** - உன் இனம் முழுவதையும்; **உன் வழியோடும்** - உன் சந்ததிகளோடும் சேர்த்து; **கொற்றம் முடித்து** - உங்கள் வெற்றி (வரலாறு) முடித்து; **கொய்தான் அன்றே** -நிச்சயமாய் அழித்துவிடுவான்.

பாவம் மறுமையையும், பழி இம்மையையும் அழிக்கும் என்பது கருத்து. உன்னால் உன் குலமும் அழியும் என எச்சரித்தான்.

வைதாலன்ன வாளிகள் - பால காண்டம் தாடகை வதைப் படலத்தில், 'சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச் சுடு சரம்' (378) என்பதனோடு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. எய்தாது, எய்தாது - அடுக்கு, உறுதியை வலியுறுத்தியது. நிகழ்ந்தே தீருமென்ற உறுதியால் கொய்தான் என்று இறந்த காலத்தில் குறித்தான்; கால வழுவமைதி.

3250. **'என்றால், என்னே! எண்ணலையே நீ,**
கரன் என்பான்,
நின் தானைக்கு மேல் உளன் என்னும்
நிலை? அம்மா!
தன் தானைத் திண் தேரொடும்

மாளத் தனு ஒன்றால்
கொன்றான்; முற்றும் கொல்ல,
மனத்தில் குறிகொண்டான்.

என்றால் - இவ்வாறு நான் அறிவுரை கூறினாலும்; **என்னே நீ எண்ணலையே -** ஏனோ நீ சிந்தித்துப் பார்க்க மறுக்கின்றாயே; **நின் தானைக்கு மேல் என்னும் நிலை உளன் -** உன் படைகளுக்குத் தலைவனாக உயர் நிலையில் இருந்த; **கரன் என்பான் -** கரன் என்னும் வீரன்; **தன் தானை -** தன் சேனைகளோடும்; **திண் தேரொடும் மாள -** வலிமை மிக்க தேர்ப் படைகளோடும் அழியும்படி; **தனு ஒன்றால் கொன்றான் -** ஒப்பற்ற தன் வில்லால் கொன்ற இராமன்; **முற்றும் கொல்ல-** அரக்கர் இனம் முழுதையும் அழிக்க; **மனத்தில் குறி கொண்டான் -** இப்போது மனத்திற் கருதி இருக்கின்றான்; **அம்மா -** இந்நிலை இரங்கத்தக்கது.

கரன் முதலியோரை அழித்தமை அவன் 'கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவன்' என்பதைக் காட்டும். அவ்வாறிருந்தும் நீ அறிவு பெற்றாய் இல்லை என்றான் மாரீசன்.

3251. 'வெய்யோர் யாரே, வீர விராதன்
துணை வெய்யோர்?
ஐயோ! போனான், அம்பொடும், உம்பர்க்கு
அவன் என்றால்,
உய்வார் யாரே நம்மில் எனக்
கொண்டு, உணர்தோறும்,
நையாநின்றேன்; நீ இது
உரைத்து நலிவாயோ?

வெய்யோர் - கொடியவர்களில்; **வீர விராதன் துணை வெய்யோர்-** வீரனாகிய விராதனுக்கு இணையான கொடியவர்; **யாரே -** யார் உளர்?; **அம்பொடும் -** (இராமபிரான்) அம்பினால்; **ஐயோ -** என்ன பரிதாபம்!; **உம்பர்க்கு அவன் போனான் என்றால் -** வானுலகுக்கு அவனும் கொல்லப்பட்டுச் சென்றான் எனில்; **நம்மில் யாரே உய்வார் -** (அவ்விராமனிடமிருந்து) நம்மவரில் யார்தான் தப்பிப் பிழைக்க முடியும்?; **எனக்கொண்டு -** என்று கருதி; **உணர்தோறும் நையா நின்றேன் -**எண்ண, எண்ண நொந்திருக்கின்றேன்; **நீ இது உரைத்து நலிவாயோ? -** இப்போது (இவ்வாறு என்னிடம்) மேலும் கூறி என் வருத்தத்தை மிகுதிப்படுத்துவாயோ?

விராதன் வதை நமக்கு ஒரு பாடமன்றோ என மாரீசன் எடுத்துக் கூறினான். விராதனை இராமலக்குவர் வாளால் அழித்தனர். (2550) இங்கே அம்பு என்றது ஆயுதம் என்ற பொருளில் கொள்ளத்தக்கது.

3252. 'மாண்டார், மாண்டார்; நீ இனி
மாள்வார் தொழில் செய்ய

வேண்டா, வேண்டா; செய்திடின்,
உய்வான் விதி உண்டோ?
ஆண்டார் ஆண்டார் எத்தனை
என்கேன்? அறம் நோனார்,
ஈண்டார்; ஈண்டு ஆர் நின்றவர்?
எல்லாம் இலர் அன்றோ?

மாண்டார் மாண்டார் - ஏற்கெனவே இறந்தவர்கள் இறந்து போயினர்; ***இனி நீ*** - இனிமேல் நீ; ***மாள்வார் தொழில் செய்ய*** - மரணமுறப் போகின்றவர்கள் செயத் தக்க செயலைச் செய்ய; ***வேண்டா வேண்டா*** - (அருள் கூர்ந்து) முற்பட வேண்டாம்; ***செய்திடின்*** - நீ அவ்வாறு செய்வாயானால்; ***உய்வான் விதி உண்டோ*** - தப்பிப் பிழைக்க வழியும் உண்டோ? (இல்லை); ***ஆண்டார் ஆண்டார்*** - உனக்கு முன்னே இவ்வுலகை ஆண்டு சென்றோர்; ***எத்தனை என்கேன்*** - எத்தனையென்று கணக்குரைக்க முடியாது; ***அறம் நோனார்*** - அறத்தை நோற்காதவர்; ***ஈண்டார்*** - நிலை பெற்று நின்றதில்லை; ***ஈண்டு ஆர் நின்றவர்*** - (மேலும்) இவ்வுலகில்அழியாது நிலைத்தாரும் யாரும் இல்லை; ***எல்லாம் இலர் அன்றோ?*** - எல்லாரும் இல்லாமல் மறைந்தவர்கள் தானே?

அழிகின்றவர் செய்யும் செயலை நீயும் செய்யாதே. அறவழி நிற்போரே உண்மையில் அழியாதார். மற்றொன்று, யாக்கை நிலையாமை உணர்ந்து உண்மைகளைத் தேறுதல் வேண்டும் என மாரீசன் பலவாறு அறம் கூறினான்.

3253. ***'எம்பிக்கும் என் அன்னைதனக்கும்***
இறுதிக்கு ஓர்
அம்பு உய்க்கும் போர் வில்லிதனக்கும்,
அயல் நிற்கும்
தம்பிக்கும், என் ஆண்மை
தவிர்ந்தே தளர்வுற்றேன்;
கம்பிக்கும் என் நெஞ்சு, அவன்
என்றே; கவல்கின்றேன்.

'எம்பிக்கும் - என் தம்பி சுபாகுவுக்கும்; ***என் அன்னை தனக்கும்*** - என் தாய் தாடகைக்கும்; ***இறுதிக்கு*** - உயிருக்கு அழிவு நேரும்படி; ***ஓர் அம்பு உய்க்கும்*** - ஒப்பற்ற தன் இராம பாணத்தை ஏவிய; ***போர் வில்லி தனக்கும்*** - போராற்றல் வாய்ந்த வில்லாளியான இராமனுக்கும்; ***அயல் நிற்கும் தம்பிக்கும்*** - அவன் அருகிலேயே இருக்கும் தம்பி இலக்குவனுக்கும்; ***என் ஆண்மை தவிர்ந்தே*** - என் வீரம் பின்னடைந்து; ***தளர்வுற்றேன்*** - மெலிந்துள்ளேன்; ***அவன் என்றே*** - அந்த இராமன் அல்லவா (உனக்கும் பகையாவான்) என்று; ***கம்பிக்கும் என் நெஞ்சு*** - என் மனமும் மிக நடுங்கும்; ***கவல்கின்றேன்*** - (விளைவு எண்ணிக்)கவலையும் கொள்ளுகின்றேன்.

'முன்னர் ஏற்பட்ட அனுபவத்தால் இராமனின் வல்லமையை நான் அறிவேன். அதனால் கலங்குகின்றேன்' என்றான் மாரீசன்.

3254. ' "**நின்றும், சென்றும், வாழ்வன**
யாவும் நிலையாவால்;
பொன்றும்" என்னும் மெய்ம்மை
உணர்ந்தாய்; புலை ஆடற்கு
ஒன்றும் உன்னாய்; என் உரை
கொள்ளாய்; உயர் செல்வத்து,
என்றும், என்றும், வைகுதி;
ஐயா! இனி' என்றான்.

'**நின்றும் சென்றும் வாழ்வன யாவும்** - தாவர சங்கமம் என்று கூறப்படும் நிலையியல் இயங்கியல் பொருள்கள் எவையும்; **நிலையா** - நிலைத்து நிற்கமாட்டா; **பொன்றும்** - அழிந்தே தீரும்; **என்னும் மெய்ம்மைஉணர்ந்தாய்** - என்னும் உண்மையை நீ உணர்ந்திருக்கிறாய்; **புலைஆடற்கு ஒன்றும் உன்னாய்** - தீயன செய்தற்குச் சிறிதும் சிந்தியாதவனாய்; **என் உரை கொள்ளாய்** - என் பேச்சைக் கேட்பாயாக; **இனி ஐயா** - இனிமேலேனும், தலைமைக்கு உரியாய்; **உயல் செல்வத்து** - ஓங்கிய செல்வங்களோடு; **என்றும் என்றும் வைகுதி** - எப்போதும் எந்நாளும் இனிதே வாழ்வாயாக; **என்றான்** - என (மாரீசன்) எடுத்துரைத்தான்; **ஆல்** - அசை.

'உலகில் எப்பொருளும் நிலையாமையை உணர்ந்து நன்னெறி நின்று நலமுடன் வாழ்க' என வேண்டினான் மாரீசன். இராவணனின் அருந்தவம், அது தந்த பெரு வாழ்வு. அறநெறி தவறுதலால் விளையும் அழிவு, இந்திரன் போன்றோர் காமத்தால் வீழ்ந்தமை, கரன் முதலியோரை அழித்த இராமன் வலிமை எனப் பல நிலைகளிலும் மாரீசன் சிந்தித்து அறிவுரை கூறினான்.

இராவணன் மாரீசனை முனிதல்

கலி விருத்தம்

3255. ' "**கங்கை சடை வைத்தவனொடும்**
கயிலை வெற்பு ஓர்
அங்கையின் எடுத்த எனது ஆடு
எழில் மணித் தோள்,
இங்கு ஓர் மனிதற்கு எளிய"
என்றனை' என, தன்
வெங் கண் எரிய, புருவம்
மீதுற, விடைத்தான்.

(மாரீசன் அறிவுரை கேட்ட இராவணன்), '**கங்கை சடை வைத்த வனொடும்** - கங்கையைத் தலையின் மீது வைத்திருக்கும் சிவபெருமானோடு; **கயிலை வெற்பு** - கயிலையங்கிரியை; **ஓர் அங்கையின் எடுத்த** - உள்ளங்கை ஒன்றால் எடுத்த; **எனது ஆடு**

எழில் மணித்தோள் - என்னுடைய அழகு பொலியும் மாணிக்கத் தோள்கள்; **இங்கு ஓர் மனிதற்கு எளிய -** இவ்வுலக மானுடன் ஒருவனுக்கு இளைத்து விட்டன; **என்றனை என -** என்று கூறிவிட்டாயே என்று; **தன் வெங் கண் எரிய -** தன் கொடிய கண்களில் நெருப்புத் தவழ; **புருவம் மீதுற -** புருவங்கள் சினத்தால் மேலுயர; **விடைத்தான் -** பெருஞ் சினம் அடைந்தான்.

கயிலையங்கிரி எடுத்தவனுக்கு மானுடன் வலியவன் ஆவானோ என்றான் இராவணன்.

3256. 'நிகழ்ந்ததை நினைத்திலை; என்
நெஞ்சின் நிலை, அஞ்சாது
இகழ்ந்தனை; எனக்கு இளைய நங்கை
முகம் எங்கும்
அகழ்ந்த வரை ஒப்பு உற
அமைத்தவரை, ஐயா!
புகழ்ந்தனை; தனிப் பிழை; பொறுத்தனென்
இது' என்றான்.

'நிகழ்ந்ததை நினைத்திலை - (நம் குலத்துக்கு) நேர்ந்த அவமானத்தை நீ எண்ணவில்லை; **என் நெஞ்சின் நிலை -** என் மன உறுதி நிலையை; **அஞ்சாது இகழ்ந்தனை -** சற்றும் பயமின்றி இகழ்ச்சி செய்தாய்; **எனக்கு இளைய நங்கை முகம் எங்கும் -** என் தங்கை சூர்ப்பணகையின் முகத்தையெல்லாம்; **அகழ்ந்த வரை ஒப்புற அமைத்த வரை -** குடைந்த மலை போலாகும்படி தீமை செய்தவரை; **புகழ்ந்தனை -** புகழ்ந்தும் பேசினாய்; **ஐயா -** ஐயனே!; **தனிப்பிழை இது -** இப் பெருங் குற்றத்தை; **பொறுத்தனென் -** மன்னித்தேன்; **என்றான் -** என இராவணன் கூறினான்.

குலப்பழி பொறுத்தல், இராவணன் ஆற்றலை இகழ்தல், தங்கைக்குத் தீமை செய்தாரைப் புகழ்தல் என்பன தனிப்பிழை என்றான் இராவணன்.

மீண்டும் மாரீசன் கூறுதல்

3257. தன்னை முனிவுற்ற
தறுகண் தகவிலோனை,
பின்னை முனிவுற்றிடும் எனத்
தவிர்தல் பேணான்
'உன்னை முனிவுற்று உன்
குலத்தை முனிவுற்றாய்;
என்னை முனிவுற்றிலை; இது
என்?' என இசைத்தான்.

தன்னை முனிவுற்ற - தன் மீது சினம் கொண்ட; ***தறுகண்*** -வீரம் உடையவனும்; ***தகவு இலோனை*** - பெருமை இல்லாதவனுமான இராவணனை; **பின்னை முனிவுற்றிடும் எனத்** - மேலும் தன் மீது கோபம் கொள்ளுவான் என்பதனால்; ***தவிர்தல் பேணான்*** - அறிவுரை கூறாது விலக விரும்பாதவனாய்; ***'உன்னை முனிவுற்று*** - உன்னோடு நீயே சினம் கொண்டு; **உன் குலத்தை முனிவுற்றாய்** - உன் குலத்தோடும் சினம்கொண்டாய்; (உண்மையில்); **என்னை முனிவுற்றிலை** - என்னோடுசினமுற்றாய் இல்லை; **இது என்** - ஏன் இவ்வாறு செய்கிறாய்';**என இசைத்தான்** - என்று கேட்டான்.

உன் சினம் எனக்குச் செய்யும் அழிவினும் உனக்கும் குலத்துக்கும் அழிவு தருவதாகும் என மாரீசன் சுட்டிக் காட்டுகிறான்.2

3258'எடுத்த மலையே நினையின், "ஈசன்,
இகல் வில்லாய்
வடித்த மலை, நீ இது, வலித்தி"
என, வாரிப்
பிடித்த மலை, நாண் இடை பிணித்து
ஒருவன் மேல்நாள்
ஒடித்த மலை, அண்ட முகடு உற்ற
மலை அன்றோ?

எடுத்த மலையே நினையின் - கயிலையங்கிரியை எடுத்ததையே பெரிதாக நீ கருதினால்; ***ஈசன் இகல் வில்லாய் வடித்த மலை*** -இது சிவபெருமான் முன்பு வளைத்து வில்லாய்ப் பிடித்த மேருமலை போன்றது; ***நீ இது வலித்தி என*** - இதனை நீ வளைப்பாயாக (என்று சனகன் கூற); ***வாரிப் பிடித்த மலை*** - அள்ளியெடுத்துப் பிடித்த மலைக்கு நிகரானதும்; ***ஒருவன்*** - ஒப்பற்ற இராமன் (அன்று); ***நாணிடைப் பிணித்து*** - நாண் கயிற்றைப் பற்றி; ***மேல் நாள்*** - முன்னொருநாள்; ***ஒடித்த மலை*** -ஒடித்த மலைக்கு நிகரானதுமான வில்; ***அண்ட முகடு*** - உச்சி வானத்தை;***உற்ற மலை அன்றோ*** - தழுவிய மேரு மலை போன்றதே அன்றோ?

நீ எடுத்தது கயிலை மலை. ஆனால் இராமன் ஒடித்த வில் அதனினும் மேலான மேருமலை போன்றது. இதனால் வலிமையினை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டுகிறான். சொற்பொருட் பின்வருநிலை அணி.

3259. 'யாதும் அறியாய்; உரை கொளாய்;
இகல் இராமன்
கோதை புனையாமுன், உயிர்
கொள்ளைபடும் அன்றே;
பேதை மதியால், "இஃது ஓர் பெண்
உருவம்" என்றாய்;
சீதை உருவோ? நிருதர் தீவினை
அது அன்றோ?

*'**யாதும் அறியாய்** - இராமன் வலிமை முதலானவற்றை முழுதும்அறியாதவன் நீ;* **உரை கொளாய்** - *எடுத்துச் சொன்னாலும் உணர மறுக்கிறாய்;* **இகல் இராமன் கோதை புனையா முன்** - *உன் பகையாய் நீ கருதும் இராமன் போர் புரியத் தும்பை மாலை சூடு முன்;* **உயிர் கொள்ளை படும் அன்றே** - *அவன் பகைவர் உயிர் சூறையாடப்படும் அன்றோ?;* **பேதை மதியால்** - *அறியாமை கொண்ட மதியால்;* **இஃது ஓர் பெண் உருவம் என்றாய்** - *(சீதையை) ஒரு மனிதப் பெண்ணாக மதித்திருக்கின்றாய்;* **அது சீதை உருவோ?** - *உண்மையில் அது சீதையின் வடிவமோ? (அன்று);* **நிருதர் தீவினை அன்றோ** - *அரக்கர் இழைத்த பாவத்தின் வடிவம் அன்றோ?'*

தானும் அறியான், சொல் புத்தியும் கேளான் என இராவணனை இகழ்ந்தான் மாரீசன். இராமன் போருக்கு மாலை சூடு முன்பே பகைவர் உயிரிழப்பர் என அவன் ஆற்றலின் மிகுதி கூறினான். கோதை - மாலை. இங்கே அதிரப் பொருவதற்கு அடையாளமாகிய தும்பைப் பூ மாலை.

3260. ' "உஞ்சு பிழையாய் உறவினோடும்"
என உன்னா,
நெஞ்சு பறைபோதும்; அது
நீ நினையகில்லாய்;
அஞ்சும் எனது ஆர் உயிர்; அறிந்து
அருகு நின்றார்,
நஞ்சு நுகர்வாரை, "இது நன்று"
எனலும் நன்றோ?

*"**உஞ்சு பிழையாய் உறவினோடும்** - உன் உறவினரோடு நீயும் தப்ப முடியாது;* **என உன்னா** - *என்று எண்ணும் அளவில்;* **நெஞ்சு பறை போதும்** - *நெஞ்சம் பறை கொட்டி அறிவிக்கும் நிலையில்;* **எனது ஆருயிர் அஞ்சும்** - *என்அரிய உயிர் பதைக்கின்றது;* **அது நீ நினையகில்லாய்** - *நீ அதனைக் கருத்தில் எண்ணாதிருந்தாய்;* **நஞ்சு நுகர்வாரை** - *விடம் அருந்துகின்றவர்களை;* **அறிந்து அருகு நின்றார்** - *அறிந்து பக்கத்தில் நின்றோர்;* **இது நன்று** - *உங்கள் செயல் நன்று;* **எனலும் நன்றோ** - *என்று கூறுதலும் நல்ல செயலாகுமா?"*

நீ நஞ்சு அருந்துவது போல் தீமை செய்யக் கருதுகையில், அதனை அறிந்த நான் நன்று எனப் பாராட்டல் சரியாகுமா எனக் கேட்டான் மாரீசன் நினைகில்லாய் - எண்ணும் ஆற்றல் இல்லாதவனாயினாய். (இல் - ஆற்றலை உணர்த்த வரும் இடைச்சொல்.)

3261. 'ஈசன் முதல் மற்றும் இமையோர்
உலகும், மற்றைத்
தேசம் முதல் முற்றும், ஓர்
இமைப்பின் உயிர் தின்ப-
கோசிகன் அளித்த கடவுட்
படை, கொதிப்போடு

ஆசு இல, கணிப்பு இல, இராமன்
அருள் நிற்ப,

ஈசன் முதல் மற்றும் இமையோர் உலகும் - சிவபெருமான் முதல் தேவர் உலகு வரை; **மற்றைத் தேசம் முதல் முற்றும் -** வேறு பகுதிகளையும்சேர்த்து முழுவதிலுமாய்; **கோசிகன் அளித்த கடவுட் படை -** விசுவாமித்திர முனிவனால் வழங்கப்பட்ட தெய்வ அம்புகள்; **கொதிப்போடு-** பொங்கும் அனலோடு; **ஓர் இமைப்பின் உயிர் தின்ப -** இமைப் பொழுதில் உயிரைப் பருகி முடிக்கும் வல்லமை உடையன; **ஆசில -** குற்றம் (தோல்வி) அறியாதவை; **கணிப்புஇல் -** கணக்கில்லாதவை; **இராமன் அருள் நிற்ப -** இராமபிரானிடம் (ஏவல் பூண்டு) அருள் காத்து நிற்பனவாம்.

தாடகை வதம் முடிந்து வேள்வி காத்தபின் விசுவாமித்திரரும், முனிவரும் அளித்த தெய்வப் படைகள் பல இராமனிடம் பொருந்திஉள்ளன. இது குறித்துப் பால காண்டம் வேள்விப் படலம் (394, 395, 396) கௌசிகன் - விசுவாமித்திர முனிவர். குசிகன் குலத்தில் பிறந்தோன்.

3262. 'வேதனை செய் காம விடம்
மேலிட மெலிந்தாய்;
தீது உரைசெய்தாய்; இனைய செய்கை
சிதைவு அன்றோ?
மாதுலனும் ஆய், மரபின் முந்தை
உற வந்தேன்,
ஈது உரை செய்தேன்; அதனை, எந்தை!
தவிர்க' என்றான்.

வேதனை செய் காம விடம் - துயரம் தருகின்ற காமம் என்ற நஞ்சு; **மேலிட மெலிந்தாய் -** மிகுதிப்படச் சோர்வுற்றாய்; **தீது உரை செய்தாய் -** கொடுஞ் சொற்களையும் கூறினாய்; **இனைய செய்கை சிதைவு அன்றோ -** இவ்வாறு செய்தல் அழிவு ஆகுமன்றோ?; **மாதுலனும் ஆய் -**உனக்கு மாமன் உறவுடையவனாய்; **மரபின் முந்தை உற வந்தேன் -** உன் குலத்தில் முந்திப் பிறந்தவனானேன்; **ஈது உரை செய்தேன் -** இம்மொழிகளை உனக்குச் சொன்னேன்; **எந்தை -** என ஐயா; **அதனைத் தவிர்க -** இத்தீய கருத்தை விட்டு விடுக; **என்றான் -** என (மாரீசன்இராவணனுக்கு மறுபடியும் அறிவுரை பகன்றான்.

உன் குலத்து முந்தியவன் என்பதால் நீ என்னைக் கடிந்த போதும் நல்லன கூறினேன் என அறிவுரை கூறினான் மாரீசன். மாதாவின் உடன் பிறப்பு மாதுலன்.

3263. என்ன, உரை அத்தனையும்,
எத்தனையும் எண்ணிச்
சொன்னவனை ஏசின அரக்கர்
பதி சொன்னான்:

'அன்னை உயிர் செற்றவனை
அஞ்சி உறைகின்றாய்;
உன்னை, ஒருவற்கு ஒருவன்
என்று உணர்க்கை நன்றே?

என்ன, உரை அத்தனையும் - என்று மாரீசன் சொன்ன கூற்றுகள் அனைத்தையும்; **எத்தனையும் எண்ணிச் சொன்னவனை** -சிறிதேனும் எண்ணிப் பார்க்கும்படிக் கூறிய மாரீசனை; **ஏசின** - இகழ்ந்த;**அரக்கர்பதி சொன்னான்** - அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணன் கூறலானான்;**'அன்னை உயிர் செற்றவனை** - உன் தாய் தாடகையின் உயிரை அழித்தவனை; **அஞ்சி உறைகின்றாய்** - எண்ணி அச்ச முற்று இன்னும் உயிர்வாழ்கின்றாய்; **உன்னை** - (அப்படிப்பட்ட) உன்னை; **ஒருவற்குஒருவன் என்று** - ஓர் ஆண்மையாளன் என்று; **உணர்கை நன்றோ** - நினைப்பது பொருத்தமாகுமா? (ஆகாது என்றபடி).

தாயைக் கொன்றவனைப் பழிக்குப் பழி வாங்காத நீயும் ஆண் மகன்தானா என மாரீசனிடம் இராவணன் வினவினான். ஒருவற்கு ஒருவன் - இணையான சிறப்புள்ள வீரன் என மதித்தல் எனப் பொருள் பட்டது.

3264. 'திக்கயம் ஒளிப்ப, நிலை
தேவர் கெட, வானம்
புக்கு, அவர் இருக்கை புகைவித்து,
உலகம் யாவும்
சக்கரம் நடத்தும் எனையோ,
தயரதன் தன்
மக்கள் நலிகிற்பர்? இது
நன்று வலி அன்றோ?

'திக்கயம் ஒளிப்ப - திசை யானைகள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளவும்; **தேவர்நிலை கெட** - தேவர் தங்கள் பெருமை அழியவும்; **வானம் புக்கு** - விண்ணுலகை நண்ணி; **அவர் இருக்கை புகைவித்து** -அவர்களின் மாட மாளிகைகளை நெருப்புக்கு இரையாக்கி; **உலகம் யாவும்** - அனைத்துலகங்களிலும்; **சக்கரம் நடத்தும்** - ஆணைச் சக்கரம் செலுத்தும்; **எனையோ** - (நிகரற்ற) என்னையோ; **தயரதன் தன் மக்கள் நலிகிற்பர்** - தசரதன் புதல்வரான இராமலக்குவர் அழிக்க வல்லார்?; **வலி இது நன்று அன்றோ** - இந்த ஆற்றலும் நன்று நன்று (என்றான்)

ஏளனம் தோன்றும்படி தன் வலிமையோடு இராமலக்குவர் வலிமையை ஒப்பிட்டுக் காட்டிப் பேசினான் இராவணன். நன்று நன்று என்ற அடுக்கு ஏளனம் குறித்தது. 2

3265 'மூஉலகினுக்கும் ஒரு
நாயகம் முடித்தேன்;
மேவலர் கிடைக்கின், இதன்மேல்
இனியது உண்டோ?
ஏவல் செயகிற்றி, எனது
ஆணை வழி; எண்ணிக்
காவல் செய் அமைச்சர் கடன்
நீ கடவது உண்டோ?

மூவுலகினுக்கும் - மேல், நடு, கீழ் எனும் மூன்று உலகங்களுக்கு;**ஒரு நாயகம் -** தனி நாயகனாய்; **முடித்தேன் -** வெற்றி பெற்று முடித்தேன்; (அத்தகைய எனக்கு); **மேவலர் கிடைக்கின் -**(இன்னும் வெல்லுதற்குப்) பகைவர் கிடைப்பாராயின; **இதன் மேல் இனியது உண்டோ -** அதனினும் இனிதான ஒன்று வேறு உண்டோ; **எனது ஆணை வழி ஏவல் செயகிற்றி -** என் கட்டளைப்படி ஏவல் செய்வாயாக; **எண்ணிக்காவல் செய் அமைச்சர் கடன் -** சிந்தனை செய்து அரசுக்குப் பாதுகாப்புச் செய்யும் அமைச்சர் பொறுப்பை; **நீ கடவது உண்டோ -**நீ செய்யக் கருதுதல் பொருந்துமோ? (பொருந்தாது).

என் பணி செய்வதே உன் கடமை. அறிவுரை மொழியும் அமைச்சர் பொறுப்பு உனக்கு உரியதன்று என்று மாரீசனுக்கு இராவணன் கூறினான்.

(அறிவுடைய அமைச்சன் நீ அல்லை) (7361) எனக் கும்பகருணனிடமும் இராவணன் கூறுதல் ஒப்புநோக்கத் தக்கது.

3266. 'மறுத்தனை எனப் பெறினும்,
நின்னை வடி வாளால்
ஒறுத்து, மனம் உற்றது
முடிப்பென்; ஒழிகல்லேன்;
வெறுப்பன கிளத்தலுறும் இத்
தொழிலை விட்டு, என்
குறிப்பின்வழி நிற்றி, உயிர்கொண்டு
உழலின்' என்றான்.

மறுத்தனை எனப் பெறினும் - என் கட்டளையை நீ மறுத்தாய் என்றாலும்; **நின்னை -** உன்னை; **வடிவாளால் -** என் கூர்மையானவாளால்; **ஒறுத்து -** வெட்டி; **மனம் உற்றது முடிப்பென் -** என் மனம்கருதியதை நிறைவேற்றுவேன்; **ஒழிகல்லேன் -** இந்நிலையிலிருந்துவிலகமாட்டேன்; **வெறுப்பன -** நான் வெறுக்கும் அறிவுரைகளை; **கிளத்தலுறும் இத்தொழிலைவிட்டு -** எடுத்துக் கூறும் இந்தச் செயலை விட்டொழித்து; **உயிர் கொண்டு உழலின் -** அவ்வாறு செய்தால் உயிரோடு பிழைக்கலாகும்; **என்**

குறிப்பின் வழி நிற்றி - என் கருத்தின் வழியே நின்று செயல் புரிவாயாக; **என்றான்**- என்று (இராவணன் மாரீசனுக்குக்) கூறினான்.

அறிவுரைகளை ஏற்கும் நிலையில் அவன் இல்லை என்பதையும், முடிவுகளை எடுத்த நிலையில் உள்ளான் என்பதையும் இராவணன் பேச்சுப் புலப்படுத்துகின்றது.

மாரீசன் உடன்படல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3267. அரக்கன் அஃது உரைத்தலோடும், அறிந்தனன்
அடங்கி, ' "நெஞ்சம்
தருக்கினர் கெடுவர்" என்றல் தத்துவ
நிலையிற்று அன்றோ?
"செருக்குநர்த் தீர்த்தும்" என்பார்தம்மின
ஆர் செருக்கர்?' என்னா,
உருக்கிய செம்பின் உற்ற நீர்
என, உரைக்கலுற்றான்:

அரக்கன் அஃது உரைத்தலோடும் - இராவணன் அவ்வாறு கூறியதும்; **அறிந்தனன் அடங்கி** - இராவணன் மனப்போக்கை அறிந்தவனாய் அடக்கம் மேற்கொண்டு; **'நெஞ்சம் தருக்கினர் கெடுவர்' என்றல்** - மனச் செருக்குக் கொண்டவர்கள் அழிவார்கள் என்பது; **தத்துவ நிலையிற்று அன்றோ** - ஆழ்ந்த தத்துவ நிலையுடையது அல்லவா? (மேலும்); **"செருக்குநர்த் தீர்த்தும்" என்பார் தம்மின்** - செருக்கு உற்றவர்களை அழித்துவிடுவோம் என்று கருதுவோரைவிட; **ஆர் செருக்கர்** - மிகுந்த செருக்கு உடையவர்கள் யார்?; **என்னா** - என்று மனத்துள் நினைத்து; **உருக்கிய செம்பின் உற்ற நீர் என** - உருக்கப்பட்ட செம்பின் மீது பட்ட தண்ணீர்த்துளி வற்றுதல் போல; (வேகம் குன்றி); **உரைக்கலுற்றான்** - மாரீசன் பேசலுற்றான்.

தருக்குற்றார் அழிவர். தருக்குற்றவனைத் திருத்துதலும் பேதைமை என உணர்ந்து மாரீசன் அடங்கினான். மாரீசனின் உணர்வு முற்றும்அடங்கினமைக்கு உருக்கிய செம்பின் உற்ற நீர் உவமை.

3268. உன்வயின் உறுதி நோக்கி, உண்மையின்
உணர்த்தினேன்; மற்று,
என்வயின் இறுதி நோக்கி, அச்சத்தால்
இசைத்தேன் அல்லேன்;
நன்மையும் தீமை அன்றே, நாசம்
வந்து உற்ற போது?
புன்மையின் நின்ற நீராய்!
செய்வது புகல்தி' என்றான்.

*'**உன்வயின் உறுதி நோக்கி** - (இராவணனாகிய) உன் நலத்தினை நாடி; **உண்மையின் உணர்த்தினேன்** - உண்மையாகவே எடுத்துக் கூறினேன்; **மற்று** - அவ்வாறன்றி; **என்வயின் இறுதி நோக்கி** -எனக்கு அழிவு நேரும் என்று கருதி; **அச்சத்தால் இசைத்தேன் அல்லேன்** - பயம் காரணமாக நான் அறிவுரை கூறினேன் இல்லை; **நாசம் வந்துஉற்றபோது** - அழிவு நெருங்கி வரும் நேரத்தில்; **நன்மையும் தீமை அன்றே** - நல்லது சொன்னாலும் அது தீமையாகவே கருதப்படும் அல்லவா?; **புன்மையின் நின்ற நீராய்** - தீய நெறியில் செல்லும் தன்மை உடையவனே; **செய்வது புகல்தி** - நான் செய்ய வேண்டியதைச் செப்புக'; **என்றான்** - என மாரீசன் (உடன்பட்டுப்) பேசினான்.*

சீதையை அடையச் செய்திடும் சூழ்ச்சி

3269. என்றலும், எழுந்து புல்லி
ஏறிய வெகுளி நீங்கி,
'குன்று எனக் குவிந்த தோளாய்!
மாரவேள் கொதிக்கும் அம்பால்
பொன்றலில் இராமன் அம்பால் பொன்றலே
புகழ் உண்டு அன்றோ?
தென்றலைப் பகையைச் செய்த
சீதையைத் தருதி' என்றான்.

***என்றலும்** - இவ்வாறு மாரீசன் கூறியதும்; **எழுந்து புல்லி** - இராவணன் எழுந்து அவனைத் தழுவி; **ஏறிய வெகுளி நீங்கி** -மேற் பொங்கிய சினம் மாறி; **'குன்று எனக் குவிந்த தோளாய்** -மலையெனத் திரண்ட தோள்களை உடையவனே; **மாரவேள் கொதிக்கும் அம்பால்** - மன்மதன் எய்த வேதனைக் கணையால்; **பொன்றலில்** - இறப்பதை விட; **இராமன் அம்பால்** - இராமனுடைய அம்பினால்; **பொன்றலே புகழ்உண்டு அன்றோ** - இறத்தலால் புகழ் ஏற்படும் அல்லவா?;**தென்றலைப் பகையைச் செய்த** - இனிய தென்றலையும் கொடிய பகையாக மாற்றிவிட்ட; **சீதையைத் தருதி** - சீதையை எனக்காகக் கொண்டு தருவாய்;**என்றான்** - என்று இராவணன் வேண்டினான். காமன் அம்பால் சாவதை விட இராமன் அம்பால் சாவது மேல்என்றான் இராவணன் : எவ்வாறாயினும் பின்னர் நிகழவிருப்பதை முன்னரே குறிப்பால் கூறுதல் கருதத்தக்கது. 3*

acharya.org

*3270*ஆண்டையான் அனைய கூற,
'அரக்கர் ஓர் இருவரோடும்,
பூண்ட என் மானம் தீரத்
தண்டகம் புக்க காலை,
தூண்டிய சரங்கள் பாய, துணைவர்
பட்டு உருள, அஞ்சி
மீண்டயான், சென்று செய்யும் வினை
என்கொல்? விளம்புக!" என்றான்.

ஆண்டையான் அனைய கூற - அங்கிருந்த இராவணன் இவ்வாறு சொல்லியதும்; **அரக்கர் ஓர் இருவரோடும்** - இரண்டு அரக்கர் துணைவர; **பூண்ட என் மானம் தீர** - (தாயைக் கொன்ற) இராமனைப் பழி வாங்கும் வைராக்கியம் நிறைவேறுதற்காக; **தண்டகம் புக்க காலை** - தண்டகாரணியத்துக்கு (ஒரு சமயம் நான்) சென்ற போது; **தூண்டிய சரங்கள் பாய** - (இராமன் வில்லிலிருந்து) விடுபட்ட அம்புகள் பாய்ந்துவர; **துணைவர் பட்டு உருள** - என்னோடு துணைக்கு வந்த அரக்கர் இறந்து விழ; **அஞ்சி மீண்ட யான்** - பயந்து திரும்பி வந்த நான்; **சென்று செய்யும்** - இப்போது சென்று செய்யத்தக்க; **வினை என்கொல்** -பணி யாது?; **விளம்புக** - கூறுக; **என்றான்** - என (மாரீசன்) கேட்டான்.

கோதமன் வேள்வியின்போது இராமன் கணையால் கடலில் எறியப்பட்டான். (444) அதனை மாரீசன் இங்கு நினைவு கூர்கிறான்.

தண்டகாரண்யத்தில் மான் வடிவில் சென்று, இராமனைத் தாக்க மாரீசன் முயன்றதாக ஒரு செய்தி முதல் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்குக் கதைப் போக்கில் குறிக்கப் பெற்றது.

'முன் இருமுறை இராமன் அம்புக்குத் தப்பிப் பிழைத்த நான் மீண்டும் என்ன செய்ய இருக்கிறது' என மாரீசன் தன் செயலற்ற நிலையைக்கூறினான்.

3271. ஆயவன் அனைய கூற, அரக்கர் கோன்,
'ஐய! நொய்து உன்
தாயை ஆர் உயிர் உண்டானை, யான்
கொலச் சமைந்து நின்றேன்;
போய், ஐயா! புணர்ப்பது என்னே என்பது
பொருந்திற்று ஒன்றோ?
மாயையால் வஞ்சித்து அன்றோ வவ்வுதல்
அவளை' என்றான்.

ஆயவன் அனைய கூற - மாரீசன் அவ்வாறு மொழியவும்;**அரக்கர் கோன்** - அரக்கர் தலைவனான இராவணன்; **'ஐய** - ஐயனே; **உன் தாயைநொய்து ஆருயிர் உண்டானை** - உனது தாயான தாடகையை இழிவான முறையில் மிக எளிதில் அழித்தவனை; **கொல** - கொல்லுதற்கு;**யான் சமைந்து நின்றேன்** - நான் ஒருப்பட்டு நிற்கின்றேன்; **ஐயா போய்ப்**

புணர்ப்பது என்னே - ஐயனே, போய்ச் செயத் தக்கது என்ன; **என்பது -** என நீ கேட்பது; **பொருந்திற்று ஒன்றோ -** பொருத்தமான கேள்விதானா?; **அவளை -** அச்சீதையை; **மாயையால் வஞ்சித்து அன்றோ வவ்வுதல் -** மாயம் செய்து வஞ்சனையால் அன்றோ பற்றுதல் வேண்டும்; **என்றான் -** என்று (இராவணன்) கூறினான்.

'என்ன செய்வது என்பதும் ஒரு கேள்வியா? போரிடுவதில்லை என முன்னமே சொல்லியிருப்பதால் மாய வஞ்சமே வழி' என இராவணன் கூறினான்.

3272. **'புறத்து இனி உரைப்பது என்னே?**
புரவலன் தேவிதன்னைத்
திறத்துழி அன்றி, வஞ்சித்து
எய்துதல் சிறுமைத்து ஆகும்;
அறத்து உளது ஒக்கும் அன்றே? அமர்த்தலை
வென்று கொண்டு, உன்
மறத் துறை வளர்த்தி, மன்ன!' என்ன
மாரீசன் சொன்னான்.

மன்ன - வேந்தனே; **புறத்து இனி உரைப்பது என்னே -** இனி மேல் வேறு கூறுதற்கு யாது உள்ளது!; **புரவலன் தேவி தன்னை -**உலகு காக்கும் இராமனின் மனைவியை; **திறத்துழி அன்றி -** உன் திறன் காரணமாக அன்றி; **வஞ்சித்து எய்துதல் -** வஞ்சனையால் அடைதல் என்பது; **சிறுமைத்து ஆகும் -** உன் தகுதிக்குத் தாழ்வானது ஆகும்;**அமர்த்தலை வென்று கொண்டு -** போரில் இராமனை வெற்றி கொண்டு; **உன் மறத்துறை வளர்த்தி -** உன் வீரத் தகுதியை வளர்த்துக் கொள்வாயாக; **அறத்து உளது ஒக்கும் அன்றே -** அவ்வாறு செய்வது நீதியின் மரபுக்குப் பொருந்துவதும் ஆகும் அல்லவா?; **என்ன மாரீசன் சொன்னான் -** என்று மாரீசன் இராவணனிடம் கூறினான்.

உன் தகுதிக்கும் பெருமைக்கும் வஞ்சனை தக்கதன்று; வீரத்தால் வெல்லுவதே மேன்மை என்று மாரீசன் கூறினான்.

3273. **ஆனவன் உரைக்க, நக்க அரக்கர்கோன்,**
'அவரை வெல்லத்
தானையும் வேண்டுமோ? என் தடக் கை
வாள் தக்கது அன்றோ?
ஏனையர் இறக்கின், தானும் தமியளாய்
இறக்கும் அன்றே
மானவள்? ஆதலாலே, மாயையின்
வலித்தும்' என்றான்.

ஆனவன் உரைக்க - உறவுடையவனான மாரீசன் இவ்வாறு கூறுதலும்; **நக்க அரக்கர் கோன் -** அது கேட்டுச் சிரித்த இராவணன்; **அவரை வெல்ல -** அம் மானுடரை வெற்றி கொள்ள; **தானையும் வேண்டுமோ -** சேனையும் அவசியம் தானோ?; **என் தடக்கை வாள்**

தக்கது அன்றோ *- என் வலிமைமிக்க கரங்களில் ஏந்திய வாள் ஒன்றுமே போதாதோ? (போதும் என்றாலும்);* ***ஏனையர் இறக்கின்*** *- தன்னைச்சார்ந்த இராமலக்குவர் மாய்வராயின்;* ***மானவள்*** *- மானுடப் பெண்ணான சீதையும்;* ***தானும் தமியளாய்*** *- தானும் தனித்திருக்கும் நிலை கருதி;* ***இறக்கும் அன்றே*** *- மடிந்து போவாள் அல்லவா?;* ***ஆதலாலே மாயையின் வலித்தும்*** *- அக்காரணத்தால் அவளை மாய வஞ்சனையில் கைப்பற்றுவோம்;* ***என்றான்*** *- என்று சொன்னான்.*

மானவள் - மானுடப் பெண்; மான் போன்றவள், மானம் மிக்கவள் எனப் பல பொருள் விரிக்க இடம் தருகிறது. வஞ்சனை செய்ய வாய்ப்பான காரணம் கற்பிக்கின்றான் இராவணன். வஞ்சனைச் செயலுக்குச் சீதையிடம் இராவணன் வேறு ஒரு காரணம் சொல்வதை இராவணன் சூழ்ச்சிப்படலத்தில் காணலாம். (3401)

3274. 'தேவியைத் தீண்டாமுன்னம், இவன்
தலை சரத்தின் சிந்திப்
போம்வகை புணர்ப்பன் என்று, புந்தியால்
புகல்கின்றேற்கும்
ஆம் வகை ஆயிற்று இல்லை; யார்
விதி விளைவை ஓர்வார்?
ஏவிய செய்வது அல்லால், இல்லை வேறு
ஒன்று' என்று எண்ணா,

தேவியைத் தீண்டா முன்னம் *- இராமன் துணைவியான சீதையைத் தொடு முன்னரே;* ***இவன் தலை சரத்தின் சிந்தி*** *- இவ்விராவணன்தலைகளை இராமன் அம்பால் வீழ்த்தி;* ***போம் வகை புணர்ப்பன்*** *-விழும் வகையைச் செய்யலாம்;* ***என்று புந்தியால் புகல்கின்றேற்கும்*** *-என்று தந்திரத்தால் சொல்ல வல்ல எனக்கும்;* ***ஆம் வகை ஆயிற்று இல்லை*** *- (அதனைச் செய்து) பிழைக்கும் வழி புலனாகவில்லை;* ***விதி விளைவை ஓர்வார் யார்?*** *- விதியின் செயல்பாட்டை முற்றும் அறிந்தவர் யார்?;* ***ஏவிய செய்வது அல்லால்*** *- இராவணன் இட்ட கட்டளையை நிறைவேற்றுவதல்லாமல்;* ***வேறுஒன்று இல்லை*** *- வேறு செய்தற்கு ஏதும் வழி இல்லை;* ***என்று எண்ணா-*** *என்று சிந்தித்தவனாய்.........*

(அடுத்த பாடலில் கருத்து முடியும்) தொடக்கத்தில் இராமனுடன் போர் செய் என்று மாரீசன் தூண்டியது ஒருவகைச் சூழ்ச்சியே. போர் வருமாயின் இராவணன் மடிவான். நாம் பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்பது அவன் திட்டம். அது பலிக்கவில்லையென்பதால் இராவணன் ஏவலைச் செய்ய முடிவு செய்கிறான்.

3275. 'என்ன மா மாயம் யான் மற்று இயற்றுவது?
இயம்புக' என்றான்,
'பொன்னின் மான் ஆகிப் புக்கு,
பொன்னை மால் புணர்த்துக' என்ன,
'அன்னது செய்வென்' என்னா,

மாரீசன் அமைந்து போனான்;
மின்னு வேல் அரக்கர்கோனும் வேறு
ஒரு நெறியில் போனான்.

'என்ன மா மாயம் யான் மற்று இயற்றுவது? - *நான் எவ்வகையான பெரிய மாயம் இங்கே செய்ய வேண்டும்?;* ***இயம்புக என்றான் -****கூறுக என மாரீசன் கேட்டான் (அதற்கு இராவணன்);* ***பொன்னின் மானாகிப் புக்கு -*** *ஒரு பொன் மானாகக் (காட்டில்) நுழைந்து;* ***பொன்னை -****பொன் போன்ற சீதைக்கு;* ***மால் புணர்த்துக -*** *மயக்கத்தை ஏற்படுத்துக;****என்ன -*** *என்று திட்டம் தந்தான்;* ***'அன்னது செய்வென் என்னா -****அவ்வாறே செய்கின்றேன் என்று;* ***மாரீசன் அமைந்து போனான் -*** *மாரீசன் ஏற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டான்;* ***மின்னு வேல் அரக்கர் கோனும் -****ஒளிவீசும் வேல் ஏந்திய அரக்கர் தலைவனும்;* ***வேறொரு நெறியில் போனான் -*** *மற்றொரு திசையில் புறப்பட்டுச் சென்றான்.*

மாரீசனுக்கு மாயா மார்க்கம் உணர்த்தப்படவே, மாயமான் ஆதற்கு அவன் செல்லலானான்.

மாரீசன் மனநிலையும் செயலும்

கலிவிருத்தம்

3276. மேல்நாள் அவர் வில்
வலி கண்டமையால்,
தான் ஆக
நினைந்து சமைந்திலனால்;
'மான் ஆகுதி'
என்றவன் வாள் வலியால்
போனான் மனமும்,
செயலும் புகல்வாம்.

மேல் நாள் - *முன் காலத்தில்;* ***அவர் வில்வலி கண்டமையால் -*** *இராமலக்குவர் வில்லாற்றலைக் கண்டறிந்திருப்பதால்;* ***தானாக நினைந்து -*** *(மாயமான் ஆதற்குத்) தானாகவே எண்ணி;* ***சமைந்திலன் -****மாரீசன் முடிவு செய்தான் இல்லை;* ***மான்ஆகுதி -*** *மாய மான் வடிவினை எடு;****என்றவன் வாள் வலியால் போனான் -*** *என ஆணையிட்ட இராவணன் வாளின் வலிமையை அறிந்திருந்ததால் அவன் ஆணையை ஏற்றுக் கொண்டவனாகிய மாரீசனது;* ***மனமும் செயலும் புகல்வாம் -*** *எண்ணத்தையும் செய்த செயல்களையும் இனிக் கூறுவோம்.*

கவிக்கூற்று. போனான் - வினையாலணையும் பெயர். ஆல்- அசை.

3277. **வெஞ் சுற்றம் நினைந்து**
உகும்; வீரரை வேறு
அஞ்சுற்று மறுக்குறும்; ஆழ்
குழி நீர்
நஞ்சு உற்றுழி, மீனின்
நடுக்குறுவான்
நெஞ்சு உற்றது ஓர் பெற்றி
நினைப்பு அரிதால்.

வெஞ் சுற்றம் - தன் விருப்பத்துக்கு உரிய உறவினரை; **நினைந்து உகும் -** (மாரீசன் மனம்) எண்ணி வருந்துவான்; **வீரரை வேறு அஞ்சுற்று மறுக்குறும் -** இராமலக்குவராகிய வீரர்களை ஒருபுறம் நினைந்து அச்சமுற்று மயங்குவான்; **ஆழ் குழி நீர் -** ஆழ்ந்த பள்ளத்து நீரானது; **நஞ்சு உற்றுழி -** முற்றும் நச்சுமயமானால்; **மீனின் நடுக்குறுவான் -** மீன்கள் என்ன பாடு படுமோ அவ்வாறு நடுக்கமும் கொண்டான்; **நெஞ்சு உற்றது ஓர் பெற்றி -** அவன் நெஞ்சம் அடைந்த உணர்ச்சித் தன்மை; **நினைப்பு அரிது -** இவ்வாறிருந்தது என எண்ணிட முடியாததாய் இருந்தது; **ஆல் -** ஈற்றசை.

அழிவு உறுதி என்பதால் பிரிகின்ற சுற்றத்தை நினைத்து வருந்தினான். நச்சு நீரில் தப்பிக்க முடியாத மீன்போல் துடித்தான் மாரீசன்.

3278. **அக் காலமும், வேள்வியின்,**
அன்று தொடர்ந்து
இக் காலும், நலிந்தும் ஓர்
ஈறு பெறான்;
முக் காலின்
முடிந்திடுவான் முயல்வான்
புக்கான், அவ் இராகவன்
வைகு புனம்.

வேள்வியின் அன்று - (விசுவாமித்திரர் செய்த) யாகம் நிகழ்ந்தபோதும்; **அக்காலமும் -** தண்ட காரண்யத்தில் மானாகச் சென்ற அப்போதும்; **நலிந்தும் -** துன்புற நேர்ந்தும்; **தொடர்ந்து இக்காலும் -** இன்று வரை தொடர்ச்சியாக; **ஓர் ஈறு பெறான் -** ஒரு முடிவையோமரணத்தையோ பெறாத (மாரீசன்); **முக்காலின் -** இப்போது மூன்றாம் முறையாக; **முடிந்திடுவான் முயல்வான் -** மரணமுற இசைந்து அதன் வழியே செல்கின்றவனாய்; **அவ் இராகவன் வைகு புனம் -** அந்த இராமபிரான் தங்கியுள்ள வனம் நோக்கி; **புக்கான் -** சென்றடைந்தான்.

மூன்றாம் முறை மரணம் உறுதியென அறிந்து அதனைச் சந்திக்க சென்றான் மாரீசன்.

மாயப் பொன் மானாய் மாரீசன் தோன்றுதல்

3279. ***தன் மானம் இலாத,***
தயங்கு ஒளி சால்
மின் வானமும் மண்ணும்
விளங்குவது ஓர்
பொன் மான் உருவம்
கொடு போயினனால்-
நன் மான்
அனையாள்தனை நாடுறுவான்.

தன் மானம் இலாத - *தனக்கு நிகர் இல்லாத;* ***தயங்கு ஒளி சால்*** - *அசைகின்ற ஒளி பொருந்திய;* ***மின்*** - *உடல் மின்னுதலால்;* ***வானமும் மண்ணும் விளங்குவது ஓர்*** - *விண்ணும் மண்ணும் விளக்கமுறும் படியான ஒரு;* ***பொன் மான் உருவம்*** - *தங்க மானின் வடிவம்;* ***கொடு போயினன்-*** *எடுத்துக் கொண்டு மாரீசன் சென்றான்;* ***நன்மான் அனையாள் தனை*** - *உயர்ந்த மான் போன்ற சீதையினை;* ***நாடுறுவான்*** - *தேடிச் சென்று அடைந்தான்;* ***ஆல்*** - *அசை.*

மாயமான் கண்டாரைக் கவரும் ஒளிமிக்கதாய் விளங்கியது. தனை நாடுறுவான் என்பதற்குச் சீதை தன்னை நாடும்படியாகச் சென்றான் எனவும் பொருள் கூறுவர்.

3280. ***கலைமான் முதல் ஆயின***
கண்ட எலாம்,
அலை மானுறும் ஆசையின்,
வந்தனவால்-
நிலையா மன, வஞ்சனை,
நேயம் இலா,
விலை மாதர்கண் யாரும்
விழுந்தெனவே.

நிலையா மன(ம்) - *யாரிடத்தும் உறுதியாக நில்லாத மனமும்;* ***வஞ்சனை*** - *வஞ்சிக்கும் பாங்கும்;* ***நேயம் இலா*** - *உண்மையான அன்பும் இல்லாத;* ***விலைமாதர்கண்*** - *கணிகையரிடத்தில்;* ***யாரும் விழுந்தெனவே-*** *காமமுற்றார் மனம் இழந்தாற் போல;* ***கலைமான் முதல் ஆயின கண்ட எலாம்*** - *கானகத்தில் உள்ள கலை மான் முதலாக அப்பொன் மானைப் பார்த்த விலங்குகள் யாவும்;* ***அலை மானுறும்*** - *கடல் போன்று;* ***ஆசையின் வந்தன*** - *பெருகிய ஆவலுடன் வந்து சூழ்ந்தன;* ***ஆல்*** - *அசை.*

விலைமகளிர் போலப் பொன்மான் அமைய, அம் மகளிரிடம் ஆசை கொண்டார் போலப் பிற விலங்குகள் வந்தன என்றார். உவமையணி.

விலைமகளிர் யார் மீதும் அன்பு வையார் அது போல் பொன்மானுக்கும் பிற விலங்குகளின் மீது பற்றில்லை. விலை மகளிருக்குப் பொன் மீது மட்டும் பற்று உண்டு. மாயமானுக்கும் பொன்னாகிய சீதை மீது நாட்டம் உண்டு.

3281. **பொய் ஆம் என ஓது**
புறஞ்சொலினால்
நையா இடை
நோவ நடந்தனளால்-
வைதேவி, தன் வால் வளை
மென் கை எனும்
கொய்யா மலரால் மலர்
கொய்குறுவாள்.

பொய் ஆம் என ஓது புறஞ்சொலினால் - (இவள் இடை) பொய்யே ஆகும் என்று அயலாளர் கூறுவதற்கேற்ப; **நையா** -வருத்தம் கொண்டு விளங்கும்; **இடை நோவ -** இடை நோகும்படி;**நடந்தனள் -** நடப்பவளாய்; **வைதேவி -** சீதை; **தன் வால்வளை மென்கை எனும் -** ஒளி பொருந்திய வளையல் அணிந்த தன் மெல்லிய கரங்கள் என்னும்; **கொய்யா மலரால் -** பறிக்கப்படாத மலர்களால்; **மலர் கொய் குறுவாள் -** கானகத்தில் பூப்பறிக்க முற்பட்டாள். **ஆல் -** அசை.

இடை பொய் எனல் கவிதை மரபு. இதனால் இடைக்கு வருத்தம் ஏற்பட்டதாகக் கற்பித்தார். விதேக அரசன் குலமகள் என்பதால் வைதேகி எனப்பட்டாள். இங்கு வைதேவி எனத் திரிந்து வந்தது. கையெனும் கொய்யா மலர்' - பறவாக் கொக்கு என மாமரம் அழைக்கப்பட்டாற்போல் கரங்களைஇவ்வாறு கூறினார். கொய்யா மலர் மலர் கொய்தது எனக் கவிதையழகு மிளிர முரண் அணியுடன் கூறினார். மூன்றாம் வரியில் 'வய்தேவி' என ஓசை எழுதலால் எதுகை பிழையாதாயிற்று.

3282. **உண்டாகிய கேடு**
உடையார், துயில்வாய்
எண் தானும் இயைந்து
இயையா உருவம்
கண்டார் எனலாம்
வகை, கண்டனளால்-
பண்டு ஆரும் உறா
இடர்பாடுறுவாள்.

உண்டாகிய கேடு உடையார் - நிச்சயம் அழிவு நேரும் என்ற நிலையில் உள்ளார்; **துயில்வாய் -** உறக்கம் கொள்ளுகையில்; **எண் தானும் இயைந்து இயையா உருவம் -** எண்ணத்தில் ஒரு போதும் இசைந்திராத விசித்திர வடிவங்களை; **கண்டார் எனலாம் வகை -** கனவிற் கண்டார்கள் என்று கூறத்தக்க முறையில்; **பண்டு ஆரும் உறா இடர் -** எக்காலத்தும் முன்பு எவரும் படாத துயரம்; **பாடு உறுவாள் -** பட இருக்கின்றவளான சீதை; **கண்டனள் -** மாய மானைக் கண்டாள்; (**ஆல் -** அசை)

துன்பம் வருமுன் கனவு போன்ற முன் சகுனங்கள் தோன்றினாற் போலச் சீதை முன் பொன்மான் விபரீதம் விளைவிக்கத் தோன்றியது.

3283. ***காணா இது, கைதவம்***
என்று உணராள்;
பேணாத நலம்
கொடு பேணினளால்-
வாழ்நாள் அவ்
இராவணன் மாளுதலால்,
வீழ் நாள் இல் அறம்
புவி மேவுதலால்.

அவ் இராவணன் வாழ்நாள் - *அந்த இராவணனின் ஆயுட் காலம்;* **மாளுதலால் -** *முடிய இருப்பதனாலும்;* **வீழ் நாளில் -** *அவன் மரணமுறுகிற நாளில்;* **அறம் புவி மேவுதலால் -** *தருமம் பூமியில் செழிக்க இருப்பதனாலும்; (சீதை);* **காணா -** *பொன்மானைக் கண்டு;* **'இது கைதவம்' என்று உணராள் -** *'இது வஞ்சனை வேடம்' என்று உணராதவள் ஆனாள்;* **பேணாத -** *ஆதரித்தற்கு ஒவ்வாத;* **நலம் கொடு பேணினள் -***அழகில் ஆர்வம் கொண்டு (மாயமானை) விரும்பி நின்றாள். (* **ஆல் -***அசை) சீதை மாயமானை விரும்பியதற்குக் காரணம் இராவணன் அழிவும், அறத்தின் புத்துயிர்ப்பும் ஒரு சேர நடைபெறும் காலம் நெருங்கியதால் என்றார்.*

மானைக் கண்டு மயங்கிய சீதை இராமனை அடைதல்

3284. ***நெற்றிப் பிறையாள்***
முனம் நின்றிடலும்,
முற்றிப் பொழி
காதலின் முந்துறுவாள்,
'பற்றித் தருக என்பென்'
எனப் பதையா,
வெற்றிச் சிலை
வீரனை மேவினளால்.

நெற்றிப் பிறையாள் முனம் - *இளம் பிறை போலும் நெற்றியை உடைய சீதை முன்;* **நின்றிடலும் -** *(மாய மான் வந்து) நிற்கவும்;* **முற்றிப் பொழி காதலின் -** *(அவள்) நிறைந்த ஆசை ததும்பி நிற்க;* **'பற்றித் தருக' என்பென் -** *'இம் மானைப் பிடித்துத் தரவேண்டும்' என்று இராமனைக் கேட்பேன்;* **எனப் பதையா -** *என உணர்ச்சி மிக்கவளாய்; (சீதை);* **வெற்றிச் சிலை வீரனை -** *வில்லால் வெற்றி கொள்ளும் வீரனாகிய இராமனை; முந்துறுவாள்;* **மேவினள் -** *அடைந்தாள். (* **ஆல் -***அசை)*

3285. ***'ஆணிப் பொனின் ஆகியது;***
ஆய் கதிரால்
சேணில் சுடர்கின்றது; திண்

செவி, கால்,
மாணிக்க மயத்து ஒரு
மான் உளதால்;
காணத் தகும்' என்றனள்,
கை தொழுவாள்.

(இராமனிடம் சென்று சீதை); **'ஆணிப் பொனின் ஆகியது -** மாற்றுயர்ந்த பொன்னால் ஆனதும்; **ஆய் கதிரால் சேணில் சுடர்கின்றது-** சிறந்த ஒளியினால் தொலைவிலும் பளபளக்கின்றதும்; **திண்செவி கால் -** வலிய காதுகளும் கால்களும்; **மாணிக்க மயத்து -** சிவந்த மாணிக்கங்களால் ஆகியதுமான; **ஒரு மான் உளது -** ஒரு மான் காட்சி தருகின்றது; **காணத் தகும் -** அழகால் காண்பதற்கு இனிதானது;**என்றனள்-** என்று கூறியவளாய்; **கைதொழுவாள் -** (அதனைப் பற்றி அளிக்க வேண்டுமெனக் கருதி) கையால் வணங்கி நின்றாள்; **ஆல் -** அசை. அம் மான் வேண்டுமென வாயால் கூறாது உணர்த்திக் காட்டினாள்.

3286. 'இம் மான் இந் நிலத்தினில்
இல்லை' எனா,
எம்மான் இதனைச் சிறிது
எண்ணல் செயான்,
செம் மானவள் சொல்கொடு,
தே மலரோன்
அம்மானும், அருத்
தியன் ஆயினனால்.

'இம் மான் - இது போன்றதொரு மான்; **இந் நிலத்தினில் இல்லை -** இந்த உலகத்தில் இதுவரை இருந்ததில்லை; **எனா -** என்று ஆராய்ந்து; **எம்மான் -** எம் தலைவனும்; **தேமலரோன் அம்மானும் -** பிரமனது தந்தையுமாகிய இராமபிரான்; **இதனைச் சிறிது எண்ணல் செயான் -** இவ்வாறு சற்றும் சிந்தியாதவனாய்; **செம்மான் அவள் -** செம்மை நிரம்பிய மான் போன்ற சீதையின்; **சொல் கொடு -** ஆசைச் சொற்களை ஏற்று; **அருத்தியன் ஆயினன் -** தானும் (மானின்மேல்) விருப்பம் கொண்டான்; **ஆல் -** ஈற்றசை.

எல்லாவற்றையும் படைக்கும் பிரமனின் தந்தையான இராமனுக்கு, இம் மாயமான் போன்றதொரு படைப்பு இயற்கையில்லை என்ற ஆராய்ச்சி ஏற்படவில்லை.

இலக்குவன் 'அது மாயமான்' எனல்

3287. ஆண்டு, அங்கு,
இளையான் உரையாடினனால்,
'வேண்டும் எனலாம் விழைவு
அன்று இது' எனா;
'பூண் துஞ்சு பொலங்

கொடியோய்! அது நாம
காண்டும்' எனும் வள்ளல்
கருத்து உணர்வான்.

வேண்டும் எனலாம் - சீதை விரும்பிக் கேட்கின்ற தன்மையினால்; **விழைவு அன்று இது -** பொருத்தமான ஆசை அன்று இது; **எனா! -** என்று கூறாது; **'பூண் துஞ்சு பொலங் கொடியோய் -**அணிகலன்கள் அழகுடன் பொருந்தும் பொற்கொடி போன்றவளே!; **அது நாம் காண்டும் -** அந்த மானைக் காணலாம்; **எனும் வள்ளல் கருத்து உணர்வான் -** என்று கூறும் இராமனுடைய சிந்தனைப் போக்கை உணர்ந்தவனாய்;**இளையான் -** தம்பியாகிய இலக்குவன்; **ஆண்டு அங்கு உரையாடினன் -**அப்போதுஅவ்விடத்துத் தன் கருத்தை உரைக்கலானான். **ஆல் -** அசை.

கேட்டதைக் கொடுப்பவன் என்பதால் வள்ளல் என்றார். உரிய சமயத்தில் இலக்குவன் குறுக்கிட்டான்.

3288. 'காயம், கனகம்; மணி,
கால், செவி, வால்;
பாயும் உருவோடு இது
பண்பு அலவால்;
மாயம் எனல் அன்றி,
மனக் கொளவே
ஏயும்? இறை மெய் அல'
என்ற அளவே.

'காயம் கனகம் - (அம்மானின்) உடல் பொன்னிறமாய் உள்ளது; **கால் செவி வால் மணி -** காலும், காதும், வாலும் மாணிக்க மயமாய் உள்ளன; **பாயும் உருவோடு இது -** வேகமாகப் பாய்ந்தோடும் வடிவோடு கூடிய இம்மான்; **பண்பு அல -** இயற்கைப் பண்போடு கூடியதன்று;**மாயம் எனல் அன்றி -** இது ஒருவகை மாயை என்று கருதுதலே அல்லாமல்; **மனக் கொளவே ஏயும் -** வேறு விதமாகக் கருதுதல் பொருந்துமோ?; **இறை -** என் தலைவனே; **மெய் அல -** எவ்வகையிலும் இது உண்மையானது அன்று; **என்ற அளவே -** என இலக்குவன் கூறும் அளவில்....

(அடுத்த செய்யுளில் பொருள் முடிவுறும்).

இராமன் பதிலுரை

3289. நில்லா உலகின் நிலை, நேர்மையினால்
வல்லாரும் உணர்ந்திலர்; மன் உயிர்தாம்
பல் ஆயிரம்கோடி பரந்துளதால்;
இல்லாதன இல்லை-இளங்குமரா!

இளங்குமரா - இளமையுடைய தம்பி!; **நேர்மையினால் வல்லாரும் -** முறையான அறிவிலே திறமை சான்றவரும்; **நில்லா உலகின் நிலை உணர்ந்திலர் -** நிலையில்லா உலகின் தன்மை முற்றும் அறிந்ததில்லை; **மன் உயிர்தாம் -** வாழும் நிலை பெற்ற உயிரினங்களோ எனில்; **பல்ஆயிரம் கோடி பரந்துளது -** எண்ணிலாக் கோடிகளாய் விரிந்து பரந்து உள்ளன; **இல்லாதன இல்லை -** இவ்வுலகில் இல்லாதவை என்று (நம் அறிவை மட்டும் வைத்து) எவற்றையும் விலக்கிக் கூற முடியாது' (என்றான் இராமன்); **ஆல் -** அசை. உலகின் இயற்கை முழுவதையும் யாரும் கணித்தறிந்ததில்லை. அதிலும் நீயோ இளங்குமரன், ஆனபடியால் புதிய ஒன்றை இல்லையென மறுத்தல் பொருந்தாது என்றான் இராமன்.

3290. **'என் என்று நினைத்தது,**
இழைத்து உளம்? நம்
கன்னங்களின் வேறு
உள காணுதுமால்;
பொன்னின் ஒளி மேனி
பொருந்திய ஏழ்
அன்னங்கள் பிறந்தது
அறிந்திலையோ?

உளம் இழைத்து - மனத்தினால் சிந்தித்து; **என் என்று நினைத்தது-** என்ன முடிவுக்கு வந்தாய்?; **நம் கன்னங்களின் -** நம் செவிகளில் (அன்றாடம்); **வேறு உள காணுதும் -** புதிது புதிதான செய்திகள் கேட்கின்றோமே; **பொன்னின் ஒளி மேனி பொருந்திய -** தங்க நிறம் உடலிற் பொருந்திய; **ஏழ் அன்னங்கள் -** ஏழு அன்னப் பறவைகள்; **பிறந்தது அறிந்திலையோ? -** தோன்றிய செய்தியை நீ கேட்டதில்லையா?" (**ஆல் -** அசை)

புராண மரபில் ஏழு பொன் அன்னங்களின் செய்தி கூறப்படுதலை இராமன் நினைவு கூர்ந்தான். (மானச சரோவரத்தின் கரையில் யோகாப்பியாசம் செய்த பரத்துவாச புத்திரர் எழுவர் ஒழுக்கம் குன்றியதால் தங்கள் பயிற்சி கைகூடாமல் மரணமுற்றனர். பின்னர்க் குருக்ஷேத்திரத்தில் கௌசிக புத்திரர்களாய்ப் பிறந்தனர். கார்க்க முனி சீடர்களாய் இருந்தபோது அவனுடைய காமதேனுப் பசுவைக் கொன்று தின்றனர். ஆயினும் முன்னோர்க்கு உரிய பிதிர்க்கடன் செய்தமையால் பல்வேறு பிறவிகளில் வேடராய், விலங்காய், சக்கரவாகப் பறவையாய், அன்னப் பறவையாய் மாறி மாறிப் பிறந்தனர். கடைசியில் முக்தி பெற்றனர் என்பர்.

பத்ம கர்ப்பம், அரவிந்தாட்சம், சீர கர்ப்பம், சுலோசனம், பிந்து, சுபிந்து, ஹைமகர்ப்பம் என அன்னங்கள் பெயர் பெற்றன).

3291. **'முறையும் முடிவும் இலை, மொய்**
உயிர்' என்று,
இறைவன் இளையானொடு
இயம்பினனால்;

'பறையும் துணை, அன்னது பல்
நெறி போய்
மறையும்' என,
ஏழை வருந்தினளால்.

*'**முறையும் முடிவும் -** இப்படித்தான் இருக்க வேண்டுமென்னும் முறையும் முடிவும்'; **மொய் உயிர் -** உலகத்தில் தோன்றிய உயிர்களுக்கு; **இலை -** கட்டுத்திட்டம் ஒன்றும் கிடையாது'; **என்று -** என; **இறைவன் -** தலைவனாகிய இராமன்; **இளையானொடு இயம்பினன் -**தம்பியிடம் கூறினான்; **ஏழை -** (இதனிடையே) சீதையோ; **'பறையும் துணை -** இவ்வாறு பேசிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்திற்குள்ளாக; **அன்னது -** அப்பொன் மான்; **பல்நெறி போய் மறையும் -** காட்டு வழிகள் பலவற்றுள்ளும் சென்று மறைந்து விடுமே'; **என வருந்தினள் -**எனப் (பேதமையால்) வருந்தலானாள். (**ஆல் -** அசை)*

அறியாமை சீதைக்கு ஏற்பட்டிருப்பதால் ஏழை என்றார்.

இராமன் சீதையோடு சென்று மானைக் காணுதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3292. அனையவள் கருத்தை உன்னா, அஞ்சனக்
குன்றம் அன்னான்,
'புனையிழை! காட்டு அது' என்று
போயினான்; பொறாத சிந்தைக்
கனை கழல் தம்பி பின்பு சென்றனன்;
கடக்க ஒண்ணா
வினை என வந்து நின்ற மான் எதிர்
விழித்தது அன்றே.

***அனையவள் கருத்தை உன்னா -** சீதையின் இவ் வருத்தச் சிந்தனையை எண்ணி; **அஞ்சனக் குன்றம் அன்னான் -** நீல மலை போன்ற இராமன்; **'புனையிழை -** நல்லணி புனைந்தவளே!; **அது காட்டு' என்று போயினான் -** அம்மானை எனக்குக் காட்டுவாயாக' என்று புறப்படலானான்; **பொறாத சிந்தை -** இதனை ஏற்றுக் கொள்ள மனமின்றி; **கனைகழல் தம்பி -** ஓசை செய்யும் வீரக் கழலணிந்த தம்பி இலக்குவனும்; **பின்பு சென்றனன் -** அவர்கள் பின்னே சென்றான்; **கடக்க ஒண்ணா வினை என -** தாண்டிச் செல்ல முடியாத விதியினைப் போல;**வந்து நின்ற மான் -** வந்து நின்ற மாயமான்; **எதிர் விழித்தது -** எதிரில் வந்து காட்சி தந்தது. (**அன்றே-** அசை).*

விதி, தவறாமல் பயனளிப்பது போன்று, மாயமான் தீமை விளைவிக்கத் தவறாது வந்து நின்றது, எனினும் கவனமுள்ள தம்பி பின்தொடர்ந்தான்.

3293. **நோக்கிய மானை நோக்கி, நுதியுடை**
மதியின் ஒன்றும்
தூக்கிலன்; 'நன்று இது' என்றான்;
அதன் பொருள் சொல்லல் ஆகும்?
சேக்கையின் அரவு நீங்கிப்
பிறந்தது தேவர் செய்த
பாக்கியம் உடைமை அன்றோ?
அன்னது பழுது போமோ?

நோக்கிய மானை நோக்கி - எதிரில் விழித்து நின்ற மானைஉற்றுப் பார்த்து; **நுதியுடை மதியின் ஒன்றும் தூக்கிலன்** - இராமன்கூரிய அறிவின் துணை கொண்டு எதனையும் சீர்தூக்கிப்பார்க்கவில்லை; **நன்று இது என்றான்** - இந்த மான் மிக அழகியதுஎன்று தானும் கூறினான்; **அதன் பொருள் சொல்லல் ஆகும்?** - அச் சொல்லின் பொருள் நுட்பத்தை ஆராய்ந்து கூற முடியுமோ? முடியாது); **சேக்கையின் அரவு நீங்கிப் பிறந்தது** - அனந்தசயனத்திலிருந்து மண்ணுலகில் வந்து அவதாரம் செய்தமை; **தேவர்செய்த பாக்கியம் உடைமை அன்றோ** - தேவர்கள் ஆற்றியபுண்ணியம் என்று கூறலாம் அல்லவா?; **அன்னது பழுது போமோ?**- அப் புண்ணியம் வீணாகிப் போகுமோ? (போகாது என்றபடி).

தேவர் செய்த பாக்கியத்தால் இராமாவதாரம் நிகழ்ந்தமையின், மாய மானை இராமனும் தொடர ஆசைப்பட்டதன் கருத்து மறைமுகமாகப் புலனாகின்றது என்று சுட்டிக் காட்டினார்.

3294. **'என் ஒக்கும் என்னல்**
ஆகும்? இளையவ! இதனை நோக்காய்;
தன் ஒக்கும் உவமை அல்லால், தனை
ஒக்கும் உவமை உண்டோ?
பல், நக்க தரளம் ஒக்கும்; பசும்
புல்மேல் படரும் மெல் நா
மின் ஒக்கும்; செம் பொன், மேனி;
வெள்ளியின் விளங்கும் புள்ளி.

'இளையவ! - தம்பியே!; **இதனை நோக்காய்** - இம்மானை நன்கு பாராய்; **என் ஒக்கும் என்னல் ஆகும்** - எதனை இதனோடுஒப்பிட்டுக் கூற முடியும்?; **தன் ஒக்கும் உவமை அல்லால்** - தனக்குத் தானே ஒப்பாக உவமை கூறத்தக்கதே அல்லாமல்; **தனைஒக்கும் உவமை உண்டோ?** - இதனைப் போன்ற ஒன்று என்று கூறவேறு பொருள் உலகில் ஏது?; **பல்** - இம் மானின் பற்கள்; **நக்க தரளம் ஒக்கும்** - சிரிக்கின்ற முத்துக்கள் போன்றுள்ளன; **பசும்புல் மேல் படரும் மெல் நா** - பச்சைப் புற்களின் மீது செல்லும் இதன் மெல்லிய நாக்கு; **மின் ஒக்கும்** - மின்னலைப் போன்றுள்ளது; **மேனி செம் பொன்** - உடலோ சிவந்த பொன்னைப் போன்றுள்ளது; **புள்ளிவெள்ளியின் விளங்கும்** - உடல் மேற் புள்ளிகளோ வெள்ளி போன்றுள்ளது (என்றான் இராமன்) முன் அடியில் உவமை கூற முடியாது என்றவர் கடைசி அடிகளில் பல்வேறு உவமைகளால் உறுப்புக்களை

வருணித்தார். உறுப்புக்களுக்கு உவமை கூற முற்படினும் முழுமையான தோற்றப் பொலிவிற்கு அத்தகு பொருள் ஏதும் இன்மையின் உவமை கூற முடியாது என்றார் எனக்கொள்க.

3295. **'வரி சிலை மறை வலோனே! மான்**
இதன் வடிவை, உற்ற
அரிவையர், மைந்தர், யாரே
ஆதரம் கூர்கிலாதார்?
உருகிய மனத்த ஆகி, ஊர்வன,
பறப்ப, யாவும்
விரி சுடர் விளக்கம் கண்ட விட்டிலின்
வீழ்வ காணாய்!'

'வரிசிலை மறை வலோனே - கட்டமைந்த வில்லின்கலையாகிய வேதத்தில் வல்லவனே!; **மான் இதன் வடிவை -** இம்மானின் உருவத்தை; **உற்ற -** நெருங்கிக் கண்ட; **அரிவையர் மைந்தர்-**பெண்களானாலும் ஆண்களானாலும்; **யாரே ஆதரம்கூர்கிலாதார்? -** (இதனிடம்) ஆசை கொள்ளாதவர் யாராவது இருக்கமுடியுமா?; **உருகிய மனத்த ஆகி -** உள்ளம் கரைந்துருகுவனவாகி; **ஊர்வன, பறப்ப யாவும் -** ஊர்ந்தும்பறந்தும் செல்லும் அனைத்துவிலங்குகளும் பறவைகளும்;**விரிசுடர் விளக்கம் கண்ட -** எரியும்நெருப்புச் சுடரின் வெளிச்சம் பார்த்து; **விட்டிலின் வீழ்வ -** விழும்விட்டில் பூச்சிகளைப் போல் விரும்பி அம் மானைச் சூழ்வதை; **காணாய் -** நீ பாராய் (என்றான் இராமன்)

உயிரினங்கள் அனைத்தும், ஆண் பெண் ஆன மானுடரும் இம் மானைக் கண்டு மயங்குவதால் சீதையின் மயக்கத்தில் வியப்பில்லைஎன இராமன் இலக்குவனுக்கு அமைதி காட்டுகின்றான்.

3296. **ஆரியன் அனைய கூற,**
அன்னதுதன்னை நோக்கி,
'சீரியது அன்று இது' என்று,
சிந்தையில் தெளிந்த தம்பி,
'காரியம் என்னை, ஈண்டுக்
கண்டது கனக மானேல்?
வேரி அம் தெரியல் வீர! மீள்வதே
மேன்மை' என்றான்.

ஆரியன் - மேன்மை மிக்க இராமன்; **அனைய கூற -**இவ்வாறு எடுத்துக் கூறவும்; **அன்னது தன்னை நோக்கி -** அந்த மானை உற்றுப் பார்த்து; **'இது சீரியது அன்று -** இம்மான் இயற்கையானது அன்று'; **என்றுசிந்தையில் தெளிந்த தம்பி -** என்று தன் மனத்தில் உறுதி கொண்ட தம்பி இலக்குவன்; **வேரி அம் தெரியல் வீர -** மணம் கமழ்கின்ற மாலையணிந்த வீரனே; **ஈண்டு கண்டது கனக மானேல் -**

இங்குக்காணப்படுவது பொன்மானாக இருக்கிற தென்றாலும்; ***என்னை காரியம்? -*** *அதனால் நமக்கு என்ன பயன்?;* ***மீள்வதே மேன்மை -*** *அதனை விட்டு நீங்கி வருவதே மேலான செயல்;* ***என்றான் -****என்று கூறினான்.*

அது பொன்மயமான மான் என்பதால் நமக்கு என்ன பயன்என்ற இலக்குவன் வினாவில், மாயையிலிருந்து விரைவில் இராமன்மீள வேண்டுமே என்ற கவலை மேலோங்கி நிற்கின்றது.

3297. அற்று அவன் பகராமுன்னம்,
அழகனை, அழகியாளும்,
'கொற்றவன் மைந்த! மற்றைக்
குழைவுடை உழையை, வல்லை
பற்றினை தருதி ஆயின், பதியிடை
அவதி எய்தப்
பெற்றுழி, இனிது உண்டாடப் பெறற்கு
அருந் தகைமைத்து' என்றாள்.

அற்று அவன் பகரா முன்னம் - *இவ்வாறு இலக்குவன் கூறி முடிக்கும் முன்;* ***அழகனை -*** *(ஒப்பற்ற) பேரழகனான இராமனிடம்;* ***அழகியாளும் -*** *கட்டழகியான சீதையும்;* ***'கொற்றவன் மைந்த -*** *வெற்றியில் வல்ல தசரத குமாரனே;* ***மற்றைக் குழைவுடை உழையை -*** *மனத்தை நெகிழ்விக்கும் அந்த எழிலுடைய மானை;* ***வல்லை பற்றினை தருதியாயின் -*** *விரைவில் பிடித்துத் தருவாயானால்;* ***பதியிடை அவதி எய்தப்பெற்றுழி -*** *அயோத்திக்கு வனவாசக் காலம் முடிந்து செல்லுங்கால்;* ***இனிது உண்டாட -*** *மகிழ்வுடன் விளையாடுதற்கு;* ***பெறற்கு அருந் தகைமைத்து -*** *கிடைத்தற்கு அரிய பொருளாக இருக்கும்;* ***என்றாள் -*** *என்று கூறினாள்.*

'இம்மானால் யாது பயன்' என்ற இலக்குவன் வினாவுக்கு விடை கூறினாற்போல் சீதையின் பேச்சு அமைந்தது. வனவாசம் முடிந்து அயோத்தியில் செல்லும்போது இம் மான் எனக்கு விளையாட்டுத் துணையாக இருக்கும் என்றாள். இக்கூற்று இராமன் பால் அருள் சுரக்கும்படி அமைந்தது.
மானைப்பற்றி இராமலக்குவர் மாறுபாடு கொள்ளல்

3298. ஐய நுண் மருங்குல் நங்கை அஃது
உரைசெய்ய, ஐயன்,
'செய்வென்' என்று அமைய, நோக்கத்
தெளிவுடைத் தம்பி செப்பும்
'வெய்ய வல் அரக்கர் வஞ்சம் விரும்பினார்
வினையின் செய்த
கைதவ மான் என்று, அண்ணல்! காணுதி
கடையின்' என்றான்.

ஐய நுண் மருங்குல் நங்கை - *'உண்டோ, இல்லையோ' என ஐயுறத்தக்க சிறிய இடையை உடைய சீதையாகிய நங்கை;* ***அஃது உரை செய்ய -*** *இவ்வாறு தன் ஆசையை வெளியிட்டுப் பேச;***ஐயன்-*** *தலைவனாகிய இராமன்;* ***செய்வென் என்று அமைய -*** *இதோ பிடித்துத் தருகிறேன் என்று முடிவு கூற;* ***நோக்கத் தெளிவுடைத் தம்பி -*** *சிந்தனையில் தெளிவுடைய தம்பி இலக்குவன்;* ***செப்பும் -*** *தமையனிடம் கூறலானான்;* ***'அண்ணல்! -*** *என் தலைவனே;***வெய்ய வல்லரக்கர் -*** *கொடுமையும் வன்மையும் உடைய அரக்கர்கள்;* ***வஞ்சம் விரும்பினார் -*** *வஞ்சனை செய்ய விரும்பியவராய்;* ***வினையின் செய்த -*** *தந்திரத்தால் இயற்றித் தந்த;* ***கைதவ மான் என்று -*** *மாயமான், என்று;* ***கடையின் காணுதி -*** *முடிவில் உணர்ந்து கொள்வாய்;* ***என்றான் -*** *என்று (எச்சரித்துக்) கூறினான்.*

இலக்குவனின் விடாப்பிடியான அறிவுக் கூர்மையும் கடமை உணர்வும் *இங்குப் புலனாகின்றன. ஐய நுண் இடை என்பதற்கு மிகவும் சிறிய இடை எனவும் பொருள் கொள்ளலாம்; ஐய எனின் நுட்பம் என்று பொருள்படும்.*

3299. 'மாயமேல், மடியும் அன்றே
வாளியின்; மடிந்தபோது
காய் சினத்தவரைக் கொன்று கடன்
கழித்தோமும் ஆதும்;
தூயதேல், பற்றிக் கோடும்; சொல்லிய
இரண்டின் ஒன்று
தீயதே? உரைத்தி' என்றான்-தேவரை
இடுக்கண் தீர்ப்பான்.

'மாயவேல் - *நீ கூறுவது போல் மாயமானாக இருக்குமாகில்;* ***வாளியின் மடியும் அன்றே -*** *என் அம்புக்கு அது இரையாகும் அல்லவா?;* ***மடிந்த போது -*** *அவ்வாறு மரணமுறும் போது;* ***காய் சினத்தவரைக் கொன்று -*** *கொடிய சினம் கொண்ட அரக்கரை அழித்து;* ***கடன் கழித்தோமும் ஆதும் -*** *நம் கடமையை ஆற்றினவர்களும் ஆவோம்; (அன்றி);* ***தூயதேல் -*** *உண்மையான மானாக இருக்குமாகில்;* ***பற்றிக் கோடும் -*** *பிடித்துக் கொண்டு வருவோம்;* ***சொல்லிய இரண்டின் ஒன்று -*** *இப்போது நான் கூறிய இரண்டில் ஏதேனும் ஒன்றை;* ***தீயதே -*** *தீமை என்று கூற முடியுமா?;***உரைத்தி -*** *சொல்லுவாயாக;* ***என்றான் -*** *என்று சொன்னான்;* ***தேவரை இடுக்கண் தீர்ப்பான் -*** *வானவர் துன்பத்தையும் அழிக்க வல்ல இராமன். மாயமான், மெய்யான மான் என்ற இரண்டு நிலையிலும்மானைப் பிடிப்பதால் தீமை இல்லை என உரைத்தான் இராமன். மாயமான் சாக்கிட்டு அவதார நோக்கம் நிறைவெய்தப் போவதால்,'தேவரை இடுக்கண் தீர்ப்பான்' என்று இராமனைக் குறித்தார்.*

3300. 'பின் நின்றார் இளையர் என்றும்
உணர்கிலம்; பிடித்த மாயம்
என் என்றும் தெளிதல்
தேற்றாம்; யாவது ஈது என்றும் ஓராம்;
முன் நின்ற முறையின்
நின்றார் முனிந்துள வேட்டம் முற்றல்,

பொன் நின்ற வயிரத் தோளாய்! புகழ்
உடைத்தாம் அன்று' என்றான்.

'பொன் நின்ற வயிரத் தோளாய் - *பொன் போல் அழகிய வைரம் பாய்ந்த தோள்களை உடையவனே;* ***பின் நின்றார் இனையர் என்றும் உணர்கிலம் -*** *இம் மாயமானை ஏவிப் பின்னே நிற்பவர் யாவர் என்றும் தெரியவில்லை;* ***பிடித்த மாயம் -*** *அவர்கள் கைக் கொண்டுள்ள மாயை;* ***என் என்றும் தெளிதல் தேற்றாம் -*** *எத்தகையது என்றும் உணர இயலவில்லை;* ***யாவது ஈது என்றும் ஓராம் -*** *இம் மான் தான் எத்தகையது என்றும் எண்ணிப் பார்க்க முடியவில்லை (அதனால்);* ***முன் நின்ற முறையின் நின்றார் -****நமக்கு முன்னே நீதி நெறியில் நின்ற பெரியோர்கள்;* ***முனிந்து உள -*** *வெறுத்து ஒதுக்கிய;* ***வேட்டம் முற்றல் -*** *வேட்டைத் தொழிலில் ஈடுபடுதல்;* ***புகழ் உடைத்தாம் அன்று -*** *புகழ் தரும் செயல் அன்று';* ***என்றான் -*** *என்று (இலக்குவன்) கூறினான்.*

வேறு காரணங்களுக்கு இசையாத இராமனிடம் முன்னோர்வெறுத்த வேட்டைத் தொழில் வேண்டாம் என்று புதிய உத்தியைஇலக்குவன் கையாளுகின்றான். சாது விலங்குகளை வேட்டையாடுதல்பெரியோர்களால் விலக்கப்பட்டது; ஆதலின் இலக்குவன் இம்மானுக்குஇடர் செய்ய வேண்டா என்று பேசிப் பார்க்கிறான்.

3301. 'பகையுடை அரக்கர் என்றும், பலர்
என்றும், பயிலும் மாயம்
மிகையுடைத்து என்றும், பூண்ட
விரதத்தை விடுதும் என்றல்
நகையுடைத்து ஆகும் அன்றே? ஆதலின்
நன்று இது' என்னா,
தகையுடைத் தம்பிக்கு, அந் நாள்,
சதுமுகன் தாதை சொன்னான்.

'பகையுடை அரக்கர் என்றும் - *நமக்குப் பகைவரான அரக்கர்பெயரைக் கூறியும்;* ***பலர் என்றும் -*** *அவர்கள் எண்ணிக்கையால் பலர் என்று பயமுறுத்தியும்;* ***பயிலும் மாயம் மிகையுடைத்து என்றும்-*** *அவர்களின் மாயத் தந்திரங்கள் மிகுதியானவை என்று கூறியும்;* ***பூண்ட விரதத்தை -*** *அவர்களை அழிக்க நாம் கொண்ட விரதத்தை;* ***விடுதும் என்றல் -*** *விட்டு விடக் கருதுதல்;* ***நகை உடைத்து ஆகும் அன்றே -*** *பிறர் கேட்டுச் சிரிக்கத் தக்கதாகி விடும், அல்லவா?;* ***ஆதலின் இது நன்று -*** *ஆகையால், இம்மானைப் பிடிக்கும் செயலில் பிழையில்லை;* ***என்னா -*** *என்று;* ***அந்நாள் -*** *அப்போது;* ***சதுமுகன் தாதை -*** *பிரமனின் தந்தையாகிய இராமன்;* ***தகையுடைத் தம்பிக்கு -*** *பெருமைமிக்க தம்பி இலக்குவனுக்கு;* ***சொன்னான் -****எடுத்துரைத்தான்.*

இராமனும் தன் கொள்கையில் பின் வாங்காது இலக்குவனிடம்,நம் விரதத்தினின்றும் மாறி நிற்றல் ஆகாது என்றான்.

3302. 'அடுத்தவும் எண்ணிச் செய்தல்,
அண்ணலே! அமைதி அன்றோ?
விடுத்து, இதன் பின் நின்றார்கள் பலர்
உளர் எனினும், வில்லால்
தொடுத்த வெம் பகழி தூவித் தொடர்ந்தனென்,
விரைந்து சென்று,
படுக்குவென்; அது அன்று ஆயின், பற்றினென்
கொணர்வென்' என்றான்.

'அண்ணலே! *- தலைமை மிக்கவனே;* ***அடுத்தவும்*** *-செய்யத்தக்க எச் செயலையும்;* ***எண்ணிச் செய்தல்*** *- ஆராய்ந்துசெய்தல்;* ***அமைதி அன்றோ*** *- பொருத்தம் உடையது அல்லவா?(அது நிற்க);* ***விடுத்து இதன்பின் நின்றார்கள்*** *- இம்மானை அனுப்பிஇதன் பின் ஒளிந்துநிற்போர்;* ***பலர் உளர் எனினும்*** *- பலராகஇருந்த போதிலும்;* ***வில்லால் தொடுத்த வெம் பகழி தூவி*** *- வில்லில் தொடுத்த கொடிய அம்புகளை ஏவி;* ***தொடர்ந்தனென்*** *- பின் தொடர்வேன்;* ***விரைந்து சென்று*** *-மேலும் வேகமாய்ப் போய்;* ***படுக்குவென்*** *- அவர்களை அழிப்பேன்;* ***அது அன்று ஆயின்*** *- இல்லையெனில்;* ***பற்றினென் கொணர்வென்*** *- மானைக்கைப்பற்றிஇழுத்து வருவேன்;* ***என்றான்*** *- என்று இலக்குவன் தெரிவித்தான்.*

'மானின் பின் தாங்கள் செல்வதற்குப் பதில் நானே சென்றுவென்று வருவேன்' என இலக்குவன் வேண்டுகின்றான்.

3303. ஆயிடை, அன்னம் அன்னாள்,
அமுது உகுத்தனைய செய்ய
வாயிடை, மழலை இன்சொல்
கிளியினின் குழறி, மாழ்கி,
'நாயக! நீயே பற்றி
நல்கலைபோலும்' என்னா,
சேயரிக் குவளை முத்தம் சிந்துபு
சீறிப் போனாள்.

ஆயிடை *- இப்பேச்சுக்களின் இடைப்புகுந்து;* ***அன்னம்அன்னாள்*** *- பேடை அன்னம் போன்ற சீதை;* ***மாழ்கி*** *- வருத்தமுற்று;* ***அமுது உகுத்தனைய*** *- அமுதம் சிந்தினாற் போன்று;* ***செய்ய வாயிடை மழலை இன்சொல்*** *- சிவந்த வாயில் இனியமழலை போலும் சொற்களை;* ***கிளியினின் குழறி*** *- கிளி மொழிவதுபோல் கொஞ்சிக் கூறி;* ***'நாயக*** *- என் நாதனே;* ***நீயே பற்றி நல்கலைபோலும்*** *- இம்மானை நீயே பிடித்துத்தரமாட்டாயா;* ***என்னா*** *- என்று (ஊடல் கொண்டு);* ***சேயரிக் குவளை*** *- சிவந்த வரிகளைஉடைய குவளை மலர் போன்ற கண்களில்;* ***முத்தம் சிந்துபு*** *- கண்ணீர் முத்துக்கள் சிந்த;* ***சீறிப் போனாள்*** *- கோபம் கொண்டு செல்லத் தொடங்கினாள்.*

இலக்குவன் கருத்தைத் தன் ஊடற் கோலத்தால் இராமபிரானிடம் மறுத்துக் கூறுகின்றாள் சீதை.

இளையவனை நிறுத்திவிட்டு இராமன் மானைத் தொடர்தல்

3304. ***போனவள் புலவி நோக்கி, புரவலன்,***
'பொலன் கொள் தாராய்!
மான் இது நானே பற்றி, வல்லையின்
வருவென், நன்றே;
கான் இயல் மயில் அன்னாளைக்
காத்தனை இருத்தி' என்னா,
வேல் நகு சரமும், வில்லும்
வாங்கினன் விரையலுற்றான்.

போனவள் புலவி நோக்கி - அவ்வாறு சென்ற சீதையின் ஊடலைப் பார்த்து; **புரவலன்** - அனைவரையும் காத்தல் வல்ல இராமன், (இலக்குவனிடம்); **'பொலன் கொள் தாராய்** - பொன்மயமான மலர் மாலை புனைந்தவனே; **மான் இது நானே பற்றி**- இம் மானை நானே பிடித்துக் கொண்டு; **வல்லையின் வருவென் நன்றே** - விரைவில் நன்கு வந்து விடுவேன்; (அதுவரை); **கான் இயல் மயில் அன்னாளை** - கானகத்து மயில் போன்ற சீதையை; **காத்தனை இருத்தி** - நீ காவல் காத்து இருப்பாயாக; **என்னா** - என்று கூறி; **வேல் நகு சரமும் வில்லும் வாங்கினன்** - வேல் போன்ற கூரிய அம்புகளையும் வில்லையும் எடுத்துக் கொண்டு; **விரையல் உற்றான்** - வேகமாகச் செல்லலானான். சீதையின் ஊடலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இராமன் தானே புறப்பட்டான். மேகம் கண்டு களிக்கும் மயில் போல, நீல மேக வடிவினனான இராமனைக் கண்டு களிக்கும் மயில் சீதை என்பதாம். கோப்பெருந்தேவி ஊடல் பாண்டியனுக்கும் கண்ணகிக்கும் அவலம்விளைத்தது; சீதையின் ஊடல் சீதைக்கும் இராமனுக்கும் அவலம் விளைத்தது.

3305. ***'முன்னமும் மக வாய் வந்த மூவரில்***
ஒருவன் போனான்;
அன்ன மாரீசன் என்றே
அயிர்த்தனன், இதனை; ஐய!
இன்னமும் காண்டி; வாழி, ஏகு'
என, இரு கை கூப்பி,
பொன் அனாள் புக்க சாலை
காத்தனன், புறத்து நின்றே.

'முன்னமும் மக வாய் வந்த - விசுவாமித்திர முனிவனது யாகத்தில் முன்னர் வந்த; **மூவரில் ஒருவன் போனான்** - மூன்று அரக்கருள் ஒருவன் ஆகிய மாரீசன் தப்பிப் போனான்; **இதனை அன்ன மாரீசன் என்றே** - அந்த மாரீசனாக (இம்மான்) இருத்தல் கூடுமோ என்று; **அயிர்த்தனன்** - ஐயம் கொண்டேன்; (அதனால்); **ஐய** - என் ஐயா; **இன்னமும் காண்டி** - மேலும் சிந்தித்துப் பாராய்; **ஏகு** - செல்வாயாக; **வாழி** - (தீங்கு நேராது) வாழ்க; **என இரு கை கூப்பி** - என்று இரண்டு கரங்களையும் எடுத்து வணங்கி;

பொன்னனாள் புக்க சாலை - திருமகளான சீதை புகுந்த பர்ண சாலையை; **புறத்து நின்றே காத்தனன்** - வாசலில் நின்றவாறு காவல் காக்கத் தொடங்கினான்.

கூரிய அறிவு மிக்க இலக்குவன் தன் சகோதரனுக்குக் கடைசிக்கணத்திலும் அறிவுரை கூறித் தெருட்டும் நுட்பம் வியப்புக்கு உரியது. மகம் - யாகம்; மக வாய் வேள்வியின் போது.

3306. **மந்திரத்து இளையோன் சொன்ன வாய்மொழி**
மனத்துக் கொள்ளான்;
சந்திரற்கு உவமை சான்ற வதனத்தாள்
சலத்தை நோக்கி,
சிந்துரப் பவளச் செவ் வாய் முறுவலன்,
சிகரச் செவ்விச்
சுந்தரத் தோளினான், அம்
மானினைத் தொடரலுற்றான்.

மந்திரத்து இளையோன் - எண்ணிச் சிந்திக்க வல்ல தம்பி இலக்குவன்; **சொன்ன வாய்மொழி** - எடுத்துக் கூறிய வாய்மை மிக்க மொழியை; **சிகரச் செவ்விச் சுந்தரத் தோளினான்** - மலையென உயர்ந்த அழகிய தோள்களை உடைய இராமன்; **மனத்துக் கொள்ளான்** - தன் மனத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளாதவனாய்;**சந்திரற்கு உவமை சான்ற** - பூரணச் சந்திரனுக்கு உவமை கூறத்தக்க; **வதனத்தாள் சலத்தை நோக்கி** - முகத்தை உடைய சீதையின் கோபத்தையே எண்ணியவனாய்; **சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய் முறுவலன்** - சிந்தூரமும் பவளமும் போன்ற சிவந்த இதழ்களில் புன்முறுவல் பூண்டவனாய்; **அம்மானினைத் தொடரல் உற்றான்** - அந்த மானைத் தொடர்ந்து செல்லத் தொடங்கினான்.

வாய்மொழி - வாய்மை ஆகிய மொழி. பண்புத் தொகை. வாயின் மொழி எனப் பொருள் கொண்டால் வேற்றுமைத் தொகை.

இலக்குவனின் எச்சரிக்கையும், சீதையின் கோபமும்இராமனுக்குச் சிரிப்பைத் தந்தன, அவன் வீரனாகையால்.

3307. **மிதித்தது மெல்ல மெல்ல;**
வெறித்தது வெருவி; மீதில்
குதித்தது; செவியை நீட்டி, குரபதம்
உரத்தைக் கூட்டி,
உதித்து எழும் ஊதை, உள்ளம், என்று
இவை உருவச் செல்லும்
கதிக்கு ஒரு கல்வி வேறே
காட்டுவது ஒத்தது அன்றே.

*(அந்த மாய மான்); **மெல்ல மெல்ல மிதித்தது -** மெதுவாய் மெதுவாய் நிலத்தில் ஊன்றி நடந்தது; **வெருவி வெறித்தது -** (பின்னர்) அஞ்சினாற் போல் வெறித்து நோக்கியது; **செவியை நீட்டி -** காதுகளை விறைத்து நீட்டியவாறு; **குரபதம் உரத்தைக் கூட்டி -**தன் கால் குளம்புகளை மார்புடன் ஒடுக்கி; **மீதில் குதித்தது -** வானேறித்தாவியது; **உதித்து எழும் ஊதை -** பொங்கி வரும் காற்று; **உள்ளம் என்று இவை -** மனம் என்னும் இவற்றை; **உருவச் செல்லும் கதிக்கு -** (வாயு வேகம், மனோ வேகம் என்கின்ற வேகங்களை) தாண்டிச் செல்லும் விரைவு நடைக்கு; **ஒரு கல்வி -** ஒரு புதிய பெயரைக் கற்பிக்கும்படி; **வேறே காட்டுவது ஒத்தது -** புதிதான நடையைக் காட்டுவதாய் அமைந்தது; **அன்றே -** ஈற்றசை.*

வாயு வேக, மனோ வேகங்களைக் கடந்த வேகத்தில் இம்மான் சென்றதால் புதிய பெயர் ஒன்று சூட்டும்படியாக அவ்வேகம் அமைந்தது என்றார்.

3308. நீட்டினான், உலகம் மூன்றும்
நின்று எடுத்து அளந்த பாதம்;
மீட்டும் தாள் நீட்டற்கு, அம்மா! வேறும்
ஓர் அண்டம் உண்டோ?
ஓட்டினான், தொடர்ந்த தன்னை,
ஒழிவு அற நிறைந்த தன்மை,
காட்டினான் அன்றி, அன்று, அக்
கடுமை யார் கணிக்கற்பாலார்?

*(இராமன் அந்த மாயமானைத் தொடருவதற்காக); **உலகம் மூன்றும் அளந்த பாதம் -** மூவுலகையும் அளந்த திருவடிகளை; **நின்று எடுத்து நீட்டினான் -** எடுத்து நீள வைத்தான்; **மீட்டும் தாள்நீட்டற்கு வேறும் ஓர் அண்டம் உண்டோ? -** மேலும் அவன் அளப்பதற்குரிய உலகம் வேறு ஒன்று இருக்கிறதோ?; **ஓட்டினான் -**அத்தகைய பாதங்களால் (மானைத்) துரத்தினான்; **தொடர்ந்த தன்னை -** அவ்வாறு துரத்திய பெருமான் மானைத் தொடர்ந்து தனது; **ஒழிவுஅற நிறைந்த தன்மை -** நீக்கமற எங்கும் நிறைந்த நிலையினை; **காட்டினான் -** (எங்கும் திரிந்ததால்) காட்டி நின்றான்; **அன்றி -** இதுதான் உண்மையே அன்றி; **அன்று அக்கடுமை -** அன்று அம்மான் சென்ற வேகத்தின் கடுமையை; **கணிக்கற்பாலார் யார்? -**கணக்கிட வல்லவர் யாவர்?*

வாமனனாக இருந்து திருவிக்கிரமாவதாரம் எடுத்த காலை எல்லா உலகங்களிலும் கால் நீட்டிய திருமால், இன்று இந்த மான் காரணமாக எல்லா இடங்களிலும் தொடர்ந்து காட்சி தந்தான். அதனால் எங்கும் நிறை இறைவன் எனக் காட்டிக் கொண்டான். அம்மா - அசை; வியப்பிடைச் சொல்லுமாம்.

3309. குன்றிடை இவரும்; மேகக் குழுவிடைக்
குதிக்கும்; கூடச்
சென்றிடின், அகலும்; தாழின், தீண்டல்
ஆம் தகைமைத்து ஆகும்;

நின்றதே போல நீங்கும்;
நிதிவழி நேயம் நீட்டும்
மன்றல் அம் கோதை மாதர் மனம்
எனப் போயிற்று, அம்மா!

குன்றிடை இவரும் - அந்த மான் மலைகளின் மீது ஏறும்; **மேகக் குழுவிடைக் குதிக்கும் -** வான்முகில்களிடையே சென்று பாயும்; **கூடச் சென்றிடின் அகலும் -** அருகில் சென்றால் தொலைவில் விலகி ஓடும்; **தாழின் தீண்டல் ஆம் தகைமைத்து ஆகும் -** அருகில் செல்லத் தாமதித்தால் தீண்டுதற்கு அண்மையாகவந்து நிற்கும்; **நின்றதே போல நீங்கும் -** (அருகில் சென்றால்) நின்றாற் போல் தோன்றியபடி தொலைவில் விலகி நீங்கும்; **நிதி வழி நேயம் நீட்டும் -** கொடுத்த பணத்துக்கு ஏற்றபடி அன்பைப் பகிர்ந்து தரும்; **மன்றல் அம் கோதை மாதர் -** மணம் கமழ் மாலை சூடிய விலைமகளிர்; **மனம் எனப் போயிற்று -** (ஒரு வழி நில்லாத) மனத்தைப் போல் சென்றது (அம்மா - வியப்புக் குறித்த இடைச் சொல்).

எங்கும் நில்லாமல் பாயும் மானின் பாய்ச்சலை நிதி வழி நேயம் நீட்டும் விலை மகளிர் மனம் என உவமித்துக் கூறினார்.

3310. 'காயம் வேறு ஆகி, செய்யும் கருமம்
வேறு ஆகிற்று அன்றே?
ஏயுமே; என்னின் முன்னம்
எண்ணமே இளவற்கு உண்டே;
ஆயுமேல் உறுதல் செல்லாம்;
ஆதலால், அரக்கர் செய்த
மாயமே ஆயதே; நான் வருந்தியது'
என்றான் - வள்ளல்.

'காயம் வேறு ஆகி - (இந்த மானின்) வடிவம் மானாக வேறுபட்டிருந்தாலும்; **செய்யும் கருமம் வேறு ஆகிற்று அன்றே -** இதன் செயல்களோ மானின் இயல்பிலிருந்து மாறுபட்டதாய்த் தோன்றுகின்றன; **என்னின் முன்னம் -** எனக்கு முன்னே; **இளவற்கு எண்ணமே உண்டே -** தம்பி இலக்குவனுக்கு இது குறித்த சிந்தனைதோன்றியதில் நியாயம் உண்டு தானே; **ஏயுமே -** (அவன் எண்ணம்) பொருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது; **ஆயுமேல் -** நன்றாக நானும் ஆராய்ந்திருந்தால்; **உறுதல் செல்லாம் -** இங்கு வந்திருக்க மாட்டேன்; **ஆதலால் -** எனவே; **நான் வருந்தியது -** நான் இப்போது வருந்தி உணர்வது; **அரக்கர் செய்த மாயமே ஆயதே -** இராக்கதர் மாயம் செய்ததன் விளைவையே; **என்றான் வள்ளல் -** என அருள் வள்ளலாகிய இராமன் எண்ணினான்.

மானின் இயல்புக்கு மாறாகத் தந்திரம் வல்லதாக இம் மாயமான் இயங்குகிறது. ஒரு கட்டத்தில் களைப்புற வேண்டிய விலங்குஇராமனை இழுத்துக் கொண்டு தொலை தூரம் வந்து விட்டது.இவற்றால் இராமன் மனம் சிந்திக்கலாயிற்று.

இராமன் அம்பால் மாரீசன் அலறி வீழ்தல்

கலிவிருத்தம்

3311. **'பற்றுவான், இனி,**
அல்லன்; பகழியால்
செற்று, வானில் செலுத்தல்
உற்றான்' என
மற்ற அம் மாய
அரக்கன் மனக் கொளா,
உற்ற வேகத்தின்
உம்பரின் ஓங்கினான்.

'இனிப் பற்றுவான் அல்லன் - இனி (இராமன் என்னைப்) பிடிக்க முயலமாட்டான்; **பகழியால் செற்று -** அம்பால் கொன்று; **வானில் செலுத்தல் உற்றான் -** விண்ணில் செலுத்தக் கருதினான்'; **என -** என்று; **மனக் கொளா -** சிந்தையில் உணர்ந்தவனாய்; **அம் மாய அரக்கன் -** மாயை வல்ல அம்மாரீசன்; **உற்ற வேகத்தின் -** மிக்க விரைவுடன்; **உம்பரின் ஓங்கினான் -** வானத்தில் உயரே பாய்ந்தான். **மற்ற -** அசை.

பிடிக்க எண்ணும் மனநிலை இராமனிடம் மாறிவிட்டதை மாரீசன் அறிந்தான். இனி அம்பால் கொல்வான் என்று கணித்தான்.

3312. **அக் கணத்தினில், ஐயனும்,**
வெய்ய தன்
சக்கரத்தின் தகைவு
அரிது ஆயது ஓர்,
செக்கர் மேனிப்
பகழி செலுத்தினான்-
'புக்க தேயம் புக்கு இன்
உயிர் போக்கு' எனா.

அக் கணத்தினில் - அந்த நொடிப் பொழுதில்; **ஐயனும் -** இராமனும்; **புக்க தேயம் புக்கு -** எங்கே அந்த மான் செல்லுகிறதோஅங்கெல்லாம் சென்று; **இன் உயிர் போக்கு எனா -** அதன் இனிய உயிரை நீக்கு என்று ஆணையிட்டு; **வெய்ய தன் சக்கரத்தின் -** கொடிய தன் சக்கராயுதம் போன்று; **தகைவு அரிது ஆயது ஓர் -** தடுப்பதற்கு இயலாத ஒரு; **செக்கர் மேனிப் பகழி -** சிவந்த அம்பினை; **செலுத்தினான் -** ஏவினான்.

தப்ப முயலும் மாரீசனைத் தாக்கி அழிக்கும் இராமபாணம் ஏவப் பெற்றது.

3313. **நெட்டிலைச் சரம் வஞ்சனை நெஞ்சுறப்**
பட்டது; அப்பொழுதே, பகு வாயினால்,

அட்ட திக்கினும், அப்புறமும் புக
விட்டு அழைத்து, ஒரு குன்று என வீழ்ந்தனன்.

நெட்டிலைச் சரம் - நெடிய இலை வடிவம் கொண்ட அவ்வம்பு; **வஞ்சனை நெஞ்சுறப் பட்டது -** வஞ்சகம் நிரம்பிய (மாரீசன்) நெஞ்சில் சென்று தாக்கியது; **அப்பொழுதே -** அந்தக் கணமே; **பகு வாயினால் -** பிளவுபட்ட வாயினால்;**அட்டதிக்கினும் -** எட்டுத் திசைகளிலும்; **அப்புறமும்புக -** அதற்கு அப்பாலும் செல்லும்படி; **விட்டு அழைத்து -** (சீதா லட்சுமணா) என்று இராமன் குரலில் கூவி; **ஒரு குன்று என வீழ்ந்தனன் -** மலை விழுவது போல (தன் இயற்கை வடிவம் கொண்டு) வீழ்ந்தான்.

தன் குரலை இராமன் குரலாக மாற்றி அழைத்து மடிந்தான்.மடியும் போதும் வஞ்சனையால் 'சீதா லட்சுமணா' என்று குரல்கொடுத்தான்.

மாயம் உண்டு என மதித்து இராமன் பர்ண சாலைக்கு விரைதல்

3314. **வெய்யவன், தன்**
உருவொடு வீழ்தலும்,
'செய்யது அன்று' எனச்
செப்பிய தம்பியை,
ஐயன் வல்லன்; என்
ஆர் உயிர் வல்லன்; நான்
உய்ய வந்தவன் வல்லன்'
என்று உன்னினான்.

வெய்யவன் - கொடியவனாகிய மாரீசன்; **தன் உருவொடு வீழ்தலும் -** தன் இயற்கை வடிவத்தோடு மரண முற்று வீழவும்; **செய்யது அன்று எனச் செப்பிய தம்பியை -** இம்மான் உண்மையானது அன்று என்று (நுனித்துணர்ந்து) கூறிய தம்பி இலக்குவனைக் குறித்து; **'ஐயன் வல்லன் -** என் இளவல் திறமையாளன்; **என் ஆர் உயிர் வல்லன் -** என் இனிய உயிர் போன்றவன் வல்லமை உடையவன்; **நான் உய்ய வந்தவன் வல்லன்-** என்னைக் காக்க (என் தம்பியாக) வந்தவன் பேரறிவாளி'; **என்று உன்னினான் -** என்று இராமன் எண்ணினான்.

வல்லன் என்று பன் முறை கூறியது இலக்குவன் வல்லமையை உணர்ந்த வியப்பினால் என்க. தம்பியை ஐயன், ஆர் உயிர், உய்ய வந்தவன் என்று பாராட்டிச் சிறப்பித்தான் இராமன்.

3315. **ஆசை நீளத்து அரற்றினன்**
வீழ்ந்த அந்
நீசன் மேனியை, நின்று
உற நோக்கினான்;

மாசு இல் மா தவன்
வேள்வியின் வந்த
மாரீசனே இவன்
என்பதும் தேறினான்.

ஆசை நீளத்து - திசைகளின் எல்லை அளவும் எட்டும்படி; **அரற்றினன் வீழ்ந்த -** குரலெடுத்துக் கூவி மாண்ட; **அந்நீசன் மேனியை -**அக் கீழ்மகன் உடலை; **நின்று உற நோக்கினான் -** அருகில் நின்றுஉற்றுப் பார்த்தான் (இராமன்); **மாசு இல் மாதவன் -** குற்றம் இல்லாத பெருந்தவமுடைய விசுவாமித்திரனது; **வேள்வியின் வந்த -** யாக காலத்தில் வந்த; **மாரீசனே இவன் -** மாரீசனே இவன்; **என்பதும் தேறினான் -** என்பதனையும் உணர்ந்து கொண்டான்.

ஆசை - திக்க என்று பொருள்படும் வடசொல் இலக்குவன் உய்த்துணர்ந்த அரக்கன் மாயத்தை. இராமன் அனுபவித்தேஅறிந்தான்.

3316. ***'புழைத்த வாளி உரம்***
புக, புல்லியோன்,
இழைத்த மாயையின், என்
குரலால் இசைத்து
அழைத்தது உண்டு; அது கேட்டு
அயர்வு எய்துமால்,
மழைக் கண் ஏழை' என்று,
உள்ளம் வருந்தினான்.

'புழைத்த வாளி - ஊடுருவிச் செல்லும் அம்பு; **உரம் புக -** தன் மார்பில் பட்டதும்; **புல்லியோன் -** இழிந்தவனாகிய மாரீசன்; **இழைத்த மாயையின் -** செய்த மாயத்தினால்; **என் குரலால் இசைத்து -** என் குரல் போன்ற குரலால் (சீதையையும் இலக்குவனையும்) கூவி; **அழைத்தது உண்டு -** அழைத்துள்ளான் அல்லவா?; **அது கேட்டு -** அக்குரலைப் பிறழ உணர்ந்து; **மழைக்கண் ஏழை -** மழை போல் குளிர்ந்த கண்களை உடைய பேதை ஆகிய சீதை; **அயர்வு எய்தும் -** துன்பம் உறுவாள்'; **என்று உள்ளம் வருந்தினான் -** என்று மனம் நொந்தான் (இராமன்). **ஆல்-**அசை.

மழைக் கண் - மழை போல் கண்ணீர் விடுகிற கண் என்றுமாம்.

3317. ***'மாற்றம் இன்னது, "மாய***
மாரீசன்" என்று,
ஏற்ற காலையின் முன்
உணர்ந்தான் எனது
ஆற்றல் தேரும்
அறிவினன்; ஆதலால்,

தேற்றுமால் இளையோன்'
எனத் தேறினான்.

இளையோன் - *தம்பி இலக்குவன்;* ***ஏற்ற காலையின் -*** *மானை எதிர் கொண்ட அளவிலே;* ***மாய மாரீசன் என்று முன் உணர்ந்தான்-*** *மாயை செய்தவன் மாரீசன் என்று முன்னமே அறிந்து சொன்னான்;* ***எனது ஆற்றல்தேரும் அறிவினன் ஆதலால் -*** *(இப்போதும்) என்னுடைய வலிமையை நன்கு தெளிவாக அறிந்திருப்பவனாதலால்;* ***மாற்றம் இன்னது தேற்றும் -*** *சீதைக்கு ஆறுதல் கூறி இக்குரலின் உண்மையை உணர்த்தியிருப்பான்;* ***எனத் தேறினான் -*** *என ஆறுதல் கொண்டு மனத் தெளிவு கொண்டான்;* ***ஆல் -*** *அசை.*

தம்பியின் அறிவையும், ஆறுதல் தரும் மாட்சியையும் போற்றி மகிழ்ந்தான்.

3318. 'மாள்வதே பொருள்
ஆக வந்தான்அலன்;
சூழ்வது ஓர் பொருள் உண்டு;
இவன் சொல்லினால்
மூள்வது ஏதம்;
அது முடியாமுனம்
மீள்வதே நலன்' என்று,
அவன் மீண்டனன்.

(எனினும்); ***'மாள்வதே பொருள் ஆக -*** *சாவதே நோக்கமாக;* ***வந்தான் அலன் -*** *மாரீசன் வந்தவனாகத் தோன்றவில்லை;* ***சூழ்வது ஓர் பொருள் உண்டு -*** *இவன் திட்டமிட்ட ஒரு நோக்குடன் வந்துள்ளான்;* ***இவன் சொல்லினால் -*** *இவன் கூக்குரலால்;* ***மூள்வது ஏதம் -*** *தீங்கு நிகழ உள்ளது;* ***அது முடியா முனம் -*** *அத் தீங்கு நிறைவேறுவதன் முன்னே;* ***மீள்வதே நலன் -*** *திரும்பப் பர்ண சாலையை அடைவதே நலம் பயக்கும்;"* ***என்று அவன் மீண்டனன் -*** *என்று எண்ணித் திரும்பி வரலானான். இப்படலத்தில் அரக்கர் மாயைக்கு அவதார நாயகர்களும் இலக்காவதும், உயர் குடிப் பெண்ணாயினும் தயக்க மயக்கங்களுக்கு இரையாவதும், நுட்ப அறிவுடையார் எத்தீமையையும் முன்கூட்டி அறிவர் என்பதும் வெளிப்படுத்தப்படுதலைக் காண்கிறோம்.*

இராவணன் சூழ்ச்சிப் படலம்

இராமனின் அம்பால் பொய்மான் வேடம் கொண்டு வீழ்ந்த மாரீசன் இராமனின் குரலில் கதறினான். அதனை அரக்கனின் வஞ்சனை என உணராத சீதையின் அவசரச் செயலால் காப்பியத்தில் பெரிய மாற்றம் ஏற்படுகிறது. இதனை விளக்குவது இப்படலம். மாரீசன் குரலை இராமன் குரல் அல்லவென்று உணர்ந்த இலக்குவன், வாளா விருந்தான். அவ்வுண்மையை உணராத சீதை இராமனுக்குப் பெருந்தீங்கு நிகழ்ந்ததாக அஞ்சி அழுது இராமனைக் காத்தற்கு உடனே செல்லாத இலக்குவன்மேற் குறை கூறினாள். அதற்கு மாறாக இராமனின் ஆற்றலைக் கூறி இலக்குவன் சீதைக்கு உண்மை நிலையை எடுத்துரைத்தும், அதைக் கேளாமல் அவனைப் பழித்துத் தீயில் விழப்போக, அவளைத் தடுத்து இராமனிருந்த இடத்தைத் தேடிச் சென்றான்.

சீதை தனியே இருப்பதைக் கண்ட இராவணன் தவக் கோலத்துடன் வந்தான். வந்தவனை உண்மைத் துறவி என்றே கருதி வரவேற்று, இன்மொழி கூறினாள். இராவணன் இருந்தவுடன் மலை,மரம், பறவை, விலங்கு ஆகியவை அஞ்சி ஒடுங்கின. இராவணன் சீதையைப் பற்றி வினவ, அவள் தன் வரலாறு கூறி அரக்கர்களையும் இராவணனையும் இழித்துரைத்தாள். அது கேட்டு வெகுண்ட இராவணன் தன் வேடம் நீங்கி உண்மை உருவொடு நின்றான். பலவாறு தன் பெருமையையும் தன்னை அடைந்தால் சீதை பெறப் போகும் நலனையும் விரித்துரைத்தான். அவள் கொண்ட சினத்தையும் பொருட்படுத்தாது அவள் அடி வணங்கினான். அஞ்சிய சீதை, இராமலக்குவரைக் கூவி அழைத்தாள். இராவணன் தன் முன்னைய சாபத்தை எண்ணிச் சூழ்ச்சி செய்து நிலத்தோடு பெயர்த்துச் சீதையைத் தன் தேர் மீது வைத்துச் செல்லலானான். பலவாறு சீதை அரற்றினாள். அதுகேட்டு இராவணன் ஏளனம் செய்து சிரித்தான். சீதை இராவணனின் வஞ்சனையைக் கூறி இழித்துரைத்தாள். 'வெள்ளி மலையை எடுத்த தோளால் மானுடருடன் போர் புரியின் பழி தரும்;அதைவிட வஞ்சமே பெரும் பயன் தரும்' என்றான். அதுகேட்ட சீதை அவன் வஞ்சித்த செயலைப் பழித்தாள்.

இவ்வாறு, மாய மானைக் காட்டி முதலில் இராமனையும் பின்னர் மாரீசனின் மாயக் குரலால் இலக்குவனையும் சூழ்ச்சியாகப் பிரித்துச் சீதையை வஞ்சக வேடம் பூண்டு நிலத்தோடு பெயர்த்துத் தேரில் ஏற்றிக் கவர்ந்த இராவணனின் சூழ்ச்சிச் செயலை இப்படலம் கூறும் சில பதிப்புகளில் இப் படலம் சடாயு உயிர் நீத்த படலத்தில் முன் பகுதியாக உள்ளது.

கலிவிருத்தம்

3319. சங்கு அடுத்த தனிக்கடல் மேனியாற்கு
அங்கு அடுத்த நிலைமை அறைந்தனம்;
கொங்கு அடுத்த மலர்க்குழல் கொம்பனாட்கு
இங்கு அடுத்த தகைமை இயம்புவாம்.

சங்கு அடுத்த தனிக்கடல் மேனியாற்கு** - சங்குகள் பொருந்திய ஒப்பில்லாத கடல் போன்ற நீல நிறமுள்ள திருமேனியுடைய இராமனுக்கு; **அங்கு அடுத்த நிலைமை

அறைந்தனம் - *பொன் மானைத் தொடர்ந்து போன இடத்தில் நிகழ்ந்த தன்மையைச் சொன்னோம்;* ***கொங்கு அடுத்த மலர்க்குழல் கொம்பனாட்கு -*** *நறுமணம் பொருந்திய பூக்களைச் சூடிய கூந்தலை உடைய பூங்கொம்பு போன்ற சீதைக்கு;* ***இங்கு அடுத்த தகைமை இயம்புவாம் -*** *இப்பன்னக சாலையில் நிகழ்ந்த தன்மையைச் சொல்லுவோம்.*

இராமன் மேனிக்குக் கடல் உருவகம் 'கருங்கடலைச் செங்கனிவாய்க் கவுசலை என்பாள் பயந்தாள்' என வரும் (656). மேலும் 'மையோ மரகதமோ மறிகடலோ' எனவும் காணலாம் (1926). கொங்கு - தேனும் ஆம். தகைமை என்பதற்கு இராவணனால் பற்றப்பட்டமை எனவும் கூறுவர்.

மலர்க்குழல் கொம்பு - இல்பொருள் உவமை. இது காப்பியத்தின்முன் நிகழ்ச்சியைக் கூறி இனிக் காப்பியத் தலைவிக்கு வரப் போவதை உணர்த்தும் கவிக் கூற்றாம்.

சீதையின் துயர்நிலை

3320. எயிறு அலைத்து முழை
திறந்து ஏங்கிய,
செயிர் தலைக்கொண்ட,
சொல் செவி சேர்தலும்,
குயில் தலத்திடை உற்றது
ஒர் கொள்கையாள்,
வயிறு அலைத்து
விழுந்து மயங்கினாள்.

எயிறு அலைத்து முழை திறந்து ஏங்கிய - *பற்களைக் கடித்துக் கொண்டு குகை போன்ற தன் வாயைத் திறந்து (மாரீசன்) முழங்கிய;* ***செயிர் தலைக் கொண்ட சொல் செவி சேர்தலும் -*** *துன்பத்தை மேற்கொண்ட வார்த்தை சீதையின் காதில் பட்டவுடன்;* ***குயில் தலத்திடை உற்றது ஒர் கொள்கையாள் -*** *ஒரு குயில் (மரத்திலிருந்து தவறி) நிலத்தில் விழுந்தது போன்ற துயர் அடைந்தவளாய்;* ***வயிறு அலைத்து விழுந்து மயங்கினாள் -*** *வயிற்றில் கையால் அடித்துக் கொண்டு தரையில் விழுந்து மயக்கமடைந்தாள்.*

செயிர் - சினம், வஞ்சகம், துன்பம். செயிர் தலைக் கொண்ட சொல் - இராமன் அம்பினால் பொன்மான் வடிவிலிருந்த மாரீசன் வீழும் போது 'ஆ, சீதே! ஆ, இலக்குவா!' என இராமனின் குரலில் கூறிய வஞ்சகம் நிறைந்த சொல் ஆம். துன்பம் எனப் பொருள் கொண்டு இராமன் அம்பினால் சாகப்போகும் துன்பத்தில் விளைந்த சொல் எனவுமாம். இராமன் குரல் போன்ற குரலில் ஆபத்து வெளிப்படவே தரையிடை வீழ்ந்த குயில் போல் சீதை பெருந்துயருற்றாள். இது இராமனிடமிருந்து சீதை பிரிக்கப்படுதற்கு முன்னறி குறியாக அமைகிறது. துன்பமிகும் போதுபெண்கள் வயிற்றிலடித்துக் கொண்டழுவதை முன்னர்ச் சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் 'வந்தானை முகம் நோக்கி வயிறு அலைத்து' (2846) என வந்தது காட்டும். முழை - உவம ஆகுபெயர்.

3321. ***' "பிடித்து நல்கு, இவ் உழை"***
என, பேதையேன்
முடித்தனென், முதல் வாழ்வு'
என, மொய் அழல்
கொடிப் படிந்தது என, நெடுங்
கோள் அரா
இடிக்கு உடைந்தது என,
புரண்டு ஏங்கினாள்.

(சீதை) ***இவ்உழை பிடித்து நல்கு என -*** *இந்த மானை நீயே பிடித்து எனக்குக் கொடு எனச் சொல்லி;* ***பேதையேன் முதல் வாழ்வு முடித்தனென் என -*** *அறிவற்ற நான் கணவனொடு வாழும் குலமகளின் தலைமையுற்ற வாழ்வை முடித்துக் கொண்டேன் என்றுகூறி;* ***மொய் அழல் கொடிப் படிந்தது என -*** *நெருங்கிய தீ, ஒரு பூங்கொடியைப் பற்றி எரித்தது போலவும்;* ***நெடுங்கோள் அரா இடிக்கு உடைந்தது என -*** *நீண்ட வலிய பாம்பு, இடி ஓசை கேட்டுத் தன் வலிமை கெட்டுக் கிடந்தது போலவும்;* ***புரண்டு ஏங்கினாள் -*** *தரையில் புரண்டு வருந்தினாள்.*

பேதை - பேதைப் பருவப் பெண்ணையும் குறிக்கும். இங்குப் பேதைமைப் பண்பால் சீதை தன்னையே குறித்துக் கொண்டாள். முதல் வாழ்வு என்பதை வாழ்வு முதல் என மாற்றியும் பொருள் காண்பர். இடைதல் - வருந்துதல்.

மாரீசனின் போலிக் குரலைக் கேட்ட சீதை, இராமனின் உண்மைக் குரல் எனக் கருதித் தீப்பட்ட பூங்கொடி போலவும் இடியுண்ட நாகம் போலவும் துன்புற்றாள். உவமை இவ்வாறு அடுக்கி வந்து சீதையின் துன்பத்தைப் பெருக்கிக் காட்டும். உதயணன் மார்பில் மூர்ச்சித்து விழுந்ததை 'இடியேறுண்ட நாகம் போல' எனப் பெருங்கதை கூறும் (பெருங்.2.10.112). சீவக சிந்தாமணியில் 'அருமை மாமணி நாக மழுங்கவோர் உருமுவீழ்ந்தென உட்கினர்' (242) என்ற உவமை காண்க. அது போல் இங்கும் மாரீசன் சொல் இடியாகப்பட்டது. சீதை புரண்டேங்குவது நாகம் இடிக்கு உடைதற்குப் பொருந்தும். மொய்குழற் கொடி - அன்மொழித்தொகை.

3322. ***'குற்றம் வீந்த குணத்தின்***
எம் கோமகன்,
மற்று அவ் வாள் அரக்கன்
புரி மாயையால்,
இற்று வீழ்ந்தனன் என்னவும்,
என் அயல்
நிற்றியோ, இளையோய்! ஒரு
நீ?' என்றாள்.

குற்றம் வீந்த குணத்தின் எம் கோமகன் - குற்றம் என்பது இல்லா நற்பண்புடை எம் தலைவன்; **மற்று அவ் வாள் அரக்கன் புரி மாயையால் -** வேறு பட்ட அந்தக் கொடிய அரக்கன் செய்த வஞ்சகத்தால்; **இற்று வீழ்ந்தனன் என்னவும் -** உயிர் அற்றுக் கீழேவிழுந்தான் எனக் (அவன் குரலால்) கேட்ட பின்னும்; **இளையோய்ஒரு நீ -** இராமன் தம்பியாம் நீ ஒருவனும்; **என் அயல் நிற்றியோ -**என் அருகில் நிற்கின்றாயோ; **என்றாள் -** (எனச் சீதை இலக்குவனிடம்) கூறினாள்.

வீந்த - அழிந்த, வீதல் என்றதனடியாகப் பிறந்தது. வாள் - வாட்படையை உடைய எனலுமாம், 'இற்று வீழ்ந்தனன் என்னவும் என் அயல் நிற்றியோ' என்பதில் 'இராமனுக்கு நீ தீங்கு நிகழ்வதை விரும்பியுள்ளாய்' என்ற குறிப்பும் தொனிக்கக் கூறினாள். இச்சிறு தொடரில் ஆழமான பொருள் அடங்கியிருப்பதால் இதனைக் கம்ப சூத்திரம் என்பர். இராமன் 'குணத்தின் எம் கோமான்' என்றதால் இலக்குவன் குற்றம் நிறைந்தவன் என்பதாம். 'ஒரு நீ' என்பது 'நீயும் ஒரு தம்பியாக இருக்கின்றாயே' எனப் பழித்துக் கூறியதாம். சீதையின் கொடுஞ் சொற்களை இனிவரும் பாடல்களிலும் காண இயலும் (3330, 3331).

'இராமனுக்குத் தீங்கு நேராது' என்று இலக்குவன் அறிவுறுத்தல்

3323. 'எண்மை ஆர் உலகினில்,
இராமற்கு ஏற்றம் ஓர்
திண்மையார் உளர்
எனச் செப்பற்பாலரோ?
பெண்மையால் உரைசெயப்
பெறுதிரால்' என,
உண்மையான், அனையவட்கு
உணரக் கூறினான்.

எண்மை ஆர் உலகினில் - எளிமை பொருந்திய உலகத்தில்; **இராமற்கு ஏற்றம் ஓர் திண்மை யார் உளர் எனச் செப்பற் பாலரோ -** இராமனுக்கு மிக்க, சிறப்புடைய ஒரு வலிமையுடையவர்இருக்கிறார் எனக் கூறுவார்களா?; **பெண்மையால் உரை செயப் பெறுதிரால் -** நீர்உம் பெண்ணறிவால் இவ்வாறு கூறிவிட்டீர்; **என உண்மையான் அனையவட்கு உணரக் கூறினான் -** என்று உண்மை நிலையை உணர்ந்த இலக்குவன் அச் சீதைக்கு அறிந்து கொள்ளும் வகையில் எடுத்துச் சொன்னான்.

எண்மை - எளிமை. எண் பொருளவாகச் செலச் சொல்லி' (குறள். 424) என்ற தொடரால் அறியலாம். எண்ணிக்கையும் ஆம். உண்மையான் என்பதுபொன்மானைப் பொய்ம் மானென்ற உண்மையை உணர்ந்தவனுமாம், என்றும் இராமனுக்கு உண்மையோடிருப்பவன் எனவும் ஆம். அனையவட்கு - அனை + அவட்கு எனக் கொண்டு தன் அன்னைபோன்ற சீதைக்கு என்றும் உரைப்பர். இனி உலகத் தாய் எனவும் கூறுவர்.

acharya.org

3324. **'ஏழுமே கடல், உலகு**
ஏழும் ஏழுமே,
சூழும் ஏழ் மலை, அவை
தொடர்ந்த சூழல்வாய்
வாழும் ஏழையர் சிறு வலிக்கு,
வாள் அமர்,
தாழுமே இராகவன்
தனிமை? தையலீர்!

தையலீர்! *- தாயே!;* ***கடல் ஏழுமே*** *- ஏழு கடல்களும்;* ***உலகு ஏழும் ஏழுமே*** *- பதினான்கு உலகங்களும்;* ***சூழும் ஏழ் மலை*** *- சூழ்ந்துள்ள ஏழு மலைகளும்;* ***அவை தொடர்ந்த சூழல் வாய்*** *- அவற்றைப் பின் தொடர்ந்த இடங்களில்;* ***வாழும் ஏழையர் சிறுவலிக்கு*** *- வாழ்கின்ற எளியோரின் அற்ப பலத்திற்கு;* ***இராகவன் தனிமை வாள் அமர் தாழுமே*** *- இராமனின் தனிப்பட்டு நின்ற நிலையிலுள்ள வீரம் கொடிய போரில் தாழ்வுபட்டு விடுமா? (விடாது).*

அண்டங்களிலும் கடல்களிலும் மலைகளிலும் வேறு எங்கும் வாழும் உயிரினங்களின் துணையில்லாமலே வெல்லும் ஆற்றல் கொண்டவன் இராமன் என்பதை இது காட்டும். இராமன் திறனைப் பின்னர் வாலியும் 'கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவ!' (4023) என்பதால் வெளிப்படுத்துவான்.

வாள் - கொடுமையைக் குறித்தது. முன்னரும் 'வாள் அரக்கன்' (கம்ப. 3322) என வந்துளது.

ஏழும் என வந்தது முற்றும்மை. ஏழுமே என வந்த ஏகாரம் எண்ணுப் பொருள் கொண்டது.

3325. **'பார் என, புனல் என,**
பவன, வான், கனல்,
பேர் எனைத்து, அவை, அவன்
முனியின் பேருமால்;
கார் எனக் கரிய அக்
கமலக் கண்ணனை
யார் எனக் கருதி, இவ்
இடரின் ஆழ்கின்றீர்?

பார் என *- பூமியும்;* ***புனல் என*** *- நீரும்;* ***பவன(ம்) வான் கனல் பேர் எனைத்து அவை*** *- காற்றும் வானமும் தீயும் எனப் பெயர் கொண்டவைஎவ்வளவு உண்டோ அவை அனைத்தும்;* ***அவன் முனியின் பேருமால்*** *- இராமன் சினந்தவுடன் நிலை கெடும் ஆதலால்;* ***கார் எனக் கரிய அக்கமலக் கண்ணனை*** *- மேகம் போன்று கருநிறம் கொண்ட அந்தத் தாமரை போலும் சிவந்த கண்ணுடையவனை;* ***யார் எனக் கருதி இவ்இடரின் ஆழ்கின்றீர்*** *- யார் என்று எண்ணி இத்துன்பக் கடலில் அழுந்துகின்றீர்?*

மண் முதல் தீ வரை ஐம்பூதங்களையும் குறித்துப் பின் அவற்றையும் அடக்கி ஆளும் திறலுடையவன் இராமன் என வலியுறுத்திக் கூறினான் இலக்குவன். 'கமலக் கண்ணனைக் கையினில் காட்டினாள்' எனக் கரன் வதைப் படலத்திலும் இராமன் குறிப்பிடப்படுகிறான் (2889). அயோத்தியா காண்ட மந்திரப் படலத்திலும் 'புண்டரீகக் கண் புரவலன்' எனக் குறிக்கப் பெறுவான்இராமன் (1363). இங்குச் சீதைக்கு இராமனின் அவதார இரகசியத்தைக் கூறினான் எனலும் ஆம்.

என என்று முதலடியில் வந்தவை எண்ணுப் பொருளன. மூன்றாமடியில் வந்த என என்பது உவம உருபு. நான்காமடியில் வந்த என என்பது செயவென் எச்சம்.

3326. **'இடைந்துபோய் நிசிசரற்கு, இராமன்,**
எவ்வம் வந்து
அடைந்த போது அழைக்குமே?
அழைக்குமாம் எனின்,
மிடைந்த பேர் அண்டங்கள்,
மேல, கீழன,
உடைந்துபோம்; அயன் முதல்
உயிரும் வீயுமால்.

இராமன் நிசிசரற்கு இடைந்து போய் - இராமன் அரக்கனுக்கு வலி ஒடுங்கிப், பின் வாங்கி; **எவ்வம் வந்து அடைந்த போது அழைக்குமே -** துன்பம் வந்து சேர்ந்த சமயத்தில் (பிறரைத் துணைக்குக்) கூப்பிடுவானோ? (மாட்டான்); **அழைக்குமாம் எனின் -** கூப்பிட நேருமானால்; **மிடைந்த பேரண்டங்கள் மேல கீழன உடைந்துபோம் -** நெருங்கிய பெரிய அண்டங்களெல்லாம் மேல் கீழனவாய் அழிந்து போய்விடும்; **அயன் முதல் உயிரும் வீயும் -** பிரமன் முதலான உயிர்களும் அழியும், **ஆல் -** ஈற்றசை.

இடைதல் - தோற்றுப்போதல் என்றுமாம். நிசிசரன் - இரவில் சஞ்சரிக்கும் அரக்கன். அண்டப் பெருவெளியில் பல்வேறு உலகங்கள் நெருங்கியிருப்பதை 'மிடைந்த' எனச் சுட்டினான். எவ்வம் - துன்பம். இராமன் எல்லா அண்டங்களிலுள்ள எல்லாப் பொருள்களிலும் உள்ளும் புறமும் கலந்துள்ளவன் என்பதை முதலில் கூறினான் இலக்குவன். அதனால் அவனுக்கு ஒரு தீங்கு நேரிடின் எல்லாம் அழிந்திருக்கும்; அவ்வாறு அழியாததால் இராமனுக்கு எந்தத் தீங்கும் வரவில்லை என்பதை உணர்த்தினானாம். 8

3327. **'மாற்றம் என் பகர்வது?**
மண்ணும் வானமும்
போற்ற, வன் திரிபுரம்
எரித்த புங்கவன்
ஏற்றி நின்று எய்த வில்
இற்றது; எம்பிரான்

ஆற்றலின் அமைவது ஓர் ஆற்றல் உண்மையோ?

பகர்வது மாற்றம் என் - (இராமன் ஆற்றல் குறித்து) மேலும் சொல்லும் வார்த்தை யாதுளது?; **மண்ணும் வானமும் போற்ற -** மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் புகழ; **வன் திரிபுரம் எரித்த புங்கவன் -** வலிய மூன்று கோட்டைகளை எரித்த சிவபெருமான்; **ஏற்றி நின்று எய்த வில் இற்றது -** நாணேற்றி நின்று அம்பெய்யும் வில்லை (சீதையின் திருமணத்தின் போது) முறித்திட்டது; **எம்பிரான் ஆற்றலின் அமைவது ஓர் ஆற்றல் உண்மையோ -** எம் தலைவனாம் இராமனின் வல்லமையைக் காட்டிலும் பொருத்தமான ஒரு வலிமை உள்ளதோ? (இல்லை).

புங்கவன் - ஆண்களில் சிறந்தவன், காளை வாகனத்தை உடையவன் என்றும் உரைப்பர். சிவபெருமான் கையிலெடுத்து நாணேற்றிப் பகை வென்ற வலிய வில் இராமன் வலிமைக்கு ஆற்றாமல் முறிந்தது. இதனைக் கண்ணாரக் கண்ட சீதை இராமனின் ஆற்றல் பற்றி ஐயப்படக் கூடாது என்றும். அவளுக்குத் தான் வேறென்ன சொல்ல இருக்கிறது என்றும் குறிப்பாகக் கூறினான் இலக்குவன். இதனை 'மாற்றம் என் பகர்வது?' என்ற தொடர் சுட்டும்; ஏதேனும் கூறின் அது மிகையாம் என்பதும் வெளிப்படும்.

3328. 'காவலன், ஈண்டு நீர் கருதிற்று எய்துமேல், மூவகை உலகமும் முடியும்; முந்து உள தேவரும், முனிவரும் முதல செவ்வியோர் ஏவரும், வீழ்ந்துளார்; மற்று அறமும் எஞ்சுமால்.

காவலன் ஈண்டு நீர் கருதிற்று எய்துமேல் - இராமன் இப்பொழுது நீவிர் எண்ணியதான அழிவை அடைவானென்றால்; **மூவகை உலகமும் முடியும் -** மேல் உலகம் மண்ணுலகம் பாதலம் ஆகிய மூன்று உலகங்களும் அழிந்து போய் விடும்; **முந்து உள தேவரும் முனிவரும் முதல செவ்வியோர் ஏவரும் வீழ்ந்துளார் -** தொன்மைக் காலம் முதல் உள்ள தேவர்களும் முனிவர்களும் முதன்மையாகக் கொண்ட சிறந்தவர் யாவரும்அழிந்திருப்பர்; **மற்று அறமும் எஞ்சும் -** அது மட்டுமன்றி அறமும் அழியும்; **ஆல் -** ஈற்றசை.

காவலன் - தன்னைத் தானே காக்கும் வல்லமை உடையவன். நீர் கருதிற்று - இராமன் இறந்தான் எனச் சீதை எண்ணியது அதனைச் சொல்ல விரும்பாமல் மறை பொருளாக நீர் கருதிற்று எனக் கூறுகிறான் இலக்குவன். எஞ்சும் என்பது அழியும் என்ற பொருளில் 'வழி எஞ்சல் எஞ்ஞான்றும் இல்' (குறள். 44) என வரும். முழு முதற்பொருளாம் இராமன் அழியின் தேவர் முனிவர் செவ்வியோர் யாவரும் வீழ்வதுடன் அறமும் அழியும் என்று உறுதியாக உரைக்கிறான் இலக்குவன்.

அறமும் - சிறப்பும்மை.

3329. ***'பரக்க என் பகர்வது?***
பகழி, பண்ணவன்
துரக்க, அங்கு அது பட,
தொலைந்து சோர்கின்ற
அரக்கன் அவ் உரை எடுத்து
அரற்றினான்; அதற்கு
இரக்கம் உற்று இரங்கலிர்; இருத்திர்
ஈண்டு' என்றான்.

பரக்க என் பகர்வது - *விரிவாக (யான் மேலும்) என்ன சொல்வது?;* ***பண்ணவன் பகழி துரக்க -*** *தலைவனாம் இராமன் அம்பினை எய்ய;* ***அங்கு அதுபட -*** *மான் சென்ற அவ்விடத்து அதன் மீது அவ்வம்பு தைத்த;* ***தொலைந்து சோர்கின்ற அரக்கன் அவ் உரை எடுத்து அரற்றினான் -*** *தன் ஆற்றல் அழிந்து வீழ்கின்ற அந்த இராக்கதன் இராமன் குரலில் கூறிய சொற்களை உரக்கக் கூவினான்;* ***அதற்கு இரக்கம் உற்று இரங்கலிர் -*** *அதற்காகக் கவலை கொண்டு வருந்தி அழ வேண்டாம்;* ***ஈண்டு இருத்திர் என்றான் -*** *இங்குக் கவலைப்படாது இருப்பீராக என்று இலக்குவன் கூறினான்.*

பண்ணவன் - கடவுள், மேலோன். இராமன் எய்த அம்பு பட்டு மரிக்கும் அரக்கன் இறக்கும் போது வஞ்சகக் குரலால் கூறிய சொற்களை உண்மையாக நம்பி வருந்தி அழ வேண்டாம் எனத் தேற்றினான், இலக்குவன். தொலைந்து சோர்கின்ற என்ற தொடரைச் சோர்ந்து தொலைகின்ற எனப் பிரித்துப் பொருள் காண்பதுமுண்டு.
சீதை கடுஞ்சொல் செப்பலும், இலக்குவன் ஏகலும்

3330. ***என்று அவன் இயம்பலும்,***
எடுத்த சீற்றத்தள்,
கொன்றன இன்னலள்,
கொதிக்கும் உள்ளத்தள்,
'நின்ற நின் நிலை, இது, நெறியிற்று
அன்று' எனா,
வன் தறுகண்ணினள்,
வயிர்த்துக் கூறுவாள்:

என்று அவன் இயம்பலும் - *என்று இலக்குவன் கூறலும்;* ***எடுத்த சீற்றத்தள் -*** *பொங்கிய கோபத்தவளும்;* ***கொன்றன இன்னலள் -*** *தன்னைக் கொன்றது போன்ற துன்பத்தை அடைந்தவளும்;* ***கொதிக்கும் உள்ளத்தள் -*** *கொதிக்கின்ற மனமுடையவளும் ஆன;* ***வன்தறு கண்ணினள் -*** *வலிய அஞ்சாமை உடைய சீதை;* ***நின்றநின் நிலை இது நெறியிற்று அன்று எனா -*** *(இலக்குவனை நோக்கி, 'இராமனுக்குற்ற தீங்கைக் கேட்டும் அவற்கு உதவச் செல்லாது) இங்கு நின்ற*

உன்னுடைய இந்த நிலை நீதிமுறைப்பட்டது அன்று' என்று; **வயிர்த்துக் கூறுவாள் -** பகை பாராட்டிச் சொன்னாள்.

கொன்றன - கொன்றது போன்ற, கொன்றன்ன இன்னா செயினும் (குறள். 109) என்று வருதலை ஒப்பிடலாம். சீதை, தன்னை இலக்குவன் கொன்றது போல வந்த துன்பத்தினள் என உரைப்பர். இந்நிலையைச், சீதை வாயிலாகவே சுந்தர காண்டக் காட்சிப் படலத்தில் 'இளவலை எண்ணலா வினையேன் சொன்ன வார்த்தை கேட்டு அறிவு இலள் எனத் துறந்தானோ?' (5082) என்பதால் உணரலாம்.

3331. **'ஒரு பகல் பழகினார்**
உயிரை ஈவரால்;
பெருமகன் உலைவுறு பெற்றி
கேட்டும், நீ
வெருவலை நின்றனை; வேறு என்?
யான், இனி,
எரியிடைக் கடிது வீழ்ந்து இறப்பென்,
ஈண்டு' எனா,

ஒரு பகல் பழகினார் உயிரை ஈவர் - ஒரு நாள் மட்டும் பழகின வராயினும் அன்புடையோர் தாம் பழகியவர்க்காகத் தம் உயிரையும் கொடுத்து உதவி புரிவர்; **நீ பெருமகன் உலைவுறு பெற்றி கேட்டும் வெருவலை நின்றனை -** (மாறாக) நீயோ இராமன் அழிவடைந்தான் எனும் தன்மையைக் காதால் கேட்டும் அஞ்சாமல் நின்றாய்; **வேறுஎன் -** இனி எனக்கு வேறு வழி யாது?; **இனியான் எரியிடைக் கடிது வீழ்ந்து இறப்பென் ஈண்டு எனா -** இனிமேல் நான் தீயில் விரைந்து விழுந்து சாவேன் இவ்விடத்தே என்று கூறி...,**ஆல் -** அசை. ஒரு நாள் பழகினும் உயிரை ஈயும் என்பதற்குக் குகன்இராமனுடன் வனம் செல்லத் துணிந்தமை சான்றாகும் (1993). பெருமகன் - ஆண்களில் சிறந்தோன். பகல் - நாள், 'ஒல்லைகொடாஅ தொழித்த பகலும் (நாலடி. 169) என வருதல் காண்க. 1

3332
தாமரை வனத்திடைத்
தாவும் அன்னம்போல்,
தூம வெங் காட்டு எரி
தொடர்கின்றாள் தனை,
சேம விற் குமரனும்
விலக்கி, சீறடிப்
பூ முகம் நெடு நிலம்
புல்லி, சொல்லுவான்:

தாமரை வனத் திடைத் தாவும் அன்னம் போல் - செந்தாமரைக் காட்டில் தாவிச் செல்லும் அன்னப் பறவை போல;**தூம வெங்காட்டு எரி தொடர்கின்றாள் தனை -** புகை கூடிய கொடிய காட்டில் எரியும் தீயில் பாயும் சீதையை; **சேமவிற் குமரனும் விலக்கி-** பாதுகாவலுக்குரிய வில்லேந்திய இலக்குவனும் தடுத்து; **சீறடிப் பூ முகம் நெடுநிலம்**

புல்லி(ச்) சொல்லுவான் - *(சீதையின்) சிற்றடிகளாம் தாமரை மலர்களுக்கு எதிரே நெடிய தரையைத் தழுவி வீழ்ந்து பின்வருமாறு கூறுவான்.*

காட்டுத் தீக்குத் தாமரையும் சீதைக்கு அன்னமும் உவமை. காடெல்லாம் தீப்பற்றிய தோற்றம் தாமரைக் காடாகத் தெரிகிறது. இதுபோன்றே யுத்த காண்ட மீட்சிப் படலத்திலும் 'நீத்த அரும் புனலிடை நிவந்த தாமரை ஏய்ந்த தன் கோயிலே எய்துவாள் எனப்பாய்ந்தனள்' (10036) என வருதலையும் ஒப்பிட்டுணரலாம். சேம வில்என்பது இராமன் சீதை ஆகியோர் நலத்தைப் பாதுகாக்கும் பணியை மேற் கொண்ட வில் எனவும் ஆம். பெண்களின் அடி சிறிதாயிருப்பது அழகுக்கடையாளம். சீதையின் திருவடிகளைத் தொடாமல் அவற்றின் முன்னுள்ள நிலத்தில் இலக்குவன் வீழ்ந்து வணங்கியது அவனுடைய தூய்மையை உணர்த்தும். குமரன் என்பது இளையவன் என்றும், சீதையிடம் கொண்ட, மகன் அன்பையும் குறிக்கும்.

3333. **'துஞ்சுவது என்னை? நீர் சொன்ன**
சொல்லை யான்
அஞ்சுவென்; மறுக்கிலென்; அவலம்
தீர்ந்து இனி,
இஞ்சு இரும்; அடியனேன்
ஏகுகின்றனென்;
வெஞ் சின விதியினை
வெல்ல வல்லமோ?

துஞ்சுவது என்னை - *(நீர்) இறத்தல் ஏன்?;* **நீர் சொன்ன சொல்லை யான் அஞ்சுவென் மறுக்கிலென் -** *நீர் கூறிய சொற்களை நான் கேட்டுப் பயப்படுகிறேன் உம் கட்டளையை மறுக்க மாட்டேன்;* **அவலம் தீர்ந்து இனி இஞ்சு இரும் -** *துன்பம் நீங்கி இங்கேயே இருங்கள்;* **அடியனேன்ஏகுகின்றனென் -** *அடியேன் செல்கின்றேன்;* **வெஞ்சின விதியினை வெல்ல வல்லமோ -** *கொடிய கோபமுள்ள ஊழினை வெல்ல வல்லமையுடையவர்களோ நாம்? (அல்லோம்)*

துஞ்சுதல் - இறத்தல்; மங்கல வழக்கு. அவலம் - துன்பம். தீயிற் பாயச் சென்ற சீதையைத் தடுத்த இலக்குவன் 'நீர் இறப்பானேன்' என்றான். அவள் அடி வீழ்ந்த செயலாலும், தன் பணிவைக் காட்டினான். ஊழிற் பெரு வலியாவுள காண்க. இதே இலக்குவன் 'விதிக்கும் விதியாகும் என் விற்றொழில் காண்டி' (130) என்று கூறியது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. வெஞ்சினம் எனக் குறித்ததால் இது தீவினைஎனப்படும்.

இங்கு என்பது 'இஞ்சு' என எதுகை நோக்கித் திரிந்த போலி.

3334. **'போகின்றேன் அடியனேன்; புகுந்து**
வந்து, கேடு
ஆகின்றது; அரசன்தன்
ஆணை நீர் மறுத்து,

"ஏகு" என்றீர் இருக்கின்றீர் தமியிர்'
என்று, பின்
வேகின்ற சிந்தையான்
விடைகொண்டு ஏகினான்.

அடியனேன் போகின்றேன் - அடியேன் இப்போதே செல்கின்றேன்; **கேடு புகுந்து வந்து ஆகின்றது -** பெரிய தீங்கு வலிந்து நம்மிடம் வந்துள்ளது; **அரசன் தன் ஆணை நீர் மறுத்து ஏகு என்றீர் -** இராமன் எனக்கிட்ட கட்டளையை நீங்கள் கடந்து என்னைப் 'போ' என்று சொல்கின்றீர்கள்; **தமியிர் இருக்கின்றீர் -** துணையின்றித் தனியே இருக்கின்றீர்கள்; **என்று பின் வேகின்ற சிந்தையான் விடை கொண்டு ஏகினான் -** எனக் கூறிப்பின் துயரால் வெந்து துடிக்கும் மனத்தையுடைய இலக்குவன் சீதையிடம் அனுமதி பெற்றுச் சென்றான்.

இராமன் சீதையைக் காக்குமாறு ஆணையிட்டது 'கான் இயல் மயில் அன்னாளைக் காத்தனை இருத்தி' என்ற பாடலில் (3204) தெரிகிறது. அதனை மீறுமாறு சீதை கூறுவதால் அதனால் வரும் தீங்குக்கு அவளே பொறுப்பு என்பதை இலக்குவன் சுட்டினான். 'எரியிடைக் கடிது வீழ்ந்து இறப்பென் ஈண்டு' (3331) எனக் கூறிய சீதையின் மொழி இலக்குவனை இவ்வாறு செயல்படச் செய்தது 'நின்ற நின்நிலை, இது, நெறியிற்று அன்று' எனச் சீதை கூறிய சுடு மொழியால் (3330) 'வேகின்ற சிந்தை யான்' ஆயினான், இலக்குவன்.

3335. 'இருப்பெனேல், எரியிடை
இறப்பரால் இவர்;
பொருப்பு அனையானிடைப்
போவெனே எனின்,
அருப்பம் இல் கேடு வந்து
அடையும்; ஆர் உயிர்
விருப்பனேற்கு என் செயல்?'
என்று, விம்மினான்.

இருப்பெனேல் எரியிடை இவர் இறப்பர் - (சீதை கூறியவாறு போகாமல்) இங்கிருப்பேனாயின் தீயிலே பிராட்டியார் வீழ்ந்து சாவார்; **பொருப்பு அனையானிடைப் போவெனே எனில் -** மலை போன்றஇராமனிடம் செல்வேனாயின்; **அருப்பம் இல் கேடு வந்து அடையும் -** காவலில்லாத தீங்கு பிராட்டிக்கு வந்து சேரும்; **ஆர்உயிர் விருப்பனேற்கு என் செயல் என்று விம்மினான் -** அரிய உயிர் மீது ஆசையுடைய எனக்கு எச் செயல் செய்வது என எண்ணி ஏங்கினான். **ஆல் -** அசை.

இராமனுக்கு மலை உவமை ஆகிறது. இதனை அருப்பம் - அற்பம் எனவுமாம் தடையுமாம். ஆருயிர் விருப்பனேன் என்பதால் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள எண்ணும் எண்ணம் குறிப்பாகப் புலப்படுகிறது. இதனால் இலக்குவன் தன்னையே வெறுக்கும் மனநிலை உள்ளவன் என்பது தெரிகிறது.

3336. **'அறம்தனால் அழிவு இலது**
ஆகல் ஆக்கலாம்;
இறந்துபாடு இவர்க்கு உறும்,
இதனின் இவ் வழித்
துறந்து போம் இதனையே துணிவென்;
தொல் வினைப்
பிறந்து, போந்து, இது படும்,
பேதையேன்' எனா,

அறம் தனால் அழிவு இலது ஆகல் ஆக்கலாம் - தருமத்தால் மட்டுமே அழிவு இல்லாமையை ஆக்குவது முடியும்; **இறந்து பாடு இவர்க்கு உறும் -** (சீதை விருப்பப்படி போகாமல்) நான் இங்கு (இருந்தால்) பிராட்டி இறந்து போவது உறுதி (ஆதலால்); **இதனின் இவ்வழித் துறந்து போம் இதனையே துணிவென் -** இவ்விடத்திலிருந்து செல்லும் இச் செயலைச் செய்யவே துணிவேன்; **தொல் வினைப் பிறந்து போந்து இதுபடும் பேதையேன் எனா -** பழவினையின் பயனாகப் பிறந்து இத்துன்பத்தை அடையும் அறிவிலாத நான் என எண்ணி,

தருமம் சீதையைக் காப்பாற்றட்டும் என்ற நம்பிக்கை இலக்குவன் உள்ளத்தில் இருந்ததை இது காட்டும். நான் இருந்தால் இறப்பாள், எனவே இவ்விடம் விட்டு அகல்வதே நல்லது என இலக்குவன் துணிந்தான். சீதையைக் காவல் காத்து அண்ணன் ஆணை வழி நிற்பதா சீதை சொன்னபடி செல்வதா எனச் செய்வதறியாது திகைக்கின்றமையால் தன்னைப்'பேதையேன்' என்றான். அறத்தின் காவலும் விதியின் வலிமையும் ஒருங்கே இலக்குவன் எண்ணத்தில் வெளிப்படுகின்றன.

3337. **'போவது புரிவல் யான்;**
புகுந்தது உண்டுஎனின்,
காவல்செய் எருவையின்
தலைவன் கண்ணுறும்;
ஆவது காக்கும்' என்று
அறிவித்து, அவ் வழி,
தேவர் செய் தவத்தினால்
செம்மல் ஏகினான்.

யான் போவது புரிவல் - நான் செல்வேன்; **புகுந்தது உண்டெனின் -** (ஏதேனும் தீயது) நேர்வது உண்டானால்; **காவல் செய் எருவையின் தலைவன் கண்ணுறும் ஆவது காக்கும் -** காவல் புரிகின்ற கழுகரசன் சடாயு கண்டு தன்னாலியன்ற அளவு பாதுகாப்பான்; **என்று அறிவித்து -** எனச் சீதையிடம் கூறி; **செம்மல் தேவர் செய் தவத்தினால் அவ்வழி ஏகினான் -** இலக்குவன் தேவர்கள் செய்த தவத்தினால் (இராமன் மானைத் தொடர்ந்த) அந்த வழியில் சென்றான்.

'காவல் செய் எருவையின் தலைவன்' என்பது சடாயுவைச் சுட்டும். சடாயு காண் படலத்தில் 'நீவிரும் நல்நுதல் தானும் இக் காட்டில் வைகுதிர்; காக்கு வென் யான்' என்ற மொழிகள் (2727) இதனை வலியுறுத்தும். இலக்குவன் சீதையைத் தனியே விட்டுச் செல்லவும் அப்போது இராவணன் அவளைக் கவர்ந்து செல்லவும் அதனால் அவனும் அவன் குலமும் மாளவும் செய்ததற்கு அடிப்படை தேவர்கள் செய்த தவமாகும்.

இலக்குவன் பெயர்ந்ததும், இராவணன் தவக் கோலத்துடன் தோன்றுதல்

3338. **இளையவன் ஏகலும்,**
இறவு பார்க்கின்ற
வளை எயிற்று இராவணன்,
வஞ்சம் முற்றுவான்,
முளை வரித் தண்டு ஒரு
மூன்றும், முப் பகைத்
தளை அரி தவத்தவர்
வடிவம், தாங்கினான்.

இளையவன் ஏகலும் - இலக்குவன் அவ்வாறு சென்றதும்; **இறவு பார்க்கின்ற வளை எயிற்று இராவணன் -** இலக்குவன் நீங்கிச்செல்வதைஎதிர் பார்த்திருந்த வளைந்த பற்களையுடைய இராவணன்; **வஞ்சம்முற்றுவான் -** தான் கருதிய வஞ்சகச் செயலைச் செய்து முடிப்பதற்காக; **வரிமுளைத்தண்டு ஒரு மூன்றும் -** வரிந்து கட்டிய மூங்கில் தண்டுகள் ஒரு மூன்றையும்; **முப்பகைத்தளை அரிதவத்தவர் வடிவம் தாங்கினான் -** காமம் வெகுளி மயக்கம் எனும் மூன்று உட்பகையாம் கட்டுகளை அறுத்த தவ வடிவையும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

இறவு - நீக்கம். வளை எயிறு - வளைந்த பல். அரக்கர்க்கு இத்தகைய பற்கள் உண்டு. முளை வரித் தண்டு ஒரு மூன்று - முக்கோல் அல்லது திரிதண்டம் எனப்படும். மனப்பகையாம் காமம் வெகுளி மயக்கம் ஆகியவற்றை அடக்கியவர் என்பதை இத்திரிதண்டம் குறிக்கும். 'துறவிகளை முக்கோற் பகவர்' என்பர் முன்னையோர். நூலேகரகம் முக்கோல் மணையே ஆயுங்காலை அந்தணர்க்குரிய (தொல். பொருள் மரபியல். 71) எனத் தொல்காப்பியம் கூறும். 'கற்றோய்த் துடுத்த படிவப் பார்ப்பான் முக்கோலசை நிலை' என்பது முல்லைப் பாட்டு (37 - 38). 'உரைசான்ற முக்கோல்' எனக் கலித்தொகையில் காணலாம்.

3339. **ஊண் இலனாம் என**
உலர்ந்த மேனியன்;
சேண் நெறி வந்தது ஓர்
வருத்தச் செய்கையன்;
பாணியின் அளந்து இசை
படிக்கின்றான் என,

வீணையின் இசைபட
வேதம் பாடுவான்.

ஊண் இலனாம் என உலர்ந்த மேனியன் - உணவு இல்லாதவன் எனக் கூறும்படி வற்றிக் காய்ந்த உடலை உடையவனாயும்; **சேண் நெறி வந்தது ஓர் வருத்தச் செய் கையன் -** நெடுந்தூரம் நடந்து வந்தது போன்று பெருந்துன்பத்தை வெளிப்படுத்தும் செயலை உடையவனாயும்; **பாணியின் அளந்து இசை படிக்கின்றான் என -** தாளத்தால் வரையறுத்து இசைப் பாடலைப் பாடுபவன் போல; **வீணையின் இசைபட வேதம் பாடுவான் -** வீணை இசை போலச் சாம வேதப் பாடல் பாடுபவனாயும் ஆனான்.

ஊண் - உணவு. பாணி - கை; இங்குக் கையில் உள்ள தாளத்திற்கு ஆகுபெயராய் வந்தது. பாட்டு என்பாருமுளர். வேதம் எனக் குறிப்பிடினும் நான்கு வேதங்களில் பாடலிற் சிறந்தது சாமவேதம் ஆதலின் அதுவே கொள்ளப்பட்டது. வீணையின் இசைபட என்பதற்கு வீணை இசை ஒப்பாகாமல் கீழ்ப்படும் வகையில் எனவும் கொள்ளலாம். இராவணன் வேதத்தில் வல்லவன் என்பதை முன்னர் வந்த 'சொல் ஆய் மறை வல்லோய்' (3246) என்ற தொடரால் அறியலாம். பின்னரும் மந்திரத் தருமறை வைகு நாவினான்' (3359) என வரும் தொடரிலும் காணலாம். 21

3340. **பூப் பொதி அவிழ்ந்தன**
நடையன்; பூதலம்
தீப் பொதிந்தாமென
மிதிக்கும் செய்கையன்;
காப்பு அரு நடுக்குறும்
காலன், கையினன்;
மூப்பு எனும் பருவமும்
முனிய முற்றினான்.

பூப் பொதி அவிழ்ந்தன நடையன் - பூவின் இதழ்கள் மென்மையாக விரிந்தாற் போலும் நடையுடையவனாகவும்; **பூதலம் தீப் பொதிந்தாமென மிதிக்கும் செய்கையன் -** நிலம் நெருப்பால் நிறைந்துள்ளது போலும் காலால் பட்டும்படாமலும் அடிவைத்து நடப்பவனாகவும்; **காப்பு அரு நடுக்குறும் காலன் கையினன் -** காக்க இயலாமல் நடுக்கங் கொண்ட கால்களையும் கைகளையும் உடையவனாகவும்; **மூப்பு எனும் பருவமும் முனிய முற்றினான் -** முதுமைப் பருவமும் பிறர் கண்டு வெறுக்கும் வகையில் முதியவனாகவும் ஆனான் (இராவணன்).

பொதி - இதழ், அரும்பு மலர்கின்ற பொதியவிழ் வான் பூ (குறுந். 330) பொதியவிழ் பூ மரம் (பெருங். 1.51.5) எனப் பிற நூல்களிலும் 'பொதியினை நகுவன புணர்முலை' (75) என இந் நூலிலும் வருவது காண்க. அரும்பு மலரும் போது மிக மெதுவாக அவிழ்தல் போல மெதுவாக அடி எடுத்து வைப்பதைப் பிறரறியாமல் நடப்பவன். குறுநடையும் குந்தி நடத்தலும் அந்தணர்க்கியல்பு என்பர். முதுமையைக் கண்டு பிறர் வெறுப்பதை 'ஊமனார் கண்ட கனவிலும் பழுதாய் ஒழிந்தன கழிந்த அந்நாள்கள்' (பெரிய திருமொழி 1.1.3) என்பதும் ஒப்பிடற்குரியது. முற்றிய மூப்பு தன்னையே வெறுக்கஎனவும் அமையும். தீப் பொதிந்ததாமென என்பது

தீப்பொதிந்தாமெனநின்றது.

3341. தாமரைக் கண்ணொடு ஏர்
தவத்தின் மாலையன்;
ஆமையின் இருக்கையன்;
வளைந்த ஆக்கையன்;
நாம நூல் மார்பினன்;
நணுகினான் அரோ-
தூ மனத்து அருந்ததி
இருந்த சூழல்வாய்.

தாமரைக் கண்ணொடு ஏர் தவத்தின் மாலையன் - *தாமரை மணிகளாலான அழகிய தவத்திற்குரிய மாலை அணிந்தவனாய்;* ***ஆமையின் இருக்கையன் -*** *ஆமை போல் ஐந்து பொறிகளை அடக்கியவன் போன்ற தோற்றமுடையவனாய்;* ***வளைந்த ஆக்கையன்-*** *கூனிய உடம்பையுடையவனாய்;* ***நாமநூல் மார்பினன் -*** *பெருமை பொருந்திய பூணூலை அணிந்த மார்பை உடையவனாய் இராவணன்;****தூமனத்து அருந்ததி இருந்த சூழல் வாய் நணுகினான் -*** *மாசற்ற மனமுள்ள அருந்ததி போன்ற சீதை இருந்த பன்ன சாலை இடத்தை வந்தடைந்தான்.* ***அரோ -*** *அசை.*

ஆமையின் இருக்கை - ஆமை மனை எனக் கூறி அதன் ஓட்டால் அமைந்தது என்பர். நாமம் - பெருமை, 'நாமநீர் அயோத்தி'(1307) எனப் பால காண்டத்தில் இப் பொருளில் வரும். சீதையின் தூய கற்புக்கு அருந்ததியே உவமையாகப் பயன்பட்டுள்ளமை காப்பிய மரபாகும். 'தீதிலா வட மீனின் திறம் இவள் திறமென்றும்' கண்ணகியின் கற்பின் சிறப்பை இளங்கோவடிகள் கூறுவார். (சிலப்பதிகாரம் 1.27). 'அருந்ததி அகற்றிய ஆசில் கற்பினாய்' எனச் சிந்தாமணியின் 327 ஆம் பாடலிலும் காணலாம்.

அருந்ததி வசிட்ட முனிவரின் மனைவி. தன் கற்பின் சிறப்பால் வட திசையில் விண்மீனாய் விளங்குகிறாள் என்பது புராண மரபு.

கண்ணொடு - ஒடு உருபு கருவிப் பொருளில் வந்தது. அருந்ததி- உவமை ஆகுபெயர்.

3342. தோம் அறு சாலையின்
வாயில் துன்னினான்;
நா முதல் குழறிட
நடுங்கும் சொல்லினான்;
'யாவர் இவ் இருக்கையுள்
இருந்துளீர்?' என்றான்-
தேவரும் மருள்தரத்
தெரிந்த மேனியான்.

தேவரும் மருள் தரத் தெரிந்த மேனியான் - விண்ணவரும் மயங்கிட மாறுபட்ட தவ வடிவுடைய அந்த இராவணன்; **தோம் அறு சாலையின் வாயில் துன்னினான் -** குற்றமற்ற அந்தப் பன்ன சாலையின் வாயிலைச் சேர்ந்தான்; **நாமுதல் குழறிட நடுங்கும் சொல்லினான் -** நாவின் அடி தடுமாறிக் குழறும் சொல்லையுடையவனாகி; **யாவர் இவ் இருக்கையுள் இருந்துளீர் என்றான் -** யார் இந்தப் பன்ன சாலையில் இருக்கின்றீர் எனக் கேட்டான்.

தோம் - குற்றம். சாலை - தழைக் குடிசை, நாக்குழற நடுங்கிய நிலை முன்னரே அறியும் வகையில் 'காப்பு அரு நடுக்குறும் காலன், கையினன்' (3340) என வருணிக்கப் பெற்றுள்ளது.

தேவரும் மருள் தர எனக் கூறியதால் இவன் வஞ்சனைகளை அறிந்த தேவர்கள் கூட 'இம் முதியவன் தான் இராவணன்' என அறியாத வகையில் வேடம் அமைந்திருந்தது என்க. 24சீதை வரவேற்றல்

3343. **தோகையும், அவ்வழி, 'தோம்**
இல் சிந்தனைச்
சேகு அறு நோன்பினர்'
என்னும் சிந்தையால்,
பாகு இயல் கிளவியாள், பவளக்
கொம்பர் போன்று,
'ஏகுமின் ஈண்டு' என,
எதிர்வந்து எய்தினாள்.

தோகையும் அவ்வழி - சீதையும் அவ்வனத்தில்; **தோமில் சிந்தனைச் சேகுஅறு நோன்பினர் என்னும் சிந்தையால் -** குற்றமற்ற மனத்தையும் குற்றமற்ற விரதத்தையும் உடையவர் இவர் எனும் எண்ணத்தால்; **பாகு இயல் கிளவியாள் -** தேன்பாகு போலும் இனிய சொற்களை உடையவளும்; **பவளக் கொம்பர் போன்று -** பவளக் கொம்பு போல, அழகை உடையவளுமான சீதை; **ஈண்டு ஏகுமின் என எதிர்வந்து எய்தினாள் -** 'இங்கு எழுந்தருள்க' என்று முன்னே வந்து இராவணக் கபட சன்னியாசியை வரவேற்க வந்தாள்.

சேகு - குற்றம். தம்மில்லத்திற்கு வரும் துறவிகளை இன்சொற் கூறி விருந்தோம்பும் பண்பு இல்லறத்தாரின் கடமை. இதனைக் காட்சிப் படலத்தில் சீதை இராமனை எண்ணி 'விருந்து கண்டபோது என் உறுமோ' எனக் கவலைப்படுவதால் (5083) நன்கு அறிய முடியும்.

தோகை - மயில், சாயலாலும் நடையாலும் சீதைக்கு உவமை. பாகு - சொல்லுக்கு உவமை. பவளக் கொம்பு - வடிவுக்கு உவமை. பாகியல் கிளவி பவளக் கொம்பு இவை இயைந்து வந்த உவமை, இல் பொருள் உவமையாம்.

ஏகுமின் - உயர்வுப் பன்மை. பாகு இயல் - இயல் என்பது உவம உருபு கொம்பர் - கொம்பு என்பதன் போலி. தோகை - உவம ஆகுபெயர்.

3344. **வெற்பிடை மதம் என**
வெயர்க்கும் மேனியன்,
அற்பின் நல் திரை புரள்
ஆசை வேலையன்,
பொற்பினுக்கு அணியினை,
புகழின் சேக்கையை,
கற்பினுக்கு அரசியை,
கண்ணின் நோக்கினான்.

வெற் பிடை மதம் என வெயர்க்கும் மேனியன் - *மலையிடத்துஉண்டாகும் கல் மதம் போல வியர்வை பெருகும்உடலை உடையவனும்;* **அற்பின் நல் திரைபுரள் ஆசை வேலையன்-** *அன்பினால் அலைகள்புரண்டெழும் ஆசைக் கடலிடைப் பட்டோனும் ஆகிய இராவணன்;* **பொற்பினுக்கு அணியிணை -** *அழகுக்கு அணிகலமாய் விளங்குபவளை;* **புகழின் சேக்கையை -** *புகழுக்கு இருப்பிடமானவளை;* **கற்பினுக்கு அரசியை -** *கற்பு எனும் பண்பிற்கு அரசி போன்ற சீதையை;* **கண்ணின் நோக்கினான் -** *தன் கண்களால் பார்த்தான்.*

வெற்பு என்பதை மலை போன்ற யானை என ஆகு பெயராய்க்கொண்டு யானை சிந்தும் மதத்தின் மேல் ஏற்றிக் கூறுவோரும் உளர். யானை உடலின் சில உறுப்புகளில் மட்டும் மதம் பெருகுவதால் மலையில் பெருகும் சிலா சத்து எனும் தாதுப் பொருளாய்ப் பொருள் கொள்ளப் பெற்றது. காமம் கடல் போலப் பெருகுதலில் ஆசை வேலை என உருவகிக்கப் பெற்றது. இதனைக் 'காதல் தானும் கடலினும் பெரிதே (நற். 166) எனவும், காமக் கடும் புனல் (குறள். 1134)எனவும் வருதலால் அறியலாம். இங்கு பொற்பினுக்கு அணி என்று குறித்தது போன்று முன்னர் மிதிலைக் காட்சிப் படலத்தில் 'அழகு எனும் அவையும் ஓர் அழகு பெற்றதே' (513) என வந்துளது. பின்னர்அனுமனும் 'கண்டனென் கற்பினுக்கு அணியை' (6031) என இராமனிடம் கூறினான்.

இது வரை சீதையை உருவெளியாக மனத்தால் கண்டிருந்த இராவணன் ஊனக் கண்ணின் நோக்கினான் என்றார்.

3345. **தூங்கல் இல் குயில் கெழு**
சொல்லின், உம்பரின்
ஓங்கிய அழகினாள்
உருவம் காண்டலும்,
ஏங்கினன் மன நிலை யாது
என்று உன்னுவாம்?
வீங்கின, மெலிந்தன,
வீரத் தோள்களே.

தூங்கல் இல் குயில் கெழு சொல்லின் - சோர்விலா நிலையில்பாடும் குயிலின் இனிமை பொருந்திய சொற்களோடு; **உம்பரின் ஓங்கிய அழகினாள் -** தெய்வலோக மகளிரினும் சிறந்த அழகும் உடைய சீதை; **உருவம் காண்டலும் ஏங்கினன் மனநிலை யாது என்று உன்னுவாம் -** திருவுருவைப் பார்த்ததும் ஏக்கம் கொண்ட இராவணனின் மனத்தின் நிலையை எது என்று யாம் நினைப்போம்?; **வீரத்தோள்கள் வீங்கின மெலிந்தன -** வீரத்தில் சிறந்த புயங்கள் அவளைக் கண்ட மகிழ்ச்சியால் பூரித்துப் பின் அவளை அடைவதை எண்ணி ஏங்கி மெலிந்தன. **ஏ -** ஈற்றசை.

தூங்கல் - தாழ்ந்து சோர்தல். சீதையின் சோர்வுக்குக் காரணம் மாரீசனின் மாயக் குரலால் இராமனுக்குத் தீங்கு நேர்ந்திருக்கும் என எண்ணிய சோர்வு.

கெழு - பொருந்துதல்; மிகுதியுமாம். உவமை உருபாகக்கொண்டும் பொருளுரைப்பர். குரலின் இனிமையும் உடலின் அழகும்உணர்ந்தஇராவணனின் மனம் ஏங்கியது. உடலில் வீரத்தின் விளை நிலமாம் தோள்கள் வீங்கிப் பின் மெலிவுற்றன. இவ்வாறு சோர்வு நீங்கிய சீதையைக் கண்ட இராவணன் உடலாலும் மனத்தாலும் சோர்வுற்றுத் தளர்ந்தான், புகழின் உச்சி எனவும் உரைப்பர். இதனால் சீதை எந்நிலையிலும் இயற்கை அழகு குலையாதவள் எனலாம்.

3346. புன மயில் சாயல்தன்
எழிலில், பூ நறைச்
சுனை மடுத்து உண்டு இசை
முரலும் தும்பியின்-
இனம் எனக் களித்துளது என்பது
என்? அவன்
மனம் எனக் களித்தது,
கண்ணின் மாலையே.

கண்ணின் மாலை - சீதையைக் கண்ட இராவணனின் கண்களாகிய வரிசை; **புன மயில் சாயல் தன் எழிலில் -** காட்டில் உலவும் மயிலின் சாயல் கொண்ட மேனி அழகில்; **பூ நறைச் சுனை மடுத்து உண்டு இசை முரலும் -** மலர்களின் தேன் நிறைந்த சுனையில் சென்று அத்தேனைக் குடித்துப் பண் பாடும்; **தும்பியின் இனம் எனக் களித்துளது என்பது என் -** வண்டுகளின் கூட்டம் போல மகிழ்ந்து மயங்கியது என்று கூறுவதில் என்ன பயன்?;**அவன் மனம் எனக் களித்தது -** இராவணனின் மனம் போல மகிழ்ந்தது என்பதே பொருந்தும்.

பூ - தாமரை மலர்கள் எனவும் கூறுவர். இராவணனின் இருபது கண்களும் புறத்தே புலப்படவில்லை. எனினும் கண்ணுக்குப் புலப்படாத அவன் மனம் கொண்ட மகிழ்ச்சியைச் சீதையைக் கண்ணால் கண்டு மகிழ்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்பிடலாம். பொறிகளைஇயக்குவது மனம் என்ற உண்மையும் இங்குப் புலப்படும். சீதையின்அழகு தேனாகவும் இராவணனின் கண்கள் அத் தேனைப் பருகி மகிழும் வண்டாகவும் பொருந்தி நிற்கின்றன. சுமந்திரன் இராமனைக் கண்டு மகிழ்ந்த நிலையைத் 'தன் கண்ணும் உள்ளமும் வண்டு என(க்)களிப்புறக் கண்டான் (1362) எனவும் கூறப் பெற்றதை இங்கு ஒப்பிட்டுக் காணலாம்.

மயில் சாயல் - உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்தஅன்மொழித் தொகை ஏ - அசை.

3347. 'சேயிதழ்த் தாமரைச் சேக்கை
தீர்ந்து இவண்
மேயவள் மணி நிற
மேனி காணுதற்கு,
ஏயுமே இருபது? இங்கு இமைப்பு
இல் நாட்டங்கள்
ஆயிரம் இல்லை!' என்று,
அல்லல் எய்தினான்.

சேயிதழ்த் தாமரை சேக்கை தீர்ந்து - *சிவந்த இதழ்களுடைய தாமரை மலராம் இருக்கையை விட்டு;* **இவண் மேயவள் மணிநிற மேனி காணுதற்கு -** *இங்கு வந்துள்ள திருமகளாம் சீதையின் இரத்தினம் போன்ற செந்நிறம் கொண்ட உடலைப் பார்ப்பதற்கு;* **இங்கு இமைப்பு இல் நாட்டங்கள் இருபது ஏயுமே -** *இவ்விடத்தில் கண் சிமிட்டாமல் உள்ள இருபது கண்கள் போதுமோ? (போதா);* **ஆயிரம்இல்லை என்று அல்லல் எய்தினான் -** *இமைக்காத கண்கள் ஆயிரம் இல்லையே எனத் துன்பமுற்றான்.*

சீதையைக் கண்டவுடன் இராவணனுக்குத் திருமகள் நினைவு வருகிறது. இவ்வாறே சூர்ப்பணகையும் சீதையைக் கண்டபோது 'அரவிந்த மலருள் நீங்கி அடி இணை படியில் தோயத் திரு இங்கு வருவாள் கொல்லோ?' (2790) என ஐயுறுகிறாள். இராவணனுக்கு அந்த ஐயமுமில்லை. ஆயிரம் கண் வேண்டும் என்ற ஆசை போன்றே மிதிலை நகர மக்கள் 'நம்பியைக் காண நங்கைக்கு ஆயிரம் நயனம் வேண்டும்; கொம்பினைக் காணும் தோறும் குரிசிற்கும் அன்னதே ஆம்' (708) என உவகை மொழி உரைப்பர். இராவணன் உளத்தில் தன் இருபது கண்கள் பற்றிக் கூறினும் சீதைக்கு அவன் கண்கள் அனைத்தும் தெரியா மாய வடிவே தெரிந்தது எனலாம்.

'இங்கு' என்பது தன்மை இடத்தைச் சுட்டி வந்தது. நச்சினார்க்கினியர் சிந்தாமணிப் பாடலுக்கு (72) உரைத்த உரையாலும்மணிமேகலையில் 'யாவை யீங் களிப்பன தேவர் கோன்' என்றஆபுத்திரன் மொழியாலும் (மணிமேகலை 14.48) இப்பொருளைஉணரலாம்.

3348. 'அரை கடை இட்ட
முக்கோடி ஆயுவும்
புரை தபு தவத்தின் யான்
படைத்த போதுமே,
நிரை வளை முன் கை இந்
நின்ற நங்கையின்
கரை அறு நல் நலக் கடற்கு?'
என்று உன்னினான்.

நிரை வளை முன்கை - வரிசையாக வளையல்கள் அணிந்த முன் கையுடன்; **இந்நின்ற நங்கையின் -** இங்கு நின்ற பெண்களிற் சிறந்தவளின்; **கரை அறு நல்நலக் கடற்கு -** எல்லை அற்ற சிறந்தஅழகான கடலில் படிந்து களிப்பதற்கு; **புரைதபு தவத்தின் யான் படைத்த -** குறையற்ற தவத்தினால் நான் அடைந்த; **அரை கடை இட்ட முக்கோடி ஆயுவும் -** அரைக் கோடியைப் பின் சேர்ந்த என் மூன்று கோடி ஆயுட் காலமும் (மூன்றரைக் கோடி ஆண்டுக் காலம்); **போதுமே -** போதுமானது ஆகுமோ (ஆகாது); **என்று உன்னினான்-** என்று இராவணன் எண்ணலானான். நல் நலம் - மிக்க அழகு. கார்முகப் படலத்தில் 'நல் நலத்துப் பெண் அரசி தோன்றினாள்' (682) என வந்ததும் காண்க. சீதையின் அழகின் எல்லையைக் காண முடியாது என்பது 'உமையாள் ஒக்கும்மங்கையர் உச்சிக்கரம் வைக்கும் சுமையாள் மேனி கண்டனர் 'காட்சிக் கரை காணார் என (504) முன்னும் வந்துளது.

இராவணன் சிவபிரானிடம் வேண்டி மூன்றரைக் கோடி ஆண்டுகளை வாழ் நாளாகப் பெற்றான். அதனைத் திருமால் சூழ்ச்சி செய்து அரைக் கோடி ஆக்கிவிட்டார் என்பது புராண மரபு. தன் ஆயுள் போதாது என்ற கூற்றுப் பின்வரும் தீங்குக்கு அறிகுறியாக அமங்கலப் பொருள் தருவதாம்.

3349. 'தேவரும், அவுணரும்,
தேவிமாரொடும்
கூவல்செய் தொழிலினர்,
குடிமை செய்திட,
மூஉலகமும் இவர் முறையின்
ஆள, யான்
ஏவல் செய்து உய்குவென், இனி'
என்று உன்னினான்.

தேவரும் அவுணரும் தேவிமாரொடும் - விண்ணவரும் அசுரர்களும் தத்தம் மனைவியர்களுடன்; **கூவல் செய் தொழிலினர்-** நான் கூப்பிட்டவுடன் இட்ட கட்டளைகளைச் செய்யும் தொழில் உடையவர்களாய்; **குடிமை செய்திட -** வழிவழியாக அடிமை வேலை செய்துவர; **மூஉலகமும் இவர் முறையின் ஆள -** மூன்று உலகங்களையும் இப்பெண் உரிமை பெற்று ஆண்டு வர;**இனியான் ஏவல் செய்து உய்குவென் என்று உன்னினான் -** நான் இவர் இட்ட பணிகளைச் செய்து ஈடேறுவேன் என்று இராவணன் கருதினான்.

கூவல் - கூவி அழைத்துக் குற்றேவல் செய்யப் பணித்தல்; குற்றேவலுமாம். குடிமை - வழிவழியாக அடிமை. இராவணன் முன்னர்ப் பெற்ற வாழ்வு தேவரும் அசுரரும் வழிவழியாக அடிமையாக அவன் இட்ட பணியைச் செய்து உய்யும்படி அமைந்தமேனிலைச் சிறப்புடையது. இப்போது அத்தகைய வாழ்வின் உரிமையைச் சீதைக்கு நல்கி அவளிட்ட ஏவற் பணியைத் தான் செய்து உய்ய வேண்டும் என எண்ணுகிறான்.

3350. 'உளைவுறு துயர் முகத்து ஒளி
இது ஆம் எனின்,

முளை எயிறு இலங்கிடும்
முறுவல் என்படும்?
தளை அவிழ் குழல் இவட்
கண்டு தந்த என்
இளையவட்கு அளிப்பென், என் அரசு'
என்று எண்ணினான்.

உளைவுறு துயர் முகத்து ஒளி இது ஆம் எனின் - வேதனை மிக்க துன்பப்படும் போதுகூட இவள் பொலிவு இத்தகைய சிறப்புடையது என்றால்; **முளை எயிறு இலங்கிடும் முறுவல் என்படும் -** நாணற் குருத்துப் போன்று ஒளி வீசும் புன்னகை செய்யும் போது அழகு எப்படிப் பட்டதாகும்?; **தளை அவிழ் குழல் இவள் கண்டு தந்த என்இளையவட்கு -** கட்டவிழ்ந்த கூந்தலை உடைய இப் பெண்ணைப் பார்த்து எனக்களித்த என் தங்கை சூர்ப்பணகைக்கு; **என் அரசு அளிப்பென் என்று எண்ணினான்** -என்னுடைய அரசுரிமையைப் பரிசாகக் கொடுப்பேன் என்று இராவணன் கருதினான்.

உளைவுறு துயர் - இராமனைப் பிரிந்து பின் அவற்கு ஏற்பட்ட கேட்டை எண்ணி வேதனைப்படும் சீதையின் துன்பம் முன்னர்த் 'தூங்கல் இல் குயில் கெழு சொல்லின் உம்பரும் ஒங்கிய அழகினாள்' என இராவணன் உன்னியதைக் கண்டோம் (3345). முளை எயிறு - நாணற் குருத்துப் போன்ற பற்கள். 'முளையிள வெண்பன் முதுக் குறை நங்கை' எனவும் (சிலம்பு 15. 202). 'முளைஎயிறரும்பி' எனவும் (மணிமேகலை 4.100) முளையெயிற்றிவளை (சீவக. 2042) எனவும் முன்னை நூல்கள் இதைக் குறித்தன.

'தளையவிழ் கூந்தல்' என்பதைச் சீதைக்கு ஆக்கும் போது அன்மொழித் தொகையாம். தந்த என்பது சூர்ப்பணகை சீதையைக் கண்ட போதே அவளைத் தனக்கென அளித்து விட்டதாக இராவணன் துணிகிறான். இது காலவழுவமைதி.

3351. ஆண்டையான் அனையன
உன்னி, ஆசை மேல்
மூண்டு எழு சிந்தனை, முறை
இலோன்தனைக்
காண்டலும், கண்ணின் நீர்
துடைத்த கற்பினாள்,
'ஈண்டு எழுந்தருளும்' என்று,
இனிய கூறினாள்.

ஆண்டையான் அனையன உன்னி - அவ்விடத்தோனாகிய இராவணன் மேற்கூறியவற்றை நினைந்து; **ஆசை மேல் மூண்டு எழு சிந்தனை -** ஆசை மேலும் மேலும் பொங்குகின்ற எண்ணமுடைய; **முறை இலோன் தனைக் காண்டலும் -** அறமுறையில்லோனாகியஇராவணனைப் பார்த்தவுடன்; **கண்ணின் நீர் துடைத்த கற்பினாள் -** கண்களில் வடியும் கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்ட கற்புடைய சீதை; **'ஈண்டு எழுந்தருளும்' என்று இனிய கூறினாள் -** 'இங்கு எழுந்தருள் வீராக' என இனிய மொழிகள் கூறி வரவேற்றாள். இராவணனின் எண்ணத்தில் மேலும் மேலும் ஆசை

எழுந்ததால் முறையான அறநெறியிலிருந்து பிறழ்ந்து பிறனில் விழையும் பேதைநெறிப்படுகின்றான். அறன் கடை நின்றாருளெல்லாம் பிறன் கடை நின்றாரிற் பேதை யாரில்' என்பார் திருவள்ளுவர் (142). இராமனின் 'அபயக்குரல்' கேட்டு அவனுக்கு நேர்ந்த தீங்கை எண்ணிக் கண்ணீர் வடித்தாள்; அந்நிலையிலும் விருந்தினராகத் தவ வடிவில் வந்த முனிவரைக் கண்டதும் தன் துன்பத்தை மாற்றினாள். இனிய மொழிகூறி வரவேற்றாள். இது சீதையின் இல்லறம் ஓம்பும் சிறப்பைக் காட்டும். கற்பினாள் என்றதால் எந்நிலையிலும் சீதை கற்பு நெறியிலிருந்து பிறழாள் என்பதை வலியுறுத்தும். இராவணனுடன் போரிட்டுச் சிறையிழந்த சடாயுவின் எண்ணத்தில் 'பொருஞ் சிறையற்றதே பூவை கற்பெனும் இருஞ்சிறை அறாது என இடரின் நீங்கினான்' (3453) என வெளிப்படுத்தலால் அறியலாம். இராவணனின் முறை இலா நெறியும் சீதையின் இல்லறக் கற்பு நெறியும் முரணிலையில் மாந்தர் நிலையை உணர்த்துகின்றன.

இராவணன் இருத்தலும் இயற்கை நடுங்கலும்

3352. **ஏத்தினள்; எய்தலும், 'இருத்திர்**
ஈண்டு' என,
வேத்திரத்து ஆசனம்
விதியின் நல்கினாள்;
மாத் திரிதண்டு அயல்
வைத்த வஞ்சனும்,
பூத் தொடர் சாலையின்
இருந்த போழ்தினே,

ஏத்தினள் - வரவேற்றவளாம் சீதை; **எய்தலும் -** இராவண சன்னியாசி அப்பன்ன சாலையை அடையவும்; **'ஈண்டு இருத்திர்' என வேத்திரத்து ஆசனம் விதியின் நல்கினாள் -** 'இங்கு அமர்வீராக'என்று கூறிப் பிரம்பு இருக்கையை முறைப்படி அளித்தாள்; **மாத் திரி தண்டு அயல் வைத்த வஞ்சனும் -** பெருமைக்குரிய முக்கோலை அருகே வைத்த வஞ்சகனாம் இராவணனும்; **பூத்தொடர் சாலையின் இருந்த போழ்தினே -** பூக்கள் படர்ந்து அழகுடன் விளங்கிய அப்பன்ன சாலையில் அமர்ந்த போதிலே,

வேத்திரம் - மூங்கில். விதிப்படி இருக்கை அளித்ததால் அதைத்தொடர்ந்து நீரளித்து வரவேற்றல் (அர்க்கியம்), காலலம்ப நீர் அளித்தல் (பாத்தியம்), வலக் குடங்கையால் மந்திர பூர்வமாக நீரை உட் கொள்ளல் (ஆசம நீயம்) ஆகிய செயல்களைச் செய்தனள் என்பது பெறப்படும். இவ்வாறு கொள்வதை 'உபலட்சணம்' என்பர்.

3353. **நடுங்கின, மலைகளும்**
மரனும்; நா அவிந்து
அடங்கின, பறவையும்;
விலங்கும் அஞ்சின;

படம் குறைந்து ஒதுங்கின,
பாம்பும்;-பாதகக்
கடுந் தொழில் அரக்கனைக்
காணும் கண்ணினே.

பாதகக் கடுந்தொழில் அரக்கனைக் காணும் கண்ணின் - பெரிய பாவத்திற்குரிய கொடிய செயலைச் செய்ய வந்த அரக்கனாம் இராவணனை அங்குக் கண்ட போது; **மலைகளும் மரனும் நடுங்கின-** அங்கிருந்த மலைகளும் மரங்களும் நடுக்கம் கொண்டன; **பறவையும் நா அவிந்து அடங்கின -** பறவைகளும் கூவாமல் அடங்கி விட்டன; **விலங்கும் அஞ்சின -** கொடிய காட்டு மிருகங்களும் பயப்பட்டன; **பாம்பும் படம் குறைந்து ஒதுங்கின -** கொடிய பாம்புகளும் படமெடுப்பதை விட்டு அஞ்சி அடங்கின. **ஏ -** ஈற்றசை.

பாதகக் கடுந்தொழில் - பிறர் மனை நயத்தலாகும். காணும் கண்ணின் - காணும்பொழுது எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. மலை, மரம், பறவை, விலங்கு, பாம்பு போன்றவை இராவணனைக் கண்டு அஞ்சின. அவன் செய்யப் போகும் செயல்களால் சீதைக்கும் இராவணனுக்கும் நடக்கப் போகும் தீங்குகளைக் குறிக்கும் அறிகுறிஎனலுமாம். கொடிய பாம்பும் படமவிந்து அடங்கிய நிலை அதனினும் இராவணன் தீங்கு செய்ய வல்லவன் என்பதைக் குறிக்கும்.

தீயவன் வினாவும், தூயவள் விடையும்

3354. **இருந்தவன், 'யாவது இவ் இருக்கை?**
இங்கு உறை
அருந் தவன் யாவன்?
நீர் யாரை?' என்றலும்,
'விருந்தினர்; இவ் வழி
விரகு இலார்' என,
பெருந் தடங் கண்ணவள்
பேசல் மேயினாள்:

இருந்தவன் - (மூங்கிலிருக்கையில் இருந்த) இராவண சன்னியாசி; **இவ் இருக்கை யாவது -** இந்த இருப்பிடம் யாது?; **இங்கு உறை அருந்தவன் யாவன் -** இச்சாலையில் வாழும் அரிய முனிவன் யார்?; **நீர் யாரை -** நீவிர் யார்?; **என்றலும் -** எனக் கேட்டதும்; **இவ்வழி விருந்தினர் -** இங்கு வந்த புதியவர் ஆவர்; **விரகு இலார்-** வஞ்சகம் அற்றவர்; **என(ப்) பெருந் தடங் கண்ணவள் பேசல் மேயினாள் -** என்று நினைத்துப் பெரிய நீண்ட கண்களை உடைய சீதை (இராவணனுடன்) பேசத் தொடங்கினாள்.

விருந்தினர் - புதிதாக வந்த அதிதி ஆவர். விரகு - என்பதைக் கபடம் எனவும் இங்கு வழி அறியாதவர் எனவும் உரைப்பர். பாலகாண்ட நாட்டுப் படலத்தில் விருந்தோம்பும் மங்கையர் மாண்பு பற்றிக் கூறும் போது'பெருந்தடங்கண் பிறை நுதலார்' (67) என்று கூறியதை நினைவு கூர்க. 'பேசல் மேயினாள்' முனிவன் என

இராவணனை எண்ணியதால் புதிய ஆண்கள் முன் நாணித் தலை குனிந்து பேசுவது போலன்றி அவனை நோக்கிப் பேசத் தொடங்கினாள் சீதை.

இருந்தவன் - இறந்த கால வினையாலணையும் பெயர்.

3355. 'தயரதன் தொல் குலத்
தனையன்; தம்பியோடு,
உயர் குலத்து அன்னை
சொல் உச்சி ஏந்தினான்,
அயர்வுஇலன், இவ் வழி
உறையும்; அன்னவன்
பெயரினைத் தெரிகுதிர்,
பெருமையீர்!' என்றாள்.

பெருமையீர் - *பெருமைக்குரியவரே!;* ***தொல்குலத் தயரதன் தனையன் -*** *பழைய இட்சுவாகு குலத்தைச் சேர்ந்த தயரத மன்னனின் மகன்;* ***தம்பியோடு உயர்குலத்து அன்னை சொல் உச்சி ஏந்தினான் -*** *தம் தம்பியுடன் உயர்ந்த கேகய குலத்தில் பிறந்த தாயின் கட்டளையைத் தலை மேல் தாங்கியவராய்;* ***அயர்விலன் -****வருத்தம் இல்லாமல்;* ***இவ்வழி உறையும் -*** *இவ்விடத்தில் தங்கியிருக்கிறார்;* ***அன்னவன் பெயரினைத் தெரிகுதிர் என்றாள் -*** *அவரது பெயரை நீங்கள் அறிந்திருக்கலாமே என்று விடை கூறினாள்.*

தயரதன் குலம் இட்சுவாகு குலம். அணி அரங்கம் தந்தானை 'அறியாதார் அறியாதார்' எனக் குலமுறை கிளத்து படலத்தில் குறிக்கப் பெற்றுளது (638) கைகேயியினை 'உயர் குலத்து அன்னை' என்றதால் சீதையும் இராமன் போல் கைகேயி பால் கொண்ட மதிப்புப் புலப்படும். 'அன்னை சொல் உச்சி ஏந்தியது' முன்னர்க் கைகேயி கூறிய மொழி கேட்டு 'இப்பணி தலைமேல் கொண்டேன்' (1604) என இராமன் கூறிய மொழிகளுடன் ஒத்தியைவன. இராமன் பெயரைத் தண்ட காரணியத்து முனிவர்கள் நன்கு அறிவர். ஆதலால் 'தெரிகுதிர்' என்றாள் சீதை கணவன் பெயரை மனைவி கூறா நிலையும் இதில் புலப்படும்.

3356. 'கேட்டனென், கண்டிலென்;
கெழுவு கங்கை நீர்
நாட்டிடை ஒருமுறை
நண்ணினேன்; மலர்
வாள் தடங் கண்ணி! நீர்
யாவர் மா மகள்,
காட்டிடை அரும் பகல்
கழிக்கின்றீர்?' என்றான்.

கேட்டனென் - *நீர் கூறிய செய்திகளை நான் முன்னரே கேள்விப்பட்டுள்ளேன்;* **கண்டிலென் -** *(ஆனால் அவரை) நேரில் பார்த்ததில்லை;* **கெழுவு கங்கை நீர் நாட்டிடை ஒரு முறை நண்ணினேன் -** *மிக்க நீர்ப் பெருக்குடைய கங்கை பாயும் மருத வள நாட்டிடத்து ஒரு தடவை போயிருந்தேன்;* **மலர் வாள்தடங் கண்ணி-** *தாமரை மலர் போன்றும் வாள் போலும் நீண்டகண்ணையுடையவளே!;* **நீர் யாவர் மா மகள் -** *நீவிர் யாருடையபெருமைக்குரிய மகள்?;* **காட்டிடை அரும்பகல் கழிக்கின்றீர்என்றான் -** *இக் கொடிய காட்டில் அரிய நாட்களைக் கழிக்கின்றீர்எனக் கேட்டான்.*

ஒரு முறை நண்ணினேன் என்பது முன்னர் இராவணன் திக்கு விசயம் செய்த போது அயோத்தியை ஆண்ட அனரணியன் என்பானைப் போரில் வீழ்த்தி நிந்தித்த போது அவன் தன் வழி முறையில் பிறக்கின்றவனால் கொல்லப்படுமாறு சபித்த வரலாறு நினைக்கப் பெறும். சீதையை நோக்கி வாள் தடங் கண்ணி என விளிப்பது பெருந்தடங் கண்ணி பேசலுற்றாள் (3354) எனக் குறிக்கப் பெற்றதும் ஒப்பிடற்குரியது. அயோத்தி அரண்மனையில் எல்லா நலனும் துய்த்தவள் இந்தக் காட்டில் துன்பப்பட்டு, நாளைக் கழிப்பதற்காக வருந்துபவன் போல் தன் மனத்தைக் காட்டிச் சீதையின் பரிவைப் பெற இராவணன் முயலும் முயற்சி இதுவாம்.

3357. ***'அனக மா நெறி படர்***
அடிகள்! நும் அலால்,
நினைவது ஓர் தெய்வம் வேறு
இலாத நெஞ்சினான்
சனகன் மா மகள்; பெயர்
சனகி; காகுத்தன்
மனைவி யான்' என்றனள்,
மறு இல் கற்பினாள்.

மறு இல் கற்பினாள் - *(அவன் சொற்களைக் கேட்ட) குற்றமற்றகற்புடைய சீதை;* **அனகமாநெறி படர் அடிகள்! -** *குற்றமில்லாத சிறந்த அறவழியில் செல்லும் அடிகளே!;* **நும் அலால் ஓர் தெய்வம் நினைவது வேறு இலாத நெஞ்சினான் -** *உம்மைப் போன்றவர்களை அல்லாமல் வேறு தெய்வத்தை நினையாத மனமுடையவன்;***சனகன் மாமகள் -** *சனக மன்னனுடைய பெருமைக்குரிய மகளும்;* **சனகி பெயர் -** *சானகி எனும் பெயருடையவளும்;* **காகுத்தன் மனைவி யான் என்றனள் -** *காகுத்தன் மரபில் வந்த இராமனின் மனைவியும் ஆகியவள் நான் எனக் கூறினாள்.*

மறு இல் கற்பினாள் என்பதற்கேற்ப முன்னரும் 'நீர் துடைத்த கற்பினாள்' என வந்துளது (3351). இவள் நிலையை உணர்ந்த திரிசடையும் சுந்தர காண்டத்தில் 'நவையில் கற்பினாய்' (5108) என அழைப்பாள். ந + அகம் - அனகம். வடசொற்புணர்ச்சி; குற்றம் அற்றது என்ற எதிர் மறைப் பொருளில் வந்தது. சனக மன்னன் முனிவர்களையே தெய்வமாக மதித்துவழிபடுபவன். அவன் மகளும் அங்ஙனமே 'அடிகள்' என முனிவேடத்தில் வந்தவனை வரவேற்பது இயற்கையே. காகுத்தன்இந்திரனை ஊர்தியாகக் கொண்டு அசுரர்களை வென்றவன் (639)அவன் மரபில் வந்தவன் இராமன் எனப் பெயரைக் கூறா நிலைபெறப்படும்.

சனகி - சானகி என்ற பெயரின் விகாரம்.

'எங்கிருந்து வருகிறீர்?' என்ற சீதைக்கு வேடதாரியின் கபட உரை

3358. அவ் வழி அனையன
உரைத்த ஆயிழை,
'வெவ் வழி வருந்தினிர்,
விளைந்த மூப்பினிர்,
இவ் வழி இரு வினை
கடக்க எண்ணினிர்,
எவ் வழிநின்றும் இங்கு
எய்தினீர்?' என்றாள்.

அவ்வழி அனையன உரைத்த ஆயிழை - *அப்போது அவ்வாறு தன் வரலாற்றைக் கூறிய சீதை;* **விளைந்த மூப்பினிர் -** *பழுத்த முதுமை அடைந்தவரே!;* **வெவ்வழி வருந்தினிர் -** *கொடிய காட்டு வழியில் வந்ததால் துன்பமடைந்தீர்;* **இவ்வழி இருவினை கடக்க எண்ணினிர் -** *இத் தவ நெறியில் புண்ணிய பாவங்களைக் கடந்து செல்ல நினைத்தீர்;* **எவ்வழி நின்றும் இங்கு எய்தினீர் என்றாள் -** *எவ்விடத்திலிருந்து இவ்விடம் வந்தடைந்தீர் எனக் கேட்டாள்.*

ஆயிழை - ஆராய்ந்தெடுத்த அணிகலன்களை அணிந்த பெண்ணாம் சீதை. மூப்பின் முதிர்ச்சியைச் சுட்ட 'விளைந்த மூப்பினிர்' என்றாள். இரு வினை என்பது 'இருள் சேர் இருவினை' எனக் குறள் (குறள். 5) கூறும். 'வெவ்வழி வருந்தினிர்' என்ற கருத்துப்பட முன்னரே 'சேண் நெறி வந்தது ஓர் வருத்தச் செய்கையன்' (3339) எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆயிழை - வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

3359. 'இந்திரற்கு இந்திரன்;
எழுதல் ஆகலாச்
சுந்தரன்; நான்முகன்
மரபில் தோன்றினான்;
அந்தரத்தோடும் எவ்
உலகும் ஆள்கின்றான்;
மந்திரத்து அரு மறை
வைகும் நாவினான்.

(அடுத்த இராவணன்) **இந்திரற்கு இந்திரன் -** *தேவர் தலைவனாம் இந்திரனுக்கே தலைவன்;* **எழுதல் ஆகலாச் சுந்தரன் -** *ஓவியத்தில் தீட்டற்கு அரிய அழகுடையவன்;* **நான்முகன் மரபில் தோன்றினான் -** *பிரமனின் குல வழியில் பிறந்தவன்;* **அந்தரத் தோடும் எவ் உலகும் ஆள்கின்றான் -** *வானில் உள்ள உலகத்தோடு எல்லா*

உலகங்களையும் ஆள்கின்றவன்; ***மந்திரத்து அருமறை வைகும் நாவினான் -*** *மந்திரங்களைத் தம் இடமாகக் கொண்ட அரிய வேதங்கள் தங்கியுள்ள நாவை உடையவன்.....*

இந்திரன் - தலைவன். நரேந்திரன் என வருதல் காண்க. நான்முகன் மரபினன் என்பதை முன்னர்ச் சூர்ப்பணகையும் இராமனிடத்து 'பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன்' (2770) எனக் கூறினாள். 'அருமறை வைகும் நாவினன்' என்பதற்கேற்ப இராவணன் தவக் கோலத்துடன் வந்ததைக் கூறும் போது' வீணையின் இசைபடவேதம் பாடுவான். எனப்பட்டது (3339). சீதையின் கேள்விக்கு விடையாக இராவணன் பெருமை இது முதல் கூறப்பெறுகிறது.

3360. 'ஈசன் ஆண்டு இருந்த பேர்
இலங்கு மால் வரை
ஊசி-வேரொடும் பறித்து
எடுக்கும் ஊற்றத்தான்;
ஆசைகள் சுமந்த பேர்
அளவில் யானைகள்
பூசல் செய் மருப்பினைப்
பொடிசெய் தோளினான்.

ஈசன் இருந்த பேர் இலங்கு மால் வரை - *சிவபிரான் எழுந்தருளியுள்ள பெரிதாக விளங்கும் மிகப் பெரிய கயிலை மலையை;* ***ஆண்டு ஊசி வேரொடும் பறித்து எடுக்கும் ஊற்றத்தான் -*** *அக்காலத்தில் ஆணிவேருடன் அடியோடு பறித்து எடுக்கின்ற வலிமையுடையவன்;* ***ஆசைகள் சுமந்த பேர் அளவில் யானைகள் -*** *திசைகளைத் தாங்கும் பெருமையில் அளவில்லாத யானைகளின்;* ***பூசல் செய் மருப்பினைப் பொடி செய் தோளினான் -*** *போர் புரியும் கொம்புகளைப் பொடி செய்யும் வலிய தோள்களை உடையவன்.*

ஊசிவேர் என்பதை நம்மாழ்வாரின் 'நீர் நுமதென்றிவை வேர் முதல் மாய்த்து இறை சேர்மின்' என்ற அடிகளால் (திருவாய் மொழி1.2.3) காண்க. இராவணன் கயிலை மலையெடுத்தமை இக்காப்பியத்தில் பல இடங்களில் வரும். 'மலையெடுத்த தனிமலையே' எனச் சூர்ப்பணகையின் ஓல மொழிகளில் (2832) அறியலாம். 'உருட்டும் ஊற்றத்தான்' என்ற பாடமுளது அது மிகைபட மொழிந்ததாம். திக்கு யானைகளின் கொம்பொடித்த செய்தியும் இந்நூலில் பல இடங்களில் கூறப்பெறும். 'திக்கின் மாவெலாம் தொலைத்து வெள்ளி மலை எடுத்து' என்ற சூர்ப்பணகை கூற்றில் (2770) அறியலாம் இதனால் இராவணன் பேராற்றல் விளங்கும். 4.

3361'நிற்பவர், கடைத்தலை
நிறைந்து தேவரே;
சொல் பகும், மற்று, அவன்
பெருமை சொல்லுங்கால்;
கற்பகம் முதலிய
நிதியம் கையன;
பொற்பு அகம், மான நீர்
இலங்கைப் பொன் நகர்.

கடைத்தலை நிறைந்து நிற்பவர் தேவரே - அவன் வாயிலில் திரண்டு அவன் அருள் வேண்டி நிற்பவர்கள் தேவர்களே ஆவர்; **கற்பகம் முதலிய நிதியம் கையன -** கற்பகத் தரு முதலிய தேவலோகச் செல்வங்களெல்லாம் அவன் கையகத்துள்ளன; **மான நீர் இலங்கைப் பொன் நகர் பொற்பு அகம் -** பெருமை மிக்க கடல் சூழ்ந்த இலங்கை எனும் அழகிய நகரம் அவனுடைய அழகிய உறைவிடமாம். (எனவே); **அவன் பெருமை சொல்லுங்கால் சொல்பகும் -** அவனுடைய பெருமைகளைக் கூறும் போது சொற்கள் ஆற்றலின்றி வலிமை குறையும்.

தேவர்கள் அவன் அருள் நாடி அவன் வாயிலில் காத்திருத்தல்இராவணனின் தலைமைப் பெருமையைக் காட்டும். கற்பகத் தரு, சிந்தாமணி, காமதேனு போன்ற பல விண்ணவர் செல்வங்கள் அவன் கையில் இருப்பது அவன் செல்வப் பெருமையைக் கூறும். 'ஆன நீர்' எனவும் கொண்டு மிக்க நீர் எனவும் பொருள் கொள்வர்.

3362. 'பொன்னகரத்தினும்,
பொலன்கொள் நாகர்தம்
தொல் நகரத்தினும்,
தொடர்ந்த மா நிலத்து
எந் நகரத்தினும், இனிய;
ஈண்டு, அவன்
நல் நகரத்தன
நவை இலாதன.

பொன்னகரத்தினும் - பொன்மயமான தேவந்திரனின் நகரமாகிய அமராவதியைவிடவும்; **பொலன் கொள் நாகர்தம் தொல் நகரத்தினும் -** பொலிவு மிக்க நாகர்களுடைய பழைய நகரமாகிய போகவதியை விடவும்; **தொடர்ந்த மாநிலத்து எந்நகரத்தினும் இனிய -** (அவ்வுலகங்களால் மேலும் கீழுமாகத்) தொடரப்பட்ட இப்பூவுலகிலுள்ள எந்த நகரத்தை விடவும், இனிமையுடையது; **ஈண்டு-** இவ்வுலகில்; **அவன் நல் நகரத்தன நவை இலாதன -**அவனுடைய நல்ல இலங்கை நகரத்தில் உள்ளவை எவ்விதக் குற்றமும்இல்லாதன. பொன்னகரம் - அமராவதி - நாகர் நகரம் - போகவதி. மேலுலகம் கீழுலகம் நடுவிலுள்ள இவ்வுலகம் ஆகிய எவ்வுலகிலும்இல்லாத பெருமையும் பொலிவும் உடையது இலங்கையாம் இராவணனின் தலைநகரம். அதிலுள்ள பொருள்கள் மூவுலகிலுள்ள பொருள்களைக் காட்டிலும் இனியவை; குற்றமற்றவை. இவ்வாறு இராவணனின் பெருமை நகர்

வாயிலாக விளக்கப் பெறும். 'உலகம் மூன்றில் தெட்புறு பொருள்கள் எல்லாம் இதனுழைச் செறிந்த' என்பார் பின்னரும் (4834). இனிய என்பதை அடையாகக் கொண்டு அழகிய எனவும் உரைப்பர்.

3363. 'தாளுடை மலருளான் தந்த,
அந்தம் இல்
நாளுடை வாழ்க்கையன்;
நாரி பாகத்தன்
வாளுடைத் தடக் கையன்;
வாரி வைத்த வெங்
கோளுடைச் சிறையினன்;
குணங்கள் மேன்மையான்.

தாளுடை மலருளான் தந்த - நாளமுடைய தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் கொடுத்த; **அந்தம் இல் நாளுடை வாழ்க்கையன் -** முடிவிலா ஆயுள் நாளுடன் கூடிய வாழ்வை உடையவன்; **நாரி பாகத்தன் வாளுடைத் தடக்கையன் -** உமையொரு பாகனாம் சிவன் அளித்த வாட்படையை ஏந்திய பெரிய கையையுடையவன்; **வாரி வைத்த வெங் கோளுடைச் சிறையினன் -** ஒருங்கு பிடித்து வைத்த கொடிய கிரகங்களைக் கொண்ட சிறைச் சாலையுடையவன்; **குணங்கள் மேன்மையான் -** எல்லாக் குணங்களாலும் மேன்மையுடையவன்.

பிற மலர்களைவிடத் தாமரையின் தண்டு உயர்ந்துள்ளமையால்'தாளுடை மலர்' எனப்பட்டது. முன்னரும் 'தாள தாமரை மலர்' (526)எனப் புனையப்பட்டுள்ளது காண்க. இளமையில், அரிய தவம் செய்த இராவணன் அழியா வரத்தைப் பிரமனிடமிருந்து பெற்றான். அவன்கயிலை மலையைப் பெயர்த்தபோது சாமகீதம் பாடி இறைவனை மகிழ்வித்துச் சந்திரகாசம் என்ற வாளைப் பெற்றான். திக்கு விசயம் செய்த போது கதிர், மதியம் ஆகிய பல கோள்களைச் சிறை வைத்தான். வெம்மையைச் சிறைக்கும் கூட்டலாம். (நாரி பாகத்தன் -சிவபிரான்; நாரி : பெண்; இங்கே உமை).

3364. 'வெம்மை தீர் ஒழுக்கினன்;
விரிந்த கேள்வியன்;
செம்மையோன்; மன்மதன்
திகைக்கும் செவ்வியன்;
எம்மையோர் அனைவரும், "இறைவர்"
என்று எணும்
மும்மையோர் பெருமையும்
முற்றும் பெற்றியான்.

வெம்மை தீர் ஒழுக்கினன் - கொடுமை தீர்ந்த நல்லொழுக்கம் உடையவன்; **விரிந்த கேள்வியன் -** பரந்த வேதங்களை உணர்ந்தவன்; **செம்மையோன் -** நடுநிலை உடையவன்; **மன்மதன் திகைக்கும் செவ் வியன் -** காமனே கண்டு ஏங்கும்

அழகுடையவன்; **எம்மையோர் அனைவரும் இறைவர் என்று எணும் -** எவ்வுலகில்உள்ள எல்லோரும் தெய்வம் எனக் கருதும்; **மும்மையோர் பெருமையும் முற்றும் பெற்றியான் -** மூன்று முதல் தெய்வங்களின் பெருமைகளும் முழுதும் பெற்ற பெருமை உடையவன்.

கேள்வி - வேதம்; எழுதப்படாது ஓதியே உணரப்பெறும் நூல். சுருதி என்பதும் இப்பொருள் தருவதால் 'கற்றிலனாயினும் கேட்க' என்பதற்கேற்ப சான்றோரிடம் நூல்களைக் கேட்டுணர்ந்தவன் எனலுமாம். அழகின் கடவுள் மன்மதன் அவனே இராவணன் அழகைக் கண்டு திகைப்பான் எனில்; இராவணன் அழகு எல்லையற்றது என்பது குறிப்பு. மும்மையோர் திரிமூர்த்திகள் பிரமன், திருமால், சிவன். செம்மை - நற்பண்புமாம். செவ்வி - காளைப் பருவமுமாம்.

எம்மையோர் 'மை' விகுதி இடப்பொருளது. மும்மையோர் - மூவர் இதில் 'மை' பகுதிப் பொருள் விகுதி.

3365. **'அனைத்து உலகினும் அழகு**
அமைந்த நங்கையர்
எனைப் பலர், அவன்தனது
அருளின் இச்சையோர்;
நினைத்து, அவர் உருகவும்,
உதவ நேர்கிலன்;
மனக்கு இனியாள் ஒரு
மாதை நாடுவான்.

அனைத்து உலகினும் - எல்லா உலகங்களிலுமுள்ள; **அழகு அமைந்த நங்கையர் எனைப்பலர் -** அழகுடைய பெண்களிற் சிறந்தோர் மிகப் பலர்; **அவன் தனது அருளின் இச்சையோர் -** அவனுடைய அருளைப் பெற விருப்பமுடையோர்; **அவர் நினைத்து உருகவும் உதவ நேர்கிலன் -** அப்பெண்கள் எண்ணி மனம் உருகவும் அவர்க்கின்பம் கொடுக்க உடன்படாதவனாய்; **மனக்கு இனியாள் ஒரு மாதை நாடுவன் -** தன் உள்ளத்திற்கினியவளாம் ஒரு மங்கையைத் தேடுகிறான்.

நங்கையர் - பெண்களிற் சிறந்தார். அவருள்ளும் வடிவழகிற் சிறந்தவர் என்பது தோன்ற அழகு அமைந்த நங்கையர் என்றார். எனைப் பலர் - எத்தனையோ பலர். மாதர் - என்பது காதல் எனும் பொருள் கொண்ட உரிச் சொல், ஆகுபெயராய் விருப்பத்திற்குரிய மகளிர் மேல் நின்றது. மனக்கு - மனத்துக்கு விகாரம். கைகேயி கூற்றிலும் 'மனக்கு நல்லன சொல் வினை' என முன்னரும் (1471) வந்தது.

3366. **'ஆண்டையான் அரசு**
வீற்றிருந்த அந் நகர்,
வேண்டி, யான் சில் பகல்
உறைதல் மேவினேன்;

நீண்டனென் இருந்து, அவற்
பிரியும் நெஞ்சிலேன்,
மீண்டனென்' என்றனன்,
வினையம் உன்னுவான்.

ஆண்டையான் அரசு வீற்றிருந்த அந்நகர் வேண்டி - *தலைவனாம் அவன் அரசாட்சி செய்து வரும் சிறப்புற்ற அந்நகரத்தை விரும்பி;* **யான் சில் பகல் உறைதல் மேவினேன் -** *நான் சில நாட்கள் தங்கியிருப்பதை விரும்பினேன்;* **நீண்டனென் இருந்து அவற்பிரியும் நெஞ்சிலேன் -** *நெடுங்காலம் அங்கிருந்தும் அவனை விட்டு நீங்குதற்கு மனமில்லாதவன் ஆனேன், (பின்);* **மீண்டனென் என்றனன் வினையம் உன்னுவான் -** *இங்கு வந்தேன் என்று கூறினான் (சீதையைக் கவரும்) சூழ்ச்சியைக் கருதுபவனாம் இராவணன்.*

ஆண்டை - ஆண்தகை என்பதன் விகாரம். இன்றும் சோழ நாட்டில் ஆண்டை என்ற பெயர் வழக்கிலுள்ளது. அத்தன்மையான்ஆகிய அவன் என்பதும் ஒரு பொருள். 'முன்பு நான் வாழ்ந்தது தண்ட காரணியம். அங்கு உறையும் முனிவர்களைப் பிரிந்து இலங்கையுள் இராவணனுடன் சில காலம் வாழ்ந்தேன். மீண்டு தண்ட காரணிய முனிவர்களைக் காண வந்தேன்' என இராவணன் கொண்ட வேடத்திற்கேற்ப பொருள் கொள்ளவும் இடமுளது. வினையம் - வினை செய்வது பற்றி நன்கு சூழ்தல். சூழ்ச்சி 'எவ்வழி நின்றும் இங்கு எய்தினீர்' என்று சீதை கேட்ட கேள்விக்கு (3358) விடையாகக் கூறும் நீண்ட விடை இராவணன் பெருமையே பெரிதும் பேசப் பெறுகிறது. முனிவன் வேடத்தில் இவ்வாறு கூறுவதால் சீதை இராவணன் மீது விருப்பம் கொள்வாள் என எண்ணியதின் விளைவு இது. தானே தன் பெருமையைப் பரித்துரைக்க வேண்டிய அவலம் இராவணனுக்கு ஏற்படுவது காமக் கொடுமையால்.

பிராட்டி-இராவண வாக்குவாதம்

3367. ***'வேதமும், வேதியர்***
அருளும் வெஃகலா,
சேதன மன்உயிர்
தின்னும், தீவினைப்
பாதக அரக்கர்தம்
பதியின் வைகுதற்கு
ஏது என்?- உடலமும் மிகை
என்று எண்ணுவீர்!

உடலமும் மிகை என்று எண்ணுவீர் - *(துறப்பதற்குரிய தவம் செய்தவர்) உடம்பையும் மிகுதி என நினைக்கும் தன்மையுடையவரே!;* **வேதமும் வேதியர் அருளும் வெஃகலா -** *வேதங்களையும் அவற்றிற்குரிய வேதியர்களின் கருணையையும் விரும்பாமல்;* **சேதன மன்உயிர் தின்னும் -** *பகுத்தறிவுடன் கூடிய நிலை பெற்ற மானிடர்களை உண்கின்ற;* **பாதகத் தீவினை அரக்கர் தம் பதியின் வைகுதற்கு ஏது என் -** *பெரும் பாவம் தரும் கொடிய வினைகள் புரியும் அரக்கர்களுடைய நகரில் தங்குவதற்குரிய காரணம் என்ன?*

உடல்மிகை என எண்ணுவது 'பிறப்பறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை' (345) என்ற குறளின் எதிரொலி காண்க. உடம்பு, உருவுடம்பு அரு உடம்பு என இருவகைப்படும். அருவுடம்பு இந்திரியவுணர்வும் காம விளைவுகளோடும் கூடிய மனம். இவ்வுடம்பால் துன்பம் இடையறாது வருதலை உணர்ந்து இறைப் பொழுது பொறாது முனிவர்கள் வீட்டின் கண்ணே விரைதலின் 'உடம்பும் மிகை' எனக் கருதுவர் எனப் பரிமேலழகர் உரைத்த உரை(குறள் 345) இங்கு ஒப்பிடற்குரியது. மாதவர் வாழும் தண்ட காரணியத்தை விட்டுக் கொலை புரிந்து உயிர்களை உண்ணும் அரக்கரிடம் சென்று தங்கிய காரணம் யாது எனச் சீதை கேட்கிறாள். அரக்கர் என்பவர் பாதகத் தீவினை செய்பவர் என்பது அவளது நிலைபெற்ற கருத்தாம். இக்கருத்துடன் 'தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே... தீயார் குணங்களுரைப்பதுவும் தீதே அவரோடு இணங்கி இருப்பதுவும் தீது' எனும் மூதுரை (9) மொழியும் இங்குக் கருதற்குரியது.

உயிர் உடம்புக்கு இலக்கணை.

3368. 'வனத்திடை மாதவர்
மருங்கு வைகலிர்;
புனல் திரு நாட்டிடைப்
புனிதர் ஊர் புக
நினைத்திலிர்; அற
நெறி நினைக்கிலாதவர்
இனத்திடை வைகினிர்; என்
செய்தீர்!' என்றாள்.

வனத்திடை மாதவர் மருங்கு வைகலிர் - காட்டிலே பெருந் தவ முனிவரிடத்துத் தங்காதொழிந்தீர்; **புனல் திரு நாட்டிடைப் புனிதர் ஊர் புக நினைத்திலிர் -** நீர் வளமிக்க அழகிய நாடுகளில்தூயவர் நகர்களில் செல்ல நினையாதொழிந்தீர்; **அறநெறி நினைக்கிலாதவர் இனத்திடை வைகினிர் -** அறவழியை எண்ணியும் பார்க்காத தீய அரக்கர் கூட்டத்திடையே தங்கினிர்; **என்செய்தீர் என்றாள் -** என்ன செயல் செய்தீர் எனச் சீதை (இராவண சன்னியாசியிடம்) கேட்டாள். நற்றாமரைக் கயத்தில் நல்லன்னம் சேர்வது போல் முனிவர் வாழும் காட்டில் அன்றோ முனிவராகிய நீர் தங்கியிருக்க வேண்டும். அவ்வாறில்லாவிடில் தூய மக்கள் வாழும் புனித நகர்க்குச் செல்லவாவது எண்ணியிருக்க வேண்டும். அச்செயல்களைச் செய்யாமல் பாவமே புரியும் அரக்கர் கூட்டத்தில் தங்கியதால் பெரும் அநீதி செய்தீர் எனச் சொல்லாமல் சொல்கிறாள் சீதை.

நிலத்தியல் பால் நீர் திரிந்தற்றாகு மாந்தர்க்கு இனத்தியல்பதாகும் அறிவு (குறள். 452) என்பதற்கிணங்க முனிவர் வேடத்திலிருப்பினும் அவர் கூடி வாழ்ந்த இனத்தவர்களின் அவர் மன அறிவும் திரிந்திருக்கும் எனச் சீதை சுட்டுகிறாள். இதனை 'இனத்திடை கைகினிர்' என்ற தொடரால் அறியலாம்.

3369. மங்கை அஃது உரைத்தல் கேட்ட வரம்பு
இலான், "மறுவின் தீர்ந்தார்,

வெங் கண் வாள் அரக்கர்" என்ன
வெருவலம்; மெய்ம்மை நோக்கின்,
திங்கள் வாள் முகத்தினாளே!
தேவரின் தீயர் அன்றே;
எங்கள் போலியர்க்கு நல்லார்
நிருதரே போலும்' என்றான்.

மங்கை அஃது உரைத்தல் கேட்ட வரம்பு இலான் **-** *சீதை அச் சொல் கூறி அறிவுறுத்தியது கேட்ட எல்லை கடந்து ஒழுகுவோனாம் இராவணன்;* ***மறுவின் தீர்ந்தார் வெங்கண் வாள் அரக்கர் என்ன வெருவலம்*** **-** *குற்ற மற்றவர் கொடியவர்களாம் வாள் வீசும் இராக்கதர் எனக் கூறியதும் அஞ்ச மாட்டோம்;* ***மெய்ம்மை நோக்கின்*** **-** *உண்மையாக ஆராயின்;* ***திங்கள் வாள் முகத்தினாளே*** **-** *சந்திரன் போல் ஒளி படைத்த முகமுடையவளே!;* ***தேவரின் தீயர் அன்றே*** *- (அவ்வரக்கர்கள்) தேவர்களைக் காட்டிலும் கொடியவர் அல்லரே;* ***எங்கள் போலியர்க்கு நிருதரே நல்லார் போலும் என்றான்*** **-** *எங்கள் போல்வார்க்கு அரக்கர்களே நல்லவர் என்று சொன்னான்.*

வரம்பு இலான் - வலிமை வரம் போன்றவை பெற்றுப் பிறரை விடச் சிறந்தவனாயினும் அறவொழுக்கம் என்ற எல்லையைக் கடந்தவன். வெங்கண் - கொடுமை; கொடிய கண்களை உடையவர்கள் என்றுமாம். வெருவுதல் - அஞ்சி நடுங்குதல். தேவரின் - தேவர் போல எனவும் ஆம். போலியர் என்ற சொல்லில் இராவணனின் போலி வேடமும் தொனிப் பொருளாய் விளங்குகிறது. துறவிகள் சமநிலை உடையவராதலால் தேவர்க்கும் அரக்கர்க்கும் வேறுபாடு கருதோம் எனக் கூறியதாகவும் கொள்வர். போலும் : ஒப்பில் போலி.

3370. சேயிழை-அன்ன சொல்ல,- 'தீயவர்ச்
சேர்தல் செய்தார்
தூயவர் அல்லர், சொல்லின், தொல் நெறி
தொடர்ந்தோர்' என்றாள்;
'மாய வல் அரக்கர் வல்லர், வேண்டு
உரு வரிக்க' என்பது,
ஆயவள் அறிதல் தேற்றாள்; ஆதலின்,
அயல் ஒன்று எண்ணாள்.

அன்ன சொல்ல *- (இராவணன் அத்தகைய சொற்களைக் கூற;* ***சேயிழை*** **-** *செவ்விய அணிகலன்கள் பூண்ட சீதை;* ***தீயவர்ச் சேர்தல் செய்தார் தூயவர் அல்லர்*** **-** *கொடியவரை நட்பாகச் சேர்ந்தவர்கள்தூயவர் ஆகார்;* ***சொல்லின்*** **-** *விளக்கமாகக் கூறுவதாயின்;* ***தொல்நெறி தொடர்ந்தோர் என்றாள்*** **-** *பழைய தீய வழியில் தொடர்புடையோர் எனக் கூறினாள்;* ***மாயவல் அரக்கர் வேண்டு உருவரிக்க வல்லர் என்பது*** **-** *மாயையுடைய வலிய இராக்கதர் தாம் விரும்பும் வடிவம் கொள்ள ஆற்றல் உடையவர்கள் என்ற உண்மையை;* ***ஆயவள் அறிதல் தேற்றாள்*** **-** *அத்தகையவள் அறியாள்;* ***ஆதலின் அயல் ஒன்று எண்ணாள்*** **-** *ஆகையால் வேறாக ஒன்றும் நினையாள்.*

'தீயவர்ச் சேர்தல் செய்தார் தூயவர் அல்லர்' என்ற கருத்து 'மனந் தூய்மை செய்வினை தூய்மை இரண்டும் இனந்தூய்மை தூவா வரும்' (குறள். 455) என்ற கருத்துடன் ஒப்புடைத்து. அதற்கேற்பச் சிற்றினம் சேர்ந்தவர் சிற்றினத்தாரே எனச் சீதை முடிவு செய்கிறாள்.அரக்கன் மாயையால் துறவி வேடம் பூண்டு வந்தனன் என்பதைத் தெளியாள். காரணம் அரக்கர்க்குத் தாம் வேண்டிய வடிவெடுக்கும் ஆற்றல் உள்ளது என்பதை அறியா நிலையாகும். 'அயல் ஒன்று எண்ணாள்' என்பது சீதையின் தூய மன நிலையைக் காட்டும்.

சேயிழை- பண்புத் தொகை புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

3371. 'அயிர்த்தனள் ஆகும்' என்று, ஓர்
ஐயுறவு அகத்துக் கொண்டான்;
பெயர்த்து, அது துடைக்க எண்ணி,
பிறிதுறப் பேசலுற்றான்:
'மயக்கு அறும் உலகம் மூன்றின்
வாழ்பவர்க்கு, அனைய வல்லோர்
இயற்கையின் நிற்பது அல்லால், இயற்றல்
ஆம் நெறி என்?' என்றான்.

அயிர்த்தனள் ஆகும் என்று - (சீதை கூறிய சொற்களால்) தன் மீது அவள் சந்தேகம் கொண்டவள் ஆகும் என; **ஓர் ஐயுறவு அகத்துக் கொண்டான் -** ஒரு சந்தேகத்தை மனத்துள் கொண்ட இராவணன்; **அது துடைக்க எண்ணிப் பெயர்த்து -** அதனைத் தீர்த்து ஒழிக்கக் கருதி, மீண்டும்; **பிறிது உறப் பேசலுற்றான் -** வேறொரு வகையில் பேசத் தொடங்கினான்; **மயக்கு அறும் உலகம் மூன்றின் வாழ்பவர்க்கு -** அறிவின் மாறுபாடு அற்ற உலகம் மூன்றில் வாழும் தேவர், நாகர், மானிடர் என்பவர்க்கு; **அனையவல்லோர் -** அத்தகைய வலிமையுடைய அரக்கருடைய; **இயற்கையின் நிற்பது அல்லால் இயற்றல் ஆம் நெறி என் என்றான் -** இயல்பான பண்பைப் பின்பற்றி நடப்பதல்லாமல் செய்யக்கூடிய வழி வேறு என்ன உள்ளது எனக் கேட்டான்.

ஐயுறவு - சந்தேகம். சீதை தன் மேல் ஐயப்படின் தான் கருதிய காரியம் கை கூடாது என முதலில் அவள் கொண்ட ஐயப்பாட்டை நீக்க முனைகிறான். எனவே, தான் முன் பேசிய மொழிகளை மாற்றிப் பேசும் போது போலி வேடத்திற்கேற்பக் கூறும் சொற்களும் போலிச் சொற்கள் ஆகின்றன. வலிய அரக்கர் வழியில் நடப்பது அல்லாமல்வேறு வழி என்ன என்று தன் இயலாமையைக் கூறிச் சீதையின் பரிவு கிட்டுமா என முயல்கின்றான்.

ஐயம் + உறவு - ஐயுறவு. விகாரம்.

3372. திறம் தெரி வஞ்சன், அச் சொல்
செப்பலும், செப்பம் மிக்காள்,
'அறம் தரு வள்ளல், ஈண்டு இங்கு அருந்

தவம் முயலும் நாளுள்,
மறம்தலை திரிந்த வாழ்க்கை அரக்கர்
தம் வருக்கத்தோடும்
இறந்தனர் முடிவர்; பின்னர், இடர்
இலை உலகம்' என்றாள்.

திறம் தெரிவஞ்சன் - *(சீதை)* மனநிலையை அறியும் வஞ்சகனாம் இராவணன்; **அச்சொல் செப்பலும் -** அவ் வார்த்தையைக் கூறியதும்; **செப்பம் மிக்காள் -** மேன்மை நிரம்பிய சீதை; **அறம் தரு வள்ளல் -** தருமத்தை உலகுக்குத் தந்து நிலைநாட்டும் வள்ளலாம் இராமன்; **ஈண்டு இங்கு அருந்தவம் முயலும் நாளுள் -** இப்போது இவ்வனத்தில் செயற்கரிய தவத்தைச் செய்யும் இந்நாட்களுள்; **மறம் தலைதிரிந்த வாழ்க்கை அரக்கர் -** பாலை வழிகளில் சஞ்சரிக்கும் வாழ்வையுடைய இராக்கதர்கள்; **தம்வருக்கத் தோடும் இறந்தனர் முடிவர் -** தங்கள் இனத்தோடு இறந்து ஒழிவர்; **பின்னர் உலகம் இடர் இலை என்றாள் -** பிறகு உலகில் துன்பமே இல்லை எனக் கூறினாள்.

திறம் தெரிதல் - பிறர் மனநிலையின் தன்மையை அறிதல் என்றும் தான் செய்யும் வஞ்சகச் சூழ்ச்சிகளின் திறமைகள் அறிந்துஅவற்றிற்கேற்ப வினைபுரிதல் எனவும் ஆம். செப்பம் - செம்மை; கருத்து சொல்லும் செயலும் தம்முள் மாறாகாமை. (குறள். 951 பரிமேழலகர் உரை) அறம் தரு வள்ளல் என்பதற்கேற்பச் சீதை காட்சிப் படலத்தில் 'அறந்தரு சிந்தை என் ஆவி நாயகன்' (5102) என்பதைக் காணலாம். இக்காப்பியத்தில் இக்கருத்து பல இடங்களில் மிளிர்கிறது அரக்கர் வாழ்வோடும் அழிதல் அல்லோரைக் கடியும் அறம்; உலகம் இடர் இலை என்ற நிலை நல்லோரைக் காக்கும் அறம். இறந்தனர் : முற்றெச்சம். 54

3373. **மானவள் உரைத்தலோடும்,**
'மானிடர், அரக்கர்தம்மை,
மீன் என மிளிரும் கண்ணாய்! வேர்
அற வெல்வர் என்னின்,
யானையின் இனத்தை எல்லாம் இள
முயல் கொல்லும்; இன்னும்,
கூன் உகிர் மடங்கல் ஏற்றின் குழுவை
மான் கொல்லும்' என்றான்.

மானவள் உரைத்தலோடும் - பெருமை மிக்க சீதை இவ்வாறு கூறியவுடன், (இராவணன்); **மீன் என மிளிரும் கண்ணாய் -** மீன் போலப் பிறழ்ந்து ஒளிவிடும் கண்ணை உடையவளே!; **அரக்கர் தம்மை மானிடர் வேர் அறவெல்வர் என்னின் -** இராக்கதர்களைமனிதர் அடி வேரில்லாமல் வெற்றி கொள்வார்கள் என்றால்; **யானையின் இனத்தை எல்லாம் இளமுயல் கொல்லும் -**யானைக் கூட்டம் அனைத்தையும் இளைய முயல் கொன்று விடும்; **இன்னும்கூன் உகிர் மடங்கல் ஏற்றின் குழுவை மான் கொல்லும் என்றான் -** மேலும் வளைந்த நகமுடைய ஆண் சிங்கங்களின் கூட்டத்தை மான் கொன்று விடும் என்று கூறினான்.

மானவன் என்பதன் பெண்பால் மானவள், மான்போன்ற மருண்ட பார்வையுடையவள் என்றுமாம். மிளிர்தல் - ஒளிவிடுதல் யானையை முயல் கொல்லுதலும் சிங்கத்தை மான் கொல்லுதலும் உலகில் நடவாதன. எனவே அரக்கரை மனிதர் கொல்லுதல் நடவாத செயல் ஆகும்.

எனவே, இப்பாடலில் பொய்த்தற் குறிப்பு உளது.

3374. 'மின் திரண்டனைய பங்கி
விராதனும், வெகுளி பொங்கக்
கன்றிய மனத்து வென்றிக்
கரன் முதல் கணக்கிலோரும்,
பொன்றிய பூசல் ஒன்றும் கேட்டிலிர்
போலும்' என்றாள்-
அன்று அவர்க்கு அடுத்தது உன்னி, மழைக்
கண்நீர் அருவிசோர்வாள்.

(அதைக் கேட்ட சீதை) ***மின்திரண்டனைய பங்கி விராதனும் -****மின்னல்கள் ஒன்று திரண்டன போலச் சிவந்த தலைமயிருடைய விராதனும்;* ***வெகுளி பொங்கக் கன்றிய மனத்து வென்றிக் கரன் முதல் கணக்கிலோரும் -*** *சினம் மிகுந்து காய்ந்து முதிர்ந்த மனத்தை உடைய வெற்றிமிக்க கரன் முதலான எண்ணற்ற அரக்கர்களும்;* ***பொன்றிய பூசல் ஒன்றும் கேட்டிலிர் போலும் என்றாள் -*** *இறந்த போது எழுந்த பேராரவாரத்தை நீர் ஒருசிறிதும் கேட்கவில்லையோ எனக் கேட்டாள்;* ***அன்று அவர்க்கு அடுத்தது உன்னி -*** *அப்போது அவ்வரக்கர்களுக்கு ஏற்பட்ட முடிவை எண்ணி;* ***மழைக்கண் நீர் அருவி சோர்வாள் -*** *வருத்தத்தால் மழை போலக் கண்ணீரை அருவியாக வடித்தாள்.*

மின் - ஒளியுமாம். பங்கி - ஆணின் தலைமயிர். 'பத்திரக் கடிப்பு மின்னப் பங்கியை வம்பிற் கட்டி' என வருதல் காண்க (சீவக.2277). அரக்கர் பண்பாக வெகுளியும் அது தோன்றியதால் அவர்கள்மனம் கன்றியிருந்ததையும் சீதை எடுத்துக் கூறுவாள். எனினும் அத்தகையோர் செய்த இடையூறுகளையும் அவர்கட்கேற்பட்ட முடிவையும் எண்ணிக் கண்ணீர் விட்டாள் என்பது பெண் மனத்தைக் காட்டும். மானைத் தொடர்ந்த இராமனுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை எண்ணும் போது அவளை அறியாமல் கண்ணீர் பெருகியது எனவும் உரைப்பர். இரு வேறுபட்ட உணர்வுகள் உடனுக்குடன் பொங்கும் நிலையை இது சுட்டும் என்பர்.

3375. 'வாள் அரி வள்ளல்; சொன்ன
மான் கணம் நிருதரானார்;
கேளொடு மடியுமாறும்,
வானவர் கிளருமாறும்,
நாளையே காண்டிர் அன்றே; நவை
இலிர், உணர்கிலீரோ?

'மீள அருந்த தருமம்தன்னை வெல்லுமோ
பாவம்? என்றாள்.

நவை இலிர் - *குற்றம் இல்லாதவரே!;* **சொன்ன வாள்அரி வள்ளல்** - *நீங்கள் கூறிய சிங்கமே இராமனாவார்;* **நிருதர் ஆனார் மான் கணம்** - *அரக்கர்களே மான் கூட்டத்திற்கு ஒப்பு ஆவார்கள்;* **கேளொடு மடியுமாறும் வானவர் கிளருமாறும்** - *அரக்கர் சுற்றத்தோடு அழியும் விதத்தையும் தேவர்கள் அதனால் கிளர்ச்சியுறும் விதத்தையும்;* **நாளையே காண்டிர் அன்றே** - *விரைவில் பார்க்கப் போகின்றீர் அல்லவா?;* **மீள அருந்தருமம் தன்னை பாவம் வெல்லுமோ** - *விலக்க முடியாத தருமத்தைப் பாவம் வென்று விடுமோ?;* **உணர்கிலீரோ என்றாள்** - *வெல்லாது என்பதை அறிய மாட்டீரோ எனக் கேட்டாள் சீதை.*

முன்னர் இராவணன் சிங்கத்தை அரக்கர்க்கும் மானை மானிடராம் இராமலக்குவர்க்கும் ஏற்கும் வகையில் கூறியதை (3373)உடனுக்குடன் இராமனே சிங்கம் என மாற்றுகிறாள். அரக்கர் முன்னர் இராமன் கையில் மடிந்ததையும் அறிந்தவள் ஆதலின் இவ்வாறு மறுக்கிறாள்.

இராமன் அரக்கரைக் கிளையோடு வேரறுப்பான் என்று தான் நம்புவதை வெளிப்படுத்துகிறாள். இராவண சன்னியாசியைப் பற்றி எவ்வித ஐயமும் கொள்ளாதவள் ஆதலின் 'நவை இலிர்' என்கிறாள். காப்பிய அறம் வெளிப்படும் வகையில் 'மீள அருந்தருமம் தன்னை வெல்லுமோ பாவம்'எனப் பொதுமையில் கேட்டு உண்மையை நிலை நாட்டுகிறாள். அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் எனப் பின்னரும் வரும் (4929) அன்றே - தேற்றப் பொருளில் உளது. இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

இராவணன் சீற்றமும் மாய வேடம் களைதலும்

3376. ***தேனிடை அமுது அளாய அன்ன மென்***
சில சொல் மாலை,
தானுடைச் செவிகளூடு தவழுற,
தளிர்த்து வீங்கும்
ஊனுடை உடம்பினானும், உருகெழு
மானம் ஊன்ற,
'மானிடர் வலியர்' என்ற மாற்றத்தால்,
சீற்றம் வைத்தான்.

தேனிடை அமுது அளாய அன்ன - *தேனோடு அமுதத்தைக் கலந்தது போன்ற (சீதையின்);* **மென்சில சொல் மாலை** - *மென்மையான சில சொற்களின் வரிசை;* **தான்உடைச் செவிகள் ஊடு தவழுற** - *தன்னுடைய காதுகள் வழியே நுழைய;* **தளிர்த்து வீங்கும்ஊனுடை உடம்பினானும்** - *மனம் மகிழ்ந்து பூரிக்கும் தசைக் கொழுப்பு மிக்க உடம்புடைய இராவணனும்;* **மானிடர் வலியர் என்ற மாற்றத்தால்** - *(அரக்கரைவிட) மனிதர்கள் (இராமலக்குவர்) வலிமையுடையவர் எனும் சொற்களால்;* **உருகெழு**

மானம் ஊன்ற *-அச்சம் மிகுதற்குக் காரணமான தன்மானம் ஓங்கிட;* ***சீற்றம் வைத்தான் -*** *கோபம் கொண்டான்.*

தேனிடை அமுது கலத்தல் மிக்க இனிமைப் பண்பைக் காட்டும்.இராமன் அனுமனிடம் சீதையின் மொழிகளைப் பற்றிக் கூறும் போது 'சிவந்தது ஓர் அமிழ்தம் இல்லை; தேன் இல்லை உள என்றாலும்' (4496) என்பான். உருகெழுமானம். அச்சமிடும் மான உணர்ச்சி, குலப்பற்றுமாம். காமத்தை விடச் சினம் மிகுந்த நிலை இது. அமுதம்சீதையின் அழியாப் பேற்றையும் ஊனுடை உடம்பு என்பது இராவணனின் அழிவுறு கேட்டையும் உள்ளுறை உணர்வாகச் சுட்டும். 'சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' (குறள். 306) என்பதற்கேற்ப இராவணன் கிளையொடு அழிவதற்குக் காரணம் ஆயிற்று. இந்நிலை பின்னரும் 'சினத்தொடும் கொற்றம் முற்றி' (9224) என்று இராவணன்பேசுவது காண்க.

3377. சீறினன், உரைசெய்வான்,' "அச்சிறு
வலிப் புல்லியோர்கட்கு
ஈறு, ஒரு மனிதன் செய்தான்" என்று
எடுத்து இயம்பினாயேல்
தேறுதி நாளையே; அவ் இருபது திண்
தோள் வாடை
வீறிய பொழுது, பூளைவீ என
வீவன் அன்றோ?

சீறினன் உரை செய்வான் - *கோபம் கொண்ட இராவணன் விடை கூறினான்;* ***அச்சிறு வலிப் புல்லையோர்கட்கு -*** *நீ கூறிய அந்த (விராதன் போன்ற) சிறு வலிமையுடைய அற்பர்களுக்கு;* ***ஒருமனிதன் ஈறு செய்தான் என்று எடுத்து இயம்பினாயேல் -*** *ஒரு மனிதனாம் இராமன் முடிவைக் கொடுத்தான் என்று புகழ்ந்து கூறுவாய் என்றால்;* ***நாளையே தேறுதி -*** *அதன் முடிவை நாளையே நீ தெளிவாக அறிவாய்;* ***அவ் இருபது திண்தோள் வாடை வீறிய பொழுது -*** *அந்த இராவணனின் இருபது வலிய தோள்களின் பெருங்காற்று வீசிய காலத்து;* ***பூளை வீ என வீவன் -*** *சிறு பூளைப்பூப்போல அந்த மனிதன் அழிவான் :* ***அன்றோ -*** *ஓகாரம்; வினாப் பொருளில் வந்தது.*

முன்னைய பாடலில் சீற்றம் வைத்தான் என முடிந்தது, இதன் தொடக்கமாகச் சீறினை என அமைத்துள்ளமை எண்ணத்தக்கது. விராதன் முதலியோர் தன்னைச் சார்ந்தவர் எனினும், அவர்களைச்சிறு வலிப் புல்லியோர் என்றது தன்னையே இராவணன் தருக்கி நின்றமை புலனாம். பெரும் புயலில் சிறு பூளைப் பூ எதிர் நிற்க இயலாது. அது போல் இராவணனின் இருபது தோள் வீச்சிற்கு ஒருமனிதன் ஆற்றான் என்று தற்பெருமை கொள்வது இங்கு வெளிப்படுகிறது. நுதல் விழிப் பொங்கு கோபம் சுடப் பூளை வீ அன்ன தன் அங்கம் வெந்து அன்று தொட்டு அனங்கனே ஆயினான்' எனச் சிவன் காமனை எரித்த வரலாற்றில் முன்னே இந்நூல் பூளைப் பூவைக் காட்டியுள்ளது (339)

'அன்றோ' தேற்றப் பொருளில் வந்த வினா எனவும்கொள்ளலாம்.

3378. ***'மேருவைப் பறிக்க வேண்டின்,***
விண்ணினை இடிக்க வேண்டின்,
நீரினைக் கலக்க வேண்டின்,
நெருப்பினை அவிக்க வேண்டின்,
பாரினை எடுக்க வேண்டின்,
பல வினை,-சில சொல் ஏழாய்!
யார் எனக் கருதிச் சொன்னாய்?-
இராவணற்கு அரிது என்?' என்றான்.

சிலசொல் ஏழாய் - *சில சொற்கூறும் பேதைப் பெண்ணே!* ***மேருவைப் பறிக்க வேண்டின் -*** *மேருமலையைப் பெயர்த்தெடுக்க விரும்பினாலும்;* ***விண்ணினை இடிக்க வேண்டின் -*** *வானத்தை இடிக்க விரும்பினாலும்;* ***நீரினைக் கலக்க வேண்டின் -*** *கடல்களிலுள்ள நீரைக் கலக்க விரும்பினாலும்;* ***நெருப்பினை அவிக்க வேண்டின் -*** *வடவா முகாக்கினியை அவிக்க விரும்பினாலும்;* ***பாரினை எடுக்க வேண்டின் -*** *உலகத்தைப் பெயர்த்தெடுக்க விரும்பினாலும்;* ***பலவினை -*** *இப்படிப்பட்ட பல அரிய செயல்களுள்;* ***இராவணற்கு அரிது என் -*** *இராவணன் செய்வதற்கு முடியாத செயல் எது?;* ***யார் எனக் கருதிச் சொன்னாய் என்றான் -*** *(அவனை) யார் என்று எளிமைப் படக் கூறினாய் என்று கேட்டான் இராவணன்.*

நிலம், நீர், நெருப்பு, வான் ஆகியவற்றைக் கூறியதால் காற்றும் இதனுள் உபலட்சணத்தால் அடங்கும். பஞ்ச பூதங்களையும் அடக்கி ஆள்பவன் தன் மனத்தை அடக்கிக் காமத்தை ஆள வலிமையற்றிருக்கும் இராவணன் நிலையை உய்த்துணர வைக்கிறது இம்மொழிகள் 'மலை அகழ்க்குவனே கடல் தூர்க்குவனே வான் வீழ்க்குவனே வளி மாற்றுவனெனத் தான் முன்னிய துறைபோகலின் என வேந்தன் உள்ளியது முடிக்கும் சிறப்பைப் பட்டினப்பாலை காட்டும் (பட்டின. 27 - 273). சில சொல், பலவினை என்பவற்றில் முரண்தொடை உளது. சீதை இராவணன் பண்பிற்காணும் முரண்பாடுகளுள் இதுவும் ஒன்றாம்.

3379. ***'அரண் தரு திரள் தோள்சால உள***
எனின், ஆற்றல் உண்டோ?
கரண்ட நீர் இலங்கை வேந்தைச் சிறைவைத்த
கழற்கால் வீரன்
திரண்ட தோள் வனத்தை எல்லாம், சிறியது
ஓர் பருவம் தன்னில்,
இரண்டு தோள் ஒருவன் அன்றோ,
மழுவினால் எறிந்தான்?' என்றாள்.

அரண் தரு திரள் தோள் சால உள எனின் ஆற்றல் உண்டோ - *காவலைச் செய்யும் திரண்ட தோள்கள் மிகுதியாக உள்ளன என்றால் அவற்றிற்கு வலிமை மிகுதி*

உள்ளதா?; **கரண்ட நீர் இலங்கை வேந்தைச் சிறை வைத்த கழற்கால் வீரன் -** *நீர்க் காகங்கள் வாழும் கடல் சூழ்ந்த இலங்கை அரசனாம் இராவணனைச் சிறையில் அடைத்த வீரக்கழல் பூட்டிய கார்த்த வீரியார்ச்சுனனின்;* **திரண்ட தோள் வனத்தை எல்லாம் -** *பருத்த ஆயிரம் தோள்களாம் காட்டையெல்லாம்;* **சிறியது ஓர் பருவம் தன்னில் -** *தனது இளம் பருவத்தில்;* **இரண்டு தோள் ஒருவன் மழுவினால் எறிந்தான் அன்றோ என்றாள் -** *இரு தோள்களை உடைய பரசுராமன் தன் கைக் கோடரியால் வெட்டி எறிந்தான் அல்லவா எனச் சீதை கேட்டாள்.*

தோள்கள் இருபதாயினும் ஆயிரம் தோளுடைய கார்த்த வீரியார்ச்சுனனால் சிறை வைக்கப்பட்டான் இராவணன். எனவே, அவன் வலிமை பயனற்றது என்பது விளங்கும். மேலும், அவ்வாயிரந்தோளுடையவனோ இரு தோளுடைய பரசுராமன் மழுவினால் வெல்லப்பட்டான். பரசுராமனோ இராமனுக்குத் தோற்றான். இதனால் இராவணனை இராமன் வெல்வது உறுதி என்பதைச் சீதை கூறாமல் கூறினாள்.

அரண்தரு தோள் - உடலைக் காப்பன தோளாம். 'மெய் சென்றுதாக்கும் வியன் கோல் அடி தன் மேற் கை சென்று தாங்கும்' (நன்னெறி 3) என்பது காட்டும், காட்டைக் கோடரி வெட்டுவது போல் ஆயிரம் தோளாம் காட்டைப் பரசுராமனின் கோடரி வெட்டியது என்பது உருவக அணி. 'உயிர் உற்றது ஓர் மரம் ஆம் என ஓர் ஆயிரம் உயர் தோள் வயிரப் பணைதுணிய, தொடு வாள் மழு உடையான் (1274) எனப் பாலகாண்டத்தில் பரசுராமப் படலத்தில் இக்கதை வருதல் காண்க.

***3380.* என்று அவள் உரைத்தலோடும் எரிந்தன**
நயனம்; திக்கில்
சென்றன திரள் தோள்; வானம்
தீண்டின மகுடம்; திண் கை
ஒன்றொடு ஒன்று அடித்த, மேகத்து உரும்
என; எயிற்றின் ஒளி
மென்றன; வெகுளி பொங்க,
விட்டது மாய வேடம்.

என்று அவள் உரைத்தலோடும் - *எனச் சீதை சொன்னவுடன்;* **நயனம் எரிந்தன -** *(இராவணனின் இருபது) கண்களும் தீயை உமிழ்ந்தன;* **திரள் தோள் திக்கில் சென்றன -** *திரண்ட தோள்கள் திசைகளை அளாவி வளர்ந்தன;* **மகுடம் வானம் தீண்டின -** *பத்து முடிகளும் மேலுலகத்தைத் தொட்டன;* **திண்கை ஒன்றொடு ஒன்று அடித்த -** *இருபது வலிய கைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று அறைந்தன;* **எயிற்றின் ஒளி மேகத்து உரும் என மென்றன -** *பல்லின் வரிசை மேகத்தினின்று எழும் இடி போலப் பேரொலி செய்து கடித்தன;* **வெகுளி பொங்க மாய வேடம் விட்டது -** *கோபம் மிகுந்ததால் மாயையால் தரித்த தவவேடம் இராவணனை விட்டு நீங்கியது.*

வெகுளிச் சுவையால் ஏற்படும் மெய்ப்பாடுகளை இப்பாடல் நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது. விசுவாமித்திரன் சினந்த போது 'மேல் நிவந்த கொழுங் கடைப் புருவம் நெற்றி முற்றச் சென்றன; வந்தது நகையும்; சிவந்தன கண்;' (327) எனக் காட்டியது இந்நூல். மேலும் இடித்து உரப்பி, 'வந்து போர் எதிர்த்தியேல் அடர்ப்பென்'

என்று அடித்தலங்கள் கொட்டி வாய் மடித்து அடுத்து அலங்கு தோள் புடைத்து நின்று' எனச் சுக்கிரீவன் வெகுளி கொண்ட தோற்றம் கிட்கிந்தா காண்டத்தில் காணப்பெறும் (3946).

காமத்தை மானம் வெல்லத் தவவேடம் மாறி, உண்மை உரு வெளிப்பட்டது. வெகுளியின் விளைவு இது.

சீதையின் ஐயப்பாடும் அரக்கனின் கோர வடிவமும்

3381. ' இரு வினை துறந்த மேலோர் அல்லர்கொல்
இவர்? என்று எண்ணி,
அரிவையும், ஐயம் எய்தா, 'ஆர் இவன்தான்?'
என்று, ஒன்றும்,
தெரிவு அரு நிலையளாக, தீ விடத்து
அரவம் தானே
உரு கெழு சீற்றம் பொங்கி, பணம் விரித்து
உயர்ந்தது ஒத்தான்.

***அரிவையும்** - சீதையும்; **இவர் இருவினை துறந்த மேலோர் அல்லர் கொல் என்று எண்ணி** - இத்தவ வேடம் கொண்டவர் நல்வினை தீவினை எனும் இருவேறுபட்ட செயல்களையும் விட்டு நீங்கிய துறவி அல்லர் என நினைத்து; **ஐயம் எய்தா** - சந்தேகம் கொண்டு; **ஆர் இவன் தான் என்று ஒன்றும் தெரிவு அருநிலையளாக** - இத்தகையோன் யார் என எதுவும் அறிதற்கு முடியாத நிலையுடையவளாகி நிற்க; **தீவிடத்து அரவம்** - கொடிய நஞ்சுள்ள பாம்பு; **தானே உருகெழு சீற்றம் பொங்கி** - தானாக அச்சமூட்டும் வகையில் கோபம் மேற்கிளம்ப; **பணம் விரித்து உயர்ந்தது ஒத்தான்** - தன் படம் விரித்து எழுந்து உயர்ந்தது போல (இராவணன்) விளங்கினான்.*

இராவணனின் துறவித் தோற்றமே சீதையின் உள்ளத்தில் ஐயமின்றிப் பதிந்திருந்ததால் 'மேலோர்' என்ற நினைவே முதலில் வருகிறது. பின்னர் அவனது உருவ மாற்றத்தைக் கண்டு 'மேலோர் அல்லர் கொல்' என ஐயுறுகிறாள். அப்போதும் 'யார்' என எண்ணம்கொண்டாளே ஒழிய அரக்கர் மாறுவேடமிட்டு வந்தார் என நினைக்கவில்லை. இராவணன் பத்துத் தலைகளுடன் இருபது கைகளுடன் சினந்தோங்கிய நிலையில் எழுந்த தோற்றம் பல தலைகளையுடைய நச்சுப் பாம்பு தன் படம் விரித்து எழுந்தது போல்தோன்றுகிறது.

3382. ஆற்ற வெந்துயரத்து அன்னாள் ஆண்டு
உற்ற அலக்கண் நோக்கின்,
ஏற்றம் என் நினைக்கல் ஆகும்? எதிர்
எடுத்து இயம்பல் ஆகும்
மாற்றம் ஒன்று இல்லை; செய்யும்
வினை இல்லை; வரிக்கல் ஆகாக்

கூற்றம் வந்து உற்ற காலத்து உயிர்
என, குலைவு கொண்டாள்.

ஆற்ற வெந்துயரத்து அன்னாள் ஆண்டு உற்ற அலக்கண் நோக்கின் - (இராமனுக்குற்ற) மிகக் கொடிய துயரத்தை அடைந்துள்ள சீதை அப்போது (இராவணன் உருவமாற்றத்தால்) அடைந்த துன்பத்தைக் கருதின்; **ஏற்றம் என் நினைக்கல் ஆகும் -** அதனைவிட மிக்க துன்பம் வேறு எதை நினைக்க முடியும்?; **எதிர் எடுத்து இயம்பல் ஆகும் மாற்றம் ஒன்று இல்லை -** இதற்கு ஒப்பாக வேறு சொல்லக் கூடிய சொல் ஒன்றும் இல்லாமல் போயிற்று; **செய்யும் வினை இல்லை -** அவள் அவனைவிட்டுத் தப்பும் செயலும் தெரியவில்லை; **வரிக்கல் ஆகாக் கூற்றம் வந்து உற்ற காலத்து உயிர் என(க்) குலைவு கொண்டாள் -** கட்டமுடியாத யமன் வந்து சேர்ந்த போது உயிர் நடுங்குவது போல நடுக்கம் அடைந்தாள்.

ஆற்ற - மிக அலக்கண் - துன்பம் சஞ்சலமானகண். துன்பம் வரும்போது கண் கலங்கும்; அதனால் அலக்கண் என்பது துன்பத்தைக் குறித்தது. காரியத்தின் பெயர் காரணத்திற்கு வந்த இலக்கணை. சீதை பட்ட துன்பத்தைக் கூறச் சொற்கள் கிடைக்கவில்லை. மாற்று வினை செய்ய வழியும் தெரிய வில்லை. வரித்தல் - கட்டுதல். கூற்றத்திற்கு உயிர்களின்முடிவு வந்ததும் அதைத் தான் கட்டுவதன்றித் தான் கட்டுப்படாத நிலை வரிக்கல் ஆகா என்பதற்கு விரும்பத்தகாத எனவும் உரைப்பர். கூற்றம் - உயிரை உடலிலிருந்து கூறுபடுத்திப் பற்றிச் செல்வதால் இயமனைக் குறித்தது எனவும், சீதைக்கு மாற்றமில்லை, வினையும் இல்லை என்ற திகைப்புண்டாகிய நிலை இது.

3383. **'விண்ணவர் ஏவல் செய்ய, வென்ற**
என் வீரம் பாராய்;
மண்ணிடைப் புழுவின் வாழும்
மானிடர் வலியர் என்றாய்;
பெண் எனப் பிழைத்தாய் அன்றேல்; உன்னை
யான் பிசைந்து தின்ன
எண்ணுவென் என்னின், பின்னை என்
உயிர் இழப்பென் என்றான்.

விண்ணவர் ஏவல் செய்ய வென்ற என் வீரம் பாராய் - தேவர்கள் யான் ஏவிய குற்றேவல் செய்ய அவர்களை வென்ற என்வீரத்தை நீ கருதாமல்; **மண்ணிடைப் புழுவின் வாழும் மானிடர் வலியர் என்றாய் -** இவ்வுலகில் இழிந்த புழுப் போல் வாழும் மனிதரை வலிமை உடையவர் எனக் கூறினாய்; **பெண் எனப் பிழைத்தாய் -** ஒரு பெண் என்ற காரணத்தால் நீ உயிர் பிழைத்துள்ளாய்; **அன்றேல் -** அல்லாவிடில்; **உன்னையான் பிசைந்து தின்ன எண்ணுவென் -** உன்னை என் கைகளால் பிசைந்து உண்ண நினைப்பேன்; **என்னின் -** அவ்வாறு எண்ணிச் செயல்பட்டேனென்றால்; **பின்னை என் உயிர் இழப்பென் என்றான்-** (உன்னை அடைய முடியாததால்) பின்னர் என் உயிரைப் போக்கிக் கொள்வேன் என்று கூறினான் இராவணன்.

தேவர்கள் தனக்கு ஏவல் செய்யும் பெருமையை முதலில் கூறினான். பின்னர் மானிடர் புழுவை விட இழிந்தவர் என்று தன் உயர்வை மேலும், நிலை நாட்ட முனைகிறான். காம நிலை மாறி வெகுளி எழுந்ததின் விளைவு தற்பெருமையை எடுத்துக் கூறுகிறான். உன்னை யான் பிசைந்து தின்ன எண்ணுவென் என்பதால் ஊன் உண்டு வாழும் அரக்க வாழ்வைக் காட்டும். சினத்தின் மிகுதியால் பழி வாங்கும் முறையில் சீதையைப் பிசைந்து தின்ற பின் அவளை அடைய முடியாமையால் தானும் இறந்துபடும் நிலையை உணர்கிறான்; 'பின்னை என்னுயிர் விண்ணவர் ஏவல் செய்ய வென்ற வீரம் ஒருபால், தன் உயிர் இழக்கும் வீழ்ச்சி ஒருபால் - இராவணன் கூற்றின் இருதுருவப் பாங்கு இது.

3384. 'குலைவுறல், அன்னம்! முன்னம்,
யாரையும் கும்பிடா என்
தலைமிசை மகுடம் என்ன, தனித்தனி
இனிது தாங்க,
அலகு இல் பூண் அரம்பை மாதர் அடிமுறை
ஏவல் செய்ய,
உலகம் ஈர்-ஏழும் ஆளும் செல்வத்துள்
உறைதி' என்றான்.

அன்னம் - அன்னப்பறவை போன்ற மெல்லியலே!;**குலைவுறல்-** நடுக்கம் கொள்ள வேண்டாம்; **முன்னம் யாரையும் கும்பிடா என் தலைமிசை மகுடம் என்ன -** இதற்கு முன் எவரையும் கும்பிட்டு வணங்காத என் தலைகள் மீது மணி முடி போல; **தனித்தனி இனிது தாங்க -** ஒவ்வொரு தலையிலும் முறையே இன்பமாக உன்னை உயர்த்தி வைத்துக் கொண்டு; **'அலகு இல் பூண் அரம்பை மாதர் அடிமுறை ஏவல் செய்ய -** எண்ணற்ற அணிகலன் பூண்ட அரம்பையர்கள் உன் திருவடிகளில் முறைப்படி நீ இடும் ஏவலைச் செய்ய; **உலகம் ஈர் ஏழும் ஆளும் செல்வத்துள் உறைதி என்றான்-** பதினான்கு உலகங்களையும் அரசாளும் பெரும் செல்வ வாழ்வில் மகிழ்ந்திருப்பாயாக என வேண்டினான் இராவணன்.

முன் கொண்ட வெகுளி மாற, மீண்டும் இராவணன் காமம் மீதூர இனிய மொழிகளைக் கூறத் தொடங்குகிறான். இவ்வாறு மெய்ப்பாடுகள் மாறி மாறி வரும் நிலையைக் கம்ப நாடகம் நன்கு காட்டுகிறது. இராவணன் யாரையும் வணங்கா நிலை, முன்னர்ச் சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலத்தில் 'வலிய நெடும் புலவியினும் வணங்காத மகுட நிறை வயங்க மன்னோ (3069) என்று கூறியதாலும் உணரப்படும். தலை வணங்காத் தலைமை நிலை மாறி இருபது தலை மீதும் மணிமுடி போலச் சீதையைத் தாங்குவதாகக் கூறும் போது இராவணனின் வீழ்ச்சி புலனாகிறது. மகளிர் மனத்தைச் செல்வம் மாற்றும் என்ற நினைப்பிலே பதினான்கு உலகங்களையும் ஆளும் செல்வம் பெறுவாள் என்பதையும் கூறுகிறான்.

அன்னம் - உவம ஆகுபெயர் அண்மை விளி ஏற்று வந்துளது.

கற்பின் கனலி கனன்று எழுதல்

acharya.org

3385. ***செவிகளைத் தளிர்க் கையாலே சிக்குறச்***
சேமம் செய்தாள்;
'கவினும் வெஞ் சிலைக் கை வென்றிக்
காகுத்தன் கற்பினேனை,
புவியிடை ஒழுக்கம் நோக்காய்; பொங்கு
எரி, புனிதர் ஈயும்
அவியை நாய் வேட்டதென்ன, என்
சொனாய்? அரக்க!' என்னா,

(அது கேட்ட சீதை) **செவிகளைத் தளிர்க்கையாலே சிக்குறச் சேமம் செய்தாள் -** *தன் காதுகளை மெல்லிய தளிர் போன்ற கைகளாலே அழுத்தமாக மூடிக் கொண்டாள்;* **கவினும் வெஞ்சிலைக் கை வென்றிக் காகுத்தன் கற்பினேனை -** *அழகிய கொடிய வில்லை ஏந்திய கையும் வெற்றியும் உடைய இராமன் திறத்துக் கற்பு பூண்ட (அவன் மனைவியாகிய) என்னை;* **புவியிடை ஒழுக்கம் நோக்காய் -** *உலகில் உயர்ந்தோர்க்குரியஒழுக்கத்தை எண்ணிப் பாராதவனாய்;* **பொங்கு எரி(ப்) புனிதர் ஈயும் அவியை நாய் வேட்ட தென்ன -** *வளர்ந்தெரியும் வேள்வித் தீயில் தூய முனிவர் (தேவர்க்காக) இடும் அவிர்ப்பாகத்தை நாய் விரும்பினாற் போல;* **என் சொனாய் அரக்க என்னா -** *என்ன வார்த்தை சொன்னாய் அரக்கனே என்று சொல்லி.*

இராவணன் கூறிய சொற்கள் கேட்கத் தக்கன அல்ல ஆதலால் தன் செவிகளைக் கைகளால் மூடிக் கொண்டாள். சிக்கு - கெட்டி உறுதி எனலுமாம். சீதை தன்னை யாரென்று இராவணனிடம் கூறும் போதும் 'காகுத்தன் மனைவி' என்றது (3357) போல இங்கும் அப்பெயரே சுட்டினாள். தேவர்க்குரிய அவி உணவு போல உயர்ந்தகற்புடை நிலையில் சீதை இருப்பதையும் நாய் போல் இழிந்த நிலையில் இராவணன் இருப்பதையும் உவமையால் அறியலாம். 'அவியை நாய் வேட்டதென்ன' என்று உவமை சொன்னவள், அதற்குரிய உவமேயத்தை விரித்துரைக்கவில்லை. கற்புடைத் தேவி அதனைச் சொல்லக் கூசினாள். அதனை விரிக்காமல், 'என் சொன்னாய், அரக்க' என்று வினவி முடித்தாள் - நயத்தக்க நாகரிகம் உணர்க. அடியவரைக் காப்பதால் அழகும் பகைவரை அழிப்பதால் வெம்மையும் கொண்டதாக இராமன் வில் போற்றப் பெறுகிறது. இதுவரை முனிவர் என இராவணனை மதித்த நிலை மாறி 'என் சொன்னாய், அரக்க!' என இழிவு படக் கேட்கிறாள் சீதை. கவினும் - எதிர்காலப் பெயரெச்சம்.

3386. ***'புல் நுனை நீரின் நொய்தாப்***
போதலே புரிந்து நின்ற
என் உயிர் இழத்தல் அஞ்சி,
இற்பிறப்பு அழிதல் உண்டோ?
மின் உயிர்த்து உருமின் சீறும்
வெங் கணை விரவாமுன்னம்,
உன் உயிர்க்கு உறுதி நோக்கி,
ஒளித்தியால் ஓடி' என்றாள்.

புல்நுனை நீரின் நொய்தாப் போதலே புரிந்து நின்ற - புல்லின் நுனியில் தங்கிய நீர்த்துளி போன்று அற்பமாய் ஆவி ஆகிப் போவதையே தன் தொழிலாக விரும்பிச் செய்கின்ற; **என் உயிர் இழத்தல் அஞ்சி இற்பிறப்பு அழிதல் உண்டோ -** என்னுடைய உயிரை விட்டு விடுவதற்குப் பயந்து நற்குலத்தில் பிறந்த பெருமையை அழியும்படி செய்வதுண்டோ? (இல்லை); **மின் உயிர்த்து உருமின் சீறும் வெங் கணை விரவா முன்னம் -** மின்னலென ஒளிவிட்டு இடியெனச் சீறித் தாக்கும் கொடிய அம்பை (இராமன் விட, உன்னை வந்து) தைத்து உன்னைக் கொல்வதற்கு முன்னரே; **உன் உயிர்க்கு உறுதி நோக்கி -** உன்னுடைய உயிருக்குப் பாதுகாப்பைக் கருதி; **ஓடி ஒளித்தி என்றாள் -** இவ்விடம் விட்டு ஓடி மறைந்து கொள் எனக் (இராவணனை எச்சரிக்கை செய்து) கூறினாள் சீதை; **ஆல் -**அசை. வாழ்க்கை நிலையற்றது என்பதை உணர்த்தப் புல் நுனி நீர் உவமையாகும். 'புன்னுனி மேல் நீர்போல் நிலையாமை என்றெண்ணி' என நாலடியாரும் (பாடல் 34) கூறும். இற்பிறப்பு என்பதன் உயர்வு. அனுமன் மொழியிலும் 'இற்பிறப்பு என்பது ஒன்றும் ...களிநடம் புரியக் கண்டேன்' (6035) என வெளிப்படும். இராமனின் அம்பின் ஒளிக்கு மின்னலும் ஆற்றலுக்கு இடியும் உவமை ஆயின. சீதை தன் பண்பிற்கேற்ப இராமன் அம்பு வாராமுன் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளுமாறு இராவணனை எச்சரிக்கிறாள். இதனால் இராமனின் பெருமையும் விளங்கும்.

இற்பிறப்பு கற்பிற்கு இலக்கணை.

ஆசையை விளம்பி, அரக்கன் சீதைஅடிவணங்கல்

3387. **என்று அவள் உரைக்க, நின்ற**
இரக்கம் இல் அரக்கன், 'எய்த
உன் துணைக் கணவன் அம்பு, அவ்
உயர் திசை சுமந்த ஓங்கல்
வன் திறல் மருப்பின் ஆற்றல் மடித்த
என் மார்பில் வந்தால்,
குன்றிடைத் தொடுத்து விட்ட பூங்
கணைகொல் அது' என்றான்.

என்று அவள் உரைக்க - என்று சீதை சொல்ல; **நின்ற இரக்கம் இல் அரக்கன் -** அவன் முன் நின்ற இரக்கமற்ற அரக்கனாம் இராவணன்; **உன்துணைக் கணவன் எய்த அம்பு -** உன்னுடைய வாழ்க்கைத் துணைவனான கணவன் ஏவிய அம்பு; **அவ் உயர் திசை சுமந்த ஓங்கல் வன்திறல் மருப்பின் ஆற்றல் -** அந்தச் சிறந்த திக்குகளைத் தாங்கிய மலை போன்ற யானைகளின்வலிய திறமை வாய்ந்த தந்தங்களின்; **ஆற்றல் மடித்த என் மார்பில் வந்தால் -** வலிமையை அழித்த என் மார்பகத்தில் தைக்க வந்தால்; **குன்றிடைத் தொடுத்து விட்ட பூங்கணை கொல் அது என்றான் -** மலையிடத்து தொடுத்து ஏவிவிட்ட மலரம்பு போல் ஆகும் எனக் கூறினான்.

பெண்ணென்றும் பார்க்கவில்லை. உலக ஒழுக்கமும் பார்க்கவில்லை. ஆதலால் அரக்கன் மனத்தில் இரக்கமில்லை. 'உன்துணைக் கணவன்' என்ற தொடரில் உன்போல் பெண் தன்மை உடைய கணவன் என்ற இகழ்ச்சியும் தொனிக்கிறது. ஓங்கல் - மலை.

இங்கு மலை போன்ற யானையைக் குறிப்பதால் உவமை ஆகுபெயர். இராவணன் மார்புக்குக் குன்றும், இராமன் அம்பிற்குப் பூங்கணையும் உவமையாம். குன்றின் மேல் எறிந்த மலர் அதற்கு எத்தீங்கும் விளைவிக்காதது போன்று இராமன் அம்பு தன்னை ஒன்றும் செய்யாது எனச் சுட்டினான். கொல்-அசைநிலை.

3388. **அணங்கினுக்கு அணங்கனாளே! ஆசை நோய்**
அகத்துப் பொங்க,
உணங்கிய உடம்பினேனுக்கு உயிரினை
உதவி, உம்பர்க்
கணம் குழை மகளிர்க்கு எல்லாம் பெரும் பதம்
கைக்கொள்' என்னா,
வணங்கினன்-உலகம் தாங்கும்
மலையினும் வலிய தோளான்.

உலகம் தாங்கும் மலையினும் வலிய தோளான் - இந்த மண்ணுலகைத் தாங்கி நிற்கும் மலையைக் காட்டிலும் ஆற்றல் மிக்க தோளை உடைய இராவணன்; **அணங்கினுக்கு அணங்கனாளே -**தெய்வப் பெண்ணுக்கு ஒரு தெய்வப் பெண் போன்றவளே!; **ஆசை நோய் அகத்துப் பொங்க -** காமம் ஆம் வியாதி என் மனத்தில் வளர; **உணங்கிய உடம்பினேனுக்கு -** வாடிய உடலையுடைய எனக்கு; **உயிரினை உதவி -** (சாக உள்ள) என் உயிரை (உன் கருணையால்) காப்பாற்றி எனக்களித்து; **உம்பர்க் கணம் குழை மகளிர்க்கு எல்லாம் பெரும்பதம் கைக்கொள் -** மேலுலகிலுள்ள திரண்ட குழை எனும் காதணிகள் பூண்ட தெய்வ மகளிர் எல்லார்க்கும் கிடைப்பதற்கரிய சிறந்த நிலையுடைய பதவியை நீ ஏற்றுக்கொள்; **என்னா வணங்கினன் -** என்று கூறி வீழ்ந்து வணங்கினான்.

உலகம் தாங்கும் மலை - மேருமலை. அது அச்சுப் போல நின்றுஉலகைத் தாங்குகிறது என்பது புராண மரபு. அணங்கு - அழகு என்பாருமுளர் அழகெனும் அவையும் ஓர் அழகு பெற்றதே என முன்னர்க் கூறப்பட்டுளது (513). தெய்வ மகளிர்க்கு உன் அழகால் வருத்தத்தை உண்டாக்குபவளே எனவும் கூறுவர். பின்னர் வரும் சுந்தரகாண்டக் காட்சிப் படலத்திலும் சீதையை வேண்டிய இராவணனை 'முடியின் மீது முகிழ்த்து உயர்கையினன், படியின் மேல் விழுந்தான் பழிபார்க்கலான்' எனக் காட்டுவார் கம்பர் (5182). ஒரு முறை அச்சுறுத்துவதும் மறுமுறை அடி வீழ்ந்து தாழ்வதும் இராவணனின் வெகுளியும் காமமும் மாறிமாறி அவனை அலைக்கழித்து நிற்கும் நிலையைக் காட்டும். கணம் - திரட்சி.

'இறைவா! இளையோய்' எனச் சீதை ஏங்கி அழைத்தல்

கலிவிருத்தம்

3389. **தறைவாய் அவன் வந்து**
அடி தாழுதலும்,
கறை வாள் பட ஆவி

கலங்கினள்போல்,
'இறைவா! இளையோய்!'
என ஏங்கினளால்-
பொறைதான் உரு ஆனது ஓர்
பொற்பு உடையாள்.

அவன் வந்து தறைவாய் அடி தாழுதலும் - அந்த இராவணன் சீதை முன் வந்து அவள் திருவடி நோக்கித் தரையில் விழுந்து வணங்கவும்; **கறைவாள் பட ஆவி கலங்கினள் போல் -** இரத்தக் கறை படிந்த வாள் தன் மீது பட உயிர் குலைந்து துன்புற்றவள் போல; **இறைவா இளையோய் என -** என் தலைவனே! அவர் தம்பியாம் இலக்குவனே! என வாய் விட்டுக்கதறி; **பொறை தான் உரு ஆனது 'ஓர் பொற்பு உடையாள்' ஏங்கினள் -** பொறுமையே ஓர் வடிவம் போன்ற தன்மையுடையவளாம் சீதை ஏக்க முறுவாள்; **ஆல் -** அசை.

தறை - தரை. பாயிரத்தில் 'மடப் பிள்ளைகள் தறையில் கீறிடின்தச்சரும் காய்வரோ?' (9) என்பது போல் இங்கும் எதுகை நோக்கி வல்லின றகரமாகத் திரிந்துள்ளது. இராவணன் நிலத்தின் மீது தான்விழுந்தான். அச் செயல் வாளொன்று தன் உடல்மேல் பட்டது போல் உயிர் கலங்கினாள் சீதை. இச் செயல் அவளது பண்பைக் காட்டும்.'பொறை தான் உருவாய தொர் பொற்பு' என்பதும் 'இரும் பொறை என்பது ஒன்றும்... களிநடம் புரியக் கண்டேன்' எனும் அனுமன் கூற்றிலும் (6035) வெளிப்படும்.

இப்பாடலும் பின்வரும் எட்டுப் பாடல்களும் அவலச் சுவையைவெளிப்படுத்துவன.
இராவணன் பன்னசாலையோடு சீதையை எடுத்தல்

3390. ஆண்டு, ஆயிடை, தீயவன் ஆயிழையைத்
தீண்டான், அயன் மேல் உரை சிந்தைசெயா;
தூண்தான் எனல் ஆம் உயர் தோள் வலியால்,
கீண்டான் நிலம்; யோசனை கீழொடு மேல்.

ஆண்டு ஆயிடை தீயவன் - அப்பொழுது அவ்விடத்தில் அத் தீயவனாம் இராவணன்; **அயன் மேல் உரை சிந்தை செயா -** பிரமன் முன்னரிட்ட சாபத்தை மனத்தில் எண்ணி; **ஆயிழையைத் தீண்டான் -** அணிகலன்கள் அணிந்த சீதையின் திருமேனியைத் தொடாதவனாகி; **தூண்தான் எனல் ஆம் உயர் தோள் வலியால் -** கல்தூண்கள் தாம் என்று கூறத்தக்க உயர்ந்த தோள்களின் வலிமையால்; **நிலம் கீழொடு மேல் யோசனை கீண்டான் -** சீதை இருந்த பூமியின் கீழேயும் பக்கங்களிலும் ஆக ஒரு யோசனை அளவு பெயர்த்தெடுத்தான்.

பிரமனிட்ட சாபம் பின்னர்ச் சடாயு உயிர் நீத்த படலத்திலும் 'தீண்ட அஞ்சுமால் ஆரியன் தேவியை அரக்கன் நல்மலர் பேர் உலகு அளித்தவன் பிழைப்பு இல்சாபத்தால்' (3458) எனவும் கூறப் பெறும். இராவணனுக்கு வேதவதி, அரம்பை, நரி கூபரன், புஞ்சிகத்தலை ஆகியோராலும் சாபங்கள் உண்டு. நிலத்தொடு பெயர்த்தெடுத்த செய்தி கம்பரின் படைப்பு. இவ்வாறு படைத்தது மட்டுமின்றி நூலில்

பல இடங்களில் இதனைக் கூறியுள்ளார். யோசனை என்பது ஒரு காத தூரம் எனவும் நாற்காததூரம் எனவும் கூறுவர்.

குபேரனின் அளகாபுரியில் அரம்பையை இராவணன் கற்பழித்த போது அவள் இட்ட சாபம் 'வலிய ஒரு பெண்ணைத் தீண்டின் அவள் கற்புக்கனலால் எரிவாய் என்பதாம் இவ்வாறே நளகூபனும் புஞ்சிகத்தலையும் சாபம் இட்டனர் என்பர். இவ்வாறு இராவணன் பெற்ற சாபம்பற்றிப் பல கதைகள் உள.

இக் காண்டத்தின் முதற் படலத்தில் விராதன் பிராட்டியைப்பற்றித் தூக்கிச் செல்லும் செய்தி வருவது நினையத்தக்கது. வான்மீகஇராவணன் தீண்டிக் கவர்தலுக்கும் விராதன் தீண்டிக் கவர்தலுக்கும்வேற்றுமை உண்டு. இவன் காம வயத்தனாய்ப் பெண்மை சிதைக்கநினைப்பவன்; அவனோ விலங்கு நிலையிலனனாய் உணவுக்குஅலைபவன். விலங்கு நிலையினும் கொடியது காமக் கடுங்கனல்என்பது கருத்துப் போலும். இவ் ஒப்பீடு நெடிது நினைதற்கு உரியது.

3391. கொண்டான் உயர் தேர்மிசை;
கோல் வளையாள்
கண்டாள்; தனது ஆர்
உயிர் கண்டிலளால்;
மண்தான் உறும்
மின்னின் மயங்கினளால்;
விண்தான் வழியா
எழுவான் விரைவான்.

உயர் தேர் மிசைக் கொண்டான் - *(அவ்வாறு பெயர்த்த நிலத்தை) உயர்ந்த தன் தேர் மேல் வைத்துக் கொண்டான்;* **கோல் வளையாள் கண்டாள் -** *(அச் செயலை) அழகிய வளையணிந்த சீதை பார்த்தாள்;* **தனது ஆருயிர் கண்டிலள் -** *தன்னுடைய அரியஉயிரைக் காணவில்லை;* **மண் உறும் மின்னின் மயங்கினள் -** *தனக்குரிய நிலமாம் மேகத்தை விட்டுத் தரையில் விழுந்த ஒரு மின்னற் கொடி போலக் கலங்கினாள் (அப்போது இராவணன்);* **விண் வழியா எழுவான் விரைவான் -** *ஆகாய வழியாக விரைவிற் செல்லக் கருதினான். ஆல் இரண்டும் அசை; தான் இரண்டும் அசை.*

கோல் வளை - அழகிய வேலைப்பாடுகள் அமைந்த வளை. கோல் - திரட்சியும் ஆம். வார்கோல் செறிய (புறம். 36) கோனிற வளையினார்க்கு (சீவக. 209) எனவரும். தேர் நிலத்தின் மீது சிறிதுதூரம் சென்றதை வயவர் பூமி மேல் அவன் தேர் சென்ற நெடுநெறிபோனார் (3479) என்பதில் காணலாம். மண்உறுமின் -இல்பொருளுவமை. சீதையின் அரற்றல்

3392. 'விடு தேர் என, வெங் கனல்
வெந்து அழியும்
கொடிபோல் புரள்வாள்;
குலைவாள்; அயர்வாள்;

துடியா எழுவாள்;
துயரால் அழுவாள்;
'கடிதா, அறனே! இது
கா' எனுமால்.

தேர் விடு என - *(இராவணன் தேர்ப்பாகனைப் பார்த்து) விரைவாகத் தேரைச் செலுத்து என்று கூற;* **வெங்கனல் வெந்து அழியும் கொடி போல் -** *கொடிய தீயில் வீழ்ந்து வெந்து அழிகின்ற கொடி போன்று;* **புரள்வாள் குலைவாள் அயர்வாள் துடியா எழுவாள் துயரால் அழுவாள் -** *சீதை கீழே புரண்டு நிலை குலைந்து செயலறியாது சோர்ந்து மனம் துடித்து எழுந்து பின் வருந்தி அழுவாள்;* **அறனே கடிதா இதுகா எனும் -** *'தருமமே! இத்துன்பத்திலிருந்து விரைவாகக் காப்பாற்று' என வேண்டுவாள்.***ஆல்-** *ஈற்றசை.*

தீயில் வீழ்ந்த கொடி எரிவது போலச் சீதை இராவணனின் தேர்மீது துன்புற்றாள். கொடி, சீதைக்கு உவமை; தீ, இராவணனின்செயலுக்குஉவமையாம். சீதை படும் பாட்டைப் பல வினைத்தொடர்கள் விளக்கும். மேலும் கடியா யறமே என்ற பாடத்திற்கு'ஒருவரும் கைவிடாத தருமமே எனவும் உரைப்பர்.

யாரும் துணையற்ற நிலையில் தருமமே காப்பாற்றும் என்றநம்பிக்கை இதனால் புலனாகும்.

3393. 'மலையே! மரனே! மயிலே! குயிலே!
கலையே! பிணையே! களிறே! பிடியே!
நிலையா உயிரேன் நிலை தேறினிர் போய்,
உலையா வலியாருழை நீர் உரையீர்!

மலையே - *மலைகளே!;* **மரனே -** *மரங்களே!;* **மயிலே -** *மயில்களே!;* **குயிலே -** *குயில்களே!;* **கலையே -** *ஆண் மான்களே!;* **பிணையே -** *பெண்மான்களே!;* **களிறே -** *ஆண்யானைகளே!;***பிடியே-** *பெண் யானைகளே!;* **நிலையா உயிரேன் நிலை -** *நிலைபெறாத உயிருடன் துன்புறும் என் நிலையை;* **தேறினிர் போய் -** *அறிந்தவர்களாகச் சென்று;* **உலையா வலியாருழை -** *அழியாத வலிமையுடைய இராமலக்குவரிடம்;* **நீர் உரையீர் -** *நீங்கள் சொல்லுங்கள் என்றாள் சீதை.*

இராவணன்பால் சிக்கி உயிர் குலையும் தன் நிலையை அறிந்து, இராமலக்குவரிடம் எப்பொருளேனும் தெரிவித்துவிடாதா எனக் கையற்று அலறுவதை விவரிப்பது இப்பாடல். பண்டை இலக்கியங்களில் தலைவியைப் பிரிந்த தலைவனிடம் இவ்வாறு பல பொருள்களைத் தூது விடல் காணப்பெறும். ஞாயிறு திங்கள் அறிவே நாணே கடலே கானல் விலங்கே மரனே புலம் புறு பொழுதே புள்ளே நெஞ்சே அவையல பிறவும் நுவலிய நெறியாற் சொல்லுவ போலவும் கேட்குந போலவும் சொல்லியாங்கு அமையும் என்மனார் புலவர் எனத் தொல் காப்பிய நெறி (தொல். பொருள். செய்யுள் 200 பேராசிரியம்) உணர்த்துவது ஒப்பிடற்குரியதாம். வலிய பகைவரையும் எளிதில் அழிப்பவர் இராமலக்குவர் ஆதலால் உலையா வலியார் என உரைத்தாள்.   *75*

acharya.org

3394. 'செஞ் சேவகனார் நிலை நீர் தெரிவீர்;
மஞ்சே! பொழிலே! வன தேவதைகாள்!
"அஞ்சேல்" என நல்குதிரேல், அடியேன்
உஞ்சால்,அது தான் இழிவோ?' உரையீர்!

மஞ்சே - மேகங்களே!; **பொழிலே -** சோலைகளே!; **வனதேவதைகாள் -** காட்டில் உள்ள தெய்வங்களே!; **செஞ்சேவகனார் நிலை -** நேர்மையுள்ள நல்ல வீரனாம் இராமனின் (என்னை இழந்ததால் அடையும்) துன்பநிலை; **நீர் தெரிவீர் -**நீங்கள் அறிவீர்கள்; **அஞ்சேல் என நல்குதிரேல் -** பயப்படாதே என்று எனக்கு ஆறுதல் அளிப்பீராயின்; **அடியேன் உஞ்சால் அது தான்இழிவோ உரையீர் -** அடியவளாகிய நான் (பிழைப்பேன் அவ்வாறு)பிழைத்தால் அது உங்களுக்குக் குறையாகுமா? சொல்லுங்கள்.

மலைமேலும் வானத்திலும் மஞ்சு இருக்கும். பொழிலும் வானுயர்ந்து நிற்கும். வனதேவதைகள் காட்டில் நடப்பனவற்றை அறிவார்கள். எனவே, அவையும் இராமன் என்னை இழந்து வருந்தும் நிலையை அறிந்திருக்கக் கூடும். அதனைத் தன்னிடம் கூறச் சீதைவேண்டுகிறாள். சேவகன் - வீரன்; இராமனைச் சேவகன் என்றழைத்தல் 'சேவகன் சீறா முன்னம் சேதுவும் இயன்ற மாதோ' என்ற அடியில் காணலாம் (4759). நிலை - இருக்கும் இடம் எனலுமாம்.

உஞ்சால் - போலி (உய்ந்தால்).

3395. 'நிருதாதியர் வேர் அற, நீல் முகில்போல்
சர தாரைகள் வீசினிர், சார்கிலிரோ?
வரதா! இளையோய்! மறு ஏதும் இலாப்
பரதா! இளையோய்! பழி பூணுதிரோ!

நிருதாதியர் வேர் அற - அரக்கர் முதலிய கொடியவர் அடியோடு அழிய; **நீல்முகில் போல் சர தாரைகள் வீசினிர் சார்கிலிரோ -** நீல மேகம் போல் அம்பு மழை பொழிந்து இங்கு வந்து சேரமாட்டீரா? **வரதா -** அடைக்கலமாக வந்தவர்க்கு அருளும் இராமனே!; **இளையோய் -** இராமனின் தம்பியாம் இலக்குவனே!; **மறு ஏதும் இலாப் பரதா -** குற்றம் ஒன்றும் இல்லாத பரதனே!; **இளையோய் -** பரதனை நீங்காத் தம்பியாம் சத்துருக்கனே!; **பழி பூணுதிரோ -** என்னை இந்த ஆபத்திலிருந்து காக்காமலிருந்து பழியை அடைவீர்களோ?

நிருதாதியர் - அரக்கர் தலைவனாம் இராவணன் முதலானோர் எனவுமாம். இராமனை நீல முகிலுக்கு ஒப்பிட்டது நிறத்தாலும் அம்பு சொரியும் ஆற்றலாலும் என்க. 'வரதன்' என்ற வழக்கு பாலகாண்டத் திரு அவதாரப் படலத்தில் 'வரதனும் இளவலும் என மருவினரே' (307) என வந்துளது. கடுஞ் சொல்கூறி வனத்தில் இராமனைத் தேட இலக்குவனை விடுத்ததையும் மறந்து 'இளையோய்' என்கிறாள். கைகேயி வரத்தால் பெற்ற நாட்டை மீண்டும் இராமனுக்கே அளிக்கக் காட்டிற்கு வந்து கூற இராமன்மறுக்கவே அவன் பாதுகையைப் பெற்று நந்திக் கிராமத்திலிருந்த

பரதனை 'மறுஏதும் இலாப் பரதா' என்கிறாள். பரதனை நீங்காத சத்துருக்கனையும் 'இளையோய்' என்றாள். இத்தகைய குற்றமற்ற நால்வரும் தனக்கேற்பட்ட தீங்கை நீக்க வராததால் பழி பூணுவார்களோ என அஞ்சுகிறாள் சீதை.

3396. 'கோதாவரியே! குளிர்வாய், குழைவாய்!
மாதா அனையாய்! மனனே தெளிவாய்;
ஓதாது உணர்வாருழை, ஓடினை போய்
நீதான் வினையேன் நிலை சொல்லலையோ?

***கோதாவரியே -** கோதாவரி எனும் ஆறே!; **குளிர்வாய் -** குளிர்ந்த தன்மை உடையாய்; **குழைவாய் -** இளகும் இயல்புடையாய்; **மாதா அனையாய் -** தாயைப் போன்றவளே!; **மனனே தெளிவாய் -**குற்றமற்ற தெளிந்த மனமுடையாய்; **ஓதாது உணர்வார் உழை -** ஓதாமலே எல்லா நூல்களையும் உணர்ந்துள்ள என் கணவரிடத்து; **ஓடினைபோய் -** ஓடிச் சென்று; **வினையேன் நிலை நீ தான் சொல்லலையோ -** துன்பமுற்ற தீவினையேனாகிய என் நிலையை நீயே போய்ச் சொல்லமாட்டாயா?*

குளிர்தலும் குழைதலும் நீரின் தன்மை. அவற்றைப் பெற்ற கோதாவரி ஆறு தன் துன்பத்தை இராமனிடம் கூறாதா எனச் சீதைஏங்குகிறாள். ஓடுதல் ஆற்றின் இயல்பு. குளிர் பண்பும் குழையும் பண்பும் தாயன்பும் கொண்ட கோதாவரி தன் ஓட்டத்தின் போக்கைத் திசை மாற்றி இராமலக்குவரை நோக்கி ஓடித் தெரிவிக்கக் கூடாதாஎன்று பேதைச் சீதை அரற்றுகிறாள். 'புவியினுக்கு' எனும் பாடலில்இப்பண்பு முன்னரே கூறப் பெற்றதாம் (2732) ஆற்றைத் தாயாகப் படைப்பது கவிமரபு இதனைச் 'சரயு என்பது தாய் முலை அன்னது'(23) என வந்த தொடரால் அறியலாம். ஓதாதுணரும் நிலையை முன்னர் விராதன் 'அன்னம் ஆய் அருமறைகள் அறைந்தாய் நீ, அவை உன்னை முன்னம் ஆர் ஓதுவித்தார்' (2575) எனத் துதித்தலில் காணலாம். சீதை புலம்பியது போலவே இராமனும் அவளைக் காணாது புலம்பியது ஒப்பிடற்பாலது. (3731 - 3740).

மனன் - போலி.

3397. 'முந்தும் சுனைகாள்! முழை வாழ் அரிகாள்!
இந்தந் நிலனோடும் எடுத்த கை நால்-
ஐந்தும், தலை பத்தும், அலைந்து உலையச்
சிந்தும்படி கண்டு, சிரித்திடுவீர்.

***முந்தும் சுனைகாள் -** என் முன்னே தோன்றும் மலை ஊற்றுக்களே!; **முழை வாழ் அரிகாள் -** மலைக் குகையில் வாழும் சிங்கங்களே!; **இந்தந் நிலனோடும் -** நானிருந்த இந்தத் தரையோடும்; **எடுத்த கை நால் ஐந்தும் -** பெயர்த்தெடுத்த இருபது கைகளையும்; **தலைபத்தும் -** பத்துத் தலைகளையும்; **அலைந்துலையச் சிந்தும்படி கண்டு சிரித்திடுவீர் -** (இராமன் அம்புகளால்) அலைவுற்றுச் சிதறி அழியச் சிந்திவிடுவதைப் பார்த்து நீங்கள் சிரிப்பீர்கள்!. சுனை - மலையிலுள் நீர் நிலையுமாம். தனக்கேற்பட்ட அவலத்தில் எதிர்ப்படும் சுனைகளையும் முழையில் வாழும்*

சிங்கங்களையும் பார்த்து. இராவணன் அழிவதைக் கண்டு சிரியுங்கள் என்கிறாள் சீதை. தனக்குத் தீங்கிழைத்த இருபது கையும் பத்துத் தலையும் சிதற வேண்டும் என எண்ணுகிறாள் சீதை.

இந்தந் நிலனோடும் என பிற அடிகளிற்கேற்ப எதுகை பெற ஒற்று மிகுந்து வந்துளது.

இராவணன் ஏளனமும் சீதையின் இடித்துரையும்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3398. **என்று, இன்ன பலவும் பன்னி,**
இரியலுற்று அரற்றுவாளை,
'பொன் துன்னும் புணர் மென் கொங்கைப்
பொலன்குழாய்! போரில் என்னைக்
கொன்று, உன்னை மீட்பர்கொல், அம்
மானிடர்? கொள்க' என்னா,
வன் திண்கை எறிந்து நக்கான்-
வாழ்க்கைநாள் வறிது வீழ்ப்பான்.

என்று இன்ன பலவும் பன்னி - இவ்விதம் பல சொற்களைச் சொல்லி; **இரியலுற்று அரற்று வாளை -** நிலைகெட்டு வாய் விட்டுப் புலம்பி அழும் சீதையை, (நோக்கி); **வாழ்க்கை நாள் வறிது வீழ்ப்பான் -** தனது வாழ்நாளை வீணாக அழித்துக் கொள்பவனானஇராவணன்; **பொன் துன்னும் புணர்மென் கொங்கைப் பொலன்குழாய் -** பொற்கலன்கள் அணிந்த நெருங்கிய மார்புகளைஉடைய அழகிய குண்டலமணிந்த பெண்ணே!; **அம்மானிடர் போரில் என்னைக் கொன்று உன்னை மீட்பர் கொல் -** அந்த மனிதர்கள் சண்டையில் என்னைக் கொன்று உன்னை மீட்டு விடுவார்களோ?; **கொள்க -** முடிந்தால் மீட்டுக் கொள்ளட்டும்; **என்னா வன்திண்கை எறிந்து நக்கான் -** என்று கூறி வலிய திண்ணிய கைகளைப் புடைத்துச் சிரித்தான்.

பன்னுதல் - பல முறை கூறல். வாழ்க்கை நாள் வறிது வீழ்ப்பான் - செயற்கரிய தவம் செய்து மூன்றரைக் கோடி ஆண்டுகளை வாழ்நாளாகப் பெற்றும் தீய செயல் புரிந்து அவற்றைவீணாகப் போக்குபவன். அத்தகைய தீயோர் அழிவது உறுதி என்பது பெறப்பட்டது. பொன் துன்னும் - பொன்னிறம் பொருந்திய என்றுமாம். கைஎறிதல் - இகழ்ச்சியிலும் வெகுளியிலும் தோன்றும் மெய்ப்பாடு. 'அங்கதன் அதனைக் கேளா, அங்கையோடு அங்கை தாக்கித்துங்கவன் தோளும் மார்பும் இலங்கையும் துளங்க நக்கான்' என வருவதை (7001) இத்துடன் ஒப்பிடலாம்.

கொல் - ஐயப்பொருளில் வந்த அசை. *8*

***3399*வாக்கினால் அன்னான் சொல்ல, 'மாயையால்**
வஞ்சமான் ஒன்று
ஆக்கினாய்; ஆக்கி, உன்னை ஆர்
உயிர் உண்ணும் கூற்றைப்
போக்கினாய்; புகுந்து கொண்டு போகின்றாய்;
பொருது நின்னைக்
காக்குமா காண்டி ஆயின், கடவல்
உன்தேரை' என்றாள்.

அன்னான் வாக்கினால் சொல்ல - அந்த இராவணன் தன் வாயால் இந்தப் பழிமொழிகளைக் கூற; (சீதை அவனை நோக்கி); **மாயையால் வஞ்ச மான் ஒன்று ஆக்கினாய் -** மாயையினால் ஒரு பொய்ம்மானைக் கற்பித்தாய்; **ஆக்கி உன்னை ஆர்உயிர் உண்ணும் கூற்றைப் போக்கினாய் -** உனது அரிய உயிரை அழிக்கும் யமன் போன்ற இராமனை வேறு இடத்திற்குப் போகச் செய்தாய்; **புகுந்து கொண்டு போகின்றாய் -** இங்கு வந்து என்னைக் கவர்ந்து செல்கிறாய்; **பொருது நின்னைக் காக்குமா காண்டி ஆயின் -**போர் புரிந்து அவரிடமிருந்து உன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் வழியைஅறிவாயானால்; **உன்தேரை(க்) கடவல் என்றாள் -** உன் தேரை மேற்கொண்டு செலுத்தாதே என்று சொன்னாள்.

வாக்கு - வாய், இடத்துத் தோன்றும் பொருள் இடத்திற்கு ஆயிற்று. பொய்ம்மானைக் காட்டி என் கணவனைப் போக்கினாய். என்னையும் அவரில்லாத போது கவர்ந்தாய். இத்தகைய இழிசெயல் செய்யாது தேரை நிறுத்தி நேரிடையாக அவருடன் போர் செய்வாயாக எனச் சீதை கூறினாள்.

உன்னை - உன்னுடைய என்ற பொருளில் வந்தது. இது உருபு மயக்கம். கடவல் - எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று.

***3400.* மீட்டும் ஒன்று உரைசெய்வாள்: 'நீ வீரனேல்,**
"விரைவில் மற்று உன்
கூட்டம் ஆம் அரக்கர் தம்மைக் கொன்று,
உங்கை கொங்கை மூக்கும்
வாட்டினார் வனத்தில் உள்ளார், மானிடர்"
என்ற வார்த்தை
கேட்டும், இம் மாயம் செய்தது
அச்சத்தின் கிளர்ச்சி அன்றோ?'

நீ வீரனேல் - நீ உண்மையான வீரன் என்றால்; **உன் கூட்டம் ஆம் அரக்கர் தம்மை விரைவில் கொன்று -** உன்னுடைய இனத்தாராம் அரக்கர்களை மிகக் குறுகிய காலத்தில் கொன்று; **உங்கை கொங்கை மூக்கும் வாட்டினார் வனத்தில் உள்ளார் மானிடர் -** உன்னுடைய தங்கையாம்சூர்ப்பணகையின் முலையையும் மூக்கையும் வெட்டியவர் காட்டிலேஉள்ளவராம் மனிதர்கள்; **என்ற வார்த்தை கேட்டும் -** என்று இச்

சொற்களைக் கேட்டும்; **இம்மாயம் செய்தது அச்சத்தின் கிளர்ச்சி அன்றோ -** இந்த மாயையைச் செய்தது பயத்தின் மிகுதியால் அல்லவா என்று; **மீட்டும் ஒன்று உரை செய்வாள் -** (அந்த இராவணனைப் பார்த்து) மறுபடியும் ஒரு வார்த்தை சொல்வாள்.**மற்று-** அசை.

விரைவில் கொல்லல் - கரதூடணரையும் எண்ணற்ற போர் வீரரையும் ஒரு முகூர்த்த நேரத்தில் இராமன் கொன்றதைக் குறிப்பிட்டதாம். சூர்ப்பணகையின் உறுப்புகளை அறுத்தது இராவணனுக்கு அவமானம் தரும் செயலாகும். இவ்விரு செயல்களையும் செய்த மானிடரை நேரில் மோதி எதிர்த்துப் போர் செய்யாமல் வஞ்சனையாக என்னைக் கவர்ந்தது அச்சத்தின் விளைவு எனச் சீதை இராவணனின் வீரத்தின் குறையைச் சுட்டினாள். 'வீரனேல்' என்ற சொல் இராவணன் வீரன் அல்லன் என்ற கருத்தினைக் குறித்தது. வீரனுக்கு வஞ்சகச் செயல் ஒவ்வாது. பின்னரும் இராவணனை நோக்கிச் சீதை 'உங்கை மூக்கும் உம்பியர்தோளும் தாளும் சின்னபின்னங்கள் செய்த அதனை நீ சிந்தியாயோ? (5202) எனச் சுந்தர காண்டத்தில் கூறுவதும் நோக்கற்குரியது.

மற்று - அசைச்சொல்.

அரக்கன் மறுமொழியும் சீதையின் எதிர்மொழியும்

3401. மொழிதரும் அளவில், 'நங்கை! கேள் இது;
முரண் இல் யாக்கை
இழிதரு மனிதரோடே யான் செரு
ஏற்பன் என்றால்,
விழி தரு நெற்றியான்தன் வெள்ளி
வெற்பு எடுத்த தோட்குப்
பழி தரும்; அதனின் சாலப் பயன் தரும்,
வஞ்சம்' என்றான்.

மொழிதரும் அளவில் - (இவ்வாறு சீதை) சொன்ன அளவில்; (இராவணன் அவளை நோக்கி); **நங்கை -** பெண்ணே!; **இது கேள் -** இதனைக் கேட்பாயாக; **முரண் இல் யாக்கை இழிதரு மனிதரோடே யான் செரு ஏற்பன் என்றால் -** வலியற்ற உடலை உடைய இழிவான மனிதர்களுடன் நான் போர் செய்ய முனைந்தால்; **விழிதரு நெற்றி யான் தன் வெள்ளி வெற்பு எடுத்த தோட்கு -** நெற்றியில் கண்ணுடைய சிவபெருமானின் கயிலை மலையை எடுத்த தோள்களுக்கு; **பழி தரும் -** பழிப்பை உண்டாக்கும்; **அதனின் வஞ்சம் சாலப்பயன் தரும் என்றான் -** அதைக் காட்டிலும் இந்த வஞ்சனைச் செயல் மிகுந்த பயனைக் கொடுக்கும் எனக் கூறினான்.

வலிமையுள்ள இராவணன் வலிமையற்ற மனிதர்களோடு போரிடுவது பழியைத்தரும். அதுமட்டுமன்று; சிவனின் கயிலை மலையை எடுத்ததோள்களின் பெருமை குலையும். எனவே, வஞ்சித்துச் சீதையைக் கவர்ந்தது நியாயமாகும் எனக் கூறுகிறான். வஞ்சனையானது பழியை விட ஏற்கத்தக்கது என நியாயம் போல் பேசுகிறான் இராவணன். இவ்வஞ்சனையால் தனக்குப் பழியில்லை. ஆனால் அந்த

மானுடர்க்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என வாதிட்டான் அவன்.

3402. **பாவையும் அதனைக் கேளா, 'தம்**
குலப் பகைஞர்தம்பால்
போவது குற்றம்! வாளின் பொருவது
நாணம் போலாம்!
ஆவது, கற்பினாரை வஞ்சிக்கும்
ஆற்றலே ஆம்!
ஏவம் என், பழிதான் என்னே,
இரக்கம் இல் அரக்கர்க்கு? என்றாள்.

பாவையும் அதனைக்கேளா *- சித்திரப் பதுமை போன்ற அழகுள்ள சீதையும் இராவணனின் அம் மொழியைக் கேட்டு; (அவனைப் பார்த்து);* ***தம் குலப் பகைஞர் தம்பால் போவது குற்றம்*** *- தமது குலத்தின் பகைவரிடத்துப் போரிடச் செல்வது குற்றமாம்;* ***வாளின் பொருவது நாணம் போலாம்*** *- அவர்களுடன் வாளேந்திப் போரிடுவது நாணம் தருவது ஆகும் போலும்;* ***கற்பினாரை வஞ்சிக்கும் ஆற்றலே ஆவது ஆம்*** *- கற்புடைய மகளிரை வஞ்சகமாய்க் கவரும் வலிமையே செய்யத்தக்கது ஆகும் போலும்;* ***இரக்கம் இல் அரக்கர்க்கு*** *- கருணை இல்லாத இராக்கதர்க்கு;* ***ஏவம் என் பழிதான் என்னே என்றாள்*** *- குற்றம் என்பது என்ன நிந்தனை என்பது எதுவோ எனக் கேட்டாள். பாவை - கண்ணிற் பாவைக்குமாம். இது உவமை ஆகுபெயர். வாள் என்பது படைக்கலன்களுக்குப் பொதுப்பெயராய் வந்தது. ஏவம் - குற்றம். எவ்வம் என்பதன் விகாரம் குற்றத்திற்கும் பழிக்கும் இரக்கமற்ற அரக்கர் காட்டும் மதிப்பு மற்றவர்களை விட வேறு வேறு மதிப்புடையது போலும் எனச் சீதை எள்ளிக் கூறினாள். அரக்கர் வஞ்சித்தற்கே உரியவர் என 'வஞ்சிக்கும் ஆற்றலே ஆம்' என்ற தொடர்க்குப் பொருள் கூறலாம்.*

சடாயு உயிர் நீத்த படலம்

அறத்தின் நாயகியை மாரீச மானால் வஞ்சித்து இராவணன் எடுத்துச் சென்றபொழுது கழுகரசனாகிய சடாயு அவனைத் தடுத்துப் போரிட்டு வலி சிதைத்து. இறுதியில் அவனது சந்திரகாசமெனும் தெய்வ வாளால் சிறகு அறுபட்டு விழுந்தான். அவன் அப்போது இறந்து படவில்லை; இராமலக்குவருக்குச் செய்தி அறிவிக்க அரிதின் உயிர் தாங்கி இருந்தான். இச் செய்தியை அவன் இராமலக்குவருக்குக் கூறிய பின்னர்த் தன் உயிரை விட்டான். தந்தையின் நண்பனுக்குத் தசரத ராமன் மாளாத சோகப் புலம்பலுடன் நீர்க் கடன் செய்தான் என்ற செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்படுவதால், இது சடாயு உயிர் நீத்த படலம் என்று பெயர் பெற்றது.

சடாயு இராம கைங்கர்யத்தில் ஈடுபட்டுத் "தன் உயிர் புகழ்க்கு விற்றவன்" ஆகையால் பக்தியின் அடிப்படையில் இப்படலம் "சடாயு மோட்சப் படலம்" என்று பெயர் பெறும் என்ற கருத்தும் உண்டு. இதைச் "சடாயு வதைப்படலம்" என்று குறிப்பிடுவதும் உண்டு, கவிப்பெருமகன் கம்பனது திருவுள்ளத்தின்படி பாவச் சார்பாளரின் அழிவே "வதை" என்ற சொல்லால் குறிக்கத்தக்கதாகும். அறத்தின் நாயகன் அறந்தலை நிறுத்த நடத்தும் அலகிலா விளையாட்டில் பட்டு அழிபவரே "வதை" என்ற சொல்லுக்கு உரியவர் ஆவர். அனுமன் வலியால் அழியும் பாவச் சின்னங்களின் அழிவும் வதை எனவே படும். சுருங்கச் சொன்னால் அறந்தலை நிறுத்த அறச் சார்பாளர் தீமையை அழிப்பதையே கவிஞர் பெருமான் "வதை" எனற சொல் சார்த்தித் தலைப்பிட்டு விளக்கியுள்ளார். வாலி வதைப்படலம், அக்க குமாரன் வதைப் படலம், கும்பகருணன் வதைப் படலம், அதிகாயன்வதைப் படலம், இந்திர சித்து வதைப்படலம், இராவணன் வதைப் படலம் போன்று வரும் பல படலப் பெயர்கள் மேல் கூறிய கருத்திற்கு அரண் சேர்த்தலை எண்ணுக. எனவே, அறத்துணைவனாகவும், கைங்கர்ய பாவனாகவும் உள்ள சடாயுவின் இறப்பைக் குறித்து வரும் படலம் "வதை" என்ற அறச்சார்பற்றவர்களுக்கு வந்துள்ளது போல் கவிஞரால் பெயரிடப்பட்டிருக்க முடியாது எனத் திண்ணமாய்க் கூறலாம். எனவே, இப்படலத்தின் பெயர் சடாயு உயிர் நீத்த படலம் என இருத்தலே இராமகாதையின் அறநாட்டப் போக்குக்கு ஒத்து அமையும் என்க.

இராவணன் சீதையைத் தூக்கிச் செல்லும்போது அவள் இரக்கமில் அரக்கர்க்கு குற்றம் எது, பழிதான் எது என்று கலங்கினாள். அவ்வபயச் சொல் கேட்ட சடாயு "எங்கடா போவது எங்கே" என எதிர் வந்து இராவணனைத் தடுத்தான். இருவருக்கும் போர் மூண்டது சடாயு இராவணனது கொடி, குண்டலம், திருமுடி, கவசம், வில் முதலியவற்றையும் தேரையும், தேர்ப்பாகனையும் சிதைத்து அழித்தான். சினம் கொண்ட இராவணன் மாற்றருந் தெய்வ வாளால் சடாயுவின் சிறகுகளை வெட்டி வீழ்த்தினான். சீதை அது கண்டு புலம்பித் துன்புற்றாள். அரக்கன் சீதையை இலங்கைக்குக் கொண்டு சென்று தொடற்கரும் அரக்கியர் காவல் நடுவே வைத்தான்.

'பெருமகன் உலைவுறு பெற்றி கேட்டும் நிற்றியோ இளையோய்'என வைதேகி வைத வார்த்தையை மனத்தில் தேக்கி, இலக்குவன் இராமபிரானைத் தேடிச் சென்றான். தமையனைக் கண்டு தான் வந்த காரணத்தைச் சொன்னான். இருவரும் சீதை இருந்த

பர்ண சாலை நோக்கி விரைந்து வந்தனர். உடல் இருக்க உயிர் பிரிந்தது போல் பர்ணசாலை இருந்த இடத்தையும் சானகி இல்லாமையையும் கண்டனர். இருவரும் அவளைத் தேடிச் சென்றனர். அவ்வழியில் கொடி, வில், கவசம் முதலியன விழுந்து கிடத்தல் கண்டு, அதைத் தொடர்ந்து சென்று இறுதியில் சடாயு விழுந்து கிடந்த இடம் வந்தனர். இராமன்பலவாறு புலம்புதலைக் கேட்ட குற்றுயிராகக் கிடந்த சடாயு நடந்ததையெல்லாம் ஒருவாறு கூறி உயிர் நீத்தான். இராமன் சோகம் மிகக்கொண்டு புலம்பினான். அவனை இலக்குவன் தேற்றினான். இறுதியில் இராமன் சடாயுவுக்கு நீர்க்கடன் செய்து முடித்த போது சூரியன் மறைந்தத. இவையே இப்படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் ஆகும்.

சானகியைக் கவர்ந்து செல்லும் இராவணனைச் சடாயு எதிர்த்தல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3403. என்னும் அவ் வேலையின்கண், 'எங்கு
அடா போவது?' என்னா,
'நில் நில்' என்று, இடித்த சொல்லன்,
நெருப்பு இடைப் பரப்பும்கண்ணன்;
மின் என விளங்கும் வீரத்
துண்டத்தன்; மேரு என்னும்
பொன் நெடுங் குன்றம் வானில் வருவதே
பொருவும் மெய்யான்;

என்னும் அவ்வேலையின்கண் - *என்று (சீதை) சொல்லிய அந்தச் சமயத்தில்;* ***எங்கு அடா போவது*** - *எங்கே அடா (என்னைத் தப்பி நீ) போவது;* ***என்னா*** - *என்று;* ***நில்நில் என்று இடித்த சொல்லன்*** - *நில் நில் என்று இடியோசை போல் ஒலிக்கும் உரத்த சொற்களை உடையவனும்;* ***நெருப்பு இடைபரப்பும் கண்ணன்*** - *சினத் தீயைத் தம்மிடம் பரவச் செய்த கண்களை உடையவனும்;* ***மின் என விளங்கும் வீரத்துண்டத்தன்*** - *மின்னலைப் போல் (ஒளி) விளங்கும் வீரவலி பொருந்திய அலகை உடையவனும்;* ***மேரு என்னும் பொன் நெடுங்குன்றம்*** - *மேரு என்று கூறுகிற பொன்னால் ஆகிய பெரிய குன்று;* ***வானில் வருவதே பொருவும் மெய்யான்*** - *வானத்தில் பறந்து வருவது போன்ற (பேருடம்பினை) உடையவனும் - ஆகிய ("எருவையின் மன்னன்" என்ற 6ஆம் பாடலில் பொருள் முடிக்க).*

இப்பாடலில் சடாயுவின் கண், அலகு, மேருமலை போன்ற உடம்பு ஆகியவை கூறப்பட்டன. என்னும் அவ்வேலையின் கண் என்பது, முன் படல இறுதிப் பாடற் கருத்தை உட்கொண்டு கூறியது.இப்பாடல் முதல் வரும் ஆறு பாடல்கள் பல பாட்டு ஒருவினை கொள்ளும் குளகம். வேலை - வேளை, சொல்லன், கண்ணன், துண்டத்தன், மெய்யான் என்னும் குறிப்புவினைகள் "எருவையின் மன்னன வந்தனன்" என்னும் ஆறாம்செய்யுளில் முடியும். வீரத்துண்டத்தன் - வலிய அலகினை உடையவன்என்க.

3404. பாழி வன் கிரிகள் எல்லாம் பறித்து,
எழுந்து, ஒன்றோடு ஒன்று
பூழியின் உதிர, விண்ணில் புடைத்து,
உறக் கிளர்ந்து பொங்கி,
ஆழியும் உலகும் ஒன்றாய் அழிதர,
முழுதும் வீசும்
ஊழி வெங் காற்று இது என்ன, இரு
சிறை ஊதை மோத,

***பாழிவன் கிரிகள் எல்லாம் -** பெரு வலி உடைய மலைகள் எல்லாம்; **பறித்து எழுந்து -** வேருடன் பறிக்கப்பட்டு மேல் எழுந்து; **ஒன்றோடு ஒன்று விண்ணில் புடைத்து -** ஒன்றுடன் ஒன்று ஆகாயத்தில் மோதி; **பூழியின் உதிர -** புழுதி போலப் பொடியாய்ச் சிந்திச் சிதற; **உறக் கிளர்ந்து பொங்கி -** மிகுதியாக எழுந்து பொங்கி; **ஆழியும் உலகும் ஒன்றாய் அழிதர -** கடலும் உலகமும் ஒன்றாகி அழிந்து பட; **முழுதும் வீசும் ஊழி வெங்காற்று -** உலகம் முழுவதும் வீசும் ஊழிக் காலத்துக் கொடிய காற்று; **இது என்ன -** இது தான் என்று சொல்லுமாறு; **இரு சிறை ஊதை மோத -** (தன்) இரு சிறகுகள் (அடித்தலால்) (உண்டாகும்) பெருங்காற்று வீச.*

சடாயு இராவணனை எதிர்த்துத் தடுக்க வரும்போது ஊழிக் காலத்துப் பெருங்காற்றுப் போல் இரு சிறை ஊதை மோதியதால் மலைகள் நிலை பெயர்ந்து ஒன்றோடு ஒன்று தாக்கிப் பொடிபட்டன.கடலும் பூமியும் ஒன்றாகி அழிந்து பட்டன என்றவாறு. பாழி - வலிமை பூழி - பொடி, புழுதியுமாம். சிறை - சிறகு, ஊதை - காற்று. பாழிவன் - ஒரு பொருட் பன்மொழி.

கலிவிருத்தம்

3405. சாகை வன் தலையொடு மரமும் தாழ, மேல்
மேகமும் விண்ணின் மீச் செல்ல, 'மீமிசை
மாக வெங் கலுழன் ஆம் வருகின்றான்' என,
நாகமும் படம் ஒளித்து ஒதுங்கி நையவே.

*(சடாயுவின் சிறகில் இருந்து வீசும் பெருங்காற்றினால்) **மரமும் -** மரங்களும்; **சாகை வன் தலையொடு தாழ -** கிளைகளோடு வலியதலைப்புறத்துடன் (பூமியில்) படியவும்; **மேல் மேகமும் -** மேல் இடத்தில் உள்ள மேகங்களும்; **விண்ணின் மீச் செல்ல -** வானத்தின் மேல் ஒதுங்கிப் போகவும்; **மீமிசை மாக வெங் கலுழன் ஆம் வருகின்றான் என -** மிக உயர்ந்த வான் வழியில் பெருமை உடைய கொடிய கருடன் வருகின்றான் என்று எண்ணி; **நாகமும் படம் ஒளித்து -** நாகங்களும் படத்தை ஒடுக்கிக்கொண்டு; **ஒதுங்கி நையவே -** மறைந்து பதுங்கி வருந்த.*

சடாயுவின் சிறகில் இருந்து வரும் பெருங்காற்றால் மரங்கள் கிளைகளோடும் தலைப்புறத்துடனும் விழவும், வானத்தில் செல்லும் மேகம் மேலும் மேலே

செல்லவும், கருடன் வருகின்றான் எனப் பாம்புகள் படம் குறைந்து நையவும், வந்தனன் என்க. சாகை - கிளை, மாகம் - பெருமை, ஒளித்து - ஒடுக்கி, கலுழன் - கருடன் மீமிசை - ஒருபொருட் பன்மொழி.

3406. யானையும், யாளியும்,
முதல யாவையும்,
கான் நெடு மரத்தொடு
தூறு கல் இவை
மேல் நிமிர்ந்து, இரு சிறை
விசையின் ஏறலால்,
வானமும் கானமும்
மாறு கொள்ளவே.

யானையும் யாளியும் முதல யாவையும் - *யானைகளும் யாளிகளும் முதலாகிய எல்லா மிருகங்களும்;* ***கான் நெடு மரத்தொடு-*** *காட்டில் உள்ள மரங்களும்;* ***தூறு கல் இவை -*** *புதர்களும்கற்களும் ஆகிய இவையும்;* ***இரு சிறை விசையின் மேல் நிமிர்ந்து ஏறலால் -*** *இரண்டு சிறகுகள் வீசும் காற்றின் (வேகத்தால்) (நிலை கெட்டு) மேல் ஏறி வானத்தில் நிரம்புதலால்;* ***வானமும் கானமும் மாறுகொள்ளவே -*** *ஆகாயமும் காடுகளும் ஒன்றொடு ஒன்று மாறாடி நிற்கவும்... வந்தனன்"*

யானை யாளி முதலிய மிருகங்களும் காட்டில் உள்ளமரங்களும், புதர்களும், கற்களும் சடாயுவின் இரு சிறகுகள் வீசும்காற்றின் வேகத்தால் நிலை கெட்டு ஆகாயமும் காடுகளும் ஒன்றொடுஒன்று மாறு கொண்டு நின்றன என்றவாறு. தூறு - புதர், முதல -குறிப்புப் பெயரெச்சம்.

3407. 'உத்தமன் தேவியை, உலகொடு
ஓங்கு தேர்
வைத்தனை! ஏகுவது
எங்கு? வானினோடு
இத்தனை திசையையும் மறைப்பென்,
ஈண்டு' எனா,
பத்திரச் சிறைகளை
விரிக்கும் பண்பினான்;

உத்தமன் தேவியை - *கல்யாண குணங்கள் நிறைந்தஉத்தமனாகிய இராமனது மனைவியை;* ***உலகொடு ஓங்கு தேர்வைத்தனை -****நிலத்தொடுபெயர்த்து உயர்ந்த தேரில் வைத்தவனாய்;* ***எங்கு ஏகுவது -****நீஎங்குப் போக முடியும்;* ***வானினோடு இத்தனை திசையையும் -****வானத்தோடு (மற்றுமுள்ள) இத்தனை திசைகளையும்;* ***ஈண்டுமறைப்பென் எனா -*** *இப்பொழுதே மறைத்து விடுவேன் என்றுசொல்லி;* ***பத்திரச் சிறைகளை விரிக்கும் பண்பினான் -*** *பாதுகாப்புச்(செய்ய உரிய) சிறகுகளை விரித்துப்*

பரப்புகிற உயர் பண்புஉடையவனாய் எருவையின் மன்னன் வந்தனன்" எனப் பொருள்முடிக்க.

'உத்தமன் தேவியை உலகொடு பெயர்த்துக் கொண்டு தேரில்வைத்து நீ போவது எங்கே' என்று கூறி, தான் வானையும்திசைகளையும் இப்போதே மறைப்பவன் போலத் தன் பாதுகாப்பானசிறகுகளை விரித்தபடி சடாயு வந்தனன் என்க. உலகொடு என்பதைத்தேருக்கு ஆக்கி உலகத்தோடொப்ப ஓங்கு தேர். "கீண்டான் நிலம்;யோசனை கீழொடு மேல்" (3390), "கொண்டான் உயர் தேர் மிசை"(3391) என்றும், "தீண்டுற்றிலன் என்றுஉணர் சிந்தையினான். (3409) என்றும் முன்னும் பின்னும் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளதால் ஈண்டுநிலத்தொடு என்பதே பொருந்தும் என்க. பத்திரம் - பாதுகாப்பு,வைத்தனை - முற்றெச்சம்.

3408. வந்தனன்-எருவையின் மன்னன்;
மாண்பு இலான்
எந்திரத் தேர் செலவு
ஒழிக்கும் எண்ணினான்;
சிந்துரக் கால், சிரம்,
செக்கர் சூடிய
கந்தரக் கயிலையை
நிகர்க்கும் காட்சியான்.

மாண்பு இலான் - *நல்ல பண்புகள் இல்லாதவனாகிய இராவணனது;* ***எந்திரத்தேர் -*** *எந்திரங்கள் பொருத்தப்பட்ட தேரின்;* ***செலவு ஒழிக்கும் -*** *செல்லுதலைத் தடுக்கும்;* ***எண்ணினான் -*** *கருத்தினைக் கொண்டவனும்;* ***சிந்துரக் கால்சிரம் -*** *சிந்தூரம் போல் மிகச் சிவந்த கால்களையும் தலையையும்;* ***செக்கர் சூடிய கந்தரம் -****செவ்வானத்தின் நிறத்தைக் கொண்ட கழுத்தினையும் உடையவனாகி;* ***கயிலையை நிகர்க்கும் காட்சியான் -*** *கைலாய மலையை ஒக்கின்ற தோற்றத்தை உடையவனாய்;* ***எருவையின் மன்னன் வந்தனன் -*** *கழுகுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு, (இராவணனுக்கு எதிரில்) வந்து சேர்ந்தான்.*

சடாயு இராவணன் தேர் செல்லுதலைத் தடுக்கும் கருத்துடன் சிவந்த கால்களோடும் தலையோடும் செக்கர் வானம் போன்ற கழுத்தோடும் கைலாய மலையை ஒக்கின்ற தோற்றத்தோடும் இராவணன் எதிரில் வந்தனன். எந்திரம் - பொறி; சக்கரம் என்றும் கூறுவர். சிந்துரம் - செந்தூரம் சிவப்பு நிறம் உடையது. கந்தரம் - கழுத்து. என்னும் அவ்வேலையின் கண் சொல்லன், கண்ணன், துண்டத்தன், மெய்யன், கிரிகள் பூழியின் உதிர, ஆழியும் உலகும்ஒன்றாய் அழிதர, இரு சிறை ஊதை மோத, மரமும் தாழ, மேகம் விண்ணின் மீச் செல்ல, நாகம் ஒதுங்கி நைய, வானமும் கானமும் மாறு கொள்ள, திசையையும் மறைப்பென் எனா, எண்ணினான். காட்சியான் - எருவையின் மன்னன் வந்தனன் எனக் குளகமாக வந்த ஆறு பாடல்களுக்கும் முடிபு கொள்க.

சடாயு இராவணனுக்கு அறிவுரை கூறல்

3409. ஆண்டு உற்ற அவ் அணங்கினை,
'அஞ்சல்' எனா,
தீண்டுற்றிலன் என்று
உணர் சிந்தையினான்,
மூண்டுற்று எழு வெங்
கதம் முற்றிலனாய்,
மீண்டுற்று,
உரையாடலை மேயினனால்:

ஆண்டு உற்ற - அந்த இடத்திற்கு வந்த; **அவ் அணங்கினை-** அந்தச் சீதையை; **அஞ்சல் எனா -** (நீ) அஞ்சாதே என்று (சடாயு) கூறி; **தீண்டுற்றிலன் என்று உணர்சிந்தையினான் -** (இராவணன் அவளைத்) தொட்டான் இல்லை என்று உணர்ந்த மனத்தினை உடையவனாய்; **மூண்டு உற்று எழு வெங்கதம் முற்றிலனாய் -** பொங்கி எழுகின்ற கொடிய சினம் முதிராதவனாய்; **மீண்டுற்று -** மீண்டும்; **உரையாடலை மேயினன் -** (இராவணனை நோக்கி) உரையாடலைத் தொடங்கினான். **ஆல் -** ஈற்றசை.

சீதைக்கு 'அஞ்சல்' என அபயம் கூறிய சடாயு, இராவணன் அவளைத் தீண்டவில்லை என்பதை உணர்ந்து சினத்தை அடக்கிக்கொண்டு அவனை நோக்கிப் பேசத் தொடங்கினான். தீண்டுற்றிலன் - தீண்டினான் இல்லை, கதம் - சினம். மீண்டுற்று - மீண்டும் இப் படலத்தின் முதல் பாடலில் "எங்கு அடா போவது" "நில்நில் என்று இடித்த சொல்லன்" என்று சடாயு இராவணனை நோக்கிக் கூறியதாக வந்துள்ளதால் இங்குச் சடாயு கூறுவதை மீண்டுற்று உரையாடலை மேயினனால் என்றார்.

3410. 'கெட்டாய் கிளையோடும்; நின்
வாழ்வை எலாம்
சுட்டாய்; இது என்னை
தொடங்கினை? நீ
பட்டாய் எனவே
கொடு பத்தினியை
விட்டு ஏகுதியால்,
விளிகின்றிலையால்.

கிளையோடும் கெட்டாய் - (உன்) சுற்றத்தவருடன் கெட்டுப் போனாய்; **நின் வாழ்வை எலாம் சுட்டாய் -** நினது வாழ்வு முழுவதையும் எரித்து அழித்துக் கொண்டாய்; **நீ இது என்னை தொடங்கினை? -** நீ (இத்தகு தகுதியில் செயலை) ஏன்? தொடங்கினாய்; **பட்டாய் எனவே கொடு -** (நீ) இறந்து பட்டாய் என்றே எண்ணிக் கொண்டு; **பத்தினியை விட்டு ஏகுதி -**இராமனது (கற்புக் கொழுந்தாம்) மனைவியை விட்டுச் செல்வாய்; **விளிகின்றிலையால் -** (அவ்வாறு செய்தால்) இறக்க மாட்டாய்.

உன் செயலால் உன் உறவினரும் நீயும் முழுதும் அழிந்துபடுவீர்கள். எனவே, கற்பின் கனலியை விட்டு உயிர் உய்ந்து போக என்றவாறு. சுட்டாய் - எதிர்காலம் இறந்த காலமாய் வந்த காலவழுவமைதி. எலாம் - இடைக்குறை. கொடு - இடைக்குறை, ஆல்

இரண்டும் அசை. இப்பாடலில் சடாயு இராவணனின் அழிவையும் சுற்றத்தவர் அழிவையும் கூறி அச்சம் உண்டாக்கி அவன் செயலைத் தடுக்க முனைதலை உணர்க.

3411. 'பேதாய்! பிழை செய்தனை;
பேர் உலகின்
மாதா அனையாளை
மனக்கொடு, நீ
யாது ஆக நினைத்தனை?
எண்ணம் இலாய்?
ஆதாரம் நினக்கு இனி
யார் உளரோ?

பேதாய் - அறிவற்றவனே; ***பிழை செய்தனை*** - நீ பெருந்தவறு செய்துவிட்டாய்; ***பேர் உலகின் மாதா அனையாளை*** - (இப்) பெரிய உலகத்தில் உள்ள உயிர்களுக்கெல்லாம் தாய் போல் தலையளி செய்யும் சீதையை; ***நீ யாது ஆக மனக்கொடு நினைத்தனை*** - நீ என்ன என்று மனத்தில் நினைத்துக் கொண்டாய்; ***எண்ணம் இலாய்*** - சிந்தனை இல்லாதவனே; ***இனி நினக்கு ஆதாரம் யார் உளரோ*** - இனி உனக்குப் பற்றுக் கோடாக யாவர் உளர், (ஒருவரும் இல்லை என்றபடி).

3412'உய்யாமல் மலைந்து, உமர் ஆர் உயிரை
மெய்யாக இராமன் விருந்திடவே,
கை ஆர முகந்து கொடு, அந்தகனார்,
ஐயா! புதிது உண்டது அறிந்திலையோ?

ஐயா - ஐயனே; ***உமர் உய்யாமல் மலைந்து*** - உம் இனத்தவர் ஆகிய கர தூடணர் முதலியோர் தப்பிப் பிழைக்க முடியாதபடி போர் செய்து; ***இராமன் ஆர் உயிரை மெய்யாக விருந்திட*** - இராமன் (அவர்களது) அருமையான உயிரைத் (தனக்கு) உண்மையான விருந்தாகக் கொடுக்க; ***அந்தகனார் கை ஆரமுகந்துகொடு*** - யமனார் கை நிறைய வாரி எடுத்து; ***புதிது உண்டது அறிந்திலையோ-*** புதிதாக (விருந்து) உண்டதை (நீ) அறியவில்லையோ?; ***ஏ*** - அசை.

இராமன் உன் இனத்தவரை ஒருவனாய் நின்று அழித்தமை கண்டும் ஏன் இச்செயல் செய்தாய் என்கிறான் சடாயு. புதிது உண்டது - பல நாள் அரக்கர் தலைவனாம் இராவணனுக்கு அஞ்சி அரக்கர் உயிரைக் கவராத யமன் இராமன் உதவியால் அவர்கள் உயிரைக் கவர்ந்தமை பற்றி இவ்வாறு கூறினார். உமர் - உம் இனத்தவர் ஆகிய கர தூடணர் முதலியோர். அந்தகனார் - எமன். நீ உன் பற்றுக் கோட்டைப் பறி கொடுத்து விட்டாய் என்றபடி. மூவுலகும் பூத்தானை நாபிக் கமலத்துப் பூத்த மாலின் மனைவியாம்திருமகளின் திருவவதாரம் ஆகலின் சீதையைப் பேர் உலகின் மாதா என்றார். திருமால் குற்றமுடையார் மாட்டுச் சினங்கொள்ளுங்கால் புருஷகாரமாக நின்று இன் சொல் கூறிச் சினம் தணிப்பிக்க வல்ல பிராட்டிக்கே அபராதம் எண்ணினை எனவே நினக்கு ஆதாரம் யாரும் இல்லை என்றபடி. ஆதாரம் - பற்றுக்கோடு. மனக்கொடு - மனம் + அத்து + கொடு என அத்துச் சாரியை தொக்க மனக்கொடு என்று ஆயிற்று.

3413. 'கொடு வெங் கரி கொல்லிய வந்ததன்மேல்
விடும் உண்டை கடாவ விரும்பினையே?
அடும் என்பது உணர்ந்திலை ஆயினும், வன்
கடு உண்டு, உயிரின் நிலை காணுதியால்!

கொடு வெங்கரி கொல்லிய வந்ததன் மேல் - (உன்னைக்) கொல்வதற்காக வந்த கொடுமையான சினம் கொண்ட யானையின் மீது; **விடும் உண்டை கடாவ விரும்பினையே -** வீசும் (மண்) உருண்டையைச் செலுத்த விரும்பினாயோ?; **அடும் என்பது உணர்ந்திலை ஆயினும் -** கொல்லும் என்பதை அறிந்திலை என்றாலும்; **வன்கடு உண்டு -** கொடுமையான நஞ்சினை உண்டு; **உயிரின் நிலை காணுதியால் -** உயிர் ஆனது (உடலில்) நிலை பெற்று இருப்பதை (நீ) காண்பாயா? என்றபடி. உன் செயல் சினம் கொண்டு கொல்ல வரும் யானையின் மீது மண்ணுருண்டையை வீசுவது போலவும், வலிமையான கொல்லும் தன்மை உள்ள நஞ்சு கொல்லும் என்பதை உணராமல் அதை உண்டு உயிர் பிழைக்கலாம் என எண்ணுவது போலவும் உள்ளது. அடும் என வந்த யானையின் மீது உண்டை எறிந்தால் அதன் சினம் மிகுதல் போல அரக்கராம் பகை முடிக்க வந்த இராமனின் சினத்தை மிகுதிப்படுத்த நீ இச் செயல் செய்தனை போலும். மேலும் விடம் கொல்லும் என ஒருவன் அறியாது உண்டாலும் அது அவனைக் கொல்லுமாறு போலப் பிராட்டியாம் கற்புக் கனலியின் திட்டியின் விடம் அன்ன கற்பு உன்னை அழித்தே தீரும் என்பதாம். உண்டை - மண்ணுருண்டை. வன் கடு - கொடிய நஞ்சு, கொல்லிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினைஎச்சம். ஆல் - அசை.
1

3414'எல்லா உலகங்களும், இந்திரனும்,
அல்லாதவர் மூவரும், அந்தகனும்,
புல்வாய் புலி கண்டதுபோல்வர் அலால்;
வில்லாளனை வெல்லும் மிடுக்கு உளரோ?

எல்லா உலகங்களும் - மூவுலகில் உள்ளவர் அனைவரும்; **இந்திரனும் -** தேவர் தலைவன் ஆகிய இந்திரனும்; **அல்லாதவர் மூவரும் -** இவர்கள் அல்லாது (உயர்ந்த) மும்மூர்த்திகளும்; **அந்தகனும் -** யமனும்; **புல்வாய் புலிகண்டது போல்வர் அலால் -** (இந்த இராமலக்குவரைக் கண்டபோது) மான்கள் புலியைக் கண்டது போல் (அஞ்சி நடுக்கம் அடைவரே) அல்லாமல்; **வில்லாளனை வெல்லும் மிடுக்கு உளரோ -** வில்தொழில் வித்தகனாகிய இராமனை வெல்லுதற்கு உரிய வலிமை உடையர் ஆவரோ? ஆகார்.

உலகத்தவரும், இந்திரனும், மூவரும் எமனும் வில்லாளனைக் கண்டு மான் புலியைக் கண்டது போல் அஞ்சுவார்களே யல்லாமல் அவனை வெல்லும் வலிமை உடையர் அல்லர் என்பதாம். அந்தகன் - அழிவைச் செய்பவன், புல் வாய் - மான், மிடுக்கு - வீரம், வலிமை. மூவர் - தொகைக் குறிப்புச் சொல். புல்வாய் - வேற்றுமைத்தி தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை, காலப் போக்கில் காரண இடுகுறிப்பெயராயிற்று.

3415. 'இம்மைக்கு, உறவோடும்
இறந் தழியும்
வெம்மைத் தொழில், இங்கு,
இதன்மேல் இலையால்;
அம்மைக்கு, அரு மா
நரகம் தருமால்;
எம்மைக்கு இதம் ஆக
இது எண்ணினை, நீ?

இம்மைக்கு - *இந்தப் பிறப்பில்;* **உறவோடும் இறந்தழியும் வெம்மைத் தொழில் -** *உறவினர்களுடன் இறந்து அழிந்து படுவதற்குக் காரணமான கொடுமையான தொழில்;* **இங்கு இதன் மேல் இலையால் -** *இப்பொழுது (நீ செய்த) இச்செயலுக்கு மேல் வேறு ஒன்றும் இல்லை;* **அம்மைக்கு -** *(இச்செயல்) மறுமையில்;* **அருமாநரகம் தருமால் -** *(உனக்கு) தாங்கரிய பெரிய நரகத்தைத் தரும்;* **இது எம்மைக்கு இதம் ஆக -** *(ஆகையால் இச்செயலை) எப்பிறவிக்கு நன்மையாக;* **நீ எண்ணினை -** *நீ எண்ணினாய்? இப்பிறவியில் உறவினருடன் இறந்துபடவும் மறுமையில் பொறுத்தற்கரிய நரகினை அடையவும் உரிய இத் தீச் செயலை எப்பிறவிக்கு நன்மை தரும் எனக் கருதி நீ செய்தாய்? இம்மை - இப்பிறவி, அம்மை - மறுமை, எம்மை - எப்பிறவிக்கு. இலை - இடைக்குறை, மாநரகம் - உரிச்சொற்றொடர். இலையால் - தேற்றப் பொருளில் ஆல் வந்தது. ஆல் - அசை.1*

3416'முத் தேவரின் மூல முதற்
பொருள் ஆம்
அத் தேவர் இம்
மானிடர்; ஆதலினால்,
எத் தேவரொடு எண்ணுவது?
எண்ணம் இலாய்!
பித்தேறினை ஆதல்
பிழைத் தனையால்.

இம் மானிடர் - *(மானுடச் சட்டை தாங்கி உள்ள) மானிடர்;* **முத்தேவரின் மூல முதற் பொருள் ஆம் அத் தேவர் ஆதலினால் -** *மூன்று மூர்த்திகளுக்கும் மூல முதல் பொருள் ஆதலால்;* **எத் தேவரொடு எண்ணுவது -** *(இவர்களை) எந்தத் தேவர்களாகக் கொண்டு நினைப்பது;* **எண்ணம் இலாய் -** *ஆய்ந்து அறியும் தன்மை இல்லாதவனே!;* **பித்தேறினை ஆதல் பிழைத்தனை -** *அறிவு மயங்கினை ஆதலால் (இந்தக்) குற்றம் செய்தாய்;* **ஆல் -** *அசை.*

இம் மானிடர் முத்தேவருக்கும் மூல முதலானவர் ஆதலால் இவரை எத் தேவரொடு எண்ணுவது. நீ பித்தேறினை ஆதலால் இக் குற்றம் செய்தாய் என்ற படி பல தேவர்களை ஏவல் கொண்டு வாழ்ந்த நீ இவர்களுக்குச் செய்த பிழை வீணாகாது பயன் தரும் என்பதாம். பித்து - காம மயக்கமும் ஆம், பிழைத்தனை - குற்றம் செய்தாய்.

3417. 'புரம் பற்றிய போர்
விடையோன் அருளால்
வரம் பெற்றவும், மற்று
உள விஞ்சைகளும்,
உரம் பெற்றன ஆவன-
உண்மையினோன்
சரம் பற்றிய சாபம்
விடும் தனையே.

__புரம் பற்றிய -__ முப்புரங்களும் பற்றி எரியச் செய்த; __போர் விடையோன் அருளால் -__ போர் ஆற்றல் உள்ள காளை வாகனனாகிய சிவபிரானது அருளால்; __பெற்றவும் வரம் -__ (நீ) பெற்றுள்ள வரங்களும்; __மற்று உள விஞ்சைகளும் -__ மற்றும் உள்ளபோர் வித்தைகளும்; __உண்மையினோன் -__ (அழியா) உண்மைப் பொருளாக உள்ள இராமன்; __சாபம் பற்றிய சரம் விடும்தனையே -__வில்லில் தொடுத்த அம்பை விடுகின்ற வரையில்; __உரம் பெற்றன ஆவன -__ வலிமை உள்ளனவாம். திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளின் அருளால் நீ பெற்றுள்ளவரமும் மற்றும் உன்னிடம் உள்ள மாயப் போர் ஆற்றலும் உண்மையினோன் வில்லில் அம்பு கோத்து விடும் அளவே நிற்கும், அதற்கு மேல் நில்லா என்பதாம். உண்மையினோன் - சொன்ன சொல்லை நிறைவேற்றும் வாய்மை உடையோன் எனலுமாம். விஞ்சை- வித்தை சாபம் - வில், உம் - அசை.

3418. 'வான் ஆள்பவன் மைந்தன்,
வளைத்த விலான்
தானே வரின், நின்று
தடுப்பு அரிதால்;
நானே அவண் உய்ப்பென்,
இந் நன்னுதலை;
போ, நீ கடிது'
என்று புகன்றிடலும்,

__வான் ஆள்பவன் மைந்தன் -__ விண் உலகை ஆளும் தசரதனுடைய மகனாகிய இராமன்; __வளைத்த விலான் தானே வரின் -__ வளைத்த வில்லினை உடையவனாய் (நேரில்) தானே வந்து விட்டால்; __நின்று தடுப்பு அரிது -__ அவன் எதிரே நின்று (அவனால் வரும் தீங்கினைத்) தடுப்பது அருமையானது; __இந்நன்னுதலை -__இந்த அழகிய நெற்றியை உடைய சீதையை; __அவண் நானே உய்ப்பென் -__ முன்பு இருந்த இடத்திற்கு நானே கொண்டு போய்ச் சேர்க்கிறேன்; __நீகடிது போ -__ நீ விரைவாகப் போய்விடு; __என்று புகன்றிடலும் -__ என்று சடாயு கூறிய அளவில் - கேட்டான் (நிருதர்க்கு இறை என அடுத்த பாடலில் முடியும்).

இராமன் வந்தால் நீ தப்ப முடியாது எனவே இப்பொழுதே சீதையை என்னிடம் விட்டு விட்டு, நீ போய் விடு; நான் அவளை முன்பு இருந்த இடத்திலேயே சேர்த்து விடுகிறேன் என இராவணனிடம் சடாயு கூறினான். வான் ஆள்பவன் - முன்பு

நிலவுலகை ஆண்டவன் தற்போது வானுலகை ஆள்கிறான் என்பதாம். தடுப்பு - தடுத்தல், விலான் - இடைக்குறை, முற்றெச்சம் எனலுமாம். நன்னுதல் - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. ஆல் - அசை.

இராவணன், "சீதையை விடேன்" எனல்

3419. **கேட்டான் நிருதர்க்கு இறை; கேழ்**
கிளர் தன்
வாள் தாரை நெருப்பு
உக, வாய் மடியா,
'ஓட்டாய்; இனி நீ
உரை செய்குநரைக்
காட்டாய் கடிது' என்று,
கனன்று உரையா,

கேட்டான் நிருதர்க்கு இறை - (சடாயு கூறிய சொற்களைக்) கேட்டவனாகிய அரக்கர்க்குத் தலைவன் ஆகிய இராவணன்; **கேழ்கிளர் தன் -** ஒளி விளங்குகின்ற தன்னுடைய; **வாள் தாரை நெருப்பு உக -** ஒளியுள்ள கண்ணின் கரு விழியில் இருந்து, சினத் தீ வெளிப்பட; **வாய் மடியா -** உதட்டைக் கடித்துக் கொண்டு; **இனி நீ ஓட்டாய் -** இனி மேல் நீ (வீண் சொற்களை) ஓட விடாதே; **உரை செய்குநரைக் கடிது காட்டாய் -** (நீ) சொல்லுகின்றவர்களை விரைவாகக் காட்டுவாய்; **என்று கனன்று உரையா -** என்று சினந்து சொல்லி - (இது 19ஆம் பாடலில் உள்ள "என்னும் அளவில்" என்பதோடு சென்று முடியும்)

சடாயுவின் சொல் கேட்ட இராவணன் கண்கள் சிவந்து வாய் மடித்து, 'இனி மேல் பேச வேண்டாம். நீ கூறிவர்களைக் காட்டு' என்று சினந்து சொன்னான். கேழ் - ஒளி. வாள்தாரை - ஒளியுள்ள கண்ணின் கருவிழி, ஓட்டாய் - சொற்களை ஓடவிடாதே. மடியா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினை எச்சம். ஓட்டாய் - ஒருமை எதிர் மறை ஏவல் வினை, காட்டாய் - ஒருமை உடன்பாட்டு ஏவல் வினை.

3420. **'வரும் புண்டரம்! வாளி**
உன் மார்பு உருவிப்
பெரும் புண் திறவாவகை
பேருதி நீ;
இரும்பு உண்ட நீர்
மீளினும், என்னுழையின்
கரும்பு உண்ட சொல்
மீள்கிலள்; காணுதியால்,'

வரும் புண்டரம் - (என்னை எதிர்த்து) வருகின்ற கழுகே; **உன் மார்பு வாளி உருவி -** உனது மார்பினை (எனது அம்பு ஊடுருவி; **பெரும் புண் திறவா வகை -** பெரிய

புண்ணாகத் திறப்பதற்கு முன்பே; **நீ பேருதி -** நீ (இவ்விடம் விட்டு) அப்பால் செல்க; **இரும்பு உண்ட நீர் மீளினும் -** (காய்ச்சப்பட்ட) இரும்பில்பட்ட நீர் மறுபடியும் வெளிப்படும் என்றாலும் கூட; **என்னுழையின் -** என்னிடத்தில் இருக்கின்ற; **கரும்பு உண்ட சொல் மீள்கிலள் -** கரும்புச் சாற்றினும் இனிய சொற்களைப் பேசுகிற (சீதை) மீண்டு செல்ல மாட்டாள்; **காணுதி -** (அதனைக்) காண்பாயாக; **ஆல் -**ஈற்றசை.

என்னை எதிர்த்து வரும் கழுகே உன் மார்பினை என் அம்பு ஊடுருவிப் பெரும் புண்ணை உண்டாக்குவதற்கு முன்பே நீ அப்பால் செல்க. ஒரு கால் இரும்பு உண்ட நீர் மீண்டும் தோன்றினாலும் கூடஇக் கரும்பு உண்ட சொல்லினள் ஆகிய சீதை மீளாள். என்பது கருத்து. புண்டரம் - கழுகு, புண்டரம், கங்கம், எருவை, பவணை கருஞ்சிறை, உவணம் என்பன கழுகைக் குறிக்கும் வேறு பெயர்களாம். பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பில் பட்ட நீர் மீண்டும் வெளிப்படாதது போலச் சீதையும் என்னிடம் இருந்து மீள மாட்டாள் என்றபடி. புண்டரம் - அண்மை விளி, கரும்பு உண்ட சொல் - அடையடுத்த சினையாகுபெயர். 18அஞ்சிய சீதைக்குச் சடாயு அபயம் கூறல்

கலித்துறை

3421. என்னும் அளவில், பயம்
முன்னின் இரட்டி எய்த,
அன்னம் அயர்கின்றது நோக்கி,
'அரக்கன் யாக்கை
சின்னம் உறும் இப்பொழுதே;
"சிலை ஏந்தி, நங்கள்
மன்னன் மகன் வந்திலன்" என்று,
வருந்தல்; அன்னை!

என்னும் அளவில் - என்று (இராவணன்) கூறிய அளவில்; **பயம் முன்னின் இரட்டி எய்த -** அச்சம் முன்பை விட இரு மடங்காக; **அன்னம் அயர்கின்றது நோக்கி -** அன்னப்பறவை போன்ற சீதை வருந்துவதைப் பார்த்து; **அன்னை -** (சடாயு சீதையைப் பார்த்து) அன்னையே; **இப்பொழுதே அரக்கன் யாக்கை சின்னம் உறும் -** இப்பொழுதே அரக்கனாகிய இராவணனது உடம்பு (பல) துண்டுகளாகும்; **நங்கள் மன்னன் மகன் -** நமது தலைவன் ஆகிய தசரதனது மகன்; **சிலை ஏந்தி வந்திலன் -** வில்லைக் கையில் ஏந்தி வந்தானில்லை; **என்று வருந்தல் -** என்று எண்ணி நீ வருந்தாதே.

இராவணன் விடேன் என்று கூறியதைக் கேட்ட சீதை முன்பைவிட இரு மடங்கு வருந்துவதைப் பார்த்த சடாயு. இப்பொழுதேஅரக்கன் உடல் துண்டுகள் ஆகும். மன்னன் மகன் வில்லேந்திக்காக்க வரவில்லையே என்று வருந்தாதே என ஆறுதல் கூறினான்.சின்னம் - துண்டு; சின்ன பின்னமாதல் என்ற வழக்கை நினைவுகூர்க. நங்கள் - உளப்பாட்டுத்தன்மைப் பன்மை, அன்னை -அண்மை விளி.

3422. **'முத்து உக்கனபோல் முகத்து ஆலி**
முலைக்கண் வீழ,
தத்துற்று அயரேல்; தலை, தால
பலத்தின் ஏலும்
கொத்து ஒப்பன கொண்டு, இவன்
கொண்டன என்ற ஆசை
பத்திற்கும், இன்றே பலி ஈவது
பார்த்தி' என்றான்.

முத்து உக்கன போல் *- முத்துக்கள் சிதறுவன போல;* ***முகத்து ஆலிமுலைக் கண் வீழ*** *- முகத்தில் இருந்து (கண்களில் இருந்து) கண்ணீர்த் துளிகள் முலைகளிலே விழுமாறு;* ***தத்துற்று அயரேல்*** *- (மனத்) துடிப்பு மிகுந்து தளராதே;* ***தால பலத்தின் ஏலும் கொத்து ஒப்பன*** *- பனம்பழங்களின் கொத்தினை ஒப்பனவாகிய;* ***தலை கொண்டு*** *- (இராவணனது) பத்துத் தலைகளைக் கொண்டு;* ***இவன் கொண்டனஎன்ற ஆசை பத்திற்கும்*** *- இவன் (வெற்றி) கொண்டன என்று கூறப்படுகின்ற திசை பத்திற்கும்;* ***இன்றே பலி ஈவது பார்த்தி*** *- இப்பொழுதே (நான்) பலியாகக் கொடுப்பதை பார்ப்பாயாக;* ***என்றான்*** *- என்று சடாயு கூறினான்.*

சீதை அழுது கணணீர் விடுதல் கண்ட சடாயு, 'நீ மனந்தளராதே பனம் பழக் கொத்துப் போல் உள்ள இராவணனின் பத்துத் தலைகளையும்அவன் வெற்றி பெற்றதாகக் கூறப்படுகின்ற பத்துத் திசைகளுக்கும்நான் பலியாகக் கொடுக்கப் போவதைப் பார்ப்பாயாக' என ஆறுதல்கூறினான். ஆலி - கண்ணீர் தத்துற்று - கலக்கம் அடைந்து. தாலபலம் - பனம்பழம் ஆசை - திசை. பலி - கடவுளர்க்குத் தரும்உணவு. இங்கு இராவணனின் பத்துத் தலைக்குப் பனம் பழக் கொத்துஉவமையாக வந்தது.

சடாயு போரிடல்

3423. **இடிப்பு ஒத்த முழக்கின், இருஞ்**
சிறை வீசி எற்றி,
முடிப் பத்திகளைப் படி இட்டு,
முழங்கு துண்டம்
கடிப்பக் கடிது உற்றவன், காண்தகும்
நீண்ட வீணைக்
கொடிப் பற்றி ஒடித்து, உயர்
வானவர் ஆசி கொண்டான்.

இடிப்பு ஒத்தமுழக்கின் *- இடியை ஒத்த பேரொலி உண்டாகும் படி;* ***இருஞ்சிறை வீசி எற்றி*** *- பெரிய (தன்) சிறகுகளை வீசி அடித்தபடி;* ***கடிது உற்றவன்*** *- விரைவாகப் பறந்து வந்தவனாகிய (சடாயு);* ***முடிப் பத்திகளைப் படி இட்டு*** *- (இராவணனது) கீரிட வரிசைகளை நிலத்தில் தள்ளி;* ***முழங்கு துண்டம் கடிப்ப*** *- பேரொலியிடும் (அவன் தலைகளை) (தன்) (அலகினால்) துண்டுகளாகச் (செய்ய வந்தவன்);* ***காண் தகும் நீண்ட வீணைக் கொடிப் பற்றி ஒடித்து*** *- காண அழகான நீண்ட வீணையின் வடிவம்*

எழுதப்பட்ட (அவனது) கொடியைப் பற்றி ஒடித்து; ***உயர் வானவர் ஆசி கொண்டான் -*** *சிறப்புடைய தேவர்களின் வாழ்த்துகளைப் பெற்றான்.* *இராவணனது தலை வரிசையை நிலத்தில் தள்ளித் துண்டாக்கப் பேரொலியுடன் இருஞ்சிறை வீசி வந்த சடாயு அவனது வீணைக் கொடியை ஒடித்து வானவர் ஆசி கொண்டான் என்க. வான்மீகத்தில் இராவணனுக்குரிய கொடி மனிதத் தலை வடிவம் எழுதப்பட்டது என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. கம்பர் நாரத முனிவற்கு ஏற்ப நயம் பட உரைத்த நாவினை உடையானது கொடியை இசைத் தொடர்புடைய வீணைக் கொடியாக அமைத்துள்ள திறம் தேர்க. பத்தி - வரிசை, படி - நிலம் இருஞ்சிறை - பண்புத்தொகை. கொடிப் பற்றி - இரண்டன் தொகையில் செய்யுளின்பம் கருதி மிக்கது.* 2

3424அக் காலை, அரக்கன், அரக்கு உருக்கு
அன்ன கண்ணன்,
எக் காலமும், இன்னது ஓர்
ஈடு அழிவுற்றிலாதான்
நக்கான், உலகு ஏழும்
நடுங்கிட; நாகம் அன்ன
கைக் கார்முகத்தோடு கடைப்
புருவம் குனித்தான்.

எக்காலமும் - *முன்பு எப்பொழுதும்;* ***இன்னது ஓர் ஈடு அழிவுற் றிலாதான் -*** *இத்தகைய ஒரு பெருமை அழிவு அடைந்திராதவனாகிய;* ***அரக்கன் -*** *அரக்கன் ஆகிய இராவணன்;* ***அக்காலை -*** *(தன் கொடி அறுபட்ட) அப்பொழுது;* ***உருக்கு அரக்கு அன்ன கண்ணன் -*** *உருக்கிய அரக்கைப் போன்று (சினத்தால் சிவந்த) கண்களை உடையவனாய்;* ***உலகு ஏழும் நடுங்கிட நக்கான் -*** *உலகம் ஏழும் நடுங்கும்படி சினங்கொண்டு சிரித்தான்;* ***நாகம் அன்ன கைக்கார் முகத்தோடு -*** *மலையைப் போன்று தன் கையில் உள்ள வில்லுடன்;* ***புருவக் கடை குனித்தான் -*** *(தன்) புருவங்களின் நுனியையும் வளைத்தான்.*

இதற்கு முன் எப்போதும் இது போல் தன் பெருமை கெடாத இராவணன் சினங் கொண்டு சிரித்துத் தன் வில்லையும் புருவத்தையும் வளைத்தான் என்க. ஈடு - பெருமை. நாகம் - மலை, கார்முகம் - வில். கடைப் புருவம் - புருவ நுனி, நகுதலும் புருவ நுனியை வளைத்தலும் சினக்குறி என்க.

3425. சண்டப் பிறை வாள்
எயிற்றான் சர தாரை மாரி
மண்ட, சிறகால் அடித்தான் சில;
வள் உகிரால்
கண்டப்படுத்தான் சில;
காலனும் காண உட்கும்
துண்டப் படையால், சிலை துண்ட
துண்டங்கள் கண்டான்.

பிறைவாள் சண்ட எயிற்றான் - பிறைநிலவு போன்ற ஒளி பொருந்திய பற்களை உடைய இராவணனது; ***சர தாரை மாரி -*** அம்புகளாகிய மழையின் மிகுதி; ***மண்ட -*** (தன்னை) மிகுதியாக நெருங்க; ***சில சிறகால் அடித்தான் -*** சடாயு அவற்றுள் சிலவற்றைத் தன் சிறகால் அடித்து விழுத்தினான்; ***சில வள் உகீரால் கண்டப் படுத்தான் -*** சிலவற்றைத் தன் கூர்மையான (கால்) நகங்களால் துண்டுபடுத்தினான்; ***சிலை -*** வில்லைக்; ***காலனும் காண உட்கும் துண்டப் படையால் -*** யமனும் காண அஞ்சும் (தன்) மூக்காகிய படைக் கலத்தால்; ***துண்ட துண்டங்கள் கண்டான் -*** துண்டு துண்டுகளாக ஆக்கினான். பிறை நிலவு போன்ற பற்களை உடைய இராவணன் தன்மீதுபொழிந்த அம்பு மழையைச் சடாயு சிறகாலும், கூர்மையான கால்நகத்தாலும், இராவணனது வில்லைத் தன் மூக்காலும் துண்டுதுண்டுகளாக ஆக்கினான். சண்டம் - கொடுமையும் ஆம், மண்டுதல்- நெருங்குதல் உகீரால் - உகிரால், நகத்தால் செய்யுள் ஓசைக்காகவந்த நீட்டல் விகாரம். துண்டப் படை - மூக்காகிய படைக்கலம்;தாரை மாரி - உருவகம்.

3426. மீட்டும் அணுகா,-நெடு வெங்
கண் அனந்த நாகம்
வாட்டும் கலுழன் என, வன்
தலை பத்தின்மீதும்
நீட்டும் நெடு மூக்கு எனும்
நேமியன்-சேம வில் கால்
கோட்டும் அளவில், மணிக் குண்டலம்
கொண்டு எழுந்தான்.

நெடுவெங்கண் அனந்த நாகம் - பெரிய கொடியகண்களையுடைய அளவில்லாத பாம்புகளை; **வாட்டும் கலுழன் என-** வாட்டும் கருடன் போல; **வன் தலை பத்தின் மீதும் -** (இராவணன்உடைய) வலிமையான தலைகள் பத்தின் மேலும்; **நீட்டும் நெடுமூக்கு எனும் நேமியன் -** (கொத்தி அழிக்க) நீட்டிய நீண்ட மூக்குஎன்னும் சக்கரப் படையை உடையவனாய்; **சேமவில் கால் கோட்டும்அளவில் -**(இராவணன் தன்னைப்) பாதுகாக்கும் மற்ற ஒரு சேமவில்லின் இரு முனைகளையும் வளைத்த அளவிலே; **மீட்டும் அணுகா-** மறுமுறையும் (அவனை) நெருங்கி; **மணிக்குண்டலம் கொண்டுஎழுந்தான் -** (அவன் காதுகளில்) அணிந்துள்ள இரத்தின மணிக்குண்டலங்களைப் பறித்துக் கொண்டு பறந்து எழுந்தான்.

பாம்புகளை வாட்டும் கருடன் போல் வந்து இராவணனதுதலையைத் தரையில் உருட்டத் தன் நெடு மூக்கு எனும் சக்கரப்படையை நீட்டிய சடாயு, அவன் சேம வில்லை வளைப்பதற்குள்விரைந்து வந்து அவன் காதில் உள்ள குண்டலங்களைப் பறித்துச்சென்றனன் என்க. சேமவில் - உற்ற காலத்து உதவும் அதிகப்படியான வில். உரிய வில் பழுதாகும் போது சேமவில் பயன்படும்.வண்டிக்கு வலிமை சேர்க்க அமைக்கப்படும் அச்சு "சேம அச்சு" என்று கூறப்படுவதையும் ஈண்டு நினைக்க. அனந்தம் - மிகுதி. நேமி - சக்கரம். நேமியன் - முற்றெச்சம்.

3427. எழுந்தான் தட மார்பினில்,
ஏழினொடு ஏழு வாளி

அழுந்தாது கழன்றிடப் பெய்து,
எடுத்து ஆர்த்து, அரக்கன்
பொழிந்தான், புகர் வாளிகள்
மீளவும்; 'போர்ச் சடாயு
விழுந்தான்' என, அஞ்சினர்,
விண்ணவர் வெய்து உயிர்த்தார்.

அரக்கன் ஆர்த்து - *அரக்கன் ஆகிய இராவணன் பேரொலி செய்து;* ***எழுந்தான் தட மார்பினில் -*** *தன் குண்டலங்களைப் பறித்துக் கொண்டு எழுந்தவனாகிய (சடாயுவின்) பரந்த மார்பில்;* ***ஏழினொடு ஏழு வாளி எடுத்து -*** *பதினான்கு அம்புகளை எடுத்து;* ***அழுந்தாது கழன்றிடப் பெய்து -*** *(அவை) மார்பில் பதிந்து நிற்காமல் ஊடுருவிப் போகும்படி எய்து;* ***மீளவும் புகர் வாளிகள் பொழிந்தான் -*** *மீண்டும் ஒளியுள்ள அம்புகளைச் (சடாயு) மேல் எய்தான்;* ***போர்ச் சடாயு விழுந்தான் என அஞ்சினர் -*** *போர் ஆற்றல் மிக்க சடாயு விழுந்து விட்டான் என அஞ்சி;* ***விண்ணவர்வெய்து உயிர்த்தார் -*** *தேவர்கள் பெருமூச்சு விட்டார்கள்.*

தன் குண்டலங்களைப் பறித்து எழுந்த சடாயுவின் மார்பில் பதினான்கு அம்புகளை ஊடுருவிச் செல்லுமாறு எய்த இராவணன்,மேலும் அம்புகளைச் சடாயு மீது சொரிந்ததைக் கண்டு சடாயு விழுந்தான் என எண்ணித் தேவர்கள் பெருமூச்சு விட்டனர் என்க. ஏழினொடு ஏழு - பதினான்கு; கழன்றிட - ஊடுருவ; புகர் - ஒளி. தடமார்பு - உரிச்சொல் தொடர். ஏழினொடு ஏழு - உம்மைத் தொகை. எழுந்தான் - வினையாலணையும் பெயர். விழுந்தான். தெளிவு பற்றிவந்த கால வழுவமைதி. முந்தைய பாடலும் இதுவும் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளமை காண்க.

3428. ***புண்ணின் புது நீர் பொழியப் பொலி***
புள்ளின் வேந்தன்,
மண்ணில், கரனே முதலோர்
உதிரத்தின் வாரிக்-
கண்ணில் கடல் என்று
கவர்ந்தது கான்று, மீள
விண்ணில் பொலிகின்றது ஓர்
வெண் நிற மேகம் ஒத்தான்.

புண்ணின் - *(தன் உடம்பில் அம்புகள் பட்டதால் ஏற்பட்ட) புண்ணில் இருந்து;* ***புதுநீர் பொழியப் பொலி -*** *புதுக் குருதி மிகுதியாக வடிந்தும் பொலிவு மாறாத;* ***புள்ளின் வேந்தன் -*** *பறவைகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு;* ***மண்ணில் கரனே முதலோர் உதிரத்தின் வாரி -*** *நிலத்தில் பெருகி ஓடிய கரன் முதலிய அரக்கர்களது குருதி வெள்ளத்தை;* ***கண்ணில் கடல் என்று கவர்ந்து-*** *பெருமை உடைய கடல் என்று கருதிப் பருகிய (வெண் மேகம்);* ***அது கான்று மீள -*** *அந்நீரைப் பின்பு சொரிந்து;* ***விண்ணில் பொலிகின்றது -****வானத்தில் அழகு பெற விளங்குகிற;* ***ஓர் வெண் நிற மேகம் ஒத்தான் -*** *ஒப்பற்ற வெண்மை நிறம் உடைய மேகத்தை ஒத்திருந்தான்.*

கடல் நீரை முகந்து வெண்மேகம் கருமேகமாகி மழை பெய்த பிறகு மீண்டும் வெண் மேகம் ஆதல் இயல்பு. இறந்தவர்களின் குருதியைப் பருகும் வாழ்க்கை உள்ள கழுகுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு வெண்மை நிறம் உடையவன். கண் - பெருமை. காலுதல் - வெளியிடுதல்.

3429. **ஒத்தான் உடனே உயிர்த்தான்; உருத்தான்;**
அவன் தோள்
பத்தோடு பத்தின் நெடும் பத்தியில்
தத்தி, மூக்கால்
கொத்தா, நகத்தால் குடையா,
சிறையால் புடையா,
முத்து ஆர மார்பில் கவசத்தையும்
மூட்டு அறுத்தான்.

ஒத்தான் - வெண் மேகத்தை ஒத்தவன் ஆகிய சடாயு; **உடனே உயிர்த்தான் உருத்தான் -** உடனடியாகப் பெருமூச்சு விட்டுச் சினந்து; **அவன் தோள் பத்தோடு பத்தின் நெடும்பத்தியில் -** அந்த (இராவணனது) தோள்கள் ஆகிய இருபதின் வரிசையில்; **தத்தி -** பாய்ந்து ஏறி; **மூக்கால் கொத்தா -** மூக்கினால் கொத்தியும்; **நகத்தால் குடையா -** நகத்தால் பிறாண்டியும்; **சிறையால் புடையா -** சிறகுகளால் அடித்தும்; **முத்து ஆர மார்பில் -** (அவனது) முத்து மாலை அணிந்த மார்பில் விளங்கிய; **கவசத்தையும் மூட்டு அறுத்தான் -** கவசத்தையும் மூட்டுவாய் அறும்படி செய்தான்.

அம்புபட்ட சடாயு, உயிர்த்து, உருத்து, இருபது தோள்களில் ஏறி, கொத்திக் குடைந்து புடைத்து அவனது மார்பில் விளங்குகிறகவசத்தின் மூட்டுவாய் அறும்படி செய்தான் என்க. ஒத்தான் - முன்பாடலில் கூறிய படி வெண் மேகத்தை ஒத்தவன் என்றபடி. பத்தி - வரிசை, தத்தி - பாய்ந்து ஏறி, மூட்டறுத்தல் - இணைப்பு வாய்நெகிழும் படி செய்தல். கொத்தா, குடையா, புடையா - செய்யாஎன்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சங்கள் முந்தையபாடலும் இதுவும் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்து உள்ளமைகாண்க.

3430. **அறுத்தானை, அரக்கனும், ஐம்பதொடு**
ஐம்பது அம்பு
செறித்தான் தட மார்பில்; செறித்தலும்,
தேவர் அஞ்சி
வெறித்தார்; வெறியாமுன், இராவணன்
வில்லைப் பல்லால்
பறித்தான் பறவைக்கு இறை,
விண்ணவர் பண்ணை ஆர்ப்ப.

அறுத்தானை - (தன்) கவசத்தை மூட்டு அறுத்த சடாயுவினுடைய; **தட மார்பில் -** பரந்த மார்பில்; **அரக்கனும் ஐம்பதொடு ஐம்பது அம்பு செறித்தான் -** அரக்கனாகிய

இராவணனும் நூறு அம்புகளை அழுந்துமாறு எய்தான்; ***செறித்தலும் அவன் அவ்வாறு (அம்புகளைப்) பதியுமாறு அழுத்திய அளவில்; தேவர் அஞ்சி வெறித்தார் -*** தேவர்கள் அஞ்சித் திகைத்தார்கள்; ***வெறியாமுன் -*** (அவர்கள் அவ்வாறு) திகைப்பதற்கு முன்பே; ***பறவைக்கு இறை -*** (கழுகு என்னும்) பறவைகளுக்கு அரசன் ஆகிய சடாயு; ***விண்ணவர் பண்ணை ஆர்ப்ப -*** தேவர் கூட்டம் மகிழ்ச்சிப்பேரொலி செய்ய; ***இராவணன் வில்லைப் பல்லால் பறித்தான் -*** இராவணனது வில்லைத் (தன்) அலகினால் இழுத்துப் பிடுங்கினான்.

தன் கவசத்தைப் பிளந்த சடாயுவின் மீது இராவணன் நூறு அம்புகளை எய்தான். அது கண்டு வானவர் திகைத்தனர். உடனே சடாயு பாய்ந்து தேவர்கள் மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்ய அவனது வில்லைப் பறித்தான். வெறித்தல் - திகைத்தல், பல் - ஈண்டு மூக்கு, பண்ணை - கூட்டம், அறுத்தான் - வினையாலணையும் பெயர். தடமார்பு - உரிச்சொல் தொடர். முந்தைய பாடலும் இதுவும் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ளமை காண்க. சடாயு இராவணன் போர் தொடர்ந்து இடையீடின்றி நடந்தது.

3431. எல் இட்ட வெள்ளிக் கயிலைப்
பொருப்பு, ஈசனோடும்
மல் இட்ட தோளால் எடுத்தான்
சிலை வாயின் வாங்கி,
வில் இட்டு உயர்ந்த நெடு மேகம்
எனப் பொலிந்தான்-
சொல் இட்டு அவன் தோள் வலி,
யார் உளர், சொல்ல வல்லார்?

எல் இட்ட - ஒளி பொருந்திய; ***வெள்ளிக் கயிலைப் பொருப்பு -*** வெள்ளி போல் (வெண்ணிறம்) விளங்கும் திருக் கைலாய மலையை; ***ஈசனோடும் -*** சிவபிரானோடு; ***மல் இட்ட தோளால் எடுத்தான் -*** (தன்) வலிமை மிக்க தோள் ஆற்றலால் எடுத்தவனாகிய (இராவணனது); ***சிலை வாயின் வாங்கி -*** வில்லை மூக்கால் பறித்துக் (கௌவி); ***வில் இட்டு உயர்ந்த நெடுமேகம் எனப் பொலிந்தான் -*** இந்திரவில் விளங்க உயர்ந்த பெரிய மேகம் என்னுமாறு (அச்சடாயு)விளங்கினான்; ***அவன் தோள் வலி -*** (எனவே) அச்சடாயுவின் தோளாற்றலை; ***சொல் இட்டுச் சொல்ல வல்லார் யார் உளர் -*** சொற்களைக் கொண்டு சொல்லி (விளக்க) வல்லவர்கள் யாவர் உளர். ஒருவருமில்லை என்பதாம்.

வெள்ளியங்கிரியினை விடையின் பாகனோடு அள்ளிய தோள்வலி உடைய இராவணனது வில்லைப் பறித்து வாயில் கவ்விக் கொண்டு வானில் நீண்ட மேகம் போல் விளங்கிய சடாயுவின் தோளாற்றலைச் சொற்களால்யாரால் சொல்ல முடியும்? முடியாது என்றபடி, எல் - ஒலி, மல் -வலிமை. மற்போர் செய்து பெற்ற வலிமை எனினும் பொருந்தும்.தோள் வலி - பறவைக்குத் தோள் இன்மையால் உடல் வலிமை எனக்கொள்ளலாம்.

3432. **மீளா நிறத்து ஆயிரங் கண்ணவன்**
விண்ணின் ஓட,
வாளால் ஒறுத்தான் சிலை
வாயிடைநின்றும் வாங்கி,
தாளால் இறுத்தான், - தழல்வண்ணன்
தடக் கை வில்லைத்
தோளால் இறுத்தான் துணைத் தாதைதன்
அன்பின் தோழன்.

மீளா நிறத்து - போரில் பின்னிடாத மார்பினை உடைய; **ஆயிரங் கண்ணவன் விண்ணின் ஓட -** (உடலில்) ஆயிரம் கண்களை உடைய இந்திரன் வானத்தில் (தோற்று) ஓடுமாறு;**வாளால் ஒறுத்தான் -** (அவனைத் தன் சந்திரகாசம் என்ற) வாளினால் தண்டித்து வென்றவனாகிய இராவணன் உடைய; **சிலை வாயிடைநின்றும் வாங்கி -** வில்லினைத்தன் வாயில் இருந்து எடுத்து;**தாளால் இறுத்தான் -** (தன்) கால்களால் ஒடித்தான்; **தழல் வண்ணன் -** நெருப்பைப் போன்று சிவந்த நிறமுடைய சிவபிரானது; **தடக்கை வில்லை -** கையில் இருந்த வில்லைத்; **தோளால் இறுத்தான் -**(தன்) தோள் ஆற்றலால் ஒடித்தவனாகிய இராமனது; **துணை -**துணையாய் அமைந்தவனும்; **தாதை தன் அன்பின் தோழன் -** (அவனது) தந்தையாகிய தசரதனுக்கு அன்புடைய தோழனும் ஆகிய (சடாயு).

இராவணனது வில்லை அலகால் கௌவிப் பிடுங்கிய சடாயு அதைத் தன் தாளால் இறுத்தான் என்க. சிவன் வில்லைக் கையால்ஒடித்தவனாகிய இராமனுக்குத் துணைவனும், தசரதன் தோழனும் ஆகிய சடாயு இராவணன் வில்லைக் காலால் ஒடித்தான் என நயம் படக் கூறியமை காண்க. இராமன் தழல் வண்ணன் தடக்கை வில்லைத் தோளால் இறுத்தது.

தடுத்து இமையால் இருந்தவர், தாளில் மடுத்ததும், நாண்நுதி வைத்ததும் நோக்கார்; கடுப்பினில் யாரும் அறிந்திலர், கையால் எடுத்தது கண்டனர், இற்றது கேட்டார் (699)

என்று கார்முகப் படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளமை காண்க. மீளாநிறம் - பின்னிடாத மார்பு; நிறம் - மார்பு. ஒறுத்தான் - தண்டித்துவருத்தினவன், இராவணன். மீளா - ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப்பெயரெச்சம்.

3433. **ஞாலம் படுப்பான், தனது ஆற்றலுக்கு**
ஏற்ற நல்வில்
மூலம் ஒடிப்புண்டது கண்டு,
முனிந்த நெஞ்சன்,
ஆலம் மிடற்றான் புரம் அட்டது
ஓர் அம்பு போலும்
சூலம் எடுத்து ஆர்த்து எறிந்தான்,
மறம் தோற்றிலாதான்.

ஞாலம் படுப்பான் - உலகுக்கு அழிவைச் செய்பவனும்; **மறம் தோற்றிலாதான் -** யாருக்கும் வீரத்தில் தோல்விஅடையாதவனும் ஆகிய இராவணன்; **தனது ஆற்றலுக்கு ஏற்ற -** தனது வலிமைக்குப் பொருத்தமான; **நல்வில் மூலம் ஒடிப்புண்டது கண்டு -** நல்ல (வலிய) வில் முழுதும் ஒடிக்கப்பட்டது கண்டு; **முனிந்த நெஞ்சன் -** சினமடைந்த நெஞ்சத்தனாய்; **ஆலம் மிடற்றான் புரம் அட்டது ஓர் அம்பு போலும் -** ஆலகால நஞ்சை மிடற்றில் கொண்ட (நீலகண்டன்) முப்புரத்தை அழிப்பதற்காகக் (கைக் கொண்ட) ஒப்பற்ற (திருமால் ஆகிய) அம்பு போன்ற; **சூலம் எடுத்து ஆர்த்து எறிந்தான் -** சூலப்படையைக் (கையில்) எடுத்துப் பேரொலியோடு (சடாயுவின் மீது) வீசினான்.

இராவணன் தனது வலிய வில் சடாயுவால் ஒடிக்கப்பட்டது கண்டு முனிவு கொண்டு, நீலகண்டன் முப்புரம் எரிக்கக் கைக் கொண்ட திருமாலாகிய அம்பு போன்ற சூலத்தை எடுத்துச் சடாயுவின் மீது எறிந்தான் என்க. மூலம் - முழுதும்,

3434. **'ஆற்றான் இவன் என்று உணராது**
எனது ஆற்றல்காண்' என்று
ஏற்றான் எருவைக்கு இறை, முத்தலை
எஃகம், மார்பில்;
'மேல்தான் இது செய்பவர் யார்?',
என விண்ணுளோர்கள்
தோற்றாது நின்றார், தம தோள்
கொட்டி ஆர்த்தார்.

எருவைக்கு இறை - கழுகுகளுக்குத் தலைவன் ஆகிய சடாயு; **இவன் ஆற்றான் என்று உணராது -** இவன் (இச்சூலத்திற்கு) ஆற்றான் என எண்ணாதே; **எனது ஆற்றல் காண் -** எனது வலிமையைப் பார்; **என்று -** என்று கூறி; **முத்தலை எஃகம் -** (இராவணன் வீசிய) மூன்று தலைகளை உடைய அச் சூலத்தை; **மார்பில் ஏற்றான் -** (தன்) மார்பில் ஏற்றுக் கொண்டான்; **தோற்றாதுநின்றார் விண்ணுளோர்கள் -** (இராவணனிடம் கொண்ட அச்சத்தால்) வெளிப்படாமல் மறைந்திருந்த தேவர்கள்; **மேல் தான் இது செய்பவர் யார் என -** இனிமேல் இத்தகு செயலைச் செய்பவர்யாவர்என்று கூறி; **தம தோள் கொட்டி ஆர்த்தார் -** (மகிழ்ச்சியால்) தங்கள் தோள்களைக் கொட்டிப் பேரொலி செய்தனர்.

சடாயு இராவணனை நோக்கி 'இவன் நம் சூலத்துக்கு ஆற்றான்'என எண்ணாதே என் வலிமையைக் காண்பாயாக என்று சொல்லிஅவன் வீசிய முத்தலைச் சூலத்தை மார்பில் ஏற்றுக் கொண்டான்.அது கண்டு இவ்வீரச் செயல் செய்பவர் யாருளர் எனத் தேவர்கள்மகிழ்ந்து தோள் கொட்டிப் பேரொலி செய்தனர். தோற்றாது - கண்ணில்படாமல்.

3435. **பொன் நோக்கியர்தம் புலன்**
நோக்கிய புன்கணோரும்,
இன் நோக்கியர் இல் வழி
எய்திய நல் விருந்தும்,
தன் நோக்கிய நெஞ்சுடை யோகியர்

தம்மைச் சார்ந்த
மென் நோக்கியர் நோக்கமும், ஆம்
என மீண்டது, அவ்வேல்.

அவ்வேல் - (இராவணன் சடாயுவை நோக்கி எறிந்த) அந்த முத்தலை வேல்; **பொன் நோக்கியர் தம் -** பொருளின் வரவு குறித்தகருத்துடையவர்களான பொது மகளிரது; **புலன் நோக்கிய புன்கணோரும் -** ஐம்புல இன்பத்தை விரும்பிய வறுமையுடையவர்களும்; **இன் நோக்கியர் இல்வழி -** இனிய நற்பார்வை உடைய மகளிர் இல்லாத இடத்திற்கு; **எய்திய நல்விருந்தும் -** சென்று அடைந்த நல்ல விருந்தினர்களும்; **தன் நோக்கிய நெஞ்சுடை -** தன் ஆன்ம சொரூபத்தைத் தானே தரிசிக்கும் மனப்பக்குவமுடைய; **யோகியர் தம்மைச் சார்ந்த -** முனிவர்கள் மேல் சென்று சார்ந்த; **மென் நோக்கியர் நோக்கமும் -** மென்மையான பார்வை உடைய பெண்களுடைய ஆசைப் பார்வையும்; **ஆம் என -** ஒப்பு ஆகும் என்று கூறும் படி; **மீண்டது -** (சடாயுவின் மார்பில்பட்டுத் துளைக்க முடியாமல்) மீண்டது.

இராவணன் எறிந்த வேல் சடாயுவின் மார்பைத்துளைக்க மாட்டாமல் மீண்டது என்க. முத்தலைச் சூலத்திற்கு மூன்று உவமைகள் கூறியுள்ளமை காண்க. 1) பொருட்பெண்டிரை விரும்பும் வறியோன். 2) நன் மகளிர் இல்லா வீட்டிற்கு வந்த விருந்தினர் 3) ஆன்ம சொரூபியாகிய யோகியின் மீது ஆசை கொண்ட பெண்டிர், ஆகியோர் வறிதே திரும்புதல் போல முத்தலை வேலும் வறிதே மீண்டது என்க.பொன் நோக்கியர் - பொருட்பெண்டிர், புலன் - ஐம்புலன் இன்பம். இன் நோக்கியர் - முகந் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து (குறள்,90) என்பதனைக் கருதிக் கூறியது. தன் நோக்கிய நெஞ்சுடை யோகியர் - அட்டாங்க யோகத்தில் சமாதி கூடியவர்.

3436. **வேகம்முடன், வேல் இழந்தான்**
படை வேறு எடாமுன்,
மாகம் மறையும்படி நீண்ட வயங்கு
மான் தேர்ப்
பாகன் தலையைப் பறித்து,
படர் கற்பினாள்பால்
மோகம் படைத்தான் உளைவு எய்த,
முகத்து எறிந்தான்.

வேல் இழந்தான் - தன் முத்தலைச் சூலத்தை (ப் பயன் இல்லாமல்) இழந்த இராவணன்; **வேகம்முடன் -** மிக விரைவாக; **வேறு படை எடா முன் -** வேறு படைக் கலத்தை எடுப்பதற்கு முன்பே; **மாகம் மறையும் படி -** பெரிய வானமும் மறையும் படியாக; **நீண்ட வயங்கு மான் தேர்ப்பாகன் -** உயர்ந்து விளங்குகின்ற குதிரைகள் பூட்டப் பெற்ற (இராவணனது) தேர்ப்பாகனுடைய; **தலையைப் பறித்து -** தலையைத் துண்டித்து; **படர் கற்பினாள் பால் -** (ஆழமாகப்) படர்ந்த கற்பினை உடைய சீதையின் மேல்; **மோகம் படைத்தான் -** காம மயக்கம் கொண்டவன் ஆகிய (இராவணன்); **உளைவு எய்த -** வருத்தம் அடையும் படி; **முகத்து எறிந்தான் -** அவனது முகத்தில் (தலையை) வீசி எறிந்தான்.

வேலை வெறுமனே போக்கிய இராவணன் வேறு படை எடாமுன் சடாயு பாய்ந்து தாக்கித் தேர்ப்பாகனது தலையைக் கொய்துஅதை அவன் முகத்தில் வீசினான். மாகம் - திசை. மோகம் - காமமயக்கம், உளைவு - வருத்தம். மான் - விலங்கு; ஈண்டுக் குதிரையைக்குறித்தது. வேகம்முடன், மாகம் மறையும் படி - மகர ஒற்று விரித்தல்விகாரத்தால் வந்தது.

3437. **எறிந்தான்தனை நோக்கி, இராவணன்,**
நெஞ்சின் ஆற்றல்
அறிந்தான்; முனிந்து, ஆண்டது ஓர்
ஆடகத் தண்டு வாங்கி,
பொறிந்தாங்கு எரியின் சிகை
பொங்கி எழ, புடைத்தான்;
மறிந்தான் எருவைக்கு இறை, மால்
வரை போல மண்மேல்,

எறிந்தான்தனை நோக்கி - (தன் முகத்தில் தேர்ப் பாகனது) தலையை எறிந்தவனாகிய சடாயுவைப் பார்த்து; **இராவணன் நெஞ்சின் ஆற்றல் அறிந்தான் -** இராவணன் (அவனது) மன வலிமையை அறிந்து; **முனிந்து -** சினந்து; **ஆண்டது ஓர் ஆடகத் தண்டு வாங்கி -** அப்போது ஒப்பற்ற பொன்னால் ஆகிய கதையைக் (கையில்) எடுத்து; **எரியின் சிகை பொறிந்தாங்கு பொங்கி எழ -** நெருப்புச் சுவாலை நெருப்புப் பொறி பறப்பது போல் பொங்கி எழுந்து வெளிப்பட; **புடைத்தான் -** அத்தண்டினால் தாக்கினான்; **எருவைக்கு இறை -** கழுகுகளுக்குத் தலைவன் ஆகிய (சடாயு); **மால்வரை போல -** பெரிய மலை விழுந்தது போல; **மண் மேல்மறிந்தான் -**மண் மேல் விழுந்தான்.

தேர்ப்பாகனது தலையைப் பறித்துத் தன் முகத்தின் மீது எறிந்த சடாயுவினது மன வலிமையை இராவணன் அறிந்து சினந்துபொன்னால் ஆகிய பெரிய கதையைக் கையில் கொண்டு நெருப்புப்பொறி பறக்க அடித்தான். அதனால் சடாயு பெரிய மலை போல் மண்மீது விழுந்தான். ஆடகத் தண்டு - பொன் மயமான கதை. முற்பாடலுடன் இதற்கு உள்ள அந்தாதித் தொடை காண்க.

3438. **மண்மேல் விழுந்தான் விழலோடும்,**
வயங்கு மான் தேர்,
கண்மேல் ஒளியும் தொடராவகை,
தான் கடாவி,
விண்மேல் எழுந்தான்; எழ,
மெல்லியலாளும், வெந் தீ
புண்மேல் நுழையத் துடிக்கின்றனள்
போல், புரண்டாள்.

மண் மேல் விழுந்தான் - சடாயு (இராவணனது பொற்கதையால் அடியுண்டு) நிலத்தின் மீது விழுந்தான்; **விழலோடும்-** (அவ்வாறு அவன்) விழுந்த அளவில்; **வயங்கு**

மான் தேர் - விளங்குகிற குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட (தனது) தேரை; **கண் மேல் ஒளியும் தொடரா வகை -** கண்ணினது பார்வையும் பின்பற்றிச் செல்ல முடியாதபடி; **தான் கடாவி -** மிக விரைவாகச் செலுத்தி; **விண் மேல் எழுந்தான் -** (இராவணன் இலங்கையை நோக்கிப் போக) வானத்தில் எழுந்தான்; **எழ -** (அவன் அவ்வாறு) எழுந்த அளவில்; **மெல்லியலாளும் -** மென்மைத் தன்மை உள்ள சீதையும்; **புண் மேல் வெந்தீ நுழைய -** புண்ணில் வெப்பமான நெருப்பு நுழைந்தால்; **துடிக்கின்றனள் போல் புரண்டாள் -** துடிப்பவள் போல் (துன்பத்தால்) புரண்டாள்.

இராவணனிடம் அடி வாங்கிய சடாயு நிலத்தில் விழுந்தவுடன்அவன் தன் தேரை விரைவாக வானத்தில் செலுத்திக் கொண்டுஇலங்கையை நோக்கிப் போகப் புறப்பட்டான். அது கண்டு சீதைபுண்ணில் தீ நுழைந்தது போல் துன்புற்று வருந்திப் புரண்டாள். கடாவி- செலுத்தி,

3439. கொழுந்தே அனையாள் குழைந்து
ஏங்கியகொள்கை கண்டான்;
'அழுந்தேல் அவலத்திடை; அஞ்சலை
அன்னம்!' என்னா,
எழுந்தான்; உயிர்த்தான்; 'அட! எங்கு
இனிப் போவது?' என்னா,
விழுந்தான் அவன் தேர்மிசை,
விண்ணவர் பண்ணை ஆர்ப்ப.

கொழுந்தே அனையாள் - இளந்தளிர் போன்று (மிக்க மென்மைத் தன்மை உடைய) சீதை; **குழைந்து ஏங்கிய கொள்கை கண்டான் -** வாடி வருந்திய செயலைக் கண்டவன் ஆகிய சடாயு; **அன்னம் -** அன்னப்பறவை போன்றவளே; **அவலத்திடை அழுந்தேல் -** துன்பத்தில் மூழ்க வேண்டாம்; **அஞ்சலை -** அஞ்சாதே; **என்னா -** என்று (ஆறுதல் கூறி); **உயிர்த்தான் எழுந்தான் -** பெருமூச்சு விட்டு எழுந்தான்; **அட இனி எங்குப் போவது என்னா -** அடே இனி (நீ) எங்கு (த் தப்பிப்) போவது என்று சொல்லி; **அவன் தேர்மிசை -** அந்த இராவணனது தேரின் மீது; **விண்ணவர் பண்ணை ஆர்ப்ப -** தேவர்களின் கூட்டம் (மகிழ்ச்சிப்) பேரொலி செய்ய; **விழுந்தான் -** பாய்ந்தான்.

மென்மைத் தன்மை உடைய கொழுந்து போன்ற சீதை வருந்துதலைக் கண்ட சடாயு 'அன்னம், அஞ்சி அவலிக்காதே' என ஆறுதல் கூறி இராவணனைப் பார்த்து 'அடே நீ எங்கே தப்பிச் செல்வது' என்று கூறி, விண்ணவர் பண்ணை ஆர்ப்பத் தேர்மிசைப் பாய்ந்தான். கொள்கை - செய்கை. பண்ணை - மகளிர் விளையாட்டாயம். ஈண்டுக் கூட்டத்தைக் குறித்தது. அஞ்சலை - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. அன்னம் - உவமையாகு பெயர்; இங்கு அண்மை விளியாய் வந்தது.

3440. பாய்ந்தான்; அவன் பல் மணித்
தண்டு பறித்து எறிந்தான்;
ஏய்ந்து ஆர் கதித் தேர்ப் பரி

எட்டினொடு எட்டும் எஞ்சித்
தீய்ந்து ஆசு அற வீசி, அத் திண் திறல்
துண்ட வாளால்
காய்ந்தான்; கவர்ந்தான் உயிர்;
காலனும் கைவிதிர்த்தான்.

பாய்ந்தான் - (இராவணன் தேரின் மீது) பாய்ந்தவனாகிய சடாயு; **அவன் -** அந்த இராவணனின்; **பல் மணித் தண்டு பறித்து எறிந்தான் -** பல மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற தண்டாயுதத்தைப் பறித்துவீசினான்; **ஏய்ந்து ஆர் கதித்தேர் -** பொருந்தி அமைந்த வேகத்தினை உடைய தேரின் கண் பூட்டப்பட்டுள்ள; **பரி எட்டினொடு எட்டும் -** குதிரைகள் பதினாறும்; **எஞ்சித் தீய்ந்து ஆசு அற -** ஓங்கி அழிந்து ஒழியும் படி; **அத்திண் திறல் துண்ட வாளால் -** அந்த வலிமை உடைய மூக்காகிய தனது வாளால்; **காய்ந்தான் வீசி -** சினந்து வீசி; **உயிர் கவர்ந்தான் -** (அக்குதிரைகளின்) உயிரைஉண்டான்; **காலனும் கை விதிர்த்தான் -** அவ்வீரச் செயல் கண்டுயமனும் (அஞ்சிக்) கை நடுக்கம் கொண்டான்.

இராவணன் மேல் பாய்ந்த சடாயு தன்னைத் தாக்கிய தண்டாயுதத்தைப் பறித்து எறிந்து, மிக்க சினத்துடன் இராவணனது தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த பதினாறு குதிரைகளையும் உயிரொழித்தான். அது கண்டு யமனும் அச்சத்தால் நடுங்கினான். கதி - வேகம், துண்டவாள் - வாள் போல் கூர்மையான அலகு, கை விதிர்த்தான் -கை நடுக்கமுற்றான்.

3441. திண் தேர் அழித்து, ஆங்கு அவன்
திண் புறம் சேர்ந்த தூணி
விண்தான் மறைப்பச்
செறிகின்றன, வில் இலாமை,
மண்டு ஆர் அமர்தான்
வழங்காமையின், வச்சைமாக்கள்
பண்டாரம் ஒக்கின்றன, வள்
உகிரால் பறித்தான்.

திண் தேர் அழித்து - (சடாயு மேலும் இராவணனது) வலிய தேரை அழித்து; **ஆங்கு -** அதற்குப் பிறகு; **வில் இலாமை -** (அவனது கையில்) வில் இல்லாமையால்; **மண்டு ஆர் அமர்தான் வழங்காமையின் -** நெருங்கிச் செய்யும் கொடிய போருக்கு உதவும் அம்புகளைத் தராமையால்; **வச்சைமாக்கள் பண்டாரம் ஒக்கின்றன -** உலோபிகளுடைய கருவூலத்தை ஒத்து அமைவனவாகி;**விண்தான் மறைப்பச் செறிகின்றன -** ஆகாயத்தைக் கூட மறைக்கும்படி பொருந்தி உள்ள; **அவன் திண் புறம் சேர்ந்த தூணி -** அவனது வலிமையான தோள்களின் புறத்தில் கட்டப்பட்டுள்ள, அம்பு அறாத்தூணியை; **வள் உகிரால் பறித்தான் -** (தன்) கூர்மையான நகங்களால் பறித்து எறிந்தான்.

சடாயு இராவணனது தேரை அழித்து, அவனது முதுகுப் புறத்தில் கட்டியுள்ள அம்பு அறாத் தூணியையும் பறித்து எறிந்தான். வச்சைமாக்கள் பண்டாரம் - கொடைக்

குணமற்ற உலோபிகளின் கருவூலத்தில் பணம் இருந்தும் பிறர்க்குப் பயன்படாதவாறு போல இராவணன் கையில் வில் இலாமையால் அவனது அம்பறாத் தூணியில் அம்பு இருந்தும் அது பயன்படவில்லை என்றபடி. வச்சை மாக்கள் -உலோபிகள். பண்டாரம் - கருவூலம். திண் தேர் - பண்புத் தொகை.

3442. ***மாச் சிச்சிரல் பாய்ந்தென, மார்பினும்***
தோள்கள் மேலும்
ஓச்சி, சிறகால் புடைத்தான்;
உலையா விழுந்து
மூச்சித்த இராவணனும் முடி
சாய்ந்து இருந்தான்;
'போச்சு; இத்தனை போலும் நின் ஆற்றல்?'
எனப் புகன்றான்.

மார்பினும் தோள்கள் மேலும் - *(பின்பு சடாயு இராவணன் உடைய) மார்பின் மேலும் (இருபது) தோள்கள் மேலும்;* ***மாச்சிச்சிரல் பாய்ந்தென -*** *பெரிய சிச்சிலிப் பறவை பாய்வது போல் (பாய்ந்து);* ***சிறகால் ஓச்சிப் புடைத்தான் -*** *(தன்) சிறகுகளால் விரைவாக எறிந்து அடித்தான்;* ***இராவணனும் -*** *அதனால் இராவணனும்;* ***உலையா விழுந்து -*** *வருந்தி விழுந்து;* ***முடிசாய்ந்து மூச்சித்த இருந்தான் -*** *தலை சாய்த்து மயங்கிய நிலையில் இருந்தான்;* ***இத்தனை போலும் -*** *(அத்தன்மை கண்டு சடாயு) இத்தனைதானா;* ***நின் ஆற்றல் -****உனது வலிமை;* ***போச்சு எனப்புகன்றான் -*** *போய் விட்டது என்று (இகழ்ச்சியாகக்) கூறினான்.*

மாச்சிரல் பாய்வது போல் பாய்ந்து சடாயு இராவணனதுமார்பிலும் தோளிலும் தன் சிறகால் ஒச்சிப் புடைத்தான். அதனால்இராவணன்மூச்சற்றுத் தலை சாய்த்து மயங்கி, இருந்தான்; அது கண்டசடாயு 'இது தானா உன் வலிமை' என இகழ்ந்து கூறினான். சிரல் -சிச்சிலி, மீன் கொத்தி. போச்சு - போயிற்று பேச்சு வழக்கு உலையா -செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினை எச்சம்.

3443. ***அவ்வேலையினே முனிந்தான்; முனிந்து,***
ஆற்றலன்; அவ்
வெவ் வேல் அரக்கன் விடல் ஆம்
படை வேறு காணான்;
'இவ் வேலையினே, இவன் இன் உயிர்
உண்பென்' என்னா,
செவ்வே, பிழையா நெடு வாள் உறை
தீர்த்து, எறிந்தான்.

அவ்வேலையினே - *(உன் வலிமை போச்சு இத்தனை போலும் நின் ஆற்றல்) என்று (சடாயு கூறிய) அந்த நேரத்தில்;* ***முனிந்தான் முனிந்து -*** *(இராவணன்) சினம் கொண்டான் முனிந்து;* ***ஆற்றலன் -****(அச்) சினத்தை ஆற்றமுடியாதவனாகிய;*

அவ்வெவ்வேல் அரக்கன்- அந்தக் கொடிய வேலை ஏந்திய அரக்கன்; **விடல் ஆம் படை வேறு காணான் -** (சடாயுவின் மீது) விடுதற்கு உரிய படைக் கலங்கள் வேறு ஒன்றையும் காணாதவனாய்; **இவ் வேலையினே -** இப்பொழுதே; **இவன் இன் உயிர் உண்பென் என்னா -** இந்தச் சடாயுவினுடைய இனிய உயிரை உண்பேன் என்று சொல்லி; **செவ்வே பிழையா நெடுவாள் -** (பகைவரைக்) கொல்லுதல் தப்பாத நீண்ட தன் சந்திரகாசம் என்னும் வாளை; **உறை தீர்த்து எறிந்தான் -**உறையில் இருந்து (வெளியில்) எடுத்து வீசினான். சடாயுவால் படைக்கலங்களை இழந்து இகழப்பட்ட இராவணன்சினந்து 'இப்பொழுதே இவன் உயிர் உண்பேன்' என்று தன் தப்பாதவாளை எடுத்து வீசினான். சந்திரகாசம் என்ற வாள் கைலாயத்தைத்தூக்க முயன்ற காலத்துச் சிவபிரான் கொடுத்தது "அரன் தடக்கைவாள் கொண்டாய்" (2835) என வருதலும். தார் அணி மவுலி பத்தும்,சங்கரன் கொடுத்த வாளும் (7272) என்று கூறியுள்ளதும் இது குறித்தேஎன்க. இராவணன் வாளால் சடாயு வீழ்தல்

3444. வலியின்தலை தோற்றிலன்; மாற்ற
அருந் தெய்வ வாளால்
நலியும் தலை என்றது அன்றியும்,
வாழ்க்கை நாளும்
மெலியும் கடை சென்றுளது; ஆகலின்,
விண்ணின் வேந்தன்
குலிசம் எறியச் சிறை அற்றது ஒர்
குன்றின், வீழ்ந்தான்.

மாற்ற அருந் தெய்வ வாளால் - (யாராலும்) தடுத்தற்கு அரிய தெய்வம் தந்த வாளால்; **தலை நலியும் என்றது அன்றியும் -** எல்லோருடைய தலையும் தவறாது அழியும் என்பதன்றியும்; **வாழ்க்கை நாளும் -** ஆயுட் கால நாளும்; **மெலியும் கடை சென்றுளது ஆகலின் -** குறைவுபட்டு இறுதிக் (காலத்துக்குச்) சென்று அடைந்து விட்டது ஆகையால்; **வலியின் தலை தோற்றிலன் -** யாருக்கும் (இதுவரை) வலிமையில் தோற்காதவன் ஆகிய சடாயு; **விண்ணின் வேந்தன் -** தேவர் தலைவன்; **குலிசம் எறிய -** (தன்) வச்சிரப் படையை வீச; **சிறை அற்றது ஒர் குன்றின் வீழ்ந்தான் -** (அதனால்) சிறகு அற்று வீழ்ந்த ஒரு மலை போல் விழுந்தான்.

இராவணன் வீசிய தெய்வ வாள் தப்பாமல் எதையும் அழிக்கும்தன்மை உடையது ஆதலாலும், சடாயுவின் வயது எண்ணரும் பருவங்கள் கடந்து முதிர்ந்து முடியும் காலம் நெருங்கி விட்டதாலும்யார்க்கும் தோலாதான் வச்சிரப் படை சிறகு அறுத்த மலை போல் விழுந்தான். குலிசம் - வச்சிரப் படை.

சானகியின் துயரம்

3445. விரிந்து ஆர் சிறை கீழ் உற வீழ்ந்தனன்,
மண்ணின்; விண்ணோர்,
இரிந்தார்; 'இழந்தாள் துணை' என்ன,

முனிக் கணங்கள்
பரிந்தார்; படர் விண்டுவின் நாட்டவர்
பைம் பொன் மாரி
சொரிந்தார்; அது நோக்கிய சீதை
துளக்கம் உற்றாள்.

விரிந்து ஆர்சிறை - விரிந்து பொருந்திய சிறகுகள்; **கீழ் உற -** (துண்டாகிக்) கீழே கிடக்கும்படி; **மண்ணின் வீழ்ந்தனன் -** (சடாயு) மண்ணின் மேல் விழுந்தான்; **விண்ணோர் இரிந்தார் -** (அது கண்டு) தேவர்கள் (அஞ்சி) ஓடினார்கள்; **முனிக்கணங்கள் -** முனிவர் கூட்டங்கள்; **துணை இழந்தாள் என்ன படர் பரிந்தார் -** (இச்சீதை தன்) துணையை இழந்து விட்டாள் என்பதால் துன்ப இரக்கம் கொண்டு வருந்தினர்; **விண்டுவின் நாட்டவர் -** திருமால் வீற்றிருக்கும் வைகுண்டத்தில் வாழ்பவர்; **பைம்பொன் மாரி சொரிந்தார் -** பசிய பொன் மலர் மாரியைச் சொரிந்தனர்; **அது நோக்கிய சீதை துளக்கம் உற்றாள் -** (சடாயு விழுந்ததையும், விண்டு நாட்டவர் பொன்மாரி பொழி தலையும்) கண்ட சீதை (உடலும் உள்ளமும்) நடுங்கினாள்.

தன் சிறகுகளை இழந்து சடாயு நிலத்தில் விழுந்தமை கண்டு விண்ணோர் அஞ்சி ஓடினர். முனிவர் வைதேகி துணை இழந்தாள் எனத் துன்பம் கொண்டனர். வைகுண்ட வாசிகளான நித்திய சூரிகள் கற்பக மலர் மாரி பொழிந்தனர். அது நோக்கிய சீதை அஞ்சி நடுங்கினாள். இரிந்தார் - ஓடினார். பரிந்தார் - இரங்கினார். படர் - துன்பம் விண்டுவின் நாட்டவர் - திருமால் வீற்றிருக்கும் வைகுண்டத்தில் வாழ்பவர்களாகிய நித்திய சூரிகள்; அவர்கள் பொன் மலர் சொரிந்து சடாயுவைப் பரமபதத்திற்கு அழைத்துச் செல்வர் என்பதாம். துளக்கம் - நடுக்கம். அது நோக்கிய - பன்மை ஒருமையாக வந்தது செய்யுள் இன்பம் கருதிப் போலும்.

3446. வெள்கும் அரக்கன் நெடு விண்
புக ஆர்த்து, மிக்கான்;
தொள்கின்தலை எய்திய மான் எனச்
சோர்ந்து நைவாள்,
உள்கும்; உயிர்க்கும்; உயங்கும்;
ஒரு சார்வு காணாள்,
கொள் கொம்பு ஒடிய, கொடி
வீழ்ந்தது போல் குலைவாள்.

வெள்கும் அரக்கன் - (சடாயுவின் போர் ஆற்றலுக்குத் தோற்றுபின் வென்றதால்) வெட்கம் அடைந்த அரக்கனாகிய இராவணன்; **நெடுவிண்புக ஆர்த்து மிக்கான் -** நீண்ட ஆகாயத்தில் சென்று சேரும் படி பேரொலி செய்து (தன் வலிமையைப்) பாராட்டினான்; **தொள்கின் தலை எய்திய மான் என -** வலையில் அகப்பட்ட மான் போல; **சோர்ந்து நைவாள் -** (மனம்) தளர்ந்து வருந்துபவளாகிய சீதை; **ஒரு சார்வு காணாள் -** (தனக்கு எந்த) ஒரு பற்றுக் கோடும் காணாதவளாய்; **உள்கும்-** (யாது செய்வேன் என) எண்ணும்; **உயிர்க்கும் -** பெருமூச்சு விடுவாள்; **உயங்கும் -** மயங்குவாள்; **கொள் கொம்பு ஒடிய -** ஏறிப்படர்வதற்கு நட்ட கொம்பு ஒடிந்து விழுந்ததனால்; **கொடி வீழ்ந்தது போல் -** கொடி நிலை குலைந்து வீழ்ந்தது போல;

குலைவாள் - *(இரதத்தின் மீது விழுந்து) நிலை குலைவாள். சடாயுவின் ஆற்றலால் தன் தேர், பாகன் தண்டாயுதம் ஆகியவற்றை இழந்து தோற்ற இராவணன் வெட்கம் கொண்டு, சடாயுவை அரன் வாளால் அழித்த பெருமையைப் பேரொலி செய்து வெளிப்படுத்தினான். சீதை வலையில் அகப்பட்ட மான் போல் துன்புற்றுக் கொள் கொம்பு ஒடியக் குலைந்து விழுந்த கொடி போல் இரதத்தில் விழுந்து துன்பப்பட்டாள். மிக்கான் - பெருமிதம் கொண்டான். தொள்கு - வலை சார்வு -பற்றுக்கோடு. காணாள் - முற்றெச்சம். கொள் கொம்பு - வினைத் தொகை.*

கலிவிருத்தம்

3447. **'வன் துணை உளன் என**
வந்த மன்னனும்
பொன்றினன்; எனக்கு இனிப் புகல்
என்?' என்கின்றாள்;
இன் துணை பிரிந்து, இரிந்து,
இன்னல் எய்திய
அன்றில்அம் பெடை
என அரற்றினாள்அரோ.

வன்துணை உளன் என - *(யான் உனக்கு) வலிமையான துணையாக உள்ளேன் என்று;* **வந்த மன்னனும் பொன்றினன் -** *(எதிர்த்து) வந்த கழுகரசனாகிய சடாயுவும் அழிந்தான்;* **எனக்கு இனிப்புகல்என் -***எனக்கு இனிக் கதி என்னவோ;* **என்கின்றாள் -** *என்று எண்ணுகின்றவள் ஆகிய சீதை;* **இன் துணை பிரிந்து இரிந்து -** *இனிமையான தனது துணையாகிய (ஆண் பறவையைப்) பிரிந்து நீங்கி;* **இன்னல் எய்திய -** *(பெருந்) துன்பம் அடைந்த;* **அன்றில் அம் பெடை என -** *அன்றில் பறவையின் அழகிய பெட்டை போல;* **அரற்றினாள் (அரோ) -** *கதறினாள்.*

என்னைக் காக்க வந்த வலிமையான துணைவன் ஆகிய சடாயு அழிந்தான், இனி எனக்கு வேறு புகலிடம் ஏது?' என எண்ணிய சீதை ஆணைப் பிரிந்த அன்றிற் பேடு போலத் துன்புற்றுக் கதறினாள். அன்றில் - ஆணும் பெண்ணும் பிரியாமல் பனை மரத்தில் வாழும் ஒரு வகைப் பறவை என்பது இலக்கிய மரபு. புகல் - சரண்புகுமிடம்; தொழிலாகுபெயர்.

3448. **'அல்லல் உற்றேனை, வந்து, "அஞ்சல்"**
என்ற, இந்
நல்லவன் தோற்பதே?
நரகன் வெல்வதே?
வெல்வதும் பாவமோ?
வேதம் பொய்க்குமோ?
இல்லையோ அறம்?' என,
இரங்கி ஏங்கினாள்.

அல்லல் உற்றேனை - *பெருந்துன்பம் அடைந்தவளாகிய என்னை;* ***வந்து அஞ்சல் என்ற*** - *(காக்க) வந்து அஞ்சாதே (என்று ஆறுதல் கூறிய);* ***இந்நல்லவன் தோற்பதே*** - *இந்த நல்ல அறப் பண்புகள் உடையவன் ஆகிய (சடாயு) தோல்வி அடைவதா?;* ***நரகன் வெல்வதே*** -*நரகைச் சேர்தற்கு உரியான் ஆகிய (இராவணன்) வெல்வதா?;* ***பாவமோ வெல்வதும்*** - *பாவந்தானோ வெற்றி பெறுவது;* ***வேதம் பொய்க்குமோ*** - *வேதம் விளக்கும் (அறம்) பொய்த்து விடுமோ?;* ***அறம் இல்லையோ*** - *(இவ்வுலகில்) தருமம் இல்லாமல் போய்விட்டதோ;* ***என இரங்கி ஏங்கினாள்***- *என்று மனம் கலங்கிப் புலம்பினாள்.*

'என்னைப் பாதுகாக்க வந்த இந்த நல்லவன் தோல்வியடைய, நரகத்தில் புகத்தகு தீச் செயல் செய்த இராவணன் வெல்வதா? தருமமே வெல்லும் என்ற வேத மொழி பொய்த்து விட்டதோ? பாவம் தான் வெல்லும் போலும். அறம் உலகில் இல்லையோ?' எனச் சீதை இரங்கி ஏங்கினாள். உற்றேனை - வினையாலணையும் பெயர். ஏகார ஓகாரங்கள் வினாப் பொருளில் வந்து, இது மிகத் தகுதியில்லா நிலை என்பதை விளக்குகின்றன. நரகன் - நரகத்தைச் சேர்தற்கு உரியனான இராவணன். தீமையின் அழிவில் அவலம் இல்லை. அத்தீமையை அழிக்க நன்மைபடும் பெருந்துயரிலே உள்ளதுதான் அவலம் என்பார் கூற்றை ஈண்டு உன்னுக.

3449. 'நாண் இலேன் உரைகொடு
நடந்த நம்பிமீர்!
நீள் நிலை அறநெறி
நின்றுளோர்க்கு எலாம்
ஆணியை, உந்தையர்க்கு
அமைந்த அன்பனை,
காணிய வம்' என,
கலங்கி விம்மினாள்.

நாண் இலேன் உரை கொடு - *நாணம் அற்றவளாகிய என்னுடைய சொற்களைக் கேட்டு;* ***நடந்த நம்பிமீர்*** - *('என்னைப் பிரிந்து) நடந்த ஆடவர் திலகங்களே;* ***நீள் நிலை அற நெறி*** - *அழிவற்று நிலை பெற்றுள்ள அற வழியில்;* ***நின்றுளோர்க்கு எலாம்*** - *ஊன்றி நிற்பவர்களுக்கெல்லாம்;* ***ஆணியை*** - *உரையாணியை ஒத்தவனும்;* ***உந்தையர்க்கு அமைந்த அன்பனை*** - *உங்கள் தந்தைக்குப் பொருந்திய நட்பு உடையவனும் ஆகிய சடாயுவைக்;* ***காணியவம்*** - *காண்பதற்காகவாவது வாருங்கள்;* ***எனக் கலங்கி விம்மினாள்*** -*என்று கூறி மனம் கலங்கி விம்மி அழுதாள்.*

'என் சொற் கேட்டுப் பிரிந்தவர்களே அறத்தின் ஆணியை, உந்தையர்க்கு அமைந்த உற்ற நண்பனைக் காணிய வருக' எனச் சீதை கலங்கிக் கதறினாள். நாண் இலேன் உரை கொடு - இராமனிடம் மாய மானைப் பற்றித் தரும்படி கேட்ட போது கூறிய "நாயக நீயே பற்றி நல்கலை போலும் என்னா சேயரிக் குவளை முத்தம் சிந்துபு சீறிப் போனாள். (3303)

என்ற பாடல் கருத்தையும், இலக்குவனிடம்

"ஒரு பகல் பழகினார் உயிரை ஈவரால், பெரு மகன் உலைவுறு பெற்றி கேட்டும், நீ வெருவலை நின்றனை; வேறு என்? யான் இனி எரியிடைக் கடிது வீழ்ந்து இறப்பென், ஈண்டு' எனா, (3331)

என்று கூறிய பாடல் கருத்தையும் உள்ளடக்கி வந்தது. ஆணி -உரையாணி, பொன்னின் மாற்றைக் காட்டும் கல் எனலுமாம். உந்தையர் - உம் தந்தையார் நின்றுளோர் - வினையாலணையும் பெயர், கொடு -இடைக்குறை, வம் - வாரும் அல்லது வம்மின் என்பதன் விகாரம் என்பர்.

3450. 'கற்பு அழியாமை என்
கடமை; ஆயினும்,
பொற்பு அழியா வலம்
பொருந்தும் போர்வலான்
வில் பழியுண்டது;
வினையினேன் வந்த
இல் பழியுண்டது' என்று,
இரங்கி ஏங்கினாள்.

***கற்பு அழியாமை -** கற்புக் கெடாமல் இருப்பது; **என் கடமை ஆயினும் -** எனது கடமையே ஆனாலும்; **பொற்பு அழியா வலம் பொருந்தும் -** அழகு (பண் பழகு) கெடாத வலிமை பொருந்திய;**போர் வலான் -** போர்த் தொழிலில் வல்லானாகிய இராமனது; **வில் பழியுண்டது -** (கோதண்டம் என்னும்) வில்லுக்குப் பழி வந்தது; **வினையினேன் வந்த -** தீவினையினேன் ஆகிய (யான்) தோன்றிய; **இல் பழியுண்டது -** குடிக்குப் பழி வந்தது; **என்று இரங்கி ஏங்கினாள் -** என்று கூறி வருத்தம் கொண்டு அழுதாள்.*

இராமன் மனைவியாகிய எனக்குக் கற்பழியாமை கடன் என்று கற்புக் கெடாது நான் இருந்தேன் என்றாலும், பெரு வலி பொருந்திய போர்த் தொழில் வல்ல இராமனது வில்லுக்கும் யான் பிறந்த குடிக்கும் என்னால் பெரும்பழி வந்தது' என்று கூறி வருத்தம் கொண்டு அழுதாள். வலம் - வலிமை, வில் - கோதண்டம் என்னும் வில், இல் - குடி (வீடு எனக் கொண்டு) ஆகுபெயர் எனினுமாம் அழியா - ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம். வினையினேன் - வினையாலணையும் பெயர்.

3451. 'எல் இயல் விசும்பிடை
இருந்த நேமியாய்!
சொல்லிய அற நெறி
தொடர்ந்த தோழமை
நல் இயல் அருங் கடன்
கழித்த நம்பியைப்
புல்லுதியோ?' என,
பொருமிப் பொங்கினாள்.

எல் இயல் - *ஒளி பொருந்திய;* ***விசும்பிடை இருந்த -*** *வானுலகத்தில் இருந்த;* ***நேமியாய் -*** *ஆணைச் சக்கரத்தை உடைய தசரத சக்கரவர்த்தியே;* ***சொல்லிய அறநெறி தொடர்ந்த -*** *(நூல்களில்) சொல்லப்பட்ட அறவழியைத் தொடர்ந்து;* ***தோழமை -*** *நண்பனுக்குரிய;* ***நல் இயல் அருங்கடன் கழித்த -*** *நன்மை பொருந்திய அரிய கடனைக்கழித்த;* ***நம்பியைப் புல்லிதியோ -*** *சடாயுவை (வானுலகில்) தழுவிக்கொள்ளுவாயோ?;* ***எனப் பொருமிப் பொங்கினாள் -*** *என்று கூறி விம்மி அழுதாள்.*

முன்பே வானடைந்த தசரதச் சக்கரவர்த்தியே! ஒரு நண்பனுக்கு உரிய கடன் கழிக்க வந்து உயிர் விட்ட உன் அருமைத் தோழனை அங்கு நீ தோழமை மகிழ்வோடு அணைத்துக் கொள்வாயா என்று சீதை விம்மி அழுதனள் என்க. எல் - ஒளி. தோழமை நல் இயல் அருங்கடன் - இடுக்கண்களைவதாம் நட்பு (குறள் 788) என்றபடி பிறர் செய்ய விரும்பாத, கடமை.

இராவணன் சீதையைத் எடுத்துச் செல்லுதல்

3452. ஏங்குவாள் தனிமையும்,
இறகு இழந்தவன்
ஆங்குறு நிலைமையும்,
அரக்கன் நோக்கினான்;
வாங்கினன், தேரிடை
வைத்த மண்ணொடும்,
வீங்கு தோள்மீக் கொடு,
விண்ணின் ஏகினான்.

ஏங்குவாள் தனிமையும் - *(முன் சொன்ன படி) புலம்புகின்றவள் ஆகிய சீதையினது துணையில்லாத தனிமையையும்,* ***இறகு இழந்தவன் ஆங்குறு நிலைமையும் -*** *சிறகு இழந்தவன் ஆகிய சடாயு அவ்விடத்து அடைந்த நிலைமையையும்;* ***அரக்கன் நோக்கினான் -****அரக்கனாகிய இராவணன் பார்த்து;* ***தேரிடை வைத்த மண்ணொடும் வாங்கினன் -*** *(இனித் தடுப்பார் இல்லை என எண்ணி) தேரின் மேல் பெயர்த்து எடுத்து வைத்த நிலத்தோடு சீதையை எடுத்து;* ***வீங்கு தோள் மீக்கொடு -****(தன்) பருத்த தோள்களின் மேல் வைத்துக் கொண்டு;* ***விண்ணின் ஏகினான் -*** *ஆகாய வழியில் (இலங்கையை நோக்கிச்) சென்றான். சடாயு தேர்க் குதிரைகளைக் கொன்று (3438) தேர்ப் பாகனையும்அழித்தமை (3436) யால் இராவணன் சீதையைத் தேரில் கொண்டு செல்ல முடியாமையால் நிலத்தொடு பருத்த தோள் மீது ஏந்தி இலங்கையைநோக்கிச் சென்றான் என இப்பாடலில் கவிஞர் கூறியுள்ளார். மீ - மேல், மண் - பர்ண சாலையொடு பெயர்த்து எடுக்கப்பட்ட மண். இதனை "கீண்டான் நிலம் யோசனை கீழொடு மேல் (3390) கொண்டான் உயர் தேர் மிசை (3391) என்ற கவிஞர் வாக்கால் அறிக.*

3453. விண்ணிடை வெய்யவன்
ஏகும் வேகத்தால்,
கண்ணொடு மனம் அவை

சுழன்ற கற்பினாள்,
உள் நிறை உணர்வு அழிந்து
ஒன்றும் ஓர்ந்திலள்;
மண்ணிடை, தன்னையும்
மறந்து, சாம்பினாள்.

விண்ணிடை - வான வெளியில்; **வெய்யவன் ஏகும் வேகத்தால் -** கொடியவன் ஆகிய இராவணன் செல்லுகின்ற வேகத்தினால்;**கண்ணொடு மனம் அவை -** கண்களும் மனமும் ஆகிய அவை; **சுழன்ற கற்பினாள் -** சுழலும் கற்புடையவள் ஆன சீதை; **உள் நிறை உணர்வு அழிந்து -**உள்ளத்தில் நிறைந்த அறிவு அழியப் பெற்று; **ஒன்றும் ஓர்ந்திலள் -** யாதொன்றையும் உணர முடியாதவளாகி; **மண்ணிடை தன்னையும் மறந்து சாம்பினாள் -** நிலத்தில் தன்னையும் மறந்து மூர்ச்சை அடைந்து சோர்ந்து கிடந்தாள்.

இராவணன் வானவெளியில் மண்ணொடும் கொண்டு போன வேகத்தால் சீதை கண்ணும் மனமும் சுழன்று அறிவு அழிந்து மயங்கி விழுந்தாள். ஓர்ந்திலள் - முற்றெச்சம்.
சடாயு வானம் நோக்கி இரங்குதல்

3454. ஏகினன் அரக்கனும்;
எருவை வேந்தனும்,
மோக வெந் துயர் சிறிது
ஆறி, முன்னியே,
மாகமே நோக்கினென்;
வஞ்சன் வல்லையில்
போகுதல் கண்டு, அகம்
புலர்ந்து சொல்லுவான்:

அரக்கனும் - அரக்கனாகிய இராவணனும்; **ஏகினன் -** (மேல் கூறியவாறு) சென்றான்; **எருவை வேந்தனும் -** கழுகுகளுக்கு அரசனாகியசடாயுவும்; **மோக வெந்துயர் சிறிது ஆறி -** மயக்கம் தந்த கொடிய துன்பத்தில் இருந்து சிறிது தெளிந்து; **முன்னியே -** (சிறிது) எண்ணிப்பார்த்து; **மாகமே நோக்கினென் -** இராவணன் சென்ற திசையையேபார்த்து; **வஞ்சன் வல்லையில் போகுதல் கண்டு -** வஞ்சனை உடைய இராவணன் விரைவாகப் போதல் கண்டு; **அகம் புலர்ந்து -** மனம் வருந்தி; **சொல்லுவான் -** (கீழ்க் கண்டவற்றைச்) சொல்லத் தொடங்கினான்.

சடாயு மயக்கம் சிறிது ஆறித் தேறி இராவணன் செல்லும் திசையைப் பார்த்துச் சில சொல்லத் தொடங்கினான். மோகம் - மயக்கம். முன்னி - எண்ணிப் பார்த்து. மாகம் - திக்கு வானமுமாம். அகம் - மனம்.

3455. 'வந்திலர் மைந்தர்தாம்;
"மருகிக்கு எய்திய

வெந் துயர் துடைத்தனென்"
என்னும் மெய்ப் புகழ்
தந்திலர், விதியினார்;
தரும வேலியைச்
சிந்தினர்; மேல் இனிச்
செயல் என் ஆம்கொலோ?

மைந்தர் தாம் வந்திலர் - *என் மக்கள் ஆகிய இராம இலக்குவர் வந்தார்களில்லை;* ***மருகிக்கு எய்திய -*** *மருமகளுக்கு நேர்ந்த;* ***வெந்துயர் துடைத்தனென் -*** *கொடுந்துன்பத்தை நீக்கினேன்;* ***என்னும் மெய்ப்புகழ் தந்திலர் விதியினார் -*** *என்கிற உண்மையான புகழை எனக்குக் கொடுத்திடாத விதியானவர்;* ***தரும வேலியைச் சிந்தினர் -*** *அற வேலியை முறித்து அழித்தவரானார்;* ***மேல் இனிச் செயல் என் ஆம் கொலோ -*** *இனி மேல் விளையும் செயல் என்னாகுமோ?*

என் மக்கள் வந்தார்களில்லை, மருகிக்கு நேர்ந்த துயர் துடைத்து யான் மெய்ப் புகழ் பெற விதியினார் இடந்தந்திலர். அவரே அற வேலியை முறித்து அழித்தவரானார். இனி விளையும் செயல் யாதோ என்றபடி. விதியே தரும வேலியைச் சிந்தும் கருவியாக ஆனதால் தருமத்தைக்கொன்று வாழும் அரக்கர்களின் மேல் இனிச் செயத்தகு செயல் யாது உளதுஎன்றபடி.தருமவேலி - உருவகம். கொல் - ஐயப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல்.

3456. 'வெற்றியர் உளர்எனின், மின்னின்
நுண் இடைப்
பொன்-தொடிக்கு, இந்
நிலை புகுதற்பாலதோ?
உற்றதை இன்னது
என்று உணரகிற்றிலேன்;
சிற்றவை வஞ்சனை,
முடியச் செய்ததோ?

வெற்றியர் உளர் எனின் - *வெற்றி பெறும் (வலி படைத்த) இராமலக்குவர் அங்கு இருந்திருப்பர் எனின்;* ***மின்னின் நுண் இடை -*** *மின்னல் போல் விளங்குகிற நுண்மையான இடையையுடைய;* ***பொன்- தொடிக்கு -*** *பொன்னால் ஆகிய வளையலையும் (அணிந்த சீதைக்கு);* ***இந்நிலை புகுதற் பாலதோ -*** *இப்படிப்பட்ட துன்பம் தரும் நிலை நேர்ந்திருக்கக் கூடியதாகுமோ? (நேர்ந்திருக்காது என்றபடி);* ***உற்றதை இன்னது என்று -*** *அவர்களுக்கு நேர்ந்த நிலைமை இதுதான் என்று;* ***உணரகிற்றிலேன் -*** *அறிகின்றிலேன்;* ***சிற்றவை வஞ்சனை -*** *சிறியதாயாகிய கைகேயியினது சூழ்ச்சி;* ***முடியச் செய்ததோ -*** *(அவர்களுக்கு இத்தகைய துன்பமாக) முடியுமாறு செய்ததோ என்றபடி.*

இராம இலக்குவர் அவ்விடம் இருந்திருந்தால் சீதைக்கு இத்தகு கொடுமையான துன்பம் நேர்ந்திருக்காது. அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கைகேயியினது சூழ்ச்சி இவ்வாறு எல்லாம் முடியச் செய்ததோ என்று

சடாயு எண்ணினான். இன் - உவம உருபு. பொன் தொடி - ஆகுபெயர்.

***3457.** 'பஞ்சு அணை பாம்பணை*
ஆகப் பள்ளி சேர்
அஞ் சனவண்ணனே
இராமன்; ஆதலால்,
வெஞ் சின அரக்கனால்
வெல்லற்பாலனோ?
வஞ்சனை இழைத்தனன்,
கள்ள மாயையால்.

***பாம்பணை பஞ்சு அணை ஆக** - ஆதிசேடன் என்கிற பாம்புப்படுக்கை பஞ்சு மெத்தை ஆக; **பள்ளி சேர்** - (அங்கு) திருவனந்தல் செய்தருளுகிற; **அஞ்சன வண்ணனே இராமன்** - நீல வண்ணனே இராமன்; **ஆதலால்** - ஆகையால், (அந்த இராமன்); **வெஞ்சின அரக்கனால்** - கொடிய சினம் உடைய அரக்கனாகிய (இராவணனால்); **வெல்லற் பாலனோ** - வெல்லுவதற்கு உரியனோ; **கள்ள மாயையால்** - (ஆகவே அவன்) திருட்டு மாயச் செயலால்; **வஞ்சனை இழைத்தனன்** - (இத்தகு) வஞ்சனைச் செயலைச் செய்து உள்ளான். இராமன் திருமாலவதாரம் ஆதலால் அவனை எதிர்த்து நின்று வென்று சீதையை எடுத்துக் கொண்டு வந்திருக்க முடியாது. கள்ள மாயையால் தான் அவன் சீதையைக் கவர்ந்து வந்திருக்க வேண்டும் எனச் சடாயு எண்ணினான் என்க. இப்பாடல் சடாயுவின் நுண்ணறிவுத் திறத்தையும், இதுதான் நடந்திருக்க முடியும் என்று உய்த்துணரும் திறமையையும் வாழ்வு அனுபவத்தின் கனிவையும் காட்டி நிற்றல் உணர்ந்து மகிழும்படி அமைந்துள்ளது. 5*

***3458**'வேர்அற அரக்கரை வென்று,*
வெம் பழி
தீரும், என் சிறுவனும்;
தீண்ட அஞ்சுமால்
ஆரியன் தேவியை அரக்கன்,
நல் மலர்ப்
பேர் உலகு அளித்தவன் பிழைப்பு
இல் சாபத்தால்.'

***என் சிறுவனும்** - என் மகனாகிய இராமனும்; **அரக்கரை வேர் அறவென்று** - (சீதையைக் கவர்ந்ததை முன்னிட்டு) அரக்கர்களை அடி வேரும் அழியுமாறு முழுதும் வென்று; **வெம்பழிதீரும்** - (தன்) கொடிய பழியைத் தீர்த்துக் கொள்வான்; **அரக்கன்** - அரக்கன் ஆகிய இராவணனும்; **நல்மலர்ப் பேர் உலகு அளித்தவன்** - (திருமாலின் நாபிக்) கமலத்தில் தோன்றி இப்பெரிய உலகைப் படைத்த பிரமனது;**பிழைப்பு இல் சாபத்தால்** - தப்புதல் இல்லாத சாபத்தினால்; **ஆரியன் தேவியைத் தீண்ட அஞ்சும்** - சிறப்புடைய இராமனின் மனைவியாகிய சீதையைத் தொட அஞ்சுவான்.*

வேர் அற - முழுதும் கெடும் படி, சிறுவன் - மகன் இங்கு இராமன் ஆல் - அசை.

3459. **பருஞ் சிறை இன்னன**
பன்னி உன்னுவான்,
'அருஞ் சிறை உற்றனள்
ஆம்' எனா, மனம்;
'பொரும் சிறை அற்றதேல்,
பூவை கற்பு எனும்
இருஞ் சிறை அறாது' என,
இடரின் நீங்கினான்.

பருஞ்சிறை - பெரிய சிறகுகளை உடைய சடாயு; **இன்னன பன்னி -** இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லி; **அருஞ்சிறை உற்றனள் ஆம் எனா மனம் உன்னுவான் -** (சீதை) நீங்குதற்கு அரிய (இராவணனது) சிறைச் சாலையை அடைந்தாள் போலும் என்று மனத்தில் நினைத்து;**பொரும் சிறை அற்றதேல் -** போர் செய்கிற (என்) சிறகுகள் அழிவடைந்ததுஎனினும்; **பூவை கற்பு எனும் இருஞ்சிறை அறாது என -** நாகணவாய்ப்புள் போன்ற (இனிய மொழி பேசும்) சீதையினுடைய கற்பு என்கிற பெரிய சிறகு அழியாது என்று எண்ணி; **இடரின் நீங்கினான் -**துன்பம் நீங்கியவனானான். பலவாறு எண்ணிய சடாயு சீதை இராவணனது நீங்குதற்கு அரிய சிறைச் சாலையை அடைந்தாள் போலும் என எண்ணி, அவ்வாறெனினும் என் சிறகுகள் போலச் சீதையின் கற்பெனும் சிறகு அழியாது என எண்ணி வருத்தம் நீங்கினான். பருஞ்சிறை - பெரிய சிறகுகள்; இங்கு ஆகுபெயராய்ச் சடாயுவைக் குறித்தது. பூவை - நாகணவாய்ப்புள் (இனிய மொழி) குறித்தது. சிறையுற்றாலும் கற்பெனும் இருஞ்சிறை அறாது என்றதன் நயம் காண்க. திருக்குறட் கருத்தையும் உன்னுக. பருஞ்சிறை - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

3460. **அம் சிறை குருதி ஆறு**
அழிந்து சோரவும்,
'வஞ்சியை மீட்டிலென்'
என்னும் மானமும்,
செஞ்செவே மக்கள்பால்
சென்ற காதலும்,
நெஞ்சுற, துயின்றனன்
உணர்வு நீங்கலான்.

அம்சிறை - தன் அழகிய சிறகுகள்; **குருதி ஆறு அழிந்து சோரவும் -** குருதி யாற்றுப் பெருக்கத்தால் கெட்டுச் சோர்வடைய; **வஞ்சியை மீட்டிலென் -** வஞ்சிக் கொடி போன்ற (சீதையை) மீட்டேன் இல்லையே; **என்னும் மானமும் -** என்று (மனதில்) எண்ணியமான உணர்வும்; **செஞ்செவே மக்கள்பால் சென்ற காதலும் -** நேராகத் (தன்) மக்களின் மேல் சென்ற அன்பு உணர்ச்சியும்; **நெஞ்சுற -** (தன்) மனத்தில் நிறைந்து நிற்க; **உணர்வு நீங்கலான் -** அறிவு. அழியாதவனாகிய (சடாயு); **துயின்றனன் -** மயங்கி உறங்கினான்.

வாளால் வெட்டப்பட்ட சிறகுகளில் இருந்து பெருகிய குருதி இழப்பால் ஏற்பட்ட தளர்ச்சியும், சீதையை மீட்க முடியவில்லையே என்ற மான உணர்ச்சியும் இராமலக்குவர்களிடம் சென்ற காதல் உணர்ச்சியும் தன் மனத்தில் நிறைந்திருக்கச் சடாயு தன் உணர்வு நீங்காமல் மயக்கம் உற்றான். செஞ்செவே - நேராக. வஞ்சி - உவமையாகுபெயர்.

சீதை சிறைப்படல்

3461. வஞ்சியை அரக்கனும்
வல்லை கொண்டுபோய்,
செஞ்செவே திரு உருத்
தீண்ட அஞ்சுவான்,
நஞ்சு இயல் அரக்கியர்
நடுவண், ஆயிடை,
சிஞ்சுப வனத்திடைச்
சிறைவைத்தான் அரோ.

அரக்கனும் - அரக்கன் ஆகிய இராவணனும்; **வஞ்சியை -**வஞ்சிக் கொடி போன்ற சீதையை; **வல்லை கொண்டு போய் -** விரைவாக எடுத்துக் கொண்டு போய்; **திரு உரு செஞ்செவே தீண்ட அஞ்சுவான் -** (சீதையின்) திருவுருவத்தை (வலிய) நேராகத் தொடுதற்கு அஞ்சியவனாய்; **ஆயிடை -** அவ்விடத்தில்; **சிஞ்சுபவனத்திடை -** அசோக வனத்தின் இடையில்; **நஞ்சு இயல் அரக்கியர் நடுவண் -** நஞ்சின் தன்மை பொருந்திய கொடிய அரக்கியர்களுக்கு நடுவில்; **சிறை வைத்தான் -** (சீதையைச்) சிறைக் காவலில் வைத்தான்.

இராவணன் சீதையை விரைவாக மண்ணொடுங் கொண்டு போய் அவளது திருவுருத் தீண்ட அஞ்சியவனாய் அசோக வனத்தில் நச்சுத் தன்மை உள்ள அரக்கியர்களுக்கு நடுவில் சிறைக் காவலில் வைத்தான். வல்லை - விரைவாக. சிஞ்சுபவனம் - அசோக வனம். அஞ்சுவான் -முற்றெச்சம். அரோ - அசை.

இராமலக்குவர் சந்திப்பு

3462. இந் நிலை இளையவன்
செயல் இயம்பினாம்;
'பொன் நிலை மானின்பின்
தொடர்ந்து போகிய
மன் நிலை அறிக'
என, மங்கை ஏவிய
பின் இளையவன் நிலை
பேசுவாம்அரோ.

இளையவன் செயல் - இந்த இராவணனது செயலை; **இந்நிலை -** இவ்வாறாக; **இயம்பினாம் -** எடுத்துக் கூறினோம்; **பொன் நிலை மானின் பின் -** பொன் மானின் பின்னால்; **தொடர்ந்து போகிய -** தொடர்ந்துபோன; **மன் நிலை அறிக என -** தலைவன் ஆகிய இராமனது தன்மையை அறிவாயாக, என்று; **மங்கை ஏவிய -** சீதை கட்டளை இட்ட படி; **பின் இளையவன் -** (இராமனைத் தொடர்ந்து) பின்னால் போன இலக்குவனுடைய; **நிலை பேசுவாம் -** தன்மையை இனிக் கூறுவோம்.

இதுவரை இராவணன் செயலையும் சடாயு செயலையும் கூறிய நாம், இனிப் பொன் மானின் பின் போனவனைத் தொடர்ந்து சீதையின் கட்டளைப் படி போன இலக்குவனின் செயலைக் கூறுவோம் என்றபடி. அரோ - அசை.

3463. **ஒரு மகள் தனிமையை**
உன்னி, உள்உறும்
பருவரல் மீதிடப்
பதைக்கும் நெஞ்சினான்,
பெருமகன் தனைத் தனிப்
பிரிந்து பேதுறும்,
திரு நகர்ச் செல்லும்,
அப்பரதன் செய்கையான்.

ஒரு மகள் - ஒப்பற்ற சீதையது; **தனிமையை உன்னி -** தனித்திருக்கும் நிலையை எண்ணி; **உள் உறும் -** மனத்தில் பொருந்திய; **பரு வரல் மீதிட -** துன்பம் மிகுதிப்படுவதால்; **பதைக்கும் நெஞ்சினான் -** துடிக்கின்ற மனத்தை உடைய (இலக்குவன்); **பெருமகன் தனை -** அண்ணனாகிய, (இராமனைப்); **தனிப் பிரிந்து பேதுறும் -** பிரிந்து தனித்து வருந்துகிற; **திருநகர்ச் செல்லும் -** அயோத்திக்குச் செல்ல வேண்டிய (கட்டாயத்துக்கு உள்ளான); **அப்பரதன் செய்கையான் -** அந்தப் பரதனின் செயல் போன்ற செயலுடையவனாய்....... (அடுத்த பாடலில் வரும் விரைவில் செல்கின்றான் என முடியும்).

இராமனை அயோத்திக்குத் திருப்பி அழைத்துச் செல்ல சித்திர கூடத்துக்கு வந்த பரதன். இராமன் ஆணையிட்டதைத் தவிர்க்க முடியாமல் கோசலம் மீண்டான். 'மெய்ம்மையால் என்ற சொல்லையும், அந்த நாள் எலாம் ஆள் என் ஆணையால்' (2490) 'நீ என் ஆணையை மறுக்கலாகுமோ சொன்னது செய்தி ஐய துயர் உழந்து அயரல் என்றான்' (2491) என்ற சொல்லையும் மறுக்க முடியாது மனம் இல்லாமல் நந்தியம் பதியிடை நாதன் பாதுகம் செந் தனிக் கோல் முறை செலுத்த அந்தியும் பகலும் நீர் அறாத கண்ணினனாய் (2514) பரதன் இருந்தது போல இலக்குவனும்

'போகின்றேன் அடியனேன்; புகுந்து வந்து கேடு ஆகின்றது; அரசன் தன் ஆணை நீர் மறுத்து "ஏகு" என்றீர்; இருக்கின்றீர் தமியிர்', என்று பின் வேகின்ற சிந்தையான் விடை கொண்டு ஏகினான் (3334)

என்று சீதையிடம் கூறிச் சென்ற கட்டளையை மறுக்க முடியாத நிலையை இங்குப் 'பரதன் செய்கையான்' என்ற உவமையால் கவிஞர் விளக்கியுள்ளார். கட்டளையை

மறுக்க இயலாமை, வருத்தம் என்பவை பரதன் இலக்குவன் இருவருக்கும் பொதுத் தன்மையாதலை உணர்க. பருவரல் - துன்பம்.

3464. **தெண்திரைக்கலம் என**
விரைவில் செல்கின்றான்;
புண்டரீகத் தடங்காடு
பூத்து, ஒரு
கொண்டல் வந்து இழிந்தன
கோலத்தான்தனைக்
கண்டனன்; மனம் எனக்
களிக்கும் கண்ணினான்.

தெண்திரைக் கலம் என - தெளிந்த அலைகளை உடைய கடலில் ஓடும் மரக்கலம் போல; **விரைவில் செல்கின்றான் -** வேகமாகச் செல்கின்றவனாகிய இலக்குவன்; **புண்டரிகத் தடங் காடு பூத்து -** செந்தாமரை மலர்கள் நிறைந்த பெரிய காடு ஒன்று பூத்தல் பெற்று;**ஒரு கொண்டல் வந்து இழிந்தன -** ஒப்பற்ற கருமேகம் வந்து இறங்கியது போன்ற; **கோலத்தான் தனை -** திருமேனி அழகு உடைய (இராமனை); **கண்டனன் -** கண்டான்; **மனம் எனக் களிக்கும் கண்ணினான் -**தன் மனம் போலவே மகிழ்ச்சி அடையும் கண்களை உடையவனானான்.

விரைவாகச் சென்ற இலக்குவன், இராமனைக் கண்டான் என்க. இராமனின் உடல் நிற அழகுக்குக் கருமேகமும், கண், கை, பாதம், வாய், உந்தி ஆகியவற்றிற்குச் செந்தாமரை மலர்த் தொகுதியும் உவமையாக வந்தன. இராமனைக் கண்ட இலக்குவன் மனம் களித்தது போன்றே தரிசித்த கண்ணும் களித்தது என்க. புண்டரீகம் - செந் தாமரை, செல்கின்றான் - முற்றெச்சம். தடங்காடு - உரிச்சொல் தொடர்.

3465. **'துண்ணெனும் அவ் உரை**
தொடர, தோகையும்,
பெண் எனும் பேதைமை
மயக்க, பேதினால்
உள் நிறை சோரும்'
என்று, ஊசலாடும் அக்
கண்ணனும் இளவலைக்
கண்ணுற்றான் அரோ.

துண்ணெனும் - கேட்பவர் அஞ்சித் திடுக்கிடும் படி (வெளிப்பட்ட மாரீசனது); **அவ்உரை -** அந்த (மாயமானின்) சொல்; **தொடர -** தன் செவியில் சென்று பட; **தோகையும் -** மயில் போன்ற சாயலை உடைய சீதையும்; **பெண் எனும் பேதைமை மயக்க -** பெண்மை என்கிற அறியாத தன்மையின் மயக்கத்தால்; **பேதினால் -** (உண்டாகும்) (மன) வேறு பாட்டினால்; **உள் நிறை சோரும் என்று -** மன உறுதி குலைவாள் என்று; **ஊசலாடும் அக்கண்ணனும் -** மனத் தடுமாற்றத்தால் வருந்தும்

(அந்தக்) கருநிறம் உடைய இராமனும்; **இளவலைக் கண்ணுற்றான் -** *(தன்) தம்பியாகிய இலக்குவனைப் பார்த்தான்.*

மாரீசனின் மாயக் குரல் கேட்டுப் பெண்மைக்கு உரிய பேதைமையால் சீதை மனம் தடுமாறி வருந்துவாள் என எண்ணித் தடுமாறி வருந்திய இராமன் இலக்குவனைக் கண்டான். இலக்குவன் இராமனைத் தேடிவரும் போது இராமன் மாரீசனது குரலால் சீதை மயங்கி வருந்துவாள் எனவிரைந்து பர்ணசாலையை நோக்கி வர, இருவரும் இடையில் சந்தித்தனர் என்க. பேதினால் - வேறுபாட்டால். அரோ - ஈற்றசை.

63எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

***3466.* புன் சொற்கள் தந்த பகுவாய் அரக்கன் உரை**
பொய் எனாது, புலர்வாள்,
வன் சொற்கள் தந்து மட மங்கை ஏவ,
நிலை தேர வந்த மருளோ?
தன் சொல் கடந்து தளர்கின்ற நெஞ்சம்
உடையேன் மருங்கு, தனியே,
என்சொல் கடந்து, மனமும் தளர்ந்த
இள வீரன் வந்த இயல்பே.

என் சொல் கடந்து - *சீதையைக் காப்பாய் என்று நான் கூறிய சொல்லை மீறி;* **மனமும் தளர்ந்த இளவீரன் -** *மனத் தளர்ச்சியொடு கூடிய இளைய வீரனாகிய (இலக்குவன்);* **தன் சொல் கடந்து -***(இது உண்மையான மானல்ல மாயமான் என்று) தான் கூறிய சொற்களைக் கேட்காது மீறி;* **தளர்கின்ற நெஞ்சம் உடையேன் மருங்கு -** *(அம் மாயமானின் குரல் என்ன துன்பம் தருமோ என்று) சோர்கின்ற மனத்தை உடையவனாகிய, என்னை(த்தேடிப்) பக்கத்திற்கு;* **தனியே வந்த இயல்பே -** *தனித்து வந்த நிலையானது;* **மடமங்கை -** *பேதைப் பண்புள்ள சீதை;***புன்சொற்கள் தந்த பகுவாய் அரக்கன் உரை பொய் எனாது -***பொய்ச் சொற்களைக் கூறிய பிளவுபட்ட வாயை உடைய அரக்கனாகிய (மாரீசனது) சொற்கள் பொய்ம்மையும் வஞ்சனையும் உடையவை என்று கருதாது;* **புலர்வாள் -** *(உடலும் உள்ளமும்) வாடுபவள் ஆகிய சீதை;***வன்சொற்கள் தந்து -** *கடுமையான சொற்களைச் சொல்லி;* **ஏவ -** *ஏவியதால்;***நிலை தேரவந்த மருளோ -** *(என் நிலை பற்றித்தான் அறிந்தவனாயினும் சீதையின் பொருட்டு) என் தன்மையை அறிய வந்த மயக்கச் செயலோ? (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

இலக்குவன் இது மாயமான் என்று கூறியதைக் கேட்காது "இல்லாத தில்லை இளங்குமரா" என மானைத் தொடர்ந்து சென்று உண்மை அறிந்து எய்து வீழ்த்த, அவ்வரக்கன் வஞ்சனைச் சொல்லெழுப்பினான். அது கேட்ட சீதை பெரிய பேதைமைப் பெண்மையால் எனக்குத் தீங்கு என வருந்தி ஏவ, என் சொற்கடந்து இலக்குவன் வருகின்றானோ என இராமன் மனந்தளர்ந்து கருதினான் என்க.

***3367.* என்று உன்னி, 'என்னை விதியார் முடிப்பது?'**
என எண்ணி நின்ற இறையை,
பொன் துன்னும் வில் கை இள வீரன்

வந்து புனை தாள் இறைஞ்சு பொழுதில்,
மின்துன்னு நூலின் மணி மார்பு
அழுந்த, விரைவோடு புல்லி, உருகா-
நின்று, 'உன்னி வந்த நிலை என்கொல்?'
என்று, நெடியோன் விளம்ப, நொடிவான்:

என்று உன்னி - என்று நினைத்து; **'விதியார் முடிப்பது என்னை' என எண்ணி நின்ற** - ஊழ்வினை முடிக்கும் செயல் யாதோ என்றுஎண்ணிப் பார்த்து நின்ற; **இறையை** - இராமனை; **பொன்துன்னும் வில் கை இள வீரன்** - அழகு நிறைந்த வில்லைக் கையில் ஏந்திய இளவீரனாகிய இலக்குவன்; **வந்து புனைதாள் இறைஞ்சு பொழுதில்** - வந்து நெருங்கி அழகிய திருவடிகளை வணங்கும் பொழுதில்; **மின் துன்னு நூலின் மணிமார்பு அழுந்த** - மின்னலை ஒத்து விளங்குகிற முப்புரி நூல் அணிந்த (தன்) அழகிய மார்பு அழுந்தும்படி; **விரைவோடு புல்லி உருகா-** வேகமாகத் தழுவி மனம் உருகி; **'நின்று உன்னி வந்த நிலை என்கொல்?'** - நின்று (நீ) நினைத்து வந்த' விதத்துக்கு என்ன காரணம்?; **என்று நெடியோன் விளம்ப** - என்று இராமன் வினவ; **நொடிவான்** - (இலக்குவன்) விடை கூறலானான்.

ஊழ்வினையால் என்ன கேடு வர இருக்கிறதோ? என்று எண்ணி நின்ற இராமன், தன் காலில் விழுந்த அழகிய வில் பிடித்த இலக்குவனைத் தன் முப்புரி நூல் அணிந்த மார்பில் இறுகத் தழுவி, நீ வந்த காரணம் என்ன என்று கேட்க, அதற்கு இலக்குவன் விடை கூறலானான். புனைதாள் - வீரக்கழல் புனைந்த தாள் எனினுமாம் விளம்ப - கேட்க, நொடிவான் - விடை கூறுவான். நெடியோன் - மாபலியை அழிக்க நீண்டவன். உருகா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம்.

3468. 'இல்லா, நிலத்தின் இயையாத, வெஞ் சொல்
எழ, வஞ்சி எவ்வமுற, யான்,
"வல் வாய் அரக்கன் உரை ஆகும்"
என்ன, மதியாள், மறுக்கம் உறுவாள்,
"நில்லாது, மற்று இது அறி, போதி" என்ன,
நெடியோய் புயத்தன் வலி என்
சொல்லால் மனத்தின் அடையாள், சினத்தின்
முனிவோடு நின்று துவள்வாள்,

நிலத்தின் இல்லா - மண்ணுலகத்தில் இல்லாததும்; **இயையாத** - பொருத்தம் இல்லாததும் ஆகிய; **வெஞ்சொல் எழ** - கொடிய வஞ்சனைச் சொல் (வந்து காதில்) விழுந்ததனால்; **வஞ்சி எவ்வமுற** - வஞ்சிக் கொடி போன்ற சீதை மிக்க துன்பம் அடைய; **யான் வல்வாய் அரக்கன் உரை ஆகும் என்ன** - நான் அச்சொல் வலிய வாயினை உடைய அரக்கனது சொல்லாகும் என்று சொல்ல; **மதியாள் மறுக்கம் உறுவாள்** - (என்) சொல்லை (உண்மை என) மதிக்காமல் கலக்கம் எய்தியவளாகி; **மற்று நில்லாது இது அறிபோதி என்ன** - (இங்கு) நில்லாமல் இதன் உண்மை என்ன என அறிந்துவரப் போ என்று கட்டளை இட; **என் சொல்லால்** - (நான்) என் வாய்ச் சொற்களால்; **நெடியோய் புயத்தின் வலி** - நெடியோனாகிய (உன்) தோள் வலிமையை

*(எடுத்துச் சொல்ல); **மனத்தின் அடையாள் -**(அதனை) தன் மனத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளாதவளாய்; **சினத்தின் முனிவோடு நின்று துவள்வாள் -** பெருஞ் சினத்தோடு நின்று மனந்தளர்பவளாய், (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

புதுமையான குரலைக் கேட்ட நான், 'இது அரக்கனின் வஞ்சனைக் குரல்' என்று சொல்லச் சீதை அதை மனதில் ஏற்காது பெருஞ்சினம் கொண்டு வருந்தி 'நீ இங்கு நில்லாது சென்று உண்மையை அறிந்து வருக' என்றாள் என்பதாம். எவ்வம் - துன்பம். மறுக்கம் - கலக்கம் துவள்தல் - தளர்தல். மதியாள் - முற்றெச்சம். போதி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.

3469. ' "ஏகாது நிற்றிஎனின், யான் நெருப்பினிடை
வீழ்வென்" என்று, முடுகா,
மா கானகத்தினிடை ஓடலோடும், மனம்
அஞ்சி, வஞ்ச வினையேன்,
போகாது இருக்கின், இறவாதிருக்கை
புணராள் எனக்கொடு உணரா,
ஆகாது இறக்கை; அறன் அன்று; எனக்கொடு,
இவண் வந்தது' என்ன, அமலன்,

__ஏகாது நிற்றி எனின் -__ நீ (இராமனைத் தேடிச்) செல்லாமல் இருப்பாயானால்; __யான் நெருப்பினிடை வீழ்வென் என்று -__ நான் நெருப்பில் விழுந்து உயிரைப் போக்கிக் கொள்வேன் என்று சொல்லி; __முடுகா -__ விரைந்து; __மா கானகத்தினிடை ஓடலோடும் -__ சீதை பெரிய காட்டில் ஓடத் தொடங்கிய போது; __மனம் அஞ்சி -__ (நான்) மனத்தால் பயந்து; __வஞ்சவினையேன் போகாது இருக்கின் -__ வஞ்சனை உடையவன் என்று கருதப்பட்ட (நான்) போகாமல் இருந்தால்; __இறவா திருக்கைபுணராள் எனக்கொடு உணரா -__ (அவள்) இறக்காமல் இருப்பதிலிருந்து நீங்காள் என்று (என்) மனத்தில் கொண்டு உணர்ந்து; __இறக்கை ஆகாது அறன் அன்று எனக்கொடு -__ (அவ்வாறு சீதை) இறத்தல் ஆகாது (அது) அறம் அல்ல என்று கொண்டு; __இவண் வந்தது என்ன -__ (நான்) இங்கு வந்தது என்று (இலக்குவன்) சொல்ல; __அமலன் -__குற்றமற்றவனாகிய இராமன்.... (அடுத்த பாடலில் தொடரும்.)

சினந்த சீதை 'நீ இராமனைத் தேடிச் செல்லா விட்டால் நான் நெருப்பில் விழுந்து உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன்' என்று காட்டில் ஓடத் தொடங்கியதால், அஞ்சிப் போகாமல் இருந்தால் பிராட்டி இறந்து படுவார், இது அறன் அன்று என்று எண்ணி, உன்னைத் தேடி வந்தேன்' எனஇலக்குவன் இராமனிடம் கூறினான். முடுகா - முடுகி, விரைந்து. இறக்கை - இறத்தல், அமலன் - குற்றமற்றவன்; ஈண்டு இராமன். வஞ்ச வினையேன் - சீதை தன்னை வஞ்சகன் என்று எண்ணிக் கூறிய 'நின்ற நின் நிலை இதுநெறியிற்று அன்று' (3330) என்ற சொல்லை உள்ளடக்கிக் கூறியதாகும். வீழ்வென் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. மாகானகம் - உரிச்சொல்தொடர்; முடுகா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டுவினையெச்சம்.

3470. ***'சாவாதிருத்தல் இலள் ஆனது உற்றது;***
அதையோ, தடுக்க முடியாது;
ஆஆ! அலக்கண் உறுவாள், உரைத்த
பொருளோ, அகத்தின் அடையாள்;
காவா நிலத்தின் வரும் ஏதம்; மற்று
அது ஒழியாது; கைக்கொடு அகலப்
போவார், பிரிக்க முயல்வார், புணர்த்த
பொருள் ஆம் இது' என்று தெருளா,

சாவாதிருத்தல் இலள் ஆனது உற்றது - *(இவ் இலக்குவன் சீதை சொற் கேட்டுத் தேடி வராமல் இருந்திருந்தால்) அவள் இறவாதிருக்கும் தன்மையள் அல்லள் என்று (சொல்லும்) நிலைமை நேர்ந்தது;* ***அதையோ தடுக்க முடியாது -*** *(எனவே அவ்வாறு நடக்க வேண்டிய) அந்தச் செயலையோ தடுக்க இயலாது;* ***உரைத்த பொருளோ -*** *(இலக்குவன்) உரைத்த உண்மைப் பொருள்களோ;* ***அலக்கண் உறுவாள் -*** *பெருந்துன்பம் கொண்டவள் ஆகிய சீதையின்;* ***அகத்தின் அடையாள் -*** *மனத்தில் பதியவில்லை;* ***ஆ ஆ -*** *அந்தோ அந்தோ;* ***காவா நிலத்தின் ஏதம் வரும் -*** *காவல் இல்லாத (அந்த) இடத்தில் (சீதைக்குத்) தீங்கு வரும்;* ***மற்று அது ஒழியாது -*** *அத்தீங்கு (வராமல்) நீங்காது;* ***கைக்கொடு அகலப் போவார் -*** *(சீதையைக்) கைப்பற்றிக் கொண்டு போகக் கருதியவர்கள்;* ***பிரிக்கமுயல்வார் -*** *(எங்கள் இருவரையும் அவளை விட்டுப்) பிரிக்க முயன்றவர்கள்;* ***புணர்த்த பொருள் ஆம் இது -*** *செய்த வஞ்சனையாகும் இச்செயல்;* ***என்று தெருளா -*** *என்று முடிவு செய்து, (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

சீதை இறக்காமல் இருக்க வேண்டும் என்றால், இலக்குவன் அவளை விட்டுப் பிரிந்து என்னைத் தேடி வருவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இலக்குவன் கூறிய ஆறுதல் சொற்கள் மனங் கலங்கிய சீதையின் உள்ளத்தில் பதியவில்லை. காவல் இல்லாமல் இருக்கும் அவளுக்குத் துன்பம் வந்தே தீரும் என எண்ணுகிறேன். இச்செயல்கள் சீதையைப் பிரிக்க எண்ணியவர்களின் சூழ்ச்சி' என இராமன் முடிவு செய்தான். அலக்கண் - துன்பம். அகம் - உள்ளம். தெருளா - முடிவு செய்து. ஆ ஆ - இரக்கக் குறிப்புச் சொல். காவா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். மற்று - அசை.

3471. ***'வந்தாய் திறத்தில் உளதன்று, குற்றம்;***
மடவாள் மறுக்கம் உறுவாள்,
சிந்தாகுலத்தொடு உரைசெய்த செய்கை
அது தீரும் என்று தெளிவாய்;
முந்தே தடுக்க, ஒழியாது, எடுத்த
வினையேன் முடித்த முடிவால்,
அந்தோ கெடுத்தது' என, உன்னி உன்னி
அழியாத உள்ளம் அழிவான்.

வந்தாய் திறத்தில் - *(சீதையைத் தனியே விட்டு விட்டு) வந்த உன் பக்கலில்;* ***குற்றம் உளது அன்று -*** *குற்றம் எதுவும் இல்லை;* ***மடவாள் -*** *பேதைமைப் பண்புள்ளவளாகிய சீதை;* ***மறுக்கம் உறுவாள் -*** *மனத் தடுமாற்றம் உடையவளாய்;* ***சிந்தா குலத்தொடு -***

மனத்தில் தோன்றிய பெரும் துயரத்தோடு; ***உரைசெய்த செய்கை -*** *சொல்லியதும் அதன்விளைவும்;* ***அது தீரும் என்று தெளிவாய் -*** *மனந் தடுமாறியவர் சொல்லியது என்று நீ கருதினால்) அவள் சொல்லால் தோன்றிய வருத்தம் தீரும் என்று கூறி; (வந்தது மாயவல் அரக்கன் கொண்ட பொன் மான் உரு என்று) தெளிந்து கொண்டு;* ***முந்தே தடுக்க -*** *(நீ) முன்பே தடுத்தலைச் செய்ய;* ***ஒழியாது -*** *(உன் சொல்கேட்டு அதை) விட்டு விடாமல்;* ***எடுத்த வினையேன் -*** *(மானைப் பிடிக்க) எடுத்த செயல் உடையவனாய்;* ***முடித்த முடிவால் -*** *(நான்) செய்து முடித்த (அந்த) முடிவினால்;* ***அந்தோ கெடுத்தது என -*** *ஐயோ (அம்முடிவு) என்னைக் கெடுத்து விட்டது என்று;* ***உன்னி உன்னி -*** *எண்ணி எண்ணி;* ***அழியாத உள்ளம் அழிவான் -*** *என்றும் அழிந்து வருந்தாத (தன்) மனம் அழிந்தவனாய்..... (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

'சீதை மனத்தில் பெருந்துயர் கொண்டு சொல்லிய சொல்லை ஏற்று அவளைத் தனியே விட்டு விட்டு வந்தது உன் குற்றம் அன்று. அவளும் மாய மானின் குரலை என் குரல் என்று எண்ணி உன்னிடம் கூறியதால் அவளிடமும் எக்குற்றமும் இல்லை. நீ தடுத்தும் அதை ஏற்காது மாய மானைத் தொடர்ந்து சென்று உங்கள் இருவரின் செயல்களுக்கும் காரணமான என்னால் தான் இத் துன்பம் ஏற்பட்டது' என இராமன் இலக்குவனிடம் கூறினான். அந்தோ - இரங்கல் குறிப்பு.

3472. 'பாணிக்க நின்று பயன் ஆவது என்னை?
பயில் பூவை அன்ன குயிலைக்
காணின், கலந்த துயர் தீரும்; அன்றி,
அயல் இல்லை' என்று, கடுகி,
சேண்உற்று அகன்ற நெறியூடு சென்று,
சிலை வாளி அன்ன விசை போய்,
ஆணிப் பசும் பொன் அனையாள் இருந்த
அவிர் சோலை வல்லை அணுகா,

பாணிக்க நின்று பயன் ஆவது என்னை? - *காலம் நீட்டித்துக் கொண்டு இங்கு நின்று ஆகும் பயன் என்ன?;* ***பயில் பூவை அன்ன குயிலை -*** *பழகிய நாகணவாய்ப் பறவை போன்ற குயிலாகிய சீதையைக்;* ***காணின் -*** *கண்டால்;* ***கலந்த துயர் தீரும் -*** *என் மனத்தில் தோன்றிய துன்பம் நீங்கும்;* ***அன்றி அயல் இல்லை -*** *இது தவிர வேறு ஒரு வழியுமில்லை;* ***என்று -*** *என்று கூறி;* ***கடுகி -*** *விரைவாக;* ***சேண் உற்று அகன்ற நெறியூடு சென்று -*** *நெடுந்தொலைவு பொருந்தி விரிந்துள்ள வழியில் (நடந்து) சென்று;* ***சிலை வாளி அன்ன விசை போய் -****(தன்) வில்லில் இருந்து வெளிப்படும் அம்பினைப் போன்று;* ***வல்லை -****(மிக) விரைவாக;* ***ஆணிப் பசும் பொன் அனையாள் -*** *மாற்று உயர்ந்த பசும் பொன்னை ஒத்தவளாகிய சீதை;* ***இருந்த அவிர் சோலை அணுகா -*** *இருந்த (அழகு) விளங்குகிற (பஞ்சவடி என்னும்) சோலையை நெருங்கி.... (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

இனி, இங்குக் காலம் நீட்டிப்பதால் பயன் இல்லை. சீதையைக் கண்டாலல்லது என் மனத்துன்பம் நீங்காது' என்று கூறி, இராமன் தன் வில்லில் இருந்து வெளிப்படும் அம்பு போல் விரைந்து போய்ச் சீதை இருந்த பஞ்ச வடியினை அடைந்தான். பாணித்தல் - காலம் நீட்டல், பயில் பூவை - பழகிய நாகண வாய்ப்புள். குயில் - சீதை. ஆணிப்பொன்

- மாற்று உயர்ந்த பொன். குயில் - உவமை ஆகுபெயர். இப்பாடலில் இராமன் விரைவாகப் பஞ்சவடியை நோக்கி வருவதற்கு அவனது இராம பாணமே உவமையாக அமைந்துள்ளது. இதை அங்கதன் தூதுப் படலத்தில் பார்மிசை வணங்கிச் சீயம் விண் மிசைப் படர்வதே போல் வீரன் வெஞ்சிலையில் கோத்த அம்பு என விசையின் போனான். (கம்ப. 6986) என்று வந்துள்ளதை இணைத்துக் காண்க.

சீதையைக் காணாது இராமன் திகைத்தல்

கலித்துறை

3473. ஓடி வந்தனன்; சாலையில்,
சோலையின் உதவும்
தோடு இவர்ந்த பூஞ் சுரி
குழலாள் தனைக் காணான்;
கூடு தன்னுடையது பிரிந்து,
ஆர் உயிர், குறியா,
நேடி வந்து, அது கண்டிலது
ஆம் என, நின்றான்.

ஓடிவந்தனன் - முற்கூறிய படி விரைவாக இராமன் ஓடி வந்து; **சாலையில் -** பர்ணசாலையில்; **சோலையின் உதவும் -**சோலையில் (பூத்து) உதவுகிற; **தோடு இவர்ந்த பூஞ்சுரி குழலாள்தனை -**இதழ்கள் நெருங்கிய மலர்களை அணிந்த கடை குழன்ற கூந்தலை உடையவள் ஆகிய சீதையை; **காணான் -** காணாதவனாகி; **ஆர்உயிர் -** அருமையான உயிர்; **தன்னுடையது கூடு பிரிந்து -** தன்னுடையதான உடலைப் பிரிந்து சென்று; **குறியா நேடி வந்து -** (அவ்வுடம்பைக்) குறியாகக் கொண்டுதேடிக் கொண்டு வந்து; **அது கண்டிலது ஆம் என -**அவ்வுடம்பைக் காணாது (திகைத்து) நின்றது போல் எனும் படி; **நின்றான் -**(இராமன்) நின்றான். விரைவாகச் சீதை இருந்த பர்ண சாலைக்கு ஓடிவந்த இராமன், அங்கு அவளைக் காணாது; உடலை விட்டுப் போயிருந்த உயிர் திரும்பி வந்து தன்னுடலைக் காணாது திகைப்பது போல் திகைத்து நின்றான். தோடு - இதழ்கள், சுரி குழலாள் - கடை குழன்ற கூந்தலை உடையாள். நேடி - தேடி. இப்பாடலில் உடல் சீதைக்கும் உயிர் இராமனுக்கும் உவமை ஆயினவாறு காண்க.

இராமனை உயிராகவும் பிராட்டியை உடலாகவும் கம்பர் காட்டிய இடங்கள் முன்னும் உண்டு, பின்னரும் உண்டு. பாலகாண்டம் கடிமணப் படலத்தில் இராமன் சீதையுடன் திருமண வேள்வித் தீயினை வலம் வரும் இடத்தில்

மடம்படு சிந்தையள், மாறு பிறப்பின் உடம்பு உயிரைத் தொடர்கின்றதை ஒத்தாள் (1249)

உயிரைப் பின்தொடரும் உடல் போல இராமனைப் பின் தொடர்ந்தாள் சீதை என்பார் கம்பர். யுத்த காண்டத்து மீட்சிப் படலத்தில் அசோக வனத்திலிருந்து இராமபிரான் இருந்த இடத்துக்குச் சீதைப் பிராட்டி வந்ததை விளக்கும் இடத்திலும்

இந்த உயிர் - உடல் ஒப்புமை வருகிறது. 'பிரிந்து போன உயிரைக் காண நேரிட்டால் உடல் எப்படி ஆர்வத்துடன் அவ்வுயிரைக் கவ்வுமோ அது போன்ற உணர்வினைச் சீதையின் முகம் காட்டிற்றாம்.

போன பேர் உயிரினைக் கண்ட பொய் உடல் தான் அது கவர்வுறும் தன்மைத்து ஆம் எனல் ஆனனம் காட்டுற.....(10009)

இருவரும் முதலில் சேர்ந்த இடம், இடையில் அவ்விருவரும் பிரிந்த இடம், இறுதியில் இருவரும் மீண்டும் சந்தித்த இடம் - ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் இராமனை உயிராகவும் சீதையை உடலாகவும் உவமை கொண்ட பாங்கு சிந்தனைக்கு உரியது. கரன்வதைப் படலத்திலும் (3061) இவ் ஒப்புமை காணலாம். சுரிகுழல் - வினைத்தொகை. காணான் - முற்றெச்சம்.

3474. கைத்த சிந்தையன், கனங்குழை
அணங்கினைக் காணான்-
உய்த்து வாழ்தர வேறு ஒரு
பொருள் இலான்; உதவ
வைத்த மா நிதி, மண்ணொடும்
மறைந்தன, வாங்கிப்
பொய்த்துளோர் கொள, திகைத்து
நின்றானையும் போன்றான்.

கனங்குழை அணங்கினைக் காணான் - சிறந்த குழையை அணிந்த தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பெண்ணாகிய சீதையைக் காணாமல்; ***கைத்த சிந்தையன் -*** *(உயிர் வாழ்வதை)* வெறுத்த மனம் உடையவனாகிய இராமன்; ***உதவ -*** *(தனக்கு)* உதவ; **வாழ்தர வேறு ஒரு பொருள் இலான் -**வைத்து வாழ்வதற்கு ஒரு பொருளும் இல்லாதவன் போலவும்; ***உய்த்து -***வாழ்வதற்காகக் கொண்டு சென்று; **மண்ணொடும் மறைந்தன -**மண்ணில் புதைத்து மறைத்து; ***வைத்த மாநிதி -*** வைத்த பெரும் செல்வத்தை; **பொய்த்துளோர் வாங்கிக் கொள -** வஞ்சனை உடையவர்கள் தோண்டி *(எடுத்துக்)* கொள்ள; **திகைத்து நின்றானையும் போன்றான் -** *(வாழ வழி இல்லாமல்)* திகைப்பு அடைந்து நின்றவனையும் ஒத்தான்.

தான் பிற்காலத்தில் வல்லாங்கு வாழ எண்ணிச் செல்வத்தைப் பூமியில் புதைத்து வைத்தவன், அதனை வஞ்சனையாளர் தோண்டி எடுத்துக் கொண்டமை கண்டு வருந்தித் திகைத்து நிற்பது போல் சீதையைக் காணாது இராமன் வருந்தித் திகைத்து நின்றனன் என்க. கைத்த - வெறுத்த. 'வாங்கி - தோண்டி. பொய்த்துளோர் - கள்வர் எனினுமாம். மாநிதி - உரிச்சொல் தொடர், மண்ணொடும் மறைந்தன - மண்பாண்டத்தில் இட்டு மண்ணில் புதைத்து வைத்தனவாகிய செல்வங்கள்; இப்புதையலைக் கொள்பவர்கள் பாத்திரத்துடன் எடுத்துச் செல்வர். அது போலவே சீதையைக் கவர்ந்த இராவணன் பன்ன சாலையோடு பெயர்த்து அவளை எடுத்துச் சென்றான். இராவணன் பெயர்த்ததைக் கூறும் பாடலையும் (3390) இப்பாடலையும் இணைத்துப் பார்த்தால், மண் - இராவணன் பெயர்த்த மண் எனவும்,பாத்திரத்தில் உள்ள செல்வம் - பெயர்த்த மண்ணின் மேல் இருந்த பர்ண சாலையில் தங்கிய சீதை எனவும், பர்ணசாலை - மண் பாத்திரம் எனவும் பொருந்தி வருதல் எண்ணுக.

3475. ***மண் சுழன்றது; மால்***
வரை சுழன்றது; மதியோர்
எண் சுழன்றது; சுழன்ற,
அவ் எறி கடல் ஏழும்;
விண் சுழன்றது; வேதமும்
சுழன்றது; விரிஞ்சன்
கண் சுழன்றது; சுழன்றது,
கதிரொடு மதியும்.

மண்சுழன்றது - *நிலம் சுழன்றது;* ***மால் வரை சுழன்றது -*** *பெரியமலைகள் சுழன்றன;* **மதியோர் எண்சுழன்றது -** *ஞானிகள் உடையஎண்ணமும் திரிந்து சுழன்றது;* **அவ் எறி கடல் ஏழும் சுழன்ற -***அந்த அலை எறியும் கடல்கள் ஏழும் சுழன்றன;* ***விண்சுழன்றது -*** *வானமும் சுழன்றது;* **வேதமும் சுழன்றது -** *குலையா வேதங்களும் குலைந்து சுழன்றன;* **விரிஞ்சன் கண் சுழன்றது -** *பிரமனுடைய கண்களும் சுழன்றன;* **கதிரொடு மதியும் சுழன்றது -** *சூரியனும் சந்திரனும் நிலை குலைந்து சுழன்றன.*

இப்பாடல் அந்தர்யாமித்தத்துவத்தை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. கம்பர் மூல நூலில் இல்லாத இரணியன் வதைப் படலத்தை தம் நூலில் அமைந்தமைக்குக் காரணம், கலந்தும் கரைந்தும் உள்ள பரம் பொருளின் அந்தர் யாமித் தத்துவத்தை விளக்கவே என்பர். அப்படலத்தின் உள்ள

தன்னுளே உலகங்கள் எவையும் தந்து, அவை- தன்னுளே நின்று தான் அவற்றுள் தங்குவான் (6247) *சாணினும் உளன்; ஓர் தன்மை அணுவினைச் சத கூறு இட்ட கோணினும் உளன்; மாமேருக் குன்றினும் உளன்; இந்நின்ற தூணினும் உளன்; நீ சொன்ன சொல்லினும் உளன், இத்தன்மை காணுதி, விரைவின் என்றான்; 'நன்று' எனக் கனகன் சொன்னான். (6312) என்ற பாடல் கருத்தையும் உள்ளடங்கிய நிலையில் இப்பாடல் அமைந்துள்ள தன்மையை எண்ணுக.*

3476. ***'அறத்தைச் சீறும்கொல்? அருளையே***
சீறும்கொல்? அமரர்
திறத்தைச் சீறும்கொல்? முனிவரைச்
சீறும் கொல்? தீயோர்
மறத்தைச் சீறும்கொல்? "என்கொலோ
முடிவு?" என்று, மறையின்
திறத்தைச் சீறும்கொல்
நெடுந்தகையோன்?' என, நடுங்கா,

நெடுந்தகையோன் - *பெருமைப் பண்புகள் உள்ளவனாகிய இராமன்;* **அறத்தைச் சீறும்கொல் -** *அறத்தைச் சீறுவானோ?;* **அருளையே சீறும் கொல் -** *கருணைப் பண்பையே சீறுவானோ?;* **அமரர் திறத்தைச் சீறும் கொல் -** *தேவர்களின் தன்மையைச் சீறுவானோ?;* **முனிவரைச் சீறும் கொல் -** *முனிவர்களைச் சீறுவானோ?;* **தீயோர்**

மறத்தைச் சீறும் கொல் - *தீய அரக்கர்களின் கொடுமையைச் சீறுவானோ?;* **மறையின் திறத்தைச் சீறும் கொல் என்று -** *வேதங்களின் தன்மையைச் சீறுவானோ? என்று எண்ணி;* **என்கொலோ முடிவு என நடுங்கா -** *(அவன் சினத்தின் முடிவு) என்ன முடிவு ஆகுமோ என்று நடுங்கி, (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

அறங்காக்க வந்த தனக்கு உதவாத அறம் முதலிய அறச்சார்புப் பொருள்களையும் அதற்கு எதிரிடையான மறச் சார்புப் பொருளையும் இராமன் சீறுவானோ என்றபடி, திறம் - தன்மை. கொல் - ஐயப்பொருள் தருவதோர் இடைச் சொல்.

3477. **நீல மேனி அந் நெடியவன்**
மன நிலை திரிய,
மூல காரணத்தவனொடும்
உலகெலாம் முற்றும்
காலம் ஆம் என, கடையிடு கணிக்க
அரும் பொருள்கள்
மேல கீழுற, கீழன
மேலுறும் வேலை,

கடையிடு - *(முழுதுமாக) முடிவைக் கொண்ட;* **கணிக்க அரும் பொருள்கள் -** *கணக்கிடுவதற்கு முடியாத பொருள்கள்;* **நீலமேனி அந்நெடியவன் -** *நீலத்திரு மேனியை உடைய அந்தப் பெரியவனாகிய இராமனது;* **மனநிலை திரிய -** *மனநிலை மாறியதனால்;* **மூல காரணத் தவனொடும் உலகெலாம் முற்றும் காலம் ஆம் என -** *உலகிற்கு மூல காரண ஆகிய இறைவனோடு உலகம் முழுவதும் அழியும் காலம் இது ஆகும் என்று கருதும்படி;* **மேல கீழுற கீழன மேலுறும் வேலை -** *மேலுள்ளவை யெல்லாம் கீழாக கீழாக உள்ளவை எல்லாம் மேலாக நிலை தடுமாறும் பொழுது, (அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

காரணத்தவனொடு - காரணத்தவனிடத்தில்; வேற்றுமை மயக்கம்.

தேர்த் தடம் பற்றி இராமன் தேடிச் செல்லுதல்

3478. **'தேரின் ஆழியும் தெரிந்தனம்;**
தீண்டுதல் அஞ்சிப்
பாரினோடு கொண்டு அகழ்ந்ததும்
பார்த்தனம்; பயன் இன்று
ஒரும் தன்மை ஈது என் என்பது,
உரன் இலாதவர் போல்;
தூரம் போதல்முன் தொடர்தும்'
என்று, இளையவன் தொழலும்,

தேரின் ஆழியும் தெரிந்தனம் - தேரினது சக்கரங்கள் கண்டோம்; **தீண்டுதல் அஞ்சி -** சீதையைத் தொடுவதற்கு அஞ்சிப்; **பாரினோடு கொண்டு அகழ்ந்ததும் பார்த்தனம் -** நிலத்தோடு பெயர்த்துக் கொண்டு சென்றுள்ளதையும் பார்த்தோம்; **ஈது என் என்பது -** இது எவ்வாறு நடந்தது என்று கருதுவது?; **உரன் இலாதவர் போல் -** வலிமை இல்லாதவர் போல; **ஒரும் தன்மை பயன் இன்று -** எண்ணிக் கொண்டிருப்பதால் பயன் எதுவும் இல்லை; **தூரம் போதல் முன் தொடர்தும் -** (நிலத்தொடு கொண்டு போனவன்) நீண்ட தூரம் போவதற்கு முன்பே (அவனைப்பின்) தொடர்வோம்; **என்று இளையவன் தொழலும் -** என்று கூறி இளையவனாகிய இலக்குவன் வணங்கிய அளவில், (அடுத்த பாடலில் தொடரும்.)

தேரின் சுவடுகளையும், நிலத்தொடு கொண்டு போனதையும் கண்டோம். எனவே, இது யாரால் எவ்வாறு நடந்தது என்று வலிமைஇல்லாதவர்போல் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதை விட அவனைத் தொடர்ந்து போதலே தக்கது என்று இலக்குவன் கூறி வணங்கினான். ஆழி - சக்கரம். உரன் - வலிமை. தெரிந்தனம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.

3479. 'ஆம்; அதே இனி அமைவது' என்று,
அமலனும், மெய்யில்
தாம வார்கணைப் புட்டிலும்
முதலிய தாங்கி,
வாம மால் வரை மரன்
இவை மடிதர, வயவர்,
பூமிமேல் அவன் தேர் சென்ற
நெடுநெறி போனார்.

அமலனும் - குற்றம் அற்றவன் ஆகிய இராமனும்; **'ஆம் அதே இனி அமைவது' என்று -** ஆம் அச் செயலே இனிச் செயத்தக்கது என்று கூறி; **வயவர் -** வீரர்களாகிய இராமலக்குவர்; **தாமவார் கணைப்புட்டிலும் முதலிய மெய்யில் தாங்கி -** மாலை போல் அமைந்த நீண்ட அம்பு அறாத்தூணி முதலிய (படைக்கலங்களை) உடம்பில் தரித்துக் கொண்டு; **வாம மால் வரை -** அழகுள்ள பெரிய மலைகள் (மற்றும்); **மரன் இவை மடிதர -** மரங்கள் ஆகிய இவை அழியும் படி; **பூமிமேல் அவன் தேர் சென்ற நெடுநெறி போனார் -** பூமியில் அந்த இராவணனது தேர் சென்ற நீண்ட வழியில் சென்றார்கள்.

அமலன், 'இனிச் செயத்தக்கது நீ கூறிய வாறே' என ஏற்றுக் கொண்டான். உடனே இருவரும் படைக்கலந்தாங்கி இராவணன் தேர் சென்ற வழியில் சென்றனர். தாமம் - மாலை போன்ற வடிவுடைய. வார் - நீண்ட. புட்டில் - அம்பு அறாத்தூணி. வாமம் - அழகு. வயவர் - வீரர். மரன் - கடைப்போலி.

3480. மண்ணின் மேல் அவன் தேர்
சென்ற சுவடு எலாம் மாய்ந்து,
விண்ணின் ஓங்கியது ஒரு நிலை;

மெய் உற வெந்த
புண்ணினூடு உறு வேல் என,
மனம் மிகப் புழுங்கி,
எண்ணி, 'நாம் இனிச் செய்வது
என்? இளவலே!' என்றான்.

அவன் தேர் *- சீதையை எடுத்துச் சென்றவனுடைய, தேரின் சக்கரப் பதிவுகள்;* **மண்ணின் மேல் சென்ற சுவடு எலாம் மாய்ந்து** *-மண்ணின் மேல் சென்ற அடையாளம் எல்லாம் மறைந்து;* **ஒரு நிலை** *- ஓர் இடத்தில்;* **விண்ணின் ஓங்கியது** *- அத்தேர் வானத்தில் உயர்ந்ததாகத் தெரிந்தது; (அது கண்ட இராமன்);* **மெய் உற வெந்த புண்ணினூடு உறுவேல் என** *- முழுதுமாய் வெந்த புண்ணுக்கு இடையில் நுழைந்த வேல் போல;* **மனம் மிகப் புழுங்கி** *- மனத்தால் மிகுதியாகத் தவித்து;* **இளவலே** *- இளையவனே;* **இனி நாம் எண்ணி என் செய்வது** *- இனிமேல் நாம் எண்ணிப் பார்த்து என்ன செய்வது;* **என்றான்** *- (என்று இலக்குவனிடம்) கூறினான்.   சீதையை எடுத்துச் சென்றவனுடைய தேர்ச்சக்கரப் பதிவுகள் ஓரிடத்தில் மறைந்து தேர் வானத்தை நோக்கி மேலெழுந்து போவது போல் போயிருந்த நிலை கண்ட இராமன், புண்ணில் வேல் நுழைந்தது போல் மனம் வருந்தி இலக்குவனைப் பார்த்து 'இனிச் செயத்தக்கது என்' என்றான்.*

3481. 'தெற்குநோக்கியது எனும் பொருள்
தெரிந்தது, அத்திண்தேர்;
மற்கு நோக்கிய திரள்புயத்து
அண்ணலே! வானம்,
விற்கு நோக்கிய பகழியின் நெடுது
அன்று; விம்மி,
நிற்கும் நோக்கு இது என் பயத்தது?' என,
இளையவன் நேர்ந்தான்.

மற்கு நோக்கிய திரள் புயத்து அண்ணலே *- (இராமன் சொன்னதைக் கேட்ட இலக்குவன்) மற்போருக்கு எதிர் நோக்குமளவு திரண்ட தோள்களை உடைய பெருமையில் சிறந்தவனே;* **அத்திண்தேர் தெற்கு நோக்கியது எனும் பொருள் தெரிந்தது** *- அந்த வலிய தேர்தென் திசையை நோக்கிச் சென்றுள்ளது என்ற உண்மை தெரிந்து விட்டது;* **விற்கு நோக்கிய பகழியின் வானம் நெடிது அன்று** *- வில்லில் இருந்து புறப்படும் அம்புக்கு வானம் நீண்டது அல்ல;* **விம்மி நிற்கும் நோக்கு இது** *- கலங்கி நின்று எண்ணும் இச் செயல்;* **என்பயத்தது** *- என்ன பயனைத் தரும்;* **என இளையவன் நேர்ந்தான்** *- என்று இலக்குவன் (இராமன் "நாம் இனிச் செய்வது என்?" இளவலே - 3480) என்று கேட்டதற்கு விடை கூறினான்.*

'போரெனில் புகலும் மற்புயத்து அண்ணலே, இத்தேர் தென் திசை நோக்கிச் சென்றுளது என்பது தெரிகிறது. அது சென்ற வானம் வில்லில் இருந்து வெளிப்படும் அம்புக்கு நீண்டது அல்ல. எனவே கலங்கித் தடுமாறி நிற்பதால் என்ன பயன் என்று இலக்குவன் இராமனிடம் கூறினான். பொருள் - உண்மை, மற்கு - மற்போருக்கு.

வீணைக்கொடி கண்டு போர் நடந்தமை அறிதல்

3482. **'ஆகும்; அன்னதே கருமம்'
என்று, அத்திசை நோக்கி
ஏகி, யோசனை இரண்டு
சென்றார்; இடை எதிர்ந்தார்,
மாக மால் வரை கால்
பொர மறிந்தது மான,
பாக வீணையின் கொடி
ஒன்று கிடந்தது பார்மேல்.**

ஆகும் அன்னதே கருமம் என்று - ஆம் அதுவே செய்யத்தக்க செயல் என்று (இராமன் கூறி); **அத்திசை நோக்கி ஏகி -**(இருவரும்) அந்தத் தென்திசையை நோக்கிச் சென்று; **இரண்டு யோசனை சென்றார் -** இரண்டு யோசனை தூரம் சென்றார்கள்; **இடை -** அந்த இடத்தில்;**மாக மால் வரை கால் பொர மறிந்தது மான -** பெரிய மயக்கம் தருகிற மலை ஒன்று பெருங் காற்று வீசுதலால் (நிலத்தில்) விழுந்து கிடந்தது போல்; **பாக வீணையின் கொடி ஒன்று பார்மேல் கிடந்தது -** துணிபட்ட வீணை வடிவம் எழுதிய கொடி ஒன்று நிலத்தின் மேல் கிடந்ததை';**எதிர்ந்தார் -** கண்டார்கள்.

இலக்குவன் கூறியதை இராமன் ஏற்றுக் கொள்ள, இருவரும் சீதையை எடுத்துச் சென்ற பகைவனைத் தேடித் தென் திசையில் இரண்டு யோசனை தூரம் சென்றார்கள். செல்லும் வழியில் காற்றால் பெருமலை ஒன்று விழுந்து கிடப்பதைப் போல் விழுந்து கிடந்த துண்டான வீணை வடிவம் எழுதப்பட்ட கொடி ஒன்றைக் கண்டார்கள். மாகம் - பெரிய மால் - மயக்கம், கால் - காற்று, பாக வீணையின் கொடி - துண்டுபட்ட வீணை வடிவம் எழுதிய கொடி, மான - உவம உருபு.

3483. **கண்டு, 'கண்டகரோடும், அக்
காரிகை பொருட்டால்,
அண்டர் ஆதியர்க்கு ஆர் அமர்
விளைந்தது?' என்று அயிர்த்தார்;
துண்டவாளினின் சுடர்க் கொடி
துணிந்தது என்று உணரா,
புண்டரீகக் கண் புனல்வர,
புரவலன் புகல்வான்:**

கண்டு - (அக் கொடியைப்) பார்த்து; **அக்காரிகை பொருட்டால் -** அந்த அழகு நீர்மை உடைய சீதையின் பொருட்டு;**கண்டகரோடும் -** (கவர்ந்து சென்ற) கொடியவர்களோடு; **அண்டர் ஆதியர்க்கு -**தேவர்கள் முதலானவர்களுக்கு; **ஆர் அமர் விளைந்தது -** கொடிய போர் நடந்தது போலும்; **என்று அயிர்த்தார் -** என்று ஐயங் கொண்டார்கள்;**புரவலன் -** இராமன்; **துண்ட வாளினின் -** (சடாயுவின்) அலகாகிய வாளினால்; **சுடர்கொடி**

துணிந்தது என்று உணரா - *ஒளியுடைய இக் கொடி துண்டுப்பட்டது என்று உணர்ந்து;* ***புண்டரீகக் கண் புனல் வர*** -*தன் தாமரை மலர் போன்ற கண்களில் கண்ணீர் ஒழுக;* ***புகல்வான்*** -*கூறத் தொடங்கினான்.*

அக்கொடியைக் கண்டு சீதை காரணமாகத் தேவர்களுக்கும் கவர்ந்து சென்ற பகைவர்களுக்கும் இடையில் போர் நடந்ததோ என்று முதலில் ஐயங் கொண்டு, பிறகு சடாயுவினது அலகினால் அக் கொடி துண்டானதை உணர்ந்து தன் தாமரை மலர் போன்ற கண்களில் கண்ணீர் பெருக இராமன் கூறத் தொடங்கினான். கண்டகர் - பகைவர். காரிகை - அழகு. துண்டம் - அலகு. புண்டரீகம் - செந்தாமரை. துண்டவாளினின் - உருவகம். உணரா -செய்யா எனும் வாய் பாட்டுடன் பாட்டு வினையெச்சம். புண்டரீகக்கண் - உவமைத்தொகை. கண்டகர் - முள் போன்றவர் என்றலும் உண்டு.

3484. **'நோக்கினால், ஐய! நொய்து**
இவண் எய்திய நுந்தை
மூக்கினால் இது முறிந்தமை
முடிந்ததால்; மொய்ம்பின்
தாக்கினான்; நடு அடுத்தது
தெரிகிலம்; தமியன்;
யாக்கை தேம்பிடும்; எண் அரும்
பருவங்கள் இறந்தான்;

ஐய - *இளவலே;* ***நோக்கினால்*** - *எண்ணிப் பார்த்தால்;* ***நொய்து இவண் எய்திய*** - *விரைவாக இங்கு வந்து சேர்ந்த;* ***நுந்தை*** - *நின் தந்தையான (சடாயுவினது);* ***மூக்கினால் இது முறிந்தமை முடிந்ததால்*** - *மூக்கினால் இக்கொடி முறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது முடிவாகத் தெரிகிறது;* ***மொய்ம்பின் தாக்கினான்*** - *மிக வலிமையாகத் தாக்கி இருக்க வேண்டும்;* ***நடு அடுத்தது தெரிகிலம்*** - *(அவருக்கு) நடுவில் நேர்ந்தது என்ன என்று அறியக் கூடவில்லை;* ***தமியன்*** - *(அவரோ) தனித்தவர் (துணையென யாருமில்லை);* ***யாக்கை தேம்பிடும்*** - *உடல் வலி மிக மெலிந்திடும்;* ***எண் அரும் பருவங்கள் இறந்தான்*** - *கணக்கிட அருமையான நீண்ட காலம் (வாழ்ந்து) கழித்தவர்.*

'ஐய, இவ்வீணைக் கொடி முறிந்திருக்கும் தன்மையை நோக்கினால் இது சடாயுவினது அலகால் முறிந்திருக்க வேண்டும் என்று தெரிகிறது. அவர் நீண்ட காலம் வாழ்ந்து உடல் மிக மெலிந்த நிலையிலும் மிக வலிமையாகத் தாக்கியிருப்பார் போலும்; இடையில் அவருக்கு என்ன நேர்ந்ததோ தெரிகிலம்' என இலக்குவனிடம் இராமன் கூறினான். நொய்து - விரைவாக, எளிமையாக எனினுமாம். "நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கலுற்றேன்" (பாயிரம் 5) என வருதலைக் காண்க. மொய்ம்பு - வலிமை, நடு அடுத்தது - நடுவில் நேர்ந்தது, தேம்புதல் - உடலோ மனமோ தளர்ந்து வருந்தல்.

தெரிகிலம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. யாக்கை - தொழிலாகுபெயர்.

3485. ***'நன்று சாலவும்; நடுக்க அரும்***
மிடுக்கினன்; நாமும்,
சென்று கூடல் ஆம்; பொழுது
எலாம் தடுப்பது திடனால்;
வென்று மீட்கினும் மீட்குமால்;
வேறுற எண்ணி,
நின்று தாழ்த்து ஒரு பயன் இலை'
என்றலும், நெடியோன்,

சாலவும் நன்று - *(இது) மிகவும் நன்மையாயிற்று;* **நடுக்க அரும்மிடுக்கினன் -** *(மற்றவரால்) அசைக்க முடியாத வலிமை உடையவனான (அந்தச் சடாயு);* **பொழுது எலாம் தடுப்பது திடனால் -**(பகைவனை) இன்றைப் பொழுது முழுவதும் தடுத்து நிறுத்துவது திண்ணம்;**நாமும் சென்று கூடல் ஆம் -** *(அதற்குள்) நாமும் (அங்கு சென்று) அவரோடு சேரலாம்;* **வென்று மீட்கினும் மீட்குமால் -** *(அதற்குள் அவர் தானே) வெற்றி பெற்றுச் (சீதையை) மீட்டாலும் மீட்டு விடுவார்;* **வேறுற எண்ணி நின்று தாழ்த்து ஒரு பயன் இலை -** வேறு விதமாகப் பலவற்றை எண்ணிக் கொண்டு இங்கு நின்று காலம் *தாழ்த்துவதால் ஒரு பயனும் இல்லை;* **என்றலும் -** என்று (இலக்குவன்) கூறிய உடன்;**நெடியோன் -** உலகளந்தவனாகிய இராமன், *(அடுத்த பாடலில் தொடரும்).*

நடுக்கறு வலி படைத்த சடாயு எதிர்த்துப் போர் செய்திருந்தால், அது மிக நல்லது. அவர் பகைவரை இன்றையப் பொழுது முழுவதும் எதிர்த்துப் போரிடுவார். அதற்குள் நாம் அங்கு அவருக்குத் துணையாகச் சென்று சேரலாம். அதற்குள் அவரே ஒரு வேளை எதிரிகளை வென்று சீதையை மீட்டாலும் மீட்டு விடுவார். பலவாறு எண்ணிக் காலம் தாழ்த்துவதால் ஒரு பயனுமில்லை என்று இலக்குவன் இராமனிடம் கூறினான். சால - மிகுதி. மிடுக்கு - வலிமை. திடன் - திண்ணம். சால - உரிச்சொல்; ஆல் - இரண்டும் அசை.
வில், சூலம், புட்டில் முதலியன வீழ்ந்து கிடப்பன காணல்

3486. ***'தொடர்வதே நலம் ஆம்' என,***
படிமிசைச் சுற்றிப்
படரும் கால் என, கறங்கு என,
செல்லுவார் பார்த்தார்;
மிடல் கொள் வெஞ் சிலை, விண்
இடு வில் முறிந்தென்ன,
கடலின்மாடு உயர் திரை
என, கிடந்தது கண்டார்.

தொடர்வதே நலம் ஆம் என - *அவ்வாறு தொடர்ந்து செல்வதே நல்லது என்று கூற;* **படிமிசைச் சுற்றிப் படரும் கால் என -**நிலத்தில் சுற்றி (விரைந்து) செல்லுகின்ற *காற்றைப் போலவும்;* **கறங்கு என -** காற்றாடி போலவும்; **செல்லுவார் -** விரைந்து *செல்லுகின்ற (இராமலக்குவர்);* **பார்த்தார் -** *அங்கங்கே தேடிப் பார்ப்பவராகி (நடந்த போது);* **விண் இடு வில் முறிந்தென்ன -** வானத்தில் தோன்றுகிற இந்திரவில் முறிந்து *விழுந்திருப்பது போலவும்;* **கடலின் மாடு உயர்திரை என -**கடலின் பக்கத்தில் ஓங்கி

எழுகின்ற அலை போலவும்; **மிடல் கொள் வெஞ்சிலை -** (விளங்குகிற முறிந்து கிடந்த) வலிமை பொருந்திய கொடிய வில் ஒன்று; **கிடந்தது கண்டார் -** கிடந்ததைக் கண்டார்கள். இராமன் அவ்வாறு செல்வதே நலம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள, இருவரும் அங்கங்கே தேடிச் சுற்று முற்றும் பார்த்துக் கொண்டு காற்றுப் போலவும் காற்றாடி போலவும் சென்று கொண்டிருந்தபொழுது இந்திரவில் முறிந்து கிடப்பது போலவும், கடலில் ஓங்கி எழுகின்ற அலை போலவும் முறிந்து கிடந்த வலிமை உள்ள வில் ஒன்றைக் கண்டார்கள். படி - நிலம், கால் - காற்று கறங்கு - காற்றாடி, மாடு - பக்கம்; கால் மாடு தலைமாடு என்ற பேச்சு வழக்கை எண்ணுக. இராமலக்குவர் பல்வேறு இடங்களிலும் சுற்றித் துருவித் துருவிப் பார்த்துக் கொண்டு செல்வதால் அவர்களுக்குக் காற்றும் கறங்கும் உவமையாயின. தேடிச் சென்றவர் இருவர் ஆகையால் இரண்டு உவமை அமைந்தது எனலுமாம். இராவணனது முறிந்து கிடந்த வில்லுக்கும் இரண்டு உவமைகள் வந்துள்ளமை காண்க. விண்ணிடு வில் முறிதல் அவனது வில் முறிந்து கிடத்தலுக்கும், கடலின் மாடு உயர் திரை என்பது கடல் மட்டத்திற்கு மேல் உயர்ந்து வரும் அலைகள் போல நில மட்டத்தில் இருந்து அவ்வில் உயர்ந்து கிடந்தது என்பதையும் காட்டவே கம்பர் இவ்வுவமைகளை இரண்டாக அமைத்துள்ளார் என்க.

3487. ***'சிலை கிடந்ததால், இலக்குவ!***
தேவர் நீர் கடைந்த
மலை கிடந்தென வலியது;
வடிவினால் மதியின்
கலை கிடந்தன்ன காட்சியது;
இது கடித்து ஒடித்தான்;
நிலை கிடந்தவா நோக்கு' என,
நோக்கினன் நின்றான்.

இலக்குவ - இலக்குவனே; **சிலை கிடந்ததால் -** (இங்கே ஒரு) வில் கிடக்கின்றது; **தேவர் நீர் கடைந்த மலை கிடந்தென வலியது -** (அவ்வில்) தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடையப் (பயன்படுத்திய) மந்தர மலை நிலத்தில் கிடப்பது போல வலிமை உடையது; **வடிவினால் மதியின் கலை கிடந்தன்ன காட்சியது -** வடிவத்தால் பிறைச் சந்திரன் போன்ற காட்சி அமைப்புக் கொண்டது; **இது கடித்து ஒடித்தான் -** இவ்வில்லை தன் மூக்கால் கொத்தி ஒடித்திட்டவன் ஆகிய (சடாயுவினது); **நிலை கிடந்தவா நோக்கு என -** வலிமை இருந்த தன்மையைப் பார் என்று; **நோக்கினன் நின்றான் -** (இராமன் அவனது தன்மைகளைப் பற்றி) எண்ணிக் தொடர்வதே நலம் எனத் தொடர்ந்து சென்ற இராமலக்குவர், வழியில் மந்தர மலையைப் போலவும், பிறைச் சந்திரனைப் போலவும் காணப்பட்ட வில் ஒன்று கிடந்ததைக் கண்டனர். அதைக் கண்ட இராமன் அவ்வில்லை ஒடித்திட்டவனாகிய சடாயுவினது வலிமையைப் பற்றி எண்ணிக் கொண்டு நின்றான். மலை - மந்தரம். வில்லின் வலிமைக்கு மந்தர மலையும் வடிவத்துக்குப் பிறைச் சந்திரனும் உவமை என்க. நீர் - கடலுக்கு ஆகுபெயர். இங்கு இலக்கணையால் பாற்கடலைக் குறித்தது. *8* கொண்டு நின்றான்.

*3488***நின்று, பின்னரும் நெடு நெறி**
கடந்து, உற நிமிரச்
சென்று நோக்கினர்; திரி
சிகைக் கொடு நெடுஞ் சூலம்
ஒன்று, பல் கணை மழை
உறு புட்டிலோடு இரண்டு
குன்று போல்வன கிடந்த கண்டு
அதிசயம் கொண்டார்.

நின்று - *(அவ்வாறு எண்ணிக் கொண்டு) நின்று;* **பின்னரும் நெடுநெறி கடந்து -** *(அதற்குப்) பின்பு நீண்ட வழியைக் கடந்து;* **நிமிர உறச் சென்று -** *நேராக (தெற்கு திசையில்) நீண்ட தூரம் சென்று;* **திரி சிகைக் கொடு நெடுஞ்சூலம் ஒன்று -** *மூன்று தலையை உடைய கொடுமையான பெரிய சூலம் ஒன்றினையும்;* **பல்கணை மழை உறுபுட்டிலோடு இரண்டு -** *பல அம்புகளின் தொகுதி நிறைந்துள்ள அம்பறாத்தூணியாகிய இரண்டினையும்;* **குன்று போல்வன கிடந்த கண்டு -** *மலைகள் போல் கிடந்தவற்றைக் கண்டு;* **அதிசயம் கொண்டார் நோக்கினர் -** *வியப்புக் கொண்டவர்களாய்ப் பார்த்தனர்.*

நீண்ட தூரம் தெற்கே நேராகச் சென்று முத்தலைச் சூலம், அம்பு அறாத் தூணி ஆகியவை விழுந்து கிடந்ததைக் கண்டு வியப்போடு நோக்கி நின்றனர். சிகை - தலை, உச்சி. மழை - தொகுதி. அந்தாதித் தொடை காண்க.

3489. **மறித்தும் சென்றனர்; வானிடை**
வயங்குற வழங்கி
எறிக்கும் சோதிகள் யாவையும்
தொக்கன எனலாம்,
நெறிக் கொள் கானகம் மறைதர,
நிருதர்கோன் நெஞ்சின்,
பறித்து வீசிய, கவசமும்
கிடந்தது பார்த்தார்.

மறித்தும் சென்றனர் - *மீண்டும் (தொடர்ந்து) சென்றனர்;* **வானிடை வயங்குற வழங்கி -** *வானத்தில் விளக்கம் உண்டாகும் படி சஞ்சரித்து;* **எறிக்கும் சோதிகள் -** *ஒளி வீசுகிற சூரிய சந்திரர்கள்;* **யாவையும் தொக்கன எனலாம் -** *முதலிய எல்லாம் ஒருங்கே சேர்ந்தன என்றுசொல்லுமாறு;* **நெறிக் கொள் கானகம் மறைதர -** *செல்லும் வழி உடைய காட்டு இடம் மறையுமாறு;* **நிருதர் கோன் நெஞ்சின் பறித்து வீசிய -** *அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனின் நெஞ்சில் இருந்து (சடாயு) பறித்து எறிந்திருந்த;* **கவசமும் கிடந்தது பார்த்தார் -** *கவசம் கிடந்ததையும்(இராமலக்குவர் இருவரும்) கண்டார்கள். மீண்டும் தொடர்ந்து சென்ற இராமலக்குவர் வானத்தில் சஞ்சரிக்கும் சூரிய சந்திரரும் பிற கோள்களும் ஒளியுடன் நிலத்தில் விழுந்தது போல விழுந்து கிடந்த இராவணனது மார்புக் கவசத்தைக் கண்டனர். மறித்தும் - மீண்டும். வயங்குற - விளக்கமாக*

3490. கான் கிடந்தது மறைதர,
கால் வயக் கலிமாத்
தான் கிடந்துழிச் சாரதி
கிடந்துழிச் சார்ந்தார்;
ஊன் கிடந்து ஒளிர் உதிரமும்
கிடந்துளது; உலகின்
வான் கிடந்தது போல்வது
கிடந்துழி வந்தார்.

கான் கிடந்தது மறைதர - *காடு உள்ள இடம் முழுவதும் மறையும்படி;* ***கால் வயக் கலிமாத் தான் கிடந்துழி -*** *காற்றுப் போல் விரைந்து செல்லும் வலிமை படைத்த கடிவாளத்தைப் பூண்ட குதிரைகள் விழுந்து கிடந்த இடத்தையும்;* ***சாரதி கிடந்துழிச் சார்ந்தார் -*** *சாரதிவிழுந்து கிடந்த இடத்தையும் சென்று அடைந்தார்கள்;* ***ஊன் கிடந்து ஒளிர் உதிரமும் கிடந்துளது -*** *அந்த இடத்தில் தசையோடு பொருந்தி விளங்குகிற குருதி சிந்திக் கிடந்தது;* ***உலகின் வான் கிடந்தது போல்வது கிடந்துழி -*** *நில உலகில் (சூரிய சந்திரரும் நட்சத்திரங்களும் உடைய) வானம் கிடந்தது போல் (இராவணனது ஒளியுடை அணிகலன்கள் பல கிடந்த இடத்திற்கு;* ***வந்தார் -*** *வந்தனர்.*

தொடர்ந்து சென்ற இராமலக்குவர் குதிரைகள் விழுந்து கிடந்ததையும், தேர்ப் பாகன் இறந்து கிடந்ததையும், ஒளியுள்ள பல அணிகலன்கள் சிந்திக் கிடந்ததையும் கண்டனர். கால் - காற்று, வயக்கலிமா - வலிமை படைத்த கடிவாளத்தை உடைய விலங்கு.

3491. கண்டு, அலங்கு தம் கைத்தலம்
விதிர்த்தனர்-கவின் ஆர்
விண்தலம் துறந்து, இறுதியின்
விரி கதிர் வெய்யோன்
மண்டலம் பல மண்ணிடைக்
கிடந்தென, மணியின்
குண்டலம் பல, குலமணிப்
பூண்களின் குவியல்

இறுதியின் - *உலக இறுதிக் காலத்தில்;* ***விரிகதிர் வெய்யோன் மண்டலம் பல -*** *ஒளி வீசுகிற சூரிய மண்டலங்கள் பல;* ***கவின்ஆர் விண்தலம் துறந்து -*** *அழகுடைய வானத்தின் இடத்தை விட்டு நீங்கி;* ***மண்ணிடைக் கிடந்தென-*** *நிலத்தில் கிடந்தது போல;* ***மணியின் குண்டலம் பல -*** *மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற பல குண்டலங்களும்;* ***குலமணிப் பூண்களின் குவியல் -*** *மிகுதியாக மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற அணிகலன்களின் மிகுதியையும்;* ***கண்டு -*** *இராமலக்குவர் பார்த்து;* ***அலங்கு தம் கைத்தலம் விதிர்த்தனர் -*** *அசையும் தன்மை உள்ள தங்கள் கைகள் (வியப்பினால் தோன்றி அச்சத்தால்) நடுங்க நின்றார்கள்.*

உலக ஊழிக் காலத்தில் ஒளி விளங்குகிற சூரிய மண்டலம் தனக்கு உரிய இடமாகிய வானத்தை விட்டு நீங்கி நிலத்தில் கிடப்பது போல், மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற குண்டலங்களும் அணிகலன்களும் மிகுதியாகக் கிடப்பவை கண்டு இராமலக்குவர் மலர்க்கரம் விதிர்ப்புற்றார்கள். அலங்குதல் - அசைதல் அலங்குளைப் புரவி (புறநானூறு 2) என்ற வழக்குக் காண்க, விதிர்த்தல் - நடுங்குதல்.

இராமன் 'பொருதவர் பலர்" எனல்

3492. 'தோள் அணிக் குலம் பல
உள; குண்டலத் தொகுதி
வாள் இமைப்பன பல உள;
மணி முடி பலவால்;
நாள் அனைத்தையும் கடந்தனன்,
தமியன், நம் தாதை;
யாளி போல்பவர் பலர் உளர்
பொருதனர்; இளையோய்!

இளையோய் - இளையவனே; **தோள் அணிக்குலம் பல உள -**தோள் வளைகளின் தொகுதி மிகுதியாகக் கிடக்கின்றன; **வாள் இமைப்பன குண்டலத் தொகுதி பல உள -** ஒளி விடுவனவாகிய காதணிகளின் தொகுதிகள் மிகுதியாக உள்ளன; **மணிமுடி பலவால் -** மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற முடிகள் பல விழுந்து கிடக்கின்றன; **நாள் அனைத்தையும் கடந்தனன் தமியன் நம் தாதை -** நீண்ட நாட்கள் (வாழ்ந்து) கழித்தவனும், துணையற்றவனுமாகிய நமது தந்தை (சடாயு);**பொருதனர் -** போர் செய்தோர்; **யாளி போல்பவர் பலர் உளர் -** சிங்கம் போன்ற (வீரர்) பலர் உளர் போலும் (என்று இராமன் இலக்குவனை நோக்கிக் கூறினான்).

தோள் வளையங்களும், காதணிகளும் மணமுடிகளும் பல சிந்தி விழுந்து கிடப்பதால் வயதான, துணையில்லாத நம் தாதையாகிய சடாயுவுடன் பொருதவர் பலர் போலும் என்று இராமன் இலக்குவனிடம் கூறினான். வாள் - ஒளி. நாள் அனைத்தையும் கடந்தனன் - மிக மிக வயதானவன்,

'பொருதவன் இராவணன் ஒருவனே' என இலக்குவன் கூறல்

3493. திருவின் நாயகன் உரைசெய,
சுமித்திரை சிங்கம்,
'தருவின் நீளிய தோள் பல,
தலை பல, என்றால்,
பொருது தாதையை இத்தனை
நெறிக் கொடு போனான்
ஒருவனே, அவன் இராவணன் ஆம்'
என உரைத்தான்.

திருவின் நாயகன் உரை செய - திருமகள் கேள்வனாகிய இராமன் (இவ்வாறு) சொல்ல; **சுமித்திரை சிங்கம் -** சுமித்திரையின் சிங்கம் போன்ற (மகனாகிய) இலக்குவன்; **தருவின் நீளிய தோள் பல தலை பல என்றால் -** மரங்கள் போல் நீண்டுள்ள தோள்கள் பல தலைகள் பல என்றால்;**தாதையைப் பொருது -** தந்தையாகிய சடாயுவோடு போரிட்டு;**இத்தனை நெறிக்கொடு போனான் -** இத்தனை நீண்ட தூர வழியில் சீதையைக் கொண்டு போனவன்; **ஒருவனே -** ஒருவன் ஆகவே இருக்க வேண்டும் (பலர் அல்லர் என்றபடி); **அவன் இராவணன் ஆம் என -** அவன் (தோள் இருபதும் தலைகள் பத்தும் கொண்ட) இராவணனாதல் கூடும் என்று; **உரைத்தான் -** கூறினான்.

இராமன் கூறியதைக் கேட்ட இலக்குவன் பல தோளணிகளும், பல மகுடங்களும் கிடப்பதால் பல தோள்களும், பல தலைகளும் உடைய இராவணன் ஒருவனே சடாயுவொடு போரிட்டுச் சீதையை இவ்வளவு நீண்ட தூரம் கவர்ந்து வந்தவனாதல் வேண்டும் என்றான். திரு - திருமகள், தரு - மரம், இராமன் சீதையைப் பிரிந்து மனக் கலக்கம் அடைந்திருந்ததால் நடந்ததை ஊகிக்க முடியவில்லை என்றும் இலக்குவன் அறிவுக் கூர்மையும் கலங்காத மனமும் உடையவனாய் இருந்ததால் இவ்வாறு சரியாக ஊகித்து உணர்ந்து கொண்டான் எனலாம். மாரீசன் பொன் மானாக வந்த போதும், அவன் இராமன் அம்புபட்டு இறக்கும் தறுவாயில் வஞ்சனை ஒலி எழுப்பிய போதும் இலக்குவன் சரியாக ஊகித்தமை அவனது நுண்ணறிவுத் திறத்தைக் காட்டும்.
சடாயுவைக் கண்டு இராமன் புலம்பிச் சோர்தல்

***3494.* மடல் உள் நாட்டிய தார்**
இளையோன் சொலை மதியா,
மிடலுண் நாட்டங்கள் தீ உக
நோக்கினன் விரைவான்,
உடலுள் நாட்டிய குருதி அம்
பரவையின் உம்பர்,
கடலுள் நாட்டிய மலை அன்ன
தாதையைக் கண்டான்.

மடல் உள் நாட்டிய தார் இளையோன் - பூவிதழ்கள் உள்ளே அமையத் தொடுக்கப்பட்ட மார்பு மாலையை அணிந்த இளையவனாகிய இலக்குவன் (கூறிய); **சொலைமதியா -** சொற்களை மதித்து (ஏற்று); **மிடலுண் நாட்டங்கள் தீ உக நோக்கினன் -** (காணும்) வலிமை அமைந்த கண்களில்சினத்தீ வெளிப்படப் பார்த்தவனாகி; **விரைவான் -** விரைந்து செல்லுகின்றவனாகிய இராமன்; **உடலுள் நாட்டிய குருதி அம் பரவையின் உம்பர் -** உடலில் இருந்து வெளிப்பட்ட இரத்தமாகிய கடலுக்கு மேல்; **கடலுள் நாட்டிய மலையன்ன -** கடலுள் (மத்தாக) நாட்டிய மந்தரமலையை ஒத்த; **தாதையைக் கண்டான் -** தந்தையாகிய சடாயுவைக் கண்டான்.

இலக்குவன் சொல்லை ஏற்றுச் சென்ற இராமன், கடலில் மத்தாக அமைக்கப்பட்ட மந்தரமலை போல் தன் உடம்பில் இருந்து வெளிப்பட்ட குருதிக் கடலிடைக் கிடந்த சடாயுவைக் கண்டான். மடல் - பூவிதழ்கள், தார் - மார்புமாலை. மிடல் - வலிமை, ஈண்டுப் பார்வைச் சிறப்புக்கு அடையாக வந்தது. நாட்டம் - கண், பரவை - கடல்

உம்பர் - மேல், கடல் - திருப்பாற்கடல் தார் இளையோன் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை, சொலை - இடைக்குறை. நோக்கினான் - முற்றெச்சம்.

3495. **துள்ளி, ஓங்கு செந் தாமரை**
நயனங்கள் சொரிய,
தள்ளி ஓங்கிய அமலன், தன்
தனி உயிர்த் தந்தை
வள்ளியோன் திரு மேனியில்,
தழல் நிற வண்ணன்
வெள்ளி ஒங்கலில் அஞ்சன
மலை என, வீழ்ந்தான்.

ஓங்கிய அமலன் - உயர்ந்தவனும் மலமற்றவனுமாகிய இராமன்; **ஓங்கு செந்தாமரை நயனங்கள் -** சிறப்பான செந்தாமரை போன்ற (தன்) கண்கள்; **துள்ளி சொரிய தள்ளி -** கண்ணீரை மிகுதியாகச் சொரியுமாறு பெருக்கிக் கொண்டு; **தன் தனி உயிர்த்தந்தை -** தன் சிறப்பான உயிர் போன்ற தந்தையும்; **வள்ளியோன் -** வண்மைப் பண்பு மிகக் கொண்டவனுமாகிய சடாயுவின்; **திருமேனியில் -** உடலின் மீது;**தழல்நிற வண்ணன் -** நெருப்பின் நிறம் போன்று சிவந்த நிறத்தை உடைய சிவபெருமானின்; **வெள்ளி ஒங்கலில் -** வெள்ளி மலையின் மீது;**அஞ்சன மலை என வீழ்ந்தான் -** மையால் இயன்ற மலை வீழ்ந்தது போல விழுந்தான்.

குருதிக் கடலிடைத் தாதையைக் கண்ட இராமன் தன் செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களில் கண்ணீர் பெருக வெள்ளி மலையின் மீது அஞ்சன மலை விழுந்தது போலச் சடாயுவின் உடல் மீது விழுந்தனன். வெள்ளி மலை - சடாயுவின் உடல் நிறத்துக்கும் வடிவத்துக்கும், அஞ்சனமலை - இராமனின் உடல் நிறத்துக்கும் வடிவத்துக்கும் உவமை என்க. வள்ளியோன் - வள்ளல் தன்மை உடைய சடாயு. தன் உயிரைப் புகழ்க்கு விற்று உயிர் கொடுத்துப் புகழ் கெண்டவனாதலில் இவ்வாறு கூறினார். துள்ளி - விரித்தல் விகாரம்.

3496. **உயிர்த்திலன் ஒரு நாழிகை;**
உணர்விலன்கொல் என்று
அயிர்த்த தம்பி புக்கு, அம் கையின்
எடுத்தனன், அருவிப்
புயல் கலந்த நீர் தெளித்தலும்,
புண்டரீகக் கண்
பெயர்த்து, பைப்பைய அயர்வு
தீர்ந்து, இனையன பேசும்:

ஒரு நாழிகை உயிர்த்திலன் - (இராமன் சடாயுவினது உடலின் மீது விழுந்து) ஒரு நாழிகை அளவு மூச்சற்றவனானான்; **உணர்விலன் கொல் என்று அயிர்த்த தம்பி -** (அதுகண்டு) உணர்ச்சியற்று மயங்கினான் போலும் என்று ஐயங்கொண்ட தம்பியாகிய இலக்குவன்; **புக்கு -**சென்று; **அம் கையின் எடுத்தனன் -** (இராமனைத் தன்) அழகிய

கைகளால் (தழுவி) எடுத்து; **புயல் அருவி கலந்த நீர் தெளித்தலும்** -மேகத்தில் இருந்து மலை அருவியாக வந்த நீரை (முகத்தில்) தெளித்த உடனே; **புண்டரீகக் கண் பெயர்த்து -** தன் தாமரை போன்ற கண்களைத் திறந்து; **பைப்பைய அயர்வு தீர்ந்து -** மெதுவாகச் சோர்வு நீங்கி; **இனையன பேசும் -** இச் சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினான்.

சடாயுவின் உடல் மீது விழுந்த இராமன் உயிர்ப்பும் உணர்வும் அற்றவனாய் இருத்தலைக் கண்ட துணைத் தம்பியாகிய இலக்குவன் நீரினைத் தெளித்ததனால் மெல்ல மெல்ல உணர்வைத் திரும்பப் பெற்ற இராமன் கீழ் வரும் சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினான் என்க. உயிர்ப்பு - மூச்சு. அயிர்த்த - ஐயம் கொண்ட; புயல் - மேகம். பைப்பைய - மெல்ல மெல்ல. கொல் - ஐயப்பொருள் தருவதோர் இடைச் சொல். இனையன - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

இராமன் புலம்பல்

கலிப்பா

3497. **'தம் தாதையரைத் தனையர்**
கொலை நேர்ந்தார்
முந்து ஆரே உள்ளார்? முடிந்தான்
முனை ஒருவன்;
எந்தாயே! எற்காக
நீயும் இறந்தனையால்;
அந்தோ! வினையேன் அருங்
கூற்றம் ஆனேனே!

தம் தாதையரை - தம் தந்தையரை; **கொலை நேர்ந்தார் -**கொலை செய்ய உடன்பட்டவராகிய; **தனையர் -** மக்கள்; **முந்து ஆரே உள்ளார் -** எனக்கு முன்பு எவர் உள்ளார்கள்; **முனை -** முன்பு; **ஒருவன் -**ஒப்பற்ற தந்தையாகிய தசரதன்; **முடிந்தான் -** என்னைப் பிரிந்ததால் உயிரிழந்தான்; **எந்தாயே -** என்னுடைய தந்தையாகிய சடாயுவே; **எற்காக நீயும் இறந்தனை-** எனக்காக நீயும் இறந்து விட்டாயோ?; **வினையேன் -** தீ வினை உடைய யான்; **அந்தோ -** ஐயோ; **அருங்கூற்றம் ஆனேனே -** உங்களுக்குக்கொடிய யமன் ஆனேனே என்றபடி.

'அயோத்தியில் என்னைப் பிரிந்ததால் தயரதன் இறக்கவும், இங்கு எனக்கு உதவ வந்ததால் சடாயு இறக்கவும் தீ வினை உடைய நான் காரண மானேன். இவ்வாறு தந்தையர் இறக்கக் காரணமான கொலைகார மக்கள் எனக்கு முன்பு எவர் உளர்' என்றான் இராமன். நேர்தல் - உடன் படல், முந்து - முன்பு. முனை - முன்பு எந்தாயே - விளி. ஆல் - அசை. அந்தோ - புலம்பல் குறித்த சொல்.

3498. **'பின் உறுவது ஓராதே**
பேதுறுவேன் பெண்பாலாள்-
தன் உறுவல் தீர்ப்பான்,

தனி உறுவது ஓராதே,
உன் உறவு நீ தீர்த்தாய்;
ஓர் உறவும் இல்லாதேன்
என் உறுவான் வேண்டி
இடர் உறுவேன்? எந்தாயே!

***எந்தாயே** - எனது தந்தையே; **பெண்பாலாள் தன் உறுவல் தீர்ப்பான்** - பெண்ணாகிய சீதை (மாயமானிடம் மயக்கம் கொண்டு அடைந்த) துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காக; **பின் உறுவது ஓராதே பேதுறு வேன்** - (அம்மானின் பின் சென்று அதனால்) பின்வரும் விளைவுகளைப் பற்றி எண்ணாமல் மயக்கம் கொண்டு வருந்துபவனாகிய யான்;**தனி உறுவது ஓராதே** - ஒரு துணையும் இன்றித் தனியாக நிற்பதைப் பற்றி எண்ணாமல் (இராவணனிடம் போரிட்டு); **உன் உறவு நீ தீர்த்தாய்** -உன் உறவின் கடமையை நீ தீர்த்துக் கொண்டாய்; **ஓர் உறவும் இல்லாதேன்** - எந்த வகை உறவுகளும் இல்லாத நான்; **என் உறுவான் வேண்டி இடர் உறுவேன்** - என்ன பயனை அடைய விரும்பி (இப்பொழுது) துன்பம்அடைகிறேன்.*

பெண்பாலாள் துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காக எண்ணிப் பாராமல் மாய மானின் பின் நான் சென்றேன். ஆனால் நீயோ துணையின்றித் தனியாக இருப்பதைப் பற்றி எண்ணாமல் உன் உறவின் கடமையைத் தீர்த்தாய். அவ்வாறு எதையும் செய்யாத நான் என்ன காரணத்தால் இப்பொழுது துன்பம் அடைகிறேன் என்று இராமன் புலம்பினான் என்க. ஓராது -எண்ணாமல் பேதுறுதல் - மயங்குதல். உறுவல் - துன்பம். பேதுறுவேன் - முற்றெச்சம்.

3499. 'மாண்டேனே அன்றோ? மறையோர்
குறை முடிப்பான்
பூண்டேன் விரதம்; அதனால்
உயிர் பொறுப்பேன்;
நீண்டேன் மரம் போல, நின்று
ஒழிந்த புன் தொழிலேன்;
வேண்டேன், இம் மா மாயப்
புன் பிறவி வேண்டேனே!

***மாண்டேனே அன்றோ** - (இத்தகு செயல்களுக்குக் காரணமானநான்) இறந்தவனையே ஒத்தவனல்லவா? (அவ்வாறு இறக்காமல் இருப்பதற்குக் காரணம்); **மறையோர் குறை முடிப்பான்** - வேதத்தில்வல்ல முனிவர்களது குறைகளை நீக்குவதான; **விரதம் பூண்டேன்** - விரதத்தைக் கைக் கொண்டுள்ளேன்; **அதனால் உயிர் பொறுப்பேன்** - அதனால் உயிரை (உடலில்) கொண்டவனாகி; **நீண்டேன்** - வாழ் நாள் நீட்டிக்கப் பெற்றுள்ளேன்; **மரம்போல நின்று** - மரம் போல வளர்ந்துநின்று; **ஒழிந்த** - யாது ஒரு பயனும் இல்லாத; **புன்தொழிலேன்** -புல்லிய தொழிலை உடையவனாகிய நான்; **இம் மா மாயப் புன் பிறவி** -இந்த மயக்கம் நிறைந்த இழி பிறப்பை; **வேண்டேன் வேண்டேனே** - விரும்பேன் விரும்பேன்.*

முனிவர் குறை தீர்க்க விரதம் பூண்டதே காரணமாக வாழ வேண்டியிருக்கிறதே என்று தன் வாழ்வையே வெறுத்துப் பேசுகிறான். வேண்டேன் வேண்டேன் என்ற அடுக்கு வாழ்க்கை மீது கொண்ட வெறுப்பைக் குறித்தது.

3500. **'என் தாரம் பற்றுண்ண**
ஏன்றாயை, சான்றோயை,
கொன்றானும் நின்றான்;
கொலையுண்டு நீ கிடந்தாய்;
வன் தாள் சிலை ஏந்தி,
வாளிக் கடல் சுமந்து,
நின்றேனும் நின்றேன்; நெடு
மரம்போல் நின்றேனே!

என் தாரம் பற்றுண்ண - என் மனைவி (என்னால் பாதுகாக்கப் படாது) மாற்றானால் பற்றப்பட; **ஏன்றாயை -** (அவளை மீட்பதற்காக) எதிர்த்துப் போரிட்டவன் ஆகிய; **சான்றோயை -** சான்றோன் ஆகிய உன்னை; **கொன்றானும் நின்றான் -** கொன்றவனாகிய பகைவனும்உயிரோடு நின்றான்; **நீ கொலையுண்டு கிடந்தாய் -** நீயோ கொலைப்பட்டுக் கிடக்கிறாய்; **வன்தாள் சிலை ஏந்தி -**வலிமையான அடிப்பகுதியை உடைய வில்லினைக் (கையில்) ஏந்தி; **வாளிக் கடல் சுமந்து -** அம்புகளின் தொகுதியைச் சுமந்து கொண்டு; **நின்றேனும் நின்றேன் -** நின்றவனாகிய நானும் நின்றேன்; **நெடுமரம் போல் நின்றேனே -** ஓங்கி வளர்ந்த மரம் போல் நின்றேன் என்றவாறு.

கொலையுண்டு நீ கிடந்தாய்' என்ற வரியில் சடாயுவின் இடம் நன்றி உணர்வும், மதிப்புணர்வும் நெடுமரம் போல் நின்றேன் என்ற இடத்துநாணமும், பெரு வெறுப்பும் வெளிப்படுமாறு இப்பாடல் அமைந்துள்ளது என்பர். வாளிக்கடல் - அம்புகளின் தொகுதி; கடலளவு கணைகள் இருந்தும் அவை பலனற்று வெறுஞ்சுமையாயின என்று வருந்துகிறான் இராமன்.

3501. **'சொல் உடையார் என் போல் இனி**
உளரோ? தொல் வினையேன்
இல் உடையாள் காண, இறகு
உடையாய்! எண் இலாப்
பல் உடையாய்! உனைப் படை
உடையான் கொன்று அகல,
வில் உடையேன் நின்றேன்;
விறல் உடையேன் அல்லேனோ?

இனி என்போல் சொல் உடையார் உளரோ - இனிமேல் என்னைப் போல் புகழ் படைத்தவர் உலகத்தில் உளரோ?; **இறகு உடையாய் -** (பெரிய) இறகுகளை உடையவனே; **எண் இலாப் பல் உடையாய் -**எண்ண முடியாத (வலிமை படைத்த) அலகு உடையவனே; **தொல் வினையேன் இல் உடையாள் காண -** பழந் தீவினை

உடைய என் மனைவி காண; ***உனைப் படை உடையான் கொன்று அகல* -** *உன்னைப் படைக்கலம் ஏந்திய பகைவன் கொன்று விட்டுச் செல்ல;* ***வில் உடையேன் நின்றேன்* -** *வில்லை ஏந்திய நான் (எதுவும் செய்யாது) நின்றேன்;* ***விறல் உடையேன் அல்லேனோ* -** *(அவ்வாறு நின்ற நான்) வீரமுடையவனல்லவா?*

'என் மனைவி காண, உதவ வந்த உன்னைப் படையுடைப் பகைவன் கொன்று அகல, வில்லேந்திய நான் எதுவும் செய்ய இயலாமல் வீணாக நின்றேனே! என் வீரம் இருந்தவாறு என்னே என்று தவிர்த்ததைச் சொல்வது இப்பாடற் கருத்து. சொல் - புகழ்ச் சொல் பழிச் சொல் எனலுமாம்.

சடாயு உயிர்ப்புற்று உரைத்தல்

3502. அன்னா! பல பலவும்
பன்னி அழும்; மயங்கும்;
தன் நேர் இலாதானும் தம்பியும்
அத் தன்மையனாய்;
உன்ன, உணர்வு சிறிது உள்
முளைப்ப, புள்ளரசும்,
இன்னா உயிர்ப்பான்,
இருவரையும் நோக்கினான்.

தன் நேர் இலாதானும்* -** *தனக்கு ஒப்பு தான் தானேயன்றிப் பிறரில்லை எனும்படியானவனான இராமனும்;* ***அன்னா *-அத்தகையதான (சொற்கள்);****பலபலவும் பன்னி அழும்* -** *பலவற்றைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி அழுவான்;* ***மயங்கும்* -** *அறிவு மயக்கம் கொள்வான்;* ***தம்பியும்* -** *தம்பியாகிய இலக்குவனும்;* ***அத்தன்மையனாய்* -** *அந்த (அழுது மயங்கும்) நிலை உடையவனாக;* ***புள்ளரசும்* -** *கழுகரசன் ஆகிய சடாயுவும்;****உள் சிறிது உணர்வு முளைப்ப* -** *உள்ளத்தில் சிறிதளவு உணர்வு தோன்ற;* ***உன்னா* -** *நினைப்பு வரப்பெற்று;* ***இன்னா உயிர்ப்பான்*** *-துன்பத்துடன் மூச்சுவிடுபவனாகி;* ***இருவரையும் நோக்கினான்* -** *(தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள இராமலக்குவர்) இருவரையும் கண் திறந்து பார்த்தான்.*

தனக்குத் தானே ஒப்பானவனான இராமனும் தம்பியும் அழுது மயங்கினர். அந்நிலையில் சடாயு சிறிது உணர்வு பெற்றுத் துன்பப்பட்டு மூச்சு விட்டுக் கொண்டு அவ்விருவரையும் பார்த்தான். பன்னி - திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி, உன்னா - நினைவு பெற்று; 'இன்னா - துன்பம். அன்னா - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் அன்ன என்பது எதுகை நோக்கி நீண்டது என்பர்.

3503. உற்றது உணராது, உயிர்
உலைய வெய்துயிர்ப்பான்
கொற்றவரைக் கண்டான்; தன்
உள்ளம் குளிர்ப்புற்றான்;

இற்ற இரு சிறகும், இன்னுயிரும்,
ஏழ் உலகும்,
பெற்றனனே ஒத்தான்; 'பெயர்த்தேன்
பழி' என்றான்.

உற்றது உணராது - *(தான் வெட்டுண்டு விழுந்த பின் சீதைக்கு) நேர்ந்த நிலையை அறியாமல்;* **உயிர் உலைய வெய்துயிர்ப்பான்** -*உயிர் நடுங்குமாறு பெருமூச்சு விடுபவனாகிய சடாயு;* **கொற்றவரைக் கண்டான்** - *வெற்றி வீரர்களான இராமலக்குவரைக் கண்டவனாய், (அதனால்);***தன் உள்ளம் குளிர்ப்புற்றான்** - *தன் மனம் குளிர்ந்தான்;* **இற்ற இரு சிறகும்** - *அறுபட்டு விழுந்த தன் இரு இறகுகளையும்;* **இன்னுயிரும்** - *(தன்) இனிய உயிரையும்;* **ஏழுலகும்** - *ஏழு உலகங்களையும்;* **பெற்றனனே ஒத்தான்** - *ஒருங்கே பெற்றவன் போல (பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தான்);* **பழிபெயர்த்தேன் என்றான்** - *(எனக்கு ஏற்பட்ட பழியையும் அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட) பழியையும் நீக்கி விட்டேன் என்று கூறினான்.*

பழிபெயர்த்தேன் - தனக்கும் இராமனுக்கும் ஏற்பட்ட பழியை நீக்கி விட்டதைக் குறித்தான். சீதையை மீட்க முடியாமையும், அதை இராமனிடம் சொல்ல முடியா நிலைமையையும் சடாயு தன்பழி என்கிறான். இராமலக்குவர் இராவணன் கவர்ந்து சென்ற செய்தியைத் தன் மூலம் கேட்டு அவனை வென்று சீதையை மீட்பர் என்ற உறுதியால் அவர்களுடைய பழியையும் நீக்கி விட்டேன் என்கிறான் சடாயு. பழிக்கு நாணும் பாத்திர இயல்பு காண்க. தன்னலமின்மை. உற்றுழி உதவல், நட்பைப் பெரிதென மதித்தல், பழிக்குநாணல் ஆகியவை சடாயுவின் பண்புகளாம். பெயர்த்தேன் -நீக்கிவிட்டேன். உற்றது - வினையாலணையும் பெயர்.

3504. 'பாக்கியத்தால், இன்று, என்
பயன் இல் பழி யாக்கை
போக்குகின்றேன்; கண்ணுற்றேன்,
புண்ணியரே! வம்மின்' என்று
தாக்கி அரக்கன் மகுடத்
தலை தகர்த்த
மூக்கினால் உச்சி முறைமுறையே
மோக்கின்றான்.

புண்ணியரே - *நல்வினை உடையவர்களே;* **பயன் இல்** - *பயன் இல்லாத;* **பழி என் யாக்கை** - *பழிப்பதற்குரிய என் உடம்பை;***இன்று போக்குகின்றேன்** - *இப்பொழுது விட்டு விடப் போகிறேன்;***பாக்கியத்தால்** - *(நான் செய்த) புண்ணியத்தால்;* **கண்ணுற்றேன்** - *உங்களைக் காணப் பெற்றேன்;* **வம்மின் என்று** - *வாருங்கள் என்று (அருகில் அழைத்து);* **அரக்கன் மகுடத்தலை தாக்கித் தகர்த்த** - *அரக்கன் ஆகிய இராவணனது மகுடத்தோடு கூடிய தலையைத் தாக்கித் தகர்த்திட்ட;* **மூக்கினால்** - *(தன் வலிய) அலகினால்;* **உச்சி** - *(அவர்களுடைய) தலை உச்சியை;* **முறை முறையே மோக்கின்றான்** - *மாறி மாறிப் பல முறை மோந்திடுபவன் ஆனான்.*

பயன் இல் பழியாக்கை - சீதையை மீட்கப் பயன்படாத உடம்பு. அரக்கன் மகுடத்தலை தகர்த்த - இராவணனுடன் போரிட்டு அவனது கிரீடங்களைக் கீழே தள்ளியதைக் குறித்தது; அதே மூக்கு இராமலக்குவரின் உச்சியை மோந்ததென்க. உச்சி முகர்தல் - பாசமும் அன்பும் உடையார் செயல்.

3505. 'வஞ்சனையால் வந்த வரவு
என்பது என்னுடைய
நெஞ்சகமே முன்னே நினை
வித்தது; ஆனாலும்,
அம் சொல் மயிலை
அருந்ததியை, நீங்கினிரோ,
எஞ்சல் இலா ஆற்றல் இருவீரும்?'
என்று உரைத்தான்,

வந்த வரவு - *(இராவணன் சீதையை எடுத்து) வந்த வரவு;* **வஞ்சனையால் என்பது -** *சூழ்ச்சியால் தானிருக்கும் என்பதை;* **என்னுடைய நெஞ்சகமே -** *என்னுடைய மனந்தான்;* **முன்னே நினைவித்தது -** *முன்பே நினைக்குமாறு செய்தது;* **ஆனாலும் -** *ஆயினும்;* **எஞ்சல் இலா ஆற்றல் இரு வீரும் -** *குறைவு இல்லாத வலிமை உடைய (நீங்கள்) இருவரும்;* **அம்சொல்மயிலை -** *அழகிய பேச்சினிமை உடைய மயில் போன்ற சாயல் கொண்டவளும்;* **அருந்ததியை -** *அருந்ததி போன்ற கற்பு நிலை உள்ளவளும் ஆகிய சீதையை;* **நீங்கினிரோ -** *(பர்ண சாலையில் தனியாக விட்டுவிட்டுப்) பிரிந்து போய் விட்டீர்களோ?;* **என்று உரைத்தான் -***என்று (சடாயு) கூறினான்.*

'இராவணன் சீதையைத் தூக்கி வந்தது சூழ்ச்சியால்தான் இருக்க வேண்டும் என்று என் மனம் கருதியது. எனினும், நீவிர் இருவரும் கற்பின் கொழுந்தைத் தனியே விட்டு விட்டுப் போய் வீட்டீர்களோ?' என்று சடாயு கேட்டான். நீங்கினிரோ - தந்தை என்ற உறவு முறை கருதிக் கூறிய கடுஞ் சொல் என்க. நீங்கள் சீதையைத் தனியாக விட்டு விட்டுச் சென்றதுதெரிந்திருந்தால் நான் சற்று விழிப்பாக இருந்து இருப்பேன் என்பது குறிப்பு. இதனை

வார்ப் பொற் கொங்கை மருகியை மக்களை ஏற்பச் சிந்தனையிட்டு,-அவ் அரக்கர்தம் சீர்ப்பைச் சிக்கறத் தேறினன்-சேக்கையில் பார்ப்பைப் பார்க்கும் பறவையின் பார்க்கின்றான் (2731)

என்ற சடாயு காண்படலப் பாடல் உறுதி செய்வதை எண்ணுக. நினைவித்தது - நினைத்தது. பிறவினை தன் வினைப் பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. மயில், அருந்ததி - உவமை ஆகுபெயர்கள்.

கலிவிருத்தம்

3506. என்று அவன் இயம்பலும்,
இளைய கோமகன்,

ஒன்றும் ஆண்டு உறு
பொருள் ஒழிவுறாவகை,
வன் திறல் மாய மான்
வந்தது ஆதியா
நின்றதும், நிகழ்ந்ததும்,
நிரப்பினான் அரோ.

என்று அவன் இயம்பலும் - என்று அச்சடாயு கூறிய உடனே; **இளைய கோ மகன் -** தசரதனின் மக்களில் இளையவனான (இலக்குவன்); **ஆண்டு உறுபொருள் ஒன்றும் ஒழிவுறா வகை -** அந்த இடத்தில் நடந்த செயல்களில் ஒன்றையும் விட்டு விடாதபடி; **வன்திறல் மாயமான் வந்தது ஆதியா -** மிக்க வலிமை உடைய மாயமான் வந்தது முதலாக; **நின்றதும் நிகழ்ந்ததும் -** நிகழ்ந்து நின்ற செயல்களை; **நிரப்பினான் (அரோ) -** முழுதும் கூறி முடித்தான்.

சடாயுவுக்கு இலக்குவன் மாய மான் வந்தது முதல் நடந்த செயல்களை ஒன்று விடாது உரைத்தனன் என்க. அரோ - அசை. நின்றதும் நிகழ்ந்ததும் என்பதை **மான் இது நானே பற்றி வல்லையின் வருவென் நன்றே காான் இயல் மயில் அன்னாளைக் காத்தனை இருத்தி" *(3305)***

என்று இராமன் கூறிவிட்டுச் சென்ற படி

"பொன் அனாள் புக்க சாலை காத்தனன், புறத்து நின்றே *(3306)*

காத்து நின்றதையும், அப்போது மாரீசனின் மாயக் குரல் கேட்டுச் சீதை கலங்கி உயிர் ஒழியப் போனதையும், அதனால்தான்

போகின்றேன் அடியனேன் ; புகுந்து வந்து, கேடு ஆகின்றது; அரசன் தன் ஆணை நீர் மறுத்து ஏகு என்றீர்; இருக்கின்றீர் தமியிர்' என்று பின் வேகின்ற சிந்தையான் விடைகொண்டு ஏகினான். *(3334)*

சீதையைப் பிரிந்து செல்ல வேண்டி வந்தது என நிகழ்ந்ததையும் கூறினான் என்று விளக்கலாம்.

"அம்சொல் மயிலை, அருந்ததியை நீங்கினிரோ எஞ்சல் இலா ஆற்றல் இருவீரும்"

என்று சடாயு கேட்ட கேள்விக்கு விடையாக இலக்குவன் கூறியது இப்பாடல் என்க.

சடாயு ஆறுதல் கூறுதல்

3507. **ஆற்றலோன் அவ் உரை**
அறைய, ஆணையால்
ஏற்று, உணர்ந்து, எண்ணி,
அவ் எருவை வேந்தனும்,

'மாற்ற அருந் துயர் இவர்
மனக் கொளாவகை
தேற்றுதல் நன்று' என,
இனைய செப்புவான்:

ஆற்றலோன் - சொல் ஆற்றல் உடைய இலக்குவன்; **ஆணையால் -** (இராமனது) கட்டளையினால்; **அவ்உரை அறைய -** அந்த (வகையான) சொற்களைச் சொல்ல; **ஏற்று உணர்ந்து எண்ணி -** (அவற்றைக்) கேட்டு உணர்ந்து எண்ணிப் பார்த்து; **அவ் எருவை வேந்தனும் -** அந்தக் கழுகு அரசனாகிய (சடாயுவும்); **மாற்ற அருந்துயர் -** நீக்க முடியாத துன்பத்தை; **இவர்மனக் கொளா வகை -** இவர்கள் மனதில் கொள்ளாத படி; **தேற்றுதல் நன்று என -** தேறுதல் சொல்வது நல்லது என்று எண்ணி; **இனைய செப்புவான் -** இத்தகைய சொற்களைச் சொல்பவனானான். ஏற்று உணர்ந்து எண்ணி - மற்றவர் கூறுவதைக் கேட்கும் முறை விளக்கமாக வந்தது அறிக. ஆற்றலோன் - வலிமை உடையவன், அறிவு வலிமை உடையன் எனப் பலவாறு கொள்ளலாம். முன் பாடலில் இலக்குவனின் நிரலே சொல்லும் திறம் சுருக்கிக் கூறப்பட்டதால் இங்குச் சொல்லாற்றல் என்று கொள்வதே சாலப் பொருத்தம் என்க.

3508. 'அதிசயம் ஒருவரால் அமைக்கல் ஆகுமோ?
"துதி அறு பிறவியின் இன்ப துன்பம் தான்
விதி வயம்" என்பதை மேற்கொளாவிடின்,
மதி வலியால் விதி வெல்ல வல்லமோ?

ஒருவரால் அதிசயம் அமைக்கல் ஆகுமோ - ஒருவரால் (மட்டும்) புதுமையைச் செய்ய முடியுமோ? (முடியாது என்றபடி); **துதி அறு பிறவியின் இன்ப துன்பம் தான் -** புகழ் அற்ற (மனிதப் பிறவிக்கு வருகிற) இன்ப துன்பங்கள்தான்; **விதிவயம் -** ஊழ்வினைப்படி வருவன; **என்பதை மேற்கொளாவிடின் -** என்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல் போனால்; **மதி வலியால் விதி வெல்ல வல்லமோ -** அறிவின் வலிமையால் ஊழ்வினையை வெல்லுவதற்கு வல்லமை உடையோமாவோமோ? (ஆக மாட்டோம்) என்றவாறு

நமக்கு வரும் இன்ப துன்பங்கள் விதி வசம் என்ற கோட்பாட்டை ஏற்றுக் கொண்டால் தான் நாம் நம் அறிவு வலிமையால் அதை நீக்க முடியும். விதிவசம் என்பதை ஏற்காவிடின் நம் மதி வலிமையால் இன்ப துன்பங்களை வெல்ல முடியாது என்றபடி. வருவன வந்தே தீரும், அவற்றைத் தடுக்க முடியாது. வந்ததன் பின் விதி வசம் என எண்ணி ஆறுதல் அடைந்து மதி வலியால் அதனைப் போக்கலாம் என்று சடாயு ஆறுதல் கூறுகிறான். 'விதிக்கும் விதியாகும் என் வில் தொழில் காண்டி' (1735) என்று சன்னத்தனாகிக் கொக்கரித்த இலக்குவன், வெஞ்சின விதியினை வெல்ல வல்லமோ, (3333) என்று கூறுதல் காண்க. அதிசயம் - புதுமை; துதி அறு பிறவி - புகழ் அற்ற பிறவி. விதி ஊழ், பால், தெய்வம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

3509. 'தெரிவுறு துன்பம் வந்து
ஊன்ற, சிந்தையை
எரிவுசெய்து ஒழியும் ஈது

இழுதை நீரதால்;
பிரிவுசெய்து உலகு எலாம்
பெறுவிப்பான் தலை
அரிவுசெய் விதியினார்க்கு
அரிது உண்டாகுமோ?

தெரிவுறு துன்பம் - (விதி வசத்தால் வருகிறது என்று) தெளியப் பட்ட துன்பம்; **வந்து ஊன்ற -** ஒருவனிடம் வந்து சேர; **சிந்தையை எரிவு செய்து -** (அதற்காக அவன் தன்) மனத்தைக் கலங்க விட்டு;**ஒழியும் ஈது-**அழியும் இத்தன்மை; **இழுதை நீரதால் -** பேதமைத் தன்மையாகும்;**உலகு எலாம் -** உலகங்களை எல்லாம்; **பிரிவு செய்து -** வகுத்துப் பிரித்தலைச் செய்து; **பெறுவிப்பான் -** படைத்தவனாகிய (பிரமனது); **தலை அரிவு செய் -** தலையை அறுத்தல் செய்த; **விதியினார்க்கு -** ஊழ்வினைக்கு;**அரிது உண்டாகுமோ -** செய்தற்கு அரிய செயல் என்று (ஏதேனும்) உண்டாகுமோ (ஆகாது)

விதியினால் வரும் துன்பத்துக்காக மனம் கலங்கி அழிவது பேதைமைத் தன்மையாகும். அவ்விதி பிரமனின் தலையையும் அறுத்தலைச் செய்த ஆற்றல் உடையது என்று உணர்ந்து ஆறுதல் அடைய வேண்டும் என்பது கருத்து. சிவபிரான் பிரமனின் ஐந்து தலைகளில் ஒன்றைக் கிள்ளிக் களைந்தான் என்பது புராணச் செய்தி. இழுதை - பேதைமை, அறியாமை,

3510. 'அலக்கணும் இன்பமும்
அணுகும் நாள், அவை
விலக்குவம் என்பது
மெய்யிற்று ஆகுமோ?
இலக்கு முப்புரங்களை
எய்த வில்லியார்,
தலைக் கலத்து, இரந்தது
தவத்தின் பாலதோ?

அலக்கணும் இன்பமும் - துன்பமும் இன்பமும்; **அணுகும் நாள் -** வரும் காலத்து; **அவை -** அந்த இன்ப துன்பங்களை; **விலக்குவம் என்பது -** (நாம் வராமல்) தடுத்து விடுவோம் என்பது; **மெய்யிற்று ஆகுமோ -**உண்மை உடையதாகுமா? (ஆகாது); **முப்புரங்களை -** முப்புரத்தை;**இலக்கு எய்த -** இலக்காக்கித் தொடுத்து (அழித்த); **வில்லியார் -** வில்லை ஏந்தியவரான சிவபெருமான்; **தலைக்கலத்து இரந்தது -** பிரமனது மண்டை ஓட்டில் பிச்சை எடுத்தது; **தவத்தின் பாலதோ -** தவச் செயலுக்கு உரியதோ? (அன்று)

நமக்கு வரும் இன்ப துன்பங்களை நாம் வராமல் விலக்கி விடலாம் என்று கூறுவது உண்மை ஆகுமோ? அவ்வாறாயின் முப்புரம் எரித்த சிவபிரான் மண்டை ஓட்டில் பிச்சை எடுத்ததை எவ்வகைத் தவம் என விளக்குவது என்றவாறு. அது தவத்தின் விளைவு அல்ல விதியின் விளைவே ஆகும் என்பதாம். சினத்தால் பிரமனின் தலையைக் கிள்ளிய சிவன், பிரம தோசத்தால் மண்டையோட்டில் பிச்சை ஏற்றுத்

திரிந்தமையை இங்குச் சடாயு குறிப்பிடுகின்றான். அலக்கண் - துன்பம், தலைக்கலம் - பிரமனது மண்டை ஓடு. விலக்குவம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. தலைக்கலம் - இருபெயரொட்டு.

3511. **'பொங்கு வெங்கோள் அரா,**
விசும்பு பூத்தன
வெங்கதிர்ச் செல்வனை
விழுங்கி நீங்குமால்;
அம் கண் மா ஞாலத்தை
விளக்கும் ஆய் கதிர்த்
திங்களும், ஒரு முறை
வளரும் தேயுமால்.

பொங்கு வெங்கோள் அரா - *(சினம்) பொங்குகிற கொடிய கொலைத் தொழிலை உடைய பாம்பாகிய (கேது);* ***விசும்பு பூத்தன -****ஆகாயத்தில் பூத்து விளங்குகிற;* ***வெங்கதிர்ச் செல்வனை -****வெப்பக் கதிர்களைச் செல்வமாகக் கொண்ட கதிரவனை;* ***விழுங்கி நீங்குமால் -*** *விழுங்கி உமிழும்;* ***அம் கண் மா ஞாலத்தை -*** *இடம் அகன்ற பெரிய நிலவுலகத்தை;* ***விளக்கும் -*** *தன் ஒளியால் விளங்கச் செய்கிற;****ஆய்கதிர்த் திங்களும் -*** *சிறந்த ஒளிக்கற்றைகளை உடைய நிலவும்;* ***ஒரு முறை வளரும் தேயும் -*** *(மாதந்தோறும்) ஒரு முறை வளர்ந்து, ஒரு முறை தேய்தலும் செய்யும்.*

கதிரவனைக் கோள் அராத் தீண்டி மறைத்தலும், நிலவு வளர்ந்து தேய்வதும் விதியின் பயன் என்றவாறு. கதிரவனை அராத் தீண்டுதற்குக் காரணமாகப் புராணக் கதையைக் குறிப்பிடுவர். கோள் அரா - குறித்த இலக்கைக் கொல்வதில் தவறாத பாம்பு, கோள் - முதல் நிலை நீண்ட தொழிற் பெயர். மாஞாலம்- உரிச்சொல் தொடர். ஆல் இரண்டும் அசை.

3512. **'அந்தரம் வருதலும்,**
அனைய தீர்தலும்,
சுந்தரத் தோளினிர்!
தொன்மை நீரவால்;
மந்திர இமையவர்-குருவின்
வாய் மொழி
இந்திரன் உற்றன
எண்ண ஒண்ணுமோ?

சுந்தரத் தோளினிர் - *அழகிய தோள்களை உடையவர்களே;* ***அந்தரம் வருதலும் -*** *(ஒருவனுக்குத்) தீங்குகள் வந்து சேர்வதும்;* ***அனைய தீர்தலும் -*** *அவை நீங்குவதும்;* ***தொன்மை நீரவால் -****தொன்று தொட்டு வந்தமைகிற ஊழ்வினையின் தன்மையவாகும்;****இமையவர் மந்திர குருவின் -*** *தேவர்களுடைய மந்திரவலிமை மிக்க குருவாகிய பிரகசுபதியின்;* ***வாய்மொழி -*** *வாயில் இருந்து வந்த சாபச் சொற்களால்;* ***இந்திரன் உற்றன-*** *தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன் அடைந்த துன்பங்களை;****எண்ண***

ஒண்ணுமோ - *எண்ணிப் பார்க்க முடியுமோ என்றபடி (முடியாது என்பது கருத்து) தொன்று தொட்டு வருகின்ற ஊழ்வினையின் பயனால் தான் ஒருவனுக்குத் துன்பங்கள் வந்து சேருகின்றன. இதை விளக்க இந்திரன் பட்ட துன்பங்களைக் கூறும் புராணச் செய்தி கூறப்படுகிறது. அந்தரம் - துன்பம், நீங்கு, நீரவால் - தன்மையவாம் அனைய, உற்றன - வினையாலணையும் பெயர்கள். இமையவர் குரு - பிரகஸ்பதி.*

3513. **'தடைக்க அரும் பெரு வலிச்**
சம்பரப் பெயர்க்
கடைத் தொழில்
அவுணனால், குலிசக்கையினான்
படைத்தனன் பழி; அது,
பகழி வில் வலாய்!
துடைத்தனன் நுந்தை, தன்
குவவுத் தோளினால்.

பகழி வில் வலாய் - *அம்புகளை விடும் வில் தொழில் ஆற்றலில் வல்லவனே!;* **தடைக்க அரும் பெருவலி -** *தடுப்பதற்கு முடியாத மிக்க வலிமை உடைய;* **சம்பரப் பெயர் -** *சம்பரன் என்ற பெயர் உடைய;* **கடைத் தொழில் அவுணனால் -** *இழி தொழிலைச் செய்யும் அவுணனால்;* **குலிசக்கையினான் -** *வச்சிராயுதத்தைக் கையில் ஏந்திய இந்திரன்;* **பழி படைத்தனன் -** *(தோல்வி அடைந்து ஆட்சியை இழத்தலாகிய) பழியை அடைந்தான்;* **அது -** *அப்பழியை;* **நுந்தை -** *உன் தந்தையாகிய தசரதன்;* **தன் குவவுத் தோளினால் -** *தன் திரண்ட தோள்களின் வலிமையால்;* **துடைத்தனன் -** *நீக்கினான்.*

இந்திரன் சம்பரன் என்ற அசுரனால் அடைந்த பழியை உன் தந்தையாகிய தசரதன் தன் தோள் வலிமையால் போக்கினான் என்பது கருத்து. தடைக்க - தடுக்க, கடைத் தொழில் - கீழான தொழில், குலிசம் - வச்சிராயுதம், நுந்தை - உன் தந்தை தசரதன், குவவு - திரட்சி.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3514. **'பிள்ளைச் சொல் கிளிஅனாளைப்**
பிரிவுறல் உற்ற பெற்றி,
தள்ளுற்ற அறமும் தேவர்
துயரமும், தந்ததேயால்;
கள்ளப் போர் அரக்கர்
என்னும் களையினைக் களைந்து வாழ்தி;
புள்ளிற்கும், புலன்இல் பேய்க்கும்,
தாய் அன்ன புலவு வேலோய்!

புள்ளிற்கும் - பறவைகளுக்கும்; **புலன் இல் பேய்க்கும் -**பகுத்தறிவு இல்லாத பேய்க்கும்; **தாய் அன்ன -** (உணவு தருவதால்)தாயைப்போன்றதும்; **புலவு வேலோய் -** புலால் நாற்றம் வீசுகின்றதும் ஆகியவேல் படை உடையவனே!; **தள்ளுற்ற அறமும் -** அரக்கர்களால் ஒதுக்கப் பெற்ற அறமும்; **தேவர் துயரமும் -** தேவர்கள் அடைந்த துன்பமும் (ஆகிய இரண்டும்); **பிள்ளைச் சொல் கிளி அனாளை -** மழலைச் சொல் கிளி போன்றவளாகிய சீதையை; **பிரிவுறல் உற்ற பெற்றி -** பிரிதல் பொருந்திய தன்மையைத்; **தந்ததே யால் -** தந்தவையாகும்; **கள்ளப் போர் அரக்கர் -** வஞ்சனை உடைய போரினைச் செய்யும் அரக்கர்கள்;**என்னும் களையினைக் களைந்து வாழ்தி -** என்கின்ற (அரக்கர் என்கிற) களையாகிய புல் பூண்டுகளை ஒழித்து வாழ்வாயாக.

அறமும் தேவர் துயரமுமே இராவணனைச் சீதையைக் கவர்ந்துசெல்லத் தூண்டி உள்ளன; எனவே, நீ கள்ளப் போர் அரக்கர் என்கிற களை கட்டு வாழ்க என்றபடி. இவ்வாறு அறமும் துயரமும், விதியும்தருமமும், (1606) என்று இரட்டை இணைகளாகச் சொல்லுதல் கம்பரின் கவி 'வழக்கு என்க. பயிர் செழித்து வளரக் களை கட்டல் இன்றியமையாதது போல் அறப் பயிர் வளர அரக்கர்களாகிய களையை அழிக்க வேண்டும் என்பார், "போர் அரக்கர் என்னும் களையினைக் களைந்து வாழ்தி" என்றார். இராமன் தக்க இன்னன தகாதது இன்னன என எண்ணாமல் அனைத்து உயிரையும் ஒக்க நோக்கும் அருள் உடையான் என்பதைப் "புள்ளிற்கும், புலன் இல் பேய்க்கும், தாய் அன்ன புலவு வேலோய்" என்றார். பிள்ளைச் சொல் - மழலைப் பேச்சு. பெற்றி - தன்மை; புலன் - அறிவு. அனாள் - வினையாலணையும் பெயர். ஆல் - அசை. வாழ்தி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.

3515. **'வடுக் கண், வார் கூந்தலாளை,**
இராவணன் மண்ணினோடும்
எடுத்தனன் ஏகுவானை, எதிர்ந்து,
எனது ஆற்றல்கொண்டு
தடுத்தனென், ஆவது எல்லாம்; தவத்து,
அரன் தந்த வாளால்
படுத்தனன்; இங்கு வீழ்ந்தேன்; இது
இன்று பட்டது' என்றான்.

வடுக்கண் - மாவடுவின் பிளந்தது போன்ற கண்களையும்; **வார் கூந்தலாளை -** நீண்ட கூந்தலையும் உடைய சீதையை;**இராவணன் மண்ணினோடும் -** இராவணன் நிலத்தோடு; **எடுத்தனன் ஏகுவானை -** எடுத்துக் கொண்டு செல்லும் போது அவனை; **எதிர்ந்து -** (நான்) எதிர்ப்பட்டு; **எனது ஆற்றல் கொண்டு -** எனது வலிமையின் துணை கொண்டு; **ஆவது எல்லாம் தடுத்தனென் -** ஆன மட்டும் தடுக்க முனைந்தேன்; **தவத்து அரன் தந்த வாளால் -** (இறுதியில் அவன்) தன் தவம் கருதிச் சிவபிரான் கொடுத்த (சந்திரகாசம் என்னும்) வாளினால்; **படுத்தனன் -** (என்னை) வெட்டி வீழ்த்தினான்; **இங்கு வீழ்ந்தேன் -** இவ்விடத்தில் விழுந்து விட்டேன்; **இதுஇன்று பட்டது -** இச் செயல் இன்று நடந்தது; **என்றான் -** என்று (சடாயு இராமனிடம்) கூறினான்.

வடு - மாவடு. வார் - நீண்ட; வார் கூந்தல் - பண்புத் தொகை. கூந்தலாள் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். எடுத்தனன் - முற்றெச்சம், ஆவது எல்லாம் - ஒருமை

பன்மை மயக்கம்.

இராமன் சீற்றம்

3516. **கூறின மாற்றம் சென்று**
செவித்தலம் குறுகாமுன்னம்,
ஊறின உதிரம், செங் கண்;
உயிர்த்தன, உயிர்ப்புச் செந் தீ;
ஏறின புருவம் மேல்மேல்; இரிந்தன
சுடர்கள் எங்கும்;
கீறினது அண்டகோளம்; கிழிந்தன
கிரிகள் எல்லாம்.

கூறின மாற்றம் - (சடாயு) கூறிய சொற்கள்; **சென்று செவித் தலம் குறுகாமுன்னம் -** சென்று (இராமனது) காதினிடத்துச் சேருவதற்கு முன்பு; **செங்கண் உதிரம் ஊறின -** (முன்பே) சிவந்த கண்களில் குருதி ஊறிச் சொரிந்தன; **உயிர்ப்புச் செந்தீ உயிர்த்தன -** பெருமூச்சாகிய சிவந்த தீ வெளிப்பட்டன; **புருவம் மேல் மேல் ஏறின -** புருவங்கள் மேலும் மேலும் மேலே ஏறின; **சுடர்கள் எங்கும் இரிந்தன -** (கதிரவன் முதலிய) சுடர்கள் எங்கும் அஞ்சி ஓடின; **அண்ட கோளம் கீறினது -** அண்டமாகிய உருண்டை பிளவுபட்டது; **கிரிகள் எல்லாம் கிழிந்தன -** மலைகள் எல்லாம் உடைபட்டன.

செம்பொருளே சினந்தால் சிதறாவோ எவையும் எங்கும்! கவிதை நெறி அறிந்தோர் இதனை வெறும் உயர்வு நவிற்சி எனக் கொண்டமையார்.

3517. **மண்ணகம் திரிய, நின்ற மால்**
வரை திரிய, மற்றைக்
கண் அகன் புனலும் காலும்
கதிரொடும் திரிய, காவல்
விண்ணகம் திரிய, மேலை
விரிஞ்சனும் திரிய, வீரன்,
எண் அரும் பொருள்கள்
எல்லாம்' என்பது தெரிந்ததுஅன்றே?

மண்ணகம் திரிய - நிலவுலகம் (தன் நிலை கெட்டுச்) சுழல; **நின்ற மால் வரை திரிய -** அசையாது நிற்கும் பெரிய மலைகள் சுழல; **மற்றை -** மற்றும்; **கண் அகன் புனலும் -** இடமகன்ற (கடல்) நீரும்; **காலும் -**காற்றும்; **கதிரொடும் திரிய -** கதிரவன் நிலவு உடன் சுழல; **காவல் விண்ணகம் திரிய -** தேவர்கள் காக்கும் மேல் உலகம் சுழல; **மேலை விரிஞ்சனும் திரிய -** மேல் உலகில் உள்ள பிரமனும் சுழல; **வீரன் -**வீரனாகிய இராமன்; **எண் அரும் பொருள்கள் எல்லாம் என்பது -**தான் எண்ண முடியாத உலகப் பொருள்கள் எல்லாவற்றின் வடிவமாக உள்ளவன் என்பது; **தெரிந்தது அன்றே -** நன்கு விளங்கியது.

அனைத்தும் அவனான படியினாலே அவன் மனநிலை மாறிச் சினந்தவுடன் அனைத்துப் பொருள்களும் நிலை திரிந்தன என்றபடி. கால் - காற்று, விரிஞ்சன் - பிரமன், மால்வரை - உரிச்சொல் தொடர், ஐ - சாரியை, அன்றே - ஏகாரம் தேற்றம்.

3518. 'குறித்த வெங் கோபம் யார்மேல்
கோளுறும்கொல்?' என்று அஞ்சி,
வெறித்துநின்று, உலகம் எல்லாம்
விம்முறுகின்ற வேலை,
பொறிப் பிதிர் படலை, செந் தீப்
புகையொடும் பொடிப்ப 'பொம்' என்று
எறிப்பது ஓர் முறுவல் தோன்ற
இராமனும் இயம்பலுற்றான்:

குறித்த வெங்கோபம் - (இராமன் மனத்தில்) கொண்ட கொடிய சினம்; **யார் மேல் கோளுறுங் கொல் -** யாவர் மேல் செலுத்தப்படும்கொல்; **என்று அஞ்சி** - என்று எண்ணி அஞ்சி; **உலகம் எல்லாம் -**உலகங்கள் எல்லாம்; **வெறித்து நின்று -** திகைப்படைந்து நின்று; **விம்முறுகின்ற வேலை -** கலங்குகிற நேரத்தில்; **பொறிப் பிதிர் படலை -** பொறிகளின் தொகுதி; **செந்தீப் புகையொடும் பொடிப்ப -** சிவந்த நெருப்பு புகையுடன் தோன்றும் படி; **எறிப்பது ஓர் முறுவல் பொம் என்று தோன்ற -** ஒளி விடுவதான ஒப்பற்ற புன்சிரிப்பு பொம் என்று தோன்ற;**இராமனும் இயம்பல் உற்றான் -** இராமனும் சில கூறத் தொடங்கினான்.

இராமனது சினம் யார் மேல் செல்லுமோ என அனைத்துலகும் திகைத்து நின்ற நிலையில், செந்தீப் புகையொடு எழ அவன் வெகுளி கொண்டு புன்முறுவல் பூத்துக் கூறலானான் என்பதாம். கோளுறுதல் - செல்லுதல். வெறித்து - திகைத்து. படலை - கொழுந்துத் தொகுதி. பொம் - ஒலிக் குறிப்பு; பிதிர்தல் - சிதறல். கொல் - ஐயப் பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல். உலகம் - இடவாகுபெயர்.

3519. 'பெண் தனி ஒருத்திதன்னை, பேதை
வாள் அரக்கன் பற்றிக்
கொண்டனன் ஏக, நீ இக்
கோளுற, குலுங்கல் செல்லா
எண் திசை இறுதி ஆன உலகங்கள்
இவற்றை, இன்னே,
கண்ட வானவர்களோடும் களையுமாறு,
இன்று காண்டி.

தனி ஒருத்திபெண் தன்னை - தனித்து (த் துணையின்றி) இருந்த பெண் ஒருத்தியை; **பேதை வாள் அரக்கன் -** அறிவற்ற வாளேந்திய அரக்கன்; **பற்றிக் கொண்டனன் ஏக -** பற்றிக் கொண்டு செல்ல; **நீ இக் கோளுற -** நீ இத்தகைய நிலையை அடைய; **குலுங்கல் செல்லா -**நடுங்காது நின்ற (பேரவலம் கண்டும் வாளாயிருந்த); **எண் திசை இறுதி ஆன**

உலகங்கள் இவற்றை - எட்டுத் திசைகளை எல்லையாகக் கொண்ட உலகங்களாகிய இவற்றையெல்லாம்; **கண்ட வானவர்களோடும் -**(இச் செயல்) கண்டு (எதுவும் செய்யாமல் வாளாவிருந்த) தேவர்களோடும்; **இன்று -** இன்றைக்கு; **இன்னே -** இப்பொழுதே; **களையுமாறு -** (நான்) முழுவதும் அழித்தலை; **காண்டி -** நீ பார்ப்பாயாக என்றவாறு.

இத்துணைக் கொடுமைகள் நடந்தும் நடுங்காத உலகையும், தடுக்காத தேவர்களையும் இப்பொழுதே அழிப்பேன் நீ பார் என்று இராமன் சினந்து சடாயுவிடம் கூறினான். கொண்டனன் - முற்றெச்சம், செல்லா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

3520. **'தாரகை உதிருமாறும், தனிக்**
கதிர் பிதிருமாறும்,
பேர் அகல் வானம் எங்கும்
பிறங்கு எரி பிறங்குமாறும்,
நீரொடு நிலனும் காலும், நின்றவும்,
திரிந்த யாவும்
வேரொடு மடியுமாறும்,
விண்ணவர் விளியுமாறும்.

தாரகை உதிருமாறும் - (என் வில்லாற்றலால்) விண்மீன்கள் உதிரும் தன்மையையும்; **தனிக் கதிர் பிதிருமாறும் -** ஒப்பற்ற கதிரவன் பொடியாகிச் சிதறும் தன்மையையும்; **பேர் அகல் வானம் எங்கும் -**பெரிய அகன்ற வானம் முழுவதும்; **பிறங்கு எரி பிறங்கு மாறும் -** விளங்குகின்ற நெருப்புப் பற்றி எரியும் தன்மையையும்; **நீரொடு நிலனும் காலும் -** நீரும் நிலமும் காற்றும்; **நின்றவும் -** (ஐம்பூதங்களில் மூன்றை நீக்கி) நின்ற நெருப்பும் வானமும் (ஆகிய ஐம்பூதங்களும்); **திரிந்த யாவும் -** சரப் பொருள்களாய் உள்ள பிறயாவும்; **வேரொடு மடியுமாறும் -** அடியோடு அழியும் தன்மையையும்; **விண்ணவர் விளியுமாறும் -** தேவர்கள் அழியும் தன்மையையும்; காண் என.... (அடுத்த பாடலில் இணையும்). தாரகை - விண்மீன்கள். பிறங்குதல் - விளங்குதல். பிதிர்தல் - துண்டாய்ச் சிதறுதல். பேர் அகல் - ஒரு பொருட் பன்மொழி. நின்றவும் - வினையாலணையும் பெயர்.

3521. **'இக் கணம் ஒன்றில், நின்ற,**
ஏழினொடு ஏழு சான்ற
மிக்கன போன்று தோன்றும்,
உலகங்கள் வீயுமாறும்,
திக்குடை அண்ட கோளப்
புறத்தவும் தீந்து, நீரின்
மொக்குளின் உடையுமாறும், காண்'
என, முனியும் வேலை,

இக்கணம் ஒன்றில் - இந்த ஒரு கணத்தில்; **நின்ற -** நிலை பெற்று நின்றுள்ள; **மிக்கன போன்று தோன்றும் -** மிகவும் பெரியவை போல் தோன்றுகிற; **ஏழினொடு ஏழு சான்ற உலகங்கள் -** பதினான்கு என்ற எண் தொகை அமைந்த உலகங்கள்; **வீயுமாறும் -** அழியும் தன்மையையும்; **திக்குடை -** எட்டுத் திக்குகளை உடைய; **அண்ட கோளப் புறத்தவும் -** அண்ட கோளத்துக்குப் புறத்தில் உள்ளவையும்; **தீந்து -** (சினந்தால்) கருகிப் போய்; **நீரின் மொக்குளின் உடையுமாறும் -** நீரில் தோன்றுகிற குமிழி போல உடைந்து போகும் தன்மையினையும்; **காண் -**காண்பாயாக; **என முனியும் வேலை -** என்று கூறிச் சினந்த போது...., (அடுத்த பாடலில் வரும், செய்திகளோடு தொடர்புபட்டு முடியும்)

நிலை பெற்று மிகப் பெரியவை போல் தோன்றுகிற பதினான்கு உலகங்களும் நீர்க்குமிழி போல் என் சினத்தால் அழிவதைக் காண் என்றவாறு. இக்கணம் ஒன்றில் - அழிவின் விரைவு குறித்தது. மிக்கன போன்று தோன்றும் - தன் ஆற்றலுக்கு முன் அவை மிக்கன அல்லஎன்பது குறித்தது. வீயுமாறு - அழியுமாறு. தீந்து - கருகி. மொக்குள் -குமிழ். முனிதல் - சினத்தல். வேலை - பொழுது.

3522. **வெஞ் சுடர்க் கடவுள் மீண்டு,**
மேருவில் மறையலுற்றான்;
எஞ்சல் இல் திசையில் நின்ற
யானையும் இரியல்போன;
துஞ்சின உலகம் எல்லாம் என்பது என்?
துணிந்த நெஞ்சின்,
அஞ்சினன், இளைய கோவும்; அயல்
உளோர்க்கு அவதி உண்டோ?

வெஞ்சுடர்க் கடவுள் - வெப்பமான கதிர்களை உடைய கதிரவன்; **மீண்டு -** (அவனது சினத்தில் இருந்து) தப்பி; **மேருவில் மறையலுற்றான் -** மேரு மலையில் மறையத் தொடங்கினான்; **எஞ்சல் இல் -** அழிதல் இல்லாத; **திசையில் நின்ற யானையும் -** திக்குகளில் (நிலை பெற்று) நின்றுள்ள (எட்டு) யானைகளும்; **இரியல் போன -** அஞ்சி ஓடிப் போயின; **உலகம் எல்லாம் துஞ்சின என்பது என் -** உலகில் உள்ள உயிரினங்கள் எல்லாம் வருத்தம் கொண்டன என்று கூறுவது ஏன்?; **துணிந்த நெஞ்சின்-** மிக நெஞ்சுரம் கொண்ட; **இளைய கோவும் -** இலக்குவனும்;**அஞ்சினன்-** அஞ்சினன் என்றால்; **அயல் உளோர்க்கு அவதி உண்டோ -**மற்றும் உள்ளோர் கொண்ட அச்சத்துக்கு எல்லை உண்டோ? (இல்லை).

கதிரவன் மேரு மலையில் மறைய, திசை யானைகள் அஞ்சி ஓட, மிக்க வலிமையும் மன ஊக்கமும் படைத்த இலக்குவனே அஞ்ச, அயல் உள்ளோர் பேரச்சம் கொள்ள இராமன் பெருஞ்சினம் கொண்டான் என்க. இரியல் - ஓடல். துஞ்சுதல் - அழிதல்; ஈண்டு வருந்துதல். அவதி - துன்பம்.

இராமன் சீற்றத்தைச் சடாயு தணித்தல்

3523. ***இவ் வழி நிகழும் வேலை, எருவைகட்கு***
இறைவன், 'யாதும்,
செவ்வியோய்! முனியல்; வாழி!
தேவரும் முனிவர்தாமும்,
வெவ் வலி வீர! நின்னால் வெல்லும்
என்று ஏமுற்று உய்வார்
எவ் வலி கொண்டு வெல்வார், இராவணன்
செயலை?' என்றான்.

இவ்வழி நிகழும் வேலை - இவ்வாறு நடக்கும் பொழுது; **எருவை கட்கு இறைவன் -** கழுகுகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு; **செவ்வி யோய் -** நன்மைக் குணங்கள் கொண்டவனே!; **வாழி -** வாழ்வாயாக; **யாதும் முனியல் -** சிறிதளவு கூடச் சினம் கொள்ளாதே; **வெவ்வலிவீர -** வெலற்கரு வலி படைத்த வீரனே; **தேவரும் முனிவர் தாமும் -** தேவர்களும் முனிவர்களும்; **நின்னால் வெல்லும் என்று -**உன்னைக் கொண்டு (தம் பகைவர்களாகிய அரக்கர்களை) வெல்வோம் என்று (எண்ணிக் கொண்டு); **ஏமுற்று உய்வார் -** மகிழ்ச்சியுடன் உயிர் வாழ்கிறார்கள்; **இராவணன் செயலை -** (அப்படிப்பட்டவர்கள்) இராவணன் செய்த கொடுமையான செயலை; **எவ்வலி கொண்டு வெல்வார் -**எந்த வலிமையைக் கொண்டு (தடுத்து) வெற்றி பெறுவார்கள்; **என்றான் -**என்று கூறினான். ஏமுற்று - பாதுகாவலால் மகிழ்ந்து நிற்றல், *12*

3524'***நாள்செய்த கமலத்து அண்ணல்***
நல்கிய நவை இல் ஆற்றல்
தோள் செய்த வீரம் என்னில்
கண்டனை; சொல்லும் உண்டோ?
தாள் செய்ய கமலத்தானே முதலினர்,
தலை பத்து உள்ளாற்கு
ஆட் செய்கின்றார்கள்; அன்றி,
அறம் செய்கின்றார்கள் யாரே?

நாள் செய்த கமலத்து அண்ணல் - அன்று மலர்ந்த செந்தாமரை மலரில் தோன்றிய தலைவனான பிரமன்; **நல்கிய -** தந்த (வரத்தினால் பெற்ற); **நவை இல் ஆற்றல் -** குற்றம் இல்லாத வலிமை உடைய;**தோள் -** தோளினால்; **செய்த வீரம் -** (இராவணன்) செய்த வீரச் செயலை; **என்னில் கண்டனை -** (சிறகு அறுபட்டு வீழ்ந்த நிலையில்) என்னிடத்தில் (நேரடியாகக்) கண்டாய்; **சொல்லும் உண்டோ? -** (அவ்வீர ஆற்றல் பற்றி வேறு) சொல்ல வேண்டுவதும் உள்ளதா?; **தாள் செய்ய கமலத்தானே முதலினர் -** நாளத்தொடு உள்ள செந்தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமன் முதலிய தேவர்கள்; **தலை பத்து உள்ளாற்கு -** தலை பத்து உள்ள இராவணனுக்கு; **ஆட் செய்கின்றார்கள் -** அடிமைத் தொழில் செய்கின்றார்கள்; **அன்றி -** அல்லாமல்; **அறம் செய்கின்றார்கள் யாரே -** (அவர்களின்) உரிய அறம் செய்கின்றவர்கள் யார்? என்றபடி (ஒருவருமில்லை என்பதாம்).

ஆற்றல் மிக்க என்னையே சிறகு அறுபட்டு விழுமாறு செய்த இராவணனை எதிர்த்து வெல்லும் வலிமை பிரமனை முதலாகக் கொண்ட தேவர்களுக்கு

இல்லையாம் படியினாலே, நீ அவர்கள் மீது சினம் கொள்ளாதே என்றவாறு. சினம் பொங்கினால் செயல் மங்கும் என்பது சடாயு கவலை நாள் செய்த கமலம் - அன்று மலர்ந்த செந்தாமரை, நவை - குற்றம், தாள் - நாளம், தண்டு, ஆட் செய்தல் - அடிமைத் தொழில் செய்தல்,

3525. 'தெண் திரை உலகம் தன்னில்,
செறுநர் மாட்டு ஏவல் செய்து
பெண்டிரின் வாழ்வர் அன்றே?
இது அன்றோ தேவர் பெற்றி!
பண்டு உலகு அளந்தோன் நல்க,
பாற்கடல் அமுதம் அந்நாள்
உண்டிலர் ஆகில், இந்நாள்
அன்னவர்க்கு உய்தி உண்டோ?'

தெண்திரை உலகம் தன்னில் - தெளிந்த அலைகளை உடைய(கடலால் சூழப்பட்ட இந்த) உலகத்தில்; **பெண்டிரின் -** பெண்களைப்போல; **செறுநர் மாட்டு ஏவல் செய்து -** பகைவர்களாகிய (அரக்கர்களிடம்) ஏவல்கூவல் பணி செய்து; **வாழ்வர் அன்றே -** வாழ்கின்றார்கள் அல்லவா; **தேவர் பெற்றி இது அன்றோ? -** தேவர்களின் தன்மை இது அல்லவா?; **பண்டு உலகு அளந்தோன் -** முன்பொரு காலத்து மூவுலகும் ஈரடியால் அளந்த திருமால்; **பாற்கடல் அமுதம் -** திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதத்தை; **அந்நாள்நல்க -** அந்த (கடல் கடைந்த) நாளில் கொடுக்க; **உண்டிலர் ஆகில் -** (அதை இவர்கள்) உண்ணாமல் இருந்திருந்தால்; **இந்நாள் -** இப்பொழுது; **அன்னவர்க்கு -** அவர்களுக்கு; **உய்தி உண்டோ -** (உயிரொடு தப்பிப்) பிழைத்தலும் உள்ளதோ? (இல்லை என்பதாம்).

முன்பு அமிழ்தம் உண்டமையால் தேவர்கள் உயிர் ஒடுங்காது இராவணனுக்கு மகளிர் போல் ஏவல் செய்து உயிர் வாழ்கின்றனர். அவர்கள் இராவணனைச் சீதையைத் தூக்கிச் செல்லும் போது தடுக்க வில்லையே? என்று நீ சினப்பதில் பொருளில்லை என்ற படி. செறுநர் - பகைவர். இன் - உவம உருபு. உய்தல் - தொழிற் பெயர்.

3526. 'வம்பு இழை கொங்கை வஞ்சி
வனத்திடைத் தமியள் வைக,
கொம்பு இழை மானின் பின் போய்,
குலப் பழி கூட்டிக் கொண்டீர்;
அம்பு இழை வரி வில் செங் கை
ஐயன்மீர்! ஆயும்காலை,
உம் பிழை என்பது அல்லால், உலகம்
செய் பிழையும் உண்டோ?

அம்பு இழை - அம்பினைத் தொடுக்கின்ற; **வரிவில் செங்கை -**கட்டமைந்த வில்லினை ஏந்திய சிவந்த கைகளை உடைய;**ஐயன்மீர் -** மக்களே!; **வம்பு இழை**

கொங்கை - *கச்சு அணிந்த முலைகளை உடைய;* **வஞ்சி -** *வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதை;* **வனத்திடை -** *காட்டில்;***தமியள் வைக -** *தனித்தவளாய்த் தங்கி இருக்க;* **கொம்பு இழை மானின் -***கொம்பு பொருந்திய (மாயப்பொன்) மானின்;* **பின் போய் -** *பின்னால் போய்;* **குலப்பழி கூட்டிக் கொண்டீர் -** *(சீதையை இழந்து அதனால் உங்கள்) குலத்துக்குப் பெரும் பழியை உண்டாக்கிக் கொண்டீர்கள்;* **ஆயும் காலை -** *ஆராய்ந்து பார்க்கும் இடத்து;* **உம் பிழை என்பது அல்லால் -** *(அச்செயல்) உங்களது குற்றம் என்பது அல்லால்;* **உலகம் செய் பிழையும் உண்டோ -** *(இதில்) உலகத்தார் செய்த குற்றம் ஏதாவது உள்ளதா?* *நீங்கள் வஞ்சியை வனத்திடைத் தமியள் வைக விட்டு மானின் பின் போய்ச் செய்த செயல் உங்கள் குற்றமேயல்லாமல் உலகம் செய் பிழையன்று என்று சடாயு கூறினான். குற்றமும் பழியும் உங்கள்பால்இருக்கப் புறத்தே பிறவற்றை பிறரையும் சினப்பது ஏன் என்பது சடாயு குறிப்பு. வம்பு - கச்சு. வஞ்சி - உவமை ஆகுபெயர். குலப்பழி - நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை. உலகம் - இடவாகுபெயர்.* *12*

3527'**ஆதலால், முனிவாய்அல்லை; அருந்ததி**
அனைய கற்பின்
காதலாள் துயரம் நீக்கி, தேவர்தம்
கருத்தும் முற்றி,
வேதநூல் முறையின் யாவும் விதியுளி
நிறுவி, வேறும்
தீது உள துடைத்தி' என்றான்-சேவடிக்
கமலம் சேர்வான்.

ஆதலால் - *(நும்பிழையின் விளைவு இது) ஆதலால்;***முனிவாய் அல்லை -** *நீ சினம் கொள்வாயல்லை;* **அருந்ததி அனைய கற்பின் காதலாள் துயரம் நீக்கி -** *வசிட்டரின் மனைவியாகிய அருந்ததியை ஒத்த கற்பினை உடைய (உன்னைக்) காதலிக்கும் மனைவியாகிய சீதையின் துன்பத்தைத் துடைத்து;* **தேவர்தம் கருத்தும் முற்றி -** *தேவர்களின், (அரக்கரை முழுதும் தொலைக்கும்) எண்ணத்தை நிறைவேற்றி;***வேத நூல் முறையின் யாவும் விதியுளி நிறுவி -** *வேதங்களில் ஒழுக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளவை யாவற்றையும் விதி நிலை நிறுத்தி;* **வேறும் உள தீது துடைத்தி -** *மற்றுள்ள தீங்குகளையும் நீக்குவாய்;* **என்றான் -** *என்றுகூறினான்;* **சேவடிக் கமலம் சேர்வான் -** *(அவனது) சிவந்த திருப்பாதமாகிய தாமரையைச் சேர்தற்கு உரியவனாகிய சடாயு.*

'நீ சினவற்க. இனிச் செய்ய வேண்டுவது கற்பினுக்கரசியின் துன்பம் நீக்கி, அமரர் செய்த தவப் பயனை முற்றுவித்து, வேத முறைப்படி அனைத்தையும் நிலை நாட்டித் தீமையை அழித்து அறத்தை நாட்டலே என்று சடாயு இராமனிடம் கூறினான். அருந்ததி - வசிட்டர் மனைவி. சேவடிக் கமலம் - பரம பதம் என்பர். நீக்கி, முற்றி, நிறுவி துடைத்தி என வினை முடிவு கொள்க. சேவடிக் கமலம் - உருவகம்.

3528. **புயல் நிற வண்ணன், ஆண்டு, அப்**
புண்ணியன் புகன்ற சொல்லை,
'தயரதன் பணி ஈது' என்ன,
சிந்தையில் தழுவிநின்றான்;

'அயல் இனி முனிவது என்னை?
அரக்கரை வருக்கம் தீர்க்கும்
செயல் இனிச் செயல்' என்று எண்ணி,
கண்ணிய சீற்றம் தீர்ந்தான்.

புயல் நிறவண்ணன் - கரு மேகத்தின் நிறம் போன்ற நிறத்தை உடைய இராமன்; **அப்புண்ணியன் ஆண்டு புகன்ற சொல்லை -**அப் புண்ணியனாகிய சடாயு அப்பொழுது சொன்ன சொற்களை; **ஈது தயரதன் பணி என்ன -** இது தயரத மன்னனின் கட்டளையாகும் என்று;**சிந்தையில்தழுவி நின்றான் -** மனத்தில் (முழுதும்) ஏற்று நின்றவனாய்; **இனி அயல் முனிவது என்னை -** இனிமேல் பிறரைச் சினத்தலால் யாது பயன்?;**அரக்கரை தம் வருக்கம் தீர்க்கும் -** அரக்கர்களின் இனத்தை (முழுதுமாக) அழிக்கும்; **செயல் இனிச் செயல் -** செயலே இனிச் செய்ய வேண்டிய செயல்; **என்று எண்ணி -** என்று மனத்தில் சிந்தித்துப் பார்த்து; **கண்ணிய சீற்றம் தீர்ந்தான் -** மனத்தில் தோன்றிய சினத்தை விட்டான்.

தந்தை சொல் தலை மேற் கொண்ட இராமன், சடாயுவின் சொற்களைத் தந்தை சொல்லாகவே ஏற்று, அரக்கரை வேரோடு அழித்தலே செயத்தக்கது எனத் தேர்ந்து சீற்றம் விட்டனன். புயல் - மேகம், பண்பு குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம். அவ்வாறாயின் மேகம் போல் இன்னார் இனியார் என்னாது அருள் செய்பவன் இராமன் எனக் கொள்க. ஆண்டு - அப்பொழுது; பணி - கட்டளை அல்லது ஆணை.

வீரச் சடாயுவின் தெய்வ மரணம்

3529. ஆயபின், அமலன் தானும்,
"ஐய! நீ அமைதி" என்ன
வாயிடை மொழிந்தது அன்றி, மற்று
ஒரு செயலும் உண்டோ?
போயது அவ் அரக்கன் எங்கே? புகல்'
என புள்ளின் வேந்தன்
ஓய்வினன்; உணர்வும் தேய,
உரைத்திலன்; உயிரும் தீர்ந்தான்.

ஆயபின் - இவ்வாறு சீற்றம் தீர்ந்த பிறகு; **அமலன் தானும் -**குற்ற மற்றவனாகிய இராமனும்; **ஐய -** (சடாயுவைப் பார்த்துத்) தந்தையே;**நீ அமைதி என்ன வாயிடை மொழிந்தது அன்றி -** நீ அமைதியாக இரு என்று (உன்) வாயால் கூறியபடி அல்லாமல்; **மற்று ஒரு செயலும் உண்டோ -** வேறு நான் செயத்தக்க செயல்கள் ஏதேனும் உளதா (இல்லை என்றபடி); **அவ்வரக்கன் போயது எங்கே புகல் என -** அந்த அரக்கனாகிய இராவணன் சென்றது எங்கே (என்று) கூறுக என்று (கேட்க); **புள்ளின் வேந்தன் -** பறவைகளுக்குத் தலைவனாகிய சடாயு;**ஓய்வினன் -** தளர்ச்சி உடையவனாய்; **உணர்வும் தேய -** அறிதலுணர்வும் குறைய; **உரைத்திலன் -** (இராமன் கேட்டதற்கு) விடை ஒன்று கூற மாட்டாதவனாய்; **உயிரும் தீர்ந்தான் -** உயிரும் விட்டான். 'நீ கூறியதை ஏற்றலே என் கடன், அது தவிர வேறு பணி எனக்கு இல்லை' என்று கூறிய

இராமன், 'இராவணன் யாண்டையான்' எனவினவினான்; சடாயு அதற்கு விடை கூறு முன்பே உயிர் விட்டனன். ஒய்வினன், உரைத்திலன் - முற்றெச்சங்கள். *12*

3530 சீதம் கொள் மலருளோனும் தேவரும்
என்பது என்னே?
வேதங்கள் காண்கிலாமை, வெளிநின்றே
மறையும் வீரன்
பாதங்கள் கண்ணின் பார்த்தான்;
படிவம் கொள் நெடிய பஞ்ச
பூதங்கள் விளியும் நாளும் போக்கு
இலா உலகம் புக்கான்.

சீதம் கொள் மலருளோனும் - *குளிர்ச்சி பொருந்திய தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரமனும்;* **தேவரும் என்பது என்னே -** *பிற தேவர்களும் (காண அரியவன்) என்பதைச் சொல்ல வேண்டுவது எற்றுக்கு?;* **வேதங்கள் காண்கிலாமை -** *(தனது சொரூபலட்சணத்தை வெளியிடுவதற்கென்றே தோன்றியவையாகச் சொல்லப்படுகின்ற) வேதங்களும் காண முடியாதவனாய்;* **வெளிநின்றே மறையும் -** *(அவற்றின்) வெளிப்புறத்திலேயே நின்று மறைகிற (சொரூபத்தை உடையவனாகிய);* **வீரன் -** *பெருவீரனான இராமனுடைய;* **பாதங்கள் -** *திருப்பாதங்களை;* **கண்ணின் பார்த்தான் -** *(தன்) கண்களால் தரிசித்தவனாகிய (சடாயு);* **நெடிய படிவம் கொள் பஞ்ச பூதங்கள் -** *பெரிய வடிவம் கொண்ட ஐம்பெரும் பூதங்கள்;* **விளியும் நாளும் -** *அழிகிற முடிவுக் காலத்திலும்;* **போக்கு இலா உலகம் -** *அழிதல் இல்லாத பரம பதத்தை;* **புக்கான் -** *அடைந்தான்.*

பிரமனும் பிற தேவரும் காண முடியாத பரம் பொருள் என்பது என்? வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்ச வெளியாக விளங்குகிற சொரூப லட்சணம் உடைய இராமனது திருவடிகளை இறுதியாகத் தரிசித்த புண்ணியத்தால் பஞ்ச பூதங்களும் ஒடுங்கும் கற்பாந்த காலத்திலும் அழிதல் இல்லாத பரமபதத்தைச் சடாயு பெற்றனன் என்க. சீதம் - குளிர்ச்சி. படிவம் - வடிவம். விளியும் - அழியும், போக்கு - அழிவு, காண்கிலாமை - எதிர்மறைத் தொழில் பெயர், இலா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். போக்கு இலா உலகம் - அழியாத பரமபதம்.

3531. வீடு அவன் எய்தும் வேலை,
விரிஞ்சனே முதல மேலோர்,
ஆடவர்க்கு அரசனோடு தம்பியும்,
அழுது சோர,
காடு அமர் மரமும் மாவும் கற்களும்
கரைந்து சாய்ந்த;
சேடரும் பாருளோரும் கரம் சிரம்
சேர்த்தார் அன்றே.

அவன் வீடு எய்தும் வேலை - அச் சடாயு பரமபதம் அடையும்காலத்தில்; **ஆடவர்க்கு அரசனோடு** - ஆடவர் திலகனாகிய இராமன்தன்னோடு; **தம்பியும்** - தம்பியாகிய இலக்குவனும்; **அழுது சோர** -அழுது மெலிய; **காடு அமர் மரமும்** - காட்டில் உள்ள மரங்களும்; **மாவும்** - மிருகங்களும்; **கற்களும்** - மலைகளும்; **கரைந்து சாய்ந்த** - (இராமனின் சோகம் கண்ட இரக்கத்தினால்) கரைந்து தளர்ந்தன; **விரிஞ்சனே முதல மேலோர்** - பிரமன் முதலிய மேலுலகத்தவர்களும்; **சேடரும்** - கீழ் உலகத்தினராகிய நாகர்களும்; **பாருளோரும்** - (இடைப்பட்ட) நில உலகத்தில் உள்ள மக்களும்; **கரம் சிரம் சேர்த்தார்** - (சடாயுவின் செயல் கண்ட மதிப்பினால்) கைகளைத் தலைமேல் சேர்த்து வணங்கினார்.**அன்றே** - ஈற்றசை.

இராமலக்குவர் சடாயுவின் இறப்பிற்கு அழுது தளர, இராமனின் சொரூபமாக உள்ள அனைத்தும் கரைந்து தளர்ந்தன. மூவுலகத் தவரும் சடாயு பரமபத மடைதலைக் கண்டு தலை மேல் கை குவித்து வணங்கினர். தன்னுயிரைப் புகழுக்கு விற்று இராம கைங்கர்யம் செய்து, திருவடிக் காட்சி பெற்று பரமபதமடைந்த சடாயுவை மூவுலகத்தவரும் தலை மேல் கை குவித்து வணங்கினர் என்பதாம். அமர்தல் - மேவல். சேடர் - கீழுலகத்தவர்களாகிய நாகர்கள். பாருளோர் - நிலவுலகத்தவர். விரிஞ்சனே - ஏகாரம் சிறப்புப் பொருள் குறித்தது.

இராமன் தளர, இளையவன் தேற்றுதல்

3532. **'அறம்தலை நின்றிலாத அரக்கனின்,**
ஆண்மை தீர்ந்தேன்;
துறந்தனென், தவம் செய்கேனோ?
துறப்பெனோ உயிரை? சொல்லாய்;
பிறந்தனென் பெற்று நின்ற
பெற்றியால், பெற்ற தாதை
இறந்தனன்; இருந்துளேன் யான்; என்
செய்கேன்? இளவல்!' என்றான்.

இளவல் - இளைய தம்பியே!; **அறம் தலை நின்றிலாத அரக்கனின்-** அறவழியில் நிலைத்து நிற்றல் இல்லாத அரக்கனால்; **ஆண்மை தீர்ந்தேன்** - ஆண்மையை இழந்தவனாகிய (யான்); **துறந்தனென் தவம் செய்கேனோ** - முற்றும் துறந்தவனாய்த் தவம் செய்வேனோ?;**உயிரை துறப்பெனோ** - உயிரை விட்டு விடுவேனோ?; **சொல்லாய்** -(இரண்டில் தக்கது எது என நீ) சொல்வாய்; **பெற்று நின்ற பெற்றியால்** - (என்னை மகனாகப்) பெற்று நின்ற தன்மையால்; **பெற்ற தாதை இறந்தனன்** - (என்னைப்) பெற்ற தயரதனும் (ஆரண்யத்தில் பெற்ற தந்தையாகிய சடாயுவும்) இறந்து போனான்; **பிறந்தனென் யான் இருந்துளேன்** - (மகனாகப்) பிறந்தவனாகிய நான் (இன்னும் உயிர் தாங்கி) இருக்கிறேன்; **என் செய்கேன்** - எதைச் செய்யக் கடவேன்; **என்றான்** - என்று இராமன் கூறினான்.

அறந்தலை நின்றிலாத அரக்கனின் வஞ்சனையால் பழியைப் பெற்று, பெற்ற தந்தையாகிய தயரதனையும், உற்ற தந்தையாகிய சடாயுவையும்இழந்து, மகனாகிய நான் யாது செய்வது என்று தெரியாமல் தடுமாறி நிற்கிறேன் என்றவாறு. நின்றிலாத -

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். தீர்ந்தேன், துறந்தனென் - முற்றெச்சங்கள்.

3533. ***என்றலும், இளைய கோ அவ் இராமனை***
இறைஞ்சி, 'யாண்டும்,
வென்றியாய்! விதியின் தன்மை
பழியல விளைந்தது ஒன்றோ?
நின்று இனி நினைவது என்னே? நெருக்கி
அவ் அரக்கர் தம்மைக்
கொன்றபின் அன்றோ, வெய்ய கொடுந்
துயர் குளிப்பது?' என்றான்.

என்றலும் *- என்று இராமன் கூறிய உடனே;* ***இளைய கோ*** *- இளையவனாகிய இலக்குவன்;* ***அவ் இராமனை இறைஞ்சி*** *-அந்த இராமனை வணங்கி;* ***வென்றியாய்*** *- வெற்றியை உடையவனே;* ***யாண்டும்*** *- எப்பொழுதும்;* ***விதியின் தன்மை*** *- ஊழ்வினையின் தன்மையால்;* ***பழி அல*** *- பழி தவிர;* ***விளைந்தது ஒன்றோ*** *- (ஒருவனுக்கு) வந்த தீமை (ஏதாவது) உண்டோ?;* ***இனி நின்று நினைவது என்னே*** *- இனிமேல் நின்று (நீடு) நினைப்பதற்கு என்ன காரணம் உள்ளது;* ***அவ் அரக்கர் தம்மை நெருக்கி*** *- அந்த அரக்கர்களைப் (போரில்) நெருக்கிக்;* ***கொன்ற பின் அன்றோ*** *- கொன்ற பிறகல்லவா?;* ***வெய்ய கொடுந்துயர் குளிப்பது*** *- மிகக் கொடிய துன்பத்தில் மூழ்க வேண்டும்;* ***என்றான்*** *- (என்று இலக்குவன் இராமனிடம்) கூறினான்.*

ஊழ்வினையால் மட்டுமே தீங்கு வரும். அத்தீங்கை நம்மால் தடுத்தலும் ஒல்லாது. எனவே துயரப் பட்டுப் பலனில்லை. செய்ய வேண்டுவது அரக்கரை நெருக்கி அழித்தலே என்றான் இலக்குவன். இப்பாடலில் அந்தாதி அமைப்பைக் காண்க.

3534. ***'எந்தை! நீ இயம்பிற்று என்னை?***
எண்மையன் ஆகி, ஏழைச்
சந்த வார் குழலினாளைத்
துறந்தனை தணிதியேனும்,
உந்தையை உயிர்கொண்டானை
உயிருண்ணும் ஊற்றம் இல்லாச்
சிந்தையை ஆகிநின்று, செய்வது என்
செய்கை?" என்றான்.

எந்தை *- என் தலைவனே;* ***நீ எண்மையன் ஆகி*** *- நீ எளிய தன்மையன் ஆகி;* ***ஏழைச் சந்தவார் குழலினாளை*** *- பேதைமை உடையஅழகிய நீண்ட கூந்தலை உடைய சீதையை;* ***துறந்தனை தணிதியேனும்*** *- கைவிட்டுச் (சீற்றத்) தணிவு கொள்வாய் என்றாலும்;* ***உந்தையை*** *-உனது தந்தையாகிய சடாயுவை;* ***உயிர் கொண்டானை*** *- உயிர் கொண்டவனாகிய அரக்கனை;* ***உயிருண்ணும் ஊற்றம் இல்லா*** *- உயிர் கொல்லும் மன வலிமை இல்லாத;* ***சிந்தையை ஆகி நின்று*** *- மனத்தை உடையவனாய் நின்று;* ***செய்வது***

செய்கை என் - செய்யக்கூடிய செயல் எது உள்ளது; **இயம்பிற்று என்னை -** நீ சொல்லியது என்ன, (அது சரியல்ல);**என்றான்-** என்று இலக்குவன் கூறினான்.

சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனை நீ கொல்ல வேண்டும் அவ்வாறன்றி நீ மனம் கலங்கி அவளை முற்றும் துறக்கக் கருதினை எனினும், தந்தையாகிய சடாயுவைக் கொன்ற குற்றத்துக்காகவாவதுஅவனைக் கொல்ல வேண்டும் என்று இலக்குவன் இராமனிடம் கூறினான். எண்மையன் - எளிய தன்மையன். ஏழை - அறியாமையாகிய பேதமைப் பண்பு உள்ளவள். சந்தம் - அழகு. வார் - நீண்ட. ஊற்றம் - வலிமை. நீ இயம்பிற்று என்னை - 'ஆண்மை தீர்ந்தேன், துறந்தனென், தவம் செய்கேனோ? துறப்பெனோ உயிரை? என் செய்கேன் இளவல்' (3532) என்று மனங் கலங்கிக் கூறியதை உட்கொண்டு உரைத்தது.

இருவரும் சடாயுவுக்கு இறுதிக் கடன் செய்தல்

3535. அவ் வழி இளவல் கூற, அறிவனும்
அயர்வு நீங்கி,
'இவ் வழி இனைய எண்ணின்
ஏழைமைப்பாலது' என்னா,
வெவ் வழி பொழியும் கண்ணீர்
விலக்கினன், 'விளிந்த தாதை
செவ் வழி உரிமை யாவும் திருத்துவம்;
சிறுவ!' என்றான்.

இளவல் - இளவலாகிய இலக்குவன்; **அவ்வழி கூற -**அவ்வாறு (எடுத்துக்) கூற; **அறிவனும் -** முற்றுணர்வுடையவனாகிய இராமனும்; **இவ்வழி -** இவ்விடத்தில்; **இனைய எண்ணின் -**இத்தன்மையனவான எண்ணங்களை எண்ணுவது; **ஏழைமைப் பாலது என்னா -**அறியாமையின் பாற்பட்டது என்று எண்ணி; **அயர்வு நீங்கி -** மனத்துன்பம் நீக்கி; **வெவ்வழி பொழியும் கண்ணீர் -** கொடுந்துன்பத்தினால் வழியும் கண்ணீரை; **விலக்கினன் -** துடைத்தவனாய்; **சிறுவ -**(இலக்குவனை) தம்பி, (என விளித்து); **விளிந்த தாதை -** இறந்த தந்தையாகிய சடாயுவுக்கு; **செவ்வழி உரிமையாவும் -** செய்ய வேண்டிய (இறுதிக்) கடமைகளை எல்லாம்; **திருத்துவம் -** திருத்தமாக (முழுமையுறச்); செய்வோம்;**என்றான்-** என்று கூறினான்.

இளவல் கூறியதைக் கேட்ட இராமன் மனம் தேறி, இவ்வாறு சிந்திப்பது அறிவில்லாமையின் பாற்பட்டது என்று உள்ளத்தில் கொண்டு,இலக்குவனைப் பார்த்து, 'இறந்த தந்தையாகிய சடாயுவுக்கு உரிய ஈமச் சடங்குகளைக் குறைவறச் செய்வோம்' என்றான். உரிமை - கடன்கள், சடங்குகள்.

3536. இந்தனம் எனைய என்ன கார்
அகில் ஈட்டத்தோடும்
சந்தனம் குவித்து, வேண்டும்

தருப்பையும் திருத்தி, பூவும்
சிந்தினன்; மணலின் வேதி
தீது அற இயற்றி, தெண் நீர்
தந்தனன்; தாதை தன்னைத் தடக்
கையான் எடுத்துச் சார்வான்,

எனைய - எத்தன்மை உடைய; **இந்தனம் என்ன** - விறகுகள் என்று கண்டவர் வியக்கும் படி; ***கார் அகில் ஈட்டத் தோடும்*** - கரிய அகில் கட்டைகளின் தொகுதியுடன்; **சந்தனம் குவித்து** - சந்தனக் கட்டைகளையும் சேர்த்துக் குவித்து; **வேண்டும் தருப்பையும் திருத்தி** - தேவையான தருப்பைப் புற்களையும் திருத்தமாக அமைத்து; **பூவும் சிந்தினன்** - பூக்களையும் கொண்டு வந்து (சடாயுவின் மீது) தூவினான்; **மணலின் வேதி தீது அற இயற்றி** - (வேத முறைப்படி) மணலினால் மேடையைக் குற்றம் இல்லாமல் அமைத்து; **தெண் நீர் தந்தனன்** - தெளிந்த நீரினையும் கொண்டு வந்து சேர்த்து; **தாதை தன்னை** - (தன்) தந்தையாகிய சடாயு தன்னை; ***தடக்கையான் எடுத்து*** - பெரிய கைகளால் எடுத்துக் கொண்டு; ***சார்வான்*** - இறுதிச் சடங்கு செய்யப்படுதற்கு உரிய மணல் வேதிகைக்குச் சென்று சேர்ந்தான்.

இறுதிச் சடங்கு செய்தற்குரிய விறகு, தருப்பை, பூ, தண்ணீர் ஆகியவற்றைச் சேர்த்து வைத்து, அதற்காக மணல் மேடை அமைத்தையும் இப்பாடல் விளக்குகிறது. இத்தனம் - விறகு, கார் - கரிய; மணலின் வேதி - மணல் மேடை,

3537. ***ஏந்தினன் இரு கைதன்னால்;***
ஏற்றினன் ஈமம்தன்மேல்;
சாந்தொடு மலரும் நீரும் சொரிந்தனன்;
தலையின் சாரல்
காந்து எரி கனல மூட்டி, கடன்
முறை கடவாவண்ணம்
நேர்ந்தனன்-நிரம்பும் நல் நூல் மந்திர
நெறியின் வல்லான்.

நிரம்பும் நல்நூல் மந்திர நெறியின் வல்லான் - நிறைந்த நல்ல நூல்களாகிய சாத்திரங்களின் முறையில் வல்லவனாகிய இராமன்; **நீரும் சாந்தொடு மலரும் சொரிந்தனன்** - நீரையும் சந்தனத்தையும் மலரையும்(உரிய முறைப்படி) பயன்படுத்திச் (சடாயுவின் உடலுக்கு இட்டு); **இருகை தன்னால் ஏந்தினன்** - அவ்வுடலைத் தன் இரண்டு கைகளாலும் எடுத்து; **ஈமம் தன்மேல் ஏற்றினன்** - (விறகுகள் அடுக்கப்பட்ட) ஈம மணல் மேடையின் மேல் ஏற்றி; **தலையின் சாரல் காந்து எரி கனல மூட்டி** - தலைப் பக்கத்தில் எரிகிற நெருப்பைப் பற்ற வைத்து; **கடன் முறை கடவா வண்ணம்** - செய்ய வேண்டிய கடமைகளை முறை தவறாதவாறு; **நேர்ந்தனன்** - செய்தான்.

சடாயுவின் உடலுக்கு, நீரும், சந்தனமும், மலரும் இட்டு அலங்கரித்து, இரு கையில் ஏந்தி, ஈம மணல் மேடையில் ஏற்றித் தலைப் பக்கத்தில் எரிகிற நெருப்பைப் பற்ற வைத்து, செய்ய வேண்டியவற்றை முறை தவறாது இராமன் செய்தனன் என்க. சாரல் -

பக்கம், கஞலுதல் - நெருங்குதல்.

3538. ***தளிர்த்தன கிளர்ந்த மேனித்***
தாமரைக் கெழுமு செம்பூத்
துளித்தன அனைய என்னத் துள்ளி
சோர் வெள்ளக் கண்ணன்
குளித்தனன், கொண்டல், ஆற்று;
குளித்தபின், கொண்ட நல் நீர்
அளித்தனன்-அரக்கர்ச் செற்ற
சீற்றத்தான்-அவலம் தீர்ந்தான்.

அரக்கர்ச் செற்ற சீற்றத்தான் - அரக்கர்களை அழிக்க வேண்டும் என்ற சினத்தினால்; ***அவலம் தீர்ந்தான்*** - (சீதையைப் பிரிந்த) துன்பத்தை நீக்கியவனாகிய இராமன்; **தளிர்த்தன கிளர்ந்த மேனி** - தளிரின் நிறத்தன்மை உடைய செழிப்பொடு கூடிய (தன்) உடலில்; **தாமரைக்கெழுமு செம்பூ** - தாமரையின் செழிந்த சிவந்த மலர்; **துளித்தன அனைய என்ன** - (தேன்) துளிகளைத் துளிர்த்ததை ஒத்தது என்னுமாறு;**துள்ளி சோர் வெள்ளக் கண்ணன்** - துளியாக வடிகிற கண்ணீர்ப் பெருக்கு உடையவனாய்; **கொண்டல் ஆற்றுக் குளித்தனன்** - மேகம் ஆற்றில் படிவதைப் போல (ஆற்றில்) குளித்தான்; **குளித்த பின்** - குளித்து முடித்த பிறகு; **கொண்ட நல் நீர் அளித்தனன்** - (தன் கையில் கொண்ட) நல்ல நீரை நீர்க்கடனாகக் கொடுத்தான்.

இராமன் கண்களுக்குத் தாமரை மலரும் அவன் கண்களில் இருந்து வழியும் கண்ணீருக்கு அம்மலரில் இருந்து வெளிப்படும் தேனும் உவமைகளாயின. இராமன் ஆற்றில் மூழ்கிக் குளித்தது, ஆற்றில் மேகம் படிந்தது போன்றது என்றவாறு. கொண்டல் - மேகம் போன்ற இராமன், துள்ளி - விரித்தல் விகாரம்.

3539. ***மீட்டு இனி உரைப்பது என்னே?***
விரிஞ்சனே முதல மேல், கீழ்
காட்டிய உயிர்கள் எல்லாம்
அருந்தின; களித்த போலாம்;
பூட்டிய கைகளால், அப்புள்ளினுக்கு
அரசை, 'கொள்க' என்று,
ஊட்டிய நல் நீர் ஐயன் உண்ட
நீர் ஒத்தது அன்றே!

விரிஞ்சனே முதல - பிரமனை முதலாகக் கொண்ட; **மேல் கீழ் காட்டிய உயிர்கள் எல்லாம்** - உயர்ந்தவை தாழ்ந்தவை என்று எடுத்துக் காட்டப் பட்ட உயிரினங்களெல்லாம்; **அருந்தின களித்த போலாம்** - (இராமன் சடாயுவுக்குக் கொடுத்த நீர்க்கடனை) அருந்தினவையாய்மகிழ்ந்தவை போலாயின; **அப்புள்ளினுக்கு அரசை** - அந்தப் பறவைகளுக்கு அரசனாகிய சடாயுவை; **'கொள்க' என்று** - '(நீ) ஏற்றுக் கொள்க' என்று கூறி; **பூட்டிய கைகளால்** - (தன்) இணைத்த கைகளால்; **ஊட்டிய நல்நீர்** - உண்பித்த

(நீர்க்கடனுக்கு உரிய) நல்ல நீர்; ***ஐயன்உண்ட நீர் ஒத்தது -*** *(அனைத்துயிர்க்கும்) தலைவன் ஆகிய திருமால் (தானே) உட்கொண்ட நீரைப் போன்றதாயிற்று;* ***மீட்டு இனி உரைப்பது என்னே? -*** *வேறு கூற என்ன உள்ளது. (என்றவாறு).*

சடாயுவுக்கு இராமன் நீர்க்கடன் செய்தபோது சடாயுவின் உயிரன்றி அனைத்து உயிர்களும் அதனை உண்டு மகிழ்ந்தன. இது திருமாலே நீருண்டது போன்றது என்றார். சொரூபி உண்டது சொரூபங்கள் உண்டன போல் ஆனது என்றவாறு. விரிஞ்சன் - பிரமன், பூட்டிய கைகள் - சேர வைத்த கைகள், நல்நீர் - ஐயனே ஊட்டியதால் நல்நீர் எனப்பட்டது. காட்டிய - பெயரெச்சம், அருந்தின - முற்றெச்சம், அன்று, ஏ - அசைகள் ஏகாரம் தேற்றம்; அன்றே தேற்றேகாரமாகக் கொண்டும் பொருள் கொள்ளலாம்.

3540. பல் வகைத் துறையும், வேதப் பலிக்
கடன் பலவும், முற்றி,
வெல் வகைக் குமரன் நின்ற
வேலையின், வேலை சார்ந்தான்-
தொல் வகைக் குலத்தின் வந்தான்
துன்பத்தால், புனலும் தோய்ந்து,
செல் வகைக்கு உரிய எல்லாம்
செய்குவான் என்ன, வெய்யோன்.

வெல் வகைக் குமரன் - *வெற்றி பெறும் வகையறிந்த சக்கரவர்த்தித் திருமகனாகிய இராமன்;* ***பல்வகைத் துறையும் -*** *நீத்தார்க்குரிய பலவகைச் சடங்குகளையும்;* ***வேதப் பலிக் கடன் பலவும் -*** *வேத விதிப்படி செய்ய வேண்டிய பிண்டபலி முதலிய கடமைகள் பலவற்றையும்;* ***முற்றி நின்ற வேலையின் -*** *முடித்து நின்ற பொழுதில்;* ***வெய்யோன் -*** *வெப்பம் மிக்க கதிர்களை உடைய கதிரவன்;* ***தொல்வகைக் குலத்தின் வந்தான் -*** *தொன்று தொட்டு வரும் சூரிய குலத்தில் தோன்றிய (இராமனது);* ***துன்பத்தால் -*** *(சடாயுவை இழந்த) துன்பத்துக்காக;* ***புனலும் தோய்ந்து -*** *(தான்) நீரில் ஆடி;* ***செல் வகைக்கு உரிய எல்லாம் செய்குவான் என்ன-*** *(சடாயு) செல்லும்கதிக்குத் தேவையான (சடங்குகளை) எல்லாம் செய்பவன் போல;* ***வேலை சார்ந்தான் -*** *கடலில் (சென்று) மறைந்தான். இராமன் நீத்தார் கடன்களை முறையாகச் செய்து முடித்த வேளையில், கதிரவன் அவனது துன்பத்தைக் கண்டு பொறுக்காது தானும் புனலாடிச் சடங்கு செய்பவன் போல் கடலில் சென்று மறைந்தான் என்பதாம். தொல்வகைக் குலத்தின் வந்தான் என்பது சடாயுவைக் குறிக்கும் என்பாருமுளர்.*

அயோமுகிப் படலம்

அயோமுகி என்ற அரக்கியின் செயல்களை விளக்குவது, அயோமுகிப் படலம் ஆகும். இது அயோமுகியைப் பற்றிக் கூறப்பட்ட படலம் என விரிந்து நிற்கும். அயோமுகி என்ற சொல் இரும்பினால் ஆகியது போன்ற முகம் உடையவள் என்று பொருள் தரும். இலக்குவன்பால் காதல் கொண்ட அயோமுகியின் செயல்கள் இப்படலத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இராமன் மேல் காதல் கொண்டு இலக்குவனால் உறுப்பிழந்த சூர்ப்பணகையின் பாவிகம் சார் முதல் கதைக்கு ஒத்த இணைக் கதையாக இது விளங்குகிறது. அயோமுகி ஒரு நிகழ்ச்சிப் பாத்திரமாவாள். கதையில் இராமனும் இலக்குவனும் பிரியும் சிறு பிரிவுக்கு இவள் வழி வகுக்கிறாள். அப்பிரிவின் அவல உணர்வும், பாசப் பிணைப்பும் இப்பகுதியில் கம்பரால் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளமை அறியற்பாலது.

சடாயுவுக்கு உரிய நீர்க் கடன் செய்த பின் இராமன் இலக்குவனுடன் சீதையைத் தேடிக் கொண்டு செல்லுகிறான். செல்லும் வழியில் நீர் வேட்கை கொண்ட இராமன், இலக்குவனை நீர் கொண்டு வருமாறு வேண்டுகிறான். இலக்குவன் நீர் கொண்டு வரச் சென்ற வழியில் அயோமுகி இலக்குவன் மீது காதல் கொண்டு, தன் மோகனை என்னும் மந்திர வலிமையால்அவனை மயக்கி வலிய எடுத்துச் சென்றாள். மோக மந்திர வலிமை அவள் தழுவி எடுத்த உடனே நீங்கிவிட்டது. இலக்குவன் அவளது உறுப்புக்களைத் துணித்து மீண்டும் இராமனிடம் வந்த செய்தி இப்பகுதியில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இப்படல நிகழ்ச்சிகள் - முழுவதும் இரண்டு இரவு மற்றும் ஒரு பகல் நேர நிகழ்ச்சியாகும். இரவின் - காரிருளில் சீதையைப் பிரிந்து வருந்தும் இராமனது அவலத்தைக் கவிஞர் நெஞ்சுருக விவரித்துள்ளார். துணைவிக்காக மட்டுமன்றித் துணையாக வந்த இலக்குவனுக்குக் கூறவும் யுத்த காண்ட நாகபாசப் படலத்தில் இராமன் வருந்துதலும் (8221 - 8227) மீண்டும் பிரமாத்திரப் படலத்தில் வருந்துதலும் (8637 - 8660) இங்குக் குறிக்கத்தக்க குறிப்பு. இவ் வவலப் புலம்பல்களுக்கு முன்னோடியாக இப்படலத்தில் (3603 - 3617) இராமனின் துயர் புலப்படுத்தும் அவலப் பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. மானிடச் சட்டையில் வந்த இறைவன் மானுட உணர்ச்சிகளை வெளிக் காட்டும் மனிதனாக இங்குக் காட்சி தருகிறான்.

இராமலக்குவர் மலையில் தங்குதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3541. அந்தி வந்து அணுகும்வேலை,
அவ் வழி, அவரும் நீங்கி,
சிந்துரச் செந் தீக் காட்டு ஓர்
மை வரைச் சேக்கை கொண்டார்;
இந்திரற்கு அடங்கல்செல்லா
இராக்கதர் எழுந்ததென்ன,

வெந் துயர்க்கு ஊற்றம் ஆய விரி
இருள் வீங்கிற்று அன்றே.

அந்தி வந்து அணுகும் வேலை - அந்தி மாலைப் பொழுது வந்து சேரும் வேளையில்; **அவரும் -** அந்த இராமலக்குவர்கள்; **அவ்வழி நீங்கி-** அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு; **செந்தீ சிந்துரக் காட்டு -**சிவந்த தீயினைப் போல சிந்துரப் பொடிகள் (காட்சி) காட்டுகிற; **ஓர் மை வரைச் சேக்கை கொண்டார் -** ஒரு பெரிய மலையைத் (தாங்கள்) தங்குமிடமாகக் கொண்டார்கள்; **வெந்துயர்க்கு ஊற்றம் ஆய -** பெருந்துன்பத்துக்கு வலிய இடமாக; **விரி இருள் -** (எங்கும்) பரவிய இருள்; **இந்திரற்கு அடங்கல் செல்லா இராக்கதர் எழுந்ததென்ன -** இந்திரனுக்கு அடங்காத அரக்கர்கள் ஒன்றாக வந்து தோன்றியது போல; **வீங்கிற்று -**எழுந்து பரவியது.

சடாயுவின் இறுதிக் கடன் முடித்த இராமலக்குவர் ஒரு மலையில் தங்கினர். அப்போது இந்திரனுக்கு அடங்காத அரக்கர் எங்கும் தோன்றியதைப் போல காரிருள் எழுந்து எங்கும் பரவியது. வெந்துயர்க்கு ஊற்றம் ஆய விரி இருள் - சீதையைப் பிரிந்த இராமனுக்குப் பெரும் வேதனையைத் தருவதாலும், இலக்குவனைச் சிறுபொழுது பிரிந்து இராமன் வருந்தக் காரணமாக இருப்பதாலும் இவ்வாறு கூறப்பட்டது. இப்படலத்தில் "விரி இருள் வீங்கிற்று" கம்ப. (3541) என்ற தொடக்கமும், "துன்னிய செங்கதிர்ச் செல்வன் தோன்றினான், (3641) புலம்புறு விடியலில் கடிது போயினார். (3642) என்ற முடிவும் அமைந்திருப்பதால் இப்படல நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் இரு இரவு ஒரு பகல் நிகழ்ச்சிகளே என்பதைஅறியலாம். அந்தி என்ற சிறு பொழுது தொடக்கமாகவும் விடியல் என்ற சிறுபொழுது முடிவாகவும். அமைதலின் சிறப்பை எண்ணுக. அந்தி - பகல் பொழுதின் பிற்கூறு, மை - பெரிய சேக்கை - படுக்கை, வீங்குதல் - மிக்குத் தோன்றுதல். செல்லா - ஈறு கெட்ட எதிர் மறைப் பெயரெச்சம், வெந்துயர் - பண்புத்தொகை, விரிஇருள் - வினைத்தொகை. அன்றே - ஈற்றசை.

உறக்கம் இன்றித் துயரால் நலிதல்

3542. **தேன் உக அருவி சிந்தி,**
தெருமரல் உறுவ போல,
கானமும், மலையும், எல்லாம் கண்ணின்
நீர் உகுக்கும் கங்குல்,
மானமும் சினமும் தாதை மரணமும்,
மைந்தர் சிந்தை,
ஞானமும் துயரும் தம்முள் மலைந்தென,
நலிந்த அன்றே.

கானமும் மலையும் எல்லாம் - காடுகளும் மலைகளும் ஆகிய எல்லாமும்; **தெருமரல் உறுவ போல -** (இராமலக்குவர் துன்பத்துக்கு) மனச்சுழற்சி அடைபவைபோல; **தேன் உக அருவி சிந்தி -**தேனினையும் அருவி நீரினையும் ஒழுக விடுவதால்; **கண்ணின் நீர் உகுக்கும் -**(அவை) கண்ணீர் வெளிப்படுவது போல் வெளிப்படும்; **கங்குல் -** அன்று இரவிலே; **மானமும் -** (சீதையை இராவணன் கவர்ந்து சென்றதால் ஏற்பட்ட) அவமானமும்; **சினமும் -** அந்த (இராவணன் மீது தோன்றிய) சினமும்; **தாதை**

***மரணமும்* - தந்தையாகிய சடாயுவின் மரணத்தால் (ஏற்பட்ட மனத் துயரமும்); **ஞானமும்** - நல்லறிவும்; **துயரமும்** - துன்பமும்; **தம்முள் மலைந்தென** - தங்களுக்குள் (முரண்பட்டுப்) போரிட்டது போல;**மைந்தர் சிந்தை** - வலிமையுடைய இராமலக்குவர்களுடைய மனத்தில்;**நலிந்த** - தாக்கி வருத்தின.

காடும் மலையும் இராமலக்குவர் துன்பத்துக்கு வருந்துபவை போல் தேனையும் அருவி நீரையும் சொரிந்தன. அவர்களுடைய மனத்தில்அவமானமும், சினமும், துயரமும் மோதியது. நல்லறிவும் துன்பமும் தம்முள் மாறுபட்டுப் போர் புரிவதைப் போல் அவர்களை வருத்தின. தெருமரல் - மனச் சுழற்சி, "அலமரல் தெருமரல் ஆயிரண்டும் சுழற்சி" என்பர் தொல்காப்பியனார் (தொல் சொல் உரி 13) கங்குல் - இரவு, மானம் - அவமானம், ஞானம் - தூய அறிவு, அன்று, ஏ - அசைகள்

***3543.* மெய் உற உணர்வு செல்லா**
அறிவினை வினையின் ஊக்கும்
பொய் உறு பிறவிபோல, போக்க
அரும் பொங்கு கங்குல்,
நெய் உறு நெருப்பின் வீங்கி
நிமிர்தர, உயிர்ப்பு நீள,
கையறவு உறுகின்றாரால்; காணல்
ஆம் கரையிற்று அன்றே.

மெய் உற உணர்வு செல்லா - தத்துவ ஞானத்தின் கண் உணர்வு பொருந்தியமையாத; **அறிவினை** - அறிவை; **வினையின் ஊக்கும்** - தீவினையின் கண் செலுத்துகிற; **பொய் உறு பிறவிபோல** -பொய்மைத் தன்மை மிக்க பிறப்புப் போல; **போக்க அரும் பொங்கு கங்குல்** -நீக்க முடியாது மென் மேல் வளருகிற (அந்த) இராக்காலத்தின் கண்;**உயிர்ப்பு** - பெருமூச்சு; **நெய் உறு நெருப்பின் வீங்கி நிமிர்தர** - நெய் சொரியப்பெற்ற நெருப்பைப் போல மிக ஓங்கி நிற்க; **நீள கை அறவு உறுகின்றார்** - நீண்ட செயலறுதலை அடைகின்றார்கள்; **காணல் ஆம் கரையிற்று அன்றே** - (அந்நிலை நம்மால்) காணத்தகுந்த எல்லையுடையது அன்று.

தத்துவஞானமுடையவரன்றிப் பிறரால் நீக்க முடியாத பிறவி போல, மன உறுதி இல்லாமையால் இராமலக்குவரின் துன்பம் நீக்க முடியாது உள்ளது என்றவாறு. பிறவியை இருளாகக் கூறும் கவி மரபை எண்ணுக. காணல் ஆம் கரையிற்று என்பதை இரவுக்கு இணைத்துத் துன்பத்தால்வருந்தும் இராமலக்குவருக்கு அவ்விரவு எல்லையில்லாது நீண்டதெனவும் கொள்ளலாம். மெய் - தத்துவ ஞானம் ஊக்கும் - உந்திச் செலுத்தும்.உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு கை அறவு - செயலற்று இருத்தல், கரை - எல்லை. உறு பிறவி - வினைத்தொகை, ஆல், ஏ - அசைகள்.

***3544.* யாம் அது தெரிதல் தேற்றாம்; இன்**
நகைச் சனகி என்னும்
காமரு திருவை நீத்தோ?

முகமதி காண்கிலாதோ?
தே மரு தெரியல் வீரன் கண்
எனத் தெரிந்த செய்ய
தாமரை, கங்குற் போதும், குவிந்திலாத்
தன்மை என்னோ?

தேமரு தெரியல் வீரன் - தேன் பொருந்திய மலர் மாலையை அணிந்த வீரனாகிய இராமன்; **கண் எனத் தெரிந்த -** கண் என்று (சிறப்பாகச்) சொல்லப்பட்ட; **செய்ய தாமரை -** சிவந்த தாமரை மலர்கள்; **கங்குற் போதும் -** இரவுக் காலத்திலும்; **குவிந்திலாத் தன்மை -**குவிதல் இல்லாதிருந்த தன்மை; **இன் நகைச் சனகி எனனும் -** இனிய புன்முறுவலை உடைய சானகி என்னும்; **காமரு திருவை நீத்தோ -**விரும்பத் தகுந்த திருமகளை இழந்ததாலா?; **முகமதி காண்கிலாதோ -** (அவளது) முகமாகிய சந்திரனைக் காணாததாலா?; **என்னோ -**என்ன காரணம் என்று; **அது யாம் தெரிதல் தேற்றாம் -** அதை நம்மால் தெளிவாக அறியக் கூடவில்லை.

சீதையைப் பிரிந்ததனாலும் அவளது முகமதி காணாததாலும் இராமனது செந்தாமரைக் கண்கள் உறங்காதது போல் இரவுக் காலத்தில் கூடத் தாமரை மலர்கள் குவியவில்லை என்றவாறு. செந்தாமரை மலரிலும் இராமபிரானது தாமரைத் திருக்கண்களிலும் உறைந்த பிராட்டியின் பிரிவு அவற்றை உறங்காமலும், குவியாமலும் செய்தன என்க. காமரு - விரும்பத்தக்க, தெரியல் - மாலை, தேற்றாம் - தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. முகமதி - உருவகம், ஒகாரங்கள் ஐயப் பொருள் குறித்து வந்தன. உம்மை - சிறப்புப் பொருளது.

3545. பெண் இயல் தீபம்
அன்ன பேர் எழிலாட்டிமாட்டு
நண்ணிய பிரிவு செய்த நவையினார்
நவையில் உள்ளத்து,
எண்ணியது அறிதல் தேற்றாம்;
இமைத்தில, இராமன் என்னும்
புண்ணியன் கண்ணும், வன் தோள் தம்பி
கண் போன்ற அன்றே.

பெண் இயல் தீபம் அன்ன - பெண்களில் விளக்கை ஒத்த; **பேர்எழிலாட்டி மாட்டு -** பேரழகு உடைய சீதையின் காரணமாக (ஏற்பட்ட);**நண்ணிய பிரிவு செய்த -** பொருந்திய பிரிவு தனக்குச் செய்த; **நவையினார் -** பெருவருத்தத்தினையுடைய (இராமனார்);**நவையில் உள்ளத்து -** (தன்) குற்றமற்ற உள்ளத்தில்; **எண்ணியது அறிதல் தேற்றாம்-** நினைத்தது (எது என்பதை) யாம் அறியக் கூடவில்லை; **இராமன் என்னும் புண்ணியன் கண்ணும் -** இராமன் (என்னும் பெயர் கொண்ட அந்த) நல்வினையை உடையவனுடைய கண்களும்; **இமைத்தில -**மூடி உறங்காதனவாய்; **வன்தோள் தம்பி கண் போன்ற அன்றே -**வலிமை உடைய தோள்களை உடைய (அவன்) தம்பியாகிய இலக்குவனின் கண்களையே ஒத்து விளங்கின.

பதினான்கு ஆண்டுகள் நயனம் இமைக்காது காத்த இலக்குவன் கண்களைப் போல இராமனது கண்களும், மானம், சினம், துயரம், ஆகிய உணர்ச்சிகளால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு உறங்காவாயின என்றவாறு. பெண் இயல் தீபம் அன்ன பேர் எழிலாட்டி - தன்னையும் பிற சுற்றுப் புறப் பொருள்களையும் விளக்கிக் காட்டும் விளக்கினைப் போல், சீதை தன் பிறந்த குலம், புகுந்த குலம், பெண் குலம் ஆகியவற்றின் பெருஞ் சிறப்பை விளங்க வைப்பவளாதலால் "தீபம் அன்ன" என்றார். இதனைச் சுந்தர காண்டத்தில் வரும்.

"உன் பெருந்தேவி என்னும் உரிமைக்கும், உன்னைப் பெற்ற மன் பெரு மருகி என்னும் வாய்மைக்கும், மிதிலை மன்னன் தன் பெருந் தனயை என்னும் தகைமைக்கும், தலைமை சான்றாள்- என்பெருந் தெய்வம் ஐயா! இன்னமும் கேட்டி என்பான் (6032)

உன் குலம் உள்ளது ஆக்கி, உயர் புகழ்க்கு ஒருத்தி ஆய தன் குலம் தன்னது ஆக்கி," (6034)

என்ற பாடல்களோடு ஒப்பிட்டு நயம் காணலாம். அன்று ஏ - ஈற்றசைகள்

3546. 'வண்டு உளர் கோதைச் சீதை
வாள் முகம் பொலிய வானில்
கண்டனென்' என்று, வீரற்கு,
ஆண்டு ஒரு காதல் காட்ட,
தண் தமிழ்த் தென்றல் என்னும்
கோள் அராத் தவழும் சாரல்,
விண்தலம் விளக்கும் செவ்வி வெண்
மதி விரிந்தது அன்றே.

'வண்டு உளர் கோதைச் சீதை - *வண்டுகள் மொய்த்து ஒலிக்கிற மாலையை அணிந்த சீதையினது;* **வாள்முகம் -** *ஒளியுடைய முகத்தை;* **வானில் பொலியக் கண்டனென் என்று -** *ஆகாயத்தில் அழகு விளங்கக் கண்டேன் என்று;* **வீரற்கு -** *வீரனாகிய இராமனுக்கு;* **ஆண்டு ஒரு காதல் காட்ட -** *அவ்விடத்து ஓர் ஆசையை உண்டாக்கிக் காட்டுமாறு;* **தண் தமிழ்த் தென்றல் என்னும் -** *குளிர்ந்த இனிமையான தென்றல் காற்று என்றுகூறப்படுகிற;* **கோள் அராத்தவழும் சாரல் -** *குறிதவறாமல் கொள்ளும் தன்மை உள்ள பாம்பு ஊர்கிற பக்க மலையில்;* **விண்தலம் விளக்கும் -** *ஆகாயத்தின் இடத்தைத் தன் (ஒளியால்) விளங்கச் செய்யக்கூடிய;* **செவ்வி-** *அழகுடைய;* **வெண் மதி விரிந்தது -** *வெண்மையான நிலவு கதிர் வீசிப் பரவியது.*

சீதையைக் காணாது வருந்திய இராமன் அவளது திருமுகம் கண்டேன் என்று ஆசை கொள்ளுமாறு சந்திரன் உதித்தான் என்றார். பிரிவின் கண் பெரும் பிழை தருவது தென்றல் ஆகலின் அதனைக் கோளரவாக உருவகித்தார். தண் தமிழ்த் தென்றல் - குளிர்ந்த இனிமை உடைய தென்றல், தமிழ் போல் இனிய தென்றல், தமிழ் நாட்டு இனிய தென்றல் என்று பலவாறு பொருள் தரும். தமிழ் - இனிமை என்னும் பொருளும் தரும், தண் தமிழ்த் தென்றல் - கம்பரின் மொழிப் பற்றைத் தெளிவுறக் காட்டும் சான்றாகும். அகத்தியப் படலத்தில்

"தழற் புரை சுடர்க் கடவுள் தந்த தமிழ்", 3, 3, 41" "என்றும் உள தென் தமிழ் இயம்பி இசை கொண்டான்" (2671)

என்று வந்துள்ள வரிகள் கம்பர் பெருமானின் தமிழ்ப் பற்றை விளக்குவனவாகும் என்பதையும் எண்ணுக. உளர்தல் - ஒலித்தல், வாள் - ஒளி, சாரல் - பக்க மலை. கோள் - முதல் நிலை நீண்ட தொழிற் பெயர், அன்றே - ஈற்றசை.

3547. களியுடை அனங்கக் கள்வன்
கரந்து உறை கங்குற்காலம்
வெளிபடுத்து, உலகம் எங்கும்
விளங்கிய நிலவின் வெள்ளம் -
நளி இருள் பிழம்பு என்று, ஈண்டு,
நஞ்சொடு கலந்த நாகத்
துளை எயிற்று ஊறல் உற்றதாம்
என - சுட்டது அன்றே.

களியுடை அனங்கக் கள்வன் - மனச் செருக்குடைய உருவிலியாகிய மன்மதக் கள்ளன்; **கரந்துறை கங்குற் காலம் -**மறைந்து வாழுகிற இரவுக்காலத்தில்; **உலகம் எங்கும் -** உலகம் முழுவதிலும்; **வெளிபடுத்து விளங்கிய -** வெளிப்பட்டு விளங்கிய; **நிலவின் வெள்ளம் -** நிலவினது மிக்க ஒளி; **நளி இருள் பிழம்பு என்று -** செறிந்த இருள்கூட்டம் என்னும்படி; **ஈண்டு நஞ்சொடு கலந்த நாக -** மிகுந்து நெருங்கிய நஞ்சு சேர்ந்த நாகப் பாம்பினது; **துளை எயிற்று ஊறல் -** உள் துளை உடைய பல்லில் ஊறுகிற நஞ்சு; **ஊற்றதாம் எனச் சுட்டது -**பொருந்தியது என்னும்படி, (இராமனை) மிகுதியும் வருத்தியது.

மன்மதன் செருக்குடன் மறைந்து வாழுகிற இரவுக் காலத்தில் தோன்றிய நிலவு ஒளி இராமனை நாகத் துளை எயிற்றில் இருந்து வெளிப்பட்ட நஞ்சு போல் சுட்டது என்பதாம். இருட்பிழம்பு - நஞ்சுள்ளநாகம், துளை எயிறு - பிறை நிலவு, நிலவு ஒளி - நஞ்சு என்க. களியுடை அனங்கன் - பிரிந்தவரைத் துன்பப்படுத்தி அவர் தம் வருத்தத்தில் இன்பம் காண்பவன்; காம மயக்கத்தைப் பிறக்கச் செய்யும் போதை உடையவர் எனலுமாம். அனங்கன் - உருவம் அற்றவன் (மன்மதன்) அங்க நாட்டில் உள்ள காமன் ஆச்சிரமச் சிறப்பை இராமனுக்கு உரைத்த விசுவாமித்திரர்.

"திங்கள் மேவும் சடைத் தேவன் மேல், மாரவேள்
இங்கு நின்று எய்யவும், எரிதரும் நுதல் விழிப்
பொங்கு கோபம் சுட, பூளை வீ அன்ன தன்
அங்கம் வெந்து அன்று தொட்டு அனங்கனே ஆயினான்)339)
வாரணத்து உரிவையான் மதனனைச் சினவு நாள்,
ஈரம் அற்று அங்கம் இங்கு உகுதலால், இவண் எலாம்
ஆரணத்து உறையுளாய்; அங்க நாடு; இதுவும் அக்
காரணக் குறியுடைக் காமன் ஆச்சிரமமே)340)

என்று மன்மதன் அனங்கன் ஆனதைக் கூறுவார். நளி - செறிவு, துளை எயிறு - துளை பொருந்திய நச்சுப் பல், நளி இருள் - உரிச்சொல் தொடர், இருட்பிழம்பு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஊறல் -தொழிலாகுபெயர். அன்றே - ஈற்றசை.

3548. இடம்படு மானத் துன்பம், இருள்தர,
எண்ணின் தீர்ந்தான்
விடம் பரந்தனையது ஆய வெண்
நிலா வெதுப்ப, வீரன்,
படம் பரந்தனைய அல்குல், பால்
பரந்தனைய இன் சொல்,
தடம் பெருங் கண்ணினாள்தன்
தனிமையை நினையலுற்றான்.

வீரன் - *வீரனாகிய இராமன்;* ***விடம் பரந்தனையது ஆய -****நஞ்சு (எங்கும்) பரந்தது போன்றதாகிய;* ***வெண் நிலா வெதுப்ப -****வெள்ளிய நிலவு (ஒளியானது) (தன்னை) வருத்தவும்;* ***இடம்படு மானத் துன்பம் இருள்தர -*** *(தனக்கு ஏற்பட்ட) பெரிய அவமானமாகிய துன்பம் (சீதையை இராவணன் கவர்ந்து சென்றது) அறிவைக் கெடுக்கவும்;* ***எண்ணின்தீர்ந்தான் -*** *மற்ற எண்ணங்கள் நீங்கினவனாகி;* ***படம் பரந்தனைய அல்குல் -*** *பாம்பின் படம் விரிந்தது போன்ற அல்குலினையும்;* ***பால்பரந்தனைய இன் சொல் -*** *பாலில் (கலந்து) பரந்துள்ள இனிமை போன்ற இனிய சொற்களையும்;* ***தடம் பெருங் கண்ணினாள் -****(காதளவோடி) நீட்சி அமைந்த கண்களையும் உடையவளாகிய;* ***தன் தனிமையை நினையலுற்றான் -*** *(சீதை) தன் தனிமையைப் பற்றி எண்ணுபவன் ஆனான்.*

நஞ்சு பரந்தது போல் எங்கும் நிலவு ஒளி பரவித் தன்னை வருத்துதலால் இராமன் மானத் துன்பம் அறிவை அழிக்க வேறு ஒரு நினைவும் இன்றிச் சீதையின் தனிமை குறித்து எண்ணத் தொடங்கினான். 8இராமன் சீதையை எண்ணி வருந்துதல்

கலிவிருத்தம்

3549. மடித்த வாயன்;
வயங்கும் உயிர்ப்பினன்,
துடித்து வீங்கி,
ஒடுங்குறு தோளினன்;
பொடித்த தண் தளிர்ப்
பூவொடு மால் கரி
ஒடித்த கொம்பு அனையாள்
திறத்து உன்னுவான்:

மடித்த வாயன் - *(இராமன்) பிரிவுத் துயராலும், (இராவணன் மேல் கொண்ட) சினத்தாலும், கடித்த உதட்டினை உடையவனாய்;* ***வயங்கும் உயிர்ப்பினன் -***

வெளிப்பட்டு விளங்குகிற பெருமூச்சை உடையவனாய்; **துடித்து வீங்கி ஒடுங்குறு தோளினன் -** (மனத் துன்பத்தால்) துடித்து, (இராவணனை அழிக்க வேண்டும் என்பதால்) பூரிப்பு அடைந்து, (செய்வது அறியாமையால்) தளர்ந்த தன்மை அடைந்த தோள்களை உடையவனாய்; **மால் கரி ஒடித்த -** மதயானை ஒடித்த (இராவணன்); **பொடித்த தண் தளிர்ப் பூவொடு -** சிறிதாக வெளிப்பட்ட குளிர்ந்த இலைகளையும் பூக்களையும் உடைய; **கொம்பு அனையாள் திறத்து -** கொம்பினைஒத்தவளாகிய சீதையின் தன்மை பற்றி; **உன்னுவான் -**நினைத்தான்.

சினமும் துயரும், பெருமூச்சும் கொண்ட இராமன், வாய் மடித்து, பெருமூச்சு விட்டு, தோள் துடித்து ஓங்கி ஒடுங்கச் சீதையைப் பற்றி எண்ணத் தொடங்கினான் என்க. மால்கரி - இராவணனுக்கும், கொம்பு - சீதைக்கும், தளிரும் பூவும் - அவளது மேனி நிறத்துக்கும் உவமைகளாம்.

3550. ' "வாங்கு வில்லன் வரும், வரும்"
என்று, இரு
பாங்கும், நீள் நெறி
பார்த்தனளோ?' எனும் -
வீங்கும் வேலை விரி
திரை ஆம் என,
ஓங்கி ஓங்கி ஒடுங்கும்
உயிர்ப்பினான்.

வேலை வீங்கும் விரிதிரை ஆம் என - கடலில் மிகுந்து வருகின்ற பரந்த அலைகள் ஆகும் என்று சொல்லும் படியாக; **ஓங்கி ஓங்கி ஒடுங்கும் உயிர்ப்பினான் -** மேலும் மேலும் மிகுந்து அடங்குகிற பெருமூச்சினை உடையவனாகிய (இராமன்); **வாங்கு வில்லன் வரும் வரும் என்று -**(இராவணனிடம் இருந்து தன்னை மீட்க) வளைந்த வில்லினை உடைய (கணவன்) வருவான் வருவான் என்று நினைத்து; **இருபாங்கும் நீள் நெறி பார்த்தனளோ -** இரு பக்கங்களிலும் உள்ள நீண்ட வழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாளோ?; **எனும் -** என்று எண்ணினான்.

கடல் அலை போல் மீண்டும் மீண்டும் பெருமூச்சு விட்ட இராமன் வருவான் வருவான் என்று சீதை இரு பக்கங்களிலும் உள்ள நீண்டவழியைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பாளோ என்று எண்ணினான். 'சுருதி நாயகன் வரும் வரும்' என்பது ஓர் துணிவால் கருதி மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணாள் (5077) என்ற கவிக்கூற்று இங்கு ஒப்பிடத்தக்கது. வாங்குதல் - வளைத்தல், பாங்கு - பக்கம், நெறி - வழி, வரும் வரும் - அடுக்குத் தொடர்; வருவது உறுதி என்ற பொருள் குறித்தது. ஓங்கி ஓங்கி - அடுக்குத் தொடர் இடையீடு இல்லாமல் என்ற பொருளது.

3551. தன் நினைந்திலள்
என்பது சாலுமோ -
மின் நினைந்த

விலங்கும் எயிற்றினான்,
"நில் நில்" என்று நெருங்கிய
போது அவள்
என் நினைந்தனளோ?'
என எண்ணுமால்.

மின் நினைந்த விலங்கும் எயிற்றினான் - *மின்னலைப் போல இடை விலகியுள்ள பற்களை உடைய இராவணன்;* ***நில் நில் என்று நெருங்கிய போது -*** *நில் நில் என்று கூறிக் கொண்டு நெருங்கிய போது;* ***அவள் தன் நினைந்திலள் என்பது சாலுமோ -*** *அந்தச் சீதை என்னை நினைக்கவில்லை என்று கூறுவது பொருந்துமோ?;* ***என் நினைந்தனளோ -*** *என்னைப் பற்றி என்னென்ன நினைத்தாளோ?;* ***என எண்ணும் -****என்று இராமன் எண்ணினான்.*

'இராவணன் தன்னை நெருங்கிய போது சீதை என்னை நினைக்கவில்லை என எண்ணுவது பொருந்துமோ? அவள் என்னென்ன நினைத்தாளோ' என்று இராமன் எண்ணினான். தன் என்றது ஈண்டுஇராமனை; இதைச் சீதையைக் குறிப்பதாகக் கொண்டும் உரை கூறலாம். சாலுதல் - பொருந்துதல், என் நினைத்தனளோ - தன்னைக் காக்க வேண்டிய காலத்துக் காக்க வராமையால் மாரீசனின் மாயக் குரல் கேட்டு முன்னமே மனம் கலங்கி இருந்த சீதை யாது கருதினாளோ என்றபடி. விலங்குதல் - இடைவெளியுடன் அமைதல். நில் நில் - அடுக்கு சினக் குறிப்பினது. ஆல் - ஈற்றசை.

3552. 'நஞ்சு காலும் நகை
நெடு நாகத்தின்
வஞ்ச வாயில் மதி
என மட்குவாள்,
"வெஞ்சினம் செய் அரக்கர்
தம் வெம்மையை
அஞ்சினான் கொல்?" என்று
ஐயுறுமால்' என்பான்.

நஞ்சு காலும் நகை நெடு நாகத்தின் - *நஞ்சினை வெளிப்படுத்துகிற பற்களை உடைய நீண்ட (இராகு என்னும்) பாம்பினது;* ***வஞ்ச வாயில் மதி என மட்குவாள் -*** *கொடிய வாயின் கண் பட்ட நிலவு போல் ஒளி மழுங்கியவளான (சீதை);* ***"வெஞ்சினம் செய் அரக்கர் தம் -****கொடிய சினத்தைச் செய்கிற அரக்கர்களுடைய;* ***வெம்மையை அஞ்சினான் கொல் -*** *கொடுமையான (வலிமைக்கு) அஞ்சினான், (தன்னை மீட்க வராமையால்) போலும்";* ***என்று ஐயுறும் என்பான் -*** *என்று ஐயப்படுவாள் என எண்ணினான்.*

நாகத்தின் வாய்ப்பட்ட மதி தன் ஒளி குன்றுதல் போல் இராவணன் வயப்பட்ட சீதை ஒளி குன்றினாள் என்றபடி. நாகத்தின் வஞ்ச வாயின் பட்ட மதி இராவணன் கையகப்பட்ட சீதைக்கு உவமை. நாகம் - இராவணன், மதி - சீதை. காலுதல் - வெளிப்படுத்தல், உமிழ்தல். நகை - பல். மட்குவாள் - ஒளி மங்கிக் குறைவாள். கொல் - ஐயப்பொருள் தருவதோர் இடைச் சொல், ஆல் - அசை.

3553. ***பூண்ட மானமும், போக்க***
அருங் காதலும்,
தூண்ட நின்று, இடை
தோமுறும் ஆர் உயிர்,
மீண்டு மீண்டு
வெதுப்ப, வெதும்பினான்,
'வேண்டுமோ எனக்கு இன்னமும்
வில்?' என்பான்.

பூண்ட மானமும் - *(இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்ததால்) தனக்கு ஏற்பட்ட அவமானமும்;* ***போக்க அருங்காதலும் -*** *(அவள் மீது கொண்ட) நீக்க முடியாத காதலும்;* ***தூண்ட -*** *தூண்டுதலினால்;* ***இடைநின்று -*** *நடுவில் நின்று;* ***தோமுறும் -*** *துன்பம் அடைகிற;* ***ஆர் உயிர் -*** *(தன்) அருமையான உயிரை;* ***மீண்டு மீண்டு வெதுப்ப -*** *(அவை - அவமானமும், காதலும்) மாறி மாறி வருத்துவதனால்;* ***வெதும்பினான் -*** *மனம் வருந்தினவனாகிய (இராமன்);* ***எனக்கு இன்னமும் வில் வேண்டுமோ என்பான் -*** *எனக்கு இனிமேலும் (கையில்) வில் வேண்டுமோ என்று கூறினான்.*

அவமானமும் காதலும் தேய் புரிப் பழங்கயிற்றைப் பற்றிய இரு யானைகள் போலத் தன் உயிரை அலைக்கழித்தலால் பெருந்துன்பம்கொண்ட இராமன், சீதையைக் காப்பாற்ற உதவாத வில் இன்னமும் என் கையில் வேண்டுமோ என்றான். தோமுறுதல் - துன்பம் அடைதல்.

3554. ***வில்லை நோக்கி நகும்;***
மிக வீங்கு தோட்
கல்லை நோக்கி நகும்;
கடைக்கால் வரும்
சொல்லை நோக்கித்
துணுக்கெனும் - தொல் மறை
எல்லை நோக்கினர்
யாவரும் நோக்குவான்.

தொல் மறை எல்லை நோக்கினர் யாவரும் நோக்குவான் - *பழமையான வேதங்களின் முடிவை அறிந்தவர்கள் எல்லாம் (இவனே பரம் பொருள் என்று) நோக்கி நிற்கிற தன்மையுள்ள இராமன்;* ***வில்லை நோக்கி நகும் -*** *(தன் கையில் உள்ள) வில்லைப் பார்த்து (இது பயன்படவில்லையே எனச்) சிரிப்பான்;* ***மிக வீங்கு தோட் கல்லை நோக்கி நகும் -*** *மிகப்பருத்த தன் தோளாகிய கல்லைப் பார்த்து (இதன் வலிமை சீதையைக் காக்கவில்லையே) என்று சிரிப்பான்;* ***கடைக்கால் வரும் சொல்லை நோக்கித் துணுக்கெனும் -*** *முடிவில் (மனைவியைக் காக்க இயலாதவன்) என்று தனக்கு வருகின்ற பழிச் சொல்லை எண்ணிப் பார்த்துத் திடுக்கிடுவான்.*

வேதாந்த வித்தகர்களால் பரம் பொருள் இவனே என்று உணரப்பட்ட இராமன், தன் மனைவியைக் காத்தற்குப் பயன்படாத தன் வில்லையும் தோளையும் பார்த்துச் சிரித்து, இறுதியில் தனக்கு வரும் பழிச் சொல்லை எண்ணித் திடுக்கிட்டான் என்க. கடைக்கால் - முடிவில், துணுக்கெனல் - வருந்தித் திடுக்கிடல். தோட்கல் - உருவகம், கல் - ஆகுபெயர்.

3555. **கூதிர் வாடை வெங்**
கூற்றினை நோக்கினன்;
'வேத வேள்வி
விதிமுறை மேவிய
சீதை என்வயின்
தீர்ந்தனளோ?' எனும் -
போதகம் எனப் 'பொம்'
என் உயிர்ப்பினான்.

போதகம் எனப் பொம் என் உயிர்ப்பினான் - யானைக் கன்று போலப் பொம் என்ற ஒலியுடன் பெருமூச்சு விடுபவனாகிய (இராமன்); **கூதிர் வாடை வெங் கூற்றினை நோக்கினன் -** கூதிர் கால வாடைக் காற்றாகியகொடுமையான யமனை நோக்கிய காரணத்தால்; **'வேத விதிமுறை வேள்வி மேவிய -** வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ள விதிகளின் முறைப்படி (செய்த) மணச் சடங்கினால் (யான்) மணந்து பெற்ற; **சீதை என்வயின் தீர்ந்தனளோ -** சீதை என்னிடத்தில் இருந்து நீங்கி விட்டாளோ?; **எனும் -** என்பான்.

சீதையின் பிரிவினைக் கூதிர்க் கால வாடைக் காற்று உணர்த்தஉணர்ந்த இராமன். அறிவுத் தடுமாற்றத்தால் 'சீதை என்னை விட்டு நீங்கி விட்டாளோ' என்றான் - என்பதாம். வாடை - வடக்கில் இருந்து வீசும் காற்று. வேள்வி - இங்கே திருமணச் சடங்கு, போதகம் - யானைக் கன்று. பொம் - ஒலிக்குறிப்பு. வாடை வெங் கூற்று - உருவகம். நோக்கினன் - முற்றெச்சம்.

3556. **'நின்று பல் உயிர் காத்தற்கு**
நேர்ந்த யான்,
என் துணைக் குல மங்கை
ஓர் ஏந்திழை-
தன் துயர்க்குத் தகவு
இலென் ஆயினேன்;
நன்று நன்று, என்
வலி!' என, நாணுமால்.

'நின்று - (அரக்கர்களை எதிர்த்து) நின்று; **பல் உயிர் காத்தற்கு நேர்ந்த யான் -** (உலகில் உள்ள) எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்றுவதற்கு உடன்பட்ட நான்; **ஓர் ஏந்திழை என் துணைக் குலமங்கை தன் -**சிறந்த அணிகலன்களை அணிந்த என் மனைவியாகிய ஒரு

குலப் பெண்ணினது; ***துயர்க்குத் தகவு இலென் ஆயினேன்*** *- துன்பத்தை நீக்குவதற்குத்தகுதியுடையவன் அல்லேன் ஆயினேன்;* ***என் வலி நன்று நன்று*** *-என் வலிமை மிக நன்றாய் இருக்கிறது;* ***என நாணும்*** *- என்று (எண்ணி) நாணமடைவான்.*

உலகெலாம் காக்க ஒருப்பட்ட நான் ஒரு பெண்ணின் துயர் காக்க முடியாதவன் ஆய்விட்டேன். என் வலிமை நன்று நன்று என இராமன் நாணம் கொண்டான். பல்லுயிர் காத்தற்கு நேர்தல்-

"சூர் அறுத்தவனும், சுடர் நேமியும், ஊர் அறுத்த ஒருவனும் ஓம்பினும் ஆர் அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் அவர் வேர் அறுப்பென்; வெருவன்மின் நீர் என்றான். (2652)

என்ற பாடல் கொண்டு அறிக. நன்று நன்று - அடுக்குத் தொடர்இகழ்ச்சி பற்றி வந்தது. ஆல் - ஈற்றசை.

3557. சாயும், தம்பி திருத்திய
தண் தளிர்;
தீயும், அங்கு அவை; தீய்தலும்,
செவ் இருந்து
ஆயும்; ஆவி
புழுங்க அழுங்குமால்-
வாயும் நெஞ்சும்
புலர மயங்குவான்.

வாயும் நெஞ்சும் புலர மயங்குவான் *- வாயும் மனமும் வறண்டுமயக்கமுற்றவனாகிய (இராமன்);* ***தம்பி திருத்திய தண் தளிர் சாயும்*** *- (தன்) தம்பியாகிய இலக்குவன் (தேடிப்படுப்பதற்காகத்) திருத்திய குளிர்ந்த தளிர்க் குவியலில் சாய்ந்து படுப்பான்;* ***அங்கு அவை*** *-அப்பொழுது அத்தளிர்கள்;* ***தீயும்*** *- (இராமனின் உடல் வெப்பத்தால்) தீய்ந்து போகும்;* ***தீய்தலும்*** *- (அவ்வாறு அப்படுக்கையாகிய தளிர்கள்) தீய்ந்த உடனே;* ***செவ் இருந்து ஆயும்*** *- சாயாது நேரே நிமிர்ந்து அமர்ந்து எண்ணுவான்;* ***ஆவி புழுங்க அழுங்கும்*** *- உயிர் உருகிப் புழுங்கச் சோர்வான்.*

சீதையின் பிரிவால் வருந்தும் இராமனுக்கு இலக்குவன் தளிர்ப் படுக்கையை அமைக்க, அதில் படுத்தவுடன் அத்தளிர்கள் தீய்ந்து போனதால், அவன் நேரே நிமிர்ந்து அமர்ந்து பலவாறு எண்ணி உயிர் உருகப் புழுங்கிச் சோர்ந்தான் என்க. ஆல் - அசை.

3558. பிரிந்த ஏதுகொல்?
பேர் அபிமானம்கொல்?
தெரிந்தது இல்லை; திரு
மலர்க்கண் இமை
பொருந்த, ஆயிரம்

கற்பங்கள் போக்குவான்;
இருந்தும் கண்டிலன்;
கங்குலின் ஈறுஅரோ.

திரு மலர்க்கண் இமை - அழகிய தாமரை மலர் போன்ற (தன்) கண்களின் இமைகள், (இமைக்கும் காலத்தில்); **ஆயிரம் கற்பங்கள்பொருந்தப் போக்குவான் -** ஆயிரம் கற்பாந்த காலங்களை முழுதும் பொருந்தக் கழிப்பவனாகிய (இராமன்); **இருந்தும் கங்குலின் ஈறு கண்டிலன் -** (தம்பியமைத்த தளிர்ப் படுக்கையில்) இருந்தும் இரவினது முடிவைக் காணாதவனானான்; **பிரிந்த ஏதுகொல் -**(இந்நிலைமைக்குச்) சீதையைப் பிரிந்தது காரணமோ?; **பேர் அபிமானம் கொல் -**(அவளிடம் கொண்ட) பெருங்காதலாலா?; **தெரிந்தது இல்லை -** (உரிய காரணம்) தெரியவில்லை.

திருமலர்க்கண் இமைப்பில் ஆயிரம் கற்பங்கள் போக்கும் இராமனுக்கு, சீதை பிரிவால் ஓர் இரவைக் கூடக் கழிக்க முடியவில்லை என்றவாறு.இதனால் இறைவன் காலங்கடந்தவன் என்பதை விளங்கினார். 'காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன்' (5884) என்றார் பிறாண்டும், அரோ - அசை.

3559. 'வென்றி விற் கை
இளவலை! மேல் எலாம்
ஒன்று போல உலப்பு
இல நாள்கள்தாம்
நின்று காண்டி அன்றே?
நெடுங் கங்குல்தான்
இன்று நீள்வதற்கு
ஏது என்?' என்னுமால்.

வென்றி விற்கை இளவலை - வெற்றிக்கு உரிய வில்லைக் கையில் பிடித்த இளையவனாகிய இலக்குவனை (இராமன் பார்த்து); **ஒன்று போல உலப்பு இல நாள்கள் -** ஒரே மாதிரியாக இயல்பு கெடாது கழிந்த நாள்களை; **மேல் எலாம் -** முன்பு எல்லாம்; **நின்று காண்டி அன்றே -** (என்னோடு சேர்ந்து) இருந்து கண்டுள்ளாய் அல்லவா?; **நெடுங் கங்குல் இன்று நீள்வதற்கு ஏது என்? -** நீண்ட இரவுப் பொழுது இன்று மட்டும் நீண்டிருப்பதாய்த் தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்ன?; **என்னும் -**என்று கேட்கும்.

'என்னுடன் உடனிருந்து கழித்த நாட்களில் நீ கண்டுள்ள இரவை விட இன்று மட்டும் இரவு நீள யாது காரணம்?' என்று இராமன் இலக்குவனை வினவினான் என்க. நின்று - இரவு முழுதும் விழித்து நின்று. எலாம் - இடைக்குறை, தாம், தான், ஆல் - அசைகள்.

3560. நீண்ட மாலை
மதியினை, 'நித்தமும்

மீண்டு மீண்டு
மெலிந்தனை, வெள்குவாய்;
பூண்ட பூணவள்
வாள்முகம் போதலால்,
ஈண்டு, சால
விளங்கினை' என்னுமால்.

நீண்ட மாலை மதியினை - *(பிரிந்தவர்க்கு) நீண்டதாகத் தோன்றி அமையும் மாலைக் காலத்து அம்புலியை (இராமன் பார்த்து);* ***'நித்தமும் மீண்டு மீண்டு மெலிந்தனை வெள்குவாய் -*** *(சீதை என்னுடன் இருக்கும் போது) நாள்தோறும் (அவள் முகத்துக்கு ஒப்பு என்ற நினைவுடன்) திரும்பத் திரும்ப வந்து (அவ்வாறு ஒப்பாக மாட்டாமையால்) உடல் மெலிந்தவனாகி வெட்கம் கொண்ட (நீ);* ***பூண்ட பூணவள் வாள் முகம் போதலால் -****அணிகலன்களை அணிந்த சீதையினது ஒளி பொருந்திய முகம் (என்னை விட்டு நீங்கிப்) போய்விட்டதால்;* ***ஈண்டு -*** *இப்பொழுது;* ***சால விளங்கினை -*** *மிக்க ஒளியுடன் விளங்குகிறாய்;* ***என்னும் -*** *என்று கூறினான்.*

'சீதையின் முகம் எனக்கு அருகில் இருந்த காலத்தில், அதற்குத் தோற்று உடல் மெலிந்த நீ இப்போது சீதை என்னை விட்டுப் பிரிந்து விட்டதால் மிக்க ஒளியுடன் விளங்குகிறாய்' என்று இராமன் நிலவைப் பார்த்துக் கூறினான். நிலவுக் காட்சி கண்டு துன்புற்று நிலவைப் பழித்துக் கூறிய பகுதி இது. மெலிந்தனை - முற்றெச்சம். வாள்முகம் - பண்புத்தொகை. விளங்கினை - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. ஆல் - அசை.

3561. 'நீள் நிலாவின் இசை நிறை தன் குலத்து,
ஆணி ஆய பழி வர, அன்னது
நாணி, நாடு கடந்தனனாம்கொலோ,
சேண் உலாம் தனித் தேரவன்?' என்னுமால்.

சேண் உலாம் தனித் தேரவன் - *நீண்டுள்ள (வானத்தில்) உலா வருகிற ஒப்பற்ற தனித் தேரை உடைய கதிரவன்;* ***நீள் நிலாவின் இசை நிறை -*** *(ஒளி மிகுந்த) நிலவை ஒத்துப் புகழ் நிறைந்த;* ***தன் குலத்து -*** *தன் குலத்துக்கு;* ***ஆணி ஆய பழி வர -*** *அடிப்படையாகிய பழி வந்ததனால்;* ***அன்னது நாணி -*** *அப்பழிக்கு நாணம் கொண்டு;* ***நாடு கடந்தனனாம் கொலோ -*** *நாட்டு மக்களின் கண் காணாத இடத்துக்குச் சென்று விட்டான் போலும்;* ***என்னும் -*** *என்று (இராமன்) சொன்னான்.*

நீண்ட நேரம் இரவு கழியாமை கண்ட இராமன், சூரிய குலத்திற்கு ஏற்பட்ட பழிக்கு நாணம் கொண்டு கதிரவன் கண் காணாத இடத்துக்குச் சென்று விட்டானோ என்றான். இப்பாடல் இரவு நீண்டு கழியாமைக்குக் காரணம் கூறுகிறது. நீள் நிலாவின் இசை - புகழுக்கு வெண்ணிறத்தை உரியதாகக் கூறுதல் மரபாதலின் அதற்கு நிலவை உவமை கூறினார் என்பர் வை. மு. கோ. இசை - புகழ். ஆணி - அச்சாணி, அடிப்படை. சீதையை இராவணன் கவர்ந்து சென்றது சூரிய குலத்துக்கு ஏற்பட்ட ஆணி ஆய பழி என்க. ஓ, ஆல் - அசைகள்.

3562. **சுட்ட கங்குல் நெடிது**
எனச் சோர்கின்றான்,
'முட்டு அமைந்த
நெடு முடக்கோனோடு
கட்டி, வாள்
அரக்கன், கதிரோனையும்
இட்டனன் கொல்
இருஞ்சிறை?' என்னுமால்.

சுட்ட கங்குல் நெடிது எனச் சோர்கின்றான் - (தன்னைச்) சுட்டுவருத்திய இரவு மிக நீண்டது என்று மனந்தளர்பவனாகிய (இராமன்);"**வாள் அரக்கன் -** வாளை ஏந்திய அரக்கனாகிய இராவணன்;**முட்டு அமைந்த நெடு முடக் கோனோடு -** கடிவாளத்தைக் கையில் கொண்ட பெரிய அருணனோடு; **கதிரோனையும் -** கதிரவனையும்; **கட்டி -**(தன் ஆற்றலால்) கட்டி; **இருஞ் சிறை இட்டனன் கொல் -** பெரிய சிறையில் அடைத்திட்டானோ?; **என்னும் -** என்று (இராமன்) எண்ணினான்.

இரவு நீள்தற்கு உரிய காரணம் என்ன என்று மேலும் எண்ணியஇராமன் ஒரு வேளை இராவணன் கதிரவனை அவனுடைய தேர்ப் பாகன் ஆகிய அருணனுடன் ஒரு சேரக் கட்டிச் சிறையில் இட்டுவிட்டானோ என்றான். முட்டு - கடிவாளம். முடக்கோன் - அருணன்; இவன் தொடை இல்லாதவன் ஆகவே இவ்வாறு கூறப்பட்டது. சுட்ட - செய்த எனும்வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். சோர்கின்றான் - வினையாலணையும் பெயர். ஆல் - அசை.

3563. **'துடியின் நேர் இடை**
தோன்றலளாம்எனின்,
கடிய கார் இருள்
கங்குலின் கற்பம் போய்
முடியும்ஆகின், முடியும்,
இம் மூரி நீர்
நெடிய மா நிலம்'
என்ன, நினைக்குமால்.

துடியின் நேர் இடை - உடுக்கையை ஒத்த இடையை உடைய சீதை; **தோன்றலளாம் எனின் -** (இரவு விடிவதற்குள்) என் முன் தோன்றாமல் போனாள் எனின்; **கடிய கார் இருள் கங்குலின் -**(அந்நிலையிலேயே இந்தக்) கொடிய கரிய இருளை உடைய இரவாகிய; **கற்பம் போய் முடியும் ஆகின் -** நீண்ட காலம் முடிந்து (விடியல் வரும்) என்றால்;**இம்மூரிநீர் நெடிய மாநிலம் -** இந்த வலிய கடலால் சூழப்பட்ட மிகப் பெரிய உலகம்; **முடியும் -** (என் ஆற்றலால்) அழிந்து விடும்; **என்ன நினைக்கும் -**என்று (இராமன்) எண்ணுவான். **ஆல் -** ஈற்றசை.

சீதை இந்த நீண்ட கங்குற் கற்பம் முடிவதற்குள் வராமல் போய் விடிவு வந்தால் இவ்வுலகத்தை அழித்து விடுவேன் என்று கூறி இராமன் சினம் கொண்டனன் என்க.

துடி - உடுக்கை, கற்பம் - நீண்ட காலம், கற்பாந்த காலம் என்ப. மூரி - வலிமை. மூரி நீர் - கடல், நேர் - உவமை உருபு; நேர நேர் என வந்தது. மூரி நீர் - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை,

3564. **'திறத்து இனாதன, செய்**
தவத்தோர் உற
ஒறுத்து, ஞாலத்து உயிர்தமை
உண்டு, உழல்
மறத் தினார்கள்
வலிந்தனர் வாழ்வரேல்,
அறத்தினால் இனி ஆவது
என்?' என்னுமால்.

திறத்து - *(தம்) வலிமையினால்;* **செய்தவத்தோர் இனாதன உற -** *தவம் செய்யும் முனிவர்கள் பெருந்துன்பம் அடைய;* **ஒறுத்து -** *(அவர்களைத்) தண்டித்து;* **ஞாலத்து உயிர்தமை -** *உலகத்தில் உள்ள உயிர்களை;* **உண்டு -** *(அழித்து) உண்டு;* **உழல் மறத்தினார்கள் -** *வாழ்ந்து திரிகிற அறமில்லாதவர்கள்;* **வலிந்தனர் வாழ்வரேல் -** *(பெண்களைக் கவர்ந்தும் கூட) வலிமை பெற்று வாழ்வார்களானால்;* **இனி அறத்தினால் ஆவது என் -** *இனிமேல் அறத்தினால் ஆகும் பயன்எதுவோ?';* **என்னும் -** *என்று சொல்லுவான்.* **ஆல் -** *ஈற்றசை.*

அறத்தவர் வருந்த மறத்தவர் வெற்றி பெற்று மகிழ்வுடன் வாழும் நிலையில் அறத்தினால் விளையும் பயன் யாதோ? என இராமன் வருந்தினான் என்க. திறத்து - வலிமையால், இன்னாதன - துன்பங்கள்.

3565. **தேனின் தெய்வத் திரு**
நெடு நாண் சிலைப்
பூ நின்று எய்யும்
பொருகணை வீரனும்,
மேல் நின்று எய்ய
விமலனை நோக்கினான்;
தான் நின்று
எய்யகில்லான், தடுமாறினான்.

தேனின் தெய்வத் திருநெடு நாண் - *வண்டுக் கூட்டங்களாகியதெய்வத் தன்மை பொருந்திய அழகிய நீண்ட நாணினை உடைய;* **சிலைப் பூ -** *கரும்பு வில்லில் மலர் அம்புகளை;* **நின்று எய்யும் -** *எதிர் நின்று தொடுக்கின்ற;* **பொருகணை வீரனும் -** *போர் செய்கின்ற அம்புகளைக் கையில் கொண்ட வீரனாகிய மன்மதனும்;* **மேல் எய்ய விமலனை நின்று நோக்கினான் -** *(இராமன்) மேல் அம்பினை எய்வதற்காகக் குற்றமற்றவனான அவனை உற்றுப் பார்த்தான்;* **தான் நின்று எய்யகில்லான் தடுமாறினான் -** *(அவ்வாறு உற்றுப் பார்த்துத்) தான் எதிர் நின்று எய்ய மாட்டாமல் தடுமாற்றமடைந்தான். மன்மதன் இராமன் மீது அம்பு தொடுக்க முயன்று தொடுக்க*

முடியாமல் தடுமாறினான் என்க. தேன் - வண்டு, மன்மதனுக்குக் கரும்பை வில்லாகவும், மலரை அம்பாகவும், வண்டுக் கூட்டத்தை நாணாகவும் கூறினார் என்க. இப்பாடலில் வரும் முதல் இரண்டு அடிகளில் உள்ள சிலைப் பூ என்பதற்கு மலர் வில் என்று பொருள் கொண்டு மன்மதனுக்குக் கருப்பு வில்லேயன்றிக் காம நூல் என்னும் பூ வில்லும் உண்டு என்று கூறுவதும் உண்டு. 2

3566உழந்த யோகத்து ஒரு முதல் கோபத்தால்
இழந்த மேனியும் எண்ணி இரங்கினான் -
கெழுந்தகைக்கு ஒரு வன்மை கிடைக்குமோ,
பழந் துயர்க்குப் பரிவுறும் பான்மையால்?

பழந்துயர்க்கு - முன்பு தனக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்துக்கு; **பரிவுறும் பான்மையால் -** வருந்துகிற தன்மையால்; **கெழுந்தகைக்கு -**தன்னிடம் பொருந்தி உள்ள குணத்துக்கு; **ஒரு வன்மை கிடைக்குமோ -** ஒரு உறுதி கிடைக்குமோ? (கிடைக்காது என்றபடி); **யோகத்து உழந்த ஒரு முதல் கோபத்தால் -** யோகத்தை மிகுதியாகச் செய்த ஒப்பற்ற முதல்வனாகிய சிவனது சினத்தால்; **இழந்த -** (சாம்பலாகி முன்பு தான்) இழந்து விட்ட; **மேனியும் எண்ணி -** உடம்பை நினைத்து; **இரங்கினான் -**வருந்தினான்.

தனக்கு முன்பு ஏற்பட்ட துயரத்தை நினைத்து வருந்துவதால் தன்னிடம் உள்ள குணத்துக்கு ஒரு வலிமை கிடைக்குமோ? கிடைக்காது எனினும் முன்பு சிவனின் முன் தோன்றிக் காம அம்பு எய்து அவனது ஆற்றலால் மேனியை இழந்த மன்மதன். இப்போது இராமன் மீது மலர்க்கணை எய்யும் நிலையில் பழந்துயரை நினைத்தலால் மன வலிமை கிடைத்து விட்டவன் போல் செயல்பட்டான் என்க. ஒரு முதல் - தனி முதல்வனாகிய சிவன். கெழுந்தகை - பொருந்திய குணம், உரிமை எனினுமாம். பரிவுறுதல் - வருந்துதல்.

3567. நீலமான நிறத்தன் நினைந்தவை
சூலம் ஆகத் தொலைவுறும் எல்லையில்,
மூல மா மலர் முன்னவன் முற்றுறும்
காலம் ஆம் என, கங்குல் கழிந்ததே.

நீலமான நிறத்தன் - நீலமான நிறத்தை உடைய இராமன்; **நினைந்தவை -** (சீதையைப் பிரிந்த துன்பத்தால் மனத்தில்) நினைந்த எண்ணங்கள்; **சூலம் ஆக -** சூலம் போல; **தொலைவுறும் எல்லையில் -** (வருத்த) அழிக்க முயலும் நேரத்தில்; **மூல மாமலர் முன்னவன் -** (எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) மூல காரணமான நாபிக் கமலத்தில் தோன்றிய முதல் கடவுளான பிரமன்; **முற்றுறும் -** முடிகிற; **காலம் ஆம் என -**ஊழிக் காலம் (கழிந்தது) ஆம் என்று சொல்லுமாறு; **கங்குல் கழிந்ததே -** இரவுப் பொழுது நீங்கிற்று.

இராமனுக்கு ஏற்பட்ட பிரிவுத் துயரின் கொடுமையைக் கூறுவதற்காக, இரவு சூலமாகவும், அது கழிதற்கு ஆன கால நீட்சி பிரம கற்பம் போல் மிக நீண்டதாகவும் கூறப்பட்டது. தொலைவுறுதல் - அழிதல், முன்னவன் - பிரமன்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3568. **வெள்ளம் சிலம்பு பாற்கடலின் விரும்பும்**
துயிலை வெறுத்து, அளியும்
கள்ளும் சிலம்பும் பூங் கோதைக்
கற்பின் கடலில் படிவாற்கு,
புள்ளும் சிலம்பும்; பொழில் சிலம்பும்;
புனலும் சிலம்பும்; புனை கோலம்
உள்ளும் சில் அம்பும் சிலம்பாவேல்,
உயிர் உண்டாகும் வகை உண்டோ?

வெள்ளம் சிலம்பு பாற்கடலின் - வெள்ளம் ஒலிக்கிற திருப்பாற்கடலில்; **விரும்பும் துயிலை வெறுத்து -** விரும்பி(த் துயிலுகிற) தூக்கத்தை வெறுத்து; **அளியும் கள்ளும் சிலம்பும் பூங்கோதை -** வண்டுகளும் (அவ்வண்டுகள் வரக் காரணமான) தேனும் ஒலிப்பது போல் தோன்றும் மலர்களால் ஆகிய மாலையை அணிந்த கூந்தலை உடைய சீதையினது; **கற்பின் கடலில் படிவாற்கு -** கற்பாகிய கடல் முழுகியவனாகிய இராமனுக்கு; **புள்ளும் சிலம்பும் -** (இரங்கிப்) பறவைகளும் ஒலிக்கும்; **பொழில் சிலம்பும் -** சோலைகளும் ஒலிக்கும்; **புனலும் சிலம்பும் -** தண்ணீரும் (அருவி நீர், ஆற்று நீர் முதலியன ஒலிக்கும்; **புனை கோலம் உள்ளும் -** இராமன் கொண்ட போர்க் கோலத்தின் (போது) (அம்பறாத்தூணியில்) இருந்த; **சில் அம்பும் -** சில அம்புகள்; **சிலம்பாவேல் -** (ஒன்றோடு ஒன்றுபட்டு) ஒலிக்காவிட்டால்; **உயிர் உண்டாகும் -** இராமனின் உயிர் அழியாது நிற்பதற்கு; **வகை உண்டோ -** வழி உள்ளதோ.

விடியற்காலையில் தோன்றிய ஒலிகள் இராமனின் துயர் கண்டு இரங்கி ஒலித்த ஒலிகள் என்று தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறப்பட்டன. பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட பரமனே சீதையின் கற்புக் கடல் படிவான் என அவதார நிகழ்வு கூறினார். அளி - வண்டு. கள் - தேன். சிலம்புதல் - ஒலித்தல். புனை கோலம் - இராமன் கொண்ட போர்க் கோலம். சில் அம்பு - சில அம்புகள். பூங்கோதை - உவமையாகுபெயர். சொற் பொருள் பின் வரு நிலை அணி காண்க.

3569. **மயிலும் பெடையும் உடன் திரிய,**
மானும் கலையும் மருவி வர,
பயிலும் பிடியும் கட களிறும்
வருவ, திரிவ, பார்க்கின்றான்;
குயிலும், கரும்பும், செழுந் தேனும்,
குழலும், யாழும், கொழும் பாகும்,
அயிலும் அமுதும், சுவை தீர்த்த
மொழியைப் பிரிந்தான் அழியானோ?

பெடையும் மயிலும் உடன் திரிய - பெண் மயிலும் ஆண் மயிலும் (ஒன்றாக மகிழ்ச்சியோடு) திரிய; **மானும் கலையும் மருவி வர** -பெண் மானும் ஆண் மானும் நெருங்கித்திரிய; **பயிலும் பிடியும் கடகளிறும்** -விளையாடி வருகிற பெண் யானையும் மதம் மிக்க ஆண் யானையும் (ஆகிய இவை); **வருவ திரிவ பார்க்கின்றான்** - (தன் எதிரே) வந்து திரிவதை இராமன் பார்க்கின்றான்; **குயிலும்** - குயிலின் குரலோசையும்; **கரும்பும்** - கரும்புச் சாற்று இனிமையும்; **செழுந்தேனும்** - முற்றிய தேனின் சுவையும்; **குழலும்** - குழலின் இசை இனிமையும்; **யாழும்** -யாழிசையின் இனிமையும்; **கொழும்பாகும்** - (முற்றக் காய்ச்சிய) கொழுமையான சர்க்கரைப் பாகின் சுவையும்; **அயிலும் அமுதும்** - (அனைவரும் விரும்பி) உண்ணும் அமுதத்தின் சுவையும்; **சுவை தீர்த்த** - (ஆகிய இவற்றின் சுவையையும் இனிமையையும்) தன் குரல் இனிமைக்கு முன் இனிமையே இல்லை என்று தீர்த்த; **மொழியைப் பிரிந்தான்** -இனிய சொல்லை உடைய சீதையைப் பிரிந்தவனாகிய இராமன்;**அழியானோ** - வருத்தப்படாமல் இருப்பானோ.

காதல் மடப்பிடியோடு களிறு வருவன கண்டேன் என்பது போல் இணையாக இராமன் முன் திரிந்த மயில், மான், களிறு ஆகியவை அவனது பிரிவுத் துயரத்தை மிகுவித்தன என்றபடி. கலை - ஆண்மான், பிடி - பெண் யானை கடகளிறு - மதம் மிக்க ஆண் யானை. மொழி - முதலாகு பெயர். சீதையின் பேச்சினிமையைக் கூறும் பகுதியின் சிறப்பை எண்ணுக. குயில், கரும்பு, குழல், யாழ் - இனிமையும் சுவையும் குறித்து வந்தன. பண்பாகு பெயர்கள்.

3570. முடி நாட்டிய கோட்டு உதயத்து
முற்றம் உற்றான் - முது கங்குல்
விடி நாள் கண்டும், கிளி மிழற்றும்
மென் சொல் கேளா வீரற்கு, 'ஆண்டு,
அடிநாள், செந் தாமரை ஒதுங்கும்
அன்னம் இலளால், யான் அடைத்த
கடி நாள் கமலத்து' என அவிழ்த்துக்
காட்டுவான்போல், கதிர் வெய்யோன்.

கதிர் வெய்யோன் - கதிர்களை உடைய கதிரவன்; **முது கங்குல் விடி நாள் கண்டும்** - நீண்டிருந்த இரவு (முடிந்து தோன்றிய) பகல் பொழுதைப் பார்த்தும்; **கிளி மிழற்றும் மென் சொல்கேளா** - கிளி போல் பேசுகிற (சீதையின்) இனிய சொல்லைக் கேட்காத; **வீரற்கு** -வீரனாகிய இராமனுக்கு; **ஆண்டு** - அப்பொழுது; **யான் அடைத்த கடிநாள் கமலத்து** - (யான்) முதல் நாளில் மூடிய மணம் மிக்க தாமரை மலரில்;**அடிநாள் செந்தாமரை ஒதுங்கும் அன்னம்** - முற்காலத்துத் தாமரை மலரில் தோன்றிய அன்னப் பறவை போன்ற சீதை; **இலன்** - (இப்போது என்னிடம்) இல்லை; **என** - என்று; **அவிழ்த்துக் காட்டுவான் போல்** -விரித்துக் காட்டுபவன் போல்; **முடி நாட்டிய கோட்டு உதயத்து** - முடி நாட்டியது போல் அமைந்த உச்சியை உடைய உதய கிரியில்; **முற்றம் உற்றான்** - முழுமையாக விளங்கித் தோன்றினான். **ஆல்** - ஈற்றசை. சூரியனைக் கண்டு தாமரை மலர்வதை முன்பு தாமரையில் தோன்றிய திருமகளின் அவதாரமாகிய சீதை இப்பொழுது அம்மலரில் இல்லை என்று இராமனுக்குக் காட்டுவதற்காகக் கதிரவன் அத்தாமரை மலர்களை விரித்துக் காட்ட உதயகிரியில் தோன்றினான் என்றார். தற்குறிப்பேற்ற அணி. முடி - உச்சி. கோடு - மலை. அடிநாள் - முன்னாள். அன்னம் -

உவமையாகு பெயர்.

3571. பொழிலை நோக்கும்; பொழில் உறையும்
புள்ளை நோக்கும்; பூங்கொம்பின்
எழிலை நோக்கும்; இள மயிலின்
இயலை நோக்கும்; இயல்பு ஆனாள்
குழலை நோக்கி, கொங்கை இணைக்
குவட்டை நோக்கி, அக் குவட்டின்
தொழிலை நோக்கி, தன்னுடைய தோளை
நோக்கி, நாள் கழிப்பான்.

பொழிலை நோக்கும் - *(இராமன் அங்குள்ள) சோலையைப் பார்ப்பான்;* **பொழில் உறையும் புள்ளை நோக்கும் -** *அச் சோலைகளில் வாழ்கின்ற சக்கர வாகப் பறவைகளைப் பார்ப்பான்;* **பூங்கொம்பின் எழிலை நோக்கும் -** *அங்குள்ள பூங்கொம்புகளின் அழகைப் பார்ப்பான்;* **இள மயிலின் இயலை நோக்கும் -** *இள மயிலினது சாயலைப் பார்ப்பான்;* **இயல்பு ஆனாள் -** *அவற்றின் இயல்புகள் எல்லாம் தன்னியல்பாக ஆனாளாகிய சீதையினது;* **குழலை நோக்கி -** *கருங் கூந்தலை எண்ணியும்;* **கொங்கை இணைக் குவட்டை நோக்கி -** *கொங்கைகளாகிய இருமலைகளை எண்ணியும்;* **அக்குவட்டின் தொழிலை நோக்கி -***அக் கொங்கைகளின் மேல் எழுதப்பட்டுள்ள (தொய்யில்) தொழிலைக் கருதிப் பார்த்தும்;* **தன்னுடைய தோளை நோக்கி -** *அக் கொங்கைகளில் அணைதல் இல்லாத தன் தோளைப் பார்த்தும்;* **நாள் கழிப்பான் -** *நாட்களைக் கழிப்பவன் ஆயினான்.*

நோக்கிய காட்சிகளிலெல்லாம் சீதையின் உறுப்புகளையே இராமன் கண்டான் என்றார். சோலை சீதையின் கருங்கூந்தலாகவும், அச்சோலையில் உள்ள சக்கரவாகப் பறவை அவளது இணைக் கொங்கைகளாகவும், பூங்கொம்பின் எழில் கொங்கையில் எழுதப்பட்ட தொய்யிலாகவும், இள மயிலின் இயல் சீதையின் சாயலாகவும் இராமனுக்குக் காட்சியளித்தன என்றார். புள் - பறவை; இங்கே சக்கரவாகப் பறவை. இயல் - சாயல். குவடு- மலை. குவட்டின் தொழில் - தொய்யில் (கலவிக் காலத்தே முலை மேல்எழுதப்படும் சித்திரங்கள்).
சீதையைக் கவர்ந்த அரக்கனைத் தேடல்

3572. அன்னகாலை, இள வீரன், அடியின்
வணங்கி, 'நெடியோய்! அப்
பொன்னை நாடாது, ஈண்டு இருத்தல்
புகழோ?' என்ன, புகழோனும்,
'சொன்ன அரக்கன் இருக்கும் இடம்
துருவி அறிதும் தொடர்ந்து' என்ன,
மின்னும் சிலையார் மலை தொடர்ந்த
வெயில் வெங் கானம் போயினரால்.

இள வீரன் - இளைய வீரனாகிய இலக்குவன்; **அன்ன காலை -** அப்பொழுது; **அடியின் வணங்கி -** (இராமனது) அடிகளில் வணங்கி; **'நெடியோய் -** (புகழில்) பெரியவனே; **அப்பொன்னை நாடாது -**அந்தச் சீதையைத் தேடாமல்; **ஈண்டு இருத்தல் புகழோ -** இவ்வாறு இங்கு (வீணாக) இருப்பது புகழைத் தரும் செயலோ?'; **என்ன -** என்று கூற;**புகழோனும் -** புகழ் மேம்பட்ட இராமனும்; **'சொன்ன அரக்கன் -**(சடாயு) சொல்லிய அரக்கன்; **இருக்கும் இடம் -** இருக்கின்ற இடத்தைத்; **தொடர்ந்து துருவி அறிதும் -** (நாம்) தொடர்ந்து சென்று தேடிக் காண்போம்; **என்ன -** என்று சொல்ல; **மின்னும் சிலையார் -**(அதற்குப் பிறகு) ஒளி பொருந்திய வில்லைக் கையில் ஏந்திய வீரர்களான இராமலக்குவர்கள் (இருவரும்); **மலை தொடர்ந்த வெயில் வெங்கானம் -** மலைகள் தொடர்ச்சியாக அமைந்த வெயிலால் வெப்பமடைந்த காட்டு (வழியில்); **போயினர் -** சென்றார்கள்.

ஆல் - அசை.

கலி விருத்தம்

3573. ஆசை சுமந்த நெடுங் கரி அன்னார்
பாசிலை துன்று வனம் பல பின்னா,
காசு அறு குன்றினொடு ஆறு கடந்தார்;
யோசனை ஒன்பதொடு ஒன்பது சென்றார்.

ஆசை சுமந்த நெடுங்கரி அன்னார் - திசைகளைத் தாங்குகிற பெரிய திசை யானைகளை ஒத்தவர்களாகிய இராமலக்குவர்;**பாசிலை துன்று வனம் பல பின்னா -** பசிய இலைகள் நெருங்கிய காடுகள் பல பின்னாக (நடந்து சென்று); **காசு அறு குன்றினோடு -** குற்றம் இல்லாத மலைகளையும்; **ஆறு கடந்தார் -** ஆறுகளையும் கடந்தவர்களாகி; **ஒன்பதொடு ஒன்பது யோசனை சென்றார் -** பதினெட்டு யோசனை (தூரம்) சென்றார்கள்.

இராமலக்குவர் நடந்து சென்று பதினெட்டு யோசனை தூரம்கடந்தனர் என்க. ஆசை - திசை. துன்றுதல் - நெருங்குதல்; காசு - குற்றம்.அன்னார்- குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். பாசிலை - பண்புத்தொகை. கடந்தார் - முற்றெச்சம்.

3574. மண்படி செய்த தவத்தினில் வந்த
கள் படி கோதையை நாடினர், காணார்,
உள் படி கோபம் உயிர்ப்பொடு பொங்க,
புள் படியும் குளிர் வார் பொழில் புக்கார்.

மண்படி செய்த தவத்தினில் - (அவர்கள்) மண்ணுலகு செய்த தவத்தினால்; **வந்த -** (அதனிடமிருந்து) வந்த; **கள் படி கோதையை -** தேன் பொருந்திய மாலையை அணிந்த சீதையை; **நாடினர் காணார் -** தேடிக் காணாதவர்களாகி; **உள் படி கோபம் உயிர்ப்பொடு பொங்க -** மனத்தில் படிந்திருந்த சினம் பெருமூச்சோடு (பொங்கி) வெளிப்பட;**புள் படியும் குளிர் வார் பொழில் -** பறவைகள் தங்குகிற குளிர் (மிகுந்த)பெரிய சோலையின் கண்; **புக்கார் -** புகுந்தார்கள்.

இராமலக்குவர் சீதையைத் தேடிக் காணாமல் சினமும் பெருமூச்சும் வெளிப்பட ஒரு சோலைக் கண் சென்று தங்கினர் என்பதாம். மண் படி - மண்ணுலகு. வார் - நீண்ட, பெரிய. காணார் - முற்றெச்சம்.

3575. ஆரியர் சிந்தை அலக்கண் அறிந்தான்;
நாரியை எங்கணும் நாடினன்; நாடி,
பேர் உலகு எங்கும் உழன்று, இருள் பின்னா,
மேருவின் - வெங் கதிர் - மீள மறைந்தான்.

வெங்கதிர் - வெப்பமான கதிர்களை உடைய கதிரவன்; **ஆரியர்சிந்தை அலக்கண் அறிந்தான் -** வீரர்களாகிய (அந்த) இராமலக்குவரது மனத் துன்பத்தை அறிந்து; **நாரியை எங்கணும் நாடினன் நாடி -** பெண்ணாகிய சீதையை எங்கும் (துருவித்) தேடிப் பார்த்து; **பேர்உலகு எங்கும் உழன்று -** (இந்தப்) பெரிய நிலவுலகு முழுவதும் அலைந்து திரிந்து; **மேருவின் மீள இருள் பின்னா மறைந்தான் -** மேரு மலையில் மறுபடியும் தனக்குப் பின் இருள் தொடரும் படி சென்று மறைந்தான்.

உலகம் முழுதும் சீதையை தேடி அலுத்த கதிரவன் உலகுக்கு அப்புறம் போயும் தேடுவான் போலத் தனக்குப் பின் இருள் தொடருமாறு மேரு மலையில் மறைந்தான். ஆரியர் - வீரர், அறிவுடையவர், பெரியோர் எனினுமாம். அலக்கண் - துன்பம், நாரி - பெண்; ஈண்டுச் சீதை. அறிந்தான் - முற்றெச்சம். வெங்கதிர் - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

3576. அரண்டு, அருகும் செறி அஞ்சன புஞ்சம்
முரண்டனபோல், இருள் எங்கணும் முந்த,
தெருண்ட அறிவில்லவர் சிந்தையின் முந்தி,
இருண்டன, மாதிரம் எட்டும் இரண்டும்.

செறி அஞ்சன புஞ்சம் - அடர்ந்த மையின் திரட்சி; **அரண்டு -** அஞ்சி; **அருகும் முரண்டன போல் -** (இரு) பக்கங்களிலும் வளைத்துக் கொண்டன போல; **எங்கணும் இருள் முந்த -** எல்லாப் பக்கங்களிலும் இருள் சூழ; **தெருண்ட அறிவில்லவர் -** தெளிவில்லாத அறிவில்லாதவர்களுடைய; **சிந்தையின் -** மனத்தினைப் போல; **மாதிரம் எட்டும் இரண்டும் -** திசைகள் பத்தினையும்; **முந்தி இருண்டன -** விரைந்து இருளுமாறுசெய்தன.

தெளிவில்லாத மனத்தவர் மனம் போல பத்துத் திசைகளையும் இருள் வளைத்துக் கொண்டது என்றபடி. அரண்டு + அருகும் = அரண்டருகும்; அரண் தருகும் எனப் பிரித்து, காவல் தரும் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். குஞ்சம் - திரட்சி. மாதிரம் - திசை. திசைகள் பத்தாவன - பெருந்திசை நான்கு, கோண திசை நான்கு. மேல், கீழ்த் திசை இரண்டு ஆகப்பத்தென்க.

3577. ***இளிக்கு அறை இன் சொல்***
இயைந்தன, பூவை,
கிளிக்கு அறையும் பொழில்,
கிஞ்சுக வேலி,
ஒளிக்கறை மண்டிலம் ஒத்துளது,
ஆங்கு ஓர்
பளிக்கு அறை; கண்டு;
அதில் வைகல் பயின்றார்.

இளிக்கு அறை இன் சொல் இயைந்தன பூவை - *இளி என்னும் இசைக்கு (ஒப்பு என்று) கூறப்பட்ட இனிய சொற்களை உடையனவாகிய நாகண வாய்ப்புட்கள்;* ***கிளிக்கு அறையும் பொழில் -*** *(அந்த இனிமையான சொற்களைக்) கிளிகளுக்குச் சொல்லித் தரும் சோலையில்;* ***கிஞ்சுக வேலி -*** *முள் முருக்க மரங்களை வேலியாக உடைய;* ***ஒளிக் கறை மண்டிலம் ஒத்துளது -*** *ஒளியும் முயற்கறையும் உடைய (சந்திர) மண்டலத்தை ஒத்துள்ளதாகிய;* ***ஓர் பளிக்கு அறை கண்டு -*** *ஒரு பளிங்குப் பாறையைக் கண்டு;* ***ஆங்கு அதில் வைகல் பயின்றார் -*** *அவ்விடத்து அப்பாறையில் தங்கினார்கள்.*

சோலையைச் சேர்ந்த இராமலக்குவர் அங்குள்ள பளிங்குப் பாறையில் தங்கினார்கள். இளி - குரல், துத்தம், கைக்கிளை, உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்ற ஏழிசைகளில் ஒன்று. பூவை - நாகண வாய்ப்புள், மைனா. கிஞ்சுகம் - முள் முருங்கை. ஒளிக் கறை - ஒளியும் கறையும் உடன் கூறினமையால் சந்திர மண்டிலம் என்க. பளிக்கறை - பளிங்கினாலாகிய அறை; அறை - பாறை.

இலக்குவன் நீர் தேடிச் செல்லல்

3578. ***அவ் இடை எய்திய***
அண்ணல் இராமன்
வெவ் விடைபோல்
இள வீரனை, 'வீர!
இவ் இடை நாடினை, நீர்
கொணர்க' என்றான்;
தெவ் இடை வில்லவனும்
தனி சென்றான்.

அவ் இடை எய்திய - *அந்த இடத்திற்குச் சென்று தங்கிய;* ***அண்ணல் இராமன் -*** *தலைவனாகிய இராமன்;* ***வெவ் விடைபோல் இளவீரனை -*** *வலிமையுள்ள காளை போன்ற இளைய வீரனாகியஇலக்குவனைப் (பார்த்து);* ***வீர -*** *வீரனே;* ***இவ் இடை நீர் நாடினை கொணர்க -*** *இவ்விடத்தில் தண்ணீரைத் தேடிக் கொண்டு வருவாய்;* ***என்றான் -*** *என்று கூறினான்;* ***தெவ் இடை வில்லவனும் தனி சென்றான் -*** *(அது கேட்ட) பகைவர் பின்னிடக் காரணமாகிய வில்லை உடையஇலக்குவனும் தனியே (இராமனைப் பிரிந்து) போனான்.*

சீதையைப் பிரிந்து இராமன் மாயமானின் பின் சென்றது போல இராமனுக்கு நீர் கொண்டுவர அவனைப் பிரிந்து இலக்குவன் தனியே சென்றான் என்க. இடை - இடம். விடை, வலிமை நடை, செருக்கு ஆகியவற்றால் இலக்குவனுக்கு உவமை. தெவ் - பகை. நாடினை - முற்றெச்சம், கொணர்க - வியங்கோள் வினைமுற்று. தெவ் - பண்பாகு பெயர்.

இலக்குவனைக் கண்டு அயோமுகி காமுறல்

3579. எங்கணும் நாடினன்; நீர் இடை காணான்;
சிங்கம் எனத் தமியன் திரிவானை,
அங்கு, அவ் வனத்துள், அயோமுகி என்னும்
வெங் கண் அரக்கி விரும்பினள் கண்டாள்.

நீர் எங்கணும் நாடினன் இடை காணான் - தண்ணீரை எல்லாவிடத்திலும் தேடி அவ்விடத்தில் காணாதவனாகி; **சிங்கம் எனத் தமியன் திரிவானை -** சிங்கம் போலத் தனியாகத் திரிகின்றவனாகிய இலக்குவனை; **அங்கு அவ்வனத்துள் -** அப்பொழுது அந்தக் காட்டில் (உள்ள); **அயோமுகி என்னும் -** அயோமுகி என்ற பெயர் கொண்ட; **வெங்கண் அரக்கி -** கொடிய கண்களை உடைய அரக்கியாகியவள்; **விரும்பினள் கண்டாள் -** ஆசை கொண்டு பார்த்தாள்.

காட்டில் தனியே நீர் தேடிச் சென்ற இலக்குவனை அயோமுகி ஆசை கொண்டு பார்த்தாள். அயோமுகி - இரும்பு போன்ற முகம் உடையவள். காணான், விரும்பினள் - முற்றெச்சங்கள். திரிவானை - வினையாலணையும் பெயர். வெங்கண் - பண்புத் தொகை.

3580. நல் மதியோர் புகல் மந்திர நாமச்
சொல் மதியா அரவின் சுடர்கிற்பாள்
தன் மதனோடு தன் வெம்மை தணிந்தாள்;
'மன்மதன் ஆம் இவன்' என்னும் மனத்தாள்.

நல் மதியோர் புகல் - நல்ல அறிவுடையவர்கள் சொல்லுகிற; **நாம மந்திரச் சொல் -** அச்சம் தருகிற மந்திரச் சொற்களை; **மதியா -**மதித்துக்கட்டுப்படாத; **அரவின் -** பாம்பினைப் போல; **சுடர்கிற்பாள் -** சினச் சுடர் மிக்கவள்; **'இவன் மன்மதன் ஆம்' -** 'இவன் (இலக்குவன்) மன்மதனே ஆனவன்'; **என்னும் மனத்தாள் -** என்னும் எண்ணத்தால்; **தன் மதனோடு -** தன் மனச் செருக்கோடு; **தன் வெம்மை தணிந்தாள் -** தன் கொடுமையும் தணிந்தவளானாள்.

மந்திரம் கேட்டுக் கட்டுப்படாத பாம்பு போன்றவளாகிய அயோமுகி இலக்குவனிடம் கொண்ட காதலால் தன் மனச் செருக்கும் வலிமையும் தணியப் பெற்றாள் என்க. நாமம் - அச்சம். மதன் - வலி, செருக்கு, வெம்மை - சினம். மதியா - ஈறு கெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

3581. அழுந்திய சிந்தை
அரக்கி, அலக்கண்
எழுந்து உயர் காதலின் வந்து,
எதிர் நின்றாள்;
'புழுங்கும் என் நோவொடு
புல்லுவென்; அன்றி,
விழுங்குவெனோ' என
விம்மல் உழந்தாள்.

அழுந்திய சிந்தை அரக்கி - *இலக்குவன் மீது (ஆழமாக) அழுந்திய (அன்பு கொண்ட) மனத்தை உடைய அரக்கியாகிய அயோமுகி;* ***அலக்கண் எழுந்து உயர் காதலின் -*** *துன்பம் மிக எழுவதற்குக் காரணமான மிகுதியான ஆசையோடு;* ***எதிர் வந்து நின்றாள் -*** *(இலக்குவனுக்கு) எதிரே வந்து நின்று;* ***'புழுங்கும் என் நோவொடு புல்லுவென் அன்றி -*** *மனம் (மாறுபட்டு) அழிவதற்குக் காரணமான ஆசையாகிய நோயினால், (அவ்விலக்குவனைத்) தழுவுவேனேயன்றி;* ***விழுங்குவெனோ -****(அவனைக்) கொன்று தின்பேனோ (தின்ன மாட்டேன்);* ***என விம்மல் உழந்தாள் -*** *என்று ஏக்கம் (மிகக்) கொண்டு வருந்தினாள்.*

இலக்குவன் மீது காதல் கொண்ட அயோமுகி, நான் அவனைத்தழுவுவேனேயன்றிக் கொன்று தின்ன மாட்டேன்' என்றாள் என்க. அலக்கண் - துன்பம். புழுங்குதல் - எண்ணி மனம் அழிதல். நின்றாள் - முற்றெச்சம். புல்லுவென் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. விழுங்குவனோ - ஓகாரம் எதிர்மறை.

3582. 'இரந்தனென் எய்திய
போது, இசையாது
கரந்தனனேல், நனி கொண்டு
கடந்து, என்
முரஞ்சினில் மேவி
முயங்குவென்' என்று,
விரைந்து எதிர் வந்தனள்,
தீயினும் வெய்யாள்!.

தீயினும் வெய்யாள் - *தீயினைக் காட்டிலும் கொடியவள் ஆகிய அயோமுகி;* ***இரந்தனென் எய்திய போது -*** *(நான் இவனை) வேண்டி நெருங்கும் போது;* ***இசையாது நனிகரந்தனனேல் -*** *(என் விருப்பத்துக்கு) இசையாமல் முழுதும் மறுத்து விடுவானாகில்;* ***கொண்டு கடந்து -*** *(அவனை) எடுத்துக் கொண்டு கடந்து சென்று;* ***என் முரஞ்சினில் மேவி -*** *எனது குகைக்குக் கொண்டு சென்று;* ***முயங்குவென் என்று -*** *(அவனை) வலியத் தழுவுவேன் என்று சொல்லி;* ***எதிர் விரைந்து வந்தனள் -*** *(இலக்குவனுக்கு) எதிராக விரைந்து வந்தாள்.*

என் ஆசைக்கு இணங்கா விட்டால் நான் அவனை வலியத் தூக்கிச் சென்று என் குகையில் வைத்து வலியத் தழுவுவேன்' என்று அயோமுகி எண்ணினாள். முரஞ்சு - பாறை, இங்கு மலை முழைஞ்சாகிய பாறையைச் சுட்டியது. ஆகு பெயர். இரந்தனன் - முற்றெச்சம்.

அயோமுகியின் தன்மை

3583. **உயிர்ப்பின் நெருப்பு**
உமிழ்கின்றனள்; ஒன்ற
எயிற்றின் மலைக் குலம்
மென்று இனிது உண்ணும்
வயிற்றள்; வயக் கொடு
மாசுணம் வீசு
கயிற்றின் அசைத்த
முலை, குழி கண்ணாள்;

உயிர்ப்பின் நெருப்பு உமிழ்கின்றனள் - (தன்) பெருமூச்சில் நெருப்பை வெளிக் காலுபவளும்; **எயிற்றின் -** பற்களால்; **ஒன்ற -** ஒன்றாக; **மலைக்குலம் -** யானைக் கூட்டங்களை; **மென்று இனிதுஉண்ணும் -** கடித்து மென்று இனிமையாக உண்ணுகின்ற;**வயிற்றள் -** வயிற்றினை உடையவளும்; **வயக்கொடு மாசுணம் வீசு கயிற்றின் -** வலிமையான கொடிய பாம்புகள் ஆகிய நீண்ட கயிற்றினால்;**அசைத்த முலை -** சேர்த்துக் கட்டிய முலைகளையும்; **குழிகண்ணாள் -** குழி விழுந்த கண்களையும் உடையவளும் .... (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்) அயோமுகியின் பெருமூச்சு, வயிறு, முலை, கண் ஆகியவை பற்றி இப்பாடலில் கூறப்பட்டன.. மலை - யானை. மாசுணம் - பெரும் பாம்பு. மலை - யானைக்கு உவமையாகு பெயர். மலைக்குலம் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. வய - வலியென்னும் பொருள் தரும் உரிச் சொல். 4.

3584 **பற்றிய கோள் அரி, யாளி, பணிக்கண்**
தெற்றிய பாத சிலம்பு சிலம்ப,
இற்று உலகு, யாவையும் ஈறுறும் அந் நாள்,
முற்றிய ஞாயிறு போலும் முகத்தாள்;

பற்றிய கோள் அரி - (தான் கைப்) பற்றிய வலிமையான சிங்கங்களையும்; **யாளி -** யாளிகளையும்; **பணிக்கண் தெற்றிய -** பாம்பாகிய கயிற்றில் (ஒன்றாகச்) சேர்த்துக் கட்டிய; **பாத சிலம்பு சிலம்ப -** காற்சிலம்பை ஒலிக்குமாறு தரித்தவளும்; **யாவையும் -** (உலகில் உள்ள) எல்லாப் பொருள்களும்; **இற்று -** அழிந்து; **உலகு ஈறுறும் அந்நாள் -** உலகம் முடிவு பெறுகிற பேரூழிக் காலத்தில்; **முற்றிய ஞாயிறு போலும் முகத்தாள் -** (வெப்பம்) மிகுந்த கதிரவன் போன்ற முகத்தினை உடையவளும்......... (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்).

பாம்பாகிய கயிற்றில் சிங்கம், யாளி ஆகியவற்றைச் சேர்த்துக் கட்டிப் பாதச் சிலம்பாக அணிந்தவள். உலகம் அழியும் காலத்தில் மிக்க வெப்பத்துடன் சுடர் விடும்

கதிரவன் போன்ற முகத்தினை உடையவள் என்று அயோமுகியை வருணித்தவாறு. கோளரி - சிங்கம், யாளி - யானையைப் போன்று துதிக்கையும் சிங்கத்தினைப் போன்று உடலமைப்பும் உடையதொரு வலிய விலங்கு. பணி - படத்தை உடையது எனப் பாம்புக்குக் காரணப் பெயர். தெற்றிய - சேர்த்துக் கட்டிய. கோள் - முதல் நிலை நீண்ட தொழிற் பெயர். அரியாளி - உம்மைத் தொகை.

3585.** **ஆழி வறக்க முகக்க அமைந்த
மூழை எனப் பொலி மொய் பில வாயாள்;
கூழை புறத்து விரிந்தது ஓர் கொட்பால்,
ஊழி நெருப்பின் உருத்தனை ஒப்பாள்;

***ஆழிவறக்க முகக்க அமைந்த -** கடலும் வற்றும் படி முகப்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட; **மூழை எனப் பொலி -** அகப்பை என்னும்படி விளங்குகின்ற; **மொய் பில வாயாள் -** வலிமையான குகை போன்ற வாயை உடையவளும்; **கூழை புறத்து விரிந்தது ஓர் கொட்பால் -**தலைமயிர் பக்கங்களில் விரிந்து விளங்கும் தன்மையால்; **ஊழி நெருப்பின் உருத்தனை ஒப்பாள் -** உலக ஊழிக் காலத்து நெருப்பின் வடிவம் தனை ஒத்தவளும்...... (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்)   அயோமுகியின் பெரிய வாய் கடலை முகந்து வறளச் செய்யும் பெரிய அகப்பை போல் விளங்கியது. அவளது விரிந்த தலைமயிர் ஊழிக் காலத்து நெருப்பை ஒத்து விளங்கியது என்றவாறு. ஆழி - கடல், மூழை - முகக்கும் கருவியாகிய அகப்பை, இதற்கு முகவை எனப் பொருள் கூறி நீர் முகக்கும் கருவியாகிய குடுவை என்பாருமுளர். கூழை - தலைமயிர். கொட்பு - தன்மை. தலைமயிருக்கு ஊழித் தீயை உவமையாகக் கூறியதால் அம்மயிர் சிவந்த நிறமுடையது என்பது பெறப்பட்டது.   4.*

3586** **தடி தடவ, பல தலை தழுவ, தாள்
நெடிது அடைய, குடர் கெழுமு நிணத்தாள்;
அடி தடவ, பட அரவம் இசைக்கும்
கடிதடம் உற்றவள்; உருமு கறிப்பாள்;

***தடி தடவ -** அளவு கோலால் தடவி அளப்பதற்குரிய; **தலை பல தழுவ -** (அந்த) இடத்தைப் போன்ற பல இடங்களைத் (தன்) ஓரடியில் அளக்கும்படி; **தாள் நெடிது அடைய -** (தன்) பாதங்கள் நீண்ட தூரம்; **அடி தடவ -** அடி வைத்துச் செல்ல; **குடர் கெழுமு நிணத்தாள் -** (அதனால் தான் உண்டு செல்லுகிற) குடலொடு பொருந்திய கொழுப்பு எங்கும் சிதற; **பட அரவம் இசைக்கும் -** படம் எடுத்த பாம்பின் படத்தை ஒத்த; **கடிதடம் உற்றவள் -** அல்குல் பொருந்தியவளாகிய (அயோமுகி); **உருமு கறிப்பாள் -** இடியை ஒத்து பற்களைக் கடிப்பவளாயினாள்.... (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்).*

நீண்ட அடிவைத்து அயோமுகி வரும் வேகத்தால் அவள் உண்டு வந்த இறைச்சியும் கொழுப்பும் எங்கும் சிதறி விழுந்தன. பாம்பின் படத்தை ஒத்த அல்குலை உடைய அவள் இடிபோல் பற்களைக் கடித்தாள் என்க. தடி - அளவு கோல். இசைக்கும் - ஒக்கும். கடிதடம் - அரையிடம் (அல்லது) அல்குல். உருமு - இடி. கறித்தல் - பற்களைக் கடித்தல். குடர் - கடைப் போலி.

3587. இவை இறை ஒப்பன என்ன, விழிப்பாள்;
அவை குளிர, கடிது அழலும் எயிற்றாள்;
குவை குலையக் கடல் குமுற உரைப்பாள்;
நவை இல் புவித்திரு நாண நடப்பாள்.

இவை - *(அவளது) இக்கண்கள்;* **இறை ஒப்பன என்ன -**சிவனின் கண்களை ஒப்பன என்று சொல்லுமாறு; **விழிப்பாள் -** *(சினத்துடன்)* விழித்துப் பார்ப்பவளும்; **அவை குளிர -** அக்கண்களில் இருந்து வெளிப்பட்ட சின நெருப்புக் குளிர்ந்து விட்டது என்று சொல்லும்படியாக; **கடிது அழலும் எயிற்றாள் -** மிகக் கொடுமையைக் காட்டும் பற்களை உடையவளும்; **குவைகுலையக் -** மலைகளும் தன் நிலை கெட்டு அழியும் படியும்; **கடல் குமுற -** கடல்கள் மோதிக் குமுறும் படியும்;**உரைப்பாள் -** கடுமையாகப் பேசுபவளும்; **நவை இல் புவித்திரு நாண நடப்பாள் -** குற்றம் இல்லாத பூமகளாகிய செல் சிவபிரானின் கண்களில் தீ வெளிப்படுதல் போல் விழித்து, அந்நெருப்பும் குளிர்ந்து விட்டது என்று எண்ணுமாறு பற்கடித்து வெப்பமெழுப்பி, மலை குலைய, கடல் அதிர முழங்கி, பூமகள் நாணஅயோமுகி வந்தாள் என்க. இறை - சிவன், குவை - மலைக் கூட்டம், நவை - குற்றம். புவித்திரு - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. 4
வத் தேவி வெட்கம் அடையும்படி நடப்பவளும்....... *(தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்).*

3588   நீள் அரவச் சரி,
தாழ் கை, நிரைத்தாள்;
ஆள் அரவப் புலி
ஆரம் அணைத்தாள்;
யாளியினைப் பல
தாலி இசைத்தாள்;
கோள் அரியைக் கொடு
தாழ் குழை இட்டாள்;

***நீள் அரவச் சரி* -** நீண்ட பாம்புகளாகிய வளையலை; **தாழ்கை நிரைத்தாள் -** நீண்ட கையில் வரிசையாக அணிந்தவள்; **அரவ ஆள் புலி ஆரம் அணைத்தாள் -** உறுமுகிற ஆண்புலிகளைக் *(கோத்து)* ஆரமாக அணிந்தவள்; **பல யாளியினைத் தாலி இசைத்தாள் -** பல யாளிகளைக் *(கோத்துத்)* தாலியாகக் கட்டியவள்; **கோள் அரியைக் கொடு தாழ் குழை இட்டாள் -** கொள்ளும் *(வலிய)* சிங்கங்களைக் கொண்டு தாழ்ந்த காதணியாக அணிந்தவள்.

அயோமுகியை இலக்குவன் கண்டு வினவல்

3589. நின்றனள், ஆசையின்
நீர் கலுழும் கண்
குன்றி நிகர்ப்ப,
குளிர்ப்ப விழிப்பாள்,

acharya.org

மின் திரிகின்ற
எயிற்றின் விளக்கால்,
கன்று இருளில் திரி
கோளரி கண்டான்.

குன்றி நிகர்ப்ப - *குன்றி மணியை ஒத்துள்ள;* ***ஆசையின் நீர் கலுழும் கண் -*** *காம நோயால் (சிவந்த) நீர் ஒழுகும் கண்களின் மூலம்;* ***குளிர்ப்ப விழிப்பாள் -*** *குளிர்ச்சியாக நோக்குபவள் ஆகிய அயோமுகி;* ***நின்றனள் -*** *நின்றாள்;* ***கன்று இருளில் திரி கோளரி -*** *செறிந்த இருட்டில் திரிகின்ற சிங்கம் போன்ற இலக்குவன்;* ***மின் திரிகின்ற எயிற்றின் விளக்கால் -*** *ஒளி வீசுகின்ற அவள் பற்களின் ஒளியாகிய விளக்கினால்;* ***கண்டான் -*** *(அந்த அயோமுகியைக்) கண்டான்.*

சிவந்த குன்றி நிகர்க்கும் கண்களால் காதல் கலந்த குளிர் பார்வை பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். இருளில் வலிய சிங்கம் போல் திரிந்தஇலக்குவன், அவளது ஒளி வீசுகின்ற பற்களாகிய விளக்கின் ஒளியால் அந்த அயோமுகியைக் கண்டான். முன்பாட்டில் வெப்பக் கனலே உருவான அரக்கியைக் காட்டி, அந்த வெப்பக் கொடுமையே குளிர்வதாக இங்கே காட்டுகிறார். இயல்பான வெம்மை காம வெறியால் குளிர்ப்ப விழிக்கச்செய்துள்ள இரசவாதம் இலக்குவனுக்கு வாய்த்த சோதனை. மின் - ஒளி. கன்று இருள் - செறிந்த இருள். விழிப்பாள் - முற்றெச்சம். எயிற்றின்விளக்கு - உருவகம். கோளரி - உவமை ஆகுபெயர்.

3590. 'பண்டையில் நாசி
இழந்து பதைக்கும்
திண் திறலாளொடு
தாடகை சீராள்;
கண்டகர் ஆய
அரக்கர் கணத்து ஓர்
ஒண்தொடி ஆம், இவள்'
என்பது உணர்ந்தான்.

பண்டையில் - *முன்பு;* ***நாசி இழந்து பதைக்கும் -*** *மூக்கை இழந்து வருந்தின;* ***திண் திறலாளொடு -*** *மிக்க வலிமை உடைய சூர்ப்பணகையோடு;* ***தாடகை -*** *தாடகை என்பவளையும்;* ***சீராள் -****(ஒத்த) தன்மை உடையவள்;* ***கண்டகர் ஆய அரக்கர் -*** *தீயவர்களாகிய அரக்கர்களின்;* ***கணத்து ஓர் ஒண்தொடி ஆம் இவள் -****கூட்டத்தில் தோன்றிய ஒரு பெண்ணாம் இவள்;* ***என்பது உணர்ந்தான் -****என்பதைப் (பார்த்தவுடன்) இலக்குவன் உணர்ந்து கொண்டான்.*

சூர்ப்பணகை - இலக்குவனால் மூக்கு முதலிய உறுப்புகளை இழந்தவள். இதனை.

ஊக்கித் தாங்கி, விண்படர்வென் என்று உருத்து எழுவாளை நூக்கி, நொய்தினில், 'வெய்து இழையேல்' என நுவலா மூக்கும் காதும், வெம் முரண் முலைக் கண்களும், முறையால் போக்கி, போக்கிய சினத் தொடும் புரிகுழல் விட்டான். (2825)

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. தாடகை, விசுவாமித்திரனின் எண்ணப்படி இராமனால் கொல்லப்பட்டவள். இதனைப் பால காண்டத்தில் வரும் 88 முதல் 92 வரையுள்ள பாடல்களைக் கொண்டு அறிக. கண்டகர் - வழிச் செல்வாரைத் தடுத்து முள்ளைப் போன்று வருத்தும் கொடியோர். திண் திறல் - ஒரு பொருட் பன்மொழி, ஒண் தொடி - பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

3591. 'பாவியர் ஆம் இவர்;
பண்பு இலர்; நம்பால்
மேவிய காரணம் வேறு
இலை' என்பான்;
'மா இயல் கானின் வயங்கு
இருள் வந்தாய்!
யாவள் அடீ? உரைசெய்,
கடிது' என்றான்.

பண்பு இலர் - நற்பண்புகள் இல்லாதவரும்; **பாவியர் ஆம் இவர்** - பாவியர்களும் ஆகிய இவர்கள்; **நம்பால்** - நம்மிடம்; **மேவிய காரணம் வேறு இலை** - வருவதற்கு உரிய காரணம் வேறு ஒன்றும் இல்லை; **என்பான்** - என்று நினைத்தவனாகிய (இலக்குவன்); **மா இயல் கானின்** - விலங்குகள் திரிகின்ற காட்டின்கண்; **வயங்கு இருள் வந்தாய்** -மிக்க இருளில் வந்தவளாகிய (நீ); **யாவள் அடீ** - யாரடி; **உரை செய்கடிது** - விடையை விரைவாகச் சொல்; **என்றான்** - என்று கேட்டான்.

நற்குணமில்லாத கொடியவர்களாகிய அரக்கியர் நம்மிடம் வருவதற்கு வேறு காரணம் இல்லை என்றது பாவம் செய்தலாகிய ஒரு காரணம்உள்ளது எனக் கருதியதாகும். வந்தாய் - முன்னிலை ஒருமை வினையாலணையும் பெயர்; 'வந்தவளே' என விளியாகவும் கொள்ளலாம்.
அயோமுகியின் காம வெறியும் இலக்குவன் மறுப்பும்

3592. பேசினன்; அங்கு அவள்
பேசுற நாணாள்;
ஊசல் உழன்று அழி
சிந்தையளும்தான்,
'நேசம் இல்,
அன்பினளாயினும், நின்பால்
ஆசையின் வந்த
அயோமுகி' என்றாள்.

பேசினன் - (மேலே குறிப்பிட்டவாறு இலக்குவன்) பேசினான்;**அங்கு-** அப்பொழுது; **ஊசல் உழன்று அழி சிந்தையளும் தான் அவள்** - ஊசலாடி வருந்தி அழிகின்ற மனத்தை உடையவளாகிய அயோமுகியும் தான்; **பேசுற நாணாள்** - தன் ஆசையை ஆண்மகனிடம் தானே எடுத்துச் சொல்ல நாணமடையாதவளாய்; **நேசம் இல்**

அன்பினளாயினும் -பழைய உறவு இல்லாத அன்பு உடையவள் ஆயினும்; ***நின்பால்*** - நின்னிடம்; ***ஆசையின் வந்த அயோமுகி ஊசல் உழன்று அழி சிந்தையள்*** இலக்குவன் தன்னை ஏற்பானோ மாட்டானோ என்று தடுமாறும் உள்ளம் கொண்டவள். ***பேசுற நாணாள்*** - தாமுறு காமத் தன்மை தாங்களே ஆடவனிடம் உரைக்க நாணாதவள். மூன்றாவது அடிக்கு வேறு பாடங்களும் உள; எனினும், நாம் கொண்ட பாடம் உட்பட எதற்கும் முற்றும் பொருந்துறப் பொருள் கொள்ள இயலவில்லை. ஏடெழுதியோர் பிழையோ, பொருள் கொள்ள நம்பால் உள்ள குறையோ - தெரியவில்லை. தான் - அசையாகவும் கொள்ளலாம்- ஆசையால் வந்த அயோமுகி என்ற பெயர் உடையவள்; ***என்றாள்*** - என்று கூறினாள். . *5*

3593 பின்னும் உரைப்பவள், 'பேர்
எழில் வீரா!
முன்னம் ஒருத்தர் தொடா
முலையோடு உன்
பொன்னின் மணித் தட மார்பு
புணர்ந்து, என்
இன் உயிரைக் கடிது
ஈகுதி' என்றாள்.

பின்னும் உரைப்பவள் - மேலும் தொடர்ந்து கூறுபவளாகிய (அயோமுகி); ***'பேர் எழில் வீரா*** - பேரழகுடைய வீரனே; ***முன்னம் ஒருத்தர் தொடா முலையோடு*** - இதற்கு முன்பு ஒருவரும் தொடாத முலையோடு (கன்னி என்றபடி); ***உன் பொன்னின் மணித்தட மார்புபுணர்ந்து*** - உன்னுடைய பொன் போன்ற அழகிய பெரிய மார்பைத் தழுவி; ***என் இன் உயிரைக் கடிது ஈகுதி*** - அதனால் எனது இனிமையான, உயிர் (போகாது இருக்க) விரைவாக அருள் ஈவாய்; ***என்றாள்*** - என்று கூறினாள்.

'நான் பிறரோடு புணர்ந்தவளல்லள், உன்னை மட்டும் விரும்புபவள். எனவே என்னைப் புணர்ந்து என் இன்னுயிர் ஈவாய்' என்றாள். ஈகுதி - இழிந்தோர் கூற்றாக வந்தது. உரைப்பவள் - முற்றெச்சம், தொடா - ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம். தடமார்பு - உரிச் சொல் தொடர். ஈகுதி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.

3594. ஆறிய சிந்தையள்
அஃது உரைசெய்ய,
சீறிய கோளரி
கண்கள் சிவந்தான்;
'மாறு இல வார் கணை, இவ்
உரை வாயின்
கூறிடின், நின் உடல்
கூறிடும்' என்றான்.

ஆறிய சிந்தையள் - (இலக்குவன் மீது கொண்ட காதலால்) கொடுமை குறைந்த மனம் உடையவளாகிய (அயோமுகி); ***அஃது உரை செய்ய*** - அந்தச் சொற்களைச் சொல்ல; ***சீறிய கோளரி*** - சினம் கொண்ட சிங்கம் போன்ற இலக்குவன்; ***கண்கள் சிவந்தான்*** -

சினத்தால் கண்கள் சிவந்து; '**இவ்வுரை வாயின் கூறிடின் -** இப்படிப்பட்ட சொற்களை (நீ மீண்டும்) வாயினால் கூறினால்; **மாறு இலவார் கணை -** (எனது) ஒப்பு இல்லாத நீண்ட அம்புகள்; **நின் உடல் கூறிடும் -** உனது உடலைத் துண்டு துண்டாக்கி விடும்'; **என்றான் -** என்று கூறினான். நீ மீண்டும் இவ்வாறு கூறினால் என் அம்பு உன் உடலைக் கூறிடும் என்றவாறு. கோளரி - உவமையாகு பெயர். கோளரி சிவந்தான் - திணை வழுவமைதி. பாடலின் இறுதி வரியில் உள்ள சொல் நயம் காண்க.

3595. மற்று அவன் அவ் உரை
செப்ப, மனத்தால்
செற்றிலள்; கைத் துணை
சென்னியில் வைத்தாள்;
'கொற்றவ! நீ எனை வந்து
உயிர் கொள்ளப்
பெற்றிடின், இன்று
பிறந்தனென்' என்றாள்.

அவன் மற்று அவ் உரை செப்ப - அந்த இலக்குவன் மாறுபாடாக இந்தச் சொற்களைச் சொல்ல; **மனத்தால் செற்றிலள் -** மனத்தால் சினம் கொள்ளாதவளாகிய (அயோமுகி); **கைத் துணை சென்னியில் வைத்தாள் -** தன் இரண்டு கைகளையும் தலைமீது குவித்தவளாய்; '**கொற்றவ -** தலைவனே; **நீ எனை வந்து -** நீ என்னிடம் வந்து; **உயிர் கொள்ளப்பெற்றிடின் -** (நான்) உயிர் பெற்று வாழும்படி செய்யப் பெற்றால்;**இன்று பிறந்தனென் -** இன்று நான் (மீண்டும்) பிறந்ததன் பயனைப் பெற்றவளாவேன்'; **என்றாள் -** என்று கூறினாள்.

இலக்குவன் கூறியதைக் கேட்ட அயோமுகி சினம் கொள்ளாதுஅவனைக் கை கூப்பி வணங்கி 'நீ எனக்கு அருள் செய்யின் நான் பிறந்த பயனைப் பெற்றவள் ஆவேன்' என்றாள்.

3596. வெங் கதம் இல்லவள்
பின்னரும், 'மேலோய்!
இங்கு நறும் புனல்
நாடுதி என்னின்,
அங்கையினால் எனை,
"அஞ்சலை" என்றால்,
கங்கையின் நீர் கொணர்வென்
கடிது' என்றாள்.

வெங்கதம் இல்லவள் - கொடிய சினம் இல்லாதவளாகிய (அயோமுகி); **பின்னரும் -** பின்பும்; '**மேலோய் -** உயர்ந்தவனே!;**இங்கு நறும் புனல் நாடுதி என்னின் -** இவ்விடத்தில் நல்ல நீரைத் தேடுகிறாய் என்றால்; **எனை -** எனக்கு; **அங்கையினால் -** உன்னுடைய அழகான கைகளினால்; **"அஞ்சலை" என்றால் -** அஞ்சாதே என்று அபயம்

அளித்தால்; **கடிது -** விரைவாக;**கங்கையின் நீர் கொணர் வென் -** (உனக்காகக்) கங்கையின் நீரைக் கூடக் கொண்டு வந்து கொடுப்பேன்; **என்றாள் -** என்று கூறினாள்.

அரக்கியாதலின் சினம் கொள்ளல் இயற்கையெனினும், இலக்குவன்பால் கொண்ட காமத்தால் கதம் (சினம்) காட்டாதவளாயினாள். கதம் - சினம், அங்கை - அங்கை என்க. கடிது - விரைவு. வெங்கதம், நறும்புனல் - பண்புத் தொகைகள், கொணர்வென் - தன்மை ஒருமைவினைமுற்று.

3597. சுமித்திரை சேய் அவள்
சொன்ன சொல் அன்ன
கமித்திலன்; 'நின் இரு
காதொடும் நாசி
துமிப்பதன் முன்பு அகல்
என்பது சொல்ல,
இமைத்திலள், நின்றனள்,
இன்ன நினைத்தாள்:

சுமித்திரை சேய் - சுமித்திரை மகனாகிய இலக்குவன்; **அவள் சொன்ன அன்ன சொல் -** அந்த அயோமுகி கூறிய அத்தன்மையாகிய சொற்களை; **கமித்திலன் -** பொறுக்காதவனாகி; **'நின் இரு காதொடும் நாசி துமிப்பதன் முன்பு -** (அயோமுகியை நோக்கி நான்) உனது இரு காதுகளோடு மூக்கையும் அறுப்பதற்கு முன்பு; **அகல் -** (இவ்விடத்தை விட்டுப்) போய்விடு'; **என்பது சொல்ல -** என்று சொல்ல;**இமைத்திலள் நின்றனள் -** (அது கேட்டுக்) கண்ணிமைக்காமல் நின்றவளாகிய அவள்; **இன்ன நினைந்தாள் -** இவ்வாறு நினைப்பவள் ஆனாள். நினைத்ததை அடுத்த பாடலில் காண்க.

அயோமுகியின் சொல் கேட்ட இலக்குவன் சினந்து, நான் உன் இரு காதுகளையும் மூக்கையும் அறுப்பதற்கு முன்பு போய் விடு என்று கூற, அயோமுகி திகைத்துக் கண்ணிமைக்காமல் நின்று சிலவற்றை எண்ணினள் என்க. கமித்திலன் - பொறுத்திலன், துமித்தல் - துண்டித்தல், இமைத்திலள் - முற்றெச்சம்.

3598. 'எடுத்தனென் ஏகினென்,
என் முழைதன்னுள்
அடைத்து, இவன் மெய்ம்மை
அகற்றிய பின்னை,
உடற்படுமால்; உடனே
உறும் நன்மை;
திடத்து இதுவே நலன்'
என்று, அயல் சென்றாள்.

எடுத்தனென் ஏகினென் - (இந்த இலக்குவனை) எடுத்துக் கொண்டு சென்று; **என் முழை தன்னுள் அடைத்து** - எனது குகையில் அடைத்துவைத்து; **இவன் வெம்மை அகற்றிய பின்னை** - இவனது சினத்தைத் தணித்த பின்பு; **உடற்படுமால்** - (இவன் என் எண்ணத்துக்கு) உடன்படுவான்; **உடனே நன்மை உறும்** - (அதற்குப் பின்பு) விரைவாக (இவனால்) எனக்கு நல்ல மகிழ்ச்சி கிடைக்கும்; **இதுவே திடத்து நலன்** - இவ்வாறு செய்வதுவே உறுதியாக நன்மை தரும்; **என்று** - என்று எண்ணி; **அயல் சென்றாள்** - (இலக்குவனது) அருகில் சென்றாள்.

இவனை என் குகைக்கு எடுத்துச் சென்று சினத்தைத் தணித்தால், இவன் எனக்கு உடன்படுவான். அதுவே உறுதியாகச் செய்யத் தக்கது என்று எண்ணிய அயோமுகி இலக்குவனுக்குப் பக்கத்தில் போனாள். முழை - குகை, வெம்மை - வெப்பம், ஈண்டுச் சினம். திடம் - உறுதி, எடுத்தனென் - முற்றெச்சம். ஆல் - அசை.

இலக்குவனை அயோமுகி தூக்கிச் செல்லல்

3599. மோகனை என்பது
முந்தி முயன்றாள்;
மாக நெடுங் கிரி
போலியை வவ்வா
ஏகினள் - உம்பரின்
இந்துவொடு ஏகும்
மேகம் எனும்படி -
நொய்தினின் வெய்யாள்.

வெய்யாள் - கொடியவளாகிய அயோமுகி; **மோகனை என்பது** - மோகத்தை உண்டாக்கும் மாயையை; **முந்தி முயன்றாள்** -முன்னால் முயன்று செய்து; **மாக நெடுங்கிரி போலியை வவ்வா** - விண்ணைஅளாவிய பெரிய மலை போன்றவனாகிய இலக்குவனைத் தூக்கிக் கொண்டு; **உம்பரின்** - மேலே உள்ள வானத்தில்; **இந்துவொடு ஏகும் மேகம் எனும்படி** - நிலவுடன் சேர்ந்து செல்லுகிற மேகம் என்று சொல்லும் படியாக; **நொய்தினின்** - (மிக) விரைவாக; **ஏகினள்** - சென்றாள்.

அயோமுகி மோகனை என்ற மாய மந்திரத்தால் இலக்குவனை மயக்கி, அவனை எடுத்துக் கொண்டு, நிலவுடன் சேர்ந்து செல்லுகிற மேகம் போல வானத்தில் விரைந்து சென்றாள். மோகனை - மோகத்தை உண்டாக்கும் மாயை. மாகம் - வானம். இந்து - நிலவு. நொய்தினின் - எளிமையாகஎனினுமாம். "நொய்தின் நொய்ய சொல் நூற்கலுற்றேன்" (5) எனக் கம்பர் கூறியுள்ளதை எண்ணுக. இந்து - இலக்குவனுக்கும் மேகம் - அயோமுகிக்கும் உவமையாம். ஒளி அறத்துக்கும், கருமை பாவத்துக்கும் இங்கு வந்துள்ளமை காண்க. வவ்வா - செய்யா எனும் வாய்பாட்டு உடன் பாட்டு வினையெச்சம்.

3600. மந்தரம் வேலையில் வந்ததும், வானத்து
இந்திரன் ஊர் பிடி என்னலும், ஆனாள்;

வெந் திறல் வேல் கொடு சூர் அடும் வீரச்
சுந்தரன் ஊர்தரு தோகையும் ஒத்தாள்.

மந்தரம் வேலையில் வந்ததும் - (இலக்குவனைத் தூக்கிச் சென்ற அயோமுகி) மந்தரமலை கடலில் பொருந்தியது போலவும்; **வானத்து இந்திரன் ஊர்பிடி -** தேவர் உலகத்தில் இந்திரன் ஏறிச் செலுத்தும் (ஐராவதம் என்ற ஆண் யானையின் துணையாகிய) அப்பிரமு என்ற பெண் யானை; **என்னலும் ஆனாள் -** என்று உவமை கூறத்தக்கவளாய் விளங்கினாள்; **வெந்திறல் வேல் கொடு சூர் அடும் -** (அதற்கு மேல் தன்) வலிமை பொருந்திய வேலைக் கொண்டு சூரபதுமனைக் கொன்ற; **வீரச் சுந்தரன் ஊர்தரு தோகையும் -** வீர அழகனாகிய முருகக் கடவுள் ஏறிச் செலுத்துகிற மயிலையும்; **ஒத்தாள் -** ஒத்து விளங்கினாள்.

இலக்குவனை அயோமுகி தூக்கிச் சென்ற காட்சியை இப்பாடலில் மூன்று உவமைகள் கொண்டு விளக்கினார் (1) மந்தரமலை - இலக்குவன், கடல் - மந்தர மலையைத் தாங்கிய கடல் அயோமுகி. இஃது இல் பொருள் உவமை. (2) இந்திரன்; இலக்குவன், அவன் ஊர்பிடி - அப்பிரமு: அயோமுகி. அயோமுகி பெண் என்பதால் இந்திரன் ஊரும் ஐராவதம் என்ற ஆண் யானையைக் கூறாது அதன் துணையாகிய பெண் யானையைக் கூறினார். (3) முருகன் : இலக்குவன். முருகனைத் தாங்கும் தோகை;அயோமுகி. இங்குப் பெண் மயில் கூறாது தோகையுடைய ஆண் மயிலைக் கூறியது, முருகனைச்

சுமக்கும் மயிலைக் கருதியதால் என்க. இம்மூன்று உவமைக்கும், "தாங்குதல்" என்பது பொதுத் தன்மையாதலையும் அறிக. வேலை - கடல், சூர் - சூரபதுமன், சுந்தரன் - முருகன்.

3601. ஆங்கு அவள் மார்பொடு
கையின் அடங்கி,
பூங் கழல் வார் சிலை
மீளி பொலிந்தான்;
வீங்கிய வெஞ்சின வீழ்
மத வெம் போர்
ஓங்கல் உரிக்குள்
உருத்திரன் ஒத்தான்.

ஆங்கு - அந்த நிலையில்; **அவள் மார்பொடு கையின் அடங்கி -** அவளது மார்பின் கண்ணும் கையின் கண்ணும் அடங்கி; **பூங்கழல் வார் சிலை மீளி -** அழகிய வீரக்கழலை அணிந்த நீண்ட வில்லை ஏந்திய வீரனாகிய (இலக்குவன்); **பொலிந்தான் -** அழகு பெற விளங்கினான்; **வீங்கிய வெஞ்சின -** மிகக் கொடிய சினத்தினையும்; **வீழ் மத -** வடிகின்ற மதத்தினையும்; **வெம்போர் -** கொடிய போரினையும் செய்கிற; **ஓங்கல் -** யானையினது; **உரிக்குள் -** உரித்த தோலுக்குள் இருந்து காட்சியளிக்கும்; **உருத்திரன் ஒத்தான் -** சிவ பிரானை ஒத்து விளங்கினான். அயோமுகி தன் மார்போடு அணைத்துக் கைகளால் தழுவித்தூக்கிச் சென்ற இலக்குவன் உடம்பு முழுதும் மூடும் படி யானைத்தோலைப் போர்த்த சிவபிரான் போல் விளங்கினான். மீளி -ஆண்பால் சிறப்புப்பெயர். ஓங்கல் -

மலை; ஈண்டு யானை;இருமடியாகு பெயர்.

3602. இப்படி ஏகினள்,
அன்னவள், இப்பால்,
'அப்பு இடை தேடி நடந்த
என் ஆவித்
துப்புடை மால் வரை
தோன்றலன்' என்னா,
வெப்புடை மெய்யொடு
வீரன் விரைந்தான்.

அன்னவள் - *அத்தன்மையளாகிய அயோமுகி;* **இப்படி ஏகினள் -** *(மேற்குறிப்பிட்ட) இவ்வாறு (இலக்குவனைத் தழுவித் தூக்கி கொண்டு) சென்றாள்;* **இப்பால் -** *(இராமன் இருந்த) இவ்விடத்தில்;* **வெப்புடை மெய்யொடு வீரன் -** *(மனைவியையும் தம்பியையும் பிரிந்த) தாபம் கொண்ட உடலோடு கூடிய வீரனாகிய இராமன்;***இடை அப்பு தேடி நடந்த -** *காட்டின் இடையில் தண்ணீரைத் தேடிக் கொண்டு நடந்து சென்ற;* **என் ஆவி -** *எனது உயிர் போன்ற;* **துப்புடை மால்வரை -** *வலிமை உடைய பெரிய மலை போன்றவனாகிய இலக்குவன்;* **தோன்றலன் என்னா -** *இன்னும் வரக்காணோமே என்று எண்ணி;* **விரைந்தான் -** *(அவனைத் தேடுவதற்காக) விரைந்து சென்றான்.*

அப்பு - நீர். துப்பு - வலிமை. வெப்பு - விரக வேதனையும் நீர் வேட்கை வேதனையும் பாச வேதனையும் உண்டாக்கிய வெப்பம். அன்னவள் - குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர். மால்வரை - உரிச்சொல் தொடர். வரை - உவமையாகு பெயர்.

இலக்குவனைக் காணாத இராமன் துயரம்

கலிவிருத்தம்

3603. 'வெய்து ஆகிய கானிடை
மேவரும் நீர்
ஐது ஆதலினோ? அயல்
ஒன்று உளதோ?
நொய்தாய் வர,
வேகமும் நொய்திலனால்;
எய்தாது ஒழியான்;
இது என்னைகொலாம்?

நொய்தாய் வர - *(இலக்குவன்) விரைவாய் வருவதற்கு;* **வேகமும் நொய்திலனால் -** *விரைவும் குறைவாக உடையவனல்லன்;* **எய்தாது ஒழியான் -** *வராமல் இருக்கவும் மாட்டான்;* **வெய்து ஆகிய கானிடை மேவரும் நீர் ஐது ஆதலினோ? -** *(அப்படி இருந்தும் அவன் வாராமைக்குக் காரணம்) வெப்பம் உடைய காட்டில் பொருந்தி உள்ள தண்ணீர்*

கிடைக்க அருமையானதா? (அல்லது); ***அயல் ஒன்று உளதோ -*** *வேறு ஏதாவது ஒன்று நேர்ந்து விட்டதோ?;* **இது என்னை கொலாம் -** *இவ்வாறு ஆனதற்கு என்ன காரணமோ?*

எண்ணிய கருமம் முடித்து வேகமாக வந்து சேரும் இயல்புள்ள இலக்குவன் காட்டில் நீர் கிடைக்காமையாலோ, வேறு ஏதோ ஏற்பட்டோ இன்னும் வந்து சேரவில்லை போலும் என இராமன் எண்ணினான். வெய்து - வெப்பம். மேவுதல் பொருந்தல், ஐது - அரிது. உண்மை எனினுமாம். ஈண்டு இன்மை குறித்தது. நொய்தாய் - விரைவாய், ஆல், ஆம் - அசைகள், கொல் - ஐயப்பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல்.

3604. ' "நீர் கண்டனை இவ்
வழி நேடினை போய்,
சார், கொண்டு" என,
இத்துணை சார்கிலனால்;
வார் கொண்டு அணி
கொங்கையை வவ்வினர்பால்
போர் கொண்டனனோ? பொருள்
உண்டு இது' எனா,

இவ்வழி நேடினைபோய் - *இந்த வழியில் தேடிப்போய்;* ***நீர் கண்டனை கொண்டு சார் -*** *தண்ணீரைக் கொண்டு வருக;* ***என -*** *என்று நான் கூற;* ***இத்துணை சார்கிலனால் -*** *(அதனை ஏற்றுச் சென்ற இலக்குவன்) இவ்வளவு நேரம் கடந்தும் வந்து சேரவில்லை;* ***வார்கொண்டு அணி கொங்கையை -*** *கச்சினைக் கொண்டு (அழகு பெற) அணிந்துள்ள முலைகளை உடைய சீதையை;* **வவ்வினர் பால் -** *கவர்ந்து சென்ற அரக்கர்களுடன்;* ***போர்கொண்டனனோ -*** *போர் செய்யத் தொடங்கி விட்டானோ;* ***பொருள் உண்டு இது எனா -*** *இந்த தாமதத்திற்கு ஏதோ அர்த்தம் உண்டு என்று.... நான் நீரைத் தேடிக் கொணர்க என்று சொன்னதை ஏற்றுச் சென்ற இலக்குவன் இன்னும் வரவில்லை. ஒருகால் சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற அரக்கர்களைக் கண்டு அவர்களுடன் போரிட நேர்ந்து விட்டதோ என இராமன் எண்ணினான். இப்படி ஏதேனும் காரணமின்றி இலக்குவன் தாமதியான் என்பது இராமன் நினைப்பு. நேடி - தேடி. வார் - கச்சு. பொருள் - பயன். கண்டனை, 'நேடினை - முற்றெச்சங்கள், ஆல் - அசை. இப்பாடல் முதல் 3614 முடிய ஒரு தொடர். 3615 ஆம் பாடலின் 'என்னா உரையா' என்ற எச்சத் தொடர் கொண்டு இப்பாடல் முடியும். 6*

3605'அம் சொல் கிளி அன்ன
அணங்கினை முன்
வஞ்சித்த இராவணன்
வவ்வினனோ?
நஞ்சின் கொடியான்
நடலைத் தொழிலால்,
துஞ்சுற்றனனோ,
விதியின் துணிவால்?

அம் சொல் கிளி அன்ன அணங்கினை - அழகு மொழி பேசும் கிளி போன்ற அழகிய சீதையை; **முன் வஞ்சித்த இராவணன் வவ்வினனோ -** முன்னாளில் வஞ்சனையால் கவர்ந்து சென்ற இராவணன் (இப்போது இவனையும்) கவர்ந்து சென்றனனோ?;**நஞ்சின் கொடியான் நடலைத் தொழிலால் -** நஞ்சினைக் காட்டிலும் கொடியவனான இராவணனது வஞ்சனைத் தொழிலால்; **விதியின் துணிவால் -** ஊழ் வினையின் வலிமையால்; **துஞ்சுற்றனனோ? -** இறந்துபட்டானோ?

வஞ்சனையால் கவரும் இராவணன் கொடுமை தொடர்கிறதோஎன்பது இராமன் கொண்ட ஐயத் தடுமாற்றம். விதிக்கும் விதியாகும்விற்றொழில் வல்லவனாகிய இலக்குவனையும் விதி வென்றதால் இறந்திருப்பானோ என்ற அளவுக்கும் பெருமான் தடுமாறுகிறான். அணங்கு - பெண்களிற் சிறந்தவள். நடலை - வஞ்சனை. துஞ்சுற்றனன் - தகுதி வழக்கில் மங்கல வழக்கு என்க. தொழிலால், துணிவால் - ஆல் கருவிப் பொருளில் வந்தது.

3606. 'வரி விற் கை என் ஆர்
உயிர் வந்திலனால்;
"தரு சொல் கருதேன்; ஒரு
தையலை யான்
பிரிவுற்றனென்" என்பது
ஓர் பீழை பெருத்து
எரிவித்திட, ஆவி
இழந்தனனோ?

வரிவிற்கை என் ஆர் உயிர் வந்திலனால் - கட்டமைந்த வில்லைக் கையில் ஏந்திய என் அருமையான உயிர் போன்ற தம்பிவரவில்லை; **தருசொல் கருதேன் -** (தான் எனக்குச்) சொன்ன சொற்களை எண்ணிக் கருதாமல்; **யான் ஒரு தையலை -** நான் ஒப்பற்ற பெண்ணாகிய சீதையை; **பிரிவுற்றனென் -** பிரியப் பெற்றேன்; **என்பது ஓர் பீழை -** என்ற ஒப்பற்ற பெருந்துன்பம்; **பெருத்து எரிவித்திட -** மிகுந்து தன்னை வாட்டி வருத்தியதால்; **ஆவி இழந்தனனோ -** உயிரை விட்டு விட்டானோ. மாயமான் பின் சென்ற போது தான் தடுத்ததைக் கேளாமல் பின்சென்று சீதையைப் பிரிய வேண்டிய நிலைமை வந்ததை எண்ணிக்கலங்கி உயிரை விட்டு விட்டானோ என இராமன் எண்ணினான்.தருசொல் - இலக்குவன் இராமனுக்கு கூறிய சொல், "அடுத்தவும்எண்ணிச் செய்தல், அண்ணலே வன் கூறிய சொல். இதன் விரிவுஇங்குப் பேசப்படுகிறது. (3398). பீழை - துன்பம். உயிர் -உவமையாகுபெயர்.

3607. 'உண்டாகிய கார் இருள்
ஒடு ஒருவன்
கண்தான்; அயல் வேறு
ஒரு கண் இலெனால்;
புண்தான் உறு
நெஞ்சு புழுங்குறுவென்;
எண்தான் இலென்;
எங்ஙனம் நாடுகெனா?

உண்டாகிய கார் இருள் ஒடு *- நிறைந்து உண்டாகிய கரிய இருளில்;* ***ஒருவன் கண் தான்*** *- என்னை விட்டுப் பிரிந்த ஒப்பற்றவனாகிய இலக்குவன், (எனக்குக்) கண்ணானவன்;* ***அயல் வேறு ஒரு கண் இலெனால்*** *- அவனைத் தவிர வேறு கண் ஒன்றும் எனக்கு இல்லை;* ***புண் தான் உறு நெஞ்சு புழுங்குறுவென்*** *-(முன்பு சீதையைப் பிரிந்ததால்) புண்மிகப்பட்ட நெஞ்சத்தில் (மீண்டும்) வருத்தம் அடைகிறேன்;* ***எண் தான் இலென்*** *- (எதுவும்) எண்ண முடியாது மனம் கலங்கி உள்ளேன்;* ***எங்ஙனம் நாடு கெனோ*** *- (அவனை எங்கு) எவ்வாறு தேடுவேனோ?*

'இலக்குவனன்றிப் பிறிதொரு கண்ணிலாதவன் நான்; முன்பேபுண்பட்ட நெஞ்சில் மீண்டும் புண்பட்டவன். அவனது பிரிவால் மனம்மிகக் கலங்கி உள்ள நான் அவனை எவ்விடத்து எவ்வாறு தேடுவேன்'என இராமன் கூறினான். எனக்குக் கண்ணாக இருந்தவன் பிரிந்ததால்கண்ணிழந்த நான் தேடுவது எங்ஙனம் என்று குறித்த நயம் காண்க.தான், ஆல் - அசைகள். ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது.

3608. 'தள்ளா வினையேன் தனி
ஆர் உயிர் ஆய்-
உள்ளாய்! ஒரு
நீயும் ஒளித்தனையோ?
பிள்ளாய்! பெரியாய்!
பிழை செய்தனையால்;
கொள்ளாது உலகு உன்னை;
இதோ கொடிதே!

தள்ளா வினையேன் *- நீக்க முடியாத வினையை உடையவனாகிய எனது;* ***தனி ஆர் உயிர் ஆய் உள்ளாய்*** *- ஒப்பில்லாத அருமையான உயிராக உள்ளவனாகிய;* ***ஒரு நீயும்*** *- ஒப்பற்றவனாகிய நீயும்;* ***ஒளித்தனையோ*** *- (என்னை விட்டுப் பிரிந்து) மறைந்து விட்டாயோ?;* ***பிள்ளாய்*** *- என் பிள்ளை போல் இளையவனே;* ***பெரியாய்*** *- அறிவில் பெரியவனே;****பிழைசெய்தனை-*** *(என்னைக் காரிருளில் கானகத்தே விட்டுச் சென்று) தவறு செய்து விட்டாய்;* ***இதோ கொடிதே*** *- இச்செயல் மிகக் கொடுமையானதேயாகும்;* ***உன்னை உலகு கொள்ளாது*** *- உனது செயலை உலகத்தில் உள்ள பெரியவர்கள் ஏற்க மாட்டார்கள்.* ***ஆல்*** *- அசை.*

வினைப்படுபவனாகிய எனது ஒப்பற்ற தம்பியாகிய நீயும்என்னைப் பிரிந்து விட்டாய். உனது இச்செயலைப் பெரியவர்கள் ஏற்கமாட்டார்கள் என்று இராமன் நொந்து கூறினான். வினையேன் -குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் நீயும் - எம்மை இறந்தது தழீ இயஎச்ச உம்மை; முன்பே பிரிந்து விட்ட சீதையையும் நினைவுபடுத்துவதுஇவ்வும்மை. உலகு - இடவாகுபெயர்.

3609. 'பேரா இடர் வந்தன
பேர்க்க வலாய்!
தீரா இடர் தந்தனை:
தெவ்வர் தொழும்
வீரா! எனை
இங்ஙன் வெறுத்தனையோ?
வாராய், புறம்
இத்துணை வைகுதியோ?

வந்தன பேரா இடர் - *வந்தனவாகிய நீக்க முடியாத துன்பங்களை;* ***பேர்க்க வலாய் -*** *நீக்க வல்லவனே!;* ***தீரா இடர் தந்தனை -*** *(என்னை விட்டுப் பிரிந்து எனக்கு) நீக்க முடியாத துன்பத்தைத் தந்து விட்டாய்;* ***தெவ்வர் தொழும் வீரா -*** *பகை வரும்தொழுகின்ற (வலி படைத்து) வீரனே!;* ***எனை இங்ஙன் வெறுத்தனையோ -*** *என்னை இவ்வாறு வெறுத்து விட்டாயோ?;* ***வாராய் -*** *(இங்கு) வராமல்;* ***புறம் -*** *(என்னைத் தனியே விட்டு) வெளியில்;* ***இத்துணை வைகுதியோ -*** *இவ்வளவு காலம் தங்கி இருந்தாயோ?*

'எனக்கு ஏற்படும் பெருந் துன்பத்தைப் போக்க வல்லவனாகியநீகாட்டில் என்னைத் தனியே விட்டுப் பிரிந்து சென்று எனக்குநீங்காததுன்பத்தை உண்டாக்கிவிட்டாய்; இவ்வளவு நேரம் வராமல்தங்கியிருப்பது உனக்குச் சரியோ' என்றவாறு. தெவ்வர் - பகைவர்.புறம் - வெளியில்.பேரா, தீரா - ஈறுகெட்ட எதிர் மறைப்பெயரெச்சங்கள். வந்தன - முற்றெச்சம்.

3610. 'என்னைத் தரும்
எந்தையை, என்னையரை,
பொன்னைப் பொருகின்ற
பொலங் குழையாள்-
தன்னை, பிரிவேன்;
உளென் ஆவதுதான்,
உன்னைப் பிரியாத
உயிர்ப்பு அலவோ?

என்னைத் தரும் எந்தையை - *என்னைப் பெற்றெடுத்த தந்தையாகிய (தசரதனையும்);* ***என்னையரை -*** *என் தாய்மார்களையும்;* ***பொன்னைப் பொருகின்ற பொலங் குழையாள் தன்னை -*** *திருமகளை ஒத்த பொன்னால் ஆகிய காதணி அணிந்த சீதையையும்;*

பிரிவேன் - பிரிந்து; **உளென் ஆவது தான் -** (நான்) உயிருடன் இருப்பது; **உன்னைப் பிரியாத உயிர்ப்பு அலவோ -** உன்னை (மட்டும்) பிரியாத மூச்சுக் காற்றினால் அல்லவா?

தந்தை தாயர், சீதை ஆகியோரை நான் பிரிந்த துன்பம் நீ உடன் இருந்தமையால் நீங்கியது என்று இலக்குவனிடம் தான் கொண்டிருந்த மிகுதியான அன்பை இராமன் வெளிப்படுத்திக் கூறினான். உயிர் என்று (3606) ஆம் பாடலிலும் கண் என்று (3607) ஆம் பாடலிலும், மீண்டும் தனி ஆர் உயிர் என்று (3608) ஆம் பாடலிலும் குறிப்பிட்ட இராமன் இங்கு 'உயிர் மூச்சு' என்று இலக்குவனைக் குறிப்பிட்டான்; இத்தொடர்ச்சியின் நயம் கண்டுணர்க. பொன் - திருமகள். குழை - காதணி. எந்தை, என்னை - மரூஉ மொழிகள். பொலங்குழை - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. பிரிவேன் - இறந்த காலம் எதிர்காலமாக வந்த கால வழுவமைதி.

3611. **'பொன் தோடு இவர்கின்ற**
பொலங் குழையாள்-
தன்-தேடி வருந்து
தவம் புரிவேன்,
நின்-தேடி
வருந்த நிரப்பினையோ?
என்-தேடினை வந்த
இளங் களிறே!

என்தேடினை வந்த இளங்களிறே - (மாயமானின் பின்னால் சென்ற) என்னைத் தேடினையாகிய வந்த இளைய ஆண் யானையைப் போன்றவனே!; **பொன் தோடு இவர்கின்ற பொலங் குழையாள் தன்-** பொன்னால் ஆகிய தோடு என்னும் காதணி அணிந்தவளாகிய சீதையை; **தேடி வருந்து -** தேடி வருந்தித்; **தவம் புரிவேன் -** (தனித்துத்) தவம் புரிபவனாகிய என்னை; **நின் தேடி வருந்த நிரப்பினையோ -** உன்னைத் தேடி வருந்தும் படி செய்துவிட்டாயோ? மாயமான் பின் சென்ற என்னைத் தேடி வந்த நீ, சீதையைத் தேடித் தவம் புரிபவனாகிய என்னை, உன்னைத் தேடி வரும்படி செய்து விட்டாயே என்றவாறு. தோடு - மகளிர் காதணி. நிரப்புதல் - செய்தல். தன் - சாரியை. நின்தேடி - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை. இளங்களிறு - அடையடுத்த உவமையாகு பெயர். ஓகாரம்வினா.

3612. **'இன்றே இறவாது**
ஒழியேன்; எமரோ,
பொன்றாது ஒழியார்,
புகல்வார் உளரால்;
ஒன்றாகிய உன்
கிளையோரை எலாம்
கொன்றாய்; கொடியாய்!
இதுவும் குணமோ?

இன்றே இறவாது ஒழியேன் - இன்றைக்கே நான் இறக்காமல் இருக்க மாட்டேன்; **புகல்வார் உளரால் -** (அதை அயோத்தியில் உள்ளவர்களுக்குச்) சொல்லுபவர்களும் இருக்கிறார்கள்; (ஆதலால்); **எமரோ பொன்றாது ஒழியார் -** (அதைக் கேட்ட) எம் உறவினர்கள்இறக்காமல் இருக்க மாட்டார்கள்; **ஒன்றாகிய உன் கிளையோரைஎலாம் கொன்றாய் -** (இவ்வாறு செய்ததால்) ஒற்றுமை உடைய உன் உறவினர்கள் எல்லோரையும் நீ கொன்றவனானாய்; **கொடியாய் -** (இத்தகைய) கொடுமை உடையவனே; **இதுவும் குணமோ -** இதுவும்உனக்குத் தகுதியோ?

'நீ வராவிட்டால் நான் இறப்பேன். அது தெரிந்தால் நம் உறவினர் எல்லோரும் இறப்பர். இவ்வாறு அனைவரும் இறக்கத் தக்க செயல் செய்த கொடியவனே இது உனக்குத் தகுதியோ' என்று இராமன் கூறினான். எமர் - எம் உறவினர். பொன்றாது - அழியாது. ஆல் - அசை கொன்றாய் - காலவழுவமைதி. எலாம் - இடைக்குறை எமரோ - ஒகாரம் தெரிநிலை. குணமோ - ஒகாரம் எதிர்மறை.

3613. **'மாந்தா முதல்**
மன்னவர்தம் வழியில்,
வேந்து ஆகை துறந்தபின்,
மெய் உறவோர்
தாம்தாம் ஒழிய,
தமியேனுடனே
போந்தாய்; எனை
விட்டனை போயினையோ?'

மாந்தா முதல் மன்னவர் தம் வழியில் - மாந்தாதா முதலிய (நம் முன்னோர்களான) அரசர்கள் தம் கால்வழியில்; **வேந்து ஆகை துறந்தபின் -** அரசனாதலை (நான்) துறந்த பிறகு; **மெய் உறவோர் தாம் தாம் ஒழிய -** (என்) உண்மையான உறவினர்கள் யாவரும் உடன்வராமல் நீங்க; **தமியேனுடனே போந்தாய் -** தனித்தவனாகிய என்னுடன் வந்தாய்; **எனை விட்டனை போயினையோ -**(இப்போது நீயும்) என்னை விட்டுப் போய் விட்டாயோ?

மெய் உறவோர் - உள்ளன்புடைய உறவினர். மாந்தா - மாந்தாதா. மாம்தாதா - மாந்தாதா என ஆயிற்று.

3614. **என்னா உரையா, எழும்;**
வீழும்; இருந்து
உன்னா, உணர்வு ஓய்வுறும்;
ஒன்று அலவால்;
'மின்னாது இடியாது;
இருள்வாய் விளைவு ஈது
என் ஆம்? எனும்,
என் தனி நாயகனே.

'என்தனிநாயகனே - என் ஒப்பில்லாத தலைவன் ஆகிய இராமன்; **என்னா உரையா -** என்று (பலவாறு) கூறிக்கொண்டு; **எழும், வீழும் -** எழுந்திருப்பான், (உடனே) கீழே விழுவான்; **இருந்துஉன்னா -** அமர்ந்து எண்ணிப் பார்த்து; **உணர்வு ஓய்வுறும் -** அறிவுஒடுங்கப் பெறுவான்; **'மின்னாது இடியாது -** மின்னாமலும் இடியாமலும்; **இருள்வாய் -** (இந்த) இருட்டுக் காலத்தில்; **விளைவு ஈது என் ஆம்' எனும் -** விளைந்த செயலாகிய இது என்ன' என்பான்; **ஒன்று அலவால் -** (இவ்வாறு எண்ணி இராமன் பட்ட துன்பங்கள்) ஒன்றல்ல பலவாம்.

இராமன் பலவற்றை எண்ணி வருந்தி எழுந்தும் உணர்வு ஒடுங்கப் பெற்றான். மழை வருவதற்கு அறிகுறியாக முன்னால் மின்னலும் இடியும் தோன்றுவது போலத் தம்பியைப் பிரிவதற்கு முன்பு எந்த அறிகுறியும் தோன்றவில்லையே என்று பலவாறு எண்ணித் துன்பப்பட்டான். உன்னுதல் - நினைத்தல். உரையா, உன்னா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சங்கள். ஆல் - அசை. இராமனின் துன்பத்தை விளக்கும் கவிக்கூற்று.

3615. நாடும், பல சூழல்கள்
தோறும் நடந்து;
ஓடும், பெயர் சொல்லி
உளைந்து; உயிர் போய்
வாடும்வகை
சோரும்; மயங்குறுமால் -
ஆடும் களி மா மத
யானை அனான்.

ஆடும் களிமாமத யானை அனான் - பகைவரை அழிக்கும் செருக்குடைய மிக்க மதத்தை உடையதுமாகிய யானையை ஒத்தவனாகிய இராமன்; **பல சூழல்கள் தோறும் நடந்து நாடும் -** பல இடங்களிலும் சென்று தம்பியைத் தேடுவான்; **பெயர் சொல்லி உளைந்து ஓடும் -** இலக்குவன் பெயரைச் சொல்லி வருந்தி விரைந்து ஓடுவான்; **உயிர்போய் வாடும் வகை சோரும் -** உயிர் போய் வாடும் வகையாகத் தளர்வான்; **மயங்குறுமால் -** மயக்கமடைவான்.

இராமன் தம்பியைத் தேடி அலைந்தமை கூறுகிறார் ஆல் -அசை. ஆடு - அடு என்பது முதல் நிலை நீண்ட தொழிற் பெயர்.மாமதம் - உரிச்சொல் தொடர். மத யானை இரண்டாம் வேற்றுமைஉருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. அனான் - குறிப்புவினையாலணையும் பெயர்.

3616. கமையாளொடும் என் உயிர்
காவலில் நின்று
இமையாதவன், இத்
துணை தாழ்வுறுமோ?
சுமையால் உலகூடு

உழல்தொல் வினையேற்கு,
அமையாதுகொல் வாழ்வு?
அறியேன்' எனுமால்.

கமையாளொடும் - பொறுமை உடையவளாகிய சீதையுடன்; **என் உயிர்** - எனது உயிரையும்; **காவலில் நின்று** - காக்கும் தொழிலில் (ஊன்றி) நின்று; **இமையாதவன்** - கண்ணிமைக்காமல் இருந்த இலக்குவன்; **இத்துணை தாழ்வுறுமோ** - (என்னை விட்டுப் பிரிந்து) இத்துணை காலம் தாழ்த்துவானா?; **சுமையால் உலகூடு உழல் தொல் வினையேற்கு** - சுமையாக உலகத்தில் இருந்து வருந்துகிற பழைய வினையை உடைய எனக்கு; **வாழ்வு அமையாது கொல்** - (உயிருடன் கூடி வாழும்) வாழ்க்கை அமையாது போலும்; **அறியேன்' எனுமால்** - அறியேன் என்று (இராமன்) கூறினான்.

'என்னையும் சீதையையும் கண் இமைக்காது காத்த இலக்குவன் இவ்வளவு நேரம் வராமல் இருப்பானா? இருக்க மாட்டான். உலகத்தில் பழியினை நுகர்ந்து வருந்தும் நான் உயிரோடு வாழ முடியாது போலும்' என இராமன் எண்ணினான். சுமையாள் - பொறுமை உடையவள் ஈண்டுச் சீதையைக் குறித்தது. சுந்தர காண்டத்தில்

"கமையினாள் திரு முகத்து அயல் கதுப்பு உறக்கவ்வி (5078) என வருவதைக் காண்க. காவலில் நின்ற இமையாதவன் - இதனைக் கங்கை காண் படலத்தில் குகன் பரதனிடம் கூறிய

"அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகனும் அவளும் துஞ்ச
(2344)

என்ற பாடலால் அறிக. இலக்குவனுக்கு 'உறங்கா வில்லி' என்ற பெயர் உண்டு என்பதை நினைவு கொள்க.

இறக்க எண்ணிய இராமன் அரக்கியின் அலறல் கேட்டல்

3617. 'அறப் பால் உளதேல், அவன்
முன்னவன் ஆய்ப்
பிறப்பான் உறில், வந்து
பிறக்க' எனா,
மறப்பால் வடி வாள் கொடு,
மன் உயிரைத்
துறப்பான் உறுகின்ற
தொடர்ச்சியின் வாய்,

அறப்பால் உளதேல் - நல்வினைப் பகுதி உண்டானால்; **அவன் முன்னவன் ஆய்ப்பிறப்பான் உறில்** - (அந்த இலக்குவன் எனக்குத்) தமையன் ஆக வந்து பிறக்கக் கூடுமானால்; **வந்து பிறக்க எனா** - வந்து பிறக்கட்டும் என்று கூறிக் கொண்டு; **மறப்பால்**

வடிவாள் கொடு - வீரம் பொருந்திய கூர்மையான வாளைக் கொண்டு; **மன் உயிரை -** தன் நிலை பெற்ற உயிரை; **துறப்பான் உறுகின்ற -** நீக்க முயல்கின்ற; **தொடர்ச்சியின் வாய் -** நேரத்தின் கண்ணே.... (அடுத்த பாடலில் முடியும்).

நல்லூழ் அமையுமானால் அடுத்த பிறவியில் அவன் எனக்குத் தமையனாகப் பிறக்கிற பேறு வாய்க்கட்டும் என்று சொல்லி, இராமன் வாளால் தன்னுயிரை மாய்த்துக் கொள்ளப் போகும் நிலையினை இப்பாடல் சுட்டிற்று. அறப்பால் - அறத்தின் பயனாகிய நல்லூழ். அவன் எனக்குப் பாகவதனாயிருந்து செய்த கைங்கர்யங்களை நான் அவனுக்குச் செய்ய நல் வினைப் பயனால் அவன் எனக்கு அடுத்தபிறவியில் தமையன் ஆகப் பிறக்கட்டும் என்றவாறு.

3618. பேர்ந்தான், நெடு
மாயையினில் பிரியா;
ஈர்ந்தான், அவள் நாசி
பிடித்து, இளையோன்;
சோர்ந்தாள் இடு பூசல்
செவித் துளையில்
சேர்ந்து ஆர்தலுமே,
திருமால் தெருளா,

இளையோன் - இளையவனாகிய இலக்குவன்; **நெடுமாயையினில் பேர்ந்தான் -** (அயோமுகியின்) மிக்க மோகனை என்ற மாயையில் இருந்து நீங்கினான்; **பிரியா -** அவ்வாறு நீங்கி; **அவள் நாசி பிடித்து ஈர்ந்தான் -** அவளது மூக்கைப் பிடித்து அறுத்தான்; **சோர்ந்தாள் -** (அவ்வாறு உறுப்பு அறுப்பு உண்டதனால்) தளர்ந்தவள் ஆகிய (அந்த அரக்கி); **இடுபூசல் -** எழுப்பிய பேரொலி; **செவித் துளையில் சேர்ந்து ஆர்தலுமே -** காதுகளில் பட்டு ஒலித்த உடனே; **திருமால் தெருளா -** இராமன் (கலக்கம் நீங்கி) மனம் தேறி (எண்பதாம் பாடலில் முடியும்).

மோகனை மாயையில் இருந்து நீங்கிய இலக்குவன்,அயோமுகியின் மூக்கைப் பிடித்து அறுத்தான். தன் உறுப்புஅறுப்புண்டதனால் தளர்ந்து அவள் எழுப்பிய பேரொலி இராமனின்காதுகளில் பட்டது. பேர்தல் -நீங்குதல். ஈர்தல் - அறுத்தல், சோர்தல்- தளர்தல், தெருளா - இலக்குவன் தன்னைச் சந்தித்துத் துயர்விளைவித்தவரை வென்று விட்டான் என்று தெளிந்தது.

3619. 'பரல் தரு கானகத்து
அரக்கர், பல் கழல்
முரற்று அரு வெஞ் சமம்
முயல்கின்றார், எதிர்
உரற்றிய ஓசை அன்று;
ஒருத்தி ஊறுபட்டு

அரற்றிய குரல்; அவள்
அரக்கியாம்' எனா,

பரல் தரு கானகத்து - பருக்கைக் கற்கள் நிறைந்த (இந்தக்) காட்டில்; ***பல்கழல் முரற்று அரக்கர்*** - பல வீரக் கழல்கள் ஒலிக்கின்ற அரக்கர்கள்; **அரு வெஞ்சமம்** - கொடிய போரை; ***முயல்கின்றார்*** - செய்கின்றவர்களாகி; ***எதிர் உரற்றிய*** - மாறபட்டு எதிராக உரக்க ஒலித்த; ***ஓசை அன்று*** - பேரொலி அல்ல இது; ***ஒருத்தி ஊறுபட்டு அரற்றிய குரல்*** - ஒரு பெண் உடல் குறைபட்டுஅரற்றிய குரலாகும் (இது); ***அவள் அரக்கியாம் எனா*** - அவள் அரக்கியாகவே இருக்க வேண்டும் என்று (எண்ணி).....

இந்த இரவில் எழுந்த அவலப் பேரொலி அரக்கர்கள் எழுப்பியபோரொலி அன்று, ஒரு பெண் உடல் குறைபட்டு அரற்றிய ஒலியே ஆகும் என்று இராமன் எண்ணினான். இந்த இரவு நேரத்தில் கானகத்திற்கு அரக்கியர் தவிரப் பிறர் வாராராகலின் "அவள் அரக்கியாம்" என இராமன் துணிந்தனன் என்க. முரற்றுதல் - ஒலித்தல். உரற்றுதல் - உரக்க ஒலித்தல். முயல்கின்றார், - முற்றெச்சம்.

அழல் அம்புஒளியில் இராமன் தம்பியை அடைதல்

3620. அங்கியின் நெடும் படை
வாங்கி, ஆங்கு அது
செங்கையில் கரியவன்
திரிக்கும் எல்லையில்,
பொங்கு இருள் அப் புறத்து
உலகம் புக்கது;
கங்குலும், பகல் எனப்
பொலிந்து காட்டிற்றே.

கரியவன் - கரு நிறத்தை உடையவனாகிய இராமன்; (மேல் குறிப்பிட்ட படி எண்ணி); ***ஆங்கு*** - அப்பொழுது; **அங்கியின் நெடும் படை வாங்கி** - நெருப்பினது நீண்ட அம்பினை எடுத்து; **அது** - அந்த அம்பினைச்; **செங்கையில்** - தனது சிவந்த கையினால்; **திரிக்கும் எல்லையில்** - செலுத்தத் தொடங்கிய போது; **பொங்கு இருள்** - (உலகை மூடி இருந்த) செறிந்த இருட்டானது; **அப்புறத்து உலகம் புக்கது** - இப்புறத்தை விட்டு அப் புறத்து உலகத்தை அடைந்தது; **கங்குலும் பகல் எனப் பொலிந்து காட்டிற்றே** - (அங்கிருந்த) இரவும் பகல் போல அழகாக விளக்கம் உற்றுத் தோன்றியது.

இராமன் அழல் அம்பினைத் தொடுத்துவிட (அக்கினி அம்பு) முயலுகையில் இருள் அப்புறம் ஓடியது. இரவும் பகல் போல் விளக்கமுற்றுத் தோன்றியது. அங்கி - தீ. திரித்தல் - செலுத்துதல். இப்பாடலில் இராமன் தீக் கடவுட் படை தொடுக்க முயலும் செய்தி கூறப்படுகிறது. அவ்வாறு அவன் அப்படை தொடுக்க முயல்வதற்குச் சில காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. 1) இருளைப் போக்கி வெளிச்சத்தை உண்டாக்கித் தம்பியைத் தேடிச் செல்ல அவ்வாறு எண்ணினான் என்றும். 2) இரவில் அரக்கருக்கு வலிமை மிகுதி அந்த இரவில் நடுக்காட்டில் தனியாய் அகப்பட்ட தம்பிக்கு யாது தீங்கு ஏற்படுமோ? என்று ஐயம் கொண்டு அவ்வம்பினைச் செலுத்த எடுத்தான் என்றும்

கூறலாம்.

3621. நெடு வரை பொடிபட,
நிவந்த மா மரம்
ஒடிவுற, நிலமகள் உலைய,
ஊங்கு எலாம்,
'சட சட' எனும் ஒலி
தழைப்பத் தாக்கவும்,
முடுகினன் இராமன், வெங்
காலின் மும்மையான்.

இராமன் - இராமன்; **நெடுவரை பொடிபட -** பெரிய மலைகள் தூளாகவும்; **நிவந்த மாமரம் ஒடிவுற -** உயர்ந்த பெரிய மரங்கள் ஒடியவும்; **நிலமகள் உலைய -** நிலமகள் வருந்தவும்; **ஊங்கு எலாம் -** பக்கங்களில் எல்லாம்; **'சட சட' எனும் ஒலி தழைப்ப -** சட சட என்ற ஓசை மிகவும்; **வெங்காலின் மும்மையான் -** கடுங்காற்றினும்மூன்று மடங்கு வேகத்தோடு; **தாக்கவும் முடுகினன் -** (அயோமுகியைத்) தாக்குவதற்காக விரைந்தான். இராமன் பெரு மலை பொடிபட, நெடு மரம் ஒடிய, நிலமகள் வருந்த, பக்கங்களில் எல்லாம் சட சட ஒலி எழக் காற்றினும் மூன்றுமடங்கு வேகத்தோடு அயோமுகியைத் தாக்க விரைத்தான். சட சட - இரட்டைக் கிளவி, ஒலி குறித்து வந்தது. வெங்கால் - கடுங்காற்று. முடுகுதல் - விரைதல்.

3622. ஒருங்கு உயர்ந்து, உலகின் மேல்,
ஊழிப் பேர்ச்சியுள்
கருங் கடல் வருவதே அனைய
காட்சித் தன்
பெருந் துணைத் தம்முனை
நோக்கி, பின்னவன்,
வருந்தலை வருந்தலை
வள்ளியோய்!' எனா,

ஊழிப் பேச்சியுள் - ஊழிக் காலம் பெயரும் காலத்தில்; (மகாப்பிரளய அழிவுக் காலத்தில்); **உலகின் மேல் -** உலகத்தின் மீது; **கருங்கடல் -** கருமையான கடலானது; **ஒருங்கு உயர்ந்து -** ஒன்றாகமேலே எழும்பி; **வருவதே அனைய காட்சி -** வருவதைப் போன்ற காட்சித் தோற்றத்தை உடைய; **தன் பெருந்துணைத் தம்முனை -** தன் பெருந்துணைவனான அண்ணனை; **நோக்கி -** பார்த்து; **பின்னவன் -** பின் பிறந்தவனாகிய இலக்குவன்; **வள்ளியோய் -** வண்மைக் குணம் உடையவனே; **வருந்தலை வருந்தலை எனா -** வருந்தாதே வருந்தாதே என்று சொல்லி.. (அடுத்த பாடலில் முடியும்).

காற்றின் மும்மடங்கு வேகத்தோடு உலக ஊழக் காலத்தில் கருங்கடல் கிளர்ந்து வருவது போல் வந்த இராமனைக் கண்ட இலக்குவன் 'வள்ளியோய் வருந்தலை வருந்தலை' என்றான் என்க.உலக அழிவுக் காலத்தில் கடல் பொங்கி உலகை அழிக்கும் என்பது நூல்களில் காணும் செய்தி. காட்சி - தோற்றம். தம் முன் - தமக்கு முன்

பிறந்தவன்; கருங்கடல், பெருந்துணை - பண்புத்தொகைகள். முன் - காலவாகுபெயர். வருந்தலை வருந்தலை - அடுக்குத் தொடர்; வருந்தலை - முன்னிலை ஒருமை எதிர் மறை வினை முற்று.

3623. 'வந்தனென் அடியனேன்; வருந்தல்,
வாழி! நின்
அந்தம் இல் உள்ளம்' என்று,
அறியக் கூறுவான்,
சந்த மென் தளிர் புரை
சரணம் சார்ந்தனன்;
சிந்தின நயனம்
வந்தனைய செய்கையான்.

அடியனேன் வந்தனென் - அடியேன் வந்து விட்டேன்; **நின் அந்தம் இல் உள்ளம் வருந்தல் -** உனது அஞ்ஞான இருளாகிய மயக்கம் அற்றஉள்ளம் வருந்தாதே; **என்று அறியக் கூறுவான் -** என்று தெளிவாகக் கூறிக் கொண்டு (வந்து); **சந்த மென் தளிர் புரை சரணம் -** அழகிய மென்மையான தளிரை ஒத்த (இராமனது) திருப்பாதங்களில்; **சார்ந்தனன் -** விழுந்து வணங்கினான்; **சிந்தின நயனம் வந்தனைய செய்கையான் -** (அது கண்ட இராமன்) இழந்த கண்கள் மீண்டும் வந்தது போன்று (மகிழ்ச்சிச்) செய்கை உடையவனானான்.

இலக்குவன் தன்னைத் தேடி வந்த இராமனை நெருங்கி அவனுடைய தாமரைத் திருப்பாதங்களில் விழுந்து வணங்கினான். அவனைத் தன் கண் போல் எண்ணியிருந்த இராமன் (3607 ஆம் பாடல் காண்க) இழந்த கண்ணைப் பெற்றவன் போல் மகிழ்ந்தான். இராமனின் கணையாழியைப் பெற்ற சீதையின் மகிழ்ச்சியைக் கூறவந்த கவிஞர் சுந்தர காண்டத்தில்

இழந்த மணி புற்று அரவு எதிர்ந்தது எனல் ஆனாள், பழந்தனம் இழந்தன படைத்தவரை ஒத்தாள்; குழந்தையை உயிர்த்த மலடிக்கு உவமை கொண்டாள் உழந்து விழி பெற்றது ஓர் உயிர்ப் பொறையும் ஒத்தாள் *(5292)*

என்ற பாடலை இதனோடு ஒப்பு நோக்கிக் காண்க. அந்தம் - அழிவு; ஈண்டு அஞ்ஞான இருளாகிய மயக்கத்தால் ஏற்படும் அழிவைச் சுட்டி வந்தது. சந்தம் - அழகு. "திருநாவுக்கரசெனும்பேர் சந்தமுற வரைந்ததனை எம்மருங்கும் தாம் கண்டார்" எனத் திருத்தொண்டர் புராணத்தில் (பெ. பு. 1793) உள்ள அப்பூதியடிகள் நாயனார் புராணத்தில் வருவதைக் காண்க. புரை - ஒப்பு கரணம் - பாதம். சிந்தின - இழந்த. வாழி - அசை.

3624. ஊற்று உறு கண்ணின் நீர்
ஒழுக நின்றவன்,
ஈற்று இளங் கன்றினைப்
பிரிவுற்று, ஏங்கி நின்று,

ஆற்றலாது அரற்றுவது,
அரிதின் எய்திட,
பால் துறும் பனி முலை
ஆவின் பான்மையான்.

ஊற்று உறு கண்ணின் நீர் ஒழுக நின்றவன் - *(இலக்குவனைப்பிரிந்ததால்) ஊற்றுப் போல மிகுதியாக கண்களில்இருந்து கண்ணீர் வெளிப்பட்டு பெருக நின்றவனாகிய இராமன்;* ***ஈற்றுஇளங் கன்றினைப் பிரிவுற்று -*** *ஈன்ற (தன்) இளமையான கன்றினைப்பிரிந்து;* ***ஏங்கி நின்று -*** *மிக வருந்தி நின்று;* ***ஆற்றலாது அரற்றுவது-*** *(அதை) ஆற்றிக் கொள்ள முடியாது ஒலி செய்யும் (நிலையில்);* ***அரிதின் எய்திட -*** *அந்தக் கன்று தானே வந்து சேர;* ***பால் துறும்பனி முலை -*** *(அக் கன்றைக் கண்டமகிழ்ச்சியாலும் பாசத்தாலும்)பால் வெளிப்படும் சோர்கின்ற மடியை உடைய;* ***ஆவின்பான்மையான் -*** *பசுவினது தன்மை உடையவன் ஆயினான். கண்ணீர் ஊற்றுப் போல் பெருக நின்றவனாகிய இராமன் ஈன்றணிமை பொருந்திய தன் கன்றைக் காணாத புனிற்றா அவலித்து அழுங்கும் போது, கன்று தானே வர அக் கன்றினைக் கண்டு முலை வழியே பால் சோர நிற்கும் பசுப் போன்ற தன்மை உடையவன் ஆயினன் என்க. உலக வழக்கிலும் நூல் வழக்கிலும் கசிவுறும் அன்புக்குக் கன்றுடைய பசுவை உவமை கூறுவது மரபு. துறும் - வெளிப்படும்; பனிமுலை - பால் சோர்ந்தமையால் குளிர்த்திருக்கும் பால்மடி.*

இராமன் இலக்குவனைத் தழுவி, நிகழ்ந்தது கேட்டல்

3625. தழுவினன் பல் முறை; தாரைக்
கண்ணின் நீர்
கழுவினன், ஆண்டு
அவன் கனக மேனியை;
'வழுவினையாம் என மனக்
கொடு ஏங்கினேன்;
எழு என, மலை என,
இயைந்த தோளினாய்!

ஆண்டு - *(இராமன் இலக்குவனை) அப்பொழுது;* ***அவன் கனக மேனியை -*** *அந்த இலக்குவனது பொன்னிற உடம்பை;* ***பல்முறை தழுவினன் -*** *பலமுறை தழுவினான்;* ***தாரைக் கண்ணின் நீர் கழுவினன் -*** *தாரையாக வடிகிற (தன்) கண்ணீரால் கழுவினான்;* ***'எழு என மலை என இயைந்த தோளினாய் -*** *கணைய மரம் போன்றும் மலை போன்றும் பொருந்திய தோள்களை உடையவனே;* ***வழு வினையாம் என மனக் கொடு ஏங்கினேன் -*** *(நீ இவ்வளவு நேரம் வந்து சேராததால்) தவறிப் போய் விட்டாயோ? என்று மனத்தில் கருதி வருந்தினேன். (என இராமன் கூறினான்).*

தாரை - ஒழுங்கு, கனகம் - பொன், எழு - கணைய மரம். கனக மேனி - உவமைத்தொகை, கொடு - இடைக்குறை.

3626. 'என்னை அங்கு எய்தியது?
இயம்புவாய்' என,
அன்னவன் அஃது எலாம்
அறியக் கூறலும்,
இன்னலும், உவகையும்,
இரண்டும், எய்தினான் -
தன் அலாது ஒரு பொருள்
தனக்கு மேல் இலான்.

'அங்கு எய்தியது என்னை - *அங்கே நடந்தது என்ன?;* **இயம்புவாய் என -** *(நீ) சொல்லுவாய் என்று (இராமன் கேட்க);* **அன்னவன் -** *அந்த இலக்குவன்;* **அஃது எலாம் அறியக் கூறலும்-** *அவை எல்லாவற்றையும்(தெளிவாகத்) தெரிந்து கொள்ளுமாறு கூறிய உடன்;* **தன் அலாது ஒரு பொருள் தனக்கு மேல் இலான் -** *தன்னைத் தவிர வேறு ஒரு பொருளும் தனக்கு மேல் என்று கூற இல்லாதவனாகிய (இராமன்);* **இன்னலும் உவகையும் இரண்டும் எய்தினான் -** *துன்பம், மகிழ்ச்சிஆகிய இரண்டையும் ஒருங்கே அடைந்தான்.*

நடந்தவற்றையெல்லாம் இலக்குவன் கூறக் கேட்ட இராமன் துன்பமும் மகிழ்ச்சியும் ஒருங்கே அடைந்தான். தம்பிக்கு நேரிட்ட இடர்ப்பாடு துன்பத்துக்கும் அவன் வெற்றியொடு மீண்டமை இன்பத்துக்கும் காரணமாம். தன் அலாது ஒரு பொருள் தனக்கு மேல் இலான் இன்னலும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்ததாகக் கூறுவது எற்றுக்குஎனின், பரம்பொருள் மானுட அவதார பாவனைக்கு ஏற்ப இவ்வாறு கூறப்பட்டது. அஃது எலாம் - ஒருமை பன்மை மயக்கம். இலான் - வினையாலணையும் பெயர்.

3627. 'ஆய்வுறு பெருங் கடல்
அகத்துள் ஏயவன்
பாய் திரை வருதொறும்,
பரிதற்பாலனோ?
தீவினைப் பிறவி வெஞ்
சிறையில் பட்ட யாம்,
நோய், உறு துயர் என
நுடங்கல் நோன்மையோ?

ஆய்வுறு பெருங் கடல் அகத்துள் ஏயவன் - *(அளவில்லாதது என்று) ஆய்ந்து கூறுகிற பெரிய கடலின் நடுவில் கப்பலைச் செலுத்துபவன்;* **பாய்திரை வருதொறும் பரிதற் பாலனோ -** *பாய்கிற அலைகள் வரும் போதெல்லாம் வருந்துவதற்கு உரியவனோ? (அவ்வாறு வருந்துவதற்கு உரியவன் அல்லன் என்றபடி);* **தீவினைப் பிறவி வெஞ் சிறையில் பட்ட -** *தீவினையாகிய பிறவிஎன்கிற கொடிய சிறையில் அகப்பட்ட;* **யாம் -** *நாம்;* **நோய் உறுதுயர் என -** *வருத்தம் பொருந்திய துன்பம் என்று;* **நுடங்கல் -** *(மனம்)*

தளர்தல்; **நோன்மையோ -** பெருமையோ? *(என்று இராமன் இலக்குவனிடம் கூறினான்).*

இன்னலும் உவகையும் அடைந்த இராமன், மனம் தேறி இவ்வாறு இலக்குவனுக்கு ஆறுதல் கூறினான் எனக் கொள்க. பிறவியாகிய பெருஞ்சிறைப்பட்ட நாம் வருந்தித் துன்புறுதலால் எந்தப் பயனும் இல்லை. எனவே, அரக்கி கையில் அகப்பட்ட துன்பத்துக்குவருந்த வேண்டா என இராமன் கூறினான் என்க. வாழ்வியல் நெறிவிளக்கமும் தத்துவ நயமும் செறிந்த பாடல் இது : ஏயவன் - அகப்பட்டவன் எனவும் பொருள் கூறலாம். பரிதல் - வருந்துதல், நோய் - வருத்தம். நுடங்கல் - தளர்தல். பாய் திரை - வினைத்தொகை. பிறவி வெஞ்சிறை உருவகம்.

3628. 'மூவகை அமரரும்,
மும்மை உலகமும்
மேவ அரும் பகை எனக்கு
ஆக மேல்வரின்,
ஏவரே கடப்பவர்?
எம்பி! நீ உளை
ஆவதே வலி; இனி,
அரணும் வேண்டுமோ?

மூவகை அமரரும் - *(படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்) என்ற முத்தொழிலைச் செய்கின்ற தேவர்களான (பிரமன், விஷ்ணு, சிவன்)ஆகியவர்களும்;* **மும்மை உலகமும் -** *(மேல், கீழ், நடு என்று) மூன்று வகையான உலகத்தில் வாழ்பவர்களும்;* **மேவ அரும் பகை எனக்கு ஆக மேல்வரின் -** *நெருங்கிக் கடத்தற்கரிய பகைவர்களாகி என்னை எதிர்த்து வந்தாலும்;* **ஏவரே கடப்பவர்? -** *(என்னை) வஞ்சியாமல் எதிர் நின்று வெல்ல வல்லவர் யாவர்?;* **எம்பி -** *என் தம்பியே;* **நீயுளை ஆவதே வலி -** *நீ என்பக்கலில் இருப்பதே (எனக்கு) வலிமை;* **இனி -** *இனிமேல்;* **அரணும் வேண்டுமோ -** *(நீ யன்றி) (எனக்கு) வேறு ஒரு காவலும் வேண்டுமோ?*

மூவரும் மூவகை உலகத்தவரும் எதிர்த்து வரினும் நீ எனக்கு வலிமையாகவும், அரணாகவும் இருக்கிறபடியால் என்னை எவராலும் வெல்ல முடியாது என்றவாறு. "தம்பி உடையான் படைக்கு அஞ்சான்" என்ற பழமொழியையும் ஈண்டு நினைவில் கொள்க. இந்திரசித்தின் தலையை இராமன் திருவடிகளில் வைத்து இலக்குவன் வணங்கிய போது, 'தம்பி உடையான் பகை அஞ்சான் என்னும் மாற்றம் தந்தனையால் (9183) என்று இராமபிரான் கூறுவது இங்கு நினையத்தக்கது. மூவகை அமரர் - முத்தொழில் இயற்றும் பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகியோர். மூவுலகு - விண்ணுலகு, மண்ணுலகு, பாதாள உலகு என்பவையாகும். மேவுதல் - நெருங்குதல். ஏவர் - யாவர். கடத்தல் - வஞ்சியாது எதிர் நின்று பொருது வெல்லல். எம்பி- மரூஉமொழி. அரனும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு உம்மை.

3629. 'பிரிபவர் யாவரும்
பிரிக; பேர் இடர்

வருவன யாவையும்
வருக; வார் கழல்
செரு வலி வீர!
நின்-தீரும் அல்லது,
பருவரல், என்வயின்
பயிலற்பாலதோ?

வார் கழல் - *நீண்ட வீரக் கழல் அணிந்த;* **செரு வலி வீர -**போர் வலி படைத்த வீரனே; **பிரிபவர் யாவரும் பிரிக -**(என்னைத்தனியே விட்டுப்) பிரிகின்றவர்கள் எல்லோரும் பிரிந்து செல்க; **பேர்இடர் வருவன யாவையும் வருக -** பெருந்துன்பங்களாகவருகின்றவை எல்லாம் வருக;**நின் தீரும் அல்லது -** அவை எல்லாம் உன்னால் நீங்குமேஅல்லாது; **என் வயின் -** என்னிடம்; (இனிமேல்); **பருவரல் -** துன்பம்; **பயிலற் பாலதோ -** தங்கி வருத்தும் தன்மையதோ? அன்று.

யார் என்னை விட்டுப் பிரிந்தாலும் எத்துன்பம் நேர்ந்தாலும்அவை உன்னால் தீர்ந்துவிடும். நீ என்னுடன் இருத்தலால் எவ்வகைத்துன்பமும் எனக்கு நேராது என்றபடி.

திண்பொருள் எய்த லாகும்; தெவ்வரைச் செகுக்க லாகும்; நண்பொடு பெண்டிர் மக்கள் யாவையும் நண்ணலாகும்; ஒண்பொரு ளாவது, ஐயா, உடன் பிறப்பு ஆக்கலாகா- எம்பியை ஈங்குப் பெற்றேன் என் எனக்கு அரியதுஎன்றான்.

(சீவக சிந்தாமணி. 1760) என்ற பாடலையும் ஒப்பிடலாம்.பருவரல் - துன்பம். பயிலல் - தொடர்ந்து தங்கி இருத்தல். பேர் இடர்- பண்புத் தொகை. வருவன - வினையாலணையும் பெயர்.

அயோமுகியைக் கொல்லாமல் விட்டதுபற்றிக் கேட்டல்

3630. 'வன் தொழில் வீர!
"போர் வலி அரக்கியை
வென்று, போர் மீண்டனென்"
என, விளம்பினாய்;
புன் தொழில் அனையவள்,
புகன்ற சீற்றத்தால்
கொன்றிலைபோலுமால்?
கூறுவாய்' என்றான்.

'வன் தொழில் வீர - வலிய போர்த் தொழில் வல்ல வீரனே!; **போர் வலி அரக்கியை -** போர்த் தொழிலில் வல்லவளாகிய அரக்கியை; **போர் வென்று மீண்டனென் -** போரில் வெற்றி பெற்றுத் திரும்பினேன்; **என விளம்பினாய் -** என்று மட்டும் சொன்னாய்; **புகன்ற சீற்றத்தால் -** பெரியோர்கள் சொன்ன (நெறிப்படியான) சினத்தால்; **புன் தொழில் அனையவள் -** இழி தொழிலை உடையஅவளை; **கொன்றிலை போலும்**

கூறுவாய் - கொல்லாமல் விடுத்தாய் போலும்'; **என்றான் -** என்று இராமபிரான் சொன்னான். (**ஆல் -**அசை).

சிற்றினத்தாரைச் சேரும் சினம் நெறிமுறை அறியாது; சீரொழுகு, சான்றோர் சினம் நெறிமுறை பிறழாது. 3632 ஆம் பாடலில் இதனைமனு நெறி என இராமன் சுட்டுதல் காண்க. பெண் என மனத்திடை பெருந்தகை நினைவதால், சான்றோர் சினமடங்கல் பற்றிப் புகன்றவை இலக்குவன் செயலில் நெறிமுறை பேணப்பட்டது. பெண் கொலை என்பது சின உச்சத்திலும் ஏலாச் செயல் என்பது சான்றோர் புகன்றது. தாடகை வதையின் போது முதலில் பெண் என இராமபிரான் நினைத்ததும், கோசிகன் விளக்கத்தை ஏற்றுப் பின் வதைத்ததும் வேறு பின்னணியில் கணிக்கத் தக்கது. 'பெண் நாட்டம் ஒட்டேன், இனிப் பேருலகத்துள்' (1723) என்று அயோத்தியில் பொங்கிய சினம். அப்போது தென் சொல் கடந்தானும்வடசொற் கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தானும் (1741) ஆகிய இராமபிரானால் தணிந்தது. இப்போது ஆரணியத்தில் இராமபிரான்தணிக்கத் தேவை இல்லாமலே இலக்குவனின் சினம் நெறி பேணியது. முன்னைச் சினம் இராமபிரானுக்கு ஏற்பட்டதாக இலக்குவன் கருதிய குறையால் விளைந்தது என்பதையும், இங்கு எழுந்த சினம் பகவத் கைங்கரியத்துக்குத் தடை எழுந்ததால் என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். உறங்காவில்லியின் சின வீக்கமும் நீக்கமும் ஆழ நினைதற்கு உரியன. சூர்ப்பணகையும் அயோமுகியும் இலக்குவனால் உறுப்பிழந்த இணைக் கதைப் பாத்திரங்களாவர். பெண் காமமும், ஆணின் வரன் முறை மீறிய கழி காமமும் பெருந்துன்பமும் அழிவும் தரும் என்பதை இராமாயணம் கொண்டு உணர்க. வன் தொழில் - பண்புத் தொகை, வீர - அண்மை விளி, மீண்டனென் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. புகன்ற - செய்த என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகாலப் பெயரெச்சம். ஆல் - அசை. போலும் - ஒப்பில் போலி.

3631. 'துளைபடு மூக்கொடு செவி
துமித்து உக,
வளை எயிறு இதழொடு
அரிந்து, மாற்றிய
அளவையில், பூசலிட்டு
அரற்றினாள்' என,
இளையவன் விளம்பிநின்று
இரு கை கூப்பினான்.

'துளைபடு மூக்கொடு - (அந்த அரக்கியினது) துவாரம் பொருந்திய மூக்குடன்; **செவி -** காதுகளையும்; **வளை எயிறு -** வளைந்த பற்களையும்; **இதழோடு -** இதழ்களையும்; **துமித்து உக -** துண்டுபட்டு விழும்படி; **அரிந்து -** அறுத்து; **மாற்றிய அளவையில் -** நீக்கிய போது; **பூசலிட்டு அரற்றினாள்' என -** (அவள்) பேரொலி செய்து கதறினாள் என்று; **விளம்பி நின்று -** கூறி நின்று; **இளையவன் -** இளையவனாகிய இலக்குவன்; **இருகை கூப்பினான் -** (தன்) இரண்டு கைகளையும் கூப்பி நின்று (இராமனை) வணங்கினான்.

அரக்கியின் மூக்கு முதலியவற்றை அரிந்ததனால் அவள் அவலப் பேரொலி இட்டாள் என இலக்குவன் கூறி இராமனை வணங்கினான். அவலப் பேரொலி கேட்டு இரக்கம் கொண்ட இலக்குவன் உயிர் செகுக்காது விடுத்தனன் போலும். இப்பாடலில்

இலக்குவன் அயோமுகியின் மூக்கு, செவி, எயிறு, இதழ் ஆகியவற்றை அறுத்து நீக்கிய செய்தி கூறப்படுவதால், இப்படலத்தில் உள்ள 86ஆம் பாடலில் வரும்.

என்னை இங்கு எய்தியது? இயம்புவாய் என அன்னவன் அஃது எலாம் அறியக் கூறலும். *(3626)* என்ற வரிகளுக்கு மூக்கு முதலியவற்றை நீக்கியதை ஒழித்துப் பிற செய்திகளைப் பொருளாகக் கொள்க. அங்குத் தொகுத்துப் பொதுவாகக் கூறியவர் இங்கு விரித்து விளக்குகிறார் என்க. துமித்து - துண்டுபட்டு. அளவை - பொழுது, பூசல் - பேரொலி. *9*

***3632*'தொல் இருள், தனைக்**
கொலத் தொடர்கின்றாளையும்,
கொல்லலை; நாசியைக்
கொய்து நீக்கினாய்;
வல்லை நீ; மனு முதல்
மரபினோய்!' என,
புல்லினன் - உவகையின்
பொருமி விம்முவான்.

உவகையின் பொருமி விம்முவான் - *மகிழ்ச்சியால் உடல் பூரித்து விம்மலுற்றவனாகிய (இராமன்);* **தொல் இருள் -** *முதிர்ந்த இருட்டில்;* **தனை -** *உன்னை;* **கொலத் தொடர்கின்றாளையும் -** *கொல்லத் தொடர்ந்து வந்த அரக்கியையும்;* **நீ -** *நீ;* **கொல்லலை -** *கொல்லாமல்;* **நாசியைக் கொய்து நீக்கினாய் -** *மூக்கையும் (பிற உறுப்புகளையும்) அறுத்து நீக்கி விட்டாய்;* **மனு முதல் மரபினோய் -** *மனுவை முதலாகக் கொண்ட மரபு வழி வந்தவனே!;* **வல்லை நீ -** *(இச் செயல் மரபுக் கேற்ற) வன்மை உடையவன் நீ;* **என -** *என்று இராமன் கூறி;* **புல்லினன் -** *இலக்குவனைத் தழுவினான்.*

பெண் கொலை செய்யாது அவளைத் தம்பி தண்டித்ததை அறிந்த இராமன், "மனு முதல் மரபினோய் வல்லை" என்று கூறிப் புல்லினன் என்க. தொல் இருள் - முதிர்ந்த இருள். தனை - உன்னை. மனு முதல் மரபு - மனு, கதிரவனின் மகன். இவனை முதலாகக் கொண்டே சூரிய குலத்தரசர்கள் மனு முதல் நெறியினோர் எனப்பட்டனர். இவனே குல முதல்வன் என்க. இவன் வைவ சுவதமனு எனப்படுவான். கொல் - இடைக்குறை. தொடர்கின்றாளை - வினையாலணையும் பெயர்; காலவழுவமைதியும் ஆகும்; இங்கு இறந்த காலம் நிகழ்காலமாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளமை அறிக.

இராமன் வருண மந்திரத்தால் வான நீர் பருகி, ஒரு மலையில் தங்குதல்

***3633.* பேர அருந் துயர் அறப்**
பேர்ந்துளோர் என,
வீரனும் தம்பியும்
விடிவு நோக்குவார்,
வாருணம் நினைந்தனர்; வான

நீர் உண்டு,
தாரணி தாங்கிய
கிரியில் தங்கினார்.

வீரனும் - வீரனாகிய இராமனும்; **தம்பியும் -** தம்பியாகிய இலக்குவனும்; **பேர அருந்துயர் -** நீக்க முடியாத பெருந்துன்பத்தை;**அறப் பேர்ந்துளோர் என -** முழுதும் நீக்கியவர் என்னுமாறு (அரக்கியால் ஏற்பட்டதுன்பத்தை நீக்கி); **வாருணம் நினைந்தனர் -** வருண மந்திரத்தை எண்ணினர்; **வான நீர் உண்டு -** (அதனால்) வானத்தில் இருந்து கிடைத்த நீரைப் பருகி; **விடிவு நோக்குவார் -** பொழுது விடியும் காலத்தை எதிர் நோக்கியவர்களாய்; **தாரணி தாங்கிய -** நிலத்தைத்தாங்கிக் கொண்டுள்ள; **கிரியில் தங்கினார் -** ஒரு பெரிய மலையில்தங்கி இருந்தார்கள்.

இராமனும் தம்பியும் நீக்க முடியாத துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டவர்களாகி, வருண மந்திரம் சொல்லி அதனால் கிடைத்த வான நீரைப் பருகிப் பொழுது விடியும் காலத்தை எதிர்நோக்கி ஒருபெரிய மலையில் தங்கி இருந்தனர். பேரஅரும் - நீக்குதற்கு அரிய. அற - முழுமையாக. வாருணம் - வருண மந்திரம். அருந்துயர் - பண்புத்தொகை, பேர்ந்துளோர் - வினையாலணையும் பெயர். நோக்குவார் - முற்றெச்சம். வானநீர் - ஐந்தாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

3634. கல் அகல் வெள்ளிடை,
கானின் நுண் மணல்,
பல்லவம், மலர், கொடு
படுத்த பாயலின்,
எல்லை இல் துயரினோடு
இருந்து சாய்ந்தனன்,
மெல் அடி, இளையவன்
வருட, வீரனே.

வீரன் - வீரனாகிய இராமன்; **கல் அகல் வெள்ளிடை -** கற்கள் பரந்துள்ள வெளியிடத்தில்; **கானின் நுண்மணல் -** காட்டில்உள்ள நொய்மையான மணல்; **பல்லவம் -** தளிர்கள்; **மலர்கொடு -** (மற்றும்) மலர்கள் (ஆகியவை கொண்டு இலக்குவன்); **படுத்த பாயலின் -** அமைத்த படுக்கையில்; **எல்லை இல் துயரினோடு இருந்து -** அளவற்ற பெருந்துன்பத்தோடு இருந்து; **மெல் அடி -** (தனது) மென்மையான பாதங்களை; **இளையவன் வருட -** இளையவன் ஆகிய இலக்குவன் மெதுவாகத் தடவ; **சாய்ந்தனன் -**பள்ளி கொண்டான். **ஏ -** ஈற்றசை.

இராமன் வெட்ட வெளியில் மணல், தளிர்கள், மலர்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு இலக்குவன் அமைத்த படுக்கையில், அவன் மெத்தெனத் திருவடி வருடப் பள்ளி கொண்டான். வெள்ளிடை - மேல் மறைவில்லாத இடம், வெட்ட வெளி என்ப. பல்லவம் - தளிர். படுத்த - அமைத்த. பரமனுக்குப் பாகவதன் செய்யும் கைங்கர்யத்தைஈற்றடியால் கூறினார். இதில் உடன்பிறப்புப் பாசம் நிறைந்து உள்ளமையையும் எண்ணுக. கொடு - இடைக்குறை. மெல் அடி - பண்புத்தொகை.சீதையின் பிரிவால் இராமன் துயருறல்

3635. ***மயில் இயல் பிரிந்தபின்,***
மான நோயினால்,
அயில்விலன் ஒரு பொருள்;
அவலம் எய்தலால்,
துயில்விலன் என்பது
சொல்லற்பாலதோ?
உயிர், நெடிது
உயிர்ப்பிடை, ஊசலாடுவான்.

மயில் இயல் பிரிந்த பின் - *(இராமன்) மயில் போன்ற சாயலை உடைய சீதையைப் பிரிந்த பிறகு;* ***மான நோயினால் -*** *அவமானமாகிய நோயினால்;* ***ஒரு பொருள் அயில் விலன் -*** *எந்தஒரு பொருளையும் உண்ணவில்லை;* ***அவலம் எய்தலால் -*** *துன்பம்மிகுதி ஆனதால்;* ***துயில் விலன் -*** *உறக்கம் கொண்டானில்லை;* ***என்பது சொல்லற் பாலதோ -*** *என்கிற செய்தியைச் சொல்ல வேண்டுமோ?;* ***நெடிது உயிர்ப்பிடை உயிர் ஊசல் ஆடுவான் -*** *பெருமூச்சின் இடையே உயிர் ஊசலாடப் பெறுவானாயினன்.*

சீதையைப் பிரிந்த அவமானமாகிய, நோய் காரணமாக இராமன் உண்ணவுமில்லை, உறங்கவுமில்லை. பெருமூச்சினால் உயிர் போவது வருவதாய் இருந்தது என்றவாறு. இயல் - சாயல், அயில்தல் - உண்ணல், மயில் இயல் - உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. மானநோய் - உருவகம்.

3636. ***'மானவள் மெய்***
இறை மறக்கலாமையின்
ஆனதோ? அன்றுஎனின்,
அரக்கர் மாயமோ? -
கானகம் முழுவதும்,
கண்ணின் நோக்குங்கால்
சானகி உரு எனத்
தோன்றும் தன்மையே!

கண்ணின் நோக்குங்கால் - *கண்களால் பார்க்கும் போது;* ***கானகம் முழுவதும் -*** *காடு முழுவதும்;* ***சானகி உரு எனத் தோன்றும் தன்மையே -*** *சீதையின் உருவமே என்னும்படி;* ***மானவள் மெய் இறை மறக்கலாமையின் ஆனதோ -*** *பெருமையுடைய சீதையது உருவத்தை (நான்) ஒரு போதும் மறக்காமல் (தொடர்ந்து நினைப்பதால்) உண்டாயிற்றோ?;* ***அன்று எனின் -*** *(அது) அல்ல என்றால்;* ***அரக்கர் மாயமோ -*** *(இவ்வாறு தெரிவது) அரக்கர்கள் செய்த மாயச் செயலோ (என எண்ணி இராமன் வருந்தினான் என்க). காடு முழுதும் சீதையின் உருவமாகவே இராமனுக்குத் தோன்றியது. ஒரு பொருளை ஆழ நினைத்தால் அப்பொருளே எங்கும் உருவெளியாகத் தோன்றும் என்பதாம். "நோக்கிய எல்லாம் அவையே போறல்" என்பது தொல்காப்பியர் (1043) சுட்டும் மெய்ப்பாடு. மானவள் - பெருமை உடையவள், இறை - சிறிது, சானகி - சனகனது மகள். உழுகின்ற கொழுமுனையில் உதிக்கின்ற கதிரொளி போல் தோன்றிய தொழுந்தகைய நன்னலத்துப் பெண்ணரசி என்க.*

மானவள் - மான் + அவள் எனப் பிரித்து மான் போன்ற அவள் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம் என்பர். வை. மு. கோ. தன்மையே -ஏகாரம் ஈற்றசை.

3637. கருங்குழல், சேயரிக்
கண்ணி, கற்பினோர்க்கு
அருங் கலம், மருங்கு வந்து
இருப்ப, ஆசையால்
ஒருங்குறத் தழுவுவென்;
ஒன்றும் காண்கிலேன்;
மருங்குல்போல் ஆனதோ
வடிவும், மெல்லவே?

கருங்குழல் - *கருமையான கூந்தலினையும்;* ***சேயரிக் கண்ணி -****செவ்வரி படர்ந்த கண்களையும் உடைய;* ***கற்பினோர்க்கு அருங்கலம்-*** *கற்பினை உடைய மகளிருக்கு அருமையான அணிகலன் போன்ற (சீதை) ;* ***மருங்கு வந்து இருப்ப -*** *(என்) பக்கத்தில் வந்து இருக்க;* ***ஆசையால் ஒருங்குறத் தழுவுவென் -*** *(அவள் மீது கொண்ட) காதலால் உடல் சேரத் தழுவுவேன்;* ***ஒன்றும் காண்கிலேன் -*** *(ஆனால் அவ்வாறு தழுவியும்) ஒன்றையும் காணவில்லை;* ***வடிவும் -*** *அச்சீதை உடைய உருவமும்;* ***மருங்குல் போல் மெல்லவே ஆனதோ -*** *(அவளது பொய்யோ எனும்) இடையினைப் போல்;* ***மெதுவாக -*** *இல்லையாய்விட்டதா?*

சீதையின் உருவெளித் தோற்றத்தை உண்மையென நம்பித் தழுவிய இராமன், அவளது இடை போல் உருவமும் இல்லாமல் போய் விட்டதோ என்கிறான். குழல் - கூந்தல். அரி - வரி. மருங்கு - பக்கம். மருங்குல் - இடை. மூவழிப் பெருகி மூவழிச் சிறுகிய உறுப்புகள் கொண்டவள் என்பதைக் கூறியவாறு. கருங்குழல் - பண்புத் தொகை. கற்பினோர் - வினையாலணையும் பெயர். அருங்கலம் - பண்புத் தொகை புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

3638. 'புண்டரிகப் புது
மலரில் தேன் பொதி
தொண்டைஅம் சேயொளித்
துவர்த்த வாய் அமுது
உண்டனென்; ஈண்டு அவள்
உழையள் அல்லளால்;
கண் துயில் இன்றியும்
கனவு உண்டாகுமோ?

புதுப் புண்டரிக மலரில் - *சீதையினது முகம் ஆகிய புதிய தாமரை மலரில்;* ***தேன் பொதி -*** *தேன் நிறைந்த;* ***தொண்டை அம் சேயொளி -*** *கொவ்வைப் பழம் போன்றதும் அழகிய சிவந்த நிறத்தையும் உடைய;* ***துவர்த்த வாய் அமுது உண்டனென் -*** *பவளவாயினது அமுதத்தை உண்டேன்;* ***ஈண்டு -*** *(ஆனால்) இங்கு;****அவள் உழையள்***

இன்றியும் கனவு உண்டாகுமோ - கண்ணுறங்காமல் இருக்கும் போது கூடக் கனவு தோன்றுமோ?

சீதையின் தாமரை முகத்தில் உள்ள கொவ்வைச் செவ்வாய் அமுது உண்டது போல் எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் உண்மையில் அவள் என் பக்கத்தில் இல்லை. இது தூக்கமில்லாமல் ஏற்பட்ட கனவு என்று சொல்லத் தக்கதோ?' என்று இராமன் வருந்திக் கூறினான். புண்டரிகம் - தாமரை. தொண்டை கொவ்வைப் பழம். துவர்த்த - பவளத்தின் தன்மை வாய்ந்த; உழை - பக்கம். புண்டரிகப் புதுமலர் - உவமையாகுபெயர். சேயொளி - பண்புத் தொகை. துவர்த்த - பெயரெச்சம். ஆல் - ஈற்றசை.

3639. 'மண்ணினும், வானினும்,
'மற்றை மூன்றினும்,
எண்ணினும், பெரியது ஓர்
இடர் வந்து எய்தினால்,
தண் நறுங் கருங் குழல்
சனகன் மா மகள்
கண்ணினும், நெடியதோ,
கொடிய கங்குலே?

மண்ணினும் - நிலத்தினும்; **வானினும் -** வானத்தினும்; **மற்றை மூன்றினும் -** ஐம்பூதங்களில் மூன்றான நீர், தீ, வளி என்பவற்றினும்;**எண்ணினும் -** எண்ணத்தைக் காட்டிலும்; **பெரியது -** பெரியதாகிய;**ஓர் இடர் வந்து எய்தினால் -** ஒரு துன்பம் வந்து அடைந்ததால்; **தண் நறுங்கருங்குழல் -** குளிர்ந்த நறுமணம் மிக்க கரிய கூந்தலை உடைய; **சனகன் மாமகள் -** சனகனது சிறப்புக்குரிய மகளான (சீதையினது); **கொடிய கங்குல் -** (இந்தக்) கொடிய இரவு; **கண்ணினும் நெடியதோ -** கண்களைக் காட்டிலும் நீண்டதோ?

ஐம்பூதங்களிலும் ஆற்றல்மிக்க பேரிடர் வந்து அடைந்தால், சனகன் மாமகள் கண்ணினும் நீண்டதாகியது இக் கொடிய இரவு என்கிறான் இராமன். காதொடும் குழை பொரு கயற்கண்நங்கை 1, 10, 45 என்று சீதையின் கண்களைக் கூறியுள்ளதை நினைக்க. பிரிவினாலும் சீதையின் உருவெளித் தோற்றம் கண்டமையாலும் இவ்வாறு கூறினான் என்க. மற்றை மூன்று, நீர், தீ, வளி என்பன. மாமகள் - உரிச்சொல் தொடர். 'எய்தினால்' என்பது பொருள்தொடர்பு நோக்கி 'எய்தியதனால்' எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.ஐம்பூதங்களினும் பெரிதாகிய (பிரிவுத்) துன்பம் வந்தால், கொடிய கங்குல் சீதை கண்ணினும் நெடியதாக இராமனுக்குத் தோன்றுகிறது.

3640. 'அப்புடை அலங்கு மீன்
அலர்ந்ததாம் என -
உப்புடை இந்து என்று
உதித்த ஊழித் தீ,

வெப்புடை விரி கதிர்
வெதுப்ப - மெய் எலாம்
கொப்புளம் பொடித்ததோ,
கொதிக்கும் வானமே?'

*'**உப்புடை இந்து என்று -** அழகு உடைய நிலவு என்று; **உதித்த ஊழித் தீ -** (வானத்தில் உதித்த) ஊழித் தீயினுடைய; **வெப்புடை விரிகதிர் வெதுப்ப -** வெபபம் உடைய விரிந்த கதிர்கள்சுட; **மெய் எலாம் -** (தன்) உடம்பில் எல்லாம்; **அப்புடை அலங்கு மீன் -** நீரோட்டம் உடைய விளங்குகிற மீன்கள்; **அலர்ந்ததாம் என-** விளங்கினதாம் என்பது; **கொதிக்கும் வானம் -** (இந்து எனும் ஊழித் தீயினால்) கொதிக்கின்ற வானம்; **கொப்புளம் பொடித்ததோ -** கொப்புளங் கொண்டதோ? எனுமாறு விளங்கியது'.*

இந்து என்கிற ஊழித் தீயினால் வெப்பமடைந்த வானம் கொப்புளம் கொண்டது போல் அதில் மீன்கள் விளங்கின என்றவாறு. அப்பு - நீர், உப்பு - இனிமை, அழகு. இந்து - நிலவு. அலங்குதல் - விளங்குதல்.

3641. ***இன்னன இன்னன பன்னி,***
ஈடு அழி
மன்னவர் மன்னவன்
மதி மயங்கினான்;
அன்னது கண்டனன்,
அல்கினான் என,
துன்னிய செங் கதிர்ச்
செல்வன் தோன்றினான்.

*__இன்னன இன்னன பன்னி -__ இவ்வாறாகப் பல சொற்களைப் பல முறை கூறி; **ஈடு அழி மன்னவர் மன்னவன் -** வலிமை ஒடுங்கிய பேரரசனாகிய இராமன்; **மதிமயங்கினான் -** அறிவு கலங்கினான்; **துன்னிய செங்கதிர்ச் செல்வன் -** (அவனது பிரிவுத் துயர் கண்ட) சிவந்த கதிர்களை உடைய கதிரவன்; **அன்னது கண்டனன் -** (அவனது) அத் தன்மையைக் கண்டனனாகி; **அல்கினான் என -** (இவன்) மிக மெலிந்தான் என்று எண்ணி; **தோன்றினான் -** (அவலத் துயர் துடைக்கத் தோன்றியவன் போலத்)தோன்றினான். இராமன் பலவாறு வருந்தித் துன்பம் கொண்டதை நீக்க உதித்தவன் போல் கதிரவன் உதித்தான். ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. இப்படலத்தில் விப்ரலம்பசிருங்காரச் சுவை மிகுந்துள்ளது. இராமன் இலக்குவனிடம் கொண்ட உளமொன்றிய அன்பையும், சீதையிடம் கொண்ட உயிர் ஒன்றாகிய செயிர் தீர் காதலையும், இப்படலவழி உணர்ந்து மகிழலாம். இருள் நீங்கி ஒளி பரவிய நிலையில் இப்படலஅமைப்பு அமைந்துள்ள நுட்பத்தை எண்ணி உணர்க. பன்னுதல் - பலமுறை கூறல் ஈடு - வலிமை. இதனை,*

ஈசற்கு ஆயினும் ஈடு அழிவுற்று இறை வாசிப்பாடு அழியாத மனத்தினான் (5170)

என்ற காட்சிப் படலப் பாடலிலும் காணலாம். அல்குதல் - சுருங்குதல், மெலிதல்.

3642. **'நிலம் பொறை இலது' என,**
நிமிர்ந்த கற்பினாள்,
நலம் பொறை கூர்தரும்
மயிலை நாடிய,
அலம்புறு பறவையும்
அழுவவாம் எனப்
புலம்புறு விடியலில்,
கடிது போயினார்.

நிலம் பொறை இலது என - இந்த நிலவுலகம் பொறுமை உள்ளதன்று என்று கூறும்படி; **நிமிர்ந்த கற்பினாள் -** உயர்ந்த கற்பினை உடையவளாகிய; **பொறை நலம் கூர்தரும் -** பொறுமைப்பண்பு மிக்குடைய; **மயிலை -** மயில் போன்ற சாயலை உடைய சீதையை; **நாடிய -** தேடி; **அலம்புறு பறவையும் -** அலைதலைக் கொண்ட பறவைகளும்; **அழுவவாம் என -** அழுகின்றன என்று கூறும்படியாக; **புலம்புறு விடியலில் -** (அப்பறவைகள்) ஒலிக்கிற விடியல் காலத்தில்; **கடிது போயினார் -** விரைவாகச் (சீதையைத்) தேடிப் போனார்கள்.

விடியலில் பறவைகள் ஒலி எழுப்புவது சீதையைத் தேடி அவளைக் காணாமல் அவை அழுவன போன்ற என்றார். தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலத்தினும் பொறுமை உடையள் அந்நிலத்துத் தோன்றிய சீதை என்றபடி. அலம்புறு பறவை - அலைதலைக் கொண்ட பறவை. மயில் - உவமையாகு பெயர்.

இப்படலத்தில் சீதையைத் தேடல், இலக்குவனைத் தேடல் என்ற இருவகைத் தேடல்களும், சீதையைப் பிரிந்த அவலம், இலக்குவனைப் பிரிந்த அவலம் என்ற இருவகை அவலங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இந்த இரட்டை நிலையை உணர்ந்து தெளிக.

கவந்தன் படலம்

கவந்தன் என்பவனின் தொடர்பு கொண்ட செய்தியைக் கூறும் படலம் இது. 'கபந்தன்' என்ற வடமொழிச் சொல் தமிழ் ஒலி பெற்றுக் 'கவந்தன்' என நின்றது. கபந்தம்; தலையற்ற உடல். தலை எனத் தனி உறுப்பு இன்றி, வயிற்றிலே வாய், கண் முதலானவை உடையவனாய் இருந்த ஒரு கொடிய வடிவுடையவன் கவந்தன். பரப்பியுள்ள நீண்டகரங்களைக் கூட்டி இவற்றிடை அகப்படும் அனைத்தையும் வாய் கொண்ட வயிற்றில் செறித்து வாழ்ந்தவன்; அவன் வடிவு மாறிச் சாபம் தீர்ந்த வரலாறு இப்படலத்துள் சொல்லப்படுகிறது.

அயோமுகியை நீங்கி வந்த இராமலக்குவர்கள் கவந்தன் கரவீச்சினிடையே சிக்குவதையும், முதலில் இன்னதெனத் தெளிவுறாமல் கலங்கிய இருவரும் ஒருவாறு முடிவு செய்து கவந்தனின் கரங்களைத் துணிக்கின்றனர். வெட்டுண்ட கவந்தனின் கொடிய வடிவம் நீங்குகிறது. ஒளிர் மேனியனாய் மாறிய கவந்தன் தன் மீது சுமந்த சாபம் நீங்கியதைத் தெரிவித்ததுடன், மேற் சென்று சவரி வாயிலாகச் சுக்கிரீவன் வாழும் இரலைமலை வழியை அறிந்து செல்லவும் சுக்கிரீவன் உதவியை நாடவும் அறிவுரை சொல்லி மறைகிறான்.

தெய்வ உருப்பெற்ற கவந்தன் இராமபிரானைப் போற்றிப் பாடுவதாக இப்படலத்துள் வரும் பாடல்கள் பக்தி இலக்கியத்துக்குக்கவிச் சக்கரவர்த்தியின் காணிக்கை என்பது மிகையன்று.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

கவந்தன் வனத்தைக் காணுதல்

3643. ஐ-ஐந்து அடுத்த யோசனையின்
இரட்டி, அடவி புடையுடுத்த
வையம் திரிந்தார்; கதிரவனும் வானின்
நாப்பண் வந்துற்றான்;
எய்யும் சிலைக் கை இருவரும் சென்று,
இருந்தே நீட்டி எவ் உயிரும்
கையின் வளைத்து வயிற்றின் அடக்கும்
கவந்தன் வனத்தைக் கண்ணுற்றார்.

ஐ-ஐந்து அடுத்த யோசனையின் இரட்டி - இருபத்தைந்து என்ற எண்ணிக்கை எட்டிய யோசனை தூரத்தின் இரு மடங்கு (அதாவது ஐம்பது; **அடவி படை உடுத்த வையம் திரிந்தார் -** காடுகளால் பக்கங்களில் சூழப்பட்ட நிலப் பகுதியில் இராம இலக்குவர்கள் அலைந்தார்கள்; **கதிரவனும் வானின் நாப்பண் வந்துற்றான் -** சூரியன் (வானின்) நடுப் பகுதியை வந்துசேர்ந்தது; **எய்யும் சிலைக் கை இருவரும் சென்று -** எய்யும் கணை பொருந்திய வில்லை ஏந்திய கைகளை உடைய இராமலக்குவர் இருவரும் (மேலே சென்று); **இருந்தே நீட்டி -** தான் இருந்த இடத்திலேயே இருந்து கொண்டு கைகளை மட்டும் நீட்டி; **எவ் உயிரும் கையின் வளைத்து -** தன் எல்லைக்குள் சிக்கும் எல்லா

உயிரினங்களையும் வளைத்துப் பிடித்து; **வயிற்றின் அடக்கும் -***தன் வயிற்றுக்குள்ளே செறித்துச் செரித்துவிடுகின்ற;* **கவந்தன் வனத்தைக் கண்ணுற்றார் -** *கவந்தன் வாழும் கானகத்தைக் கண்டார்கள்.*

ஐம்பது யோசனை தூரத்தைக் கடந்த இராமலக்குவர்கள் ஒரு நாள் நண்பகற் பொழுதில் கவந்தன் வாழும் கானகத்தைக் கண்டார்கள் என்பது செய்யுளின் திரண்ட கருத்து. 'இருவரும்.... திரிந்தார்.... கண்ணுற்றார்' எனக் கூட்டுக. இருவரும் என்ற எழுவாய் இடையே அமைந்து இருபாலும் உள்ள வினைமுற்றுக்களைக் கொண்டு முடிந்தது.

கபந்தம் (அல்லது கவந்தம்) என்ற வட சொல்லுக்கு முதலில் வாயகன்ற மிடா (பீப்பாய்) என்பது பொருள். மிடாவுக்கு வாய் உண்டு; உள்ளிடம் உண்டு. இதே கருத்துக்குரிய வடிவம் பெற்றவன் - வாயும்வயிறுமாக, வயிற்றிலே வாயனாக இருப்பவன். இந்திரனின் வச்சிராயுதம் தாக்கியதால் தலை வயிற்றுள் போய் வயிற்றில் வாயனாக உருமாறிய அரக்கனுக்கு கவந்தன் என்பது பெயராயிற்று. இராமலக்குவரின் வாளால் பிளக்கப்படும் வரை இவ்வடிவினனாயிருக்குமாறு சபிக்கப்பட்டவன், இவன்.

கவந்தன் செய்தி : தனு என்னும் பெயருடைய கந்தருவன் தூலசிரசு என்ற முனிவரின் வடிவத்தை எள்ளினான். சினமுற்ற முனிவரின் சாபத்தால் கவந்தன் ஆயினான். இந்திரனின் வச்சிராயுதம் தாக்கியதால் தலை வயிற்றுள் ஆழ்ந்தது. இவன் கரங்கள். ஒரு யோசனை நீளம் கொண்டனவாம். தன் கரங்களுக்கு உட்பட்ட எதனையும் கவர்ந்து, வயிற்றுள் திணித்து உணவாகக் கொள்வது இவன் வாழ்வு.

ஐ ஐந்து அடுத்த இரட்டி : இருபத்தைந்தின் இருமடங்கு; ஐம்பது. நான்கு குரோசம் கொண்டது ஒரு யோசனை. இரண்டரை மைல் ஒரு குரோசம். எனவே, யோசனை என்பது பத்து மைல் தொலைவு ஆகிறது. காதம் என்பதும் சுமார் பத்து மைல் தொலைவு என்பர். யோசனையைக் கூப்பிடு தூரம் என்றும் கூறுவர்.

கவந்தன் கையகப்பட்டவை படும் பாடு

கலிவிருத்தம்

3644. எறுப்புஇனம் கடையுற,
யானையே முதல்
உறுப்புடை உயிர் எலாம்
உலைந்து சாய்ந்தன;
வெறிப்புறு நோக்கின,
வெருவுகின்றன;
பறிப்பு அரு வலையிடைப்
பட்ட பான்மைய;

3645. மரபுளி நிறுத்திலன்,
புரக்கும் மாண்பிலன்,
உரன் இலன் ஒருவன் நாட்டு
உயிர்கள் போல்வன;
வெருவுவ, சிந்துவ,
குவிவ, விம்மலோடு
இரிவன, மயங்குவ,
இயல்பு நோக்கினர்.

3646. மால் வரை உருண்டன
வருவ; மா மரம்
கால் பறிந்திடுவன;
கான யாறுகள்
மேல் உள திசையொடு
வெளிகள் ஆவன;
சூல் முதிர் மேகங்கள்
சுருண்டு வீழ்வன;

இச் செய்யுள்கள் மூன்றும் ஒரு தொடர்ச்சி

(கவந்தனின் கைப்பரப்புக்குள் சிக்கிய); ***யானையே முதல் எறுப்பு இனம் கடையுற உறுப்பு உடை உயிர் எலாம் -*** *பேருருவம் கொண்ட யானை முதலாகச் சிறு வடிவம் கொண்ட எறும்பு வரையுள்ள உடல் கொண்ட உயிர்கள் யாவும்;* ***உலைந்து சாய்ந்தன -*** *நிலைகுலைந்து சாய்ந்தன;* ***வெறிப்பு உறு நோக்கின -*** *அவை வெறித்த பார்வையுடையனவாய்;* ***வெருவுகின்றன -*** *அஞ்சின;* ***பறிப்பு அருவலையிடைப் பட்ட பான்மைய -*** *(மேலும் அவை) நீக்குதற்கு அரிய வலையிலே அகப்பட்டுக் கொண்ட தன்மையுடையவையாயின.*

மரபுளி நிறுத்திலன் - *அந்தந்த நிலைகளில் அவ்வவற்றை நிறுத்தாதவனும்;* ***புரக்கும் மாண்பு இலன் -*** *ஆளும் மாட்சிமை இல்லாதவனும்;* ***உரன் இலன் ஒருவன் -*** *வலிமை இல்லாதவனும் ஆகிய ஓர் அரசனின்;* ***நாட்டு உயிர்கள் போல்வன -*** *நாட்டிலே வாழ்கின்ற குடி மக்களைப் போன்றவையாயின;* ***வெருவுவ -*** *அவ்வுயிர்கள் யாவும் அஞ்சின;* ***சிந்துவ -*** *சிதறின;* ***குவிவ -*** *(உள்ளமே யன்றி) உடல்களும் குவிந்தன;* ***விம்மலோடு இரிவன -*** *துயரத்தோடு ஓடின;* ***மயங்குவ -*** *திகைத்து நின்றன;* ***இயல்பு நோக்கினர் -*** *இவ்வாறு துன்புற்ற உயிர்களின் தன்மையை இராமலக்குவர் பார்த்தனர்.*

மால்வரை உருண்டன வருவ - *பெரிய மலை(ப் பாறைகள்) உருண்டு வந்தன;* ***மா மரம் கால் பறிந்திடுவன -*** *மரங்கள் வேர் அற்று வீழ்ந்தன;* ***கான யாறுகள் மேல் உள திசையொடு வெளிகள் ஆவன -*** *மேலே உள்ளதிசைகள் அளவு (பொங்கிப் பரவி) நீரற்ற*

வெட்டவெளி ஆயின; ***சூல் முதிர் மேகங்கள் சுருண்டு வீழ்வன -*** *கருக் கொண்ட (நீர் உண்ட) மேகங்கள் சுருண்டு கீழே வீழ்ந்தன.*

கவந்தன் கையகப்பட்டவையெல்லாம் நிலை குலைந்தமையால்,அவன் கைகளுக்கு உட்பட்டவை மட்டுமல்லாமல் எங்கணும் உள்ளயாவையும் நிலைகுலைந்தமையை மூன்று செய்யுட்களும் தொகுத்துரைக்கின்றன. பெரிய உடல் கொண்ட யானை முதல் சிற்றுடல் கொண்ட எறும்பு வரை என்று எல்லை குறித்தது எல்லா உயிர்ப் பொருள்களையும் கருதி; வலையிலகப்பட்ட உயிர்கள் அச்சத்தால் வெறித்த பார்வை கொண்டன என்றது யாரால் என்ன தீங்கு வரப் போகிறது என்று அறிய இயலாமையைச் சுட்டியது. ஆட்சித் திறன் அற்ற அரசனின் நிர்வாகத்தில் எவரும் எவ்வகையான நிலைபேறும் அற்றவர்களாய் ஒவ்வொரு கணமும் அழிவையே எதிர்நோக்கிக் கலங்கி நசிவர். இது உவமையாய்ப் பல்லுயிர்களும் அலமந்த அவலத்தை விளக்கிற்று. கானகத்தில் ஏற்பட்ட குழப்பத்தால் காட்டாறுகள் நிலை கலங்கிப் பொங்கித் திசை எல்லைகளை அடைந்தன; காட்டாறுகள் ஓடிய இடங்கள் வெற்றிடங்களாயின. நிலத்து நிகழ்ச்சி இது; வானில் நிகழ்ந்த நிலைகுலைவால் மேகங்கள்சுருண்டு நிலத்திலே வீழ்ந்தன. உயிரினங்களில் இயங்குவன மண்ணுலகு. விண்ணுலகு யாவும் கவந்தன் கரங்களின் இயக்கத்தால் நிலை குலைந்தன என்கிறார் கவிச்சக்ரவர்த்தி. 2, 3,

கவந்தன் கரவலையில் இருவரும்

3647. **நால் திசைப் பரவையும்,**
இறுதி நாள் உற,
காற்று இசைத்து எழ எழுந்து,
உலகம் எங்கணும்
ஏற்று இசைத்து உயர்ந்து
வந்து இடுங்குகின்றன
போல், திசை சுற்றிய
கரத்துப் புக்குளார்.

இறுதி நாள் உற - *உலகங்கள் அழியும் ஊழிக்காலம் வந்து சேர்தலால்;* ***நால் திசைப் பரவையும் -*** *நான்கு திசைகளிலும் உள்ளஎல்லாக் கடல்களும்;* ***உலகம் எங்கணும் -*** *உலகம் முழுவதிலும்;* ***காற்று இசைத்து எழ எழுந்து -*** *ஊழிக் காற்று முழங்கிப் பரவி;* ***ஏற்று இசைத்து உயர்ந்து வந்து இடுங்குகின்றனபோல் -*** *எதிர்த்துஆரவாரத்தோடு உயரமாகி வந்து நெருக்குவனபோல;* ***திசை சுற்றிய -*** *எல்லாத் திசைகளிலும் சுழன்று வருகின்ற;* ***கரத்துப் புக்குளார் -*** *(கவந்தனின்) கைகளிடையே இராமலக்குவர் புகுந்தனர். ஊழிக் காற்றினால் பொங்கிய எல்லாக் கடல்களும் பரவிச்சுழல்வது போல வேகமாகக் கவந்தனின் கரங்கள் சுழன்று வளைத்தன;வளைத்த கரங்களிடையே இருவரும் சிக்கினர். இது பாடலின் கருத்து.நால்திசைப் பரவையும் - இதன்கண் உள்ள உம்மை நான்குதிசைகளிலும் உள்ளகடல்கள் யாவற்றையும் உளப்படுத்தலின்முற்றும்மையாகும்.*

*3648*தேமொழி திறத்தினால்,
அரக்கர் சேனை வந்து
ஏமுற வளைந்தது என்று,
உவகை எய்தினார்;
நேமி மால் வரை
வர நெருக்குகின்றதே
ஆம் எனல் ஆய, கைம்
மதிட்குள் ஆயினார்.

நேமி மால் வரை வர - சக்கரவாளமாகிய பெரிய மலை நெருங்கி வந்து; **நெருக்குகின்றதே ஆம் எனல் ஆய -** நெருக்குகின்ற தாம் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் அமைந்த;**கைம் மதிட்குள் ஆயினார் -** (கவந்தனின்) கைகளாகிய மதிலுக்குள் சிக்கினவர்களாய்; **தேமொழி திறத்தினால் -** இனிய மொழி பேசுவோளாகிய சீதை பொருட்டாக; **அரக்கர் சேனை வந்து -** (இராவணனால் ஏவப்பட்ட) அரக்கர்களின் படைகள் வந்து; **ஏமுற வளைந்தது என்று -** காவல் பொருந்தச் சூழ்ந்தது என்று கருதி; **உவகை எய்தினார் -** மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்.

சீதையைத் தேடி வருகின்ற இராமலக்குவரை எதிர்த்து ஒழிப்பதற்காக அரக்கர்களின் சேனை வந்துவிட்டதாக இராமலக்குவர் கருதினர். எதிரியைத் தாம் சென்று அடையுமுன் அவனே தன் படைகளை அனுப்பியிருப்பதாக நினைத்து வீரர் இருவரும் மகிழ்ந்தனர். 'போர் எனில் புகலும் புனைகழல் மறவர்' (புறநா. 3) ஆதலின், போர் எதிர்வந்தது கண்டு அதனால் வரும் மோதலை நினைந்து மகிழ்ந்தனர். போரை விரும்புதல் (புகலுதல்) வீரர் இயல். தேமொழி - அன்மொழித் தொகை ஏமம் + உற = ஏமுற என நின்றது. கைம் மதில் - உருவகம்.

அண்டங்களின் எல்லையில் வட்ட வடிவ மதிலாகச் சக்கரவாளம் என்ற மலை இருப்பதாக புராணங்கள் கூறும். உலகங்களுக்கு ஒளி வழங்கும் ஒளிவட்டத்துக்கும் அதற்கப்பால் உள்ள இருட்பரப்புக்கும்எல்லையாக இருப்பது இச் சக்கரவாளமே என விளக்குகிறது மோனியர் வில்லியம்ஸ் தந்த அகராதி.

3649. இளவலை நோக்கினன்
இராமன், 'ஏழையை
உளைவு செய் இராவணன்
உறையும் ஊரும், இவ்
அளவையது ஆகுதல் அறிதி;
ஐய! நம்
கிளர் பெருந் துயரமும்
கீண்டது ஆம்' என,

இராமன் இளவலை நோக்கினன் - இராமபிரான் தம்பியை நோக்கி; **'ஏழையை உளைவு செய் இராவணன் -** சீதைக்குத் துன்பம் தருகின்றஇராவணன்; **உறையும் ஊரும் -** வாழ்கின்ற ஊர்; **இவ் அளவையது ஆகுதல் ஐய அறிதி -** இந்த எல்லைக்குள் இருப்பதை

அறிக; ***நம் கிளர் பெருந் துயரமும் கீண்டது ஆம்' -*** *கிளர்கின்ற நம் பெருந் துயரமும் அழிந்தது';* ***என -*** *என்று சொல்ல,*

கவந்தன் கரங்களின் நெருக்கலால் ஏற்படும் விளைவுகள்என்பதை அறியாமல், ஏற்படும் ஆரவாரங்களும் நிலை குலைவுகளும்அரக்கர் சேனையின் வரவால் விளைவன என்று தவறாக நம்பினர்.சேனையின் வரவு என்று கருதியதால், அச் சேனையை ஏவும்இராவணனது இருக்கையும் பக்கத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்பதுஇராமனின் கருத்து. 'இராவணன் சேனை வந்து விட்டதால் போரிட்டுவென்று சீதையை மீட்டுவிடலாம்' என்ற நினைப்பினால், 'நம் பெருந்துயரும் கீண்டது' என்கிறான் இராமன். அறிவு குறைந்தவள், பேதை,வலிமை குறைந்தவள் பெண் என்ற பழங்கருத்தினால் சீதாபிராட்டியையும் 'ஏழை' என்றது மரபு வழிப்பட்ட புலமை.இளையவனை 'ஐய' என்றது அன்பினால் வந்த மரபு வழுவமைதி.கிளர் துயரம் - வினைத்தொகை; பெருந் துயரம் - பண்புத் தொகை.இச் செய்யுள் குளகம்.

3650.** **'முற்றிய அரக்கர்தம்
முழங்கு தானையேல்,
எற்றிய முரசு ஒலி,
ஏங்கும் சங்கு இசை,
பெற்றிலது; ஆதலின், பிறிது
ஒன்று ஆம்' எனச்
சொற்றனன் இளையவன், தொழுது
முன் நின்றான்.

முற்றிய அரக்கர்தம் முழங்கு தானையேல் - *நம்மைச் சுற்றி வளைத்த அரக்கர்களின் சேனையாக இருக்குமென்றால்;* ***எற்றிய முரசு ஒலி -*** *(குறுந்தடி கொண்டு) தாக்குதலால் எழும் முரசுகளின் ஓசையையும்;* ***ஏங்கும் சங்கு இசை -*** *ஒலிக்கின்ற சங்குகளின் ஓசையையும்;* ***பெற்றிலது -*** *நாம் கேட்கும் ஆரவாரம் பெற்றிருக்கவில்லை;* ***ஆதலின் பிறிது ஒன்று ஆம் -*** *ஆகையால், நாம் கேட்கும் ஆரவாரம் வேறு ஏதோ ஒன்றாகும் (போர்ப் படையின் ஆரவாரம் அன்று);* ***என இளையவன் சொற்றனன் -*** *என்று தம்பிஇலக்குவன் சொல்லி;* ***தொழுது முன் நின்றான் -*** *இராமனை வணங்கி அவன் முன் நின்றான். போர்ப் பறையும் வீரர்கள் ஊதும் சங்கின் ஓசையும் கேட்காததால் படை ஏதும் வரவில்லை என்பதை இளையவன் தெளிந்து கூறினான். எத்துணைப் பெரியராயினும் உணர்ச்சி நிலை குலைந்தால் குழம்புவர் போலும். இது போலவே, கானக வாழ்வின்போது தமையன் தவறாகக் கணித்த நேரங்களில் தம்பி தெளிவு கூறிய வேறு இடங்களும் உண்டு. எடுத்துக் காட்டாக மாரீசமான் பற்றிய நிகழ்ச்சி காண்க. தொழுதமைக்குத் தான் ஏதோ தெளிந்த பெருமிதத்தான் என்று கருதிக் கொள்ளாமை காரணம்; முன் நின்றமைக்கு ஆபத்து வருமேல் 'முன்னம் முடி' என்று தாய் சுமித்திரை ஏவிய நினைவு காரணம்*

3651'தெள்ளிய அமுது எழத்
தேவர் வாங்கிய
வெள் எயிற்று அரவம்தான்?
வேறு ஓர் நாகம்தான்?
தள்ள அரு வாலொடு
தலையினால் வளைத்து,
உள் உறக் கவர்வதே
ஒக்கும்; ஊழியாய்!'

'ஊழியாய்' - *எல்லாம் அழிகின்ற ஊழிக்காலத்தும் நிலைத்து நிற்பவனே;* ***தெள்ளிய அமுது எழ -*** *தெளிந்த அமுதம் தோன்றிட;* ***தேவர் வாங்கிய -*** *தேவர்கள் (மந்தர மலையிலே கயிறாகச் சுற்றி) இழுத்த;* ***வெள் எயிற்று அரவம்தான் -*** *வெள்ளைப் பற்கள் கொண்ட வாசுகி நாகமோ;* ***வேறு ஓர் நாகம்தான் -*** *அல்லது வேறு ஒரு பாம்போ;* ***தள்ள அரு வாலொடு தலையினால் வளைத்து -*** *ஒதுக்கித் தள்ளுதற்கு அரிய வாலோடு தலையையும் பிணைத்து வளைத்து;* ***உள் உறக் கவர்வதே ஒக்கும் -*** *(தன் வளைவுக்குள் சிக்கியவற்றையெல்லாம்) தன்னுள்ளே பற்றிக் கொள்வதைப் போல காணப்படுகின்றது' (என்று இலக்குவன் கூறினான்).*

கவந்தனின் கரங்கள் வளைவது ஒரு மாபெரும் பாம்பு வாலை தலையொடு பிணைத்திருப்பதுபோல் காணப்படுகின்றது. தலையினும் வால் பகுதி மெலிந்திருப்பது பாம்பின் வடிவம்; எனவே, இங்கு உவமை வடிவத்தைக் குறித்ததன்று; வளைத்தல் தொழிலே இங்கு பொதுத்தன்மை. ஊழி பெயரினும் தான் பெயராதது பரம்பொருள்; இராமன் பரம்பொருளின் அவதாரமாதலின் 'ஊழியாய்' என விளிக்கப் பெற்றான். அரவம்தான், நாகம்தான் என்ற இடங்களில் தேற்றப் பொருள் தரும் 'தான்' ஐய வினாப் பொருளில் வந்தது.

கவந்தன் தோற்றம்

3652. என்று இவை விளம்பிய
இளவல் வாசகம்
நன்று என நினைந்தனன்,
நடந்த நாயகன்;
ஒன்று இரண்டு யோசனை
உள் புக்கு, ஓங்கல்தான்
நின்றென இருந்த அக் கவந்தன்
நேர் சென்றார்.

என்று இவை விளம்பிய - *என்று இவற்றைச் சொல்லிய;* ***இளவல் வாசகம் -*** *தம்பி இலக்குவனின் வார்த்தை;* ***நன்று என -*** *பொருத்தமானதே என்று;* ***நடந்த நாயகன் நினைந்தனன் -*** *(உயிர்கள்மேல் கொண்ட இரக்கத்தால் அவதரித்துப் புவி மீது) நடந்ததலைவனாகிய இராமன்எண்ணினான்;* ***ஒன்று இரண்டு யோசனை உள் புக்கு -*** *ஒன்று அல்லது இரண்டு யோசனைத் தொலைவு உள்ளே கடந்து சென்று;* ***ஓங்கல்தான்***

நின்றென - ஒரு மலையே நின்றது போல; **இருந்த அக் கவந்தன் நேர் சென்றார்** - அமர்ந்திருந்த அந்தக் கவந்தனுக்கு நேராகச் சென்றடைந்தனர் இருவரும்.

ஒன்று இரண்டு யோசனை' என்பது உலக வழக்கில் பேசுவது போல் அமைந்தது; திட்டவட்டமாக வரையறுத்துக் கூறாதபோது ஒன்று அல்லது இரண்டு' என்ற பொருள்பட 'ஒன்றிரண்டு' எனப் பேசுவது பொது வழக்கு. மலை நின்றால் அமர்ந்திருக்கும் கவந்தன் போலக் காட்சியளிக்குமாம்; நிற்பதற்குக் கால் இல்லாத கவந்தன் இருந்த கோலத்திலேயே நிமிர்ந்து நிற்கும் ஒங்கல் போன்றவன். அவன் தோற்றத்தைச் சொல்லோவியப்படுத்தியது அருமை.

3653. வெயில் சுடர் இரண்டினை
மேரு மால் வரை
குயிற்றியதாம் எனக்
கொதிக்கும் கண்ணினன்;
எயிற்று இடைக்கு இடை
இரு காதம்; ஈண்டிய
வயிற்றிடை வாய் எனும்
மகர வேலையான்.

வெயில் சுடர் இரண்டினை - வெப்பம் மிக்க இரண்டு சூரியனை; **மேரு மால் வரை குயிற்றியதாம் என** - மேருவாகிய பெரிய மலையிலே பதித்தது என்று சொல்லும்படி; **கொதிக்கும் கண்ணினன்** - கொதிக்கின்ற கண்களை உடையவனும்; **எயிற்று இடைக்கு இடை இரு காதம் ஈண்டிய** - ஒரு பல்லுக்கும் அடுத்த பல்லுக்கும் இடையில் இரண்டு காதம் தொலைவு கொண்டுள்ள; **வயிற்றிடை வாய் எனும் மகர வேலையான்** - மீன் வாழும் கடல் போன்ற வாயை வயிற்றிலே உடையவனும்.

வெயில் : வெப்பத்தோடு கூடிய ஒளி. கவந்தன் மேருவைப் போன்ற உருவம் கொண்டவன்; மேரு மலையிலே இரண்டு சூரியனைப் பதித்தது போன்று காட்சியளிப்பவை அவன் கண்கள். வாய் எனும் வேலை : உருவகம். வேலைக்கு மகரம் அடைமொழி. கண்ணினன், வேலையான் என இச் செய்யுளில் வரும் சொற்கள் தொடர்ந்து மூக்கினான் நாவினான் என்பவற்றையும் இணைத்து 3661 ஆம் பாடலில் உள்ள 'இருந்தவன்' என்ற சொல்லைக் கொண்டு முடியும்.3653 முதல் 3661 வரையுள்ள செய்யுள்கள் ஒரு தொடர்.

3654. ஈண்டிய புலவரோடு
அவுணர், இந்துவைத்
தீண்டிய நெடு வரைத்
தெய்வ மத்தினைப்
பூண்டு உயர் வடம், இரு
புடையும் வாங்கலின்,
நீண்டன கிடந்தென
நிமிர்ந்த கையினான்.

ஈண்டிய புலவரோடு அவுணர் - திரண்ட தேவர்களோடு அசுரர்களும் சேர்ந்து; ***இந்துவைத் தீண்டிய நெடுவரைத் தெய்வ மத்தினைப் பூண்டு உயர் வடம்*** - சந்திரனைத் தொடும் அளவுக்கு உயர்ந்த மேருவாகிய மத்தினைச் சுற்றி உயர்ந்த வடத்தினை; ***இரு புடையும் வாங்கலின்*** - இரண்டு பக்கத்திலுமிருந்து இழுத்துக் கடைதலால்; ***நீண்டன கிடந்தென*** - அவ் வாசுகி நீண்டு கிடந்தது போன்ற; ***நிமிர்ந்த கையினான்*** - நீண்ட கைகளை உடையவனும்.

இந்து : சந்திரன். மேரு மலை தெய்வீகம் பொருந்தியதாகலின் தெய்வ மத்து எனப்பட்டது.

3655. தொகைக் கனல் கருமகன்
துருத்தித் தூம்பு என,
புகைக் கொடி, கனலொடும்
பொடிக்கும் மூக்கினான்;
பகைத் தகை நெடுங்
கடல் பருகும் பாவகன்
சிகைக் கொழுந்து இது
எனத் திருகு நாவினன்.

கருமகன் - கருமானின்; ***தொகைக் கனல் துருத்தித் தூம்பு என*** - தொகுப்பாய் உள்ள நெருப்பில் அமைந்த ஊதுலையின் துளை போல; ***புகைக் கொடி கனலொடும் பொடிக்கும் மூக்கினான்*** - புகையை நெருப்போடு வெளிப்படுத்துகின்ற மூக்கினை உடையவன்; ***பகைத் தகை*** - பகைமைப் பண்பு கொண்ட; ***நெடுங்கடல்*** - பெரிய கடலினது நீரை; ***பருகும் பாவகன்*** - குடித்துவிடுகின்ற அக்கினிதேவனின்; ***சிகைக் கொழுந்து இது என*** - சுவாலையின் கொழுந்துதான் இது என்னும்படி; ***திருகு நாவினன்*** - வளைந்து சுழல்கின்ற நாக்கினை உடையவன். *கவந்தனின் மூக்கும் நாக்கும் இங்கே உவமைகளால் விளக்கப்பட்டன. கொல்லனின் உலைக்களத்துத் துருத்தியின் வாயிலாகப் புகையும் நெருப்பும் உமிழப்படும். அந்தக் காட்சி கனல் உமிழ்கின்ற கவந்தனின் மூக்குக்கு உவமையாயிற்று. நீர், நெருப்புக்குப் பகையாதலால் நீர் நிறைந்த கடலினைப் பகைத்தகை நெடுங்கடல்' என்றார். பாவகன், நெருப்பிறைவனாகிய அக்கினி தேவன். இடைவிடாது ஆறுகள் கடலில் கலப்பதால் நீர் வரைகடந்து பெருகிவிடுமோ என்ற எண்ணத்தால் கடல் நீரை வடவைமுகத் தீ பருகி விடுவதாகவும், பெண் குதிரையின் முக வடிவில் இந்த நெருப்பு கடலின் நடுவே இருப்பதாகவும் புராண நூல்கள் பேசுகின்றன. கரித்துண்டுகள் பலவற்றிலிருந்து நெருப்பு எழுவதால் கொல்லனின் ஊதுலைக் களத்து நெருப்பைத் தொகைக் கனல் என்றார். 1*

*3656***புரண்டு பாம்பு இடை வர**
வெருவி, புக்கு உறை
அரண்தனை நாடி, ஓர்
அருவி மால் வரை
முரண் தொகு முழை நுழை,
முழு வெண் திங்களை
இரண்டு கூறிட்டென,
இலங்கு எயிற்றினான்.

பாம்பு புரண்டு இடைவர - *(இராகு என்னும்) பாம்பு புரண்டு தன்னை நோக்கி வருவதால்;* **வெருவி -** *அஞ்சி;* **புக்கு உறை அரண் தனை நாடி -** *புகுந்து தங்குவதற்கு ஏற்ற பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடி;* **ஓர் அருவி மால்வரை -** *அருவி வீழ்கின்ற ஒரு பெரிய மலையிடத்தமைந்த;* **முரண் தொகு முழை நுழை -** *வலிமை கொண்ட ஒரு குகைக்குள் நுழைகின்ற;* **முழுவெண் திங்களை -** *முழுவடிவமைந்த சந்திரனை;* **இரண்டு கூறு இட்டென -** *இரண்டு பகுதிகளாகச் சிதைத்து விட்டது போலக் காணப்படும்;* **இலங்கு எயிற்றினான் -** *ஒளிர்கின்ற இரண்டு (கோரைப்) பற்களை உடையவன்.*

கவந்தனின் கோரைப் பற்களின் தோற்றத்தை வருணிப்பது இந்தப் பாடல். பாதுகாப்பான இடத்தைத் தேடுவதும் குகையினுள் நுழைவதும் இராகுவைக் கண்டு அஞ்சுவதுமாகிய நிகழ்ச்சிகள் ஒருகதை போன்று அமைந்த கவிதைக் கற்பனை. பாதுகாப்பான இடம் என்று துணிந்து புகுந்த இடத்திலே சிதைக்கப்பட்டது என்பது கதைக்கு ஓர் அவல முடிவு காட்டுகின்ற கற்பனை. முழு வெண் திங்களைப் பிளந்தால் கோரைப் பல்லின் தோற்றம் வருமா என்றெல்லாம் நுணுகி நோக்குவதில் பயன் இல்லை. கோரைப் பல்லைப் பார்த்தால் பிளவுண்ட திங்கள் கவிஞரின் நினைப்பில் எழுகிறது. ஏன் பிளவுண்டது என்ற ஒரு வினா கவிஞர்க்கு அவரை அறியாமலேயே அடி மனத்தில் எழுகிறது. அங்கேயே வினாவுக்கு விடையும் கிடைக்கிறது. இராகுவிடமிருந்து தப்பி ஓடியது. அரண் எனக் கருதிய இடத்திலே அவலம் விளைந்தது.

3657. **ஓத நீர், மண்,**
இவை முதல ஓதிய
பூதம் ஓர் ஐந்தினில்
பொருந்திற்று அன்றியே,
வேத நூல் வரன்முறை
விதிக்கும் ஐம் பெரும்
பாதகம் திரண்டு, உயிர்
படைத்த பண்பினான்.

ஓத நீர் மண் இவை முதல ஓதிய - *குளிர்ந்த நீர், மண் முதலாக ஓதப்பட்ட;* **பூதம் ஓர் ஐந்தினில் -** *ஐந்து பூதங்களினால்;* **பொருந்திற்று அன்றி-** *(இவனது உடல்) அமைந்து பொருந்தியது என்பதல்லாமல்;* **வேத நூல் வரன்முறை விதிக்கும் -** *வேத நூல்கள்*

மரபுகள் வகுத்த; ***ஐம்பெரும் பாதகம் திரண்டு -*** *ஐந்து பெரும் பாதகங்களே ஓர் உடம்பாக ஒன்று சேர்ந்து;* ***உயிர் படைத்த பண்பினான் -*** *உயிர் பெற்றுவிட்டது போன்ற தன்மை உடையவன்.*

உடம்புகள் ஐந்து பூதச் சேர்க்கையால் உண்டாவன. இது பொதுவிதி. கவந்தனின் உடம்பு, பிற உடம்புகள் போல். ஐம்பூதங்களால்ஆனது அன்று; பஞ்ச மகா பாதகங்கள் ஒன்று திரண்டு கவந்தனின்மேனி ஆயின என்கிறார், கற்பனைவல்ல கம்பர். தற்குறிப்பேற்றஅணி. ஐந்து பூதங்கள்; மண், நீர், அனல், காற்று, வான் ஐந்துபாதகங்கள் கொலை, களவு, காமம், பொய், கள் உண்ணல்; வேறுவகையில் கூறுதலும் உண்டு.

3658. வெய்ய வெங் கதிர்களை
விழுங்கும் வெவ் அரா,
செய் தொழில் இல, துயில்
செவியின் தொள்ளையான்;
பொய் கிளர் வன்மையில்
புரியும் புன்மையோர்
வைகுறும் நரகையும்
நகும் வயிற்றினான்.

வெய்ய வெங் கதிர்களை விழுங்கும் - *வெப்பமானதும் விரும்பத் தக்கதுமான ஒளிக்கதிரை முறையே வீசுகின்ற சூரியனையும் சந்திரனையும் விழுங்குகின்ற;* ***வெவ் அரா -*** *கொடிய இராகு, கேது என்ற பாம்புகள்;* ***செய் தொழில் இல -*** *செய்வதற்கு ஒரு வேலையும் இல்லாதனவாய்;* ***துயில் -*** *உறங்குவதற்கு ஏற்ற;* ***செவியின் தொள்ளையான் -*** *செவித் தொளைகளை உடையவன் - மேலும்;* ***கிளர் வன்மையில் -*** *மிகுந்து பெருகுகின்ற கொடுமையினால்;* ***பொய் புரியும் -*** *பொய்யான (பாவச்) செயல்களைச் செய்கின்ற;* ***புன்மையோர் -*** *அற்பர்களாகிய பாவிகள்;* ***வைகுறும் -*** *வாழ்கின்ற;* ***நரகையும் -*** *நரகத்தைக் கூட;* ***நகும் -*** *(தனக்கு ஈடாக முடியுமா என்று) கேலி செய்யக் கூடிய;* ***வயிற்றினான் -****வயிற்றினைஉடையவன். வெய்ய கதிர், வெம்கதிர் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். வெய்ய கதிர், வெப்பமான கிரணங்களை வீசும் ஞாயிறு வெம்மை வேண்டல் என்பது உரிச்சொல் விளக்கம், அஃதாவது விருப்பம். எனவே, வெம்கதிர் என்பது விரும்பத் தகுந்த (குளிர்) கதிர்கள் வீசும் திங்கள். 'கதிர்' என்ற சொல் ஆகுபெயராய் ஞாயிறையும் திங்களையும் குறித்தது. இராகுவும் கேதுவும் கதிர்களை விழுங்கும் வேலை இல்லாதபோது அவை அமைதியாகத் தூங்குவதற்கு ஏற்ற இடமாகக் கவந்தனின் செவித் தொளைகள் அமைகின்றன. கவந்தனின் வயிற்றை நோக்க நரகம் கூடக் கொடுமை குறைந்த இடம் என்கிறார் கவிஞர். பொய் ஒன்றை மட்டும் குறித்தாரேனும் உபலட்சணத்தால் மற்றப் பாவங்களும் கொள்ளப்படும்.*
1

acharya.org

3659 ***முற்றிய உயிர் எலாம்***
முருங்க வாரி, தான்
பற்றிய கரத்தினன்,
பணைத்த பண்ணையில்
துற்றிய புகுதரும்
தோற்றத்தால், நமன்
கொற்ற வாய்தல் செயல்
குறித்த வாயினான்.

முற்றிய உயிர் எலாம் - *முற்றுகையிடப்பட்ட உயிர்கள் யாவும்;* ***முருங்க வாரி -*** *அழியும்படியாக வாரியெடுத்து;* ***தான் பற்றிய கரத்தினன் -*** *தான் பற்றிக் கொண்ட கைகளை உடையவனாய்;* ***பணைத்த பண்ணையில் -*** *(கூட்டமாகப்) பெருகிய தொகுதியாக;* ***துற்றிய -*** *திணிக்கப்படும் உயிரினங்கள்;* ***புகுதரும் தோற்றத்தால் -*** *(கவந்தன் வயிற்றில் அமைந்த வாய்க்குள்ளே) புகுகின்ற காட்சியால்;* ***நமன் -*** *கூற்றுவனுடைய;* ***கொற்ற வாய்தல் செயல் -*** *வெற்றி கொண்ட வாசலில் உயிர்கள் நுழைகின்றதை;* ***குறித்த வாயினான் -*** *(உவமையாகக்) குறிக்கத் தக்க வாயினை உடையவன்.*

கானகத்தின் பல பக்கங்களிலும் திரிகின்ற உயிரினங்கள் மிகப் பெரிய கவந்தனின் கரங்களுக்கிடையே அகப்பட்டுக் கொள்கின்றன; அப்போது அவை முற்றுகைக்குள் சிக்கியவை ஆகின்றன. முருங்குதல்; அழிதல். பண்ணை; கூட்டம். கூற்றுவன் உயிர்களைப் பற்றுதலில் வெற்றியையன்றித் தோல்வி அறியாதவன்; ஆகையால், அவன் வாசல் கொற்ற வாயில் எனப்பட்டது. வாய்தல்; வாசல். கூற்றுவனது நகர் வாசல் கவந்தன் வாய்க்கு உவமை.

3660. ***ஓலம் ஆர் கடல் என***
முழங்கும் ஓதையான்;
ஆலமே என இரண்டு
அழன்ற ஆக்கையான்;
நீல மால், நேமியான்
தலையை நீக்கிய
காலநேமியைப் பொரும்
கவந்தக் காட்சியான்.

ஓலம் ஆர் கடல் என - *ஆரவாரம் பொருந்திய கடல் போல;* ***முழங்கும் ஓதையான் -*** *முழக்கம் செய்யும் ஓசை எழுப்புவோனாய்;* ***ஆலமே என -*** *ஆலகால நஞ்சு எனும்படியான;* ***இரண்டு அழன்றஆக்கையான் -*** *கறுத்து எரிகின்ற உடம்பினை உடையவன்அக்கவந்தன்;* ***நீல மால் -*** *நீல நிறத்தவனாகிய திருமால்;* ***நேமியான்-*** *தன் சக்கரப் படையால்;* ***தலையை நீக்கிய -*** *தலை அரியப்பெற்ற;* ***கால நேமியைப் பொரும் -*** *காலநேமி என்ற அரக்கனைப் போல்;* ***கவந்தக் காட்சியான் -*** *தலையற்ற உடல் தோற்றம் கொண்டவன்,அக் கவந்தன். ஆலகாலம் நிறத்திற்கும் உயிர் வாங்கும் கொடுமைக்கும்உவமை; உருவம் பண்பு இரண்டாலும் பொதுத்தன்மை கொண்டது.காலநேமி என்பான் இரணியனின் ஒரு மகன்; நூறுதலைகளும்*

நூறுகரங்களும் கொண்டவன். திருமால் தன் சக்கராயுதத்தால் அவன் நூறுதலைகளையும் அரிந்தான் என்பதொரு கதை. தலைகளை இழந்தபின்னும் கால நேமியின் உடல் போர்த்திறம் இழவாமல் பொருததுஎன்பது புராணச் செய்தி. அதுபோலவே, தலை எனத் தனி ஓர் உறுப்புஇலாதவனாகிய கவந்தனும் எதிர்த்துப் பொருகின்ற திறமுடையான்என்பது உவமையின் நுட்பம்.

3661.** **தாக்கிய தணப்பு இல்
கால் எறிய, தன்னுடை
மேக்கு உயர் கொடு முடி
இழந்த மேரு நேர்
ஆக்கையின் இருந்தவன்
தன்னை, அவ் வழி,
நோக்கினர் இருவரும்,
நுணங்கு கேள்வியார்.

தாக்கிய தணப்பு இல் கால் எறிய - *மோதியதும் தடங்கல் இல்லாததுமாகிய காற்றுச் சிதைத்தலால்;* ***மேக்கு உயர் தன்னுடைக்கொடு முடி இழந்த -*** *மேல் நோக்கி உயர்ந்த தன்னுடைய சிகரத்தைஇழந்த;* ***மேரு நேர் -*** *மேரு மலையைப் போன்ற;* ***ஆக்கையின்இருந்தவன் தன்னை -*** *உடம்போடு இருந்தவனாகிய கவந்தனை;* ***அவ்வழி -*** *அப்போது;* ***நுணங்கு கேள்வியார் இருவரும் -*** *நுட்பமான கேள்வியறிவுடைய இராமலக்குவர் இருவரும்;* ***நோக்கினார்-*** *கண்டனர்.*

தாக்கிய கால், தணப்பு இல் கால் எனக் கூட்டிப் பொருள்கொள்க. கால்; காற்று. வசிட்ட முனிவரிடம் கரை பிறிது இல்லாஉவளரு மறையினொடு ஒழிவு அறு கலைகள் (303) கேட்டுப்பயின்றவராதலின் நுணங்கிய கேள்வியர் என்றார். வசிட்டரே குறித்தவண்ணம் விசுவாமித்திர முனிவரிடமிருந்து அளவு இல் விஞ்சைகள்(329) பெற்றவன் இராமன் என்பதும் நினையத்தக்கது. சிகரம் இழந்தமேரு, தலை என ஓர் உறுப்பு இல்லாத கவந்தனுக்கு உவமை. தலைஇன்மையும் பேருருவும் பொதுத் தன்மைகள். ஆதிசேடனுக்கும்காற்றிறைவனுக்குமிடையே நடந்த போட்டியில் மேரு தன் சிகரத்தைஇழந்ததொரு கதை.

இராமலக்குவர் கவந்தன் வாயைக் கண்டு கருதியவை

3662.** **நீர் புகு நெடுங் கடல்
அடங்கு, நேமி சூழ்
பார் புகு நெடும் பகு
வாயைப் பார்த்தனர்;
'சூர் புகல் அரியது ஓர்
அரக்கர் தொல் மதில்
ஊர் புகு வாயிலோ இது?'
என்று, உன்னினார்.

நீர் புகு - *ஆறுகள் புகுகின்ற;* ***நெடுங்கடல்*** - *பெரிய கடல்களெல்லாம்;* ***அடங்கு*** - *தன்னுள் அடங்கப்பெற்ற;* ***நேமி சூழ்*** - *சக்கரவாள மலையால் சூழப்பட்டுள்ள;* ***பார்புகு*** - *உலகமே நுழையும்படியாக உள்ள;* ***நெடும் பகு வாயைப் பார்த்தனர்*** - *பெரிய தாயும் பிளந்துள்ளதாயும் உள்ள (கவந்தனது) வாயைப் பார்த்து;* ***இது*** - *இந்தப் பிளவு;* ***சூர் புகல் அரியது*** - *தேவர்களும் உட்புகுதற்கு அரிய;* ***ஓர் அரக்கர்*** - *அரக்கருக்கு உரியதாகிய;* ***தொல்மதில் ஊர்புகுவாயிலோ*** - *பழமையான மதில் அமைந்த ஊருக்குள் புகுகின்ற வாசலோ;* ***என்று உன்னினார்*** - *என்று இராமலக்குவர் கருதினார்கள்.*

நெடுங்கடலில் புகுதலைப் பின்னர் கூறினமையால் நீர் என முதலிற் சொன்னது ஆகுபெயராய் ஆறுகளைச் சுட்டிற்று. கடலைச்சூழ்ந்து உலக எல்லையில் வட்டமாக ஒரு மலை இருப்பதாகச் சொல்வது புராண மரபு. நேமி : சக்கரம்; சக்கரம் போல் வட்டமாக அமைந்த சக்கரவாள மலை. சூர் : தேவர்; கதிரவன் ஒளி புகா.... மதிள் (4657) என இலங்கை மதிலைக் கம்பர் குறிப்பது கொண்டு இவ்வாறு பொருள் கொள்ளலும் பொருத்தமே. 'இரு சுடர் மீதினில் இயங்கா மும்மதிள் இலங்கை' என்பது திருமங்கை யாழ்வார் வாக்கு(திருவெழு கூற்றிருக்கை 3-4) ஆழ்வாரின் இவ்வாக்கே கம்பர் கற்பனைக்கு மூலமாக இருத்தல் கூடும். பார்த்தனர் - முற்றெச்சம்.

இலக்குவன் தெளிவு

3663. அவ் வழி இளையவன்
அமர்ந்து நோக்கியே,
'வெவ்வியது, ஒரு பெரும்
பூதம், வில் வலாய்!
வவ்விய தன் கையின்
வளைத்து, வாய்ப் பெயும்;
செய்வது என் இவண்?'
என, செம்மல் சொல்லுவான்;

அவ்வழி - *அப்போது அவ்விடத்திலே;* ***இளையவன்*** - *இளையவனாகிய இலக்குவன்;* ***அமர்ந்து நோக்கியே*** - *ஆற அமர (நிதானமாக)ப் பார்த்து;* ***வில்வலாய்!*** - *வில் வித்தை வல்லவனே (என இராமனை விளித்து);* ***வெவ்வியது ஒரு பெரும் பூதம்*** - *இது கொடுமையான ஒரு பூதம்;* ***வவ்விய*** - *பிடித்துப் பற்றிக் கொண்ட உயிர்களை;* ***தன் கையின் வளைத்து*** - *தன் கையினால் வளைத்துப் பிடித்து;* ***வாய்ப் பெயும்*** - *தன்வாய்க்குள்ளே இட்டுக் கொள்ளுவது (இப் பூதத்தின் செயல்);* ***இவண் செய்வது என்*** - *இவ்விடத்தில் நாம் என்ன செய்யலாம்;* ***என*** - *என்று வினவ;* ***செம்மல் சொல்லுவான்*** - *இராமபிரான் பின்வருமாறு விடை சொன்னான்.*

அரக்கர்தம் மதில் வாயிலோ என்று ஐயுற்ற நேரத்தில், இலக்குவன் நிதானமாகக் கவனித்தான்; கரங்களால் உயிரினங்களைக் கவர்ந்து விழுங்கும் வாயே தாம் கண்ட பிளவு எனத் தெளிந்து கூறினான். கவந்தன் கைகளால் வளைக்கப்பட்ட உயிர்களுள் இவ் இருவரும் அடங்குவர். "பூதத்தின் வாயில் திணிக்கப்படும் நிலையில்சிக்கிக் கொண்டோமே, செய்யத்தக்கது இதுவெனத் தெரியவில்லையே" என்பது இலக்குவன்

வினா.
'பழி சுமந்து வாழேன்' என்று, இராமன் கூறல்

3664. 'தோகையும் பிரிந்தனள்;
எந்தை துஞ்சினன்;
வேக வெம் பழி சுமந்து
உழல வேண்டலேன்;
ஆகலின், யான்,
இனி, இதனுக்கு ஆமிடம்;
ஏகுதி ஈண்டுநின்று,
இளவலே!' என்றான்.

இளவலே - *என் தம்பியே;* **தோகையும் பிரிந்தனள் -** *(கானகம் வந்தபின்) மயில் போன்ற சாயல் கொண்ட சீதையும் பிரிந்தாள்;* **எந்தை துஞ்சினன் -** *தந்தை முறையினனாகிய சடாயுவும் இறந்தான்;* **வேக வெம் பழி சுமந்து -** *(இவ்வாறு எனக்கு அரியராகிய இருவரையும் பேண முடியாமையால்) விரைந்து பரவக்கூடிய கொடிய பழியைச் சுமந்து கொண்டு;* **உழல வேண்டலேன் -** *உயிர் கொண்டு அலைய நான் விரும்பவில்லை;* **ஆதலின் -** *ஆகையால்;* **யான் இனி இதனுக்கு ஆமிடம் -** *நான் இனிமேல் இப்பூதத்துக்கு உணவு ஆவேன்;* **ஈண்டு நின்று ஏகுதி என்றான்? -** *இங்கிருந்து நீ தப்பிப் போவாயாக என்றான்.*

தோகை - முதலில் மயிலுக்கு ஆகி, அடுத்து மயிலனைய சாயல் கொண்ட சீதைக்கு ஆகி வந்த இருமடி ஆகுபெயர். தோகையும் என்பதில் உம்மை எதிரது - தழீஇய எச்சவும்மை. ஆமிடம் - ஆமிஷம் என்ற வட சொல்லின் தமிழ் வடிவம்; உணவு என்னும் பொருள் உடையது; பின்னரும் இச்சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது (4806)

3665. 'ஈன்றவர் இடர்ப்பட,
எம்பி துன்புற,
சான்றவர் துயருற,
பழிக்குச் சார்வுமாய்த்
தோன்றலின், என்
உயிர் துறந்தபோது அலால்,
ஊன்றிய பெரும் படர்
துடைக்க ஒண்ணுமோ?

ஈன்றவர் இடர்ப்பட - *பெற்றோர் துன்பம் அடையவும்;* **எம்பி துன்புற -** *என் தம்பியாகிய பரதன் துன்பப்படவும்;* **சான்றவர் துயர் உற -** *பெரியவர்கள் வருத்தமுறவும்;* **பழிக்குச் சார்வுமாய் -** *(உற்றாரும் பெரியோரும் துன்பமடையக் காரணன் ஆனதோடு, மனையாளையும் சடாயுவையும் காப்பாற்ற முடியாத) பழிக்கு இடமாகி;* **தோன்றலின் -** *யான் தோன்றியுள்ளமையால்;* **என் உயிர் துறந்த போது**

***அலால்* - என் உயிரை விட்டபோதன்றி; *ஊன்றிய பெரும் படர்* - நிலைத்துவிட்ட இப் பெரும்பழியை; *துடைக்க ஒண்ணுமோ* - அழிக்க முடியுமா?**

'தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக' என்ற குறள் நெறிக்கு எதிர் மறையாகப் பழியோடு தோன்றியதாகக் குறித்தார் கவிச்சக்கரவர்த்தி; இங்கே எதிர்மறுத்து எதிரொலிப்பதை உணர்க. ஓகாரம் எதிர்மறை.

3666. **' "இல் இயல்புடைய, நீர்**
அளித்த, இன் சொலாம்
வல்லி, அவ் அரக்கர்தம்
மனை உளாள்" எனச்
சொல்லினென், மலை எனச்
சுமந்த தூணியென்,
வில்லினென், செல்வெனோ,
மிதிலை வேந்தன்பால்?

"***இல் இயல்புடைய* - இல்லத்திற்கு ஏற்ற பண்பு கொண்ட; *நீர் அளித்த* - நீங்கள் எனக்குக் கொடுத்த; *இன்சொலாம் வல்லி* - இனிய சொற்கள் பேசும் கொடி போன்ற சீதை; *அவ்வரக்கர் தம் மனை உளாள்* - அந்த அரக்கர்களின் வீட்டில் இருக்கிறாள் (அவளை அங்கே விட்டு நான் மட்டும் வந்தேன்)"; *எனச் சொல்லினென்* - என்று சொல்லிக் கொண்டு; *மலையெனச் சுமந்த தூணியென் வில்லினென்* - மலை போன்ற அம்பறாத் தூணியைச்சுமந்தவனாகியும் (மலைபோன்ற) வில்லைச் சுமந்தவனாகியும்;*மிதிலை வேந்தன் பால் செல்வெனோ* - மிதிலை மன்னனாகிய சனகனிடம்போவேனோ (போகமாட்டேன்)."**

சனகன் மகளை இல்லறத்துக்கு ஏற்றவளாகவே இராமனுக்குக் கொடுத்தான்; ஆதலின், மாண்பமை இல்லத்தரசியைத் துறத்தற்கோமீட்காமல் வருதற்கோ காரணம் இல்லை. இல் - மனையறத்தைக் குறித்த ஆகுபெயர். வல்லி : கொடி போன்று ஒல்கும் சீதைக்கு ஆகுபெயர். சொல்லினென்,தூணியென், வில்லினென் என்ற முற்றெச்சங்கள் செல்வெனோ என்ற வினா கொண்டு முடிந்தன. மனையாளை மீட்க முடியாதவனுக்கு மலையனைய அம்பறாத் தூணியும் வில்லும் வெற்று அணிகலனாய்அமைகின்ற எள்ளல் நிலை உணர்ந்து இராமபிரான் வேதனைஉறுகிறான்.

3667. **' "தளை அவிழ் கோதையைத்**
தாங்கல் ஆற்றலன்,
இளை புரந்து அளித்தல்மேல்
இவர்ந்த காதலன்,
உளன்" என, உரைத்தலின்,
"உம்பரான்" என
விளைதல் நன்று; ஆதலின், விளிதல்
நன்று' என்றான்.

*"**தளை அவிழ் கோதையை** - முறுக்கு அவிழும் மலர்களாகிய மாலை போன்ற சீதையை; **தாங்கல் ஆற்றலன்** - காப்பாற்றும் ஆற்றல் இல்லாதவனாய்; **இளை புரந்து அளித்தல் மேல்** - நிலவுலகத்தை ஆட்சி செய்து காப்பாற்றுவதில்; **இவர்ந்த காதலன் உளன்** - மிகுகின்ற ஆசை உடையவனாய் இராமன் வாழ்கிறான்; **என உரைத்தலின்** - என்று உலகவர் பழி சொல்லுவதை விட;'**உம்பரான் என** - இராமன் தேவருலகத்தான் எனச் சொல்லும்படியாக; **விளைதல் நன்று** - செயல்கள் நடைபெறுதலே நன்று; **ஆதலின் விளிதல் நன்று-** ஆகையால் (நான்) சாவதே நல்லது"; **என்றான்** - என இராமபிரான்கூறினான்.*

மாலை போல் மெல்லியல் சீதை என்ற பெண்; அந்த மெல்லியலைக் காப்பாற்ற முடியாதவனுக்கு, 'இந்த உலகத்தையே காப்பாற்ற வேண்டும்' என்ற ஆசை இருக்கலாமா' என்று உலகம் பழிக்கும். அந்தப் பழிச்சொல் பிறப்பதை விட 'இராமன் மானம் பெரிதெனப் போற்றி இறந்து போனான்' என்று உலகம் சொல்லும்படியாகச் செயல் நடப்பதே நல்லது என்கிறான் இராமன்.

இலக்குவன் மொழிதல்

கலிநிலைத்துறை

3668.** **ஆண்டான் இன்ன பன்னிட,
ஐயற்கு இள வீரன்,
'ஈண்டு, யான், உன்பின்
ஏகியபின், இவ் இடர் வந்து
மூண்டால், முன்னே ஆர்
உயிரோடும் முடியாதே,
மீண்டே போதற்கு ஆம் எனின்,
நன்று என் வினை!' என்றான்.

*__ஆண்டான்__ - யாவரையும் ஆட்கொண்ட இறைவனாகிய இராமன்; **இன்ன பன்னிட** - இவ்வாறு சொல்ல; **ஐயற்கு இள வீரன்-** அந்த இராமபிரானுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவன்; **யான் உன்பின் ஈண்டு ஏகியபின்** - யான் உன்னைத் தொடர்ந்து இக் கானகத்துக்கு வந்தபின்; **இவ் இடர் வந்து மூண்டால்** - இந்தத் துன்பம் வந்து நேரிட்டால்; **முன்னே** - உனக்கு முன்னதாக; **ஆர் உயிரோடும் முடியாதே** - அரிய உயிரோடு வாழ்க்கையை முடித்துக்கொள்ளாமல்; **மீண்டே போதற்கு ஆம் எனின்** - உயிரோடு திரும்பவும் அயோத்திக்கு நான் போகலாம் என்றால்; **'நன்று என் வினை' என்றான்** - அவ்வாறு திரும்பிச் செல்லும் என் செயல் 'நன்று நன்று' என்றான்.*

'என்னை ஆள் உடையவன்' (194), 'என்னை ஆளுடைய ஐயன்'(204) எனத் திருமாலைக் கவிக் கூற்றால் முன்னம் குறித்தவர், இங்கேஇராமனை, 'ஆண்டான்' எனக் குறித்திடும் இயைபு நலம்உணரற்பாலது. நன்று என் வினை என்னும் தொடர், 'என் செயல்பழியும் பாவமும் நிறைந்ததாகும்' எனக் குறிப்பு நயம் உடையதாய்விளங்குகிறது. "மன்னும் நகர்க்கே இவண் வந்திடின்வா; அதுஅன்றேல் முன்னம் முடி" (1752) என்று தன் தாய் சுமித்திரைகூறியதை இலக்குவன் மறந்திலன்

என்பதை இச் செய்யுள் உணர்த்துகிறது.

3669. என்றான் என்னாப் பின்னும்
இசைப்பான், 'இடர்தன்னை
வென்றார் அன்றே வீரர்கள்
ஆவார்? விரவாரின்,
தன் தாய், தந்தை, தம்முன்,
எனும் தன்மையர்முன்னே
பொன்றான்என்றால், நீங்குவது
அன்றோ புகழ் அம்மா?

என்றான் - என்று கூறிய இலக்குவன்; ***பின்னும் இசைப்பான்*** - மேலும் கூறலுற்றான்; ***இடர்தன்னை வென்றார் அன்றோ வீரர்கள் ஆவார்*** - வந்து வாட்டும் துன்பத்தை எதிர்த்து வென்றவரல்லரோ வீரர் எனத்தக்கவர்; ***என்னா*** - என்று உரைத்து; ***தன் தாய், தந்தை, தம்முன் எனும் தன்மையர் முன்னே*** - தன்னினும் மேலானவர்களாகிய தாய் தந்தை, தமையன் எனத் தக்கவர்களுக்குமுன்னமே; ***விரவாரின் பொன்றான் என்றால்*** - அன்பில்லாத பகைவர்களைப் போல உயிர் விடுத்து மாளான் என்றால்; ***நீங்குவதுஅன்றோ புகழ்*** - புகழ் நீங்கிவிடுமன்றோ. அம்மா என்பது வியப்பு இடைச்சொல்; துன்பக் காலத்து தாய் தந்தை தமையன் போன்றோர்க்கு உதவும் வகையில் துன்பத்தை எதிர்த்து நின்று மாளாமல் உயிர் பிழைப்போரும் உளராவரோ என்னும் வியப்புணர்வைக் குறித்து வந்தது. 2

3670' "மானே அன்னாள்தன்னொடு தம்முன்
வரை ஆரும்
கானே வைக, கண்துயில் கொள்ளாது
அயல் காத்தற்கு
ஆனான்; என்னே!" என்றவர் முன்னே,
"அவர் இன்றித்
தானே வந்தான்" என்றலின்,
வேறு ஓர் தவறு உண்டோ?

"மானே அன்னாள் தன்னொடு - மானை ஒத்தவளாகிய அண்ணியாரோடு; ***தம்முன்*** - தமையனாகிய இராமன்; ***வரை ஆரும் கானே வைக*** - மலை இடையிட்ட காட்டிலே வாழ; ***கண் துயில் கொள்ளாது*** - தான் மட்டும் தூக்கம் மேற்கொள்ளாமல்; ***அயல்*** - பக்கத்தே இருந்து; ***காத்தற்கு ஆனான்*** - காவல் புரிவதற்கு ஏற்று நின்றான் இலக்குவன்; ***என்னே*** - என்ன வியப்பு!"; ***என்றவர் முன்னே'*** - என்று என் பணியை வியந்து போற்றிப் பேசியவர்கள் முன்னிலையில்; ***"அவர் இன்றித் தானே வந்தான்*** - அந்த இருவரும் இல்லாமல் இந்த இலக்குவன் மட்டுமே தனியாக வந்திருக்கிறான்"; ***என்றலின்*** - என்று பேசப்படுவதைவிட; ***வேறு ஓர் தவறு உண்டோ***- வேறு ஒரு தவறு இருக்க முடியுமா?

'அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகனும் அவளும் துஞ்ச... கங்குல் எல்லை காண்பு அளவும் நின்றான்' (2344), இமைத்தில இராமன் என்னும் புண்ணிய கண்ணும்

வன்தோள் தம்பி கண் போன்ற அன்றே' (3345) என முன்பு வந்த தொடர்களும் உறங்கா வில்லியாகிய இலக்குவன் தன்மையை விளக்கின. வீடணனுக்குப் படைக்கலம் தந்து ஏற்றபோது இராமபிரானே இலக்குவனைத் 'துஞ்சுதல் இல் நயனத்து ஐய' (4505) என்று குறிப்பிடுவான்.

3671. 'என் தாய், "உன்முன் ஏவிய யாவும்
இசை; இன்னல்
பின்றாது எய்தி, பேர்
இசையாளற்கு அழிவு உண்டேல்,
பொன்றாமுன்னம் பொன்றுதி"
என்றாள்; உரை பொய்யா
நின்றால் அன்றோ நிற்பது
வாய்மை நிலை அம்மா?

"என் தாய்- - ; உன்முன் ஏவிய யாவும் இசை - *உன் தமையனாகிய இராமன் ஏவியவற்றையெல்லாம் ஏற்றுச் செயல்படுக;* ***இன்னல் பின்றாது எய்தி -*** *துன்பம் நேருமாயின் அத்துன்பங்கண்டு பின்வாங்கி விடாமல்அதனை நீ ஏற்று;* ***பேர் இசையாளற்கு அழிவு உண்டேல் -*** *பெரும்புகழாளன் ஆகிய இராமனுக்கு அழிவு நேரிடுவதாக இருந்தால்;* ***பொன்றா முன்னம் -*** *அவன் இறப்பதற்கு முன்னர்;* ***பொன்றுதி -*** *நீ இறப்பாயாக";* ***என்றாள் -*** *என்று எனக்குச் சொன்னாள்;* ***உரை பொய்யா நின்றால் அன்றோ -*** *என் தாயின் சொல் பொய்த்திடா வண்ணம் அவள் இட்ட கட்டளைப்படி நான் நடந்து கொண்டால் அன்றோ;* ***வாய்மை நிலை நிற்பது -*** *சத்திய நெறி நிலை பெறுவதாகும்?*

'மா காதல் இராமன்' (1751) 'இவன்' (1752) என்றே சுமித்திரை சொல்லாக அயோத்தியா காண்டத்தில் கம்பர் குறித்தார். அவரே இலக்குவன் கூற்றாக இராமனைப் 'பேரிசையாளன்' என்று இங்கே குறிக்கிறார். பேரிசையாளன் (பெரும் புகழாளன்) என்று தன் தாய் சொன்னதாக இலக்குவன் கூறுகிறான். இரண்டு இடத்தும் இராமனைப் புகழுக்கு உரியவனாகவே கம்பர் கருதுகிறார். முன்னே அக் கருத்து குறிப்பாக வந்தது; இங்கே வெளிப்படையாக வந்துள்ளது. தாய் சொல்லைப் பேணாது போதல் அஞ்சுதற்கு உரியது என்னும் குறிப்புக் கொண்டது இறுதியில் வரும் 'அம்மா' என்னும் இடைச்சொல்.

3672. 'என்-பெற்றாளும், யானும்,
எனைத்து ஓர் வகையாலும்,
நின்-பெற்றாட்கும், நிற்கும்,
நினைப்புப் பிழையாமல்,
நல் பொன் தோளாய்! நல்லவர்
பேண நனி நிற்கும்
சொல் பெற்றால், மற்று ஆர்
உயிர் பேணி, துறவேமால்.

*"**நல் பொன் தோளாய்** - அழகியதும் பொன் அணி பூண்டதுமாகிய தோளினை உடையவனே; **என் பெற்றாளும் யானும்**- என் தாயும் யானும்; **எனைத்து ஓர் வகையாலும்** -எவ்விதத்தாலும்; **நின் பெற்றாட்கும் நிற்கும்** - உன்னைப் பெற்றகோசலைக்கும் உனக்கும்; **நினைப்புப் பிழையாமல்** - கருத்துமாறுபடாத வண்ணம்; **நல்லவர் பேண** - நல்லவர்கள்போற்றும்படியாக; **நனி நிற்கும் சொல் பெற்றால்** - நன்றாக உங்கள்சார்பில் நிற்கிறோம் என்னும் புகழுரை பெறுவதாயிருந்தால்; **மற்றுஆர் உயிர் பேணி** - (அந்தப் புகழுரையே பெரிது எனக் கருதுவோமேயல்லாமல்) அதற்கு மாறாக அரிய உயிரே பெரிது எனப் பேணி; **துறவேம்** - (உங்கள் இருவரையும்) விட்டு விலகிவிடமாட்டோம்.*

சுமித்திரைக்கும் தனக்கும் கோசலை சார்பிலும் இராமன் சார்பிலும் உறுதியாக நின்று பேணுதலே உரிய நெறி என்கிறான் இலக்குவன். என் தாய்க்கும் எனக்கும் உன் தாய்க்கும் உனக்கும் என்ற சொற் கிடக்கை முறை நிரல் நிரையாகும். சுமித்திரை கோசலை சார்பிலும் இலக்குவன் இராமன் சார்பிலும் நிற்றலே பெரிதெனப் பேணுவள் என்பது கருத்து. இந்நெறியைப்பேணுவோர் இவர்' எனல் சான்றோரிடம் நற்பெயர் பெறுவதைவிட தங்கள் உயிரைப் பெரிதென இவர்கள் கருதார்.

3673. **'ஓதுங்கால், அப் பல் பொருள்**
முற்றுற்று, ஒருவாத
வேதம் சொல்லும் தேவரும்
வீயும் கடை வீயாய்;
மாதங்கம் தின்று உய்ந்து இவ்
வனத்தின்தலை வாழும்
பூதம் கொல்லப் பொன்றுதிஎன்னின்,
பொருள் உண்டோ?

*__ஓதுங்கால்__ - உண்மை நிலையினை எடுத்துச் சொல்வதானால்; **அப் பல்பொருள் முற்றுற்று** - எங்கெங்கும் உள்ள அந்த எல்லாப் பொருள்களும் அழிந்து; **ஒருவாத வேதம் சொல்லும் தேவரும் வீயும் கடை** - எக்காலும் அழியாத வேதம் ஓதும் தேவர்கள் அழியும் காலத்திலும்; **வீயாய்** - நீ அழியமாட்டாய் -(உண்மை இதுவாயிருக்க); **மாதங்கம் தின்று உய்ந்து** - யானை (முதலியவற்றைத்) தின்று உயிர்பெற்று; **இவ் வனத்தின் தலை வாழும்** - இந்தக் காட்டிலே வாழ்கின்ற; **பூதம் கொல்லப் பொன்றுதி** - பூதம் கொல்வதால் நீ இறந்துவிடுவாய்; **என்னின்** - என்று சொன்னால்; **பொருள் உண்டோ** - அவ்வாறு சொல்வதில் பொருள் உண்டா (அவ்வாறு சொல்வது பொருந்தாது என்பது கருத்து).*

அகரச் சுட்டு உலகறி சுட்டு நெஞ்சறி சுட்டு. எல்லார்க்கும் தெரிந்ததே என்ற கருத்துடையது. 'விண்ணோர் அமுது உண்டும் சாவ' என்பதால் சாவாமை தரவல்ல அமுதம் உண்ட தேவர்களும் சாவர் என்று கொள்வது நூல் வழக்கு. அண்ட சராசரங்களும் தேவர்களும்அழிந்தாலும் இராமனுக்கு அழிவு இல்லை என்பது குறிப்பு. அவ்வாறு ஆவது அவன் பரம்பொருள் என்பதால். 'காற்றை முன்னுடைப் பூதங்கள்; அவை சென்று கடைக்கால் வீற்று வீற்று உற்று வீவுறும்; நீ என்றும் விளியாய்' (10058) என்று பிரமன் இராமனைக் குறித்தல் இங்கு நினையத்தக்கது.

மாதங்கம் : யானை, மதங்கர் என்ற முனிவரால் பேணப்பட்டமையின் யானைக்கு மாதங்கம் எனப் பெயர்; தத்திதாந்தப் பெயர் வந்தது.

3674. 'கேட்டார் கொள்ளார்; கண்டவர்
பேணார்; "கிளர் போரில்
தோட்டார் கோதைச் சோர்
குழல்தன்னைத் துவளாமல்
மீட்டான் என்னும் பேர் இசை
கொள்ளான், செரு வெல்ல
மாட்டான், மாண்டான்" என்றலின்மேலும்
வசை உண்டோ?

***கேட்டார் -** (தளர்ந்து உயிர்விடத் துணிந்த உன் நிலை பற்றிக்) கேள்விப் பட்டவர்கள்; **கொள்ளார் -** உன் முடிவை ஏற்கமாட்டார்கள்; **கண்டவர் பேணார் -** நேரிலேயே காண நேரிட்டவர்கள் உன் செயலை விரும்பமாட்டார்கள்; **'கிளர் போரில் -** (சீதையை மீட்கும் பொருட்டுக்) கிளர்ந்தெழுகின்ற போரிலே; **தோடு ஆர் கோதைச் சோர் குழல் தன்னை -** தொகுதியான மாலையணிந்து வாழும் கூந்தலாளான சீதையை; **துவளாமல் மீட்டான் என்னும் பேர் இசை கொள்ளான் -** தளராமல் மீட்டுவிட்டான் என்று உலகவர் சொல்லும் பெரிய புகழைக் கொள்ளாதவனாய்; **செரு வெல்ல மாட்டான் -** போரிலே வெற்றி கொள்ள முடியாதவனாய்; **மாண்டான் -** இராமன்இறந்தான்; **என்றலின் மேலும் -** என்று சொல்லப்படுவதைவிட;**வசை உண்டோ -** பழி உண்டோ?'*

பேணுதல் - விரும்புதல், தோடு + ஆர் = தோட்டார்; தோடு - தொகுதி; இங்கே மலர்களின் தொகுதி. கிளர் போர், சோர் குழல்;வினைத் தொகைகள் - சோர்குழல் வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்தஅன்மொழித் தொகை; இங்கே சீதை கொள்ளான், மாட்டான் -முற்றெச்சங்கள்.

3675. 'தணிக்கும் தன்மைத்து அன்றுஎனின்,
இன்று இத் தகை வாளால், -
கணிக்கும் தன்மைத்து அன்று,
விடத்தின் கனல் பூதம் -
பிணிக்கும் கையும், பெய் பில
வாயும் பிழையாமல்
துணிக்கும் வண்ணம் காணுதி;
துன்பம் துற' என்றான்.

*"**விடத்தின் கனல் பூதம் -** நஞ்சுபோல் எரிக்கும் இந்தப் பூதம்; **இன்று இத் தகை வாளால் -** இன்றைக்கு இந்தத் தகுதிமிக்க வாளால்; **தணிக்கும் தன்மைத்து அன்று எனின் -** வெட்டித் துணிக்கத்தக்கது அன்று என்றால்; **கணிக்கும் தன்மைத்து அன்று -** நம்மால் வேறு வகையில் மதிப்பிடத் தக்கதன்று; **பிணிக்கும் கையும் பெய் பில வாயும் -** தன் எல்லைக்குள் உள்ளவற்றையெல்லாம் கட்டிப்பிடிக்கின்ற கையையும் சிக்கியவற்றையெல்லாம் பெய்கின்ற குகை போன்ற வாயையும்; **பிழையாமல் -** குறி*

தப்பாமல்; ***துணிக்கும் வண்ணம் காணுதி*** *- துண்டாக்கிப் பிளக்கும் தன்மையைக் காண்பாயாக;* ***துன்பம் துற*** *- துயரத்தை விடுவாயாக;* ***என்றான்*** *- என்று இலக்குவன் கூறினான்.*

இப் பூதம் நம் வாளால் துணிக்கத்தக்கதே அன்றி வேறுவகையால் மதிக்கத் தக்கதன்று என்பது கருத்து. *33ஒருவரை ஒருவர் முந்துதல்*

3676. என்னா முன்னே, செல்லும்
இளங்கோ, இறையோற்கு
முன்னே செல்லும்; முன்னவன்,
அன்னானினும் முந்த,
தன் நேர் இல்லாத் தம்பி
தடுப்பான்; பிறர் இல்லை;
அன்னோ! கண்டார் உம்பரும்
வெய்துற்று அழுதாரால்.

என்னா *- என்று சொல்லிக் கொண்டு;* ***முன்னே செல்லும் இளங்கோ*** *- பூதத்தைத் துணிப்பதற்காக முந்துகின்ற இலக்குவன்;* ***இறையோற்கு முன்னே செல்லும்*** *- தலைவனாகிய இராமனுக்கு முன்னாலே முனைந்து சென்றான்;* ***முன்னவன்*** *- மூத்தவனாகிய இராமன்;* ***அன்னானினும் முந்த*** *- அந்த இலக்குவனுக்கு முன்னாக முனைந்து செல்ல;* ***தன் நேர் இல்லாத் தம்பி தடுப்பான்*** *- தனக்கு வேறு எவரும் ஒப்பில்லாத தம்பியாகிய இலக்குவன் இராமனைத் தடுத்திடுவான்;* ***பிறர் இல்லை*** *- இப்படிப் போட்டி போட்டுக் கொண்டு ஒருவருக்கு ஒருவர் முந்துவோர் இவர்களைத் தவிர வேறு எவரும் எங்கும் இல்லை;* ***கண்டார் உம்பரும்*** *- இந்தப் போட்டியைக்கண்டவர்களாகிய தேவர்களும்;* ***வெய்துற்று அழுதார்*** *- தவிப்புற்று அழுதனர்;* ***அன்னோ*** *- ஐயோ!;* ***ஆல்*** *- ஈற்றசை.*

இப்படிச் சகோதர நேயம் செயல்படுவது கண்டு உள்ளம் உருகிய தேவர்கள் கூட உருக்கத்தால் அழுதனர். விருப்பு வெறுப்பு நிலை கடந்தவரையும் உருக்கும் உணர்வு நிலையைச் சித்திரிக்கும் கவிஞராலும் பொறுக்க முடியவில்லை; ஐயோ (அன்னோ) என்ற இரக்கக் குறிப்பு கவந்தனை முற்று முன்னரே இடையே பிறக்கிறது. அழுதார் என்று நிறுத்தாமல் அழுதாரால் என்று அசை சேர்த்தமையால் ஏற்படும் நயம், பாடி ஓதுவார்க்கு விளங்கும். உணர்வு நிலையால் எழும் உருக்கத்தை முன்னிறுத்தும் அருமைத் திருப்பாடல்.

கவந்தன் கரங்களை வீழ்த்தல்

3677. இளையர் ஆகிய இருவரும், முகத்து
இரு கண்போல்,
கனையும் வார் கழல் வீரர் சென்று
அணுகலும், கவந்தன்,

'வினையின் எய்திய வீரர் நீர்
யாவர்கொல்?' என்ன,
நினையும் நெஞ்சினர், இமைத்திலர்;
உருத்தனர், நின்றார்.

இனையர் ஆகிய - மேற்குறித்தது போல ஒருவருக்கொருவர் முந்தியவராகிய; **கனையும் வார்கழல் வீரர் இருவரும் -** ஒலிக்கும் பெரிய வீரக்கழல் அணிந்த வீரராகிய இராமலக்குவர் இருவரும்; **முகத்து இரு கண்போல் -** முகத்தில் உள்ள இரண்டு கண்களும் ஒன்றையே பார்ப்பது போல; **சென்று அணுகலும் -** சென்று கவந்தனை நெருங்கவும்; **கவந்தன் வினையின் எய்திய வீரர் நீர் யாவர்' கொல் என்ன -** உங்கள் வினைப் பயனால் (அழியும் பொருட்டு) இங்கு வந்த வீரர்களாகிய நீங்கள் யார்' என்று கேட்க; **நினையும் நெஞ்சினர் -** நிகழப்போவதை ஒன்று போலக் கருதிய மனம் உடையவராய்; **இமைத்திலர் உருத்தனர் நின்றார் -** கண் இமைக்காமல் சினம் கொண்டு உறுதிப்பட நின்றனர்.

கண் இரண்டு, ஆனாலும், பார்ப்பது ஒன்றையே. இக்கருத்தே'முகத்து இரு கண் போல்' என்ற உவமையின் பொதுத் தன்மை.கனையும் கழல், வார் கழல் எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க.கனைதல் ஒலித்தல்; வார்; பெரிய. 'உரு உட்கு ஆகும்' என்பதுதொல்காப்பியம். உட்கு : அச்சம் உருத்தனர் : கோபித்தவராய்;முற்றெச்சம்.

3678. 'அழிந்துளார் அலர்; இகழ்ந்தனர் என்னை'
என்று அழன்றான்;
பொழிந்த கோபத்தன்; புதுப்பொறி
மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப,
'விழுங்குவேன்' என வீங்கலும்,
விண் உற, வீரர்,
எழுந்த தோள்களை வாள்களால்
அரிந்தனர், இட்டார்.

'அழிந்துளார் அலர் - என்னைக் கண்டும் இவர்கள் தளரவில்லை; **இகழ்ந்தனர் என்னை -** அஞ்சித் தளராமல் உரமாகநிற்பதால் இவர்கள் என்னை அவமதித்து விட்டனர்'; **என்று அழன்றான் -** என்று எண்ணிக் கவந்தன் சினம் மூண்டான்; **பொழிந்த கோபத்தன் -** பொங்கிப் பொழியும் சினம் கொண்டவனாய்; **புதுப் பொறி மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப -** புதிதாய் தோன்றிய சினத் தீப்பொறி, மயிர்க் கால் தொறும் தோன்ற; **"விழுங்குவேன்" என வீங்கலும் -** 'இவர்களை விழுங்கிடுவேன்' எனக் கிளம்பிய அளவில்; **விண் உற எழுந்த தோள்களை -** ஆகாயம் அளாவி எழுந்த கவந்தனின் தோள்களை; **வீரர் -** வீரம் கொண்ட இராமலக்குவர்; **வாள்களால் அரிந்தனர் இட்டார் -** வாள்களால் வெட்டி வீழ்த்தினார்கள்.

இயல்பாகவே சினப்பொறி தோன்றுகின்ற தோற்றத்தான்,கவந்தன் : இராமலக்குவர் அவனைக் கண்டும் அஞ்சாது நின்றுஉருத்து நோக்கியதால் புதிதாகச் சினப்பொறி தோன்றியது என்பார்,'புதுப் பொறி' என்றார். 36கரம் வெட்டுண்ட கவந்தன் தோற்றம்

3679. கைகள் அற்று வெங் குருதி
ஆறு ஒழுகிய கவந்தன்,
மெய்யின், மேற்கொடு கிழக்கு
உறப் பெரு நதி விரவும்,
சைய மா நெடுந் தாழ்
வரைத் தனி வரைதன்னோடு,
ஐயம் நீங்கிய, பேர்
எழில் உவமையன் ஆனான்.

கைகள் அற்று - கைகள் அறுக்கப் பெற்றதால்; **வெங்குருதி ஆறு ஒழுகிய கவந்தன்** - வெப்பமான இரத்த ஆறு பெருகிய கவந்தன்; **மெய்யின்** - உடலின் தோற்றத்தால்; **மேற்கொடு கிழக்கு உற** - மேற்கிலிருந்து கிழக்கு நோக்கப் பெருகிவரும்; **பெரு நதி விரவும்** - பெருமைக்குரிய காவிரியாறு பொருந்திய; **சைய மா நெடுந் தாழ்வரைத் தனிவரை தன்னோடு** - சைய மலை என்னும் பெயருடைய பெரியதும் தாழ்ந்து விரிந்த அடி வாரம் கொண்டதுமாகிய ஒப்பற்ற மலையோடு; **ஐயம் நீங்கிய பேர் எழில் உவமையன் ஆனான்** - ஐயத்துக்கு இடம் இல்லாத பேரழகு உடைய உவமையனாகக் காணப்பட்டான்.

காவிரி பெருகி வரும் சையமால் வரைபோல் இருபாலும் குருதிபாயும் கவந்தனின் உடம்பு தோற்றமளித்தது என்கிறார். மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையின் ஒரு பகுதி சைய மலை; காவிரி அங்கே பெருகுகிறது. மலையின் இருபாலும் காவிரி நீர் பாயும் தோற்றம் பேரழகாகவே இருக்கும். அந்த இயற்கையழகில் ஈடுபட்ட கம்பருக்குக் கவந்தனின் குருதிப் பெருக்கத்தில் உள்ள கொடுமை உறைக்கவில்லை. அந்த அழகு நாட்டம் இந்தக் கொடுமையை விழுங்கிவிட்டது சையமலையைக் குறித்ததால் செய்யுளில் வந்த பெருநதி என்றது காவிரியாயிற்று. அந்த நதி அங்கே பெருகுதலால்.

கவந்தனின் புதுத் தோற்றம்

3680. ஆளும் நாயகன் அம் கையின்
தீண்டிய அதனால்,
மூளும் சாபத்தின் முந்திய
தீவினை முடித்தான்;
தோளும் வாங்கிய தோமுடை
யாக்கையைத் துறவா,
நீளம் நீங்கிய பறவையின்,
விண் உற நிமிர்ந்தான்.

ஆளும் நாயகன் - உயிர்க் கூட்டத்தை ஆண்டருளும் பரமனாகிய இராமன்; **அம் கையின்** - தன் அழகிய கையினால்; **தீண்டிய அதனால்** -தொட்டதினால்; **மூளும் சாபத்தின்** - மிகுந்த சாபத்தினால்; **முந்தியதீவினை முடித்தான்** - எம் முயற்சிக்கும் முந்துவதாகிய தீவினைப் பயனை ஒழித்தான்; **தோளும் வாங்கிய** - தோளும்

அறுபட்ட; ***தோம் உடை யாக்கையைத் துறவா -*** *குற்றம் உடைய உடம்பினைத் துறந்து;* ***நீளம் நீங்கிய பறவையின் -*** *கூட்டை விட்டு வெளியேறிய பறவையைப் போல;* ***விண் உற நிமிர்ந்தான் -*** *வானத்தின் உயரிடத்திலே தோன்றினான்.*

இராமபிரானின் படைக்கலத்தான் தீண்டப் பெற்றவர்கள் வினைப்பயன் நீங்கியவராய்ப் பெரும்பேறு பெறுவதாகக் கூறுவது கம்பராமாயணத்தின் சிறப்புப் போக்கு. அவ்வாறு தீண்டுவது பரமன்அருள்கின்ற தீட்சை ஆகிறது. கைக்கு அழகாவது நற்பயன் அருளும்திறம். 'மற்றொன்று சூழினும் தான் முந்துறும்' (குறள். 380) என்றவள்ளுவர் வாக்கினை நினைந்து 'முந்திய தீவினை' என்றார். தோளும்என்பதிலுள்ள உம்மை இசை நிறை (ஓசை நிரப்புவதற்காக வரும்அசை) நீளம் : கூடு.

3681. விண்ணில் நின்றவன், 'விரிஞ்சனே
முதலினர் யார்க்கும்
கண்ணில் நின்றவன் இவன்'
எனக் கருத்துற உணர்ந்தான்;
எண் இல் அன்னவன் குணங்களை,
வாய் திறந்து, இசைத்தான்;
புண்ணியம் பயக்கின்றுழி
அரியது எப் பொருளே?

விண்ணில் நின்றவன் - *ஆகாயத்தில் உயர்ந்து நின்ற கவந்தன்;* ***'விரிஞ்சனே முதலினர் யார்க்கும் கண்ணில் நின்றவன் இவன்' என -*** *பிரமன் முதலான பெருந்தேவர்கள் யாவர்க்கும் கண்ணுறு சோதியாய் நின்ற பரமன் இவன்தான் என்று;* ***கருத்துற உணர்ந்தான் -*** *மனத்தில் பொருந்துமாறு உணர்ந்தான்;* ***எண் இல் அன்னவன் குணங்களை -*** *கணக்கில் அடங்காத அப்பெருமானின் பண்புகளை;* ***வாய் திறந்து இசைத்தான் -*** *வாய்விட்டுப் பாடிக் கூறித் துதிக்கலானான்;* ***புண்ணியம் பயக்கின்றுழி -*** *நல்வினை முன்னின்று பயனை ஊட்டுகின்றபோது;* ***எப்பொருள் அரியது -*** *எந்தப் பொருள்தான் அரியதாகும்? (எளிதில் கைக்கனியாகக் கிட்டும் என்பதாம்).*

'விண்ணுற நிமிர்ந்தான்' என முன்பாட்டில் சொன்னவாறே 'விண்ணில் நின்றவன்' என இங்கும் கவந்தனைக் குறித்தார். கண்ணில் நிற்றல் : தியானத்தில் தோன்றிப் பதிதல். விரிஞ்சன் முதலியோரின் தியானப் பொருளாக உள்ள பரம் பொருளே இராம பிரான் என்ற ஞானக் காட்சி கவந்தனுக்கு வாய்த்தது. இறைவனைக் கண்ணன், கண்ணுளான் என்பது மரபு. சிந்தைக்கு எட்டாதது பரம் பொருளாதலின் எண் இல் அன்னவன் என்றார்' என்னுதற்கு, அரியது எண்ணம் கடந்தது ஆகிய பரம்பொருள் எளிவந்தபாங்கில் (சௌலப்பியம்) கவந்தனுக்கு ஞானக் காட்சி அருளியதால்'புண்ணியம் பயக்கின்றுழி அரியது எப்பொருளே என்றார். கவந்தனுக்கு வாய்த்த பேரருட் கொடையினைச் சிறப்புச் செய்தியாகக் கொண்டு, உலகு அறி பெற்றியதாகப் 'புண்ணியம் பயக்கின்றுழி அரியது எப்பொருளே' என்ற பொதுச் செய்தி சுட்டியது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

கவந்தன் இராமனைத் துதித்தல்

3682. 'ஈன்றவனோ எப் பொருளும்? எல்லை
தீர் நல் அறத்தின்
சான்றவனோ? தேவர் தவத்தின்
தனிப் பயனோ?
மூன்று கவடு ஆய் முளைத்து
எழுந்த மூலமோ?
தோன்றி, அரு வினையேன் சாபத்
துயர் துடைத்தாய்!

தோன்றி - யான் இருக்குமிடத்துக்கே நின் எளிமையால் வந்து காட்சியளித்து; **அருவினையேன் சாபத் துயர் துடைத்தாய் -** போக்குதற்கு அரிய வினையுடைய என் சாபத்துன்பத்தை அழித்தவனே!; **எப்பொருளும் ஈன்றவனோ -** எல்லாப் பொருள்களையும் படைத்தவன் நீதானோ; **எல்லை தீர் நல் அறத்தின் சான்றவனோ -** முடிவில்லாத நல்ல அறத்துக்குச் சாட்சியாக இருப்பவன் நீதானோ; **தேவர் தவத்தின் தனிப் பயனோ -** தேவர்கள் மேற்கொண்ட தவத்தின் ஒப்பற்ற பயனாக இருப்பவன் நீதானோ; **மூன்று கவடு ஆய் முளைத்து எழுந்த மூலமோ -** (பிரமன், திருமால், சிவன் என்ற) மூன்று பிரிவாகக் கிளைத்து எழுந்த மூலப் பரம்பொருள் நீதானோ? இயங்கு பொருள் நிலைப் பொருள், உயிர்ப் பொருள் உயிரில் பொருள், உயர்திணை அஃறிணை என்று பல்வேறு பிரிவுகள் எல்லாவற்றையும் படைத்தவன் என்ற கருத்தில் 'எப்பொருளும்' என்றார். பல் வகைகளால் அலைப்புண்டாலும் இறுதியில் தன் ஆற்றலை நிறுவி நிலைத்திருப்பது அறம் ஒன்றே யாதலின் 'எல்லை தீர் நல்லறம்' என்றார். 'மூவராய் முதலாகி மூலம் அது ஆகி' என்றுமுன்னே (1556) சிவபிரானைக் கம்பர் குறித்தார். 'மூவர் நீ! முதல்வன் நீ! முற்றும் நீ!' என்று பின்னே (4063) இராமபிரானைக் குறிப்பார் கம்பர். நான்முகனாய் அவனுள்ளிருந்து படைப்பித்தும், திருமாலாய்அவனுள்ளிலிருந்து காத்திடச் செய்தும், சிவனாய் அவனுள்ளிருந்து அழிப்பித்தும் இயக்குவோன்/ இயங்குவோன் ஆதி நாரணனே என்று கொள்வது ஸ்ரீவைணவம் என்பது கருதுக. 'அரியாகிக் காப்பான் அயனாய்ப் படைப்பான் அரனாய் அழிப்பவனும் தானே' எனச் சைவமும் (திருக்கயிலாய ஞானஉலா-9) கூறுதல் காண்க. 'மூவராகிய மூர்த்தியை முதல் மூவர்க்கும் முதல்வன்தன்னை' (நாலாயிர 2360) என்று நம்மாழ்வார் அருளியது காண்க. 4

3683'மூலமே இல்லா முதல்வனே!
நீ முயலும்
கோலமோ, யார்க்கும் தெரிவு
அரிய கொள்கையவால்;
ஆலமோ? ஆலின் அடையோ?
அடைக் கிடந்த
பாலனோ? வேலைப்
பரப்போ? பகராயே!

மூலமே இல்லா முதல்வனே - தனக்கு ஒரு காரணம் இல்லாமல் எல்லாவற்றுக்கும் காரணனாக இருப்பவனே; **நீ முயலும்கோலமோ -** நீ உன் சங்கற்பத்தால் கொள்ளும்

வடிவங்களோ என்றால்; ***யார்க்கும் தெரிவு அரிய கொள்கைய -*** *எவராலும் தெரிந்து கொள்ளுதற்கு இயலாத பாங்கு கொண்டவை (உன் உண்மையான உருவம் எனத் தக்கது);* ***ஆலமோ -*** *ஊழிக் காலத்ததாகிய ஆலமரமோ;* ***ஆலின் அடையோ -*** *அந்த ஆலமரத்தின் ஓர் இசையோ; (அன்றி);* ***அடைக் கிடந்த பாலனோ -*** *அந்த ஆல் இலையில் பள்ளி கொள்ளும் பாலனோ;* ***வேலைப் பரப்போ -*** *(ஊழிக் காலத்தில் எங்கும் பொங்கிக் கிடக்கும்) கடற் பரப்போ;* ***பகராய் -*** *(இவற்றுள் எதுதான் உன் உண்மை வடிவமாகக் கொள்ளத்தக்கது என்பதைச்) சொல்.*

காரணம் இன்றிக் காரியம் இல்லை; வித்தின்றி விளைவில்லை.இது பொது விதி. எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாக இருப்பது பரம்; அப்பரத்துக்கு ஒரு காரணம் இல்லை. ஒரு காரணத்தின் விளைவாக இருப்பது பரம் ஆகாது. ஒரு முதல் உடையதாய்த் தோன்றுவது எதற்கும் ஒரு முடிவு உண்டு; பரம்பொருள் ஆதி இல்லாதது; எனவே அந்தமும் இல்லாதது. ஆதி அந்தம் இல்லா ஒன்றுதான் எதற்கும் காரணமாதல் கூடும். இத்தகைய தத்துவத்திற்கு ஒரு வடிவம் ஊட்டிஉணர்வது சில் வாழ்நாட் சிற்றறிவுடைய சிற்றுயிரின் ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஊழிக் காலத்தே பெரு வெள்ளத்தில் மிதவையாய் உள்ள ஆல் இலையில் பரமன் பாலனாக இருப்பான் என்று, நூல்கள் கூறுகின்றன. ஊழியே முடிவு; எனவே, முடிவின் எல்லையில் பரம்பொருள் கொள்ளும் வடிவே உண்மை வடிவு எனலாமோ என்று வினாவுகிறான் கவந்தன். அப்போதும் தடை எழுகிறது. ஆல் இலைக்குக் காரணம் ஆலமரமாதல் வேண்டும்; அவ்வாலமரத்துக்குஇடம் எது? கடலா!? கடலிலே ஆலமரமா? அறிவுக்கும் உணர்வுக்கும் எட்டாத நிலை......... ஊழிக் கடலா, ஆல மரமா, ஆல் இலையா, இலையில் கிடக்கும் பாலனா....? ஊழியே எட்டாதபோது அவ்வூழி பற்றிய கற்பனை மட்டும் எட்டி விடுமா? இப்படிப் பல தடை விடைகளுக்குப் பிறகும் நிற்பது ஒரே கருத்து இது தான் : மூலமே இல்லாத முதல்வன்! தன் சங்கற்பத்தால் கொள்ளும் வடிவங்களுக்குஒரு கணக்கோ கணிப்போ இல்லை. 'போற்றி எவ்வுயிர்க்கும் தோற்றம் ஆகி நீ தோற்றம் இல்லாய்' என்ற மணிவாசகர் (திருவா. திருச்சதகம் 70) கூற்றிலும் இக் கருத்தினை உணரலாம். 'ஒரு நாமம் ஓர் உருவம் ஒன்றுமிலானுக்குஆயிரம் திருநாமம் பாடி'க் கொண்டாடுதல் சிற்றுயிர்மாட்டுக் கொண்டகருணையால் பெரியோர் வகுத்த வழி; உருவ வழிபாட்டில் ஒரு நிலைஇது.
4

3684'காண்பார்க்கும் காணப்படு
பொருட்கும் கண் ஆகி,
பூண்பாய்போல் நிற்றியால்,
யாது ஒன்றும் பூணாதாய்;
மாண்பால் உலகை வயிற்று
ஒளித்து வாங்குதியால்;
ஆண்பாலோ? பெண்பாலோ?
அப்பாலோ? எப்பாலோ?

காண்பார்க்கும் - *காணுகின்றவர்களுக்கும்;* ***காணப்படு பொருட்கும் -*** *காணப்படுகின்ற பொருள்களுக்கும்;* ***கண் ஆகி -*** *ஆதாரமாகி;* ***யாது ஒன்றும் பூணாதாய் -*** *எந்த ஒரு பொருளையும் சாராதவனாய் உள்ள நீ;* ***பூண்பாய் போல் நிற்றி -*** *எல்லாப் பொருளையும் சார்ந்திருப்பவன்போல் நிலைத்திருக்கிறாய்;* ***மாண்பால் -*** *(உன்பால்*

அமைந்த தெய்வீகப்) பெருமிதத்தால்; **உலகை வயிற்று ஒளித்து** *- (ஊழிக் காலத்தில்) எல்லா உலகங்களையும் நின் வயிற்றினுள்ளே மறைத்து வைத்து;* **வாங்குதி** *- (பிரளய முடிவிலே மீண்டும்) வெளிக் கொணர்கிறாய்;* **ஆண்பாலோ பெண்பாலோ** *- நீஆணா, பெண்ணா;* **அப்பாலோ** *- இருபாலுக்கும் அப்பாற்பட்ட அலிப் பாலோ;* **எப்பாலோ** *- முப்பாலும் அல்லாத வேறு தனி ஒரு பாலோ; (எவ்வாறு உன்னைப் பகுத்து அறிவது?).*

காண்பார்க்குக் கண்ணாகி காணப்படும் பொருட்கும் கண் அருள்பவன் ஒளிவடிவினனாகிய கண்ணன். அவன் ஒளிச் சார்பின்றிக் காண்பாரும் இல்லை, காணப்படுவனவும் இல்லை என்றவாறு. 'காட்டுவித்தால் ஆர் ஒருவர் காணாதாரே காண்பார் ஆர் கண்ணுதல் நீ காட்டாக்காலே' என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கு நினைவு கூரத்தக்கது. 'ஆண் அல்லன் பெண் அல்லன் அல்லா அலியும் அல்லன்; காணலும் ஆகான்; உளன் அல்லன் இல்லை அல்லன்; பேணுங்கால் பேணும் உருவாகும் அல்லனும் ஆம்! கோணை பெரிது உடைத்து எம் பெருமானைக் கூறுதலே' (நாலாயிர. 2245) என்ற நம்மாழ்வார் திருவாக்கு இங்குப் பல பாடல்களின் கருத்துக்களைத் தெளிவாக்கும்.

3685. 'ஆதிப் பிரமனும் நீ!
ஆதிப் பரமனும் நீ!
ஆதி எனும் பொருளுக்கு அப்பால்
உண்டாகிலும் நீ!
"சோதிச் சுடர்ப் பிழம்பு நீ!
என்று சொல்லுகின்ற
வேதம் முறைசெய்தால், வெள்காரோ
வேறு உள்ளார்?

ஆதிப் பிரமனும் நீ *- எல்லாவற்றுக்கும் தொடக்கமாய் உள்ள நான்முகனும் நீயே;* **ஆதிப் பரமனும் நீ** *- எல்லாவற்றுக்கும் ஆதியாகிய (நான்முகனுக்கும்) மூலப் பொருளும் நீயே!;* **ஆதி எனும் பொருளுக்கு** *- மூலம் என்று சொல்லப்படுவதாகிய பொருளுக்கும்;* **அப்பால் உண்டாகிலும் நீ** *- கடந்ததாய் ஏதேனும் ஒன்று இருந்தால் அதுவும் நீயே;* **'சோதிச் சுடர்ப் பிழம்பு' நீ என்று** *- 'பரஞ்சுடராய் ஒளிரும் ஒளித்திரள் நீ என்று;* **சொல்லுகின்ற வேதம்** *- உன்னைப் போற்றுகின்ற வேதங்கள்;* **முறை செய்தால்** *- முறையிட்டால்;* **வேறுஉள்ளார்** *- வேதம் கூறும் இவ்விலக்கணத்துள் அடங்காத பிறர் தெய்வங்களெல்லாம்;* **வெள்காரோ** *- வெட்கப்பட மாட்டார்களோ?*

'முடிச் சோதியாய்! உனது முகச் சோதி மலர்ந்ததுவோ அடிச் சோதி நீ நின்ற தாமரையாய் அலர்ந்ததுவோ படிச் சோதி ஆடையொடும் பல்கலனாய் நின்பைம்பொன் கடிச் சோதி கலந்ததுவோ? திருமாலாய் கட்டுரையே

என்ற திருப்பாசுரம் திருமாலின் பல் கோலமும் பல்கலனும் சோதிப்பாங்காய் ஒளிர்வதைக் கூறும். (நாலாயிர. 3121)

பரஞ்சோதி! நீ பரமாய் நின் இகழ்ந்து பின் மற்றோர் பரஞ்சோதி இன்மையில் படி ஓவி நிகழ்கின்ற பரஞ்சோதி நின்னுள்ளே படருலகம் படைத்த எம் பரஞ்சோதி கோவிந்தா! பண்புரைக்க மாட்டேனே

என்ற திருப்பாசுரத்துள் (3123) திருமாலே பரஞ்சோதி என்ற கருத்து அமைந்தவை இரண்டும் நம்மாழ்வார் பாடல்களாகும். 'சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே (திருவாசகம், கோயில் திருப்பதிகம் 1) என மணிவாசகரும் இறைவனைச் சோதியாய்க் கண்டு, காட்டுவர். பரம்பொருளைச் சோதி எனக் கொள்வது பல் சமயத்துக்கும் உடன்பாடு. ஞான தீட்சை பெற்ற கவந்தனுக்கு அக்காட்சி வாய்த்தது.

3686. 'எண் திசையும் திண் சுவரா,
ஏழ் ஏழ் நிலை வகுத்த
அண்டப் பெருங் கோயிற்கு
எல்லாம் அழகுடைய
மண்டலங்கள் மூன்றின்மேல்,
என்றும் மலராத
புண்டரிக மொட்டின் பொகுட்டே
புரை; அம்மா!

எண் திசையும் திண் சுவரா(க) - *எட்டுத் திசைகளே வலிமையான சுவர்களாக அமைய;* ***ஏழ் ஏழ் நிலை வகுத்த -*** *பதினான்கு நிலைகள் உடையதாக வகுக்கப்பட்ட;* ***அண்டப் பெருங்கோயிற்கு எல்லாம் -*** *அண்டமாகிய பெரிய கோயில் முழுவதற்கும்;* ***அழகுடைய மண்டலங்கள் மூன்றின் மேல் -*** *சூரிய, சந்திர நட்சத்திரம் என்னும் அழகிய மூன்று மண்டலங்களுக்கு மேலாக;* ***என்றும் மலராத புண்டரிக மொட்டின்பொகுட்டு -*** *எப்பொழுதும் மலராத தாமரை அரும்பின் கொட்டையே;* ***புரை -*** *உனது இருப்பிடமாகும்.*

திருமாலின் இருப்பிடத்தைக் கூறுவது இச் செய்யுள் அண்டமேகோயில்; திசைகளே சுவர், மேல் ஏழும் கீழ் ஏழுமாக அமைந்துள்ளஉலகங்களே கோயிலின் அடுக்கு நிலைகள் அக்கோயிலுக்கு ஒளி ஊட்டுவன சூரிய, சந்திர, நட்சத்திர மண்டலங்கள்; அந்த ஒளி மண்டலங்களின் ஒளி பெற்றுத் தான் மலர வேண்டுமென்றில்லாததொரு தாமரை அரும்பு; அந்த அரும்பினுள் உள்ள காணிகை என்னும் (தாமரைக்) காயே பரமபதமாகிய இருப்பிடம். பூவுலகத்துத் தாமரை மலர்வதற்குக் கதிரவன் ஒளி தேவை; ஆயின், பரமபதத் தாமரைக்குக் கதிரவன் முதலாய ஒளி மண்டலங்களின் உதவி தேவைப்படாது ஏழ் ஏழ் (ஏழேழ்) உம்மைத் தொகை (ஏழும் ஏழும்).

3687. 'மண்பால்-அமரர் வரம்பு
ஆரும் காணாத,
எண்பால் உயர்ந்த, எரி
ஓங்கும் நல் வேள்வி
உண்பாய் நீ; ஊட்டுவாய் நீ;
இரண்டும் ஒக்கின்ற

பண்பு ஆர் அறிவார்?
பகராய், பரமேட்டி!

பரமேட்டி - எல்லாவற்றினும் மேலான நிலையில் உள்ளவனே; **மண்பால் அமரர்** - பூசுரர் எனப்படும் வேதியர்கள்; **வரம்பு ஆரும் காணாத எண்பால் உயர்ந்த** - முடிவெல்லையாக அமைந்து எவராலும் காண இயலாத எட்டுத் திசைகளிலும் மேம்பட்ட; **எரி ஓங்கும் நல் வேள்வி** - ஓமத் தீயில் பெருமையால் உயர்ந்த வேள்வியுணவை (அவியுணவை); **உண்பாய் நீ** - உண்பவன் நீயே; **ஊட்டுவாய் நீ** - (அவியுணவை உனக்கு ஊட்டுவோர்க்கும்) ஊட்டுகின்றவனும் நீயே!; **இரண்டும் ஒக்கின்ற பண்பு** -உண்பவனும் ஊட்டுவோனுமாக இரண்டு நிலைகளும் உன்னிடம் ஒன்றியுள்ள பண்பினை; **ஆர் அறிவார்** - எவர்தாம் அறிவர்?; **பகராய்** - சொல். வேதியர்களைப் பூசுரர் (மண்ணுலகத் தேவர்) என்பது ஒரு மரபு.பரமேஷ்டி என்ற வடசொல் பரமேட்டி என நின்றது. எண் பால் - கருத்தளவால் (அளவிட முடியாத) பாங்கு எனலுமாம். உண்பானும் ஊட்டுபவனுமாய் இருக்கின்ற அரு மாயை நிலை நம்மனோரால் அறியும் நிலையதன்று என்பது கருத்து 'நீ அறிதி எப்பொருளும்; அவை உன்னை நிலை அறியா; மாயை இது என்கொலோ? வாராதே வரவல்லாய் (2570), துறந்தாயும் ஒத்தி; துறவாயும் ஒத்தி; ஒரு தன்மைசொல்ல அறியாய் - பிறந்தாயும் ஒத்தி; பிறவாயும் ஒத்தி.... ஆர் இவ்அதிரேக மாயை அறிவார்' (8259), 'எறிந்தாரும் ஏறுபடுவாரும்....... எனல் ஆய தன்மை தெரிகின்றது உன்னது இடையே பிறிந்தார் பிறிந்த பொருளோடு போதி; பிறியாது நிற்றி.... ஆர் இவ் அதிரேக மாயை அறிவார் (8261) என்ற கவிஞர் வாக்குகளையும் ஒப்பிட்டு உணர்க. 4

3688'நிற்கும் நெடு நீத்த
நீரில் முளைத்தெழுந்த
மொக்குளே போல, முரண்
இற்ற அண்டங்கள்,
ஒக்க உயர்ந்து, உன்னுளே
தோன்றி ஒளிக்கின்ற
பக்கம் அறிதற்கு,
எளிதோ? பரம்பரனே!

பரம்பரனே - மேலானவற்றுக்கெல்லாம் மேலானவனே; **நிற்கும் நெடு நீத்த நீரில்** - (பிறவெல்லாம் குலைந்து கிடக்கும் ஊழியிலும்) நிலையாக இருக்கும் பெரு வெள்ளக் கடலில்; **முளைத்தெழுந்த மொக்குளே போல** - தோன்றிய குமிழ்கள் போல; **முரண் இற்ற அண்டங்கள்** - (அமைதிக் காலத்தே ஒன்றோடு ஒன்றுக்கு நிலவிய)முரண்பாடுகள் அழியப் பெற்ற அண்டங்கள்; **ஒக்க உயர்ந்து** - ஒரேநேரத்தில் மேலெழுந்து (படைப்புக் காலத்திலே தோன்றி);**உன்னுளே தோன்றி** - உன்னிடத்தே தோன்றி; **ஒளிக்கின்ற பக்கம்** - (ஊழிக்காலத்திலே அதே ஊழி வெள்ளத்திலேயே) ஒளிந்து மறைகின்ற தன்மை; **அறிதற்கு எளிதோ** - அறிந்து கொள்ளுதற்கு எளிதோ? (அறியமுடியாதது).

பரம் - மேலானது; பரன் - மேலானவன்; பரம்பரன் - மேலானவற்றுளெல்லாம் மேலானவன்; நிகர் இல்லான். ஊழி முடிவில் பரமன் சங்கற்பத்தால் உருவாகும் அண்டங்கள் இறுதியூழியில் அவ்வெள்ளத்தினுள்ளே ஒடுங்குகின்றன என்பது சாத்திரக் கொள்கை. ஊழிக் காலப் பெருக்காம் கடலை மகார்ணவம் என்று வடமொழி

acharya.org

நூல்கள் குறிக்கின்றன என்பர். ஊழிக் கடலில் தோன்றி, மீண்டும் அக்கடலில் தானே ஒடுங்குவதென்பது பரமனில் தோன்றிப் பரமனிலேயே ஒடுங்குவதைக் குறித்ததாம். இக் கருத்தினை அழகியமணவாள தாசர் ஓர் உவமை கொண்டு விளக்குவார்; அச் செய்யுள் : 'சின்னூல் பலபல வாயால் இழைத்துச் சிலம்பி மின்னும் அந்நூல் அருந்திவிடுவது போல அரங்கர் அண்டம் பல்நூறு கோடி படைத்துஅவை யாவும் பழம்படியே மன் ஊழி தன்னில் விழுங்குவர் போத மனம் மகிழ்ந்தே (திருவரங்கத்து மாலை 12)

3689. 'நின் செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ,
நீள் மறைகள்?
உன் செய்கை அன்னவைதான்
சொன்ன ஒழுக்கினவோ?
என் செய்தேன் முன்னம்?
மறம் செய்கை எய்தினார்-
பின் செல்வது இல்லாப் பெருஞ்
செல்வம் நீ தந்தாய்!

நீள் மறைகள் - பெரு வேதங்கள்; **நின் செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ -** உன் செய்கைகளை உணர்ந்த அனுபவத்தால் நினைந்து செய்யப்பட்டனவோ; (அன்றி); **உன் செய்கை தான் -**உன் செய்கைகள் தான்; **அன்னவை சொன்ன ஒழுக்கினவோ -** அவ்வேதங்கள் சொன்ன முறையிலே அமைந்தனவோ?; **மறம் செய்கை எய்தினார் பின் செல்வது இல்லாப் பெருஞ்செல்வம் -** அறநெறிப் படாத தீவினைகளைச் செய்வோரின் பின்னாலே செல்லாத பெரிய செல்வத்தை; **நீ தந்தாய் -** எனக்கு நீ தந்தருளினாய்; **முன்னம் என் செய்தேன் -** இத்தகைய அருள் நலத்தை அடியேன்இப்பிறவியில் பெறுவதற்கு முன்னைப் பிறவிகளிலே என்ன நல்வினை செய்தேனோ?

வேதங்கள் உன் செய்கைகளை உணர்ந்ததன் விளைவா, அன்றி உன் செயல்கள் வேதங்களின் சொல் வழியை விளக்குவனவா என்ற பிணைவினாக்கள் தேவ நெறியும் இறைநிலையும் வெவ்வேறு அல்ல என்பதை உணர்த்தின.

முற்பிறப்புகளில் நல்வினை செய்திருந்தாலன்றி இந்தப் பேறு இப்போது வாய்த்திராது என்பது குறிப்பு. 'என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சமே இருங்கடல் வையத்து முன்னம் நீ புரி நல்வினைப் பயனிடை முழு மணித்தரளங்கள் மன்னு காவிரி சூழ்திரு வலஞ்சுழி வாணனை வாயாரப் பன்னி ஆதரித்து ஏத்தியும் பாடியும்வழிபடும் அதனாலே........' என்ற திருஞானசம்பந்தர் வாக்கிலே இக் கருத்து அமைதல் கருதத்தக்கது.

3690. 'மாயப் பிறவி மயல்
நீக்கி, மாசு இலாக்
காயத்தை நல்கி, துயரின்
கரை ஏற்றி,

பேய் ஒத்தேன் பேதைப் பிணக்கு
அறுத்த எம் பெருமான்!
நாய் ஒத்தேன்; என்ன நலன்
இழைத்தேன் நான்?' என்றான்.

மாயப் பிறவி மயல் நீக்கி - மாயை சூழ்ந்த பிறவியின் மயக்கத்தைப் போக்கி; **மாசு இலாக் காயத்தை நல்கி -** குற்றம் இல்லாத உடலைத் தந்தருளி; **துயரின் கரை ஏற்றி -** துயர்க்கடலின்கரையிலே ஏற்றுவித்து; **பேய் ஒத்தேன் பேதைப் பிணக்கு அறுத்தஎம்பெருமான் -** நெறி மாறித் திரிதலில் பேயை ஒத்தவனாகிய என் அஞ்ஞானத் தொடர்பை அறுத்தருளிய எம் பெருமானே; **நாய் ஒத்தேன் நான் -** கீழ்மையில் நாய் போன்றவனாகிய யான்; **என்ன நலன் இழைத்தேன் -** (எக் காரணமும் இல்லாமல் நீ என்னை ஆட்கொண்டு அருளுவதற்கு) அப்படி என்ன நல்வினைகளைச் செய்துவிட்டேன்!, என்றான்---;

'என் அளவில் - யான் அறிந்தவரை - இப்பிறப்பில் எந்த நல்வினையும் செய்ததாக உணர இயலவில்லை; எனினும் என் அஞ்ஞானத்தை அழித்து ஞானம் அடைதற்கு ஒத்த நல்லுடம்பை உதவித் துன்பக் கடலின் கரை சேர்த்தாய் இவ்வளவு புண்ணியப் பயனை எனக்கு நீ அருளுதற்கு என்ன புண்ணியமும் யான் செய்ததாகத் தெரியவில்லையே!காரணம் இன்றியும் கருணை புரிந்திட எளிவந்தருளும் நின் பாங்கு இருந்தவாறு என்னே' என வியந்து கூறுகிறான், கவந்தன். மடிமாங்காய் இட்டுத் திருடன் என்று கூறி வலிய ஆட்கொள்ளும் திறன்உடையான் பரமன் என வைணவர்கள் போற்றும் திறம் இங்குஉணரத்தக்கது.

கவந்தனை இராமன் காணுதல்

3691. என்று, ஆங்கு, இனிது இயம்பி,
'இன்று அறியக் கூறுவெனேல்,
ஒன்றாது, தேவர் உறுதிக்கு'
என உன்னா,
தன் தாயைக் கண்ணுற்ற கன்று அனைய
தன்மையன் ஆய்,
நின்றானைக் கண்டான்,-நெறி நின்றார்
நேர் நின்றான்.

என்று ஆங்கு இனிது இயம்பி - மேற்கூறியவாறு இராமனைப் பரம்பொருளென இனிது போற்றிச் சொல்லி; **'இன்று அறியக் கூறுவெனேல் -** இதற்குமேல் விவரங்களை வெளிப்படையாக நான்கூறினால்; **தேவர் உறுதிக்கு ஒன்றாது' -** தேவர்களுக்குத் திருமால் கொடுத்த உறுதிமொழிக்குப் பொருந்தாது; **என உன்னா -** என்று நினைத்து (அதற்கு மேற்பட வரவுள்ளன எதுவும் கூறாமல்); **தன் தாயைக் கண்ணுற்ற கன்று அனைய தன்மையனாய் -** தாய்ப் பசுவைக் கண்ட கன்று போன்ற இயல்புடையவனாய்; **நின்றானை -**விண்ணிடத்தே தெய்வ உருக் கொண்டு நின்ற கவந்தனை; **நெறி நின்றார் நேர் நின்றான் -** அறம் மற்றும் பக்தி நெறியில் நின்றவர்க்கு முன் தரிசனம் தந்து நிற்பவனாகிய இராமபிரான்; **கண்டான்......** ;-

சாப விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சியிலும் பக்திக் கனிவாலும் இராமனாகிய பரம் பொருளைக் கவந்தன் இனையன கூறி வழுத்தினன். அப்பரம்பொருளே அரக்கர் அழிவின் பொருட்டு இராமனாக அவதரித்திருப்பது, மற்றும் வரவிருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் ஆகியவற்றைச் சொன்னால் தெய்வ ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தியவன் ஆவான். இந்த நினைப்பு எழுந்ததால் 'இன்று அறியக் கூறுவனேல் தேவர் உறுதிக்கு ஒன்றாது' என நினைந்தான். சாபத்தால் கவந்தமாக இருந்தவனுக்குமுதலில் இராமனின் தெய்வப் பெற்றிமை தெரியவில்லை; ஆளும் நாயகன் அம் கையின் தீண்டிய அதனால்' *(3680)* ஞான தீட்சை பெற்றவனாய்த் தெய்வ உருவினை அடைந்தான். தேவ வடிவினனாக மலர்ந்த கவந்தனுக்கு இராமாவதாரப் பின்னணி தெளிவாயிற்று என்பதை உணர்தல் வேண்டும். 'கன்று' எனப் பின் சுட்டியது கொண்டு 'தாய்' என்பதற்குத் தாய்ப் பசு எனப் பொருள் கூறப்பட்டது. உன்னா - செய்யா எனும் வாய்பாட்டில் வந்த (உன்னி) உடன்பாட்டு வினையெச்சம். நின்றான், நின்றார் - வினையாலணையும் பெயர்கள்.

இலக்குவன் வினவுதல்

3692. 'பாராய், இளையவனே! பட்ட
இவன், வேறே ஓர்
பேராளன்தானாய், ஒளி
ஓங்கும் பெற்றியனாய்,
நேர், ஆகாயத்தின்மிசை நிற்கின்றான்;
நீ இவனை
ஆராய்! என, அவனும், 'ஆர்கொலோ
நீ? என்றான்.

'இளையவனே - தம்பீ; **பாராய் -** மேலே நிற்பவனைப் பார்; **பட்ட இவன் -** இறந்து போன இவன்; **வேறே ஓர் பேராளன் தானாய் -** மற்றொரு வடிவம் கொண்டு பெருமையை ஆள்பவனாயும்; **ஒளி ஓங்கும் பெற்றியனாய் -** ஒளி பெருகும் தன்மை உடையவனாயும்; **நேர் -** நேராக நம் முன்னே; **ஆகாயத்தின்மிசை நிற்கின்றான் -** விண் மீது நிற்கின்றான்; **நீ இவனை ஆராய் -**இவனைப் பற்றிய விவரங்களை நீ ஆராய்ந்து அறிவாயாக; **என -** என்று இராமன் சொல்ல; **அவனும் -** இளவலாகிய இலக்குவனும்; **'ஆர்கொலோ நீ -** நீ யார்; **என்றான் -** என்று கவந்தனைவினவினான்.

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

3693. 'சந்தப் பூண் அலங்கல் வீர! தனு
எனும் நாமத்தேன்; ஓர்
கந்தர்ப்பன்; சாபத்தால், இக்
கடைப்படு பிறவி கண்டேன்;
வந்துற்றீர் மலர்க்கை தீண்ட,
முன்னுடை வடிவம் பெற்றேன்;

எந்தைக்கும் எந்தை நீர்; யான்
இசைப்பது கேண்மின்' என்றான்.

'சந்தப் பூண் அலங்கல் வீர! - அழகிய அணிகளும் மாலையும் அணிந்துள்ள வீரனே; **தனு எனும் நாமத்தேன்** - நான் தனு என்ற பெயருடையவன்; **ஓர் கந்தர்ப்பன்** - நான் ஒரு கந்தருவன்; **சாபத்தால்** - ஒரு முனிவர் இட்ட சாபத்தால்;**கடைப்படு இப் பிறவி கண்டேன்** - கீழானதாகிய இந்தக் கவந்தப் பிறப்பை அடைந்தேன்; **வந்துற்றீர் மலர்க்கை தீண்ட** - இங்கு வந்து சேர்ந்தவர்களாகிய உங்கள் மலர் போன்ற கைகள் தீண்டியமையால்; **முன்னுடை வடிவம் பெற்றேன்** - எனக்கு உரியதாகிய பழைய வடிவத்தைப் பெற்றேன்; **எந்தைக்கும் எந்தை நீர்** - என் தந்தைக்கும் தந்தையர் போன்றவர்கள் நீங்கள்; **யான் இசைப்பது கேண்மின்'** - நான் சொல்லுவதைக் கேளுங்கள்; **என்றான்** - என்றுமறு வடிவம் கொண்ட கவந்தன் கூறினான்.

தனு என்பது கவந்தனின் முற்பெயர். விசுவாவசு என்று கூறுவதும் உண்டு.

5

3694'**கணை உலாம் சிலையினீரைக்**
காக்குநர் இன்மையேனும்
இணை இலாள் தன்னை நாடற்கு
ஏயன செய்தற்கு ஏற்கும்;
புணை இலாதவற்கு வேலை போக்கு
அரிது; அன்னதேபோல்,
துணை இலாதவருக்கு இன்னா, பகைப்
புலம் தொலைத்து நீக்கல்.

'கணை உலாம் சிலையினீரைக் - அம்புகள் நிரம்பப் பொருந்தும் வில் ஏந்திய உங்களை; **காக்குநர் இன்மையேனும்** - காக்க வேண்டியவர்களோ காக்கும் தகுதியுடையவர்களோ எவரும் இல்லையென்றாலும்; **இணை இலாள்தன்னை நாடற்கு** - ஒப்பற்றவளாகிய சீதாபிராட்டியாரைத் தேடுவதற்கு; **ஏயன செய்தற்கு ஏற்கும்** - பொருத்தமான செயல்களைச் செய்வதற்குப் பிறர் துணையை நாடிப்பெறுதல் பொருந்தும்; **புணை இலாதவற்கு வேலை போக்கு அரிது** - தெப்பம் இல்லாதவர்களுக்கு கடலைக் கடப்பது அரிது; **அன்னதே போல்** - அதைப் போல; **பகைப் புலம் தொலைத்து நீக்கல்** - பகைவர்களை அழித்தொழிப்பது; **துணை இலாதவருக்கு இன்னா'** - துணை வலிமை அற்றவர்களுக்குத் துன்பமேயாகும்.

'தன் துணை ஒருவரும் தன்னில் வேறு இலான்' (3968), கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவன் (4023) என இக் காண்டத்திலும், 'அறம் காத்தற்கு உனக்கு ஒருவர் அரும் துணை இன்றி..., திரிய நீயேயோ கடவாய்' (2565) என ஆரணிய காண்டத்திலும் இராமன் துணை தேவைப்படா வீரன் என்பது கூறப்பட்டது. எனினும், சீதையைத் தேடுதற்குத் துணை வலி தேவை என்கிறான் கவந்தன்.

3695. '**பழிப்பு அறு நிலைமை ஆண்மை**
பகர்வது என்? பதும பீடத்து

உழைப் பெருந் தகைமை சான்ற
அந்தணன் உயிர்த்த எல்லாம்
அழிப்பதற்கு ஒருவன் ஆன
அண்ணலும், அறிதிர் அன்றே,
ஒழிப்ப அருந் திறல் பல்
பூத கணத்தொடும் உறையும் உண்மை?

*'**பழிப்பு அறு நிலைமை ஆண்மை பகர்வது என் -** பழித்துக் கூற முடியாத நிலையில் உள்ள உங்களது ஆண்மை பற்றி விரித்துரைத்தல் வேண்டுமா என்ன (வேண்டியதில்லை); **பதுமபீடத்துழை -** தாமரையாகிய பீடத்தில் (எழுந்தருளியுள்ள); **பெருந் தகைமை சான்ற அந்தணன் -** பெருமை மிக்க வேதியனாகிய நான்முகன்; **உயிர்த்த எல்லாம் -** படைத்தவற்றையெல்லாம்; **அழிப்பதற்கு ஒருவன் ஆன அண்ணலும் -** அழிப்பதற்கென்றே ஒப்பற்றவனாய் உள்ள சிவபிரான்கூட; **ஒழிப்ப அருந் திறல் -** அழிப்பதற்கரிய ஆற்றல் கொண்ட; **பல் பூத கணத்தொடும் -** பல பூதங்களின் கூட்டத்துடன்; **உறையும் உண்மை அறிதிர் அன்றே -** சேர்ந்திருக்கும் உண்மையை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள் அன்றோ.*

அண்ணலும் - உயர்வு சிறப்பும்மை. அழிப்பதற்கென்றே தனிப் பெருந்திறனாளனாகிய சிவபிரானே பூதகணங்களின் உதவியைப் பெற்றிருக்கிறான் என்பதை எடுத்துக் காட்டி, இராமலக்குவர்கள் துணை வலி நாட வேண்டும் என்பதைக் கவந்தன் வற்புறுத்துகிறான்.

3696. 'ஆயது செய்கை என்பது, அறத்துறை
நெறியின் எண்ணி
தீயவர்ச் சேர்க்கிலாது, செவ்வியோர்ச்
சேர்த்து, செய்தல்;
தாயினும் உயிர்க்கு நல்கும் சவரியைத்
தலைப்பட்டு, அன்னாள்
ஏயது ஓர் நெறியின் எய்தி,
இரலையின் குன்றம் ஏறி,

*'**அறத்துறை நெறியின் எண்ணி -** அறநெறி இது என முறைப்படி எண்ணி; **தீயவர்ச் சேர்க்கிலாது -** (துணை சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமே என்பதற்காகத்) தீயவர்களைச் சேர்த்துக் கொள்ளாமல்; **செவ்வியோர்ச் சேர்த்து -**செம்மையானவர்களையே துணைவராகச் சேர்த்துக்கொண்டு; **செய்தல் -** செயல்படுவதே;**ஆயது செய்கை என்பது -** (நான் சொன்னவாறு) துணை சேர்த்துச் செய்வதாகும்; (அதன்பொருட்டு); **உயிர்க்குத் தாயினும் நல்கும் -** உயிர்களுக்குத் தாயைவிட அன்பொடு உதவுகின்ற; **சவரியைத் தலைப்பட்டு -** சவரியைச் சந்தித்து; **அன்னாள் ஏயது ஓர் நெறியின் எய்தி -** அவள் ஏவுமாறு ஒரு வழியிலே போய்; **இரலையின் குன்றம் ஏறி... இருசிய முக மலை மீது ஏறி... -** (குளகச் செய்யுள்; பின்வரும்செய்யுளைக் கொண்டு முடியும்).*

ஆயது - முன் செய்யுளில் குறித்த கருத்தைக் குறிப்பது; அஃதாவது, துணை நாடிச் செயல்பட வேண்டும் என்பது. துணை நாடிச் செய்ய வேண்டும் என்று கூறிய கவந்தன்

எத்தகைய துணை நாடுவது என்று இச் செய்யுளாலும் அடுத்த செய்யுளாலும் தெளிவுறுத்துகின்றான். செய்தல் - தொழிற்பெயர்.

3697. **'கதிரவன் சிறுவன் ஆன கனக**
வாள் நிறத்தினானை
எதிர் எதிர் தழுவி, நட்பின் இனிது அமர்ந்து,
அவனின், ஈண்ட,
வெதிர் பொரும் தோளினாளை நாடுதல்
விழுமிது' என்றான்.
அதிர் கழல் வீரர்தாமும், அன்னதே
அமைவது ஆனார்.

'கதிரவன் சிறுவன் ஆன கனக வாள் நிறத்தினானை - சூரியதேவனின் மகனும் பொன்போல ஒளிகொண்ட நிறம் உடையவனும் ஆகிய சுக்கிரீவனை; **எதிர் எதிர் தழுவி -** ஒருவருக்கொருவர் எதிர் கொண்டு தழுவி; **நட்பின் இனிது அமர்ந்து -** நட்பிலே இனிது பொருந்தி; **அவனின் -** அவன் உதவியால்; **ஈண்ட -** விரைவாக; **வெதிர் பொரும் தோளினாளை -** மூங்கிலை ஒத்த தோள் கொண்ட சீதையை; **நாடுதல் விழுமிது -** தேடுவது சிறந்தது; **என்றான் -**என்று கவந்தன் கூறினான்; **அதிர்கழல் வீரர் தாமும் -** ஒலிக்கும் வீரக்கழல் அணிந்த இராமலக்குவர்களாகிய வீரர்களும்; **அன்னதே அமைவது ஆனார் -** அவன் சொன்னதையே உடன்பட்டார்கள்.

சுக்கிரீவன் கதிரவன் மைந்தன்; பொன்னிற மேனி உடையவன். நிறத்தினான் என்ற சொல்லுக்கு உடல் உடையவன் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். அதிர் கழல் - வினைத்தொகை.

3698. **ஆன பின், தொழுது வாழ்த்தி, அந்தரத்து**
அவனும் போனான்
மானவக் குமரர்தாமும் அத் திசை வழிக்
கொண்டு ஏகி
கானமும் மலையும் நீங்கி, கங்குல் வந்து
இறுக்கும் காலை,
யானையின் இருக்கை அன்ன, மதங்கனது
இருக்கை சேர்ந்தார்.

ஆனபின் - அதன்பின்; **அவனும் -** கவந்தன்; **தொழுது வாழ்த்தி -** இராம இலக்குவரைத் தொழுது வாழ்த்தி; **அந்தரத்துப் போனான் -** விண் வழியே போனான்; **மானவக் குமரர்தாமும் -** மனு மரபில் தோன்றியவர்களாகிய இராமலக்குவரும்; **அத் திசை வழிக்கொண்டு ஏகி -** கவந்தன் குறித்த இரலை மலை இருந்த திசை நோக்கிய வழியிலே சென்று; **கானமும் மலையும் நீங்கி -** காடும் மலையும் கடந்து; **கங்குல் வந்து இறுக்கும் காலை -** இரவு நேரம் வந்து சேர்ந்தபோது; **யானையின் இருக்கை அன்ன -**

யானைகள் இருக்கும் இடம் போன்ற; **மதங்கனது இருக்கை சேர்ந்தார் -**மதங்க முனிவரது ஆச்சிரமத்தை அடைந்தார்கள்.

மனு மரபில் வந்தவர் மானவர்; வட மொழித் தத்திதாந்த நாமம். மானம் என்பது தமிழில் உயர்வைக் குறிக்கும்; உயர்வுடைய குமரர்என்றபொருளில் மானவக்குமரர் என்றார் எனலுமாம். இருக்கை - இருக்கும் இடத்தைக் குறிக்கும் தொழிலாகுபெயர். மதங்க முனிவர் யானைகளிடத்துப் பரிவு கொண்டவராய் அவற்றைப் பேணியவர். ஆதலின், அவருடைய ஆச்சிரமச் சூழலில் யானைகள் மிகுதியாகவாழ்ந்தன என்பர். எனவே, யானைகளின் இருப்பிடந்தானோ என்று எண்ணும் வகையில் அவர் தம் ஆச்சிரமம் அமைந்திருந்தது.

சவரி பிறப்பு நீங்கு படலம்

வேடுவர் குலத்துத் தவ மாதரசியாகிய சவரி இராம தரிசனத்தால் தன் பிறப்பு நீங்கி வீடுபேறு அடைந்த செய்தியைக் கூறும் படலம்இது.

சபரி என்ற வடசொல் சவரி எனத் தமிழ் வடிவு கொண்டது. சவரர் வேடுவக் குலத்தவர். வேட்டுவர்க்கு இராமாவதாரத்தில் தனிச் சிறப்பு இருக்கிறது என்று கூறலாம். அயோத்தியா காண்டத்து இறுதியில் வரும் குகன், பத்திமையில் ஈடு இணை இல்லாதவன்; மேலும், 'என் உயிர் அனையாய் நீ' (1994) என இராம பிரானாலேயேபோற்றப்பட்டவன். இப்படலத்தில் 'எங்கள் வரத்துறு துயரம் தீர்த்தாய்; அம்மனை வாழி' (3703) என்ற தொடரால் இராமன் சவரியைத் தாயாகப் போற்றிய திறம் தெரிகிறது. பெரிய புராணத்தில் வரும் வேடர் குலத்துக் கண்ணப்பர் திறத்தைக் குகனொடும் சவரியொடும் ஒப்பிட்டு நோக்குவது சிறப்புடைய பயன் நல்கும்.

மதங்க முனிவரின் தவச் சாலை

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3699. கண்ணிய தருதற்கு ஒத்த கற்பகத்
தருவும் என்ன,
உண்ணிய நல்கும் செல்வம் உறு நறுஞ்
சோலை - ஞாலம்
எண்ணிய இன்பம் அன்றி,
துன்பங்கள் இல்லை ஆன,
புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும் - துறக்கமே
போன்றது அன்றே!

கண்ணிய தருதற்கு ஒத்த கற்பகத் தருவும் என்ன - *(இவை வேண்டும் என) நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் தரவல்ல கற்பக மரத்தைப் போல;* ***உண்ணிய நல்கும் -*** *உண்பதற்கு (ஏற்ற காய் கனிகிழங்கு தேன் போன்றவற்றை) வழங்குகின்ற;* ***செல்வம் உறு நறுஞ் சோலை -*** *வளம் மிக்கதும் நறுமணம் உள்ளதுமான (மதங்காசிரமம் அமைந்த) சோலையானது;* ***ஞாலம் எண்ணிய -*** *உலகத்தார் அடைய எண்ணிய;* ***இன்பம் அன்றித் துன்பங்கள் இல்லை ஆன -*** *இன்பத்தைத் தவிரத் துன்பமே இல்லாத;* ***புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும் -*** *நல்வினை செய்தோர் மட்டுமே வாழ்வதுமான;* ***துறக்கமே போன்றது -*** *சுவர்க்க உலகத்தையே நிகர்த்தது.*

சோலை துறக்கமே போன்றது எனக் கூட்டுக. விண்ணுலகத்துக் கற்பக மரம் தன் கீழிருப்போர் கேட்பனவற்றையெல்லாம் தரவல்லதுஎன்பர். கற்பகம் போன்ற மரங்கள் செறிந்து இன்பம் அளிக்கவல்லதாய் இருப்பதால் மதங்கா சிரமச் சோலைக்குச் சுவர்க்கம் உவமையாயிற்று. விண்ணுலகில் கற்பக மரங்கள் ஐந்தே உண்டென்பர்; அவ்வாறு எண்ணுமிடத்து மரங்கள் எண்ணிலவாய்ச் செறிந்த மதங்கச் சோலை சுவர்க்கத்தினும் இனிது என்று கருதிப் போற்ற இடம் உண்டு. சுவர்க்கத்தில் உள்ள தேவர் துன்பம் உறுதலும் உண்டு; ஆயின், மதங்கச் சோலையில் உள்ளார் தவ

மேம்பாட்டாலும் மீளா ஆளாய்இறைவனுக்கு ஆட்பட்ட சிறப்பாலும் இன்பமே தவிரத் துன்பம் அறியார். 'நாமார்க்கும் குடியல்லோம்' என்றெடுத்த திருவாக்கில் 'இன்பமே எந்நாளும் துன்பம் இல்லை' என்று ஓதிய அப்பர் பெருமான் பாங்கினை எண்ணுக. 'வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும்' (265) என்ற திருக்குறளின் பொருள் இப்பாடலில் கம்பரால் போற்றப்பட்ட பாங்கினை எண்ணி உணர்க.

கண்ணிய : பெயர்ச்சொல் (கண்ணுதல் : நினைத்தல்; இங்கே நினைக்கப்பட்ட பொருள்களைக் குறித்தது). தருவே என்ற சொல்லில் ஏகாரம் கற்பக மரத்தின் சிறப்பைப் புலப்படுத்திற்று உண்ணிய : செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாய் 'உண்ணுதற்கு' என்று பொருள் கொண்டது. ஞாலம் : ஆகுபெயராய் உலக மக்களைக்குறித்தது.

சவரியின் விருந்தினனான இராமன்

3700. அன்னது ஆம் இருக்கை நண்ணி,
ஆண்டுநின்று, அளவு இல் காலம்
தன்னையே நினைந்து நோற்கும் சவரியைத்
தலைப்பட்டு, அன்னாட்கு
இன்னுரை அருளி, 'தீது இன்று
இருந்தனைபோலும்' என்றான் -
முன் இவற்கு இது என்று எண்ணல் ஆவது
ஓர் மூலம் இல்லான்.

'இவற்கு முன் இது' என்று எண்ணல் ஆவது ஓர் மூலம் இல்லான் - 'இவனுக்கு முன்னமே இப்பொருள் உள்ளது' என்று எண்ணக்கூடிய பிறிதொரு முதற்பொருள் இல்லாதவனாகிய இராமபிரான்; **அன்னது ஆம் இருக்கை நண்ணி -** மேலே விளக்கப்பட்ட அத்தன்மையுடைய மதங்காசிரமத்தை அடைந்து; **ஆண்டு நின்று -** அவ்வாசிரமத்திலேயே நெடுங்காலம் நிலைத்திருந்து; **அளவு இல் காலம் தன்னையே நினைந்து நோற்கும் சவரியைத் தலைப்பட்டு -** அளவில்லாத நெடுங்காலமாக (இராமனாகிய) தன்னையே நினைத்துத் தவம் செய்து கொண்டிருந்தசவரியைச் சந்தித்து; **அன்னாட்கு இன்னுரை அருளி -** அத்தவமகளுக்கு இனிய சொற்களைத் திருவாய் மலர்ந்தருளி; **தீது இன்று இருந்தனை போலும்' என்றான் -** 'இவ்வளவு காலமும் துன்பம் ஏதுமின்றி இருந்தனையா' என்று கேட்டருளினான். 'மூலம் இல்லான் நண்ணி, தலைப்பட்டு, இன்னுரை அருளி என்றான்' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. ஆதிமூலம் (காரணம்) ஆகிய பெருமானுக்கு முன்னதாகக் கூடிய வேறு ஒரு மூலம் இல்லையாதலின் 'முன் இவற்கு இது என்று எண்ணலாவதோர் மூலம் இல்லான்' என்றார். முதல் முன்னவன் (2561) 'தனிமூலத்து அரும்பரமே (2564) நீ ஆதி முதல் தாதை (2568) தன்னலாது ஒரு பொருள் தனக்குமேல் இலான் (3626) என்று இக் காண்டத்துள் வந்துள்ள பிற தொடர்கள் நினைவு கூரத்தக்கன.

ஆண்டு (அங்கேயே) நின்று (நிலைத்திருந்து) என்ற தொடர் மேல் வரும் 3702 ஆம் பாடற் செய்தியை உட்கொண்டது. காலம் என்ற தத்துவம் தன்னளவில் எல்லையற்றது;

'இராமபிரான் எப்பொழுது வருவான், எப்பொழுது வருவான்' என்று இராமபிரானையன்றி வேறு நினைவு சவரிக்கு இல்லை என்பதைத் 'தன்னையே' என்பதிலுள்ள ஏகாரம் புலப்படுத்திற்று. விருந்தினராக வருவோருக்கு விருந்தோம்புவார் இன்சொல் வழங்குதல் மரபு; இங்கே இராமன், விருந்தோம்பும் சவரிக்கு இன்னுரை அருளியதாகக் கம்பர் குறிப்பிடுகிறார். 'வாராதே வரவல்லான்' (2570); ஆதலின், அவன் விருந்தினன் அல்லன்; அருள்பாலிக்க வந்தவன் பரம்பொருள் ஒன்றே நாட்டமாய், மீளா ஆளாய், கொய்ம்மலர்ச் சேவடி இணையே கூடியிருப்போர்க்கு எந்நாளும் இன்பமே, துன்பம் இல்லை என்ற கருத்து முன் பாடலில் வந்தது; அதனை 'தீது இன்று இருந்தனை போலும்' என்ற வினா இப்பாடலில் குறித்தது. ஒப்பில் போலியாகிய 'போலும் இங்கே வினாப் பொருளில் வந்தது.

'இன்றி' என்ற வினையெச்சம் 'இன்று என வந்தது; எச்சத்திரிபு. (விகாரமேயாயினும் இதனை இயல்பெனக் கொள்ளும் இலக்கணம்).

3701. ஆண்டு, அவள் அன்பின்
ஏத்தி, அழுது இழி அருவிக்கண்ணள்,
'மாண்டது என் மாயப் பாசம்;
வந்தது, வரம்பு இல் காலம்
பூண்ட மா தவத்தின் செல்வம்;
போயது பிறவி' என்பாள்
வேண்டிய கொணர்ந்து நல்க,
விருந்துசெய்து இருந்த வேலை,

ஆண்டு - *அவ்வேளையில்;* **அவள் அன்பின் ஏத்தி -** *சவரி இராமபிரானை அன்பினால் புகழ்ந்து;* **அழுது இழி அருவிக் கண்ணள் -** *(பக்திக் கனிவினால்) அழுது, வழிகின்ற அருவிபோன்ற கண்ணீர் உடையவளாய்;* **என் மாயப் பாசம் மாண்டது -***பொய்யான என் உலகப் பற்று அழிந்தது;* **வரம்பு இல் காலம் பூண்ட மா தவத்தின் செல்வம் வந்தது -** *அளவற்ற காலம் மேற்கொண்டிருந்தபெருந் தவத்தின் பயன் என்னை வந்தடைந்தது;* **பிறவி போயது -** *இனிமேல் பிறப்பு ஒழிந்தது;* **என்பாள் -** *என்று சொல்லி;* **வேண்டிய கொணர்ந்து நல்க -** *ஏராளமாகக் கனிமுதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து தர;* **விருந்து செய்து இருந்த வேலை -** *அவள் அளித்த விருந்தினை ஏற்று இராமலக்குவர் இருந்த நேரத்தில்.*

இது குளகச் செய்யுள்; மேல் 3703 ஆம் செய்யுளில் 'என்ன' எனவரும் எச்சம் கொண்டு முடியும்.

காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்குதல் பக்தியின் இயல்பான மெய்ப்பாடு. இங்கே பக்தியுணர்வுமட்டுமன்றி, பரம்பொருளாய இராமனைப் புறக்கண்ணாலும் காணப்பெற்ற மகிழ்ச்சியும் கண்ணீர் அருவிக்குக் காரணமாயிற்று. மாண்டது, வந்தது, போயது என்ற இறந்த கால வினைமுற்றுகள் தெளிவு பற்றி வந்த கால வழுவமைதி. உலகப் பற்று என்பது ஒரு பொய்த்தோற்றத்தால் ஏற்படுவது என்பதால் 'மாயப் பாசம் என்றார். முன்னையோர் சேகரித்து விட்டுச் செல்வது செல்வம் ஆகாது; தம்

முயற்சியால் சேர்ப்பதே செல்வம், பயன் தான் செய்த தவத்தின் முடிவான பயனைச் செல்வம் என்றாள் சவரி. அச் செல்வப் பயன் பிறவாமைப் பேறாகும். வேண்டிப் பெறாமல் தவத்தின் வாகையாய்ப் பெற்றாள் என்பது சிறப்பு. 'என் மாயப் பாசம் மாண்டது' என்பது இயல்பான சொற் கிடக்கை; இங்கு மாறி, பயனிலையை முன்னிறுத்தி 'மாண்டது என் மாயப் பாசம்' என நின்றது; வெற்றி எக்களிப்பின் புறப்பாடு இது. அப்படியே, வந்தது..... செல்வம்,' 'போயது' என்ற தொடர்களும் உணரத்தக்கன. 'வேண்டிய' என்பதற்கு விரும்பிய என்று கொள்வதினும் மிகுதிப் பொருள் கொள்ளுதல் சிறப்பு.

சவரி சொன்ன செய்தி

3702. 'ஈசனும், கமலத்தோனும், இமையவர்
யாரும், எந்தை!
வாசவன் தானும், ஈண்டு வந்தனர்
மகிழ்ந்து நோக்கி,
"ஆசு அறு தவத்திற்கு எல்லை
அணுகியது; இராமற்கு ஆய
பூசனை விரும்பி, எம்பால்
போதுதி" என்று, போனார்.

எந்தை - எம் தந்தையே; **ஈசனும்** - சிவபெருமானும்; **கமலத்தோனும்** - தாமரை மலரில் உள்ள நான்முகனும்;**இமையவர் யாரும்** - தேவர்கள் எல்லாரும்; **வாசவன்தானும்** - அந்தத் தேவர்களின் தலைவனான இந்திரனும்; **ஈண்டு வந்தனர் மகிழ்ந்து நோக்கி** - இங்கே வந்து மகிழ்ந்து என்னைப் பார்த்து; **ஆசு அறு தவத்திற்கு எல்லை அணுகியது** - குற்றமற்ற உன் தவத்தின் முடிவான பயன் வந்துறும் காலம் நெருங்கிவிட்டது; **இராமற்கு ஆய பூசனை விரும்பி** - இங்கு வரவிருக்கும் இராமபிரானுக்குச் செய்ய வேண்டிய பூசையை விரும்பிச் செய்து முடித்து; **எம்பால் போதுதி** - அதன் பின் எம்மிடம் வந்து சேர்வாயாக; **என்று போனார்** - என்று சொல்லிப் போயினார்கள். தேடிப் போய் அடையப்பட வேண்டிய சிவன் முதலாயினோர் ஒற்றைக் குறிக்கோளில் உறைத்து நின்ற சவரியைத் தேடி வந்தனர்; இது இராமனையே நினைந்து நோற்ற தவத்தின் மேன்மை.

3703. இருந்தனென், எந்தை! நீ ஈண்டு
எய்துதி என்னும் தன்மை
பொருந்திட; இன்றுதான் என்
புண்ணியம் பூத்தது' என்ன,
அருந் தவத்து அரசிதன்னை
அன்புற நோக்கி, 'எங்கள்
வருந்துறு துயரம் தீர்த்தாய்;
அம்மனை! வாழி' என்றார்.

எந்தை - எம் தந்தையே; **நீ ஈண்டு எய்துதி என்னும் தன்மை பொருந்திட** - நீ இங்கே வருவாய் என்ற செய்தி தெரிந்தமையால்; **இருந்தனென்** - (உன்னை எதிர்பார்த்து) இங்கே இதுவரை இருந்தேன்; **இன்று தான் என் புண்ணியம் பூத்தது** -உன் வருகையால் இன்று தான் என் தவம் மலர்ச்சி பெற்றது; **என்ன** - என்று சவரி சொல்ல - (அதைக் கேட்ட இராமலக்குவர்); **அருந்தவத்து அரசி தன்னை அன்புற நோக்கி** - செயற்கு அரிய தவத்துறை அரசியை அன்பு பெருகப் பார்த்து; **அம்மனை** - தாயே; **வருந்துறு எங்கள் துயரம் தீர்த்தாய்** - வழிநடையால் வேதனையுற்ற எங்கள் துன்பத்தைப் போக்கினாய்; **வாழி** - வாழ்வாயாக; **என்றார்** -என்று கூறினார்.

திருநாவுக்கரசரை ஞானசம்பந்தர் முதலில் சந்தித்தபோது 'அப்பரே' (பெ. பு. - திருநாவுக்கரசர் 234) என்று அழைத்ததையும், காரைக்காலம்மையாரைச் சிவபிரான் 'அம்மையே' (பெ.பு.-காண்க. 59) என்று அழைத்ததையும் ஒப்பிட்டுக் காணலாம். வாழிய என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று 'வாழி என விகாரமாயிற்று.

இரலை மலைக்கு வழி கூறுதல்

3704. அனகனும் இளைய கோவும் அன்று
அவண் உறைந்தபின்றை,
வினை அறு நோன்பினாளும் மெய்ம்மையின்
நோக்கி, வெய்ய
துனை பரித் தேரோன் மைந்தன் இருந்த
அத் துளக்கு இல் குன்றம்
நினைவு அரிது ஆயற்கு ஒத்த
நெறி எலாம் நினைந்து சொன்னாள்.

அனகனும் இளைய கோவும் - குற்றம் இலாதவனாகிய இராமபிரானும் இளவலாகிய இலக்குவனும்; **அன்று அவண் உறைந்த பின்றை** - அன்றைக்கு அந்த மதங்காசிரமத்திலே தங்கியிருந்தபின்; **வினை அறு நோன்பினாளும்** -இருவினைப் பயனும் நீங்குதற்கு ஏற்ற தவநிலை பெற்றவளாகிய சவரி; **மெய்ம்மையின் நோக்கி** - (இராமலக்குவரை) மெய்யான அன்போடு பார்த்து; **வெய்ய துனை பரித்தேரோன்** - வெப்பம் கொண்டதும் விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதுமாகிய தேரினைச் செலுத்துவோனாகிய கதிரவனின்; **மைந்தன்** - மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **இருந்த** - வாழ்ந்து வந்த; **அத் துளக்கு இல் குன்றம்** - அழிதல் இல்லாத அந்த ருசியமுகம் என்னும் மலையை (அடைதற்குரிய); **நினைவு அரிது ஆயற்கு ஒத்த** - நினைப்பதற்கு அரியதும் ஆராய்ந்து தெளிந்தால் மட்டுமே தெரியக் கூடியதும் ஆகிய; **நெறி எலாம்** - வழி முழுவதையும்; **நினைந்து சொன்னாள்** - எண்ணிப் பார்த்துச் சொன்னாள்.

அனகன் : குற்றம் இல்லாதவன் நோன்பு : தவம் தவத்தின் பயன் இருவினைப் பிணி நீங்குதல்; சவரி அந்த நிலை அடைந்தவள் என்பதை 'வினை அறு நோன்பினாள்' என்ற தொடர் குறித்தது. இனி இரலை மலைக்குப் போகும் வழியைத் தெரிவதே இராமலக்குவர்களின் அவதாரப் பயணத்துக்கு உண்மைப் பயனாகும்; ஆதலின் 'தெமெய்ம்மையின் நோக்கி' என்றார். இதுவரை நோக்கியது தன் நிலை குறித்தது; இது அவர்கள் அவதாரப் பயணம் குறித்தது. அவ்வழி நினைவிற்கும் கொடுமையானது;

மேலும், ஆராய்ந்து தெளிந்தே செல்லுதற்கு உரியது; எனவே, நினைவு அரியது என்றும் ஆயற்கு ஒத்தது என்றும் கூறினார்.

அறு நோன்பு, துணை பரி வினைத் தொகைகள். துளக்கு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்.

3705. வீட்டினுக்கு அமைவது ஆன மெய்ந்நெறி
வெளியிற்று ஆகக்
காட்டுறும் அறிஞர் என்ன,
அன்னவள் கழறிற்று எல்லாம்
கேட்டனன் என்ப மன்னோ -
கேள்வியால் செவிகள் முற்றும்
தோட்டவர் உணர்வின் உண்ணும் அமுதத்தின்
சுவையாய் நின்றான்.

கேள்வியால் - *வேதங்களால்;* ***செவிகள் முற்றும் தோட்டவர்-*** *செவிகள் முழுதும் துளைக்கப்பட்ட பெரியோர்கள்;* ***உணர்வின் உண்ணும் -*** *தங்கள் ஞானத் தெளிவினால் நுகரும்;* ***அமுதத்தின் சுவையாய் நின்றான் -*** *அமுதத்தின் சுவையாக இருக்கின்ற இராமபிரான்;* ***வீட்டினுக்கு அமைவது ஆன -*** *மோட்சத்தை அடைவதற்கு உரிய பொருத்தமான;* ***மெய்ந்நெறி வெளியிற்று ஆக -*** *உண்மையான நெறி வெளிப்படத் தெரியும்படியாக;* ***காட்டுறும் அறிஞர் என்ன -*** *புலப்படுத்துகின்ற ஞானாசிரியர்கள் போல;* ***அன்னவள் கழறிற்று எல்லாம் -*** *அச் சவரி கூறியவற்றையெல்லாம்;* ***கேட்டனன் -*** *(கூர்ந்து) கேட்டுக் கொண்டான்;* ***என்ப மன்னோ -*** *என்று சான்றோர் சொல்லுவர். மீட்டிங்கு வாரா வீட்டு நெறியினைத் தெளிவுறக் காட்டும் ஞானகுருவின் சொற்களை நன்மாணாக்கன் ஆர்வமும் அக்கறையும் கொண்டு கேட்பான்; அது போலச் சவரி கூறியவற்றை இராமபிரான்கேட்டான் என்பதாம். முன் பாடலில் 'வினையறு நோன்பினாளும் மெய்ம்மையின் நோக்கி...... சொன்னாள்' என அமைந்த தொடரினை இங்கே எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வேடுவர் குலத்துச் சவரி சொன்னவற்றைக் கேட்டவன் யார்? வேத ஞானிகள் நுகரும் அமுதத்தின் சுவையாய் உள்ள பரம் பொருள் அப்படிக் கேட்டான் என்கிறார் கம்பர். ஆசிரிய நிலையில் பாகவதரையும் மாணவ நிலையில் பகவானையும் அமைத்திருப்பது தலை தடுமாற்றம் அன்று என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே என்ப, மன், ஓ என மூன்று அசைகளால் கம்பர் பிணித்து நிறுத்துகிறார். மெய்ந்நெறி சொல்லுவார் உலகியல் நிலையாதாயினும் குரு ஆகிறார்; கேட்டுத் தெளிபவர் உயர்வற உயர்நலம் உடையோராயினும் மாணாக்கர் ஆகிறார். குரு - சிஷ்ய பாவத்தில் இஃது ஒரு தனி நிலை.*

கேள்வி என்பதற்குக் கேட்டறிதற்குரிய நூல்கள் என்று பொருள்உரைப்பதுண்டு. பரமனையே ஞானச் சுவையாக நுகரச் செய்யத்தக்கது என்ற கருத்துப் பற்றிக் 'கேள்வி'க்கு வேதம் என இங்கே பொருள் உரைக்கப்பட்டது. புறநானூறு (புறநா. 361) முதலான பழைய நூல்களிலும் இப்பொருள் ஆளப்பட்டது உணர்க. 'சுருதி' (கேட்கப்படுவது) என வேதம் சுட்டப்படும்.

நின்றான் என்ற இறந்த கால வினைமுற்றின் இடைநிலை காலம் குறித்ததன்று;

சவரி முடிவும் மேற்பயணமும்

3706. பின், அவள் உழந்து பெற்ற
யோகத்தின் பெற்றியாலே
தன் உடல் துறந்து, தான் அத்
தனிமையின் இனிது சார்ந்தாள்;
அன்னது கண்ட வீரர் அதிசயம்
அளவின்று எய்தி,
பொன் அடிக் கழல்கள் ஆர்ப்ப,
புகன்ற மா நெறியில் போனார்.

பின் - சவரி வழி சொல்ல இருவரும் கேட்ட பிறகு; **அவள் -** அச்சவரி; **உழந்து பெற்ற யோகத்தின் பெற்றியாலே -** அரிய முயற்சியால் வருந்திப் பெற்ற யோக நெறியின் சிறப்பாலே; **தன் உடல் துறந்து -** தன் உடம்பை விடுத்து; **தான் அத் தனிமையின் இனிது சார்ந்தாள் -** அவள் அந்தத் தனிப்பெரு நிலையினை இனிதே சென்று சேர்ந்தாள்; **அன்னது கண்ட வீரர் -** அதனை நேரிலே கண்ட வீரர்களாகிய இராமனும் இலக்குவனும்; **அதிசயம் அளவின்று எய்தி-** அளவின்றி அதிசயம் அடைந்து; **பொன் அடிக்கழல்கள் ஆர்ப்ப-** அழகிய கால்களில் கட்டிய கழல்கள் ஒலிக்கும்படியாக; **புகன்ற மா நெறியில் போனார் -** சவரி சொல்லிய பெருமைக்குரிய வழியிலே போனார்கள். யோக நெறி உணர்தலும் அதனைப் பின்பற்றலும் அருமை; அதனைப் பெரிதும் பாடுபட்டு அறிந்தவள் சவரி. அந்நெறியில் முற்றுற வெற்றி பெற்ற அவள் யோகக் கனலை எழுப்பி அவ்வழி வீடு எய்தினாள். அதனைக் கண்டு வியந்தனர். இராமலக்குவர். பின்னர் அச் சவரி சொன்ன வழியைப் பற்றி இரலை மலை நோக்கிப் பயணம் சென்றனர் - இது பாடற் செய்தி.

காயத்தைப் பொசுக்காமல் உதறிச் சென்றது யோகத்தவம். பல் துறைத் தவமுனிவர்களைக் கண்டறிந்த இராமலக்குவர்க்குச் சவரியின் யோக முத்தி புதிய காட்சி. புதுமை பற்றிய வியப்பினைக் கம்பர் 'அதிசயம்' என்றார். வாழ்விலே வியப்புக்கு உரிய வெற்றிக் காட்சியைக் காணும் பேறு பெற்றனர் என்பதை வீரக் கழல் ஒலிப்பதாகச் சொல்லி விளக்குகிறார். கவிச்சக்கரவர்த்தி. பிராட்டியைக் காணுதற்கு உதவியாகச் சுக்கிரீவனின் துணை கிடைக்கப் போவதால் மனத்துள் எழுந்த வெற்றியுணர்வுக்குக் கழல்களின் துணை கிடைக்கப் போவதால் மனத்துள் எழுந்த வெற்றியுணர்வுக்குக் கழல்களின் ஆர்ப்பு ஒரு குறியீடு என்றும் கொள்ளலாம். பிராட்டி மீட்புக்கான வழி புலப்படுதல் குறித்து அதனை 'மாநெறி' எனச் சிறப்பித்தார்.

இன்றி (அளவின்றி) என்ற வினையெச்சம் இன்று என நின்றது;'அன்றி இன்றி என் வினை எஞ்சு இகரம் தொடர்பினுள் உகரமாய் வரின் இயல்பே' என்ற விதி நினைவிற் கொள்ளத்தக்கது.

3707. தண் நறுங் கானும், குன்றும்,
நதிகளும், தவிரப் போனார்;
மண்ணிடை, வைகல்தோறும், வரம்பு
இலா மாக்கள் ஆட,
கண்ணிய வினைகள் என்னும்
கட்டு அழல் கதுவலாலே,
புண்ணியம் உருகிற்றன்ன பம்பை
ஆம் பொய்கை புக்கார்.

தண் நறுங் கானும் குன்றும் நதிகளும் - குளிர்ச்சியும் நல்ல மணமும் கொண்ட காடு குன்று ஆறு ஆகியவை; **தவிரப் போனார் -** நீங்கிப் பின்போகுமாறு கடந்து | இராமலக்குவர் சென்றனர்; **மண்ணிடை -** இவ்வுலகிலே; **வைகல்தோறும் -** நாள்தோறும்; **வரம்பு இலா மாக்கள் ஆட -கண்ணிய வினைகள் என்னும் -** (அம்மக்களால்) கருதிச் செய்யப்பட்ட வினைகளாகிய; **கட்டு அழல்கதுவலாலே -** உறுதியான நெருப்புப் பற்றி (உருக்குதலாலே); **புண்ணியம் உருகிற்றன்ன -** நல் வினையே உருகித் தோன்றுவது போன்ற; **பம்பை ஆம் பொய்கை புக்கார் -** பம்பை என்னும் பொய்கையை அடைந்தார்கள்.

காடு, மலை, ஆறுகள் பலவும் கடந்து பம்பையை இராமலக்குவர் அடைந்தனர் என்பது திரண்ட கருத்து, பம்பை பற்றிய சிறப்பு மிக அருமையான முறையில் இதன்கண் வருணிக்கப்பட்டுள்ளது. எண்ணத் தொலையாத மக்கள் நாள்தோறும் பம்பையில் நீராடுகின்றனர்; அவர்கள் செய்த வினைகள் என்ற நெருப்பு அப் பம்பையை உருக்குகிறது; அப்படி உருக்குதலால் புண்ணியப் பயனே உருகிவிட்டது போலத் தூயதாய்த்துலங்குகிறது பம்பை. இயல்பாகவே தூயதாய் இலங்கும் பொய்கை நீர்ப் பரப்பை ஏதோ ஒரு காரணத் தூண்டலால் இவ்வாறு இருந்ததுஎன்று கவிஞர் தம் குறிப்பைச் சேர்த்து வருணிப்பதால் இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். வினைகள் என்னும் நெருப்பு என்ற உருவகமும் இதில் இருப்பதால் உருவகத்தை உறுப்பாகக் கொண்ட தற்குறிப்பேற்ற அணி என்பர்.

தீவினை புரிந்தோர் ஆதலின் அத் தாழ்வு தோன்ற மக்களை இச் செய்யுளில் மாக்கள் என்றார். 9**மிகைப் பாடல்கள்**

குறிப்புரை

1. விராதன் வதைப் படலம்

246 -

இந்த ஐந்து பாடல்களையும் பற்றி ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பில் காணப்படும் குறிப்பு : இதன்பின் ('குமரர் நீர் இவண்' எனத் தொடங்கும் பாடலுக்குப் பின்) ஒரு சுவடியில் ஐந்து அதிகப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை, சந்தர்ப்பமும் பொருளும் பொருத்தமின்றி மாறுபட்டு இருத்தலால் அவற்றை இங்குக் குறிக்கவில்லை.

வை.மு.கோ. பதிப்பில் இப்பாடல்களின் சுவடு கூட இல்லை.

acharya.org

246. **ஆதியானிடம் அமர்ந்தவளை**
அன்பின் அணையா,
ஏதில் இன்னல் அனசூயையை
இறைஞ்ச, 'இறையோய்!
வேத கீதம் அவை வெண் கடல்
வெறிப்பு அரு புவி
ஒது முன் பிறவி ஒண்
மதி தண்டம் உமிழ்வோய்.

ஆதியான் - சிவன்; **இடம் அமர்ந்தவள் -** உமை *3-*

247. **'உன்ன அங்கி தர,**
யோகிபெலை யோக சயனன்-
தன்னது அன்ன சரிதத்
தையல் சமைத்த வினை இன்று
உன்னி, உன்னி மறை உச்ச
மதி கீத மதுரத்து
உன்னி மாதவி உவந்து
மன வேகம் உதவி.

அங்கி - நெருப்பு; **யோக சயனன் -** திருமால் *3-*

மிகைப் பாடல்கள்

248. 'பருதியைத் தரும் முன்
அத்திரி பதத்து அனுசனைக்
கருதி உய்த்திடுதல் காணுதி,
கவந்த பெலையோய்
சுருதி உய்த்த கலனைப் பொதி
சுமந்து கொள்' எனா,
தருதல் அங்கு அணைச் சயத்து
அரசி சாரும் எனலும்.

பருதி - சூரியன்; **அனுசன் -** பின் பிறந்தோன் (தம்பி); **சுருதி-** வேதம்.
3-

249. பாற்கடல் பணிய பாம்புஅணை
பரம் பரமனை
ஏற்கை ஏத்தி இவண்
எய்துதலின், என்னை எதிர
வாற்கலன் பொதி அசைந்தென
கரத்தின் அணையா,
ஊர்க்க முன், பணி உவந்து அருள்
எனப் பெரிது அரோ.

பரம் பரமன் - மேலுக்கு மேலானவன் *3-*

250. அன்றது அக் கடல் அளித்து
அகல நின்று அளிதுஅரோ;
சென்று தக்க பணி சேர் முனி
திறத்து எனின்அரோ;
வென்று இதற்கு மொழி மேல்
இடுதல் வேண்டுதல்அரோ;
இன்று இதற்கும் ஓர் எல்லை
பொருள் உள்ளுள் உளரோ.

அளிது - இரங்கத்தக்கது. *3-*

சூழலுக்கு ஒவ்வாதன; சொல் தெளிவு இல்லாதன; பிழை வடிவுகொண்டு குழ(ம்)ப்பும் சொல்லாட்சி கொண்டன. ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பின் குறிப்பு மிகவும் பொருத்தம். அடையாளம் காட்டாமலே விட்ட வை.மு.கோ. வின் செயல் மிகமிகப் பொருத்தம்.*251-253.*

இந்த நான்கு பாடல்களும் முன் வந்த ஐந்து மிகைப் பாடல்களின் தன்மை உடையனவே. 'சீர், தளை முதலியன பிறழ்ந்தும், பொருள் விளங்காமல் பதங்கள் சிதைந்தும் காணப்படுகின்றன' என்பது ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பின் விளக்கம். அப்பதிப்பு ஐந்து பாடல்கள்' என்கிறது; கம்பன் கழகம் நான்கையே அச்சிட்டுள்ளது. வை. மு. கோ. பதிப்பில் விடப்பட்டவை இவை 4-1, 2, 3,

251. யோசனைப் புகுத யோகி முனி
யோக வரையின்
பாச பத்திர் இடர் பற்று
அற அகற்று பழையோர்
ஓசை உற்ற பொருள் உற்றன
எனப் பெரிது உவந்து,
ஆசை உற்றவர் அறிந்தனர்
அடைந்தனர் அவண். 4-1

252. ஆதி நான்மறையினாளரை
அடித்தொழில் புரிந்து
ஏது நீரில் இடை எய்தியது
நாமம் எனலும்
சோதியோ உள புரந்தர
துடர்ச்சி மடவார்
மாதர் மாண்டு அவையின்
மாயையினில் வஞ்ச நடமே. 4-2

253. விண்ணை ஆளிசெய்த மாயையினில்
மெய் இல் மடவார்
அண்ணல் மாமுனிவன் ஆடும்
என அப்பி நடமாம்
என்ன உன்னி, அதை
எய்தினர் இறைஞ்சி, அவனின்
அண்ணு வைகினர் அகன்றனர்
அசைந்தனன் அரோ.

254. ஆடு அரம்பை நீடு அரங்கு-
ஊடு நின்று பாடலால்,

ஊடு வந்து கூட, இக்
கூடு வந்து கூடினேன்.

ஆடு அரம்பை - நடனமாடும் ரம்பை என்னும் பெயருடைய தேவசாதிப் பெண்; **கூடு** - உடம்பு. *62-*

மிகைப் பாடல்கள்

255. **வலம்செய்து இந்த வான் எலாம்**
நலிஞ்சு தின்னும் நாம வேல்
பொலிஞ்ச வென்றி பூணும் அக்
கிலிஞ்சன் மைந்தன் ஆயினேன்.

நலிஞ்சு - நலிந்து, துன்புறுத்தி; **நலிஞ்சு, பொலிஞ்ச** - போலி (நலிந்து, பொலிந்த); **நாம வேல்** - அச்சம் தரும் வேல்; **கிலிஞ்சன்** என்பது ஓர் அரக்கனின் பெயர். *64-*

256. **வெம்பு விற்கை வீர! நீ**
அம்பரத்து நாதனால்,
தும்புருத்தன் வாய்மையால்,
இம்பர் உற்றது ஈதுஅரோ.

வெம்பு வில் - வெதும்புகின்ற வில்; **அம்பரத்து நாதன்** - தேவருலகத் தலைவன்; **இம்பர்** - இவ்வுலகு. *65-*

3. அகத்தியப் படலம்

257. **'அருந் திறல் உலகு ஒரு**
மூன்றும் ஆணையின்
புரந்திடும் தசமுகத்து
ஒருவன், பொன்றிலாப்
பெருந் தவம் செய்தவன்,
பெற்ற மாட்சியால்
வருந்தினெம் நெடும் பகல் -
வரத! - யாம் எலாம்.

தசமுகத்து ஒருவன் - பத்துத் தலை கொண்ட இராவணன்; **பொன்றிலா** - அழியாத. *14-*

258. **'தேவர்கள்தமைத் தினம்**
துரந்து, மற்று அவர்
தேவியர்தமைச் சிறைப்படுத்தி,
திக்கு எலாம்
கூவிடத் தடிந்து, அவர்

செல்வம் கொண்ட போர்
மா வலித் தசமுகன்
வலத்துக்கு யார் வலார்?
துரந்து - விரட்டி. 14

2259'அவன் வலி படைத்து,
மற்று அரக்கர் யாவரும்,
சிவன் முதல் மூவரை,
தேவர் சித்தரை,
புவனியின் முனிவரை,
மற்றும் புங்கவர்
எவரையும் துரந்தனர் -
இறைவ! - இன்னுமே.

புங்கவர் - உயர்ந்தோர். 14-

260. 'ஆயிர கோடி என்று
உரைக்கும் அண்டமேல்
மேய போர் அரக்கரே
மேவல் அல்லதை,
தூய சீர் அமரர் என்று
உரைக்கும் தொல் கணத்து
ஆயவர் எங்ஙன் என்று
அறிந்திலோம், ஐயா!

மேவல் அல்லதை - வாழ்கின்றார்களே யல்லாமல் (ஆயிரங் கோடி அண்டங்களிலும் பொருந்தினவர்கள் அரக்கர்களே தவிர அமரர் முதலியோர்க்கு இடம் இல்லை).
14-

261. "வெள்ளியங் கிரியிடை
விமலன் மேலை நாள்,
கள்ளிய அரக்கரைக்
கடிகிலேன்" எனா,
ஒள்ளிய வரம் அவர்க்கு
உதவினான்; கடற்
பள்ளி கொள்பவன் பொருது
இளைத்த பான்மையான்.

வெள்ளியங்கிரி - கயிலை மலை; **விமலன்** - இயல்பாகவே மலங்களின்று நீங்கியவன்; **கடற் பள்ளி கொள்பவன்** - திருமால்.14-

262. 'நான் முகன் அவர்க்கு
நல் மொழிகள் பேசியே

தான் உறு செய்
வினைத்தலையில் நிற்கின்றான்;
வானில் வெஞ்சுடர் முதல்
வயங்கு கோள் எலாம்
மேன்மை இல் அருஞ்
சிறைப்பட்டு மீண்டுளார்.'

வினைத்தலை - *வினைப் பயனிலே.* *14-*

263. என்று, பினும், மா தவன்
எடுத்து இனிது உரைப்பான்:
'அன்று, அமரர் நாதனை
அருஞ் சிறையில் வைத்தே
வென்றி தரு வேல் தச
முகப் பதகன் ஆதி
வன் திறல் அரக்கர்
வலிமைக்கு நிகர் யாரே!

தச முகப் பதகன் - *இராவணனாகிய பாதகன்.* *53-*

264. 'ஆயவர்கள் தங்கள் குலம்
வேர்அற மலைந்தே,
தூய தவ வாணரொடு
தொல் அமரர்தம்மை
நீ தனி புரந்திடுதல் நின்
கடனது' என்றான்;
நாயகனும், 'நன்று!' என
அவற்கு நவில்கின்றான்:

ஆயவர்கள் தங்கள் - *அரக்கர்களாகிய அவர்கள்.* *53-*

4. சடாயு காண் படலம்

265. 'தக்கன் நனி வயிற்றுஉதித்தார் ஐம்பதின்மர்
தடங் கொங்கைத் தையலாருள்,
தொக்க பதின்மூவரை அக் காசிபனும்
புணர்ந்தனன்; அத்தோகைமாருள்,
மிக்க அதிதிப் பெயராள் முப்பத்து
முக் கோடி விண்ணோர் ஈன்றாள்;
மைக் கருங் கண் திதி என்பாள் அதின்
இரட்டி அசுரர்தமை வயிறு வாய்த்தாள்.

ஐம்பதின்மர் - ஐம்பது பேர்; **விண்ணோர் -** தேவர்கள்; **இரட்டி -** இரண்டு மடங்கு. *24-*

266. **தானவரே முதலோரைத் தனு பயந்தாள்;**
மதி என்பாள் மனிதர்தம்மோடு-
ஆன வருணங்கள் அவயவத்து அடைவே
பயந்தனளால்; சுரபி என்பாள்
தேனுவுடன் கந்தருவம் மற்று உள்ள
பிற பயந்தாள்; தெரிக்குங்காலை,
மானமுடைக் குரோதவசை கழுதை, மரை,
ஒட்டை, பிற, வயிறு வாய்த்தாள்.

தானவர் - அரக்கர்; **வயிறு வாய்த்தாள் -** கர்ப்பம் உற்றாள். *24-*

267. **மழை புரை பூங் குழல் விநதை, வான்,**
இடி, மின், அருணனுடன் வயிநதேயன்,
தழை புரையும் சிறைக் கூகை, பாறு முதல்
பெரும் பறவைதம்மை ஈன்றாள்;
இழை புரையும் தாம்பிரை ஊர்க்குருவி, சிவல்,
காடை, பல பிறவும் ஈன்றாள்;
கழைஎனும் அக்கொடிபயந்தாள், கொடியுடனே
செடி முதலாக் கண்ட எல்லாம்.

மழை புரை பூங்குழல் - மேகம் போன்ற பொலிவு பெற்ற கூந்தல்; **கூகை -** ஆந்தை; **இழை புரையும் தாம்பிரை -**(மகளிர்க்கு) ஆபரணம் போன்ற தாம்பிரை என்னும் பெயருடையாள். *24-*

268. **வெருட்டி எழும் கண பணப்பை வியாளம்**
எலாம் கத்துரு ஆம் மின்னும் ஈன்றாள்;
மருள் திகழும் ஒரு தலைய புயங்கம்
எலாம் கதை என்னும் மாது தந்தாள்;
அருட்டை என்னும் வல்லி தந்தாள், ஓந்தி,
உடும்பு, அணில்கள் முதலான எல்லாம்;
தெருட்டிடும் மாது இளை ஈந்தாள், செலசரம்
ஆகிய பலவும், தெரிக்குங்காலை.

மிகைப் பாடல்கள்

கண பணப் பை வியாளம் - கூட்டமாயுள்ள படமும் நச்சுப்பையும் கொண்ட பாம்புகள் (பல தலைகள் கொண்ட பாம்புகளைக் குறித்தது); **மருள் -** அச்சம்; **புயங்கம் -** பாம்பு; **செலசரம் -** நீரில் இயங்கும் உயிரினங்கள்.*24-*

269. **'அதிதி, திதி, தனு, அருட்டை, சுதை,**

கழையே, சுரபி, அணி விநதை, ஆன்ற
மதி, இளை, கத்துருவுடனே, குரோதவசை,
தாம்பிரை, ஆம் மட நலார்கள்,
விதிமுறையே, இவைஅனைத்தும் பயந்தனர்கள்;
விநதை சுதன் அருணன் மென்தோள்,
புது மதி சேர் நுதல், அரம்பைதனைப்
புணர, உதித்தனம் யாம், புவனிமீதே.

புது மதி சேர் நுதல் - *(அமாவாசைக்குப் பின்) புதிதாகத் தோன்றும் (பிறைச்) சந்திரன் போன்ற நெற்றி.* *24-*

270. என்று உரைத்த
எருவை அரசனைத்
துன்று தாரவர் நோக்கித்
தொழுது, கண்
ஒன்றும் முத்தம்
முறை முறையாய் உக-
நின்று, மற்று இன்ன
நீர்மை நிகழ்த்தினார்.

எருவை அரசன் - பருந்துகளுக்கு அரசனாகிய சடாயு; **துன்று தாரவர்** - நெருங்கத் தொடுத்த மாலை அணிந்த இராமலக்குவர்கள்; **முத்தம்** - முத்துப் (போன்ற).
27-

5. சூர்ப்பணகைப் படலம்

271. கண்டு தன்இரு வழி
களிப்ப, கா....கத்து
எண் தரும் புளகிதம்
எழுப்ப, ஏதிலாள்
கொண்ட தீவினைத் திறக்
குறிப்பை ஓர்கிலாள்
அண்டர் நாதனை, 'இவன்
ஆர்?' என்று உன்னுவாள்.

எண்தரும் புளகிதம் - எண்ணத்தக்க புளகம் (மெய்ச் சிலிர்ப்பு); **அண்டர் நாதன்** - தேவர்க்குத் தலைவனாகிய இராமபிரான்; **ஓர் கிலாள்** - குறிப்பாக உணராதவளாய்.
11-

272. பொன்னொடு மணிக் கலை
சிலம்பொடு புலம்ப,
மின்னொடு மணிக்கலைகள்
விம்மி இடை நோவ,

துன்னு குழல் வன் -
கவரி தோகை பணிமாற,
அன்னம் என, அல்ல
என, ஆம் என, நடந்தாள்.

பொன்னொடு மணிக் கலை - *பொன்னும் மணியும் சேர்த்துச் செய்யப்பட்ட மணிமேகலாபரணம்;* **புலம்ப -** *ஒலிக்க. 33-*

6. கரன் வதைப் படலம்

273. ***ஆற்றேன் ஆற்றேன், அது கெட்டேன்;***
அறுத்தான் அறுத்தான் என் மூக்கை;
கூற்றே கூற்றே என் உடலை,
குலையும் குலையும்; அது கண்டீர்;
காற்றே தீயே எனத் திரியும்
கரனே! கரனுக்கு இளையோரே!
தோற்றேன் தோற்றேன்; வல்லபங்கள்
எல்லா வகையும் தோற்றேனே.
ஆற்றேன் - *தாங்க மாட்டேன்;* **வல்லபங்கள் -** *வெற்றிகள். 7-*

274. ***பத்துடன் ஆறு எனப்***
பகுத்த ஆயிரம்
வித்தக வரத்தர்கள்
வீர வேள்வியில்
முத் தலைக் குரிசிலுக்கு
அன்று முக்கணான்
அத்துணைப் படைத்து
அவன் அருள உற்றுளார்.
வித்தக வரத்தர் - *சதுரப்பாடு விளங்கும் வரம் பெற்றவர்கள்;* **முத்தலைக் குரிசில் -** *திரிசிரா என்னும் அரக்கர் தலைவன். 35-*

மிகைப் பாடல்கள்

275. ***ஆறு நூறாயிரம் கோடி***
ஆழித் தேர்,
கூறிய அவற்றினுக்கு
இரட்டி குஞ்சரம்,
ஏறிய பரி அவற்று இரட்டி,
வெள்ளம் நூறு

acharya.org

ஈறு இல் ஆள், கரன்
படைத் தொகுதி என்பரால்.
ஆழித் தேர் - சக்கரம் கொண்ட தேர்கள்; **குஞ்சரம்** - யானை. 38-

276. நடந்து தன் இரு கரத்தினின்
நலம் பெறும் சிலைவாய்
தொடர்ந்த நாண் ஒலி எழுப்பினன்;
தொகைப்படும் அண்டம்
இடிந்ததென்ன நின்று அதிர்ந்தது;
அங்கு இறைவனும் இமைப்பில்
மிடைந்த வெஞ்சரம் மழை விடு
தாரையின் விதைத்தான்.
சிலைவாய் - வில்லிலிருந்து. 148-

277. விழுந்த வெம் படை தூடணன்
சிரம் என வெருவுற்று
அழிந்த சிந்தையர் திசை
திசை ஓடினர் அரக்கர்;
எழுந்த காதலின் இடைவிடாது,
இமையவர், முனிவர்,
பொழிந்து பூ மழை போற்றினர்;
இறைவனைப் புகழ்ந்தார்.

அழிந்த சிந்தையர் - தளர்ந்த மனத்தவராய்; **காதல்** -அன்பு. 161-

7. சூர்ப்பணகை சூழ்ச்சிப் படலம்

278. பரிக்கும் அண்டப் பரப்பு எவைக்கும் தனியரசு
என்று அரன்கொடுத்த வரத்தின் பான்மை
உரைக்கு உவமை பெற, குலிசத்தவன் முதலாம்
உலகு இறைமைக்கு உரிய மேலோர்
இருக்கும் அரித் தவிசு எவைக்கும் நாயகம்
ஈதுஎனக் குறித்து அங்குஇமையோர் தச்சன்
அருக்கர் வெயில்பறித்து அமைத்தஅரிமுகத்தின்
மணிப் பீடத்து அமர்ந்தான் மன்னோ.
பரிக்கும் - ஈர்க்கும் (அண்டத்தின் கோளங்கள் ஒன்றையொன்று ஈர்ப்பன); **குலிசத்தவன்** - வச்சிராயுதம் ஏந்தும் இந்திரன்; **அரித் தவிசு** - சிங்க ஆசனம்; **நாயகம்** - தலைமை; **இமையோர் தச்சன்** - மயன்; **அருக்கர்** - சூரியர்கள்;**அரிமுகத்தின் மணிப் பீடம்** - சிங்க முகம் அமைத்து மணிகள் பதித்த (அழகிய) பீடம். 2-

279. பொருப்பினையும் கடந்த புயப் பரப்பினிடைப்

acharya.org

பொழி கதிரின் ஒளி குலாவி,
பரப்பும் இருட் குறும்பு எறிந்த பகல்
ஒளியும் கெடத் துரந்து, பருவ மேகத்து
உருப் பயில் இந்திர நீலச் சோதி தளைத்து
உலகம் எலாம் உவந்து நோக்க,
திருப் பயில் உத்தரிகமொடு செறி
வாகுவலய நிரை திகழ மன்னோ.

பொருப்பு - *மலை;* **துரந்து** - *விரட்டி;* **உரு** - *நிறம், அழகு;* **உத்தரிகம்** - *மேலாடை;* **வாகு** - *தோள்.* 5-

280. இலங்கு மரகதப் பொருப்பின் மருங்கு தவழ்
இளங் கதிரின் வெயில் சூழ்ந்தென்ன,
அலங்கு செம் பொன் இழைப் பயிலும்
அருந்துகிலின் பொலிந்தஅரைத் தலத்தின்மீது,
நலம் கொள் சுடர்த் தொகை பரப்பும்
நவமணிப்பத்தியின் இழைத்தநலம் ஆர்கச்சு
துலங்க அசைத்து அதில் சுரிகையுடை வடி
வாள் மருங்கினிடைத் தொடர மன்னோ.

வெயில் - *ஒளி;* **வடி** - *கூர்மை.* 5-

281. வானுலகு அளிக்கும் புரந்தரன் ஆதி,
மருவும் எண் திசைப் படு நிருபர்

மிகைப் பாடல்கள்

ஆனவர்தமது புகழ் எலாம் ஒருங்கே
அன்ன மென் புள் உருத் தாங்கி,
தான் இடைவிடாது தசமுகத்து அரக்கன்
பதத்து இடைத் தாழ்ந்து தாழ்ந்து எழல்போல்
பால் நிறக் கவரி மயிர்க் குலம் கோடி
பாங்கினில் பயின்றிட மன்னோ.

அளிக்கும் - *காக்கின்ற;* **புரந்தரன்** - *இந்திரன்;* **கவரி மயிர்க் குலம்** - *வெண்சாமரைக் கூட்டம்;* **பாங்கினில்** - *பக்கங்களில்.* 5-

282. தேவ கன்னியர்கள், இயக்கர் தம் குலத்துத்
தெரிவையர், சித்தர் மங்கையர்கள்,
மேவ அருந் திறல் சேர் நாகர் மெல்லியர்கள்,
விளங்கு கந்திருவர், மேல் விஞ்சைக்
காவலர் குலத்தில் தோன்று கன்னியர்கள்,
ஆதியாய்க் கணிப்பு இல் பல் கோடிப்

பாவையர் எவரும் பாங்குற நெருங்கி,
பலாண்டு இசை பரவிட மன்னோ.
கணிப்பில் - *கணக்கற்ற;* **பலாண்டு -** *பல்லாண்டு.* *5-*

283. தண் கதிர் பொழியும்
ஓர் தவள மா மதி
விண் பிரிந்து இரு
நிலத்து இருந்து, வேறு வேறு
எண் கடந்து உரு
எடுத்து இருளை ஓட்டல்போல்
வெண் குடைத் தொகை
பல கோடி மேவவே.
தவள மா மதி - *வெள்ளையாயுள்ள பெருமைக்குரிய சந்திரன்.* *7-*

284. ஏவலின் புரி தொழில்
எவையும் செய்து, செய்து
ஓவு இலர், துயர்க் கடற்கு
ஒழிவு காண்கிலர்,
மேவரும் பெரும் பயம்
பிடித்து, விண்ணவர்
தாவினர், தலைத் தலை
தாழ்ந்து நிற்கவே.
ஓவு இலர் - *நீங்குதல் இலராய் (ஓய்வு ஒழிச்சல் இல்லாமல்);* **ஒழிவு -** *முடிவு.*
7-

285. வியக்கும் முப் புவனமும்
வெகுண்டு, மேலைநாள்
கயக்கிய கடுந் திறல்
கருத்துளே கிடந்து,
உயக்கிய பயத்தினர்
அவுணரோடு மற்று
இயக்கரும் திசை திசை
இறைஞ்சி நிற்கவே.
கயக்கிய - *கசக்கிய.* *11-*

286. பெருந் திசை இரிந்திடப்
பெயர்த்தும் வென்ற நாள்,
பருந் திறல் புயம்
பிணிப்புண்டு, பாசத்தால்
அருந் தளைப்படும் துயர்
அதனுக்கு அஞ்சியே,

புரந்தரன் களாஞ்சி கை
எடுத்துப் போற்றவே.
களாஞ்சி - *காளாஞ்சி, தாம்பூல எச்சில் துப்பும் கலம். 11-*

287. கடி நகர் அழித்துத்
தன் காவல் மாற்றிய
கொடியவன் தனக்கு உளம்
குலைந்து கூசியே,
வடதிசைப் பரப்பினுக்கு
இறைவன் மா நெதி
இடு திறை அளந்தனன்,
இரந்து நிற்கவே.

மிகைப் பாடல்கள்

கடிநகர் - *காவல் மிக்க நகரம்;* **மாற்றிய-** *நீக்கிய;* **நெதி-** *நிதி. 15-*

288. நிகர் அறு புவனம் மூன்று
என நிகழ்த்திய
தொகையினில் தொகுத்திடும்
அண்டச் சூழலில்
வகையினைக் குரு முறை
மரபின் வஞ்சியாப்
புகரவன் விரித்து எடுத்து
இயம்பிப் போகவே.
குருமுறை மரபின் வஞ்சியாப் புகரவன் - *குரு நெறி மரபிலிருந்து வஞ்சியாத ஒளி (புகழ்) உடைய சுர குரு. 15-*

289. மதியினில் கருதும் முன்
வந்து வேண்டின
எது விதப் பொருள்களும்
இமைப்பின் நல்கியே,
திதி முதல் அங்கம்
அஞ்சுஅவையும் தெற்றென,
விதிமுறை பெறத்
தனி விளம்பிப்போகவே.
திதி முதல் அங்கம் அஞ்சு - *திதி முதலான ஐந்து அங்கங்கள், பஞ்சாங்கம். 15-*

290. 'உரிய நும் குலத்து உளேன்

acharya.org

ஒருவன் யான்' எனப்
பரிவுறும் பழமைகள்
எடுத்துப் பன்னியே,
விரை மலர் சிதறி, மெய்
அன்பு மீக்கொளா,
நிருதி அங்கு அடிமுறை
காத்து நிற்கவே.

நிருதி - தென்மேற்குத் திசைக் காவலன். 17

1291என்ற பொழுதில், கடிது
எழுந்து அலறி, வாய் விட்டு,
அன்று அருகு நின்ற
பல தேவர் கணம் அஞ்ச,
புன் தொழில் அரக்கர்
மனதில் புகை எழும்ப,
கன்றிய மனத்தள்
கழறுற்றிடுவதானாள்.

கடிது எழுந்து - விரைவாக எழுந்து. 49-

292. என்பதை மனக்கொடு
இடர் ஏறிய கருத்தாள்,
முன்ப! உன் முகத்தின்
எதிர் பொய் மொழியகில்லேன்;
நின் பதம்; நின் ஆணை
இது; நீ கருதுவாய் என்று
அன்பின் உரியோர் நிலை
எடுத்து அறைசெய்கிற்பாள்.

மனக்கொடு - மனத்தில் கொண்டு (எண்ணி); **முன்ப -** வலிமை உடையவனே.
51-

293. 'ஈது அவர்கள்தங்கள் செயல்'
என்று அவள் உரைப்ப,
கோது உறு மனத்து எரி
பிறந்து, குறை நாளில்
மோது வடவைக் கனல்
முகந்து, உலகம் எல்லாம்
காதுறு சினதததன்
இதனைக் கழறுகின்றான்.

காதுறு சினத்தன் - சிதைக்கும் சினம் உடையவனாய். 57-

294. இற்று எலாம் அரக்கி ஆங்கே
எடுத்து அவள் இயம்பக் கேட்ட

acharya.org

கொற்ற வாள் அரக்கன் முன்னே,
கொண்ட வெங் கோபத் தீயில்

மிகைப் பாடல்கள்

சொற்ற ஆதரத்தின் வாய்மை
எனும் புனல் சொரிதலோடும்
அற்றதால; பின்பு ஆங்கு
அன்னோன் கருத்தும்வேறாயது அன்றே.

கொற்றவாள் அரக்கன் - *வெற்றி தரும் வாள் ஏந்திய அரக்கன் (இராவணன்);* **ஆதரம் -** *அன்பு, பற்று.* *81-*

8. மாரீசன் வதைப் படலம்

295. ஆயிரம் அடல்
கையுடையானை மழு வாளால்
'ஏ' எனும் உரைக்குள் உயிர்
செற்ற எதிர் இல்லோன்
மேய விறல் முற்றும்
வரி வெஞ் சிலையினோடும்
தாயவன் வலித் தகைமை
யாம் உறு தகைத்தோ.

ஆயிரம் அடல் கையுடையான் - *ஆயிரம் வெற்றிக் கைகளை உடைய கார்த்தவீரியன்;* **எதிர் இல்லோன் -** *ஈடு இல்லாதவன் (வாலி);* **தாயவன் -** *கடந்தவன் (இராமன்).*
25-

9. இராவணன் சூழ்ச்சிப் படலம்

296. ஓவரு கவனம்மீது
உற்றுச் சென்றுளான்,
பூ வரு சாலையுள்
பொருந்த நோக்குறா,
'யாவர், இவ் இருக்கையுள்
இருந்த நீர்?' என்றான் -
தேவரும் இடர் உறத்
திரிந்த மேனியான்.

ஓவரு - *நீக்குதற்கு அரிய;* **பூவரு சாலை -** *மலர்கள் மலரும் (இலைக்) குடில்;* **நோக்குறா -** *பார்த்து.* *24-*

297. *'மேனகை, திலோத்தமை,*
முதல ஏழையர்,
வானகம் துறந்து வந்து,
அவன் தன் மாட்சியால்,
ஊனம் இல் அடைப்பை, கால்
வருடல், ஒண் செருப்பு,
ஆனவை முதல் தொழில் அவரது ஆகுமே.

ஏழையர் - பெண்கள்; **அடைப்பை -** வெற்றிலைப் பை (தாங்குதல்).
43-

298. *'சந்திரன், இரவி*
என்பவர்கள்தாம், அவன்
சிந்தனை வழி நிலை
திரிவர்; தேசுடை
இந்திரன் முதலிய அமரர்,
ஈண்டு, அவன்
கந்து அடு
கோயிலின் காவலாளரே.

தேசு - ஒளி; **கந்து அடு கோயில் -** கட்டுத்தறிகளை முறிக்கும் (களிறுகள் காவல் காக்கும்) அரண்மனை. *43-*

299. **என்றனள்; அபயம், புட்காள்!**
விலங்குகாள்! இராமன் தேவி,
வென்றி கொள் சனகன் பேதை,
விதியினால் அரக்கன் தேர்மேல்
தென் திசை சிறைபோகின்றேன்;
சீதை என் பெயரும் என்றாள்;
சென்று அது சடாயு வேந்தன்
செவியிடை உற்றது அன்றே.

புட்காள் - பறவைகளே; **பேதை -** பெண். *43-*

10. சடாயு உயிர் நீத்த படலம்

300. *'பின்னவன் உரையினை*
மறுத்து, பேதையேன்,
அன்னவன்தனைக் கடிது
அகற்றினேன்; பொரு
மன்னவன் சிறை அற
மயங்கினேன்; விதி

acharya.org

இன்னமும் எவ் வினை
இயற்றுமோ?' எனா,

மிகைப் பாடல்கள்

***பின்னவன் -** தம்பி (இலக்குவன்); **பொரு மன்னவன் -** (இராவணனை எதிர்த்து) போரிட்ட கழுகரசன் (சடாயு). 45-*

301. சடாயுவைத் தடிந்த வாளைச்
சடுதியில் விதிர்க்கக் கண்டாள்;
'தடால்' எனக் கபாடம் சாத்தி,
சாலையுள் சலித்தாள் அந்தோ;
விடாது அட மண்ணை விண்மேல் விரைந்து
எடுத்து உச்சி வேட்டான்,
குடா மதி கோனைச் சேரும்
கோமுகன்-குறளி ஒத்தான்.

***கபாடம் -** வாயில் (கதவு). 58-*

302. 'பெண்ணை விட்டு அமைந்திடின்
பிழையது ஆம்' என,
உள் நிறை கூடமும்
உவந்த சாலையும்,
மண்ணினில் இராமன் மார்பு
அமர்ந்த ஆதியும்
விண்ணினில் மேதினி
வேண்டி எய்தினாள்.

303. முன்னமே பூமியை
முகந்து, பாதலம்-
தன்னிலே தரித்தன
சயமும் தந்திலது
என்னவே, மாகம்மீது
ஏகினான் செய
உன்னியே இராவணன்
உவந்ததொத்துஅரோ.

***மாகம் -** வானம். 58-*

304. சடாயுவும் சாய்ந்தனன்;

சனகி சாய்ந்தனள்;
விடா செயம் ஏதியும் பிற
கதி வேறு உளோள்
தொடா மறைக் கிரியையும்
சுவைத்த கோமகன்
அடாத மேற் செயல் எலாம்
அமைத்தல் என்சயம்?
ஏதி - ஆயுதம். 58-

305. மூன்று பத்து ஒருபது
முந்து யோசனை
ஏன்றது; பாவையும், 'ஏது'?
என்று எண்ணும்முன்,
தோன்றினன் சுபாரிசன்;
தொழுது, 'தொல் உலகு
ஈன்றவள் இவள்'
என, இசைத்து இறைஞ்சியும்.
மூன்று பத்து ஒருபது - நாற்பது. 58-

306. 'இசைக் கடல் உறைபவ!
இலங்கை வேந்தன் நீ;
திசைப்படாப் புவனம் உன்
செல்வம்; என்னதோ
வசைக் கடல் வாழ்வு; இது
வழக்கு என்று எண்ணியோ,
துசக் கடல் மொழி செலத்
தொழுது போயினான்?
இசைக்கடல் - புகழ்க்கடல். 58-

307. தேன்றிரும் இராவணன்
சேற என்று எதிர்ந்து,
ஊன்று செம்பாதி சேய்
தூண்டத் தூண்டிட,
மூன்று தன் பதத்தில்
ஒன்று இழிந்த மொய் கரத்து
ஊன்று தண்டு ஒடிந்தென
வீழ ஓடினான்.
(301 - 307 பாடல்கள் தெளிவில்லை). 59-

மிகைப் பாடல்கள்

11. அயோமுகிப் படலம்

308. ***என்று அவள் கூறலும்,***
மைந்தனும், 'இன்னே
நன்றியதாய நறும்
புனல் நாடி,
வென்றி கொள் வீரன்
விடாய்அது தீர்ப்பான்
இன்று இவண் வந்தனன்'
என்று உரைசெய்தான்.

நன்றியதாய - *நல்லதான;* **வென்றி கொள்வீரன் -** *வெற்றி கொள்ளும் வீரன் (இராமன்);* **விடாய் -** *தாகம்.* *55-*

12. கவந்தன் படலம்

309. ***'பாரிடமே இது;***
பரவை சுற்றுறும்
பார் இடம் அரிது எனப்
பரந்த மெய்யது;
பார், இடம் வலம்
வரப் பரந்த கையது:-
பார் இடந்து எடுத்த
மா அனைய பாழியாய்!

பாரிடம் - *பெரிய இடம்;* **பரவை சுற்றும் பார் -** *கடல் சூழ்ந்த உலகம்;* **பாழி -** *வலிமை.* *21-*

310. ***காவாய் என்பால், தன்***
ஐயரான் கைவிட வல்லேன்;
வேவா நின்றே நிற்க, 'இவ்
வெய்யோற்கு இணை ஆவார்
நீ வா, என்ன, அன்னது
கண்டும், அயர்கில்லேன்;
போவேன் யானே; எவ் உலகோ,
என் புகல் அம்மா!

இவ்வெய்யோற்கு - *இந்தக் கொடியவனுக்கு.* *29-113. சவரி பிறப்பு நீங்கு படலம்*

311. ***'மாங்கனி, தாழையின் காய்,***
வாழையின் கனிகளோடும்,

ஆம் கனி ஆவதே என்று அருந்தி,
நான் விரும்பி வைத்தே
பாங்கின் நல் அமுது செய்மின்'
என்று அவள் பரவி, நல்கும்
தேம் கனி இனிதின் உண்டு,
திருஉளம் மகிழ்ந்தான், வீரன்.

அமுது செய்மின் - *சாப்பிடுங்கள்.* *5-*

Contents

கடவுள் வாழ்த்து 4

பம்பை வாவிப்படலம். 6

அனுமப் படலம் 34

நட்புக் கோட் படலம் 59

மராமரப் படலம் 112

துந்துபிப் படலம் 127

கலன் காண் படலம் 136

வாலி வதைப் படலம் 159

அரசியல் படலம் 283

கார்காலப் படலம் 306

கிட்கிந்தைப் படலம் 397

தானை காண் படலம் 473

நாட விட்ட படலம் 496

பிலம் புக்கு நீங்கு படலம் 543

ஆறு செல் படலம் 586

சம்பாதிப் படலம் 614

மயேந்திரப் படலம் 650

கிட்கிந்தா காண்டம்

கிட்கிந்தையில்நடைபெற்ற கதை நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பகுதியாதலின் கிட்கிந்தா காண்டம் எனப்பட்டது. முன் ஆரணிய காண்டத்தில் கவந்தனும் சவரியும் கூறியவண்ணம் இராமலக்குவர், சுக்கிரீவன் தங்கியிருந்த உருசியமுகமலையை அடைந்ததுமுதல் சுக்கிரீவன் ஆணையால் வானரவீரர்கள் பல இடங்களில் அலைந்து இறுதியில் மகேந்திரமலையை அடைவது வரையிலுள்ள வரலாற்றை இக்காண்டத்தில் காணலாம்.

இராமலக்குவர்மதங்கமுனிவரின் தவப்பள்ளியைவிட்டு நீங்கி, சுக்கிரீவனைக் காணச்செல்லும் வழியில், பம்பைக்கரையை அடைந்தனர். அங்குக் கண்ட காட்சிகளால் சீதையின் நினைவு மிகுதியாக இராமன் கலங்கி, ஒருவாறு தேறி இளவலுடன் உருசியமுக மலைப்பகுதியை அடைந்தான். அவர்கள் வருகையைக் கண்டு, வாலியால் அனுப்பப்பெற்ற பகைவர்களோ என அஞ்சி, சுக்கிரீவன் ஓடி ஒளிய, அவன் ஏவலால் அனுமன் உண்மைநிலை அறிய இராமலக்குவரை அணுகினான். உள்ளநிலையை உணர்ந்ததும், சுக்கிரீவனிடம் இராமலக்குவரின் பெருமைகளைக்கூறி, அவனை இராமலக்குவரிடம் அழைத்து வந்தான். வாலி இழைத்த தீமைகளை அறிந்த இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு அபயம் அளித்து, வாலியை வென்று நாட்டையும் தருவதாக உறுதியளித்தான்; அம்பு ஒன்றால் ஏழு மராமரங்களையும் துளைத்துத் தன் ஆற்றலையும் புலப்படுத்தினான்.

இராமன்துணைப்பெற்ற ஊக்கத்தால் சுக்கிரீவன் வாலியைப் போருக்கு அழைக்க, இருவர்க்கிடையே கடும்போர் நடைபெற்றது. அப்போரில் இராமன் எய்த அம்பால் வாலி உயிரிழக்க, இராமன் சொற்படி இலக்குவன் சுக்கிரீவனுக்கு முடிசூட்டினான்.

கார்காலம்முடிந்ததும் படையுடன் தம்மைக் காணுமாறு கூறி, இராமலக்குவர் வேறு மலைப்பகுதிக்குச் சென்றனர் கார்காலக்காட்சிகளைக் கண்ட இராமன் சீதையை நினைந்து வருந்த இலக்குவன் தேறுதல் கூறுகிறான்.

கார்காலம்முடிந்தும் சுக்கிரீவன் படையுடன் வராததால் இலக்குவன் கிட்கிந்தை சென்று வினவ, சுக்கிரீவன் தன் பிழைபொறுக்குமாறு வேண்டினான். அவன் படைகள் இராமன் முன்னர் அணிவகுத்து நின்றன. சுக்கிரீவன் கட்டளைப்படி வானரவீரர்கள் சீதையைத் தேட பலதிசைகளில் பிரிந்து சென்றனர். இராமன் அனுமனுக்குச் சீதையின் அடையாளங்களைக் கூறி, மோதிரம் அளித்து விடைகொடுக்க அனுமன் முதலியோர் தென்திசை நோக்கிச் சென்றனர். வானரர்கள் பிலத்தில் நுழைந்துவிட, அனுமன் பேருருக்கொண்டு பிலத்தைப் பிளக்க அனைவரும் உயிர்தப்பினர்.

சம்பாதிஎன்ற கழுகு அரசனால் சீதை இலங்கையில் சிறைவைக்கப்பெற்றிருக்கும் செய்தியை அறிந்தனர் வானரர்கள். கடலைக் கடக்கத் தக்க வன் அனுமனே எனக்கூறிச் சாம்பவான் அவன் ஆற்றலைப் புகழ்ந்தான். அனுமனும் இலங்கை செல்ல உடன்பட்டு, மகேந்திரமலையின் உச்சிக்குச் சென்று கடல் தாவப் பேருருவம் எடுத்து நின்றான். ஆரணியகாண்டத்தின் இறுதியில் இராமன் - சீதை பிரிவு தொடங்குகிறது; யுத்த காண்ட இறுதியிலேதான் இவருடைய சந்திப்பு நேர்கிறது. கிட்கிந்தா காண்டத்தில் பிராட்டியுடனில்லாத இராமபிரான் நிலையும்,

சுந்தர காண்டத்தில் இராமபிரானைப் பிரிந்த பிராட்டியின் நிலையும் விளக்கமாகக் கவிஞரால் சித்திரிக்கப்படுகின்றன.

கடவுள் வாழ்த்து

கலிவிருத்தம்

3708. மூன்று உரு எனக் குணம்
மும்மை ஆம் முதல்,
தோன்று உரு எவையும்,
அம் முதலைச் சொல்லுதற்கு
ஏன்று உரு அமைந்தவும்,
இடையில் நின்றவும்,
சான்றவர் உணர்வினுக்கு
உணர்வும், ஆயினான்.

மூன்று உரு என - மூன்று உருவங்கள் உடைமைபோல; **மும்மைக்குணம்ஆம் -** மூன்று குணங்களை உடைய; **முதல் -** முழுமுதற் கடவுள்; **தோன்று உரு எவையும் -** தோன்றிய தத்துவங்கள் அனைத்துமாய்; **அம்முதலைச் சொல்லுதற்கு -** அந்த முதற்கடவுளை (பெயரும் உருவமும் கொடுத்து)ச் சொல்லும்படி; **ஏன்று உரு அமைந்தவும் -** பொருந்தி, வடிவமைந்த உலகங்களாய்; **இடையில் நின்றவும் -** அவ்வுலகிடைப் புகுந்துநின்ற உயிர்களாய் (ஆனவன்); **சான்றவர் -** சான்றோர் (ஞானிகளின்); **உணர்வினுக்கு - : உணர்வும் ஆயினான் -** உணரப்படும் பொருளும் ஆனவன்.

அனைத்துமாய் விளங்கும் இறை இயல்பு ஈண்டு உணர்த்தப்பட்டது. மூன்று உரு என்பது பிரமன், திருமால், சிவபிரான் என்னும் தெய்வங்களைக் குறிக்கும். மும்மைக்குணம் - மூன்று குணங்கள் - சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்பன. மூன்று உரு அமைந்து மும்மைக் குணங்களுடன் விளங்கும் இறைநிலையை "மூன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த மூலமோ?" (3682) என்ற கவந்தன் கூற்றாலும் "மூவகை உலகுமாய், குணங்கள் மூன்றுமாய்" (6251) "மூன்று அவன் குணங்கள், செய்கை மூன்று, அவன் உருவம் மூன்று" (6310) என்ற பிரகலாதன் உரைகளாலும் கம்பர் முன்னரும் பின்னரும் கூறுதல் காண்க.

'தானும் சிவனும் பிரமனுமாகிப் பணைத்த தனி முதலை' என்பர் நம்மாழ்வார். (திருவாய்மொழி 8-8-4). யாவையும் எவருமாய் விளங்கும் இறைவன் இயல்பை "அனைத்தும் நீ அனைத்தின் உட்பொருளும் நீ" எனப் பரிபாடலும் (3-68) 'உடல் மிசை உயிரெனக் கரந்து எங்கும் பரந்துள்ளான் (திருவாய்மொழி 1-1-7) என நம்மாழ்வார் கூறுவதும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

'முப்பரம் பொருளுக்கு முதல்வன்' (314) என்றும், 'மூவருந்திருந்திடத் திருத்தும் அத்திறலோன்' (1349) என்றும் இராமனைப் போற்றும் கம்பர். இராமனே மும்மூர்த்தியும் ஒன்றாய் அமைந்த பரம்பொருள் என்றும் உணர்த்துவார். 'சூலமும் திகிரி சங்கும் கரகமும் துறந்து தொல்லை, ஆலமும் மலரும் வெள்ளிப் பொருப்பும் விட்டு அயோத்தி வந்தான்" (5884) என்பது அனுமன் கூற்றாகும்.

இறைவன் தன்னை உணரவல்ல அடியார்க்கு உணரப்படும் பொருளாதலை "என் ஊனில் உயிரில் உணர்வினில் நின்ற" (திருவாய்மொழி- 8.8.4) என்பதாலும் அறியலாம். "சித்து என அருமறைச் சிரத்தின் தேறிய, தத்துவம் அவன், அது தம்மைத் தாம் உணர்வித்தகர் அறிகுவர்" (6249) என்னும் பிரகலாதன் கூற்று காண்க.

திரிமூர்த்திகள் பரம்பொருளின் அம்சம் என்பதும், தத்துவங்களும், உலகங்களும், உயிர்களும் பரம்பொருளின் உண்மையைத் தெரிவிப்பனவே என்பதும் பாடற்பொருளாகும்.

'உரு' என்னும் சொல் பாடலில் பல இடங்களில் வருவதால் சொற்பின் வருநிலை அணியாகும்.

acharya.org

பம்பை வாவிப்படலம்.

இராமபிரானும் இலக்குவனும் பம்பை என்னும் பொய்கையை அடைந்து, அங்குள்ள காட்சிகளைக்காணும் செய்திகளைக் கூறுவதால் இப்படலம் 'பம்பை வாவிப்படலம்' எனப்பட்டது. பம்பை என்பது மானிடர் ஆக்காத ஒரு பெரிய பொய்கை. அது கிட்கிந்தை நகரத்திற்கு அருகில் இரலை என்னும் குன்றின்கீழ் அமைந்துள்ளது.

இனிய நீர்நிலையாய்ப் பல்வேறு சிறப்புகளைக் கொண்டதாய்ப் பம்பை விளங்கிற்று. அங்குள்ள மலர்கள், பறவைகள், மீன்கள், களிறுகள் முதலிய இயற்கைக் காட்சிகளைக் கண்ட இராமபிரான் சீதையின் நினைவால் வருந்தினான். பின்னர் இலக்குவன் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கிப் பம்பையில் நீராடி மாலை வழிபாடுகளைச் செய்தான். அன்றிரவு இருவரும் அங்கே தங்கி, அடுத்த நாள் காலை சீதையைத் தேடிச் சென்றனர்.

பம்பைப் பொய்கையின் தோற்றம்

கலிவிருத்தம்

3709 . தேன் படி மலரது;செங்
கண், வெங்கைம்மா -
தான் படிகின்றது;
தெளிவு சான்றது;
மீன்படி மேகமும்
படிந்து, வீங்கு நீர்,
வான் படிந்து, உலகிடைக்
கிடந்த மாண்பது;

தேன்படி மலரது - (அப்பொய்கை) தேன் பொருந்திய மலர்களை உடையது; **செங்கண் வெங்கைம்மா -** சிவந்த கண்களையும் வலிமை பொருந்திய கையினையும் உடைய யானைகள்; **தான் படிகின்றது -** தன்னிடத்தே மூழ்கித் திளைக்கப் பெற்றது; **தெளிவு சான்றது -** தெளிவு மிக்கது; **மீன்படி -** விண்மீன்கள் பொருந்திய; **மேகமும் படிந்து -** வானத்து மேகங்களும் தன்னிடம் தங்கப் பெற்றதுமான; **வீங்கு நீர் வானம் -** மிகுதியான நீரையுடைய ஆகாயமே; **உலகிடைப் படிந்து கிடந்த -** இவ்வுலகில் வந்து கிடக்கின்றது என்று சொல்லக்கூடிய; **மாண்பது -** சிறப்பினை உடையது.

ஆரணிய காண்டத்தின் இறுதியில் 'பாம்பையாம் பொய்கை புக்கார்' என்று கூறியுள்ளதால், இதுமுதல் பதினைந்து பாடல்களுக்கு 'அப்பொய்கை' எனத் தோன்றா எழுவாய் வருவித்து முடிக்க. நீர்நிறைந்த பொய்கைக்கு வீங்குநீர் வானமும், பொய்கையில் மலர்ந்துள்ள மலர்களுக்கு வானில் உள்ள மீன்களும், அப்பொய்கையில் மூழ்கித் திளைக்கும் யானைகளுக்கு மேகங்களும் உவமை. 'மீன் படி மேகமும் படிந்து' என்னுந்தொடர் சிலேடைப் பொருளில் வானிற்கும் பொய்கைக்கும் பொருந்துவதையும் காணலாம். விண்மீன்களையும் மேகத்தையும் கொண்டது வானம் எனில் மீன்களையும், கடலெனக் கருதி நீர்முகக்க வந்து மேகம்படியும் நீரையும்

acharya.org

பெற்றது பொய்கையாகும். யானை மதம் கொண்ட நிலையில் அதன் கண்கள் சிவப்புறுதலும், கை வெதும்புதலும் இயல்பாதலின் 'செங்கண் வெங்கைம்மா என்றார். யானைகள் மூழ்கித் திளைத்த நிலையிலும் கலங்காத பொய்கையின் நிலையைத் 'தெளிவு சான்றது' என உரைத்தார்; இதனால் பொய்கையின் ஆழமுடைமைகூறப்பட்டது. 1

3710. ஈர்ந்த நுண் பளிங்கு எனத்
தெளிந்த ஈர்ம் புனர்
பேர்ந்து, ஒளிர் நவ மணி
படர்ந்த பித்திகை
சேர்ந்துழிச் சேர்ந்துழி
நிறத்தைச் சேர்தலால்,
ஓர்ந்து உணர்வு இல்லவர்
உள்ளம் ஒப்பது;

ஈர்ந்த நுண்பளிங்கென - அறுத்துச் செம்மை செய்யப் பெற்ற நுண்ணிய பளிங்கு போல; **தெளிந்த ஈர்ம்புனல் -** தெளிவாக உள்ள (அப்பொய்கையில்) குளிர்ந்த நீர்; **பேர்ந்து, ஒளிர் -** இடை விட்டு ஒளி வீசுகின்ற; **நவமணி படர்ந்த** - நவமணிகளும் வைத்து இழைக்கப்

பட்டுள்ள; **பித்திகை -** படித்துறைச் சுவர்களில்; **சேர்ந்துழிச் சேர்ந்துழி -** படியுந்தொறும் படியுந்தொறும்; **நிறத்தைச் சேர்தலால்-** அந்தந்த மணிகளின் நிறத்தைப் பெறுவதால்; **ஓர்ந்து உணர்வு இல்லவர் -** (அப்பொய்கை) பல நூல்களை ஆராய்ந்தும் உண்மைப் பொருளை உணரும் அறிவில்லாதவரின்; **உள்ளம் ஒப்பது -** மனம் ஒத்து விளங்கியது.

பொய்கையின் நீர் தெளிவுமிக்கது என்பதைக் கூற ஈர்ந்த நுண்பளிங்கை உவமையாகக் கூறினார். பளிங்குபோலத் தனக்கென ஒரு நிறமில்லாமல் தெளிந்த பொய்கையின்நீர், தான் சார்ந்த மணிகளின் நிறம் பெற்றமைக்கு, எவர் கூறும் பொருளையும் உண்மைப் பொருளென ஏற்கும் மெய்யறிவில்லார் உள்ளம் உவமை. தெளிந்த புனல் சார்ந்த மணிகளின் நிறத்தைப் பெறுவதாகக் கூறுவதால் 'பிறிதின் குணம் பெறலணி'யுமாம்.

பளிங்கு, தன்னை அடுத்த பொருளின் நிறம்பெறும் என்பதை 'அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு' என்னும் திருக்குறளாலும் (706) அறியலாம். "எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." என்னும் குறள் (423) உண்மை அறிவின் இலக்கணம் கூறுவதைக் காண்க. ஓர்ந்தும் - உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. இப்பாடல் ஆய்ந்து அறியும் அறிவில்லார் இயல்பைப் பொய்கையுடன் இயைத்துக்கூறுவது. 2

3711. குவால் மணித் தடம்தொறும்
பவளக் கோல் இவர்
கவான் அரசுஅன்னமும்,
பெடையும் காண்டலின்,

தவா நெடு வானகம்
    தயங்கு மீனொடும்,
உவா மதி, உலப்பு இல
    உதித்தது ஒப்பது;

  குவால் மணித் தடம்தொறும்- *குவியலாக மணிகளைப் பெற்றிருக்கும் பொய்கையின் இடமெல்லாம்;* ***பவளக்கோல் இவர் கவான் -*** *பவளத்தாலான கோல் போன்ற சிவந்து நீண்ட கால்களையுடைய;* ***அரசு அன்னமும் -*** *அரச அன்னங்களும்;* ***பெடை அன்னமும்-*** *பெண் அன்னங்களும்;* ***காண்டலின் -*** *(சேர்ந்து) காணப்படுவதால்;* ***தவா நெடு வானகம் -*** *அழியாத பெரிய ஆகாயத்திடை;* ***தயங்கு மீனொடு -*** *விளங்குகின்ற விண்மீன்களோடு;* ***உவாமதி உலப்பு இல -*** *அளவற்ற நிறைமதிகள்;* ***உதித்தது ஒப்பது -*** *தோன்றியதைப் போல (அப்பொய்கை) விளங்கியது.*

  அன்னப்பறவைகளில் சிறந்தது அரச அன்னம். காற்று, நெருப்பு, நீர், நிலம் என்னும் நான்கு பூதங்களுக்கு முன்னர்த் தோன்றி. அவை அழியுமளவும் தான் அழியாமல் இருத்தலால் வானிற்குத் 'தவா' என்னும் அடைமொழி தரப்பட்டது. 'உவாமதி உலப்புஇல' என்பதால் இல்பொருள் உவமை அணி.

  பெடைகளால் சூழப்பட்டு விளங்கும் அரச அன்னம்; அசுவனி முதலிய விண்மீன்கள் சூழத்தோன்றும் முழுநிலவை ஒத்து விளங்கிற்று. அன்னத்திற்கு வெண்மதியும், பெடை அன்னங்களுக்கு அசுவனி முதலிய விண்மீன்களும் பொய்கைக்கு வானமும் உவமை. அசுவனி முதலிய இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் சந்திரனுக்கு மனைவியர் என்பது புராணக் கொள்கை.   3

3712. ***ஓத நீர் உலகமும்,***
    உயிர்கள் யாவையும்,
வேதபாரகரையும், விதிக்க
    வேட்ட நாள்,
சீதம் வீங்கு உவரியைச்
    செகுக்குமாறு ஒரு
காதி காதலன் தரு
    கடலின் அன்னது;

  ஒரு *- ஒப்பற்ற;* ***காதி காதலன்-*** *காதி என்னும் அரசனின் மகனாகிய விசுவாமித்திரர்;* ***ஓதநீர் உலகமும் -*** *குளிர்ந்த கடலால் சூழப் பட்ட உலகத்தையும்;* ***உயிர்கள் யாவையும் -*** *அவ்வுலகில் வாழும் உயிர்களையும்;* ***வேத பாரகரையும் -*** *வேதங்களைக் கரைகண்டவர்களான முனிவர்களையும்;* ***விதிக்க வேட்ட நாள் -*** *(திரிசங்கு அரசனுக்காக) படைக்க விரும்பிய காலத்தில்;* ***சீதம் வீங்கு உவரியை -*** *(நான்முகன் படைத்த) குளிர்ச்சி மிக்க உப்புக்கடலை;* ***செருக்குமாறு -*** *வெல்லுமாறு;* ***தரு கடலின் அன்னது -*** *படைத்த நன்னீர்க்கடலை ஒத்திருக்கும்.*

  பொய்கை இனிய நீரைப் பெற்றிருத்தலால் உப்புக்கடலுக்கு மாறாகப் பூமியினிடைப் படைத்த நன்னீர்க்கடலை ஒத்தது எனப்பட்டது.

காதி காதலன் - காதியின் அன்பிற்கு உரியவன்; விசுவாமித்திரர். வேதபாரகர் - வேதங்களை ஐயந்திரிபறக் கற்றுப் பிறர்க்கு ஓதுவிக்கவும் வல்லவர். முன்னர் 'உவரி' என்றமையால் பின்னர் வரும் கடல் 'நன்னீர்க் கடல்' என்னும் பொருளில்வந்தது.
4

3713. 'எல் படர் நாகர்தம்
இருக்கை ஈது' எனக் -
கிற்பது ஓர் காட்சியது
எனினும், கீழ் உற,
கற்பகம் அனைய அக்
கவிஞர் நாட்டிய
சொற் பொருள் ஆம் எனத்
தோன்றல் சான்றது;

எல்படர் நாகர்தம் இருக்கை - *(அப்பொய்கை) ஒளி படர்ந்த நாகர்களின் இருப்பிடம்;* **ஈது என -** *இதுதான் என்று;* **கிற்பது -** *சுட்டிக்காட்டும்;* **ஓர் காட்சியது எனினும் -** *ஒரு தோற்றத்தை உடையதாயினும் (ஆழமுடையதாயினும்);* **கற்பகம் அனைய -** *கற்பகத்தரு போன்ற;* **அக் கவிஞர் -** *அந்தச் சிறந்த கவிஞர்கள்;* **நாட்டிய சொற் பொருளாம் என -** *நிலை நிறுத்திய சொற்களின் பொருள் போல;* **கீழ்உற-** *கீழ்உலகம் வரையிலும்;* **தோன்றல் சான்றது** *- காணும் தெளிவுடையது;*

பொய்கை நாகர் உலகம் தெரிகின்ற அளவு ஆழம் உடையதென்றார். கவிஞர்கள் கூறும் சொற்பொருள்போலத் தெளிவும் ஆழமும் பெற்றிருந்தது. (வடிவிலே தெளிவு; கருத்திலே ஆழம்).

கற்பகத்தரு வேண்டுவார்க்கு வேண்டியன அளித்தல் போல உயர்ந்த கவிஞர்களும் பயில்வார் விரும்பத்தகு நலமிகு கருத்துக்களைக் கொடுக்க வல்லவர்களாதலின் 'கற்பகம் அனையர்' எனப்பட்டனர். 'அக்கவிஞர்' என்பதில் அகரச் சுட்டு, புலவர்களின் புகழை உணர்த்தும். கவிஞர்கள் இயற்றிய நூல்கள் ஆழ்ந்த பொருள் கொண்டதாயினும் பயில்வார்க்குத் தெளிவாக விளங்கவைத்தல் போலப் பொய்கை ஆழமுடையதாயினும் தெளிந்தஇயல்புடையதாயும் விளங்குகிறது; உவமை அணி. 'சான்றோர் கவியெனக்கிடந்த கோதாவரி' என்று நதிக்குச் சான்றோர் கவிதையை உவமைகூறியிருத்தலை ஆரணிய காண்டத்தும் காணலாம். (2732) 5

3714. களம் நவில் அன்னமே முதல,
கண் அகன்
தள மலர்ப் புள் ஒலி
தழங்க, இன்னது ஓர்
கிளவி என்று அறிவு
அருங் கிளர்ச்சித்து; ஆதலின்,
வள நகர்க் கூலமே
போலும் மாண்பது.

கண் அகன் - *இடமகன்ற;* **தளமலர் -** *இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்களில் இருக்கின்ற;* **களம் நவில் -** *இனிதாகக் கூவுகின்ற;* **அன்னமே முதல -** *அன்னங்கள்*

முதலான; ***புள்ளொலி -*** *பறவைகளின் ஒலி;* ***தழங்க-*** *மிகுதியாக ஒலிக்க;* ***இன்னது ஓர் கிளவி என்று -*** *இன்ன பறவையின் ஒலி இஃது என்று;* ***அறிவு அரும் கிளர்ச்சித்து -*** *அறிய முடியாத எழுச்சியினை உடையது;* ***ஆதலின் -*** *அதனால்;* ***வளநகர்க் கூலமே போலும் -*** *(அப்பொய்கை) செல்வம் மிக்க பெரிய நகரங்களில் காணப்படும் கடைவீதியை ஒத்திருக்கும்;* ***மாண்பது -*** *சிறப்பினை உடையது.*

பொய்கைக்கு வளநகர்க்கூலமும், பொய்கையில் எழுந்த பறவைகளின் ஒலிக்கு நகரக்கடைத்தெருக்களில் கொள்வாரும் கொடுப்பாருமாய் எழுப்பும் ஒருங்கெழுந்த பேச்சொலியும் உவமைகளாம்; உவமை அணி.

களம்; இன்னோசை. 'களங்கொள் திருநேரிசை' (திருநாவுக்கரசர் 337) என்பது பெரியபுராணம். சிறப்புக்கருதி 'மலர்' என்பது தாமரையைக் குறித்தது. ஏகாரம் இரண்டும் இசைநிறை. "பல்வேறு புள்ளின் இசை எழுந்தற்றே, அல்லங்காடி அழிதரு கம்பலை" (மதுரைக்காஞ்சி. 543 - 544), 'பலவும் எண்ணில குழீ இச், சிரம் சிறிதசைத்தும், சிறகையடித்தும் அந்தியங்காடியின் சந்தம் காட்டி' (மனோன்-2-1-122-124) என்ற அடிகள் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. 6

3715. அரி மலர்ப் பங்கயத்து
அன்னம், எங்கணும்,
'புரிகுழல் புக்க இடம்
புகல்கிலாத யாம்,
திருமுகம் நோக்கலாம்; இறந்து
தீர்தும்' என்று,
எரியினில் புகுவன எனத்
தோன்றும் ஈட்டது;

எங்கணும் - *(அப்பொய்கை) எல்லாப் பக்கத்திலும்;* ***அரிமலர்ப் பங்கயத்து அன்னம் -*** *செந்தாமரை மலர்களில் உள்ள அன்னங்கள்;* ***புரிகுழல் புக்க இடம் -*** *'சுருண்ட கூந்தலையுடைய சீதை சென்ற இடத்தை;* ***புகல்கிலாத யாம் -*** *(அறிந்து) கூற இயலாத நாங்கள்;* ***திரு முகம் நோக்கலம்-*** *இராமபிரானின் அழகிய திருமுகத்தைப் பாரோம்;* ***இறந்து தீர்தும் என்று -*** *இறந்து ஒழிவோம்' என்று;* ***எரியினில் புகுவன என -*** *நெருப்பில் புகுவனபோல;* ***தோன்றும் ஈட்டது -*** *காணப்படும் தன்மை உடையது;*

தமக்கும் சீதைக்கும் தங்குமிடம் தாமரைமலராக விளங்கவும் தம்மால் சீதையிருக்குமிடத்தைக் கண்டறிந்து உரையாமையாகிய குற்றம் தம்மீது இருப்பதாகக் கருதி அன்னங்கள் நெருப்பில் புகுவன போலக் காணப்பட்டன. அன்னங்கள் மீது கவிஞர்தம் கருத்தையேற்றிக் கூறுதலின் இது தற்குறிப்பேற்ற அணியாம். நெருப்பை உவமை கூறியதனால் அரிமலர் எனப்பட்டது. அரி - செம்மை. அலர்ந்த தாமரைக்கு எரியும் நெருப்பு உவமை. "சேறார் சுனைத்தாமரை செந்நீ மலரும்" (திருவாய்மொழி-6-10.2), 'புண்டரிகம் தீ எரிவது போல விரிய' (நளவெண்பா-1-126) என்னும் அடிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. பங்கயம் - பங்கஜம்; சேற்றில் முளைப்பது; புரிகுழல் - அன்மொழித்தொகை 7

acharya.org

3716. **காசு அடை விளங்கிய**
காட்சித்து ஆயினும்,
மாசு அடை பேதைமை
இடை மயக்கலால்,
'ஆசு அடை நல் உணர்வு
அனையது ஆம்' என,
பாசடை வயின்தொறும்
பரந்த பண்பது;

காசு அடை விளங்கிய - *(அப்பொய்கை) அடியில் கிடக்கும் மணிகளைக் காட்டவல்ல;* **காட்சித்து ஆயினும் -** *தெளிந்த தோற்றத்தை உடையதாயினும்;* **மாசு அடை பேதைமை-** *குற்றம் பொருந்திய அஞ்ஞானம்;* **இடை மயக்கலால் -** *இடையே தோன்றி மயக்குவதால்;* **ஆசு அடை நல் உணர்வு -** *குற்றத்தின் வயப்பட்டு மயங்கும் மெய்யறிவு;* **அனையது ஆம் என -***போல்வது என்று சொல்லும்படி;* **பாசடை -** *பசுமையான இலைகள்;* **வயின்தொறும் -** *இடந்தொறும்;* **பரந்த பண்பது -** *பரவி விளங்கும் தன்மையை உடையது.*

மெய்யறிவு தான் மாசற்றதாக இருந்தாலும், முக்குண வயப்பட்டுச் சில போது மாசடைந்து மயக்கமுறுகின்றது. அஞ்ஞானம் இடைஇடையே தோன்றி மெய்யறிவை மயக்குதல்போலத் தெளிவுமிக்க நீரில் தாமரை முதலியவற்றின் பசிய இலைகள் இடை இடையே பரவிப் பொய்கையிலுள்ள பொருள்களை மறைக்கின்றன என்பதாம். உவமை அணி. பொய்கை நீர் தெளிந்த நிலைக்கு நல்லுணர்வும், அந்நீர் தாமரை இலை முதலியவற்றால் மறைப்புண்ட நிலைக்குப்பேதைமையால் மயங்கிய நல் உணர்வும் உவமை. நல்உணர்வு - மெய்யறிவு.பிறப்பு, வீடு பற்றி ஐயம் திரிபின்றித் தெளியும் அறிவு நல் உணர்வாகும்.உண்மையல்லதை உண்மை என மயங்கும் நிலையே பேதைமையாகும்.ஆசடைதல் - பழைய பயிற்சி வயத்தால் புலன்களின் மேல் ஒரோவழி நினைவுசென்று கெடுதல்.

பாசடை - பண்புத்தொகை. "பாசிபடு குட்டத்தின். . . . அகலும் பின் அணுகும்" (சித்தியார் - 8. 39); 'பாசி களைந்து நன்னீர் காணும் நல்லோர், சொல்லுணரின் ஞானம் வந்து தோன்றும் பராபரமே" (தாயுமானவர்- பராபரக் கண்ணி) என்னும் அடிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. *8*

3717. **'களிப் படா மனத்தவன்**
காணின், "கற்பு எனும்
கிளிப் படா மொழியவள்
விழியின் கேள்" என,
துளிப் படா நயனங்கள்
துளிப்பச் சோரும்' என்று,
ஒளிப் படாது, ஆயிடை
ஒளிக்கும் மீனது;

களிப்படா மனத்தவன் - *(சீதையைப் பிரிந்ததால்) மகிழ்ச்சி இல்லாத மனத்தையுடைய இராமன்;* ***காணின் -*** *தம்மைக் கண்டால்;* ***கற்பு எனும் கிளிப்படா மொழியவள் -*** *கற்பின் வடிவமாகத் திகழும் கிளியினிடமும் அமையாத இனிய மொழிகளை உடைய சீதையின்;* ***விழியின் கேள் என -*** *கண்களுக்கு உறவானவை (ஒப்பாவன) என எண்ணி;* ***துளிப்படா நயனங்கள்*** *- முன்னர் ஒருபோதும் நீர் துளிக்காத கண்களில்;* ***துளிப்ப -*** *நீர் துளிக்க;* ***சோரும் என்று -*** *கலங்குவான் என்று;* ***ஒளிப்படாது -*** *வெளிப்படாது;* ***ஆயிடை -*** *அவ்விடத்தில்;* ***ஒளிக்கும் மீனது*** *- மறைந்துகொள்ளும் மீன்களை உடையது.*

கிளியின்மொழி மகளிர் மொழிக்கு இனிமையால் ஒப்புமை ஆயினும், சீதையின் மொழி கிளிமொழியினும் இனிமை பொருந்தியது என்பதால் 'கிளிப்படா மொழியவள்' என்றார். நீரிடை மீன்கள் மறைதல் இயல்பு எனினும், தம்மைக் காணநேரின் இராமபிரானுக்குச் சீதையின் கண்கள் நினைவிற்குவர வருந்துவானாதலின், அதைத்தவிர்க்க மீன்கள் மறைந்து ஒளிவதாகக் கற்பித்துக் கூறியதால் இஃது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணியாம். கற்பின் வடிவமாகச் சீதை திகழும் நிலையைச் சுந்தரகாண்டத்தும் கம்பர் 'கற்பெனும் பெயரதொன்றும் களிநடம் புரியக் கண்டேன்' (6035) என்பர்.

'துளிப்படா நயனங்கள் துளிப்பச் சோரும்' என்றது இராமன் உலகியல் மனிதனாகத் துன்பங்களை அனுபவிப்பான் என்பதைஉணர்த்துகிறது. 9

3718. கழை படு முத்தமும்,
கலுழிக் கார் மத
மழை படு தரளமும்,
மணியும், வாரி, நேர்
இழை படர்ந்தனைய நீர்
அருவி எய்தலால்,
குழை படு முகத்தியர்
கோலம் ஒப்பது;

கழைபடு முத்தமும் - *மூங்கிலிலிருந்து பெறும் முத்துக்களையும்;* ***கலுழிக் கார்மதம்*** *- கலங்கலாகிய கரிய மதநீர்ப் பெருக்கை உடைய;* ***மழைபடு தரளமும்-*** *மேகம் போன்ற யானையின் தந்தத்திலிருந்து தோன்றும் முத்துக்களையும்;* ***மணியும் -*** *(பிற) மணிகளையும்;* ***வாரி*** *- வாரிக்கொண்டு;* ***நேர்இழை படர்ந்தனைய -*** *தக்க அணிகலன்கள் தன்மேல் பரவிப் படிந்தது போன்ற;* ***நீர் அருவி எய்தலால்-*** *மலையருவி வந்து கலத்தலால்;* ***குழைபடு முகத்தியர் -*** *(அப்பொய்கை) காதணிகள் பொருந்திய முகத்தையுடைய மகளிரின்;* ***கோலம் ஒப்பது -*** *ஒப்பனையை ஒத்து விளங்கும்.*

மூங்கிலிடமிருந்தும் யானைத்தந்தத்திடமிருந்தும் கிடைத்த முத்துக்களையும், மணிகளையும் வாரிக் கொணரும் அருவி நீர் தன்னிடத்துச் சேர்வதால், பொய்கையானது மகளிர் முத்தும், மணியும் பூண்டு கோலம் கொள்வதை ஒத்து விளங்கியது. உவமை அணி. மூங்கிலும் யானையும் முத்துப்பிறக்கும் இடங்கள் என்பது கவிமரபு. வெள்ளமானது முத்து, மணி முதலியவற்றை ஈர்த்து வரும் என்பதை ஆற்றுப்படலத்தும் (18) காணலாம். 10

3719. **பொங்கு வெங் கட கரி,**
பொதுவின் ஆடலின், -
கங்குலின், எதிர் பொரு
கலவிப் பூசலில்
அங்கம் நொந்து அலசிய,
விலையின் ஆய் வளை
மங்கையர் வடிவு என, -
வருந்தும் மெய்யது;

பொங்கு வெங்கடகரி - *(அந்நீர்நிலை) மிக்க வெம்மை வாய்ந்த மதநீரையுடைய யானைகள்;* **பொதுவின் ஆடலின் -** *பொதுவாக (நீரில்) மூழ்கித் திளைத்தலால்;* **கங்குலின் எதிர்பொரு -** *இரவுக் காலத்தில் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுச் செய்கின்ற;* **கலவிப் பூசலில்-** *புணர்ச்சிப் போரினால்;* **அங்கம் நொந்து -** *உறுப்புகள் வருந்தி;* **அலசிய-** *சோர்ந்த;* **ஆய்வளை விலையின் மங்கையர் -** *ஆய்ந்தெடுத்த வளையல்களை அணிந்த விலைமகளிரது;* **வடிவு என -** *உடம்பு போல;* **வருந்தும் மெய்யது-** *வருந்தும் வடிவுடையது.*

பொருள் கொடுப்பவர்க்கெல்லாம் தம்மை அளிக்கும் விலைமகளிரை உவமை கூறுதற்கு ஏற்ப, 'பொதுவின் ஆடலின்' எனப்பட்டது. மதயானைகள் பல தனித்தனியே இறங்கித் திளைத்தலால் கலங்கிய பொய்கை, ஆடவர் பலரின் புணர்ச்சிப் போரால் வருந்திய விலைமகளிரின் சோர்ந்து மெலிந்த உடம்பு போன்று காணப்பட்டது: எனவே உவமை அணி. எதிர்ந்து என்னும் வினையெச்சம் பகுதி மாத்திரையாய் நின்றது. அலசுதல் - வருந்திச் சோர்தல்: 'திரு உடம்பு அலச நோற்கின்றான்'(2749)
11

3720. **விண் தொடர் நெடு**
வரைத் தேனும், வேழத்தின்
வண்டு உளர் நறு
மத மழையும் மண்டலால்,
உண்டவர் பெருங் களி
உறலின், ஓதியர்
தொண்டைஅம் கனி இதழ்த்
தோன்றல் சான்றது;

விண்தொடர் நெடுவரை - *விண்ணளாவிய பெரிய மலைகளிலிருந்து;* **தேனும் -** *பெருகிவரும் தேனின் பெருக்கும்;* **வேழத்தின் -** *யானைகளின்;* **வண்டு உளர் -** *வண்டுகள் மொய்க்கும்;* **நறுமத மழையும் -** *மணமுடைய மதநீர்ப்பெருக்கும்;* **மண்டலால் -** *(மிக்குவந்து) நிறைந்ததால்;* **உண்டவர் -** *(பொய்கையின்) நீரைப்பருகியவர்கள்;* **பெருங்களி உறலின்-** *மிக்க களிப்பை அடைவதால்;* **ஓதியர் -** *(அப்பொய்கை) கூந்தலழகுடைய மகளிரின்;* **தொண்டை அம்கனி இதழ் -** *கோவைப்பழம் போன்ற சிவந்த உதடுகள் போல;* **தோன்றல் சான்றது -** *தோன்றல் அமைந்தது.*

மலைத்தேனும் மதநீர்ப்பெருக்கும் பொய்கையில் வந்து கலந்துவிடுவதால் அப்பொய்கைநீர் உண்டவர்க்குக் களிப்பைத் தந்தது. அதனால் உண்டவர்க்குக் (முத்தமிடுவார்க்குக்)களிப்பைத்தரும் மகளிர் இதழ்களை ஒத்து விளங்கியது பொய்கை - உவமை; மகளிர் இதழ்க்குத் தொண்டைக்கனி உவமை; எனவே உவமையணி. 'விண்தொடர் நெடுவரை'- உயர்வு நவிற்சி அணியாகும்; வரை - இருமடி ஆகுபெயர். 12

3721. ஆரியம் முதலிய பதினெண் பாடையில்
பூரியர் ஒரு வழிப் புகுந்தது ஆம் என,
ஓர்கில கிளவிகள் ஒன்றோடு ஒப்பு இல,
சோர்வு இல, விளம்பு புள் துவன்றுகின்றது;

ஆரியம் முதலிய - வடமொழி முதலான; **பதினெண் பாடையில் -** பதினெட்டு மொழிகளில்; **பூரியர்-** புலமை இல்லாத புல்லறிவாளர்; **ஒருவழி-** ஓரிடத்தில்; **புகுந்தது ஆம் என -** கூடி ஆரவாரிப்பது போல; **ஓர்கில கிளவிகள் -** (இன்ன பறவையின் குரல் என) ஆராய்ந்து அறிதற்கியலாத ஒலிகள்; **ஒன்றோடு ஒப்பு இல-** ஒன்றோடொன்று தொடர்பு இல்லாதவனாய்; **சோர்வு இல விளம்பும் -** ஓய்தலின்றி ஒலிக்கும்; **புள் துவன்றுகின்றது -** பறவைகள் நெருங்கியிருக்கப் பெற்றது. (அப்பொய்கை).

ஆரியம் முதலிய மொழிகளில் புலமை இல்லாதவர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து எவர்க்கும் புரியாத வகையில் ஆரவாரிப்பது போலப் பல்வேறு பறவைகள் பொய்கையில் ஒருங்கிருந்து பிரித்து உணர முடியாத வகையில் ஓய்வில்லாது ஒலித்தன; உவமை அணி; பல பறவைகளின் குரல் தெளிவாகப் பிரித்து அறிய முடியாது இருப்பதால், பலபகுதிகளிலிருந்து பல மொழி பேசுவோரின் ஆரவாரத்தை உவமையாக்கினார். ஆரியம் - வடமொழி; பாடை - பாஷா என்னும் வட சொல்லின் திரிபு; கிளவி - பேச்சு - ஒலி; விளம்புதல் - பேசுதல்- ஒலித்தல்; புள் - பறவை. பறவைகளின் ஒலிகளுக்கு மொழிகள் ஒலிகள்(சீவக 93) பூரியர் - தம்மைப் பெரியராய்க் கருதும் அற்பர். 'சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து' என்பது குறள் (978) 13

3722. தான் உயிர் உறத்
தனி தழுவும் பேடையை,
ஊன் உயிர் பிரிந்தென,
பிரிந்த ஓதிமம்,
வான் அரமகளிர்தம்
வயங்கு நூபுரத்
தேன் உகு மழலையைச்
செவியின் ஓர்ப்பது;

தான் உயிர்உற - தன்னை உயிர்போல (நினைத்து); **தனி தழுவும் பேடையை -** சிறப்பாகத் தழுவிக் கொள்ளும் பெண் அன்னத்தை; **ஊன் உயிர் பிரிந்தென-** உடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்தாற்போல; **பிரிந்த ஓதிமம் -** பிரிந்த ஆண் அன்னம்; **வான் அரமகளிர்தம் -** (நீராட வரும்) தேவ மகளிரின்; **வயங்கு நூபுரம் -** விளங்குகின்ற காற் சிலம்பணிகளின்; **தேன் உகு மழலையை -** தேன் போன்ற இனிய ஓசையை; **செவியின்**

ஓர்ப்பது - (தன் பெடையின் குரல் என்று) செவி கொண்டு கூர்ந்து கேட்பதற்கு (அப்பொய்கை) இடமாயது.

பெண் அன்னத்தைப் பிரிந்த சேவல் அன்னம் பொய்கையில் நீராடவரும் தெய்வமங்கையரின் சிலம்பொலியைத் தனது பெடையின் குரலென மயங்கிக் கேட்கும் என்பது கருத்து. மயக்க அணி. சீதையைப் பிரிந்த இராமனும் அவளை நினைவு படுத்தக்கூடிய குரலைக் கேட்கின் மயங்குவதை இக்காட்சி குறிப்பாக உணர்த்துகிறது.

தான் என்றது சேவல் அன்னத்தினை; ஊன் - தசை - உடம்பிற்கு ஆகுபெயர்; நூபுரம் - சிலம்பு; மழலை - இனிய மெல்லோசை; ஓர்த்தல் - நுணித்தறிதல்; அன்பில் சிறந்தது அன்னப்பறவை 'ஆதரம் பெருகுகின்ற அன்பினால் அன்ன மொத்தும்' (சீவக. 189) என்ற அடிகளைக் காண்க. அன்னத்தின் ஒலிக்கு மகளிர் சிலம்பொலி உவமையாதல் 'அரங்கின் ஆடுவார் சிலம்பின் அன்னம் நின்று இரங்கு வார்புனல் சரயு' என முன்னரும் (335) கவிஞர் கூறியுள்ளார். 14

3723. ஈறு இடல் அரிய மால் வரை
நின்று ஈர்த்து இழி
ஆறு இடு விரை அகில்
ஆரம் ஆதிய
ஊறிட, ஒள் நகர்
உரைத்த ஒண் தளச்
சேறு இடு பரணியின்
திகழும் தேசது.

ஈறு இடல் அரிய - (அப்பொய்கை) எல்லை கூற இயலாத; **மால்வரை நின்று** - பெரிய மலையிலிருந்து; **ஈர்த்து இழி** - இழுத்துக் கொண்டு இறங்கிவரும்; **ஆறு இடு** - அருவிகள் இட்ட; **விரை அகில்** - மணம் மிக்க அகில்; **ஆரம் ஆதிய** - சந்தனம் முதலிய (வாசனை மரங்கள்); **ஊறிட** - (நீரில்) ஊறப்பெறுதலால்; **ஒள்நகர் உரைத்த** - செல்வம் மிக்க நகரமக்கள் அரைத்த; **ஒண்தளச்சேறு** - ஒள்ளிய சந்தனக்குழம்பை; **இடு பரணியின்** - இட்டு நிரப்பிய சந்தனக்கிண்ணம் போன்று; **திகழும் தேசது** - விளங்கும் ஒளியுடையது.

மலை அருவிகளால் கொண்டுவரப்பட்ட மரங்கள் தேய்ந்து ஊறியதால் அப்பொய்கை கலவைச்சந்தனம் கூட்டி வைத்திருக்கும் கிண்ணத்தை ஒத்து விளங்கியது; இஃது உவமை அணி. பொய்கைக்குப் பரணியும், அதிலுள்ள மரங்களின் தேய்வையால் குழம்பிய நீர்க்குச் சந்தனக் குழம்பும் உவமைகளாம். நகரத்திற்கு உரிய சந்தனம் என்பதால் 'ஒள்நகர் உரைத்த' எனப்பட்டது. செல்வமுடைய நகரமக்களே சந்தனம் முதலிய மணப்பொருள்களைக் கொண்டு இன்பம் நுகர்வர்.

பரணி - சந்தனக் கிண்ணம்; நகர் - இடவாகுபெயர். தளம் - சீதளம் என்பதன் முதல் குறை, ''வெண்டளக் கலவைச்சேறு' என்பது நாட்டு வருணனை.(43)
15

acharya.org

பொய்கையில் நிகழும் செயல்கள்

கலித்துறை

3724. நவ்வி நோக்கியர் இதழ் நிகர்
குமுதத்து நறுந் தேன்வவ்வு மாந்தரின் களி
மயக்கு உறுவன, மகரம்;
எவ்வம் ஓங்கிய இறப்பொடு பிறப்பு
இவை என்ன,
கவ்வு மீனொடு முழுகின,
எழுவன, கரண்டம்.

மகரம் - (அப்பொய்கையிலுள்ள) மீன்கள்; **நவ்வி நோக்கியர் -** மான் நோக்குப்போலும் பார்வையை உடைய மகளிரின்; **இதழ் நிகர்-** இதழ்போன்ற; **குமுதத்து நறுந்தேன் -** செவ்வாம்பல் மலர்களிலுள்ள நல்ல தேனை; **வவ்வு மாந்தரின் -** குடித்து, (மகளிர் இதழ் அமுதம்பருகிய) ஆடவர் போல; **களிமயக்கு உறுவன -** களிப்பால் மயக்கம் அடைவனவாயின; **கரண்டம் -** நீர்க்காக்கைகள்; **எவ்வம் ஓங்கிய -** துன்பம் நிறைந்த; **இறப்பொடு பிறப்பு -** இறப்பும் பிறப்பும்; **இவை என்ன -** இத்தன்மையன என உணர்த்த; **கவ்வு மீனொடு -** வாயில் கவ்விய மீன்களோடு; **முழுகின எழுவன -** நீரில் முழுகி எழுவனவாயின.

பொய்கையில் மீன்கள், மகளிர் இதழ் பருகிக் களிப்படையும் ஆடவர் போன்று ஆம்பல் மலர்களிலுள்ள தேனை உண்டு மயங்கின. நீர்க்காக்கைகள் மாறிவரும் இறப்பையும் பிறப்பையும் உணர்த்துவன போல அடிக்கடி நீரில் மூழ்கி எழுவனவாய் உள்ளன. பாடலின் முன் இரண்டடியில் உவமை அணியும் பின்னிரண்டு அடிகளில் நீர்க்காக்கைகளின் இயல்பான செயலில் கவிஞன் தன் கருத்தை ஏற்றிக் கூறுவதால் தற்குறிப்பேற்ற அணியும் அமைந்துள்ளன. நீர்க்காக்கைகள் தம் செய்கையால் பிறப்பு. இறப்பின் தத்துவத்தைக் கூட உணர்த்தியதால் காட்சி அணி எனினும் அமையும். 'பிறந்தோர் உறுவது பெருகிய துன்பம்' (மணி - 2. 64); 'ஆதலும் அழிவும் எல்லாம் அவை பொருட்கு இயல்புகண்டாய்' (சிந்தா - 269) என்பன காண்க. நவ்வி - மான்; வவ்வுதல் - கவர்தல்; எவ்வம் - துன்பம்; மகரம் - மீன்; கரண்டம் - காரண்டவம்; வடமொழி - இறப்பொடு என்பதில் ஒடு எண்ணுப்பொருளிலும், மீனொடு என்பதில் ஒடு உடனிகழ்ச்சிப் பொருளிலும் வந்துள்ளன. மகரம், கரண்டம் என்பன பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்கள். 16

3725. கவள யானை அன்னாற்கு, 'அந்தக்
கடி நறுங் கமலத் -
தவளை ஈகிலம்; ஆவது செய்தும்'
என்று அருளால்,
திவள அன்னங்கள் திரு நடை
காட்டுவ; செங் கண்
குவளை காட்டுவ; துவர் இதழ்
காட்டுவ குமுதம்.

கவள யானை அன்னாற்கு - கவளங் கவளமாக உண்ணும் இயல்புடைய யானையை ஒத்த இராமபிரானுக்கு; ***அந்தக் கடிநறும் கமலத்தவளை*** - அந்த மணம்மிக்க செந்தாமரை மலரிலுள்ள திருமகளை (சீதையை); ***ஈகிலம்*** - கொண்டு வந்து சேர்க்கும் திறமை இல்லோம்; ***ஆவது செய்தும்*** - (எனினும்) இயன்ற உதவியைச் செய்வோம் என்று; ***அருளால்*** - இரக்கத்தால்; ***அன்னங்கள்*** - (அப் பொய்கையில் உள்ள) அன்னங்கள்; ***திவள*** - துவளும்படியாக; ***திரு நடை காட்டுவ*** - (சீதையின்) நடையழகைக் காட்டுவனவாயின; ***குவளை*** - குவளை மலர்கள்; ***செங்கண் காட்டுவ*** - செவ்விய கண்களின் அழகைக் காட்டுவனவாயின; ***குமுதம்*** - குமுதமலர்கள்; ***துவர் இதழ் காட்டுவ*** - செந்நிறம் வாய்ந்த இதழின் அழகைக் காட்டுவனவாயின.

சீதையைக் கொண்டு வந்து சேர்க்கும் திறன் இல்லாததால், இயன்ற உதவியைச் செய்வோம் எனக்கருதி அன்னங்கள் சீதையின் நடையழகையும், குவளை விழியழகையும், குமுதம் இதழழகையும் காட்டின.

யானை அன்னான் - இராமன். கம்பீரமான தோற்றம், நடை, வலிமை பற்றி யானை உவமையாயிற்று. திருமகளே சீதையாக அவதரித்ததால் 'கமலத்தவள்' எனப்பட்டனள். "போதினை வெறுத்து அரசர் பொன்மனை புகுந்தாள்" என்றார் முன்னரும். (1151) கவளம் : வாயளவு கொண்ட உணவுத்திரள். பாடல் தற்குறிப்பேற்ற அணி.
17

3726. பெய் கலன்களின் இலங்கு
ஒளி மருங்கொடு பிறழ,
வைகலும் புனல் குடைபவர்
வான் அரமகளிர்;
செய்கை அன்னங்கள் ஏந்திய
சேடியர் என்னப்
பொய்கை அன்னங்கள் ஏந்திய பூங்
கொம்பர் பொலிவ.

பெய்கலன்களின் இலங்கு ஒளி - தான் அணிந்திருந்த அணிகலன்களின் விளங்குகின்ற ஒளியானது; ***மருங்கொடு பிறழ*** - எல்லாப்பக்கங்களிலும் ஒளி வீச; ***வைகலும் புனல்குடைபவர்*** - நாள்தொறும் புனலில் துளைந்து நீராடுபவாகளாகிய; ***வாள் அர மகளிர்*** - தேவ மகளிரின்; ***செய்கை அன்னங்கள்*** - (விளையாடுவதற்காகச்) செய்யப்பட்ட செய்கை அன்னங்களை; ***ஏந்திய சேடியர் என்ன*** - கைகளில் ஏந்தி நிற்கும் தோழியர் போல; ***பொய்கை அன்னங்கள்*** - பொய்கையிலுள்ள அன்னங்களை; ***ஏந்திய பூங்கொம்பர்*** - ஏந்தி நிற்கின்ற மலர்க்கொம்புகள்; ***பொலிவ*** - விளங்கின.

தேவமகளிர் புனலில் குடைந்து ஆடியதால் அஞ்சி பொய்கை அன்னங்கள் அஞ்சி எழுந்து அருகில் உள்ள மலர்க்கொம்புகளில் தங்கின. அதனால் செயற்கை அன்னங்களைக் கையில் ஏந்திய தேவமகளிரின் தோழியர்போல மலர்க்கொம்புகள் காட்சி அளித்தன. பொய்கை அன்னத்திற்குச் செய்கை அன்னமும் கரையிலுள்ள மலர்க்கொம்புகளுக்கு தோழியரும் ஒப்பு. இஃது உவமை அணியாம்.

பெய்தல் -அணிதல்; கலன்கள் - அணிகலன்; செய்கை அன்னம் - செயற்கை அன்னம் - விளையாடுதற்குரிய பதுமை; வானரமகளிர் நாள்தொறும் வந்து நீராடுவர் என்றதனால் பம்பையின் பெருமைபுனலாம். 18

3727. **ஏலும் நீர் நிழல், இடை**
இடை எறித்தலின், படிகம்
போலும் வார் புனல் புகுந்துளவாம்
எனப் பொங்கி,
ஆலும் மீன் கணம் அஞ்சின
அலம்வர, வஞ்சிக்
கூல மா மரத்து, இருஞ் சிறை
புலர்த்துவ - குரண்டம்.

ஏலும் நீர் - பொருந்திய நீரில்; **நிழல் இடை இடை எறித்தலின்** - (மரங்களிலுள்ள கொக்குகளின்) நிழல் இடையிடையே விளங்குதலாலே; **படிகம் போலும் வார்புனல்** - பளிங்கு போன்று விளங்கும் மிக்க நீரினுள்; **புகுந்துளவாம் என** - (கொக்குகள் தம்மை உண்ணப்) புகுந்துள்ளன என்று எண்ணி; **பொங்கி ஆலும் மீன்கணம்** - (இயல்பாகத்) துள்ளி விளையாடும் மீன் கூட்டங்கள்; **அஞ்சின அலம்வர** - அஞ்சி வருத்தமடையுமாறு; **குரண்டம்** - கொக்குகள்; **வஞ்சிக் கூலமா மரத்து** - கரையிலுள்ள பெரிய வஞ்சி மரத்திடை; **இருஞ்சிறை புலர்த்துவ** - (தம்) பெரிய சிறகுகளை உலர்த்திக் கொண்டிருப்பனவாயின.

கரையருகே உள்ள மரங்களில் கொக்குகள் தம் சிறகுகளை உலர்த்திக் கொண்டிருக்க, அவற்றின் நிழல் நீரில்பட, அந்நிழலைக்கண்ட மீன்கள் தம்மை உண்பதற்காக நீரினுள் கொக்குகள் புகுந்துவிட்டன என்றெண்ணி மயங்கின என்பதாம்; மயக்க அணி.

தெளிவுடைமை பற்றிப் பளிங்குபோலும் புனல் என்றார். குரண்டம் - கொக்கு; கூலம் - கரை; வஞ்சி - மரவகையுள் ஒன்று. 19

3728. **அங்கு ஓர் பாகத்தில், அஞ்சனமணி**
நிழல் அடைய,
பங்கு பெற்று ஒளிர் பதுமராகத்து
ஒளி பாய,
கங்குலும் பகலும் மெனப்
பொலிவன கமலம்;
மங்கைமார் தட முலை எனப்
பொலிவன, வாளம்.

அங்கு ஓர் பாகத்தில் - அப்பொய்கைக் கரையின் ஒரு பக்கத்தில்; **அஞ்சன மணி நிழல் அடைய** - நீலமணியின் ஒளி படிவதாலும்; **பங்கு பெற்ற ஒளிர் பதுமராகத்து ஒளி பாய** - மற்றொரு பகுதியில்

பதுமராகத்தின் ஒளி பாய்வதாலும்; **கமலம் -** தாமரை மலர்கள்; **கங்குலும் பகலும் எனப் பொலிவன -** இரவு போலவும் பகல் போலவும் (ஒரே சமயத்தில்) அழகுடன் விளங்கின; **வாளம் -** இணையாக உள்ள சக்கரவாகப் பறவைகள்; **மங்கையர் தடமுலை எனப் பொலிவன -** பெண்களின் பெரிய தனங்களைப் போல அழகுபெற்றன.

இருளில் குவிவதும், ஒளியில் மலர்வதும் தாமரையின் இயல்பு; நீல மணியின் காரொளி படும் பகுதியில் குவிந்தும், பதுமராகத்தின் செவ்வொளி படும் பகுதியில் மலர்ந்தும் தாமரைகள் விளங்கின என்கிறார். இணை பிரியாத் தன்மை கொண்ட சக்கரவாகப் பறவைகள் மகளிர் மார்பகம் போலப் பொலிந்தன என்கிறார்.

பகலும்மென - விரித்தல் விகாரம். 20

3729. **வலி நடத்திய வாள் என**
வாளைகள் பாய,
ஒலி நடத்திய திரைதொறும்
உகள்வன, நீர்நாய்
கலிநடக் கழைக் கண்ணுளர்
என நடம் கவின,
பொலிவு உடைத்து என,
தேரைகள் புகழ்வனபோலும்.

வலி நடத்திய வாள் என- வலிமையோடு வீசிய வாளாயுதம் போன்று; **வாளைகள் பாய-** (அப்பொய்கையில்) வாளை மீன்கள் பாய்ந்து செல்ல; **ஒலி நடத்திய திரைதொறும்-** ஒலித்துக் கொண்டு செல்வதாகிய அலைகளிடையே; **உகள்வன நீர்நாள்** - உருண்டு செல்வனவாகிய நீர் நாய்கள்; **கலி நட -** (சதங்கை) ஒலிக்கும் நடையுடைய; **கழைக் கண்ணுளர் என -** கழைக்கூத்தாடிகள் போல; **நடம் கவின -** (அவ்வாளைமீன்களின் மேல்) நடனத்தை அழகியதாகச் செய்ய; **தேரைகள் -** அதைக்கண்ட) தவளைகள்; **பொலியுடைத்தென** -நடனம் நன்றாய் இருக்கின்றதென; **புகழ்வன போலும்-** புகழ்ந்து பேசுவன போன்றன.

வாளைகள் பாய்தலும் நீர்நாய்கள் அலைகளிடையே உருண்டு செல்லுதலும், தவளைகள் ஒலித்தலும் ஆகிய நிகழ்ச்சிகளால் பொய்கை, கழைக்கூத்து நடைபெறும் இடம்போல் விளங்கிற்று. அலை கயிற்றுவடமாகவும், நீர்நாய்கள் கயிற்றின் மேல் நடக்கும் கழைக்கூத்தாடிகளாகவும், வாளை பாய்தல் கழைக்கூத்தாடிகள் வீசும் வாளின் வீச்சாகவும், தவளைகளின் ஒலி பாராட்டுரையாகவும் கற்பனை செய்யப்பட்டன. தவளையின் ஒலி பாராட்டுரையாகத் தோன்றியது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். வாளை பாய்தலுக்கு வாள் வீச்சு உவமையாதல் 'வாளென வாளை பாய்வன' (1180) 'வாளென வாளைபாய' (2583) எனச் சிந்தாமணியும் 'வாளை வாளிற் பிறழ' (390) என நற்றிணையும் உரைப்பதில்காண்க. 21

சீதையின் நினைவால் இராமன் புலம்பல்

3730. ***அன்னது ஆகிய அகன் புனல்***
பொய்கையை அணுகி,
கன்னி அன்னமும் கமலமும்
முதலிய கண்டான்;
தன்னின் நீங்கிய தளிரியற்கு
உருகினன் தளர்வான்,
உன்னும் நல் உணர்வு
ஒடுங்கிட, புலம்புதலுற்றான்:

அன்னது ஆகிய - *அத்தன்மையுடையதான;* ***அகன்புனல் பொய்கையை*** - *மிக்க நீரைஉடைய பொய்கையை;* ***அணுகி*** - *நெருங்கி;* ***கன்னி அன்னமும்*** - *இளமையான அன்னங்கள்;* ***கமலமும் முதலிய*** - *தாமரை மலர்கள் முதலானவற்றையும்;* ***கண்டான்*** - *(இராமன்) கண்டு;* ***தன்னின் நீங்கிய*** - *தன்னைப் பிரிந்து சென்ற;* ***தளிர் இயற்கு*** - *இளந்தளிர் போன்ற மென்மையை உடைய சீதை பொருட்டு;* ***உருகினன் தளர்வான்*** - *மனம் உருகி வருந்துபவனாய்;* ***உன்னும் நல் உணர்வு*** - *ஆராய்ந்தறிதற்கு உரிய நல்லறிவு;* ***ஒடுங்கிட*** - *ஒடுங்கிவிட;* ***புலம்புதல் உற்றான்*** - *புலம்பத் தொடங்கினான்.*

அன்னமும் கமலமும் சீதையின் நடையழகையும், முகப்பொலிவினையும் நினைவுபடுத்தியதால் இராமன் புலம்பத் தொடங்கினான். அன்னமும் கமலமும் கொண்டு நடை, முகம் கூறிய கவிஞர் அவளது பிற உறுப்புக்களை நினைவுபடுத்தும் குவளை, கொடி முதலியவற்றை 'முதலிய' என்றதால் பெறவைத்தார். இராமபிரான் திருமாலின் அவதாரமாக இருந்தும் மானிடப் பிறவியை ஏற்றதால் இவ்வாறு புலம்பலானான் என்க. தளிரியல் - உவமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை; முதலிய - பலவின்பால் பெயர். *22*

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

3731. ***'வரிஆர் மணிக் கால் வாளமே! மட***
அன்னங்காள்! எனை நீங்கத்
தரியாள் நடந்தாள்; இல்லளேல்
தளர்ந்த போதும் தகவேயோ?
எரியாநின்ற ஆர் உயிருக்கு இரங்கினால்,
ஈது இசை அன்றோ?
பிரியாது இருந்தேற்கு ஒரு மாற்றம் பேசின்,
பூசல் பெரிது ஆமோ?

வரி ஆர் - *வரிகள் பொருந்திய;* ***மணிக்கால் வாளமே*** - *அழகிய கால்களை உடைய சக்கரவாகப் பறவைகளே!;* ***மட அன்னங்காள்*** - *இளமையான அன்னங்களே!;* ***என்னை நீங்கத் தரியாள்*** - *என்னை*

விட்டுப் பிரிந்திருக்க ஆற்றாதவளாகிய சீதை; ***நடந்தாள்*** - *பிரிந்தாள்;* ***இல்லளேள்*** - *இங்கில்லை என்பதை உணர்ந்தும்;* ***தளர்ந்த போதும்*** - *பிரிவால் நான் வருந்துகின்ற சமயத்தும்;* ***தகவேயோ*** - *(நீங்கள் இரங்காமலிருப்பது) தகுதி தானா?* ***எரியா நின்ற***

***ஆருயிர்க்கு** - பிரிவால் வாடுகின்ற எனது அரிய உயிர்க்கு; **இரங்கினால்** - இரக்கம் காட்டுவீராயின்; **ஈது இசை அன்றோ** - இஃது உங்கட்குப் புகழை அன்றோ தரும்? **பிரியாது இருந்தேற்கு** - இதுகாறும் சீதையைப் பிரியாதிருந்த எனக்கு; **ஒரு மாற்றம் பேசின்** - (ஆறுதலாக) ஒரு வார்த்தை பேசினால்; **பூசல் பெரிது ஆமோ** - (உங்களுக்கு அதனால்) பெரிய பொல்லாங்கு உண்டாகுமோ?*

சீதை அருகில் இருந்தால் அவள் உறுப்புகட்குத் தோற்ற சக்கரவாகப் பறவைகளும், அன்னங்களும் இராமன் முன் தோன்றத் தயங்கலாம்; அவள் இப்பொழுது அருகில் இல்லாததால் இராமன் முன்னர் வரத் தயங்க வேண்டுவதில்லை. நேரில் வந்து ஆறுதல் கூறி உதவலாம் என்றபடி.

'நாளங்கொள் நளினப் பள்ளி நயனங்கள் அமையநேமி வாளங்கள் உறைவ கண்டு மங்கைதன் கொங்கை நோக்கும் (2735)

என்றும், 'ஓதிமம் ஒதுங்கக்கண்ட உத்தமன் உழையள் ஆகும். சீதை தன் நடையை நோக்கிச் சிறியதோர் முறுவல் செய்தான்" (2739) என்றும் சூர்ப்பணகைப் படலத்தில் சக்கரவாகப் பறவையும் அன்னமும் முறையே சீதையின் தனத்திற்கும் தோற்றொளித்து ஓடுவதை குறிப்பதைக் காண்க. 23

3732. 'வண்ண நறுந் தாமரை மலரும்,
வாசக் குவளை நாள்மலரும்,
புண்ணின் எரியும் ஒரு நெஞ்சம் பொதியும்
மருந்தின், தரும் பொய்காய்!
கண்ணும் முகமும் காட்டுவாய்;
வடிவும் ஒருகால் காட்டாயோ?
ஒண்ணும் என்னின், அஃது
உதவாது, உலோவினாரும் உயர்ந்தாரோ?'

*__வண்ண நறுந்தாமரை மலரும்__ - அழகிய மணம் மிக்க தாமரை மலர்களையும்; **வாசக் குவளை நாள் மலரும்** - வாசனை பொருந்திய அன்றலர்ந்த குவளை மலர்களையும்; **புண்ணின் எரியும்** - புண்போல் எரிகின்ற; **ஒரு நெஞ்சம்** - (சீதையின் பிரிவால்) தனிமையுற்றுக் கலங்கும் நெஞ்சிற்கு; **பொதியும் மருந்தின்**- மேலே தடவுகின்ற மருந்து போல; **தரும் பொய்காய்** - காட்டுகின்ற பொய்கையே! **கண்ணும் முகமும்** - (சீதையின்) கண்களையும் முகத்தையும்; **காட்டுவாய்** - காட்டுகின்ற நீ; **வடிவும் ஒருகால் காட்டாயோ** -அவள் முழுவடிவத்தையும் ஒருமுறையேனும் காட்டமாட்டாயா? **ஒண்ணும் என்னின்** - தம்மால் உதவ இயலுமாயின்; **அஃது உதவாது** - அவ்வுதவியைச் செய்யாமல்; **உலோவினாரும் உயர்ந்தாரோ** - உலோபம் செய்பவர்களும் உயர்ந்தவர்கள் ஆவரோ? (ஆகார்).*

பொய்கையில் மலர்ந்துள்ள தாமரையும் குவளையும் பிராட்டியின் கண் போல் இருந்ததால் இராமனின் புண்பட்ட நெஞ்சிற்கு மருந்து போலாகிச் சிறிது துன்பமாற்றின. கண்ணையும் முகத்தையும் காட்டுகின்ற பொய்கை முழு வடிவையும் காட்ட வேண்டும் என வேண்டினான். தாமரை மலர், குவளை மலர் என்று உவமானப் பொருள்களைக் கூறியதற்கேற்ப, முகமும் கண்ணும் என்னாது, கண்ணும் முகமும்

எனக் கூறியது எதிர்நிரல்நிறை அணியாகும். உலோவினோர்- விணையாலணையும் பெயர்; ஓகாரம் எதிர்மறை. "உளப்பரும் பிணிப்பறா உலோபம் ஒன்றுமே அளப்பருங்குணங்களை அழிக்கும்" (363) என்பதால் உலோபிகள் உயர்ந்தோர் ஆகார் என்பது புலனாகும். 24

3733. **விரிந்த குவளை, சேதாம்பல், விரை மென்**
கமலம், கொடி வள்ளை,
தரங்கம், கெண்டை, வரால், ஆமை
என்று இத்தகையதமை நோக்கி,
'மருந்தின் அனையாள் அவயவங்கள் அவை
நிற் கண்டேன்; வல் அரக்கன்,
அருந்தி அகல்வான் சிந்தினவோ? ஆவி!
உரைத்திஆம் அன்றே! '

விரிந்த குவளை - *மலர்ந்த கருங்குவளை மலர்களும்;* **சேதாம் பல்**- *செவ்வாம்பல் மலர்களும்;* **விரைமென் கமலம்** - *மணம்மிக்க மென்மையான தாமரை மலர்களும்;* **கொடி வள்ளை -** *வள்ளைக் கொடியின் இலைகளும்;* **தரங்கம் -** *அலைகளும்;* **கெண்டை -** *கெண்டைமீன்களும்;* **வரால் -** *வரால் மீன்களும்;* **ஆமை -** *ஆமைகளும்;* **என்று இத்தகையதமை** - *என்னும் இத்தன்மையானவாகிய பொருள்களை;* **நோக்கி -** *(இராமன்) பார்த்து;* **ஆவி-** *பொய்கையோ!;* **மருந்தின் அனையாள் -** *அமுதம் போன்ற சீதையின்;* **அவயவங்கள்** - *(கண், வாய், முகம், காது, வயிற்று, மடிப்பு, கணைக்கால், புறவடி ஆகிய) உறுப்புகளை;* **நின் கண்டேன் -** *உன்னிடத்துப் பார்த்தேன்;* **அவை -** *அவ்வுறுப்புகள்;* **வல்லரக்கன் -** *கொடிய அரக்கனாகிய இராவணன்;* **அருந்தி -** *உண்டு;* **அகல்வான் -** *(பரந்த ஆகாயத்தில்) செல்கையில்;* **சிந்தினவோ** - *சிந்தினவைகளோ?* **உரைத்தி -** *உரைப்பாயாக.* **(ஆம், அன்று, ஏ -** *அசைகள்.)*

குவளை, ஆம்பல், கமலம், வள்ளை, அலை, கெண்டைமீன், வரால்மீன், ஆமை என்பன முறையே கண், வாய், முகம், காது, வயிற்றுமடிப்பு, கணைக்கால், புறஅடிக்கு உவமையாயின. கொடியும் வள்ளையும் என இரண்டாகக் கொள்ளின் கொடியால் இடையும் வள்ளையால் காதும் குறிக்கப்படும். பொய்கை மலர்களைப் பெண்கள் உறுப்புகளுக்குச் சொல்வதைப் "பைங்குவளைக் கார்மலரால்" (திருவெம்பாவை 13) என்ற அடியும் உணர்த்தும். குவளை முதலியவற்றைச் சீதையின் உறுப்புகளாக மயங்கினன் என்பதால் மயக்க அணி. குவளை முதலியவற்றை அரக்கன் உண்கையில் சிந்திய சீதையின் அவயவங்களாகக் கருதினன் என்பதால் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சீதையின் அருமை பற்றி 'மருந்தின் அனையாள்' என்றார். 25

3734. **'ஓடாநின்றகளி மயிலே! சாயற்கு**
ஒதுங்கி, உள் அழிந்து,
கூடாதாரின் திரிகின்ற நீயும்,
ஆகம் குளிர்ந்தாயோ?
தேடாநின்ற என் உயிரைத் தெரியக்
கண்டாய்; சிந்தை உவந்து

**ஆடாநின்றாய்; ஆயிரம் கண் உடையாய்க்கு
ஒளிக்குமாறு உண்டோ?**

ஓடாநின்ற களிமயிலே - ஓடி மகிழ்கின்ற மயிலே! **சாயற்கு ஒதுங்கி** - (சீதையின்) சாயலுக்குத் தோற்று; **உள் அழிந்து** - மனம் வருந்தி; **கூடாதாரின்** - பகைவரைப்போல; **திரிகின்ற நீயும் -** திரிகின்ற நீயும்; **ஆகம் குளிர்ந்தாயோ** - (இப்போது சீதை இல்லாமை பற்றி) மனம் குளிர்ந்தனையோ? **தேடா நின்ற என் உயிரை -** தேடிக்கொண்டிருக்கும் என் உயிர்போன்ற சீதையை; **தெரியக் கண்டாய் -** (முன்பு) கண்ணாரக் கண்டிருப்பாய்; **சிந்தை உவந்து ஆடா நின்றாய்** - (எனினும் இப்போது என் நிலைகண்டு மனமிரங்காது) மனம் மகிழ்ந்து ஆடுகின்றாய்; **ஆயிரம்கண் உடையாய்க்கு-** ஆயிரம் கண்களை உடைய உனக்கு; **ஒளிக்கும் ஆறு உண்டோ? -** (தெரியாமல்) மறையும் வழியும் உண்டோ? (இல்லை).

ஒதுங்குதல் - தோல்வியுறுதல்; கண் - பீலிக்கண்கள். ஆயிரம் என்றது பல என்னும் பொருளைத் தந்தது. இயற்கையில் மயில் மகிழ்ந்து ஆடுதற்குச் சீதை பிரிந்து போனதை அறிந்தும் இரங்காது மகிழ்ந்ததாகக் கூறியது தற்குறிப்பேற்ற அணியாம். "நாணின தொகுபீலி கோலின நடம் ஆடல், பூணியல் நின சாயல் பொலிவது பல கண்ணின் காணிய எனல் ஆகும். களிமயில் - இவை காணாய்" (2002) என்ற அடிகளை ஒப்புநோக்குக. 26

**3735. 'அடையீர்எனினும் ஒரு மாற்றம் அறிந்தது
உரையீர்; - அன்னத்தின்
பெடையீர்! - ஒன்றும் பேசீரோ?
பிழையாதேற்குப் பிழைத்தீரோ?
நடை நீர் அழியச் செய்தாரே நடு
இலாதார்; நனி அவரோடு
உடையீர் பகைதான்; உமை நோக்கி
உவக்கின்றேனை முனிவீரோ?**

அன்னத்தின் பெடையீர் - பெண் அன்னங்களே! **அடையீர் எனினும்-** என்னிடத்து வரமாட்டீராயினும்; **ஒரு மாற்றம் அறிந்தது உரையீர் -** (சீதையைப்பற்றி) நீங்கள் அறிந்ததொரு வார்த்தையாயினும் சொல்லுங்கள்; **ஒன்றும் பேசீரோ -** (என்னிடம்) ஒன்றும் பேச மாட்டீர்களோ?; **பிழையாதேற்கு** - உங்களுக்கு ஒரு குற்றமும் புரியாத

எனக்கு; **பிழைத்தீரோ -** பிழை செய்வீர்களோ?; **நடு இலாதார் -** இடையில்லாத சீதாபிராட்டியாரே; **நடை நீர் அழியச் செய்தாரே** - நீங்கள் நடையழகில் தோல்வியடையுமாறு செய்தார்; **அவரோடு தான் நனி பகை உடையீர்** - அவரோடுதான் நீங்கள் மிக்க பகைமை உடையவர் ஆவீர்; **உமை நோக்கி உவக்கின்றேனை -** உங்களை நோக்கி (உங்கள் நடை சீதை நடையை ஒக்கும் என்றெண்ணி) மகிழ்கின்ற என்னை; **முனிவீரோ -** வெறுப்பீர்களோ?

மாற்றம் - சொல்; நடை - நடையழகு.

உங்கள் நடையைத் தன் நடையழகால் தோற்கச் செய்த சீதை மாட்டுப் பகைமை கொள்வது முறையாகும். ஒரு பிழையும் செய்யாமல் உங்கள் நடையை நோக்கி மகிழ்கின்ற என்னிடத்தும் பகைமைகொண்டு அருகில் வராததும், ஆறுதலாக ஒன்றும் பேசாததும் தகுதியாமோ என்பதாம். பெடையார் - திணைவழுவமைதி. சீதையின் இடை பற்றி "மருங்கு இலா நங்கை", "இல்லையே நுகப்பு" என முன்னரும். (517, 728)கூறுவர். 27

3736.** **'பொன்பால் பொருவும் விரை அல்லி
புல்லிப் பொலிந்த பொலந்தாது
தன்பால் தழுவும் குழல் வண்டு,
தமிழ்ப்பாட்டு இசைக்கும் தாமரையே!
என்பால் இல்லை; அப் பாலோ
இருப்பார் அல்லர்; விருப்புடைய
உன்பால் இல்லை என்றபோது
ஒளிப்பாரோடும் உறவு உண்டோ?

பொன்பால் பொருவும் - *பொன்னின் இயல்பை ஒத்திருக்கும்;* **விரை அல்லி புல்லி-** *மணம் மிக்க அகஇதழ்களைச் சார்ந்து;* **பொலிந்த பூந்தாது-** *அழகிய மகரந்தத்தை;* **தன்பால் தழுவும் -** *தன்னிடத்தே கொண்ட;* **குழல்வண்டு -** *குழல்போலும் இசைபாடும் வண்டுகள்;* **தமிழ்ப் பாட்டு இசைக்கும் -** *(தங்கி) இனிய பாடல்கள் பாடும்;* **தாமரையே-** *தாமரை மலரே!* **என்பால் இல்லை -** *(சீதை) என்னிடத்தில் இல்லை;* **அப்பாலோ இருப்பர் அல்லர் -** *வேறிடத்தும் இருப்பவர் அல்லர்;* **விருப்புடைய உன்பால் -** *விருப்பமுடைய உன்னிடத்தும்;* **இல்லை என்றபோது** *- இல்லையென்று நீயும் கூறினால்;* **ஒளிப்பாரோடும் உறவு உண்டோ -** *தன்னிடத்துள்ளதை மறைக்கும் உன்னோடு எனக்கு உறவு உண்டோ?*

சீதாபிராட்டி தன்னிடம் இல்லையென்பதும், பிற இடங்களில் தங்கமட்டார் என்பதும் அறிந்த செய்தி. ஆதலால் பிறந்த இடமாகிய தாமரையில்தான் தங்கியிருத்தல் வேண்டும். அதைக்கூறாது தாமரை சீதையை ஒளித்து வைத்திருப்பதாக எண்ணி, இராமன் தாமரையை வெறுத்து உரைத்தனன் என்க.

அல்லி - அகஇதழ்; தமிழ் - இனிமை. 'தமிழ் தழீஇய சாயலவர் (சீவக சிந்தாமணி 2026) என்னுமிடத்து இப்பொருள் காண்க. தாமரையைக் கேட்பது போலக் கூறியது மரபுவழுவமைதி. 28

3737.** **'ஒருவாசகத்தை வாய் திறந்து இங்கு
உதவாய், பொய்கைக் குவிந்து ஒடுங்கும்
திரு வாய் அனைய சேதாம்பற்கு
அயலே கிடந்த செங் கிடையே!
வெருவாது எதிர் நின்று அமுது உயிர்க்கும்
வீழிச் செவ்விக் கொழுங் கனி வாய்
தருவாய்; அவ் வாய் இன் அமுதும்,
தண்ணென் மொழியும் தாராயோ?

ஒரு வாசகத்தை வாய் திறந்து - ஒரு வார்த்தையினையும் வாயைத்திறந்து சொல்லி; ***இங்கு உதவாய் -*** இங்கு (எனக்கு) உதவாமல்; ***பொய்கை குவிந்து ஒடுங்கும் -*** பொய்கையில் குவிந்து ஒடுங்கிக் கிடக்கும்; ***திரு வாய் அனைய -*** சீதையின் வாயைப்போன்ற; ***சேதாம்பற்கு -*** செவ்வாம்பல் மலர்க்கு; ***அயலே கிடந்த செங்கிடையே-*** அருகில் கிடக்கும் நெட்டியே! ***வெருவாது எதிர்நின்று-*** அஞ்சாமல் என் எதிரில் வந்து; ***அமுது உயிர்க்கும் -*** அமுதம் போன்ற சொற்களைப் பேசும்; ***செவ்வி வீழிக் கொழுங்கனிவாய் -*** அழகிய செழுமையான வீழிக்கனிபோன்ற சீதையின் வாயை; ***தருவாய் -*** காட்டுவாய்; ***அவ்வாய் இன்னமுதும் -*** அந்த வாயில் ஊறும் இனிய அமுதத்தையும்; ***தண்ணென் மொழியும்*** - குளிர்ந்த சொல்லினையும்; ***தாராயோ -*** தரமாட்டாயோ?

'நீ ஆம்பல் மலரைப்போல் இல்லாது சீதையின் வாயைப்போன்று வெளி வந்து காட்டுகின்றனை. அதிலுள்ள இனிய அமுதச்சுவையினையும், இனிய பேச்சுக்களையும் தரலாகாதோ' என இராமன் நெட்டியிடம் புலம்பிக் கூறியது. ஒடுங்கும் சேதாம்பல் - பகற்பொழுது ஆதலின் செவ்வாம்பல் குவிந்து காணப்பட்டது. சிவந்த நெட்டி வாயிதழ்க்கு உவமை ஆயிற்று. நெட்டி, வடிவத்தால் வாயினை ஒத்தும், வாயின் இன்னமுதும் தண்ணென் மொழியும் தராத வேற்றுமையும் கொண்டிருப்பதால் வேற்றுமை அணி அமையும். ஒரு வாசகத்தை என்னுமிடத்து இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. 29

3738. 'அலக்கண் உற்றேற்கு உற்று உதவற்கு,
அடைவு உண்டு அன்றோ? - கொடி வள்ளாய்!
மலர்க் கொம்பு அனைய மடச் சீதை
காதே; மற்று ஒன்று அல்லையால்;
பொலக் குண்டலமும், கொடுங் குழையும்,
புனை தாழ் முத்தின் பொன்- தோடும்,
விலக்கி வந்தாய்; காட்டாயோ?
இன்னும் பூசல் விரும்புதியோ?

கொடிவள்ளாய் - வள்ளைக் கொடியே! ***மலர்க்கொம்பு அனைய -*** பூங்கொம்பைப் போன்ற; ***மடச் சீதை -*** மடமைக் குணம் பொருந்திய சீதையின்; ***காதே -*** காதே ஆவாய்; ***மற்று ஒன்று அல்லை ஆல் -*** பிறிதொன்றில்லை; ஆதலால்; ***அலக்கண் உற்றேற்கு -*** (சீதையைப் பிரிந்து) துன்புறும் எனக்கு; ***உற்று உதவற்கு -*** நெருங்கிய உதவுதற்கு; ***அடைவு உண்டு அன்றோ*** - இயைபு உண்டு அல்லவா? ***பொலக்குண்டலமும் -*** (அங்ஙனமிருக்கவும்) பொன்னால்செய்த குண்டலத்தையும்; ***கொடுங்குழையும்-*** வளைந்த காதணியையும்; ***புனை தாழ்முத்தின் பொன்தோடும் -*** அழகிய தொங்குகின்ற முத்துக்களை உடைய பொன்தோட்டினையும்; ***விலக்கி வந்தாய் -*** நீக்கி வந்தாய்; ***காட்டாயோ? -*** (அவற்றை அணிந்து) காட்டமாட்டாயா?; ***இன்னும் பூசல் விரும்புதியோ -*** மேலும் பகையினை விரும்புவாயோ?

'நீ வடிவத்தால் சீதையின் காதை ஒத்திருப்பதால் குண்டலம், குழை, தோடு ஆகியவற்றை அணிந்திருப்பின், நான் உன்னைக் கண்டு ஒருவாறு ஆறுதல் அடைந்திருப்பேன். நீ அவற்றை நீக்கி வந்தாய்; காதுகளால் சீதை உனது அழகை அழித்தாள் என்ற பழம் பகைமைகொண்டு துன்புற்று வருந்தும் எனக்கு உதவாமல் இருப்பது விரும்பத்தக்கதன்று' என்று இராமன் வள்ளைக்கொடியொடு வருந்தினான்.

அலக்கண் - துன்பம்; சீதையின் பிரிவால் ஏற்பட்டது; மலர்க்கொம்பு - கொம்பு மேனிக்கும், மலர் - கண், கை, கால், முகம் முதலிய உறுப்புக்களுக்கும் உவமை; மடமை - எல்லாம் அறிந்தும் அறியாதது போலிருக்கும் தன்மை; குண்டலம், குழை, தோடு என்பன மகளிர் காதணிகள். குழை - தளிர் வடிவமான காதணி. தொங்கட்டான்என்பர். 30

3739. **'பஞ்சு பூத்த விரல், பதுமம்**
பவளம் பூத்த அடியாள், என்
நெஞ்சு பூத்த தாமரையின் நிலையம்
பூத்தாள், நிறம் பூத்த
மஞ்சு பூத்த மழைய அனைய குழலாள்,
கண்போல் மணிக் குவளாய்!
நஞ்சு பூத்ததாம் அன்ன நகையால்
என்னை நலிவாயோ?'

பஞ்சு பூத்த விரல் - செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஊட்டிய விரல்களால்; **பதுமம் பவளம் பூத்த** - செந்தாமரை மலரில் பவளம் பொருந்தியது போன்ற; **அடியாள் -** அடிகளை உடையவளும்; **என் நெஞ்சு பூத்த தாமரையின் நிலையம்** - என் மனமென்னும் மலர்ந்த தாமரை மலராகிய நிலையத்தில்; **பூத்தாள் -** (எப்பொழுதும்)விளங்குபவளும்; **நிறம் பூத்த -** கருநிறத்தால் சிறந்து விளங்கும்; **மஞ்சு பூத்த மழை அனைய குழலாள் -** அழகுமிக்க மேகம் போன்ற கூந்தலை உடையவளுமான சீதையின்; **கண்போல் -** கண்களைப்போன்று விளங்கும்; **மணிக்குவளாய் -** அழகிய குவளை மலரே! **நஞ்சு பூத்ததாம் அன்ன -** நஞ்சு

படர்ந்தது போல; **நகையால் -** (நின்) சிரிப்பால்; **என்னை நலிவாயோ -** என்னை வருத்துவாயோ?

எப்போதும் என் மனத்தாமரையில் தங்கியிருக்கும் சீதையின் கண்களை நீ ஒத்திருத்தலால், அவள் என்னிடம் அன்புகாட்டுதல் போல் நீயும் அன்புகாட்ட வேண்டியதிருக்க, என் துன்பங்கண்டு பரிகசித்து மகிழ்தல் தக்கதன்று என்பதாம். திருமகள் தங்குமிடம் தாமரை ஆதலாலும், இராமன் மனத்தில் அவள் என்றும் இருப்பதாலும் 'என் நெஞ்சு பூத்த தாமரையின் நிலையம்' என்றார். சீதையின் திருவடிகள் தாமரை மலராகவும், செம்பஞ்சூட்டிய விரல்கள் தாமரையில் பூத்த பவளமாகவும் கொள்ளத்தகும். "பாற்கடல் பிறந்த செய்ய பவளத்தைப் பஞ்சியூட்டி "மேற்பட மதியஞ் சூட்டி விரகுற நிரைத்த - மெய்ய - காற்றகை விரல்கள், (4479)' பஞ்சியூட்டிய பரட்டிசை கிண்கிணிப்பதுமச் செஞ்செவிச் செழும் பவளத்தின் கொழுஞ்சுடல் (4838) என்பனவும் காணத்தகுவன. 'பூத்த' என்ற சொல் பலமுறை பயின்றமையால் சொற்பின்வருநிலை அணியாகும். 'நகுதல்' என்பது இங்கு மலர்தல். (பரிகாசமாகச்) சிரித்தல் எனும் ஒரு பொருளையும் தந்தது. மலரின் இயல்பான மலர்ச்சியைப் பரிகாசச் சிரிப்பாகக் கொண்டது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். நஞ்சு வருத்துவதாலும் கருநிறத்தாலும் குவளைக்கு உவமை. 'நஞ்சினும் கொடிய நாட்டம்' (896) என்றது காண்க. சீதை கூந்தலுக்கு மழை உவமையாதல் 'மழையேந்திய குழலாள்' (1931) என்ற அடியும் உணர்த்தும். 31

கலிவிருத்தம்

3740. ***என்று அயா உயிர்க்கின்றவன்,***
ஏடு அவிழ்
கொன்றை ஆவிப்புறத்து இவை
கூறி, 'யான்
பொன்ற, யாதும்
புகல்கிலை போலுமால்,
வன் தயாவிலி!'
என்ன வருந்தினான்;

என்று இவை கூறு - என்று இத்தகைய வார்த்தைகளைப் பேசி; **அயா உயிர்க்கின்றவன் -** பெருமூச்சு விடுகின்றவனாகிய இராமபிரான்; **ஏடு அவிழ் கொன்றை -** இதழ்கள் மலர்ந்த கொன்றை மரங்களை உடைய; **ஆவிப்புறத்து -** பொய்கையின் கரையில் இருந்து; **யான் பொன்ற -** (கொன்றையை நோக்கி) "சீதையின் பிரிவால் நான் அழிந்துபடுதலைக் கண்டும்; **யாதும் புகல்கிலை போலுமால் -** ஒன்றும் ஆறுதலாகக் கூறாது இருக்கின்றாய் (ஆதலால்); **வன் தயாவிலி -** வன்மைக் குணமுடைய அருளற்ற கொடியை"; **என்ன வருந்தினான் -** என்று வருந்திப் பேசினான்.

பிரிந்தவர்கள் கொன்றையை நோக்கி வருந்துதல் நூல்மரபு. 'கொன்றைக் கொடியாய் கொணர்கின்றலையோ? என்றைக்கு உறவாக இருந்தனையோ?' என்று பின்னரும் (4205) கொன்றவை நோக்கி இராமன் பேசுவதைக் காண்க. 32

3741. ***வார் அளித் தழை மாப்***
பிடி வாயிடை,
கார் அடிளக் கலுழிக் கருங்
கைம் மலை
நீர் அளிப்பது
நோக்கினன், நின்றனன் -
பேர் அளிக்குப் பிறந்த
இல் ஆயினான்.

பேர் அளிக்கு - மிக்க கருணைக்கு; **பிறந்த இல் ஆயினான் -** பிறப்பிடமாக உள்ள இராமபிரான்; **கார் அளி -** கரிய வண்டுகள் மொய்க்கப்பெற்ற; **கலுழிக் கருங்கைம்மலை -** மதநீர்ப்பெருக்கையுடைய கரிய ஆண்யானைகள்; **வார் அளித்தழை -** நீண்ட குளிர்ந்த தழைகளை; **மாப்பிடி வாயிடை -** (உண்ணும்) பெரிய பெண் யானைகளின் வாயில்; **நீர் அளிப்பது -** தண்ணீரை முகந்து கொடுத்து ஊட்டுவதை; **நோக்கினன் நின்றான் -** நோக்கி நின்றான்.

இராமன் கருணையின் பிறப்பிடமானவன் என்று கம்பர் பின்னரும் 'கருணையின் நிலையும் அன்னான்' (6975) என்று கூறுவார். கைம்மலை - யானை; முன்னே பிடி கூறப்பட்டதால் 'கைம்மலை' என்பது ஆண்யானையைக் குறித்தது. மதநீர்ப்பெருக்குடைய களிறும் தன் பிடி வருந்தா வண்ணம் நீரூட்டி அன்பு

காட்டுவதைக் கண்ட இராமன், அறிவும் ஆண்மையும் மிக்க தன்னால் சீதையின் துயர் நீக்கிப் பாதுகாக்க இயலாமை எண்ணி வருந்தி நின்றான். 'துடியடிக் கயந்தலை கலக்கிய சின்னீரைப், பிடியூட்டிப் பின் உண்ணுங் களிறு" (கலி. பாலை. 11.) என்ற அடிகள் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. 33

மாலைக் கடன் முடித்தல்

3742. ஆண்டு, அவ், வள்ளலை, அன்பு
எனும் ஆர் அணி
பூண்ட தம்பி,
'பொழுது கழிந்ததால்;
ஈண்டு இரும் புனல் தோய்ந்து,
உன் இசை என
நீண்டவன் கழல் தாழ்,
நெடியோய்! ' என்றான்.

***ஆண்டு** - அப்பொழுது; **அன்பு எனும் ஆர் அணிபூண்டதம்பி** - அன்பு என்னும் அரிய அணிகலனை அணிந்த தம்பியாகிய இலக்குவன்; **அவ்வள்ளலை** - வள்ளலாகிய இராமனைப் பார்த்து; **'நெடியோய்** - பெரியோய்! **பொழுது கழிந்தது ஆல்** - பொழுது போயிற்று ஆதலால்; **ஈண்டு இரும்புனல் தோய்ந்து** - இப்பொழுது*

*இப்பொய்கை நீரில் மூழ்கி; **உன் இசையென நீண்டவன்** - உன் புகழைப் போல வளர்ந்த திருமாலின்; **கழல் தாழ்** - திருவடிகளை வணங்குவாயாக'; **என்றான்** - என்று வேண்டினான்.*

பொழுது கழிந்தது அறியாது இராமன் வருந்த, இலக்குவன் இவ்வாறு கூறினான். பிற அணிகள் உடம்பை அழகு செய்ய, அன்பு எனும் அணி உயிரை அழகு செய்கிறது. அணி - காரணப்பொதுப்பெயர். 34

3743. அரைசும், அவ் வழி நின்று
அரிது எய்தி, அத்
திரை செய் தீர்த்தம், முன்
செய் தவம் உண்மையால்,
வரை செய் மா மத
வாரணம் நாணுற,
விரை செய் பூம் புனல்
ஆடலை மேயினான்.

***அரைகம்** - இராமபிரானும்; **அவ்வழி நின்று அரிதுஎய்தி** - அந்த இடத்திலிருந்து அரிதாகச்சென்று; **அத்திரை செய் தீர்த்தம்** - அலைமோதும் அந்த பம்பைப் பொய்கை நீர்; **முன்செய்தவம் உண் மையால்** - முன்செய்த தவமுடைமையால்; **வரைசெய் மாமத வாரணம் நாணுற** - மலை போன்றதும் பெரும் மதப்பெருக்குடையதுமான யானையும்*

நாணும்படி; **விரைசெய் பூம்புனல் -** மணம் கமழும் மலர்கள் நிறைந்த நீரில்; **ஆடல் மேயினான்** - நீராடுதலை மேற்கொண்டான்.

தானும் தூயதாய்த் தன்னிடம் நீராடுவார் துயர்நீக்கித் தூய்மை நல்கும் சிறப்புடையது தீர்த்தமாகும். அத்தகைய சிறப்புடைய பொய்கை இராமன்மேனி முழுவதும் படியப்பெறும் சிறப்பினைப் பெற்றது. அதற்கு முன் செய்த தவப்பயன் காரணம் என்பதால் 'திரைசெய் தீர்த்தம் முன் செய் தவம் உண்மையால்' என்றார். இராமன் நீராடியதற்கு ஒரு மதயானை நீரில் ஆடியது ஒப்பாகும்.

அரைசு - அரசு என்பதன் போலி. 35

3744. நீத்த நீரில் நெடியவன் மூழ்கலும்,
தீத்த காமத் தெறு கதிர்த் தீயினால்,
காய்த்து இரும்பை, கருமகக் கம்மியன்,
தோய்த்த தண் புனல் ஒத்தது, அத் தோயமே.

நெடியவன் - இராமன்; **நீத்தம் நீரில்** - பொய்கையின் வெள்ள நீரில்; **மூழ்கலும்** - முழுகின அளவில்; **தீத்த -** (அவன் திருமேனியை) வெதுப்பிய; **காமத் தெறுகதிர்த்தீயினால் -** காமமாகிய அழிக்கின்ற சுடர்விட்டு எரியும் நெருப்பினால்; **அத்தோயம் -** அப்பொய்கை நீர்; **கருமகக்கம்மியன் -** இரும்பு வேலை செய்பவனாகிய கருமான்;

காய்த்து இரும்பை - இரும்பைக் காய்ச்சி; **தோய்த்த -** தோய்த்ததான; **தண்புனல் ஒத்தது** - குளிர்ந்த நீரை ஒத்தது.

சீதையைப் பிரிந்து வருந்தும் இராமபிரான் நீராடிய மாத்திரத்தில் அவன் மேனியின் வெப்பத்தால் அத்தண்ணீர் கொல்லன் உலையில் காய்ச்சிய இரும்பைத் தோய்த்த நீர்போலக் கொதித்தது என்பதாம்; உவமையணி. காமமும் கனலும் தாம் சேர்ந்த இடத்தைச் சுட்டெரிக்கும் தன்மையன ஆதலால் 'தீத்த காமத்தெறுகதிர்த்தீ' என்றார்; உருவக அணி. உலகத்து நீர் நெருப்பை அவிக்க, இக்காமத்தீ அந்நீரையும் கொதிக்கச் செய்யும் இயல்புடையதென வேற்றுமைப்பட வருதலின் வேற்றுமை அணியாகும்.

கருமகக்கம்மியன் - கருமக(கருமா)னாகிய கம்மியன்;இரு பெயரொட்டு. நீத்தம் - வெள்ளம்; நீந்தப்படுவது என்னும் பொருளது. 36

3745. ஆடினான், அன்னம் ஆய் அரு
மறைகள் பாடினான்,
நீடு நீர்; முன்னை நூல் நெறி
முறையின், நேமி தாள்
சூடினான்; முனிவர்தம் தொகுதி
சேர் சோலைவாய்,
மாடுதான் வைகினான்; எரி
கதிரும் வைகினான்.

அன்னமாய் - *அன்னப்பறவையின் வடிவெடுத்து;* ***அருமறைகள் பாடினான் -*** *அறிவதற்கு அரிய வேதங்களை (நான்முகனுக்கு) உபதேசம் செய்த திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரான்;* ***நீடுநீர் ஆடினான் -*** *(அப்பொய்கையில்) மிக்க நீரில் நீராடி;* ***முன்னை நூல்நெறி முறையின் -*** *பழைய வேதங்களில் கூறிய நெறிப்படி;* ***நேமிதாள் சூடினான் -*** *திருமாலின் பாதங்களை வணங்கி;* ***முனிவர்தம் தொகுதிசேர் -*** *முனிவர்களின் கூட்டம் பொருந்திய;* ***சோலைவாய் மாடுதான் -*** *சோலையின் ஒருபக்கத்தில்;* ***வைகினான் -*** *தங்கியிருந்தான்;* ***எரிகதிரும் வைகினான் -*** *எரிக்கும் கதிர்களையுடைய கதிரவனும் மறைந்தான்.*

திருமால் தன் திருவடிகளைத் தானே சூடினான் என்பது திருமால் தான் எடுத்த மானிடத்தோற்றத்திற்கு ஏற்றபடி, தன்னைத்தான் வணங்கினான் என்க. 'அன்னமாய் அருமறைகள் அறைந்தாய் நீ' என்று முன்னரும் (2575) கூறப்பட்டது. "அன்னமாய் நூல் பயந்தாற் காங்கிதனைச் செப்புமினே' (பெரிய. திருமொழி. 9-4-2) எனும் தொடரை ஒப்புநோக்குக. இராமன் திருமாலின் அமிசமாதலின் திருமாலின் செயல்கள் இராமன் செயல்களாகக் கூறப்பட்டன. *37*

சந்திரன் உதயம்

3746. அந்தியாள் வந்து தான்
அணுகவே, அவ் வயின்
சந்த வார் கொங்கயாள்
தனிமைதான் நாயகன்
சிந்தியா, நொந்து தேய் பொழுது,
தெறு சீத நீர்
இந்து வான் உந்துவான், எரி
கதிரினான் என.

அந்தியாள் - *அந்திப்பொழுதாகிய பெண்;* ***வந்துதான் அணுகவே -*** *வந்து சேரவே;* ***அவ் வயின் -*** *அப்போது;* ***சந்தவார் கொங்கையாள் -*** *அழகிய கச்சணிந்த தனங்களை உடைய சீதை;* ***தனிமைதான்*** *- பிரிந்து தனியே இருக்கும் நிலையினை;* ***நாயகன் சிந்தியா*** *- இராமன் நினைத்து;* ***நொந்து தேய்பொழுது*** *- மனம்வருந்தி வாடும் போது;* ***தெறுசீத நீர் இந்து-*** *வருததுகின்ற குளிர்ந்த தன்மையை உடைய சந்திரன்;* ***எரி கதிரினான் என-*** *வெய்ய கதிர்களை உடைய சூரியன் போல;* ***வான் உந்துவான் -*** *வானத்தில் எழுவானாயினான்.*

அந்தியாள் - மாலைக்காலமாகிய பெண்;

'அந்தியென்னும் பசலை மெய்யாட்டி' என்பது மணிமேகலை. (5-140). பிரிந்தார்க்குக் குளிர்ந்த பொருள்களுக்கு வெப்பம் தருமாதலின் சந்திரனும் சூரியன்போல வெப்பமுண்டாகத் தோன்றினான் என்றார். 'காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி மாலைமலரும் இந்நோய்' (குறள் 1227) என்றபடி மாலையில் ஆசை மிகுதியால் இராமனுக்குத் தனிமைத்துன்பம் அதிகமாயிற்று. என - உவம உருபு.
38

acharya.org

3747. **பூஒடுங்கின; விரவு புள்**
ஒடுங்கின, பொழில்கள்;
மா ஒடுங்கின; மரனும் இலை
ஒடுங்கின; கிளிகள்
நா ஒடுங்கின; மயில்கள் நடம்
ஒடுங்கின; குயில்கள்
கூ ஒடுங்கின; பிளிறு குரல்
ஒடுங்கின, களிறு.

பூ ஒடுங்கின - *(இரவு வருதலும்) மலர்கள் குவிந்தன;* **பொழில்கள் -** *சோலைகளில்;* **விரவுபுள் ஒடுங்கின -** *வந்து கலந்த பறவைகள் தத்தம் இடங்களில் போய் அடங்கின;* **மா ஒடுங்கின -** *விலங்குகள் தம் செயல் அடங்கின;* **மரனும் இலை ஒடுங்கின -** *மரங்களும் இலைகள் குவியப் பெற்றன;* **கிளிகள் நா ஒடுங்கின** *- கிளிகள் பேசுதல் இன்றி அடங்கின;* **மயில்கள் நா ஒடுங்கின -** *மயில்கள் ஆடுதல் ஒழிந்தன;* **குயில்கள் கூ ஓடுங்கின** *- குயில்கள் இனிமையாகக் கூவுதலை நிறுத்தின;* **களிறு பிளிறு குரல் ஒடுங்கின** *- யானைகள் பிளிறுதலாகிய பேரொலி அடங்கின.*

ஒடுங்குதல் - உறக்கம் கொண்டு ஒடுங்குதல்; ஒடுங்குதல் என்ற சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்ததால் சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணியாகும். மரனும் என்றஇழிவு சிறப்பும்மை அதன் ஓரறிவுடைமையைக் குறித்தது. கூ - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; பிளிறு குரல் - வினைத்தொகை; இப்பாடல் சுந்தரகாண்டம் 158 ஆம்பாடலை ஒத்திருத்தல் காண்க.(4992) 39

3748. **மண் துயின்றன; நிலைய மலை**
துயின்றன; மறு இல்
பண் துயின்றன; விரவு பணி
துயின்றன; பகரும்
விண் துயின்றன; கழுதும் விழி
துயின்றன; பழுது இல்
கண் துயின்றில, நெடிய கடல்
துயின்றன களிறு.

மண் துயின்றன *- பூமியில் வாழும் உயிரினங்கள் தூங்கின;* **நிலைய மலை துயின்றன** *- அசையாத நிலையை உடைய மலையில் உள்ள உயிர்கள் உறங்கின;* **மறுஇல் பண் துயின்றன** *- குற்றமற்ற நீர் நிலைகள் தூங்கின;* **விரவு பணி துயின்றன** *- (நாகலோகத்தில்) பொருந்திய பாம்புகள் உறங்கின;* **பகரும் விண் துயின்றன** *- பெருமையாகச் சொல்லப்படும் விண்மிசை உயிர்கள் தூங்கின;* **கழுதும் விழி துயின்றன** *- பேய்களும் கண் உறக்கம் கொண்டன;* **நெடிய கடல் துயின்றன களிறு -** *பெரிய திருப்பாற்கடலில் உறங்குவனவாகிய இராமலக்குவராகிய யானைகள்;* **பழுது இல் கண்துயின்றில -** *குற்ற மற்ற கண்களை மூடவில்லை.*

மண், மலை, பண், பணி, விண், பேய், ஆகிய அனைத்தும் உறங்க, இராமலக்குவர் உறக்கம் கொள்ளவில்லை. இராமன் பிராட்டியைப் பிரிந்த வருத்தத்தாலும்,

இலக்குவன் எப்போதும் விழித்திருந்து இராமனைக் காக்கும் இயல்புடையனாதலாலும் இருவரும் உறங்கவில்லை.

மண், மலை, விண் என்பவை ஆகுபெயராய் அவற்றிலுள்ள உயிர்களை உணர்த்தின. பண் - நீர்நிலை. (திருக்குற்றாலப்புராணம்: திருநதி - 12). பண்ணை என்பதன் விகாரம். "நடுராத்திரியில் ஒரு முகூர்த்த காலம் நீர் தூங்கும்" என்பர். இரவில் அலைந்து திரியும் பேய் சிறிது போது தூங்கும். 'பேயும் துயின்றதால் பேரியாமம்'; "உயிர்புறம்பே தோன்றும் கழுதும் துயின்றதே" (நள-262, 114) என்ற அடிகளை ஒப்பு நோக்குக. களிறு உவமை ஆகுபெயராய் இராமலக்குவரை உணர்த்திற்று. 40

சீதையைத் தேடி, மேலும் நடத்தல்

3749. பொங்கி முற்றிய உணர்வு
புணர்தலும், புகையினொடு
பங்கம் உற்றனைய வினை பரிவுறும்படி,
முடிவு இல்
கங்குல் இற்றது; கமலம் முகம்
எடுத்தன; - கடலின்
வெங் கதிர்க் கடவுள் எழ, விமலன்
வெந் துயரின் எழ.

விமலன் - குற்றமற்றவனாகிய இராமபிரான்; **வெந்துயரின் எழ -** கொடிய துன்பத்தினின்று நீங்கும்படி; **கடலின் வெங்கதிர்க்கடவுள் -** கடலில் வெய்யகதிர்களை உடைய கதிரவன்; **எழ -** உதிக்க; **பொங்கி முற்றிய உணர்வு -** நிரம்பி முதிர்ந்த மெய்யறிவு; **புணர்தலும் -** வந்து சேர்கையில்; **புகையினொடு** - புகையுடன்; **பங்கம் உற்று அனைய வினை -** சேறும் சேர்ந்தாற்போன்ற தீவினைகள்; **பரிவுறும்படி -** துன்பமடைந்து நீங்குவது போல; **முடிவுஇல்** - முடிவில்லாத; **கங்குல் இற்றது-** இரவு கழிந்தது; **கமலம் -** தாமரை மலர்கள்; **முகம் எடுத்தன** - மலர்ந்தன.

கதிரவன் தோன்றிய அளவில் இருள் நீங்குதலுக்கு மெய்யுணர்வு வந்து சேர்ந்த நிலையில் வினைகள் அழிந்தொழிதல் உவமம்; உவமை அணி. இரவுக் காலத்தில் மிக்கிருந்த துன்பம் பகற்காலத்தில் குறைவுபடுவதாலும், இராமன் அன்றையநாள் சுக்கிரீவன் நட்பைப் பெற இருப்பதாலும் 'விமலன் வெந்துயரின் எழ' என்றார். புகையும் சேறும் கலந்தாற்போன்ற வினை என்றது - பாவத்தைக் கருநிறமுடையதாகக் காட்டும் மரபை நோக்கும். புகை மேலிருப்பது, சேறு அடியிலிருப்பது. எனவே மேலும் கீழும் குற்றம் பொருந்திய தீவினைக்கு உவமையாயிற்று. பிரிந்திருப்பார்க்கு இரவு நீட்டித்ததாகத் தோன்றுமாதலின் 'முடிவில் கங்குல்' எனப்பட்டது. இராமனின் துயர் இனி நீங்குமாதலின் தாமரை தலை நிமிர்ந்து மலர்ந்தது எனலாம். விமலன் வெந்துயராவது - பிராட்டியைப் பிரிந்தமையால் உண்டான துன்பமாகும்.
41

3750. காலையே கடிது நெடிது ஏகினார்
கடல் கவினு
சோலை ஏய் மலை தழுவு கான

நீள் நெறி தொலைய,
ஆலை ஏய் துழனி அகநாடர்,
ஆர்கலி அமுது
போலவே உரைசெய் புன மானை
நாடுதல் புரிஞர்.

ஆலை ஏய் துழனி - கரும்பாலைகளால் நிறைந்த ஓசையை யுடைய; **அகல் நாடர் -** பரந்த கோசலநாட்டிற்குரிய இராமலக்குவர்; **ஆர்கலி அமுதுபோலவே -** ஒலிக்கும் பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதம் போல; **உரைசெய் -** இனிமையாகப் பேசுகின்ற; **புன மானை -** காட்டில் உள்ள பெண்மானை ஒத்த சீதையை; **நாடுதல் புரிஞர் -** தேடுபவர்களாய்; **கடல் கவினு சோலை ஏய்** - கடல்போன்ற சோலைகள் பொருந்தியதும்; **மலை தழுவும் -** மலைகள் தழுவப் பெற்றதுமான;

கான நீள்நெறி - காட்டின் நீண்ட வழிகள்; **தொலைய -** நீங்குமாறு; **கடிதுநெடிது ஏகினார் -** விரைந்து நெடுந்தூரம் சென்றனர்.

கரும்பாலைகளின் ஒலிமிகுதியைக் கூறியதால் கோசலநாட்டின் வளம் புலனாயிற்று. 'ஆலை பாய் அமலை, ஆலைச் சாறுபாய் ஓதை(34) என நாட்டு வர்ணனையில் கூறியுள்ளார். இப்போது ஆலையிட்ட கரும்புபோல இராமலக்குவர் துன்பங்கள் அனுபவித்தாலும், பின்னர்க் கரும்பிலிருந்து பெறும் சக்கரை போல அரக்கர்களை வென்று அறத்தை நிலைநாட்டி இன்பம் அளிப்பர் என்பது குறிப்பாகும். சீதையின் சொல்லுக்கு அமுது உவமை. 'அஞ்சொற்கள் அமுதில் அள்ளிக்கொண்டவள்' என்றார் முன்னரும். (3136) குளிர்ச்சியாலும், நிறத்தாலும், பரப்பாலும் சோலை கடலை ஒக்கும்.

துழனி - ஒலி; ஆர்கலி - அன்மொழித்தொகை. 42

அனுமப் படலம்

அனுமன் இராமனைச் சந்தித்த வரலாற்றைக் கூறுவது அனுமப்படலமாகும். இராமலக்குவர் வருவதைக் கண்ட சுக்கிரீவன் அஞ்சி ஓடி ஒளிந்தான். அனுமன் அவனுக்குத் தேறுதல் வார்த்தைகள் கூறி, மாணவ வடிவம் கொண்டு, இராமலக்குவரை அணுகி மறைந்து நின்று, அவர்கள் நிலையை உய்த்துணர்ந்தான். 'இவர்களே தருமம்' என்று துணிந்ததும் அவர்களை அடைந்து சுக்கிரீவனைப் பற்றியும் தன்னைப் பற்றியும் உரைக்க, இலக்குவனும் தங்கள் நிலையை உரைத்தான். அனுமன் தன் பேருருவைக் காட்ட, இராமன் அனுமனைப்பற்றி இலக்குவனிடம் வியந்து பேசினான். சுக்கிரீவனை அழைத்துவர அனுமன் விடை பெற்றுச் சென்றான்.

இராமலக்குவரைக் கண்ட சுக்கிரீவன் ஓடி ஒளிதல்

கலிவிருத்தம்

3751. எய்தினார், சவரி, நெடிது, ஏய
மால் வரை எளிதின்;
நொய்தின் ஏறினர், அதனின்; நோன்மை
சால் கவி அரசு,
செய்வது ஓர்கிலன்; அனையர் தெவ்வர்
ஆம் என வெருவி,
'உய்தும் நாம்' என, விரைவின்
ஓடினான், மலை முழையின்.

எய்தினார் - காடும் மலையும் கடந்து சென்ற இராமலக்குவர்; **சவரி நெடிது ஏய -** சபரி என்பவள் விரிவாக வழிசொல்லி அனுப்பிய; **மால்வரை-** பெரிய ருசியமுகம் என்னும் மலைமீது; **எளிதின் நொய்தின் ஏறினர்** - எளிதில் விரைவாக ஏறிச் சென்றனர்; **அதனின் -** அம்மலையில் இருந்த; **நோன்மை சால்கவி அரசு -** வலிமை மிக்க குரங்கினத்து அரசனாகிய சுக்கிரீவன்; **அனையர் தெவ்வர் ஆம் என** - வருகின்ற இவர்கள் நம் பகைவராவர் என்று; **வெருவி -** அஞ்சி; **செய்வது ஓர்கிலன்** - செய்வது இன்னதென்று அறியாதவனாய்; **'உய்தும் நாம்' என -** 'நாம் இப்பொழுது தப்பிப் பிழைப்போம்' என்று கருதி; **மலை முழையின்-** அம்மலையின் குகை ஒன்றினுள்; **விரைவின் ஓடினான் -** வேகமாய் ஓடினான்.

சுக்கிரீவன் வாழும் ருசியமுகம் என்னும் மலைக்குப் போகும் வழியெல்லாம் நினைந்து சொல்லி ஏவியவள் சபரி. அதனால் 'சவரி நெடிதுஏய மால்வரை' என்றார். 'வினையறு நோன்பினாளும் மெய்ம்மையின் நோக்கி வெய்ய, துனைபரித் தேரோன் மைந்தன் இருந்தஅத் துளக்கில் குன்றம், நினைவு அரிது ஆயற்கு ஒத்த நெறி எலாம் நினைந்து சொன்னாள்' (3704) என்பதைக் காண்க. கடத்தற்கரிய மலையை இராமலக்குவர் தம் ஆற்றலால் எளிதில் கடந்தனர். கவந்தனும் சபரியும் புகழ்ந்து பேசிய சுக்கிரீவனைக் காணும் ஆர்வத்தால் விரைந்து ஏறினர் என்பதால் 'நொய்தின் ஏறினர்' என்றார். சுக்கிரீவன் அரசனாகும் நிலை பெறுவான் ஆதலின் 'கவியரசு' எனப்பட்டான். 1

acharya.org

3752. 'காலின் மா மதலை! இவர்
காண்மினோ; கறுவு உடைய
வாலி ஏவலின் வரவினார்கள்
தாம்; வரி சிலையர்;
நீல மால் வரை அனையர்;
நீதியா நினைதி' என,
மூலம் ஓர்கிலர் மறுகி
ஓடினார், முழைஅதனின்.

மூலம் ஓர்கிலர் - *இராமலக்குவர் வரும் காரணத்தை உணராத வானரர்கள்;* ***காலின் மாமதலை-*** *காற்றின் புதல்வனாகிய அனுமனே!* ***இவர்-*** *இவர்கள்;* ***கறுவு உடைய வாலி*** *- நம்மிடம் பகைமை கொண்ட வாலியின்;* ***ஏவலின் வரவினார்கள் -*** *ஏவலால் நம்மை வருத்த வருகின்றவர்களாவர்;* ***வரிசிலையர் -*** *கட்டமைந்த வில்லையுடையராய் உள்ளனர்;* ***நீலமால்வரை அனையர் -*** *நீலநிறமுடைய மலை போன்ற தோற்றத்தை உடையவர்கள்;* ***காண்மின் -*** *(இவர்களைக்) காண்பாய்;* ***நீதியா நினைதி என -*** *முறையாக இவர்களை ஆராய்வாயாக என்று கூறிவிட்டு;* ***மறுகி -*** *மனங்கலங்கி;* ***முழை அதனின் ஓடினார்*** *- மலைக்குகைக்குள்ளே ஓடினார்கள்.*

முன் பாடலில் சுக்கிரீவன் ஓடியதைக் கூறியவர் இப்பாடலில் அவனது அமைச்சர் முதலாயினோர் ஓடியதைக் கூறுகின்றார். அமைச்சர்களில் நுண்ணறிவும் சூழ்ச்சியும் மிக்கோன் அனுமன் ஆதலின் அவனையே வந்திருப்போரை ஆராயுமாறு பணித்தனர். சாபத்தால் வாலி ருசியமுகம் என்னும் மலைக்கு வராது தனக்குப் பதிலாக வீரர்களை ஏவியிருக்கலாம் எனக் கருதியதால் 'கறுவுடைய வாலி ஏவலின் வரவினார்கள்' என்றார். நீலமால் வரை இராமன் மேனிக்கு ஏற்ற உவமையயகிறது. இலக்குவனுக்குக் கூறுங்கால், இராமனின் திருமேனி ஒளி இளையவன்மீது படுதலால், பொன்னொளி அடங்கி நீல ஒளியுடையதாகக் காணப்பட்டதாகப் பொருந்திக் கொள்ளலாம். சுக்கிரீவன் சென்ற குகையினுள்ளே அமைச்சர்களும் சென்றனர் என்பது தோன்ற 'முழை அதனின்' எனப்பட்டது.

காலின் மாமதலை - அனுமன்; வாயுவின் அருளால் அஞ்சனா தேவியிடத்தில் பிறந்தவன். இதனை அவனே சொல்கின்றான் (3765). வாலி என்பதற்கு வாலில் வலியுள்ளவன் என்பதும், வாலினின்று பிறந்தவன் என்பதும்பொருள்.

சாபத்தால் பெண் வடிவடைந்த வானர அரசனின் வாலின் அழகைக் கண்டு மயங்கிய இந்திரன் அருளால் தோன்றியவன் வாலி; கழுத்தின் அழகைக்கண்டு காதலித்த சூரியன் அருளால் தோன்றியவன் சுக்கிரீவன். மதலை - அண்மை விளி; ஓ - அச்சப்பொருளில் வந்தது; தாம் - அசைச்சொல் தேற்றப்பொருளில் வந்தது.
2

இராமலக்குவரை அனுமன் அணுகி, மறைய நின்று சிந்தித்தல்

3753. அவ் இடத்து, அவர் மறுகி, அஞ்சி,
நெஞ்சு அழி அமைதி,
வெவ் விடத்தினை மறுகு

தேவர், தானவர், வெருவல்
தவ்விட, தனி அருளு தாழ்
சடைக் கடவுள் என,
'இவ் இடத்து இனிது இருமின்; அஞ்சல்'
என்று இடை உதவி,

அவ்இடத்து - அந்தக் குகையில்; **அவர் மறுகி -** சுக்கிரீவன், அமைச்சர் முதலியோர் மனம் கலங்கி; **அஞ்சி -** பயந்து; **நெஞ்சு அழி அமைதி -** மனவுறுதி இழந்து நிற்கும் சமயத்தில்; **வெவ்விடத்தினை** - கொடிய ஆலகால நஞ்சைக்கண்டு; **மறுகு -** கலங்கிய; **தேவர், தானவர் -** தேவர்களும் அசுரர்களும்; **வெருவல் தவ்விட** - அஞ்சுதல் நீங்கும்படி; **தனி அருளு -** தனித்து வந்து அருள்செய்த; **தாழ்சடைக் கடவுளென** - தாழ்ந்த சடையினையுடைய சிவபிரான்போல; **இவ் இடத்து இனிது இருமின் -** (வானரர்களை நோக்கி) 'இந்த இடத்தில் இனிதாக இருங்கள்; **அஞ்சல் என்று -** அஞ்ச வேண்டாம்' என்று; **இடை உதவி -** இடை நின்று ஆறுதல் கூறி;

வெவ்விடம் - பாற்கடல் கடைந்தபோது வாசுகியால் தோன்றிய ஆலகால நஞ்சு. கரிய நிறங்கொண்ட நஞ்சைக் கண்டு அஞ்சிய வானவர்களைப்போலக் கருநிற வண்ணனாம் இராமமனக் கண்டு வானரர்கள் அஞ்ச, சிவபிரான் வானவர்களின் துன்பம் நீக்கியது போல அனுமான் அஞ்சற்க என ஆறுதல் கூறினான். இஃது உவமை அணியாம். தாழ்சடைக் கடவுள் - சிவபிரான். 'நஞ்சட எழுதலும் நடுங்கி நாண்மதிச் செஞ்சடைக் கடவுளை அடையும் தேவர்போல' (442) என முன்னரும் கூறப்பட்டுள்ளது. அனுமன் சிவபிரானின் அம்சம்; ஆதலால் சிவபிரானை அனுமானுக்கு ஒப்பிட்டார். 'புராரி 'மற்று யானும் காற்றின் சேய்' எனப்புகன்றான்' (206) என்றது காண்க. அஞ்சல் - அல்லீற்று வியங்கோள்வினைமுற்று. 3

3754. அஞ்சனைக்கு ஒரு சிறுவன்,
அஞ்சனக் கிரி அனைய
மஞ்சனைக் குறுகி, ஒரு
மாணவப் படிவமொடு,
'வெஞ் சமத் தொழிலர், தவ மெய்யர்,
கைச் சிலையர்' என,
நெஞ்சு அயிர்த்து, அயல் மறைய
நின்று, கற்பினின் நினைவும்:

அஞ்சனைக்கு ஒரு சிறுவன்- அஞ்சனாதேவியின் ஒப்பற்ற மகனான அனுமன்; **ஒரு மாணவப் படிவமொடு -** ஒரு மாணாக்கன் வடிவம் தாங்கி; **அஞ்சனக்கிரி அனைய -** நீலமலையைப் போன்ற; **மஞ்சனைக்குறுகி -** மைந்தனாம் இராமனை நெருங்கி; **அயல் மறைய நின்று** - அருகில் மறைவாக நின்று; **'வெஞ்சமத் தொழிலர்** - (அவர்களை நோக்கி) இவர்கள் கொடிய போர்த்தொழில் உடையர்; **தவ மெய்யர் -** தவவேடம் தாங்கிய உடம்பினர்; **கைச்சிலையர் -** கையில் வில்லேந்தியுள்ளனர்'; **என நெஞ்சு அயிர்த்து -** என்று மனத்தில் ஐயங்கொண்டு; **கற்பினின் நினையும் -** தனது கல்விஅறிவால் அவர்களைப் பற்றிச் சிந்தித்தான்;

அனுமன் உண்மை அறிதற் பொருட்டுத் தன் வடிவத்தை மாற்றிக்கொண்டு மாணாக்க வேடத்தோடு இராமனை அணுகினான். அஞ்சனை - அனுமனின் தாய்; அஞ்சனை மகன் ஆஞ்சனேயன். மஞ்சன் - மைந்தன் என்பதன் போலி. தயரதன் மகன் என்னும் கருத்தால் மஞ்சன் என்றார். மைந்தன் - வலிமையுடையவன் என்றும் கொள்ளலாம். போர்த்தொழில் உடையராயும், வில்லேந்தியவராயும் விளங்கியவர்கள் தவவேடம் கொண்டவராயும் தோன்றியதால் அனுமன் ஐயங்கொண்டான். இவ்வாறே சடாயுவும் இராமலக்குவரைக் கண்டபோது "வினையறு நோன்பினர் அல்லர்; வில்லினர்; புனை சடை முடியினர்; புலவரோ" (2700) எனஅயிர்த்தான். 4

3755. 'தேவருக்கு ஒரு தலைவர் ஆம்
முதல் தேவர் எனின்,
மூவர்; மற்று, இவர் இருவர்;
மூரி வில் கரர்; இவரை
யாவர் ஒப்பவர், உலகில்? யாது,
இவர்க்கு அரிய பொருள்?
கேவலத்து இவர் நிலைமை தேர்வது
எக் கிழமை கொடு?

***தேவருக்கு** - தேவர்களுக்கெல்லாம்; **ஒரு தலைவர் ஆம்** - ஒப்பற்ற தலைவர்களாகிய; **முதல் தேவர் எனின்** - முதன்மையான தேவர்களோ என்றால்; **மூவர்** - அவர்கள் மூவராவர்; **இவர் இருவர்** - இவர்கள் இருவராய் இருக்கின்றனர்; **மூரிவில்கரர்** - (அவர்கள் சூலம், திகிரி, வேதம் ஏந்தியிருக்க) இவர்கள் வில்லைத் தாங்கிய சுரத்தினர்; **இவரை ஒப்பவர்** - இவர்களை ஒத்தவர்கள்; **உலகில் யாவர்** - உலகில் யாருளர்?; **இவர்க்கு அரிய பொருள்** - இவர்களுக்குச் செய்தற்கு அரிய செயல்தான்; **யாது** - யாது உளது?; **கேவலத்து** -*

*எளிதாக; **இவர் நிலைமை** - இவர்கள் நிலைமையை; **எக்கிழமை கொடு** - எந்தத் தகுதியைக் கொண்டு; **தேர்வது** - தெளிவது?*

மும்மூர்த்திகட்கும் இராமலக்குவர்க்கும் உள்ள வேற்றுமை கூறப்பட்டது. முத்தேவர் அல்லாதவராயினும் யாவர்க்கும் மேலானவர்களாகத் தோன்றியதால் 'இவரை ஒப்பார் யார்? யாது இவர்க்கு அரிய பொருள்' என அனுமன் கருதினான். உணர்தற்கரிய பெரியர் ஆதலின் எக்கிழமை கொண்டு தேர்வது என மயங்கினான். இப்பாடலால் இராமலக்குவர் தமக்கு நிகர் இல்லாதவர். செயற் கருஞ்செயல் புரிபவர்; உயிர்களால் உணர்தற்கரிய இயல்பினர் என்பன புலப்படுகின்றன.
5

3756. 'சிந்தையில் சிறிது துயர்
சேர்வுற, தெருமரலின்
நொந்து அயர்த்தவர் அனையர்; நோ
உறச் சிறியர் அலர்;
அந்தரத்து அமரர் அலர்; மானிடப்
படிவர்; மயர்

சிந்தனைக்கு உரிய பொருள்
தேடுதற்கு உறு நிலையர்;

சிந்தையில் - *(இவர்கள்) மனத்தில்;* ***சிறிது துயர் சேர்வுற -*** *சிறிது துன்பம் வந்து அடைய;* ***தெருமரலின் -*** *அத்துன்பத்தால்;* ***நொந்து அயர்த்தவர் அனையர் -*** *மனம் வருந்திச் சோர்ந்தவர்கள் போன்று காணப்படுகின்றனர்;* ***நோவுற -*** *(அவ்வாறு) எளிதில் துன்பம் அடைவதற்கு;* ***சிறியர் அலர் -*** *எளியவர்கள் அல்லர்;* ***அந்தரத்து-*** *தேவலோகத்து வாழும்;* ***அமரர் அலர் -*** *தேவர்கள் அல்லர்;* ***மானிடப் படிவர் -*** *மானிட வடிவமுடையார்;* ***மயர் சிந்தனைக்கு -*** *மயங்கத்தக்க மனத்திற்கு;* ***உரிய பொருள் -*** *ஏற்ற ஒரு சிறந்த பொருளை;* ***தேடுதற்கு -*** *தேடுவதற்கு;* ***உறும் நிலையர் -*** *பொருந்திய நிலைமையினை உடையராக விளங்குகின்றனர்.*

மானிட வடிவம் என அறிந்ததால் தேவர் அல்லர் இவர்கள் எனத் தெளிய முடிந்தது. கண்ணிமைத்தல், கால்நிலம்தோய்தல் முதலிய அடையாளங்களால் மானிடர் என அறிந்தான். எளிதில் துன்புறும் சிறியர் அலர் என்றதால். அவர்கள் துயர்க்குரிய காரணம் பெரியதாய் இருக்கவேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது.

தெருமரல் - தெருமா - பகுதி; மயர்சிந்தனை - வினைத்தொகை 6

3757. **'தருமமும் தகவும், இவர்; தனம்**
எனும் தகையர், இவர்;
கருமமும் பிறிது ஓர் பொருள் கருதி
அன்று; அது கருதின்,
அரு மருந்து அனையது, இடை
அழிவு வந்துளது; அதனை,
இருமருங்கினும், நெடிது
துருவுகின்றனர், இவர்கள்.

தருமமும் தகவும் இவர் - *தருமமும் நல்லொழுக்கமுமாகவே இவர்கள் கொள்ளத்தக்கவர்;* ***தனம் எனும் தகையர் -*** *தமக்குரிய செல்வமாக தருமத்தையும் தகவையும் எண்ணும் தன்மையுடையவர்கள்;* ***இவர் கருமமும் -*** *இவர்களது செயலும்;* ***பிறிது ஓர் பொருள் -*** *வெறோருபொருளை;* ***கருதி அன்று -*** *கருதியது அன்று;* ***அது கருதின் -*** *அது குறித்து ஆராய்ந்து பார்த்தால்;* ***அருமருந்து அனையது -*** *பெறுதற்கரிய அமிழ்தம் போன்ற பொருளிற்கு;* ***இடை அழிவு வந்துளது -*** *இடையிலே அழிவு வந்திருக்கின்றது;* ***அதனை -*** *அந்த அரிய பொருளையே;* ***இவர்கள் - . ;*** ***இருமருங்கிலும் -*** *இரண்டு பக்கங்களிலும்;* ***நெடிது துருவுகின்றனர் -*** *நெடிதாகப் பார்வையைச் செலுத்தித் தேடுகிறார்கள்.*

அனுமன் சூரியனிடம் எல்லாக்கலைகளையும் கற்றவனாதலின் இராமலக்குவரின் முகக்குறிப்புகளால் அவர்களின் நிலையை ஊகித்து அறிந்தனன்.

தருமமும் தகவும் செல்வமாகும் என்பதை 'அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமும் இல்லை' (குறள் - 32) என வள்ளுவரும் குறித்தார். அருமருந்து - கிடைத்தற்கரிய தேவ அமுதம்;

சீதை அம்மருந்து போன்றவள். 'மருந்து அனையதேவி' (5350) என்றது காண்க.
7

3758. 'கதம் எனும் பொருண்மை இலர்;
கருணையின் கடல் அனையர்;
இதம் எனும் பொருள் அலது, ஓர்
இயல்பு உணர்ந்திலர் இவர்கள்;
சதமன் அஞ்சுறு நிலையர்;
தருமன் அஞ்சுறு சரிதர்;
மதனன் அஞ்சுறு வடிவர்;
மறலி அஞ்சுறு விறலர்.'

***இவர்கள்- -; கதம் எனும்-** கோபம் என்னும்; **பொருண்மை இலர்-** பொருளின் தன்மையில்லாதவர்கள்; **கருணையின் -** கருணையால்; **கடல் அனையர் -** கடலை ஒத்தவர்கள்; **இதம் எனும் பொருள் அலது -** நன்மை என்கின்ற பொருளை அல்லாமல்; **ஓர் இயல்பு உணர்ந்திலர் -** வெறோரு பொருளை (தீமையை) அறிந்தவர்கள் அல்லர்; **சதமன்-** இந்திரனும்; **அஞ்சுறு நிலையர் -** அஞ்சத்தக்க தோற்றம் உள்ளவர்கள்; **தருமன் -** தரும தேவதையும்; **அஞ்சுறு சரிதர் -** அஞ்சத்தக்க ஒழுக்கம் உடையவர்கள்; **மதனன் -** மன்மதனும்; **அஞ்சுறு வடிவர் -** அஞ்சத்தக்க வடிவழகு பொருந்தியவர்கள்; **மறலி -** யமனும்; **அஞ்சுறுவிறலர் -** அஞ்சத்தக்க ஆற்றல் நிறைந்தவர்கள்.*

கோபம் இல்லாமை மட்டுமன்றி, அதற்குரிய தன்மையும் இவர்கள்மாட்டு இல்லாமையால் "கதமெனும் பொருண்மையிலர்" என்றான். தோற்றப்பொலிவில் இந்திரனைவிட, நல்லொழுக்கத்தில் அறக்கடவுளைவிட, வடிவழகில் மன்மதனைவிட, ஆற்றலில் யமனைவிட இராமலக்குவர் மேம்பாட்டு விளங்கினர் என அனுமன் உணர்ந்தான். கருணை மிகுதியை உணர்த்தவே 'கருணையின் கடல் அனையர்' என நினைந்தான். சதமகன் என்பது சதமன் என மருவியது; நூறு யாகங்களைச் செய்தவன் ஆதலின் இந்திரன் சதமகன் எனப்பட்டான். (சதம் - நூறு; மகம் - யாகம்) மதனன் - களிப்பை உண்டாக்குபவன்; மறல் - கொடுமை, அதை உடையவன் மறலி. 8

அனுமன் இவர்களே தருமம் என்று துணிதல்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3759. என்பன பலவும் எண்ணி,
இருவரை எய்த நோக்கி,
அன்பினன், உருகுகின்ற
உள்ளத்தன், ஆர்வத்தோரை
முன்பிரிந்து, அனையர்தம்மை முன்னினான்
என்ன நின்றான் -
தன் பெருங்குணத்தால் தன்னைத்
தான்அலது ஒப்பு இலாதான்.

தன் பெருங்குணத்தால்- *தனது சிறந்த குணங்களால்;* ***தன்னைத் தான் அலது -*** *தனக்குத்தானே ஒப்பாவதன்றி;* ***ஒப்பு இலாதான் -*** *வேறு ஒப்புமை இல்லாதவனாகிய அனுமன்;* ***என்பன பலவும் எண்ணி*** *- மேற்கூறியவாறு பலவற்றையும் எண்ணி;* ***இருவரை எய்த நோக்கி -*** *அவ்விருவரையும் உற்றுப்பார்த்து;* ***அன்பினன் உருகுகின்ற -*** *அன்பால் உருகுகின்ற;* ***உள்ளத்தன் -*** *உள்ளம் கொண்டவனாய்;* ***ஆர்வத்தோரை -*** *அன்புடையவர்களை;* ***முன் பிரிந்து -*** *முன்னர் ஒரு காலத்தில் விட்டுப்பிரிந்து;* ***அனையர்தம்மை -*** *அவர்களை;* ***முன்னினான் என்ன -*** *மீண்டும் எதிர்ப்பட்டான் போல;* ***நின்றான் -*** *(அன்பு கொண்டு) நின்றான்.*

முன்பு ஒருகாலும் காணாத இராமலக்குவர் அனுமனுக்கு முன்னரே பழகியவர் போலவே காணப்பட்டதால் 'ஆர்வத்தோரை முன்பிரிந்து அனையர் தம்மை முன்னினான் என்ன' என்றார். வீடணன் இராமனைக் காண நினைத்த போதே, 'முன்புறக் கண்டிலேன், கேள்வி முன்பிலேன், அன்புறக் காரணம் அறியகிற்றிலேன், என்புறக் குளிரும் நெஞ்சுருகும்' என்று உருகியதைக் காணலாம். (6384)

தன்னில் தான் அலது ஒப்பிலாதான் என்றது பொது நீங்குவமை. அனுமன் தனக்கு உவமை இல்லாதவன் என்பது பெறப்பட்டது. "தன்னலது ஒரு பொருள் தனக்கு மேலிலான்" (3626) என இராமனும் கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க.
9

3760. 'தன்கன்று கண்ட அன்ன
தன்மைய, தறுகண் பேழ் வாய்
மின் கன்றும் எயிற்றுக் கோள்மா,
வேங்கை, என்று இனையவேயும்,
பின்சென்று, காதல் கூரப்
பேழ்கணித்து இரங்குகின்ற;
என்கன்றுகின்றது, எண்ணிப்
பற்பல இவரை? அம்மா!

தறுகண் - *கொடிய கண்ணையும்;* ***பேழ்வாய் -*** *பெரிய வாயினையும்;* ***மின்கன்றும் எயிற்று -*** *மின்னலும் ஒளிகுன்றி வருந்தும் படியான பற்களையும் உடைய;* ***கோள்மா -*** *சிங்கம்;* ***வேங்கை -*** *புலி;* ***என்று இனைய ஏயும்*** *- என்ற இவைபோன்ற கொடிய விலங்குகளும் (இராமலக்குவரைக் கண்டு);* ***தன் கன்று -*** *தத்தம் கன்றுகளை;* ***கண்ட அன்ன தன்மையை -*** *கண்டாற்போன்ற தன்மையனவாய்;* ***பின்சென்று காதல்கூர -*** *இவர்கள் பின்னால் சென்று காதல் மேலிட;* ***பேழ் கணித்து இரங்குகின்ற -*** *மருண்டு விழித்து உள்ளம் உருகுகின்றன;* ***இவரைப் பற்பல எண்ணி -*** *(இங்ஙனம் இருக்க) இவர்களைப் பகைவர்களாகப் பலவாறு எண்ணி;* ***கன்றுகின்றது ஏன்? -*** *வருந்துவது ஏன்?*

கொடிய விலங்குகளும் தம் கொடுமை நீங்கி, இராமலக்குவர் மாட்டு அன்புகாட்டி உருகுமாயின், இவர்களைப் பகைவர்களாக எண்ணி அஞ்சுவதற்குக் காரணம் இல்லை என்பது பெறப்படுகிறது. கொடிய விலங்குகளும் தம் கன்றுகளுக்கு அன்பு காட்டல் இயல்பு ஆதலின் இராமன்மாட்டு அன்புகாட்டும் விலங்குகளுக்கு அவற்றை உவமை

கூறினார். இதனால் இராமலக்குவரின் உயர்வு புலனாகிறது. 'தன் கன்று கண்ட அன்ன தன்மைய' என்றது ஒருமை பன்மை மயக்கம். அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். 10

3761. 'மயில் முதல் பறவை எல்லாம்,
மணி நிறத்து இவர்கள் மேனி
வெயில் உறற்கு இரங்கி, மீதா,
விரி சிறைப் பந்தர் வீசி,
எயில் வகுத்து எய்துகின்ற; இன
முகில் கணங்கள், எங்கும்
பயில்வுற, திவலை சிந்தி,
பயப்பயத் தழுவும், பாங்கர்.

மயில் முதல் பறவை எல்லாம்- *மயில் முதலான பறவைகள் எல்லாம்;* ***மணி நிறுத்து இவர்கள் மேனி -*** *மணிபோன்ற நிறத்தினை யுடைய இவர்கள் மேனியில்;* ***வெயில் உறற்கு இரங்கி -*** *வெயில் படுவதற்கு மனம் வருந்தி;* ***மீதா, விரிசிறைப் பந்தர் வீசி -*** *இவர்கள் மீது*

விரிந்த சிறகுகளைப் பந்தலாகப் பரப்பி, ***எயில் வகுத்து -*** *மதில் போலச் சுற்றிலும் வளைத்துக்கொண்டு;* ***எய்துகின்ற -*** *தொடர்ந்து வருகின்றன;* ***இனமுகில் கணங்கள்-*** *இனமாகிய மேகக் கூட்டங்கள்;* ***எங்கும் பயில்வுற -*** *எல்லா இடங்களிலும் நெருக்கமாக;* ***திவலை சிந்தி -*** *நீர்த்துளிகளைச் சிந்திக்கொண்டு;* ***பாங்கர் -*** *இவர்கள் பக்கத்தில்;* ***பயப்பயத்தழுவும்-*** *மெல்ல மெல்லத் தொடர்ந்து வருகின்றன;*

மயில் முதலிய பறவைகள் நிழல் செய்ய, மேகங்கள் நீர்த்துளிகளைச் சிந்தி வெப்பம் தாக்காது இருவரையும் காக்க முயன்றன. இராமன் நிறத்திற்கு நீலமணியும், இலக்குவன் நிறத்திற்கு மாணிக்க மணியும் உவமையாகக் கொள்ளலாம். உயர்ந்தோர்க்குப் பறவைகள் இங்ஙனம், சிறை விரித்து நிழல் செய்யும் என்பதை ''ஆஅயெயினன் --- மயங்கமர் வீழ்ந்தென--- ஒண்கதிர் தெறாமைச் சிறகரில் கோலி நிழல் செய்து' (அகம். 208-5-12) என்பதால் அறியலாம். முகிற்கூட்டங்கள் நீர்த்துளிகளைச் சிந்திச் செல்வதைப் 'பனிபுரை துளிமேகம் புயல்தர. . . வழியினியன போனார்' (2000) என்பதில் காண்க. பந்தர், பாங்கர் - போலிகள். பையப் பைய என்பன பயப்பய எனப் போலியாய் அடுக்கின. 11

3762. 'காய் எரி கனலும் கற்கள்,
கள்ளுடை மலர்களேபோல்,
தூய செங் கமல பாதம் தோய்தொறும்,
குழைந்து தோன்றும்;
போயின திசைகள்தொறும், மரனொடு
புல்லும் எல்லாம்
சாய்வுறும், தொழுவபோல்; இங்கு,
இவர்களோ தருமம் ஆவார்?

காய்எரி கனலும் கற்கள் - சுடும் நெருப்புப்போல வருத்துகின்ற பரற்கற்கள்; **தூய செங்கமல பாதம்** - தூய்மையான (இவர்களது) செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகள்; **தோய்தொறும்** - படும்போ தெல்லாம்; **கள்ளுடை மலர்களே போல்** - தேன் பொருந்திய புதிய மலர்களைப் போல; **குழைந்து தோன்றும்** - மென்மையாகக் குழைந்து விளங்குகின்றன; **போயின திசைகள் தோறும்** - (இவர்கள்) சென்ற இடங்களில் எல்லாம்; **மரனொடு புல்லும் எல்லாம்** - மரங்களோடு புல் முதலிய யாவும்; **தொழுவபோல்**- (இவர்களை) வணங்குவன போல; **சாய்வுறும்** - சாய்ந்து நிற்கின்றன; **இங்கு** - இதனால்; **தருமம் ஆவார்** - தருமதேவதைகள் ஆவார்; **இவர்களோ** - இவர்கள் தாமோ?

இவர்களின் திருவடிகள் பட்டமாத்திரத்தில் சுடுகின்ற பரற்கற்கள் மென்மையாகின்றன; இவர்களைக் கண்டபோது ஓரறிவுடைய மரமும் புல்லும் வணங்குகின்றன என்று இவர்களின் கடவுள் தன்மையைக் குறித்து அனுமன் வியந்தான். மரமும் புல்லும் சாய்வுறும் தொழுவபோல் என்றது தற்குறிப்பேற்ற அணியாம். "மரங்கள் நின்று மதுத்தாரைகள் பாயும், மலர்கள் வீழும் வளர் கொம்புகள் தாழும், இரங்கும் கூம்பும் திருமால் நின்ற பக்கம் நோக்கி அவை

செய்யும் குணமே" (பெரியாழ்வார் - 3 - 6 - 284) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 'வறுத்து வித்திய அனையன வல்லயில் பரல்கள், பறித்து வித்திய மலரெனக் குளிர்ந்தன' (2038) என முன்னரும் வருதல் காண்க.

இவர்களோ - ஓகாரம் வியப்புப் பொருள். 12

3763 . **துன்பினைத் துடைத்து, மாயத் தொல்**
வினை தன்னை நீக்கி,
தென் புலத்து அன்றி, மீளா
நெறி உய்க்கும் தேவ்ரோதாம்?
என்பு எனக்கு உருகுகின்றது; இவர்கின்றது
அளவு இல் காதல்;
அன்பினுக்கு அவதி இல்லை; அடைவு
என்கொல்? அறிதல் தேற்றேன்.

துன்பினைத் துடைத்து - பிறவித் துன்பங்களைப் போக்கி; **மாயத்தொல்வினை தன்னை நீக்கி** - (அத்துன்பங்களுக்குக் காரணமான) மயக்கத்தால் உண்டாகின்ற பழவினை தன்னைப் போக்கி; **தென்புலத்து அன்றி** - தெற்குத் திசையிலுள்ள யமலோகத்தில் அல்லாமல்; **மீளா நெறி உய்க்கும்** - (சென்றவர்கள்) மீண்டு வருதலில்லா முத்திநெறியில் செலுத்துகின்ற; **தேவரோதாம்** - கடவுளரோ இவர்கள்?; **எனக்கு என்பு உருகுகின்றது** - (இவர்கள்மாட்டு) என் எலும்பும் உருகுகின்றது; **அளவு இல்காதல் இவர்கின்றது** - அளவு இல்லாத காதல் மேன்மேலும் மிகுகின்றது; **அன்பினுக்கு அவதி இல்லை** - (இவர்களிடம் எனக்குத் தோன்றும்) அன்பிற்கு எல்லை இல்லை; **அடைவு என்கொல்** - (அவ்வாறு ஆவதற்குக்) காரணம் யாதோ?; **அறிதல் தேற்றேன்** - அறிய இயலாதவனாக இருக்கின்றேன்.

துன்பு என்றது பிறவித்துன்பங்களை; அவையாவன தன்னைப்பற்றி வரும் தலைவலி முதலாகிய ஆதியாத்மிகம், பிற உயிர்களால் வரும் ஆதிபெளதிகம். தெய்வத்தால் நிகழும் ஆதிதெய்விகம் எனப்படுவன. வினை அநாதி காலந்தொட்டு வருதலின் தொல்வினை எனப்பட்டது; நல்வினை, தீவினைகளாய பழவினை எனப்பொருள்படும். 'இருள் சேர் இருவினை' என்றார் வள்ளுவர். (குறள். 5); மீளாநெறி - மீண்டும் பிறப்பின்கண் வாராத முக்திநெறி. இராமனால் சரபங்கனும் சபரியும் பிறப்புநீங்கி முக்தியடைவதைக் காணலாம். 'இவர்களோ தருமம் ஆவர்' என்றுமுன்னர் வினவியவன் இந்தப்பாடலில் மீளாநெறியுய்க்கும் தேவரோ என்று வியப்பதனால் வந்திருப்பவர்களின் மேன்மையை அனுமன் உணர்ந்து கொண்டான் என அறியமுடிகிறது. இறைவனைக் காண்கையில் எலும்பு உருகும் என்பதை 'இரும்பு மனத்தேனை ஈர்த்து ஈர்த்து என் என்புருக்கி' (திருவாசகம் 544) என்ற மணிவாசகர் வாக்கும் உணர்த்தும். அனுமன் உருகியதுபோல வீடணனும் 'என்புறக் குளிரும் நெஞ்சுருகும் மேலவன், புன்புலப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்" (6384) என்று கூறுவதைக் காணலாம். மீளாநெறி உய்க்கும் தேவர்க்கன்றித் தன்னுள்ளம் அன்பு செலுத்தி உருகாது என்பதையும் அனுமன் உணர்த்தினான் என்க.

13

அனுமன் எதிர் சென்று வரவேற்றலும்'நீ யார்' என இராமன் வினாவுதலும்

3764. இவ் வகை எண்ணி, ஆண்டு,
அவ் இருவரும் எய்தலோடும்,
செவ் வழி உள்ளத்தானும், தெரிவுற
எதிர் சென்று எய்தி,
'கவ்வை இன்றாக, நுங்கள்
வரவு! ' என, கருணையோனும்,
'எவ் வழி நீங்கியோய்? நீ யார்'
என, விளம்பலுற்றான்:

இவ்வகை எண்ணி - இவ்வாறு ஆலோசித்து; **செவ்வழி உள்ளத் தானும் -** செம்மை பொருந்திய மனமுடையவனாகிய அனுமனும்; **ஆண்டு -** அவ்விடத்தில்; **அவ்இருவர் எய்தலோம் -** அவ்விரண்டு பேரும் வந்த அளவில்; **தெரிவுற எதிர்சென்று எய்தி -** அவர்களுக்குத் தெரியுமாறு எதிரில்சென்று அடைந்து; **நுங்கள் வரவு** - "உங்கள் வருகை; **கவ்வை இன்றாகஎன** - துன்பம் இல்லாதது ஆகுக" என வரவேற்க; **கருணையோனும் -** அருள் உடையவனாகிய இராமனும்; **எவ்வழி நீங்கியோய்? -** நீஎவ்விடத்திலிருந்து வருகின்றாய்? **யார் நீ -** நீ யார் **என விளம்பலுற்றான் -** என்று வினவ (அனுமன்) சொல்லத் தொடங்கினான்.

முன்பு மறைய நின்று இராமலக்குவரின் இயல்புகளை ஆராய்ந்து அறிந்தவனாதலால், அவர்கள் தானிருக்கும் இடத்தை அடைந்தபோது மறைந்து நில்லாமல் அவர்கள் காண எதிரில் சென்றான் என்பதால் 'தெரிவுற எதிர் சென்று எய்தி' என்றார். அனுமன் நேர்வழியில் செல்பவன் ஆதலால் 'செவ்வழி உள்ளத்தான்' எனப்பட்டான். பின் இதே படலத்தில் சுக்கிரீவனைச் செவ்வழி உள்ளத்தான் என இராமன் குறிக்கிறான் (3770). இராமன் வருகையால் துன்பம் ஏற்படும் என்று சுக்கிரீவன் முதலியோர் கருதியதால் 'கவ்வை இன்றாக நுங்கள் வரவு' என அனுமன்

acharya.org

வரவேற்றான். "தீதுஇல் வரவுஆக திரு! நின் வரவு" (2769) என இராமன் சூர்ப்பணகையிடம் கூறியதை ஒப்புநோக்கலாம். புதிதாக வருபவரை இங்ஙனம் கூறி வரவேற்றல் இயல்பு. கருணையோன் என்றது இராமனை. 14

அனுமன் விடை

3765. 'மஞ்சு எனத் திரண்ட கோல
மேனிய! மகளிர்க்கு எல்லாம்
நஞ்சு எனத் தகைய ஆகி, நளிர்
இரும் பனிக்குத் தேம்பாக்
கஞ்சம் ஒத்து அலர்ந்த செய்ய
கண்ண! யான் காற்றின் வேந்தற்கு
அஞ்சனை வயிற்றில் வந்தேன்; நாமமும்
அனுமன் என்பேன்;

மஞ்சு எனத்திரண்ட - மேகம் போல நீலநிறமுடையதாய்த் திரண்டு அமைந்த; **கோல மேனிய** - அழகிய மேனியை உடையவனே!; **மகளிர்க்கு எல்லாம்** - பெண்கள் யாவர்க்கும்; **நஞ்சு எனத்தகைய ஆகி**- நஞ்சு என்று சொல்லத்தக்க தன்மையை உடையனவாகி; **நளிர் இரும் பனிக்கு** - குளிர்ச்சி மிக்க பனிக்கு; **தேம்பாக் கஞ்சம் ஒத்து** - வாடாத தாமரை மலர்களுக்கு ஒப்பாக; **அலர்ந்த** - மலர்ந்து விளங்குகின்ற; **செய்ய கண்ண** - சிவந்த கண்களை உடையவனே!; **யான்** - யான்; **காற்றில் வேந்தற்கு** - வாயுதேவனுக்கு; **அஞ்சனை வயிற்றில்** - அஞ்சனாதேவியின் வயிற்றில்; **வந்தேன்** - பிறந்தேன்; **நாமமும்** - என் பெயரும்; **அனுமன் என்பேன்** - அனுமன் என்று அழைக்கப்பெறுவேன்.

நீலமேகம் நிறத்தாலும், குளிர்ச்சியாலும், அழகாலும் இராமன் மேனிக்கு உவமையாயிற்று. தன்னைக் காணும் மகளிர்க்கு இன்பம் அளிக்காமல் காமநோயை உண்டாக்கி வருத்துவதால் 'நஞ்சு எனத் தகைய ஆகி' எனப்பட்டது. "ஏழையர் ஆவியுண்ணும் இணைக்கூற்றம் கொல்லோ அறியேன். அழியங் கண்ணபிரான் திருக்கண்கள் கொலோ அறியேன்" (திருவாய்மொழி 7.7) என்பது ஒப்புநோக்கத்தக்கது. பனிக்குத் தேம்பாக் கஞ்சம் இராமன் கண்களுக்கு இல்பொருள் உவமை. இராமனின் அழகிய மேனியிலும், சிவந்த கண்களிலும் அனுமன் ஈடுபாடு கொண்டதைக் 'கோலமேனிய,' செய்யகண்ண' என்னும் தொடர்கள்உணர்த்தும். 15

3766. 'இம்மலை இருந்து வாழும்
எரி கதிர்ப் பரிதிச் செல்வன்
செம்மலுக்கு ஏவல் செய்வேன்;
தேவ! நும் வரவு நோக்கி
விம்மல் ஊற்று அனையன் ஏவ,
வினவிய வந்தேன்' என்றான்
எம் மலைக் குலமும் தாழ,
இசை சுமந்து, எழுந்த தோளான்.

எம்மலைக் குலமும் - எந்த மலைக்கூட்டமும்; **தாழ**- தாழ் வுறும்படி; **இசை சுமந்து** - புகழைச் சுமந்து கொண்டு; **எழுந்த தோளான்** - உயர்ந்த தோள்களை உடையவனாகிய

அனுமன்; **இம்மலை இருந்து வாழும் -** "இந்த ருசிய முகம் என்னும் மலையில் தங்கியிருந்து வாழ்ந்து வரும்; **எரிகதிர்ப் பரிதிச் செல்வன் -** எரிகின்ற ஒளிக்கதிர்களை உடைய சூரிய தேவனின் மகனாகிய; **செம்மலுக்கு -** தலைவனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு; **ஏவல்செய்வேன் -** ஏவிய பணிகளைச் செய்பவனாவேன்; **தேவ நும்வரவு நோக்கி-** நும்முடைய வருகையைப் பார்த்து; **விம்மல் உற்று -** உள்ளப்பூரிப்பு அடைந்து; **அனையன் -** அந்தச் சுக்கிரீவன்; **ஏவ -** (உங்களை யாரென்று அறிந்து வருமாறு) ஏவியதால்; **வினவிய வந்தேன் -** விசாரித்து அறிந்து செல்ல வந்தேன்"; **என்றான் -** என்றான்.

தோள்கள் மலைக்கூட்டத்தினும் உயர்ந்தும் வலிமையுடையனவாயும் இருத்தலால் 'எம்மலைக் குலமும்' தாழ எனப்பட்டது. புகழ் ஆகிய சுமையைச் சுமந்தும் தாழாமல் உயர்ந்த தோள் என்று மேலும் தோள்களின் சிறப்பை உணர்த்த, 'இசை சுமந்து எழுந்த' என அடைமொழி தரப்பட்டது. 'இம்மலை' என்ற அண்மைச்சுட்டால் இராமன் வந்துள்ள இடம் ருசியமுகம் என்பது பெறப்படுகிறது.

தேவ, நும் என்றது ஒருமைபன்மை மயக்கம். முன்னை செய்யுளில் "கோலமேனிய, செய்ய கண்ண!" எனப் புறஅழகில் ஈடுபட்ட அனுமன் இப்பாடலில் 'மீளா நெறியுய்க்கும் தேவரோதாம்' என எண்ணியதற்கேற்பத் "தேவ" என விளித்தான். 'பரிதிச் செல்வன் செம்மல்' என்பதால் சுக்கிரீவன் பெருமையையும் 'இசை சுமந்து எழுந்த தோளான்' என்பதில் அனுமன் பெருமையும் இப்பாடலில்உணர்த்தப்பட்டுள்ளன. 16

அனுமனை இராமன் பாராட்டி, இலக்குவனுக்கு உரைத்தல்

3767. **மாற்றம்அஃது உரைத்தலோடும்,**
வரிசிலைக் குரிசில் மைந்தன்
தேற்றம் உற்று, இவனின் ஊங்கு
செவ்வியோர் இன்மை தேறி
'ஆற்றலும், நிறைவும், கல்வி
அமைதியும், அறிவும் என்னும்
வேற்றுமை இவனோடு இல்லையாம்'
என, விளம்பலுற்றான்.

மாற்றம் அஃது - அந்த மறுமொழியை; **உரைத்தலோடும்-** அனுமன் சொன்ன அளவில்; **வரிசிலைக்குரிசில் மைந்தன் -** கட்ட மைந்த வில்லை உடைய வலியோனாகிய இராமன்; **தேற்றம் உற்று-** தெளிவடைந்து; **இவனின் ஊங்கு -** இவ்வனுமனைக் காட்டிலும்; **செவ்வியோர் இன்மைதேறி -** செம்மைக் குணம் உடையோர் பிறர் இன்மையைத் தெளிந்து; **ஆற்றலும் -** திறமையும்; **நிறைவும் -** நிறைந்த குணங்களும்; **கல்வி அமைதியும் -** கல்வியால் வரும் அடக்கமும்; **அறிவும் -** அறிவும்; **என்னும் -** என்று சொல்லக் கூடியன அனைத்தும்; **வேற்றுமை இவனோடு இல்லையாம் -** இவனோடு வேறுபாடு உடையனவாக இல்லை; **என -** என்று நினைத்து; **விளம்பலுற்றான் -** (இலக்குவனுக்குச்) சொல்லத் தொடங்கினான்.

அனுமனைவிட நற்குணம் உடையார் இல்லையெனவும், எல்லா மேன்மைப் பண்புகளும் அவனிடம் அமைந்திருத்தலும் தெளிவாக அறிந்தான் இரரமன் என்பதைத் 'தேற்றமுற்று' என்ற தொடர் புலப்படுத்துகிறது. ஆற்றல், அருங்குணங்கள், கல்வி, அறிவு ஆகியவற்றின் வடிவமாகவே அனுமனை இராமன் கண்டான். அறிவு என்பது இயற்கை அறிவு. கல்வி என்பது செயற்கையால் வந்த அறிவாகும். 'புலமிக்கவரைப் புலமை தெரிதல், புலமிக்கவர்க்கே புலனாம்' *(பழமொழி 7)* என்றவாறு இராமன் அனுமனை அறிந்து கொண்டான். *17*

3768. **'''இல்லாத உலகத்து எங்கும், இங்கு**
இவன் இசைகள் கூரக்
கல்லாத கலையும், வேதக் கடலுமே''
என்னும் காட்சி
சொல்லாலே தோன்றிற்று அன்றே?
யார்கொல் இச் சொல்லின்செல்வன்? -
வில் ஆர்தோள் இளைய
வீர! - விரிஞ்சனோ? விடைவலானோ?

வில்லார் தோள் இளைய வீர - வில் அமைந்த தோளைஉடைய இளைய வீரனே! **இங்கு இவன் இசைகள் கூர -** இங்கு இவன் புகழ் மிகும்படி; **கல்லாத கலையும் -** கற்றுக்கொள்ளாத கலைகளும்; **வேதக் கடலும் -** வேதமாகிய கடலும்; **உலகத்து எங்கும் இல்லாத -** உலகத்தில் எங்கும் இல்லாதனவே; **என்னும் காட்சி -** என்று சொல்லுமாறு (இவன் பெற்றிருக்கும்) அறிவுத்தெளிவு; **சொல்லாலே -** இவன் பேசிய சொல்லாலேயே; **தோன்றிற்று அன்றே -** வெளிப்பட்டதன்றோ?; **இச்சொல்லின் செல்வன் -** இத்தகைய சொல்லின் செல்வனாக விளங்கும் இவன்; **விரிஞ்சனோ-** நான்முகனோ?; **விடைவலானோ-** விடை ஏறி நடத்த வல்ல சிவனோ? **யார்கொல் -** யாராக இருத்தல் கூடும்.

இவன் கல்லாத கலையும் வேதக்கடலும் உலகத்து இல்லாதனவே என்றதால் அனுமன் எல்லாக்கலைகளையும் எல்லா வேதங்களையும் நன்கு கற்றவன் என்பது புலனாம். வேதத்தின் விரிவைப்புலப்படுத்த வேதக்கடல் என உருவகம் அமைந்தது. இராமனுக்கு இடையூறு நேரிடுமோ என எப்போதும் கவனத்தோடு இருப்பது பற்றி 'வில்லார் தோள் இளைய! வீர' - என இராமன் விளித்தான் என்க. 'வில்லை ஊன்றி கையோடும் வெய்துயிர்ப்போடும் வீரன். . . . கங்குல் எல்லை காண்பளவும் நின்றான், இமைப்பிலன் நயனம் *(2344)* என்பது காண்க. பிரமனின் அமிசமாகவோ, உருத்திரனின் அமிசமாகவோ இருந்தாலன்றி இத்தகைய சொல்லின் செல்வம் பெற இயலாது. எனவே இச்செல்வம் பெற்ற அனுமன் அவ்விருவருள் யார் அமிசமாவான் என வியந்து இராமன் பாராட்டியதாகும். திருமூர்த்திகளுள் இராமபிரான் திருமால் அவதாரமாதலின், தன்னை விடுத்து மற்ற இருவருள் யாரோ என ஐயுற்றான் என்றும்கூறுவர். *18*

3769. **'மாணிஆம் படிவம் அன்று, மற்று**
இவன் வடிவம்; மைந்த!
ஆணி இவ் உலகுக்கு எல்லாம்
என்னலாம் ஆற்றற்கு ஏற்ற

சேண் உயர் பெருமைதன்னைச்
சிக்கு அறத் தெளிந்தேன்; பின்னர்க்
காணுதி மெய்ம்மை' என்று,
தம்பிக்குக் கழறி, கண்ணன்,

மைந்தா - வலிமையை உடைய இலக்குவ! **இவன் வடிவம் -** இவனது வடிவம்; **மாணி ஆம் படிவம் அன்று -** இப்போது காணப்பெறும் சாதாரண பிரமச்சாரி வடிவம் அன்று; **மற்று-** பின் யாதெனில்; **இவ்வுலகுக்கு எல்லாம் -** இந்த உலகங்களுக்கு எல்லாம்; **ஆணி என்னலாம் -** அச்சாணி என்று சொல்லக்கூடிய; **ஆற்றற்கு ஏற்ற -** (இவன்) திறமைக்கு ஏற்றதாகிய; **சேண் உயர் பெருமை தன்னை -** மிகவும் மேம்பட்ட சிறப்புக்களை; **சிக்கு அறத் தெளிந்தேன்-** (நான்) ஐயமின்றித் தெரிந்து கொண்டேன்; **பின்னர்க் காணுதி மெய்ம்மை -** அஃது உண்மையாதலை நீயும் பின்பு காண்பாய்; **என்று, தம்பிக்கு -** என்று தம்பியாகிய இலக்குவனுக்கு; **கண்ணன் கழறி -** இராமபிரான் இடித்துக் கூறி . . . .

குளகச்செய்யுள்; - அடுத்த பாடலில் 'என்றான்' என்பதோடு முடியும். காட்சியால் சாதாரண மாணியாகத் தோன்றினாலும் செயல்திறமையில் இவ்வுலகுக்கெல்லாம் அச்சாணி எனத் தக்கவன் அனுமன் என்பதால் 'ஆணி இவ்வுலகுக் கெல்லாம்' என்றார். 'ஆகவே இவனது உருவம் கண்டு குறைத்து மதித்திடலாகாது என்றதாயிற்று. 'உருவு கண்டெள்ளாமை வேண்டும் உருள் பெருந்தேர்க்கு அச்சாணி அன்னார் உடைத்து' என்னும் (குறள் 667) திருவள்ளுவரின் சொற்பொருள் இச்செய்யுளில் அமைந்தமை உணர்க. சேண் உயர் - ஒரு பொருட்பன்மொழி; கண்ணன் - என்றது இராமனை. அழகிய கண்களை உடையவன், கண்ணோட்டம் மிக்கவன்; கருநிறமுடையவன் எனப்பல பொருள் கூறுவர். ஆற்றலும் நிறைவும் கல்வி அமைதியும் அறிவும் கொண்ட சொல்லின் செல்வன் என, விரிஞ்சனோ? விடை வலானோ? என வியந்தும் பலவாறாக அனுமனது பெருமைகளை எடுத்துக் கூறியும் அதைக்கேட்டும் கேளாதவன் போல் - குறிப்பறியாதவன் போல் இடித்த புளியாக நின்ற இலக்குவனை இடித்துக் கூறினான் இராமன் என்பதைக் 'கழறி' என்ற சொல்லால் கம்பர் குறித்துள்ள நயம் காணத்தக்கதாகும். 19

சுக்கிரீவனைக் காட்டுக என இராமன் வேண்டுதல்

3770 . 'எவ்வழி இருந்தான், சொன்ன
கவிக் குலத்து அரசன்? யாங்கள்,
அவ் வழி அவனைக் காணும்
அருத்தியால் அணுக வந்தேம்;
இவ்வழி நின்னை உற்ற எமக்கு,
நீ இன்று சொன்ன
செவ் வழி உள்ளத்தோனைக்
காட்டுதி, தெரிய' என்றான்.

சொன்ன கவிக்குலத்து அரசன் - (அனுமனை நோக்கி) "நீ சொன்ன குரங்குக் கூட்டத்தின் அரசனாகிய சுக்கிரீவன்; **எவ்வழி இருந்தான் -** எவ்விடத்தில் உள்ளான்?

acharya.org

***யாங்கள்* -** *நாங்கள்;* ***அவ் வழி அவனைக் காணும்* -** *அவ்விடத்திற்குச் சென்று அவனைக் காணும்;* ***அருத்தியால்* -** *விருப்பத்தோடு;* ***அணுக வந்தேம்* -**

அவனைச்சார வந்தோம்; ***இவ்வழி*-** *இந்த இடத்தில்;* ***நின்னை உற்ற எமக்கு*** *- உன்னை எதிர்ப்பட்ட எங்களுக்கு;* ***நீ இன்று சொன்ன* -** *நீ இப்போது கூறிய;* ***செவ்வழி உள்ளத்தோனை* -** *செந்நெறியில் செல்லும் உள்ளம் உடைய சுக்கிரீவனை;* ***தெரியக் காட்டுதி* -** *(நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளுமாறு) காட்டுவாயாக";* ***என்றான்* -** *என்று கூறினான்.*

அனுமன் தன் தலைவனைப் 'பரிதிச் செல்வன் செம்மல்' (3766) என்று குறிப்பிட, இராமன் 'கவிக்குலத்து அரசன்' எனச் சுக்கிரீவன் பெருமை தோன்றப் பேசினான். அரசனாதலின் அவன் இருக்கும் இடத்தில் சென்று காண்பதே முறையாதலின் 'செவ்வழி உள்ளத்தோனைத் தெரியக் காட்டுதி' என்றான்.
20

அனுமன் விடை

3771. 'மாதிரப் பொருப்போடு ஓங்கு வரம்பு
இலா உலகில், மற்றுப்
பூதரப் புயத்து வீரர் நும்
ஒக்கும் புனிதர் யாரே?
ஆதரித்து அவனைக் காண்டற்கு அணுகினிர்
என்னின், அன்னான்,
தீது அவித்து அமையச் செய்த, செய்
தவச் செல்வம் நன்றே!

***மாதிரப் பொருப்போடு* -** *திசைகளின் எல்லைகளில் உள்ள சக் கரவாளகிரி என்னும் மலையோடு;* ***ஓங்கு*-** *உயர்ந்து;* ***வரம்பு இலா உலகில்*-** *எல்லையில்லாமல் விரிந்து கிடக்கும் உலகத்தில்;* ***பூதரப் புயத்து வீரர்* -** *பூமியைத் தாங்கும் மலைபோன்ற (உலகத்தைத் தாங்கும்) தோள்களையுடைய வீரர்களாகிய;* ***நும் ஒக்கும்* -** *உங்களை ஒத்து விளங்கும்;* ***புனிதர் யாரே* -** *தூயவர் வேறு யாருளர்? (எவருமிலர்);* ***அவனை ஆதரித்து* -** *அச்சுக்கிரீவனிடத்து அன்பு காட்டி;* ***காண்டற்கு அணுகினிர் என்னின்* -** *அவனைக் காண்பதற்க நீங்கள் இங்கு வந்தீர்கள் என்றால்;* ***அன்னான்* -** *அச்சுக்கிரீவன்;* ***தீது அவித்து* -** *தீமைகளைச் செய்யும் ஐம்பொறிகளை அடக்கி;* ***அமையச் செய்த* -** *பொருத்தமுறச் செய்த;* ***செய்தவச் செல்வம்* -** *செய்தவமாகிய செல்வம்;* ***நன்றே* -** *சிறப்புடையதாகும்.*

மாதிரப் பொருப்பு என்றது, சக்கரவாளகிரியை. திசைகளின் எல்லையில் இருப்பதால் அப்பெயர்பெற்றது. பூதரம் - மலை, பூமியைத் தாங்குவது என்ற காரணம் பற்றி வந்தது. வலிமையினாலும், உயர்வாலும், நில உலகை நிலை பெறச் செய்தலினாலும் மலை தோள்களுக்கு உவமை ஆயிற்று. வாலியினை வெல்ல வேண்டும் என்ற நோக்கம் உடையவன் ஆதலின் தோளின் பெருமையை அனுமன் பேசினான். புனிதர் யாரே - ஏகாரம் எதிர்மறை. பெருந்தவம் செய்திருந்தாலன்றி இராமபிரானைக் காணும் பேறு பெறாமையின் 'தீது அவித்து அமையச் செய்த செய்தவச் செல்வம் நன்றே'என்றான். 21

3772 . 'இரவிதன் புதல்வன் தன்னை,
இந்திரன் புதல்வன் என்னும்
பரிவுஇலன் சீற, போந்து,
பருவரற்கு ஒருவன் ஆகி,
அருவிஅம் குன்றில், என்னொடு
இருந்தனன்; அவன்பால் செல்வம்
வருவது ஓர் அமைவின் வந்தீர்;
வரையினும் வளர்ந்த தோளீர்!

வரையினும் வளர்ந்த தோளீர் - மலையினும் பெரிதாக வளர்ந்த தோள்களை உடையவர்களே! **இரவிதன் புதல்வன்தன்னை -** சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனை; **இந்திரன் புதல்வன் என்னும் -** இந்திரன் மகன் என்று கூறப்படும்; **பரிவு இலன்-** இரக்கமற்றவனாகிய வாலி என்பவன்; **சீறப் போந்து -** சினந்து துரத்தியதால் அஞ்சி வந்து; **பருவரற்கு ஒருவன் ஆகி-** துன்பத்தை அனுபவிக்கத் தான் ஒருவனே ஆகி; **அருவி அம் குன்றில் -** அருவிகள் பாய்கின்ற அழகிய ருசியமுகம் என்னும் இம் மலையில்; **என்னோடு இருந்தனன்** - என்னோடு தங்கியிருக்கிறான்; **அவன்பால் -** அவனிடத்து; **செல்வம் வருவது ஓர் அமைவின் -** செல்வம் வருதற்குரிய ஒரு தன்மையினால்; **வந்தீர் -** (நீங்கள் இங்கு) வந்தீர்கள்.

இராமலக்குவர் வந்ததால் இனிச் சுக்கிரீவன் இழந்த செல்வத்தைப் பெறுவன் என்பதாம். வாலியை வெல்வது அனுமன் கருத்தாதலின் இங்கும் தோள் வலிமையைச் சுட்டிப் பேசினான் எனலாம். சுக்கிரீவன் தமையன் எனக்கூறாது வாலியை 'இந்திரன் புதல்வன்' என அன்னியன் போல் குறித்தது, உடன் பிறந்தார் இருவரிடை ஏற்பட்டுள்ள வேறுபாட்டாலாகும். துன்பத்தைத் தான் ஒருவனாகி அனுபவிப்பதால் சுக்கிரீவன் 'பருவரற்கு ஒருவனாகி' நின்றான். மனைவியையும் வாலி கவர்ந்து கொண்டான் என்பதைக் குறிப்பித்தவாறு. 22

3773 . 'ஒடுங்கல் இல் உலகம் யாவும்
உவந்தன உதவி வேள்வி
தொடங்கி, மற்றும், முற்றத் தொல்
அறம் துணிவர் அன்றே;
கொடுங் குலப் பகைஞன் ஆகிக்
கொல்லிய வந்த கூற்றை
நடுங்கினர்க்கு, அபயம் நல்கும் அதனினும்,
நல்லது உண்டோ?

ஒடுங்கல் இல் - கருங்குதல் இல்லாது விரிந்துள்ள; உலகம் **யாவும்-** உலகத்தில் உள்ள உயிர்களெல்லாம்; **உவந்தன உதவி -** விரும்பியனவற்றைத் தானம் செய்து; **தொடங்கின வேள்வி -** தொடங்கின யாகங்களையும்; **மற்றும்- மற்றுமுள்ள தவம் முதலியவற்றையும்** ;

முற்ற - நிறைவேற்ற; **தொல்அறம் துணிவர் அன்றே** - (சான்றோர்கள்) தொன்று தொட்டு வரும் அறங்களைச் செய்யத் துணிவார்கள் அல்லவா? **கொடுங்குலப்**

பகைஞன் ஆகி - தன் குலத்திற்கே கொடிய பகைவனாகி; **கொல்லிய வந்த** - கொல்வதற்காக வந்த; **கூற்றை** - யமன் போன்ற பகைவனை எண்ணி; **நடுங்கினார்க்கு-** அஞ்சியவர்களுக்கு; **அபயம் நல்கும் அதனினும்** - 'அஞ்சாதே' என அபயம் கொடுக்கும் அறத்தைக் காட்டிலும்; **நல்லது உண்டோ** - மேம்பட்டதோர் அறம் உண்டோ? (இல்லை).

வேள்வி முதலாய பல்வேறு அறங்களுள், அஞ்சிச் சரண் அடைந்தவர்களுக்கு அபயம் அளிப்பதே சிறந்த அறம் ஆதலால் சுக்கிரீவனுக்கு அபயம் அளித்து அருளுதல் வேண்டும் என்பது அனுமனின் வேண்டுகோளாகும். 'உடைந்தவர்க்கு உதவானாயின், உள்ளதொன்றீயானாயின் அடைந்தவர்க்கு அருளானாயின், அறம் என்னாம்? ஆண்மை என்னாம்?" (6472) என்ற இராமன் கூற்று ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. அபயம் - பயம் இல்லாது செய்தல் கொல்லிய - செய்யிய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்; கூற்று - உவமைஆகுபெயர். 23

3774. "எம்மையே காத்திர்" என்றல் எளிது
அரோ? இமைப்பு இலாதோர் -
தம்மையே முதல் இட்டு, ஆன்ற
சராசரம் சமைந்த ஆற்றல்
மும்மை ஏழ் உலகும் காக்கும்
முதல்வர் நீர்; முருகற் செவ்வி
உம்மையே புகல் புக்கேமுக்கு, இதின்
வரும் உறுதி உண்டோ?

இமைப்பு இலாதோர் தம்மையே முதல் இட்டு- கண்கள் இமைத்தல் இல்லாத தேவர்களை முதலாகக் கொண்டு; **ஆன்ற சராசரம்** - உயர்ந்த அசையும் பொருள்களையும் அசையாப்பொருள்களையும்; **சமைந்த ஆற்றல்** - படைத்த ஆற்றலை உடைய; **மும்மை ஏழ் உலகும் காக்கும்** - மூன்று வகைப்பட்ட ஏழு உலகங்களையும் பாதுகாக்கும்; **முதல்வர் நீர்** - தலைவர் நீங்கள் (ஆதலால்); **எம்மையே காத்திர்** - எளியராகிய எங்களைமாத்திரமே காப்பாற்றுவீர்; **என்றல்** - என்று கூறுதல்; **எளிது** - (உங்களுக்கு) எளிமைத் தன்மையைக் கற்பிப்பது ஆகும்; **முருகற் செவ்வி** - முருகனைப் போன்ற சிறப்பினை உடைய; **உம்மையே புகல்புக்கேமுக்கு** - உங்களையே புகலிடமாகக் கொண்டு அடைக்கலம் அடைந்த எங்களுக்கு; **இதின் வரும் உறுதி உண்டோ** - இதைக் காட்டிலும் வந்தடையக்கூடிய நன்மை வேறு உளதோ? (இல்லை),

இராமலக்குவரின் சிறப்பை அறிந்து, அவர்தம் ஆற்றலைப்புகழ்ந்து பேசித் தமக்கு அடைக்கலம் கொடுத்துக் காக்குமாறு அனுமன் வேண்டினான். முருகன் - முருகை உடையவன்; அழகும் இளமையும் தெய்வத் தன்மையும் உடையவன். எம்மையே தம்மையே - ஏகாரங்கள் பிரிநிலை; அரோ - அசைநிலை. 24

இலக்குவன் தங்கள் நிலையை அனுமனுக்கு உரைத்தல்

3775. 'யார் என விளம்புகேன் நான்,
எம் குலத் தலைவற்கு, உம்மை?
வீர! நீர் பணித்திர்! ' என்றான்,

மெய்ம்மையின் வேலி போல்வான்;
வார்கழல் இளைய வீரன்,
மரபுளி, வாய்மை யாதும்
சோர்வு இலன், நிலைமை
எல்லாம் தெரிவுறச் சொல்லலுற்றான்:

மெய்ம்மையின் வேலி போல்வான் - *மெய்ம்மையைப் பாதுகாக்க அமைந்த வேலி போல்பவனாகிய அனுமன், (இராமலக்குவரைப் பார்த்து);* ***வீர-*** *'வீரர்களே!* ***எம்குலத்தலைவற்கு -*** *எங்கள் குலத் தலைவனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு;* ***உம்மை நான் -*** *உங்களை நான்;* ***யார் என விளம்புகேன்-*** *யாவர் என்று சொல்வேன்?* ***நீர்பணித்திர் -*** *நீங்கள் சொல்லுங்கள்';* ***என்றான்- - ;*** ***வார்கழல் இளையவீரன் -*** *நீண்ட வீரக்கழல் அணிந்த இளையவீரனாகிய இலக்குவன்;* ***மரபுளி -*** *முறைப்படி;* ***வாய்மை யாதும் -*** *உண்மைநிகழ்ச்சிகள் யாவற்றையும்;* ***சோர்வு இலன் -*** *சோர்வு இல்லாதவனாய்;* ***நிலைமை எல்லாம் -*** *தங்களுக்கு நேர்ந்த நிலைமை களையெல்லாம்;* ***தெரிவுறச் சொல்லலுற்றான் -*** *நன்றாய் விளங்குமாறு சொல்லத்தொடங்கினான்.*

'நீங்கள் யார்'? என வினவாமல் 'யாரென விளம்புகேன் நான் என் குலத்தலைவற்கு உம்மை' என்ற தொடரால் அனுமன் வினவியது. அனுமனின் அடக்கத்தை நாகரிகமாய் விளக்குதல் காணலாம்; எப்போதும் உண்மையே பேசுபவன் ஆதலின் மெய்ம்மை காப்பதற்கு அவதரித்த இராமபிரானுக்குக் காவல் ஆவான் என்பது தோன்ற, அனுமன் 'மெய்ம்மையின் வேலி போல்வான்' எனப்பட்டான். உளி - மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது. நாடு நீங்கியது, சீதையை இழந்தது என எல்லா நிகழ்ச்சிகளையும் விடாது உரைத்தனன் ஆதலின் 'வாய்மை யாதும் சோர்விலன் நிலைமை எல்லாம் தெரிவுற' என்றார். விளக்கமாகக் கூறியதைத் 'தெரிவுற' என்ற சொல் புலப்படுத்தும். விளம்புகேன் - ககர ஒற்று இடைநிலை - எதிர்காலம் காட்டியது. குகனுக்கும் சடாயுவிற்கும் இலக்குவனே தம் வரலாறு கூறியது இங்கு நினைக்கத் தகும்.
25

3776 . 'சூரியன்மரபில் தோன்றி,
சுடர் நெடு நேமி ஆண்ட
ஆரியன்; அமரர்க்காக
அசுரரை ஆவி உண்ட
வீரியன்; வேள்வி செய்து
விண் உலகோடும் ஆண்ட
காரியன்; கருணை அன்ன
கண்ணன் அக் கவிகை மன்னன்;

'அக் கவிகை மன்னன் - *அந்த வெண்கொற்றக் குடையை உடைய அரசன்;* ***சூரியன் மரபில் தோன்றி-*** *சூரிய குலத்தில் தோன்றி;* ***சுடர் நெடு நேமி -*** *ஒளி மிகுந்த பெரிய ஆணைச் சக்கரத்தை உடையவனாய்;* ***ஆண்ட ஆரியன்-*** *உலக முழுவதும் ஆட்சி செலுத்திய உயர்ந்தோன்;* ***அமரர்க்காக-*** *தேவர்கள் பொருட்டு;* ***அசுரரை ஆவி உண்ட*** *- சம்பரன் முதலிய அசுரர்களை வென்று உயிரைப் பறித்த;* ***வீரியன்*** *- வீரம் உடையவன்;* ***வேள்வி செய்து -*** *பல வேள்விகளைச் செய்து;* ***விண் உலகோடும் ஆண்ட-*** *மண்ணுலகத்தோடு விண்ணுலகத்தையும் ஆட்சி புரிந்த;* ***காரியன்-*** *செயல்திறம் படைத்தவன்;* ***கருணை அன்ன -*** *அருளே வடிவு எடுத்தாற்போன்ற;* ***கண்ணன் -*** *கண்ணோட்டம் உடையவன்;*

அக்கவிகை மன்னன். . . . . தயரதன் என அடுத்த செய்யுளில் முடியும். தேவர் வேண்ட, சம்பரன் முதலிய அசுரர்களை வென்று மீட்ட விண்ணுலகத்தைத் தயரதன் இந்திரனுக்குக் கொடுத்த சிறப்புப் பற்றி 'விண்ணுலகோடும் ஆண்ட' எனப்பட்டான். இச் செய்தி 'இன்தளிர்க் கற்பக நறுந்தேன்' எனத் தொடங்கும் பாடலிலும் (322) விசுவாமித்திரரால் உணர்த்தப்பட்டது.

கண்ணன் என்றது இங்குக் கண்ணோட்டத்தைக் குறிக்கும். நேமி - சக்கரம் ஆணையைச் சக்கரமாகக் குறிப்பது மரபு. கவிகை - கவிந்திருப்பது; காரணப்பெயர்.
26

3777 . 'புயல் தரு மதத் திண் கோட்டுப்
புகர் மலைக்கு இறையை ஊர்ந்து,
மயல் தரும் அவுணர் யாரும்
மடிதர, வரி வில் கொண்ட,
இயல் தரும் புலமைச் செங்கோல்
மனு முதல் யாரும் ஒவ்வாத்
தயரதன்; கனக மாடத் தட
மதில் அயோத்தி வேந்தன்; *

புயல் தரு மதம் - மேகம் போலப் பொழியும் மதத்தையும்; **திண் கோடு -** வலிமையான தந்தங்களையும்; **புகர் -** (முகத்தில்) புள்ளி களையும் உடைய; **மலைக்கு இறையை ஊர்ந்து -** மலைகள் போன்ற யானைகளுக்குத் தலைவனாகிய பட்டத்து அரச யானையை ஏறிச் செலுத்தி; **மயல் தரும் அவுணர் யாரும் -** மதி மயக்கம் கொண்ட அசுரர்கள் எல்லாம்; **மடிதர -** அழியும்படி; **வரிவில் கொண்ட -** கட்டமைந்த வில்லைக் கொண்டு போர் செய்த; **இயல்தரும் புலமைச் செங்கோல் -** இயல்பாகப் பொருந்திய அறிவினையும் செங்கோலையும் உடைய; **மனு முதல் யாரும் ஒவ்வா-** மனு முதலான எந்த அரசர்களும் நிகர் ஆகமாட்டாத; **தயரதன் -** தயரதன் என்பான்; **கனக மாடம் -** பொன் மயமான மாளிகைகளையும்; **தட மதில் -** பெரிய மதிலையும் உடைய; **அயோத்தி வேந்தன் -** அயோத்தி நகரத்திற்கு வேந்தனாவான்.

மதத்தின் மிகுதி புலப்பட 'புயல் தரு மதம்' என்றார். 'முதல்' என்றதனால் குறிக்கப்பட்டவர் மாந்தாதா, ககுஸ்தன், சகரன், பகீரதன் முதலியோர். ''வெஞ்சினத்து அவுணர் தேர் பத்தும் வென்றுளேற்கு (1631) எனத் தயரதன் கூறியது காண்க. புயல் தரு மதம் - தரு 'உவம உருபு. புகர்மலை - யானையைக் குறித்ததால் உவம ஆகுபெயர்.
27

3778 . 'அன்னவன்சிறுவனால், இவ்
ஆண்தகை; அன்னை ஏவ,
தன்னுடைய உரிமைச் செல்வம்
தம்பிக்குத் தகவின் நல்கி,
நல் நெடுங் கானம் சேர்ந்தான்;
நாமமும் இராமன் என்பான்;

இந் நெடுஞ் சிலைவலானுக்கு ஏவல்
செய் அடியென் யானே.'

இவ் ஆண்தகை- இந்த வீரர்களிற் சிறந்தவன்; **அன்னவன் சிறுவன்-** அந்தத் தயரத சக்கரவர்த்தியின் மகனாவான்; **அன்னை ஏவ-** தன் சிற்றின்னையின் கட்டளையால்; **தன்னுடைய உரிமைச் செல்வம்** - மூத்த மகனாகிய தனக்கு உரிமையுடைய ஆட்சிச் செல்வத்தை; **தம்பிக்குத் தகவின் நல்கி -** தன் தம்பியாகிய பரதனுக்குப் பெருந்தன் மையோடு கொடுத்து விட்டு; **நல்நெடுங் கானம் -** நல்ல நெடிய காட்டை; **சேர்ந்தான் -** அடைந்தான்; **நாமமும் இராமன் என்பான்-** பெயரும் இராமன் எனப்படுபவன்; **இந்நெடும் சிலை வலானுக்கு -** இது நீண்ட வில்லாற்றால் பொருந்தியவனுக்கு; **ஏவல் செய் -** குற்றேவல் செய்கின்ற; **அடியென் யானே -** அடியவன் யான்'

இம்மூன்று பாடல்களால் தன் தமையனைப் பற்றியும் தன்னைப் பற்றியும் உணர்த்தினான் இலக்குவன். இராமன் புருடோத்தமன் என்ற கருத்தை 'ஆண்டகை' என்ற சொல் உணர்த்துகிறது. அன்னை - சிற்றன்னையாகிய கைகேயி. தந்தையின் விருப்பத்தால் அன்று, தாய் உரைத்த உரையால நிகழ்ந்தது என்பதைப் புலப்படுத்த 'அன்னை ஏவ' என்றான். 'தரையளித்த தனி நேமித் தயரதன் தன் புதல்வர் யாம்; தாய் சொல் தாங்கி விரை யளித்த கான்புகுந்தேம் (2867) என இரரமன் முன்னர் உரைத்ததையும் காண்க. மூத்தவர்க்கு உரித்து அரசு என்பதால் 'தன்னுடைய உரிமைச் செல்வம்' என்றான். தம்பி - பரதன். கடத்தற்கரிய பெரிய கானமாதலின் 'நெடுங்கானம்' என்றும் முனிவர்கள் வாழும் கானமாதலின் 'நற்கானம்' எனவும் உரைத்தனன். தன்னை இராமனின் தம்பி என்னாது 'ஏவல் செய்அடியென்' என்கிறான். 'மகனே இவன்பின் செல், தம்பி என்னும் படி அன்று, அடியாரின் ஏவல் செய்தி' (1752) எனச் சுமத்திரை கூறியாங்கு இலக்குவன் நடந்துகொள்வதைக் காண்கிறோம்.
28

இராமன் திருவடிகளை அனுமன் வணங்குதல்

3779 . என்று,அவன் தோற்றம் ஆதி
இராவணன் இழைத்த மாயப்
புன்தொழில் இறுதி ஆக,
புகுந்த உள பொருள்கள் எல்லாம்,
ஒன்றும் ஆண்டு ஒழிவுறாமல்,
உணர்த்தினன்; உணர்த்தக் கேட்டு
நின்ற அக்காலின் மைந்தன், நெடிது
உவந்து, அடியில் தாழ்ந்தான்.

என்று - என்று இவ்வாறு; **அவன் தோற்றம் ஆதி -** இராமபிரானின் பிறப்பு முதல்; **இராவணன் இழைத்த** - இராவணன் செய்த; **மாயப் புன்தொழில் இறுதி ஆக -** வஞ்சனையாகிய கீழ்த்தரமான செயல் ஈறாக; **புகுந்து உள பொருள்கள் எல்லாம் -** நடந்துள்ள செய்திகளையெல்லாம்; **ஒன்றும் ஆண்டு ஒழிவு உறாமல் -** எந்த ஒரு நிகழ்ச்சியும் விடுபட்டுப் போகாமல்; **உணர்த்தினன் -** எடுத்துரைத்தான்; **உணர்த்த -** அவ்வாறு சொல்ல; **கேட்டு நின்ற-** கேட்டுக் கொண்டு நின்ற; **அக்காலின் மைந்தன்-**

acharya.org

காற்றின் மைந்தனாகிய அந்த அனுமான்; **நெடிது உவந்து-** *பெரிதும்மகிழ்ந்து;* **அடியில் தாழ்ந்தான் -** *இராமபிரான் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.*

இராவணன் இழைத்த மாயப் புன்தொழில் - வஞ்சனையால் சீதையைக் கவர்ந்த செயல். சீதையைக் கவர்ந்த செயலைக் கூறவும் விரும்பாததால் கம்பர் 'மாயப்புன் தொழில்' எனக் குறித்தார். இலக்குவன் கூறிய வரலாற்றால் இராமன் வணங்கத்தக்க குணங்களை உடையவன் என அனுமன் அறிந்ததால் நெடிது மகிழ்ந்து அவனது திருவடிகளில்வணங்கினான். 29

'மறைவனாகிய அனுமன் வணங்குவது முறையோ'? என்ற இராமனுக்கு அனுமன் மறுமொழி

3780. தாழ்தலும்,'தகாத செய்தது
என்னை, நீ? தருமம் அன்றால்;
கேள்வி நூல் மறைவலாள!'
என்றனன்; என்னக் கேட்ட
பாழி அம் தடந் தோள் வென்றி
மாருதி, 'பதுமச் செங்கண்
ஆழியாய்! அடியனேனும்
அரிக் குலத்து ஒருவன்' என்றான்.

தாழ்தலும் - *(அனுமன் தன்னை) வணங்கிய அளவில்;* **கேள்வி நூல் மறை வலாள -** *(இராமன் அனுமனை நோக்கி) கேட்டறிந்த சாத்திரங்களிலும் வேதங்களிலும் வல்ல அந்தணனே!* **நீ - - ; தகாத செய்தது என்னை?** *- செய்யத்தகாத காரியத்தைச் செய்தது ஏன்?* **தருமம் அன்று -** *(அந்தணன் அரசனை வணங்குதல்) தருமம் அன்று;* **என்றனன் -** *என்று கூறினனாக;* **என்னக் கேட்ட -** *அவ்வாறு கூறியதைக் கேட்ட;* **பாழி அம் தடந்தோள்-** *வலிமையான அழகிய பெரிய*

தோள்களை உடைய; **வென்றி மாருதி -** *வெற்றிமிக்க அனுமன்;* **பதுமச் செங்கண் ஆழியாய் -** *'செந்தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கண்களையும் ஆணைச் சக்கரமும் உடையவனே!* **அடியனேனும் -** *அடியனாகிய யானும்;* **அரிக்குலத்து ஒருவன் -** *குரங்குக் குலத்தில் தோன்றிய ஒருவனே யாவேன்;* **என்றான் -** *என்று கூறினான்.*

நால்வகை வருணத்தோருள் அந்தணர் உயர்ந்தோராகக் கருதப்பட்டதால் அந்தணனாகிய அனுமன் அரசனாகிய தன்னை வணங்குதல் தகாது; தருமம் ஆகாது என்றனன் இராமன். அனுமன் அந்தணன் வேடத்தில் இருந்தமையால் இராமன் இங்ஙனம் கூறினான்.

கேள்வி நூல் - வேதம்; சுருதி. செவி வழியாக மட்டும் கேட்கப்படுதலின் வேதத்தைக் கேள்வி நூல் என்பது பழ மரபு. கேட்டற்கரிய நூற்பொருளைக் கற்றறிந்தார் வழிக்கேட்டலும் ஆம். 'கற்றிலனாயினும் கேட்க' என்றார் வள்ளுவரும். (குறள். 414). மறை - வேதம். மருத்துவின் மகனாதலின் 'மாருதி' என்பது அனுமன் பெயராயிற்று. ஆழியாய் - ஆணைச் சக்கரம் உடையவனே என்பது பொருள். தயரத சக்கரவர்த்தியின் மகனாதலின் காடாளும் இராமனை இங்ஙனம் அனுமன் விளித்தான்.

அடியேன் தானும் - உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை. சுக்கிரீவனே அன்றி யானும் எனப் பொருள்படும். ஆல் - அசை. *30*

அனுமன் தன் பெரிய வானர உருவத்துடன் நிற்றல்

3781 . மின்உருக் கொண்ட வில்லோர்
வியப்புற, வேத நல் நூல்
பின் உருக்கொண்டது என்னும் பெருமை
ஆம் பொருளும் தாழ,
பொன் உருக் கொண்ட மேரு,
புயத்திற்கும் உவமை போதாத்
தன் உருக்கொண்டு நின்றான்,
தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான்.

தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான் *- (துணையின்றி வருந்தும்) தருமத்தின் தனிமையைப் போக்க வந்தவனாகிய அனுமன்;* ***மின் உருக் கொண்ட*** *- மின்னலின் வடிவத்தைத் தன்பால் கொண்டாற்போன்ற ஒளிபொருந்திய;* ***வில்லோர் வியப்புற-*** *வில்லேந்திய இராமலக்குவர் வியப்படையுமாறு;* ***வேத நல்நூல்*** *- வேதம் முதலான சாத்திரங்களே;* ***பின் உருக் கொண்டது என்னும்*** *- பின்னர் ஒரு வடிவம் எடுத்து வந்தது என்று;* ***பெருமை ஆம் பொருளும் தாழ*** *- சிறப்பித்துச் சொல்லும் பாராட்டுரையும் சிறுமையுறும்படி;* ***பொன் உருக் கொண்ட மேரு*** *- பொன் மயமான வடிவங் கொண்ட மேருமலையும்;* ***புயத்திற்கு உவமை போதா*** *- தன் தோள்களுக்கு உவமையில் ஒப்பாகாத;* ***தன் உருவக்கொண்டு நின்றான்*** *- தன்னுடைய பேருருவத்தைக் கொண்டு நின்றான்.*

'இவர்களோ தருமம் ஆவார்' (3762) என்ற தொடர்களில் இராமலக்குவர் குறிக்கப்பட்டனர். அவர்களின் தனிமை தீர்ப்பவன் ஆதலின், அனுமன் தரு

மத்தின் தனிமை தீர்ப்பான் ஆயினான். அரக்கர்களால் அழிய இருந்த தருமம் அனுமன் உதவியால் நிலைபெறும் என்பதால் 'தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான்' என்றும் விளக்கலாம். அனுமன் தருமத்திற்குத் துணையாவன் என்பதை 'மெய்ம்மையின் வேலி போல்வான்" (3775), அறத்துக்கு ஆங்கொரு தனித்துணையென நின்ற அனுமன். (5804) என்ற அடிகளாலும் உணரலாம். அனுமன் தான் வானர குலத்தைச் சார்ந்தவன் என உரைத்ததும், தன்னிடத்தில் அவர்களுக்கு மதிப்பு உண்டாகுமாறு தன் பேருருவம் எடுத்து நின்றனன். அவன் வேத நன்னூல்களே ஓர் உருக்கொண்டு வந்தது போன்றவன் என்றால், அவ்வுரை தாழ்வுடைத்து என்பதாம். இதனால் அவன் வேத சாத்திரங்களிலும் மேம்பட்ட ஞானி ஆவான் என்க. 'தன்னுரு' என்றமையால் அப்பேருருவமே அனுமனுக்குரிய உருவம் எனவும் கொள்ளத்தகும். *31*

3782 . கண்டிலன்,உலகம் மூன்றும்
காலினால் கடந்து கொண்ட
புண்டரீகக் கண் ஆழிப் புரவலன்,
பொலன் கொள் சோதிக்
குண்டல வதனம் என்றால்,
கூறலாம் தகைமைத்து ஒன்றோ,

acharya.org

பண்டை நூல் கதிரோன் சொல்ல,
படித்தவன் படிவம்? அம்மா!

உலகம் மூன்றும் - *விண், மண், பாதாளம் என்னும் மூன்று உலகங்களையும்;* ***காலினால் கடந்து கொண்ட -*** *(திரிவிக்கிரம அவதாரத் தில்) தனது திருவடியால் அளந்து தனதாக்கிக்கொண்ட;* ***புண்டரீகக் கண் -*** *தாமரை மலர் போன்ற கண்களையும்;* ***ஆழி -*** *சக்கரப் படையையும் உடைய;* ***புரவலன்-*** *காத்தற்கடவுளாகிய திருமாலின் அமிசமான இராமபிரான்;* ***பொலன் கொள் சோதி -*** *பொன்னாலாகிய ஒளி பொருந்திய;* ***குண்டல வதனம் -*** *குண்டலங்களை அணிந்த (அனுமனின்) முகத்தை;* ***கண்டிலன் என்றால் -*** *காண முடியாதவன் ஆனான் என்றால்;* ***பண்டை நூல் -*** *பழமையான இலக்கணம் முதலிய நூல்களை;* ***கதிரோன் சொல்ல -*** *சூரியன் கற்பிக்க;* ***படித்தவன் படிவம் -*** *கற்றவனான அனுமனின் பேருருவம்;* ***கூறலாம் தகைமைத்து ஒன்றோ -*** *இத்தன்மைத்து என ஒருவரால் கூறத்தக்க தன்மையுடைய தொன்று ஆகுமோ? (ஆகாது)*

முன்பு திரிவிக்கிரமனாக வடிவங்கொண்ட திருமாலான இராமபிரானே அனுமானின் முகத்தைக் காண இயலவில்லையெனில், அப்பேருருவத்தின் பெருமையைக் கூற எங்ஙனம் இயலும் என்பது கருத்து. திரிவிக்கிரமனாக உலகளந்த திருமாலே இராமனாக வந்துள்ளமையால் 'உலக மூன்றும் காலினால் கடந்து கொண்ட புண்டரிகக் கண் ஆழிப் புரவலன்' என்றார். "மூவுலகும் ஈரடியால் முறை நிரம்பா வகை முடியத் தாவிய சேவடி" எனச் சிலப்பதிகாரம் (ஆய்ச்சியர் குரவை) உலகளந்த செய்தியைக் கூறுகிறது. கதிரவனின் மாணவனாய், அவனை நெருங்கிப் பாடம் கேட்கும் பெரும் வடிவுடையனாய் விளங்கிய தன்மை புலப்படக் 'கதிரோன் சொல்லப் படித்தவன் படிமம்' என்றார்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். அனுமனின் பேருருவ (விசுவரூப) வர்ணனையைச் சுந்தரக்காண்டத்தும் (5326 - 5332) காணலாம். 32

அனுமனைப் பற்றி இலக்குவனிடம் இராமன் வியந்து பேசுதல்

3783 . தாள்படாக்கமலம் அன்ன தடங்
கணான், தம்பிக்கு, 'அம்மா!
கீழ்ப் படாநின்ற நீக்கி, கிளர்
படாது ஆகி, என்றும்
நாட்படா மறைகளாலும், நவை
படா ஞானத்தாலும்,
கோட்படாப் பதமே, ஐய!
குரக்கு உருக்கொண்டது' என்றான்.

தாள்படாக்கமலம் அன்ன - *தண்டில் பொருந்தாத தாமரை மலர் போன்ற;* ***தடங்கணான் -*** *பெரிய கண்களை உடைய இராமன்;* ***தம்பிக்கு -*** *தம்பியாகிய இலக்குவனிடம்;* ***ஐய -*** *ஐயனே!* ***கீழ்ப்படா நின்ற நீக்கி -*** *கீழ்மைப்பட்டு நின்ற இராஜச, தாமச குணங்கள் நீங்கப் பெற்று;* ***கிளர்படாது ஆகி -*** *ஞான ஒளி கெடாதது ஆகி;* ***என்றும் -*** *எப்பொழுதும்;* ***நாட்படா மறைகளால் -*** *காலவரையறைக்கு உட்படாத வேதங்களாலும்;* ***நவைபடா ஞானத்தாலும் -*** *குற்றம் பொருந்தாத தத்துவ*

ஞானத்தாலும்; **கோட்படாப் பதமே -** அறியப்படாத பரம்பொருள் தத்துவமே; **குரக்கு உருக் கொண்டு-** குரங்கின் வடிவத்தைக் கொண்டது; **என்றான் -** என்று உரைத்தான்.

மலரைத் தாங்கும் நாளம் போல இராமன் கண்களைத் தாங்குவன இல்லையாதலால் 'தாள் படா கமலம் அன்ன' என்றார். இஃது இல்பொருள் உவமை, ஐய - என்றது அன்பு பற்றிய விளி. நாட்படா மறைகள் என்றதற்கு - அழியாது நிலைத்து நிற்கும் வேதங்கள் என்பது கருத்து. வேதங்களுக்கும் ஞானத்திற்கும் அப்பாற்பட்டு நிற்பது பரம்பொருள் தத்துவம் ஆதலின் 'மறைகளாலும் நவைபடா ஞானத்தாலும் கோட்படாப் பதம்' என்றார். இதனால் பரம்பொருள் தத்துவமே குரங்கின் வடிவத்தைக் கொண்டது என அனுமனின் சிறப்புப் புலப்படுத்தியதாகிறது. பரமனாகிய இராமனே அனுமனைப் பரம்பொருள் எனக் குறிப்பது ஆழ்ந்த கருத்துடையது. எல்லை கடந்த ஒன்று *(Infinitive)* தன் கூறாகிய அனுமனை இளங்காட்டுகிறது. 'எல்லையொன்றின்மை எனும்' பொருளதனைக் கம்பன் குறிகளால் காட்டிட முயன்ற முயற்சியைக் கருதியும், தமிழச்சாதி அமரத்துவம் வாய்ந்தது என்றிருந்தேன் என்ற மகாகவி பாரதியார் கூற்றினை ஒப்பிட்டு ஆழம உணர்க. அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். குரங்கு + உரு - குரக்குஉரு. 33

3784 . **'நல்லனநிமித்தம் பெற்றேம்;**
நம்பியைப் பெற்றேம்; நம்பால்
இல்லையே, துன்பம் ஆனது;
இன்பமும் எய்திற்று; இன்னும்,
வில்லினாய்! இவனைப் போலாம் கவிக்
குலக் குரிசில் வீரன்
சொல்லினால் ஏவல் செய்வான்;
அவன் நிலை சொல்லற்பாற்றோ?'

நல்லன நிமித்தம் பெற்றேம் - முன்னர் நல்லனவாகிய சகுனத்தைப் பெற்றோம்; **நம்பியைப் பெற்றேம் -** அதனால் அனுமனாகிய இந்நம்பியை இங்கு அடையப் பெற்றோம்; **நம்பால் -** (இனி) நம்மிடத்து; **துன்பம் ஆனது இல்லையே -** துன்பம் என்பது இல்லை; **இன்பமும் எய்திற்று -** இன்பமும் வந்தடைந்தது; **இன்னும் -** மேலும்; **வில்லினாய் -** வில்லைஉடையவனே! **இவனைப் போலாம் வீரன் -** இவனைப்போன்ற வீரன்; **கவிக்குலக் குரிசில் சொல்லினால் -** குரங்குக் கூட்டத்திற்குத் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன் கட்டளையால்; **ஏவல் செய்வான் -** குற்றவேல் செய்வான் (என்றால்); **அவன் நிலை -** அச் சுக்கிரீவனது நிலை; **சொல்லற் பாற்றோ -** சொல்லும் தரத்ததோ? (அன்று).

நல்லவர் துணை பெற்றமையால் துன்பம் நீங்கலும். இன்பம் பெறலும் உறுதி என்பது உணர்த்தப்பட்டது. வீரனாகிய அனுமன் ஏவல் செய்வான் எனில் இவனை ஏவலனாகக் கொண்ட சுக்கிரீவன் நிலை அனுமனினும் மேம்பட்டது என்பது பெறப்படும். கண்ட அனுமனைக் கொண்டு காணாத சுக்கிரீவன் பெருமையை இராமன் ஊகித்தான். அதனால் சீதையை மீட்டல் தப்பாது எனக் கருதி 'நம்பால் இல்லையே துன்பமானது இன்பமும் எய்திற்று' என்றான். 34

சுக்கிரீவனை அழைத்துவர, அனுமன் விடைபெற்றுச் செல்லுதல்

3785 . என்று,அகம் உவந்து, கோல
முகம் மலர்ந்து, இனிதின் நின்ற
குன்று உறழ் தோளினாரை நோக்கி,
அக் குரக்குச் சீயம்,
'சென்று, அவன் தன்னை, இன்னே
கொணர்கின்றேன்; சிறிது போது,
வென்றியிர்! இருத்திர்' என்று
விடைபெற்று, விரைவில் போனான்.

என்று - என்று சொல்லி; **அகம் உவந்து** - மனம் மகிழ்ந்து; **கோல முகம் மலர்ந்து -** (அதனால்) அழகிய முகமும் மலர்ச்சி பெற்று; **இனிதின் நின்ற -** மகிழ்ச்சியோடு இருந்த; **குன்று உறழ் தோளினாரை நோக்கி -** மலைபோன்ற தோள்களை உடைய இராமலக்குவரை நோக்கி; **அக்குரக்குச் சீயம் -** அந்த அனுமனாகிய சிங்கம்; **வென்றியிர் -** வெற்றியை உடையவர்களே! **சென்று அவன் தன்னை -** யான் சென்று சுக்கிரீவனை; **இன்னே கொணர்கின்றேன் -** இப்பொழுதே அழைத்துக் கொண்டு வருகின்றேன்; **சிறிது போது இருத்திர் -** சிறிது

நேரம் இங்கே இருங்கள்; **என்று விடைபெற்று-** என்று கூறி, அவர்கள் பால் விடை பெற்றுக்கொண்டு; **விரைவில் போனான் -** விரைந்து சென்றான்.

ஆண்களில் சிறந்தோனை ஆண்சிங்கம் என்பது போலக்குரங்கினத்தில் சிறந்தோனாகிய அனுமனைக் 'குரக்குச் சீயம்' என்றார். சீயம் - சிங்கம். சீயம்- ஸிம்ஹம் என்னும் வடசொல்லின் திரிபு. தோற்றத்தால் குரங்காக இருப்பினும்நோக்கத்தில் சிங்கம் போல்வானாதலின் குரக்குச் சீயமானான் எனலாம்.முன்னும் பின்னும் நோக்கும் சிங்கம் போல அனுமனும் இராமலக்குவரின்வாழ்வில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும், நடைபெற உள்ளனவற்றையும் நோக்கி,அவர்களால் தமக்கு வரும் நன்மைகளை ஆராய்ந்து சுக்கிரீவனை நட்புக்கொள்ளச் செய்த திறம் புலனாகிறது. 'வென்றியிர்!' என அவன் விளித்தலில்வாலியை வெல்லும் திறமும் அடங்கியுள்ளது. நட்பாக்கிக் கொள்ளும்ஆர்வத்தை 'விரைவில் போனான்' என்ற தொடர் உணர்த்துகிறது.

acharya.org

நட்புக் கோட் படலம்

இராமனும் சுக்கிரீவனும் நட்புகொண்ட நிகழ்ச்சியைக் கூறும் பகுதியாதலின் 'நட்புக்கோட்படலம்' எனப்பெயர் பெறுகின்றது.

அனுமன் சுக்கிரீவனிடம் சென்று இராமன் சிறப்புகளைக்கூறி இராமனிடம் அழைத்துவந்தான். இராமன் சுக்கிரீவனை வரவேற்று உபசரித்துத் தாங்கள் வந்த காரியத்தை உரைத்தான். சுக்கிரீவனின் பெருமைகளை அனுமன் உரைத்து, வாலி சுக்கிரீவனிடம் பகைமை கொண்ட காரணத்தையும் அறிவித்தான். வாலிக்கு அஞ்சி, சுக்கிரீவன் வாழ்வதை அறிந்த இராமன் வாலியைக் கொன்று வானரத்தலைமையினையும் பெற்றுத்தருவதாக உறுதி கூறினான். பின்னர்ச் சுக்கிரீவன் தன் அமைச்சர்களுடன் ஆலோசனை நடத்தினான். மராமரங்கள் எழனுள் ஒன்றை அம்புகொண்டு துளைக்கச் செய்து இராமன் திறமையை அறியலாம் என அனுமன் கூறச் சுக்கிரீவன் அதனை ஏற்று இராமனிடம் சென்று, தான் சொல்வது ஒன்று உண்டு எனக்கூற, இராமனும் அதைச்சொல்லுமாறு பணித்தான்.

அனுமன், சுக்கிரீவனிடம் இராமன் சிறப்புகளைக் கூறுதல்

கலிவிருத்தம்

3786 . போன, மந்தர மணிப் புய
நேடும் புகழினான், -
ஆன தன் பொரு சினத்து
அரசன் மாடு அணுகினான் -
'யானும், என் குலமும, இவ்
உலகும், உய்ந்தனம்' எனா,
மானவன் குணம் எலாம்
நினையும் மா மதியினான்.

போன - (அவ்வாறு) சென்ற; **மந்தர மணிப்புயம் -** மந்தர மலை போன்ற அழகிய தோள்களால விளைந்த; **நெடும்புகழினான் -** மிக்க புகழையும் உடைய அனுமன்; **மானவன் குணம் எலாம் -** மனுக்குலத்துப் பிறந்த இராமனுடைய குணங்கள் எல்லாவற்றையும்; **நினையும் மாமதியினான் -** (எப்போதும்) சிந்திக்கும் பேரறிவு உடையவனாய்; **யானும், என் குலமும் -** 'நானும், எனது குலத்தினரும்; **இவ்வுலகும் உய்ந்தனம் -** இந்த உலகும் பிழைத்தோம்'; **எனா -** என்று சொல்லிக் கொண்டே; **தன் ஆன -** தன் தலைவனாகிய; **பொருசினத்து அரசன்**

மாடு - போர்செய்தற்குரிய சீற்றத்தை உடைய மன்னன் சுக்கிரீவனிடம்; **அணுகினான் -** வந்தடைந்தான்.

அனுமன் தான் சென்ற காரியம் செவ்வனே முடிந்தது என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் 'யானும் என் குலமும் இவ்வுலகும் உய்ந்தனம்' என்றான். தான் முதலில் சென்று இராமலக்குவரைக் கண்ட சிறப்பால் 'யானும்' என முதலில் தன்னைத் தனியே

கூறினான். வாலியை வென்று வானரக் கூட்டத்தைப் பிழைக்கச் செய்வான் என்பதால் 'என் குலமும்' என்றும் அரக்கர் அழிதல் உறுதி என்பது தோன்ற 'இவ்வுலகும் உய்ந்தனம்' என்றும் கூறிச் சென்றான்.

அன்பு, அருள், இன்சொல், நேர்மை, அழகு என இராமனிடம் அனுமன் கண்ட குணங்கள் பலவாதலின் 'குணமெலாம்' என்றார். அவற்றையே நினைத்துக் கொண்டமையால் 'நினைந்து' என்றும், நல்ல பண்புகளை மறவாது நினைக்கும் நல்ல அறிவு உடையனாதலின் 'மாமதியினான்' என்றும் கூறினார். மனுவின் வழித் தோன்றல் இராமன் ஆதலின் 'மானவன்' எனக்குறித்தார். அனுமனின் தோளுக்கு மந்தரமலை உவமை ஆதலை 'தேவருக்கு அமுதல் ஈந்த குன்றென . . . குவவுத்தோளான் (4934) என்ற அடியும் அவன் 'நெடும்புகழினான்' என்பதை 'ஊழிதோறும் புதிதுஉறுஞ் சீர்த்தியான்' (5168) என்ற அடியும் உணர்த்தும். அனுமனை 'நல்லறிவாளன் எனப் பின்வரும் கூறுவது காண்க. (4808).

அரசன் மாடு - மாடு ஏழனுருபு இடப்பொருளில் வந்தது.   1

3787 . மேலவன்,திருமகற்கு உரை
செய்தான், 'விரை செய் தார்
வாலி என்ற அளவு இலா
வலியினான் உயிர் தெறக்
காலன் வந்தனன்; இடர்க்
கடல் கடந்தனம்' எனா,
ஆலம் உண்டவனின் நின்று,
அரு நடம் புரிகுவான்.

ஆலம் உண்டவனின் நின்று - (அனுமன்) ஆலகால நஞ்சு உண்ட சிவபெருமானைப்போல நின்று; **அருநடம் புரிகுவான் -** அரிய நடனம் ஆடுபவனாய்; **விரை செய் தார்** - வாசனை மிக்க மாலையை உடைய; **வாலி என்ற அளவு இலா -** வாலி என்று சொல்லப்படும் அளவில்லாத; **வலியினான்-** வலிமை உடையவனின்; **உயிர்தெற-** உயிரை அழிக்க; **காலன் வந்தனன் -** யமன் வந்துவிட்டான்; **இடர்க்கடல் கடந்தனம் -** (ஆதலால்) நாம் துன்பக்கடலைக் கடந்து விட்டோம்; **எனா -** என்று; **மேலவன் திருமகற்கு** - வானத்தில் செல்லும் சூரியனின் மகனான சுக்கிரீவனுக்கு; **உரை செய்தான் -** உரைத்தான்.

சூரியன் விண்ணில் இயங்கும் சிறப்புப்பற்றி 'மேலவன்' எனப்பெற்றான். வாலியின் ஏவலின் வருபவராக எண்ணியதற்கு மாறாக, அவனைக் கொல்லும் யமன் போன்று இராமலக்குவர் வந்துள்ள செய்தியை மகிழ்ச்சியால்ஆடிக் கொண்டே அனுமன் சொன்னான் என்பதாம். அவன் சிவபெருமான் அமிசமாய் அவதரித்தவன் ஆதலின் 'ஆலம் உண்டவனின் நின்று' என்றார். முன்னரும் அனுமனைத் 'தனி அருளும் தாழ்சடைக் கடவுள்' (3753) எனக் கூறியது காண்க. வாலி இதுவரை போரில் வென்று வெற்றிமாலைக்கு உரியவன் ஆதலின் 'விரை செய் தார் வாலி' என்றான். சுக்கிரீவன் முதலானாரோடு போர்செய்யத் தும்பை சூடி வருதலின் 'விரை செய் தார் வாலி' எனவும் கொள்ளலாம். தன்னோடு போர்செய்வாரின் வலிமையில் பாதியைத் தன் வலிமையோடு பெற்றுவிடுவான் ஆதலின் 'அளவிலா வலியினான்' எனப்பட்டான்.

வாலி பிறந்தபோது, இந்திரன் வந்து பொன்மாலையை அணிவித்து, யார் எதிர்த்தாலும் எதிர்த்தார். வலிமையில் பாதி வாலிக்கு வருவதாக என வரம் அளித்தான் என்பது கதை. 'வாலி என்ற அளவு இல் ஆற்றல் வன்மையான்' (10124) என மேல் வருதலும் காண்க.

காலன் - உவமை ஆகுபெயராய் இராமனை உணர்த்திற்று. இடர்க்கடல்- உருவகம். 2

3788. 'மண்உளார், விண்உளார்,
மாறு உளார், வேறு உளார்,
எண் உளார், இயல் உளார்,
இசை உளார், திசை உளார்,
கண் உளார் ஆயினார்; பகை
உளார், கழி நெடும்
புண்உளார், ஆர் உயிர்க்கு
அமுதமேபோல் உளார்.

***மண் உளார் -** (இராமலக்குவர்) மண்ணுலகத்தில் உள்ள மனிதர்களும்; **விண் உளார் -** விண்ணுலகத்துள்ளோராகிய தேவர்களும்; **மாறு உளார் -** இவ்விரண்டு உலகங்களுக்கும் மாறான பாதாள உலகத்து நாகரும்; **வேறு உளார் -** அவற்றிற்கும் வேறான உலகங்களில் இருப்பவர்களும்; **திசை உளார்-** எட்டுத்திசையிலும் உள்ளவர்களும்; **எண் உளார் -** (ஆகிய இவர்களின்)மனத்தில் உள்ளவர்களும்; **இயல் உளார் -** செயலிலே இருப்பவர்களும்; **இசை உளார் -** சொல்லிலே உள்ளவர்களும்; **கண் உளார் ஆயினார் -** கண்ணிலே இருப்பவர்களும் ஆவார்கள்; **பகை உளார் -** தமக்குப்பகைவர்களே உடையவர்களும்; **கழிநெடும் புண் உளார் -** அப்பகைவர்களால் உண்டாக்கப்பட்ட மிகப்பெரிய புண்களை உடையவர்களுமாய்; **ஆர் உயிர்க்கு -** தம்மை அடைந்தவர்களின் அரிய உயிர்க்கு; **அமுதமே போல் உளார் -** அமிழ்தத்தைப் போன்றவரும் ஆவர்.*

இராமலக்குவரின் தெய்வத்தன்மையும் வீரமும் கருணையும் இப்பாடலில் உணர்த்தப்பட்டன. 'மண் உளார், விண் உளார், மாறு உளார், வேறு உளார், எண் உளார், இயல் உளார், இசை உளார், திசை உளார்' என்றதால் இராமலக்குவரின் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள தெய்வத்தன்மை விளங்கும். 'பகை உளார், புண் உளார் ஆர்உயிர்க்கு அமுதமே போல் உளார்' என்றதால் அவர்கள் தம்மை அடைந்தோரின் பகையழித்துக் காக்கும் வீரமும், கருணையும் புலனாகின்றன. 'கண்ணுளார்' என்றது உறுப்புக்களில் சிறந்ததாகிய கண்ணுள் இருப்பவர்

எனக் கண்ணின் சிறப்பை உணர்த்திற்று. 'கண்ணாவான் என்றும், மண்ணோர் விண்ணோர்க்குத் தண்ணார் வேங்கட விண்ணோர் வெற்பனே' என்பது திருவாய்மொழி (1-8-3). பேரின்பத்தை அளிக்க வல்லவராதலின் இவர்களுக்கு அமிழ்தம் உவமை ஆயிற்று. 'அச்சமுற்று அடைந்தார்க்கு அமிழ்து அன்னவன்' என்றார் சிந்தாமணியாரும். (சீவக. 157) 'கழிநெடும்புண்' என்ற தொடரில் கழி மிகுதிப்பொருள் உணர்த்தும்உரிச்சொல். 3

3789 . 'சூழிமால் யானையார்
தொழு கழல் தயரதன்,
பாழியால் உலகு எலாம் ஒரு
வழிப் படர வாழ்
ஆழியான், மைந்தர்; பேர்
அறிவினார்; அழகினார்;
ஊழியார்; எளிதின் நிற்கு
அரசு தந்து உதவுவார்.

பாழியால் - *தன் வலிமையால்;* ***உலகு எலாம்-*** *எல்லா உலகங்களும்;* ***ஒரு வழிப் படர-*** *தன் ஒரு குடைக்கீழ் நடக்க;* ***வாழ் ஆழியான் -*** *ஆட்சி செய்து வாழும் ஆணைச்சக்கரத்தை உடையவனும்;* ***சூழிமால் யானையார் -*** *முகபடாம் அளிந்த யானைப்படையை உடைய அரசர்கலெல்லாம்;* ***தொழு கழல் தயரதன் -*** *வந்து தொழுகின்ற கழல் அணிந்த அடிகளையும் உடையவனான தசரதனின்;* ***மைந்தர் -*** *புதல்வர்கள்;* ***பேர் அறிவினார் -*** *பேரறிவினையுடையவர்கள்;* ***அழகினார் -*** *பேரழகு உடையவர்கள்;* ***ஊழியால் எளிதின் -*** *முறைமையாக எளிதில்;* ***நிற்கு அரசு தந்து -*** *உனக்கு அரசாட்சியை அளித்து;* ***உதவுவார் -*** *உதவி செய்வார்கள்.*

நால்வகைப்படையில் யானைப்பபடையே சிறந்தது ஆதலின் 'யானையார்' எனக் கூறப்பட்டது. எனினும் இனம்பற்றித் தேர், குதிரை, காலாட்படையும் அடங்கும். தயரதன் அரசர்கள் வணங்கும் கழல்களை உடையவன். ''திறையோடும் அரசு இறைஞ்சும் செறிகழற்கால் தசரதன்'' (660), என்று முன்னர்க் கூறியது காண்க. தோள் வலிமையால் சம்பரனை வென்று விண்ணுலகையும் தன்னடிப்படுத்தி ஆண்டமையால் 'உலகெலாம்' என்றான். தன் ஆணையின் கீழ் நிற்க ஆள்வதே 'ஒரு வழிப்படர்'தலாகும். 'கோவுடை நெடுமணி மகுடகோடியால், சேவடி அடைந்த பொன் கழலும் தேயுமால்'. (175) என்ற அடியால் தயரதன் உலகமுழுதுடையான் என்பதை உணர்த்தும்.

இராமலக்குவரின் பேரழகினை 'உலகொடு மூன்றும் தம் உடைமை ஆக்குறும், அலகு அறும் இலக்கணம் அமைந்த மெய்யினர்' (2703) என்று சடாயுவும், 'எழுத அரு மேனியாய்' (2779) என்று சூர்ப்பணகையும் ''ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய்'' (4020) என்று வாலியும் பேசும் இடங்கள் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. வாலியைக் கொன்று அரசளிப்பது இராமலக்குவர்க்கு அரிய செயலன்று என்பதால் 'எளிதின் நிற்கு அரசு தந்து உதவுவார்' என்றான்.

இராமலக்குவரின் குலச்சிறப்பும், அறிவும், அழகும் ஆற்றலும் கூறப்பட்டுச் சுக்கிரீவன் அடையக்கூடிய பயனும் உணர்த்தப்படுகிறது. சுக்கிரீவன் குறிக்கோள்

அரசு பெறுதல் ஆதலின் அவன் அடையும் பயனாக 'அரசு'வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டது.
4

3790. 'நீதியார்; கருணையின்
நெறியினார்; நெறிவயின்
பேதியா நிலைமையார்;

எவரினும் பெருமையார்;
போதியாது அளவு இலா
உணர்வினார்; புகழினார்;
காதி சேய் தரு நெடுங்
கடவுள் வெம் படையினார்.

நீதியார் - (அவர்கள்) நீதியை மேற்கொண்டவர்கள்; **கருணையின் நெறியினார் -** அருள் நெறியில் ஒழுகுகின்றவர்கள்; **நெறிவயின்-** அந்த நீதி வழியினின்றும்; **பேதியா நிலைமையார் -** மாறுபடாத உறுதியை உடையவர்கள்; **எவரினும் பெருமையார் -** எல்லோரைக் காட்டிலும் மிக்க பெருமை உடையவர்கள்; **போதியாது** - எவராலும் கற்பிக்கப்படாமல்; **அளவுஇலா உணர்வினர் -** இயல்பாகவே அமைந்த அளவில்லாத அறிவினைப் பெற்றவர்கள்; **புகழினார் -** பெரும்புகழ் வாய்ந்தவர்கள்; **காதி சேய் தரு -** காதி என்பானின் மகனாகிய விசுவாமித்திரர் கொடுத்த; **நெடுங்கடவுள் வெம்படையினார் -** தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கொடிய படைக்கலங்களைப் பெற்றவர்கள்.

சுக்கிரீவனுக்கு நீதி வழங்கலே முதலில் வேண்டியது ஆதலின் அதைத்தரவல்லாரை 'நீதியார்' என முதலில் குறிப்பிட்டான். "ஆர் அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் அவர் வேர் அறுப்பென், வெருவன்மின் நீர்' என (2652) இராமன் முனிவர்களிடம் கூறியது நோக்குக.

வாலியின் வலிமை அறிந்தபின்னர் மாறிவிடுவரோ என்ற ஐயத்தைப் போக்கும் வகையில் 'நெறிவயின் பேதியா நிலைமையார்' என்றான். எவரினும் வலிமை படைத்த வாலியை வெல்லும் ஆற்றல் உடையர் என்பதை உணர்த்த 'எவரினும் பெருமையார்' என உரைததான். அறிவும், புகழும் பெற்றிருத்தலோடு படைக்கலங்களும் பெற்றவர்களாதலின் 'வெம்படையினார்' என்றான். விசுவாமித்திரர் இராமனுக்குப் படைக்கலங்கள் தந்தமை "மண்ணவர் வறுமை நோய்க்கு மருந்து அன சடையன் வெண்ணெய் அண்ணல் தன் சொல்லே அன்ன, படைக்கலம் அருளினானே (394) எனப் பாலகாண்டத்தில் கூறியதால் அறியலாம். அப்படைகளின் மிகுதியும், தெய்வத்தன்மையும், ஆற்றலும் புலப்பட "நெடுங்கடவுள் வெம்படை" எனப்பட்டது. முனிவர் அளித்த படைக்கலங்கள் உடையராதலின் வாலியை வெல்வது எளிது என்பதும் குறிப்பு. 5

3791 . 'வேல் இகல் சினவு தாடகை
விளித்து உருள, வில்
கோலி, அக் கொடுமையாள் புதல்வனைக்
கொன்று, தன்
கால்இயல் பொடியினால், நெடிய
கற் படிவம் ஆம்
ஆலிகைக்கு, அரிய பேர்
உரு அளித்தருளினான்.

வேல் இகல் சினவு தாடகை - (அவ்விருவருள் முன்னவனாம் இராமன்) சூலாயுதத்தை ஏந்தி மாறுபட்டவளாய்ச் சினந்து வருகின்ற தாடகை; **விளிந்து உருள -**

இறந்து தரையில் உருளுமாறு; **வில் கோலி -** வில்லை வளைத்து; **அக்கொடுமையாள் -** அக்கொடியவளின்; **புதல்வனைக் கொன்று-** மகனான சுபாகுவைக் கொன்று; **தன்கால் இயல் பொடியினால் -** தன் கால்களில் பொருந்திய தூளியினால்; **நெடிய கல் படிவம் ஆம்-** நீண்ட கல் வடிவமாகக்கிடந்த; **ஆலிகைக்கு -** அகலிகைக்கு; **அரிய பேர் உரு -** பெறுதற்கரிய சிறந்த உருவத்தை; **அளித்து அருளினான்-** கொடுத்து அருள் செய்தான்.

'நல்லுறுப்பு அமையும் நம்பியரில் முன்னவர்' என அடுத்த பாடலில் வருவது இடைநிலை விளக்காய் இப்பாடலுக்கு எழுவாயாய் நின்றது. 6

3792 . 'நல்உறுப்பு அமையும் நம்பியரில்
முன்னவன் - நயந்து,
எல் உறுப்பு அரிய பேர்
எழு சுடர்க் கடவுள்தன்
பல் இறுத்தவன் வலிக்கு
அமை தியம்பகம் எனும்
வில் இறுத்தருளினான் - மிதிலை
புக்க அனைய நாள்.

நல் உறுப்பு அமையும் - நல்ல உறுப்பிலக்கணம் அமைந்த; **நம்பி யரில் முன்னவன் -** அவ்ஆண் மக்களுள் முன் பிறந்தவனான இராமன்; **மிதிலை புக்க அனைய நாள் -** மிதிலை நகரத்துள் புகுந்த அந்த நாளில்; **எல் உறுப்பு -** ஒளி வீசும் கதிர்களை உறுப்பாக உடைய; **அரிய பேரி எழுசுடர்க் கடவுள்தன் -** அரிய பெரிய சூரிய பகவானின்; **பல் இறுத்தவன்-** பற்களை உதிர்த்தவனாகிய சிவபிரானின்; **வலிக்கு அமை -** வலிமைக்குஏற்ப அமைந்த; **தியம்பகம் எனும்வில் -** 'திரியம்பகம்' என்று சொல்லப்பெறும் வில்லை; **நயந்து -** (வளைக்க) விரும்பி; **இறுத்து அருளினான் -** ஒடித்து அருளினான்.

அரச குமாரர்களுக்கு ஏற்ற உறுப்பிலக்கணம் பெற்றவராதலின் 'நல் உறுப்பு அமையும் நம்பியர்' என்றார். ஆடவரில் சிறந்தோர் 'நம்பியர்' எனப்படுவர். எரிசுடர்க்கடவுள் பல்லிறுத்தது - வீரபத்திரனாகச் சிவபிரான் தக்கன் யாகத்தில் மற்ற தேவர்களோடு வந்திருந்த சூரியனின் பற்களைத் தகர்த்ததாகக் கூறப்படும் வரலாறு. 'சூரியனார் தொண்டை வாயினில் பற்களை, வாரி நெரித்தவா உந்தீபற' (திருவாசகம் - திருவுந்தி - 15) என்றது காண்க.

தியம்பகம் - திரியம்பகம் என்பதன் திரிபு; சிவதனுசுவின் பெயர். மூன்று கண்களை உடையதால் திரியம்பகம் எனப்பட்டது. சுடர்மிகு கதிரவனின் பற்களைத் தகர்த்த சிவபிரானின் வில்லை முறித்த இராமனுக்கு வாலியை வெல்வது எளிய செயலே எனச் சுக்கிரீவனுக்கு இங்குக் குறிப்பாக உணர்த்தப்பட்டது. 7

3793 . 'உளைவயப் புரவியான் உதவ
உற்று, ஒரு சொலால்,
அளவு இல் கற்பு உடைய
சிற்றவை பணித்தருளலால்,
வளையுடைப் புணரி சூழ்

மகிதலத் திரு எலாம்
இளையவற்கு உதவி, இத்
தலை எழுந்தருளினான்.

உளை வயப் புரவியான் - *பிடரி மயிரை உடைய குதிரைப்படை கொண்ட தசரதன்;* **உதவ -** *அரசை அளிக்க;* **உற்று -** *ஏற்றுக் கொண்டு;* **ஒருசொலால் -** *(பின்னர்) சொல் ஒன்றால்;* **அளவு இல் கற்பு உடைய சிற்றவை-** *அளவில்லாத (உயர்ந்த) கற்புடைய சிற்றன்னையாகிய கைகேயி;* **பணித்தருளலால் -** *கட்டளையிட்டு அருளியதால்;* **வளையுடைப் புணரி சூழ்-** *சங்குகளை உடைய கடலால் சூழப்பட்ட;* **மகிதலத் திரு எலாம் -** *நிலவுலகை ஆளும் செல்வம் எல்லாம்;* **இளையவற்கு உதவி -** *இளையவனாகிய பரதனுக்கு அளித்து;* **இத்தலை எழுந்தருளினான் -** *இக்காட்டிற்கு வந்துள்ளான்.*

இராமன் பெற்றோர் சொற்கேட்டமையும், பரதனுக்கு நாடளித்த செயலும் அவன் உயர்பண்பை உணர்த்துவன. இதனால் அவனுக்குச் செல்வத்தில் பற்றின்மையும் புலப்படுகிறது. சிற்றன்னை 'பரதன் நாடாள நீ காடாள்க' எனச் சொன்ன ஒரு சொல்லிலே இராமன் நாடளித்த எளிமை நோக்கி 'ஒரு சொலால் பணித்தருள' என்றான். விடுதற்கு அரிய செல்வம் ஆதலின் 'மகிதலத் திரு எலாம்' எனப்பட்டது. வாலியைக்கொன்ற பின்னர், கிட்கிந்தையரசை இராமன் கொள்வானோ என்ற ஐயம் சிறிதும் சுக்கிரீவனுக்கு ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக இராமன் நாடு கொடுத்த செய்தி இங்குக் கூறப்படுகிறது. தனக்குரிய நாட்டையே தம்பிக்கு அளித்தவன் இவ்வரசைப் பெற விழையான் என்பது இதனால் உறுதி செய்யப் பெறுகிறது. கைகேயியை 'அளவுஇல் கற்புடைய சிற்றவை' என்று குறித்தும், அவள் சொல்லியதைப் 'பணித்து அருளலால்' என்று குறித்தும் கூறிய நயம் சிந்தனைக்கு உரியது. 8

3794 . 'தெவ் இரா வகை, நெடுஞ்
சிகை விரா மழுவினான்
அவ் இராமனையும், மா வலி
தொலைந்து அருளினான்,
இவ் இராகவன்; வெகுண்டு எழும்
இரா அனையன் ஆம்
அவ்விராதனை
இரா வகை துடைத்தருளினான்.

இவ் இராகவன் - *இந்த இராமன்;* **தெவ் இரா வகை -** *பகைவர்களே இல்லாதபடி செய்த;* **நெடுஞ்சிகை விரா மழுவினான்** *- மிக்க சுவாலை பொருந்திய மழுவாயுதத்தை உடையவனாகிய;* **அவ் இராமனையும்** *- அந்தப் பரசுராமனையும்;* **மாவலி தொலைத்து -** *(அவனுடைய) மிக்க வலிமையை அழித்து;* **அருளினான் -** *(அவனைக் கொல்லாது) அருள் செய்தான்;* **வெகுண்டு எழும் -** *சினந்து எதிர்த்து வந்த;* **இரா அனையன் ஆம் -** *இருளைப் போன்றவனாகிய;* **அவ்விராதனை -** *அந்த விராதனையும்;* **இரா வகை -** *இவ்வுலகத்தில் இல்லாதபடி;* **துடைத்து அருளினான் -** *அழித்து அருளினான்.*

பரசுராமன், தன் தந்தை ஜமதக்னி முனிவரைக் கொன்ற கார்த்த வீரியார்ச்சுனன் மக்களைக் கொன்று, அது முதல் அரசு குலத்தினர் மீது சினங்கொண்டு மன்னர்

குலத்தை வேர் அறுத்தவனாதலின் 'தெவ் இரா வகை' என்றும், பரசுராமன் மழுப்படையையே தன் ஆயுதமாகக் கொண்டதனால் 'மழுவினான் அவ்இராமனையும்' என்றும் இராமனிடம் தோற்றுத் தன் தவவலிமை முழுவதும் அளித்துச் சென்றதால் 'மாவலி தொலைத்து' என்றும், பரசுராமன் தவவிரதம் பூண்டவனாதலின் அவன் உயிரைக் கொல்லாது தவத்தை மட்டும் பெற்று விடுவித்ததால் 'அருளினான்' என்றும் கூறினான். விராதன் - மிகுதியாய்த் துன்பம் செய்பவன் என்பது பொருள். குபேரன் சாபத்தால் அரக்கனாகி வனத்தில் திரிந்து வந்தவன். 'தங்கு திண் கரிய காளிமை தழைந்து தவழ' எனவும் 'கங்குல் பூசி வருகின்ற கலி காலம் எனவே' எனவும் ஆரணிய காண்டத்தில் (2529) கூறியாங்கு இங்கு 'இரா அனையன்' எனப்பட்டான். பகைவரை அழித்தலும் மறக்கருணையால் நிகழ்தலின் 'தொலைத்தருளினான்', 'துடைத்தருளினான்' என்றான். இராமன் பரசுராமன், விராதன் ஆகியோர் வலி தொலைத்தவனாதலின் அவன் வலியன் என்பதை விளக்கிச் சுக்கிரீவனின் அச்சம் தவிர்த்து நம்பிக்கை ஊட்டினான் அனுமன் என்க. "அவ்விராமனையும்" - 'அ' உலகறிசுட்டு; உம்மை உயர்வுசிறப்பு. பரசுராமனை அழித்த பால காண்ட நிகழ்ச்சியும் விராதனைத் தொலைத்த ஆரணிய காண்ட நிகழ்ச்சியும் இப்பாடலில் இடம்பெறுகின்றன. 9

3795. 'கரன் முதல் கருணை
அற்றவர், கடற்படையொடும்
சிரம் உகச் சிலை குனித்து
உதவுவான்; திசை உளார்
பரம் உகப் பகை துமித்தருளுவான்;
பரமர் ஆம்
அரன் முதல் தலைவருக்கு
அதிசயத் திறலினான்;

கரன் முதல் கருணை அற்றவர் - (இந்த இராமன்) கரன் முதலான இரக்கமற்ற அரக்கர்களுடைய; **கடற் படையொடும் -** கடல்

போன்ற பதினாலாயிரம் படை வீரர்களோடும்; **சிரம் உக -** (அவர்கள்) தலைகள் சிதறி விழ; **சிலை குனித்து -** வில்லை வளைத்து; **உதவுவான் -** (முனிவர்க்கு) உதவி செய்தவனாவான்; **திசை உளார் -** இந்திரன் முதலிய திசை காப்பவர்களின்; **பரம் உக -** துன்பச் சுமை குறையுமாறு; **பகை துமித்தருளுவான் -** (அறத்திற்குப்) பகையாய் உள்ளவர்களை அழித்து அருளுவான்; **பரமர் ஆம் -** மேம்பட்டவர்களாகிய; **அரன் முதல் தலைவருக்கு -** சிவபிரான் முதலான தேவர்களுக்கும்; **அதிசயத் திறலினான்-** வியக்கத்தக்க வலிமையுடையவனுமாவான்.

கரன் - கடுமை உள்ளவன் என்பது பொருள். 'கரன் முதல் கருணை அற்றவர்' என்பது - தூடணன், திரிசிரசு என்னும் இருவரையும் உள்ளடக்கிய அரக்கர் கூட்டம் ஆம். அரக்கர் கருணையற்றவர் என்பதை 'இரக்கம் என்றொரு பொருள் இலாத நெஞ்சினர் அரக்கர்' (2642) என்ற அடியும் உணர்த்தும். இந்திரன் முதலிய திசைக் காவலர் இராவணனால் படும் துன்பமிகுதி தோன்றப் 'பரம்' என்றான். பாரம் - பரம் எனக் குறுகியது. இராமன் 'அரன் முதலான தேவர்களினும் மேம்பட்ட திறல் உடையவன் என்பதால் 'அதிசயத் திறலினான்' என்றான். 'சூரறுத்தவனும் சுடர்நேமியும், ஊரறுத்த

ஒருவனும் ஓம்பினும் . . . . . வேரறுப்பென் வெருவன்மின்' (2652) என இராமனே கூறியுள்ளது காண்க. கடற்படை - உவமை. அறத்திற்குப் பகையாய் உள்ளவர்களை அழிக்கவல்ல பேராற்றல் படைத்தவன் இராமன் என்பதை உணர்த்தி, அறத்திற்குப் பகையான வாலியை அழிப்பதும் உறுதி என்பதைச் சுக்கிரீவனுக்குப்புலப்படுத்தினான். 10

3796. 'ஆயமால் நாகர்
தாழ் ஆழியானே அலால்,
காயமான் ஆயினான்
யாவனே? காவலா!
நீ அம் மான் நேர்தியால்;
நேர் இல் மாரீசன் ஆம்
மாய மான் ஆயினான்
மா யமான் ஆயினான்.

காவலா - *அரசே;* **காயமான் ஆயினான்** *- மானிட உடம்பில் தோன்றும் இந்த இராமன்;* **ஆயமால் நாகர் தாழ் -** *கூட்டமாகவுள்ள பெருமை பொருந்திய தேவர்கள் வணங்குகின்ற;* **ஆழியானே அலால் -** *திருப்பாற்கடலில் யோக நித்திரை செய்தருளும் திருமாலே அல்லாது;* **யாவனே-** *வேறு யாரவன்?* **நீ அம்மான் நேர்தி** *- நீ அப்பெருமைக்குரியவனுடன்நட்புக் கொள்வாயாக;* **நேர்இல் -** *நிகரில்லாத வலிமையுடைய;* **மாரீசன் ஆம்-** *மாரீசன் என்கின்ற;* **மாயமான் ஆயினான் -** *மாயமானாய் வந்தஅரக்கனுக்கு;* **மா யமான் ஆயினான் -** *(இந்த இராமன்) பெரிய யமனாகநின்று அழித்தவனாவான்.*

காயம் - உடம்பு; மான் - மனிதன். உடம்பால் மனிதனாகத் தோன்றியவன் என்பதால், தன்மையால் தெய்வம் என்பது பெறப்படும். யாவனே - ஏ, எதிர்

மறை, வேறு எவனுமாகான்; இராமன் திருமாலே என்பதை வற்புறுத்த வந்தது. யமான் - யமன் என்பதன் நீட்டல் விகாரம். 11

3797. உக்கஅந்தமும், உடல் பொறை
துறந்து உயர் பதம்
புக்க அந்தமும், நமக்கு உரை
செயும் புரையவோ -
திக்கு அவம் தர, நெடுந்
திரள் கரம், சினவு தோள்,
அக் கவந்தனும், நினைந்து
அமரர் தாழ் சவரிபோல்?

திக்கு அவம் தர - *எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள உயிர்களெல்லாம் அழிவு அடையும்படி;* **நெடும் திரள் கரம் -** *நீண்ட திரண்ட கைகளையும்;* **சினவு தோள் -** *சினந்து பாய்கின்ற தோள்களையும் உடைய;* **அக்கவந்தனும் -** *அந்தக் 'கவந்தன்' என்னும் அரக்கனும்;* **உக்க அந்தமும் -** *(இவர்கள் கையால்) இறந்துபட்ட முடிவும்;*

***உடல்பொறை துறந்து* - (பின்னர்) நிலத்திற்குச் சுமையான தன் உடலை விட்டு; *சவரி போல்* - சபரி என்பவளைப் போல; *நினைந்து அமரர் தாழ்* - தேவர்களெல்லாம் மதித்து வணங்குகிற; *உயர்பதம் புக்க அந்தமும்* - உயர்ந்த பரமபதத்தை அடைந்த அழகும்; *நமக்கு* - எம் போல்வாருக்கு; *உரை செயும் புரையவோ* - சொல்லத்தகும் தன்மையை உடையனவோ?**

இராமன் வீரத்தைக் கூறிய அனுமன் அவன் கருணைச் செயல்களையும் கூறலாயினன். கவந்தனை வென்ற இராமன் வீரமும், அக்கவந்தனுக்கு உயர் நிலை அளித்த அவன் கருணையும் இப்பாடலில் புலப்படுகின்றன. தவறு செய்த கவந்தனுக்கும், தவம் செய்த சவரிக்கும் ஒத்த நிலையில் அருள்புரிந்த இராமனின் பெருங்கருணையை அனுமன் விளக்கினான்.

கவந்தனின் சினத்தைத் தோள்மேல் ஏற்றிச் 'சினவு தோள்' என்றான். 'பிறப்பு அறுக்கலுற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை' என்றாற்போல முக்தி பெறுவதற்கு, அதற்குக் கருவியாயிருந்த உடம்பும் தேவையற்ற சுமையாவதால் 'உடற்பொறை' எனல் தகும். சவரி தவத்தால் பெற்ற உயர்பதத்தைக் கவந்தன் கொலைத் தொழில் புரிந்தும் பெற்றான் எனின், இராமன் கருணையை வியப்பதன்றி வேறு கூற இயலாது என்பதால் 'நமக்கு உரைசெயும் புரையவோ' என்றான். அக்கவந்தனும் - 'அ' முன்னறி சுட்டு, உம்மை - இழிவு சிறப்பும்மை. 12

3798 . 'முனைவரும் பிறரும், மேல், முடிவு
அரும் பகல் எலாம்,
இனையர் வந்து உறுவர் என்று,
இயல் தவம் புரிகுவார்;
வினை எனும் சிறை துறந்து
உயர் பதம் விரவினார்
எனையர் என்று உரைசெய்கேன்? -
இரவிதன் சிறுவனே!

***இரவிதன் சிறுவனே* - சூரியனின் மைந்தனே! *முனிவரும் பிறரும்* - முனிவர்களும் மற்றவர்களும்; *மேல் முடிவு அரும் பகல் எலாம்* - முற்காலம் தொடங்கி எல்லையில்லாத பல நாட்களாக; *இனையர் வந்து உறுவர் என்று* - இராமலக்குவராகிய இவர்கள் இவ்வனத்திற்கு வருவர் என்பதை உணர்ந்து; *இயல் தவம் புரிகுவார்* - தத்தமக்கு இயன்ற வண்ணம் தவங்களைச் செய்பவர்களாய்; *வினை எனும் சிறை துறந்து* - (தவத்தின் பயனாய் இவர்களைக் காணப்பெற்று) இருவினை என்கின்ற கட்டினின்று நீங்கி; *உயர்பதம் விரவினார்* - உயர்ந்த வீடுபேற்றை அடைந்தார்கள்; *எனையர் என்று* - (அதனால்) இராமலக்குவரை எத்தன்மையர் என்று; *உரை செய்கேன்* - நான் சொல்ல வல்லேன்? (சொல்ல இயலாது)**

முனிவர் முதலியோர் இராமன் வருகைக்காகத் தவம் செய்து, கண்ட பின்னர் உயர்பதம் எய்தினர் என்பதால், இராமன் நல்லோரைக் காக்க வந்த முழு முதற்கடவுளே போலும் எனக் கூறினான் என்க. வீடுபேறு அடைவதற்கு நல்வினை, தீவினை ஆகிய இரண்டும் தடையாக இருத்தலால் 'வினை எனும் சிறை' எனப்பட்டது.

'இருள்சேர் இருவினையும் சேரா' (குறள் 5) என்றார் வள்ளுவரும். வினை நீங்கியதும் வீடுபேறு கிடைப்பது உறுதி ஆதலின் 'உயர்பதம் விரவினார்' என்றார்.

'எனையர் என்று உரை செய்கேன்' என்பதற்கு இங்ஙனம் உயர்பதம் அடைந்தோர் எத்தனை பேர் என்று யான் எடுத்துரைப்பேன்' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். முனைவரும் பிறரும் - சரபங்கர், சவரி முதலியோர். "நீ இவண் வருகுதி" எனும் நினைவு உடையேன்; போயின இருவினை" (2626) என்ற சரபங்கர் கூற்றை ஒப்புநோக்குக. இராமனோடு நட்புக்கொண்டால் புறப்பகையாகிய வாலியை அழிப்பதோடு, அகப்பகையாகிய குற்றங்களையும் நீக்கி உயர் பதம் அடையலாம் என உணர்த்தப்பட்டது. 13

3799. 'மாயையால், மதி இலா
நிருதர்கோன், மனைவியைத்
தீய கான் நெறியின்
உய்த்தனன்; அவள் - தேடுவார்,
நீ, ஐயா, தவம் இழைத்து
உடைமையால், நெடு மனம்
தூயையா உடையையால்
உறவினைத் துணிகுவார்.

***ஐயா** - தலைவனே! **மதி இலா நிருதர் கோன்** - அறிவில்லாத அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணன்; **மனைவியை** - இந்த இராமனுடைய தேவியை; **மாயையால்** - வஞ்சனையால்; **தீய கான் நெறியின்** - கொடிய காட்டின் வழியிலே; **உய்த்தனன்** - கவர்ந்து சென்றான்;*

***அவள் தேடுவார்** - அவளைத் தேடுபவர்களாய் வந்த இராமலக்குவர்; **நீ** - நீ; **தவம் இழைத்து உடைமையால்** - முன் தவம் செய்திருத்தலாலும்; **நெடுமனம் தூயையா உடையையால்** - சிறந்த மனத்தில் தூய்மை உடையனாய் இருத்தலாலும்; **உறவினை** - உன்னொடு நட்புக் கொள்ள; **துணிகுவார்** - துணிவாராயினர்.*

அனுமன், இராமலக்குவரின் வருகைக்குரிய காரணத்தை இங்குக் கூறினான். இராமனது வலிமையை அறியாமையாலும் பிறர் மனை விழைதல் தவறு என உணராமையாலும் 'மதியிலா நிருதர்கோன்' என்றான். மாய மானை அனுப்பியும், தவவேடத்தில் சென்றும் சீதையைக் கவர்ந்ததால் 'மாயையால்' என்றான். 'அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை நின்றாரின் பேதையாரில்' (குறள்-142) என்றார் வள்ளுவர். முனிவர்களை அரக்கர் வருத்திய இடமாய் இருத்தலால் கானம் 'தீயகான்' ஆயிற்று. இராமன் சுக்கிரீவனை நாடி வந்தது, அவன் முன் செய்த தவப்பயனாலும, அவனுடைய மனத்தூய்மையாலுமே ஆகும். 'பொய்யுடை உள்ளத்தார்க்குப் புலப்படாப் புலவ' (4092) என வாலியும், 'அடியேன் அருந்தவத்தால் அணுகுதலால் (2576) என விராதனும், 'ஆயிரம் முகம் உள தவம் அயர்குவென், யான்' (2626) எனச் சரபங்கரும் இராமனை நோக்கிக் கூறியவற்றால் மனத்தூய்மை உடையாரே இராமனைக் காண்பர் என்பது தெரியலாகும். சீதையைத் தேடுகின்றவர்கள் வழியில் சுக்கிரீவனைக் கண்டு உறவு கொள்ள நினைத்தார் என்பதால் இராமலக்குவருக்குச் சுக்கிரீவன் துணையின்றியும் வெற்றிபெற முடியும் என்பதையும் உணர்த்தினான்.

இங்ஙனம் அனுமான் இராமன் வரலாற்றைக் கூறியதில் அவனது சொல்வன்மையும் அறிவாற்றலும், எதிரது நோக்கும் நுண்ணறிவும் புலனாவதைக்காணலாம்.
14

3800.** **'தந்திருந்தனர்அருள்; தகை
நெடும் பகைஞன் ஆம்
இந்திரன் சிறுவனுக்கு இறுதி,
இன்று இசைதரும்;
புந்தியின் பெருமையாய்! போதரு' என்று
உரை செய்தான் -
மந்திரம் கெழுமு நூல்
மரபு உணர்ந்து உதவுவான்.

புந்தியின் பெருமையாய் - *அறிவில் மேம்பட்டவனே!* ***அருள் தந் திருந்தனர் -*** *(இராமலக்குவர்) நம்மாட்டுக் கருணை வைத்துள்ளனர்;* ***தகை நெடும் பகைஞன் ஆம் -*** *(அதனால்) வலிமை மிக்க பகைவனா கிய;* ***இந்திரன் சிறுவனுக்கு -*** *இந்திரன் மகன் வாலிக்கு;* ***இறுதி-*** *அழிவு;* ***இன்று இசைதரும் -*** *இப்பொழுது நேரிடும்;* ***போதரு -*** *(அதனால் அவர்களோடு நட்புக் கொள்ளப்) புறப்பட்டு வருவாயாக;* ***என்று -*** *என்று;* ***மந்திரம் கெழுமுநூல் மரபு -*** *மன்னர்க்குரிய நீதி நூல்களின் மரபினை;* ***உணர்ந்து உதவுவான்-*** *உணர்ந்து சுக்கிரீவனுக்கு ஆலோசனை சொல்பவனாகிய அனுமன்;* ***உரைசெய்தான் -*** *சொன்னான்.*

வாலியை வெல்ல, இராமன் நட்பைப் பெற்றுக் கொள்வதே தக்கது என்னும் அறிவு சுக்கிரீவனுக்கு உண்டு என்பது புலப்படப் 'புந்தியின் பெருமையாய்' என விளித்தான். புந்தி - புத்தி என்பதன் மெலித்தல் விகாரம்; போதர் - போதருக என்பதன் விகாரம். "போதர் கண்டாய் இங்கே போதர் கண்டாய்" (2-9-6) என்ற பெரியாழ்வார் பாசுரம் காண்க. அனுனுன் கூறும் ஆலோசனை, அரசியல் மரபிற்கேற்ப அமைந்திருக்கும் என்பதை 'மந்திரம் கெழுமு நூல் மரபு உணர்ந்து உதவுவான்' என்று கூறி அனுமனைச் சிறப்பித்தார். *15*

சுக்கிரீவன் இராமனை வந்து காணுதல்

3801 .** **அன்னஆம் உரை
எலாம் அறிவினால் உணர்குவான்,
'உன்னையே உடைய எற்கு அரியது
எப் பொருள் அரோ?
பொன்னையே பொருவுவாய்! போது'
என, போதுவான்,
தன்னையே அனையவன் சரணம்
வந்து அணுகினான்.

அன்ன ஆம் உரை எலாம் - *(அனுமான் கூறிய) அத்தன்மையன வாகிய சொற்களை எல்லாம்;* ***அறிவினால் உணர்குவான் -*** *தன் அறிவால் அறிந்துணர்ந்த சுக்கிரீவன்;*

பொன்னையே பொருவுவாய் - (அனுமனை நோக்கி) 'பொன் போன்றவனே'; **உன்னையே உடைய எற்கு -** அறிவில் சிறந்த உன்னையே துணையாக உடைய எனக்கு; **அரியது எப்பொருள் -** எந்தச் செயல்தான் அரியது? **போது -** வருவாயாக; **எனப் போதுவான் -** என்று புறப்பட்டவனாய்; **தன்னையே அனையவன் -** (தனக்கு வேறு எவரும் ஒப்பில்லாமையால்) தன்னையே ஒப்பவனாகிய இராமனுடைய; **சரணம் வந்து அணுகினான் -** திருவடிகளை வந்தடைந்தான்.

அனுமன் கூறியதற்கு இசைந்து அவனையும் அழைத்துக்கொண்டு இராமன் இருக்கும் இடத்தைச் சுக்கிரீவன் அடைந்தான். அறிவுடைய அனுமனை அமைச்சனாகப் பெற்ற சுக்கிரீவனுக்கு அரிய செயல் இல்லையாதலின் 'அரியது எப்பொருள்' என்றான். பொன்னையே பொருவுவாய் - அருமை, பெருமை, நயம், ஒளி என்ற சிறப்புகளால் பொன் உயர்வுள்ளதால் அனுமனுக்குப் பொன் உவமை ஆயிற்று. 'பொன் உருக்கொண்ட மேரு' (3781) என அனுமன் குறிக்கப்பட்டது காண்க. 'பொன்னையே பொருவுவாய்' என்பதற்குத் தேவேந்திரனுக்குக் குருவும் அமைச்சனுமாகிய பிரகஸ்பதி போன்றவனே எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் தகும். பெரியோரை அடைந்தான் என்னும் பொருளில் திருவடிகளை அடைந்தான் என்பது மரபு. இராமனைச் சரண் அடைந்தான் என்ற குறிப்பும்புலனாகிறது. 16

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

3802 **. கண்டனன்என்ப மன்னோ -**
கதிரவன் சிறுவன், காமர்
குண்டலம்துறந்த கோல
வதனமும், குளிர்க்கும் கண்ணும்,
புண்டரிகங்கள் பூத்துப் புயல்
தழீஇப் பொலிந்த திங்கள்
மண்டலம் உதயம் செய்த
மரகதக் கிரி அனானை.

கதிரவன் சிறுவன் - சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; **காமர் குண்டலம் துறந்த -** அழகிய குண்டலங்களை நீக்கிய; **கோல வதனமும் -** அழகிய முகமும்; **குளிர்க்கும் கண்ணும் -** (கருணையால்) குளிர்ந்து நோக்கும் கண்ணும்; **புண்டரிகங்கள் பூத்து -** தாமரை மலர்கள் மலரப் பெற்று; **புயல் தழீஇ -** கருமேகம் தழுவப்பெற்று; **பொலிந்த திங்கள் மண்டலம் -** விளங்குகின்ற சந்திர மண்டலம்; **உதயம் செய்த -** உதிக்கப் பெற்ற; **மரகதக் கிரி அனானை -** மரகத மலையை ஒத்தவனான இராமனைக்; **கண்டனன் -** கண்டான்.

தாமரை மலர்கள் - கை, கால் முதலிய உறுப்புகளுக்கும், புயல் கரிய முடிக்கும் - திங்கள் மண்டலம் - முகத்திற்கும், மரகதக்கிரி - நீலமேனிக்கும் உவமை. தாமரை பூத்து, மேகம் தழுவிய சந்திர மண்டலம் உதயம் செய்யும் மரகத மலையாண்டும் இன்மையால் இல் பொருள் உவமை அணியாயிற்று. தவ வேடம் மேற்கொண்டமையால் குண்டலம் துறந்த வதனமாயிற்று. எனினும், அழகு குறையாமையால் கோல வதனமாயிற்று. "கருமுகில் தாமரைக் காடு பூத்து" (191), 'திருவடியும் கையும் திருவாயும் செய்ய கரியவனை" (சிலம்பு - ஆய்ச்சியர் குரவை) என்பன இராமன் அழகை உணர்த்துவன. இத்தகைய அழகனைக் கண்ட வியப்பால்

'கண்டனன் என்ப, மன், ஓ எனப் பல அசைச் சொற்கள் பெற்று வந்தது இப்பாடல், இராமபிரான் திருக்கோலத்தை நினைந்து ஆழ்வார்கள்போல் கம்பர் பக்திச் சுவை ததும்பப் பாடியதுஇப்பாட்டு. *17*

சுக்கிரீவன் நினைப்பு

***3803.* நோக்கினான்;நெடிது நின்றான்; 'நொடிவு**
அருங் கமலத்து அண்ணல்
ஆக்கிய உலகம் எல்லாம்,
அன்றுதொட்டு இன்று காறும்,
பாக்கியம் புரிந்து எல்லாம் குவிந்து,
இரு படிவம் ஆகி,
மேக்கு உயர் தடந் தோள்பெற்று,
வீரர் ஆய் விளைந்த' என்பான்.

நோக்கினான் - (அவ்வாறு சுக்கிரீவன் இராமலக்குவரை) நோக்கி; **நெடிது நின்றான் -** (அவர்கள் அழகில் ஈடுபட்டு) நீண்ட நேரம் நின்றவனாய்; **நொடிவு அரும் -** அழிவு இல்லாத; **கமலத்து அண்ணல் -** தாமரையில் தோன்றிய நான்முகன்; **ஆக்கிய உலகம் எல்**

லாம் - படைத்த உலகில் உள்ள உயிர்கள் எல்லாம்; **அன்று தொட்டு** - படைப்புக் காலந் தொட்டு; **இன்று காறும் -** இன்று வரையிலும்; **புரிந்த பாக்கியம் எல்லாம் -** செய்த நல்வினைகள் எல்லாம்; **குவிந்து -** திரண்டு; **இருபடிவம் ஆகி -** இரண்டு திருவுருவமாய்; **மேக்கு உயர் -** மேலே உயர்ந்த; **தடந்தோள் பெற்று** - பெரிய தோள்களைப் பெற்று; **வீரர் ஆய் விளைந்த -** இவ்வீரர்களாய்த் தோன்றின; **என்பான் -** என்று எண்ணுபவன் ஆவான்.

படைப்புக் காலந் தொட்டு இன்று வரையிலும் உலகம் செய்த பாக்கியமெல்லாம் சேர்ந்து இருவடிவமாகிப் பெருந்தோளும் பெற்று இராமலக்குவராய்த் தோன்றினர் எனச் சுக்கிரீவன் கருதினான். 'அறத்தின் மூர்த்தி வந்து அவதரித்தான்' (1349), என்றும் வீர, நின்குல மைந்தனை, வேதியர் முதலோர், யாரும் 'யாம் செய்த நல்லறப்பயன்' என இருப்பார் (1351) என்னும் வசிட்டர் கூறுவது காண்க. சுக்கிரீவன் வேண்டுவது வாலியைத் தொலைக்கும் வீரத்தையேயாதலால் அழகு, அறிவு முதலியன பற்றிக் கூறாது 'வீரராய் விளைந்த' என்றான். நொடிவு - சொல்லுதல் என்றுமாம். இது தொழிற்பெயர். *18*

***3804 .* தேறினன்- 'அமரர்க்கு எல்லாம் தேவர்**
ஆம் தேவர் அன்றே,
மாறி, இப் பிறப்பில் வந்தார்
மானிடர் ஆகி மன்னோ;
ஆறு கொள் சடிலத்தானும், அயனும்,
என்று இவர்கள் ஆதி
வேறு உள குழுவை எல்லாம்,
மானுடம் வென்றது' அன்றே!

__அமரர்க்கு எல்லாம் -__ தேவர்களுக்கு எல்லாம்; __தேவர் ஆம் தேவர்-__ கடவுளாகிய முதற்கடவுளே (திருமாலே); __மாறி-__ தம் உருவம் மாறி; __இப்பிறப்பில் -__ இந்தப் பிறவியை எடுத்து; __மானிடர் ஆகி வந்தார் -__ மானிடராக வந்துள்ளார்; __ஆறுகொள் சடிலத்தானும் -__ (அதனால்) கங்கையைச் சடையில் கொண்ட சிவபிரானும்; __அயனும் -__ நான்முகனும்; __என்று இவர்கள் ஆதி -__ என்று இவர்கள் முதலாக; __வேறு உள குழுவை எல்லாம் -__ வெவ்வேறாக உள்ள தேவர் கூட்டத்தையெல்லாம்; __மானுடம் வென்றது -__ மனித குலம் வென்றுவிட்டது; __அன்றே -__ அல்லவா? __தேறினன்-__ என்று தெளிந்தான்.

தேவர்களுக்குள் முதல்வனான திருமாலே மானிடனாகப் பிறந்துவிட்டதால் பிரமன் முதலான தேவர்கூட்டத்தை மானுடன் வென்றதாகக் கூறினான். திருமால் இராமனாகவும் ஆதிசேடன் இலக்குவனாகவும் பிறந்தார் என்பதைத் 'திரு அவதாரப்படலத்தில் காணலாம். அமரர்க்கெல்லாம் தேவராம் தேவர் திருமால் என்பதை 'முதலாவார் மூவரே அம்மூவருள்ளும் முதலாவான் மூரிநீர் வண்ணம்' (முதல் திருவந்தாதி 15) என்ற பொய்கையாழ்வார் பாசுரம் உணர்த்தும். இராமன் மனிதனாகப் பிறந்ததால் மனித குலத்திற்கு பெருமை உண்டாயிற்று என்பது கருத்தாகும். பெருமானைக் கண்ட அளவிலேயே உணர்வின்

எல்லை கடந்த பக்தி வயப்பட்ட சுக்கிரீவன் அனுபவத்தினை அனுமன் கண்ணப்பர் ஆகியோர் அனுபவத்தோடு ஒப்பிட்டு உணர்தல் நலம். 19

இராமன் சுக்கிரீவனை வரவேற்றல்

3805. என நினைந்து,இனைய எண்ணி,
இவர்கின்ற காதல் ஓதக்
கனை கடல் கரைநின்று ஏறா,
கண் இணை களிப்ப நோக்கி,
அனகனைக் குறுகினான்; அவ்
அண்ணலும், அருத்தி கூர,
புனை மலர்த் தடக்கை நீட்டி,
'போந்து இனிது இருத்தி' என்றான்.

__என இனைய நினைந்து -__ (சுக்கிரீவன்) என்று இத்தன்மையானவற்றை ஆலோசித்து; எண்ணி - -; __இவர்கின்ற-__ மேன்மேலும் பெருகுகின்ற; __காதல்-__ அன்பாகிய; __ஓதக்கனை கடல் நின்று__ - வெள்ளத்தை உடைய ஒலிக்கின்ற கடலினின்றும்; __கரை ஏறா -__ கரை ஏறாமல்; __கண் இணை -__ கண்கள் இரண்டும்; __களிப்ப நோக்கி__ - பெரு மகிழ்ச்சி அடையுமாறு பார்த்து; __அனகனை -__ குற்றமற்றவனான இராமனை; __குறுகினான் -__ அணுகினான்; __அவ் அண்ணலும் -__ அந்தப் பெருமை பொருந்திய இராமனும்; __அருத்தி கூர -__ அன்பு மிக; __புனை மலர்த் தடக்கை நீட்டி__ - அழகிய தாமரை மலர் போன்ற பெரிய கைகளை நீட்டி; __போந்து -__ 'இங்குவந்து; __இனிது இருத்தி -__ இனிதாக இருப்பாய்'; __என்றான் -__ என்று உபசரித்தான்.

சுக்கிரீவன் இராமனை மிக்க அன்போடு அணுக. இராமனும் சுக்கிரீவனைக் கருணையுடன் வரவேற்று உபசரித்தான் என்க. இங்கு இருத்தி என்று காட்ட இராமன் கைநீட்டினான், இஃது உபசாரக் குறிப்பு. அச்சம் இன்றி இருக்கலாம் என்பதால்

'இனிது இருத்தி' என்றான். காதல் ஓதக் கனை கடல் - உருவகம்; அனகன் - குற்றமற்றவன்; இராமன்; அருத்தி - ஆசை. வாலியை மறைவிடத்திலிருந்து கொல்லப்போகும் பெருமானைக் 'குற்றமற்றவன்' என்று இங்கேயே கூறத் தொடங்கும் கவிஞர் கருத்தினைஓர்க. 20

3806. தவாவலி அரக்கர் என்னும்
தகா இருள் பகையைத் தள்ளி,
குவால் அறம் நிறுத்தற்கு ஏற்ற
காலத்தின் கூட்டம் ஒத்தார்;
அவா முதல் அறுத்த சிந்தை
அனகனும், அரியின் வேந்தும்,
உவா உற வந்து கூடும்,
உடுபதி, இரவி, ஒத்தார்.

அவாமுதல் அறுத்த - ஆசையை வேரோடு களைந்த; **சிந்தை அனகனும் -** மனத்தையுடைய குற்றமற்றவனாகிய இராமனும்; **அரியின் வேந்தும் -** குரங்கினத்து அரசனாகிய சுக்கிரீவனும் (ஒன்று கூடியவராய்); **தவா வலி அரக்கர் என்னும்** - அழியாத வலிமையை உடைய அரக்கர் என்கின்ற; **தகா இருள் பகையை -** தகுதியில்லாத இருளாகிய பகைவர்களை; **தள்ளி -** ஒழித்து; **குவால் அறம் நிறுத்தற்கு -** பலவகைப்பட்ட அறங்களை நிலைபெறச் செய்வதற்கு; **ஏற்ற காலத்தின் -** தக்காய் வந்த காலத்தின்; **கூட்டம் ஒத்தார் -** சேர்க்கையை ஒத்திருந்தார்கள்; **உவா உற -** (மேலும் அவர்கள்) அமாவாசை நேர; **வந்து கூடும் -** ஒன்றாக வந்து சேர்கின்ற; **உடுபதி இரவி -** சந்திரனையும் சூரியனையும்; **ஒத்தார் -** ஒத்து விளங்கினர்.

முதல் - வேரினைக் குறிக்கும். நீங்குதற்கரிய ஆசைகளை வென்றவனாதலின் இராமபிரானை 'அவா முதல் அறுத்த சிந்தை அனகன்' என்றார். 'மெய்த்திருப்பதம் மேவென்றபோதினும், 'இத்திரு துறுந்து ஏகு' என்ற போதினும், சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை யொத்திருக்கும் முகத்தன் (5088) என்ற அடிகள் இராமனது பற்றற்ற தன்மையை உணர்த்தும். 'அவா முதல் அறுத்த' என்பதற்குக் காமம் முதலிய குற்றங்களைப் போக்கிய' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். சுக்கிரீவன் அரசன் ஆவது உறுதி ஆதலின் 'அரியின் வேந்து' என்றார்.

அரக்கர் என்னும் இருட்பகையைத் தள்ளுதற்குரிய காலமும், அறத்தை நிலை நாட்டுதற்குரிய காலமும் இணைந்தது போலச் சுக்கிரீவனும் இராமனும் ஒன்று சேர்ந்தனர். சுக்கிரீவன், இராமன் சேர்ந்த நட்பு இராவணன் முதலிய அரக்கர்கள் அழிவிற்கும் அறம் நிலைபெறுவதற்கும் மூலகாரணமாய் முடிதலால் 'தவா வலி . . . . காலத்தின் கூட்டம் ஒத்தார்' என்றார். அறங்கள் பலவாக இருப்பதால் 'குவால் அறம்' என்றார். குவால் - தொகுதி. அமாவாசை - சூரியனும் சந்திரனும் கூடி உறைவது என்ற பொருள் உடையது; 'இந்துவோடு இரவு கூட்டம் அமாவாசையும் என்ப' (சூடா.நிகண்டு.1-85). இரவி - சூரியன்; இங்கு இராமனுக்கு உவமை. 'கரு நாயிறு போல்பவர்' (1163) என்றனள் சீதை. 'இருளுடைவைகலெம் இரவி தோன்றினாய்' (2646) எனத் தண்டகவனத்து முனிவர் இராமனைச் சூரியனாகக் கூறினர். உடுபதி - சந்திரன். குரங்குகளை நட்சத்திரங்களாகவும், சுக்கிரீவனை நட்சத்திரக் கூட்டத் தலைவன் சந்திரனாகவும் கொள்க. தன் கலைகளை இழந்த சந்திரன் சூரியனை அடைந்து அவனால் கலைகளாகிய ஒளி வளரப்பெறுவது போல, சுக்கிரீவனும் இராமபிரானை அடைந்ததால் அரசியல் செல்வம் முதலிய நலன்கள் பெறுவது உறுதியாதலின் 'உவா

வுற வந்து கூடும் உடுபதி இரவி ஒத்தார்' என்றார். வெண்ணிறத்தாலும் சந்திரனுக்குச் சுக்கிரீவன் ஒப்பாவான். 'அரியின் வேந்தும் அனகனும் உடுபதி இரவி ஒத்தார்' என மாற்றிப் பொருள் காண்க.

இராம சுக்கிரீவர் நட்பைக் காலத்தின் சேர்க்கையாகத் தத்துவப்படுத்தியும், சூரிய சந்திர சேர்க்கையாகக் காட்சிப் பொருளாக்கியும் கம்பர் காட்டியுள்ள நயம் சிறப்புடையது. இஃது உவமை அணி பொருந்திய பாடல். முதல் இரண்டு அடிகளில், அரக்கரை இருளாக உருவகித்ததற்கு ஏற்ப, அறத்தை வெளிச்சமாக உருவகம் செய்யப் பெறாமையால் ஏகதேச உருவக அணி, உவமை அணிக்கு அங்கமாய் நின்றது என்க.
21

3807. கூட்டம்உற்று இருந்த வீரர்,
குறித்தது ஓர் பொருட்கு முன்நாள்

ஈட்டியதவமும், பின்னர்
முயற்சியும் இயைந்தது ஒத்தார்;
மீட்டும், வாள் அரக்கர் என்னும்
தீவினை வேரின் வாங்க,
கேட்டு உணர் கல்வியோடு
ஞானமும் கிடைத்தது ஒத்தார்.

***கூட்டம் உற்ற இருந்த வீரர் -** நட்பாய் ஒன்றிக் கூடியிருந்த இராம சுக்கிரீவர்; **குறித்தது ஓர் பொருட்கு -** குறிப்பிட்டு நினைத்த காரியம் நிறைவேறுவதற்கு; **முன்நாள் ஈட்டிய தவமும்-** முற் பிறப்பில் செய்து தேடிக் கொண்ட தவமும்; **பின்னர் முயற்சியும் -** பின்பு (இப்பிறப்பில் தவப்பயனை அடைய) எடுத்துக் கொள்ளும் முயற்சியும்; **இயைந்தது ஒத்தார் -** ஒன்று சேர்ந்ததை ஒப்பவர் ஆனார்; **மீட்டும் -** மேலும்; **வாள் அரக்கர் என்னும் தீவினை -** கொடிய அரக்கர்கள் என்னும் தீவினையை; **வேரின் வாங்க -** வேரோடு அழிக்க; **கேட்டு உணர் கல்வியோடு -** ஆசிரியர்பால் கேட்டு அறிந்த கல்வியோடு; **ஞானமும்-** தத்துவ ஞானமும்; **கிடைத்தது ஒத்தார் -** வந்து கூடியதை ஒத்தவரானார்.*

இராமனும் சுக்கிரீவனும் சேர்ந்திருந்த தோற்றத்திற்கு அழகிய இரண்டு கருத்துவமைகள் இப்பாடலில் உள்ளன. குறித்த பொருளை அடைவதற்கு முன்னர்ச் செய்த தவமும், இப்பொழுது மேற்கொள்ளும் முயற்சியும் ஒன்று கூடிப் பயன் தருவது போலவும், கல்வியும் ஞானமும் கூடிய வழித் தீவினை ஒழிதல் போலவும் இராம சுக்கிரீவர் நட்பால் அரக்கர் அழிவு நடைபெறும் என்பது கருத்தாகும். 'ஆகூழால் தோன்றும் அசைவின்மை'. (குறள் - 371) என்பதால் 'ஈட்டிய தவமும் பின்னர் முயற்சியும்' என அமைத்தார். பல்காலும் கேட்டு அறிய வேண்டுதலின் 'கேட்டு உணர் கல்வி' என்றார்.

'தவமும் முயற்சியும்' முறையே அனகனுக்கும் அரியின் வேந்தனுக்கும் நேர் நிரல்நிறையாகவும், "கல்வியும் ஞானமும்" என்பதனை எதிர்நிரல் நிறையாகவும் கொள்க. 22

சுக்கிரீவன் - இராமன் உரையாடல்

acharya.org

3808. ***ஆயது ஓர் அவதியின் கண்,***
அருக்கன் சேய், அரசை நோக்கி,
'தீவினை தீய நோற்றார் என்னின்
யார்? செல்வ! நின்னை,
நாயகம் உலகுக்கு எல்லாம் என்னல்
ஆம் நலம் மிக்கோயை,
மேயினென்; விதியே நல்கின், மேவல்
ஆகாது ஏன்'? என்றான்.

ஆயது ஓர் அவதியின்கண் - *அவ்வாறு ஒருங்கு கூடியிருந்த சமயத்தில்;* **அருக்கன் சேய்** *- சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்;* **அரசை**

நோக்கி - *இரா◌ானைப் பார்த்து;* **செல்வ -** *"எல்லாச் செல்வமும் உடையவனே!* **உலகுக்கு எல்லாம் -** *உலகம் அனைத்திற்கும்;* **நாயகம் என்னல் ஆம் -** *தலைமையான பொருள் என்று சொல்லுதற்கு ஏற்ற;* **நலம் மிக்கோயை -** *நல்ல குணங்களை உடையவனான;* **நின்னை -** *உன்னை;* **மேயினென் -** *யான் வந்து சேர்ந்தேன்;* **தீவினை தீய நோற்றார்-** *(எனவே) தீவினை ஒழியுமாறு தவம் செய்தவர்கள்;* **என்னின் யார்? -** *என்னைக் காட்டிலும் யார் இருக்கிறார்கள்? (ஒருவரும் இலர்);* **விதியே நல்கின் -** *ஊழ்வினையே இவ்வாறு கூட்டி அருளுமாயின்;* **மேவல் ஆகாது என் -** *அடைய முடியாதது யாதுளது? (ஒன்றுமில்லை).*

சுக்கிரீவன் இராமனை அடைந்தது, தான் முன் பிறவியில் செய்த நல்வினையாலும், ஊழின் செயலாலுமாம் எனக் கூறினான். தீவினை நீங்கத் தவம் செய்தார்க்கு அன்றி இராமனை அடைய முடியாது என்பதால் "தீவினை தீய நோற்றார் என்னின் யார்?" என்றான். நல்லூழ் தனக்கு அப்பேற்றை நல்கியது எனக் கூறுவான். அதைப் பொதுப் பொருளாக்கி 'விதியே நல்கின் மேவல் ஆகாது என்?' என்றான். இது வேற்றுமைப் பொருள் வைப்பு அணி. 'புண்ணியம் பயக்கின்றுழி அரியது எப்பொருளே' (3681) என்ற அடியை ஒப்பு நோக்குக. 'ஆகாதது என்ற சொல் செய்யுள் நோக்கி ஆகாது என நின்றது. *23*

3809 . ***'மைஅறு தவத்தின் வந்த சவரி,***
இம் மலையில் நீ வந்து
எய்தினை இருந்த தன்மை,
இயம்பினள்; யாங்கள் உற்ற
கை அறு துயரம், நின்னால்
கடப்பது கருதி வந்தேம்;
ஐய! நின் தீரும்' என்ன, அரிக்குலத்து
அரசன் சொல்வான்;

ஐய - *(இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கி) ஐயனே!* **மை அறு தவத் தின்வந்த -** *குற்றமற்ற தவமுடையவளாய் வந்த;* **சவரி -** *சவரியானவள்;* **இம்மலையில் நீ வந்து** *- இந்த ருசியமுக மலையில் நீ வந்து;* **எய்தினை இருந்த தன்மை** *- பொருந்தி இருந்த நிலையை;* **இயம்பினள் -** *சொன்னாள்;* **யாங்கள் உற்ற -** *நாங்கள் அடைந்துள்ள;* **கையறு துயரம் -**

செயலற்று வருந்தும் பெருந்துன்பத்தை; ***நின்னால் கடப்பது கருதி -*** *உன்னால் நீக்குவதுகருதி;* ***வந்தேம் -*** *இங்கு வந்தோம்;* ***நின் தீரும் -*** *அத்துன்பம் உன்னாலேயேதீர்வதாகும்';* ***என்ன -*** *என்று கூற (அதைக்கேட்ட);* ***அரிக்குலத்து அரசன் -*** *குரங்கினத்திற்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவன்;* ***சொல்வான் -*** *சொல்லத்தொடங்கினான்.*

சுக்கிரீவன் இருந்த மலையை அறிந்தது எவ்வாறு என்பதை அறிவிக்கச் 'சவரி . . . . இயம்பினள்' என்றான் இராமன். தான் வந்த காரணத்தையும் 'கையறு துயரம் நின்னால் கடப்பது கருதி வந்தேம்' என உரைத்தான். மை - குற்றம்; தவத்திற்குக் குற்றம் - காமம், வெகுளி, மயக்கம் இடை இடையே நிகழ்வது. 'வந்து

எய்தினை இருந்த தன்மை' என்பதால் ருசியமுகமலை சுக்கிரீவனுக்கு உரிய மலையன்று என்பதும், வாலிக்கு அஞ்சியே அங்கே தங்கியிருந்தால் என்பதும் பெறப்படுகின்றன. *24*

3810 . 'முரணுடைத் தடக் கை ஓச்சி,
முன்னவன், பின்வந்தேனை,
இருள்நிலைப் புறத்தின்காறும், உலகு
எங்கும், தொடர இக் குன்று
அரண் உடைத்து ஆகி உய்ந்தேன்;
ஆர் உயிர் துறக்கலாற்றேன்;
சரண் உனைப் புகுந்தேன்; என்னைத்
தாங்குதல் தருமம்' என்றான்.

முன்னவன்- *எனக்கு அண்ணனாகிய வாலி;* ***பின் வந்தேனை*** *- பின் பிறந்த தம்பியாகிய என்னை (அடிக்க);* ***முரண் உடை -*** *வலிமையுள்ள;* ***தடக்கை ஓச்சி -*** *பெரிய கையை ஓங்கிக் கொண்டு;* ***இருள் நிலை புறத்தின் காறும் -*** *இருட்டுக்கு இருப்பிடமாகிய இவ்வுலகத்திற்கு அப்புறம் வரையிலும்;* ***உலகு எங்கும் தொடர -*** *எல்லா உலகங்களிலும் பின்தொடர்ந்து துரத்த;* ***இக்குன்று அரண் உடைத்துஆகி -*** *இம்மலையையே பாதுகாவலாகக்கொண்டு;* ***உய்ந்தேன் -*** *உயிர் பிழைத்தேன்;* ***ஆர் உயிர் துறக்கலாற்றேன் -*** *அரிய உயிரை விடுவதற்கும் முடியாதவனாகிய நான்;* ***சரண் உனைப் புகுந்தேன் -*** *உன்னை அடைக்கலமாக அடைந்தேன்;* ***என்னைத் தாங்குதல் -*** *என்னைக் காப்பாற்றுதல்;* ***தருமம் என்றான்*** *- நினக்குரிய தருமமாகும் என்றான்.*

தம்பி என்ற உறவும் பாராது, வலிமை குறைந்தவன் என்ற போர் முறையையும் நோக்காது, அஞ்சி ஓடியவனைத் துரத்தி ஓடுதல் போர்முறைக்குப் பழியாகும் என்பதையும் உணராது வாலி, சுக்கிரீவனை வருந்தினான் என அவ்வாலியின் முறையற்ற செயலைச் சுக்கிரீவன் உணர்த்தினான். மதங்க முனிவர் சாபத்தால் ருசியமுகமலையில் வாலி வந்தால் அவன் தலை வெடித்து இறப்பான் ஆதலால் 'இக்குன்று அரண் உடைத்து ஆகி உய்ந்தேன்' என்றான்.

இருள் நிலை புறத்தின் காறும் - அண்டத்தின் இறுதியில் சக்கரவாளகிரி இருக்கின்றது என்றும், அதற்கு அப்புறம் இருள்நிலைப்புறம் (அந்தகாரம்) உள்ளது என்றும் கூறுவது புராண மரபு. தனக்கு உயிர்மேல் உள்ள காதலை 'ஆர் உயிர் துறக்கலாற்றேன்' என உணர்த்தினான். தன் இயலாமையை உணர்த்தும் முகத்தான்

'சரண் உனைப் புகுந்தேன்; என்னைத் தாங்குதல் தருமம்' என்றான். தன்னைத் தாங்காது விடுவானோ எனும் அச்சத்தாலும் 'என்னைத் தாங்குதல் தருமம்' என்றான். இதனால் வாலியை அழித்துத் தன்னைக் காக்க வேண்டும் எனச் சுக்கிரீவன் கருதுவது புலப்படும். 25

3811 . என்றஅக் குரக்கு வேந்தை,
இராமனும் இரங்கி நோக்கி,
'உன்தனக்குஉரிய இன்ப துன்பங்கள்
உள்ள, முன்நாள்
சென்றன போக, மேல் வந்து
உறுவன தீர்ப்பல்; அன்ன
நின்றன, எனக்கும் நிற்கும் நேர்'
என மொழியும் நேரா,

என்ற அக் குரக்கு வேந்தை - என்று கூறிய அந்தக் குரங்கினத்து அரசனாகிய சுக்கிரீவனை; **இராமனும் இரங்கி நோக்கி -** இராமனும் மனம் இரங்கிப் பார்த்து; **உன்தனக்கு உரிய -** உனக்கு உரிய; **இன்ப துன்பங்கள் உள்ள-** இன்ப துன்பங்களாக உள்ளனவற்றில்; **முன்நாள் சென்றன போக-** இதற்கு முன் நீ அனுபவித்துக் கழிந்தன தவிர; **மேல் வந்து உறுவன -** இனி வந்து சேரும் துன்பங்களை; **தீர்ப்பல்-** நான் நீக்குவேன்; **அன்ன நின்றன-** இனி வருவனவாகிய இன்பதுன்பங்கள்; **எனக்கும் நிற்கும் -** எனக்கும் உனக்கும்; **நேர் -** சமமாகும்"; **என மொழியும் நேரா -** என்று உறுதிமொழியும் கொடுத்து.

'நேரா' என்னும் ஈற்றுச்சொல் (வினையெச்சம்) மேற்கவியில் 'என்றான்' என்பதனோடு முடியும்.

வாலிக்கு அஞ்சிச் சரண்புக்க சுக்கிரீவன் நிலை கண்டு இராமன் இரக்கம் கொண்டவனாதலின் 'இரங்கி நோக்கி' என்றார். நட்பிற்குச் சிறந்த இலக்கணம் இன்பதுன்பங்களில் பங்கு கொள்வதாகும் என்பதை உணர்த்தும் வகையால் "அன்ன நின்றன எனக்கும் நிற்கும் நேர்" என்றான். உடுக்கை இழந்தவன் கை போல் ஆங்கே இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு. (குறள் - 788) என்றதற்கேற்ப 'மேல் வந்துறுவன தீர்ப்பல்' என இராமன் கூறினான். குரக்கு வேந்தை - வேற்றுமையில் மென்தொடர் வன்தொடராயிற்று. தீர்ப்பல் - தன்மை ஒருமை வினைமுற்று, நினக்கு என்பது நிற்கு எனத் திரிந்தது. 26

3812 . 'மற்று,இனி உரைப்பது என்னே?
வானிடை, மண்ணில், நின்னைச்
செற்றவர் என்னைச் செற்றார்;
தீயரே எனினும், உன்னோடு
உற்றவர் எனக்கும் உற்றார்; உன்
கிளை எனது; என் காதல்
சுற்றம், உன்சுற்றம்; நீ என்
இன் உயிர்த் துணைவன்' என்றான்.

மற்று இனி உரைப்பது என்னே - மேலும் நான் இனிச் சொல் லக்கூடியது யாது உளது? **வானிடை -** விண்ணுலகிலும்; **மண்ணில் -** மண்ணுலகிலும்; **நின்னைச் செற்றவர் -** நின்னை வருத்தியவர் ; **என்னைச் செற்றார் -** என்னை வருத்தியவராவர்; **தீயரே எனினும் -** தீயவராகவே இருந்தாலும்; **உன்னோடு உற்றவர் -** உன்னோடு நட்புக்

கொண்டவர்கள்; **எனக்கும் உற்றார் -** எனக்கும் நண்பராவர்; **உன் கிளை -** உன் உறவினர்; **எனது -** என் உறவினராவர்; **என் காதல் சுற்றம் -** என் அன்புள்ள சுற்றத்தினர்; **உன் சுற்றம் -** உன் சுற்றத்தினராவர்; **நீ என் இன் உயிர்த்துணைவன் -** நீ எனது இனிய உயிர் போன்ற நண்பன்'; **என்றான் -** என்றான்.

இராமன் சுக்கிரீவனைத் தன் உயிர் நண்பனாகக் கொண்டமையால் அவனுடைய பகைவர்களும் நண்பர்களும் சுற்றத்தினரும் தனக்கும் முறையே பகைவர், நண்பர், சுற்றத்தினர் ஆவர் எனக்கூறித் தன் நட்பின் உறுதித் தன்மையை உணர்த்தினான். 'தீயரே எனினும் உன்னோடு உற்றவர் எனக்கும் உற்றார்' என்று மேலும் தன் நட்பின் வலிமையை உரைத்தான். சுக்கிரீவனின் உற்றார் நல்லவராக இருந்து, பின்னர்த் தீயராக மாறினும் அவர்களை உற்றாராகக் கொள்வதன்றி விட்டு நீங்குதல் இல்லை என இராமன் உறுதி கூறினான். ''என் உயிர் அனையாய் நீ; இளவல் உன் இளையான்' என்று இராமன் குகனிடம் கூறியதை (1994) ஒப்பு நோக்கலாம். கிளை - உவமை ஆகுபெயர்; எனது - ஒன்றன்பால் குறிப்பு முற்று; உயிர்த் துணைவன் - உவமைத்தொகை; தீயரே - 'ஏ' தேற்றம்; எனினும் - உம்மை இழிவு சிறப்பு. 27

3813. ஆர்த்தது குரக்குச் சேனை;
அஞ்சனை சிறுவன் மேனி,
போர்த்தன, பொடித்து உரோமப்
புளகங்கள்; பூவின் மாரி
தூர்த்தனர், விண்ணோர், மேகம்
சொரிந்தென, அனகன் சொன்ன
வார்த்தை, எக் குலத்துளோர்க்கும், மறையினும்
மெய் என்று உன்னா.

அனகன் சொன்ன வார்த்தை- குற்றமற்றவனாகிய இராமன் சொன்ன சொல்; **எக்குலத்துளோர்க்கும் -** எல்லாக் குலத்தில் தோன்றியவர்க்கும்; **மறையினும் -** வேதவாக்கைக் காட்டிலும்; **மெய் என்று உன்னா -** உண்மையானதாகும் என்று எண்ணி; **குரக்குச் சேனை ஆர்த்தது** - குரங்குக் கூட்டம் ஆரவாரம் செய்தது; **அஞ்சனை சிறுவன் -** அஞ்சனையின் புதல்வனான அனுமன்; **மேனி -** மேனியை; **உரோமப் புளகங்கள்** - மயிர்ச்சிலிப்புகள்; **பொடித்துப் போர்த்தன -** அரும்பி மறைத்து விட்டன; **விண்ணோர் -** தேவர்கள்; **பூவின்மாரி தூர்த்தனர் -** மலர் மழையால் பூமியை நிரப்பினர்; **மேகம் சொரிந்தன** - மேகங்கள் மழையைப் பொழிந்தன.

இராமன் கூறிய உரைகளால் வாலிவதம் உறுதி என்ற மகிழ்ச்சியாலும், யாரினும் சிறந்த இராமன் நட்புக்கிடைத்த களிப்பாலும் குரங்குச் சேனை மகிழ்ந்தது எனலுமாம். தான் இராமனிடத்துத் தூதுபோய் வந்தது பயன்பெற்றதனால் அனுமன் மேனி பொடித்தனன். இராவண வதம் நடைபெறும்; தங்கள் துன்பம் நீங்க வழி ஏற்பட்டது

acharya.org

என்ற மகிழ்ச்சியால் வானவர் பூமாரி பொழிந்தனர். இந்த நட்பால் நல்ல பயன் என்பதற்கு நன்னிமித்தமாக மேகம் மழை பொழிந்தது எனலாம். *28*

3814. ஆண்டுஎழுந்து, அடியில் தாழ்ந்த
அஞ்சனை சிங்கம், 'வாழி!
தூண் திரள் தடந் தோள்
மைந்த! தோழனும் நீயும் வாழி!
ஈண்டு, நும் கோயில் எய்தி,
இனிதின் நும் இருக்கை காண
வேண்டும்; நும் அருள் என்?'
என்றான்; வீரனும், 'விழுமிது' என்றான்.

ஆண்டு எழுந்து - *அப்பொழுது எழுந்திருந்து;* **அடியில் தாழ்ந்த** - *இராமனது திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிய;* **அஞ்சனை சிங்கம்** - *அஞ்சனை ஈன்ற சிங்கம் போன்ற அனுமன்;* **தூண்திரள் தடந்தோள் மைந்த** - *தூணைப்போலத் திரண்ட பெரிய தோள்களை உடைய தசரதனின் மகனே!* **வாழி** - *வாழ்க!* **தோழனும் நீயும் வாழி** - *தோழனாகிய சுக்கிரீவனும் நீயும் வாழ்க!* **ஈண்டு** - *இப்பொழுது (நீங்கள்);* **நும் கோயில் எய்தி** - *உமது மாளிகையை அடைந்து;* **இனிதின்** - *இன்பமாக;* **நும் இருக்கை காண** - *நுமது இருக்கையில் எழுந்தருளியிருத்தலைக் காண;* **வேண்டும்** - *விரும்புகிறோம்;* **நும் அருள் என்-** *தங்கள் திருவுள்ளம் யாது?* **என்றான்-; வீரனும்** - *வீரனாகிய இராமனும்;* **விழுமிது என்றான்-** *'சிறந்தது' என்று கூறி உடன்பட்டான்.*

இராம சுக்கிரீவர் நட்புக் கொண்டமைக்கு அனுமன் மகிழ்ந்து வாழ்த்துக் கூறிச் சுக்கிரீவன் இருப்பிடத்திற்கு வரவேண்டும் என்று வேண்ட, இராமனும் அதற்கு உடன்பட்டான். மேலோரிடம் பேசுகையில் முதலில் வாழ்த்துக் கூறிப் பின்னர்ச் செய்தி கூறல் முறையாதலின் அனுமன் 'வாழி' என வாழ்த்திப் பின்பு பேசத் தொடங்கினான். சுக்கிரீவனும் இராமனும் நட்புரிமையோடுநெடுங் காலம் வாழவேண்டும் என்ற விருப்பத்தால் 'தோழனும் நீயும் வாழி' என வாழ்த்தினான். உரிமை பற்றிச் சுக்கிரீவன் மாளிகையை 'நும்கோயில்' என இராமனை உளப்படுத்திக் கூறினான். அஞ்சனை சிங்கம் - அனுமன். முன், பின் நிகழ்ச்சிகளை எண்ணிச் சிங்க நோக்குப் போல் செயல்படுபவன் ஆதலின், அவனைச் சிங்கம் என்று உவமை ஆகுபெயரால் கூறினார்.
29

எல்லோரும் மலர்ச் சோலை சென்றடைதல்

3815 . ஏகினர்- இரவி சேயும்,
இருவரும், அரிகள் ஏறும்,
ஊக வெஞ்சேனை சூழ, அறம் தொடர்ந்து
உவந்து வாழ்த்த -
நாகமும் , நரந்தக் காவும்
நளின வாவிகளும் நண்ணி,
போக பூமியையும் ஏசும் புது
மலர்ச் சோலை புக்கார். **இரவி சேயும்** - *சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனுக்கும்;*

இருவரும் - *இராமலக்குவரும்;* ***அரிகள் ஏறும் -*** *குரங்குகளுக்குச் சிங்கம் போன்றவனான அனுமனும்;* ***வெம் ஊகச் சேனைசூழ -*** *கொடிய வானரச் சேனைகள் சூழ்ந்து வர;* ***அறம் தொடர்ந்து -*** *தருமதேவதை பின் தொடர்ந்து வந்து;* ***உவந்து வாழ்த்த -*** *மகிழ்ந்து வாழ்த்தவும்;* ***நாகமும்*** *- சுரபுன்னை மரங்களும்;* ***நரந்தக்காவும்*** *- நரந்தம் என்னும் மரங்களின் சோலையும்;* ***நளின வாவிகளும் -*** *தாமரை பொய்கைகளும்;* ***நண்ணி -*** *பொருந்தி;* ***போக பூமியையும் ஏசும் -*** *இன்பத்தை அனுபவிக்கும் போக பூமியாகிய சுவர்க்க லோகத்தையும் இகழ்கின்ற;* ***புது மலர்ச் சோலை புக்கார் -*** *அன்றலர்ந்த மலர்கள் நிறைந்த சோலையை அடைந்தனர்.*

அழிந்து போவதாய் இருந்த தன்னை இராமசுக்கிரீவர் நட்புக் காக்க இருப்பதால், தருமதேவதை அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து வாழ்த்தியது. சுவர்க்க லோகத்தில் பெறும் இன்பத்தினும் சிறந்த இன்பம் தரும் இடமாதலின் 'போக பூமியையும் ஏசும் புதுமலர்ச்சோலை' என்றார். தன் மாளிகைக்கு அழைத்துச் செல்வோன் ஆதலின் 'சுக்கிரீவனை முன்னவரும், விருந்தினர்களாகச் செல்வதால் இராமலக்குவரை அடுத்தும், அன்பும் அடக்கமும் கொண்டு இராமலக்குவர் பின் செல்லும் அனுமனை அவ்விருவர்க்குப் பின்னும், ஏனைய வானரங்களை அனுமனுக்குப் பின்னும் செல்லுமாறு வைத்துள்ள வைப்பு முறை நயம் பொருந்தியதாகும்.
30

3816 . ஆரமும்அகிலும் துன்றி, அவிர்
பளிக்கு அறை அளாவி,
நாரம் நின்றன போல் தோன்றி,
நவ மணித் தடங்கள்நீடும்
பாரமும், மருங்கும், தெய்வத் தருவு,
நீர்ப்பண்ணை ஆடும்
சூர் அரமகளிர் ஊசல்
துவன்றிய கம்மைத்து அன்றே.

ஆரமும் அகிலும் துன்றி - *(அச்சோலை) சந்தன மரங்களும் அகில் மரங்களும் நெருங்கப் பெற்று;* ***அவிர் பளிக்கு அறை அளாவி -*** *விளக்கம் மிக்க படிகப் பாறைகள் பொருத்தப்பெற்று;* ***நாரம் நின்றன போல் -*** *அவை தண்ணீர் நிறைந்து நின்றவை போல;* ***தோன்றி -*** *காணப்பட்டு (விளங்க);* ***நவமணித் தடங்கள் -*** *நவமணிகளால் அமைந்த பள்ளமான இடங்களின்;* ***நீடும் பாரமும் -*** *நீண்டகரைகளிலும்;* ***மருங்கும் -*** *பக்கங்களிலுமுள்ள;* ***தெய்வத்தருவு -*** *தெய்வத் தன்மையுடைய மரங்களில்;* ***நீர்ப்பண்ணை ஆடும்-*** *நீர் விளையாட்டைச் செய்யும்;* ***சூர் அர மகளிர் -*** *தெய்வ மகளிர்தம்;* ***ஊசல் துவன்றி -*** *ஊஞ்சல்கள் நெருங்கிய;* ***கம்மைத்து -*** *ஆரவாரத்தைஉடையது.*

சந்தனம் முதலிய சிறந்த மரங்களும், பளிக்கறைகளும் பொருந்தி, தேவமகளிர் இங்குள்ள நீர்நிலைகளில் நீராடி, மரங்களில் ஊஞ்சல் விளையாடப் பெற்ற

சிறப்பினை உடையது அச்சோலை எனப்பட்டது. பளிக்கு - பளிங்கு; அறை - பாறை; நாரம் - தண்ணீர். இது வடசொல்; பாரம் - கரை; பண்ணை - மகளிர் விளையாட்டு; தரு - தருவு என உகரச்சாரியை பெற்று வந்தது, கம்மைத்து - ஒன்றன்பால்

குறிப்புவினைமுற்று. தேவ மகளிர் ஊசலாடும் இயல்பினர் என்பதை 'வானவர் மகளிராடும் வாசம் நாறுரசல் கண்டார்' (862) என்பதாலும் அறியலாம்.
31

கலிவிருத்தம்

3817 . அயர்வுஇல் கேள்வி சால்
அறிஞர் - வேலை முன்,
பயில்வு இல் கல்வியார் பொலிவு
இல் பான்மை போல்,
குயிலும் மா மணிக்
குழுவு சோதியால்,
வெயிலும், வெள்ளி வெண்
மதியும், மேம்படா.

அயர்வுஇல் கேள்விசால் - *தளர்வு இல்லாத கேள்வியால் நிரம் பப்பெற்ற;* ***அறிஞர் வேலைமுன் -*** *அறிஞர்களின் கடல்போன்ற கூட்டத்திற்கு முன்;* ***பயில்வு இல் கல்வியார் -*** *கல்விப் பயிற்சி இல்லாதவர்கள்;* ***பொலிவு இல் பான்மை போல் -*** *மேன்மையில்லாது; விளங்குதல் போல;* ***குயிலும் மாமணிக் குழுவும் சோதியால் -*** *அச்சோலையில் பாதிக்கப்பட்ட சிறந்த மணிகளின் திரண்ட ஒளியால்;* ***வெயிலும் -*** *சூரிய ஒளியும்;* ***வெள்ளி வெண் மதியும்*** *- வெள்ளி போன்ற வெண்திங்களின் ஒளியும்;* ***மேம்படா -*** *மேம்பட்டுத் தோன்றவில்லை.*

இதனால் அங்குள்ள இரத்தினங்களின் ஒளி சூரிய சந்திரர்களின் ஒளியினுக்கு மிக்க விளங்குவது அறியப்படுகிறது. அயர்வு - ஐயம்திரிபு. கேள்வியானது கல்வி அறிவைப் பெருக்குதலால் 'கேள்விசால் அறிஞர்' என்றார். வேலை - கடல்; கடல் போன்ற அவையை உணர்த்திற்று; உவமை ஆகுபெயர். கற்றார் முன் கல்லார் போல என்பது உவமை. "வாசகம் வல்லார் முன்னின்று யாவர் வாய் திறக்க வல்லார்" (895) "எழுத்தறியார் கல்விப் பெருக்கம் அனைத்தும் எழுத்தறிவார்க் காணின் இலையாம்" (நன்னெறி - 21) என்பன ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. 32

இராமன் சுக்கிரீவனோடு விருந்துண்ணுதல்

3818. ஏய அன்னது ஆம் இனிய சோலைவாய்,
மேய மைந்தரும், கவியின் வேந்தனும்,
தூய பூ அணைப் பொலிந்து தோன்றினார்,
ஆய அன்பினோடு அளவளாவுவார்.

ஏய அன்னது ஆம் - *இத்தகைய சிறப்புக்கள் பொருந்திய;* ***இனிய சோலைவாய் -*** *இனிமைமிக்க சோலையிடத்து;* ***மேய மைந்தரும் -***

சென்றடைந்த இராமலக்குவரும்; ***கவியின் வேந்தனும் -*** *வானரத் தலைவனாகிய சுக்கிரீவனும;* ***தூய பூ அணை -*** *தூய்மையான மல ரணைமீது;* ***பொலிந்து தோன்றினார்-***

acharya.org

சிறக்க வீற்றிருந்தவர்களாய்; ***ஆய அன்பினோடு-*** *பொருந்தியுள்ள அன்போடு;* ***அளவளாவுவார் -*** *பேசலாயினர்.*

சோலையிலுள்ள மலர்களால் ஆன பூ அனை பிறவற்றினும் பொலிவு மிக்கதாக விளங்கியதால் 'பூ அணைப் பொலிந்து தோன்றினார்' என்றார்.

அளவளாவுதல்- நெஞ்சம் கலந்து பேசுதல், சோலைவாய் - வாய் ஏழன் உருபு. இராமலக்குவரும் சுக்கிரீவனும் மலரணையில் ஒருங்கமர்ந்து அன்பொடு உரையாடியமை இப்பாடலில் புலப்படுகிறது. *33*

3819 . கனியும்,கந்தமும், காயும் தூயன
இனிய யாவையும் கொணர, யாரினும்
புனிதன் மஞ்சனத் தொழில் புரிந்து, பின்
இனிது இருந்து, நல் விருந்தும் ஆயினான்.

கனியும் - *பழங்களும்;* ***கந்தமும் -*** *கிழங்குகளும்;* ***காயும்-*** *காய்களும்;* ***தூயன இனிய யாவையும் -*** *தூய்மையாயும் இனிமையாயும் உள்ள யாவற்றையும்;* ***கொணர -*** *(வானரர்கள்) கொண்டுவர;* ***யாரினும் புனிதன் -*** *யாவரினும் தூய்மையானவன் ஆகிய இராமன்;* ***மஞ்சனத் தொழில் புரிந்து*** *- நீராடுதலைச் செய்து;* ***பின் இனிது இருந்து -*** *பின்னர் இனிமையாக இருந்து;* ***நல் விருந்தும் ஆயினான் -*** *சுக்கிரீவற்கு நல்ல விருந்தாளியும் ஆனான். (விருந்துண்டான்).*

சுக்கிரீவன் தன் பரிவாரங்களைக் கொண்டு விருந்து அளிக்க, இராமன் நீராடி விருந்துண்டான். கந்தம் - கிழங்கு - வடசொல். விருந்து- புதுமை - விருந்தினர்களைக் குறித்ததால் உவம ஆகுபெயர். விருந்தும் - உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை - நண்பன் ஆனதை உடன் தழுவியது. *34*

'நீயும் மனைவியைப் பிரிந்துள்ளாயோ?' என இராமன் சுக்கிரீவனை வினாவுதல்

3820. விருந்தும் ஆகி, அம்
மெய்ம்மை அன்பினோடு
இருந்து, நோக்கி, நொந்து,
இறைவன், சிந்தியா,
'பொருந்து நன் மனைக்கு
உரிய பூவையைப்
பிரிந்துளாய்கொலோ நீயும்
பின்?' என்றான்.

அம்மெய்ம்மை அன்பினோடு இருந்து *- அத்தகைய உண்மையான அன்புடனே இருந்து;* ***இறைவன் -*** *இராமன்;* ***விருந்தும் ஆகி -***

(வானரர்க்குச்) சிறந்த விருந்தினனாகி; ***நோக்கி -*** *தனக்கு அவர்கள் விருந்து நடத்தியதைப் பார்த்து;* ***நொந்து -*** *(சுக்கிரீவன் மனைவியைக் காணாமையால்) மனம் வருந்தி;* ***சிந்தியா -*** *ஆலோசித்து;* ***பின் -*** *பின்னர்;* ***பொருந்தும் நல்மனைக்கு -***

(சுக்கிரீவனைப் பார்த்து) பொருந்திய நல்ல இல்லற வாழ்க்கைக்கு; ***உரிய பூவையை*** *உரியவளான மனைவியை;* ***நீயும் பிரிந்துளாய் கொல் -*** *(என்னைப்போல) நீயும் பிரிந்துள்ளாயோ?* ***என்றான் -*** *என்று வினவினான்.*

விருந்தினனாகிய தன்னைச் சுக்கிரீவன் மனைவி இல்லாமல் உபசரிப்பதைக் கண்டு 'நன்மனைக்குரிய பூவையைப் பிரிந்துளாய் கொல்' என இராமன் வினவினான். மனையாள் இல்லாத இடத்து விருந்தோம்புதல் சிறக்காது என்பர். மகளிரும் விருந்தோம்புதலைத் தலையாய கடனாகக் கொண்டனர் என்பதை 'வைகலும் விருந்தும் அன்றி விளைவன யாவையே?' (67) என்ற அடிகள் உணர்த்தும். "விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை" (சிலம்பு - 2 - 16 - 73) என்ற கண்ணகியின் வருத்தமும் விருந்தோம்பலில் மகளிர் பங்கை உணர்த்தும். மனை - இல்லற வாழ்க்கை; இடவாகுபெயர்; பூவை - உவமை ஆகுபெயர்; நீயும் - உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை. 35

சுக்கிரீவன் நிலையை அனுமன் உரைத்தல்

3821 . என்றவேலையில்
எழுந்து, மாருதி,
குன்று போல நின்று,
இரு கை கூப்பினான் -
'நின்ற நீதியாய்!
நெடிது கேட்டியால்!
ஒன்று, யான் உனக்கு
உரைப்பது உண்டு' எனா:

என்ற வேலையில் - *என்று இராமன் சுக்கிரீவனை வினவிய பொழுதில்;* ***மாருதி -*** *அனுமன்;* ***குன்று போல எழுந்து நின்று -*** *மலை போல எழுந்து நின்று;* ***இருகை கூப்பினான் -*** *இரண்டு கைகளையும் கூப்பியவனாய்;* ***நின்ற நீதியாய் -*** *(இராமனை நோக்கி) 'நிலை பெற்ற நீதியை உடையவனே!* ***யான் உனக்கு -*** *நான் உனக்கு;* ***உரைப்பது ஒன்று உண்டு -*** *சொல்ல வேண்டுவது ஒன்று உண்டு;* ***நெடிது கேட்டி -*** *அதனைத் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை கேட்பாயாக';* ***எனா -*** *என்று கூறி . . . .*

தன் மனைவியை இழந்த செய்தியைச் சுக்கிரீவன் தானே கூறுதல் தகுதி அன்று என்று கருதி, அனுமன் அதைக் கூறினான். விருந்தினரை மனைவியுடன் இருந்தே உபசரித்தல் இல்வாழ்வானுக்கு முறை என்பதை உணர்ந்தே இராமன் வினாவினான் என்பதைக் குறிப்பிட 'நின்ற நீதியாய்' என விளித்தான். 'என்று கூறி' (எனா) என்ற எச்சம் மேல்வரும் அனுமன் கூற்றுகை நோக்கி நின்றது. 36

வாலியின் சிறப்பு

3822 . 'நாலுவேதம் ஆம்
நவை இல் ஆர்கலி
வேலி அன்னவன்,
மலையின்மேல் உளான்,

சூலிதன் அருள்
துறையின் முற்றினான்,
வாலி என்று உளான்,
வரம்பு இல் ஆற்றலான்.

நாலு வேதம் ஆம் - *நான்கு வேதங்களாகிய;* **நவை இல் ஆர்கலி -** *குற்றமற்ற கடலுக்கு;* **வேலி அன்னவன் -** *வேலியைப் போலப் பாதுகாவலாய் உள்ளவனும்;* **மலையின் மேல் உளான் -** *கைலாய மலையின்மேல் வீற்றிருப்பவனுமாகிய;* **சூலி தன் -** *சூலப்படையுடைய சிவபிரானின்;* **அருள் துறையின் -** *கருணையின் வழியில்;* **முற்றினான் -** *முதிர்ந்தவனாகிய;* **வரம்பு இல் ஆற்றலான் -** *எல்லையற்ற வலிமை உடையவனாய்;* **வாலி என்று உளான் -** *வாலி என்று ஒருவன் உள்ளான்.*

பரப்பாலும் பேரொலியாலும் வேதங்கள் ஆர்கலி எனப்பட்டன. சிவபிரான் நான்கு வேதங்களாகவும், வேதப் பொருளாகவும் விளங்கி, வேதங்களைக் காப்பதால் நான்கு வேதங்களுக்கும் வேலி அன்னவன் என்றார். 'நால் வேதன் காண்' (தேவாரம்-6-8-3), 'மந்திரமும் மறைப்பொருளும் ஆனான் தன்னை' (தேவாரம்-6-3-4) என்ற அடிகளைக் காண்க. சூலி - சூலாயுதத்தை உடையவன். அருள்துறையின் முற்றினான் - சிவபிரானின் அருளைப் பெற்றவன் என்பது பொருள். வாலி சிவபக்தன் என்பதை, 'அட்ட மூர்த்தி தாள் பணியும் ஆற்றலான்' (3625) "பஞ்சின் மெல்லடியாள் பங்கன் பாதுகம் அலாது யாதும், அஞ்சலித்து அறியாச் செங்கை ஆணையாய்" (4086) என்ற அனுமன், அங்கதன் கூற்றுகளாலும், தாரை புலம்பலிலும் (4101) காணலாம். திருவடகுரங்காடு துறை, திருக்குரங்கணில் முட்டம் என்னும் தலங்களில் வாலி சிவபிரானை வழிபட்டதாக அத் தல புராணங்கள்உணர்த்துகின்றன. 37

3823. 'கழறுதேவரோடு, அவுணர் கண்ணின் நின்று,
உழலும் மந்தரத்து உருவு தேய, முன்,
அழலும் கோள் அரா அகடு நீ விட,
சுழலும் வேலையைக் கடையும் தோளினான்.

கழறு தேவரோடு *- சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற தேவர் களோடு;* **அவுணர் -** *அவுணர்களின்;* **கண்ணின் நின்று -** *கண்முன் நின்று;* **உழலும் மந்தரத்து** *- (மத்தாகிச்) சுழல்கின்ற மந்தரமலையின்;* **உருவுதேய -** *வடிவம் தேயவும்;* **அழலும் கோள் அரா -** *சீறிக்கோபிக்கும் வலிய (கடைகயிறாகிய) வாசுகியென்னும் பாம்பின்;* **அகடு தீ விட -** *வயிறு நெருப்பைக் கக்கவும்;* **சுழலும் வேலையை -** *அலைகின்ற*

திருப்பாற்கடலை; **முன் -** *முற்காலத்தில்;* **கடையும் தோளினான் -** *(தான் ஒருவனாகக்) கடைந்த தோளினை உடையவன்.*

வலிமையும் வரங்களும் பெற்று தேவ அசுரர்களால் செய்ய முடியாத செயலை வாலி தான் ஒருவனாகவே செய்து முடித்தான் என்பதால் அவனது பெருவலி பெறப்படுகிறது. திருப்பாற்கடலில் அமுதம் எடுக்க முனைந்த அமரரும் அசுரரும் முயன்று வலியிலராய் நிற்க, அங்கு வந்த வாலி, அவர்கள் வேண்டுதலால் தான் ஒருவனாகவே பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதெழச் செய்தான் என்பது வரலாறு. இச்செயலைப் பின்னரும் "வேலையை விலங்கல் மத்தில், சுற்றிய நாகம் தேய அமுது

எழக் கடைந்த தோளான்" (5257) என்று அனுமன் புகழ்ந்து பேசுவதைக் காணலாம். இவ்வரலாறு காஞ்சிப்புராணத்து மணிகண்டேசுரப் படலத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 38

3824. 'நிலனும்,நீருமாய் நெருப்பும்,
காற்றும், என்று
உலைவு இல் பூதம்
நான்கு உடைய ஆற்றலான்;
அலையின் வேலை சூழ்
கிடந்த ஆழி மா
மலையின்நின்றும்
இம் மலையின் வாவுவான்;

***நிலனும் -** நிலமும்; **நீரும் -** நீரும்; **நெருப்பும் -** நெருப்பும்; **காற்றும்-** காற்றும்; **என்று ஆய் -** என்று பொருந்திய; **உலைவு இல் பூதம் -** அழிதல் இல்லாத பூதங்கள்; **நான்கு உடைய -** நான்கினுடைய; **ஆற்றலான் -** ஆற்றலைத் தான் ஒருவனே பெற்றவன்; **அலையின் வேலை -** அலைகளைஉடைய எல்லைப்புறக் கடல்கள்; **சூழ் கிடந்த -** சூழ்ந்து கிடந்ததான; **ஆழிமாமலையின் நின்றும் -** பெரிய சக்கரவாளகிரி என்னும் மலையிலிருந்து; **இம்மலையின் வாவுவாம் -** இங்குள்ள மலையில் தாவும் தன்மையுடையவன்.*

நிலம் முதலிய நான்கு பூதங்களின் ஆற்றலோடு, சக்கர வாளகிரியினின்று இங்குள்ள மலையில் தாவும் வல்லமையுடையவன் வாலி என்பது உணர்த்தப்பட்டது. பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள எல்லாக்கடல்கட்கும் அப்பால் வட்டவடிவமான சக்கரவாள மலை சூழ்ந்துள்ளது என்பது புராண மரபு. நிலத்திற்கு நீரும், நீர்க்கு நெருப்பும், நெருப்புக்குக் காற்றும், காரணமாதலால் அம்முறைப்படி வைத்தார். ஐந்து பூதங்களுள் ஆகாயத்தைக் கூறாது விடுத்தது, அதற்கு வடிவமும் ஆற்றலும் புலப்படத் தோன்றாமையின் என்க.

வாலி நான்கு பூதங்களின் ஆற்றல் ஒரு சேரத் தன்னிடம் அமையப்பெற்றவன் என்பது 'நீரும், நீர்தரு நெருப்பும், வன்காற்றும், கீழ்நிவந்த பாரும் சார்வலி படைத்தவன்' எனப் பின்னரும் கூறப்பெறுவான். (4000). இம்மலை - இந்த ருசியமுக மலை - மதங்காச்சிரமத்தின் அருகே வாலி வரின் தலைவெடித்துத் தூளாகிவிடும் என வந்த சாப நிகழ்ச்சிக்கு முன், சக்கரவாளகிரியிலிருந்து இம் மலைக்குத் தாண்டிக் குதிப்பவன் என்று கொள்ளுதல் வேண்டும். 39

3825 . 'கிட்டுவார்பொரக் கிடைக்கின், அன்னவர்
பட்ட நல் வலம் பாகம் எய்துவான்;
எட்டு மாதிரத்து இறுதி, நாளும் உற்று,
அட்ட மூர்த்தி தாள் பணியும் ஆற்றலான்;

கிட்டுவார் பொரக் கிடைக்கின் -** போர்கருதி தன் எதிரே வருபவர் கிடைக்கப்பெற்றால்; **அன்னவர் பட்ட நல்வலம்-** அவர்களிடம் உள்ள நல்ல வலிமையில்; **பாகம் எய்துவான் -** பாதியைத் தான் அடைவான்; **எட்டு மாதிரத்து இறுதி -** எட்டுத் திக்கு எல்லையிலும்; **நாளும் உற்று -** நாள்தோறும் சென்று; **அட்ட மூர்த்தி -

அட்டமூர்த்தியாய் விளங்கும் சிவபிரானின்; ***தாள்பணியும் -*** *திருவடிகளை வணங்குகிற;* ***ஆற்றலான் -*** *ஆற்றலையுடைவன்.*

வாலி, தன்னொடு போர்செய்வார் வலிமையில் பாதி தனக்கு வருமாறு சிவன்பால் வரம்பெற்றிருந்தான். இதனை 'இரங்கியான் நிற்ப என் வலி அவன் வயின் எய்த வரம் கொள் வாலிபால் தோற்றனென்' (6177) என்ற இராவணன் கூற்றாலும் அறியலாம். அட்டமூர்த்திகள் - பஞ்ச பூதங்கள், சூரியன், சந்திரன், இயமானன் என்பன. இவ்வெட்டையும் திருமேனியாய்க் கொண்டவனாதலின்; சிவபிரான் 'அட்ட மூர்த்தி' எனப்பட்டான். நாளும் எட்டுத் திசைகளுக்குச் சென்று சிவன்தான் பணிந்து வரும் ஆற்றலை உடையவனாதலின் 'ஆற்றலான்' என்றார். வாலிக்குள்ள வரபலமும், தெய்வபக்தியும் இப்பாடலால் உணர்த்தப்படுகின்றன. *40*

3826 . 'கால்செலாது அவன் முன்னர்;
கந்த வேள்
வேல் செலாது அவன்
மார்பில்; வென்றியான்
வால் செலாத வாய்
அலது, இராவணன்
கோல் செலாது; அவன்
குடை செலாது அரோ.

அவன் முன்னர் - *அந்த வாலியின் வேகத்திற்கு முன்னதாக;* ***கால் செலாது -*** *காற்றுச் செல்லாது;* ***அவன் மார்பில் -*** *அவ்வாலியின் மார்பில்;* ***கந்தவேள் வேல் செலாது -*** *முருகப்பிரானின் வேலும் நுழையாது;* ***வென்றியான் -*** *வெற்றியை உடையவனான அவ்வாலியின்;* ***வால் செலாத வாய் அலது-*** *வால் செல்லாத இடத்தில் அல்லாமல் (வால் சென்ற இடத்தில்);* ***இராவணன் கோல் செலாது -*** *இராவணனது ஆட்சி செல்லாது;* ***அவன் குடை செலாது -*** *அவ்விராவணனது வெற்றிக் குடையும் செல்லாது.*

வாலியின் விரைந்த செலவையும், அவனது வன்மை, வென்றிகளையும் இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. கால் - காற்று. வலிமையில் சிறந்தவன் வாயுதேவன்.

அந்தக் காற்றும் வேகத்தில் வாலியின் வேகத்திற்குத் தோற்றுவிடும் என்பது கருத்து. சரவணப் பொய்கையில் ஆறு உருவங்களாய்க் கிடந்து பார்வதிதேவியால் ஒருருவம் ஆக்கப்பட்டமையால் 'கந்தன்' எனப் பெயர்பெற்றான். கந்தவேள் - இருபெயரொட்டு; கந்தனாகிய வேள். வேள் - வேட்கையை உண்டு பண்ணுபவன். இச்சொல் மன்மதனுக்கும் பெயர் ஆதலால் அதனை விலக்குதற்குக் 'கந்தவேள்' என்றார். கிரவுஞ்சம் என்னும் மலையைப் பிளந்த முருகன் வேலும் வாலியின் மார்பைத் துளைக்காது என்பதால் வாலியுடைய மார்பின் வன்மை புலப்படும்.

வென்றியான் - வாலி - இந்திரன் முதலிய எல்லாத் தேவர்களையும் வென்ற இராவணனது கோலும் குடையும் வாலியின் வாலி சென்ற இடத்துச் செல்லாது என வாலியின் வீரமிகுதி கூறப்பட்டது. முன் அவ்வாலியின் வாலில் கட்டுண்டு இராவணன் இடர்ப்பட்டவனாதலின், அவ்வாலுக்கு அஞ்சி அவ்விடம் செல்லமாட்டான்; அவ்வாலுக்கே அஞ்சுபவன் வாலியின் தோள்வலிக்கு

எதிர்நிற்கமாட்டான் என்பது கருத்து. வாலியின் வாலுக்கு இராவணன் அஞ்சுபவன் என்பதை "வெஞ்சின வாலி மீளான், வாலும் போய் விளிந்தது அன்றே" (5888), 'நிறையடிக் கோல வாலின் நிலைமையை நினையுந்தோறும் பறையடிக்கின்ற அந்தப் பயம்மிகப் பறந்ததன்றே' (4084) என்ற அனுமன், அங்கதன் கூற்றுகளால் முறையே அறியலாம். 'வரங்கொள் வாலிபால் தோற்றனென்' (6177) என்று இராவணன் கூறுவதும் காண்க. பின்னர் வாலியும் இராவணனும் நட்புக்கொண்டனராதலின் இராவணனைக் கொல்வதற்கு வாலியைக் கொல்வது இன்றியமையாதது என்பது புலப்படுகிறது.
41

3827 . 'மேருவே முதல் கிரிகள் வேரொடும்
பேருமே, அவன் பேருமேல்; நெடுங்
காரும், வானமும், கதிரும், நாகமும்,
தூருமே, அவன் பெரிய தோள்களால்.

அவன் - *அவ்வாலி;* ***பேருமேல் -*** *இடம் பெயர்ந்து எழுவானானால் (அந்த அதிர்ச்சியில்);* ***மேருவே முதல் கிரிகள் -*** *மேரு முதலிய பெரிய மலைகளெல்லாம்;* ***வேரொடும் பேருமே -*** *வேரொடு இடம் விட்டுப் பெயர்ந்து போகும்;* ***அவன் பெரிய தோள்களால் -*** *அவனது பெரிய தோள்களால்;* ***நெடுங்காரும், வானமும் -*** *பெரிய மேகங்களும், ஆகாயமும்;* ***கதிரும் நாகமும்*** *- சூரிய, சந்திரர்களும், விண்ணுலகமும்;* ***தூருமே -*** *மறைந்து போய்விடும்.*

வாலி இயல்பாக அடிவைத்துச் செல்லுகையில் அவ்வதிர்ச்சியைத் தாங்காது பெரிய மலைகளும் நிலைகுலைந்துவிடும் என அவனது வேகத்தின் பெருமை கூறப்பட்டது. அவனுடைய தோள்கள் மிக உயர்ந்து நிற்றலால், மேகம் முதலியன அத்தோள்களில் மறையும் என அத்தோள்களின் பருமையும் நெடுமையும் உயர்வுநவிற்சி உத்தியால் உணர்த்தப்பட்டன.

'பெயருமேல் நெடும்பூதங்கள் ஐந்தொடும் பெயரும்' (6201) என்ற இரணியன் ஆற்றலை ஒப்பிட்டுக்காண்க. மேருவே - ஏகாரம் உயர்வு சிறப்பு; பேரும் - பெயரும் என்பதன் மரூஉ.   42

3828. .   'பார் இடந்த வெம் பன்றி, பண்டை நாள்
நீர் கடைந்த பேர் ஆமை, நேர் உளான்;
மார்பு இடந்த மா எனினும், மற்றவன்
தார் கிடந்த தோள் தகைய வல்லதோ!

பண்டை நாள் - *முன்பு;* ***பார் இடந்த -*** *பூமியைத் தன் கொம்பால் குத்தி எடுத்த;* ***வெம்பன்றி -*** *சினம்மிகுந்த வராகத்தையும்;* ***நீர் கடைந்த -*** *(மந்தர மலையாகிய மத்தை அழுத்தாமல் தாங்கியிருந்து) கடலைக் கடந்த;* ***பேர் ஆமை -*** *பெரிய கூர்மத்தையும்;* ***நேர் உளான்*** *- வலிமையால் நிகர்ப்பவன்;* ***மார்பு இடந்த -*** *இரணியனின் மார்பினைப் பிளந்த;* ***மா எனினும் -*** *நரசிங்கமே வந்ததாயினும்;* ***அவன் -*** *அவ்வாலியின்;* ***தார்கிடந்த தோள் -*** *மாலையணிந்த தோள்களை;* ***தகைய வல்லதோ -*** *அடக்கக் கூடிய வலிமையுடையதாகுமோ? (ஆகாது).*

வாலி பூமியைப் பெயர்க்கும் ஆற்றலும், மலையைத் தாங்கும் வன்மையும், கடலைக்கடையும் திறலும் உடையவன் என்பது இதனால் பெறப்பட்டது. 'பண்டை நாள்' என்பது இடைநிலை விளக்காய் முன்னும் சென்று பொருந்தியது. இரணியன் மார்பைப் பிளந்த நரசிங்கத்திற்கும் வாலியின் தோள் வலிமையை அடக்க இயலாது என வாலியின் தோளாற்றலைக் கம்பர் எடுத்துரைக்கிறார். திருமாலின் அவதாரமான இராமனும் வாலிக்கு எதிர்நின்று போர் புரியாது மறைந்து நின்று வெல்வது ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது. *43*

3829. 'படர்ந்த நீள் நெடுந் தலை பரப்பி, மீது
அடர்ந்து பாரம் வந்து உற, அனந்தனும்
கிடந்து தாங்கும் இக் கிரியை மேயினான்,
நடந்து தாங்கும், இப் புவனம், நாள் எலாம்.

அனந்தனும் - ஆதிசேடனும்; **படர்ந்த நீள்நெடும் தலைபரப்பி -** ஆயிரமாகப் படர்ந்த நீண்ட பெரிய தலைகளைப் பரப்பிக்கொண்டு; **மீது -** அத்தலைகளின் மேலே; **அடர்ந்து பாரம் வந்துஉற -** நெருங்கிப் பாரம் மிகுதியாகப் பொருந்தியிருக்க; **இடந்து -** (நின்று தாங்க முடியாமல்) கீழே கிடந்து; **இப்புவனம் நாள்எலாம் -** இப் பூமியை நாளெல்லாம் (எக்காலத்தும்); **தாங்கும் -** தாங்குவான்; **இக்கிரியை மேயினான் -** இந்தக் கிட்கிந்தை மலையில் வாழும் வாலியோ; **நடந்து தாங்கும் -** நடந்து கொண்டே அப்பூமியைத் தாங்கக்கூடிய ஆற்றலை உடையவன்.

பூமியின் பாரத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் ஆயிரம் தலைகளை உடைய ஆதிசேடன் வருந்திக் கிடந்து தாங்கிக் கொண்டிருக்க, ஒரு தலை உடைய வாலி நடந்து கொண்டு எளிதாகத் தாங்குவான் எனக்கூறி ஆதிசேடனை விட வாலி வலிமை மிக்கவன் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. இது வேற்றுமை அணி பொருந்தியது. கிட்கிந்தை அருகில் தோன்றுவதால் 'இக்கிரி' என்றான். அனந்தனும் - உம்மை உயர்வுசிறப்பு.
44

3830 . 'கடல் உளைப்பதும், கால் சலிப்பதும்,
மிடல் அருக்கர் தேர் மீது செல்வதும்
தொடர மற்றவன் சுளியும் என்று அலால், -
அடலின் வெற்றியாய்! - அயலின் ஆவவோ?

அடலின் வெற்றியாய் - வலிமையால் பெற்ற வெற்றி உடையவனே! **தொடர -** இடைவிடாமல்; **கடல் உளைப்பதும் -** கரை கடவாமல் கடல் ஒலித்துக் கொண்டிருப்பதும்; **கால் சலிப்பதும் -** காற்றுவீசிக் கொண்டிருப்பதும்; **மிடல் அருக்கர் -** வலிமைமிக்க சூரியர்கள்; **தேர்மீது செல்வதும் -** தேர் மீதேறிச் செல்வதும்; **அவன் -** அவ்வொலி; **சுளியும் என்று அலால் -** சினம் கொள்வான் என்ற அச்சத்தினால் நிகழ்வதன்றி; **அயலின் ஆவவோ -** பிறிதொரு காரணத்தால் நிகழ்வனவோ? (அல்ல).

இது வாலியின் கோபத்தை உணர்த்தியது. கடல் முதலியனவெல்லாம் அவன் கோபத்திற்கு அஞ்சியே நடக்கின்றன என்பதாம். உளைப்பது - மேன்மேலும் பொங்கி எழாமல் ஒரு நிலையில் அடங்கிநிற்றல்; சலிப்பது - எப்போதும் இயங்கிக் கொண்டிருப்பது; தேர்மீது செல்வது - தோன்றியும் மறைந்தும் அந்தந்தக்

காலத்திற்கேற்ப நடந்து கொள்ளல். வாலி சினத்திற்கு அஞ்சியே இயற்கையில் செயல்கள் நடைபெறுவதாகக் கூறியதால் ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணி. மாதந்தோறும் வெவ்வேறாகச் சூரியர் பன்னிருவர் தோன்றுவர் என்பதால் 'அருக்கர்' எனப் பன்மையால் கூறினான். தொடர - இச்சொல் இறுதிநிலை விளக்கணியாய் ஒலிப்பதும், சலிப்பதும், செல்வதும் என்பவற்றோடு இயையும். இறைவனுக்குக் கட்டுப்படும் இயற்கை, வாலிக்கும் கட்டுப்பட்டு இயங்கும் என்பதால் வாலி இறைவன் போன்ற வரம்பில் ஆற்றலுடையவன் என்பது விளங்கும்.

அல்லால் - அலால் எனத் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. 45

3831 . 'வெள்ளம் ஏழு
பத்து உள்ள, மேருவைத்
தள்ளல் ஆன தோள்
அரியின் தானையான்;
உள்ளம் ஒன்றி எவ்
உயிரும் வாழுமால், -
வள்ளலே! - அவன்
வலியின் வன்மையால்.

ஏழுபத்து வெள்ளம் உள்ள - (அவ்வாலி) எழுபது வெள்ளம் என்கின்ற அளவு உள்ளதும்; **மேருவைத் தள்ளல் ஆன -** மேருமலையைத் தள்ளக்கூடியதுமான; **தோள் அரியின் தானையான் -** தோள் வலிமை உள்ளதுமான வானரப்படையை உடையவன்; **வள்ளலே -** வள்ளல்தன்மை உடையவனே! **அவன் -** அவ்வாலி; **வலியின் வன்மையால் -** வலிமையின் மிகுதியால்; **உள்ளம் ஒன்றி -** மனம் ஒன்று பட்டு; **எவ்வுயிரும் வாழும் -** எல்லா உயிர்களும் வாழ்கின்றன;

வாலியின் சேனைச் சிறப்பும் ஆட்சிச் சிறப்பும் இங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. வள்ளல் என்பது இங்கு இராமனைக் குறிக்கும். வெள்ளம் என்றது பேரெண். யானை ஒன்றும், தேரொன்றும், குதிரை மூன்றும் காலாள் ஐந்தும் கொண்டது- பக்தி; பக்தி மூன்று கொண்டது சேனாமுகம்; சேனாமுகம் மூன்று கொண்டது குடமம்; குடமம் மூன்று கொண்டது கணம்; கணம் மூன்று கொண்டது வாகினி; வாகினி மூன்று கொண்டது பிரதனை; பிரதனை மூன்று கொண்டது சமூ; சமூ மூன்று கொண்டது அநீகினி; அநீகினி பத்துக் கொண்டது அக்குரோணி; அக்குரோணி எட்டுக் கொண்டது ஏகம்; ஏகம் எட்டுக் கொண்டது கோடி; கோடி எட்டுக் கொண்டது சங்கம்; சங்கம் எட்டுக் கொண்டது விந்தம்; விந்தம் எட்டுக் கொண்டது குமுதம்; குமுதம் எட்டுக் கொண்டது பதுமம்; பதுமம் எட்டுக் கொண்டது நாடு; நாடு எட்டுக் கொண்டது சமுத்திரம்; சமுத்திரம் எட்டுக் கொண்டது வெள்ளம் என்பர். 46

3832. மழைஇடிப்பு உறா; வய
வெஞ் சீய மா
முழை இடிப்பு உறா;
முரண் வெங்காலும் மென்
தழை துடிப்புறச் சார்வு
உறாது; - அவன்

விழைவிடத்தின்மேல்,
விளிவை அஞ்சலால்.

விளிவை அஞ்சலால் - *(வாலி சினம் கொண்டால்) தமக்கு அழிவு நேருமே என்று அஞ்சுவதால்;* ***அவன் -*** *அவ்வாலி;* ***விழைவு இடத்தின் மேல்*** *- விரும்பித் தங்கியிருக்கும் இடத்திற்கு எதிராக;* ***மழை இடிப்பு உறா -*** *மேகம் இடித்து ஒலிக்கமாட்டா;* ***வய வெம் சீயமா -*** *வலிமை மிக்க கொடிய சிங்கமாகிய விலங்குகள்;* ***முழை இடிப்பு உறா -*** *குகையில் இடிபோல் முழங்கமாட்டா;* ***முரண் வெம் காலும்*** *- வலிய கொடிய காற்றும்;* ***மென் தழை துடிப்புற -*** *அங்குள்ள மெல்லிய இலைகள் நடுக்கம் கொள்ள;* ***சார்வு உறாது - அவற்றின் பக்கத்தில் வராது.***

வாலி இருக்கும் இடத்தில் தன் வல்லமையைக் காட்டினால் தமக்கு இறுதி நேரிடும் என்று அவனது வலிமைக்கு அஞ்சி மேகமும், சிங்கமும், காற்றும் அடங்கி நடக்கும் என்பதால் வாலியின் பெருவலி உணர்த்தப்பட்டது. வாலி விரும்பித் தங்கும் இடத்தே இடியோ, இடிபோன்ற முழக்கமோ கேளா; காற்று மென்மையாக வீசும் என அறிய முடிகிறது. 'அவன் கடியுடை வியன்புலம், உருமு முரறாது அரவும் தப்பா கட்டுமாவும் உறுகண் செய்யா (பெரும்பாண் - 42 - 44) என்ற அடிகள் தொண்டைமான் இளந்திரையன் ஆட்சிச் சிறப்பை உணர்த்துவதுடன் இதனையும் ஒப்பிடலாம். 'கறங்கு கால் புகா; கதிரவன் ஒளிபுகா; மறலி மறம் புகாது' (4857) என்பன முதலாக இராவணன் ஆணைமிக்க ஆட்சி எல்லையைக் கம்பர் குறிப்பதும் ஒப்பிட்டுணரத்தக்கது.

சீயம் மா - சீயமாகிய மா. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. 47

3833. 'மெய்க்கொள் வாலினால், மிடல் இராவணன்
தொக்க தோள் உறத் தொடர்ப்படுத்த நாள்,
புக்கிலாதவும், பொழி அரத்த நீர்
உக்கிலாத வேறு உலகம் யாவதோ?

மெய்க் கொள் வாலினால்- *தன் உடம்பில் உள்ள வாலினால்;* ***மிடல் இராவணன் -*** *வலிமை மிக்க இராவணனின்;* ***தொக்க தோள் -*** *இருபதாகச் சேர்ந்து விளங்கிய தோள்களை;* ***உற -*** *ஒரு சேரப் பொருந்தும்படி;* ***தொடர்ப்படுத்த நாள் -*** *கட்டிப் பிணித்த அந்நாளில்;* ***புக்கிலாதவும் -*** *அவன் செல்லாததும்;* ***பொழி அரத்த நீர்-*** *அவ் இராவணன் உடம்பினின்று சொரிந்த இரத்த வெள்ளம்;* ***உக்கிலாத -*** *சிந்தாததும் ஆகிய;* ***வேறு உலகம் யாவதோ -*** *வேறு உலகம் யாது உள்ளதோ?*

'புக்கிலாத உலகம், அரத்த நீர் உக்கிலாத உலகம் வேறு யாவது' என்ற வினா. யாதும் இல்லை என்ற மறுதலைப் பொருளைத் தந்தது. நீர்ப்பொருள் ஒற்றுமைப்பற்றி 'அரத்த நீர்' எனப்பட்டது. வாலில் கட்டுண்ட இராவணன் வாலி சென்ற எல்லா உலகங்களிலும் புகுந்தான். அவன் குருதி எல்லா உலகங்களிலும் சிந்தியது என்பதாம். இதனால் இராவணனை வென்ற வீரமுடையவன் வாலி என்பது பெறப்பட்டது. சிவபூசை செய்து கொண்டிருந்த வாலியை இராவணன் பின்புறமாக வந்து பற்ற எண்ணியபோது, வாலி அவனை வாலினால் கட்டிக் கொண்டு எல்லா உலகங்களிலும் அவன் இரத்தம் சிந்துமாறு சுற்றிவந்து, பின்னர் அவன் வருந்தி வேண்டியதால் விடுத்தான் என்பது வரலாறு. இராவணன் வாலியின் வாலில் கட்டுண்ட நிலையை 'ஓர்

இராவணன் என்பான் தன்னை, சுந்தரத்தோள்களோடும் வாலிடைத் தூங்கச் சுற்றி, சிந்துரக் கிரிகள் தாவித் திரிந்தனன்' (6997) என்ற அடிகளும் இதனை உணர்த்தும். 48

3834 . 'இந்திரன்தனிப் புதல்வன்,
இன் அளிச்
சந்திரன் தழைத்தனைய
தன்மையான்,
அந்தகன் தனக்கு
அரிய ஆணையான்,
முந்தி வந்தனன்,
இவனின் - மொய்ம்பினோய்!

மொய்ம்பினோய் - *வலிமை உடையவனே!* ***இந்திரன் தனிப் புதல்வன்-*** *இந்திரனின் ஒப்பற்ற மைந்தனாகிய அவ்வாலி;* ***இன் அளிச் சந்திரன் -*** *இனிமையும் குளிர்ச்சியும் கொண்ட சந்திரன்;* ***தழைத்தனைய தன்மையாள் -*** *அனைத்துக் கலைகளுடன் வளர்ச்சி பெற்றது போன்ற வெண்ணிறத்தைஉடையவன்;* ***அந்தகன் தனக்கு -*** *யமனுக்கும்;* ***அரிய ஆணையான் -*** *கடத்தற்கரிய ஆணையை இடுபவன்;* ***இவனின் -*** *இந்தச் சுக்கிரீவனுக்கு;* ***முந்திவந்தனன் -*** *முன்னே தமையனாகப் (ஒரு தாய் வயிற்றில்) பிறந்தவன்.*

இதனால் வாலியின் மேனிநிறத்தையும், ஆணைச் சிறப்பையும் உணர்த்தினான். எமனும் வாலியின் ஆணை வழியன்றிச் செயல்படான் என்பதால் வாலியின் ஆற்றல் புலப்பட்டது. வாலி சுக்கிரீவர்க்குத் தாய் ஒருத்தி; தந்தையர் இந்திரனும் சூரியனுமாகிய இருவர். அந்தகன் தனக்கும் - உயர்வு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது; தழைத்தனைய என்பதை தழைத்தாலனைய என எச்சத் திரிபாகவாவது; தழைத்ததனைய என்பதன் விகாரமாகவாவது கொள்க. தம் வரலாற்றைத் தாமே கூறிக் கொள்வது தகுதியன்று என்று கருத்துடன், இராமபிரான் வரலாற்றை இலக்குவன் வாயிலாகவும், சுக்கிரீவன் வரலாற்றை அனுமன் வாயிலாகவும் கம்பர் அமைத்துள்ள நயம் காண்க. 49

சுக்கிரீவனோடு வாலி பகைமை கொண்ட காரணம்கூறுதல்

3835. 'அன்னவன்எமக்கு
அரசன் ஆகவே,
இன்னவன் இளம் பதம்
இயற்றும் நாள்,
முன்னவன் குலப்
பகைஞன், - முட்டினான் -
மின் எயிற்று வாள்
அவுணன், வெம்மையான்.

அன்னவன் - *அத்தகையோனாகிய வாலி;* ***எமன் அரசன் ஆகவே*** *- எங்களுக்கு அரசனாக இருக்க;* ***இன்னவன் -*** *இச்சுக்கிரீவன்;* ***இளம்பதம் இயற்றும் நாள் -*** *இளவரசுப் பதவியைத் தாங்கி ஆட்சி புரிந்த நாளில்;* ***முன் அவன் குலப் பகைஞன் -*** *முன்னமே*

*வாலியின் குலப்பகைவனாய் உள்ளவனான; **மின் எயிற்று வாள் அவுணன் -** மின்னல் போன்று ஒளி வீசும் பற்களை உடைய வாள் போன்ற கொடிய மாயாவி என்னும் அசுரன்; **வெம்மையான் -** சினம் கொண்டவனாய் (வாலியை); **முட்டினான் -** எதிர்த்தான்.*

மாயாவி: 'மயன் குமரன். துந்துபியின் சகோதரன். மந்தோதரி உடன் பிறந்தவன்.

இவனே வாலியை யுத்தத்திற்கு அழைத்தவனாயிருக்கலாம்' - அபிதானசிந்தாமணி.
50

3836. 'முட்டி நின்று, அவன்
முரண் உரத்தின் நேர்
ஒட்ட, அஞ்சி, நெஞ்சு
உலைய ஓடினான்;
''வட்ட மண்டலத்து அரிது
வாழ்வு'' எனா,
எட்ட அரும் பெரும்
பிலனுள் எய்தினான்.

***முட்டி நின்று-** (அவ்வரக்கன்) அவ்வாறு வாலியோடு எதிர்த்துப் போர் செய்த; **அவன் முரண் உரத்தின் நேர் -** அவனது வலிய ஆற்றலுக்கு எதிரில்; **ஒட்ட அஞ்சி -** நின்ற போர்செய்வதற்கு அஞ்சி; **நெஞ்சு உலைய ஓடினான் -** மனம் நடுங்கத் தப்பி ஓடினான்; **வட்ட மண்டலத்து -** வட்ட வடிவமாகிய பூமியில்; **வாழ்வு அரிது -** உயிர் வாழ்தல் அரிது; **எனா -** என்று எண்ணி; **எட்ட அரும் பெரும்பிலனுள் -** எவரும் செல்லுதற்கரிய பெரிய பிலத்துவாரத்துள்; **எய்தினான் -** புகுந்தான்.*

வாலியுடன் போரிடுகையில் மாயாவி தன் வலிமை குறைந்து, வாலியின் வன்மை மிகுவதைக் கண்டதும் புறமுதுகு காட்டி ஓடிப் பின் பிலத்தினுள் நுழைந்து ஒளித்தான். மாயாவி நுழைந்த பிலத்தின் அருமை புலப்பட 'எட்டரும் பெரும்பிலன்' என்றான். பிலம் - பூமிக்குள் செல்லும் சுரங்கவழி. பிலன் - பிலம் என்பதன் ஈற்றுப்போலி.
51

3837. 'எய்து காலை, அப்பிலனுள்
எய்தி, ''யான்
நொய்தின் அங்கு அவற்
கொணர்வென்; - நோன்மையாய்! -
செய்தி, காவல், நீ,
சிறிது போழ்து'' எனா,
வெய்தின் எய்தினான்,
வெகுளி மேயினான்.

எய்து காலை -** (அவ்வாறு மாயாவி) பிலத்தினுள் நுழைந்த போது; **வெகுளி மேயினான் -** சினங்கொண்டவனாகிய வாலி; **நோன்மையாய் -** (சுக்கிரீவனை நோக்கி) வலிமை உடையவனே! **அப்பிலனுள் எய்தி -** அவன் நுழைந்த பிலத்தினுள் நுழைந்து; **யான்-** நான்; **நொய்தின் அங்கு-** விரைவில் அங்குள்ள; **அவற் கொணர் வென்-

அவனைப் பிடித்துக் கொணர்வேன்; ***நீ சிறிது போழ்து -*** *நீ சிறிது நேரம்;* ***காவல் செய்தி -*** *இப்பிலத்திலிருந்து வேறுவகையில் அவன் தப்பித்துச் செல்லாதவாறு காவல் செய்வாய்;* ***எனா -*** *என்று கூறி;* ***வெய்தின் எய்தினான்*** *- விரைவாக அப்பிலத்துள் சென்றான்.*

மாயாவி பிலத்தினுள் புகுந்ததைக் கண்ட வாலி, மிக்க சினங்கொண்டு தம்பியை அப்பிலவாயிலில் காவல் வைத்து மாயாவியைத் தொடர விரைந்து சென்றான் என்பதாம். காவல் காக்கும் வலிமையுடையனாதலின் தம்பியை 'நோன்மையாய்' என விளித்தான். நொய்து, வெய்து என்பன விரைவுப் பொருள்.

அவற்கொணர்வென் - இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகையாதலின் இயல்பாக வேண்டிய அவன் என்னும் உயர்திணைப்பெயர் விகாரமாயிற்று. முன் செய்யுளோடு இச்செய்யுள் அந்தாதித்தொடையாகத் தொடர்ந்தது கருதத்தக்கது.
52

3838. 'ஏகி, வாலியும் இருது ஏழொடு ஏழ்
வேக வெம் பிலம் தடவி, வெம்மையான்
மோக வென்றிமேல் முயல்வின் வைகிட,
சோகம் எய்தினன், துணை துளங்கினான்.

வாலியும் - *வாலியும்;* ***ஏகி -*** *சென்று;* ***இருது ஏழொடு ஏழ் -*** *பதினான்கு பருவகால வரையிலும்;* ***வேகம் -*** *வேகத்தோடு;* ***வெம்பிலம் தடவி-*** *கொடிய பிலத்தினுள்ளே தேடிப் பார்த்து;* ***வெம்மையான் -*** *கொடுந்தன்மையுடைய அசுரனை;* ***மோக வென்றி மேல் -*** *(வெல்லுதலாகிய) விரும்பத்தக்க வெற்றிமேல் கருத்துடையவனாய்;* ***முயல்வின் வைகிட -*** *அம்முயற்சியின் ஈடுபட்டிருக்க;* ***துணை -*** *தம்பியான சுக்கிரீவன்;* ***சோகம் எய்தினன் -*** *துன்பம் அடைந்தவனாய்;* ***துளங்கினான் -*** *கலங்கினான்.*

பிலத்துள் சென்ற வாலி அசுரனைத் தேடுதலும், தேடிக்கொண்டு பிடித்தலும், பிடித்துப் போர்செய்தலும் ஆகிய செயல்களில் ஈடுபட்டு இருபத்தெட்டு மாதங்கள் வெளிவராததனால் 'வாலிக்கு என்ன இடுக்கண் நேர்ந்ததோ' எனக் காவல் காத்து நின்ற சுக்கிரீவன் கலங்கினான். இருது - இரண்டு மாத காலங்களைக் கொண்டது. ஏழொடு ஏழ் - பதினான்கு பருவங்கள் - இருபத்தெட்டு மாதகாலம். துணை - சுக்கிரீவன். இருபத்தெட்டு மாதங்கள் கழிந்தமையால் வாலி இறந்திருப்பானோ என்ற ஐயம் சுக்கிரீவனுக்கு ஏற்படலாயிற்று. வெற்றிமேல் கொண்ட மோகத்தால் 'மோகவென்றி' ஆயிற்று.

53 ***3839. 'அழுதுஅழுங்குறும்***
இவனை, அன்பினின்
தொழுது இரந்து, "நின்
தொழில் இது; ஆதலால்
எழுது வென்றியாய்! அரசு
செய்க! " என,
"பழுது இது" என்றனன்,
பரியும் நெஞ்சினான்.

அழுது அழுங்குறும் - புலம்பி வருந்துகின்ற; **இவனை** - இச்சுக் கிரீவனை; **அன்பினில் தொழுது இரந்து** - (நாங்கள்) அன்போடு வணங்கி வேண்டி; **எழுது வென்றியாய்** - நூல்களில் எழுதத்தக்க வெற்றியை உடையவனே! **நின்தொழில் இது ஆதலால்** - இளவரசனாகிய நினக்குரிய தொழில் இவ்வரசு செய்தலே ஆதலின்; **அரசு செய்க** - அரசாட்சியை ஏற்றுக்கொள்வாயாக; **என** - என்று சொல்ல; **பரியும் நெஞ்சினான்** - (வாலியின் பிரிவால்) வருந்துகின்ற மனமுடையவனான சுக்கிரீவன்; **இது பழுது**- இது குற்றமாகும்; **என்றனன்** - என்று உரைத்தான். இரத்தல் - வேண்டுதல் பொருளில் வந்தது. நெடுநாள் கழிந்தும் வாலி மீண்டுவராததால், வாலிக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேரிட்டதோ எனக் கருதியவராய், இளவரசனே அரசனுக்குப் பின்னர் அரசு பெற வேண்டும் என்ற முறைமை கருதி 'நின் தொழில் இது ஆதலால்' என்றனர். பழுது இது என்றது - வாலிக்கரிய அரசைத் தான் ஆளுதல் குற்றம் என்றது. இதனால் சுக்கிரீவனுக்கு அரசு புரியும் விருப்பமின்மை புலப்படும்.

எழுது வென்றியாய் - வெற்றித் தூண்களில் எழுதத்தக்க வென்றியை உடையவனே எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 'பழுது இது' என்று சுக்கிரீவன் கூறிய சுருக்கமான விடை 'சுருங்கச்சொல்லல்' எனும் அழகைச்சார்ந்தது. 54

3840. **'என்று,தானும், ''அவ்**
வழி இரும் பிலம்
சென்று, முன்னவன் -
தேடுவேன்; அவற்
கொன்றுளான்தனைக் கொல்வன்;
அன்று எனின்,
பொன்றுவேன்'' எனா,
புகுதல் மேயினான்,

என்று - என்று சொல்லி; **தானும்** - சுக்கிரீவனும்; **அவ்வழி** - வாலி சென்ற அவ்வழியே; **இரும்பிலம் சென்று** - அநதப் பெரிய பிலத்தினுள் சென்று; **முன்னவன் தேடுவேன்** - வாலியாம் என் தமையனைத் தேடிப் பார்ப்பேன்; **அவற் கொன்றுளான் தனை** - (அவன் இறந்து போயிருந்தால்) அவனைக் கொன்றவனாகிய மாயாவியை; **கொல்வன்** - (போர்செய்து) கொல்வேன்; **அன்று எனின்** - கொல்ல இயலவில்லை எனின்; **பொன்றுவேன்**- (போரில்) இறப்பேன்; **எனா** - என்று கூறி; **புகுதல் மேயினான்** - அப்பிலத்தில் நுழையப் புகுந்தான்.

முன்னவன் என்றது வாலியை. வாலி சென்ற பிலத்தினுள் புகுந்து வாலியைத் தேடுவது, அசுரன் வாலியைக் கொன்றிருப்பின் அவனைக் கொல்வது, அது இயலாவிடின் மடிவது எனச் சுக்கிரீவன் தன் மனத்துணிவை வெளிப்படுத்தினான். பிலத்தினுள் நுழைய மேயது வாலிமாட்டு அவன் கொண்டுள்ள அன்பையும் எடுத்துக் காட்டியது. அவற் கொன்றுளான் என உயர்திணை ஈறு இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாதலின் விகாரம் உற்றது.

55 *3841.* **'தடுத்து, வல்லவர் தணிவு**
செய்து, நோய்
கெடுத்து, மேலையோர்

கிளத்து நீதியால்
அடுத்த காவலும்,
அரிகள் ஆணையால்
கொடுத்ததுஉண்டு; இவன்
கொண்டனன் கொலாம்?

வல்லவர் - அறிவும் சொல்வன்மையும் உடைய அமைச்சர்கள்; **தடுத்து-** சுக்கிரீவன் பிலத்தினுள் நுழையாதவாறு தடுத்து; **தணிவு செய்து-** அவனைச் சமாதானப்படுத்தி; **நோய் கெடுத்து -** அவன் துயரமாகிய நோயைப்போக்கி; **மேலையோர் கிளத்து நீதியால் -** முன்னையோர் கூறியுள்ள நீதிமுறையைக் கொண்டு; **அடுத்த காவலும் -** அடுத்து வரத்தக்க அரசாட்சியை; **அரிகள் ஆணையால் -** மற்ற வானரர்களின் கட்டளைப்படி; **கொடுத்தது உண்டு-** இவனுக்குக் கொடுத்தது உண்டு; **இவன் கொண்டனன் கொலாம் -** (ஆட்சியை) இவன் விரும்பித் தானாக கைக்கொண்டானோ? (இல்லை).

நோய் - அண்ணனுக்கு யாது ஆயிற்றோ என்ற கலக்கத்தால் ஏற்பட்ட மனத்துயரம்; வல்லவர்களின் கட்டளையை மீற முடியாமல் சுக்கிரீவன் அரசை ஏற்றுக்கொண்டானேயன்றி, அரசு பெறவேண்டும் என்ற வேட்கையால் அன்று எனக் கூறிச் சுக்கிரீவனது தவறின்மையைத் தெளிவாகக் காட்டினான். சுக்கிரீவன் விரும்பி நாட்டைப் பெற்றதாக வாலி நினைத்து அவனைத் துன்புறுத்தியதை எண்ணி, 'இவன் கொண்டனன் கொலாம்' என்றான். இவன் கொண்டதில்லை என்பது கருத்தாகும்.
56

3842 . 'அன்ன நாளில், மாயாவி,
அப் பிலத்து,
இன்ன வாயினூடு எய்தும்
என்ன, யாம்,
பொன்னின் மால் வரைப்
பொருப்பு ஒழித்து, வேறு
உன்னு குன்று எலாம்
உடன் அடுக்கினேம்.

அன்ன நாளில் - அங்ஙனம் சுக்கிரீவன் அரசேற்றுக் கொண்ட அந்த நாளில்; **மாயாவி -** மாயாவி; **அப்பிலத்து -** அந்தப் பிலத்திலிருந்து; **இன்ன வாயில் ஊடு -** இவ்வாயில் வழியாக; **எய்தும் என்ன -** இங்கு வருவான் என்று அஞ்சி; **யாம் -** நாங்கள்; **பொன்னின் மால் வரை பொருப்பு -** பொன் மயமான பெரிய மேருமலையாகிய மலையை மட்டும்; **ஒழித்து -** விடுத்து; **வேறு உன்னு குன்று எலாம் -** வேறு மனத்தால் எண்ணக்கூடிய மலைகள் அனைத்தையும்; **உடன் அடுக்கினேம் -** ஒன்று சேரக் கொண்டுவந்து அப்பில வாயிலில் ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய் அடுக்கினோம்.

வாலியைக் கொன்ற மாயாவி, சுக்கிரீவனையும் கொல்ல இவ்வாயில் வழியே வருவான் என்ற அச்சத்தால் அவன் வராவண்ணம் பிலவாயிலை அடைத்துவிட்டோம் என்று வாயில் அடைத்ததற்குரிய காரணத்தைக் கூறினான்அனுமன்.

வாலி, தான் வராமல் இருக்கவேண்டி அடைத்ததாகக் குற்றம் சாட்டினான் ஆதலின், இது கூற வேண்டியதாயிற்று.

மேரு மலை நீங்கலாகப் பிறமலைகளை எல்லாம் அடுக்கியதாகக் கூறியது உயர்வு நவிற்சி அணியாகும். 57

3843. 'சேமம் அவ் வழிச் செய்து, செங் கதிர்க்
கோமகன்தனைக் கொண்டுவந்து, யாம்
மேவு குன்றின்மேல் வைகும் வேலைவாய்,
ஆவி உண்டனன் அவனை, அன்னவன்.

அவ்வழிச் சேமம் செய்து - அந்தப் பிலத்து வழியை (குன்றுகளால் அடைத்து) பாதுகாவலைச் செய்து; **செங்கதிர்க் கோமகன்தனை** - சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரியன் மைந்தனாம் சுக்கிரீவனை; **கொண்டு வந்து** - அழைத்துக்கொண்டு வந்து; **யாம்** - நாங்கள்; **மேவு குன்றின் மேல்** - எங்கள் இருப்பிடமாகிய கிட்கிந்தை மலைமேல்; **வைகும் வேலைவாய்** - தங்கியிருந்த காலத்தில்; **அவனை** - அந்த மாயாவியை; **அன்னவன்** - அவ்வாலி; **ஆவி உண்டனன்** - கொன்றான்.

வழியை அடைத்த பின்னர்ச் சுக்கிரீவன் அரசனாக்கிக் கிட்கிந்தையில் தங்கியிருந்தபோது வாலி மாயாவியைக் கொன்றிட்டான் என்பதாம். சேமம் - பாதுகாவல்; உயிரை உண்டனன்- உண்ணப் பெறாததை உண்டதாகக் கூறுவது இலக்கணை. 58

3844. 'ஒளித்தவன் உயிர்க் கள்ளை
உண்டு, உளம்
களித்த வாலியும்,
கடிதின் எய்தினான்;
விளித்து நின்று, வேறு
உரை பெறான்; ''இருந்து
அளித்தவாறு நன்று,
இளவலார்! '' எனா,

ஒளித்தவன் - (பிலத்தில் புகுந்து) ஒளித்தவனாகிய மாயாவியின்; **உயிர்க் கள்ளை உண்டு** - உயிராகிய கள்ளை உண்டு; **உளம் களித்த வாலியும்** - மனம் களிப்படைந்த வாலியும்; **கடிதின் எய்தினான்** - விரைவாகப் பிலத்து வாயிலை அடைந்து; **விளித்து நின்று** - (வாயில் அடைபட்டிருந்ததால்) சுக்கிரீவனை அழைத்து நின்று; **வேறு உரை பெறான்**- மறுமொழி ஒன்றும் பெறாதவனாய்; **இளவலார்** - 'என் தம்பியார்; **இருந்து** - வாயிலில் இருந்து; **அளித்தவாறு நன்று**- காவல் செய்தவிதம் நன்று; **எனா**- என்று சொல்லி. . . .

கள் உண்டார்க்குக் களிப்பை உண்டாக்குதல் போல மாயாவியைக் கொன்ற வெற்றியும் களிப்பைத் தந்ததால் மாயாவியின் உயிரைக் கள்ளாக உருவகித்தான். அந்தக் கள்ளை உண்டால் வாலியின் மனமும் போதையுற்றது. சுக்கிரீவனுடைய உண்மைநிலை அறியாது மயங்கி உணர்ந்தமைக்கு இக்களிப்பே காரணம் என்பதை

உணர்த்தவே 'களித்த வாலியும்' என்றான். இளவலார் - பண்படியாகப் பிறந்த பெயர்; அல் - பெயர்விகுதி. இகழ்ச்சி பற்றிப் பலர்பாலாக வந்தது. 'நன்று' என்பதும் நன்றன்று என்ற குறிப்பையே உணர்த்தியது. 'செய்தி காவல் நீ சிறிது போழ்து' என்ற வாலியின் கட்டளைக்குப் பணிந்திருக்க வேண்டியவன், காவலை விட்டதோடு, வாயிலையும் அடைத்தது பொருந்தாத செயல் எனக்கருதியதால் 'இருந்து அளித்தவாறு நன்று' என இகழ்வுபடப் பேசினான்வாலி. *59*

***3845.* வாலி விசைத்து, வான்**
வளி நிமிர்ந்தெனக்
கால் விசைத்து, அவன்
கடிதின் எற்றலும்,
நீல் நிறத்து விண்
நெடு முகட்டவும்,
வேலை புக்கவும், பெரிய
வெற்பு எலாம்.

அவன்- அவ்வாலி; **வால் விசைத்து-** தன் வாலை வேகமாகத் தூக்கி; **வான் வளி நிமிர்ந்தென -** வானத்தின்கண் பெருங் காற்று எழுந்தாற்போல; **கால் விசைத்து -** தன் காலை வீசி; **கடிதின் என்றலும் -** வேகமாய் உதைத்த அளவில்; **பெரிய வெற்பு எலாம் -** (பிலத்தை அடைத்திருந்த) பெரிய மலைகள் எல்லாம்; **நீல் நிறத்து -** நீல நிறமுடைய; **விண் நெடு முகட்டவும் -** ஆகாயத்தின் உயர்ந்த உச்சியை அடைந்தனவும்; **வேலை புக்கவும் -** கடலில் விழுந்தனவும் ஆயின.

ஆயின எனும் வினை வருவித்துக்கொள்ளப் பட்டது. விசை - வேகம். நீலம் - நீல் என்றது கடைக்குறை. முட்ட, புக்க என்பன பலவின்பால் குறிப்பு வினை - யாலணையும் பெயர்கள்.

வாலியின் காலால் உதைக்கப்பட்ட மலைகளில் உயரச் சென்றவை விண்ணின் உச்சியை அடையவும், தாழச் சென்றவை கடலிலும் விழுந்தன.

விசையுடன் ஒன்றைத் தாக்குகையில் விலங்குகள் தம் வாலை வேகமாக நிமிர்த்துக்கொள்ளும் இயல்பு இங்குக் கூறப்பெற்றது. *60*

***3846.* 'ஏறினான் அவன்;**
எவரும் அஞ்சுறச்
சீறினான்; நெடுஞ்
சிகரம் எய்தினான்; வேறுஇல், ஆதவன்
புதல்வன், மெய்ம்மை ஆம்
ஆறினானும், வந்து
அடி வணங்கினான்.

அவன் - வாலி; **ஏறினான் -** (பிலத்தினின்று) ஏறியவனாய்; **எவரும் அஞ்சுற -** எல்லோரும் அஞ்சும்படி; **சீறினான் -** கோபத்தால் சீறிக்கொண்டு; **நெடுஞ்சிகரம்**

***எய்தினான்** - பெரிய மலை உச்சியை அடைந்தான்; **வேறு இல் -** மனத்தில் வேறுபாடு இல்லாத; **ஆதவன் புதல்வன் -** சூரியன் மைந்தனும்; **மெய்ம்மை ஆம் ஆறினானும் -** உண்மை நெறியில் நடப்பவனுமான சுக்கிரீவன்; **வந்து அடிவணங்கி னான் -** (தமையன்) முன்வந்து அவன் பாதங்களில் வணங்கினான்.*

வாலி வேகத்தோடு மலைகளைத் தள்ளிச் சினத்தொடு கிட்கிந்தையை அடைந்தபோது, மனத்தில் களங்கம் இல்லாத காரணத்தால் சுக்கிரீவன் வாலியின் பாதங்களை வணங்கினான். வல்லார் கூறிய நெறிப்படியே ஆட்சியை ஏற்றவன் ஆதலின் 'மெய்ம்மை ஆம் ஆறினான்' என்றார். சுக்கிரீவன் வாலிக்கு அஞ்சி ஒளிய வேண்டிய காரணம் இன்மையால் எதிர்வந்து வணங்கினான்.

வேறுஇல் - மனத்தில் வேறுபாடு இல்லாத; களங்கமற்ற என்பது கருத்து; தான் வேறு, வாலி வேறு என்றிலாத ஒருமித்த மனமுடையவன் எனலும் பொருந்தும்.
61

3847. 'வணங்கி, ''அண்ணல்! நின்
வரவு இலாமையால்,
உணங்கி, உன் வழிப்
படர உன்னவேற்கு,
இணங்கர் இன்மையால்,
இறைவ! நும்முடைக்
கணங்கள், 'காவல், உன்
கடன்மை'' 'என்றனர்.

***வணங்கி** - அவ்வாறு வணங்கி; **அண்ணல் -** அண்ணலே; **இறைவ** - தலைவா! **நின் வரவு இலாமையால் -** நீண்டகாலம் உன் வருகை இல்லாததால்; **உணங்கி -** மனம் வருந்தி; **உன் வழிப்படர -** உன் பின்னர்ப் பிலத்துவழிச் செல்ல; **உன்னுவேற்கு -** கருதிய எனக்கு; **நும்முடைக்கணங்கள் -** நும் அமைச்சராகிய வானரக் கூட்டத்தார்; **இணங்கர் இன்மையால்** - சம்மதிக்காமையோடு; **காவல் உன் கடன்மை -** 'எங்களை ஆட்சி புரிந்து பாதுகாப்பது உனது கடமையாகும்'; **என்றனர் -** என்று கூறினர்.*

இச்செய்யுளில் 'அண்ணல்' என்றது முதல் அடுத்த செய்யுளில் 'பொறாய்' என்னும் அளவும், முன்னே வாலியினிடத்துச் சுக்கிரீவன் பேசியதை அனுமன் அறிந்து கூறியதாகும்.

தன்னினும் முன்னவனாதலின் 'அண்ணல்' என்றும், யாவர்க்கும் அரசனாதலின் 'இறைவ' என்றும் சுக்கிரீவன் விளித்தான். சுக்கிரீவன் நேர்மையான வழியில் செல்பவனாதலின், வாலி கேட்பதற்கு முன்னரே தன்மீது குற்றம் இல்லை என்பதை உணர்த்துதற்கு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை உள்ளவாறு வாலியிடம் கூறலாயினன். வாலிக்கு அமைச்சராய் இருந்தோர் கூறியதால் அரசேற்க நேர்ந்தது என்பதால் 'நும்முடைக் கணங்கள்' என்றான். தான் உண்மையில் வாலி சென்ற வழியிலே செல்ல நினைத்ததை 'உன் வழிப் படர உன்னுவேற்கு' என்ற தொடரால் உணர்த்தினான். இணங்கர் - இணங்கு என்னும் குற்றியலுகரம் 'அர்' என்னும் ஈறுபெற்றுப்

போலியாயிற்று. இறைவ நும்முடை - ஒருமை பன்மை மயக்கம்; மரியாதை பற்றி வந்ததால் வழுவமைதி. *62*

3848. "ஆணை அஞ்சி, இவ் அரசை எய்தி வாழ்
நாண் இலாத என் நவையை, நல்குவாய்;
பூண் நிலாவு தோளினை! பொறாய்! " என,
கோணினான், நெடுங் கொடுமை கூறினான்.

பூண் நிலாவு தோளினை - *அணிகள் அசைந்து விளங்கும் தோள்களை உடையவனே!* ***ஆணை அஞ்சி -*** *வானரர்களின் கட்டளையை மறுப்பதற்கு அஞ்சி;* ***இவ் அரசை எய்தி -*** *இந்த அரசாட்சியை ஏற்று;* ***வாழ் -*** *வாழ்ந்து வந்த;* ***நாண் இலாத -*** *நாணம் இல்லாத;* ***என் நவையை -*** *என் குற்றத்தை;* ***பொறாய் -*** *பொறுத்துக் கொள்வாய்;* ***நல்குவாய் -*** *அருள்வாய்;* ***என -*** *எனச் சுக்கிரீவன் வேண்டவும்;* ***கோணினான் -*** *(வாலி) மனம் மாறுபட்டவனாய்;* ***நெடுங்கொடுமை கூறினான் -*** *மிகக் கடுமையான சொற்களைச் சொன்னான்.*

வானரர்களின் விருப்பப்படி நடந்துகொண்ட செயல் அண்ணன் தன்னைத் தவறாக நினைப்பதற்கு இடம் அளித்ததால் 'நாணிலாத' என்றான். 'தகாதன செய்தற்கண் உள்ளம் ஒடுங்குதல்' எனப் பரிமேலழகர் நாணத்திற்கு இலக்கணம் சொன்னது கருத்தக்கது. சிறிது காலம் வாலிக்குரிய அரசை ஆண்டதால் 'நவை' என்று குறிப்பிட்டான். தன்னையும் அறியாது நிகழ்ந்த செயலைக் கூறிப் 'பொறாய், நல்குவாய்' என மன்னிப்பு வேண்டினான். இங்ஙனம் நிகழ்ந்தது கூறி வேண்டியும் வாலி சினம் கொண்டான் ஆதலின் குற்றம் வாலியுடையது என்பதை அனுமன் உணர்த்தினான். *63*

3849. 'அடல் கடந்த தோள் அவனை அஞ்சி, வெங்
குடல் கலங்கி, எம் குலம் ஒடுங்க, முன்
கடல் கடைந்த அக் கரதலங்களால்,
உடல் கடைந்தனன்; இவன் உலைந்தனன்.

அடல் கடந்த தோள் - *பகைவரின் வலிமையைப் போரில் கடந்து வெற்றிபெற்ற தோள்களை உடைய;* ***அவனை அஞ்சி -*** *வாலிக்குப் பயந்து;* ***வெங்குடல் கலங்கி*** *- கொடிய குடல் கலங்கி;* ***எம் குலம் ஒடுங்க -*** *எம் வானர இனம் முழுமையும் அஞ்சி ஒடுங்கிநிற்க;* ***முன் கடல் கடைந்த*** *- முன்பு திருப்பாற்கடலைக் கடைந்த;* ***அக்கரதலங்***

களால் *- அந்தக் கைகளால்;* ***உடல் கடைந்தனன்*** *- (சுக்கிரீவனது) உடலைத் தாக்கிக் கலக்கினான் (வாலி);* ***இவன் உலைந்தனன் -*** *சுக்கிரீவன் பெரிதும் வருந்தினான்.*

வாலியின் சினத்திற்குக் குரக்கினம் முழுவதும் குடல் கலங்கி அஞ்சி நடுங்கின. பாற்கடலைக் கடைந்த வாலியின் கைகளுக்குச் சுக்கிரீவன் உடம்பைக் கலக்குதல் எளிது. ஆதலின் 'கடல் கடைந்த அக்கரதலங்களால் உடல் கடைந்தனன்' என்றான். உடல் கடைதல் - உடம்பைத் தாக்கி உறுப்புகள் கலங்குமாறு செய்தல். கொடுமையான வார்த்தைகளைப் பேசியதோடு வாலி சுக்கிரீவனைத் தாக்கவும்

செய்தான் என அவன் கொடுமையை இராமனுக்கு அனுமன் உணருமாறு கூறினான். உடல் கடைதல்; இதன்கண் அமைந்த (வினைப்) படிமம்கருதத்தக்கது. *64*

3850. 'பற்றி, அஞ்சலன் பழியை - வெஞ் சினம்
முற்றி நின்ற, தன் முரண் வலிக் கையால்,
எற்றுவான் எடுத்து எழுதலும், பிழைத்து,
அற்றம் ஒன்று பெற்ற, இவன், அகன்றனன்.

***பற்றி** - வாலி சுக்கிரீவனைப் பிடித்துக் கொண்டு; **பழியை அஞ்சலன்** - (தம்பியை வருத்துவதால் ஏற்படும்) பழிக்க அஞ்சாதவனாய்; **வெஞ்சினம் முற்றிநின்ற** - கொடிய கோபம் மிக்கு நின்ற; **தன் முரண் வலிக்கையால்** - தனது மிக்க வலிமையுடைய கையால்; **எற்றுவான்** - மோதுவதற்கு; **எடுத்து எழுதலும்** - உயரத் தூக்கி எழுந்த அளவில்; **அற்றம் ஒன்று பெற்று** - அவன் சோர்ந்திருக்கும் சமயம் ஒன்று பெற்று; **இவன் பிழைத்து** - இந்தச் சுக்கிரீவன் தப்பிப்பிழைத்து; **அகன்றனன்** - அவ்விடம் விட்டு அகன்று ஓடினான்.*

வாலி, தன்னைப் பழிப்பரே என்ற எண்ணம் சிறிதுமின்றித் தன் தம்பியை மோதிக் கொல்ல, உயரே எடுத்த அளவில் சுக்கிரீவன் வாலி சிறிது அயர்ந்திருந்த சமயம் நோக்கித் தப்பி ஓடி வந்துவிட்டான் என்பதாம். முரண் வலி - ஒரு பொருட்பன்மொழி. மிக்க வலிமை. சுக்கிரீவனின் அச்சத்தைப் பிழைத்தால் போதுமென ஓடி அகன்ற நிலை உணர்த்தும். பழிக்கு அஞ்சாத வாலியின் கொடுமை உணர்த்தப்பட்டது.
65

வாலிக்கு அஞ்சிய, சுக்கிரீவன் இரலை மலையில் வாழ்தல்

3851. 'எந்தை! மற்று அவன்
எயிறு அதுக்குமேல்,
அந்தகற்கும் ஓர்
அரணம் இல்லையால்;
இந்த வெற்பின் வந்து
இவன் இருந்தனன் -
முந்தை உற்றது ஓர்
சாபம் உண்மையால்.

***எந்தை** - எம் ஐயனே! **அவன்** - அவ்வாலி; **எயிறு அதுக்குமேல்** - தன் பற்களைக் கடித்துக் கோபிப்பானாயின்; **அந்தகற்கும்** - யமனுக்கும்; **ஓர் அரணம்** - (பிழைத்துவாழ) பாதுகாப்பான ஓர் இடம்; **இல்லை** - இல்லை; **முந்தை உற்றது** - முன்னே (மதங்கமுனிவரால்) அடைந்ததாகிய; **ஓர் சாபம் உண்மையால்** - ஒரு சாபம் உள்ளதாதலின்; **இந்த வெற்பின் வந்து** - இந்த மலையில் வந்து; **இவன் இருந்தனன்** - சுக்கிரீவன் இருப்பானாயினன்.*

வாலியின் சினத்திற்கு இலக்கானவர் யாவரேயாயினும் தப்பிப் பிழைப்பதற்கு உரிய இடமில்லை. எல்லா உயிர்களையும் கவரும் யமனுக்கும் பிழைக்க இயலாது என்பதால் வாலியின் வலிமை உணர்த்தப்பட்டது. அந்தகற்கும் - உம்மை, உயர்வு சிறப்பும்மை. எயிறு அதுக்குதல் - கோபக்குறியை உணர்த்தும் மெய்ப்பாடு. காரியம் காரணத்தின் மேல் நின்றது. வாலி, மதங்க முனிவரால் பெற்ற சாபத்தில் இம்மலைப் பகுதிக்கு வரஇயலாது. அதனால் சுக்கிரீவன் இம்மலையை அரணாகக் கொண்டு இதுகாறும் உயிர் பிழைத்திருந்தான் என்பதை உணர்த்தினான் அனுமன். வாலிக்கு மதங்க முனிவர் இட்ட சாபத்தைத் துந்துபிப் படலத்தால் அறியலாம். அந்தகன் - உயிர்கட்கு அழிவைச் செய்பவன்; யமன். 66

3852. 'உருமை என்று இவற்கு
உரிய தாரம் ஆம்
அரு மருந்தையும்,
அவன் விரும்பினான்;
இருமையும் துறந்து,
இவன் இருந்தனன்;
கருமம் இங்கு இது; எம்
கடவுள்!' என்றனன்.

எம் கடவுள் - எம் தெய்வமே! **உருமை என்று -** உருமை என்று பெயர்பெற்று; **இவற்கு உரிய -** இச்சுக்கிரீவனுக்கு உரிய; **தாரம் ஆம் -** மனைவியாய் இருந்த; **அருமருந்தையும்** - கிடைத்தற்கரிய தேவாமிர்தம் போன்றவளையும்; **அவன் - விரும்பினான் -** அவ்வாலி விரும்பிக் கவர்ந்து கொண்டான்; **இவன் -** சுக்கிரீவன்; **இருமையும் துறந்து** - அரசச் செல்வத்தையும் மனைவியையும் இழந்து; **இருந்தனன் -** இம்மலையில் இருந்தான்; **இங்கு இது கருமம் -** இங்குக் கூறிய இதுவே நடந்த செய்தியாகும்; **என்றனன் -** என்று அனுமன் உரைத்தான்.

உருமை - சுக்கிரீவன் மனைவி. வாலி சுக்கிரீவர்களுக்கு மாமனும், தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதியின் மகனுமான தாரன் என்னும் வானர வீரனின் மகள். ருமை என்னும் வடசொல் தமிழில் உருமை ஆயது. அருமருந்தையும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பொடு இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளும் அமைந்தது. வாலி தனக்குரிய ஆட்சியை எடுத்துக் கொண்டதோடு, சுக்கிரீவனுக்கே உரிய மனைவியையும் கவர்ந்தான் என வாலியின் கொடுமை கூறப்பட்டது. அருமருந்து - கிடைத்தற்கரிய தேவாமிர்தம். உவமை ஆகுபெயராய் உருமையைக் குறித்தது. இருமை - அரசாட்சியையும் இல்லற வாழ்வையும் குறிக்கும். இருமையும் - உம்மை முற்றும்மை

'பூவையைப் பிரிந்துளாய் கொலோ' (3820) என இராமன் வினவிய தற்கு விடையாக 'ஒன்று யான் உனக்கு உரைப்பது உண்டு' (3821) எனக் கூறத் தொடங்கிய செய்திகள் இந்தப் பாடலொடு முடிகின்றமையின் 'கருமம் இங்கு இது' என உரைத்தான்.

வாலி சுக்கிரீவன் மனைவியைக் கவர்ந்த செய்தியை 'அருமை உம்பிதன் ஆருயிர்த் தேவியைப் பெருமை நீங்கினை' (4043) என்ற அடியும் உணர்த்தும்.
67

acharya.org

இராமன் சினந்து, வாலியைக் கொல்வதாகச் சூளுரைத்தல்

கலித்துறை

***3853.* பொய் இலாதவன் வரன்முறை**
இம் மொழி புகல,
ஐயன், ஆயிரம் பெயருடை
அமரர்க்கும் அமரன்,
வையம் நுங்கிய வாய் இதழ்
துடித்தது; மலர்க் கண் -
செய்ய தாமரை, ஆம்பல் அம்
போது எனச் சிவந்த.

பொய் இலாதவன் - பொய் கூறுதலை அறியாத அனுமன்; **வரன் முறை -** கூறவேண்டிய முறைப்படி; **இம்மொழி புகல -** சுக்கிரீவனைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூற; **ஐயன் -** தலைவனும்; **ஆயிரம் பெயருடை** - ஆயிரம் திருநாமங்களை உடைய; **அமரர்க்கும் அமரன் -** தேவர்களுக்கு எல்லாம் மேம்பட்ட தேவனுமான இராமபிரானின்; **வையம் நுங்கிய -** (முன்பு பிரளய காலத்தில்) உலகம் முழுவதையும் விழுங்கிய; **வாய் இதழ் துடித்தது -** வாயின் உதடுகள் கோபத்தால் துடித்தன; **கண்கள் -** அவனது கண்களாகிய; **செய்ய தாமரை மலர்** - சிவந்த தாமரை மலர்கள்; **ஆம்பல் அம்போது என -** செவ்வாம்பல் மலர் போல; **சிவந்த** - சிவந்தன.

வாலி சுக்கிரீவனின் மனைவியைக் கவர்ந்த செய்தியினையும் மறைக்காது உரைத்தமையால் 'பொய் இலாதவன்' என்றார். 'மெய்ம்மை பூண்டான்' (4801) என்று பின்னரும் அனுமன் கட்டப்படுவான். அறத்திற்கு மாறாக வாலி நடந்து கொண்டான் என அறிந்ததும் தாமரை மலர்க்கண்கள் மேலும் சிவந்ததால் 'ஆம்பல் போது எனச்சிவந்த' என்றார். தாமரை மலரின் செம்மையினும் செவ்வாம்பல் மலர் செம்மை மிக்கது என அறிய முடிகிறது.

வையம் நுங்கிய - பிரளய காலத்தில் எல்லா உலகங்களுக்கும் அழிவில்லாதவாறு திருமால் தன் வயிற்றில் உலகங்களை வைத்துக் காத்தார் என்பது புராணக்கதை. இராமபிரான் வடிவு கொண்ட திருமால் ஆயிரம் பெயருடையவன்; 'ஆயிரம் நாமச் சிங்கம்' (1258) என முன்னும் கூறினார். அமரர்க்கு அமரனாக இராமபிரான் விளங்கியதை 'தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை எரியெழச் செற்ற வில்லியை' (திருவாய்மொழி.3.6-2) என்று நம்மாழ்வாரும் போற்றுவார். திருமால் வையம் நுங்கியதை இராமபிரான் மேல் ஏற்றிக்கூறியுள்ளார்.

இதனை 'அண்டமும் முற்றும் அகண்டமும் மேல்நாள் உண்டவன் ஆம்' (418) என முன்னரும் குறித்தார். 'உலகுண்ட ஒருவா' (பெரியதிருமொழி - 7. 7. 1) "மண்ணும் மலையும் மறிகடலும் மாருதமும், விண்ணும் விழுங்கியது மெய்யென்பர்" (முதல்திருவந்தாதி - 10) என்ற அடிகள் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத் தக்கன. ஆம்பல் அம் போது - அம் சாரியை.

acharya.org

'ஆயிரம் பெயருடை அமரன்' எனவும் 'அமரர்க்கு அமரன்' எனவும் கூட்டுக. அனுமன் கூறியதைக் கேட்டதும் இராமனிடம் நிகழ்ந்த மெய்ப்பாடுகள் இச் செய்யுளில் அமைந்துள்ளன. இராமனின் ஆற்றலும் வெகுளியின் வேகமும் பாடலில் புலப்படுகின்றன. *68*

3854. **ஈரம் நீங்கிய சிற்றவை**
சொற்றனள் என்ன,
ஆரம் வீங்கு தோள் தம்பிக்குத்
தன் அரசு உரிமைப்
பாரம் ஈந்தவன், 'பரிவு இலன்,
ஒருவன் தன் இளையோன்
தாரம் வெளவினன்' என்ற
சொல் தரிக்குமாறு உளதோ?

ஈரம் நீங்கிய - அன்பு நீக்கிய; **சிற்றவை** - சிறிய தாயாகிய கைகேயி; **சொற்றனள் என்ன** - சொன்னாள் என்று; **ஆரம் வீங்கு தோள்** - முத்துமாலை அணிந்த பருத்த தோள்களை உடைய; **தம்பிக்கு** - தம்பியாகிய பரதனுக்கு; **தன் அரசு உரிமைப் பாரம்** - தனக்கே உரித்தான அரசபாரத்தை; **ஈந்தவன்** - அளித்தவனான இராமன்; **பரிவு இலன் ஒருவன்** - "அன்பில்லாத ஒருவன்; **தன் இளையோன் தாரம்** - தன் தம்பியின் மனைவியை; **வெளவினன்** - கவர்ந்து கொண்டான்; **என்ற சொல்** - என்ற வார்த்தையை; **தரிக்குமாறு உளதோ** - (கேட்டுப்)பொறுத்திருக்கும் தன்மை உண்டாகுமோ? (ஆகாது).

இராமன் மாட்டு இயல்பாக அன்பு கொண்ட கைகேயி கூனியின் சூழ்ச்சியால் மாறியதால் 'ஈரம் நீங்கிய சிற்றவை' என்றார். ஆட்சியுரிமை மூத்தவனான இராமனுக்கே உரித்து ஆதலின் 'தன் அரசுரிமை' எனப்பட்டது. இச்செய்யுளால் தம்பி மாட்டு அன்பில்லாது, அவன் தாரத்தையும் கவர்ந்த கொடிய செயலே மனைவியை இழந்த இராமன் வாலிபால் கொண்ட பகைமைக்கு முதன்மைக் காரணமாய் முன்னின்றது என்பதாம்.

இப்பாடல்கவிக்கூற்று. *69*

3855. **'உலகம் ஏழினோடு ஏழும் வந்து**
அவன் உயிர்க்கு உதவி
'விலகும் என்னினும், வில்லிடை
வாளியின் வீட்டி,
தலைமையோடு, நின் தாரமும்,
உனக்கு இன்று தருவென்;
புலமையோய்! அவன் உறைவிடம்
காட்டு' என்று புகன்றான்.

உலகம் ஏழினோடு ஏழும் - பதினான்கு உலகில் உள்ளோர் யாவரும்; **வந்து** - திரண்டு வந்து; **அவன் உயிர்க்கு உதவி** - வாலியின் உயிரைக் காப்பதற்கு உதவிபுரிந்து; **விலகும் என்னினும்** - என்னைத் தடுக்குமாயினும்; **வில்லிடை வாளியின்** - என் வில்லில் பூட்டிய

அம்பினால்; ***வீட்டி -*** *அவனை அழித்து;* ***தலைமையோடு -*** *வானரங்களுக்குத் தலைவனாகும் அரசாட்சியோடு;* ***நின் தாரமும் -*** *உனது மனைவியையும்;* ***உனக்கு இன்று தருவேன் -*** *உனக்கு இப்பொழுதே மீட்டுத் தருவேன்;* ***புலமையோய் -*** *அறிவில் சிறந்தவனே!* ***அவன் உறைவிடம் காட்டு -*** *அவன் வசிக்கும் இடத்தைக் காண்பிப்பாய்;* ***என்று புகன்றான் -*** *என்று (சுக்கிரீவனிடம் இராமன்) கூறினான்.*

பதினான்கு உலகில் உள்ளார் வந்து தடுப்பினும் வாலியைக் கொன்று ஆட்சியையும், மனைவியையும் மீட்டுத் தருவது உறுதி என இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு உரைத்தான். முன் தண்டக வனத்து முனிவர்களிடத்தும் 'சூர் அறுத்தவனும், சுடர்நேமியும், ஊர் அறுத்த ஒருவனும் ஓம்பினும், ஆர் அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் அவர், வேர் அறுப்பென், வெருவன்மின் நீர்' (2652) என இராமன் கூறியுள்ளமை காணலாம். அரச நீதிக்கு ஏற்பத் துணையையும் காலத்தையும் நோக்கி அடங்கியிருந்த சுக்கிரீவன் அறிவுடைமை பற்றிப் 'புலமையோய்' என விளித்தான். உலகம் - இடவாகுபெயர்; விலக்கும் என்பது எதுகை நோக்கி 'விலகும்' என விகாரப்பட்டு நின்றது. 'இன்று தருவென்' என்றது கால வழுவமைதி; உறுதி குறித்தது. 'இன்றே தந்தேன்' என்று சொல்லியிருந்தாலும் அதுவே. *70*

3856. **எழுந்து, பேர் உவகைக் கடற்**
பெருந் திரை இரைப்ப,
அழுந்து துனபினுக்கு அக்
கரை கண்டனன் அனையான்,
'விழுந்ததே இனி வாலி தன்
வலி!' என, விரும்பா,
மொழிந்த வீரற்கு, 'யாம் எண்ணுவது
உண்டு' என மொழிந்தான்.

பேர் உவகைக் கடல் - *(இராமன் கூறியதைக் கேட்ட மாத்திரத்தில்) பெரிய மகிழ்ச்சியாகிய கடல்;* ***பெருந்திரை எழுந்து -*** *பெரிய அலைகளோடு பொங்கி எழுந்து;* ***இரைப்ப -*** *ஒலிக்க;* ***அழுந்து துன்பினுக்கு -*** *தான் அழுந்திடக் கிடந்த துயரமாகிய கடலுக்கு;* ***அக்கரை கண்டனன் -*** *எல்லை கண்டவனை;* ***அனையான் -*** *ஒத்து விளங்கும்*

சுக்கிரீவன்; ***இனி, வாலிதன் வலி -*** *"இனி வாலியின் வலிமை;* ***வீழ்ந்ததே-*** *அழிந்ததேயாம்";* ***என விரும்பா*** *- என்று விருப்பமுற்று;* ***மொழிந்த வீரற்கு-*** *(தன்னிடம்) பேசிய இராமனிடம்;* ***யாம் எண்ணுவது உண்டு*** *- 'நாங்கள் ஆலோசிக்க வேண்டுவது ஒன்றுளது';* ***என மொழிந்தான் -*** *என்று சொன்னான்.*

இராமன் சொல்லைக் கேட்டதும் சுக்கிரீவன் பெரிதும் மகிழ்ந்தான் என்பதால் 'பேருவகைக்கடல் பெருந்திரை இரைப்ப' என்றார். பேருவகைக்கடல் என்பது உருவகம். 'அக்கரை' என்றதால் துயரமாகிய கடலுக்கு என உருவமாகக் கொள்ளல் வேண்டும். இராமன் உரையால் வாலியை இறந்துபட்டவனாகவே சுக்கிரீவன் உணர்ந்ததால் 'விழுந்ததே வாலி தன் வலி' எனப்பேசினான். விழுந்ததே - தெளிவுபற்றி எதிர்காலம் இறந்தகாலமாய் வந்த கால வழுவமைதி.

'எண்ணித் துணிக கருமம்' என்பதால் சுக்கிரீவன் இராமனிடம் 'யாம் எண்ணுவது உண்டு' என்றான். 'யாம்' என்று அனுமனை உள்ளிட்ட அமைச்சர்களை உளப்படுத்திக் கூறியதாகும்.

விழுந்ததே - ஏகாரம்தேற்றம். 71

அமைச்சர்களோடு கூடிச் சுக்கிரீவன் சிந்திக்க, அனுமன் பேசுதல்

3857. அனைய ஆண்டு உரைத்து,
அனுமனே முதலிய அமைச்சர்,
நினைவும், கல்வியும், நீதியும்,
சூழ்ச்சியும் நிறைந்தார்
எனையர், அன்னவரோடும் வேறு
இருந்தனன், இரவி
தனையன்; அவ் வழி,
சமீரணன் மகன் உரைதருவான்:

இரவி தனையன் - *சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்;* ***அனைய ஆண்டு உரைத்து -*** *அவ்வாறு அங்குச் சொல்லிவிட்டு;* ***நினைவும் கல்வியும் -*** *எண்ணமும் கல்வியும்;* ***நீதியும் சூழ்ச்சியும்*** *- நீதிநெறிகளும் ஆய்வுத்திறமும்;* ***நிறைந்தார்*** *- நிறைந்தவர்களாகிய;* ***அனுமனே முதலிய அமைச்சர் -*** *அனுமன் முதலான அமைச்சர்கள்;* ***எனையர் -*** *எத்துணைபேர் இருந்தனரோ;* ***அன்னவரோடும் -*** *அத்தனை பேருடனும்;* ***வேறு இருந்தனன்*** *- வேறிடத்தில் (ஆலோசனை செய்ய) இருந்தான்;* ***அவ்வழி -*** *அப்பொழுது;* ***சமீரணன் மகன் -*** *வாயு மைந்தனாகிய அனுமன்;* ***உரைதருவான் -*** *பேசலாயினான்.*

வாலியைக் கொல்லும் ஆற்றல் இராமனுக்கு உண்டோ, இல்லையோ எனச் சுக்கிரீவன் ஐயுற்று அதைப்பற்றி ஆலோசிக்க அனுமன் முதலிய அமைச்சர்களை அழைத்துக் கொண்டு தனியிடத்தே சென்றான். அமைச்சர்களுக்குச் செயல்படுவதற்கேற்ற எண்ணமும், அறிவுத்திறனும், நீதிநெறியும், அரசன் ஆக்கத்திற்குத் தக்க சூழ்ச்சியும் வேண்டுதலின் அந்நான்கினையும் உடைய அமைச்சர் என்றார். அனுமனே - ஏகாரம் தேற்றப்பொருளில் மற்றையோரினும் அவனுக்குள்ள

சிறப்பை உணர்த்துவதாகும். "ஆற்றலும் நிறைவும் கல்வி அமைதியும் அறிவும் என்னும், வேற்றுமை இவனோடு இல்லையாம்" (3767) என்ற இராமன் கூற்றாலும் 'அறிவும் ஈதே, உரு ஈதே, ஆற்றல் ஈதே. . . . நீதி ஈதே நினக்கு' (5338) என்ற சீதா பிராட்டியின் சொற்களாலும் அனுமனின் நிறம் விளங்குதல் காண்க.

நினைவும் கல்வியும் நீதியும் சூழ்ச்சியும் - எண்ணும்மை. சமீரணன் - காற்று. நன்றாகச் சஞ்சரிக்க வல்லவன் எனும் காரணம்பற்றி வந்த பெயர். சுக்கிரீவன் ஐயத்தைக் குறிப்பால் உணர்ந்த அனுமன் அவன் ஐயம் நீங்கச் சொல்லத் தொடங்கினான் என்க. தனயன் - எதுகை நோக்கித் தனையன் எனத் திரிந்தது.
72

acharya.org

3858. ***'உன்னினேன், உன்தன் உள்ளத்தின்***
உள்ளதை, உரவோய்!
''அன்ன வாலியைக் காலனுக்கு
அளிப்பது ஓர் ஆற்றல்
இன்ன வீரர்பால் இல்லை'' என்று
அயிர்த்தனை; இனி, யான்
சொன்ன கேட்டு, அவை கடைப்பிடிப்பாய்'
எனச் சொன்னான்.

உரவோய் - *வலிமை உடையவனே!* ***உன்தன் உள்ளத்தின் -*** *உன் மனத்தில்;* ***உள்ளதை -*** *உள்ள கருத்தை;* ***உன்னினேன் -*** *(யான்) ஊகித்து அறிந்து கொண்டேன்;* ***அன்ன வாலியை -*** *அத்தகைய வலிமை வாய்ந்த வாலியை;* ***காலனுக்கு அளிப்பது ஓர் ஆற்றல் -*** *யமனுக்குக் கொடுக்கும்படியான ஒப்பற்ற வலிமை;* ***இன்ன வீரர்பால் இல்லை -*** *இந்த வீரர்களிடத்தில் இல்லை;* ***என்று அயிர்த்தனை -*** *என்று ஐயம் கொண்டாய்;* ***இனி யான் சொன்ன கேட்டு*** *- இனி யான் சொல்லும் வார்த்தைகளைக் கேட்டு;* ***அவை கடைப்பிடிப்பாய் -*** *அவற்றை உறுதியாகக் கொள்வாய்;* ***எனச் சொன்னான் -*** *என்று சொல்வானாயினன்.*

உற்றது கொண்டு மேல்வந்து உறுபொருள் உணரவல்ல அனுமன் தன் அறிவால் சுக்கிரீவன் மனத்தில் கொண்ட ஐயத்தை உணர்ந்துகொண்டான். காலனுக்கு அளிப்பது - கொல்வது என்னும் பொருளைத் தருவது. அன்ன வாலி என்றது. எதிர்த்தார் வலிமையில் பாதியைத் தான் பெறுதற்குரிய வரம் பெற்ற வாலி என அவன் பெருமையைக் கூறியதாகும். இன்ன வீரர் - இங்கு வந்துள்ள இராமலக்குவரைக் குறிக்கும்.

யான் சொன்ன என்பதில் சொன்ன காலவழுவமைதி. 73

3859. ***'சங்கு சக்கரக் குறி உள,***
தடக் கையில், தாளில்;
எங்கும் இத்தனை இலக்கணம்
யாவர்க்கும் இல்லை;
செங் கண் விற் கரத்து
இராமன், அத் திரு நெடு மாலே;
இங்கு உதித்தனன், ஈண்டு அறம்
நிறுத்துதற்கு; இன்னும்,

தடக்கையில் - *(இராமனது) பெரிய கைகளிலும்;* ***தாளில் -*** *பாதங்களிலும்;* ***சங்கு சக்கரக் குறி உள -*** *சங்கு சக்கரங்களின் ரேகைகள் உள்ளன;* ***இத்தனை இலக்கணம் -*** *இத்தனைச் சிறந்த இலக்கணம்;* ***எங்கும் யாவர்க்கும் இல்லை -*** *எவ்வுலகத்திலும் யார்க்கும் இருந்த தில்லை;* ***செங்கண் வில் கரத்து -*** *சிவந்த கண்களையும், வில்லேந்திய கரத்தையும் உடைய;* ***இராமன் - ;*** ***அத்திரு நெடுமாலே -*** *அப்பரம் பொருளாகிய திருமாலே ஆவன்.* ***ஈண்டு -*** *இப்பொழுது;* ***அறம் நிறுத்துதற்கு -*** *அறத்தை*

நிலைநிறுத்துவதற்கு; **இங்கு உதித்தனன் -** *இவ்வுலகத்தில் அவதரித்துள்ளான்;* **இன்னும் -** *மேலும் . . . .*

இப்பாடலில் 'மேலும்' என்பது அடுத்த பாடலொடு இயைந்து பொருள் முடிபு கொள்ளும். கைகளிலும் கால்களிலும் சங்கு, சக்கர ரேகைகள் அமைவது உத்தம இலக்கணமாகும். அத்தகைய இலக்கணம் திருமாலுக்கே அமைவதாலும், இராமனிடத்தும் எல்லா நல்இலக்கணங்களும் பொருந்தி இருந்தமையாலும், அத் திருமாலே இராமனாக அறத்தை நிலைநாட்டும் பொருட்டு இவ்வுலகில் தோன்றினன் என ஊகித்து உணரலாம் எனக் கூறினன். "நேமியோடு வலம்புரி பொறித்த மாதாங்கு தடக்கை" (முல்லைப்பாட்டு 1 - 2) எனத் திருமாலும் 'நெய்த்தலை நேமியும் சங்கும் நிலாவிய, கைத்தலங்கள் வந்து காணீரோ' (பெரியாழ்வார் திருமொழி 1-2-12). 'சங்கு ரேகையும் சக்கர ரேகையும் அங்கையுள்ளன ஐயற்காதலால், சங்க பாணியான் சக்கராயுதம் அங்கை ஏந்தும் என்று அறையல் வேண்டுமோ?' (சூளாமணி - குமார காலப் - 45) எனப் பிறநூல்களும் விளக்குதல் இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

இராமன் சங்கு, சக்கர ரேகை உடையவன் என்பது 'சங்கொடு சக்கரம் தரித்த செங்கை அச்சிங்க ஏறு' (670) எனவும், அவன் அறத்தை நிலைநாட்டத் தோன்றியவன் என்பது 'நல்லறம் நிறுத்தத் தோன்றினான்' (1769) எனவும் முன்னரும் கூறப்பட்டன. இராம அவதாரத்தின் நோக்கத்தை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. இந்நோக்கத்தை அனுமனே இராவணனிடம் உரைப்பதை "அறம் தலை நிறுத்தி - பிறப்பு அறுப்பான்" (5885) என்ற பாடலும் உணர்த்தும். *74*

3860. 'செறுக்கும் வன்திறல் திரிபுரம்
தீ எழச் சினவிக்
கறுக்கும், வெஞ் சினக் காலன்தன்
காலமும் காலால்
அறுக்கும் புங்கவன் ஆண்ட பேர்
ஆடகத் தனி வில்
இறுக்கும் தன்மை, அம்
மாயவற்கு அன்றியும் எளிதோ?

செறுக்கும் வன்திறல் - *யாவரையும் வருத்துகின்ற மிக்க வலி மையை உடைய;* **திரிபுரம் -** *முப்புரங்களும்;* **தீ எழச் சினவி -** *நெருப்புப் பற்றி எரியும்படி சினங்கொண்டு;* **கறுக்கும் வெஞ்சினக் காலன் தன் -** *கோபித்து (மார்க்கண்டேயன் மீது) கொடிய சினங்கொண்ட யமனுடைய;* **காலமும் -** *ஆயுள் காலத்தையும்;* **காலால் அறுக்கும் -** *காலினால் உதைத்து அழித்துவிட்ட;* **புங்கவன் -** *மேலோனான சிவபிரான்;* **ஆண்ட -** *கையாண்ட;* **பேர் ஆடகத்தனி வில் -** *பெரிய பொன்மயமான ஒப்பற்ற வில்லை;* **இறுக்கும் தன்மை -** *முறிக்கின்ற செயல்;* **அம்மாயவற்கு அன்றியும் -** *அத்திருமாலுக்கு அல்லாது;* **எளிதோ -** *பிறர்க்கு எளிதாமோ? (ஆகாது).*

திரிபுரம் அழித்து, காலனையும் உதைத்த சிவபிரான் பற்றிய வில் என அவ்வில்லின் வலிமையும் பெருமையும் கூறி, அதனை வளைத்தவன் என இராமன் பெருமை கூறியவாறு. சீதையை மணக்க இராமன் வளைத்த வில் சிவன் வில். திரிபுரம் என்னும் கோட்டை அமைந்த மூன்று நகரங்களின் அழிக்கும் வலிமை தெரிய 'செறுக்கும் வன்திறல் திரிபுரம்' என்றான். மார்க்கண்டேயனைப் பற்றிய யமனது சினம் தோன்றக்

acharya.org

'கறுக்கும் வெஞ்சினக் காலன்' என்றான். சிவபிரான் அவனை அழித்த எளிமை தோன்றக் 'காலால் அறுக்கும்' என உணர்த்தினான்.75

3861. 'என்னை ஈன்றவன், ''இவ்
உலகு யாவையும் ஈன்றான் -
தன்னை ஈன்றவற்கு அடிமை செய்;
தவம் உனக்கு அஃதே;
உன்னை ஈன்ற எற்கு உறு
பதம் உளது'' என உரைத்தான்;
இன்ன தோன்றலே அவன்;
இதற்கு ஏது உண்டு; - இறையோய்!

இறையோய் - *தலைவனே!* **என்னை ஈன்றவன் -** *என்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய வாயுதேவன்;* **இவ்வுலகு யாவையும் -** *(என்னை நோக்கி) ''இவ்வுலகங்களையெல்லாம்;* **ஈன்றான் தன்னை -** *படைத்த பிரமனை;* **ஈன்றவதற்கு -** *(தன் உந்திக்கமலத்தில்) ஈன்றவனாகிய திருமாலுக்கு;* **அடிமை செய் -** *தொண்டு செய்வாய்.* **தவம் உனக்கு அஃதே** *- அதுவே உனக்குத் தவமாகும்;* **உன்னை ஈன்ற எற்கு -** *உன்னைப் பெற்ற எனக்கும்;* **உறுபதம் உளது -** *சிறந்த பதவி கிடைப்பதாகும்'';* **என உரைத்தான் -** *என்று சொன்னான்;* **இன்ன தோன்றலே -** *இந்த இராமனே;* **அவன் -** *அந்தத் திருமாலாகும்.* **இதற்கு ஏது உண்டு -** *இவ்வாறு யான் கூறுவதற்கு வேறொரு காரணமும் உண்டு.*

என்னை ஈன்றவன் என்றது வாயு தேவனை; யாவையும் ஈன்றான் - நான்முகன்; ஈன்றான் தன்னை ஈன்றவன் - திருமால். இங்கு இராமனைக் குறித்தது. 'மூன்றுலகும் ஈன்றானை முன்னீன்றானை' (2366) என முன் கூறியுள்ளதும்

காண்க. மக்கள் செய்யும் நல்ல செயல் தந்தைக்கும் உரியதாய்ப் பெருமை சேர்க்கும் என்பதை 'உன்னை ஈன்ற எற்கு உறுபதம் உளது' என்ற தொடர் உணர்த்தும். வாயு தன் மைந்தனாகிய அனுமனை நோக்கித் 'திருமாலுக்கு அடிமை செய்' எனக் கூறிய செய்தி இப்பாடலில்குறிப்பிடப்படுகிறது. 76

3862. 'துன்பு தோன்றிய பொழுது,
உடன் தோன்றுவன்; ''எவர்க்கும்
முன்பு தோன்றலை அறிதற்கு முடிவு
என்?'' என்று இயம்ப,
''அன்பு சான்று'' என உரைத்தனன்;
ஐய! என் ஆக்கை,
என்பு தோன்றல உருகின
எனின், பிறிது எவனோ?

ஐய - *தலைவனே!* **முன்பு -** *முன்னே (அக்காலத்தில் யான் என் தந்தையை நோக்கி);* **தோன்றலை அறிதற்கு -** *அப்பெருமானை நான் அறிந்து கொள்வதற்கு;* **முடிவு என் -** *உறுதியான உபாயம் யாது?* **என்று இயம்ப -** *என்று கேட்க;* **எவர்க்கும் துன்பு தோன்றிய பொழுது -** *(அவர்) ''யாவர்க்கும் துன்பம் ஏற்படும் காலத்தில்;* **உடன் தோன்றுவன் -**

உடனே அத்துன்பம் தீர்க்க எதிரில் வந்து தோன்றுவான்; **அன்பு சான்று -** *அப்பரமனைக் கண்டதும் உனக்கு அவன்மாட்டு அன்பு உண்டாவதே தக்க சான்றாகும்"* **என உரைத்தனன் -** என்று சொன்னான்; **என் யாக்கை - -** *(அதற்கேற்ப இப்பெருமானைக் கண்ட மாத்திரத்தில்) என் உடல்;* **என்பு தோன்றல -** எலும்புகள் உருத் தோன்றாதனவாக; **உருகின எனில் -** உருகின என்றால்; **பிறிது எவனோ -** இதற்கு மேல் வேறு சான்று எதற்கு?

முன்னர்ச் செய்யுளில் 'இதற்கு ஏது உண்டு' என்று கூறியதன் விளக்கம் இங்குத் தரப்பட்டுள்ளது. வாயுதேவன் கூறியபடி இராமனைக் கண்டவுடன் அனுமனின் எலும்பு உருகியதால் இராமன் திருமாலே எனத் துணியலாம் என்பது அனுமனின் கருத்தாகும். இதற்குமேல் ஆதாரம் வேண்டுவதில்லையாதலின் 'பிறிது எவனோ?' என்றான். உலகில் துன்பங்கள் தோன்றுகையில் அவன் உடனே அவதரிப்பான் என்பது புலப்பட 'உடன் தோன்றுவன்' என்றான். துன்பம் ஏற்படுகையில் கடவுளின் திருவருள் கிட்டும் என்ற உண்மை புலப்படுத்தப்படுகிறது. என்பு தோன்றல உருகின - எலும்பு வலுவானது. அவை வலிமை தோன்றாமல் உருகின போல உடல் நெகிழ்ந்தது என்பதாம். அனுமனுக்கு இவ்வுணர்ச்சி இராமனைக் கண்டவுடன் ஏற்பட்டதை 'என்பு எனக்கு உருகுகின்றது; இவர்கின்றது அளவில் காதல்' (3763) என்ற கூற்றாலும் உணரலாம். இராமனைக் கண்ட அளவில் "என்பு உருகி நெஞ்சு உருகி, யார் உருக கில்லார்" (1588) என மக்கள் உருகி நின்றனர். இங்ஙனமே வீடணனும் இராமனை எண்ணிய மாத்திரத்தில் 'என்பு உறக் குளிரும்; நெஞ்சு உருகுமேல், அவன் புன்புறப் பிறவியின் பகைஞன் போலும்' என (6384) உருகி நின்றான். உள்ளம் உருகுங்கால் 'என்பு உருகுதல்' இயல்பாதலின் 'என்பு தோன்றல்' என்றான். 77

இராமனின் ஆற்றலைக் கண்டறிய அனுமன் உரைத்த உபாயம்

3863. 'பிறிதும், அன்னவன் பெரு
வலி ஆற்றலை, பெரியோய்!
அறிதி என்னின், உண்டு உபாயமும்;
அஃது அரு மரங்கள்
நெறியில் நின்றன ஏழில், ஒன்று
உருவ, இந் நெடியோன்
பொறி கொள் வெஞ் சரம் போவது
காண்!' எனப் புகன்றான்.

பெரியோய் - சுக்கிரீவப் பெரியோனே! **பிறிதும்-** மற்றும்; **அன்னவன் பெருவலி ஆற்றலை -** அந்த இராமனுடைய பெரிய வலிமைச் சிறப்பை; **அறிதி என்னின் -** அறிய விரும்புவாயானால்; **உபாயமும் உண்டு -** அதற்கு ஒரு வழி உள்ளது.; **அஃது -** அவ் உபாயமாவது; **நெறியில் நின்றன -** நாம் போகும் வழியில் நிற்பனவான; **அருமரங்கள் ஏழில் -** எய்துதற்கரிய மராமரங்கள் ஏழிற்; **ஒன்று உருவ -** ஒன்றைத் துளைக்கும்படி; **இந்நெடியோன் -** இந்த நெடியோனாகிய இராமனது; **பொறி கொள் வெஞ்சரம் -** நெருப்புப்பொறி கொண்ட கொடிய அம்பொன்று; **போவது காண் -** செல்வதே ஆகும்; **எனப் புகன்றான் -** என்று சொன்னான்.

மராமரங்கள் ஏழில் ஏதேனும் ஒரு மரத்தை ஊடுருவும் ஆற்றல் இராமன் அம்புக்கு உண்டாயின. அவ்வம்பு வாலியின் மார்பைத் துளைக்கும் ஆற்றலை உடையது என்பதைத் தெளியலாம் என்று சுக்கிரீவன் தெளியுமாறு சிறந்த உபாயத்தை அனுமன் உரைத்தனன். வலியாற்றல் - ஒரு பொருட்பன்மொழி;
78

சுக்கிரீவன், இராமனை அணுகித் தன் கருத்தைக் கூறுதல்

3864. 'நன்று நன்று' எனா, நல்
நெடுங் குன்றமும் நாணும்
தன் துணைத் தனி
மாருதி தோளிணை தழுவி,
சென்று, செம்மலைக் குறுகி,
'யான் செப்புவது உளதால்,
ஒன்று உனக்கு' என, இராமனும்,
'உரைத்தி அஃது' என்றான்

***நன்று நன்று எனா** - (அனுமன் கூறியதைக் கேட்ட சுக்கீரிவன்) 'நீ சொன்னது நல்லது நல்லது' என்று மகிழ்ந்து; **தன் தனித் துணை மாருதி** - தனது ஒப்பற்ற துணையாக விளங்கும் அனுமனின்; **நல் நெடுங்குன்றமும் நாணும்** - நல்ல பெரிய மலைகளும் நாணும்படியான; **தோளினை தழுவி** - தோள்கள் இரண்டையும் தழுவிக்*

*கொண்டு; **செம்மலைச் சென்று குறுகி** - இராமனைச் சென்றடைந்து; **யான்- - உனக்குச் செப்புவது** - உனக்குச் சொல்வது; **ஒன்று உளது என** - ஒரு செய்தி உள்ளது" என்று சொல்ல; **இராமனும் - - ;** **அஃது உரைத்தி** - "அதனைச் சொல்வாய்"; **என்றான் -** என்று சொன்னான்.*

அனுமன் கூறிய உபாயம் தனக்கும் ஏற்புடைத்தாக இருந்தமையால் அவனது அறிவின் திறம்பாராட்டும் வகையில் 'நன்று, நன்று' என்று கூறியதோடு அமையாது அவன் தோள்களைத் தழுவியும் தன் மகிழ்ச்சியைச் சுக்கிரீவன் புலப்படுத்தினான்.

அமைச்சர் பலருள் சுக்கிரீவனுக்கேற்ற ஒப்பற்ற துணையாய் இருப்பவன் ஆதலின் அனுமனைத் "தன் துணைத் தனிமாருதி' என்றார். அனுமன் தோளினை 'எம் மலைக் குலமும் தாழ இசை சுமந்தெழுந்த தோளான்" (3766) என்றது காண்க. நன்று நன்று - அடுக்கு வியப்பைக் குறிப்பது. குன்றமும் - உயர்வு சிறப்பும்மை.
79

மராமரப் படலம்

இராமபிரான் ஏழு மராமரங்களை ஓர் அம்பால் துளைத்த செய்தியைக் கூறுவதால் இது மராமரப்படலம் எனப் பெயர் பெற்றது.

சுக்கிரீவன் இராமனை அழைத்துச் சென்று ஏழு மராமரங்களுள் ஒன்றை அம்பொன்றால் எய்யுமாறு வேண்டினான். மராமரங்கள் அளக்கலாகாப் பருமையும், உயர்வும் கொண்டு விளங்கின. இராமன் மரங்களின் அருகில் சென்று, வில்லில் நாணேற்றி, அம்பு தொடுக்க, அஃது ஏழு மரங்களையும் துளைத்து இராமனிடம் திரும்பியது. சுக்கிரீவன் மகிழ்ந்து இராமனைப் போற்ற, வானர வீரர்கள் ஆடிப் பாடி மகிழ்ந்தனர்.

இராமனின் வில்லாற்றலை இப்படலத்தில் காணலாம்.

மராமரங்களுள் ஒன்றைஅம்பினால் எய்யுமாறு இராமனை வேண்டுதல்

கலித்துறை

3865. 'ஏகவேண்டும் இந் நெறி' என,
இனிது கொண்டு ஏகி,
'மாகம் நீண்டன குறுகிட
நிமிர்ந்தன மரங்கள்
ஆக ஐந்தினோடு இரண்டின் ஒன்று
உருவ, நின் அம்பு
போகவே, என்தன் மனத்து இடர்
போம்' எனப் புகன்றான்.

இந்நெறி ஏகவேண்டும் என - *(சுக்கிரீவன்) 'இவ்வழியாகச் செல்ல வேண்டும்' என்று சொல்லி;* **இனிது கொண்டு ஏகி** - *(இராமலக்குவரை) இனிமையாக அழைத்துச் சென்று;* **நீண்டன மாகம்** - *'நீண்டதான ஆகாயமும்;* **குறுகிட நிமிர்ந்தன** - *குறுகித் தோன்றுமாறு உயர்ந்துள்ளனவாகிய;* **மரங்கள்** - *மராமரங்கள்;* **ஐந்தினோடு இரண்டின் ஆக** - *ஏழாக உள்ளனவற்றில்;* **ஒன்று உருவ** - *ஒன்றைத் துளைக்குமாறு;* **நின் அம்பு போகவே** - *உனது அம்பொன்று சென்ற அளவில்;* **என்தன் மனத்து** - *எனது மனத்திலுள்ள;* **இடர் போம்** - *துன்பம் போகும்;* **எனப்புகன்றான்** - *என்று சொன்னான்.*

மராமரங்கள் ஏழனுள் ஒன்றை அம்பெய்து துளைத்தால் இராமன் வாலியின் மார்பையும் துளைத்து வெல்ல வல்லவன் என்ற நம்பிக்கையில் தன்மனத்துயர் நீங்குமெனச் சுக்கிரீவன் உரைத்தான். எனவே, இராமனது வலிமையைத் தெளிவாக அறிந்து கொள்ள இராமன் அம்பு தொடுத்து ஒரு மரத்தையேனும் துளைக்க வேண்டும் என அவன் உரைத்தான். மாகம் - ஆகாயம். நீண்டன மாகம் என்றது ஒருமை பன்மை மயக்கம். வாலியிடத்துத் தனக்குள்ள அச்சத்தால் சுக்கிரீவன் ஐயமுற்று வருந்தி இங்ஙனம் இராமனிடம் கேட்டான் எனக் கொள்க. 'மாகம் நீண்டன குறுகிட நிமிர்ந்தன மரங்கள்' என்றது உயர்வு நவிற்சி அணி. *1*

acharya.org

3866. ***மறு இலான் அது கூறலும்,***
வானவர்க்கு இறைவன்,
முறுவல் செய்து, அவன்
முன்னிய முயற்சியை உன்னி,
எறுழ் வலித் தடந் தோள்களால்
சிலையை நாண் ஏற்றி,
அறிவினால் அளப்ப அரியவற்று
அருகு சென்று, அணைந்தான்.

மறுஇலான் - *(மனத்தில்) குற்றம் இல்லாதவனாம் சுக்கிரீவன்;* ***அது கூறலும் -*** *அவ்வார்த்தையைச் சொன்னதும்;* ***வானவர்க்கு இறைவன் -*** *தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனாகிய இராமபிரான்;* ***அவன் முன்னிய முயற்சியை உன்னி -*** *சுக்கிரீவன் எண்ணிய காரியத்தை அறிந்து கொண்டு;* ***முறுவல் செய்து -*** *புன் முறுவல் செய்து;* ***எறுழ் வலித் தடந் தோள்களால் -*** *மிக்க வலிமையுடைய பெரிய கைகளால்;* ***சிலையை நாண் ஏற்றி -*** *வில்லை எடுத்து நாண் ஏற்றி;* ***அறிவினால் அளப்பு அரியவற்று -*** *அறிவினால் அளவிட்டு அறிய முடியாத அம்மரங்களின்;* ***அருகு சென்று -*** *அருகில் சென்று;* ***அணைந்தான் -*** *சேர்ந்தான்.*

சுக்கிரீவன் தன் உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட ஐயத்தை மறைக்காமல் வெளியிட்டமையால் 'மறுவிலான்' எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டான். இராமன் தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய திருமாலின் அவதாரம் ஆதலின் 'வானவர்க்கு இறைவன்' என்றார். இராமனைத் 'தெய்வநாயகன்' (6994) என அங்கதனும், "தேவதேவனைத் தென்னிலங்கை எரியெழச் செற்றவில்லியை" (திருவாய்மொழி - 3-6-2) என நம்மாழ்வாரும் கூறியமை காண்க. இராமன் வலிமைக்கு மராமரம் துளைத்தல் மிக எளிய காரியமாதலின், சுக்கிரீவன் மனத்தில் அச்சத்தால் ஏற்பட்ட ஐயத்தை உய்த்துணர்ந்து இராமன் முறுவல் செய்தான். எறுழ் - வலிமை; எறுழ் வலி - ஒரு பொருட்பன்மொழி. அரியவற்று - 'அற்று' - சாரியை. மராமரங்களின் உயர்வும், பருமையும், பரப்பும் மக்கள் அறிவால் அளக்க முடியாதன ஆதலின் 'அறிவினால் அளப்பரியவற்று' என்றார். *2*

மராமரங்கள் நின்ற காட்சி

3867. ***ஊழி பேரினும் பேர்வில;***
உலகங்கள் உலைந்து
தாழும் காலத்தும், தாழ்வில;
தயங்கு பேர் இருள் சூழ்
ஆழி மா நிலம் தாங்கிய
அருங் குலக் கிரிகள்
ஏழும், ஆண்டுச் சென்று ஒரு
வழி நின்றென, இயைந்த;

ஊழி பேரினும் - *(அம் மராமரங்கள்) யுகங்கள் மாறினாலும்;* ***பேர்வு இல -*** *தம் நிலைமாறுதல் இல்லாதவை;* ***உலகங்கள் -*** *எல்லா உலகங்களும்;* ***உலைந்து தாழும் காலத்தும்-*** *அழிந்து போகும் காலத்திலும்;* ***தாழ்வு இல-*** *விழுந்து தாழ்வடைவன அல்ல;*

acharya.org

தயங்கு பேர் இருள் சூழ் - *திகைத்தற்குக் காரணமான மிக்க இருளினால் சூழப்பெற்ற;* ***ஆழிமா நிலம் -*** *கடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியை;* ***தாங்கிய அருங் குலக் கிரிகள் ஏழும்-*** *தாங்குகின்ற அரிய குல மலைகள் ஏழும்;* ***ஆண்டுச் சென்று -*** *அவ்விடத்தில் வந்து;* ***ஒரு வழி நின்றென -*** *ஒரு சேர நின்றது போல;* ***இயைந்த -*** *அமைந்திருந்தன.*

அழியாது நிலைத்து நிற்க வல்லன; பெருந்தோற்றமும் வன்மையும் கொண்டன என மராமரங்கள் ஏழின் சிறப்புகள் கூறப்பட்டன. முன்னிரண்டடிகள் உயர்வு நவிற்சி அணி பொருந்தியது. பற்பல இடங்களில் உள்ள ஏழு மலைகளும் ஓரிடத்தில் வந்து நின்றன என்று சொல்லத்தக்க வகையில் மரங்கள் விளங்கியதால் பெருங்கிரிகள் ஏழும் ஆண்டுச் சென்று ஒரு வழி நின்றென' என்றார். ஏழுமலைகளும் ஓரிடத்தில் நிற்றல் இல்லையாதலின் பின்னிரண்டடிகள் இல்பொருள் உவமையணி அமைந்தது. கிரிகள் ஏழு - கைலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், கந்தமாதநம் என்பன. மலைகள் பூமிக்கு மேலும் கீழும் பொருந்தித் தாங்குவதால், 'மாநிலம் தாங்கிய அருங்குலக்கிரிகள்' எனப்பட்டன. ஊழி பேரினும் தாழும் காலத்தும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு; ஏழும் - முற்றும்மை. *3*

3868. கலை கொண்டு ஓங்கிய
மதியமும், கதிரவன்தானும்,
'தலைகண்டு ஓடுதற்கு அருந்
தவம் தொடங்குறும் சாரல்
மலை கண்டோம்' என்பது
அல்லது, மலர்மிசை அயற்கும்,
இலை கண்டோம்' என, தெரிப்ப
அருந் தரத்தன ஏழும்;

ஏழும் - *அம்மராமரங்கள் ஏழும்;* ***கலை கொண்டு ஓங்கிய மதியமும் -*** *பதினாறு கலைகளையும் கொண்டு வளர்ந்த சந்திரனும்;* ***கதிரவன் தானும்-*** *சூரியனும்;* ***தலை கண்டு ஓடுதற்கு -*** *தன் உச்சியைக் கண்டு தாண்டிச் செல்வதற்கு;* ***அருந்தவம் தொடங்குறும் -*** *அரிய தவத்தைச் செய்யத் தொடங்கி;* ***மலை கண்டோம் -*** *மலைச்சாரலைப்*

பார்த்தோம்; ***என்பது அல்லது -*** *என்று சொல்வதே அல்லாமல்;* ***மலர்மிசை அயற்கும்*** *- தாமரை மலர் மேலிருக்கும் பிரமனுக்கும்;* ***இலை கண்டோம் -*** *இம்மரங்களின் இலைகளைக் கண்டுவிட்டோம்;* ***எனத் தெரிப்பு அரும் -*** *என்று சொல்லுதற்கரிய;* ***தரத்தன -*** *சிறப்புத் தன்மையை உடையன.*

சந்திர சூரியர்கள் வானில் இம்மரங்களின் உச்சியைக் கடந்து செல்ல முடியாமல், அவ்வாறு கடந்து செல்ல அருந்தவம் செய்வர். அம்மரங்களைக் கண்ட நான்முகனும் 'ஒரு மலைச்சாரலைக் கண்டேன்' என்று சொல்வதல்லது 'அம் மரங்களின் உச்சியில் உள்ள இலைகளைப் பார்த்தேன்' என்று சொல்ல முடியாத உயரம் உடையன அம்மரங்கள் என்பது பொருளாகும். அதனால் சூரிய, சந்திரர் தம் இயக்கம் தடைப்பட்டு அம்மரங்களின் அடிப்பகுதியிடைத் தங்கி விட, அதைக் காணும் நான்முகன் அப்பகுதியைச் சூரிய, சந்திரர் தவம்புரியத் தங்குமிடம் என்று கருதினான். இச்செய்யுள் உயர்வு நவிற்சி அணியின் பாற்படும். *4*

acharya.org

3869. ஒக்க நாள் எலாம் உழல்வன,
உலைவு இல ஆக,
மிக்கது ஓர் பொருள் உளது என
வேறு கண்டிலமால் -
திக்கும், வானமும், செறிந்த அத்
தரு நிழல் சீதம்
புக்கு நீங்கலின், தளர்வு இல,
இரவி தேர்ப் புரவி;

திக்கும் வானமும் - எல்லாத் திசைகளிலும் வானத்திலும்; **செறிந்த அத்தரு -** நெருங்கிப் பரந்த அம்மரங்களின்; **சீத நிழல்-** குளிர்ந்த நிழலை; **புக்கு நீங்கலின் -** அடைந்து செல்வதால்; **இரவி தேர்ப்புரவி** - சூரியனது தேரில் கட்டப் பெற்ற குதிரைகள்; **தளர்வு இல -** தளர்ச்சியில்லாதனவாம்; **ஒக்க நாள் எலாம் -** நாள் முழுவதும் ஒரே விதமாக; **உழல்வன -** ஓடிக் கொண்டிருப்பன; **உலைவு இல ஆக** - (எனினும்) வருத்தம் இல்லாதனவாய் இருப்பதற்கு; **மிக்கது ஓர் பொருள்** - மேம்பட்டதொரு காரணம்; **உளது என-** உண்டு என்று; **வேறு கண்டிலம் -** வேறு கண்டோமில்லை.

சூரியனது தேர்க்குதிரைகள் நாள் முழுவதும் ஓடுவனவாய் இருந்தும் தளர்வு அடையாமைக்குக் காரணம், ஒவ்வொரு நாளும் இளைப்பு நீங்க அம்மரங்களின் குளிர்நிழலில் தங்கிச் செல்வதே காரணமாகும் என்று கூறியவாறு. இச்செய்யுள் ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணி. இதனால் அம்மரங்களின் இலையடர்ந்த உச்சிக் கிளைகள் சூரிய மண்டலத்திற்கும் மேலே உயர்ந்திருந்தன என்பது புலனாகும். முந்திய செய்யுளில் கதிரவன், மரங்களின் நுனி கண்டோட இயலாமை கூறி, இச் செய்யுளில் அவன் அவற்றின் குளிர்ந்த நிழலுள் புகுந்தோடியது கூறப்பெற்றது. புரவி - பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். 5

3870. நீடு நாள்களும், கோள்களும்,
என்ன, மேல் நிமிர்ந்து
மாடு தோற்றுவ மலர்
எனப் பொலிகின்ற வளத்த;
ஓடு மாச் சுடர் வெண்
மதிக்கு, உட்கறுப்பு, உயர்ந்த
கோடு தேய்த்தலின், களங்கம் உற்று
ஆம் எனும் குறிய;

நீடு நாள்களும் - (அவ்வேழு மரங்களும்) நெடுங்காலமாக உள்ள நட்சத்திரங்களும்; **கோள்களும் -** கிரகங்களும்; **என்ன -** என்று; **மேல் நிமிர்ந்து -** விண்ணில் உயர்ந்து; **மாடு தோற்றுவ -** பக்கங்களில் விளங்குவன; **மலர் என -** (இம்மரங்களின்) மலர்கள் என்னும்படி; **பொலிகின்ற வளத்த -** விளங்குகின்ற செழுமையை உடையன; **ஓடு மாச்சுடர் வெண் மதிக்கு -** (வானில்) செல்லுகின்ற மிக்க ஒளியை உடைய வெண்மதிக்கு; **உட்கறுப்பு -** அதனுள் அமைந்துள்ள கறை; **உயர்ந்த கோடு தேய்த்தலின்** - (இம்மரங்களின்) உயர்ந்த கிளைகள் தேய்த்ததால்; **களங்கம் உற்று ஆம் -** களங்கம் என்று ஏற்பட்டது ஆகும்; **எனும் குறிய -** என்று குறிக்கத்தக்கவை.

acharya.org

மரங்களின் கிளைகள் அருகில் காணப்பட்ட நட்சத்திரங்களும் கிரகங்களும் மரங்களில் மலர்ந்த மலர்கள் போலக் காணப்பட்டன. இம்மரங்களின் கிளைகள் சந்திரனை உராய்ந்து தேய்த்ததால் ஏற்பட்ட தழும்புகளே களங்கம் என்று சொல்லப்படுகின்றன என்று மரங்களின் வளர்ச்சி கூறப்பட்டுள்ளது. சந்திரனின் மறு, மரக்கிளைகளின் உராய்வால் ஏற்பட்ட தழும்பு எனக் கூறியதால் ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். கோள்கள் - சூரியன், சந்திரன், அங்காரகன், புதன், பிரகஸ்பதி, சுக்கிரன், சனி, ராகு, கேது என ஒன்பதாம். *6*

***3871.* தீது அறும் பெருஞ்**
சாகைகள் தழைக்கின்ற செயலால்
வேதம் என்னவும் தகுவன;
விசும்பினும் உயர்ந்த
ஆதி அண்டம் முன்பு அளித்தவன்
உலகின், அங்கு அவன் ஊர்
ஓதிமம், தனி பெடையொடும்
புடை இருந்து உறைவ.

தீது அறம் - (அம்மரங்கள்) அழிதல் இல்லாத; **பெரும் சாகைகள் -** பெரிய கிளைகள்; **தழைக்கின்ற செயலால் -** செழித்து வளர்கின்ற செயலால்; **வேதம் என்னவும் -** வேதங்கள் என்று சொல்லவும்; **தகுவன -** தகுதியுடையன; **விசும்பினும் உயர்ந்த -** (அவை) வான மண்டலத்தினும் உயர்ந்து விளங்குவன; **ஆதி அண்டம் முன்பு அளித்த**

வன் - பழமையான அண்டங்களை முன்னே படைத்தளித்த பிரமனுடைய; **உலகின் அங்கு -** சத்தியலோகமாகிய அவ்விடத்தில்; **அவன் ஊர் -** அவன் ஏறிச் செல்கின்ற; **ஓதிமம் -** அன்னப்பறவை; **தனிப் பெடையோடும் -** தனது ஒப்பற்ற பெடை அன்னத்தோடு; **புடை இருந்து உறைவ -** அம்மரங்களின் ஒரு பக்கத்தே இருந்து வாழ இடமாவன.

வேதங்களின் சாகைகள் அழிவற்றனவாயும், அளவற்றனவாயும் இருத்தல் போல மரங்களின் கிளைகளும் அழிவற்றும், அளவற்றும் விளங்குகின்றன என்றார். சாகை என்னும் சொல்லிற்கு வேதங்களின் கிளைப் பகுதி, மரக்கிளை, என்றும் பொருள்கள் உள்ளன. ஆதலால் 'சாகைகள் தழைக்கின்ற செயலால் வேதமென்னத் தகுவன' என்றார். செம்மொழிச் சிலேடை அணி பொருந்தியது. விசும்பின் - இன் எல்லைப் பொருளது. பிரமனுக்குரிய அன்னப் பறவை தங்கிய இடம் என்றதால் அம்மரங்கள் பிரமலோகத்திற்கும் மேல் உயர்ந்து வளர்ந்திருந்தன என்பதாம். இஃது உயர்வு நவிற்சி அணி. *7*

***3872.* நாற்றம் மல்கு போது, அடை,**
கனி, காய், முதல் நானா
வீற்று, மண்தலத்து யாவையும்
வீழ்கில, யாண்டும்
காற்று அலம்பினும்; கலி
நெடு வானிடைக் கலந்த

ஆற்றின் வீழ்ந்து போய், அலை
கடல் பாய்தரும் இயல்ப;

காற்று அலம்பினும் - *காற்று அசைத்தாலும்;* ***நாற்றம் மல்கு போது -*** *நறுமணம் மிக்க மலர்களும்;* ***அடை கனி காய் முதல் -*** *இலைகளும், பழங்களும், காய்களும் முதலிய;* ***நானா வீற்று யாவையும் -*** *பலவகைப்பட்ட அனைத்தும்;* ***மண் தலத்து -*** *மண்ணுலகில்;* ***யாண்டும் வீழ்கில -*** *எவ்விடத்திலும் விழாதனவாய்;* ***கலி நெடு வானிடை-*** *ஆரவாரத்தை உடைய பெரிய வானுலகத்தில்;* ***கலந்த -*** *பொருந்திய;* ***ஆற்றின் வீழ்ந்து போய் -*** *ஆகாய கங்கையில் விழுந்து (அதன் வழியாகச்) சன்று;* ***அலைகடல் பாய்தரும் -*** *அலைகளை உடைய கடலில் சேர்கின்ற;* ***இயல்ப-*** *தன்மையை உடையன.*

இதனால் அம்மரங்கள் ஆகாய கங்கையினும் உயர்ந்துள்ளன என்றவாறு; உயர்வு நவிற்சி அணி. நாற்றம் - இங்கு நறுமணம்; ஆறு - ஆகாய கங்கை. 'நறுமணம் மிக்க மலர், இலை, கனி, காய் முதலிய பல்வகைப்பட்ட அனைத்தும் எக்காலத்தும் வெவ்வேறு மண்டலங்களில் வீழ்வன அல்ல; காற்றடித்து வீழ்ந்தாலும் ஆரவாரமுடைய ஆகாயத்தில் பொருந்திய ஆகாய கங்கையில் விழுந்து கடலைச் சேர்வன' என்றும் இப்பாடலுக்கு விளக்கம்கூறுவர். 8

3873. ***அடியினால் உலகு அளந்தவன்***
அண்டத்துக்கு அப்பால்
முடியின்மேல் சென்ற முடியன
ஆதலின், முடியா
நெடிய மால் எனும்
நிலையன; நீரிடைக் கிடந்த
படியின்மேல் நின்ற மேரு
மால் வரையினும், பரிய;

அடியினால் - *தன் திருவடியினால்;* ***உலகு அளந்தவன் -*** *உலகங் களை அளந்தவனான திருமாலின்;* ***அண்டத்துக்கு அப்பால் -*** *அண் டத்திற்கு அப்பால் உள்ள;* ***முடியின் மேல் சென்ற -*** *உச்சி முகட்டின் மேலாக வளர்ந்து சென்ற;* ***முடியன ஆதலின் -*** *உச்சியினை உடையன ஆதலால்;* ***முடியா -*** *அளவிட முடியாத;* ***நெடிய மால் எனும் -*** *(விக் கிரமாவதாரங் கொண்ட) நெடிய திருமால் என்று சொல்லத் தக்க;* ***நிலையன-*** *நிலைமையை உடையன.* ***நீர் இடைக்கிடந்த -*** *கடல் நீரில் கிடந்த -* ***படியின் மேல் நின்ற-*** *பூமியின் நடுவில் நிற்கின்ற;* ***மேரு மால் வரையினும் -*** *பெரிய மேருமலையைக் காட்டிலும்;* ***பரிய -*** *பருமையை உடையன.*

மரங்கள் திருமாலுக்குரிய உலகினையும் கடந்து வளர்ந்து இருந்தமையால், அவை திரிவிக்கிரமனாய் வளர்ந்த திருமாலை ஒத்து விளங்கின. திரிவிக்கிரமனின் பெருமையை 'படிவட்டத் தாமரை பண்டுலகம் நீரேற்று, அடிவட்டத்தால் அளப்ப நீண்ட - முடிவட்டம், ஆகாயம் ஊடறுத்து அண்டம் போய் நீண்டதே, மாகாயமாய் நின்ற மாற்கு' என்று பாடுவர் பேயாழ்வார் (மூன்றாந் திருவந்தாதி - 13) நீரிடைக் கிடந்தபடி - நீரிடத்தில் தோன்றிய பூமி என்பதன் பொருள். பூமியின் நடுவில் பொன்மயமாய் மேருமலை நிற்பதாகவும் சூரியன் உதயமும் மறைவும்

அம்மலையால் ஏற்படுகின்றன என்றும் பௌராணிகர் உரைப்பர். அத்தகைய மேருமலையினும் பரிய எனக் கூறி மரங்களின் பருமை உணர்த்தப்பட்டது. 9

3874. வள்ளல் இந்திரன் மைந்தற்கும்,
தம்பிக்கும் வயிர்த்த
உள்ளமே என, ஒன்றின் ஒன்று
உள் வயிர்ப்பு உடைய;
தெள்ளு நீரிடைக் கிடந்த
பார் சுமக்கின்ற சேடன்
வெள்ளி வெண் படம் குடைந்து
கீழ் போகிய வேர;

***வள்ளல் இந்திரன் மைந்தற்கும்-** வள்ளலாகிய இந்திரன் மைந்தனான வாலிக்கும்; **தம்பிக்கும் -** அவன் தம்பி சுக்கிரீவனுக்கும்; **வயிர்த்த உள்ளமே என -** பகைமை முற்றிய மனம் போல; **ஒன்றின் ஒன்று -** அம்மரங்கள் ஒன்றைவிட மற்றொன்று; **உள் வயிர்ப்பு உடைய -** உள்ளே வயிரம் பாய்ந்தவை; **தெள்ளு நீரிடைக் கிடந்த -** தெளிவான நீரையுடைய கடலினிடையே தங்கிய; **பார் சுமக்கின்ற -** பூமி*

*யைச் சுமக்கின்ற; **சேடன் -** ஆதி சேடன் என்னும் பாம்பின்; **வெள்ளி வெண் படம் -** வெள்ளி போன்ற வெண்மையான படத்தை; **குடைந்து -** துளைத்துக் கொண்டு; **கீழ் போகிய -** கீழே ஊன்றிச் சென்ற; **வேர -** வேர்களை உடையன.*

பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதைத் தான் கொள்ளாமல் தேவர்களுக்கு அளித்தவன் ஆதலின் 'வள்ளல்' என, சிறப்பிக்கப்பட்டான். இருபொருள்பட 'வயிர்ப்பு' என்னும் சொல்லைக் கையாண்டு, 'வாலி சுக்கிரீவர் மனத்தில் வயிரம் வளர்த்துக் கொண்டது போல மரங்கள் உள்ளே வயிரத்தன்மை பெற்றன எனக் கூறியதால் இது செம்மொழிச் சிலேடையுடன் கூடிய உவமை அணியாகும். சேடன் - யாவும் அழிந்த போதும் தான் அழியாது எஞ்சி நிற்பவன், காரணப்பெயர், மரங்களை வருணித்த கவிஞர், தாம் சொல்லும் கதைப் பகுதியையேஉவமையாக்கினார். 10

3875. சென்று திக்கினை அளந்தன,
பணைகளின்; தேவர்,
'என்றும் நிற்கும்' என்று இசைப்பன;
இரு சுடர் திரியும்
குன்றினுக்கு உயர்ந்து அகன்றன;
ஒன்றினும் குறுகா;
ஒன்றினுக்கு ஒன்றின் இடை,
நெடிது யோசனை உடைய.

***பணைகளின் -** கிளைகளால்; **சென்று -** (அம்மரங்கள்) வளர்ந்து போய்; **திக்கினை அளந்தன -** எல்லாத் திசைகளையும் அளந்தன; **என்றும் நிற்கும் என்று -** எக்காலத்தும் அழியாமல் நிற்பவை என்று; **தேவர் -** தேவர்களால்; **இசைப்பன -** சொல்லத்தக்கன; **இருசுடர் -** சூரிய சந்திரர்; **திரியும் குன்றினுக்கு -** வலம் வரும் மேருமலையை விட;*

உயர்ந்து, அகன்றன* -** *உயர்ந்தும், அகன்றும் விளங்கின;* ***ஒன்றினும் குறுகா* -** *ஒரு வகையிலும் குறைவு படாதன;* ***ஒன்றினுக்கு ஒன்றின் இடை* -** *ஒரு மரத்திற்கும் மற்றொரு மரத்திற்கும் இடையிலே;* ***நெடிது யோசனை உடைய *- பல யோசனை தூரம் இடைவெளி உள்ளவை.*

உயர்ந்தும் பரந்தும் வளர்ந்த மரங்கள் நெருக்கமாக இன்றி இடைவெளி விட்டு வளர்ந்திருக்கின்றன. திக்கினை அளந்தன என்பதற்குத் திசைகளின் எல்லை அளவும் பரந்துள்ளன என்பது பொருள். யோசனை ஒரெல்லை அளவைக் குறிக்கும். நான்கு காததூரம் என்றுகூறுவர். *11*

இராமன் நாண் எறிந்து, அம்பு செலுத்துதல்

3876. ஆய மா மரம் அனைத்தையும்
நோக்கி நின்று, அமலன்,
தூய வார் கணை துரப்பது
ஓர் ஆதரம் தோன்ற,
சேய வானமும், திசைகளும்,
செவிடு உற, தேவர்க்கு
ஏய்வு இலாதது ஓர் பயம்
வர, சிலையின் நாண் எறிந்தான்.

அமலன்*-** *குற்றமற்றவனாகிய இராமன்;* ***ஆய மாமரம் அனைத்தையும்*-** *அத்தன்மையனவான பெரிய மராமரங்கள் யாவற்றையும்;* ***நோக்கி நின்று* -** *பார்த்து நின்று;* ***தூய வார் கணை* -** *தூய்மையான நீண்ட தன் அம்பை;* ***துரப்பது* -** *செலுத்துதற்கு ஏற்ற;* ***ஓர் ஆதாரம் தோன்ற *- ஒரு விருப்பம் உண்டாக;* ***சேய வானமும் திசைகளும் -*** *நெடுந்தொலைவில் உள்ள வானத்திலும் எல்லாத் திசைகளிலும் உள்ள உயிர்கள்;* ***செவிடு உற* -** *செவிடு படவும்;* ***தேவர்க்கு* -** *தேவர்களுக்கு;* ***ஏய்வு இலாதது ஓர்* -** *(இதுகாறும்) ஏற்படாததொரு;* ***பயம் வர* -** *அச்சம் உண்டாகுமாறும்;* ***சிலையின்* -** *வில்லில் பூட்டிய;* ***நாண் எறிந்தான்* -** *நாணைத் தெறித்து ஓசையை எழுப்பினான்.*

இங்கு நாணின் ஒலிச் சிறப்புக் கூறப் பெற்றது. சுக்கிரீவனுக்குத் தன் வலிமையைக் காட்ட, ஏழு மரங்களையும் ஒரே அம்பால் ஒரு சேரத் துளைக்க விரும்பி வானமும் திசைகளும் செவிடுபட, தேவர்கள் நடுங்க இராமபிரான் நாணொலி எழுப்பினான் என்பதாம். தீயவர்களை அழித்தலும், குறித்த இலக்குத் தப்பாமையும் கணைக்குத் தூய்மையாகும். தேவர்கள் முன் கேட்டிராத நாணொலி யாதலின் அச்சம் எய்துவர் என்பதால் 'ஏய்வு இலாததோர் பயம் வர' என்றார். தூய, சேய - குறிப்புப் பெயரெச்சங்கள், வானம், திசை - இடவாகு பெயர். *12*

3877. ஒக்க நின்றது, எவ் உலகமும்
அங்கு அங்கே ஓசை;
பக்கம் நின்றவர்க்கு உற்றது
பகர்வது எப்படியோ?
திக்கயங்களும் மயங்கின;
திசைகளும் திகைத்த;

புக்கு, அயன் பதி சலிப்புற
ஒலித்தது, அப் பொரு வில்.

ஓசை - *அந்நாண் ஒலியானது;* ***எவ் உலகமும் -*** *எல்லா உலகங்களிலும்;* ***அங்கு அங்கே -*** *அவ்வவ் விடங்களிலே;* ***ஒக்க நின்றது -*** *ஒரே தன்மைத்தாய்ப் போய் பரவி நின்றது;* ***பக்கம் நின்றவர்க்கு -*** *(என்றால்) அருகில் நின்றவர்களுக்கு;* ***உற்றது பகர்வது -*** *ஏற்பட்ட நிலையைச் சொல்வது;* ***எப்படியோ -*** *எவ்வாறோ?* ***திக்கயங்களும் மயங்கின -*** *(அந்நாண் ஒலியால்) எட்டு திக்கு யானைகளும் மயக்கம் உற்றன;* ***திசைகளும் திகைத்த -*** *எல்லாத் திசைகளும் கலக்கம் அடைந்தன;* ***அப்பொரு வில் -*** *பொருதற்குரிய அந்த வில்லின் நாணொலி;* ***அயன்பதி சலிப்புற -*** *பிரமலோகம் அதிர்ச்சியடையும்படி;* ***புக்கு ஒலித்தது -*** *புகுந்து ஒலித்தது.*

இதனால் நாணொலியின் மிகுதியைத் தெரிவித்தவாறு. சேய்மையில் உள்ள வெவ்வேறு உலகங்களில் ஒலித்த நாணொலி அவ்வவ்விடத்தில் தோன்றியது போலப் பேரோசை பெற்றிருந்தது என்றால், அருகில் நின்றவர்களுக்குக் கேட்ட ஓசையின் மிகுதி சொல்லுந்தரமன்று. மேலும் திக்கயங்களும் திசைகளும் கலங்க, அயன்பதியும் சலிப்புற ஒலித்தது என்றதால் ஒலியின் மிகுதியை அறியலாம். எப்படியோ - ஓகாரம் எதிர்மறை; எவ்வுலகமும் - உம்மை முற்று; திக்கயங்கள் - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமநம், குமுதம், அஞ்சநம், புஷ்பதந்தம், சார்வ பௌமம், சுப்ரதீகம் என்பன. நாண் ஒலியின் மிகுதியைக் குறித்ததால் தொடர்பு உயர்வு நவிற்சிஅணி. 13

3878. அரிந்தமன் சிலை நாண்
நெடிது ஆர்த்தலும், அமரர்
இரிந்து நீங்கினர், கற்பத்தின்
இறுதி என்று அயிர்த்தார்;
பரிந்த தம்பியே பாங்கு
நின்றான்; மற்றைப் பல்லோர்
புரிந்த தன்மையை உரைசெயின்,
பழி, அவர்ப் புணரும்.

அரிந்த மன் - *பாவத்தைப் போக்குவோனாகிய இராமனுடைய;* ***சிலை நாண் -*** *வில்லின் நாண்;* ***நெடிது ஆர்த்தலும் -*** *மிகுதியால் ஆரவாரிக்கவும்;* ***அமரர் -*** *தேவர்கள்;* ***கற்பகத்தின் இறுதி என்று -*** *கல்ப காலத்தின் முடிவு இப்பொழுது என்று;* ***அயிர்த்தார் -*** *ஐயம் கொண்ட வர்களாய்;* ***இரிந்து நீங்கினர் -*** *தத்தம் இடங்களிலிருந்து நிலை கெட்டு நீங்கினர்;* ***பரிந்த தம்பியே*** *- இராமன் மாட்டு அன்பு கொண்ட தம்பி இலக்குவன் மட்டுமே;* ***பாங்கு நின்றான் -*** *இராமன் அருகே நின்றவன் ஆனான்;* ***மற்றைப் பல்லோர் -*** *மற்றுமுள்ள சுக்கிரீவன் அனுமன் முதலிய பலரும்;* ***புரிந்த தன்மையை*** *- அடைந்த நிலையை;* ***உரை செயின் -*** *சொல்லத் தொடங்கினால்;* ***பழி அவர்ப் புணரும் -*** *அவர்களுக்குப் பழிவந்து சேரும்.*

இராமன் வில்லின் நாணொலி தேவர்களையும் அச்சுறுத்தியதால், அவர்கள் யுகமுடிவு வந்துற்றதோ என ஐயுற்று அஞ்சி ஓடினர். வானரர்களோ ஒலியைக் கேட்ட மாத்திரத்தில் நிலை குலைந்து அஞ்சிய நிலை சொல்ல முடியாத அளவில் இருந்தது. எள்ளற்குரிய நிலைகளை அவர்கள் அடைந்தமையால் அவற்றைக் கவிஞர் சொல்லாது

விடுத்தார். இராமன் தொடுக்கும் வில்லின் நாண் ஒலியைப் பன்முறை கேட்டிருப்பதாலும் வீரமுடையவன் ஆதலினாலும் இலக்குவன் அஞ்சாது இராமன் அருகே நின்றனன் என்க. நாண் ஒலியின் சிறப்பை 'ஆண்தகை நாண் இனிது ஏற்றினான், நடுங்கிற்று உம்பரே' (725), "சிலை கொள் நாண் நெடிய கோதை ஒலி ஏறு, திரை நீர், மலைகள், நீடுதலம், நாகர்பிலம், வானம் முதல் ஆம் உலகம் ஏழும் உரும் ஏறு என ஒலித்து உறறவே" (2539) என்ற அடிகளும் உணர்த்தும். அரிந்தமன் - பகைவர்களை அடக்குபவன் என்றும் பொருள் கொள்வர். தம்பியே - ஏகாரம்பிரிநிலை. 14

3879. 'எய்தல் காண்டும்கொல், இன்னம்?' என்று,
அரிதின் வந்து எய்தி,
பொய் இல் மாருதி
முதலினோர் புகழ்வுறும் பொழுதில்,
மொய் கொள் வார் சிலை
நாணினை முறை உற வாங்கி,
வெய்ய வாளியை, ஆளுடை
வில்லியும், விட்டான்.

பொய் இல் மாருதி முதலினோர் - பொய்மையில்லாத அனுமன் முதலானவர்கள்; **இன்னம் -** 'இன்னமும்; **எய்தல் காண்டும் கொல் -** அம்பு எய்தலைக் காணுதல் வேண்டும் போலும்'; **என்று -** என்று சொல்லிக் கொண்டு; **அரிதின் வந்து எய்தி -** அரிதாக வந்து இராமன் பால் சேர்ந்து; **புகழ்வுறும் பொழுதில் -** இராமனின் வில்லாற்றலைப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில்; **மொய் கொள் -** வலிமையைக் கொண்ட; **வார் சிலை நாணினை -** நீண்ட வில்லின் நாணினை; **முறை உற வாங்கி -** முறைப்படி நன்றாக இழுத்து; **வெய்ய வாளியை -** கொடிய அம்பை; **ஆளுடை வில்லியும் -** எல்லா உயிர்களையும் அடிமையாகக் கொண்ட வில்லாற்றல் மிக்க இராமனும்; **விட்டான் -** தொடுத்தான்.

மற்றவர்கள் நாணொலி கேட்டு நடுங்கிக் கலங்க, அனுமன் முதலிய ஒரு சில வீரர்கள் ஒருவாறு தேறி அரிதின் முயன்று இராமன் பக்கம் வந்தனர் என்பதால் 'அரிதின் வந்து எய்தி' என்றார். அனுமன் உண்மை தவறாதவன் என்பதால் 'பொய்யில் மாருதி' என்றார் 'பொய்யிலாதவன்'. (3853) என்றமையும் 'மெய்ம்மை பூண்டான்' (4801) என்றமையும் காண்க. ஆளுடை வில்லி என்று இப்பாடலில் இராமனைக் குறிப்பிடும் கம்பர் 'என்னை ஆளுடை நாயகன்" "ஆண்டநாயகன்" (5207, 5778) என்று இராமனைக் குறிப்பிடல் காண்க. 15

3880. ஏழு மாமரம் உருவி, கீழ்
உலகம் என்று இசைக்கும்
ஏழும் ஊடு புக்கு உருவி,
பின் உடன் அடுத்து இயன்ற
ஏழ் இலாமையான் மீண்டது,
அவ் இராகவன் பகழி;

ஏழு கண்டபின், உருவுமால்;
ஒழிவது அன்று, இன்னும்.

அவ் இராகவன் பகழி- *(அவ்வாறு தொடுக்கப்பட்ட) அந்த இராமனின் அம்பு;* **ஏழு மாமரம் உருவி -** *ஏழு பெரிய மராமரங்களைத் துளைத்துச் சென்று;* **கீழ் உலகம் என்று இசைக்கும் -** *கீழ் உலகம் என்று சொல்லப்படுகின்ற;* **ஏழும் ஊடு புக்கு உருவி -** *ஏழையும்*

நடுவே துளைத்துச் சென்று; **பின் -** *பின்பு;* **உடன் அடுத்து இயன்ற -** *அவற்றைத் தொடர்ந்து பொருந்தியுள்ள;* **ஏழ் இலாமையால் -** *ஏழு என்னும் தொகை கொண்ட பொருள் இல்லாமையால்;* **மீண்டது -** *(அந்த அம்பு) திரும்பி வந்து விட்டது.* **இன்னும் -** *இன்னமும்;* **ஏழு கண்டபின் -** *ஏழென்னும் தொகையை உடைய பொருளைக் காணுமாயின்;* **உருவும் -** *துளைத்து விடும்;* **ஒழிவது அன்று** *- துளைக்காமல் விடுவதில்லை.*

இராமன் தொடுத்த அம்பு ஏழு மராமரங்களையும் துளைத்து, கீழ் உலகங்கள் ஏழையும் துளைத்துச் சென்றமையால் ஏழென்னும் எண்ணிக்கை கொண்ட பொருள்களையெல்லாம் அவன் அம்பு துளைக்கும் என்பது தெளிவாகிறது. கீழ் உலகங்கட்கு அப்பால் ஏழென்னும் எண்ணமைந்த பொருள்கள் இல்லாமையால் அம்பு திரும்பி வந்தது என்று காரணத்தைக் கற்பித்துக் கூறியதால் 'ஏதுத்தற்குறிப்பேற்ற அணியாம்'. மேலும் ஏழு என்னும் எண்ணிக்கைக்கு உரியது எதையேனும் கண்டால் இராமன் கணை ஊடுருவாது விடாது என்றது ஆன்மாக்களின் ஏழு பிறப்பைக் குறித்ததாகலாம். அவனைச் சரணடையும் பாகவதர்களின் ஏழு பிறப்பை நீக்கும் திறனுடையது பெருமான் கணை. இராமபிரான் கணையால் தாக்குண்டவர்கள் வீடு பேறடைந்த குறிப்புடையது இராம காதை. கீழுலகங்கள் ஏழாவன; அதலம், விதலம், சுதலம், தராதலம், ரசாதலம், மகாதலம், பாதாளம் என்பன. ஏழ் இலாமையால், ஏழு கண்டபின் என்பதில் வரும் ஏழு - ஆகுபெயர். கண்ட பின் - பின் ஈற்று எதிர்கால வினையெச்சம்; இராமன் அம்பு மராமரங்களைத் துளைத்த செய்தியைப் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார், 'மாதவரும்பர் பெருமாள் அரங்கர் வலியுணரா தாதவன் மைந்தன் அயிர்த்த அந்நாளிலக் காயநெடும் பாதவ மேழும் உடனே நெடுங்கணை பட்டுருவப் பூதல மேழும் ஏழு பாதாலங்களும் புண்பட்டவே' (திருவரங்கத்து மாலை - 41) என்று பாடியுள்ளார். இராமன் மராமரங்களின் மீது தொடுத்த அம்பு ஸப்த ஜாதி என்பர். இராமன் அம்பின் வேகமும் குறி தவறாமையும் ஈண்டுப் புலப்படுகின்றன. சுக்கிரீவன் குறித்தது ஒரு மரம்; இராகவன் கணை துளைத்தது ஏழு மரம்.
16

3881. **ஏழு வேலையும், உலகம்**
மேல் உயர்ந்தன ஏழும்,
ஏழு குன்றமும், இருடிகள்
எழுவரும், புரவி
ஏழும், மங்கையர் எழுவரும்,
நடுங்கினர் என்ப -
'ஏழு பெற்றதோ இக் கணைக்கு
இலக்கம்?' என்று எண்ணி,

ஏழு வேலையும்- ஏழு கடல்களும்; **உயர்ந்தன மேல் உலகம் ஏழும்**- மேலே உயர்ந்துள்ளனவான உலகங்கள் ஏழும்; **ஏழு குன்றமும் -** ஏழு குல மலைகளும்; **இருடிகள் எழுவரும்** - ஏழு முனிவர்களும்; **புரவி ஏழும் -** சூரியன் தேரை இழுத்துச் செல்லும் ஏழு குதிரைகளும்; **மங்கையர் எழுவரும்**- ஏழு கன்னியர்களும்; **இக்கணைக்கு இலக்கம் -** இந்த அம்பிற்குக் குறி; **ஏழு பெற்றதோ -** ஏழு என்னும்

தொகைப் பொருள் அனைத்துமோ? **என்று எண்ணி -** என்று நினைத்து; **நடுங்கினர் -** அஞ்சி நடுங்கினர்.

ஏழு வேலை : உவர்நீர், கருப்பஞ்சாறு, மது, நெய், தயிர், பால், நன்னீர் இவற்றை உடைய கடல்கள்; மேல் ஏழு உலகம் : பூலோகம், புவர்லோகம், சுவர்லோகம் ஐநலோகம், மஹாலோகம், தபோலோகம், சத்தியலோகம் என்பன; ஏழு குன்றம் : கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஹேமகூடம், கந்தமாதனம் என்பன. இருடிகள் எழுவர் - அத்திரி, பிருகு, குத்ஸவர், வசிட்டர், கௌதமர், காசியபர், ஆங்கிரஸர் எனப்படுவோர்; புரவி ஏழு - காயத்ரீ, உஷ்ணிக், அநுஷ்டுப், ப்ருஹதீ, பங்க்தி, த்ரிஷ்டுப், ஜகதி என்னும் பேத சந்தசுகள். மங்கையர் ஏழுவர் : பிராஹ்மி, மாகேச்வரி, கௌமாரி, நாராயணி, வாராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி எனப்படுபவர். இப்பாடலில் அஃறிணையும் உயர்திணையும் கலந்து எண்ணப்பட்டு உயர்திணையின் சிறப்பு நோக்கி உயர்திணை முடிபு வந்தது. இராமனின் அன்பின் திறத்தை 'அலை உருவ. . . மண் உருவிற்று ஒரு வாரி' (662) என்ற பாடலும் உணர்த்தும். இராமன் மராமரம் ஏழினையும் துளைத்த செய்தியை "மராமரம் ஏழும் எய்த வாங்குவில் தடக்கை, வல்வில், இராமனை வெல்ல வல்லவன் என்ப திசையலால் கண்டதில்லை (சீவக. 1643) என்று திருத்தக்கதேவர் பாராட்டுவர். இவ்வாறு ஒரே அம்பால் பலவற்றைத் தாக்கும் வில் தொழிலை 'வல்வில் வேட்டம்' என்பர். 'வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வாய் உழுவையைப் பெரும் பிறிது உறீஇப், புழற்றலைப் புகர்க்கலை உருட்டி உறறலைக், கேழற் பன்றி வீழ அயலது, ஆழற் புற்றத்து உடும்பின் செற்றும், வல்வில் வேட்டம் வலம்படுத்திருந்தோன்' (புறம் - 152) என்ற அடிகள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

இப்பாடலில் ஏழு என்னும் எண்ணால் தொகுதியாய் உள்ள பொருள்களை ஒன்று கூட்டிக் கூறியது ஒப்புமைக் கூட்ட அணி. 'ஏழு' என்ற ஒரே பொருளை உடைய சொல் மீண்டும் மீண்டும் வருவதால் சொற்பொருள்பின் வருநிலை அணியும் பொருந்தியது. 'என்ப' என்பது அசை. 17

3882. அன்னது ஆயினும், அறத்தினுக்கு
ஆர் உயிர்த் துணைவன்
என்னும் தன்மையை நோக்கினர்
யாவரும், எவையும்;
பொன்னின் வார் கழல் புது
நறுந் தாமரை பூண்டு,
சென்னிமேல் கொளூஉ அருக்கன் சேய்,
இவை இவை செப்பும்:

acharya.org

அன்னது ஆயினும் - அவ்வாறு அச்சம் உண்டானாலும்; **அறத் தினுக்கு-** (இராமன்) அறத்திற்கு; **ஆர் உயிர்த் துணைவன்-** அரிய உயிர்த் துணைவனாய் இருப்பான்; **என்னும் தன்மையை -** என்னும் இயல்பை; **யாவரும் எவையும் -** எல்லோரும் யாவையும்; **நோக்கினர் -** நோக்கி அச்சம் நீங்கினர்; **பொன்னின் வார்கழல் -** (அப்பொழுது) பொன்னால் ஆகிய நீண்ட வீரக்கழல் அணிந்த; **புது நறுந்தாமரை -** அன்றலர்ந்த நறுமணமிக்க தாமரை மலர்போன்ற இராமன் திருவடி

களை; **பூண்டு -** ஏற்று; **சென்னை மேல் கொளூஉ -** தலைமேல் கொண்டு; **அருக்கன் சேய் -** சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; **இவை இவை செப்பும் -** இன்னின்ன வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்.

இராமன் அறம் அல்லதைச் செய்யான் என்ற நம்பிக்கையால் அவர்களது அச்சம் நீங்கியது. அவன் அறத்திற்குத் துணையாயிருப்பவன், அறத்தை நிலை நாட்ட வல்லன் என்பதை "அறம் தரு வள்ளல்" "மெய்யற மூர்த்தி", அறந்தரு சிந்தை என் ஆவி நாயகன்" என்னும் தொடர்களும் (3372, 5882, 5102) உணர்த்தும். "உண்டு எனும் தருமமே உருவமா உடையநிற் கண்டு கொண்டேன்" (4066). 'அறைகழல் இராமனாகி அறநெறி நிறுத்த வந்தது" (4073) என்னும் வாலியின் கூற்றும் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. யாவரும் எவையும் நோக்கினர்: உயர்திணையோடு சேர்ந்த அஃறிணைப் பொருளும் உணர்திணை வினை கொண்டது. கழல் தாமரை - கழலணிந்த தாமரை போன்ற அடி. இஃது இல்பொருள் உவமை. தாமரை இங்கு உவமை ஆகுபெயர். கொளூஉ - செய்யூ என்னும் வாய்ப்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம்; இவை, இவை - அடுக்குத் தொடர்; மிகுதியும் பல் வகைமையும்குறித்தது. 18

சுக்கிரீவன் இராமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

கலிவிருத்தம்

3883. **'வையம் நீ! வானும் நீ!**
மற்றும் நீ! மலரின்மேல்
ஐயன் நீ! ஆழிமேல் ஆழி
வாழ் கையன் நீ!
செய்ய தீ அனைய அத்
தேவும் நீ! நாயினேன்,
உய்ய வந்து உதவினாய்,
உலகம் முந்து உதவினாய்!

வையம் நீ - நிலமும் நீயே! **வானும் நீ -** ஆகாயமும் நீயே! **மற்றும் நீ -** ஒழிந்த பூதங்களாகிய நீர், காற்று, தீ என்பனவும் நீயே! **மலரின் மேல் ஐயன் நீ -** தாமரை மலரின் மேல் விளங்கும் பிரமதேவனும் நீயே! **ஆழிமேல் -** பாற்கடல் மேல் பள்ளி கொண்ட! **ஆழிவாய் கையன் நீ -** சக்கரப்படை தாங்கிய கையுடைய திருமாலும் நீயே! **செய்ய தீ அனைய** - சிவந்த நெருப்பினை ஒத்த; **அத்தேவும் நீ -** அந்த சிவபிரானும் நீயே! **உலகம் முந்து உதவினாய் -** உலகங்களை எல்லாம் முற்காலத்தில் படைத்தருளினாய்; **நாயினேன் உய்ய -** நாய் போன்றவனாகிய நான் நற்கதி அடையும் பொருட்டு; **வந்து உதவினாய் -** என்னை நாடி வந்து அருள் புரிந்தாய்.

இராமனின் வில்லாற்றலை நேரில் கண்ட சுக்கிரீவன் 'இவன் அனுமன் கூறியாங்கு முழுமுதற் கடவுளாகிய திருமாலின் அவதாரமே' எனத் தெளிந்து இராமனைப் பலவாறு போற்றலாயினன். இராமன் மும்மூர்த்தியாய் விளங்கும் பரம்பொருளே என்பதைத் தண்டகாரணியத்து முனிவர்கள், விராதன், இந்திரன், கவந்தன், சவரி, வாலி ஆகியோர் இராமனைப் போற்றும் பாடல்களில் காண

லாம். வையம் நீ, வானும் நீ எனப் பஞ்சபூதங்களுள் முதலதையும், இறுதியதையும் கூறிப் பிறவற்றை 'மற்றும்' என்பதனால் பெற வைத்தார். 'நாயினேன்' என்றதில் சுக்கிரீவன் அடக்கம் புலனாகிறது. இறைவனின் கருணைத் திறத்தை 'வந்து உதவினாய்' என்ற தொடர் உணர்த்தும். *19*

3884. 'என் எனக்கு அரியது, எப்பொருளும்
எற்கு எளிது அலால்?
உன்னை இத் தலை
விடுத்து உதவினார், விதியினார்;
அன்னை ஒப்புடைய உன்
அடியருக்கு அடியென யான்;
மன்னவர்க்கு அரச!' என்று
உரைசெய்தான் - வசை இலான்.

மன்னவர்க்கு அரச - அரசர்களுக்கு அரசனே! **விதியினார் -** (முற்பிறப்பில் யான் செய்த) நல்லூழானது; **உன்னை இத்தலை விடுத்து -** உன்னை இவ்விடத்தே கொண்டு வந்து; **உதவினார் -** (எனக்கு) அளித்தது; **எப்பொருளும் எற்கு -** எந்த காரியமும் எனக்கு; **எளிது அலால் -** (செய்து முடித்தற்கு) எளிதாகுமேயன்றி; **எனக்கு அரியது என் -** எனக்குச் செய்வதற்கு அரிதாக இருக்கக் கூடியது யாது உளது? **அன்னை ஒப்புடைய -** (அதனால்) தாய்க்கு நிகரான; **உன் அடியருக்கு -** உனது அடியார்களுக்கு; **அடியென் யான் -** யான் அடியவனாவேன்; **என்று -** என்று; **வசைஇலான் -** பழியற்றவனாகிய சுக்கிரீவன்; **உரைசெய்தான் -** உரைத்தான்.

தனது ஊழ்வினை, பரம்பொருளாகிய இராமனைத் தன்னிடத்தில் சேர்த்து விட்டதனால் தனக்குச் செயற்கரியதாக எந்தச் செயலும் இல்லை என மகிழ்ந்த சுக்கிரீவன், இராமன் பெருமையை உணர்ந்தவனாய் இங்ஙனம் போற்றலாயினன். ஊழ்வினை தனக்குச் செய்த நன்மை கருதி 'விதியினார்' என்று பலர்பால் விகுதி கொடுத்துக் கூறினான். இது திணை வழுவமைதியோடு எண் வழுவமைதியும் ஆகும். ''அடியருக்கு அடியென்' - 'யான் இனி உன் அடியார்க்கு அடியனால் இருந்து பணிபுரிவேன்'' என்பதைச் சுக்கிரீவன் புலப்படுத்தினான். *20*

வானரர்களின் மகிழ்ச்சி

3885. ஆடினார்; பாடினார்; அங்கும்
இங்கும் களித்து
ஓடினார்; உவகை இன் நறவை
உண்டு உணர்கிலார்; -
'நேடினாம் வாலி காலனை'

எனா, நெடிது நாள்
வாடினார் தோள் எலாம் வளர,
மற்று அவர் எலாம். **நெடிது நாள் வாடினார் -** *(வாலியின் கொடுமையால்) நெடுங்காலமாக வருந்தியிருந்தவர்களான;* ***மற்ற அவர் எலாம் -*** *சுக்கிரீவனைச் சேர்ந்த மற்ற வானரர்கள் எல்லோரும்;* ***வாலி காலனை-*** *'வாலிக்கு யமனை;* ***நேடினோம்-*** *தேடிக் கொண்டேயிருந்து (அடைந்தோம்)';* ***எனா -*** *என்று;* ***உவகை இன் நறவை உண்டு -*** *மகிழ்ச்சியாகிய இனிய கள்ளை அருந்தி;* ***உணர்கிலார் -*** *தம்மை மறந்தவர்களாய்;* ***தோள் எலாம் வளர -*** *தோள்களெல்லாம் மகிழ்ச்சியால் பூரிக்கப் பெற்று;* ***ஆடினார், பாடினார் -*** *ஆடினார்கள், பாடினார்கள்;* ***அங்கும் இங்கும் -*** *அங்குமிங்குமாக;* ***களித்து ஓடினார் -*** *மகிழ்ந்து ஓடினார்கள்.*

வாலியால் துன்புற்ற வானரர்கள் இராமனது வலிமையைக் கண்டதும், வாலி அழிவது திண்ணம் என்ற மகிழ்ச்சியால் ஆடியும், பாடியும், ஓடியும் மகிழ்ந்தனர். ஆடுதல் முதலியன உவகையின் மெய்ப்பாடுகள். "ஆடினர், பாடினர் அங்கும் இங்குமாய், ஓடினர் உவகை மாநறவு உண்டு ஓர்கிலார்" (193) "ஓடுவார் விழுவார் உகந்தாலிப்பார், நாடுவார் நம்பிரான் எங்குற்றான் என்பார், பாடுவார்களும் பல்பறை கொட்ட நின்றாடுவார்களும் ஆயிற்றாய்ப் பாடியே" (பெரியாழ்வார் - 1 - 1 - 2) என்பன ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. தம்மை மெய்ம் மறக்கும்படி செய்தலால் மகிழ்ச்சியை நறவாகக் கூறினார். மகிழ்ச்சி மிகுதியால் ஆடுதல் முதலிய செயல்களை ஒன்றுபடக் கூறியதால் ஒப்புமைக் கூட்ட அணியாம். உவகையின் நறவு - உருவகம். *21*

துந்துபிப் படலம்

வாலியால் கொல்லப்பட்ட துந்துபி என்னும் அரக்கனின் உலறிய உடம்பை இராமன் ஏவலால் இலக்குவன் கால் விரலால் உந்திய செய்தியை இப்படலம் உரைக்கிறது. மயன் மைந்தனாகிய துந்துபி வாலியிடம் வலிந்து சென்று போரிட்டு மாண்டான். வாலி அவன் உடலை வீசி எறிய, அது ருசியமுக மலையில் மதங்க முனிவர் இருக்கையருகே விழுந்தது. தாம் வாழும் இடம் மாசுற்றதாகக்கருதி வாலிக்கு அம்முனிவர் சாபமளிக்க வாலி அதனால் அவ்வெல்லைக்கு வர இயலாமல் போயிற்று. சுக்கிரீவனுடன நட்புக் கொண்ட இராமன் மராமரங்கைதை துளைத்த பின்னர் அவ்வரக்கனது எலும்புக் கூட்டருகே வந்தனர். சுக்கிரீவன் துந்துபியின் வரலாற்றைக் கூற, இராமன் ஏவ இலக்குவன் தன் கால் விரலால் அவ்வுடலை உந்தினான். அது பிரமலோகத்தை அடைந்து திரும்பி வந்து விழுந்தது. இலக்குவனுடைய திறமையினையும் இப்பொழுது கண்டதால் வானரக் கூட்டம் பெரிதும் மகிழ்ந்தது.

துந்துபியின் வறண்ட உடலைப் பார்த்து, இரரமன் வினவுதல்

கலிவிருத்தம்

3886. அண்டமும், அகிலமும் அடைய,
அன்று அனலிடைப்
பண்டு வெந்தன நெடும்
பசை வறந்திடினும், வான்
மண்டலம் தொடுவது, அம்
மலையின்மேல் மலை எனக்
கண்டனன், துந்துபி, கடல்
அனான், உடல்அரோ!

நெடும்பசை வறந்திடினும் - மிக்க ரத்தப்பசை வற்றியிருந்தாலும்; **அண்டமும் -** அண்ட கோளங்களும்; **அகிலமும் -** (அவற்றில் அடங்கிய) எல்லா உலகங்களும்; **அடைய -** ஒருங்கே; **அன்று -** அந்நாளில் (ஊழி முடிவில்); **பண்டு-** முன்னே; **அனலிடை-** ஊழித் தீயில்பட்டு; **வெந்து அன-** வெந்தாற் போன்றதும்; **வான் மண்டலம் தொடுவது -** ஆகாய மண்டலத்தைப் போய்த் தொடுவதுமான; **கடல் அனான் துந்துபி உடல் -** கடல் போன்றவனான துந்துபி என்னும் அரக்கனின் உடல்; **அம்மலையின் மேல் -** அந்த ருசியமுக மலையின் மீது; **மலை**

என - மற்றொரு மலை போல் கிடப்பதை; **கண்டனன் -** இராமன் கண்டான்.

ஊழிக்கால இறுதியில் அண்டங்களும் உலகங்களும் வெந்ததை ஒத்தும், மலையின் மேல் மற்றொரு மலை இருப்பது போன்றும், வான மண்டலத்தைத் தொட்டும் கடல்போல் பரந்தும் துந்துபியின் உடலின் எலும்புக்கூடு கிடந்தது என்க. பசை வறந்திடினும் தோல், நிணம், தசை முதலியவற்றுடன் இருந்த நிலையில் அரக்கன் உடலின் பருமனும், உயரமும், வலிமையும் எங்ஙனம் இருக்குமோ என்பதை உணர வைத்தது. 'பசை வறந்திடினும்' என்னுந் தொடர் மத்திம தீபமாய் முன்னும் பின்னும்

இயையும். துந்துபி - துந்துபி என்னும் பேரிகை போல் பெருமுழக்கம் செய்பவன். ஆரவாரம், பெருமை, கருமை காரணமாகத் துந்துபிக்குக் கடல் உவமைஆயிற்று. *1*

3887. **'தென் புலக் கிழவன் ஊர்**
மயிடமோ? திசையின் வாழ்
வன்பு உலக் கரி
மடிந்தது கொலோ? மகரமீன்
என்பு உலப்புற உலர்ந்தது
கொலோ? இது எனா,
அன்பு உலப்பு அரிய நீ,
உரை செய்வாய்' என, அவன்,

இது - இந்த வறண்ட உடல்; **தென்புலக் கிழவன்** - தெற்குத் திசைக்குத் தலைவனான யமன்; **ஊர் மயிடமோ** - வாகனமாக ஏறிச் செலுத்துகின்ற எருமைக் கடாவோ? **திசையின் வாழ்** - திசைகளில் வாழ்கின்ற; **வன்பு உலக் கரி** - வலிமை பொருந்திய கல் போன்ற யானைகளுள் ஒன்று; **மடிந்தது கொலோ** - மடிந்து கிடக்கிறதோ? **மகர மீன்** - மகரம் என்னும் பெரிய மீன்; **உலப்பு உற** - இறந்து படி; **என்பு உலர்ந்தது கொலோ** - அதன் எலும்பு உலர்ந்து கிடக்கின்றதோ? **எனா** - என்று வியந்து; **அன்பு உலப்பரிய நீ** - 'அன்பு குறைவுபடாதவனாகிய நீ; **உரை செய்வாய்** - சொல்வாய்; **என** - என்று (இராமன் கேட்க); **அவன்** - அந்தச் சுக்கிரீவன். . .

'அவன்' என்னும் சுட்டுப் பெயர் பதினான்காம் பாடலில் 'உரை செய்தான்' என்பதனோடு முடியும். மகரம் - சுறா எனும் மீன். இது மரக்கலத்தையும் கவிழ்க்க வல்லது. உலம் திரண்டகல்; கொலோ - கொல் ஐயப்பொருள் இடைச்சொல். துந்துபியின் எலும்புக் கூட்டைப் பல வகையாய் ஐயயேமற் கொண்டு கூறியதாதலின் ஐய அணியின் பாற்படும். *2*

துந்துபியின் வரலாறு

3888. **'துந்துபிப் பெயருடைச் சுடு**
சினத்து அவுணன், மீது
இந்துவைத் தொட நிமிர்ந்து
எழு மருப்பு இணையினான்,
மந்தரக் கிரி எனப்
பெரியவன், மகர நீர்
சிந்திட, கரு நிறத்து
அரியினைத் தேடுவான்.

மீது இந்துவைத் தொட - மேலே (வானில்) உள்ள சந்திரனைத் தொடும்படியாக; **நிமிர்ந்து எழு** - மேலெழுந்து வளர்ந்துள்ள; **மருப்பு இணையினான்** - இரண்டு கொம்புகளை உடையவனும்; **மந்தரக்கிரி எனப் பெரியவன்** - மந்தர மலை போன்ற பெரிய உருவத்தை உடைய வனுமான; **துந்துபிப் பெயருடை** - துந்துபி என்னும்

acharya.org

பெயருடைய; **சுடு சினத்து அவுணன் -** தீப்போல் சுடுகின்ற கோபத்தை உடைய அசுரன்; **மகர நீர் சிந்திட -** கடலில் உள்ள நீர் சிதறும் படியாக; **கரு நிறத்து அரியினை -** கரிய நிறத்தை உடைய திருமாலை; **தேடுவான் -** தேடிச் சென்றான்.

முன் பாடலில் 'மயிடமோ' என்றதாலும் இங்கு 'மருப்பிணையினான்' என்றதாலும் 'துந்துபி' எருமை வடிவினன் என்பது புலனாகும். 'மகரநீர் சிந்திட' என்றதால் கடலைக் கலக்கிக் கொண்டு தேடினான்' என்பது பெறப்படுகிறது. எருமையின் இயல்பிற்கேற்ப நீரைக் கலக்கினான் என அறியலாம். 3

3889. 'அங்கு வந்து அரி எதிர்ந்து,
"அமைதி ஏன்? " என்றலும்,
"பொங்கு வெஞ் செருவினில்
பொருதி" என்று உரைசெய,
"கங்கையின் கணவன், அக்
கறை மிடற்று இறைவனே
உங்கள் வெங் கத வலிக்கு
ஒருவன்" என்று உரை செய்தான்.

அங்கு - அவ்விடத்தில்; **அரி வந்து எதிர்ந்து -** திருமால் எதிரில் வந்து; **அமைதி என் என்றலும் -** 'நீ இங்கு வந்த காரணம் யாது' என்று வினவிய அளவில்; **பொங்கு வெஞ் செருவினில் -** சீற்றம் கொண்டு செய்கின்ற கொடிய போரில்; **பொருதி என்று உரை செய் -** 'என்னோடு போர் செய்வாயாக என்று துந்துபி கூற; **கங்கையின் கணவன் -** (அதற்குத் திருமால்) 'கங்கா தேவியின் கணவனான; **அக்கறை மிடற்று இறைவனை -** நஞ்சுண்டதால் கறுத்த கண்டத்தை உடைய அந்தச் சிவபெருமானே; **உங்கள் வெம்கதம் வலிக்கு -** உங்ககளப் போன்றவர்களின் கோபமிக்க வலிமைக்கு; **ஒருவன் -** போரிடக்கூடிய ஒருவன் ஆவான'; **என்று உரை செய்தான் -** என்று உரைத்தான்.

வாலியால் துந்துபி கொல்லப்படவேண்டும் என்பது ஊழ்வினையாதலால், திருமால் அவனொடு போர் செய்து கொல்லாது இங்ஙனம் கூறினார் எனக்

கொள்க. கங்கையைச் சிவபிரான் தன் தலையில் கொண்டமையால் 'கங்கையின் கணவன்' எனப்பட்டான். இறைவனே ஏகாரம் பிரிநிலை. 4

3890. 'கடிது சென்று, அவனும்,
அக் கடவுள்தன் கயிலையைக்
கொடிய கொம்பினின் மடுத்து
எழுதலும், குறுகி, "முன்
நொடுதி; நின் குறை
என்?" என்றலும், நுவன்றனன்அரோ,
"முடிவுஇல் வெஞ்செரு, எனக்கு அருள்
செய்வான் முயல்க!" எனா,

அவனும் கடிது சென்று - அந்த அரக்கனும் விரைந்து சென்று; **அக்கடவுள் தன் கயிலையைக் -** அந்தச் சிவபிரானின் கைலை மலையை; **கொடிய கொம்பினின் -** தன் கொடிய கொம்புகளால்; **மடுத்து எழுதலும் -** முட்டிப் பாய்ந்து எழுகையில்; **முன் குறுகி -** (சிவபிரான்) அவன் எதிரில் வந்து; **நின் குறை என் -** ''உனக்கு வேண்டுவது என்ன? **நொடிதி -** சொல்வாய்''; **என்றலும் -** என்று கேட்டதும்; **எனக்கு -** (துந்துபி) 'எனக்கு; **முடிவுஇல் வெஞ் செரு -** முடிவு இல்லாத கொடிய போரினை; **அருள் செய்வான் முயல்க -** அளிக்க முயல்வாயாக; **எனா நுவன்றனன் -** என்று சொன்னான்.

'என்னோடு இடைவிடாது போர் செய்ய வேண்டும்'. என்று துந்துபி தான் வந்த காரணத்தைச் சிவபிரானிடம் அறிவித்தான். 5

3891. ''மூலமே, வீரமே
மூடினாயோடு, போர்
ஏலுமே? தேவர்பால் ஏகு''
எனா, ஏவினான் -
''சால நாள் போர் செய்வாய்
ஆதியேல், சாரல்; போர்
வாலிபால் ஏகு'' எனா - வான்
உளோர் வான் உளான்.

மூலமே - (அது கேட்ட சிவபிரான்) பண்டு தொட்டே; **வீரமே மூடினாயோடு -** வீரச் செயலிலேயே மூழ்கிக் கிடக்கும் உன்னோடு; **போர் ஏலுமே -** போரிடுவது முடியுமா? (முடியாது); **தேவர் பால் ஏகு -** (ஆதலால்) நீ தேவர்களிடம் போர் செய்யப் போவாயாக; **எனா ஏவினான் -** என்ற சொல்லி அனுப்பினான்; **வான் உளோர் வான் உளான் -** (அவனும் சென்று தேவர்களைப் போருக்கு அழைக்க) அந்தத் தேவலோகத்தில் உள்ள தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரன்;

சால நாள்- (துந்துபியிடம்) 'நீ நீண்டகாலம்; **போர் செய்வாய் ஆதியேல்-** போர் செய்ய விரும்புவாயாயின்; **சாரல் -** இங்கு வராதே; **போர் வாலி பால் ஏகு -** போர் செய்வதில் வல்ல வாலியிடம் செல்வாய்; **எனா -** என்று. . . .

எனா என்பது அடுத்த பாடலில் 'விட' என்பதோடு முடியும். ஏலுமே - ஏகாரம் எதிர்மறை. சிவபிரான் துந்துபியைத் தேவர்களிடம் அனுப்பத் தேவர் தலைவனாம் இந்திரன் அவனை வாலியிடம் அனுப்பிவைத்தான். 6

3892. 'அன்னவன் விட, உவந்து அவனும்
வந்து, ''அரிகள்தம்
மன்னவன்! வருக! போர்
செய்க!'' எனா, மலையினைச்
சின்ன பின்னம் படுத்திடுதலும்,
சினவி, என்
முன்னவன், முன்னர் வந்து
அனையவன் முனைதலும்,

அன்னவன் விட - அத்தேவேந்திரன் அனுப்பிவிட; **அவனும் உவந்து வந்து -** அந்தத் துந்துபியும் மகிழ்ந்து கிட்கிந்தைக்கு வந்து; **அரிகள் தம் மன்னவன் -** குரங்குகளுககு அரசனே! **வருக போர் செய்க -** வந்து என்னோடு போர் செய்வாயாக; **எனா -** என்று சொல்லிக் கொண்டு; **மலையினை -** அம்மலையை; **சின்ன பின்னம் படுத்திடுதலும் -** பலவாறு நாசப்படுத்துகையில்; **என் முன்னவன் சினவி -** என் தமையனான வாலி சினங் கொண்டு; **முன்னர் வந்து -** எதிரில் வந்து; **அனையவன் முனைதலும் -** அந்த அசுரனோடு போர் செய்த அள

வில். . . .

'முனைதலும்' என்பது அடுத்த பாடலில் வரும் 'உணர்ந்திலர்' என்பதனோடு முடியும் அன்னவன் - அகரச்சுட்டு அடியாக வந்த சொல். தேவேந்திரன் சொற்படியே துந்துபி வாலியிடம் சென்று போருக்கு அழைக்க இருவரும் போர் புரியலாயினர் என்பதாம்.
7

3893. **'இருவரும் திரிவுறும் பொழுதின்
இன்னவர்கள் என்று
ஒருவரும் சிறிது
உணர்ந்திலர்கள் ; எவ்உலகினும்,
வெருவரும் தகைவுஇலர், விழுவர்,
நின்று எழுவரால் ;
மருவஅருந்தகையர்,
தானவர்கள் வானவர்கள்தாம்.**

இருவரும்- வாலி, துந்துபி ஆகிய இருவரும்; **திரிவுறும் பொழுதின் -** இடசாரி, வலசாரியாகச் சுழலும் போதில்; **இன்னவர்கள் என்று -** இவர்கள் இன்னார் என்று; **ஒருவரும் சிறிது உணர்ந்திலர்கள் -** எவரும்சிறிதும் அறிந்திலர்; **எவ் உலகினும் -** எந்த உலகிலும்; **வெருவரும் தகைவு இலர் -** (எவரைக் கண்டும்) அஞ்சும் தன்மையில்லாத இவர்கள்; **விழுவர் -** கீழே விழுவார்கள்; **நின்று எழுவர் -** (மீண்டும்) எழுந்து நிற்பார்கள்; **தானவர் -** அசுரர்களும்; **வானவர்கள் தாம் -** தேவர்களும்; **மருவ அருந்தகையர் -** அருகே நெருங்கவும் முடியாத தன்மையினர் ஆயினர்.

இன்னவர்கள் என்று சிறிதும் உணர்ந்திலர்கள் - இவன் தான் வாலி, என்றும் இவன் தான் துந்துபி என்றும் அறிய முடியாமையை உணர்த்திற்று. அவ்விருவரின் உருவத்தின் பெருமையாலும் போரிடும் வேகத்தாலும் இட, வலமாகச் சுழல்வதாலும் அடையாளம் தெரிந்திலது. உணர்ந்திலர்கள் - விகுதி மேல் விகுதி (அர், கள்). துந்துபியின் இனத்தவர் ஆதலின் 'தானவர்' முன்னர்க் கூறப்பட்டனர்.
8

3894. **'தீ எழுந்தது, விசும்புற;
நெடுந் திசை எலாம்
போய் எழுந்தது, முழக்கு;
உடன் எழுந்தது, புகை;
தோய நன் புணரியும்,
தொடர் தடங் கிரிகளும்,**

சாய் அழிந்தன; -
அடித்தலம் எடுத்திடுதலால்.

அடித்தலம் எடுத்திடுதலால் - *(அவர்கள்) கால்களைத் தூக்கி வைத்ததால்* **; தீ விசும்புற எழுந்தது -** *நெருப்பு வானத்தை அடையுமாறு மேலெழுந்தது;* **முழக்கு -** *(அவர்கள் செய்த) ஆரவாரம்;* **நெடுந்திசை எலாம் போய் -** *நீண்ட திசைகளெங்கும் சென்று;* **எழுந்தது -** *ஒலித்தது;* **புகை -** *(அந்நெருப்பின்) புகையும்;* **உடன் எழுந்தது -** *கூடவே பரவிற்று;* **தோய நல் புணரியும் -** *நீரினை உடைய நல்ல கடலும்;* **தொடர் தடங்கிரிகளும்** *- பெரிய மலைத் தொடர்களும்;* **சாய் அழிந்தன -** *அழகு கெட்டன.*

தீ - அடிகள் படுவதால் ஏற்படும் உராய்வில் நிலத்தினின்று எழுந்தது. கடலும் மலையும் தன் நிலை கெட்டன என்பதால் போரின் கடுமை புலனாகும். தோயம் - நீர். 'எழுந்தது' என்ற சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்ததால் இப்பாடல் சொற்பொருள்பின் வருநிலையணிஅமைந்தது. 9

3895. 'அற்றது ஆகிய செருப்
புரிவுறும் அளவினில்,
கொற்ற வாலியும், அவன்,
குலவு தோள் வலியொடும்
பற்றி, ஆசையின் நெடும் பணை
மருப்பு இணை பறித்து,
எற்றினான்; அவனும், வான்
இடியின் நின்று உரறினான்.

அற்றது ஆகிய- *அத்தன்மைத் தான;* **செருப் புரிவுறும் அளவினில்-** *போரினைச் செய்கின்ற பொழுதில்;* **கொற்ற வாலியும் -** *வெற்றியை உடைய வாலியும்;* **குலவு தோள் வலியொடும்** *- திரண்ட தன் தோள்களின் வலிமையோடு;* **அவன் -** *அவ்வரக்கனது;* **ஆசையின் நெடும் பணை மருப்பு இணை** *- திசைகளை அளாவி நீண்ட பருத்த இரண்டு கொம்புகளையும்;* **பற்றி-** *பிடித்து;* **பறித்து -** *பிடுங்கி எடுத்து;* **எற்றினான் -** *(அவற்றைக் கொண்டேஅவனை) அடித்தான்;* **அவனும் -** *அவ்வரக்கனும்;* **வான் இடியின் -** *வானில்உண்டாகும் இடியைப் போல;* **நின்று உரறினான் -** *முழங்கி நின்றான்.*

இருவரும் வெற்றி தோல்வியின்றிப் பொருது வருகையில் வாலி வலிமை மிக்கவனாய், அவ்வரக்கனது கொம்புகளைப் பிடுங்கி அடிக்க, அவன் வலி தாளாது முழக்கமிட்டான். கொம்புகளை வேரொடு பறித்ததால் ஏற்பட்ட துன்பமும் அடிபட்டதால் நேர்ந்த துன்பமும் சேர அரக்கன் கலங்கிக் கதறினான்.
10

3896. 'தலையின்மேல் அடி பட, கடிது
சாய் நெடிய தாள்
உலைய, வாய் முழை திறந்து
உதிரஆறு ஒழுக, மா

மலையின் மேல் உரும்
இடித்தென்ன, வான் மண்ணொடும்
குலைய, மா திசைகளும்
செவிடுற, - குத்தினான்.*

தலையின் மேல் அடிபட *- தலை மீது அடிபடும் படியும்;* ***கடிது சாய் நெடிய தாள்*** *- விரைவில் விழுந்து நீண்ட கால்கள்;* ***உலைய*** *- ஒடியும் படியும்;* ***முழை வாய் திறந்து*** *- மலைக்குகை போன்ற வாய் திறந்து;* ***உதிர ஆறு ஒழுக*** *- குருதி ஆறு பெருகவும்;* ***மா மலையின் மேல்*** *- பெரிய மலையின் மீது;* ***உரும் இடித்தென்ன*** *- இடி இடித்தாற் போன்று;* ***வான் மண்ணொடும் குலைய*** *- விண்ணுலகமும நிலவுலகமும் நடுங்கவும்;* ***மாதிசைகளும் செவிடுற*** *- பெரிய திசைகள் எல்லாம் செவிடுபடவும்;* ***குத்தினான்*** *- குத்தினான்.*

விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் நடுங்க, திசைகள் செவிடுபட, அசுரன் கால் ஒடிந்து விழ, வாய்வழியே குருதி பெருக்கெடுத்தோட, மலைமீது இடி விழுந்தாற்போல அவ்வரக்கன் தலைமேல் வாலி குத்தினான் என்பது பொருளாகும். வாலி கொடுத்த குத்தின் வலிமை இதனால் புலப்படும். *11*

3897. ***'கவரி இங்கு இது என,***
கரதலம்கொடு திரித்து
இவர்தலும், குருதி பட்டு
இசைதொறும் திசைதொறும்,
துவர் அணிந்தன என, பொசி
துதைந்தன - துணைப்
பவர் நெடும் பணை மதம்
பயிலும் வன் கரிகளே.

இங்கு இது கவரி என *- இவ்விடத்தில் வாலி கையில் கொண்டி ருக்கின்ற இது சாமரம் ஆகும் என்று கண்டோர் கூறும்படி;* ***கரதலம் கொடு*** *- (வாலி துந்துபியை) கையினால் (எடுத்து);* ***திரித்து இவர்தலும்*** *- சுழற்றிக் கொண்டு உலாவியபொழுது;* ***குருதி பட்டு இசைதொறும்*** *- (அத்துந்துபியின்) இரத்தம் துளித்துப் படும்போதெல்லாம்;* ***திசை தொறும்*** *- ஒவ்வொரு திசையிலும் உள்ள;* ***துணை பவர் நெடும்பணை*** *- ஒன்றுக் கொன்று துணையாய் உள்ள நெருங்கிய நீண்ட தந்தங்களை உடைய;* ***மதம் பயிலும்*** *- மதம் பொழிகின்ற;* ***வன் கரிகளே*** *- வலிய யானைகள்;* ***துவர் அணிந்தன என*** *- சிவப்பு நிறம் பூசப்பட்டன போல;* ***பொசி துதைந்தன*** *- உதிரக் கசிவு அடர்ந்து படியப் பெற்றன.*

வாலி துந்துபியைத் தூக்கிக் கையால் சுழற்ற, அவ்வரக்கனது வாயிலிருந்து சிந்திய இரத்தம் திசை யானைகள்மீது தெறித்து விழ, அவை செந்நிறம் பூசப்பட்டன போல விளங்கின என்பதால் எல்லாத் திசைகளிலும் அரக்கன் குருதிபட்டது என்பது புலனாகிறது. 'கவரி இங்கு இது என' என்பதற்கு இஃது ஓர் எருமை என்றெண்ணி' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கவரி - சாமரையும், எருமையும் என இருபொருள்பட அமைந்த சொல்லாகும். *12*

3898. **'புயல் கடந்து, இரவிதன் புகல்**
கடந்து, அயல் உளோர்
இயலும் மண்டிலம் இகந்து,
எனையவும் தவிர, மேல்
வயிர வன் கரதலத்து அவன்
வலித்து எறிய, அன்று
உயிரும் விண் படர, இவ்
உடலும் இப் பரிசுஅரோ!

அவன் - அந்த வாலி; **புயல் கடந்து -** மேக மண்டலத்தைத் தாண்டி; **இரவிதன் புகல் கடந்து -** சூரியன் இருக்கும் இடத்தையும் தாண்டி; **அயல் உளோர் இயலும் மண்டிலம் -** மற்றைய தேவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மண்டலங்களை; **இகந்து -** கடந்து; **எனையவும்**

தவிர - மற்றும் எல்லா மேலிடங்களையும் கடக்கும்படி; **வயிர வன் கரதலத்து -** உறுதியான வலிய கையினால்; **மேல் வலிந்து எறிய -** (அவ்வரக்கனை) மேலே வலிமையோடு வீச; **அன்று -** அப்பொழுது; **உயிரும் விண் படர -** அவன் உயிர் மேலுலகத்திற்குச் செல்ல; **இவ்வுடலும் -** இந்த உடலும்; **இப்பரிசு -** இவ்விதமாயிற்று. (கீழே விழுந்து இங்கே கிடந்தது).

"வாலி துந்துபி உடலை மேலே வீசி எறிய, அவன் உயிர் பிரிய, உடல் கீழே விழுந்தது என்றான். வான மண்டலங்கள் பலவற்றைக் கடந்து வீசப்பட்ட உடல் சென்றதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. 13

3899. **'முட்டி, வான் முகடு சென்று**
அளவி, இம் முடை உடற்
கட்டி, மால் வரையை
வந்து உறுதலும், கருணையான்
இட்ட சாபமும், எனக்கு
உதவும்' என்று இயல்பினின்,
பட்டவா முழுவதும்,
பரிவினால் உரைசெய்தான்.

இம்முடை உடற்கட்டி- இந்த முடை நாற்றமுடைய இவ்வுடற் பிண்டம்; **வான் முகடு முட்டிச் சென்று -** ஆகாயத்தின் உச்சியைத் தாக்கிச் சென்று; **அளவி -** அங்குப் படிந்து; **மால் வரையை -** பெரிய இந்த மலையை; **வந்து உறுதலும் -** வந்து அடைந்ததால்; **கருணையான் -** கருணை மிக்கவரான மதங்க முனிவர்; **இட்ட சாபமும் -** (வெகுண்டு வாலிக்குக்) கொடுத்த சாபமும்; **எனக்கு உதவும் என்று -** எனக்கு இப்பொழுது உதவியாக இருக்கின்றது' என்று; **இயல்பினின் -** இவ்விதமாக; **பட்டவா முழுவதும் -** நடந்த வரலாறு முழுமையும்; **பரிவினால் உரை செய்தான் -** அன்பொடு சொன்னான் (சுக்கிரீவன்).

மால்வரை - சுக்கிரீவன் தங்கியிருக்கும் ருசியமுகமலை. வாலி எறிந்த துந்துபி உடல் ருசியமுகமலையில் மதங்க முனிவர் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த ஆசிரமத்தில் விழுந்து அதன் தூய்மையைக் கெடச் செய்ததால் முனிவர் வாலிமேல் சினங்கொண்டு சாபமிட்டார். வாலி இம்மலைப்பகுதிக்கு வரின் தலை வெடித்து இறக்கக்கடவன் என்பதும், அவனைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் வரின் கல்வடிவமாகக் கடவர் என்பதும் அவரிட்ட சாபமாகும். மதங்க முனிவர் வாலிக்கு இட்ட சாப வரலாறு, முன் இராமனுக்கு அனுமன் உரைத்த (3851) பாடலாலும் அறியக் கிடக்கும். இங்ஙனம் அவ்வெலும்பின் வரலாற்றையும், தான் அம்மலையில் வாழும் காரணத்தையும் சுக்கிரீவன் இராமனுக்கு உரைத்தான். 14

இலக்குவன் தந்துபின் உடலை உந்துதல்

3900. கேட்டனன், அமலனும்,
கிளந்தவாறு எலாம்,
வாள் தொழில் இளவலை,
'இதனை, மைந்த! நீ
ஓட்டு' என, அவன்
கழல் விரலின் உந்தினான்;
மீட்டு, அது விரிஞ்சன்
நாடு உற்று மீண்டதே!

அமலனும் - இராமனும்; **கிளந்தவாறு எலாம் கேட்டனன் -** (சுக்கிரீவன்) சொன்ன வரலாறு முழுமையும் கேட்டு; **வாள் தொழில் இளவலை -** வாளேந்திப் போர் செய்யும் தொழிலுடைய தம்பியாய் இலக்குவனை (நோக்கி); **மைந்த -** 'வீரனே! **இதனை நீ ஓட்டு என -** இந்த உடலை நீ அப்பால் தள்ளு' என்று கூற; **அவன் -** அந்த இலக்குவன்; **கழல் விரலின் உந்தினான் -** தன் கால் விரல்களால் தள்ளி எறிந்தான்; **அது -** அவ்வெலும்புக்கூடு; **மீட்டு விரிஞ்சன் நாடு** - மறுபடியும் பிரமலோகத்தை; **உற்று மீண்டதே -** அடைந்து திரும்பி வந்து வீழ்ந்தது.

மராமரத்தை எய்து தன் வலிமையைக் காட்டிய இராமன், தன் இளவலின் ஆற்றலைச் சுக்கிரீவனுக்குக் காட்டத் துந்துபியின் உடலைத் தூக்கி எறியுமாறு கூறினன். முன்பு வாலி தூக்கி எறிந்த போது ஒரு முறை, பிரமலோகம் வரை சென்று வந்ததால் இங்கு 'மீட்டு' என்றார். வாலி கையால் சுழற்றி எறிந்த உடல் எச்சத்தை இலக்குவன் கால் விரலால் எற்றி வலிமைப் பெருமிதத்தைப் புலப்படுத்தினான் என்பதை உணர்க. இச்செய்கையால், இலக்குவனும் இராமன் போலவே வலியவன் என்பதை உணர்த்தியவாறு.

மைந்த - அன்பினால் வந்த மரபு வழுவமைதி எனலுமாம். 15

கலன் காண் படலம்

சுக்கிரீவன் சீதையின் அணிகலன்களைக் காட்ட இராமன் அவற்றைக் கண்டு வருந்துவதை இப்படலம் கூறுகிறது.

இராமன் சோலையில் இருக்கச் சுக்கிரீவன் சீதை நிலத்திலிட்ட அணிகல முடிப்பை இராமனிடம் காட்டினான். அணிகலன்களைக் கண்ட இராமன் மகிழ்ச்சியும் துயரமும் மாறிமாறி எழ ஒருநிலைப்படாது தளர்ந்தான். சுக்கிரீவன் ஆறுதல் மொழிபல கூறித் தேற்றினான். தன்னை நம்பியவளின் துயர்போக்க இயலாமையைக் கூறி இராமன் வருந்தினான். பழி நீங்க இறந்துபடுவதே செய்யத்தக்கது என்றான். எனினும், சுக்கிரீவன் குறையைத் தீர்த்த பின்னரே வேறு செய்வது என உரைத்தான். அந்நிலையில் அனுமன் இராமனை நோக்கி வாலியைக் கொன்று, சுக்கிரீவனை அரசனாக்கிப் படை பெருக்கி, எல்லா இடங்களிலும் ஒரே சமயத்தில் சீதையைத் தேடச் செய்வதே ஏற்றதெனக் கூற, அனைவரும் அக்கருத்தை ஏற்று வாலி இருக்கும் இடத்திற்குச் சென்றனர்.

இராமனிடம், சுக்கிரீவன் சில செய்திகளைத் தெரிவித்தல்

கலிவிருத்தம்

***3901.* ஆயிடை, அரிக்குலம் அசனி அஞ்சிட**
வாய் திறந்து ஆர்த்தது வள்ளல், ஓங்கிய
தூய நல் சோலையில் இருந்த சூழல்வாய்,
'நாயக! உணர்த்துவது உண்டு நான்' எனா.

ஆயிடை *- அப்பொழுது;* **அரிக்குலம் -** *குரங்குக் கூட்டம்;* **அசனி அஞ்சிட -** *இடியும் அச்சம் அடையுமாறு;* **வாய் திறந்து ஆர்த்தது -** *வாய்விட்டு ஆரவாரித்தது;* **வள்ளல் -** *இராமன்;* **ஓங்கிய தூய நல் சோலையில் -** *உயர்ந்த தூய்மையான அழகிய சோலையில்;* **இருந்த சூழல்வாய் -** *வந்து தங்கியிருந்த சமயத்தில்;* **நாயக -** *(சுக்கிரீவன் இராமனை நோக்கித்) 'தலைவனே!'* **நான் உணர்த்துவது -** *நான் சொல்லவேண்டுவது;* **உண்டு எனா -** *(ஒன்று) உளது என்று -*

'எனா' என்னும் வினையெச்சம் இப்படலத்தின் நான்காம் பாடலில் வரும். 'காட்டினன்' என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும்.

மராமரங்களைத் துளைத்தும், துந்துபியை உந்தியும் தம் வலிமையைக் காட்டிச்சுக்கிரீவனுக்கு நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் அளித்தமையால் மகிழ்ச்சி மிகுதியால்அரிக்குலம் வாய்திறந்து ஆர்த்தது. *1*

***3902.* 'இவ் வழி, யாம் இயைந்து**
இருந்தது ஓர் இடை,
வெவ் வழி இராவணன்
கொணர, மேலைநாள்,
செவ் வழி நோக்கி,

நின் தேவியே கொலாம்,
கவ்வையின் அரற்றினள், கழிந்த
சேண் உளாள்?

மேலை நாள் - *முன்னொரு நாளில்;* ***இவ்வழி யாம் -*** *இந்த இடத்தில் நாங்கள்;* ***இயைந்து இருந்தது ஓர்இடை -*** *கூடியிருந்த ஒரு சமயத்தில்;* ***வெவ்வழி இராவணன் -*** *கொடிய வழியில் செல்பவனாகிய இராவணன்;* ***கொணர -*** *எடுத்து வரும் போது;* ***நின் தேவியே கொலாம் -*** *(அவன் கையகப்பட்டுச் செல்கின்றவள்) நின் தேவியான சீதை தானோ?* ***கழிந்த சேண் உளாள் -*** *நெடுந்தூரத்தில் வானத்தில் உள்ளவனாய்;* ***செவ்வழி நோக்கி -*** *(இக்காடு, மலைகளில் உள்ள) நேரான வழியைப் பார்த்து;* ***கவ்வையின் அரற்றினன் -*** *துன்பத்தால் கதறி அழுதாள்.*

நெடுந்தூரத்தில் வானத்தில் செல்பவளாக இருந்ததால் திருமேனி அடையாளம் கண்டு உறுதியாகக் கூற முடியாமையின் 'நின் தேவியை கொலாம்' என்றான். கண்ணுக்குத் தெளிவாகப் புலப்படவில்லையெனினும் அழுகை ஒலியால் பெண் என அறி முடிந்தது. இப்போது அந்தப் பெண் சீதையாக இருக்கலாமோ என்று ஊகிக்கிறேன்'என்றான். *2*

3903. " உழையரின் உணர்த்துவது உளது"
என்று உன்னியோ?
குழை பொரு கண்ணினாள்
குறித்தது ஓர்ந்திலம்;
மழை பொரு கண்
இணை வாரியோடு தன்
இழை பொதிந்து இட்டனள்;
யாங்கள் ஏற்றனம்.

உழையரின் - *தூதர்களைப் போல;* ***உணர்த்துவது -*** *(தன்னிலையை நினக்குத்) தெரிவிக்கக் கூடியது;* ***உளது என்று -*** *உண்டு என்று;* ***உன்னியோ-*** *நினைந்தோ?* ***குழை பொரு கண்ணினாள் -*** *காதணியோடு போரிடும் நீண்ட கண்ணினை உடையவளான அவள்;* ***குறித்தது ஓர்ந்திலம் -*** *கருதியதனை அறிந்தோம் இல்லை;* ***தன் இழை பொதிந்து -*** *தன் ஆபரணங்களை முடிந்து;* ***மழை பொரு கண் இணை -*** *மழை போன்ற இரு கண்களினின்று;* ***வாரியொடு -*** *பெருகிய கண்ணீரோடு;* ***இட்டனள் -*** *கீழே போட்டனள்;* ***யாங்கள் ஏற்றனம் -***

(அம்முடிப்பை அது தரையில் விழுவதற்கு முன்) நாங்கள் கைகளில் ஏந்திக் கொண்டோம்.

காட்டிற்கு வருகையில் இராமன் கூறியாங்குத் தன் அணிகலன்களில் பெரும்பாலானவற்றை அந்தணர்களுக்குச் சீதை தானம் செய்து விட்டாள். பிறகு அத்திரி முனிவரின் ஆசிரமத்தில் அவர் மனைவியான அனசூயையால் அளிக்கப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்து கொண்டிருந்தனள் என்பது இங்கு அறியத்தக்கது.

உழையரின் - தூதர்கள் போல; அணிகலன்கள் தன்னிலையினைத் தூதர்கள் போல நினக்குத் தெரிவிப்பது உண்டு என்று நினைந்தோ என்ற பொருளை முதலடி உணர்த்தும். கருநிறத்தாலும் நீர்பொழிதலாலும் மழை கண்ணிற்கு உவமை ஆயிற்று. கண்ணீரின் மிகுதி தோன்ற 'வாரி' என்றான். குழை பொரு கண் - கண்கள் காதளவு நீண்டிருத்தல் உத்தம இலக்கணம் உணர்த்தியதாகும். சீதை தன் அணிகலன்களை நிலத்திலிட்ட செய்தி 'கடுந்தெறல் இராமன் உடன் புணர் சீதையை, வலித்தகை அரக்கன் வவ்விய ஞான்றை, நிலம் சேர் மதரணி' (378) என்று புறநானூற்றிலும கூறப்பட்டுள்ளது. 3

சீதையின் அணிகலன்களைக் கண்ட இராமன் நிலை

3904. 'வைத்தனம் இவ் வழி; -
வள்ளல்! - நின் வயின்
உய்த்தனம் தந்த போது
உணர்தியால் எனா
கைத்தலத்து அன்னவை
கொணர்ந்து காட்டினான்; -
நெய்த்தலைப் பால்
கலந்தனைய நேயத்தான்.

நெய்த்தலை - *தேனில்;* **பால் கலந்தனைய -** *பால் கலந்தாற் போன்ற;* **நேயத்தான் -** *இனிய நட்பினை உடைய சுக்கிரீவன்;* **வள்ளல் -** *(இராமனை நோக்கி) 'வள்ளலே!* **இவ்வழி வைத்தனம் -** *அந்த அணிகல முடிப்பை இங்கே பாதுகாப்பாக வைத்துள்ளோம்;* **நின்வயின் -** *நின்னிடத்து;* **உய்த்தனம் தந்த போது -** *கொண்டு வந்து தரும் போது;* **உணர்தி -** *உண்மையை அறிவாய்';* **எனா -** *என்று கூறி;* **கைத்தலத்து -** *கையில்;* **அன்னவை கொணர்ந்து -** *அந்த அணிகலன்கள்களைக் கொண்டு வந்து;* **காட்டினான்--** *;*

நெய் - தேன்; நெய்த்தலைப் பால் கலந்தனைய நேயம் என்றது வெவ்வேறு சுவையுடைய தேனும் பாலும் கலக்கையில் புதிய இனிய சுவை பயப்பது போல் வேறுவேறு இயல்பினரான இராம சுக்கிரீவர் நட்பால் புதிய உறவு ஏற்பட்டு இனிமை பயக்கும் என்றவாறு. நெய்த்தலை - தலை ஏழனுருபு; கலந்ததனைய என்பது கலந்தனைய எனவிகாரமாயிற்று. 4

3905. தெரிவுற நோக்கினன்,தெரிவை
மெய் அணி; எரிகனல் எய்திய
மெழுகின் யாக்கைபோல்
உருகினன் என்கிலம்; உயிருக்கு
ஊற்றம் ஆய்ப்
பருகினன் என்கிலம்; பகர்வது
என்கொல் யாம்?

தெரிவை மெய் அணி - சீதையின் மேனியில் முன்னர் அணிந்திருந்த அணிகலன்களை; **தெரிவுற நோக்கினன்** - (இராமன்) நன்றாகப் பார்த்தான்; **எரிகனல் எய்திய** - (பார்த்த அளவில்) எரிகின்ற நெருப்பில் சேர்ந்த; **மெழுகின்** - மெழுகினாலான; **யாக்கை போல்** - உடம்பு போல; **உருகினன் என்கிலம்** - உருகினான் என்று சொல்ல வல்லோம் அல்லேம்; **உயிர்க்கு** - (அவ்வணிகலன்களாகிய அமுதைத்) தன் உயிர்க்கு; **ஊற்றம் ஆய்** - வலிமை தருவதாகக் கருதி; **பருகினன் என்கிலம்** - பருகினான் என்றும் சொல்ல வல்லோம் அல்லேம்; **யாம் பகர்வது என் கொல்** - நாங்கள் (இராமன் அடைந்த நிலையைப் பற்றிச்) சொல்லக் கூடியது யாது உளது?

இராமன் அணிகலன்களைக் கண்ட மாத்திரத்தே சீதையின் அணிகலன்கள் என அறிந்துகொண்டதால் நெருப்பிலிட்ட மெழுகு போல உடல் உருகி, அவற்றைத் தனது உயிர்க்கு ஆதாரமாகவும் கொண்டனன். இருவகையினுள் ஒன்றைத் துணிந்து கூறமுடியாமையால் கம்பர் 'என்கிலம்' என இரண்டிடத்தும் பயன்படுத்தினார். இராமன் அடைந்த உணர்வு நிலை எம்மனோரால் சொல்லக்கூடியதாயில்லை என்பது கருத்து. 'பருகினன்' என்றதால் அணிகலன்களாகிய அமுது என உரை விரிக்கப்பட்டது. ஆபரணங்களைக் கண்ட இராமன் நிலையை அனுமன் சீதையிடம் "கொற்றவற்கு, ஆண்டுக் காட்டிக் கொடுத்த போடு, அடுத்த தன்மை, பெற்றியின் உணர்தற்பாற்றோ? உயிர்நிலை பிறிதும் உண்டோ?" (5262) எனக் கூறியுள்ளமையும் காண்க. ஆய் - ஆக; எச்சத்திரிபு. பருகினன் - பருக முடியாததைப் பருகினன் என்றது இலக்கணை. தெரிவை - 'பெண்' என்னும் பொது நிலையில் சீதையைக் குறித்தது. இவ்வாறு இன்றித் 'தெரிவைப்பருவம் உடைய சீதை' எனக் கொள்வாரும்உளர். 5

3906. நல்குவதுஎன் இனி? நங்கை கொங்கையைப்
புல்கிய பூணும், அக் கொங்கை போன்றன;
அல்குலின் அணிகளும், அல்குல் ஆயின;
பல் கலன் பிறவும், அப் படிவம் ஆனவே.

நங்கை- பிராட்டியின்; **கொங்கையைப் புல்கிய பூணும்** - தனங்களைத் தழுவியவாறு அணியப்பெற்றிருந்த ஆரம் முதலிய அணிகலன்களும்; **அக்கொங்கை போன்றன** - (இராமபிரானுக்கு) அப்பிராட்டியின் தனங்கள் போலத் தோன்றின; **அல்குலின் அணிகளும்** - அல்குலின்மீது அணியப் பெற்ற மேகலை முதலிய அணிகலன்களும்; **அல்குல் ஆயின** - அல்குல் போன்றன ஆயின; **பல்கலன் பிறவும்** - மற்ற அவயவங்களில் அணிப்பெற்ற பிற அணிகலன்களும்; **அப் படிவம்**

ஆனவே - அந்தந்த அவயவங்களாகவே தோன்றின; **இனி நல்குவது என்** - மேலும் அந்த அணிகலன்கள் இராமனுக்குச் செய்யக்கூடியது யாது?

ஆரம், மேகலை முதலிய அணிகலன்களைப் பார்த்த போது அவறறை அணிந்த சீதையின் அவயவங்கை நேரிற் கண்டாற் போன்ற ஆறுதலை இராமன் அடைந்தான் என்பது கருத்தாகும். 'என்' என்னும் வினா இங்கே இன்மை குறித்தது. இப்பாடலில் அணிகலன்கள் அவயவங்களாகவே தோன்றினமையால் மயக்கவணி. 6

3907 . விட்டபேர் உணர்வினை
விளித்த என்கெனோ?
அட்டன உயிரை அவ்

அணிகள் என்கெனோ?
கொட்டின சாந்து எனக்
குளிர்ந்த என்கெனோ?
சுடடன என்கெனோ?
யாது சொல்லுகேன்?

அவ் அணிகள்- அந்த அணிகலன்கள்; **விட்ட பேர் உணர்வினை-** (இராமனை) விட்டு நீங்கியிருந்த சிறந்த அறிவினை; **விளித்த என்கெனோ?-** திரும்பி அழைத்தன என்று சொல்வேனோ? **உயிரை அட்டன என்கெனோ-** (அவனது) உயிரைக் கொன்றன என்று சொல்வேனோ? **கொட்டின சாந்து என -** (அவன் மீது) மிகுதியாகக் கொட்டப் பெற்ற சந்தனம் போல; **குளிர்ந்த என்கெனோ -** குளிச்சி செய்தன என்று சொல்வேனோ? **சுட்டன என்கெனோ -** பிரிவுத் துயரை அதிகமாக்கிச் சுட்டன என்பேனோ? **யாது சொல்லுகேன் -** என்னவென்று சொல்லுவேன்?

அணிகலன்களைக் கண்டதும் இராமன் அடைந்த மாறுபட்ட உணர்ச்சிகளை இப்பாடலில் காணலாம். சீதையின் பிரிவால் இராமனின் பேரறிவு அவனை விட்டு நீங்கியிருந்தது. அவளது அணிகலன்களைக் கண்ட மாத்திரத்தில் அப்பேரறிவு மீண்டு வரலாயிற்று. எனினும் அவ்வணிகலன்கள் அவளை நினைவுபடுத்தித் துன்புறுத்தியதால் அவனை வருத்தி உயிரைக் கொன்றனவாயின. மீண்டும் அவை அப்பிரிவுத் துயரைத் தணித்தனவாகவும் விளங்கின. துயரை அதிகப் படுத்திச் சுடுவனவாயும் விளங்கின. இங்ஙனம் இன்னபடி என்று ஒன்றைத் துணிந்து கூறமுடியாத காரணத்தால் 'யாது சொல்லுகேன்' என்றார். பிரிந்த காலத்தில் பிரிந்த பொருளொடு தொடர்புடையனவற்றைக் காண்கையில் ஒரு கால் தளர்தலும், ஒரு கால் தளர்வு அகன்றிருத்தலும் இயல்பாகும்.

சீதையின் அணிகலன்களைக் கண்ட இராமன் அடைந்த மெய்ப்பாடுகளைக் கணையாழி பெற்ற சீதை அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கான மெய்ப்பாடுகளோடு ஒப்பிட்டுக் காணலாம். 'மறந்தவர் அறிந்து உணர்வு வந்தனர் கொல் என்கோ. . . . திறம் தெரிவது என்னை கொல், இந்நல் நுதலி செய்கை?" (5291) என்ற அடிகளைக் காண்க. அட்டன, குளிர்ந்த, சுட்டன - பலவின்பால் வினைமுற்று; இப்பாடலில் வந்துள்ள என்கெனோ தன்மை ஒருமை வினைமுற்று நான்கிலும், சொல்கேன் என்ற தன்மை ஒருமை வினைமுற்றிலும் ககர ஒற்று எதிர்கால இடைநிலை. 7

3908 . மோந்திட, நறுமலர் ஆன; மொய்ம்பினில்
ஏந்திட, உத்தரியத்தை ஏய்ந்தன;
சாந்தமும் ஆய், ஒளி தழுவ, போர்த்தலால்,
பூந் துகில் ஆய, அப் பூவை பூண்களே.

அப்பூவை பூண்கள் - நாகணவாய்ப் பறவை போன்று இனிமையாகப் பேசும் அந்தச் சீதை அணிந்த அணிகலன்கள்; **மோந்திட -** (இராமன்) முகர்ந்து பார்த்தபோது; **நறுமலர் ஆன -** நறுமணம் வீசும மலர்கள் போலாயின; **மொய்ம்பினில் ஏந்திட -** அவற்றைத் தோள்களில் தாங்கிக் கொண்ட போது; **உத்தரியத்தை ஏய்ந்தன -** மேலாடையை ஒத்தன; **ஒளி தழுவ -** அவற்றின் ஒளி (இராமன் மீது) படிவதால்; **சாந்தமும் ஆய் -** சந்தனம்

போலவும் ஆகி; **போர்த்தலால் -** (ஒளியால் உடம்பை) போர்த்தியமையால்; **பூந்துகில் ஆய -** அழகிய போர்வையும் ஆயின.

பிராட்டியின் இயற்கை நறுமணம் மிக்க மேனியில் விளங்கிய அணிகலன்களாதலின், இராமபிரான் அவற்றை முகர்ந்து பார்க்கையில் மணமிகு மலர்களால் இன்பம் செய்தன என்பார், 'மோந்திட நறுமலரான' என்றும், அவற்றை மேலாடை போல இராமன் தோளிலிட்டு மகிழ்ந்தனன் என்பார், 'ஏந்திட உத்தரியத்தை ஏய்ந்தன' என்றும், அவற்றைத் தன் உடலில் எங்கும் படுமாறு தழுவிய தால் சந்தனம் பூசியது போல் விளங்கியது என்பார், 'சாந்தமும் ஆய்' என்றும், அவற்றின் ஒளி மேனி முழுவதும் பரவி போர்வை போர்த்தது போல விளங்கியது என்பார், 'போர்த்தலால் பூந்துகில் ஆய' என்றும் கூறினார். அந்த அணிகலன்கள் பல வகையாய் விளங்கி இராமனுக்கு ஆறுதலின்பம் விளைவித்தமையைக் காணலாம். பூவை - உவமை ஆகுபெயர்; பூந்துகில் - அழகிய சித்திர வேலைப்பாடு அமைந்த துகில் என்றும் கொள்ளலாம். துகில் - ஆடை; இங்கே மேற்போர்வை. 8

3909. ஈர்த்தன, செங்கண்
நீர் வெள்ளம், யாவையும்;
போர்த்தன, மயிர்ப் புறம்
புளகம்; பொங்கு தோள்,
வேர்த்தன என்கெனோ?
வெதும்பினான் என்கோ?
தீர்த்தனை, அவ் வழி,
யாது செப்புகேன்?

செங்கண் நீர் வெள்ளம் - (இராமனின்) சிவந்த இரண்டு கண்களினின்றும் பெருகிய கண்ணீர் வெள்ளம்; **யாவையும் ஈர்த்தன -** அங்குள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் இழுத்துச் சென்றன; **மயிர்ப் புளகம் -** மயிர்ச் சிலிர்ப்புகள்; **புறம் போர்த்தன -** மேனி முழுமையும் மூடின; **பொங்கு தோள் -** பூரிக்கின்ற அவன் தோள்கள்; **வேர்த்தன என்கெனோ -** வியர்த்தன என்று சொல்வேனோ? **வெதும்பினான்**

என்கோ - பிரிவுத் துயரால் வெப்பமுற்று வாடினான் என்று சொல்வேனோ? **அவ்வழி -** அப்பொழுது; **தீர்த்தனை யாது செப்புகேன் -** தூயவனான இராமன் நிலை பற்றி என்ன சொல்வேன்?

மயிர்ப்புளகம் புறம் போர்த்தலும், தோள் பொங்குதலும் மகிழ்ச்சியாலும், வியர்த்தலும் வெதும்பலும் துன்பத்தாலும், கண்ணீர் வெள்ளம் பெருகுதல் இரண்டினாலும் விளையக்கூடிய மெய்ப்பாடுகளாம். அவையனைத்தையும் இராமன் ஒருங்கே பெற்றதால் அவன் மகிழ்ந்தானா? அல்லது துன்புற்றானா என ஒன்றைத் துணிந்து கூற இயலாமல் போனதால் 'யாது செப்புகேன்' என்றார். தீர்த்தன் - தூயவன். இராமனைத் 'தீர்த்தன்' என்று அனுமனும் குறித்தல் (5415) காண்க. இப்பாடலில் முதலடி உயர்வு நவிற்சி அணி பொருந்தியது. இறுதி இரண்டு அடிகளில் ஐய அணிஅமைந்துள்ளது. 9

சுக்கிரீவன் தேற்றுதல்

3910. **விடம் பரந்தனையது ஓர்**
வெம்மை மீக்கொள,
நெடும் பொழுது, உணர்வினோடு
உயிர்ப்பு நீங்கிய
தடம் பெருங் கண்ணனைத்
தாங்கினான், தனது
உடம்பினில் செறி மயிர்
சுறுக்கென்று ஏறவே.

விடம் பரந்து அனையது ஓர் வெம்மை - *(உடம்பில்) நஞ்சு பரவினால் போன்றதொரு வெப்பம்;* **மீக்கொள -** *மிகுதலால்;* **நெடும் பொழுது -** *நீண்ட நேரம்;* **உணர்வினோடு உயிர்ப்பு -** *அறிவும் மூச்சும்;* **நீங்கிய -** *நீங்கிக் (கீழே விழுபவனான);* **தடம் பெருங் கண்ணனை -** *மிகப்பெரிய கண்களை உடைய இராமனை;* **தனது உடம்பினில் -** *தனது உடம்பில்;* **செறிமயிர் சுறுக்கென்று ஏறவே -** *பொருந்திய முடி சுருக்கென்று அவன் உடம்பில் தைக்கும்படி;* **தாங்கினான் -** *(சுக்கிரீவன்) தாங்கிக் கொண்டான்.*

நஞ்சு பரவுதல் விரைவில் நடைபெறுவதுபோல், பிரிவுத் துயரால் ஏற்பட்ட வெப்பம் விரைந்து தாக்கியதால் இராமன் உணர்வும், உயிர்ப்பும் நீங்கிய நிலையை அடையலுற்றான், சுக்கிரீவன் உடம்பிலுள்ள மயிர்களின் வன்மையும் இராமனது மென்மையும் பற்றித் 'தனது உடம்பினில் செறிமயிர் சுருக்கென்று ஏற' என்றார். பரந்தது அனையது என்பது பரந்தனையது என்று விகாரமாயிற்று. தடம் பெரும் - ஒரு பொருட்பன்மொழி. 10

3911. **தாங்கினன்இருத்தி, அத்**
துயரம் தாங்கலாது
ஏங்கிய நெஞ்சினன்,
இரங்கி விம்முவான் -
'வீங்கிய தோளினாய்!
வினையினேன் உயிர்
வாங்கினென், இவ் அணி
வருவித்தே' என.

தாங்கினன் இருத்தி - *(அங்ஙனம் சுக்கிரீவன் இராமனைத்) தாங் கிக்கொண்டு உட்காரவைத்து;* **அத்துயரம் தாங்கலாது -** *(அப்பெருமா னுக்கு ஏற்பட்ட) அத்துன்பத்தைக் கண்டு பொறுக்கமாட்டாமல்;* **ஏங்கிய நெஞ்சினன் -** *வருந்திய மனத்தினனாய்;* **வீங்கிய தோளினாய் -** *(இராமனை நோக்கி) 'பருத்த தோள்களை உடையவனே!* **வினையினேன் -** *தீவினையுடையேனாகிய நான்;* **இவ் அணி வருவித்தே -** *இந்த அணிகலன்களை உம்மிடம் கொண்டு வரச்செய்து;* **உயிர் வாங்கினென் -** *உமது உயிரைப் போக்கினேன்';* **எனா -** *என்ற கூறி;* **இரங்கி விம்முவான் -** *இரங்கி விம்மலுற்று வருந்தினான்.*

சீதையின் அணிகலன்களைக் கொணர்ந்து காட்டியமையால்தான் இராமன் இவ்வளவு துன்பம் அடைந்தான் ஆதலின், அத்துன்பத்திற்குக் காரணமான தன்னைத்

'தீவினையுடையேன்' எனக் குறிப்பிட்டு வருந்தினான் சுக்கிரீவன். தாங்கினன் - முற்றெச்சம். 11

3912. அயனுடை அண்டத்தின்அப் புறத்தையும்
மயர்வு அற நாடி என் வலியும் காட்டி, உன்
உயர் புகழ்த் தேவியை உதவற்பாலெனால்;
துயர் உழந்து அயர்தியோ, சுருதி நூல் வலாய்?

சுருதி நூல் வலாய் - *வேதநூல் வல்லோனே!* ***அயனுடை அண் டத்தின்*** - *பிரமாண்டத்திற்கு;* ***அப்புறத்தையும் -*** *அப்பாற்பட்ட இடங்களையும்;* ***மயர்வு அற நாடி -*** *மயக்கம் இல்லாமல் நன்றாகத் தேடி;* ***என் வலியும் காட்டி -*** *என் வலிமையையும் தெரியப்படுத்தி;* ***உன் உயர் புகழ்த் தேவியை -*** *உன் சிறந்த புகழை உடைய தேவியை;* ***உதவற்பா லென்-*** *மீட்டு உன்னிடம் சேர்ப்பிக்கக் கடவேன்;* ***துயர் உழந்து அயர்தியோ -*** *(ஆகவே) துன்பம் அடைந்து தளர்வடைவாயோ? (தளர வேண்டாம்);*

இராவணன் சீதையை இந்த அண்ட கோளத்திற்கு அப்பால் ஒளித்து வைத்திருந்தாலும் அங்கும் சென்று தேடத் தயாராக இருப்பதை 'அப்புறத்தையும் மயர்வற நாடி' என்றதால் உணர்த்தினான். ஒளித்தவன் யாவனாயினும் அவனை வெல்லும் திறம் தனக்கிருப்பதை 'வலியும் காட்டி' என்று அறிவித்தான். தேடி, வலிமை காட்டிச் சீதையை மீட்டுத் தரத் தானிருக்க இராமன் துன்புற்று வருந்த வேண்டா எனச் சுக்கிரீவன் உரைத்தான்.

அயனுடை அண்டம் - பிரமதேவனால் படைக்கப்பெற்ற அண்ட கோளம். 'அண்டத்தின் அப்புறத்தையும்' என்று கூறியதால் அதற்கு உட்பட்ட உலகங்களில் தேடுதல் என்பது சொல்லாமல் பெறப்படுகிறது. 'உயர்புகழ்த்தேவி' எனச் சுக்கிரீவன் குறிப்பிட்டது போலப் 'பெரும்புகழ்ச் சனகியோ நல்லள்' (1352) என வசிட்டரும், 'உயர் புகழ்க்கு ஒருத்தி' (6034) என அனுமனும் கூறினமை காண்க.

உடைய என்னும் எச்சம் ஈறு கெட்டு உடை என நின்றது. சுருதி நூல் - சுருதியாகிய நூல் எனப் பண்புத் தொகையாம். 12

3913. 'திருமகள் அனைய அத்
தெய்வக் கற்பினாள்
வெருவரச் செய்துள
வெய்யவன் புயம்
இருபதும், ஈர் ஐந்து
தலையும் நிற்க; உன்
ஒரு கணைக்கு ஆற்றுமோ,
உலகம் ஏழுமோ?

திருமகள் அனைய - இலக்குமியை ஒத்த; ***அத்தெய்வக் கற்பினாள் -*** தெய்வத்தன்மை பொருந்திய கற்புடைய சீதை; ***வெருவர செய்து உள -*** அஞ்சுமாறு அவளுக்குத் தீங்கு செய்துள்ள; ***வெய்யவன் -*** கொடியவனான இராவணனுடைய; ***புயம் இருபதும் -*** இருபது தோள்களும்; ***ஈர் ஐந்து தலையும் -*** பத்துத் தலைகளும்; ***நிற்க -*** கிடக்கட்டும்;

உன் ஒரு கணைக்கு - உனது ஓர் அம்பிற்கு; **உலகம் ஏழும் ஆற்றுமோ** - ஏழு உலகங்களும் சேர்ந்தாலும் ஏற்றுத் தாங்கும் வலிமையுடையன ஆகுமோ? (ஆகாது என்றபடி).

முன் பாடலில் தன் ஆற்றலைக் கூறிய சுக்கிரீவன், தன் எளிய நிலையுணர்ந்து இராமனின் ஆற்றலை எடுத்துக் கூறுகிறான். சீதை அஞ்சுமாறு தீங்கு செய்த இராவணனின் இருபது தோள்களும், பத்துத்தலைகளும் இராமனது ஒருகணை முன் நிற்கவல்லன அல்ல எனக் கூறினான். தெய்வக் கற்பினாள் - சீதை. "கற்பெனும் பெயரது ஒன்றும் களி நடம் புரியக் கண்டேன்", 'வான் உயர் கற்பினாள்' என்று (6035, 6038). பின்னரும் அனுமன் குறித்தமை காண்க. 'கற்புக் கடம் பூண்ட இத்தெய்வம் அல்லது, பொற்புடைத் தெய்வம் யாங்கண்டிலம்' (சிலப் - 12 - 15) என்ற அடிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. 'தெய்வக் கற்பினாள்' என்றதால் சீதைக்கு எந்தத் தீங்கும் வராது' என்றும் சுக்கிரீவன் ஆறுதல் கூறினன்எனலாம். 13

3914. 'ஈண்டு நீ இருந்தருள்;
ஏதொடு ஏழ் எனாப்
பூண்ட பேர் உலகங்கள்
வலியின் புக்கு, இடை
தேண்டி, அவ் அரக்கனைத்
திருகி, தேவியைக்
காண்டி; யான் இவ்
வழிக் கொணரும் கைப்பணி.

ஈண்டு நீ இருந்தருள் - இங்கேயே நீ இருந்தருள்வாய்! **ஏழொடு ஏழ் எனாப் பூண்ட** - பதினான்கு என்னும் தொகை கொண்ட; **பேர்**

உலகங்கள் - பெரிய உலகங்களிலெல்லாம்; **வலியின் புக்கு** - வலிமையினால் புகுந்து; **இடை தேண்டி** - அவ்விடங்களில் எல்லாம் பிராட்டியைத் தேடி; **அவ் அரக்கனைத் திருகி** - அந்த அரக்கனான இராவணனைத் தலை முறித்து; **தேவியை இவ்வழிக் கொணரும்** - தேவியாகிய பிராட்டியை இவ்விடம் யான் கொண்டு வந்து சேர்க்கும்; **கைப்பணி** - என் குற்றேவல் தொழிலை; **காண்டி** - காண்பாயாக.

பெருவலி படைத்த சிறந்த வீரனான இராமன் இச்சிறிய செயலைச் செய்வதற்குச் செல்ல வேண்டுவதில்லை அவன் இவ்விடமே இருக்கலாம் என்பதால், 'ஈண்டு நீ இருந்தருள்' என்றான். இராவணன் எங்கிருப்பினும் அவனைக் கண்டு பிடித்து, அவனைக் கொன்று சீதையை மீட்டுக் கொணர்தல் தன்னால் இயலும் என்பதாலும் 'ஈண்டு நீ இருந்தருள் என்றான். இந்தச் செயல் தன் ஆற்றலுக்கு எளிதே என்பதால் 'கைப்பணி' என்றான். கைப்பணி- சிறுதொண்டு, குற்றேவல், இராமனுக்குச் செய்யும் கைங்கர்யம் எனும்பொருளில் வருவது. 'கைத்தொழில் செய்வேன் என்று கழல் இணை வணங்குங் காலை' (4142) என்ற அனுமன் கூற்று ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. கை- சிறுமையை உணர்த்தும் சொல். இடை - இடம், தேண்டி - தேடி என்பதன்விரித்தல் விகாரம்; காண்டி -ஏவலொருமை. 14

3915 . 'ஏவல் செய் துணைவரேம்,
யாங்கள் ; ஈங்கு, இவன்,
தா அரும் பெரு வலித்
தம்பி; நம்பி! நின்
சேவகம் இதுஎனின், சிறுக
நோக்கல் ஏன்?
மூவகை உலகும் நின்
மொழியின் முந்துமோ?

நம்பி - ஆடவரில் சிறந்தவனே! **யாங்கள்** - நாங்கள்; **ஏவல்செய் துணைவரேம்** - நின் ஏவல் வழியில் பணி செய்யும் தோழர்களாக உள்ளோம்; **ஈங்கு இவன்** - இங்கே உள்ள இலக்குவனோ; **தா அரும் பெரு வலித்தம்பி**- அழித்தற்கரிய பெரிய வலிமை படைத்த தம்பியாக உள்ளான்; **நின் சேவகம்**- உனது வீரம்; **இது எனில்** - இத்தன்மைத்து என்றால்; **சிறுக நோக்கல் என்**- (உன்னை நீ) குறைபடக் கருதுவது ஏனோ? **மூவகை உலகும்** - மூன்றுஉலகங்களும்; **நின் மொழியின் முந்துமோ** - நின் கட்டளையைக்கடக்குமோ? (கடவாது).

ஏவிய பணியைச் செய்ய வானரர்கள் இருக்க, தம்பி அளத்தற்கரிய வலிமையுடையவனாய் அருகே இருக்க, உலகமேழும் தன் ஒரு கணைக்கு ஆற்றா வலிமை தன்னிடம் இருக்க, இராமன் வலியற்றான் போலவும், துணையில்லாதவன் போலவும் சோர்வடைதல் தகாது என்று சுக்கிரீவன் உரைத்தான் என்க. சேவகம் - வீரம். ஏழுமராமரங்களையும் ஒரம்பால் துளைத்த செயல் நினைந்து 'இது' எனப் பேசினான். வீரன் என்ற பொருளில் இராமனைச் 'சேவகன்' என்றே பல இடங்களில் கம்பர் கூறுவது காண்க. 'தீராய் ஒரு நாள் வலி சேவகனே' என்ற சீதையின் கூற்றும் (5232)

'சேவகன்தேவி' என்ற அனுமன் உரையும் (5861) காண்க. துணைவரேம் - தன்மைப் பன்மை விகுதி பெற்று வந்தது; சிறுக நோக்கல்' - எளியவனாகப் பாவித்தல், மூவகை உலகு - விண், மண், பாதலம் என மூவகைப்பட்டன. உலகு - இடவாகுபெயர். 15

3916. 'பெருமையோர் ஆயினும்,
பெருமை பேசலார்;
கருமமே அல்லது பிறிது
என் கண்டது?
தருமம், நீ அல்லது
தனித்து வேறு உண்டோ?
அருமை ஏது உனக்கு
நின்று அவலம் கூர்தியோ?

பெருமையோர் ஆயினும் - பெருமைக்கு உரியவர்கள் ஆனாலும்; **பெருமை பேசலார்** - தங்கள் பெருமையைத் தாங்களே பேச மாட்டார்கள்; **கருமமே அல்லது** - அவர்கள் தம் கடமையைச் செய்வதல்லது; **பிறிது என் கண்டது** - அறிந்தது வேறு என்ன? (ஒன்றுமில்லை); **தருமம் நீ அல்லது** - தருமம் என்பது உன்னையன்றி; **தனித்து வேறு**

***உண்டோ* - தனியாக வேறொன்று உளதோ? (இல்லை); *உனக்கு அருமை ஏது* -** உனக்குச் செய்தற்கரிய செயல் எது? (ஒன்றும் இல்லை); ***நின்று அவலம் கூர்தியோ* -** இவ்வாறாகவும், திகைத்து நின்று துயர் மிகுந்து வருந்தக் கடவையோ?

பெரியோர்கள் தம் ஆற்றலைச் செயலில் காட்டுவரே அன்றிப் பேசமாட்டார்கள். ஆதலின் இராமன் தன் பெருமையைச் செயலால் காட்ட வேண்டுமேயன்றி அவலம் கூர்தல் ஏற்றதன்று என்றான், சுக்கிரீவன். 'பணியுமாம் பெருமை' என்பதால் பெரியவர்கள் அடக்கத்தால் தம் பெருமையைத் தாமே பேசுதல் இல்லை. அவர்கள் சிந்தை காரியத்தில் மட்டுமே இருக்குமாதலின் அவர்கள் வேறு எதனையும் நோக்குதல் இல்லை. அனுமன் தன் பெருமை பேசாமையை 'விளம்பான் தான்தன் வென்றியை உரைப்ப வெள்கி' (6015) என்ற அடி உணர்த்தும். 'தருமமே நீ அல்லது வேறுண்டோ?' என்ற கருத்தை 'அறத்தின் மூர்த்தி வந்து அவதரித்தான்' (1249) என்ற வசிட்டர் கூற்றிலும், "உண்டு எனும் தருமமே உருவமா உடைய நின்கண்டு கொண்டேன்" (4066) என்ற வாலி கூற்றிலும் காண்க.

பெருமையோர் ஆயினும் - உயர்வு சிறப்பும்மை, கூர்தியோ என்பதில் 'கூர்' மிகுதிப் பொருளை உணர்த்தும் உரிச்சொல். 16

3917. 'முளரிமேல் வைகுவான், முருகன்
தந்த அத்
தளரியல் பாகத்தான், தடக்
கை ஆழியான்,
அளவிஒன்று ஆவரே
அன்றி, - ஐயம் இல்
கிளவியாய்! - தனித் தனி
கிடைப்பரோ துணை?

***ஐயம் இல் கிளவியோய்* -** சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத சொற்களைப் பேசும் ஐயனே! ***முளரி மேல் வைகுவான்* -** தாமரை மலர்மீது வாழும் நான்முகன்; ***முருகன் தந்த* -** முருகக் கடவுளை அளித்த ; ***அத்தளிரியல் பாகத்தான்* -** அழகிய தளிர் போன்ற இயல்புடைய பார்வதியை ஒரு பக்கத்திலே உடையவனான சிவபிரான்; ***தடக்கை ஆழியான்* -** தன் பெரிய கையில் சக்கரத்தை உடைய திருமால்; ***ஒன்று அளவி* -** (ஆகிய மூவரும்) ஒன்றாக இணைந்து; ***ஆவரே அன்றி* -** நினக்கு ஒப்பாவரே யன்றி; ***தனித்தனி*-** ஒவ்வொருவராகத் தனித்து; ***துணைக் கிடப்பரோ* -** ஒப்பாக அமைவார்களோ? (அமைய மாட்டார்கள்).

இப்பாடலில் இராமபிரான் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருமித்த பரம்பொருள் என்பது பெறப்படுகிறது. 'முப்பரம் பொருளுக்கு முதல்வன்' (313). 'முப்பரம் பொருளிற்குள் முதலை (1227); என்ற அடிகளாலும் விராதன், கவந்தன், வாலி முதலானோர் வாழ்த்துக்களாலும் இக்கருத்து வலியுறுதல் காணலாம். கடவுள் மூவர் தனித்தனியே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய தொழில் புரிய இராமன் மூன்று தொழில்களையும் ஒருங்கே இயற்றும் ஆற்றலுடையவன் எனச் சுக்கிரீவன் இராமனைப் பாராட்டினான் என்க. 'ஐயமில் கிளவியாய்' எனுந் தொடர் இராமனது சொல்லாற்றலைப் புலப்படுத்தும். இராமனைப் பொறுத்தவரை ஒரு சொல், ஒரு இல்,

ஒரு வில் உடையவன் என்ற கூற்று பிற இலக்கியங்களில் காணக்கிடக்கின்றது. முளரி - தாமரை, முதலாகுபெயராய்ப் பூவை உணர்த்திற்று. முட்களை அடியில் உடையது என்னும் பொருளில் தாமரையைக் குறிப்பதால் இது காரண இடுகுறிப்பெயருமாம். அத்தளிரியல் - அ உலகறிசுட்டு. தளிரியல் - உவமைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை; கிடைப்பரோ - ஓகாரம்எதிர்மறை. 17

3918 . 'என்னுடைச்சிறு குறை
முடித்தல் ஈண்டு ஒரீஇப்
பின்னுடைத்து ஆயினும்
ஆக! பேதுறும்
மின் இடைச் சனகியை
மீட்டு, மீள்துமால் -
பொன்னுடைச் சிலையினாய்! -
விரைந்து போய்' என்றான்.

பொன்னுடைச் சிலையினாய் - அழகிய வில்லை உடையனே! **என்னுடைச் சிறுகுறை -** என்னுடைய சிறிய குறையை; **முடித்தல் -** நிறைவேற்றுதல் என்பதை; **ஈண்டு ஒரீஇ -** இப்பொழுது தவிர்ந்து; **பின்னுடைத்து ஆயினும் ஆக -** பின்னர் மேற்கொள்ளப் படுவதாயினும்

ஆகட்டும்; **விரைந்து போய் -** விரைந்து சென்று; **பேதுறும்மின் இடைச் சனகியை -** இராவணனால் துன்புற்று வருந்தும் மின்னல் போன்ற இடையை உடைய சீதையை; **மீட்டு மீள்தும் -** (அவனிடமிருந்து) மீட்டுக் கொண்டு திரும்புவோம்; **என்றான் -** என்று (சுக்கிரீவன்) சொன்னான்.

சிறுகுறை என்றது வாலியை வென்ற தன் மனைவி உருமையை மீட்டுத் தருதலை. இராமலக்குவரின் திறமையைக் கண்டதால் வாலியை வெல்லும் செயல் அவர்களுக்கு எளிதாகும் திறத்தால் 'சிறுகுறை' எனக் குறித்தான். தன் துயரினும் இராமன் துயரம் பெரிது எனக் கருதியதாலும் தன் குறையைப் பின்னர் மேற் கொள்ளக்கூடிய 'சிறுகுறை' எனவும் கருதினான் எனலாம். இராமனின் துயரம் போக்குதலே தான் முதலில் செய்ய வேண்டியது என்ற சுக்கிரீவனின் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது. மின்இடை - ஒளியாலும், மெல்லிய வடிவாலும் இடைக்கு மின்னல் உவமை. ஒரீஇ - சொல்லிசை அளபெடை; மீள்துமால் - ஆல் அசை. 18

இராமன் சிறிது தெளிந்து, பேசுதல்

3919. எரி கதிர்க் காதலன்
இனைய கூறலும்,
அருவி அம் கண்
திறந்து, அன்பின் நோக்கினான்;
திரு உறை மார்பனும்,
தெளிவு தோன்றிட,

ஒருவகை உணர்வு வந்து,
உரைப்பது ஆயினான்:

எரிகதிர்க் காதலன் - சுடுகின்ற கதிர்களை உடைய சூரியன் மக னான சுக்கிரீவன்; **இனைய கூறலும் -** இவ்வாறான வார்த்தைகளைச் சொன்ன அளவில்; **திரு உறை மார்பனும் -** இலக்குமியாம் திருமகள் தங்கிய மார்பினை உடைய இராமனும்; **தெளிவு தோன்றிட -** தெளிவு பிறக்க; **ஒரு வகை உணர்வு வந்து -** ஒருவாறு தன் நினைவு வரப் பெற்று; **அருவி அம் கண்திறந்து -** அருவிபோல் கண்ணீர் பெருக்கும் தன் அழகிய கண்களைத் திறந்து; **அன்பின் நோக்கினான் -** அன்போடு (சுக்கிரீவனைப்) பார்த்து; **உரைப்பது ஆயினான் -** பின்வருமாறு பேசலுற்றான்.

சோர்வடைந்து கண்களை மூடியவண்ணம் இருந்த இராமன் சுக்கிரீவன் கூறியவற்றைக் கேட்டதும் கண்களைத் திறந்து, அன்பொடு பார்த்துப் பேசலானான் என்பதாம். திரு உறை மார்பன் - திருமகள் தங்கிய மார்பினை உடைய திருமாலின் அவதாரமான இராமபிராமன். 'அகல கில்லேன் இறையும் என்று அலர்மேல் மங்கை உறை மார்பா' என்பது திருவாய்மொழி (6-10-10). எரிகதிர் - சூரியன் - வினைத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை. காதலன் -மகன். 19

3920. **'விலங்கு எழில்தோளினாய்,**
வினையினேனும், இவ்
இலங்கு வில் கரத்திலும்,
இருக்கவே, அவள்
கலன் கழித்தனள்; இது
கற்பு மேவிய
பொலன் குழைத் தெரிவையார்
புரிந்துளோர்கள் யார்?

விலங்கு எழில் தோளினாய் - மலை போன்ற அழகிய தோள்களை உடையவனே! **வினையினேனும் -** தீவினை உடையேனாகிய யானும்; **இவ் இலங்கு வில்லும் -** விளங்குகின்ற இந்த வில்; **கரத்தில் இருக்கவே -** என் கரங்களில் இருக்கும் போதே; **அவள் -** அந்த சீதை; **கலன் கழித்தனள் -** தன் அணிகலன்களை நீக்கினாள்; **கற்பு மேவிய -** கற்பு நெறியை மேற்கொண்ட; **பொலன் குழைத் தெரிவையர் -** பொன்னாலான குழையணிந்த மகளிருள்; **இது புரிந்துளோர்கள் யார் -** இத்தகைய செயல் செய்தவர்கள் யார்? (எவருமில்லை).

கணவன் உயிருடன் இருக்கையில் கற்புடைய மகளிர் தம் அணிகலன்களைக் களைதல் இல்லை. அங்ஙனமிருக்கவும் சீதை கலன் களைந்த நிலைக்கு இராமன் பெரிதும் வருந்தினான். தன்னைத் தானே வெறுத்துக்கொண்ட நிலையில் 'வினையினேன்' என்றனன். இராமன், கடவுள்நிலையில் வினைத்தொடர்பற்றவனாயினும், இம்மனித உருவில் சீதையைப் பிரிந்த துயரால், மானிட உணர்விற்கு ஏற்ப 'வினையினேன்' என உரைத்தனன். தன் கையில் வில் பெற்றும், சீதை துயர் களைய முடியாது போனமையின் 'இலங்கு வில் கரத்தில் இருக்க' என்று தன்னை இழித்துக் கூறிக் கொண்டான்.

மகளிர் கலன் கழித்தல் மங்கலமற்ற செயல் எனினும், பிராட்டி கலன்களை நீக்கியது அவளுக்கு மங்கலமாக முடிந்ததை அனுமன் "இற்றை நாள் அளவும், அன்னாய்! அன்று நீ இழித்து நீத்த மற்றை நல் அணிகள் காண், உன் மங்கலம் காத்த மன்னோ!" (5262) என்ற சிறப்பமையக் கூறியது ஈண்டுக் கருதத்தக்கது. விலங்கு - மலை, அவள் என்றதுசீதையை. 20

3921. **'வாள் நெடுங்கண்ணி என்**
வரவு நோக்க, யான்,
தாள் நெடுங் கிரியோடும்,
தடங்கள் தம்மொடும்,
பூணொடும், புலம்பினென் பொழுது
போக்கி, இந்
நாண் நெடுஞ் சிலை சுமந்து,
உழல்வென்; நாண் இலேன்.

வாள் நெடுங்கண்ணி - வாள் போன்ற கூர்மையும் ஒளியும் படைத்த நீண்ட கண்களை உடைய சீதை; **என் வரவு நோக்க -** யான் வந்து மீட்பேன் என்று என் வரவுநோக்கி வருந்தியிருக்க; **யான் -** யானோ; **தாள்நெடும் கிரியொடும் -** அடிவாரங்களை உடைய நெடிது உயர்ந்த மலைகளொடும்; **தடங்கள் தம்மொடும் -** நீர்நிலைகளொடும்; **பூணொடும் -** அவள் களைந்து இட்ட அணிகலன்களோடும்; **புலம்பினென் பொழுது போக்கி -** புலம்பியவனாய்ப் பொழுதைக் கழித்து; **நாண் நெடுஞ் சிலை சுமந்து -** நாணொடு விளங்கும் நெடிய வில்லைச் சுமந்து கொண்டு; **உழல்வென் -** திரிபவனாய்; **நாண் இலேன் -** வெட்கமில்லாதவனானேன்.

தன்னை மீட்க இராமன் எப்படியும் வருவான் என்ற நம்பிக்கையுடன் எதிர் நோக்குவாள் என்பதால் 'என் வரவு நோக்க' என்றான். "சுருதி நாயகன், வரும் வரும்' என்பது ஓர் துணிவால், கருதி மாதிரம் அனைத்தையும் அளக்கின்ற கண்ணாள்' (5077) எனப் பின்னர் வருவது காண்க. மலைகளொடும், நீர்நிலைகளொடும், அணிகலன்களொடும் புலம்பிப் பொழுதை வீணாகக் கழித்துக் கொண்டு, வில்லைப் பெற்றும் சீதையை மீட்காமல் இருத்தலால் 'நாணிலேன்' எனத் தன்னையே இழித்துக் கூறிக்கொண்டான், பகைவரை வெல்லப் பயன்படவில்லையெனில் நாணடை வில்லும் வீரர்க்குச் சுமையாகும் என்பதால் 'சுமந்து' என்றான். நாண் - முன்னது வில்லின் நாண்; பின்னது நாணம் என்னும் பண்பைக் குறிக்கும். நாணிலாதவன் என்றதால் நாணுடை வில்லும் சுமையாயிற்று என்பதில் உள்ள சொல் நயம் காண்க. 'வன்தாள் சிலை ஏந்தி, வாளிக் கடல் சுமந்து, நின்றேனும் நின்றேன்; நெடுமரம்போல் நின்றேனே"; 'வில் உடையேன் சடாயு முன்னர் இராமன் புலம்புவதும் காண்க. வில் சுமையாவதை 'வில்லும் சுமக்கப் பிறந்தேன்' (1740) என்ற இலக்குவன் கூற்றும் உணர்த்தும். சீதையின் பிரிவால் இராமன் மலையொடு புலம்பி இருந்தமை 'குன்றே கடிது ஓடினை; கோமளக் கொம்பர் அன்ன என் தேவியைக் காட்டுதி' (5313) என்பதாலும், தடங்களோடு புலம்பி இருந்தமை, "வண்ண நறுந் தாமரை மலரும், வாசக் குவளை நாள் மலரும், புண்ணின் எரியும் ஒரு நெஞ்சம் பொதியும் மருந்தின், தரும் பொய்காய்! கண்ணும் முகமும் காட்டுவாய்; வடிவும் ஒரு கால் காட்டாயோ? (3732) என்பதனாலும் அறியலாம்.

உழல்வென் - வெளிப்படையாய் எங்கும் சுற்றித் திரிதலை உணர்த்தும். தாள் - மலையின் அடிவாரம். நாண் என்ற சொல்லை வேறொரு பொருளில் மீண்டும் பயன்படுத்தியதால் ஈற்றடி சொல்பொருள் பின்வருநிலைஅணி. 21

3922. 'ஆறுடன் செல்பவர், அம்
சொல் மாதரை
வேறு உளார் வலி செயின்,
விலக்கி, வெஞ் சமத்து
ஊறுற, தம் உயிர்
உகுப்பர்; என்னையே
தேறினள் துயரம்,
நான் தீர்க்ககிற்றிலேன்.

ஆறு உடன் செல்பவர் - வழியில் உடன் செல்பவர்களான; **அம் சொல் மாதரை -** அழகிய மொழியினை உடைய மகளிரை; **வேறு உளார் வலி செயின் -** வேறு எவரேனும் இடையில் வந்து துன்பம் செய்வார்களாயின்; **விலக்கி -** அதனை விலக்கி; **வெம்சமத்து ஊறு உற -** (அவ்வாறு விலக்குவதால்) ஏற்படும் கொடிய போரில் அவர்களுக்கு ஆபத்து உண்டாக; **தம் உயிர் உருப்பர் -** தமது உயிரையும் அளிப்பர்; **என்னையே தேறினள் துயரம் -** (உலக இயல்பு அங்ஙனம் இருக்க) என்னையே நம்பியவளான சீதையின் துயரத்தை; **நான் தீர்க்ககிற்றிலேன் -** நான் தீர்க்கும் ஆற்றல் இல்லாதவனாய் உள்ளேன்.

தொடர்பில்லாதவராயினும் மகளிர்க்குப் பிறரால் துன்பம் வரின் தம் உயிரையும் பொருட்படுத்தாது உதவுதல் நல்லார் கடமையாகக் கொண்டிருக்க, தொடர்புடையவளாய் இராமனையே நம்பி வந்திருக்கும் சீதையின் துயர் களையும் ஆற்றல் இல்லாது நிற்கும் நிலை குறித்து அவன் இவ்வாறு வருந்திப் பேசினான். பிறரால் துன்புறுத்தப்படும் மகளிரைக் காக்கும் ஆடவரின் சிறப்பிற்கு ஓர் உதாரணமாகச் 'சடாயு' விளங்கினான். 'தன்னுயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயு' (5305) என அனுமனாலும் 'சரண் எனக்கு யார்கொல்?' என்று சானகி அழுது சாம்ப, 'அரண் உனக்கு ஆவென்; வஞ்சி! அஞ்சல்!' என்று அருளின் எய்தி, முரணுடைக் கொடியோன் கொல்ல, மொய்யமர் முடித்து, தெய்வ மரணம் என்தாதை பெற்றது என் வயின் வழக்கு அன்று ஆமோ? (6477) என இராமனாலும் சடாயு சிறப்பிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். வழியில் மகளிர்க்கு வரும் இடுக்கண் நீக்காமை பழிக்குரிய செயலாவதை 'ஆறு தன்னுடன் வரும் அம் சொல் மாதரை, ஊறுகொண்டு அலைக்க, தன் உயிர் கொண்டு ஓடினோன்' என்ற பரதன் கூற்று உணர்த்தும் (2207).

ஊறு - துன்பம், ஆபத்து; முதனிலை திரிந்த தொழிற் பெயர். தீர்க்க கிற்றிலேன் - இதில் 'கில்' என்பது ஆற்றலை உணர்த்தும் இடைநிலை. 22

3923. 'கருங் கடல் தொட்டனர்; கங்கை தந்தனர்;
பொரும் புலி மானொடு புனலும் ஊட்டினர்;
பெருந் தகை என் குலத்து அரசர்; பின், ஒரு
திருந்திழை துயரம் நான் தீர்க்ககிற்றிலேன்.

பெருந்தகை - பெருமைக்குரிய குணங்களை உடைய; **என் குலத்து அரசர் -** என் குலத்து முன்னோராய அரசர்கள்; **கருங்கடல் தொட்டனர் -** பெரிய கடலைத்

தோண்டினர்; **கங்கை தந்தனர் -** வானிலிருந்து நிலவுலகிற்குக் கங்கையைக் கொண்டு வந்து தந்தனர்; **பொரும் புலி மானொடு -** போர் செய்யும் புலியோடு மானையும்; **புனலும் ஊட்டினர் -** ஒரு துறையில் பகைமையின்றி நீர் உண்ணச் செய்தனர்; **பின் நான் -** அத்தகைய அரசர்களுக்குப் பின்னர் வந்த நானோ; **ஒரு திருந்திழை துயரம் -** திருந்திய நகைகளை அணிந்த ஒரு பெண்ணின் துயரத்தை; **தீர்க்க கிற்றிலேன் -** நீக்கும் திறமையற்றவனானேன்.

தன் குலத்து முன்னோர்கள் கடலைத் தோண்டுதலும், கங்கையைக் கொணர்தலும், புலியும் மானும் ஒரு நீர்த்துறையில் நீர் உண்ணச் செய்தலும் ஆகிய அரிய செயல்களைச் செய்திருக்க, அத்தகு மரபில் வந்த தானோ தன் மனைவியின் துயர்

கூடப் போக்கமுடியாது இருப்பதை எண்ணி இராமன் இரங்கிப் பேசினன் என்க. கடல் தொட்டவர் சகரர். புலி மானொடு ஊட்டியவன் - சூரிய குல அரசன் மாந்தாதா.

குலமுன்னோர் பெருமை இந்நூலிலே குலமுறை கிளத்து படலத்தும் பேசப்பட்டது. "இவர் குலத்தோர் உவரி நீர்க்கடல் தோட்டார் எனின், வேறு கட்டுரையும் வேண்டுமோ?"; 'பூ நின்ற மவுலியையும் புக்கு அளைந்த புனல் கங்கை, வான் நின்று கொணர்ந்தானும், இவர் குலத்து ஓர் மன்னவன் காண்!"; "புலிப்போத்தும் புல் வாயும், ஒரு துறையில் நீர் உண்ண உலகு ஆண்டான் உளன் ஒருவன்" (644, 645, 641) என்ற அடிகளைக் காண்க. இராமன் முன்னோர்களைச் சோழர்குல முன்னோர்களாகக் கருதி, மேற்கண்ட அருஞ்செயல்ளைச் சோழ முன்னோர் செயல்களாகப் பாராட்டிப் பேசுவதைக் கலிங்கத்துப் பரணி, மூவருலா, ஆகிய நூல்களிலும், சோழர் காலக் கல்வெட்டுக்களிலும், சேப்பேடுகளிலும் காணலாம். திருந்திழை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்தஅன்மொழித்தொகை. 23

3924. **'இந்திரற்கு உரியதுஓர்**
இடுக்கண் தீர்த்து, இகல்
அந்தகற்கு அரிய போர்
அவுணன் - தேய்த்தனன்,
எந்தை; மற்று, அவனின் வந்து
உதித்த யான், உளேன்,
வெந் துயர்க் கொடும்
பழி வில்லின் தாங்கினேன்.

என் தந்தை- எனது தந்தை (தசரத சக்கரவர்த்தி); **இந்திரற்கு உரியது ஓர் இடுக்கண் -** இந்திரனுக்கு நேரிட்டதொரு பெரிய துன்பத்தை; **தீர்த்து -** நீக்கி; **அந்தகற்கு இகல் அரிய -** யமனும் எதிர்த்து நிற்க அரியவனான; **போர் அவுணன் -** போரில் வல்ல சம்பரன் எனும் அரக்கனை; **தேய்த்தனன்-** அழித்திட்டான்; **அவனின் வந்து உதித்த யான் -** அவனிடத்து வந்துதோன்றிய யானோ; **வெந் துயர்க் கொடும் பழி -** பெரிய துன்பத்தைத் தரும்கொடும் பழியை; **வில்லின் -** வில்லுடனே; **தாங்கினேன் உளேன் -** சுமந்தவனாய் இருக்கின்றேன்.

தசரதன் வெல்லுதற்கரிய சம்பரன் எனும் அரக்கனைக் கொன்று இந்திரன் துயர் போக்க, அவன் மகனான தன்னால் அரக்கனைக் கொன்று சீதை துயர் துடைக்க இயலவில்லையே என இராமன் வருந்தினான். பயன்படாது சுமையான வில்லுடன் கொடும்பழியும் சுமையாயிற்று என்றவாறு. இடுக்கண் தீர்த்து அவுணன் தேய்த்தான் என்பது அவுணனைத் தேய்த்து இடுக்கண் தீர்த்தான் என்ற பொருளில் அமையும். 'கொடும்பழி வில்லின் தாங்கினேன்' என்றது 'நாண் நெடுஞ்சிலை சுமந்து உழல்வென்' என முன்னர் வந்தமை (3921) போன்றது. தசரதன் சம்பரனை வென்ற இந்திரன் துயர் நீக்கிய செய்தியைக் "குன்று அளிக்கும் குல மணித் தோள் சம்பரனைக் குலத்தோடும் தொலைத்து நீ கொண்டு அன்று அளித்த அரசுஅன்றோ புரந்தரன் இன்று ஆள்கின்றது அரச!" என்று விசுவாமித்திரரும் (322); 'சம்பரப்போர்த்தனவனைத் தள்ளி, சதமகற்கு, அன்று, அம்

பரத்தின் நீங்கா அரச அளித்த ஆழியாய்!" என்று இராமனும் (2437) "தயிர் உடைக்கும் மத்து என்ன உவகை நல சம்பரனைத் தடிந்த அந்நாள்" (2712) என்று சடாயுவும் குறிப்பிடுதல் காண்க. அந்தகன் - கண்ணில்லாதவன் (கருணையற்றவன்) யமன். 24

3925 . '"விரும்பு எழில் எந்தையார்
மெய்ம்மை வீயுமேல்,
வரும் பழி" என்று,
யான் மகுடன் சூடலேன்;
கரும்பு அழி சொல்லியைப்
பகைஞன் கைக் கொள,
பெரும் பழி சூடினேன்;
பிழைத்தது என் அரோ?'

விரும்பு எழில் - யாவரும் விரும்பத்தக்க அழகுடைய; **எந்தையார்** - என் தந்தையாரின்; **மெய்ம்மை வீயுமேல்** - சத்தியம் அழியுமானால்; **வரும் பழி என்று** - அதனால் எனக்குப் பழியுண்டாகும் என்று; **யான் மகுடம் சூடலேன்** - நான் முடிசூடிக் கொள்ளவில்லை; **கரும்பு அழி சொல்லியை** - கரும்பைச் சுவையில் அழியச் செய்யும் இனிமை மிகு சொற்களை உடைய சீதையை; **பகைஞன் கைக்கொள** - பகைவனான இராவணன் கவர்ந்து செல்ல (இப்போது); **பெரும்பழி சூடினேன்** - பெரிய பழியை அணிந்து கொண்டேன்; **பிழைத்தது என்** - நான் பழியினின்று நீங்கியது எவ்வாறு?

வாய்மை தவறினால் தந்தைக்கு உண்டாகும் பழிக்கஞ்சி மகுடம் சூடாது வனத்திற்கு வர, வனத்தில் சீதையை அரக்கன் பற்றிச் செல்லத் தனக்குப் பெரும் பழி ஏற்பட்டது என இராமன் வருந்தினான். ஒரு பழி வராமல் தடுக்க முயன்றவனுக்கு மற்றொருவகையில் பழி வந்துற்றதால் பழி பெறுவதனின்று தன்னால் தப்பிக்க இயலாதோ என்பதால் 'பிழைத்தது என்?' என்றான்.

தன்குல முன்னோர் அருமையை நினைக்கும் இராமன் குலப்பெருமையைக் காப்பதில் கருத்துடையவனாக இருந்தான் என்பதை அறியமுடிகிறது. அதனால் தான் 'பரிதி வானவன் குலத்தையும், பழியையும் பாரா, சுருதி நாயகன் வரும் வரும்" எனச் (5077) சீதையும் நம்பிக்கையுடன் இருந்தாள். கரும்பு அழி சொல்லி - சீதையைக்

குறித்தது. இராவணன் சீதையைக் 'கரும்பு உண்ட சொல் மீள்கிலன்' (3420) என்றமையும் காண்க.

அரோ - ஈற்றசை. 25

இராமன் துயரால் மீண்டு சோர்ந்தது கண்டு சுக்கிரீவன் தேற்றம்

3926. என்ன நொந்து, இன்னன
பன்னி, ஏங்கியே
துன்ன அருந்
துயரத்துச் சோர்கின்றான்தனை,
பன்னஅருங் கதிரவன்
புதல்வன், பையுள் பார்த்து,
அன்ன வெந் துயர்
எனும் அளக்கர் நீக்கினான்.

என்ன நொந்து - *என்று மனம் வருந்தி;* ***இன்னன பன்னி -*** *இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்லி;* ***ஏங்கி -*** *ஏக்கம் உற்று;* ***துன்ன அரும் துயரத்து -*** *அடைதற்கரி துன்பத்தால்;* ***சோர்கின்றான் தனை -*** *மனம் தளர்கின்ற இராமனை;* ***பன்ன அரும் கதிரவன் புதல்வன் -*** *புனைந்து கூறுதற்கரிய கதிர்களை உடைய சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்;* ***பையுள் பார்த்து -*** *(அவன் அடைந்த) துன்பத்தைப் பார்த்து;* ***அன்ன வெந்துயர் எனும் அளக்கர் -*** *அத்தகைய கொடிய துன்பம் என்கின்ற கடலினின்று;* ***நீக்கினான் -*** *கரை ஏற்றினான்.*

பையுள் - துன்பம், அளக்கர் - கடல். அளத்தற்கரியது எனும் பொருள் தரும். துயரெனும் அளக்கர் - உருவக அணி; பன்னுதல் - திரும்பத்திரும்பச் சொல்லுதல். 26

'நின் குறை முடித்தன்றி வேறு யாதும் செய்கலேன்' என இராமன் கூறுதல்

3927. 'ஐய,நீ ஆற்றலின்
ஆற்றினேன் அலது,
உய்வெனே? எனக்கு இதில்
உறுதி வேறு உண்டோ?
வையகத்து, இப் பழி
தீர மாய்வது
செய்வேன்; நின்குறை முடித்து
அன்றிச் செய்கலேன்.'

ஐய- *அன்பனே!* ***நீ ஆற்றலின்-*** *நீ ஆறுதல் கூறியதால்;* ***ஆற்றினேன் அலது -*** *(எனது துன்பத்தை ஒருவாறு) தணித்துக் கொண்டேனே அல்லாமல்;* ***உய்வென -*** *(இப்பழி வந்தபின்) உயிர் தாங்கியிருப்பேனோ?* ***எனக்கு இதில் உறுதி -*** *எனக்குச் சாவினும் நல்லது;* ***வேறு உண்டோ -*** *வேறு உண்டோ (இல்லை);* ***வையகத்து இப்பழி தீர -***

இவ்வுலகத்தில் எனக்கு ஏற்படும் இப்பழி நீங்க; ***மாய்வது செய்வென் -*** *இறந்து போவேன்;* ***நின்குறை முடித்தன்றி -*** *(ஆனால்) உன்னுடைய குறையை முடித்துத் தராமல்;* ***செய்கலேன் -*** *(அவ்வாறு செய்யமாட்டேன்.*

பழி நீங்க இறந்து படுதல் தன்னைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்றது எனினும், சுக்கிரீவனுக்கு வாக்குக் கொடுத்தபடி அவன் மனைவியைக் கவர்ந்தவனைக் கொன்று அவளை மீட்டுத் தந்த பிறகே அச்செயலைச் செய்வதாகக் கூறுவது இராமன் கொண்ட வாய்மைப் பெருமையை உணர்த்தும். சுக்கிரீவன் இராமன்

குறை தீர்த்தலையே முதன்மையாகக் கருதியது போல (3918) இராமனும் சுக்கிரீவன் துயர் நீக்க எண்ணியது நல்ல நட்பின் இயல்பை உணர்த்துகிறது.

அன்பின் முதிர்ச்சியால் இராமன் சுக்கிரீவனை 'ஐய'! என்று விளித்தான்; இலக்குவனை 'ஐய' (1736) என்றது போல. இப்பழி என்றது, சீதையின் துயரம் போக்காமையால் தனக்கு வரக்கூடிய பழியை. நின்குறை என்பது சுக்கிரீவன் அடைந்த துன்பம். வாலி, மனைவியையும் ஆட்சியினையும் கவர்ந்து கொண்ட நிலை. அக்குறை முடித்தலாவது - வாலியைக் கொன்று, சுக்கிரீவன் மனைவியையும் அரசுரிமையினையும் மீட்டுத் தருதலாகும். உய்தல் - உயிர் தாங்கியிருத்தல்; உறுதி - நல்லது. உய்வெனே, உண்டோ - ஏகார ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளன. பிறர் துயர் நோக்கும் சான்றோர் பண்பை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. *27*

அனுமன், இராமனை நோக்கிப் பேசுதல்

3928. என்றனன் இராகவன்;
இனைய காலையில்,
வன் திறல் மாருதி
வணங்கினான்; 'நெடுங்
குன்று இவர் தோளினாய்!
கூற வேண்டுவது
ஒன்று உளது; அதனை நீ
உணர்ந்து கேள்!' எனா,

என்றனன்இராகவன் - *என்று கூறினான் இராமன்;* ***இனைய காலையில்-*** *இந்தச் சமயத்தில்;* ***வன்திறல் மாருதி -*** *மிக்க வலிமை வாய்ந்த அனுமன்;* ***வணங்கினான் -*** *(இராமனைத்) தொழுது;* ***நெடுங் குன்று இவர் தோளினாய்-*** *பெரிய மலையை ஒத்த தோள்களை உடையவனே!* ***கூற வேண்டுவது -*** *'நான் உன்னிடம் கூற வேண்டியது;* ***ஒன்று உளது -*** *ஒன்று உண்டு;* ***அதனைநீ உணர்ந்து கேள் எனா -*** *அதை நீ கவனித்துக் கேட்பாயாக' என்று . . . .*

இது முதல் 34வது பாடல் முடியக் குளகமாய் ஒரு தொடராய் இயைந்து வினை முடிபு கொள்ளும். வல்திறல் - ஒரு பொருட் பன்மொழி; இவர்தல் - ஒத்தல். தான் சொல்ல இருப்பது மிகவும் கவனிக்கத்தக்கது என்பதால் 'உணர்ந்து கேள்' என்றான்.
28

3929. 'கொடுந் தொழில் வாலியைக்
கொன்று, கோமகன்
கடுங் கதிரோன் மகன்
ஆக்கி, கை வளர்
நெடும் படை கூட்டினால்
அன்றி, நேட அரிது,
அடும் படை அரக்கர்தம்
இருக்கை - ஆணையாய்!

ஆணையாய் - எங்கும் செல்லத்தக்க ஆணைச் சக்கரத்தை உடையவனே! **கொடுந்தொழில் வாலியைக் கொன்று -** கொடிய வலிமையை உடைய வாலியை (முதலில்) கொன்று; **கடுங் கதிரோன் மகன் -** வெப்பம் மிக்க கதிர்களை உடைய சூரியன் மகனான சுக்கிரீவனை; **கோமகன் ஆக்கி -** அரசனாகச் செய்து; **கைவளர் நெடும்படை -** செயல்திறம் மிக்க பெரிய படையினை; **கூட்டினால் அன்றி -** சேர்த்தால் அல்லாது; **அடும்படை -** அழிக்கும் படைகளை உடைய; **அரக்கர்தம் இருக்கை -** அரக்கர்கள் வாழும் இடம்; **நேட அரிது -** தேடிக் கண்டு பிடிக்க அரிதாகும்.

உலகம் முழுவதும் ஆட்சி செலுத்தும் திறம் இராமனுக்கே உரியது என்பதால் 'ஆணையாய்' என விளித்தான். சீதையைத் தேடுதற்குப் பெரிய படை தேவையாதலால், அதற்குச் சுக்கிரீவனை அரசனாக்கினால், அவன் கிட்கிந்தை ஆட்சியின் பெரும்படையைப் பணிகொள்ளமுடியும். செயல்திறம் மிக்க கிட்கிந்தைப் படையை ஏவிச் சீதையைக் கண்டு பிடிக்கலாம் என்பது அனுமன் கருத்து.
29

3930. 'வானதோ? மண்ணதோ?
மற்று வெற்பதோ?
ஏனை மா நாகர்தம் இருக்கைப்
பாலதோ? -
தேன் உலாம் தெரியலாம்! -
தெளிவது அன்று, நாம்,
ஊன் உடை மானிடம்
ஆனது உண்மையால்!

தேன் உலாம் தெரியலாய் - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர் மாலை அணிந்தவனே! **வானதோ -** (இராவணன் முதலிய அரக்கர் உள்ள இடம்) வானத்தில் உள்ளதோ? **மண்ணதோ -** மண்ணுலகத்தில் உள்ளதோ? **மற்று வெற்பதோ -** (அன்றி) வேறு மலைகளிடத்து உள்ளதோ? **ஏனை மாநாகர்தம்-** இவற்றினும் வேறான பெரிய நாகர்கள் வாழும்; **இருக்கைப் பாலதோ -** பாதாள உலகில் உள்ளதோ? **நாம் - - ; ஊனுடை மானிடம் ஆனதுஉண்மையால் -** ஊனால் ஆய மனிதப் பிறவியினராய் இருப்பதால்; **தெளிவதுஅன்று** - (இன்ன இடத்தது என்று) தெளிவாக அறிந்து கொள்ளக் கூடியதன்று.

மனிதர்களுக்குத் தேவர்களைப்போல இருந்த இடத்திலிருந்து பிற உலகங்களில் நிகழ்வன பற்றி அறிந்து கொள்ளும் திறம் இல்லாமையால் 'மானுடமானது உண்மையால தெளிவது அன்று' என்றான். எனவே, பலர் பல இடங்களுக்குச் சென்று தேட வேண்டியிருப்பதால் பெரும்படை வேண்டும் எனக் குறிப்பாக உணர்த்தினான்.

வானரரையும் மனித இனத்தின் ஒரு வகையினர் என்ற கருத்தால் 'நாம் ஊனுடை மானுடன்' என இணைத்துக் கூறினான். உருவத்தால் வானரங்களாக இருப்பினும் பேச்சு, செயல் ஆகியவற்றில் மனிதர்களாக இருப்பதாலும் இங்ஙனம் கூறினன் எனலாம். "விலங்கு அலாமை விளங்கியது; ஆத

லால் அலங்கலார்க்கு, ஈது அடுப்பது அன்று ஆம் அரோ" (4049) என இராமன் வாலியிடம் உரைப்பதை ஒப்பு நோக்கலாம். 'ஊனுடை' என்பதற்குக் 'குறைபாடு உடைய' என்றும் பொருள் கொள்வர். 30

3931. 'எவ் உலகங்களும் இமைப்பின் எய்துவர்,
வவ்வுவர், அவ் வழி மகிழ்ந்த யாவையும்;
வெவ் வினை வந்தென வருவர், மீள்வரால்;
அவ் அவர் உறைவிடம் அறியற்பாலதோ?

இமைப்பின் - (அவ்வரக்கர்கள்) கண் இமைக்கும் நேரத்தில்; **எவ் உலகங்களும் -** எல்லா உலகங்களையும்; **எய்துவர் -** சென்று அடைவர்; **அவ்வழி -** தான் சென்ற அவ்விடங்களில்; **மகிழ்ந்த யாவையும் -** தாம் விரும்பிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்; **வவ்வுவர் -** வலிந்து கவர்ந்து கொள்வர்; **வெவ்வினை வந்தென -** (செய்த செயல்களுக்கேற்பப் பயனூட்ட வரும்) கொடிய வினை வந்தது போல; **வருவர் -** (வருத்த)வருவர்; **மீள்வர் -** அவ்வினை, பயனை ஊட்டியபின் செல்வது போல, உயிர்களை வருத்திய பின்னர்த் திரும்பிச் செல்வர்; **அவ் அவர் உறைவிடம் -** அத்தன்மையை உடைய அரக்கர்கள் வாழும் இருப்பிடம்; **அறியற்பாலதோ -** நம்மால் அறியக்கூடியதோ? (அன்று).

அரக்கர் தாம் வேண்டும் இடத்திற்கு வேண்டியபோது சென்று பிறரை வருத்தி மீளும் இயல்பினராதலின் அவர்கள் தங்குமிடம் கணித்தற்கரிதாகின்றது. 'இமைப்பின்' என்பது காலவிரைவைக் காட்டிற்று; இமைப்பு - கண் இமைக்கும் கால அளவு. உயிர்களை அவை செய்தவினை தொடரும் என்பதைச் 'செல்லுறுகதியின் செல்லும் வினை எனச் சென்றதன்றோ' (28); என முன்னும் கூறப்பட்டது. 'தொல்லைப் பழவினையும் அன்ன தகைத்தே தற்செய்த கிழவனை நாடிக் கொளற்கு' என்பது (101) நாலடியார். இங்கு அரக்கர்க்கு வெவ்வினை உவமையாயிற்று. 31

3932. 'ஒரு முறையே பரந்து
உலகம் யாவையும்,
திரு உறை வேறு
இடம் தேரவேண்டுமால்;
வரன்முறை நாடிட, வரம்பு
இன்றால் உலகு;
அருமை உண்டு, அளப்ப அரும்
ஆண்டும் வேண்டுமால்.

உலகு வரம்பு இன்று - உலகம் எல்லையற்றதாக விரிந்துள்ளது; **வரன்முறை நாடிட -** (அரக்கர்களை) வரிசைப்படி ஒவ்வோர் இடமாகத் தேடுவதில்; **அருமை உண்டு -**

இடர்ப்பாடு உண்டு; **அளப்ப அரும் ஆண்டும் வேண்டும் -** (அவ்வாறு தேடுதற்கு) அளவற்ற ஆண்டுகள்

வேண்டும்; **ஒரு முறையே -** (அதனால்) ஒரே சமயத்தில்; **உலகம் யாவை யும் பரவி -** எல்லா உலகங்களுக்கும் சென்று பரவி; **திருஉறை -** சீதை தங்கியிருக்கின்ற; **வேறு இடம் -** வேறிடத்தை; **தேர வேண்டும் -** தேடி அறிய வேண்டும்.

அரக்கர்கள் கணப்போதில் பல உலகங்களுக்குச் சென்று திரும்புவர் ஆதலின், ஒரு புறத்தே சென்று சீதையைத் தேடுகையில் அவர்கள் வேறுபுறம் கொண்டு மறைப்பார். ஒவ்வோர் இடமாய்த் தேடிச் செல்ல உலகமும் பெரிது; தேடுதற்கு ஆண்டுகள் பலவாகும். எனவே, ஒரே நேரத்தில் உலகெங்கும் பிரிந்து சென்று தேடுதல் வேண்டும் என்று அனுமன் உரைத்தான்.

திரு என்றது சீதாபிராட்டியை; வரன்முறை - வரிசைப்படி; யாவையும் - முற்றும்மை. 32

3933. 'ஏழு பத்து ஆகிய
வெள்ளத்து எம் படை,
ஊழியில் கடல் என
உலகம் போர்க்குமால்;
ஆழியைக் குடிப்பினும், அயன்
செய் அண்டத்தைக்
கீழ் மடுத்து எடுப்பினும்,
கிடைத்த செய்யுமால்.

ஏழு பத்து ஆகிய வெள்ளத்து- எழுபது வெள்ளம் என்ற அளவினை உடைய; **எம்படை -** எங்கள் வானரப் படை; **ஊழியில் கடல் என -** யுக முடிவுக் காலத்தில் பொங்கி எழும் கடல் போல; **உலகம் போர்க்கும் -** உலகம் முழுவதும் பரவி மூடவல்லது; **ஆழியைக் குடிப்பினும் -** (மற்றும்அது) கடலைக் குடிக்க வேண்டுமென்றாலும்; **அயன் செய் அண்டத்தை -** நான்முகனால் படைக்கப் பெற்ற பிரமாண்டத்தை; **கீழ் மடுத்து எடுப்பினும் -** கீழே கையைச் செலுத்திப் பெயர்த்து எடுக்க வேண்டுமென்றாலும்; **கிடைத்த செய்யும் -** இட்ட கட்டளையை ஏற்றுச் செய்யும்.

வானரப்படையின் மிகுதியும், ஆற்றலும் கட்டுப்பாடும் இப்பாடலில் உணர்த்தப்பட்டன.

வெள்ளம் - ஒரு பேரெண். இவ்வெண்ணிக்கை முன்னரும் 'வெள்ளம் ஏழு பத்து உள்ள' (3831) என அனுமனால் குறிக்கப்பட்டது. வானரப் படைகள் எதையும் செய்யவல்லன என அனுமன் உரைப்பது 'மலை அகழ்க்குவனே, கடல் தூர்க்குவனே, வான் வீழ்க்குவனே, வளி மாற்றுவனே' எனும் (பட்டினப் 271 - 273) கரிகாலன் வீரச்செயலோடு ஒப்பிடத்தக்கது. 33

வாலி இருக்கும் இடத்திற்குச் செல்லுதல்

3934. **'ஆதலால், அன்னதே அமைவது
ஆம் என,
நீதியாய்! நினைந்தனென்'
என, நிகழ்த்தினான்;
'சாது ஆம்' என்ற, அத்
தனுவின் செல்வனும்,
'போதும் நாம் வாலிபால்'
என்ன, போயினார்.**

ஆதலால் - 'ஆதலால்'; **நீதியால் -** நீதிநெறியை உடையவனே! **அன்னதே -** முன்னர் வாலியைக் கொன்று வானரப் படைகளைக் கொண்டு சீதையைத் தேடி அறிவதே; **அமைவது ஆம் என -** பொருத்தமான செயலாகும் என்று; **நினைந்தனென்-** எண்ணுகிறேன்'; **என நிகழ்த்தினான்-** என்று அனுமன் கூறினான்; **சாது ஆம் என்ற -** நின் கருத்து ஏற்கத் தக்கதே என்று கூறிய; **அத்தனுவின் செல்வனும் -** அந்த வில்வீரனாகிய இராமனும்; **நாம் வாலி பால் போதும் -** 'நாம் வாலி இருக்குமிடம் போவோம்'; **என்ன-** என்று கூற; **போயினர் -** அவர்கள் அனைவரும் அங்குச் சென்றார்கள்.

மேலே 29வது பாடலில் கூறிய செய்தியையே இப்பாடலில் 'அன்னது' எனச் சுட்டப்பட்டது. வாலியைக் கொன்று, படை திரட்டிச் சீதையைத் தேடுதலே ஆண்டுச் சுட்டிய பொருளாகும். சாது - நல்லது, ஏற்கத்தக்கது, உடன்பட்ட எனும் பொருளில் அமைவது. "சாதுவாய் நின் புகழின் தகையல்லால் பிறிதில்லை" (திருவாய்மொழி. 3-1-6). "சாது என்று உணர்கிற்றியேல்" (5895) எனப் பின்னரும் கூறுவார். தனுவின் செல்வன் - இராமன். இராமன் வில்லாற்றலைக் குறிக்கும் தொடர். முதலடி முற்றுமோனை.

acharya.org

வாலி வதைப் படலம்

இராமன் கிட்கிந்தையின் மன்னனான வாலியைக் கொன்ற நிகழ்ச்சியைக் கூறும் பகுதியாகும்.

இராமன், இலக்குவன், சுக்கிரீவன், அனுமன் ஆகிய நால்வரும் பிற வானர வீரர்களோடு கிட்கிந்தையை அடைந்து, வாலியைக் கொல்லுதற்குரிய வழியை ஆராய்ந்தனர். போர் நடக்கையில் தான் வேறுபுறம் நின்று வாலி மீது அம்பு தொடுப்பதாக இராமன் கூற, சுக்கிரீவன் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, வாலியை வலியப் போருக்கழைத்தான். வாலியும் போருக்குப் புறப்படத் தாரை இராமன் துணையொடு சுக்கிரீவன் போரிட வந்துள்ளமையைச் சுட்டிப் போருக்குச் செல்வதைத் தடுத்தாள். வாலி, இராமனது அறபபண்புகளைத் தாரைக்கு உணர்த்திவிட்டுப் போரை விரும்பிக் குன்றின் புறத்தே வந்தான்.

பேராற்றல் படைத்த வாலி சுக்கிரீவர்களை இராமன் வியந்து பேச, இலக்குவன் சுக்கிரீவனை ஐயுற்றுப் பேசினான். நட்புக் கொள்வாரிடம் உள்ள நற்குணங்களை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென இராமன் இலக்குவனுக்கு மறுமொழி உரைத்தான். வாலிக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் இடையே போர் கடுமையாக நடந்தது. வாலி, சுக்கிரீவனை யானையைச் சிங்கம் அழிப்பது போல அவன் வலிமை தளர்ந விழும்படி செய்ய, சுக்கிரீவன் இராமனை அடைந்து உதவி வேண்டினான். இராமன் சுக்கிரீவனைக் கொடிப் பூ அணிந்து, போர் புரியச் சொல்ல, அவ்வாறே சென்று சுக்கிரீவன் வாலியோடு மோதினான். வாலி சுக்கிரீவனை மேலே தூக்கிக் கீழே எறிந்து கொல்ல முயன்றபோது, இராமன் வாலியின் மார்பில் அம்பினைச் செலுத்த வாலி மண்ணில் சாய்ந்தான். தன்மீது அன்பு செலுத்தியவன் யார் என அறிய, வாலி அம்பைப் பறிக்க, அதனால் குருதி வெள்ளம் பெருக, அதைக் கண்டு உடன்பிறந்த பாசத்தால் சுக்கிரீவன் கண்களில் நீர்மல்க நிலமிசை வீழ்ந்தான்.

வாலி தன் மார்பில் தைத்த அம்பில் 'இராமன்' என்னும் நாமத்தைக் கண்டான். இராமன் அறமற்ற செயலைச் செய்துவிட்டதாக இராமனைப் பலவாறு இகழ்ந்த்ான். இராமன் தான் செய்தது முறையான செயலே எனத் தெளிவுபடுத்தினான்; வாலி தன்னை விளங்கெனக் கூறிக்கொள்ளம் முகத்தான் தன்பால் சிறிதும் குற்றம் இல்லை என உணர்த்த, உருவத்தால் விலங்காயினும் நல்லறிவு பெற்ற வாலி செய்த செயல் குற்றமுடைத்து என இராமன் விளக்கினான். அதனைக் கேட்ட வாலி, தகாத வகையில் மறைந்து நின்று எய்யக் காரணம் யாது என வினவ, அதற்கு இலக்குவன் விடையளித்தான். இராமனைச் சுக்கிரீவன் முதலில் சரணடைந்துவிட்டதால், அவனைக் காக்க வேண்டி இராமன் இவ்வாறு செய்ய நேரிட்டது என்று உரைத்தான்.

'சிறியன சிந்தியாதா'னாகிய வாலி மனம் மாறி இராமனிடம் தன்னை மன்னிக்குமாறு வேண்டி, அவன் பெருமை கூறித் துதித்தான். தன் தம்பி சுக்கிரீவன்

தவறு செய்யின் அவன்மீது அம்பு தொடுக்க வேண்டாம் என ஒரு வரம் வேண்டினான். அனுமனின் ஆற்றலை இராமனுக்கு வாலி எடுத்துரைத்தான். சுக்கிரீவனுக்குப் பல அறிவுரைகள் கூறி, அவனை இராமனிடத்தில் அடைக்கலப்படுத்தினான்.

போர்க்களம் வந்த அங்கதன், குருதி வெள்ளத்தில் தந்தையைக் கண்டு அரற்ற, வாலி அவனைத் தேற்றி, இராமன் பெருமைகளை அறிவுறுத்தினான். அவனை இராமனிடம் கையடைப்படுத்த, இராமன் அங்கதனுக்கு உடைவாள் அளித்து ஏற்க, வாலி வீடு பேறு அடைந்தான். வாலி மார்பில் தைத்த அம்பு இராமனிடம் மீண்டது. வாலிக்கு ஏற்பட்ட துயர் கேட்டுத் தாரை போர்க்களம் உற்று, வாலியின் மேல் வீழ்ந்து புலம்பினாள். அவளை அந்தப்புரம் செலுத்தி, அனுமன் வாலிக்குரிய இறுதிக் கடன்களை அங்கதனைக் கொண்டு செய்வித்தான்.

அந்நிலையில் கதிரவன் மறைய இருள் சூழ்ந்தது. இராமன் சீதையின் நினைவோடு இரவுக்கடலை அரிதில் நீந்தினான்.

இராமன் முதலியோர் சென்ற மலைவழி

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

***3935.** **வெங் கண் ஆளிஏறும், மீளி**
மாவும், வேக நாகமும்,
சிங்கஏறு இரண்டொடும் திரண்ட
அன்ன செய்கையார்,
தங்கு சாலம், மூலம் ஆர்
தமாலம், ஏலம் மாலைபோல்
பொங்கு நாகமும், துவன்று,
சாரலூடு போயினார்.*

***வெங்கண் ஆளி ஏறும் -** அச்சத்தைத் தரும் கொடிய கண்களை உடைய ஆண் யாளியும்; **மீளி மாவும் -** வலிமை மிக்க புலியும்; **வேக நாகமும் -** விரைந்து செல்லும் யானையும்; **சிங்க ஏறு இரண்டொடும் -** இரண்டு ஆண் சிங்கங்களுடன்; **திரண்ட அன்ன செய்கையார் -** ஒன்று கூடிச் சென்றன போன்ற செய்கையரான சுக்கிரீவன் முதலான வானர வீரர்கள்; **தங்கு சாலம் -** நிலை பெற்ற ஆச்சா மரங்களும்; **மூலம் -** மூலம் என்னும் மரங்களும்; **ஆர் -** ஆத்தி மரங்களும்; **தமாலம் -** பச்சிலை மரங்களும்; **ஏலம் -** ஏலமும்; **மாலை போல் பொங்கு நாகமும் -** மாலைகளைப் போல மலர்கள் நிறைந்து விளங்கும் சுரபுன்னை மரங்களும்; **துவன்று -** நெருங்கி; **சாரலூடு போயினார் -** மலைச் சாரல்கள் வழியாகச் செல்லலானார்கள்.*

வீரர்களுள் சிறந்தவர்கள் இராமலக்குவராதலின் இருவரும் 'சிங்க ஏறு இரண்டு' எனக் குறிக்கப்பட்டனர். வெங்கண் ஆளி ஏறு என்றது சுக்கிரீவனை. மீளிமா என்றது அனுமனை. வேக நாகம் என்றது நளன், நீலன், தாரன் ஆகிய வானர வீரர்களைக் குறிக்கும். இராமலக்குவரை இரண்டு சிங்கங்களாகத் திரிசடை

தன் கனவில் கண்டதைக் கூறுதல் காண்க. "வன் துணைக் கோள் அரி இரண்டு" (5118).

இப்பாடலில் 'சிங்க ஏறு இரண்டொடு' என்ற தொடரில் வரும் 'இரண்டு' என்னும் எண்ணினை "மீளிமா" என்பதனோடும், 'வேக நாகம்' என்பதனோடும் தனித்தனியே

கூட்டி மீளிமா இரண்டு, வேக நாகம் இரண்டு எனவும் பொருள் கொள்வர், ''மீளிமா இரண்டு'' என்றது நளன், நீலன் என்ற இருவரையும், 'வேக நாகம்' என்றது அனுமன், தாரன் என்ற இருவரையும் குறிக்கும் என்றும் விளக்கம் கூறுவர். 'தமாலம்' என்பதற்கு 'மூலம் ஆர்' என்பதை அடை மொழியாக்கி 'வேரூன்றிய பச்சிலை மரங்கள்' என்றும் பொருள் கொள்வர். ஏலம் - ஏலக்காய்ச் செடி; இதனைச் 'சடாமஞ்சில்' என்னும் ஒருவகை மரம் எனக் கொள்வாரும் உளர். 'துவன்று நிறைவாகும்' (உரியியல் - 34) என்பது தொல்காப்பியம். 1

3936. உழை உலாம் நெடுங் கண்
மாதர் ஊசல்; ஊசல் அல்லவேல்,
தழை உலாவு சந்து அலர்ந்த
சாரல்; சாரல் அல்லவேல்,
மழை உலாவு முன்றில்; அல்ல,
மன்றல் நாறு சண்பகக்
குழை உலாவு சோலை; சோலை அல்ல,
பொன் செய் குன்றமே.

***உழை உலாம் நெடுங்கண் -** (அந்த வழி எங்கும்) மான் போலும் பார்வையினை உடைய; **மாதர் ஊசல் -** மகளிர் ஆடும் ஊஞ்சல்களும்; **ஊசல் அல்லவேல் -** ஊஞ்சல்கள் இல்லாத இடங்களில்; **தழை உலாவு -** தழைகள் காற்றில் அசைந்தாடும்; **சந்து அலர்ந்த சாரல் -** சந்தன மரங்கள் மலர்ந்து விளங்கும் மலைச்சாரல்களும்; **சாரல் அல்லவேல் -** மலைச் சாரல்கள் இல்லையெனின்; **மழை உலாவு முன்றில் -** மேகங்கள் தவழ்கின்ற மலைகளின் முற்பகுதிகளும்; **அல்ல -** அவையல்லாத இடங்களில்; **மன்றல் நாறு -** மணம் கமழ்கின்ற; **குழை உலாவும் சண் பகச் சோலை -** தளிர்கள் அசையும் சண்பகச் சோலைகளும்; **சோலை அல்ல -** சோலைகள் இல்லாத இடங்களில்; **பொன் செய் குன்றமே -** பொன் போன்ற அழகிய குன்றுகளுமே(மிகுந்து காணப்பெற்றன).*

இராமலக்குவர் சென்ற நீண்ட வழியெங்கும் ஊஞ்சல்களும், சந்தன மலைச் சாரல்களும், மேகங்கள் தவழ்கின்ற மலை முற்றங்களும், சண்பகச் சோலைகளும், அழகிய குன்றுகளும் இருந்தன என அந்நாட்டின் வளம் உணர்த்தியவாறு. ஊசல், ஊசல் அல்ல சாரல், சாரல் அல்ல முன்றில், அவையல்ல சோலை, சோலை அல்ல குன்றம் எனத் தொடர்புபடுத்திக் கூறியதால் மாலை அணியின் பாற்படும். 'உலாம்' - உலாவும் என்பதின் விகாரம். முன்றில் - இலக்கணப் போலி; பொன் செய் - செய் உவம உருபு; (பொன் போல). பொன் செய் குன்றம் - பொன்னை விளைவிக்கும் மலை, எனவும் பொன்னால் இயற்றப்பட்ட செய் குன்று எனவும் பொருள் கொள்வாரும்உளர். 2

3937. அறங்கள் நாறும் மேனியார்,
அரிக் கணங்களோடும், அங்கு
இறங்கு போதும், ஏறு போதும்,
ஈறு இலாத ஓதையால்,
கறங்கு வார் கழல் கலன்
கலிப்ப, முந்து கண் முகிழ்த்து

உறங்கு மேகம், நன்கு உணர்ந்து,
மாக மீது உலாவுமே.

அறங்கள் நாறும் மேனியார் - *தருமங்கள் தோன்றுதற்குரிய திரு மேனியினராகிய இராமலக்குவர்;* **அரிக்கணங்களோடும் -** *வானரக் கூட்டங்களோடு;* **அங்கு -** *அம்மலைச் சாரல் வழியில்;* **இறங்கு போதும்-** *இறங்குகின்ற பொழுதும்;* **ஏறு போதும் -** *ஏறுகின்ற பொழுதும்;* **ஈறு இலாத ஓதையால் -** *எல்லையில்லாத ஓசையோடு;* **கறங்கு வார்கழல்கலன் -** *ஒலிக்கும் இயல்புடைய நீண்ட வீரக்கழல்களாகிய அணிகள்;* **கலிப்ப -** *ஒலித்ததால்;* **முந்து கண் முகிழ்த்து -** *முன்பு (அம்மலைகளில்) கண்மூடி;* **உறங்கு மேகம் -** *உறங்கிக் கொண்டிருந்த மேகங்கள்;* **நன்கு உணர்ந்து -** *நன்றாக விழித்தெழுந்து;* **மாக மீது உலாவுமே -** *வானில் எழுந்து சஞ்சரிக்கும்.*

அறங்கள் நாறும் மேனியர் என்றது இராமலக்குவர்களை. உலகில் நல்லறங்களை நிலை நாட்ட அவதரித்தவர்களாதலின் 'அறங்கள் நாறும் மேனியர்' எனப்பட்டனர். 'அறத்தின் மூர்த்தி வந்து அவதரித்தான்' (1349); 'வேதமும் அறனும் சொல்லும் மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்'' (5882) என்பன காண்க. நாறுதல்; தோன்றுதல், விளங்குதல்.

இவர்கள் ஏறியும் இறங்கியும், கழலணிகள் ஒலிக்க நடந்து வருதலால் மலைச் சாரல்களில் படிந்து கிடந்த மேகங்கள் சிதறின என்பதை மேகம் உறக்கம் விழித்து வானில் உலவியதாகக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி. கறங்குதல், கலித்தல் என்பன ஒலித்தல் எனும் பொருளன. 3

3938. **நீடு நாகமூடு மேகம் ஓட,**
நீரும் ஓட, நேர்
ஆடு நாகம் ஓட, மான் யானை ஓட,
ஆளி போம் -
மாடு நாகம் நீடு சாரல்,
வாளை ஓடும் வாவியூடு
ஓடு நாகம் ஓட, வேங்கை
ஓடும், யூகம் ஓடவே.

நீடு நாகம் ஊடு மேகம் ஓட - *நீண்ட மலைகளின் வழியே மேகங்கள் ஓடவும்;* **நீரும் ஓட -** *(மேகங்கள் பொழியும்) நீர் பெருகிப் பாயவும்;* **நேர் ஆடு நாகம் ஓட -** *(எதிரில்) படமெடுத்தாடும் பாம்புகள்*

அஞ்சி ஓடவும்; **மான், யானை ஓட -** *மான்களோடு யானைகள் ஓடவும்;* **ஆளி போம் -** *அவற்றொடு சிங்கங்களும் செல்லும்;* **மாடு நாகம் நீடு சாரல் -** *பக்கங்களில் சுரபுன்னை மரங்கள் வளரப்பெற்ற மலைச் சாரல்களில்;* **வாவியூடு -** *சுனைகளிலே;* **வாளை ஓடும் -** *வாளை மீன்களோடும்;* **ஓடு நாகம் ஓட -** *ஓடும் இயல்புள்ள நீர்ப்பாம்புகளும் அஞ்சி ஓட;* **வேங்கை ஓடும் -** *வேங்கைப் புலிகளுடன்;* **யூகம் ஓடவே -** *கருங்குரங்குகளும் ஓடுவனவாயின.*

நாகம் என்பது பல பொருள் ஒரு சொல்; அச்சொல் 'நீடு நாகம்' என்கையில் மலையினையும், 'ஆடுநாகம்' என்கையில் பாம்பினையும், 'நாகம் நீடு சாரல்'

என்கையில் சுரபுன்னை மரத்தையும்; 'ஓடு நாகம்' என்கையில் நீர்ப்பாம்பையும் குறித்தது. அம்மலைவழியில் வலியனவும் மெலியனவும் ஆகிய உயிர்கள் இராமலக்குவரின் விரைந்த செலவினால் அச்சமுற்று விலகின என்பதைப் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. அச்சத்தால் தடுமாறி ஓடுகையில் தம்மில் பகையுடையனவும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஓடுதல் இயல்பு. அதனால் புலியுடன் குரங்கும், மீன்களோடு நீர்ப் பாம்புகளும் ஓடுகின்றன. வாலியை அழிக்கச் செல்லும் இராமலக்குவரின் நடையில் சினம் இருப்பதையும் உணரமுடிகிறது. 'ஓட' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பல இடங்களில் வருவதால் 'சொற்பொருள் பின் வருநிலை' அணியாகும்.

யூகம் என்று இப்பாடலில் குரங்குகள் குறிக்கப்பட்டன. சுக்கிரீவன் முதலியோர் வடிவப் பாங்கில் ஒருசால் குரங்குத் தோற்றத்தினரேனும் மானிடராகவே கொள்ளத் தக்கார். 3930 ஆம் பாடலில் அனுமன் தன் இனத்தவரை மானிடம்' என்று குறித்தது காண்க. 4

3939. மருண்ட மாமலைத் தடங்கள் செல்லல்
ஆவ அல்ல - மால்
தெருண்டிலாத மத்த யானை
சீறி நின்று சிந்தலால்,
இருண்ட காழ் அகில், தடத்தொடு
இற்று வீழ்ந்த சந்த வந்த
ஒழுக்கு பேர் இழுக்கினே!

***மால் தெருண்டிலாத** - மயக்கம் தெளியாத; **மத்த யானை** - மதம் பொருந்திய யானைகள்; **சீறி நின்று சிந்தலால்** - சினங்கொண்டு நின்று தாக்கியதால்; **இருண்ட காழ் அகில் தடத்தோடு** - இருள் நிறம் கொண்ட வயிரம் பற்றிய அகில் கட்டைகளோடு; **இற்று வீழ்ந்த சந்து** - ஒடிந்து விழுந்த சந்தன மரங்கள்; **வந்து உருண்டபோது** - (மேலிருந்து) உருண்டு வந்த விழுந்த போது; **அழிந்த தேன்**- சிதைந்த தேன்; **ஒழுக்கு பேர் இழுக்கின்** - ஒழுகுதலினால் ஏற்பட்ட மிக்க வழுக்கலினால்; **மருண்ட மாமலைத் தடங்கள்** - யாவர்க்கும் மருட்சியை உண்டாக்கும் பெரிய அம்மலைகளின் வழிகள்; **செல்லல் ஆவ அல்ல** - எளிதில் கடந்து செல்லக் கூடியன அல்ல.*

பலர்க்கும் அச்சத்தை விளைவிக்கும் மலையாதலின் 'மருண்ட மாமலை' எனப்பட்டது. 'குறவரும் மருளும் குன்றம்' என்பது மலைபடுகடாம். (275). யானையின் சீற்றம் வழிச்செல்வார்க்குப் பாதையை அரிதாக்கிவிடுகிறது என்றாலும், அம்மலைப்பகுதியிலுள்ள அகில், சந்தனம், தேன் என்ற வளமே உணர்த்தப்படுகிறது. யானைகள் சீற்றம் கொள்வதால் மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன; மரங்கள் விழுவதால் தேன் கூடுகள் சிதைந்தன; அவை சிதைந்ததால் தேன் ஒழுகி வழிகள் வழுக்கல் உடையனஆயின. 5

3940. மினல் மணிக் குலம் துவன்றி,
வில் அலர்ந்து, விண் குலாய்,
அனல் பரப்பல் ஒப்ப, மீது
இமைப்ப, வந்து அவிப்பபோல்
புனல் பரப்பல் ஒப்பு இருந்த

பொன் பரப்பும் என்பரால் -
இனைய வில் தடக் கை
வீரர் ஏகுகின்ற குன்றமே.

வில் தடக்கை வீரர் - வில்லேந்திய பெரிய கைகளையுடை (இராமலக்குவராகிய) வீரர்கள்; **ஏகுகின்ற இனைய குன்றமே -** ஏறிச் செல்லும் இவ்வியல்பினதாகிய மலை; **மினல் மணிக்குலம் -** மின்னுதலையுடைய இரத்தினங்களின் தொகுதி; **துவன்றி -** நிறைந்து; **வில் அலர்ந்து -** ஒளி பரப்பி; **விண்குலாய் -** விசும்பளவும் பொருந்தி; **அனல் பரப்பல் ஒப்ப -** நெருப்பைப் பரவச் செய்தல் போல; **மீது இமைப்ப -** அம்மலை மீது ஒளி வீச; **வந்த அவிப்ப போல -** (அந்நெருப்பை விரைந்து) வந்து அவிப்பன போல; **புனல் பரப்பல் ஒப்பு இருந்த -** நீரைச் சொரிந்து பரப்புதலை ஒத்து இருந்த; **பொன் பரப்பும் என்பர் -** பொன் ஒளியைப் பரவச் செய்யும் என்று கூறுவர்.

அம்மலைகளில் இரத்தினங்கள் நெருப்புப்போல ஒளிவீச, அந்நெருப்பை அவிக்கும் நீர்போலப் பொன்னொளி வீசும். இது தொடர்பு நவிற்சி அணியில் வந்த தற்குறிப்பேற்றஅணி. மினல் : மின்னல் - இடைக்குறை; பொன்னும், மணியும் நிறைந்து, பொன்னொளி தன்னுள் மணிகளின் ஒளியைத் தன்னிலடக்கி மேற்பட்டு விளங்கும் மலை வளம்கூறப்பட்டது. 6

3941. மருவி ஆடும் வாவிதோறும் வான
யாறு பாயும், வந்து;
இருவி ஆர் தடங்கள்தோறும்
ஏறு பாயுமாறுபோல்,
அருவி பாயும்; முன்றில், ஒன்றி
யானை பாயும்; ஏனலில்,
குருவி பாயும்; ஓடி, மந்தி கோடு
பாயும் - மாடு எலாம்.

மாடு எலாம் - மலைப்பக்கங்களிலெல்லாம்; **மருவி ஆடும் வாவிதொறும் -** யாவரும் (வந்து) பொருந்தி ஆடும் சுனைகளில்; **வானயாறு வந்து பாயும் -** ஆகாய கங்கை வந்து பாயும்; **இருவி ஆர் தடங்கள் தோறும் -** கதிர் அறுக்கப்பெற்ற தினைத்தாள்கள் பொருந்திய புனங்கள் தோறும்; **ஏறு பாயுமாறு போல -** காளை பாய்வது போல; **அருவி பாயும் -** மலையருவிகள் பெருகிப் பாயும்; **முன்றில்-** அம்மலைத் தடத்து முற்றங்களில்; **யானை ஒன்றிப் பாயும் -** யானை பொருந்திப் பாயும்; **ஏனலில் குருவி பாயும் -** தினைக்கதிர்களில் குருவிகள் பாயும்; **மந்தி ஓடி -** குரங்குகள் தாவி; **கோடு பாயும் -** மரக்கிளைகளில் பாயும்.

மலையின் பல்வேறு சிறப்புகளை இப்பாடல் உணர்த்தும். "வாவி தோறும் வான யாறு பாயும்" என்றதனால் மலையின் உயர்ச்சி தோன்றும், 'இருவி ஆர் தடங்கள் தோறும் ஏறுபாயுமாறு போல அருவி பாயும்' என்றதால் மலைவாழ் மக்களின் தொழில், காளையின் உள்ளக் கிளர்ச்சி, மலையின் நீர் வளம் புலப்படும். 'முன்றில் யானை ஒன்றிப் பாயும்' என்பதில் அருவி வளத்தோடு யானையின் இன்ப விளையாட்டும் காண்க. 'ஏனலில் குருவி பாயும்' என்பதால் மலை வாழ்நர் குருவிகளை விலக்கவேண்டா அளவு மலைக்கண் கிடைக்கக்கூடிய உணவுப் பெருக்கமும் 'மந்தி கோடு பாயும்' என்பதால் கனிகளை உண்டு மகிழ்ந்து தாவி விளையாடும் அளவிற்கேற்பக் கிடைக்கும் கனி வளமும் புலப்படும். மேலே 3938

ஆம் பாடலில் 'யூகம்' என்பதற்குத் தந்த விளக்கத்தை இப்பாடலின் 'மந்தி'க்கும் கொள்க. அனைவரும் மகிழ்வதற்கேற்ற இடமாக மலை விளங்கியது. இருவி - கதிர் அறுக்கப்பெற்ற தினைத்தாள்; ஏனல் - தினை. 'பாயும்' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பல இடங்களில் வந்தமையால் 'சொற்பொருள் பின்வருநிலை அணி.
7

***3942.** **தேன் இழுக்கு சாரல் வாரி**
செல்ல, மீது செல்லும் நாள் -
மீன் இழுக்கும்; அன்றி, வானவில்
இழுக்கும்; வெண் மதிக்
கூன் இழுக்கும்; மற்று உலாவு
கோள் இழுக்கும்; என்பரால் -
வான் இழுக்கும் ஏல் வாச
மன்றல் நாறு குன்றமே.*

வான் இழுக்கும் - *வானில் உள்ள தேவர்களையும் (நறுமணத்தால் விரும்பி வருமாறு) இழுக்கின்ற;* ***ஏல வாச மன்றல் நாறு -*** *ஏலக் காய்களின் நறுமணம் வீசப்பெற்ற;* **குன்றம் -** *அம்மலை (தன்பால்);* **தேன் இழுக்கு சாரல்-** தேன் பெருக்கால் *வழுக்கும் இயல்புடைய சாரல்களில்;* **வாரி செல்ல -** *நீர்வெள்ளம் பெருகியதனால்;* **மீது செல்லும் நாள்மீன் -** *வானத்தில்செல்கின்ற விண்மீன்களை;* **இழுக்கும் -** *(கீழே) இழுக்கும்;* **அன்றி வானவில்இழுக்கும் -** *அல்லாமல், வானில்*

காணப்படும் இந்திரவில்லையும் இழுக்கும்; **வெண்மதிக் கூன் இழுக்கும் -** *வெண்ணிறப் பிறைத் திங்களையும் இழுக்கும்;* **மற்று உலாவு கோள் இழுக்கும் -** *மேலும் வானத்தில் இயங்குகின்ற கிரகங்களையும் இழுக்கும்;* **என்பர் -** *என்று கூறுவர்.*

அம்மலைகளில் வளரும் ஏலம் முதலிய வாசனைப் பொருள்கள் வானில் உள்ள தேவர்களையும் அங்கு இறங்கி வரச்செய்யும். மலைச்சாரல்களில் பெருகி ஓடும் தேன் வெள்ளத்தால், வானிலுள்ள விண்மீன்களும், வானவில்லும், பிறைமதியும், மற்று முள்ள கிரகங்களும் இழுக்கப்பெறும் என்று சிறப்பிக்கப்படுகிறது. அம்மலைகளின் உயர்வும், அவற்றில் பெருகுகின்ற நீர்ப் பெருக்கின் மிகுதியையும் கூறுவதால் இது தொடர்வு உயர்வு நவிற்சி அணியாம். 'இழுக்கும்' எனப் பலமுறை ஒரே பொருளில் வருதலால் சொற்பொருள் பின் வருநிலை அணியும் அமைந்தது. வான் - இடவாகுபெயர், நாள் மீன் - நட்சத்திரம்; பிறை வளைவுடையதாதலின் 'வெண்மதிக்கூன்' என்றார். வாச மன்றல் - ஒரு பொருட்பன்மொழி. 8

வாலியின் இருப்பிடம் சார்ந்து, ஆலோசித்தல்

***3943.** **அன்னது ஆய குன்றின் ஆறு,**
சென்ற வீரர், ஐந்தொடு ஐந்து
உன்னல் ஆய யோசனைக்கும்
உம்பர் ஏறி, இம்பரில்
பொன்னின் நாடு இழிந்தது அன்ன,
வாலி வாழ் பொருப்பு இடம்*

துன்னினார்கள்; 'செய்வது என்னை?'
என்று நின்று சொல்லுவார்:

***அன்னது ஆய** - அத்தன்மையத்தான; **குன்றின் ஆறு** - மலை வழி யிலே; **சென்ற வீரர்** - சென்ற இராமன் முதலிய வீரர்கள்; **ஐந்தொடு ஐந்து உன்னல் ஆய** - ஐந்தும் ஐந்தும் பத்து என்று எண்ணுதற்குரிய; **யோசனைக்கும் உம்பர் ஏறி** - யோசனை தூரத்திற்கும் மேலாக மலை மீது ஏறிச் சென்று; **இம்பரில்** - இவ்வுலகில்; **பொன்னின் நாடு இழிந்தது அன்ன**- பொன்மயமான தேவர் உலகம் இறங்கி வந்தாற்போன்ற; **வாலி வாழ்பொருப்பு இடம்** - வாலி வாழ்கின்ற (கிட்கிந்தை) மலையின் இடத்தை; **துன்னினார்கள்** - அடைந்தவர்களாய்; **செய்வது என்னை** - இனிச் செய்ய வேண்டுவது என்ன? **என்று நின்று சொல்லுவார்** - என்று நின்று (தமக்குள்) பேசிக் கொள்வாராயினர்.*

வாலியின் ஆட்சியிலுள்ள கிட்கிந்தை பல வளங்களைப் பெற்றதாயும். காட்சிக்கினியதாயும் விளங்கியதால் தேவர் உலகமே இவ்வுலகில் வந்து இறங்கியதனை ஒத்து விளங்கியது என்றார். ருசியமுக மலையினின்று கிட்கிந்தைக்கு நீண்ட தூரம் மலைவழி நடந்தனர் என்பதை 'ஐந்தொடு ஐந்து உன்னலாய யோசனைக்கும் உம்பர் ஏறி'என்றார். 9

இராமன் வெளியிட்ட கருத்துரை

3944. அவ் இடத்து, இராமன், நீ
அழைத்து, வாலி ஆனது ஓர்
வெவ் விடத்தின் வந்து போர்
விளைக்கும் ஏல்வை, வேறு நின்று
எவ்விடத் துணிந்து அமைந்தது; என்
கருத்து இது' என்றனன்;
தெவ் அடக்கும் வென்றியானும்,
'நன்றிஇது' என்று சிந்தியா.

***அவ் இடத்து** - அப்போது; **இராமன்** - இராமபிரான்; **நீ அழைத்து** - (சுக்கிரீவனை நோக்கி) "நீ வலிய (போர்க்கு) அழைத்து; **வாலி ஆனது ஓர் வெவ்விடத்தின்** - வாலி என்னும் ஒப்பற்ற கொடிய நஞ்சுடன்; **வந்து** - எதிர்வந்து; **போர் விளைக்கும் ஏல்வை** - போர் செய்யும் பொழுது; **வேறு நின்று** - வேறாக (ஓரிடத்தில் நான்) நின்று; **எவ்விட** - அம்பு தொடுப்பதாக; **துணிந்து அமைந்தது இது என் கருத்து** - துணிந்தேன்; இச்சூழ்நிலைக்கு இக்கருத்தே பொருந்துவதாகும்; **என்றனன்** - என்று கூறினன்; **தெவ் அடக்கும்** - பகைவனைப் பொருதழிக்கும்; **வென்றியானும்** - வெற்றியை விரும்புபவனாகிய சுக்கிரீவனும்; **இது நன்று** - 'இச் செயல் நல்லதாகும்'; **என்று சிந்தியா** - என்று சிந்தித்து. . . .*

ஆலகால நஞ்சினை ஒத்துப் பிறர் உயிர் கவரும் கொடுஞ் செயல் குறித்து 'வாலி ஆனதோர் வெவ்விடம்' என்றான். வேறு நிற்றல் - பிறா அறியாத வகையில் மறைந்து நிற்றல். "நானும் நீயும் வேறித்திருக்க வேண்டும்" (பெரிய புராணம் - மெய்ப்பொருள் 13) என்ற இடத்து 'வேறு' என்பது பிறர் அறிய முடியாததனியிடம் என்ற பொருளில் வருதல் காண்க. ஏ + விட = எவ்விட என எதுகை நோக்கிக் குறுகி நின்றது. 'துணிந்து

அமைந்தது' என்ற தொடரினை 'எண்ணித் துணிக கருமம்' என்ற குறளின் (467) தொடரோடு ஒப்பிட்டு உணர்க. இராமபிரான் திட்டமிட்டுத் துணிந்தமை நினைவுகொள்ளத் தக்கது. வாலியை அடக்கி வெற்றி பெறுதலையே எண்ணிக் கொண்டிருந்த சுக்கிரீவனுக்கு இராமன் கூறிய வழி நல்லோர் உபாயமாகத் தோன்றியது என்பதால் 'தெவ் அடக்கும் வென்றியானும், 'நன்று இது' என்று சிந்தியா' என்றார். இனி, 'தெவ் அடக்கும் வென்றி யானும்' என்ற தொடர்க்கு இராமன் எனப் பொருள் கொண்டு 'இராமன் இது நன்று எனச் சிந்தித்துச் சுக்கிரீவனிடத்து 'நீ வாலியை வலியப் போருக்கழைத்துப் போர் செய்கையில் நான் வேறிடத்திலிருந்து அம்பு தொடுப்பது என் கருத்து' எனக் கூறியதாம். 10

சுக்கிரீவன் வாலியைப் போருக்கு அழைத்தல்

3945. வார்த்தை அன்னது ஆக, வான்
இயங்கு தேரினான் மகன்,
நீர்த் தரங்க வேலை அஞ்ச,
நீல மேகம் நாணவே,
வேர்த்து மண்உளோர் இரிந்து,
விண்உளோர்கள் விம்ம, மேல்
ஆர்த்த ஓசை, ஈசன் உண்ட
அண்டம் முற்றும் உண்டதே.

வார்த்தை அன்னது ஆக - இராமன் கூறிய வார்த்தை அவ்வாறாக; **வான் இயங்கு தேரினான் மகன் -** (அது கேட்டு) வானத்தில் இடைவிடாது செல்கின்ற தேரை உடைய சூரியன் மைந்தனாகிய சுக்கிரீவன்; **நீர்த் தரங்க வேலை அஞ்ச -** நீர் நிறைந்த அலைகளை உடைய கடல் அஞ்சும் படியாகவும்; **நீல மேகம் நாண -** நீல நிறமுள்ள மேகங்கள் வெட்கமடையும் படியாகவும்; **மண் உளோர் வேர்த்து இரிந்து-** மண்உலகத்தில் உள்ளவர்கள் உடல் வியர்த்து ஓடவும்; **விண் உளோர் விம்ம -** வானுலகத்தவராய தேவர்கள் கலங்கும் படியாகவும்; **மேல் ஆர்த்த ஓசை -** மிகுதியாக ஆரவாரம் செய்த ஓசையானது; **ஈசன் உண்ட -** ஈசனாகிய திருமாலால் உட்கொள்ளப் பெற்ற; **அண்டம் முற்றும் உண்டது -** அண்டப் பரப்பு முழுமையினையும் தன்னகத் தடக்கி மேலோங்கியது.

வார்த்தை - முன் பாடலில் இராமன் கூறிய மொழி; சுக்கிரீவன் எழுப்பிய பேரொலி, அலைகடல் முழக்கத்தையும் இடி முழக்கத்தையும் கீழ்ப்படுத்தி மேலோங்கியதால் 'நீர்த்தரங்க வேலை அஞ்ச, நீல மேகம் நாணவே ஆர்த்த ஓசை' என்றார், சுக்கிரீவன் ஆரவாரத்தைக் கேட்ட மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் உடல் வியர்த்து நடுங்கி ஓடினர் என்பதை 'வேர்த்து மண்ணுளோர் அரிந்து விண்ணுளோர்கள் விம்ம' என்றார். ஊழி இறுதியில் திருமாலால் உட்கொள்ளப் பெற்ற அண்டங்கள் முழுவதிலும் அவன் பேரொலி நிரப்பியதால் 'ஈசன் உண்ட அண்டம் முற்றும் உண்டது' என்றார். நீலமேகம்- நீருண்டதால் கறுத்து விளங்கும் மேகம்; வியர்த்தல், இரிந்தோடுதல், விம்முறல் ஆகியன அச்சத்தால் உண்டாகும் மெய்ப்பாடுகள். இரிந்து - இரிய; எச்சத்திரிபு. ஈசன் - இங்குத் திருமாலைக் குறித்தது. பாசத்து அன்பினைப் பற்று அற நீக்கலும், ஈசற்கே கடன் (10187) என்ற இடத்து இராமனை ஈசன் என்ற பெயரால் குறித்தது காணக். ஓசை

அண்டம் முற்றும் உண்டது - உண்ண முடியாததை உண்டது போலச் சொன்ன மரபு வழுவமைதி. 11

3946. **இடித்து, உரப்பி, 'வந்து போர்**
எதிர்த்தியேல் அடர்ப்பென்' என்று,
அடித்தலங்கள் கொட்டி, வாய் மடித்து,
அடுத்து, அலங்கு தோள்
புடைத்து நின்று, உளைத்த பூசல்
புக்கது என்ப - மிக்கு இடம்
துடிப்ப, அங்கு உறங்கு வாலி
திண் செவித் துளைக்கணே.

வந்து போர் எதிர்த்தியேல் - *'என்னுடன் நீ போரில் எதிர்த்து வருவாயானால்;* **அடர்ப்பென் என்று -** *யான் உன்னைக் கொல்வேல்*

என்று; **இடித்து உரப்பி -** *அதட்டிக் கூறி;* **அடித்தலங்கள் கொட்டி -** *தன் கால்களால் ஓசை உண்டாகுமாறு தரையில் மிதித்து;* **வாய் மடித்து -** *சினத்தால் வாய் உதடுகளை மடித்துக் கொண்டு;* **அடுத்து அலங்கு தோள் புடைத்து -** *அடுத்து விளங்குகின்ற தன் தோள்களைத் தட்டிக் கொண்டு;* **நின்று உளைத்த பூசல் -** *நின்று வலியப் போருக்கு அழைத்த (சுக்கிரீவனின்) ஆரவாரம்;* **அங்கு -** *கிட்கிந்தை நகரத்தில்;* **இடம் மிக்குத் துடிப்ப -** *இடத் தோளும் இடக்கண்ணும் துடிக்க;* **உறங்கு வாலி** *- உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் வாலியின்;* **திண்செவித் துளைக்கண் -** *வலிய செவித்துளையிலே;* **புக்கது என்ப -** *சென்று புகுந்தது என்பர்.*

அடித்தலம் கொட்டுதல் - பாதங்களைத் தரையில் தட்டி மிகுத்து ஓசை உண்டாகும்படி நடத்தல்: வாய்மடித்தல் - வெகுளியின் மெய்ப்பாடு. ஆடவர்க்கு இடப்பக்கம் துடித்தல் தீ நிமித்தத்திற்கு அறிகுறி என்பர். சுக்கிரீவனின் ஆரவாரம் வாலியின் செவியில் படுகையில், அவனது அழிவைக் குறிக்கும் வகையில் அவனது இடப்பக்கம் 'துடித்த' செய்தி கூறப்பட்டது. 'மின்னின் அன்ன புருவமும் விண்ணினைத், துன்னு தோளும், இடம் துடியா நின்றான்' (7348). 'செயிரில் தீர்ந்த செழுந்தாமரைக் கண் இடனாடலும் (சிந்தா. 1156), "இடுக்கண் தருதற் கேதுவாகி, இடக்கண் ஆடலும்" (பெருங்கதை. 2-18- 32-33) என்னும் இடங்கள் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கன. பூசல் - போர் ஆரவாரம். முதல் 12 பாடல்களை நான்கு சீரடிகளாய்ப் பிரித்து கலிவிருத்தம் என்றும்கொள்வதுண்டு. 12

வாலி போருக்கு எழுதல்

கலிவிருத்தம்

3947. **மால் பெருங் கட கரி முழக்கம் வாள் அரி**
ஏற்பது செவித்தலத்து என்ன, ஓங்கிய
ஆர்ப்பு ஒலி கேட்டனன் - அமளிமேல் ஒரு
பாற்கடல் கிடந்ததே அனைய பான்மையான்.

acharya.org

***அமளி மேல்* - படுக்கையின் மேல்; *ஒரு பாற்கடல் கிடந்ததே அனைய* - ஒப்பற்ற பாற்கடல் படுத்திருந்தது போன்ற; *பான்மை யான்* - தன்மையை உடையவனாகிய வாலி; *மால்பெரும் கடகரி முழக்கம்* - மயக்கம் கொண்ட பெரிய மதயானையின் முழக்கத்தை; *வாள் அரி செவித்தலத்து* - கொடிய சிங்கம் தன் காதுகளில்; *ஏற்பது என்ன* - ஏற்றுக் கொண்டாற்போல; *ஓங்கிய ஆர்ப்பு ஒலி* - மிகுதியாக எழுந்த (அச்சுக்கிரீவனின்) கர்ச்சனை ஒலியை; *கேட்டனன்* - கேட்டான்.**

மலை முழையினுள் படுத்து உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒரு சிங்கம் மதயானையின் பிளிறலைக் கேட்டது போலத் தன் அரண்மனையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த வாலி சுக்கிரீவனின் போர்முழக்கத்தைக் கேட்டான். உவமை அணி. வாலி கம்பீரமான தோற்றமும் வெண்ணிறமும் கொண்டவனாதலின் 'பாற் கடல் கிடந்ததே அனைய பான்மையான்' எனப்பட்டான். வாலி வெண்ணிற மேனியன் என்பதை 'இந்திரன் தனிப்புதல்வன், இன்னனிச் சந்திரன் தழைத்தனைய தன்மையான்' (3834). "பாரில் திரியும் பனி மால் வரை அன்ன பண்பார்' (3979)

என்ற அடிகளும் உணர்த்தும். இராவணன் அமளியில் படுத்திருந்ததை 'மால் பெருங்கடல் வதிந்ததே அனையதோர் வனப்பினர் துயில்வானை" (5040). என்று கூறியிருத்தலை ஒப்பிட்டுக் காணலாம். வாலியைக் கரி முழக்கம் கேட்ட அரிக்கு உவமித்தமையால் வாலி எளிதில் அழிக்கத்தக்கவன் அல்லன் என்று அவன் வலிமை மிகுதியே உணர்த்தப்பட்டுள்ளது. ஆர்ப்பு ஒலி - ஒரு பொருட் பன்மொழி.
13

3948. உருத்தனன் பொர எதிர்ந்து
இளவல் உற்றமை,
வரைத் தடந் தோளினான்,
மனத்தின் எண்ணினான்;
சிரித்தனன்; அவ் ஒலி,
திசையின் அப் புறத்து
இரித்தது, அவ் உலகம்
ஓர் ஏழொடு ஏழையும்.

***வரைத் தடந் தோளினான்* - மலையினை ஒத்த பெரிய தோள்களை உடைய வாலி; *இளவல்* - தன்தம்பியாகிய சுக்கிரீவன்; *உருத்தனன்* - சினம் கொண்டவனாய்; *பொர எதிர்ந்து உற்றமை* - தன்னுடன் போர்செய்ய எதிர்த்து வந்ததை; *மனத்தில் எண்ணினான்* - தன் மனத்தில் நினைந்தவனாய்; *சிரித்தனன்* - சிரித்தான்; *அவ்வொலி* - அச்சிரிப்பொலி; *அவ்வுலகம் ஓர் ஏழொடு ஏழையும்* - அந்தப் பதினான்கு உலகங்களையும் கடந்து; *திசையின் அப்புறத்து* - திசைகளின் எல்லைக்கு அப்பால்; *இரித்தது* - அஞ்சி ஓடும்படி செய்தது.**

போரில் பல முறை தன்னிடம் தோற்ற சுக்கிரீவன் வலியப்போருக்கு அழைத்ததை எண்ணி இகழ்ச்சியால் வாலி சிரித்தான். எள்ளல் பற்றி வந்த நகை. அவன் சிரிப்பொலி பதினான்கு உலகங்களையும் நிலை கலங்கி ஓடச் செய்தது என்பது உயர்வுநவிற்சி அணி. உலகம் - இடவாகுபெயரால் அங்கு வாழ்பவரைக் குறிக்கும். இரித்தது - பிறவினை. 14

acharya.org

3949. எழுந்தனன், வல் விரைந்து
இறுதி ஊழியில்
கொழுந் திரைக் கடல்
கிளர்ந்தனைய கொள்கையான்;
அழுந்தியது, அக் கிரி; அருகில்
மால் வரை
விழுந்தன, தோள் புடை
விசித்த காற்றினே.

ஊழி இறுதியில் - *ஊழி இறுதியாகிய யுக முடிவில்;* ***கொழுந் திரைக்கடல் -*** *பெரிய அலைகளோடு கூடிய கடல்;* ***கிளர்ந்தனைய -***

பொங்கி எழுந்தாற்போன்ற; ***கொள்கையான் -*** *செருக்குடையவனாய் (வாலி);* ***வல் விரைந்து எழுந்தனன் -*** *(சுக்கிரீவனை அழிக்கும் பொருட்டு) மிகவிரைந்து எழுந்தான்;* ***அக்கிரி அழுந்தியது-*** *(அவன் எழுந்த வேகத்தால்) அந்தக் கிட்கிந்தைமலை நிலத்தினுள்ளே அழுந்தியது;* ***தோள்புடை விசித்த காற்றின் -*** *(அவன்) தோள்களைப் பக்கங்களில் அசைத்து எழுப்பிய காற்றினாய்;* ***அருகில் மால்வரை -*** *(அந்த மலையின்) அருகில் இருந்து பெரிய மலைகள்;* ***விழுந்தன -*** *நிலை பெயர்ந்து கீழே விழுந்தன.*

இறுதி ஊழியில் என்பதனை ஊழி இறுதியில் எனக் கொள்க. கொள்கை யான் - வீரமிகுதி, செருக்கு உடையான். வல் - விரைவை உணர்த்தும் இடைச் சொல். வல்விரைந்து - ஒரு பொருட் பன்மொழி. நிலத்தில் கிரி அழுந்துதலும், மால்வரைகள் விழுதலும் வாலியின் சினமிகுதியினையும் ஆற்றலையும் உணர்த்தும். உயர்வு நவிற்சி அணி. 15

3950. போய்ப் பொடித்தன மயிர்ப்
புறத்த, வெம் பொறி;
காய்ப்பொடு உற்று எழு வட
கனலும் கண் கெட,
தீப் பொடித்தன, விழி;
தேவர் நாட்டினும்
மீப் பொடித்தன புகை,
உயிர்ப்பு வீங்கவே.

வெம்பொறி - *(வாலியின் சினத்தால்) கொடிய தீப்பொறிகள்;* ***மயிர்ப்புறத்த போய்ப் பொடித்தன -*** *மயிர்க்கால் தொறும் தோன்றிப் பக்கங்களில் சென்று சிதறின;* ***விழி -*** *(வாலியின்) கண்கள்;* ***காய்ப்பொடு உற்று எழு -*** *கோபத்தோடு பொருந்தி மேல் நோக்கி எழுகின்ற;* ***வடகனலும் கண்கெட -*** *வடவைத் தீயும் காணின் கண் ஒளி கெடும்படி;* ***தீப் பொடித்தன-*** *தீயைச் சிந்தின;* ***உயிர்ப்பு வீங்க -*** *(அவனுடைய) மூச்சுக்காற்றுப் பெரிதாய்எழ;* ***புகை -*** *அதிலிருந்து எழுந்த புகைகள்;* ***தேவர் நாட்டினும் மீப்பொடித்தன -*** *தேவர்கள் வாழும் வானுலகினும் மேலோங்கிப் பரவின.*

மயிர்க்கால்தொறும் தீப்பொறிகள் தோன்றிச் சிதறின என்றும், வடவைத் தீயின் கண் பார்வையும் கெடுமாறு வாலியின் விழிகள் சினம் கக்கின என்றும், மூச்சுக் காற்றில் எழுந்த புகைக் கூட்டம் விண்ணுலகையும் தாண்டிச் சென்றது என்றும் கூறி, வாலியின் சினமிகுதியைக் கவிஞர் புலப்படுத்திய திறம் நயம் மிக்கது. வட கனல் - வடவைக் கனல். கடலில் பெண்குதிரை முக வடிவில் உள்ள கொடிய தீப் பிழம்பு. "வடவை தீதர" (201). 'மா வடவைக் கனல் ஆனதால்' (1404), சுடர்க் குதிரையின் வாய் முகத்திடை நிமிர்ந்து வடவேலை பருகும். (2541) என்னும் அடிகளில் வடவைத் தீபற்றிய குறிப்புக் காணலாம். 16

3951. கைக் கொடு கைத்தலம் புடைப்ப, காவலின்
திக் கயங்களும் மதச் செருக்குச் சிந்தின;
உக்கன உரும்இனம்; உலைந்த உம்பரும்;
நெக்கன, நெரிந்தன, நின்ற குன்றமே.

கைக் கொடு கைத்தலம் புடைப்பு - (வாலி சினத்தால்) ஒரு கையினைக் கொண்டு மற்றொரு கையினைத் தட்ட; **காவலின் திக்கயங்களும்-** (அதனால் எழுந்த ஓசையால்) உலகினைத் தாங்கி நின்று காவல் புரியும்எட்டுத்திசை யானைகளும்; **மதச் செருக்குச் சிந்தின -** மதக் களிப்பாகியசெருக்கினை நீங்கின; **உரும் இனம் உக்கன -** இடியின் கூட்டங்கள் (தம்வலிமை குறைந்து) உதிர்ந்தன; **உம்பரும் உலைந்த -** தேவர் உலகங்களும்வருந்தின; **நின்ற குன்றம் -** (பெயர்தலின்றி) நிலை பெற்றிருந்த மலைகளும்; **நெக்கன நெரிந்தன -** பிளவுபட்டு நொறுங்கின.

வாலி தன் இரு கரங்களைத் தட்டி எழுப்பிய ஒலியால் வலிமை வாய்ந்ததிக்கு யானைகளும், இடியின் கூட்டமும், மலைகளும் நிலைகலங்கின என்பதால் வாலியின் வலிமை மிகுதி உணர்த்தப்படுகிறது. நெக்குதல் - நெகிழ்ந்து பிளவுபடல். "நெட்டிருப்புப் பாறைக்கு நெக்கு விடாப் பாறை, பசு மரத்து வேருக்கு நெக்கு விடும்" என்பது நல்வழி.(33). 17

3952. 'வந்தெனன்! வந்தெனன்!' என்ற வாசகம்
இந்திரி முதல் திசை எட்டும் கேட்டன;
சந்திரன் முதலிய தாரகைக் குழாம்
சிந்தின, மணி முடிச் சிகரம் தீண்டவே.

வந்தனென்! வந்தனென்!- 'வந்து விட்டேன், வந்து விட்டேன்'; **என்ற வாசகம் -** என்று வாலி கூறிய சொற்கள்; **இந்திரி முதல் -** இந்திரனுக்குரிய கிழக்குத் திசை முதல்; **திசை எட்டும் கேட்டன -** எட்டுத் திசைகளிலும் கேட்டன; **மணி முடிச்சிகரம் தீண்டவே -** (அவன் போருக்குக் கிளர்ந்து எழுந்தபோது) அவனது மணிகள் இழைக்கப்பெற்ற முடியின் உச்சி தம் மேல் பட்டதால்; **சந்திரன் முதலிய -** (வானத்தில்) சந்திரனைத் தம் தலைவனாகக் கொண்ட; **தாரகைக் குழாம் சிந்தின -** விண்மீன் தொகுதிகள் கீழே சிதறி விழ்ந்தன.

வந்தனென், வந்தனென் - வெகுளியின் வந்த அடுக்குத் தொடர். இந்திரி - இந்திரனது திசையாகிய கிழக்கு. 'திசை எட்டும் கேட்டன' என்பது அவனது உரத்த குரலையும் 'மணிமுடிச் சிகரம் தீண்டத் தாரகைக் குழாம் சிந்தின' என்பது அவன் வடிவத்தின்

உயர்வையும் பெருமையினையும் குறித்தன. சந்திரன் நட்சத்திரங்களின் தலைவனாதலின் 'சந்திரன் முதலிய தாரகைக் குழாய்' என்றார். தாரகாபதி, உடுபதி என்னும் பெயர்கள் சந்திரனுக்கு உரியன. உயர்வு நவிற்சி அணி. *18*

3953. வீசின காற்றின் வேர் பறிந்து, வெற்புஇனம்
ஆசையை உற்றன; அண்டப் பித்திகை
பூசின, வெண் மயிர் பொடித்த வெம் பொறி;
கூசினன் அந்தகன்; குலைந்தது உம்பரே.

வீசின காற்றின் - *(வாலி எழுந்த வேகத்தால்) வீசின காற்றினால்;* ***வெற்பு இனம் -*** *மலைக் கூட்டங்கள்;* ***வேர் பறிந்து -*** *நிலை பெயர்ந்தவனாய்;* ***ஆசையை உற்றன -*** *திசையின் எல்லையை அடைந்து வீழ்ந்தன;* ***வெண்மயிர் பொடித்த வெம்பொறி -*** *(மேனியில் அடர்ந்துள்ள) வெண்மை வாய்ந்த மயிர்க்கால் தொறும் தோன்றிய வெம்மையுடைய அனற்பொறிகள்;* ***அண்டப் பித்திகை பூசின-*** *அண்டப்பரப்பின் மதிற் சுவரை மறைத்தன;* ***அந்தகன் கூசினன் -*** *(இவ்வாறு சினத்துடன் வரும் வாலியைக்காண) யமனும் கண் கூசினான்;* ***உம்பர் குலைந்தது -*** *தேவர்களும் நிலை குலைந்தனர்.*

இப்பாடல் வாலியின் வேகத்தையும் சினமிகுதியையும் விளக்கும். வெண் மயிர் பொடித்த வெம்பொறி - மயிர்க்கால்களில் இருந்து எழுந்த தீப்பொறிகள். 'அண்டப் பித்திகை பூசின' என்றதால் அண்டச்சுவர்கள் வரை இவன் சினத்தீப் பொறிகள் சென்று ஒளி வீசின என்பதாம். உம்பர் - மேல் உலகம்; இடவாகு பெயராய்த் தேவர்களைக் குறிக்கும். அந்தகன். உயிர்கட்கு அந்தத்தைச் செய்வோனாகிய இயமன்.
19

3954. கடித்த வாய் எயிறு உகு
கனல்கள் கார் விசும்பு
இடித்த வாய் உகும்
உரும் இனத்தின் சிந்தின;
தடித்து வீழ்வன எனத்
தகர்ந்து சிந்தின,
வடித்த தோள் வலயத்தின்
வயங்கு காசு அரோ.

கடித்த வாய் எயிறு உரு - *(வாலி வெகுண்டு) கடித்த வாயிலிலுள்ள பற்களினின்று வெளிப்பட்ட;* ***கனல்கள் -*** *தீப்பொறிகள்;* ***கார்விசும்பு இடித்தவாய் -*** *கரிய மேகங்கள் விசும்பிடத்து ஒன்றோடொன்று மோதிய நிலையில்;* ***உகும் உரும் இனத்தின் -*** *விழும் இடிகளின் கூட்டம் போல;* ***சிந்தின -*** *எங்கும் சிதறின.* ***வடித்த தோள் வலயத்தின் -*** *(அவன் தோள்தட்டி ஆர்த்த நிலையில்) சிறந்த அவன் தோள் வளைகளில்;* ***வயங்கு காசு - *** *விளங்குகின்ற இரத்தினங்கள்;* ***தடித்து வீழ்வன என -*** *மின்னல்கள் கீழே விழுந்தாற்போல;* ***தகர்ந்து சிந்தின -*** *சிதறி வீழ்ந்தன.*

எயிறு தோன்றப் பற்களைக் கடித்தல் - வெகுளியில் தோன்றும் மெய்ப்பாடு. காசு - இரத்தினம். 'தப்பின மணி, காசும், சங்கமும் மயிலன்னார்' (1189)

'திறம் செய் காசு ஈன்ற சோதி' (1129) என்னும் இடங்களில் இரத்தினம் எனும் பொருளில் 'காசு' ஆளப்பட்டுள்ளமை காண்க. தடித்து - மின்னல். வாலியின் வெகுளி மிகுதியை உயர்வு நவிற்சியால் கூறிய பாடல். அரோ -அசை. 20

3955. ஞாலமும், நால் திசைப் புனலும், நாகரும்,
மூலமும், முற்றிட முடிவில் தீக்கும் அக்
காலமும் ஒத்தனன்; கடலில் தான் கடை
ஆலமும் ஒத்தனன், எவரும் அஞ்சவே.

எவரும் அஞ்ச - *(அப்பொழுது வாலி) காண்பவர் எவரும் அஞ்சும்படியாக;* **ஞாலமும் -** *நிலவுலகமும்;* **நால்திசைப் புனலும் -** *நான்கு திசைகளிலும் உள்ள கடல்களும்;* **நாகரும்** *- தேவர்களும்;* **மூலமும் -** *எல்லாவற்றிற்கும் ஆதி காரணமான தத்துவங்களும்;* **முற்றிட -** *அழியும்படி;* **முடிவில் தீக்கும் -** *யுகமுடிவில் அனைத்தையும் எரிக்கும்;* **அக்காலமும் -** *அந்த ஊழிக்காலத்தீயினையும்;* **ஒத்தனன் -** *ஒத்து விளங்கினான்.* **கடலில் தான் கடை -** *(முன்பு) தன்னால் கடையப்பெற்ற பாற்கடலில் தோன்றிய;* **ஆலமும் ஒத்தனன் -** *ஆலகால நஞ்சையும் ஒத்து விளங்கினான்.*

வாலியின் கொடுந்தோற்றமும் வெகுளியும் புலப்பட, ஊழித்தீப் போலவும், தான் கடைந்தபோது பாற்கடலினின்று வெளிப்பட்ட ஆலகால நஞ்சு போலவும் விளங்கினான் என்றார். நாகர் - தேவர்கள், நாகர்கள் என இருவரையும் குறிக்கும் சொல். பாற்கடல் கடைகையில் தேவர்களும் அசுரர்களும் தளர்ச்சி உற்ற போது வாலி தன் இரு கரங்களால் கடைந்தான் ஆதலின் 'தான் கடை கடலில்' என்றார். இச் செய்தி 'சுழலும் வேலையைக் கடையும் தோளினான்' (3823) என்னும் இடத்தும் கூறப்பட்டது. பாற்கடலில் வெளிப்பட்ட ஆலகால நஞ்சு யாவரையும் அஞ்சி ஓடச் செய்ததுபோல வாலியும் தன்னைக் கண்டார் யாவரும் அஞ்சி ஓடுமாறு வெளிப்பட்டான் என்பதாம். காலம் - காலாக்கினிக்கு (ஊழிக்காலத்தீ) ஆகுபெயர். 21

தாரை விலக்கலும், வாலி மறுத்துக் கூறலும்

3956. ஆயிடை,தாரை என்று அமிழ்தின் தோன்றிய
வேயிடைத் தோளினாள், இடை விலக்கினாள்;
வாயிடைப் புகை வர, வாலி கண் வரும்
தீயிடை, தன் நெடுங் கூந்தல் தீகின்றாள்.

ஆயிடை - *அப்பொழுது;* **தாரை என்று -** *தாரை என்று பெயர் கூறப்பட்டு;* **அமிழ்தின் தோன்றிய -** *அமுதம் போலக் காணப்படுகின்ற;* **வேயிடைத் தோளினாள் -** *மூங்கிலின் தன்மையைத் தன்னிடத்தே கொண்ட தோள்களை உடையவள்;* **வாயிடைப் புகைவர-** *வாயினின்று சினத்தால் புகை வருமாறு;* **வாலி -** *வாலியின்;* **கண் வரும் தீயிடை -** *கண்களிலிருந்து வரும் சினத்தீயிடையே;* **தன் நெடுங் கூந்தல் தீகின்றாள் -** *தன் நீண்ட கூந்தல் எரியப் பெற்றவளாய்;* **இடை விலக்கினாள் -** *இடை நின்று (அவனைத் தடுத்து) விலக்கினாள்.*

அ+இடை = ஆயிடை என அகரச்சுட்டு நீண்டது. ஐம்பொறிகட்கும் இனியளாதல் பற்றி அமுதம் போலத் தோன்றியவள் என்றார். அமிழ்தின் தோன்றிய

வேயிடைத் தோளினாள். முன் பாடலில் *'கடலில் தான் கடை ஆலமும் ஒத்தான்'* என்றமையால், அதனை இங்குக் கொண்டு கூட்டினால், ஆலத்திற்குப் பிறகு கிடைத்த அமுதம் போன்றவள் வாலியின் மனைவி என்ற பொருள் நயம் கொள்ள முடிகிறது. வாலிக்கு ஆலமும் தாரைக்கு அமுதமும் உவமையாவது நயம். *வாயிடைப் புகைவர* - கண்களில் தோன்றிய சினத்தீயால் உண்டாய புகை வாயிடமாக வெளிவந்தது என்க. முன் வாலிக்கு இடம் துடித்ததோடு (3946) இப்பொழுது தாரை இடை விலக்கலும் அவன் கேட்டிற்கு அறிகுறியாயின. 'கூந்தல் தீகின்றாள்' என்னும் தொடரால் தாரைக்குப் பின்னர் வர இருக்கும் அமங்கல நிலை முன்னரே சுட்டப்படுகிறது எனலாம். இள மூங்கில் மகளிர் தோளுக்கு உவமையாம். *22*

3957. 'விலக்கலை; விடு; விடு; விளித்துளான் உரம்
கலக்கி, அக் கடல் கடைந்து அமுது கண்டென,
உலக்க இன் உயிர் குடித்து, ஒல்லை மீள்குவல்,
மலைக் குல மயில்!' என, மடந்தை கூறுவாள்:

மலைக்குல மயில்! - மலையில் வாழும் சிறந்த மயில் போன்ற வளே! **விலக்கலை -** என்னைத் தடை செய்யாதே; **விடு விடு** - என்னை விட்டுவிடு; **அக்கடல் கடைந்து -** அந்தப் பாற்கடலைக் கடந்து; **அமுது கண்டென -** அமுதை எடுத்தாற்போல; **விளித்துளான் உரம் கலக்கி -** என்னைப் போருக்கு அழைத்த அச்சுக்கிரீவனின் வலிமையைக் குலையச் செய்து; **உலக்க இன் உயிர் குடித்து -** (அவன்) அழகிய (அவனது) இனிய உயிரைப் பருகி; **ஒல்லை மீள்குவல் -** விரைவில் திரும்பி வருவேன்; **என -** என்று (வாலி) கூற; **மடந்தை கூறுவான் -** தாரை சொல்வாள்.

மயில் - உவமை ஆகுபெயராய்த் தாரையைக் குறித்தது. மயில் குறிஞ்சி நிலத்துப்பறவையாதலின், மலையில் வாழும் தாரைக்கும் ஏற்கும். மலைக்குல மயில் - அண்மைவிளி. விலக்கலை - எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று; விடுவிடு- விரைவு பற்றி வந்த அடுக்குத் தொடர். உயிர் குடித்து - அச்செயலின் எளிமையைக் குறிக்கக் கூறப்பட்டது. உண்ணப்படாதது உண்ணப்படுவது போலச் சொல்லப்பட்டது மரபுவழுவமைதி. இலக்கணை என்றும் கூறலாம். அக்கடல் - அகரம் பண்டறிசுட்டு.
23

3958. 'கொற்றவ! நின் பெருங்
குவவுத் தோள் வலிக்கு
இற்றனன், முன்னை நாள்,
ஈடு உண்டு ஏகினான்;
பெற்றிலன் பெருந் திறல்;
பெயர்த்தும் போர் செயற்கு
உற்றது, நெடுந் துணை
உடைமையால்' என்றாள். **கொற்றவ -** (தாரை வாலியை நோக்கி) வெற்றியை உடைய அரசனே! **நின்பெருங் குவவுத் தோள் -** உன்னுடைய பெருமை மிக்க திரண்ட தோள்களின்; **வலிக்கு -** வலிமைக்கு; **முன்னைநாள் -** முன்; **இற்றனன் -** வலிமை அழிந்து; **ஈடு உண்டு ஏகினான் -** வருத்தமுற்றுச் சென்றவனான சுக்கீவன்; **பெருந்திறல் பெற்றிலன் -** (நின்னை எதிர்த்துப் போர் செய்ய) பேராற்றலைப் புதிதாகப் பெற்றானில்லை; **பெயர்த்தும் போர்செயற்கு -** (அவ்வாறாக) மீண்டும் உன்னோடு

போர்செய்வதற்கு; **உற்றது -** வந்துற்றமை; **நெடுந்துணை உடைமையால் -** பெரிய ஒரு துணையினைப் பெற்றமையாலாகும்; **என்றாள் -** என்று சொன்னாள்.

நாட்டையும் ஆளும் தகுதியும் திறலும் உடையவனாதலின் தாரை வாலியைக் 'கொற்றவ' என விளித்தாள். குவவு - திரட்சி; ஈடு உண்டு - வருத்தமுற்று. ஈடு - வருத்தம். 'ஈடினால் இருந்தெண்ணி' என்பது சிந்தாமணி (1762). நெடுந்துணை - துன்பம் மிக்க காலத்திலும் நீங்காது நெடிது நின்று உதவும் துணை; ஈண்டு இராமனைக் குறிக்கும். பெயர்த்தும் போர்செயற்கு உற்ற காரணத்தை ஊகித்தறியும் தாரையின் அறிவுத்திறன் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. 24

3959. 'மூன்று என முற்றிய முடிவு
இல் பேர் உலகு
ஏன்று, உடன் உற்றன,
எனக்கு நேர் எனத்
தோன்றினும், தோற்று, அவை
தொலையும் என்றலின்
சான்று உள; அன்னவை -
தையல்! - கேட்டியால்:

தையல் - (அதற்கு வாலி) பெண்ணே! **மூன்று என முற்றிய -** மேல், கீழ், நடு என மூன்றாக வகுக்கப்பெற்றுள்ள; **முடிவு இல் பேர் உலகு -** எல்லையற்ற பெரிய உலகங்கள் யாவும்; **ஏன்று உடன் உற்றன -** தம்முள் இயைந்து ஒன்று சேர்ந்தனவாய்; **எனக்கு நேர் என -** எனக்குப் பகையாக; **தோன்றினும் -** எதிர்த்து வந்து தோன்றினாலும்; **அவை தோற்றுத்தொலையும் -** அவையெல்லாம்தோற்று அழியும்; **என்றலின் -** என்று கூறுவதற்கு; **சான்று உள -** சான்றுகள் பல உள்ளன; **அன்னவை -** அவற்றை; **கேட்டி -** கேட்பாயாக!

தையல் - அழகுடையவள்; அண்மை விளி, உலகு - இடவாகுபெயரால் அங்குள்ள உயிர்களைக் குறித்தது. கேட்டி - முன்னிலை ஒருமை; ஆல் அசை வாலியின் போர்ச்செயலைக் கண்டு அறியும் வாய்ப்பில்லாதவளாய் கேள்வி மாத்திரத்தால் அறிந்தவளாதலின் 'கேட்டி' என வாலி உரைக்கலாயினன். 25

3960. 'மந்தர நெடு வரை
மத்து, வாசுகி
அந்தம் இல் கடை கயிறு,
அடை கல் ஆழியான்,
சந்திரன் தூண், எதிர்
தருக்கின் வாங்குநர்,
இந்திரன் முதலிய
அமரர், ஏனையோர்;

மந்தர நெடுவரை - மந்தரம் என்னும் பெயருடைய பெரிய மலையே; **மத்து -** மத்தாகவும்; **வாசுகி -** வாசுகி என்னும் பாம்பு; **அந்தம் இல் கடை கயிறு -**

எல்லையில்லாது நீண்ட கடையும் கயிறாகவும்; **ஆழியான் -** சக்கரப்படையினை உடைய திருமால்; **அடைகல் -** (ஆமை வடிவாய் மத்தினைத் தாங்கும்) அடைகல்லாகவும்; **சந்திரன் -** சந்திரன்; **தூண் -** மத்தினை நிறுத்தும் தூணாகவும்; **எதிர் தருக்கின் வாங்குநர் -** எதிர் எதிலே நின்ற பெருமிதத்தோடு கயிற்றை இழுத்துக் கடைபவர்; **இந்திரன் முதலிய அமரர் -** இந்திரன் முதலான தேவர்களும்; **ஏனையோர் -** (அவர்களுக்கு மாறுபட்ட) அசுரர்களும் ஆயினர்.

இதுவும் அடுத்தபாடலும் வாலி பாற்கடல் கடைந்த வரலாற்றைக் கூறுவன. தேவர்களும் அசுரர்களும் மந்தர மலையை மத்தாக, வாசுகியைக் கயிறாகக் கொண்டு பாற்கடலைக் கடைந்தபோது மந்தரமலை ஆகிய மத்து கடலில் அழுந்தி விட, அப்போது திருமால் ஆமையுருக்கொண்டு அம்மலையின்கீழ் அடைகல்லாக நின்று தாங்கினார் என்பது புராணம். அடைகல் - சுமையைத் தாங்கிக் கொள்ளுதற்கேற்ற வன்மை பொருந்திய அடியில் பீடமாக அமைக்கும் கல். இது பட்டடைக்கல் எனவும் வழங்கும். "சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டடை" (குறள் 821). 'அட்ட வல் இரும்பு அடைகலைச் சுடுகலாததுபோல்' (5774). ஆழியான் - திருமால்; வாசுகி - எட்டு நாகங்களில் ஒன்று; ஏனையோர் - அவரினும் வேறுபட்டவராதலின் தேவர்க்குப் பகைவரான அசுரர்கள் ஆவர். 26

3961. 'பெயர்வுற வலிக்கவும், மிடுக்கு
இல் பெற்றியார்
அயர்வுறல் உற்றதை நோக்கி,
யான், அது
தயிர் எனக் கடைந்து,
அவர்க்கு அமுதம் தந்தது,
மயில் இயல் குயில்மொழி!
மறக்கல் ஆவதோ?

மயில் இயல் குயில் மொழி - மயில் போன்ற சாயலையும் குயிலின் குரலை ஒத்த இனிய சொல்லையும் உடைய தாரையே! **பெயர்வுற வலிக்கவும்-** (மந்தர மலையாகிய மத்து) நிலைபெயர்ந்து சுழலுமாறு வலிந்து இழுக்கவும்; **மிடுக்குஇல் பெற்றியார் -** வலிமை இல்லாத தன் மையரான தேவ அசுரர்கள்; **அயர்வுறல் உற்றதை நோக்கி -** தளர்ச்சி

அடைந்ததைப் பார்த்து; **யான் -** நான்; **அது தயிர் எனக் கடைந்து -** அதனைத் தயிர் கடைவது போல் கடைந்து; **அவர்க்கு அமுதம் தந்தது -** அவர்களுக்கு அமுதத்தைக் கொடுத்த செயல்; **மறக்கல் ஆவதோ -** மறக்கக்கூடியது ஆகுமோ? (ஆகாது).

மயில் இயல், குயில்மொழி - உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. அண்மைவிளி, மறக்கல் ஆவதோ? - வாலி கடல் கடைந்து அமுதளித்த பெருஞ்செயலைத் தாரை அறிந்ததே; எனவே, 'நீ மறக்கக்கூடியதா' எனத் தாரைக்கு உரைத்தனன். இச்செயலை உலகத்தார் மறக்கக்கூடியதா? என்று உலகினர் மறக்கமுடியாத அருஞ்செயலைச் செய்வதன் வாலி என்பதை நிறுவினன் எனவும் கொள்ளலாம் - ஆவதோ - ஓகாரம் எதிர்மறை. 27

3962. 'ஆற்றல் இல் அமரரும்,
அவுணர் யாவரும்,
தோற்றனர்; எனையவர்
சொல்லற்பாலரோ?
கூற்றும், என் பெயர் சொலக்
குலையும்; ஆர், இனி
மாற்றவர்க்கு ஆகி வந்து,
எதிரும் மாண்பினார்?

ஆற்றல் இல் அமரரும் - *வலிமையில்லாத தேவர்களும்;* ***அவுணர் யாவரும்*** - *அசுரர்கள் எல்லோரும்;* ***தோற்றனர்*** - *தோற்றுப் போனவர்கள்;* ***எனையவர்*** - *எத்தனை பேராவர்;* ***சொல்லற்பாலரோ?*** - *(என்று) சொல்லும் தன்மையர் ஆவரோ?* ***கூற்றும்*** - *யமனும்;* ***என் பெயர் சொல*** - *என் பெயரைப் பிறர் சொல்லக் கேட்டால்;* ***குலையும்*** - *நடுங்குவான்.* ***மாற்றவர்க்கு ஆகிவந்து*** - *(அதனால்) எனது பகைவனான சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாகி வந்து;* ***எதிரும் மாண்பினார்*** - *என்னைப் போரில் எதிர்க்கும் திறமையுடையவர்;* ***இனி ஆர்*** - *இனியார் உள்ளனர்? (ஒருவரும் இலர்).*

வாலி தன் வீரமிகுதியைத் தாரைக்கு உரைத்தனன். தேவர்களையும், அசுரர்களையும், யமனையும் அஞ்சுமாறு செய்யும் அவனை எதிர்க்கக்கூடியவர் எவரும் இரார் என்பதால் 'எதிரும் மாண்பினார் ஆர்?' எனத் துணிந்து பேசினான். கூற்றும் - உயர்வு சிறப்புஉம்மை. 28

3963. 'பேதையர் எதிர்குவர் எனினும், பெற்றுடை
ஊதிய வரங்களும், உரமும், உள்ளதில்
பாதியும், என்னதால்; பகைப்பது எங்ஙனம்?
நீ, துயர் ஒழிக!' என, நின்று கூறினான்.

பேதையர் - *(எனது வலிமையை உணராத) அறிவில்லாதவர்;* ***எதிர்குவர் எனினும்*** - *என்னை எதிர்த்துப் போர் புரிவார்கள் என்றாலும்;* ***பெற்றுடை*** - *அவர்கள் அடைந்துள்ள;* ***ஊதிய வரங்களும்*** -

சிறந்த வரங்களிலும்; ***உரமும்*** - *வலிமையிலும்;* ***உள்ளதில் பாதியும்*** - *அவர்களிடம் உள்ளதில் சரிபாதி;* ***என்னதால்*** - *என்னுடையதாய் விடும். அதனால்;* ***பகைப்பது எங்ஙனம்*** - *அவர்கள் பகைமைகொண்டு என்னிடம் போரிடுவது எவ்வாறு?* ***நீ துயர் ஒழிக*** - *(நான் போர்க்குச் செல்வது குறித்து) 'நீ துன்பம் அடைதலை நீக்குக';* ***என நின்று கூறினான்*** *- என்று நிதானித்துத் தாரைக்கு ஆறுதல் மொழி கூறினான்.*

தனக்கு இயல்பாக அமைந்துள்ள வலிமையோடு தன்னை எதிர்ப்போரின் வன்மையில் பாதியும் தனக்கு வந்து சேர்ந்துவிடுவதால் தன்னை எதிர்க்கக்கூடியவர் எவரும் இல்லையென்று கூறித் 'துயர்அடைய வேண்டாம்' எனத் தாரைக்கு வாலி ஆறுதல் கூறினான். பகைவர் வலிமையில் பாதி பெறும் வரம் சிவபிரான் வாலிக்கு அளித்தது; 'அரங்கில் ஆடுவார்க்கு அன்பு பூண்டு, உடை வரம் அறியேன்' (6177) என்றது காண்க. இராவணன் இங்ஙனம் பாதி வலிமை இழந்ததால் தோற்றதையும் 'என் வலி

அவன் வயின் எய்த வரங்கொள் வாலிபால் தோற்றனென்' (6177) என்ற அடிகள் உணர்த்தும். எதிர்குவர் - கு, சாரியை; ஒழிகென (ஒழிக என) - தொகுத்தல்விகாரம். 29

3964. **அன்னது கேட்டவள்,**
'அரச!' ''ஆயவற்கு
இன் உயிர் நட்பு
அமைந்து இராமன் என்பவன்,
உன் உயிர் கோடலுக்கு
உடன் வந்தான்'' எனத்
துன்னிய அன்பினர்
சொல்லினார்' என்றாள்.

அன்னது கேட்டவள் - *அவ்வாறு வாலி சொல்லக் கேட்ட தாரை;* ***அரச -*** *(வாலியை நோக்கி) 'அரசே';* ***இராமன் என்பவன் -*** *இராமன், என்போன்;* ***ஆயவற்கு -*** *அந்தச் சுக்கிரீவனுக்கு;* ***இன் உயிர் நட்பு அமைந்து-*** *இனிய உயிர்த் துணைவனாகி;* ***உன் உயிர் கோடலுக்கு -*** *உனது உயிரைக் கொள்வதற்கு;* ***உடன் வந்தான் என -*** *அவனுடன் வந்துள்ளான் என்று;* ***துன்னிய அன்பினர் -*** *நம்மிடம் நெருங்கிய அன்புடையவர்கள்;* ***சொல்லினார் என்றாள் -*** *சொன்னார்கள் என்று சொன்னாள்.*

துன்னிய அன்பினர் சொல்லினார் - நமக்கு நன்மை புரியும் உண்மை அன்புடையார் சிலர் சொல்லக் கேள்வியுற்றேன் என்று உரைத்தனள் தாரை. இக்கூற்றால் தாரை அரசியல் அறிவு கொண்டவளாய் ஆங்காங்கு நடைபெறும் நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து வந்தனள் என்பது புலனாகிறது. தன்னை எதிர்ப்பவர் எவர் எனப் புறப்படும் வாலியிடம், மாற்றான் வலிமை குறைந்தவனாயினும், அவனுக்குத் துணையாகவரும் துணைவனது வலிமையை எண்ணித் துணிந்தபின் போருக்குச் செல்லுதல் நன்று எனக்கூறும் தாரையின் அரசியலறியும் ஈண்டு நினைக்கத்தக்கது. 'சொல்லினார்' என்பதால் செய்தியைத் தீர விசாரித்துப் பின்னர்ச் செயற்பட வேண்டும் என அறிவுத்திறமும் புலனாகின்றது. 30

3965. **'உழைத்த வல் இரு**
வினைக்கு ஊறு காண்கிலாது
அழைத்து அயர் உலகினுக்கு
அறத்தின் ஆறு எலாம்
இழைத்தவற்கு, இயல்பு அல
இயம்பி என் செய்தாய்?
பிழைத்தனை; பாவி! உன்
பெண்மையால்' என்றான்.

பாவி - *தீவினை உடையவளே!* ***உழைத்த வல் இருவினைக்கு -*** *வருந்திச் சேர்த்த கொடிய இருவினைகளுக்கு;* ***ஊறு காண்கிலாது -*** *அழிவினைச் செய்யும் வழியினைக் காண முடியாமல்;* ***அழைத்து -*** *(இறைவனை அருள்வேண்டி) அழைத்து;* ***அயர் உலகினுக்கு -*** *வருந்துகின்ற உலக உயிர்களுக்கு;* ***அறத்தின் ஆறு எலாம் -*** *தருமத்தின் வழிகளையெல்லாம்;* ***இழைத்தவற்கு -*** *தன் நடைமுறையால் காட்டிய அந்த*

இராமபிரானுக்கு; **இயல்பு அல இயம்பி -** பொருந்தாதவற்றைச் சொல்லி; **என் செய்தாய் -** என்ன தவறு செய்துவிட்டாய்! **உன் பெண்மையால் -** உன் பெண் தன்மைக்கேற்ற பேதைமையால்; **பிழைத்தனை என்றான் -** பெரிய பிழையைச் செய்து விட்டாய்' என்றான்.

நல்வினையும் தீவினையும் தொடர்ந்துவந்து பலன் அளிப்பன ஆதலின் 'வல் இருவினை' என்றார். ஊறு - உறு என்னும் முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். இராமபிரான் தருமத்தை வாழ்ந்து காட்டுபவனாதலின் 'அறத்தின் ஆறு எலாம் இழைத்தவற்கு' என்றான். 'மண்ணிடை யாவர் இராகவன் அன்றி மாதவம் அறத்தொடும் வளர்த்தார் (97) 'உண்டு எனும் தருமமே உருவமா உடைய நின் கண்டு கொண்டேன்' (4066); "அறைகழல் இராமன் ஆகி, அறநெறி நிறுத்த வந்தது" (4073) என்ற அடிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. 'இயல்பு அல என்பது இராமனது பண்புக்கு ஒவ்வாத சொற்கள். தாரை இங்ஙனம் பிழைபடப் பேசியதற்குப் பெண்ணறிவாகிய பேதைமையால் என்கிறான். 'பெரிய பேதைமைச் சின்மதிப் பெண்மையால்' என்று சீதை கூறுவதும் காண்க. (5356) உன் பெண்மையால் பிழைத்தனை என்ற தொடர் 'நீ பெண் ஆதலால் உயிர் தப்பினாய்' என்ற பொருளும் தந்து நிற்கிறது. தாரை கூறிய தவறான வார்த்தை கருதி அவளைப் 'பாவி' என விளித்தான் வாலி. 31

3966. 'இருமையும் நோக்குறும்
இயல்பினாற்கு இது
பெருமையோ? இங்கு இதில்
பெறுவது என்கொலோ?
அருமையின் நின்று, உயிர்
அளிக்கும் ஆறுடைத்
தருமமே தவிர்க்குமோ
தன்னைத் தான்அரோ?

இருமையும் நோக்குறும் - இம்மை, மறுமை என்னும் இரண்டின் பயன்களையும் பார்க்கும்; **இயல்பினாற்கு -** இயல்பினையுடைய இராமனுக்கு; **இது பெருமையோ** - நீ கூறியபடி செய்வது பெருமையாகுமா? **இங்கு இதில் பெறுவது என்கொலோ** - இங்கு இவ்வாறு செய்வதில் அவன் அடையக் கூடிய பயன் யாதோ? **அருமையின் நின்று** - அடைதற்கரிய பொருளாய் நின்று; **உயிர் அளிக்கும்** - உலக உயிர்களைப் பாதுகாக்கும்; **ஆறுடைத் தருமமே** - நெறியுடைய தருமமே; **தன்னைத் தான் தவிர்க்குமோ** - தன்னைத்தானே அழித்துக் கொள்ளுமோ?

இருவர்க்கிடையில் நடைபெறும் போரில் ஒருவர்க்கு உதவியாய் இருந்து மற்றொருவரைக் கொல்லுதலாகிய அறமல்லாத செயலை இராமன் செய்யமாட்டான் என்பது வாலியின் கருத்தாகும். இராமன் தருமமே உருவெடுத்து வந்தவனாதலின், தருமத்திற்கு மாறான செயல்களைச் செய்ய மாட்டான் என்பதால் 'தருமமே தவிர்க்குமோ தன்னைத்தான்' என்றான். 'அறத்தின் மூர்த்தி வந்து அவதரித்தான்' (1349) 'மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்' (5882) என்பன காண்க.

தவிர்க்குமோ - ஓகாரம் எதிர்மறைப்பொருள். இது பெருமையோ - பெருமையைத் தருவதாகுமோ என்றது பழியையே தரும் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்ந்தும். தருமமே - ஏகாரம் சிறப்பு; முன்பாடலில் இராமனை 'அறத்தின் ஆறெலாம் இழைத்தவன்' எனக் கூறிய வாலி இப்பாடலில் 'தருமமே' எனக் குறிப்பிடுகிறான். 32

acharya.org

3967. 'ஏற்ற பேர் உலகு எலாம் எய்தி. ஈன்றவள்
மாற்றவள் ஏவ, மற்று, அவள்தன் மைந்தனுக்கு
ஆற்ற அரும் உவகையால் அளித்த ஐயனைப்
போற்றலை ; இன்னன புகறல்பாலையோ?'

ஏற்றபேர் உலகு எலாம் - தன் தந்தை ஏற்று ஆண்டு வந்த பெரிய உலகின் ஆட்சி முழுவதையும்; **எய்தி** - (அவன் அளிக்க) தனக்கு உரிமையாகப் பெற்று; **ஈன்றவள் மாற்றவள் ஏவ** - தன் தாய்க்கு மாற்றாள் ஆகிய கைகேயி கட்டளையிட; **அவள்தன் மைந்தனுக்கு** - அவளது மகனான பரதனுக்கு; **ஆற்ற அரும் உவகையால்** - தாங்குதற்கரிய மகிழ்ச்சியோடு; **அளித்த ஐயனை** - (நாட்டாட்சியை) அளித்த பெரியோனாகிய இராமனை; **போற்றலை** - புகழ்ந்து பாராட்டாமல்; **இன்னன** - இத்தகைய பழிமொழிகளை; **புகறல் பாலையோ** - கூறத்தகுவையோ?

மூத்த மைந்தன் என்ற உரிமையால் நாடு பெற்றதால் 'எய்தி' என்றான். கைகேயியின் கொடுமை காரணமாக அவள் பெயரைக் கூற விரும்பாத வாலி 'மாற்றவள்' எனக் குறிப்பிடுகிறான். ஈன்றவள் - கோசலை; மாற்றவள்தன் மைந்தன் - கைகேயியின் மகன் பரதன். ஆற்றரும் உவகையால் அளித்தது - 'பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்றோ?' (1604) என்ற இராமன் கூற்றாலும் "இப்பொழுது எம்மனோரால்" 'தெருளுடை மனத்து மன்னன்' (1602, 1603) எனத் தொடங்கும் பாடல்களாலும் அறியலாம். 'பாராளும் படர் செல்வம் பரத நம்பிக்கே அருளி' என்றார் குலசேகரர். (பெருமாள்திருமொழி-8-5) 33

3968. 'நின்று பேர் உலகு
எலாம் நெருக்கி நேரினும்,
வென்றி வெஞ் சிலை
அலால், பிறிது வேண்டுமோ?
தன் துணை ஒருவரும்,
தன்னில் வேறு இலான்,
புன் தொழில் குரங்கொடு
புணரும் நட்பனோ?

நின்ற பேர் உலகு எலாம் - நிலைபெற்றுள்ள பெரிய உலகங்கள் யாவும்; **நெருக்கி நேரினும்** - ஒன்று சேர்ந்து எதிர்த்தாலும்; **வென்றி வெஞ்சிலை அலால்** - வெற்றியைத் தரும் அவனது கொடிய கோதண்டமே அல்லாமல்; **பிறிது வேண்டுமோ** - வேறொன்றைத் தனக்குத் துணையாக வேண்டுவதுண்டோ? (இல்லை); **தன் துணை தன்னில்** - தனக்கு நிகர் தானே அல்லாமல்; **வேறு ஒருவரும் இலான்** - வேறொருவரும் இல்லாத இராமன்; **புன்தொழில் குரங்கொடு** - அற்பச் செயலை உடைய ஒரு குரங்கினோடு; **புணரும் நட்பனோ** - சேரும் நட்பினை உடையவன் ஆவானோ?

தனக்கு நிகர் தானே ஆதலின் 'தன்துணை ஒருவரும் தன்னில் வேறிலான்' என்றான். 'தனக்கு உவமை இல்லாதான்' என்றார் வள்ளுவர். (குறள். 7) திருவிண்ணகர் கோயில் திருமாலுக்கு ஒப்பிலியப்பன் என்பது பெயராகும். 'தன் பெருங் குணத்தால் தன்னைத்தான் அலது ஒப்பு இலான்' (3759) என்று கம்பர் அனுமனையும் குறிப்பார். 'கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவ' (4023) என வாலியே இராமனை விளித்துப்

acharya.org

பேசுவதும் காண்க. இராமன் இழிதொழிலுக்கு மாறானவன் என்பதை உணர்த்த 'புன்தொழில் குரங்கொடு புணரும் நட்பனோ?' எனக் குறித்தான். ஓகாரம் இரண்டும் எதிர்மறை. *34*

3969. 'தம்பியர் அல்லது தனக்கு
வேறு உயிர்
இம்பரின் இலது என
எண்ணி ஏய்ந்தவன்,
எம்பியும் யானும் உற்று
எதிர்ந்த போரினில்
அம்பு இடை தொடுக்குமோ,
அருளின் ஆழியான்?

தம்பியர் அல்லது *- தன் தம்பிமார்களே அல்லாமல்;* ***தனக்கு வேறு உயிர்*** *- தனக்குத் தனியாக வேறோர் உயிர்;* ***இம்பரின் இலது என*** *- இவ்வுலகில் இல்லை என்று;* ***எண்ணி*** *- கருதி;* ***ஏய்ந்தவன்*** *- அவர்களோடு ஒன்றி நடப்பவனும்;* ***அருளின் ஆழியான்*** *- கருணைக் கடலுமான இராமன்;* ***எம்பியும் யானும் உற்று*** *- என் தம்பி சுக்கிரீவனும்*

யானுமாகப் பொருந்தி; ***எதிர்ந்த போரினில்*** *- எதிர்த்து நடத்தும் போரில்;* ***இடை அம்பு தொடுக்குமோ*** *- இடையே புகுந்து என் மேல் அம்பினைத் தொடுப்பானோ? (தொடுக்கமாட்டான்).*

தம்பியரைத் தன் உயிரெனக் கருதும் இராமன், உடன் பிறந்தார்க்கிடை ஏற்பட்ட போரில், பகைமையை நீக்கி ஒன்றுபடுத்த முயல்வானேயன்றி ஒரு பக்கம் சார்ந்து தனக்கெதிரே அம்பினைத் தொடுக்க மாட்டான் என்ற நம்பிக்கையில் வாலி 'எம்பியும் யானும் உற்றெதிர்ந்த போரினில் அம்பு இடை தொடுக்குமோ' என்றான். 'தள்ளா வினையேன் தனி ஆர் உயிராய் உள்ளாய்' (3608) என்ற அடிகள் இராமன் தம்பியரை உயிரெனப் போற்றி ஒன்றி வாழ்ந்ததை உணர்த்துவன. அருளின் ஆழி - கருணைக்கடல். இராமனைக் 'கருணைக்கடல்' (1257) எனக் கம்பர் முன்னரும் குறிப்பிட்டுள்ளார். *35*

3970. 'இருத்தி, நீ, இறை, இவண்;
இமைப்பு இல் காலையில்,
உருத்தவன் உயிர் குடித்து,
உடன் வந்தாரையும்
கருத்து அழித்து, எய்துவென்;
கலங்கல்' என்றனன்;
விரைக் குழல், பின்,
உரை விளம்ப அஞ்சினாள்.

நீ இறை இவண் இருத்தி *- 'நீ சிறிது பொழுது இங்கே இருப்பாயாக;* ***இமைப்பு இல் காலையில்*** *- கண்ணிமைக்கும் பொழுதும் இல்லாத நேரத்திற்குள்;* ***உருத்தவன் உயிர்குடித்து*** *- என்மீது வெகுண்டு வந்த சுக்கிரீவனின் உயிரைப்பருகி;* ***உடன் வந்தாரையும்*** *- அவனுடன் வந்தவர்களையும்;* ***கருத்து அழித்து*** *- (அவர்கள்) எண்ணம்*

நிறைவேறாதவாறு அழித்து; **எய்துவென்** - மீண்டு வருவேன். **கலங்கல் என்றனன்** - நீ கலங்க வேண்டா' என்று (தாரைக்கு வாலி) ஆறுதல் கூறினான். **விரைக்குழல்** - வாசனைமிக்க கூந்தலை உடையவளான தாரை; **பின்** - அதற்குப் பிறகு; **உரை விளம்ப அஞ்சினாள்** - (வாலியின் கருத்திற்கு மாறாகப்) பேச அஞ்சினாள்.

இறை - மிகச் சிறியது. 'இறை ஒரு சங்கை இன்றி எண்ணுதி' (4073) என்னும் இடம் காண்க. தாரை, இராமலக்குவர் சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாக வந்துள்ளனர் என்றபோதும், அவர்கள் துணையாக வரமாட்டார்கள் என்றும், அங்ஙனமே வரினும் அவர்கள் உடன்பிறந்தார் சண்டையில் தலையிட மாட்டார்கள் என்றும் வாலி நம்பியதால் துணைவந்தவர் வேறு யாவராகவேனும் இருக்கலாம் என்ற எண்ணத்துடன் 'கருத்து அழித்து எய்துவென்' என்றான். அல்லது இராமலக்குவரே வரினும் அவர்கள் கருத்தை அழிக்க முடியும் என்ற உறுதியுடன் 'உடன் வந்தாரையும் கருத்தழித்து எய்துவென்' என்று பேசியிருக்கலாம். விரைக்குழல் - தாரையைக் குறித்தது. அன்மொழித்தொகை. 36

போரை விரும்பிய வாலி குன்றின் புறத்தே வருதல்

கலித்துறை

3971. ஒல்லை, செரு வேட்டு, உயர்
வன் புய ஓங்கல் உம்பர்
எல்லைக்கும் அப்பால்
இவர்கின்ற இரண்டினோடும்,
மல்லல் கிரியின்தலை வந்தனன்,
வாலி - கீழ்பால்,
தொல்லைக் கிரியின்தலை தோற்றிய
ஞாயிறு என்ன.

வாலி - (இவ்வாறு தாரைக்கு ஆறுதல் கூறிய) வாலி; **ஒல்லை** - விரைவில்; **செருவேட்டு** - போரை விரும்பி; **உயர்** - (அப்போர் விருப்பத்தால்) உயர்ந்து; **உம்பர் எல்லைக்கும் அப்பால்** - தேவர் உலகின் எல்லைக்கு அப்பாலும்; **இவர்கின்ற** - கிளர்ந்து ஓங்கிய; **வன்புய ஓங்கல் இரண்டினோடும்** - வலிய தோள்களாகிய மலைகள் இரண்டினோடு; **கீழ்பால்** - கிழக்குத் திசையில்; **தொல்லைக் கிரியின்தலை** - பழமையான உதயகிரி என்னும் மலையின் உச்சியில்; **தோற்றிய ஞாயிறு என்ன** - தோன்றிய சூரியனைப் போல; **மல்லல் கிரியின்தலை** - வளம் பொருந்திய அந்த மலையின் மேல்; **வந்தனன்** - வந்து தோன்றினான்.

வீரர்களுக்குப் போர் என்று கேட்டதும் தோள்கள் பூரித்து விளங்குமாதலின் 'செருவேட்டு உயர் வல்புயம்' என்றார். 'போர் என்ன வீங்கும் பொருப்பு அன்ன பொலங்கொள் திண்தோள்' (907) என்றதும் காண்க. ஒல்லை - இடைச்சொல்; தோள்களாகிய இரண்டு மலைகளுடன் ஒரு மலையின் தலையில் உதயகிரியின் தலை தோன்றும் சூரியன் போலத் தோன்றினான் என நயம்படக் கூறியுள்ளமை காண்க. வாலிக்குச் சூரியன் உவமை. புய ஓங்கல் - தோளாகிய மலை, உருவகம். நாளும் தோன்றும் பழமையுடைய மலையாதலின் 'தொல்லைக் கிரி' எனப்பட்டது. பல

acharya.org

வளங்கள் கொண்டதாதலின் வாலிக்குரிய மலை 'மல்லல் கிரி' எனப்பட்டது. சூரியன் மைந்தன் எதிரே சூரியன் போல் வாலி தோன்றினான் என்ற முரண் நயம் நோக்கத்தக்கது. 37

3972. நின்றான், எதிர் யாவரும்
நெஞ்சு நடுங்கி அஞ்ச,
தன் தோள் வலியால் தகை
மால் வரை சாலும் வாலி,
குன்றூடு வந்து உற்றனன் -
கோள் அவுணன் குறித்த
வன் தூணிடைத் தோன்றிய
மா நரசிங்கம் என்ன.

தன் தோள் வலியால் *- தனது தோள்களின் வலிமையால்;* ***தகைமால் வரை சாலும்*** *- சிறப்பு மிக்க பெரிய மலையை ஒத்து விளங்கும்;* ***வாலி*** *- வாலியானவன்;* ***கோள் அவுணன் குறித்த*** *- கொடிய அசுரனான இரணியன் சுட்டிக்காட்டிய;* ***வன் தூணிடைத் தோன்றிய*** *- வலிமை மிக்க தூணிடத்தே வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய;* ***மாநரசிங்கம் என்ன*** *- பெருமைமிக்க நரசிங்க மூர்த்தி போல;* ***எதிர் யாவரும்*** *- தன்னைக் காண்கின்ற எல்லோரும்;* ***நெஞ்சு நடுங்கி அஞ்ச*** *- மனம் நடுங்கி அச்சம் கொள்ள;* ***குன்றூடுவந்து*** *- அம்மலையின் இடையே;* ***உற்றனன் நின்றான்*** *- வந்து சேர்ந்து நின்றான்.*

வாலியின் தோள்களுக்கு மால்வரை உவமை. போருக்குக் கூவியழைத்த சுக்கிரீவன் எதிரே யாவரும் அஞ்சும் வகையில் தோன்றிய வாலிக்கு இரணியன் சுட்டிக்காட்டிய தூணிலிருந்து வெளிப்பட்ட நரசிங்கம் உவமை. 38

3973. ஆர்க்கின்ற பின்னோன்தனை நோக்கினன்;
தானும் ஆர்த்தான்;
வேர்க்கின்ற வானத்து உரும்ஏறு
வெறித்து வீழப்
போர்க்கின்றது, எல்லா உலகும்
பொதிர்வுற்ற பூசல் -
கார்க் குன்றம் அன்னான் நிலம்
தாவிய கால் இது என்ன.

ஆர்க்கின்ற பின்னோன்தனை *- போர் முழக்கம் செய்கின்ற தம்பியான சுக்கிரீவனை;* ***நோக்கினன்*** *- (வாலி) பார்த்தான்;* ***தானும் ஆர்த்தான்*** *- (வாலி) தானும் போர் முழக்கம் செய்தான்;* ***வேர்க்கின்ற வானத்து*** *- (அதனால்) அச்சத்தால் வேர்க்கின்ற வானத்திலுள்ள;* ***உரும் ஏறு வெறித்து வீழ*** *- பேரிடிகள் வேகமாய் விழ;* ***பொதிர்வுற்ற பூசல்*** *- பக்கங்களில் பரவிய அப்பேரொலியானது;* ***கார்க்குன்றம் அன்னான்*** *- கரிய மலையையொத்த திருமால்;* ***நிலம்தாவிய கால் இது என்ன*** *- திரிவிக்கிரமனாய் நிலத்தை தாவி அளந்த திருவடி இது என்று சொல்லும்படி;* ***எல்லா உலகும் போர்க்கின்றது*** *- எல்லா உலகங்களும் தனக்குள் அடங்குமாறு சூழ்ந்து போர்த்துக்கொண்டது.*

வேர்க்கின்ற வானம் - மழை துளித்தல், வேர்த்தல் அச்சம் பற்றிய மெய்ப்பாடு. கரிய நிறமும் நெடிய வடிவும் உடைமைபற்றித் திருமாலைக் 'கார்க் குன்றன் அன்னான்' என்றார். 'மாயோன்அன்ன மால்வரை' (நற்றிணை - 32) என்றார் கபிலர். நிலந்தாவிய கால் - மாவலிபால் வாமனனாகி வந்து மூன்றடி மண் இரந்து வேண்டிய திருமால் தனக்கு வேண்டிய நிலத்தை அளத்தற்பொருட்டு உயர்த்திய திருவடி. திருமால் நிலம் அளக்கத் தாவிய சேவடி எல்லாவுலகங்களிலும் பரவிச் சென்று அவற்றின் மேம்பட்டு விளங்கினாற்போல, வாலியின் போர்ப்பூசலும் எல்லா உலகங்களிலும் பரவிச் சென்று மிகைப்பட்டு ஒலித்தது என்றவாறு. திருமால் உலகளந்த செய்தி பாலகாண்டம் வேள்விப்படலத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது.

முன் பாடலில் நரசிங்க அவதாரத்தையும், இப்பாடலில் திரிவிக்கிரம அவதாரத்தையும் ஒப்பிட்ட சிறப்பு நோக்கற்பாலது. உருமேறு விழுதல், ஒலி மிகுதியால் ஏற்பட்ட அதிர்ச்சியாலாகும். 39

வாலியையும் சுக்கிரீவனையும் வியந்து நோக்கிய இராமன் தம்பியிடம் கூறல்

3974. அவ் வேலை, இராமனும்,
அன்புடைத் தம்பிக்கு, 'ஐய!
செவ்வே செல நோக்குதி;
தானவர் தேவர் நிற்க,
எவ் வேலை, எம் மேகம், எக் காலொடு
எக் கால வெந் தீ,
வெவ் வேறு உலகத்து இவர்
மேனியை மானும்?' என்றான்.

***அவ்வேலை** - அப்பொழுது; **இராமனும்** - இராமபிரானும்; **அன்புடைத் தம்பிக்கு** - அன்பு நிறைந்த தம்பியான இலக்குவனிடம்; **ஐய** - 'ஐயனே! **செவ்வே செல நோக்குதி** - நன்றாகக் கூர்ந்து நோக்குவாய்; **தானவர் தேவர் நிற்க** - அசுரர்களும் தேவர்களும் ஒரு புறம் நிற்கட்டும்; **எவ்வேலை** - எந்தக் கடல்; **எம் மேகம்** - எந்த மேகம்; **எக் காலொடு** - எந்தக் காற்றொடு; **எக்கால வெந்தீ** - எந்தக் கொடிய காலாக்கினி; **வெவ்வேறு உலகத்து** - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட பல உலகங்களிடை; **இவர் மேனியை** - இந்த வாலி, சுக்கிரீவர் உடல்களுக்கு; **மானும் என்றான்** - ஒப்பாகும்?' என்று கூறினான்.*

எந்த உலகிலும் உள்ளதான கடலும் மேகமும், காற்றும், காலாக்கினியும் வாலி சுக்கிரீவர் உடல்களுக்கு (வலிமையால்) நிகராகா என்பானாய் 'எவ்வேலை, எம்மேகம், எக்காலொடு, எக்கால வெந்தீ வெவ்வேறு உலகத்து இவர் மேனியை மானும்?' என்றான். ஆற்றல் மிக்க அவர்களுக்கு நிகராக அசுரர், தேவர்களைக் கூறமுடியாது ஆதலின் 'தானவர், தேவர் நிற்க' என அவ்விரு திறத்தாரையும் விலக்கிக் கூறினான். தம்பியை 'ஐய' என்றது அன்புபற்றி வந்த மரபு வழுவமைதி. தானவர் - தனு என்பாளுக்குக் காசிபர் மூலம் பிறந்த அசுரர்களாவர். தம்பிக்கு - வேற்றுமை மயக்கம்; காலொடு - ஒடு எண்ணுப் பொருளில்வந்தது. 40

இலக்குவன் சுக்கிரீவனை ஐயுற்றது

acharya.org

3975. **வள்ளற்கு, இளையான் பகர்வான்,**
'இவன், தம்முன் வாழ்நாள்
கொள்ள, கொடுங் கூற்றுவனைக்
கொணர்ந்தான் ; **குரங்கின் எள்ளற்குறு போர் செய எண்ணினன் என்னும் இன்னல்**
உள்ளத்தின் ஊன்ற,உணர்வு
உற்றிலென் ஒன்றும், என்றான்.

வள்ளற்கு இளையான் - வள்ளலாகிய இராமனுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவன்; **பகர்வான் -** மறுமொழி கூறுவானாய்; **இவன் -** 'இந்தச் சுக்கிரீவன்; **தம்முன் -** தன் தமையனுடைய; **வாழ் நாள் கொள்ள -** ஆயுளைப் பறித்துக் கொள்வதற்காக; **கொடுங்கூற்றுவனைக் கொணர்ந்தான் -** கொடிய யமனை இங்கு அழைத்து வந்துள்ளான்; **குரங்கின் எள்ளற்குறுபோர் -** குரங்கினது பலரும் இகழ்தற்குரிய போர்த்தொழிலை; **செய எண்ணினன் -** செய்வதற்கு எண்ணினான்; **என்னும் இன்னல் -** என்பதனால் ஏற்பட்ட துன்பம்; **உள்ளத்தின் ஊன்ற -** மனத்தில் ஆழ்ந்து பதிய; **ஒன்றும் உணர்வு உற்றிலென் -** ஒன்றையும் உணரும் உணர்வின்றி உள்ளேன். **என்றான் -** என்ற உரைத்தான்.

தனக்குரிய நாட்டைத் தன் தம்பி பரதனுக்கு உவந்து அளித்த வண்மை நோக்கி இராமனை 'வள்ளல்' எனக் குறித்தார். இராமனைப் பிரியாது தொண்டு செய்து வரும் தம்பி இலக்குவன், சுக்கிரீவன் தன் தமையனைக் கொல்லவே இராமனைத் துணையாக அழைத்து வந்துள்ளான் என்று எண்ணிக் கலங்கினான் என்பதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. இராமனை அழைத்து வந்தது கூற்றுவனையே அழைத்து வந்து செயலாய் அமைந்தது என்பதால் 'இவன் தம்முன் வாழ்நாள் கொள்ள கொடுங்கூற்றுவனைக் கொணர்ந்தான்' என்றான். 'வாலி என்ற அளவிலா வலியினான் உயிர்தெறக் காலன் வந்தனன்' *(3787)* என நட்புக்கோட் படலத்தில் அனுமன் இராமனை வாலிக்குக் கூற்றுவனாகக் குறித்ததை நினைக. 'வாலிகாலன்' *(3885)* எனவும் முன்பு வந்தது. சுக்கிரீவன் மேற்கொண்டுள்ள போர் பலரும் இகழும்படியான குரங்குப் போராய் அமைந்துவிட்டதே என்பதால் 'குரங்கின் எள்ளற்க உறுபோர் செய எண்ணினன்' என்றான். தமையனைக் கொல்லும் இத்தீய செயலுக்குத் தன் தமையனாகிய இராமனது துணையை நாடியுள்ளானே என நினைகையில் கலக்கமுற்றதால் 'என்னும் இன்னல் உள்ளத்தின் ஊன்ற உணர்வுற்றிலென் ஒன்றும்' என்றான். 'இப்படியும் ஒரு தம்பியா' என்ற நினைப்பிலே கலங்கினான். இலட்சித்தம்பி. இலக்குவனது சகோதரப் பாசத்தின் மேம்பாட்டையும், அவன் சுக்கிரீவனைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதையும், தாம் குரங்கோடு போர் செய்ய வந்த புன்மை குறித்து அவன் வருந்துவதையும் தெளிவாகப் பாடலில் காண முடிகிறது. கூற்றுவன் - உவமை ஆகுபெயர். *41*

3976. **ஆற்றாது, பின்னும் பகர்வான்,**
'அறத்தாறு அழுங்கத்
தேற்றாது செய்வார்களைத் தேறுதல்
செவ்விது அன்றால்;
மாற்றான் எனத் தம்முனைக்
கொல்லிய வந்து நின்றான்,

வேற்றார்கள் திறத்து இவன் தஞ்சம்
என்? வீர!' என்றான்.

ஆற்றாது பின்னும் பகர்வான் - (இலக்குவன்) மனம் பொறுக்காமல் மேலும் கூறுவானாய்; **வீர -** 'பெரு வீரனே! **அறத்து ஆறு அழுங்க -**

தரும நெறி கெட; **தேற்றாது செய்வார்களை -** தெளிவு பெறாது தீய காரியங்களைச் செய்பவர்களை; **தேறுதல் செவ்விது அன்று -** நம்புதல் நன்மை தருவதாகாது; **தம் முனை -** தன் தமையனையே; **மாற்றான் என -** பகைவன் என்று கொண்டு; **கொல்லிய வந்து நின்றான் -** கொல்லும் பொருட்டு வந்து நின்றுள்ள சுக்கிரீவன்; **வேற்றார்கள் திறத்து -** (உறவினரல்லாத) அயலால் திறத்தே; **இவன் தஞ்சம் என் -** உற்ற துணையாதல் எவ்வாறு?' **என்றான் -** என்று கேட்டான்.

தமையனையே கொல்லத் துணிந்தவன், உறவல்லாத அயலார்க்கு எங்ஙனம் துணையாவான் என்பதாலும், நமபிக்கைக்கு மாறான செயலைத் தன் தமையனுக்குச் செய்பவன் பிறர்க்கு நல்லது செய்யான் என்பதாலும் சுக்கிரீவனை நம்பக்கூடாது என்பது இலக்குவன் கருத்தாகும். 'ஆற்றாது' என்னும் சொல் இலக்குவனது சகோதர பாசத்தையும், நேர்மையான போர்நெறியினையும் உணர்த்தும். அறத்தை நிலை நாட்டும் வீர நெறியையே இராமன் பின்பற்றுவான் ஆதலின் அவனை 'வீர' என விளித்தான். கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவனாகிய உனக்கு இப்படி ஒரு துணை வேண்டுமா என்ற கருத்தொரு 'வீர' என விளித்தான் என்றும் கொள்ளலாம்.

முனை - முன்னை என்பதின் இடைக்குறை. கொல்லிய - எதிர்கால வினையெச்சம்.
42

இராமன் மறுமொழி

3977. **'அத்தா! இது கேள்' என,**
ஆரியன் கூறுவான், 'இப்
பித்து ஆய விலங்கின்
ஒழுக்கினைப் பேசல் ஆமோ?
எத் தாயர் வயிற்றினும்,
பின் பிறந்தார்கள் எல்லாம்
ஒத்தால், பரதன் பெரிது
உத்தமன் ஆதல் உண்டோ?

அத்தா - 'ஐயனே! **இது கேள் என -** இதனைக் கேட்பாயாக' என்று; **ஆரியன் கூறுவான் -** மேலோனாகிய இராமன் (இலக்குவனை நோக்கி) பின்வருமாறு சொல்லத் தொடங்கினான்; **பித்து ஆய இவ் விலங்கின் -** (மக்கள் ஒழுக்கம் குறித்துப் பேசுவது போல) பைத்தியம் கொண்டது போன்ற விவேகமில்லாத இவ்விலங்குகளின்; **ஒழுக்கினைப் பேசலாமோ -** ஒழுக்க முறையை ஒரு பொருட்டாகப் பேசலாகுமா? **எத்தாயர் வயிற்றினும் -** (விலங்கினம் சார்ந்த சுக்கிரீவன் கிடக்க. மனிதரான உடன் பிறந்தாருள்ளும்) எத்தகைய தாயார் வயிற்றிலும்; **பின் பிறந்தார்கள் எல்லாம் -** பின்னர்ப்

பிறந்த தம்பியரெல்லாம்; **ஒத்தால் -** *(தம் தமையன் மாரிடத்து அன்பும் பணிவும் கொள்வதில்) ஒரே மாதிரியானவராக நடப்பராயின்;* **பரதன் பெரிது உத்தமன் -**

பரதன் தன் உயர் குணங்களால் மிக உயர்ந்தவன் என்று; **ஆதல் உண்டோ -** *போற்றப்படுதல் உளதாகுமோ?*

அத்தன் - தந்தை. இராமன் அன்புமிகுதியால் தம்பியை 'அத்தா' என அழைத்தான். 'என் அத்த, என் நீ இமையோரை முனிந்திலாதாய்' (1727) என இலக்குவனை முன்னரும் விளித்தனை காண்க. ஐம்பொறிகளின் வழியே மயங்கித் திரியும் பகுத்தறிவில்லாத விலங்கினங்களின் ஒழுக்க முறையை மக்கள் நெறிபோலப் பேசுதல் பொருந்தாது என்னும் கருத்தால் 'இப் பித்தாய விலங்கின் ஒழுக்கினைப் பேசுலாமோ?' என்றான். பகுத்துணரும் அறிவினை உடைய மனிதரிலும் எல்லாத் தம்பியரும் ஒரு நிகரினராக நடந்திருப்பாராயின் பரதன் மட்டும் யாவரினும் மேம்பட்டவன் என்ற சிறப்பை அடைந்திருக்க முடியாது என்பானாய்ப் பின் பிறந்தார்கள் எல்லாம் ஒத்தால் பரதன் பெரிது உத்தமன் ஆதல் உண்டோ?' என்றான். விலங்கு இயல்பாகிய பண்பாட்டுக் குறைவைத்தான் இராமன் குறித்தான் என்க.

தன்னையே பின் தொடர்ந்து வரும் இலக்குவனிடமே இராமன் பரதனைப் புகழ்ந்து பேசுகிறான். இராமன் மீது கொண்ட பேரன்பால் இலக்குவன் தவறு செய்த இடங்கள் உண்டு. இராமனைக் காணவந்த பரதன்மீது ஐயுற்றான் இலக்குவன். இங்கும் சரணடைந்த தம்பியைக் கொல்லவந்தவனும், தம்பி மனைவியைக் கவர்ந்தவனுமாகிய வாலியைக் கொல்வது அறம் என இராமன் நினைக்க, இலக்குவன் வேறு பார்வையில் காண்கிறான். ஆனால், பரதன் என்றும் அறநிலையிலிருந்து மாறாது தமையனுக்காக வாழ்ந்து வருவதால் 'பரதனை'ப் புகழ்ந்தான் இராமன் எனலாம். 'ஆயிரம் இராமன் நின் கேழ் ஆவரோ தெரியின் அம்மா' (2337) எனப் பாராட்டினான் குகன். கோசலை, வசிட்டர் பலர் பரதனைப் பாராட்டுகின்றனர். இதனால் இலக்குவனை இராமன் குறைத்து மதிப்பிட்டான் என்பது பொருளன்று. 'தாயோ நீயே; தந்தையும் நீயே; தவம் நீயே; சேயோ நீயே; தம்பியும் நீயே; திரு நீயே'' (8646) என்ற இடம் இராமன் இலக்குவன் மாட்டுக் கொண்ட அன்பைப் புலப்படுத்தும். ஆரியன் - தீவினைகளிலிருந்து சேய்மையாய் விலகிச் செல்பவன் என்பது பொருள். பரதன் - எல்லாச் சுமைகளையும் நிர்வகிக்க வல்லவன், எனப் பொருள்படும்.

இப்பாடலால் பரதன் இராமன் வாக்கால் உடன்பிறந்தாருள் 'பெரிதும் உத்தமன்' என்று பாராட்டப் பெற்றமை குறிக்கத்தக்கது. 'துஞ்சா விரதம் தனைக் கொண்டு மெய்யன்பு பூண்ட, பரதனையும் ராமனையும் பார்' என்ற வரதுங்க பாண்டியரின் பாடல் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. *43*

3978. 'வில் தாங்கு வெற்பு அன்ன
விலங்கு எழில் தோள! ''மெய்யம்மை
உற்றார் சிலர்; அல்லவரே
பலர்'' என்பது உண்மை.
பெற்றாருழைப் பெற்ற பயன்
பெறும் பெற்றி அல்லால்,

அற்றார் நவை என்றலுக்கு
ஆகுநர், ஆர்கொல்?' என்றான்.

வில் தாங்கு வெற்பு அன்ன - வில்லை ஏந்திய மலையை ஒத்து; **விலங்கு எழில்தோள** - விளங்குகின்ற ஆழகமைந்த தோள்களை

உடைய இலக்குவனே! **மெய்ம்மை உற்றார் சிலர்** - *(இவ்வுலகில்)* தவறாத நல்லொழுப்பம் பொருந்தியவர் ஒரு சிலரே ஆவர்; **அல்லவரே பலர்** - அந் நல்லொழுக்கம் கடைப் பிடிக்காதவரே பலர்; **என்பது உண்மை** - என்பதுதான் உண்மையாகும். **பெற்றார் உழை** - நம்மை நண்பராகப் பெற்றவரிடத்தில்; **பெற்ற பயன்** - பெறுதற்கேற்ற அளவில் காணப்படும் நல்ல பலனை; **பெறும் பெற்றி அல்லால்** - பெற்றுக் கொள்ளும் தன்மையல்லாமல்; **நவை அற்றார் என்றலுக்கு** - குற்றமற்றவர் என்று சொல்வதற்கு; **ஆகுநர் ஆர்கொல்** - உரியவர் யாருளர்?' **என்றான்** - என்று *(இராமன்)* கூறினான்.

உலகில் நல்லொழுக்கம் உடையார் சிலராகவும், அவ்வொழுக்கம் இல்லாதார் பலராகவும் இருப்பதால் நாம் நண்பர்களிடத்து உள்ள குறைகளை நோக்காது குணங்களை ஏற்றுக்கொண்டு பயன் அடைய வேண்டும் என்பது இராமனின் அறிவுரையாகும். 'குற்றம் பார்க்கின் சுற்றம் இல்லை' என்ற பழமொழியினையும் 'நல்லார் எனத்தான் நனிவிரும்பிக் கொண்டாரை, அல்லால் எனினும் அடக்கிக் கொளல் வேண்டும், நெல்லுக்கு உமி உண்டு, நீர்க்கு நுரையுண்டு, புல்லிதழ் பூவிற்கு முண்டு' (நாலடி - 221) 'குணம் நாடிக் குற்றமும் நாடி அவற்றுள் மிகைநாடி மிக்க கொளல்' (குறள் - 504); என்பனவற்றையும் காண்க.

வில்தாங்கு - வெற்பு - இல்பொருள் உவமை; ஆகுநல்; 'ந' - பெயரிடை நிலை. முன் இரண்டடிகளில் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. பின் இரண்டடிகளில், பொதுவாகக் கூறிய கருத்து, சுக்கிரீவன் குற்றம் உடையவனாயினும் அவன் மாட்டுள்ள நற்குணத்தால் பெறக் கூடிய பயனைப் பெறுவதே செய்ய வேண்டுவது என்ற சிறப்புப் பொருளைத் தெரிவிப்பதால் பிறிதுமொழிதல் அணியாம். *44*

வாலி - சுக்கிரீவன் போர்

3979. ***வீரத் திறலோர், இவை***
இன்ன விளம்பும் வேலை,
தேரில் திரிவான் மகன், இந்திரன்
செம்மல், என்று இப்
பாரில் திரியும் பனி மால்
வரை அன்ன பண்பார்,
மூரித் திசை யானை
இரண்டு என, முட்டினாரே.

வீரத் திறலோர் - வீரமும் போர்த்திறமும் வாய்ந்த இராலக்குவர்; **இன்ன இவை விளம்பும் வேலை** - இத்தன்மையனவான சொற்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கையில்; **தேரில் திரிவான் மகன்** - தேர் மீதேறி வானம் எங்கும் சுற்றித் திரிபவனான சூரியன்

மகனான சுக்கிரீவன்; **இந்திரன் செம்மல்-** இந்திரன் மகனான வாலி; **என்று -** எனக் கூறப்பெற்று; **இப் பாரில் திரியும்-** இந்த உலகில் சுற்றித் திரியும்; **பனிமால் வரை அன்ன -** குளிர்ந்த பெரியமலை போன்ற; **பண்பார் -** தன்மையினராய (சகோதரர்கள்); **மூரித்திசையானை இரண்டு என -**

வலிமை மிக்க திசை யானைகள் இரண்டு எதிர்த்தாற்போல; **முட்டினார் -** ஒருவரோடொருவர் மோதிப் போர் புரிந்தனர்.

மலைபோல் பெருந்தோற்றமுடைய வாலி சுக்கிரீவர் திசை யானைகள் இரண்டு மோதிக் கொண்டது போல் மோதிக் கொண்டனர். மலையும், திசை யானைகளும் உவமை. தேரில் திரிவான் மகன் - சுக்கிரீவன், இந்திரன் செம்மல் - வாலி. இருவரும் வெண்ணிற மேனியராதலின் 'பனி மால் வரை அன்ன பண்பார்' என்றார். பாரில் திரியும் பனிமலை இருப்பின் அதை போன்ற பண்பார் என்பதில் இல்பொருள்உவமை. 45

3980. **குன்றோடு குன்று ஒத்தனர்; கோள்**
அரிக் கொற்ற வல் ஏறு
ஒன்றோடு சென்று, ஒன்று
எதிர் உற்றனவேயும் ஒத்தார்;
நின்றார்; திரிந்தார் நெடுஞ்
சாரி; நிலம் திரிந்த,
வன் தோள் குயவன் திரி
மட்கலத்து ஆழி என்ன,

குன்றோடு குன்று ஒத்தனர் - (வாலி சுக்கிரீவராகிய) அவ்விரு வரும்) மலையோடு மலை (மோதினால்) போன்று ஒத்துப் போரிட்டனர்; **கோள் அரிக்கொற்ற வல் ஏறு -** உயிர்கொள்ள வல்ல திண்மையும் வெற்றியும் வாய்ந்த வலிய ஆண் சிங்கம்; **ஒன்றோடு சென்று ஒன்று எதிர் -** ஒன்றோடொன்று நேராகப் போய் எதிர்த்து; **உற்றனவேயும் ஒத்தார் -** பொருதனவற்றையும் ஒத்து விளங்கினார்கள்; **நின்றார் -** போர்செய்ய நெருங்கி நின்றனர். **நெடுஞ்சாரி திரிந்தார் -** நெடுநேரம் வலமுறை, இடமுறையாகச் சுற்றித் திரிந்தார்கள்; **நிலம் -** (அதனால்) நிலவுலகம்; **வன்தோள் குயவன் -** வலிய தோள்களை உடைய குயவன்; **திரிமட்கலத்து ஆழி என்ன -** சுற்றி விட்ட மண் பாண்டத்தைவனையும் சக்கரம்போல; **திரிந்த -** சுழலலாயிற்று.

எதிர்த்து நின்ற நிலையில் குன்றோடு குன்று எதிர்ப்பது போலும். இருசிங்கங்கள் எதிர்ப்பன போலும் எதிர்த்தனர். சாரி திரிந்ததில், திரிந்த வேகத்தால் நிலமானது குயவன் திகிரிபோலச் சுழலலாயிற்று என்பதாம். உவமை அணி. 'பாரில் திரியும் பனிமால் வரை பண்பார்'' (3979) என்றதும் காண்க. 'குலால் மகன் முடுக்கி விட்ட மட்கலத் திகிரி போல' (491); ''கூட்டுற முடுக்கி விட்ட குயமகன் திகிரிபோல'' (சீவக. 786) என்பன ஒப்புநோக்கத் தக்கன. சாரி - வட்டமாய் ஓடித்திரிகை; இது சாரிகை எனவும்படும். 46

3981. **தோளோடு தோள் தேய்த்தலின், தொல்**
நிலம் தாங்கல் ஆற்றாத்

தாளோடு தாள் தேய்த்தலின்,
தந்த தழல் பிறங்கல்,
வாளோடு மின் ஓடுவபோல்,
நெடு வானின் ஓடும் -
கோளோடு கோள் உற்றென
ஒத்து அடர்ந்தார், கொதித்தார்.

தோளோடு தோள் தேய்த்தலின் - *(அவ்விருவரும்)* ஒருவர் தோளோடு மற்றொருவர் தோள் தாக்கி உராய்வதாலும்; **தொல்நிலம் தாங்கல் ஆற்றா -** பழைமையான நிலவுலகம் தாங்க முடியாதவாறு; **தாளோடு தாள் தேய்த்தலின் -** ஒருவர் காலோடு மற்றொருவர் காலைத் தேய்த்தலினாலும்; **தந்த தழல் பிறங்கல் -** உண்டான தீப்பிழம்புகள்; **வாளொடு மின் ஓடுவபோல் -** ஒளியோடு மின்னல்கள்ஓடுவன போலும்; **நெடுவானின் ஓடும்-** பரந்த வானத்தில் விரைந்து செல்லும்; **கோளொடு கோள் உற்றென ஒத்து-** *(அவ்விருவரும்)* கோள்கள் இரண்டு ஒன்றையொன்று தாக்கிக்கொண்டாற்போல; **அடர்ந்தார், கொதித்தார் -** நெருங்கிப் போரிட்டுக்(உள்ளம்) கொதிப்புற்றார்கள்.

அவ்வாலி, சுக்கிரீவர் தம்தோளொடு தோள் தாக்குறுவதாலும், தாளொடு தாள் தேய்ப்புறுவதாலும் உண்டான நெருப்புப் பிழம்பு வானில் மின்னல் ஓடுவ போல் ஓடின. அவர்கள் இரு கோள்கள் தாக்கிக் கொள்வன போலத் தாக்கிக் கொண்டனர் எனப் போரின் உக்கிரம் கூறப்பட்டது. கோள் - கிரகம். வானத்தில் வெள்ளி, வியாழன் முதலிய கோள்கள் ஒன்றோடொன்று மோதுதல் கோள் போர் எனவும், கிரகயுத்தம் எனவும் கூறப்படும். 'ஏலா வெண்பொன் போருறு காலை' என்பது புறநானூறு (புறம். 389). "ஆதிசான்ற மேதகு வேட்கையின், நாளும் கோளும் மயங்கிய ஞாட்பின், மதியமும் ஞாயிறும் பொருவன போல" (தொல் - புறத் - 17 பாரதப்பாட்டு மேற்கோள்) என வரும் நச்சினார்க்கினியர் உரை மேற்கோளில் கோள்களின் போர் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது. நிலம் தாங்கல் ஆற்றாமை - வாலி சுக்கிரீவர் தாள்கொண்டு தாளைத் தேய்க்கும் வலி பொறுக்க முடியாமை. பரவும் தீப்பழம்பிற்கு ஓடும் மின்னலும், போரிடும் வாலி சுக்கிரீவர்க்குக் கோள்கள் இரண்டும் உவமையாயின.
47

3982. தம் தோள் வலி மிக்கவர்,
தாம் ஒரு தாய் வயிற்றின்
வந்தோர், மட மங்கை
பொருட்டு மலைக்கலுற்றார்;
சிந்து ஒடு அரி ஒண்
கண் திலோத்தமை காதல் செற்ற
சுந்தோபசுந்தப் பெயர்த்
தொல்லையினோரும் ஒத்தார்.

தம்தோள் வலி மிக்கவர் - தமது தோள் வலிமையால் மேம்பட்ட வர்களும்; **தாம் ஒரு தாய் வயிற்றின் வந்தோர் -** தாம் ஒரு தாய் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவர்களும்; **மடமங்கை பொருட்டு -** இளம் பெண்ணின்

போன்று ஊடுருவி நின்று இவ்வுலகினைத் தாங்கி நிற்கும் தன்மையது என்பதால் 'காவல் மேருத்திடல்' எனப்பட்டது. திடல் - மேடு; 'திடல் துடைத்தன தசமுகன் சரம்' (7211) என்ற இடம் காண்க. "மேரு, பூமிக்கு நாராசம் போலத் தென்துருவம் முதல் வடதுருவம் வரையும் உள்ளே வளர்ந்து வடதுருவத்தில் மேலோங்கியிருக்கும். பொன்மயமான மலை" என்ற புராண நூற் கொள்கை நோக்கத்தக்கது.
49

**3984. ஊகங்களின் நாயகர் வெங்
கண் உமிழ்ந்த தீயால்,
மேகங்கள் எரிந்தன; வெற்பும்
எரிந்த; திக்கின்
நாகங்கள் நடுங்கின;
நானிலமும் குலைந்த;
மாகங்களை நண்ணிய விண்ணவர்
போய் மறைந்தார்.**

ஊகங்களின் நாயகர் - வானரத் தலைவர்களான அந்த வாலி சுக்கிரீவர்களுடைய; **வெங்கண் உமிழ்ந்த தீயால் -** கொடுமை மிக்க கண்கள் சொரிந்த நெருப்பினால்; **மேகங்கள் எரிந்தன -** மேகங்கள் எரிந்து கரிந்து போயின; **வெற்பும் எரிந்த -** மலைகளும் எரிந்தன; **திக்கின் நாகங்கள் நடுங்கின** - திசை யானைகள் அஞ்சி நடுங்கின; **நானிலமும் குலைந்த -** நால்வகைப்பட்ட நிலங்களும் தம் நிலையழிந்தன; **மாகங்களை நண்ணிய -** (போரைக்காணும் பொருட்டு) வானிடத்தைச் சார்ந்து நின்ற; **விண்ணவர்போய் மறைந்தார் -** தேவர்கள் (தமக்குப் பாதுகாவலான இடத்தை நாடி) ஓடி மறைந்தார்கள்.

நானிலம் - முல்லை, குறிஞ்சி, மருதம், நெய்தல் என்பன. நானிலம் என்னும் சொல் பொதுவாகப் பூமிக்குக் கூறப்படுவதாயினும் குலைந்த என்ற பன்மை வினை கொண்டதால் நால்வகைப் பட்ட நிலங்கள் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. நிலவுலகில் நிகழும் போர்களைக் காணத் தேவர்கள் வருதல் இயல்பாதலின் 'மாகங்களை நண்ணிய விண்ணவர்' எனப்பட்டனர். வானுலகம் பலவாதலின் மாகங்கள் எனப் பன்மையில் கூறப்பட்டது.

இப்பாடல் உயர்வு நவிற்சி அணி. 'விண்ணவர் போய் மறைந்தார்' என்பதால் போரின் கடுமை புலனாகும். *50*

**3985. 'விண் மேலினரோ? நெடு
வெற்பின் முகட்டினாரோ?
மண் மேலினரோ? புற
மாதிர வீதியாரோ?
கண் மேலினரோ?' என,
யாவரும் காண நின்றார்,
புண்மேல் இரத்தம் பொடிப்ப,
கடிப்பார், புடைப்பார்.**

விண் மேலினரோ - *(போர்புரியும் வாலி சுக்கிரீவர்) வானத்தில் மேல் உள்ளனரோ?* **நெடுவெற்பின் முகட்டினாரோ -** *நீண்டுயர்ந்த மலைகளின் சிகரங்களில் உள்ளனரோ?* **மண் மேலினரோ -** *நிலவுலகத்தில் உள்ளனரோ?* **புறமாதிர வீதியாரோ -** *புறத்தேயுள்ள திசைகளின் எல்லையில் உள்ளனரோ?* **கண் மேலினரோ -** *(அல்லது நமது) கண்களில் உள்ளனரோ?* **என யாவரும் காண நின்றார் -** *என்று எல்லோரும் காணும்படியாக எங்கும் திரிந்து நின்றவர்களாய்;* **புண்மேல் இரத்தம் பொடிப்ப -** *(அவர்கள்) உடல்களில் புண்கள் உண்டாகி அவற்றின் மேல் குருதி சிந்துமாறு;* **கடிப்பார் புடைப்பார்-** *ஒருவரையொருவர் கடிப்பாரும் குத்துவாரும் ஆனார்கள்.*

அவ்வாலி சுக்கிரீவர் விண்மீதும், மலைகள்மீதும், திசைகளிலும் எல்லைகளிலும் சென்ற பொருதனர்; ஓரிடத்தில் இல்லாது பல இடங்களில் சுழன்று திரிந்து போர் செய்ததால், பார்ப்பவர் கண்கள் பட்ட இடங்களில் எல்லாம் காணப்பட்டனர். அதனால் 'கண்மேலினரோ' என ஐயம் கொள்ளுமாறு போர் செய்தனர் என்றார். அவர்கள் மிக்க விரைவோடு பல இடங்களுக்குச் சென்று போர் புரிந்தனர் என்பதை முதல் மூன்றடிகளால் உணரலாம். புடைத்தல் - கையினால் தாக்குதல். *51*

3986. ஏழ் ஒத்து, உடன் ஆம்
திசை எட்டொடு இரண்டும் முட்டும்,
ஆழிக் கிளர் ஆர் கலிக்கு
ஐம் மடங்கு ஆர்ப்பின் ஓசை;
பாழித் தடந் தோளினம்
மார்பினும் கைகள் பாய,
ஊழிக் கிளர் கார் இடி
ஒத்தது, குத்தும் ஓதை.

ஆர்ப்பின் ஓசை - *(அவ்விருவரும்) ஆரவாரித்து எழுப்பிய பேரொலி;* **ஏழ் ஒத்து உடன் ஆம் -** *ஏழு கடல்களும் ஒருங்கு சேர்ந் தனவாய்;* **திசை எட்டொடு இரண்டும் முட்டும் -** *எட்டும் இரண்டுமாகிய பத்துத்திசைகளில் மோதும்போது;* **ஆழிக்கிளர் ஆர்கலிக்கு -** *கடல்களில் உண்டாகின்ற பேரொலிக்கு;* **ஐம்மடங்கு -** *ஐந்து மடங்கு மிக்கு ஒலிப்பதாயிற்று;* **பாழித் தடந்தோளினும் -** *வலிமை பொருந்திய பெரிய தோள்களிலும்;* **மார்பினும் -** *மார்பிலும்;* **கைகள் பாய -** *கைகள் விரைந்து செல்லுமாறு;* **குத்தும் ஓதை -** *(ஒருவரையொருவர்) குத்துதலால் ஏற்படும் ஓசை;* **ஊழிக்கிளர் -** *யுகமுடிவில் (உலகை அழிப்பதற்கு) எழுகின்ற;* **கார் இடி ஒத்தது -** *கருமேகங்களின் இடி முழக்கத்தை ஒத்திருந்தது.*

போரிடுகையில் ஆரவாரித்தலும், ஒருவரை ஒருவர் கைகளால் தாக்கிக் கொள்ளுதலும் வீரர் இயல்பாகும். ஆர்ப்பு, குத்து இவற்றால் எழுந்த ஓசைகளின் கடுமை இப்பாடலில் விளக்கப்பெற்றது. அவர்களின் ஆர்ப்பொலி ஏழுகடல்களும் ஒன்று சேர்ந்து பத்துத்திசைகளில், பரவுகையில் ஏற்படும் ஓசையினும் பல மடங்கு அதிகமாயிற்று என்பது முதல் இரண்டடிகளின் பொருள். ஐம்மடங்கு என்பது மிகுதியைக் குறித்து நின்றது. திசைகள் பத்தாவன - எட்டுத் திசைகளுடன் மேலும், கீழும் ஆகிய இரு திசையும் சேர்ந்தவை. ஆர்கலிக்கு - ஆர்கலியினும். உருபுமயக்கம்.
52

3987. **வெவ் வாய எயிற்றால் மிடல்**
வீரர் கடிப்ப, மீச் சென்று,
அவ் வாய் எழு சோரிஅது,
ஆசைகள்தோறும் வீச,
எவ் வாயும் எழுந்த கொழுஞ்
சுடர் மீன்கள் யாவும்,
செவ்வாயை நிகர்த்தன; செக்கரை
ஒத்த, மேகம்.

மிடல் வீரர் - *வலிமையையுடைய வாலி சுக்கிரீவர்;* ***மீச் சென்று -*** *ஒருவர் மேல் ஒருவர் பாய்ந்து;* ***வாய் வெம் எயிற்றால் கடிப்ப -*** *தம் வாயிலுள்ள கொடிய பற்களால் ஒருவரையொருவர் கடித்ததால்;* ***அவ்வாய் எழு சோரி அது -*** *கடித்த அவ்விடங்களிலிருந்து பெருகிய இரத்தமானது;* ***ஆசைகள் தோறும் வீச -*** *எல்லாத் திசைகளிலும் தெறித்ததால்;* ***எவ்வாயும் எழுந்த -*** *வானத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் தோன்றிய;* ***கொழுஞ்சுடர் மீன்கள்யாவும் -*** *மிக்க ஒளியையுடைய விண்மீன்கள் எல்லாம்;* ***செவ்வாயை நிகர்த்தன -*** *(தம்மீது குருதி பட்டதால் தம் இயல்பான நிறம் மாறி) செவ்வாய் என்னும் கோளினை ஒத்து விளங்கின;* ***மேகம் செக்கரை ஒத்த -*** *மேகங்கள் செவ்வானத்தை ஒத்து விளங்கின.*

கடித்த இடங்களிலிருந்து பெருகிய குருதியின் மிகுதி கூறப்பெற்றது. செவ்வாய் - நவக்கிரங்களில் ஒன்று. சிவந்த நிறமுடையது. சோரி அது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. செக்கர் - செவ்வானம். இது செக்கல் என்ற சொல்லின் ஈற்றுப் போலி; பின் பண்பாகு பெயராய்ச் செவ்வானத்தைக் குறித்தது.
53

3988. **வெந்த வல் இரும்பிடை**
நெடுங் கூடங்கள் வீழ்ப்ப,
சிந்தி எங்கணும சிதறுவபோல்,
பொறி தெறிப்ப,
இந்திரன் மகன் புயங்களும்,
இரவி சேய் உரனும்,
சந்த வல் நெடுந் தடக்
கைகள் தாக்கலின், தகர்வ.

வெந்த வல் இரும்பிடை - *(உலைக்களத்தில்) பழுக்கக் காய்ந்த வலிய இரும்பின் மீது;* ***நெடுங்கூடங்கள் வீழ்ப்ப -*** *பெரிய சம்மட்டிகளால் அடிக்க;* ***சிந்தி எங்கணும் சிதறுவபோல -*** *(அதனின்றும் தீப்பொறிகள்) சிந்தி எல்லாவிடத்தும் சிதறுவன போல;* ***பொறி தெறிப்ப -*** *தீப்பொறி பறக்க;* ***இந்திரன் மகன் புயங்களும் -*** *இந்திரன் மகனாகிய வாலியின் தோள்களும்;* ***இரவி சேய் உரனும் -*** *சூரியன் மைந்தனாகிய சுக்கிரீவன் மார்பும்;* ***சந்த வல் நெடுந்தடக்கைகள் -*** *அழகிய வலிய நீண்ட பெரிய கைகள்;* ***தாக்கலின் தகர்வ -*** *அறைவதனால் சிதைவுறுவன ஆயின.*

கூடம் - சம்மட்டி. கொல்லர் இருவர் எதிர் எதிராக நின்று ஒவ்வொரு வரும் ஒரு சம்மட்டி கொண்டு மாறி, மாறி அடிப்பாராதலின் 'கூடங்கள்' எனப்பன்மையால் கூறப்பட்டுள்ளது. வாலியின் தோள்களுக்கும் சுக்கிரீவனது மார்புக்கும் இரும்பும், அவர்களது கைகளுக்கு இரும்பை அடிக்கும் சம்மட்டியும் உவமை. சுக்கிரீவனும் வாலியும் ஒருவர்க்கொருவர் கைக்கொண்டு தாக்க அவர்களது தோள்களினின்றும், மார்பினின்றும் நெருப்புப் பொறிகள் தெறித்தனஎன்பதாம். 54.

3989. உரத்தினால் மடுத்த உந்துவர்;
பாதம் இட்டு உதைப்பர்;
கரத்தினால் விசைத்து எற்றுவர்;
கடிப்பர்; நின்று இடிப்பர்;
மரத்தினால் அடித்து உரப்புவர்;
பொருப்புஇனம் வாங்கிச்
சிரத்தின்மேல் எறிந்து ஒறுக்குவர்;
தெழிப்பர்; தீ விழிப்பர்.

***உரத்தினால் மடுத்து உந்துவர் -** (அவ்விருவரும் ஒருவரையொருவர்) தத்தம் மார்பினால் தாக்கித் தள்ளுவார்கள்; **பாதம் இட்டு உதைப்பர் -** கால்களால் உதைப்பார்கள்; **கரத்தினால் விசைத்த எற்றுவர் -** கைகளால் வேகமாய்த் தாக்குவார்கள்; **கடிப்பர் -** வாயினால் கடிப்பார்கள்; **நின்று இடிப்பர் -** ஒருவர்க்கொருவர் எதிர்நின்று இடிப்பார்கள்; **மரத்தினால்அடித்து உரப்புவர் -** மரங்களைக்கொண்டு அடித்துக் கொண்டு அதட்டுவார்கள்; **பொருப்பு இனம் வாங்கி -** மலைக்கூட் டங்களைப் பெயர்த்து; **சிரத்தின் மேல் எறிந்து -** தலை மேல் வீசி; **ஒறுக்குவர் -** தண்டிப்பர்; **தெழிப்பர் -** ஆரவாரிப்பார்கள்; **தீ விழிப்பர் -** (சினத்தால்) நெருப்புப் போல விழித்து நோக்குவர்.*

உந்துதல், உதைத்தல், எற்றுதல், கடித்தல், இடித்தல், மரம் கொண்டு அடித்தல், உரப்புதல், ஒறுக்குதல், தெழித்தல் என வாலியும் சுக்கிரீவனும் போரிடும் வகைகள் கூறப்பட்டன. 55

3990. எடுப்பர் பற்றி; உற்று ஒருவரை
ஒருவர் விட்டு எறிவர்;
கொடுப்பர், வந்து, உரம்;
குத்துவர் கைத்தலம் குளிப்ப;
கடுப்பினில் பெருங் கறங்கு
எனச் சாரிகை பிறங்கத்
தடுப்பர்; பின்றுவர்; ஒன்றுவர்;
தழுவுவர்; விழுவர்.

***எடுப்பர் பற்றி -** ஒருவரை ஒருவர் பிடித்துத் தூக்குவர்; **ஒருவரை ஒருவர் -** ஒருவர் மற்றொருவரை; **உற்றுப் பற்றி-** நெருக்கிப் பிடித்து; **விட்டு எறிவர் -** உயரத் தூக்கி வீசி எறிவர்; **வந்து உரம் கொடுப்பர் -** (அங்ஙனம் வீசி எறியப்பட்டவர்) தாமே வந்து எதிரிக்குத் தம் மார்பைக் காட்டுவர்; **கைத்தலம் குளிப்பக் குத்துவர் -** (அவ்வாறு*

காட்டிய மார்பில்) மூடியகை புதையும்படி குத்துவார்கள்; **கடுப்பினில் பெருங்கறங்கு என -** விரைவுடன் பெரிய காற்றாடி போல; **சாரிகை பிறங்கத் தடுப்பர் -** வலசாரி, இடசாரி முறைகள் விளங்க ஒருவரை ஒருவர் மேற்சொல்ல விடாமல் தடுப்பார்கள்; **பின்றுவர் -** (விசையொடு தாக்குதல் பொருட்டு) பின்வாங்குவார்கள்; **ஒன்றுவர் -** இருவரும ஒன்றி நிற்பர். **தழுவுவர் விழுவர் -** தழுவிக் கொண்டு கீழே விழுவார்கள்.

சாரிகை - வட்டமாக வளைந்தோடுதல். பின்றுதல் - தாக்குவதற்காகப் பின் வாங்குதல். 56

3991. வாலினால் உரம் வரிந்தனர்,
நெரிந்து உக வலிப்பர்;
காலினால் நெடுங் கால்
பிணித்து உடற்றுவர்; கழல்வர்;
வேலினால் அற எறிந்தென,
விறல் வலி உகிரால்,
தோலினால், உடன் நெடு வரை
முழை எனத் தொளைப்பர்.

வாலினால் உரம் வரிந்தனர் - ஒருவரையொருவர் தம் வாலினால் மார்பினை இறுகப் பிணித்தவராய்; **நெரிந்து உக வலிப்பர்-** (எலும்புகள்) நொறுங்கிப் பொடியாகும்படி இழுப்பர; **காலினால் நெடுங்கால் பிணித்து -** தம் கால்களால் மற்றவர் நீண்ட கால்களை மாட்டி; **உடற்றுவர் -** இழுத்து வருத்துவர்; **கழல்வர் -** பின் அப்பிடிப்பினின்று கழன்று வெளிப்படுவர்; **வேலினால் அற எறிந்தென -** வேற்படையினால் உடலைத் தைக்குமாறு வீசி எறிந்தது போல; **விறல் வலி உகிரால் -** மிக்க வலிமை உடைய நகங்களால்; **தோலினால் உடல் -** தோலால் மூடப்பட்ட உடம்பினை; **நெடுவரை முழை என -** பெரிய

மலையிலுள்ள குகை என்னும்படி; **தொளைப்பர் -** அழமாகத் துளைப்பார்கள்.

எறிந்தென - எறிந்தது + என; இது தொகுத்தல் விகாரம் உகிருக்கு வேல் உவமை. 57

3992. மண்ணகத்தன மலைகளும்,
மரங்களும், மற்றும்
கண்ணகத்தினில் தோன்றிய
யாவையும், கையால்,
எண் நகப் பறித்து
எறிதலின், எற்றலின், இற்ற,
விண்ணகத்தினை மறைத்தன; மறி
கடல் வீழ்ந்த.

மண்ணகத்தன மலைகளும் - நிலத்தில் இருப்பனவாகிய மலை களையும்; **மரங்களும் -** மரங்களையும்; **மற்றும் கண்ணகத்தில் தோன்றிய -** மேலும் கண்களில் பட்ட;

யாவையும்* -** *எல்லாப் பொருள்களையும்;* ***கையால்- *(அவர்கள்) தத்தம் கைகளால்;* ***எண் நகப் பறித்து எறிதலின் -*** *வலிமை விளங்கப் பெயர்த்தெடுத்து வீசி எறிந்ததனாலும்;* ***எற்றலின் -*** *(அவற்றால்) தாக்கியதாலும்;* ***இற்ற -*** *(அம்மலை முதலியன) முறிந்தவனாய்;* ***விண்ணகத்தினை மறைத்தன-*** *விசும்பிடத்தை மறைத்தன;* ***மறிகடல் வீழ்ந்த-*** *மேலும் மடங்கி விழும் அலைகளை உடைய கடலில் அவை வீழ்ந்தன.*

எண் - ஈண்டு உள்ளத்தின் திண்மையைக் குறித்து நின்றது. பறித்தல் - வேருடன் பெயர்த்தெடுத்தல். வானமெங்கும் பரவி நிறைதலால் 'விண்ணகத்தினை மறைத்தன' என்றார். 'மண்ணகத்தன' என்பதை மரங்களுக்கும் இயைக்கலாம். கண் அகத்தில் - கண் முன்னிலையில் என்றபடி. *58*

3993. வெருவிச் சாய்ந்தனர், விண்ணவர்;
வேறு என்னை விளம்பல்?
ஒருவர்க்கு ஆண்டு அமர்,
ஒருவரும் தோற்றிலர்; உடன்று
செருவில் தேய்த்தலின், செங் கனல்
வெண் மயிர்ச் செல்ல,
முரி புல் கானிடை எரி
பரந்தன என முனைவர்.

ஆண்டு அமர் - *அப்பொழுது நடந்த போரில்;* ***ஒருவர்க்கு ஒருவரும் தோற்றிலர் -*** *ஒருவர் மற்றொருவர்க்குத் தோல்வி அடையாதவராய்;* ***உடன்று செருவில் தேய்த்தலின் -*** *கடுமையாக எதிர்த்துப்*

போரில் ஒருவரை மற்றொருவர் தேய்த்து வருத்துதலால்; ***செங்கனல் வெண்மயிர்ச்செல்ல -*** *(உண்டான) சிவந்த கோபத்தீ வெண்மையான மயிர்க்கால் தொறும் வெறிப்பட;* ***முரிபுல் கானிடை -*** *உலர்ந்த புல் நிரம்பிய காட்டிடத்தே;* ***எரி பரந்தன என -*** *தீப்பற்றி எரிந்தது போல் தோன்ற;* ***முனைவார் -*** *(இருவரும்) போர் புரிவாராயினர்;* ***விண்ணவர் வெருவிச் சாய்ந்தனர் -*** *(அப்போரின் கடுமையைக் கண்டு) தேவர்கள் அஞ்சி நிலைகுலைந்தனர்;* ***என்னை வேறு விளம்பல் -*** *(போரின் கடுமை குறித்து) கூறத்தக்கது வேறு யாது உளது?*

செங்கனல் - செம்மை வெகுளியைக் குறிப்பதால் கோபத்தீ எனக் கொள்ளப்பட்டது. கறுப்பும் சிவப்பும் வெகுளிப் பொருள என்பது தொல்காப்பியம் (தொல். சொல். உரி. 74). முரிபுல்கானிடை எரி பரந்தன எனச் செங்கனல் வெண்மயிர்ச் செல்ல என்றது உவமை அணி. வானரர்களுக்கு உடம்பில் வெண்மயிர் அடர்ந்திருத்தலால் காய்ந்த புல் உவமையாயிற்று. அடர்த்தியையும் மிகுதியையும் குறிக்கக் 'கான்' என்றார். செங்கனல் வெண்மயிர்ச் செல்ல - முரண்தொடை. *59*

3994. அன்ன தன்மையர், ஆற்றலின்
அமர் புரி பொழுதின்,
வல் நெடுந் தடந் திரள்
புயத்து அடு திறல் வாலி,
சொன்ன தம்பியை, தும்பியை

அரி தொலைத்தென்ன,
தொல் நகங்களின், கரங்களின்,
குலைந்து, உக மலைந்தான்.

அன்ன தன்மையர் - அத்தகைய தன்மையையுடையவர்களான வாலி சுக்கிரீவர்; **ஆற்றலின் அமர்புரி பொழுதில்** - வலிமையோடு போர் செய்து கொண்டிருக்கையில்; **வல்நெடுந் தடந்திரள் புயத்து** - வலிய, நீண்ட, பெரிய திரண்ட தோள்களையும்; **அடு திறல் வாலி** - பகைவரை வெல்லும் வலிமையினையும் உடைய வாலி; **சொன்ன தம்பியை** - மேலே குறிப்பிட்ட தம்பியான சுக்கிரீவனை; **தும்பியை அரி தொலைத்தென்ன** - யானையைச் சிங்கம் அழிப்பது போன்று; **கொல் நகங்களின்** - கொல்லவல்ல நகங்களாலும்; **கரங்களின்** - கைகளாலும்; **குலைந்து உக மலைந்தான்** - வலிமை தளர்ந்து விழும்படி செய்தான்.

தும்பி - யானை - வாலிக்குச் சிங்கமும் சுக்கிரீவனுக்கு யானையும் உவமைகள். இதனால் வாலியின் ஆற்றல் மிகுதி கூறப்பெற்றது. அரி என்பது சங்கரிக்கும் அதாவது அழிக்கும் வலிமையுடையது என்னும் பொருளில் சிங்கத்தைக் குறித்தது. தொலைத்தென்ன - இது தொகுத்தல் விகாரம். நகங்களின், கரங்களின் என்புழி இன் ஏதுப் பொருளல்வந்தது. 60

சுக்கிரீவனைக் கொடிப் பூ அணிந்து சென்று போர் செய்யுமாறு இராமன் சொல்ல, அவ்வாறே சுக்கிரீவன் மலைதல்

3995. மலைந்தபோது இனைந்து, இரவி சேய்,
ஐயன்மாடு அணுகி,
உலைந்த சிந்தையோடு உணங்கினன்,
வணங்கிட, 'உள்ளம்
குலைந்திடேல்; உமை வேற்றுமை
தெரிந்திலம்; கொடிப் பூ
மிலைந்து செல்க; என விடுத்தனன்;
எதிர்த்தனன் மீட்டும்.

மலைந்த போது - (இவ்வாறு வாலி) கடுமையாகப் போர் செய்த பொழுது; **இரவிசேய் இனைந்து** - சூரியனின் மைந்தன் சுக்கிரீவன் மிக வருந்தி; **ஐயன்மாடு அணுகி**- இராமனிடம் வந்து; **உலைந்த சிந்தையொடு** - வருந்திய மனத்துடன்; **உணங்கினன் வணங்கிட** - வாட்ட முற்றவனாகி, (இராமனைப்) பணிந்து நிற்க; **உள்ளம் குலைந்திடேல்** - (இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கி) 'மனம் வருந்தாதே; **உமை வேற்றுமை தெரிந்திலம்** - உங்களிடை (இன்னான் வாலி, இன்னான் சுக்கிரீவன் என்று) வேறுபாடு அறியாமல் போனோம்; **கொடிப் பூ மிலைந்து செல்க** - (வேறுபாடு தெரியுமாறு) நீ கொடிப்பூவினைச் சூடிச் செல்வாயாக'; **என விடுத்தனன்** - என்று சொல்லி (அவனை) அனுப்பினான்; **மீட்டும் எதிர்த்தனன்** - (அவ்வாறே கொடிப்பூவைச் சூடிச் சுக்கிரீவன்) மீண்டும் வாலியை எதிர்க்கலானான்.

வாலியும் சுக்கிரீவனும் நிறத்தாலும் வடிவத்தாலும் ஒத்து விளங்குவதால் போர் செய்கையில் இன்னின்னார் என்ற வேறுபாடு தெரியாமல் தவறிப்போய் அம்பு

சுக்கிரீவன்மீது பட்டுவிடுமோ என்ற ஐயத்தால் இராமன் அம்பு எய்யாமல் இருந்தான். வேறுபாடு தெரியக் கொடிப் பூவைச் சூட்டிக் கொண்டால் வாலி மேல் அம்பு தொடுக்கலாம் என இராமன் கூற, அவ்வாறே அடையாள மாலையைச் சூட்டி சுக்கிரீவன் மீண்டும் வாலியை எதிர்க்கலானான் என்க. 61

3996. தயங்கு தாரகை நிரை
தொடுத்து அணிந்தன போல
வயங்கு சென்னியன், வயப் புலி
வான வல் ஏற்றொடு
உயங்கும் ஆர்ப்பினன், ஒல்லை வந்து,
அடு திறல் வாலி
பயம் கொளப் புடைத்து, எற்றினன்;
குத்தினன் பல கால்.

தயங்கு தாரகை - விளங்குகின்ற விண்மீன்கள்; **நிரை தொடுத்து** - வரிசையாகத் (மாலையாகத்) தொடுக்கப்பெற்று; **அணிந்தன போல -**

அணியப்பெற்றன போல; **வயங்கு சென்னியன் -** (கொடிப்பூ) விளங்குகின்ற தலையினை உடையவனாகிய சுக்கிரீவன்; **வயப்புலி -** வலிமை பொருந்திய புலியும்; **வான வல ஏற்றொடு -** மேகத்திலுள்ள வலிய இடியேறும்; **உயங்கும் ஆர்ப்பினன் -** (கேட்டு) வருந்தும்படியான ஆரவாரத்தைச் செய்து கொண்டு; **ஒல்லை வந்து -** விரைந்து வந்து; **அடுதிறல் வாலி -** பகைவரை அழிக்கும் வலிமையுடைய வாலியும்; **பயம் கொளப் புடைத்து -** அச்சம் கொள்ளுமாறு அடித்து; **ஏற்றினன் -** மோதி; **பல்கால் குத்தினன் -** பலமுறை குத்தினான்.

அடையாளமாகச் சுக்கிரீவன் தலையில் சூட்டப் பெற்றுள்ள கொடிப்பூக்கள், வானத்து விண்மீன்களை ஒரு மாலையாகத் தொடுத்து அணிந்தாற் போல் விளங்கின. உவமை அணி. இராமனது வார்த்தைகளால் ஊக்கம் பெற்றவனாய்ச் சுக்கிரீவன் வாலியும் அஞ்சுமாறு புடைத்து, எற்றிக் குத்தினான். இவ்வளவு விரைவாகச் சுக்கிரீவன் வந்து தாக்குவான் என எதிர்பாராமையால் வாலி அஞ்சினான் என்றார். 62

3997. அயிர்த்த சிந்தையன், அந்தகன்
குலைகுலைந்து அஞ்ச,
செயிர்த்து நோக்கினன்; சினத்தொடு
சிறு நகை செய்யா,
வயிர்த்த கையினும், காலினும்
கதிர்மகன் மயங்க,
உயிர்த் தலந்தொறும் புடைத்தனன்;
அடித்தனன்; உதைத்தான்.

அயிர்த்த சிந்தையன் - (தோற்றோடியவன் மீண்டும் வந்தது எப் படி என்று) ஐயுற்று மனத்தினனாகிய வாலி; **அந்தகன் குலை குலைந்து அஞ்ச -** யமனும் மனம் கலங்கி

அஞ்சுமாறு; **செயிர்த்து நோக்கினன் -** *(சுக்கிரீவனை) வெகுண்டு நோக்கியவனாய்*
சினத்தொடு சிறுநகை செய்யா - *கோபத்தோடு (இகழ்வாக) முறுவலித்துச் சிரித்து;*
வயிர்த்த கையினும் காலினும் - *திண்மை மிக்க தன் கைகளாலும் கால்களாலும்;*
கதிர்மகன் மயங்க - *கதிரவன் மகனாகிய சுக்கிரீவன் மயக்கமடையுமாறு;*
உயிர்த்தலந்தொறும் - *(அவனது) உயிர் நிலையில் எல்லாம்;* **புடைத்ததன் -** *குத்தினான்;*
அடித்தனன் - *அடித்தான்;* **உதைத்தான்**

அயிர்த்த சிந்தையன் - தோற்றோடிய சுக்கிரீவன் மீண்டும் வந்து போர்புரியக் காரணம், தன்னை வெல்லுவதற்குப் பெருந்துணை வலிமை பெற்றமையாலோ என்று ஐயுற்று மனநிலையைக் குறிக்கும். குலை குலைதல் - மனம் நடு நடுங்கல். வயிர்த்த திண்மை, வயிரத்தின் தன்மைவாய்ந்த திண்மை. கதிர் - சூரியன்; கதிர் - ஒளி; பண்பாகுபெயராய்க் கதிரவனைக் குறித்தது. கையினும் காலினும் புடைத்தனன், அடித்தனன், உதைத்தான் என்பது நேர் நிரல் நிறை அணி. கையில் புடைத்தனன், அடித்தனன் எனவும் காலில் உதைத்தான் எனவும் நிரலே

இயைக்க. சிறுநகை இகழ்ச்சி பற்றியது. சிறுநகை செய்யா - சிரித்து; செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். 63

3998. கக்கினான்உயிர், உயிர்ப்பொடும்;
செவிகளின், கண்ணின்,
உக்கது, ஆங்கு, எரிப்
படலையோடு உதிரத்தின் ஓதம்;
திக்கு நோக்கினன், செங் கதிரோன்
மகன்; செருக்கிப்
புக்கு, மீக் கொடு
நெருக்கினன், இந்திரன் புதல்வன்.

ஆங்கு - *அப்பொழுது;* **செங்கதிரோன் மகன் -** *சிவந்த கதிர்களை உடைய சூரிய மைந்தனாம் சுக்கிரீவன்;* **உயிர்ப்பொடும் உயிர் கக்கினான் -** *பெரு மூச்சுடனே உயிரைக் கக்கலானான்;* **செவிகளின் கண்ணின் -** *(அவனது) காதுகளிலிருந்தும் கண்களிலிருந்தும்;* **எரிப் படலையோடு -** *நெருப்புத் தொகுதியோடு;* **உதிரத்தின் ஓதம் -** *குருதி வெள்ளம்;* **உக்கது -** *சிந்தியது;* **திக்கு நோக்கினான் -** *(அதனால் செயலற்றவனாய் இராமன் உள்ள) திசையை நோக்கினான்;* **இந்திரன் புதல்வன் -** *இந்திரன் புதல்வனாகிய வாலி;* **செருக்கி -** *செருக்குற்று;* **புக்கு மீக் கொடு நெருக்கினன் -** *மேல்மேலும் தாக்கி வருத்திக் கொண்டிருந்தான்.*

உயிர்ப்பொடும் உயிர் கக்கினான் - உயிர் போய் விடும் என்னும்படி பெருமூச்சு விடலானான் என்பதாம். வாலியை எதிர்த்து நிற்கும் ஆற்றல் இல்லாதவனாய் இராமனது உதவியை நாடி அவனுள்ள திசை நோக்கித் தன் நிலையைப் புலப்படுத்தவே 'திக்கு நோக்கினான்' என்றார். 64

சுக்கிரீவனை வாலி மேலே தூக்கலும், இராமன் அம்பு செலுத்தலும்

3999. ***'எடுத்துப் பாரிடை எற்றுவேன்,***
பற்றி' என்று, இளவல்
கடித்தலத்தினும், கழுத்தினும், தன்
இரு கரங்கள்
மடுத்து, மீக் கொண்ட வாலிமேல்,
கோல் ஒன்று வாங்கி,
தொடுத்து, நாணொடு தோள்
உறுத்து, இராகவன் துரந்தான்.

பற்றி எடுத்துப் பாரிடை எற்றுவென் - *(இவனைப்) பிடித்து எடுத்துத்தரையில் மோதுவேன்;* ***என்று -*** *என்று எண்ணி;* ***இளவல் -*** *தன் தம்பியான சுக்கிரீவனது;* ***கடித்தலத்தினும் -*** *இடையிலும்;* ***கழுத்தி***

னும் - *கழுத்திலும்;* ***தன் இரு கரங்கள் மடுத்து -*** *தனது கைகள் இரண்டையும் செலுத்தி;* ***மீக் கொண்ட வாலிமேல் -*** *(அவனை) மேலே தூக்கியவாலியின் மேல்;* ***இராகவன் -*** *இரகு குலத் தோன்றலாகிய இராமன்;* ***கோல்ஒன்று வாங்கி -*** *அம்பொன்றை எடுத்து;* ***தொடுத்து -*** *வில்லில் பூட்டி;* ***நாணொடு தோள் உறுத்து -*** *வில்லின் நாணுடன் (தனது) தோளைப் பொருந்துமாறு செய்து;* ***துரந்தான் -*** *செலுத்தினான்.*

இடையில் ஒரு கையினையும் கழுத்தில் ஒரு கையினையும் கொடுத்துச் சுக்கிரீவனை மேலே எடுத்துப் பூமியில் மோதிக் கொல்ல முயல்கையில் இராமன் வாலியின் மேல் அம்பைத் தொடுத்தான் என்பதில் சுக்கிரீவன் உயிரைக் காக்க வேண்டி தேவை இராமனுக்கு ஏற்பட்டதை உணரமுடிகிறது. இளவல் - தம்பி; அல் - பெயர் விகுதி. கடிதலம் என்பது எதுகை நோக்கி, தகரவொற்று இரட்டித்தது. கோல் - அம்பு.
65

4000. ***கார் உண் வார் சுவைக்***
கதலியின் கனியினைக் கழியச்
சேரும் ஊசியின் சென்றது -
நின்றது என், செப்ப? -
நீரும், நீர் தரு நெருப்பும்,
வன் காற்றும், கீழ் நிவந்த
பாரும், சார் வலி படைத்தன்
உரத்தை அப் பகழி.

அப்பகழி - *(இராமன் தொடுத்து) அந்த அம்பானாது;* ***நீரும் -*** *நீரும்;* ***நீர்தரு நெருப்பும் -*** *அந்நீரை உண்டாக்கிய தீயும்;* ***வன் காற்றும் -*** *அந்நெருப்பை உண்டாக்கிய வலிய காற்றும்;* ***கீழ் நிவந்த பாரும் -*** *(இவற்றிற்கு ஆதாரமாய்க்) கீழே விளங்குகின்ற நிலமும்;* ***சார் வலி படைத்தன்-*** *(ஆகிய நாற்பெரும் பூதங்களைச்) சார்ந்த ஆற்றல்களை ஒரு சேரத்தன்னிடம் பெற்றவனான வாலியின்;* ***உரத்தை -*** *மார்பை;* ***கார் உண் வார்சுவை -*** *கனிந்த உண்ணத்தக்க மிக்க சுவையுடைய;* ***கதலியின் கனியினை -*** *வாழப் பழத்தை;* ***கழியச் சேரும் -*** *தைத்துச் செல்கின்ற;* ***ஊசியின் சென்றது-*** *ஊசியைப் போலச் சென்று*

தைத்தது; **செப்ப நின்றது என் -** *(அந்தஅம்பின் விரைவும் வன்மையும் பற்றிக்) கூற வேண்டியதாய் நின்றது யாதுஉளது? (ஒன்றுமில்லை என்ற படி).*

வாலி நாற்பெரும் பூதங்களின் ஆற்றல் முழுவதும் ஒரு சேரத் தன்னிடம் அமையப் பெற்றவன் என்பதை 'நிலனும் நீருமாய், நெருப்பும் காற்றும் என்று உலைவு இல் பூதம் நான்கு உடைய ஆற்றலான்' *(3824)*, 'வன் பெரும் பூதங்கள் நாலின் ஆற்றலும் ஆற்றுழி நண்ணினாய்' *(4055)* என்ற அடிகளிலும் காண்க. பூதங் கண்ணிய வலியெலாம் ஒரு தனி பொறுத்தான் *(6189)* என்று இரணியனைக் கவிஞர் குறித்ததையும் நினைக.

ஐம்பெரும் பூதங்களுள் முதலில் உள்ளதாம் வானத்திற்கு வடிவம் இல்லாமை பற்றி அதனை இங்குக் கூறவில்லை. நெருப்பிலிருந்து நீர் தோன்றிற்று என்பது வேதநூல். அம்முறைப்படி நெருப்பிலிருந்து நீர் தோன்றியதை 'நீர்தரு நெருப்பு' என்றார். காற்றின் வலிமை கருதி 'வன் காற்று' என்றும் ஏனைய பூதங்களுக்கெல்லாம் கீழதாய் இருப்பது நிலமாதலின் அதனைக் 'கீழ் நிவந்த பார் என்றும் குறிப்பிட்டார். பகழி வாழைப்பழத்தில் ஊசி செல்வது போல் தைத்தது என்பது உவமை அணி. 'வாழைப்பழத்தில் ஊசி நுழைவது போல' என்பது ஒரு பழமொழி. நான்கு பூதங்களின் வலிமை ஒரு சேரப் பெற்ற வாலி மார்பில் வாழைப் பழத்தில் ஊசி நுழைவது போலச் சென்றது என்றமையால் அம்பின் வலிமையினையும், விரைவினையும், செலுத்தியவன் ஆற்றலினையும் உணரலாம். இராமன் செலுத்திய அம்பு தாடகை நெஞ்சில் ஊடுருவிப் புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் எனப் போயிற்றன்றே *(388)* என்று கூறும் நயத்தை ஈண்டு ஒப்புநோக்கலாம். *66*

சாய்ந்தான் வாலி

4001. அலங்கு தோள் வலி அழிந்த
அத் தம்பியை அருளான்.
வலம் கொள் பாரிடை எற்றுவான்
உற்ற போர் வாலி,
கலங்கி, வல் விசைக் கால்
கிளர்ந்து எறிவுற, கடைக்கால்
விலங்கல் மேருவும் வேர்
பறிந்தாலென, வீழ்ந்தான்.*

அலங்கு தோள் வலி அழிந்த - *விளங்கும் தோள் வலிமை அழிந்து போன;* **அத்தம்பியை அருளான் -** *அந்தத் தம்பியின் மீது இரக்கம் கொள்ளாதவனாகி;* **வலம் கொள் பாரிடை -** *வலிமை கொண்ட நிலத்தில்;* **எற்றுவான் உற்ற -** *மோதிக் கொல்ல முற்பட்ட;* **போர்வாலி -** *போரிடுதலில் சிறந்த வாலியானவன்;* **கலங்கி -** *(அம்பு பட்டவுடன்) நிலை கலங்கி;* **கடைக்கால் -** *ஊழிக்கால இறுதியில்;* **வல் விசைக் கால் -** *வலிய வேகத்துடன் கூடிய பெருங்காற்று;* **கிளர்ந்து எறிவுற -** *எழுந்து வீசுவதால்;* **விலங்கல் மேருவும் -** *(நிலத்தினைத் தாங்கும்) மேரு என்னும் மலையும்;* **வேர் பறிந்தாலென -** *வேர் பறிக்கப்பெற்று விழுந்தது போல;* **வீழ்ந்தான் -** *(நிலத்தில்) விழுந்தான்.*

கடைக்கால் - யுக முடிவாகிய ஊழிக்காலம். மேருவும் - உயர்வு சிறப்பும்மை. ஊழிக்காலக் காற்று இராமன் அம்பியின் வலிமைக்கும் வேகத்திற்கும், மேருமலை வாலியின் பருமனுக்கும் வலிமைக்கும் உவமைகள். *67*

4002. சையம் வேரொடும் உரும்
உறச் சாய்ந்தென, சாய்ந்து,
வையம் மீதிடைக் கிடந்த போர்
அடு திறல் வாலி,
வெய்யவன் தரு மதலையை
மிடல் கொடு கவரும்
கை நெகிழ்ந்தனன்; நெகிழ்ந்திலன்,
கடுங் கணை கவர்தல்.

***உரும் உற -** பேரிடி விழுதலால்; **சையம் வேரொடும் சாய்ந்தென -** மலை அடியோடு நிலைபெயர்ந்து விழுந்தாற்போல; **சாய்ந்து -** விழுந்து; **வையம் மீதிடைக் கிடந்த -** நிலத்தின் மேல் கிடந்த; **போர் அடு திறல் வாலி** - போரில் பகைவரை அழிக்கும் வலிமை உடைய வாலி; **வெய்யவன் தரு மதமலையை -** சூரியன் பெற்ற மைந்தனான சுக்கிரீவனை; **மிடல் கொடு கவரும் -** வலிமையுடன் இறுகப்பற்றிய; **கை நெகிழ்ந்தனன் -** கைகளின் பிடி நெகிழ்ந்து விட்டான்; **கடுங்கணை கவர்தல் -** (ஆனால் மார்பில் தைத்த) கொடுமை மிக்க அம்பினைப் பற்றுவதில்; **நெகிழ்ந்திலன் -** கை நெகிழாதவனாயினான்.*

இராமன் தொடுத்த அம்பால் தளர்வுற்ற வாலி தன் கைகளைச் சுக்கிரீவனை இறுகப்பற்றிய பிடிப்பினின்று நெகிழ விட்ட நிலையிலும், தன் மார்பில் தைத்து ஊடுருவிய அம்பைப் புறத்தே போக விடாது வலிந்து பற்றிக் கொள்ளம் உறுதியும் வீரமும் படைத்தவனாய் விளங்கினான்.

இராமன் அம்பிற்கு இடியும், தரையில் விழுந்த வாலிக்கு அடியோடு நிலை பெயர்ந்து வீழ்ந்த மலையும் உவமைகள். கை நெகிழ்ந்தனன்; நெகிழ்ந்திலன் கடுங்கணை கவர்தல் - முரண்தொடை. *68*

அம்பினை வாலி வெளியில் எடுத்தல்

4003. எழுந்து, 'வான் முகடு இடித்து
உகப்படுப்பல்' என்று, இவரும்;
'உழுந்து பேரு முன், திசை
திரிந்து ஒறுப்பல்' என்று, உறுக்கும்;
'விழுந்து, பாரினை வேரொடும்
பறிப்பல்' என்று, ஓரும்;
'அழுந்தும் இச் சரம் எய்தவன்
ஆர்கொல்?' என்று, அயிர்க்கும்.

எழுந்து - *(சாய்ந்து வீழ்ந்த வாலி) எழுந்து;* ***வான் முகடு இடித்து -*** *'வானத்தின் மேல் முகட்டினை' இடித்து;* ***உகப்படுப்பல் -*** *'சிதைந்து விழச் செய்வேன்';* ***என்று இவரும் -*** *என்று கூறி மேலெழுவான்;* ***உழுந்து பெருமுன் -*** *'ஓர் உழுந்து நிலைபெயர்ந்து உருளும் நேரத்திற்கு முன்னரே;* ***திசை திரிந்து ஒறுப்பல் -*** *எல்லாத் திசைகளிலும் சுற்றித் திரிந்து அனைத்தையும் முறித்து அழிப்பேன்';* ***என்று உறுக்கும் -*** *என்று சினம் கொள்வான்;* ***விழுந்து பாரினை -*** *'கீழே பாய்ந்து இப்பூமியை;* ***வேரொடும் பறிப்பல் -*** *வேரொடு பெயர்த்தெடுப்பேன்';* ***என்று ஒரும் -*** *என்று நினைப்பான்;* ***அழுந்தும் இச்சரம் -*** *'(வலிய) என் மார்பில்*

ஆழ்ந்து தைத்துள்ள இந்த அம்பினை; ***எய்தவன் ஆர்கொல் -*** *தொடுத்தவன் யார்?'* ***என்று அயிர்க்கும் -*** *என்று ஐயுறுவான்.*

அம்பு பட்டதால் தளர்ந்த வாலியின் பலவித எண்ணங்களை இப்பாடல் காட்டுகிறது. வானத்திலிருந்து அம்பு எய்யப்பட்டதா? திசைகளிலிருந்து விடுக்கப்பட்டதா? அன்றி நிலத்தின் கீழ்ப்பகுதியிலிருந்து தொடுக்கப்பட்டதா என அறியாது மூவுலகத்தாரையும் வருத்துவதாக வாலி சினங்கொண்டான். அதனால்தான் 'வான் முகடு இடித்து உகப்படுப்பல்', 'திசை திரிந்து ஒறுப்பல்', 'விழுந்து பாரினை வேரொடும் பறிப்பல்' என்றான். உழுந்து - இப்பொழுது 'உளுந்து' என வழங்கும். 'உழுந்து இட இடம் இலை' (754) 'நெய்யோடு மயக்கிய உழுந்து நூற்றன்ன' (ஐங்குறு - 211). உழுந்து விரைந்து உருண்டோடும் இயல்புடையதாதலின், மிகச் சிறிய கால எல்லைக்கு அளவாக உழுந்து உருளும் பொழுது எனக் கூறுவது வழக்கம். 'இலங்கும் ஆடி உழுந்து ஓடு காலத்திடை' (4791) என்றது காண்க.

தன்மீது அம்பு செலுத்த யாருக்கு வலிமையுண்டு என வாலி தனக்குள் ஐயம் கொண்டு மயங்கினான். *69*

4004. எற்றும் கையினை நிலத்தொடும்;
எரிப் பொறி பறப்ப,
சுற்றும் நோக்குறும்; சுடு
சரம்தனைத் துணைக் கரத்தால்
பற்றி, வாலினும் காலினும்
வலி உற, பறிப்பான்
உற்று, உறாமையின் உலைவுறும்;
மலை என உருளும்.

கையினை நிலத்தொடும் எற்றும் - *(மேலும்) வாலி தன் கைகளை நிலத்தோடு மோதுவான்;* ***எரிப் பொறி பறப்ப -*** *(தன் கண்களிலிருந்து) நெருப்புப் பொறி பறக்கும்படி;* ***சுற்றும் நோக்குறும் -*** *நாற்புறமும் சுற்றிப் பார்ப்பான்;* ***சுடு சரம்தனை -*** *தன்னை வருத்திய அம்பினை;* ***துணைக் கரத்தால் பற்றி*** *- தனது இரண்டு கைகளால் பிடித்துக் கொண்டு;* ***வாலினும் காலினும்*** *- வாலினாலும கால்களினாலும்;* ***வலி உறப் பறிப்பான்-*** *வலிமையுறப் பறிக்க;* ***உற்று -*** *முயன்று;* ***உறாமையின் -*** *(அம்பைப்) பறிக்க முடியாமையால்;* ***உலைவுறும்*** *- வருந்துவான்;* ***மலை என உருளும் -*** *மலை புரள்வது போல் (வலி தாங்காமல்) நிலத்தில் புரள்வான்.*

அம்புபட்ட நிலையில் வேதனை தாங்காமல் வாலி செய்யும் செயல்கள் இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளன. சுடுசரம் - நெருப்புப்போல் உட்புகுந்து எரிக்கும் அம்பு. தாடகை வதைப்படலத்தில் 'சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச் சுடுசரம்' (388) எனக் கூறப்பெறும். பறிப்பான் - பானீற்று வினையெச்சம். சுடுசரம் - வினைத்தொகை.
70

4005. 'தேவரோ?' என அயிர்க்கும்; 'அத்
தேவர், இச் செயலுக்கு
ஆவரோ? அவர்க்கு ஆற்றல்
உண்டோ?' எனும்; 'அயலோர்
யாவரோ?' என நகைசெயும்;
'ஒருவனே, இறைவர்
மூவரோடும் ஒப்பான், செயல்
ஆம்' என மொழியும்.

தேவரோ - (இந்த அம்பினை எம்மேல் எய்துவர்) தேவர்களோ? **என அயிர்க்கும் -** என்று ஐயப்படுவான்; **அத்தேவர் -** 'அந்தத் தேவர்கள்; **இச்செயலுக்கு ஆவரோ -** இத்தகைய செயல் செய்வார்களோ? **அவர்க்கு ஆற்றல் உண்டோ -** (அன்றியும்) அத்தேவர்களுக்கு என்னை எதிர்க்கும் வலிமை உண்டோ? **எனும் -** என்று கூறுவான்; **அயலோர் யாவரோ -** '(இது செய்தவர்) அயலார் வேறு யாவரோ?' **என நகை செயும் -** எனக்கூறி இகழ்ந்து சிரிப்பான்; **ஒருவனே -** தான் ஒருவனாக நின்று; **இறைவர் மூவரொடும் ஒப்பான் -** கடவுளர் மூவர்க்கும் ஒப்பாகின்றவனது; **செயல் ஆம் என மொழியும் -** செய்கையாகும் என்று கூறுவான்.

தேவர்க்கும் வாலிக்கும் பகையின்மையாலும், பாற்கடலைக் கடைந்து அமுதம் கொடுத்திருப்பதால் தன்னால் நன்மை பெற்றவர்களாதலாலும், இருவர் போரிடுகையில் இடையில் ஒருவர்மேல் அம்பு தொடுக்கும் அறமல்லாத செயலைத் தேவர்கள் செய்ய மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையாலும் வாலி 'தேவரோ என அயிர்க்கும்' என்றார். ஒருவேளை நன்றி மறந்து போரிட எண்ணினர் என்றாலும் வாலியை எதிர்க்கும் வலிமை அவர்களிடத்து இல்லையாதலின் 'அத்தேவர் இச்செயலுக்கு ஆவரோ? என வாலி நினைத்தான். தேவர் அல்லாத பிறர் இக்காரியத்தைச் செய்திருப்பரோ என்பதால் 'அயலோர் யாவரோ' என்றான். எவர் செயினும் இச்செயல் இகழ்ச்சிக்குரிய செயலாதலின் அதை எண்ணி வாலி சிரித்தான்.

திரிமூர்த்திகள் தனித்தனியே வந்தால் வாலியை வெல்ல இயலாது. திரிமூர்த்திகளும் ஒன்றாய் அமைந்த ஒப்பற்ற பரம்பொருளே இது செய்யவல்லவன் என்பதால் 'ஒருவனே, இறைவர் மூவரோடும் ஒப்பான் செயலாம்' என்றான். எனும், செயும் என்பன இடைக்குறைகள். 71

4006. 'நேமிதான் கொலோ? நீலகண்டன்
நெடுஞ் சூலம்,
ஆம் இது, ஆம் கொலோ? அன்று எனின்,
குன்று உருவு அயிலும்,
நாம இந்திரன் வச்சிரப்

படையும், என் நடுவண்
போம் எனும் துணை போதுமோ?
யாது?' எனப் புழுங்கும்.

ஆம் இது - (என் மார்பில்பட்ட) இந்தப் படைக்கலம்; **நேமி தான் கொலோ -** திருமாலுடைய சுதர்சனம் என்னும் சக்கராயுதம் தானோ? **நீலகண்டன் நெடுஞ்சூலம் ஆம் கொலோ -** (விடமுண்டு) கறுத்த மிடற்றையுடைய சிவபிரானது நெடிய சூலாயுதம் இஃது ஆனதோ? **அன்று எனில் -** அவைஅல்ல என்றால்; **குன்று உருவு அயிலும் -** கிரவுஞ்சம் என்னும் மலையனைத் துளைத்துச் சென்ற முருகனது வேலாயுதமும்; **நாம இந்திரன் வச்சிரப்படையும் -** பகைவர்க்கு அச்சத்தைத் தரும் இந்திரனுடைய வச்சிரப்படையும்; **என் நடுவண் -** எனது மார்பில்; **போம் எனும் துணை போதுமா -** நுழைந்து செல்லும் என்று சொல்லத்தக்க வலிமை அமைந்ததோ? **யாது? -** இது யாதோ; **எனப் புழுங்கும் -** (தெரியவில்லையே) என்று மனம் தவிப்பான்.

முன்பாடலில் தன்மீது அம்பு எய்தவர் யாரோ என்று ஐயுற்றுக் கலங்கிய வாலி, இப்பாடலில் தன் மார்பில் தைத்த படைக்கலம் எத்தகையதோ என ஐயுற்று மனம் வெதும்பினான். சக்கரப்படையாயின் வட்ட வடிவினதாய், எதிர்ப்பட்டதை முழுதுவமாய் அறுத்துச் செல்லும் இயல்பினதேயன்றி மார்பில் தைத்து ஊடுருவிச் செல்லும் தன்மையதன்று; சூலப்படை மூவிலையும் நீண்ட காம்பும் கொண்ட தாய், உருவ அமைப்பிலேயே வேறுபட்டு நிற்கும். இவை இரண்டுமில்லையென்றால், கிரவுஞ்மலையைப் பிறந்த முருகனது வேலும், மலைச்சிறகரிந்த இந்திரனது வச்சிரப்படையும் மலையினும் வலிய தன் மார்பைத் தாக்கிச் செல்லும் அளவு வன்மை உடையன அல்ல. எனவே, தன் மார்பில் தைத்து வருத்தும் படைக்கலம் யாதாக இருக்கும் என வாலி மயங்கினான். 72

4007. **'வில்லினால் துரப்ப அரிது, இவ்**
வெஞ் சரம்' என வியக்கும்;
'சொல்லினால் நெடு முனிவரோ
தூண்டினார்' என்னும்;
பல்லினால் பறிப்புறும்; பல
காலும் தன் உரத்தைக்
கல்லி ஆர்ப்பொடும் பறிக்கும்
அப் பகழியைக் கண்டான்.

பலகாலும் பல்லினால் பறிப்புறும் - (மார்பில் பட்ட அம்பினைப்) பலமுறையும் பற்களினால் கடித்து இழுப்பான்; **தன் உரத்தைக் கல்லி -** தன் மார்பை அகழ்ந்து; **ஆர்ப்பொடும் பறிக்கும் -** பெரும் ஆரவாரத்தோடு பறிப்பவனானான்; **அப்பகழியைக் கண்டான் -** (அங்ஙனம் செய்கையில்) அந்த அம்பைக் கண்டவனான வாலி; **இவ்வெஞ்சரம் -** 'இந்தக் கொடிய அம்பினை; **வில்லினால் துரப்ப அரிது -** வில்லினால் எய்வது அரியதாகும்; **என வியக்கும் -** என்று வியப்படைவான்; **சொல்லினால் -** (மந்திர) மொழிகளின் துணையால்;

நெடுமுனிவரோ தூண்டினார் - பெருமைமிகு முனிவர்கள் இதனை ஏவினார்களோ?' **என்னும் -** என்று கருதுவான்.

அம்பு என்று அறிந்த நிலையில் வாலி கூறியது. பகழியைப் பறிக்கும் அவன் முயற்சி இப்பாடலில் கூறப்படுகிறது. எய்யப்பட்ட அம்பின் ஆற்றலைப் பற்றி எண்ணலானான். நெடுந்தூரத்திலிருந்து அல்லது கண்ணில் படாத நிலையிலிருந்து அம்பினை மிக அரியநிலையில் செலுத்தியது எண்ணி வியந்தான். மந்திர மொழிகளைக் கூறி முனிவர்கள் ஏவி இருப்பார்களோ என ஐயுற்றான். இதனால் வில்லம்பினும் சொல்லம்பின் வலிமை கூறப்பெற்றது. 'வில்லோர் உழலும் பகை கொளினும் கொள்ளற்க, சொல்லேர் உழவர் பகை' *(872)* என்னும் குறள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. *73*

***4008.* 'சரம் எனும்படி தெரிந்தது; பல**
படச் சலித்து என்?
உரம் எனும் பதம்,
உயிரொடும் உருவிய ஒன்றை,
கரம் இரண்டினும், வாலினும்,
காலினும், கழற்றி,
பரமன் அன்னவன் பெயர்
அறிகுவென்' என, பறிப்பான்.

சரம் எனும்படி தெரிந்தது - (பகழியைக் கண்ட வாலி) இஃது ஓர் அம்பு என்ற நிலை தெரிந்தது; **பலபடச் சலித்து என் -** இனி யான் பலவிதமாக ஐயுற்று வருந்துவதால் என்ன பயன்? **உரம் எனும் பதம் -** மார்பு என்னும் இடத்தை; **உயிரொடும் உருவிய ஒன்றை -** என் மார்பைத் துளைத்துக் கொண்டு செல்ல முயலும் ஒப்பற்ற இந்த அம்பை; **கரம் இரண்டினும் -** (என்) இரண்டு கைகளாலும்; **வாலினும் காலினும் -** வாலினாலும், கால்களினாலும்; **கழற்றி -** மார்பினின்று நீக்கி; **பரமன் அன்னவன் -** மேலோனான அவனுடைய; **பெயர் அறிகுவென் -** பெயரைத் தெரிந்து கொள்வேன்; **எனப் பறிப்பான் -** எனக் கருதி (அம்பைப் பற்றி) பிடுங்குவானானான்.

பலவாறு எண்ணுவதால் பயனில்லை என்பதால் 'பலபடச் சலித்து என்?' என்றான். மார்பினைத் துளைத்ததோடு உயிரையும் வருத்தவல்ல கூர்மை வாய்ந்தது என்பதால் 'உரமெனும் பதம் உயிரொடும் உருவிய ஒன்று' என்றான். ஊன்றிய அம்பினை ஒரு கையால் எடுக்க முடியாமையால் இரண்டு கரங்களாலும், கால்களினாலும், வாலினாலும் பிடுங்க முற்பட்டான். வீரர்கள் செலுத்தும் அம்புகளில் பெயர் பொறிக்கப்பெறும் ஆதலால் எய்தவன் பெயரை அறிய வேண்டிப் 'பரமன் அன்னவன் பெயர் அறிவேன்' எனப் பறிக்க முயன்றான். தன் மார்பைத் துளைக்கும்படி அம்பு செலுத்தியவன் சிறந்தவனாக இருக்கவேண்டும் என்பது பற்றிப் 'பரமன்' எனக் குறித்தான்.

சரம் - சாப்பது, வருத்துவது அல்லது அழிப்பது என்னும் காரணத்தைக் கொண்ட தொழிற்பெயர் என்பர். இப்பாடலில் கரம், வால், கால் என்ற முறையால் வாலியின் முயற்சிகளையும், சரத்தின் வலிமையையும் ஒருமிக்கச் சித்திரித்துள்ள திறம் காண்க. *74*

மார்பினின்று அம்பை வாலி பறித்தபோது இரத்த வெள்ளம் பெருகுதல்

4009. **ஓங்கு அரும் பெருந்**
திறலினும், காலினும், உரத்தின்
வாங்கினான், மற்று அவ்
வாளியை, ஆளிபோல் வாலி.
ஆங்கு நோக்கினர், அமரரும்
அவுணரும் பிறரும்,
வீங்கினார்கள் தோள்;-
வீரரை யார் வியவாதார்?

ஆளி போல் வாலி - ஆண்சிங்கம் போன்ற வாலி; **ஓங்கு அரும் பெருந்திறலினும் -** உயர்ந்த, அரிய பெரிய ஆற்றலினாலும்; **காலினும் -** கால்களினைப் பயன்படுத்தியும்; **அவ்வாளியை -** அந்த அம்பினை; **உரத்தின் வாங்கினான் -** மார்பினின்று பிடுங்கினான்; **ஆங்கு நோக்கினர் -** அங்கு அதைப் பார்த்தவர்களான; **அமரரும் அவுணரும் பிறரும் -** தேவர்களும், அசுரர்களும், மற்றவர்களும்; **தோள் வீங்கினார்கள் -** தோள்கள் பூரிக்கப் பெற்றார்கள்; **வீரரை யார் வியவாதார் -** வீரர்களை வியந்து பாராட்டாதவர்கள் யார்? (யாருமில்லை என்றபடி).

இராம பாணத்தைப் பறித்தெடுத்த வாலியின் ஆற்றலை 'ஓங்கு அரும் பெருந்திறல்' எனக் கம்பர் பாராட்டுதல் காண்க. வீரர்களை வேறுபாடின்றி யாவரும் பாராட்டுவர் ஆதலின் 'வீரரை யார் வியவாதார்?' என்றார். வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. மற்று - அசை. 75

4010. **மோடு தெண்திரை முரிதரு**
கடல் என முழங்கி
ஈடு பேர் உலகு இறந்துளது
ஆம் எனற்று எளிதோ?
காடு, மா நெடு விலங்கல்கள்,
கடந்தது; அக் கடலின் -
ஊடு போதல் உற்றதனை
ஒத்து உயர்ந்துளது உதிரம்.

காடு, மாநெடும் விலங்கல்கள் - காடுகளையும், மிகப் பெரிய மலைகளையும்; **கடந்தது -** தாண்டியதாய்; **அக்கடலின் ஊடு போதல் -** அந்தக் கடலில் சென்று சேர; **உற்றதனை ஒத்து -** தொடங்கியதைப் போன்று; **உயர்ந்துளது உதிரம் -** (வாலியின் மார்பினின்று) உயர்த்தெழுந்த இரத்தவெள்ளம்; **மோடு தெண் திரை -** உயர்ந்த தெளிந்த அலைகள்; **முரிதரு கடல் என முழங்கி -** மடங்கப் பெற்ற கடல் போல

ஆரவாரம் செய்து கொண்டு; **ஈடு பேர் உலகு -** வலிய, பெரிய (பல) உலகங்களை; **இறந்துளது ஆம் எனற்கு எளிதோ -** கடந்து சென்றதாம் என்று கூறுவதற்குரிய எளிமையுடையதாகுமோ?

வாலி அம்பினைப் பறித்து எடுத்த அளவில் மார்பினின்று பெருகிய குருதி வெள்ளம் காடு மலைகளைக் கடந்து சென்றது; கடல்போல் முழங்கிப் பல உலகங்களைக் கடந்து

சென்றது. குருதிப் பெருக்கின் மிகுதியைப் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. உயர்வு நவிற்சி அணி. மோடு - உயர்ச்சி; ஈடு - பெருமை- அக்கடல் 'அ' உலகறி சுட்டு. 76

உடன்பிறப்புப் பாசத்தால் சக்கிரீவன் துயருறுதல்

4011. வாசத் தாரவன் மார்பு எனும்
மலை வழங்கு அருவி
ஓசைச் சோரியை நோக்கினன்;
உடன் பிறப்பு என்னும்
பாசத்தால் பிணிப்புண்ட அத்
தம்பியும், பசுங் கண்
நேசத் தாரைகள் சொரிதர,
நெடு நிலம் சேர்ந்தான்.

வாசத் தாரவன் - *மணம் மிக்க மலர் மாலையை அணிந்திருந்த வாலியின்;* ***மார்பு எனும் மலை -*** *மார்பு என்று சொல்லப்பெறும் மலை யினின்று;* ***வழங்கு அருவி -*** *பெருகிய அருவியாகிய;* ***ஓசைச் சோரியை -*** *ஆரவாரம் மிக்க குருதிப் பெருக்கை;* ***நோக்கினன் -*** *பார்த்து;* ***உடன் பிறப்பு என்னும் பாசத்தால் பிணிப்புண்ட -*** *உடன்பிறந்தான் என்னும் அன்பாகிய கயிற்றால் கட்டுண்ட;* ***அத்தம்பியும் -*** *அந்தத் தம்பியான சுக்கிரீவனும்;* ***பசுங்கண் நேசத் தாரைகள் -*** *பசுமையான தன் கண்களினின்று அன்பினால் கண்ணீர் ஒழுக்கு;* ***சொரிய -*** *பெருக;* ***நெடு நிலம் சேர்ந்தான் -*** *நீண்ட நிலத்தின் மீது வீழ்ந்தான்.*

என்றும் மகிழ்ச்சியாக மணம் மிகு மாலைகளை அணிந்தவனாதலின் வாலியை 'வாசத் தாரவன்' என்றார். மார்பை மலை என்றதற்கேற்ப அதிலிருந்து பெருகிய இரத்தம் அருவி எனப்பட்டது. உருவக அணி. மலையிலிருந்து வீழும் அருவி ஓசையுடன் விளங்குதல்போல மார்பிலிருந்து பெருகிய குருதியும் ஓசையுடன் விளங்கியதால் 'ஓசைச் சோரி' எனப்பட்டது. பாசம் - பற்று. பிணிக்க வல்லது ஆதலின் கயிற்றுக்காயிற்று. உடன் பிறந்தார்கள் பல காரணங்களால் முரண்பட்டு நின்றாலும் இறப்பு வருகையில் பகைமை நீங்கி இயற்கையன்பு பெருகி வருந்துவது இயல்பு. இங்ஙனம் இராவணன் இறப்பைக் கண்டு வீடணன் வருந்துவதும் காண்க. சுக்கிரீவன் பாசத்தால் பிணிக்கப் பட்டதால் பகைமை மங்கி அன்பு பெருக அவன் கண்களின் சிவப்பு மாறிப் பசுமையாயிற்று என்பதால் 'பசுங்கண்' என்றார். நேசத் தாரை - அன்பினால் பெருகும் கண்ணீர். சுக்கிரீவன் விடுத்த கண்ணீர் போலியன்று, நேசத்தாரையே என்று உலகியல் போக்கில் கூறும் கவிஞர் திறம் போற்றத் தக்கது. 77

அம்பில் இராம நாமம் காணல்

4012. பறித்த வாளியைப் பரு வலித்
தடக் கையால் பற்றி,
'இறுப்பென்' என்று கொண்டு
எழுந்தனன், மேருவை இறுப்போன்;
'முறப்பென் என்னினும், முறிவது அன்று

ஆம்' என மொழியா,
பொறித்த நாமத்தை அறிகுவான்
நோக்கினன், புகழோன்.

மேருவை இறுப்போன் - மேரு மலையை முறிக்க வல்லவனும்; **புகழோன்** - புகழ் மிக்கவனும் ஆகிய வாலி; **பறித்த வாளியை** - (தன் மார்பினின்று) பிடுங்கிய அம்பை; **பரு வலித் தடக்கையால் பற்றி** - தனது பருத்த வலிமை வாய்ந்த பெரிய கைகளால் பிடித்து; **இறுப்பென்** - 'ஒடிப்பேன்'; **என்று கொண்டு** - என்று கருதி; **எழுந்தனன்** - எழுந்து; **முறிப்பென் என்னினும்** - 'இதனையான் முறிப்பேன் என்று முயன்றாலும்; **முறிவது அன்றுஆம்** - (இது) முறியக்கூடிய எளியமையுடையது அன்றாம்'; **என மொழியா** - என்று சொல்லி; **பொறித்த நாமத்தை** - அந்த அம்பில் அடையாளமாக எழுதப்பட்டுள்ள பெயரை; **அறிகுவான் நோக்கினன்** - அறியும் பொருட்டுக் கூர்ந்து பார்த்தான்.

'மேருவை இறுப்போன்' என்றது வாலியின் வலிமையைக் காட்டியது. புகழோன் - வீரத்தால் புகழ் வாய்ந்தவன். இராம நாமத்தை நோக்கும் பேறு பெற்றவன். இராமனால் உயிர் இழக்கும் பேறு பெற்றவன் என்ற காரணங்களால் 'புகழோன்' எனக் குறிக்கப் பெற்றான் எனினும் பொருந்தும். அறிகுவான் - வானீற்று வினையெச்சம்.
78

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

4013. மும்மை சால் உலகுக்கு எல்லாம்
மூல மந்திரத்தை, முற்றும்
தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்
பெரும் பதத்தை, தானே
இம்மையே, எழுமை நோய்க்கும்
மருந்தினை, 'இராமன்' என்னும்
செம்மை சேர் நாமம்தன்னைக்
கண்களின் தெரியக் கண்டான்.

மும்மை சால் உலகுக்கு எல்லாம் - மூன்று என்னும் தொகை பொருந்திய (வானம், பூமி, பாதாளம்) என்னும் உலகங்கள் யாவற்றிற்கும்; **மூல மந்திரத்தை** - ஆதாரமாய்ப் பொருந்திய மந்திரத்தை; **முற்றும் தம்மையே தமர்க்கு நல்கும்** - முழுவதுமாகத் தம்மையை வழிபடும்

அடியார்கட்கு அளிக்கும்; **தனிப் பெரும் பதத்தை** - ஒப்பற்ற சிறப்பு மிக்க சொல்லை; **தானே** - தான் தனித்தே; **இம்மையே** - இந்தப் பிறவியிலேயே; **எழுமை நோய்க்கும் மருந்தினை** - எழுவகைப் பிறப்புக்களாகிய நோய் வராமல் தடுக்கும் மருந்தை; **'இராமன்' என்னும்** - இராமன் என்கின்ற; **செம்மை சேர் நாமம் தன்னை** - சிறப்புப் பொருந்திய திருநாமத்தை; **கண்களின் தெரியக் கண்டான்** - தன் கண்களினால் (அவ்வம்பில்) தெளிவாகப் பார்த்தான்.

தாரக மந்திரம் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படும் 'இராம நாமத்தின் பெருமை இங்கு உணர்த்தப்பட்டது. மும்மைசால் உலகு - இப்பிறவி, முற்பிறவி, இனிவரும் பிறவி என மூன்று பிறவிகளுக்கு இடமான உலகில் வாழும் உயிர்கள் என்றும் பொருள் கொள்வர். முற்றும் தம்மையே தமர்க்கு நல்கும் தனிப்பெரும்பதம் - தம்மை வழிபட்டார்க்குத் தம்மையே முழுமையாக நல்குதல், இராம நாமத்தைச் சொன்னவர்கள் பெருமானின் வடிவம் கண்டு இன்ப அனுபவத்தில் ஆழ்ந்து பரமபதத்தை அடைவர் என்பது பொருளாகும். 'தம்மை' என்றது அப்பெயரின் பொருளான பெருமானைக் குறித்தது. அன்பர்களிடத்து எளியனாகும் இறை இயல்பு புலப்படுகிறது. எடுத்த இப்பிறவியிலேயே வினைவயத்தால் தொடரவல்ல எழுபிறப்புக்களாகிய நோயைப் போக்க வல்ல பெயர் ஆதலின் 'இம்மையே எழுமை நோய்க்கும் மருந்தை' என்றார். பிறவியை நோய் என்றதால் இராம நாமம் அந்நோய் தீர்க்கும் மருந்து எனப்பட்டது. நோவினையும் நோயினையும் நோய்செய் வினையினையும், வீ வினையினையும் தீர்த்தருளும் வேங்கடமே (திருவேங்கடமாலை - 14) என்ற அடிகளையும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கலாம்.

'எல்லீரும் அவ்இராம நாமமே சொல்லீ' (4695) என்ற வானரர்களைக் கூறச் சொல்லி, அந்நாமம் கேட்டுச் சம்பாதி தன் இழந்த சிறகுகளைப் பெற்றான் என்பதாலும் இராமநாமப் பெருமை புலனாகும். எட்டெழுத்துத் திருமந்திரத்தின் பெருமை, பெருமிதங்களையெல்லாம் இப்பாடலால் இராம நாமத்துக்குக் கவிச் சக்கரவர்த்தி ஆக்கினார். இராமன் பெயரை வாலி தன் கண்களால் பெயர் என்ற அளவில் ஐயமின்றிக் கண்டான் ஆதலின் 'கண்களின் தெரியக் கண்டான்' என்றார். இராமன் பரம்பொருள் என உணரும் பக்குவம் நெருங்கிவருவதை இஃது உணர்த்தும். தானே - ஏகாரம் பிரிநிலை, இம்மையே - ஏகாரம் தேற்றம். 'இராமன் ' என்னும் பெயரிடத்து மூன்று இயல்புகளைக் கூறியதால் பலபடப்புனைவணியாம். *79*

இராமனை வாலி இகழ்தல்

4014. 'இல்லறம் துறந்த நம்பி,
எம்மனோர்க்காகத் தங்கள்
வில் அறம் துறந்த வீரன்
தோன்றலால், வேத நல் நூல்
சொல் அறம் துறந்திலாத
சூரியன் மரபும், தொல்லை
நல் அறம் துறந்தது' என்னா,
நகை வர நாண் உட்கொண்டான்.

இல்லறம் துறந்த நம்பி - 'இல்லின்கண் மனைவியுடன் இருந்து

செய்தற்குரிய இல்வாழ்க்கையைத் துறந்து காட்டிற்கு வந்துள்ள சிறந்த ஆண்மகனும்; **எம்மனோர்க்காக -** (குரங்கினத்தாராகிய) எங்கள் பொருட்டு; **தங்கள் வில்லறம் துறந்த -** தங்கள் மரபுக்குரிய விற்போரின் தருமத்தை விட்டொழித்த; **வீரன் -** வீரனுமாகிய இராமன்; **தோன்றலால் -** பிறந்ததால்; **வேத நல்நூல் -** நல்ல வேத நூல்கள்; **சொல் அறம் -** சொல்கின்ற தருமங்களை; **துறந்திலாத சூரிய மரபும் -** கைவிடாமல் பின்பற்றிவந்த சூரிய குலமும்; **தொல்லை நல் அறம் துறந்தது -** தொன்று தொட்டு

acharya.org

வருகின்ற நல்ல அறநெறியை விட்டு நீங்குவதாயிற்று; **என்னா நகைவர -** என்று நினைத்து, சிரிப்பு வர; **நாண் உட்கொண்டான் -** மனத்தே நாணமுற்றான்.

இல்லறம் துறந்தது - மனைவியுடன் நடத்தும் இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்து வனத்தில் தவ வாழ்க்கையை மேற்கொண்டது. வில்லறம் துறந்தது இருவர் போரிடுகையில் மறைந்திருந்தது வாலியின்மீது அம்புதொடுத்தது. போர்நெறி தவறியதால் 'வில்லறம் துறந்த வீரன்' என்று பழிப்புப் புலப்பட எதிர்மறைக் குறிப்பால் கூறினான்.

தந்தையை மெய்யனாக்கித் தாய் சொல்கொண்டு இல்லற வாழ்க்கையைத் துறந்து, துறவறம் மேற்கொண்ட செவ்வி நோக்கி 'நம்பி' என்று போற்றியும், ஒரு குரங்கின் பொருட்டு விற்போரின் தருமத்தை விட்டதால் 'வீரன்' என இழித்தும் கூறினான். மனைவியைப் பிரிய நேரிட்டதால் வனத்தில் பேதுற்றவன் ஆயினன் என்ற இகழ்வுக் குறிப்பிலும் 'நம்பி' என்று குறிப்பிட்டான் எனலும் பொருந்தும்.

'எம்மனோர்க்காக' என்றது வானர குலத்தின் புன்மையைச் சுட்டியது. 'புன் தொழில் குரங்கொடு புணரும் நட்பனோ? (3968) என வாலியும் "எங்கள் வானரத் தொழிலுக்கு ஏற்ற புன்பகை காட்டும் யானோ?" (6934) எனச் சுக்கிரீவனும் கூறுதல் காண்க.

அறம் தவறாத குலம் சூரிய குலம் என்பதை 'வேதநல் நூல் சொல் அறம் துறந்திலாத சூரியன் மரபு' எனச் சிறப்பித்தார். இராமன் செய்த நெறிதவறிய செயலால் அக்குலத்தின் சிறப்புக் குன்றியது என எண்ணி நகைத்தான். இகழ்ச்சி பற்றி நகைத்தான் என்க.

நாண் உட்கொண்டான் - பிறர்க்கு வரும் பழியையும் தமக்கு வந்ததாகவே கருதி நாணுதல் சான்றோர் இயல்பாதலின் இராமனுக்கு வரும் பழி கருதி நாணினான். 'பிறர் பழியும் தம் பழியும் நாணுவார், நாணுக்கு உறைபதி என்னும் உலகு' (குறள். 1015) என்பது குறள். இராமன் செயலால் போர்நெறி கெட்டது என எண்ணியதாலும், இச்செயலால் வீரர்கள் அனைவர்க்கும் ஏற்படும் இழிவு நோக்கியும், இராமனைப் பற்றித் தான் தாரையிடம் கூறிய வார்த்தைகள் தவறாயின என்பது குறித்தும், வாலி நாண் உட்கொண்டான் எனவும் கொள்ளலாம். இராமனது செயல்பற்றிய ஏளனம் நகையாக வெளிப்பட, அதன் விளைவான நாணத்தை வெளிக்காட்டாது அடக்கினான் என்பதை 'நகைவர நாணுட்கொண்டான்'என்றார். 80

4015. வெள்கிடும்; மகுடம் சாய்க்கும்;
வெடிபடச் சிரிக்கும்; மீட்டும்
உள்கிடும்; 'இதுவும்தான் ஓர் ஓங்கு
அறமோ?' என்று உன்னும்;
முள்கிடும் குழியில் புக்க மூரி
வெங் களி நல் யானை
தொள்கொடும் கிடந்தது என்ன, துயர்
உழந்து அழிந்து சோர்வான்.

acharya.org

வெள்கிடும் - (வாலிதன் நிலையை எண்ணி) நாணம் கொள்வான்; **மகுடம் சாய்க்கும் -** (நாணத்தால்) கிரீடம் அணிந்த தலையைச் சாய்ப்பான்; **வெடிபடச் சிரிக்கும் -** வெடிப்பதுண்டது போல சிரிப்பான்; **மீட்டும் உள்கிடும் -** நடந்ததைக் குறித்து மீண்டும் சிந்திப்பான்; **இதுவும் நான் ஓர் ஓங்கு அறமோ -** 'இப்படி அம்பு செலுத்துதலும் ஒரு சிறந்த தருமமாகுமோ?' **என்று உன்னும் -** என்று எண்ணுவான். **முள்கிடும் குழியில் -** முழுகி அழுந்தத் தக்க படுகுழியில்; **புக்க மூரி வெங் களி நல் யானை -** (வீழ்ந்து) அகப்பட்டு கொண்ட வலிய கொடிய மதங் கொண்ட சிறந்த யானை; **தொள்கொடும் கிடந்தது என்ன -** சேற்றுடன் கிடந்தது போல; **துயர் உழந்து அழிந்து சோர்வான் -** துன்புற்று தன் வலிமை அழிந்து தளர்ச்சி அடைவான்.

வீழ்ந்த வாலியின் மனநிலையைப் பாடல் புலப்படுத்தும். இராமன் அறத்தின் வடிவம் என்று வாலி எண்ணியதால் 'இப்படி அம்பு செலுத்துவதும் ஒரு சிறந்த அறமாகுமா?' என எண்ணி மயங்கினான். முள்கிடுங்குழி - பெரும் பள்ளம், படுகுழி. யானை பிடிப்போர், பள்ளம் தோண்டிப் பழக்கிய பெண் யானையை ஒருபுறம் நிறுத்தி வைக்க, ஆண் யானை, பிடியைச் சேரும் ஆர்வத்தில் விரைந்து வந்து குழியில் விழ; அதனைப்பிணித்து மேலேற்றிச் செல்வர். அவ்வாறு இராமன் செய்த தந்திரத்தால் வாலி அகப்பட்டு வருத்தலாயினன். உவமை அணி. தொள்கு - சேறு; வலை எனலுமாம். முன் பாடலில் புன்சிரிப்புச் (நகை வர) சிரித்தவன் இங்கு வெடிபடச் சிரித்தான் என்றது காண்க. 81

இராமன் வாலியின் எதிர்வந்து தோன்றலும் அவனை வாலி இகழ்தலும்

4016. 'இறை திறம்பினனால்; என்னே,
இழிந்துளோர் இயற்கை! என்னின்,
முறை திறம்பினனால்' என்று
மொழிகின்ற முகத்தான் முன்னர்,
மறை திறம்பாத வாய்மை
மன்னர்க்கு முன்னம் சொல்லும்
துறை திறம்பாமல் காக்கத்
தோன்றினான், வந்து தோன்ற,

இறை திறம்பினனால் - தலைமைத் தன்மை உடைய இராமன் முறை தவறினன் என்றால் ; **இழிந்துளோர் இயற்கை என்னே -** (இனி) இழிந்தோராகிய சிறியார் இயல்பு என்னாகும்? **என்னின் முறை திறம் பின்னால் -** அதுவும் என் திறத்தின் நீதிமுறை தவறினானே! **என்று**

மொழிகின்ற - என்று சொல்கின்ற ;**முகத்தான் முன்னர் -** முகத்தினனாகிய வாலியின் முன்னே ; **மறை திறம்பாத -** வேத நெறியில் தவறாத ; **வாய்மை மன்னர்க்கு -** வாய்மை ஒழுக்கத்தினரான அரசர்களுக்கென்று ; **முன்னம் சொல்லும் துறை -** முன் மனு முதலிய நூல்களில் கூறப்பெற்ற அறநெறிகளை ; **திறம்பாமல் காக்க -** வழுவாமல் காத்தல் பொருட்டு ;**தோன்றினான் -** (உலகில்) தோன்றியவனான இராமன் ; **வந்து தோன்ற -** வந்து தோன்ற . . . .

இதுவும் அடுத்த செய்யுளும் ஒரு தொடராய், இதன் கண் உள்ள 'தோன்ற' எனும் எச்சம் 'கண்ணுற்றான்' என அடுத்த பாடலில் வரும் வினை கொண்டு முடியும். மனு முதலிய அற நூல்கள் வேதத்தின் பொருளை ஒட்டியே எழுதப்படுவன. அரசர்களுக்குரிய நெறிமுறைகளைக் காக்கவே தோன்றியவன் இராமன். அறங்காக்கத் தோன்றியவன் என்பதை 'மண்ணிடை யாவர் இராகவன் அன்றி மாதவம் அறத்தொடும் வளர்த்தார்' (97) "அறத்தின் மூர்த்தி வந்து அவதரித்தான்" (1349), 'அறம் தலை நிறுத்தி வேதம் அருள் சுரந்து அறைத்த நீதித், திறம் தெரிந்து, உலகம் பூணச் செந்நெறி செலுத்தி, தீயோர் இறந்து உக நூறி, தக்கோர் வாலியின் முன்னர் இராமன் தோன்றியது, தான் வாலியைத் தண்டித்தது அறநெறிக்கு ஒத்த செயலே என்பதை உணர்த்தல் பொருட்டாகும். 82

4017. கண்ணுற்றான் வாலி, நீலக் கார்
முகில் கமலம் பூத்து,
மண் உற்று, வரி வில்
ஏந்தி, வருவதே போலும் மாலை;
புண் உற்றது அனையசோரி
பொறியொடும் பொடிப்ப, நோக்கி,
'எண்ணுற்றாய்! என் செய்தாய்!'
என்று ஏசுவான் இயம்பலுற்றான்:

நீலக் கார் முகில் - நீலநிறமுள்ள கார்கால மேகம் **; கமலம் பூத்து -** தன்னிடம் பல தாமரை மலர்கள் மலரப்பெற்று; **வரிவில் ஏந்தி -** கட்டமைந்த வில்லை ஏந்தி; **மண் உற்று வருவதே போலும் -** நிலவுலகைப் பொருந்தி வருவது போலுள்ள; **மாலை -** திருமாலாகிய இராமனை; **வாலி கண்ணுற்றான்-** வாலி தன் கண்களால் கண்டான். **புண் உற்றது அனைய சோரி -** புண்ணிலிருந்து வெளிப்படுவது போன்ற குருதி; **பொறியொடும் பொடிப்ப -** நெருப்புப் பொறிகளொடு (தன்கண்களினின்று) வெளிப்பட; **நோக்கி -** (சினத்தோடு) பார்த்து; **எண்ணுற்றாய் -** 'எண்ணங்களில் நிறைந்து பொருந்தியவனே!' **என் செய்தாய் -** என்ன காரியம் செய்தாய்? **என்று ஏசுவான் -** என்று கூறிப் பழிப்பவனாய்; **இயம்பலுற்றான் -** சொல்லத் தொடங்கினான்.

இராமனது மேனி நிறத்திற்குக் கார்மேகமும், அவனுடைய முகம், கண், கை, கால் முதலிய உறுப்புக்களுக்குச் செந்தாமரை மலர்களும் உவமை. "நீலக் கார்

முகில் கமலம் பூத்து, வரிவில் ஏந்தி, மண்ணுற்ற வருவதே போலும் மாலை" என்றது இல்பொருள் உவமை அணியாம். 'கருமுகில் தாமரைக் காடு பூத்து' (191); 'கண்ணும் திருவடியும் கையும் திருவாயும் செய்ய' (சிலப் - 17 - 36). 'என்ன நினைந்து என்ன காரியம் செய்தாய்' எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். 'என் செய்தாய்' என்பது மதிக்கத்தக்க நீ என்ன காரியம் செய்துவிட்டாய்? என இரங்கிக் கூறுவதாயும் உள்ளது. 83

4018. 'வாய்மையும், மரபும், காத்து, மன்
உயிர் துறந்த வள்ளல்,
தூயவன் மைந்தனே! நீ,
பரதன்முன் தோன்றினாயே!

தீமைதான், பிறரைக் காத்து, தான்
செய்தால் தீங்கு அன்று ஆமோ?
தாய்மையும் அன்றி, நட்பும்,
தருமமும், தழுவி நின்றாய்!

தாய்மையும் - தாய் போன்ற அன்புடைமையையும்; **அன்றி நட்பும் -** அதுவுமன்றி நட்பாகும் பண்பினையும்; **தருமமும் -** அறத்தையும்; **தழுவி நின்றாய் -** மேற்கொண்டு நின்றவனே! **வாய்மையும் மரபும் காத்து -** உண்மையினையும் குலப் பெருமையினையும் காத்து; **மன் உயிர்துறந்த வள்ளல் -** (அவற்றின் பொருட்டுத்) தன் சிறந்த உயிரை விட்ட வள்ளலும்; **தூயவன் மைந்தனே -** தூயவனும் ஆன தசரத சக்கரவர்த்தியின் மகனே! **நீ பரதன் முன் -** நீ பரதனுக்கு முன்னர்; **தோன்றினாயே -** அவன் தமையனாகப் பிறந்தாயே! **பிறரை(த்) தீமை தான் காத்து -** மற்றவர்களைத் தீய செயல் செய்யாதவாறு விலக்கி; **தான் செய்தால் -** தான் தீய செயல் செய்தால்; **தீங்கு அன்று ஆமோ -** அது தீங்கு ஆகாது நன்மையாகுமோ? (ஆகாது).

இராமன் தாய் போன்று அன்பு காட்டும் இயல்பினன் என்பதை 'அன்னையே அனைய அன்பின் அறவோர்கள்' (2555) என்று சீதையும் 'தாய்வர, நோக்கிய கன்றின் தன்மையார்' (2635) எனத் தண்டக வனத்து முனிவர்களும் கூறியவற்றால் அறியலாம்.

'தோழமை' என்று அவர் சொல்லிய சொல் ஒரு சொல் அன்றோ (2317) என்று குகன் கூற்று இராமனின் நட்பின் சிறப்பை உணர்த்தும். இராமன் தருமத்தை நிலைநாட்டவே தோன்றியவன் என்பதைக் காப்பியம் எங்கும் காணலாம். தாய்மை, நட்பு, அறம் ஆகிய அருங்குணங்களை உடையவன் இராமன் என்பதை வாலி நன்கறிந்திருந்தனன். இங்குத் தசரதன் பெருமையும் பேசப்படுகிறது. வாய்மையினையும் குல மரபையும் காத்தற்பொருட்டு உயிர்துறந்தவன் தசரதன். வள்ளல் - பிறருக்காக உயிர்துறப்பதிலும் வள்ளலாகத் திகழ்ந்தவன். தூயவன் - மனம், மொழி, செய்கையால் தூய்மை உடையவன். அத்தகைய அரசனுக்கு மகனாகப் பிறந்தாயே என ஏசினான். பரதனுக்கு முன்னவனாகப் பிறக்கத்தக்கவன் அல்லன் இராமன் என்றான். பரதனது சிறந்த குணங்களை வாலி அறிந்திருந்தான் என்பதும் இதனால் புலனாகிறது. 'எள்ள அரிய குணத்தாலும், எழிலாலும், இவ் இருந்த வள்ளலையே அனையானை, கேகயர்கோன் மகன் பயந்தாள்' (657)

என விசுவாமித்திரரும், "நிறை குணத்தவன், நின்னினும் நல்லனால்; குறைவு இலன்" (1609) எனக் கோசலையும், "மன்புகழ்ப் பெருமை நுங்கள் மரபினோர் புகழ்கள் எல்லாம் உன்புகழ் ஆக்கி கொண்டாய் உயர் குணத்து உரவுத்தோளாய்" (2338) எனக் குகனும் பரதனைப் பாராட்டுதல் காண்க. பிறர்தீமை செய்யாதபடி பாதுகாப்பவன் தானும் தீங்கு செய்யாமல் இருப்பதை தகுதியுடைத்தாதலின் 'தீமைதான் பிறரைக் காத்துத் தான் செய்தால் தீங்கன்றாமோ' என வினவினான்.

எல்லா உயிர்களிடத்தும் தாய்போல் அன்புகாட்ட வேண்டியவன் ஒருவனிடத்துக் கொண்ட நட்புக் காரணத்தால் தரும நெறிவழுவலாமோ என்பது கருத்தாகும்.
84

4019. 'குலம் இது; கல்வி ஈது;
கொற்றம் ஈது; உற்று நின்ற

நலம் இது; புவனம் மூன்றின்
நாயகம் உன்னது அன்றோ;
வலம் இது; இவ் உலகம் தாங்கும் வண்மை
ஈது; என்றால் - திண்மை
அலமரச் செய்யலாமோ,
அறிந்திருந்து அயர்ந்துளார்போல்?

குலம் இது - நீ பிறந்த குலமோ (வாய்மையின்) வழாது மன்னுயிர் ஓம்பும் அரசர்கள் ஆண்ட) இத்தகைய பெருமை வாய்ந்தது; **கல்வி ஈது -** நீ கற்ற கல்வி (உயர்ந்தோர் மாட்டுக்கற்று அறியாரையும் அறிவுறுத்திப் பயனளிக்கும்) இத்தன்மை உடையது; **கொற்றம் ஈது -** உன்னுடைய வெற்றியோ (கானகத்தில் அரக்கர்களை வென்ற) இத்தகைய சிறப்புடைத்து; **உற்று நின்ற நலம் இது -** உன்னை வந்தடைந்த நற்பண்புகளின் இயல்போ (துன்பம் அகற்றி இன்புறுத்தும்) இவ்வியல்பானது; **புவனம் மூன்றின் நாயகம்-** மூவுலகங்களையும் ஆட்டிச் செய்யும் தலைமை; **உன்னது அன்றோ -** உன்னுடையதல்லவா? **வலம் இது -** உன் பேராற்றல் இத்தகைத்து; **இவ் வுலகம் தாங்கும் வண்மை ஈது -** இந்த உலகத்தைப் பாதுகாக்கும் வள்ளன்மை இது; **என்றால் -** என்று உன்னைச் சிறப்பித்து உலகம் சொல்வதானால்; **அறிந்திருந்து அயர்ந்துளார்போல -** எல்லாவற்றையும் அறிந்திருந்தும் மதிமயங்கி மறந்தவர் போல; **திண்மை அலமரச் செய்யலாமோ -** மேற்கூறிய உறுதிகள் யாவும் நிலைகலங்குமாறு தகுதியில்லாதனவற்றைச் செய்யலாமோ?

குலம், கல்வி, கொற்றம், நாயகம், வலம், வண்மை ஆகிய எல்லாச் சிறப்புக்களைப் பெற்றிருந்தும் அவற்றைக் காக்க மறந்தவன் போல மயங்கி நடந்து கொண்டாயே என வாலி கூறினன்.

குலம் இது - சூரிய குலம், இட்சுவாகு குலம், இரகு குலம் என உலகம் பாராட்டும் பெருமை உடையது. கடல் தோண்டினோர், கங்கையைக் கொணர்ந்தோர் எனச் சிறந்த அரசர்கள் ஆட்சி புரிந்த சிறப்பு உடைத்து. கல்வி ஈது - வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் முதலியோர்பால் பெற்ற கல்வி, கொற்றம் ஈது - பதினாலாயிரக்

கணக்கான கரதூடணாதியரைத் தனித்து வென்ற சிறப்புக் கொண்டது. உற்று நின்ற நலம் இது. 'குணங்களால் உயர்ந்த வள்ளல்' (479) 'அந்தமில் பெருங்குணத்து இராமன்' (2159) என்ற அடிகளால் அறியலாம். புவனம் மூன்றின் நாயகம். விண், மண், பாதாளம் ஆகிய உலகின் நாயகன் இராமன் என்பதை வாலி அறிந்திருந்தான். வலம் இது - எதையும் எதிர்க்கும் பேராற்றல்; உலகம் தாங்கும் வண்மை ஈது. அருளால் உலகச் சுமையை ஏற்றுக்கொள்ளும் வள்ளல் தன்மை.

திண்மை அலமரச் செய்யலாமோ என்பதற்கு உன்பால் நான் கொண்ட வலிய நம்பிக்கைகள் சிதையத் தகுதியல்லனவற்றைச் செய்யலாமோ எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். ஈது - இது என்பது நீண்டது, செய்யுள்விகாரம். 85

4020. 'கோ இயல் தருமம், உங்கள்
குலத்து உதித்தோர்கட்கு எல்லாம் -
ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா

acharya.org

உருவத்தாய்! - உடைமை அன்றோ?
ஆவியை, சனகன் பெற்ற
அன்னத்தை, அமிழ்தின் வந்த
தேவியை, பிரிந்த பின்னை,
திகைத்தனை போலும், செய்கை!

ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா - *சித்திரத்தில் எழுதிக் காட்டுதற்கு முடியாத;* ***உருவத்தாய் -*** *வடிவழகுடைய இராமனே;* ***கோ இயல் தருமம் -*** *அரசர்களுக்குரிய அறநெறியானது;* ***உங்கள் குலத்து -*** *உங்கள் குலத்தில்;* ***உதித்தோர்கட்கு எல்லாம் -*** *பிறந்தவர்கள் எல்லோர்க்கும்;* ***உடைமை அன்றோ -*** *உரியது அன்றோ?* ***ஆவியை -*** *(அங்ஙனமிருக்க) உன் உயிரானவளும்;* ***சனகன் பெற்ற அன்னத்தை -*** *சனகன் பெற்ற நடையில் அன்னம் போன்றவளும்;* ***அமிழ்தின் வந்த தேவியை -*** *அமுதம்போல் அருமையாகக் கிடைத்த தேவியுமான மனைவியை;* ***பிரிந்த பின்னை -*** *பிரிந்த பிறகு;* ***செய்கை திகைத்தனை போலும் -*** *செய்யும் செயலில் தடுமாற்றம் அடைந்துள்ளாய் போலும்.*

இராமன் திருமேனி பேரழகு வாய்ந்தது என்பது 'ஓவியத்து எழுத ஒண்ணா உருவத்தாய்' என்ற தொடர் புலப்படுத்தும். 'ஓவியம் சுவை கெடப் பொலிவது ஓர் உருவொடே' (1050) என வந்தமை காண்க. 'எழுதரிய பெருமான் என்றெண்ணாது எழுதியிருந்தேனே' (திருவரங்கக் கலம்பகம் - 93) எனப் பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் உருகுதலும் காண்க.

உன் உருவச் சிறப்பிற்கேற்ற செயல் அமையவில்லையே என வாலி வருந்தி இரக்கத்தோடு ஏசுவதாகக் குறிப்பாக உணரலாம். இராமன் குலத்து முன்னோன் மனு. அரசநெறிகளைக் கூறும் மனுதர்ம சாத்திரம் எழுதியவன். அந்நூலில் கூறியுள்ள தருமநெறிகளைக் குலத்துச் செல்வமாகப் பெற்றவன் இராமன். அங்ஙனமிருந்தும் இத்தகைய இழிசெயலைச் செய்துவிட்டானே என்று வாலி இரக்கமுற்றுக் கூறினான். இராமன் மாட்டு அன்பு கொண்ட காரணத்தால், அவனது செயலுக்கு ஒரு காரியத்திற்கு ஒரு நியாயம் கற்பிப்பவன் போலத் 'தேவியைப் பிரிந்தததால் செய்கை திகைத்தனையோ' என்றான்.

ஆவியை - சீதையே இராமனது உயிர். இதனைக் கூறும் வகையில் "ஈண்டு நீ இருந்தாய் ஆண்டு அங்கு எவ் உயிர்விடும் இராமன்" (5304); "இன்னுயிர் இன்றி ஏகும் இயந்திரப் படிவமொப்பான்" (5305) என அனுமன் உரைத்தல் காண்க. அன்னம் - உவமை ஆகுபெயர். அமிழ்தின் வந்த தேவி - பாற்கடலில் அமுதத்தோடு பிறந்த திருமகளின் அவதாரமே சீதை என்பதைச் சிறப்பாகக் கூறியது. அமிழ்தம் - இனிமைக்கு மட்டுமன்றி அருமைக்கும் உவமை ஆயிற்று. உங்கள் - முன்னிலை இடத்து உளப்பாட்டுப் பன்மை. 'பகையுள்ளும் பண்புள பாடறிவார் மாட்டு' (குறள். 995) என்றவாறு வாலியின் பண்பு அமைந்துள்ளதுபுலனாகிறது. *86*

4021. 'அரக்கர் ஓர் அழிவு செய்து
கழிவரேல், அதற்கு வேறு ஓர்
குரக்கு இனத்து அரசைக் கொல்ல,
மனு நெறி கூறிற்று உண்டோ?
இரக்கம் எங்கு உகுத்தாய்? என்பால்

எப் பிழை கண்டாய்? அப்பா!
பரக்கழி இது நீ பூண்டால்,
புகழை யார் பரிக்கற்பாலார்?

அரக்கர் ஓர் அழிவு செய்து - *அரக்கரினத்தைச் சார்ந்த ஒருவர் உனக்கொரு தீங்கினைச் செய்து;* ***கழிவரேல் -*** *சென்றுவிட்டதால்;* ***அதற்கு -*** *அதற்காக;* ***வேறு ஓர் குரக்கு இனத்து -*** *(அவ்வரக்கரினும்) வேறுபட்ட குரங்கு இனத்தைச் சார்ந்த;* ***அரசைக் கொல்ல -*** *அரசனைக் கொல்லுமாறு;* ***மனுநெறி கூறிற்று உண்டோ -*** *மனுதர்ம நெறி சொன்னது உண்டோ?* ***இரக்கம் எங்கு உகுத்தாய் -*** *(உனக்குரிய) கருணை என்னும் பண்பினை எவ்விடத்துச் சிந்திவிட்டாய்?* ***என்பால் எப்பிழை கண்டாய் -*** *என்னிடத்தில் என்ன குற்றத்தை நீ பார்த்துவிட்டாய்?* ***அப்பா -*** *ஐயனே!* ***இது பரக்கழி -*** *இத்தகைய பெரும்பழியை;* ***நீ பூண்டால் -*** *நீயே ஏற்றுக்கொண்டால்;* ***புகழை யார் பரிக்கற்பாலார் -*** *புகழை வேறு யார் தாங்கிக் கொள்ளும் தன்மையுடையவராவர்?*

அரக்கர் ஓர் அழிவு செய்தது, இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்த செயலைக் குறிக்கும். அரக்கன் கெடுதி செய்ய, அவனுக்குத் தண்டனை அளிக்காமல் குரங்கினத் தலைவனைக் கொல்லும் இச்செயல், குற்றம் ஒருவன் செய்யத் தண்டனை வேறொருவர்க்குக் கொடுப்பது போலாகும் என்னும் கருத்தில் வாலி பேசினான். அவ்வவறு செய்தல் உன்குலத்து மனு கூறிய அரசியல் நெறிக்கும் ஒவ்வாது என்பது வாலி கருத்து. அருளாளனாகிய இராமன் தன் இயல்பான இரக்க குணத்தை - வழிவழியாகப் பெற்ற பண்பை எங்கே உகுத்துப் போக்கினான் என வினவ வேண்டி 'இரக்கம் எங்கு உகுத்தாய்?' என்றான். இராமன் குல முன்னோன் சிபி ஒரு புறவின் பொருட்டுத் தன் உடலையே அரிந்து கொடுத்தவன். பசுவின் பொருட்டுத் தன்னையே உணவாக்கிக் கொள்ளுமாறு சிங்கத்திடம் கூறியவன் திலீபன். இங்ஙனம் குல முன்னோர்க்கும் அவர்க வழி இராமனுக்கும் இயல்பாக அமைந்த இரக்கப் பண்பு. உகுத்தல் - வேண்டுமென்றே சிந்துதல். தீமை செய்த வரை ஒறுத்தல் அரசியல் நெறிமுறை என்றால், இரக்கமின்றித் தான் கொல்லப்

படத் தன்னிடத்துக் கண்ட குற்றம் யாது என அறிய விழைபவனாய் 'என்பால் எப்பிழை கண்டாய்' என வினவினான். பரித்தல் - சுமையுடையதாயினும் பொறுத்துச் சுமத்தல். பெரும்புகழைத் தாங்கக் கூடியவா இராமனைத் தவிரப் பிறர் இலர் என்ற கருத்தில் வாலி 'புகழை யார் பரிக்கற்பாலார்' என்றான். அப்பா - அன்பு, வியப்பு, இரக்கம், துன்பம் ஆகிய உணர்ச்சிகளை உணர்த்தும் சொல். 87

4022. 'ஒலி கடல் உலகம்தன்னில்
ஊர்தரு குரங்கின்மாடே,
கலியது காலம் வந்து கலந்ததோ? -
கருணை வள்ளால்! ?
மெலியவர் பாலதேயோ,
ஒழுக்கமும் விழுப்பம்தானும்?
வலியவர் மெலிவு செய்தால், புகழ்
அன்றி, வசையும் உண்டோ?

கருணை வள்ளால்! *- அருள் நிறைந்த வள்ளலே!* ***ஒலி கடல் உலகம் தன்னில் -*** *ஒலிக்கும் கடலால் சூழப்பட்ட இவ்வுலகத்தில்;* ***ஊர்தரு குரங்கின் மாடே -*** *தாவித் திரியும் குரங்குகளிடத்துமட்டும்;* ***கலியது காலம் வந்து கலந்ததோ -*** *கலியினுடைய தீய காலம் வந்து கலந்துவிட்டதோ?* ***ஒழுக்கம் விழுப்பம் தானும் -*** *நல்லொழுக்கமும் அதனால் பெறத்தகும் சிறப்பம்;* ***மெலியவர் பலதேயோ -*** *வலிமை குறைந்தவர்களிடம் மட்டும் இருக்க வேண்டியனவோ?* ***வலியவர் மெலிவு செய்தால் -*** *வலிமையுடையவர்கள் இழி தொழிலைச் செய்வாராயின்;* ***புகழ் அன்றி வசையும் உண்டோ -*** *(அதனால்) அவர்களுக்குப் புகழ் ஏற்படுவதன்றிப் பழி ஏற்படுதலும் உண்டோ?*

ஊர்தரு குரங்கு - மரங்களிலும் மலைகளிலும் தாவித் திரிகின்ற குரங்கு. கவியது காலம் - கலிபுருடன் காலன்; அறத்திற்கு மாறான தீய செயல்கள் ஓங்கி நிற்கும் காலம். இராமன் கதை திரேதாயுகத்தில் நடந்தது. அங்ஙனமிருக்கத் தீமைகள் நடைபெறும் கலியுகம் எங்ஙனம் வந்து சேர்ந்தது? எவ்வளவோ வலிமை உடைய உயிரினங்கள் இருக்க, எளிய குரங்கினமான தன்னிடம் மட்டும் இத்தகைய அறமற்ற செயல் அருளுடைய இராமனால் நிகழ்ந்து விட்டதே என்று வருந்தியவனாய் 'ஊர்தரு குரங்கின் மாடே கலியது காலம் வந்து கலந்ததோ' என்றான். அறமானது கிருதயுகத்தில் நான்கு பாதமும். திரேதாயுகத்தில் மூன்று பாதமும், துவாபர யுகத்தில் இரண்டு பாதமும், கலியத்தில் ஒரு பாதமும் ஆக நிகழ்ந்தது, அதன் முடிவில் அறம் குறைந்து தீமை பெருகும் என்பர்.

கருணை வள்ளால் - வஞ்சப்புகழ்ச்சி, 'நின் கருணையும் வள்ளன்மையும் இங்ஙனம் முடிந்ததோ' என ஏசுவானாய் அங்ஙனம் விளித்தான். வள்ளால் - வள்ளல் என்ற சொல்லின் விளி; ஈற்றயல் நீண்டது. ஒழுக்கமும் விழுப்பமும் வலியவர், மெலியவர் என்ற வேறுபாடின்றிக் கடைபிடிக்கத் தக்கனவாதலின் வாலி ஏளனமாக 'மெலியவர் பாலதேயோ ஒழுக்கமும் விழுப்பம் தானும்' என்றான். மெலியவர் - அறிவு, ஆண்மை, ஆற்றல் ஆகியவற்றில் குறைபாடு உடையவர் - அவற்றில் மிக்கவர் வலியவர். ஒழுக்கமும் விழுப்பந்தானும் - மெலியவர் பாலதேயோ - பன்மை ஒருமையில் முடிந்தது. பன்மை ஒருமை மயக்கம்.

'வலியவர் தவறு செய்தாலும் அவர்க்குப் பழி வராது புகழ் வருகின்றதே, இதென்ன அநீதி' என்ற பொருளில் வலியவர் மெலிவு செய்தால் புகழ் அன்றி வசையும் உண்டோ? என்றான். வல்லான் வகுத்ததே வாயக்கால்' என்ற பழமொழி இங்கு நினையத்தக்கது. *88*

4023. 'கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக்
கொற்றவ! பெற்ற தாதை
பூட்டிய செல்வம் ஆங்கே
தம்பிக்குக் கொடுத்துப் போந்து,
நாட்டு ஒரு கருமம் செய்தாய்;
எம்பிக்கு, இவ் அரசை நல்கி,
காட்டு ஒரு கருமம் செய்தாய்;
கருமம்தான் இதன்மேல் உண்டோ?

கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டா - *(பகைவரைப் போரில் வெல்வ தற்குத்) துணையாக ஒருவரையும் வேண்டாத;* **கொற்றவ** - *வெற்றியை உடையவனே!* **பெற்ற தாதை** - *பெற்ற தந்தையாகிய தசரத சக்கரவர்த்தி;* **பூட்டிய செல்வம்** - *(மூத்த மைந்தனான உன்னிடம்) தந்த அரசியல் செல்வத்தை;* **ஆங்கே தம்பிக்குக் கொடுத்து** - *அங்கே தம்பியாகிய பரதனுக்குக் கொடுத்து;* **நாட்டு ஒரு கருமம் செய்தாய்** - *நாட்டிலே ஓர் ஒப்பற்ற காரியத்தைச் செய்தாய்;* **போந்து** - *அதன் பின்னர்* **இவ்அரசு நல்கி** - *(எனக்குரிய) இவ்வரசாட்சியைக் கொடுத்து;* **காட்டு ஒரு கருமம் செய்தாய்** - *காட்டிலும் (வழக்கத்திற்க மாறான) ஒரு செயலைச் செய்தாய்;* **இதன் மேல் கருமம் தான் உண்டோ?** - *இதனினும் மேலான செயல் வேறு உண்டோ?*

கூட்டு - துணை. பெரும்படையொடு தன்னை எதிர்த்த கரதூடணர்களை எவருடைய துணையுமின்றி இராமன் வென்றதால் 'கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவ' என விளித்தான். 'துணை இலாதவர்' (3694) எனக் கவந்தன் குறிப்பிடல் காண்க. 'தன் துணை ஒருவரும் தன்னில் வேறு இலான்' (3968) என வாலி கூறியதும் காண்க. இவ்வாறு வெல்லும் திறத்தைத் 'துணை வேண்டாச் செருவன்றி' (புறம் - 16) எனப் புறநானூறு குறிப்பிடும். தந்தையே வற்புறுத்தி அளித்த செல்வம் என்பதால், "பூட்டிய செல்வம்" எனவும் குறித்தான். "தெருளுடைய மனத்து மன்னன் ஏவலின் திறம்ப அஞ்சி, இருளுடை உலகம் தாங்கும் இன்னலுக்கு இயைந்து நின்றான்." (1603) என்ற இடம் நோக்குக.

நாட்டிலே தன்னலங் கருதாது பரதனுக்கு நாடளித்த நீ, காட்டிலே தன்னலங்கருதிச் சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாகித் தவறு செய்யாத என்னைக் கொன்றாய். முன்னர்ச் செய்த செயலை விடச் சிறந்தது இல்லை. பின்னர்ச் செய்த செயலை விட இழிந்ததும் இல்லை. இங்ஙனம் ஒன்றிற்கொன்று முரண்பட்ட செயல்களைச் செய்வார் உன்னிலும் மேம்பட்டவர் யாரே? என்றும் பொருள் கூறுவர்.
89

4024. 'அறை கழல் அலங்கல் வீரர்
ஆயவர் புரிவது ஆண்மைத்
துறை எனல் ஆயிற்ற அன்றே?
தொன்மையின் நல் நூற்கு எல்லாம்
இறைவ! நீ, என்னைச் செய்தது
ஈது எனில், "இலங்கைவேந்தன்
முறை அல செய்தான்" என்று,
முனிதியோ? - முனிவு இலாதாய்!

அறைகழல் அலங்கல் - *ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலையும் வெற்றி மாலையும் அணிந்த;* **வீரர் ஆயவர்** - *வீரராய் உள்ளவர்கள்;* **புரிவது ஆண்மைத் துறை** - *செய்யும் செயல் (அறத்தோடு மாறுபட்டதாயினும்) ஆண்மையைப் புலப்படுத்தும் போர்த்துறை;* **எனல் ஆயிற்று அன்றோ** - *எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படுதல் ஆயிற்று அல்லவவ?* **தொன்மையின் நல் நூற்கு எல்லாம்** - *பழமையுடையனவாய்ச் சிறந்த நல்ல அற நூல் களுக்கெல்லாம்;* **இறைவ** - *தலைவனே!* **நீ என்னைச் செய்தது ஈது எனில்** - *நீ எனக்குச் செய்தது இத்தகைய செயல் என்றால்;* **முனிவு இலாதாய்** - *சினம் கொள்ளாத இயல்புடையவனே!* **இலங்கை வேந்தன்** - *இலங்கையின் வேந்தனாகிய இராவணன்;*

முறை அல செய்தான் என்று - *நீதியில்லாத செயல்களைச் செய்துவிட்டான் என்று;* ***முனிதியோ*** - *கோபிக்கக் கடவையோ?*

அறநெறியில் நின்று போரிடுபவரே வீரர் என்ற நிலை மாறி வீரர் எனப்படுவோர் செய்வது எதுவும் ஆண்மைச் செயல் என எண்ணுமாறு இராமன் செய்கை அமைந்து விட்டதென வாலி உரைத்தான். "வல்லான் ஆடியதே ஆட்டம்", கெரடி (சிலம்பம்) பழகுகிறவன் இடறி விழுந்தால் அதுவும் ஒரு வித்தை என்னும் பழமொழிகள் காண்க.

தொன்மையின் நல் நூற்கு எல்லாம் இறைவன் - 'நின் செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ, நீள் மறைகள்? உன் செய்கை அன்னவைதான் சொன்ன ஒழுக்கினவோ' (3689) எனக் கவந்தன் இராமனைப் போற்றுதல் காண்க. அறநூல்களின் தலைவனாக விளங்கும் இராமன் தன் திறத்துத் தீங்கு செய்துவிட்டுத் தன் குற்றம் காணாது, இராவணன் தனக்கு அறமற்ற செயல்களைச் செய்து விட்டானே என்று பிறன்குற்றம் கண்டு அவன்மீது சினம் கொள்ள இடமுண்டோ என வினவினான் வாலி. இராவணனைச் சினக்க இராமனுக்குத் தகுதியில்லை என்ற கருத்தில் 'முனிதியோ முனிவிலாதாய்' என்றான். முறையல - சீதையைக் கவர இராவணன் கொண்ட துறவு வேடம், மாயமான் அனுப்பல் போன்ற செயல்கள். 90

4025. 'இருவர் போர் எதிரும்காலை,
இருவரும நல் உற்றாரே;
ஒருவர்மேல் கருணை தூண்டி,
ஒருவர்மேல், ஒளித்து நின்று,
வரி சிலை குழைய வாங்கி,
வாய் அம்பு மருமத்து' எய்தல்
தருமமோ? பிறிது ஒன்று ஆமோ?
தக்கிலது என்னும் பக்கம்.

இருவர் போர் எதிரும் காலை - *இருவர் தம்முள் எதிர்த்துப் போர் செய்து கொண்டிருக்கும் நேரத்தில்;* **இருவரும் நல் உற்றாரே** - *அவ்விருவரும் (மூன்றாமவருக்கு) நல்ல உறவினரே யாவர்;* **ஒருவர் மேல் கருணை தூண்டி** - *(அவ்வாறிருக்க) அவ்விருவருள் ஒருவர் மீது அருளைச் செலுத்தி;* **ஒருவர் மேல் ஒளித்து நின்று** - *மற்றொருவர்மீது குழையும்படி வளைத்து;* **வாய் அம்பு மருமத்து எய்தல்** - *கூர்மையான நுனியுடைய அம்பினை மார்பில் செலுத்துதல்;* **தருமமோ** - *அறமாகுமா?* **பிறிது ஒன்று ஆமோ** - *அன்றி அறத்திற்கு மாறுபட்டதாகுமா?* **தக்கலிது என்னும் பக்கம்**- *அச்செயல் தகுதியில்லாதது என்னும் பக்கமே சேர்வதாகும்.*

இருவர் மாறுபட்டுப் போர் செய்கையில் பொதுநிலையில் உள்ளவர். ஒருவர்மாட்டுக் கருணைகொண்டு, மற்றொருவர்மீது மறைந்து நின்று அம்பு செலுத்துதல் நடுநிலைமைக்குரிய செயலன்று என வாலி உரைத்தனன். தக்கிலது என்னும் பக்கம் - அறமாகுமோ, அறமாகாதோ என்பதில் ஐயமுண்டானாலுட், தக்கிலது என்பதில் ஐயமில்லை என்க. தகவிலது என்பது தக்கிலது என வந்தது. பக்கம் - பக்கம் ஆம் என ஆக்கச் சொல் வருவித்து முடிக்க. 91

கலிவிருத்தம்

4026. 'வீரம் அன்று; விதி
அன்று; மெய்ம்மையின்
வாரம் அன்று; நின்
மண்ணினுக்கு என் உடல்
பாரம் அன்று; பகை அன்று;
பண்பு அழிந்து
ஈரம் இன்றி, இது
என் செய்தவாறுஅரோ?

வீரம் அன்று - *(நீ செய்த இச்செயல்) வீரத்தைக் காட்டும் செயல் அன்று;* **விதி அன்று -** *அறநூல்களில் விதிக்கப்பெற்ற விதிமுறைக்கு ஒத்ததும் அன்று;* **மெய்ம்மையின் வாரம் அன்று -** *உண்மையைச் சார்ந்ததும் அன்று;* **நின் மண்ணினுக்கு -** *உனக்கு உரிய இப்பூமிக்க;* **என் உடல் பாரம் அன்று-** *என் உடல், சுமையும் அன்று;* **பகை அன்று -** *உனக்கு நான் பகைவனும்அல்லன்;* **பண்பு அழிந்து -** *(அங்ஙனமிருக்க), நீ உன் பெருமைக் குணம்நீங்கப் பெற்று;* **ஈரம் இன்றி -** *இரக்கம் இல்லாமல்;* **இது செய்தவாறு என் -** *இச்செயலைச் செய்தது எதற்காக?*

இராமன் செய்த செயல் வீரத்திற்கோ, அறநெறி விதிக்கோ, உண்மையைச் சார்ந்த நிலைக்கோ பொருந்துவதன்று என வாலி பேசினான். நிலத்தின் சுமை குறையக் கொடியோரைக் கொல்வது அரச மரபு. ஆனால், தான் கொடியவன் அல்லன் ஆதலால் தன்னைக் கொன்றொழிக்க வேண்டியதில்லை என்பான் 'என்

உடல் பாரம் அன்று' என்றான். நின் மண்ணினக்கு - இராமன் தசரதனின் முதல் மைந்தனாதலின் நாடு அவனுக்கு உரியதாகிறது. இட்சுவாகு குல மன்னர்க்குப் பூமி முழுவதும் உரியது என்பர். "மன்னறக்குப் பூமியும் அயோத்தி மாநகரம் போலுமே" (174) எனத் தசரதன் சிறப்பிக்கப் பெற்றமை காண்க. பண்பு - 'பண்பெனப் படுவது பாடறிந்து ஒழுகல்' (கலி - 133) என்றமை நோக்குக. *92*

4027. 'இருமை நோக்கி நின்று,
யாவர்க்கும் ஒக்கின்ற
அருமை ஆற்றல் அன்றோ,
அறம் காக்கின்ற
பெருமை என்பது? இது என்?
பிழை பேணல் விட்டு,
ஒருமை நோக்கி
ஒருவற்கு உதவலோ?

இருமை நோக்கி நின்று - *ஒரு பக்கத்தினர் செய்த செயல்களையும் வேறுபாடின்றி எண்ணிப் பார்த்து நடுநிலையில் நின்று;* **யாவர்க்கும் ஒக்கின்ற -** *உலகில் யார்க்கும் ஒத்த வகையில்;* **அருமை ஆற்றல் அன்றோ -** *அருமையான செயலைச் செய்வது அன்றோ. . .* **அறம் காக்கின்ற பெருமை என்பது -** *அறத்தைப் பாதுகாக்கின்ற பெருமைக்குரி யது என்பது?* **பிழை பேணல் விட்டு -** *தவறு தன்னிடம் நிகழாத வண்ணம் காத்தலை*

acharya.org

விடுத்து; **ஒருமை நோக்கி -** *ஒருவர் பக்கக் கருத்தி னையே ஏற்று;* **ஒருவற்கு உதவலோ -** *ஒருவனுக்கே உதவிபுரிதல்?* **இது என் -** *இது என்ன நியாயம்?*

மாறுபட்ட இருவர் செய்த நன்றும் தீதும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, எல்லோர்க்கும் நடுநிலையில் நின்று, ஒரு செயலைச் செய்வதே அறத்தைக் காக்கின்ற பெருமையாகும்; ஒரு பக்கமாக உதவி புரிதல் அப்பெருமையைத் தராது என்கிறான் வாலி.

இருமை நோக்கி - இம்மை, மறுமைப் பயன்களைக் கருதிப் பார்த்து எனவும் பொருள் கொள்வர். நடுநிலையில் இருந்து யாவரும் ஏற்கும் வகையில் முறை செய்தல் எளிதன்று என்பதால் 'அருமை' என்றார். அவ்வகை நடுவுநிலைமையின் சிறப்பைத் 'தகுதியென ஒன்றும் நன்றே பகுதியால் பாற்பட்டு ஒழுகப் பெறின்' (குறள் 111) என்று குறள் விளக்கியது. 'இருமையும் நோக்குறும் இயல்பினாற்கு இது பெருமையோ' எனத் தாரையிடம் முன்பு வாலி கூறியதை நினைவு கூர்க. (3966)
93

4028. 'செயலைச் செற்ற பகை
தெறுவான் தெரிந்து,
அயலைப பற்றித் துணை
அமைந்தாய் எனின்,
புயலைப் பற்றும் அப் பொங்கு
அரி போக்கி, ஓர்
முயலைப் பற்றுவது
என்ன முயற்சியோ?

செயலைச் செற்ற - *(உங்கள்) பாதுகாவலை அழித்த;* **பகை -** *பகைவனான இராவணனை;* **தெறுவான் தெரிந்து** *- அழிக்கும் பொருட்டு ஆராய்ந்து;* **அயலைப் பற்றி** *- வேறொருவனைச் (சுக்கிரீவனைச்) சார்ந்து;* **துணை அமைந்தாய் எனின் -** *துணைவனான அவனைச் சேர்த்துக் கொண்டாய் என்றால்;* **புயலைப் பற்றும் -** *(அச்செயல்) மேகம் போன்ற யானையைப் பிடித்துக் கொல்ல வல்ல;* **அப்பொங்கு அரி போக்கி -** *அத்தகைய சினந்து எழும் சிங்கத்தைத் துணையாக்கிக் கொள்வதை விட்டு;* **ஓர் முயலைப் பற்றுவது -** *ஒரு முயலைத் துணையாகக் கொள்வது;* **என்ன முயற்சியோ -** *என்ன முயற்சியாகும்?*

செயலைச் செற்ற செயல் - காவலை அழித்து மாரீசனாகிய மாயமானைக் கொண்டு சீதையைக் கவர்ந்து சென்றது. பகை - இராவணன். அயல் - அயலான். சுக்கிரீவன். இராவணனை எளிதில் வெல்ல வல்ல தன்னைத் துணையாக்கிக் கொள்ளாது. ஆற்றலில் குறைந்த சுக்கிரீவனைத் துணைவனாகக் கொண்டது யானையை அழிக்க, அதனை எளிதில் வெல்ல வல்ல சினம் மிக்க சிங்கத்தைத் துணைக் கொள்வதை விடுத்து எளிய முயலைத் துணைக் கொள்வது போலப் பயனில்லாத முயற்சியாகும் என வாலி கருதினான். புயல் - உவமை ஆகுபெயர். புயலைப் பற்றும் அப்பொங்கு அரி - விசையுடன் எழுந்து வானளாவப் பாய்ந்து மேகத்தைப் பிடிக்கும் கோபத்தோடு கூடிய அப்படிப்பட்ட சிங்கம் என்றும் பொருள் கொள்வர். தெறுவான் - வான் ஈற்றுவினையெச்சம். *94*

***4029. 'கார் இயன்ற நிறத்த களங்கம் ஒன்று
ஊர் இயன்ற மதிக்கு உளதாம் என,
சூரியன் மரபுக்கும் ஓர் தொல் மறு,
ஆரியன் பிறந்து ஆக்கினையாம்அரோ!***

ஊர் இயன்ற மதிக்கு - (வானத்தில்) ஊர்ந்து செல்லுதலைப் பொருந்திய சந்திரனுக்கு; **கார் இயன்ற நிறுத்த -** கருமை பொருந்திய நிறத்தை உடைய; **களங்கம் ஒன்று -** களங்கம் ஒன்று; **உளதாம் என -** உள்ளது என்று எண்ணி; **சூரியன் மரபுக்கும் -** சூரியன் குலத்திற்கும்; **ஓர் தொல் மறு -** தொன்மையுடையதாய்த் தொடரும் ஒரு களங்கத்தை; **ஆரியன் பிறந்து -** பெருமைக்குரிய நீ பிறந்து; **ஆக்கினை ஆம் -** உண்டாக்கிவிட்டாய் போலும்.

சூரிய வமிசம், சந்திர வமிசம் எனச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் அரச குலங்கள் இரண்டனுள், சந்திர குல முதல்வனான சந்திரனுக்குக் களங்கம் இருப்பது கருதி, நீ சூரியனுக்கும் அவன் வழியில் உள்ளார்க்கும் ஒரு களங்கத்தை உண்டாக்கி விட்டாய் போலும் என்றான். மறுவில்லாததாகிய சூரிய குலம் இராமன் பிறந்ததால் களங்கத்தைப் பெற்றது என்பது கருத்தாகும். இதனால் ஒருவன் செய்த குற்

றம் அவன் குலத்து முன்னோரையும், வழி வருவோரையும் சாரும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

ஊர் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் - 'ஊர்தரு குரங்கின் மாடே' (4022); வானூர் மதியம் (சிலப் - 1 - 50) என்பன போல. சூரியன் மரபுக்கும், உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஆரியன் - வஞ்சப்புகழ்ச்சியாக இகழ்ந்துரைத்தது. 95

***4030. 'மற்று ஒருத்தன் வலிந்து அறைகூவ வந்து
உற்ற என்னை, ஒளித்து, உயிர் உண்ட நீ,
இற்றையில், பிறர்க்கும் இகல் ஏறு என,
நிற்றிபோலும், கிடந்த நிலத்துஅரோ!***

மற்று ஒருத்தன் - (நினக்கு உறவினன் அல்லாத) அயலான் ஒரு வனான சுக்கிரீவன்; **வலிந்து அறை கூவ -** வலிந்து வந்து என்னைப் போருக்கழைக்க; **வந்து உற்ற என்னை -** (அதனால்) அவனோடு போர் புரிய வந்த என்னை - **ஒளித்து உயிர் உண்ட நீ -** மறைந்திருந்து அம்பு செலுத்தி என் உயிரைக் கவர்ந்த நீ; **இற்றையில் -** இப்பொழுது; **கிடந்த நிலத்து -** (உயிர் நீங்கும் நிலையில் வீழ்ந்து) கிடக்கின்ற இப்போர்க் களத்தில்; **பிறர்க்கும் இகல் ஏறு என -** பிறர்க்கெல்லாம் வலிமை மிக்க ஆண் சிங்கம் போல; **நிற்றி போலும் -** நிற்கின்றாய் போலும்.

மற்றொருத்தன் - சுக்கிரீவன். துணையெனக் கொள்ளத் தகாத அயலான் என்பதால் 'மற்றொருத்தன்' எனக் கூறினான். தான் முற்பட்டுவந்து செய்த போர் அன்று; சுக்கிரீவன் வலிந்து வந்து அழைத்ததால் போரிட நேர்ந்தது என்பான் 'வலிந்து அறைகூவ வந்து உற்ற என்னை' என்றான். மறைந்திருந்து உயிரைக் கவர்ந்த செயலைச் செய்ததோடு வீரா பலர்க்கு மேலாக இகல் ஏறு என நின்றனையே என இழித்துரைத்தான். வஞ்சித்துக் கொலை செய்த இராமன், வாலியின் முன்னின்று

மறைவதற்குப் பதில், நாணமின்றி நின்றனன் என இராமனைக்கடிந்துரைத்தான்.
96

4031. **'நூல் இயற்கையும், நும் குலத்து உந்தையர்**
போல் இயற்கையும், சீலமும், போற்றலை;
வாலியைப் படுத்தாய்அலை; மன் அற
வேலியைப் படுத்தாய் - விறல் வீரனே!

விறல் வீரனே - *வெற்றியை உடைய வீரனே!* **நூல் இயற்கையும் -** *அற நூல்களின் விதி முறைகளையும்;* **நும் குலத்து உந்தையர் போல் -** *உங்கள் குலத்து மூதாதையரைப் போன்றவர்களது;* **இயற்கையும் -** *இயல்பையும்;* **சீலமும் -** *நல்லொழுக்கத்தையும்;* **போற்றலை -** *போற்றாது விட்டாய்.* **வாலியைப் படுத்தாய் அலை -** *(அதனால்) நீ வாலியை அழித்தாய் அல்லை;* **மன் அற வேலியை -** *அரச தருமத்தின் வேலியையே;* **படுத்தாய் -** *அழித்திட்டாய்.*

விறல் வீரனே என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. நூல் இயற்கை மனு முதலிய அறநூல்களில் கூறப்பட்ட விதி முறைகள். உந்தையர்போல் இயற்கை குலத்து

மூதாதையர் கடைப்பிடித்த நெறிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்கும் இயல்பு. 'வாலியை அழித்து விட்டதாக எண்ணாதே. அரச நீதி என்ற வேலியையே அழித்துவிட்டாய்' என இராமனது தகாத செயலைச் சுட்டிக் காட்டினான. 'வாலியைப் படுத்தாயலை' என உண்மையை ஒழித்ததால் விலக்கணி எனப்படும். மன் அறம் - நிலைபெற்ற தருமம் எனினும் அமையும். நும் - உளப்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை. ஈற்றடிகள் இரண்டும் நயமிகு அடிகளாம். 97

4032. **'தாரம் மற்றும் ஒருவன் கொள, தன் கையில்**
பார வெஞ் சிலை வீரம் பழுதுற,
நேரும் அன்று, மறைந்து, நிராயுதன்
மார்பின் எய்யவோ, வில் இகல் வல்லதே?'

தாரம் - *உன் மனைவியை;* **மற்று ஒருவன் கொள -** *வேறொருவன் கவர்ந்து கொள்ள;* **தன்கையில் -** *(அவனைக் கொல்லாமல், வேறு ஒருவனைக் கொல்லுதலால்) உன் கையில்;* **பார வெஞ்சிலை -** *(ஏந்திய) சுமையான கொடிய வில்லின்;* **வீரம் பழுதுற -** *வீரம் கேடுறும் படி;* **வில் இகல் வல்லது -** *வில்லைக் கொண்டு போர் செய்வதில் வல்லவனானது;* **நேரும் அன்று -** *வெளிப்படையாக நேரிலேயும் வராமல்;* **மறைந்து -** *மறைந்து நின்று;* **நிராயுதன் மார்பின் எய்யவோ -** *ஆயுதம் இல்லாதவன் மார்பில் எய்வதற்குத்தானோ?*

மனைவியை வஞ்சனையால் கவர்ந்து சென்ற இராவணனைக் கொல்லாமல் விடுத்ததும் வீரத்திற்க இழுக்கு; அதனினும் ஆயுதமில்லாத ஒருவன் மார்பில் மறைந்திருந்து அம்பு தொடுப்பது பேரிழிவு தரும் என வாலி உரைத்தனன். பகைவனைக் கொல்லுதற்குப் பயன்படாமல் கையில் சுமையாக இருப்பது பற்றிப் 'பார வெஞ்சிலை' என்றான். கையில் வில்லை வெறுமனே வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று நிராயுதன் மார்பில் அம்பினை எய்தனையோ? இத்தகைய செயல் வீரத்திற்கு

இழுக்கு ஆதலின் 'வீரம் பழுதுற' என்றான். நிராயுதன் - ஆயுதம் இல்லாதவன். சுக்கிரீவனைத் தரையில் மோதுவதற்காக இரு கரங்களிலும் அவனைத் தூக்கிய நிலையில் இராமன் அம்பு எய்தான்; அப்போது வாலி நிராயுதனாக இருந்தான் என்பதை (3999) நினைவு கூர்தல் வேண்டும். போரில் ஆயுதமில்லாதவனைப் பொருதல் அறம் அன்று என்பதைப் 'படையிட்டார். . . என்றும் அணுகாரே செவ்வகைச் சேவகர் சென்று' (சிறுபஞ்ச மூலம் - 41) என்றமை காண்க. இது பற்றியே 'இவனைக் கொன்றல் உன்னிலன், 'வெறுங்கை நின்றான்' எனக் கொள்ளா' (7266) என வருதல் காண்க. 98

4033. என்று, தானும் எயிறு பொடிபடத்
தின்று, காந்தி, விழிவழித் தீ உக,
அன்று அவ் வாலி, அனையன சொல்லினான்.
நின்ற வீரன், இனைய நிகழ்த்தினான்:

என்று - என்று இவ்வாறு; **எயிறு பொடிபடத்தின்று -** சினத்தால் பற்கள் பொடியாகும்படிக் கடித்து; **காந்தி -** சினந்து; **விழி வழித் தீ உக -** கண்களின் வழியாகத் தீப்பொறி சிதற; **அன்று அவ் வாலி தானும் -** அப்பொழுது அந்த வாலியானவன்; **அனையன சொல்லி**

னான் - (மேற்கூறிய) அத்தன்மையனவான சொற்களைச் சொன்னான்; **நின்ற வீரன் -** (அவற்றைக் கேட்டு) எதிரில் நின்றிருந்த இராமன்; **இனைய நிகழ்த்தினான் -** இத்தகைய வார்த்தைகளைப் (பின்வருமாறு) சொல்லலானான்.

எயிறு பொடிபடத் தின்று, காந்தி, விழி வழித்தீ உக என்பது வாலியின் சினத்தை உணர்த்தும் மெய்ப்பாடுகளாகும். வீரன் என்ற கவிக் கூற்றால் இராமன் வீரத்துக்கு இழுக்கு இல்லை என்பதை நுட்பமாகச்சுட்டினார். 99

இராமன் தன் செய்கையில் தவறில்லை என மொழிதல்

4034. ' ''பிலம் புக்காய் நெடு
நாள் பெயராய்'' எனப்
புலம்புற்று, உன்
வழிப் போதலுற்றான்தனை,
குலம்புக்கு ஆன்ற முதியர்,
''குறிக் கொள் நீ -
அலம் பொன் தாரவனே! -
அரசு'' என்றலும்,

பிலம்புக்காய் - (முன்னாளில் மாயாவி என்னும் அரக்கனைத் தொடர்ந்து) பாதாள வழியினுள்ளே சென்ற நீ; **நெடுநாள் பெயராய் -** நெடுங்காலம் மீண்டு வாராமலே தங்கிவிட்டாய்; **எனப் புலம்புற்று -** என்று வருத்தமடைந்து; **உன் வழிப் போதலுற்றான் தனை -** நீ சென்ற பாதாள வழியிலேயே உன்னைத் தொடர்ந்து தேடிச் செல்ல முற்பட்ட உன் தம்பியாகிய சக்கிரீவனை (நோக்கி); **குலம்புக்கு ஆன்ற முதியர் -** (உங்கள்) குலத்தில் தோன்றி அறிவால் நிறைந்த பெரியோர்கள்; **அலம்பொன் தாரவனே -** அசைகின்ற

பொன் மாலையை அணிந்தவனே! ***குறிக்கொள் -*** *(நாங்கள்) சொல்வதை ஊன்றிக் கேட்பாயாக;* ***நீ அரசு -*** *நீயே எமக்கு அரசனாவாய்;* ***என்றலும் -*** *என்று கூறிய அளவில். . . .*

இதுவும் அடுத்துவரும் இரு பாடல்களும் குளகமாய் இயைந்து ஒருவினை கொண்டு முடியும். முதலில் சுக்கிரீவனிடத்துக் குற்றம் இல்லாமையினையும், வாலியிடத்துக் குற்றம் இருத்தலையும் இராமன் சுட்டிக் காட்டலானான். குலம் புக்கு ஆன்ற முதியர் - குலத்தாலும் அறிவாலும் சிறந்த பெரியோர். நெடு நாள் - இருபத்தெட்டு மாதம். வாலியைக் காணாது அவனைத் தேடிச் செல்ல முற்பட்ட சுக்கிரீவனை முதியவர்கள்தான் 'நீயும் பிலத்துவழியில் சென்று விட்டால் என்ன ஆவது? எங்களைக் காப்பாற்றுவார் யார்? நீயாவது ஆட்சி ஏற்ற எம்மைக் காப்பாய்' என வேண்டித் தடுத்து நிறுத்தினர் என்பதாம். சுக்கிரீவன் இறக்கத் துணிந்தமையை மனத்தில் கொண்டு இங்ஙனம் தடுத்து நிறுத்தினர் என்க. அலம்பு என்பது 'அலம்' எனக் குறைந்துவந்தது. 100

4035. ' ''வானம் ஆள என்
தம்முனை வைத்தவன்
தானும் மாள, கிளையும்
இறத் தடிந்து,
யானும் மாள்வென்; இருந்து
அரசு ஆள்கிலென்;
ஊனம் ஆன உரை
பகர்ந்தீர்'' என,

என் தம்முனை - *(அதைக் கேட்ட சுக்கிரீவன்) என் தமையனான வாலியை;* ***வானம் ஆள வைத்தவன் -*** *விண்ணுலகை ஆளும்படி செய்தவனாகிய மாயாவி;* ***தானும் மாள -*** *தானும் இறந்தொழியும்படியும்;* ***சினையும் இற -*** *(அவன்) சுற்றத்தவர்களும் அழியும்படியும்;* ***தடிந்து -*** *கொன்று;* ***யானும் மாள்வேன் -*** *நானும் இறப்பேன்;* ***இருந்து அரசு ஆள்கிலேன் -*** *(என் தமையன் இறந்த பின்னர் நான் மட்டும்) உயிருடன் இருந்து அரசாட்சி செய்யமாட்டேன்;* ***ஊனம் ஆன உரை -*** *(எனக்குப்) பழி தரும் சொற்களை;* ***பகர்ந்தீர் என -*** *சொன்னீர்கள் என்று கூற. . . .*

அப்பிலத்தினுள்ளே மாயாவி வாலியைக் கொன்று விட்டான் எனத் தவறாகக் கருதியதால் 'என் தம் முனை வானமாள வைத்தவன்' என்றான். வீரர்கள் புகுவது விண்ணுலகு ஆதலின் 'வானம் ஆள' என்றான். தன் தமையனைக் கொன்றவனைச் சுற்றத்தோடு அழித்துத் தானும் இறப்பதே தனது கருத்து அன்றிப் பகைவனைக் கொல்லும் திறமின்றிப் பழிபயக்கும் இவ்வுடம்பினைத் தாங்கிக் கொண்டு ஆட்சி புரிவதன்று என்பதை 'இருந்து அரசு ஆள்கிலேன்' என்றான். வாலியைக் காணாது வருந்திய சுக்கிரீவை அரசு ஏற்குமாறு வேண்டுதலும், சுக்கிரீவன் மாயாவியைத் தேடிக் கொன்று தானும் இறப்பதாகக் கூறுதலுமாகிய செய்திகள் 3838, 39, 40 பாடல்களாலும் கூறப் பெற்றமை காண்க. 101

4036. 'பற்றி, ஆன்ற படைத்
தலை வீரரும்,

முற்று உணர்ந்த
முதியரும், முன்பரும்,
''எற்றும் நும் அரசு
எய்துவையாம்'' என,
கொற்ற நன் முடி கொண்டது,
இக் கோது இலான்.

ஆன்ற படைத் தலை வீரரும் - *(அது கேட்டு)* ஆற்றல் நிறைந்த படைத்தலைவர்களாகிய வீரர்களும்; **முற்று உணர்ந்த முதியரும்** - *(அரசியல் நெறிகளை)* முழுவதும் உணர்ந்த அமைச்சர் போன்ற அனுபவம் மிக்கவர்களும்; **முன்பரும்** - *(மற்றுமுள்ள)* பெரியோர்களும்;

எற்றும் - ''*(நிகழ்ந்த செயல்)* எத்தன்மைத்து ஆயினும்; **நும் அரசு எய் துவையாம்** - உங்கட்குரிய அரசாட்சியை நீ அடைவாயாக''; **என** - என்று கூறி வற்புறுத்த; **இக்கோது இலான்** - *(அதனால்)* குற்றமற்ற இந்தச் சுக்கிரீவன்; **கொற்ற நன்முடி கொண்டது** - வெற்றிக்கு அறிகுறியான மணிமுடியைச் சூட்டிக் கொள்ள நேர்ந்தது.

'நும்மரசை நீயே பெறுக' எனப் படைத்தலைவர் முதலியோர் வற்புறுத்தலே சுக்கிரீவன் அரசை ஏற்கவேண்டி வந்ததால் அவன்மீது குற்றமில்லை என இராமன் உணர்த்தினான். எற்றம் - வாலி, மாயாவி ஆகியோரின் செய்தி எவ்வாறாயினும் என்பது பொருள். நும் அரசு - வானரக் குலத்திற்குரிய அரசாட்சி. 'அரிகள் ஆணையால் கொடுத்தது உண்டு; இவன் கொண்டனன் கொலாம்?' (3841) என முன்னர்க் கூறியதும் காண்க. கொண்டது - தொழிற்பெயர் வினைமுற்றின் தன்மையடைந்தது. 'கோது இலான்' என இராமன் சுக்கிரீவனைக் குறித்தல் காண்க. 102

4037. 'வந்த உன்னை வணங்கி மகிழ்ந்தனன்;
''எந்தை! என்கண், இனத்தவர் ஆற்றலின்,
தந்தது உன் அரச'' என்ற தரிக்கிலான்
முந்தை உற்றது சொல்ல, முனிந்து நீ,

வந்த உன்னை - *(மாயாவியைக் கொன்று)* மீண்டு வந்த உன்னைக் கண்டு; **வணங்கி மகிழ்ந்தனன்** - வணங்கிப் பெரிதும் மகிழ்ந்தவனாய்; **எந்தை** - எந்தையே; **என்கண் இனத்தவர்** - என்னிடத்தில் *(நமது)* இனத்தவர்களான வானரர்கள்; **ஆற்றலின் தந்தது** - வலியக் கொடுத்தது; **உன் அரசு** - இந்த உன்னடைய அரசாட்சி; **என்று** - என்று தொடங்கி; **தரக்கிலான்** - *(தான் அவ்வரசினைத்)* தாங்கியிருக்கப் பொறாதவனாய்; **முந்தை உற்றது சொல்ல** - முன்பு நடந்த நிகழ்ச்சிகளை *(உனக்கு)* எடுத்துக் கூறவும்; **நீ முனிந்து** - நீ *(அதனை ஏற்றுக் கொள்ளாது)* சினம் கொண்டு . . . .

இப்பாடலில் வரும் ''முனிந்து நீ'' என்ற தொடர் அடுத்த பாடலில் முதலில் வரும் 'கொல்லல் உற்றனை' எனும் வினையைக் கொண்டு முடியும். சுக்கிரீவனின் தூய இயல்பு இங்கும் வற்புறுத்தப் பட்டுள்ளது. தமையன் தந்தைக்கு ஒப்பானவன் என்பதால் 'எந்தை' என அழைத்தான் சுக்கிரீவன். இஃது அண்மை விளியாதலின் இயல்பாய் நின்றது. 'உனக்குரிய அரசை நான் விரும்பி ஏற்கவில்லை. வானரர்கள் வற்புறுத்தியதால் ஏற்றுக் கொண்ட ஆட்சி இது. இவ்வரசு உன்னுடையதே 'எனச்

சுக்கிரீவன் தான் அரசேற்ற சூழ்நிலையை விளக்கியும் வாலி அதனை ஏற்காது சினங்கொண்டது குற்றமாகும் என இராமன் வாலிக்கு எடுத்துரைத்தான் என்பதாம். ஆற்றலின் தந்தது - தமக்குள்ள ஆற்றலால் வற்புறுத்திக் கொடுத்தது. *103*

4038. 'கொல்லல் உற்றனை, உம்பியை;
கோது அவற்கு
இல்லை என்பது
உணர்ந்தும், இரங்கலை;
''அல்லல் செய்யல்; உனக்கு
அபயம்; பிழை
புல்லல்'' என்னவும்,
புல்லலை, பொங்கினாய்.

***அவற்கு** - அந்தச் சுக்கிரீவனிடத்து; **கோது இல்லை என்பது உணர்ந்தும்** - குற்றம் இல்லை என்பதை உணர்ந்த பின்னரும்; **உம்பியைக் கொல்லல் உற்றனை** - உன் தம்பியை நீயே கொல்ல முற்பட்டாய்; **இரங்கலை** - அவன் மீது இரக்கமும் காட்ட வில்லை. **அல்லல் செய்யல்** - (அவன் உன்னிடம்) 'எனக்குத் துன்பம் செய்ய வேண்டாம்; **உனக்கு அபயம்**- (நான்) உனக்கு அடைக்கலமானேன்; **பிழை புல்லல்** - என்மேல் குற்றத்தைச் சுமத்தாதே'; **என்னவும்** - என்று பலவாறு கூறவும்; **புல்லலை பொங்கினாய்** - அவனை ஏற்றுக் கொள்ளாத சினம் கொண்டாய்.*

தவறு தம்பியிடம் இல்லை என்பதறிந்தும் அவன் மீது இரக்கம் காட்டாது கொல்ல முற்பட்டது உடன் பிறந்தானை ஆதரிக்கும் கடப்பாட்டிலிருந்து தவறிய நிலையைக் காட்டுகிறது. 'என்னைக் காப்பாய்' என இரந்த போதும் பொறுமையைக் காட்ட வேண்டிய வாலி கோபமுற்றான். தவறு செய்யாதவனைத் தண்டிக்க முற்பட்டதும், அபயம் வேண்டியவன் மீது இரககம் காட்டாமல் சினம் கொண்டதும் வாலி செய்த குற்றங்கள் என இராமன் உணர்த்தினான். இஃது 'என்பால் எப் பிழை கண்டாய்' (4021) என்ற வாலியின் வினாவிற்கு விடையாகும். அவற்கு - உருபு மயக்கம்;செய்யல் - எதிர்மறை வியங்கோள் வினை முற்று. *104*

4039. 'ஊற்றம் உற்று உடையான்,
''உனக்கு ஆர் அமர்
தோற்றும்'' என்று, தொழுது
உயர் கையனை,
''கூற்றம் உண்ணக் கொடுப்பேன்''
என்று எண்ணினாய்;
நால் திசைக்கும்
புறத்தையும் நண்ணினான்.

***ஊற்றம் உற்று உடையான்** - வலிமை முழுவதும் நிரம்பப் பெற்று டையான் ஆயினும்; **உனக்கு ஆர் அமர் தோற்றும்** - (உன்னோடு போரிடல் தகுதியன்று எனக் கருதி) 'வெல்லுதற்கரிய போரில் உனக்குத் தோற்றோம்' (யாம்); **என்று தொழுது உயர் கையனை** - என்று கூறி (உன்னை) வணங்கி உயர்த்திக் கூப்பிய கைகளையுடைய*

சுக்கிரீவனை; ***கூற்றம் உண்ணக் கொடுப்பென் -*** *'யமன் உண்ணும்படிக் கொடுப்பேன்';* ***என்று எண்ணினாய் -*** *என்று நினைத்தாய்;* ***நால் திசைக்கும் -*** *(அதனால் அவன் அஞ்சி) நான்கு திசைகளின்;* ***புறத்தையும் நண்ணினான் -*** *கடை எல்லைகளையும் விரைந்து அடைபவனானான்.*

தோற்றும் - தன்னைச் சார்ந்தாரையும் உளப்படுத்திப் பன்மையால் கூறினான். உயர்கை - தலைமேல் உயர்த்திக் கூப்பிய கை; கூற்றம் - தொழிலாகு பெயராய் யமனைக் குறித்தது. எதிர்க்கும் வலிமையற்றோர், பிழைக்க எண்ணின் கை உயர்த்தித் தொழுதல் மரபாகும். கை கூப்பித் தொழுத தம்பியைக் கூற்றுவனுக்குக் கொடுக்க முற்பட்ட வாலியின் செயல் போர்நெறியில் பழிதரும் இழிசெயலாகும் என இராமன் எடுத்துரைத்தான் என்க. "அழிகுநர் புறக்கொடை அயில் வாளோச்சாக் கழிதறுகண்மை காதலித்து உரைத்ன்று" (பு. வெ. மாலை. வஞ்சி. தழிஞ்சி.20) என்ற போர் அறம் வாலியிடம் இல்லையே என்பது குறிப்பு. "பேராண்மை என்பதறுகண் ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு" (குறள் - 773) என்ற குறளும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 105

4040. 'அன்ன தன்மை
அறிந்தும், அருளலை;
பின்னவன் இவன்
என்பதும் பேணலை;
வன்னிதான் இடு
சாப வரம்புடைப்
பொன் மலைக்கு அவன்
நண்ணலின், போகலை;

அன்ன தன்மை அறிந்தும் - *அங்ஙனம் அவன் அஞ்சி ஓடி ஒளிந்து கொண்ட நிலையை அறிந்தும்;* ***அருளலை -*** *நீ அவன் மீது அருள் காட்டவில்லை.* ***இவன் பின்னவன் என்பது பேணலை -*** *இவன் (உனது) தம்பி என்பதையும் எண்ணிப் பேணாது விட்டாய்;* ***வன்னி தான் இடு -*** *மதங்க முனிவர் இட்ட;* ***சாப வரம்புடை -*** *சாபமாகிய தடை எல்லையை உடைய;* ***பொன் மலைக்கு -*** *அழகிய ருசிய முகமலைக்கு;* ***அவன் நண்ணலின் -*** *அச்சுக்கிரீவன் சென்ற சேர்ந்ததால்;* ***போகலை -*** *நீ அங்குச் செல்ல வில்லை. (அதனால் அவன் உயிர் பிழைத்தான் என்பதாம்).*

அஞ்சி ஓடியவன்மீது அருள் காட்டாமையும், தம்பி என்ற உறவு கருதாது அன்பில்லாமல் நடந்து கொண்டதும் வாலிபால் காணப்படும் குற்றங்களாம் என இராமன் எடுத்துக் காட்டினான். சாபத்திற்கு அஞ்சி, அந்தச் சுக்கிரீவன் உள்ள இடத்திற்கு வாலி செல்லாததால் சுக்கிரீவன் உயிர்பிழைத்திருந்தான் என்பதையும் உணர்த்தினான். வன்னிசாபம் - 'இங்கு வாலி வந்தால் தலை வெடித்து இறப்பானாக' என்பது. 'இந்த வெற்பின் வந்து இவன் இருந்தனன் - முந்தை உற்றது ஓர் சாபம் உண்மையால்' (3851) என்றது காண்க. ஈண்டுப் பொன்மலை என்றது 'ருசியமுக பர்வதம்' என்னும் அழகிய மலையனை. பொன் - அழகு. அருளலை, பேணலை, போகலை என்பன முன்னிலை ஒருமைவினைமுற்றுக்கள். 106

4041. 'ஈரம் ஆவதும், இற் பிறப்பு ஆவதும்,
வீரம் ஆவதும், கல்வியின் மெய்ந் நெறி,
வாரம் ஆவதும், மற்று ஒருவன் புணர்
தாரம் ஆவதைத் தாங்கும் தருக்கு அதோ?

ஈரம் ஆவதும் - *அன்பின் செயல் ஆவதும்;* **இற்பிறப்பு ஆவதும் -** *நல்ல குலத்தில் பிறந்ததன் பயன் ஆவதும்;* **வீரம் ஆவதும் -** *வீரத்தன்மை ஆவதும்;* **கல்வியின் மெய்ந்நெறி -** *கல்வி கற்று உணர்ந்த உண்மை நெறியில்;* **வாரம் ஆவதும் -** *மேன்மை அடைவதும்;* **மற்று ஒருவன் புணர்தாரம் ஆவதை -** *மற்றொருவன் மணந்த மனைவியை;* **தாங்கும் தருக்கு அதோ -** *(அவளது கற்பிற்கு இழுக்கு வராதவாறு) மதித்துக் காக்கும் பெருமையே அன்றோ?*

வாலி பிறன்மனை விரும்பிய பெருங்குற்றம் இங்குச் சுட்டப்படுகிறது. எல்லா நல்ல குணங்களையும் அழிக்கும் பெருங்குற்றமாக இது கருதப்படுகிறது. "பிறர்மனை நோக்குவேமை உறவு எனப் பெறுதி போலாம்" (7405) என்ற கும்பகர்ணன் கூற்றம், 'என்னொருவன் ஏதில் மனையாளை நோக்கு' (நாலடி.86) என்றதும் பிறர்மனைவியை நோக்குதலே குற்றம் என உணர்த்தல் காணக். 'பிறன் கடை நின்றாரின் பேதையார் இல்" (குறள். 142) 'பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை' (குறள். 148) என்றார் வள்ளுவர். தாரம் என்பது உயர்திணைப் பொருள் உணர்த்தும் அஃறிணைச் சொல்லாதலால், 'தாரம் ஆவது' எனப்பட்டது. அன்பு, நற்குடிப்பிறப்பு, வீரம், கல்வி, மேன்மை ஆகிய எல்லா நலங்களுக்கும் பெருமை சேர்ப்பது பிறன்மனை மதிக்கும் பண்பே என இராமன் வாலிக்கு அறிவுறுத்தினான் என்க. 'வீரம் அன்று' (4026) என வாலி கூறிய குற்றச்சாட்டிற்கு 'வீரமாவது இது' என இப்பாடலில் இராமன் உணர்த்தினான்.
107

4042. 'மறம் திறம்பல், ''வலியம்''
எனா, மனம்
புறம் திறம்ப
எளியவர்ப் பொங்குதல்;
அறம் திறம்பல், அருங்
கடி மங்கையர்
திறம் திறம்பல்; - தெளிவு
உடையோர்க்கு எலாம்.

தெளிவு உடையோர்க்கு எலாம் - *தெளிந்த நல்லறிவினையுடைய பெரியோர்க் கெல்லாம்;* **வலியம் எனா -** *யாம் வலிமையுடையோம என்று கருதி;* **மனம் புறம் திறம்ப -** *மனம் அறத்திற்கு மாறான வழியில் சென்று;* **எளியவர்ப் பொங்குதல் -** *எளியவர் மீது சினம் கொள்ளுதல்;* **மறம் திறம்பல் -** *வீரத்தினின்று தவறுதலாகும்.* **அருங்கடி மங்கையர் -** *அரிய பாதுகாவலையுடைய மகளிரிடம்;* **திறம் திறம் பல் -** *கற்பு நிலைக்கு மாறாக நடந்து கொள்ளுதல்;* **அறம் திறம்பல் -** *அறநெறியிலிருந்து தவறுதலாகும்.*

எளியவர் மீது சினம் கொள்ளாமையே உண்மையான் மறம்; மகளிரிடம் தவறாக நடந்து கொள்ளாமை அறம் என உணர்த்தப்பட்டது. தப்பியோடிய தம்பியைத்

துரத்திச் சென்று கொல்ல முயன்றதனாலும், அவன் மனைவியைக் கவர்ந்து கொண்டதாலும் தெளிவுடையோர் வெறுக்கத்தக்க மறம் திறம்பலும் அறம் திறம்பலுமாகிய குற்றங்களை வாலி செய்தான் என இராமன் உணர்த்தினான் என்க. (மனம்) புறம் திறம்ப மறம் திறம்பல், திறம் திறம்பல் அறம் திறம்பல் என அமைத்த தொடர் அமைப்புநயமிக்கதாகும். 108

4043. 'தருமம் இன்னது எனும்
தகைத் தன்மையும்,
இருமையும் தெரிந்து,
எண்ணலை; எண்ணினால்,
அருமை உம்பிதன் ஆர்
உயிர்த் தேவியை,
பெருமை நீங்கினை,
எய்தப் பெறுதியோ?

தருமம் இன்னது எனும் - *அறம் இத்தன்மையது என்று சொல்லப் பெறும்;* **தகைத் தன்மையும் -** *தகுதியையும்;* **இருமையும் -** *இம்மை, மறுமைப் பயன்களையும்;* **தெரிந்து எண்ணலை -** *ஆராய்ந்து எண்ணினாய் அல்லை.* **எண்ணினால் -** *நீ அவ்வாறு எண்ணியிருந்தால்;* **அருமை உம்பிதன் -** *பெறுதற்கரிய உன் தம்பியின்;* **ஆர் உயிர்த் தேவியை -** *அரிய உயிர் போன்ற மனைவியை;* **பெருமை நீங்கினை -** *உன் பெருமை நீங்கியவனாய்;* **எய்தப் பெறுதியோ -** *அடையப் பெறுவாயோ?*

தருமத்தின் தகுதியினையும், இருமைப் பயன்களையும் எண்ணிப்பாராது அரிய தம்பியின் மனைவியைக் கவர்ந்தது பெருமைக்குரிய செயலன்று என்று வாலிக்கு இராமன் உணர்த்தினான். இருமை - இம்மையின் புகழும் மறுமையில் வீடுபேறும். பிறன் மனை நயத்தலாகிய தீய செயல் செய்கையால் இம்மையில் பழியும் மறுமையில் நரகமும் கிடைக்கும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. சுக்கிரீவனின் அருமையை உணர்த்த 'அருமை உம்பி' என்றான். 'அறம், புகழ், கேண்மை, பெருமை இந்நான்கும் பிறன்தாரம் நச்சுவார்ச் சேரா' (நாலடி - 82), பகை, பாவம், அச்சம், பழியென நான்கும் இகவாவாம் இல்லிறப்பான்கண்'' (குறள் - 146) என்றமையால் பிறன்மனை விழைவான் இழிவு கூறப்பெற்றமைகாண்க. 109

4044. 'ஆதலானும், அவன் எனக்கு ஆர் உயிர்க்
காதலான் எனலானும், நிற் கட்டனென்;
ஏதிலாரும், எளியர் என்றால், அவர்
தீது தீர்ப்பது என் சிந்தைக் கருத்துஅரோ.

ஆதலானும் - *(நீ இவ்வாறெல்லாம் செய்தாய்) ஆதலாலும்;* **அவன் எனக்கு -** *அந்தச் சுக்கிரீவன் எனக்கு;* **ஆருயிர்க் காதலான் எனலானும் -** *அரிய உயிர் போன்ற நண்பன் ஆனதாலும்;* **நின் கட்டனென் -** *உன் உயிரைப் பறித்தேன்.* **ஏதிலாரும் -** *அயலாராயினும்;*

எளியர் என்றால் - *(தீயோரால் துன்புறுத்தப்படும்) எளிய நிலையினர் என்றால்;* ***அவர் தீது தீர்ப்பது -*** *அவர்களது துன்பத்தைப் போக்குவது;* ***என் சிந்தைக் கருத்து -*** *என்னுடைய உள்ளக் கருத்தாகும்.*

ஆதலான் என்றது முன் கூறியவற்றைக் குறித்தது. வாலி பெரும்பிழை செய்தமையாலும், சுக்கிரீவன் தன் நண்பன் ஆனதாலும், எளியோரைக் காப்பதைத் தான் கொள்கையாகக் கொண்டதாலும் சுக்கிரீவனைக் காக்க வாலியைக் கொல்ல வேண்டியதாயிற்று என்று இராமன் கூறினான். நிற் கட்டனென் - களை பறிப்பது போலப் பறித்ததைக் குறிக்கும். வாலி அறம் வளராமல் தடுக்கும் களையாக இருந்தமை புலப்படுத்தப் பெற்றது. நிற்கட்டனென் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை.

'பிலம்புக்காய்' என்பது முதல், 'ஆதலானும்' என்னும் இப்பாடல் வரையுள்ள பதினொரு பாடல்களும், இராமன் தான் வாலியைக் கொன்ற செயல் அறத்தொடு பொருந்தியதே என்பதை வாலிக்கு உணர்த்தும் வகையில் அமைந்தனவாகும். 110

வாலியின் எதிர்வாதம்

4045. 'பிழைத்த தன்மை இது' எனப் பேர் எழில்
தழைத்த வீரன் உரைசெய, தக்கிலாது
இழைத்த வாலி, 'இயல்பு அல, இத் துணை;
விழைத் திறம், தொழில்' என்ன விளம்புவான்:

பிழைத்த தன்மை இது என - *'(நீ) தவறு செய்த விதம் இது' என்று;* ***பேர்எழில் தழைத்த வீரன் -*** *மிக்க அழகு நிரம்பிய வீரனாகிய இராமன்;* ***உரை செய -*** *வாலிக்கு எடுத்துரைக்க;* ***தக்கிலாது இழைத்த வாலி -*** *தகாத செயலைச் செய்த வாலி;* ***இத்துணை -*** *(நீ கூறிய) இவ்வளவு நீதிகளும்;* ***இயல்பு அல -*** *வானங்களான எமக்குப் பொருந்துவன அல்ல;* ***விழைத்திறம் தொழில் -*** *விரும்பியவாறு தொழில் செய்வதே (எமக்கு உரியது);* ***என்ன -*** *என்று கூறி;* ***விளம்புவான் -*** *மேலும் சொல்பவனானான்.*

பேரெழில் தழைத்தல் - செழித்து விளங்கும் பேரழகு. பேரெழில் தழைத்த வீரன் என்றது இராமனை. 'மானிடற்க எண்ணுங்கால், இவ் இலக்கணம் எய்திட ஒண்ணுமோ (1088) என்றமை காண்க. தக்கிலாது - வினையாலணையும் பெயர். இயல்பல இத்துணை விழைத்திறம் என்பதற்கு - தகுதியில்லாதவனாக நீ கூறிய இவ்வளவும் நாங்கள் விரும்பிச் செய்யத்தக்க தொழில்களாகும் எனவும் பொருள் கொள்வர். வாலி தன்மீது கூறப்பட்ட குற்றங்களை மறுக்க முயல்வதை இங்குக்காணலாம். 111

4046. 'ஐய! நுங்கள் அருங்
குலக் கற்பின், அப்
பொய் இல் மங்கையர்க்கு
ஏய்ந்த புணர்ச்சி போல்
செய்திலன், எமைத் தே

மலர் மேலவன்;
எய்தின் எய்தியது
ஆக, இயற்றினான்.

ஐய - *தலைவனே!* ***நுங்கள் அருங்குலக் கற்பின் -*** *உங்கள் அரிய மனித குலத்திற்கு ஏற்ற கற்பின் வழிப்பட்ட;* ***அப்பொய் இல் மங்கையர்க்கு -*** *அந்தப் பொய்ம்மை இல்லாத மகளிர்க்கு;* ***ஏய்ந்த புணர்ச்சி போல -*** *பொருந்திய திருமண முறையிலான சேர்க்கை போல;* ***எமை -*** *எங்களுக்கு;* ***தே மலர் மேலவன் செய்திலன் -*** *தேன் பொருந்திய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன் அமைந்திலன்;* ***எய்தின் எய்தியது ஆக -*** *நேர்ந்தபோது நுகர்வது என்பதாக;* ***இயற்றினான் -*** *(எங்களைப்) படைத்துவிட்டான்.*

கருத்தொருமித்து வாழும் கற்பு நிலை மனித இனமே கடைப்பிடிக்கும் அருமையுடைத்து ஆதலின் 'அருங்குலக் கற்பின்' என்றான். நுங்கள் குலம் என்பது மனித இனத்தை. பொய்யில் மங்கையர் - தம் ஒழுக்கத்தில் தவறாத மங்கையர். மனித இனத்திற்குரிய கற்பு நெறியைக் கடைப்பிடிக்கும் வகையில் விலங்கினமாகிய வானங்களை இறைவன் படைக்கவில்லை என்பானாய், 'தே மலர் மேலவன் செய்திலன்' என்றான். தே மலர். தெய்வத்தன்மை பொருந்திய மலர் எனினும் அமையும். திருமணத்தால் கொள்ளும் உறவு முறை உயர்திணைப் பகுப்பினராய மனிதர்க்குரியதன்றி அஃறிணைப் பகுப்பினராய குரங்கினத்தார்க்குப் பொருந்தாது என வாலி இராமனுக்கு உரைத்தான்என்க. *112*

4047. 'மணமும் இல்லை, மறை
நெறி வந்தன;
குணமும் இல்லை, குல
முதற்க ஒத்தன; -
உணர்வு சென்றுழிச் செல்லும்
ஒழுக்கு அலால் -
நிணமும் நெய்யும்
இணங்கிய நேமியாய்!

நிணமும் நெய்யும் - *பகைவர் உடற்கொழுப்பும் பூசிய நெய்யும்;* ***இணங்கிய நேமியாய் -*** *பொருத்திய சக்கராயுதத்தை உடையவனே;* ***உணர்வு சென்றுழி -*** *(எங்களுங்கு) மனம் சென்ற வழியே;* ***செல்லும் ஒழுக்கு அலால்-*** *செல்லுதலாகிய நடக்கையே அன்றி;* ***மறைநெறி வந்தன -*** *வேத நெறிப்படிவந்தவையான;* ***மணமும் இல்லை -*** *திருமண முறைகளும் சிறப்பிற்குஏற்றனவான;* ***குணமும் இல்லை -*** *நற்பண்புகளும் இல்லை.*

வீரனின் ஆயுதங்களைச் சிறப்பிக்கும் போது அவற்றில் பகைவரது ஊன் தோய்ந்திருப்பதாகக் கூறுவது மரபாகும். அஃது வீரனின் வீரச்சிறப்பை உணர்த்தும். 'ஊன் செய்த சுடர் வடிவேல் உரோமபதன்' (239) என்றது காண்க. வேல் போன்ற படைகள் துருப்பிடிக்காமலிருக்க நெய் பூசுவர். நேமி என்பது இங்கு ஆயுதத்தைப் பொதுப்பெயரால் குறித்ததாகும். நேமியாய் என இராமனைச் சுட்டியதால் திருமாலே இராமன் என்ற உண்மை அவன் அறியாமலேயே வந்த வார்த்தையாகக் கொள்ள

வேண்டும். அரசன் காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலின் அம்சம் எனக் கருதப்படுவதால் 'நேமியாய்' என்று இராமனை விளித்தான் எனவும் கொள்ளலாம். சென்றுழி - சென்ற உழி என்பதன் தொகுத்தல்விகாரம். 113

4048. 'பெற்றி மற்று இது;
பெற்றது ஓர் பெற்றியின்
குற்றம் உற்றிலன்; நீ,
அது கோடியால் -
வெற்றி உற்றது ஓர்
வெற்றியினாய்!' எனச்
சொற்ற சொல் துறைக்கு
உற்றது, சொல்லுவான்:

வெற்றி உற்றது ஓர் வெற்றியினாய் - என்னை வெற்றி கொண்ட தோர் ஒப்பற்ற வெற்றியை உடையவனே! **பெற்றி இது -** (எங்கள் பிறப்பிற்குரிய) தன்மை இது; **பெற்றது ஓர் பெற்றியின் -** நான் அடைந்துள்ள பிறவியின் தன்மைப்படி; **குற்றம் உற்றிலன் -** யாதொரு குற்றமும் செய்திலேன்; **அது நீ கோடி -** அதனை நீ மனத்தில் கொள்வாய்; **என -** என்று; **சொற்ற சொல் துறைக்கு-** வாலி சொன்ன சொற்களின் போக்கிற்கு; **உற்றது சொல்லுவான் -** பொருத்தமான மறுமொழியை (இராமன்) சொல்லத் தொடங்கினான்.

வெற்றி உற்றது ஓர் வெற்றியினாய் - வெற்றிகளுள்ளும் மேம்பட்ட வெற்றியை உடையவனே என்றும் பொருள் கொள்வர். எவராலும் வெல்ல முடியாத தன்னை இராமன் வென்றதால் அவ் வெற்றியைப் பெரு வெற்றியாகக் குறித்தான் என்க. 'கொள்தி' என்பது கோடி என நின்றது. கோடி - கொள் + தி. தி முன்னிலை ஏவல் விகுதி. மற்று. ஆல் என்பன அசைகள். தன் பிறப்பின் இயல்பு காட்டி வாலி, தான் குற்றமற்றவன் என உரைத்தான். 114

இராமனது மறுப்பு

4049. 'நலம் கொள் தேவரின்
தோன்றி, நவை அறக்
கலங்கலா அற நல்
நெறி காண்டலின்,
விலங்கு அலாமை
விளங்கியது; ஆதலால்,
அலங்கலார்க்கு, ஈது அடுப்பது
அன்று ஆம்அரோ.

நலங்கொள் தேவரின் தோன்றி - நன்மையை மேற்கொள்ளும் தேவர்கள் போலப் பிறந்து; **நவை அற -** குற்றங்கள் இல்லாதபடி; **கலங்கலா-** நிலை கலங்காமல்; **அற நல் நெறி -** அறத்தின் நல்ல வழியை; **காண்டலின்-** நீ அறிந்துள்ளமையால்; **விலங்க அலாமை -** (நீங்கள்) சாதாரணவிலங்கினத்தைச் சார்ந்தவர் அல்லீர்; **விளங்கியது -**

acharya.org

(என்பது) தெளிவாகத்தெரிகின்றது; ***ஆதலால் -*** *ஆகையால்;* ***அலங்க லார்க்கு -*** *வெற்றி மாலைஅணிந்த வீரர்களாகிய உங்களுக்கு;* ***ஈது அடுப்பது அன்று ஆம் -*** *இவ்வாறுவிலங்கு என்று (சமாதானம்) கூறுவது பொருந்துவது அன்று ஆம்.*

தேவரின் தோன்றி - தேவர் குலத்தில் தோன்றி என்றும் பொருள் கொள்வர். இது வாலி இந்திரன் அம்சமாகப் பிறந்தவன் என்பதை உட்கொண்டு கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். 'தருவுடைக் கடவுள் வேந்தன் சாற்றுவான், 'எனது கூறுமருவலர்க்கு அசனி அன்ன வாலியும் மகனும்' என்ன (205) என்றமை காண்க. வாலி, உடம்மை விட்டு உயிர் பிரியும் நிலையிலும் நல்லற நெறியின் இயல்பு இதுவெனக் குற்றமற உணர்ந்து பேசும் திறம்பெற்றிருத்தலால் 'நவை அறக் கலங்கா அறநல்நெறி காண்டலின்' என்றான். தேவரின் தோன்றலாலும். அறநெறி, தெரிந்திருத்தலாலும் வாலி விலங்கு என்ற பெயரில் அறம் மாறிய செயல்களைச் செய்தல் கூடாது என இராமன் விளக்கினான். அதனால் வடிவத்தால் மட்டும் ஒருவர் தாழ்நிலையான விலங்கு நிலை அடைவதில்லை என்பது புலனாகிறது. அவரவர் பண்புகளால் உயர்வு தாழ்வு குறிக்கப்படுகிறதேயன்றி, பிறப்பினால் அல்ல என்பதை இராமன் வற்புறுத்தினான் என்க. அதனால் எம்பால் குற்றம் காண்பது பொருந்தாது எனக்கூறிய வாலிக்கு 'இது அடுப்பது அன்று' என்றான். அலங்கலார்க்கு - படர்க்கைப் பெயர் முன்னிலைக்கண் வந்தது, அரோ - அசை. 115

4050. 'பொறியின் யாக்கையதோ? புலன் நோக்கிய
அறிவின் மேலது அன்றோ, அறத்தாறுதான்?
நெறியும் நீர்மையும் நேரிது உணர்ந்த நீ
பெறிதியோ, பிழை உற்றுறு பெற்றிதான்?

அறத்து ஆறுதான் - *அறநெறி என்பது;* ***பொறியின் யாக்கையதோ -*** *ஐம்பொறிகளோடு பொருந்திய உடம்பைப் பற்றியதோ?* ***புலன் நோக்கிய -*** *ஐம்புலன்களால் நன்றம் தீதும் ஆராய்ந்து உணர்கின்ற;* ***அறிவின் மேலது அன்றோ -*** *அறிவைப் பற்றியது அல்லவா?* ***நெறியும் நீர்மையும் -*** *அறநெறியினையும் அதன் இயல்பினையும்;* ***நேரிது உணர்ந்த நீ -*** *செம்மையாக அறிந்து உணர்ந்த நீ;* ***பிழை உற்று -*** *தவறுகளைச் செய்து விட்டு;* ***உறு பெற்றிதான் பெறுதியோ -*** *(பிழையன்று, என் செயல் சரியானதென்று) சாதிக்கின்ற தன்மையைப் பெறக்கடவையோ?*

பொறி - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன. இப்பொறிகளை வாயிலாகக் கொண்டு நிகழும் புலன்களாவன ஊறு, சுவை, ஒளி, நாற்றம், ஓசை என்பன. நோக்குதல் - நன்றும் தீதும் கண்டறிதல், பொறிகள் எல்லா உயிர்களுக்கும் உண்டு. புலனறிவோ உயிர்களின் சிறப்பிற்கேற்றவாறு உயர்வு பெறும். வாலி அறிவு மிக்கவனாதலின் பொறிகளை மட்டும் கொண்டு தன்னை விலங்கினம் எனக் கூறிக் கொள்வதும் தவறுகள் செய்வதும் தகுதியுடையன அல்ல என்பதாம். தொல்காப்பிய மரபியலில் 'மக்கள் தாமே ஆறறிவுயிரே, பிறவுமுளவே அக் கிளைப் பிறப்பே' (தொல். மர - 33) என்ற நூற்பாவும்' பிறப்பென்றதனால், குரங்கு முதலாகிய விலங்கினுள் அறிவுடையன எனப்படும் மன உணர்வுடையன உளவாயின் அவையும் ஈண்டு ஆறறிவு உயிராய் அடங்கும் என்பது' என்ற உரையும் இங்குக் காணத்தக்கன. பிழை உற்றுறு பெற்றிதான் பெறுதியோ என்பதற்குத் தவறுகளை மிகுதியாகச் செய்கின்ற தன்மையைப் பெறக்கடவையோ என்றும் பொருள்கொள்ளலாம். 116

acharya.org

***4051. 'மாடு பற்றி இடங்கர் வலித்திட,
கோடு பற்றிய கொற்றவற் கூயது ஓர்
பாடு பெற்ற உணர்வின் பயத்தினால்,
வீடு பெற்ற விலங்கும் விலங்குஅதோ?***

இடங்கர் - முதலை; **மாடு பற்றி வலித்திட** - (தன்னை) ஒரு பக்கத்தில் பற்றிக் கொண்டு இழுத்ததால்; **கோடு பற்றிய கொற்றவன்** - பாஞ்சசன்யம் என்னும் சங்கினைத் தாங்கிய திருமாலை; **கூயது** - கூவி அழைத்ததாகிய; **ஓர் பாடு பெற்ற** - ஒப்பற்ற பெருமை வாய்ந்த; **உணர்வின் பயத்தினால்** - நல்லறிவின் பயனாக; **வீடு பெற்ற விலங்கும்** - (முதலையின் வாயினின்று) விடுதலை பெற்று நற்கதி அடைந்த கசேந்திரனான யானையும்; **விலங்கு அதோ** - விலங்கு என எண்ணத் தக்கதோ? (அன்று).

இப்பாடலில் உயர்கதி பெற்ற ஒரு விலங்கு உதாரணமாகக் கூறப்பெற்றது. இடங்கர் - முதலை. வெற்றிக்கு அறிகுறியாகச் சங்கை ஊதுதலும், சங்கின் நாதத்தால் பகைவரை அச்சுறுத்தி வெல்லுதலும் தோன்ற 'கோடு பற்றிய கொற்றவன்' என்றான்.

கசேந்திரன் போலவே வாலியும் சாதாரண விலங்கு எனக் கொள்ளத்தக்கவன் அல்லன். ஆதலால் விலங்குச் செயலாகச் சுக்கிரீவன் மனைவியைக் கவர்ந்தது பெருந்தவறாகும் என்பதை இராமன் உணர்த்தினான்.
117

***4052. 'சிந்தை, நல் அறத்தின் வழிச் சேறலால்,
பைந் தொடித் திருவின் பரிவு ஆற்றுவான்,
வெந் தொழில் துறை வீடு பெற்று எய்திய
எந்தையும், எருவைக்கு அரசு அல்லனோ?***

நல்லறத்தின் வழி - நல்ல அற நெறியில்; **சிந்தை சேறலால்** - மனம் சென்றதனால்; **பைந்தொடித் திருவின்** - பசிய (பொன்னாலான) தொடி என்னும் வளையல்களை அணிந்த திருமகள் போன்ற சீதையின்;

பரிவு ஆற்றுவான் - துன்பத்தை நீக்குதல் பொருட்டு; **வெந்தொழில் துறை** - கொடிய போர்த்துறையை மேற்கொண்டு; **வீடு பெற்று எய்திய** - (உயிர்துறந்து) மோட்ச உலகை அடைந்த; **எந்தையும்** - எங்கள் பெரிய தந்தையாகிய சடாயுவும்; **எருவைக்கு அரசு அல்லனோ** - கழுகுகளுக்கு அரசன் அல்லனோ?

முன் பாடலில் விலங்காகிய ஒரு மதயானை அடைந்த உயர்நிலையினையும் இந்தப் பாடலில் பறவையாகிய ஒரு கழுகு அடைந்த நற்கதியையம் கூறுதல் காண்க. அருணன் மகனாகிய சடாயு, தயரதன் தோழன்; ஆதலால் சடாயுவைத் தன் தந்தை என்றான் இராமன். சடாயுகாண் படலம், சடாயு உயிர்நீத்த படலங்களில் சடாயு வரலாறு விரித்துரைக்கப் பெற்றது.

சடாயு போல வாலியும் சாதாரண விலங்கினத்தைச் சார்ந்தவன் அல்லன். எனவே வாலி செய்த குற்றம் பெரிது என இராமன் வற்புறுத்தினான். இராமன் சடாயுவை 'எந்தாயே' (3498) என முன்னரும் விளித்தது காண்க. சடாயு தன்னை இழிந்த

பிறப்பினனாக் கூறிக் கொண்டதை 'விலங்கு ஆனேன் ஆதலினால், விலங்கினேன்' (2711) என்ற தொடர் உணர்த்தும். முன்பாடலில் 'விலங்கும் விலங்கரோ' என்றும் இப்பாடலில் 'எருவைக்கு அரசு அல்லனோ?' என்றும் வினவும் முறையில் ஒரே கருத்தை வற்புறுத்திக் கூறும் முறை நயம் மிக்கதாகும். ஆற்றுவான் - வான் ஈற்று வினையெச்சம். எந்தையும் - உயர்வு சிறப்பும்மை. 118

4053. 'நன்று, தீது, என்று இயல்
தெரி நல் அறிவு
இன்றி வாழ்வது அன்றோ,
விலங்கின் இயல்?
நின்ற நல் நெறி,
நீ அறியா நெறி
ஒன்றும் இன்மை, உன்
வாய்மை உணர்த்துமால்.

விலங்கின் இயல் - *விலங்குகளின் இயல்பாவது;* ***நன்று தீது என்று -*** *நல்லது இது, தீயது இது என்று;* ***இயல் தெரி -*** *அதனதன் இயல்புகளை உள்ளபடி உணர்கின்ற;* ***நல் அறிவு இன்றி -*** *நல்ல அறிவில்லாமல்;* ***வாழ்வது அன்றோ -*** *(மனம் போனவாறு) வாழ்வது அல்லவா?* ***நின்ற நல்நெறி -*** *நிலைபெற்ற நல்ல அற நெறிகளில்;* ***நீ அறியாநெறி -*** *நீ ஆராய்ந்து உணராத அறவழி;* ***ஒன்றும் இன்மை -*** *ஒன்றும் இல்லை என்பதை;* ***உன் வாய்மை உணர்த்தும் -*** *இப்பொழுது நீ பேசிய உன் வாய்மொழியே உணர்த்தும்.*

நல்லறிவு - நல்லது. தீயதைப் பகுத்துணர வைத்துத் தீயநெறியினின்று விலக்கி நல்லவழியில் செலுத்துவதாகும். அறிவின் இலக்கணம் வகுக்கப்பட்டமை இங்குக் காண்க. "சென்ற இடத்தால் செலவிடா தீதொரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பதறிவு" (குறள். 422) என்றார் வள்ளுவர்.

எல்லா நன்னெறிகளையும் அறிந்தும் அறநெறிக்கு மாறாக நடந்து கொண்டது வாலியின் குற்றம் என உணர்த்தப்பட்டது. ஏனெனில் அவன் வாய்ச் சொற்களே

அவன் அறநெறி எது என்பதை நன்கு அறிந்தவன் என்பதைபுலப்படுத்தி விட்டது. 119

4054. 'தக்க இன்ன, தகாதன இன்ன, என்று
ஒக்க உன்னலர் ஆயின், உயர்ந்துள
மக்களும் விலங்கே; மனுவின் நெறி
புக்கவேல், அவ் விலங்கும் புத்தேளிரே.

தக்க இன்ன - *ஏற்கத் தகுதியானவை இவை;* ***தகாதன இன்ன -*** *ஏற்கத் தகுதியில்லாதவை இவை;* ***என்று - ; ஒக்க -*** *நீதி நூல் முறைமைக்கு ஏற்ப;* ***உன்னலர் ஆயின் -*** *எண்ணாதவர்களானால்;* ***உயர்ந்துள மக்களும் -*** *உருவாலும் பிறப்பாலும் உயர்ந்துள்ள மனிதர்களும்;* ***விலங்கே -*** *விலங்குகளுக்கு ஒப்பானவரே ஆவர்;* ***மனுவின் நெறி புக்கவேல் -*** *மனுதர்மம் வகுத்த நன்னெறியில் நடக்குமாயின்;* ***அவ்விலங்கும் -***

அஃறிணைப் பிறப்பினவாகிய விலங்குகளும்; **புத்தேளிரே -** தேவர்களுக்கு ஒப்பானவையே.

ஐம்பொறி உணர்வும், உணவு உறக்கம் போன்ற செயல்களும் மக்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் பொதுவாய் அமைந்தவை. நல்லவை இவை தீயவை இவை எனப் பகுத்துணர்ந்து வாழும் முறை விலங்குகளினும் மனிதர்களுக்கு இருப்பதால் மனித இனம் சிறப்புடைய இனமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆதலால், மனிதராய்ப் பிறந்தும் பகுத்துணர்ந்து வாழும் அறவாழ்வு அமைத்துக் கொள்ளவில்லையானால் அம் மனிதர் விலங்கு நிலையில் எண்ணப்படுவர். விலங்காய்ப் பிறந்தும் நீதி நெறியோடு வாழுமாயின் விலங்கும் தேவர்கட்குச் சமமாக மதிக்கப்படும் என்பதாம். நன்று தீது உணர்ந்த விலங்குக்கு உள்ள சிறப்பு விளக்க 'விலங்கும் புத்தேளிரே' என்றார்.

மக்களும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பு: விலங்கும் -இழிவு சிறப்பும்மை: ஏகாரங்கள் தேற்றம். 120

4055. 'காலன் ஆற்றல் கடிந்த கணிச்சியான் -
பாலின் ஆற்றிய, பத்தி பயத்தலால்,
மாலினால் தரு வன் பெரும் பூதங்கள்
நாலின் ஆற்றலும் ஆற்றுழி நண்ணினாய்.

காலன் ஆற்றல் கடிந்த - யமனுடைய ஆற்றலை அழித்து வென்ற; **கணிச்சியான் பாலின் -** மழுவென்னும் ஆயுதத்தை உடைய சிவபிரான் திறத்து; **ஆற்றிய பத்தி -** நீ ஆற்றிய பக்தி; **பயத்தலால்-** பயன் தந்ததனால்; **மாலினால் தரு -** திருமாலால் படைக்கப்பட்ட; **வன் பெரு பூதங்கள் -** வலிய பெரிய பூதங்கள்; **நாலின் ஆற்றலும் -** நான்கிற்கும் உள்ள வலிமைகளையெல்லாம்; **ஆற்றுழி -** உனது வலிமையில்; **நண்ணினாய் -** பெற்றாய்.

காலன் - உயிர்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட கால எல்லைப்படி உயிரை நீக்குபவன் ஆதலின் யமன் காலன் எனப்பட்டான். வாலி சிறந்த சிவபக்தன் என்பது 'எட்டு

மாதிரத்து இறுதி, நாளும் உற்று, அட்டமூர்த்தி தாள் பணியும் ஆற்றலான்' (3825) என முன்னரும் கூறப்பட்டது.

வாலி நான்கு பூதங்களின் வலிமை பெற்றவன் என்பதை 'நிலனும் நீரும் மாநெருப்பும், காற்றும் என்று உலைவு இல் பூதம் நான்குடைய ஆற்றலான்' (3824); "நீரும் நீர்தரு நெருப்பும் வன்காற்றும் கீழ் நிவந்த, பாரும் சார் வலி படைத்தவன்" (4000) என்பன உணர்த்தும்.

கணிச்சியான் காலன் ஆற்றல் கடிந்தவன் - மார்க்கண்டேயனைக் காத்தற் பொருட்டுச் சிவபிரான் காலனை வதைத்தது. "அந்தணாளன் உன் அடைக்கலம் புகுத அவனைக் காப்பது காரணமாக, வந்த காலன்தன் ஆருயிர் அதனை வவ்வினாய்" (தேவாரம் - சுந்தரர் - திருப்புன்கூர் - 1) என்றது காண்க. 121

4056. 'மேவ அருந் தருமத் துறை மேவினார்,
ஏவரும், பவத்தால் இழிந்தோர்களும்,

தா அருந் தவரும், பல தன்மை சால்
தேவரும், உளர், தீமை திருத்தினார்.

ஏவரும் - *குற்றமே செய்யும் இயல்புடையாரிலும்;* ***பவத்தால் இழிந்தோர்களும் -*** *பிறப்பினால் இழிந்த கீழோரிலும்;* ***மேவ அரும் தருமத்துறை -*** *அடைதற்கு அரிய அறவழியில்;* ***மேவினார் -*** *பொருந்தினார் உளர்;* ***தா அருந்தவரும் -*** *குற்றமில்லாத தவம் புரியும் முனிவர்களிலும்;* ***பல தன்மைசால் தேவரும் -*** *பல்வகைப்பட்ட குணங்களில் சிறந்த தேவர்களிலும்;* ***தீமை திருந்தினார் -*** *தீய செயல் செய்தவர்கள்;* ***உளர் -*** *உள்ளனர்.*

இன்னார் நல்லனவே செய்வர்: இன்னார் தீயனவே செய்வர் எனக் கூற இயலாது என்பது உணர்த்தப்பட்டது. ஏவம் - குற்றம். அதனைச் செய்பவர் ஏவர்: ஏவம் செய்தவர் என்க. பவம் - பிறப்பு, பிறப்பால் உயர்ந்தவர்கள் தீமை செய்வதும் இழிந்தவர்கள் அறநெறியில் நிற்றலும் உலகில் காண்பனவே. விசுவாமித்திரர் மேனகையிடம் மயங்கியது; இந்திரன் அகலிகையை விரும்பியது என்பன முனிவர்களும், தேவர்களும் தவறு செய்வர் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டுக்களாகும். எளிய வேடர்குலம் எனினும், குகன் காட்டிய அன்பிற்கு அளவில்லை. எனவே உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர் என்பது பிறப்பு, குலம் என்பவற்றால் அல்லாமல் செய்யும் செயல்வகைகளால் கருதப்படுவது என்பது கூறப்பட்டது. "மேலிருந்தும் மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்தும், கீழல்லர் கீழல்லவர்" (973) என்னும் குறள் ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. 122

4057. 'இனையது ஆதலின், எக் குலத்து யாவர்க்கும்,
வினையினால் வரும், மேன்மையும் கீழ்மையும்;
அனைய தன்மை அறிந்தும், அழித்தனை,
மனையின் மாட்சி' என்றான், மனு நீதியான்.

இனையது ஆதலின் - *உண்மை இத்தன்மையது ஆதலால்;* ***எக் குலத்து யாவர்க்கும் -*** *எந்தக் குலத்தில் பிறந்தவராயினும் அவர்கள் எல்லோர்க்கும்;* ***மேன்மையும் கீழ்மையும் -*** *உயர்வும், இழிவும்;* ***வினையினால் வரும் -*** *அவரவர் செய்யும் செயல்களால் வரும்.* ***அனைய***

தன்மை அறிந்தும் - *அத்தன்மையை நீ உணர்ந்திருந்தும்;* ***மனையின் மாட்சி-*** *பிறன் மனையாளின் கற்பு மாண்பினை;* ***அழித்தனை -*** *அழித்தாய்;* ***என்றான் -*** *என்று உரைத்தான்;* ***மனு நீதியான் -*** *மனு நீதியில் தவறாதவனாகிய இராமன்.*

நற்செயலால் மேன்மையும் தீச்செயலால் கீழ்மையும் வரும் என்க. மேன்மையும் கீழ்மையும் வினையினால் வரும் என்பது 'பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம் கருமமே கட்டளைக்கல்' (குறள் - 505) என்னும் குறள்வழி இருத்தல் காண்க. மாட்சி. பெருமை இங்கே சிறப்பினால் கற்பை உணர்த்திற்று. பாவங்கள் பலவற்றுள் பிறன்மனை நயத்தல் என்பது கொடிய பாவமாகும். அத்தகைய கொடிய பாவத்தை வாலி புரிந்ததால், தண்டிக்கத் தான் அம்பு தொடுத்தது குற்றமன்று என இராமன் உணர்த்தினான். 'அறத்தைக் காத்தலாகிய தொழிலில் மனு விதித்த நெறியிலிருந்து இராமன் தவறுபவன் அல்லன் என்பதை அறிவிக்கவே 'மனுநீதியான்' என உரைத்தார். 123

'மறைந்து எய்தது ஏன்?' என்ற வாலி வினாவுக்கு இலக்குவன் விடை

ஆசிரிய விருத்தம்

4058.** **அவ் உரை அமையக் கேட்ட
அரி குலத்து அரசும், 'மாண்ட
செவ்வியோய்! அனையது ஆக! செருக்
களத்து உருத்து எய்யாதே,
வெவ்விய புளிஞர் என்ன,
விலங்கியே மறைந்து, வில்லால்
எவ்வியது என்னை?' என்றான்;
இலக்குவன் இயம்பலுற்றான்:

***அவ்உரை அமையக்கேட்ட** - (இராமபிரான் கூறிய) அம் மொழி களை மனத்தில் பதியுமாறு கேட்ட; **அரி குலத்து அரசும்** - வானரக் குலத்தின் தலைவனான வாலியும் (இராமனை நோக்கி); **மாண்ட செவ் வியோய்** - மாட்சிமை பொருந்திய நற்குணங்களை உடையவனே; **அனையது ஆக** - நீ கூறிய அனைத்தும் உண்மையாகவே ஆகட்டும்; **செருக்களத்து** - போர்க்களத்தில்; **உருத்து எய்யாதே** - என் முன் நின்று அம்பு தொடுக்காமல்; **வெவ்விய புளிஞர் என்ன** - கொடிய வேடர்கள் (மறைந்து நின்று விலங்குகள் மேல் அம்பு தொடுப்பது) போல; **விலங்கியே மறைந்து** - விலகி மறைந்து நின்று; **வில்லால் எவ்வியது** - வில்லைக் கொண்டு என் மேல் அம்பு செலுத்தியது; **என்னை?** - என்ன காரணத்தால்; **என்றான்** - என்று வினவினான்; **இலக்குவன் இயல்பலுற்றான்** - (அவ்வினாவிற்கு) இலக்குவன் மறுமொழி கூறத் தொடங்கினான்.*

அவ்வுரை - குற்றம் புரிந்திலேன் எனக்கூறிய வாலிக்குச் செய்த குற்றம் இதுவென இராமன் கூறிய மறுமொழி; அமையக் கேட்டல் கூறும் சொற்களை மனத்தில் பதியுமாறு கேட்டுக் கொள்ளல். வாலி தான் செய்த குற்றத்தை ஏற்றுக்

கொண்டான் என்பதை இராமனை 'மாண்ட செவ்வியோய்' என விளிப்பதிலிருந்தும் 'அனையது ஆக' என்றமையாலும் புலனாகும். ஆக - ஆகுக என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம்; வியங்கோள் வினைமுற்று. புளிஞர் மறைந்து அம்பு செலுத்துதல் என்பது 'புதல் மறைந்து வேட்டுவன் புள்சிமிழ்த்தற்று' (குறள் - 274) என்பதால் புலனாம்.

மறைந்திருந்து அம்பு தொடுப்பானேன் 'என வினவிய வாலிக்கு இலக்குவன் விடையளிப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. கூறப்படும் காரணம் போலிச் சமாதானமாகப் பொருத்தமற்றதாக இருக்கப்போவதால் இலக்குவன் பேச்சாக ஆசிரியர் வைத்தார் என்பர். அறிவில் சிறந்த ஆதிசேடனின் அமிசமாதலின் அவனை விடை சொல்ல வைத்தார் என்றும் கூறுவர். விலங்குகளை வேடர்கள் மறைந்திருந்தும் வேட்டையாடுவார். விலங்காகிய வாலியை மறைந்திருந்து கொன்றது தவறில்லை என வான்மீக இராமன் அமைதி கூறுவான். கம்பர் வாலி வாக்கில் அக்கருத்தை ஓர்உவமையாக்கினார். 124

4059. 'முன்பு, நின் தம்பி வந்து
சரண் புக, ''முறை இலோயைத்
தென் புலத்து உய்ப்பென்'' என்று
செப்பினன்; செருவில், நீயும்,
அன்பினை உயிருக்கு ஆகி,
''அடைக்கலம் யானும்'' என்றி
என்பது கருதி, அண்ணல், மறைந்து
நின்ற எய்தது' என்றான்.

***நின் தம்பி முன்பு வந்து** - உன் தம்பியான சுக்கிரீவன் முதலில் வந்து; **சரண்புக** - சரண் அடைய; **முறை இலோயை** - முறை தவறிய உன்னை; **தென் புலத்து உய்ப்பென்** - தென்திசையிலுள்ள யமனுலகில் செலுத்துவேன்; **என்று செப்பினன்** - என்று (என் தமையன்) உறுதிமொழி கூறினான்; **செருவில்** - போர்க்களத்தில்; **நீயும் உயிருக்கு அன்பினைஆகி** - நீயும் உன் உயிர்மீது பற்றுடையவனாகி; **யானும் என்றி** - 'நானும் உனக்கு அடைக்கலமாவேன்' என்று கூறுவாய்; **என்பது கருதி** - என்பதையே எண்ணியே; **அண்ணல்** - பெருமைக்குரிய இராமன்; **மறைந்து நின்று** - உன் எதிரில் வராமல் மறைவாக நின்று; **எய்தது** - உன்மீது அம்பு செலுத்தியதாகும்; **என்றான்** - என்று (இலக்குவன் வாலிக்கு) விடை அளித்தான்.*

சுக்கிரீவன் முதலில் வந்து சரண் வேண்டியதால் அவனைக் காக்கும் பொறுப்பும், முறையில செய்தமையால் வாலியைத் தண்டிக்கவேண்டிய பொறுப்பும் இராமனைச் சார்ந்தவனாயின. இந்நிலையில் வாலியும் அபயம் வேண்டின். அவனைத் தண்டிக்க முடியாமல் போவதோடு, தான் சுக்கிரீவனுக்குக் கொடுத்த வாக்கும் தவறிப்போம். அதனால் வாலியின் முன்னர் வரவில்லை என இலக்குவன் விளக்கினான். இராமன் வாலியோடு போர்செய்யவில்லை என்றும், அவன் செய்த தீச் செயலுக்கே தண்டனை அளித்தான் என்றும், தண்டனையை எந்த வகையிலும் நிறைவேற்றலாம் என்றும் உணர்த்தினான் என்பதாம். வாலியை 'முறை இலோயை' என்றது தம்பி மனைவியைக் கவர்ந்தமையாலாகும். தென்புலம்

தெற்குத் திசையிலுள்ள யமன் உலகம். என்றி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று - இகர விகுதி எதிர்காலம் காட்டிற்று. 125

வாலியின் மனமாற்றம்

4060. கவி குலத்து அரசும் அன்ன
கட்டுரை கருத்தில் கொண்டான்;
அவியுறு மனத்தன் ஆகி, 'அறத்
திறன் அழியச் செய்யான்
புவியுடை அண்ணல்' என்பது
எண்ணினன் பொருந்தி, முன்னே
செவியுறு கேள்விச் செல்வன்
சென்னியின் இறைஞ்சி, சொன்னான்:

acharya.org

கவி குலத்து அரசும் - குரங்குகள் கூட்டத்திற்க அரசனுமான வாலி; **அன்ன கட்டுரை -** (முற்பாடல்களில் கூறப்பட்ட) உரையாடலை; **கருத்தில் கொண்டான் -** தன் மனத்தில கொண்டவனாய்; **அவியுறு மனத்தன் ஆகி -** அடங்கியொழுகும் உள்ளத்தனாகி; **புவியுடை அண்ணல் -** 'உலகம் முழுதுமுடைய பெருமைக்குரிய இராமன்; **அறத்திறன் அழியச் செய்யான் -** அறநெறி அழியுமாறு செயல்களைச் செய்ய மாட்டான்'; **என்பது எண்ணினேன் -** என்பதைக் கருதியவனாகி; **பொருந்தி -** மனம் பொருந்தி; **முன்னே செவியுறு கேள்விச்செல்வன் -** முன்னமே செவியிற் பொருந்தும் வேத நாயகனை; **சென்னியின் இறைஞ்சி -** தலையினால் வணங்கி; **சொன்னான் -** பின்வருமாறு சொல்பவனானான்.

கேள்வி - வேதம். வேதப் பொருள்களின் முடிவானவனாகிய இராமனைக் கேள்விச் செல்வன் என்றார். செவியுறு கேள்விச் செல்வன் எனச்சிறப்பிக்கப்பட்டவன் வாலி என்பாரும் உளர். கேள்விச் செல்வத்தால் அறிவு பெற்றமையால்தான் இராமன் கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள முடிந்தது என்பது அவர்கள் விளக்கம். கேள்விச் செல்வம் உடைமையால் அவியுறு மனத்தனாயினன். இராமன் தவறு செய்யான் என எண்ணவும் இயன்றது அதனால் என்க. தவறு உணர்ந்த வாலி இராமன் பெருமையையும் உணர்ந்ததாலும் அடங்கி ஒழுகும் உள்ளம் பெற்றான் என்பதை 'அவியுறு மனத்தன் ஆகி' என்ற தொடர் உணர்த்தும். இராமன்மீது கொண்ட மதிப்பால், கீழே விழுந்து இராமனை வணங்க முடியாத நிலையில் தலையால் வணங்கினான். வாலி இராமனுடைய குணச்சிறப்புகளை முன்னரே ஒருவாறு அறிந்திருந்தாலும் தான் என்ற செருக்காலும், தன்னலத்தாலும் மறைக்கப்பட்டு இராமனை இழித்துரைத்தான். பின் இராமன் கூறிய மொழிகளால் அவனது அஞ்ஞானம் நீங்க நல்லறிவு பெற்றான் எனலாம். அன்ன கட்டுரை என்பதற்கு இலக்குவன் கூறிய சொற்கள் என்று கூறுவாரும் உளர் அப் பொருளில் சிறப்பு இன்மையை யாவரும் எளிதில் அறிய முடியும். இதனால் ஒருவன் எவ்வளவு அறிவுடையவனாக இருந்தாலும் ஒரு ஞானாசிரியரின் உபதேசம் பெற்றாலொழிய உண்மைத் தத்துவத்தை உணர முடியாது என்பது விளங்குதல் காண்க. 126

4061. **'தாய் என உயிர்க்கு நல்கி,**
தருமமும், தகவும், சால்பும்,
நீ என நின்ற நம்பி!
நெறியினின் நோக்கும் நேர்மை
நாய் என நின்ற எம்பால்,
நவை அற உணரலாமே?
தீயன பொறுத்தி' என்றான் -
சிறியன சிந்தியாதான்.

சிறியன சிந்தியாதான் - அற்பத்தனமான எண்ணங்களை எண்ணாதவனாகிய வாலி; **தாய் என உயிர்க்கு நல்கி -** (இராமனை நோக்கி) 'தாய்போல எல்லா உயிர்களிடத்தும் அருள் காட்டி; **தருமமும் தகவும் சால்பும் -** அறமும் நடுவுநிலைமையும் நற்குண நிறைவும்; **நீ என நின்ற நம்பி -** நீயே என்று சொல்லும்படி நின்ற நம்பியே! **நெறியினின் நோக்கும் நேர்மை -** (அறநூல்கள் சொன்ன) நெறிப்படி (நீ) பார்க்கும் நேர்வழியை; **நாய் என நின்ற எம்பால் -** நாய் போன்ற இழிந்த நிலையினராய் எம்மிடத்து; **நவை அற உணரலாமே -** குற்றமற உணர்தல் இயலுமோ? **தீயன பொறுத்தி-** (அறியாமையால் நான்

செய்த) தீமைகளைப் பொறுத்தருள்வாய்'; **என்றான் -** *என்று (இராமனிடம்) வேண்டினான்.*

அறியாமை நீங்கப்பெற்று ஞானமடைந்து இராமனின் பெருமை உணர்ந்து பேசும் வாலியை இப்பாடலில் காண்கிறோம். கம்பரும் வாலியின் மனமாற்றத்தை அறிவிக்கும் வகையில் 'சிறியன சிந்தியாதான்' எனக்குறித்தது காண்க. பிறர் குணங்களைக் குற்றமாகக் கொள்ளுதல், தன்னலம் பற்றிய சிந்தனை, தருக்கு, சொல்லும் செயலும், மனமும் வேறாதல் முதலிய கீழ்மை இயல்புகள் இல்லாதவன் என்பது 'சிறியன சிந்தியாதான்' என்ற தொடரின் பொருள். சிறியன சிந்தியாதான் என்ற தொடர், இதுவரை அழியும் இயல்பினதாகிய அரசு, செல்வம் ஆகிய பொருள்களை மதித்து இராமனை நிந்தித்த வாலி, அந்நிலையைக் கடந்து 'பெரியன சிந்திக்கும்' நிலையை அடைந்தான் என்பதைக்குறிப்பாக உணர்த்துகிறது என்பர். தாயென உயிர்க்கு நல்கி - அன்பு காட்டுவதில் நிகரற்றவன் ஆதலின் 'தாயென' உரைக்கப்பட்டது. 'தாய் ஒக்கும் அன்பில்' (171) என்றதும் காண்க. இராமன் இன்றி உலகில் தருமமும் தகவும் சால்பும் இல்லையாதலின் அவற்றின் வடிவமாக நின்றவன் இராமன் என்பதால் 'தருமமும் தகவும் சால்பும் அவற்றின் வடிவமாக நின்றவன் இராமன் என்பதால் 'தருமமும் தகவும் சால்பும் நீ என நின்ற' என்றான். இஃது 'அருமையின் நின்று உயிர் அளிக்கும் ஆறுடைத் தருமமே தவிர்க்குமோ தன்னைத் தான்' (3966) என வாலி தாரைக்கு முன் கூறியதிலும் விளங்குவது காண்க. நம்பி - ஆடவரில் சிறந்தவன். அண்மைவிளி. தகவு - நடுவுநிலைமை. 'தக்கார் தகவிலர்' (144) என்ற குறளில் இப்பொருள் வருதல் காண்க. நாயென - இங்கு நாய் இழிந்த பிறவி என்பதைக் குறித்து நின்றது. 'நாய்க் குகன்' என்று எனை ஓதாரோ? (2316) எனக்குகனும் தன்னை நாயெனக் கூறிக் கொள்ளல் காண்க. தீயன என்றது பிறன் மனைவியைக் கவர்ந்து வந்தமையும் சரணடைந்த தம்பியைக் கொல்ல முற்பட்டதுமாகச் செய்த தீமைகளைக் குறிக்கும்.

'இராமபிரானால்' அடிபட்டு ஞானமடைந்த வாலியை நோக்கி, அவனுக்கு மறுபடியும் உயிரையும் உடலையும் அளிப்பதாகக் கூற வாலி அதனைமறுத்து அப்பெருமான் சந்நிதியில் இறந்து போவதையே பெருமையாகக் கொண்டான்' என்று 'இராமசரிதமானஸம்' என்னும் துளசிதாசர் இராமாயணம் கூறும். 127

4062. இரந்தனன் பின்னும்; 'எந்தை!
யாவதும் எண்ணல் தேற்றாக்
குரங்கு எனக் கருதி, நாயேன்
கூறிய மனத்துக் கொள்ளேல்;
அரந்தை வெம் பிறவி நோய்க்கும்
அரு மருந்து அனைய ஐயா!
வரம் தரும் வள்ளால்! ஒன்று
கேள்!' என மறித்தும் சொல்வான்:

பின்னும் இரந்தனன் - *(வாலி) பின்னும் இரந்து வேண்டுபவனாய்;* **எந்தை -** *எந்தையே!'* **யாவதும் எண்ணல் தேற்றா -** *நல்லது, தீயது என எதையும் எண்ணி அறியமாட்டாத;* **குரங்கு எனக் கருதி -** *குரங்கு என் (உன் உள்ளத்தில்) என்னைக் கருதி;* **நாயேன் கூறிய -** *நாய்போல் கடையப்பட்டவனாகிய நான் (உன்னைப்பற்றிச்) சொன்ன*

சுடு சொற்களை; **மனத்துக் கொள்ளேல் -** உன் மனத்தில் கொள்ளாதே. **அரந்தை வெம் பிறவி நோய்க்கும் -** துன்பத்தைத் தருகின்ற கொடிய பிறவியாகிய நோய்க்கும்; **அரு மருந்து அனைய -** அரிய மருந்து போன்ற; **ஐயா -** ஐயனே! **வரம் தரு வள்ளால் -** விரும்பிய வரங்களை அளிக்கும் வள்ளல்தன்மை உடையவனே! **என மறித்தும் சொல்வான் -** என்று மீண்டும் சொல்பவனானான்.

இராமனைப் பழித்துரைத்தமைக்காகத் தன்னைப் பொறுத்தருள வேண்டுமென இப்பாடலில் வாலிவேண்டினான். குரங்கு நிலையிலாத சித்தத்தை உடையதால் 'யாவதும் எண்ணல் தேற்றாக் குரங்கு' எனக் குறித்தான். தன் பிறவியை நீக்கப் போவதாலும். அந்தமில் பேரின்ப வாழ்வை அளிக்கப் போவதாலும் இராமனைப் பிறவி நோய்க்கம் அரு மருந்தனைய ஐயா என்றும், வரம்தரும் வள்ளால் என்றும் அவன் கருணையை எண்ணித் துதித்தான். 'மரம்பொ தச்சரம் துரந்து வாலி வீழ முன்னொர்நாள், உரம்பொ தச்சரம் துறந்த உம்பரானி எப்பிரான் வரம் குறிப்பில் வைத்தவர்க் கலாது வானம் ஆளினம் நிரம்பு நீடு போகம் எத்திறத்தும் யார்க்கும் இல்லையே (திருச்சந்தவிருத்தம் - 73) என்றதும் காண்க. பிறவி நோய் நீக்கும் அருமருந்து இராமனே என்பது ஈண்டு உணர்த்தப்பட்டது. "மருள் உறு பிறவி நோய்க்கு மருந்தும் ஆம்; மாறிச் செல்லும் உருளுது சகட வாழ்க்கை ஒழித்து, வீடு அளிக்கும் அன்றே" (7410) என்ற வீடணன் கூற்றும் காண்க. 128

இராமனைத் துதித்து, வாலி ஓர் வரம் வேண்டுதல்

கலிவிருத்தம்

4063. 'ஏவு கூர் வாளியால்
எய்து, நாய் அடியனேன்
ஆவி போம் வேலைவாய்,
அறிவு தந்து அருளினாய்;
மூவர் நீ! முதல்வன் நீ!
முற்றும் நீ! மற்றும் நீ!
பாவம் நீ! தருமம் நீ!
பகையும் நீ! உறவும் நீ!

ஏவுகூர் வாளியால் - '(வில்லில் தொடுத்துச்) செலுத்தப்படும் கூரிய அம்பை; **எய்து -** (என்மேற்) செலுத்தி; **நாய் அடியனேன் -** நாய் போன்ற சடைப்பட்டவனான அடியேனது; **ஆவிபோம் வேலை வாய் -** உயிர் நீங்கும் சமயத்தில்; **அறிவு தந்து அருளினாய் -** மெய்யுணர்வு தந்து அருள் செய்தாய்; **மூவர் நீ -** (நான்முகன், திருமால், உருத்திரன் எனும்) மும்மூர்த்திகளும் நீயே; **முதல்வன் நீ -** (அம்மூவர்க்கும் மேலோனாகிய) முழுமுதற் கடவுளும் நீயே; **முற்றும் நீ -** உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் நீயே; **மற்றும் நீ -** மற்றும் எல்லாமும் நீயே; **பாவம் நீ -** பாவமும் நீயே; **தருமம் நீ -** அறம் என்பதும் நீயே; **பகையும் நீ -** பகைவனும் நீயே; **உறவும் நீ -** உறவு உடையவனும் நீயே;

இராமன் வாலியை அம்பு செலுத்தித் தண்டித்தாலும் உயிர் போகும் நிலையில் மெய்யுணர்வை அளித்ததால் தன்னை நாயடியேன் எனத் தாழ்த்திக் கொண்டு

'ஆவிபோம் வேலைவாய் அறிவு தந்து அருளினாய்' என இராமன் கருணையைப் பாராட்டித் தொழத் தொடங்கினான். நாய் - தாழ்நிலை, நன்றியுடைமை இரண்டையும் ஈண்டுக் குறித்தது. தன்னையுடையவன் தன்னைத் தண்டித்த போதும் தொடரும் நாய் போல, வாலியும் இராமன் ஒறுத்த போதும் அவனையே பற்றுக் கோடாக் கொண்டனன். 'எறிந்த வேல் மெய்யதா வால் குழைக்கும் நாய்' (நாலடி - 213) என்பது காண்க.

உலகினைப் படைக்கும் நான்முகனாகவும், காத்தலைச் செய்யும் திருமாலாகவும், அழித்தலைச் செய்யும் உருத்திர மூர்த்தியாகவும் விளங்குபவன் பரம்பொருளாகிய இராமனே என்பான் 'மூவர் நீ' என்றான்; அம்மூவர்க்கும் முதல்வனாகிய முழுமுதற் கடவுள் எனத் தெளிந்து கொண்டதால் 'முதல்வன் நீ' என்றான். 'ஸர்வம் விஷ்ணு மயம் ஜகத்' என்றபடி எல்லாப் பொருள்களின் உள்ளும் புறமும் கலந்து இருத்தலால் முற்றும் நீ மற்றும் நீ' என்றான். தமிழ்ச் சொல்லாகிய இறைவன் என்பதன் பகுதி 'இறு' எனக் கொண்டு, இதே பொருள் கொள்வர்? (விஷ்ணு என்ற சொல்லே எங்கும் நிறைந்தது என்னும் பொருள் உடையது.) இத்தொடர்க்கு 'அறியப்பட்ட பொருள்கள் அனைத்தும் நீயே, அறியப்படாத மற்றைப் பொருள்களும் நீயே' என்றும் பொருள் உரைப்பர். உயிர்கள் தீவினை செய்யும் நிலையில் பாவமாகவும், நல்வினை செய்கையில் புண்ணியமாகவும் இருந்து நுகர்விப்பவனும் இறைவனே; ஆதலின், 'பாவம் நீ, தருமம் நீ என்றான். குற்றம் புரிந்த தீவினையாளரைச் சினம் கொண்டு தண்டிக்கையில் பகைவனாகவும், நற்குணம் படைத்தாரிடத்து அருள் கொள்வதால் 'உறவினனாகவும் விளங்கும் இருவகைப் பண்பும் இராமனிடம் இருப்பதால், 'பகையும் நீ உறவும் நீ' என்றான். இறைவன் பகைவனாய் வந்து தண்டிப்பதும் அவன் குற்றம் நீக்கி அவனுக்க உறவாகி அருள் செய்தல் பொருட்டே; ஆதலால் முதலில் பகையைக் கூறி முடிந்த பயனாக உறவினைக் கூறிய நயம் காண்க. 'புண்ணியம் பாவம் புணர்ச்சி பிரிவென்றிவையாய்' (திருவாய்மொழி - 6.3.4), 'நல்குரவும் செல்வும் நரகும் சுவர்க்

கமுமாய், வெல்பகையும் நட்பும் விடமும் அமுதமுமாய், பல் வகையும் பரந்த பெருமான்' (6-3-1) என்று நம்மாழ்வார் கூறுவன ஒப்புநோக்கத்தக்கன. இராமன் பெருமையை வாலி போற்றியது போல விராதன், கவந்தன் முதலானோர் போற்றியதும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. "நீ ஆதி முதல் தாதை", "நீ ஆதி பரம்பரமும்" (2568, 69); ஆதிப் பிரமனும் நீ? ஆதிப் பரமனும் நீ! 'ஆதி எனும் பொருளுக்கு அப்பால் உண்டாகிலும் நீ' (3685) என்பன காண்க.
129

4064. 'புரம் எலாம் எரி செய்தோன்
முதலினோர் பொரு இலா
வரம் எலாம் உருவி, என்
வசை இலா வலிமை சால்
உரம் எலாம் உருவி, என்
உயிர் எலாம் நுகரும் நின்
சரம் அலால், பிறிது
வேறு உளதுஅரோ, தருமமே?

புரம் எலாம் எரி செய்தோன் முதலினோர் - திரிபுரங்கள் முழு வதனையும் எரித்துவிட்ட சிவபிரான் முதலிய தேவர்கள்; **பொரு இலா வரம் எலாம் -** ஒப்பில்லாத வரங்கள் எல்லாவற்றையும்; **உருவி -** ஊடுருவிச் சிதைத்து; **என் வசை இலா -** எனது குற்றமற்ற; **வலிமை சால் -** வலிமை மிக்க; **உரம் எலாம் உருவி -** மார்பு முழுவதும் துளைத்துச் சென்று; **என் உயிர் எலாம் நுகரும் -** என் உயிர் முழுதும் உட் கொண்ட; **நின் சரம் அலால் -** உனது அம்பே அல்லாமல்; **தருமம் பிறிது வேறு -** தருமம் என்பது வேறொன்று தனியாக; **உளது -** இருக்கின்றதோ? **அரோ -** அசை.

தான் பெற்ற வரங்களையும் வலிமையினையும் அழித்து உயிரையும் கவர்ந்ததால் இராமனது அம்பினைத் தருமத்தின் வடிவம் என வாலி ஏற்றுக் கொண்டான். தீயன ஒழித்துத் தருமத்தை நிலைபெறச் செய்ததால் அதனைத் தருமம் என ஏற்ற வாலி, தான் செய்தது தவறு என்பதையும் உணர்ந்தான். "நாரம் கொண்டார், நாடு கவர்ந்தார் நடை அல்லா வாரம் கொண்டார், மற்று ஒருவற்காய் மனை வாழும் தாரம் கொண்டார்; என்ற இவர் தம்மைத் தருமம் தான் ஈரும் கண்டாய்" (3247) என்ற மாரீசன் கூற்றுக் காண்க.

புரமெலாம் எரிசெய்தோன் முதலினோர் என்றமை - வாலிக்குச் சிவபிரான், இந்திரன் முதலியோர் அளித்த வரங்களைக் குறித்தது. உரம் எலாம் - மார்பு முதலிய உயிர் நிலைகளை; வலிமைக்கு வசை - போரில் தோற்றல், புறமுதுகிடல் போன்றன; உயிர் நுகர்தல் - உயிரை உடம்பினின்று நீக்குதல்; இலக்கணை. உளது என்னும் முற்றுச்சொல் வினாப் பொருளில் வந்தது. 130

4065. "யாவரும் எவையும் ஆய்,
இருதுவும் பயனும் ஆய்,
பூவும் நல் வெறியும் ஒத்து;
ஒருவ அரும் பொதுமையாய்
ஆவன் நீ ஆவது" என்று
அறிவினார் அருளினார்;
தா அரும் பதம்
எனக்கு அருமையோ? தனிமையோய்!

தனிமையோய் - ஒப்பற்ற தனி முதல்வனே; **யாவரும் -** எல்லா உயர்திணைப் பொருள்களும்; **எவையும் ஆய் -** எல்லா அஃறிணைப் பொருள்களும் ஆகி; **இருதுவும் பயனும் ஆய் -** அறுவகைப் பருவங்களும், அவற்றின் பயன்களும் ஆகி; **பூவும் நல்வெறியும் ஒத்து -** மலரும் அதனிடத்துள்ள நல் வாசனையும் ஒத்து; **ஒருவ அரும் பொதுமையாய் -** பிரிக்க இயலாத வகையில் கலந்து எல்லாப் பொருளிலும் பொதுவாயுள்ளவனே! **நீ ஆவன் ஆவது என்று -** நீ யாவன் என்பதும் நின் இயல்பு; எத்தகையது என்றும்; **அறிவினார் அருளினார் -** (என்னுள் தோன்றிய) நல்லறிவு எனக்கு விளங்க அறிவுறுத்தியருளியது. **தா அரும் பதம் -** (இனி) கெடுதல் இல்லாத கிடைத்தற்குரிய வீடு பேற்றின்பம்; **எனக்கு அருமையோ -** எனக்குக் கிடைப்பது அருமையாமோ? (ஆகாது).

யாவரும் என்றது மக்கள், தேவர் நரகரையும், எவையும் என்றது மற்ற உயிர் உள்ளவற்றையும் உயிர் இல்லாதவற்றையும் குறிக்கும். இறைவன் உயிருடையன, உயிர் இல்லாதன ஆகிய எல்லாப் பொருள்களோடும் நீக்கமறக் கலந்து நிற்றலால்

'யாவரும் எவையும் ஆய்' என்றான். இருது - இரண்டு மாதம் கொண்ட காலப் பகுதி. கார், கூதிர், முன்பனி, பின்பனி, இளவேனில், முதுவேனிலைக் குறிக்கும் காரணங்களும் காரியங்களும் அவனே என்பதை 'இருதுவும் பயனும்' என்ற தொடர் உணர்த்தும். இறைவன் எல்லாமாய் இருக்கும் தன்மையை நம்மாழ்வாரும் திருவாய்மொழியில் "யாவையும் எவரும் தானாய்" (3:4.10) எனப்ர். "பூவும் நல்வெறியும் ஒத்து ஒருவு அரு - மலரில் மணம் போல இறைவன் எல்லாப் பொருள்களிலும் எங்கும் பிரிக்கமுடியாமல் பரந்திருக்கும் நிலை. இழிந்த பொருளாயினும் உயர் பொருளாயினும் வேறுபாடின்றி ஒரு தன்மையனாய் இறைவன் இருத்தல் பற்றிப் 'பொதுமையாய்' எனப் போற்றினான். தன்னுடன் பகைமை நிலையில் வந்த இராமன் யாவன் என்பதும் அவனது உண்மை இயல்பு இத்தகைத்து என்றும் அவன் அருள் தன்னுள் இருந்த மெய்யுணர்வை இப்போது விளங்கிக்கொள்ள அறிவுறுத்தியதால் 'அறிவினார் அருளினார்' என்றான். அறிவின் சிறப்பு நோக்கி 'அறிவினார்' என உயர்திணையாக்கிக் கூறினான். இராமன் பரம்பொருள் என்னும் உண்மை அறிவைப் பெற்றதால் இனிப் பரமபதம் கிடைப்பது எளிது என்பானாய்த் 'தாவரும் பதம் எனக்கு அருமையோ?' என்றான் 'வான் நின்று இழிந்து, வரம்பு இகந்த மா பூதத்தின் வைப்பு எங்கும், ஊனும் உயிரும் உணர்வும் போல் உள்ளும் புறத்தும் உளன் என்ப' என்ற அயோதியா காண்டக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலை ஈண்டு ஒப்பு நோக்கலாம். 131

4066. 'உண்டு எனும் தருமமே
உருவமா உடைய நிற்
கண்டு கொண்டேன்; இனிக்
காண என் கடவெனோ?
பண்டொடு இன்று அளவுமே
என் பெரும் பழவினைத்
தண்டமே; அடியனேற்கு உறு
பதம் தருவதே!

உண்டு எனும் *- (என்றும் அழிவற்றதாய்) உள்ளது என்று கூறப்படுகின்ற;* ***தருமமே*** *- அறத்தையே;* ***உருவமா உடைய*** *- வடிவமாகக் கொண்டு நின்ற;* ***நிற்கண்டு கொண்டேன்*** *- உன்னைக் (கண்களால்) கண்டு கொண்டேன்;* ***இனிக் காண என் கடவெனோ*** *- இனிமேல் காண்பதற்கு வேறொன்றை உடையவன் ஆவனோ? (வேறொன்றைக் காணக் கடவேன் அல்லன்);* ***என் பெரும் பழவினை*** *- பெரியதும் தொன்று தொட்டு வருவதுமான எனது வினை;* ***பண்டொடு இன்று அளவுமே*** *- முன்னே தொடங்கி இன்று வரையில் மட்டுமே உள்ளது; (இனி இல்லை);* ***தண்டமே*** *- (என் தீவினைச் செயலுக்கு) நீ அளித்த தண்டனையே;* ***அடியனேற்கு*** *- அடியேனாகிய எனக்கு;* ***உறுபதம் தருவதே*** *- வீடுபேறாகிய பெரும்பதத்தைத் தருவதாகும்.*

இராமன் தருமத்தின் வடிவமாக வந்தவன், 'தருமமே தவிர்க்குமோ தன்னைத் தான் அரோ' (3966), 'மெய்யற மூர்த்தி வில்லோன்' (5882) என்ற வாலி, அனுமன் கூற்றுக்கள் காண்க. 'உயர்தனிப் பொருளாம் இராமனைக் கண்ட பின்னர் உலகில் காண்பதற்கு வேறொரு பொருள் இல்லையாதலின் 'நின் கண்டனென் மற்றினிக் காணக் கடவனோ?' என்றான். 'அண்டர்கோன் அண அரங்கன் என் அமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே' (அமலனாதி பிரான் - 10) என்பர்

acharya.org

திருப்பாணாழ்வார். பிறப்பு அநாதியாய் வருவதால் பல பிறப்புகளில் காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்ச் செய்து சேர்க்கப்பட்ட வினைகள் 'பெரும் பழவினை' எனப்பட்டது. அனுபவித்த (ஸஞ்சிதம்), அனுபவிக்கின்ற (பிராப்தம்), அனுபவிக்கவிருக்கும் (ஆகாமியம்), வினைப் பயன்கள் அனைத்தும் இராமனைக் கண்டதும் கதிரவன் முன் பனிபோல் விலகியதால் 'பண்டொடு இன்றளவுமே என் பெரும் பழவினை' என்றான். தண்டம் - தண்டனை. நால்வகை உபாயங்களுள் இது நான்காவது. இறைவன் அளிக்கும் தண்டனையும் மறக்கருணையின் பாற்படுமாதலின், இறைவன் அளிக்கும் தண்டனையும் மறக்கரு ணையின் பாற்படுமாதலின், இறைவனால் கொல்லப்பட்டவர் வீடுபேறு அடைவர் என்னும் உறுதி பற்றித் 'தண்டமே அடியனேற்கு உறுபதம் தருவதே' என்றான். "கழிப்பருங் கணக்கில் தீமை வைகலும் புரிந்துளாரும் வான் உயர்நிலையை வள்ளல், எய்தவர் பெருவர்" (4075) என்ற அடிகளும் இவ் உண்மையை உணர்த்தும்.

தண்டமே - ஏகாரம் தேற்றம். உறுபதம் - உறு மிகுதிப் பொருளை உணர்த்தும்உரிச்சொல். *132*

ஆசிரியவிருத்தம்

4067. 'மற்று இனி உதவி உண்டோ? -
வானினும் உயர்ந்த மானக்
கொற்றவ! - நின்னை, என்னைக்
கொல்லிய கொணர்ந்து, தொல்லைச்
சிற்றினக் குரங்கினோடும் தெரிவு
உறச் செய்த செய்கை,
வெற்று அரசு எய்தி, எம்பி,
வீட்டு அரசு எனக்கு விட்டான்.

வானினும் உயர்ந்த மானக் கொற்றவ - வானத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த பெருமையை உடைய வெற்றி வேந்தனே; **எம்பி -** என் தம்பியாகிய சுக்கிரீவன்; **என்னைக் கொல்லிய -** என்னைக் கொல்லுதல் பொருட்டு; **நின்னைக் கொணர்ந்து -** உன்னை அழைத்துக் கொண்டு வந்து; **தொல்லைச் சிற்றினக் குரக்கினோடும் -** தொன்று தொட்டுச் சிறுமையுடையதாய் வரும் குரங்கினத்தோடு; **தெரிவு உறச் செய்த செய்கை -** ஆலோசனை செய்த செயலால்; **வெற்று அரசு எய்தி -** பயனில்லாத அரசாட்சியைத் தான் அடைந்து; **வீட்டு அரசு எனக்கு விட்டான் -** (உயர்ந்த உலகமாகிய) வீட்டுலக அரசாட்சியை எனக்கு அளித்துவிட்டான்; **இனி மற்று உதவி உண்டோ -** இனிமேல் இதனினும் மேலான உதவி அவன் எனக்குச் செய்யக் கூடிய தொன்று உண்டோ?

மற்றுள்ள பூதங்கள் நான்கினும் பெருமையாலும், பழமையாலும், அப்பூதங்கள் உண்டாவதற்க இடமாய் நின்றமையாலும் உயர்வானதாகக் கருதப்படும் அத்தகைய வானத்தைக் காட்டிலும் இராமனது பெருமை சிறப்புடைத்து ஆதலின் 'வானினும் உயர்ந்த மானக் கொற்றவ' எனப் போற்றினான், மனித உணர்வின் எல்லை வானமே; அதனினும் உயர்வுடையதாய்ச் சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலையுடைய பரம்பொருள் என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அறிவுக் குறைவும், நிலை திரிந்து துளங்கும் அறிவும், திரிபுணர்ச்சியும் ஆகிய சிறுமைப் பண்புகளைப் பண்டுதொட்டு

மாறாது பெற்றுள்ள குரங்கின் இனம் என்பதைக் குறிக்கத் 'தொல்லைச் சிற்றினக் குரங்கு' என்றான். தன் தம்பி பயனில்லாத ஆட்சியைப் பெற்றுத் தனக்கு அழிவில்லாத துறக்க உலக ஆட்சியைப் பெற்றுக் கொடுத்தான் என வாலி கூறியதனால் அவனுக்குத் தம்பியின் மீதிருந்த பகைமை மாறியது பெறப்பட்டது.

குற்றத்தைக் குணமாகக் கூறியதால் இலேச அணியும், வெற்றரசை ஏற்றுக் கொண்டு விட்டரசு கொடுத்தான் என வருதலால் பரிவருத்தனை அணியும் பாடலில் அமைந்துள்ளன.

மற்றினி உதவி உண்டோ என வாலி கூறியது போல "எம்முனார் எனக்குச் செய்த உதவி" (6499) என வீடணன் கூறுதல் காண்க. *133*

4068. 'ஓவிய உருவ! நாயேன் உளது
ஒன்று பெறுவது உன்பால்;
பூ இயல் நறவம் மாந்தி,
புந்தி வேறு உற்றபோழ்தில்,
தீவினை இயற்றுமேனும், எம்பிமேல்
சீறி, என்மேல்
ஏவிய பகழி என்னும்
கூற்றினை ஏவல்' என்றான்.

***ஓவிய உருவ** - சித்திரத்தில் வரைந்ததுபோல அழகிய வடிவம் உடையவனே! **நாயேன்** - நாய் போல் சிறுமையுடையேனாகிய நான்; **உன்பால் பெறுவது ஒன்று உளது** - உன்னிடத்தில் வேண்டிப் பெறுவதொன்று உள்ளது; **பூ இயல் நறவம் மாந்தி** - மலர்களில் உண்டாகும் மதுவைக் குடித்து; **புந்தி வேறு உற்ற போழ்தில்** - அறிவு திரிந்த நிலைமையில்; **தீவினை இயற்றுமேனும்** - செய்யத்தகாத தீய காரியங்களைச் செய்வானாயினம்; **எம்பிமேல் சீறி** - என் தம்பி மேல் சினங் கொண்டு; **என்மேல் ஏவிய** - என் மேல் செலுத்திய; **பகழி என்னும் கூற்றினை** - அம்பு என்கின்ற யமனை; **ஏவல்** - (அவன்மீது) செலுத்துதல் வேண்டா; **என்றான்** - என்று (இராமனிடம்) வேண்டினான்.*

வாலிக்குத் தன் தம்பி மீதுள்ள அன்பையும் அவன் இயலபை அறிந்திருந்த தன்மையையும் இப்பாடல் உணர்த்தும். சுக்கிரீவன் தவறு செய்யினும் தன்மீது அம்பு செலுத்தியது போல் அவன்மீதும் செலுத்தவேண்டா என வேண்டுவது சிறியன சிந்தியாதானாகிய வாலியின் பெருந்தன்மையினையும் அன்பையும் காட்டுகிறது. இராமனின் பேரழகு 'ஓவிய உருவ' என்னும் தொடரில் உணர்த்தப்படுகிறது. நறவம் மாந்துதல் வானரங்களின் இயல்பாகும். பின்னர்ச் சுக்கிரீவன் கள்ளுண்டு களித்து இராமனுக்குக் கொடுத்த வாக்கை மறப்பதைக் காண்கிறோம். அதைமுன் கூட்டியே வாலி வழி அறிவிக்கும் நயம் காண்க. சுக்கிரீவன் இயல்பினால் எப்போழுதும் தீவினை செய்யமாட்டான் என்பதை, 'இயற்றுமேனும்' என்பதிலுள்ள உம்மை உணர்த்தும். உம்மை எதிர்மறை. வடிவத்தால் அம்பு போலத் தோன்றினாலும் அழிப்பதில் கூற்றுவவனப் போன்றதால் 'பகழி என்னும் கூற்றினை' என்றான். உருவக அணி. போழ்து - பொழுது என்பதன் விகாரம். 'சீறி' என்பது இடைநிலை விலக்கணியாகி, "என்மேல் சீறி", 'எம்பிமேல் சீறி' என இரண்டிடத்தும் இயைதற்கு உரியது. *134*

*4069. **'இன்னம் ஒன்று இரப்பது***
உண்டால்; எம்பியை, உம்பிமார்கள்
''தன்முனைக் கொல்வித்தான்'' என்று
இகழ்வரேல், தடுத்தி, தக்கோய்!
முன்முனே மொழிந்தாய் அன்றே, இவன்
குறை முடிப்பது ஐயா!
பின் இவன் வினையின்
செய்கை அதனையும் பிழைக்கல்ஆமோ?

***இன்னம் இரப்பது ஒன்று உண்டு** - இன்னமும் யான் உன்னிடம் வேண்டிப் பெறத்தக்கதோர் வரம் உள்ளது. **எம்பியை** - (அது யாதெனில்) என்னுடைய தம்பி சுக்கிரீவனை; **உம்பிமார்கள்** - உன்னுடைய தம்பியர்; **தன்முனைக் கொல்வித்தான்** - 'இவன் தமையனைக் கொல்லச் செய்தவன்'; **என்று இகழ்வரேல்** - என்று பழிப்பார்களானால்; **தடுத்தி** - நீ அவர்களைத் தடுப்பாயாக; **தக்கோய்** - மேன்மைக் குணம்*

*உடையவனே! **ஐயா** - ஐயனே! **இவன் குறை முடிப்பது** - இவனுக் குள்ள குறைகளை முடித்து வைப்பதாக; **முன்முனே மொழிந்தாய் அன்றே** - முன்னமே நீ உடன்பட்டுக் கூறியுள்ளாய் அல்லவா? **பின்** - (அதற்குப்) பிறகு; **இவன் வினையின் செய்கை அதனையும்** - இச் சுக்கிரீவன் (நினக்குச் செய்ய வேண்டிய) வினையின் செயற்பாடுகளை; **பிழைக்கல் ஆமோ** - செய்யாது விடலாகுமோ?*

இராமனின் தம்பியர் தமையனாகிய இராமன்மாட்டு அன்பு கொண்டவர்களாதலின் அந்த அன்பு மனத்தால் தன்னைக் கொல்ல வைத்த சுக்கிரீவனைப் பழிக்கக் கூடும் என்று உணர்ந்து, அந்தப் பழிச் சொல்லும் தம்பிக்கு வரக்கூடாது என்பதால் 'எம்பியை உம்பிமார்கள் தம்முனைக் கொல்வித்தான் என்று இகழ்வரேல் தடுத்தி' என வேண்டினான். இதில் வாலியின் பெருந்தன்மை புலனாகிறது. தக்கோய் - நடுவுநிலை முதலிய நல்ல 'குணங்களை உடையவனே, ஐயா என்ற விளி இரந்து வேணடும் நிலையைப் புலப்படுத்தியது. இங்ஙனமே கும்ப கர்ணன் தன் தம்பி வீடணனுக்காக வேண்டிய பாடல் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

''தம்பியென நினைந்து, இரங்கித் தவிரான், அத்தகவு இல்லா நம்பி! இவன்தனைக் காணின் கொல்லும். இறை நல்கானால் உம்பியைத் தான், உன்னைத் தான் அனுமனைத்தான், ஒரு பொழுதும் எம்பி பிரியானாக அருளுதி, யான் வேண்டினேன்''. (7627) இவன் குறை முடிப்பதாவது வாலியைக் கொன்று அரசளித்தலாகும். பின்பு - அக்குறையை முடித்தபின்பு. இவன் வினையின் செய்கை என்றது சீதை உள்ள இடம் தேடி, அவளை மீட்டற்குரிய செயல்களைச் செய்வதாகும். இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு உறுதி கூறிய வண்ணம் உதவி செய்த பின்னர்ச் சுக்கிரீவனால் தனக்கு ஆகவேண்டிய காரியத்தையும் தவறவிடல் கூடாது என வாலி இராமனுக்குக் கூறினான். 135

அனுமன் ஆற்றல் பற்றி இராமனுக்குக் கூறுதல்

*4070. **'மற்று இலேன் எனினும், மாய***
அரக்கனை வாலின் பற்றி,

கொற்றவ! நின்கண் தந்து,
குரக்கு இயல் தொழிலும் காட்டப்
பெற்றிலேன்; கடந்த சொல்லின், பயன்
இலை; பிறிது ஒன்றேனும்,
''உற்றது செய்க!'' என்றாலும், உரியன்
இவ் அனுமன் என்றான்.

கொற்றவ - வெற்றியை உடையவனே! **மற்று இலேன் எனினும் -** உனக்கு வேறொரு பேருதவியைச் செய்யும் பேறு பெற்றிலேன் ஆயினும்; **மாய அரக்கனை -** வஞ்சனையில் வல்ல அரக்கனான இராவணனை; **வாலின் பற்றி-** என் வாலினால் சுற்றிப் பிடித்து; **நின்கண் தந்து -** உன்னிடம் கொணர்ந்துஒப்புவித்து; **குரக்கு இயல் தொழிலும் -** ஒரு குரங்காகிய எனக்கு இயன்றதொழிலையாவது; **காட்டப் பெற்றிலேன் -** செய்து காட்டும் பேறுபெறவில்லை; **கடந்த சொல்லின் -**

நிகழ்ந்தது போனவற்றைச் சொல்வதால்; **பயன் இலை -** ஒரு பயனம் இல்லை; **உற்றது செய்க என்றாலும் -** நிகழும் இச்செயலைச் செய்வாயாக என்றாலும்; **பிறிது ஒன்றேனும் -** அன்றி வேறொரு செயலைச் செய்க என்றாலும்; **இவ் அனுமன் உரியன் -** (அதனைச் செய்து முடித்தற்கு) இந்த அனுமன் உரிய தகுதி உடையவன் ஆவான்; **என்றான் -** என்று வாலி இராமனுக்கு உறுதி கூறினான்.

இராவணனை வென்று அவனை வாலில் சுற்றி இராமனிடம் ஒப்படைக்க முடியாமைக்கு வாலி வருந்தினான். கழிந்த செயல்களுக்காக இரங்குதல் பயனற்றுப் போவதால் 'கடந்த சொல்லின் பயனில்லை' என்றான். குரக்கு இயல் தொழில் - விரைந்து தாவிச் சென்று பற்றி விடாப்பிடியாகக் கொணர்தல் - 'குரங்குப்பிடி' என்பது உலக வழக்கு. சுக்கிரீவன் மாட்டுப் பகைமை நீங்கி வாலி இரக்கம் கொண்டது போல, அனுமனின் திறமையை வெளிப்படுத்திப் பேசியதும் அவனது நல்ல பண்பைக் காட்டுகிறது. அனுமன் ஆற்றலை அவன் நன்கு அறிந்திருந்தனன் என்பதும்புலனாகிறது. *136*

4071. 'அனுமன் என்பவனை - ஆழி
ஐய! - நின் செய்ய செங் கைத்
தனு என நினைதி; மற்று, என்
தம்பி நின் தம்பி ஆக
நினைதி; ஓர் துணைவர் இன்னோர்
அனையவர் இலை; நீ, ஈண்டு, அவ்
வனிதையை நாடிக் கோடி -
வானினும் உயர்ந்த தோளாய்!'

ஆழி ஐய - சக்கராயுதத்தை உடைய தலைவனே! **வானினும் உயர்ந்த தோளாய் -** வானத்தை விட உயர்ந்த தோள்களை உடையவனே! **அனுமன் என்பவனை -** அனுமனை; **நின் செய்ய செங்கை -** உனது அழகிய சிவந்த கையில் ஏந்தியுள்ள; **தனு என நினைதி -** வில்லாகிய கோதண்டமே என நினைப்பாயாக. **மற்று -** மேலும்; **என் தம்பி நின் தம்பி ஆக நினைதி -** என் தம்பி சுக்கிரீவனை உன் தம்பியருள் ஒருவனாக நினைப்பாயாக; **இன்னோர் அனையவர் ஓர் துணைவர் இலை -** இவர்களைப்

போன்றவர்களாய் ஒப்பற்ற துணைவர்கள் வேறு பிறர் இலர்; **நீ - ; ஈண்டு -** இவர்களைத் துணையாகக் கொண்டு; **அவ்வனிதையை நாடிக் கோடி** - அந்தச் சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொள்வாயாக.

ஆழி ஐய - ஆணைச் சக்கரத்தை உடைய தலைவனே எனப் பொருள் கொளலும் பொருந்தும். வானினும் உயர்ந்த தோளாய் என்ற தொடர்க்கு 'வானினும் உயர்ந்த மானக் கொற்றவ' (4067) என்ற இடத்துத் தந்த விளக்கத்தை நோக்குக. நின் தம்பியாக - என்றும் பிரியாத இலக்குவனாக எனவும் கொள்ளலாம். கையினின்று வில் நீங்காது நல்லோரைக் காத்து அல்லாரை அழித்துத் துணையாவது போல் அனுமன துணையாவன் என்பதால் 'அனுமன் என்பவனை நின் செய்ய செங்கைத் தனு என நினைதி' என்றான். தமையனைப் பிரிந்து சுக்கிரீவன் வருந்துவானாதலின்

அத்துன்பம் போக்க அவனையும் தம்பியாக ஏற்குமாறுவேண்டினான். அவர்கள் ஆற்றலையும் உணர்த்துவானாய் "ஓர் துணைவர் இன்னோர் அனையவர் இலை" என்றான். இங்கு அனுமனை இராமன் கைத்தனு எனக் கூறிய சிறப்பைக் காண்க.
137

சுக்கிரீவனுக்கு வாலி புகன்ற அறவுரை

4072. என்று, அவற்கு இயம்பி, பின்னர்,
இருந்தனன் இளவல் தன்னை
வன் துணைத் தடக் கை
நீட்டி வாங்கினன் தழுவி, 'மைந்த!
ஒன்று உனக்கு உரைப்பது உண்டால்;
உறுதி அஃது உணர்ந்து கோடி;
குன்றினும் உயர்ந்த தோளாய்!
வருந்தலை!' என்று கூறும்:

என்று அவற்கு இயம்பி - என்று (வாலி) அந்த இராமனுக்குக் கூறி; **பின்னர் -** அவனுக்குப் பின்னே; **இருந்தனன் இளவல் தன்னை -** (வருத்தத்துடன்) இருந்தவனாகிய தன் தம்பி சுக்கிரீவனை; **வன் துணைத் தடக்கை நீட்டி -** வலிய இரண்டு பெரிய கைகளையும் நீட்டி; **வாங்கினன் தழுவி -** சேர்த்து அணைத்துக் கொண்டு; **'மைந்த -** மைந்தனே! **குன்றினும் உயர்ந்த தோளாய்! -** மலையினும் உயர்ந்த தோள்களை உடையவனே! **உனக்கு உரைப்பது -** உனக்குச் சொல்வதான; **உறுதி ஒன்று உண்டு -** நன்மை தரும் காரியம் ஒன்று உள்ளது; **அஃது உணர்ந்து கோடி -** அதனை நீ உணர்ந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக; **வருந்தலை -** (எனது இறப்பினை எண்ணி) வருந்தாதே'; **என்று கூறும் -** என்று கூறி மேலும் கூறுவான்.

பின்னர் இருந்தனன். தன் செயலுக்கு வெட்கமுற்று முன் வரத் தயங்கி இருந்தனன் எனலாம். பின்னர் - அதன் பிறகு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். தமையன் தந்தையோடு ஒப்பவனாதால், மகனொடு ஒப்பவனான தம்பியை 'மைந்த' என அன்பின் மிகுதியால் விளித்தான். வருந்தலை - முன்னிலை எதிர்மறை வினைமுற்று.
138

4073. 'மறைகளும், முனிவர் யாரும்,
மலர்மிசை அயனும், மற்றைத்
துறைகளின் முடிவும், சொல்லும் துணி
பொருள், துணி வில் தூக்கி,
அறை கழல் இராமன் ஆகி,
அற நெறி நிறுத்த வந்தது;
இறை ஒரு சங்கை இன்றி
எண்ணுதி; எண்ணம் மிக்கோய்.

எண்ணம் மிக்கோய் - ஆலோசனையில் சிறந்தவனே! **மறைகளும் -** வேதங்களும்; **முனிவர் யாரும் -** எல்லா முனிவர்களும்; **மலர்மிசை அயனும்-** தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும்; **மற்றைத் துறைகளின் முடிவும்-** மற்ற சாத்திரங்களின் முடிபுகளும்; **சொல்லும் துணி பொருள் -** சொல்லுகின்ற தேர்ந்த பொருளாகிய பரம்பொருள்; **துணிவில் தூக்கி -** (பகைவரைத்) தண்டிக்கும் வில்லை ஏந்திக் கொண்டு; **அறை கழல் இராமன் ஆகி -** ஒலிக்கின்ற கழலணிந்த இராம பிரானாகிய; **அறநெறி நிறுத்த வந்தது-** உலகில் அறநெறியை நிலை நிறுத்துவதற்காக அவதரித்து உள்ளது. **இறைஒரு சங்கை இன்றி -** இவ்வுண்மையை ஒரு சிறிதும் சந்தேகம் இல்லாமல்; **எண்ணுதி -** மனத்தில் கொள்வாய்.

அழித்தற்கரிய தன்னைக் கொல்ல நல்ல துணைவனைச் சுக்கிரீவன் தன் ஆலோசனைத் திறத்தால் பெற்றவனாதலின் 'எண்ணம் மிக்கோய்' என வாலி விளித்தான். பரம்பொருளே இராமனாக வந்துள்ளான் என வாலி சுக்கிரீவனுக்கு உணர்த்தினான். இக்கருத்து நூலின் பல இடங்களில் வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்தப்பட்டுள்ளது.

"காலமாக் கணிக்கும் நுண்மைக் கணக்கையும் கடந்து நின்ற மூலமாய் முடிவு இலாத மூர்த்தி இம் முன்பன்" *(1585)*

"மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லதோர் மும்மைத்தாய காலமும் கணக்கும் நீத்த காரணன் - கை வில் ஏந்தி ..... அயோத்தி வந்தான்" *(5884)*

என வரும் இந்நூலின் அடிகள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. *139*

4074. 'நிற்கின்ற செல்வம் வேண்டி நெறி
நின்ற பொருள்கள் எல்லாம்
கற்கின்றது இவன்தன் நாமம்;
கருதுவது இவனைக் கண்டாய்;
பொன் குன்றம் அனைய தோளாய்!
பொது நின்ற தலைமை நோக்கின்,
எற் கொன்ற வலியே சாலும்;
இதற்கு ஒன்றும் ஏது வேண்டா.

பொன் குன்றம் அனைய தோளாய் - பொன் மயமான மேருமலை போன்ற தோள்களை உடையவனே! **நிற்கின்ற செல்வம் வேண்டி -** என்றும் அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும் செல்வமான வீடுபேறு வேண்டி; **நெறி நின்ற பொருள்கள் எல்லாம் -** அதற்குரிய நல்லொழுக்க நெறியைக் கடைபிடித்து நின்ற உயிர்கள் யாவும்; **இவன்தன் நாமம் கற்கின்றது -** இவ்விராமனுடைய திருப்பெயரினையே நாவால் பயில்கின்றன; **இவனைக் கருதுவது -** இவ்விராமனையே மனத்தால் தியானிக்கின்றன; **கண்டாய் -** இதனை உணர்வாய். **பொதுநின்ற தலைமை நோக்கின் -** பொதுவாக இவனுடைய சிறப்பை நோக்கினால்; **எற்**

கொன்ற வலியே சாலும் - என்னைக் கொன்ற வன்மையொன்றே சான்றாகப் போதும்; **இதற்கு ஒன்றும் ஏது வேண்டா -** இதற்குச் சான்று வேறொன்றும் வேண்டுவதில்லை.

பிற செல்வங்கள் போல் அல்லாது அழியாமல் நிலைத்து நிற்கும் சிறப்புடைத்தாதலின் 'நிற்கின்ற செல்வம்' என்றான். இதனைச் 'சிறு காலை இலா, நிலையோ திரியா, குறுகா, நெடுகா, குணம் வேறுபடா, உறுகால் கிளர்பூதம் எலாம் உகினும் மறுகா நெறி' (2606) எனச் சரபங்கர் குறிப்பிடுவர். சென்று அடையாத திரு என்று தேவாரம் கூறுவது இதுவே. நெறி நின்ற பெபருள்கள் - உயிர்கள். நெறி என்றது ஞானம், யோகம், பத்தி, பிரபத்தி எனவும் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனவும் இவ்வாறு பகுத்துரைக்கப்படும் நல்லொழுக்க நெறிகளை, 'கற்கின்றது இவன்தன் நாமம்' என்று இராம நாமத்தின் பெருமை கூறப்பட்டது. 'கற்பார் இராமபிரானை யல்லால் மற்றுங் கற்பரோ' (திருவாய் மொழி 7.5.1) என்பர் நம்மாழ்வார். தான் பெற்ற நல் உணர்வைத் தன் தம்பியும் பெற விரும்பியதால் 'கருதுவது இவனைக் கண்டாய்' என உணர்த்தினான். இராமனை நினைப்போர் வீடுபேறு அடைவர் என்பதைவாலி வதையில் காண்பதோடு, விராடன், இந்திரன், கவந்தன், முதலானோர் துதிகளாலும் உணரலாம். இராமன் பரம்பொருளே என்பதை ஆங்காங்கே கவிச்சக்கரவர்த்தி நிலைநாட்டி அறிவுறுத்துவதையும் காணலாம். பரம்பொருளான இறைவன் அம்புமட்டுமே வாலியின் மார்பைத் துளைக்கவல்லது என்னும்போது வாலியின் வன்மைபுலனாகிறது. 140

4075. 'கைதவம் இயற்றி, யாண்டும் கழிப்ப
அருங் கணக்கு இல் தீமை
வைகலும் புரிந்துளாரும், வான்
உயர் நிலையை, வள்ளல்
எய்தவர் பெறுவர்என்றால், இணை
அடி இறைஞ்சி, ஏவல்
செய்தவர் பெறுவது, ஐயா! செப்பல்
ஆம் சீர்மைத்து ஆமோ?

ஐயா - ஐயனே! **கைதவம் இயற்றி -** வஞ்சனைகள் பல செய்து; **யாண்டும் கழிப்ப அரும் -** எவ்விடத்தும் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு அரிய; **கணக்கு இல் தீமை -** எண்ணற்ற பாவச் செயல்களை; **வைகலும் புரிந்துளாரும் -** நாள்தோறும் செய்தவர்களும்; **வள்ளல் எய்தவர் -** வள்ளல் தன்மையுடைய இராமனால் அம்பெய்து கொல்லப்பட்டவர்களா யின்; **வான் உயர் நிலைமை-** மிக உயர்ந்த நிலையான வீடுபேற்றை; **பெறுவர் என்றால்-**

அடைவார்கள் என்றால்; **இணை அடி இறைஞ்சி -** *அவ்விராமனதுஇரண்டு திருவடிகளை வணங்கி;* **ஏவல் செய்தவர் -** *அவனிட்ட பணிகளைச் செய்தவர்கள்;* **பெறுவது -** *பெறும் பேற்றின் சிறப்பு;* **செப்பல் ஆம் சீர்மைத்து ஆமோ -** *சொல்லக்கூடிய தன்மையையுடையதாகுமோ?*

ஐய என்றது அன்பினால் வந்த மரபுவழு அமைதி யாண்டும் கழிப்பரும் கணக்கில் தீமை - எவ்விடத்தும் எத்தகைய பிராயச்சித்தங்களாலும் தீர்த்துக்

கொள்ள முடியாத பாவச் செயல். பெரும்பாவங்களை நாள்தொறும் செய்தவர்களும் இரமனால் கொல்லப்பட்டால் வீடுபேறு எய்துவர் என்பது விராடன், கவந்தன், கரன் முதலிய அரக்கர் பல்லாயிரவர் எனத் தீயோர் பலர் இராமன் செஞ்சரம் பட்டு உயர்கதி பெற்றமையால் அறியலாம். புரிந்துளாரும்- இழிவு சிறப்பும்மை. தன்னை யடைந்தாரின் தகுதி நோக்காது அனைவர்க்கும் வீடுபேறு அளித்தளின் இராமனை 'வள்ளல்' எனக் குறித்தான். தீவினை புரிந்தவர்களும் வீடுபேறு பெறுவர் என்றால், நல்வினைப் பயனால் அவன் இணையடி தொழுது ஏவல் புரிவார் பெறும் பேறு சொல்லுதற்கரிது எனக்கூறி, அத்தகைய பேற்றினைச் சுக்கிரீவன் பெற்றுள்ளான் என வாலி பாராட்டினான். 'தீமை வைகலும் புரிந்துளார்' என்புழித் தன்னையும் 'இணையடி இறைஞ்சி ஏவல் செய்தவர்' என்புழித் தன் தம்பி சுக்கிரீவனையும் உளப்படுத்திக் கூறிய நயம் காண்க. சரபங்கர் இராமனைக் கண்டு மகிழ்ந்து வீடுபேறு அடையும் நிலையில்,

'அண்டமும் அகிலமும் அறிவு அரு நெறியால் உண்டவன் ஒரு பெயர் உணர்குநர் உறுபேறு எண்தவ நெடிது எனின், இறுதியில் அவனைக் கண்டவர் உறு பொருள் கருதுவது எளிதோ? (2630)

எனப் போற்றுதல் காண்க.

இப்பாடல் ஒன்று உரைக்கப் புகுந்து அதனால் மற்றொன்றை விளங்கக் கூறல் என்னும் மரபு பற்றித் 'தொடர்நிலைச் செய்யுள் பொருட்பேறணி' என்பதில் அடங்கும். 141

4076. **'அருமை என், விதியினாரே**
உதவுவான் அமைந்தகாலை?
இருமையும் எய்தினாய்; மற்று
இனிச் செயற்பாலது எண்ணின்,
திரு மறு மார்பன் ஏவல்
சென்னியின் சேர்த்தி, சிந்தை
ஒருமையின் நிறுவி, மும்மை
உலகினும் உயர்தி அன்றே.

விதியினாரே - *ஊழ்வினையே;* **உதவுவான் அமைந்த காலை -** *துணையாவதற்குப் பொருந்தும் பொழுது;* **அருமை என் -** *அடைதற்கு அருமையானது யாது உளது? (எதுவுமில்லை);* **இருமையும் எய்தினாய் -** *இம்மை, மறுமை இன்பங்களை எல்லாம் நீ அடைந்தாய்.* **இனிச் செயற்பாலது எண்ணின் -** *இனி நீ செய்யத்தக்கது யாதெனக்*

கருதுமிடத்து; **திருமறு மார்பன் -** திருமகளையும் ஸ்ரீவத்ஸம் என்னும் மறுவினையும் மார்பில் கொண்ட திருமாலாகிய இராமனின்; **ஏவல் சென்னியில் சேர்த்தி -** கட்டளையைத் தலை மேற்கொண்டு; **சிந்தை ஒருமையின் நிறுவி -** மனத்தை (அவனுக்குக் குற்றவேல் புரிவதாகிய) ஒருமை நிலையில் நிறுத்தி; **மும்மை உலகினும் உயர்தி -** மூன்று உலகங்களிலும் சிறப்புற்று உயர்வாயாக.

விதியே வந்து உதவுகையில் கிடைத்தற்கரியது ஒன்றுமில்லை என்பது உலகறிந்த உண்மை. 'விதியே நல்கின் மேவல் ஆகாது ஏன்?' (3808) எனச் சுக்கிரீவன்

உரைத்தது காண்க. விதியினார் - உயர்வு கருதி உயர்திணைச்சொல்லால் கூறினான். திணை வழுவமைதி. விதியினாரே - ஏகாரம்தேற்றுப்பொருள். ஏவல் சென்னியில் சேர்த்தல் - கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு பணிவுடன் செய்து முடித்தலைக் குறிக்கும் மற்று - வினைமாற்று. 142

4077. 'மத இயல் குரக்குச் செய்கை
மயர்வொடு மாற்றி, வள்ளல்
உதவியை உன்னி, ஆவி
உற்றிடத்து உதவுகிற்றி;
பதவியை எவர்க்கும் நல்கும்
பண்ணவன் பணித்த யாவும்
சிதைவு இல செய்து, நொய்தின்
தீர்வு அரும் பிறவி தீர்தி.

மத இயல் குரக்குச் செய்கை - அறியாமையால் செருக்குறும் இயல்பாகிய குரங்கின் செயலையும்; **மயர்வொடு -** மயக்கத்தையும்; **மாற்றி -** அறவே போக்கி; **வள்ளல் உதவியை உன்னி -** வள்ளலாகிய இராமன் உனக்குச் செய்த உதவியை மறவாமல் உள்ளத்தில் கொண்டு; **உற்றிடத்து -** அவனுக்கு ஓர் இடையூறு ஏற்பட்ட காலத்தில்; **ஆவி உதவுகிற்றி -** உனது உயிரையும் கொடுத்து உதவிபுரிவாயாக. **பதவியை எவர்க்கும் நல்கும் -** உயர்பதவியாகிய வீடுபேற்றை எல்லோர்க்கும் வழங்கும்; **பண்ணவன் -** கடவுளாகிய இராமன்; **பணித்த யாவும் -** கட்டளையிட்ட செயல்களையெல்லாம்; **சிதைவு இல செய்து -** குறையில்லாதவனாய்ச் செய்து; **தீர்வு அரும் பிறவி -** எளிதில் நீக்குதற்கரிய பிறவியை; **நொய்தில் தீர்தி -** எளிதில் நீங்கப் பெறுவாய்.

'மத' என்பது மடமையினை உணர்த்தும் உரிச்சொல். அதன் காரியமாகிய 'செருக்கு' என்னும் பொருளில் இங்கு வந்தது. குரக்குச் செய்கை - அறிவுக்குறைவாலும், சபல புத்தியாலும், திரிபுணர்ச்சியாலும் செய்யும் குரங்கின் செயல்கள். மயர்பு - இயற்கைப் பேதைமையாலும் மதுபானத்தாலும் மனம் மயங்குதல். வள்ளல் உதவி - பகைவனைக் கொன்று, மனைவியை மீட்டு, நாட்டாட்சியினையும் கொடுத்தமை. உற்றிடத்து = உற்று + இடத்து தொகுத்தல் விகாரம். உதவுகிற்றி - ஏவல் ஒருமை வினைமுற்று. கில் என்பது ஆற்றலுணர்த்தும் இடைநிலை. செய்ந்நன்றி மறவாமை பற்றி வாலி கூறுதல் நோக்கத்தக்கது. 143

4078. 'அரசியல் பாரம் பூரித்து
அயர்ந்தனை இகழாது, ஐயன்

மரை மலர்ப் பாதம் நீங்கா
வாழுதி; மன்னர் என்பார்
எரி எனற்கு உரியார் என்றே
எண்ணுதி; எண்ணம் யாவும்
புரிதி; ''சிற்றடிமை குற்றம் பொறுப்பர்''
என்று எண்ணவேண்டா

அரசியல் பாரம் பூரித்து - *ஆட்சிப் பொறுப்பால் மனம் மிகக் களித்து;* ***அயர்ந்தனை இகழாது*** - *அறிவு மயங்கி இகழ்ச்சி செய்யாமல்;* ***ஐயன் மரை மலர்ப்பாதம்*** - *இராமனுடைய தாமரை மலர் போன்ற பாதங்களை;* ***நீங்கா வாழுதி*** - *விட்டு நீங்காமல் வாழ்வாயாக.* ***மன்னர் என்பார்*** - *அரசர்கள்;* ***எரி எனற்கு உரியார்*** - *பற்றி எரியும் நெருப்பு என்று உவமையாகக் கூறுதற்கு உரியவர்கள்;* ***என்றே எண்ணுதி*** - *என்றே நினைத்துக்கொள்;* ***எண்ணம் யாவும் புரிதி*** - *(இராமன்) நினைத்த காரியங்களை எல்லாம் (குறிப்பறிந்து) செய்வாய்.* ***சிற்றடிமை குற்றம் பொறுப்பர்*** - *அடித்தொண்டு புரியும் குற்றேவலாளர் செய்யும் குற்றங்களைப் பொறுத்துக் கொள்வார்கள்;* ***என்று எண்ண வேண்டா*** - *என்று நினைத்தல் வேண்டா.*

குற்றேவல் செய்வார் அரசர்களிடம் பழக வேண்டிய முறை பற்றி வாலி உரைத்தனன். ஆட்சிப்பொறுப்பேற்ற மகிழ்ச்சியில் மதி மயங்கல் இயல்பு எனவும் புலனாகிறது. மன்னர் எரி எனக்கு உரியார் - 'அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார் போல்க, இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகுவார்' (குறள் 691) என்றமை காண்க. பொறுப்பர் என அரசர் வெறுப்பன செய்யற்க என உரைக்கும் குறட்பாக்களின் (698, 699, 700) பொருள்களும், இங்குப் பொருந்துவன. ''அளையுறை பாம்பும் அரசும் நெருப்பும், முழையுறை சீயமும் என்றிவை நான்கும், இளைய, எளிய பயின்றன என்றெண்ணி இகழின் இழுக்கம் தரும்'' (ஆசாரக் கோவை - 84), ''பழமை கடைப்பிடியார் கேண்மையும் பாரார், கிழமை பிறிதொன்றும் கொள்ளார் வெகுளின் மன்'' (நாலடி - 46) ''கைவரும் வேந்தன் நமக்கு என்று காதலித்த, செவ்வி தெரியாது உரையற்க! ஒவ்வொரு கால், எண்மையனேனும், அரியன் பெரிது அம்மா; கண் இலன், உள் வெயர்ப்பினான்'' (நீதி நெறிவிளக்கம் 45) என்றமையம் காண்க. மரை - தாமரை என்பதன் முதற்குறை. 144

சுக்கிரீவனை இராமனிடம் அடைக்கலப்படுத்தல்

4079. என்ன, இத்தகைய ஆய
உறுதிகள் யாவும், ஏங்கும்
பின்னவற்கு இயம்பி, நின்ற
பேர் எழிலானை நோக்கி,
'மன்னவர்க்கு அரசன் மைந்த!
மற்று இவன் சுற்றத்தோடும்
உன் அடைக்கலம்' என்று உய்த்தே,
உயர்கரம் உச்சி வைத்தான்.

என்ன இத்தகைய ஆய - *என்று இத்தகைய தன்மையனவான;* ***உறுதிகள் யாவும்*** - *நன்மை பயக்கும் அறிவுரைகளையெல்லாம்;* ***ஏங்கும் பின்னவற்கு இயம்பி*** - *(தன் இறப்பினை எண்ணி) வருந்தும் தம்பி சுக்கிரீவனுக்குச் சொல்லி;* ***நின்றபேர் எழிலானை***

நோக்கி - தன்முன் நின்ற பேரழகனான இரரமனை நோக்கி; **'மன்னவர்க்கு அரசன் மைந்த -** வேந்தர் வேந்தனாகிய தசரதன் புதல்வனே! **இவன் சுற்றத்தோடும் -**

"சுக்கிரீவனாகிய இவன் தன் சுற்றத்தாருடன்; **உன் அடைக்கலம் -** *உனக்கு அடைக்கலப் பொருளாவான்";* **என்று உய்த்தே -** *என்று சொல்லி (சுக்கிரீவனை இராமன் பால்) செலுத்தி;* **உயர் கரம் -** *உயர்த்திய கைகளை;* **உச்சி வைத்தான் -** *தலைமேல் வைத்து வணங்கினான்.*

ஏங்கும் பின்னவன் தமையன இறப்பிற்காகவும்; அந்த இறப்பிற்குத் தான் காரணமானதையும் எண்ணி வருந்தும் சுக்கிரீவன். பேரெழிலான் - உறுப்பு நலன்கள் அனைத்தையும் பெற்றவன். 'இவன் வடிவு என்பது ஓர் அழியா அழகுடையான்' (1926); 'அல்லை ஆண்டு அமைந்த மேனி அழகனும்' (2344), என இராமன் பேரழகு குறிக்கப்படல் காண்க.

உயர்கரம் உச்சி வைத்தான் என்பதற்கு இராமனுடைய கையைப் பற்றிச் சுக்கிரீவன் தலை உச்சியில் கை வைத்தான் என்றும் 'வாலி சுக்கிரீவன் தலையில் கை வைத்து அடைக்கலமாகக் கொடுத்தான் என்றும் பொருள் கூறுவாருளர்.
145

அங்கதன் வருகை

4080. வைத்தபின், உரிமைத் தம்பி மா
முகம் நோக்கி, 'வல்லை
உய்த்தனை கொணர்தி, உன்தன் ஓங்கு
அரு மகனை' என்ன,
அத் தலை அவனை ஏவி
அழைத்தலின், அணைந்தான் என்ப,
கைத்தலத்து உவரி நீரைக்
கலக்கினான் பயந்த காளை.

வைத்த பின் - *(சுக்கிரீவனைச் சுற்றத்தோடு அடைக்கலமாக ஏற்குமாறு) கையினைத் தலைமேல் வைத்த பிறகு;* **தம்பி மாமுகம் நோக்கி -** *தம்பி சுக்கிரீவனது துயரத்தால் பொலி விழந்த முகத்தைப் பார்த்து;* **உன்தன் ஓங்கு அரு மகனை -** *உன்னுடைய சிறந்த அரும்புதல்வனான அங்கதனை;* **வல்லை உய்த்தனை கொணர்தி -** *விரைவில் அழைதது்க் கொண்டுவருவாய்;* **என்ன -** *என்று கூறி;* **அத்தலை அவனை ஏவி அழைத்தலின் -** *(அங்கதன் இருந்த) அவ்விடத்திற்குச் சுக்கிரீவனை அனுப்பி அழைத்தமையால்;* **கைத்தலத்து உவரி நீரை -** *தன் கைகளால் கடலை;* **கலக்கினான் பயந்த காளை -** *கடைந்த வாலி பெற்ற மகனாகிய அங்கதன்;* **அணைந்தான் -** *அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.*

வாலியின் உடன்பிறப்பு ஆதலின் சுக்கிரீவன் 'உரிமைத் தம்பி' எனக் குறிக்கப் பெற்றான். 'உன்தன்மகன்' என்றது; தனக்கும் தம்பிக்கும் வேறுபாடு நீங்கியமையானும், இனிச் சுக்கிரீவனை அங்கதனைத் தன் மகனாகக் காக்க வேண்டிய கடமை பற்றியும் கூறியதாகும். உவரி நீர் என்பது உப்பு நீரையுடைய கடலைக்

குறிப்பதெனினும், இங்கு வாலி கலக்கியது என்றதால், அது பாற்கடலைக் குறிக்கும். வாலி கடல் கடைந்ததைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி (3955, 3957, 3960, 3961, 4085, 4106, 6997) பல பாடல்களில் கூறியுள்ளமை காண்க. காளை - உவமை ஆகுபெயர் என்ப -அசை.
146

அங்கதன் புலம்பல்

4081. சுடருடை மதியம் என்னத்
தோன்றினன்; தோன்றி, யாண்டும்
இடருடை உள்ளத்தோரை
எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான்,
மடலுடை நறு மென் சேக்கை
மலை அன்றி, உதிர வாரிக்
கடலிடைக் கடந்த காதல்
தாதையை, கண்ணின் கண்டான்.

யாண்டும் - *எப்பொழுதும்;* ***இடருடை உள்ளத்தோரை -*** *துன்ப மடைந்த மனத்தாரை;* ***எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான் -*** *மனத்தாலும் எண்ணி அறியப்பெறாதவனாகிய அங்கதன்;* ***சுடருடை மதியம் என்ன -*** *ஒளிபொருந்திய முழு நிலவு போல;* ***தோன்றினன் -*** *அங்கு வந்து சேர்ந்தனன்;* ***தோன்றி -*** *அங்ஙனம் வந்து;* ***மடலுடை நறுமென் சேக்கை மலை அன்றி -*** *பூவிதழ்களாகிய மணம் மிக்க மென்மையான படுக்கை யாகிய மலையின் மீதன்றி;* ***உதிரவாரிக் கடலிடை -*** *இரத்தப் பெருக்காகிய கடலிடை;* ***கிடந்த காதல் தாதையை -*** *கிடந்த தன் அன்பிற்குரிய தந்தையை;* ***கண்ணின் கண்டான் -*** *தன் கண்களால் கண்டான்.*

அங்கதனின் வடிவ அழகிற்குக் கலைகள் நிறைந்த முழுமதி உவமை ஆயிற்று. சுடருடை மதி. ஒளிக் கற்றையாகிய கலைகள் நிறைந்த முழுமதி. வாலியின் ஆட்சியில் எவரும் எப்பொழுதும் துனப்ம் அடைந்தது இல்லையாதலின் அங்கதன் துன்புற்றார் நிலை இத்தகையது என மனத்தாலும் எண்ணி அறியும் வாய்ப்பினைப் பெறாதவனாதலின் 'எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான்' என்றார். எண்ணினும் உணர்த்திலாதான் என்றதால் துன்புற்றாரை நேரில் கண்ட நிலையும், துன்புற்றார் அடையும் துன்பம் பற்றிக் கேட்டறியும் நிலையும் பெற்றிலன் என்பது பெறப்படுகிறது. அது வரை துன்பம் என்பதையே சிறிதும் உணராதபடி வளர்ந்து வந்த அங்கதன் சிறப்பு உணர்த்தப்பட்டது. எண்ணினும் இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை. துன்பர் அறியாத அங்கதன் தந்தையை, நறுமென் மலர்களால் அமைக்கப் பெற்ற படுக்கை மலையிலன்றி, குருதிக் கடலில் காணவேண்டிய அவல நிலைக்கு உள்ளானான் என்ற இரக்கம் தோன்ற 'இடருடை உள்ளத்தாரை எண்ணினும் உணர்ந்திலாதான் மடலுடை நறுமென் சேக்கை மலையன்றி, உதிர வாரிக் கடலிடைக் கிடந்த காதல் தாதையைக் கண்ணின் கண்டான்' என்றார். நறுமலர்ப் படுக்கையாகிய மலை என்றதும், குருதிப் பெருக்காகிய கடல் என்றதும் உருவக அணியின் பாற்படும். இன்ப மலையில் காணாது தந்தையைத் துன்பக் கடலிடைக் கண்டான் என்று கூறிய நயம் காண்க. 147

4082. **கண்ட கண் கனலும் நீரும்**
குருதியும் கால, மாலை,
குண்டலம் அலம்புகின்ற குவவுத்
தோள் குரிசில், திங்கள்
மண்டலம் உலகில் வந்து கிடந்தது;
அம் மதியின் மீதா
விண்தலம் தன்னின் நின்று ஓர்
மீன் விழுந்தென்ன, வீழ்ந்தான்.

குண்டலம் அலம்புகின்ற - குண்டலங்கள் அசைந்து ஒளிரப் பெற்ற; **மாலை குவவுத்தோள் -** மாலை அணிந்து திரண்டு உயர்ந்த தோள்களை உடைய; **குரிசில் -** நம்பியாகிய அங்கதன்; **கண்ட கண் -** (குருதி வெள்ளத்தில் தன் தந்தையைக்) கண்ட கண்கள்; **கனலும் நீரும் -** (வெகுளித்) தீயையும், கண்ணீரையும்; **குருதியும் கால -** இரத்தத்தையும் சொரிய; **திங்கள் மண்டலம் -** சந்திர மண்டலம்; **உலகில் வந்து கிடந்தது** - வானத்திலிருந்து மண்ணகத்தில் வந்து விழுந்து கிடந்ததாக; **அம்மதியின் மீதா -** (சந்திர மண்டலத்தின் நடுவே சந்திரன் ஒளி வட்டத்துடன் காட்சி தருவதுபோல தன் குண்டலங்களின் ஒளிவட்ட நடுவே கிடந்த) அந்தச் சந்திரன் போன்ற வாலி மீது; **விண்தலம் தன்னின் நின்று -** வானத்திலிருந்து; **ஓர் மீன் விழுந்தென்ன -** ஒரு நட் சத்திரம் விழுந்தது போல; **வீழ்ந்தான் -** வாலியின் உடல்மீது விழுந்தான்.

தன் தந்தையைக் கொன்ற பகைவன் மீதெழுந்த சினத்தால் தீயையும், தந்தையைக் குருதிக் கடலில் கண்டதால் ஏற்பட்ட துன்பத்தால் கண்ணீரையும், தந்தைக்கே இந்நிலை ஏற்பட்டதா என்ற அதிர்ச்சியால் குருதியையும் கண்கள் சிந்தின என்க. காதில் அணிந்த குண்டலங்கள் தோள் அளவும் தொங்குவதால் 'குண்டலம் அலம்புகின்ற குவவுத்தோள்' என்றார். சந்திரனைச் சுற்றி வட்டமான ஒளி கொண்டது சந்திர மண்டலம். தான் அணிந்திருந்த குண்டல ஒளியுடன் வாலி விழுந்த கிடந்த தோற்றம் சந்திர மண்டலத்திற்கும் வாலிக்குச் சந்திரனும் உவமையாயின. வாலி மீது அங்கதன் விழுந்தது விண்மீன் ஒன்று சந்திரன் மீது வீழ்ந்ததை ஒத்தும் காணப்பட்டது. இல்பொருள் உவமை அணி. மீன் - மின் என்னும் வினையடியாகப் பிறந்த பெயர். குரிசில் - ஆண்பால் சிறப்புப் பெயர்; விழுந்தென்ன - விழுந்ததென்ன என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். *148*

4083. **'எந்தையே! எந்தையே! இவ் எழு**
திரை வளாகத்து, யார்க்கும்,
சிந்தையால், செய்கையால், ஓர்
தீவினை செய்திலாதாய்!
நொந்தனை! அதுதான் நிற்க, நின்
முகம் நோக்கிக் கூற்றம்
வந்ததே அன்றோ, அஞ்சாது? ஆர்
அதன் வலியைத் தீர்ப்பார்?

எந்தையே எந்தையே - (அங்கதன் தன் தந்தையை நோக்கி) என் தந்தையே! என் தந்தையே! **இவ்எழுதிரை வளாகத்து -** மேன்மேலும் எழுகின்ற அலைகளையுடைய

கடலால் சூழப்பட்ட உலகத்தில்; ***யார்க்கும் சிந்தையால் செய்கையால் -*** *எவர்க்கும் மனத்தாலும் செயலாலும்;* ***ஓர் -***

தீவினை செய்திலாதாய் - *ஒரு தீய காரியத்தையும் செய்யாதவனே!* ***நொந்தனை -*** *(அங்ஙனமிருந்தும்) நீ இவ்வாறு துன்பம் அடைந்தாய்;* ***அது தான் நிற்க -*** *அஃது ஒரு புறம் இருக்க;* ***நின் முகம் நோக்கி -*** *உன் முகத்தைப் பார்த்து;* ***கூற்றம் வந்ததே அன்றோ -*** *(அஞ்சாமல்) யமனும் (உன் உயிர் கொள்ளுதல் பொருட்டு) வந்து விட்டான் அல்லவா?* ***அஞ்சாது அதன் வலியைத் தீர்ப்பார் ஆர் -*** *இனி அச்சம் கொள்ளாமல் கூற்றுவனின் வலிமையை அழிக்க வல்லார் வேறு யாருளர்? (ஒருவரும் இலர்).*

எந்தையே என்னும்அடுக்கு அவலம் பற்றியது. எழுதிரை வளாகம் என்பதற்கு இந்த ஏழு கடல்கள் சூழ்ந்த நிலப்பரப்பில் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். எழுதிரை - எழுகின்ற திரை எனின் வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழியாய் கடலைக் குறிக்கும். எழுதிரை - ஏழு கடல்கள் எனப் பண்புத்தொகையாயின் 'திரை' சினையாகுபெயராய்க் கடலைக் குறிக்கம். வாலி தனக்குப் பகைவராயினாரை வருத்துவானேயன்றி, தானாகப் பிறர்க்குத் துன்பம் செய்வதைச் சிந்திப்பதும் செய்வதும் இலன் என்பதால் 'சிந்தையும் செய்கையும் கூறப்பட்டதால் இனம் பற்றி 'மொழியும்' கொள்ளப்படவேண்டும். வாலி, சுக்கிரீவன் மீது பகைமை பாராட்டியதும், உருமையைக் கவர்ந்ததும் நீதியின் பாற்பட்ட செயலாகவே வாலியின் பக்கத்தில் கருதப்பட்டதால், அங்கதனும் அச்செயல்களைத் தவறு எனக் கருதிலன். அதனால் தன் தந்தை முக்கரணங்களாலும் தீங்கு செய்யாதவன் என எண்ணினான். 'கூற்றும் என் பெயர் சொலக்குலையும்' (3962) என வாலி கூற னானாக யமனும் நேர்நின்று உயிர்நீக்க வந்துவிட்டானே எனத் தந்தைக்கு நேரிட்ட எளிமை நிலை நோக்கி இரங்கினான். இனி யமனை வெல்வார் எவருமிலர் என்றதால் வாலியின் பெருவலி புலப்படுகிறது. 149

4084. 'தறை அடித்ததுபோல் தீராத் தகைய,
இத் திசைகள் தாங்கும்
கறையடிக்கு அழிவு செய்த
கண்டகன் நெஞ்சம், உன்தன்
நிறை அடிக் கோல வாலின்
நிலைமையை நினையும் தோறும்,
பறை அடிக்கின்ற அந்தப் பயம்
அறப் பறந்தது அன்றே?

தறை அடித்தது போல் - *(நிலத்துடன் சேர்த்து) ஆணி அறையப் பட்டாற் போன்று;* ***தீராத் தகைய -*** *இடம் விட்டுப் பெயராத தன்மைமை உடையவனாய்;* ***இத்திசைகள் தாங்கும் -*** *இந்த எட்டுச் திசைகளையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும்;* ***கறை அடிக்கு -*** *உரல் போன்ற அடிகளை உடைய எட்டுத் திக்கு யானைகளுக்கு;* ***அழிவு செய்த கண்டகன் நெஞ்சம் -*** *தோல்வியை உண்டாக்கிய கொடியவனான இராவணின் நெஞ்சம்;* ***உன்தன் நிறை அடிக்கோல வாலின் -*** *உன்னுடைய பருத்த அடியையுடைய அழகிய வாலின்;* ***நிலைமையை நினைவும் தோறும் -*** *வலிமையை நினைக்கும் போதெல்லாம்;* ***பறை அடிக்கின்ற***

பறை அடித்துக் கொள்வது போலத் துடிக்கின்ற; **அந்தப் பயம் -** அந்த அச்சமானது; **அறப் பறந்தது அன்றே -** (இப்பொழுது நீ இறத்தலால்) முழுவதும் போய்விட்டதல்லவா?

தறையடித்தல் - ஆணி அறைதல். எட்டுத்திக்கு யானைகள் இடம் பெயராமல் நின்றமைக்குத் 'தறை அடித்தது போல்' என்றது உவமை. கறை அடி - உரல் போலும் அடிகளை உடையது என அன்மொழித் தொகையாய் யானையைக் குறித்தது. கண்டகன் - முள் போன்ற கொடிய செயலை உடைய இராவணன். அரக்கர்களைக் கண்டகர் எனக் கூறுவதை, 'கண்டகர்' இடிநிகர் வினையம்' (187). 'கண்டகர் மெய்க்குலம்' (2998), கண்டகர் உய்ந்தார் உவர் (3247) ஆகிய இடங்களிலும் காணலாம். தன்னைத் தாக்கிய எட்டுத் திசை யானைகளின் தந்தங்கள் தனது மார்பில் தாங்கி ஒடியும் படி அவ் யானைகளை வென்று அடக்கினான் ஆதலின் அவனைக் 'கறையடிக்கு அழிவு செய்த கண்டகன்' என்றான். நிறையடிக் கோல வால் - வாலின் அழகு பற்றியே அவனுக்கு 'வாலி' எனப் பெயர் வந்தது என்பது நோக்கத்தக்கது. அந்த வாலியின் எண்திசை யானைகளை வென்ற இராவணனைப் பிணித்தான் வாலி. அந்த வாலை நினைத்த மாத்திரத்தே இராவணன் நெஞ்சு பதறும். அங்ஙனம் இராவணன் வாலை நினைத்துப் பதைக்கும் இயல்பை அனுமன் நகைச்சுவையாக 'வெஞ்சின வாலி மீளான்; வாலும் போய் விளிந்ததன்றே' (5888) என்று கூறல் காண்க. இராவணன், வாலியின் வாலால் கட்டுண்ட செய்தியை 'இந்திரச் செம்மல் பண்டோர் இராவணன் என்பான் தன்னை, சுந்தரத் தோள்களோடும் வாலிடைத் தூங்கச் சுற்றிச், சிந்துரக் கிரிகள் தாவித் திரிந்தனன்' (6997) எனப் பின்னர் அங்கதன் உரைப்பதும் காண்க. 'நீலமா மணிநிறத் தரக்கனை இருபது கரத்தொடொல்க வாலினால் கட்டிய வாலியார்' (3-91-8) எனத் திருஞானசம்பந்தரும் பாராட்டுவார். இத்தகைய வாலியின் வால் வலிமை கூறி அங்கதன் வருந்தினான். 150

4085. **'குல வரை, நேமிக் குன்றம்,**
என்ற வான் உயர்ந்த கோட்டின்
தலைகளும், நின் பொன் - தாளின்
தழும்பு, இனி, தவிர்ந்த அன்றே?
மலை கொளும் அரவும், மற்றும்,
மதியமும், பலவும் தாங்கி,
அலை கடல் கடைய வேண்டின்,
ஆர் இனிக் கடைவர்? - ஐயா!

ஐயா - ஐயனே! **குலவரை -** (எட்டுத்திசைகளிலும் உள்ள) எட்டுக் குல மலைகள்; **நேமிக் குன்றம் -** சக்கரவாளகிரி; **என்ற வானுயர்ந்த -** என்று பெயர் சொல்லப்பெற்று வானோங்கிய; **கோட்டின் தலைகளும் -** மலையின் சிகரங்களும்; **நின் பொன் தாளின் தழும்பு -** நின் அழகிய பாதங்களை வைத்தால் பதியும் அடிச்சுவடாகிய தழும்பினை; **இனி, தவிர்ந்த அன்றே -** இனி நீங்கப் பெற்றன அல்லவா? **மலை கொளும் அரவும் -** மந்தர மலை எனும் மத்தினைச் சுற்றி வளைத்துக் கொள்ளவல்ல வாசுகி என்னும் பாம்பினையும்; **மதியமும் -** (அடை தூணாகிய) சந்திரனையும்; **பலவும் தாங்கி-** (அடைகல்லாகிய

ஆமை முதலிய) பிறவற்றையும் பொறுத்து; ***அலை கடல் கடைய வேண்டின்-*** *(மீண்டும்) அலைகளை உடைய பாற்கடலைக் கடைய வேண்டிவரின்;* ***இனிஆர் கடைவர் -*** *இனி யார் வந்து கடைந்து அமுது அளிக்கவல்லவர்?(ஒருவரும் இலர்).*

அங்கதன் இப்பாடலில் தன் தாதையின் தாள் வலிமையினையும் கைகளின் வலிமையினையும் கூறி வருந்தினான். "எட்டு மாதிரத்திறுதி, 'நாளும் உற்று அட்டமூர்த்தி தாள் பணியும் ஆற்றலான்" (3825) ஆதலின் வாலி எண்திசைகளுக்குத் தாவிச் செல்கையில் அவன் கால்கள் பட்ட சுவடுகள் எட்டுக் குல பர்வதங்களின் சிகரங்களிலும், சக்கரவாளகிரியின் சிகரத்திலும் தழும்புகளாகப் பதிந்தன. இப்போது வாலி இறந்தால் அத்தழும்புகள் இலவாகும் என்பதாம். பாற்கடலைக் கடைவதற்கு வேணடிய மந்தர மலை, வாசுகி முதலிய சாதனங்கள் இருந்தும் கடையும் ஆற்றல் பெற்ற வாலி இல்லாமையால் பாற்கடலைக் கடைந்து அமுது பெறமுடியாது என்று உரைத்தான். தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் கடைந்து எடுக்க முடியாத அமுதத்தைத் தனி ஒருவனே கடைந்த கொடுத்த வாலியின் கைவன்மை பின்னிரண்டடிகளில் கூறப்பட்டது. "சுழலும் வேலையைக் கடையும் தோளினான்" (3823) "தேவர் உண்ண மந்தரப் பொருப்பால் வேலை கலக்கினான்" (6997) என முறையே அனுமனும் அங்கதனும் உரைப்பதும் காண்க. நேமிக்குன்றம் - சக்கரவாளகிரி. இஃது இவ்வுலகத்தின் எல்லைகளைச் சுற்றி வளைந்து அமைந்திருக்கும் மலைத் தொடர் என்ப. வாலியின் கால்வன்மையும் கைவன்மையும் பாடலில் கூறிய நயம்காண்க. 151

4086. 'பஞ்சின் மெல் அடியாள் பங்கன்
பாதுகம் அலாது, யாதும்
அஞ்சலித்து அறியாச் செங் கை
ஆணையாய்! அமரர் யாரும்
எஞ்சலர் இருந்தார் உன்னால்; இன்
அமுது ஈந்த நீயோ,
துஞ்சினை; வள்ளியோர்கள், நின்னின்
யார் சொல்லற்பாலார்?'

பஞ்சின் மெல் அடியாள் பங்கன் - *பஞ்சைக் காட்டிலும் மென்மையான திருவடிகளை உடைய உமையம்மையை ஒரு பாகத்தே கொண்ட சிவபெருமானின்;* ***பாதுகம் அல்லது -*** *திருவடிகளை அல்லாது;* ***யாதும் அஞ்சலித்து அறியா -*** *வேறு எதையும் வணங்கி அறியாத;* ***செங்கை ஆணையாய் -*** *சிவந்த கைகளையும் ஆணைச்சக்கரத்தையும் உடையவனே!* ***உன்னால் -*** *(அமுதம் கொடுத்த) உன்னால்;* ***அமரர் யாரும் எஞ்சலர் இருந்தார் -*** *தேவர்கள் எல்லோரும் (இறந்து போய் எண்ணிக்கையில் குறையாமல்) நிலைத்து வாழ்கிறார்கள்;* ***இன் அமுது ஈந்த நீயோ -*** *இனிய அமுதத்தை அவர்களுக்கு வழங்கிய நீயோ;* ***துஞ்சினை -*** *இறந்தவனானாய்;* ***நின்னின் -*** *உன்னை விட;* ***வள்ளியோர் கள் -*** *வள்ளல் தன்மை உடையவர்கள் என்று;* ***சொல்லற் பாலார் யார் -*** *சொல்லத்தக்கவர் வேறு யார் இருக்கிறார்கள்? (ஒருவரும் இலர்).*

தன் கைவன்மையால் பெற்று அமுதத்தைத் தான் உண்டு அழிவின்றி இராது, அதனைத் தேவர்களுக்கு அளித்து அவர்களை அமரர் ஆக்கிய வள்ளன்மையைக் கூறி அங்கதன் வருந்தினான். நெடிது நாள் வாழ வைக்கும் அரிய நெல்லிக்கனியைத் தான்

உண்ணாது ஈந்த அதிகமான் செயலை ஈண்டு ஒப்பிட்டுக் காணலாம். வாலியின் பூத உடல் அழிந்தாலும் வள்ளன்மைச் செயலால் அவன் புகழ் நிலைத்திருக்கும் என்பதுபெறப்படுகிறது. 152

வாலியின் தேறுதல் மொழி

4087. ஆயன பலவும் பன்னி,
அழுங்கினன் புழுங்கி, நோக்கி,
தீ உறு மெழுகின் சிந்தை
உருகினன் செங் கண் வாலி,
'நீ இனி அயர்வாய்அல்லை' என்று
தன் நெஞ்சில் புல்லி,
'நாயகன், இராமன், செய்த நல்வினைப்
பயன் இது' என்றான்.

ஆயன பலவும் பன்னி - *அவ்வாறாகிய பலவற்றையும் மீண்டும் மீண்டும் கூறி;* **புழுங்கி அழுங்கினன் -** *புலம்பி வருந்தியவனாய்;* **நோக்கி -** *(தன் தந்தையைப்) பார்த்து;* **தீ உறு மெழுகின் -** *அனலில் பட்ட மெழுகினைப் போல;* **சிந்தை உருகினன் -** *நெஞ்சம் உருகி வருந்தினான்.* **செங்கண் வாலி -** *(துன்பத்தால்) சிவந்த கண்களை உடைய வாலி;* **'நீ இனி அயர்வாய் அல்லை -** *(தன் மகனை நோக்கி) இனி நீ வருந்துதல் வேண்டா';* **என்று -** *என்று கூறி;* **தன் நெஞ்சில் புல்லி -** *அவனைத் தன் மார்போடு அணைத்துக்கொண்டு;* **'நாயகன் இராமன் -** *எல்லா உயிர்கட்கும் தலைவனான இராமன்;* **செய்த இது -** *செய்ததான இச்செயல்;* **நல்வினைப் பயன் என்றான்-** *யான் முன் செய்த புண்ணியத்தின் பயனாகும்' என்றான்.*

பன்னுதல் - பலமுறை கூறுதல். சிந்தை உருகியமைக்கு நெருப்பில் பட்ட மெழுகு உவமையாம். நாயகன் இராமன் என்பதில் இராமனின் தலைமை உணர்த்தப்பட்டது. 'பூத நாயகன், நீர் சூழ்ந்த புலிக்கு நாயகன், அப்பூமேல் சீதை நாயகன், வேறு உள்ள தெய்வ நாயகன், நீ செப்பும் வேத நாயகன், மேல் நின்ற விதிக்கு நாயகன்' (6994) என அங்கதன் இராவணனுக்கு இராமனின் நாயகச் சிறப்பைக் கூறுவது காண்க. இராமன் எனக்குச் செய்த இச்செயல் தான் செய்த நல்வினைப் பயன்' என வாலி அங்கதனுக்க அறிவுறுத்தி ஆறுதல் கூறினான். 153

4088. 'தோன்றலும், இறத்தல்தானும், துகள்
அறத் துணிந்து நோக்கின்,
மூன்று உலகத்தினோர்க்கும், மூலத்தே
முடிந்த அன்றே?
யான் தவம் உடைமையால், இவ்
இறுதி வந்து இசைந்தது; யார்க்கும்
சான்று என நின்ற வீரன்
தான் வந்து, வீடு தந்தான்.

acharya.org

துகள் அறத் துணிந்து நோக்கின் - *குற்றங்கள் இல்லாமல் ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால்;* **தோன்றலும் இறத்தல்தானும் -** *பிறந்தலும், இறத்தலும்;* **மூன்று உலகத்தினோர்க்கும் -** *மூன்று வகைப்பட்ட உலகங்களில் வாழ்வார்க்கும்;* **மூலத்தே முடிந்த (அன்றே)** *- தொடக்கத்தி லேயே வரையறுக்கப்பட்டு முடிவுபெற்ற செயல்களாகும்.* **யான் தவம் உடைமையால் -** *யான் முன்னர்ச் செய்த பெருந்தவம் உடைமையால்;* **இவ் இறுதி வந்து இசைந்தது -** *இத்தகைய நல்ல முடிவு வந்து சேர்ந்தது;* **யார்க்கும் சான்று என நின்ற வீரன் -** *அனைத்தும் தோன்றி மறைவதைத் தானழியாமல் கண்டு கொண்டு சாட்சியாய் நிற்கின்ற வீரனான இராமன்;* **தான் வந்து வீடு தந்தான் -** *தானே (என்பால் எழுந்தருளி) வீடு பேற்றைத் தந்தருளினான்.*

மூன்று உலகத்தினோர்க்கும் என்றதால் மானிடர், தேவர், நரகர் ஆகியோர்க்குத் தாம் செய்யும் வினைப் பயன் காரணத்தால் பிறப்பும் இறப்பும் உண்டு என்பது பெறப்பெற்றது. 'மூன்று உலகத்தினோர்க்கும்' எனச் சிறப்புப் பற்றி உயர்திணைமேல் வைத்துக் கூறியிருப்பினும் இனம்பற்றி ஏனை அஃறிணை உயிர்களும் கொள்ளப்படும். பிறப்பும் இறப்பும் எல்லா உயிர்கட்கு இயல்பாய் வருவதால், தனக்கு ஏற்பட்ட இறப்புக் குறித்து வருந்த வேண்டா என மகனைத் தேற்றுகையில் யாக்கை நிலையாமையும், உலக இயல்பும் உணர்த்தினான். 'இறப்பு எனும் மெய்ம்மையை, இம்மை யாவர்க்கும், மறப்பு எனும் அதனின் மேல் கேடு மற்று உண்டோ?' (1333), ''இறக்குமாறு இது என்பான் போல் முன்னை நாள் இறந்தான், பின் நாள் பிறக்குமாறு இது என்பான் போல் பிறந்தனன் பிறவா வெய்யோன்'' (1976), 'உறங்குவது போலும் சாக்காடு உறங்கி விழிப்பது போலும் பிறப்பு' (குறள் - 339), 'சாதலும் பிறத்தல் தானும் தன் வினைப் பயத்தினாகும்' (சீவக - 269) என்பன இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

தான் முன்பு செய்த தவப்பயன் காரணத்தால் இத்தகைய மரணம் தனக்கு இராமனால் வந்தது என வாலி மகிழ்ந்தான். உலகத்து உயிர்கள் செய்யும் செயல்களையெல்லாம் எப்பொருளினும் உறைபவனாகிய இறைவன் அறிதலால் ''யார்க்கும் சான்று என நின்ற வீரன்'' எனக் குறித்தான். திருமாலின் ஆயிரம் பெயர்களுள் 'ஸாக்ஷி' என்பதும் ஒரு பெயராகும். கிடைத்தற்கரிய வீடுபேற்றினை இராமன் தானே எளியனாய்க் குற்றம் செய்த வாலி முன்னர்த் தோன்றி அளித்தான் என்பதில் இராமனின் பெருங்கருணை புலப்படுதல் காண்க. வாலி, தான் இனிப் பிறவாப் பேற்றினைத் தனக்கு உதவிய இராமனைப் போற்றினான்என்க.
154

4089. 'பாலமை தவிர் நீ; என்
சொல் பற்றுதிஆயின், தன்னின்
மேல் ஒரு பொருளும் இல்லா
மெய்ப்பொருள், வில்லும் தாங்கி,
கால் தரை தோய நின்று,
கட்புலக்கு உற்றது அம்மா!
''மால் தரும் பிறவி நோய்க்கு
மருந்து'' என, வணங்கு, மைந்த!

மைந்த - மகனே! **பாலமை தவர்நீ -** *சிறுபிள்ளைத்தனமாக அழுவதை நிறுத்துவாயாக;* **என் சொல் பற்றுதி ஆயின் -** *என் வார்த்தையை உறுதியெனக் கொள்வாயானால்;*

தன்னின் மேல் ஒரு பொருளும் இல்லா - தன்னைக் காட்டிலும் மேம்பட்டதொரு பொருளும் இல்லாத; **மெய்ப்பொருள் -** பரம்பொருள் தானே; **கால் தரை தோய நின்று -** தனது திருவடி மண்ணில் படும்படியாக (மனித வடிவங்கொண்டு) நின்று; **வில்லும் தாங்கி -** வில்லையும் கையில் ஏந்திக் கொண்டு; **கட்புலக்கு உற்றது -** நம் கண்களால் கண்டு கொள்ளும் வண்ணம் (இராமனாகி) வந்துள்ளது. **மால் தரும் பிறவி நோய்க்கு -** (எனவே) மயக்கத்தைத் தரும் பிறவி என்னும் நோயை அறவே நீக்குதற்குரிய; **மருந்தென வணங்கு -** அருமருந்தெனக் கருதி இராமனை வணங்குவாய்.

'மேலொரு பொருளும் இல்லா மெய்ப்பொருள் கால் தரை தோய நின்று' என்றது இறைவன் தன் பரத்துவத்தை விட்டுச் சௌலப்பியத்தை (எளிமை) மேற்கொண்ட நிலையை உணர்த்தும். வில்லும் தாங்கி என்றது - நினைத்த மாத்திரத்தில் எதையும் இயற்ற வல்ல பரம் பொருளாய் இருந்தும் நல்லோர் இடம் தீர்க்க, அல்லோரைத் தண்டிக்க மானிட வடிவம் எடுத்து அதற்கேற்ப வில்லையும் தாங்கிக் தயாராய் நிற்றலைக் காட்டும். கடவுளின் கால்கள் தரையில் தோயாச் சிறப்புடையவாயினும், நம் பொருட்டு அக்கடவுள் இராமபிரானாக அவதரித்துத் தன் கால்தரை தோய் நின்றான் என்பது கருத்து. 'எந்தாய்' இரு நிலத்தவோ, நின் இணை அடித் தாமரை தான்' (2613) என இந்திரன் துதித்தமை காண்க. ஞானியர், யோகியோர் போன்றோர் தம் ஞானக் கண்ணாலும் அறிதற்கரிய பரம்பொருள் இங்கு ஊனக் கண்ணால் காண்பதற்கும் காட்சிக்கு எளியவனாகி வந்த கருணையை வாலி பாராட்டினான் - அம்மா - வியப்பிடைச் சொல். புலக்கு - புலத்துக்கு - அத்துச் சாரியை தொக்கது. மந்திரம், மருந்து, தந்திரம் இவற்றால் தீர்க்க முடியாத பிறவி நோய்க்கு அருமருந்து இராமனே என்பதைத் தெளிந்த வாலி தன் மகனுக்கும் அதை உணர்த்தி அவனை வணங்குமாறு வேண்டினான். "வெந்திறல் அரக்கர் விடவேர் முதல் அறுப்பான் வந்தனன் மருத்துவன்" (2674) என அகத்தியர் இராமனைப் புகழ்தலை நோக்குக. கால்தரை, மால்தரும் என்பன எதுகை ஓசை நயம் நோக்கித் திரியாமல் இயல்பாய் நின்றன. பாலமை - சிறுபிள்ளைத் தன்மையால் அழுவது, விளையாட்டுத்தன்மை போன்றன. 155

4090. 'என் உயிர்க்கு இறுதி
செய்தான் என்பதை இறையும் எண்ணாது,
உன் உயிர்க்கு உறுதி செய்தி;
இவற்கு அமர் உற்றது உண்டேல்,
பொன் உயிர்த்து ஒளிரும் பூணாய்!
பொது நின்று, தருமம் நோக்கி,
மன்னுயிர்க்கு உறுதி செய்வான்
மலர்அடி சுமந்து வாழ்தி.'

பொன் உயிர்த்து ஒளிரும் பூணாய் - பொன்னால் செய்யப்பட்டு ஒளி வீசும் அணிகலன்களை உடையவனே! **என் உயிர்க்கு இறுதி செய்தான் -** எனது உயிருக்கு (இந்த இராமன்) அழிவைச் செய்தான்; **என்பதை இறையும் எண்ணாது -** என்பதைச் சிறிதும் கருதாமல்; **உன் உயிர்க்கு உறுதி செய்தி -** உனது உயிர்க்கு நிலையான நன்மையைத் தரும் செயல்களைச் செய்வாயாக; **இவற்கு அமர் உற்றது உண்டேன் -** (அதாவது) இராமனுக்குப் பகைவரோடு போர் செய்யும் நிலைமை ஏற்படுமானால்; **பொது நின்று தருமம் போற்றி -** நடுவுநிலைமையில் பிறழாது நின்று அறத்தை

ஆதரித்து; ***மன்னுயிர்க்கு உறுதி செய்வான் -*** *நிலைபெற்ற எல்லா உயிர்களுக்கும் நன்மை செய்பவனான இராமனது;* ***மலரடி சுமந்து வாழ்தி -*** *தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைத்தலை மேற் கொண்டு - (அவன் ஏவிய தொண்டுகளைச் செய்து) வாழ்வாயாக.*

உயிர்க்கு இறுதி - மரணம். உயிர்க்கு என்றும் அழிவில்லை யாதலின் 'மன்னுயிர்' எனப்பட்டது. இராமனுக்குத் தொண்டு செய்வதால் நிலையான ஆக்கங்கள் பெறுதல் உறுதி என்பதால் 'உன் உயிர்க்கு உறுதி செய்தி' என்றான். 'இராமன் தன் தந்தையைக் கொன்றவன் என்னும் எண்ணத்தை விட்டு உண்மையான தந்தையும் தெய்வமும் இனி இராமனே எனத் தெளிந்து அவன் இட்ட பணியை உவந்து செய்யுமாறு வாலி அங்கதனுக்கு அறிவுறுத்தினான். தருமம் காக்கவே இராமன் வந்துள்ளான் என்பதை வாலி அங்கதனுக்கு அறிவித்தலைக் காணலாம். இராமன் திருவடிகளின் அழகும் மென்மையும் கருதி 'மலரடி'என்றான். 156

வாலி அங்கதனை இராமனிடம் கையடைப்படுத்தல்

4091. என்றனன், இனைய ஆய
உறுதிகள் யாவும் சொல்லி,
தன் துணைத் தடக் கை
ஆரத் தனயனைத் தழுவி, சாலக்
குன்றினும் உயர்ந்த திண் தோள்
குரக்குஇனத்து அரசன், கொற்றப்
பொன் திணி வயிரப் பைம்
பூண் புரவலன்தன்னை நோக்கி.

என்றனன் - *என்று;* ***இனைய ஆய உறுதிகள் -*** *இத்தன்மையன வான நன்மை பயக்கும் செய்திகள்;* ***யாவும் சொல்லி -*** *எல்லாம் (அங் கதனுக்குச்) சொல்லி;* ***குன்றினும் சால உயர்ந்த -*** *மலைகளைவிட மிக உயர்ந்ததான;* ***திண்தோள் -*** *வலிய தோள்களை உடைய;* ***குரக்கு இனத்து அரசன் -*** *வானரக் கூட்டத்திற்கு அரசனாகிய வாலி;* ***தன் துணைத் தடக்கை -*** *தன்னுடைய இருபெரும் கரங்களால்;* ***தனயனை***

ஆரத்தழுவி - *தன் மைந்தனான அங்கதனை இறுக அணைத்துக் கொண்டு;* ***கொற்றம் -*** *வெற்றியை உடைய;* ***பொன்திணி வயிர பைம் பூண் -*** *பொன்னால் செய்யப்பட்டு வயிரம் முதலிய மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற பசும்(பொன்) அணிகலன்களை அணிந்த;* ***புரவலன் தன்னை நோக்கி -*** *அரசனான இராமனைப் பார்த்து 157*

4092. 'நெய் அடை நெடு வேல் தானை
நீல் நிற நிருதர் என்னும்
துய் அடை கனலி அன்ன
தோளினன், தொழிலும் தூயன்;
பொய் அடை உள்ளத்தார்க்குப்
புலப்படாப் புலவ! மற்று

உன் கையடை ஆகும்' என்று,
அவ் இராமற்குக் காட்டும் காலை,

பொய் அடை உள்ளத்தார்க்கு - *பொய்ம்மை பொருந்திய மனத்தை உடையவர்க்கு;* ***புலப்படாப் புலவ*** - *அறியப்படாத தூய அறிவுடையவனே!* ***நெய் அடை நெடுவேல் தானை*** - *"(இவன்) நெய் பூசப்பெற்ற நீண்ட வேலேந்திய சேனைகளை உடைய;* ***நீல்நிற நிருதர் என்னும்*** - *கருமைநிறம் பொருந்திய அரக்கர்கள் என்னும்;* ***துய் அடை*** - *பஞ்ச மூட்டைக்கு;* ***கனலி அன்ன தோளினன்*** - *நெருப்புப் போன்ற தோள்களை உடையவன்;* ***தொழிலும் தூயன்*** - *செயலாலும் தூய்மை உடையவன்;* ***மற்று உன் கையடை ஆகும்*** - *இனி, இவன் உன் அடைக் கலப் பொருளாவான்;* ***என்று*** - *என்று கூறி;* ***அவ்இராமற்கு காட்டும் காலை*** - *(அங்கதனை) அந்த இராமபிரானுக்குக் காட்டிய பொழுது . . .*

பொய் என்பது தன்னலம், தான் எனும் மாயையால் மனத்தில் தோன்றும் அஞ்ஞானம். அத்தகைய பொய்ம்மை நிறைந்த மனமுடையார்க்குப் புலப்படாது மறைந்தும், மெய்ம்மையுடையார் உள்ளத்தில் விழுமிய ஞானப் பொருளாய் வெளிப்பட்டும் அருள் புரிய வல்லன் இராமனே என்பதால் 'பொய் அடை உள்ளத்தார்க்குப் புலப்படாப் புலவ' எனப் போற்றினான். 'பொய்யர்தம் பொய்யினை மெய்யர் மெய்யை' (திருவாசகம்.206) எனவும் "மெய்யர்க்கே மெய்யனாகும் விதியிலா என்னைப் போலப் பொய்யர்க்கே பொய்யனாகும் புட்கொடி உடைய கோமான்" (திவ்யப்-886) எனவும் சான்றோர் பாடியமை காண்க. நெய் அடை நெடுவேல் - வேலுக்குத் துருப்பிடிக்காமல் இருக்க நெய் தடவுவர். நிருதர் சேனையைப் 'பஞ்சு' என உருவகம் செய்தமைக்கேற்ப அவர்களை அடியோடு அழிக்க வல்ல தோளினனாகிய அங்கதனைக் 'கனலியன்ன தோளினன்' என உவமைப்படுத்திக் கூறினான். நீல் - நீலம் என்பதன் குறை. நிருதர் - நிருதி என்பவளிடம் தோன்றியவர் - இது தத்திதாந்தம். கனலி - 'இ' சாரியை. மனத்தாலும் மொழியாலும் தூயனாதலோடு செயலாலும் தூயவன் என்பதைக் குறிக்கத்

'தொழிலும் தூயன்' என்றான். தொழிலும் - உம்மை எச்ச உம்மை. கையடை- கையில் ஒப்புவிப்பது; அதாவது அடைக்கலமாக்குவது. பகைவர்களை வெல்ல வல்ல அங்கதன் தோள் வலிமையினையும், குற்றமற்ற தூய்மை நிலையினையும் வாலி இராமனக்குஅறிவித்தான். 158

வாலி வீடு பெறுதல்

4093. தன் அடி தாழ்தலோடும்,
தாமரைத் தடங் கணானும்,
பொன் உடைவாளை நீட்டி, 'நீ
இது பொறுத்தி' என்றான்;
என்னலும், உலகம் ஏழும்
ஏத்தின; இறந்து, வாலி,
அந் நிலை துறந்து, வானுக்கு
அப் புறத்து உலகன் ஆனான்.

acharya.org

தன் அடி தாழ்தலோடும் - *(அங்கதன்) தன் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கி அளவில்;* **தாமரைத் தடங்கணானும் -** *தாமரை மலர் போன்ற பெரிய கண்களை உடைய இராமனும்;* **பொன் உடை வாளை நீட்டி -** *(அவனை அடைக்கலமாக ஏற்றுக்கொண்டமைக்கு அறிகுறியாகத்) தனது அழகிய உடைவாளை (அங்கதனிடம்) நீட்டி;* **நீ இது பொறுத்தி -** *'நீ இதனை ஏற்றுக்கொள்வாய்';* **என்றான் -** *எனப் பணித்தான்;* **என்னலும் -** *அவ்வாறு இராமன் சொன்ன அளவில்;* **உலகம் ஏழும் ஏத்தின -** *எழுவகைப்பட்ட உலகில் வாழும் உயிர்களெல்லாம் இராமனைத் துதித்தன;* **வாலி -** *(அப்போது) வாலியானவன்;* **அந்நிலை துறந்து, இறந்து -** *பூத உடலுடன் கூடிய அந்த நிலையை விட்டு, இறந்து;* **வானுக்கு அப்புறத்து உலகன் ஆனான் -** *வானுலகிற்கும் அப்பாற்பட்டதான உயர்ந்த வீட்டுலகினை அடைந்தவனானான்.*

உலகம் ஏழும் ஏத்தின - சுக்கிரீவனுக்குக் கேடு இழைத்த கொடிய வாலிக்கும், அவன் மைந்தனுக்கும் அருள்புரிந்த இராமனது கருணைப் பெருக்கை வியந்து பாராட்டின என்க. ஆற்றல்மிகு வீரர் தம்மை அடைக்கலமாக அடைந்தாரை ஏற்றமைக்கு அடையாளமாகத் தம்மிடமுள்ள உடை வாளைக் கொடுப்பர் என்பது இராமன் அங்கதனுக்கு உடைவாள் கொடுத்த செயலால் உணரப்படுகிறது. இத்தகைய அடைக்கலச் சிறப்பால் இராமனது உடைவாளை ஏந்துதற்குரிய சிறப்புப் பெற்றவன் அங்கதன் ஒருவனே என்ற உண்மையை 'அரியணை அனுமன் தாங்க அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த' என வரும் (10327) பாடலிலும் கவிச்சக்கரவர்த்தி உணர்த்தியுள்ளமை நினைத்தற்குரியது.

அந்நிலை துறந்து - உலகத் தொடர்பாகிய பாசப் பிணிப்பை அறவே விட்டொழிந்து உயிர் தூய்மையாதல், குற்றம் களைந்து ஞானம் பெற்ற காரணத்தாலேயே வாலி வானுக்கு அப்புறத்து உலகன் ஆனான். யான், எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான். வானோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும் (குறள் - 346) என்றார் வள்ளுவர்.

அங்கதனை வாலி இராமனிடம் அடைக்கலமாக அளிப்பதும், அவனுக்கு இராமன் உடைவாள் அளித்ததுமாகிய செய்திகள் வான்மீகம், அத்யாத்மம் ஆகிய நூல்களில் இல்லை. வாலி அங்கதனைச் சுக்கிரீவனிடத்து ஒப்படைத்து உயிர்நீத்தான் என்று அந்நூல்கள் கூறும். கம்பர் அங்கதனைச் சிறப்பிக்க வேண்டி, இராமன் அவனக்கு அடைக்கலம் அளித்து உடைவாளைக் கொடுத்துத் தன் காப்பாளனாகவும் ஏற்றான் என்பர். அங்கதனின் வீரத்தையும், பணிசெய்யும் பாங்கினையும் உணர்த்த 'அங்கதன் தூதுப்படலம்' ன ஒரு தனிப்படலமே பாடியுள்ளார். 'வைதாரையும் வாழ்வித்து வைகுந்தம் சேர்க்கும் பிரான்' என்ற போற்றுதலுக்கேற்ப இராமன் வாலிக்கு வீட்டுலகம் கொடுத்து அருளினான். 159

இராமன் அம்பு மீள்தல்

***4094.* கை அவண் நெகிழ்தலோடும், கடுங்**
கணை, கால வாலி
வெய்ய மார்பு அகத்துள் தங்காது உருவி,
மேக்கு உயர மீப் போய்,
துய்ய நீர்க் கடலுள் தோய்ந்து,
தூய் மலர் அமரர் சூட்ட,

acharya.org

ஐயன் வெந் விடாத கொற்றத்து
ஆவம் வந்து அடைந்தது அன்றே.

அவண் கை நெகிழ்தலோடும் - அப்பொழுது, (தன் மார்பில் ஊடுருவிய இராமன் அம்பைப் பிடித்திருந்த) கை தளர்ந்த அளவில்; **கடுங்கணை -** அந்தக் கொடிய அம்பு; **கால வாலி வெய்ய மார்பு அகத்துள் தங்காது -** யமன் போன்ற வாலியின் கொடிய மார்பினுள் தங்காமல்; **உருவி -** துளைத்து ஊடுருவிக்கொண்டு; **மேக்கு உயர மீப்போய் -** மேல் நோக்கி உயரத்தில் எழுந்து சென்று; **துய்யநீர்க் கடலுள் தோய்ந்து -** தூய்மையான நீரை உடைய கடலுள் படிந்து நீராடி; **தூய் மலர் அமரர் சூட்ட -** தூய்மையான மலர்களைத் தேவர்கள் சூட்டி வழிபட; **ஐயன் -** இராமபிரானின்; **வெந் விடாத -** முதுகை விட்டு நீங்காதுள்ள; **கொற்றத்து ஆவம் -** வெற்றி பொருந்திய அம்பறாத்தூணியில்; **வந்து அடைந்தது -** வந்து சேர்ந்தது.

காலன் வாலி - வாலிக்கு யமன் உவமை. கூற்றுவனைப் போல எதிர்ப்பட்டார் உயிரைக் கவரும் பேராற்றல் படைத்தவன். வெய்ய மார்பு - எத்தகைய படைக்கலங்களையும் தடுத்து நிறுத்த வல்ல வலிய மார்பு; வீரர் விரும்பும் மார்பு எனலுமாம். துய்ய என்பது தூய என்பதன் திரிபு. துய்ய நீர் - நீராடியவர்களின் தீவினை தீர்த்துத் தூய்மையாக்கும் புண்ணிய நீர். வெற்றிதரும் அம்புகளை உடைய புட்டில் ஆதலால் 'கொற்றத்து ஆவம்' எனப்பட்டது.

இராமன் அம்பு தன் செயலைச் செய்த பின், அவனது அம்பறாத் தூணியை அடைவது இயல்பு. அதனால் இங்கும் அந்த அம்பு வாலி மார்பகத்துள் தங்காது, உருவி, உயரச்சென்று, தூய கடலில் தோய்ந்து ஆவம் வந்து அடைந்தது. 'கல் ஒக்கும் நெஞ்சில் தங்காது, அப்புறம் கழன்று, கல்லாப் புல்லர்க்கு நல்லோர் சொன்ன பொருள் எனப் போயிற்று அன்றே' (388) எனத் தாடகை வதைப் படலத்தில் கூறிய கம்பர் இராவணன் வதைப்படலத்தில் 'மார்பில் புக்கு ஓடி உயிர்

பருகி, புறம் போயிற்று இராகவன்தன் புனித வாளி' (9899) என உரைப்பார். இராவணன் மார்பில் பட்ட அம்பு பாற்கடலில் தூய் நீராடி, மீண்டும் அம்பறாத் தூணியை அடைந்தது (9900) என அதற்கு அடுத்த பாடலில் கூறுதல் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. அன்று, ஏ - அசைகள் 160

தாரை வாலிமேல் வீழ்ந்து புலம்பல்

4095. வாலியும் ஏக, யார்க்கும் வரம்பு
இலா உலகில் இன்பம்
பாலியா, முன்னர் நின்ற பரிதி
சேய் செங் கை பற்றி,
ஆல் இலைப் பள்ளியானும்,
அங்கதனோடும், போனான்;
வேல் விழித் தாரை கேட்டாள்;
வந்து, அவன் மேனி வீழ்ந்தாள்.

acharya.org

வாலியும் ஏக - வாலியும் மேல் உலகத்தை அடைய; **யார்க்கும் -** எவர்க்கும்; **வரம்பு இலா உலகில் இன்பம் பாலியா -** எல்லையில்லாத வீடுபேறாகிய இன்பத்தை இனிதின் வழங்கி அருளும்; **ஆலிலைப் பள்ளியானும் -** (பிரளய காலத்தில்) ஆலின் இலையைப் படுக்கையாகக் கொண்ட (திருமாலின் அவதாரமாகிய) இராமனும்; **முன்னர் நின்ற -** தன் முன்னர் நின்ற; **பரிதி சேய் செங்கை பற்றி** - சூரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவனின் சிவந்த கைகளைப் பற்றிக் கொண்டு; **அங்கதனோடும் போனான் -** அங்கதனுடன் அவ்விடம் விட்டு அகன்று போனான்; **வேல் விழி தாரை கேட்டாள் -** வேற்படை போன்ற கண்களை உடைய தாரை வாலி இறந்த செய்தியைக் கேட்டு; **வந்து அவன் மேனி வீழ்ந்தாள் -** போர் நடைபெற்ற இடத்திற்கு வந்து வாலியின் உடல்மீது விழுந்தாள்.

வரம்பு இலா உலகம் - வீடுபேறு, காலம், இடம் என்னும் வரம்பின்றி அழிவின்றி இருப்பது. உலகமெல்லாம் அழியும் ஊழிக்காலத்தும் தான் அழிவின்றி, அவ்வுலகங்கள் எல்லாவற்றையும் தன் வயிற்றில் அடக்கிக் கொண்டு ஆலிலை ஒன்றில் கண் வளரும் திருமாலின் அமிசமாதல் பற்றி இராமனை 'ஆலிலைப் பள்ளியான்' என்றார். இஃது இறைவனின் பரத்துவத்தை விளக்கும். 'தன் காதலன் வைகும் ஆலிலை அன்ன வயிற்றினைப் பெய்வளைத் தளிர்க்கையால் பிசையும்' (1615), "ஆலமோ ஆலின் அடையா? அடைக் கிடந்த பாலனோ?" (3683), 'ஆலின் இலைப் பாலகனாய் அன்று உலகம் உண்டவனே' (பெருமாள் திருமொழி 8.7) என்பன ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

விழியின் கூர்மைக்கும், ஆடவர் மன உறுதியை அழித்து வருத்தும் தன்மைக்கும் வேல்உவமை. 161

4096. குங்குமம் கொட்டி என்ன, குவி
முலைக் குவட்டுக்கு ஒத்த
பொங்கு வெங் குருதி போர்ப்ப,
புரி குழல் சிவப்ப, பொன் - தோள்
அங்கு அவன் அலங்கல் மார்பில்
புரண்டனள் - அகன்ற செக்கர்,
வெங்கதிர் விசும்பில் தோன்றும் மின்
எனத் திகழும் மெய்யாள்.

குவிமுலைக் குவட்டுக்கு ஒத்த - குவிந்த கொங்கை என்னும் மலைச் சிகரத்திற்குப் பொருந்த; **குங்குமம் கொட்டி அன்ன -** குங்குமக் குழம்பினைக் கொட்டியது போன்று; **பொங்கு வெங்குருதி -** (வாலியின் மார்பினின்று) பொங்கிப் பெருகிய வெம்மை மிக்க இரத்தப்பெருக்கு; **போர்ப்ப -** (அம்முலைக் குவடுகளில்) முழுவதும் பரவி மூடவும்; **புரிகுழல் சிவப்ப -** நெறிப்புடைய கூந்தல் சிவக்கவும்; **பொன் தோள் அங்கு அவன் -** அழகிய தோள்களையுடையவனாய் அவ்விடத்துக் கிடக்கின்ற வாலியின்; **அலங்கல் மார்பில் -** மாலை அணிந்த மார்பில்; **அகன்ற செக்கர் -** பரந்த செவ்வானமாகிய; **வெங்கதிர் விசும்பில் -** வெப்பமான சூரிய கிரணங்களையுடைய அந்தி வானத்தில்; **தோன்றும் மின் என -** தோன்றும் மின்னலைப் போல்; **திகழும் மெய்யாள் -** விளங்கும் மேனியை உடையவளாய்; **புரண்டனள் -** புரண்டு அழுதாள்.

தாரை வாலியின் மார்பில் வீழ்ந்து புரளும்போது, வாலியின் மார்பினின்று பெருகிய குருதி, தாரையின் மார்பு முழுவதும் படிந்த நிலை, இயற்கை அழகு நிறைந்த அக்கொங்கைக் குவடுகளுக்குப் பொருந்துமாறு செயற்கையழகாகக் குங்குமக் குழம்பினைக் கொட்டியது போன்றிருந்தது என்பதாம். இது தற்குறிப்பேற்ற உவமை அணி. அவள் தலைவிரிகோலமாய் அவன்மீது புரண்டு அழுததால் அவளது கருங்குழலும் குருதி படிந்து சிவந்ததால் 'புரிகுழல் சிவப்ப' என்றார். வாலியின் குருதி பொங்கும் மார்பிற்குச் செவ்வானமும், அவன் மார்பில் வீழ்ந்து புரளும் தாரைக்குச் செவ்வானத்தில் தோன்றிய மின்னலும் உவமை. துவளும் தன்மையாலும் ஒளியின் சிறப்பாலும் மின்னல் தாரைக்கு உவமை ஆயிற்று. வான்மீகத்திலும் இந்த உவமையே காணப்படுகிறது.

குங்குமம் - குங்குமக் குழம்பு முதலியனவற்றாலான மெய்ப்பூச்சு. அலங்கல் - அழகிற்கென அணிந்த மாலைகளும், போர்ப்பூ மாலையும். 162

4097. வேய்ங் குழல், விளரி நல் யாழ்,
வீணை, என்று இனைய நாண,
ஏங்கினள்; இரங்கி விம்மி உருகினள்;
இரு கை கூப்பித்
தாங்கினள் தலையில்; சோர்ந்து, சரிந்து
தாழ் குழல்கள் தள்ளி,
ஓங்கிய குரலால் பன்னி,
இனையன உரைக்கலுற்றாள்:

வேய்ங்குழல் - புல்லாங்குழலின் ஒலியும்; **விளரி நல் யாழ் -** விளரி என்னும் இரங்கற் பண்ணில் சிறந்த யாழிசையும்; **வீணை -** வீணையின் ஒலியும்; **என்று இனைய நாண -** என்று இத்தன்மையனவான இன்னிசைகளெல்லாம் (தாரையின் குரலினிமைக்கு ஒப்பாகாமல்) வெட்கம் அடையுமாறு; **ஏங்கினள் -** வருந்தி; **இரங்கி விம்மி உருகினள் -** புலம்பிப் பெருமூச்சுவிட்டு மனம் உருகி; **இரு கை கூப்பித் தலையில் தாங்கினள் -** இரண்டு கைகளையும் தலைமீது குவித்து; **சோர்ந்து -** தளர்வுற்று; **சரிந்து தாழ் குழல்கள் தள்ளி -** சரிந்து வீழ்கின்ற கூந்தலைத் தள்ளிவிட்டுக் கொண்டு; **ஓங்கிய குரலால் -** உரத்த குரலினால்; **பன்னி -** பலவாறு திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி; **இனையன உரைக்கலுற்றான் -** இவ்விதமாகப் புலம்பிக் கூறலானாள்.

குழல் - துளைக்கருவி; யாழ், வீணை - நரம்புக் கருவிகள். யாழ்வேறு வீணை வேறு என்பர். காலப்போக்கின் மாறுதலால் இரண்டும் ஒன்றெனக் கருதப்பட்ட நிலையும் உண்டு. விளரி - இரங்கற் பண். குழல், யாழ், வீணையென இனையன நாண என்றதால் தாரையின் குரலில் இனிமை உணர்த்தப்பட்டது. மகளிர்க்குத் தம் கணவன்மார் இறந்த நிலையில் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகள் இங்கு நன்கு கூறப் பெற்றமை காண்க. மகளிர் அழுகை ஒலியை "குழல் இனைவது போல அழுதனள்" (புறம் 143 - 15), 'ஆம்பலங்குழலின் ஏங்கிக் கலங்கு அஞர் உறுவோள்' (நற்றிணை 113 - 12); 'குழலினும் இனைகுவள் பெரிதே' (ஐங்குறு நூறு - 306) குழலேங்குமாறு ஏங்கி அழுதார் கோதை மடவாரே' (சீவக - 2945) என இசைக் கருவியோடு இயைபுபடுத்திக் கூறும் இடங்கள் ஒப்புநோக்கத்தக்கன. ஏங்கினள்: முற்றெச்சம். 163

கலிவிருத்தம்

***4098. 'வரை சேர் தோளிடை நாளும் வைகுவேன்,
கரை சேரா இடர் வேலை காண்கிலேன்;
உரை சேர் ஆர் உயிரே! என் உள்ளமே!
அரைசே! யான் இது காண அஞ்சினேன்.***

உரை சேர் ஆர் உயிரே - புகழ் பொருந்திய (என்) அரிய உயிரே! ***என் உள்ளமே*** - என் மனமே; ***அரைசே*** - என் அரசனே! ***வரைசேர் தோளிடை*** - மலையினை ஒத்து விளங்கும் உன் தோள்களைச் சார்ந்து; ***நாளும் வைகுவேன்*** - எந்நாளும் இனிது வாழும் இயல்பினளாகியயான்; ***கரைசேரா இடர்வேலை*** - கரை காண முடியாத துன்பக் கடலின் (எல்ை◌ை); ***காண்கிலேன்*** - காண இயலாதவளாய் உள்ளேன். ***யான் இது காண அஞ்சினேன்*** - யான் (இப்போது) நீ இறந்து கிடக்கும் இத்துன்பக் காட்சியைக் கண்ணால் காண்பதற்கும் அஞ்சுகின்றேன்.

ஆர் உயிரே, என் உள்ளமே என்றது, வாலியும், தாரையும் ஒரே உயிரினராய், ஒரே மனத்தினராய் ஒன்றியிருந்த சிறப்பை உணர்த்தும். தன்னைப் போற்றிக் காத்த காவலனாக விளங்கியதால் 'என் அரைசே' என்றாள். அரைசே - அரசே என்ற சொல் எதுகை நோக்கிப் போலியாகத் திரிந்தது. துன்பத்தின் கடுமையை விளக்கக் 'கரை சேரா இடர் வேலை' என்றனள். வாலியின் தோளாகிய இன்ப மலையில் வாழ்ந்து வந்த தாரை இப்போது கரை காணாத் துயர்க்கடலைக்

காணவும் இயலாது தவித்தாள் என்பதில் மலை, கடல் என வந்த நயம் காண்க. அங்கதனும் தன் தந்தையை மலர்மென் சேக்கை மலையில் அல்லாது குருதிக் கடலில் கண்டனன் (4081) என்ற இடத்தும் மலை, கடல் இடம் பெற்றமை காண்க. தன் கணவனுக்கு ஏற்பட்ட துயரநிலை, வாயினால் சொல்வதற்கும் ஒண்ணாத பெருந்துன்பமாதலின் 'இது' எனச் சுட்டினாள். தயரதனும் தன் வாயால் சொல்ல முடியாததை 'மற்றையது ஒன்றும் மற' (1522) எனக் கூறியது காண்க.
164

***4099. 'துயராலே தொலையாத என்னையும்,
பயிராயோ? பகையாத பண்பினாய்!
செயிர் தீரா விதி ஆன தெய்வமே!
உயிர் போனால், உடலாரும் உய்வாரோ?***

பகையாத பண்பினாய் - (என்னோடு) மாறுபடாத குணத்தை உடையவனே! ***துயராலே தொலையாத என்னையும்*** - உன்னை இழந்த துன்பத்தால் இறந்து படாத என்னையும்; ***பயிராயோ*** - (உன்னிடம்) அழைத்துக் கொள்ள மாட்டாயா? ***செயிர் தீரா*** - (என்னிடத்துச்) சினம் நீங்காத; ***விதி ஆன தெய்வமே*** - (எனது) விதியின் வடிவமான கடவுளே! ***உயிர் போனால்*** - உயிர் (உடலைவிட்டுப்) பிரிந்து போனால்; ***உடலாரும் உய்வரோ*** - உடம்பு மட்டும் அழியாது பிழைத்திருக்க வல்லதோ?

வாலியும் தாரையும் ஒரே உயிரினராய், ஒரே மனத்தினராய் ஒன்றி வாழ்ந்ததால் அவர்களிடையே கருத்து வேறுபட்டால் பகைமை (சண்டை) ஏற்பட்டதில்லை என்பது

'பகையாத பண்பினாய்' என்ற தொடரால் புலனாகிறது. தான் குற்றமே செய்யினும் அதனைப் பொறுத்துக் கொண்டு தன்னொடு மாறுபடாத பண்பினைக் கொண்டவன் என்பதாலும் 'பகையா பண்பினாய்' என்றனள் எனலாம். வாலியின் உயிர்நீக்கம் கண்டும் தன் உயிர் நீங்காமல் இருத்தலால் 'என்னையும் பயிராயோ' என வேண்டினாள். தன் கணவன் உயிரைப்போக்கி, தன்னைத் துயரத்தில் ஆழ்த்திய விதியின் கொடுமையை நினைத்து 'செயிர் தீரா விதி ஆன தெய்வமே' என விளித்தாள். ஊழ், பாழ், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதி என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள் எனப் பரிமேலழகர் குறித்தமை நினைவு கூர்க. (திருக். ஊழ். முன்னுரை). வாலியை உயிராகவும் தன்னை உடலாகவும் கருதிய தாரையின் மனநிலை காண்க. இங்ஙனமே வாலியும் தாரையை உயிராகக் கருதினான் என்பதை ஐயா! நீ எனது ஆவி என்றதும் பொய்யோ? (4103) என்ற அடியால் அறியலாம். தலைவி; தலைவனை உயிரெனக் கருதும் மரபினை 'வினையே ஆடவர்க்கு உயிரே, வாள்நுதல் மகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரென' என்ற குறுந்தொகை (135)யிலும், 'பொருள்தரப் போயினர்ப் பிரிந்த பொய் உடற்கு, உருள்தரு தேர்மிசை உயிர்கொண்டு உய்த்தலான் (4169), என்ற பாடலிலும் காணலாம். உடலார் - ஆர் விகுதி இழிவுப் பொருளில் வந்தது. திணைவழுவமைதி. 165

4100. 'நறிது ஆம் நல் அமிழ்து உண்ண நல்கலின்,
பிறியா இன் உயிர் பெற்ற பெற்றி, தாம்
அறியாரோ நமனார்? அது அன்றுஎனின்,
சிறியாரோ, உபகாரம் சிந்தியார்?

நமனார் - *(உன் உயிர்கவர்ந்த) யமனார்;* **நறிது ஆம் நல் அமிழ்து -** *நறுமணமுடையதாகிய நல்ல அமுதத்தை;* **உண்ண நல்கலின் -** *உண்ணும்படி நீ தந்தமையால்;* **பிறியா இன் உயிர் -** *உடம்பை விட்டு நீங்காத இனிய உயிரை;* **பெற்ற பெற்றி -** *அடைந்துள்ள தன்மையை;* **தாம் அறியாரோ -** *தாம் இதுகாறும் அறிந்திலரோ?* **அது அன்று எனின் -** *அங்ஙனம் இல்லை என்றால்;* **உபகாரம் சிந்தியார் -** *(நீ அமுதளித்ததான) பேருதவியை நினையாதவராகிய;* **சிறியாரோ -** *அற்பக்குணம் உடையவரோ?*

நமனார் - வஞ்சப் புகழ்ச்சியாக 'ஆர்' விகுதி பெற்றது. பிரியா என்பது எதுகை நோக்கிப் 'பிறியா' எனத் திரிந்தது. வாலி கடல் கடைந்து அமரர்க்கு அமுதம் அளித்ததை 'அமரர் யாரும் எஞ்சலர் இருந்தார் உன்னால்' (4086) எனும் அங்கதன் கூற்றிலும் காண்க. தேவர் அனைவரும் வாலிக்குக் கடமைப்பட்டிருக்க, இங்குத் தேவர்களில் ஒருவனான யமனை மட்டும் குறிப்பிடக் காரணம், அவன் வாலியின் உயிரைப் பறித்தமையால் என்க. செய்த உதவியை அறிந்திருந்தும் அதனை நினைவில் கொள்ளாதார் சிறியராவராதலின், யமனின் அற்பக் குணத்தை எண்ணிப்புலம்பினாள். 166

4101. 'அணங்கு ஆர் பாகனை ஆசைதோறும் உற்று,
உணங்கா நாள்மலர் தூய், உள் அன்பினால்
இணங்கா, காலம் இரண்டொடு ஒன்றினும்
வணங்காது, இத் துணை வைக வல்லையோ?

ஆசை தோறும் உற்று - திசைகள் தோறும் சென்று; **உள் அன்பினால் இணங்கா -** உள்ளத்துப் பக்தியோடும் கூடி; **உணங்கா நான் மலர் தூய் -** வாடாத புதிய மலர்களைத் தூவி; **காலம் இரண்டொடு ஒன்றினும் -** காலை, மாலை நண்பகல் ஆகிய மூன்று காலங்களிலும்; **அணங்கு ஆர் பாகனை -** மாதொரு பாகனாகிய சிவபெருமானை; **வணங்காது -** வழிபடாமல்; **இத்துணை -** இவ்வளவு நேரம்; **வைக வல்லையோ -** தங்கியிருக்க வல்லாயோ?

வாலி நாள்தொறும் எல்லாத் திசைகளுக்கும் சென்று சிவபிரானை வழிபட்டு வரும் வழக்கமுடையவன் என்பதை 3822, 3825, எண்ணிட்ட பாடல்களிலும் காண்க. 'கோலமா மலரொடு தூபமும் சாந்தமும் கொண்டு போற்றி, வாலியார் வழிபடப் பொருந்தினார்'; நீல மா மணிநிறத் தரக்கனை இருபது கரத்தோடு ஒல்க. வாலினால் கட்டிய வாலி வழிபட வணங்கும் கோயில். என்னும் திருஞானசம்பந்தர் தேவாரமும் (வடகுரங்காடுதுறை : 6,8) ஈண்டுக் காணத்தக்கது. நாள்மலர் - அன்றலர்ந்த மலர்; வாலியின் சிவபூசையைத் தாரை நேரில் அறிந்தவளாதலின் 'வணங்காது இத்துணை வைக வல்லையோ' எனப்புலம்பினாள். 'முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார்' என்று நம்பியாரூரரும் மூன்று காலங்களைக் குறித்துள்ளமை காண்க. திருத்தொண்டத் தொகை. (10.7) 167

**4102. ' "வரை ஆர் தோள் பொடி ஆட வைகுவாய்!
தரை மேலாய்! உறு தன்மை ஈது?" எனக்
கரையாதேன் இடு பூசல் கண்டும், ஒன்று
உரையாய், என்வயின் ஊனம் யாவதோ?**

தரை மேலாய் - தரை மீது கிடப்பவனே! **வரை ஆர் தோள் -** மலைகள் போல் விளங்கும் உனது தோள்கள்; **பொடி ஆட வைகுவாய் -** புழுதி படியக் கிடப்பவனே! **உறு தன்மை ஈது என -** நீ அடைந்த கதி இதுவோ என்று; **கரையாதேன் -** கரைந்துருகப் பெறாதவளாகியயான்; **இடு பூசல் கண்டும் -** (உன் எதிரில் நின்று) கதறும் அழுகையைப் பார்த்தும்; **ஒன்று உரையாய் -** (என் துயர் போக்கும் வண்ணம்) மாற்றம் ஒன்றும் கூறினாய் அல்லை. **என் வயின் ஊனம் யாவதோ -** (இவ்வாறு நீ என்னை வெறுத்தொதுக்க) என்னிடத்தில் உள்ள குற்றம் யாதோ?

பொடியாடல் - தூசி படிந்திருத்தல். மலை போன்ற தோளினை "வரை சேர் தோளிடை" (4098) என முன்னரும் கூறியது காண்க. தன் துயர் பொறா வாலி, இப்பொழுது தன் துயர் நீக்கும் வண்ணம் பேசாதிருத்தலை நோக்கித் தாரை 'என்னிடம் உள்ள குற்றம் யாதெனக் கேட்டுப் புலம்பினாள். 'என்னுறு துயர் கண்டும் இடருறும் இவள் என்னீர். பொன்னுறு நறுமேனி பொடியாடிக் கிடப்பதோ' (சிலப்- ஊர்சூழ். வரி39.40) எனப் புலம்பிய கண்ணகியின் துயரம் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. வாலிக்கு ஏற்பட்ட கொடிய நிலையைத் 'தரைமேலாய்' எனும் தொடர்உணர்த்தும். 168

**4103. 'நையா நின்றனென், நான் இருந்து இங்ஙன்;
மெய் வானோர் திரு நாடு மேவினாய்;
ஐயா! நீ எனது ஆவி என்றதும்,
பொய்யோ? பொய் உரையாத புண்ணியா!**

பொய் உரையாத புண்ணியா - பொய்ம்மொழி பேசாப் புண்ணி யனே! **நான் இங்ஙன் இருந்து -** நான் இங்கே இருந்து; **நையா நின்றனென் -** துயர் உற்று வருந்தி நின்றேனாக; **மெய் வானோர் திருநாடு -** (நீயோ) வாய்மையில் வழாத தேவர்கள் வாழும் விண்ணுலகை; **மேவினாய் -** அடைந்தாய்; **ஐயா -** என் தலைவனே! **நீ எனது ஆவி என்றதும் -** (நீ என்னை நோக்கி) 'நீயே எனது உயிர்' என்றதும்; **பொய்யோ -** பொய்தானா?

வாலி தாரையை உயிராகக் கருதியது போல், தாரையும் வாலியை உயிராகக் கருதியதை 'உயிர் போனால் உடலாரும் உய்வரோ? (4100) என்ற அடிகள் உணர்த்தும். வாலியும் தாரையும் வாழ்ந்த வாழ்வின் அன்பு நிலையை இதனால் அறியலாம். குடும்பத் தலைவன், தலைவியருள் ஒவ்வொருவரும் தம்மை உடலாகவும், மற்றவரை உயிராகவும் அன்பு காட்டி வாழ்வது இயல்பாகும். எனவே தான் இங்குத் தன் உயிர் துடிக்க, உடல் பிரிதல் இல்லை என்பதால் 'நீ எனது ஆவி என்றதும் பொய்யோ' என்றாள். என்றதும் - உயர்வு சிறப்பும்பை. 'நீ எனது ஆவி' எனச் சொன்னது உண்மையாயின் தன்னை விட்டுப் பிரிந்திருக்கக் கூடாதன்றோ' எனப் புலம்பினாள் பொய் உரைத்துவிட்டு உண்மை பேசும் தேவர்கள் உலகில் எங்ஙனம் செல்ல முடிந்தது என்பதற்கு 'மெய் வானோர்' என்றாள். பொய்யோ - ஐயவினா. 169

4104. 'செரு ஆர் தோளா! நின்
சிந்தை உளேன் எனின்,
மருவார் வெஞ் சரம்
எனையும் வவ்வுமால்;
ஒருவேனுள் உளை
ஆகின், உய்தியால்;
இருவே முள்
இருவேம் இருந்திலேம்.

செரு ஆர் தோளா - போர்த் தொழில் வல்ல தோள்களை உடை யவனே! **நின் சிந்தை உளேன் எனில் -** உன்னுடைய மனத்தில் யான் இருப்பது உண்மை என்றால்; **மருவார் வெஞ்சர் -** பகைவரது கொடிய அம்பு; **என்னையும் வவ்வும் -** என்னுயிரையும் கொன்றிருக்கும; **ஒருவேன் உள் உளை ஆகின் -** தனியளாகிய என் நெஞ்சில் நீ நீங்காது இருப்பவனாயின்; **உய்தி -** நீ இறவாது பிழைத்திருப்பாய். **இருவேம் உள் -** (அதனால்) ஒருவர் உள்ளத்தில் ஒருவராக; **இருவேம் இருந்திலேம் -** நாம் இருவரும் இருந்தோம் அல்லோம்.

வாலியும் தாரையும் ஒருவர் உள்ளத்தில் மற்றொருவர் இருந்தனர் எனக் கூறத்தக்க அன்பு வாழ்க்கை நடத்தினர் எனத் தெரிகிறது. 'உன்னடைய மனத்தில் நான் இருந்திருந்தால் உன்னைத் தாக்கிய அம்பு என்னைத் தாக்கியிருக்கும். அல்லது என் மனத்தில் நீ இருபபது உண்மையானால் யான் பிழைத்திருப்பதால் நீயும் பிழைத்திருப்பாய். இவ்விரண்டினுள் எதுவும் நிகழாமையை எண்ணுகையில் ஒருவர் சிந்தையில் மற்றொருவர் இருந்தனம் எனும் மொழி உண்மையாகாது என்ன மற்றன்ன, மடந்தையொடு எம்மிடை நட்பு (குறள் - 1122) என்ற குறள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. 170

acharya.org

***4105. "எந்தாய்! நீ அமிழ்து ஈய, யாம் எலாம்
உய்ந்தேம்" என்று, உபகாரம் உன்னுவார்,
நந்தா நாள்மலர் சிந்தி, நண்பொடும்
வந்தாரா எதிர், வான்உளோர் எலாம்?***

வான் உளோர் எலாம் - விண்ணுலகில் வாழ்கின்ற தேவர்க ளெல்லாரும்; **உபகாரம் உன்னுவார் -** நீ செய்த பேருதவியை மறவாது நினைப்பவராய்; **'எந்தாய் -** 'எம் தந்தை போன்றவனே! **நீ அமிழ்து ஈய -** பாற்கடலைக் கடந்து நீ உண்ணாமல் அமுதத்தை எமக்குக் கொடுக்க; **யாம் எலாம் உய்ந்தேம் -** நாங்கள் எல்லோரும் அதனை உண்டு இறவா நிலை பெற்றோம்'; **என்று -** என்று உன்னைப் புகழ்ந்து; **நந்தா நாள் மலர் சிந்தி -** வாடாத அப்பொழுது அலர்ந்த (கற்பகம் முதலிய) மலர்களைத் தூவி; **நண்பொடும் -** நட்புரிமையோடு; **எதிர் வந்தாரா -** எதிர் கொண்டழைக்க வந்தார்களோ?

முன்பு தேவர்களுள் ஒருவனான யமனை 'உபகாரம் சிந்தியா தான்' (4100) எனப் பழித்த தாரை இப்பொழுது மனம் மாறி ஏனைய தேவர்களின் உபகாரச் சிந்தையை நினைப்பவளானாள். நந்தா நாள் மலர் சந்தனம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்பன. எந்தை எனும் பெயர் விளிவேற்றுமைக் கண் எந்தாய் எனத் திரிந்தது. யாமெலாம் - தேவர்கள் எல்லோரையும் குறித்தது. வந்தாரா - ஐயவினா. 171

***4106. 'ஓயா வாளி ஒளித்து நின்று எய்துவான்
ஏயா வந்த இராமன் என்று உளான்,
வாயால் ஏயினன்என்னின், வாழ்வு எலாம்
ஈயாயோ? அமிழ்தேயும் ஈகுவாய்!***

அமிழ்தேயும் ஈகுவாய் - (சாவா மருந்தாகிய) அமுதத்தை வேண்டினும் கொடுப்பவனே! **ஓயா வாளி -** பகைவன் உயிரைக் கவர்ந்தாலன்றி நீங்கா அம்பை; **ஒளித்து நின்று -** மறைந்து நின்று; **எய்வான் -** (உன்மேல்) செலுத்துவதற்காக; **ஏயா வந்த -** உடன்பட்டு வந்த; **இராமன் என்று உளான் -** இராமன் என்னும் பெயரில் உள்ளவன்; **வாயால் ஏயினன் என்னின் -** (உன்னிடம்) தன் வாய்மொழியால் இன்னது வேண்டும் என்று கேட்டிருப்பபனாயின்; **வாழ்வு எலாம் ஈயாயோ -** உனக்குரிய அரசாட்சி முதலிய வாழ்க்கைச் செல்வங்கள் அனைத்தையும் (சுக்கிரீவனுக்குக்) கொடுக்கமாட்டாயோ?

இராமன் என்று உளான்' என இங்குக் குறித்தது சிறப்பில்லாத ஒருவனைக் குறிப்பதாக உள்ளதெனலாம். முன்னரும் 'இராமன் என்பவன்' எனத் தாரை (3964) குறித்தமை காண்க. 'ஓயா வாளி ஒளித்து நின்று ஏயா வந்த' என்றது இராமனது தகுதியற்ற செயலைச் சுட்டியதாகும். வாலியின் வண்மைக் குணத்தை அறிந்து எளிதில் வாய்ச் சொல்லால் பெறக்கூடிய செல்வத்தை, மாசுண்டாகுமாறு மறைந்திருந்து அம்பு எய்து வாலியைக் கொன்று பெற வேண்டுமா? எனத் தாரை புலம்பினாள். தேவர் வாழ அமுதம் அளித்தவன், தன் உயிரையும் வேண்டியிருப்பின் கொடுத்திருப்பன் என்பது கருத்தாகும். 'ஆடினிர் பாடினிர் செலினே, நாடுங் குன்றும் ஒருங்கீயும்மே' (புறம். 109 : 17 - 18), 'பாரியும் பரிசிலர் இரப்பின், வாரேன் என்னான் அவன் வரையன்னே' (புறம் - 108.5-6) என்ற அடிகளை இங்கு ஒப்பு நோக்கலாம். அமிழ்தேயும் - உம்மை உயர்வு சிறப்பும்மை; ஈகுவாய் 'கு' சாரியை. பரிசிலாகப் பெறக்கூடிய பறம்புச் செல்வத்தை

வன்பமுறை முற்றுகையால் அடைய நினைந்த மூவேந்தர் செயலை எள்ளிய கபிலர் போல, தாரை பேசினளென்க. 172

4107. 'சொற்றேன், முந்துற; அன்ன
சொல் கொளாய்;
''அற்றான், அன்னது
செய்கலான்'' எனா,
உற்றாய், உம்பியை; ஊழி
காணும் நீ,
இற்றாய்; நான் உனை
என்று காண்கெனோ?

முந்துறச் சொற்றேன் - *(சுக்கிரீவனுடன் போர் செய்ய வருவதற்கு) முன்னதாகவே (இராமன் சுக்கிரீவனுக்குத் துணையாகப் போரிட வந்துள்ளான் என்ற செய்தியை) நான் சொன்னேன்.* **அன்ன சொல் கேளாய் -** *அந்த வார்த்தையைக் ஏற்றுக் கொள்ளாமல்;* **அற்றான் -** *விருப்பு வெறுப்பற்ற இராமன்;* **அன்னது செய்கலான் -** *அவ்வாறு முறையற்ற செயலைச் செய்யமாட்டான்;* **எனா -** *என்று கூறி;* **உம்பியை உற்றாய் -** *உன் தம்பியை (எதிர்த்துப் போரிட) வந்தாய்;* **ஊழி காணும் நீ -** *ஊழிக் கால முடிவையும் கண்டு வாழவேண்டிய நீ;* **இற்றாய் -** *இறந்துவிட்டாய்.* **நான் உனை என்று காண்கெனோ -** *இனி நான் உன்னை எப்பொழுது காண்பேனோ?*

இராமன் துணை பெற்று வந்தான் எனத் தாரை கூறிய மொழிகள் - 3958, 3964ல் காண்க. அன்னது செய்கலான். 3956 முதல் 3965 முடிய உள்ள பாடல்களின் கருத்துக்கள். 'ஊழி காணும் நீ' எனத் தாரை நினைத்தது போல், மண்டோதரியும் 'ஏவர்க்கும் வலியானுக்கு என்று உண்டாம் இறுதி என ஏமாப்புற்றேன்' (9943) என எண்ணியதுகாண்க. 173

4108. 'நீறு ஆம், மேருவும், நீ நெருக்கினால்;
மாறு ஓர் வாளி, உன் மார்பை ஈர்வதோ?
தேறேன் யான் இது; தேவர் மாயமோ?
வேறு ஓர் வாலி கொலாம், விளிந்துளான்?

நீ நெருக்கினால் - *நீ (உன் மார்பொடு பொருந்த) நெருக்கித் தாக்குவாயானால்;* **மேருவும் நீறு ஆம் -** *மேருமலையும் பொடியாய் விடும்;* **ஓர் வாளி -** *(அங்ஙனமிருக்க) ஓர் அம்பு;* **மாறு -** *உனக்கு எதிராக;* **உன் மார்பை ஈர்வதோ -** *உன்னுடைய மார்பைப் பிளந்து விடுவதா?* **யான் இது தேறேன் -** *நான் இதனை உண்மையெனத் தெளிய மாட்டேன்.* **தேவர் மாயமோ -** *இது தேவர்கள் செய்த மாயச் செயலோ?* **விளிந்துளான் -** *(அல்லது) இங்கே இறந்து கிடப்பவன்;* **வேறு ஓர் வாலி கொலாம் -** *(நீயன்றி) வேறொரு வாலி தானோ?*

மேருமலையினையும் பொடியாக்க வல்ல வாலியின் மார்பின் வலிமையை நன்கு அறிந்த தாரை, தன் கணவன் அம்பு பட்டு இறந்து கிடப்பதை நேரில் கண்டும் நம்புதற்கு இயலாதவளாய் 'இது தேவர் செய்த மாயமோ? அல்லது இறந்து கிடப்பவன்

தன் கணவன் அல்லாத மற்றொரு வாலியோ என ஐயுற்றுக் கலங்கினாள்.
174

4109. 'தகை நேர் வண் புகழ் நின்று, தம்பியார்,
பகை நேர்வார் உளர் ஆன பண்பினால்,
உக நேர் சிந்தி உலந்து அழிந்தவால்;
மகனே! கண்டிலையோ, நம் வாழ்வு எலாம்?

மகனே *- (தாரை, அங்கதனை முன்னிலைப்படுத்தி) மைந்தனே!* ***தம்பியார்*** *- (உன் தந்தைக்குத்) தம்பியரான சுக்கிரீவர்;* ***தகைநேர்*** *- பெருமை பொருந்திய;* ***வண் புகழ் நின்று*** *- (உன் தந்தையின்) சிறந்த புகழுக்கேற்பப் பணிந்து நின்று;* ***பகை நேர்வார் உளர் ஆன பண்பினால்*** *- (பின்பு உறவு நிலைமாறி) அவரோடு பகைமை கொள்பவர் தன்மையினால்;* ***உக*** *- உன் தந்தை இறந்துபடி;* ***நம் வாழ்வு எலாம்*** *- நமது சிறப்பான வாழ்க்கையெல்லாம்;* ***நேர் சிந்தி உலந்து அழிந்த*** *- தகுதி கெட்டு அழிந்துவிட்டன.* ***கண்டிலையோ*** *- இதனை நீ காண வில்லையோ?*

இஃது அங்கதன் அவ்விடத்து இல்லாவிடினும் அவனை முன்னிலை யாக்கித் தாரை புலம்பியது. தம்பியார் - பன்மை விகுதியில் கூறியது வெறுப்பினால் என்க. வஞ்சப் புகழ்ச்சி. வண்புகழ் நின்று என்பதற்கு (தமையனின்) புகழின் ஒளியிலே நிலைத்து வளர்ந்து எனப் பொருள் கொள்ளுதலும் பொருந்தும். அழிந்த; பன்மை வினை முற்று. ஆல் - அசை. அழிந்தவால் என்பது பாடமாற்றம். *175*

4110. 'அரு மைந்து அற்றம் அகற்றும் வில்லியார்,
ஒரு மைந்தற்கும் அடாதது உன்னினார்;
தருமம் பற்றிய தக்கவர்க்கு எலாம்,
கருமம் கட்டளை என்றல் கட்டதோ?'

அருமைந்து *- பெறுதற்கரிய வன்மையால்;* ***அற்றம் அகற்றும்*** *- (தன்னையடைந்தவர்களின்) பெருந்துன்பத்தைப் போக்கும்;* ***வில்லியார்*** *- வில்லினையுடைய இராமர்;* ***ஒரு மைந்தற்கும்*** *- எந்த வீரனுக்கும்;* ***அடாதது உன்னினார்*** *- பொருந்தாத முறையற்ற செயலை, நினைத்துச் செய்துவிட்டார்.* ***தருமம் பற்றிய*** *- அறநெறியைக் கடைப்பிடித்தொழுகும்;* ***தக்கவர்க்கு எலாம்*** *- தகுதியுடைய பெரியவர்களுக்கெல்லாம்;* ***கருமம் கட்டளை என்றல்*** *- அவரவர் செய்யும் செயல்களே அவரவர் தகுதியை அளக்கும் உரைகல்லாகும் என்று கூறும் ஆன்றோர் உரை;* ***கட்டு அதோ*** *- (உண்மையோடு பொருந்தாத) புனைந்துரைதானா?*

வாலியின் உயிரைப் போக்கியது வில்லிலிருந்து தொடுக்கப்பட்ட அம்பு ஆதலின் 'வில்லியார்' எனச் சுட்டினாள். இராமன் பெயர் கூறாது வில்லினை உடையவர் என்று இழிவு தோன்றக் கூறினாள் என்க. அற்றம் அகற்றும் வில் உண்மையில் அற்றம் போக்காது துன்பத்தையே விளைத்தது என்பது குறிப்பு. கருமம் கட்டளையாவதைப் "பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் தத்தம், கருமமே கட்டளைக் கல்" எனக்குறள் (505) உணர்த்துதல் காண்க. கட்டளை- உரைகல்; பொன்னை உரைத்துப் பார்க்கும் கல். கட்டதோ - ஓகாரம் வினா. *176*

acharya.org

**_4111. என்றாள், இன்னன பன்னி, இன்னலோடு
ஒன்று ஆனாள்; உணர்வு ஏதும் உற்றிலாள்;
நின்றாள்; அந் நிலை நோக்கி, நீதி சால்,
வன் தாள் மால் வரை அன்ன, மாருதி._**

என்றாள் - என்று புலம்பினளாய தாரை; **இன்னன பன்னி -** இத்தன்மையனவான சொற்களை மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி; **இன்ன லோடு ஒன்று ஆனாள் -** துன்பத்தோடு ஒன்று பட்டவளாய்; **உணர்வு ஏதும் உற்றிலாள் -** தன் உணர்வு சிறிதும் அடையாதவளாய்; **நின்றாள் -** செயலொழிந்து நின்றாள்; **அந்நிலை நோக்கி -** (தாரையின்) அந்த நிலைமையைக் கண்டு; **நீதி சால் -** நீதி நிறைந்தவனும்; **வன்தாள் -** வலிய முயற்சியுடையவனுமான; **மால்வரை அன்ன மாருதி -** பெரிய மலையினை ஒத்த தோற்றமுடைய அனுமன். . . .

இப்பாடல் அடுத்த இரு பாடல்களோடு குளகமாய் இயைந்து வினை முடிபு கொள்ளம். அனுமன் நீதி நெறியும் வலிய முயற்சியும் உடையவன் என்பதைச் சுக்கிரீவனை இராமனிடம் நட்புக் கொள்ளச் செய்த நிலையிலிருந்தே அறியலாம். மாருதிக்கு மால் வரை உவமை. "பொன் உருக் கொண்ட மேரு, புயத்திற்கும் உவமை போதாத் தன் உருக்கொண்டு நின்றான்" (3781) என்ற உவமை காண்க. 'மேரு மலை போன்ற பொன்மேனியுள்ளவன்' என அனுமன் கூறப்படுவதால் வரை இங்கே மேரு மலை எனலாம். அழித்தற்கு அருமை, அளக்க முடியாத நிலை, தோற்றம், வலிமை, பெருமை ஆகியவற்றால் அனுமனுக்கு மலை உவமைஆயிற்று. 177

**_4112. மடவாரால், அம் மடந்தை முன்னர் வாழ்
இடம் மேவும்படி ஏவி, வாலிபால்
கடன் யாவும் கடைகண்டு, கண்ணனோடு
உடன் ஆய், உற்றது எலாம் உணர்த்தலும்,_**

மடவாரால் - வானர மகளிரைக் கொண்டு; **அம்மடந்தை -** அந்தத் தாரையை; **முன்னர் வாழ் இடம் -** முன்பு (அவள்) வாழ்ந்திருந்த அந்தப்புரத்திற்கு; **மேவும்படி ஏவி -** செல்லும்படி அனுப்பிவிட்டு; **வாலிபால்-** வாலியின் பொருட்டு; **கடன் யாவும் கடை கண்டு -** செய்ய வேண்டிய இறுதிக் கடன்களை எல்லாம் (அங்கதனைக்கொண்டு) செய்து முடிதது; **கண்ணனோடு -** இராமனோடு; **உடன் ஆய் -** சென்று சேர்ந்து; **உற்றது எலாம் உணர்த்தலும் -** நடந்த செய்திகளை எல்லாம் சொன்ன அளவில் . . .

புலம்புகின்ற தாரையை அவள் தோழியரான வானர மகளிரைக் கொண்டு அந்தப்புரத்திற்குச் செலச் செய்து அங்கதனைக் கொண்டு ஈமக் கடன்களை நிறைவேற்றியபின் நிகழ்ந்த செய்திகளை அனுமன் இராமனிடம் உரைத்தான் என்பதாம். இங்குக் கரியோன் என்னும் பொருளினதாகிய கண்ணன் என்ற பெயர் கண்ணன் அவதாரத்தைக் குறிக்காமல் திருமாலின் அமிசமாகிய இராமனைக் குறித்தது. இராமனைக் கண்ணன் எனக் குறித்தமை 'யாவர்க்கும் கண்ணன்' என்றே ஓதிய பெயர்' (1068), 'கண்ணன் தன் நிறம் தன் உள்ளக் கருத்தினை நிறைத்து' (1120), சுவண

வண்ணனோடு கண்ணன்' (2553), 'கருணை அம் கோயிலுள் இருந்த கண்ணனை' (6411), என்னும் இடங்களிலும் காண்க.

வாலியின் ஈமக்கடன் நிகழ்வை மிகச்சுருக்கமாகக் கம்பர் கூறியிருக்க, வான்மீகத்தில் மிக விரிவாக அமைத்திருப்பதைக்காணலாம். 178

கதிரவன் மறைவும், இராமன் இராப்பொழுதைக் கழித்த வகையும்

4113. அகம் வேர் அற்று உக வீசு அருக்கனார்,
புகழ் மேலைக் கிரி புக்க போதினின்,
நகமே ஒத்த குரக்கு நாயகன்
முகமே ஒத்தது, மூரி மண்டிலம்.

***அகம் வேர் அற்று உக** - இருளானது வேரோடு அழிந்து போகுமாறு; **வீசு அருக்கனார்** - ஒளி வீசுகின்ற சூரியன்; **புகழ் மேலைக்கிரி** - புகழ் மிக்க மேற்குத் திசையிலுள்ள அத்தமன கிரியை; **புக்க போதினில்** - அடைந்த பொழுதில்; **மூரி மண்டலம்** - சூரிய மண்டலம்; **நகமே ஒத்த** - மலை போன்ற; **குரக்கு நாயகன்** - குரங்கின அரசனான வாலியின்; **முகமே ஒத்தது** - முகத்தையே ஒத்து விளங்கியது.*

வானுற ஓங்கிய மலையே வாலிக்கு உவமையாகும். வாலியின் முகம் இயல்பில் செந்நிறமுடையதாதலும் அதற்கு மாலைக் காலக் கதிரவன் உவமையாவது இயல்பாகவே பொருந்தக் கூடியது. ஈண்டு - மாலைக் காலச் சூரிய மண்டலத்திற்கு வாலியின் குருதிபட்ட செந்நிற முகம் நிறத்தாலும், மறையும் செயலாலும் உவமையாகிறது. காலையில் உதித்துப் பகல் முழுதும் ஒளி பரப்பி மாலையில் மலையிடத்து மறையும் கதிரவனது செந்நிற ஒளி மண்டிலத்திற்கு, உலகில் தோன்றி, வாழ்நாள் முழுவதும் தன் புகழ் ஒளி பரப்பி, இராமன் அம்பால் உயிர் துறந்து கிடந்த வாலியின் செந்நிற முக ஒளியை உவமை கூறிய நயம் காணத்தக்கது. 'நீ உயிர் நீங்கியிருக்கையிலும் உன் முகம் மகிழ்ச்சி பெற்றது போல, அத்த கிரியை அடைந்த சூரியன் போன்ற நிறமுடையதாய்ப் பிழைத்திருக்கும்போது இருந்தது போலவே காணப்படுகிறது' என்று தாரை புலம்பியதாக வான்மீகத்தில் காணப்படும் செய்திஒப்பு நோக்கி உணர்தற்குரியது. 179

4114. மறைந்தான் மாலை அருக்கன்; வள்ளியோன்
உறைந்தான், மங்கை திறத்தை உன்னுவான்;
குறைந்தான், நெஞ்சு குழைந்து அழுங்குவான்;
நிறைந்து ஆர் கங்குலின் வேலை நீந்தினான்.

***அருக்கன்** - சூரியன்; **மாலை மறைந்தான்** - மாலைப் பொழுதில் மறைந்தான். **வள்ளியோன்** - வண்மைக் குணமுடைய இராமன்; **மங்கை திறத்தை உன்னுவான்** - சீதையின் நிலையைக் கருதுபவனாய்; **உறைந் தான்**- (அங்கு ஓர் இடத்தில்) தங்கி; **குறைந்தான்** - மெலிந்து; **நெஞ்சு குழைந்துஅழுங்குவான்** - மனம் நொந்து வருந்துவானாகி; **நிறைந்து ஆர் கங்குலின்வேலை** - நிறைந்து பரவிய இரவுப் பொழுதாகிய கடலை; **நீந்தினான்** - அரிதில் கடந்தான்.*

மனைவியைப் பிரிந்து வருந்துவார்க்கு இராப்பொழுது நீண்டதாகத் தோன்றுவதாலும் அதனைக் கழித்தல் கடினமாக இருப்பதாலும் 'நிறைந்தார் கங்குலின்

வேலை நீந்திதான்'' என்றார். 'இரவரம்பாக நீந்தினமாயின். . . . கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே'' (குறுந்தொகை - 387), 'இந்நாள் நெடிய கழியும் இரா' (குறள். 1168) என்பன ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. கங்குலின் - இன் சாரியை. உன்னுவான். குறைந்தான், அழுங்குவான் என்னும் வினை முற்றுக்கள் எச்சப் பொருளில் வந்து முற்றெச்சங்கள். 180

அரசியல் படலம்

இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு அரசியல் பற்றிய அறிவுரைகளைக் கூறும் பகுதியை முதன்மையாகக் கொண்டு விளங்குவதால் இப்படலம் 'அரசியல் படலம்' எனப்பட்டது. பால காண்டத்தில் தசரதனின் ஆட்சியைப் பற்றிக் கூறும் பகுதியும் 'அரசியல் படலம்' எனப் பெயர் கொண்டது.

சுக்கிரீவனுக்கு முடிசூட்ட இராமன் இலக்குவனுக்குக் கட்டளையிட, முடிசூட்டு விழாவிற்கு வேண்டுவன கொணருமாறு இலக்குவன் அனுமனுக்கு உரைத்தனன். அங்ஙனமே அனுமன் கொணர, இலக்குவன் சுக்கிரீவனுக்கு முடி சூட்டினான். நல்லரசு புரிதற்கு வேண்டிய அறிவுரைகளை இராமன் சுக்கிரீவனுக்கு எடுத்துரைத்தான். அவற்றைச் செவிமடுத்த பின் சுக்கிரீவன் இராமனைக் கிட்கிந்தைக்கு அழைக்க, இராமன் மறுத்து, 'நான்கு திங்கள் சென்றபின் படையொடு வருக' எனக் கூறினன். அதனை ஏற்ற சுக்கிரீவனும் விடைபெற்று நீங்கினான். தன்னை வணங்கிய அங்கதனுக்கும் இராமன் அறிவுரை புகன்றான்.

மாருதி இராமனுடன் இருந்து பணி செய்ய விரும்புவதாகக் கூற, அவனையும் கிட்கிந்தை செல்லுமாறு இராமன் பணிக்க, மாருதியும் போனான். இராமலக்குவர் வேறொரு மலையை அடைந்தனர். கிட்கிந்தையில் சுக்கிரீவன் செம்மையாக ஆட்சி புரிந்தான். அங்கதனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டிச் சுக்கிரீவன் இனிதாக வாழ்ந்து வந்தான்.

சுக்கிரீவனுக்கு முடி சூட்டுதல்

கலிவிருத்தம்

4115. புதல்வன் பொன் மகுடன் பொறுத்தலால்,
முதல்வன், பேர் உவகைக்கு முந்துவான்,
உதவும் பூமகள் சேர, ஒண் மலர்க்
கதவம் செய்ய கரத்தின் நீக்கினான்.

புதல்வன் - தன் மகனான சுக்கிரீவன்; **பொன் மகுடம் பொறுத் தலால்-** (அன்று) பொன்னாலாகிய மணி முடியைத் தரிக்கப் போவதால்; **முதல்வன் -** (தந்தையான) சூரியன்; **பேர் உவகைக்கு முந்துவான் -** (அதைக் கண்டு) பெரிதும் மகிழ்ச்சி அடைவதற்கு முற்பட்டவனாய்; **உதவும் பூமகள் சேர -** (அந்த முடிசூட்டு விழாவிற்கு) உதவியாகின்ற திருமகள் வந்து சேரும்படி; **ஒண்மலர்க் கதவம் -** (அவள் உறைவிட மான) சிறந்த தாமரை மலர்களின்இதழ்களாகிய கதவுகளை; **செய்ய**

கரத்தில் நீக்கினான் - தனது சிவந்த கதிர்களாகிய கைகளினால் திறந்து விட்டான்.

இரவு கழியக் கதிரவன் இயற்கையாக உதயமாவதை அன்று தன் மகன் மணிமுடி சூட இருப்பதால் முற்பட்டு வந்ததாகவும். தாமரை இயல்பாக இதழ் விரித்தலை, இரவில் குவிந்திருந்த தாமரை மலருக்குள் இருந்த திருமகள் முடி சூடும் கதிரவன் மகனைச் சேர்தற் பொருட்டு அவள் இருந்த தாமரை மலர் வீட்டின் இதழ்க் கதவுகளைத் தன் கரங்களால் திறந்துவிட்டதாகவும் கூறியதால் இப்பாடல்

தற்குறிப்பேற்ற அணி பொருந்தியது. பொழுது புலரும்போது தாமரை விரிந்தது என்ற எளிய செய்தி கவிச்சக்கரவர்த்தியாகிய கம்பரின் எழுத்தாணியில் அரிய கற்பனையாகப் புனையா ஓவியமாகத் தீட்டியுள்ள நயம் உணர்க. 1

4116. அது காலத்தில், அருட்கு நாயகன்,
மதி சால் தம்பியை வல்லை ஏவினான் -
'கதிரோன் மைந்தனை, ஐய! கைகளால்,
விதியால் மௌலி மிலைச்சுவாய்' எனா.

அது காலத்தில் - *அப்பொழுது;* ***அருட்கு நாயகன் -*** *கருணைக்குத் தலைவனான இராமன்;* ***மதி சால் தம்பியை -*** *அறிவு நிறைந்த தன் தம்பி இலக்குவனை (நோக்கி);* ***ஐய -*** *ஐயனே!* ***கதிரோன் மைந்தனை -*** *சூரியன் புதல்வனான சுக்கிரீவனுக்கும்;* ***கைகளால் -*** *உன் கரங்களால்;* ***விதியால் மௌலி மிலைச்சுவாய் -*** *முறைப்படி முடி சூட்டுவாய்;* ***எனா -*** *என்று;* ***வல்லை ஏவினான் -*** *விரைந்து கட்டளையிட்டான்.*

அருட்கு நாயகன் - இராமன் கருணை நிறைந்தவன் என்பதைக் 'கருணையின் கடல் அணையர்' (3758) 'கருணை ஆம் அமிழ்தம் காலும்' (6497), 'கருணை வள்ளல்' (6501) என்ற இடங்களில் காண்க. மௌலி - வடசொல். நல்ல காரியங்களை உடனே செய்துவிடல் நல்லது ஆதலின் 'வல்லை ஏவினான்' என்றார். விதி - முடிசூட்டுவதற்கு நூல்கள் கூறும் முறைகள். பதினான்கு ஆண்டுகள் தன் தந்தையின் சொல்லைக் காக்க விரதம்மேற்கொண்டிருப்பதால் இராமன் நகருட் செல்ல இயலாது ஆதலின், இலக்குவனையே மணிமுடி சூட்டுமாறு இராமன் கட்டளையிட்டான். பின் வீடணனுக்கும் இவ்வாறே செய்விப்பதும் காண்க.

வாலியின் ஈமக்கடன்கள் முடிந்தபிறகு அனுமன் இராமனைக் கிட்கிந்தைக்கு வந்து சுக்கிரீவனுக்கு முடி சூட்டுமாறு வேண்ட, இராமன் மறுத்து அனுமனையே, பிற வானரத் தலைவர்களுடன் அவ்விழாவை நிறைவேற்றப் பணித்துச் சுக்கிரீவன் முடிசூட்டிக் கொள்ளவும், அங்கதன் இளவரசுப்பட்டம் சூட்டிக் கொள்ளவும் சொன்னான் என்பது வான்மீகம். இலக்குவனை ஏவினதாக அந்நூலில் இல்லை. அத்யாத்ம ராமாயணமும், துளசீதாசர் இராமாயணமும் இலக்குவனைக் கொண்டு முடி சூட்டப் பெற்றதாகக்கூறும். 2

4117. அப்போதே, அருள் நின்ற அண்ணலும்,
மெய்ப் போர் மாருதிதன்னை, 'வீர! நீ,
இப்போதே கொணர், இன்ன செய் வினைக்கு
ஒப்பு ஆம் யாவையும், என்று உணர்த்தலும்,

அருள் நின்ற அண்ணலும் - *இராமன் கட்டளைப்படி நடக்கும் பெருமையில் சிறந்த இலக்குவனும்;* ***அப்போதே -*** *அப்பொழுதே;* ***மெய்ப்போர் மாருதி தன்னை -*** *அறநெறி தவறாமல் போரைச் செய்ய வல்ல அனுமனைப் பார்த்து;* ***'வீர நீ -*** *வீரனே! நீ;* ***இன்ன செய் வினைக்கு -*** *இந்த (முடிசூட்டு விழாச்) செயலுக்கு;* ***ஒப்பு ஆம் யாவையும் -*** *வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும்;* ***இப்போதே கொணர் -*** *இப்பொழுதே கொண்டு வந்து சேர்ப்பாய்';* ***என்று உணர்த்தலும் -*** *என்று கூறியவுடன் . . . .*

அருள் நின்ற - இராமனது அருள்மொழியாகிய ஆணை வழி நின்ற என்க. இதுவும் அடுத்த செய்யுளும குளகம்; 4119 ஆம் செய்யுளில் உள்ள 'சூட்டினான்' என்ற வினை கொண்டு முடியும் 3

4118. மண்ணும் நீர் முதல் மங்கலங்களும்,
எண்ணும் பொன் முடி ஆதி யாவையும்,
நண்ணும் வேலையில், நம்பி தம்பியும்,
திண்ணம் செய்வன செய்து, செம்மலை,

மண்ணும் நீர் முதல் மங்கலங்களும் - (சுக்கிரீவனை) நீராட்டுவதற்கு வேண்டிய புண்ணிய தீர்த்தம் முதலான மங்கலப் பொருள்களும்; **எண்ணும் பொன்முடி ஆதி யாவையும் -** எல்லோராலும் நன்கு மதிக்கப்படும் பொன்னால் செய்த மணிமுடி முதலிய எல்லாப் பொருள்களும்; **நண்ணும் வேலையில் -** வந்த சேர்ந்த அளவில்; **நம்பி தம்பியும் -** சிறந்தவனான இராமனின் தம்பி இலக்குவனும்; **செம்மலை -** பெருமையுடைய சுக்கிரீவனுக்கு; **திண்ணம் செய்வன செய்து -** (முடிசூட்டும் முன்) தவறாது செய்யவேண்டிய செயல்களைச் செய்து....

மண்ணும் நீர் முதல் மங்கலம் - மங்கல நீராடலுக்கு வேண்டிய நீர் முதலியன. செம்மலை - உருபு மயக்கம். 4

4119. மறையோர் ஆசி வழங்க, வானுளோர்
நறை தோய் நாள்மலர் தூவ, நல் நெறிக்கு
இறையோன்தன் இளையோன், அவ் ஏந்தலை,
துறையோர் நூல் முறை மௌலி சூட்டினான்.

மறையோர் ஆசி வழங்க - வேதம் அறிந்த அந்தணர்கள் வாழ்த்துக் கூற; **வானுளோர் -** தேவலோகத்திலுள்ள தேவர்கள்; **நறைதோய் நாள்மலர் தூவ -** தேன் நிறைந்த அன்றலர்ந்த மலர்களைத் தூவ; **நல் நெறிக்கு இறையோன் தன் -** சிறந்த ஒழுக்கத்திற்குத் தலைவனான இராமனுடைய; **இளையோன் -** தம்பியான இலக்குவன்; **அவ் ஏந்தலை -**

பெருமைக்குரிய அந்தச் சுக்கிரீவனுக்கு; **துறையோர் நூல்முறை -** நெறிமுறைகளில் வல்லவர்கள் கூறிய நூல்களில் கூறிய முறைப்படி; **மௌலி சூட்டினான் -** முடி சூட்டினான்.

இராமன், நல்நெறிக்கு இறையோன் என்பதை நூல் முழுவதிலும் காணலாம். 'தோன்றிய நல்லறம் நிறுத்தத் தோன்றினான்' (1769), 'நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலயம் ஆயினான்' (2429), 'புவிக்கு எலாம் வேதமே அன இராமன்' (1453), 'நின் செய்கை கண்டு நினைந்தனவோ, நீள் மறைகள்? உன் செய்கை அன்னவைதான் சொன்ன ஒழுக்கினவோ?' (3689), 'உண்டு எனும் தருமமே உருவமா உடைய நின் கண்டு கொண்டேன்' (4066), 'அறநெறி நிறுத்த வந்தது' (4073) அறத்தை முற்றும் காவற்குப் புகுந்து நின்றார் காகுத்த வேடம் காட்டி' (7421) என்பன காண்க.

வான்மீகத்தில் இந்த முடிசூட்டு விழா மிக விரிவாகக்கூறப்பட்டுள்ளது. 5

4120. **பொன் மா மௌலி**
புனைந்து, பொய் இலான்,
தன் மானக் கழல்
தாழும் வேலையில்,
நன் மார்பில்
தழுவுற்று, நாயகன்,
சொன்னான், முற்றிய
சொல்லின் எல்லையான்:

பொன் மா மௌலி புனைந்து - (சுக்கிரீவன்) பொன்னாலான சிறந்த மணிமுடியைத் தரித்துக்கொண்டு; **பொய் இலான்தன்** - பொய்ம்மொழி பேசாதவனான இராமனின்; **மானக் கழல் தாழும் வேலையில்** - பெருமை பொருந்திய திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிய பொழுது; **முற்றிய சொல்லின் எல்லையான்** - நிறை மொழியின் எல்லையில் நிற்பவனாகிய; **நாயகன்** - தலைவனுமான இராமன்; **நன் மார்பில் தழுவுற்று** - (அவனைத்) தன் நல்ல மார்போடு அணைத்துக் கொண்டு; **சொன்னான்** - (அறிவுரைகளைக்) கூறலானான்.

சுக்கிரீவனுக்கு வாக்கு அளித்தவாறு வாலியைக் கொன்று நாட்டாட்சியைக் கொடுத்துத் தான் கூறியதைத் தவறாது நிறைவேற்றி வைப்பவனாதலின் இராமனைப் 'பொய்யிலான்' என்றார். முற்றிய சொல்லின் எல்லையான் என இராமனின் பரத்துவ நிலை குறிக்கப்பட்டது. அயோத்தியில் முடிசூடும் முன் வசிட்டர் இராமனுக்குக் கூறியதையும், சித்திர கூடத்தில் இராமன் பரதனுக்குக் கூறியதையும், இங்குச் சுக்கிரீவனுக்கு இராமன் கூறுவதையும் காண்கையில் முடிசூடும் மன்னனுக்கு ஆன்றோர் அறவுரை பகர்தல் மரபு என்பது புலனாகிறது. 6

ஆசிரிய விருத்தம்

4121. **'ஈண்டுநின்று ஏகி, நீ நின்**
இயல்பு அமை இருக்கை எய்தி,
வேண்டுவ மரபின் எண்ணி, விதி
முறை இயற்றி, வீர!
பூண்ட பேர் அரசுக்கு ஏற்ற
யாவையும் புரிந்து, போரில்
மாண்டவன் மைந்தனோடும் வாழ்தி,
நல் திருவின் வைகி.

'வீர - வீரனே! **நீ ஈண்டு நின்று ஏகி** - நீ இவ்விடத்திலிருந்து சென்று; **நின் இயல்பு அமை இருக்கை எய்தி** - உனக்கு இயல்பாக (உரியதாகப்) பொருந்தி இருப்பிடத்தை அடைந்து; **வேண்டுவ மரபின் எண்ணி** - புரிய வேண்டிய செயல்களை முறைப்பட ஆராய்ந்து; **விதிமுறை இயற்றி** - நூல்களில் விதிப்பட்ட நெறிப்படி செய்து; **பூண்ட பேர் அரசுக்கு ஏற்ற** - (நீ) ஏற்றுக் கொண்ட பெரிய அரசாட்சிக்குத் தக்க; **யாவையும் புரிந்து** -

எல்லாச் செயல்களையும் செய்து; **போரில் மாண்டவன் மைந்தனோடும் -** போர்க்களத்தில் இறந்துபட்ட வாலியின் மகன் அங்கதனோடும்; **நல் திருவின் வைகி -** சிறந்த செல்வ வாழ்க்கையில் நிலைபெற்று; **வாழ்தி -** வாழ்வாயாக.

நல்லமைச்சர்களோடு நன்கு ஆய்ந்து செயல்களை முறைப்படவும் திறம்படவும் செய்ய வேண்டியிருப்பதால் 'வேண்டுவ மரபின் எண்ணி' விதிமுறை இயற்றி' என்றான். 'மாண்டவன் மைந்தனோடும் வாழ்தி' என்றதால் அரசியலில் அங்கதனுக்குச் சுக்கிரீவன் இளவரசுப் பட்டம் கட்டவேண்டும் என்பதை இராமன் குறிப்பாக உணர்த்தினான் எனலாம். 7

4122. 'வாய்மை சால் அறிவின்
வாய்த்த மந்திர மாந்தரோடும்,
தீமை தீர் ஒழுக்கின் வந்த
திறத் தொழில் மறவரோடும்,
தூய்மை சால் புணர்ச்சி பேணி, துகள்
அறு தொழிலை ஆகி,
சேய்மையோடு அணிமை இன்றி,
தேவரின் தெரிய நிற்றி.

வாய்மை சால் அறிவின் வாய்த்த - வாய்மை நிறைந்த அறிவுத் திறம் வாய்க்கப்பெற்ற; **மந்திர மாந்தரோடும் -** அமைச்சர் முதலிய அரசியல் அறிஞர்களோடும்; **தீமைதீர் ஒழுக்கின் வந்த -** குற்றமற்ற நல்லொழுக்க நெறியில் ஒழுகும்; **திறத்தொழில் மறவரோடும் -** வலி மைக்கேற்ற தொழில்களையுடை வீரர்களோடும்; **தூய்மை சால் புணர்ச்சி பேணி -** தூய்மை பொருந்திய சேர்க்கையை (அவர்கள் பால்) விரும்பிச் செய்து; **துகள் அறு தொழிலை ஆகி -** குற்றமற்ற செயல்களைச் செய்பவனாகி; **சேய்மையோடு அணிமை இன்றி -** பிறரோடு

மிகவும் விலகாமலும், மிகவும் நெருங்காமலும்; **தேவரின் தெரிய நிற்றி -** (பிறர் உன்னைத்) தேவர்கள் போலக் கருதும்படி நிற்பாயாக.

அமைச்சர் முதலாயினோர் அரசனை அணுகாது நெடுந்தொலைவில் இருத்தலும், மிக அணுகி நெருக்கமாக இருத்தலும் தவிர்க்க வேண்டுவன. மிக விலகினால் அரசனுக்குப் பயன்படாமலும், மிக நெருங்கினால் அரசன் தன்னை அவதமதித்ததாக நினைக்கவும் கூடுமாதலாலும் அகலலும் அணுகலும் நீக்க வேண்டுவன ஆயின. 'மன்னர் என்பார் எரிஎனற்கு உரியார் என்றே எண்ணுதி. . . . சிற்றடிமை குற்றம் பொறுப்பர் என்று எண்ண வேணடா' (4078) என வாலி சுக்கிரீவனுக்குக் கூறியதையும் 'அகலாது அணுகாது தீக்காய்வார்போல்க இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகுவார்' எனக் குறள் (691) குறிப்பதையும் காண்க. தேவரின் தெரிய நிற்றி - அரசன் பிறப்பால் நிலவுலகனே ஆயினும், அவன் செயலால் மக்கட்குத் தெய்வமாகக் கருதப்பட்டதால் தேவர்களைப் போலப் பிறர்க்கு நீ விளங்குவாய் என்றான். "முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் மக்கட்கு இறையென்று வைக்கப்படும் என்று குறளும் (388), 'திருவுடை மன்னரைக் காணில் திருமாலைக் கண்டேனே' (திருவாய்மொழி - 4 - 8 -) என்று ஆழ்வார் பாசுரமும் கூறியமை காண்க. தகுதியல்லாத வழியால் நட்புக் கொள்ளலாகாது என்பதற்குத் 'தூய்மை சால் புணர்ச்சி பேணி' என்றான்.

'சேய்மையோடு அணிமை இன்றி' என்ற செய்தி வான்மீகத்தில் வாலி அங்கதனுக்கு அறிவுரை கூறுகையில் 'யாருடனும் அதிக நட்புச் செய்யத்தக்கதன்று; நட்பு இல்லாமையும் செய்யத்தக்கதன்று; இரண்டும் பெரிய குற்றமாம். ஆகையால் இடை நிகராய் ஒழுகவேண்டும்' என்று கூறப்பட்டுள்ளது. 8

இராமன் உணர்த்தும் நல்லரசு

4123. "புகை உடைத்து என்னின், உண்டுபொங்கு
அனல் அங்கு" என்று உன்னும்
மிகை உடைத்து உலகம்;
நூலோர் வினையமும் வேண்டற்பாற்றே;
பகையுடைச் சிந்தையார்க்கும், பயன்
உறு பண்பின் தீரா
நகையுடை முகத்தை ஆகி, இன்
உரை நல்கு, நாவால்.

உலகம் - இந்த உலகம்; **புகை உடைத்து என்னின் -** (ஓரிடத்தில்) புகை உண்டாயிற்று என்றால்; **அங்குப் பொங்கு அனல் உண்டு -** அவ்விடத்தில் கிளர்ந்தெழுகின்ற நெருப்பு உண்டு; **என்று உன்னும் -** என்று யூகித்தறிகின்ற; **மிகை உடைத்து -** சிறப்பறிவைக் கொண்டுள்ளது. **நூலோர் வினையமும் வேண்டற்பாற்றே -** (ஆயினும் இந்த அனுமான அறிவோடு) நூல் வல்லோரால் கூறப்படும் சூழ்ச்சியும் (அரசர்க்கு) வேண்டத்தக்கதாகும்; **பகையுடைச் சிந்தையார்க்கும் -** (உன்னிடம்) பகைமை கொண்ட மனமுடையார்மாட்டும்; **பயன் உறு பண்பின் தீரா -** (அவரவர் தகுதிக்கேற்பப்) பயன் உண்டாகும்படி இயல்பறிந்து பண்புடன் நடந்து கொள்வதினின்று மாறாமல்; **நகையுடை முகத்தை**

ஆகி - மலர்ச்சி பெற்ற முகமுடையனாகிய; **நாவால் இன் உரை நல்கு -** நாவினால் இனிமையான சொற்களைச் சொல்வாயாக.

மூவகைப் பிரமாணங்களுள் காட்சியை விடுத்து ஏனை அனுமானப் பிரமாணமும் ஆகமப் பிரமாணமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டன. காட்சிப் பிரமாணம் வெளிப்படை யாதலின் கூறவில்லை. இவை உண்மை காணத் துணை செய்வன. மிகை - கண்ணால் கண்டதற்கு மேல், சிறப்பறிவால் ஊகித்தும் அறிவதால் 'மிகை' எனப்பட்டது. நல்லவர்க்கு நல்லவர்களாகவும், அல்லாதார்க்கு அவர்களை ஒடுக்க வேண்டியிருத்தலின் நல்லவர் போன்றவர்களாய் இருக்க வேண்டுமாதலின் 'நூலோர் வினையமும்' எனக் குறித்தான். பகைவரிடமும் இன்முகமும் இன்சொல்லும் கொள்க என்றான். 'மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாரை நகச் செய்து, நட்பினுள் சாப்புல்லல் பாற்று', 'பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால் முகம்நட்டு அகநட்பு ஓரீஇ விடல்' (குறள். 829, 830) 'பொள்ளென ஆங்கே புறம் வேரார் காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பர் ஒள்ளியவர். (குறள் 487) என்பன ஒப்புநேநக்கத்தக்கன. பகையுடைச் சிந்தையார்க்கும் என்ற உம்மையால் யாவரிடமும் இன்முகமும் இன்னுரையும் வேண்டும் என்பது பெறப்பட்டது. பண்பு - எல்லோர் இயல்புகளும் அறிந்து நடத்தல். 'பண்பெனப்படுவது பாடு அறிந்து ஒழுகல்' (கலி. 143 - 8) என்ற கலித்தொகையைக் காண்க. அரசியல் அரங்கில் சூழ்ச்சி வழி பேணுதல் என்றும் உண்டு போலும். அறத்தின் நாயகனாகிய இராமனே பேசுகிறான்

என்பதை எண்ண வேண்டியுள்ளது. பகையுறு சிந்தையாரிடமும் பண்போடு நடக்கச் சொல்லும் பெருமானே நூலோர் வினையம் பேணச் சொல்கிறான்! 9

4124. **'தேவரும் வெஃகற்கு ஒத்த செயிர்**
அறு செல்வம்அஃது உன்
காவலுக்கு உரியதுஎன்றால், அன்னது
கருதிக் காண்டி;
ஏவரும் இனிய நண்பர்,
அயலவர், விரவார், என்று இம்
மூவகை இயலோர் ஆவர்,
முனைவர்க்கும் உலக முன்னே.

தேவரும் வெஃகற்கு ஒத்த- தேவர்களும் விரும்பத்தக்க; **செயிர் அறு செல்வம் -** குற்றமற அரிய செல்வமாய; **அஃது -** அது; **உன் காவலுக்கு உரியது -** உனது பாதுகாவலில் அமைந்திருக்கிறது; **என்றால் -** என்றால்; **அன்னது கருதி -** அச்செல்வத்தின் அருமையை மனத்தில் எண்ணி; **காண்டி-** அதைக் காப்பதில் கருத்தாய் இருப்பாய். **உலகம் முன்னே -** உலகத்தின் முன்னிலையில்; **முனைவர்க்கும் -** முனிவர்களுக்கும்; **ஏவரும் -** எத்ததகயவராயினும்; **இனிய நண்பர் -** இனிய நண்பர்கள்; **விரவார், அயலவர் -** பகைவர்கள், இருவருமல்லா நொது மலர்; **என்று இம்மூவகை இயலோர் ஆவர் -** என்று மூன்று வகைப்பட்ட தன்மையுடையோராவர்.

பற்று நீங்கிய முனிவர்க்கும், உலகில் உள்ளோர் யாவரும் நண்பர், பகைவர், நொதுமலர் என்ற வகையில் அடங்குவர் எனின், பொருளில் திளைக்கும் சுக்கிரீவன்மாட்டுக் கூற வேண்டுவதில்லை என்றவாறு. அதனால் அரசன் நட்பு, பகைமை, நொதுமல் என்ற வேற்றுமை உணர்ந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும்.

'தகுதி என ஒன்று நன்றே பகுதியான் பாறப்பட்டு ஒழுகப்பெறின்' (குறள் 111) என்றது காண்க. செயிர் அறு செல்வம் - தூய வழியில் ஈட்டிய செல்வம். பெறுதற்கரிய செல்வம் பெற்றதால் உலகினரின் இயல்பை விழிப்புடன் அறிந்து நடந்து கொள்ளவேண்டும் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டது. 10

4125. **'செய்வன செய்தல், யாண்டும்**
தீயன சிந்தியாமை,
வைவன வந்தபோதும் வசை
இல இனிய கூறல்,
மெய்யன வழங்கல், யாவும்
மேவின வெஃகல் இன்மை,
உய்வன ஆக்கித் தம்மோடு
உயர்வன: உவந்து செய்வாய்.

யாண்டும் - (மேற் கூறிய நண்பர் பகைவர் நொதுமலர் என்னும் மூவகையோருள்) எவரிடத்தும்; **செய்வன செய்தல் -** செய்யத்தக்க காரியங்களைச் செய்தல்; **தீயன சிந்தியாமை -** தீமை பயக்கும் செயல்களைச் செய்யக் கருதாமை; **வைவன வந்த**

போதும் - பிறர் இகழ்ந்து பேசும் தீய சொற்கள் செவியினை அடைந்த போதும்; **வசை இல இனிய கூறல்** - (அவர்களிடத்தும்) பழிச்சொற்களை நீக்கி இனிய சொற்களைப் பேசுதல்; **மெய்யன வழங்கல்** - மெய்ம்மையோடு பொருந்திய சொற்களையே பேசுதல்; **யாவும் மேவின வெஃகல் இன்மை** - பிறரிடத்துப் பொருந்திய பொருள்களை விரும்பாமை, (ஆகிய இத்தகைய செயல்கள்); **உய்வன ஆக்கி** - தம்மைக் கடைப்பிடிப்பாரை நற்கதி அடையச் செய்து; **தம்மோடு உயர்வன** - அவ்வுயிர்களோடு தாமும் மேம்பட்டு விளங்குவனவாகும். **உவந்து செய்வாய்** - (ஆகவே) இவற்றை நீ உவந்து செய்வாய்.

முன் பாடலில் செல்வத்தைப் போற்றிக் காக்க வேண்டும் எனக்கூறப்பட்டது. இப்பாடலில் அச்செல்வம் அழியாமல் காக்கக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியன கூறப்படுகிறது. செய்வன செய்தல் - செய்யவேண்டிய நன்மைகளைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதைச் 'செயற்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் உயற்பாலதன்றிக் கெடும்' எனக் குறள் (437) கூறுதல் காண்க. தீயன சிந்தியாமை என்றதால் தீயன பேசுதலும், தீயன செய்தலும் தவிர்க்கப்படுகின்றன. வைவன வந்த போதும் வசை இல இனிய கூறல்: "வைததனை இன் சொல்லாக் கொள்வானும்" (திரிகடுகம். 48), வைய வயப்பட்டான் வாளா இருப்பானேல் வைதான் வியத்தக்கான் வாழும் எனின் (நாலடி. 325), "இன்சொலால் ஈத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன் சொலால் தான் கண்டனைத்து இவ்வுலகு" (குறள் 387) என்பன காண்க. வெஃகல் இன்மை - "வெஃகாமை வேண்டும் பிறன் கைப் பொருள்" (குறள் - 178), 'முன்னிய பல்பொருள் வெஃகும் சிறுமை செல்வம் உடைக்கும் படை" (திரிகடு 38) என்பவையும் காணக. இப்பாடலில் அரசன் கைக்கொள்ளவேண்டிய இயல்புகள் கூறப்பட்டன. இவ் அரசனே வினையம் (சூழ்ச்சி, வஞ்சனை) பேணலும் வேண்டும் என முன்னே கூறப்பட்டது. அரசியல் நெறி எத்துணைச் சிக்கல் உடையது என்பதை எண்ண வேண்டியுள்ளது. இதனைத் துன்பம் அல்லது தொழு தகவு இல்லை என் இளங்கோவடிகள் குறித்தார். (சிலப். 3. 25. 104)
11

4126. 'சிறியர் என்று இகழ்ந்து நோவு
செய்வன செய்யல்; மற்று, இந்
நெறி இகழ்ந்து, யான் ஓர் தீமை
இழைத்தலால், உணர்ச்சி நீண்டு,
குறியது ஆம் மேனி ஆய
கூனியால், குவவுத் தோளாய்!
வெறியன எய்தி, நொய்தின் வெந்
துயர்க் கடலின் வீழ்ந்தேன்.

குவவுத் தோளாய் - திரண்ட தோள்களை உடையவனே! **சிறியர் என்று** - (உருவம், வலிமை, அறிவு போன்றவற்றில்) நம்மைவிடச் சிறியவர் என்று நினைத்து; **இகழ்ந்து** - இகழ்ச்சி செய்து; **நோவு செய்வன செய்யல்** - (எவர்க்கும்) துன்பம் செய்யும் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டா; **இந்நெறி இகழ்ந்து** - இந்த நல்ல நெறியினைப் போற்றாது இகழ்ந்து; **யான் ஓர் தீமை இழைத்தலால்** - நான் ஒரு தீங்கினைச் செய்த காரணத்தால்; **உணர்ச்சி நீண்டு** - பகைமை உணர்ச்சி வளர்ந்து; **குறியது ஆம் மேனி ஆய கூனியால்** - குறுகிய உடம்பினை உடையவளான கூனியால்; **வெறியன எய்தி-**

வறுமைகளை அடைந்து; **வெந்துயர்க் கடலின் நொய்தின் வீழ்ந்தேன் -** கொடிய துன்பமாகிய கடலில் எளிதாக விழுந்தேன்.

சிறியர் என இகழ்வதால் தீமை விளையும் என்பதைத் தன் இளம் பருவ நிகழ்ச்சியால் இராமன் எடுத்துக் காட்டினான். 'பண்டை நாள் இராகவன் பாணிவில் உமிழ் உண்டை உண்டதனைத் தன் உள்ளத்து உள்ளுவாள்' (1447) என்ற அடிகள் இந்நிகழ்ச்சியை விளக்கும். "அந்தக் கூனி கூன் போக உண்டை தெறித்த போது' (7288) எனப் பின்னரும் கூறப்பெறும். சிறியர் என்று இகழ்தல் தீது என நீதி நூல்கள் உணர்த்தும். 'எள்ளற்க என்றும் எளியரென்று' (நான்மணி 3) என்பன காண்க. 'வெறியன எய்தி' என்றது, இராமன் அனுபவிக்க வேண்டிய இன்பங்கள் பலவற்றை இழக்க நேர்ந்தது என்பதைக் குறிக்கும். வெந்துயர் - சீதையைப் பிரிந்த துயரம். இராமன் கூனியை உண்டை வில்லால் அடித்த செய்தி வான்மீகத்தில் குறிக்கப்படவில்லை. 12

4127. "மங்கையர் பொருட்டால் எய்தும்
மாந்தர்க்கு மரணம்" என்றல்,
சங்கை இன்று உணர்தி; வாலி
செய்கையால் சாலும்; இன்னும்,
அங்கு அவர் திறத்தினானே,
அல்லலும் பழியும் ஆதல்
எங்களின் காண்டி அன்றே;
இதற்கு வேறு உவமை உண்டோ?

மங்கையர் பொருட்டால் - மகளிர் காரணமாக; **மாந்தர்க்கும் மரணம் எய்தும் என்றல் -** ஆடவர்க்கு மரணம் ஏற்படும் என்று கூறும்

உண்மையை; **சங்கை இன்று உணர்தி -** ஐயமின்றி அறிந்து கொள்வாயாக; **வாலி செய்கையால் சாலும் -** இந்த உண்மையைத் தெளிதற்கு வாலியின் செய்தியே போதுமானது; **இன்னும் -** மேலும்; **அவர் திறத்தினானே -** அந்த மகளிர் காரணமாகவே; **அல்லலும் பழியும் ஆதல் -** துன்பமும் பழியும் நேர்வதை; **எங்களில் காண்டி அன்றே -** எங்களிடத்துக் காண்கின்றாய் அல்லவா? **இதற்கு வேறு உவமை உண்டோ -** இதற்கு வேறு எடுத்துக்காட்டு உள்ளதோ?

பிறர் மனைவியை விரும்புவதால் மரணம் ஏற்படும் என்பதை வாலி, சுக்கிரீவன் மனைவியை விரும்பி அதனால் இறக்க நேரிட்டால் அறியலாம். எங்களில் என்றது மனைவி சொல்லைக் கேட்டு உயிர் துறந்த தயரதனையும் உளப்படுத்திக் கூறியதாகும். அல்லலும் பழியும் ஆதல் - தயரதன் கைகேயிக்க வரம் அளித்துத் துன்புற்றுப் பழிக்கஞ்சி இறந்தான். சீதையின் சொல்லைக் கேட்டுப் பொன்மானைத் துரத்திச் சென்றதால் மனைவியைப் பிரிந்து வருந்திப் பிறர் கூறும் பழிக்காளானான் இராமன். "சீதை என்று ஒருத்தியால் உள்ளம் தேம்பிய பேதையேன்" (8772), "எம்பி வாய்மையான் தூயன உறுதிகள் சொன்ன கொல் கொளேன் போயினென்; பெண் உரை மாறாது போகலால் ஆயது. இப்பழியுடை மரணம்" (8773); 'பெண்மேல் வைத்த காதலின் இப்பேறுகள் பெற்றேன்" (8651) என இராமனே பின்னர் வருந்திக் கூறுவன காண்க. இலக்குவனும் சீதை கூறிய பழமொழியால் அஞ்சி இராமனைத் தேடிச்சென்றதால்

acharya.org

அல்லல்களே ஏற்பட்டன. எனவே, மகளிர்மாட்டு மிகவும் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது. "தூமகேது புவிக்கு எனத் தோன்றிய, வாம மேகலை மங்கையரால் வரும், காமம் இல்லை எனின், கடுங்கேடு எனும் நாமம் இல்லை; நரகமும் இல்லையே" (1427) என்பது வசிட்டர் கூறிய அறிவுரை. மாந்தர் என்பது ஆடவர்க்கும் மகளிர்க்கும் பொதுவான சொல்லாயினும் இங்கே ஆடவரைக் குறித்தது, 'பெண்ணிற் பெருந்தக்க யா உள' (குறள் 54) என அறத்துப்பாலில் கூறிய வள்ளுவர், பொருட்பாலில் பெண்வழிச் சேறல் (அதி. 91) என ஓர் அதிகாரமே வகுத்து எச்சரித்துள்ளார். தாரையைப் படைத்த கம்பரே இங்கும் பேசுகிறார் என்பது எண்ணுதற்குரியது. 13

4128. " நாயகன் அல்லன்; நம்மை நனி
பயந்து எடுத்து நல்கும்
தாய்" என, இனிது
பேணி, தாங்குதி தாங்குவாரை;
ஆயது தன்மையேனும், அற
வரம்பு இகவாவண்ணம்,
தீயன வந்தபோது,
சுடுதியால் தீமையோரை.

நாயகன் அல்லன் - *(இவன் நமக்கு) அரசன் அல்லன்;* ***நம்மைப் பயந்து எடுத்து*** - *நம்மைப் பெற்றெடுத்து;* ***நனி நல்கும் தாய் என*** - *நன்கு பாதுகாக்கும் தாயே என்று (எண்ணியும் சொல்லியும்);* ***இனிது பேணி*** - *இனிதாக (மக்கள் உன்னை) ஆதரிக்கும்படி;* ***தாங்கு வாரைத் தாங்குதி*** - *பாதுகாத்தற்குரிய குடிமக்களைப் பாது காப்பாயாக;* ***ஆயது***

தன்மையேனும் - *அங்ஙனம் பாதுகாத்தலே அரச இயல்பாயினும்;* ***தீயன வந்த போது*** - *(எவராலேனும்) தீமை பயக்கும் செயல்கள் நேருமாயின்;* ***தீமையோரை அவ்வாறு*** - *தீங்கு செய்தவர்களை;* ***அற வரம்பு இகவா எண்ணம்*** - *தருமத்தின் எல்லையைக் கடவாதபடி;* ***சுடுதி*** - *(காய்ந்து) தண்டிப்பாயாக.*

குடிமக்களிடத்து அன்பு காட்டி ஒழுகுதலும், அவ்வாறு நடக்கையில் எவரேனும் தவறு செய்தால் குற்றத்திற்கேற்ற படி தண்டித்தலும் அரசர்க்கு ஏற்ற முறையாகும் என்பது கருத்தாம். 'குடிபுறம் காத்தோம்பிக் குற்றம் கடிதல், வடுவன்று வேந்தன் தொழில்', 'கொலையில் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட்டதனொடு நேர்', 'தக்காங்கு நாடித் தலைச் செல்லா வண்ணத்தால், ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து'; 'கடுமொழியும் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன் அடுமுரண் தேய்க்கும் அரம்' (குறள் 549, 550, 561, 567) என்னும் கருத்துக்கள் இங்குக் காணத்தக்கன.

நாயகன் அல்லன் என்ற உண்மையை மறைத்துத் தாய் என மற்றொரு தன்மையை ஏற்றிக் கூறியதால் இப்பாடல் ஒழிப்பணியின்பாற்படும். மன்னனையும் கடவுளையும் தாயெனக் கூறுதல் மரபாகும். 'தாயொக்கும் அன்பில்' (171) 'தாயென உயிர்க்கு நல்கி' (4061); 'அம்மையே அப்பா' (திருவாச. பிடித்த 3) என்பன காண்க. 14

4129. 'இறத்தலும் பிறத்தல்தானும் என்பன
இரண்டும், யாண்டும்,

திறத்துளி நோக்கின், செய்த வினை
தரத் தெரிந்த அன்றே?
புறத்து இனி உரைப்பது
என்னே? பூவின்மேல் புனிதற்கேனும்,
அறத்தினது இறுதி, வாழ்நாட்கு இறுதி;
அஃது உறுதி, அன்ப!

அன்ப! - அன்பனே! **திறத்துளி நோக்கின் -** செம்மைமான வழியால் பார்க்கு மிடத்து; **இறத்தலும் பிறத்தல் தானும் -** சாதலும் பிறத்தலும்; **என்பன இரண்டும்-** என்று சொல்லப்படுவனவாகிய இரண்டு தன்மைகளும்; **யாண்டும்-** எப்பொழுதும்; **செய்த வினை தர -** (அவ்வவ் உயிர்கள்) செய்த வினைகள் தருதலால்; **தெரிந்த அன்றே -** (விளைவன எனத்) தெரிவதாகும் அல்லவா? **பூவின்மேல் புனிதற்கேனும் -** (திருமாலின் நாபித்) தாமரை மலர்மேல் தோன்றிய தூய பண்புகளை உடைய நான்முகனுக்கே யானாலும்; **அறத்தினது இறுதி -** அறநெறியிலிருந்து தவறுதல்; **வாழ் நாட்கு இறுதி -** ஆயுள் முடிவிற்குக் காரணமாம்; **அஃது -** அறநெறியிலிருந்து தவறாமை; **உறுதி என்ப-** ஆயுளுக்கு உறுதியைச் செய்வதாம் என்று கூறுவர்; **இனி-** இதைவிட; **புறத்து உரைப்பது என்னே -** வேறு சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?

திறத்து உளி - உளி என்பது மூன்றாம் வேற்றுமைப் பொருள் படுவதோர் இடைச் சொல். அறத்திற்கு மாறாக எவர் நடப்பினும் அதன் பயனை அனுபவிப்பர்

என்பது வற்புறுத்தப்பட்டது. சாதலும் பிறத்தலும் வினைப் பயனால் நிகழும் என்பதைச் சிந்தாமணியும் உணர்த்தும், 'சாதலும் பிறத்தல்தானும் தன்வினைப் பயத்தினாகும்" (சீவக. 269). 'வினைப் போகமே யொரு தேகம் கண்டாய். வினைதான் ஒழிந்தால், தினைப்போதளவும் நில்லாது கண்டாய்' (பட்டினத்-பொது.7). அருள் தருந் திறத்து அறனன்றி வலியது உண்டாமோ" (2962), "அறத்தினூஉங்கு ஆக்கமுமில்லை அதனை, மறத்தலினூங்கு இல்லை கேடு" (குறள்-32) என்பன ஒப்புநோக்கத்தக்கன.
15

4130. 'ஆக்கமும், கேடும், தாம் செய்
அறத்தொடு பாவம் ஆய
போக்கி, வேறு உண்மை தேறார்,
பொரு அரும் புலமை நூலோர்;
தாக்கின ஒன்றோடு ஒன்று
தருக்குறும் செருவில், தக்கோய்!
பாக்கியம் அன்றி, என்றும்,
பாவத்தைப் பற்றலாமோ?

ஆக்கமும் கேடும் - செல்வமும் அதன் அழிவும்; **தாம் செய் -** அவ்வவ் உயிர்கள் செய்யும்; **அறத்தோடு பாவம் ஆய -** புண்ணிய, பாவங்களால் அமைவன. **போக்கி -** அக்காரணங்களை விடுத்து; **வேறு உண்மை-** பிறிதொரு காரணம் இருப்பதை; **பொரு அரும் புலமை நூலோர்-** ஒப்பற்ற அரிய புலமையுடைய அறிஞர்கள்; **தேறார் -** தெளிய மாட்டார்கள். **தக்கோய் -** (ஆகவே) தகுதி வாய்ந்தவனே! **ஒன்றோடு ஒன்று தாக்கின -** (அவ் அறமும் பாவமும்) ஒன்றோடொன்று மோதி; **தருக்குறும் செருவில் -**

செருக்கடைவதற்கான போரில்; **பாக்கியம் அன்றி** - நன்மைக்குக் காரணமான நல்வினையைச் செய்வதன்றி; **பாவத்தை என்றும் பற்றலாமோ** - தீமையைத் தரும் தீய காரியத்தை மேற்கொள்ளலாமோ?

ஆக்கத்திற்குக் காரணம் அறம். அதன் அழிவிற்குக் காரணம் பாவம். ஆகவே கடைப்பிடிப்பதற்குரிய அறம், விடுதற்குரியது பாவம் எனக் கூறப்பட்டது. 'ஆக்கமும் கேடும் தாம் செய் அறத்தோடு பாவம் ஆய' - என்பதில் நேர்நிரல் நிறையணி அமைந்துள்ளது. அறத்திறனாலே எய்தினை அன்றோ? அது நீயும், புறத்தினாலே பின்னும் இழக்கப் புகுவாயோ' (3246); 'ஏவல் எவ்உலகும் செல்வம் எய்தினார் இசையின், ஏழாய்' பாவமோ? முன் செய்த தருமமோ? தெரியப் பாராய் (5198), 'சிறப்பீனும் செல்வமும் ஈனும் அறத்தினூஉங்கு ஆக்கம் எவனோ உயிர்க்கு' (குறள் - 31) என்பன காண்க. வாலி சுக்கிரீவன் போரில் இராமன் வாலியுடன் சேராமல் சுக்கிரீவனோடு சேர்ந்ததைப் பாடலின் இறுதி அடியொடு ஒப்பிட்டுக்காண்க. 16

4131. "இன்னது தகைமை" என்ப,
இயல்புளி மரபின் எண்ணி,
மன் அரசு இயற்றி, என் கண்
மருவுழி மாரிக் காலம்
பின்னுற முறையின், உன்தன்
பெருங் கடற் சேனையோடும்
துன்னுதி; போதி' என்றான்,
சுந்தரன். அவனும் சொல்வான்:

இன்னது தகைமை என்ப - மேற்கூறிய இவை (அரசர்க்கு) முறை மையாமென்று (அறிஞர்) கூறுவர். **இயல்புளி** - (ஆதலால்) நூல்களில் கூறிய இயல்பின்படி; **மரபின் எண்ணி** - முறைப்படி ஆராய்ந்து; **மன் அரசு இயற்றி** - சிறப்பாக ஆட்சியை நடத்தி; **மாரிக் காலம் பின்னுற** - மழைக்காலம் கழிந்த பின்பு; **என் கண் மருவுழி** - என்னிடம் வரும் பொழுது; **முறையின்** - முறைப்படி; **உன்தன் பெருங்கடல் சேனையோடும்** - உனது பெரிய கடல் போன்ற சேனையோடு; **துன்னுதி** - (என்னிடம்) வந்து; சேர்வாய்; **போதி** - இப்பொழுது செல்வாய்; **என்றான் சுந்தரன்** - என்று கூறினான் அழகான இராமன்; **அவனும் சொல்வான்** - (அதுகேட்டு) அச்சுக்கிரீவனும் கூறுவான்:

இராமன் சுக்கிரீவனுக்குக் கூறிய அரசியலுக்குரிய அறவுரைகளை வசிட்டர் இராமனுக்குக் கூறிய உறுதிப்பொருள்களோடு (1417, 1424) ஒப்பு நோக்குக. இவ்வித அரசியல் அறவுரை சுக்கிரீவன் முதலானோர்க்கு இராமன கூறியதாக வான்மீகத்தில் இல்லை.

சீதையைத் தேடுதற்கு மழைக்காலம் வசதியற்றதாக இருக்குமாதலின் 'மாரிக் காலம் பின்னுற' என்றான். தமிழில் ஆவணி, புரட்டாசி மாதங்கள் கார்காலம் என்பர். எனினும், ஆவணிக்கு முன்னரும், புரட்டாசிக்குப் பின்னரும் கார்காலத் தொடர்பு இருப்பதால் இந்நான்கு மாதங்களையும் மாரிக்காலம் என்றே வழங்குவர். வான்மீகத்திலும் இவ்வாறே கொள்ளப்பட்டது. 'சுந்தரன்' என இராமன் குறிக்கப் பெறல் காண்க. 17

4132. ''குரங்கு உறை இருக்கை'' என்னும்
குற்றமே குற்றம் அல்லால்,
அரங்கு எழு துறக்க நாட்டுக்கு
அரசு எனல் ஆகும் அன்றே,
மரம் கிளர் அருவிக் குன்றம்;
வள்ளல்! நீ, மனத்தின் எம்மை
இரங்கிய பணி யாம் செய்ய,
இருத்தியால், சில நாள், எம்பால்.

வள்ளல் - வண்மைக் குணம் உடையவனே! **மரம்கிளர் அருவிக் குன்றம் -** மரங்கள் விளங்குகின்ற அருவிகளை உடைய கிட்கிந்தை மலை; **குரங்கு உறை இருக்கை -** குரங்குகள் வாழ்கின்ற இடம்; **என்னும் குற்றமே குற்றம் அல்லால் -** என்று கூறப்படும் ஒரு குற்றத்தை உடையதே அல்லாமல்; **அரங்கு எழு துறக்க நாட்டுக்கு -** (பிற சிறப்புக்களால்)

சபைகள் பொருந்திய தேவர் உலகத்துக்கே; **அரசு எனல் ஆகும் அன்றே -** தலைமை கொண்டு மேம்பட்டதென்று கூறத்தக்க தல்லவா? **நீ -** (அதனால்) நீ; **மனத்தின் எம்மை இரங்கிய பணி -** உன் மனத்தில் எங்கள் பால் இரக்கங் கொண்டு கட்டளையிடும் வேலைகளை; **யாம் செய்ய -** நாங்கள் செய்ய; **சில நாள் எம்பால் இருத்தி -** சில நாட்கள் எம்முடன் இருப்பாயாக.

அரங்கு - சுதர்மை முதலிய தெய்வ சபைகள். நில, நீர்வளம் பெற்று வாழ்வதற்கு உரிய வசதிகள் கொண்ட இடமாதலின் 'மரம்கிளர் அருவிக் குன்றம்' எனப்பட்டது. வள்ளல் - அண்மை விளி; இழந்த மனைவியையும் அரசினையும் தனக்கு அளித்தது கருதிக் கூறியது. கிட்கிந்தையைக் குரங்குகள் வாழும் இடம் என ஒரு குறை கூறலாமேயன்றி அது சுவர்க்கத்தினும் மேம்பட்டது என்பதால் இராமனை அவ்விடம் தங்குமாறு சுக்கிரீவன் வேண்டினான் என்க. 18

4133. 'அரிந்தம! நின்னை அண்மி,
அருளுக்கும் உரியேம் ஆகி,
பிரிந்து, வேறு எய்தும் செல்வம்
வெறுமையின் பிறிது அன்றாமால்;
கருந் தடங் கண்ணினாளை
நாடல் ஆம் காலம்காறும்
இருந்து, அருள் தருதி, எம்மோடு'
என்று, அடி இணையின் வீழ்ந்தான்.

அரிந்தம - பகைவர்களை அழிப்பவனே! **நின்னை அண்மி -** (நாங்கள்) உன்னைப் புகலடைந்து; **அருளுக்கும் உரியேம் ஆகி -** (உனது) கருணைக்கும் உரியவர்களாயிருந்து; **பிரிந்து -** (பின்) உன்னை விட்டுப் பிரிந்து; **வேறு எய்தும் செல்வம் -** தனியே அனுபவிக்கின்ற செல்வம்; **வெறுமையின் பிறிது அன்று ஆம் -** வறுமையினும்

வேறான தன்று; ***கருந்தடங் கண்ணினாளை -*** *(ஆதலால்) கரிய பெரிய கண்களை உடைய பிராட்டியை;* ***நாடல் ஆம் காலம் காறும் -*** *தேடுதற்கு ஏற்ற காலம் வருமளவும்;* ***எம்மோடு இருந்து அருள் தருதி -*** *(கிட்கிந்தையில்) எங்களோடு இருந்து அருள்புரிவாய்;* ***என்று -*** *என்று கூறி;* ***அடி இணையின் வீழ்ந்தான்*** *- இராமனின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.*

வாலியைக் கொன்ற திறம் பற்றி 'அரிந்தம' என அழைத்தான். இராமனைச் சேர்ந்து பெறும் இன்பத்தை நோக்க, தனியே வேறாகப் பெறும் செல்வம் பெற்றும் பெறாதது போலாகும் என்றான். *19*

4134. ஏந்தலும், இதனைக் கேளா, இன்
இள முறுவல் நாற,
'வேந்து அமை இருக்கை, எம்போல்
விரதியர் விழைதற்கு ஒவ்வா;
போந்து அவண் இருப்பின், எம்மைப்
போற்றவே பொழுது போமால்;
தேர்ந்து, இனிது இயற்றும் உன்தன்
அரசியல் தருமம் தீர்தி.

ஏந்தலும் - *பெருமையில் சிறந்த இராமனும்;* ***இதனைக் கேளா -*** *(சுக்கிரீவன் கூறிய) இவ்வுரையைக் கேட்டு;* ***இன்இள முறுவல் நாற -*** *இனிய புன்னகை தோன்ற;* ***வேந்து அமை இருக்கை -*** *அரசர்க்குரிய அரண்மனையில் தங்கியிருக்கும்;* ***எம்போல் விரதியர் -*** *எம்மைப் போல் விரதம் பூண்டோர்;* ***விழைதற்கு ஒவ்வா -*** *விரும்பியிருத்தற்குத் தகாததாகும்;* ***அவண் போந்து இருப்பின் -*** *(மேலும்) அவ்விடத்தில் (கிட்கிந்தா நகரத்தினுள்) வந்து வசித்தால்;* ***எம்மைப் போற்றவே பொழுது போம் -*** *எம்மை உபசரிப்பதிலேயே (உனக்குப்) பொழுது கழிந்திடும்;* ***தேர்ந்து இனிது இயற்றும் -*** *ஆராய்ந்து இனிது நடத்தும்;* ***உன்தன் அர சியல் தருமம் -*** *உன் அரசாட்சியின் முறைமையினின்றும்;* ***தீர்தி -*** *தவறியவனாவாய்.*

விரதியர் - தவ வாழ்வினர். 'தாழிரும் சடைகள் தாங்கித் தாங்க அரும் தவம் மேற்கொண்டு' கானகத்தில் வாழவேண்டும் என்பது கைகேயி சொன்ன (1601); அது பழுதாகாமல் தவ வாழ்வினராக இருந்தனர் இராமனும் இளவலும்.

முறுவல் - அன்பு பற்றி எழுந்தது. கேளா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் உடன்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. நாற - தோன்ற;
20

4135. 'ஏழ் - இரண்டு ஆண்டு, யான் போந்து
எரி வனத்து இருக்க ஏன்றேன்;
வாழியாய்! அரசர் வைகும் வள
நகர் வைகல் ஒல்லேன்;
பாழி அம் தடந் தோள்
வீர! பார்த்திலைபோலும் அன்றே!

யாழ் இசை மொழியோடு அன்றி,
யான் உறும் இன்பம் என்னோ?

வாழியாய் - *வாழ்வை உடையவனே!* ***ஏழ் இரண்டு ஆண்டு -*** *பதினான்கு வருட காலம்;* ***யான் போந்து எரி வனத்து இருக்க -*** *நான் சென்று வெம்மை மிக்க காட்டில் வசிப்பதாக;* ***ஏன்றேன் -*** *ஏற்றுக் கொண்டேன்;* ***அரசர் வைகும் வளநகர் -*** *அரசர்கள் வாழும் செல்வ வளம் வாய்ந்த நகரில்;* ***வைகல் ஒல்லேன் -*** *தங்குவதற்கு உடன்படேன்.* ***பாழி அம் தடந்தோள் வீர -*** *(மேலும்) வலிமை வாய்ந்த அழகிய பெரிய புயங்களை உடைய வீரனே!* ***யாழ் இசை மொழியோடு அன்றி -*** *யாழின் இசைபோலும் சொல்லையுடைய சீதையோடு அல்லாமல்;* ***யான் உறும் இன்பம் என்னோ -*** *நான் அடையும் இன்பம் யாதோ?*

பார்த்திலை போலும் - *(நீ இதனை) எண்ணிப் பார்த்தாய் இல்லை போலும்!*

வாலி இறந்தபிறகு, கிட்கிந்தைக்கு வந்து சுக்கிரீவனுக்கு முடிசூட்ட வேண்டும் என வேண்டியவன் அனுமன் என்கிறது வான்மீகம்; சுக்கிரீவன் அழைப்பதாக அங்குச் செய்தி இல்லை. தந்தை கட்டளையின்படி பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் உறைதல் வேண்டும், நகரினுள்ளாவது ஊரினுள்ளாவது புகுதல் தகாது எனக் கூறி சுக்கிரீவன் வேண்டுகோளை மறுக்கிறான், இராமன்.

எரிவனம் - வெயிலின் கடுமையால் தீப்போல் சுடுகின்ற காடு. சீதையின் சொல்லுக்கு யாழ் உவமை. 'குறி நரம்பு எறிவுற்று எழுவு தண் தமிழ் யாழினும், இனிய சொல் கிளியே' (2073); 'குழலும் யாழும், கொழும்பாகும் அயிலும் அமுதும் சுவை தீர்த்த மொழி' (3569) என்பன காண்க. இராமனுக்குச் சீதையோடன்றித் தனியே எய்தும் இன்பம் இன்பமாகாது. அன்று ஏ - அசை நிலைகள். *21*

4136. " தேவி வேறு அரக்கன் வைத்த
சேமத்துள் இருப்ப, தான் தன்
ஆவிபோல் துணைவரோடும் அளவிடற்கு
அரிய இன்பம்
மேவினான், இராமன்" என்றால், ஐயா!
இவ் வெய்ய மாற்றம்,
மூவகை உலகம் முற்றும்
காலத்தும், முற்ற வற்றோ?

தேவி - *என் தேவியான சீதை;* ***வேறு -*** *தனியாய்;* ***அரக்கன் வைத்த சேமத்துள் இருப்ப -*** *இராவணன் கொண்டுபோய் வைத்த காவலில் இருக்க;* ***தான் தன் -*** *தான், தன்னுடைய;* ***ஆவிபோல் துணைவரோடும் -*** *உயிர் போன்ற நண்பர்களோடு;* ***அளவிடற்கு அரிய இன்பம் -*** *அளவிடமுடியாத அரிய இன்பத்தை;* ***இராமன் மேவினான்-*** *இராமன் விரும்பினான்;* ***என்றால்-*** *என்று மக்கள் கூற நேர்ந்தால்;* ***ஐய -*** *ஐயனே!* ***இவ்வெய்ய மாற்றம் -*** *இந்தக் கொடிய சொல்;* ***மூவகை உலகம் -*** *(மேல், கீழ், நடு எனும்) மூன்று வகைப்பட்ட உலகங்களும்;* ***முற்றும் காலத்தும் -*** *அழியுங் காலத்திலும்;* ***முற்றவற்றோ -*** *முடிய வல்லதாகுமோ? (அந்தப் பெரும்பழி உலகங்கள் அழிந்தாலும் அழியாது).*

உலகம் முற்றும் காலம் - ஊழிக்கால முடிவு. அரக்கனது சிறைக் காவலில் இருக்க. இராமன் தன் நண்பர்களோடு இன்பங்களை விழைந்தான் என்று உலகம் கூறும் பழிச்சொற்கு இராமன் அஞ்சினான் என்க. மேவுதல் - விரும்புதல்.
22

4137. 'இல்லறம் துறந்திலாதோர் இயற்கையை
இழந்தும், போரின்
வில் அறம் துறந்தும், வாழ்வேற்கு,
இன்னன மேன்மை இல்லாச்
சில் அறம்; புரிந்து
நின்ற தீமைகள் தீருமாறு,
நல் அறம் தொடர்ந்த நோன்பின்,
நவை அற நோற்பல் நாளும்.

இல்லறம் துறந்திலாதோர் - மனை அறத்திற்கு உரிய நெறியைக் கைவிடாதவர்களுடைய; **இயற்கையை இழந்தும் -** இயல்பினைக் கை விட்டு நீங்கியும்; **போரின் வில் அறம் துறந்தும் -** போரில் வில் பிடித்து இயற்றும் அறத்தை விடுத்தும்; **வாழ்வேற்கு -** வாழ்பவனாகிய எனக்கு; **இன்னன -** இத்தகையன (நகரத்தில் நண்பர்களோடு இனிதாக இருத்தல் போன்றன); **மேன்மை இல்லாச் சில் அறம் -** சிறப்பில்லாத அற்ப ஒழுக்கங்களாகும்; **புரிந்து நின்ற தீமைகள் தீருமாறு -** நான் செய்துள்ள தீமைகள் நீங்குமாறு; **நல் அறம் தொடர்ந்த நோன்பின் -** நல்ல அறத்தோடு பொருந்திய விரதத்தில் நின்று; **நவை அற நாளும் நோற்பல் -** குற்றம் நீங்க ஒவ்வொரு நாளும் தவம் செய்வேன்.

மனைவியைக் காத்தல் இல்லறத்தின் தருமமாகும். தான் மனைவியைப் பாதுகாவாது விட்டமை பற்றி 'இல்லறந் துறந்திலாதோர் இயற்கையை இழந்தும்' என்றான். தான் பூண்ட மானுட வேடத்திற்கேற்ப நடந்துகொள்வதால், தன் தெய்வத் தன்மையைப் பாராட்டாமல் இராமன் 'புரிந்து நின்ற தீமைகள் தீருமாறு நோற்பல்' என்றான். வில்லறம் துறந்தமை, வாலியை மறைந்துநின்று கொன்றதைக் குறித்தது எனலுமாம். இல்லறக் கடமையில் தவறியதோடு வில்லறச் செம்மையும் தன்மாட்டு இல்லையென்பதால் அப்பிழைகள் நீங்க நோன்பு செய்வதாக இராமன் கூறினான்என்க. 23

'நான்கு திங்கள் கடந்து படையொடு வருக' என இராமன் கூறுதலும் சுக்கிரீவன் விடைபெறுதலும்

4138. 'அரசியற்கு உரிய யாவும்
ஆற்றுழி ஆற்றி, ஆன்ற
திரை செயற்கு உரிய சேனைக்
கடலொடும், திங்கள் நான்கின்
விரசுக, என்பால்; நின்னை வேண்டினென்.
வீர!' என்றான் -

உரை செயற்கு எளிதும் ஆகி,
அரிதும் ஆம் ஒழுக்கில் நின்றான்.

உரை செயற்கு எளிதும் ஆகி - சொல்லுதல் எளியதாகி; **அரிதும் ஆம்** - கடைப்பிடித்தற்கு அரியதுமான; **ஒழுக்கில் நின்றான்** - நல்லொழுக்கத்தில் தளராது நிலை நிற்பவனாகிய இராமன்; **வீர** - (சுக்கிரீவனை நோக்கி) வீரனே! **அரசியற்கு உரிய யாவும்** - அரசாட்சிக்கு உரிய செயல்கள் எல்லாவற்றையும்; **ஆற்றுழி ஆற்றி** - செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்து; **ஆன்ற திரை செயற்கு உரிய** - பெரிய அலைகள்

வீசுதற்கு இடமான; **சேனைக் கடலொடும்** - கடல்போன்றசேனையொடும்; **திங்கள் நான்கில்** - நான்கு மாதங்கள் கழிந்த அளவில்; **என்பால் விரசுக** - என்னிடம் வந்து சேர்வாயாக; **என்றான்** - என்றுகூறினான்.

ஒழுக்கம் சொல்லுதற்கு எளிதாயினும் கடைப்பிடித்தற்கு அரிது ஆதலின் 'உரை செயற்கு எளிதும் ஆகி அரிது ஆம் ஒழுக்கு' எனப்பட்டது. 'சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய அரியவாம், சொல்லிய வண்ணம் செயல்' (குறள் 664) என்றதும் காண்க. வனத்தில் இருந்து விரதம் காப்பேன் என்று நியமங்கள் பற்றிப் பேசுவது எளிது ஆயினும் அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பது கடினம் என்பது இங்கு உணர்த்தப்பட்டது. அவற்றில் தளராது நிலைத்து நிற்கக் கூடியவன் இராமன் என்பதால் 'ஒழுக்கில் நின்றான்' என இராமன் சிறப்பிக்கப்பட்டான்.

சேனைக் கடல் - உருவகம் - சேனையில் உள்ளாரது வரிசை ஒழுங்குகைச் சேனையாகிய கடலுக்கு அலையாகக் கருதுக. 24

4139. **'மறித்து ஒரு மாற்றம் கூறான்,**
'வான் உயர் தோற்றத்து அன்னான்
குறிப்பு அறிந்து ஒழுகல். மாதோ,
கோது இலர் ஆதல்' என்னா;
நெறிப் பட, கண்கள் பொங்கி
நீர் வர, நெடிது தாழ்ந்து,
பொறிப்ப அருந் துன்பம் முன்னா,
கவி குலத்து அரசன் போனான்.

கவிகுலத்து அரசன் - (அம்மொழிகளைக் கேட்டு) குரங்குகளின் கூட்டத்திற்கு அரசனான சுக்கிரீவன்; **மறித்து ஒரு மாற்றம் கூறான்** - இராமன் சொல்லுக்கு மாற்றாக ஒரு வார்த்தையும் பேச இயலாதவனாய்; **'வான் உயர் தோற்றத்து அன்னான்** - வான் போல் உயர்ந்த தவவேடத்தையுடைய இராமனின்; **குறிப்பு அறிந்து ஒழுகல்** - குறிப்பை உணர்ந்து அதன்படி நடத்தலே; **கோது இலர் ஆதல் என்னா** - குற்ற மில்லாதவர் ஆகுதலால்' என்று எண்ணி; **கண்கள் நீர் பொங்கி** - கண்களில் நீர் பெருகி; **நெறிப்பட வர** - முறையாக ஒழுக; **நெடிது தாழ்ந்து** - நெடிது விழுந்து வணங்கி; **பொறிப்ப அருந்துன்பம் முன்னா** - கணக்கிட முடியாத பெரிய துன்பத்தை மனத்தில் கொண்டு; **போனான்** - (கிட்கிந்தா நகரத்தை நோக்கிச்) சென்றான்.

சுக்கிரீவன் மறுமாற்றம் கூறாது கிட்கிந்தா நகர் சென்றான் என்பதில் குறிப்பறிந்து நடக்கும் பண்பு அவனிடம் இருப்பதைக் காணலாம். 'வானுயர் தோற்றம்' (குறள் 212) என்பதற்கு 'வான்போல் உயர்ந்த தவவேடம்' என்பர் பரிமேலழகர் வானினம் உயர்ந்த மானக் கொற்றவ' (4067) என்று முன்னரும் குறித்தது காண்க. பொறிப்ப அருந்துன்பம் - சீதை பிரிவால் இராமன் படும் துயர் கண்டு சுக்கிரீவன் வருந்திய வருத்தமும் இராமனைப் பிரிவதால் ஏற்படும் வருத்தமும் பெரிய என்பதாம். நெடிது வீழ்தல் - எட்டு உறுப்புக்களும் பூமியில் படும்படி வீழ்ந்து வணங்கல். மாது, ஓ -அசைகள்.
25

அங்கதனுக்கு இராமன் அறிவுரை

4140. வாலி காதலனும், ஆண்டு,
மலர் அடி வணங்கினானை,
நீல மா மேகம் அன்ன
நெடியவன், அருளின் நோக்கி,
'சீலம் நீ உடையை ஆதல்,
இவன் சிறு தாதை என்னா,
மூலமே தந்த நுந்தை ஆம்
என, முறையின் நிற்றி.'

***ஆண்டு மலரடி வணங்கினானை** - அப்பொழுது தன் மலர் போன்ற திருவடிகளில் வணங்கியவனான; **வாலி காதலனும்** - வாலியின் மகனான அங்கதனையும்; **நீலமாமேகம் அன்ன நெடியவன்** - நீல நிறம் வாய்ந்த சிறந்த மேகத்தையொத்த பெரியவனான இராமன்; **அருளின் நோக்கி** - கருணையோடு பார்த்து; **நீ சீலம் உடையை ஆதல்** - 'நீ ஒழுக்கம் உடையவன் ஆகுக; **இவன் சிறு தாதை என்னா** - இந்தச் சுக்கிரீவனை உன் சிறிய தந்தை என்று கருதாமல்; **மூலமே தநத் நுந்தை ஆம் என** - உன் பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய உன் தந்தையாகவே கொண்டு; **முறையின் நிற்றி** - அவன் கட்டளைப்படி நிற்பாயாக!*

இப்பாடல் அடுத்த பாடலில் உள்ள 'என்றான்' என்பதனோடு இயையும். வணங்கினான் (ஆகிய) வாலி காதலனையும் என உருபு பிரித்துக் கூட்டுக. நீல மேகம் இராமனுக்கு உவமை. நெடியவன் = பெருமைக்குரியவன்; மாவலின் பொருட்டு நீண்டனுமாம். ஆதல் என்பதற்கு ஆதலால் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.
26

4141. என்ன, மற்று இனைய கூறி,
'ஏகு அவன் - தொடர' என்றான்;
பொன் அடி வணங்கி, மற்று
அப் புகழுடைக் குரிசில் போனான்;
பின்னர், மாருதியை நோக்கி,
'பேர் எழில் வீர! நீயும்,
அன்னவன் அரசுக்கு ஏற்றது
ஆற்றுதி, அறிவின்' என்றான்.

என்ன மற்று - *என்று மேலும்;* ***இனைய கூறி -*** *இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறி;* ***அவன் - தொடர ஏகு என்றான் -*** *'அந்தச் சுக்கிரீவனைத் தொடர்ந்து செல்வாயாக' என்று கூறினான்;* ***மற்று -*** *அதன் பின்;* ***அப்புகழுடைக் குரிசில் -*** *புகழ் பொருந்திய சிறந்த அங்கதன்;* ***பொன் அடி வணங்கி -*** *(இராமனுடைய) பொன் போன்ற பாதங்களில் வணங்கி;* ***போனான் -*** *கிட்கிந்தை நகருக்குச் சென்றான்;* ***பின் னர்***

மாருதியை நோக்கி - *அதற்குப் பிறகு (இராமன்) அனுமனைப் பார்த்து;* ***'பேர் எழில் வீர -*** *மிக்க அழகையுடைய வீரனே;* ***நீயும் -*** *நீயும் (சென்று);* ***அன்னவன் அரசுக்கு ஏற்றது -*** *அச்சுக்கிரீவனது அரசாட்சிக்கு ஏற்ற காரியங்களை;* ***அறிவின் ஆற்றுதி -*** *உன் அறிவினால் செய்வாயாக;* ***என்றான்-*** *என்று சொன்னான்.*

அ - பண்டறி சுட்டு; அனுமன் அழகு மிக்கவன் என்பதால் 'பேர் எழில் வீர' என விளித்தான். அனுமனுக்குச் சுந்தரன் என்னும் ஒரு பெயர் உண்டு. உருவ அழகு, வீரம், அறிவு ஆகிய மூன்றிலும் அனுமன் சிறந்தவன் என்பதை இராமன் கூற்றால் அறிய முடியகிறது. *27*

மாருதி, 'இங்கிருந்து அடிமை செய்வேன்' எனல்

4142. பொய்த்தல் இல் உள்ளத்து
அன்பு பொழிகின்ற புணர்ச்சியானும்,
'இத் தலை இருந்து, நாயேன்,
ஏயின எனக்குத் தக்க
கைத் தொழில் செய்வேன்' என்று,
கழல் இணை வணங்கும் காலை,
மெய்த் தலை நின்ற வீரன்,
இவ் உரை விளம்பி விட்டான்:

பொய்த்தல் இல் உள்ளத்து - *பொய்ம்மை இல்லாத மனத்தில்;* ***அன்பு பொழிகின்ற புணர்ச்சியானும் -*** *அன்பைப் பொழிகின்ற நட்பை உடையவனான அனுமனும்;* ***நாயேன் -*** *(இராமனது நோக்கி) நாய் போன்றவனான அடியேன்;* ***இத்தலை இருந்து -*** *இவ்விடத்திலேயே தங்கி;* ***ஏயின -*** *(உன்னால்) ஏவப்பட்டனவும்;* ***எனக்குத் தக்க -*** *எனது ஆற்றலுக்கு ஏற்றனவுமான;* ***கைத்தொழில் செய்வேன் என்று -*** *குற்றேவல்களைச் செய்வேன் என்று கூறி;* ***கழல் இணை வணங்கும் காலை -*** *இராமனது கழலணிந்த இரண்டு திருவடிகளையும் வணங்கிய பொழுது;* ***மெய்த்தலை நின்ற வீரன் -*** *உண்மையின் கண் நிலைத்து நின்ற வீரனான இராமன்;* ***இவ்வுரை விளம்பிவிட்டான் -*** *(பின்வரும்) இந்த வார்த்தைகளைக் கூறலானான்.*

பொய் கருதாமை, அன்புடைமை ஆகிய அனுமனின் சிறப்பியல்புகள் இங்குக் கூறப்பட்டன. "நீதியில் நின்றீர்; வாய்மை அமைந்தீர்" (4725); 'அண்ணல் அம்மைந்தர்க்கு அன்பு சிறந்தீர்' (4726) என்ற சாம்பன் கூற்றும் "சொல்லுதி மெய்ம்மை தொடர்ந்தோய்" (5422) என்ற சீதையின் கூற்றும் காண்க. 'நாயேன்' என்றதனால் அனுமனின் அடிமைத்திறமும், 'ஏயின செய்வேன்' என்றதால் கட்டளை மறுக்காமையும், 'எனக்குத்தக்க கைத்தொழில்' என்றதால் பணியும் கூறப்பட்டன. 'ஆண்டான் அடிமைத் தொழில் ஆற்றலின் ஆற்றல் உண்டே?' (4801), "யான் அவர்தம்

acharya.org

பண்ணைக்கு ஒருவன் எனப் போந்தேன்; ஏவல் கூவல் பணி செய்வேன்." (5341) என்பன அனுமன் கூற்றுக்களாம். கைத்தொழில் - குற்றேவல்; கை = சிறுமை கைங்கரியம் என்ற வடசொல்லின் அமைதி பொருந்துதல் காண்க. *28*

அனுமனைக் கிட்கிந்தைக்குச் செல்லுமாறு இராமன் வற்புறுத்தல்

4143.** **'நிரம்பினான் ஒருவன் காத்த நிறை
அரசு இறுதி நின்ற
வரம்பு இலாததனை, மற்று ஓர்
தலைமகன் வலிதின் கொண்டால்,
அருூம்புவ, நலனும் தீங்கும்;
ஆகலின், ஐய! நின்போல்
பெரும் பொறை அறிவினோரால்,
நிலையினைப் பெறுவது அம்மா.

***நிரம்பினான் ஒருவன் -** அரசர்க்குரிய பண்புகள் நிறைந்த ஒப்பற்ற மன்னன் ஒருவன்; **காத்த -** பாதுகாத்த; **இறுதி நின்ற வரம்பு இலாதது -** கடை எல்லை இல்லாததும்; **நிறை அரசு அதனை -** எல்லாச் செல்வ வளங்களும் நிறைந்ததுமான அரசாட்சியை; **மற்று ஓர் தலைமகன் -** வேறு ஓர் அரசன்; **வலிதின் கொண்டால் -** வலியக் கைப்பற்றிக் கொண்டால்; **நலனும் தீங்கும் அரும்புவ -** (அந்த அரசியலில்) நன்மைகளேயன்றித் தீமைகளும் தோன்றுவனவாம்; **ஆகலின் -** ஆதலால்; **ஐய -** ஐயனே; **நின்போல் பெரும்பொறை அறிவினோரால் -** (அத்தகைய ஆட்சி) உன்னைப் போன்ற பொறுமையும் அறிவும் நிறைந்தவர்களாலேயே; **நிலையினைப் பெறுவது -** நிலை பெறக் கடவதாகும்.*

நிரம்பினான்: அரசர்க்கு இன்றியமையாதனவாகக் கூறப்படும் அஞ்சாமை, ஈகை, அறிவு; ஊக்கம், கல்வி, வீரம் முதலிய நற்பண்புகள் நிரம்பப்பெற்றவன். நிறை அரசு - பல்வேறு வளங்களுடன், பல சிறப்புகளுடன் கூடிய அரசு. வள்ளுவர் குறிப்பிடும் 'இறைமாட்சி, நாடு' அதிகாரக் கருத்துக்களை இங்கே கொள்ளலாம். 'நிரம்பினான்' - ஈண்டு வாலியைக் குறித்தது; 'மற்றோர் தலைமகன்' சுக்கிரீவனைக் குறித்தது. இறுதி நின்ற வரம்பு - அழிவு, முன் பாடலில் அனுமனின் பொய்யில் உள்ளத்தையும், அன்பையும் கூறியவன் இப்பாடலில் அவனது பொறுமையினையும், அறிவையும் உரைத்து அரசியலுக்கு அவனது இன்றியாமையினை உணர்த்தினான், "வெஞ்சின் அரக்கர் ஐவர் புலன்கள் ஒத்தார்; அவனும் நல் அறிவை ஒத்தான்" (5664) எனப்பின்னரும் அனுமன் புகழப்படுவதைக் காணலாம. *29*

4144.** **'ஆன்றவர்க்கு உரியது ஆய
அரசினை நிறுவி, அப்பால்,
ஏன்று எனக்கு உரியது ஆய
கருமமும் இயற்றற்கு ஒத்த
சான்றவர், நின்னின் இல்லை;
ஆதலால், தருமம்தானே
போன்ற நீ, யானே வேண்ட,

அத் தலை போதி' என்றான். **ஆன்றவற்கு** - (எல்லாப் பண்புகளும்) நிறைந்தவனான சுக்கிரீவனுக்கு; **உரியது ஆய அரசினை** - உரியதான அரசாட்சியை; **நிறுவி** - நிலைபெறச் செய்து; **அப்பால்** - அதற்குப் பிறகு; **எனக்கு உரியது ஆய கருமமும்** - எனக்கு ஆகவேண்டியதான காரியத்தையும்; **ஏன்று** - ஏற்றுக் கொண்டு; **இயற்றற்கு ஒத்த சான்றவர்** - செய்வதற்குத் தகுந்த பெரியோர்; **நின்னின் இல்லை** - உன்னை விட (வேறு எவரும்) இல்லை; **ஆதலால்** - ஆதலால்; **தருமம் தானே போன்ற நீ** - அறமே உருவெடுத்தாற் போன்ற நீ; **யானே வேண்ட** - நான் வேண்டுகின்றபடி; **அத்தலைபோதி** - அவ்விடத்திற்குச் (சுக்கிரீவனிடம்) செல்லக் கடவாய்; **என்றான்** - என்று உரைத்தான்.

முன்னிரு பாடல்களில் அனுமனின் பொய்யாமை, அன்பு, பொறுமை, அறிவு ஆகிய பண்புகள் போற்றப்பட, இப்பாடலில் தருமத்தின் வடிவமென அனுமனைக் குறித்தல் காண்க. 'நல் அற வீரன்' (5541) எனப் பின்னரும் கூறுதல் காண்க. தருமத்தின் வடிவமான இராமனால் 'தருமன் தானே போன்ற நீ' என அனுமன் போற்றப்படல் எண்ணிஇன்புறற்பாலது. 30

அனுமன் கிட்கிந்தை செல்ல,இராமலக்குவர் வேறோர் மலையை அடைதல்

4145. **ஆழியான் அனைய கூற, 'ஆணை**
ஈது ஆயின், அஃதே,
வாழியாய்! புரிவென்' என்று
வணங்கி, மாருதியும் போனான்;
சூழி மால் யானை அன்ன
தம்பியும், தானும் தொல்லை
ஊழி நாயகனும், வேறு ஓர்
உயர் தடங் குன்றம் உற்றார்.

ஆழியான் - சுதரிசனம் என்னும் சக்கரப்படையை உடைய திருமாலின் அவதாரமான இராமன்; **அனைய கூற** - அத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்ல; **மாருதியும்** - (அது கேட்டு) அனுமனும்; **வாழி** - (இராமனை நோக்கி) வாழ்வாயாக! **ஆணை ஈது ஆயின்** - உன் கட்டளை இது வாயின்; **அஃதே புரிவென்** - நான் அதனையே செய்வேன்; **என்று வணங்கிப் போனான்** - என்று சொல்லி வணங்கி கிட்கிந்தையை நோக்கிச் சென்றான், **தொல்லை ஊழி நாயகனும்** - பழமையான பல ஊழிக்காலங்களுக்கும் தலைவனான இராமபிரானும்; **சூழிமால் யானை அன்ன தம்பியும்** - முகபடாத்தை உடைய பெரிய யானையை ஒத்த தம்பி இலக்குவனும்; **தானும்** - தானுமாக; **வேறு ஓர் உயர் தடங்குன்றம்** - உயர்ந்த பெரிய வேறோர் மலையை; **உற்றார்** - அடைந்தனர்.

அனுமன் இராமன் கட்டளையை ஏற்று விடைபெற்றதும் இராமனும் தம்பியுடன் வேறோர் மலையை அடைந்தான். இந்த மலையைப் பிரசிரவண மலை

என்று வான்மீகமும் அத்யாத்ம இராமாயணமும் கூறும். இதற்கு மாலியவான் என்ற பெயருமுண்டு. வாழியாய் - இராமனை 'வாழி' என அனுமன் வாழத்தினான் என்பர். அடியவனாகிய அனுமன் இவ்வாறு வாழ்த்துவது முறையா என்றால், பக்தர்கள் அன்பு மேலீட்டால் அங்ஙனம் வாழ்த்துவது மரபாகும். பெரியாழ்வார் திருமாலுக்குப் பல்லாண்டு கூறியதும், பிள்ளைத்தமிழ்களில் பாட்டுடைத்

தலைவனாகிய இறைவனுக்குக் காப்புக் கூறி வாழ்த்துவதும் இம்மரபை ஒட்டியே ஆகும். இறைவனை வாழ்த்துவதால், வாழ்த்துவார் நல் வாழ்வு பெறுவர் என்பதை 'வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தான் வாழ்வான்' (திருவாசகம், திருச்சதகம்-20) என்ற அடியால் உணரலாம். அரசனுடன் பேசுகையில் 'வாழ்க' என வாழ்த்திப் பேசும் மரபை இலக்கியங்களில் காணலாம். 'சூழியானை' என்பது நாட்டு யானையைக் குறிக்கும். காட்டில் திரியும் யானை போலன்றி, ஒரு பாகனுக்கு அடங்கி நடப்பது சூழியானை. அதுபோல் இலக்குவனும் அண்ணன் கட்டளைக்கு அடங்கி நடப்பவன் என்ற கருத்தும் புலனாகிறது. ஊழிநாயகன் தம்பியும் தானும் உற்றான் - தலைமை பற்றி வந்த திணை வழுவமைதி. ஆழியான் என்னும் சொல் கடல் போன்றவன், பாற்கடலில் பள்ளி கொள்பவன் என்னும் பொருள் படும் வகையில் அமைந்துள்ள சிறப்பையும் காணலாம். 31

சுக்கிரீவன் அரசு புரிதல்

4146. ஆரியன் அருளின் போய்த் தன்
அகல் மலை அகத்தன் ஆன
சூரியன் மகனும், மானத்
துணைவரும், கிளையும், சுற்ற,
தாரையை வணங்கி, அன்னாள் தாய்
என, தந்தை முந்தைச்
சீரியன் சொல்லே என்ன,
செவ்விதின் அரசுசெய்தான்.

ஆரியன் அருளின் போய் - *இராமன் கட்டளைப்படி கிட்கிந்தை சென்று;* ***தன் அகல் மலை அகத்தன் ஆக -*** *தனக்குரிய அகன்ற மலையின் உள்ளிடத்தைச் சேர்ந்தவனான;* ***சூரியன் மகனும் -*** *சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனும்;* ***மானத் துணைவரும் -*** *(அரசாட்சிக்குத் துணையாயுள்ள) பெருமை பொருந்திய அமைச்சர் முதலியோரும்;* ***கிளையும் சுற்ற -*** *உறவினர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்து நிற்க;* ***தாரையை வணங்கி -*** *(தன் தமையன் மனைவியான) தாரையை வணங்கி;* ***அன்னாள் தாய் என -*** *அவள் தனக்குத் தாய் என்று சொல்லும்படியாகவும்;* ***முந்தைச் சீரியன் சொல்லே -*** *தனக்கு முனபிறந்தவனும் சிறப்புள்ளவனுமான வாலியின் அறிவுரைகளே;* ***தந்தை என்ன -*** *தனக்குத் தந்தை என்று சொல்லும்படியாகவும்;* ***செவ்விதின் அரசு செய்தான் -*** *செம்மையாக அரசாட்சியை நடத்தலானான்.*

தமையனைத் தந்தையைப் போல மதித்தலும், அவன் மனைவியைத் தாயெனக் கருதுதலும் சான்றோர் நெறியாகும். அவ்வாறே சுக்கிரீவன் தாரையை வணங்கித் தாய் போல மதித்து அவள் சொற்படி நடப்பவனாயினன் என்பதும், வாலி இறந்து விட்டதால் அவன் சொல்லியதைச் செய்தலையே தந்தை சொற்படி

ஆட்சி செய்தலாகக் கொண்டனன் என்பதும் பாடலின் இறுதி இரண்டடிகள் உணர்த்துகின்ற செய்திகளாகும். வாலி இறக்கும் நிலையில் சுக்கிரீவனுக்குச் சில அறிவுரைகளைக் கூறியது வாலிவதைப் படலத்தில் கூறப்பட்டது. அவ்வுறுதி மொழிகளைத் தலைமேற்கொண்டு சுக்கிரீவன் ஆட்சி புரிந்தான் என்க.

மானத்துணைவர் - ஐம்பெருங்குழுவும், எண்பேராயமும் மற்றும் மந்திரச் சுற்றத்தாருமாவர். அவர்கள் எல்லாச் சிறந்த பண்புகளும் பெற்றிருந்தமை பற்றி 'மானத்துணைவர்' எனப்பட்டனர். கம்பர் கூறும் அமைச்சர் மாண்புகளை 1318 - 1321 - எண் பாடல்களில் காண்க. அமைச்சர் முதலியோர் உறுதிச்சுற்றம் எனப் படுவராதலால், அவர்கள் உரிய சமயங்களில் வந்து சூழ்ந்து உதவுதலை 'மானத் துணைவர் சுற்ற' என உரைத்தார். 'சூழ்வார் கண்ணாக ஒழுகலான் மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்' (குறள் - 445) என்றார் வள்ளுவர். சுற்றம் தழுவி வாழ்தல் செல்வம் படைத்ததன் பயனாதலாலும், செல்வம் பெருக்கவும் காக்கவும் வேண்டியிருத்தலானும் 'கிளை சுற்ற' என்றார். சுக்கிரீவனின் பண்பால் சுற்றத்தினார் அவனைத் தழுவி வாழ்ந்தனர் என்க.

வான்மீகத்தில் தாரை சுக்கிரீவனோடு வாழ்ந்தாள் என்று கூறப் பெற்றிருக்க, அவளைத் தாயாகச் சுக்கிரீவன் கருதினான் எனக் கம்பர் கூறியிருப்பது போற்றத் தக்கதாகும். அத்யாத்மராமாயணம், தாரை இராமன் உபதேசம்பெற்று வாலியின் மறைவால் நேர்ந்த மனத்தளர்ச்சி நீங்கி, மெய்ஞ்ஞானம் அடைந்து ஜீவன் முக்தி நிலையடைந்தாள் என்று கூறுகிறது. 32

4147. வள அரசு எய்தி, மற்றை
வானர வீரர் யாரும்
கிளைஞரின் உதவ, ஆணை கிளர்
திசை அளப்ப, கேளோடு,
அளவு இலா ஆற்றல் ஆண்மை
அங்கதன், அறம் கொள் செல்வத்து
இளவரசு இயற்ற, ஏவி,
இனிதினின் இருந்தான், இப்பால்,

வள அரசு எய்தி - எல்லா வளங்களும் பொருந்திய அரசாட்சியை அடைந்து; **மற்றை வானர வீரர் யாரும் -** மற்ற வானர வீரர்கள் யாவரும் **கிளைஞரின் உதவ -** சுற்றத்தார் போல வேண்டுவன செய்ய; **ஆணை கிளர் திசை அளப்ப -** (தனது) அரச ஆணை விளங்குகின்ற திசைகளின் எல்லையை அளாவவும்; **அளவு இலா ஆற்றல் -** அளவற்ற வலிமையும்; **ஆண்மை அங்கதன் -** வீரமும் உடைய அங்கதன்; **கேளோடு -** உறவினரோடு; **அறம் கொள் செல்வத்து -** அறவழியில் ஈட்டப்பட்ட செல்வத்தோடு; **இளவரசு இயற்ற -** இளவரசனாக ஆட்சி புரியுமாறு; **ஏவி -** கட்டளையிட்டு; **இனிதினின் இருந்தான் -** இனிமையாகக் கிட்கிந்தை நகரத்தில் வீற்றிருந்தான். **இப்பால் -** (அஃது அங்ஙனமாகவும்) இப்புறத்தில். .

சுக்கிரீவன் செய்தியை இவ்வாறு கூறி, மேல் இராமன் செய்தியைக் கூறுகின்றார். ஆதலின் வேறுபாடு தோன்ற 'இப்பால்' என்றார். ஆணை கிளர் திசை

அளப்ப - தனது கட்டளை தடையின்றி எங்கும் செல்ல; கிளைஞரின் - இன் ஐந்தாம் வேற்றுமை ஒப்புப் பொருளது. கேள் - அரசியல் சுற்றமும் உறவியல் சுற்றமும். இனிதினின் இருந்தான் - அங்கதன் இளவரசனாயிருந்து அரச காரியங்களைக் கவனித்து வரச் சுக்கிரீவன் இன்பம் அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தான் என்க. 33

கார்காலப் படலம்

மழைக்கால நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றிக் கூறுவதால் இப்படலம் கார்காலப் படலம் எனப்பட்டது. மழைக்கால வர்ணனை, சீதையின் பிரிவால் வருந்தும் இராமன் நிலை, இராமனை இலக்குவன் ஆற்றுவிக்கும் பாங்கு ஆகியன இப்படலத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

இராமலக்குவர் கிட்கிந்தை மலைக்கு அருகில் உள்ள பிரசிரவண மலையில் தங்கியிருக்கையில் தெக்கணாயனம் தொடங்கிற்று. கார்மேகங்கள், வஞ்சனை அரக்கர்தம் வடிவென வானமெங்கும் இரண்டு பரவின. இடியும் மின்னலும் தோன்ற, வாடைக்காற்று வீசலாயிற்று. கால மாரி பொழிய, உலர்ந்த மரங்கள் தழைத்தன. இந்திர கோபம் எங்கும் ஊர்ந்து பரவின; காந்தள், கொன்றை, கூதாளம், முல்லை போன்ற மலர்கள் மலர்ந்தன. மான்கள் துள்ளி விளையாடின. நீர் நிலைகளில் அன்னங்கள் படித்தாடக் கரிய மேகங்களைச் சார்ந்து நாரைகளும், கொக்குகளும் வரிசையாய்ப் பறந்தன. நிலமகள் உடல் சிலிர்த்தாற் போன்று பசும் புல் செழித்தன. மயில்கள், கானம் எங்கும் பரப்பிய கண்ணெனத் தோகை விரித்தாடின. குயில்கள் குரல் அடங்கின. பசுக்களின் கால்களால் இடறப்பட்டுக் காளான்கள் செறிதயிர்த்துணடங்களாய்க் காட்சி அளித்தன. நானில மகளிரும் தன் நிலத்திற்குரிய மலர்களைச் சூடி, மகிழ்ந்தனர்.

இக்கார்காலத்தில் சீதையை எண்ணி வருந்திய இராமன் மேகம், மயில், கொடி, மான் முதலியன கண்டு அவை தன்னை வருத்துவதாக எண்ணிக் கலங்கினான். சீதையின் பற்களையும் இதழ்களையும் நினைவூட்டிய முல்லை அரும்பையும் இந்திர கோபத்தையும் பார்த்துக் கலக்கம் அடைந்தான். யமன், வாடையாய்த் தன் உருவினை மாற்றி வந்து துன்புறுத்துவதாக மயங்கினான். இங்ஙனம் தன் பெருமை அழிந்து இரங்கும் இராமனை நோக்கி இலக்குவன் "அறவழி நடக்கும் நினக்கன்றி வேறு எவர்க்கு வெற்றி கிட்டும்?" எனப் பல கூறித் தேற்றினான்.

நாட்கள் பல கழிய, கதிர்காலம் வந்து எதிர்ந்தது. நீர்நிலைகளில் நீர் நிரம்பிட அன்றிலும் மகன்றிலும் புறம் போக இயலாது தத்தம் துணையோடு உயிர் ஒன்றி உறைந்தன. கதிரவனைக் கண்டு பொழுதறிதல் அரிதாயிற்று. நானில உயிர்களும் குளிர்தாங்காது ஒடுங்கின. யானைகள் மலை போல உறங்காதனவாய் விளங்கின. அன்னப் பறவைகள அகிற்புகையில் குளிர்காய, மந்திகள் குகைகளில் உறங்கக் குரங்குகள் யோகியர் போல் இருந்தன. மகளிர் அருவி ஆடாமையின் அவை மகளிர்தம் கூந்தல் மணம் கமழப் பெறாதன ஆயின; ஊஞ்சல்கள் ஆடுவாரின்றிக் கிடந்தன. இடையர்கள் ஆட்டுக் குட்டிகளுடன் சிற்றிலை மரங்களின் அடியில் ஒதுங்கினர். பேய்களும் முள் எயிறு தின்ற பசியால் வருந்தின.

கூதிர்க் காலக் காட்சிகள் இராமனை வருத்தின. 'நான் இன்னும் இறவாமல் உள்ளேனே? கானகம் புக்கு நான் முடித்த காரியம் கண்டு மேல் உலகினர், கீழ் உலகினர் நகுவரே? என் துனபத்திற்கு ஒரு முடிவு இல்லையா?' எனப் பல

கூறிக் கலங்க, இலக்குவன் மேலும் பல தேறுதல் வார்த்தைகளைப் புகன்றான். களவு செய்தவன் உறையுள் காணும் காலம் வந்து சேர்வதாயிற்று என்றும், உற்ற துணையொடு பல்முறை தெளிந்து காலத்தால் செயல்பட்டால் வெற்றி தவறுதல்

இல்லையென்றும், தீய வழியில் செல்பவர் பழியும் தோல்வியும் எய்த, நல்வழியில் நடக்கும் இராமனே புகழும் வெற்றியும் பெறுவான் என்றும் இலக்குவன் உரைத்தான்.

இலக்குவன் கூறியதை இராமன் உறுதியென உணர்ந்தான். கதிர்ப்பருவமும் ஒருவாறு தேய்ந்து முடிவுற்றது. மேகங்கள் வெண்ணிறம் உற்றன. இருள் நீங்கியது. இடி முழக்கம் ஒழிய, மழைத்துளிகள் நீங்க, மின்னலும் மறைந்தது. அருவிகளில் நீர் குறைந்தது. சந்திரன் ஒளியுடன் வெளிப்பட்டான். அன்னப்பறவைகள் வானத்தில் பறந்தன. தெளிந்த நீர்நிலைகளில் மகளிர் கண்களென மீன்கள் துள்ளின. தாமரை, செங்கிடை அரும்புகள் மலர்ந்தன. தவளைகள் குரல் அடங்க, மயில்களும் ஒடுங்கின. பாக்குக் குலைகள் பழுத்தன. முதலைகள் வெயிலில் இனிமையாக உறங்க, நந்தைகள் சேற்றில் மறைந்தன. நண்டுகள் வளைகளில் புகுந்து வாயிலைச் சேற்றால் அடைத்துக் கொண்டன.

இப்படலத்தின் வழி புலனாகும் கம்பரின் இயற்கையைப் பற்றிய நுண்ணறிவும், வருணனைத் திறமும் பெரிதும் பாராட்டுதற்குரியன. கதைப் பகுதியினும் வருணனைப் பகுதி மிக்கிருப்பதும் காணத்தக்கது.

கதிரவன தென்திசை ஏகல்

கலிவிருத்தம்

4148. மா இயல் வட திசைநின்று, வானவன்,
ஓவியமே என ஒளிக் கவின் குலாம்
தேவியை நாடிய, முந்தி, தென் திசைக்கு
ஏவிய தூது என, இரவி ஏகினான்.

ஓவியமே என - ஓவியத்தில் தீட்டிய உருவமே போல; **ஒளிக் கவின் குலாம் -** ஒளி பொருந்திய அழகுடன் விளங்கும்; **தேவியை நாடிய -** (தன் மனைவியான) சீதாதேவியைத் தேடும் பொருட்டு; **முந்தி -** (அனுமன் முதலிய வானரவீரர்களை) அனுப்புவதற்கு முன்னரே; **வானவன் -** தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனான இராமன்; **தென்திசைக்கு ஏவிய -** தெற்குத் திசை நோக்கி அனுப்பிய; **தூது என -** தூதுவன் என்னுமாறு; **இரவி -** கதிரவன்; **மா இயல் வடதிசை நின்று** - பெருமை பொருந்திய வடக்குத் திசையிலிருந்து; **ஏகினான் -** தென்திசை நோக்கிச் சென்றான்.

வடதிசையைப் பெரியதிசை, மங்களத்திசை, புண்ணியத் திசை என்று கூறுவதால் 'மாஇயல் வடதிசை' என்றார். சூரியன் தென்திசையாக ஒதுங்கிச் செல்லுதலை தட்சிணாயனம் என்பர். ஆடிமாதம் முதல் மார்கழி ஈறாக உள்ள ஆறு மாதங்களும் இதன்கண் அடங்கும். இங்குக் கார்காலத்திற்குரிய தென்திசை அயனம் தொடங்கியது என்பதாம். தட்சிணாயனத்தில் இயல்பாகவே வடதிசையிலிருந்து தென்திசை செல்லும் சூரியனை, இராமன் தன் தேவியைத் தேடத் தென்திசைக்குத் தூது என ஏவினான் எனக்கூறியது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். பின்னர் அனுமன் தென்திசை நோக்கிச் செல்வானாதலின், கதிரவன் முந்திச் சென்ற தூது போன்றவனானான்.

ஓவியமே என ஒளிக் கவின் குலாம் தேவி எனக் கூறும் கம்பர் 'அனங்க வேள் செய்த ஓவியம்' (5079) என்றும் 'மதனற்கும் எழுத ஒண்ணாச் சீதை' (483) என்றும்

பாராட்டுவர். ஒவியமே - ஏகாரம் தேற்றம்; குலவும் என்பது குலாம் எனக் குறைந்து நின்றது; நாடிய - செய்யிய என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்.
1

மேகம் பரவுதல்

4149. பை அணைப் பல்
தலைப் பாந்தள் ஏந்திய
மொய் நிலத் தகளியில்,
முழங்கு நீர் நெயின்,
வெய்யவன் விளக்கமா, மேருப்
பொன் திரி,
மை எடுத்து ஒத்தது -
மழைத்த வானமே.

மழைத்த வானமே - *கார்கால மேகத்தால் மூடுண்ட வானம்;* ***பை அணைப் பல் தலைப் பாந்தள் -*** *படம் பொருந்திய பல தலைகளை உடைய ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பு;* ***ஏந்திய -*** *தாங்குகின்ற;* ***மொய்நிலத் தகளியில் -*** *செறிந்த பூமியாகிய அகலில்;* ***முழங்கு நீர் நெயின் -*** *ஒலிக்கின்ற கடல் நீராகிய நெய்யில்;* ***மேரு பொன் திரி -*** *மேருமலையாகிய அழகிய திரியில்;* ***வெய்யவன் விளக்கமா -*** *கதிரவனை விளக்காகக் கொண்டு;* ***மை எடுத்(த)து ஒத்தது -*** *(மகளிர்) மை எடுத்தற்கு இடனாகும் கலசத்தின் அடிப்பகுதியை ஒத்து விளங்கியது.*

வானத்தில் கரிய மேகம் பரவியிருந்த காட்சி பூமியாகிய அகலில், கடல் நீராகிய நெய்யில், மேருமலையாகிய திரியில், சூரியனான விளக்கில் வானமாகிய கலயத்தில் மை கூட்டினாற் போல் விளங்கியது என்பதாம். அகலும், நெய்யும், திரியும், விளக்குமாக நிலத்தையும், கடல் நீரையும், மேரு மலையினையும், சூரியனையும் இயைபு உருவமாகக் கூறி 'வானம் மை எடுத்து ஒத்தது' என உவமை அணிபடக் கூறியுள்ளார். வானம் இயல்பாகக் கரிய நிறம் கொண்டிருந்ததைக் கலயத்தில் மை கூட்டினாற் போல என்பதால் தற்குறிப்பேற்ற, உவமை அணிகளாம். 'வையம் தகளியா, வார்கடலே நெய்யாக, வெய்ய கதிரோன் விளக்காக' (முதல் திருவந்தாதி - 1) என்ற பொய்கையாழ்வார் பாசுரத்தை இப்பாடல் அடியொற்றியுள்ளது. கடல்நீர் கதிரவன் வெயிலால் ஆவியாகச் சென்று மேகமாகிறது என்ற அறிவியல் கொள்கைக்கு ஏற்ப இவ்வருணனை அமைந்திருத்தலைக் காணலாம்.

ஆதிசேடன் ஆயிரந்தலைகளை உடையவனாதலின் 'பல் தலைப் பாந்தள்' என்றும், அவன் நிலவுலகத்தைத் தாங்குவதாகக் கூறப்படும் புராண மரபு பற்றிப் 'பாந்தள் ஏந்திய மொய்நிலம்' என்றும் கூறப்பட்டுள்ளன. மேருமலையைச் சூரியன் வலம் வருவதாகக் கூறும் மரபு பற்றி மேருவாகிய திரியில் பற்றி வலம் சுழல்கின்ற விளக்காகச் சூரியனை உருவகஞ் செய்தார். 'பாந்தள் ஏந்திய' எனக்கூறியதால், நிலத்தைத் தாங்கும் ஆதிசேடனை விளக்கின் தண்டாகக் கொள்ளலாம். வானத்தை மை படி வைக்கும் கலயத்தின் அடிப்பகுதியாகவும், மேகத்தை மையாகவும்

கொள்க. 'வேனிலான் புகழைத் தீட்டும் தாரகை எழுந்தொளி சிறந்திட, அணிவான் கூட்டு மையெனச் சிறந்தது கூரிருட்பிழம்பே' (நைடத: மாலை: 11); என்ற அடிகள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. நெயின் - தொகுத்தல் விகாரம், மழைத்த - மழை என்னும் பகுதி அடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம்.

அகலில் எண்ணெய் ஊற்றி, தீயிட்டு எரித்து, அதனால் கரித்திரளைக் கலயத்தின் அடிப்பாகத்தில் படியச் செய்து மை கூட்டும் வழக்கம் இப்பாடலில் குறிக்கப்பட்டது. 2

4150. நண்ணுதல் அருங் கடல்
நஞ்சம் நுங்கிய
கண்ணுதல் கண்டத்தின் காட்சி
ஆம் என
விண்ணகம் இருண்டது; வெயிலின்
வெங் கதிர்
தண்ணிய மெலிந்தன;
தழைத்த, மேகமே.

நண்ணுதல் அருங்கடல் - நெருங்குதற்கு அரிய கடலில் தோன்றிய; **நஞ்சம் நுங்கிய -** நஞ்சை விழுங்கிய; **கண்ணுதல் கண்டத்தின் -** நெற்றிக்கண்ணை உடைய சிவபிரான் கழுத்தின்; **காட்சி ஆம் என -** கரிய நிறக் காட்சி என்னுமாறு; **விண்ணகம் இருண்டது -** வானம் இருண்டது. **வெயிலின் வெங்கதிர் -** சூரியனுடைய வெம்மையான கதிர்கள்; **தண்ணிய மெலிந்தன -** குளிர்ந்தனவாய்த் தம் வலிமை குறைந்தன; **மேகம் தழைத்த -** கரிய மேகங்கள் நீர் மொண்டு பெருகிப் பரவின.

பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலகால நஞ்சின் கொடுமை தோன்ற 'நண்ணுதல் அருங்கடல் நஞ்சம்' என்றார். கண்ணுதல் - இலக்கணப்போலி, நெற்றிக் கண்ணை உடைய சிவபிரானைக் குறித்தலின் அன்மொழித் தொகையுமாம். அமுதம் வேண்டி அசுரரும் தேவரும் பாற்கடலைக் கடைய, முதலில் வந்த நஞ்சைச் சிவபிரான் உண்டார் என்பது புராணக் கதையாகும். நஞ்சு கரிய நிறமுடையதாதலின் அதனை உண்ட சிவபிரான் கண்டமும் கரிய நிறமுடையதாயிற்று. 'நீலமணி மிடற்றன்' (புறம் - 91) என்பர் ஔவையார். மெலிந்தன, தழைத்த - முரண் தொடை. சிவபிரான் கண்டத்தின் கருநிறம் போல் வானம் இருண்டது என்றது காட்சிஅணி. 3

4151. நஞ்சினின், நளிர் நெடுங் கடலின், நங்கையர்
அஞ்சன நயனத்தின், அவிழ்ந்த கூந்தலின்,
வஞ்சனை அரக்கர்தம் வடிவின், செய்கையின்,
நெஞ்சினின், இருண்டது - நீல வானமே.

நீல வானம் - நீல நிறம் வாய்ந்த வானமானது; **நஞ்சினின் -** விடம் போலவும்; **நளிர் நெடுங் கடலின் -** குளிர்ந்த பெரிய கடல்

போலவும்; **நங்கையர் அஞ்சன நயனத்தின் -** பெண்களின் மை பூசிய கண்களைப் போலவும்; **அவிழ்ந்த கூந்தலின் -** (அம்மகளிரின்) அவிழந்த கூந்தலைப் போலவும்;

வஞ்சனை அரக்கர்தம் வடிவின் - *வஞ்சனைக் குணமுடைய அரக்கர்களின் உடம்பு போலவும்;* ***செய்கையின் -*** *(அவர்களின்) தீச்செயல் போலவும்;* ***நெஞ்சினின் -*** *(அவர்களின்) தீய மனம் போலவும்;* ***இருண்டது -*** *(கரிய மேகங்கள் பரவியதால்) கறுத்துத் தோன்றியது.*

இயல்பாக நீலநிறம் பொருந்திய வானம் கரியநிறமுடைய மேகங்கள் பரவியதால் கருமையாயிற்று என்பதால் 'நீலவானம் இருண்டது' என்றார். நஞ்சும், கடலும், நங்கையர் நயனமும், கூந்தலும், அரக்கர் வடிவும் செயலும் நெஞ்சமும் கரியவாதலின் அவற்றை வானம் இருண்டமைக்கு உவமையாக்கினார். பல் பொருள் உவமை அணி. கார்காலம் சீதையைப் பிரிந்த இராமனுக்குப் பெருந்துன்பம் விளைத்தலால் அதற்கேற்ப நஞ்சினை முதற்கண் உவமை கூறினார். இதனால் கார்காலம் நஞ்சுபோல் துன்பம் விளைப்பது புலனாகிறது. பிரிந்ததார்க்குத் துயர் விளைப்பதில் இருண்ட கார்காலம் போல நளிர் நெடுங்கடலும் துயர் விளைப்பதால் அதையடுத்துக் கூறினார். கருமை மிகுதியைத் தெரிவிக்க 'அஞ்சன நயனம்' என்றும், மேகத்தின் பரந்து விளங்கும் நிலை தெரிவிக்க 'அவிழ்ந்த கூந்தல்' என்றும் கூறினார். அரக்கர் தம் வடிவு, செயல், நெஞ்சம் இராமனுக்குத் துயர் விளைத்தல் வெளிப்படையாகும். செயலும் நெஞ்சும் அருவப் பொருள்களாயினும் பாவச் செயலும், அதற்குக் காரணமான நெஞ்சையும் கருநிறத்தன எனக்கூறுவது கவி மரபு ஆகும். "வஞ்ச மாக்கள் வல்வினையும், அரன் அஞ்செழுத்தும் உணரா அறிவிலார் நெஞ்சும் என்ன இருண்டது நீண்ட வான்" (பெரிய புரா. தடுத் 159); 'அகங்குன்றி மூக்கில் கரியார் உடைத்து' (குறள் - 277) என்பன ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

நங்கையர் நயனம், அவிழ்ந்த கூந்தல் எனப் பொதுப்படக் கூறியிருப்பினும் சீதையின் நயனத்தைக் கருமுகிலும், செம்மைப்படுத்தப்படாது விளங்கும் சீதையின் அவிழ்ந்த கூந்தலைத் திரளாகப் பரவிப் படர்ந்த மேகமும் நினைப்பூட்டி வருத்துதற்குரியன என்று குறிப்பால் பெறப்படுகிறது. இராமனை வஞ்சித்த அரக்கர்தம் வடிவமும் செயலும் நெஞ்சும் வானம் இருண்டமைக்கு வமையாயது, கதைத்தொடர்பிற்கேற்றஉவமையாகும். 4

4152. நாட் களின், நளிர் கடல் நாரம் நா உற
வேட்கையின் பருகிய மேகம், மின்னுவ,
வாட் கைகள் மயங்கிய செருவின், வார் மதப்
பூட்கைகள் நிறுத்த புண் திறப்ப போன்றவே.

நாட் களின் - *நாட்படு கள்ளைப் பருகுவது போல;* ***நளிர் கடல் நாரம்-*** *குளிர்ந்த கடலின் நீரை;* ***நா உற -*** *நாவினால் மிகுதியாக;* ***வேட்கையின்பருகிய மேகம் -*** *விருப்பத்தோடு குடித்த மேகங்கள்;* ***மின்னுவ -*** *மின்னுபவை;* ***வாட் கைகள் மயங்கிய செருவின் -*** *(வீரர்களின்) வாள்படைகளை ஏந்திய கைகள் ஒன்றோடொன்று கலந்து செய்யும் போரில்;* ***வார்மதப் பூட்கைகள் -*** *ஒழுகுகின்ற மத நீரையு டைய யானைகளன் உடம்பில்;* ***நிறத்த -*** *(அவ்வாட்படைகளால் வெட்டப்பட்டுக்)*

குருதியால் சிவந்த நிறத்தையுடைய; ***புண் திறப்ப போன்றவே -*** *புண்கள் வாய் திறப்பனவற்றைப் போன்றன.*

acharya.org

கரிய மேகங்களிடையே தோன்றும் மின்னல்கள், கரிய யானையின் உடம்பில் தோன்றும் வாளால் பட்ட புண்கள் போலக் காணப்பட்டன என்பதாம். உவமை அணி. நாட் கள் - நாள் பட்ட கள்; 'தேள் கடுப்பன்ன நாட்படு தேறல்' (புறம் - 392) என நாட்பட்ட கள்ளின் கடுப்புக் கூறப்படுகிறது. மேகம் கடல் நீரைப் பருகுவதாகக் கூறுவது கவி மரபு. "நீறணிந்த கடவுள் நிறத்த வான், ஆறு அணிந்து சென்று ஆர்கலி மேய்ந்து' (13) என்று முன்பே கூறினமை காண்க. உயிரினங்கள் நீரில் நாவைத் தோய்த்து விரும்பிப் பருகும் இயல்பை மேகத்தின் மீதேற்றி 'நாவுற' வேட்கையின் பருகிய' என்றார். பூட்கை - புழைக்கை என்பது பூழ்க்கையாய்ப் பின் பூட்கை என மருவியது; துளை பொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானை என்பது பொருள். மேகம் மின்னுவ - மின்னுவனவாகிய மேகங்கள் என்ப. 5

4153. நீல் நிறப் பெருங் கரி
நிரைத்த நீர்த்து என,
சூல் நிற முகிற் குலம்,
துவன்றி, சூழ் திரை
மால் நிற நெடுங் கடல்
வாரி, மூரி வான்
மேல் நிரைத்துளது என,
முழக்கம் மிக்கதே.

நீல் நிறப் பெருங்கரி - *நீல நிறம் வாய்ந்த பெரிய யானைகளை;* ***நிரைத்த நீர்த்து என -*** *(வானத்தில்) வரிசையாக நிறுத்தி வைத்த தன்மை போல;* ***சூல் நிற முகிற் குலம் -*** *(நீரைப் பருகிய) கருக்கொண்ட கரு நிறமுடைய மேகக்கூட்டம்;* ***துவன்றி -*** *நெருங்கி நின்று;* ***சூழ் திசை -*** *பூமியைச் சூழ்ந்துள்ள;* ***மால் நிற நெடுங்கடல் -*** *கருநிறமுள்ள பெரிய கடலின்;* ***வாரி -*** *தண்ணீர்;* ***மூரிவாள் மேல் -*** *(எழுந்து) பெரிய வானத்தின் மேல்;* ***நிரைத்துளது என -*** *பரவி நின்றாற் போல;* ***முழக்கம் மிக்கது -*** *இடி முழக்கம் மிக்கதாயிற்று.*

கரிய பெரிய யானைகளை விண்ணில் வரிசையாக நிறுத்தி வைத்தாற் போலச் சூல் கொண்ட கருமேகங்கள் நெருங்கிக் குமுறுவது பெரிய கடல் வானத்தெழுந்து பேரொலி முழக்கியது போலிருந்தது என்பதாம். யானை, கடல் என்னும் இரண்டும் மேகத்திற்குக் கரிய வடிவம், முழக்கம் என்னும் இரண்டிற்கும் ஒப்பாகும். "வீங்கிருள் வேறு இருந்த மால் யானை ஈட்டம் என வந்து பரந்தது அன்றே" (882) என்ற அடிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. 'அகன் குன்றின் மேல் இம்பர் வாரி எழுந்தது போன்றதே' (14) என்பதும் காண்க. நீல் - நீலம்; நீர்த்து - நீர்மை என்ற பண்புப்பெயர் ஈறு கெட்டது; து - பகுதிப் பொருள் விகுதி. 6

4154. அரிப் பெரும் பெயரவன் முதலினோர் அணி,
விரிப்பவம் ஒத்தன; வெற்பு மீது, தீ
எரிப்பவும் ஒத்தன; ஏசு இல் ஆசைகள்
சிரிப்பவவும் ஒத்தன; - தெரிந்த மின் எலாம்.

தெரிந்த மின் எலாம் - *வானத்தில் மேகங்களில் காணப்படுகின்ற மின்னல்களெல்லாம்;* ***அரிப் பெரும் பெயரவன் முதலினோர் -*** *அரி என்னும்*

பெரும்பெயர்க்கு உரியவனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர் களுடைய; **அணி விரிப்பவும் ஒத்தன -** அணிகலன்கள் ஒளி வீசுவன வற்றையும் நிகர்த்தன; **வெற்பு மீது -** மலைகள் மீது; **தீ எரிப்பவும் ஒத்தன -** நெருப்புப் பற்றிப் பொருள்களை எரிப்பவற்றையும் போன்றன; **ஏசு இல் ஆசைகள் -** பழித்தல் இல்லாத திசைகள்; **சிரிப்பவம் ஒத்தன -** சிரிக்கும் தன்மையையும் ஒத்திருந்தன.

தேவர்களுடைய அணிகலன்கள் விட்டுவிட்டு ஒளிர்வன போலவும், மலைகளில் மரங்கள் ஒன்றோடொன்று உரசுவதால் ஏற்படும் தீச்சுடர் போலவும், திசைகள் ஒன்றையொன்று பார்த்துச் சிரிக்கும் நகையொளி போலவும் மேகங்களின் மின்னல்கள் விளங்கின என்பதாம். உவமை அணி. இந்திரன் மேகத்தை ஊர்தியாகக் கொண்டவனாதலின், மேகத்திலிருந்து தன் அணிகலன்களை விரித்துப் பார்த்து மகிழ்வதற்கு உரியவன் என்னும் இயைபு நோக்கி அரிப் பெரும் பெயரவன் என்பதற்கு இந்திரன் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பெரும் பெயர் - புகழ் பெற்ற பெயர்; முதலினோர் - இந்திரன் சுற்றம் என்றும், அட்டதிக்குப் பாலர்கள் என்றும் கொள்வர். அரி- இந்திரன், திருமால், அக்கினி முதலிய பல பொருள் குறிக்கும் வடசொல். ஈண்டு இந்திரனைக் குறித்தது. எதிர் எதிர்த் திசைகளில் மாறி மாறித் தோன்றும் மின்னலுக்கு 'ஆசைகள் சிரிப்பவும் ஒத்தன' என இல்பொருள் உவமை கூறினார். ஏக - முதனிலைத்தொழிற்பெயர். 7

4155. மாதிரக் கருமகன், மாரிக்
கார் மழை -
யாதினும் இருண்ட விண் -
இருந்தைக் குப்பையின்,
கூதர் வெங் கால் நெடுந்
துருத்திக் கோள் அமைத்து,
ஊது வெங் கனல்
உமிழ் உலையும், ஒத்ததே.

யாதினும் இருண்ட விண் - எல்லாப் பொருளைக் காட்டிலும் கறுத்த ஆகாயமானது; **மாதிரக் கருமகன் -** திசையாகிய கருமான்; **மாரிக் கார் மழை -** மழைக் காலத்துக் கரிய மேகமாகிய; **இருந்தைக் குப்பையின் -** கரிக்குவியலில்; **வெம் கூதிர்க் கால் -** கொடிய வாடைக் காற்றாகிய; **நெடுந் துருத்திக் கோள் அமைத்து -** பெரிய ஊதுலைத் துருத்தியின் வலிமையைக் கொண்டு; **ஊது வெங்கனல் -** ஊதி எழுப்பிய வெம்மையான நெருப்புச் சுடர்களை; **உமிழ் உலையும் ஒத்ததே -** வெளிப்படுத்துகினற உலைக்களத்தை ஒத்து விளங்கியது.

திசைகள் கருமானாகவும், கரிய மேகம் கரிக்குவியலாகவும், கூர் துருத்தியாகவும், தீக்கொழுந்துள்ள மின்னலாகவும் உருவகிக்கப்பட்டன. பல பொருள்களைத் தம்முள் இயல்புடையவனாக உருவகித்திருப்பதால் இப்பாடலில் இயைபு உருவக அணி அமைந்துள்ள. செய்யும் முழுவதிலும் உருவகம் காணப்படுவதால் முற்று உருவக அணி எனினும் அமையும். இரும்புத் தொழில் செய்யும் கொல்லரைக் கருமகன் என்பர். கரும்பொன் என்ற இரும்பில் பணி செய்வோன் ஆதலின் 'கருமகன்' எனப்பட்டான் போலும். கருமை வலிமையுமாம்;

acharya.org

இருந்தை - கரி; 'இருந்தையின் எழு தீ ஒத்து' (2006) என்றது காண்க.
8

4156. சூடின மணி முடித்
துகள் இல் விஞ்சையர்
கூடு உறை நீக்கிய
குருதி வாட்களும்,
ஆடவர் பெயர்தொறும்
ஆசை யானையின்
ஓடைகள் ஒளி
பிறழ்வனவும், ஒத்ததே.

***சூடின மணிமுடி** - (மின்னல்கள்) அணிந்த மணிமுடியை உடைய; **துகள் இல் விஞ்சையர்** - குற்றம் இல்லாத வித்தியாதரர்கள்; **கூடு உறை நீக்கிய** - (போர் செய்தல் பொருட்டு) உறையினின்று உருவி எடுத்த; **குருதி வாட்களும்** - (பகைவரின்) குருதி தோய்ந்த வாட்படைகளையும்; **ஆடவர் பெயர்தோறும்** - திக்குகளுக்குரிய திக்குப்பாலகர்கள் இடம்விட்டுச் செல்லுந்தோறும்; **ஆசை யானையின்** - அத்திக்குகளில் உள்ள யானைகளின்; **ஓடைகள் ஒளி பிறழ்வனவும்** - நெற்றிப் பட்டங்கள் அசைந்து ஒளி புரள்வனவற்றையும்; **ஒத்ததே** - போன்று விளங்கின.*

விஞ்சையர் - வித்தியாதரர். பதினெண் தேவ கணங்களுள் ஒரு வகையினர். அவர்கள் குற்றமற்று விளங்குவதால் 'துகளில் விஞ்சையர்' எனப்பட்டனர். மின்னல்களின் தோற்றம் விண்ணில் விஞ்சையர்கள் சுழற்றிய வாள்களில் தோன்றிய ஒளிபோல் விளங்கின. ஆடவர் - இந்திரன் முதலிய எண்திசைக் காவலர். இவ் வெண்மருக்கும் எட்டு யானைகள் உண்டு. அவை ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சார்வ பௌமம், சுப்பிரதீகம் என்பன. இவ்யானைகள் போர்க்குச் செல்லும் போது அவற்றின் நெற்றிப் பட்டம் ஒளி செய்வது மின்னல் ஒளிர்வதற்கு உவமை. 'கதிர்மணி எறிக்கும் ஓடையால், வில் இடும் முகில் எனப் பொழிந்த வேழமே' (741) என்றதுகாண்க. *9*

4157. பிரிந்து உறை மகளிரும்,
பிலத்த பாந்தளும்,
எரிந்து உயிர் நடுங்கிட,
இரவியின் கதிர்
அரிந்தன ஆம் என,
அசனி நா என,
விரிந்தன, திசைதொறும் - மிசையின்
மின் எலாம்.

மிசையின்** - மேலே (வானத்திலே); **திசைதொறும் மின் எலாம்** - எல்லாத் திசைகளிலும் ஒளி விடுகின்ற மின்னல்களெல்லாம்; **பிரிந்து உறை மகளிரும்** - தலைவரைப் பிரிந்து வாழும் மகளிரும்; **பிலத்த பாந்தளும்** - பூமியின் கீழிடத்தில் உள்ள பாம்புகளும்; **எரிந்து உயிர் நடுங்கிட** - தவிர்த்து உயிர் துடிக்கும்படி; **இரவியின் கதிர் -

சூரியனின் ஒளிக்கதிர்களை; **அரிந்தன ஆம் என -** அறுத்து வைத்தாற் போலவும்; **அசனி நா என -** இடியின் நாக்கு இவை எனக் கருதுமாறும்; **விரிந்தன -** விளங்கின.

தலைவியைப் பிரிந்து செல்லும் தலைவன் கார்காலத்தில் திரும்பி வருவதாகக் கூறிச் செல்வான். கார்காலம் வந்தும் தலைவியின் துயர் நீங்கத் தலைவன் வரவில்லையெனில், அவள் உயிர் நடுங்கல் இயல்பு. இன்புற்று மகிழும் காலம் கார்காலம்; கார்காலத்துப் பிரிவு, மகளிரை அதிகம் துன்புறுத்தும் என்பதால் 'பிரிந்துறை மகளிர் உயிர் நடுங்கிட' என்றார். பிரிவு இருவர்க்கும் பொதுவாயினும் வருத்தம் பொறுக்கமாட்டாத அவர்கள் மென்மைத் தன்மையை மனத்தில் கொண்டு அவர்களை மட்டுமே கூறினார். பாம்புகள், இடியோசையால் வருந்துதல் போல மின்னல் ஒளிக்கும் வருந்துவதுண்டு. 'விரிநிற நாகம் விடருள தேனும் உருமின் கடுஞ்சினம் சேணின்று முட்கும்' (நாலடி - 164) என்பதால் நாகம் இடியோசைக்கு நடுங்கும் என்பதையும் 'பார்க்கடல் பருகி மேகம் பாம்பினம் பதைப்ப மின்னி' (சீவக சிந்தா - முத்தி - 473) என்பதால் மின்னலுக்கும் பாம்பு பதைக்கும் என்பதும் புலனாகின்றன. இடிக்கும் மின்னலுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை பற்றி இரண்டையும் ஒன்றுபடுத்தி உரைத்தார். நெருப்பிற்கு நா இருப்பதாகக் கூறுவது மரபு ஆதலின் நெருப்புமயமான இடிக்கும் நாக்கு உள்ளதாகக் கொண்டு அதனை மின்னலுக்கு உவமை கூறினார். மின்னல்கள் ஒளியுடன் நீண்டு விளங்குவதால் கதிரவனிடமிருந்து அரியப்பெற்ற கதிர்கள் உவமையாயின. மின்னலைக் கண்டு நடுங்கும் இயல்பில் ஒத்திருத்தல் பற்றி மகளிரையும், பாந்தளையும் சேர்த்துக் கூறினார். 'பிரிந்துறை மகளிரும்; பிலத்த பாந்தளும் எரிந்து உயிர் நடுங்கிட' என்பதில் ஒப்புமைக் கூட்ட அணியும் 'இரவியின் கதிர் அரிந்த ஆம் என, அசனி நா என' என்பதில் உவமை அணியும்அமைந்துள்ளன. *10*

4158. எண் வகை நாகங்கள்,
திசைகள் எட்டையும்
நண்ணின நா வளைத்தனைய
மின் நக;
கண்ணுதல் மிடறு எனக்
கருகி, கார் விசும்பு
உள் நிறை உயிர்ப்பு
என, ஊதை ஓடின.

எண் வகை நாகங்கள் - எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள எட்டு வகைப் பாம்புகளும்; **திசைகள் எட்டையும் -** எட்டுத் திசைகளையும்; **நண்ணின -** (தாமிருக்கும் பாதலத்தை விடுத்துப் பூதலத்தில் வந்து) அடைந்தனவாய்; **நா வளைத்தனைய -** தம் நாக்குகளை நீட்டித் திசைகளை வளைத்தாற் போன்று; **மின் நக -** மின்னல்கள் ஒளி வீச; **கார் விசும்பு -** கரிய மேகங்கள்; **கண்ணுதல் மிடறு எனக் கருதி -** நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபிரானின் கழுத்தின் நிறம போலக் கறுத்து; **உள் நிறை உயிர்ப்பு என -** தமக்குள் நிறைந்த மூச்சுக் காற்றை வெளியே விடுத்தாற் போல; **ஊதை ஆட்டின -** வாடைக் காற்றை வீசச் செய்தன.

எண்வகை நாகங்கள் - வாசுகி, அநந்தன், தட்சகன், சங்க பாலன, குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடன் என்பன. இவை பூமியின்கீழ், நடுவிலிருந்து பூமியைத் தாங்குகின்ற ஆதிசேடனுக்கு உதவியாய்க் கிழக்கு முதலாய எட்டுத் திக்கிலும் முறையே கீழ் நின்று பூமியைத தாங்குவன. காசியப முனிவரது மனைவியருள் கத்துரு

என்பவளிடம் தோன்றிய தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தன இப்பாம்புகள். இவற்றைக் கடவுட் பாம்பெனக் குறிப்பிடுவர். அட்ட நாகங்களின் நாக்குகள் போல மின்னல்கள் மின்ன, சூல்கொண்டு கறுத்த மேகங்ளக், சூல் முதிர்ச்சியால் நெடிது உயிர்த்தாற்போலக் குளிர்காற்று வீசியது என்றதால் மின்னல், வாடை இவற்றின் கடுமை புலப்படுத்தப்பட்டது. விசும்பு - ஆகாயம், இங்கே இடவாகுபெயராய் மேகத்தைச் சுட்டியது. 'விசும்பின் துளி' (குறள் 16) என்ற இடத்து மேகத்தின் துளி என உரைப்பர் பரிமேலழகர், 'ஊதை என்பது வழக்கில் ஊதல் எனவும் வழங்கும். 'ஊதை ஊதின' எனப் பன்மையால் கூறியது, பல்வேறிடங்களில் தனித்தனி வீசுதல் பற்றி என்க. "ஊதைகள் சொரிவன உறையுறும் அமுதம்" (82) என முன்னரும் கூறியது காண்க.
11

ஊதைக் காற்று

4159. தலைமையும் கீழ்மையும்
தவிர்தல் இன்றியே,
மலையினும் மரத்தினும்
மற்றும் முற்றினும்,
விலை நினைந்து உள
வழி விலங்கும் வேசையர்
உலைவுறும் மனம் என,
உலாய ஊதையே.

***ஊதையே** - அந்த வாடைக்காற்று; **தலைமையும் கீழ்மையும்** - உயர்ந்த இடத்திலும் தாழ்ந்த இடத்திலும்; **தவிர்தல் இன்றியே** - நீங்குதல் இல்லாமல்; **மலையினும் மரத்தினும்** - மலைகளிலும் மரங்களிலும்; **மற்றும் முற்றினும்** - மற்று எல்லா இடங்களிலும்; **விலை நினைந்து** - (பொருள்) கொடுப்பவருடைய உயர்வு, தாழ்வு கருதாமல் தாம் தரும் இன்பத்திற்கு) விலையாகக் கொடுக்கக்கூடிய பொருளையே கருதி; **உள வழி விலங்கும்** - அப்பொருள் உள்ள இடத்திற்குப் பாய்ந்து செல்லும்;*

***வேசையர்** - விலைமகளிரது; **உலைவுறும் மனம் என** - நிலையின்றிச் சுழலும் மனம் போல; **உலாய** - வீசியது.*

விலை மகளிர், பொருள் ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு மேலோர் கீழோர் என்னும் வேறுபாடு கருதாது பொருள் கொடுப்பாரிடம் தம்மைக் கொடுப்பவராவர். இவர்கள் பொருட் பெண்டிர், வரைவில் மகளிர் எனவும் குறிக்கப்படுவர். "மெய்வரு போகம் ஒக்க உடன் உண்டு விலையும் கொள்ளும் பை அரவு அல்குவார் தம் உள்ளமும்" (495); "நிலையா மன வஞ்சனை நேயம் இலா விலை மாதர்" (3280), 'நிதி வழி நேயம் நீட்டும் மன்றலம் கோதை மாதர் மனம்' (3309) என்று முன்னரும் விலைமகளிர் இயல்பு கூறப்பட்டது. விலங்குதல் - விலகிச்செல்லுதல். 12

4160. அழுங்குறு மகளிர், தம்
அன்பர்த் தீர்ந்தவர்,
புழுங்குறு புணர் முலை
கொதிப்பப் புக்க உலாய்,

கொழுங் குறைத் தசை என
ஈர்ந்து கொண்டு, அது
விழுங்குறு பேய் என,
வாடை வீங்கிற்றே.

வாடை - வாடைக் காற்று; **தம் அன்பர் தீர்ந்தவர்-** தன் அன்புமிக்க தலைவரைப் பிரிந்தவர்களாய்; **அழுங்குறு மகளிர் -** வருந்துகின்ற பெண்களின்; **புழுங்குறு புணர் முலை -** (மனவேதனையினால்) வெதும்புகின்ற நெருங்கிய கொங்கைகள்; **கொதிப்பப் புக்கு உலாய் -** மேலும் கொதிப்பு அடையுமாறு அவற்றின் மீது சென்று வீசி; **கொழுங் குறைத் தசை என -** (அக்கொங்கையைச்) செழுமையான மாமிசத் துண்டம் என நினைத்து; **ஈர்ந்து கொண்டு -** அரிந்தெடுத்துக் கொண்டு; **அது விழுங்குறு -** அத்தசையை விழுங்க வந்த; **பேய் என -** பேய் போல; **வீங்கிற்று -** ஓங்கி வளர்ந்து வீசியது.

கணவரைப் பிரிந்த மகளிரின் கொங்கைகள் மிகக் கொதிக்குமாறு வீசி, அவற்றை மாமிசத்துண்டமென நினைத்து உண்ணவரும் பேய் போல் வாடைக் காற்று வீசியது என அதன் கடுமை கூறப்பட்டது. வடக்கிலிருந்து வீசுவதால் வாடை எனப்பட்டது. பிரிந்துறை மகளிரை வாடை வருத்தும் என்பதை "தழல் வீசி உலா வரு வாடை தழீஇ அழல்வீர்" (5232), 'பனிப்பியல்வாக வுடைய தண்வாடை யிக்காலம் இவ்வூர்ப் பனிப்பியல்வெல் லாந் தவிர்ந்தெரி வீசும்' (திருவிருத்தம் 5) என்ற அடிகள் உணர்த்தும். பேய், பிறர் அஞ்சத்தக்க பெரிய வடிவம் கொண்டாற்போல, வாடையும் விஞ்சியது எனக் கூறவேண்டி, வாடை வீசிற்று என்னாது 'வீங்கிற்று' என்றார். அன்பர்த் தீர்ந்தவர் - இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகை; தசை - இலக்கணப் போலி. 13

பருவமழை பெய்தல்

4161. **ஆர்த்து எழு துகள்**
விசும்பு அடைத்தலானும், மின்
கூர்த்து எழு வாள்
எனப் பிறழும் கொட்பினும்,
தார்ப் பெரும் பணையின
விண் தழங்கு காரினும்,
போர்ப் பெருங் களம் எனப்
பொலிந்தது - உம்பரே.

ஆர்த்து எழு துகள் - பெரு முழக்கம் செய்துகொண்டு மேலே எழுகின்ற புழுதி; **விசும்பு அடைத்தலானும் -** ஆகாயத்தை மறைத்தலாலும்; **மின் -** மின்னல்கள்; **கூர்ந்து எழு வாள் என -** கூர்மை கொண்டு விளங்குகின்ற வாட்படை போல; **பிறழும் கொட்பினும் -** அசைந்து ஒளி வீசும் சுழற்சியானும்; **விண் -** மேகங்கள்; **தார்ப் பெரும் பணையின் -** மலர் மாலையணிந்த பெரிய முரசங்களைப் போல; **தழங்கு காரினும் -** ஒலிக்கின்ற கார் கால முழக்கினாலும்; **உம்பர் -** ஆகாயமானது; **போர்ப் பெரும் களம் எனப் பொலிந்தது -** பெரிய போர்க்களம் போன்று விளங்கியது.

சேனைகள் செல்லும் போது அவற்றின் கால்கள் பட்டு எழும் புழுதி, வானத்தை மறைப்பது போல, இங்குக் காற்று அடித்ததால் தூசி மேல் கிளம்பி வானத்தை

acharya.org

மறைத்தது. "கதி கொண்ட சேனை நடவ எழு துகள் ககனம் சுலாவியநிலகதியுற" (வில்லி.பார. பதினாறாம் போர்ச் -73) என்றது காண்க. வீரர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டும் வகையில் முரசு முழங்குதல் இயல்பு. தார்ப்பெரும்பணை. போர் முரசைத் தெய்வமாகக் கருதி மாலை சூட்டுவது தமிழர் வழக்கமாகும். விண் - இடவாகுபெயராய் மேகத்தைக் குறித்தது. காரணங்காட்டி உவமித்ததனால் ஏது உவமைஅணி. 14

4162. இன் நகைச் சனகியைப்
பிரிந்த ஏந்தல்மேல்,
மன்மதன் மலர்க் கணை
வழங்கினான் என,
பொன் நெடுங் குன்றின்மேல்
பொழிந்த, தாரைகள் -
மின்னொடும் துவன்றின
மேக ராசியே.

இன் நகைச் சனகியை - இனிய புன்முறுவலையுடைய சீதையை; **பிரிந்தஏந்தல் மேல் -** பிரிந்த இராமன் மேல்; **மன்மதன் மலர்க்கணை வழங்கினான் என -** மன்மதன் தன் மலர் அம்புகளை எய்தது போல; **மின்னொடும் துவன்றின -** மின்னல்களுடன் நெருங்கி நிறைந்த; **மேக**

ராசி - மேகக் கூட்டங்கள்; **பொன் நெடுங் குன்றின் மேல் -** பொன் மயமான பெரிய மலையில் மேல்; **தாரைகள் பொழிந்த -** மழைத் தாரைகளைச் சொரிந்தன.

ஏந்தல் - பெருமையில் சிறந்தவன் இராமன். பிரிந்து நிற்கும் நிலையில் மன்மதன் மலர்க்கணை எய்தல் இயல்பாதலின் 'பி◌ாந்த ஏந்தல் மேல்' என்றார். சீதையின் புன்னகை, இராமன் துயரம் மிக, ஏதுவாயது கருதி, 'இன்னகைச் சனகி' என்றார். தாமரைப்பூ, மாம்பூ, அசோகப்பூ, முல்லைப்பூ, நீலோற்பலப்பூ என்னும் ஐந்தும் மன்மதனின் மலரம்புகளாம். அம்புமாரி எனக் கூறுதல் மரபு ஆதலின் மழைத்தாரைக்கு மன்மதனின் மலர்க்கணை வழங்கல் உவமையாயது. பொறுமை, சலியாமை, பெருமை, வண்மை முதலிய குணங்களை உடைய இராமன். அவ்வியல்புகளை உடைய மலைக்கு உவமையாகத் தக்கவன். பொன்னெடுங் குன்று என்றது, அப்பொழுது இராமன் தங்கியிருந்த பிரசிரவணம் என்னும்மலையை. 15

4163. கல்லிடைப் படும் துளித்
திவலை, கார் இடு
வில்லிடைச் சரம் என,
விசையின் வீழ்ந்தன;
செல்லிடைப்பிறந்த செங்
கனல்கள் சிந்தின,
அல்லிடை, மணி சிறந்து,
அழல் இயற்றல்போல்.

கல்லிடைப் படும் - (அந்த மலையிலுள்ள) கற்களின் இடையே (மேகங்கள்) சொரிகின்ற; ***துளித்திவலை*** - மழை நீர்த்துளிகள்; ***கார் இடு வில்லிடை*** - மேகங்களில் தோன்றிய இந்திர வில்லிலிருந்து பாய்கின்ற; ***சரம் என*** - அம்புகள் போல; ***விசையின் வீழ்ந்தன*** - வேகத்தோடு விழுந்தன; ***செல்லிடைப் பிறந்த*** - (அம்) மேகங்களிலிருந்து தோன்றிய; ***செங்கனல்கள்***- செந்நிறம் கொண்ட இடியாகிய நெருப்புத் திரள்கள்; ***மணி அல்லிடைச் சிறந்து*** - மாணிக்கங்கள் இரவுக் காலத்தில் மிகுதியாக ஒளிவீசி; ***அழல் இயற்றல் போல் சிந்தின*** - நெருப்பொளி வீசுதல் போலச் சிந்தின.

வில் - இந்திரவில். செல்வது என்ற இயல்பு பற்றி மேகம் 'செல்' எனப்பட்டது போலும். மழைத் தாரைகள் அம்புபோல வீழ, இரவில் மாணிக்க மணிகள் போல ஒளி வீசி இடிகள் சிந்தின என்பதால் நீர், நெருப்பு என இரண்டினையும் மேகம் பெற்றிருந்தமை புலனாகிறது. 16

4164. மள்ளர்கள் மறு படை, மான யானைமேல்
வெள்ளி வேல் எறிவன போன்ற, மேகங்கள்;
தள்ள அரும் துளி பட, தகர்ந்து சாய் கிரி,
புள்ளி வெங்கட கரி புரள்வ போன்றவே.

மேகங்கள் - மேகங்கள் (பாறைகளின் மேல் மழைத் தாரை பொழிவது); ***மள்ளர்கள்*** - வீரர்கள்; ***மறுபடை மான யானைமேல்*** - பகைவர் படையிலுள்ள பெருமை வாய்ந்த யானைகளின் மேல்; ***வெள்ளி வேல் எறிவன போன்ற*** - வெண்ணிறமான வேல்கள் எறிவதைப் போன்றிருந்தன. ***தள்ள அரும் துளிபட*** - விலக்க முடியாத அரிய நீர்த் தாரைகள் விசையுடன் விழுவதால்; ***தகர்ந்து சாய் கிரி*** - சிதைந்து சாய்கின்ற மலைகள்; ***புள்ளி வெங்கட கிரி*** - புள்ளிகளையுடைய கொடிய மத யானைகள்; ***புரள்வ போன்ற*** - (அவ்வேல்கள் படுவதால்) புரண்டு விழுவன போன்றன.

மள்ளர்கள் மேகங்களுக்கும், யானைகள் மலைகளுக்கும் வேல்கள் மழைத்தாரைகட்கும் உவமை. 'குன்றத் தன்ன தோர் பெருங்களிறு" (புறநா.140) என்பதும் புறம். யானையின் மத்தகத்துப் புள்ளிகள் இருத்தல் நல்லிலக்கணம் ஆதலின் 'புள்ளி வெங்கடகிரி' என்றார். யானைகள் மீது வேல் எய்தல் பண்டைப் போர் முறையாகும். 'யானை பிழைத்த வேல்' (குறள் 772) 'கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்' (குறள் 774) 'விழித்து மேல் சென்ற வேழம் வேலினால் விலக்கி நிற்பார்' (சீவக. 783) என்று வருவனகாண்க. 17

4165. வான் இடு தனு, நெடுங்
கருப்பு வில்; மழை,
மீன் நெடுங் கொடியவன்;
பகழி, வீழ் துளி;
தான் நெடுஞ் சார்
துணை பிரிந்த தன்மையர்
ஊனுடை உடம்பு எலாம்
உக்கது ஒத்ததே.

மழை - மேகம்; ***மீன் நெடுங்கொடியவன்*** - மீனின் வடிவம் எழுதப்பெற்ற உயர்ந்த கொடியை உடைய மன்மதனாக; ***வான் இடுதனு*** - அம்மேகத்தில் தோன்றிய இந்திர

*வில்; **நெடும் கருப்பு வில் -** நீண்ட கரும்பு வில்லாக; **வீழ் துளி -** (மேகத்தினின்று) விழுகின்ற மழைத்தாரைகள்; **பகழி -** (மன்மதன் தொடுக்கும்) அம்புகளாக; **நெடுஞ்சார் -** நீண்ட மலைச் சாரல்கள்; **துணை பிரிந்த தன்மையர் -** தத்தம் துணைவர்களைப் பிரிந்த இயல்புடையவராக; **ஊன் உடை உடம்பு எலாம் -** (மழைத் தாரைகள் மலைச் சாரல்களைத் துளைத்தல் பிரிந்தாரின்) தசையுடன் கூடிய உடல்கள் முழுவதையும்; **உக்கது ஒத்தது -** ஊடுருவியது போன்றது.*

மழையை மன்மதனாகவும் இந்திர வில்லைக் கரும்பு வில்லாகவும், வீழ்துளியைப் பகழியாகவும், நெடும் மலைச் சாரலைத் துணை பிரிந்த தன்மையராகவும் பல பொருள்களைத் தம்முள் இயைபு உடையனவாக வைத்து உருவகம் செய்ததால் இயைபு உருவக அணியாகும். இந்திரவில்லைத் தன்னிடம் கொண்ட மேகம், வில்லிலிருந்து செலுத்தும் பகழி போல், மழைத் தாரைகளை மலைகளில் பொழிவது துணை பிரிந்தாருடைய உடம்பில் காமன் அம்புகள் ஊடுருவது

போல் உள்ளது என்பதால் இப்பாடல் உருவகத்தை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த உவமை அணியாகும். மன்மதன் மீன் எழுதிய கொடி உடையவனாதலின் 'மீனிடு கொடியவன' எனக் காரணப் பெயரால் குறித்தார். வானிடு தனு இந்திர வில், திருவில் என்றும் வழங்கப்பெறும். 'திருவில் அல்லது கொலை வில் அறியார்' (புறநா - 20) என்றது காண்க. பிரிவால் உயிர்போய் ஊன் மட்டுமே உள்ள உடம்பு என்னும் பொருள் தோன்ற 'ஊன் உடை உடம்பு' எனப்பட்டது. சார் - சாரல்; விகாரம்; இம்மையில் மட்டுமன்றி மறுமையிலும் தொடரும் உழுவலன்புடையவர் ஆதலின் 'நெடுஞ்சார் துணை' என்றார். 'பிறப்பால் அடுப்பினும் பின்னும் துன்னத்தகும் பெற்றியரே' (திருக்கோவை 205); "இம்மை மாறி மறுமையாயினும் நீயாகியர் எம் கணவனை, யானாகிய நின் நெஞ்சு நேர்பவளே" (குறுந். 49) என்பனகாண்க. 18

4166. 'தீர்த்தனும் கவிகளும் செறிந்து, நம் பகை
பேர்த்தனர் இனி' எனப் பேசி, வானவர்
ஆர்த்தென, ஆர்த்தன மேகம்; ஆய் மலர்
தூர்த்தன ஒத்தன, துள்ளி வெள்ளமே.

***தீர்த்தனும் கவிகளும் -** "தூயவனான இராமனும் வானரங்களும்; **செறிந்து -** ஒன்று கூடியதால்; **இனி நம் பகை பேர்த்தனர் -** இனி நமது பகைவராயுள்ள இராவணன் முதலியோர் அழிந்தவராவர்; **எனப் பேசி -** என்று தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டு; **வானவர் ஆர்த்தென -** தேவர்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்தது போல; **மேகம் ஆர்த்தன -** மேகங்கள் ஆரவாரித்தன; **துள்ளி வெள்ளம் -** (மேகம் சொரிந்த) மழைத் துளிகளின் தொகுதிகள்; **ஆய்மலர் தூர்த்தன ஒத்தன -** (அங்ஙனம் மகிழ்ந்த தேவர்கள்) ஆய்ந்தெடுத்த கற்பகம் போன்ற மலர்களை (அவ்விராமன் மீதும் குரங்குகளின் மீதும்) சொரிந்து நிரப்பினால் போன்றன.*

மேகங்களின் முழக்கம், இராமனும் வானரர்களும் சேர்ந்ததால் பகைவர்கள் அழிந்தனர் என்ற மகிழ்ச்சியால் தேவர்கள் செய்த ஆரவாரம் போலவும் மழைத்துளிகள் தேவர்கள் பெய்த மலர்கள் போலவும் விளங்கின; தற்குறிப்பேற்ற அணி. 'தீர்த்தனும் கவிகளும் பேர்த்தனர்' - உயர்திணையும் அஃறிணையும் விரவிச், சிறப்பினால் உயர்திணை முடிபைப் பெற்றது; திணைவழுவமைதி. பேர்த்தனர் - தெளிவும் விரைவும் பற்றிய கால வழுவமைதி. துள்ளி - துளி என்பதன் விரித்தல் விகாரம்.

"துள்ளி தரு வெள்ளம்" (4997) 'துள்ளி வெள்ளி இனம்' (5280) என்பன காண்க. இராமனைத் 'தீர்த்தன்' (3060) என முன்னரும் கூறினார். இராமலக்குவர் செயல்களைக் கண்டு வானவர் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரிப்பதை நூலின் பல இடங்களில் காணலாம். "தூர்த்து அமைந்தனர் வானவர் தூய்மலர் (3060), 'பூ மழை அமரர் சிந்த' (9167) 'தூர்க்கின்ற மலர் மாரி தொடரப் போய்" (9900) என்பன காண்க. ஆர்த்தால் என என்பது ஆர்த்து என நின்றது. இராமனின் அவதாரம் இராவணன் போன்ற அரக்கர்களை அழிப்பதற்கே என்பதை இப்பாடல் உணர்த்தும். 19

4167. வண்ண வில் கரதலத்து
அரக்கன், வாளினன், விண்ணிடைக் கடிது கொண்டு
ஏகும் வேலையில்,
பெண்ணினுக்கு அருங் கலம்
அனைய பெய்வளை
கண் என, பொழிந்தது -
கால மாரியே.

வண்ண வில் கரதலத்து அரக்கன் - *அழகிய வில்லை ஏந்திய கையையுடைய இராவணன்;* **வாளினன் -** வாளாயுதத்தையும் உடைய வன்; **கொண்டு -** *(சீதையை) எடுத்துக்கொண்டு;* **விண்ணிடை கடிது ஏகும் வேலையில் -** ஆகாயத்தில் விரைவாகச் செல்கின்ற சமயத்தில்; **பெண்ணினுக்கு அருங்கலம் அனைய -** மகளிர்க்கு அரிய அணிகலம் போன்ற; **பெய் வளை -** வளையல் அணிந்த சீதையின்; **கண் என -** கண்கள் நீர் சொரிந்தாற்போல; **காலமாரி பொழிந்தது -** கார்காலத்தில் மழை பொழிந்தது.

இராவணன் விண் வழியாகச் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றபோது சீதை விடுத்த கண்ணீர்போல மழை பெய்தது எனக் கதை நிகழ்ச்சியே இங்கு உவமையாக்கப்பட்டது. வில்லைக் கொண்டு போர்செய்து பற்றாது, வஞ்சனையால் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றதால், வில் கைக்கு வெற்று அலங்காரமாயிற்று என்பதால் இகழ்ச்சி தோன்ற 'வண்ண வில் கரதலத்து' என்றார். இராமன் தொடர்ந்து வந்து விடுவானோ என்ற அச்சத்தால் விரைந்து சென்றான் என்பது தோன்ற 'விண்ணிடைக் கடிது கொண்டு' என்றார். சீதை பெண்மைக்கு அணிகலனாவாள் என்பதால், 'பெண்ணினுக்கு அருங்கலம் அனைய பெய்வளை' என்றார். பெய்வளை - அன்மொழித்தொகை; இராமன் சீதையை 'பெண் அருங்கலலம' (2077) என விளித்தது காண்க. கண் எனக் காலமாரி பொழிந்தது என்பதில் சீதை வடித்த கண்ணீர் மிகுதி புலப்படும். இராவணன் கவர்ந்து செல்கையில் சீதை கண்ணீர் விட்டதை 'மழை பொரு கண் இணை வாரியோடு தன் இழை பொதிந்து இட்டனள்' (3903) என்றதால் அறிக.
20

4168. பரஞ்சுடர்ப் பண்ணவன்,
பண்டு, விண் தொடர்
புரம் சுட விடு
சரம் புரையும் மின்இனம்,
அரம் கடப் பொறி
நிமிர் அயிலின், ஆடவர்

உரம் சுட உளைந்தனர்,
பிரிந்துளோர் எலாம்.

பரஞ்சுடர்ப் பண்ணவன் - *பரஞ்சோதியாகிய சிவபிரான்;* ***பண்டு விண்தொடர் புரம் சுட*** - *பண்டைக்காலத்து விண்ணில் தொடர்ந்து இயங்கிய திரிபுரங்களை எரிக்க;* ***விடு சரம் புரையும்*** - *தொடுத்த அம்பு போன்ற;* ***மின் இனம்*** - *மின்னல்கள்;* ***அரம் சுட*** - *அரத்தினால் அராவப்பட்டு;*

பொறி நிமிர் அயிலின் - *ஒளி வீசுகின்ற வேர்ப் படைகள் போல;* ***ஆடவர் உரம் சுட*** - *(தலைவியரைப் பிரிந்த) ஆடவர்களின் நெஞ்சை எரிப்ப;* ***பிரிந்துளோர் எலாம்*** - *பிரிந்தவர்கள் எல்லாம்;* ***உளைந்தனர்*** - *வருந்தினர்.*

சிவபிரான் புரம் எரிக்க அம்பு போன்ற மின்னல்கள் தலைவியரைப் பிரிந்த ஆடவர்களை வருத்தின. பரஞ்சுடர்ப் பண்ணவன் என்றது சிவபிரானை. விண் தொடர் புரம் - வானில் திரிந்து கொண்டு உயிர்களை அழித்து வந்த திரிபுரங்கள். உரம் - மார்பு, இடவாகு பெயராய் நெஞ்சைக் குறித்தது. *21*

4169. பொருள் தரப் போயினர்ப்
பிரிந்த பொய் உடற்கு,
உருள்தரு தேர்மிசை
உயிர்கொண்டு உய்த்தலான்,
மருள்தரு பிரிவின் நோய்
மாசுணம் கெட,
கருடனைப் பொருவின் -
கால மாரியே.

பொருள் தரப் போயினர் - *செல்வம் ஈட்டுதற் பொருட்டு வேற்று நாடுகளுக்குச் சென்ற தலைவரை;* ***பிரிந்த*** - *பிரிந்த;* ***பொய் உடற்கு-*** *(உயிர்த் துணைவரைப் பிரிந்ததால்) உயிர்நீங்கிய உடம்பு மாத்திரமாய் உள்ள தலைவியர்க்கு;* ***உருள்தரு தேர்மிசை*** - *உருளும் தன்மை கொண்ட சக்கரங்களை உடைய தேரின் மேல்;* ***உயிர்கொண்டு*** - *(பிரிந்த தலைவர்களாகிய) உயிர்களை மீட்டு வந்து;* ***உய்த்தலான்*** - *சேர்த்தலால்;* ***கால மாரி*** - *கார் காலத்து மழை மேகங்கள்;* ***மருள்தரு பிரிவின் நோய்*** - *மயக்கத்தைச் செய்கின்ற பிரிவுத் துன்பங்களாகிய;* ***மாசுணம் கெட*** - *பெரிய பாம்புகள் அழியும்படி;* ***கருடனை பொருவின*** - *(வந்த) கருடனை ஒத்தன*

முன்னோர் ஈட்டிய பொருளில் வாழாது தானே பொருளீட்டி வந்து வாழ்தல் சிறப்பெனக் கருதிப் பண்டைத்தமிழர் வேற்றுநாடுகளுக்குச் சென்றனர். 'ஈதலும் துய்த்தலும் இல்லோர்க்கு இல்லெனச் செய்வினை கைம்மிக எண்ணுதி' (குறுந் - 63), 'புணரின் புணராது பொருளே பொருள் வயின், பிரியிற் புணராது புணர்வே' (நற் - 16) என்பன காண்க. பிரிந்த தலைவன் கார்காலத்தே திரும்பி வருவான். அங்ஙனம் பொருள் ஈட்டி, வினை முடித்து மீளும் தலைவன் தேவை விரைந்து செலுத்துமாறு கூறும் செய்திகளை முல்லைத்திணைப் பாடல்களில் காணலாம். கார்காலத்தில் தலைவன் தேர்மீது திரும்புவான் ஆதலின் 'உருள்தரு தேர்மிசை உயிர்கொண்டு உய்த்தலான்' என்றார். தலைவரை உயிராகக் கருதுவதால் தலைவியின் உடம்பு

acharya.org

பொய்உடம்பாயிற்று. 'பூண்ட மெய் உயிரே நீ அப்பொய் உயிர் போயே நின்ற ஆண்டகை' (5304) என்றது காண்க. உடம்பினின்று உயிர் பிரிக்கக் கூடியது அன்றாயினும் தலைவன் அல்லது தலைவியை உயிர் எனக் கூறுதல் மரபாகும். 'ஈண்டு நீ இருந்தாய் ஆண்டு அங்கு எவ்வுயிர் விடும் இராமன் (5304) என்பதில் இராமனுக்குச் சீதை உயிர் என்றது காண்க. பாம்பு கருடனால்

அழிவது இயல்பு. அதனால் பிரிவு நோயாகிய மாசுணம் அழிய வந்த கருடன்போல் கார் காலமழை விளங்கியது என்றார். இப்பாடலில் ஏது உவமை அணி அமைந்தது. மாரி இடப்பன்மையால் பலவாதல் பற்றிப் பொருவின எனப் பன்மையால் கூறினார். 22

4170. முழங்கின முறை முறை மூரி மேகம், நீர்
வழங்கின, மிடைவன, - மான யானைகள்,
தழங்கின, பொழி மதத் திவலை தாழ்தரப்
புழுங்கின, எதிர் எதிர் பொருவ போன்றவே.

***மூரி மேகம் -** வலிய மேகங்கள்; **முறை முறை முழங்கின -** மாறி மாறி இடிமுழக்கம் செய்தனவாய்; **நீர் வழங்கின -** மழையைப் பொழிந்து கொண்டு; **மிடைவன -** ஒன்றோடொன்று நெருங்குபவை; **மான யானைகள் -** பெரிய யானைகள்; **தழங்கின -** பிளிறிக் கொண்டு; **பொழி மதத் திவலை தாழ்தர -** (தம் கவுள்களிலிருந்து) சொரிகின்ற மதநீர்த் தாரைகள் பெருகி விழ; **புழுங்கின -** சினங்கொண்டு; **எதிர் எதிர் பொருவ -** ஒன்றோடொன்று எதிர்த்து நின்று போர் புரிவனவற்றை; **போன்ற -** ஒத்தன.*

யானைகள் நிறத்தாலும் வடிவத்தாலும் மேகங்கட்கு உவமை ஆயின. இடி முழக்கத்திற்கு யானைகளின் பிளிறலும், மழை நீர்க்கு அவற்றின் மதநீரும், மேகங்களின் நெருக்கத்திற்கு யானைகள் போரிட நெருங்கும் தன்மையும் உவமையாயின. முழக்கம், நீர் விழுதல், நெருங்குகுல் என்பன மேகம், யானை ஆகிய இரண்டிற்கும் பொதுவாய் அமைவதால் உவம உருபு ஒரிடத்து மட்டும் விரிந்துள்ளமை காணலாம். முழங்கின, வழங்கின, தழங்கின, புழுங்கின என்பன முற்றெச்சங்கள். மிடைவன, பொருவ என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள்; போன்ற - முற்று; தாழ்தர - தரதுணைவினை. 23

4171. விசைகொடு மாருதம் மறித்து வீசலால்,
அசைவுறு சிறு துளி அப்பு மாரியின்,
இசைவுற எய்வன இயைவவாய், இருந்
திசையொடு திசை செருச் செய்தல் ஒத்தவே.

***விசை கொடு -** வேகம் கொண்டு; **மாருதம் -** காற்று; **மறித்து வீசலால்-** மாறி மாறி வீசுவதால்; **அசை வுறு சிறு துளி -** (தம்மிடத் திலிருந்து)அசைதல் பொருந்திய சிறிய மழைநீர்த்துளி; **அப்பு மாரியின் -** அம்புமழைபோல்; **இசைவுற எய்வன -** எதிர்த்திசையில் பொருந்துமாறு செலுத்துவனவாயும்; **இயைவவாய் -** எதிர்த் திசை செலுத்தியதை ஏற்பனவுமாய்; **இருந் திசையொடு திசை -** பெரிய திசையோடு திசை; **செருச்செய்தல் ஒத்தவே -** போர் செய்வதைப் போன்று விளங்கின.*

acharya.org

பல திசைகளில் அடிக்கும் காற்றின் வேகத்தால் மேகம் மழை நீர்த் துளிகளை எதிர்எதிரே செலுத்துதல், திசையொடு திசை அம்பு தொடுத்துப் போரிடுவது

போல் இருந்தது. இயல்பாகக் காற்றால் அசைவுறும் மழைத் துளிகளைத் திசையொடு திசை எய்யும் அம்புமாரியாகக் கூறியது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும். மறித்து வீசல் - அடிக்கடி திசை மாறி வீசுதல், அப்பு - அம்பு வலித்தல் விகாரம், 'அக்கணத்து அடுகளத்து அப்பு மாரியால்' (8991) என்றது காண்க. இருந்திசை பெரிய திசைகள், கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு, தெற்குஎன்பன. இப்பாடலில் திசைகள் பொருவன போன்ற என வருணித்துள்ளார். 24

மரங்கள் பூத்தல்

4172. **விழைவுற பொருள் தரப்**
பிரிந்த வேந்தர் வந்து
உழை உற, உயிர் உற
உயிர்க்கும் மாதரின்,
மழை உற, மா முகம்
மலர்ந்து தோன்றின,
குழை உறப் பொலிந்தன -
உலவைக் கொம்பு எலாம்.

விழைவுறு பொருள்தர - யாவராலும் விரும்பப்படுகின்ற பொருளை ஈட்டி வருவதற்காக; **பிரிந்த வேந்தர் -** தம்மை விட்டுப் பிரிந்து (வேற்று நாடுகளுக்குச்) சென்ற தலைவர்; **வந்து உழை உற -** (கார்காலம் வந்த அளவில்) பொருளீட்டி வந்த தம்மை அடைய; **உயிர் உற உயிர்க்கும் -** (அதனால், முன்பு பிரிந்த நிலையில் உயிர் நீங்கியது போன்றிருந்து உடம்பில்) உயிர்பொருந்த மூச்சு விடுகின்ற; **மாதரின் -** மகளிரைப் போல; **உலவைக் கொம்பு எலாம் -** (மழையில்லாமையால்) உலர்ந்து கிடந்த மரங்களின் கிளைகளெல்லாம்; **மழை உற -** மழை பெய்ய; **குழை உறப் பொலிந்தன -** தளிர்கள் பொருந்த விளங்கினவாய்; **மாமுகம் மலர்ந்து -** அழகிய முகம் மலர்ந்து; **தோன்றின -** காணப்பட்டன.

பிரிந்த நிலையில் வாடிய மகளிர் தலைவர் வர மகிழ்தல் போல மழையின்றி உலர்ந்த மரங்கள் மழை பெய்த அளவில் தளிரொடு மலர்ந்து தோன்றின என்றார். உவமை அணி. பொருளின் இன்றியமையாமை கருதி அனைவரும் விரும்பும் தன்மைத்தாதலின் 'விழையுறு பொருள்' என்றார். தலைவர் பிரிவால் முக மலர்ச்சியின்றி உயிரற்ற உடம்பினராய் இருப்பர் என்பதைப் 'பொருள்தரப் போயினர்ப் பிரிந்த பொய் உடற்கு' (4169) என முன்னரும் கூறியது காண்க. முகமலர்ச்சி மரங்கள் தழைத்து மலர்ந்ததற்கு உவமை ஆக்கினார். உயிர் அனைய கொழுநர் வர. . . . மெலிவு அகலும் கற்பினார் போல், புண்டரிகம் முகம் மலர அகம் மலர்ந்து பொலிந்தன' (631) என்பன ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. காலத்திற்க ஏற்ற வருணனையாக, கார்கால நிகழ்ச்சிகளையே ஒன்றற்கொன்று உவமையாக அமைத்த நயம் காண்க. 25

ஆசிரிய விருத்தம்

acharya.org

4173. **பாடலம் வறுமை கூர,**
பகலவன் பசுமை கூர,
கோடல்கள் பெருமை கூர,
குவலயம் சிறுமை கூர,
ஆடின மயில்கள்; பேசாது
அடங்கின குயில்கள் - அன்பர்
கேடுறத் தளர்ந்தார் போன்றும்,
திரு உறக் கிளர்ந்தார் போன்றும்.

பாடலும் வறுமை கூர - (அக்கார்காலத்தில்) பாதிரி மரங்கள் (மலர்கள் இன்மையால்) வெறுமை நிலையை அடைய; **பகலவன் பசுமை கூர -** கதிரவன் (கருமேகங்களால் மறைப்புண்டு) குளிர்ச்சி மிக்கதாக; **கோடல்கள் பெருமை கூர -** வெண் காந்தள் செடிகள் (மலர்களைப் பெற்றிருத்தலால்) பெருமை மிக; **குவலயம் சிறுமை கூர -** குவளை மலர்கள் குவிந்து வாட்டம் மிக; **மயில்கள் - ; திரு உறக் கிளர்ந்தார் போன்றும் -** செல்வம் பெற்றதனால் மகிழ்ச்சியுற்றவர் போல(வும்); **ஆடின -** மகிழ்ந்து ஆடின. **அன்பர் கேடுற -** தம் அன்பிற்குரியார் துன்பம் அடைய; **தளர்ந்தார் போன்றும் -** மனம் தளர்ந்தவர்களைப் போல(வும்); **குயில்கள் பேசாது அடங்கின -** குயில்கள் கூவாது ஒடுங்கின.

பாடலம் - வடசொல். பாதிரிமரம். . . . கார்காலமாதலால் வேனிலில் பூக்கும் பாதிரி மரங்கள் மலர்களின்றி வறுமை உற்றன. 'வரிநிறப் பாதிரி வாட. . . . உருமிடி வானமிழிய' (காற் நாற்பது - 3) என்றதும் காண்க. அக்காலத்தில் மேகங்களால் சூழப்படுவதாலும், மழையின் குளிர்ச்சியாலும் கதிரவன் வெப்பம் குறைந்து விடுதலால் குளிர்ந்த தன்மை மிகுதியாகும். 'கடுங்கதிர் நல்கூரக் கார் செல்வம் எய்த' (கார்நாற்பது-2) என்றது காண்க. வெண்காந்தள் மழைக்காலத்தில் மலர்தல் இயல்பு. இது கார்த்திகைப் பூ எனவும் வழங்கப்பெறும். அக்காலத்தில் குவளை மலர்கள் குவிந்திடும் 'கருங்குயில் கையற மாமயில் ஆலப் பெருங்கலி வானம் உரறும்' (கார் நாற்-16) என்றவாறு கார்காலத்தில் மயில்கள் ஆடக்குயில்கள் ஒடுங்கும். அன்பர் கேடுறக் தளர்ந்தார் போன்று குயில்கள் பேசாது அடங்கின; அன்பர் திருவுறக் கிளர்ந்தார் போன்று மயில்கள் ஆடின' என எதிர்நிரல் நிரையாக்கிப் பொருள் கொள்வதால் எதிர்நிரல்நிறை அணியாகும். செய்யுளில் இரு இடங்களில் வரும் போன்றும் என்ற சொற்களில் முதலது எதிரது தழீஇய எச்சவும்மை. பின்னது இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. இப்பாடல் உவமை அணியை அங்கமாகக் கொண்ட தன்மை நவிற்சி அணி அமைந்தது. மேலும், வறுமை, பசுமை; பெருமை, சிறுமை; ஆட, அடங்கின; தளர்ந்தார், கிளர்ந்தார் என முரண்படத் தொடுத்தமையின் முரண் அணி அமைந்தது என்றலும் தகும். 'அன்பர் கேடுறத் தளர்ந்தார் போன்றும், திரு உறக்கிளர்ந்தார் போன்றும் என்ற அடிக்குச் சுக்கிரீவன் செல்வம் பெற அவனும் வானரங்களும் மகிழ்ந்தாற் பேல மயில்கள் ஆடின; சீதை துன்பம் அடைய இராம இலக்குவர் வருந்தினாற்போல குயில்கள் பேசாது அடங்கின' எனக் கதையொடு தொடர்புபடுத்தியும் விளக்கம் கூறலாம். மேலும் அன்பர் கேடுறத் தளர்ந்தார் போன்று பாடலம் வறுமை கூர,

பகலவன் பசுமை கூர, குவலயம் சிறுமை கூர, குயில்கள் பேசாது அடிங்கின; அன்பர் திருவுறக் கிளர்ந்தார் போன்று கோடல்கள் பெருமை கூர, மயில்கள் ஆடின எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். *26*

4174. நால் நிறச் சுரும்பும், வண்டும்,
நவ மணி அணியின் சார,
தேன் உக மலர்ந்த சந்தச்
சேயிதழ்க் காந்தட் செம் பூ,
'வேனிலை வென்றது அம்மா,
கார்!' என வியந்து நோக்கி,
மா நிலக் கிழத்தி கைகள்
மறித்தன போன்ற மன்னோ.

நால் நிறக் சுரும்பும் - பல நிறங்களை உடைய சுரும்புகளும்; **வண்டும்** - வண்டுகளும்; **நவமணி அணியின் சார** - நவமணிகள் இழைக்கப்பெற்றவளையல், மோதிரம் முதலிய அணிகளைப் பேல மொய்க்க; **தேன்உகமலர்ந்த** - தேன் ஒழுகும்படி மலர்ந்த; **சந்தச் சேயிதழ்** - அழகிய சிவந்தஇதழ்களையுடைய; **காந்தள் செம்பூ** - செங்காந்தள் மலர்கள்; **மா நிலக்கிழத்தி** - பெரிய நிலமாகிய பெண்; **வெனிலை வென்றது அம்மா கார் என** - 'வேனிற்காலத்தி வென்று விட்டது கார்காலம் என்று; **வியந்து நோக்கி** -(கார் கால அழகை) வியந்து பார்த்து; **மறித்தன கைகள்** - அசைத்தனவாகியகைகளை; **போன்ற** - ஒத்தன.

வண்டும், கரும்பும் வெவ்வேறு இனம் ஆதலால் இரண்டாகக் கூறினார். 'சுரும்புகாள்! வண்டுகாள்! மகிழ்தேனினங்காள்' 'மது உண்டு தேக்கிடும் ஒண்மிஞிறீட்டங்காள்' (சீவக 892) என வண்டின் நால்வகை இனங்கள் சிந்தாமணியுள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. காந்தளில் தேன் உண்ண மொய்க்கும் வண்டுகளின் தோற்றம் கையில் அணிந்துள்ள நவமணிகள் இழைக்கப்பெற்ற வளையல், மோதிரம் ஆகிய அணிகலன்களை ஒத்து விளங்கின. 'வளைகள் காந்தளின் பெய்தன அனைய கைம்மயிலே' (2074) எனக் கம்பரே உவமை கூறியிருத்தல் காண்க. காந்தள் மலரில் தும்பி மணிபோல் தோன்றுவதை 'அலங்கு குலைக் காந்தள், நறுந்தாது ஊதும் குறுஞ்சிறைத் தும்பி, பாம்புமிழ் மணியின் தோன்றும்' (குறுந். 239) என்னும் அடிகள் உணர்த்தும. செங்காந்தள் கைக்கு உவமையாவதைக் 'காந்தள் நறுங்குலை அன்ன நலம் பெறு கையினள்' (ஐங்குறு-293), அலர்காந்தள் நுண்ணேர்தண் ஏருருவின் துடுப்பெனப் புரையுநின் திரண்ட நேர் அரி முன்கை (கலி-59) என்னும் இடங்களில் காண்க. வண்டினிம் மொய்த்தலால் காந்தள் மலர் அசையும் தோற்றம், 'வேனிலை வென்றதம்மம கார்' என நிலமகள் வியந்து கையசைத்தது போல் இருந்தது என்பது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். கையசைத்தல் வியப்பிற்கு அறிகுறி. மழையானது, முதுவேனிற் காலத்தில் உள்ள வெப்பம், வியர்வு, அசதி முதலியவற்றை ஒழித்தமையால் வேனிலைக் கார் வென்றது என்றார். பொதுவாக வேனிற்காலம் பருவங்களுள் சிறந்தது எனப் போற்றப்படுவதால் அதனை வென்ற செயல் 'அம்மா' என்று வியக்கும்படி ஆயிற்று. 'மறித்தன' என்பதற்குத் தடுத்தல் எனக் கொண்டு, வேனிற்காலத்தை இனி வேண்டா

எனக் கைகளால் தடுத்தது போலிருந்தன என்றும் பொருள் கொள்வர். மன் ஓ ஈற்றசைகள், அம்மா - வியப்பிடைச் சொல் 27

4175. வாள் எயிற்று அரவம் போல
வான் தலை தோன்ற வார்ந்த
தாளுடைக் கோடல் தம்மைத்
தழீஇயின, காதல் தங்க
மீளல; அவையும் அன்ன
விழைவன, உணர்வு வீந்த
கோள் அரவு என்னப் பின்னி,
அவற்றொடும் குழைந்து சாய்ந்த.

வாள் எயிற்று அரவம் - வாள் போன்று கூரிய பற்களை உடைய பாம்புகள்; **வான் தலை போல** - (தம்முடைய) உயர்ந்த தலையைப் போல; **தோன்ற வார்ந்த** - தோன்றும்படி நீண்ட; **தாளுடைக் கோடல் தம்மை** - தண்டினை உடைய வெண்காந்தள் செடிகளை; **காதல் தங்கத் தழீஇயின** - (தம்மினப் பாம்பென எண்ணிக்) காதல்பொருந்தத் தழுவினவாய்; **மீளல** - விட்டு நீங்காமல் இருந்தன; **அவையும்** - அவ்வெண்காந்தள் செடிகளும்; **அன்ன விழைவன** - அத்தகைய தழுவலில் விருப்பமுடையனவாய்; **உணர்வு வீந்த** - காமத்தால் உணர்விழந்த; **கோள் அரவு என்ன** - கொடிய (பெண்) பாம்புகள் போல; **அவற்றொடும் பின்னி** - அப்பாம்புகளுடன் பின்னிக் கொண்டு; **குழைந்து சாய்ந்த** - சாய்ந்து கிடந்தன.

பாம்புகள் உயர்த்தும் படம்போல் மலர்ந்த வெண் காந்தள் செடிகளைப் பாம்பென எண்ணி நாகங்கள் தழுவ, அந்தச் செடிகளும் நாகங்கள் ஒப்ப, அவற்றைத் தழுவின என்பதால் வெண்காந்தள் செடிகட்கும் பாம்புகட்கும் (தோற்றத்தில்) வேறுபாடின்மை புலனாம். 'கடிகனைக் கவினிய காந்தளங் குலையினை, அருமணியவிருத்தி அரவு நீர் உணல் செத்து (கலி-45), "அணர்த்தெழு பாம்பின் தலைபோல் புணர்கோடல் பூங்குலை யீன்ற புறவு" (கார்-நாற்-11), "அரவு பைத் தாவித் தன்ன அங்காந்தள் அவிழ்ந்தலர்ந்தது" (சீவக-1651) 'கோடல் அரவீனும்' (சம்பந்-தேவாரம்-3-79-11) "பாம்பாய். . . தண் கோடல் வீந்து" (திணைமாலை-119), "பாம்புபை அவிழ்ந்தது போலக் கூம்பிக் கொண்டலின் தொலைந்த ஒண்செங்காந்தள்" (குறுந்-185) என்பன ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கன.

நாகங்கள் ஈருடலும் ஓருடலாகத் தோன்றுமாறு பின்னிப் புணர்தல் அவற்றின் இயல்பாகும். "தோளும் தாளும் பிணைந்துரு வொன்றெய்தி, நாளும் நாகர் நுகர்ச்சி நலத்தரோ" (சீவக 1347), "மாசுண மகிழ்ச்சி மன்ற" (சீவக 189); 'நலத்தகு நாகத்துறைவார் போல இன்ப மகிழ்ச்சியொடு' (பெருங்-4-4-100-101) என்னும் அடிகள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. இச்செய்யுள் மயக்க அணி. பாம்பின் உணர்வு செடிகட்கும் இருந்ததாகக் கூறியது கற்பனை எனலாம். உற்று உணர்தல் ஓரறிவுயிரான செடிகட்கும் உண்டாதலின் அவை இன்ப உணர்ச்சி உற்றனவாகக் கம்பர் கூறினார் எனவும் கொள்ளலாம். 28

இந்திரகோபப் பூச்சிகள்

4176. ***எள் இட இடமும் இன்றி***
எழுந்தன இலங்கு கோபம்,
தள்ளுற, தலைவர்தம்மைப்
பிரிந்தவர் தழீஇய தூமக்
கள்ளுடை ஓதியார் தம்
கலவியில், பலகால் கான்ற
வெள்ளடைத் தம்பல் குப்பை
சிதர்ந்தென, விரிந்த மாதோ.

எள் இட இடமும் இன்றி *- ஓர் எள்ளைப் போடுதற்கும் இடம் இல்லாதபடி;* ***எழுந்தன இலங்கு கோபம்*** *- (மிக்கு) எழுந்தனவவகிய இந்திரகோபம் என்னும் பூச்சிகள்;* ***தள்ளுற*** *- (பிரிவாற்றமையால்) தடுமாறும்படி;* ***தம்மைப் பிரிந்தவர் தலைவர்*** *- தம்மைப் பிரிந்தவர்களாகிய தலைவர்கள்;* ***தழீ இய*** *- (கார் காலத்தில் மீண்டு வந்து) தழுவ;* ***தூமக் கள்ளுடை ஓதியார்தம்*** *- வாசனைப்புகையூட்டப் பெற்றதும் (சூடிய மலர்களின்) தேனையுடையதுமான கூந்தலையுடைய மகளிரொடு கொண்ட;* ***கலவியில்*** *- புணர்ச்சியின் முன்னர்;* ***பல்கால் கான்ற*** *- பல முறை உமிழ்ந்த;* ***வெள்ளடைத் தம்பல் குப்பை*** *- வெற்றிலைத் தம்பலங்களின் தொகுதிகள்;* ***சிதர்ந்தென விரிந்த*** *- சிந்திக் கிடந்தாற் போலப் பரந்து கிடந்தன.*

எள் இட இடமும் என்றதால் தம்பலப் பூச்சிகளின் மிகுதி கூறப்பட்டது. கோபம் - இந்திர கோபம். இது செந்நிறமாதலின் தம்பலத்துக்கு உவமித்தார். தம்பல் - தம்பலம் என்பதன் கடைக்குறை. தூமம் அகில் முதலியவற்றின் புகை. இது கூந்தலுக்கு ஊட்டப் பெறுவது. "பல்லிருங் கூந்தல் சின்மலர் பெய்ம்மார் தண்ணறுந் தகரமுளரி நெருப்பமைத்து, இருங்காழ் அகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்ப" (நெடுநல்-54-55) என்பது காண்க. பிரிவின்கண் அணி செய்யப்பெறாதிருந்த கூந்தல் தலைவர் வருகையால் பூவும் புகையும் பெற்றுப் பொலி வெய்தினமை தோன்றத் "தூமக் கள்ளுடை ஓதியார்" என்றார் அன்புமிகுதியால் தழுவுந்தொறும் தம்பலம் மென்று உமிழ்ந்தமை தோன்றப் பல்கால் கான்ற என்றார். 'எள்ளிட இடமும் இன்றி' என்ற இடத்து இழிவு சிறப்பும்மை பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. மாது ஓ- ஈற்றசை. உவமை அணி அமைந்தபாடல். 29

மலைஅருவி

4177. ***தீம் கனி நாவல் ஓங்கும்***
சேண் உயர் குன்றின், செம் பொன்
வாங்கின கொண்டு, பாரில்
மண்டும் மால் யாறு மான,
வேங்கையின் மலரும், கொன்றை
விரிந்தன வீயும், ஈர்த்து,
தாங்கின கலுழி, சென்று
தலைமயக்குறுவ தம்மில்.

acharya.org

தீம்கனி நாவல் ஓங்கும் - இனிய பழங்களையுடைய நாவல் மரம் வளர்ந்து ஓங்கியிருக்கும்; **சேண் உயர் குன்றின்** - வானளாவ உயர்ந்திருந்த மேருமலையினின்று; **வாங்கின செம்பொன் கொண்டு** - இழுத்துக் கொண்டு வந்த சிவந்த பொன்னைச் சுமந்து கொண்டு; **பாரில் மண்டும்** - பூமியின்கண் பெருகிச் செல்கின்ற; **மால்யாறு மான** - பெரிய சம்பூ என்னும் ஆற்றைப் போல; **வேங்கையின் மலரும்** - (அம்மலையிலிருந்து) வேங்கை மரத்தின் மலர்களையும்; **கொன்றை விரிந்தென வீயும்** - கொன்றை மரங்களில் மலர்ந்தவனாகிய மலர்களையும்; **ஈர்த்துத் தாங்கின** - இழுத்துக் கொண்டு சுமந்து வந்தனவாகிய; **கலுழி** - அருவி நீர்ப் பெருக்குகள்; **சென்று** - பரவி; **தம்மில் தலை மயக்குறுவ** - தமக்குள் ஒன்றோடொன்று கலப்பனவாயின.

மலையருவிகள் பொன்னிற வேங்கை மலரையும், கொன்றை மலரையும் அடித்துக்கொண்டு வருதல் மேருமலையிலுள்ள பொன்னையும், நாவற் பழச் சாற்றால் விளைந்த பொன்னையும் அடித்துக் கொண்டு வரும் சம்பூ எனும் ஆறு போன்று உள்ளது என்பதாம். "மேருமலையின் தெற்கிலுள்ள கந்தமாதனம் என்னும் மலையிலுள்ள நாவற் பழங்களின் சாறு சம்பூ நதியாகப் பெருகுகின்றது. பழச்சாற்றோடு கலந்த மண் காற்றில் உலர்ந்து சாம்பூநதம் என்ற சித்தர்களின் அணியும் செம்பொன் ஆகிறது. நாவல் மரத்தை ஒட்டியே சம்புத் தீவு (நாவலந்தீவு) என்னும் பெயர் உண்டாயிற்று என்று புராணம் கூறும். "பட்டமார்தரு மாகரியளவெனப் பருத்துக், கொட்டை நுண்ணிய நாவலின் கொழுங்கனிச் சாறு, பெட்ட சம்பு மாநதியென வலங்கொடு பெருகி, உட்டெளிந்து பொன் மேருவைச் சுலாயினிதோடும்" "அதிருமப்புனல் அருந்தினர் அருங்கரை யசும்பு, ததையும் வெங்கதிர் காற்றுற உலர்ந்து நற்சாம்பு நதம் எனும் பொனாம் ஆங்கதின் அணி புனை நலத்தோர், இதமில்வெம்பிணி நரை திரையற்று இனிதிருப்பார்" என்ற பாகவதமும் (செவ்வை. பாகவதம் 1219-20) காணத்தக்கது. உவமை அணி. நாவற் பழச்சாற்றின் விளைந்த பொன்னொடு, மேருமலையிலிருந்து பெருகுதலால் அம்மலைப் பொன்னையும் ஈர்த்து வரும் சம்பு நதியைக் கொன்றையினையும் வேங்கை மலரையும் அடித்துவரும் அருவிக்கு உவமை கூறினார். கலுழி - கலங்கல் நீர்; கலங்கிய நீரையுடைய அருவி நீர்ப் பெருக்கு. 30

காந்தளில் கொன்றையும் இந்திர கோபமும்

4178. **நல் நெடுங் காந்தள் போதில்,**
நறை விரி கடுக்கை மென் பூ,
துன்னிய கோபத்தோடும் தோன்றிய
தோற்றம் - தும்பி
இன் இசை முரல்வ நோக்கி, இரு
நில மகள் கை ஏந்தி,
பொன்னொடும்காசை நீட்டிக்
கொடுப்பதே போன்றது அன்றே!

நல்நெடுங் காந்தள் போதில் - அழகிய நீண்ட காந்தள் மலரில்; **நறைவிரி கடுக்கை மென்பூ** - வாசனை வீசுகின்ற கொன்றையின் மெல்லிய மலர்கள்; **துன்னிய கோபத்தோடும்** - (அவற்றிடம்) வந்து பொருந்திய இந்திர கோபத்துடன்; **தோன்றிய தோற்றம்** - விளங்குகின்ற காட்சி; **தும்பி இன் இசை முரல்வ நோக்கி** - வண்டுகள் இனிய இசை பாடுவதைப் பார்த்து; **இரு நில மகள்** - பெரிய பூமியாகிய பெண்; **கை ஏந்தி** - தன் கைகளை உயர எடுத்து; **பொன்னொடும் காசை**

நீட்டி - பொன்னொடு பவளத்தையும் நீட்டி; **கொடுப்பதே போன்றது** - கொடுப்பதை ஒத்தது.

காந்தளுக்குக் கையும், கொன்றை மலர்க்குப் பொன்னும், இந்திர கோபத்திற்குப் பவளமும் நிறத்தால் உவமையாகும். காந்தளுக்குக் கை, வடிவால் ஒப்பாகும். காந்தள் மலரால் ஏந்துதற்குரிய மென்மையுடைமை தோன்ற 'கடுக்கை மென்பூ' எனப்பட்டது. கொன்றை மரம் உயர்ந்திருத்தலின் அதன் மலர் காந்தள் மலரில் வீழ்தல் இயல்பாயிற்று. காந்தள் மலரில் பொன்னிறக் கொன்றையும் சிவந்த கோபமும் இருக்கும் தோற்றம். வண்டின் இசைகேட்டு மகிழ்ந்த நிலமகள் பொன்னையும், பவளத்தையும் கை நீட்டிக் கொடுத்ததை ஒக்கும் என்றது தற்குறிப்பேற்ற அணி. கொன்றைப்பூவின் நிறம் பொன் போன்றது என்பதை 'முறியிணர்க் கொன்றை நன்பொன் கால' (முல்லைப்பாட்டு-94) 'சுடும்பொன் அன்னகொன்றை சூடி' (ஐங்குறுநூறு-புற-2); 'கொன்றை ஒள்வீ தாஅய்ச் செல்வர் பொன்பேய் பேழை மூய் திறந்தன்ன' (குறுந்-233) என்ற அடிகள் உணர்த்தும். வண்டுகளின் ரீங்காரம் இசையாக அமைவதைக் 'குழல் வண்டு தமிழ்ப்பாட்டிசைக்கும் தாமரையே' (3736) 'யாழிசை இன வண்டார்ப்ப' (முல்லைப்பாட்டு-8), "குழல் இசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட, மழலை வண்டு இனம் நல்யாழ் செய்ய" (மணி-4-3-4), 'தென்னா தெனா என்று வண்டு முரல' (திருவாய்-3-9-1) என்ற அடிகளில் காணலாம். காசு - நவமணிகளின் பொதுப்பெயர். ஈண்டுப் பவளத்தைக் குறித்தது. 'பவழம் சிதறியவை போலக் கோபம் தவழும் தகைய புறவு' (கார்.நாற்-5), 'மணிமிடை பவளம்போல அணிமிகக் காயாம் செம்மல் தாஅய்ப் பலவுடன், ஈயல் மூதாய் ஈர்ப்புறம் வரிப்ப' (அகநா-304) எனப் பவளத்தையே கோபத்திற்கு உவமையாக்கியமை காண்க. அன்றே - ஈற்றசை. 31

நாடக அரங்கு

4179. கிளைத் துணை மழலை வண்டு
கின்னரம் நிகர்த்த; மின்னும்
துளிக் குரல் மேகம் வள்
வார்த் தூரியம் துவைப்ப போன்ற;
வளைக் கையர் போன்ற,
மஞ்ஞை; தோன்றிக அரங்கின்மாடே
விளக்குஇனம் ஒத்த; காண்போர் விழி
ஒத்த, விளையின் மென்பூ,

கிளைத் துணை மழலை வண்டு - கைக்கிளை என்னும் இசைக்கு நிகராக ஒலிக்கும் வண்டுகள்; **கின்னரம் ஒத்த -** யாழை ஒத்தன; **மின்னும் துளிக்குரல் மேகம் -** மின்னுவனவும், மழைத் துளியையும், இடியோசையையும்

உடைய மேகங்கள்; **வள்வார்த் தூரியம் துவைப்ப போன்ற -** அடர்ந்த தோல் வாரினால் கட்டப்பட்ட மத்தளம் ஒலிப்பதைப் போன்றிருந்தன; **மஞ்ஞை -** மயில்கள்; **வளைக்கையர் போன்ற -** வளையலணிந்த கையினையுடைய மகளிரைப் போன்றன; **தோன்றிகள் -** செங்காந்தள்மலர்கள்; **அரங்கின் மாடே -** நாட்டியமாடும் இடத்தில்; **விளக்கு இனம் ஒத்த -** ஏற்றிவைக்கப்பட்ட விளக்குகளின் கூட்டத்தை ஒத்தன;

acharya.org

விளையின் மென்பூ - கருவிளையின் மென்மையான மலர்கள்; **காண்போர் விழி ஒத்த** - பார்ப்பவர்களுடைய கண்களைப் போன்றன.

கிளை - ஏழிசைகளில் ஒன்று (பிற - குரல், துத்தம், உழை, இளி, விளரி, தாரம் என்பன) கர்நாடக இசையில் உள்ள சட்சமம முதலிய ஏழிசைகளுள் மூன்றாவதான காந்தரமே இந்தக் கைக்கிளை என்பர். 'மந்தார மாலை மலர் வேய்ந்து மகிழ்ந்து தீந்தேன், கந்தாரம் செய்து களிவண்டு முரன்று பாட' (சீவக. சிந் - 1959) என்றது காண்க. மஞ்ஞை மகளிர்க்குச் சாயலால் உவமை. விளை என்பது கருவிளை என்பதன் முதற்குறையாகும். கருவிளை கண்களுக்கு உவமையாதலைக் 'கரு விளை கண்மலர்போல் பூத்தன' (கார்நாற் - 9); 'கண்ணெனக் கருவிளை மலர' (ஐங்குறு - 464) என்பனவற்றாலும் அறியலாம். நாடக அரங்கிற்கு இயைபுடையவற்றை உவமஞ் செய்தலால் இப்பாடல் இயைபு உவமை அணி பொருந்தியது. ஒவ்வொரு தொடரிலும் உவம உருபு வந்தமையால் பல்வயிற் போலி உவமையுமாம். மஞ்ஞை போன்ற வளைக்கையர் என்றும் விளையைப் போலும் விழி என்றும் கூறாமல் மாற்றிக் கூறியது எதிர்நிலை அணியாகும். 'ஆடமைக்குயின்ற அவிர் துளை மருங்கின், கோடை யவ்வளி குழலிசையாகப், பாடின்னருவிப் பனி நீரின்னிசைத், தோடமை முழவின் துதை குரலாகக், கணக்கலை யிகுக்கும் கடுங்குரல் தூம்போடு, மலைப்பூஞ் சாரல் வண்டு யாழாக, இன்பல் இமிழ் இசை கேட்டுக் கலிசிறந்து, மந்தி நல்லவை மருள்வன நோக்கக், கழைவளர் அடுக்கத்து இயலி ஆடும் மயில், நனவுப்புகு விறலியின் தோன்றும்" (அகநா. 82); 'குழலிசை தும்பி கொளுத்திக்காட்ட, மழலை வண்டினம் நல்யாழ் செய்ய, வெயில் நுழைபு அறியா குயினுழை பொதும்பர், மயிலாடு அரங்கில் மந்தி காண்க காண்' (மணி - 4 - 3 - 6); 'தண்டலை மயில்களாடத் தாமரை விளக்கம் தாங்கக், கொண்டல்கள் முழவினேங்கக் குவளை கண் விழித்து நோக்கத், தெண்டிரை எழினி காட்டத் தேம்பிழி மகர யாழின், வண்டுகள் இனிது பாட மருதம் வீற்றிருக்கும் மாதோ' (35) என்னும் பாடல்கள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன.

32

4180. பேடையும் ஞிமிறும் பாயப்
பெயர்வுழிப் பிறக்கும் ஓசை
ஊடுறத் தாக்கும்தோறும் ஒல்
ஒலி பிறப்ப, நல்லார்
ஆடு இயல் பாணிக்கு ஒக்கும்;
ஆரிய அமிழ்தப் பாடல்
கோடியர் தாளம் கொட்டல்,
மலர்ந்த கூதாளம் ஒத்த.

ஞிமிறும் பேடையும் - ஆண் வண்டுகளும் பெண் வண்டுகளும்; **பாயப் பெயர்வுழி** - ஒன்றன் மீது ஒன்று மோதுவது போல வேகத்தோடு

வரும்பொழுது; **பிறக்கும் ஓசை** - உண்டாகின்ற ஓசையும்; **ஊடுறத் தாக்கும் தோறும்** - (அவை) ஒன்றையொன்று மோதும் பொழுதெல்லாம்; **பிறப்ப ஒல் ஒலி** - பிறப்பனவாகிய ஒல் எனும் ஓசையும்; **நல்லார் ஆடு இயல்** - அம்மலையில் நாடகமகளிர் ஆடும் கூத்தின் இயல்பிற்கேற்ற; **பாணிக்கு ஒக்கும்** - கைத்தாளத்தை ஒத்திருக்கும்; **மலர்ந்த கூதாளம்** - மலர்ந்த கூதள மலர்கள்; **ஆரிய அமிழ்தப் பாடல்** -

(அவர்கள் பாடிய) சிறந்த அமுதம் போன்ற பாடல்களுக்கு ஏற்ப; **கோடியர் தாளம் கொட்டல் ஒத்த -** *நட்டுவர் தாளம் கொட்டுவதை ஒத்தன.*

மிஞிறு - ஞிமிறு - இலக்கணப்போலி; முன்னே பேடை என்றதால் 'மிஞிறு' ஆண் வண்டாயிற்று. முன் செய்யுளில் மயில்கள் ஆடும் நாடக அரங்கைக் காட்டியவர், இப்பாடலில் அவ்வரங்கில் நிகழும் கூத்திற்கேற்ப வண்டுகள் எழுப்பும் ஓசை தாளமாகவும், மலர்ந்த கூதளமலர்கள் தாளம் கொட்டுவதை ஒத்தும் விளங்குவதைக் காட்டுகிறார். இப்பாடல் தற்குறிப்பேற்ற அணி. கூதாளச் செடிகளின் மலர் வடிவம் தாளம் போலிருக்கும் கூதாளி - கூதளம், தாளி, நறுந்தாளி எனவும்படும்.
33

காட்டாறும் கொன்றையும்

4181. **வழை துறு கான யாறு,**
மா நிலக் கிழத்தி, மக்கட்கு
உழை துறு மலை மார்க் கொங்கை
சுரந்த பால் ஒழுக்கை ஒத்த;
விழைவுறு வேட்கையொடும் வேண்டினர்க்கு
உதவ வேண்டி,
குழைதொறும் கனகம் தூங்கும்
கற்பகம் நிகர்த்த, கொன்றை.

வழை துறு - *சுரபுன்னை மரங்கள் அடர்ந்த;* **'கானயாறு -** *காடுகளில் பெருகிய நதிகள்;* **மாநிலக் கிழத்தி -** *நிலமகள்;* **மக்கட்கு -** *தன் மக்கள் பொருட்டு;* **உழை துறு மலை மாக் கொங்கை -** *புடை பருத்த மலைகளாகிய தன் பெரிய மார்பகத்திலிருந்து;* **சுரந்த பால் ஒழுக்கை ஒத்த -** *(அன்பினால்) சுரந்து பெருகவிட்ட பாலின் தாரைகளைப் போன்று இருந்தன;* **கொன்றை -** *(பொன் போன்ற மலர்கள் பூக்கும்) கொன்றை மரங்கள்;* **விழைவுறு வேட்கையோடும் -** *(பொருட்களை) விரும்பும் ஆசையால்;* **வேண்டினர்க்கு உதவ வேண்டி -** *வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டி;* **குழைதொறும் கனகம் தூங்கும் -** *தளிர்கள்தோறும் பொன்னைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருக்கும்;* **கற்பகம் நிகர்த்த -** *கற்பக மரங்களை ஒத்தன.*

நிலமகளுக்கு மலைகளைக் கொங்கைகளாகக் கூறும் இலக்கிய மரபு உண்டு. 'பணைத்தோள் மாநில மடந்தை அணிமுலைத் துயல்வரூஉம் ஆரம் போல' (சிறுபாண். 1 - 2);

'சோதி மதி வந்து தவழ் சோலை மலையொடு இரண்டாய், மேதினியாள் கொங்கை நிகர் வேங்கடமே' (திருவேங்கடமாலை - 2) 'கொங்கையே பரங்குன்றமும் கொடுங்குன்றும்' (திருவிளை - நகர -2); எனப் பலரும் கூறுதல் காண்க. மக்கட்கு நிலமகளின் கொங்கை சுரந்த பாலொழுக்கை ஆறு ஒக்கும் என்றார். 'சரயு என்பது தாய்மலை அன்னது' (23); "சரையெனும் பெயருடைத் தடங்கொள் வெம்முலைக் குரைபுனல் கன்னிகொண்டு இழிந்த தென்பவே" (சீவக - 39) என்றமை காண்க. இப்பாடல் தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்தது. மாநிலக் கிழத்தி, மலைமாக் கொங்கை என்பன உருவகங்கள். *34*

acharya.org

மான்கள்

***4182.* பூ இயல் புறவம் எங்கும்**
பொறி வரி வண்டு போர்ப்ப,
தீவிய களிய ஆகிச்
செருக்கின; காமச் செவ்வி,
ஓவிய மரன்கள்தோறும் உரைத்து,
அற உரிஞ்சி, ஒண் கேழ்
நாவிய செவ்வி நாற,
கலையொடும் புலந்த நவ்வி.

பூ இயல் புறவம் - *மலர்கள் பொருந்திய காடுகள்;* **எங்கும் -** *எவ்விடத்திலும்;* **பொறிவரி வண்டு போர்ப்ப -** புள்ளிகள் பொருந்திய இசை பாடும் வண்டுகள் மொய்த்து நிறைய; **தீவிய களிய ஆகி -** *(காண்பவர்க்கு) இனிய மகிழ்ச்சியைத் தருவனவாகி;* **செருக்கின -** *தழைத்து விளங்கின;* **காமச் செவ்வி -** *(ஆண்மான்கள்) தாம் கொண்ட காதல் முதிர்வால்;* **ஓவிய மரன்கள் தோறும் -** சித்திரத்தில் எழுதியது போன்ற மரங்களிலெல்லாம்; **உரைத்து அற உரிஞ்சி -** *உராய்ந்து நன்றாக உடல் தேய்த்து வந்து;* **ஒண்கேழ் நாவிய செவ்வி நாற -** *(தம்முடம்பு முழுவதும்) ஒளிமிக்க நிறமும் கத்தூரி நறு மணமும் கமழ;* **கலையொடும் நவ்வி -** *(வந்த) அந்த ஆண்மான்களோடு பெண்மான்கள்;* **புலந்த -** *(அவற்றை வேற்றினமாகிய கத்தூரி மானோடு கூடிக்கலந்து வந்தவனவாகக் கொண்டு) பிணங்கின.*

நிலமெங்கும் மலர்கள் நிறைந்திருத்தலால் 'பூ இயல் புறவம்' என்றார். வனத்தை மொய்க்குமாறு அடர்ந்து மொய்க்கின்றமையால் 'போர்த்து' என்றார். வரி - வரிப்பாட்டு; தீவிய - தீம் என்றதன் அடியாகப் பிறந்த பெயரெச்சம். நாவி - கத்தூரி எனும் மணப்பொருள். கத்தூரி வகை மானின் நாபியில் உள்ள கொழுப்பாகும். அதனால் அம்மான் 'மிருகாநாபி' எனவும் வழங்கப்படும். மரங்களில் உராய்ந்து மணம் பெற்று வந்த ஆண்மானைக் கத்தூரிமான்களோடு காதல் கொண்டு சேர்ந்து அவற்றின் மணம் பெற்று வந்தனவாகப் பெண்மான்கள் மயங்கக் கருதி ஊடியதாகக் கூறியதால் மயக்க அணி. *35*

குவளை குவிய, முல்லை அரும்புதல்

கலித்துறை

***4183.* தேரில் நல் நெடுந் திசை**
செலச் செருக்கு அழிந்து ஒடுங்கும்
கூர் அயில் தரும் கண்
எனக் குவிந்தன குவளை;
மாரன் அன்னவர் வரவு
கண்டு உவக்கின்ற மகளிர்
மூரல் மென் குறு முறுவல்
ஒத்து அரும்பின, முல்லை.

தேரில் நல்நெடுந்திசை செல - *(தன்னைப் பிரிந்த தலைவன்) தேரில் ஏறிப் (பொருளீட்ட) நல்லதாகிய நெடுந்தூரம் செல்ல;* **செருக்கு அழிந்து ஒடுங்கும் -** *(பிரிவுத் துன்பத்தால்) மகிழ்ச்சி நீங்கி ஒடுங்கும் (தலைவியின்);* **கூர் அயில் தரும் கண் என -** *கூர்மையான வேல் போன்ற கண்களைப் போல;* **குவளை குவிந்தன -** *கருங்குவளை மலர்கள் இதழ் குவிந்தன.* **மாரன் அன்னவர் வரவு கண்டு -** *மன்மதனை ஒத்த தம் தலைவர் மீண்டு வருதலைப் பார்த்து;* **உவக்கின்ற மகளிர் -** *மகிழ்கின்ற மகளிரின்;* **மென் குறு முறுவல் மூரல் ஒத்து -** *மெல்லிய புன்சிரிப்பில் தோன்றும் பற்களைப்போல;* **முல்லை அரும்பின -** *முல்லைக் கொடிகள் அரும்பின.*

பிரிந்த மகளிர் விழிகள் போலக் கருங்குவளை குவிய, தலைவர் வரவு கண்டு மகிழ்ந்த மகளிர் புன்முறுவலொத்து முல்லைகள் அரும்பின. உவமை அணி. நிறமும் வடிவும் பற்றிக் கண்களுக்குக் கருங்குவளையும், பற்களுக்கு முல்லை அரும்பும் உவமை ஆயின. துன்பத்தால் கண்கள் மலர்ச்சியின்றி இடுங்குதல் இயல்பு. ஆடவர்க்குத் துன்பம் விளைத்தலால் 'கூர் அயில் தரும் கண்' என்றார். தரும் - உவம உருபு. கார்காலத்தில் குவளை குவிதலும் முல்லை அரும்பலும் இயல்பாகும். 'கோடல்கள் பெருமை கூர, குவலயம் சிறுமை கூர' (4173); என முன்னர் வந்தமை காண்க. பற்கள் சிறிது தோன்ற முறுவலிக்கும். மகளிர் இயல்பு தோன்ற 'மென் குறு முறுவல்' என்றார். 'கண்கள் போன்றன குவளைகள், பற்கள் போன்றன முல்லை அரும்புகள்' என்று வழக்கிலுள்ள உவமைகளை மாற்றிக் கூறியதால் எதிர்நிலை அணியாகும். *36*

அருவி பெருகலும் தாமரை மலர்தலும்

4184. **களிக்கும் மஞ்ஞையை, கண்ணுளர்இனம்**
எனக் கண்ணுற்று,
அளிக்கும் மன்னரின், பொன்
மழை வழங்கின அருவி;
வெளிக்கண் வந்த கார் விருந்து
என, விருந்து கண்டு உள்ளம்
களிக்கும் மங்கையர் முகம்
என, பொலிந்தன, கமலம்.

களிக்கும் மஞ்ஞையை - *(கார்காலத்தில்) களித்து ஆடும் மயிலி னங்களை;* **கண்ணுளர் இனம் என -** *கூத்தர்களின் இனமான விறலியர் என்று கருதி;* **கண்ணுற்று -** *(அவை ஆடும் கூத்தைப்) பார்த்து;* **அளிக்கும் மன்னரின் -** *(பொன்னைப் பரிசாக) வழங்கும் அரசர்களைப் போல;* **அருவி -** *மலையருவிகள்;* **பொன் மழை வழங்கின -** *பொன்னை மிகுதியாகச் சொரிந்தன.* **வெளிக்கண் வந்த கார் -** *விண்வெளியில் வந்த மேகங்களை;* **விருந்து என -** *விருந்தாளிகள் எனக் கருதி;* **விருந்து கண்டு -** *விருந்தினரைக் கண்டு;* **களிக்கும் மங்கையர் முகம் என -** *மனம் மகிழும் மகளிரின் முகம் போல;* **கமலம் பொலிந்தன -** *தாமரை மலர்கள் நீர்நிலைகளில் மலர்ச்சி பெற்றன.*

கண்ணுளர் - கூத்தர், கண்ணுள் - கூத்து, இனி, கண்ணுளர் - அறுபதடி மூங்கில் கம்பத்தில் ஏறி ஆடும் கூத்தாடிகளுமாம் - கண் - கணு; மூங்கிற்கு ஆகுபெயர். அருவி மலையிலுள்ள பொன்னை அடித்து வரும் இயல்புடையது. 'அவர் மலைப்

acharya.org

பொன்னாடிவந்த புதுப்புனல்' (சிலப்.24 - 4), 'தேனளாவியும் செம்பொன் விராவியும். . . . வானவில்லை நிகர்த்தது அவ்வாரியே' (19), "முத்து ஈர்த்துப் பொன் திரட்டி" (4467), என்பன காண்க. காவிரி பொன்னைப் பெற்று வந்தமையால் பொன்னி என்ற பெயர் பெற்றதும் காண்க. இயல்பாகப் பொன்னை அரித்து வரும் அருவியை மயிலாகிய விறலியின் ஆடல் கண்டு பரிசாகப் பொன்னை வழங்கியதாகக் கூறியது தற்குறிப்பேற்றம். வெளியில் விருந்தினரைக் கண்ட போதே மகளிர் முகமலர்ந்து வரவேற்றல் முறையாகும். கண்ட மாத்திரத்து மகிழும் மகளிர் முகம் போலக் கார்காலமழை பெய்த அளவில், தாமரை மலர்ந்ததாக உவமை கூறினார். மகளிர் விருந்தோம்பும் சிறப்பப் பல இலக்கியங்கள் பேசுகின்றன. 'விருந்தினர் முகம் கண்டு, அன்ன விழா அணி விரும்புவாரும்' (46), 'பெருந் தடங்கண் பிறை நுதலார்க்கெல்லாம். . . . . விருந்துமன்றி விளைவன யாவையே' (67) 'விருந்து கண்ட போது என் உறுமோ?' என்று விம்மும்", (5083) 'தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர் கோடலும் இழந்த என்னை' (சிலப் - 16. 73) என்பன காண்க. விருந்தோம்பலின் முதலில் வேண்டப்படுவது இன்முகம் ஆதலால் 'களிக்கும் மங்கையர் முகம்' என உரைத்தார். 'முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து' (குறள் 90) என்றார் வள்ளுவப் பெருந்தகை. 37

தேனீ

4185. சரத நாள்மலர் யாவையும்
குடைந்தன, தடவிச்
சுரத நூல் தெரி விடர்
என, தேன் கொண்டு தொகுப்ப,
பரத நூல் முறை நாடகம்
பயன் உறப் பகுப்பான்,
இரதம் ஈட்டுறும் கவிஞரைப்
பொருவின - தேனீ.

சுரத நூல் தெரி விடர் என *- காம நூலை அறிந்த காமுகர் போல;* ***சரத நாள் மலர் யாவையும்*** *- தேனுடன் கூடிய அன்றலர்ந்த மலர்கள் யாவற்றையும்;* ***குடைந்தன தடவி*** *- மூக்கால் குடைந்து தடவி;* ***தேன் கொண்டு*** *- (அவற்றினின்று) தேனைக் கொண்டு சேகரித்து;* ***தொகுப்ப*** *- தொகுப்பவனாகிய;* ***தேனீ*** *- தேனீக்கள்;* ***பரத நூல் முறை*** *- பரத சாத்திரத்தில் கூறிய முறைப்படி;* ***நாடகம்*** *- நாடகத்தை;* ***பயன் உறப் பகுப்பான்*** *- (காண்பவர்கள்) பயன் பெறுமாறு பாகுபாடுக்ள அமையச் செய்தல் பொருட்டு;* ***இரதம் ஈட்டுறும்*** *- ஒன்பான் சுவைகளையும் ஒன்றுகூட்டி இயற்றுகின்ற;* ***கவிஞரைப் பொருவின*** *- கவிஞர்களை ஒத்தன.*

தேன்நிறைந்த புதுமலர்களைக் கோதி தேனைச் சேகரிக்கும் தேனீக்கள் பல மகளிரிடத்து இன்பம் துய்க்கும் காமுகரை ஒத்தன. மேலும் அத்தேனீக்கள் தாம் பெற்ற தேன்துளிகளைத் தேனடையாக அமைப்பது ஒன்பான் சுவைகளைக்கூட்டி நாடகம் இயற்றும் நாடகக் கவிஞன் செயலை ஒத்தது. இஃது உவமை அணி. விடர் - தீய ஒழுக்கமுடைய காமுகர். மாதரை மலராகவும் மைந்தரை வண்டாகவும் கூறுதல் உண்டு. "மாதவி ஈன்ற மணிமேகலை வல்லி, போது அவிழ் செவ்வி பொருந்துதல் விரும்பிய, உதயகுமரனாம் உலகாள் வண்டின்" (மணி - 17 - 25 - 27) "ஒரு தனி ஓங்கிய திருமணிக்காஞ்சி. . . . காமர் செவ்விக் கடிமலர் அவிழ்ந்தது; உதய குமரன் எனும் ஒரு வண்டு உணீஇய" (மணி - 17 - 56 - 60), 'தவழ் மதுக் கோதை மாதர் தாமரைப் பூவதாக,

உமிழ்சுடர் வேலினாலும் ஒண்சிறை மணி வண்டொத்தான்' (சீவக - 101) "பெண்டிர்நலம் வௌவித் தண் சாரல் தாதுண்ணும் வண்டின்" (கலி. 10 - 24) என்பன ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. பரதம் - பாவம், ராகம், தாளம் ஆகிய மூன்றும் கூடியது பரத நாட்டியம் என்பர். நாடகம் - கதை தழுவி வரும் கூத்து. கவிஞர் - நாடகக் காப்யிம் அமைப்பவர். நாடகம் சுவையுற அமைய ஒன்பான் சுவைகளும் அமையக் காப்பியம் இயற்றுவது கவிஞரின் பணியாகும். உவகை, பெருமிதம், அழுகை, வியப்பு, நகை, அச்சம், இளிவரல், வெகுளி, நடுநிலைமை என்பன ஒன்பான் சுவைகள். ரசம் என்னும் சொல் இரதம் எனத் திரிந்து வந்தது. 38

மான்களின் மகிழ்ச்சி

4186. "நோக்கினால் நமை நோக்கு அழி
கண்ட நுண் மருங்குல்
தாக்கு அணங்கு அருஞ் சீதைக்கு,
தாங்க அருந் துன்பம்
ஆக்கினான் நமது உருவின்" என்று,
அரும் பெறல் உவகை
வாக்கினால் உரையாம்' என
களித்தன - மான்கள்.

நோக்கினால் -** "(தனது) பார்வை அழகால்; **நமை -** நம்மை; **நோக்கு அழிகண்ட -** பார்வையின் அழகு கெடுமாறு செய்த; **நுண்மருங் குல் -** நுண்ணிய இடைய உடைய; **தாக்கு அணங்கு -** வருத்தும் தெய்வம் போன்றவளாகிய; **அருஞ்சீதைக்கு -** அரிய சீதைக்கு; **தாங்க அருந்

***துன்பம் -** பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை; **நமது உருவின் ஆக்கினான் -** (மாரீசன் என்பான்) நம்முடைய மான் வடிவம் கொண்டு செய்தான்; **என்று -** என்று எண்ணியதால்; **அரும்பெறல் உவகை -** பெறுதற்கரிய மகிழ்ச்சியை; **வாக்கினால் உரையாம் -** வாய் திறந்து சொல்லினால் சொல்லக்கடவோம் அல்லோம்; **என -** என்று (பேசாமல் களித்தாற் போல); **மான்கள் களித்தன-** மான்கள் குரல் காட்டாமல் களித்தன.*

கண்ணழகில் சீதைக்கு நிகராகாமல் தோற்றுப்போய்த் தங்களை அவள் வென்றமைக்குச் சினங்கொண்டு, எதையும் செய்யும் வல்லமை இல்லாதிருந்த மான்கள், மாரீசன் தங்கள் வடிவத்தைக் கொண்டு சீதைக்குப் பெருந்தீங்கு செய்ததால் மகிழ்ச்சி கொண்டு, அம்மகிழ்ச்சியை வாய்விட்டு உரைத்தால் இராமன் தம்மையும் மாரீசனைக் கொன்றதுபோல, அம்பெய்திக் கொன்றுவிடுவான் என்ற அச்சத்தால் பேசாமல், உள்ளுக்குள் களித்து நின்றன என்பது கருத்து. கார்காலத்தில் களிப்படைந்தும் ஆரவாரம் செய்யாமல் இருந்த மான்களின் நிலையை இவ்வாறு கூறியது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். மதங்க முனிவர் போன்றவர்களின் தவத்திற்கு இடையூறாகுமோ என அஞ்சி மான்கள் ஆரவாரம் செய்யாமல் ஊமை போல் இருத்தல் பற்றியே அம்மலைத்தொடர் 'உருசிய மூகம்' என்னும் பெயர் கொண்டது என்பது இங்குக் கருதத்தக்கது. உருசியம் - மான்; மூகம் - ஊமை. சீதையின் கண்களுக்குத் தோற்ற மான்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் வருந்திப் பின்னர் மாரீசனது

மான்வடிவத்தால் தம்பழி தீர்த்துக் கொண்டவனாகக் கருதி மகிழ்ந்தன என்க. மாரீசன் மான் வடிவம் கொண்டது கம்பரின் இந்தக் கற்பனைக்கு காரணமாயிற்று.

மகளிர் நோக்கிற்கு மானின் மருண்ட பார்வை உவமையாகும். 'நின்னே போல மா மருண்டு நோக்க' (ஐங்குறு - 492), என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. நோக்கு அழிகண்ட - பார்வையால் வெல்லுதலைக் கண்ட; தாக்கணங்கு - இதனை மோகினி என்றும கொல்லிப்பாவை என்றும் கூறுவர் ஒரு சாரார்.

மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் வாய் திறந்து ஒன்றும் சொல்ல முடியாதிருத்தல் இயல்பு. "மேக்கு நீங்கிய வெள்ள உவகையால், ஏக்கமுற்று, 'ஒன்று இயம்புவது யாது?' என நோக்கி நோக்கி அரிதென நொந்துளேன்" (9977) எனச் சீதை கூறுவது காண்க.
39

அன்னம், கொக்கு முதலிய பறவை இனங்கள்

4187. நீடு நெஞ்சு உறு நேயத்தால்
நெடிது உறப் பிரிந்து
வாடுகின்றன, மருளுறு
காதலின் மயங்கி,
கூடு நல் நதித்
தடம்தொறும் குடைந்தன, படிவுற்று
ஆடுகின்ற - கொழுநரைப்
பொருவின் - அன்னம்.

நெடிது உறப் பிரிந்து - *(நதிகளை) நெடுநாட்களாகப் பிரிந்திருந்து;* **நெஞ்சு உறு நீடு நேயத்தால் -** *உள்ளத்தில் பொருந்திய மிக்க அன்பினால்;* **வாடுகின்ற -** *வாட்டம் அடைந்தனவாயிருந்து;* **மருளுறு**

காதலின் மயங்கி - *(கார்காலம் வந்த அளவில்) மயக்கத்தைத் தரும் காதலோடு மயங்கி;* **கூடு நல் நதித்தடம் தொறும் -** *(தாம்) வந்து சேரப்பெற்ற சிறந்த நதிகளின் இடம்தோறும்;* **குடைந்தன -** *துளைந்து;* **படிவுற்று ஆடுகின்றன -** *நீராடி விளையாடுகின்றனவான;* **அன்னம் -** *அன்னப் பறவைகள்;* **கொழுநரைப் பொருவின -** *(தலைவியரைச் சேர்ந்த) கணவரைப் போன்றன.*

கோடை காலத்தில் நீர் வற்றியதால் நீர்நிலைகளைப் பிரிந்து சென்றிருந்தது, கார் காலத்தில் அவற்றில் நீர் நிறைந்தமை உணர்ந்து வந்து அவற்றில் படிந்து குடைந்து ஆடும் அன்னங்கள், பல நாட்கள் பிரிந்து சென்றிருந்தது, கார் காலம் வந்த அளவில் திரும்பி வந்து காதலால் தலைவியரைத் தழுவி மகிழும் தலைவரைப் போன்றன. உவமை அணி. நீடு பிரிந்திருந்து வாடுதலும், கார்காலம் வந்தவுடன் மகிழ்ந்தாடுதலும் அன்னங்களுக்கும் தலைவர்க்கும் ஒத்தலின் 'கொழுநரைப் பொருவின அன்னம்' என்றார். *40*

4188. கார் எனும் பெயர்க்
கரியவன் மார்பினில் கதிர்முத்து -

ஆரம் என்னவும் பொலிந்தன -
அளப்ப அரும் அளக்கர்
நீர் முகந்த மா மேகத்தின்
அருகு உற நிரைத்து
கூரும் வெண்நிறத் திரை
எனப் பறப்பன குரண்டம்.

அளப்ப அரும் - அளத்தற்கரிய; **அளக்கர் -** கடலிலிருந்து; **நீர் முகந்த மாமேகத்தின் -** நீரைக் கவர்ந்து செல்கின்ற கரிய மேகத்தின்; **அருகு உற நிரைத்து -** அருகில் பொருந்துமாறு வரிசைப்பட்டு; **கூரும் வெண் நிறத்திரை என -** மிகுதியான வெண்மை நிறத்தை உடைய அலைகள் போல; **பறப்பன குரண்டம் -** பறப்பனவாகிய கொக்குகள்; **கார் எனும் பெயர்க்கரியவன் -** நீலமேகன் என்னும் பெயரை உடைய கரியவனான திருமாலின்; **மார்பில் கதிர்முத்து ஆரம் -** மார்பில் அணிந்த ஒளி பொருந்திய முத்துக்களாலான ஆரம்; **என்னவும் -** போலவும்; **பொலிந்தன -** விளங்கின.

கார் - நீலமேகம். அதன் பெயர் கொண்டவன் நீலமேகன். காளமேகம் என்னும் பெயர் கொண்ட திருமால் எனவும் கொள்ளலாம். பாண்டிய நாட்டிலுள்ள திருமோகூர்த் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமாள் பெயர் காளமேகப் பெருமாள் என்பதாம். மாமேகம் - கரிய மேகம், கடல் நீரை முகந்தமையால் கரிதாகிய மேகம்; கருமேகத்தின் அருகில் வெண்ணிறத்திரை போலப் பறக்கும் கொக்குகளின் தோற்றம் திருமால் மார்பில் அணியும் முத்தாரம் எனப் பொலிந்தது என்றது நிறமும் தோற்றமும் பற்றி வந்த உவமை அணியாகும். 'நெடு வேல் மார்பின் ஆரம்போலச் செவ்வாய் வானம் தீண்டி மீனருந்தும், பைங்கால் கொக்கின் நிரைபறையுகப்ப' (அகம் -120) என்பது ஈண்டு ஒப்புநோக்கத்தக்கது. மேகம் நீர் முகத்தலைக் 'குணகடல் முகந்த வானம்' (அகம் - 278); 'பாடிமிழ்

பனிக்கடல் பருகி வலனேர்பு. கோடு கொண்டெழுந்த கொடுஞ்செல வெழிலி' (முல்லை. 4 - 5) என்ற அடிகளும் உணர்த்தும். 'ஆரம் என்னவும்' என்பதில் உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்ச உம்மை. 41

4189. மருவி நீங்கல்செல்லா நெடு
மாலைய, வானில்
பருவ மேகத்தின் அருகு
உறக் குருகுஇனம் பறப்ப,
'திருவின் நாயகக் இவன்' எனத்
தே மறை தெரிக்கும்
ஒருவன் மார்பினின்
உத்தரியத்தினை ஒத்த.

மருவி நீங்கல் செல்லா - ஒன்று சேர்ந்து ஒன்றைவிட்டு ஒன்று நீங்காமல்; **நெடு மாலைய -** நீளமாக வரிசைப்பட்டனவாய்; **வானில் -** வானத்தில்; **பருவ மேகத்தின் அருகு உற -** கார்கால மேகத்தின் அருகே பொருந்துமாறு; **பறப்ப குருகு இனம் -** பறப்பனவாகிய நாரையின் கூட்டங்கள்; **திருவின் நாயகன் இவன் என -** 'திருமகளின் கணவன் இவன் என்று'; **தே மறை தெரிக்கும் -** தெய்வத்தன்மை பொருந்திய

வேதங்களால் தெளிவிக்கப்படுகின்ற; ***ஒருவன் மார்பினின் -*** *ஒப்பற்ற திருமாலின் மார்பில் சாத்திய;* ***உத்தரியத்தினை ஒத்த -*** *மேலாடையை ஒத்து விளங்கின.*

கரியமேகத்தின் அருகில் தொடர்ந்து பறந்த நாரைகளின் வரிசை திருமாலின் மார்பில் சாத்திய வெண்பட்டு உத்தரீயம் போல் விளங்கியது. இதுவும் நிறமும் தோற்றமும் பற்றி வந்த உவமை அணி. நாரையின் காலிலுள்ள சிவப்பு நிறம் மேலாடையின் கரைபோல் விளங்கியது. குருகு - பறவைப் பொதுப்பெயர், இங்கு நாரையைக் குறித்தது. நாரைகள் நெருக்கம் கலையாது வரிசைப்பட்டுச் செல்வதை மருவிநீங்கல் செல்லா நெடு மாலைய' என்றார். 'நீர் செல நிமிர்ந்த மாஅல் போல. . . எழிலி' (முல்லை - 3 - 5) என்ற அடிகளில் மேகத்திற்குத் திருமாலை உவமை கூறியது காண்க. 'மீயோங்கு செம்பொன் முடி ஆயிரம் மின் இமைப்ப, ஓயா அருவித்திரள் உத்தரியத்தை ஒப்ப, தீயோர் உளர் ஆகிய கால், அவர் தீமை தீர்ப்பான், மாயோன் மகரக் கடல் நின்று எழு மாண்பது ஆகி' (4780) என்பது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. தே மறை - வேதத்திற்குத் தெய்வத்தன்மை என்பது எப்போதும் ஒரேமாதிரி நிலைத்திருத்தல், இறைவனால் வெளிப்படுத்தப்படல், பொருள்களின் இயல்பை உள்ளபடி அறிவித்தல், அனைவராலும் சிறந்ததாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படல்முதலியனவாம். *42*

பசும்புல் எழுச்சி; மயிலின் அகவல்

4190. உற வெதுப்புறும் கொடுந்தொழில்
வேனிலான் ஒழிய,
திறம் நினைப்ப அருங்கார்
எனும் செவ்வியோன் சேர,
நிற மனத்து உறு குளிர்ப்பினின்,
நெடு நில மடந்தை,
புற மயிர்த்தலம் பொடித்தன
போன்றன - பசும்புல்.

பசும் புல் - *பசுமையான புல்லின் தொகுதி;* ***உற வெதுப்புறும் -*** *மிகவும் வெதுமபச் செய்த;* ***கொடுந்தொழில் -*** *கொடிய தொழிலை உடைய;* ***வேனிலான் ஒழிய -*** *வேனிற்காலம் என்னும் கொடுங்கோல் அரசன் நீங்கினானாக;* ***நினைப்ப அரும் திறம் -*** *நினைத்தற்கு அரிய மேன்மையுடைய;* ***காரெனும் செவ்வியோன் -*** *கார்காலம் என்னும் செம்மையான குணங்களையுடையவன்;* ***சேர -*** *(அரசனாய்) வந்து சேர;* ***நெடுநில மடந்தை -*** *பெரிய நிலமாகிய நங்கை;* ***நிற மனத்து உறு -*** *மாட்சிமை பெற்ற மனத்தில் கொண்ட;* ***குளிர்ப்பினின் -*** *மகிழ்ச்சியால்;* ***புறம் பொடித்தன -*** *உடம்பு முழுவதும் சிலிர்த்தனவான;* ***மயிர்த்தலம் போன்றன -*** *மயிர்களைப் போன்றன.*

வெயிலால் வறண்ட நிலத்தில் மழை பெய்வதலால் புல் முளைத்ததை, நில மங்கை மகிழ்ச்சியால் உடல் சிலிர்த்ததாகக் கூறியதால் இது தற்குறிப்பேற்ற அணி. மயிர் சிலிர்த்தல் - மகிழ்ச்சியாலும் குளிர்ச்சியாலும் ஆவது. காலத்தை அரசனாக உருவகிப்பது கவி மரபாகும். உலகத்தின் ஆக்கல், அழித்தலுக்குத் துணைக் காரணமாகக் காலம் இருப்பதால் அதனை அரசன் என்றார். 'இன் இளவேனில் இளவரசாளன்' (சிலப் - 8.57), 'கார் அரசாளன்' (சிலப்-14.96), 'பனி அரசுயாண்டுளன' (சிலப் - 14.112), 'இன் இளவேனில் யாண்டு உளன்', (சிலப் - 14 - 117) என்றனவும்

காண்க. நிலத்தை மடந்தையாக உருவகித்தலைத் "திரை நீர் ஆடை இருநிலமடந்தை" (சிலப் - 4 - 7) என்ற தொடரும் உணர்த்தும். கார் கைம்மாறு கருதாது மழை பொழிந்து நன்மை செய்தலின் 'நினைப்ப அரும்திறம் காரெனும் செவ்வியோன்' என்றார். வெப்பம் கொடுத்து மிகுந்த துன்பம் விளைத்த லால் 'கொடுந்தொழில் வேனிலான்' என்றார். வேனிலின் வெம்மையும் காரின் தன்மையும் ஏற்ற அடைமொழிகளால் உணர்த்தப்பட்டன. மகிழ்ச்சியாலும், குளிர்ச்சியாலும் உடம்பில் மயிர் சிலிர்த்தல் இயல்பாகும். 'இவன், அடித்தலம் தீண்டலின் அவனிக்கு அம்மயிர், பொடித்தன போலும் இப்புல்' என்று உன்னுவாள்' (2750) என இதே கற்பனை முன்னும்வந்தது.
43

4191. தேன் அவாம் மலர்த்
திசைமுகன் முதலினர் தெளிந்தோர்,
ஞான நாயகன் நவை
உற, நோக்கினர் நல்க,
கானம் யாவையும் பரப்பிய
கண் என, சனகன்
மானை நாடி நின்று அழைப்பன
போன்றன - மஞ்ஞை.

தேன் அவாம் மலர்த்திசைமுகன் - *வண்டுகள் விரும்புகின்ற தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் நான்முகன்;* ***முதலினர் தெளிந்தோர் -***

முதலான தெளிந்த அறிவுடையோர்களெல்லாரும்; ***ஞான நாயகன் -*** *ஞான நாயகனாக விளங்கும் இராமன்;* ***நவை உற -*** *(சீதையைப் பிரிந்து) துன்பம் அடைய;* ***நோக்கினர் நல்க -*** *(அதைப் போக்குவான் வேண்டி) சீதையைத் தேடித்தர (எண்ணி);* ***கானம் யாவையும் பரப்பிய -*** *காடுகளில் எல்லாம் பரப்பிய;* ***கண் என -*** *கண்கள் போலத் தோன்ற;* ***மஞ்ஞை -*** *மயில்கள் (தோகைக்கண்களைப் பரப்பி);* ***சனகன் மானை -*** *சனகன் மகளான மான் போன்ற பார்வையையுடைய சீதையை;* ***நாடி நின்று -*** *தேடி நின்று;* ***அழைப்பன போன்றன -*** *அழைப்பனவற்றை ஒத்தன.*

மலர்த்திசை முகன் - திருமாலின் நாபிக்கமலத்தில் எழுந்த நான்முகன் என்றும் உரைக்கலாம். காலமிடையிட்டவற்றையும் தேயமிடையிட்டவற்றையும் அறிய வல்லராதலின் 'தெளிந்தோர்' என்றார். துன்புறும் இராமன் சீதையைத் தேடிக் காணுவதற்கு உதவ விரும்பி நான்முகன் முதலியோர் எங்கணும் கண்களைப் பரப்பி வைத்தது போலக் கானகம் எங்கணும் மயில்(தோகைக்) கண்கள் அமைந்தனவாம். கார்காலத்தில் மயில்கள் தோகை விரித்தாடுதலும், அகவுதலும் இயற்கை. மயில்கள் தமது தோகைக் கண்கள் கொண்டு இராமனுக்கு உதவச் சீதையைத் தேடுவது போலவும், குரல் கொண்டு கூவி அழைப்பது போலவும் நின்றன என்றது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். 'தேடா நின்ற என்னுயிரைத் தெரியக் கண்டாய். சிந்தையுவந்து, ஆடா நின்றாய்; ஆயிரம் கண்ணுடையாய்க்கு ஒளிக்குமாறு உண்டோ?" (3734) என இராமன் மயிலை நோக்கிக் கூறியது இங்கு நினையத்தகும். 44

செந்தாமரை மலர்களும் கொடிகளும்

4192. செஞ் செவ் வேலவர், செறி
சிலைக் குரிசிலர், இருண்ட
குஞ்சி சேயொளி கதுவுறப்
புது நிறம் கொடுக்கும்
பஞ்சி போர்த்த மெல் அடி
எனப் பொலிந்தன, பதுமம்;
வஞ்சி போலியர் மருங்கு
என நுடங்கின, வல்லி.

செஞ் செவ் வேலவர் - செக்கச் சிவந்த வேலையுடையவரும்; **செறி சிலைக் குரிசிலர் -** கட்டமைந்த வில்லை ஏந்தியவருமான தலைவர்களின்; **இருண்ட குஞ்சி -** கருநிறமான தலைமுடி; **சேயொளி கதுவுற -** சிவந்த ஒளியைப் பற்றிக் கொள்ளுமாறு; **புதுநிறம் கொடுக்கும் -** (அதற்குப்) புதிய நிறத்தைக் கொடுக்கும்; **பஞ்சி போர்த்த மெல்லடி என -** செம்பஞ்சுக் குழம்பு மிகுதியாக பூசப்பெற்ற மென்மையான (மகளிரின்) பாதங்கள் போல; **பதுமம் பொலிந்தன -** தாமரை மலர்கள் விளங்கின. **வஞ்சி போலியர் மருங்க என -** வஞ்சிக் கொடி போன்ற வடிவுடைய அம்மகளிரின் இடை போன்றது; **வல்லி நுடங்கின -** பூங்கொடிகள் அசைந்தன.

பகைவர்கள் பலரைக் கொன்றதனால் கறைபட்ட குருதியின் மிகுதி காட்ட 'செஞ் செவ் வேலவர்' என இரண்டடை கொடுத்தார். மகளிரின் ஊடல் தீர்க்க, ஆடவர் அம்மகளிரின் கால்களில் பணிதலும், பணிந்த தலைவர்களின் தலையில் அம்மகளிர் கால்படுவதால், பாதத்தில் ஊட்டப் பெற்ற செம்பஞ்சுக்குழம்பு ஆடவரின் கருமையான முடியில் செந்நிறம் படுதலும் உண்டு என்று இலக்கியங்கள் பேசும், 'செஞ்சிலைக் கரத்தர், மாதர் புலவிகள் திருத்திச் சேந்த குஞ்சியர்' (499); 'ஊடலில் கனன்று மறித்த நோக்கியர் மலரடி மஞ்சுளப் பஞ்சி குறித்த கோலங்கள் பொலிந்தில, அரக்கர்தம் குஞ்சி' (4866) என்பன கம்பர் வாக்கு; 'புலந்தவர் கொடியென நடுங்கிப் பொன்னரிச் சிலம்பொடு மேகலை மிழற்றச் சென்னி மேல் அலங்கல்வாய் அடிமலர் அணிந்து. . . . ஏகினாள்' (சிந்தா - 1019) என்ற தேவர் வாக்கும் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. புலந்து தலைவர் முடிமீது அடிமலர் வைக்கையல் தலைவியர் இடை நடுங்குவது போலக் கொடிகள் நுடங்கின என்க. தலை முடியின் இயற்கைக் கருநிறம் மாறிச் செந்நிறம் கொண்டு விளங்கும் என்பதைப் 'புதுநிறம் கொடுக்கும்' எனக் குறிப்பிட்டார். நிறம், மென்மை, அழகு ஆகியவற்றால் தாமரை மலர்க்குச் செம்பஞ்சு ஊட்டிய அடிகளும், மெலிவு, நுடக்கம் ஆகியவற்றால் கொடிகட்கு மகளிர் இடையும் உவமம். மகளிர் அடிக்குத் தாமரையும், இடைக்கு வல்லியும் உவமையாக்கப்படுதலின் எதிர்நிலை உவமை அணியாகும். 45

குயில்கள் குரல் ஒடுங்கின

4193. 'நீயிர், அன்னவள்
குதலையிர்ஆதலின், நேடி,
போய தையலைத் தருதிர்'
என்று, இராகவன் புகல,

acharya.org

தேயம் எங்கணும் திரிந்தன
போந்து, இடைத் தேடிக்
கூய ஆய், குரல் குறைந்தபோல்
குறைந்தன - குயில்கள்.

நீயிர் - 'நீங்கள்; **அன்னவள் குதலையிர் ஆதலின் -** அந்தச் சீதை யின் மழலை போன்ற இனிமையான குரலை உடையவர்களாதலால்; **போய தையலை -** (சூழ்ச்சியால்) என்னைப் பிரிந்த சீதையை; **நேடித் தருதிர் என்று-** தேடித் தருவீர்கள்' என்று; **இராகவன் புகல -** இராமன் (குயில்களை நோக்கிக்) கூற; **குயில்கள் -** அக்குயில்கள்; **தேயம் எங்கணும் -** (அதற்கு இணங்கி) எல்லா இடங்களிலும்; **திரிந்தன போந்து -** திரிந்து வந்து; **இடைத் தேடி -** அந்தந்த இடங்களில் அவளைத் தேடி; **கூய ஆய் -** உரக்கக் கூவி அழைத்தனவாய்; **குரல் குறைந்த போல -** குரல் கம்மின போல; **குறைந்தன-** (கார்காலத்தில்) குரல் ஒடுங்கின.

கார் காலத்தில் குயில் கூவாமை இயல்பு. கார்காலத்தில் குயில் கூவாமை 'ஆடின மயில்கள் பேசாது அடங்கின குயில்கள்' (4173) என முன் கூறியதாலும் 'கருங்குயில் கையற மாமயில் ஆல' (கார்.நாற்.16) என வருதலாலும் அறியலாம். குதலை - குழந்தைப் பருவத்திற்கே உரியதாயினும் மகளிர்க்கு எல்லாப் பருவத்திலும் பொருந்தியதாகக் கூறுதல் கவிஞர் இயல்பு. பறவையிடம் பேசுவதாகக்

கூறுவது கவிமரபாகும். குயில்கள் குயில் மொழியாளைத் தேடின என்றதன் நயன் காண்க. 46

ஆம்பியும் பிடவமும்

4194. **பொழிந்த மா நிலம் புல்**
தர, குமட்டிய புனிற்றா
எழுந்த ஆம்பிகள் இடறின,
செறி தயிர் ஏய்ந்த;
மொழிந்த தேனுடை முகிழ்
முலை ஆய்ச்சியர் முழவில்
பிழிந்த பால் வழி நுரையினைப்
பொருவின - பிடவம்.

பொழிந்த மாநிலம் - மழை பெரியதாகப் பெய்யப் பெற்ற பெரிய பூமி; **புல் தர -** பசும் புல்லைத் தர; **குமட்டிய புனிற்றா -** (அவற்றை) மிகுதியாக மேய்ந்து தெவிட்டிய ஈன்றணிமையை உடைய பசுக்களால்; **இடறின -** இடறப்பட்டனவாய்; **எழுந்த ஆம்பிகள் -** ஆங்காங்குப் பூத்து எழுந்த காளான்கள்; **செறி தயிர் ஏய்ந்த -** (அவ்வாறு இடறப் பெற்ற காளான்கள்) கட்டித் தயிரைப் போன்று விளங்கின. **பிடவம் -** பிடவம் என்னும் செடியின் மலர்கள்; **மொழிந்த தேனுடை -** பேசுகின்ற தேன் போன்ற இனிய சொற்களை உடைய; **முகிழ் முலை ஆய்ச்சியர் -** (கோங்கின்) அரும்பு போன்ற முலைகளை உடைய ஆய்ச்சியர்; **முழவில் பிழிந்த -** குடங்களில் கறந்த; **பால் வழி நுரையினை -** பாலினின்று மேலே வழிகின்ற நுரையினை; **பொருவின -** ஒத்து விளங்கின.

ஆம்பிகள் கட்டித் தயிர் போலவும், பிடவம் பால் நுரை போலவும் விளங்கின. நிறமும் வடிவும் பற்றி வந்த உவமைகள். முல்லை நிலத்துப் பொருள்களுக்கு அந்நிலத்துப் பொருள்களே உவமை கூறப்பட்டன. வயிறு நிறைய உண்ட பசுக்கள் காளான்களைச் சிதைக்கும் இயல்பின என்பதை 'மாற்றார் குடையெல்லாம் கீழ்மேலாய் ஆஉதை காளாம்பி போன்ற' (களவழி - 36) என்றதால் காண்க. காளானுக்குத் தயிர்த் துணக்குகள் உவமை. 'ஆம்பி வான் முகையன்ன கூம்பு முகிழ் உறையமை தீந்தயிர்' (பெரும்பாண் - 157 - 8) தேன் - உவமை ஆகுபெயராய்ச் சொல்லை உணர்த்தியது. பிடவம் - கார் காலத்தில் மலரும் முல்லை நிலத்து மலர். இதனைக் குட்டிப் பிடவம் என்னும் ஒரு கொடி என்பர் அடியார்க்கு நல்லார். (சிலப் - 13 - 158. உரை) 'சேணாறு பிடவமொடு பைம் புதல் எருக்கி' (முல்லை - 25) என்றது காண்க. பிடவம் ஆகுபெயராய் மலர்களை உணர்த்திற்று. பால் மிகுதி நோக்கிப் 'பிழிந்த' என்றார்.

4195. வேங்கை நாறின, கொடிச்சியர் வடிக்
குழல்; விரை வண்டு
ஏங்க, நாகமும் நாறின,
நுளைச்சியர் ஐம்பால்;
ஓங்கு நாள்முல்லை நாறின,
ஆய்ச்சியர் ஓதி;
ஞாங்கர், உற்பலம் உழத்தியர்
பித்திகை நாற.

கொடிச்சியர் வடிக்குழல் - குறிஞ்சி நிலத்துக் குறத்தியரின் திருத் தப்பட்ட கூந்தல்; **வேங்கை நாறின -** வேங்கை மலர்களின் மணம் கமழப் பெற்றன. **நுளைச்சியர் ஐம்பால் -** நெய்தல் நிலத்தில் வாழும் நுளைச்சியரின் ஐந்து வகையாகப் பிரித்துப் போடப்படும் கூந்தல்; **விரை வண்டு ஏங்க -** விரைந்து வரும் இயல்பினதாகிய வண்டுகள் மொய்த்து ஆரவாரிக்க; **நாகமும் நாறின -** சுரபுன்னை மலர்களின் மணம் வீசின. **ஞாங்கர் -** பக்கத்தில்; **உழத்தியர் பித்திகை -** மருதநிலத்து உழவப்பெண்களின் கூந்தல்; **உற்பலம் நாற -** செங்கழுநீர் மலர்களால் மணத்தைப் பரப்ப; **ஆய்ச்சியர் ஓதி -** முல்லை நிலத்து ஆய்ச்சியரின் கூந்தல்; **ஓங்கு நாள் முல்லை நாறின -** சிறந்த அன்றலர்ந்த முல்லை மலர்களால் மணம் கமழ்ந்தன.

கிட்கிந்தை மலை நானில வளம் மிக்கது என்பதைக் காட்ட, நானிலக் கருப் பொருள்களான வேங்கை, சுரபுன்னை, முல்லை, செங்கழுநீர் மலர்களைக் கூறினார். கொடிச்சியர், நுளைச்சியர், ஆய்ச்சியர், உழத்தியர் என்போர் நானில மகளிராவர். குழல், ஐம்பால், ஓதி, பித்திகை என்பன கூந்தல் என்ற ஒரு பொருளைக் குறித்த சொற்கள். 'நாறின' என்ற சொல் செய்யுளில் நான்கிடத்தும் ஒரே பொருளில் வந்தமையால் சொற்பொருள் பின்வரு நிலை அணியாம். வேங்கை, நாகம், முல்லை, உற்பலம் என்பன முதலாகு பெயராய் மலர்களைக் குறித்தன. வடிக்குழல் - திருத்தம் செய்யப்பட்ட கூந்தல், வாரி முடித்த கூந்தல் என்பதாம். ஐம்பால் - ஐந்து பகுப்புடையது. முடியை உச்சியில் முடித்தலாகிய முடியும், பக்கத்தில் முடித்தலாகிய கொண்டையும், பின்னே செருகுதலாகிய சுருளும், சுருட்டி முடித் தலாகிய குழலும்,

acharya.org

பின்னி விடுதலாகிய பனிச்சையுமாம். ஐம்பால் என்பதற்கு ஐந்து தன்மை உடையது என்றும் உரைப்பர். அவையாவன - மணம், மது, மென்மை, நெய்ப்பு, கருமை என்பன.

இப்பாடலுக்கு வேங்கை மலர்கள் கொடிச்சியர் கூந்தல் போல் மணம் வீசின, நாகம் நுளைச்சியர் ஐம்பால் போல் மணம் மிக்கன, முல்லை ஆய்ச்சியர் ஓதி போல நாறின. உற்பலம் உழத்தியர் கூந்தல் போல் மணம் வீசின எனவும் பொருள் கூறுவர்.
48

இராமன் மன நிலை

4196. தேரைக் கொண்ட பேர்
அல்குலாள் திருமுகம் காணான்,
ஆரைக் கண்டு உயிர் ஆற்றுவான்?
நல் உணர்வு அழிந்தான்;
மாரற்கு எண் இல் பல்
ஆயிரம் மலர்க் கணை வகுத்த
காரைக் கண்டனன்; வெந் துயர்க்கு
ஒரு கரை காணான்.

தேரைக் கொண்ட - *தேர்த் தட்டை ஒத்த;* **பேர்அல்குலாள் -** *அகன்ற அல்குலை உடைய சீதையின்;* **திருமுகம் காணான் -** *அழகிய முகத்தைக் காணாதவனாகிய இராமன்;* **மாரற்கு -** *மன்மதனுக்கு;* **எண் இல் பல் ஆயிரம்-** *எண்ணற்ற பல ஆயிரக்கணக்கான;* **மலர்க்கணை வகுத்த -** *மலர் அம்புகளைச் செய்து கொடுத்த;* **காரைக் கண்டான் -** *அந்தக் கார்காலத்தைக் கண்டு;* **வெந்துயர்க்கு -** *(தன்) கொடிய துன்பமாகிய கடலுக்கு;* **ஒரு கரை காணான் -** *கரை காணாதவனாய்;* **நல் உணர்வு அழிந்தான் -** *நல்ல அறிவை இழந்தவனானான்.* **ஆரைக்கண்டு உயிர் ஆற்றுவான் -** *இனி யாரைக் கண்டு தன் துயர் குறைத்து உயிரை வைத்துக் கொண்டிருப்பான்?*

கார் காலத்தில் பல்வேறு மலர்கள் மலர்ந்து இராமனுக்குத் துன்பம் விளைவித்தன. 'எண்ணில் பல்லாயிரம் மலர்க்கணை வகுத்த' என்ற தொடர் கார் காலத்தில் மலர்கள் மிகுந்து மலர்ந்ததைக் குறித்தது. மலர்கள் இயற்கையாக மலரக் கார் காலம் மன்மதனுக்கு மலரம்புகளைத் தந்தது எனக் கூறியது தற்குறிப்பேற்ற அணியாகும். சீதையின் திருமுகத்தைக் காணாமையால் ஏற்படும் துயரத்தை உலகில் வேறொரு பொருளைக் கண்டு ஆற்ற இயலாது ஆதலின் 'ஆரைக் கண்டு உயிர் ஆற்றுவான்' என்றார். கார்காலம் பிரிவுத் துயரை அதிகப்படுத்துவதோடு, மலர் அம்புகளையும் மன்மதனுக்குக் கொடுத்து உதவியது என்பதில் கார்காலம் இராமனுக்குச் செய்யும் கொடுமையின் கடுமை புலப்படுகிறது. காரைக் கண்டனன். . . . . ஒரு கரை காணான் என்ற தொடரில் கண்டனன் காணான் முரண் தொடை நயம் காண்க. கரை காணான் என்றதால் வெந்துயர்க் கடல் என்ற உருவகம் போந்தது. அவ்வாறு பெறவைத்தமையால் இது குறிப்பு உருவகம். 49

4197. அளவு இல் கார் எனும் அப்
பெரும் பருவம் வந்து அணைந்தால்,
தளர்வர் என்பது தவம்

புரிவோர்கட்கும் தகுமால்;
கிளவி தேனினும் அமிழ்தினும்
குழைந்தவள் கிளைத்தோள்
வளவி உண்டவன், வருந்தும்என்றால்,
அது வருத்தோ?

அளவு இல் கார் எனும் - எல்லையில்லாத சிறப்பை உடைய கார்காலம் என்கின்ற; **அப்பெரும் பருவம்** - அந்தப் பெருமைமிக்க காலம்; **வந்து அணைந்தால்** - வந்து சேர்ந்தால்; **தளர்வர் என்பது** - மனவுறுதி இழந்து தவிப்பர் என்று கூறுவது; **தவம் புரிவோர்கட்கும் தகுமால்** - (முற்றும் துறந்து) தவம் செய்யும் முனிவர்களுக்கும் பொருந்தும்

ஆதலால்; **கிளவி** - தன் சொற்களை; **தேனினும் அமிழ்தினும்** - தேனிலும் அமிழ்தத்திலும்; **குழைத்தவள்** - குழைத்துப் பேசும் சீதையின்; **கிளைத் தோள்** - மூங்கில் போன்ற தோள்களை; **வளவி உண்டவன்** - தழுவி இன்பம் துய்த்த இராமன்; **வருந்தும் என்றால்** - (கார் காலத்தில்) வருந்துவான் என்றால்; **அது வருத்தோ** - அவ்வருத்தம் எளிய வருத்தமாக எண்ணப்படுமோ?

இலக்கணம் கூறும் ஆறு பெரும்பொழுதுகளில் கார் காலம் ஒன்றாதலின் அதனைப் 'பெரும்பருவம்' என்றார். இக்காலம் பிரிந்தார்க்குப் பெருந்துன்பம் விளைத்து நீண்ட பொழுதாகத் தெரியச் செய்வதால் அளவால் பெரும்பருவம் எனவும் கொள்ளலாம். 'அ' என்பது உலகறி சுட்டு. 'அணைந்தால்'என்ற சொல் பிரிந்தவர்கள் கூடி அணையும் காலம் என்பதைக் குறிப்பால் உணர்த்தல் காண்க. தவம் புரிவோர்கட்கும் என்பதில் உள்ள உம்மை உயர்வு சிறப்பும்மை; சீதையின் மொழிக்குத் தேனும் அமிழ்தும் குழைத்தது உவமை. 'அன்னம் அன்னாள் அமுது உகுத்தனைன செய்ய வாயிடை மழலை இன்சொல்' (3303), 'குழலும் யாழும் அமிழ்தும் குழைத்த நின் மழலைக் கிளவி' (சிலப்-2.58), 'கரும்பும் தேனும் அமுதும் பாலும் கலந்த தீஞ்சொல்' (சிந்தா-2438), 'தேனும் ஆரமுதும் குயிலினின் குரலும் கிளியினின் மொழியும் குழலும் யாழும் குழைத்து இழைத்து' (அரிச்.4-12) என்பன ஒப்பு நோக்கத் தக்கன. கிளைத்தோள் வளவி உண்டவன்-என்பதில் உண்ணுதற்குரியதல்லாத பொருளை உண்டதாகக் கூறினார். 'உண்டற்குரிய அல்லாப் பொருளை உண்டன போலக் கூறலும் மரபே' (தொல்.பொரு.213) என்றது காண்க. 'தோள் நலமுண்டு துறக்கப்பட்டார்' (கலி-23) என்பது கலித்தொகை. 50

இராமன் முகில் முதலியவற்றோடு புலம்பல்

4198. **காவியும், கருங் குவளையும்,**
நெய்தலும், காயாம் -
பூவையும் பொருவான் அவன்,
புலம்பினன் தளர்வான்,
'ஆவியும் சிறிது உண்டு
கொலாம்' என, அயர்ந்தான்,
தூவி அன்னம் அன்னாள் திறத்து,
இவை இவை சொல்லும்:

காவியும் கருங்குவளையும் - *காவி மலரையும் கருங் குவளை மலரையும்;* **நெய்தலும் *காயாம்பூவும்*** - *நெய்தல் மலரையும் காயா மலரையும்;* **பொருவான் அவன்** - *(தன் உடல் நிறத்தால்) ஒத்தவனாகிய அந்த இராமன்;* **புலம்பினன் தளர்வான்** - *புலம்பித் தளர்ச்சி அடைபவனாய்;* ***ஆவியும் சிறிது உண்டு கொலாம் என*** - *(இவன் உடம்பில்) சிறிதேனும் உயிர் உள்ளதோ என ஐயுறுமாறு;* ***அயர்ந்தான்*** - *சோர்வுற்றவனாகி;* ***தூவி அன்னம் அன்னாள் திறத்து*** - *மெல்லிய சிறகுகளை உடைய அன்னம் போன்ற சீதை மாட்டு;* **இவை இவை சொல்லும்** -

(தான் கொண்ட காதல் மிகுதியால்) இந்த இந்தச் சொற்களைச் சொல் பவனானான்.

காவி, கருங்குவளை, நெய்தல், காயாம்பூ மலர்கள் இராமன் நிறத்திற்கு உவமை. பல பொருள் உவமை அணி. காவி, கருங்குவளை, நெய்தல் என்பன ஆகுபெயராய் அவற்றின் மலர்களை உணர்த்தின. 'கடலோ? மழையோ? முழுநீலக் கல்லோ? காயா நறும்போதோ? படர்பூங்குவளை நாள் மலரோ? நீலோற்பலமோ, பானலோ? (544), **'எள்இல் பூவையும்,** *இந்திர நீலமும் அள்ளல் வேலையும், அம்புத சாலமும், விள்ளும் வீயுடைப் பானலும், மேவும் மெய் வள்ளல். (569) என்பன ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. தளர்ச்சியால் பேச்சு மூச்சற்றவனாய் இராமன் இறந்தவன் போலக் காணப்பட்டான் என்பதை 'ஆவியும் சிறிது உண்டு கொலாம் என அயர்ந்தான்' என்றார். கொல் - ஐயப் பொருளில் வந்தது. 'ஆகம் பூண்ட மெய் உயிரே நீ! அப்பொய் உயிர் போயே நின்ற ஆண்தகை' (5304) என்றதும் காண்க. அன்னம் நடையழகால் உவமை; சீதையின் பிரிவால் இராமன் அடையும் அவத்தைகளாகப் 'புலம்பல், தளர்தல், அயர்தல், மொழி பல கூறல் என்பன இங்கேகூறப்பட்டன. 51*

கலிவிருத்தம்

4199. வார் ஏர் முலையாளை மறைக்குநர் வாழ்
ஊரே அறியேன்; உயிரோடு உழல்வேன்;
நீரே உடையாய், அருள் நின் இலையோ?
காரே! எனது ஆவி கலக்குதியோ?

காரே - *கார்மேகமே!* **வார் ஏர் முலையாளே** - *கச்சணிந்த அழகிய கொங்கைகளை உடைய சீதையே;* **மறைக்குநர்** - *(கவர்ந்து சென்று) ஒளித்துவைத்திருப்பவராகிய அரக்கர்கள்;* **வாழ் ஊரே அறியேன்** - *வாழ்கின்ற ஊர் இன்ன இடத்தில் உள்ளது எனவும் அறியாதவனாய்;* **உயிரோடு உழல்வேன்** - *உயிரைச் சுமந்து கொண்டு திரிந்து வருகிறேன்;* **நீரே உடையாய்** - *நீ நீரையே கொண்டு இருக்கின்றாய். (நீர்மை உடையையாய் உள்ளாய்);* **அருள் நின் இலையோ** - *(அங்ஙனமிருந்தும்) அருள் உனக்கு என்னிடத்தில் இல்லையா?* **எனது ஆவி கலக்குதியோ** - *எனது உயிரைக் கலங்கச் செய்வாயோ?*

அரக்கர்கள் வலிமை, படை, உருவம் முதலியவற்றை அறிய முடியாததோடு, அவர்களது ஊரையே அறிய முடியவில்லையே என்ற வருத்தம் புலனாக 'ஊரே அறியேன்' என்றான். ஊரே என்பதில் ஏகாரம் இழிவுப்பொருளில் வந்தது. அரக்கர்களைத் தண்டித்துச் சீதையை மீட்காது வாளா உயிர்வாழ்தற்கு இரங்குவானாய் 'உயிரோடு உழல்வேன்' என்றான். நீர் என்பது தண்ணீர் என்றும் நீர்மை (அருள்) என்றும்

பொருள்படும். பெயர்க்கேற்ற பண்பு இல்லையேயெனக் கூறுவானாய் 'நீரே உடையாய்' என்றான். சீதையின் பிரிவால் வருந்தும் தன்னை மேலும் இக்கார்காலம் வருத்துவதால் 'அருள் நின் இலையோ? எனது ஆவி கலக்குதியோ' என இராமன் கார் காலம் நோக்கி வினவினான்.

இது முதல் ஏழு பாடல்கள் கலிவிருத்தம். அவ்விருத்தங்கள் இரங்குதலைக் குறிக்கும் புலம்பல் சந்தம் பெற்றன. வருந்துபவர்கள் நீண்ட வாக்கியங்களைப் பேசாமல் சிறுசிறு சொற்றொடராலேயே தம் வருத்தத்தை தெரிவித்தல் இயல்பு

என்பதை மனவியலாரும் ஒப்புவர். அதற்கு ஏற்பவே சிறு சிறு தொடர்களால் அமைந்து உள்ளன இக்கலிவிருத்தங்கள், இச்சந்தம், பால காண்டத்தில் சீதை, இராமன் இரங்கற்கும் (1162 - 1181), சுந்தர காண்டத்தில் சீதை இரங்குதற்கும் (5230 - 5236) வருதல் காண்க. நைடதத்திலும் நளன் - தமயந்தி இரங்கல் (1031, 1035, 1050, 1056) இதே கலிவிருத்தத்தில் அமைதல்காண்க. 52

4200. 'வெப்பு ஆர் நெடு
மின்னின் எயிற்றை; வெகுண்டு,
எப் பாலும், விசும்பின்
இருண்டு எழுவாய்;
அப் பாதக
வஞ்ச அரக்கரையே
ஒப்பாய்; உயிர் கொண்டு
அலது ஒவலையோ?

வெப்ப ஆர் - கடுமை நிறைந்த; **நெடு மின்னின் எயிற்றை -** நீண்ட மின்னல்களாகிய பற்களை உடையாய்! **வெகுண்டு -** சினங்கொண்டு; **விசும்பின் எப்பாலும் இருண்டு -** ஆகாயத்தில் எல்லாப் பக்கத்திலும் கருநிறங் கொண்டு; **எழுவாய் -** தோன்றுகின்றாய்; **அப் பாதக வஞ்ச அரக்கரையே ஒப்பாய் -** (ஆதலால்) கொடுஞ்செயலை உடைய அந்த வஞ்சனை நிறைந்த அரக்கர்களையே நீ முற்றும் ஒத்து விளங்குகிறாய்; **உயிர் கொண்டு அலது -** எனது உயிரைக் கவர்ந்து கொண்டன்றி; **ஓவலையோ -** நீங்கமாட்டாயோ?

நெடு மின்னலாகிய பற்களை உடையதாய் வானிடத்து இருண்டு இடியொலிசெய்து வெகுண்டு பரவிஎழுதல் நோக்கி மேகம் அரக்கர்க்கு ஒப்பாயிற்று. மின்னெயிறு உருவகம்.

இராமன் அஃறிணைப் பொருளாகிய காரொடு பேசியது வழுவமைதியின் பாற்படும். சொல்லா மரபின் அவற்றொடு கெழீஇச், செய்யா மரபில் தொழிற்படுத்தடக்கியும் (தொல் பொருளி - 2), என்றதும் 'ஞாயிறு, திங்கள். . . . . . சொல்லுந போலவும் கேட்குந போலவும் சொல்லியாங்கமையும் என்மனார் புலவர்' (தொல் - செய் - 200) என்றதும்காண்க. 53

4201. 'அயில் ஏய் விழியார்,
விளை ஆர் அமுதின்
குயில் ஏய் மொழியார்க்

கொணரராய்; கொடியாய்!
துயிலேன் ஒருவேன் உயிர்
சோர்வு உணர்வாய்;
மயிலே! எனை நீ
வலி ஆடுதியோ? **மயிலே** - மயிலே! **அயில் ஏய் விழியார்** - வேலைப் போன்ற கண்களை உடையவரும்; **விளை ஆர் அமுதின்** - பாற்கடலில் தோன்றிய அரிய அமிழ்தினையும்; **குயில் ஏய் மொழியார்** - குயிலின் குரலையும் போன்ற மொழியுடையவளுமான சீதையை; **கொணராய்** - தேடிக் கொண்டு வந்து தரமாட்டாய். **கொடியாய்** - கொடுந் தன்மையுடையாய்! **துயிலேன் ஒருவேன்** - துயில் கொள்ளாதவனாய், தனித்திருப்பவனாகிய எனது; **உயிர் சோர்வு உணர்வாய்** - உயிர் தளர்ச்சி அடைதலை அறிவாய்; **எனை நீ வலி ஆடுதியோ** - (அறிந்திருந்தும்) நீ உன் வலிமை காட்டி என்னை வருத்துவாயோ?

மயிலின் தோகையும் சாயலும் சீதையின் கூந்தலையும், சாயலையும் நினைப் பூட்டியதால் இராமன் வருந்தினான். மயிலானது தனக்கு உதவி செய்யா விடினும் வருத்துதலாகிய கொடுமையையாவது செய்யாது தவிர்த்திருக்கலாம். மாறாக, அது சீதையைத் தேடித் தராததோடு துன்பத்தையும் பெருக்கியதால் 'கொடியாய்' என்றான். விழியார், மொழியார் என்பன உயர்த்தற்பொருளில் வந்த பன்மை. அமிழ்தினையும் குயிலையும் ஒத்த மொழி என்க. குயில் ஆகுபெயராய்க் குரலை உணர்த்திற்று. பிரிந்தார்க்கு உறக்கமின்மை இயல்பாகும். சீதையைப் பிரிந்திருக்கும் தனிமையை 'ஒருவேன்' எனும் சொல் உணர்த்தும். ஒருவன் உயிர் சோர்ந்திருக்கையில் வலிமை காட்டுதல் வீரம் அன்று ஆதலால் ''உயிர் சோர்வு உணர்வாய், எனை நீ வலி ஆடுதியோ?' என வினவினான். வலி ஆடுதல் - வன்மை காட்டி வருத்துதல்.
54

4202. 'மழை வாடையொடு ஆடி,
வலிந்து, உயிர்மேல்,
நுழைவாய்; மலர்வாய் நொடியாய்
- கொடியே! -
இழை வாள் நுதலாள்
இடைபோல் இடையே
குழைவாய்; எனது
ஆவி குழைக்குதியோ?

கொடியே - கொடியே! **மழை வாடையொடு ஆடி** - மழைக் காலத்தில் வீசுகின்ற வாடைக்காற்றிற்கு ஏற்ப அசைந்து; **வலிந்து உயிர் மேல் நுழைவாய்** - (அவற்றின் சேர்க்கையால்) வலிமை பெற்று என் உயிரில் நுழைகின்றாய்; **மலர்வாய்** - (நான் வாடியிருக்க) நீ மலர் மலர்ந்து நிற்பாய் (மலர்ச்சியுடன் இருப்பாய்); **இழை வாள் நுதலாள்** - சுட்டி அணிந்த ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய சீதையின்; **இடை போல இடையே குழைவாய்** - இடைபோல இடைஇடையே துவண்டு காட்டி; **எனது ஆவி குழைக்குதியோ** - எனது உயிரை தளரச் செய்குவையோ? **நொடியாய்** - சொல்வாய்.

மழைக்காலத்தில் வீசிய வாடைக்காற்றோடு பழகி அதன் இயல்பைப் பெற்று, மெல்லியதாய்துவண்டு சீதையின் இடையை நினைப்பூட்டி, உயிர்மேல் நுழைந்து வருந்திய கொடியை நோக்கி இராமன் புலம்பினான். நொந்தவர் உயிர்

மேல் நுழைதலும், வருத்தமுற்றார் முன் மலர்தலும் கொடிக்கு இயல்பன்று. எனினும் 'சான்றாண்மை தீயினம் சாரக்கெடும்' (நாலடி - 179) என்றபடி கொடி வாடைக்காற்றோடு சேர்ந்து கொடிதாயிற்று என்பானாய் தாம் சேர்ந்த இனத்தால் இகழப்படுவர்' (நாலடி - 180) என்றபடி வாடைக் காற்றோடு சேர்ந்து நல்லியல்பு இழந்ததால் இராமன் குணம் மாறிய கொடியைப் பழித்தான். பிறர் துன்பம் கண்டு வருந்தாது முகமலர்தல் கொடியோர்க்கே இயல்பாகும். தன் உயிரை வதைத்தும் மலர்ந்தும், அசைவால் சீதையை நினைப்பித்தும் வருத்தியதால் 'குழைவாய் எனது ஆவி குழைக்குதியோ? என்றான்: குழைவாய் குழைக்குதியோ - என்ற இடத்து ஒலி நயம் காண்க. கொடியே என்ற விளி 'கொடுமையை உடையாய்' என்ற பொருளும் தோன்ற நின்றது. சீதை வருந்திக் கூறியதாகப் பின்னர் வரும் 5232 ஆம் பாடலை இங்கு நோக்குக. 55

4203. 'விழையேன் விழைவானவை;
மெய்ம்மையின் நின்று
இழையேன், உணர்வு
என்வயின் இன்மையினால்;
பிழையேன்; உயிரோடு
பிரிந்தனரால்;
உழையே! அவர் எவ்
உழையார்? உரையாய்!

உழையே - மானே! **விழைவானவை விழையேன்** - விரும்பத் தக்க பொருள்களைக் கூட விரும்பேன்; **மெய்ம்மையின் நின்று இழையேன்** - உண்மையான நெறியினின்று சிறிதும் பிறழேன்; **உணர்வு என் வயின் இன்மையினால்** - (ஆயினும்) (நலந்தீங்குகளை) அறியும் அறிவு என்னிடம் இல்லாமல் போய்விட்டதனால்; **பிழையேன்** - நான் பிழை செய்தவன் ஆனேன்; **உயிரோடு பிரிந்தனர்** - என்னுடைய உயிரோடு சானகியாரும் என்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்று விட்டார்; **அவர் எவ் உழையார்** - அவர் இப்பொழுது எங்கிருக்கிறார்? **உரையாய்** - உரைப்பாயாக.

பொன்மானைச் சீதை பிடித்துத்தரக் கேட்டபோது, அம் மான் உண்மை மா ான, மாயமா ான என்று ஆராய்ந்து பார்க்கும் அறிவு இல்லாமல், இலக்குவன் 'மாயை இது' என்று கூறவும் கேட்காமல், அந்த மானைப் பின் தொடர்ந்து சென்றமையே, சீதை தன்னை விட்டுப் பிரிந்து செல்ல நேரிட்டது என நடந்த நிகழ்ச்சியை நினைந்து பார்த்து வருந்திப் பேசியதாகவும் முதல் மூன்றடிகள் உணர்த்தும். இராமன் பிழை புரிந்ததற்கு 'உணர்வு' இன்மையே காரணமாயிற்று. சீதை தன்னை விட்டுப் பிரிந்து, தன் உயிர், உடம்பை விட்டுப் பிரிந்தது போலும் என்பானாய் 'உயிரோடு பிரிந்தனர்' என்றான். 'ஈண்டு நீ இருந்தாய்' ஆண்டு அங்கு எவ் உயிர் விடும் இராமன்? 'பூண்ட மெய் உயிரே நீ' (5304) 'ஒருயிராக உணர்க உடன் கலந்தார்க்கு ஈருயிர் என்பார் இடை தெரியார்' (பு.வெ.மா.262) என்பன காண்க. உழை என்ற சொல் மான், இடம் என்ற இரு வேறு பொருளில் அமைந்த நயம் காண்க. மான் வடிவம் கொண்டவனால் சீதையைப்

பிரிந்ததனால் மானையே சீதை உள்ள இடத்தைத் தேடித் தருமாறு இராமன் வேண்டினான் என்க. *56*

4204. 'பயில் பாடக மெல் அடி பஞ்சு அனையார்
செயிர் ஏதும் இலாரோடு தீருதியோ?
அயிராது உடனே அகல்வாய் அலையோ?
உயிரே! கெடுவாய்! உறவு ஓர்கிலையோ?

உயிரே - *என் உயிரே;* **பயில் பாடக மெல்லடி** - *பொருந்திய பாடகம் என்னும் அணியை அணிந்த மெல்லிய பாதம்;* **பஞ்சு அனையார்** - *பஞ்சுபோல் மென்மையாய் இருக்கப் பெற்றவரும்;* **செயிர் ஏதும் இலாரொடு** - *எந்த விதக் குற்றமும் இல்லாதவராகிய சீதையோடு;* **தீருதியோ** - *(நீயும்) என்னை விட்டு நீங்கிச் செல்வாயோ?* **அயிராது** - *(அங்ஙனம் செல்வதனால்) ஐயம் கொள்ளாமல்;* **உடனே அகல்வாய் அலையோ** - *அவருடன் சென்றிருப்பாய் அல்லையோ?* **கெடுவாய்** - *கேடு அடைந்ததையோ?* **உறவு ஓர்கிலையோ** - *எனக்கும், சீதைக்கும் உள்ள ஒன்றிய உறவை நீ அறியவில்லையோ?*

பாடகம் - மகளிர் காலில் அணியும் ஒரு வகை அணி. இராவணனால் கவரப்படினும் மாசற்று இருந்தவராதலின் 'செயிர் - ஏதும் இலாரோடு' என்றான். 'எனக்கும் என் உயிராகிய சீதைக்கும் உள்ள உறவை நீ உணராயோ? அங்ஙனம உணர்ந்திருப்பின், அவர் சென்றவன் நீ உடன் சென்றிருப்பாய்' எனக் கூறி, இராமன் புலம்பினான். கார்காலத்தில் சீதையைப் பிரிந்து வருந்தும் துயரத்தை விட, உயிர் பிரிதல் நல்லது எனத் துயரத்தின் மிகுதியை உயிர் மேல் வைத்துப் புலப்படுத்தியதாகும்.

இத்தகைய உயிர்த் தொடர்பைச் "செரு ஆர்தோள! நின் சிந்தை உளேன் எனின், மருவார் வெஞ்சரம் எனையும் வவ்வுமால், ஒருவேனுள் உளை ஆகின், உய்தியால்; இருவேமுள் இருவேம் இருந்திலேம்" (4104) என்ற தாரை புலம்பலில் காணலாம்.
57

4205. 'ஒன்றைப் பகராய்,
குழலுக்கு உடைவாய்;
வன்தைப்புறு நீள்
வயிரத்தினையோ! -
கொன்றைக் கொடியாய்! -
கொணர்கின்றிலையோ!
என்றைக்கு உறவு
ஆக இருந்தனையோ?

கொன்றைக் கொடியாய் - *கொன்றை மரமாகிய கொடியவனே!* **குழலுக்கு உடைவாய்** - *சீதையின் கூந்தலுக்கு நீ தோற்றாய்;* **வன்தைப்புறு நீள் வயிரத்தினையோ** - *அதனால் அவரிடம் மட்டுமன்றி என்னிடத்தும் வலிய நன்கு பதியப் பெற்ற நீண்ட பகையை உடையாயோ?* **கொணர்கின்றிலையோ** - *அவரை என்னிடம் கொண்டுவர இயலவில்லையோ?* **ஒன்றைப் பகராய்** - *யாதொன்றும் விடை கூறுகின்றாயில்லை;*

என்றைக்கு உறவாக இருந்தனையோ - *நீ என்றைக்குத்தான்உறவாக இருந்தாய்? (ஒரு நாளும் இல்லை).*

குழலுக்கு கொன்றைக்காய் கருநிறம் பற்றியும் நீட்சி பற்றியும் உவமை. சீதையின் கூந்தலை நினைவுபடுத்தி வருத்தியதால் 'கொடியாய்' என்றான். கொன்றை மரம் சீதையைத் தேடிக் கொணராமைக்குக் காரணம், அது சீதையின் கூந்தலுக்குத் தோற்றமையால் கொண்ட பகைமையினால் என இராமன் காரணம் கற்பித்துக் கூறுகிறான். இங்ஙனம் இராமன் சீதையைப் பிரியாத காலத்தும் அவள் கூந்தலுக்கு தோற்றதால் பகைமை கொண்டும், சீதையைப் பிரிந்த காலத்து அவள் கூந்தலை நினைப்பூட்டி இராமனை வருத்தியும், எதற்கும் விடை கூறாதும் இருத்தலின் 'என்றைக்கு உறவாக இருந்தனையோ?' என வினவினான். கொன்றை, மகளிர் சூடிக் கொள்ளும் மலரன்று ஆதலின் 'நீ என்றைக்கு அவர் கூந்தலோடு உறவாக (தொடர்பு கொண்டு) இருந்தனை எனக் கூறினான் என்க. கொன்றை என்னும் சொல் 'கொனறாய்' என்று பொருள்படுவதால் கொல்லும் இயல்புடையாய் என்பனாய் 'என்றைக்கு உறவாக இருந்தனையோ என்றான் எனவும் நயம்படக் கூறலாம். கொன்றை ஒன்றும் விடை கூறாது இருந்ததால், அதனை வன்மையும், வயிரமும் உடையதாகக் கூறினான். நீள் வயிரம் - நெடுங் காலமாக உள்ள வயிரம், பல நாளாக உள்ள பகைமை இயல்பாகவே வயிரம் பாய்ந்த மரத்திற்கு உறவின்மை காரணமாக வயிரம் (பகைமை) உண்டானதாகக் கற்பித்தான். ஒன்றைப் பகராய் என்பதற்கு 'ஒரு வார்த்தை பேசு' என்று கூறியதாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். *58*

ஆசிரிய விருத்தம்

4206. 'குரா அரும்பு அனைய கூர் வாள்
எயிற்று வெங் குருளை நாகம்
விராவு வெங் கடுவின் கொல்லும்
மெல் இணர் முல்லை, வெய்தின்
உராவ அருந் துயரம் மூட்டி,
ஒய்வு அற மலைவது ஒன்றோ?
இராவண கோபம் நிற்க,
இந்திரகோபம் என்னோ?

குரா அரும்பு அனைய - *குராமரத்தின் அரும்பையொத்த;* ***கூர் வாய் எயிற்று*** - *கூர்மையான ஒளிபொருந்திய பற்களை உடைய;* ***வெம் குருளை நாகம்*** - *கொடிய பாம்பின் குட்டியிடத்து;* ***விராவு வெங்கடுவின் கொல்லும்*** - *பொருந்திய கொடிய நஞ்சு போலக் கொல்லுகின்ற;* ***மெல் இனர் முல்லை*** - *மெல்லிய கொத்துக்களாய் உள்ள முல்லை அரும்புகள்;* ***வெய்தின் உராவரும் துயரம் மூட்டி*** - *கொடிதாய் பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை வளர்த்து;* ***ஓய்வு அற மலைவது ஒன்றோ*** - *இடைவிடாமல் என்னை எதிர்த்துப் போரிடுவது ஒன்று மட்டும் தானா?* ***இராவணன் கோபம் நிற்க*** - *இராவணனது கோபம் ஒரு புறம் நிற்கையில்;* ***இந்திர கோபம் என்னோ*** - *இந்திர கோபமொன்று என்னை வருத்தத் தொடங்கியது எதற்காகவோ?*

குரா மரத்தின் அரும்பு வெண்ணிறத்தானும் கூர்மையானும் பாம்பின் பல்லுக்கு உவமையாயது. குருளை இளமைப் பெயர்: 'நாயே, பன்றி, புலி, முயல்

acharya.org

நான்கும், ஆயுங்காலைக் குருளை என்ப' (தொல் மரபி.8) என்ற நூற்பாவில் 'ஆயுங்காலை' என்றதனால் 'சிறு வெள்ளரவின் அவ்வரிக் குருளை' என்பதுங் கொள்க என்று உரை வகுத்தது காண்க. இளையதாயினும் பாம்பு கொலை செய்வதில் வல்லது ஆதல்போல முல்லையும் அரும்பு நிலையிலேயே வருத்தும் வன்மையுடையதாயிற்று என்பது புலப்படுத்தக் 'குருளைநாகம்' என்றான். பாம்பு கூர்மையான, வலிய பற்களையுடையதாய்க் கொல்ல, முல்லை அரும்பு மெல்லியதாய் நஞ்சு இல்லாமலேயே கொல்லவல்லது ஆதலின் பாம்புக் குட்டியினும் முல்லை அரும்பு கொடிதாயிற்று வேற்றுமை அணி.

இந்திரகோபம் என்பது இந்திரன் கோபம் என்றும் தம்பலப்பூச்சி என்றும் பொருள்படும். கார்காலத்தில் இவை காணப்படும். இந்திரன் ஏவலால் மழைபொழியும் காலத்தில் இவை மிகுதியாகக் காணப்படுதலின் 'இந்திரகோபம்' என்னும் பெயர் பெற்றன. முல்லையும், தம்பலப்பூச்சியும் சீதையின் பற்களையும், வாயிதழையும் நினைவுபடுத்தியதால் அவை தன்னை வருத்தினவாக இராமன் உரைத்தான். பற்களுக்கு முல்லையும் வாய் இதழிற்குத் தம்பலப்பூச்சியும் உவமை ஆயின. சீதையைக் கவர்ந்த இராவணன் தனக்குப் பகைவனாகிவிட்டதால், தன் மீது இராவணன் கோபம் கொள்வது இயற்கையாகிறது. மேலும் சூர்ப்பணகையின் மூக்கறுப்பு நிகழ்ச்சி, இராவணன் சினமாக வளர, அதன் காரணத்தால் சீதையைப் பிரிய நேரிட்டது என உணர்ந்தவனாய் இராவணன் கோபமே சீதையின் பிரிவிற்குக் காரணமாயிற்று என்றான், அதனால் முல்லையும், தம்பலப்பூச்சியும் தன்னை வருத்துவதற்கு இராவணன் கோபமே காரணம் என்பானாய் 'இராவண கோபம் நிற்க' என்றான். இராவணன் கோபத்தால் தான் வருந்திக் கொண்டிருக்க, (இந்திரகோபமும்) தம்பலப்பூச்சிகளும் சீதையின் இதழ்களை நினைவூட்டி வருத்தும் நிலை எதற்காக என மயங்கினான். இராவணன் அரக்கன் ஆதலில் வருத்துதல் இயல்பு ஆனால், தன் மாட்டு நட்புக் கொண்ட இந்திரன் கோபம் கொண்டு வருத்துவது ஏற்புடைய செயல் தானோ என்றும் பொருள் கொள்ள வைத்த நயம்பாராட்டத்தக்கதாம். 59

4207. 'ஓடை வாள் நுதலினாளை
ஒளிக்கலாம் உபாயம் உன்னி,
நாடி, மாரீசனார் ஓர்
ஆடக நவ்வி ஆனார் ; **வாடைஆய், கூற்றினாரும், உருவினை மாற்றி வந்தார்;**
கேடு சூழ்வார்க்கு வேண்டும் உருக் கொளக் கிடைத்த அன்றே?

மாரீசனார் - (முன்பு) மாரீசனார்; **ஓடை வாள் நுதலினாளை** - (என்னை வருத்த) பொன்பட்டம் அணிதற்குரிய நெற்றியையுடைய சீதையை; **ஒளிக்கலாம் உபாயம் எண்ணி** - வஞ்சனையால் கவர்ந்து மறைப்பதற்குரிய வழியை ஆலோசித்து; **நாடி** - அறிந்து; **ஓர் ஆடக நவ்வி ஆனார்** - பொன் மயமானதொரு மான் வடிவம் கொண்டார்; **கூற்றினாரும்** - (இப்பொழுது) யமனாரும்; **வாடை ஆய்** - (என்னை

வருத்த) வாடைக்காற்றாக; **உருவினை மாற்றி வந்தார் -** தன் உருவத்தை மாற்றிக் கொண்டு வந்தார்; **கேடு சூழ்வார்க்கு -** கெடுதி செய்ய நினைப்பார்க்கு; **வேண்டும் உருக்கொளக் கிடைத்த அன்றே -** வேண்டிய வடிவங்களெல்லாம் எடுக்க முடிந்தன அல்லவா? (என்னே கொடுமை என்றவாறு).

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம். நெற்றி அழகில் கொண்ட ஈடுபாட்டால் 'ஓடை வாள் நுதலினாள்' என்றான். பிரிந்து நின்ற தன்னை வருத்ததுல் நோக்கி வாடையை யமன் என்றான், 'கூதிர் வாடை வெங்கூற்றினை நோக்கினன்' (3555) என முன்னும் வந்தது காண்க. 'கூதிர் உருவில் கூற்றம், காதலர்ப் பிரிந்த எற்குறித்து வருமே' (குறுந் - 197) என்ற கூற்றையும் ஒப்பிட்டுக் காணலாம். மாரீசனார் கூற்றினார் என்ற மரியாதைப் பன்மைகள் சினமும் இகழ்ச்சியும் பற்றி வந்தன. சீதையைக் கவரக் கேடு சூழ்ந்த மாரீசனுக்கும், பிரிந்திருக்கும், தன்னை வருத்தலாகிய கேடு சூழ்ந்த வாடைக்கும் மானுரு எடுக்கவும், யமன் உரு எடுக்கவும் முடிந்ததே என வியப்பானாய் 'வேண்டும் உருக்கொளக்கிடைத்த அன்றே' என்றான். சிறப்பாக ஒன்றைக் கூறி அதனின்று பொதுப்பொருள் ஒன்றும் கூறியமையின் இப் பாடல் வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி. 60

4208 . 'அருவினை அரக்கர் என்ன,
அந்தரம் அதனில் யாரும்
வெருவர, முழங்குகின்ற
மேகமே! மின்னுகின்றாய்;
''தருவல்'' என்று இரங்கினாயோ?
தாமரை மறந்த தையல்
உருவினைக் காட்டிக் காட்டி,
ஒளிக்கின்றாய், ஒளிக்கின்றாயால்!

அருவினை அரக்கர் என்ன - *பொறுத்தற்கரிய தீய செயல்களைச் செய்யும் அரக்கர்களைப் போல;* ***அந்தரம் அதனில் -*** *ஆகாயத்தில்;* ***யாவரும் வெருவர -*** *எல்லோரும் அஞ்சுமாறு;* ***முழங்குகின்ற மேகமே -*** *ஆரவாரிக்கின்ற மேகமே!* ***மின்னுகின்றாய் -*** *(சீதையின் வடிவம் காட்டி) ஒளிவிடுகின்றாய்;* ***தருவல் என்ற இரங்கினாயோ -*** *'அவளை அளிப்பேன்' என்று என்மாட்டு இரக்கம் காட்டினாயா;* ***தாமரை மறந்த தையல் -*** *தாமரை மலரை மறந்தவளாய் (மிதிலையில் பிறந்த) சீதையின்;* ***உருவினைக் காட்டிக் காட்டி -*** *வடிவத்தைக் காட்டிக் காட்டி;* ***ஒளிக்கின்றாய், ஒளிக்கின்றாய் -*** *மறைக்கின்றாய், மறைக்கின்றாய்.*

பிறரால் தடுக்க முடியாத கொடிய செயல் செய்பவராதலின் அரக்கரை 'அருவினை அரக்கர்' என்றான். நிறத்தாலும் முழக்கத்தாலும் மேகத்திற்கு அரக்கர் ஒப்பாயினர். 'பகுவாய் முழை திறந்து, ஓர் வார்த்தை உரை செய்தனள். இடிக்கும் மழை அன்னாள்' (371), 'எப்பாலும் விசும்பின் இருண்டு எழுவாய்; அப்பாதக வஞ்ச அரக்கரையே ஒப்பாய்' (4200) என முன்வந்த பாடற்பகுதிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. சீதை திருமகளே ஆதலின் 'தாமரை மறந்த தையல்' என்றான்.

சீதையைத் திருமகளாகப் 'போதினை வெறுத்து அரசர் பொன் மனை புகுந்தாள். (1151); 'அவ் அல்லி மலர் புல்லும மங்கை இவளாம்' (1148); 'மையறு மலரின் நீங்கி, யான் செய் மாதவத்தின் வந்து செய்யவள் இருந்தாள்' (480) 'ஐயன் அயோத்தியில் பிறந்த பின்பும், பிரியலள் ஆயினாள்' (1824) அமிழ்மின் வந்த செந்திரு நீர் அல்லீரேல் அவளும் வந்து ஏவல் செய்யும் (7684) என்ற இடங்களிலும் இக்கருத்தைக் குறிப்பிடுதல் காண்க.

பெரும்பாலும் மகளிர் இடைக்கு மின்னலை உவமை கூறுவர், இப்பாடலில் சீதைக்கே மின்னலை உவமையாக்கினார். 'சதகோடி மின் சேவிக்க மின் அரசு என்னும்படி நின்றாள்' (510) என முன்னரும் கூறியது காண்க. தருவல் என்று இரங்கினாயோ என்றதற்கு (முழக்கத்தால் அரக்கர் போல் இருப்பினும்) சீதையின் உருவத்தைக் காட்டலால் தன்பால் இரக்கம் காட்டுவதாகக் கொண்டு என்னிடத்து இரக்கம் காடடினாயோ' எனவும் கொள்ளலாம். காட்டிக் காட்டி, ஒளிக்கின்றாய், ஒளிக்கின்றாய் - என்ற அடுக்குகளில் அவலச்சுவை மிகுவதுகாண்க. 61.

4209. 'உள் நிறைந்து உயிர்க்கும் வெம்மை
உயிர் சுட, உலைவேன் உள்ளம்
புண் உற, வாளி தூர்த்தல்
பழுது, இனி; போதி; - மார! -
எண் உறு கல்வி உள்ளத்து
இளையவன், இன்னே, உன்னைக்
கண்ணுறும்ஆயின், பின்னை,
யார், அவன் சீற்றம் காப்பார்?

***மார** - மன்மதனே! **உள் நிறைந்து** - உள்ளிடம் எல்லாம் நிரம்பி; **உயிர்க்கும் வெம்மை** - (அங்கு இடமின்றி) வெளிப்படும் (பிரிவால் நிகழ்ந்த) வெப்பம்; **உயிர் சுட** - என் உயிரை எரிக்க; **உள்ளம் உலை வேன்** - மனம் வருந்திக் கொண்டிருக்கிறேன்; **இனி** - இனிமேலும்; **புண் உற வாளி தூர்த்தல்** - புண்படுமாறு உன் மலரம்பெய்தி அழித்தல்; **பழுது** - பயனற்ற செயலாகும்; **போதி**- (ஆதலால்) நீ என்னை விட்டுப் போவாயாக; **எண் உறு கல்வி உள்ளத்து** - மதிக்கத்தக்க கல்வி பயின்ற மனத்தை உடைய; **இளையவன்** - என் தம்பி இலக்குவன்; **இன்னே உன்னைக்கண்ணுறும் ஆயின்** - இப்பொழுதே உன்னைக் காண்பானாயின்; **பின்னை** - பின்பு; **அவன் சீற்றம் காப்பார் யார்** - அவன் கோபத்திற்கு எதிரே நிற்பவர் யாருளர்?*

பிரிவாற்றாமையாகிய வெம்மையே தன் உயிரைச் சுடுதற்குப் போதுமாதலின், மன்மதனின் மலரம்பு மிகையாகும். தேவையில்லை என்பானாய் 'வாளி தூர்த்தல் பழுது' என்றான். ஏற்கனவே பிரிவுத் துன்பத்தால் உயிர் வாட, மேலும் அம்புகளைச் செலுத்தி வருத்துதல் (போர்நெறிக்குக்) குற்றமாகும் (பழுது) என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். தூர்த்தல் என்றமையால் அம்புகளின் மிகுதி புலப்படும். எண்ணுறுகல்வி - புலன் ஐந்தையும் வெல்லும் ஞான நூல் தெளிவைக் குறித்தது. இலக்குவன் பார்த்துச் சினம் கொள்வதற்கு முன்னர் அம்புகள் எய்வதை நிறுத்தி விட்டுச் செல்லுமாறு மன்மதனை இராமன் எச்சரித்தான். அவன் பார்த்து

விட்டால், எழக் கூடிய கோபத்தைத் தணிப்பவர் எவரும் இல்லை' என்றனன் இலக்குவனின் அறிவுச் சிறப்பை 'இயைந்த நீதி, வளையா வரும் நல்நெறி நின் அறிவு ஆகும் அன்றே' (1730) என்று இராமனும் "மேதா! இளையோய்" (8689) எனச் சீதையும் குறித்தமை காண்க. குகனைக் கண்டதும் 'உள்ளம் தூயவன், தாயின் நல்லான்' (1964) என மதிப்பிடும் நுட்பமும், மாரீசன் மானாக வந்தபோது அது பொய்ம்மானென அறிந்து கூறிய மதி நுட்பமும் அவனிடம் இருந்தன. இலக்குவன் சீற்றம் தணித்தற்கரியது. 'மூட்டாத காலக் கடைத்தீ என முண்டு எழுந்தான்' (1716), 'அண்ணல் பெரியோன் தனது ஆதியின் மூர்த்தி ஒத்தான்' (1717) என்ற அடிகள் அவன்

சினக்கோலத்தை உணர்த்தும். சூர்ப்பணகை மூக்கறுக்கறுப்பட்டது அவன் சினத்தின் விளைவே, ''வான் என்பது என்? வையகம் என்பது என்?. . . . கோன் என்பது ஏன்? - எம்பி கொதித்திடு மேல்'' (7804) என்ற இராமன் கூற்றையும் காண்க. இராமன் கூறியாங்கு வாடைக்காற்று நீங்கிவிடின், பழுதான செயல் செய்யாது தப்புவதுடன் இலக்குவன் சீற்றத்தினின்றும் பிழைக்கலாம் என்று உணர்த்தினான். ''உளைவன இயற்றல்; ஒல்லை உன்னிலை உணருமாகில், இளையவன் முனியும், நங்கை 'ஏகுதி விரைவில்' (2798) எனச் சூர்ப்பணகையை நோக்கி இராமன் கூறியமையும் ஈண்டு நினைவு கூரலாம். இலக்குவன் அறிவுத் திறத்தையும் வீரத்தையும் இராமன் புகழ்ந்ததை இப்பாடலில்காண்கிறோம். 62

4210. 'வில்லும், வெங் கணையும், வீரர்,
வெஞ் சமத்து அஞ்சினார்மேல்
புல்லுந அல்ல; ஆற்றல் போற்றலர்க்
குறித்தல் போலாம்; -
அல்லும் நன் பகலும் நீங்கா
அனங்க! நீ அருளின் தீர்ந்தாய்;
''செல்லும்'' என்று, எளிவந்தோர்மேல்,
செலுத்தலும் சீர்மைத்து ஆமோ?'

வீரர் வில்லும் வெங்கணையும் - *வீரர்களின் வில்லும் கொடிய அம்பும்;* ***வெஞ்சமத்து அஞ்சினார்மேல் -*** *கொடிய போரில் அஞ்சிய வர்கள் மேல்;* ***புல்லுந அல்ல -*** *பாயத்தக்கன அல்ல,* ***ஆற்றல் போற் றலர் -*** *தம் வலிமையை மதியாதவர்களையே;* ***குறித்தல் போலாம் -*** *குறியாகக் கொண்டு எய்வதற்கு உரியவை போலும்!* ***அல்லும் நன்பக லும் நீங்கா அனங்க! -*** *(அங்ஙனமிருக்க) இரவும் பகலும் என்னை விட்டு நீங்காத மன்மதனே!* ***நீ அருளின் தீர்ந்தாய் -*** *நீ உன் அருட் குணத்திலிருந்தும் நீங்கினாய்.* ***'செல்லும்' என்று -*** *(நமது வலிமை) இவ்விடத்துப் பலிக்கும் என்று கருதி;* ***எளிவந்தோர்மேல் செலுத்துதலும் -*** *எளியவர்மீது செலுத்தி வருத்துதலும்;* ***சீர்மைத்து ஆமோ -*** *சிறப்பிற்குரிய செயல் ஆகுமா?*

முன் பாடலில் 'போதி மார' என வேண்டியும் தன்னை விட்டு நீங்காத மன்மதனை நோக்கி 'எளியார்மீது போர் செய்தல் சரியன்று, வீரத்தை மதியாதவர்மீது படைக்கல்ம் செலுத்துதல் முறை; அங்ஙனமிருக்க எளிய என்மீது உன் வீரம் காட்டுதல் தகுதியோ?' எனப் பழித்துப் பேசினான். 'அழிகுநர் புறக்கொடை அயில் வாளோச்சாக் கழிதறுகண்மை' என்பது தழிஞ்சி என்னும் புறப்பொருள்

துறையாகும். (பு வெ.மா.55) இராவணன் மெலிவு கண்டு 'இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா' (7271) என்ற இராமன் வீரம் காண்க. பகைவர் மெலிவு நோக்கி, அவர்கள் மேல் போர் தொடுக்காதிருத்தல் போராண்மை எனப்படும். அருளால் வருவது ஆதலின் அதனை இழந்த மன்மதனை 'அருளின் தீர்ந்தாய்' என்றான் 'செல்லும்' என்ற காரணத்தால் அம்புகள் தொடுத்து வருத்துதல் புகழ்க்குரிய செயலன்று ஆதலின் 'சீர் மைத்து ஆமோ?' எனப் பழித்தான். இரவுப் போதினும் பகற்காலத்தில் பிரிவுத் துன்பம் குறைதல் நோக்கி 'நன்பகல்' என்றான் எனலாம். 'காலைக்குச் செய்த நன்று என் கொல் எவன்கொல் யான், மாலைக்குச் செய்த பகை' என்பது குறள் (1225). செல்லுதல் - பலித்தல். உன் சாமர்த்தியம் இங்குச் செல்லாது' என்று பொருள்படும்.

சிவபிரான் சீற்றத்தால் மன்மதன் உடம்பு எரிந்து விட்டமை பற்றி அவனுக்கு இப்பெயர்ஏற்பட்டது. *63*

இலக்குவன் இயம்பிய தேறுதல் மொழிகள்

4211. என்ன இத் தகைய பன்னி,
ஈடு அழிந்து, இரங்குகின்ற
தன்னை ஒப்பானை நோக்கி,
தகை அழிந்து அயர்ந்த தம்பி,
'நின்னை எத் தகையை ஆக
நினைந்தனை? - நெடியோய்!' என்ன,
சென்னியில் சுமந்த கையன்
தேற்றுவான், செப்பலுற்றான்:

***என்ன இத்தகைய பன்னி** - என்று இத்தன்மையவான சொற் களைப் பல முறை சொல்லி; **ஈடு அழிந்து இரங்குகின்ற** - வலிமை அழிந்து வருந்துகின்ற; **தன்னை ஒப்பானை நோக்கி** - (தனக்கு உவமை இல்லாதவனாதலின்) தனக்குத் தானே ஒப்பான இராமனை நோக்கி; **தகை அழிந்து அயர்ந்த தம்பி** - (அவன் துயர் கண்டு) தன் துணிவையும் ஓரளவு இழந்த தம்பி இலக்குவன்; **சென்னியில் சுமந்த கையன்** - தன் தலைமீது உயர்த்திய கைகளை உடையவனாய்; **தேற்றுவான்** - (தன் அண்ணனைத்) தேற்றும் பொருட்டு; **நெடியோய்** - "(அப்பெருந்தகையைப் பார்த்துப்) பெரியவனே! **நின்னை எத் தகையை ஆக நினைந்தனை** - உன்னை எத்தன்மை உடையவனாகக் கருதிவிட்டாய்?" **என்னா** - என்று கூறி; **செப்பல் உற்றான்** - மேலும் பல சொல்லத் தொடங்கினான்.*

ஈடு அழிதல் - உடல் வலிமையும் மனவலிமையும் இழத்தல். இராமன் 'தன்னை ஒப்பான்' எனப்பட்டான். இதனைப் பொது நீங்கு உவமை என்பர். "தன் துணை ஒருவரும், தன்னில் வேறு இலான்" (3968) என்றதும் காண்க. தனக்குவமை இல்லாதவன் கடவுளாதலின் இராமனின் தெய்வநிலை உணர்த்தப் பெற்றது. பெருமைக்குரியவன் என்பதைச் சுட்டவே 'நெடியோய்' என விளித்தான். நெடியோய் என்ற விளி இராகவனுடைய இறைத் தன்மையையும் குறிப்பாகக் கூறுவதாகும். இலக்குவனின் அடக்கம் 'சென்னியில் சுமந்த கையன்' என்ற தொடரில் புலனாம். தேற்றுவான் - வானீற்று வினையெச்சம். *64*

கலிவிருத்தம்

4212. ' "காலம் நீளிது, காரும் மாரியும்
வந்தது" என்ற கவற்சியோ?
நீலமேனி அரக்கர் வீரம்
நினைந்து அழுங்கிய நீர்மையோ?
வாலி சேனை மடந்தை வைகு இடம்
நாட வாரல் இலாமையோ?

acharya.org

***சாலும் நூல் உணர் கேள்வி வீர! -
தளர்ந்தது என்னை? - தவத்தினோய்!***

சாலும் நூல் உணர் கேள்வி வீர - *மிகுதியான நூல்களைக் கற்று உணர்ந்த அறிவையும் கேட்டு அறிந்த அறிவையும் உடைய வீரனே!* ***தவத்தினோர் -*** *தவ ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவனே!* ***கார் காலமும் நிளிது -*** *'கார்காலம் நீண்ட காலத்தினதாய் உள்ளது;* ***மாரியும் வந்தது -*** *மழையும் வந்துவிட்டது';* ***என்ற கவற்சியோ -*** *என்ற கவலைதானோ?* ***நீலமேனி அரக்கர் வீரம் நினைந்து -*** *கருநிற மேனியராய அரக்கர்களின் வீரத்தை நினைத்து;* ***அழுங்கிய நீர்மையோ -*** *(அவர்களை வெல்ல இயலாதோ என) வருந்திய தன்மை தானோ?* ***மடந்தை வைகு இடம் நாட -*** *சீதை உள்ள இடத்தைத் தேடுவதற்கு;* ***வாலி சேனை வாரல் இலாமையோ -*** *வாலியின் சேனை இன்னும் வரவில்லை என் பதனாலோ?* ***தளர்ந்தது என்னை -*** *நீ மனம் தளர்ச்சி அடைந்ததற்குக் காரணம் யாது?*

நூலறிவும், கேள்வியறிவும், வீரமும், தவ ஒழுக்கமும் மிக்க இராமன் தளர்ச்சியடைதல் பொருந்தாது என்பானாய்ச் 'சாலும் நூல் உணர் கேள்வி வீர தளர்ந்தது என்னை தவத்தினோய்' என்றான். இராமன் தளர்ச்சிக்குக் காரணம் எதுவெனக் கேட்பான் போல அவனைத் தேற்றினான். சுக்கிரீவனுக்குப் பட்டம் கட்டிய இலக்குவனே இப்பொழுது சுக்கிரீவன் படை என்று கூறாமல் வாலி சேனை என்று கூறுவது சுக்கிரீவனை எந்த அளவிற்கு இலக்குவன் ஏற்றுக் கொள்கிறான் என்பதற்குச் சான்றாகும். *65*

***4213. மறை துளங்கினும், மதி துளங்கினும்,
வானும் ஆழ் கடல் வையமும்
நிறை துளங்கினும், நிலை துளங்குறு
நிலைமை நின்வயின் நிற்குமே?
பிறை துளங்குவ அனைய பேர் எயிறு
உடைய பேதையர் பெருமை, நின்
இறை துளங்குறு புருவ வெஞ் சிலை
இடை துளங்குற, இசையுமோ?***

மறை துளங்கினும் - *வேதங்களே பிறழ்ந்தாலும்;* ***மதி துளங்கினும் -*** *சந்திரன் நிலைமாறினாலும்;* ***வானும் ஆழ்கடல் வையமும் -***

ஆகாயமும், ஆழ்ந்த கடலால் சூழப்பட்ட பூமியும்; ***நிறை துளங்கினும் -*** *தத்தம் நிலையில் மாறுபடினும்;* ***நிலை துளங்குறு நிலைமை -*** *இயல்பான பெருமை நிலையினின்று மாறுபடும் தன்மை;* ***நின் வயின் நிற்குமோ -*** *நின்னிடத்து நிற்கத் தகுந்ததோ? (அன்று என்றபடி).* ***பிறை துளங்குவ அனைய -*** *பிளைகள் விளங்குவன போன்ற;* ***பேர் எயிறு உடைய -*** *பெரிய பற்களை உடைய;* ***பேதையர் பெருமை -*** *அறிவில்லாத அரக்கர்களுடைய படைவலிப் பெருமையெல்லாம்;* ***நின் இறை துளங்குறு -*** *உன்னுடைய, தலைமை பெற்று விளங்குகின்ற;* ***புருவ வெஞ்சிலை -*** *புருவங்களாகிய கொடிய வில்;* ***இடை துளங்குற -*** *நடுவே சிறிது அசைந்த அளவில்;* ***இசையுமோ -*** *நிற்கக் கூடியனவோ? (நிற்கமாட்டா என்பதாம்)*

acharya.org

இயற்கையில் நிகழாதன நிகழினும் நிலைகுலையாத பெருமையுடையவன் இராமன் என்பதை உணர்த்தவே 'நிலை துளங்குறு நிலைமை நின்வயின் நிற்குமோ' என்றான். 'வேலை கரையிழந்தால் வேத நெறி பிறழ்ந்தால் ஞால முழுதும் நடு விழந்தால்' (நளவெண்பா 222), வானந்துளங்கிலென், மண் கம்பமாகிலென் '(மூவர் தேவா - தனித்திருவிருத்தம் - 8), பாஅல் புளிப்பினும் பகல் இருளினும், நாஅல் வேத நெறிதிரியினும் திரியாச் சுற்ற மொடு' (புறம் - 2) என்பன ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. சந்திரன் தடுமாறலாவது - திசைமாறி உதித்தல், தண்மையன்றி வெம்மையை அளித்தலாம், சந்திரனைக் கூறியதால் இனம் பற்றி ஞாயிறு முதலிய கோள்கள் துளங்குதலும் இங்குக் கொள்ளப்படும். ஆகாயம் நிறை துளங்கலாவது - ஏனைய பூதங்கட்கு இடம் கொடுத்தலும், ஒலியைத்தன் குணமாகவுடைமையும் இல்லாமல் கெடுதலாம். வையம் துளங்கலாவது - வன்மைப் பொருட்கு இடமாதலும், மணத்தை இயல்பாக உடைமையும் தவிர்தலாம். வானத்தையும் வையத்தையும் கூறியதால் மற்றை மூன்று பூதங்களையும் உட்கொண்டு அவற்றின் பிறழ்ச்சியையும் கொள்க.

இராமன் பெருமை, வல்லமை இவற்றை அறியாது தீங்கிழைக்க வந்தவராதலின் அரக்கரைப் பேதையர் என்றான். அரக்கர் பெருமையெலாம் அழிய இராமன் தன் புருவமாகிய வில்லைச் சிறிது நெரித்தால்' போதுமானது என்பானாய்ப் 'புருவ மென்சிலை இடை துளங்குற இசையுமோ?' என்றான். புருவமென்சிலை - உருவகம். 'துளங்கினும்' என்றவற்றிலுள்ள உம்மைகள் எண்ணுப் பொருளொடு, துளங்கா என எதிர்மறைப் பொருளையும்சுட்டும். *66*

4214. 'அனுமன் என்பவன் அளவு அறிந்தனம்;
அறிஞ! அங்கதன் ஆதியோர்
எனையர் என்பது ஓர் இறுதிகண்டிலம்;
எழுபது என்று எணும் இயல்பினார்;
வினையின் வெந் துயர் விரவு திங்களும்,
விரைவு சென்றன, எளிதின்; நின்
தனு எனும் திரு நுதலி வந்தனள்;
சரதம்; வன் துயர் தவிர்தியே!

அறிஞ - அறிவில் சிறந்தவனே! **அனுமன் என்பவன் -** அனுமன் என்பவனுடைய; **அளவு அறிந்தனம் -** (அறிவு, வலிமை, பெரிய

வடிவம் கொள்ளும் திறன் முதலிய) பல்வேறு திறன்களின் அளவைத் தெரிந்து கொண்டோம்; **அங்கதன் ஆதியோர் -** அங்கதன் முதலோராகிய; **எழுபது என்று எணும் இயல்பினர் -** எழுபது வெள்ளம் என்று எண்ணப்படும் தன்மையரான வானர வீரர்கள்; **எனையர் என்பது ஓர் இறுதி கண்டிலம் -** வலிமையில் எத்தன்மையர் எனக் கூறத்தக்க ஒரு வரையறையை இன்னும் கண்டோம் இல்லை. **வினையின் -** தீவினை யைப் போல; **வெந்துயர் விரவு திங்களும் -** கொடிய துன்பம் தரும் (கார்கால) மாதங்களும்; **விரைவு சென்றன -** விரைவாகக் கழிந்தன. **நின் தனு எனும் திரு நுதலி -** (இனி) உன்னுடைய வில்லென்று சொல்லத்தக்க அழகிய புருவங்களை உடைய சீதை; **எளிதின் வந்தனள் -** எளிதாக வந்து சேர்ந்தவளாவள்; **சரதம் -** (இது) உறுதி; **வன் துயர் தவிர்தி** - கொடிய துன்பம் நீங்கப் பெறுவாயாக.

அனுமனோடு முன்னரே புரிந்த உரையாடல்களாலும், அவன் எடுத்த பேருருவாலும், வாலி அவனைப் பற்றிக்கூறிய சொற்களாலும் அவனது திறமையை அறிந்திருந்தனர். ஆதலின் 'அளவு அறிந்தனம்' என்றான். அங்கதனையும் அனுமனுடன் சேர்த்துக் கூற அவன் செயல்கள் ஒன்றையும் அறியாவிடினும் வாலிசேய் என்ற ஒன்றே போதும் என்று இலக்குவன் நினைத்தான். இச்சேனைகளின் வலிமையை எவ்வாறு இலக்குவன் எடை போட்டான் என்ற வினாவிற்கு விடை கூறுபவன் போல வாலி சேனை என்று முன்னரே இலக்குவன் கூறிவிட்டான். சேனை, அனுமன், அங்கதன் ஆகிய மூவரையும் குறிப்பிட்ட இலக்குவன் இவர்கள் தலைவனாகிய சுக்கிரீவனை இங்கும் குறிப்பிடவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எழுபது என்பது ஆகுபெயராய் எழுபது வெள்ளத்தை உணர்த்தியது. காலம் நீளிது என இராமன் வருந்துவானோ என எண்ணி 'வினையின் வெந்துயர் விரவு திங்களும் விரைவு சென்றன' என ஆறுதல் கூறினான். தனு - வில், வளைவுபற்றி நுதலுக்கு வில் உவமையாயது. இராமனே அறிவில் சிறந்தவனாதலின், 'அறிஞ' என விளித்தான். ஏ - ஈற்றசை. 67

4215. 'மறை அறிந்தவர் வரவு கண்டு, ''உமை
வலியும் வஞ்சகர் வழியொடும்
குறைய வென்று, இடர்களைவென்'' என்றனை;
குறை முடிந்தது விதியினால்;
இறைவ! அங்கு அவர் இறுதி கண்டு,
இனிது இசை புனைந்து, இமையவர்கள்தாம்,
உறையும் உம்பரும் உதவி நின்றருள்;
உணர்வு அழிந்திடல் உறுதியோ!

இறைவ - தலைவனே! **மறை அறிந்தவர் வரவு கண்டு -** (முன்பு) வேதங்களை உணர்ந்தவர்களாகிய (தண்டகாரணிய) முனிவர்கள் நின்னிடம் வந்து சரண் அடைந்ததை உணர்ந்து; **உமை வலியும் வஞ்சகர் வழியொடும் -** (அவர்களிடம்) ''உங்களை வலிய வருத்துகின்ற வஞ்சனையுடைய அரக்கர்களைச் சந்ததியோடும்; **குறைய வென்று -** அழியும்படி வென்று; **இடர் களைவென என்றனை -** உங்கள் துன்பங்களை

நீக்குவேன் என்று வாக்களித்தாய். **விதியினால் குறை முடிந்தது -** (அதற்கேற்ப) நல்ல ஊழ்வயத்தால் அந்தக் குறை முடிந்துவிட்டது. **அங்கு அவர் இறுதி கண்டு -** (ஆதலால்) இனி அரக்கர்கள் வாழும் இடத்திலேயே அவர்களுக்கு அழிவைச் செய்து; **இனிது இசை புனைந்து -** இனிதாகப் புகழைச் சூடிக்கொண்டு; **இமையவர்கள் தாம் உறையும் உம் பரும் -** தேவர்களுக்கு அவர்கள் தங்கும் இடமாகிய விண்ணுல கத்தை; **உதவிநின்று அருள் -** மீட்டுத்தந்து அருள்க; **உணர்வு அழிந்திடல் உறுதியோ -** (அது செய்யாது) மனந்தளர்வது தக்க செயலாகுமா?

மறை அறிந்தவர் - தண்டக வனத்து முனிவர்கள்; அவர்களுக்கு இராமன் அபயம் அளித்ததைத் 'தகவுஇல் துன்பம் தவிருதிர் நீர்' (2647), ''ஆர் அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் அவர் வேர் அறுப்பென்'', வெருவன்மின் நீர்'' (2652) என்ற அடிகளால் அறியலாம். தனக்குத் தீங்கு செய்யாத அரக்கர்களை அழிப்பதற்கு ஒரு காரணமாகச் சீதையைக் கவர்ந்தமை கிடைத்துவிட்டது என்பதால் 'குறை முடிந்தது விதியினால்' என்றான். சீதை பொருட்டுச் செய்யும் போரால் மாமுனிவர் குறை தீர்த்தலும் தேவர்

குறை தீர்த்தலும் நிறைவேறிவிடும் என உணர்த்தினான். புகழ் தரும் செயல் செய்வதை விடுத்துத் தேவியைப் பிரிந்த துன்பத்தால் தளர்வது தகாது என உணர்த்தினான். 68

4216. 'காது கொற்றம் நினக்கு அலாது
பிறர்க்கு எவ்வாறு கலக்குமோ?
வேதனைக்கு இடம் ஆதல் வீரதை
அன்று; பேதமை ஆம்அரோ;
பொது பிற்படல் உண்டு; இது ஓர்
பொருள் அன்று; நின்று புணர்த்தியேல்,
யாது உனக்கு இயலாதது? எந்தை!
வருந்தல்' என்ன இயம்பினான்.

***எந்தை -** எம் தந்தை போன்றவனே! **காது கொற்றம் -** பகை வரைக் கொல்லுதலால் வரும் வெற்றி; **நினக்கு அலாது -** (அற வழியிற் செல்லும்) உனக்குக் கிடைப்பதல்லால்; **பிறர்க்கு எவ்வாறு கலக்குமோ -** (அவ்அறத்திற்கு மாறுபட்ட) அயலார்க்கு (அரக்கர்களுக்கு) எவ்வாறு கிட்டும்? **வேதனைக்கு இடம் ஆதல் -** வருந்துதற்கு இடம் தந்து மனமழிவது; **வீரதை அன்று -** வீரத்தன்மையாகாது. **பேதமை ஆம் அரோ -** (அஃது) அறியாமையின் பாற்படும் அல்லவா? **போது பிற் படல் உண்டு -** (எடுத்த காரியம்) காலங்காரணமாகப் பிற்படுதலும் இயல்பு; **இது ஓர் பொருள் அன்று -** உனக்கு இது ஒரு பொருட்டன்று. **நின்று புணர்த்தியேல் -** இப்பொழுதே முனைந்து நின்று முயற்சி செய்வாயாயின்; **யாது உனக்கு இயலாதது -** உன்னால் செய்ய இயலாதது யாது இருக்கின்றது? **வருந்தல் என்ன இயம்பினான் -** (ஆதலால்) வருந்த வேண்டாம்' என்று சொன்னான்.*

தமையன் தந்தைக்கு நிகர் ஆதலின் 'எந்தை' என் விளித்தான். 'அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்' என்பது நியதி ஆதலின் இராமன் வெற்றிபெறல் உறுதி என்பதைக் 'கொற்றம்' நினக்கு அலாது பிறர்க்கு எவ்வாறு கலக்குமோ?' என்றான். வீரதை - வீரம்; போது பிற்படல் - காலத்தாழ்வுநேரல். 69

கூதிர் காலம்

4217. சொற்ற தம்பி உரைக்கு உணர்ந்து, உயிர்
சோர்வு ஒடுங்கிய தொல்லையோன்;
இற்ற இன்னல் இயக்கம் எய்திட,
வைகல் பற்பல ஏக, மேல்
உற்று நின்ற வினைக் கொடும் பிணி,
ஒன்றின்மேல் உடன் ஒன்று உராய்,
மற்றும் வெம் பிணி பற்றினாலென,
வந்து எதிர்ந்தது மாரியே.

***உயிர் சோர்வு ஒடுங்கிய தொல்லையோன் -** (கார்காலத்தின் பிடியில் உடலும் உள்ளமும் ஒருங்கே ஒடுங்க) உயிர்த்தளர்ச்சியுற்ற பழை யோனாகிய (திருமாலின்*

கூறான) இராமன்; **சொற்ற தம்பி** - தேறுதல் கூறிய தம்பியான இலக்குவனின்; **உரைக்கு உணர்ந்து** - சொற்களால் தெளிவு பெற்று; **இற்ற இன்னல்** - துன்பம் நீங்கியவனாய்; **இயக்கம் எய்திட** - நடமாட்டம் கொள்ள; **வைகல் பற்பல ஏக** - (அவ்வாறு) பற்பல நாட்கள் கழிய; **மேல்** - பின்பு; **உற்று நின்ற வினைக் கொடும் பிணி ஒன்றின் மேல்** - (முன்னமே) உடம்பில் பொருந்தி நின்ற ஊழ்வினை வயத்தால் கொடிதாகிய நோய்; **உடன் உராய் பற்றினால் என** - உடன் வந்து பற்றிக் கொண்டது போல; **மாரி வந்து எதிர்ந்தது** - கூதிர்காலம் வந்து தோன்றியது.

'வெந்துயர் விரவு திங்களும் விரைவு சென்றன' (4214) என இலக்குவன் ஆறுதல் உரையில் கூறினும், பல நாட்கள் கழிந்த பின்னரே கார்காலம் முடிந்தது என்பதை 'வைகல் பற்பல ஏக' என்ற தொடர் உணர்த்திற்று. உரைக்கு - உரையினால் எனக் கொள்க; உருபு மயக்கம்; இராமனின் கடவுட்டன்மையைத் 'தொல்லையோன்' என்ற சொல் உணர்த்தும். உடம்பு பெற்ற அளவில் செய்த வினை தன் பயன் விளைக்க வந்து சேருமாதலின் 'உற்று' என்றார். வினையால் ஏற்பட்ட பிணியாகலின் 'கொடும்பிணி' எனப்பட்டது. ஒரு நோயின் மேல், மற்றொரு நோயும் வந்து பொருந்தியது போல முன்னர்ப் பெய்த மழை இராமனை வருத்தவும், அதற்குமேல் வருத்தம் விளைவிக்கப் பின் மழையும் பெய்யத் தொடங்கியது என்க. உவமை அணி. முன்னர்ப் பெய்த மழை கொடும்பிணி போன்றது ஆகப் பின்னர்ப் பெய்த மழை அக்கொடும்பிணியுடன் மற்றொரு வெம்பிணி சேர்ந்து கொண்டது போன்றது எனக் கூறியதால், முன்னர்ப் பெய்த கார்கால மழையினும், கூதிர் கால மழை அதிக துன்பத்தை அளிக்கும் என உணர்த்தப்பட்டது. *70*

கலி விருத்தம்

4218. நிறைந்தன நெடுங் குளம்;
நெருங்கின தரங்கம்;
குறைந்தன கருங் குயில்;
குளிர்ந்த உயர் குன்றம்;
மறைந்தன தடந் திசை;
வருந்தினர் பிரிந்தார்;
உறைந்தன, மகன்றிலுடன் அன்றில்
உயிர் ஒன்றி.

நெடுங்குளம் நிறைந்தன - பெரிய குளங்கள் நீர் நிரம்பப்பெற்றன; **தரங்கம் நெருங்கின** - (அக்குளங்களில்) அலைகள் (ஒன்றன் மேலொன்றாய்) நெருங்கி எழுந்தன; **கருங்குயில் குறைந்தன** - கரிய நிறமுள்ள குயில்களும் கூவுதல் ஒழிந்தன; **உயர் குன்றம் குளிர்ந்த** - உயர்ந்த குன்றுகள் குளிர்ச்சி அடைந்தன; **தடந்திசை மறைந்தன** - பெரிய திசைகள் (கரு மேகங்களால்) மறைப்புண்டன; **பிரிந்தார் வருந்தினர்** - தத்தம் துணையைப் பிரிந்தவர்கள் மனம் வருந்தினார்கள்; **மகன்றிலுடன் அன்றில்** - (பிரியா இயல்பினவாகிய) மகன்றில் பறவைகளும் அன்றில் பறவைகளும்; **உயிர் ஒன்றி உறைந்தன** - (புறத்தே செல்லாமல்) தத்தம் உயிர். போன்ற பெடைகளைத் தழுவி நின்றன.

கார்கால மழையால் வேனில் வெப்பம் குறைந்து நீரோடு காணப்பட்ட குளங்கள் கூதிர்கால மழையால் நிரம்பப் பெற்றன. அலைகள் நெருங்கி எழும் அளவில் குளங்கள் நீரால் நிறைந்தன எனக்கூறி, மழை மிகுதியை உணர்த்தினார். மாரிக்காலக் கடுமையால் குயில்களின் ஒலி குறைந்தன என்பதற்குப் 'பேசாது அடங்கின குயில்கள்' கூய ஆய் குரல் குறைந்த போல் குறைந்தன குயில்கள் (4193) எனும் அடிகள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. மழை மிகுதியால் குன்றுகளும் குளிர்ச்சி பெற்றதைக் 'குளிர்ந்த உயர்குன்றம் என்றார். 'குன்று குளிர்ப்பன்ன கூதிர்' (நெடுநல்வாடை - 12) என்றது காண்க. மேகத்தின் அடர்த்தியால் கதிரவன் தோன்றாது இருள்படர்வதால் திசைகள் தெளிவாகக் காணப்படாது போதலின் 'மறைந்த நெடுந்திசை' என்றார். துணையைப் பிரிந்தவர் கூதிர் கால மழையால் வருந்துவதைக் 'காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல் கனைந்து, கூதிர் நின்றன்றாற்போதே' (நெடுநல் - 71) என்ற அடிகளும் உணர்த்தும். மகன்றில் என்பது நீர் வாழ் பறவை; அன்றில் என்பது பனைமரத்து வாழும் பறவை. இவ்விரண்டும் தம் பெடையைவிட்டுப் பிரியாமல் வாழும் இயல்புடையன. மழைக்காலத்தில் பிரிவுக்கஞ்சி இவை தத்தம் பெடையை நன்றாகத் தழுவிக் கொள்ளும் இயல்பின என்பதால் 'உயிர் ஒன்றி உறைந்தன' என்றார். உயிர் - உயிர் போன்ற பேடைகளை; ஒன்றி என்றது உடம்பு ஒன்று என எண்ணுமாறு தழுவி நிற்றலைக் குறிக்கும். 'பூவிடைப் படினும் யாண்டு கழித்தன்ன, நீருறை மகன்றில் புணர்ச்சி போல' (குறுந் - 57); 'குறுங்கால் மகன்றில் அன்ன உடன்புணர் கொள்கைத் காதலோரே' (ஐங்குறு - 381); மகன்றில் நன்னர்ப் புணர்ச்சி' (பரி பாடல் - 8.44) என்பன மகன்றில் பறவையின் இயல்பையும் 'நெருப்பினன்ன செந்தலை அன்றில், இறவினன்ன கொடுவாய்ப் பெடையோடு, தடவினோங்கு சினைக் காட்சியில் பிரிந்தோர், கையற நரலும்' (குறுந் - 160) என்ற அடிகள் அன்றிலின் பிரியா

இயல்பையும் உணர்த்துவன. மழைக்காலத்தின் இயல்பைக் கூறுவதால் இப்பாடல் தன்மை நவிற்சி அணி. *71*

4219. பாசிழை அரம்பையர்,
பழிப்பு இல் அகல் அல்குல்
தூசு, தொடர் ஊசல், நனி
வெம்மை தொடர்வுற்றே
வீசியது, வாடை - எரி
வெந்த விரி புண் வீழ்
ஆசு இல் அயில் வாளி என,
ஆசைபுரிவார்மேல்.

வாடை - *வாடைக்காற்றானது;* **பாசிழை அரம்பையர் -** பசும்பொன்னாலாகிய அணி *கலன்களை அணிந்த மகளிரின்;* **பழிப்பு இல் அகல் அல்குல் -** குற்றமற்ற அகன்ற *மறைவிடத்தை மறைத்த;* **தூசு -** ஆடையினையும்; **தொடர் ஊசல் -** சங்கிலிகளால் இணைக்கப்பட்ட ஊஞ்சலினையும்; **தொடர்வுற்று -** சார்ந்து; **ஆசை புரிவார்மேல் -** *(அவர்கள்மேல்)* காதல் கொண்டவர்களான ஆண்கள் மீது; **எரிவெந்த விரிபுண் -** நெருப்புப் பட்டு வெந்து பரந்த புண்ணில்; **வீழ் -** விழுந்து தைக்கும்; **ஆசுஇல்அயில் வாளி என -** குற்றமற்ற கூர்மையான அம்பு போல; **நனி வெம்மை வீசியது -** மிகுந்த வெப்பம் உண்டாகும்படி வீசிற்று.

மகளிர் அழகைக் கண்டு அவர்கள் பால் காதல் கொண்டு தவிக்கின்ற ஆடவர் மேல், அம்மகளிர் அணிந்த ஆடை மீதும், ஆடிய ஊஞ்சலின் மீதும் பட்டு வருகின்ற வாடைக்காற்று வீசி வெம்மை செய்து வருத்தியது. இயல்பாகவே வருந்தி நிற்கும் ஆடவர் மீது வாடைக் காற்று வீசி, மேலும் வருத்தியமைக்கு வெந்த விரி புண்ணின்கண் வேல் கொண்டு நுழைப்பான்போல் காய்ந்த நோய் உழப்பாரைக் கலக்கிய வந்தாயோ" (கலி - 120) 'எறிவேல் பாய்ந்த புண்ணில் ஆம் பெரும் புழையில் கனல் நுழைந்தாலென' (325) என்பன ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன. வாடை காதலருக்கு வெப்பம் பெருக வீசுவதைத் 'தழல் வீசி உலாவரு வாடை தழீஇ' (5232) என்ற அடியும் உணர்த்தும். 72

4220. வேலை நிறைவுற்றன;
வெயில் கதிர் வெதுப்பும்
சீலம் அழிவுற்ற; புனல்
உற்று உருவு செப்பின்
காலம் அறிவுற்று உணர்தல்,
கன்னல் அளவு அல்லால்,
மாலை பகல் உற்றது என,
ஓர்வு அரிது மாதோ!

வேலை நிறைவுற்றன - *கடல்கள் நீர் நிரம்பப் பெற்றன;* **வெயில் கதிர்-** *கதிரவனின் கதிர்கள்;* **வெதுப்பும் சீலம் அழிவுற்ற -** *வெம்மையால் எரிக்கும் தம் இயல்பை இழந்து மறைந்தன.* **புனல் உற்று உருவு செப்பின் -** *(சிறு துளை வழியாக) நீர் நிரம்பி நேரங்காட்டும் நாழிகை வட்டிலைக் கொண்டு;* **கன்னல் அளவு -** *நாழிகையின் அளவைக் கண்டு;* **காலம் அறிவுற்று உணர்தல் அல்லால் -** *காலம் இன்னதென்று அறிய முயன்று தெரிந்து கொள்வதன்றி;* **மாலை பகல் உற்றது என -** *மாலைப்போதும் காலைப் போதும் வந்தன என்று;* **ஓர்வு அரிது -** *அறிதல் அரிதாயிற்று.*

மேகங்களிடை ஞாயிறு மறைப்புண்டதால் அதன் இயல்பான வெம்மையால் வெதுப்பும் தன்மை அழிவுற்றதாகக் கூறினார். நடுவில் சிறிய துளையை உடைய வட்டிலை நீர்நிறைந்த பாத்திரத்தில் இட்டால், துளை வழியாக நீர் புகுந்து நிறைய, அவ்வட்டில் நீரில் அமிழ்வது ஒரு நாழிகை எனக் கணக்கிடுவர். "பன்னிரண்டரைப் பலம் எடை உள்ள தாமிரத்தைக் கொண்டு மகத தேசத்தில் ஒரு படி அளவாகச் செய்யப்பட்டதும், இருபது குன்றி மணி எடையுள்ள தாமிரத்தைக் கொண்டு பொன்னினால் நாலங்குலம் அளவாகச் செய்த சலாகை கொள்ளும் அளவாக அடியில் துளையிடப்பட்டதுமான ஒரு பாத்திரத்தைத் தண்ணீரில் இட, அப்பாத்திரம் எவ்வளவு நேரத்தில் தண்ணீரால் நிறையுமோ அவ்வளவு காலம் ஓர் நாழிகை என்று அறியப்படும்" என்ற விஷ்ணுபுராணக் கருத்து இங்கு நோக்கத்தக்கது.

'குறுநீர்க் கன்னல் இனைத்தென்றிசைப்ப' (முல்லை - வரி58), குறுநீர்க் கன்னல் எண்ணுநர்' (அகம் - 43) 'குறு நீர்க் கன்னலின் யாமம் கொள்பவர் ஏத்து ஒலி அரவமும்" (மணி - 7 - 64 - 65), என்ற அடிகளில் நாழிகை வட்டிலால் பொழுதறிதல் குறிக்கப்படுதலைக் காணலாம். நாழிகையைக் கணக்கிட்டுக் கூறுவோர் கணக்கர் என்றும் கடிகையார் என்றும் கூறப்பெறுவர். பகல், இரவு வேறுபாடு அறிய முடியாத கூதிர்காலத்து இயல்பை 'மனையுறை புறவின் செங்கால் சேவல், இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்துண்ணாது இரவும் பகலும் மயங்கிக்கையற்று" (நெடுநல் - 45 - 47) என நக்கீரரும் புலப்படுத்தியமை காணலாம். மாது, ஓ அசைகள். 73

4221. **நெல் கிழிய நெற்**
பொதி நிரம்பின, நிரம்பாச்
சொற்கு இழிய நல் கிளிகள் ;
தோகையவர்,தூ மென்
பற்கு இழி மணிப் படர்
திரைப் பரதர் முன்றில்,
பொற் கிழி விரித்தன,
சினைப் பொதுளு புன்னை.

தோகையவர் - மயிலை ஒத்தவர்களாகிய மகளிரின்; **நிரம்பாச் சொற்கு-** (எழுத்து) நிரம்பாத குதலைச் சொற்களுக்கு; **இழிய -** (நிகராகப்பேச முடியாமல்) தோல்வியுற்றதனால்; **நல்கிளிகள் -** அழகிய கிளிகள்; **நெல் கிழிய நெல்பொதி -** நெல் மணிகள்உதிருமாறு நெற்கதிர்ப்

போரில்; **நிரம்பின -** பதுங்கி நிறைந்தன; **தூ மென் பற்கு இழி -** (அம்மகளிரின்) தூயமென்மையான பற்களுக்குத் தோற்ற; **மணி -** முத்துக்கள்; **படர்திரை (நிரம்பின)** - பரந்த கடல் அலைகளில் (மறைந்து நிறைந்தன); **பரதர் முன்றில் -** நெய்தல் நில மக்களின்வீட்டு முன்னிடத்தில்; **சினை பொதுளு புன்னை -** கிளைகளில் மலர் நிறையப் பெற்ற புன்னை மரங்கள்; **பொற்கிழி விரித்தன -** பொற்கிழியை அவிழ்த்து வைத்தாற் போன்று விளங்கின.

இப்பாடலில் கூதிர் காலத்து மருதம், நெய்தல் நிலங்களின் வருணனை கூறப்பெற்றது. கிளிகள் மழைக்கு ஒதுங்கவும், பசிக்கு இரை தேடவும் ஏற்ற இடமாக நெற்கதிர்ப் போர் அமைந்ததால் ஆங்கே பதுங்கின மழையால் அடித்து வரப்படும் முத்துகள் கடல் அலைகளிடை மறைவதும் இயல்பாகும். கிளிகள் மழைக்கு ஒதுங்கிய இயல்பான நிகழ்ச்சியினையும் முத்துக்கள் அலைகளிடை மறைந்த நிகழ்ச்சியினையும் மகளிர் சொற்களுக்கும், பற்களுக்கும் தோற்று அவை பதுங்கியதாகத் தற்குறிப்பேற்றமாகக் கூறியுள்ளார். மயிலின் சாயலும் தோகையும் முறையே மகளிர் சாயலுக்கும் கூந்தலுக்கும் உவமைகள். அதனால் பெண்கள் 'தோகையவர்' எனப்பட்டனர். 'தோகையவர் என்பதை இடைநிலை விளக்கமாகக் கொண்டு பொருள் கொள்ளப்பட்டது. முன்றில் - இலக்கணப் போலி; நெய்தல் நிலத்துப் புன்னையின் அரும்புகள் மலர்வது பொற்கிழியை விரித்தாற்போன்றது என்றமையின் உவமை அணி ஆகும். மருத நிலத்து நெல் அறுவடையும், நெற்போரில் கிளிகள் பதுங்கினமையும், நெய்தல் நிலத்தில் மழைத்துளி ஏற்ற சிப்பிகளில் முத்துக்கள் தோன்றினமையும், புன்னை மலர்ந்தமையும் கூதிர்கால நிகழ்ச்சிகளாகக் கூறப்பட்டன.
74

4222. **நிறம் கருகு கங்குல், பகல்,**
நின்ற நிலை நீவா
அறம் கருது சிந்தை
முனி அந்தணரின், ஆலிப்
பிறங்கு அரு நெடுந் துளி
படப் பெயர்வு இல்குன்றில்,

உறங்கல, பிறங்கல் அயல்
நின்ற, உயர் வேழம்.

நிறம் கருகு கங்குல் - *நிறம் கறுத்துத் தோன்றுகின்ற இரவுக் காலத்திலும்;* ***பகல் -*** *பகல் வேளையிலும்;* ***நின்ற நிலை நீவா -*** *தாம் நின்ற தவநிலையிலிருந்தும் நீங்காமல்;* ***அறம் கருது சிந்தை -*** *அறத்தையே நினைக்கின்ற சிந்தையுடையவர்களாய்;* ***முனி அந்தணரின் -*** *(எல்லாப் பற்றுக்களையும்) வெறுத்தொதுக்கிய முனிவர்கள்போலவும்.* ***பிறங்கு அரு ஆலி நெடுந்துளி பட -*** *ஆலங்கட்டிகளோடு விளங்குகின்ற அரிய மழையின் பெரிய மழைத்தாரைகள் தம் மேல் பட;* ***பெயர்வுஇல் குன்றில் -*** *அசைதல் இல்லாத குன்று போலவும்;* ***உயர்வேழம் -*** *உயர்ந்த யானைகள்;* ***உறங்கல -*** *உறக்கம் கொள்ளாதனவாய்;* ***பிறங்கல் அயல் நின்ற -*** *மலைப்பக்கங்களில் அசையாது நின்றன.*

மழைகள் உறங்காமல், அசையாமல் இருந்த யானைகளுக்கு முனிவர்களும், மலையும் உவமை. அந்தணரைப் போல உறங்காமலும், குன்று போல அசையாமலும் என முறையே இயைந்து பொருள்படுதல் பற்றி முறை நிரல் நிறை அணி எனப்படும். பெயர்வு இல் குன்று - 'அசலம்' என மலைக்கு ஒரு பெயராதல் காண்க. மழைக்காலத்து உறங்கா நிலையில் மலையை அடுத்து அசையாது யானைகள் நின்று கொண்டிருந்தன. குறிஞ்சி நிலத்துக் கூதிர்காலக் காட்சி இப் பாடலில்கூறப்பெற்றது. *75*

4223. சந்தின் அடையின் படலை
வேதிகை தடம்தோறு,
அந்தி இடு அகில் புகை
நுழைந்த, குளிர் அன்னம்;
மந்தி துயில் உற்ற, முழை;
வன் கடுவன், அங்கத்து
இந்தியம் அவித்த தனி
யோகியின் இருந்த.

குளிர் அன்னம் - *(மழை மிகுதியால்) குளிரால் நடுங்கிய அன்னங்கள்;* ***சந்தின் அடையின் படலை -*** *சந்தன மர இலைகளால் வேயப் பெற்றுச் சாலைகளில் (இருந்த);* ***வேதிகை -*** *மேடைகளில் அமைந்த;* ***தடம் தோறு -*** *ஓம குண்டங்கள் தோறும்;* ***அந்தி இடு -*** *காலை, மாலைச் சந்திக் காலங்களில் (முனிவர்கள்) இட்டு எரிக்கின்ற;* ***அகில் புகை நுழைந்த -*** *அகிற் புகையில் புகுந்து குளிர் காய்ந்தன;* ***மந்தி -*** *பெண்குரங்குகள்;* ***முழை துயில் உற்ற -*** *மலைக்குகைகளில் படுத்து உறங்கின;* ***வன் கடுவன் -*** *வலிமையுடைய ஆண் குரங்குகள்;* ***அங்கத்து -*** *(யோக அட்டாங்கங்களுள் ஒன்றான பிரித்தியாகாரம் என்னும்) அங்கத்தினால்;* ***இந்தியம் அவித்த -*** *ஐந்துபொறிகளை அடக்கிய;* ***தனி யோகியின் இருந்த -*** *ஒப்பற்ற யோகியர் போல் (குளிரால்) ஒடுங்கி இருந்தன.*

சந்தன மர இலைகளால் வேய்ந்த கூரையும், அகிற்புகையும் மலைவளச் சிறப்பைக் குறித்தன. வேதிகை - மேடை; தடம் - ஓமகுண்டம்; இது 'தடவு' என்றும் வழங்கப்படும். அந்தி என்பது இரவு பகலுடன் இணையும் மாலைச் சந்திக்கும், பகல் இரவுடன் சேரும் காலைச் சந்திக்கும் பொதுவாகும் யோகி - இமயம், நியமம், ஆசனம், பிராணாயாமம், பிரித்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும் எட்டு

அங்கங்களுடன் யோகம் செய்பவன் பெருமழையில் குளிரால் ஒடுங்கி நிற்கும் குரங்குகளுக்கு ஐம்பொறிகளை அடக்கி மனத்தை ஒரு நிலைப்படுத்தி நிற்கும் யோகி உவமை. சலிக்கும் மனத்திற்குக் குரங்கு உவமை. அக்குரங்கே அசையாது இருத்தலை எண்ணங்களை அகற்றி ஒரு நிலைப்பட்ட மனத்தையுடைய யோகிக்கு உவமை. கடுவன் மந்தியைப் பிரிந்து தனித்து இருத்தல் இப்பாடலில் கருதத்தக்கது. மந்தியைப்போல் குகையில் சென்று உறங்காமல், ஆண் குரங்குகள் மழையில் நின்ற செயல், அவை துன்பம் கண்டு துவளாதவை என்பதையும் துன்பத்தைத் தாங்கி எதிர் கொள்ளும் ஆற்றல் கொண்டவை என்பதையும் உணர்த்தி நின்றது. இதனால், பின்னர் இராவணனுடன் ஏற்படும் போரில் ஏற்றபடையாகக் குரங்குப்படை

விளங்கும் என்பது குறிப்பால் பெறப்படுகிறது. குறும்பு மிக்ககுரங்குகளும் யோகிபோல் ஒடுங்கின என்பதால் மழைக் குளிரிச்சியின் கடுமை பெறப்பட்டது.
76

4224. ஆசு இல் சுனை வால் அருவி,
ஆய் இழையர் ஐம்பால்
வாச மணம் நாறல் இல
ஆன; மணி வன் கால்
ஊசல் வறிது ஆன; இதண்
ஒண் மணிகள் விண்மேல்
வீசல் இல வான; -
நெடு மாரி துளி வீச.

***நெடு மாரி துளி வீச** - (வானம்) பெரிய மழைத் துளிகளைப் பெய்து கொண்டிருப்பதால்; **ஆசு இல் சுனை** - குற்றமில்லாத மலைச் சுனைகளும்; **வால் அருவி** - தூய மலை அருவிகளும்; **ஆய் இழையர்** - ஆய்ந்த அணிகலன்களை அணிந்த மகளிரின்; **ஐமபால் வாச மணம்** - கூந்தலின் நறுமணம்; **நாறல் இல ஆன** - (தம்மிடம்) கமழப்பெறாதன ஆயின; **மணி வன் கால் ஊசல்** - மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற வலிமையான கம்பங்களில் அமைக்கப் பெற்ற ஊஞ்சல்கள்; **வறிது ஆன** - (அம்மகளிர் ஆடாமையால்) ஆடுவார் இல்லாதன வாயின்; **இதண்** - பரண்கள்; **ஒண்மணிகள் விண்மேல்** - ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்களை வானத்தில்; **வீசல் இலவான** - (பறவைகளின் மீது) எறிதல் இல்லாதன ஆயின.*

மழைத்துளி விடாமல் பெய்து கொண்டிருந்ததால் மலையிலுள்ள சுனைகளிலும் அருவிகளிலும் பெண்கள் நீராடாமையால் அவர்கள் கூந்தலின் இயற்கை மணத்தையும், வாசநெய்யாலும், அகிற்புகையாலும் நறுமலராலும் பெறும் செயற்கை மணத்தையும் அச்சுனைகளும் அருவிகளும் பெறாதன ஆயின. வாசமணம் ஒரு பொருட்பன்மொழி. ஆசில் சுனை - பாசி படிதல், சருகு முதலிய குப்பைகளுடன் விளங்கல், படிந்தார்க்கு நோய் விளைத்தல் ஆகிய குற்றங்கள் நீங்கித் தூய நீரைக் கொண்டிருத்தல். ஐம்பால் - ஐந்துவகையாக முடித்தற்குரியது என்பதால் கூந்தல் 'ஐம்பால்' எனக்கூறப்பட்டது. (4195 ஆம் பாடல் உரைவிளக்கம் காண்க) குளிரால் மகளிர் ஊஞ்சலாடுவதையும் தவிர்த்தலால் ஊஞ்சல்கள் ஆடுவாரின்றி வெறுமை ஆயின. மலைவாழ்நரின் செல்வச் சிறப்பு தோன்ற 'மணிவன் கால்' என்றார். குறிஞ்சி நில மகளிர் மணிகள் கொண்டு கவண் எறிந்து பறவைகளை ஓட்டும் இயல்பான

நிகழ்ச்சியும் மழையால் தடைப்பட்டது. செல்வ வளத்தால் மகளிர் மணிகளை எறிவர் என்ற செய்தியைப் பட்டினப்பாலை உணர்த்துகிறது. கோழியெறிந்த கொடுங்கால் கனங்குழை (ப.பாலை வரி - 23) என்ற அடி ஈண்டுஒப்புநோக்கத்தக்கது.
77

4225. கருந் தகைய, தண் சினைய,
கைதை மடல், காதல்
தரும் தகைய போது
கிளையில் புடை தயங்க,
பெருந் தகைய பொற் சிறை
ஒடுக்கி, உடல் பேராது,
இருந்த, குருகின் பெடை -
பிரிந்தவர்கள் என்ன.

கருந்தகைய - *கரிய நிறமுள்ள;* ***தண் சினைய கைதை மடல் -*** *குளிர்ந்த கிளைகளை உடைய தாழை மடல்களின் இடையே;* ***காதல் தரும் தகைய போது -*** *காண்பார்க்கு விருப்பம் விளைக்கும் தன்மையன வாய்த்தோன்றும் தாழை அரும்புகள்;* ***கிளையின் புடை தயங்க -*** *(ஆறுதல் கூறும்) சுற்றத்தாரைப்போலப் பக்கங்களில் சூழ்ந்து விளங்க;* ***குருகின் பெடை -*** *பெண் நாரைகள்;* ***பெருந்தகைய பொன் சிறை ஒடுக்கி -*** *பெருமைக்குரிய அழகிய சிறகுகளை ஒடுக்கிக் கொண்டு;* ***உடல் பேராது -*** *இடம் விட்டுப் பெயராமல்;* ***பிரிந்தவர்கள் என்ன -*** *தலைவரைப் பிரிந்த தலைவியரைப் போல;* ***இருந்து -*** *இருந்தன.*

மழைக்காலத்தில் தாழை மிகுதியாகப் பூத்தல் இயல்பாகும். காமத்தை மிகுவிக்கும் மலர்களுள் ஒன்றாகத் தாழை மலர் கருதப்படுவவால் 'காதல் தரும் தகைய போது' என்றார். இம்மலர் மன்மதனின் வாளாயுதம் என்பர். தலைவரைப் பிரிந்த தலைவியர்போலப் பெருமழையால் ஒடுங்கியிருக்கும் பெண்நாரைகளைச் சுற்றி மலர்ந்திருக்கும் தாழை அரும்புகள் அவற்றின் சுற்றம் போலக் காணப்பட்டன. தாழை அருமபுகள் நாரையைப் போன்ற தோற்றத்தனவாதலின் சுற்றமாகக் கூறப்பட்டன. தாழை அரும்புகள் குருகுகள் போல் இருத்தலை "கருங்கால் குருகின் கோளுய்ந்து போகிய முடிங்குபுற இறவின் மோவாயேற்றை. . . . தோடுபொதி தாழை வண்டுபடு வான்போது வெறூஉம்", (நற்றிணை - 211), 'அருகு கைதை மலரக் கெண்டை குருகென்றஞ்சும்' (பெரியதிருமொழி 5-2-9) என்பவற்றால் அறியலாம். பிரிந்திருக்கும் தலைவியரைச் சுற்றத்தினர் தேற்றுவதும் தலைவியர் ஆற்றாது வருந்துவதும் இயல்பாகும். 'வருதல் தலைவர் வாய்வது நீ நின், பருவரல் எவ்வம் களை மாயோயெனக் காட்டவும் காட்டவும் காணாள் கலுழ் சிறந்து, பூப்போல் உண்கண் புலம்பு முத்துறைப்ப" (முல்லைப் பாட்டு - 20 - 23) என்பது காண்க. 'குருகு' பால் பகா அஃறிணைப் பெயராதலின் 'இருந்த' என்ற பன்மை முடிபுகொண்டது.
78

4226. பதங்கள் முகில் ஒத்த, இசை
பல் ஞிமிறு பன்ன,
விதங்களின் நடித்திடு விகற்ப
வழி மேவும்

மதங்கியரை ஒத்த, மயில்;
வைகு மர மூலத்து
ஒதுங்கின, உழைக் குலம்; -
மழைக் குலம் முழக்க.

பதங்கள் - பறவைகளின் ஒலி; **முகில் ஒத்த -** மேகத்தின் ஒலியை ஒத்தனவாக விளங்க; **பல் ஞிமிறு -** பலவகைப்பட்ட வண்டுகளின்; **இசை பன்ன -** (ரீங்காரம்) இசைப்பாடலாக ஒலிக்க; **மயில் -** மயில்கள்; **விதங்களின் நடித்திடும் -** பல வகைத் தாள அமைப்புகளுடன் நடனம் செய்கின்ற; **விகற்ப வழி -** வெவ்வேறு வகைப்பட்ட நாட்டிய நிலைகளில்; **மேவும் மதங்கியரை ஒத்த -** பொருந்திக் கூத்தாடும் மகளிரை ஒத்தன; **உழைக்குலம் -** மான் கூட்டங்கள்; **மழைக்குலம் முழக்க -** மேகக் கூட்டங்களின் முழக்கத்தால் (கலக்கமுற்று); **வைகு மர மூலத்து -** (மயில்கள்) தங்கப்பெற்ற மரங்களின் அடியில்; **ஒதுங்கின -** ஒதுங்கி நின்றன.

பதங்கள் - பறவைப் பொதுப்பெயர். இவ்வடசொல் எழுப்பிச் செல்வ தென்று பொருள்படும். மதங்கியர் - இளம்வயதுடைய நாட்டிய மகளிர், பதங்கத்தின் ஒலி முழவாக, வண்டுகளின் ரீங்காரம் பாட்டாக, மயில்கள் மதங்கியரைப் போல ஆட, மான்கள் அந்த ஆட்டத்தைப் பார்த்தன என்க. உழைக்குலம் மழைக்குலம் என்ற இடத்து இணையெதுகை நயம் காண்க.

மழைக்காலத்தில் மயில்கள் மகிழ்ந்து ஆடுவதையும் மான்கள் வருந்தி ஒடுங்குவதையும் இச்செய்யுள் புலப்படுத்துகிறது. 79

4227. விளக்கு ஒளி அகில் புகை
விழுங்கு அமளி, மென் கொம்பு
இளைக்கும் இடை மங்கையரும்,
மைந்தர்களும், ஏற;
தளத் தகு மலர்த் தவிசு
இகந்து, நகு சந்தின்
துளைத் துயில் உவந்து,
துயில்வுற்ற, குளிர் தும்பி.

மென் கொம்பு - மெல்லிய பூங்கொம்பும்; **இளைக்கும் -** (மென்மையால் ஒப்பாகாது) தோற்கும்; **இடை மங்கையரும் -** இடையை உடைய இளைய மங்கையரும்; **மைந்தர்களும் -** ஆடவர்களும்; **அகில் புகை -** அகிற்கட்டைகளின் புகையானது; **விளக்கு ஒளி விழுங்கு -** விளக்குகளின் ஒளியை மறைக்கின்ற; **அமளி ஏற -** கட்டிலில் ஏற; **குளிர் தும்பி -** குளிரால் வருந்திய வண்டுகள்; **தளத்தகு மலர்த்தவிசு இகந்து -** இதழ்கள் பொருந்திய சிறந்த தாமரை மலராகிய படுக்கையை விட்டு; **நகு சந்தின் -** மலர்ந்து விளங்குகின்ற சந்தனமரத்தின்; **துளைத்துயில் உவந்து -** பொந்துகளில் தங்குதலை விரும்பி; **துயில்வுற்ற -** (அங்குச் சென்று) உறங்கின.

குளிரைப்போக்குவதற்கு இட்ட அகிற்புகை விளக்கின் ஒளியையும் விழுங்குமாறு இருந்ததென அகிற்புகையின் மிகுதி கூறினார். மழைக்காலத்தில் மகளிரும் மைந்தரும், குளிர்தீருமாறு ஊட்டப்பெற்ற அகிற்புகை கமழும் கட்டிலில் ஏறினர் என்க. மழைக்காலத்தில் தாமரை மலர்கள் இதழ் குவிந்தும், நீரில் ஆழ்ந்தும் அழிந்தும்

போவதால், அம்மலரில் தங்குதலைவிடுத்து வண்டுகள் கரையிலுள்ள உலர்ந்த சந்தனமரப் பொந்துகளில் விருப்பத்தோடு சென்று இனிது உறங்கலாயின.

'புதிய மழைத் தாரைகள் அழிக்கப்பட்ட தாதுக்களையுடைய தாமரை மலர்களை விட்டு, வண்டுகள், தாதுக்களோடு கூடிய புதிய கடம்ப மலர்களை மகிழ்ச்சியோடு சேர்கின்றன' என்று வால்மீகி ராமாயணத்தில் கூறியிருப்பது ஈண்டுக் காணத்தக்கது. சிறந்த தாமரை மலரில் துயின்று பழகிய வண்டு, மரங்களிடையேயும் உயர்ந்த சந்தன மரத்தையே நாடிச் சென்ற நயம் காண்க. உயர்திணை மக்கள் வெம்மையை விரும்பியது போல அஃறிணை உயிரான வண்டுகளும் வெம்மையைத் தேடிச் சென்றன என்பதால் குளிரின் மிகுதி கூறப்பட்டது. இப்பாடலில் மருத நிலத்துத் தாமரையில் துயிலும் வண்டு குறிஞ்சி நிலச் சந்தன மரத்திற்குச் சென்றது எனத் திணைமயக்கம் கூறப்பட்டது. 80

4228. தாமரை மலர்த் தவிசு
இகந்து, தகை அன்னம்,
மாமரம் நிரைத் தொகு
பொதும்பருழை வைக;
தே மரம் அடுக்கு
இதணிடைச் செறி குரம்பை,
தூ மருவு எயிற்றியரொடு
அன்பர் துயில்வுற்றார்.

தகை அன்னம் - அழகிய அன்னப்பறவைகள்; **தாமரை மலர்த் தவிசு இகந்து -** தாமரை மலராகிய தங்கள் இருப்பிடத்தை விட்டு நீங்கி; **மா மரம் நிரைதொகு -** பெரிய மரங்கள் வரிசையாகத் திரண்ட; **பொதும்பர் உழை வைக -** சோலையில் சென்று தங்க; **தேமரம் அடுக்கு -** நறுமணம் மிக்க மரக்கட்டைகளை அடுக்கியமைத்த; **இதணிடை செறி குரம்பை -** பரணில் பொருந்திய குடிசையில்; **தூ மருவு எயிற்றியரொடு -** வெண்ணிறம் பொருந்திய பற்களையுடைய வேட்டுவப் பெண்களுடனே; **அன்பர் துயில்வுற்றார் -** அவர்களின் அன்புமிக்க கணவர்கள் உறங்கினார்கள்.

குளிரால் வருந்திய அன்னம் நீரிலுள்ள தாமரை மலரை விட்டுக் குளிர் இல்லாத உயர்ந்த கிளைகளை உடைய மரங்கள் செறிந்த சோலையில் சென்று தங்கியது; பறவைகள் வாராத மழைக்காலத்தில் தினைப்புனம் காக்கும் வேலையின்மையால் வேட்டுவ மகளிரும் வேடர்களும் குளிர்நீங்கப் பரண் குடிசைகளில் உறங்கினர். தவிசு - ஆசனம், தேமரம் - சந்தனம் முதலிய மரங்கள். வைகத் துயில்வுற்றார் எனக் காரண காரியத்தொடர்பின்றிச் செயவெனெச்சம் வினை கொண்டுமுடிந்தது. 81

4229. வள்ளி புடை சுற்றி உயர்
சிற்றலை மரம்தோறு,
எள்ள அரு மறிக் குருளொடு
அண்டர்கள் இருந்தார்;
கள்ளரின் ஒளித்து உழல்
நெடுங் கழுது ஒடுங்கி,

முள் எயிற தின்று, பசி
மூழ்கிட இருந்த.

***வள்ளி புடை சுற்றி** - கொடிகளால் பக்கங்களில் சூழப்பெற்று; **உயர் சிற்றிலை** - உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள சிறிய இலைகளை உடைய; **மரம் தோறு** - மரங்கள் தோறும்; **எள்ள அரு மறிக் குருளொடு** - (அவற்றின் கீழ்) இகழாமல் பாதுகாத்தற்குரிய ஆட்டுக்குட்டிளோடு; **அண்டர்கள் இருந்தார்** - இடையர்கள் தங்கியிருந்தார்கள்; **கள்ளரின் ஒளித்து உழல்** - திருடர்களைப் போல மறைந்து திரிகின்ற; **நெடுங் கழுகு ஒடுங்கி** - பெரிய பேய்களும் குளிரால் ஒடுங்கி; **முள் எயிறு தின்று** - முட்கள் போன்ற தம் பற்களைத் தாமே மென்று தின்று கொண்டு; **பசி மூழ்கிட இருந்த** - மிக்க பசியுடன் இருந்தன.*

*தன் கீழ் உள்ளார்மேல் நீர்படாமல் காப்பதில் பெரிய இலைகளை உடைய மரத்தினும் சிறிய இலைகளை உடைய மரமே சிறந்ததாதலால் இடையர்கள் கொடிகள் சூழ்ந்த சிற்றிலை மரங்களின் அடியில் தங்கினர். வள்ளி - வள்ளிக் கொடி என்றும், சிற்றிலை - சிற்றிலை மரமென்னும் ஒரு வகை மரம் என்றும் பொருள் கொள்வர். தம்மைத் தாமே பாதுகாத்துக் கொள்ளும் ஆற்றலற்றன என்பதால் ஆட்டுக் குட்டிகள் இகழாமல் பாதுகாத்தற்கு உரியனவாகின்றன. அவற்றை இடையர்கள் உடன் கொண்டு சென்றனர் என்பதால் அவற்றின் அருமை புலனாகும். குருளை என்பது குருள் என விகாரப்பட்டு வந்தது. நெடிதாகிய பேயும் மழையால் ஒடுங்கித் தோன்றிற்று என்பார் '**நெடுங்கழுது** ஒடுங்கி' என்றார். மழையால் பேய்களும் வெளிக்கிளம்ப முடியாது ஒடுங்கிப் பசியில் மூழ்கிப் பற்களைமென்று தின்று கொண்டிருந்தன என மழைமிகுதியை உணர்த்தினார். மழையால் பேய் வருந்துவதைப் 'பெயலு மோவாது **கழுது** கண் பனிப்ப வீசும்' (குறுந் - 161) என்ற தொடர் உணர்த்தும். 'பசிக்கலைந்து பாதி நாக்கும் உதடுகளில் பாதியும் தின்றொறுவாயானேம்' (கலிங். பரணி - 217) என்பது ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.*
82

4230. **சரம் பயில் நெடுந் துளி**
நிரந்த புயல் சார,
உரம் பெயர்வு இல் வன்
கரி கரந்து உற ஒடுங்கா,
வரம்பு அகல் நறும் பிரசம்
வைகல் பல வைகும்
முரம்பினில் நிரம்பல;
முழைஞ்சிடை நுழைந்த.

***நிமிர்ந்த புயல்** - (வானத்தில்) உயர்ந்து விளங்கிய மேகங்களிலிருந்து; **சரம்பயில் நெடுந்துளி** - அம்புகளை ஒத்த பெரிய மழைத் தாரைகள்; **சார** - தம்மேல் விழுவதால்; **உரம் பெயர்வு இல் வன்கரி** - மன வலிமை நீங்குதல் இல்லாத உடல் வலிமை மிக்க யானையும்; **ஒடுங்கா** - (மழையினால்) ஒடுங்கி; **வரம்பு அகல் நறும் பிரசம்** - அளவற்ற பெரிய தேன்கூடுகள்; **பலவைகல் வைகும்** - பல நாட்களாக*

acharya.org

அமையப்பெற்ற; **முரம்பினில் -** மேட்டு நிலங்களில்; **நிரம்பல -** (கூட்டமாகத்) தங்க மாட்டாதனவாய்; **கரந்து உற -** (மழை நீர் தம்மேல்படாதபடி) மறைந்து தங்க; **முழைஞ்சிடை நுழைந்த -** மலைக்குகைகளில் நுழைந்தன.

மழைத் தாரைகள் அம்புகளை ஒத்து விளங்கின என்பதைச் 'சரம்பயில் நெடுந்துளி' என்றறர். 'தண்துளி பளிக்குக்கோல் போல் தாரையாய்ச் சொரிந்து' (சீவக. 508) என்ற அடியைக் காண்க. யானையின் மனவலிமையும் உடல் வலிமையும் 'உரம் பெயர்வு இல் வன் கரி' எனச் சுட்டப்பட்டது. அத்தகைய யானைகளும் தாம் வாழ்ந்த இடங்களை விட்டு ஒடுங்கிக் குகைகளில் நுழைந்தன என்பதால் மழையின் மிகுதியும் குளிரும் உணர்த்தப்பட்டன. பிரசம் - தேன்; இங்குத் தன்கூட்டைக் குறித்தது. உயரத்தில் வந்து எடுப்பவர் இன்மையால் தேன்கூடுகள் பல நாட்களாகக் கற்பாறையாகிய மேட்டு நிலங்களில் கட்டியபடியே அழியாமல் இருந்தனஎன்க. 83

இராமனின் விரகதாபம்

4231. இத் தகைய மாரியிடை,
துன்னி இருள் எய்த,
மைத் தகு மணிக் குறு
நகைச் சனகன் மான்மேல்
உய்த்த உணர்வத்தினன்,
நெருப்பிடை உயிர்ப்பான்,
வித்தகன், இலக்குவனை
முன்னினன், விளம்பும்:

இத்தகைய மாரியிடை - இத்தன்மை வாய்ந்த மழைக்காலத்தில்; **இருள் துன்னி எய்த -** இருந்து செறிந்து வந்தடைய; **வித்தகன் -** அறிவில் சிறந்த இராமன்; **மைத்தக மணி -** மணி என்று சொல்லத்தக்க கண்ணின் கருமணியையும்; **குறுநகை -** புன்சிரிப்பையும் உடைய; **சனகன் மான்மேல் -** சனகன் பெற்ற மகளான மான் போன்ற பார்வையுடைய சீதை மீது; **உய்த்த உணர்வத்தினன் -** செலுத்திய உணர்வுகளை உடையவனாய்; **நெருப்பிடை உயிர்ப்பான் -** நெருப்புப் போன்று இடையிடையே பெருமூச்சு விடுபவனாய்; **இலக்குவனை முன்னினன் -** இலக்குவனை நோக்கி; **விளம்பும் -** (சில சொற்களைச்) சொல்லலானான்.

சீதையின் கரிய கண்களின் பார்வையிலும், புன்சிரிப்பின் அழகிலும் இராமனுக்கு உள்ள ஈடுபாடு விளங்க 'மைத்தகு மணிக்குறுநகைச் சனகன் மான்' என்றார். இராமனது பிரிவுத்துன்பத்தை 'உய்த்த உணர்வத்தினன், நெருப்பிடை உயிர்ப்பான்' என்னும் தொடர்கள் உணர்த்தும்.

வித்தகன் - அறிவில் சிறந்தவன்; ஈண்டு இராமனைக் குறித்தது. "பத்துடை அடியவர்க்கு எளியவேன், பிறர்க்கரிய வித்தகன்" (திருவாய்மொழி - 1 - 3 - 1), 'வித்தகனே இராமாவோ' (பெரியாழ் - 3 - 10 - 6) என்ற அடிகள் ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கன; இராமபிரானையே பெரியாழ்வார் 'வித்தகன்' என்று குறித்தார். அக் குறிப்பு கவிச்சக்கரவர்த்தியின் ஆட்சிக்கு வலிமையும் வனப்பும் சேர்க்கின்றது.

acharya.org

சீதையைப் பிரிந்து இராமன் மழைக்காலத்தில் வருந்தியதையும், இலக்குவன் அவ்வப்போது தேற்றுவதையும் முதல் நூலிலும் காணலாம். உணர்வினன் என்பது அத்துச் சாரியை பெற்று 'உணர்வத்தினன்' என ஆயிற்று. *84*

கலிவிருத்தம்

4232. 'மழைக் கரு மின்
எயிற்று அரக்கன் வஞ்சனை
இழைப்ப, அருங்கொங்கையும்
எதிர்வுற்று, இன்னலின்
உழைத்தனள், உலைந்து உயிர்
உலக்கும்; ஒன்றினும்
பிழைப்ப அரிது, எனக்கும்;
இது என்ன பெற்றியோ?

மழைக்கரு மின் எயிற்று - மேகம் போன்ற கருநிறத்தையும் மின்னலைப் போன்ற பற்களையும் உடைய; **அரக்கன் -** அரக்கனாகிய இராவணன்; **வஞ்சனை இழைப்ப -** வஞ்சனை செய்ய; **அருங் கொங்கையும் -** அரிய முலைகளை உடைய சீதையும்; **எதிர்வுற்று -** (அவ் வஞ்சனைக்கு) இலக்காகி; **இன்னலின் உழைத்தனள் -** துன்பத்தால் வருந்தியவளாய்; **உலைந்து உயிர் உவக்கும் -** வாடி உயிர் அழிவாள்; **எனக்கும் -** (அவளைப் பிரிந்திருக்கும்) எனக்கும்; **ஒன்றினும் பிழைப்ப அரிது -** எந்த ஒரு வகையிலும் (துன்பத்தினின்று) பிழைத்தல் அரிதாக இருக்கின்றது; **இது என்ன பெற்றியோ -** இது என்ன தன்மையோ?

மேகம் போலக் கரிய நிறமும், மின்னல் போன்ற பற்களையும் உடைய இராவணனது வஞ்சனையில் அகப்பட்டுச் சீதை வருந்தி உயிர் அழிதல் போலத் தானும் கரிய நிறத்தையும் மின்னலையும் உடைய மேகத்தின் கொடுமைக்கு இலக்காகி வருந்துவதாக இராமன் குறிப்பால் உணர்த்தியது நயம் மிக்கதாகும். தம்மை வருத்திய பொருள்களில் உள்ள ஒற்றுமையைக் காட்டி 'இது என்ன இயல்போ?' என இரங்கிக் கூறினான். 'உயிர் உலக்கும்' 'ஒன்றினும் பிழைப்பு அரிது' என்னும் தொடர்கள் பிரிவால் ஏற்படும் பெருந்துன்பத்தை விளக்கி நிற்பன. *85*

4233. 'தூ நிறச் சுடு சரம், தூணி தூங்கிட,
வான் உறப் பிறங்கிய வைரத் தோளொடும்,
யான் உறக் கடவதே இதுவும்? இந் நிலை
வேல் நிறுத்து உற்றது ஒத்துழியும், வீகிலேன்.

தூ நிறச் சுடு சரம் - தம்முனைகளில் ஊன் படிந்தவனவாய்ப் பகைவர் மார்பைத் துளைக்கவல்ல அம்புகள்; **தூணி தூங்கிட -** (செயலற்று) அம்பறாத்தூணியில் தூங்கிக் கிடக்க; **வான் உறப்பிறங்கிய -** வானளாவ உயர்ந்த விளங்கிய; **வயிரத் தோளொடும் -** உறுதியுள்ள புயங்களுடனே; **யான் இதுவும் உறக்கடவதே -** நான் இத்தகைய துன்பத்தையும் அனுபவிக்க வேண்டுமோ? **இந்நிலை -** எனக்கு ஏற்பட்டுள்ள இந்த நிலைமை; **வேல் நிறத்து உற்றது ஒத்துழியும் -** வேல் என் மார்பகத்துப்

பாய்ந்தது போன்றிருக்கவும்; **வீகிலேன் -** நான் இறவாமல்இருக்கின்றேனே!

பகைவர் மார்பில் பட்டு ஊன் தோய்ந்திருத்தல் பற்றித் 'தூநிறச் சரம்' என்றும், பகைவர்க்களச் சுடவல்லது ஆதலின் 'சுடுசரம்' எனவும் சிறப்பித்தார். 'நின்கைச் சுடு சரம் அனைய சொல்லால்' (472) என்றதும் காண்க. தூங்குதல் - தொங்குதல், செயலற்றுக் கிடத்தல் என இரு பொருள்பட அமைந்துள்ளது. பகைவரை வெல்லவல்ல படைவலிமையும் தோள்வலிமையும் பெற்றிருந்தும் தீங்கு செய்தவனைத் தண்டிக்காது துன்பத்தை அனுபவிக்கும் நிலை தனக்கு வருதல் வேண்டுமா என இராமன் கலங்கினான். இந்நிலை தனக்கு வரலாகாது என்பானாய் இதுவும் உறக்கடவதே' என்றான். தன் தோளின் உயர்வும் வலிமையும் தோன்ற 'வானுறப் பிறங்கிய வயிரத் தோள்' என்றான். மார்பில் வேல் பட்டாற்போல் இவ்வளவு துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு வாழ்தலும் வேண்டுமோ, இறத்தலே ஏற்றதன்றோ என இராமன் வருந்தும் நிலையைக் காண்கிறோம். ஒத்துழி - ஒத்த உழி என்பதன் தொகுத்தல் - ஒத்துழியும் - உம்மை இழிவு சிறப்பும்மை.
86

4234. **'தெரி கணை மலரொடும்**
திறந்த நெஞ்சோடும்,
அரிய வன் துயரொடும்,
யானும் வைகுவேன்;
எரியும் மின்மினி மணி
விளக்கின், இன் துணைக்
குரிஇனம், பெடையோடும்
துயில்வ, கூட்டினுள்.

குரிஇனம் - குருவிக்கூட்டங்கள்; **எரியும் மின்மினி -** ஒளிவிடுகின்ற மின்மினிப்பூச்சிகளாகிய; **மணி விளக்கின் -** அழகிய விளக்கின் ஒளியில்; **இன்துணைப் பெடையோடும் -** தன் இனிய துணையாகிய பெண் குருவிகளோடு; **கூட்டினுள் துயில்வ -** கூட்டினுள் (இன்பமாய்) உறங்குகின்றன; **யானும் -** நானும்; **தெரிகணை மலரொடும் -** மன்மதன் ஆராய்ந்து எய்த மலர்களாகிய அம்புகளால்; **திறந்த நெஞ்சொடும் -** பிளவுற்ற நெஞ்சத்தோடும்; **அரிய வன் துயரொடும் -** பொறுத்தற்கரிய கொடிய துன்பத்தோடும்; **வைகுவேன் -** (சீதையைப் பிரிந்து) காட்டில் தங்கியிருக்கிறேன்.

பறவையினத்தைச் சார்ந்த குருவிக்கு அமைந்த இன்ப வாழ்க்கைகூட, உயர்ந்த மானிடப்பிறவில் தோன்றிய தனக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டதே என இராமன் வருந்திக் கூறியது இப்பாடல். 'கூட்டினுள்' என்று கூறியதற்கேற்பக் 'காட்டில்' என்பதும், 'மின்மினி மணி விளக்கின்' என்பதற்கேற்ப 'இருளில்' என்பதும் கொள்ளவேண்டும். குருவிகள் மின்மினிப் பூச்சிகளின் ஒளியில் தம் கூடுகளில் பெடையொடு துயிலத் தான் இருளில், வனத்தில துணையின்றித் துயிலாது உள்ளேனே எனப் பொருள் விரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்.

மின்மினியைக் குருவிகள் (வெளிச்சத்திற்காகத்) தம் கூட்டில் வைத்தல் உண்டு என்பதைத் 'தகைசால் மணி மேட்டு இமைப்பன; 'மின்மினி ஆம்' எனக்

கூட்டின் உய்க்கும் குரீஇயின் குழாம்' (58) என்ற அடிகளால் அறியலாம். தம் துணையைப் பிரிந்து வாழ்பவர், துணையொடு வாழும் பிற உயிர்களைக் காண்கையில் பிரிவுத்துயர் மிக்கு மனம் தளர்வடைதல் இயல்பாகும். 'மயிலும் பெடையும் உடன் திரிய, மானும் கலையும் மருவிவர, பயிலும் பிடியும் கடகரியும் வருவ, திரிவ, பார்க்கின்றான்; குயிலும் கரும்பும், செழுந்தேனும், குழலும், யாழும், கொழும்பாகும், அயிலும் அமுதும், சுவை தீர்த்த மொழியைப் பிரிந்தான் அழியானோ? (3569) என்று முன்னரும் கவிச்சக்கரவர்த்தி குறிப்பது காண்க. குரீஇனம் என வரவேண்டியது எதுகை நோக்கி, 'குரிஇனம்' என்று வந்தது. 87

4235. 'வானகம் மின்னினும்,
மழை முழங்கினும்,
யான் அகம் மெலிகுவென்,
எயிற்று அரா என;
கானகம் புகுந்து யான்
முடித்து காரியம்,
மேல் நகும், கீழ் நகும்;
இனி என் வேண்டுமோ?

வானகம் மின்னினும் - மேகம் மின்னினாலும் (அதனைக் கண்டும்); **மழை முழங்கினும் -** மேகம் இடி முழக்கம் செய்தாலும் (அதைக் கேட்டும்); **எயிற்று அரா என -** நச்சுப் பற்களை உடைய நாகம் (வருந்துவது) போல; **யான் அகம் மெலிகுவேன் -** நான் மனம் வருந்துபவனாவேன்; **யான் கானகம் புகுந்து -** நான் காட்டில் வந்து; **முடித்த காரியம் -** சாதித்த செயலைக் குறித்து; **மேல்நகும் கீழ்நகும் -** மேல் உலகத்தவர் நகைப்பர், கீழ் உலகத்தவரும் நகைப்பர்; **இனி என் வேண்டுமோ -** இனியும் வேறு என்ன இழிவு வரவேண்டும்? (இதுவே போதும் என்றபடி).

மின்னலுக்கும் இடிக்கும் அஞ்சி வருந்துவது பாம்பின் இயல்பாகும். பிரிந்திருப்போர் மழைக்காலத்தில் வருந்துதல் இயல்பாதலின் 'யான் அகம் மெலிகுவன்' மனைவியைப் பகைவன் கவர, அவளை மீட்கவும் செய்யாது வருந்தி நிற்கும் நிலையே தான் காட்டில் வந்து சாதித்த காரியம் என்று எண்ணி மனம் நொந்து, தன் நிலை கண்டு மேல், கீழ் உலகங்கள் எள்ளி நகையாடுமே என இராமன் வருந்தினான். "யான் வனம் போந்தது, என்னுடைப் புண்ணியத்தால்" (2648) எனத் தண்டகவனத்து முனிவர்களிடம் கூறிய இராமன் இங்கு 'யான் கானகம் புகுந்து முடித்த காரியம் மேல் நகும், கீழ் நகும்' எனக் கூறியது குறிக்கத்தக்கது. மேல் உலகம், கீழ் உலகம் எனக் கூறியதால் உபலக்கணத்தால் நடு உலகமாகிய இவ்வுலகமும் பெறப்படும். மேல், கீழ் என்பன இடவாகு பெயர்களாய் மேல் உலகினரையும், கீழ் உலகினரையும் குறிக்கும். நகுதல் - இகழ்ச்சிச் சிரிப்பு. 'வான் நகும்; மண்ணும் எல்லாம் நகும்' (7282) என்றதும் காண்க. இனி, இதனினும் இழிநிலை இல்லை யென்பானான், 'இனி என் வேண்டுமோ?' என்றான். 88

4236. 'மறந்திருந்து உய்கிலேன்;
மாரி ஈதுஎனின், இறந்து விண் சேர்வது
சரதம்; இப் பழி,
பிறந்து பின் தீர்வலோ?

பின்னர், அன்னது
துறந்து சென்று உறுவலோ?
துயரின் வைகுவேன்!

துயரின் வைகுவேன் - துயரத்தில் தங்கியிருப்பேனாகிய நான்; **மறந்து இருந்து உய்கிலேன் -** சீதையை மறந்து இருந்து உயிர் பிழைக்க வல்லேன் அல்லன்; **மாரி ஈது எனின் -** கூதிர்க்கால மழை என்னை இவ்வாறு வருத்துமாயின்; **இறந்து விண் சேர்வது -** நான் இறந்த விண்ணுலகத்தை அடைவது; **சரதம் -** உறுதியாகும்; **இப்பழி -** (சீதையை இராவணன் கவர்ந்து சென்றதால் எனக்கேற்பட்டுள்ள) இந்தப் பழிச் சொல்லை; **பிறந்து பின் தீர்வலோ -** மற்றொரு பிறவியெடுத்து (அவனோடு போர் செய்து) தீர்த்துக் கொள்வேனோ? **பின்னர் -** (அல்லது) அப்பிறவியில்; **துறந்து சென்று -** இல்லறத்தைத் துறந்து சென்று; **அன்னது உறுவலோ -** அப்பழிதீரும் வகையை அடையப் பெறுவேனோ?

இராமனுக்குச் சீதை மேலுள்ள அன்பை, 'மறந்திருந்து உய்கிலேன்' என்ற தொடர் உணர்த்தும். பிரிவுத்துன்பத்தை மிகுவிக்கும் வகையில் மழை பெய்யுமாயின் தான் இறப்பது உறுதி எனவும் உரைத்தான். 'மறந்திருந்து உய்கிலேன்' என்ற தொடர் இராமன் இப்பிறவியில் துறக்கமாட்டாமையை உணர்த்தும். இப்பிறவியில் இப்பழி தீரப்பெறுதல் இயலாதோ எனக் கலங்கினான். அடுத்த பிறவியிலும், முன்னைப் பிறவியில் நிகழ்ந்ததை நினைவில் கொண்டு இராவணனை வென்று பழிநீங்கல் இயலுமா என்ற ஐயத்தால் 'பிறந்து பின் தீர்வலோ? என்றான். அல்லது துறவுமேற்கொண்டால், முந்திய பிறவியின் தொடர்புகள் நீங்குமாதலின், பழியும் பகையும் நீங்கிவிடும் என்பதால் 'துறந்து சென்று அன்னது உறுவலோ?' என்றான். இப்பழியைத் தீர்ப்பது எங்ஙனம் என்றே கலங்கினான்இராமன். 89

4237. 'ஈண்டு நின்று, அரக்கர்தம்
இருக்கை யாம் இனிக்
காண்டலின், பற்பல
காலம் காண்டுமால்;
வேண்டுவது அன்று இது; வீர!
"நோய் தெற
மாண்டனன் என்றது"
மாட்சிப்பாலது ஆம்.

வீர - வீரனே! **யாம் -** நாம்; **ஈண்டு நின்று -** இவ்விடத்தில் இருந்து கொண்டு; **இனி -** இனிமேல்; **அரக்கர்தம் இருக்கை காண்டலின் -** அரக்கர்கள் உள்ள இடத்தைத் தேடிக் காண்பதென்றால்; **பற் பல காலம் காண்டும் -** பல நாட்கள் கழியக் காண்போம்; **இது**

வேண்டுவது அன்று - (ஆதலால் சீதையைத் தேடும்) இம்முயற்சி வேண்டுவதன்று; **நோய்தெற மாண்டனன் -** "(சீதையைப் பிரிந்ததால் ஏற்பட்ட) நோய் அழிக்க இராமன் இறந்துபட்டான்"; **என்றது -** எனப்படுவது; **மாட்சிப் பாலது ஆம் -** பெருமை தருவதாகும்.

சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற அரக்கர் இருப்பிடத்தைக் கண்டுபிடிக்கவே நெடுங்காலம் செல்லும். கண்டுபிடித்த பின்னர் அப்பகைவர்களோடு போரிட்டுச் சீதையை மீட்கவும் நெடுங்காலம் ஆகும். எனவே, இம்முயற்சிகளில் ஈடுபடாமல் 'பிரிவுத்துயரால் இராமன் இறந்தான்' எனப் பேசுவதே சிறந்தது, என இராமன் எண்ணினான். துன்பங்களோடு வாழ்வதினும் துன்பம் நீங்க உயிர் போதலே பெருமை தரத்தக்கது என்பதால் 'மாட்சிப் பாலது' என்றான். காலம் என்றது காலத்தின் பெரும் பகுதியைக் குறித்தது. 90

4238. 'செப்பு உருக்கு அனைய
இம் மாரிச் சீகரம்
வெப்புறப் புரம் சுட,
வெந்து வீவதோ -
அப்பு உருக் கொண்ட வாள்
நெடுங் கண் ஆயிழை
துப்பு உருக் குமுத வாய்
அமுதம் துய்த்த யான்?

***அப்பு உருக் கொண்ட** - அம்பின் கூரிய வடிவத்தைக் கொண்ட; **வாள் நெடுங்கண்** - ஒளி பொருந்திய நீண்ட கண்களை உடைய; **ஆயிழை** - ஆராய்ந்தெடுத்த அணிகலன்களை அணிந்த சீதையின்; **துப்பு உருக் குமுதவாய்** - பவளம் ஒத்த நிறமுடையதும், ஆம்பல் மலர் போன்றதுமான வாயிதழின்; **அமுதம் துய்த்த யான்** - அமுதத்தைப் பருகி இன்புற்ற நான்; **இம் மாரிச் சீகரம்** - இந்த மழைத் துளிகள்; **செப்பு உருக்கு அனைய** - செம்பை நெருப்பிலிட்டு உருக்கி, அதனை ஊற்றினாற்போன்ற; **வெப்பு உற** - வெம்மை மிகுமாறு; **புரம்சுட** - என் உடம்பை எரிக்க; **வெந்து வீவதோ** - வெந்து அழிவது தகுமோ?*

சீதையுடன் இருந்த காலத்தில் பெருமகிழ்வு எய்தியவன், பிரிவுற்ற காலத்தில் மழைத்துளிகள் தன்னை வருதத அழிய வேண்டியதுதான என வருந்திக் கூறினான். அமுதம் உண்டவர் இறத்தல் இல்லையாதலின் சீதையின் குமுதவாய் அமுதம் துய்த்த தான் வீவது பொருந்துமோ என இரங்கினான்.

செம்பு, அம்பு என்பன வலித்தல் விகாரங்கள். கண்களின் நீட்சிக்கும் கூர்மைக்கும் அம்பு உவமை ஆயிழை; அன்மொழித்தொகை; துப்பு, வாயின் நிறத்திற்கும் குமுதம் வடிவிற்கும் உவமைகளாகும். 'அப்புருக் கொண்ட வாள்நெடுங் கண், என்பதில் சீதையின் இயற்கை அழகும், ஆயிழை என்பதில் அணிகலன்களால் பெற்ற செயற்கை அழகும் உணர்த்தப்பட்டன. தண்மையை அளிக்கும் மழைத்துளி பிரிந்தார்க்கு வெப்பம் உண்டாக்குதல் எண்ணிப் பார்த்தற்குரியது. 91

4239. 'நெய் அடை தீ எதிர் நிறுவி, "நிற்கு இவள்
கையடை" என்ற அச் சனகன் கட்டுரை
பொய் அடை ஆக்கிய பொறி இலேனோடு,
மெய் அடையாது; இனி, விளிதல் நன்றுஅரோ.

நெய்அடை தீ எதிர்நிறுவி - நெய் ஊற்றி வளர்க்கப்பெற்ற தீ முன்னர் (சீதையை) நிறுத்தி; **'நிற்கு இவள் கையடை' என்ற** - 'உனக்கு இவள் அடைக்கலப் பொருள்' என்று சொன்ன; **அச்சனகன் கட்டுரை** - அந்தச் சனகரது மொழியை; **பொய் அடை ஆக்கிய** - பொய்யொடு பொருந்திய சொற்களாகச் செய்துவிட்ட; **பொறி இலேனொடு** - நல்வினை இல்லாதவனாகிய என்னிடத்தில்; **மெய் அடையாது** - உண்மை இருக்காது; **இனி விளிதல் நன்று** - (எனவே நான்) இனி இறத்தலே நல்லது.

ஓமத்தீ வளர்த்து, அத்தீ முன்னர்ச் சீதையை "உனது அடைக்கலப் பொருள்" எனக் கூறிச் சனகர். ஒப்படைத்ததை எண்ணி இராமன் கலங்கினான். "பூமகளும் பொருளும் என நீ என் மாமகள் தன்னொடும் மன்னுதி' என்னா, தாமரை அன்ன தடக்கையின் ஈந்தான்' என்பது கம்பர் கூற்று (1245). இங்ஙனம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சீதையைக் கைப்பிடித்தான் இராமன் என்பதைத் 'தையல் தளிர்க்கை தடக்கை பிடித்தான்' (1248); பொற்றொடி கைக்கொடு நல்மனை புக்கான்' (1251) என்ற அடிகள் உணர்த்தும். இதையே இராமன் இங்குக் 'கையடை' என்றனன். சீதையைப் பாதுகாவாது விட்டதால் சனகன் கூறிய கட்டுரை பொய்யாகுமாறு தான் நடந்து கொண்டதாகவும், அதனால் தன்னிடம் வாய்மை நிலைத்தல் இல்லை என்றும் கூறி 'இங்ஙனம் பொய்யனாய் வாழ்தலினும் இறத்தலே சிறந்தது' என்றான். கையடை - அடைக்கலம், தவறாமல் பாதுகாக்கத்தக்க பொருள் என்பது கருத்து. தம்மிடம் ஒப்படைத்ததைப் பாதுகாவாமல் விடுதல் பெரும்பாதகம் ஆதலின் 'பொறியிலேன்' என உரைத்தான். 'தாளினில் அடைந்தவர் தம்மை, தற்கு ஒரு கோள் உற, அஞ்சினன் கொடுத்த பேதையும் (2203) நரகிடை வீழ்வன் என்ற பரதனின் சூளுரை அடைக்கலப் பொருளின் அருமையையும் அதனைக் காக்கத் தவறியவர் நரகடைவர் என்பதையும் உணர்த்தும். 'அடைக்கலம் இழந்தேன் இடைக்குல மாக்காள்' (சிலம்பு - 27 - 75) எனக் கூறி மாதிரி இடையிருள் யாமத்து எரியகம் புக்கது' காண்க. அரோ -அசை. 92

4240. 'தேற்றுவாய், நீ உளையாக,
தேறி நின்
ஆற்றுவேன், நான்
உளனாக, ஆய்வளை
தோற்றுவாள் அல்லள்; இத்
துன்பம் ஆர் இனி
மாற்றுவார், துயர்க்கு ஒரு
வரம்பு உண்டாகுமோ?

தேற்றுவாய் நீ உளையாக - என்னைத் தேற்றுபவனாக நீ இருக்க; **தேறி நின்று ஆற்றுவேன்** - (அதனால்) ஆறுதல் அடைந்து மனம் தேறிப்

பொறுத்துக் கொள்பவனாய்; **நான் உளனாக** - நான் இருக்க; **ஆய்வளை** - ஆய்ந்த வளையல்களை அணிந்த சீதை; **தோற்றுவாள் அல்லள்** - இங்கு வந்து (நம்முன்) தோன்றுபவள் அல்லள்; **இத்துன்பம் ஆர் இனி மாற்றுவார்** - இத்துன்பத்தை இனி யார் மாற்றுவார்கள்? (எவருமில்லை); **துயர்க்கு ஒரு வரம்பு உண்டாகுமோ** - (யான் அடையும்) துன்பத்திற்கு ஓர் எல்லையும் உண்டோ?

acharya.org

இலக்குவன் தேற்றுதலும் இராமன் ஒருவாறு ஆற்றுதலும் நிகழ்கின்றனவே யன்றிச் சீதையின் தோற்றுதல் நிகழவில்லை. சீதை வராது போயின் இராமன் துயர் நீங்கும் வழியும் இல்லையாதலின் இராமன் அடையும் துயர்க்கு எல்லையும் இல்லை எனவாயிற்று. 'பிணிக்கு மருந்து பிறமன் அணியிழை தன் நோய்க்குத் தானே மருந்து' (குறள் - 1102) என்பது ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. சீதையைக் கண்டாலன்றி ஆறுதல் மொழிகளால் தன் துயர் நீங்காது எனத் தெளிவுபடுத்தினான் என்க. இலக்குவன் தேறுதல் கூறி இராமன் துன்பத்தைத் தணிவிப்பதைப் பல இடங்களில் காணலாம்.
93

4241. 'விட்ட போர் வாளிகள்
விரிஞ்சன் விண்ணையும்
சுட்டபோது, இமையவர்
முதல தொல்லையோர்
பட்டபோது, உலகமும் உயிரும்
பற்று அறக்
கட்டபோது, அல்லது,
மயிலைக் காண்டுமோ?

விட்ட போர் வாளிகள் - (யான் இனி) போரில் தொடுக்கின்ற அம்புகள்; **விரிஞ்சன் விண்ணையும் -** பிரமனது சத்திய லோகத்தையும்; **சுட்ட போது (அல்லது) -** எரிப்பதோடல்லாமல்; **இமையவர் முதல தொல்லையோர் -** தேவர்கள் முதலான பழமையானவர்களை; **பட்ட போது (அல்லது) -** ஒழிப்பதோடல்லாமல்; **உலகமும் உயிரும் -** உலகங்களையும் உயிர்களையும்; **பற்று அறக் கட்டபோது அல்லது -** வேரற அழித்துத்தான்; **மயிலைக் காண்டுமோ -** மயில் போன்ற சீதையைக் காண முடியுமோ?

'விட்ட' என்பது விரைவு பற்றி வந்த காலவழுவமைதி. அல்லது என்பது கடைநிலை விளக்காய்ச் சுட்டபோதல்லது, பட்ட போதல்லது என இயையும் சீதையின் மென்சாயல் பற்றி 'மயில்' எனக் கூறினன். மயில் - உவமை ஆகுபெயர்.
94

4242. 'தருமம்என்ற ஒரு பொருள்
தன்னை அஞ்சி, யான்
தெருமருகின்றது; செறுநர்
தேவரோடு
ஒருமையின் வந்தனரேனும்
உய்கலார்; -
உரும் என ஒலிபடும்
உர விலோய்!' என்றான்.

உரும் என ஒலிபடும் - இடிபோல நாண்ஒலி உண்டாகும்; **உர விலோய் -** வலிமை கொண்ட வில்லை உடையவனே! **யான் தெருமரு கின்றது -** (உலகங்களையும் உயிர்களையும் அழிக்காது) யான் மனம் வருந்திக் கொண்டிருப்பது; **தருமம் என்ற ஒரு பொருள் தன்னை -** தருமம் என்கின்ற ஒரு சிறந்த பொருளுக்கு; **அஞ்சி -**

அஞ்சுவதாலேயே; **செறுநர் -** பகைவர்கள்; **தேவரோடு ஒருமையின் -** தேவர்களோடு ஒன்று சேர்ந்து; **வந்தனரேனும் -** எனக்கெதிரே வருவராயினும்; **உய்கலார் -** தப்பிப் பிழைக்க மாட்டார்கள்; **என்றான்-** என்று (இராமன்) கூறினான்.

இலக்குவனும் தன்னை ஒத்த வீரனாகையால் 'உரும் என ஒலிபடும் உரவிலோய்' என விளித்தான். சீதையைக் கவர்ந்தவர் அரக்கராயிருக்க அதன் பொருட்டுத் தவறு செய்யாத பிற உயிர்களும், அனைத்து உலகங்களும் அழிதல் அறமன்று என்பதை உணர்ந்தே 'தருமம் என்ற ஒரு பொருள் தன்னை அஞ்சியான் தெருமருகின்றது' என்றான். முன் பாடலில் 'உலகமும் உயிரும் பற்று அறக் கட்ட போது அல்லது மயிலைக் காண்டுமோ?' எனக் கூறிய இராமன் இப்பாடலில் சினம் அடக்கி அறத்தின் வழி நிற்கும் நிலையைக் காண்க. 'தாய் ஆவார் யாவரே? தருமத்தின் தனிமூர்த்தி' (2568); 'எல்லை தீர் நல்லறத்தின் சான்றவனோ? (3682) என்பன காண்க. இராமன் வீரத்தில் சிறிதும் குறைந்தவன் அல்லன் என்பதை, செறுநர் தேவரோடு ஒருமையின் வந்தனரேனும் உய்கலார்' என்ற தொடர் உணர்த்தும். தாண்டக வனத்து முனிவர்களிடம் 'சூர் அறுத்தவனும், சுடர்நேமியும், ஊர் அறுத்த ஒருவனும் ஒம்பினும், ஆர் அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் அவர் வேர் அறுப்பென்' (2652) எனக் கூறியது ஈண்டு ஒப்பிடத்தக்கது. 95

இலக்குவன் மேலும் கூறிய தேறுதல் மொழிகள்

4243. **இளவலும் உரைசெய்வான்,**
'எண்ணும் நாள் இனும்
உள அல; கூதிரும்,
இறுதி உற்றதால்;
களவு செய்தவன உறை
காணும் காலம் வந்து
அளவியது; அயர்வது என்?
- ஆணை ஆழியாய்!

இளவலும் உரை செய்வான் - (இராமன் கூறியவற்றைக் கேட்ட) தம்பியான இலக்குவன் பின்வருமாறு கூறலானான். **ஆணை ஆழியாய் -** ஆணைச் சக்கரத்தை உடையவனே! **எண்ணும் நாள் இனும் உள அல -** (சுக்கிரீவனுக்குத் தவணையாகக்) குறிப்பிட்ட நாட்கள் இன்னும் உள்ளன

அல்ல. (முடிந்து விட்டன); **கூதிரும் இறுதி உற்றது -** கூதிர்ப்பருவமும் முடிவடைந்தது. **களவு செய்தவன் -** (சீதையை வஞ்சனையால்) கவர்ந்து சென்ற இராவணனது; **உறை காணும் -** இருப்பிடத்தைத் தேடிக் காண்பதற்கேற்ற; **காலம் வந்து அளவியது -** காலம் வந்து சேர்ந்தது. **அயர்வது என் -** (அங்ஙனமிருக்க) நீ வருந்துவது ஏன்?

எண்ணும் நாள் என்றது முன் சீதையைத் தேடுதற்கு ஏற்றதன்று என்று கருதிய மழை நாள்களைக் குறிக்கும். அவை கார்காலமாகிய ஆவணி, புரட்டாசியும், கூதிர்காலமாகிய ஐப்பசி, கார்த்திகையுமாகிய நான்கு மாதங்கள். இராமன் சுக்கிரீவனிடம் 'என்கண் மருவுழி மாரிக்காலம் பின்னுறு முறையின், உன்தன்

பெருங்கடல் சேனையோடும் துன்னுதி, போதி' (4131) எனக் கூறியது காண்க. 'உள அல' என்றதும் கூதிரும் இறுதி உற்றது என்றதும் மழைக்காலம் முடிவுறுந தறு வாயில் இருப்பதையே உணர்த்தின. இன்னும் சில நாள்கள் உள்ளன என்பதைக் 'காலம் வந்து அளவியது' என்ற தொடரும் உணர்த்துகிறது. காலம் என்பது மார்கழித் திங்களைக் குறிக்கும். சீதையை வஞ்சித்துக் கவர்ந்தவனாதலின் இராவணனைக் களவு செய்தவன்' என்றான். இராவணனைக் கண்டு பிடித்துச் செயலாற்றும் காலம் வந்துவிட்டதால் இராமன் அயர்வுகொள்ள வேண்டிய நிலை இல்லை என இளவல் ஆறுதல் உரைத்தனன். இராமன் சக்கரவர்த்தித் திருமகனாதலால் 'ஆணை ஆழியாய்' என விளித்தான். எங்கும் செல்லும் இயல்பு பற்றி ஆணையைச் சக்கரம் என்று கூறுதல் மரபாகும்.

'உறை' என்பதற்கு வாழ்நாள் என்ற பொருள் இருத்தலால் 'சீதையைக் கவர்ந்த இராவணனுடைய வாழ்நாள் முடிவு காணும் காலம் வந்து நெருங்கியது' என்று பொருள் காணலும் அமையும். 96

4244. 'திரைசெய் அத் திண் கடல்,
அமிழ்தம் செங் கணான்
உரைசெயத் தரினும், அத்
தொழில் உவந்திலன்;
வரை முதல் கலப்பைகள்
மாடு நாட்டி, தன்
குரை மலர்த் தடக்
கையால் கடைந்து கொண்டனன்.

திரைசெய் அத்திண்கடல் - *அலைகள் வீசுகின்ற அந்த வலிய பாற்கடல்;* ***அமிழ்தம் -*** *தன்னிடமுள்ள அமிழ்தத்தை;* ***செங்கணான் -*** *சிவந்த கண்களையுடைய திருமால்;* ***உரைசெய -*** *(கொடு என்று) சொன்ன அளவிலே;* ***தரினும் -*** *கொடுக்கக் கடவதாயினும்;* ***அத்தொழில் -*** *அங்ஙனம் ஆணையால் எளிதில் பெறுவதை;* ***உவந்திலன் -*** *விரும்பாதவனாய்;* ***வரை முதல் கலப்பைகள் -*** *மந்தரமலை முதலிய கருவிகளை;* ***மாடுநாட்டி -*** *அக்கடலிடத்து நாட்டி;* ***தன் குரை மலர்த் தடக்கையால் -*** *(தோள் வளை முதலிய) அணிகலன்கள் ஒலிக்கப் பெற்ற செந்தாமரை மலர்போன்ற பெரிய கைகளால்;* ***கடைந்து கொண்டனன் -*** *(அக்கடலைக்) கடந்தே அமிழ்தத்தைப் பெற்றுக் கொண்டான்.*

திருமால் தன் ஆணைக்கு அடங்கி நடக்கும் பாற்கடலிடத்து எளிதில் அமிழ்தத்தைப் பெறலாம்; எனினும் அங்ஙனம் பெறாது. மத்து முதலிய கருவிகளைக் கொண்டு தன் கையால் கடைந்தே அமிழ்தத்தைப் பெற்றான். அதுபோன்றே இராமன் நினைத்தால் வேறொருவர் துணையின்றியே உலகையும் உயிர்களையும் அழித்துப் பிராட்டியைக் காணும் ஆற்றல் பெற்றவன்; எனினும் வானரப்படைகளின் துணை கொண்டு தேடி முயன்று பகைவரை வென்று சீதையைக் காண்பதே முறையானது என்று இலக்குவன் உரைத்தான். இச்செய்யுள் பிறிது மொழிதலணி. திருமால் பாற்கடல் கடைந்ததை "வடவரையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கிக் கடல் வண்ணன் பண்டொருநாள் கடல்வயிறு கலக்கினையே' (சிலப் - ஆய்ச்சி.32) என்ற அடிகளும் உணர்த்தும். 'பூவிற்குத் தாமரையே' (திருவள்ளுவ மாலை. 38) 'பூவினிற்

கருங்கலம் பொங்கு தாமரை' (தேவா. 1182. 2) என்றாராகலின் மலர் இங்கே தாமரையைக் குறித்து நின்றது. அ - பண்டறிசுட்டு. தேவரும் அரக்கரும் பல காலம் கடைந்த கடலாதலின் 'திண்கடல்' எனப்பட்டது. வரை முதல் கலப்பைகள் - மந்தரமலை, வாசுகி, மேரு முதலியன. செங்கணான் - சிவந்த வரிகள் படர்ந்த கண்களை உடையவன். இங்கே திருமாலைக் குறித்தது. 'கண்ணும் திருவடியும் கையும் திருவாயும் செய்ய கரியவனை' என்கிறது சிலப்பதிகாரம் (ஆய்ச்சி. 36) குரைத்தல் - ஒலித்தல் - கடகம், வாகுவலயம் போன்ற அணிகள் ஒலிக்கப்பெறல்; வருந்திக் கடைதற்குப் பொருந்தாத மென்மையான கை என்பதை மலர்க்கை' என்ற தொடர் உணர்த்திற்கு. எத்துணை ஆற்றலுடையராயினும் ஒரு செயலைத் திறம்படப் புரியக் காலமும் கருவியும் இன்றியமையாதன என்பது இப்பாடலில் உணர்த்தப்பட்டது. 'ஞாலம் கருதினும் கைகூடும், காலம் கருதி இடத்தால் செயின்' (குறள் - 484) என்றதுகாண்க. 97

4245. 'மனத்தினின் உலகு எலாம்
வகுத்து, வாய்ப் பெயும்
நினைப்பினன் ஆயினும்,
நேமியோன் நெடும்
எனைப் பல படைக்கலம்
ஏந்தி, யாரையும்,
வினைப் பெருஞ் சூழ்ச்சியின்
பொருது வெல்லுமால்.

நேமியோன் - *(மற்றும்) அத்திருமால்;* **மனத்தினின் -** *திருவுள் ளத்தில் நினைத்த மாத்திரத்தில்;* **உலகு எலாம் வகுத்து -** *உலகங்களை எல்லாம் படைத்து;* **வாய்ப் பெயும் -** *வாயில் போட்டு உண்ணத்தக்க;* **நினைப்பினன் ஆயினும் -** *சங்கற்ப வலிமை உடையவனாயினும்;* **எனைப்பல நெடும் படைக்கலம் ஏந்தி -** *(அங்ஙனம் செய்யாமல்) வேறு பல பெரிய ஆயுதங்களைக் கையிற் கொண்டு;* **யாரையும் -** *(கொடிய வர்கள்) அனைவரையும்;* **வினைப் பெரும் சூழ்ச்சியின் -** *போர்த் தொழிலுக்குரிய சூழ்ச்சிகளோடு;* **பொருது வெல்லும் -** *போர் செய்தே வெற்றி கொள்வான்.*

தான் பரமபதத்தில் அல்லது பாற்கடலில் இருந்தவாறே தன் மனத்தால் நினைத்த அளவில் சங்கற்ப மாத்திரையில் - அனைவரையும் அழிக்கவல்லவனாயினும், திருமால் அங்ஙனம் செய்யாது பல படைக்கருவிகளைக் கொண்டு

பகைவர்கள் உள்ள இடம் சென்று இடத்திற்கேற்பச் சூழ்ச்சித் திறத்தோடு போர் செய்தல் அவதார தத்துவம். சூழ்ச்சி - தந்திரம்; கொடியவர்கள் செய்யும் மாயைகளுக்கு ஏற்ப மாயை செய்து போர்புரிதல்.

உலகு - இடத்தையும் உயிர்களையும் உணர்த்திற்று. வகுத்தல் - படைத்தல்; வாய்ப்பெய்தல் - அழித்தல். 'உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடந்தும் இடந்தும் கிடந்தும் நின்றும்' (திருவாய் - 4 - 5 - 10) என்றது காண்க. பெயும் - பெய்யும்; தொகுத்தல் விகாரம். நேமியான் - சக்கரபாணி. பிறிதுமொழிதலணி. 98

acharya.org

4246. 'கண்ணுடை நுதலினன்,
கணிச்சி வானவன்,
விண்ணிடைப் புரம் சுட
வெகுண்ட மேலைநாள்,
எண்ணிய சூழ்ச்சியும்,
ஈட்டிக்கொண்டவும், -
அண்ணலே! -
ஒருவரால் அறியற்பாலதோ?

அண்ணலே - *பெருமையில் சிறந்தவனே!* ***கண்ணுடை நுதலினன் -*** *(நெருப்புக்) கண் பொருந்திய நெற்றியை உடையவனாகிய;* ***கணிச்சி வானவன் -*** *மழுவேந்திய சிவபிரான்;* ***விண்ணிடைப் புரம் சுட -*** *ஆகாயத்தில் திரியும் திரிபுரங்களை எரித்தற் பொருட்டு;* ***வெகுண்ட மேலை நாள் -*** *சினங்கொண்ட முற்காலத்திலே;* ***எண்ணிய சூழ்ச்சியும் -*** *(அதற்காக) எண்ணிய ஆலோசனைகளும்;* ***ஈட்டிக் கொண்டவும் -*** *சேகரித்துக் கொண்ட தேர் முதலிய கருவிகளும்;* ***ஒருவரால் அறியற்பாலதோ -*** *(ஏன் வேண்டுமென்று) ஒருவரால் அறியத்தகு வனவோ?*

அனைவர்க்கும் பேரிடர் புரிந்து வந்த திரிபுரங்களை அழிக்க நெற்றிக் கண்ணும், தீத்திறல் கொண்ட மழுவாயுதமுமே அமையும்; எனினும், சிவபிரான் அவற்றைப் பயன்படுத்தாது, பல தேவர்களின் உதவி கொண்டே அவற்றை அழிக்க முதலில் நினைந்தான் என்பது இங்குக் குறிக்கப்பட்டது.

பூமியைத் தேராகவும், சூரிய சந்திரர்களைச் சக்கரங்களாகவம், தேவர்களைத் தேர்க்கால்களாகவும், நான்கு வேதங்களைக் குதிரைகளாகவும், பிரமனைத் தேர்ப்பாகனாகவும், மேருமலையை வில்லாகவும், ஆதிசேடனை நாணாகவும், திருமாலை அம்பாகவும் கொண்டு திரிபுரஙகளை அழிக்கச் சிவபிரான் சென்றான் என்பது புராண வரலாறு. "ஓங்கு மலைப் பெருவில் பாம்பு நாண்கொளீஇ ஒரு கணை கொண்டு மூவெயில் உடற்றிப் பெருவிறல் அமரர்க்கு வென்றிதந்த கறைமிடற் றண்ணல்" (புறம் - 55); என்றது காண்க. நெற்றிக்கண்ணும் மழுப்படையும் சிவபிரானுக்குரிய சிறப்பு அடையாங்களாதலின் "வானவன்" என்ற சொல் - தேவரைக் குறித்த பொதுச் சொல், சிவபிரானைக் குறித்தது. பகைவரை அழிப்பதற்குத் தக்க ஆலோசனையும் கருவிகளும் இன்றியமையாதன என்பது இப்பாடலில் விளக்கப்பட்டது. 'கருவியும், காலமும் செய்கையும் செய்யும் அருவினையும் மாண்ட தமைச்சு' (குறள் - 631) என்றது காண்க. 99

4247. 'ஆகுநர் யாரையும் துணைவர் ஆக்கி, பின்
ஏகுறு நாளிடை எய்தி, எண்ணுவ
சேகு உறப் பல் முறை தெருட்டி, செய்தபின்,
வாகை என்று ஒரு பொருள் வழுவற்பாலதோ?

ஆகுநர் யாரையும் - *(நமது நோக்கத்திற்கு) உதவத்தக்கவர் எல்லோரையும்;* ***துணைவர் ஆக்கி -*** *துணைவர்களாக ஆக்கிக் கொண்டு;* ***எண்ணுவ -*** *ஆலோசிக்க வேண்டிய செய்திகளை;* ***சேகு உறப் -*** *உறுதியாக;* ***பல்முறை தெருட்டி -*** *பலமுறை ஆலோசித்துத் தெளிந்து;* ***பின் -*** *பிறகு;* ***ஏகுறு நாளிடை எய்தி -*** *(செயல்மேல்) செல்லும் நாளில்*

செயலாற்றுமிடத்தை அடைந்து; ***செய்தபின் -*** *(செயலைச்) செய்த பிறகு;* ***வாகை என்று ஒரு பொருள் -*** *வெற்றி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு பொருள்;* ***வழுவற்பாலதோ -*** *தவறக்கூடியதோ? (அன்று).*

உதவத்தக்கவர்களையே துணையாகக் கொள்ள வேண்டுதலின் 'ஆகுநர் யாரையும் துணைவர் ஆக்கி' என்றான். 'தக்கார் இனத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச் செற்றார் செயக்கிடந்ததில்' என்பது குறள். (எண். 446). 'ஆகுநர் யாரையும் துணைவராக்கி' என்றதால் தனக்கு உதவாதவரை நீக்குதலும் புலப்படுத்தியவாறாயிற்று. அவதார நிகழ்ச்சிப்படி வாலி இராமனக்கு உதவ வேண்டியிருக்க அவன் இராவணனுக்கு நண்பனாகிவிட்டால் இராமன் அவன் நட்பினை நாடாமை அரசியல் சூழ்ச்சிக்கு ஏற்ற செயலே ஆயிற்று. 'பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் வல்லதமைச்சு' (குறள் - 633) என்றது காண்க. சேக - மரவயிரம்; இங்கு உறுதிக்கு இலக்கணை. பல்முறை தெருட்டி - பலமுறை ஆராய்ந்து தெளிதல்; 'எண்ணித் துணிக கருமம்' என்பது வள்ளுவம். (குறள் 467). காலம் கருதி இடத்தால் செய்ய வேண்டுமாதலின் 'ஏகுறு நாளிடை எய்தி' என்றான். 'தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கு அரும் பொருள் 'யாதொன்றும் இல்' (குறள் 462) என்பதால் 'வாகை என்றொரு பொருள் வழுவாற்பாலதோ?' என்றான். வெற்றி பெற்றவர் வாகைப்பூச் சூடுதல் மரபு ஆதலால் வெற்றிக்கு வாகை என்பது பெயராயிற்று. ஒரு செயல் வெற்றி பெறுதற்குரிய வழி இப்பாடலில் கூறப்பட்டது. 100

4248. 'அறத் துறை திறம்பினர்,
அரக்கர்; ''ஆற்றலர்
மறத் துறை நமக்கு'' என
வலிக்கும் வன்மையோர் -
திறத்து உறை நல்
நெறி திறம்பல் உண்டுஎனின்,
புறத்து, இனி யார்
திறம் புகழும் வாகையும்?

அறத்துறை திறம்பினர் அரக்கர் - *அறவழியினின்று மாறுபட்ட வர்களாகிய அரக்கர்கள்;* ***ஆற்றலர் -*** *(உடல், வரம், சேனை இவற்றில்) வலிமை உடையவர்களாய்;* ***மறத்துறை நமக்கு என -*** *'பாவ வழியே*

நம்மனோர்க்குச் சிறந்தது' என்று; ***வலிக்கும் வன்மையோர் -*** *உறுதியாக நினைக்கும் வலிமை உடையவர்கள்.* ***திறத்து உறை நல்நெறி -*** *(அவர்கள் அவ்வாறு) நிலைத்த பேறுடைய நல்ல நெறியிலிருந்து;* ***திறம் பல் உண்டு எனின் -*** *தவறுதல் உள்ளது என்றால்;* ***புறத்து இனி -*** *அப்பால்;* ***புகழும் வாகையும் -*** *புகழும் வெற்றியும்;* ***யார் திறம் -*** *யாரிடத்தில் சேரும்? (அறநெறி பிழையாத உன்னையே சேரும்).*

அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்' என்பது உறுதியாதலின் ஆற்றல் உடையராயினும் அரக்கர்கள் அறநெறி தவறியவர்களாதலின் அவர்கள் பழியையும் தோல்வியையும் பெற்று அழிய, அறவழியில் நடக்கும் இராமனுக்கே புகழும் வெற்றியும் வந்து சேரும் எனக் காரணம் காட்டித் தேறுதல் கூறினான். 'புறத்தினி யார்

திறம் புகழும் வாகையும்' என வெற்றியின் உறுதியை வற்புறுத்திக் காட்டினான் இளவல். "பாவம் தோற்றது, தருமமே வென்றது இப்படையால்" (4444), 'வெல்லுமோ தீவினை அறத்தை மெய்ம்மையால்?' (5144) என்பன ஒப்புநோக் கத்தக்கன. "கடஞ்சினத்த கொல்களிறும் கதழ்பரிய கலிமாவும், நெடுங் கொடிய நிமிர் தேரும் நெஞ்சுடைய புகன்மறவரும்' என நான்குடன் மாண்டதாயினும் மாண்ட, அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்' (புறம் - 55) என்றதும்காண்க. 101

4249. 'பைந்தொடிக்கு இடர் களை
பருவம் பையவே
வந்து அடுத்துளது; இனி,
வருத்தம் நீங்குவாய்;
அந்தணர்க்கு ஆகும் நாம்,
அரக்கர்க்கு ஆகுமோ? -
சுந்தரத் தனு வலாய்! -
சொல்லு, நீ' என்றான்.

பைந்தொடிக்கு இடர்களை பருவம் - பசும்பொன்னாலாகிய தொடியணிந்த பிராட்டிக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தை நீக்குதற்குரிய காலம்; **பையவே வந்து அடுத்துளது -** மெல்லவே வந்து சேர்ந்துளது; **இனி வருத்தம் நீங்குவாய் -** (அதனால்) இனிமேல் துன்பத்தைத் தவிர்ப்பாய். **அந்தணர்க்கு ஆகும் நாம் -** முனிவர்களுக்கு உதவுவதற்காக வந்துள்ள நாம்; **அரக்கர்க்கு ஆகுமோ -** அரக்கர்களுக்கு இலக்கு ஆவோமா? **சுந் தரத் தனு வலாய் -** அழகிய விற்போரில் வல்லவனே! **நீ சொல்லு -** நீ சொல்வாயாக; **என்றான் -** என்று (இலக்குவன்) கேட்டான்.

கூதிர்ப்பருவத்திற்கு அடுத்து வரும் பருவம் சீதையின் துன்பத்தைத் நீக்கும் பருவமாகும் என்பதால் 'இடர்களை பருவம்' என்றான். இடர் களைதலாவது இராவணைன் கொன்று சீதையை மீட்டலாகும். பருவம் வந்துளது என்னாது பருவம் வந்து அடுத்துளது என்ற நயம் காண்க. அதற்கேற்ப அடுத்த பாடலில் 'அறுதியை அடைந்தது அப்பருவம்' என்றான். "முனிவர்களுக்குத் தீங்கு செய்கிற அரக்கர்களை அழித்து அவர்கட்கு உதவியாக இருக்கவேண்டிய நாம் அரக்கர்கள் செய்யும் துன்பங்களில் ஆழ்ந்துவிடுதல் தகுதியோ? அவ்வாறு துன்பத்தால் சோர்கையில் அந்தணர்களுக்கு உதவவும் இயலாது போய்விடுமன்றோ' எனத் தேறுதல்

உரைத்தான். வில்லுக்குச் 'சுந்தரம்' (அழகு) என்றது அறந்தலை நிறுத்தலும், செந்நெறி செலுத்தலும் முதலியன (5885) காண்க. ஆகும் - முன்னது பெயரெச்சம். பின்னது - தன்மைப் பன்மை எதிர்கால வினைமுற்று. "அரக்கரை ஆசு அறக்கொன்று, நல் அறம் புரக்க வந்தனம்' எனும் பெருமை பூண்ட நாம் (6430) "மறந்த புல்லர் வலி தொலையேன் எனின். . . பிறந்து யான் பெறும் பேறு என்பது யாவதோ?", ஆர் அறத்தினொடு அன்றி நின்றார் அவர் வேர் அறுப்பென்' (2649, 2652) என்பன ஈண்டு நோக்கத்தக்கன. 102

கூதிர்ப்பருவம் நலிந்து தீர்தல்

acharya.org

4250. உறுதி அஃதே என
உணர்ந்த ஊழியான்,
'இறுதி உண்டேகொல் இம்
மாரிக்கு?' என்பது ஓர்
தெறு துயர் உழந்தனன்
தேய, தேய்வு சென்று
அறுதியை அடைந்தது, அப்
பருவம், ஆண்டு போய்.

அஃது உறுதியே என - *(இவ்வாறு இலக்குவன் கூறிய உரை களைக் கேட்டு) அவன் கூறியன யாவும் உறுதி பயப்பனவே என;* ***உணர்ந்த ஊழியான்*** - *உணர்ந்த ஊழிக்காலத்தையும் வெல்ல வல்ல இராமன்;* ***இம்மாரிக்க இறுதி உண்டே கொல்*** - *'இம்மழைக் காலத்திற்கு ஒரு முடிவும் உள்ளதோ?'* ***என்பது ஓர் தெறுதுயர்*** - *என்று எண்ணியதாலாகிய ஒப்பற்ற கொடிய துன்பத்தால்;* ***உழந்தனன் தேய*** - *வருந்தி, மெலிந்து நிற்க;* ***அப்பருவம்*** - *அந்தக் கூதிர்காலம்;* ***ஆண்டு போய்*** - *தன் ஆட்சியைச் செய்துவிட்டு;* ***தேய்வு சென்று*** - *சிறிது சிறிதாகத் தன் வலிமை தேய்ந்து;* ***அறுதியை அடைந்தது*** - *முடிவடைந்தது.*

ஊழிக்காலத்தும் அழியாத கடவுளான இராமபிரான் காலத்திற்க வசப் பட்டு வருந்தியது, தான் கொண்ட மனித உருவிற்கேற்ப பாவனையே என்பது விளங்க 'ஊழியான்' என்றார். தனக்கு இளையவன் தானே எனக் கருதாது இலக்குவன் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டதை 'உறுதி அஃதே என உணர்ந்த ஊழியான்' என்றார். இராமன் தேய அப்பருவமும் உழந்தவன்மீது கொண்ட பரிவால் தேய்வு சென்று அறுதி அடைந்தது என்ற நயம் காண்க. கூதிர்ப்பருவம் தேய்வு செல்லுதலாவது மழை நாளாக நாளாகக் குறைந்து வருதல்; அறுதி அடைதலாவது. மழை இல்லாமல் போவதாகும் முன் பாடலில் 'பைந்தொடிக் கிடர்களை பருவம் வந்து அடுத்துளது' எனக் கூறியதற்கேற்ப சிலநாட்களில் மழைக்காலம் முடிவுற்றது என்று இங்குக்கூறினார். 103

4251. மள்கல் இல் பெருங்
கொடை மருவி, மண்உளோர்
உள்கிய பொருள் எலாம்
உதவி, அற்ற போது
எள்கல் இல் இரவலர்க்கு
ஈவது இன்மையால்,
வெள்கிய மாந்தரின்,
வெளுத்த - மேகமே.

மள்கல் இல் பெருங்கொடை - *குறைதல் இல்லாத பெரிய கொடைத் தொழிலை;* ***மருவி*** - *மேற்கொண்டு;* ***மண் உளோர் உள்கிய*** - *உலகத்தில் உள்ளவர் பெறக்கருதிய;* ***பொருள் எலாம் உதவி*** - *பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிட்டு;* ***அற்றபோது*** - *தம்மிடத்துப் பொருள் இல்லாவிடத்து;* ***எள்கல் இல் இரவலர்க்கு*** - *இகழப் படாத இரப்போர்க்கு;* ***ஈவது இன்மையால்*** - *கொடுக்கவேண்டிய பொருள்களைக் கொடுக்க முடியாமையால்;* ***வெள்கிய மாந்தரின்*** - *வருந்துகின்ற (வெளுத்த) மனிதர்களைப்*

போல; **மேகம் வெளுத்த -** *(தம்மிடமுள்ள நீரை எல்லாம் பெய்துவிட்டமையால்) மேகங்கள் வெளுத்துத் தோன்றின.*

மக்களுக்கு வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் கொடுக்கும் கொடையாதலின் 'மள்கலில் பெருங்கொடை' என்றார். கொடுத்தல் என்பது பிறவிக் குணமாக அமைவதால் 'மருவி' எனக் குறிப்பிட்டார். பிறர் துன்பத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து அவர் கேட்பதற்கு முன்பேயே கொடுத்தல் சிறப்பாதலின 'மண் உளோர் உள்கிய பொருள் எலாம் உதவி' என்றார். மண்ணுளோர் எனப் பொதுப்படக் கூறினும் தகுதியுடையார்க்கு உதவுதலே சிறப்புடைத்து. உதவி வரைத்தன்று உதவி உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து" (குறள் - 105), என்றதும் 'பாத்திரமறிந்து பிச்சையிடு' என்ற பழமொழியும் காண்க. இரப்பவரை எள்ளுதல் கூடாது என்பதால் 'எள்கலில் இரவலர்' எனப்பட்டனர். கொடுத்துப் பழிகியவர் தம்மிடம் வந்து கேட்பார்க்குக் கொடுக்கத் தம்மிடம் பொருள் இல்லையெனின் பெரிதும் நாணுவர் என்பதை 'ஈவது இன்மையால் வெள்கிய மாந்தர்' எனக் குறித்தார். "சாதலின் இன்னாதது இல்லை. இனிதுஅதூஉம் ஈதல் இயையாக் கடை" (குறள் - 230); இன்மையுரைத்தார்க்கது நிறைக்கல் ஆற்றாக்கால் தன்மெய் துறப்பான் - (கலி - 43), "இரப்பார்க் கொன்றீயாமை அச்சம்' (நாலடி -145), 'ஈதல் இரந்தார்க் கொன்று ஆற்றாது வாழ்தலின், சாதலும் கூடுமாம்' (கலி. 61); "ஈயேன் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று" (புறம் - 204) என்பவற்றால் கொடுக்கும் இயல்புடையார்; கொடை புரியாமையை இழிவெனக் கருதி, அஞ்சிச் சாதலையும் இனிதென ஏற்பர் என்பதை அறியலாம்.

மழை பொழிந்து வெளுத்த மேகத்திற்குக் கொடுத்து வறிதாய வள்ளல்கள் உவமையாயினர். 'உள்ளி உள்ளவெல்லாம் உவந்து ஈயும் அவ்வள்ளியோரின் வழங்கின மேகமே' (15) என முன்னரும் இவ்வுவமை கூறியிருத்தல் காண்க. மாந்தர் தம்மிடம் உள்ள பொருள் அனைத்தும் கொடுத்தே வறியராயினது போல மேகமும் தன்னிடமுள்ள நீரனைத்தையும் பொழிந்தேவெளுத்தது. 104

4252. தீவினை, நல்வினை,
என்னத் தேற்றிய
பேய் வினைப் பொருள்தனை
அறிந்து பெற்றது ஓர்
ஆய் வினை மெய்யுணர்வு
அணுக, ஆசு அறும்
மாயையின் மாய்ந்தது -
மாரிப் பேர் இருள்

தீவினை நல்வினை என்ன - *பாவச்செயலை நல்ல செயல் என்று எண்ணுமாறு செய்யும்;* ***பேய்வினை -*** *பேயின் செயல்களைத் தூண்டும்;* ***பொருள்தனை -*** *செல்வத்தின் தன்மையை;* ***அறிந்து -*** *உணர்ந்து;* ***பெற்றது ஓர் -*** *அடையப்பெற்றதான ஒப்பற்ற;* ***ஆய் வினை மெய்யுணர்வு -*** *ஆராய்தலினால் கிடைக்கின்ற மெய்ஞ்ஞானத்தால்;* ***அணுக -*** *(பொருட்பற்றை விட்டுப் பரம்பொருளைச்) சார;* ***ஆசு அறும் -*** *குற்றமற்ற;* ***மாயையின் -*** *மாயை நீங்குதல் போல;* ***மாரிப் பேரிருள் -*** *மழைக்காலத்தில் தோன்றிய பெரிய இருள்;* ***மாய்ந்தது -*** *மறைந்தது.*

பொருளாசையானது தீவினையை நல்வினை என எண்ணச்செய்யும். மெய் உணர்வால் பொருள் மீதுள்ள பற்றாகிய மாயை நீங்கும். அதுபோல முன்பனிப் பருவம் வந்தவுடன் மழைக்காலத்துச்செறிந்த இருள் நீங்கியது என்பது உவமையின் கருத்து. பணம் பல கேடுகளைச் செய்யும் என்பதால் அதனைப் 'பேய்வினை' என்றார். 'செல்வம் வந்துற்ற காலைத் தெய்வத்தைச் சிறிதும் பேணார்; சொல்வதை அறிந்து சொல்லார்; சுற்றமும துணையும் நோக்கார்" (வில்லி. பாரதம். கிருட்டி - 143); 'இன்னாதே கல்லார்கள் பட்ட திரு' (குறள் - 408) என்றதும் காண்க. மெய்யுணர்வு - தத்துவஞானம் அதாவது இருவினைப் பயன்களையும் பிறப்பு வீடுகளையும் கடவுளின் இயல்பு பற்றியும் ஐயம் திரிபற உள்ளபடி உணர்தலாகும். நல்லாசிரியரிடத்து உபதேசம் கேட்டுத் தெளிந்தே மெய்யுணர்வு பெறலாகும் என்பதால் அதற்கான முயற்சியை 'ஆய் வினை' என்றார். மெய்யுணர்வு தோன்றிய மாத்திரத்தே அவர் மனம் பற்று நீங்கிப் பரம்பொருளைச் சார, அவரிடம் முன்பிருந்த மாயை தானே நீங்கிப்போம். 'இருள்நீங்கி இன்பம் பயக்கும் மருள்நீங்கி, மாசறு காட்டிசியவர்க்கு' என்பது வள்ளுவம். (குறள் - 352) மருள், மயக்கம், அவித்தை, மாயை என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள் இச்செய்யுள் குறிப் புருவகம். 105

4253. மூள் அமர் தொலைவுற,
முரசு அவிந்தபோல்,
கோள் அமை கண
முகில் குமறல் ஓவின;
நீள் அடு கணை
எனத் துளியும் நீங்கின;
வாள் உறை உற்றென
மறைந்த, மின் எலாம்.

மூள் அமர் தொலைவுற - (பகைவர் மேல்) மாறுபாட்டால் மூண்டபோர் முடிவுற்ற அளவில்; **முரசு அவிந்த போல -** போர் முரசுகள் ஒலி அடங்கின போல; **கோள் அமை கணமுகில் -** கடல்நீரைக்

கொள்ளுதல் அமைந்த மேகக் கூட்டங்களின்; **குமுறல் ஓவின -** இடி முழக்கம் ஒழிந்தன. **நீள் அடு கணை என -** நீண்டதாய்ப் பகைவரை அழிக்கும் அம்புகள் (போர் முடிந்ததும்) எய்யப்படாமை போல; **துளியும் நீங்கின -** மழைத்துளிகளும் (வீழ்தல்) ஒழிந்தன. **வாள் உறை உற்றென -** (போர் முடிந்த அளவில்) வாட்படைகள் உறைகளுள் (செருகப்பட்டு) மறைந்தாற்போல; **மின் எலாம் மறைந்த -** மின்னல்கள் எல்லாம் மறைந்தன.

'மூள்அமர் முற்றுற' என்பதை மூன்று வாக்கியங்களுடன் கூட்டுக. இதனை முதல் நிலைத்தீவக அணி என்பர். போர் முடிந்த அளவில் முரசு ஒலி அடங்கும், அம்பு மழை ஓயும், வாட்கள் உறையிலிடப்பெறும். அவைபோல மழை நீங்கிய அளவில் முகிலின் முழக்கமும், மழைத்தாரைகளும், மின்னல்களும் மறைந்தன. இடிக்கு முரசம் உவமையாதலை 'வென்றி முரசின் இரங்கி யெழில் வானம்' (கார் நாற்பது 35) என்புழிக் காணலாம். 'மன்மதன் மலர்க்கணை வழங்கினால் என, பொன்னெடுங் குன்றின் மேல் பொழிந்த தாரைகள்' (4162); 'துளித்திவலை காரிடு வில்லிடைச் சரம்என, விசையின் வீழ்ந்தன' (4163); 'அசைவுறு சிறுதுளி அப்பு மாரியின்' (4171) என்பன

மழைத்துளிகளுக்கு அம்பு உவமையாதலைக் காட்டுவன. மின்னலுக்கு வாள் உவமையாதலை 'மின் கூர்த்து எழு வாள் எனப் பிறழும் கோட்பினும்' (4161). என முன்னரும் கூறியுள்ளமை காண்க. கோள் அமை - கடல் நீரை முகந்து கொள்ளும் தன்மை. முதனிலை நீண்ட தொழிற் பெயர். 106

4254. தடுத்த தாள் நெடுந் தடங் கிரிகள் தாழ்வரை
அடுத்த நீர் ஒழிந்தன; அருவி தூங்கின;
எடுத்த நூல் உத்தரியத்தொடு எய்தி நின்று,
உடுத்த வால் நிறத் துகில் ஒழிந்த போன்றவே.

தடுத்த தாள் - *குறுக்கிட்டுத் தடுப்பன போன்ற அடிப்பகுதியை உடைய;* ***நெடுந்தடங்கிரிகள் -*** *உயர்ந்த பெரிய மலைகள்;* ***தாழ்வரை அடுத்த -*** *அடிவாரத்தைச் சூழ்ந்து நின்ற;* ***நீர் ஒழிந்தன -*** *நீர் நீங்கப் பெற்றனவாய்;* ***அருவி தூங்கின -*** *அருவி மட்டும் ஒழுகப்பெற்றவையாகி;* ***எடுத்த நூல் உத்தரியத்தொடு -*** *தரித்த பூணூலாகிய உத்தரியத்துடன்;* ***எய்தி நின்று -*** *பொருந்தி நின்று;* ***உடுத்த வால் நிறத்துகில் -*** *(தம்மைச்) சுற்றி உடுத்தியிருந்த வெண்ணிறத்தை உடைய ஆடை;* ***ஒழிந்த போன்றவே -*** *நீங்கிய நிலையை ஒத்து விளங்கின.*

மழைக்காலத்தில் தாழ்வரையைச் சூழ்ந்த வெள்ளநீர் அரையாடையாகவும், மலையிலிருந்து பெருகிவரும் அருவிகள் உத்தரியம் போலவும் விளங்கின. மழை நீங்கியவுடன் மலையடிவாரத்தில் தங்கிய நீர் வடிந்துவிட, அருவிகள் மட்டும் ஒழுகின. அதனால் மலைகள் அரை ஆடையின்றி, மேலாடையையும் நீக்கிவிட்டு உத்தரியத்தை மட்டும் அணிந்திருந்தது போலக் காணப்பட்டது. இல்லறத்தார் அரையில் உடுக்கும் ஆடையோடு மேல் உத்தரியத்தை அணிவது விதி. எப்பொழு தேனும் மேலாடை அணியவில்லையயெனில், அதனால் உளதாகும் குற்றம் நீங்க, இயல்பாக அணியும் இரட்டைப் பூணூலுடன் உத்தரியத்தின் பொருட்டு மற்றொரு பூணூலையும் சேர்த்துத் தரித்துக் கொள்வது உண்டு என்பர். அருவி பெரிதாய்

ஒழுகிய போது மேலாடை பூண்டது போல் விளங்கியது; மழை நின்றதும் அருவி நீர் சிறிதாய் ஒழுகியபோது பூணூலாகிய உத்தரியம் தரித்தது போல் காணப்பட்டது என வர்ணித்தார். இது தற்குறிப்பேற்ற உவமை அணி. உத்தரியம் - மேலாடை. 107

4255. மேகம் மா மலைகளின்
புறத்து வீதலால்,
மாக யாறு யாவையும்
வாரி அற்றன;
ஆகையால், தகவு இழந்து, அழிவு
இல் நன் பொருள்
போக, ஆறு ஒழுகலான்
செல்வம் போன்றவே.

மேகம் - *கருமேகங்கள்;* ***மா மலைகளின் புறத்து -*** *பெரிய மலைகளின் மேல்புறத்தினின்று;* ***வீதலால் -*** *நீங்கிவிட்டதால்;* ***மாக யாறு யாவையும் -***

acharya.org

அம்மலைகளின் மேலிடத்தில் பெருகிய ஆறுகளெல்லாம்; **வாரி அற்றன -** *நீர்ப்பெருக்கு அற்றன;* **ஆகையால் -** *ஆதலால் அவை;* **தகவு இழந்து -** *பெருமை இழந்து;* **அழிவில் நன்பொருள் போக -** *தன்னிடத்துள்ள அழியாத நல்லபொருள் அழிந்துபோமாறு;* **ஆறு ஒழுகலான் -** *அறநெறியில் ஒழுகாதவனுடைய;* **செல்வம் போன்ற -** *செல்வத்தை ஒத்தன.*

செல்வம் மிகுதியாகப் பெற்றவர்கள் செருக்குக் கொண்டு பெருந்தன்மை இழந்து அறநெறியில் ஒழுகார் எனின் அவர்கள் பெற்ற செல்வம் சிறிது சிறிதாக அவர்களை விட்டு நீங்கல் போல, மழை நீங்க ஆறுகளிலும் நீர்ப் பெருக்கு அற்றுப் போயிற்று. உவமை அணி, "திறத் திறனாலே செய்தவம் முற்றித் திரு உற்றாய் . . . . அறத் திறனாலே எய்தினை அன்றோ? அது நீயும், புறத்திறனாலே பின்னும் இழக்கப் புகுவாயோ?" (3246) என இராவணன் தீநெறியில் ஒழுகிப் பெற்ற செல்வத்தை இழக்கப் போகும் நிலையை மாரீசன் உணர்த்துவது இங்குக் காணத் தக்கது. ஆறு ஒழுகலான் - அறநெறியில் ஒழுகாதவன் என்பதால், தீநெறியில் ஒழுகுபவன் என்பது பெறப்படுகிறது. அழிவில் நன் பொருள் போக என்ற தொடருக்கு அழிவில்லாத நல்ல புண்ணியம் கழிந்துவிட' என்றும் பொருள்கொள்வர். 108

4256. கடம் திறந்து எழு களிறு
அனைய கார் முகில்
இடம் திறந்து ஏகலின்,
பொலிந்தது இந்துவும் -
நடம் திறன் நவில்வுறு
நங்கைமார் முகம்,
படம் திறந்து உருவலின்,
பொலிவும் பான்மைபோல்.

கடம் திறந்து எழுகளிறு அனைய - *கன்னங்கள், கபாலங்கள் வழி (மதநீர் சொரிந்து கொண்டு) செல்கின்ற ஆண்யானைகளை ஒத்திருந்த;* **கார் முகில் -** *கரிய மேகங்கள்;* **இடம் திறந்து ஏகலின் -** *(தாம் கவிந்து கொண்டிருந்த) விண்ணிடத்தை (வெளியாகும்படி) விட்டுச் சென்றமையால்;* **இந்துவும் -** *(கார்மேகங்களால் மறைக்கப்பட்டிருந்த) சந்திரனும்;* **படம் திறந்து உருவலின் -** *(மறைக்கும்பொருட்டு இடப் பட்ட) திரைச்சீலையை உருவித் திறந்துவிட்டதால்;* **நடம் திறன் நவில் வுறு -** *நடனத்தைத் திறம்படச் செய்யும்;* **நங்கைமார் முகம் -** *நடன மங்கையரின் முகம்;* **பொலியும் பான்மைபோல் -** *விளங்கும் தன்னை போல;* **பொலிந்தது -** *விளங்கித் தோன்றிற்று.*

மழை பொழிந்துவிட்டுச் செல்லும் மேகத்திற்கு மதம் சொரிந்துவிட்டுச் செல்லும் களிறு உவமை. கரிய பெரிய வடிவமும், விரைந்த கதியும், முழக்கமும், மழை பொழிதலும் பற்றி 'கடம் திறந்து எழு களிறு அனைய கார்முகில்' என்றார். மேகங்களின் மறைப்பு நீங்கச் சந்திரன் விளக்கமுறத் தோன்றியமைக்கு, அரங்கில் திரைச்சீலை விலகப் புலனாகும். நடன மங்கையர் முகம் உவமையாயிற்று. படம் - திரைச்சீலை. 109

4257. பாசிழை மடந்தையர் பகட்டு வெம் முலை
பூசிய சந்தனம், புழுகு, குங்குமம்,

மூசின முயங்கு சேறு உலர, மொண்டு உற
வீசின, நறும் பொடி விண்டு, வாடையே.

பாசிழை மடந்தையர் - பசும் பொன்னாலாகிய அணிகலன்களை அணிந்த மகளிரின்; ***பகட்டு வெம் முலை*** - பெரிய விரும்பத்தக்க மார்பகங்களில்; ***பூசிய சந்தனம்*** - பூசப்பட்ட சந்தனம்; ***புழுகு, குங்குமம்*** - புழுகு, குங்குமப்பூ; ***மூசின முயங்கு சேறு*** - (ஆகிய இவை) கலந்ததனாலாகிய கலவை மிகுதி; ***உலர*** - உலருமாறு; ***வாடை*** - வாடைக்காற்று; ***நறும்பொடி விண்டு*** - நறுமணமுள்ள மகரந்தப்பொடி களைச் (மலர்களினின்று) சேகரித்து; ***மொண்டு உற வீசின*** - நிறைய முகுந்து கொண்டு வந்து மிகுதியாக வீசிற்று.

மகளிர் மார்பில் பூசிய சந்தனம் போன்ற கலவைச் சேறு உலரும்படி வாடைக்காற்று மலர்களின் மகரந்தப் பொடிகளை முகந்து வீசிற்று என்பதாம். முயங்கு சேறு என்றது கலவைச் சாந்தினை. அது குழம்பாக இருத்தலின் அப்பெயர் பெற்றது. வாடை - வடக்கிலிருந்து வீசும் காற்று. 'வாடைக்காற்று' எனப்பட்டது. காற்று மாறி மாறி வெவ்வேறு இடங்களில் வீசுவதால் 'வீசி' எனப்பன்மையில் கூறினார்.
110

4258. **மன்னவன் தலைமகன்**
வருத்தம் மாற்றவான்,
அந் நெறிப் பருவமும்
நணுகிற்று ஆதலால்,
"பொன்னினை நாடிய
போதும்" என்பபோல்,
அன்னமும், திசை திசை
அகன்ற, விண்ணின்வாய்.

மன்னவன் தலைமகன் - தசரத சக்கரவர்த்தியின் முதல் மகனாகிய இராமபிரானின்; ***வருத்தம் மாற்றுவான்*** - துன்பத்தை மாற்றுவதற்குரிய; ***அந்நெறிப் பருவமும்*** - அந்த நெறிப்பட்ட முன்பனிக் காலமும்; ***நணுகிற்று*** - வந்துவிட்டது; ***ஆதலால்*** - ஆகையினாலே; ***பொன்னினை நாடிய போதும்*** - பிராட்டியைத் தேடிச் செல்வோம் (யாம்); ***என்ப போல்*** - என்று சொல்லிப் புறப்பட்டன போல; ***அன்னமும்*** - அன்னப்பறவைகளும்; ***விண்ணின் வாய்*** - வானத்தில்; ***திசை திசை அகன்ற*** - திசைகள் தோறும் பறந்து சென்றன.

மழைக் காலத்தில் குளிர் தாங்காது அன்னப் பறவைகள் ஒடுங்கிக் கிடக்கும். தாமரை மலர்த் தவிசு இகந்து தகை அன்னம், மாமரம் நிரைத்தொகு பொதும்பர் உழை வைக' (4228) என அவை நீர்நிலைகளை விடுத்துப் பொதும்பரில் தங்கியமை முன்னர்க் கூறப்பட்டது. மழை நீங்கிய அளவில் அவை விண்ணில் பறந்து தாம் விரும்பிய திசைகளுக்குச் சென்றன. இயல்பாக நிகழும் இச்செயலைச் சீதையைத் தேடுவதற்காகப் புறப்பட்டன என்று கூறியது தற்குறிப்பேற்ற அணி. வானர வீரர்களுக்கு முன்னாகப் பறவைகளும் சீதையைத் தேடிப் புறப்பட்டன என்பது உணர்த்த 'அன்னமும்' என்று உம்மை கொடுத்தார். எல்லா உயிர்களும் இராமபிரான் இன்ப துன்பங்களில் பங்கு கொள்வதாகக் கூறும் கவிநயம் காண்க. வருத்தம் -

acharya.org

சீதையின் பிரிவால் ஏற்பட்ட துனபம். பொன் - செல்வத்திற்கு உரிய கடவுளாகிய திருமகளின் அவதாரமான சீதை. அன்னமும் - உம்மை எதிரது தழுவிய எச்சப் பொருளது; திசை திசை - அடுக்குத் தொடர். 111

4259. தம் சிறை ஒடுங்கின,
தழுவும் இன்னல,
நெஞ்சு உறு மம்மரும்
நினைப்பும் நீண்டன, -
மஞ்சு உறு நெடு மழை
பிரிதலால், மயில் -
அஞ்சின, மிதிலை நாட்டு
அன்னம் என்னவே.

மஞ்ச உறு நெடுமழை - *மேகங்கள் பொருந்திய பெரிய மழைக் காலம்;* ***பிரிதலால் -*** *அகன்றுவிட்டதால்;* ***மயில் -*** *மயில்கள்;* ***தம் சிறை ஒடுங்கின -*** *தம் சிறகுகளை ஒடுக்கிக் கொண்டனவாய்;* ***தழுவும் இன்னல -*** *பொருந்திய துன்பத்தை உடையனவாய்;* ***நெஞ்சு உறு மம் மரும் -*** *உள்ளத்தில் கொண்ட மயக்கமும்;* ***நினைப்பும் நீண்டன -*** *நினைவும் மிக்கனவாய்;* ***மிதிலை நாட்டு -*** *மிதிலை நாட்டில் பிறந்த;* ***அன் னம் என்னவே -*** *சீதையைப் போல;* ***அஞ்சின -*** *அஞ்சின.*

இராமனைப் பிரிந்த சீதை தன் உடம்பை ஒடுக்கிக் கொண்டு, இன்னல் நிறைந்தவளாய், மனத்தில் மயக்கமும் நினைவுகளுமாய வருந்தியிருத்தல் போல மயில்களும் மழைக்காலம் பிரிதலால் சிறகுகளை ஒடுக்கிக் கொண்டு, துன்பம் கொண்டனவாய் நினைவும், மயக்கமும் மிக்கனவாய் அஞ்சி ஒடுங்கின என்பதாம். உவமை அணி நினைப்பு - மழைக்காலத்தில் தாம் எய்திய இன்பங்களை நினைத்துப் பார்த்தால். கார் காலம் தொடங்கிய பொழுது 'ஆடின மயில்கள்' (4173) என்றதை நினைவு கொள்ளலாம். கார்காலத்தில் மகிழ்ந்தாடிய மயில்கள், மழை நீங்கியவுடன் துன்புற்று ஒடுங்கும் இயல்பு கூறப்பட்டது. அன்னம் - உவமை ஆகுபெயராய்ச் சீதையை உணர்த்தியது. 112

4260. வஞ்சனை, தீவினை, மறந்த மா தவர்
நெஞ்சு எனத் தெளிந்த நீர் நிரந்து தோன்றுவ;
'பஞ்சு' என, சிவக்கும் மென் பாதப் பேதையர்
அஞ்சனக் கண் எனப் பிறழ்ந்த, ஆடல் மீன்.

வஞ்சனை தீவினை - *தீவினைக்கு இடமான வஞ்சனையை;* ***மறந்த மாதவர் -*** *அறவே நீக்கிய பெருந்தவ முனிவரின்;* ***நெஞ்சு என -*** *மனம் போல;* ***தெளிந்த நீர் -*** *தெளிந்த நீர்;* ***நிரந்து தோன்றுவ -*** *(கலக்கமின் றிப்) பரந்து காணப்படும்;* ***ஆடல் மீன் -*** *(அந்நீரில்) விளையாடும் மீன்கள்;* ***பஞ்சு எனச் சிவக்கும் -*** *செம்பஞ்சுக் குழம்பு போலச் சிவந்து நிற்கும்;* ***மென்பாதப் பேதையர் -*** *மென்மையான பாதங்களை உடைய மகளிரின்;* ***அஞ்சனக் கண் என -*** *மைதீட்டிய கண்கள் பிறழ்வது போல;* ***பிறழ்ந்த -*** *பிறழ்ந்தன.*

முனிவர்கள் தவம் அன்றிப் பிறவற்றை அறியாராதலின் 'தீவினை மறந்த மாதவர்' என்றார். மனம் கலங்குதற்குக் காரணமான தீவினை நீங்கியதாலும், மனம் தெளிவு

acharya.org

பெறுதற்குக் காரணமான கல்வி, கேள்விகளால் தெளிந்த ஞானம் பெற்றமையாலும் அவர்கள் நெஞ்சு தெளிவுடைய நெஞ்சமாயிற்று. மழை நீங்கிய பின்னர் நீர்நிலைகள் தெளிவடைந்த நிலைக்கு மாதவர் மனம் உவமை கூறப்பட்டது. 'தங்கள் நாயகரின் தெய்வம்தான் பிறிது இலை' என்று எண்ணும் மங்கைமார் சிந்தை போலத் தூயது' (408) என்றமை ஈண்டு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

தெளிந்த நீரில் மீன்கள் பிறழ்தலுக்கு மகளிர் கண்கள் பிறழ்தல் உவமை. எதிர்நிலை உவமை அணி. 113

4261. ஊடிய மடந்தையர் வதனம் ஒத்தன,
தாள்தொறு மலர்ந்தன, முதிர்ந்த தாமரை;
கூடினர் துவர் இதழ்க் கோலம் கொண்டன,
சேடு உறு நறு முகை விரிந்த செங்கிடை.

தாள்தொறு மலர்ந்தன - *நாளங்கள் தோறும் மலர்ந்தனவாய்;* **முதிர்ந்த தாமரை -** *முதிர்ச்சி பெற்ற தாமரை மலர்கள்;* **ஊடிய மடந்தையர் -** *(தலைவரோடு) ஊடல்கொண்ட மகளிரின்;* **வதனம் ஒத்தன -** *முகத்தைப் போன்ற. (ஒரு புறமாக முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டன என்றபடி);* **சேடு உறு நறுமுகை -** *அழகு பொருந்திய நறுமணம் மிக்க*

அரும்புகள்; **விரிந்த செங்கிடை -** *மலரப்பெற்ற செங்கிடை மலர்கள்;* **கூடினர் துவர் இதழ் -** *தலைவரொடு சேர்ந்து மகிழும் மகளிரின் சிவந்த இதழ்கள்போல;* **கோலம் கொண்டன -** *அழகுடன் விளங்கின.*

தலைவர்மீது ஊடல் கொள்ளும் மகளிர் சினக்குறியாக முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளல் இயல்பு. அத்தகு மகளிர் முகம், சில நாட்களுக்கு முன்னர் மலர்ந்து பின்பு முதிர்ந்து ஒரு புறம் சாய்ந்து விடும் தாமரை மலர்க்கு உவமை ஆயிற்று. பனிக்காலத்தில் தாமரை பொலிவிழத்தலைத் "தாமரை முகங்கள் வாட்டும் தண்பனிக் காலந்தன்னில்" (நைடதம். அன்னத்தைக் கண்ணுற்ற -9) என்றதாலும் அறியலாம். செங்கிடை - நீரில் தோன்றும் சிவப்பு நெட்டி. தலைவரொடு கூடிய மகளிர் வாயிதழ் சிவந்திருப்பது போலச் செங்கிடை மலர்கள் செந்நிறமுடையன வாய் மலர்ந்திருந்தன. இருவகை மலர்க்கும் உவமையாக, ஊடிய மகளிர் வதனத்தையும், கூடிய மகளிர் துவர் இதழையும் கூறிய நயம் காண்க. செங்கிடை - ஆகுபெயராய் மலரை உணர்த்திற்று. 114

4262. கல்வியின் திகழ்
கணக்காயர் கம்பலைப்
பல் விதச் சிறார் எனப்
பகர்வ பல் அரி,
செல் இடத்து அல்லது
ஒன்று உரைத்தல்செய்கலா
நல் அறிவாளரின்,
அவிந்த, நா எலாம்.

கல்வியின் திகழ் - *கல்வியால் விளக்கம் பெற்றுள்ள;* ***கணக்காயர் -*** *பள்ளி ஆசிரியர்;* ***கம்பலை -*** *(பயில்விக்க) ஆரவாரத்தோடு;* ***பல் விதச் சிறார் என -*** *(கல்விகற்கின்ற) பலவகைப்பட்ட சிறுவர்கள் போல;* ***பகர்வ -*** *(மழைக்காலத்தில்) கத்திக் கொண்டிருந்த;* ***பல் அரி எலாம் -*** *பல்வகைப்பட்ட* ***தவளைகள்*** *எல்லாம்;* ***செல் இடத்து அல்லது -*** *(தம்முடைய சொற்கள்) பலிக்கும் இடத்திலன்றி;* ***ஒன்று உரைத்தல் செய்கலா -*** *(பிற இடங்களில்) ஒரு சொல்லையும் சொல்லுதல் செய்யாத;* ***நல் அறிவாளரின் -*** *நல்ல அறிவுடையவர்கள் போல;* ***நா அவிந்த -*** *நா அடங்கின.*

மழைக் காலத்தில் தவளைகள் மிகுதியாகக் கத்துதலும் மழை நீங்கிய காலத்தில் குரல் ஒடுங்கலும் இயல்பாகும். மழைக் காலத்தில் தவளைகள் எழுப்பும் பேரொலிக்குப் பள்ளியில் ஆசிரியர் பாடம் சொல்ல உடன் சொல்லும் சிறுவர்களின் பேரொலியும், அத்தவளைகள் மழை நீங்கிய காலத்தில் ஒரோர் சமயம் ஒலி எழுப்பிப் பிற சமயங்களில் அடங்கியிருந்த நிலைக்கு, செல்லும் இடங்களில் பேசிப் பிற சமயங்களில் பேசாதிருக்கும் அறிஞர் நிலையும் உவமையாயின. ஆரவாரத்திற்குப் பள்ளிச் சிறுவரையும், நாவடக்கத்திற்கு அறிஞர்களையும் உவமை கூறிய நயம் காண்க. கணக்காயர்- எண்ணும் எழுத்தும் ஆகிய நெடுங்கணக்கை ஆராய்பவர்.

இச்செய்யுட் கருத்து வான்மீகத்தும், துளசீதாசர் இராமாயணத்திலும் காணப்படும். 115

4263. செறி புனல் பூந் துகில்
திரைக் கையால் திரைத்து,
உறு துணைக் கால் மடுத்து
ஓடி, ஓத நீர்
எறுழ் வலிக் கணவனை
எய்தி, யாறு எலாம்,
முறுவலிக்கின்றன போன்ற,
முத்து எலாம்.

முத்து எலாம் - *சிப்பிகள் ஈன்ற முத்துக்களெல்லாம்;* ***செறி புனல் பூந்துகில் -*** *செறிந்த நீரிடைக் காணப்படும் மலர்களாகிய ஆடையினை;* ***திரைக்கையால் திரைத்து -*** *அலைகளாகிய கரங்களால் தூக்கிக் கொண்டு;* ***உறுதுணைக் கால் -*** *பொருந்திய துணையாயுள்ள கால்களை;* ***மடுத்து ஓடி -*** *பதித்து ஓடிச் சென்று;* ***யாறு எலாம் -*** *யாறுகளாகிய பெண்கள் எல்லாம்;* ***ஓதநீர் -*** *கடல்நீராகிய;* ***எறுழ்வலிக் கணவனை -*** *மிக்க வலிமை பொருந்திய கணவனை;* ***எய்தி -*** *அடைந்து;* ***முறுவலிக்கின்ற போன்ற -*** *புன்முறுவல் செய்வதைப் போன்றிருந்தன.*

கடலில் சங்கமத் துறைகளில் சிப்பிகளினின்று முத்துக்கள் உண்டாதலும், அலை கூதிர்ப்பருவ இறுதியில் கடலின் அலைகளால் கொழிக்கப்பட்டுக் கடலோரத்தில் விளங்குவன என்பதும் இயல்பாகும். இவ்வியல்பான நிகழ்ச்சியை ஆறுகளாகிய மகளிர் தம் கடலாகிய கணவனைச் சேர்ந்து முத்துக்களாகிய பற்களைக் காட்டிச் சிரித்தன போல் இருந்தது எனக் கூறினார். தற்குறிப்பேற்ற உவமை அணி. ஆற்று நீரில் மிதந்து வரும் மலர்களையே ஆடையாகக் கூறுதல் கவி மரபாகும். 'புண்ணிய நறுமலராடை போர்த்துக் கண்ணிறை நெடுநீர் கரந்தனள் அடக்கி' (சிலப். 13 - 172 - 173);

"மணிப்பூவாடை அது போர்த்து" (சிலப். கானல்வரி - 25) என்பனவும் காண்க. ஓடுகிறவர்கள் தம் ஆடைகள் தடுக்காமலிருக்க அதனைத் தூக்கி மடித்துக் கொள்ளல் இயல்பாதலின் ஆறும் பூந்துகிலைத் 'திரைக் கையால் திரைத்து' ஓடியதாகக் கூறப்பட்டது. ஆறு புறப்படும் இடத்தைத் தலையாகக் கூறுதல் போல, அது கடலோடு கலக்கும் இடத்தைக் காலாகக் கூறும்பொருத்தம் நோக்கிக் 'கால்மடுத்து ஓடி' என்றார். 'மலைத் தலைய கடற்காவிரி' (பட்டினப்பாலை - 6) என்ற இடத்து ஆற்றின் 'தலைப் பகுதி' யைக் காணலாம். ஆற்றுக்கால் என்ற வழக்கும் காண்க. ஆற்றின் அலைகளைக் கரங்களாகக் கூறுவதுண்டு. 'பொன்னி திரைக்கையால் அடிவருடப் பள்ளி கொள்ளும் பொன்னரங்கம்' (திவ்விய பெருமாள் - 1 - 1). எறுழ்வலி - ஒரு பொருட்பன்மொழி. வடிவிலும், வெண்ணிறத்திலும் ஒளியிலும் பற்களுக்கு முத்து உவமையாகும். ஓத நீர்க் கணவன் என்று ஒன்றை உருவகம் செய்து ஆறுகளாகிய மகளிர் என உருவகம் செய்யாதது ஏகதேச உருவகம் எனப்படும். ஆறுகட்குக் கடல் கணவன் என்பது மரபு; அதனால கடலுக்கு நதிபதி என்னும் பெயருண்டு. 116

4264. சொல் நிறை கேள்வியின்
தொடர்ந்த மாந்தரின்,
இல், நிறப் பசலை
உற்று இருந்த மாதரின்,
தன் நிறம் பயப் பய
நீங்கி தள்ள அரும்
பொன் நிறம் பொருந்தின,
பூகத் தாறு எலாம்.

சொல்நிறை - புகழ் நிறைந்த; **கேள்வியின் -** கேள்வியைப் பெறுதல் பொருட்டு; **தொடர்ந்த மாந்தரின் -** (நல்லாசிரியரை வேண்டி) வேற்று நாட்டிற்குப் பிரிந்து சென்ற தலைவரால்; **பசலை நிறம் உற்று -** பசலை நிறத்தைப் பெற்று; **இல் இருந்த மாதரின் -** இல்லின்கண் இருந்த மகளிரைப் போல; **பூகத்தாறு எலாம் -** பாக்கு மரத்தின் குலை களெல்லாம்; **தன் நிறம் பயப்பய நீங்கி -** தமக்குரியதாக இருந்த பச்சை நிறம் மெல்ல மெல்ல நீங்கப் பெற்று; **தள்ள அரும் -** இகழ்ந்து தள்ள முடியாத (விரும்பத்தக்க); **பொன் நிறம் பொருந்தின -** பொன்னிறம் பொருந்தப் பெற்றன.

பாக்கு மரத்தின் குலைகள் முற்றாத போது பசுமைநிறத்துடன் காணப்படும். முதிரும்போது பசுமை நிறம் மாறிப் பழுக்கையில் பொன்னிறம் அடையும். அதற்குக் கேள்வியின் பொருட்டுப் பிரிந்து சென்ற தலைவர்களின் பிரிவாற்றாமையால் பசலை நிறம் அடைந்த மகளிரை உவமை கூறினார். கற்புக்காலத்தில் தலைவன் பிரியும் ஓதற்பிரிவு இங்குக் கூறப்பட்டது. பசலை நிறம் என்பது தலைவரைப் பிரிந்தமையால் தலைவியர்க்கு உளதாகும் நிறவேறுபாடு. நாளுக்கு நாள் இயல்பான பசுமை நிறம் மாறிப் பொன்னிறம் அடையும் இயல்பை உணர்த்தத் 'தன்நிறம்' பயப்பய நீங்கி' என்றார். பொன்னிறத்தின் சிறப்புத் தோன்ற 'தள்ளரும் பொன்நிறம்' என்றார். பூகத்தாறு எலாம் தன் நிறம் பயப்பய - என்பதில் எதுகை நோக்கித் 'தம்நிறம்' என வரவேண்டியது 'தன்னிறம்' என வந்தது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். கூதிர்க்காலத்துக் கமுகின் ககய் பசுங்காயாய் இருக்கும் என்பதைத் 'தெண்ணீர்ப் பசுங்காய சேறுகொள முற்ற' (நெடுநல் - 26) என்ற அடி உணர்த்தும். 117

4265. பயின்று உடல் குளிர்ப்பவும்
பழனம் நீத்து, அவண்
இயன்றன இள வெயில்
ஏய்ந்த மெய்யின,
வயின்தொறும், வயின்தொறும்,
மடித்த வாயின,
துயின்றன, இடங்கர்
மா, தடங்கள்தோறுமே.

இடங்கர் மா - *முதலையாகிய விலங்குகள்;* ***பயின்று*** - *(தாம் நெடுநாளாக நீரில்) பொருந்தி;* ***உடல் குளிர்ப்பவும்*** - *உடம்பு குளிர்ச்சி அடைந்ததால்;* ***பழனம் நீத்து*** - *இது காறும் வாழ்ந்துவந்த நீர்நிலைகளை*

விடுத்து; ***அவண் இயன்றன*** - *அவ்விடத்திருந்த கரைகளில் வந்து பொருந்தினவாய்;* ***இளவெயில் ஏய்ந்த மெய்யின*** - *இளவெயில் படியும் உடம்புகளை உடையனவாய்;* ***தடங்கள் தோறும்*** - *நீர்நிலைகளின் கரைகளிலெல்லாம்;* ***வயின்தொறும் வயின்தொறும்*** - *இடந்தோறும் இடந்தோறும் (பற்பல இடங்களில்);* ***மடித்த வாயின*** - *மடித் வாய்களை உடையனவாய்;* ***துயின்றன*** - *உறங்கின.*

மழைக்காலத்தில் நீரில் மூழ்கிக் கிடந்த முதலைகள், மழை நீங்கியதும் நீர் நிலைகளை விட்டுக் கரையில் வந்து வெயிலில் குளிர் காய்வது இயல்பாகும். முதலைகள் தூங்குகையில் வாய் மடித்துத் தூங்கும் இயல்பு உணர்த்த 'மடித்த வாயின துயின்றன' என்றார். இடங்கர் என்பது முதலை வகைகளில் ஒன்று. 'கொடுந்தாள் முதலையும் இடங்கரும் கராமும்' (குறிஞ்சிப் - 257) என்ற இடத்து நச்சினார்க்கினியர் இவை மூன்றும் சாதிவிசேடம் என்றது காண்க. வயின்தொறும் வயின்தொறும் - அடுக்குத்தொடர் பன்மை உணர்த்திற்று. *118*

4266. கொஞ்சுறு கிளி நெடுங் குதலை கூடின,
அஞ்சிறை அறுபத அளக ஓதிய,
எஞ்சல் இல் குழையன, இடை நுடங்குவ -
வஞ்சிகள் பொலிந்தன, மகளிர் மானவே.

வஞ்சிகள் - *வஞ்சிக் கொடிகள்;* ***கொஞ்சுறு கிளி*** - *கொஞ்சிப் பேசுகின்ற கிளிகளின்;* ***நெடுங் குதலை கூடின*** - *நீண்ட மதலைமொழி கள் (தம்மிடத்துப்) பொருந்தப் பெற்றனவாய்;* ***அஞ்சிறை அறுபதம்*** - *(தம்மிடம் மொய்க்கின்ற) அழகிய சிறகுகளை உடைய வண்டுகளாகிய;* ***அளக ஓதிய*** - *கூந்தலின் ஒழுங்கையுடையனவாய்;* ***எஞ்சல் இல் குழை யன*** - *குறைவில்லாத தளிர்களை உடையனவாய் (குறைவில்லாத குழை யெனும் காதணி உடையனவாய்);* ***இடை நுடங்குவ*** - *இடையில் ஒல்கி அசைவனவாய் (இடை, அசைவனவாய்);* ***மகளிர் மான*** - *மகளிரைப் போல;* ***பொலிந்தன*** - *விளங்கின.*

வஞ்சிக்கொடிகள் மகளிர் போல விளங்கின என்பதாம். வஞ்சிக்கொடியில் கிளிகளின் மொழி மகளிர் குதலை போன்றும், மலரில் மொய்க்கும் வண்டுகள் மகளிர் கூந்தல் போன்றும், அழகு குறையாத குழை (தளிர்) குழையணியாகவும் வஞ்சிக் கொடியின் நடுப்பகுதி துவளுதல் மகளிர் இடை துவளுதல் போலவும் இருந்தன.

குழை - தளிர், காதணி என்று இருபொருள்பட நின்றது. இடை - நடுப்பகுதி, மகளிர்இடை என இரு பொருள்பட்டு நின்றது. எனவே, உருவகத் தையும் சிலேடையையும் உறுப்பாகக் கொண்ட உவமை அணியாகும். அறுபதம் - வண்டு, பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. குதலை - மகளிரின் எல்லாப் பருவத்திற்கும் கூறப்படும்மொழிநிலை. 119

4267. அளித்தன முத்துஇனம் தோற்ப,
மான் அனார்
வெளித்து எதிர் விழிக்கவும்
வெள்கி, மேன்மையால்
ஒளித்தன ஆம் என,
ஒடுங்க கண்ணன,
குளித்தன, மண்ணிடை -
கூனல் நந்து எலாம்.

கூனல் நந்து எலாம் - முதுகு வளைந்த நந்தைகளெல்லாம்; **அளித் தன முத்து இனம் -** தாம் ஈன்றனவாகிய முத்துக்கள்; **தோற்ப -** (மகளிரின் பற்களுக்க ஒப்பாகாமல்) தோற்றுவிட்டமையால்; **மான் அனார் -** மான் போன்ற பார்வையை உடைய மகளிர்; **எதிர் வெளிப்பட்டு -** எதிரில் வெளிப்பட்டு வந்து; **விழிக்கவும் வெள்கி -** பார்ப்பதற்கும் நாணி; **மேன்மையால் -** (தம்) மேன்மையான பண்பினால்; **ஒளித்தன ஆம் என -** ஒளிந்து கொண்டன என்று சொல்லுமாறு; **ஒடுங்க கண்ணன் -** ஒடுங்கிய கண்களை உடையனவாய்; **மண்ணிடைக் குளித்தன -** சேற்றில் மூழ்கின.

நத்தைகள் இயல்பாக மண்ணில் மறைந்ததற்குத் தாம் ஈன்ற முத்துக்கள் மகளிருடைய பற்களுக்குத் தோற்றதனால், அவர்கள் முன் வெளிப்பட்டுத் தோன்றவும் நாணி மறைந்தன எனக்கூறியது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. மேன்மை என்பது மான உணர்வைக் குறித்தது. நத்தைகள் தாம் ஈன்ற முத்துக்களின் தோல்வியைத்தம் தோல்வியாகக் கருதி நாணிய மேன்மையைக் காண்க. முத்துப் பிறக்கும் இடங்களில் ஒன்று நத்தை. 'நத்தின் வயிற்றில் முத்துப் பிறக்கும்' என்பது பழமொழி.
120

4268. மழை படப் பொதுளிய
மருதத் தாமரை
தழை படப் பேர் இலைப்
புரையில் தங்குவ,
விழைபடு பெடையொடும்,
மெள்ள, நள்ளிகள்,
புழை அடைத்து ஒடுங்கின,
வச்சை மாக்கள்போல்.

மழை படப் பொதுளிய - மழை பெய்ததால் செழித்த; **மருதத் தாமரை -** மருத நிலத்திற்குரிய தாமரை; **தழை பட -** செழித்து வளர; **பேர் இலைப் புரையில் தங்குவ -** (அவற்றின்) பெரிய இலையின் கீழ்த் தங்குவனவான; **நள்ளிகள் -** ஆண் நண்டுகள்;

விழைபடு பெடையொ டும் - *விருப்பம் மிக்க தம் பெண் நண்டுகளுடனே;* ***வச்சை மாக்கள் போல் -*** *உலோபிகள் போல;* ***மெள்ள -*** *மெதுவாக;* ***புழை அடைத்து -*** *தம் வளையின் வாயிலைச் சேற்றால் அடைத்துக் கொண்டு;* ***ஒடுங்கின -*** *அதன் உள்ளே ஒடுங்கிக் கிடந்தன.*

இரவலர், நண்பர், விருந்தினர், சுற்றத்தினர் என எவரேனும் தம் இல்லத்திற்கு வந்துவிடுவரோ என்று அஞ்சி உலோபிகள் தம் வீட்டுக்கதவை அடைத்துக்

கொண்டு தம் மனைவி மக்களுடன் உள்ளிருப்பர் அதுபோல ஆண்நண்டுகள், தன் பெடைகளோடு தாம் வாழும் வளைகளின் வாயிலைச் சேற்றால் அடைத்துக் கொண்டு உள்ளிருந்தன. நண்டுகளுக்கு உலோபிகள் உவமை ஆயினர். உவமை அணி. முன்னர்ப் 'பெடை' எனக்கூறியதால் 'நள்ளி' என்னும் நண்டின் பொதுப் பெயர் ஆண்நண்டைக் குறித்து நின்றது. மருதநிலத்திற்கே சிறப்புடையதாதலின் 'மருதத் தாமரை' என்றார். விலங்கு போன்ற மனிதர் என்ற இழிவு தோன்ற 'வச்சை மாக்கள் போல' என்றார். 121

acharya.org

கிட்கிந்தைப் படலம்

கிட்கிந்தை நகரில் நடந்த செய்திகளைக் கூறுவதால் இப்பெயர் பெற்றது. குறித்த காலத்தில் சுக்கிரீவன் வராமையால் இராமன் சினந்து இலக்குவனை அனுப்புகிறான். கிட்கிந்தைக்கு இலக்குவன் வந்ததைச் சுக்கிரீவனுக்குத் தெரிவிக்கின்றார்கள்; அங்கதன் அனுமன் இருவரும் தாரையின் கோயிலை அடைந்து அவளிடம் பேசுகின்றார்கள். வாயிலைத் தாளிட்டுக் குரங்குகள் போருக்கு ஆயத்தமான நிலையறிந்த இலக்குவன் கதவுகளை உடைத்தெறிகின்றான். அனுமன் கூறியபடியே தாரை இலக்குவன் முன்னாக வருகிறாள்; மகளிரைப் பார்க்க அஞ்சும் இலக்குவனிடம் தாரை பேசுகின்றாள்; இலக்குவன் தன் தாயரை நினைந்து உருகுங்கால் தாரை அவனது சினத்தைத் தணிவிக்கின்றாள். பின்னர் அனுமன் இலக்குவனுக்குச் சமாதானம் கூறுகின்றான்; சினம் தணிந்த இலக்குவனும் அனுமனோடு சுக்கிரீவனைக் காணச் செல்லுகின்றான். சுக்கிரீவன் இலக்குவனைப் பார்த்ததும், தான் மதுவுண்டு மயங்கிக் கிடந்தமைக்கு வருந்துகின்றான். அதனால் இலக்குவனது சீற்றமும் தணிகிறது. அவனது மாளிகை சென்ற இலக்குவன் அரியணையில் அமராமல் கல்தரையில் அமர்கின்றான். பின் அனுமனைச் 'சேனையுடன் வருக' என ஏவிய சுக்கிரீவன் இராமனைக் காணச் செல்ல, இராமனும் சுக்கிரீவனது நலன் உசாவுகின்றான். தன் பிழைக்கு வருந்திய சுக்கிரீவனது குற்றம் நீக்கி இராமன் பாராட்டுகிறான். அனுமன் சேனையுடன் வருவான் என இராமனிடம் சொன்ன சுக்கிரீவனையும், அங்கதனையும் அனுப்பிவிட்டு இராமன் தன் தம்பியுடன் தங்கியிருக்கிறான்.

சுக்கிரீவன் வாராமையால் இராமன் சினந்து, இலக்குவனை அனுப்புதல்

4269. **அன்ன காலம்**
அகலும் அளவினில்,
முன்னை வீரன்,
இளவலை, 'மொய்ம்பினோய்!
சொன்ன எல்லையின்
ஊங்கினும் தூங்கிய
மன்னன் வந்திலன்;
என் செய்தவாறுஅரோ?

அன்ன காலம் - அத்தன்மையுடைய கூதிர்ப்பருவம்; **அகலும் அளவினில் -** நீங்கும் அளவில்; **முன்னை வீரன் -** மூத்தவனும் வீரனுமான இராமன்; **இளவலை -** தன் தம்பியான இலக்குவனை நோக்கி;

மொய்ம்பினோய் - வலிமைமிக்கவனே! **சொன்ன எல்லையின் ஊங்கினும் -** (முன்பு நான்) குறித்த நான்கு மாதத் தவணை கழிந்த பின்பும்; **மன்னன் தூங்கினன் வந்திலன் -** அச் சுக்கிரீவ அரசன் தாமதப்படுத்துவதை மேற்கொண்டு இங்கு வந்து சேரவில்லை; **செய்த ஆறு என் -** அவன் செய்த செயல் தான் என்ன?

கார்த்திகை மாதத்தில் வருவதாகச் சொன்ன சுக்கிரீவன் வராததால், இராமன் இலக்குவனைநோக்கிச் சுக்கிரீவன் இவ்வாறு வராமல் காலம் தாழ்த்துகிறானே என்றான் என்பது.

தூங்குதல் - செயலைத் தாழ்த்துதல், தாமதப்படுத்துதல், 'தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால' என்பதில் (குறள் 672) இப்பொருள் அமைதல் காண்க. முன்னை - முன் பிறந்தவன்; முதன்மையான வீரர்களுள் தலைமையுடையவன். மொய்ம்பு - தோள், வலிமை.
1

**4270. 'பெறல் அருந் திருப் பெற்று, உதவிப் பெருந்
திறம் நினைந்திலன்; சீர்மையின் தீர்ந்தனன்;
அறம் மறந்தனன்; அன்பு கிடக்க, நம்
மறன் அறிந்திலன்; வாழ்வின் மயங்கினான்.**

பெறல் அருந் திருப் பெற்று - *(அந்தச் சுக்கிரீவன்) பெறுதற்கு அருமையான அரச செல்வத்தை (நம்மால்) அடைந்து;* **உதவிப் பெருந்திறன் -** *(அவனுக்கு) நாம் செய்த உதவியின் பெயருமையை;* **நினைந்திலன் -** *கருதிப் பார்க்கவில்லை;* **சீர்மையின் தீர்ந்தனன் -** *(அவன் தனக்குரிய) ஒழுகலாற்றில் தவறிவிட்டான்;* **அறம் மறந்தனன் -** *(உதவி செய்தவரை மறவாத) நன்றியாகிய அறத்தை மறந்துவிட்டான்;* **அன்பு கிடக்க -** *அவனுக்கு நாம் செய்த அன்புச் செயலை மறந்தது இருக்கட்டும்;* **நம் மறம் அறிந்திலன் -** *அவன் நம்முடைய வீரச் செயல்களையும் நினைவிற் கொண்டானில்லை;* **வாழ்வின் மயங்கினான் -** *(ஆட்சியில் தன்னை மறந்து இன்பம் அனுபவித்து) வளமான வாழ்க்கையில் அழுந்திக் கிடக்கின்றான்.*

பெறல் அருந் திருப் பெற்று' - யாவராலும் பெறுதற்கியலாத அரச பதவியாகிய செல்வத்தைக் குறிக்கும். நிரம்பினான் ஒருவன் காத்த நிறை அரசு (4143) என்று இராமனே இவ்வரசைக் குறிப்பிடுகிறான். 'உதவிப் பெருந்திறன்' - 'செய் யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும், வானகமும் ஆற்றல் அரிது' (குறள். 101) 'காலத்தினாற் செய்த நன்றி சிறிதெனினும், ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது' - (குறள். 102) 'சீர்மையின் தீர்ந்தனன்': எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு' - (குறள். 110) மறம் - மறன்: ஈற்றுப் போலி. *2*

**4271. 'நன்றி கொன்று, அரு
நட்பினை நார் அறுத்து,
ஒன்றும் மெய்ம்மை சிதைத்து,
உரை பொய்த்துளார்க்
கொன்று நீக்குதல்
குற்றத்தில் தங்குமோ?
சென்று, மற்று அவன்
சிந்தையைத் தேர்குவாய்.**

நன்றிகொன்று - *(இப்படி) ஒருவன் தனக்குச் செய்த நன்றியைச் சிதைந்து;* **அருநட்பினை நார் அறுத்து -** *பெறுவதற்கு அருமையான நட்பாம் அன்புக்கயிறுஅற அழித்து;* **ஒன்றும் மெய்ம்மை -** *(எல்லோர்க் கும்) ஏற்றதாகப் பொருந்தி நிற்கும் வாய்மையை;* **சிதைத்து -** *குலைத் துவிட்டு;* **உரைபொய்த்துளான் -** *வாக்குத் தவறியவனை;* **கொன்று நீக்குதல் -** *கொன்று ஒழிப்பது;* **குற்றத்தின் நீங்கும் ஆல் -** *பழிபாவங் களிலிருந்து நீங்கிய செயலேயாகும் (ஆகவே);* **சென்று அவன் சிந்தையை -**

நீ அங்கே சென்று அச்சுக்கிரீவனது மன நிலையை; **தேர்குவாய் -** *ஆராய்ந்து அறிந்து வருவாய்;*

'நட்பு நாரற்றன' - (நாலடி. 12) 'நலத்தின்கண் நாரின்மை' - (குறள் 958) நார் - கயிறு அன்புப் பிணைப்பை உணர்த்திற்று. ஒருவன் செய்த நன்றியை மறந்தவனைக் கொன்றாலும் பழிபாவமில்லை; ஆதலால், அச்சுக்கிரீவனது உண்மையான மனத்தை அறிந்து வருமாறு இலக்குவனிடம் இராமன் கூறினான் என்பது.
3

4272. **' ''வெம்பு கண்டகர் விண்**
புக வேர் அறுத்து,
இம்பர் நல் அறம்
செய்ய எடுத்த விற்
கொம்பும் உண்டு; அருங்
கூற்றமும் உண்டு; உங்கள்
அம்பும் உண்டு'' என்று
சொல்லு, நம் ஆணையே.

வெம்புகண்டகர் - *மனம் கொதிக்கும் கொடியவர்கள்;* **விண்புக வேர் அறுத்து -** *(போரில் மடிந்து) வீர சொர்க்கம் அடையும்படி (அவர்களை) வேரொடு அழித்து;* **இம்பர் நல்லறம் செய்ய -** *இவ்வுலகில் முறையான தருமத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு;* **எடுத்த விற்கொம்பும் -** *(நாம்) கையில் ஏந்திய வில் தடியும்;* **உண்டு -** *(நம்மிடம்) உள்ளது;* **அருங்கூற்றமும் உண்டு-** *(யாராலும் தடுக்கமுடியாத) இயமனும் இருக்கிறான்;* **உங்கள் அம்பும் உண்டு-** *(வானரங்களாகிய) உங்களைக் கொல்லக் கூடிய வாலியைக் கொன்ற அம்பும்(எம்மிடம்) இருக்கின்றது;* **என்று நம் ஆணை -** *என்று நமது கட்டளையாக;* **சொல்லு -** *(சுக்கிரீவனிடம்) சொல்வாய்.*

விராதன் முதலான அரக்கர்களையும் வாலியையும் கொன்ற வில்லும் அம்பும் கொண்டே சுக்கிரீவனையும், அவனுடைய வானரப் படைகளையும் இயமனுக்கு

இரையாக்க முடியுமென்பதைச் சொல்லுமாறு இலக்குவனிடம் இராமன் உரைத்தான் என்பது. கண்டகர் - தீயோர். தீயோரை ஒறுத்து நல்லறம் நாட்டுதல் ஆகிய அவதாரப்பாங்கு இங்கே புலப்படுவது காண்க. 4

4273. **'நஞ்சம் அன்னவரை நலிந்தால், அது**
வஞ்சம் அன்று; மனு வழக்கு ஆதலால்,
அஞ்சில், ஐம்பதில், ஒன்று அறியாதவன்
நெஞ்சில் நின்று நிலாவ, நிறுத்துவாய்.

நஞ்சம் அன்னவரை - *நஞ்சு போன்ற கொடியவர்களை;* **நலிந்தால் அது வஞ்சமன்று -** *தண்டித்தால் அது கொடுமையாகாது;* **மனு வழக்கு ஆதலால் -** *(அவ்வாறு நலிவது) மனு தர்மத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நீதியாதலால்; (இதை);* **அஞ்சில் ஐம்பதில் -** *ஐந்து வயதிலும் ஐம்பது வயதிலும்;* **ஒன்று அறியாதவன் -** *தக்கது தகாதது என்பதனை அறி யாதவனான*

அச் சுக்கிரீவனது; **நெஞ்சில் நின்று நிலாவ -** *மனத்தில் நன்றாகப் பதிந்து விளங்கும்படி;* **நிறுத்துவாய் -** *(சொல்லி) நிலை நிறுத்துவாய்.*

கொடியவரைக் கொல்லாவிட்டால் உலகம் பலவாறு நலிவுபட்டு வருந்தும்; ஆதலால், நல்லவர்களைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டுத் தீயவரை அழித்தல் தருமச் செயலாம் என்பது. அஞ்சில் ஐம்பதில் ஒன்று அறியாதவன் - அஞ்சிலும் (வயது) ஒன்று அறியாதவன்; ஐம்பதிலும் ஒன்று அறியாதவன்; அதாவது இளமையிலும் முதுமையிலும் செய்வது அறியாதவன். 'ஆறிலறியார் நூறிலும் அறியார்'; 'தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டில்' என்னும் பழமொழிகள் இங்கு நினைக்கத் தக்கன. உலக வழக்கு நவிற்சி அணி. அஞ்சு -போலி. 5

4274. ' "ஊரும், ஆளும், அரசும், உம் சுற்றமும்,
நீரும் ஆளுதிரேஎனின், நேர்ந்த நாள்
வாரும்; வாரலிர் ஆம் எனின், வானரப்
பேரும் மாளும்" எனும் பொருள் பேசுவாய்.

ஊரும் ஆளும் - *(உங்கள்) நகரமான கிட்கிந்தையையும், குடி மக் களையும்;* **அரசும் உம் சுற்றமும் -** *அரசாட்சியையும் உங்களது உறவினர்களையும்;* **நீரும் ஆளுதிரே எனின் -** *நீங்களே அள விரும்பினால்;* **நேர்ந்த நாள் -** *(சீதையைத்) தேடுவதற்காக வர ஒப்புக்கொண்ட இக் கார்த்திகை மாதத்தில்;* **வாரும் -** *(உடனே புறப்பட்டு) வர வேண்டும்;* **வாரலிர் எனின் -** *(அவ்வாறு) வராமல் போவீரானால்;* **வானரம் பேரும் மாளும் -** *வானரம் என்னும் பெயரும் (இவ்வுலகில்) இல்லாது ஒழியும்;* **எனும் பொருள் பேசுவாய் -** *என்னும் உண்மையை (சுக்கிரீவன்) முதலானவரிடம் நீ உணர்த்துவாய்.*

நீரும் - உம் இசை நிறை: அசை நிலையுமாம். 6

4275. ' "இன்னும் நாடுதும், இங்கு இவர்க்கு வலி
துன்னினாரை" எனத் துணிந்தார்எனின்,
உன்னை வெல்ல, உலகு ஒரு மூன்றினும்,
நின் அலால் பிறர் இன்மை நிகழ்த்துவாய்.

இன்னும் இங்கு இவர்க்கும் - *இனி வேறாக இப்போது இராம லக்குவராகிய இவர்களைக் காட்டிலும்;* **வலி துன்னினாரை நாடுதும் -** *வலிமையுள்ளவரை நாடித் துணையாகக் கொள்வோம்;* **எனத் துணிந் தார் எனின் -** *என்று (அச்சுக்கிரீவன் முதலோர்) முடிவெடுத்தார் களென்றால்;* **உன்னைவெல்ல -** *உன்னை வெல்வதற்கு;* **உலகு ஒரு மூன்றினும் -** *மூன்ற உலகங்களிலும்;* **நின் அலால் பிறர் இன்மை -** *உன்னையல்லாமல் வேறு யாரும் இல்லாமையை;* **நிகழ்த்துவாய் -** *அவர்களுக்கு (எடுத்துச்) சொல்வாய்.*

பிறரால் வெல்ல முடியாத பேராற்றலோடு வேண்டுங்காலத்துத் தன்னைத் தானே அடக்கிக் கொள்ளும் வல்லமை மிக்கவன் இலக்குவன் என்பது, 'நின்ன லால் பிறரின்மை' எனவே உவமை நீக்கிய தோன்றல் இலக்குவன் என்பது. 7

acharya.org

4276. ***'நீதி ஆதி நிகழ்த்தினை, நின்று, அது,***
வேதியாத பொழுது, வெகுண்டு, அவண்
சாதியாது, அவர் சொல் தரத் தக்கனை;
போதி ஆதி' என்றான் - புகழ்ப் பூணினான்.

நின்று நீதி ஆதி *- (கோபக்குறி காட்டாமல்) சாந்தமாக இருந்து நீ சொல்வது அரச நீதி முதலான அறங்கள் என்று தோன்றுமாறு;* ***நிகழ்த்தினை*** *- எடுத்துச்சொல்லி;* ***அது வேதியாதபொழுது*** *- அந் நீதி யுரையானது (அவர்களின் மன மாறுபாட்டை) மாற்றாத பொழுது;* ***வெகுண்டு அவண் சாதியாது*** *- நீ கோபித்து அந்த இடத்தில் (அப்போதே அவர்களை) அழிக்காமல்;* ***அவர்சொல்*** *- அவர்கள் கூறும் சொற்களை;* ***தரத் தக்கனை*** *- (என்னிடம்) வந்து சொல்லக் கடமைப் பட்டுள்ளாய்;* ***போதி ஆதி என்றான்*** *- (நீ) செல்க என்று சொல்லி விடை தந்தான்;* ***புகழ்ப் பூணினான்*** *- புகழையே தனக்கு அணிகலனாகக் கொண்ட இராமன்.*

'புகழ்ப் பூணினான் - புகழைப் பூண்' என்று கூறியமையின் இராமனைப் பொறுத்தமட்டில் இவ்வுலகோர் கூறும் புகழ்ச்சிகள் இன்றியும் தனக்குத்தானே உவமையாக விளங்குபவன் என்பதாம். பிறருக்குப் புகழாகிய பூண் அவர்கள் சிறப்பை மிகுதிப்படுத்தும். இராமனைப் பொறுத்தமட்டில் அவனை அடைந்ததால் அப்பூண் (புகழ்) தான் சிறப்பெய்தியது.

இயல்பாகவே, சினம்பொங்கும் தன்மையுள்ள இலக்குவன் மாறுபட்ட செயல் செய்யாதவாறு இராமன் இவ்வாறு கட்டளையிட்டான் என்பது. 8

இலக்குவன் கிட்கிந்தை செல்லுதல்

4277. ***ஆணை சூடி, அடி***
தொழுது, ஆண்டு, இறை
பாணியாது, படர்
வெரிந் பாழ்படாத்
தூணிபூட்டி, தொடு
சிலை தொட்டு, அருஞ்
சேணின் நீங்கினன் -
சிந்தையின் நீங்கலான்.

ஆணைசூடி *- (இராமனின்) கட்டளையைத் தலைமேற்கொண்டு;* ***அடிதொழுது*** *- அவனது திருவடிகளை வணங்கி;* ***ஆண்டு இறை பாணியாது*** *- அந்த இடத்தில் சிறு நொடியும் தாமதிக்காமல்;* ***படர் வெரிந்*** *- விரிந்த (தனது) முதுகில்;* ***பாழ்படாத் தூணி பூட்டி*** *- (அம்புகள்) குறையாத அம்புப் புட்டிலைக் கட்டிக்கொண்டு;* ***தொடுசிலை தொட்டு*** *- தொடுப்பதில் வல்ல வில்லைக் கையில் பிடித்து;* ***சிந்தையின் நீங்கலான்*** *- மனத்தில் இராமனை நினைந்து கொண்டே;* ***அருஞ் சேணின் நீங்கினன்*** *- செல்வதற்கு அரிய நீண்ட வழியில் சென்றான்.*

இராமன்பால் இலக்குவன் கொண்ட பக்திச் சிறப்பு இப் பாடலாற் புலனாகிறது. சிந்தையின் நீங்கலான் - இராமனது மனத்திலிருந்து நீங்காத அன்புத்தம்பி என்றும்

கூறலாம். சேணின் நீங்கினன் சிந்தையின் நீங்கலான்: முரண்.
9

***4278.* மாறு நின்ற மரனும், மலைகளும்,**
நீறு சென்று நெடு நெறி நீங்கிட,
வேறு சென்றனன்; மெய்ம்மையின் ஓங்கிடும்
ஆறு சென்றவன் - ஆணையின் ஏகுவான்.

மெய்ம்மையின் ஓங்கிடும் ஆறு சென்றவன் - சத்தியத்தால் சிறக்கும் வழியில் இயங்குபவனாகிய இராமபிரானின்; **ஆணையின் ஏகு வான் -** கட்டளைப்படி செல்பவனாகிய இலக்குவன்; **மாறுநின்ற மரனும் -** குறுக்கே நின்ற மரங்களும்; **மலைகளும் -** மலைகளும்; **நீறு சென்று -** (தான் செல்லும் வேகத்தால்) தூளாகி; **நெடுநெறி நீங்கிட -** நெடிய வழியில் (நீண்ட தூரத்தில்) சென்று பரவும்படியாக; **வேறு சென்றனன் -** புதுவழி அமைத்துக்கொண்டு சென்றான்.

பழக்கப்பட்ட வழியன்றாதலின் 'வேறு சென்றனன்' என்றார். காற்றில் பறந்து பரவும் துகள் நெடுந்தொலைவு போகுமாதலின் 'நெடுநெறி' என்றார். 10

***4279.* விண் உறத் தொடர்**
மேருவின் சீர் வரை
மண் உறப் புக்கு
அழுந்தின, மாதிரம்;
கண் உறத் தெரிவுற்றது,
கட்செவி -
ஒண் நிறக் கழல்
சேவடி ஊன்றலால்.

ஒண்நிறக் கழல் சேவடி - ஒளிமிக்க நிறமுள்ள வீரக்கழலை யணிந்த (இலக்குவனின்) பாதங்கள்; **ஊன்றலால் -** அழுந்துவதால்; **விண்உறத்தொடர் -** வானுலகத்தைத் தொடுமாறு வளர்ந்துள்ள; **மேரு வின் சீர்வரை -** மேருமலையின்(உயரத்தின்) எல்லையளவாக; **மாதிரம் மண்உற -** மலைகள் நிலத்திலே பொருந்த; **புக்கு அழுந்தின -** உள்ளே சென்று அழுந்தின; (அப்பொழுது) **கட்செவி கண்உற -** (பூமியைத் தாங்கும்) ஆதிசேடனாகிய பாம்பு கண்களுக்கு; **தெரிவுற்றது -** புலனாயிற்று.

கட்செவி - பாம்பு; இங்கே ஆதிசேடனைக் குறித்தது. உயர்வு நவிற்சியணி.
11

***4280.* வெம்பு கானிடைப்**
போகின்ற வேகத்தால்,
உம்பர் தோறும் மராமரத்து
ஊடு செல்
அம்பு போன்றனன், அன்று -
அடல் வாலிதன்

தம்பிமேல் செலும்
மானவன் தம்பியே.

அன்று - அப்பொழுது; ***அடல் வாலியின்*** - வலிமையுள்ள வாலியின்; ***தம்பிமேல் செலும்*** - தம்பியான சுக்கிரீவனிடம் செல்லுகின்ற; ***மானவன் தம்பி*** - மனுகுலத் தோன்றலாகிய இராமன் தம்பியான இலக்குவன்; ***வெம்பு கானிடை*** - வெப்பம் மிகுந்த காட்டிலே; ***போகின்ற வேகத்தால்*** - செல்லும் வேகத்தினால்; ***உம்பர் தோயும்*** - வானத்தை அளாவி நின்ற; ***மராமரத்து ஊடு செல்*** - ஏழு மராமரங்களின் இடையே துளைத்துச் சென்ற; ***அம்பு போன்றனன்*** - (இராம) பாணத்தை ஒத்திருந்தான்.

இராம பாணம் ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்துச் சென்றதுபோல, இலக்குவன் தான் செல்லும் காட்டு வழியிலுள்ள மரங்களை அழித்துச் சென்றான் என்றபடி. உவமையணி, உம்பர் தோயும் மராமரம் - உயர்வு நவிற்சி. *12*

4281. மாடு வென்றி ஓர் மாதிர யானையின்
சேடு சென்று கெடில், ஒரு திக்கின் மா
நாடுகின்றதும், நண்ணிய கால் பிடித்து
ஓடுகின்றதும், ஒத்துளன் ஆயினான்.

ஒரு திக்கின் மா - ஒரு திசை யானை; ***மாடு வென்றி*** - பக்கத்தி லுள்ள வெற்றி பொருந்திய; ***ஓர் மாதிர யானையின்*** - மற்றொரு திசை யானையினுடைய; ***சேடு சென்று*** - இளங்கன்று விலகிச் சென்று; ***கெடில்*** - வழி தவறிச் சென்று விட்டால்; ***நாடுகின்றதும்*** - (அதைத்)

தேடுவதாய்; ***நண்ணிய கால்பிடித்து*** - (அக்கன்று) சென்ற அடிச்சுவடு களைப் பின்பற்றி; ***ஓடுகின்றதும்*** - விரைந்து செல்வதை; ***ஒத்து உளன் ஆயினான்*** - (இலக்குவன்) ஒத்தவன் ஆனான்.

பக்கத்தில் நின்ற ஒரு திசை யானையின் கன்று விலகிச் சென்று காணாமற் போய் விட்ட போது அதனோடு நட்புக்கொண்ட வேறொரு திசை யானை அதனைத் தேடுவதற்காக அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி விரைந்து செல்லும். அவ்வாறு செல்லும் திசையானை போன்றவன் இலக்குவன் என்பது. *13*

4282. உருக் கொள் ஒண்
கிரி ஒன்றின்நின்று ஒன்றினைப்
பொருக்க எய்தினன், பொன்
ஒளிர் மேனியான் -
அருக்கன் மா உதயத்தின்நின்ற
அத்தம் ஆம்
பருப்பதத்தினை எய்திய
பண்புபோல்.

அருக்கன் மா உதயத்தினின்று - சூரியன் பெருமை பொருந்திய உதயமலையிலிருந்து; ***அத்தம் ஆம் பருப்பதத்தினை***- அத்தமன மலையை அடைந்தது

போல; **பொன் ஒளிர் மேனியான் -** பொன்னி றத்தோடு விளங்கும் மேனியையுடைய இலக்குவன்; **உருக்கொள் -** பெரிய வடிவு கொண்ட; **ஒள்கிரி ஒன்றினின்று -** ஒளிமிக்க ஒரு மலையிலிருந்து (மாலியவான் மலை); **ஒன்றினை -** மற்றொரு மலையை (கிட்கிந்தையை); **பொருக்க எய்தினன் -** விரைவிலே சென்று சேர்ந்தான்.

இடையே தங்குதலும், தடங்கலும் இன்றி விரைந்து சென்று சேரும் இயல்பு சூரியனுக்கும், இலக்குவனுக்கும் பொருந்தும்.

சூரியன் உவமை, நிறத்திற்கும் மேனி ஒளிக்கும் ஆம். பொருக்க: விரைவுக் குறிப்பு. உதயகிரி - கிழக்கின் கண் உள்ள மலை; அத்தமனகிரி - மேற்கின் கண் உள்ள மலை; பருப்பதம் :மலை 14

4283. தன் துணைத் தமையன்
தனி வாளியின்
சென்று, சேண் உயர்
கிட்கிந்தை சேர்ந்தவன்,
குன்றின்நின்று ஒரு
குன்றினில் குப்புறும்
பொன் துளங்கு உளைச்
சீயமும் போன்றனன்.

தன் துணைத் தமையன் - தனக்கு உற்ற துணைவனும் தமையனுமான இராமனது; **தனி வாளியின் சென்று -** ஒப்பற்ற அம்பு போல

விரைந்து சென்று; **சேண் உயர் கிட்கிந்தை -** மிக உயர்ந்த கிட்கிந்தை மலையை; **சேர்ந்தவன் -** அடைந்தவனான இலக்குவன்; **குன்றினின்று -** ஒரு மலையிலிருந்து; **ஒரு குன்றினில் குப்புறும் -** மற்றொரு மலையில் தாவிப் பாய்கின்ற; **பொன்துளங்கு -** பொன்னிறத்தோடு விளங்கும்; **உளைச் சீயமும் -** பிடரி மயிரினையுடைய ஆண் சிங்கத்தையும்; **போன்றனன் -** ஒத்து விளங்கினான்.

வலிமையிலும், பெருமித நடையிலும் தோற்றத்திலும் சிங்கம் இலக்குவனுக்கு உவமையாகும். தட்டுத்தடங்கல் இல்லாமல் குறித்த இடத்திற்கு விரைந்து சென்று சேர்வதால் இலக்குவனுக்கு இராமபாணம் உவமையாயிற்று. குப்புறுதல் - குதித்தல். சேண் உயர் - ஒரு பொருட்பன்மொழி. 15

வானரர் அங்கதனுக்குச் செய்தி அறிவித்தல்

4284. கண்ட வானரம்
காலனைக் கண்டபோல்
மண்டி ஓடின; வாலி
மகற்கு, 'அமர்
கொண்ட சீற்றத்து
இளையோன் குறுகினான்,

சண்ட வேகத்தினால்'
என்று, சாற்றலும்,

கண்ட வானரம் - *(கோபத்தோடு இலக்குன் வருவதைப்) பார்த்த வானரங்கள்;* ***காலனைக் கண்டபோல் -*** *இயமனைக் கண்டது போல (அச்சம் கொண்டு);* ***வாலி மகற்கு -*** *வாலி மைந்தனான அங்கதன் இருப்பிடம் நோக்கி;* ***மண்டி ஓடினர் -*** *நெருக்கிக் கொண்டு ஓடி;* ***அமர் கொண்ட சீற்றத்து -*** *போரினை மனங்கொண்ட கோபத்துடன்;* ***இளையோன் சண்ட வேகத்தினால் -*** *இராமன் தம்பியான இலக்குவன் உக்கிரமான வேகத்தோடு;* ***குறுகினான் -*** *வந்து சேர்ந்துள்ளான்;* ***என்று சாற்றலும் -*** *என்று சொன்ன அளவில்.*

கோபம் கொண்டவனாக மோதவரும் இலக்குவன் காணப்பட்டதால் அவன் 'அமர்கொண்ட சீற்றத்து இளையோன்' எனப்பட்டான். மண்டியோடுதல் - ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக விழுந்தடித்துக்கொண்டு ஓடுதல். 16

அங்கதன் சுக்கிரீவனிடத்திற்கு போதல்

4285. அன்ன தோன்றலும், ஆண்
தொழிலான் வரவு
இன்னது என்று அறிவான்,
மருங்கு எய்தினான்;
மன்னன் மைந்தன் மனக்
கருத்து உட் கொளா,
பொன்னின் வார் கழல்
தாதை இல் போயினான்.

அன்ன தோன்றலும் - *அந்த அங்கதனும்;* ***ஆண்தொழிலான் -*** *வீரமிக்க செயல் செய்யக்கூடிய இலக்குவன்;* ***வரவு இன்னதென்று அறிவான்*** *- வந்த நோக்கம் இன்னதென்று அறியும் பொருட்டு;* ***மருங்கு எய்தினான் -*** *அவ்இலக்குவன் அறியாமல் ஒரு புறமாகப் பக்கத்தில் சென்று;* ***மன்னன் மைந்தன் -*** *தசரத மன்னனின் மகனான இலக்குவனது;* ***மனக்கருத்து உட்கொளா -*** *மனத்தின் கருத்தை (அவனது முகக்குறிப்பால்) அறிந்து;* ***பொன்னின் வார்கழல் தாதை -*** *(பொன்னாலான நெடிய வீரக்கழலையுடைய தன் சிறிய தந்தையாகிய சுக்கிரீவனது;* ***இல் போயினான் -*** *அரண்மனைக்குச் சென்றான்.*

தாதையில் - ஒரு சொல்லாகக் கொண்டு சிறிய தந்தையிடம் என்றும் பொருள் உரைக்கலாம். இலக்குவனது கோபத்தை அவனது முகக் குறிப்புக் கொண்டே அங்கதன் அறிந்தான் என்பது மருங்கு சென்று என்ற தொடர் இலக்குவன் அங்கதனிடம் பேசினான் என்ற வான்மீகத்தை அடியொற்றிப் பிறந்ததாகும். ஆனால், கம்பன் இவர்களிடையே பேச்சு நடைபெற்றதாகக் கூறவில்லை. அதனால் அங்கதன் மறைவாக இலக்குவன் முகக்குறிப்பைக் காணும் அளவிற்கு அவன் பக்கத்தே சென்றான் என்று பொருள் கூறப்பட்டது.

'நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்' என்பது திருக்குறள் (குறள் 706) அறிவான் - வானீற்று வினையெச்சம். *17*

சுக்கிரீவனது நிலை

4286. நளன் இயற்றிய நாயகக் கோயிலுள்,
தள மலர்த் தகைப் பள்ளியில், தாழ் குரல்
இள முலைச்சியர் ஏந்து அடி தைவர,
விளை துயிற்கு விருந்து விரும்புவான்.

நளன் இயற்றிய - *வானர வீரனாகிய நளனால் உருவாக்கப் பட்ட;* **நாயகக் கோயிலுள் -** *சிறந்த அரண்மனைக்குள்ளே;* **தளமலர் தகைப்பள்ளியில் -** *இதழ் நிறைந்த மலர்களைப்பரப்பி அமைக்கப்பட்ட அழகிய படுக்கையில்;* **தாழ்குழல் இள முலைச்சியர் -** *நீண்ட கூந்தலை யும் இளமையான முலைகளையும் உடைய மகளிர்;* **ஏந்து அடி தைவர -** *சிறந்த (தன்) கால்களை வருடிப்பிடிக்க;* **விளை துயிற்கு -** *உண்டாகும் தூக்கத்திற்கு;* **விருந்து விரும்புவான் -** *(தான்) விருந்தாவதை விரும்புவனும்.*

புதிதாக ஆட்சியைப் பெற்று அந்தப்புரத்திலே மகளிர் பலர் தன் அடி களை வருட இனிய தூக்கத்தை மேற்கொண்டுள்ளான் சுக்கிரீவன் என்பது. நளன் - தேவ சிற்பியான விசுவகர்மாவின் மகன். ஏந்து அடி - மடியில் வைத்துக் கொண்டுள்ள பாதங்கள் என்றும் உரைக்கலாம். தூங்குவதற்குத் தைவரல் முதலியன துணையாய் இன்பம் பயப்பன. ஆதலால், அவற்றைத் துயிலுக்கு விருந்தென்றார். இதுமுதல் ஐந்து பாடல்கள் குளகச் செய்யுள்கள். விரும்புவான்,

விளங்குவான், வைகுவான், மயங்கினான், தயங்குவான் (4286 - 4290) என்ற சொற்கள் கிடந்தனன் (4291) என்ற வினைமுற்றைக் கொண்டு முடியும். *18*

4287. தெள்ளியோர் உதவ, பெருஞ்
செல்வம் ஆம்
கள்ளினால் அதிகம்
களித்தான்; கதிர்ப்
புள்ளி மா நெடும் பொன்
வரை புக்கது ஓர்
வெள்ளி மால் வரை
என்ன விளங்குவான்.*

தெள்ளியோர் உதவ - *தெளிந்த அறிவுடையவரான இராமலக்கு வரால் வழங்கப்பெற்ற;* **பெருஞ்செல்வமாம் -** *பெரிய அரசாட்சிச் செல்வமாகிய;* **கள்ளினால் அதிகம் களித்தான் -** *கள்ளைக் குடித்ததனால் மிகுதியாகக் களிப்பில் மிதந்தவனாய்;* **கதிர்ப்புள்ளி -** *ஒளிக்கற்றைகளின் சேர்க்கையையுடைய;* **மாநெடும் பொன் வரை -** *மிகப்பெரிய பொன்னிற மாலையில்;* **புக்கது -** *புகுந்து தங்கக் கூடிய;* **ஓர் வெள்ளி மால் வரை என்ன -** *ஒரு பெரிய வெள்ளி மலை போல;* **விளங்குவான் -** *விளங்குபவனும்.*

களிப்பை உண்டாக்குதல் பற்றிப் பெருஞ்செல்வதைக் 'கள்' என்றார். சுக்கிரீவன், ஆட்சிச் செல்வத்தைத் தானாகப் பெறவில்லை. இராமலக்குவரின் உதவியால் பெற்றான். இதனைத் 'தெள்ளியோர் உதவ' என்றதனால் விளக்கினார். 'செல்வமாம் கள்' - செல்வத்தால் ஆகும் மயக்கம்.

வெண்ணிறமுள்ள சுக்கிரீவனுக்கு வெள்ளி மலையையும், பொன்னிறக் கட்டிலுக்கு (அரண்மனை)ப்பொன்மலையையும் உவமையாக்கினார். 'பொன் வரை புக்கதோர் வெள்ளி மால் வரையென்ன விளங்குவான்' - இல்பொருள் உவமை.
19

4288. சிந்துவாரத் தரு, நறை, தேக்கு, அகில்,
சந்தம், மா மயிற் சாயலர் தாழ் குழல்
கந்த மா மலர்க் காடுகள், தாவிய
மந்த மாருதம் வந்து உற, வைகுவான்.

சிந்துவாரத் தரு- *கருநொச்சி மரம்;* ***தேக்கு, அகில், சந்தம் -*** *தேக்கு, அகில், சந்தன மரங்கள்;* ***மா மயிற் சாயலர் -*** *சிறந்த மயில் போன்ற சாயலையுடை பெண்களின்;* ***தாழ்குழல் -*** *நீண்ட கூந்தல்;* ***கந்த மாமலர்க்காடுகள் -*** *(கூந்தலில் சூடிய) மணமுள்ள மலர்களின் தொகுதி; (ஆகிய இவற்றில்);* ***தாவிய மந்தமாருதம் -*** *தழுவிய மென்காற்று;* ***வந்து உற வைகுவான் -*** *வந்து தன்மேல் வீசத் தங்குபவனும்,*

கரு நொச்சி முதலியவற்றில் தோய்ந்து வருவதால் நறுமணம் கொண்ட மென்காற்றுத் தன்மேல் வீசச் சுக்கிரீவன் தங்கியுள்ளான் என்பது. மந்தமாருதம்: இளந்தென்றல். 20

4289. தித்தியாநின்ற செங் கிடை வாய்ச்சியர்
முத்த வாள் நகை முள் எயிற்று ஊறு தேன்,
பித்தும், மாலும், பிறவும், பெருக்கலால்,
மத்த வாரணம் என்ன மயங்கினான்;

தித்தியாநின்ற - *தித்திக்கின்ற;* ***செங்கிடை வாய்ச்சியர் -*** *செங்கிடை போலச் சிவந்த இதழ்களையுடைய பெண்களின்;* ***முத்த வாள் நகை -*** *முத்துப்போல வெண்ணிறமான புன்னகை செய்கின்ற;* ***முள் எயிற்று -*** *கூர்மையான பற்களிலிருந்து;* ***ஊறுதேன் -*** *சுரக்கின்ற தேன்;* ***பித்தும் மாலும்-*** *பித்தினையும் மயக்கத்தையும்;* ***பிறவும் -*** *காமம், மதம், மறதி, சோர்வு, துயில்முதலிய தாமசக் குணச் செயல்களையும்;* ***பெருக்கலான் -*** *மிகுதிப்படுத்துவதனால்;* ***மத்த வாரணம் என்ன -*** *மதங்கொண்ட யானைபோல;* ***மயங்கினான் -*** *அறிவு அழிந்தவனும்.*

சுக்கிரீவன், மகளிரின் இதழ் அமுதத்தை என்றைக்கும் சுவை தருவதெனக் கருதி மயங்கிக் கிடந்தான் என்பது. செங்கிடை என்பது சிவந்த நிறம் உடைய ஒருவகை நெட்டி. தேன் - உவமையாகுபெயர். - தித்தியா நின்ற தேன் என இயைக்கவும்.
21

acharya.org

4290. ***மகுட குண்டலம் ஏய் முகமண்டலத்து***
உகு நெடுஞ் சுடர்க் கற்றை உலாவலால்,
பகலவன் சுடர் பாய் பனி மால் வரை
தக மலர்ந்து, பொலிந்து தயங்குவான்.

மகுட குண்டலம் ஏய் - *மகுடமும் குண்டலங்களும் பொருந்திய;* ***முக முண்டலத்து -*** *முகமண்டலத்திலிருந்து;* ***உகும் நெடுஞ்சுடர்க் கற்றை -*** *வீசும் மிகுதியான ஒளியின் தொகுதி;* ***உலாவலால் -*** *(வெண்மை யான உடம்பு முழுவதும்) பரவுவதால்;* ***பகலவன் சுடர்பாய் -*** *சூரியனது கதிர்கள் பரவிய;* ***மால்பனி வரை தக -*** *மிக்க பனி படர்ந்த இமய மலையைப்போல;* ***மலர்ந்து பொலிந்து -*** *மலர்ச்சியுற்றுப் பொலிவோடு;* ***தயங்குவான் -*** *விளங்குபவனுமாய்.*

சூரியனது கதிர்கள் பரவுகின்ற இமயமலையைப் போன்று சுக்கிரீவன் விளங்கினான் என்பது உவமையணி. *22*

அங்கதன் சுக்கிரீவனைத் துயிலெழுப்புதல்

4291. ***கிடந்தனன் - கிடந்தானைக்***
கிடைத்து இரு
தடங் கை கூப்பினன், தாரை
முன்நாள் தநத
மடங்கல் வீரன், நல்
மாற்றம் விளம்புவான்
தொடங்கினான், அவனைத்
துயில் நீக்குவான்.

கிடந்தனன் - *(சுக்கிரீவன்) தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்;* ***கிடந் தானை -*** *(அவ்வாறு) படுத்திருந்தவனான அவனை;* ***தாரை முன்நாள் தந்த -*** *தாரை முன்னாளில் பெற்றெடுத்த;* ***மடங்கல் வீரன் -*** *ஆண் சிங்கம் போன்ற வீரமுடைய அங்கதன்;* ***கிடைத்து -*** *நெருங்கிச்சென்று;* ***இரு தடக்கை கூப்பினன் -*** *(தன்னுடைய) பெரிய கைகளைக் குவித்து அஞ்சலி செய்தவாறு;* ***அவனைத்துயில் நீக்குவான் -*** *அந்தச் சுக்கிரீவனைத் தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பி;* ***நல் மாற்றம் விளம்புவான் தொடங்கினான் -*** *மனத்திற்கு உகந்த நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.*

கிடந்தனன்: வினைமுற்று: கிடந்தான்: வினையாலணையும் பெயர். *23*

4292. ***'எந்தை! கேள்: அவ்***
இராமற்கு இளையவன்,
சிந்தையுள் நெடுஞ்
சீற்றம் திரு முகம்
தந்து அளிப்ப, தடுப்ப
அரும் வேகத்தன்

வந்தனன்; உன் மனக்
கருத்து யாது?' என்றான்.

எந்தை கேள் - *என் தந்தையே! நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக!* ***அவ் இராமற்கு இளையவன்*** - *அந்த இராமனுக்குத் தம்பியான இலக்குவன்;* ***சிந்தையுள் நெடுஞ்சீற்றம்*** - *மனத்திற் படிந்துள்ள பெருங் கோபத்தை;* ***திருமுகம் தந்து அளிப்ப*** - *முகமானது எடுத்துக் காட்ட;* ***தடுப்ப அரும் வேகத்தன்*** - *(யாராலும்) தடுக்க முடியாத வேகத்தோடு;* ***வந்தனன்*** - *வந்து சேர்ந்துள்ளான்;* ***உன் மனக் கருத்து யாது*** - *உனது உள்ளக் கருத்து என்ன;* ***என்றான்*** - *என்று (சுக்கிரீவனிடம் அங்கதன்) கேட்டான்.*

எந்தை -மரூஉ. *24*

4293. இனைய மாற்றம் இசைத்தனன்
என்பது ஓர்
நினைவு இலான், நெடுஞ்
செல்வம் நெருக்கவும்,
நனை நறுந் துளி
நஞ்சு மயக்கவும்,
தனை உணர்ந்திலன், மெல்
அணைத் தங்கினான்.

நெடுஞ் செல்வம் நெருக்கவும் - *அரசாட்சி என்னும் பெரிய செல்வம் மமதையைத் தந்தாலும்;* ***நறு நனை துளி நஞ்சு மயக்கவும்*** - *மணமுள்ள கள்ளின் துளியாகிய நஞ்சு, மயக்கத்தை அளித்ததாலும்;* ***தனை உணர்ந்திலன்*** - *தன்னை உணராமையால் (அச்சுக்கிரீவன் மெய்ம மறந்து);* ***இனைய மாற்றம் இசைத்தனன்*** - *அங்கதன் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னவையென்று;* ***என்பது ஓர் நினைவு இலான்*** - *புரிந்து கொள்ள இயலாத மன நிலையில்;* ***மெல் அணித் தங்கினான்*** - *மென்மையான படுக்கையில் (முன் போலவே) கிடந்தான்.*

தன்னையுண்டவரை அறிவில்லாதவராக ஆக்குவதால் கள்ளை 'நஞ்சு' என்றார். 'எஞ்ஞான்றும், நஞ்சுண்பார் கள்ளுண்பவர்' (குறள்: 926). நெடுமை: பெருமை. நனி நறுந்துளி நஞ்சு - உருவகம். *25*

அங்கதன் அனுமனிடம் செல்லுதல்

4294. ஆதலால், அவ் அரசு இளங்
கோள் அரி, -
யாதும் முன் நின்று
இயற்றுவது இன்மையால்,
கோது இல் சிந்தை
அனுமனைக் கூவுவான்
போதல் மேயினன் -
போதகமே அனான்.

***ஆதலால்* -** *அரசாட்சிச் செருக்காலும், கள்ளின் மயக்கத்தாலும் தன்னை மறந்து சுக்கிரீவன் படுக்கையை விட்டு எழாமல் கிடக்கவே;* **போதகமே அனான் -** *யானைக் கன்று போன்றவனும்;* **அவ் அரசு இளங்கோளரி -** *இளமையான வலிய ஆண் சிங்கம் போன்றவனுமான அவ் அங்கதன்;* **முன் நின்று இயற்றுவது -** *சுக்கிரீவன் முன்னே நின்று செய்யத்தக்கது;* **யாதும் இன்மையால் -** *எதுவும் இல்லாததால்;* **கோது இல் சிந்தை அனுமனை -** *குற்றமற்ற மனத்தையுடைய அனுமனை;* **கூவுவான் போதல் மேயினான் -** *அழைப்பதற்காக (அவனிடம்) செல்ல லானான்.*

வலிமை, துணிவு, முன்னும் பின்னும் நோக்குதல் இவற்றால் சிங்கமும், நடை, வலிமை, பெருமிதம் ஆகியவற்றால் யானையும் அங்கதனுக்கு உவமையாயின.
26

அங்கதன் அனுமனுடன் தாரையின் கோயிலை அடைதல்

4295. மந்திரத் தனி மாருதி தன்னொடும்,
வெந் திறல் படை வீரர் விராய் வர,
அந்தரத்தின் வந்து, அன்னைதன் கோயிலை,
இந்திரற்கு மகன் மகன் எய்தினான்.

***இந்திரற்கு மகன் மகன் -** இந்திரன் மைந்தனான வாலியின் மகனாகிய அங்கதன்;* **மந்திரத் தனி மாருதி தன்னொடும் -** *ஆலோசனை யில் வல்ல ஒப்பற்ற வாயு மகனான அனுமனோடு;* **வெந்திறல் படை வீரர் -** *மிக்க வலிமையுள்ள வீரர்கள்;* **விராய் வர -** *திரண்டு (தன்னுடன்) வர;* **அந்தரத்தின் வந்து -** *(சுக்கிரீவனது அரண்மனையிலிருந்து) வெளிப்போந்து;* **அன்னைதன் கோயிலை -** *(தன்) தாயான தாரையின் மாளிகையை;* **எய்தினான் -** *அடைந்தான்.*

இந்திரற்கு மகன் மகன் - இந்திரனுக்குப் பேரன்; அங்கதன் அந்தரத்தின் வந்து - மனக் கலக்கத்தோடு வந்து; வான் வழியாகத் தாவி வந்து - என்றும் உரைக்கலாம். அந்தரம்: வெளிப்புறம், மனக்கலக்கம். 27

தாரையின் பேச்சு

4296. எய்தி, 'மேல் செயத்தக்கது என்?' என்றலும்,
'செய்திர், செய்தற்கு அரு நெடுந் தீயன;
நொய்தில் அன்னவை நீக்கவும் நோக்குதிர்;
உய்திர் போலும், உதவி கொன்றீர்?' எனா,

***எய்தி* -** *(அங்கதன் தாரையை அடைந்து);* **மேல் செயத் தக்கது என் -** *இனி நாம் செய்யத்தக்க செயல் என்ன;* **என்றலும் -** *என்று அவளை வினாவிய அளவில்;* **செய்தற்கு அரு -** *(அவள் அவ்வானரர்களை நோக்கி) செய்யத் தகாத;* **நெடுந்தீயன -** *பெரிய தீச் செயல்களை;* **நொய்தில் செய்திர் -** *எளிதிலே செய்துவிட்டீர்கள்;* **அன்னவை நீக்கவும் -** *அச் செயல்களால் வரும் கேடுகளை எளிதில் நீக்கிக் கொள்ளவும்;* **நோக்குதிர் -** *வழி தேடுகிறீர்கள்;* **உதவி கொன்றீர் -** *செய்ந்நன்றி மறந்தவர்களான நீங்கள்;* **உய்திர் போலும் -** *தப்பி வாழ்வீர்கள் போலும்!* **எனா -** *என்று சொல்லி. . .*

விளம்புகின்றாள் என அடுத்த கவியோடு முடியும். 'உய்வில்லை செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு' (குறள் 110), உய்ய மாட்டீர் என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. நெடுந்தீயன - மிக்க கொடியன. நோக்குதல் - வழிதேடுதல், ஆலோசித்தல், 'செய்தி கொன்றோர்க் குய்தி யில்லென் றறம் பாடிற்றே' என்ற பழம் பாடல் கருத்தினை நினைவு கூர்க. (புறம் 34) 28

4297. மீட்டும் ஒன்று
விளம்புகின்றாள்: ' "படை
கூட்டும்" என்று, உமைக்
கொற்றவன், "கூறிய
நாள் திறம்பின், உம்
நாள் திறம்பும்" எனக்
கேட்டிலீர்; இனிக்
காண்டிர்; கிடைத்திரால்.

மீட்டும் ஒன்று - மேலும் (தாரை) ஒரு வார்த்தை; **விளம்புகின்றாள் -** சொல்லுகின்றாள்; **படை கூட்டும் என்று -** சேனைகளைச் சேர்த்துக் கொண்டு வாருங்கள் என்று; **உமைக் கொற்றவன் கூறிய -** உங்களைப் பார்த்து வெற்றி வீரனான இராமன் குறிப்பிட்ட; **நாள் திறம்பின் -** தவணை நாள் தவறிவிட்டால்; **உம் நாள் திறம்பும் -** உங்களுடைய வாழ்நாள் அழிந்து போகும்; **எனக் கேட்டிலீர் -** என்று (நான் பலமுறை) சொல்லியும் (அதற்கு ஏற்றவாறு) நடக்காமல் போய் வீட்டீர்கள்; **இனிக் காண்டிர் -** இனிமேல் (அதன் விளைவை) அனுபவத்தால் தெரிந்து கொள்வீர்கள்; **கிடைத்திர் -** (இப்பொழுது குற்றத்திலே) அகப்பட்டுக் கொண்டீர்கள்.

நாள் - வாழ்நாள். இப்பாடலால் தாரை முன்பே பலமுறை எச்சரித்திருக்கிறாள் என்பதுபுலப்படுகிறது. 29

4298. 'வாலி ஆர் உயிர் காலனும் வாங்க, விற்
கோலி, வாலிய செல்வம் கொடுத்தவர்
போலுமால், உம் புறத்து இருப்பார்! இது
சாலுமால், உங்கள் தன்மையினோர்க்கு எலாம்.

வாலி ஆர் உயிர் - வாலியின் அரிய உயிரை; **காலனும் வாங்க -** யமனும் கவர்ந்து செல்லுமாறு; **விற்கோலி -** வில்லை வளைத்து (அம்பு தொடுத்து); **வாலிய செல்வம் -** புகழ் மிக்க அரசாட்சிச் செல் வத்தை; **கொடுத்தவர் -** (உங்களுக்குத்) தந்தவர்களாகிய இராமனும் இலக்குவனுமா; **உம் புறத்து இருப்பார் போலும் -** கிட்கிந்தைக்கு வெளியே சும்மா இருப்பார்கள்; **இது உங்கள் தன்மையினோர்க்கு எலாம் சாலும் -** (பேருதவி செய்தவர்களை) இப்படிப் புறக்கணிப்பது உங்களைப் போன்றவர்களுக்குப் பொருந்தியது தான்.

'பேருதவி செய்தவரும், பேராற்றலுடையவருமானவரை எவ்வளவு மேலாகப் போற்ற வேண்டும்? அதைவிட்டு அவரிடத்திலும் தவறாக நடந்தால் பொறுத்துக் கொண்டிருப்பார்களா?" என்றாள் தாரை. "நீங்கள் தவறு செய்தமையால் அவர்கள் சினம் பொங்கப் பெற்று நீங்கள் அழியுமாறு மோதப் போகிறார்கள்; இந்தத் தண்டனை

உங்களுக்குப் பொருத்தமானதே" என்பதாம். போலும் - ஒப்பில் போலி. வாலிய செல்வம் - வாலியினுடைய செல்வம் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

வாலியார் - இதனை உயர்வுப் பன்மையாகவும் கொள்ள இடமுண்டு. 30

4299. 'தேவி நீங்க, அத் தேவரின் சீரியொன் ஆவி நீங்கினன்போல் அயர்வான்** ; **அது பாவியாது, பருகுதிர் போலும், நும் காவி நாள்மலர்க் கண்ணியர் காதல் நீர்.

***தேவி நீங்க** - (தன்) மனைவியான சீதை பிரிந்திருக்க; **அத் தேவ ரின் சீரியோன்** - (அத்துயரத்தால்) தேவர்களைக் காட்டிலும் சிறப்புள்ளவனான அந்த இராமன்; **ஆவி நீங்கினன் போல் அயர்வான்** - உயிர் நீங்கியவன் போலத் தளர்ந்துள்ளான்; **அது பாவியாது** - அதை (நீங்கள்) மனத்தில் கருதிப் பார்க்காமல்; **நும் நாள் காவி மலர்க் கண்ணியர்** - காலை பூத்த கருங் குவளை போன்ற கண்களையுடைய உங்கள் மனைவியரின்; **காதல் நீர்** - அன்பு வழிப்பட்ட இன்பத் தேனை; **பருகுதிர் போலும்** - குடித்து மகிழ்கின்றீர் போலும்!*

சிற்றின்ப வயப்பட்டுக் கடமையை மறந்த சுக்கிரீவனது செயலை மனத்திற் கொண்டு தாரை இவ்வாறு பேசலானாள் என்பது. 31

4300. 'திறம்பினீர் மெய்;
சிதைத்தீர் உதவியை;
நிறம் பொலீர்; உங்கள்
தீவினை நேர்ந்ததால்,
மறம் செய்வான் உறின்,
மாளுதிர்; மற்று இனிப்
புறஞ்செய்து ஆவது என்?'
என்கின்ற போதின்வாய்,

***மெய் திறம்பினீர்** - சத்தியம் தவறிவிட்டீர்கள்; **உதவியைச் சிதைத் தீர்-** (இராமன் செய்த) உதவியை மறந்தீர்கள்; **நிறம் பொலீர்** - குணத்தால் பொல்லாதவர்கள் ஆனீர்கள்; **உங்கள் தீவினை நேர்ந்ததால்** - உங்களது பாவச் செயல் பயன்தர வந்ததால்; **மறம் செய்வான் உறின்** - (அந்த வீரர் உம்மை எதிர்த்துப்) போர் செய்யத் தொடங்கினால்; **மாளுதிர்** - (அவரால்) மடிவீர்கள்; **இனிப் புறம் செய்து** - இனி மேற்கொண்டு என்ன செய்தும்; **ஆவது என்** - அதனால் விளையக் கூடிய பயன் யாது; **என்கின்ற போதின் வாய்** - என்று (அங்கதன் முதலோரைத் தாரை) கண்டித்துப் பேசும் சமயத்தில். . . .*

நிறம் பொல்லீர் (பொலீர்); நிறம் - குணம். திறம்புதல்: மாறுபடுதல். 32

வாயிலைத் தாளிட்டு வானரங்கள் போருக்குத் தயாராதல்

4301. கோள் உறுத்தற்கு அரிய குரக்கினம்,
நீள் எழுத் தொடரும் நெடு வாயிலைத்

தாள்உறுத்தி, தட வரை தந்தன
மூளுறுத்தி அடுக்கின, மொய்ம்பினால்,

கோள் உறுத்தற்கு - *தடுத்து நிறுத்துவதற்கு;* ***அரிய குரக்கினம் -*** *அரிய (வலிமையுள்ள) குரங்குகளின் கூட்டம்;* ***நீள் எழுத் தொடரும் -*** *நீளமான உழலை மரக்கட்டைகளை உடைய;* ***நெடு வாயிலை -*** *பெரிய நகரத்தின் வாயிற் கதவை;* ***தாள் உறுத்தி -*** *உள்ளே தாளிட்டு;* ***மொய்ம்பினால் -*** *வலிமையால்;* ***தடவரை தந்தன மூளுறுத்தி -*** *பெரிய பாறைகளைக் கொண்டு வந்து சேர்த்து;* ***அடுக்கின -*** *(ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அக் கதவோடு சார்த்தி உள்ளே) அடுக்கி வைத்தன.*

குரங்குகள், கதவை எளிதில் திறக்க முடியாதபடி பெரிய பாறைகளைக் கொண்டுவந்து அடுக்கி வைத்தன என்பது. குரங்குகள் மூன்று வகைப் பாதுகாப்பைச் செய்தன. 1. வாயிற் கதவைச் சாத்தி உள்ளே தாளிடுதல். 2. உழலை பாய்ச்சுதல். 3. பெரும் பாறைகளை அடுக்கி வைத்தல். வாயில் - ஆகுபெயர். தாள் உறுத்துதல் - தாழ்கோலையிறுக்குதல். *33*

4302. சிக்குறக் கடை சேமித்த செய்கைய,
தொக்குறுத்த மரத்த, துவன்றின;
'புக்கு உறுக்கிப் புடைத்தும்' என, புறம்
மிக்கு இறுத்தன; வெற்பும் இறுத்தன.

கடை சிக்குற - *(இவ்வாறு) நகர வாயிலை உறுதியாக;* ***சேமித்த செய்கைய -*** *பத்திரப்படுத்திக் கொண்ட செய்கையுடைய வானரங்கள்;* ***புக்கு உறுக்கி -*** *(இவ் வாயிலைக் கடந்து இலக்குவன் வந்தால்) எதிரே சென்று (அவனை) அச்சுறுத்தி (அதட்டி);* ***புடைத்தும் என -*** *நையப் புடைப்போம் என்று எண்ணி;* ***தொக்குறுத்த மரத்த -*** *(முறித்துக் கையில்) எடுத்துக் கொண்ட மரங்களையுடையனவும்;* ***வெற்பும் இறுத்தன -*** *பெரிய பாறைகளையும் பேர்த்து எடுத்துக் கொண்டனவுமாம்;* ***துவன்றின -*** *(திரண்டு) நெருங்கி;* ***புறம் மிக்கு இறுத்தன -*** *மதில் பக்கத்தில் கூட்டமாகக் கூடி நின்றன.*

சேமித்தல் - காவல் செய்து வைத்தல். தொக்குறுத்தல் - தொகுத்தல், ஈட்டுதல். இறுத்தல் - தங்குதல். *34*

இலக்குவன் சினத்தின் விளைவு

4303. 'காக்கவோ கருத்து?' என்று, கதத்தினால்
பூக்க மூரல், புரவலர் புங்கவன்,
தாக்கணங்கு உறை தாமரைத் தாளினால்,
நூக்கினான் அக் கதவினை, நொய்தினின்.

(வானரங்கள் நகர வாயிலை அடைத்ததைப் பார்த்து) ***புரவலர் புங்கவன்-*** *அரசரில் மேம்பட்டவனான இலக்குவன்;* ***காக்கவோ கருத்து என்று -*** *(என்னிடமிருந்து தம்மைப்) பாதுகாத்துக் கொள்ளவோ*

(இவர்கள்) கருதியது என்று எண்ணி; **கதத்தினால் மூரல் பூக்க -** கடுங்கோபத்தால் எள்ளற் சிரிப்புத் தோன்ற; **தாக்கணங்கு உறை -** திருமகள் வசிக்கின்ற; **தாமரைத் தாளினால் -** செந்தாமரை போன்ற தன் திருவடியால்; **அக் கதவினை -** அவ் வாயிற் கதவை; **நொய்தி னில் நூக்கினான் -** மிக எளிமையாகத் தள்ளினான்.

இலக்குவனின் திருவடிக்கு இலக்குமி உறையும் தாமரை உவமையாகியது. அணங்கு - மகளிரில் சிறந்தவர், பெண் தெய்வம் 'அறம் செய்வோர்பால் அருளினால் பற்றியிருக்கும் திருமகள்' என்று தாக்கு அணங்கு என்பதற்குக் கம்பன் கழகப் பதிப்பு விளக்கம் தருகிறது. தாக்குதல் - பற்றியிருத்தல். 35

4304. காவல் மா மதிலும், கதவும், கடி
மேவும் வாயில் அடுக்கிய வெற்பொடும்,
தேவு சேவடி தீண்டலும், தீண்ட அரும்
பாவம் ஆம் என, பற்று அழிந்து இற்றவால்.

கதவும் - அந்த வாயிற் கதவும்; **கடி மேவும் -** காவல் அமைந்த; **வாயில் அடுக்கிய -** வாயிலில் (வானரங்கள்) அடுக்கி வைத்திருந்த; **வெற்பொடும் -** பெரிய பாறைகளோடு; **காவல் மா மதிலும் -** (வாயிலைச் சார்ந்து) கட்டுக் காவல் சூழ்ந்துள்ள பெரிய மதிலும்; **தேவு சேவடி தீண்டலும் -** தெய்வத்தின் சிவந்த திருவடி பட்ட அளவில்; **தீண்ட அரும் -** தீர்த்தறகு அரிய; **பாவம் ஆம் என -** இழிவான தீவினைகளைப் போல; **பற்று அழிந்து இற்ற -** பற்றுக் கோடு இல்லாமல் முழுவதும் அழிந்துவிட்டன.

இலக்குவனின் திருவடி பட்ட அளவிலே வாயில் கதவு முதலியன அழிந்து போனதற்குத் தெய்வத் திருவடியின் தொடர்பால் அடியார்க்குக் கொடிய வினைக் கட்டுக்கள் பற்றற அழிவதை உவமையாக்கினார். உவமையணி. 'சிந்திப்பரியன்' எனத் தொடங்கும் திருவையாற்றுப் பதிகத்தில், 'பந்தித்து நின்ற பழவினை தீர்ப்பன அந்திப் பிறையணிந்து ஆடும் ஐயாறன் அடித்தலமே' என அப்பர் திருவாக்கில் இக்கருத்து அமைந்துள்ளமை காண்க. தீண்டலும், தீண்டரும் - முரண் தொடை தீண்ட அரும் தீண்டரும் (அகரம் தொக்கது). 36

குரங்குகள் அஞ்சி ஓடுதல்

4305. நொய்தின் நோன் கதவும், முது வாயிலும்,
செய்த கல் மதிலும், திசை, யோசனை
ஐ - இரண்டின் அளவு அடி அற்று உக,
வெய்தின் நின்ற குரங்கும், வெருக் கொளா,

நோன் கதவும் - வலிய அக் கதவும்; **முது வாயிலும் -** பழமையான அந்த நகரவாயிலும்; **கல் செய்த மதிலும் -** கற்களால் எழுப்பப் பட்ட மதிலும்; **நொய்தின் அடி அற்று -** எளிதிலே கட்டுக் குலைந்து; **திசை ஐஇரண்டு யோசனையின் அளவு -** எல்லாத் திசைகளிலும் பத்து யோசனை தூரம்; **உக குரங்கும் -** சிதறியதால் (போர் செய்ய நின்ற)

வானரங்களும்; **வெருக் கொளா -** *அச்சங் கொண்டு;* **வெய்தின் நின்ற -** *(மனங் கொதித்துத்) தவித்தன.*

வெய்தின் நிற்றல்: கொடிய துன்பம் அடைதல். யோசனை - ஓர் எல்லையளவு. 3, 71/2, கல் தொலைவு என்பர். வெருங் கொளா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். நோன்மை: வலிமை. 37

4306. பரிய மா மதிலும், படல் வாயிலும்
சரிய வீழ்ந்த; தடித்தின் முடித் தலை
நெரிய, நெஞ்சு பிளகக, நெடுந் திசை
இரியலுற்றன; இற்றில இன் உயிர்,

(இவ்வாறு) **பரிய மா மதிலும் -** *பருத்து உயர்ந்த அம் மதிலும்;* **படல் வாயிலும் -** *அகன்று நின்ற நகர வாயிலும்;* **சரிய வீழ்ந்த** *- சாய்ந்து விழுந்ததால் உண்டாகிய;* **தடித்தின் முடித்தலை நெரிய -** *இடியால் (தங்கள்) தலையிடம் நொறுங்கவே;* **நெஞ்சு பிளப்ப -** *(அம் மதிலைச் சார்ந்து நின்ற வானரங்கள்) நெஞ்சு உறுதியழிந்து கலங்கி;* **நெடுந்திசை -** *திசைகள் தோறும்;* **இரியல் உற்றன -** *நெடுந்தூரம் ஓடின;* **இன்னுயிர் இற்றில -** *(அதனால்) இனிய உயிர் அழியாதனவாயின. (தப்பிப் பிழைத்தன)*

மதில்: ஏணி கொண்டும் ஏறமுடியாத உயர்வும், புறத்தே உள்ளவர்க்குத் தோண்டமுடியாதவாறு அடி அகலமும், உள்ளே இருந்து தொழில் செய்வோர்க்குத் தலையகலமும் கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்வியல்புகளை உணர்த்தவே 'பரிய மா மதில்' என்றார். முடித்தலை: மதில்களின் சிகரம். உயர்வு அகலம் திண்மை அருமைஇந் நான்கின் அமைவரண் என்றுரைக்கும் நூல் - (குறள் 743).
38

4307. பகரவேயும் அரிது; பரிந்து எழும்
புகர் இல் வானரம் அஞ்சிய பூசலால்,
சிகர மால் வரை சென்று திரிந்துழி
மகர வேலையை ஒத்தது, மா நகர்,

பகரவேயும் அரிது - *(குரங்குகளின் அச்சத்தால் நிகழ்ந்தவற்றைச்) சொல்வதற்கும் அரியது;* **பரிந்து எழு -** *கொடிய துன்பப்பட்டு இருப்பிடத்தை விட்டு ஓடிய;* **புகர் இல் வானரம் -** *குற்றமற்ற அக் குரங்குகள்;* **அஞ்சிய பூசலால் -** *அச்சத்தால் செய்த பேரொலியால்;* **மா நகர் -** *சிறந்த அக் கிட்கிந்தை நகரமானது;* **சிகர மால்வரை சென்று -** *சிகரங்களையுடைய பெரிய (மத்தாகிய) மந்தர மலை புகுந்து;* **திரிந்துழி மகர வேலையை ஒத்தது -** *சுழன்ற பொழுது ஆரவாரித்த மீன்களைக் கொண்ட பாற்கடலைப் போன்றது.*

பூசல் -ஆரவாரம். 39

4308. வானரங்கள் வெருவி, மலை ஒரீஇ,
கான் ஒருங்கு படர, அக் கார் வரை,

மீ நெருங்கிய வானகம், மீன் எலாம்
போன பின், பொலிவு அற்றது போன்றதே.

வானரங்கள் வெருவி - குரங்குகள் இவ்வாறு அஞ்சி; **மலை ஒரீஇ** - அந்தக் கிட்கிந்தை மலையை விட்டு நீங்கி; **கான் ஒருங்கு படர** - காடுகளில் ஒன்றாகச் சென்று சேர்ந்து விட்டதால்; **அக் கார் வரை** - மேகங்கள் சூழ்ந்த அந்தக் கிட்கிந்தை மலையானது; **மீன் நெருங்கிய வானகம்** - நட்சத்திரங்கள் நிறைந்த வானம்; **மீன் எலாம் போனபின்** - அந் நடசத்திரங்கள் எல்லாம் நீங்கிய பின்பு; **பொலிவு அற்றது** - பொலிவு இழந்த தன்மையை; **போன்றது-** ஒத்திருந்தது.

கார் வரை - பெரிய மலை என்றும் பொருள் உரைக்கலாம். கிட்கிந்தை மலை நட்சத்திரங்கள் நீங்கப் பெற்ற வானத்தைப் போலப் பொலிவற்றிருந்தது. - உவமையணி. 40

என்ன செய்யலாம் எனத் தாரையை வினவுதல்

4309. அன்ன காலையில், ஆண் தகை ஆளியும்,
பொன்னின் நல் நகர் வீதியில் புக்கனன்;
சொன்ன தாரையைச் சுற்றினர், நின்றவர்,
'என்ன செய்குவது? எய்தினன்!' என்றனர்.

அன்ன காலையில் - அச் சமயத்தில்; **ஆண் தகை ஆளியும்** - ஆடவருள் சிங்கம் போன்றவனாகிய இலக்குவன்; **பொன்னின் நன்னகர்** - அழகும் சிறப்பும் மிக்க அந் நகரத்து; **வீதியில் புக்கனன்** - வீதியில் புகலானான்; **சொன்ன தாரையை** - (அதைக் கண்டு அஞ்சி) முன்னர்க் கடிந்து பேசிய தாரையை; **சுற்றினர் நின்றவர்** - சுற்றி நின்றவர்களான அங்கதன் முதலியோர்; **எய்தினன்** - (அத்தாரையை நோக்கி) (இலக்குவன்) வந்துவிட்டானே; **என்ன செய்குவது** - நாம் என்ன செய்வது; **என்றனர்** - என்று கேட்டார்கள்.

ஆண்தகை ஆழியான் எனப்பாடம் கொண்டு பின்வருமாறு நயம் காண்பாரும் உளர். தான் இருந்த இடத்திலேயிருந்து தனது நிலம் முழுவதும் தன் கட்டளையால் நடக்கச் செய்யும் ஆற்றல் மிக்க அரசனைப் போல வல்லமை நிறைந்த இராமன் இலக்குவன் மூலமாகத் தன் கட்டளையை நிறைவேற்றுகின்றான். ஆதலால் இராமனை 'ஆண்டகை' என்றும், 'இலக்குவனை' அவனது ஆழியான் என்றும் கூறதல் பொருந்தும் என்பர். 41

அனுமன் உரைத்த வழி

4310. அனையன் உள்ளமும் -
ஆய்வளையாய்! - அலர்
மனையின் வாயில்
வழியினை மாற்றினால்,
நினையும்; வீரன் அந்
நீள் நெறி நோக்கலன்;

வினையம் ஈது என்று
அனுமன் விளம்பினான்.

ஆய்வளையாய் - *ஆராய்ந்தெடுத்து அணிந்த வளையல்களை உடையவளே;* ***அலர் மனையின் வாயில் -*** *(நீ சென்று) திறத்துள்ள அரண்மனையின் வாயில்;* ***வழியை மாற்றினால் -*** *வழியை (உள்ளே இலக்குவன் செல்ல முடியாதபடி)த் தடுத்துவிட்டால்;* ***அனையன் உள்ளமும் -*** *அந்த இலக்குவனது மனமும்;* ***நினையும் -*** *(தான் செய்ய முனைந்திருப்பது சரிதானா என்று) எண்ணும்;* ***வீரன் அந் நீள்நெறி நோக்கலன் -*** *இலக்குவன் அந்த நெடு வழியைக் கண்ணால் பார்க்கவும் மாட்டான்;* ***வினையம் ஈது -*** *(வந்த காரியத்தைச் சொல்வான். அதனால் செய்யத்தக்க) தந்திரம் இதுவே;* ***என்று அனுமன் விளம்பினன் -*** *என்று அனுமன் (தாரையை நோக்கிக்) கூறினான்.*

உள்ளமும்: எச்சவும்மை

'இலக்குவனது மனம் மலர் போல் மென்மையானது; பெண்ணாகிய நீ சென்று சுக்கிரீவனது அரண்மனை வாயில் வழியில் நின்றுவிட்டால் பெண்ணைக் கொல்லக் கூடாதென்ற அறத்தையறிந்த அவன் விலகிச் சென்று விடுவான். இதுவே நாம் செய்யத் தக்க தந்திரம்' என்று அனுமன் சொன்னான் என்பது.

இப்பாடல் மிகை என்று ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பு தெரிவிக்கிறது. சில சுவடிகளில் மட்டும் இப்பாடல் காணப்படுகிறது. 'அரசியற்றுறையில் வாலிக்கும் அறிவுரை கூறக்கூடிய ஆற்றல் சான்றவள் அவள் (தாரை) என்பது.... .... இப்பாடலை நீக்கியதால் கதைத்தொடர்பு கெடாமையும் உய்த்துணர்க' என்று அப்பதிப்பில் காணப்படும் விளக்கம் கருதத்தக்கதாகஉள்ளது. 42

தாரை வழியினைத் தடுத்து நிற்றல்

4311. **'நீர் எலாம், அயல் நீங்குமின்;நேர்ந்து, யான்,**
வீரன் உள்ளம் வினவுவல்' என்றலும்,
பேர நின்றனர், யாவரும்;பேர்கலாத்
தாரை சென்றனள், தாழ் குழலாரொடும்.

நீர் எலாம் - *(அங்கதன் முதலானவர்களைப் பார்த்த) நீங்கள் எல்லோரும்;* ***அயல் நீங்குமின் -*** *அப்பாலே செல்லுங்கள்;* ***யான் நேர்ந்து*** *- நான் (இலக்குவன் எதிரே) சென்று;* ***வீரன் உள்ளம் -*** *வீரனான அவனது மனக் கருத்தை;* ***வினவுதல் என்றாலும் -*** *வினவி அறிவேன் என்று சொன்ன அளவில்;* ***யாவரும் பேர நின்றனர் -*** *அந்த வானரர்கள் யாவரும் விலகிச் சென்று நின்றார்கள் (உடனே);* ***பேர் கலாத்தாரை -*** *நெறிமுறைகளில் பின்னிடாத தாரை;* ***தாழ் குழலாரொடும் -*** *மலர் சூடிய கூந்தலையுடைய தோழியரோடு;* ***சென்றனள் -*** *புறப்பட்டுச் சென்றாள்.*

பெண்களை எதிர்க்க மாட்டான் என்பதை 'வீரன்' என்ற சொல் உணர்த்துகின்றது. பேர, பேர்கலா - முரண் தொடை. 43

acharya.org

***4312. உரைசெய் வானர வீரர் உவந்து உறை
அரசர் வீதி கடந்து, அகன் கோயிலைப்
புரசை யானை அன்னான் புகலோடும், அவ்
விரை செய் வார் குழல் தாரை விலக்கினாள்.***

உரை செய் வானர வீரர் - *சிறப்பித்துச் சொல்லப் படுகின்ற வானர வீரர்கள்;* ***உவந்து உறை -*** *மகிழ்ச்சியோடு வசிக்கும் இடமான;* ***அரசர் வீதி கடந்து -*** *இராச வீதியைக் கடந்து சென்று;* ***புரசை யானை அன்னான் -*** *கழுத்திடு கயிற்றையுடைய யானையைப் போன்ற இலக்குவன்;* ***அகன் கோயிலை -*** *அகன்றுள்ள சுக்கிரீவனது அரண்மனைக்குள்;* ***புகலோடும் -*** *நுழைகின்ற சமயத்தில்;* ***அவ் விரை செய்வார் குழல் தாரை -*** *மணத்தைப் பரப்பும் நீண்ட கூந்தலையுடைய அத் தாரையானவள்;* ***விலக்கினாள் -*** *(இலக்குவனை) வழிமறித்தாள்.*

யானை மதங்கொண்டு சீறினாலும் கழுத்தின் புரசைக் கயிறு பற்றி அதன் மீது ஏறினவர் உயிர் பிழைத்தல் கூடும். அவ்வாறே இலக்குவன் சினத்தால் சீறினாலம் தருமத்திற்குக் கட்டுப்படும் இயல்புடையவனாதல் பற்றி, அவன் சினத்திற்கு இலக்கானவர் உயிர் பிழைத்தல் கூடும் என்னும் கருத்தில் 'புரசை யானையனான்' என்றார்.

மங்கலம் இழந்த தாரையை 'விரைசெய் வார்குழலாள்' என்று குறித்தது ஆழ்ந்த சிந்தனைக்கு உரியது. மணம் (விரை) கொண்ட கூந்தல் என்றதில், மணம் ஒழுக்கச் சிறப்பால் வருவது. கற்புடை மகளிர் மேனியேயன்றிக் கூந்தலும் நன்மணம் கமழ்வது மரபு. 44

***4313. விலங்கி, மெல் இயல், வெண்
நகை, வெள் வளை,
இலங்கு நுண் இடை, ஏந்து
இள மென் முலை,
குலம் கோள் தோகை
மகளிர் குழாத்தினால்,
வலம் கொள் வீதி
நெடு வழி மாற்றினாள்.***

விலங்கி மெல்லியல் - *குறுக்கிட்டு (அப்பால் செல்ல வொட்டாமல் கட்டுப்படுத்துகின்ற) மென்மையான தன்மையையும்;* ***வெண்நகை வெள்வளை -*** *வெண் பற்களையும், வெள்ளைச் சங்கு வளையல்களை யும்;* ***இலங்கு நுண் இடை -*** *விளங்குகின்ற நுண்ணிய இடையையும்;* ***ஏந்து இள மென்முலை -*** *உயர்ந்த இளமையான மெல்லிய முலை களையுமுடைய;* ***குலம்கொள் -*** *சிறந்த குலத்தில் பிறந்த;* ***தோகை மக ளிர் -*** *மயில் போன்ற சாயலுள்ள பெண்களின்;* ***குழாத்தினால் -***

கூட்டத்தைக் கொண்டு; ***வலம் கொள்வீதி -*** *மேன்மையான பெரிய அவ் வீதியின்;* ***நெடுவழி மாற்றினாள் -*** *வழியைத் (தாரை) தடுத்தாள்.*

தாரை தன் தோழியர் கூட்டத்தோடு சென்று இலக்குவன் வந்து கொண்டிருந்த அவ் வீதியின் வழியைத் தடுத்தாள் என்பது. 45

4314. வில்லும், வாளும், அணிதொறும் மின்னிட,
மெல் அரிக் குரல் மேகலை ஆர்த்து எழ,
பல் வகைப் புருவக் கொடி பம்பிட,
வல்லி ஆயம் வலத்தினில் வந்ததே.

அணிதொறும் - அணிந்துள்ள அணிகலன்கள் தோறும்; **வில்லும் வாளும் மின்னிட -** வில்லும் வாளும் ஒளிவிடவும்; **மெல் அரிக் குரல் -** மெல்லிய பரல்களையுடைய காற்சிலம்புகளின் ஒலியும்; **மேகலை ஆர்த்து எழ -** இடையணியான மேகலை (பறையொலிபோல) ஆரவாரித்து எழவும்; **பல்வகைப் புருவக் கொடி -** பலவகைப்பட்ட புருவங்களாகிய கொடிகள்; **பம்பிட -** நிறைந்திருக்கவும்; **வல்லி ஆயம் -** மகளிர் கூட்டமாகிய சேனை; **வலத்தினில் வந்தது -** வலிமையோடு (இலக்குவனை) வளைத்துக் கொண்டது.

மகளிர் கூட்டம் இலக்குவனைச் சூழ்ந்து வழிமறித்ததை, ஒரு சேனை வந்து சூழ்ந்ததாக வருணித்தார். மகளிர் இடம் பெயர்ந்து செல்லும்போது அவர்களின் சிலம்பும் மேகலையுமாகிய அணிகள் ஒலிப்பதைப் போர்ப் பறைகளின் ஒலியாக உவமித்தார். அரி: சிலம்பின் உட்பரல். புருவக் கொடி - கொடி போன்ற புருவம். கொடி - புருவக்கொடியையும், போர்க் கொடியையும் குறித்தது. கொடி: படர்கொடியும் துவசமும். சிலேடையை அங்கமாகக் கொண்ட உருவக அணி. மெல்லரி - பண்புத் தொகையன்மொழி (சிலம்பு) வல்லி - (பெண்) உவமையாகுபெயர். 46

இலக்குவன் மகளிரைப் பார்க்க அஞ்சுதல்

ஆசிரிய விருத்தம்

4315. ஆர்க்கும் நூபுரங்கள் பேரி, அல்குல்
ஆம் தடந் தேர் சுற்ற,
வேற் கண் வில் புருவம
போர்ப்ப மெல்லியர் வளைந்தபோது,
பேர்க்க அருஞ் சீற்றம் பேர,
முகம் பெயர்ந்து ஒதுங்கிற்று அல்லால்,
பார்க்கவும் அஞ்சினான், அப்
பனையினும் பெரிய தோளன்.

ஆர்க்கும் நூபுரம் பேரி - ஆரவாரிக்கின்ற காற் சிலம்புகள் பல வகைப் பேரிகைகளாக முழங்க; **அல்குல் ஆம் தடந்தேர் -** அல்குலாகிய பெரிய தேர்; **சுற்ற -** கவிந்து கொள்ள; **வேற்கண் -** கண்கள் வேற்

படைகளாகவும்; **வெம் புருவப் போர்வில் -** கொடிய புருவங்கள் போர் செய்யும் விற்படைகளாகவும் (அமைய); **மெல்லியர் வளைந்தபோது -** மகளிரது சேனை

சூழ்ந்துகொண்ட பொழுது; **அப் பனையினும் உயர்ந்த தோளான் -** பனையை விட நெடிய தோள்களையுடைய அந்த இலக்குவன்; **பேர்க்க அரும் -** (யாராலும்) மாற்றமுடியாத; **சீற்றம் பேர -** கோபம் தணிய; **முகம் பெயர்ந்து -** முகத்தை ஒரு புறமாகத் திருப்பிக் கொண்டு; **ஒதுங்கிற்று அல்லால் -** ஒதுங்கி நின்றதேயல்லாமல்; **பார்க்கவும் அஞ்சினான் -** (அப் பெண்களைக்) கண்ணால் பார்ப்பதற்கும் அச்சமுற்றான்.

மகளிர் நேர்பட்ட மாத்திரத்தில் இலக்குவனது முகம் சினம் நீங்கி இயல்பாக ஆனமை தோன்ற 'முகம் பெயர்ந்து' எனத் தன்வினையால் கூறினார். முதல் இரண்டடிகள் - உருவக அணி. 47

தாரை இலக்குவனை நோக்கிப் பேசுதல்

4316. தாமரை வதனம் சாய்த்து, தனு
நெடுந் தரையில் ஊன்றி,
மாமியர் குழுவின் வந்தான் ஆம்
என, மைந்தன் நிற்ப,
பூமியில் அணங்கு அனார்தம்
பொதுவிடைப்புகுந்து, பொன் - தோள்
தூமன நெடுங் கண் தாரை,
நடுங்குவாள், இனைய சொன்னாள்:

மைந்தன் - இலக்குவன்; **தாமரை வதனம் சாய்த்து -** தாமரை போன்ற தனது முகத்தைச் சாய்த்துக் கொண்டு; **நெடுந் தன தரையின் -** கையில் தாங்கிய நெடிய வில்லை நிலத்திலே; **ஊன்றி -** ஊன்ற வைத்து; **மாமியர் குழுவின் -** மாமியர் கூட்டத்தின் நடுவே; **வந்தான் ஆம் என -** வந்த மருமகனைப் போல; **நிற்ப -** (கூச்சத்தோடு) நிற்க; **பொன் தோள் -** அழகிய தோள்களையும்; **தூ மனம் -** தூய்மையான மணத்தையும்; **நெடுங்கண் தாரை-** நீண்ட கண்களையுமுடைய தாரை; **பூமியில் அணங்கு அனார்தம்-** நிலவுலகிற்கு வந்த தேவமகளிர் போன்ற வானரப் பெண்களின்; **பொதுவிடைப் புகுந்து -** கூட்டத்திடையே புகுந்துசென்று; **நடுங்குவாள் இனைய சொன்னான் -** நடுங்கிக் கொண்டு இந்தச் சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.

அன்னியன் எதிரில் வந்து நிற்பதற்குக் கூச்சப்பட்டு மாதர் கூட்டத்திடையே ஒதுங்கி நிற்பவளும், இலக்குவனோடு பேசுவதற்குக் கூசி உள்ளமும் உடலும் நடுங்குபவளுமான தாரையின் குணநலம் உணர்த்தப் பெற்றது. நடுங்குவாள்: முற்றெச்சம்; வினையாலணையும் பெயராக்கியும் பொருள்உரைக்கலாம்.
48

4317. 'அந்தம் இல் காலம் நோற்ற
ஆற்றல் உண்டாயின் அன்றி,
இந்திரன் முதலினோரால் எய்தல்
ஆம் இயல்பிற்று அன்றே?
மைந்த! நின் பாதம் கொண்டு எம்
மனை வரப் பெற்று, வாழ்ந்தேம்;

உய்ந்தனம்; வினையும் தீர்ந்தேம்; உறுதி
வேறு இதனின் உண்டோ?

மைந்த - *வீரனே;* **அந்தமில் காலம் நோற்ற ஆற்றல் -** அளவில் லாத காலம் தவம் செய்த சிறப்பால் நாங்கள் பெற்ற பயனாகும் நீ வந்தது; **உண்டாயின் அன்றி -** அதுவல்லாமல்; **இந்திரன் முதலினோரால் -** இந்திரன் முதலானவர்களாலும்; **எய்தலாம் இயல்பிற்று அன்றே -** பெறத்தக்க தன்மையுடையதல்லவே; உனது வருகை (அவ்வாறு இருக்க); **நின் பாதம் கொண்டு -** உன் திருவடிகளை படிய; **எம் மனை வரப் பெற்று -** எங்கள் இல்லத்திற்கு நீ வந்ததால்; **வாழ்ந்தேம் -** (நாங்கள்)மேம்பட்டோம்; (ஆகவே) **வினையும் -** தீவினைகள் அனைத்தும்; **தீர்ந்தேம் உய்ந்தனம் -** விட்டு நீங்க உயர்கதி அடைந்தோம்; **இதனின் உறுதி -** இதைவிட (நாங்கள்) அடையக் கூடிய நற்பயன்; **வேறு உண்டோ -** வேறு உள்ளதோ? (இல்லை)

அளவற்ற காலம் தவம் செய்த சிறப்பால் அல்லாமல் உனது வருகை இந்திரன் முதலானவர்களும் அடையத்தகக தன்மையுடையதோ? அவ்வாறிருக்க நீ எம் மனைக்கு வரப் பெற்றது அளவில்லாத காலம் நாங்கள் தவம் செய்த பயனாகும். அதனால் நாங்கள் உயர்கதி அடைந்தோம் என்றாள் தாரை என்பது. நோற்றல்: தவம் புரிதல். பாதம் கொண்டு: 'கொண்டு' - மூன்றாம் வேற்றுமைச் சொல்லுருபு.
49

4318. 'வெய்தின் நீ வருதல் நோக்கி,
வெருவுறும் சேனை, வீர!
செய்திதான் உணர்கிலாது; திருவுளம்
தெரித்தி' என்றார்;
'ஐய! நீ ஆழி வேந்தன்
அடி இணை பிரிகலாதாய்;
எய்தியது என்னை?' என்றாள்,
இசையினும் இனிய சொல்லாள்.

இசையினும் - இசையைக் காட்டிலும்; **இனிய சொல்லாள் -** இனிமையான சொற்களையுடைய தாரை; **வீர! நீ வெய்தின் -** வீரனே நீ சீற்றத்தோடு; **வருதல் நோக்கி -** வருவதைப் பார்த்து; **சேனை செய்தி தான் உணர்கிலாது -** (இந்த) வானர சேனை (நீ) வருகின்ற காரணத்தை (இன்னதென்று) அறியாமல்; **வெருவுறும் -** அஞ்சும்; **திருவுளம் தெரித்தி -** (அதன் அச்சம் நீக்குமாறு) உனது மனக் கருத்தை அறிந்து சொல்வாய்; **என்றார் -** என்று சொன்னார்கள்; **ஐய! ஆழி**

வேந்தன் - ஐயனே! ஆணைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தும் மன்னனான இராமனின்; **அடி இணை -** திருவடிகளை; **பிரிகலாதாய் நீ -** எப் பொழுதும் பிரியாது உடன் தங்கியிருப்பவனாகிய நீ; **எய்தியது என்னை -** இங்குத் தனியே வந்த செயல் என்ன என்று கேட்டாள்.

'வீரனே! நீ கோபத்தோடு வருவதை அறிந்த காரணம் புரியாது வானரசேனை அஞ்சிக் கலங்கியது; இராமனை என்றும் பிரியாத நீ இன்று தனியே பிரிந்த வந்த காரணம் என்ன' என்று தாரை வினவினாள். 50

4319. 'ஆர் கொலோ உரை செய்தார்?' என்று
அருள் வர, சீற்றம் அஃக,
பார் குலாம் முழு வெண்திங்கள், பகல்
வந்த படிவம் போலும்
ஏர் குலாம் முகத்தினாளை, இறை
முகம் எடுத்து நோக்கி,
தார் குலாம் அலங்கல் மார்பன்,
தாயரை நினைந்து நைந்தான்.

தார்குலாம் - *மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற;* ***அலங்கல் மார்பன் -*** *மாலையை அணிந்துள்ள மார்புடைய இலக்குவன்;* ***அருள் வர -*** *(அவ் வார்த்தையைக் கேட்ட அளவில்) கருணை தோன்ற;* ***சீற்றம் அஃக*** *- கோபம் குறைந்தவனாகி;* ***உரை செய்தார் -*** *(இவ் வார்த்தையை இங்கு)ச் சொன்னவர் யாரோ என்று அறியக் கருதி;* ***குலாம் முழு வெண் திங்கள் -*** *விளங்கும் வெண்மையான முழுநிலவு;* ***பகல் பார் வந்த -*** *பகல் வேளையில் பூமிக்கு வந்த;* ***படிவம் போலும் -*** *தோற்றத்தைப் போன்ற;* ***ஏர் குலாம் முகத்தினாளை -*** *அழகு விளங்கும் முகத்தையுடைய தாரையை;* ***இறை முகம் எடுத்து நோக்கி -*** *சற்றே தனது முகத்தைத் தூக்கி நிமிர்ந்து பார்த்து;* ***தாயரை நினைந்து -*** *சுமித்திரை முதலிய தாயரை நினைவில் கொண்டு;* ***நைந்தான் -*** *வருந்தினான்.*

பேரழகு வாய்ந்தவளாக விளங்கி அரசனின் மனைவியாய் நெடுங்காலம் வாழ்ந்து பின்பு அம் மணவாளனை இழந்து கைம்பெண்ணாகிக் கண்டவர் இரங்கத் தக்க நிலைமையை அடைந்தது குறித்துத் தாரையைக் கண்டவுடன் தன் தாயர் நினைவிற்கு வந்தமையால் இலக்குவன் வருந்தினான் என்றார். பகலில் வந்த சந்திரன் போன்ற முகத்தை 'ஏர் குலாம் முகம்' என்று சிறப்பித்தது கருதத்தக்கது. இந்த (ஏர்) அழகு ஒழுக்கச் சீர்மையால் வந்தது. திங்கள் பகல் வந்த படிவம் போலும் - இல்பொருள்உவமையணி. 51

4320. மங்கல அணியை நீக்கி, மணி
அணி துறந்து, வாசக்
கொங்கு அலர் கோதை மாற்றி,
குங்குமம் சாந்தம் கொட்டாப்
பொங்கு வெம் முலைகள், பூகக்
கழுத்தோடு மறையப் போர்த்த
நங்கையைக் கண்ட வள்ளல்,
நயனங்கள் பனிப்ப நைந்தான். *

மங்கல அணியை நீக்கி - *தாலியை அணியாமல் விடுத்து;* ***மணி அணி துறந்து -*** *இரத்தின மணிகள் போன்ற மற்றைய அணிகலன் களையும் நீக்கிவிட்டு;* ***வாசக் கொங்கு அலர் -*** *மணமிக்க தேன் பெருகுகின்ற மலர்களின்;* ***கோதை மாற்றி -*** *மாலை சூடுவதையும் விட்டு;* ***குங்குமம் சாந்தம் கொட்டா -*** *குங்குமப் பூவின் குழம்பையும், சந்தனக் கலவையையும் பூசாத;* ***பொங்கு வெம் முலைகள் -*** *பருத்துள்ள வெம்மையான*

முலைகள்; **பூகக் கழுத்தோடு மறையப்போர்த்து -** பாக்குமரம் போன்ற கழுத்துடன் மறையும்படி (மேலாடையால்) நன்றாகப் போர்த்துள்ள; **நங்கையைக் கண்ட வள்ளல் -** அத் தாரையைப் பார்த்த அருள்வள்ளலான இலக்குவன்; **நயனங்கள் பனிப்ப -** (தாரையின் தோற்றம் கண்டதாலும், தன் தாயரை நினைந்ததாலும்) தன் கண்களில் நீர் துளிக்க; **நைந்தான் -** வருந்தினான்.

தாரையின் கைம்மைக் கோலம் இங்கு விளக்கப் பெறுகின்றது. இலக்குவன் கண்ணீர் மல்கி நைந்துருகுவதற்குக் காரணம் தன்னுடைய தாயரும் இப்படித்தானே கைம்மைக் கோலம் பூண்டிருப்பர் என்ற நினைவினால். மங்கலவணி. 'தாலி'; 'ஈகையரிய இழையணி மகளிர்' - புறம்.127 52

இலக்குவன் தாரையிடம் உரைத்தது

4321. 'இனையர் ஆம், என்னை ஈன்ற
இருவரும்' என்ன வந்த
நினைவினால் அயர்ப்புச் சென்ற
நெஞ்சினன், நெடிது நின்றான்;
'வினவினாட்கு எதிர் ஓர் மாற்றம்
விளம்பவும் வேண்டும்' என்று, அப்
புனை குழலாட்கு வந்த
காரியம் புகல்வது ஆனான்;

என்னை ஈன்ற இருவரும் - என்னைப் பெற்றெடுத்த தாய்மார் இருவரும்; **இனையர் என்ன -** இத் தன்மையராகவே இருப்பார்கள் என்று; **வந்த நினைவினால் -** மனத்தில் தோன்றிய நினைவால்; **அயர்ப்புச் சென்ற-** வாட்டம் மிக்க; **நெஞ்சினன் -** மனத்தையுடைய வனாய்; **நெடிது நின்றான்-** நீண்ட நேரம் ஒன்றும் தோன்றாமல் அந்த இலக்குவன் திகைத்து நின்றான்; **வினவினாட்கு எதிர் -** (தன்னிடம்) கேள்வி கேட்டவளுக்கு மறுமொழியாக; **ஓர் மாற்றம் விளம்பவும் வேண்டும் -** ஒரு வார்த்தை விடையாகச்சொல்லவும் வேண்டும்; **என்று -** என்று கருதி; **அப் புனை குழலாட்கு -** அழகிய கூந்தலையுடைய

அத் தாரையை நோக்கி; **வந்த காரியம் -** வந்த செயல் இன்ன தென்று; **புகல்வது ஆனான் -** சொல்லலானான்.

இலக்குவன் தன் தாயரைப் பற்றிய நினைவால் சிறிது நேரம் ஒன்றும் பேசாமல் இருந்தான்; பின்பு தன்னை வினவியவளுக்கு விடையளிக்காமல் இருப்பது தகுதியாகாது என்று தான் வந்த செயலைக் கூற முற்பட்டான் என்பது. தாயர் இருவர்; தன் தாயான சுமித்திரையும், இராமன் தாயான கோசலையும்.
53

4322. ' "சேனையும் யானும் தேடித்
தேவியைத் தருவென்" என்று,
மானவற்கு உரைத்த மாற்றம்
மறந்தனன், அருக்கன் மைந்தன்;

''ஆனவன் அமைதி வல்லை அறி''
என, அருளின் வந்தேன்;
மேல் நிலை அனையான் செய்கை
விளைந்தவா விளம்புக!' என்றான்.

சேனையும் யானும் - என் சேனையும் நானும்; **தேவியைத் தேடித் தருவென் -** சீதையைத் தேடிக் கொண்டு சேர்ப்பேன்; **என்று மான வற்கு -** என்று மனுகுல மன்னனான இராமனுக்கு; **அருக்கன் மைந்தன் -** சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; **உரைத்த மாற்றம் மறந்தனன் -** தான் சொன்ன வார்த்தையை மறந்துவிட்டான்; **ஆனவன் அமைதி -** அத்தகைய சுக்கிரீவனின் நிலைமையை; **வல்லை அறி என -** விரைவில் சென்று நீ அறிந்து வருவாயாக என்று (இராமன் என்னிடம்) சொல்ல; **அருளின் வந்தேன் -** அந்தக் கட்டளைப்படி நான் இங்கே வந்தேன்; **மேல்நிலை அனையான் -** மேன்மையான அரசாட்சியைப் பெற்ற அச் சுக்கிரீவனது; **செய்கை விளைந்தவா -** செயல்முறை நிகழ்ந்த விதத்தை; **விளம்புக என்றான் -** சொல்லுக என்று (தாரையைப் பார்த்து) இலக்குவன் கூறினான்.

சுக்கிரீவன் இராமனிடம் சொன்னபடி வராததால் அவனது செயலை அரிய வந்தேன்; அவனது செயல்தான் என்ன என்று இலக்குவன் தாரையை வினவினான் என்பது. விளைந்தவாறு என்பது ஈறுகெட்டு நின்றது. 54

தாரையின் மறுமொழி

4323. சீறுவாய்அல்லை - ஐய! -
சிறியவர் தீமை செய்தால்,
ஆறுவாய்; நீ அலால், மற்று
ஆர் உளர்? அயர்ந்தான் அல்லன்;
வேறு வேறு உலகம் எங்கும்
தூதரை விடுத்து, அவ் எல்லை
ஊறுமா நோக்கித் தாழ்த்தான்; உதவி
மாறு உதவி உண்டோ?

ஐய! சீறுவாய் அல்லை - ஐயனே! கோபப்படாமல் இருப்பாயாக; **சிறியவர் தீமை செய்தால் -** (அறிவு முதலியவற்றால் சிறியவர்கள்) தீமைகள் செய்தால்; **ஆறுவாய் -** பெரியவனான நீ பொறுத்துக் கோபத்தைத் தணித்துக் கொள்வாயாக; **நீ அலால் மற்று ஆர் உளர் -** (அவ்வாறு இருப்பதற்கு) உன்னைத் தவிர வேறு யார்தான் இருக்கின்றார்கள்? **அயர்ந்தான் அல்லன் -** சுக்கிரீவன் தான் சொன்ன சொல்லில் தளர்ந்து விடவில்லை; **உலகம் எங்கும் -** (வானர சேனை களைத் திரட்ட) உலகத்தின் எல்லா இடங்களிலும்; **வேறு வேறு தூதரை -** தனித் தனியே வானரத் தூதர்களை; **விடுத்து -** அனுப்பிவைத்து; **அவ் எல்லை -** அந்த இடங்களிலிருந்து; **ஊறுமா நோக்கி -** அச் சேனைகள் வந்து சேர்வதை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு; **தாழ்த்தான் -** தாமதித்திருக்கின்றான்; **உதவி மாறு உதவி -** (நீங்கள் அச் சுக்கிரீ வனுக்குச்) செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறு ஒன்று; **உண்டோ -** செய்வ தற்கு உள்ளதோ (இல்லை).

சிறியவர் தீமை செய்தால் அதைப் பொறுப்பது பெரியவர் கடனாகும். சுக்கிரீவன் செல்வ வாழ்க்கை முதலியவற்றால் மயங்கியுள்ளான் என்று கருதுமாறு இருந்தாலும், அவன் உங்களது உதவியை மறக்கவில்லை; அங்கங்கே தூதரை அனுப்பி வானர சேனையின் வருகையை எதிர்பார்த்துள்ளான்; அதனால் தாமதித்து இருக்கின்றான் என்று தாரை சொன்னாள். உதவி மாறு உதவி: 'செய்யா மற் செய்த உதவி', 'காலத்தினாற் செய்த நன்றி' ஊறு: உறுதல் - முன்னிலை நீண்டது. ஊறுமா றுகர ஈறு குறைந்தது. 55

4324. 'ஆயிர கோடி தூதர், அரிக்
கணம் அழைக்க, ஆணை
போயினர்'; புகுதும் நாளும்
புகுந்தது; புகல் புக்கோர்க்குத்
தாயினும் நல்ல நீரே
தணிதிரால்; தருமம் அஃதால்;
தீயன செய்யார் ஆயின், யாவரே
செறுநர் ஆவார்?

***ஆயிர கோடி தூதர் -** ஆயிரங் கோடியளவுள்ள எண்ணற்ற தூதர்கள்; **அரிக் கணம் அழைப்ப -** வானரங்களின் கூட்டத்தை அழைத்து வரும் பொருட்டு; **ஆணை போயினர் -** (சுக்கிரீவன்) கட்ட ளைப்படி (உலகெங்கும்) போயிருக்கின்றார்கள்; **புகுதும் நாளும் புகுந்தது -** (அவ் வானர சேனையும்) வந்துசேர வேண்டிய காலமும் நெருங்கியது; **புகல் புக்கோர்க்கு -** சரணம் அடைந்தவர்களுக்கு; **தாயினும் இனிய நீரே -** பெற்ற தாயைக் காட்டிலும் அன்பு காட்டும் நீங்களே; **தணிதிர் -** கோபத்தைத் தணிப்பீராக; **அஃது தருமம் -** அவ்வாறு*

*பொறுத்தருளுவதே தருமமாகும்; **தீயன செய்யாராயின் -** ஒருவர் தீய செயல்களைச் செய்யவில்லையானால்; **செறுநர் ஆவார் யாவரே -** தண்டிப்பதற்குரியவர் எவரோ? ஒருவரும் இல்லையென்றபடி.*

ஆல் : இரண்டும் அசை. சுக்கிரீவன் வானர சேனையை வரவழைக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துள்ளான்; அச்சேனை வருங் காலமும் நெருங்கிவிட்டது; ஒருகால் அவன் செய்ந்நன்றி மறந்து விட்டான் என்று தோன்றினாலும், உம்மைச் சரணடைந்தவர்க்குத் தாயினும் இனிய நீங்கள் அன்னவனைப் பொறுத் தருளுவவத தருமம் என்றாள்தாரை. 56

4325. 'அடைந்தவர்க்கு அபயம் நீவிர்
அருளிய அளவில் செல்வம்
தொடர்ந்து, நும் பணியின் தீர்ந்தால்,
அதுவும் நும் தொழிலே அன்றோ?
மடந்தை தன் பொருட்டால் வந்த
வாள் அமர்க் களத்து மாண்டு
கிடந்திலர் என்னின், பின்னை,
நிற்குமோ கேண்மை அம்மா?'

***நீவிர்* - நீங்கள்; *அடைந்தவர்க்கு அபயம் அருகிய* - உங்களைச் சரணம் அடைந்தவர்களுக்கு அபயம் அருளிக் கொடுத்த; *அளவு இல் செல்வம்* - அளவில்லாத செல்வம்; *தொடர்ந்து* - சேர்ந்தமையால் (செருக்குற்று); *நும் பணியின் தீர்ந்தால்* - உங்களுக்குச் செய்யும் பணியில் இருந்து விலகினால்; *அதுவும் நும் தொழிலே அன்றோ* - அதுவும் உங்களுடைய செயலாகக் கொள்ளத்தக்கதல்லவோ? (தவிர); *மடந்தை தன் பொருட்டால்* - பெண்ணின் (சீதை) காரணமாக; *வந்த வாள் அமர்க் களத்து* - நேரும் கொடிய போர்க் களத்தில்; *மாண்டு கிடந்திலர் என்னின்* - (நண்பர்க்காகச் சென்று போர் செய்து) இறந்துகிடவாராயினும்; *பின்னும்* - அதன்பின்பும்; *கேண்மை நிற்குமே* - (இரு சாரார்க்கும்) நட்பு நிலை பெறுமோ? (பெறாது)**

ஆல், அம்மா: ஈற்றசைகள். நீங்கள் அருள் கொண்டு தந்த வரம்பற்ற செல்வத்தால் களித்து உங்கள் கட்டளையிலிருந்து தவறினான் என்றே கொண்டாலும் அந்த நிலையும் நீங்கள் அருளிய செல்வத்தால் விளைந்த தருக்குத்தானே? என்று நாகரிகமாக நயவுரை பகர்ந்தாள் தாரை. சுக்கிரீவனுக்கு ஆட்சிச் செல்வத்தோடு மனைவியையும் மீட்டுத் தந்த இராமனுக்கு, அவன் சீதையை மீட்கும் போரில் பக்கத்தே இருந்து உயிரையும் கொடுக்குமாறு போர் செய்தால் நட்பை நிறைவேற்றியதாகும்; இல்லாவிட்டால் உங்களுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் நட்பு நிற்குமோ என்று தாரை இலக்குவனை நோக்கி வினவினாள் என்பது. பணியில் தீர்தல் - கட்டளையைப் புறக்கணித்து மீறுதல். *57*

4326. 'செம்மை சேர் உள்ளத்தீர்கள் செய்த
பேர் உதவி தீரா;
வெம்மை சேர் பகையும்
மாற்றி, அரசு வீற்றிருக்கவீட்டீர்;
உம்மையே இகழ்வர் என்னின்,
எளிமையாய் ஒழிவது ஒன்றோ?
இம்மையே வறுமை எய்தி,
இருமையும் இழப்பர் அன்றே?'

***செம்மை சேர் உள்ளத்தீர்கள்* - நேர்மையான சிறந்த மனத்தை யுடையவர்களான நீங்கள்; *செய்த பேருதவி* - (சுக்கிரீவனுக்குச்) செய்த பெரிய உதவி; *தீரா* - (என்றென்றும்) அழியாமல் இருக்கும்படி; *வெம்மைசேர் பகையும் மாற்றி* - மிகக் கடுமையான பகைவனையும் அழித்து; *அரசு வீற்றிருக்கவிட்டீர்* - அரசாட்சியைப் பெற்றுச் சிறப்பாக அமரும்படி செய்துவிட்டீர்கள்; *உம்மையே* - (உங்களால் உதவி பெற்றவர்) உங்களையே; *இகழ்வர் என்னின்* - புறக்கணிப்பார்களானால்; *எளிமையாய்* - இழிந்த குணத்தோடு பொருந்தி; *ஒழிவது ஒன்றோ* - பெருமை குலைவது மாத்திரமோ; *இம்மையே வறுமை எய்தி* - இப்பிறப்பிலேயே வறுமையடைந்து; *இருமையும்*- இம்மை மறுமைப் பயன்களாகிய இரண்டையும்; *இழப்பர் அன்றே* - இழந்துவிடு வார்களன்றோ?**

செய்த நன்றியை மறந்தவர் இம்மையில் செல்வமும் புகழும் அழிந்து, மறுமையில் நற்கதி பெறாது நரகத்தையும் அடைவர் என்பது. பகை - பண்பாகுபெயர். (இம்மையே - தேற்றேகாரம். வீறு - வேறொருவர்க்கு இல்லாத தனிச் சிறப்பு.
58

4327. 'ஆண்டு போர் வாலி ஆற்றல்
மாற்றியது அம்பு ஒன்று ஆயின்,
வேண்டுமோ, துணையும் நும்பால்?
வில்லினும் மிக்கது உண்டோ?
தேண்டுவார்த் தேடுகின்றீர், தேவியை;
அதனைச் செவ்வே
பூண்டு நின்று உய்தற்பாலார்,
நும் கழல் புகுந்துளோரும்.'

ஆண்டு போர் வாலி - அப்பொழுது போரில் வல்ல வாலியின்; **ஆற்றல் மாற்றியது -** வலிமையை வதைத்தது (வாலியைக் கொன்றது) **அம்பு ஒன்று -** (நீங்கள் ஏவிய) பாணம் ஒன்றே; **ஆயின் துணைவர் வேண்டுமோ -** என்றால், (பகைவரையழிக்க) உங்களுக்கு வேறு துணை வேண்டுமோ? **நும்பால் வில்லினும் -** உங்களிடமுள்ள வில்லைக் காட்டிலும்; **மிக்கது உண்டோ -** சிறந்த ஒரு துணையும் உள்ளதோ? **தேவியைத் தேண்டுவார் -** சீதை இருக்கும் இடத்தைத் தேடிக் காண்பாரை மட்டும்; **தேடுகின்றீர் -** நாடுகின்றீர் (அவ்வளவுதான்); **நும் கழல் -** உங்கள் திருவடிகளை; **புகுந்துளோரும் -** சரணடைந்துள்ளவரான சுக்கிரீவன்

முதலானோரும்; **அதனைச் செவ்வே பூண்டு நின்று -** அப் பணியை நல்ல முறையில் ஏற்றுக் கொண்டு செம்மையாகச் செய்து; **உய்தற் பாலார் -** ஈடேறக் கடமைப்பட்டவராவார்.

உங்களுக்குச் சீதையுள்ள இடத்தைத் தேடியறியத் துணை வேண்டுமெயல்லாமல் பகை வெல்லத் துணை தேவையில்லை. ஆகவே, அப் பணியைச் செய்து முடிக்கக் கடமைப்பட்டவர் சுக்கிரீவன் முதலியோரே என்றாள் தாரை. தேண்டுவார் - தேடுதல் விரித்தல்விகாரம். 59

இலக்குவன்பால் அனுமன் வருதல்

4328. என்று அவள் உரைத்த மாற்றம்
யாவையும் இனிது கேட்டு,
நன்று உணர் கேள்வியாளன்,
அருள்வர, நாண் உட்கொண்டான்,
நின்றனன்; நிற்றலொடும், 'நீத்தனன்
முனிவு' என்று உன்னி,
வன் துணை வயிரத் திண்
தோள் மாருதி மருங்கின் வந்தான்.

என்று அவள் உரைத்த - இவ்வாறு அத்தாரை சொன்ன; **மாற்றம் யாவையும் -** வார்த்தைகளையெல்லாம்; **இனிது கேட்டு -** கவனமாகக் கேட்டு; **நன்று உணர் -** தெளிவாக உணர்ந்த; **கேள்வியாளன் -** (வேதக்) கேள்வியறிவுடைய இலக்குவன்; **அருள்வர -** கருணை மேலிட; **நாண் உள்கொண்டான் நின்றனன் -** வெட்கத்தை மனத்தில் கொண்டவனாய் நின்றான்; **நிற்றலோடும் 'முனிவு நீத்தனன்' -** (அவ்வாறு)

நின்ற அளவில் 'இவன் கோபத்தை நீக்கிவிட்டான்'; **என்று உன்னா** - என்று கருதி; **வன்துணை** - வலிய போர்த்துணையாகவுள்ள; **வயிரத் திண் தோள் மாருதி** - உறுதியும் பலமும் கொண்ட தோள்களையுடைய அனுமன்; **மருங்கின்** - (இலக்குவன்) அருகிலே; **வந்தான்** - வந்து சேர்ந்தான்.

மாற்றம் -சொல் 60

இலக்குவன் வினாவும் அனுமன் விடையும்

4329. வந்து அடி வணங்கி நின்ற
மாருதி வதனம் நோக்கி,
'அந்தம் இல் கேள்வி நீயும்
அயர்த்தனை ஆகும் அன்றே,
முந்திய செய்கை?' என்றான்.
முனிவினும் முளைக்கும் அன்பான்;
'எந்தை கேட்டு அருளுக!' என்ன
இயம்பினன், இயம்ப வல்லான்:

முனிவினும் முளைக்கும் அன்பான் - கோபப்பட்ட நிலையிலும் அன்பு தோன்றும் இயல்பு கொண்ட இலக்குவன்; **வந்து அடிவணங்கி நின்ற** - அருகிலே வந்து தன் திருவடிகளை வணங்கி நின்ற; **மாருதி வதனம்** - அனுமனின் முகத்தை; **நோக்கி** - பார்த்து; **அந்தம் இல் கேள்வி** - அளவில்லாத கேள்வி ஞானமுடைய; **நீயும்** - நீயும்; **முந்தின செய்கை** - முன்பு நடந்தவற்றை; **அயர்த்தனை அன்றோ** - மறந்துவிட்டாயல்லவா; **என்றான்** - என்று கேட்டான்; **இயம்ப வல்லான்** - (அது கேட்டு) சொல்லின் செல்வனான அனுமன்; **எந்தை** - எம் தலைவனே; **கேட்டு அருளுக என்னா**- (நான் சொல்வதைக்) கேட்டருளுக என்று சொல்லி; **இயம்பினன்** - (மேலும்)கூறலானான்.

முந்தின செய்கை - மழைக் காலம் கழிந்தவுடன் சுக்கிரீவன் சேனையோடு இராமனுக்கு உதவ வரவேண்டும் என்பது. 61

4330. 'சிதைவு அகல் காதல் தாயை,
தந்தையை, குருவை, தெய்வப்
பதவி அந்தணரை, ஆவை,
பாலரை, பாவைமாரை,
வதை புரிகுநர்க்கும் உண்டாம் மாற்றல்
ஆம் ஆற்றல்; மாயா
உதவி கொன்றார்க்கு ஒன்றானும்
ஒழிக்கலாம் உபாயம் உண்டோ?'

சிதைவு அகல் - கேடு நீங்கிய; **காதல் தாயை** - அன்புடைய தாயையும்; **தந்தையை, குருவை** - தந்தையையும் குருவையும்; **தெய்வப் பதவி அந்தணரை** - தெய்வத்தின் இடத்திலுள்ள அந்தணர்களையும்; **ஆவை, பாலரை** - பசுக்களையும் குழந்தைகளையும்; **பாவைமாரை** - மகளிரையும்; **வதை புரிகுநர்க்கும்** - கொலை செய்தவர்களுக்கும்; **மாற்றலாம் ஆற்றல்** - (அந்தப் பாவங்களை) நீக்குவதற்குரிய வழிகள்; **உண்டாம்** -

உள்ளதாம்; ***மாயா உதவி -*** *(ஆனால்) அழியாத பேருதவியை;* ***கொன்றார்க்கு -*** *மறந்தவர்களுக்கோ;* ***ஒழிக்கலாம் உபாயம் -*** *(அப் பாவத்தைப்) போக்குவதற்குரிய வழி;* ***ஒன்றானும் உண்டோ -*** *ஒன்றாவது உண்டோ? (இல்லை).*

தாய், தந்தை, குரு, அந்தணர், பசு, குழந்தை, பெண் ஆகியவர்களைக் கொல்லுதல் கொடும் பாதகச் செயலாகும். இருப்பினும் அப்பாவங்களைப் போக்குவதற்குரிய கழுவாய் உண்டு. ஆனால், செந்நன்றி மறத்தலுக்கோ அத்தகைய கழுவாய் இல்லை என்பதாம். 'எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை, செய்ந்நன்றி கொன்றை மகற்கு' (குறள் 110). 'ஒருவன், செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தியில்லென அறம் பாடிற்றே' (புறம் 34) என்ற வாக்குகளை ஒப்பிடுக. மாயா உதவி - பயனழியாத உபகாரம், மறக்கத் தகாத நன்றி. *62*

4331. 'ஐய! நும்மோடும், எங்கள்அரிக்
குலத்து அரசனோடும்,
மெய் உறு கேண்மை ஆகி,
மேலை நாள் விளைவது ஆன
செய்கை, என் செய்கை அன்றோ?
அன்னது சிதையும் ஆயின்,
உய் வகை எவர்க்கும் உண்டோ?
உணர்வு மாசுண்டது அன்றோ?'

ஐய - *ஐயாவே;* ***நும்மோடும் -*** *உங்களுக்கும்;* ***எங்கள் அரிக் குலத்து அரசனோடும் -*** *வானரக் கூட்டமாகிய எங்கள் அரசனாகிய சுக்கிரீவனுக்கும்;* ***மெய் உறு கேண்மை -*** *(ஒருவரோடு ஒருவர்க்கு) உண்மையான நட்பு;* ***ஆக-*** *உண்டாகும்படி;* ***மேலைநாள் விளைவதாய -*** *முன்னாளில் உண்டான;* ***செய்கை என் செய்கை அன்றோ -*** *செயல் எனது செயல் அல்லவா?* ***அன்னது -*** *அந்த நட்புத் தருமம்;* ***சிதையுமா யின் -*** *அழியுமானால்;* ***உய்வகை எவர்க்கும் உண்டோ? -*** *(அத் தீவினை யிலிருந்து) தப்பும் வழி இந்த உலகில் யாருக்குத்தான் உண்டு (இல்லை);* ***உணர்வு -*** *(அதுவல்லாமல்) எங்கள் அறிவு யாவும்;* ***மாசுண்டது அன்றோ -*** *குற்றம் உடையதாகும் அல்லவா?*

உங்கள் உதவியைப் பெற்ற நாங்கள் அறிவு கெட்டு இழிவுடைவதா என்றான் அனுமன். மேலைநாள்: முன்னாள். *63*

4332. 'தேவரும், தவமும், செய்யும் நல்
அறத் திறமும், மற்றும்
யாவையும், நீரே என்பது,
என்வயின் கிடந்தது; எந்தாய்!
ஆவது நிற்க, சேரும் அரண் உண்டோ?
அருள் உண்டு அன்றே
மூவகை உலகும் காக்கும் மொய்ம்பினீர்! -
முனிவு உண்டானால்?'

acharya.org

எந்தாய் - எம் தலைவனே! ***தவமும்*** - (முற்பிறப்பிலும் இப் பிறப்பிலும் நாங்கள் செய்த) தவமும்; ***செய்யும் நல்லறத் திறமும்*** - (நாங்கள்) செய்த சிறந்த தருமச் செயல்களும்; ***தேவரும் மற்றும் யாவை யும்*** - தேவர்களுள் மற்றுள்ள பொருள்களும்; ***நீரே என்பது*** - (எங் களுக்கு) நீங்களே என்னும் கருத்து; ***என்வயின் கிடந்தது*** - என்னிடம் பதிந்துள்ளது; ***ஆவது நிற்க*** - அது அப்படியே இருக்கட்டும்; ***மூவகை உலகும்*** - மூன்று வகையான உலகங்களையும்; ***காக்கும் மொய்ம்பினீர்*** - பாதுகாக்கும் ஆற்றல் உடையவரே!; ***முனிவு உண்டானால்*** - (உங்களுக்கு) எங்கள் மேல் சீற்றம் உண்டாகுமானால்; ***சேரும் அரண்*** - (நாங்கள் தப்பிச்சென்று) சேர்ந்து வாழும் பாதுகாவல்; ***உண்டோ*** - உள்ளதோ (இல்லை); ***அருள் உண்டு அன்றே*** - (அதற்கும்) உங்களது கருணையே கதியாக உள்ளதன்றோ?

உங்களோடு மாறுபட்டவர்க்கும் உங்கள் கருணையேயல்லாமல் கதி வேறில்லை என்றான் அனுமன். மொய்ம்பு: வலிமை, தோள் 64

4333. ***'மறந்திலன், கவியின் வேந்தன்;***
வயப் படை வருவிப்பாரைத்
திறம் திறம் ஏவி, அன்னார்
சேர்வது பார்த்துத் தாழ்த்தான்;
அறம் துணை நுமக்கு உற்றான் தன்
வாய்மையை அழிக்கும் ஆயின்,
பிறந்திலன் அன்றோ? ஒன்றோ?
நரகமும் பிழைப்பது அன்றால்.

கவியின் வேந்தன் - வானரங்களுக்கு அரசனான சுக்கிரீவன்; ***மறந்திலன்*** - (உங்களது ஆணையை) மறக்கவில்லை; ***வயப் படை வரு விப்பாரை*** - வலிமையுள்ள வானரப் படைகளை அழைத்து வரும் தூது வர்களை; ***திறம் திறம் ஏவி*** - தொகுதி தொகுதியாக இடமெங்கும் அனுப்பி; ***அன்னார் சேர்வது*** - அவ் வானர வீரர்கள் வந்து சேர்வதை; ***பார்த்துத் தாழ்ந்தான்*** - எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதால் சிறிது தாமதித்தாள்; ***அறம் துணை நுமக்கு உற்றான்*** - (அதுவல்லாமல்) தருமத்திற்குத் துணையாகவுள்ள உங்களை அடைந்த சுக்கிரீவன்; ***தன் வாய்மையை அழிக்கும் ஆயின்*** - தன் சத்தியநெறியை அழிப்பானாயின்; ***பிறந்திலன் அன்றே*** - (சுக்கிரீவன் இவ் வுலகில் பிறந்தும்) பிறவாதவனே ஆவான்; ***ஒன்றோ*** - இது மாத்திரமோ? ***நரகமும்*** - (அவனுக்கு மறுமையில்) நரகமும்; ***பிழைப்பது அன்று*** - தவறாது.

ஆல்: அசை. 'நீங்கள் தருமத்தைக் காப்பவர்கள். அத்தகைய உங்களிடம் சுக்கிரீவன் உறுதியாகச் சொன்ன சொல் தவறுவானானால் அவனது பிறவி பயனுள்ளதாகாது. அது மட்டுமல்லாமல் அவன் தவறாமல் நரகம் அடைவான்' என்று அனுமன் கூறினான் என்பது. பிறப்பின் பயன் சத்தியம் தவறாமல் ஆன்றோர்க்குத் துணை செய்வதான அறம் புரிவதே என்பது இங்கு வற்புறுத்தப்படுகிறது. 65

4334. ***'உதவாமல் ஒருவன் செய்த***
உதவிக்குக் கைம்மாறாக,
மத யானை அனைய மைந்த!
மற்றும் உண்டாக வற்றோ -

சிதையாத செருவில் அன்னான் முன்
சென்று, செறுநர் மார்பில்
உதையானேல், உதையுண்டு ஆவி
உலவானேல், உலகில் மன்னோ?' **மதயானை அனைய மைந்த -** மதங்கொண்ட யானையைப் போன்ற வீரனே! **உதவாமல் ஒருவன் செய்த -** (தான் ஒருவனுக்கு) முன்பு எந்த உதவியும் செய்யாமலிருக்க(த் தனக்கு) அவன் செய்த; **உதவிக்குக் கைம்மாறு ஆக -** உதவிக்கு உதவியாக; **சிதையாத செருவில் -** கெடுதல் இல்லாத போரில்; **அன்னான்முன் சென்று -** (அவனுக்குத் துணையாக) முன்னே சென்று; **செறுநர் மார்பில் -** (அவனுடைய) பகைவர்களின் மார்பில்; **உதையானேல் -** படைக்கலங்களைச் செலுத் தவில்லையென்றால்; **உதையுண்டு -** (அப் பகைவரின் படைக்கருவி களால் தான்) அடிபட்டு; **ஆவி உலவானேல் -** உயிரைப் போர்க்கவில் லையென்றால்; **உலகில் மற்றும் -** உலகத்தில் வேறு கைம்மாறு; **உண் டாகவற்றோ -** என்ன உள்ளது? (இல்லை).

உதவி செய்தவனுக்காக ஒருவன் போர்க்களம் சென்று அவன் பகைவரை அழிக்கவேண்டும். அவ்வாறு பொருது அழிக்க முடியாவிட்டால் அப் பகைவரின் கையால் தன் உயிரைப் போக்கிக் கொள்ள வேண்டும்; இவை ஒருவாறு ஈடாகலாம். இவையல்லாமல் உலகில் வேறு கைம்மாறு என்பது வேறு என்ன உள்ளது? ஒப்புமை: 'செய்யாமற் செய்த உதவிக்கு வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது' (குறள்:101) உதைத்தல்: அம்பைச் செலுத்துதல். 66

4335. 'ஈண்டு, இனி, நிற்றல் என்பது
இனியது ஓர் இயல்பிற்று அன்றால்;
வேண்டலர் அறிவரேனும், கேண்மை
தீர் வினையிற்ற ஆமால்:
ஆண் தகை ஆளி மொய்ம்பின்
ஐய! நீர் அளித்த செல்வம்
காண்டியால், உன்முன் வந்த
கவிக்குலக் கோனொடு' என்றான்.

ஆண்தகை - ஆடவருள் சிறந்த; **ஆளி மொய்ம்பின் ஐய -** சிங்கம் போன்ற வலிமையோடு கூடிய தலைவனே! **ஈண்டு இனி -** இந்த இடத்தில் இப்போது; **நிற்றல் என்பது -** (மாறுபாடு கொண்டவன் போல) நிற்பது; **இனியது ஓர் இயல்பிற்று அன்று -** நன்மை தரும் ஒரு தன்மையுடையதாக ஆகாது; **வேண்டலர் அறிவரேல்-** பகைவர் அறிவாரானால்; **நும் கேண்மை-** உமது நட்பு; **தீர் வினையிற்ற ஆம் -** கெடுவதற்கான செயலாய் முடியும்; **நீர் அளித்த செல்வம் -** (வாலியைக் கொன்று) நீங்கள் தந்த செல்வத்தையும்; **உன்முன் வந்த -** உனக்கு முன்பு பிறந்தவனான; **கவிக் குலக் கோனொடு -** வானர குல மன்னவனாகிய சுக்கிரீவனையும்; **காண்டி -** (நீ) உள்ளே வந்து காண்பாயாகா; **என்றான் -** என்று அனுமன் கூறினான்.

ஓர்: அசை. 'வானரங்கள் வாயிலையடைத்துக் குன்றுகளை அடுக்கின. ஏனெனில், உனது சீற்றத்தைக் கண்டு அஞ்சியதேயாகும். ஆனால் நீ அவ்வாறு கருதாமல் உன்னோடு மாறுபாடு கொண்டு செய்ததாகக் கருதி ஓர் அன்னியன் போல இங்கே நிற்கிறாய்! இப்படி நிற்பதைப் பகைவர் பார்த்தால் உனது சீற்றத்தை மேலும் வளரச் செய்து நம் இரு திறத்தார்க்குமுள்ள நட்பைக் கெடுப்பதற்கு

முயல்வார்கள். ஆதலால், நீ உள்ளே வந்து நீங்கள் உதவிய செல்வத்தால் சிறப்பும் பெருமையும் பெற்றுள்ள சுக்கிரீவனைப் பார்த்து உன் கோபத்தைத் தணிவிப்பாய்' என்றான் அனுமன். 'உன் தம்முனைச் சார்தி': தம்முன் - தமையன்; சுக்கிரீவன் இலக்குவனால் தமையன் முறையாகக் கருதப்படுபவன். 67

இலக்குவன் சீற்றம் தணிந்து பேசுதல்

4336. மாருதி மாற்றம் கேட்ட, மலை
புரை வயிரத் தோளான்,
தீர்வினை சென்று நின்ற சீற்றத்தான்,
சிந்தை செய்தான் -
'ஆரியன் அருளின் தீர்ந்தான் அல்லன்;
வந்து அடுத்த செல்வம்
பேர்வு அரிதாகச் செய்த
சிறுமையான்' என்னும் பெற்றி.

மாருதி மாற்றம் கேட்ட - அனுமன் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்ட; **மலை புரை வயிரத் தோளான்** - மலையைப் போன்ற உறுதியான தோள்களையுடைய இலக்குவன்; **தீர்வினை சென்று** - தோன்றி மறைகின்ற; **நின்ற சீற்றத்தான்** - சினத்தின் விடுபட்டு; **ஆரியன் அருளின்** - (இச் சுக்கிரீவன்) இராமனது அருட் பார்வையிலிருந்து; **தீர்ந்தான் அல்லன்** - (உண்மையாக) நீங்கினவனில்லை; **பேர்வு அரிது ஆக** - தன்னை விட்டு நீங்க முடியாததும்; **வந்து அடுத்த செல்வம்** - தன்னை வந்து அடுத்ததும் ஆகிய செல்வம்; **செய்த** - தந்த; **சிறுமையான்** - சிறுமையுடையவன்; **என்னும் பெற்றி** - என்னும் இயல்பை; **சிந்தை செய்தான்** - மனத்தில் நினைந்தான்.

'இச் சுக்கிரீவன் எங்களை அவமதித்தான் என்று சொல்ல இயலாது. தவிர, தான் செசன்ன தவணைப்படி வராமல் இராமனது ஆணையை மீறவேண்டுமென்ற எண்ணமும் இவனுக்குச் சிறிதும் இல்லை; புதிதாகக் கிடைத்த செல்வச் செருக்கால் தான் செய்ய வேண்டிய செயலை மறந்ததனால் ஏற்பட்டது இது' என்று அனுமன் வார்த்தையால் தெளிவடைந்த இலக்குவனின் சினம் தணிந்தது. தாரையும் இதே கருத்தைச் சொன்னாள்.(4325) 68

4337. அனையது கருதி, பின்னர்,
அரிக் குலத்தவனை நோக்கி,
'நினை; ஒரு மாற்றம் இன்னே
நிகழ்த்துவது உளது, நின்பால்;
இனையன உணர்தற்க ஏற்ற;
எண்ணிய நீதி' என்னா,
வனை கழல் வயிரத் திண் தோள்
மன் இளங் குமரன் சொல்வான்:

அனையது கருதி - (இவ்வாறு) அதைப் பற்றிச் சிந்தித்து; **பின்னர்** - பின்பு; **வனை கழல் வயிரத் திண்தோள்**- வீரக் கழல் பூண்ட கால்களையும்,

மிக்க வலிமையான தோள்களையும் உடைய; **மன் இளங்கும ரன் -** இளவரசனான இலக்குவன்; **அரிக்குலத்தவனை நோக்கி -** வானர குலத்தைச் சேர்ந்த அனுமனைப் பார்த்து; **இன்னே நின்பால் -** இப்பொழுதே உன்னிடம்; **ஒரு மாற்றம் நிகழ்த்துவது உளது -** (நான்) ஒன்று கூற வேண்டியுள்ளது; **இனையன -** கூறும் இந்த வார்த்தைகள்; **உணர்தற்கு ஏற்ற-** (நீ) உணர்ந்து அறிவதற்குத் தகுதியுடையவை; **எண் ணிய நீதி -** (இவ்வார்த்தைகள்) எண்ணித் துணிந்த நீதியின்பாற் பட் டவையாகும்; **என்னாசொல்வான் -** என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.

அனையது - சுக்கிரீவன் இராமனது ஆணையை மீறாதிருந்தம், அவனுக்குக் கிடைத்த செல்வம் சிறுமை செய்தது என்பது. செல்வம் பெற்றவர்க்குப் பல்வேறு மாறாட்டங்கள் நிகழக் கூடும்; அதனால் பல தீங்குகள் விளைய வாய்ப்புள்ளது. கழல் - தானியாகுபெயர். 69

4338. **'தேவியைக் குறித்துச் செற்ற**
சீற்றமும், மானத் தீயும்,
ஆவியைக் குறித்து நின்றது,
ஐயனை; அதனைக் கண்டேன்;
கோ இயல் தருமம் நீங்க,
கொடுமையோடு உறவு கூடி,
பாவியர்க்கு ஏற்ற செய்கை
கருதுவன்; பழியும் பாரேன்.

தேவியைக் குறித்து - சீதையை (இராவணன் கவர்ந்து சென் றதை)க் குறித்து; **செற்ற சீற்றமும் -** கறுவு கொண்ட சினமும்; **மானத் தீயும் -** மானமாகிய நெருப்பும்; **ஐயனை ஆவியை -** இராமனது உயிரை; **குறித்து நின்றது -** பற்றி வருத்தி நின்றன; **அதனைக் கண்டேன் -** அவ்வாறு வருத்துவதை (நேரிலே) கண்ட நான்; **கோ இயல் தருமம் நீங்க -** அரசர்களுக்குரிய தருமம் அழிய; **கொடுமையோடு உறவு கூடி -** கொடுந்தன்மையோடு உறவு கொண்டாடி; **பாவியர்க்கு ஏற்ற செய்கை -** கொடிய பாவியர்க்குரிய செயல்களை; **கருதுவன் -** செய்யக் கருதியுள்ளேன்; **பழியும் பாரேன் -** (அதனால் எனக்கு வரக் கூடிய) பழியையும் சிறிதும் கருதமாட்டேன்.

இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்த செயல் இராமனை மிக வருத்தியது. அதனை நேரில் கண்ட இலக்குவன் தனக்கு நேரும் சீற்றத்தையும்; அதன் விளைவுகளையும் எடுத்துரைக்கின்றான். காலம் பார்த்துச் சினம் ஆறியிருத்தல் அரசனுக்குக் கடமையாயிருக்க, இராமனுக்கு நேர்ந்த துன்பங்களைக் கண்டு, ஆற்றாமல் இலக்குவன் 'கோவியல் தருமம் நீங்க... பாவியர்க்கு ஏற்ற செய்கை கருதுவன்' என்றான். 70

4339. **'ஆயினும், என்னை யானே ஆற்றி**
நின்று, ஆவி உற்று,
நாயகன்தனையும் தேற்ற நாள்
பல கழிந்த; அன்றேல்,
தீயும், இவ் உலகம் மூன்றும்;
தேவரும் வீவர்; ஒன்றோ?

வீயும், நல் அறமும்; போகா
விதியை யார் விலக்கற்பாலார்?

ஆயினும் - இருந்தாலும்; **என்னை யானே ஆற்றி நின்று -** எனது சீற்றத்தை நானாகவே தணித்துக் கொண்டு; **ஆவி உற்று -** உயிர் தரித்து; **நாயகன்தனையும் -** இராமனையும்; **தேற்ற -** தேற்றுவதற்கு; **நாள் பல கழிந்த -** பல நாள்கள் கழிந்து விட்டன; **அன்றேல் -** இல்லாவிட்டால் (இராகவன் சினம் தணியாமல் இருந்திருந்தால்); **இவ்வுலகம் மூன்றும் தீயும் -** இந்த மூன்று உலகங்களும் தீய்ந்துபோகும்; **தேவரும் வீவர் -** வானுலகத் தேவர்களும் இறந்தொழிவார்கள்; **ஒன்றோ -** இது மாத்திரந்ததனா? **நல் அறமும் வீயும் -** சிறந்த தருமங்களும் அழிந்து விடும்; **போகா விதியை -** (இவ்வாறெல்லாம் நேரவிடாமல்) நிலைத் திருக்கக் கூடிய விதியை; **விலக்கற்பாலார் யார்? -** போக்குவதற்கு உரியவர் யாவர்?

'என் உள்ளத்தில் மூண்டெழுந்த சினத்தை நானே தணிவித்து என் உயிரையும் தரித்திருக்கச் செய்தேன். பின்பு என் அண்ணனான இராமனைத் தேற்றுவிக்கப் பல நாள்கள் கழிந்துவிட்டன. இவ்வாறு நாள்கள் பல கழிந்து எங்கள் கோபமும் தணிந்திராவிட்டால் இவ்வுலகம் மூன்றும், தேவரும், நல்லறமும் அழிந்தே போயிருக்கும். அவற்றின் நல்வினையால் எங்கள் சினமும் துயரும் தணிந்தன' என்று இலக்குவன் உரைத்தவாறு. விதியின் வலிமையை உணர்த்தவே 'போகா விதியை யார் விலக்கற்பாலார்' என்றார். 'ஊழிற் பெருவலி யாவுள' என்பது குறள் (380). 'விதிக்கும் விதியாகும் என் விற்றொழில் காண்டி' (1735) என்று முன் கூறியவன் இவ்இலக்குவன். 71

4340. 'உன்னைக் கண்டு, உம் கோன்தன்னை
உற்ற இடத்து உதவும் பெற்றி,
என்னைக் கண்டனன்போல் கண்டு, இங்கு
இத் துணை நெடிது வைகி,
தன்னைக் கொண்டு இருந்தே தாழ்ந்தான்;
அன்று எனின், தனு ஒன்றாலே
மின்னைக் கண்டனையாள்தன்னை
நாடுதல் விலக்கற்பாற்றோ?

உன்னைக் கண்டு - (இராமன் முதலில்) உன்னைச் சந்தித்ததனால்; **உற்ற இடத்து உதவும் பெற்றி -** துன்பம் நேர்ந்த காலத்து உதவி செய்யும் தன்மைக்கு; **உம்கோன்தன்னை -** உங்கள் அரசனான சுக்கிரீவனை; **என்னைக் கண்டனன் போல் கண்டு -** என்னைத் தம்பியாகக்

கொண்டிருப்பது போலத் தம்பியாகக் கொண்டு; **இங்க இத்துணை -** இம் மலையில் இவ்வளவு (நாள்கள் வரையில்); **நெடிது வைகி -** நீண்ட காலம் தங்கி; **தன்னைக் கொண்டிருந்தே -** தன் உயிரை அரிதாகத் தாங்கிக் கொண்டு; **தாழ்த்தான் -** பொறுத்திருந்தான்; **அன்று எனின் -** இல்லாவிட்டால்; **தனு ஒன்றாலே -** தன் வில்லொன்றால்; **மின்னைக் கண்டனையாள் தன்னை -** மின்னலைப் போன்ற உருவத்தைக் கொண்டவளான சீதையை; **நாடுதல் -** தேடுதல்; **விலக்கற் பாற்றோ -** (மற்றவரால்) தடுக்கக் கூடிய தன்மையுடையதோ? (யாராலும் தடுக்க முடியாது).

உன்னைக் கண்டதும் உன்னிடம் அருள் உண்டாக உன்மூலமாக உன் அரசனாகிய சுக்கிரீவனிடம் நட்புக் கொண்டு, இடருற்றபோது அவன் உதவுவான் என்று கருதினான்; என்னிடம் மிக்க பாசம்கொண்டு என்னைப் பாவிப்பது போன்றே அவனையும் உடன் பிறந்தவனாகப் பாவித்து உங்கள் மூலமாக இச் செயலை எளிதில் முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதினான், இராமன். அதனால் இதுவரை பொறுத்திருந்தான்; அவன் இவ்வாறு பொறுத்திருந்தது உங்களுக்குப் பெருமையைத் தருவதற்கேயாம்; வல்லமையில்லாமையாலன்று. அவன் நினைந்திருந்தால் தன் வில்லொன்றால் பகைவரை வதைத்துச் சீதையை எளிதிலே மீட்டிருக்கமுடியும் என்று இலக்குவன் அனுமனிடம் கூறினான் என்பது. ஒளியினாலும் (கொடிபோல்) ஒல்கிடும் மென்மையாலும் சீதையை 'மின்னைக் கண்டனையாள்'என்றார். 72

4341. 'ஒன்றுமோ, வானம்? அன்றி
உலகமும் பதினால் உள்ள
வென்றிமா கடலும் ஏழ் ஏழ்
மலை உள்ள என்னவேயாய்
நின்றது ஓர் அண்டத்துள்ளே எனின்,
அது நெடியது ஒன்றோ?
அன்று நீர் சொன்ன மாற்றம்
தாழ்வித்தல் தருமம் அன்றால்.

வானம் ஒன்றுமோ - *ஆகாயம் ஒன்று மட்டுமோ?* **அன்றி -** *அது வல்லாமல்;* **பதினால் உள்ள உலகமும் -** *பதினான்காக உள்ளனவாகிய உலகங்களும்;* **வென்றி மாக்கடல் ஏழும் -** *வெற்றி பொருந்திய பெரிய ஏழு கடல்களும்;* **மலை ஏழும் -** *ஏழு மலைகளும்;* **உள்ள என்னவே ஆய் நின்றது -** *இருக்கின்றன என்று சொல்லுமாறு நிற்பதாகிய;* **ஓர்அண்டத் துள்ளே -** *ஓர் உலகமாகிய உருண்டைக்குள்ளே (ஏதாவதுஓரிடத்தில்);* **எனின் -** *சீதை இருக்கின்றாள் என்றால்;* **அது நெடிது ஒன்றோ-** *அந்த இடத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து மீட்டு வருவது (இராமனது வில்லுக்கு) பெரிய செயலாகுமோ?* **அன்று நீர் சொன்ன -** *(இருந்தாலும்) முன்பு நீங்கள் சொன்ன;* **மாற்றம் தாழ்வித்தல் -** *சொல்லை நிறைவேற்றாமல் தாமதம் செய்வது;* **தருமம் அன்று -** *(உங்களுக்குத்) தக்க செயல் (தருமம்) ஆகாது.*

மிகப் பெரிய அண்ட கோளத்திலே எங்கே இருந்தாலும் தன் வில்லாற்றலால் சீதையை மீட்டுவருவது இராமனுக்கு அரிய செயலாகாது. ஆனாலும் நான் இங்கே சீற்றத்தோடு வந்தது, நீங்கள் முன்பு சொன்ன சொற்படி நடவாமல் தருமத்தைச் சிதைத்துத் தாமதம் செய்ததாலேயாகும் என்றான் இலக்குவன்.

வென்றி மாக்கடல் - ஊழிக் காலத்தில் பொங்கி எழுந்து உலகை அழிக்கக்கூடியது. 73

4342. 'தாழ்வித்தீர் அல்லீர்; பல்
நாள் தருக்கிய அரக்கர்தம்மை
வாழ்வித்தீர்; இமையோர்க்கு இன்னல்
வருவித்தீர்; மரபின் தீராக்
கேள்வித் தீயாளர் துன்பம்

கிளர்வித்தீர்; பாவம்தன்னை
மூள்வித்தீர்; முனியாதானை முனிவித்தீர்,
முடிவின்' என்றான்.

தாழ்வித்தீர் அல்லீர் - 'நீங்கள் கால தாமதம் செய்தவர்கள் மட்டு மில்லை; **பல்நாள் தருக்கிய** - பலநாட்களாகச் செருக்குக் கொண்டிருந்த; **அரக்கர்தம்மை வாழ்வித்தீர்** - அரக்கர்களை வாழச் செய்தீர்கள்; **இமையோர்க்கு** - தேவர்களுக்கு; **இனனல் வருவித்தீர்** - துன்பத்தைத் தந்தீர்கள்; **மரபின் தீராக் கேள்வித் தீயாளர் துன்பம்** - மரபு முறையிலிருந்து நீங்காத நூற்கேள்வியும், வேள்வித் தீயுமுடைய முனிவர்களுக்குத் துன்பத்தை; **கிளர்வித்தீர்** - மிகுதியாக்கினீர்கள்; **பாவம் தன்னை** - பாவங்களை; **மூள்வித்தீர்** - மேலும் மேலும் வளரச் செய்தீர்கள்; **முடிவின்** - முடிவாக; **முனியாதானை** - ஒருகாலும் கோபிக்காத இராமனையும்; **முனிவித்தீர்** - கோபம் அடையுமாறு செய்தீர்கள்'; **என்றான்** - என்று (இலக்குவன்) கூறினான்.

உங்கள் காலதாமதம் அரக்கர்க்குப் பெருவாழ்வையும், தேவர்க்கும் முனிவர்க்கும் துன்பததையும் உண்டாக்கி; உங்களுக்குப் பாவங்களைச் சேர்த்து; இராமனுக்குச் சினத்தைத் தோற்றுவித்து, உங்களது கேட்டிற்கும் காரணமாகியது என்று இலக்குவன் உரைத்தான் என்பது. 'கேள்வி' என்பது வேதம்; கேள்வித் தீயாளர், வேத வேள்விக்குத் தீ ஓம்பும் வேதியர் மற்றும் முனிவர்கள்.

தாழ்வித்தீர், வாழ்வித்தீர், வருவித்தீர், கிளர்வித்தீர், மூள்வித்தீர், முனிவித்தீர் என்று 'வி' விகுதியைச் சேர்த்துப் பிறவினைகளாகவே அமைத்திருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. உங்களால் தான் இவ் விளைவுகள் அனைத்தும் ஏற்பட்டன என்பதை இப் பிறவினைகளால் நன்கு வலியுறுத்துகிறார்கவிஞர். 74

அனுமன் இலக்குவனைச் சுக்கிரீவனிடம் வருமாறு அழைத்தல்

4343. தோன்றல் அஃது உரைத்தலோடும்,
மாருதி தொழுது, 'தொல்லை
ஆன்ற நூல் அறிஞ! போன
பொருள் மனத்து அடைப்பாய் அல்லை;
ஏன்றது முடியேம்என்னின், இறத்தும்;
இத் திறத்துக்கு எல்லாம்
சான்று இனி அறனே; போந்து,
உன் தம்முனைச் சார்தி' என்றான்.

தோன்றல் - காண்பதற்கு இனியவனான இலக்குவன்; **அஃது உரைத்தலோடும்** - அவ் வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடனே; **மாருதி தொழுது** - வாயு மைந்தனான அனுமன் (இலக்குவனை) வணங்கி; **தொல்லை ஆன்ற நூல் அறிஞ** - பழமையான சிறந்த நூல்களை அறிந்தவனே; **போன பொருள்** - நடந்து முடிந்த செய்திகளை; **மனத்து அடைப்பாய் அல்லை** - மனத்தில் கொள்ளாதிருப்பாயாக; **ஏன்றது முடியேம் என்னின்** - (நாங்கள்) ஏற்றுக்கொண்ட பணியைச் செய்யாது விடுத்தோமாயின்; **இறத்தும்** - உயிர்விடக் கடவோம்; **இத் திறத்துக்கு எல்லாம்** - இந்த வகைச் செய்திகளுக்கெல்லாம்; **இனி அறனே சான்று** - இனிச் சாட்சியாக இருப்பது தருமமே; **போந்து** - உள்ளே வந்து;

acharya.org

உன் தம்முனை - உனக்கு அண்ணன் முறையாகும் சுக்கிரீவனிடம்; **சார்தி என்றான் -** சோர்வாய் என்று சொன்னான்.

அனுமன் இலக்குவனது சினத்தைத் தணிக்க விரும்பிச் 'சீதையைத் தேடுதல் முதலான செயல்களைத் தவறாது செய்துமுடிப்போம்; அவ்வாறு முடியாவிட்டால் நாங்கள் இறந்துபடுவோம்; இச் செயலுக்கு தருமமே சாட்சி' என்றான் என்பது.

சான்று இனி அறனே: நாங்கள் அறம் திறம்பினோம் என்று நீங்கள் இனியும் எங்களைக் கொல்ல வேண்டா. ஏனென்றால் அறமே எங்களைக் கொன்று விடும். மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழின் அறஞ்சூழும் மற்றவன் கேடு (குறள் - 204) ஆன்ற - சான்ற என்பதன் மரூஉ. தோன்றல் - பெருமையாளன். ஆண்பாற் சிறப்புப் பெயர்.
75

இலக்குவன் அனுமனொடு செல்லுதல்

4344. **'முன்னும், நீ சொல்லிற்று**
அன்றோ முயன்றது ; **முயற்றுங்காறும், இன்னும் நீ இசைத்த செய்வான்**
இயைந்தனம்' எனக் கூறி, அன்னது ஓர் அமைதியான்தன் அருள் சிறிது அறிவான்
நோக்கி, பொன்னின் வார் சிலையினானும், மாருதியோடும் போனான்.

பொன்னின் வார் சிலையினானும் - பொன்னால் செய்யப் பெற்ற வில்லைத் தாங்கிய இலக்குவனும் (அனுமன் நோக்கி); **முன்னும்**

முயன்றது - 'முன்பும் நாங்கள் மேற்கொண்ட முயற்சியும்; **நீ சொல்லிற்று அன்றோ -** நீ சொல்லியது தானே; **இன்னும் -** இனிமேலும்; **முயற்றுங்காறும் -** முயற்சி மேற்கொள்ளுங் காலத்தும்; **நீ இசைத்த -** நீ சொல்லியதையே; **செய்வான் இயைந்தனம் -** செய்வதறகு உடன் படுகிறோம்'; **என்று கூறி -** என்று சொல்லி; **அன்னது ஓர் அமைதி யான்தன் -** (மேலே கூறப்பட்ட) நிலையையுடையவனான சுக்கிரீவனது; **அருள் சிறிது அறிவான் நோக்கி -** மனநிலையையும் சிறிது தெரிந்து கொள்ளக் கருதி; **மாருதியோடும் போனான் -** அனுமனுடன் சென்றான்.

சுக்கிரீவன் கார்காலம் நீங்கியவுடன் சீதையைத் தேடுவதற்கு முயலாமல் அந்தப்புரத்தில் உறங்கிக்கிடக்கின்றமையால் அவன் 'அன்னது ஓர் அமைதியான்' எனப்பட்டான். அருள் - சுக்கிரீவன் எங்களிடம் அன்பு காட்டும் விதம். பொன்னின் வார்சிலை - அழகானதும் நீண்டதுமான வில் எனினும் அமையும்.
76

தாரை திரும்பிப் போதல்

4345. **அயில் விழி, குமுதச் செவ் வாய்,**
சிலை நுதல், அன்னப் போக்கின்,
மயில் இயல், கொடித் தேர் அல்குல்,
மணி நகை, திணி வேய் மென்தோள்
குயில்மொழி, கலசக்கொங்கை, மின்இடை,

குமிழ் ஏர் மூக்கின்,
புயல் இயல் கூந்தல், மாதர்
குழாத்தொடும் தாரை போனாள்.

தாரை - தாரையானவள்; **அயில்விழி** - வேல்போன்ற கண்களையும்; **குமுதச் செவ்வாய்** - செவ்வாம்பல் மலரையொத்த சிவந்த வாயையும்; **சிலை நுதல்** - வில்லைப் போன்ற புருவத்தையும்; **அன்னப் போக்கின்** - அன்ன நடையை ஒத்த நடையையும்; **மயில் இயல்** - மயிலைப் போன்ற சாயலையும்; **கொடித் தேர் அல்குல்** - கொடிகளை யுடைய தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குலையும்; **மணிநகை** - முத்துப் போன்ற பற்களையும்; **திணிவேய் மென்தோள்** - வலிய மூங்கில் போன்ற மெல்லி தோள்களையும்; **குயில் மொழி**- குயிலின் குரலையொத்த சொல்லையும்; **கலசக் கொங்கை** - பொற்கலசத்தைப் போன்ற முலைகளையும்; **மின் இடை** - மின்னல் போன்ற இடையையும்; **குமிழ் ஏர்மூக்கின்** - குமிழ மலர்போன்ற எடுப்பான மூக்கையும்; **புயல் இயல் கூந்தல்** - கருமேகத்தையொத்த கரிய கூந்தலையும் உடைய; **மாதர் குழாத்தோடும்** - மகளிர் கூட்டத்துடனே; **போனாள்** - திரும்பிச் சென்றாள்.

உவமையணி. தாரையுடன் சென்ற மகளிர்க்கே இவ்வனப்புகள் அனைத்தையும் கூறித் தாரைக்கு ஒன்றும் அடைமொழி கூறாமல் அன்னவளின் கைம்மைக்

கோலமும், கற்புநிலையும் உணர்த்தப்படுகின்றன. முத்து, நவமணிகளுள் ஒன்றாதலால் மணி எனப்பட்டது. 77

அங்கதன் இலக்குவனை வணங்கிச் சுக்கிரீவனிடம் செல்லுதல்

4346. **வல்ல மந்திரியரோடும், வாலி**
காதலனும், மைந்தன்
அல்லி அம் கமலம் அன்ன
அடி பணிந்து, அச்சம் தீர்ந்தான்;
வில்லியும் அவனை நோக்கி, 'விரைவின்
என் வரவு, வீர!
சொல்லுதி நுந்தைக்கு' என்றான்;' 'நன்று'
என, தொழுது போனான்.

வாலி காதலனும் - வாலியின் மகனான அங்கதனும்; **வல்ல மந் திரியரோடும்** - நீதிமுறைகளிலும் அரசியல் நூல்களிலும் தேர்ச்சி பெற்ற அமைச்சர்களுடன் (வந்து); **மைந்தன் அல்லி அம் கமலம் அன்ன** - வீரனான இலக்குவனுடைய அகவிதழ் கொண்ட அழகிய செந்தாமரை மலர்போன்ற; **அடி பணிந்து** - திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி; **அச்சம் தீர்ந்தான்** - (இலக்குவனால் என்ன நேரிடுமோ என்று எண்ணிய) பயம் நீங்கப் பெற்றான்; **வில்லியும் அவனை நோக்கி** - வில்வீரனான இலக்குவனும் அந்த அங்கதனைப் பார்த்து; **வீர என் வரவு** - 'வீரனே! எனது வருகையை; **நுந்தைக்கு விரைவின் சொல்லுதி** - உன் சிற்றப்பனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு விரைந்து சென்று கூறுவாய்; **என்றான்** - என்று மொழிந்தான் (அது கேட்டு); **நன்ற என** - நல்லது என்று சொல்லி; **தொழுது போனான்** -- (அவ் இலக்குவனை) வணங்கிப் போனான்.
78

இலக்குவன் சினத்திற்குக் காரணம் என்ன எனச்சுக்கிரீவன் வினவுதல்

4347. **போனபின், தாதை கோயில் புக்கு,**
அவன் பொலம் கொள் பாதம்
தான் உறப் பற்றி, முற்றும்
தைவந்து, 'தடக் கை வீர!
மானவற்கு இளையோன் வந்து, உன்
வாசலின் புறத்தான்; சீற்றம்
மீன் உயர் வேலைமேலும் பெரிது;
இது விளைந்தது' என்றான்.

போனபின் - இலக்குவனைவிட்டு (அங்கதன்) நீங்கிச்சென்ற பிறகு; **தாதை கோயில் புக்கு -** சிற்றப்பனாகிய சுக்கிரீவனது அரண்மனைக்குள்

புகுந்து; **அவன் பொலம்கொள் பாதம் -** அச் சுக்கிரீவனுடைய பொன்போன்ற (அழகான) பாதகங்களை; **தான் உறப் பற்றி -** தான் நன்றாகப் பிடித்துக் கொண்டு; **முற்றும் தைவந்து -** முழுவதும் தடவி (துயிலெழுப்பி); **தடக்கை வீர -** நீண்ட கைகளையுடைய வீரனே; **மானவற்கு இளையோன் வந்து -** இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் வந்து; **உன் வாசலின் புறத்தான் -** உனது அரண்மனை வாயில் வெளியிலே நிற்கின்றான்; **சீற்றம் -** (அவன் இப்பொழுது கொண்டுள்ள) சினமானது; **மீன் உயர் வேலை மேலும் பெரிது -** மீன்கள் நிறைந்துள்ள கடலைக் காட்டிலும் பெரியது; **இது விளைந்தது -** இது நடந்த செய்தி; **என்றான் -** என்று கூறினான்.

பொலம் - பொன், அழகு. தைவருதல் - தடவுதல். மானவன் - பெருமையுள்ளவன்.
79

4348. **அறிவுற்று, மகளிர் வெள்ளம்**
அலமரும் அமலை நோக்கிப்
பிறிவு உற்ற மயக்கத்தால், முந்து
உற்றது ஓர் பெற்றி ஓரான்,
'செறி பொன் - தார் அலங்கல்
வீர! செய்திலம் குற்றம் ; **நம்மைக் கறுவுற்ற பொருளுக்கு என்னோ காரணம் கண்டது?' என்றான்.**

மகளிர் வெள்ளம் அழிவுற்று - (அங்கதன்) அங்கு வந்ததைப் பெண்டிர் கூட்டம் அறிந்து; **அலமரும் அமலை நோக்கி -** கலங்கி ஆர வாரம் இடுதலைக் கண்டு; **பிறிவு உற்ற மயக்கத்தால் -** தன் மயக்கத்தி லிருந்து விடுதலையடைந்து; **முந்து உற்றது ஓர் பெற்றி -** முன்பு (அங்க தன் வந்து எழுப்பியது போன்ற) நடந்த நிகழ்ச்சிகளின் தன்மையை; **ஓரான் -** உணராதவனாய் (அங்கதன் கூறியதற்க விடையாக அவனை நோக்கி); **செறிபொன் தார் அலங்கல் வீர -** நிறைந்த பொன்மாலையும் மலர் மாலையும் அணிந்த வீரனே! **குற்றம் செய்திலம் -** 'நாம் எந்தக் குற்றமும் செய்யவில்லையே, (அவ்வாறு இருக்க); **நம்மைக் கறுவுற்ற பொருளுக்கு -** நம் மீது இலக்குவன் சினம் கொண்டதற்கு; **காரணம் கண்டது என்னோ -** காரணமாகக் காணப் பட்டது எது'; **என்றான் -** என்று கேட்டான்.

அலமரம் - வருந்துதல் எனினும் அமையும் 'அலமரல் தெருமரம் ஆயிரண்டும் சுழற்சி' - (தொல் - சொல் - 314). அமலை - ஆரவாரம். கறுவுறல் - வெகுளல். வெள்ளம் - பேரெண்ணைக் குறிக்கும் (பெருந்திரள்). 80

அங்கதன் கூற்று

4349. ' "இயைந்த நாள் எந்தை, நீ
சென்று எய்தலை; செல்வம் எய்தி
வியந்தனை; உதவி கொன்றாய்; மெய்
இலை" என்ன வீங்கி,
உயர்ந்தது சீற்றம்; மற்று, ஈது
உற்றது செய்கை; முற்றும்
நயம் தெரி அனுமன்
வேண்ட, நல்கினன், நம்மை இன்னும்.

எந்தை - (அப்போது அங்கதன் சுக்கிரீவனை நோக்கி) என் தந்தையே! **இயைந்த நாள் எல்லை -** (படையைத் திரட்டி வருவதாக முன்பு) ஏற்றுக் கொண்ட காலத் தவணையில்; **நீ சென்று எய்தலை -** (படைகளோடு) இராமனிடம் நீ போய்ச் சேரவில்லை; **செல்வம் எய்தி வியந்தனை -** பெருஞ் செல்வத்தைப் பெற்றுச் செருக்குற்றாய்; **உதவி கொன்றாய் -** (அவர்கள் செய்த) பேருதவியை மறந்துவிட்டாய்; **மெய் இலை -** சிறிதும் உண்மையில்லாதவனாக ஆனாய்; **என்னச் சீற்றம் வீங்கி உயர்ந்தது -** என்பதால் (இலக்குவனுக்குக்) கோபம் மிகுதியும் மூண்டது; **ஈறு உற்றது செய்கை -** இதுதான் நடந்தசெயல்; **நயம் தெரி அனுமன் -** பக்குவம் அறிந்த அனுமன்; **வேண்ட -** வேண்டிக் கொண்டதால்; **நம்மை இன்னும் நல்கினன் -** (அந்த இலக்குவன்) நம்மை இன்னும் உயிரோடு இருக்குமாறு அருள்புரிந்துள்ளான்.

அனுமன் இலக்குவனை வேண்டியிராவிடில் அப்போதே நாம் அனைவரும் இலக்குவனால் கொல்லப்பட்டிருப்போம் என்றவாறு. முற்றும் நயம்தெரி அனுமன் - முன்பு தாரையைக் கொண்டு இலக்குவனது சினத்தைத் தணித்துப் பின்னர் இனிய சொற்களால் வேண்டிக் கொண்டதைக் குறித்தது. நயம் - பக்குவம்.
81

4350. 'வருகின்ற வேகம் நோக்கி,
வானர வீரர், வானைப்
பொருகின்ற நகர வாயில் பொற்
கதவு அடைத்து, கற் குன்று
அருகு ஒன்றும் இல்லா வண்ணம்
வாங்கினர் அடுக்கி, மற்றும்
தெரிகின்ற சினத்தீப் பொங்க, செருச்
செய்வான் செருக்கி நின்றார்.

வானர வீரர் - வானர வீரர்கள்; **வருகின்ற வேகம் நோக்கி -** இலக்குவன் வரும் வேகத்தைப் பார்த்து; **வானைப் பொருகின்ற -** வானத்தைச் சென்று தொடுகின்ற; **நகர**

வாயில் - *(கிட்கிந்தா) நகரத்தின் வாயிலில் உள்ள;* ***பொன் கதவு அடைத்து -*** *பொன்னாலாகிய கதவுகளைச் சாத்திக் கொண்டு;* ***அருகு ஒன்றும் இல்லா வண்ணம் -*** *பக்கத்தில் ஒரு சிறு குன்றுகூட இல்லாதபடி;* ***கற்குன்று வாங்கினர் அடுக்கி -*** *கல் மலைகளையெல்லாம் எடுத்துவந்து (அவ் வாயிலில்)*

ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக அடுக்கி; ***மற்றும் -*** *மேலும்;* ***தெரிகின்ற சினத்தீப் பொங்க -*** *வெளிப்படுகின்ற கோபத் தீயானது கொதித்தெழு;* ***செருச் செய்வான் -*** *(இலக்குவனோடு) போர் செய்யும் பொருட்டு;* ***செருக்கி நின்றார்-*** *செருக்குக் கொண்டு நின்றார்கள்.*

வானர வீரர்கள் நகரவாயிலின் பொற் கதவுகளைத் தாளிட்டு அவற்றின் அருகில் பல் சிறு குன்றுகளை அடுக்கிவைத்த செய்தி முன் கூறப்பட்டது. (4301) அதனை அங்கதன் சுக்கிரீவனுக்குத் தெரிவிக்கிறான். வானைப் பொருகின்ற நகர வாயில் - உயர்வுநவிற்சியணி. 82

4351. 'ஆண்தகை, அதனை நோக்கி, அம்
மலர்க் கமலத் தாளால்
தீண்டினன்; தீண்டாமுன்னம், தெற்கொடு
வடக்குச் செல்ல
நீண்ட கல் மதிலும், கொற்ற
வாயிலும், நிரைத்த குன்றும்,
கீண்டன தகர்ந்து, பின்னைப்
பொடியொடும் கெழீஇய அன்றே.

ஆண்தகை - *ஆடவருள் சிறந்தவனான இலக்குவன்;* ***அதனை நோக்கி -*** *வானரர்களின் அந்தச் செயலைப் பார்த்து;* ***அம் கமல மலர்த் தாளால் தீண்டினன் -*** *அழகிய செந்தாமரை மலர் போன்ற தனது காலால் (அடைத்த வாயில் கதவை) உதைத்தான்;* ***தீண்டாமுன்னம் -*** *(அத்திருவடி) படுவதற்கு முன்பே;* ***தெற்கொடு வடக்குச் செல்ல -*** *தென்வடலாகப் பரவி;* ***நீண்ட கல் மதிலும் -*** *நீண்டுள்ள கல்லால் ஆகிய மதில்களும்;* ***கொற்ற வாயிலும் -*** *வெற்றி பொருந்திய நகரவாயிலும்;* ***நிரைத்த குன்றும் -*** *வரிசையாக அடுக்கி வைத்த குன்றுகளும்;* ***தகர்ந்து கீண்டன -*** *உடைந்து சிதறினவாகி;* ***பின்னை -*** *பின்பு;* ***பொடியொடும் கெழீஇய -*** *பொடியுடன் கலந்து ஒன்றாயின.*

அன்றே - ஈற்றசை; தீண்டாமுன்னம் தகர்ந்து கீண்டன - மிகையுயர்வு நவிற்சியணி. கீண்டன - கிழிந்தன, உடைந்தன, 'தகர்ந்து கீண்டன' என்பதைக் கீண்டு தகர்ந்தன எனப் பிரித்துக் கூட்டிப் பிளந்து உடைந்தன எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். பிளப்பது முதலில் தகர்வதுபின்னால். 83

4352. 'அந்நிலை கண்ட, திண் தோள்
அரிக் குலத்து அனிகம் அம்மா!
எந்நிலை நின்றது என்கேன்? யாண்டுப்
புக்கு ஒளித்தது என்கேன்?
இந் நிலை கண்ட அன்னை,
ஏந்து இழை ஆயத்தோடு,

மின் நிலை வில்லினானை வழி

எதிர் விலக்கி நின்றாள். **அந் நிலை கண்ட** - அவ்வாறு (இலக்குவனால் நேர்ந்த) நிலை மையைப் பார்த்த; **திண்தோள் அரிக் குலத்து அனிகம்** - வலிய தோள் களையுடைய வானர சேனை; **எந் நிலை நின்றது என்கேன்** - எந்த நிலைமையில் இருந்ததென்று சொல்வேன்? **யாண்டுப் புக்கு** - எந்த இடத்தில் புகுந்து; **ஒளித்தது என்கேன்** - பதுங்கியது என்று சொல்வேன்; **இந் நிலை கண்ட அன்னை** - (குரக்குச் சேனையின்) இத்தகைய நிலைமையை நேரிலே பார்த்த (என்) தாயான தாரை; **ஏந்து இழை ஆயத்தோடு** - சிறந்த அணிகளை அணிந்த மகளிர் கூட்டத்துடனே; **மீன் நிலை வில்லினானை** - மின்னல் போன்று ஒளிரும் வில்லைத் தாங்கிய இலக்குவனை; **வழி எதிர் விலக்கி நின்றாள்** - வழியிலே எதிரே சென்று வழி மறித்து நின்றாள்.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். இலக்குவனது திருவடி பட்ட அளவில் வாயிற் கதவு முதலியன பொடியாய்விட்டதைக் கண்ட வானரங்கள் அஞ்சி, உயிர் தப்பிக் கலங்கிப் போனதிசை தெரியாமல் ஓடிப் போயின; அப்போது இலக்குவன் சினத்தோடு வர, அவனை மகளிர் கூட்டத்தோடு தாரை எதிர் கொண்டாள் என்பது. அனிகம் -சேனை; அனீகம் என்ற வடசொல்லின் திரிபு. மின் நிலைவில் - நிலைத்தல் என்றும் இல்லாத மின்னல் வில்லிடம் நிலைத்து நின்றது என்பது நயம். 84

4353. 'மங்கையர் மேனி நோக்கான்,

மைந்தனும், மனத்து வந்து

பொங்கிய சீற்றம் பற்றிப்

புகல்கிலன்; பொருமி நின்றான்;

நங்கையும், இனிது கூறி,

''நாயக! நடந்தது என்னோ,

எங்கள்பால்?'' என்னச் சொன்னாள்;

அண்ணலும் இனைய சொன்னான்.

மைந்தனும் - வீரனான இலக்குவனும்; **மங்கையர் மேனி நோக்கான்**- (இவ்வாறு வழியில் நின்ற தாரை முதலிய) பெண்களின் உரு வத்தை நிமிர்ந்தும் பாராதவனாய்; **மனத்து வந்து பொங்கிய** - தன் மனத்திலே எழுந்து பொங்கி நின்ற; **சீற்றம் பற்றிப் புகல்கிலன்** - சினத்தால் ஒன்றும் சொல்ல மாட்டாதவனாய்; **பொருமி நின்றான்** - விம்மி நின்றான்; **நங்கையும்**- பெண்களில் சிறந்தவளான (எனது தாயாகிய) தாரையும்; **இனிது கூறி** - (இலக்குவனது கோபம் தணியுமாறு) இனிய சொற்களைச் சொல்லி (அவனைப்பார்த்து); **நாயக**- 'தலைவனே! **எங்கள்பால் நடந்தது என்னோ**- (நீஇராமனை விட்டுப் பிரிந்து) எங்களிடம் வந்தது எதற்காக?' **என்னச் சொன்னாள்** - என்று கேட்டாள்; **அண்ணலும்** - இளைவனான இலக்குவனும்; **இனைய சொன்னான்** - வந்த காரணத்தைக் கூறினான்.

மங்கையர் மேனி நோக்கான் - அயல் மாதரைக் கண்ணெடுத்துப் பாராத நோன்புடையவன் இலக்குவன் என்பது அறியப்படும். 85

4354. 'அது பெரிய அறிந்த அன்னை,

அன்னவன் சீற்றம் மாற்றி,

''விதி முறை மறந்தான் அல்லன்;

வெஞ் சினச் சேனை வெள்ளம்
கதுமெனக் கொணரும் தூது கல்
அதர் செல்ல ஏவி,
எதிர் முறை இருந்தான்'' என்றாள்;
இது இங்குப் புகுந்தது' என்றான்.

அது - (இலக்குவன் வந்த) அந்தக் காரணத்தை; **பெரிது அறிந்த அன்னை** - நன்றாக உணர்ந்த என் தாயாகிய தாரை; **அன்னவன் சீற்றம் மாற்றி** - அந்த இலக்குவனது சினத்தைத் தணித்து; (இலக்குவனைப் பார்த்து); **விதிமுறை மறந்தான் அல்லன்** - (சுக்கிரீவன் இராமனது) கட்டளையை மறந்தானில்லை; **வெம் சினச் சேனை வெள்ளம்** - கடுங்கோபத்தையுடைய வானரச் சேனைகளின் பெருந்தொகுதியை; **கதுமெனக் கொணரும்** - விரைவில் கொண்டு வருவதற்குரிய; **தூது** - தூதுவர்களை; **கல் அதர் செல்ல ஏவி** - கற்கள் நிறைந்த மலை வழியில் போகும்படி கட்டளையிட்டு அனுப்பி; **எதிர்முறை இருந்தான்** - (அந்த வானரப் படையின் வருகையை) எதிர் நோக்கியிருந்தான்'; **என்றாள்** - என்று கூறினாள்; **இது இங்குப் புகுந்தது** - இது தான் இப்பொழுது இங்கே நடைபெற்ற செயலாகும்''; **என்றான்** - என்று (சுக்கிரீவனைப் பார்த்து அங்கதன்) சொல்லி முடித்தான்.

தூதர்கள் மூலமாக வானரப் படைகளைத் திரட்டக் காலதாமதமாவதற்கான காரணத்தைக் குறிப்பாக உணர்த்த முற்பட்ட தாரை 'கல்லதர் செல்ல ஏவி' என்றாள்.

சுக்கிரீவன் வானர சேனைகளை வருவிக்கத் தூதர்களை அனுப்பிய செய்தி மீண்டும் மீண்டும் உரைக்கப் பெறுகிறது. தவிர, அனுமன் சுக்கிரீவனுக்குக் கார் கால முடிவைக் கூறி எச்சரிக்க, அவன் அனுமனையே எல்லாத் திசைகளுக்கும் அனுப்பக் கட்டளையிட்டான் என்றும். அதன் பின்பு அயர்ந்து விட்டான் என்றும் வான்மீகத்தில்கூறப்பெற்றள்ளன. 86

'இலக்குவன் வரவை முன்னமே தெரிவியாமை ஏன்' என வினாதல்

4355. **சொற்றலும், அருக்கன் தோன்றல்**
சொல்லுவான், 'மண்ணில் விண்ணில்
நிற்க உரியார்கள் யாவர்,
அனையவர் சினத்தின் நேர்ந்தால்?
விற்கு உரியார், இத் தன்மை
வெகுளியின் விரைவின் எய்த,
எற்கு உரையாது, நீர் ஈது
இயற்றியது என்கொல்?' என்றான்.

சொற்றலும் - (அவ்வாறு அங்கதன்) சொன்னவுடனே; **அருக்கன் தோன்றல்** - சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; **சொல்லுவான்** - (பின்வருமாறு) சொல்லத் தொடங்கினான்; **அனையவர் சினத்தின் நேர்ந்தால்** - 'அந்த இராமலக்குவர் கோபம் கொண்டு எதிர்த்து வந்தால்; **மண்ணில் விண்ணில்** - இந்த நிலவுலகத்திலோ வானுலகத்திலோ; **நிற்க உரியார்கள் யாவர்** - அவர்களை எதிர்த்து நிற்கக் கூடியவர்கள்யார்? **விற்கு உரியார்** - வில் வீரராகிய அந்த இலக்குவன்; **இத் தன்மை வெகுளியின்** - இவ்வாறு கோபத்துடன்; **விரைவின் எய்த** - விரைந்து வரும்படியாக; **எற்கு உரையாது** - (அதனை) எனக்குத் தெரிவிக்காமல்; **நீர் ஈது** - நீங்கள்

இவ்வாறு; **இயற்றியது என்கொல் -** *செய்தது என்ன காரணம் பற்றி?'* **என்றான் -** *என்று (அங்கதனை) வினவினான்.*

எவ்வுலகத்திலும் ஈடில்லாத மகாவீரர் இராமலக்குவர் என்பதை அறியாமல் வாயில் அடைத்து இலக்குவனோடு போர் செய்ய நின்றதும், அந்த இலக்குவன் பெருங்சினத்தோடு வந்தபோது தனக்கு முன்னமே தெரிவியாதிருந்ததும் தவறு என்று சுக்கிரீவன் குறிப்பித்தான் என்பது.

ஈது இயற்றியது - கதவடைத்துக் கற்கள் அடுக்கியது முதலான செயல்களைக்குறிக்கும். *87*

அங்கதன் மறுமொழி

4356. உணர்த்தினேன்முன்னர்; நீ அஃது
உணர்ந்திலை; உணர்வின் தீர்ந்தாய்;
புணர்ப்பது ஒன்று இன்மை நோக்கி,
மாருதிக்கு உரைக்கப் போனேன்;
இணர்த் தொகை ஈன்ற பொன் - தார்
எறுழ் வலித் தடந் தோள் எந்தாய்!
கணத்திடை, அவனை, நீயும்
காணுதல் கருமம்' என்றான்.

இணர்த் தொகை ஈன்ற - *பூங்கொத்தின் தொகுதி கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட;* **பொன்தார் -** *அழகிய மாலையை அணிந்த;* **எறுழ் வலித் தடந்தோள் எந்தாய் -** *மிக்க வலிமை பொருந்திய பெரிய தோள் களையுடைய என் தந்தையே!* **முன்னர் உணர்த்தினேன் -** *(இலக்குவன் வருகையை உனக்கு) முன்னமே தெரிவித்தேன்; (ஆனால் அப்பொழுது);* **நீ உணர்வின் தீர்ந்தாய் -** *நீ உணர்வு மயங்கியிருந்தாய்;* **அஃது உணர்ந்திலை -** *(அதனால் நான் சொன்ன) அதனைத் தெரிந்து கொண்டாயில்லை;* **புணர்ப்பது ஒன்று இன்மை நோக்கி -** *(ஆகவே) நான் செய்யக் கூடியது வேறு ஒன்றும் இல்லாததை உணர்ந்து;* **மாருதிக்கு உரைக்கப் போனேன் -** *அனுமனுக்குச் சொல்லப் போனேன்;* **கணத்திடை -** *ஒரு நெடிப் பொழுதிற்குள்;* **அவனை -** *அந்த இலக்குவனை;* **நீயும் காணுதல் -** *நீயும் சென்று பார்ப்பது;* **கருமம் என்றான் -**

செய்ய வேண்டிய செயலாகும் என்று (சுக்கிரீவனிடம் அங்கதன்)கூறினான்.

எறுழ்வலி - ஒரு பொருட் பன்மொழி. *88*

போதையால் மயங்கியதற்குச் சுக்கிரீவன் வருந்துதல்

4357. உறவுண்ட சிந்தையானும் உரை
செய்வான்; 'ஒருவற்கு இன்னம்
பெறல் உண்டோ, அவரால் ஈண்டு யான்
பெற்ற பேர் உதவி? உற்றது
இறல் உண்டோ? என்னின் தீர்வான்

இருந்த பேர் இடரை எல்லாம்,
நறவு உண்டு மறந்தேன்; காண
நாணுவல், மைந்த!' என்றான்.

உறவு உண்ட சிந்தையானும் - இராமனிடம் நட்புக் கொண்ட மனத்தையுடையவனாகிய சுக்கிரீவனும்; **உரை செய்வான் -** (அங்கதனை நோக்கிச்) சொல்வான்; **மைந்த -** மகனே! **அவரால் ஈண்டு -** அந்த இராமனால் (இபபோது) இங்கே; **யான் பெற்ற -** நான் அடைந்துள்ள; **பேர் உதவி -** பெரிய உதவி; **ஒருவற்கு இன்னம் பெறல் உண்டோ -** மற்றொருவரால் இனிப் பெற முடியுமோ? (முடியாது); **உற்றது இறல் உண்டோ -** (நான்) அடைந்த பெருஞ் செல்வத்திற்கு அழிவேனும் உள்ளதோ? (இல்லை); **என்னின் தீர்வான் -** என்னால நீக்கிக் கொள்ளும்படி; **இருந்த பேர் இடரை எல்லாம் -** நினைத்திருந்த (இராமனுடைய) பெருந் துன்பங்களையெல்லாம்; **நறவு உண்டு மறந்தேன் -** மதுவைக் குடித்தால் மறந்து போனேன்; (ஆதலால்) **காண -** இலக்குவனைப் பார்ப்பதற்கு; **நாணுவல் என்றான் -** வெட்கப்படுகின்றேன்' என்று சொன்னான்.

பிறர் எவராலும் பெறுதற்கு அரியதும், அழிவில்லாததுமான பேருதவியை நான் இராமனிடமிருந்து பெற்றிருந்தும், மது மயக்கத்தால் நன்றியை மறந்து அத் தலைவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய உதவி எதையும் செய்யாமல் அவனை வருந்துமாறு விட்டு வைத்ததால் இப்போது இலக்குவனைக் கண்ணாற் காணுதற்கும் வெட்கப்படுகிறேன் என்றான் சுக்கிரீவன் என்பது.

உறவுண்ட சிந்தையான் - மனமொத்த நண்பன். போரிடர்: சீதையை நாடிப் பெறாமையால் இராமன் மென்மேலும் படுகின்ற துன்பம். 89

4358. 'ஏயின இது அலால், மற்று,
ஏழைமைப் பாலது என்னோ?
"தாய் இவள், மனைவி" என்னும் தெளிவு
இன்றேல், தருமம் என் ஆம்?
தீவினை ஐந்தின் ஒன்று ஆம்;
அன்றியும், திருக்கு நீங்கா
மாயையின் மயங்குகின்றாம்; மயக்கின்மேல்
மயக்கும் வைத்தாம்!

ஏயின இது அலால் - (இப்பொழுது) என்னிடம் பொருந்திய இந்தக் குடிமயக்கம் தவிர; **மற்று ஏழைமைப் பாலது என்னோ -** வேறு அறியாமையில் சேரும் செயல் என்ன உள்ளது? (இவ்வாறு கள் குடிப்பதால்); **தாயிவள் மனைவி என்னும் தெளிவு இன்றேல் -** தாயென்றும் மனைவியென்றும் (வேறுபாடு அறியும்) அறிவு இல்லையென்றால்; **தருமம் என் ஆம் -** மற்றைய தருமங்கள் (கள் குடிப்பவனிடம்) இருந்தும் என்ன பயன்? (இவ்வாறு கள்ளுண்டு மயங்குதல்); **தீவினை ஐந்தின் -** ஐந்து பெரும் பாதகங்களுள்ளே; **ஒன்று ஆம் -** ஒன்றாகும்; **அன்றியும் -** அல்லாமலும்; **திருக்கு நீங்கா -** வஞ்சனை நீங்காத; **மாயையின் மயங்குகின்றாம் -** மாயையின் வசப்பட்டு மயங்ககின்ற நாம்; (அந்த மயக்கத்தைப் போக்கும் வல்லமை இல்லாதிருக்க); **மயக்கின் மேல் -** ஒரு மயக்கத்தின்

மேல்; **மயக்கும் வைத்தாம் -** (மதுவாகிய) மற்றொரு மயக்கத்தை ஊட்டியவர்களானோம்.

எவ்வகையிலும் காக்க முடியாத குற்றம் செய்தேனெனச் சுக்கிரீவன் கழிவிரக்கம் கொண்டான். பிறவியும் அதைச் சார்ந்த பிறவும் மாயையின் விளைவுகள் என்பது தத்துவம். இயல்பாகவே பொருந்தியுள்ள அந்த மாயைக்கு மேல் மற்றொரு மாயையாக மதுவருந்தும் மயக்கத்தைக் கைக் கொண்டதாகக் சுக்கிரீவன் வருந்துகின்றான். மது என்பது தன்னைக் குடித்தவனது அறிவைக் கெடுத்து அவனிடத்திலுள்ள பிற தருமங்களையும் கெடுத்துவிடும் என்பதால் தாய் இவள், மனைவி என்னும் தெளிவு இன்றேல் என்றார். ஐம்பெரும் பாதகங்கள்; கொலை, களவு, கள்ளுண்டல், பொய் கூறல், காமம். ஏயின - ஏய் என்ற பகுதியடியாகப் பிறந்தபெயரெச்சம். *90*

4359. ' "தெளிந்து தீவினையைச் செற்றார்
பிறவியின் தீர்வர்" என்னா,
விளிந்திலா உணர்வினோரும்,
வேதமும், விளம்பவேயும்,
நெளிந்து உறை புழுவை நீக்கி,
நறவு உண்டு நிறைகின்றேனால் -
அளிந்து அகத்து எரியும்
தீயை நெய்யினால் அவிக்கின்றாரின்.

தெளிந்து தீவினையைச் செற்றார் - மனம் தெளிந்து தீச்செயல்கள் செய்வதை விட்டவர்; **பிறவியின் தீர்வர் -** பிறவித் துன்பத்திலிருந்து நீங்கினவர் ஆவர்; **என்னா -** என்று; **விளிந்திலா உணர்வினோரும் -** அழியாத அறிவுடைய தத்துவ ஞானிகளும்; **வேதமும் -** நான்மறைகளும்; **விளம்பவேயும் -** சொல்லியிருக்கவும் (உணர்வில்லாமல்);

அகத்து அளிந்து எரியும் தீயை - வீட்டில் கொழுந்து விட்டு எரியும் நெருப்பை; **நெய்யினால் அவிக்கின்றாரின் -** நெய்யைக் கொண்டு அணைக்கத் தொடங்குகின்றவரைப் போல; **நெளிந்து உறை -** நெளிந்து கொண்டு அதில் தங்கியுள்ள; **புழுவை நீக்கி -** புழுக்களை எடுத்தெறிந்து விட்டு; **நறவு உண்டு -** கள்ளைக் குடித்து; **நிறைகின்றேன் -** களிப்பில் மூழ்கி வாழ்வில் (போலியான) நிறைவு காணுகின்றேன் நான்.

மூண்டெரியும் நெருப்பில் நெய்யைச் சொரிந்தால் அந்த நெருப்பு அவியாது, மேன்மேல் வளருவதுபோல, இயற்கையில் மாயைக்கு வசப்பட்டுத் தீவினையில் உழல்கின்றவர் கட்குடிப்பதையும் மேற்கொள்வது தீவினை வளர்வதற்கே காரணமாய் முடியுமென்பது.

'நெய்யால் எரிநுதுப்பேம் என்றற்றால் கௌவையால் காமம் நுதுப்போம் எனல்' - *(குறள்:1148)* *91*

4360. ' "தன்னைத் தான் உணரத் தீரும்,
தகை அறு பிறவி" என்பது

என்னத் தான் மறையும் மற்றத்
துறைகளும் இசைத்த எல்லாம்,
முன்னை, தான் தன்னை ஓரா
முழுப் பிணி அழுக்கின் மேலே,
பின்னைத் தான் பெறுவது, அம்மா!
நறவு உண்டு திகைக்கும் பித்தோ?

தன்னைத் தான் உணர - (ஒருவன்) தன்னைத் தான் உணர்ந்த மாத்திரத்தில்; **தகை அறு பிறவி என்பது தீரும் -** பெருமையற்ற பிறவி என்ற பிணி நீங்கும்; **என்னத்தான் -** என்றே; **மறையும் -** வேதங்களும்; **மற்றத் துறைகளும் -** பிற வேதாங்கம் சாத்திரம் முதலியனவும்; **இசைத்த எல்லாம் -** சொல்லியவற்றையெல்லாம்; **தான் தன்னை ஓரா -** தான் தன்னுடைய உண்மை வடிவை உணராததால் உண்டாகும்; **முழுப் பிணி அழுக்கின் மேலே -** நிறைந்த நோயுடைய அழுக்குடம்பைப் பெற்றிருத்தலோடு; **பின்னை -** மேலும்; **நறவு உண்டு -** கள்ளைக் குடித்து; **முன்னைத் திகைக்கும் பித்து பெறுவது-** முன்னம் மனம் மயங்குகின்ற போதையைப் பெறுதலும் தகுதியாகுமோ?

பிறவித் துன்பம் நீங்கத் தன்னை உணர்தல் இன்றியமையாததாயிருக்க, அந்த அறிவின்மையோடு கள் மயக்கத்தையும் பெறுவது என்ன விந்தை எனக் கூறியது. தன்னைத் தானுணர்தல் - மெய்யறிவு பெறல். சுக்கிரீவன் தன்னைத்தான் உள்ளபடி உணராதது முதற்குற்றமென்றும் அதன்மேலும் கள்ளைக் குடித்தது இரண்டாவது குற்றமென்றும்குறித்தான். 92

4361. 'அளித்தவர், அஞ்சும் நெஞ்சின்
அடைத்தவர், அறிவில் மூழ்கிக்
குளித்தவர், இன்ப துன்பம்
குறைத்தவர், அன்றி, வேரி
ஒளித்தவர் உண்டு, மீண்டு, இவ்
உலகு எலாம் உணர ஓடிக்
களித்தவர் எய்தி நின்ற கதி
ஒன்று கண்டது உண்டோ?

அளித்தவர் - (அபயம் என்று அடைந்தவரைப்) பாதுகாத்தவரும்; **அஞ்சும் நெஞ்சின் அடைத்தவர் -** ஐம்பொறிகளையும் மனத்தில் அடக்கியவர்களும்; **அறிவில் மூழ்கிக் குளித்தவர் -** தத்துவ ஞானத்தில் ஆழ்ந்திருப்பவரும்; **இன்பம் துன்பம் குறைத்தவர் -** இன்ப துன்பங்களில் விருப்பு வெறுப்பு அற்றவரும்; (சுக துக்கங்களைச் சமமாகக் கருதுபவர்); **அன்றி -** ஆகியோரைத் தவிர; **வேரி ஒளித்தவர் உண்டு -** கள்ளை மறைவாகக் குடித்து; **மீண்டு -** பின்பு; **இவ் உலகு எலாம் உணர -** இந்த உலகத்தவர் அனைவரும் அறியும்படி; **ஓடிக்களித்தவர் -** ஓடிக் களிப்புக் கொண்டவர்; **எய்தி நின்ற -** அடைந்துள்ள; **கதி ஒன்று -** ஒரு நற்கதியை; **கண்டது உண்டோ -** (யாரேனும்) பார்த்ததுண்டோ?

அஞ்சி வந்து அடைந்தவரை அபயமென்று காத்தலும் ஐம்பொறிகளை வசப்படுத்துதலும், தத்துவ அறிவு நிரம்புதலும், சுக துக்கங்களை ஒரு நிகராகக் கருதுவதும் ஆகிய இவையே நற்கதியடைவதற்குரிய வழிகளாகுமேயல்லாமல், கள்

குடித்தலால் ஒருகாலும் நற்கதியுண்டாகாது என்பது. ஐம்பொறிகளை மனத்தில் அடக்குவது: ஐம்பொறிகளைப் புலன்களின்மேல் செல்லவொட்டாது தடுத்து வைத்தல். வேரி: பாளை முதலியவற்றினின்று குடைந்தெடுக்கப்பட்ட மது, அஞ்சு - ஐந்து என்பதன் போலி. 93

4362. 'செற்றதும் பகைஞர், நட்டார்
செய்த பேர் உதவிதானும்,
கற்றதும், கண்கூடாகக்
கண்டதும், கலைவலாளர்
சொற்றதும், மானம் வந்து
தொடர்ந்ததும், படர்ந்த துன்பம்
உற்றதும், உணரார்ஆயின், இறுதி
வேறு இதனின் உண்டோ?

பகைஞர் செற்றதும் - பகைவர் தமக்குப் புரிந்த தீங்கையும்; **நட்டார் செய்த -** நண்பர்கள் செய்த; **பேர் உதவி தானும் -** பெரிய நன்றியையும்; **கற்றதும் -** (தாம்) கற்ற கல்வியையும்; **கண் கூடாகக் கண்டதும் -** (தாம்) நேரில் பார்த்ததையும்; **கலைவலாளர் சொற்றதும் -** சாத்திரங்களில் வல்லவர் கூறியதையும்; **மானம் வந்து தொடர்ந்ததும் -** (தமக்குப்) பெருமை வந்து சேர்ந்த வழியையும்; **படர்ந்த துன்பம் -**

(மனத்தில்) பற்றிய துன்பங்கள்; **உற்றதும் -** மிகச் சேர்ந்ததையும்; **உணரார் ஆயின் -** (கள் மயக்கத்தால் ஒருவர்) தெரிந்து கொள்ளாராயின்; **இதனின் வேறு உறுதி உண்டோ -** (அவர்களுக்கு) இவ்வாறு உணர்வதைக் காட்டிலும் நன்மை தருவது வேறொன்று உளதோ?

தன் நண்பராகிய இராமலக்குவர் செய்த பேருதவியை மறவாதிருப்பதே தனக்கு நன்மையெனக் கூறுகிறான் சுக்கிரீவன். பகைஞர் செற்றது முதலியவற்றை மறத்தலால் தீமையும், மறவாது மனத்துக் கொண்டிருத்தலால் நன்மையும் உண்டாம் என்றான். உறுதி பயக்கும் நன்மைகள் யாவற்றையும் மது சிதைத்து விடும் - ஒப்புமைக் கூட்டஅணி. 94

4363. 'வஞ்சமும், களவும், பொய்யும், மயக்கமும்,
மரபு இல் கொட்பும்,
தஞ்சம் என்றாரை நீக்கும்
தன்மையும், களிப்பும், தாக்கும்:
கஞ்ச மெல் அணங்கும்
தீரும், கள்ளினால்; அருந்தினாரை
நஞ்சமும் கொல்வது அல்லால்,
நரகினை நல்காது அன்றே?

கள்ளினால் - கள்ளைக் குடிப்பதால்; **வஞ்சமும் களவும் -** வஞ் சனையும் திருட்டும்; **பொய்யும் மயக்கமும் -** பொய் பேசுதலும் அறி யாமையும்; **மரபு இல் கொட்பும் -** தொன்றுதொட்டு வந்த முறைக்கு மாறான கொள்கையும்; **தஞ்சம் என்றாரை -**

அடைக்கலமாக அடைந்தவரை; **நீக்கும் தன்மையும் -** *பாதுகாவாது நீக்கும் தீய பண்பும்;* **களிப்பும் -** *செருக்கும்;* **தாக்கும் -** *(சேர்ந்து வந்து) வருத்தும்;* **கஞ்ச மெல் அணங்கும் -** *செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் மென்மை நிரம்பிய திருமகளும்;* **தீரும் -** *நீங்குவாள்;* **நஞ்சமும் -** *நஞ்சும்;* **அருந்தினாரைக் கொல்வது அல்லால் -** *உண்பவரைக் கொல்லுமேயல்லாமல்;* **நரகினை நல்காது -** *(அவர்களுக்கு) நரகத்தைக் கொடுக்காது.*

தன்னை உண்டவரது உடம்பை மட்டும் நஞ்சு அழிக்கும்; கள்ளோ உடம்பையழித்தலோடு உயிரையும் நரகத்தில் சேர்க்கும் என்பது. உவமானமாகிய நஞ்சைவிட உவமேயமாகிய மதுவுக்கு வேற்றுமை தோன்றக் கூறியது: வேற்றுமையணி. கள்ளினால் - வேற்றுமை மயக்கம். 'துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்லர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்' - (குறள்- 926) என்ற குறட் கருத்தை ஒப்பிட்டுணர்க. குடிவெறியால் கைப்பொருள் அனைத்தும் இழந்து வறியராவர் ஆதலின் கஞ்ச மெல்லணங்கும் தீரும் என்றார். திருக்குறளும் இக்கருத்தினைக் கூறும்: 'இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளுங் கவறும் திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு' (குறள் : 920) 95

4364. 'கேட்டெனன், ''நறவால் கேடு வரும்''
என்; கிடைத்த அச்சொல்
காட்டியது; அனுமன் நீதிக்
கல்வியால் கடந்தது அல்லால்,
மீட்டு இனி உரைப்பது என்னே?
விரைவின், வந்து அடைந்த வீரன்
மூட்டிய வெகுளியால் யாம்
முடிவதற்கு ஐயம் உண்டோ?

நறவால் கேடு வரும் எனக் கேட்டெனன் - *கள்ளைக் குடிப்பதால் தீங்கு விளையும் என்று (பெரியோர்) சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேன்;* **கிடைத்த அச்சொல் காட்டியது -** *(அவ்வாறு) கூறப்படும் அந்தக் கூற்று நேர்முகமாகத் தன் வலிமையைக் காட்டிவிட்டது;* **மீட்டு இனி உரைப்பது என்னே -** *திரும்பவும் இனிமேல்சொல்ல வேண்டுவது என்ன இருக்கின்றது?* **அனுமன் நீதி கல்வியால் கடந்தது -** *அனுமனது நீதிநூல் அறிவால் மூளவிருந்த துன்பத்திலிருந்து நாம் நீங்கியது;* **அல்லால் -** *அல்லாமல்;* **விரைவின் வந்தடைந்த -** *விரைவாக வந்து சேர்ந்த;* **வீரன் மூட்டிய வெகுளியால் -** *வீரனாகிய இலக்குவனது மூட்டப்பட்ட சினத்தால்;* **நாம் முடிவதற்கு -** *நாம் இறந்தொழிவதற்கு;* **ஐயம் உண்டோ -** *ஐயம் உளதாகுமோ?*

அனுமன் இடத்திற்கேற்பத் தனது நுட்ப உணர்வினால் இலக்குவனது சீற்றத்தைத் தணித்திரா விட்டால் நாம் இறுதி எய்திருப்போம் என்பதில் ஐயமில்லை என்றான் சுக்கிரீவன். 'காட்டியது': நேர்முகமாக வந்து காட்டியது அனுமனது கல்வியையும் நீதியையும் புகழ்ந்து அவனால் தான் தப்பியதை யுணர்ந்து சுக்கிரீவன் கூறியது இது. 96

4365. 'ஐய! நான் அஞ்சினேன், இந்
நறவினின் அரிய கேடு;
கையினால் அன்றியேயும் கருதுதல்

கருமம் அன்றால்;
வெய்யது ஆம் மதுவை இன்னம்
விரும்பினேன் என்னில், வீரன்
செய்ய தாமரைகள் அன்ன
சேவடி சிதைக்க' என்றான்

ஐய - ஐயனே (அங்கதனே); **இந் நறவினின் அரிய கேடு -** இந்த மதுவால் நேரும் பெரிய தீங்கிற்கு; **நான் அஞ்சினேன் -** நான் பயந்தேன்; **கையினால் அன்றியேயும் -** அந்த மதுவைக் கையினால் தீண்டு வதல்லாமல்; **கருதுதலும் கருமம் அன்று -** மனத்தால் நினைத்தலும் செய்யக்கூடிய செயலாகாது; **வெய்யது ஆம் மதுவை -** கொடியதான இந்தக் கள்ளை; **இன்னம் விரும்பினேன் என்னின் -** இனியும் நான் விரும்பினேனானால்; **வீரன் செய்ய தாமரைகள் அன்ன சேவடி -** வீரனான

இராமனுடைய செந்தாமரை போன்று அடிகள்; **சிதைக்க என்றான் -** என்ன அழிப்பனவாக என்று ஆணையிட்டுக் கூறினான்.

இராமனின் திருவடியே சான்றாக மதுவை இனி ஒருக்காலும் விரும்பமாட்டேன் என்று சுக்கிரீவன் சூளுரை செய்தவாறு, மதுவை இடைவிடாது நினைத்தலும், இடையறாது காண்டலும் பின்னர் அதனைப் பருகுவதற்குத் தூண்டுகோல் ஆகுமாதலின் 'கருதுதல் கருமம் அன்று' என்றான். வெய்யதாம் மது: கடும் புளிப்பையுடைய மது; மேன்மேலும் விருப்பத்தை விளைவிக்கும் மது.
97

இலக்குவனைச் சுக்கிரீவன் எதிர்கொள்ளல்

4366. **என்று கொண்டு இயம்பி, அண்ணற்கு**
எதிர்கொளற்கு இயைந்த எல்லாம்
நன்று கொண்டு, 'இன்னும் நீயே
நணுகு!' என, அவனை ஏவி,
தன் துணைத் தேவிமாரும்,
தமரொடும தழுவ, தானும்
நின்றனன், நெடிய வாயில்
கடைத்தலை, நிறைந்த சீரான்.

நிறைந்த சீரான் - மிகுந்த நற்பண்புகளைக் கொண்ட சுக்கிரீவன்; **என்று கொண்டு இயம்பி -** மதுவை இனித் தொடேன் என்று சூளுரை செய்து கொண்டு; **அண்ணற்கு எதிர்கொளற்கு -** இலக்குவனை எதிர் கொள்வதற்கு; **இயைந்த எல்லாம் -** உரிய எல்லாவற்றையும்; **நன்று கொண்டு -** சிறப்பாக எடுத்துக் கொண்டு; **இன்னும் நீயே நணுகு -** இப்போதும் நீயே (அவனிடம்) செல்வாய்; **எனஅவனை ஏவி -** என்று அங்கதனுக்குக் கட்டளையிட்டு; **தன் துணைத் தேவிமாரும் -** தன் வாழ்க்கைத் துணைவியரான மனைவியர்; **தமரொடும் தழுவ -** உறவினருடன் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க; **தானும் -** தானும்; **நெடிய வாயில் கடைத்தலை -** உயர்ந்த பெரிய அரண்மனையின் தலைவாயிலில்; **நின்றனன் -** காத்திருந்தான்.

அண்ணலை எதிர்கொள்ள இயைந்தவை: கொடி, குடை, சாமரம் முதலியன. அண்ணற்கு வேற்றுமை மயக்கம் அரசனுக்குப் பட்டத்தரசியர் தவிர வேறு மனைவியரும் உண்டாகலின் 'துணைத் தேவிமார்' எனப்பட்டது.
98

4367. **உரைத்த செஞ் சாந்தும், பூவும்,**
'சுண்ணமும், புகையும், ஊழின்
நிரைத்த பொற்குடமும், தீப மாலையும்,
நிகர் இல் முத்தும்,
குரைத்து எழு விதானத்தோடு
தொங்கலும், கொடியும், சங்கும்,
இரைத்து இமிழ் முரசும், முற்றும்
இயங்கின, வீதி எல்லாம். *

உரைத்த செஞ்சாந்தும் - அரைத்த சிவந்த சந்தனக் குழம்பும்; **பூவும் சுண்ணமும் -** மலர்களும் நறுமணப் பொடிகளும்; **புகையும் -** (அகில் முதலிவற்றின்) நறும்புகையும்; **ஊழின் நிரைத்த பொன் குடமும் -** முறையாக வைக்கப் பெற்ற குடங்களும்; **தீப மாலையும் -** விளக்குகளின் வரிசையும்; **நிகர் இல் முத்தும் -** ஒப்புமை இல்லாத நல்ல முத்து மாலைகளும்; **குரைத்து எழு விதானத்தோடு -** ஒலித்து விளங்குகின்ற விதானங்களோடு; **தொங்கலும் -** பீலிக் குஞ்சங்களும்; **கொடியும் சங்கும் -** கொடிகளும் சங்குகளும்; **இரைத்து இமிழ் முரசும் -** இரைந்து ஒலிக்கின்ற முரசங்களும்; **முற்றும் -** (ஆகிய) இவை யாவும்; **வீதி எல்லாம் -** (கிட்கிந்தா நகரத்) தெருக்களில் எல்லாம்; **இயங்கின -** (சென்று) நிறைந்தன.

இலக்குவன் வருகையை யுணர்ந்த கிட்கிந்தா நகர மக்கள் மங்கலப் பொருள்களைக் கொண்டு வரவேற்றனர் என்பது. அட்டமங்கலங்கள்: கண்ணாடி, பூரண கும்பம், இடபம், வெண்கவரி, தோட்டி, திருமகள் உருவம், ஸ்வஸ்திகம், விளக்கு என்பன.
99

4368. **தூய திண் பளிங்கின் செய்த**
சுவர்களின் தலத்தில், சுற்றில்,
நாயக மணியின் செய்த நனி
நெடுந் தூணின் நாப்பண்,
சாயை புக்கு உறலால், கண்டோர்
அயர்வுற, 'கை விலோடும்
ஆயிரம் மைந்தர் வந்தார் உளர்'
எனப் பொலிந்தது அவ் ஊர். *

அவ் ஊர் - அந்தக் கிட்கிந்தா நகரமானது; **தூய திண் பளிங்கின் செய்த -** தூயஉறுதியான படிகக் கற்களால் செய்யப்பட்ட; **சுவர்களின் தலத்தில் -** சுவர்களின் இடங்களிலும்; **சுற்றில் நாயக மணியின் செய்த -** சுற்றுப் புறங்களிலும், சிறந்த நவமணிகள் இழைத்துச் செய்த; **நனி நெடுந் தூணின் நாப்பண் -** மிக உயர்ந்த தூண்களின் இடையிலும்; **சாயை புக்கு உறலால் -** (இலக்குவனது) நிழல் சென்று

பொருந்துவதால்; **கண்டோர் அயர்வுற -** *பார்த்தவர் யாவரும் மாறாக நினைக்கும்படி;* **கை விலோடும் -** *கையில் தாங்கிய வில்லுடனே;* **ஆயிரம் மைந்தர் -** *ஆயிரம் வீரர்கள்;* **வந்தார் உளர் என -** *வந்துள்ளார்கள் என்று கருதும்படி;* **பொலிந்தது -** *விளங்கியது.*

இலக்குவன் செல்லுகின்ற இடங்களிலுள்ள பளிங்குச் சுவர்களிலும், இரத்தினத் தூண்களிலும் அவனது சாயை ஆயிரக் கணக்காகத் தோன்றியதால், பல வீரர் திரண்டு வந்தார்களோ என்று ஐயுறும்படி அந்த ஊர் விளங்கியது என்பது. நாயகம் - தலைமை.தற்குறிப்பேற்றவணி. *100*

4369. அங்கதன், பெயர்த்தும் வந்து, ஆண்டு
அடி இணை தொழுதான், 'ஐய!
எங்கு இருந்தான் நும் கோமான்?'
என்றலும், 'எதிர்கோள் எண்ணி,
மங்குல் தோய் கோயில் கொற்றக்
கடைத்தலை மருங்கு நின்றான் -
சிங்க ஏறு அனைய வீர! -
செய் தவச் செல்வன்' என்றான்.

அங்கதன் - *வாலி மைந்தனான அங்கதன்;* **பெயர்த்தும் வந்து -** *மறுபடியும் (இலக்குவன் உள்ள இடத்திற்கு) வந்து;* **ஆண்டு இணை அடி தொழுதான் -** *அங்கே இலக்குவனுடைய இணை அடிகளை வணங்கி னான் (அப்பொழுது இலக்குவன் அவனை நோக்கி);* **ஐய நும்கோமான் -** *ஐயனே உங்கள் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன்;* **எங்கு இருந்தான் -** *எங்கே இருக்கிறான்;* **என்றலும் -** *என்று கேட்ட அளவில் (அங்கதன் இலக்குவனை நோக்கி);* **சிங்க ஏறு அனைய வீர -** *'ஆண் சிங்கத்தை ஒத்த வீரனே!* **செய் தவச் செல்வன் -** *(முற்பிறப்பில்) செய்த தவமாகிய செல்வத்தையுடைய சுக்கிரீவன்;* **எதிர்கோள் எண்ணி -** *(உன்னை) எதிர் கொள்ள நினைந்து;* **மங்குல் தோய் கோயில் -** *மேகம் படிகின்ற அரண்மனையினது;* **கொற்றக் கடைத்தலை மருங்கு -** *வெற்றியமைந்த தலைவாயில் புறத்து;* **நின்றான் என்றான் -** *நிற்கின்றான் என்று சொன்னான்.*

முற்பிறவியில் சுக்கிரீவன் செய்த தவப்பயனால்தான் உமது நட்பு அவனுக்கு வாய்த்தது என்பான் அவனைச் 'செய்தவச் செல்வன்' என்றான் என்பது. இப் பிறப்பினும், வரும் பிறப்புகளிலும் தவம் உதவும் என்பதால் செய்தவம் என வினைத்தொகையால் குறித்தார். எதிர்கோள் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். *101*

4370. கண்ணமும் தூசும் வீசி, சூடகத்
தொடிக் கைம் மாதர்,
கண் அகன் கவரிக் கற்றைக் கால்
உற, கலை வெண் திங்கள்
விண் உற வளர்ந்தது என்ன
வெண் குடை விளங்க, வீர

வண்ண வில் கரத்தான் முன்னர்,
கவிக் குலத்து அரசன் வந்தான்.

சூடகத் தொடிக் கை மாதர் - சூடகத்தையும் தொடியையும் அணிந்த கைகளையுடைய வானரப பெண்கள்; **சுண்ணமும் தூசும் வீசி** - நறுமணப் பொடிகளையும் ஆடைகளையும் வீசிக் கொண்டு; **கண் அகல் கவரிக் கற்றை**- விசாலமான வெண்சாமரைத் தொகுதிகளால்;

கால் உற - காற்றையுண்டாக்கவும்; **கலைவெண்திங்கள்** - பதினாறு கலைகளும் நிரம்பிய வெண்ணிறமான சந்திரன்; **விண் உற வளர்ந்தது என்ன**- வானத்தில் பொருந்தி விளங்குவது போல; **வெண்குடை விளங்க** - வெண்கொற்றக் குடை விளங்கவும்; **வீர வண்ண வில் கரத்தான் முன்னர்** - வீரம் நிறைந்த அழகிய வில்லைப் பிடித்த கையையுடைய இலக்குவன் எதிரில்; **கவிக் குலத்து அரசன்** - வானரத் தலைவனான சுக்கிரீவன்; **வந்தான்** - வந்தான்.

சுண்ணமும் தூசும் வீசுதல் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவிக்கும் என்பது. சூடகம், தொடி - கைவளையின் வகைகள். சூடகம் - முன்கைவளை. தொடி - தோள்வளை; தோள்வளை இருபாலாரும் அணிவது. குடையும் சாமரமும் அரச சின்னங்களாம்.
102

4371. அருக்கியம் முதல ஆன
அருச்சனைக்கு அமைந்த யாவும்
முருக்கு இதழ் மகளிர் ஏந்த,
முரசுஇனம் முகிலின் ஆர்ப்ப,
இருக்குஇனம் முனிவர் ஓத, இசை
திசை அளப்ப, யாணர்த்
திருக் கிளர் செல்வம் நோக்கி,
தேவரும் மருளச் சென்றான்.

முருக்கு இதழ் மகளிர் - கல்யாண முருங்கை மலரையொத்த இதழ்களையுடைய பெண்கள்; **அருக்கியம் முதல ஆன** - அருக்கியம் முதலாகவுள்ள; **அருச்சனைக்கு அமைந்தயாவும்** - (இலக்குவனை) வர வேற்று வழிபடுவதற்குரிய பொருள்கள் அனைத்தும்; **ஏந்த** - கையில் ஏந்தி வரவும்; **முரசு இனம் முகிலின் ஆர்ப்ப** - பேரிகை முதலிய இசைக் கருவிகளின் தொகுதி மேகம் போன்று ஒலிக்கவும்; **முனிவர் இருக்கு இனம் ஓத** - முனிவர் இருக்கு முதலியவற்றை ஓதிவரவும்; **இசை திசை அளப்ப** - இசையொலி எல்லாத் திக்குகளிலும் பரவவும்; **யாணர் திருக் கிளர் செல்வம்** - புதியதான சிறப்புமிக்க (தனது) செல்வச் சிறப்பை; **நோக்கித் தேவரும் மருள** - கண்டு தேவர்களும் திகைக்கும்படி; **சென்றான்** - (சுக்கிரீவன் இலக்குவன் முன்) சென்றான்.

அரசன் பிற அரச குலத்தவரானவரை வரவேற்கும் முறை இங்குக் கூறப் பெற்றுள்ளது. அருக்கியம் - கைகழுவ நீர்தருதல் - இது பதினாறு வகை உபசாரங்களான சோடச உபசாரங்களில் ஒன்று. மற்றவை: இருக்கையளித்தல், கால் கழுவ நீர் தருதல், முக்குடி நீர்தருதல், நீராட்டல், ஆடை காத்தல், முப்புரிநூல் தருதல், சந்தனக் குழம்பு பூசுதல், மலர் சூட்டுதல், அட்சதை தூவுதல், நறும்புகையூட்டல்,

acharya.org

விளக்கிடல், கர்ப்பூரம் ஏற்றுதல், அமுதம் ஏந்துதல், அடைக்காய் தருதல், மந்திர மலரால் அருச்சித்தல் என்பன. முருக்கு - மரப்பெயர் மலருக்காதலால் முதலாகு பெயர்; முருக்கிதழ் - கலியாண முருங்கை (முள் முருங்கை எனவுங்கூறுவர்).
103

4372. வெம் முலை மகளிர் வெள்ளம்
மீன் என விளங்க, விண்ணில்
சும்மை வான் மதியம் குன்றில்
தோன்றியது எனவும் தோன்றி,
செம்மலை எதிர்கோள் எண்ணி,
திருவொடு மலர்ந்த செல்வன்,
அம்மலை உதயம் செய்த
தாதையும் அனையன் ஆனான்.

செம்மலை - *தலைமை பொருந்திய இலக்குவனை;* **எதிர்கோள் எண்ணி-** *எதிர் கொள்ள நினைந்து;* **திருவொடு மலர்ந்த செல்வன் -** *அரசச்செல்வத்துடன் விளங்கும் சுக்கிரீவன்;* **வெம் முலை மகளிர் வெள்ளம் -** *விரும்பப்படும் முலைகளையுடைய வானரப் பெண்களின் கூட்டம்;* **மீன் எனவிளங்க -** *நட்சத்திரங்களைப் போல் விளங்க (அவர்களின் இடையில்);* **விண்ணில் சும்மை வான் மதியம் குன்றில் தோன்றியது எனவும் -** *தனக்குரிய ஒளியுடன் வானில் காணப்படும் வெண்மையான சந்திரன் மலையில்தோன்றியது போன்றும்;* **தோன்றி -** *காணப்பட்டு;* **அம்மலை உதயம் செய்த-** *அந்த உதயகிரியில் உதித்து ஒளிவீசும்;* **தாதையும் அனையன் ஆனான் -** *தந்தையாகிய சூரியனையும் ஒத்து விளங்கினான்.*

சுக்கிரீவனுக்கு அவனது மகிழ்ச்சியின் சிறப்பை விளக்கச் சந்திரனும், அவனது அழகைச் சுட்ட உதயகிரியில் தோன்றி சூரியனும் உவமைகளாம். சும்மை - பேரொலி. கோள் - முதனிலை திரிந்ததொழிற்பெயர். *104*

சுக்கிரீவனைக் கண்டவுடன் எழுந்த சீற்றத்தை இலக்குவன் ஆற்றிக் கொள்ளுதல்

கலிவிருத்தம்

4373. தோற்றிய அரிக் குலத்து
அரசை, தோன்றலும்,
ஏற்று எதிர்நோக்கினன்; எழுந்தது,
அவ் வழிச்
சீற்றம்; அங்கு; அதுதனை,
தெளிந்த சிந்தையால்
ஆற்றினன், தருமத்தின்
அமைதி உன்னுவான்.

தோன்றலும் - *சிறந்தவனான இலக்குவனும்;* **தோற்றிய அரிக் குலத்து அரசை -** *(எதிரில்) காணப்பட்ட வானர குலத்து அரசனான சுக்கிரீவனை;* **ஏற்று எதிர் நோக்கினன்**

- வரவேற்று எதிரே பார்த்தான்; **அவ்வழிச் சீற்றம் எழுந்தது -** அப்போது (இலக்குவனுக்குச்)

சினம் மூண்டது; **தருமத்தின் அமைதி உன்னுவான் -** தருமத்தின் நிலைமையைக் கருதுபவனான அந்த இலக்குவன்; **அங்கு அதுதனை -** அந்த இடத்தில் அந்தச் சினத்தை; **தெளிந்த சிந்தையால் -** தெளிவான தனது மனத்தினால்; **ஆற்றினன் -** தணித்துக் கொண்டான்.

தங்கள் திறத்தில் குறித்த தவணைப்படி வாராது தவறிய சுக்கிரீவன் எதிர்ப்பட்ட அளவில் இலக்குவனுக்குச் சினம் மூண்டதை இப்பாடல் சுட்டும். தாரை, அனுமன், அங்கதன் ஆகியோரால் இலக்குவனின் சினம் பெரும்பாலும் தணிந்தது என்பதும், அது முற்றிம் நீங்கவில்லை என்பதும் சுக்கிரீவனைக் கண்டதும் தருமத்தின் அமைதி உன்னியும், இராமன் முன்கூறியதை ஒட்டியும் தன் தெளிந்த சிந்தையால் அச்சினத்தை மாற்றினான் என்பதும் இங்கு அறியத் தக்கன. இணர்எரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும் புணரின் வெகுளாமை நன்று - (குறள் - 308) 'காயும் கதமின்மை நன்று' (நாலடியார் - சினமின்மை: 1) 'நேர்த்தின்னா மற்றவர் செய்தக்கால் தாம் அவரைப் பேர்த்தின்னா செய்யாமை நன்று' - (நாலடி. சினமின்மை: 7) என்பன ஒப்புநோக்கத்தக்கன. 105

அனைவரும் மாளிகையை அடைதல்

4374. எழுவினும், மலையினும், எழுந்த தோள்களால்,
தழுவினர், இருவரும்; தழுவி, தையலார்
குழுவொடும், வீரர்தம் குழாத்தினோடும் புக்கு,
ஒழிவு இலாப் பொற் குழாத்து உறையுள் எய்தினார்.

இருவரும் - (இலக்குவன் சுக்கிரீவன் என்ற) அந்த இருவரும்; **எழுவினும் மலையினும் எழுந்த தோள்களால் -** இரும்புத் தூண், மலை என்ற இவற்றைக் காட்டிலும் பருத்து ஓங்கிய (தம்) தோள்களால்; **தழுவினர் -** ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக் கொண்டார்கள்; **தழுவி -** (அவ்வாறு) தழுவிக் கொண்டு; **தையலார் குழுவொடும் -** வானர மகளிரின் கூட்டத்துடனும்; **வீரர்தம் குழாத்தினோடும் -** வீரர் கூட்டத்தோடும்; **ஒழிவு இலா -** எடுக்க எடுக்கக் குறையாத; **பொற்குழாத்து உறையுள் -** பொன்திரள் நிறைந்த அரண்மனைக்குள்ளே; **புக்கு எய்தினார் -** சென்ற சேர்ந்தார்கள்.

பொற்குழாத்து உறையுள் - நிதியறை. தோளுக்கு எழுவும் மலையும் உவமைகளாம். எழு - தூண்; இங்கு இரும்புத் தூணைக் குறித்தது. 106

அரியணையில் அமர்ந்திட இலக்குவன் இசையாமல் கல்தரையில் இருத்தல்

4375. அரியணை அமைந்தது காட்டி, 'ஐய! ஈண்டு
இரு' எனக் கவிக் குலத்து அரசன் ஏவலும்,
'திருமகள் தலைமகன் புல்லில் சேர, எற்கு
உரியதோ இஃது?' என மனத்தின் உன்னுவான்,

கவிக்குலத்து அரசன் - வானர குலத்து மன்னனாகிய சுக்கிரீவன்; **அமைந்தது அரியணை காட்டி -** நன்றாக அமைக்கப்பட்ட ஒரு சிம்மாசனத்தை

(இலக்குவனுக்குக்) காண்பித்து; **ஐய -** தலைவனே! **ஈண்டு இரு என-** இதில் அமர்வாயாக என்று; **ஏவலும் -** வேண்டவும்; **திரு மகள் தலைவன் புல்லில் சேர -** (இலக்குவன்) இலக்குமி தலைவனாகிய இராமன் புல்தரையில் அமர்ந்திருக்க; **இஃது எனக்கு உரியதோ -** இந்தச் சிம்மாசனத்தில் அமர்வது எனக்குப் பொருந்துமோ? **என மனத்தின் உன்னுவான் -** என மனத்தில் சிந்திப்பவனாய். . . .

இலக்குமி கொழுநனான இராமன் புல்தரையில் இருக்கத் தான்மட்டும் அரியணையில் அமர்வதா என்று கருதினான் இலக்குவன். *107*

4376. **'கல் அணை மனத்தினை**
யுடைக் கைகேசியால்,
எல் அணை மணி முடி
துறந்த எம்பிரான்
புல் அணை வைக, யான்
பொன் செய் பூத் தொடர்
மெல் அணை வைகவும்
வேண்டுமோ?' என்றான்.

கல் அணை மனத்தினை உடை - கல்லைப் போன்ற மனத்தையுடைய; **கைகேசியால் -** கைகேசி பெற்ற வரத்தின் விளைவாக; **எல் அணை மணி முடி -** ஒளி பொருந்திய மணி மகுடத்தை; **துறந்த எம் பிரான் -** விட்டு (கானகம்) வந்த எம் தலைவனான இராமன்; **புல் அணை வைக -** புல்லாலாகிய படுக்கையிலே தங்க; **யான் -** நான்; **பொன்செய் பூத் தொடர் -** பொன்னால் செய்யப்பட்டதும் பூக்களால் புனையப் பெற்றதுமான; **மெல் அணை வைகவும் -** மென்மையான ஆசனத்தில் தங்குதலும்; **வேண்டுமோ -** விரும்பத்தக்கது ஆகுமோ? **என்றான் -** என்று கூறினான்.

இலக்குவன் கைகேயி செய்த கொடுமையை மறவாமல் இருப்பதைக் 'கைகேசியால் எல் அணை மணி முடி துறந்த எம்பிரான்' என்னும் மொழிகள் குறிக்கின்றன.
108

4377. **என்று அவன் உரைத்தலும்,**
இரவி காதலன்
நின்றனன்; விம்மினன், மலர்க்கண்
நீர் உக;
குன்று என உயர்ந்த
அக் கோயில் குட்டிம
வன் தலத்து இருந்தனன்,
மனுவின் கோ மகன்.

என்று அவன் உரைத்தலும் - என்று அந்த இலக்குவன் சொல்லிய அளவில்; **இரவி காதலன் -** சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **நின்றனன் -** (திகைத்து) நின்றான்; **மலர்க் கண் நீர் உக விம்மினன் -** தாமரை மலர் போன்ற கண்களில்

கண்ணீர் பெருக உள்ளம் பொருமினான் (அப்போது); **மனுவின் கோமகன் -** *மனுவின் வழித் தோன்றிய அரசகுமாரனான இலக்குவன்;* **குன்று என உயர்ந்த -** *மலை போல ஓங்கிய;* **அக் கோயில் -** *அந்த அரண்மனையினுடைய;* **குட்டிம வன்தலத்து -** *கல் பரப்பப்பட்ட மேடையில்;* **இருந்தனன் -** *அமர்ந்தான்.*

சுக்கிரீவன் கண்ணீர் உகுத்தது இலக்குவனுடைய சொற்களைக் கேட்டும் தான் அந்நிலையில் நில்லாதது கருதியே எனலாம்.

குட்டிமம் - வடசொல்: கல் பாவிய வலிய இடம் என்று பொருள்படும்.
109

கண்டவர் உற்ற வருத்தம்

4378. மைந்தரும், முதியரும், மகளிர் வெள்ளமும்
அந்தம் இல் நோக்கினர், அழுத கண்ணினர்,
இந்தியம் அவித்தவர் என இருந்தனர்;
நொந்தனர்; தளர்ந்தனர்; நுவல்வது ஓர்கிலார்.

(அப்போதுஅங்குள்ள வானரக் கூட்டத்தில்)

மைந்தரும் - *இளையரும்;* **முதியரும் -** *வயது வந்தோரும்;* **மகளிர் வெள்ளமும் -** *மாதர்களின் கூட்டமும்;* **அந்தம் இல் நோக்கினர் -** *பொலிவிழந்த பார்வையினராய்;* **அழுத கண்ணினர் -** *அழுகின்ற கண்களையுடைவர்களாய்;* **நுவல்வது ஓர்கிலார் -** *(ஒன்றும்) சொல்லத் தோன்றாதவர்களுமாகி;* **நொந்தனர் தளர்ந்தனர் -** *மனம் வருந்திச் சோர்வுற்று;* **இந்தியம் அவித்தவர் என இருந்தனர் -** *ஐந்து புலன்களையும் அடக்கிய முனிவர்போல இருந்தார்கள்.*

முனிவர்கள் பரமான்மாவை இடைவிடாது நினைந்து ஐம்பொறிகளையும் தம்தம் வழியிற் செல்ல வொட்டாது அடக்கியிருப்பதை, தமக்கேற்பட்ட மிகுந்த துன்பத்தால் வானரங்கள் ஐம்பொறிகளின் தொழில் அடங்கிச் செயலற்றிருத்தலுக்கு உவமை கூறினார்.

இலக்குவன் இராமனது நிலையைக் கூறியதைக் கேட்டதாலும், அவன் தரையில் அமர்ந்திருந்ததைக் கண்டதாலும் வானரங்களுக்கு மாற்றொணாத துயரம் ஏற்பட்டது என்பது. நொந்தனர் - முற்றெச்சம் இந்தியம் - இந்திரியம் என்ற வடசொல்லின் மரூஉ. இச்சொல்லாட்சி முன்னும் (2515)வந்தது. *110*

அமுது உண்ணுமாறு சுக்கிரீவன் கேட்க, இலக்குவன் மறுத்தல்

4379. 'மஞ்சன விதிமுறை
மரபின் ஆடியே,
எஞ்சல் இல் இன் அமுது
அருந்தின், யாம் எலாம்
உய்ஞ்சனம் இனி' என

அரசு உரைத்தலும்,
அஞ்சன வண்ணனுக்கு
அனுசன் கூறுவான்:

அரசு - சுக்கிரீவ மன்னன் (இலக்குவனைப் பார்த்து); **விதி முறை மரபின் -** 'நூல்களில் கூறிய முறைப்படியே; **மஞ்சனம் ஆடியே -** நீராடி; **எஞ்சல் இல் -** குறைதல் இல்லாத (சுவையான); **இன் அமுது அருந்தின் -** இனிய உணவை உண்டால்; **யாம் எலாம் -** நாங்கள் எல்லாரும்; **இனி உய்ஞ்சனம் -** நல்வாழ்வு பெற்றவர்களாவோம்; **என உரைத்தலும் -** என்று சொல்லிய அளவில்; **அஞ்சன வண்ணனுக்கு அனுசன் -** மையையொத்த கரிய நிறத்தவனான இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **கூறுவான் -** சொல்லலானான்.

'இலக்குவனே! நீ நீராடி யுணவுண்டால் நாங்கள் உய்வோமெனச் சுக்கிரீவன் முகமன் கூறினான் என்பது. மரபு - இடத்திற்கேற்பது 'அனுசன் - அனுஜன்: பின் பிறந்தவன் எனப் பொருள் தரும் வடசொல். உய்ஞ்சனம் - உய்ந்தனம்: போலி; கால வழுவமைதி. அமுது (உணவு) - உவமையாகு பெயர். 111

4380. 'வருத்தமும் பழியுமே வயிறு மீக் கொள,
இருத்தும்என்றால், எமக்கு இனியது யாவதோ?
அருத்தி உண்டு ஆயினும், அவலம்தான் தழீஇ
கருத்து வேறு உற்றபின், அமிர்தும் கைக்குமால்'

வருத்தமும் பழியுமே - துன்பமும் பழிச் சொல்லுமே; **வயிறு மீக் கொள -** வயிற்றில் நிரம்பியிருக்கவும்; **இருத்தும் என்றால் -** (நாங்கள்) உயிர் பிழைத்திருக்கிறோம் என்றால்; **எமக்க இனியது -** எங்களுக்கு இனிமை தரக்கூடியது; **யாவது? -** எதுதான்? **அருத்தி உண்டு ஆயினும் -** உண்பதற்கு மிகுந்த ஆசை இருப்பினும்; **அவலம் தழீஇ -** துன்பமடைந்து; **கருத்து வேறு உற்றபின் -** மனம் மாறுபட்ட காலத்தில்; **அமிழ்தும் கைக்கும் -** தேவாமுதமும் கசக்குமல்லவா?

உலகின் சுவையான பொருளையுண்ண ஒருவனுக்கு விருப்பமிருப்பினும் துன்பத்தால் மனம் சோர்ந்திருக்குங் காலத்துத் தேவாமுதமும் இனிமையாகத் தோன்றாது. அவ்வாறே உயிரைப் போக்கக் கூடிய வருத்தத்தையும் பழியையும் சுமந்து அரிதாக உயிர் பிழைத்திருக்கையில் எதுவும் இப்போது எங்களுக்கு இனிமையாகத் தோன்றாது. ஆதலால் நீ எனக்கு இடும் இனிய உணவு வேண்டா என்று இலக்குவன் கூறினான் என்பது. இங்கே வருத்தமும் பழியும் முறையே சீதையைப் பிரிந்ததாலும், அவளைப் பிறர் கொண்டு சென்றும் மீட்கவில்லையே என்றதனாலும் ஏற்பட்டவை. தான், ஆல் - அசைகள். ஓகாரம்எதிர்மறை. 112

4381. 'மூட்டிய பழி எனும் முரங்கு தீ அவித்து,
ஆட்டின கங்கை நீர் - அரசன் தேவியைக்
காட்டினஎனின் - எமைக் கடலின் ஆர் அமிர்து
ஊட்டினையால்; பிறிது உய்வும் இல்லையால்.

அரசன் தேவியை *- 'இராமன் தேவியாகிய சீதை';* ***காட்டினை எனின்*** *- இருக்குமிடத்தைக் காட்டுவாயானால்;* ***எமை*** *- எங்களைச் சுற்றி;* ***மூட்டிய பழி எனும்*** *- மூண்டுள்ள பழியாகிய;* ***முருங்கு தீ அவித்து*** *- அழிக்கவல்ல நெருப்பைத் தணித்து;* ***கங்கை நீர் ஆட்டினை*** *- கங்கையாற்றின் நீரால் நீராட்டினவனாவாய் (மேலும்); -* ***கடலின் ஆர் அமிழ்து ஊட்டினை*** *- பாற்கடலில் தோன்றிய அரிய அமிழ்தத்தால் எங்களை உண்பித்தவனாவாய்;* ***பிறிது உய்வும் இல்லை*** *- பிறகு எத்துயரமும் எங்களுக்கு இல்லாமறபோகும்.*

'அமுது அருந்துக' என்ற சுக்கிரீவனுக்கு இலக்குவன் தான் விரும்பும் மஞ்சனைத்தையும் அமிழ்தத்தையும் சுட்டினான் என்பது. நீராடுவதால் வெப்பம் தணிதலும், நீரால் நெருப்பு அவிதலுமாகிய இயல்புகள் இங்குக் கருதத்தக்கன.

இலக்குவன் சுக்கிரீவனது கடமையையும், தான் வந்த காரணத்தையும் குறிப்பாகச் சுட்டினான் என்பது. 113

4382. ***'பச்சிலை, கிழங்க, காய், பரமன் நுங்கிய***
மிச்சிலே நுகர்வது; வேறு நான் ஒன்றும்
நச்சிலேன்; நச்சினேன் ஆயின், நாய் உண்ட
எச்சிலே அது; இதற்க ஐயம் இல்லையால்.'

பச்சிலை *- 'பசிய இலைகளும் (கீரைகளும்);* ***கிழங்கு காய்*** *- கிழங்குகளும் காய்களும் (ஆகிய இவற்றில்);* ***பரமன் நுங்கிய மிச்சிலே*** *- சிறந்தவனான இராமன் அமுது செய்து எஞ்சியதையே;* ***நான்நுகர்வது*** *- நான் உண்பது (அதைத் தவிர);* ***வேறு ஒன்றும் நச்சிலேன்*** *- வேறு எப்பொருளையும் விரும்பமாட்டேன்;* ***நச்சினேன் ஆயின்*** *- ஒருகால் விரும்பினேனானால்;* ***அது நாய் உண்ட எச்சிலே*** *- அது நாய் தின்று போட்ட எச்சிலேயாகும்;* ***இதற்க ஐயம் இல்லை*** *- இதில் ஐயமே யில்லை.'*

கானகத்தில் இலக்குவன் வாழ்ந்த பாங்கினை விளக்குதற்கு மிக வாய்ப்பான இடமாகக் கம்பர் இந்த சூழலைப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார். மெல்லணையில் அமராமல் கல் தரையில் இலக்குவன் அமர்ந்ததைக் கண்டபோது அவன்தன் அன்புநிலை கண்டு அவலம் உற்றனர். நல்லுணவேனும் கொள்ளக் கூடாதா எனற ஆதங்கத்தில் 'நீ அமுது கொண்டால் நாங்கள் உய்ந்தோமாவோம் (4379) என்று சுக்கிரீவன் சொல்லினான். உறங்காவில்லியாகிய இலக்குவனின் கைங்கரியச் செல்வம் புறச்செயல்களால் மட்டும் விளைந்ததன்று. உள்ளார்ந்த / உயிரார்ந்த உணர்விலேயே இராமனின் நலமன்றி வேறு கருதாதவன் இளைய பெருமாள். இராமனுக்குத்தான் தவ வாழ்க்கை என்பது கைகேயியின் நியமனம்; இலக்குவன் அதனை வலிய மேற்கொண்டான். எந்த அளவுக்கு? இராமன் உண்பது கிழங்கும்

காயுமே; அவன் உண்டதில் மிச்சம் இருந்தால், அதுவே இலக்குவன் உணவு. அந்த மிச்சில் தவிர வேறு எதனை உண்டாலும் நாய் உண்டு. எஞ்சிய எச்சிலாகவே இலக்குவன் கருதியிருக்கிறான். இலக்குவனின் பெருமிதப்பாங்கு அடுத்த பாடலிலும் தொடர்கிறது. 114

4383. ***'அன்றியும் ஒன்று உளது;***
ஐய! யான் இனிச்

சென்றெனன் கொணர்ந்து அடை
திருத்தினால், அது
நுன் துணைக் கோ
மகன் நுகர்வது; ஆதலான்,
இன்று, இறை தாழ்த்தலும்
இனிது அன்றாம்' என்றான்.

ஐய - *'தலைவனே!* ***அன்றியும் ஒன்று உளது -*** *(இவை) அல்லா மலும் (நான் கூற வேண்டியது) இன்னும் ஒன்று இருக்கின்றது;* ***யான் இனிச் சென்றனென் -*** *நான் இனித் திரும்பிச் சென்று;* ***கொணர்ந்து -*** *கீரை முதலியவற்றைக் கொண்டு வந்து;* ***அடை திருத்தினால் -*** *அந்தக் கீரை முதலியவற்றைப் பக்குவம் செய்தால்;* ***அது நுன் துணைக் கோமகன் நுகர்வது -*** *அதனையே உன் நண்பனும் அரசகுமாரனுமாகிய இராமன் நுகர்வதாகும்;* ***ஆதலான் -*** *ஆதலால்;* ***இன்று இறை தாழ்த்தலும் -*** *இப்பொழுது நான் இங்கே ஒரு கணமும் தாமதித்தல்;* ***இனிது அன்றாம் -*** *இனிமை தருவது ஆகாது;* ***என்றான் -*** *என்று இலக்குவன் சொல்லி முடித்தான்.*

இராமன் பட்டினியோடு இருக்கையில் நான் இங்கே நொடிப் பொழுது தாமதிப்பதும் இனிதாகாது என்று குறிப்பித்தவாறு. அடை - இலை, கீரை, நுன்- திசைச் சொல். 115

4384. வானர வேந்தனும்,
'இனிதின் வைகுதல்,
மானவர் தலைமகன்
இடரின் வைகவே,
ஆனது, குரக்குஇனத்து எமர்கட்கு
ஆம்!' எனா,
மேல் நிலை அழிந்து,
உயிர் விம்மினான்அரோ.

வானர வேந்தனும் - *(இவ்வாறு இலக்குவன் கூறக் கேட்டு) குரக் கரசனான சுக்கிரீவனும் (இலக்குவனைப் பார்த்து);* ***மானவர் தலை மகன் -*** *'மனு வம்சத்தில் சிறந்தவனான இராமன்;* ***இடரின் வைக -*** *துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்போது;* ***இனிதின் வைகுதல் ஆனது -*** *இன்பமாகக் காலத்தைப் போக்குவதென்பது;* ***குரக்கு இனத்து எமர்கட்கு***

ஆம் - *வானர குலத்துப் பிறந்த எங்களைப் போன்றவர்க்கே பொருந்தும்;* ***எனா -*** *என்று கூறி;* ***மேல்நிலை அழிந்து -*** *உடம்பு நிலை குலைந்து;* ***உயிர் விம்மினான் -*** *உயிர் வருந்தினான்.*

இலக்குவன் சொற்களைக் கேட்ட சுக்கிரீவன் ஆற்றாது உடல்தளர்ந்து உயிர் வருந்தினான் என்பது. மானவத் தலைமகன் - சான்றோர் தலைவன் எனினுமாம். மேல் என்பது புறவுடலாம்; உடல் எழில் குலைதலும் மனம் நோதலும் ஆகும். மேல் என்னும் சொல் இன்னும் தென்தமிழகத்தில் உடல் என்ற பொருளில் வழங்குகிறது.

தென்தமிழகத்தில் மேலுக்குக் குளிச்சிட்டு வரேன் என்று பேசுதல்கண்கூடு.
116

அனுமனைச் சேனையுடன் வருமாறு ஏவிச் சுக்கிரீவன் இராமனிடம்செல்லுதல்

4385. எழுந்தனன் பொருக்கென,
இரவி காண்முளை;
விழுந்த கண்ணீரினன்,
வெறுத்த வாழ்வினன்,
அழிந்த அயர் சிந்தையன்,
அனுமற்கு, ஆண்டு, ஒன்று
மொழிந்தனன், வரன்முறை
போதல் முன்னுவான்.

இரவி கான்முனை - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவன்; **பொருக்கென எழுந்தனன் -** விரைவாக எழுந்தான்; **விழுந்த கண் நீரினன் -** பெருகும் கண்ணீரையுடையவனும்; **வெறுத்த வாழ்வினன் -** செல்வ வாழ்க்கையை வெறுத்தவனும்; **அழிந்து அயர் சிந்தையன்** - வருந்தித் தளரும் மனமுடையவனுமாகி; **வரன் முறை போதல் முன்னுவான் -** இராமனிடம் முறைப்படி செல்ல எண்ணியவனாய்; **ஆண்டு -** அப்பொழுது; **அனுமற்கு -** அனுமனிடம்; **ஒன்று மொழிந்தனன் -** ஒரு சொல் சொன்னான்.

கான் முளை - ஒரு வம்சத்தில் தோன்றியவன். கால் - வமிசம். விழுந்த கண்ணீர், வெறுத்த வாழ்வு என்று எச்சங்களையடுக்கியதால் சுக்கிரீவன் விழிகளில் பிறரின் துயரம் கண்டு பொறாததால் தானாகப் பெருகிய கண்ணீரும், உண்மையாகவே வாழ்வில் ஏற்பட்ட வருத்தமும் கண்டு தெளியலாம். 117

4386. 'போயின தூதரின் புகுதும் சேனையை,
நீ உடன் கொணருதி, நெறி வலோய்!' என,
ஏயினன், அனுமனை, 'இருத்தி ஈண்டு' எனா,
நாயகன் இருந்துழிக் கடிது நண்ணினான்

நெறி வலோய் - (சுக்கிரீவன் அனுமனைப் பார்த்து) நீதி நெறிகளில் வல்லவனே; **போயின தூதரின் -** (முன்பு கட்டளையிட்ட படி)

சென்றுள்ள தூதர்களோடு; **புகுதும் சேனையை -** இனி வரும் வானர சேனையை; **நீ உடன் கொணருதி -** நீ உன்னோடு அழைத்து வருக; **என -** எனவும்; **ஈண்டு இருத்தி -** (அதுவரை நீ) இங்கேயே இருப்பாய்; **எனா -** எனவும் **; அனுமனை ஏயினன் -** அனுமனுக்குக் கட்டளை யிட்டவனாய்; **நாயகன் இருந்துழி -** தலைவனான இராமன் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு; **கடிது நண்ணினான் -** விரைந்து போகலானான்.

தூதரின் - உருபு மயக்கம். இருந்த உழி என்பது இருந்துழி எனத் தொக்கு வந்தது. ஏயினன் - முற்றெச்சம். 118

4387. **அங்கதன் உடன் செல,
அரிகள் முன் செல,
மங்கையர் உள்ளமும் வழியும்
பின் செல,
சங்கை இல் இலக்குவன் -
தழுவி, தம்முன்னின்,
செங் கதிரோன் மகன்
கடிது சென்றனன்.** *

செங்கதிரோன் மகன் - சிவந்த ஒளிக்கற்றைகளையுடைய சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; **சங்கை இல் -** எப் பொருளிலும் ஐயம் திரிபு இல்லாத (தூய மனமுடைய); **இலக்குவன் தழுவி -** இலக்குவனைத் தழுவிக் கொண்டு; **அங்கதன் உடன்செல -** அங்கதன் தன்னுடன் வர வும்; **அரிகள் முன் செல -** வானரங்கள் முன்னே செல்லவும்; **மங்கையர் உள்ளமும் -** (அன்புள்ள) வானர மகளிரின் மனமும் பின் தொடர்ந்து வரவும்; **வழியும் பின் செல -** கடந்தவழிகள் பின்னே தங்கி விடவும்; **தம்முனின் -** தமையனான இராமனிடம்; **கடிது சென்றனன் -** விரைந்து சென்றான்.

சுக்கிரீவனுடைய காதலுக்கு உரியர் ஆகலின் மகளிர் மனம் அவன் பின் சென்றது என்றார். பின்செல: இரட்டுற மொழிதல் பின் தங்க பின்தொடர என்னும் இருபொருள் தருதலால். தம்முன்: இராமனால் தம்பியாகக் கருதப்பட்டவனாகலின் தம்முன் என்றார். அரசனுக்கு முன்பு வீரர்கள் செல்வது மரபாதலின் 'அரிகள் முன்செல' என்றார். 119

4388. **ஒன்பதினாயிர கோடி யூகம், தன்
முன் செல, பின் செல, மருங்கு மொய்ப்புற,
மன் பெருங் கிளைஞரும் மருங்கு சுற்றுற,
மின் பொரு பூணினான் செல்லும் வேலையில்,**

ஒன்பதினாயிர கோடி யூகம் - ஒன்பதினாயிரங் கோடிக் குரக்குச் சேனைகள்; **தன் முன்செல பின்செல மருங்க மொய்ப்புற -** தனக்கு முன்னும் பின்னும் இருபக்கமும் நெருங்கி வரவும்; **மன் பெருங் கிளைஞரும் -** மிகச் சிறந்த உறவினர்களாகிய வானரங்களும்; **மருங்கு சுற்றுற -** அருகில் சூழ்ந்து வரவும்; **மின் பொரு பூணினான் -** மின்னல் போன்ற ஒளி விடுகின்ற அணிகளை அணிந்த சுக்கிரீவன்; **செல்லும் வேலையில் -** (இராமன் இருக்கும் இடத்திற்குப்) போகும் சமயத்தில். . .

பின்செல மருங்கு மொய்ப்புற என்ற சொற்போக்கினால் சுக்கிரீவனுடன் சென்ற பெரும் பரிவாரத்தின் இயல்பு புலனாகும். மருங்கு - பக்கம், மேல் யூகம் - குரக்குப் படை. 120

4389. **கொடி வனம் மிடைந்தன; குமுறு பேரியின்
இடி வனம் மிடைந்தன; பணிலம் ஏங்கின;**

தடி வனம் மிடைந்தன, தயங்கு பூண் ஒளி;
பொடி வனம் எழுந்தன; வானம் போர்த்தவே.

கொடி வனம் மிடைந்தன - *கொடிகளின் தொகுதிகள் அடர்ந்து நிறைந்தன;* ***குமுறும் பேரியின் -*** *முழங்குகின்ற பேரிகைக் கருவிகளின்;* ***இடிவனம் மிடைந்தன*** *- இடி போன்ற ஒலித் தொகுதிகள் நிறைந்தன;* ***பணிலம் ஏங்கின -*** *சங்குகள் ஒலித்தன;* ***தயங்கு பூண் ஒளி -*** *விளங்கு கின்ற அணிகளின் ஒளியாகிய;* ***தடி வனம் மிடைந்தன -*** *மின்னலின் தொகுதிகள் நிறைந்தன;* ***பொடி வனம் எழுந்தன -*** *(பூமியிலிருந்து) புழுதித் தொகுதிகள் கிளம்பின;* ***வானம் போர்த்த -*** *இவையெல்லாம் வானத்தை அளாவி மூடின.*

வனம் - இங்கே தொகுதி, மிகுதி என்னும் பொருளில் வந்துள்ளது.

மிடைந்தன என்ற ஒரு சொல் பொருளில் பல முறை வந்தது.

தடி - மின்னல்; தடித் என்ற வடசொல்லின் விகாரம் என்பர். *121*

4390. பொன்னினின், முத்தினின், புனை
மென் தூசினின்,
மின்னின மணியினின்,
பளிங்கின், வெள்ளியின்,
பின்னின; விசும்பினும்
பெரிய; பெட்புறத்
துன்னின, சிவிகை; வெண்
கவிகை சுற்றின.

பொன்னினின் - *பொன்னாலும்;* ***முத்தினின் -*** *முத்துக்களாலும்;* ***புனை மெல்தூசினின் -*** *அழகிய மெல்லிய ஆடைகளாலும்;*

மின்னின மணியினின் - *ஒளிவிடுகின்ற மணிகளினாலும்;* ***பளிங்கின் வெள்ளியின் -*** *படிகக் கற்களாலும் வெள்ளியினாலும்;* ***பின்னின சிவிகை -*** *செய்யப்பட்டவனாகிய பல்லக்குகள்;* ***விசும்பினும் பெரிய -*** *ஆகாயத்தைவிட மிக விரிந்தனவாய்;* ***பெட்புறத் துன்னின -*** *யாவரும் விரும்பும்படி நெருங்கிவந்தன;* ***வெண் கவிகை -*** *வெண்கொற்றக் குடைகள்;* ***சுற்றின -*** *சுழன்று வந்துன.*

குடைகள், அகன்ற ஆகாயம் முழுவதையும் மறைத்தலால் 'விசும்பினும் பெரிய' என்றார். விரிவு அல்லது அகற்சிக்கே விசும்பு உவமையாக்கப் பெறும்.
122

4391. வீரனுக்கு இளையவன் விளங்கு சேவடி
பாரினில் சேறலின், பரிதி மைந்தனும்,
தாரினின் பொலங் கழல் தழங்க, தாரணித்
தேரினில் சென்றனன், சிவிகை பின் செல.

வீரனுக்கு இளையவன் - *இராமனுக்குத் தம்பியான இலக்குவனது;* ***விளங்கு சேவடி -*** *ஒளிவிடுகின்ற சிவந்த திருவடிகள்;* ***பாரினில் சேறலின் -*** *நிலத்தில் நடந்து செல்லுவதனால்;* ***பரிதி மைந்தனும் -*** *சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனும்;* ***தாரினில் பொலன் கழல் தழங்க -*** *கிண்கிணி மாலைகள் போலக் காலில் கட்டிய வீரக் கழல்கள் ஒலிக்க; (தானும் காலால் நடந்து);* ***சிவிகை பின் செல-*** *பல்லக்கு தனக்குப் பின்னே வர;* ***தாரணித் தேரினில்-*** *பூமியாகிய தேரின் மேல்;* ***சென்றனன் -*** *சென்றான் (தரையில் நடந்தான்).*

இலக்குவன் பாதம் வருந்தப் பூமியில் நடந்து செல்லுதலால், சுக்கிரீவனும் சிவிகையேறிச் செல்லாமல் தரையில் நடந்து சென்றான் என்பது. தார் - கிண்கிணிமாலை. இலக்குவனும், சுக்கிரீவனும் ஒரு பொற் சிவிகையிலேறிச் சென்றதாக வான்மீகி கூறுவார். *123*

4392. எய்தினன், மானவன் இருந்த
மால் வரை,
நொய்தினின் - சேனை பின்பு
ஒழிய, நோன் கழல்
ஐய வில் குமரனும்,
தானும், அங்கதன்
கை துறந்து அயல் செல,
காதல் முன் செல.

நோன் கழல் - *வலிய வீரக் கழலையும்;* ***ஐய வில் குமரனும் -*** *அழகிய வில்லையும் உடைய இலக்குவனும்;* ***தானும் -*** *சுக்கிரீவனும்;* ***சேனை பின்பு ஒழிய -*** *(உடன் வந்த) வானர சேனைகள் பின்னே தங்கவும்;* ***அங்கதன் கைதுறந்து -*** *அங்கதன் பக்கத்தை விட்டு;* ***அயல்***

செல - *ஒரு புறம் வரவும்;* ***காதல் முன்செல -*** *(இராமனைக் காண வேண்டுமென்ற) ஆசை முன்னே செல்லவும்;* ***மானவன் இருந்த -*** *இராமன் தங்கியிருந்த;* ***மால்வரை -*** *பெரிய மலையை;* ***நொய்தினின் எய்தினன் -*** *விரைவாகச் சென்றடைந்தான்.*

பெரியவரிடத்துச் செல்லும்போது ஆடம்பரத்துடன் செல்லுதல் தகுதியாகாது. ஆதலால் இராமனிடம் செல்லும் சுக்கிரீவன் வானரசேனைகளை விட்டு அங்கதனும் சிறிது அப்பால் வரத் தான் தனியே செல்பவனானான் என்பது. இராமன் தங்கியிருந்த இடத்தை ஆர்வமிகுதியால் சுக்கிரீவன் வேகமாகச் சென்றதனால் வானர வீரரும் அங்கதனும் பின்னிட நேரிட்டது எனவும் கூறலாம். கழலுக்கு நோன்மை - பிறக்கிடாத தன்மை. காதல் முன்செல -இராமனைக் காணு முன்னரே காணவேண்டும் என்ற ஆசை முன் செல என்றவாறு. 'நாணனும் அன்பும் முன்பு நளிர்வரை ஏற' (பெ.பு:கண்ணப்ப. 103) எனத் திண்ணனாருக்கு முன் அவர் கொண்ட அன்பு முன்னே சென்றதாகச் சேக்கிழார் குறிப்பிடுதல் இங்கே ஒப்புநோக்கத்தக்கது. *124*

4393. கண்ணிய கணிப்ப அருஞ்
செல்வக் காதல் விட்டு,

அண்ணலை அடி தொழ
அணையும் அன்பினால்,
நண்ணிய கவிக் குலத்து
அரசன், நாள்தொறும்
புண்ணியன் - தொழு
கழல் பரதன் போன்றனன்.

கண்ணிய - *யாவரும் கருதக் கூடிய;* ***கணிப்ப அருஞ் செல்வம் -*** *அளவிடமுடியாத (மிகப் பெருஞ்) செல்வத்தில்;* ***காதல்விட்டு -*** *ஆசையை நீத்து;* ***அண்ணலை -*** *இராமனின்;* ***அடிதொழ அணையும் -*** *திருவடிகளை வணங்குவதற்குப் பொருந்திய;* ***அன்பினால் நண்ணிய -*** *பக்தியோடு அடைந்த;* ***கவிக் குலத்து அரசன் -*** *வானர குலத்தலைவ னான சுக்கிரீவன்;* ***நாள்தொறும் -*** *தினந்தோறும்;* ***புண்ணியன் கழல் தொழு -*** *புண்ணிய வடிவாகிய இராமனைத் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்குகின்ற;* ***பரதன் போன்றனன் -*** *பரதனையொத்து விளங்கினான்.*

சுக்கிரீவன் இராமனிடம் கொண்ட பக்தி பரதனது பக்தியைப் போலும் என்பது. பரதன் செல்வப் பற்றுச் சிறிதுமின்றி இராமனுடைய பாதுகைகளை நாள்தோறும் வணங்கும் தன்மையன்; அரச போகத்தில் மூழ்கிக் கிடந்திடாமல் இராமனிடம் பக்திகொண்டு அப் பெருமானின் திருவடிகளை வணங்கி வரும் பரதனைச் சுக்கிரீவனுக்கு உவமைகூறினார். *125*

4394. பிறிவு அருந் தம்பியும் பிரிய, பேர் உலகு
இறுதியில் தான் என இருந்த ஏந்தலை,
அறை மணித் தாரினோடு, ஆரம் பார் தொட,
செறி மலர்ச் சேவடி முடியின் தீண்டினான்.

பிறிவு அருந் தம்பியும் - *பிரியாது எப்போதும் உடனிருக்கும் தம்பியாகிய இலக்குவனும்;* ***பிரிய -*** *பிரிந்து சென்றதால்;* ***பேருலகு இறுதியில் -*** *பெரிய உலகங்கள் யாவும் அழிந்துபடும் ஊழி இறுதியில்;* ***தான் என இருந்த -*** *(தனித்து நிற்கும்) திருமாலாகிய தன்னைப் போன்று தனிப்பட்டிருந்த;* ***ஏந்தலை -*** *இராமபிரானை; (சுக்கிரீவன்);* ***அறை மணித் தாரினோடு ஆரம் -*** *(தனது மார்பில் பூண்ட) ஒலிக்கின்ற மணி மாலைகளும் முத்து மாலைகளும்;* ***பார் தொட -*** *பூமியில் படும் படி;* ***செறி மலர் சே அடி -*** *அடர்ந்த செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்த திருவடிகளை;* ***முடியின் தீண்டினான் -*** *தனது தலையினால் தொட்டான் (திருவடிகள் சிரத்தில் படுமாறு வணங்கினான்).*

பிரளயத்தின் இறுதியில் திருமால் தனியே தன்னைத் தானே பார்த்திருத்தலாகிய உண்மை இங்குக் கூறப்பட்டது. எப்போதும் பிரியாது உடனுறையும் தம்பியாகிய இலக்குவனையும் பிரிந்து தனித்திருக்கும் இராமனுக்கு யுகாந்த காலத்தில் தான்மட்டும் தனித்திருக்கும் திருமாலை உவமைகூறினார். *126*

இராமன் சுக்கிரீவனை நலன் உசாவுதல்

4395. தீண்டலும், மார்பிடைத்
திருவும் நோவுற,

நீண்ட பொன் தடக்
கையால் நெடிது புல்லினான்;
மூண்டுஎழு வெகுளி
போய் ஒளிப்ப, முன்புபோல்
ஈண்டிய கருணை தந்து,
இருக்கை ஏவியே,

தீண்டலும் *- (சுக்கிரீவன் தன்னை) வணங்கியவுடனே;* ***மார்பிடைத் திருவும் நோவுற*** *- (இராமன் தனது) திருமார்பில் (இடைவிடாது) உறைகின்ற திருமகளும் வருந்தும்படி;* ***நீண்ட பொன் தடக் கையால்*** *- நீண்டு தொங்கும் அழகிய பெரிய கைகளினால்;* ***நெடிது புல்லினான்*** *- அழுந்தத் தழுவியவனாய்;* ***மூண்டு எழு வெகுளி*** *- (சுக்கிரீவன் மேல்) மூண்டெழுந்த கோபமானது;* ***போய் ஒளிப்ப*** *- தணிந்துபோக;* ***முன்புபோல் ஈண்டிய கருணை தந்து*** *- முன்பு போலவே மிக்க அன்பு பாராட்டி;* ***இருக்கை ஏவி*** *- (அந்தச் சுக்கிரீவனை) அமருமாறு பணித்து;*

இராமனது சினம் கருணையாக மாறியது; சுக்கிரீவனைக் காணும் வரையில் அவன்பால் கொண்டிருந்த சினம் இராமனிடம் குடிகொண்டிருந்தது இங்குக் குறிக்கத்தக்கது. நெடிது புல்லுதல்: காடாலிங்கனமும உயிருறத் தழுவுதலும் ஆகும்.
127

4396. அயல் இனிது இருத்தி,
'நின் அரசும் ஆணையும்
இயல்பினின் இயைந்தவே?
இனிதின் வைகுமே,
புயல் பொரு தடக் கை
நீ புரக்கும் பல் உயிர்?
வெயில் இலதே, குடை?'
என வினாயினான்.

அயல் இனிது இருத்தி *- (இராமன் சுக்கிரீவனை) அருகில் இனி மையாக இருக்கச் செய்து;* ***நின் அரசும் ஆணையும்*** *- (அவனை நோக்கி) உனது ஆட்சியும் ஆணையும்;* ***இயல்பினில் இயைந்தவே*** *- ஒருவகை இடருமின்றி நூல்கள் கூறிய முறையால் இயல்பாகவே அமைந்துள்ள னவா?* ***புயல் பொரு தடக்கை*** *- மேகம் போன்ற (கைம்மாறு கருதாமல் கொடுக்கவல்ல) நீண்ட கைகளையுடைய;* ***நீ புரக்கும் பல உயிர்*** *- உன்னால் காக்கப்படுகின்ற பல உயிர்களும்;* ***இனிதின் வைகுமே*** *- இன்பமாக வாழ்ந்து வருகின்றனவா?* ***குடை வெயில் இலதே*** *- உனது வெற்றிக் குடை வெம்மைத் தராமல் இருக்கிறதா?* ***என வினாயினான்*** *- என்று கேட்டான்.*

இராமனது முதல் வினா சுக்கிரீவனது நன்மையையும், பிற வினாக்கள் குடிகளின் நன்மையையும் கருதி நிகழ்ந்தவை. அரசாட்சி, அரசபாரம் எனப்படுவதாலும், அதைச் செய்யும்போது எங்கும் தன் ஆணை செல்லவேண்டிருயிப்பதாலும் அவை எவ்வித இடையூறுமின்றித் தடைப்படாமல் நடக்கின்றனவா என்பான் 'நின்னரசும் ஆணையும் இயல்பினின் இயைந்தவே' என்றும், அவை எங்கும் தடையின்றிச் சென்றாலும்

குடிகளுக்கு இனிமை தருவது இன்றியமையாததாதலால் 'நீ புரக்கும் பல்லுயிர் இனிதின் வைகுமே' என்றும் வினவினான். *128*

சுக்கிரீவன் தன் பிழைக்கு வருந்தல்

4397. பொருளுடை அவ் உரை
கேட்டபோழ்து, வான்
உருளுடைத் தேரினோன்
புதல்வன், 'ஊழியாய்!
இருளுடை உலகினுக்கு இரவி
அன்ன நின்
அருளுடையேற்கு அவை
அரியவோ?' என்றான்.

பொருளுடை - சிறப்பான பொருள் பொருந்திய; **அவ் உரை கேட்ட போழ்து** - (இராமனது) அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட அளவில்; **வான உருள் உடை** - ஆகாயத்தில் செல்லுகின்ற ஒற்றைச் சக்கரத்தையுடைய;

தேரினோன் புதல்வன் - தேரைக் கொண்டவனான சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; (இராமனைப் பார்த்து); **ஊழியாய்** - ஊழிக் காலத்தும் அழியாது நிலைத்துள்ளவனே! **இருள் உடை** - இருளையு டைய; **உலகினுக்கு இரவி அன்ன** - உலகத்திற்குக் கதிரவன் போன்ற; **நின் அருளுடையேற்கு** - உனது அருளைப் பெற்ற எனக்கு; **அவை அரியவோ** - அச் செயல்கள் அருமையானவையோ? **என்றான்** - என்று கூறினான்.

சுக்கிரீவன் தன் மனைவியைப் பிரிந்து வாலியினால் துரத்தப்பட்டு உருசிய முக மலையில் செய்வது இன்னதென்று தெரியாமல் திகைத்து நின்ற காலத்தில், தன் துயரம் யாவும் ஒருங்கே நீங்குமாறு வந்த இராமனுக்கு, புற இருள் கவிந்து செய்தொழில் அறியாது மயங்கிக் கிடக்கும் இவ்வுலக உயிர்களுக்கு அந்த இருளை நீக்குமாறு தோன்றும் கதிரவனை உவமையாக்கினார். உனது கருணையொன்று தானே எனக்கு எல்லாவற்றையும் இனிது நடத்துகின்றது என்பான் 'நின் அருளுடையேற்கு அவை அரியவோ' என்றான். இத் தொடர்களால், சுக்கிரீவன் இராமனிடம் கொண்ட பக்தியும், நயம்பட உரைக்கும் ஆற்றலும் தெளிவாம். உருள் - ஒற்றைச் சக்கரம். அரியவோ - ஓகாரம் எதிர்மறை. *129*

4398. பின்னரும் விளம்புவான்,
'பெருமையோய்! நின்று
இன் அருள் உதவிய
செல்வம் எய்தினேன்;
மன்னவ! நின் பணி
மறுத்து வைகி, என்
புல் நிலைக் குரங்கு
இயல் புதுக்கினேன்' என்றான்.

பின்னரும் - (சுக்கிரீவன் இராமனை நோக்கி) மறுபடியும்; **விளம்புவான் -** கூறுவான்; **'பெருமையோய் -** பெருமைக் குணமுடைய வனே! **மன்னவ -** அரசனே! **நினது இன் அருள் -** உனது இனிய அருளால்; **உதவிய செல்வம் எய்தினேன் -** கிடைத்தற் கரிய செல்வத்தை அடைந்தேன்; **நின் பணி மறுத்து வைகி -** (அவ்வாறு பெற்றிருந்தும்) உனது கட்டளையை மீறி நடந்து; **என் புல் நிலை -** எனது அற்பமான; **குரங்கு இயல் புதுக்கினேன் -** குரங்குப் புத்தியைப் புதிதாக வெளிப் படுத்தி விட்டேன்; **என்றான் -** என்று கூறினான்.

உதவி செய்தவர் திறத்தில் செய்ந் நன்றி மறந்து பிழை செய்த தனது இழிகுணத்தைச் சுக்கிரீவன் வெறுத்துக் கூறுகின்றான் என்பது. 130

4399. 'பெருந் திசை அனைத்தையும்
பிசைந்து தேடினேன்
தரும் தகை அமைந்தும்,
அத் தன்மை செய்திலேன்;
திருந்திழை திறத்தினால்,
தெளிந்த சிந்தை நீ,
வருந்தினை இருக்க, யான்
வாழ்வின் வைகினேன்.

(பின்னும் இராமனை நோக்கிச் சுக்கிரீவன்); **பெருந்திசை அனைத் தையும் -** பெரிய திக்குகள் எல்லாவற்றையும்; **பிசைந்து தேடினேன் -** துருவித் தேடிப் பார்த்து; **தரும் தகை -** சீதையைக் கொண்டுதரக் கூடிய திறமை; **அமைந்தும் -** (என்னிடம்) இருந்தும்; **அத் தன்மை செய்திலேன் -** அவ்வாறு செய்யாதவனாய்; **திருந்து இழை திறத்தினால் -** வேலைப்பாடு மிக்க அணிகளை அணிந்தவளான சீதையின் பொருட்டு; **தெளிந்த சிந்தை நீ-** இயல்பாகவே கலக்கம் இல்லாமல் தெளிந்த மனமுடைய நீ; **வருந்தினை இருக்க -** வருந்தி இருக்கவும்; **யான் -** (அதைச் சிறிதும் எண்ணாமல்) நான்; **வாழ்வில் வைகினேன் -** இன்ப வாழ்க்கையில் காலங்கழித்தேன்.

கலங்காத இராமனது மனம் கலங்கியிருக்க அதைத் தெளிவிக்கும் வல்லமை தனக்கு இருந்தும் அதற்கேற்ற வழிமுறையும் தேடாது இன்ப வாழ்வில் பொழுது போக்கியிருந்த தன் பேதைமையைச் சுக்கிரீவன் வெறுத்துக் கூறுகின்றான் என்பது. திருந்திழை - சீதை: அன்மொழித் தொகை. 131

4400. 'இனையன யானுடை
இயல்பும், எண்ணமும்,
நினைவும், என்றால், இனி,
நின்று யான் செயும்
வினையும், நல் ஆண்மையும்,
விளம்ப வேண்டுமோ? -
வனை கழல், வரி சிலை,
வள்ளியோய்!' என்றான்.

__வனைகழல் -__ கட்டிய வீரக் கழலையும்; __வரிசிலை வள்ளியோய் -__ கட்டமைந்த வில்லையுமுடைய வள்ளலே! __யான் உடை -__ என்னுடைய; __இயல்பும் எண்ணமும் -__ தன்மையும் மனக்கருத்தும்; __நினைவும் -__ எண்ணங்களும்; __இனையன என்றால் -__ இத் தன்மையனவாக இருந்தால்; __இனி யான் -__ இனிமேல் நான்; __நின்று செயும் -__ துணையாக இருந்து செய்யப் போகின்ற; __வினையும் நல்லாண்மையும் -__ செயலையும் சிறந்த வீரத்தையும்; __விளம்ப வேண்டுமோ -__ சொல்லத் தகுமோ; __என்றான் -__ (இராமனை நோக்கிச் சுக்கிரீவன் மனம் வருந்திக்) கூறினான்.

நீ மனத்தில் பெருந் துயரத்தோடு இருக்கவும் நானோ சீதையைத் தேடித்தர வேண்டிய முயற்சி செய்யாமல் இன்ப நுகர்ச்சியில் இதுவரையில் மனம் தோய்ந்திருந்தமையால், இனி அச் செயலை விரைந்து முடிப்பேனென்று எனது செயலாண்மையைக்

கூறுவதற்கும் என் நாத் துணியவில்லை என்று சுக்கிரீவன் தன்செயலுக்கு வருந்திக் கூறுகின்றான் என்பது.

ஓர் உதவியும் தான் செய்யாதிருந்த போதும் தனது பகையைப் போக்கி, மனைவியைத் தன்னிடம் சேர்த்து அரசபோகத்தையும் அருளிய கருணை நோக்கிச் சுக்கிரீவன் இராமனை 'வள்ளியோய்' என்றான். மதுவுண்டு களிக்கும் குரங்கின் இயல்பும், போகத்திலேயே ஆழ்ந்து கிடக்கும் எண்ணமும், கைம்மாறு செய்வதற்கு விரைந்து நில்லாத நினைவும், என்பான் 'இயல்பும் எண்ணமும் நினைவும்' என்றான். 132

இராமன் பாராட்டுதல்

4401. திரு உறை மார்பனும்,
'தீர்ந்ததேயும் வந்து
ஒருவ அருங் காலம்,
உன் உரிமையோர் உரை -
தரு வினைத்து ஆகையின்,
தாழ்விற்று ஆகுமோ?
பரதன் நீ!
இனையன, பகரற்பாலையோ?'

__திரு உறை மார்பனும் -__ திருமகள் எப்பொழுதும் தங்கியுள்ள மார்பையுடைய இராமனும்; __ஒருவ அருங்காலம் -__ எளிதில் கழியாத கார்காலம்; __வந்து தீர்ந்ததேயும் -__ வந்து நீங்கியதாகவும்; __உன் உரிமை ஒர் உரை -__ உன் கடமையை உணர்ந்து பேசுகின்ற சொற்கள்; __தரு வினைத்து ஆகையின் -__ (சீதையைத் தேடித்) தருகின்ற தொழிலைத் தன்னிடம் கொண்டுள்ளமையால்; __தாழ்விற்று ஆகுமோ -__ தாழ்வான தன்மையுடையதாகுமோ? __பரதன் நீ -__ பரதனைப் போன்ற (என்பால் அன்புடைய) நீ; __இனையன பகரற்பாலையோ -__ இத் தன்மையான சொற்களைச் சொல்லத் தகுமா (என்று சுக்கிரீவனை நோக்கிக் கூறினான்).

காலங் கழித்து நீ குறித்த தவணை தவறினாய் என்றாலும் சீதையைத் தேடித் தராமையைக் குறித்து இரங்கிக் கூறிய நின் சொற்கள் சீதையைத் தேடித் தரும் உன் உறுதியைத் தெரிவிக்கின்றன. ஆதலால் உனக்கு ஒரு தாழ்வுமில்லை. ஆகவே பரதனைப் போன்று என்னிடம் அன்புபாராட்டும் நீ உன்னைத் தாழ்த்திக் கூறுதல் தகுதியன்று எனச் சுக்கிரீவனை நோக்கி இராமன் கூறினான் என்பது.

இங்கே இராமனுடைய பரந்த கருணையும் பிறர் குற்றங்களைப் பொறுத்தாற்றும் பண்பும் வெளிப்படுதலைக் காணலாம். 133

அனுமன் எங்கே என இராமன் வினாவ அவன் சேனையுடன் வருவன்என்றல்

**4402. ஆரியன், பின்னரும் அமைந்து, 'நன்கு உணர்
மாருதி எவ் வழி மருவினான்?' என,
சூரியன் கான்முளை, 'தோன்றுமால், அவன்
நா அரும் பரவையின் நெடிய சேனையான்.'**

ஆரியன் - *இராமன்;* ***பின்னரும் அமைந்து -*** *மறுபடியும் சொல்லத் தொடங்கி (சுக்கிரீவனை நோக்கி);* ***நன்கு உணர் மாருதி -*** *(முக் காலத்தையும்) நன்றாக அறியவல்ல காற்றுக் கடவுளின் மகனான அனுமன்;* ***எவ்வழி மருவினான் என -*** *எங்கே இருக்கிறான் என்று கேட்க; (அதற்கு);* ***சூரியன் கான்முளை -*** *சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்;* ***அவன் -*** *அந்த அனுமன்;* ***நீர் அரும் பரவையின் -*** *நீர் நிரம்பிய அரிய கடல் போன்ற;* ***நெடிய சேனையான் -*** *பெருஞ் சேனையையுடையவனாய்;* ***தோன்றும் -*** *வந்து சேருவான்.*

இராமன் அனுமனைக் குறித்தத் தனியே வினவியதால் அவனிடம் இராமன் வைத்துள்ள பேரருள் தோன்றும். பரவை பரந்திருத்தலின் கடலுக்குக் காரணக் குறியாயிற்று. 134

**4403. 'கோடி ஓர் ஆயிரம் குறித்த கோது இல் தூது
ஓடின நெடும் படை கொணர்தல் உற்றதால்;
நாள் தரக் குறித்ததும், இன்று; நாளை, அவ்
ஆடல் அம் தானையோடு அவனும் எய்துமால்.**

கோடி ஓர் ஆயிரம் - *ஓராயிரங் கோடியாக;* ***குறித்த கோது இல் தூது-*** *கணக்கிடப்பட்ட குற்றமற்ற தூதர்கள்;* ***நெடும் படை -*** *பெரிய வானரசேனைகளை;* ***கொணர்தல் உற்றது ஓடின -*** *திரட்டிக் கொண்டு வரும் பொருட்டு(ச் செய்தி செல்ல) விரைந்து சென்றுள்ளார்கள்; (இது வரை வானரப் படைகள் வராததால் அவற்றைத் திரட்டி வருவதற்கு அனுமன் காத்திருக்கிறான்);* ***தரக் குறித்தது நாளும் உற்றது -*** *(அவ்வாறு) கொண்டு வருவதற்குக் குறித்த நாளும் வந்து விட்டது;* ***ஆல் -*** *ஆதலால்;* ***இன்று நாளை -*** *இன்று அல்லது நாளை;* ***அவ் ஆடல் அம் தானையோடு -*** *வலிமையுள்ள அந்த வானர சேனையுடன்;* ***அவனும் எய்தும் -*** *அந்த அனுமனும் இங்கே வந்துவிடுவான் (என்றான்).*

ஆல் - இரண்டனுள் முன்னது 'ஆதலால்' என்பதன் விகாரம்; பின்னது ஈற்றசை. அடல் - வலி: இங்கே ஆடல் என நீண்டது. 135

*4404. 'ஒன்பதினாயிர கோடி உற்றது
நின் பெருஞ் சேனை; அந் நெடிய சேனைக்கு
நன்கு உறும் அவதி நாள் நாளை; நண்ணிய
பின், செயத்தக்கது பேசற்பாற்று' என்றான்.*

ஒன்பதின் ஆயிரம் கோடி - (இப்பொழுது என்னுடனே) ஒன்பதினாயிரங் கோடிக் கணக்கான; **நின்பெருஞ் சேனை** - உனது பெரிய வானர சேனை; **உற்றது** - வந்துள்ளது; **அந் நெடிய சேனைக்கும்** - (இனி வரவேண்டிய) அந்தப் பெரிய சேனைக்கு; **நன்கு உறும்**

அவதி நாள் நாளை - ஒன்று திரண்டு வந்து சேர்வதற்குரிர நாளும் நாளைக்கே; **நண்ணிய பின்** - அந்தச் சேனையும் வந்த பிறகு; **செயத் தக்கது-** செய்யவேண்டியதைப் பற்றி; **பேசற் பாற்று** - பேசுவது தகுதி யுடையது; **என்றான்** - என்று கூறிமுடித்தான்.

வானர சேனையுடன் அனுமன் வந்த பிறகே செய்யத்தக்கதைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமென்று சுக்கிரீவன் கருதினான் என்பது. தான் இராமனுக்கு அடியவன் என்ற எண்ணத்தால் சுக்கிரீவன் தன் சேனையை 'நின் பெருஞ் சேனை' என்றான்.

நெடியசேனை - துணைப்படை. 136

*4405. விரும்பிய இராமனும், 'வீர!
நிற்கு அது ஓர்
அரும் பொருள் ஆகுமோ?
அமைதி நன்று' எனா,
'பெரும் பகல் இறந்தது;
பெயர்தி; நின் படை
பொருந்துழி வா' என,
தொழுது போயினான்.*

விரும்பிய இராமனும் - (சுக்கிரீவனிடம்) அன்புடைய இராமனும்; (அவனை நோக்கி); **வீர** - வீரனே! **நிற்கு அது** - உனக்கு (ச் சேனை திரட்டி முடித்தலாகிய) அச் செயலானது; **ஓர் அரும்பொருள் ஆகுமோ** - அரிய காரியமாகுமோ? **அமைதி நன்று** - (உனது) அடக்கமான குணம் சிறந்ததாக உள்ளது; **எனா** - என்று சொல்லி; **பெரும்பகல் இறந்தது** - (இப்பொழுது) நீண்ட பகலோ கழிந்துவிட் டது; **பெயர்தி** - (ஆகவே இன்று புறப்பட்டுச் சென்று; **நின் படை** - உனது சேனை; **பொருந்துழி வா** - திரண்டு வந்த போது (அவற்றோடு) வருவாய்; **என** - என்று இராமன் விடை கொடுக்க; **தொழுது போயினான்** - இராமனை வணங்கி (ச் சுக்கிரீவன்) சென்றான்.

சுக்கிரீவன் தன் சேனை தங்கியுள்ள பாசறைக்குச் சென்றான் என்பது. பெயர்தி: முற்றெச்சம். 137

அங்கதனையும் சுக்கிரீவனுடன் அனுப்பி இராமன், தம்பியுடன் வைகுதல்

*4406. அங்கதற்கு இனியன அருளி, 'ஐய! போய்த்
தங்குதி உந்தையோடு என்று, தாமரைச்*

செங் கணான், தம்பியும், தானும் சிந்தையின்
மங்கையும், அவ் வழி, அன்று வைகினான்.

தாமரைச் செங்கணான் - *செந்தாமரை மலர்போன்ற சிவந்த கண்களையுடைய இராமன்;* ***அங்கதற்கு இனியன அருளி -*** *அங்கதனுக்கு*

இனிமையான சொற்களைக் கூறி; ***ஐய -*** *ஐய;* ***போய் உந்தையோடு தங்குதி -*** *போய் உன் தந்தையாகிய சுக்கிரீவனோடு இருப்பாய்;* ***என்று -*** *என்று விடை தந்து அனுப்பி;* ***தம்பியும் -*** *இலக்குவனும்;* ***சிந்தையின் மங்கையும் -*** *(எப்பொழுதும்) தன் மனத்தே குடியிருக்கும் சீதையும்;* ***தானும் -*** *தானுமாக;* ***அன்று அவ்வழி -*** *அந்த இரவில் அவ் இடத்திலே;* ***வைகினான் -*** *தங்கியிருந்தான்.*

இராமன் இடைவிடாது சீதையை நினைத்துக் கொண்டேயிருத்தலால் 'சிந்தையின் மங்கை' என்றார்.

'தம்பியும் சிந்தையின் மங்கையும் தானும் வைகினான்' - தலைமை பற்றி வந்த பால் வழுவமைதி. *138*

தானை காண் படலம்

சுக்கிரீவன் தான் ஒருங்கு திரட்டிய வானரப் படையைக் காட்ட, அதனை இராமலக்குவர் கண்ட செய்தியைக் கூறும் பகுதி இது. சேனைத் தலைவர் தத்தம் படையோடு வந்துசேர்கிறார்கள்; வானர சேனைகளின் ஆற்றலும் சிறப்பும் வெளிப்படுகின்றன; படைத் தலைவர்கள் சுக்கிரீவனை வணங்குகின்றார்கள்; அப் படைகளை இராமன் காணுகன்றான்; சுக்கிரீவன் படைகளை வரன்முறைப்படி காட்டுகிறான்; வானரப் படையின் பெருக்கம் வெளிப்படுகிறது; அப் படையைக் குறித்து இராமலக்குவர் உரையாடுகின்றார்கள்.

தானைத் தலைவர் தத்தம் படையுடன் வருதல்

4407. அன்று அவண் இறுத்தனர்;
அலரி கீழ்த்திசைப்
பொன் திணி நெடு
வரை பொலிவுறாதமுன்,
வன் திறல் தூதுவர்
கொணர, வானரக்
குன்று உறழ் நெடும்
படை அடைதல் கூறுவாம்:

அன்று அவண் இறுத்தனர் - அன்றைய இரவு முழுவதும் (இராம லக்குவர்) அந்த இடத்தில் தங்கியிருந்தார்கள்; **அலரி கீழ்த் திசை -** கதிரவன் கிழக்குத் திசையிலுள்ள; **பொன் திணி நெடுவரை -** பொன் மயமான பெரிய உதய மலையிலே; **பொலிவுறாத முன் -** விளங்கித் தோன்றாததற்கு முன்பே (கதிரவன் உதிப்பதற்கு முன்பு); **வல் திறல் தூதுவர் -** மிக்க வலிமையுடைய தூதர்கள்; **கொணர -** சென்று அழைக்க; **குன்று உறழ் வானர நெடும் படை-** மலையைப் போன்ற வானர சேனை; **அடைதல் -** வந்து சேர்ந்த விதத்தை; **கூறுவாம் -** (இனி) எடுத்துச் சொல்வோம்.

அலரி - பரவுகின்ற கதிர்களையுடையவனெனச் சூரியனுக்குக் காரணம் குறியாயிற்று. 1

கலித்துறை

4408. ஆனை ஆயிரம் ஆயிரத்து
எறுழ் வலி அமைந்த
வானராதிபர் ஆயிரர் உடன்
வர, வகுத்த
கூனல் மாக் குரங்கு
ஐ - இரண்டு ஆயிர கோடித்
தானையோடும், - அச் சதவலி
என்பவன் - சார்ந்தான்.

acharya.org

அச்சதவலி என்பவன் - *அந்தச் சதவலி என்னும் வானர வீரன்;* ***ஆயிரம் ஆயிரத்து ஆனை -*** *பத்து இலட்சம் யானைகளின்;* ***எறுழ்வலி அமைந்த -*** *மிக்க வன்மையோடு பொருந்திய;* ***வானர அதிபர் ஆயிரர்*** *- வானர சேனைத் தலைவர் ஆயிரம் பேர்;* ***உடன்வர -*** *தன்னைப் பின்தொடர்ந்து வர;* ***வகுத்த -*** *அணிவகுக்கப்பட்ட;* ***கூனல் மா -*** *முதுகு கூனியுள்ள பெரிய;* ***ஐ இரண்டு ஆயிர கோடி -*** *பதினாயிரம் கோடி;* ***குரங்குத் தானையோடு -*** *வானர சேனையோடு;* ***சார்ந்தான் -*** *சுக்கிரீவனிடம் வந்தான்.*

எறுழ் வலி: ஒரு பொருட் பன்மொழி. சதவலி: முகத்தில் நூறு மடிப்பு களையுடையவன். வான்மீகத்தில் இப்பெயர் 'சதபலி' என்று காணப்படுகிறது.
2

4409. ஊன்றி மேருவை எடுக்குறும்
மிடுக்கினுக்கு உரிய
தேன் தெரிந்து உண்டு
தெளிவுறு வானரச் சேனை,
ஆன்ற பத்து நூறு
ஆயிர கோடியோடு அமையத்
தோன்றினான், வந்து -
சுசேடணன் எனும் பெயர்த் தோன்றல்.

சுசேடணன் எனும் பெயர் தோன்றல் - *சுசேடணன் என்னும் பெயரையுடைய வானர வீரன்;* ***மேருவை ஊன்றி எடுக்குறும் -*** *மேரு மலையையும் பேர்த்து எடுக்கவல்ல;* ***மிடுக்கினுக்கு உரிய -*** *வலிமையு டையதும்;* ***தேன் தெரிந்து உண்டு -*** *மதுவை ஆராய்ந்து பருகி;* ***தெளிவுறு -*** *மயக்கமின்றித் தெளிவு பெற்றனவுமான;* ***ஆன்ற வானர சேனை பத்து நூறு ஆயிர கோடியோடு -*** *சிறந்த பத்து இலட்சங் கோடி வானர சேனையோடு;* ***அமைய வந்து தோன்றினான் -*** *பொருந்த வந்து சேர்ந்தான்.*

மேருவையும் பேர்த்து எடுக்கக் கூடிய வல்லமையமைந்த பத்து இலட்சங் கோடி வானர சேனையோடு சுசேடணன் வந்து சேர்ந்தான் என்பது. சுசேடணன்:

இவன் வாலியின் மனைவியான தாரைக்குத் தந்தை: வருணதேவன் மைந்தன் என்றும் கூறுவர். தோன்றல்: நல்ல தோற்றமுடையவன் என்று காரணக்குறியாம்.
3

4410. ஈறு இல் வேலையை
இமைப்புறும் அளவினில் கலக்கிச்
சேறு காண்குறும் திறல்
கெழு வானரச் சேனை
ஆறு - எண் ஆயிர கோடியது உடன்
வர, - அமிழ்தம்
மாறு இலா மொழி உருமையைப்,
பயந்தவன் - வந்தான்.

அமிழ்தம் மாறு இலாமொழி - தேவ அமிழ்தமும் இணையாகாத (இனிய) சொற்களையுடைய; **உருமையைப் பயந்தவன்** - சுக்கிரீவன் மனைவியான உருமையைப் பெற்ற தந்தை; **ஈறு இல் வேலையை** - முடிவு காணப்படாத கடலையும்; **இமைப்புறம் அளவினில்** - கண் இமைக்கும் நேரத்தில்; **கலக்கிச் சேறு காண்குறும்** - கலக்கிச் சேறாக்க வல்ல; **திறல் கெழு** - வலிமை நிறைந்த; **வானர சேனை ஆறு எண் ஆயிர கோடியது** - நாறப்த்தெட்டாயிரங் கோடி வானர சேனை; **உடன் வர** - தன்னைத் தொடர்ந்து வர; **வந்தான்** - வந்து சேர்ந்தான்.

உருமையின் தந்தை தாரன் என்பவன்; இவன் தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதியின் மைந்தன். இத் தாரன் கடலையும் கலக்கிச் சேறாக்க வல்ல நாறப்த்தெட்டாயிரங் கோடி வானர சேனையோடு வந்தான் என்பது.

கோடியது: (கோடி + அது) - அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. *4*

4411. **ஐம்பது ஆய நூறாயிர**
கோடி எண் அமைந்த,
மொய்ம்பு மால் வரை புரை
நெடு வானரம் மொய்ப்ப, -
இம்பர் ஞாலத்தும் வானத்தும்
எழுதிய சீர்த்தி
நம்பனைத் தந்த கேசரி -
கடல் என நடந்தான்.

இம்பர் ஞாலத்தும் - இந்த உலகத்திலும்; **வானத்தும்** - விண்ணுலகத் திலும்; **எழுதிய சீர்த்தி** - பொறித்த பெரும்புகழையுடைய; **நம்பனைத் தந்த** - சிறந்தவனான அனுமனைப் பெற்ற; **கேசரி** - கேசரி என்னும் வானர வீரன்; **ஐம்பது ஆய நூறாயிரம் கோடி எண் அமைந்த** - ஐம்பது இலட்சங் கோடி என்று கணக்கிடப் பெற்ற; **மால் வரை புரை** - கைலை மைைையைப் போன்ற; **மொய்ம்பு நெடு வானரம்** -

தோள்களையுடைய பெரிய வானர சேனை; **மொய்ப்ப** - தன்னை நெருங்கி வர; **கடல் என நடந்தான்** - கடல் போன்ற தோற்றத்தோடு வந்தான்.

சேனையோடு வந்த கேசரிக்கு அலையோடு கூடிய கடல் உவமையாயிற்று. அனுமன், தன் செயலால் மிகப் புகழ் பெற்றானாதலால் அவனை 'இம்பர் ஞாலத்தும் வானத்தும் எழுதிய சீர்த்தி நம்பன்' என்றார். சீர்த்தி நம்பன்; புகழ் உருவாகிய அனுமன். நம்பன்: எல்லாரும் விரும்பும் குணமுடையவன். நம்பன் : சிவன் என்னும் பொருளும் உண்டு; சிவபெருமான் அம்சமாகப் பிறந்தவன் எனவும் கொள்ளலாம். *5*

4412. **மண் கொள் வாள் எயிற்று**
ஏனத்தின் வலியின, வயிரத்
திண் கொள் மால் வரை
மயிர்ப் புறத்தன எனத் திரண்ட
கண் கொள் ஆயிர
கோடியின் இரட்டியின் கணித்த

எண்கின் ஈட்டம் கொண்டு, -
எறுழ் வலித் தூமிரன் - இறுத்தான்.

எறுழ் வலித் தூமிரன் - *மிக்க வலிமையுடைய தூமிரன் என்பவன்;* ***மண்கொள் வாள் எயிறு -*** *பூமியைக் குத்தியெடுத்த ஒளியமைந்த பற்களையுடைய;* ***ஏனத்தின் வலியின -*** *(திருமாலின் அவதாரமான) வராகம் (பன்றி) போன்ற வன்மை பெற்றனவாகி;* ***வயிரத் திண் கொள் -*** *உறுதியான வலிமை கொண்ட;* ***மால் வரை -*** *பெரிய மலையும்;* ***மயிர்ப் புறத்தன எனத் திரண்ட -*** *ஒரு மயிர்க் காலிலேயடங்கக் கூடுமென்று சொல்லும்படி உருண்டு பருத்த உருவம் கொண்டனவும்;* ***கண் கொள் ஆயிர கோடியின் இரட்டியில்-*** *இடம் மிகுதியாகக் கொண்ட இரண்டாயிரங் கோடியாக;* ***கணித்த -*** *கணக்கிடப்பட்டவையுமாகிய;* ***எண்கின் ஈட்டம் கொண்டு -*** *கரடிக்கூட்டத்தை உடன் கொண்டு;* ***இறுத்தான் -*** *வந்து சேர்ந்தான்.*

தூமிரன்: சாம்பவானுக்கு உடன் பிறந்தவன்; ஒரு கரடித் தலைவன். இவனது கரடிப் படையில் ஒவ்வொரு கரடியும் திருமாலின் வராகம்போன்று வலிமையையும், ஒரு மயிர்க் காலில் பெருமலையும் அடங்கக் கூடிய பேருருவத்தையும் உடையன என்பது. *6*

4413. ***முனியும்ஆம் எனின்அருக்கனை***
முரண் அற முருக்கும்,
தனிமை தாங்கிய உலகையும்
சலம் வரின் குமைக்கும்,
இனிய மாக் குருங்கு ஈர் -
இரண்டு ஆயிர கோடி
அனிகம் முன் வர, - ஆன் பெயர்க்
கண்ணன் - வந்து அடைந்தான்.

முனியும் ஆம் எனின் - *(தனித்தனியே ஒவ்வொரு குரங்கும்) கோபங் கொள்ளுமாயின்;* ***அருக்கனை முரண் அற முருக்கும் -*** *சூரியனையும் வலிமை கெடும்படி அழிக்கும்;* ***சலம் வரின் -*** *அடங்காத பெருஞ்சினம் வந்தால்;* ***தனிமை -*** *தனித் தனியாகவே;* ***தாங்கிய உலகையும் குமைக்கும் -*** *தங்களைத் தாங்கிக் கொண்டுள்ள உலகத்தையும் குத்தியழிக்கும்;* ***இனிய -*** *மகிழ்ச்சியுடைய;* ***மாக் குரங்கு ஈர் இரண்டு ஆயிர கோடி -*** *நாலாயிரங் கோடி கொண்ட;* ***அனிகம் முன்வர -*** *வானர சேனைகள் தனக்கு முன்னே வர;* ***ஆன் பெயர்க் கண்ணன் -*** *கவாட்சன் என்பவன்;* ***வந்து அடைந்தான்-*** *வந்து சேர்ந்தான்.*

சினம் கொண்டால் சூரியனையும் தனித் தனியே அழிக்க வல்லனவும், அவ்வாறே பூமியின்மீது சினம் கொண்டாலும், அதையும் குத்தி அழிக்க வல்லனவுமான நாலாயிரங் கோடி வானர சேனையுடனே கவாட்சன் என்பான் வந்தான் என்பது. சலம்: தணியாக் கோபம். அனீகம் : வடசொல் - இங்கே அணிகம் என வந்தது. ஆன் பெயர்க் கண்ணன்: கவாட்சன் என்ற வடமொழிப் பெயரின் தமிழாக்கம். கோ - பசு; அக்ஷி - கண்; கோ + அக்ஷி என்பது வடமொழிச் சந்தியின்படி கவாட்சஎன்றாயிற்று. *7*

4414. ***தனி வரும் தடங் கிரி***
எனப் பெரியவன், சலத்தால்
நினையும் நெஞ்சு இற
உரும்என உறுக்குறு நிலையன்,
பனசன் என்பவன் -
பன்னிரண்டு ஆயிர கோடிப்
புனித வெஞ் சின வானரப்
படை கொடு - புகுந்தான்.

தனிவரும் - *தனித்து வருகின்ற;* ***தடங்கிரி எனப் பெரியவன் -*** *பெரியமலை போன்ற பெருந் தோற்றத்தையுடையவனும்;* ***சலத்தால் -*** *தணியாதகோபத்தால்;* ***நினையும் நெஞ்சு இற -*** *நினைப்பவர்களின் மனம் உடையும்படி;* ***உரும் என உறுக்குறு நிலையன் -*** *இடி போல (க் கண்டவரை) நடுங்கச் செய்கின்ற தன்மையுமான;* ***பனசன் என்பவன் -*** *பனசன் என்ற வானரத் தளபதி;* ***பன்னிரண்டு ஆயிர கோடி -*** *பன்னிரண்டாயிரங் கோடி என்று சொல்லக் கூடிய;* ***புனிதம் வெம் சினம் -*** *தூய கடுங் கோபமுடைய;* ***வானரம் படை கொடு -*** *வானர சேனையோடு;* ***புகுந்தான் -*** *வந்து சேர்ந்தான்.*

ஒத்தாரோடன்றிப் போர் செய்யாத தன்மையால் சினத்துக்கு வெம்மையுடன் புனிதமும் சேர்த்துக் கூறினார். *8*

4415. ***இடியும், மாக் கடல் முழக்கமும்***
வெருக் கொள இசைக்கும்
முடிவு இல் பேர் உறுக்கு
உடையன, விசையன, முரண,
கொடிய கூற்றையும் ஒப்பன,
பதிற்றைந்து கோடி
நெடிய வானரப் படை கொண்ட
புகுந்தனன் - நீலன்.

நீலன் - *நீலன் என்பவன்;* ***இடியும் மாக் கடல் முழக்கமும் -*** *இடியோசையும் பெரிய கடலின் ஆரவாரமும்;* ***வெருக் கொள -*** *அஞ்சி அடங்கும்படி;* ***இசைக்கும் -*** *ஒலிக்கின்ற;* ***முடிவு இல் பேர் உறுக்கு உடையன -*** *எல்லையற்ற பேராரவாரத்தை உடையனவும்;* ***விசையன -*** *மிக்க வேகத்தையுடையனவும்;* ***முரண -*** *வலிமையுடையனவும்;* ***கொடிய கூற்றையும் ஒப்பன -*** *கொடுமையுள்ள யமனைப் போன்றனவுமாகிய;* ***பதிற்றைந்து கோடி-*** *ஐம்பது கோடி;* ***நெடிய வானரப் படை கொண்டு -*** *பெரிய வானர சேனையை உடன் கொண்டு;* ***புகுந்தனன் -*** *வந்து சேர்ந்தான்.*

நீலன்: அக்கினியின் மகன்; இவன் வானர சேனைகள் எல்லாவற்றிற்கும் முதல் தலைவன். பத்து + ஐந்து : பதிற்றைந்து - இற்றுச் சாரியை பெற்ற ஐம்பதைக் குறிக்க வந்த பண்புத் தொகை. கொடுமையிலும் உயிர் கவர்வதிலும் கூற்று உவமை.
9

4416. **மா கரந்தன, உரத்தன,**
வலியன, நிலைய,
வேகரத்த, வெங் கண்
உமிழ் வெயிலன, மலையின்
ஆகரத்தினும் பெரியன,
ஆறு - ஐந்து கோடி
சாகரத்தோடும் - தரீமுகன்
என்பவன் - சார்ந்தான்.

தரீமுகன் என்பவன் - தரீமுகன் என்னும் வீரன்; **மா கரந்தன -** பெரிய கைகளையுடையனவும்; **உரத்தன -** வலிய மார்பையுடையனவும்; **வலியன -** தேக வலிமையுடையனவும்; **நிலைய -** (செயலில்) உறுதியுள்ளனவும்; **வேகரத்த -** உக்கிரமுடையனவும்; **வெம்கண் உமிழ் வெயிலன -** கொதிக்கும் கண்களிலிருந்து தெறிக்கின்ற தீப் பொறிகளையுடையனவும்; **மலையின் ஆகரத்தினும் பெரியன -** மலையின் வடிவத்தைக் காட்டிலும் பெரிய வடிவமுடையனவுமான; **ஆறு ஐந்து கோடி -** முப்பது கோடி; **சாகரத் தொடும் -** வானர சேனைக் கடலோடும்; **சார்ந்தான்-** வந்து சேர்ந்தான்.

தரீமுகன்: குகை போன்ற முகத்தையுடையவன் என்பது பொருள். வேகரம்: கொடுமை, உக்கிரம், சேனைக்குச் சாகரம் பரப்பும் பெருமையும் கொந்தளிப்பும் பற்றி வந்த உவமை. *10*

4417. **இளைத்து வேறு ஒரு மா**
நிலம் வேண்டும் என்று இரங்க,
முளைத்த முப்பதினாயிர
கோடியின் முற்றும்,
விளைத்த வெஞ் சினத்து,
அரிஇனம் வெருவுற விழிக்கும்
அளக்கரோடும், - அக்கயன் எனும்
பெயரன் - வந்து அடைந்தான்.

அக்கயன் எனும் பெயரன் - அக்கயன் என்னும் பெயரையுடைய வீரனும்; **வேறு ஒரு மாநிலம் -** (தாம் தங்குவதற்க இந்த நிலவுலகம் போதாமையால்) வேறொரு அகன்ற பூமி; **வேண்டும் என்று -** வேண்டும் என்று; **இளைத்து இரங்க முளைத்த -** வருந்தி மனம் இரங்கும்படி தோன்றினவும்; **முப்பதினாயிர கோடியின் -** முப்பதினாயிரங் கோடி என்ற தொகை கொண்டு; **முற்றும் விளைத்த -** உலகமெங்கும் பரவி யனவுமான; **வெம் சினத்து அரி இனம் -** கடுமையான கோபமுடைய சிங்கக் கூட்டங்களும்; **வெருவுற விழிக்கும் -** அஞ்சுமாறு நோக்குகின்ற; **அளக்கரோடும் -** வானர சேனைக் கடலோடும்; **வந்து அடைந்தான் -** வந்து சேர்ந்தான்.

ஒவ்வொன்றும் மிகவும் பருத்திருப்பதால் அக்கயனது முப்பதினாயிரங் கோடிச் சேனை தங்குவதற்கு இந்த உலகம் போதாதென்பது கருத்து. அளக்கர்: கடல். சேனைக்கு உவமையாகுபெயர். *11*

4418. **ஆயிரத்து அறுநூறு கோடியின்**
கடை அமைந்த
பாயிரப் பெரும படை
கொண்டு, பரவையின் திரையின்
தாய், உருத்து உடனே வர -
தட நெடு வரையை
ஏய் உருப் புயச் சாம்பன்
என்பவனும், - வந்து இறுத்தான்.

தட நெடு வரையை ஏய் - பெரிய உயர்ந்த மலையை ஒத்த; **உருப் புயம் -** வடிவத்தோடு கூடிய தோள்களையுடை; **சாம்பன் என்பவனும் -** சாம்பவானும்; **பரவையின் திரையின் தாய் -** கடலின் அலைகளைப் போலப் பாய்ந்து; **உருத்து -** வெகுண்டு; **உடனே வர -** பின்னே தொடர்ந்து வர; **ஆயிரத்து அறுநூறு கோடியின் -** ஆயிரத்து

அறுநூறு கோடி என்னும் கணக்கையுடைய; **கடை அமைந்த -** இடங் களில் நிரம்பிய; **பாயிரப் பெரும்படை கொண்டு -** சிறப்பான பெரிய வானரப் படையை உடன்கொண்டு; **வந்து இறுத்தான் -** வந்து தங்கினான்.

பாயிரம் - விருது, சிறப்பு. நூல்களின் முன்னுரையாக அமைந்து நூல் நுவலும் பொருளின் சிறப்பைத் தெளிவுறப் புலப்படுத்தும் பகுதியைப் பாயிரம் என்பர்; அதுபோல சாம்பனின் படைத் திறத்தைத் தெளிவாகப் புலப்படுத்தியதாக தூசிப் படை (முன்னணிப் படை) அமைந்தது என்றும் கொள்ளலாம். சாம்பன் - ஜாம்பவான்; பிரமன் கொட்டாவியிலிருந்து கரடி வடிவத்தில் தோன்றியவன்; திருமாலின் திருவிக்கிர அவதாரத்தின்போது உலகம் முழுவதும் நிரம்பிப் பேருருவம் கொண்டிருந்த அப்பெருமானைப் பதினெட்டு முறை வலம் செய்தவன் என்று இவன் புகழை நூல்கள் கூறும். உறுப் புயச் சாம்பன் என்ற தொடருக்குப் பகைவர்க்கு அச்சம் தரும் தோள்களை உடைய சாம்பன் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். உரு உட்கு (அச்சம்) ஆகும் என்பது தொல்காப்பியம். 12

4419. **வகுத்த தாமரை மலர்**
அயன், நிசிசரர் வாழ்நாள்
உகுத்த தீவினை பொருவரும்
பெரு வலி உடையான்,
பகுத்த பத்து நூறாயிரப்
பத்தினின் இரட்டி
தொகுத்த கோடி வெம் படை கொண்டு, -
துன்முகன் - தொடர்ந்தான்.

வகுத்த தாமரை மலர் அயன் - வாழ்நாள் இவ்வளவே என வரையறுத்த தாமரை யாசனத்தானான நான்முகன; **நிசிசரர் வாழ்நாள் உகுத்த தீவினை -** அரக்கர்களின் வாழ்நாளை அழித்திடும் தீவினை (ஆகிய இரு பெரும் சக்திகளுக்கு மீறிய); **பொருவு அரும் வலி உடை யான் -** ஒப்பற்ற வலிமை உடையவனாகிய; **துன்முகன் -** துன்முகன்

என்பவன்; ***பகுத்த பத்து நூறாயிரப் பத்தினின் இரட்டி*** *- அணி வகுக்கப்பட்ட பத்து லட்சத்தின் இரட்டிப்பு (அதாவது இருபது லட்சம்);* ***தொகுத்த கோடி*** *- கூட்டிய கோடி (அதாவது இருபதுலட்சம் கோடி);* ***வெம்படை கொண்டு*** *- கொடிய படைகளை அழைத்துக் கொண்டு;* ***தொடர்ந்தான்*** *- தொடர்ந்து வந்தான்.*

துன்முகன் - அழகில்லாத முகத்தினன். நான்முகனால் அரக்கரின் வாழ்நாள் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது; அரக்கர் செய்த தீவினையும் அவர் வாழ்நாளுக்கு இறுதியை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த இரண்டு சக்திகளுக்கும் மேலாகத் துன்முகனின் வலிமை அரக்கருக்கு அழிவு செய்தே தீரும் என்பது கருத்து. *13*

4420. இயைந்த பத்து நூறாயிரப்
பத்து எனும் கோடி
உயர்ந்த வெஞ் சின வானரப்
படையொடும், ஒருங்கே, -
சயம்தனக்கு ஒரு வடிவு எனத்
திறல் கொடு தழைத்த
மயிந்தன் - மல்
கசகோமுகன்தன்னொடும், வந்தான். *

சயம் தனக்கு ஒரு வடிவென *- வெற்றியே ஓர் உருக் கொண்டது என்று கூறும்படி;* ***திறல் கொடு தழைக்க*** *- போர் வன்மையால் உயர்ந்த;* ***மயிந்தன்*** *- மயிந்தன் என்னும் வீரன்;* ***மல் கச கோமுகன் தன்னொடும்*** *- மற்போரில் சிறந்த கச கோமுகன் என்பவனோடும்;* ***இயைந்த பத்து நூறாயிரம் பத்து எனும் கோடி*** *- பொருந்திய நூறு லட்சங் கோடி என்ற எண்ணுள்ள;* ***உயர்ந்த வெம் சின வானரப் படையொடும்*** *- மிகக் கொடிய சினத்தையுடைய வானர சேனையோடும்;* ***ஒருங்கே வந்தான்*** *- ஒரு சேர வந்தான்.*

மயிந்தனும் கசகோமுகனும் நூறு லட்சங் கோடி சேனையுடன் வந்தார்கள் என்பது. மயிந்தனும் துமிந்தனும் அசுவினி தேவர்களின் அமிசத்தால் பிறந்த வானரராவர்.
14

4421. கோடி கோடி நூறாயிரம்
எண் எனக் குவிந்த
நீடு வெஞ் சினத்து அரிஇனம்
இரு புடை நெருங்க,
மூடும் உம்பரும், இம்பரும்,
பூமியில் மூழ்க, -
தோடு இவர்ந்த தார்க்கிரி புரை
துமிந்தனும் - தொடர்ந்தான்.

தோடு இவர்ந்த தார்க்கிரி புரை *- இதழ்கள் அமைந்த மலர் மாலையை அணிந்தவனும் மலையை ஒத்தவனுமான;* ***துமிந்தன்*** *- துமிந்தன் என்னும் வீரனும்;* ***கோடி கோடி நூறு ஆயிரம் எண் எனக் குவிந்த*** *- பல கோடி இலட்சக் கணக்காக*

நிறைந்த; **நீடு வெஞ்சினத்து அரி இனம் -** மிகக் கொடிய கோபத்தையுடைய வானரக் கூட்டம்; **இரு புடை நெருங்க -** இரு பக்கங்களிலும் நெருங்கி வரவும்; **மூடும் உம்பரும் -** பூமியின்மேல் கவிந்த ஆகாயமும்; **இம்பரும் பூமியில் மூழ்க -** இவ் வுலகமும் (அச்சேனைகள் வரும் போது எழும்) புழுதியில் மறைந்து விடவும்; **தொடர்ந்தான் -** பின் வந்தான்.

வீடணன் இராமனிடம் சரண்புக வருகையில் அவனை முதன் முதலாக எதிர்கொண்டவர்கள் இவ்விருவருமேயாவர். 15

4422. கறங்கு போல்வன, காற்றினும்
கூற்றினும் கடிய,
பிறங்கு தெண் திரைக்
கடல் புடைபெயர்ந்தெனப் பெயர்வ,
மறம் கொள் வானரம் ஒன்பது
கோடி எண் வகுத்த,
திறம் கொள், வெஞ் சினப்
படைகொடு, - குமுதனும் - சேர்ந்தான்.

குமுதனும் - குமுதன் என்னும் வீரனும்; **கறங்கு போல்வன -** காற்றாடி போல விரைந்து செல்வனவும்; **காற்றினும் கூற்றினும் கடிய -** காற்றைக் காட்டிலும் வேகம் உடையனவும், யமனைவிடக் கொடு மையுடையனவும்; **பிறங்கு தெண்திரை -** விளங்குகின்ற தெளிவான அலைகளையுடைய; **கடல் புடை பெயர்ந்து எனப் பெயர்வ -** கடல் இடம் விட்டு எழுந்தது போன்று செல்வனவும்; **மறம் கொள் வானரம் -** வீரம் கொண்ட வானரங்கள்; **ஒன்பது கோடி எண் வகுத்த -** ஒன்பது கோடியென்று கணக்கிடப்பட்டனவும்; **திறம் கோள் வெம்சினப் படை கொடு -** மனவலியும் உடல் வன்மையும் கடுமையான கோபமும் கொண்டனவுமான படைகளை உடன் கொண்டு; **சேர்ந்தான் -** வந்து சேர்ந்தான்.

கறங்கு - காற்றாடி; வானத்தில் சுழன்று செல்வதெனக் காரணக் குறியாயிற்று. கடிய - இரட்டுறமொழிதல்: காற்றினும் கூடிய கூற்றினும் கடிய என வேகத்தையும் கொடுமையையும் குறித்தவாறு. 16

4423 . ஏழின் ஏழு நூறாயிர
கோடி என்று இசைந்த
பாழி நல் நெடுந் தோள்
கிளர் படை கொண்டு, பரவை
ஊழி பேரினும் உலைவில,
உலகினில் உயர்ந்த
பூமி விண் புக, - பதுமுகன்
என்பவன் - புகுந்தான். *

ஊழி பரவை பேரினும் - உலக முடிவுக் காலத்தில் கடல் பொங்கி(த் தனது நிலையைவிட்டு)ப் பெயர்ந்து வந்தாலும்; **உலைவு இல -** அழிவற்றனவாகிய; **ஏழின்**

ஏழு நூறு ஆயிர கோடி என்று இசைந்த - நாற்பத் தொன்பதினாயிரங் கோடி என்ற கணக்கோடு பொருந்திய; **பாழி நல் நெடுந்தோள் -** வலிமை மிக்க அழகிய நீண்ட தோள்களோடு விளங்குகின்ற; **கிளர் படை கொண்டு -** வானரப் படையை உடன் கொண்டு; **உலகினில் உயர்ந்த பூமி -** பூமியிலிருந்து மேலே எழுந்த

புழுதி; **விண் புக -** ஆகாயத்திற்குச் செல்லும்படி; **பதுமுகன் என்பவன் -** பதுமுகன் என்னும் தலைவன்; **புகுந்தான் -** வந்துசேர்ந்தான்.

ஏழின் ஏழு - பண்புத் தொகை: ஏழினால் பெருக்கிய ஏழு (நாற்பத்தொன்பது). உம்மைத் தொகையாகக் கொள்ளின் ஏழும் ஏழும் - ஏழொடு சேர்ந்த ஏழு - (பதினான்கு) எனப் பொருள்படும். 17

4424. ஏழும் ஏழும் என்று
உரைக்கின்ற உலகங்கள் எவையும்
தாழும் காலத்தும், தாழ்வு இலாத்
தட வரைக் குலங்கள்
சூழும் தோற்றத்த, வலி
கொள் தொள்ளாயிரக்கோடிப்
பாழி வெம் புயத்து அரியொடும், -
இடபனும் - படர்ந்தான். *

இடபனும் - இடபன் என்னும் வீரனும்; **ஏழும் ஏழும் என்று உரைக்கின்ற -** பதினான்கு என்று சொல்லப்பட்ட; **உலகங்கள் எவையும் -** எல்லா உலகங்களும்; **தாழும் காலத்தும் -** அழிகின்ற ஊழிக் காலத்திலும்; **தாழ்வு இலா -** அழிவில்லாத; **தடவரைக் குலங்கள்** - பெரிய மலைகளின் தொகுதிகள்; **சூழும் தோற்றத்த** - சூழ்ந்திருப்பது போன்ற தோற்றமுடையனவான; **வலி கொள் -** வலிமையைக் கொண்டுள்ள; **பாழி வெம் புயத்து -** வன்மை மிக்க கொடிய தோள்களோடு கூடிய; **தொள்ளாயிரம் கோடி அரியொடும் -** தொள்ளாயிரங் கோடி என்று கணக்கிட்ட வானர சேனையோடும்; **படர்ந்தான் -** வந்து சேர்ந்தான்.

உலகம் யாவும் அழியும் பிரளய காலத்திலும் அழியாது நிற்கும் மலைகள் இருப்பின், அம் மலைகளே இந்த வானர சேனைக்கு ஒப்பாகும் என்பது - இல் பொருளுவமையணி. 18

4425. தீர்க்கபாதனும், வினதனும்,
சரபனும், - திரைக்கும்
மால் கருங் கடற்கு உயர்ந்தென
மைம் முகத்து அனிகம்
ஆர்க்கும் எண்ண அருக் கோடி கொண்டு,
அண்டமும் புறமும்
போர்க்கும் பூமியில் மறைதர, -
முறையினின் புகுந்தார். *

acharya.org

தீர்க்க பாதனும் - தீர்க்க பாதனும்; **வினதனும் சரபனும் -** வினதனும் சரபனும்; **திரைக்கும் மால் கருங் கடற்கு உயர்ந்து என -** அலையெறிகின்ற பெரிய கரிய கடலைக் காட்டிலும் பெருந் தோற்றத்தையுடையனவான;

ஆர்க்கும் எண்ண அரும் - எத் திறமுடையவர்க்கும்எண்ணிக் கணக்கிட முடியாத; **மை முகத்து அனிகம் கோடி கொண்டு -** கறுத்த முகமுள்ள கோடிக் கணக்கான வானர சேனையை உடன் கொண்டு; **அண்டமும் புறமும் -** உலகவுருண்டையின் உள்ளும் புறமும்; **போர்க்கும் பூமியின் மறைதர -** மேலே எழுந்து மூடிக் கொள்ளும் புழுதியால் மறையும்படி; **முறையினில் புகுந்தார் -** ஒருவர்பின் ஒருவராக வந்து சேர்ந்தார்கள்.

தீர்க்கபாதன்: நீண்ட காதலுடையவன். விநதன்: மிகவும் வணக்கமுடையவன். சரபன்: சரபப் பறவை (எட்டுக்கால் புள்) போன்ற வலிமை வாய்ந்தவன்; இவன் மேகக் கடவுளின் மைந்தன். மைம் முகத்து அனிகம்: கருங்குரங்குகளின் படை.
19

***4426.* கை அஞ்சு ஆயுதம் உடைய**
அக் கடவுளைக் கண்டும்
மெய் அஞ்சாதவன், மாதிரம்
சிறிது என விரிந்த,
வையம் சாய்வரத் திரிதரு
வானர சேனை
ஐ - அஞ்சு ஆயிரகோடி கொண்டு,
அனுமன் வந்து அடைந்தான்.

கை அஞ்சு ஆயுதம் உடைய - கிரணங்களாகிய அஞ்சத்தக்க ஆயுதங்களையுடைய; **அக் கடவுளைக் கண்டும் -** அந்தச் சூரியனைக் கண்டுங்கூட; **மெய் அஞ்சாதவன் -** சிறிதும் நடுக்கம் கொள்ளாதவனான; **அனுனுன் -** அனுமன்; **மாதிரம் சிறிது என விரிந்த -** திக்கெல்லை முழுவதும் அளவில் சிறிய என்று என்னுமாறு பரவியுள்ளதும்; **வையம் சாய்வரத் திரிதரு -** நிலவுலகம் ஒரு புறமாகச் சாயும்படி உலவுவதுமான; **ஐ அஞ்சு ஆயிர கோடி வானர சேனை கொண்டு -** இருபத் தையாயிரங்கோடி எண்ணுள்ள வானரப் படையை உடன்கொண்டு; **வந்து அடைந்தான் -** வந்து சேர்ந்தான்.

அனுமன் பிறந்த பொழுதே இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழமென்று கருதிச் சிறிதும் அஞ்சாது, அதைப் பிடிக்கப் பாய்ந்தவனாதலால அவனை 'அக் கடவுளைக் கண்டு மெய் அஞ்சாதவன்' என்றார்.

பூமியின் எந்தப் பகுதியில் இவ் வானர சேனை செல்லுகின்றதோ அந்தப் பகுதி மிக்க பாரத்தால் சாய்வதாயற்று என்பது.

சாய்வர; திரிதரு: வர, தரு என்பன துணை வினைகள். *20*

***4427.* நொய்தின் கூடிய**
சேனை, நூறாயிரகோடி
எய்த, தேவரும், 'என்கொலோ

முடிவு?' என்பது எண்ண,
மையல் சிந்தையால் அந்தகன்
மறுக்குற்று மயங்க, -
தெய்வத் தச்சன் மெய்த் திரு
நெடுங்காதலன் - சேர்ந்தான்.

தெய்வத் தச்சன் மெய்த்திரு நெடுங் காதலன் - தேவ சிற்பியாகிய விசுவகர்மாவின் பிரதியுருவே எனத்தக்க அழகிய உயர்நத் மகனாகிய நளன் என்பவன்; **தேவரும் -** தேவர்களும்; **என்கொலோ முடிவு -** இப் படையின் எல்லையாதோ; **என்பது எண்ண -** என்று கருதும்படியாக; **அந்தகன் மையல் சிந்தையால் -** யமனும் இதைக் கண்டதனாலாகிய மயக்கம் கொண்ட மனத்தால்; **மயக்குற்று மயங்க -** கலங்கித் திகைக்கவும்; **நொய்தின் கூடிய -** விரைவில் திரண்ட; **நூறாயிர கோடி சேனை எய்த -** இலட்சக் கோடிக் கணக்கான வானர சேனை தன்னோடு வர; **சேர்ந்தான் -** வந்தடைந்தான்.

அந்தகன்: உயிர்களுக்கு அந்தத்தைச் செய்பவனென யமனுக்குக் காரணக் குறி. நளன்: தெய்வத் தச்சனான விசுவகர்மாவின் மகனாய்ப் பிறந்த ஒரு வானர வீரன்; தன் கையால நீரில் எதைப் போட்டாலும் மிதக்கும்படி வரம் பெற்றவன். திரு நெடு என்றதனால் உடல்வனப்பும் உயரமும் குறிக்கப் பெற்றன. 21

4428. கும்பனும், குலச் சங்கனும்,
முதலினர், குரங்கின்
தம் பெரும் படைத்தலைவர்கள்
தர வந்த தானை,
இம்பர் நின்றவர்க்கு எண்ண
அரிது, இராகவன் ஆவத்து
அம்பு எனும் துணைக்கு உரிய;
மற்று உரைப்பு அரிது அளவே.

கும்பனும் - கும்பன் என்பவனும்; **குலச் சங்கனும் -** சிறந்த சங் கன் என்னும் வீரனும்; **முதலினர் -** முதலானவர்களாகிய; **தம் பெருங் குரங்கின் படைத்தலைவர்கள் -** தம்முடைய பெரிய வானர சேனைத் தலைவர்கள்; **தரவந்த -** தம்முடன் திரட்டிக் கொண்டு வந்த; **தானை -** வானர சேனையானது; **இம்பர் நின்றவர்க்கு எண்ண அரிது -** இவ்வுலக மக்களாலும் கணக்கிட முடியாதது; **இராகவன் ஆவத்து அம்பு என்னும் -** இராமனின் அம்பறாத் தூணியிலுள்ள அம்புகளின்; **துணைக்கு உரிய -** அளவாமென்று சொல்லத்தக்க அளவுடையது (அல்லாமல்); **அளவு மற்று உரைப்பரிது -** அந்தப் படையின் அளவைப் பற்றி வேறு எவ்வகையிலும் சொல்லுவது அரியது.

இராமனது அம்புப் புட்டிலில் அம்புகள் அளவில்லாது நிறைந்திருப்பது போலக் கும்பன், சங்கன் ஆகியோரின் சேனைகளிலும் வானரங்கள் அளவற்று நிறைந்திருந்தன. ஆவம் - அம்புப் புட்டில், அம்பறாத்தூணி. 22

வானர சேனைகளின் ஆற்றலும் சிறப்பும்

4429. **தோயின், ஆழி ஓர் ஏழும் நீர்**
சுவறி வெண் துகள் ஆம்;
சாயின், அண்டமும் மேருவும்
ஒருங்குடன் சாயும்;
ஏயின், மண்டலமும் எள் இட
இடம் இன்றி இரியும்;
காயின் வெங் கனல்-
கடவுளும் இரவியும் கரியும்.

தோயின் - (அங்கே திரண்ட வானர சேனைகள்) படிந்து முழுகினால்; **ஆழி ஓர் ஏழும் -** ஏழு கடல்களும்; **நீர் சுவறி வெண்துகள் ஆம் -** நீர் வற்றி வெள்ளை நிறப் புழுதியாக மாறி விடும்; **சாயின் -** ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்தால்; **அண்டமும் மேருவும் -** பூமி மண்டலமும் மேரு மலையும்; **ஒருங்கு உடன் சாயும் -** ஒரு சேர உடனே (அந்தப் பக்கமாகச்) சாய்ந்து விடும்; **ஏயின் -** எழுந்து உலாவினால்; **மண்தலம் -** இந்தப் பூமி; **எள் இட இடமின்றி இரியும் -** எள் இடுவதற்கும் இடம் இல்லாமற்போகும்; **காயின் -** சினம் கொள்ளுமாயின்; **வெங்கனல் கடவுளும் -** கொடிய அக்கினிதேவனும்; **இரவியும் -** சூரியனும்; **கரியும் -** வெந்து கருகிவிடும்.

இச் செய்யுள் வானர சேனையின் மிகுதியையும், பெரு வலிமையையும் குறிக்கிறது. இச் செய்யுள் அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள் அமைப்புடையது. எந்த அடியை எங்கே கூட்டினும் பொருளும் ஓசையும் வேறுபடா.

ஏயின் - எழுந்துஉலாவினால். *23*

4430. **எண்ணின், நான்முகர்**
எழுபதினாயிரர்க்கு இயலா;
உண்ணின் அண்டங்கள் ஓர்
பிடி உண்ணவும் உதவா;
கண்ணின் நோக்கறின், கண்ணுதலானுக்கும்
கதுவா, -
மண்ணின் மேல் வந்த
வானர சேனையின் வரம்பே!

மண்ணின்மேல் வந்த - பூமியின்மேல் ஒருங்கு திரண்டு வந்த; **வானர சேனையின் வரம்பு -** வானரப் படையின் அளவை; **எண்ணின் -** எண்ணத் தொடங்கினால்; **நான்முகர் எழுபதினாயிரர்க்கு -** எழு பதினாயிரம் பிரமர்களுக்கும்; **இயலா -** முடியாது; **உண்ணின் -** (இவ் வானர சேனைகள்) உண்ணத் தொடங்கினால்; **அண்டங்கள் -** அண்டங்களும் யாவும்; **ஓர் பிடி உண்ணவும் உதவா -** ஒவ்வொரு வானரமும்

ஒரு பிடியளவாக உண்ணவும் போதாது; **கண்ணின் நோக்குறின் -** கண்ணால் பார்க்க வேண்டுமாயின்; **கண்ணுதலானுக்கும் கதுவா -** நெருப்புக் கண்ணை நெற்றியிலுடையவனாகிய சிவபெருமானாலும் காண இயலாது.

இவ்வானரப் படையைப் படைத்த பிரமன் போன்ற எழுபதினாயிரம் பிரமர்கள் ஒருங்கே திரண்டு வந்தாலும் இச் சேனையை அளவிடமுடியாது. இயல்பான இரண்டு கண்களுடன் நெருப்புக் கண்ணையும் நெற்றியில் கொண்ட சிவனாலும் பார்க்கவியலாத பரப்பளவு கொண்டது அவ்வானரப்படை என்பது.
24

4431. ஒடிக்குமேல், வட மேருவை
வேரொடும் ஒடிக்கும்;
இடிக்குமேல், நெடு வானக
முகட்டையும் இடிக்கும்;
பிடிக்குமேல், பெருங் காற்றையும்
கூற்றையும் பிடிக்கும்;
குடிக்குமேல், கடல் ஏழையும்
குடங்கையின் குடிக்கும்.

ஒடிக்குமேல் - (அவ்வானர சேனை) ஒடிக்க வேண்டும் என்று கருதினால்; **வட மேருவை வேரொடும் ஒடிக்கும்** - வடக்கிலுள்ள மேரு மலையையும் அடியோடு ஒடித்துவிடும்; **இடிக்குமேல்** - இடிக்க வேண்டுமென்று கருதினால்; **நெடு வானக முகட்டையும் இடிக்கும்** - பெரிய ஆகாயத்தின் மேல் முகட்டையும் இடித்து விடும்; **பிடிக்குமேல்** - பிடிக்க வேண்டும் என்று விரும்பினால்; **பெருங் காற்றையும்** - பெரிய காற் றையும்; **கூற்றையும் பிடிக்கும்** - யமனையும் பிடித்து விடும்; **குடிக்கு மேல்** - குடிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தால்; **கடல் ஏழையும்** - ஏழு கடல்களையும்; **குடங்கையின் குடிக்கும்** - உள்ளங்கையால் அள்ளிக் குடித்து விடும்.

பிறர் எவராலும் செய்யமுடியாத அரிய பெரிய செயல்களையெல்லாம் எளிதில் செய்து முடிக்கும் இவ் வானரப்படை என்பது. 25

4432. ஆறு பத்து எழு
கோடியாம் வானரர்க்கு அதிபர்,
கூறு திக்கினுக்கு அப்புறம்
குப்புறற்கு உரியார்,
மாறு இல் கொற்றவன் நினைத்தன
முடிக்குறும் வலியர், -
ஊறும் இப் பெருஞ் சேனை
கொண்டு - எளிதின் வந்துற்றார்.

கூறு திக்கினுக்கு அப்புறம் - (எட்டாகச்) சொல்லப்படும் திசைகளுக்கு அப்பாலும்; **குப்புறற்கு உரியார்** - தாண்டிக் குதிக்கத்தக்க

வல்லமையுள்ளவர்களும்; **மாறு இல் கொற்றவன்** - இணையற்ற தங்கள் அரசனான சுக்கிரீவன்; **நினைத்தன முடிக்குறும் வலியர்** - எண்ணிய செயல்களை உடனே செய்து முடிக்கும் மனவுறுதியுடையவர்களுமாகிய; **ஆறு பத்து எழுகோடியாம்** - அறுபத்தேழு கோடி அளவுள்ள; **வானரர்க்கு அதிபர்** - வானர சேனைத் தலைவர்;

ஊறும் இப் பெருஞ் சேனை கொண்டு - மேன்மேலும் பெருகுகின்ற இப் பெருஞ் சேனையைத் திரட்டிக் கொண்டு; **எளிதின் வந்துற்றார் -** எளிதில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இவ்வாறு அறுபத்தேழுகோடி வானரப் படைத் தலைவர்கள் சுக்கிரீவனின் தூதுவர் வந்து சொல்லியவுடனே தம் சேனைகளைத் திரட்டிக் கொண்டு வந்து சேர்ந்தனர் என்பது. குப்புறல் - குதித்தல். *26*

படைத் தலைவர்கள் சுக்கிரீவனை வணங்குதல்

4433. **ஏழு மா கடல் பரப்பினும்**
பரப்பு என இசைப்பச்
சூழும் வானரப் படையொடு,
அவ் வீரரும் துவன்றி,
'ஆழி மா பரித்
தேரவன் காதலன் அடிகள்
வாழி! வாழி!' என்று உரைத்து,
அலர் தூவினா, வணங்கி. *

அவ்வீரரும் - அந்த வானரப் படைத் தலைவர்களும்; **ஏழு மா கடல் பரப்பினும் -** ஏழு பெரிய கடல்களின் பரப்பளவைக் காட்டிலும்; **பரப்பு என இசைப்ப -** விரிந்துள்ளது என்று கூறுமாறு; **சூழும் வானரப் படையொடு -** சூழ்ந்துள்ள வானர சேனையுடனே; **துவன்றி -** நெருங்கிவந்து; **ஆழி மா பரித்தேரவன் காதலன் -** ஒற்றைச் சக்கரத்தையும் சிறந்த குதிரைகளையுமுடைய தேரைச் செலுத்துபவனான சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனுடைய; **அடிகள் வாழி வாழி என்று உரைத்து -** திருவடிகள் வாழ்க வாழ்கவென வாழ்த்தி; **வணங்கி -** வழிபட்டு; **அலர் தூவினர் -** மலர்களைத் தூவினார்கள்.

சூரியனது தேர், காலத்தின் வடிவமான ஒற்றைச் சக்கரத்தையும் ஏழு குதிரைகளையும் உடையது என்பது நூற் கொள்கை.

வாழி வாழி - அடுக்கு அன்பின் மிகுதி பற்றியது. *27*

இராமன் படைகளைக் காணுதல்

4434. **அனையது ஆகிய சேனை**
வந்து இறுத்தலும், அருக்கன்
தனையன், நொய்தினின் தயரதன்
புதல்வனைச் சார்ந்தான்;
'நினையும் முன்னம் வந்து அடைந்தது,
நின் பெருஞ் சேனை;
வினையின் கூற்றுவ, கண்டருள்,
நீ என விளம்ப.

அனையது ஆகிய சேனை - அப்படிப்பட்ட வானரப் படை; **வந்து இறுத்தலும்** - வந்து தங்கிய அளவில்; **அருக்கன் தனயன்** - சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; **தயரதன் புதல்வனை நொய்தினில் சார்ந்தான்** - தசரத மன்னனின் மகனாகிய இராமனை விரைவில் சென்றடைந்து; **வினையின் கூற்றுவ** - தீவினைகளுக்கு இயமன் போன்றவனே! **நினையும் முன்னம்** - நினைப்பதற்க முன்பே (வெகு விரைவில்); **நின் பெருஞ் சேனை** - உனது பெரிய சேனையானது; **வந்து அடைந்தது** - வந்து சேர்ந்தது; **கண்டருள் நீ** - நீ அதைக் காண வருவாய்; **என விளம்ப** - எனக் கூற. . . .

'வினையின் கூற்றுவ' என்று இராமனை விளித்தது உயிர்களை வாட்டும் வினைகளைப் போக்கிஅவற்றைப் பிறப்பற்றனவாகச் செய்யும் இராமனது அருள் திறம்கருதி. 28

4435. ஐயனும் உவந்து அகம்
என முகம் மலர்ந்தருளி,
தையலாள் வரக் கண்டனன்
ஆம் எனத் தளிர்ப்பான்,
எய்தினான், அங்கு ஓர் நெடு
வரைச் சிகரத்தின் இருக்கை;
வெய்யவன் மகன், பெயர்த்தும்,
அச் சேனையின் மீண்டான்.

ஐயனும் உவந்து - இராமனும் மகிழ்ந்து; **அகம் என முகமலர்ந்து அருளி** - தன் மனம் போலவே முகமும் மலரப் பெற்று; **தையலாள் வரக் கண்டனன் ஆம் என** - சீதையே நேரில் வந்திடக் கண்டவன் போன்று; **தளிர்ப்பான்** - மனக் கிளர்ச்சி கொண்டவனாய்; **அங்கு ஓர் நெடுவரை** - அங்கே இருந்த உயர்ந்த ஒரு மலையின்; **சிகரத்தின் இருக்கை எய்தினான்** - உச்சி இடத்தைச் சென்று அடைந்தான்; **வெய்யவன் மகன்** - சூரியனின் மகனான சுக்கிரீவன்; **பெயர்த்தும்** - மீண்டும; **அச்சேனையின் மீண்டான்** - அந்தச் சேனையிடம் திரும்பிச் சென்றடைந்தான்.

சேனையைக் கண்ட இராமனுக்குச் சீதையே மீண்டு வந்திடக் கண்டது போன்று மனக் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது என்கிறார். இந்தச் சேனையே கருவியாக இருந்து போர் வெற்றி தந்து சீதையை மீட்கும் காரியம் நிறைவேறிடும் என்ற நம்பிக்கையின் உறுதி இவ்வாறு வெளிப்பட்டது. 'தளிர்ப்பான்' என்ற சொல்லின் குறிப்பு மிகவும் நயமானது. முந்தைய படலங்களில் சீதையைப் பிரிந்ததனால்

வாடிய இராமனிடம் புதிய தென்பு பிறந்தது என்பதைக் குறிப்பாகப் புலப்படுத்துகிறது 'தளிர்ப்பான்' என்ற சொல்லாட்சி. தளிரே மரம் செடிகளின் எதிர்கால வளத்தைப் புலப்படுத்துமன்றோ? சேனைப் பரப்பு முழுவதும காண்பதற்கு ஒரு மலைச் சிகரமே பொருந்துமென்பது கவிஞர்குறிப்பு. 29

4436. அஞ்சோடு ஐ - இரண்டு யோசனை
அகலத்தது ஆகி,
செஞ்செவே வட திசைநின்று
தென் திசை செல்ல,

எஞ்சல் இல் பெருஞ் சேனையை,
'எழுக' என ஏவி,
வெஞ் சினப் படை வீரரை
உடன் கொண்டு மீண்டான் *

அஞ்சொடு ஐ இரண்டு யோசனை - *பதினைந்து யோசனைப் பரப்பளவு;* ***அகலத்தது ஆகி*** - *அகலம் உடையதாய்;* ***செஞ்சேவே*** - *நேராக;* ***வடதிசை நின்று*** - *வடக்கிலிருந்து;* ***தென்திசை செல்ல*** - *தெற்கு நோக்கிச் செல்வதற்கு;* ***எழுக என*** - *புறப்படுக என்று;* ***எஞ்சல் இல் பெருஞ்சேனையை*** - *குறைவற்ற பெரிய வானரப் படையை;* ***ஏவி*** - *ஏகுமாறு கட்டளையிட்டு;* ***வெஞ்சினப் படை வீரரை உடன் கொண்டு*** - *கொடிய சினம் உள்ள வானரப்படைத் தலைவரைத் தன்னுடன் வருமாறு அழைத்துக் கொண்டு;* ***மீண்டான்*** - *சுக்கிரீவன் இராமனிடம் திரும்பவும் வந்து சேர்ந்தான்.*

படை நடைபோட்டுச் செல்லும்போது இராமபிரான் ஒரே இடத்திலிருந்து பார்ப்பதற்குச் சுக்கிரீவன் ஏற்பாடு செய்ததை இப்பாடல் புலப்படுத்துகின்றது. எழுக + என = எழுகென: (அகரம்) தொகுத்தல்விகாரம். 30

சுக்கிரீவன் இராமனுக்குத் தானையை வரன்முறைப்படி காட்டுதல்

4437. ***மீண்டு, இராமனை அடைந்து,***
'இகல் வீரருள் வீர!
காண்டி, நீ' என்று,
வரன்முறை தெரிவுறக் காட்டி,
ஆண்டு இருந்தனன்; ஆர்த்து
உருத்து எழுந்ததையன்றே,
ஈண்டு சேனை, பால் எறி
கடல் நெறி படர்ந்தென்ன. *

(சுக்கிரீவன்) ***மீண்டு இராமனை அடைந்து*** - *திரும்பவும் இராம னிடம் வந்து (அவனை நோக்கி);* ***'இகல் வீரருள் வீர*** - *வலிமை பொருந்திய வீரர்களுள்ளே சிறந்த வீரனே!* ***நீ காண்டி என்று*** - *நீ காண்பாய் என்று;* ***வரன் முறை தெரிவுறக் காட்டி*** - *சேனைகளை*

முறையாகத் தெரியும்படி (அவனுக்குக்) காண்பித்து; ***ஆண்டு இருந்தனன்*** - *அந்த இடத்தில் இருந்தான் (அப்போது);* ***ஈண்டு சேனை*** - *திரண்ட அந்த வானர சேனையானது;* ***எறி பாற் கடல்*** - *அலை வீசுகின்ற பாற்கடல்;* ***நெறி படர்ந்து என்ன*** - *வழியில் சென்றது போல;* ***ஆர்த்து உருத்து எழுந்தது*** - *பேராரவாரம் செய்து (பிறர்க்கு) அச்சம் உண்டாகப் புறப்பட்டது.*

சுக்கிரீவன் வானரப் படைகளன் வரலாறுகளை இராமனுக்குச் செம்மையாக விளங்கச் சொன்னான் என்பது.

வானரப் படைக்குப் பாற்கடல் உவமை: நிறத்தாலும் ஆரவாரத்தாலும் பாற்கடல் அலைகள் வானர சேனைக்கு உவமையாயின. ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பில் இப்பாடல் இடம் பெறவில்லை. *31*

வானரப் படையின் பெருக்கம்

4438. **எட்டுத் திக்கையும், இரு**
நிலப்பரப்பையும், இமையோர்
வட்ட விண்ணையும், மறி
கடல் அனைத்தையும், மறையத்
தொட்டு மேல் எழுந்து
ஓங்கிய தூளியின் பூமி,
அட்டிச் செம்மிய நிறை குடம்
ஒத்தது, இவ் அண்டம்.

எட்டுத் திக்கையும் - எட்டுத் திசைகளையும்; **இரு நிலப் பரப்பையும்-** பெரிய பூமியின் விரிந்த இடம் முழுவதையும்; **இமையோர் வட்டவிண்ணையும் -** தேவர்கள் வாழ்கின்ற வட்டவடிவமான மேலுலகத் தையும்; **மறிகடல் அனைத்தையும் -** அலைகள் வீசும் ஏழு கடல்களையும்; **மறைய-** மறையும்படி; **தொட்டு மேல் எழுந்து ஓங்கிய -** தரையிலிருந்து மெலெழுந்து பரந்த; **தூளியின் -** (படைகளின்) புழுதியால்; **இவ் அண்டம் -** இந்த அண்ட கோளமானது; **பூழி அட்டிச் செம்மிய -** புழுதியை இட்டு மூடிய; **நிறை குடம் ஒத்தது -** நிறை குடத்தை ஒத்திருந்தது.

புழுதியால் நிறைந்த நிறைகுடத்தைத் தூளியால் நிரம்பிய அண்ட கோளத்திற்கு உவமையாக்கினார்.

தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவுவமையணி. *32*

4439. **அத்தி ஒப்பு எனின்,**
அன்னவை உணர்ந்தவர் உளரால்;
வித்தகர்க்கு இனி உரைக்கலாம்
உவமை வேறு யாதோ?
பத்து இரட்டி நன் பகல்
இரவு ஒருவலர் பார்ப்பர்,
எத் திறத்தினும் நடுவு
கண்டிலர், முடிவு எவனோ?

அத்தி ஒப்பு எனின் - (இச் சேனைத் தொகுதிக்கு) கடல் நிகராகு மென்று கூறினால்; **அன்னவை உணர்ந்தவர் உளர் -** அக் கடல்களின் அளவைக் கண்டறிந்தவர்கள் இருக்கின்றார்கள் (இச் சேனையின் பரப் பைக் கண்டவர்கள் இல்லை); **இனி வித்தகர்க்கு -** இனிமேல் அறிவு டையவரால்; **உரைக்கல் ஆம் உவமை -** (இச் சேனைக்கு) எடுத்துக் கூறும் உவமை; **வேறு யாதோ -** வேறு யாது உள்ளது (எதுவுமில்லை); **பத்து இரட்டி நன்பகல் இரவு -** இருபது நாட்கள் பகலிலும் இரவிலும்; **ஒருவலர் பார்ப்பார்-**

இடைவிடாமல் பார்ப்பவராகிய இராமலக்குவர்; **எத் திறத்தினும் -** *எவ்வகையாலும்;* **நடுவு கண்டிலர் -** *(இச் சேனையின்) நடுவையும்காணாதவராயினர்;* **முடிவு எவனோ -** *(அவ்வாறானால்) இதன் முடிவெல்லையைக் காண்பது எவ்வாறோ?*

அறிவாளிகளான இராமஇலக்குவர் இருபது நாள் அல்லும் பகலும் இடை விடாமல் பார்த்து இச் சேனையின் நடுவெல்லைக் கூடக் காணாதவராயினர். அப்படியிருக்க, இனி இதன் முடிவெல்லையை யாரால் காண முடியும் என்றவாறு. அத்தி - கடல்.
33

படையைக் குறித்து இராமலக்குவர் உரையாடல்

4440. விண்ணின் தீம்புனல் உலகத்தின்,
நாகரின், வெற்றி
எண்ணின், தன் அலது ஒப்பு இலன்
என நின்ற இராமன்,
கண்ணின், சிந்தையின், கல்வியின்,
ஞானத்தின், கருதி,
அண்ணல் - தம்பியை நோக்கினன்,
உரைசெய்வதானான்:

வெற்றி எண்ணில் - *வெற்றி பெறுவதைப் பற்றி ஆராய்ந்தால்;* **தான் அலது -** *தானே தனக்கு உவமையாவது அல்லாமல்;* **விண்ணில் -** *மேலுலகத்திலும்;* **தீம்புனல் உலகத்தில் -** *இனிய கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலும்;* **நாகரின் -** *நாகர்கள் வாழும் பாதாள உலகத்திலும்;* **ஒப்பு இலன் என -** *உவமையில்லாதவன் எனச் சொல்லுமாறு;* **நின்ற இராமன் -** *(சிறப்போடு) விளங்கும் இராமன்;* **கண்ணின் -** *தன் கண்களாலும்;* **சிந்தையின் -** *மனத்தினாலும்;* **கருதி -** *அந்தச் சேனைப் பாப்பை நன்றாக ஆராய்ந்து;* **அண்ணல் தம்பியை நோக்கினன் -**

பெருமை வாய்ந்த இளைய பெருமாளைப் பார்த்து; **உரை செய்வதானான் -** *(அச் சேனைபற்றிக்) கூறத் தொடங்கினான்.*

நாகர் - தானியாகுபெயர் (பாதாள உலகம்); படமும் வாலும் உடையராய் மனிதர் போன்ற உருவமும் தெய்வத் தன்மையுமுடைய பாம்புச் சாதியார். 'தீம் புனல்': உலகைச் சூழ்ந்து நிற்பது உவர்க் கடலே யெனினும் மக்களுக்க மிக இன்றியமையாத உணவிற்குச் சுவையளிக்கும் உப்பை விளைவித்தலால் 'தீம்புனல்' என்றார். உப்பு என்ற சொல்லுக்கே சுவை என்னும் பொருள் உண்டு. தன்துணை ஒருவரும் தன்னில் வேறு இலான் (3968), கூடடு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவ (4029), துணை இலான் (6226) என்ற தொடர்கள் ஒப்பிட்டு உணரத்தக்கன. *34*

4441. 'அடல்கொண்டு ஓங்கிய சேனைக்கு,
நாமும் நம் அறிவால்
உடல் கண்டோம்: இனி முடிவு
உள காணுமாறு உளதோ? -
மடல் கொண்டு ஓங்கிய அலங்கலாய்! -

மண்ணிடை மாக்கள்,
"கடல் கண்டோம்" என்பர்; யாவரே
முடிவு உறக் கண்டார்?

மடல்கொண்டு ஓங்கிய அலங்கலாய் - இதழ்கள் நிறைந்து சிறந்த மாலையை அணிந்தவனே! **நாமும் நம் அறிவால் -** நாம் இருவரும் நமது அறிவு கொண்டு; **அடல் கொண்டு ஓங்கிய சேனைக்கு -** வலிமை பெற்றுச் சிறந்துள்ள இந்த வானரப் படையின்; **உடல் கண்டோம் -** நடுவிடத்தை ஓரளவு பார்த்தோம் (அல்லாமல்); **இனி உள -** இனி இதற்குள்ள; **முடிவு காணுமாறு உளதோ -** முடிவெல்லையைக் காணும் வகை ஏதேனும் உண்டோ? **மண் இடை -** இந் நிலவுலகத்தில்; **மாக்கள் -** மனிதர்கள்; **கடல் கண்டோம் என்பர் -** கடலைப் பார்த்தோம் என்று சொல்வார்கள் (ஆனால்); **முடிவு உறக் கண்டார் யாவரே -** அக்கடலின் முடிவெல்லையைக் கண்டறிந்தவர் யார்தாம்?

கடலைக் காண்பவர் அதன் ஒரு பகுதியை மட்டும் காண்பாரேயல்லாமல் அதன் முடிவெல்லையைக் காணமாட்டார்கள்; அதைப்போல நாமும் இச்சேனைக் கடலின் ஒரு பகுதியை மட்டும் கண்டோமேயல்லாமல் இதன் முடிவெல்லையைக் காணமுடியாதுஎன்பது.

சேனைக்கு: உருபு மயக்கம். 35

4442. 'ஈசன் மேனியை, ஈர் - ஐந்து
திசைகளை, ஈண்டுஇவ்
ஆசு இல் சேனையை,
ஐம்பெரும் பூதத்தை, அறிவை,
பேசும் பேச்சினை, சமயங்கள்
பிணக்குறும் பிணக்கை, -
வாச மாலையாய்! - யாவரே முடிவு
எண்ண வல்லார்?

வாச மாலையாய் - மணம் நிறைந்த மாலையை அணிந்தவனே! **ஈசன் மேனியை -** இறைவனின் திருமேனியையும்; **ஈர் ஐந்து திசைகளை -** பத்துத் திக்குகளையும்; **ஐம்பெரும் பூதத்தை -** ஐந்த பெரிய பூதங்களையும்; **அறிவை -** நுட்பமான அறிவையும்; **பேசும் பேச்சினை -** பேசும் மொழிகளையும்; **சமயங்கள் பிணக்குறும் பிணக்கை -** தமக்குள் சமயங்கள் மாறுபடுகின்ற மாறுபாட்டையும்; **ஈண்டு இவ் ஆசு இல் சேனையை -** இங்கே திரண்டுள்ள குற்றமற்ற இவ்வானரப் படையையும்; **யாவரே முடிவு எண்ண வல்லார் -** எவர்தாம் அவற்றின் முடிவைக் கணக்கிட வல்லவர்?

உபமேயமாகிய சேனையையும் உவமானமாகிய ஈசன்மேனி முதலியவற்றையும் ஒருங்கே ஒரு பொதுத் தன்மையைக் கொண்டு முடியுமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் எங்குமுள்ளவனாதலால் அவனது திருமேனி அளவிட்டு அறிய முடியாதது; ஐம்பெரும் பூதங்கள் உலக முழுவதும் நிம்பியிருத்தலால் அவற்றிற்கும் ஓர் அளவு இல்லை; புதிது புதிதாகப் பொருள்களை அறியும் அறிவுக்கும் ஓர் எல்லையில்லை; ஒருவர் ஒன்று பேசும்போது அதனைத் தொடர்ந்து பேசு இடம் உண்டாதலால் அதற்கும் ஓர் அளவில்லை. தன் தெய்வம் என் தெய்வம் என்று பேசிச் சழக்கிடும் சமய

வாதங்களுக்கும் முடிவில்லை. இவற்றைப் போலவே வானரப் படையின் அளக்கமுடியாத நிலை இங்கே காட்டப்பெற்றுள்ளது. *36*

4443. 'இன்ன சேனையை, முடிவுற
இருந்து இவண் நோக்கி,
பின்னை காரியம் புரிதுமேல்,
நாள் பல பெயரும்;
உன்னி, செய்கைமேல் ஒருப்படல்
உறுவதே உறுதி'
என்ன - வீரனைக் கைதொழுது,
இளையவன் இயம்பும்:

***இன்ன சேனையை** - இத்தகைய படையை; **இவண் இருந்து முடி வுற நோக்கி** - இங்கேயிருந்து முழுவதும் நன்றாகப் பார்த்து; **பின்னை** - அதன் பின்பு; **காரியம் புரிதுமேல்** - (நமது) செயலைச் செய்யத் தொடங்குவோமானால் (இதைப் பார்த்து முடிவதற்குள்); **நாள் பல பெயரும்** - பல நாட்கள் கழிந்து விடும்; **உன்னி** - (ஆகவே இனிச் செய்ய வேண்டியவற்றை) நன்றாக ஆராய்ந்து; **செய்கைமேல் ஒருப்படல் உறுவதே உறுதி** - செய்யவேண்டிய செயலில் மனம் ஒன்று பட்டுச் செய்ய முற்படுவதே நன்மை தருவதாகும்; **என்ன** - என்று (இராமன்*

*கூற); **இளையவன்** - இலக்குவன்; **வீரனைக் கை தொழுது இயம்பும்** - இராமனை வணங்கிக் கூறலானான்.*

தோளொடு தோள் செலத் தொடர்ந்து நோக்குறின் நாள்பல கழியுமால் (7382) என்றும் கும்பகருணனின் உருவத் தோற்றம் வருணிக்கப்பட்டதை இங்கு ஒப்பிட்டுணரலாம். *37*

4444. 'யாவது எவ் உலகத்தினின்,
இங்கு, இவர்க்கு இயற்றல்-
ஆவது ஆகுவது; அரியது ஒன்று
உளது எனல் ஆமே? -
தேவ! - தேவியைத் தேடுவது
என்பது சிறிதால்;
பாவம் தோற்றது, தருமமே
வென்றது, இப்படையால்.

***தேவ** - தேவனே! **இங்கு இவர்க்கு** - இங்குள்ள வானர வீரர்களுக்கு; **எவ் உலகத்தினின்** - எந்த உலகத்தில்; **யாவது இயற்றல் ஆவது** - எதைச் செய்து முடிக்கவேண்டியதிருந்தாலும்; **ஆகுவது ஆவது** - அச்செயல்கள் எளிதில் கைகூடிவிடும்; **அரியது ஒன்று** - (அவ்வாறாக இவர்களுக்குச் செய்வதற்கு) அரிய செயல்; **உளது எனல் ஆமே** - உள்ளது என்று சொல்வதற்கு இடமுண்டோ? **தேவியைத் தேடுவது என்பது** - சீதையைத் தேடிக் கண்டு பிடிப்பதென்பது; **சிறிது** - (இவர் களது பேராற்றலுக்கு) மிகவும் எளிதான செயலாகும்; **இப்படையால்** - இந்தச் சேனையால்;*

பாவம் தோற்றது- பாவம் தோல்வியடைந்தது; **தருமமே வென்றது -** தருமமே வெற்றிபெற்றது.

எந்த உலகத்தில் எச் செயல் செய்யவேண்டுமானாலும் இவர்களுக்கு எளிதில் செய்ய முடியுமென்பது. நல்லறத்தின் வழி நிற்கும் நமக்கு இச் சேனை கிடைத்தது பாவம் அழிவதற்கும் தருமம் தழைப்பதற்கும் ஓர் அறிகுறி என்றான் இலக்குவன்.
38

4445. 'தரங்க நீர் எழு
தாமரை நான்முகன் தந்த
வரம் கொள் பேர்
உலகத்தினில், மற்றை மன்னுயிர்கள்,
உரம் கொள் மால் வரை
உயிர் படைத்து எழுந்தன ஒக்கும்
குரங்கின் மாப் படைக்கு,
உறையிடப் படைத்தனன்கொல்லாம்?

தரங்க நீர் எழு - அலைகள வீசும் நீரில் முளைக்கும் இயல்புள்ள; **தாமரை நான்முகன் -** தாமரை மலரின் உதித்த பிரமன்; **தந்த -**

படைத்த; **வரம் கொள் -** மேன்மையைப் பெற்ற; **பேர் உலகத்தினில் -** இப் பெரிய உலகத்திலுள்ள; **மற்றை மன் உயிர்கள் -** நிலை பெற்ற மற்றைய உயிரினங்களை; **உயிர் படைத்து எழுந்தன -** உயிர் பெற்று வந்தனவாகிய; **உரம் கொள் -** வலிமை கொண்ட; **மால் வரை ஒக்கும் .** பெரிய மலைகளைப் போன்ற; **குரங்கின் மா படைக்கு -** இந்தப் பெரிய வானர சேனைக்கு; **உறை இட -** உறையிட்டுக் கணக்கிடுவதற்காகவே; **படைத்தனன் கொல் -** படைத்தான் போலும்.

பிற உயிர்களெல்லாம் இச் சேனையிலுள்ள வானரத் தொகைக்கு உறையிடுவதற்கென்றே படைக்கப்பட்டனபோலும் என்பது.

உறை: பெரிய எண்ணைக் குறிப்பிட அடையாளமாக வைக்கும் சிறு பொருள்.

'அலருளோன் ஆதியாக ஒழிந்த வேறு உயிர்களெல்லாம் அரக்கருக்கு உறையும் போதா' (4868) 'உறையிடவும் போதார்' - (5344) என்ற இடங்களிலும் இக்கருத்து வந்துளது. 39

4446. 'ஈண்டு, தாழ்க்கின்றது என், இனி -
எண் திசை மருங்கும்,
தேண்டுவார்களை வல்லையில்
செலுத்துவது அல்லால்?
நீண்ட நூல்வலாய்!' என்றனன்,
இளையவன்; நெடியோன்,

பூண்ட தேரவன் காதலற்கு,
ஒரு மொழி புகலும்:

நீண்ட நூல் வலாய் - *பெருமை வாய்ந்த நூல்களில் வல்லவனே;* ***எண்திசை மருங்கும் -*** *எட்டுத் திசைகளினிடங்களிளெல்லாம்;* ***தேண்டு வார்களை -*** *(சீதையைத்) தேடுவதற்கு உரியவர்களை;* ***வல்லையில் செலுத்துவது அல்லால் -*** *விரைவாக அனுப்புவதல்லாமல்;* ***இனி ஈண்டுத் தாழ்க்கின்றது என் -*** *இனிமேலும் இங்கிருந்து காலதாமதம் செய்வது எதற்காக?* ***என்றனன் இளையவன் -*** *என்று இலக்குவன் கூறினான்.* ***நெடியோன் -*** *பெருமை மிக்கவனான இராமன்;* ***பூண்ட தேரவன் காதலற்கு-*** *ஏழு குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேரையுடையவனான சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு;* ***ஒரு மொழிபுகலும் -*** *ஒரு வார்த்தைசொல்லலானான். 40*

நாட விட்ட படலம்

இராமபிரான் கட்டளைப்படி சுக்கிரீவன் சீதையைத் தேடும்படி வானரப் படைத் தலைவர்களை எல்லாத் திசைகளிலும் விடுத்த செய்தியையுணர்த்துவதைக் கூறும் படலம் இது.

படையளவு பற்றிச் சுக்கிரீவனும் இராமனும் உரையாடுகின்றார்கள்; இராமன் இனி நடக்க வேண்டுவன குறித்துச் சிந்தனை செய்க என்று சுக்கிரீவனிடம் கூறுகிறான்; அச்சுக்கிரீவன் அனுமனைஅங்கதன் முதலியவர்களுடன் தென்திசைக்கு அனுப்புகிறான்; பிற திசைகளுக்கு மற்றவர்களை அனுப்புகிறான்; ஒரு திங்களுக்குள் தேடித் திரும்பிவருமாறு அவர்களுக்கு ஆணையிடுகிறான்; மேலும் தென்திசை செல்லும் வானர வீரர்க்குச் சுக்கிரீவன் வழி கூறுகிறான்; இராமனோ, அனுமனுக்குச் சீதையின் அங்க அடையாளங்களைக் கூறுகிறான்; இராமன் அனுமனுக்கு உரைத்த அடையாளச் செய்திகள் சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றன; பின்னர் இராமன் மோதிரம் அளித்து விடைகொடுத்து அனுமனை அனுப்புகிறான்.

படையின் அளவு பற்றி இராமனும் சுக்கிரீவனும் உரையாடல்

கலிவிருத்தம்

4447. 'வகையும், மானமும், மாறு
எதிர்ந்து ஆற்றுறும்
பகையும் இன்றி, நிரைந்து
பரந்து எழும்
தகைவு இல் சேனைக்கு,
அலகு சமைந்தது ஓர்
தொகையும் உண்டுகொலோ?'
எனச் சொல்லினன்.

'வகையும் - ஆராய்தலும்; **மானமும் -** ஒப்புமையும்; **மாறு எதிர்ந்து ஆற்றுறும் பகையும் -** எதிர்த்துச் செயல்படக்கூடிய பகைவரும் **இன்றி -** இல்லாமல்; **நிரைந்து -** வரிசையாக அமைந்து; **பரந்து எழும் -** விரிவாகப் பரவி எழுந்துள்ளதும்; **தகைவு இல் சேனைக்கு -** தடுப்பதற்கு எவரும் இல்லாததுமான சேனைக்கு; **அலகு சமைந்தது ஓர் தொகையும் உண்டுகொலோ -** அளவு கொண்டு சொல்லக்கூடிய ஓர் எண்ணிக்கையும் உண்டோ'; **என -** என்று இராமன் வினவ; **சொல்லினன் -** சுக்கிரீவன் பின்வருமாறு சொன்னான்.

தலைவன் இடுகின்ற கட்டளையை நிறைவேற்றுதலன்றி வேறு ஆய்வு மேற்கொள்ளுதல் படைவீரர்களுக்கு இல்லை என்ற கருத்தினை 'வகை. . . இன்றி' என்ற தொடர்பு புலப்படுத்திற்று. வகையும் மானமும் பகையும் இன்றி எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்க. வகைதல் - ஆராய்தல். 'நகர் நீ தவிர்வாய்' எனவும் வகையாது தொடர்ந்து' என்ற தொடரில் 'வகையாது' என்ற சொல் 'ஆராயாமல்' என்ற பொருளில் வந்தது. மானம் - ஒப்புமை. வகையும் மானமும் பகையும் என்ற எண் ணும்மைச்

சொற்கள் 'இன்றி' என்னும் வினையெச்சம் கொண்டு முடிவதாகப் பாடல் அமைந்துள்ளதுகாண்க. *1*

4448. ' ''ஏற்ற வெள்ளம் எழுபதின்
இற்ற'' என்று
ஆற்றலாளர் அறிவின்
அமைந்தது ஓர்
மாற்றம் உண்டு; அது
அல்லது, மற்றும் ஓர்
தோற்றம் என்று இதற்கு
எண்ணி முன் சொல்லுமோ?

(அதுகேட்ட சுக்கிரீவன் இராமனை நோக்கி); **ஏற்ற வெள்ளம் எழுபதின் இற்ற என்று -** *(இந்த வானர சேனையின் அளவு) எழுபது வெள்ளம் என்னும் அளவால் அமைந்திருக்கின்றது என்று;* **ஆற்றலாளர் அறிவின் அமைந்தது -** *வல்லவருடைய அறிவினால் ஆராய்ந்து கண்ட தாகிய;* **ஓர் மாற்றம் உண்டு -** *ஒரு வார்த்தை உள்ளது;* **அது அல்லது -** *(அந்த வார்த்தை) அல்லாமல்;* **இதற்கு -** *இச் சேனைக்கு;* **மற்றும் ஓர் தோற்றம் என்று -** *வேறான ஒரு முடிவெல்லையுண்டு என்று;* **எண்ணி முன் சொல்லுமோ -** *ஆராய்ந்து சொல்ல இயலுமோ? (இயலாது).*

இச் சேனையின் தொகுதி பற்றிப் பெரியோர் எழுபது வெள்ளம் என்று கூறியதை உடன்படிவேண்டும்; மாறாக யாராலும் இவ்வளவென்று கணக்கிட்டுக் கூறுவது எவ்வாற்றாலும் இயலாது என்க. *2*

4449. 'ஆறு பத்து எழு கோடி அனீகருக்கு
ஏறு கொற்றத் தலைவர், இவர்க்கு முன்
கூறு சேனைப் பதி, கொடுங் கூற்றையும்
நீறு செய்திடும் நீலன்' என்று ஓதினான்.

அனீகருக்கு - *இச் சேனையிலுள்ள வானரங்களுக்கு;* **ஏறு கொற்றத் தலைவர் -** *சிறந்த வெற்றியையுடைய தலைவர்கள்;* **ஆறு பத்து எழு கோடி-** *அறுபத்தேழு கோடிக் கணக்கான;* **இவர்க்கு முன் கூறு சேனைப்பதி -** *இப் படைத் தலைவர்களுக்கும் முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தலைமைப் படைத்தலைவனானவன்;* **கொடுங் கூற்றையும் -** *கொடிய யமனையும்;* **நீறுசெய்திடும் நீலன் -** *சாம்பலாக்கவல்ல வலிமையுள்ள*

நீலனாவன்; **என்று ஓதினான் -** *என்று சுக்கிரீவன் கூறினான்.*

எழுபது வெள்ளம் வானர வீரர்களுக்கு அறுபத்தேழு கோடி சேனைத் தலைவர் உள்ளனர்; அந்தப் படைத் தலைவர்களுக்கெல்லாம் தலைவன் நீலன் என்பது. கொல்லுதல் தொழிலமைந்த யமனையே கொல்லும் திறம் வாய்ந்த வானென நீலனது சிறப்பு கூறப்பெற்றுள்ளது. அனீகம் - சேனை வகுப்பு; அனீகர் - சேனையிலுள்ளவர்.
3

நடக்க வேண்டுவன குறித்துச் சிந்தனை செய்க என இராமன் கூறுதல்

4450. எனது உரைத்த
எரிகதிர் மைந்தனை,
வென்றி விற் கை
இராமன் விருப்பினால்,
'நின்று இனிப் பல
பேசி என்னோ? நெறி
சென்று இழைப்பன சிந்தனை
செய்க' என்றான்.

என்று உரைத்த - என்று கூறிய; ***எரி கதிர் மைந்தனை*** - வெப்ப மான கதிர்களையுடைய சூரியன் மகனான சுக்கிரீவனை; **வென்றி விற்கை இராமன்** - வெற்றியைத் தரும் கோதண்டம் என்னும் வில்லைத் தாங்கிய இராமன்; **விருப்பினால்** - அன்புடன் (நோக்கி); **இனி நின்று பல பேசி என்னோ** - இப்பொழுது (வீணே காலங் கழியுமாறு) பலபடப் பேசுவதால் வரும் பயன் யாது? **நெறி சென்று இழைப்பன** - முறையாகச் செயலாற்றும் வழியை மேற்கொண்டு செய்ய வேண்டியவற்றைக் குறித்து; **சிந்தனை செய்க** - ஆலோசைன செய்க; **என்றான்** - என்று சொன்னான்.

வென்றி விற்கை இராமன்: எப்பொழுதும் வெற்றியே அல்லாமல் தோல்வியையறியாத கோதண்டத்தை ஏந்தியவன். எரிகதிர் - வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. சூரியனைக் குறித்து நின்றது.
4

சுக்கிரீவன், அனுமனை அங்கதன் முதலிவர்களுடன் தென்திசைக்கு அனுப்புதல்

4451. அவனும் - அண்ணல் அனுமனை, 'ஐய! நீ,
புவனம் மூன்றும் நின் தாதையின் புக்கு உழல்
தவன வேகத்தை ஓர்கிலை; தாழ்த்தனை;
கவன மாக் குரங்கின் செயல் காண்டியோ?

அவனும் - அந்தச் சுக்கிரீவனும்; **அண்ணல் அனுமனை** - பெருமையில் சிறந்த அனுமனை (நோக்கி); **ஐய** - ஐயனே! **நீ -, புவனம் மூன்றும்** - மூவலகத்திலும்; **நின் தாதையின்** - உன் தந்தையாகிய

வாயுவைப் போல; **புக்கு உழல்** - புகுந்து செல்கின்ற; **தவன வேகத்தை** - (உனது) மிக்க வேகத்தை; **ஓர்கிலை** - உணரமாட்டாமல்; **தாழ்த்தனை** - வீணே தாமதிருத்திருக்கின்றாய்; **கவன மாக் குரங்கின்** - விரைந்து செல்லக்கூடிய பெரிய குரங்குகளின்; **செயல் காண்டியோ** - ஆற்றல் மிக்க செய்கையைக் காண விரும்புகின்றாயோ?

மூவுலகத்திலும் இயங்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தும் நீ இப்போது சீதையை நாடிச் செய்தி தெரிந்து வராமல் வீணே நாள் கடத்துவது, மற்றை வானரர்கள் சீதையைத் தேடும் திறத்தில் என்ன செய்கின்றார்கள் என்று காணக் கருதுகிறாய் போலும் எனச் சுக்கிரீவன் அனுமனை நோக்கிக் கூறினான் என்பது,

தவன வேகம் - ஒருபொருட் பன்மொழி. வேகத்தை (வேகத்தை உடைய நீ) - முன்னிலை ஒருமைக் குறிப்பு வினைமுற்று . *5*

4452. 'ஏகி, ஏந்திழைதன்னை, இருந்துழி,
நாகம் நாடுக; நானிலம் நாடுக;
போக பூமி புகுந்திட வல்ல நின்
வேகம் ஈண்டு வெளிப்பட வேண்டுமால்.

ஏகி - *(நீ இங்கிருந்து) சென்று;* ***ஏந்திழை இருந்துழி தன்னை -*** *அணிகளையுடையவளாகிய சீதை இருக்கும் இடத்தை;* **நாகம் நாடுக -** *நாகர்கள் உறையும் பாதலத்தில் சென்று தேடுவாய்;* **நானிலம் நாடுக -** *பூமியிலும் தேடுவாய்;* **போக பூமி புகுந்திட வல்ல நின் வேகம் -** *போக பூமியான சொர்க்கலோகத்திற்கும் செல்ல வல்லமையுள்ள உனது வேகமும்;* **ஈண்டு வெளிப்பட வேண்டும் -** *இப்போது வெளியாக வேண்டும்.*

'நீ மூவுலகங்களிலும் சென்று சீதையைத் தேட வேண்டு'மென்று சுக்கிரீவன் அனுமனுக்குக் கூறினான் என்பது. ஏந்திழை: அன்மொழித் தொகை. இருந்துழி: தொகுத்தல் விகாரம். போகபூமி: உயிர்கள் புண்ணிய மிகுதியால் சென்று போகங்களைத் துய்க்கும் சுவர்க்கம். *6*

4453. 'தென் திசைக்கண்,
இராவணன் சேண் நகர்
என்று இசைக்கின்றது, என்
அறிவு, இன்னணம்;
வன் திசைக்கு, இனி,
மாருதி நீ அலால்,
வென்று, இசைக்கு உரியார்
பிறர் வேண்டுமோ?

இராவணன் சேண் நகர் - *இராவணனுடைய நீண்ட பெரிய இலங்காபுரி;* **தென்திசைக்கண் -** *தெற்குத் திசையில் (உள்ளது);* **என்று -** *என்று;* ***என் அறிவு இன்னணம் இசைக்கின்றது -*** *எனது நினைவு*

இவ்வாறு உணர்த்துகின்றது; **மாருதி -** *அனுமானே!* **இனி வன திசைக்கு -** *இப்போது வலிய அந்தத் திசைக்குச் (சென்று);* **வென்று -** *அங்குள்ள அரக்கரை வெற்றி கொண்டு;* **இசைக்கு உரியார் -** *புகழ் பெறத் தகுதியுள்ளவர்;* ***நீ அலால் பிறர் வேண்டுமோ -*** *நீ ஒருவனே யல்லாமல் வேறொருவரும் வேண்டுமோ?*

'இராவணன் நகராகிய இலங்கை தென் திசையிலிருப்பதாக எனக்கு நினைவு; நீ ஒருவனே அத் தென்திசைக்குச் சென்று இராவணனது இலங்கையைக் கண்டு அங்குள்ள அரக்கரை வென்று சீதையின் செய்தியை அறிந்து வந்து சொல்லிப் புகழ் பெறுவதற்குத் தகுதியுடையாய்' என்று சுக்கிரீவன் அனுமனிடம் கூறினான்.

acharya.org

இன்னணம் - (இன்னவண்ணம்) தொகுத்தல் விகாரம். எல்லாவுயிர்களையும் கவரும் யமன் திசையானதாலும், வீரம் மிக்க இராவணன் அங்கு ஆட்சி புரிவதாலும் தென்திசை வன்திசைஎனப்பட்டது. 7

**4454. 'வள்ளல் தேவியை
வஞ்சித்து வெளவிய
கள்ள வாள் அரக்கன்
செலக் கண்டது,
தெள்ளியோய்! ''அது தென்
திசை என்பது ஓர்
உள்ளமும் எனக்கு உண்டு''
என உன்னுவாய்.**

தெள்ளியோய் - தெளிவான அறிவுள்ளவனே! **வள்ளல் தேவியை -** சிறந்த கொடியாளனான இராமனின் மனைவியாகிய சீதையை; **வஞ்சித்து வெளவிய -** வஞ்சனையால் கவர்ந்து சென்ற; **கள்ள வாள் அரக்கன் -** கள்ளத் தன்மையுடைய கொடிய அரக்கனான இராவணன்; **செலக் கண்டது அது -** போகக் கண்டதான அந்தத் திசை; **தென்திசை என்பது -** தெற்குத் திக்காகும் என்பதாகிய; **ஓர் உள்ளமும் -** ஒரு நினைவும்; **எனக்கு உண்டு -** என்னிடம் தோன்றுகிறது; **என உன்னுவாய் -** என்று நீ கருதுவாய்.

கண்டது - சீதை தன் கலன்களை ஒரு முடிப்பில் பொதிந்து எறிந்ததைக் கண்டது.
8

**4455. 'தாரை மைந்தனும், சாம்பனும், தாம் முதல்
வீரர் யாவரும், மேம்படும் மேன்மையால்
சேர்க நின்னொடும்; திண் திறல் சேனையும்,
பேர்க வெள்ளம் இரண்டொடும் பெற்றியால்.**

தாரை மைந்தனும் - தாரையின் மகனான அங்கதனும்; **சாம்பனும் -** (கரடிகளுக்கு அரசனான) சாம்பவானும்; **முதல் வீரர் யாவரும் -**

முதலாகிய வீரர் பலரும்; **மேம்படும் மேன்மையால் -** மிகுந்த பெருமையோடு; **நின்னொடும் சேர்க -** உன்னுடன் வரட்டும்; **வெள்ளம் இரண்டொடும் -** இரண்டு வெள்ளம் என்னும் அளவுடனே; **திண் திறல் சேனைகள் -** மிக்க வலிமையுள்ள சேனைகள்; **பெற்றியால் பேர்க -** பெருமையோடு (உங்களுக்கு உதவியாகப்) புறப்படட்டும் (எனக்கூறி)

அங்கதன், சாம்பவான் ஆகியோரோடும், இரண்டு, வெள்ளம் வானர சேனையோடும் புறப்பட்டுச் சீதையைத் தேட நீ தென்திசை செல்வாயெனச் சுக்கிரீவன் அனுமனுக்கு ஆணையிட்டான் என்பது. திண்திறல்: ஒரு பொருட்பன் மொழி. தாம் - அசை. 9

ஏனைத் திசைகளுக்கு மற்றவர்களை அனுப்புதல்

acharya.org

4456. **'குட திசைக்கண், சுடேணன்;**
குபேரன் வாழ்
வட திசைக்கண்,
சதவலி; வாசவன்
மிடல் திசைக்கண்,
வினதன்; விறல் தரு
படையொடு உற்றுப் படர்க'
எனப் பன்னினான்.

குடதிசைக் கண் - மேற்குத் திசையில்; **சுடேணன் -** இடபனும்; **குபேரன் வாழ் வடதிசைக்கண் -** (திக்குப் பாலகனான) குபேரன் வாழுகின்ற வடக்குத் திசையில்; **சதவலி -** சதவலி என்னும் தலைவ னும்; **மிடல் வாசவன் திசைக்கண் -** வலிமைக்கொண்ட இந்திரனுக்குரிய கிழக்குத் திக்கில்; **வினதன் -** வினதனும்; **விறல்தரு படையொடு -** வலிமை மிக்க சேனையோடு; **உற்றுப் படர்க -** சேர்ந்து செல்வாராக; **எனப் பன்னினான் -** என்று கூறினான்.

குபேரன்: விச்சிரவசு என்னும் முனிவனுக்கு மூத்த மனைவியான பரத்து வாச மகளிடம் பிறந்த மகனாவான்.

வாசவன்: வசுக்களுக்குத் தலைவன். படர்கென - (அகரம்) தொகுத்தல் விகாரம். (படர்க + என) *10*

ஒரு திங்களுக்குள் தேடித் திரும்புமாறு சுக்கிரீவன் ஆணையிடல்

4457. **வெற்றி வானர வெள்ளம் இரண்டொடும்**
சுற்றி ஓடித் துருவி, ஒரு மதி
முற்றுறாதமுன், முற்றுதிர், இவ் இடை;
கொற்ற வாகையினீர்!' எனக் கூறினான்.

(சுக்கிரீவன் இடபன் முதலான வானர வீரர்களை நோக்கிக்); **கொற்ற வாகையினீர் -** வெற்றிக்கான வாகைமாலையை அணிவதற்கு உரியவர்களே! **வெற்றி வானரம் வெள்ளம் இரண்டொடும் -** (நீங்கள்) வெற்றி பெறும் தன்மையுள்ள இரண்டு வெள்ளம் வானர சேனையோடும்; **சுற்றி ஓடித்துருவி -** (பல இடங்களில்) அலைந்து திரிந்து (சீதையைத்) தேடி; **ஒரு மதி முற்றுறாதமுன் -** ஒரு திங்கள் கழிவதற்குள்ளே; **இவ் இடை முற்றுதிர் -** இங்கே திரும்பி வந்து சேருங்கள்; **எனக் கூறினான் -** எனச் சொல்லினான்.

நீங்கள் தனித் தனியே இரண்டு வெள்ளம் வானரப் படையோடு நான் உங்களுக்குக் குறித்த திசைகளுக்குச் சென்று சீதையைத் தேடி ஒரு திங்களுக்குள் இங்கு வந்து சேரவேண்டுமென்று சுக்கிரீவன் ஆணையிட்டான் என்பது. வாகை -ஆகுபெயர். *11*

தென்திசை செல்லும் வீரர்க்குச் சுக்கிரீவன் வழி கூறுதல்

4458. **'ஈண்டுநின்று எழுந்து, ஈர் - ஐந்து நூறு எழில்**
தூண்டு சோதிக் கொடு முடி தோன்றலால்,

நீண்ட நேமி கொலாம் என நேர் தொழ
வேண்டும் விந்தமலையினை மேவுவீர்.

(தென் திசைக்குச் செல்லும் வானர வீரர்களைப் பார்த்துச் சுக்கிரீவன்); **ஈண்டு நின்று எழுந்து -** *(நீங்கள்) இங்கிருந்து புறப்பட்டு;* **எழில் தூண்டு சோதி -** *அழகு மிகுந்து ஒளி வீசுகின்ற;* **ஈர் ஐந்து நூறு கொடு முடி தோன்றலால் -** *ஆயிரஞ் சிகரங்கள் காணப்படுவதால்;* **நீண்ட நேமி கொல் ஆம் என -** *பெரிய வடிவு கொண்ட திருமால்தானோ என்று;* **நேர் தொழவேண்டும் -** *எதிரே சென்று தொழுவதற்குரிய;* **விந்த மலையினை -** *விந்திய மலையை;* **மேவுவீர் -** *முதலிலே சென்று சேருங்கள்.*

ஆயிரங் கொடுமுடிகளையுடைய விந்திய மலைக்கு ஆயிரம் முடிகளையுடைய திருமாலை உவமையாக்கினார். நேமி - ஆகுபெயர். 12

4459. 'தேடி, அவ் வரை தீர்ந்த பின், தேவரும்
ஆடுகின்றது, அறுபதம் ஐந்தினைப்
பாடுகின்றது, பல் மணியால் இருள்
ஒடுகின்ற நருமதை உன்னுவீர்.

அவ்வரை தேடித் தீர்ந்தபின் - *அந்த விந்திய மலையில் சீதையைத் தேடி முடித்த பின்பு;* **தேவரும் ஆடுகின்றது -** *தேவர்களும் வந்து நீராடப் பெறுவதும்;* **அறுபதம் ஐந்தினைப் பாடுகின்றது -** *(வெள்ளத்தால் அடித்து வரப் பெற்ற மலர்களிலுள்ள தேனைப் பருகி அந்தக் களிப்பினால்) வண்டுகள் பஞ்சமம் என்ற சுரத்தைப் பாடப் பெறுவதுமான;* **பல் மணியால் இருள் ஓடுகின்ற -** *(அங்குள்ள) பலவகையான*

இரத்தினங்களின் ஒளியால் இருள் விலகுவதற்குக் காரணமான; **நருமதை உன்னுவீர் -** *நருமதையாற்றைச் சென்று அடைவீர்.*

நருமதை நதி: கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கிப் பாயும் ஓர் ஆறு; தேவர்கள் நீராடும் தெய்வீகமும் வண்டுகள் இசைபாடும் சூழல் இனிமையும், மணியொளியால் இருள் நீங்கும் செல்வ வளமும் அந்த நருமதை நதிக்கு உள்ளதெனக் கற்பனை செய்தமை நயமானது. ஐந்து - பஞ்சமம்: ஏழு சுரங்களுள் இது ஐந்தாவது. அறுபதம் ஐந்தினைப் பாடுகின்றது - சொல்நயம். 13

4460. 'வாம மேகலை வானவர் மங்கையர்,
காம ஊசல் களி இசைக் கள்ளினால்,
தூம மேனி அசுணம் துயில்வுறும்
ஏமகூடம் எனும் மலை எய்துவீர்.

(அங்கிருந்து) **வாம மேகலை வானவர் மங்கையர் -** *அழகிய மேகலையணிந்த தேவ மாதர்கள்;* **காம ஊசல் -** *விருப்பத்தோடு ஊஞ்சல் ஆடும்போது;* **களி இசைக் கள்ளினால் -** *மகிழ்ச்சியால் பாடுகின்ற இசையாகிய மதுவால்;* **தூம மேனி அசுணம் -** *புகை போன்ற கரிய நிறமுடைய அசுணமாப் பறவைகள்;* **துயில்வுறும் -** *தூங்குவதற்கு இடமான;* **ஏம கூடம் எனும் மலை எய்துவீர் -** *ஏமகூடம் என்னும் மலையைப் போய்ச் சேருங்கள்.*

ஏமகூட மலையில் தேவமாதர்கள் வந்து ஊஞ்சலாடும்போது களிப்பினால் பாடுகினற இசைப் பாடலால் அசுணப் பறவை தூங்கும் என்பது. அசுணம் - இசையுணர்வுடைய பறவை; விலங்கு என்றும் கூறுவர். அரமங்கையர்: மரூஉ. (அமர மங்கையர்). ஏமகூடம் - எட்டுக் குலகிரிகளில் ஒன்று. வாமம் - அழகு.
14

4461. 'நொய்தின், அம் மலை நீங்கி, நுமரொடும்
பொய்கையின் கரை பிற்படப் போதிரால்;
செய்ய பெண்ணை, கரிய பெண்ணைச் சில
வைகல் தேடி, கடிது வழிக்கொள்வீர்.

***நொய்தின்** - விரைவாக; **அம்மலை நீங்கி** - அந்த ஏமகூட மலையை விட்டு அகன்று; **நுமரொடும்** - உங்களைச் சேர்ந்த வானரர் களுடனே; **பொய்கையின் கரை** - (அங்குள்ள) தடாகத்தின் கரையானது; **பிற்படப் போதிர்** - பின்னாகும்படி (அதை விட்டு) அப்பாலே செல்லுங்கள்; **செய்ய பெண்ணை** - (மகளிர்க்குரிய) நற் பண்புகளைக் கொண்ட சீதையை; **கரிய பெண்ணை** - கரிய பெண்ணை நதியின் இடங்களில்; **சில வைகல் தேடி** - சில நாட்கள் தேடிப் பார்த்து; **கடிது வழிக்கொள்வீர்** - விரைந்து மேலே செல்லுங்கள்.*

செய்ய பெண்ணை கரிய பெண்ணை - முரண் தொடை. வைகல் - கழியும் தன்மையுடையது: காரணப்பெயர். நொய்து, கடிது: விரைவுபற்றி வந்த வினையுரிகள்.
15

4462. 'தாங்கும் ஆர் அகில், தண் நறுஞ் சந்தனம்,
வீங்கு வேலி விதர்ப்பமும், மெல்லென
நீங்கி, நாடு நெடியன பிற்பட,
தேங்குவார் புனல் தண்டகம் சேர்திரால்.

***தாங்கும்** - நறுமணத்தைக் கொண்ட; **ஆர் அகில்** - ஆத்தியும் அகில் மரங்களும்; **தண் நறுஞ் சந்தனம்** - குளிர்ந்த நறுமணமுள்ள சந் தனமரங்களும் (ஆகியவற்றை); **வீங்கு வேலி** - விரிந்த வேலியாகக் கொண்ட; **விதர்ப்பமும்** - விதர்ப்ப நாட்டையும்; **மெல்லென நீங்கி** - மெதுவாகக் கடந்து; **நெடியன நாடு பிற்பட** - பல காதம் நீண்ட பல நாடுகளும் உங்களுக்குப் பின்னாகுமாறு; **தேங்கு வார்புனல்** - மிக்க நீர் நிறைந்து; **தண்டகம் சேர்திர்** - தண்டகாரணியத்தைச் சென்று அடைவீர்.*

விதர்ப்ப நாட்டைச் சுற்றி வேலியாக அகில் மரங்களும், சந்தன மரங்களும் நிறைந்திருக்குமென்பது, தேங்குதல் - நிறைதல். 16

4463. 'பண்டு அகத்தியன் வைகியதாப் பகர்
தண்டகத்தது, தாபதர்தம்மை உள்
கண்டு, அகத் துயர் தீர்வது காண்டிரால்,
முண்டகத்துறை என்று ஒரு மொய் பொழில்.

முண்டகத் துறை என்று** - (அதன் பின்பு) முண்டகத் துறையென்று கூறப்படுகின்ற; **ஒரு மொய் பொழில்** - மரங்கள் அடர்ந்த ஒரு சோலை யானது; **பண்டு அகத்தியன்

வைகியதாப் பகர் - *பழங்காலத்து அகத்திய முனிவர் வசித்ததாகக் கூறப்படுகின்ற;* ***தண்டகத்தது -*** *தண்ட காரணியத்திலுள்ளது;* ***தாபதர்தம்மை உள் கண்டு -*** *தவஞ்செய்யும் முனிவர்களைத் தம் மனத்திற் காண்பதால்;* ***அகத் துயர் தீர்வது -*** *தங்கள் மனத் துன்பத்தை நீக்குவதற்குக் காரணமாயிருப்பது;* ***காண்டிர் -*** *(அதனைச்) சென்று காணுங்கள்.*

அகத்தியர் வசிக்கின்ற தண்டகாரணியத்திலுள்ளதும், வழிபட்ட மாத்திரத்தில் அவர்களின் மனத் துன்பத்தை மாற்றும் பெருமை வாய்ந்த முனிவர்கள் நிரம்பியிருக்கப் பெற்றுதுமாகிய முண்டகத் துறையைச் சென்று காணுங்கள் என்பது. தாபதர் - தவம் செய்பவர். முண்டகத் துறை: தாமரை நிரம்பிய நீர்நிலை - சோலைக்கு ஆயிற்று அகத்தியர் தண்டக வனத்தும், பொதிய மலையிலும் தென்னாட்டில் பல இடங்களிலும் இருந்ததாக வரலாறு உண்டு. கம்பராமாயணத்தில் 2665, 4477 ஆகிய பிற பாடல்களிலும் அகத்தியர் உறைவிடங்கள் குறிக்கப் பட்டுள்ளன. இப்பாடலில் முன்பு அகத்தியர் இருந்ததாகக் குறிப்பிடுவதும், பொதிகையை 'என்றும் அவன் உறைவிடமாம்' (4477) என்று குறிப்பிடுவதும்கருதத்தக்கன. 17

4464. 'ஞாலம் நுங்குறு நல் அறத்தோர் பொருள்
போல நின்று பொலிவது, பூம் பொழில்;
சீல மங்கையர் வாய் எனத் தீம் கனி
காலம் இன்றிக் கனிவது காண்டிரால்.

பூம்பொழில் - *மலர்கள் நிறைந்த (முண்டகத்துறை என்னும்) அச் சோலையானது;* **ஞாலம் நுங்குறும் -** *உலகத்தவரால் அனுபவிக்கப் படுகிற;* **நல் அறத்தோர் பொருள் போல -** *சிறந்த தரும சிந்தையுள்ள வர்களின் செல்வம் போல;* **நின்று பொலிவது -** *நிலைபெற்று விளங்குவது;* ***சீல மங்கையர் வாய் என -*** *நல்லொழுக்கமுடைய மாதர்களின் வாயிதழ் போன்று;* ***தீம் கனி -*** *இனிய பழங்கள்;* ***காலம் இன்றிக் கனிவது -*** *(இன்ன காலமென்று இல்லாது) எந்தக் காலத்திலும் பழுக்கப் பெறுவது;* ***காண்டிர் -*** *(அதனைச்) சென்று காணுங்கள்.*

இம் முண்டகத்துறைக் கண்ணுள்ள மரங்களெல்லாம் சிறந்த பயன்மரங்கள் என்பதும், எந்தக்காலத்தும் மாறாது இனிய கனி தருவன என்பதும் குறிக்கப் பெற்றன.

ஞாலம் - இடவாகுபெயர். சிறந்த அறச் சிந்தனையுள்ளவர்களின் செல்வம் பெருகி உலகத்துள்ளார்க்கும் பயன்படும். கனிபோன்ற வாய் என்னாமல் மகளிர் வாய் போன்ற கனி என்றது எதிர்நிலையணி. 18

4465. 'நயனம் நன்கு இமையார்; துயிலார் நனி;
அயனம் இல்லை அருக்கனுக்கு அவ் வழி;
சயன மாதர் கலவித்தலைத் தரும்
பயனும், இன்பமும், நீரும், பயக்குமால். *

(அங்குள்ளவர்கள்) ***நயனம் நன்கு இமையார் -*** *கண்களை நன்றாக இமைக்கமாட்டார்கள்;* ***நனி துயிலார் -*** *நன்றாகத் தூங்கமாட்டார்கள்;* ***அருக்கனுக்கு -*** *சூரியனுக்கு;* ***அவ் வழி அயனம் இல்லை -*** *அவ்விடத் தில் நுழைவதற்குரிய வழி கிடையாது;* ***சயனமாதர் கலவித் தலைதரும் பயனும் -*** *படுக்கையில் மகளிரின் சேர்க்கையால் உண்டாகின்ற போக இன்பத்தையும்;* ***இன்பமும் -***

பெருமகிழ்ச்சியையும்; **நீரும் -** *நீர்ச் செழிப்பையும்,* **பயக்கும் -** *(எப்பொழுதும்) உண்டாக்கும்.*

ஆல்: அசை. கண்ணிமையாமையும், துயிலாமையும் தேவர்களுக்கு இயல்பு. தேவர்கள் வாழுமிடமாயுள்ளது அப்பொழில். அது சூரியனின் கதிர்களும் உட்புகாதவாறு மரங்களால் செறிந்துள்ளது. *19*

4466. ஆண்டு இறந்தபின், அந்தரத்து இந்துவைத்
தீண்டுகின்றது, செங் கதிர்ச் செல்வனும்
ஈண்டு உறைந்து அலது ஏகலம் என்பது -
பாண்டுவின் மலை என்னும் பருப்பதம்.

ஆண்டு இறந்தபின் - *அந்தப் பொழிலைக் கடந்த பின்பு;* **அந்தரத்து இந்துவைத் தீண்டுகின்றது -** *ஆகாயத்தில் மதியைத் தொடுவதும்;* **செங் கதிர்ச் செல்வனும் -** *சிவந்த கிரணங்களைச் செல்வமாக வுடைய சூரியனும்;* **ஈண்டு உறைந்து அலது -** *இம் மலையில் தங்காமல்;* **ஏகலம் என்பது -** *அப்பால் செல்லமாட்டோம் என்று நினைத்தற்கு*

இடமானதுமாகிய; **பாண்டுவின் மலை என்னும் பருப்பதம் -** *பாண்டு மலை என்னும் மலை(யுள்ளது) (அதைச் சென்றடையுங்கள்.)*

பாண்டுமலை மிகவுயர்ந்து மிக இனிமையான இடடாயிருத்தலால் கதிரவனும் அங்கே தங்கி அப்பாற் செல்லக் கருதுகின்றான் என்பது. பருப்பதம் - பர்வதம் என்ற வடசொல் திரிபு. *20*

ஆசிரிய விருத்தம்

4467. 'முத்து ஈர்த்து, பொன் திரட்டி, மணி உருட்டி,
முது நீத்தம் முன்றில் ஆயர்
மத்து ஈர்த்து, மரன் ஈர்த்து, மலை ஈர்த்து,
மான் ஈர்த்து, வருவது; யார்க்கும்
புத்து ஈர்த்திட்டு அலையாமல், புலவர் நாடு
உதவுவது; புனிதம் ஆன
அத் தீர்த்தம் அகன் கோதாவரி என்பர்;
அம் மலையின் அருகிற்று அம்மா!

முது நீத்தம் - *பழமையான வெள்ளமானது;* **முத்து ஈர்த்து -** *முத்துக்களை இழுத்துக் கொண்டும்;* **பொன் திரட்டி -** *பொன் துகள் களைச் சேர எடுத்துக் கொண்டும்;* **மணி உருட்டி -** *இரத்தினக் கற் களையடித்துக் கொண்டும்;* **ஆயர் முன்றில் மத்து ஈர்த்து -** *இடையர் களின் முற்றங்களிலுள்ள மத்துக்களை இழுத்துக்கொண்டும்;* **மரன் ஈர்த்து -** *மரங்களையிழுத்துக் கொண்டும்;* **மலை ஈர்த்து -** *கற்பாறைகளைப் புரட்டி இழுத்துக் கொண்டும்;* **மான் ஈர்த்து -** *மிருகங்களை இழுத்துக் கொண்டும்;* **வருவது -** *பெருகிவரும் தன்மையுடையது;* **யார்க்கும் -** *(அதில் மூழ்கிய) எல்லோர்க்கும்;* **புத்து ஈர்த்திட்டு -** *'புத்' என்னும் நரகம் வராமல் நீங்கி;* **அலையாமல் -** *எங்கும் அலைந்து*

திரியாமல்; **புலவர் நாடு உதவுவது -** தேவருலகத்தைத் தர வல்லது; **புனிதம் ஆன அத் தீர்த்தம் -** தூய்மையான அந்தப் புண்ணிய நீரின் பெயர்; **அகல் கோதாவரி என்பர் -** அகலமான கோதாவரிநதியென்று சொல்லுவர்; **அம்மலையின் அருகிற்று -** (அந்த நதி) அப் பாண்டு மலையின் பக்கத்தேயுள்ளது.

அம்மா: வியப்பிடைச்சொல்.

ஏழு புண்ணிய நதிகளில் ஒன்றான கோதாவரியின் பல சிறப்புகளையும் கூறுவது இப்பாடல். முதுநீத்தம்: பழமையும் பெருமையும் வாய்ந்ததால் 'புத்' என்பது பிள்ளைகளைப் பெறாதவர்கள் சென்றடையும் ஒரு நரகம் என்பர். முன்றில்: இலக்கணப் போலி. 'ஈர்த்து' என்ற சொல் ஒரு பொருளிலே பலமுறை வந்தது: சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி. 21

4468. 'அவ் ஆறு கடந்து அப்பால், அறத்து ஆறே
எனத் தெளிந்த அருளின் ஆறும்,
வெவ் ஆறு ஆம் எனக் குளிர்ந்து, வெயில் இயங்கா
வகை இலங்கும் விரி பூஞ் சோலை,
எவ் ஆறும் உறத் துவன்றி, இருள் ஓட
மணி இமைப்பது, இமையோர் வேண்ட,
தெவ் ஆறு முகத்து ஒருவன், தனிக் கிடந்த
கவணத்தைச் சேர்திர் மாதோ!

அவ் ஆறு கடந்து - அந்தக் கோதாவரி யாற்றைத் தாண்டி; **அப்பால் -** பிறகு; **அறத்து ஆறே என -** தரும நெறியே போலவும்; **தெளிந்த அருளின் ஆறும் -** தெளிவான அருள் வழியும்; **வெவ் ஆறு என -** விரும்பத்தக்க நன்னெறியும் போலவும்; **குளிர்ந்து -** குளிர்ச் சியையடைந்தது; **வெயில் இயங்காவகை இலங்கும் -** சூரியனுடைய கதிர்கள் தன்னுள் புகாதபடி விளங்குகின்ற; **விரி பூஞ்சோலை -** மலர்ந்த பூக்கள் நிறைந்த சோலையானது; **எவ் ஆறும் உறத் துவன்றி -** எந்தப் பக்கங்களிலும் (தன் இரு கரைகளிலும்) மிக நெருங்கி; **இருள் ஓட மணி இமைப்பது -** (அச் சோலையில் அடர்ந்த) இருளானது அறவே அகலுமாறு இரத்தினங்கள் ஒளிவிடுவதற்கு இடமானதும்; **இமையோர் வேண்ட -** தேவர்கள் விரும்பியதால்; **தெவ் ஆறுமுகத்து ஒருவன் -** பகைவரையழிக்கவல்ல ஆறுமுகங்களையுடைய முருகன்; **தனிக் கிடந்த கவணத்தை -** தனியாக இருந்த கவண நதியை; **சேர்திர் -** சென்று அடையுங்கள்.

மாது, ஓ: ஈற்றசைகள்.

சோலையின் தண்மைக்கு அறநெறியையும் அருள் நெறியையும் உவமையாக்கினார். வெகுளிப்பண்பை வெம்மையதாகவும், சாந்த குணத்தைத் தண்ணியதாகவும் கூறுதல் கவிமரபு. சுவணநதியானது தன் இரு கரைகளிலும் சூரியன் கதிர்களும் உள்ளே புகாதவாறு மரங்கள் அடர்ந்த சோலைகள் நிரம்பப் பெற்று, அம் மரங்களின் அடர்த்தியால் செறிந்த இருளைத் தன்னிடமுள்ள இரத்தின ஒளியால் போக்குமென்பது. 22

4469. 'சுவணநதி கடந்து, அப்பால், சூரிய காந் -
தகம் என்னத் தோன்றி, மாதர்
கவண் உமிழ் கல் வெயில் இயங்கும் கன வரையும்
சந்திர காந்தகமும், காண்பீர்;
அவண் அவை நீத்து ஏகிய பின், அகல் நாடு
பல கடந்தால், அனந்தன் என்பான்
உவண பதிக்கு ஒளித்து உறையும் கொங்கணமும்,
குலிந்தமும், சென்று உறுதிர் மாதோ.

சுவணநதி கடந்து - சுவண ஆற்றைத் தாண்டி; ***அப்பால்*** - அதன் பிறகு; ***சூரிய காந்தகம் என்னத் தோன்றி*** - சூரிய காந்தம் என்று கூறுமாறு புகழ்பெற்று விளங்கி; (அம் மலையிலுள்ள); ***மாதர் கவண் உமிழ்கல்*** -

பெண்களால் வீசப்பட்ட கவண்கயிற்றிலிருந்து வெளிப்படும் கற்கள்; ***வெயில் இயங்கும் கன வரையும்*** - வெயிலைக் கக்குகின்ற பெரிய மலையையும்; ***சந்திர காந்தகமும்*** - சந்திரகாந்த மலையையும்; ***காண்பீர்*** - பார்ப்பீர்கள்; ***அவண் அவை நீத்து ஏகியபின்*** - அங்குள்ள அம்மலைகளை விட்டு அப்பாலே சென்ற பிறகு; ***அகல்நாடு பல கடந்தால்*** - அகன்ற நாடுகள் பலவற்றைத் தாண்டிச் சென்றதால்; ***அனந்தன் என்பான்*** - ஆதிசேடன்; ***உவணபதிக்கு ஒளித்து உறையும்*** - பறவைகளுக்கு அரசனாகிய கருடனுக்கு அஞ்சி மறைந்து வாழுகின்ற; ***கொங்கணமும்*** - கொங்கணதேசத்தையும்; ***குலிந்தமும்*** - குலிந்த தேசத்தையும்; ***சென்று உறுதிர்*** - போய்ச் சேர்வீர்கள்.

மாது, ஓ: அசைகள்.

சூரிய காந்தகம் - சூரியன் கதிர்தோன்ற எரிந்து காட்டும் ஒரு கல். இது போன்றே சந்திரன் ஒளியால் நீராக உருகும் கல் சந்திரகாந்தக்கல்.

தினை முதலியவற்றின் கதிர்களைக் கிளி முதலான பறவைகள் உண்ணாதவாறு வேட்டுவ மாதர்கள் அருகில் அமைக்கப்பட்ட பரண்களில் காவலாக இருந்து அங்குள்ள கற்களையெடுத்துக் கவண்கயிறு கொண்டு வீசிப் பறவைகளையோட்டுவர். உவணபதி: இருபெயரொட்டு. உவணன்: அழகிய சிறகுகளையுடையவன் என்று பொருள்படும். 23

4470. ' "அரன் அதிகன்; உலகு அளந்த அரி அதிகன்"
என்று உரைக்கும் அறிவிலோர்க்குப்
பர கதி சென்று அடைவு அரிய பரிசேபோல்,
புகல் அரிய பண்பிற்று ஆமால்;
சுர நதியின் அயலது, வான் தோய் குடுமிச்
சுடர்த் தொகைய, தொழுதோர்க்கு எல்லாம்
வரன் அதிகம் தரும் தகைய, அருந்ததி ஆம்
நெடு மலையை வணங்கி, அப்பால்.

அரன் அதிகன் - சிவபிரானே சிறந்த கடவுள்; **உலகு அளந்த அரி அதிகன்** - உலகங்களை (த்தன் திருவடிகளால்) அளவிட்ட திருமாலே சிறந்த கடவுள்; **என்று உரைக்கும்** - என்று கூறும்; **அறிவு இலோர்க்கு** - தத்துவ அறிவு இல்லாத மூடர்களுக்கு; **பரகதி சென்று அடைவு அரிய பரிசேபோல்** - மேலான கதியைச் சென்று அடைவதற்கு அரிய தன்மைபோல; **புகல் அரிய பண்பிற்கு ஆம்** - புகுதற்கரிய தன்மை பெற்றதும்; **சுரநதியின் அயலது** - ஆகாயகங்கையின் அருகில் உள்ளதும்; **வான் தோய் குடுமிச் சுடர் தொகைய** - வானத்தையளாவிய தன் சிகரங்களில் (கதிர் மதியாகிய) இரண்டு சுடர்களும் சேரக் கூடியதும்; **தொழுதோர்க்கு எல்லாம்** - தன்னை வணங்கியவர் எல்லோர்க்கும்; **அதிகம் வரன் தரும் தகைய** - சிறந்த வரங்களைக் கொடுக்கும் பெருமையுடையதுமான; **அருந்ததி ஆம் நெடு மலையை** - அருந்த தியென்னும் பெரிய மலையை; **வணங்கி** - (நீங்கள் சென்று) தொழுது; **அப்பால்** - அதன் பிறகு. . . .

கவிஞர்களுக்குக் கடவுளிடத்துள்ள பொதுநோக்கத்தைக் குறிப்பதாகும் இச் செய்யுள். ஒன்றே குலமும் ஒருவனே தேவனும் என்றும் வானத்திலிருந்து விழும் மழைத் தாரைகள் அனைத்தும் கடலையே சென்று சேர்வது போன்று சீவான் மாக்கள் எவ்வெத் தெய்வங்களுக்கு வணக்கம் செலுத்தினும் அவ்வணக்கம் கேசவனையே சாருமென்றும், யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர். அத் தெய்வமாகி, யங்கு மாதொருபாகனார்தாம் வருவர், என்றும் கூறப்படுவன காணலாம்.

வைணவத்தில் முதலாழ்வார்களின் பாசுரங்களில் சிவபிரானையும், திருமாலையும் ஒன்று படுத்திக் கூறியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. 'அரன்நாரணன் நாமம் ஆன்விடை புள்ளூர்தி' - (முதல் திருவ. 5); 'தாழ்சடையும் நீள்முடியும் ஒண்மழுவும் சக்கரமும்' (மூன்றாம் திருவ. 63)

வசிட்ட முனிவனின் அரிய பத்தினியான அருந்ததியின் பெயர் கொண்ட மலையாதலின் 'அருந்ததி மா நெடுமலை' எனச் சிறப்பித்தான் சுக்கிரீவன். 24

4471. 'அஞ்சு வரும் வெஞ் சுரனும், ஆறும், அகன்
பெருஞ் சுனையும், அகில் ஓங்கு ஆரம்
மஞ்சு இவரும் நெடுங் கிரியும், வள நாடும்
பிற்படப் போய்வழிமேல் சென்றால்,
நஞ்சு இவரும் மிடற்று அரவுக்கு, அமிர்து நனி
கொடுத்து, ஆயைக் கலுழன் நல்கும்
எஞ்சு இல் மரகதப் பொருப்பை இறைஞ்சி, அதன்
புறம் சார ஏகி மாதோ

அஞ்சுவரும் வெஞ்சுரனும். (எல்லா வுயிர்களும்) அஞ்சக்கூடிய கொடிய பாலைவனமும்; **ஆறும் அகல்பெருஞ் சுனையும்** - நதிகளும், அகன்ற பெரிய சுனைகளும்; **அகில் ஓங்கு ஆரம் மஞ்சு இவரும் நெடுங் கிரியும்** - அகில் மரங்களும், உயர்ந்து வளர்ந்த சந்தன மரங்களும் மேகங்கள் வரை பொருந்திய மலைகளும்; **வள நாடும்** - செழிப்பான தேசங்களும்; **பிற்படப் போய்** - (உமக்குப் பின்புறத்தவாகுமாறு) அவற்றைக் கடந்து சென்று; **வழிமேல் சென்றால்** - அப்பாலுள்ள வழியில் சென்றால்; **கலுழன்** - கருடனானவன்; **நஞ்சு இவரும் மிடற்று அரவுக்கு** - நஞ்சு பொருந்திய வாயினையுடைய நாகங்களுக்கு; **அமிர்து நனி கொடுத்து** - அமிழ்தத்தை மிகுதியாகக்

கொடுத்து; **ஆயை நல்கும் -** *(தன்) தாயாகிய விநதையை (அடிமைத் தொழிலிலிருந்து) மீட்பதற்கிடமான;* **எஞ்சு இல் மரகதப் பொருப்பை -** *எந்தக் குறையுமில்லாத மரகத மலையை;* **இறைஞ்சி -** *வணங்கி;* **அதன் புறம் சார ஏகி -** *அம் மலையின் பக்கத்து வழியைப் பற்றி அப்பால் சென்று. . . .*

மாது, ஓ - ஈற்றசைகள்.

மலைகள் மேகமண்டலத்தையும் கடந்த உயரத்தன என்பார் 'மஞ்சு இவரும் நெடுங்கிரி' என்றார். அரவு: காசியப முனிவனின் மனைவியான கத்துரு என்பவளது வயிற்றில் பிறந்த வாசுகி முதலிய நாகங்கள். கலுழன்: கருடன் - காசியப முனிவரின் மனைவியான விநதையினிடம் பிறந்தவன். 25

4472. 'வட சொற்கும் தென் சொற்கும் வரம்பு ஆகி,
நான் மறையும், மற்றை நூலும்,
இடை சொற்ற பொருட்கு எல்லாம் எல்லை ஆய்,
நல் அறிவுக்கு ஈறு ஆய், வேறு
புடை சுற்றும் துணை இன்றி, புகழ் பொதிந்த
மெய்யேபோல் பூத்து நின்ற
அடை சுற்றும் தண் சாரல் ஓங்கிய
வேங்கடத்தில் சென்று அடைதிர் மாதோ.

வடசொற்கும் தென்சொற்கும் வரம்பு ஆகி - *வட திசை மொழி களுக்கும் தென்மொழியாகிய தமிழுக்கும் எல்லையாகியும்;* **நான் மறையும் மற்றை நூலும் -** *நான்கு வேதங்களும் பிற சாத்திரங்களும்;* **இடை சொற்ற பொருட்கு எல்லாம் எல்லையாய் -** *தம்மிடம் குறித்துள்ள எல்லாப் பொருள்களுக்கும் முடிவான பொருளைத் தன்பாற் கொண்டுள்ளதாகியும்;* **நல் அறிவுக்கு ஈறாய் -** *நுட்பமான ஞான அறிவுக்கெல்லாம் வரம்பாகியும்;* **புடை சுற்றும் துணை வேறு இன்றி -** *பக்கத்தில் பொருந்திய உவமானப் பொருள் வேறொன்றும் இல்லாமல்;* **புகழ் பொதிந்த மெய்யே போல் -** *புகழ் நிரம்பிய உடலைப் போல;* **பூத்து நின்ற -** *பொலிவுற்று விளங்குகின்ற;* **அடை சுற்றும் தண் சாரல் -** *தேன்கூடுகளால் சுற்றிலும் நிரம்பப்பெற்ற குளிர்ந்த தாழ்வரைகளையுடைய;* **ஓங்கிய வேங்கடத்தில் -** *உயர்ந்துள்ள திருவேங்கட மலையில்;* **சென்று அடைதிர் -** *போய்ச் சேருங்கள்.*

மாது, ஓ: ஈற்றசைகள்.

வடக்கத்திய மொழிகள், தமிழ் மொழி ஆகிய இரண்டும் மிகுதியாக வழங்கும் நிலங்களுக்கு இடையே நின்று எல்லை குறிப்பதனால் திருவேங்கடமலையை 'வட சொற்கும் தென்சொற்கும் வரம்பிற்று' என்றார். 'வேங்கடத்து உம்பர் மொழிபெயர் தேஎம் (அகம். 211) என்ற சங்கப் பாடல் வேங்கடத்துக்கு அப்பால் மொழி வழக்கு வேறுபடுவதைச் சுட்டுகிறது. இம் மலைக்கு உயர்விலும் புகழிலும் ஈடாகக்கூடிய வேறுமலையில்லை என்பார் 'புடை சுற்றும் துணையின்றி' என்றார். இம்மலை திருமாலின் வடநாட்டுத் திருப்பதிகள் பன்னிரண்டனுள் முதலாவது. வேங்கடம்: வேம் கடம் - தன்னை அடைந்தோரின் பாவங்களை ஒழிப்பது. சாரல் - சார்ந்துள்ள இடம்: தொழிலாகுபெயர். 26

4473. **'இருவினையும், இடைவிடா எவ் வினையும்,**
இயற்றாதே, இமையோர் ஏத்தும்
திருவினையும், இடு பதம் தேர் சிறுமையையும்,
முறை ஒப்பத் தெளிந்து நோக்கி,
''கரு வினையது இப் பிறவிக்கு'' என்று உணர்ந்து,
அங்கு அது களை, கடை இல் ஞானத்து,
அரு வினையின் பெரும் பகைஞர் ஆண்டு உளர்;
ஈண்டு இருந்தும் அடி வணங்கற்பாலார்.

இருவினையும் - (நல்வினை தீவினைகளாகிய) இரண்டு வினை களையும்; **இடைவிடா எவ் வினையும்** - இடைவிடாமல் தொடர்பு கொண்டுள்ள எந்தக் கருமங்களையும்; **இயற்றாதே** - செய்யாமல்; **இமையோர் ஏத்தும் திருவினையும்** - தேவர்களும் புகழும் படியான நிறைந்த செல்வ வாழ்க்கையையும்; **இடுபதம் சேர் சிறுமையையும்** - (பிச்சையாக) இடும் சோற்றை எதிர்பார்த்திருக்கும் தாழ்வையும்; **முறை ஒப்பத் தெளிந்து நோக்கி**- சமமாகத் தெளிந்த பார்த்து; **இப் பிறவிக்குக் கருவினையது என்றுஉணர்ந்து** - இந்தப் பிறப்பு உண்டாவதற்கு மூலகாரணம் அந்த இருவினைகளேயாகும் என்று தெளிந்து; **அது** - அவ் வினையின் தொடர்பை; **அங்கு** - அந்த இடத்திலேயே; **களையும்** - நீங்குதற்குரிய; **கடை இல் ஞானத்து** - எல்லையற்ற தத்துவ அறிவினை யுடைய; **அரு வினையின் பெரும்பகைஞர்** - (போக்குவதற்கு) அரிய இருவினைகளுக்குப் பெரிய பகைவர்கள்; **ஆண்டு உளர்** - அம் மலையில் இருக்கின்றார்கள்; **ஈண்டு இருந்தும்** - அவர்கள் (நேரில் செல்லாமல்) இங்கிருந்த படியும்; **அடி வணங்கற் பாலார்** - (திசை நோக்கி) தொழுவதற்கு உரியவராவர்.

இருவினை - நல்வினை தீவினை. இவ் வினைகளே பிறப்பிற்குக் காரணமாகும் யோக ஞான நெறிகளால் இருவினை கடந்து ஆன்ம பக்குவம் பெற்று வினைகளை வென்ற ஞானியரை வினைப்பகைஞர்என்றார். 27

4474. **'சூது அகற்றும் திரு மறையோர் துறை ஆடும்**
நிறை ஆறும், சுருதித் தொல் நூல்
மாதவத்தோர் உறை இடமும், மழை உறங்கும்
மணித் தடமும், வான மாதர்
கீதம் ஒத்த கின்னரங்கள் இன் நரம்பு
வருடுதொறும் கிளக்கும் ஓதை
போதகத்தின் மழக் கன்றும் புலிப் பறழும்
உறங்கு இடனும், பொருந்திற்று அம்மா!

சூது அகற்றும் - வஞ்சனையை ஒழித்து நிற்கும்; **திருமறையோர்** - மனச் செம்மையுடைய அந்தணர்கள்; **ஆடும் துறை** - நீராடுகின்ற படித்துறைகள்; **நிறை ஆறும்** - நிறைந்துள்ள நதிகளையும்; **சுருதித் தொல் நூல்** - வேதங்களாகிய பழமையான சாத்திரங்களையும் நன்றாக அறிந்த; **மா தவத்தோர்** - பெருந்தவ முனிவர்கள்; **உறை இடமும்** - வசிக்கின்ற ஆசிரமங்களையும்; **மழை உறங்கும் மணித் தடனும்** - மேகங்கள்படிகின்ற இரத்தினங்களைக் கொண்ட இடங்களையும்; **வான மாதர்** - தேவ மாதரின்; **கீதம் ஒத்த** - இசைப் பாட்டுக்கு நேரான; **கின்னரங்கள்** - கின்னரம் என்னும் இசைக் கருவிகளினுடைய; **இன் நரம்பு** - இனிய நரம்புகளை; **வருடு தொறும்**- தடவும்

பொழுதெல்லாம்; **கிளக்கும் ஓதை -** எழுகின்ற ஓசையால்; **போதகத்தின் மழக்கன்றும் -** யானைகளின் இளங்கன்றுகளும்; **புலிப் பறழும்-** புலிக் குட்டிகளும்;

உறங்கு இடனும் - (தம்முள் பகையின்றி) ஒருங்கே தூங்ககின்ற இடங்களையும்; **பொருந்திற்று -** பொருந்தியுள்ளது (அத்திருவேங்கட மலை)

அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

அந்த மலையில் தேவ கன்னியர் வந்து கின்னர வாத்தியங்களை இசைக்கின்றார்கள்; அவற்றிலிருந்து எழும் இன்னிசையைக் கேட்டுத் தம்முள் பகை கொள்ளும் இயல்புடைய யானைக் கன்றுகளும் புலிக் குட்டிகளும் பகைமை நீங்கி ஓரிடத்திலே தங்குமென்பது.

அந்த மலைச்சிகரங்கள் மேக மண்டலம் வரையில் உயர்ந்துள்ளனவாதலின் 'மழையுறங்கு மணித்தடன்' என்றார். கின்னரம் - ஒருவகை நரம்புக்கருவி; ஒரு வகையாழ். போதகம் - யானைக் கன்று. பகைமையையும் மாற்றவல்ல இசையின் பெருமை கூறப் பெற்றது. 28

4475. 'கோடு உறு மால் வரைஅதனைக் குறுகுதிரேல்,
உம் நெடிய கொடுமை நீங்கி,
வீடு உறுதிர்; ஆதலினால் விலங்குதிர்; அப்
புறத்து, நீர் மேவு தொண்டை -
நாடு உறுதிர்; உற்று, அதனை நாடுறுதிர்;
அதன்பின்னை, நளி நீர்ப் பொன்னிச்
சேடு உறு தண் புனல் தெய்வத் திரு நதியின்
இரு கரையும் தெரிதிர் மாதோ.

கோடு உறு மால் வரை அதனை - சிகரங்கள் பொருந்திய பெரிய அம்மலையை (திருவேங்கட மலை); **குறுகுதிரேல் -** நெருங்குவீர் களானால்; **உம் நெடிய கொடுமை நீங்கி -** உங்களுடைய மிகக் கொடிய பாவங்கள் எல்லாம் நீங்க; **வீடு உறுதிர் -** உடனே முத்தி அடைவீர்கள்; **ஆதலினால் -** ஆதலால்; **விலங்குதிர் -** (அதற்குள் புகாமல்) விலகிச் செல்லுங்கள்; **அப்புறத்து நீர் மேவு தொண்டை நாடு -** அதற்கு அப்பால் நீர் வளம் மிக்க தொண்டை நாட்டை; **உறுதிர் -** சென்று அடையுங்கள்; **உற்று அதனை நாடுறுதிர் -** அவ்வாறு சேர்ந்து அந்த நாட்டைத் துருவித் தேடிக் காணுங்கள்; **அதன் பின்னை -** அதன் பிறகு; **நளி நீர்ப்பொன்னி -** பெருமையுள்ள நீர் நிறைந்த பொன்னியென்னும் பெயர் கொண்ட; **சேடு உறு -** உயர்வான தோற்றமுள்ள; **தண் புனல் தெய்வத் திருநதியின் -** குளிர்ந்த நீர் நிரம்பிய தெய்வத்தன்மை பெற்ற காவிரி நதியின்; **இரு கரையும் -** இரண்டு கரைகளிலும்; **தெரிதிர் -** (சீதையை) ஆராய்ந்து தேடுங்கள்.

மாது, ஓ: ஈற்றசைகள்.

திருவேங்கடமலையில் புகுந்த அளவிலே இருவினைத் தொல்லைகளும் ஒழிந்து நீங்கள் முத்தியடைவீர்கள்; அவ்வாறு நீங்கள் முத்தியடைந்து விட்டால் சீதையைத்

தேடும் செயல் நடைபெறாது. ஆதலால், அந்த மலைக்குச் செல்ல வேண்டா என்று சுக்கிரீவன் மறுத்துக் கூறினான் என்பது.

பொன்னி நதி: தான் பெருகும் பொழுது பொன்னைக் கொழித்துக் கொண்டு வருவதால் காவிரிக்குப் பொன்னி என்னும் பெயர் பொருந்திற்று. தன்னில் ஒரு கால் மூழ்கியவர்களுக்கும் பிறவிப் பிணியொழித்து நற்கதியளிக்கும் என்ற நம்பிக்கையால் காவிரியைத் தெய்வத் திருநதி என்றார். ஏழு புண்ணிய நதிகளில் காவிரியும் ஒன்று. 29

4476. 'துறக்கம் உற்றார் மனம் என்ன, துறை கெழு நீர்ச்
சோணாடு கடந்தால், தொல்லை
மறக்கம் உற்றார் அதன் அயலே மறைந்து உறைவர்;
அவ் வழி நீர் வல்லை ஏகி,
உறக்கம் உற்றார் கனவு உற்றார் எனும்
உணர்வினொடும் ஒதுங்கி, மணியால் ஓங்கல்
பிறக்கம் உற்ற மலை நாடு நாடி, அகன்
தமிழ்நாட்டில் பெயர்திர் மாதோ.

***துறக்கம் உற்றார் மனம் என்ன -** சொர்க்கத்தையடைந்தவர்களின் மனம் போல; **துறை கெழு நீர்ச் சோணாடு கடந்தால் -** (தெளிவாகத்) துறைகளிலே விளங்குகின்ற நீரையுடைய (காவிரியைக் கொண்டுள்ள) சோழ நாட்டைத் தாண்டிச் சென்றால்; **அதன் அயலே -** அந்த நாட்டின் அருகிலே; **தொல்லை மறக்கம் உற்றார் -** பழவினைத் துன்பங்களை முற்றும் மறந்த முனிவர்கள் (வினைத் தொல்லைகள் அற்றவர்); **மறைந்து உறைவர் -** மறைந்து வாழ்வார்கள்; **நீர் அவ்வழி வல்லை ஏகி -** நீங்கள் அந்த வழியிலே விரைவாகச் சென்று; **உறக்கம் உற்றார் கனவு உற்றார் -** தூங்கியவர் கனவு வாழ்வையடைந்தவராவர் (ஒரு பயனையும் அடையமாட்டார்கள்); **எனும் உணர்வினொடும் ஒதுங்கி -** என்ற அறிவோடு சற்று விலக்கிச் சென்று; **மணியால் ஓங்கல் பிறக்கம் உற்ற -** இரத்தினங்களின் ஒளியால் மலைகள் விளக்கமுற்றுள்ள; **மலைநாடு நாடி -** மலை நாட்டில் சீதையைத் தேடி; **அகன் தமிழ்நாட்டில் பெயர்திர் -** (பிறகு) பரந்துள்ள செந்தமிழ் நாடான பாண்டிய நாட்டிற்குச் சென்று சேருங்கள்.*

மாது, ஓ: ஈற்றசைகள்.

சொர்க்கம் அடைந்தவர் துயரத்தால் கலங்காமல் எப்பொழுதும் இன்பத்தால் நிறைந்த மனத்தையுடையவராதல் போலக் காவிரியாறும் நீர்நிரம்பிய துறைகளைப் பெற்றிருக்கும் என்பது. தென்திசை நோக்கிச் சோழநாடு கடந்ததும் பாண்டிய நாட்டிற்குள் உடனே புகுந்து விடாமல் சோழநாட்டின் மேற்கப் பகுதியிலுள்ள மலைநாட்டிலும் தேடவேண்டுமென்ற கருத்தொடு ஒதுங்கி மலைநாட்டில் நாடிப் பிறகு பாண்டிய நாட்டிற் சேருமாறு சுக்கிரீவன் வானர வீரர்களுக்குக் கட் டளையிட்டான் என்பது. துறக்கமுற்றார் மனம் - நீர்த் தெளிவிற்கு உவமை. ஒப்பு: 'காசறு துறவின் மிக்க கடவுளர் சிந்தை போல மாசறு விசும்பின்' - (சீவக சிந். 851) சோணாடு: சோழநாடு என்பதன் மரூஉ. மறக்கம்: தொழிற் பெயர் (மறத்தல்) மலைநாடு: சேரநாடு. 30

4477. 'தென் தமிழ் நாட்டு அகன் பொதியில் திரு
முனிவன் தமிழ்ச் சங்கம் சேர்கிற்பீரேல்,
என்றும் அவன் உறைவிடம் ஆம்; ஆதலினால்,
அம்மலையை இறைஞ்சி ஏகி,
பொன் திணிந்த புனல் பெருகும் பொருநை எனும்
திரு நதி பின்பு ஒழிய, நாகக்
கன்று வளர் தடஞ் சாரல் மயேந்திர மா
நெடு வரையும், கடலும், காண்டிர்.

தென் தமிழ்நாட்டு - *தெற்குத் திசையில் தமிழ்நாடான பாண்டிய நாட்டிலுள்ள;* **அகன் பொதியில் -** *அகன்ற பொதிய மலையிலே நிலை பெற்ற;* **திருமுனிவன் -** *சிறந்த அகத்திய முனிவனது;* **தமிழ்ச்சங்கம் சேர்கிற்பீரேல் -** *தமிழ்ச்சங்கத்தைச் சேர்வீர்களாயின் (அம் மலையா னது);* **என்றும் அவன் உறைவிடம் ஆம் -** *எப்பொழுதும் அம் முனிவன் வாழ்ந்துவரும் இடமாகும்;* **ஆதலினால் -** *ஆதலால்;* **அம் மலையை இறைஞ்சி ஏகி -** *அந்தப் பொதிய மலையை வணங்கி அப்பாலே சென்று;* **பொன் திணிந்த புனல் பெருகும் -** *பொன் நிரம்பிய நீர் பெருகுகின்ற;* **பொருநை எனும் திருநதி பின்பு ஒழிய -** *தாமிரபரணி என்னும் அழகிய ஆறும் பிற்பட்டுப் போக;* **நாகக் கன்று வளர் -** *யானைக் கன்றுகள் வாழ்ந்து நிற்கும்;* **தடஞ்சாரல் மயேந்திரமாம் நெடுவரையும் -** *பெரிய தாழ்வரைகளையுடைய மகேந்திரம் என்னும் பெரிய மலையையும்;* **கடலும் -** *தென் கடலையும்;* **காண்டிர் -** *காண்பீர்கள்.*

தமிழை வளர்த்த அகத்திய முனிவனுக்கு இருப்பிடமாதலால் பொதிய மலையை வணங்கிச் செல்லுமாறு சுக்கிரீவன் கட்டளையிட்டான். சங்கம்: புலவர் கூட்டம். அகத்திய முனிவன் வடதிசையிலிருந்து தமிழை வளர்க்கத் தென்திசை நோக்கி வந்தவனாதலால் அம் முனிவன் இருக்கும் இடத்தில் தமிழறிந்த புலவர் கூட்டம் நிரம்பியிருத்தல் இயல்பே. நாகம்: மலையில் வாழ்வது என யானைக்குக் காரணக்குறி. நாகக்கன்று - யானைக் கன்றுகள். *31*

4478. 'ஆண்டு கடந்து, அப் புறத்தும், இப்புறத்தும்,
ஒரு திங்கள் அவதி ஆக,
தேண்டி, இவண் வந்து அடைதிர்; விடை கோடிர்,
கடிது' என்னச் செப்பும் வேலை,
நீண்டவனும், மாருதியை நிறை அருளால் உற
நோக்கி, 'நீதி வல்லோய்!
காண்டி எனின், குறி கேட்டி!' என, வேறு
கொண்டு இருந்து, கழறலுற்றான்;

ஆண்டு கடந்து - *அந்த இடத்தைத் தாண்டிச் சென்று;* **அப்புறத்தும் இப்புறத்தும் -** *அதற்கு அப்பாலும் இந்த இடங்களிலும்;* **ஒரு திங்கள் அவதி ஆகத் தேண்டி -** *ஒரு திங்கள் முழுதும் அலைந்து (சீதையைத்)*

தேடி; **இவண் வந்து அடைதிர் -** *இங்கு வந்து சேருங்கள்;* **கடிது விடை கோடிர் -** *விரைவாக விடை பெற்றுச் செல்லுங்கள்;* **என்னச் செப்பும் வேலை -** *என்று*

acharya.org

(சுக்கிரீவன்) வானரங்களுக்குக் கட்டளை யிட்டபோது; ***நீண்டவனும் -*** *(திருவிக்கிரம அவதாரத்தில்) திருமாலாகப் பேருருவம் கொண்டவனான இராமனும்;* ***மாருதியை -*** *அனுமனை* ***நிறை அருளால் உற நோக்கி -*** *முழுக் கருணையோடும் உற்று நோக்கி;* ***நீதி வல்லோய் -*** *நீதி நூல்களில் வல்லவனே!;* ***காண்டி எனின் -*** *(சீதையைக்) காண்பாயானால் (இவள்தான் சீதையென்று தெளிவதற் காக);* ***குறிகேட்டி -*** *அவளுடைய அங்க அடையாளங்களை (நான் கூறக்) கேட்பாய்;* ***என -*** *என்று;* ***வேறு கொண்டு இருந்து -*** *(அவனைத்) தனியே அழைத்துச் சென்று ஓரிடத்திலிருந்து;* ***கழறல் உற்றான் -*** *(அந்த அடையாளங்களைச்) சொல்லத் தொடங்கினான்.*

சுக்கிரீவன் இவனாலேதான் செயல் கைகூடும் என்னும் குறிப்போடு அனுமனையே முதன்மையாகக் கொண்டு இவ்வளவும் கூறியதனாலும், தனக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் முதலில் சொல்வன்மையால் நட்புச் செய்வித்தவன் அனுமனேயாதலாலும், சீதையைத் தேடிக் காணுதலாகிய தொழில் இவனாலேயே நிறைவேறுமென்று கருதி இராமனும் அனுமனைத் தனியிடம் கொண்டு சென்று கூறலாயினான். அவதி: காலவரையறை. கொள்திர் என்பது கோடிர் எனத் திரிந்தது. தேண்டி - தேடி என்பதன் விரித்தல்விகாரம். 32

இராமன் அனுமனுக்குச் சீதையின் அங்க அடையாளங்கள் கூறுதல்

ஆசிரிய விருத்தம்

4479. 'பாற்கடல் பிறந்த செய்ய
பவளத்தை, பஞ்சி ஊட்டி,
மேற்பட மதியம் சூட்டி,
விரகுற நிரைத்த மெய்ய
கால் தகை விரல்கள் -
ஐய! - கமலமும் பிறவும் எல்லாம்
ஏற்பில என்பது அன்றி, இணை
அடிக்கு உவமை என்னோ?

ஐய - *(இராமன் அனுமனைப் பார்த்து) ஐயனே;* ***மெய்ய கால் தகை விரல்கள் -*** *(சீதையின்) செம்மையான கால்களிலுள்ள அழகிய விரல்கள்;* ***பாற்கடல் பிறந்த செய்ய பவளத்தை -*** *பாற்கடலில் உண்டான சிவந்த பவளத் துண்டுகளை;* ***பஞ்சி ஊட்டி -*** *செம்பஞ்சுக் குழம்பில் தோய்த்து;* ***மேற்பட மதியம் சூட்டி -*** *அவற்றின் மேற்புறத்தில் சந்திரர்களைப் பொருந்தச் செய்து;* ***விரகுற நிரைத்த மெய்ய -*** *திறம்பட ஒழுங்காக அமைக்கப்பட்ட வடிவு கொண்டவை;* ***கமலமும் பிறவும் எல்லாம் -*** *(உலகில் பாதங்களுக்கு உவமை கூறப்படும்) தாமரை மலரும் பிற பொருள்களும் ஆகிய எல்லாம்;* ***ஏற்பில -*** *(சீதையின் பாதங்களுக்கு) உவமையாக மாட்டா;* ***என்பது அன்றி -*** *என்று*

சொல்லலாமே யல்லாமல்; ***இணை அடிக்கு உவமை என்னோ -*** *(அவ ளுடைய) இரண்டு பாதங்களுக்கு ஏற்ற உவமைப் பொருள்யாதோ? (எதுவுமில்லை)*

நகங்களோடு கூடி இயற்கைச் செந்நிறம் அமைந்த சீதையின் கால்விரல்களுக்குச் செம்பஞ்சு ஊட்டிச் சந்திரர்களையணிவித்த தெய்வத் தன்மையுள்ள பவளத் துண்டுகள் ஒப்பாகும் என்பது. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. பாதங்களுக்குச் செம்பஞ்சுக் குழம்பூட்டுதல் மென்மை உண்டாவதற்கும், நிறமுண்டாவதற்கும் ஆகும்.

விரல்களையுடைய பாதங்களுக்கு இதழ்களையுடைய கமலம் உவமையாயிற்று: மென்மையும் செந்நிறமும் பற்றி. நகங்களுக்கு வெண்மையான சந்திரர்கள் உவமை. சீதை திருமகளின் திருவவதாரமாதலால் பாதாதிகேசாந்தமாக வருணிக்கத் தொடங்கும் குறிப்பையுணரலாம். இதன்முன் 4467 முதல் வந்தனவும் அறுசீர் விருத்தங்களே; இதுமுதல் 4519 முடிய வருவனவும் அறுசீர் விருத்தங்களே. சீரமைப்பால் முன்னவை ஒருவகை; பின்னரே வேறுவகை. 33

4480. 'நீர்மையால் உணர்தி - ஐய! -
நிரை வளை மகளிர்க்கு எல்லாம்
வாய்மையால் உவமை ஆக,
மதி அறி புலவர் வைத்த
ஆமை ஆம் என்ற போதும்,
அல்லன சொல்லினாலும்,
யாம யாழ் மழலையாள்தன்
புறவடிக்கு இழுக்கம் மன்னோ.

ஐய - ஐயனே! **நிரை வளை மகளிர்க்கு எல்லாம் -** வரிசையாக அணிந்த வளையல்களையுடைய பெண்களின்புறவடிகளுக் கெல்லாம்; **உவமை ஆக -** உவமானமாகுமாறு; **மதி அறி புலவர் வாய்மையால் வைத்த -** தமது நுண்ணறிவால் எல்லாவற்றையும்உணரவல்ல புல வர்கள் உறுதியாக அமைத்த; **ஆமை ஆம் என்ற போதும் -** ஆமையென்று சொன்னாலும்; **அல்லன சொல்லினாலும் -** அதுவல்லாத சுவடி முதலியவற்றைக் கூறினாலும்; **யாம யாழ் மழலையாள்தன் -** நள்ளிரவில் மீட்டப்படும் குறிஞ்சி யாழ் போன்ற மழலைச் சொற்களையுடைய சீதையின்; **புற அடிக்கு -** புறவடிக்கு (உவமையாகச் சொல்வது); **இழுக்கம் -** குறைவேயாகும்; **நீர்மையால் உணர்தி-** (இத் தன்மையை) நீ உன் தெளிந்த அறிவால் அறிவாய்.

மன், ஓ: ஈற்றசைகள்.

யாமயாழ் என்றது குறிஞ்சி யாழை. நள்ளிரவில் மீட்டப்படுவதாகலின் அப்பெயர் பெற்றது. 'யாமயாழ்ப் பெயர்க் குறிஞ்சி யாழும்' என்பது சேந்தன் திவாகரம். மகளிர் புறவடிகளுக்கு உவமையாக ஆமை சுவடி முதலியவற்றைக் கூறுவர். அத்தகைய பொருள்களும் தெய்வத் தன்மையுள்ள சீதையின் புறவடிகளுக்கு ஒப்பாகா என விலக்குவது இச்செய்யுல். எதிர்நிலையணி.

புறவடி- அடியினது புறம்: முன்பின்னாகத் தொக்க ஆறாம் வேற்றுமைத் தொகை. 34

4481. 'வினைவரால் அரிய கோதைப்
பேதை மென கணைக் கால் மெய்யே

நினைவரால் அரிய நன்னீர்
நேர்பட, புலவர் போற்றும்
சினை வரால், பகழி ஆவம்,
நெற் சினை, என்னும் செப்பம்
எனைவரால் பகரும் ஈட்டம்; யான்
உரைத்து இன்பம் என்னோ?

வினைவரால் அரிய கோதைப் பேதை - ஒவியர்களால் தீட்டு வதற்கு அரிய கூந்தலையுடைய பேதைமைத் தன்மையுள்ளவளான சீதை யின்; ***மென் கணைக்கால்*** - மெல்லிய கணுக்கால்கள்; ***மெய்யே*** - உண்மையாகவே; ***நேர்பட நினைவரால் அரிய நன்னீர்*** - ஊகித்து உணர்பவராலும் (உவமை கூறுவதற்கு) அரியனவான நல்ல இயல்பு டையன; ***புலவர் போற்றும்*** - புலவர் உவமையாகப் பொருந்திக் கூறு கின்ற; ***சினைவரால்*** - கருக்கொண்ட வரால் மீனும்; ***பகழி ஆவம்*** - அம்பறாத் தூணியும்; ***சினை நெல்*** - சூல் கொண்ட நெற் பயிரும்; ***என்னும்*** - என்கின்ற; ***செப்பம்*** - சொற்கள்; ***எனைவரால் பகரும்*** - எல்லோராலும் சொல்லக் கூடிய; ***ஈட்டம்*** - தன்மையுடையன (அவற்றையே); ***யான் உரைத்து இன்பம் என்னோ*** - திரும்பவும் நான் எடுத்துக் கூறுவதால் வரும் இன்பம் யாதோ?

புலவர்கள், மகளிர் கணைக்காலுக்கு உவமையாகக் கூறிவருகின்ற வரால் முதலியவற்றையே சீதையின் கணைக் காலுக்கு நானும் உவமையாக எடுத்துச் சொல்வது சிறிதும் இன்பம் தராது என்பது. எதிர் நிலையணி. வினைவர்: ஓவியம் தீட்டுவோர். வினைவர், நினைவர் - வினையாலணையும் பெயர்கள்.
35

4482. 'அரம்பை என்று, அளக மாதர்
குறங்கினுக்கு அமைந்த ஒப்பின்
வரம்பையும் கடந்தபோது, மற்று
உரை வகுக்கல் ஆமோ?
நரம்பையும், அமிழ்த நாறும்
நறவையும், நல்நீர்ப் பண்ணைக்
கரும்பையும் கடந்த சொல்லாள், கவாற்கு
இது கருது கண்டாய்.

அளக மாதர் குறங்கினுக்கு - கூந்தலையுடைய பெண்களின் தொடைகளுக்கு; ***அரம்பை என்று அமைந்த*** - வாழைகள் என்று ஏற் பட்ட; ***ஒப்பின் வரம்பையும்*** - உவமையின் எல்லையையும்; ***கடந்த***

போது - (சீதையின் தொடைகள்) வென்றன என்றபோது; ***மற்று உரை வகுக்கல் ஆமோ*** - (அவற்றிற்கு) வேறு உவமைகளை எடுத்துக் கூற இயலுமோ? (இயலாது); ***நரம்பையும்*** - நரம்புகளையுடைய யாழினையும்; ***அமிழ்த நாறும் நறவையும்*** - அமிழ்தம்போல இனிமை விளங்கும் தேனையும்; ***நல் நீர்ப்பண்ணைக் கரும்பையும்*** - நல்ல நீர்வளமுள்ள வயல்களில் விளைந்த கரும்பின் சாற்றையும்; ***கடந்த சொல்லாள்*** - வெற்றி கொண்ட சொற்களையுடைய சீதையின்; ***கவாற்கு*** - தொடை களுக்கு; ***இது*** -

(முன்னர்ச் சுட்டிய) வாழைபோன்ற வேறு உவமைகள்; ***கருது கண்டாய் -*** *(பொருந்தா என்பதை நீ) நினைந்து ஆராய்வாய்.*

கண்டாய்: முன்னிலையசை; தேற்றமும் ஆகும். பெண்களின் தொடைகளைவிட வாழைகள் அழகில் சிறந்திருக்கும்; அந்த வாழைகளையும் சீதையின் தொடைகள் வென்றன என்றதால் அவற்றிற்கு வேறு உவமானப் பொருள் எடுத்துக் கூறல் அரியதாயிற்று.

நரம்பு: யாழுக்குச் சினையாகுபெயர்.

கரும்பு: அதன் சாற்றுக்கு இலக்கணை.

கவான் -தொடை 36

4483. 'வார் ஆழிக் கலசக்
கொங்கை வஞ்சிபோல் மருங்குலாள்தன்
தார் ஆழி, கலை சார் அல்குல்
தடங்கடற்கு உவமை - தக்கோய்! -
பார் ஆழிப் பிடரில் தாங்கும்
பாந்தளும், பனி வென்று ஓங்கும்
ஓர் ஆழித் தேரும் ஒவ்வா,
உனக்கு நான் உரைப்பது என்னோ?

தக்கோய் - *சிறந்தவனே!* ***வார் -*** *கச்சு அணிந்த;* ***ஆழி, கலசக் கொங்கை -*** *சக்கரவாகப் பறவையையும் கலசத்தையும் போன்ற முலை களையும்;* ***வஞ்சிபோல் மருங்குலாள்தன் -*** *வஞ்சிக் கொடி போன்ற இடையையுமுடைய சீதையின்;* ***தார் -*** *ஒழுங்கான;* ***ஆழி -*** *வட்ட வடிவமான;* ***கலைசார் அல்குல் தடங்கடற்கு -*** *மேகலையைச் சார்ந்துள்ள அல்குலாகிய பெரிய கடலுக்கு;* ***உவமை -*** *உவமிக்கக் கூடிய பொருளாக;* ***ஆழி பார் பிடரில் தாங்கும் பாந்தளும் -*** *கடல் சூழ்ந்த இப் பூமியைத்தன் தலையில் தாங்குகின்ற ஆதிசேடனது படமும்;* ***பனி வென்று ஓங்கும் ஓர் ஆழித்தேரும் -*** *பனியை அடக்கி மேலே உயர்ந்து விளங்குகின்ற ஒற்றை உருளையுடைய (சூரியனின்) தேர்த் தட்டும்;* ***ஒவ்வா -*** *பொருந்திவாரா;* ***உனக்கு -*** *(யாவும் தெரிந்த) உனக்கு;* ***நான் உரைப்பது -*** *நான் புதிதாகக் கூற வேண்டுவது;* ***என்னோ -*** *என்ன உள்ளது? (எதுவுமில்லை)*

ஆதிசேடனது படத்தையும், கதிரவனின் தேர்த்தட்டையுமே சீதையின் அல்குலுக்கு உவமையாகக் கூறினும் பொருந்தா என்பது. சக்கரவாகமும் பொற்கலசமும்

தனங்களுக்கு வடிவு பற்றிவந்த உவமைகள். ஓராழித் தேர் - ஒற்றைச் சக்கரமுடைய கதிரவன் ஊரும் தேர். ஆழி என்ற சொல் நான்கடிகளிலும் வந்துள்ளது. சொற் பின்வரு நிலையணி.

ஆழி - சக்கரவாகப் பறவை. கலை - ஆடையெனினும் அமையும். 37

4484. ***'சட்டகம் தன்னை நோக்கி,***
யாரையும் சமைக்கத் தக்காள்
இட்டு இடை இருக்கும் தன்மை
இயம்பக் கேட்டு உணர்தி என்னின்,
கட்டுரைத்து உவமை காட்ட,
கண்பொறி கதுவா; கையில்
தொட்ட எற்கு உணரலாம்; மற்று
உண்டு எனும் சொல்லும் இல்லை.

சட்டகம் தன்னை நோக்கி - *(சீதையின்) வடிவ அழகைக் கண்டு;* ***யாரையும் சமைக்கத் தக்காள் -*** *எத்தகைய அழகுள்ள பெண்களையும் (பிரமன்) படைக்கத் தகுந்த பேரழகையுடையவளின்;* ***இட்டு இடை இருக்கும் தன்மை -*** *சின்ன இடை அமைந்துள்ள வகையை;* ***இயம்பக் கேட்டு உணர்தி என்னின் -*** *உவமை சொல்லக் கேட்டு நீ அறிய வேண்டுமென்றால் (அது முடியாது; ஏனென்றால்);* ***கட்டு உரைத்து உவமை காட்ட -*** *உறுதியாக எடுத்துச் சொல்லி உவமானப் பொருளைக் காட்டுவதற்கு;* ***கண் பொறி கதுவா -*** *(அந்த இடையைக்) கண்ணாகிய பொறியால் காணமுடியாது (அந்த இடை கண்ணுக்குப் புலனாகாது);* ***கையில் தொட்ட -*** *கைகளால் தீண்டித் துய்த்த;* ***எற்கு உணரல் ஆம் -*** *என்னால் மாத்திரமே (உண்டென்று) அறியக் கூடும்;* ***மற்று உண்டு எனும் சொல்லும் இல்லை -*** *வேறு வகையில் உண்டு என்று சொல்வதற்கும் வழியில்லை.*

அழகிய பெண்களைப் படைப்பதற்குப் பிரமன் முன்மாதிரியாகக் கொள்வது சீதையின் வடிவமே என்பது கருத்து. சீதையின் இடை பரிசவுணர்ச்சியின் மூலமாக என்னால் மாத்திரமே உண்டென்று உணரப் படுவது; ஒருவரின் கண்ணுக்குப் புலனாகாதவாறு மிகவும் நுண்ணியது; ஆதலால், அதற்கேற்ற உவமைப் பொருளை எடுத்துச் சொல்லுவது முடியாது என்பது. எத்துணை அழகுள்ள பெண்களைப் படைக்க விரும்பினாலும் பிரமன் இவளது வடிவத்தையே மாதிரியாக வைத்துப் படைக்குமாறு அழகோவியமாக உள்ளாள் சீதையெனச் சீதையின் பேரழகைக் குறித்தவாறு. சட்டகம் - வடிவு 38

4485. ***'ஆல் இலை, படிவம் தீட்டும்***
ஐய நுண் பலகை, நொய்ய
பால் நிறத் தட்டம், வட்டக்
கண்ணடி, பலவும் இன்ன,
போலும் என்று உரைத்த போதும்,
புனைந்துரை; பொதுமை பார்க்கின்,
ஏலும் என்று இசைக்கின், ஏலா;
இது வயிற்று இயற்கை ; இன்னும்,

பொதுமை பார்க்கின் - *பொதுநோக்காகப் பார்த்தால் (பெண்களின் வயிறு);* ***ஆல் இலை -*** *ஆலிலையையும்;* ***படிவம் தீட்டும் ஐய நுண்பலகை -*** *வடிவம் எழுதிய அழகிய மெல்லிய சித்திரப் பலகையையும்;* ***நொய்ய பால் நிறத் தட்டம் -*** *மிக மென்மையாயும் பால்போல வெண்ணிறமாயும் உள்ள வெள்ளித் தட்டினையும்;* ***வட்டக் கண்ணடி -***

வட்ட வடிவமான கண்ணாடியையும்; **இன்ன பலவும் -** இவை போல்வன பலவற்றையும்; **போலும் -** ஒத்திருக்கும்; **என்று உரைத்த போதும் -** என்று கூறினாலும்; **புனைந்துரை -** (இவையெல்லாம்) இட்டுக் கட்டிச் சொல்லப் பட்டனவேயாகும்; **ஏலும் என்று இசைக்கின் -** (சீதையின் வயிற்றுக்கோ முன் கூறிய ஆலிலை முதலியன) பொருந்தும் என்றும் கூறினால்; **ஏலா -** அவை சிறிதும் பொருந்தாவாம்; **இது வயிற்று இயற்கை -** இது (சீதையினது) வயிற்றின் இயல்பாகும்; **இன்னும் -** மேலும். . .

மற்றைப் பெண்களின் வயிற்றுக்கு ஆலிலை முதலியவற்றை உவமை கூறினால் புனைந்துரையாகும்; அப்பொருள்களையே இச்சீதையின் வயிற்றுக்கு உவமை கூறினால் அவை உவமையாவதற்கே பொருந்தா என்பது. எதிர்நிலையணி. ஐய - (அழகிய) ஐ என்ற உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம்.
39

4486. 'சிங்கல் இல் சிறு கூதாளி,
நந்தியின் திரட் பூ, சேர்ந்த
பொங்கு பொன் - துளை, என்றாலும்
புல்லிது; பொதுமைத்து ஆமால்;
அங்கு அவள் உந்தி ஒக்கும்
சுழி எனக் கணித்தது உண்டால்;
கங்கையை நோக்கி சேறி -
கடலினும் நெடிது கற்றோய்!

கடலினும் நெடிது கற்றோய் - கடலைக் காட்டிலும் விரிவாகக் கற்றுணர்ந்தவனே! **சிங்கல் இல் சிறு கூதாளி -** (சீதையின் உந்திச் சுழிக்கு) சுருங்காத சிறு கூதாளிச் செடியும்; **நந்தியின் -** நந்தியாவட் டையும் (என்ற இவற்றின்); **திரள் பூ -** வட்ட வடிவமான மலர்களிலே; **சேர்ந்த பொங்கு பொன்துளை -** பொருந்திய பெரிய அழகிய துளைகள்; **என்றாலும் -** (உவமையாகும்) என்று கூறினாலும்; **புல்லிது -** (அவை) மிக அற்பமானவை; **பொதுமைத்து ஆம் -** தவிர, பொதுவகையால் கூறியதும் ஆகும்; **சுழி -** (கங்கையின்) நீர்ச் சுழியானது; **அவள் உந்தி ஒக்கும் -** அச் சீதையின் உந்தியை ஒத்திருக்கும்; **என அங்கு -** என்று அவ்விடத்து; **கணித்தது உண்டு -** (கங்கையைக் கண்ட போது) நான் கருதியது உண்டு; **கங்கையை நோக்கி சேறி -** (ஆகையால்)

கங்கையை மனத்தில் பதித்துக் கொண்டு (அச் சீதையின் உந்தியைஇன்னபடி உள்ளதென்று) எண்ணிச் செல்வாய்;

ஆல்: இரண்டும் ஈற்றசைகள்.

கங்கையின் நீர்ச் சுழியே சீதையின் உந்திக்கு ஏற்ற உவமையாகும் என்பது கருத்து. சிங்கல் - கெடுதல். அனுமனின் பரந்த கல்வியறிவையும், நுண்மான் நுழை புலத்தையும் பாராட்டிக் கடலினும் நெடிது கற்றோய்' என்றான். 'இல்லாத உலகத்து எங்கும், இங்கு இவன் இசைகள் கூரக் கல்லாத கலையும் வேதக் கடலுமே (3768) என அனுமனின் கல்வித்திறத்தை இராமபிரான் கூறியதை நினைவு கூர்க. சீதையின் உந்திச் சுழிக்குக் கூதாளிமலரின் உள் துளையும் நந்தியாவட்ட மலரின் உள்துளையும் சிறிதும் உவமையாகா; நான் கங்கைவழியே வந்தபோது அந்தக் கங்கைநதியின் நீர்ச் சுழிக்குச்

சீதையின் உந்திச் சுழியை உவமையாகக் கருதியதுண்டு. நீயும் அக் கங்கையின் நீர்ச் சுழியும் சீதையின் உந்திச் சுழயும் ஒக்குமெனக் கருதுவாய் என்பது. எதிர்நிலையணி.

கூதாளி - கார் காலத்து மலரும் ஒரு வகைச் செடி. *40*

4487. 'மயிர் ஒழுக்கு என ஒன்று உண்டால்,
வல்லி சேர் வயிற்றில்; மற்று என்,
உயிர் ஒழுக்கு; அதற்கு வேண்டும்
உவமை ஒன்று உரைக்கவேண்டின்,
செயிர் இல் சிற்றிடை ஆய் உற்ற
சிறு கொடி நுடக்கம் தீர,
குயிலுறுத்து அமைய வைத்த கொழுகொம்பு,
என்று உணர்ந்து கோடி.

வல்லிசேர் வயிற்றின் - கொடி போன்ற சீதையின் வயிற்றிலே; **மயிர் ஒழுக்கு என ஒன்று உண்டு -** மயிரொழுங்கு என்ற ஒன்று உள்ளது; **என் உயிர் ஒழுக்கு -** (அஃது) எனது உயிரின் ஒழுக்கேயாகும்; **அதற்கு வேண்டும் உவமை ஒன்று -** அதற்கு யாவரும் ஒப்புக் கொள்ளத் தக்க ஓர் உவமையை; **உரைக்க வேண்டின் -** சொல்ல வேண்டுமானால் (அது முடியாது); **செயிர் இல் சிறு இடையாய் உற்ற -** (ஆயினும்) குற்றமற்ற நுண்ணிய இடையென்று அமைந்த; **சிறு கொடி -** சிறிய கொடியின்; **நுடக்கம் தீர -** தளர்ச்சி ஒழிய(ப் படருமாறு); **குயிலுறுத்து -** நன்றாகப் பதியும்படி; **அமைய வைத்த -** பொருந்த வைத்த; **கொழு கொம்பு என்று -** கொழு கொம்பாகு மென்று; **உணர்ந்து கோடி -** அறிந்து கொள்வாய்.

சீதையின் வயிற்றில் நெடுக உள்ளதை உலகத்தவர் மயிரொழுங்கு என்பார்கள்; ஆனால், அது மயிரொழுங்கன்று: எனது உயிரொழுங்காம் என்பது. இடைக்கு மேற்புறத்திலுள்ள அந்த வயிற்றின் மயிரொழுங்கிற்கு உவமைகூற இயலாது; ஆனால் இடையாகிய கொடி துவளாமல் படர்வதற்க நாட்டிய கொழு கொம்பு போன்றது எனலாம் என்றான் இராமன். அவநுதி அங்கமாய தற்குறிப்பேற்றவணி. வல்லி - உவமையாகுபெயர். 41

4488. ' "அல்லி ஊன்றிடும்" என்று அஞ்சி,
அரவிந்தம் துறந்தாட்கு, அம்பொன்
வல்லிமூன்று உளவால், கோல வயிற்றில்;
மற்று அவையும் மார -
வில்லி, மூன்று உலகின் வாழும்
மாதரும், தோற்ற மெய்ம்மை
சொல்லி ஊன்றிய ஆம், வெற்றி வரை
எனத் தோன்றும் அன்றே!

அல்லி ஊன்றிடும் என்று - அகவிதழ்கள் பதிந்து உறுத்துமென்று; **அஞ்சி -** அச்சங்கொண்டு; **அரவிந்தம் துறந்தாட்கு -** தாமரையை விட்டு நீங்கிவந்த திருமகளாகிய சீதைக்கு; **கோல வயிற்றில் -** அழகிய வயிற்றினிடத்தில்; **அம்பொன்**

***வல்லி மூன்று உள* -** *அழகிய பொன் னிறமான கொடியின் வடிவமாகிய மூன்று மடிப்புக்கள் உள்ளன;* ***அவையும்* -** *அந்த மடிப்புகளும்;* ***மார வில்லி* -** *மன்மதனாகிய வில் வீரன்;* ***மூன்று உலகினும் வாழும் மாதர்* -** *மூன்றுலகங்களிலும் வசிக்கும் பெண்களெல்லாம்;* ***தோற்ற மெய்ம்மை* -** *(இச் சீதையின் அழகுக்குத்) தோற்றுப்போன உண்மைச் செய்தியை;* ***சொல்லி* -** *எடுத்துச் சொல்லி;* ***ஊன்றிய ஆம்* -** *நிலைநிறுத்தனவாகிய;* ***வெற்றி வரை என* -** *வெற்றிக்கு அடையாளமாகத் தீட்டிய இரேகைபோல;* ***தோன்றும்* -** *விளங்கும்.*

ஆல், மற்று, அன்று, ஏ: அசைகள். திருமகள் தாமரையைத் துறந்ததற்கு அல்லி யூன்றலைக் காரணமாகக் கற்பித்தது ஏதுத்தற்குறிப்பேற்றவணி. சீதையின் வயிற்று மடிப்புகளை வெற்றியின் அறிகுறிக் கோடுகளாகக் கூறியது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றம். சீதையின் வயிற்றிலுள்ள மூன்று மடிப்புகளை மூவலகிலுள்ள எல்லா மகளிரையும் வென்றதற்கு அறிகுறியாக மன்மதன் நாட்டி வைத்த மூன்று இரேகையாகக் குறித்தானென்பது. *42*

4489. 'செப்பு என்பென்; கலசம் என்பென்;
செவ் இளநீரும் தேர்வென்;
துப்பு ஒன்று திரள் சூது என்பென்;
சொல்லுவென் தும்பிக் கொம்பை;
தப்பு இன்றிப் பகலின்
வந்த சக்கரவாகம் என்பென்;
ஒப்பு ஒன்றும் உலகில் காணேன்;
பல நினைந்து உலைவென், இன்னும்.

செப்பு என்பென்* -** *(சீதையின் முலை) இரத்தினச் சிமிழ் என்று கூறுவேன்;* ***கலசம் என்பென்- *(பொற்) கும்பம் என்று கூறுவேன்;* ***செவ் இளநீரும் தேர்வென்* -** *செவ்விளநீர் என்று ஆராய்வேன்;* ***துப்பு ஒன்று திரள் சூது என்பென்* -** *பவழத்தில் கடைந்து செய்யப்பட்ட*

சொக்கட்டான் காயென்று கூறுவேன்; ***தும்பிக் கொம்பைச் சொல்லுவென்* -** *யானையின் தந்தங்களைச் சொல்வேன்;* ***தப்பு இன்றிப் பகலில் வந்த* -** *தவறாமல் பகற்காலத்தில் வெளிப்பட்டுவந்த;* ***சக்கரவாகம் என்பென்* -** *சக்கரவாகமென்று கூறுவேன்;* ***ஒப்பு ஒன்றும் உலகில் காணேன்* -** *(என்றாலும் சீதையின் முலைகளுக்கு ஏற்ற) உவமைப் பொருள் ஒன்றையும் அறியாத நான்;* ***பல நினைந்து* -** *(இவ்வாறு) பலவாறாக நினைந்து (அவற்றும் எதுவும் ஏற்ற உவமைப் பொருளாகாமையால்);* ***இன்னும் உலைவென்* -** *இன்னமும் வருந்துவேன்.*

சக்கரவாகம்: சூரியக் கதிர்களையருந்தும் இயல்புடைய இணைபிரியாப் பறவை. இராமன் 'ஒப்பொன்றும் காணேன்' என்றமையால் அவற்றிற்கு அவையே ஒப்பு என்று கருதினான் என்பது -பொதுநீங்குவமையணி. *43*

4490. 'கரும்பு கண்டாலும், மாலைக்
காம்பு கண்டாலும், ஆலி
அரும்புகண், தாரை சோர

அழுங்குவேன்; அறிவது உண்டோ?
கரும்பு கண்டு ஆலும் கோதை
தோள் நினைந்து, உவமை சொல்ல,
இரும்பு கண்டனைய நெஞ்சம்,
எனக்கு இல்லை; இசைப்பது என்னோ?

கரும்பு கண்டாலும் - *கரும்பைக் கண்ட பொழுதும்;* ***மாலைக் காம்பு கண்டாலும் -*** *வரிசையாகவுள்ள மூங்கிலைக் கண்ட போதும்;* ***கண் அரும்பு -*** *கண்களிலிருந்து;* ***ஆலி தாரை சோர அழுங்குவேன் -*** *மழைத் துளிபோன்ற நீர் தாரையாகப் பெருக மனம் வருந்துவேன்;* ***அறிவது உண்டோ -*** *(இவ்வாறு வருந்துவதல்லாமல்) (அவள் தோள்களுக்கு இணையாக ஏற்ற உவமையைத்) தேர்ந்து அறிதல் உண்டோ? (இல்லை);* ***கரும்பு கண்டு ஆலும் -*** *வண்டுகள் கண்டு மொய்த்து ஒலிப்பதற்கு இடமான;* ***கோதை தோள் நினைந்து -*** *மாலையைத் தரித்த சீதையின் தோள்களை நினைத்து;* ***உவமை சொல்ல -*** *உவமை சொல்வதற்கு;* ***இரும்பு கண்டனைய நெஞ்சம் -*** *இரும்பு போன்ற வலிய மனம்;* ***எனக்கு இல்லை -*** *எனக்கு இல்லையே;* ***இசைப்பது என்னோ-*** *(நான்) உவமை கூறுவது எவ்வாறு?*

ஓ - வினாப் பொருளில் வந்தது. சீதையைப் பிரிந்துள்ள இந்த நிலையில் கரும்பையும் மூங்கிலையும் காண நேரும்போதெல்லாம் சீதையின் தோள்கள் நினைவுக்குவரக் கண்ணீர் தாரை தாரையாய்ப் பெருக வருந்துவேன்; மிக மெல்லிய அச்சீதையின் தோள்களுக்குக் கடினமான கரும்பையும் மூங்கிலையும் உவமை கூற முடிந்ததே தவிர இன்னும் பொருத்தமான உவமை கூற இரும்புபோன்ற வன்னெஞ்சம் தனக்கு இல்லையே என்று இராமன் கூறினான். கரும்பும் மூங்கிலும்: வடிவமும் வழுவழுப்பும் மினுமினுப்பும்பற்றி அழகிய மகளிர் தோளுக்கு உவமையாயின. கோதை - ஆகுபெயர். ஒப்புடைய பொருள்களைக் கண்டு, பிரிந்தவர்

வருந்துவது இயல்பாதலின் 'கண்தாரை சோர அழுங்குவேன்' என்று இராமன் வருந்தினான். 44

4491. ' "முன்கையே ஒப்பது ஒன்றும்
உண்டு, மூன்று உலகத்துள்ளும்"
என்கையே இழுக்கம் அன்றே?
இயம்பினும், காந்தள் என்றல்,
வன் கை; யாழ் மணிக்கை என்றல்,
மற்று ஒன்றை உணர்த்தல் அன்றி,
நன்கையாள் தடக்கைக்கு ஆமோ?
நலத்தின்மேல் நலம் உண்டாமோ?

மூன்று உலகத்துள்ளும் - *மூவுலகங்களிலும்;* ***முன் கை ஒப்பது -*** *(சீதையின்) முன்னங்கையைப் போன்றதாகிய;* ***ஒன்றும் உண்டு என் கையே -*** *ஒரு பொருள் உண்டு என்று புகல்வதே;* ***இழுக்கம் அன்றே -*** *குறைவல்லவா?* ***இயம்பினும் -*** *(ஒருகால்) உவமை கூறினாலும்;* ***மணிக்கை -*** *(அவளுடைய) அழகிய முன் கைகளை;* ***காந்தள் என்றல் -*** *காந்தள் மலரென்று கூறுதல்;* ***வன்கை -*** *கொடுமையானது;* ***யாழ் என்றல் -*** *மகரயாழென்று கூறுதல்;* ***மற்று ஒன்றை உணர்த்தல் -*** *வேறொன்றை*

அறிவுறுத்துவதாகும்; **அன்றி -** *அவ்வாறு அல்லாமல்;* **நன்கையாள் தடக்கைக்கு ஆமோ -** *(அக் காந்தளும் யாழும்) சீதையின் அழகிய அகன்ற முன்கைகளுக்கு உவமை ஆகுமோ? (ஆகா);* **நலத்தின் மேல் நலம் உண்டாமோ -** *அழகுக்கு மேலான வேறோர் அழகு உண்டோ?*

சீதையின் முன்கைகளுக்கு உவமையாகப் பேசுவதற்குரிய பொருள் மூவுலகிலும் ஏதேனுமுண்டு என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை; ஒருகால் காந்தள் மலரை எடுத்துக் கூறினால் அது அக் கைகளைவிட வன்மையுள்ளதாகையால்; சொல்லுகின்றவர் மனம் கொடுமையானது என்பது புலனாகும்; அல்லாமல், மகரயாழை எடுத்துக் கூறினால் அது ஒரு வகையிலும் ஒப்பாகாமையால் பொருத்தமில்லாத வேறொன்றை எடுத்துக் கூறியதாகும்; ஆகவே, இந்த இரு பொருள்களும் சீதையின் முன் கைக்கு ஒப்பாகமாட்டா; இவ்வாறு அவள் முன்கை உவமையற்றிருப்பதற்குக் காரணம் காந்தள், யாழ் முதலிய உவமைப் பொருள்களுக்கெல்லாம் தாமே உவமையாகுமாறு அம் முன்கைகள் அழகுமிக்குடையனவாகவிருப்பதால் என்க. அவற்றைக் காட்டிலும் சிறந்த வேறொரு உவமைப் பொருள் இல்லை என்பதாம். சிறப்புப் பொருளைப் பொதுப்பொருள் விளக்கி நிற்பதால் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாம். காந்தள் - ஆகுபெயர்; இது பெண்களின் கைக்கு வடி விலும், நிறத்திலும், மென்மையிலும், அழகிலும் உவமமாகும். ஓ - இரண்டும் வினா; ஏ - அசை.
45

4492. ' ''ஏலக் கோடு ஈன்ற பிண்டி
இளந் தளிர் கிடக்க; யாணர்க்
கோலக் கற்பகத்தின் காமர் குழை,
நறுங் கமல மென் பூ,
நூல் ஒக்கும் மருங்குலாள்தன்
நூபுரம் புலம்பும் கோலக்
காலுக்குத் தொலையும்என்றால், கைக்கு
ஒப்பு வைக்கலாமோ?

பிண்டி ஏலக்கோடு - *அசோகமரத்தின் மணமுள்ள கிளைகள்;* **ஈன்ற இளந்தளிர் கிடக்க -** தோற்றுவித்த இளந்தளிர்கள் ஒரு புறம் இருக்கட்டும்; **யாணர்க் கோலக் கற்பகத்தின் காமா குழை -** *புதிய அழகுள்ள கற்பக மரத்தின் விரும்பத் தக்க தளிர்களும்;* **கமலம் நறு மென்பூ -** *தாமரைக் கொடியில் தோன்றுகின்ற மெல்லிய மலர்களும்;* **நூல் ஒக்கும் மருங்குலாள்தன் -** *நூலைப் போல நுட்பமான இடையையுடைய சீதையின்;* **நூபுரம் புலம்பும் கோலக் காலுக்கும் -** *சிலம்புகள் ஒலிக்கும் அழகிய கால்களுக்கே;* **தொலையும் என்றால் -** *தோற்றப் போகுமென்றால்;* **கைக்கு ஒப்பு வைக்கலாமோ -** *(அவற்றைக்) கைகளுக்கு உவமை கூறுதல் பொருந்துமோ?*

ஓ - வினா. கற்பகத்தளிரும், தாமரை மலரும் சீதையின் தாழ்ந்த உறுப்பாகிய கால்களுக்கே இணையாகாமல் தோற்றனவென்றால் மேலான உறுப்பாகிய கைகளுகக்கு ஒப்பாகமல் அவை தோற்குமெனச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? சொல்லவே தேவையில்லை என்பது. *46*

4493. 'வெள்ளிய முறுவல், செவ் வாய், விளங்கு
இழை, இளம் பொற் கொம்பின்
வள் உகிர்க்கு, உவமை நம்மால்
மயர்வு அற வகுக்கலாமோ?
''எள்ளுதில் நீரே மூக்கை'' என்று
கொண்டு, இவறி, என்றும்,
கிள்ளைகள், முருக்கின் பூவைக்
கிழிக்குமேல், உரைக்கலாமோ?

வெள்ளிய முறுவல் - வெண்மையான பற்களையும்; **செவ்வாய் -** சிவந்த வாயையும்; **விளங்கு இழை -** ஒளி விடுகின்ற அணிகலன் களையுமுடைய; **இளம் பொன் கொம்பின் -** இளமையான அழகிய பூங்கொம்பு போன்ற சீதையின்; **வள் உகிர்க்கு -** கூர்மைமான நகங்களுக்கு; **உவமை -** உவமையாகக் கூடிய பொருள்களை; **நம்மால் மயர்வு அற வகுக்கலாமோ -** நம்மைப் போன்றவர்களால் மயக்கமில் லாமல் (தெளிவாக) எடுத்துக்கூற இயலுமோ? (இயலாது); **கிள்ளைகள் -** கிளிகள்; **நீரே மூக்கை எள்ளுதிர் -** (கல்யாண முருங்கைக் மலர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் எமது மூக்கை (சீதையின் கைந்நகங்களுக்குப் பொருந்தாமை குறித்து) இகழ்கின்றீர்கள்; **என்று கொண்டு -** என்று

மனத்தில் கொண்டு; **இவறி -** (அவற்றின்மேல்) கோபங்கொண்டு; **முருக்கின் பூவை -** அந்தக் கல்யாண முருங்கை மலர்களை (தம்மைப் பழிக்கும் மகளிர் வாயென்றே மயங்கி); **எனறும் கிழிக்குமேல் -** எப் பொழுதும் கிழிக்குமானால்; **உரைக்கலாமோ -** (கிளியின் மூக்கைச் சீதையின் கைந்நகங்களுக்கு உவமையாக) எடுத்துச் சொல்லலாமோ?

கல்யாண முருக்க மலரை மகளிர் வாய்க்கு உவமையாகக் கூறுதல் மரபு. கிளிகள் முருக்கமலரைத் தமது அலகால் இயல்பாகக் கோதும்; இத்தன்மைகளைக் கொண்டு தமது மூக்கைச் சீதையின் கைந்நகங்களுக்கு ஒப்பாகாது என்று பழிக்கும் பெண்களின் வாயென்று முருக்க மலரைக் கருதிக் கிளிகள் அவற்றிடம் கோபங் கொண்டு அவற்றைக் கோதிக் கிழிக்கின்றன என்றான். வெள்ளிய முறுவல் செவ்வாய்: முரண்தொடை. இவறுதல்: பொறாமையயால் சினங்கொள்ளுதல். இச்செய்யுளில் மயக்கவணியை அங்கமாகக் கொண்ட ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணியும் எதிர்நிலையணியும் அமைந்துள்ளன. 47

4494. 'அங்கையும் அடியும் கண்டால்,
அரவிந்தம் நினையுமாபோல்
செங் களி சிதறி, நீலம்
செருக்கிய தெய்வ வாட் கண்
மங்கைதன் கழுத்தை நோக்கின், வளர்
இளங் கமுகும், வாரிச்
சங்கமும், நினைதிஆயின், அவை
என்று துணிதி; தக்கோய்!

தக்கோய் - சிறப்பு வாய்ந்தவனே! **அங்கையும் அடியும் கண்டால் -** (சீதையின்) அழகிய கைகளையும், பாதங்களையும் பார்த்தால்; **அரவிந்தம் நினையுமா போல் -** செந்தாமரைப் பூவை நினைப்பது போன்று; **செங் களி சிதறி -** செம்மையான செவ்வரி படர்ந்து; **நீலம் செருக்கிய -** நீல நிறம் நிறைந்த; **தெய்வ வாள் கண் மங்கைதன் -** தெய்வத் தன்மையுள்ள வாள்போன்ற கண்களையுடைய சீதையின்; **கழுத்தை நோக்கின் -** கழுத்தைப் பார்த்து; **வளர் இளங் கமுகும் -** வளருந் தன்மையுள்ள பாக்குமரத்தையும்; **வாரி சங்கமும் -** கடலில் பிறக்கும் சங்கையும்; **நினைதி ஆயின் -** (அவள் கழுத்துக்கு இணையாகும் என்று) எண்ணுவாயானால்; **அவை என்று துணிதி-** (அந்தக் கமுகும், சங்குமே அச்சீதையின் கழுத்திற்கு) உவமையாகும் என்றுஉறுதி செய்வாய்.

செந்தாமரை - கைகளுக்கும், கால்களுக்கும் உவமைகள்; கமுகும் சங்கும் கழுத்துக்கு உவமை. திரட்சியிலும், வழுவழுப்பிலும் கழுத்துக்குக் கமுகு உவமை. குவளைமலர் நிறத்திலும், வாள் வடிவத்திலும், ஒளி செய்வதிலும் கூர்மையிலும், ஆடவரை வருத்துவதிலும் கண்களுக்குஉவமை. 48

4495. 'பவளமும், கிடையும், கொவ்வைப்பழனும்,
பைங் குமுதப்போதும்,
துவள்வுஇல இலவம், கோபம், முருக்கு
என்று இத் தொடக்கம், ''சாலத்
தவளம்'' என்று உரைக்கும்வண்ணம்
சிவந்து, தேன் ததும்பும்ஆயின்,
குவளை உண் கண்ணி வண்ண
வாய் அது; குறியும் அஃதே.

குவளை உண் கண்ணி - கருங்குவளை போன்ற மைதீட்டப்பட்ட கண்களையுடைய சீதையின்; **வண்ண வாய் அது -** அழகிய வாயானது; **பவளமும் கிடையும் -** பவளமும் சிவந்த நெட்டியும்; **கொவ்வைப் பழனும் -** கொவ்வைக்கனியும்; **பைங் குமுதப்போதும் -** புதிய செவ்வல்லி மலரும்; **துவள்வு இல இலவம் -** துவண்டுபோகாத இலவமரத்தின் மலரும்; **கோபம் -** இந்திரக்கோபப் பூச்சியும்; **முருக்கு -** கல்யாண முருங்கை மலரும்; **என்ற இத் தொடக்கம் -** என்று கூறும் இவை முதலான உவமப் பொருள்கள்; **சாலத் தவளம் என்று உரைக்கும் வண்ணம் -** மிகவும் வெண்ணிறமானவை என்று சொல்லுமாறு; **சிவந்து -** மிகுதியாகச் செந்நிறம் பெற்று; **தேன் ததும்பும் -** தேன் நிரம்பியிருக்கும்; **ஆயின் -** என்றால்; **குறியும் அஃது** - அதற்கு உவமையாகக் கூறத்தக்க பொருளும் அதுவேயாகும்.

சீதையின்வாய் பவளம் முதலியவற்றினும் மிகச்சிவந்து தேன் ததும்புவதால், அப் பவளம் முதலியவை சீதையின் வாய்க்கு உவமையாகமாட்டா; அதற்கு அதுவே உவமையாகுமல்லாது வேறு உவமையில்லை என்பது. எதிர்நிலையணியி அங்கமாகக் கொண்டுவந்த இயைபின்மையணி. தேன்: இனிமைக்கு இலக்கணை. இலவ மலர்களின் இதழ்கள் தடித்திருக்குமாதலால் 'துவள்வு இல இலவம்' என்றார். 49

4496. 'சிவந்தது ஓர் அமிழ்தம் இல்லை;
தேன் இல்லை; உள என்றாலும்,

கவர்ந்த போது அன்றி, உள்ளம்
நினைப்ப ஓர் களிப்ப நல்கா;
பவர்ந்த வாள் நுதலினாள்தன் பவள
வாய்க்கு உவமை பாவித்து
உவந்தபோது, உவந்த வண்ணம்
உரைத்தபோது, உரைத்தது ஆமோ?

சிவந்தது - சிவந்த நிறமுடைய; **ஓர் அமிழ்தம் இல்லை -** அமிழ்தம் என்ற ஒன்று இல்லை; **தேன் இல்லை -** (செந்நிறமான) தேனும் இல்லை; **உள என்றாலும் -** (ஒருகால் அவை) உள்ளன என்றாலும்; **கவர்ந்தபோது அன்றி -** (அவை) எடுத்து உண்ட காலத்திலல்லாமல்; **உள்ளம் நினைப்ப -** மனத்தால் கருதிய அளவில்; **ஓர் களிப்பு நல்கா -** ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியைத் தரமாட்டா; **பவர்ந்த வாள் நுதலினாள்தன் -** செறிந்த ஒளிமிக்க நெற்றியையுடைய சீதையின்; **பவள வாய்க்கு -**

பவளம் போன்று சிவந்த வாய்க்கு; **உவமை பாவித்து -** (தக்க) உவமைப் பொருளைக் கருதி; **உவந்தபோது -** தமக்கு மகிழ்ச்சியுண்டான காலத்தில்; **உவந்தவண்ணம் உரைத்தபோது -** மனத்துக்கு உவந்தவித மாக எடுத்துச் சொன்னால்; **உரைத்தது ஆமோ -** அவ்வாறு சொன்னது பொருத்தமானதாக ஆகுமோ? (ஆகாது).

அமிழ்தம் வெண்ணிறமானது; செந்நிறமுடையதன்று; தேன் செந்நிறமுடையதாயினும் சீதையின் வாய்ப்போலச் செந்நிறமுடையதன்று; மேலும், அவை எடுத்து உண்டால் மாத்திரமே இனிமையைத் தருவன; ஆனால், இச்சீதையின்வாயோ நினைத்தமாத்திரத்தில் இனிமையைத் தருவது. ஆதலால், அப் பொருள்கள் சீதையின் வாய்க்கு உவமையாகாவாம். உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும் கள்ளுக்கு இல், காமத்திற்கு உண்டு (1281) என்ற குறளில் இந்தக் கற்பனைக்கு வித்து அமைத்திருத்தலைக் காணலாம். வேற்றுமையணியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த எதிர்நிலையணி. பவர்தல் - செறிதல். உவந்தபோது உவந்தவண்ணம் உரைத்தல் - தோன்றியபடி உண்மையை ஆராயாமல் வாய்க்க வந்தவாறு உரைத்தல்.
50

4497. 'முல்லையும் முருந்தும், முத்தும்,
முறுவல் என்று உரைத்தபோது,
சொல்லையும், அமிழ்தும், பாலும், தேனும்
என்று உரைக்கத் தோன்றும்;
அல்லது ஒன்று ஆவது இல்லை;
அமிர்திற்கும் உவமை உண்டோ?
வல்லையேல், அறிந்துகோடி, மாறு இலா
ஆறு - சான்றோய்!

சான்றோய் - சால்புக் குணம் மிகுந்தவனே! **முறுவல் -** (சீதையின்) பற்கள்; **முல்லையும் -** முல்லையரும்புகளையும்; **முருந்தும் -** மயிலிறகின் அடியையும்; **முத்தும் -** முத்துக்களையும் (ஒப்பனவாம்); **என்று உரைத்தபோது -** என்று சொன்ன காலத்தில்; **சொல்லையும் -** அவள் சொற்களைக் குறித்தும்; **அமிழ்தும் -** தேவரமிழ்தையும்; **பாலும் -** பாலையும் **தேனும் -** தேனையும்; (போலும்); **என்று உரைக்கத் தோன்றும் -** என்ற

உரைக்க (மனத்தில்) எண்ணம் உண்டாகும்; ***அல்லது -*** *(இவ்வாறு இவற்றிற்கு இவற்றை உவமையாகக் கூறவேண்டும் என்ற முறை) அல்லாமல்;* ***ஆவது ஒன்றும் இல்லை -*** *(அவள் பற்களுக்கு) உவமையாகும் பொருள் ஒன்றும் இல்லை;* ***அமிர்திற்கும் உவமை உண்டோ -*** *தேவாமிர்தத்திற்கும் உவமையாகக் கூறும் (சிறப்புப் பொருள்) உண்டோ?* ***வல்லையேல் -*** *உனக்கு வல்லமை இருந்தால்;* ***மாறு இலா ஆறு -*** *வேறு உவமை இல்லாத தன்மையை;* ***அறிந்து கோடி -*** *(சீதையின் பற்கள் இத் தன்மையன என்று ஊகித்து) அறிந்து கொள்வாய்.*

அமிழ்தம் முதலியன சொற்களுக்கு உவமையாகாதவாறு போல முல்லை முதலியனவும் பற்களுக்கு உவமையாகா என்பது. மேலும், சீதையின் பற்களுக்கு உவமையாவதற்குப் பொருந்தாத முல்லையரும்பு முதலியவற்றை

உவமையாகுமென்றால் அவ்வாறே, அவள் சொற்களுக்க உவமையாகாத தேவாமிர்தம் முதலிய பொருள்களையும் அச் சொற்களுக்கு உவமம் கூறவேண்டிவரும்; உண்மையாகப் பார்த்தால் ஒரு பொருளும் அவற்றிற்கு உவமம் ஆகாது; அமிழ்தம் தான் உவமானமாக அமைவதல்லாமல் உபமேயமாக நின்று தனக்கு வேறு ஓர் உவமையைப் பெறாதவாறு போலச் சீதையின் பற்களும் தாம் உவமானமாக நிற்பதல்லாமல் தமக்கு வேறு ஓர் உவமையைப் பெற என்பது. பிறிது மொழிதலணி.

உவமைப் பொருள் உயர்ந்ததாய் அமைய வேண்டியிருத்தலால் சீதையின் பற்களுக்க உவமை கூறத்தக்க பெருமைவாய்ந்த பொருள் ஒன்றுமில்லை என்றான்.
51

4498. 'ஓதியும், எள்ளும், தொள்ளைக் குமிழும்
மூக்கு ஒக்கும் என்றால்,
சோதி செம் பொன்னும், மின்னும்,
மணியும்போல், துளங்கித் தோன்றா;
ஏதுவும் இல்லை; வல்லார்
எழுதுவார்க்கு எழுத ஒண்ணா
நீதியை நோக்கி, நீயே
நினைதியால், - நெடிது காண்பாய்!

நெடிது காண்பாய் - *(எதிர்காலத்தையும் கணிக்கும்) தொலை நோக்கு உடையவனே;* ***ஓதியும் -*** *பச்சோந்தியையும்;* ***எள்ளும் -*** *எள் மலரையு* ***தொள்ளைக் குமிழும் -*** *தொளையுள்ள குமிழம் பூவையும்;* ***மூக்கு -*** *(சீதையின்) மூக்கானது;* ***ஒக்கும் என்றால் -*** *ஒத்திருக்கும் என்று சொன்னால் (அப்பொருள்கள்);* ***சோதி செய் பொன்னும் -*** *ஒளி வீசுகின்ற பொன்னையும்;* ***மின்னும் மணியும் போல் -*** *ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினங்களையும் போல;* ***துளங்கித் தோன்றா -*** *விளங்கிக் காணப்படா;* ***ஏதுவும் இல்லை -*** *(அவ்வாறு ஒளி வீசுதற்குரிய) காரணமும் (அப் பொருள்களிடம்) இல்லை;* ***எழுதுவார் வல்லார்க்கு -*** *(இன்னும்) ஓவியம் தீட்டுவதில் திறமை பெற்றவர்களுக்கும்;* ***எழுத ஒண்ணா -*** *தீட்ட முடியாத;* ***நீதியை நோக்கி -*** *(மூக்கின்) இத் தன்மையை ஆராய்ந்து பார்த்து;* ***நீயே நினைதி -*** *(அதன் அழகை) நீயே உணர்ந்து கொள்வாய்.*

சீதையின் மூக்கு, பொன் போலவும், இரத்தினம் போலவும் ஒளிவிடுகின்றதே; அவ்வாறிருக்க அம்மூக்கிற்குப் பச்சோந்தி முதலியன எவ்வாறு உவமையாகும்? உவமையாகமாட்டா. மேலும், ஓவியத்தில் எழுதமுடியாதவாறு பேரொளி மிகுந்து அழகு கூடியிருத்தலால் அதன் சிறப்புத் தன்மையை ஊகித்து அறிவாய் என்பது.

வேற்றுமையணியை அங்கமாகக் கொண்டு வந்த எதிர்நிலையணி. ஓதி - (ஓந்தி): இடைக்குறை. தொள்ளை - (தொளை) : விரித்தல் விகாரம். ஒளியும் வடிவழகும் பெற்ற சீதையின் மூக்கிற்கு உவமையில்லைஎன்றவாறு. 52

4499. **'வள்ளை, கத்திரிகை வாம மயிர்**
வினைக் கருவி என்ன,
பிள்ளைகள் உரைத்த ஒப்பைப் பெரியவர்
உரைக்கின் பித்து ஆம்;
வெள்ளி வெண் தோடு செய்த
விழுத் தவம் விளைந்தது என்றே
உள்ளுதி; உலகுக்கு எல்லாம்
உவமைக்கும், உவமை உண்டோ?

வள்ளை - (பெண்களின் காதுகளுக்கு) வள்ளைக் கொடியின் இலையும்; **கத்தரிகை -** கத்திரிக் கோலும்; **வாம மயிர் வினைக்கருவி -** அழகிய மயிர் நீக்கும் கருவியும்; **என்ன -** என்று; **பிள்ளைகள் உரைத்த ஒப்பை -** அறிவு நிரம்பாதவர்கள் சொல்லிய உவமைகளை; **பெரியவர் -** அறிவு முதிர்ந்த சான்றோர்; **உரைக்கின் -** (சீதையின் காதுகளுக்கு உவமைகளாகச்) சொன்னால்; **பித்து ஆம் -** (அது) பித்தம் பிடித்தவர் சொல்லாகும் (சிறிதும் பொருந்தாது); **வெள்ளி வெண்தோடு -** (அவள் அணிந்துள்ள) வெள்ளி போன்ற வெண்ணிறமான தோடு என்னும் காதணி; **செய்த -** முன்பு செய்த; **விழுத் தவம் விளைந்தது என்றே -** சிறந்த தவமே (சீதையின் செவிகளாக) வந்தது என்றே; **உள்ளுதி -** நினைவாய்; **உலகுக்கெல்லாம் -** உலகிலுள்ள பொருள்களுக்கெல்லாம்; **உவமைக்கும் -** உவமையாகச் சொல்லுதற்குரிய ஒன்றுக்கும்; **உவமை உண்டோ -** வேறு ஓர் உவமைப் பொருள் கிடைக்குமோ?

சீதையின் காதுகள் உலகிலுள்ள அழகிய பெண்களின் காதுகளுக்கும் தாம் உவமையாகுமாறு அழகு மிகுந்திருப்பதால், அவற்றிற்கு வேறு ஓர் உவமானப் பொருள் இல்லை என்பது. பிள்ளைகள்: இளமைத் தன்மையர்; அறிவு நிரம்பாதவர்கள். வள்ளை - முதலாகு பெயர். வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி. 53

4500. **'பெரிய ஆய், பரவை ஒவ்வா;**
பிறிது ஒன்று நினைந்து பேச
உரிய ஆய், ஒருவர் உள்ளத்து
ஒடுங்குவ அல்ல; உண்மை
தெரிய, ஆயிரக் கால் நோக்கின்,
தேவர்க்கும் தேவன் என்னக்
கரிய ஆய், வெளிய ஆகும்,
வாள் தடங் கண்கள் அம்மா!

தேவர்க்கும் தேவன் என்ன - தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனான திருமாலைப் போன்று; **கரிய ஆய்** - கருமையாகியும்; **வெளிய ஆகும்** - வெண்மையாகியுமுள்ள; **வாள் தடங் கண்கள்** - ஒளி பொருந்திய பெரிய கண்கள்; **உண்மை தெரிய** - (அவற்றின்) உண்மையான தன்மை

தெரியும் படி; **ஆயிரங் கால் நோக்கின்** - ஆயிரந் தடவை பார்த்தாலும்; **பெரிய ஆய், பரவை ஒவ்வா** - மிகவும் அகன்றதாய்க் கடலையும் உவமையாக ஏற்காவாம் (கடலினு பெரியன); **பிறிது ஒன்று நினைந்து பேச** - வேறு ஓர் உவமானப் பொருளை ஆராய்ந்து கூறுவதற்கு; **உரிய ஆய்** - தகுந்தனவாகி; **ஒருவர் உள்ளத்து** - ஒருவரது மனத்திற்குள்; **ஒடுங்குவ அல்ல** - அடங்கும் இயல்புடையன அல்ல. (**அம்மா**- வியப்பிடைச் சொல்)

சீதையின் கண்கள் மிகப் பெரியனவாயிருத்தலால் அவற்றின் தன்மையை உள்ளத்தினால் ஊன்றியுணர்வதற்கு ஒருவராலும் இயலாது என்பது. சீதையின் கருவிழிகள் திருமால் போலக் கறுத்தும், அக கருவிழிகளைச் சுற்றிலுமுள்ள பகுதிகள் அத்திருமால் பள்ளி கொள்ளும் பாற்கடல்போல வெளுத்தும் இருக்கும் என்பது. கரியவாய் வெளியவாகும்: தொடைமுரண். 54

4501. 'கேள் ஒக்கும் அன்றி, ஒன்று
கிளத்தினால் கீழ்மைத்து ஆமே;
கோள் ஒக்கும்என்னின் அல்லால்,
குறி ஒக்கக் கூறாலாமே?
வாள் ஒக்கும் வடிக் கணாள்தன்
புருவத்துக்கு உவமை வைக்கின்,
தாள் ஒக்க வளைந்து நிற்ப
இரண்டு இல்லை, அனங்க சாபம்.

வாள் ஒக்கும் - வாள் போன்ற; **வடிக் கணாள்தன் புருவத்துக்கு** - கூர்மையான விழிகளையுடைய சீதையின் புருவங்களுக்கு; **உவமை வைக்கின்** - உவமையெடுத்துப் பொருந்திப் பார்த்தால்; **கேள் ஒக்கும் அன்றி** - உறவாக அமைந்த அவை தாங்களே ஒன்றுக் கொன்ற உவ மையாகுமே அல்லாமல்; **ஒன்று** - வேறொரு பொருளை; **கிளத்தினால்** - உவமையாகக் கூறினால்; **கீழ்மைத்து ஆம்** - இழிந்த உவமையேயாகும் (மற்றும்); **கோள் ஒக்கும் என்னின் அல்லால்** - (பொதுவாகப் பெண்களின் புருவத்திற்கு உவமையாகும் பொருளையெடுத்துத் தன்) மனப் போக்கிற்குப் பொருந்தியுள்ளது என்று (சீதையின் புருவங்களுக்கு) உவமானமாகக் கூறினால் கூறலாமேயல்லாமல்; **குறி ஒக்கக் கூறலாமே** - உவமைக் கருத்துப் பொருந்தக் கூற முடியுமோ? (முடியாது); **தாள் ஒக்க வளைந்து நிற்ப** - (மன்மதன் வில்லை உவமை கூறலாமென்றால்) இரண்டு முனையும் பொருந்துமாறு வளைந்து நிற்பனவாகிய; **இரண்டு அளங்க சாபம்** - மன்மதனுடைய இரண்டு விற்கள்; **இல்லை** - உலகத்தில் இல்லை (ஆதலால், அதுவும் உவமை கூறப் பொருந்தாது).

சீதையின் புருவங்கள் தம்மில் ஒன்றையொன்று ஒக்குமேயல்லாமல் வேறு ஓர் உவமைப் பொருளைப் பெறமாட்டா; ஒரு கால் ஏதாவது உவமானப் பொருளை என மனப்போக்கின்படி கூறுகின்றேன் என்று கூறலாமேயல்லாமல்

அந்த உவமை அப் புருவங்களுக்குப் பொருந்திய உவமையாகாது; இழிந்த உவமையேயாகும்; இனி, மன்மதனின் வில்லை உவமையாகக் கூறலாமென்றால், முனை வளைந்தனவாகிய இரண்டு விற்கள் மன்மதனிடம் இல்லையாகையால் அம் மன்மதன் வில் உவமை என்பது ஏற்புடைத்தாகாது என்பது.

இழிவுவமை: உயர்ந்த பொருளோடு இறப்ப இழிந்ததை உவமையாகக் கூறுவது.
55

4502. 'நல் நாளும் நளினம் நாணும்
நளிரடி நுதலை நாணி,
பல் நாளும் பன்னி ஆற்றா
மதி எனும் பண்பதாகி,
முன் நாளில் முளை வெண்
திங்கள் முழுநாளும் குறையே ஆகி,
எந் நாளும் வளராதுஎன்னின், இறை
ஒக்கும் இயல்பிற்று ஆமே.

***முன் நாளில் முளை வெண் திங்கள் -** வளர்பிறையின் தொடக்கத்தில் தோன்றுகின்ற வெண்ணிறமான சந்திரன்; **நல் நாளும் -** நல்ல பகற்காலத்தில் கூட; **நளினம் நாணும் -** தாமரை மலரும் வெட்கப்படுவதற்குக் காரணமாக; **நளிர் அடி -** தளிர்போன்ற மெல்லிய அடிகளையுடைய சீதையினது; **நுதலை -** நெற்றியின் அழகிற்கு (பார்த்து); **நாணி -** வெட்கப்பட்டு; **பல் நாளும் பன்னி -** பல நாள்களும் (அதனையே) எண்ணியெண்ணி; **ஆற்றா -** பொறாமல்; **மதி எனும் பண்பதாகி -** மதியென்று சொல்வதற்கேற்ற சிந்திக்கும் தன்மையுடைதாய்; **முழு நாளும் குறையே ஆகி -** (பதினாறு கலைகளும் நிரம்பவேண்டிய) பௌர்ணமியன்றும் கலை குறைவாகத் தோன்றி; **எந் நாளும் வளராது -** எந்த நாளிலும் வளராதிருக்குமானால்; **இறை ஒக்கும் -** (சீதையின் நெற்றிக்கு) ஒரு சிறிது உவமையாகும்; **இயல்பிற்கு ஆம் -** தன்மையுடையதாகும்.*

வளர் பிறையில் முதலில் தோன்றும் பிறைச்சந்திரன் சீதையின் நெற்றியழகை நினைந்து பொறாமைகொண்டு, தான் அதற்கு ஒப்பாகவேண்டுமென்று எண்ணிப் பல நாட்கள் சிந்தித்துப் பதினாறு கலைகளும் நிரம்பவேண்டிய பௌர்ணமியன்றும் தான் அவ்வாறாகாமல் பிறைச் சந்திரனாகவேயிருக்குமானால், அப்பொழுது அது சீதையின் நெற்றிக்கு ஒருபடி ஒப்பாகுமென்பது. முன்னாள் - முதல்நாள். முழுநாள் - பூர்ணிமை.

மதி தன் பெயருக்கு இணங்கப் பன்னாள், சீதையின் நுதற்கு உவமையாக வேண்டுமெனச் சிந்தித்தேயாக வேண்டுமெனக் கற்பித்துக் கூறப்பட்டது. ஏ வினாப்பொருளில் வந்தது. 56

4503. 'வனைபவர் இல்லை அன்றே, வனத்துள்
நாம் வந்த பின்னர்?
அனையன எனினும், தாம் தம்
அழகுக்கு ஓர் அழிவு உண்டாகா;
வினை செயக் குழன்ற அல்ல;

விதி செய விளைந்த; நீலம்
புனை மணி அளகம் என்றும்
புதுமை ஆம்; உவமை பூணா,

நாம் வனத்துள் வந்த பின்னர் - நாங்கள் காட்டிற்கு வந்த பிறகு; **வனைபவர் இல்லை அன்றே** - (சீதையின் முன் நெற்றிமயிரை ஒதுக்கி வாரி) ஒப்பனை செய்யக்கூடியவர் இல்லையல்லவா? **தாம் அனையன எனினும்** - தாம் அத்தன்மையனவானாலும் (அவ்வாறு) வாரி அணி செய்யா விட்டாலும்; **தம் அழகுக்கு** - தமது வனப்புக்கு; **ஓர் அழிவு உண்டாகா** - ஒரு குறைவு ஏற்படாது; **வினை செய** - ஒப்பனை செய்வதால்; **குழன்ற அல்ல** - சுரிந்தனவாக ஆகாமல்; **விதி செய விளைந்த** - பிரமன் படைத்ததால் இயற்கையாகவே சுரிந்த தான; **நீலம் மணி புனை அளகம்** - நீல இரத்தினம் போன்ற நெற்றிக்கு மேலுள்ள அந்த மயிர்த் தொகுதி; **என்றும் புதுமை ஆம்** - எப்பொழுதும் புதுமையாகவே தோன்றும்; **உவமை பூணா** - எந்த உவமைப் பொருளையும் ஏற்க மாட்டா.

வாரிப் புனைதலாகிய தொழில் செய்யாமல் இருக்கும்போதும் இயற்கையாகவே குழன்று அழகு மிகுந்து புதுமையாகத் தோன்றுகின்ற சீதையின் முன் நெற்றி மயிர்த் தொகுதிக்கு ஏற்ற உவமைப் பொருள் எதையும் எடுத்துக்கூற இயலாது என்பது. பேரழகுள்ள பொருள்கள் காணுந்தோறும் விருப்பத்தையுண்டாக்கிப் பின்னுங் காணுமாறு புதிய பொருள்போலத் தோன்றுதல் இயல்பாதல் பற்றி 'என்றும் புதுமையாம்' என்றான்.

குழலுதல்: கருமணல் படிந்தாற்போலப் படிப்படியாகச் சுரிந்து அமைதல் அளகம்: முன் நெற்றி மயிர். 57

4504. 'கொண்டலின் குழவி, ஆம்பல், குனி
சிலை, வள்ளை, கொற்றக்
கெண்டை, ஒண் தரளம் என்று இக்
கேண்மையின் கிடந்த திங்கள் -
மண்டலம் வதனம் என்று வைத்தனன்,
விதியே; நீ, அப்
புண்டரிகத்தை உற்ற பொழுது,
அது பொருந்தி ஓர்வாய்.

கொண்டலின் குழவி - கருமேகத்தின் கொழுந்தும்; **ஆம்பல்** - செவ்வல்லி மலரும்; **குனி சிலை** - வளைந்த விற்களும்; **வள்ளை** - வள்ளைக் கொடியும்; **கொற்றக் கெண்டை** - வெற்றி மிகுந்த கெண்டை மீன்களும்; **ஒண் தரளம்** - ஒளி பொருந்திய முத்துக்களும்; **என்ற**

இக்கேண்மையின் - என்று சொல்லப்பட்ட இத் தன்மையவான பொருள்கள்; **கிடந்த** - அமையப்பெற்ற; **திங்கள் மண்டிலம்** - சந்திர மண்டலத்தை; **விதியே** - பிரமனே; **வதனம் என்று வைத்தனன்** - சீதையின் முகமெனறு அமைத்து வைத்தான்; **நீ அப் புண்டரிகத்தை** - நீ (சீதையின்) அந்தத் தாமரை முகத்தை; **உற்ற பொழுது** - நெருங்க்

காணும் பொழுது; ***அது பொருந்தி ஓர்வாய் -*** *அத் தன்மையை நன்றாக ஆராய்ந்து அறிவாய்.*

கொண்டல் குழவி அளகத்திற்கும், செவ்வாம்பல் வாய்க்கும், வளைந்த விற்கள் புருவங்களுக்கம் வள்ளையிலை காதுகளுக்கும், கெண்டை மீன்கள் கண்களுக்கும், முத்துக்கள் பற்களுக்கும் உவமையாயின. காண்பதற்கு இனிமையிலும், நிறத்திலும், கண்டோரை மகிழ்வித்தலிலும் முகத்திற்குத் தாமரை மலர் உவமையாயிற்று.

சீதையின் முகமென்று பெயரிட்டுக் கொண்டலின் குழவி முதலியவற்றை யுடையதொரு சந்திரமண்டலத்தைப் பிரமதேவன் படைத்தான் என்று கூறியது வஞ்சவொழிப்பணி. கயல் எழுதி வில் எழுதிக் கார் எழுதிக் காமன் செயல் எழுதித் தீர்ந்தமுகம் திங்களோ காணீர் (சிலப். கானல். 11) என்ற சிலப்பதிகார வரிகளில் உள்ள கற்பனை இங்கே நினைவுகூரத் தக்கது. விதி -பிரமன். 58

4505. 'காரினைக் கழித்துக் கட்டி,
கள்ளினோடு ஆவி காட்டி,
பேர் இருட் பிழம்பு தோய்த்து,
நெறி உறீஇ, பிறங்குகற்றைச்
சோர் குழல் தொகுதி என்று
சும்மை செய்தனையது அம்மா! -
நேர்மையைப் பருமை செய்த நிறை
நறுங் கூந்தல் நீத்தம்!

நேர்மையைப் பருமை செய்த - *நுண்மையைக் கொண்டு பருமை யாகச் செய்ததான;* ***நிறை நறுங்கூந்தல் நீத்தம் -*** *அடர்ந்த மணங் கமழ் கின்ற (சீதையின்) கூந்தல் தொகுதி;* ***காரினை -*** *கரிய மேகத்தை;* ***கழித்துக் கட்டி -*** *வெட்டிக் கட்டி;* ***கள்ளினோடு ஆவி காட்டி -*** *தேனையும் (அகில் முதலியவற்றின் நறுமணப்) புகையையும் ஏற்றி;* ***பேர் இருட் பிழம்பு தோய்த்து -*** *அடர்ந்த இருட் பிழம்பிலே தோய்த்து;* ***நெறி உறீஇ -*** *(படிப்படியாக) நெரித்தலைச் செய்து;* ***பிறங்கு கற்றை -*** *விளங்குகின்ற கற்றையாகிய;* ***சோர் குழல் தொகுதி என்று -*** *(கீழே) தாழ்ந்து தொங்கும் தன்மையுள்ள குழல்தொகுதி என்று பெயரிட்டு;* ***சும்மை செய்து அனையது -*** *சுமையாக வைத்தது போன்றது.* ***(அம்மா -*** *வியப்பிடைச் சொல்).*

கரிய மேகத்தைப் பிடித்துச் சீவிக் கட்டி, அதற்குத் தேனையும் எண்ணெயையும் நறுமணத்தையும் ஊட்டி, பின்னும் கருநிறமமையச் செய்து, குழல் தொகுதியென்று பெயரிட்டுப் பெருஞ்சுமையை வைத்தாற் போன்றது சீதையின் கூந்தல் தொகுதியென்பது. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. மெல்லிய மயிரைத் திரட்டிப்

பருமையாகப் பனிச்சைக் கொண்டை முதலியனவாகச் செய்வதாகலின் 'நேர்மையைப் பருமை செய்த' என்றான். நீத்தம்: கூந்தல் தொகுதியைக் குறித்தது. சும்மை - சுமை என்பதன் விரித்தல். ஆவி: நறும்புகை. உறீஇ - உறுவித்து; பிறவினையெச்சம். 59

4506. 'புல்லிதழ் கமலத் தெய்வப்
பூவிற்கும் உண்டு; பொற்பின்
எல்லையின் மதிக்கும் உண்டாம், களங்கம்
என்று உரைக்கும் ஏதம்;
அல்லவும் சிறிது குற்றம்
அகன்றில; அன்னம் அன்ன
நல் இயலாளுக்கு, எல்லாம் நலன்
*அன்றி, பிறிது உண்டாகுமோ? *

தெய்வக் கமலப் பூவிற்கும் - தெய்வத் தன்மையுள்ள தாமரைப் பூவிற்கும்; **புல்லிதழ் உண்டு -** பயனற்றதான (அதனை மேலே தழுவியுள்ள) புறவிதழாகிய குற்றமுண்டு; **பொற்பின் எல்லையின் மதிக்கும் -** அழகின் வரம்பாகிய சந்திரனுக்கும்; **களங்கம் என்று உரைக்கும் ஏதம் -** களங்கமென்று சொல்லுகின்ற குற்றம்; **உண்டாம் -** உள்ளதாகும்; **அல்லவும் -** இவை அல்லாமல் மற்றுமுள்ள சிறந்த பொருள்களும்; **சிறிது குற்றம் அகன்றில -** சிறிதளவாவது குற்றம் இல்லாமல் இருக்கமாட்டா (ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் ஓரளவாவது குற்றம் உண்டு); **அன்னம் அன்ன நல் இயலாளுக்கு -** அன்னப் பறவை போன்ற அழகிய நடையையுடையவளாகிய சீதைக்கு; **எல்லாம் நலன் அன்றி -** முழுவதும் நன்மையேயல்லாமல்; **பிறிது உண்டாமோ -** வேறொன்றாகிய குற்றம் உண்டோ? (இல்லை என்றவாறு). **ஆல் -** தேற்றம்.

தாமரைமலர்க்கும் புறவிதழாகிய குற்றமுள்ள; சந்திரனுக்கும் களங்கமாகிய குற்றம் இருக்கின்றது; இவ்வாறு. பல சிறப்பான குணங்களையுடைய உயர்ந்த பொருள்களிலும் ஏதேனும் குற்றம் இருத்தல் உலகவியல்பு: ஆனால் இச் சீதைக்கோ முழுவதும் குணமேயன்றிக் குற்றம் சிறிதுமில்லை என்பது. எடுத்துக் காட்டுவமையணி. திருமகள் தன்னிடத்தில் தங்குமாறு நிற்றலால் தாமரை மலரை 'கமலத் தெய்வப்பூ' என்றார். புல்லிதழ் - பண்புத் தொகை.
60

4507. 'மங்கையர்க்கு ஓதி வைத்த
இலக்கணம், வண்ண வாசப்
பங்கயத் தவட்கும், - ஐயா! -
நிரம்பல; பற்றி நோக்கின்,
செங் கயல் கருங்கண் செவ்
வாய்த் தேவரும் வணங்கும் தெய்வக்
கொங்கை அக் குயிலுக்கு ஒன்றும்
குறைவு இலை; குறியும் அஃதே. **ஐயா -** ஐயா! **பற்றி நோக்கின் -** ஆராய்ந்துபார்த்தால்; **மங்கையர்க்கு ஓதி வைத்த இலக்கணம் -** பெண்களுக்காகக் (அங்க இலக்கண நூலில்) கூறியுள்ள உத்தமவிலக்கணங்கள்; **வண்ண வாசப் பங்கயத்த வட்கும் -** மணமுள்ள அழகிய தாமரை மலரில் வாழ்பவளான திரு மகளுக்கும்; **நிரம்பல -** நிரம்ப அமையவில்லை; **செங்கயல் கருங்கண் -** கயல்மீன்போன்ற அழகிய கருவிழிகளைக் கொண்ட கண்களையும்; **செவ் வாய் -** சிவந்த வாயையுமுடைய; **தேவரும் வணங்கும் -** தேவரும் வணங்குதற்கேற்ற சிறப்பு வாய்ந்த; **தெய்வக் கொங்கை அக் குயிலுக்கு -** தெய்வத் தன்மை கொண்ட முலைகளோடு கூடிய அந்தக்

குயில் போன்ற சீதைக்கு; **ஒன்றும் குறைவு இலை -** *(உத்தமவிலக் கணங்களில்) ஒன்றாவது குறைவுபடவில்லை;* **குறியும் அஃதே -** *(நீ அவளை அறிவதற்கு) அடையாளமும் அதுவே.*

சீதை திருமகளைவிட நல்லிலக்கணம் நிரம்பியவள் என்பதாம். நல்லிலக்கணங்களில் ஒன்றும் குறைவில்லாமல் அவ்விலக்கணம் முழுவதும் நிரம்பியிருத்தலால் சீதை 'தேவரும் வணங்குத் தெய்வக் குயில்' எனப்பட்டாள். செங்கயல் கருங்கண் செவ்வாய்: முரண் தொடை. குயில் - உவமவாகுபெயர். பங்கயத்தவட்கும். தேவரும்: உயர்வுசிறப்பும்மைகள். *61*

4508. 'குழல் படைத்து, யாழைச் செய்து
குயிலொடு கிளியும் கூட்டி
மழலையும் பிறவும் தந்து,
வடித்ததை, மலரின் மேலான்,
இழை பொரும் இடையினாள்தன்
இன் சொற்கள் இயையச் செய்தான்;
பிழை இலது உவமை காட்டப்
பெற்றிலன்; பெறும்கொல் இன்னும்?

குழல் படைத்து - *வேய்ங்குழலையுண்டாக்கியும்;* **யாழைச் செய்து -** *யாழ்க் கருவியை வகுத்தமைத்தும்;* **குயிலொடு கிளியும் கூட்டி -** *குயிலையும் கிளியையும் படைத்தும்;* **மழலையும் பிறவும் தந்து -** *(எழுத்து நிரம்பாத) மழலைச் சொல்லையும், இனிய சொற்களுக்கு உவமையாகும் பொருள்களை இயற்றியும்;* **வடித்ததை -** *பழகித் தேர்ந்த நயத்தை;* **மலரின் மேலான் -** *தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற பிரமன் (பின்பு);* **இழை பொரும் இடையினாள்தன் -** *நூலிழையோடு மாறுபடுகின்ற நுண்ணிய இடையையுடைய சீதையின்;* **இன் சொற்கள் இயையச் செய்தான் -** *இனிய சொற்களுக்கும் பொருந்துமாறு அமைத்தான்;* **பிழை இலது -** *(ஆனால் அச்சொற்களுக்குக்) குற்றமற்ற;* **உவமை காட்டப் பெற்றிலன் -** *உவமைப் பொருள் எதையும் உண்டாக்கவில்லை;* **இன்னும் பெறும் கொல் -** *இனிமேலாவது (அவன்) படைப்பானோ? (அறியாம்).*

பிரமன் சீதையின் இன்சொற்களைப் படைப்பதற்காக முதலில் வேய்ங்குழல் முதலியவற்றைப் படைத்துப் பழகிக் கைதேர்ந்த பிறகே அச்சீதையின் சொற்களைப்

படைத்தான்; ஆகவே, அவற்றிற்கேற்ற உவமப் பொருள்களை இதுவரையிலும் பிரமன் படைக்க வில்லை. குழல் முதலியவற்றின் இனிமை முழுவதும் சீதையின் சொற்களில் ஒருங்கே திரண்டுள்ளன என்பது. குழல், யாழ், குயில், கிளி - (ஒலிக்கு) முதலாகு பெயர்கள்.

ஒப்பு: 'பளிதமும் பாலும் ஒழுகிய தேனுமா ரமுதும் குயிலினில் குரலும் கிளியினில் மொழியும் மயிலியற் சாயல் வாணுதல் தனக்கு மலரயன் வகுத்த தேன்மொழியாள்' - (அரிச். புரா) *62*

4509. 'வான் நின்ற உலகம் மூன்றும்
வரம்பு இன்றி வளர்ந்தவேனும்,
நா நின்ற சுவை மற்ற ஒன்றோ
அமிழ்து அன்றி நல்லது இல்லை;
மீன் நின்ற கண்ணினாள்தன் மென்
மொழிக்கு உவமை வேணடின்,
தேன் ஒன்றோ? அமிழ்தம் ஒன்றோ?
அவை செவிக்கு இன்பம் செய்யா.

வான் நின்ற உலகம் மூன்றும் - சுவர்க்கம் முதலாகப் பொருந்திய மூன்று உலகங்களும்; **வரம்பு இன்றி வளர்ந்தவேனும் -** எல்லையின்றிப் பரவியுள்ளனவென்றாலும்; **நா நின்ற சுவை -** (அவற்றுள்) நாவில் தங்கி, சுவை தருகின்ற பொருள்களில்; **அமிழ்து அன்றி -** மிகச் சிறந்து நிற்கும் அமிழ்தத்தையல்லாமல்; **மற்று ஒன்று -** இதுவும் ஒன்று என்று சொல்லக் கூடிய; **நல்லது இல்லை -** நல்ல பொருள் இல்லை; **மீன் நின்ற கண்ணினாள் தன் -** மீன் போன்ற கண்களையுடையவளான சீதையின்; **மென் மொழிக்கு -** மெல்லிய சொற்களுக்கு; **உவமை வேண்டின் -** உவமைப் பொருளையெடுத்துச் சொல்ல விரும்பினால்; **தேன் ஒன்றோ -** தேன் என்று சொல்வதா; **அமிழ்தம் ஒன்றோ -** மேலே கூறப்பட்ட அமிழ்தம் என்று சொல்வதா; **அவை செவிக்கு இன்பம் செய்யா -** அவை இரண்டும் நாவிற்கு இன்பம் செய்யுமே தவிர செவிக்கு இன்பம் நல்கா.

மிகவும் பரந்து மூவுலகங்களிலும் தேடித் தேடிப் பார்த்துச் சீதையின் சொற்களுக்கு ஒருபடியாக உவமை காட்டுவோமென்றால் செவிக்கு இனிமை தரும் சீதையின் சொற்களுக்கு, நாவிற்கு மட்டுமே இனிமைதரக் கூடிய தேன், அமிழ்தம் என்ற பொருள்களை உவமை கூறல் எவ்வாறு பொருந்தும் என்பது. எதிர்நிலையணி.
63

4510. 'பூ வரும் மழலை அன்னம், புனை
மடப் பிடி என்று இன்ன;
தேவரும் மருளத் தக்க
செலவின எனினும் தேறேன்;
பா வரும் கிழமைத் தொன்மைப்
பருணிதர் தொடுத்த, பத்தி
நா அருங் கிளவிச் செவ்வி நடை
வரும் நடையள் - நல்லோய்!

நல்லோய் - நற்பண்புகளால் சிறந்தவனே! **பூ வரும் -** தாமரைப் பூவில் வாழும் தன்மையுள்ள; **மழலை -** மழலைச் சொற்களையுடைய; **அன்னம் -** அன்னப் பறவையும்; **புனை மடப் பிடி -** அழகிய இளைய பெண் யானையும்; **என்ற இன்ன -** என்று சொல்லப்பட்ட இவை; **தேவரும் மருளத்தக்க செலவின -** தேவர்களும் கண்டு திகைக்கக் கூடிய (சிறந்த) நடையையுடையன; **எனினும் -** என்றாலும்; **தேறேன் -** (அவற்றைச் சீதையின் நடைக்கு உவமையாகக் கூறத்) தெளிவு கொள்ளேன்; **பா வரும் -** செய்யுள் இயற்றுவதில் பொருந்திய; **கிழமைத் தொன்மைப்பருணிதர் -** உரிமையுடைய

பழமையான (புலமை மிக்க) புலவர்கள்; **தொடுத்த** - இயற்றிய; **பத்தி** - ஒழுங்கான; **நா அரும் கிளவி** - நாவில் எழுகின்ற அரிய சொற்களையுடைய; **செவ்வி நடை வரும் நடையள்** - காவியங்களின் அழகிய நடையை ஒத்த நடையையு டையவளாவாள்.

உலகத்துப் பெண்கள் நடைக்கு உவமையாகக் கூறப்படுகின்ற அன்னப் பறவை முதலியவற்றின் நடையைச் சீதையின் நடைக்கு ஒப்பாகுமென்று நான் சிறிதும் கருதமாட்டேன்; பழைய புலமை மிக்க புலவர்கள் இயற்றியுள்ள காவியங்களின் நடை ஒப்பற்று விளங்குவதுபோல இந்தச் சீதையின் நடையும் ஒப்பற்று விளங்கும் என்பது. நடை வரு நடை - வரு: உவமஉருபு. நூலிலும் நடையுண்டு; பெண்களுக்கும் நடையுண்டு ஆதலால், நூலின் நடை சீதையின் நடைக்கு உவமை கூறப்பட்டது. பருணிதர் - புலவர். 64

4511. 'எந் நிறம் உரைக்கேன்? - மாவின்
இள நிறம் முதிரும்; மற்றைப்
பொன் நிறம் கருகும்; என்றால்,
மணி நிறம் உவமை போதா;
மின் நிறம் நாணி எங்கும்
வெளிப்படா ஒலிக்கும்; வேண்டின்,
தன் நிறம் தானே ஒக்கும்;
மலர் நிறம் சமழ்க்கும் அன்றே!

மாவின் இள நிறம் முதிரும் - (சீதையின் மேனி நிறத்திற்கு உவமை வேண்டுமானால்) மாமரத்தின் இளந்தளிரினது நிறம் முதிர்ந்து மாறும் இயல்பினது; **பொன் நிறம் கருகும்** - பொன்னின் நிறமும் (இவள் நிறத்துக்கு முன்பு) கறுத்துத் தோன்றும் (ஆகையால் மாந்தளிர் நிறம் முதலியன உவமையாகா; அவ்வாறே); **மணி நிறம் உவமை போதா** - இரத்தினங்களின் நிறமும் உவமையாவதற்கு ஏற்ற ஒளியுடையதாகாது; **மின் நிறம் நாணி** - மின்னலின் நிறமோ? (சீதையின்

நிறத்தைக் கண்டு) வெட்கப்பட்டு; **எங்கும் வெளிப்படா ஒளிக்கும்** - எந்த இடத்தும் தலைகாட்டாமல் மறைந்து விடும்; **மலர் நிறம் சமழ்க்கும்** - தாமரை மலரின் நிறமும் நாணும்; **எந்நிறம் உரைக்கேன்** - (இவ்வாறுள்ளது என்றால்) வேறு எந்த நிறத்தை உவமையாகச் சொல் வேன்? **வேண்டின்** - (எப்படியாவது) உவமை கூறியேயாக வேண்டும் என்றால்; **தன் நிறம் தானே ஒக்கும்** - (சீதையின்) நிறம் தனக்குத் தானே ஒப்பாகும்.

மாந்தளிர், பொன், இரத்திரனங்கள், மின்னல், தாமரை மலர் என்பவற்றை மகளிர் மேனி நிறத்துக்கு உவமை கூறுதல் கவி மரபு. ஆனால் இவற்றினும் சீதையின் மேனி நிறம் அழகில் விஞ்சியிருக்கும் என்பது. ஏதுத் தற்குறிப்பேற்றவணி. அன்றே: ஈற்றசை, தேற்றமும் ஆம்; மற்றை: அசை, மின்னல் இயல்பாகத் தோன்றி மறைவதைச் சீதையின் மேனி நிறத்தைக் கண்டு வெட்கப்பட்டு மறைவதாகக் கூறினான். சமழ்த்தல்: நாணுதல். 65

4512. ' ''மங்கையர் இவளை ஒப்பார், மற்று
உளார் இல்லர்'' என்னும்

சங்கை இல் உள்ளம் தானே சான்று எனக்
கொண்டு , - சான்றோய்! -
அங்கு அவள் நிலைமை எல்லாம்
அளந்து அறிந்து, அருகு சார்ந்து,
திங்கள் வாள் முகத்தினாட்கு, செப்பு'
எனப் பின்னும் செப்பும்;

சான்றோய் - *நற்பண்புகள் நிறைந்தவனே!* ***இவளை ஒப்பார் -*** *சீதைக்கு நிகரான;* ***மற்று மங்கையர் உளார்இல்லர்என்னும் -*** *வேறு பெண்கள் எவரும் இல்லை என்னும்படி;* ***சங்கை இல் உள்ளம் தானே -*** *ஐயமில்லாத உனது மனத்தையே;* ***சான்று எனக் கொண்டு*** *- சாட்சி யாகக் கொண்டு;* ***அங்கு -*** *அச் சீதையிருக்கும் இடத்தில்;* ***அவள் நிலைமை எல்லாம் அளந்து அறிந்து -*** *அவளது தன்மை முழுவதையும் தெளிவாக ஆராய்ந்து அறிந்து (துணிந்த பின்பு);* ***அருகு சார்ந்து -*** *அவளுக்குப் பக்கத்தில் போய்;* ***திங்கள் வாள் முகத்தினாட்கு -*** *முழுமதி போன்ற ஒளி நிறைந்த முகத்தையுடைய அச்சீதைக்கு;* ***செப்பு -*** *(நான் கூறும் அடையாள மொழிகளைச்) சொல்வாய்;* ***என -*** *என்று;* ***பின்னும் செப்பும் -*** *மீண்டும் கூறுவான்.*

அவள் உருவிலக்கணங்களால் உவமை நீங்கியவள் என்பதைக் காட்சியளவையால் மட்டுமல்லாமல் ஐயம் நிகழ்ந்துவிடத்து உள்மனம் எதைத் துணிகின்றதோ அதனையே உறுதியெனக் கொண்டு, கொண்டு தெளிவாய் என்றான் என்பது.

சான்றெனக் கொண்டு சான்றோய் - சொல்நயம். 4479 ஆம் பாடல் தொடங்கி 4512 ஆம் பாடல் முடியவுள்ள பாடல்கள்பற்றி மனத்தே தோன்றும் ஒரு கருத்தோட்டத்தைப் புலப்படுத்துவது சரியானதென்றே தோன்றுகிறது. பாதாதிகேச

வருணனையும் வேறு சில குறிப்புகளையும் இப் பாடல்களில் காண முடிகிறது. பாதாதி கேச வருணனை தெய்வப் பாத்திரங்களுக்கு உரியது என்ப தொருமரபு உண்டு. அவ்வகையில் இப்பாடல்களைக்கவி மரபாகமட்டும் கொண்டு ஏற்கலாமெனத் தோன்றுகிறது. 4483 ஆம்பாடலுக்கு உரிய விளக்கத்தில், 'இம் மாதிரியான உறுப்பிலக்கண வருணனை மிகையென்று கூறுமவர், சாமுத்திரிக இலக்கணத்தைக் கூறவேண்டுவது சிறந்த கவிஞரின் பொறுப்பென்பதைக் கருத்துட் கொள்க' என்று அமைதி கூறப்பட்டுள்ளது. (ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பு - கிட்கிந்தா காண்டம் - பக் 768) உறுப்பு வருணனை - அதுவும் பிராட்டி போன்ற தெய்வத் திறமுடையார் பற்றிய உறுப்பு வருணனையில் ஒருவகை நெறிமுறை வேண்டாவா என்று எழும் எண்ணத்தைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. கண்ணகியாரின் உறுப்பு வருணனையில் கோவலன் ஈடுபடுவதாகச் சிலப்பதிகாரம் பேசும். ஆனால், அந்த வருணனை அந்தப்புர வருணனையாய் - வரம்பு கடவாமல் இருப்பது. இளங்கோவடிகள் காலத்துக்குப் பின் செல்வாக்குப் பெற்ற கவி மரபின் கொடுமைக்கு இந்தப் பகுதியை எடுத்துக்காட்டாகக் கொள்ள வேண்டும் போலும். அற்புதக் கற்பனை வளம் செறிந்த வருணனைதான்; என்றாலும், பிறன் ஓர் ஆடவனிடம் பிரித்துரைக்கத் தக்கதோ என்று கலைஞர்களும் ஆய்வாளர்களும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. பிராட்டியின் பாத்திரப் படைப்பில் உள்ள ஓர் உணர்வு இங்கே நினையத்தக்கது. மனத்தில் எவ்விதக் களங்கமும் இல்லா நிலையில் அனுமன் பிராட்டியை அசோகவனத்திலிருந்து தன் தோளில் சுமந்து செல்ல முன் வந்த போது,

வேறும் உண்டு உரை; கேள் அது; மெய்ம்மையோய்! ஏறு சேவகன் மேனி அல்லால், இடை ஆறும் ஐம்பொறி நின்னையும், "ஆண்" எனக் கூறும்; இவ் உருத் தீண்டுதல் கூடுமோ? *(5363)*

என்றெழுந்த பிராட்டியின் சொல்லை நினைந்து பார்க்க வேண்டும். இத்துணை மென்மை நாகரிகப் பிராட்டியின் உறுப்பு வருணனை போகும் பாங்கினை எண்ணின், கவி மரபின் பெருங் கொடுமைத் திறம் வேதனை தருகிறது.

மற்றொரு குறிப்பு: இப்பாடல்களை விடுத்துப் படித்தாலும் செய்தித் தொடர்பு விடவில்லை என்பதையும் கருதிப் பார்க்கலாம். வான்மீகமும் இந்த வருணனை தரவில்லை. உருப் பொலிவை விட உள்ளப் பண்பின் பொலிவே போற்றத்தக்கது என்ற விருப்பம் கொண்டு கணித்தால் இனிவரும் பாடல்களே நய நாகரிக உணர்வின் இமயமாவதை உணர முடிகிறது. சான்றோர் சிந்தனைக்கு உரிய இடம் இது.
66

இராமன் புகன்ற அடையாளச் செய்திகள்

கலிவிருத்தம்

4513. 'முன்னை நாள், முனியொடு,
முதிய நீர் மிதிலைவாய்,
சென்னி நீள் மாலையான்
வேள்வி காணிய செல
அன்னம் ஆடும் துறைக்கு
அருகு நின்றாளை, அக்
கன்னி மாடத்திடைக்
கண்டதும், கழறுவாய்.

***முன்னை நாள்** - முன்னாளில்; **முனியொடு** - விசுவாமித்திர முனிவருடன்; **முதிய நீள் மிதிலை வாய்** - நீர்வளம் உள்ள பழமையான மிதிலா நகரத்தில்; **சென்னி நீள் மாலையான்** - தலையில் நீண்ட மாலை புனைந்தவனான சனக மன்னனது; **வேள்வி காணிய** - யாகத்தைக் காண்பதற்காக; **செல** - (நான்) சென்றபோது; **அன்னம் ஆடும் துறைக்கு அருகு** - அன்னப் பறவைகள் (தத்தம் பேடைகளுடன்) விளையாடும் நீர்த்துறைக்கு அருகிலுள்ள; **அக் கன்னி மாடத்திடை** - அந்தக் கன்னிகா மாடத்தின் உப்பரிகையில்; **நின்றாளை** - நின்று கொண்டிருந்த சீதையை; **கண்டதும்** - பார்த்ததையும்; **கழறுவாய்** - (நீ) அவளிடம் கூறுவாய்.*

விசுவாமித்திர முனிவன் இராமஇலக்குவரைத் துணையாக வைத்துக் கொண்டு தனது வேள்வியை முடித்த பின்பு மிதிலையில் சனக மன்னன் செய்யும் யாகத்தைக் காண்பதற்காக அவர்களுடன் சென்றான்; மிதிலையில் புகுந்த பின்பு சனக மன்னனது அரண்மனையைச் சூழ்ந்துள்ள அகழியின் அருகேயுள்ள கன்னி மாடத்தின்மேல் சீதையிருக்க அவளைத் தான் கண்டதை இராமன் அடையாளமாக எடுத்துக் கூறுகின்றான்என்பது. *67*

acharya.org

4514. ' ''வரை செய் தாள் வில்
இறுத்தவன், அம் மா முனியொடும்
விரசினான் அல்லனேல், விடுவல்
யான் உயிர்'' என,
கரை செயா வேலையின்
பெரிய கற்பினள் தெரிந்து
உரைசெய்தாள்; அஃது எலாம்
உணர, நீ உரைசெய்வாய்.

கரை செயா வேலையின் - *கரை அமைக்க முடியாத கடல் போன்ற;* ***பெரிய கற்பினள் -*** *சிறந்த கற்பினையுடைய சீதை;* ***வரை செய் வில்தாள் இறுத்தவன் -*** *மலையைப் போன்ற (சிவனுடைய) வில்லை ஒடித்தவன்;* ***அம் மாமுனியொடும் -*** *அத் தெய்வத் தன்மை பொருந்திய விசுவாமித்திர முனிவனுடனே;* ***விரசினான் அல்லனேல் -*** *வந்தவனாக இல்லாமற் போனால்;* ***யான் உயிரை விடுதல் என -*** *நான் எனது உயிரை விட்டுவிடுவேன் என்று;* ***தெரிந்து உரை செய்தாள் -*** *ஆராய்ந்து கூறினாள்;* ***அஃது எலாம் -*** *அந்தச் செய்திகள் அனைத்தும்;* ***உணர நீ உரை செய்வாய் -*** *(அவள்) தெளிவாக அறியுமாறு நீ சொல்வாய்.*

இராமன் வில்லை முறித்த செய்தியைத் தோழி யொருத்தி சொல்லக் கேட்ட சீதை 'விசுவாமித்திர முனிவனுடன் வந்தவன் இந்த வில்லை இறுத்தவனாக இல்லாவிட்டால் நான் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வேன் எனக் கருதியிருந்ததைப் பின்பு

இராமனிடம் சொல்லியிருக்கக் கூடுமாதலால் இங்கு அடையாளமாக அது குறிக்கப் பெற்றது. *68*

4515. 'சூழி மால் யானையின் துணை
மருப்பு இணை எனக்
கேழ் இலா வன முலைக்
கிரி சுமந்து இடைவது ஓர்
வாழி வான் மின் இளங்
கொடியின் வந்தாளை, அன்று,
ஆழியான் அரசவைக்
கண்டதும் அறைகுவாய்.

சூழி மால் யானையின் - *முகபடா மணிந்த மதம் பிடித்த ஆண் யானையினது;* ***துணை மருப்பு இணையென -*** *ஒன்றோடு ஒன்று ஒத்து விளங்கும் இரண்டு தந்தங்கள் என்று கூறும்படி;* ***கேழ் இலா -*** *(அவற்றிற்கு) ஒப்பாகாத;* ***வனம் முலைக்கிரி -*** *அழகிய முலைகளாகிய மலைகளை;* ***சுமந்து -*** *தாங்கி;* ***இடைவது -*** *(பாரத்தைப் பொறுக்க முடியாமல்) ஒடிவதாகிய;* ***ஓர் வானமின் இளங்கொடியின் -*** *ஒப்பற்ற வானத்திலுள்ள மின்னலின் இளங்கொடி போல;* ***வந்தாளை -*** *வந்த வளாகிய சீதையை;* ***அன்று -*** *அக் காலத்தில்;* ***ஆழியான் அரசவைக் கண்டதும் -*** *ஆணைச் சக்கரமுடைய சனக மன்னனது சபையில் பார்த்ததையும்;* ***அறைகுவாய் -*** *சொல்வாய்.*

முலைக் கிரியைச் சுமக்கும் மின்னிளங் கொடி சீதைக்கு, இல்பொருளுவமை. சூழி: யானையின் முகத்திடும் அணி. வாழி - அசை. 69

4516. 'முன்பு நான் அறிகிலா
முளி நெடுங் கானிலே,
"என் பினே போதுவான்
நினைதியோ, ஏழை நீ?
இன்பம் ஆய், ஆர் உயிர்க்கு
இனியை ஆயினை, இனித்
துன்பம் ஆய் முடிதியோ?"
என்றதும் சொல்லுவாய்.

ஏழை- மடமைப் பண்பு மிக்கவளே! **நீ -** நீ; **முன்பு நான் அறிகிலா-** இதுவரை நான் கண்டறியாத; **முளிநெடுங் கானிலே -** தீய்ந்து போன பெரிய காட்டிலே; **என் பினே போதுவான் -** என்னைப் பின் தொடர்ந்து வருமாறு; **நினைதியோ -** கருதுகின்றாயோ? **இன்பம் ஆய் -** (இதுவரை நீ எனக்கு) மகிழ்ச்சியைத் தந்தவளாயிருந்து; **ஆர் உயிர்க்கு -** (எனது) பெறுதற்கு அருமையான உயிருக்கும்; **இனியை ஆயினை -**

இனியவளாக இருந்தாய்; **இனி -** இனிமேல்; **துன்பம் ஆய்முடிதியோ -** துன்பத்தைத் தருபவளாக ஆகிவிடுவாயோ? **என்றதும் -** என்று நான் சீதையிடம் கூறியதையும்; **சொல்லுவாய் -** (நீ அவளிடம்) சொல்வாய்.

கைகேயி விருப்பத்தின்படி இராமன் பதினான்கு ஆண்டுகள் காட்டில் வாழ உடன்பட்டுச் சீதையிடம் சென்று 'நான் பதினான்கு வருடம் வனவாசம் செய்து மீண்டு வருவேன்; நீ இங்கே வருந்தாமல் இரு' என்றான்; அதுகேட்ட சீதை கணவன் காட்டிற்கு செல்லுகின்றான் என்பது குறித்துச் சிறிதும் வருந்தாமல் 'நீ இங்கே வருந்தாமல் இரு' என்று கூறிய சொல்லுக்கு மிக வருந்தி உடன்வருவேனென்று வற்புறுத்திக் கூற, அதற்கு இராமன் 'எல்லையற்ற இடர் தருவாய்' என்றான் என்பது (1832) இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது. 70

4517. ' "ஆன பேர் அரசு இழந்து,
அடவி சேர்வாய்; உனக்கு
யான் அலாதன எலாம்
இனியவோ? இனி" எனா,
மீன் உலாம் நெடு மலர்க்
கண்கள் நீர் விழ, விழுந்து,
ஊன் இலா உயிரின்
வெந்து, அயர்வதும், உரைசெய்வாய்.

ஆனபேர் அரசு இழந்து - உனக்குரிய பெரிய அரசை விட்டு; **அடவி சேர்வாய் -** காட்டிற்குச் செல்பவனே! **இனி -** இனிமேல்; **யான் அலாதன எலாம் -** என்னைத் தவிர மற்றப் பொருள்கள் யாவும்; **உனக்கு இனியவோ -** உனக்கு இன்பம் தருவனவோ? (என்னொருத்தியால் மட்டும் உனக்குத் துன்பமோ); **எனா -** என்று (என்னை நோக்கிக்)

கடுமையாகக் கூறி (சீதை); ***மீன் உலாம் -*** *மீன்கள்போலப் பிறழ் வனவும்;* ***நெடுமலர்க் கண்கள் -*** *பெரிய தாமரைமலரை ஒப்பனவுமாகிய கண்களில்;* ***நீர் விழ விழுந்து -*** *நீர் பெருகக் கண்ணீர் சிந்தி;* ***ஊன் இலா உயிரின் -*** *உடலில் நில்லாது தவிக்கின்ற உயிர் போல;* ***வெந்து அயர்வதும் -*** *மிகவும் தளர்ந்து சோர்ந்ததையும்;* ***உரை செய்வாய் -*** *(நீ அவளிடம்) சொல்வாய்.*

இராமன் வனவாசஞ்செய்யப் புறப்படுகின்ற நேரத்தில் சீதையிடம், 'நீ என்னோடு வருவாயானால் என் துன்பத்திற்குக் காரணமாவாய்' என்று கூற, அது கேட்டுச் சீதை மிகவும் வருந்தி 'என் துறந்தபின் இன்பம் கொலாம் என்றாள்' (1833) எனக் கூறியதைக் குறிக்கிறான். அயர்வது: காலவழுவமைதி. *71*

4518. 'மல்லல் மா நகர் துறந்து
ஏகும் நாள், மதி தொடும்
கல்லின் மா மதிள்
மணிக் கடை கடந்திடுதல்முன்,
''எல்லை தீர்வு அரிய வெங்
கானம் யாதோ?'' எனச்
சொல்லினள்; அஃது எலாம்
உணர, நீ சொல்லுவாய்.'

மல்லர் மாநகர் - *வளம் மிகுந்த அயோத்தி நகரத்தை;* ***துறந்து ஏகும்நாள் -*** *நீங்கி (காட்டுக்கு)ச் சென்ற காலத்தில்;* ***மதி தொடும் -*** *சந்திரனைத் தீண்டுகின்ற;* ***கல்லின் மாமதிள் -*** *கற்களாலாகிய பெரிய மதிலின்;* ***மணிக்கடை கடந்திடுதல் முன் -*** *அழகிய வாயிலைக் கடப்பதற்கு முன்பே;* ***எல்லை தீர்வு அரிய வெங்கானம் -*** *எல்லையில்லாத கொடிய கானம்;* ***யாதோ என -*** *எதுவோ என்று;* ***சொல்லினாள் -*** *கேட்டாள்;* ***அஃது எலாம் நீ உணரச் சொல்லுவாய் -*** *அவையனைத்தையும்அவள் மனம் கொள்ளுமாறு உரைப்பாய்.*

'ஆண்ட நகராரையொடு வாயிலகலாமுன் யாண்டையது கானென இசைத்ததும் இசைப்பாய் (5258) என்ற பின்வரும் வரிகளை நினைக. புகார் நகரத்து எல்லையிலேயே 'மதுரை மூதூர் யாது' (சிலப்.நாடுகாண்.41) என்று கேட்ட கண்ணகி வினாவின் எதிரொலியே 'யாண்டையது கான்' என்ற சீதையின் வினா. சீதையின் கேள்வி, கணவன் மனையையன்றி வேறொன்றையும் அறியாத அச்சீதையின் தன்மையையும், மெல்லியல்பையும், பேதைமையையும் வெளிப்படுத்தும். *72*

மோதிரம் அளித்து விடைகொடுத்தல்

4519. இனைய ஆறு உரைசெயா,
'இனிதின் ஏகுதி' எனா,
வனையம் மா மணி நல்
மோதிரம் அளித்து, 'அறிஞ! நின்
வினை எலாம் முடிக!' எனா,
விடை கொடுத்து உதவலும்,

புனையும் வார் கழலினான்
அருளொடும், போயினான்.

இனைய ஆறு உரைசெயா - (இராமன்) அனுமனிடம் இவ்விதமாக அடையாளங்களைச் சொல்லி; **இனிதின் ஏகுதி எனா -** இனிதாகச் செல்வாய் என்று கூறி; **மா மணி வனையும் -** சிறந்த இரத்தினங்கள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட; **நல் மோதிரம் அளித்து -** சிறந்த மோதிரத்தைக் கொடுத்து; **அறிஞ -** அறிவு மிக்கவனே! **நின் வினை எலாம் -** நீ மேற்கொண்ட செயல் முழுவதும்; **முடிக எனா -** (இடை யூறில்லாமல்) இனிது முடிவதாகுக என்று; **விடை கொடுத்து உதவலும் -** விடைதந்து அனுப்பிய அளவில்; **புனையும் வார் கழலினான் -** கட்டப்பட்ட நீண்ட வீரக் கழலைப் பூண்டவனான அனுமன்; **அருளொடும் போயினான் -** இராமனின் கருணையை முன்னிட்டுக் கொண்டு சென்றான்.

அடியார்கள் கடவுளின் அருளை முன்னிட்டுக் கொண்டு செய்தொழில் தொடங்குதல் இயல்பாதலின் 'வார்கழலினான் அருளொடும் போயினான்' என்று கருத்தில் கழலினான் என்பது இராமனைக் குறித்ததாகவும் பொருள் கொள்ளலாம். அசோக வனத்துச் சோகத்தாளாகிய நங்கைக்கு நன்னம்பிக்கை தருவதற்கு உரியதாகலின் 'நல்மோதிரம்' என்று கூறப்பெற்றது. 73

4520. அங்கதக் குரிசிலோடு, அடு
சினத்து உழவர் ஆம்
வெங் கதத் தலைவரும்,
விரி கடற் படையொடும்,
பொங்கு வில் - தலைவரைத் தொழுது,
முன் போயினார் -
செங்கதிர்ச் செல்வனைப்
பணிவுறும் சென்னியார்.

அங்கதக் குரிசிலோடு - அங்கதனாகிய நம்பியினுடனே; **அடு சினத்து உழவர் ஆம் -** (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற கோபத்தையுடைய வீரரான; **வெங் கதத் தலைவரும் -** மிக்க வலிமையுள்ள (ஜாம்பவான் முதலான) தளபதிகளும்; **செங்கதிர்ச் செல்வனை -** சிவந்த கதிர்களை யுடைய சூரியன் மகனான சுக்கிரீவனை; **பணிவரும் சென்னியார் -** வணங்கும் தலையினராய்; **பொங்கு வில் தலைவரைத் தொழுது -** சிறந்த வில்வீரர்களான இராமஇலக்குவரையும் வணங்கி; **விரிகடற் படையொடும் -** பரந்த கடல்போன்ற வானர சேனையுடனே; **முன் போயினார் -** (தென்திசை நோக்கி) முற்பட்டுச் சென்றார்கள்.

அங்கதன் முதலியோர் சுக்கிரீவனையும், இராம இலக்குவரையும் வணங்கித் தமக்கு நியமித்துள்ள தென்திசை நோக்கிப் புறப்பட்டார்களென்பது. உழவர்: வீரர்: பகைவரின் உடம்பாகிய வயல்களில் தம் படைகளாகிய கலப்பைகளைக் கொண்டு உழுது வெற்றியாகிய பயிரை விளைப்பவராதலால் இது வீரரைக் குறிக்கும். - வில்லேருழவர் வாளேருழவர், சொல்லேருழவர் என்றாற்போல. 74

பிலம் புக்கு நீங்கு படலம்

சுக்கிரீவனது கட்டளைப்படி தென்திசை நோக்கிச் சென்ற வானரவீரர்கள் பல இடங்களிலும் சீதையைத் தேடிக்கொண்டு சென்றார்கள்; வழியில் உள்ளதொரு பாலைவனத்திற் புகுந்தார்கள்; அந்த நிலத்தின் வெப்பத்தைத் தாங்கும் ஆற்றல் இல்லாதவராய் அங்குள்ள பிலத்திலே புகுந்து அதன் இருட்செறிவால் வழிதெரியாது திகைத்து, அனுமனின் வாலைப் பற்றிச் சென்று, பின்பு அங்குள்ள நகரத்தில் புகுந்து அங்கு வசித்துவந்த ஒரு தவப் பெண்ணின் உதவியால் யாவரும் அப்பிலத்திலிருந்து வெளிவந்த செய்தியைக் கூறும் பகுதி இது.

வானர வீரர் நான்கு திசைகளுக்கும் செல்லுகிறார்கள்; சென்றவர், விந்தமலைப் பக்கங்களில் தேடுகிறார்கள்; நருமதைக் கரையை வானரர் அடைகிறார்கள்; பின்பு ஏமகூட மலையைச் சார்கின்றார்கள்; அம் மலையை இராவணன் மலையென ஐயுறுகின்றார்கள்; ஆனால், அங்குச் சீதையைக் காணாமல் அந்த மலையிலிருந்து இறங்குகிறார்கள். அங்கதன், அவ் வீரர்களைப் பார்த்து, 'பல பகுதியாகப் பிரிந்து தேடி, மயேந்திர மலையில் வந்து சேருங்கள்' என்று கூறுகிறான். பின்னர், மாருதி முதலியோர் ஒரு சுரத்தை அடைகின்றார்கள். அச்சுரமோ வெம்மை மிகுந்தது. அதனால் வருந்திய வானரர் பிலத்திற்குள் புகுகின்றார்கள்; அங்கே, அவர்கள் இருளில் வருந்துகின்றார்கள்; அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அனுமன் அவர்களை அழகிய நகருக்குக் கொண்டு செல்லுகிறான்; அங்கே மனிதர்களைக் காணாது வாரனரர் திகைக்கின்றார்கள்; அப்போது சாம்பன் கலங்கி வருந்துகிறான்; அச் சாம்பனை மாருதி தேற்றுகின்றான். அச் சமயம் அந் நகரின் நடுவில் சுயம்பிரபையைக் காணுகின்றனர்; அச் சுயம்பிரபையைச் சீதையோ என அவர்கள் ஐயுறுகிறார்கள். அவள் அவர்களை வினாவ அதற்கு அவர்கள் விடையளிக்கின்றார்கள். இராமனைப் பற்றி அச் சுயம்பிரபை வினாவ அனுமன் விடையளிக்கின்றான். பின்னர் அவள் அவர்களுக்கு விருந்தளித்துத் தன் வரலாறு கூறுகிறாள்; அனுமனை, இருளிலிருந்து மீளுவதற்கு ஆவன செய்யுமாறு வானரர் வேண்டுகிறார்கள். அனுமன் பேருருக் கொண்டு பிலத்தைப் பிளந்து வானுற ஓங்கி நிற்கிறான்; அப்பிலத்தின் மேற்பகுதியை மேலை கடலில் எறிகிறான்; பின்பு, சுயம்பிரபை பொன்னுலகம் செல்லுகிறாள்; அவள் சென்றபின், வானரர் பொய்கைக் கரை அடைகின்றார்கள்.

வானரவீரர் நான்கு திசையிலும் செல்லுதல்

கலிவிருத்தம்

4521.** **போயினார்; போன பின்,
புற நெடுந் திசைகள்தோறு,
ஏயினான், இரவி காதலனும்;
ஏயின பொருட்கு
ஆயினார், அவரும்; அங்கு
அன்ன நாள் அவதியில்
தாயினார் உலகினை, தகை
நெடுந் தானையார்.

போயினார் - *(அங்கதன் முதலிய வானர வீரர்கள் சுக்கிரீவனுடைய கட்டளைப்படி தென் திசை நோக்கிச்) சென்றார்கள்;* ***போயபின் -*** *(அவர்கள் அவ்வாறு) சென்ற பின்பு;* ***இரவி காதலனும் -*** *சூரியன் மகனான சுக்கிரீவனும்;* ***புற நெடுந் திசைகள் தோறும் -*** *(தென்திசைக்குப்) புறம்பான பெரிய பிற திசைகளில் எல்லாம்;* ***ஏயினான் -*** *(விநதன் முதலிய பல வீரர்களை) விடை கொடுத்தனுப்பினான்;* ***ஏயின பொருட்கு -*** *(சுக்கிரீவன்) ஏவின தொழிலாகிய சீதையைத் தேடுவதற்கு;* ***ஆயினார் அவரும் -*** *இசைந்தவரான அந்த வானர வீரரும்;* ***உலகினைத் தகைநெடுந் தானையார்*** *- உலகத்தையே (தமது வன்மையால்) எதிர்த்துத் தடுக்கவல்ல பெருஞ்சேனையை உடையவர்களாய்;* ***அன்ன நாள் அவதியில் -*** *(தம் அரசனான சுக்கிரீவன் குறித்த) அந்த ஒரு மாதத் தவணைக்குள் (தேடித் தருவதற்காக);* ***தாயினார் -*** *விரைந்து சென்றார்கள்.*

மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு என்ற திசைகளில் இடபன், சதவலி, விநதன் என்ற வீரர்களை அனுப்பினான் என்பது. மூன்றாமடி : முற்றுமோனை. ஆங்கு: அசை.

உலகினைத் தகை நெடுந்தானையார்: உலகம் முழுவதும் எதிர்த்துவரினும் தடுத்துப் போர் செய்யவல்ல பேராற்றல் வாய்ந்த வானரவீரர்என்பது. 1

4522. குன்று இசைத்தன எனக்
குவவு தோள் வலியினார்,
மின் திசைத்திடும் இடைக்
கொடியை நாடினர் விராய்,
வன் திசைப் படரும் ஆறு
ஒழிய, வண் தமிழுடைத்
தென் திசைச் சென்றுளார்
திறன் எடுத்து உரைசெய்வாம்.

குன்று இசைத்தன என - *மலைகளே பொருந்துமாறு வைக்கப் பட்டுள்ளன வென்னும்படி;* ***குவவுதோள் வலியினார் -*** *அமைந்த திரண்ட தோள்வலிமையுடைய வானரவீரர்கள்;* ***மின் திசைத்திடும் -*** *மின்னலும் திகைக்கும் படியான;* ***இடைக் கொடியை விராய் நாடினர் -*** *இடையையுடைய பூங்கொடிபோன்ற சீதையைத் தேடினவர்களாய்;* ***வன்திசைப்படரும் ஆறு -*** *(கிழக்கு, மேற்கு, வடக்கு என்ற மூன்று) திசைகளிலே செல்லுகின்ற வகை;* ***ஒழிய -*** *தவிர்த்து;* ***வண்தமிழுடைத் தென்திசை -*** *வளமான தமிழ்மொழி வழங்கும் தெற்குத்திசை;* ***சென்றுளார் -***

சென்றவராகிய வானர வீரர்களின்; ***திறன் எடுத்து உரை செய்வாம்-*** *செயல்திறனை எடுத்துச் சொல்லுவோம்.*

மற்றைத் திசைகளிற் சென்ற வானரர் செய்தி கதைப் போக்கிற்கு வேண்டுவதில்லையாதலால் அதைத் தவிர்த்து, இக் கதைக்கு மிக இன்றியமையாததாகிய தென்திசைக்கண் சென்ற வானர வீரர் செயலைக் கூறுகின்றார். என்றுமுள தென்தமிழாதலானும, உலகிலே இலக்கண வரம்பிலா மொழிகள் போலல்லாமல் இலக்கண வளமுடைமையானும், திராவிட மொழிகளான தெலுங்கு, கன்னடம், மலையாளம், துளு முதலான மொழிகளுக்குத் தாயெனக் கருதப்படுவதாலும், கொல்வளம், பொருள்வளம், இனிமை எளிமை முதலியன

உண்மையானும் சமய குரவர்களும் ஆழ்வார்களும் இறைவனைப் பாடிப்பரவியது தமிழ் மொழியே யாதலினாலும் 'வண்டமிழ்' என்றார்.

சீதையைக் காண்டற்கியையாததாதலின் தென்திசை யொழிந்த மூன்றையும் 'வன்திசை' யென்றும், இனிய தமிழ் வழங்கும் திசையாதலின் 'தென்திசை' யென்றும் கூறினார்.

ஆசிரியர்தம் நாட்டுப்பற்றும், தமிழ்ப்பற்றும் இப்பாடலிற் பொங்கித் ததும்புவதைக்காணலாம். *2*

விந்தமலைப் பக்கங்களில் தேடுதல்

4523. சிந்துராகத்தொடும் திரள் மணிச்
சுடர் செறிந்து,
அந்தி வானத்தின் நின்று
அவிர்தலான், அரவினோடு
இந்தி யாறு எய்தலான்,
இறைவன் மா மௌலிபோல்
விந்த நாகத்தின் மாடு
எய்தினார், வெய்தினால்.

சிந்துராகத்தோடும் - *சிந்துரமென்னும் செம் பொடியோடும்;* ***திரள் மணிச்சுடர் செறிந்து -*** *திரண்ட மாணிக்கங்களின் ஒளி நெருங்கி;* ***அந்தி வானத்தின் நின்று அவிர்தலான் -*** *அந்தி வானத்தில் காணப்படும் செவ்வானம்போல விளங்குவதாலும்;* ***அரவினோடு இந்து யாறு எய்தலான் -*** *பாம்புகளும், சந்திரனும் வான கங்கையும் பொருந்துவதாலும்;* ***இறைவன் மா மௌலி போல் -*** *சிவபெருமானின் பெரிய சடைமுடி போன்ற;* ***விந்தநாகத்தின் மாடு -*** *விந்திய மலையின் சாரலை;* ***வெய்தினால் எய்தினார் -*** *விரைவாகச் சென்ற அடைந்தார்கள்.*

சிவபெருமானுக்கும் விந்திய மலைக்கும் ஒப்பு: செம்மொழிச் சிலேடை, சிவபிரான் செஞ்சடை முடியுடையோனானது, தாருக வன முனிவர்களால் ஏவப்பட்டுத் தன்னைக் கொல்ல வந்த நாகங்களை வலியடக்கி அணியாகப் பூண்டது. தக்கனது சாபத்தால் கலை குறைந்த சந்திரனைச் சடைக்கண் தரித்தது. பகீரதனது வேண்டுகோளினால் கங்கையை முடிமீது கொண்டது என்ற இவை சிவபிரான் செய்கைகளாம்.

சிந்துரப் பொடியாலும், மாணிக்கங்களாலும் சிவந்திருப்பது, நாகங்களும் நீரருவிகளும் நிறைந்திருப்பது, மலையுச்சியில் சந்திரன் ஒளிர்வது என்ற இவை விந்திய மலையிற் காண்பவை.

இந்தியாறு : குற்றியலிகரம். (இந்து + யாறு)

ஒப்பு : 'பாணி பிறை கொன்ற பணிசூடி மானேந்தி வேணி யரனைப் பொருவும் வேங்கடம்' (திருவேங்கட மாலை - 5)

acharya.org

சிந்துராகம் - சிந்தூர ராகம் என்னும் வடமொழி விகாரம். ராகம் - நிறம். 3

4524. அந் நெடுங் குன்றமொடு,
அவிர் மணிச் சிகரமும்,
பொன் நெடுங் கொடிமுடிப்
புரைகளும், புடைகளும்,
நல் நெடுந் தாழ்வரை நாடினார், -
நவை இலார் -
பல் நெடுங் காலம் ஆம்
என்ன, ஓர் பகலிடை.

நவை இலார் - *குற்றமற்ற அந்த வானர வீரர்கள்;* **அந்நெடுங் குன்றமொடு -** *உயர்ந்துள்ள அந்த விந்திய மலையினிடத்தில்;* **அவிர் மணிச் சிகரமும் -** *ஒளிவீசும் இரத்தினங்களையுடைய சிகரங்களையும்;* **பொன் நெடுங்கொடு முடிப் புரைகளும் -** *அழகான நீண்ட அந்தச் சிகரங்களிலுள்ள குகைகளையும்;* **புடைகளும் -** *பக்கங்களையும்;* **நல் நெடுந் தாழ்வரை -** *அழகிய நீண்ட அடிவாரங்களையும்;* **ஓர் பகலிடை -** *ஒரு பகற்பொழுதுக்குள்ளாக;* **பல் நெடுங் காலம் ஆம் என்ன -** *மிகுதியான பல நாள்கள் தேடிக் காண்பது போன்று;* **நாடினார் -** *தேடினார்கள்.*

வானரர்கள் மிகப் பலராயிருந்ததாலும், செய் தொழிலை மிக்க ஊக்கத்தோடு செய்ததாலும் பலகாலம் செய்யக்கூடிய பணிகளை ஒரு பகற்பொழுதிலேயே செய்துமுடித்தனர் என்பது.

குன்றமொடு : வேற்றுமை மயக்கம்.

புரை : துளை - இங்கே குகையைக் குறித்தது. 4

4525. மல்லல் மா ஞாலம் ஓர்
மறு உறாவகையின், அச்
சில் அல் ஓதியை
இருந்த உறைவிடம் தேடுவார்,
புல்லினார் உலகினை, பொது
இலா வகையினால்,
எல்லை மா கடல்களே
ஆகுமாறு, எய்தினார்.

எல்லை மா கடல்களே - *(பூமியைச் சுற்றிலும்) பெரிய எல்லை யாகவுள்ள கடல்களே;* **ஆகுமாறு எய்தினார் -** *தமக்கு ஒப்பாகும் என்று சொல்லுமாறு சென்ற அந்த வானரவீரர்கள்;* **மல்லல் மா ஞாலம் -** *வளமை மிக்க பெரிய பூமியிலுள்ள உயிர்களுக்கு;* **ஓர் மறு உறா வகையின் -** *எவ்விதத் துன்பமும் உண்டாகாத வகையில்;* **அச்சில் அல் ஓதிஐ -** *அந்தப் பொன்தகட்டையணிந்த இருண்ட கூந்தலையுடைய சீதையை;* **இருந்த உறைவிடம் -** *(அவள்) தங்கியிருந்த இடத்தை;* **தேடுவார் -** *தேடுபவர்களாய்;* **உலகினை -** *(அவ்விந்திய மலையின்) பூமி முழு வதையும்;* **பொது இலா வகையினால் -** *தம்மையல்லாமல் வேறெவர்க்கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லாதபடி;* **எய்தினார் -** *சென்று அடைந்தார்கள்.*

வானரர்கள் விந்தியமலையில் எந்த இடமும் விட்டுப்போகாதவாறு தாமே பரவிநின்று முழுவதும் சீதையைத் தேடினார்களென்பது. அம்சில் ஓதி - அஞ்சில் ஓதி என விகாரமாகலாம். சில் : மகளிர் தலையிலணியும் தகட்டணி. சில்அல் ஓதி : அன்மொழித் தொகைப் பன்மொழித்தொடர். உலகு : பரந்த பூமியின் ஒரு பகுதி. ஓதியை என்றதில் பொருந்திய இரண்டாம் வேற்றுமை உருபு பிரித்துக் காட்டப்பட்டது. இருந்த உறைவிடம் என்பது இருந்துறைவிடம் எனச் செய்யுட் சந்தம் நோக்கி அகரம் தொகுத்து இயையும். 5

4526. **விண்டு போய் இழிவர்; மேல்**
நிமிர்வர்; விண் படர்வர்; வேர்
உண்ட மா மரனின், அம்
மலையின்வாய், உறையும் நீர்
மண்டு பார்அதனின், வாழ்
உயிர்கள் அம் மதியினோர்
கண்டிலாதன, அயன்
கண்டிலாதனகொலம்.

அம்மதியினோர் - நல்லறிவுடைய அந்த வானரர்கள்; **விண்டு போய -** (தனித்தனியே) பிரிந்து சென்று; **இழிவர் -** (சிலர்) இறங்கிச் செல்வர்; **மேல் நிமிர்வர் -** (சிலர்) மேலேறிச் செல்வர்; **விண் படர்வர் -** (சிலர்) வானத்தில் தாவிச் செல்வர்; **வேர் உண்ட மா மரனின் -** வேர்களால் நீரை உறிஞ்சும் மரங்களினிடத்தும்; **அம்மலையன் வாய் -** அந்த மலையினிடத்தும்; **உறையும் நீர் மண்டு -** தங்கிய நீர் நிரம்பப் பெற்ற; **பார் அதனின் -** பல இடங்களிடத்தும்; **வாழ் உயிர்கள் -** வாழுகின்ற உயிர்களில்; **கண்டிலாதன -** (அவ் வானர வீரர்களால்) தேடிக் காணப்படாதன இருக்குமானால் (அவை); **அயன் கண்டிலாதன ஆம் -** பிரமனால் படைக்கப் படாதவையேயாகும்.

மரஞ் செறிந்த இடங்களும் வெற்றிடமும் புனல் நிரம்பிய இடமுமாய் மூன்று பகுப்பாயுள்ள அந்த விந்தியமலை முழுவதிலும் பிரமனது படைப்பிற்கு உட்பட்ட எல்லாவுயிர்களையும் வானரர்கள் தேடிப் பார்த்தார்களென்பது.

பிரமன் படைக்காத பொருள்கள் இல்லை; அதுபோன்று இந்த வானர வீரர்கள் காணாத உயிர்களோ பொருள்களோ இல்லை. நீர் மண்டு பார்: ஓடை, சுனை முதலியன.

வேறு உரை: விண்டு போய் இழிவ - நிலத்தைத் துளைத்துக் கொண்டு பூமிக்குள் செல்லும் (பாம்பு முதலிய) ஊர்வனவும்; மேல் நிமிர்வ - நிலத்தில் வாழும் விலங்கினங்களும்; விண் படர்வ - ஆகாயத்தில் பறக்கும் பறவைகளுமாய் அம் மலையின் கீழும் மேலும் புடையிலும் உறையும் உயிர்களில் இவர்கள் கண்ணில் படாதன ஒன்றுமேயில்லை எனவும் உரை கூறலாம். 6

நருமதைக் கரையில் வானரர்

கலிவிருத்தம் (வேறுபட்ட சந்தம்)

4527. ***ஏகினார், யோசனை ஏழொடு ஏழு; பார்***
சேகு அறத் தென் திசைக் கடிது செல்கின்றார்,
மேக மாலையினொடும் விரவி, மேதியின்
நாகு சேர் நருமதி யாறு நண்ணினார்.

பார் சேகு அற - *பூமியின் திண்மை சிதையுமாறு;* ***தெண்திசைக் கடிது செல்கின்றார் -*** *தென்திசையிலே (சீதையைத் தேட) விரைந்து செல்லுகின்ற வானர வீரர்கள்;* ***ஏழொடு ஏழு யோசனை ஏகினார் -*** *பதினான்கு யோசனையளவு சென்று;* ***மேதியின் நாகு சேர் -*** *எருமை இளங் கன்றுகள் சேர்ந்துள்ள;* ***மேக மாலையினொடும் விரவி -*** *கரிய மேகங்களின் வரிசைகளோடு கலந்து;* ***நருமதை யாறு -*** *நருமதையென் னும் நதிக் கரையை;* ***நண்ணினார் -*** *சென்று அடைந்தார்கள்.*

கடலில் படிந்து மேகங்கள் நீர் பருகமென்று கூறுவது கவி மரபு. நாகு : எருமைக் கன்று

அங்குள்ள எருமைக்கன்றுகள் நீருண்ட காளமேகங்களோடு வேறுபாடு தோன்றாதவாறு நருமதை நீரில் படிகின்றன என்பதாம். வானரர்கள் பெருங்கூட்டமாய் இயங்குவதால் நிலத்தின் தண்மை சிதைந்தது என்பதைப் 'பார் சேகு அற' என்ற தொடர் விளக்கிற்று. சேரன் செங்குட்டுவனின் சேனை சென்ற போது நீலகிரி மலையின் முதுகு நெளிந்தது என்று சொல்லும் வருணனையை நினைவு கூர்க. (சிலப். கால்கோள்.82) 7

4528. ***அன்னம் ஆடு இடங்களும், அமரர் நாடியர்***
துன்னி ஆடும் இடங்களும், துறக்கம் மேயவர்
முன்னி ஆடும் இடங்களும், சுரும்பு மூசு தேன்
பன்னி ஆடு இடங்களும், பரந்து சுற்றினார்.

அன்னம் ஆடு இடங்களும் - *அன்னப் பறவைகள் விளையாடும் இடங்களையும்;* ***அமரர் நாடியர் -*** *தேவ மாதர்களான அரம்பை முதலிய பெண்கள்;* ***துன்னி ஆடு இடங்களும் -*** *வந்து நீராடும் இடங்களையும்;* ***துறக்கம் மேயவர் -*** *சொர்க்கலோகத்திலுள்ள வானவர்;* ***முன்னி***

ஆடு இடங்களும் - *வந்து சஞ்சரிக்கும் இடங்களையும்;* ***சுரும்பு மூசு தேன் -*** *சுரும்புகளும், நறுமண மலர்களில் மொய்க்கும் தேன் என்ற வண்டுகளும்;* ***பன்னி ஆடு இடங்களும் -*** *பாடித் திரிகின்ற இடங்களையும்;* ***பரந்து சுற்றினார் -*** *துழாவித் தேடித் திரிந்தார்கள்.*

நருமதையாற்றின் பெருஞ்சிறப்பாலும், அதனைச் சார்ந்த இடங்களின் மிக்க இனிமையாலும் அங்கே தேவமாதர்களும், தேவர்களும் வரலாயினர் என்பது. சுரும்பு, தேன்: வண்டின் வகைகள். சுரும்பு எனும் வண்டுகள் எல்லாப்பூமணத்திலும் செல்லும் தன்மையன என்றும், தேன் என்னும் வண்டுகள் நறுமண மலரிடத்தே மட்டும் செல்லும் தன்மையன என்றும் கூறுவர். 8

acharya.org

4529. பெறல் அருந் தெரிவையை நாடும் பெற்றியார், அறல் நறுங் கூந்தலும், அளக வண்டு சூழ் நிறை நறுந் தாமரை முகமும், நித்தில முறுவலும், காண்பரால், முழுதும் காண்கிலார்.

பெறல் அருந் தெரிவையை - *பெறுதற்கு அரிய சீதையை;* **நாடும் பெற்றியார் -** *தேடும் தன்மையுடையவர்களான வானரர்கள்;* **அறல் நறுங் கூந்தலும் -** *கருமணலாகிய நறுமணமுள்ள அவளது கூந்தலையும்;* **அளக வண்டுசூழ் நிறை -** *கூந்தல் போலக் கருநிறமுள்ள வண்டுகள் சூழ்ந்து நிறைந்துள்ள;* **நறுந்தாமரை முகமும் -** *தாமரை மலராகிய அவளது முகத்தையும்;* **நித்தில முறுவலும் -** *(அலைகளால் கொழிக்கப்படுகின்ற) முத்துக்களாகிய அவளுடைய பற்களையும்;* **காண்பர் -** *காண்பார்கள்;* **முழுதும் காண்கிலார் -** *(ஆனால்) சீதையின் உருவ முழுவதையும் ஒருசேரக் காணாதவரானார்கள்.* **ஆல் -** *அசை.*

சீதையைத் தேடிச் சென்ற வானர வீரர்கள் நருமதையாற்றின்கரையில் அச் சீதையின் உருவ முழுவதையும் பார்க்கமுடியாமல் அவளது முகத்திற்கும் அந்த முகத்திலுள்ள உறுப்புகளுக்கும் ஒப்பான சில பொருள்களை மட்டுமே கண்டனர்; தாம் தேடிவந்த சீதையின் முழுஉருவத்தையும் நிகர்த்தனவற்றைக் காணவில்லை. போலிகளிலும் முழுமையானவற்றை - சீதைக்கு முழுமையாக ஒப்பு கூறத்தக்கனவற்றை வானரர் காணவில்லை.

நருமதையாற்றில் கருமணல் சீதையின் கூந்தலையும், தாமரை மலர்கள் முகத்தையும், அதன் கரையில் கிடக்கும் முத்துக்கள் பற்களையும் ஒக்கும் என்பது. அளக வண்டுசூழ் தாமரைமுகம் - உவமையை அங்கமாகக் கொண்ட உருவகம். அறற் கூந்தல், நித்தில முறுவல் - உருவகம். காண்பரால் முழுதும் காண்கிலார்: முரண்தொடை. 9

4530. செரு மத யாக்கையர், திருக்கு இல் சிந்தையர், தரும தயா இவை தழுவும் தன்மையர், பொரு மத யானையும் பிடியும் புக்கு, உழல் நருமதை ஆம் எனும் நதியை நீங்கினார்.

செரு மத யாக்கையர் - *போர் புரிவதில் எக்களிப்புக் கொண்ட உடம்பினையுடையவர்களும்;* **திருக்கு இல் சிந்தையர் -** *மாறுபாடற்ற*

மனமுடையவர்களும்; **தருமம்தயா இவை தழுவும் தன்மையர் -** *தரும மும் அருளும் இயல்பாக அமைந்த தன்மையுடையவர்களுமாகிய வானரர்கள்;* **பொரு மத யானையும் -** *போர் செய்கின்ற மதங் கொண்ட ஆண்யானைகளும்;* **பிடியும் -** *பெண் யானைகளும்;* **புக்கு உழல் -** *புகுந்து விளையாடுகின்ற;* **நருமதை ஆம் எனும் நதியை -** *நருமதை என்னும் பேர் கொண்ட ஆற்றை;* **நீங்கினார் -** *கடந்து சென்றார்கள்.*

யாக்கை : உதிரம் முதலான எழுவகைத் தாதுக்களால் கட்டப்பட்டது என்று உடலுக்குக் காரணக்குறி. திருக்கு இல்சிந்தையர்: (குரங்குத் தன்மையால்) மாறாமல் ஒருபடித்தாய மனமுடையவர். ஆம் :அசை. 10

4531. தாம கூடத் திரைத் தீர்த்த சங்கம் ஆம்,
நாம கூடு அப் பெருந் திசையை நல்கிய,
வாம கூடச் சுடர் மணி வயங்குறும், -
ஏமகூடத் தடங் கிரியை எய்தினார்.

தாமகூடத் திரைதீர்த்த சங்கம் ஆம் - ஒளியமைந்த சிகரங்களிலி ருந்து தோன்றுகின்ற அலைகளையுடைய ஆறுகளின் சங்கமம் ஆகிய; **நாம கூடு அப்பெருந் திசையை நல்கிய -** புகழுடன் கூடியதும் பெரியதும் ஆகிய அத்திசையைப் பாதுகாப்பதாகிய; **வாம கூடச் சுடர் மணி வயங்குறும் -** அழகிய தொகுதியாகிய ஒளியையுடைய இரத்தினங்கள் விளங்குகின்ற; **ஏம கூடத் தடங்கிரியை -** ஏமகூடமென்னும் பெரிய மலையை; **எய்தினார் -** போய் சேர்ந்தார்கள்.

பல புண்ணிய ஆறுகளின் சங்கமமும் மிகச் சிறந்த இரத்தினங்களும் நிரம்பப் பெற்றது ஏமகூடமலை என்பது. ஏமகூடம் - எட்டுக் குலகிரிகளில் ஒன்று. மேருவின் தெற்கு இமயத்துக்கப்பால் 9000 யோசனையில் உள்ளது என்ற அபிதான சிந்தாமணி குறிப்பிடுகிறது. தாமம் - ஒளி; நாமம் - புகழ்; வாமம் - அழகு; ஏமம் - பொன். திரிபு என்னும் சொல்லணி இப்பாடலில் வந்துள்ளது. முதலடியில் 'கூடம்' சிகரத்தையும், மூன்றாமடியில் தொகுதியையும் குறித்தது. 11

4532. மாடு உறு கிரிகளும்,
மரனும், மற்றவும்,
சூடு உறு பொன்
எனப் பொலிந்து தோன்றுறப்
பாடு உறு சுடர்
ஒளி பரப்புகின்றது;
வீடு உறும் உலகினும்
விளங்கும் மெய்யது;

மாடு உறு கிரிகளும் - (அந்த ஏமகூட மலை) பக்கத்திலுள்ள மலைகளும்; **மரனும் -** மரங்களும்; **மற்றவும் -** பிற பொருள்களும்;

சூடு உறு பொன் என - சுடச்சுடரும் பொன்போல; **பொலிந்து தோன்றுற-** விளங்கித் தோன்றும்படி; **பாடு உறு சுடர் ஒளி பரப்புகின்றது -** பெருமை மிக்க ஒளியைப் பரவச் செய்கின்றது; **வீடு உறும் உலகினும் -** சுவர்க்கலோகத்தைக் காட்டிலும்; **விளங்கும் மெய்யது -** மிகுதியாக ஒளி விளங்கும் தோற்றத்தையுடையது.

பொன் போன்ற நிறமுள்ள அந்த ஏம கூடத்தின் ஒளியால் அதன் பக்கமுள்ள பொருள்களெல்லாம் பொன்னிறமாகக் காணப்பட்டன என்பது அஃதாவது மலைகளும் மரமும் பிறவும் தமது இயற்கை நிறம் மாறி அருகிலுள்ள ஏமகூடத்தின் நிறத்தையடைந்தன, என்றார். இது பிறிதின் குணம் பெறலணி. பாடு: பெருமை. பொன்னுலகென்று அழைக்கப் பெறும் சுவர்க்கலோகத்திலுள்ள பொருள்கள் யாவும் பொன்மயமாக விளங்குமென்பது புராண நூற்கொள்கை. 12

4533. **பறவையும், பல் வகை**
விலங்கும், பாடு அமைந்து
உறைவன, கனக நுண்
தூறி ஒற்றலான்,
நிறை நெடு மேருவைச்
சேர்ந்த நீர ஆய்,
பொறை நெடும் பொன்
ஒளி மிளிரும் பொற்பது.

பாடு அமைந்து உறைவன - (அம் மலையானது) தன்னிடம் வந்து வாழுகின்ற; **பறவையும் -** பறவைகளும்; **பல்வகை விலங்கும் -** பல வகையான மிருகங்களும்; **கனக நுண் தூளி ஒற்றலால் -** (அம் மலை யிலுள்ள) நுட்பமான பொன் துகள்கள் ஒட்டிக் கொள்வதால்; **நிறை நெடு மேருவை -** நிறைந்து ஓங்கியுள்ள பெரிய மேரு மலையை; **சேர்ந்த நீர் ஆய்-** சேர்ந்த தன்மையுடையன என்று சொல்லுமாறு; **பொறை நெடும்பொன் ஒளி-** வலிமை மிக்க பொன்னின் ஒளியை; **மிளிரும் பொற்பது -** (எல்லாப்பொருள்களின் மேலும்) பெய்கின்ற பொலிவுடையது.

தன்னிடம் வாழும் பறவைகளும் விலங்குகளும் மேருவைச் சார்ந்த பொருள்கள்போலப் பொன்துளை படியப்பெற்று விளங்குமாறு அப் பொருள்கள் எல்லாவற்றையும் பொன்மயமாகச் செய்வது ஏமகூடமலை என்பது. 'பனிமால் இமயப் பொருப்பகம் சேர்ந்த பொல்லாக் கருங்காக்கையும் பொன்னிறமாய் இருக்கும்' என்ற காரிகைத் தொடர் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. (யாப். காரிகை. 3) கனகம் : பொன். 13

4534. **பரவிய கனக நுண் பராகம் பாடு உற**
எரி சுடர்ச் செம் மணி ஈட்டத்தோடு இழி
அருவிஅம் திரள்களும் அலங்கு தீயிடை
உருகு பொன் பாய்வ போன்று, ஒழுகுகின்றது: **பரவிய கனக நுண் பராகம் -** பரவியுள்ள பொன்னின் சிறுதுகள்கள்; **பாடு உற -** தம்மிடத்தில் பொருந்த; **எரிசுடர்ச் செம்மணி -** விளங்குகின்ற ஒளியையுடைய சிவந்த பதுமராக இரத்தினங்களின்; **ஈட்டத்தோடு இழி அம்திரள் -** தொகுதியோடு கீழே இறங்குகின்ற; **அருவிகளும் -** அருவிகளாகிய அழகிய கூட்டங்களும்; **அலங்கு தீயிடை -** எரிகின்ற நெருப்பிலே; **உருகு பொன் -** உருகிய பொன்னானது; **பாய்வ போன்று -** பாய்ந்தோடுவது போல; **ஒழுகுகின்றது -** ஒழுகப்பெறும் தன்மையது.

பொற்கொடிகள் பொருந்திச் செம்மணியின் நிறமமைந்த பெருகுகின்ற நீர்ப் பெருக்கிற்கு, நெருப்பிலுருக்கி ஓடவிட்ட பொன்னை உவமையாகக் குறித்தார்.

கனக பராகம்: பொன்துகள்; செம்மணி: மாணிக்கம். செம்மணிகளில் பொன்மயமான அருவிகள் பாய்வது, தீயினிடையில் பொன் உருகுவதுபோலுமென வருணித்தவாறு. 14

4535. **விஞ்சையர் பாடலும், விசும்பின்**
வெள் வளைப்

பஞ்சின் மெல் அடியினார்
ஆடல் பாணியும்,
குஞ்சர முழக்கமும்,
குமுறு பேரியின்
மஞ்சு இனம் உரற்றலும்,
மயங்கும் மாண்பது;

விஞ்சையர் பாடலும் - *(அங்கு வந்துள்ள) வித்தியாதரர்களின் பாட்டொளியும்;* **விசும்பின் வெள்வளைப் பஞ்சின் மெல் அடியினார் -** *தேவலோகத்திலிருந்து வந்தவரான வெண்மையான வளையல்களை யணிந்த பஞ்சுபோன்ற மெல்லிய அடிகளையுடைய தேவமாதர்களின்;* **ஆடல் பாணியும்-** *ஆடலோடு இசைந்த தாளங்களின் ஒலியும்;* **குஞ்சர முழக்கமும் -** *யானைகளின் பிளிற்றோசையம்;* **குமுறு பேரியின் -** *முழங்குகின்ற முரசுபோன்ற;* **மஞ்சு இனம் உரற்றலும் -** *(அங்கு வந்து தங்கும்) மேகக்கூட்டங்களின் இடியோசையும்;* **மயங்கும் -** *கலந்துள்ள;* **மாண்பது -** *பெருமையுடையது.*

ஆடல்பாணி: நாட்டியத்துக்கேற்ற தாளம். பாணி: கையினால் ஒத்தறுத்துத் தாளம்போடுவது. *15*

அதனை இராவணன் மலையென ஐயுறுதல்

4536. **அனையது நோக்கினார், அமிர்த**
மா மயில்
இனைய, வேல் இராவணன்,
இருக்கும் வெற்புஎனும்
நினைவினர், உவந்து உயர்ந்தும்
ஓங்கும் நெஞ்சினர்,
சினம் மிகக் கனல் பொறி
சிந்தும் செங் கணார்.

(வானரர்) **அனையது நோக்கினார் -** *அந்த ஏமகூட மலையைக்கண்டு;* **அமர்த மாமயில் இனைய -** *அமிழ்தத்தை ஒத்த பெருமை மிக்க மயில் போல்வாளாகிய சீதை துயருறும் படி;* **வேல் இராவணன் -** *கூர்மையான வேலினையுடைய இராவணன்;* **இருக்கும் வெற்பு ஆம் -** *தங்கியுள்ள மலையாகும்;* **எனும் -** *என்று கருதுகின்ற;* **நினைவினர் -** *எண்ணமுடையவர்களாய்;* **உவந்து உயர்ந்து ஓங்கு நெஞ்சினர் -** *(அது குறித்து) மகிழ்ந்து பொங்கி வளர்கின்ற மனமுடையவர்களாய்;* **சினம் மிகக் கனல்பொறி சிந்தும் செங்கணார் -** *கோபம் அதிகப்படுவதால் தீப்பொறிகளைக் கக்கும் செந்நிறக் கண்களையுடையவர்களுமானார்கள்.*

வானரர்கள், அம் மலையின் வளத்தைக் கண்டு அதை இராவணனது இருப்பிடமாகக் கருதி, விரைவில் சீதையைக் காணலாம் என்பதனால் மனப் பூரிப்பையும், சீதையைக் கவர்ந்த கொடுஞ் செயலினனான இராவணனது தன்மையை நினைத்ததால் தோன்றிய பெருஞ்சினத்தையும் ஒருங்கே கொண்டனர் என்பது.

ஏமகூடத்தையே திரிகூடமென மயங்கினர் வானர வீரர். ஒரே காலத்தில் முரண்படும் இருவகை உணர்ச்சிகள் நிகழ்வதை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. உயர்ந்து ஓங்கு : ஒரு பொருட் பன்மொழி. 16

4537. **'இம் மலை காணுதும்,**
ஏழை மானை; அச்
செம்மலை நீக்குதும், சிந்தைத்
தீது' என
விம்மலுற்று உவகையின்
விளங்கும் உள்ளத்தார்,
அம் மலை ஏறினார்,
அச்சம் நீங்கினார்.

இம்மலை - இந்த மலையிலே; **ஏழை மானை -** பேதைமைப் பண்புடைய மான்போன்ற சீதையை; **காணுதும் -** பார்ப்போம் (அதனால்); **அச்செம்மலை -** அந்த இராமனது; **சிந்தைத் தீது -** மனத்துயரை; **நீக்குதும் -** போக்குவோம்; **என -** என்று நினைந்து (வானரர்கள்); **விம்மல் உற்று -** பூரித்து; **உவகையின் விளங்கும் உள்ளத்தார் -** மகிழ்ச்சியால் விளங்குகின்ற உள்ளம் உடையவர்களாய்; **அச்சம் நீங்கினார் -**

பயம் நீங்கியவர்களாய்; **அம்மலை ஏறினார் -** அந்த மலையில் ஏறினார்கள்.

அந்த மலையே இராவணனிருக்கையெனத் தெளிந்து சீதையைக் காண்பது உறுதியென மனத்தில் கருதியவராய், அத் தேவியைக் கண்டு அச்செய்தியை இராமனிடம் அறிவித்து அவனது மனத் துயரத்தைப் போக்குவோமென எண்ணினார் வானரர். இராவணனையும் எதிர்க்க நேரிடினும் கலங்கமாட்டார்கள் என்று குறிப்பாராய் 'அச்சம் நீங்கினார்' என்றார். 17

4538. **இரிந்தன, கரிகளும் யாளி ஈட்டமும்;**
விரிந்த கோள் அரிகளும் வெருவி நீங்கின;
திரிந்தனர், எங்கணும் திருவைக் காண்கிலார்,
பரிந்தன சிந்தனை பரிகின்றாம் என,

(அவ்வாறு மலைமேல் ஏறிய வானரர்களைக் கண்டு) **கரிகளும் -** யானைகளும்; **யாளி ஈட்டமும் -** யாளிகளின் கூட்டமும்; **இரிந்தன -** (பயந்து) விலகியோடின; **விரிந்த கோள் அரிகளும் -** (அம்மலை மேல்) பரந்திருந்த கொல்லுமியல்புள்ள சிங்கங்களும்; **வெருவி நீங்கின -** அஞ்சி நிலைகெட்டு அகன்றன; (அவ்வானரர்கள்) **எங்கணும்திரிந் தனர் -** மலை முழுவதும் தேடிப் பார்த்தவர்களாகி; **திருவைக் காண்கிலார் -** சீதையைக் காணாதவராகி (அதனால்); **பரிந்தன சிந்தனை -** மனம் நொந்தவர்களாய்; **பரிகின்றாம் என -** (இப்பொழுது) மிக வருந்துகின்றோம் என்று (நைந்து).

அடுத்த பாடலில் 'தேடினார்' என முடியும். கோள் அரி : சிங்கம்; பிறவற்றின் உயிரைக் கொள்வது. 18

சீதையைக் காணாமல் இறங்குதல்

4539. **ஐம்பதிற்று இரட்டி**
காவதத்தினால் அகன்று,
உம்பரைத் தொடுவது ஒத்து,
உயர்வின் ஓங்கிய,
செம் பொன் நல் கிரியை
ஓர் பகலில் தேடினார்;
கொம்பினைக் கண்டிலர்
குப்புற்று ஏகினார்.

(வானரர்கள்) **ஐம்பதிற்று இரட்டி காவதத்தினால் அகன்று-** நூறு காத அளவு அகலமுடையதாய்; **உம்பரைத் தொடுவது ஒத்து -** வானத்தைத் தீண்டுவது போன்று; **உயர்வின் ஓங்கிய -** மிகவும் உயர்ந்துள்ள; **செம்பொன் நல்கிரியை -** செம்பொன் மயமான அழகிய அந்த ஏமகூட மலையில்; **ஓர் பகலில் தேடினார் -** ஒரு பகல் முழுவதும் தேடிப் பார்த்தனர்; **கொம்பினைக் கண்டிலர் -** (ஆனால்) பூங்கொம்பு

போன்றவர்களாகிய சீதையைக் காணாதவர்களாகி; **குப்புற்று ஏகினார் -** (அம் மலையிலிருந்து) இறங்கிச் சென்றார்கள்.

ஏமகூடத்தைப் புகழ்ந்து அதனைச் செம்பொன் நற்கிரியென்றார். கொம்பு : உவமவாகுபெயர். குப்புறுதல் : கீழிறங்குதல். 19

அங்கதன் 'பல பகுதியாகப் பிரிந்து தேடிப் பார்த்தபின் மயேந்திரத்தில் கூடுமின்' எனல்

4540. **வெள்ளம் ஓர் இரண்டு**
என விரிந்த சேனையை,
'தெள்ளு நீர் உலக எலாம்
தெரிந்து தேடி, நீர்
எள்ள அரும் மயேந்திரத்து
எம்மில் கூடும்' என்று
உள்ளினார், உயர் நெடும்
ஓங்கல் நீங்கினார்.

(அங்கதன் முதலான வானரசேனைத் தலைவர்கள்) **வெள்ளம் ஓர் இரண்டு என -** இரண்டு வெள்ளம் என்று சொல்லுமாறு; **விரிந்த சேனையை -** பரவியுள்ள தமது குரங்குச் சேனையை (பார்த்து); **நீர் -** நீங்கள்; **தெள்ளு நீர் உலகு எலாம் -** தெளிந்த நீர் சூழ்ந்த (தென்திசை) உலகனைத்திலும் அலைந்து (சீதையைத்) தேடிப்பார்த்து; (பிறகு) **எள் அரு மகேந்திரத்து -** (தென்கடற்கரையிலுள்ள) இகழ்வதற்கரிய மகேந்திரமலையினிடத்தில்; **எம்மில் கூடும் -** எங்களோடும் வந்து சேருங்கள்; **என்று உள்ளினார் -** என்று நினைந்து கட்டளையிட்ட வராகி; **உயர் நெடும் ஓங்கல் நீங்கினார் -** உயர்ந்து நீண்ட அந்த ஏமகூடத்தை விட்டு அகன்றார்கள்.

எல்லோரும் ஒருங்கே சென்று தேடப் புகுந்தால் குறித்த கெடுவுக்குள் எடுத்த செயல் முடியாதெனக் கண்டு தனித்தனித் தொகுதியாகப் பிரிந்து தேடுதல் நல்லது என்று பல

பிரிவுகளாகப் பிரித்து விடுத்து அங்கதனும் அவனுடன் சிலரும் தனித்துச் சென்றனர் என்பது இங்குக் குறிக்கப்பட்டது. ஓங்கல்: மலை: காரணக்குறி. 20

அனுமன் முதலியோர் ஒரு சுரத்தையடைதல்

4541. மாருதி முதலிய வயிரத் தோள் வயப்
போர் கெழு வீரரே குழுமிப் போகின்றார்;
நீர் எனும் பெயரும் அந் நெறியின் நீங்கலால்,
சூரியன் வெருவும் ஓர் சுரத்தைத் துன்னினார்.

மாருதி முதலிய - வாயுவின் மகனாகிய அனுமன் முதலான; **வயிரத்தோள் -** உறுதியான தோள்களையுடைய; **வயப்போர் கெழு வீரரே -** வெற்றிதரும் போரில் வன்மையுடன் விளங்கும் வீரர்கள் மட்டும்;

குழுமிப் போகின்றார் - திரண்டு செல்பவராய்; **அந்நெறியில் -** அந்த வழியிலே; **நீர் எனும் பெயரும் நீங்கலால் -** நீர் என்ற பெயர் கூட இல்லையாதலால்; **சூரியன் வெருவும் -** வெம்மையான கதிர் களையுடைய சூரியனும் கண்டு அஞ்சத் தகுந்த; **ஓர் சுரத்தை -** ஒரு பாலைவனத்தை; **துன்னினார் -** சென்று அடைந்தார்கள்.

பூமியிலுள்ள நீரை வற்றச் செய்து உலகையே வெம்மை செய்யும் கதிர்களையுடையனவாய்ப் பாலைக்குரிய தெய்வமாகிய கதிரவனும் கண்டு அஞ்சக்கூடியதாக இருந்தது அந்தப் பாலைவனம் என்றார். நீர் ஒரு சிறிதும் இல்லையென்றதை 'நீர் எனும் பெயரும் நீங்கிட' என்றார். உலகவழக்கு நவிற்சியணி. கண்டு என்ற ஒரு முனிவன் தன் பதினாறு வயது மகன் இறந்தது குறித்துக் கோபித்து இந்த வனத்தை மனிதர் வசிப்பதற்கு ஏற்றதல்லாததும், விலங்குகள், பறவைகள், செடி கொடிகள் முதலியனஅற்றதும் ஆகுமாறு சபித்தனாதலால் இவ் வளமான இடம் பாலைவனமாயிற்று என்பர்.

ஒப்பு : 'வான்நீங்கு வைப்பின் வழங்காத் தேர் நீர்க்கவாம்' - (கலித். பாலை. 6) வீரரே - ஏகாரம் பிரிநிலை. 21

பாலையின் வெம்மை

4542. புள் அடையா; விலங்கு
அரிய; புல்லொடும்
கள் அடை மரன் இல;
கல்லும் தீந்து உகும்;
உள் இடை யாவும்
நுண் பொடியொடு ஓடிய;
வெள்ளிடை அல்லது ஒன்று
அரிது; - அவ் வெஞ் சுரம்.

அவ்வெஞ்சுரம் - அந்தக் கொடிய பாலைவனத்தில்; **புள் அடையா -** பறவைகள் சென்ற தங்கமாட்டா; **விலங்கு அரிய -** மிருகங்களும் காண்பதற்கு அரியன; **புல்லொடும்**

acharya.org

கள் உடை மரன் இல - புல்லும் தேன் பொதிந்த மலருடை மரங்களும் அடியோடு இல்லை; **கல்லும் தீந்து உகும் -** கற்களும் எரிந்து சாம்பலாகிவிடும்; **உள் இடை யாவும் -** தன்னிடம் பொருந்திய எல்லாப் பொருள்களும்; **நுண் பொடியொடு ஓடிய -** சிறு துகள்களாக மாறிப் பறப்பதால்; **வெள்ளிடை அல்லது -** வெற்றிடமல்லது; **ஒன்று அரியது -** வேறொன்றும் அங்குக் காணப்படாது.

அந்தப் பாலைவனத்தில் பறவை முதலியன வருவதுமில்லை; மரஞ்செடி கொடிகளும் வளர்வதுமில்லை; கற்களும் கரிந்து தீய்ந்து போகும்; குறிஞ்சி முதலிய வேற்று நிலங்களிலிருந்து எப்பொருள் வந்தாலும் அவை யாவும் துகளாகப் பறக்கின்ற வெப்பம் நிறைந்த வெற்றிடமாகவேயுள்ளது என்ற அப் பாலைவனத்தின் கொடுமை கூறியவாறு. வெள்ளிடை :வெற்றிடம். 22

4543. நன் புலன் நடுக்குற,
உணர்வு நைந்து அற,
பொன் பொலி யாக்கைகள்
புழுங்கிப் பொங்குவார்,
தென் புலம் தங்கு
எரி நரகில் சிந்திய
என்பு இல் பல் உயிர்
என, வெம்மை எய்தினார்.

நன்புலன் நடுக்குற - (அங்கே சென்ற வானர வீரர்கள்) நல்ல ஐம்பொறிகளும் நடுங்கவும்; **உணர்வு நைந்து அற -** அறிவு தேய்ந்து ஒழியவும்; **பொன் பொலியாக்கைகள்-** பொன் போல விளங்கும் உடல்கள்; **புழுங்கிப் பொங்குவார் -** வியர்த்து மனம் கொதிப்பவர்களாய்; **தென்புலம் தங்கு -** தெற்குத் திசையில் இருக்கின்ற; **எரி நரகில் -** (எமனது); எரியும் நரகத்தில்; **சிந்திய -** விழுந்து வருந்துகின்ற; **என்பு இல் பல் உயிர் என -** (எலும்பில்லாத உடம்பையுடைய) புழு முதலான பல உயிர்த்தொகுதிகளைப் போல; **வெம்மை எய்தினார் -** கொதிப்பையடைந்தார்கள்.

அங்கே சென்ற வானரர்கள் நிலத்தின் வெம்மையைப் பொறுக்க முடியாமல் புழுத்துடிப்பதுபோலத் துடித்தார்கள் என்பது. வானரர்கள் வெயிலில் துடிப்பதற்கு என்பு இல் பல்லுயிர் துன்பப்படுவதை உவமை கூறினார். தென்புலத்தவன்: எமன். என்பு இல் பல் உயிர்: புழுக்கள். 'என்பிலதனை வெயில்போலக்காயுமே' - குறள்: 77
23

4544. நீட்டிய நாவினர்; நிலத்தில் தீண்டுதோறு
ஊட்டிய வெம்மையால் உலையும் காலினர்;
காட்டினும் காய்ந்து, தம் காயம் தீதலால்,
சூட்டு அகல்மேல் எழு பொரியின் துள்ளினார்.

நீட்டிய நாவினர் - (அந்த வானரர்கள் நீர் வேட்கையால்) வெளியே தொங்கிய நாக்கையுடையவர்களாயினர்; **நிலத்தில் தீண்டுதோறு ஊட்டிய -** நிலத்தில் அடிவைக்கும் தோறும் கீழிருந்து தாக்கிய; **வெம்மையால் -** வெப்பத்தால்; **உலையும் காலினர் -** கொப்புளம் கண்ட அடிகளையுடையவர்களுமாயினர்; **காட்டினும் காய்ந்து -**

அப் பாலைவனத்தைக் காட்டிலும் மிகுதியாகச் சூடேறி; **தம் காயம் தீதலால் -** தங்கள் உடம்பு கரிந்து தீய்ந்ததால்; **சூட்டுஅகல்மேல் எழு பொரியின் -** சூடு கொண்ட சட்டியிலிருந்து மேலெழுகின்ற நெற்பொரிகள் போல; **துள்ளினார் -** துடித்தார்கள்.

மிகுந்த நீர் வேட்கையால் நாவை வெளியே நீட்டுதலும், பொறுக்கமுடியாத மிக்க வெப்பத்தால் கால்கள் கொப்புளித்தலும் இயல்பு. நெருப்பினால்

வெம்மையடைந்த சட்டியில் நெல் பொரிந்து மேலெழுவதுபோல வானரவீரர்கள் பாலைவனத்தின் மிக்க வெம்மையால் துடித்தார்கள் என்பதுஉவமையணி. 24

துன்புற்ற வானரர் பிலத்தில் புகுதல்

4545. ஒதுங்கல் ஆம் நிழல்
இறை காண்கிலாது, உயிர்
பிதுங்கல் ஆம் உடலினர்,
முடிவு இல் பீழையார்,
பதங்கள் தீப் பருகிடப்
பதைக்கின்றார், பல
விதங்களால், நெடும் பில
வழியில் மேவினார்.

(வானர வீரர்) **ஒதுங்கலாம் நிழல் இறை காண்கிலாது -** (வெயிலுக்கு) ஒதுங்கக் கூடிய சிறிதளவு நிழலைக்கூடக் காணமாட்டாது; **உயிர் பிதுங்கல் ஆம் உடலினர் -** உயிர் வெளியேறக் கூடிய உடலையுடையவர்களும்; **முடிவு இல் பீழையார் -** எல்லையற்றதுன்பத்தையடைந்தவர்களும்; **பதங்கள் நீர்ப்பருகிடப் பதைக்கின்றார் -** அடிகளில் (அப் பாலைவனத்தின்) சூடு தாக்குவதால் துடிதுடிக்கின்றவர்களுமாய்; **பல விதங்களால் -** (அந்த வெப்பத்திலிருந்து தப்புவதற்குப்) பல வகையிலும் முயற்சி செய்து முடிவாக; **நெடும் பில வழியில் -** (அங்கே இருந்த) பெரிய பிலத் துவாரத்தின் வழியை; **மேவினார் -** அடைந்தார்கள்.

வானரவீரர்கள் அந்தப் பாலைவனத்தில் ஒதுங்கித் தப்புவதற்குச் சிறு நிழல் கூட அகப்படாமல் உயிர் நீங்கும் நிலையையடைந்து, முடிவாக அங்கே காணப்பட்ட ஒரு பிலத்தின் வழியைச் சேர்ந்தனர் என்பது. பீழை: துன்பம் பிதுங்கல்: வெளிப்படல். 25

4546. ' 'மீச் செல அரிது இனி,
விளியின் அல்லது;
தீச் செல ஒழியவும்
தடுக்கும்; திண் பில -
வாய்ச் செலர் நன்று'
என, மனத்தின் எண்ணினார்;

போய்ச் சில அறிதும்'
என்று, அதனில் புக்கனர்.

இனி - இனிமேல்; **விளியின் அல்லது** - இறந்து விடுதலல்லாமல்; **மீச்செலவு அரிது** - இதைக் கடந்து அப்பால் செல்லுதல் நமக்கு முடியாத செயலாகும்; (ஆகையால்) **திண் பிலம் வாய்ச் செலல்** - வலிய பிலத்தின் வழியே செல்லுதல்; **தீச்செலவு ஒழியவும் தடுக்கும்** -

வெப்பமான பாலை நிலத்தில் செல்வதையாவது தடுக்கும்; (ஆகவே) **நன்று என** - (இப் பிலத்துள செல்வதே) நல்லது என்று; **மனத்தின் எண்ணினார்** - மனத்திற் கருதியவர்களாய்; **போய்ச் சில அறிதும் என்று** - (இதனுள்) சென்று அங்குள்ள சிலவற்றை ஆராய்வோமென்று கூறி; **அதனில் புக்கனர்** - அப்பிலத்தினுள் புகுந்து சென்றார்கள்.

இந்தப் பாலைவனத்தில் இனி ஒரு நொடி செல்வதும் உயிரழிவுக்கே காரணமாகும்; ஆகவே, இங்கே காணப்படுகின்ற பில வழியில் சென்றால் அது சீதையிருக்கும் இடமாக இல்லாவிட்டாலுங் கூடப் பாலை நிலத்தின் வெம்மையையாவது தணிக்கும்: ஆதலால், இப்போது இங்கே செல்வதே நாம் செய்யத்தக்கது; மேலும், இதனுள்ளிருக்கும் சில இடங்களிலும் சீதையைத் தேடிப் பார்ப்போ மென்று கருதி வானர வீரர்கள் அப் பிலத்தினுள் புகுந்தனர் என்பது.

திண் பிலம் - எளிதில் கடத்தற்கரிய பிலம்.

ஒழியவும் - இழிவு சிறப்பும்மை.

'ஒழிய' என்னும், செயவென்னெச்சம் தொழிற்பெயர்த் தன்மைத்தாகித் 'தடுத்தல்' தொழிற்குச் செயப்படு பொருளாய் நின்றது. 26

வானரர் இருளில் வருந்துதல்

4547. அக் கணத்து, அப்
பிலத்து அகணி எய்தினார்,
திக்கினொடு உலகு உறச்
செறிந்த தேங்கு இருள்,
எக்கிய கதிரவற்கு
அஞ்சி, ஏமுறப்
புக்கதே அனையது ஓர்
புரை புக்கு எய்தினார்.

அக்கணத்து - (வானர வீரர்கள்) அப்பொழுது; **அப்பிலத்து அகணி எய்தினார்** - அந்தப் பிலத்தின் உள்ளிடத்தையடைந்தவர்களாய்; **திக்கினொடு உலகு உற** - நான்கு திசைகளிலும் இவ்வுலகத்தும்; **செறிந்த தேங்கு இருள்** - மிக நெருங்கி நிறைந்த பேரிருள்; **எக்கிய கதிரவற்கு அஞ்சி** - (வானத்தில்) ஏறிய சூரியனிடம் அச்சங் கொண்டு;

acharya.org

ஏமுறப்புக்கதே அனையது - *பாதுகாப்பு அடையப் புகுந்தது போலத் தோன்றுவதாகிய;* ***ஓர்புரை*** - *ஒரு குகையில்;* ***புக்கு எய்தினார்*** - *புகுந்து சென்றார்கள்.*

வானர வீரர் பிலத்துள் புகுகையில் அதனிடையிலே இருள் செறிந்த ஒரு குகையிலே நுழைந்து செல்லலாயினர் என்பது.

அங்கு நிறைந்திருந்த இருளை, தனக்குப் பகைவனான கதிரவனுக்கு அஞ்சிப் பிலத்துள் பதுங்கியிருப்பதாகக் குறித்தது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணியாம். எக்கிய - ஏறிய (திசைச் சொல்) அகணி - உள்ளிடம்; புரை: உள்ளறை; (ஏமமுற): ஏமுறு: தொகுத்தல் விகாரம். 27

4548. எழுகிலர்; கால் எடுத்து ஏகும் எண் இலர்;
வழி உளது ஆம் எனும் உணர்வு மாற்றினார்;
இழுகிய நெய் எனும் இருட் பிழம்பினுள்,
முழுகிய மெய்யர் ஆய், உயிர்ப்பு முட்டினார். *

(அவர்கள்) ***எழுகிலர்*** - *(அப்பாலே செல்ல) எழுந்து புறப்படாமலும்;* ***கால் எடுத்து ஏகும் எண்இலர்*** - *அடிவைத்துச் செல்லும் கருத்தில்லாமலும்;* ***வழி உளது ஆம் எனும்*** - *அப்பாலே செல்லுவதற்குரிய வழியுள்ளது என்னும்;* ***உணர்வு மாற்றினார்*** - *உணர்வையும் மாற்றிக் கொண்டவர்களாய்;* ***இழுகிய நெய் எனும்*** - *விழுதாக உறைந்த நெய் போன்ற;* ***இருட் பிழம்பினுள்*** - *இருளின் தொகுதியில்;* ***முழுகிய*** - *மூழ்கி விட்ட;* ***மெய்யர் ஆய்*** - *உடம்பையுடைவர்களாய்; (ஒருவர்க்கொருவர் இருப்பிடம் அறிந்து கொள்ள முடியாமல்);* ***உயிர்ப்பு முட்டினார்*** - *(மனத்துயராலும் அச்சத்தாலும்) பெருமூச்செறிந்தார்கள்.*

வானரவீரர் இருட்பிழம்பினுள் அகப்பட்டுக் கொண்டதால் மேற்கொண்டு செய்யும் செயலில் நாட்டமில்லாது ஒருவரையொருவர் காணமுடியாது திகைத்துப் பெருமூச்சுவிட்டார்கள் என்பது. உயிர்ப்பு முட்டுதல் : மூச்சுமுட்டுதல் என்பது வழக்கு. 28

வானரர் வேண்டிக் கொண்டபடி, அனுமன் அவர்களைக் கொண்டு செல்லுதல்

4549. நின்றனர், செய்வது ஓர்
நிலைமை ஓர்கிலர்,
'பொன்றினம் யாம்' எனப்
பொருமும் புந்தியர்,
'வன் திறல் மாருதி!
வல்லையோ எமை
இன்று இது காக்க?'
என்று, இரந்து கூறினார்.

செய்வது ஓர் நிலைமை - *(அனுமனைத் தவிர மற்றைய வானர வீரர்கள்) இன்னது செய்யவேண்டும் என்ற செயலையும்;* ***ஓர்கிலர் நின்றனர்*** - *உணரமாட்டாது நின்றவர்களாய்;* ***பொன்றினம் யாம் என*** - *இறந்துவிட்டோம் நாம் என்று;* ***பொருமும்***

புந்தியர் - *வருந்துகின்ற மனமுடையவர்களுமாகி;* ***வன்திறல் மாருதி -*** *(அனுமனை நோக்கி) மிக்க வலிமையுடைய அனுமானே!* ***இன்று -*** *இப்பொழுது;* ***எமை இது காக்க வல்லையோ -*** *எங்களை இத்துயரத்திலிருந்து காப்பதற்கு வல்ல மையுடையையோ என்று முறையிட்டு;* ***இரந்து கூறினார் -*** *வேண்டிக் கொண்டார்கள்.*

இருள் தொகுதியில் அகப்பட்டுக் கொண்ட அந்த வானரவீரர் தம்மை இறந்து போனவர்களாகவே கருதி வருத்தமுற்று அனுமனை விளித்து, 'இன்று

எங்களை இத் துயரத்திலிருந்து காக்கவேண்டும்' என்று வேண்டிக் கொண்டனர் என்பது. புந்தி: எண்ணம். ஓர்கலர்: முற்றெச்சம். அல் - எதிர்மறை இடைநிலை.
29

4550. 'உய்வுறுத்துவென்; மனம் உலையிர்;
ஊழின் வால்
மெய்யுறப் பற்றுதிர்;
விடுகிலீர்' என,
ஐயன், அக் கணத்தினில்,
அகலும் நீள் நெறி
கையினில் தடவி, வெங்
காலின் ஏகினான்.

உய்வுறுத்துவென் - *(மாருதி மற்றவர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் பிழைக்க (வேண்டியன) செய்வேன்;* ***மனம் உலையிர் -*** *உள்ளம் வருந்த வேண்டா;* ***ஊழின் -*** *முறையாக (ஒருவர்பின் ஒருவராக நின்று);* ***வால் மெய்யுறப் பற்றுதிர் -*** *(எனது) வாலை உறுதியாகப் பற்றிக் கொள்ளுங்கள்;* ***விடுகிலீர் என -*** *அதனை விட்டு விடாதீர்கள் என்று கட்டளையிட்டு;* ***அக்கணத்தினில் -*** *(அவ் வானரர்கள் தனது வாலைப் பற்றிக் கொண்ட) அப்பொழுதே;* ***ஐயன் -*** *சிறந்தவனான அந்த அனுமன்;* ***அகலும் நீள்நெறி -*** *செல்லவேண்டிய அந்தக் குகையின் வழியில்;* ***கையினில் தடவி -*** *கையால் தடவிக் கொண்டு;* ***வெங்காலின் ஏகினான் -*** *வேகத்தையுடைய காலினால் நடந்து முன்னே சென்றான்.*

இருட்பிழம்பில் திசை தெரியாமல் திகைத்துத் தம்மைக் காக்குமாறு வேண்டிய வானரர்களுக்கு அனுமன் அபயமளித்துத் தனது நீண்ட வாலைப் பிடித்துக் கொள்ளுமாறு கட்டளையிட்டுக் கைகளால் தடவிக் கொண்டு காலால் முன்னே நடந்து சென்றான் என்பது. காலின் : காற்றுப்போல விரைந்து என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். இருளாதலால் அனுமன் தடவிச் சென்றான் என்றார். 30

4551. பன்னிரண்டு யோசனை
படர்ந்த மெய்யினன்,
மின் இரண்டு அனைய
குண்டலங்கள் வில் இட,
துன் இருள் தொலைந்திட,
துரிதத்து ஏகினான் -

பொன் நெடுங் கிரி
எனப் பொலிந்த தோளினான்.

நெடும் பொன்கிரி என - உயர்ந்த மேருமலைபோல; **பொலிந்த தோளினான் -** விளங்கும் தோள்களையுடைய அனுமான்; **பன்னி**

ரண்டு யோசனை - பன்னிரண்டு யோசனை தூரம்; **படர்ந்த மெய்யினன் -** வளர்ந்த உடலையுடையவனாய்; **மின் இரண்டு அனைய -** (தன் காதுகளில் அணிந்துள்ள) இரண்டு மின்னற்கொடி போன்று; **குண்டலங்கள் வில் இட -** குண்டலங்கள் ஒளியை வீசுவதால்; **துன் இருள் தொலைந்திட -** அடர்ந்த இருள் அகன்றொழிய; **துரிதத்து ஏகினான் -** விரைவாகச் சென்றான்.

அனுமன் பேருருவமெடுத்துத் தன் குண்டலங்கள் விட்டுவிட்டு ஒளி வீசுவதால் இடையிடையே இருள் விலகிச் செல்ல, அந்தக் குகையின் உட்புறத்தில் சென்றான் என்பது. அனுமன் நினைத்த உருவம் கொள்ளும் ஆற்றல் வாய்ந்தவன்; எதிர்ப்பட்டவர்களையும் கொடிய விலங்குகளையும் அச்சுறுத்துவதற்காக அனுமன் இந்தப் பேருருவைக் கொண்டான் என்பது குறிப்பு. 'அனுமன் நிறமும் பொன்னிறம், வடிவும் பெரிது' என்பது கொண்டு மேருமலையை உவமையாக்கினார்.
31

வானரர் அழகிய நகர் காணுதல்

4552. கண்டனர், கடி நகர்; கமலத்து ஒண் கதிர் -
மண்டலம் மறைந்து உறைந்தனைய மாண்பது;
விண்தலம் நாணுற விளங்குகின்றது;
புண்டரிகத்தவள் வதனம் போன்றது;

கடிநகர் கண்டனர் - (அந்தப் பிலத்தின் உட்புறத்தில்) சிறந்த நகர மொன்றை வானரர் கண்டார்கள்; **கமலத்து ஒண்கதிர் மண்டிலம் -** தாமரையை மலரச் செய்யும் ஒளி மிக்க கதிர்களையுடைய சூரிய மண்டல மானது; **மறைந்து உறைந்து அனைய மாண்பது -** அந்த இடத்து வந்து மறைந்து தங்கினாற் போன்ற பெருமை வாய்ந்தது; **விண்தலம் நாண் உற -** வானத்திலுள்ள சொர்க்கலோகமும் வெட்கப்படுமாறு; **விளங்குகின்றது -** (அதைவிடச் சிறப்பாக) ஒளிபெற்று விளங்குவது; **புண்டரிகத்தவள் வதனம் போன்றது -** செந்தாமரை மலரில் வாழ்பவளான திருமகளின் முகத்தையொத்து விளங்குவது.

பிலத்துள் இருந்த அந்த நகரம் மிகுந்த ஒளி பெற்றமையால் மறைந்துள்ள ஒரு சூரியமண்டலம் போலவும், செல்வச் சிறப்பாலும், பொன்னிறமான பொருள்களையுடைமையாலும் சுவர்க்க லோகமும் நாணுமாறு பொலிவு பெற்றும், மிக்க அழகுள்ளமையால் இலக்குமியின் முகத்தையொத்தும் விளங்கியது என்பது.
32

4553. கற்பகக் கானது; கமலக் காடது;
பொன் பெருங் கோபுரப் புரிசை புக்கது;

acharya.org

அற்புதம் அமரரும் எய்தலாவது;
சிற்பமும், மயன் மனம் வருந்திச் செய்தது;

***கற்பகக் கானது** - (அந்த நகரம்) கற்பகம் போன்ற மரங்களையுடையது; **கமலக் காடது** - (தாமரை மலர்களையுடைய) நீர்நிலையையுடையது;*

***பொன் பெருங் கோபுரப் புரிசை புக்கது** - பொன்னிறமான உயர்ந்த கோபுரங்களையுடைய மதில்கள் அமையப் பெற்றது; **அமரரும் அற்புதம் எய்தல் ஆவது** - தேவர்களும் (கண்டு) வியப்படையக் கூடியது; **சிற்பமும்** - சிற்ப வேலைகளும்; **மயன் மனம் வருந்திச் செய்தது** - மயன் என்னும் அசுரத் தச்சன் (பலநாள்) மனம் வருந்தித் துன்பப்பட்டு அமைத்தது.*

இந்த நகரம் பொன்மயமான மரங்களையுடையதென்பதும், பொன்னுலுகில் வாழும் தேவர்களும் கண்டு வியப்படையுமாறு தோற்றச் சிறப்புடையதென்பதும், அசுர சிற்பியான மயனால் அமைக்கப்பட்டதென்பதும் இதிற் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன.

எல்லாவற்றையும் எளிதில் நினைத்த மாத்திரத்தில் செய்யக்கூடிய மயன் என்னும் அசுரத் தச்சனும் பல நாட்கள் மனத்தால் எண்ணிச் சிந்தித்துச் செய்யப் பெற்றது என்று அந்த நகரத்தின் அருமையும், பெருமையும் கூறினார். 33

4554. இந்திரன் நகரமும் இணை இலாதது;
மந்திர மணியினின், பொன்னின், மண்ணினில்,
அந்தரத்து எழு சுடர்அவை இன்று ஆயினும்,
உந்த அரும் இருள் துரந்து, ஒளிர நிற்பது;

***இந்திரன் நகரமும்** - (இன்னும் அந்த மாநகரம்) இந்திரன் நகரமாகிய அமராவதியும்; **இணை இலாதது** - தனக்கு இணையாகப் பெறாத தகுதியுடையது; **அந்தரத்து எழு சுடர் அவை** - வானத்தில் உதிக்கிற கதிரவன், சந்திரன் என்ற இரண்டு சுடர்களும்; **இன்றாயினும்** - (அங்கே) தோன்றவில்லை யென்றாலும்; **மந்திர மணியினின்** - (அந்த நகரத்தின்) மாளிகைகளில் பதிக்கப் பெற்ற மாணிக்கங்களினாலும்; **பொன்னின்** - பொன்னாலும்; **உந்த அரும் இருள்** - நீக்குவதற்கு அரிய பேரிருளையும்; **துரந்து ஒளிர நிற்பது** - அகற்றி ஒளி விளங்கச் செய்வது.*

அந்தப் பிலத்தின் உட்புறத்திலுள்ள அந்த நகரம் சூரிய சந்திரர்களின் ஒளியைப் பெறுவதற்கு வாய்ப்பில்லாவிட்டாலும் தன்னிடம் நிரம்பியுள்ள மாளிகை இரத்தினங்களாலும், பொன்னாலும் காரிருளையொழித்து விளங்கும் என்பது. மந்திரம் : அரண்மனை. 34

4555. புவி புகழ் சென்னி, பேர்
அமலன், தோள் புகழ்
கவிகள்தம் மனை என,
கனக ராசியும்,
சவியுடைத் தூசும், மென்
சாந்தும், மாலையும்,

அவிர் இழைக் குப்பையும்,
    அளவு இலாதது;   **புவி புகழ் சென்னி -** *(மேலும் அந்த நகரம்) உலகத்தவரால் பெரிதும் புகழப்படுகின்ற குலோத்துங்க சோழனாகிய;* **பேர் அமலன் தோள் புகழ் -** *பெருமையுள்ள குற்றமற்ற அரசனது தோள்வலிமையைப் புகழ்ந்து பாடிய;* **கவிகள் தம் மனை என -** *கவிஞர்களின் வீடுகள் போல;* **கனக ராசியும் -** *பொற் குவியலும்;* **சவியுடைத் தூசும் -** *ஒளி மிக்க பொன்னாடைகளும்;* **மென் சாந்தும் -** *மென்மையான கலவைச் சந்தனமும்;* **மாலையும் -** *மலர் மாலைகளும்;* **அவிர் இழைக்குப்பையும் -** *ஒளிவிட்டு விளங்கும் அணிகலன்களின் குவியல்களும்;* **அளவு இலாதது -** *அளவில்லாதபடி நிறையப் பெற்றது.*

குலோத்துங்க சோழன் தன்னை நாடி வந்து பாடுகின்ற கவிஞர்களுக்குப் பொற்குவியல் முதலியன கணக்கின்றிக் கொடுக்கும் வன்மையுடையவன் என்பதைக் கம்பர் செய்ந்நன்றியுணர்வால் குறித்தார் என்பது சவி: ஒளி. தூசு: ஆடை. இழை. அணிகலன். இழைத்துச் செய்யப்படுவது - காரணக் குறி. இங்கே சோழனது பெருமை உவமான முகத்தால் பாராட்டியுரைக்கப் பெற்றுள்ளது. தம்மைப் புரந்த சடையப்ப வள்ளலை ஆங்காங்கே நினைந்து பாராட்டுவது போலச் சோழ மன்னனையும் இங்கே நினைந்து போற்றுகிறார் கம்பர். *35*

4556. **பயில் குரல் கிண்கிணிப்**
    பதத்த பாவையர்,
இயல்புடை மைந்தர், என்று
    இவர் இலாமையால்,
துயில்வுற நோக்கமும்
    துணைப்பது அன்றியும்,
உயிர் இலா, ஓவியம்
    என்ன ஒப்பது;

பயில் குரல் கிண்கிணிப் பதத்த பாவையர் - *(இன்னும் அந்த நகரம்) ஒலிக்கின்ற ஓசையுடைய சதங்கை அணிந்த கால்களை உடைய மகளிரும்;* **இயல்புடை மைந்தர் -** *நற்பண்புகள் வாய்ந்த ஆண்களும்;* **என்று இவர் இலாமையால் -** *என்ற இவர்களுடைய நடமாட்டம் இல் லாததால்;* **துயில்வுறும் நோக்கமும் துணைப்பது -** *உறங்கப் போகின் றவர்களை ஒப்பவும்;* **அன்றியும் -** *அல்லாமலும்;* **உயிர் இலா -** *உயிர் இல்லாமல் இருக்கின்ற;* **ஓவியம் என்ன -** *சித்திரம் போன்றது என்று சொல்வதற்கு;* **ஒப்பது -** *தகுதியுடையதாகவுள்ளது.*

மிக வல்லமை வாய்ந்த ஓவியன் ஒருவனால் வரையப்பட்ட சித்திரம் மற்றெவ்வகையிலும் குறைபாடு இல்லாமலிருப்பினும், உயிரில்லாததாகிய ஒரு குறையைக் கொண்டது போலப் பலவகைக் காட்சிகளும் நிரம்பிய இந்த நகரம் வேறு வகையால் குறைபாடில்லாமல் இருந்தாலும் தன் காட்சிகளைக் கண்டு நுகரும் பெண்டிரையும், ஆடவரையும் பெறாத ஒரு பெருங்குறையைக் கொண்டுள்ளது என்பது. துணைப்பது என்னும் சொல்லாட்சி காண்க. (துணை என்ற பெயர்ச் சொல் ஒப்பு என்ற பொருளில்வந்தது). *36*

***4557. அமிழ்து உறழ் அயினியை அடுத்த உண்டியும்,
தமிழ் நிகர் நறவமும், தனித் தண் தேறலும்,
இமிழ் கனிப் பிறக்கமும், பிறவும், இன்னன
கமழ்வுறத் துவன்றிய கணக்கு இல கொட்பது;***

அமிழ்து உறழ் அயினியை அடுத்த உண்டியும் - *(அந்த நகர்) அமிழ்தத்தைப் போன்ற சோறு முதலிய உணவுப் பொருள்களும்;* ***தமிழ் நிகர் நறவமும் -*** *தமிழ்மொழியையொத்த இனிய தேனும்;* ***தனித்தண் தேறலும் -*** *ஒப்பற்ற குளிர்ந்த மதுவும்;* ***இமிழ் கனிப் பிறக்கமும் -*** *இனிய பழங்களின் திரட்சியும்;* ***இன்னன பிறவும் -*** *இவை போன்ற பிற உணவுப் பொருள்களும்;* ***கமழ்வு உறத் துவன்றிய -*** *மணம் வீசுமாறு நிறைந்துள்ள;* ***கணக்கு இல் கொட்பது -*** *எல்லையற்ற பெருமை வாய்ந்தது.*

உண்டு களித்தற்கு இனிய பலவகைப் பண்டங்களும் நிறைந்துள்ளது அந்த நகரம் என்பது. 'தமிழ் நிகர் நறவமும்' என்ற தொடரால் ஆசிரியரின் மொழிப் பற்றினையுணரலாம்; தொடர்பு கொண்டாரின் அறிவையும் உணர்வையும் கவர்ந்து கொள்ளை கொள்ளுதல் பொதுப்பண்பு. கொட்பு: பெருமை; பிறக்கம்: திரட்சி.(மலை-) இலக்கணை. 37

கலிவிருத்தம் (வேறுசந்தம்)

***4558. கன்னி நெடு மா நகரம்
அன்னது எதிர் கண்டார்;
'இந் நகரம் ஆம், இகல்
இராவணனது ஊர்' என்று,
உன்னி உரையாடினர்;
உவந்தனர்; வியந்தார்;
பொன்னின் நெடு வாயில்
அதனூடு நனி புக்கார்.***

அன்னது - *(அனுமன் முதலிய வானர வீரர்கள்) அத்தன்மை வாய்ந்த;* ***கன்னி நெடு மா நகரம் -*** *என்றும் அழிவில்லாத மிகப் பெரிய நகரத்தை;* ***எதிர் கண்டார் -*** *கண்ணெதிரே கண்டவர்களாய்;* ***இந்நகர் -*** *இந்த நகரமானது;* ***இகல் இராவணனது -*** *பகைமையையுடைய இராவணனது;* ***ஊர்ஆம் என்று உன்னி -*** *நகரமாகுமென்ற மனத்தில் நினைந்து;* ***உரையாடினர்-*** *தமக்குள் பேசிக்கொண்டு;* ***உவந்தனர் வியந்தார் -*** *மகிழ்ச்சியும் வியப்பும்ஒரே சமயத்தில் அடைந்தவர்களாய்;* ***பொன்னின் நெடுவாயில் அதன் ஊடு-*** *பொன் மயமான நீண்டு அகன்ற அந்த நகரத்து வாயிலில்;* ***இனிது புக்கார்-*** *இனிதாக நுழைந்து சென்றார்கள்.*

அந்த நகரத்தை வானர வீரர் கண்டதும் இராவணனது இலங்கையென்று நினைத்து உடனே சீதையைக் காணலாமென்ற மகிழ்ச்சியோடு உள்ளே

நுழைந்தார்கள் என்பது. கன்னி: அழிவின்மை. கண்டார், உரையாடினர், வியந்தார் -முற்றெச்சங்கள். 38

4559. **புக்க நகரத்து இனிது**
நாடுதல் புரிந்தார்;
மக்கள் கடை, தேவர் தலை,
வான் உலகின், வையத்து,
ஒக்க உறைவோர் உருவம்
ஓவியம் அலால், மற்று,
எக் குறியின் உள்ளவும்,
எதிர்ந்திலர், திரிந்தார்.

புக்க நகரத்து - (வானர வீரர்கள் தாங்கள்) நுழைந்த அந்த நகரத்தில்; **இனிது நாடுதல் புரிந்தார் -** மகிழ்ச்சியோடு தேடத் தொடங்கினார்கள்; **தேவர் தலை -** தேவர்கள் முதலாக; **மக்கள் கடை -** மனிதர்கள் ஈறாக; **வான் உலகின் -** வானுலகத்திலும்; **வையத்து -** நிலவுலகத்திலும்; **ஒக்க உறைவோர் உருவம் -** ஒரு சேரப் பொருந்தி வாழுகின்றவர்களின் உருவங்கள்; **ஓவியம் அலால் -** சித்திர வடிவங்களாக அல்லாமல்; **மற்று எக்குறியின் உள்ளவும் -** வேறு உயிருடைட எந்தப் பொருள்களையும்; **எதிர்ந்திலர் -** காணப் பெறாதவர்களாய்; **திரிந்தார் -** (அந்த நகர் முழுவதும்) சுற்றி அலைந்தார்கள்.

தேவர்கள், மனிதர்கள் ஆகியோரின் உருவங்கள் சித்திரவடிவமாகக் காணப்பட்டனவேயல்லாமல் மெய்ம்மையான வடிவமுடை ஓர் உயிராவது அந்த நகரத்தில் காணப்படவில்லை என்பது. மக்கள் தேவர் என்ற முறைக்கேற்ப வையம், வானுலகு என்று நிறுத்தாது மாற்றி நிறுத்தியது எதிர் நிரல் நிறைப் பொருள்கோளாகும். 39

மனிதர் எவரையும் காணாது திகைத்தல்

4560. **வாவி உள; பொய்கை உள;**
வாச மலர் நாறும்
காவும் உள; காவி
விழியார்கள் மொழி என்னக்
கூவும் இள மென் குயில்கள்,
பூவை, கிளி, கோலத்
தூவி மட அன்னம்,
உள; தோகையர்கள் இல்லை.

வாவி உள - (அந்த நகரத்தில்) நடை வாவிகள் உள்ளன; **பொய்கை உள -** தடாகங்கள் உள்ளன; **வாச மலர் நாறும் காவும் உள -** நறுமணம் கமழும் மலர்களையுடைய சோலைகளும் உள்ளன; **காவி விழியார்கள் -** கருங்குவளை மலர் போன்ற கண்களையுடைய

மாதர்களின்; **மொழி என்னக் கூவும் -** இனிய மழலை போலக் கூவு கின்ற; **இள மென்குயில்கள் -** இளமையான மென்மை வாய்ந்த குயில் களும்; **பூவை-** நாகணவாய்ப்பறவைகளும்; **கிளி -** கிளிகளும்; **கோலத்தூவி மட அன்னம்-** அழகான

சிறகுகளையுடைய இளமை வாய்ந்த அன்னப் பறவைகளும்; **உள-** *உள்ளன;* **தோகையர்கள் இல்லை -** *(ஆனால்) மகளிர் மட்டும் (அங்கே)இல்லை.*

மகளிர் புனல் விளையாட்டுக்கு வேண்டிய வாவியும் பொய்கையும் பூக்கொய்து விளையாடிப் பூஞ்சோலைகளும் பொழுதை இனிதே கழிக்க உதவும் குயில் முதலிய பறவைகளும் அங்கே நிரம்பியிருந்தாலும் அவற்றைக் கண்டு மகிழ்வதற்கும் அனுபவித்துத் திளைப்பதற்கும் உரிய மகளிர்மட்டும் காணப்பெறவில்லையே என்ற இரக்கக் குறிப்பு உடையது இப்பாடல். தோகையர்: உவமையாகு பெயர்.
40

4561. ஆய நகரத்தின் இயல்பு
உள் உற அறிந்தார்:
'மாயைகொல்?' எனக் கருதி,
மற்றும் நினைவுற்றார்;
'தீய முன் உடற் பிறவி
சென்ற அது அன்றோ,
தூயது துறக்கம்?' என
நெஞ்சு துணிவுற்றார்.

ஆய நகரத்தின் இயல்பு - *அந்த நகரத்தின் தன்மையினை;* **உள் உற அறிந்தார் -** *உள்ளே சென்ற வானர வீரர் அறிந்தனர்;* **'மாயை கொல்' எனக் கருதி -** *(அழகும் பயனும் நிறைந்தும்) பயன்கொள்வார் எவரும் இலாத (இந்நகரின் நிலை) ஒரு மாயைத் தோற்றமாக இருக்கக் கூடுமோ என் முதலில் நினைத்து;* **மற்றும் நினைவு உற்றார் -** *வேறு வகையாகவும் நினைத்தார்கள்;* **முன் தீய உடற்பிறவி சென்ற அது அன்றோ -** *முதலில் (பாவத்) தீமையுடைய உடற் பிறவி கழிந்த பின்னிலை அன்றோ;* **தூயது துறக்கம் -** *தூய்மையானதாகிய சுவர்க்கம் காண்பது,* **என நெஞ்சு துணிவுற்றார் -** *என்று மனத் துணிவு கொண்டனர்.*

பிலத்தினுள் புகுந்து இறங்கி வந்ததனால் 'இந்நகரம் நரக உலகத்ததாயிருக்கலாமோ, இப்படி ஒரு மாயத் தோற்றமாய் உள்ளதே' என்று முதலில் நினைந்தனர். ஆனால், அங்குக் காணப்பெற்ற வனப்பும் வசதியும் நிறைந்த நிலையைக் கண்டு, வேறு வகையாக நினைத்தார்கள்; அதாவது, இது சுவர்க்கமாக இருக்கும் என்று நினைத்தனர். ஆனால், உடற்பிறவி நீங்கிய பிறகுதானே சுவர்க்கம் காண முடியும் என்றும் நெஞ்சத்திலே எண்ணம் எழுந்தது. நரகம் அன்று என முதலில் மறுத்ததால் அடுத்து எழுந்த நினைவைத் 'துணிவு' எனக் கவிஞர் குறித்தார். ஆனால், அத்துணிபு பற்றியும் ஐயம் நிகழ்ந்ததை உடற்பிறவி அழிந்தபின் வரும் நிலையன்றோ சுவர்க்கம் என்ற கேள்வி புலப்படுத்திற்று. இக்கேள்வியில் விளைந்த விளக்கத்தைத் தெளிவுறுத்துவது அடுத்த பாடல். *41*

4562. இறந்திலம்; இதற்கு உரியது
எண்ணுகிலம்; ஏதும்
மறந்திலம்; அயிர்ப்பினொடு இமைப்பு
உள; மயக்கம்
பிறந்தவர் செயற்கு உரிய

செய்தல் பிழை இன்றால்;
திறம் தெரிவது என்?'
என இசைத்தனர், திசைத்தார்.

இறந்திலம் - (நாம் விண்ணுலகையடைந்து விட்டோமென்றால்) நாம் சாகவில்லையே; **இதற்கு உரியது எண்ணுகிலம்** - இந்த வானுலகை அடைவதற்குரிய வழிகளையும் கருதினோம் இல்லையே; **ஏதும் மறந்திலம்** - முன்பு நிகழ்ந்த எதனையும் மறக்கவுமில்லையே; **அயிர்ப் பினொடு இமைப்பு உள** - ஐயப்படுதலும் இமைப்பதும் நம்மிடம் உள் ளனவே; **மயக்கம் பிறந்தவர்** - மயக்கமடைந்தவர்கள்; **செயற்கு உரிய செய்தல்** - செய்வதற்குரிய தவறான செயலை; **இன்று** - இப்பொழுது நாம் செய்தல்; **பிழை** - பிழையாகும்; **திறம் தெரிவது என்** - (நமக்கு நேர்ந்துள்ள) நிலையைக் குறித்து எண்ணித் தெளிவது எவ்வாறு? **என் இசைத்தனர்** - என்று (வானர வீரர்கள்) தமக்குள் கூறிக் கொண்டவர்களாய்; **திசைத்தார்** - மனம் மயங்கி நின்றார்கள்.

சுவர்க்கமடைந்தவர்களாகத் தம்மை கருதிய வானரவீரர்கள், உடலோடு இருப்பதாலும், சுவர்க்கம் புகுவதற்குரிய வழிகளைச் செய்யாமையாலும், சீதையைத் தேடுதல் முதலான முன்னைய எண்ணங்கள் தொடர்ச்சியாக உண்டாவதனாலும் தெளிவில்லாமல் இருத்தலும் கண்ணிமைத்தலும் மதி மயக்கம் தமக்கு நேராமையாலும் தாம் சொர்க்கத்தையடையவில்லையெனத் துணிந்தனர் என்பது. இசைத்தனர் : முற்றெச்சம். 42

சாம்பன் கலக்கம்

4563. சாம்பன் அவன் ஒன்று
உரைசெய்வான், 'எழு சலத்தால்,
காம்பு அனைய தோளியை
ஒளித்த படு கள்வன்,
நாம் புக அமைத்த பொறி
நன்று; முடிவு இன்றால்;
ஏம்பல் இனி மேலை
விதியால் முடியும்' என்றான்.

சாம்பன் அவன் - (அப்பொழுது வீரர்களைப் பார்த்து) சாம்பவான் என்ற கரடிகளுக்கு அரசன்; **ஒன்று உரை செய்வான்** - ஒன்று சொல்லத் தொடங்கினான்; **எழு சலத்தால்** - (தன்னிடம் இயல்பாகத்)

தோன்றியுள்ள வஞ்சனையால்; **காம்பு அனைய தோளியை** - இள மூங்கிலைப் போன்ற தோள்களையுடைய சீதையை; **ஒளித்த** - எடுத்துச் சென்று மறைத்து வைத்த; **படு கள்வன்** - பெருந் திருடனான இராவணன்; **நாம் புக அமைத்த** - (சீதையைத் தேடி வரும்) நாம் எல்லோரும் அகப்பட்டுத் தவிக்குமாறு செய்துவைத்த; **பொறி நன்று** - சூழ்ச்சி நன்றாயிருக்கிறது; **முடிவு இன்று** - (இதற்கு) ஒரு முடிவுமில்லை; **ஏம்பல்** - (நமக்குள்ள) ஊக்கமும்; **இனி மேலை விதியால் முடியும்** - இனிமேல் முற்பிறப்பில் செய்த தீவினையால் நீங்கிவிடும்; **என்றான்** - என்று வருந்திக் கூறினான்.

'சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணன் அச்சீதையைத் தேடிவருபவர் தன்னிடம் வராதபடி வஞ்சனையால் செய்த குழியாகும் இது; நாம் இதில் சிக்கிக் கொண்டமையால் இனி நமக்கு உய்வில்லை; இதில் அழிந்து ஒழிவதே விதி' என்றான் சாம்பான். சலம்: வஞ்சனை. படு கள்வன்: மிகுதியான திறனும் கொடுமையும் வாய்ந்த திருடன். அறிவு இங்கே சூழ்ச்சி என்ற கருத்தில் வந்தது. *43*

மாருதி சாம்பனைத் தேற்றுதல்

4564. 'இன்று, பிலன் இது இடையின்
ஏற அரிது எனின், பார்
தின்று, சகரர்க்கு அதிகம்
ஆகி, நனி சேறும்;
அன்று அது எனின்,
வஞ்சனை அரக்கரை அடங்கக்
கொன்று எழுதும்; அஞ்சல்'
என மாருதி கொதித்தான்.

(அந்தச் சாம்பனை நோக்கி) ***மாருதி -*** *அனுமன்;* ***இன்று இடையின் -*** *இப்பொழுது நடுவிலுள்ள;* ***பிலன் ஈது -*** *இந்தப் பிலத்திலிருந்து;* ***ஏற அரிது எனின் -*** *ஏறி அப்பாலே செல்வது முடியாதென்றால்;* ***சகரர்க்கு நனி அதிகம் ஆகி -*** *சகரபுத்திரர்களைக் காட்டிலும் மிக்க வல்லமையுடையவர்களாகி;* ***பார் தின்று சேறும் -*** *நிலத்தைக் குடைந்து கொண்டு (மேற்புறமாக ஏறி) அப்பாலே எளிதாகச் சென்று விடுவோம்;* ***அது அன்று எனின் -*** *அவ்வாறு இல்லையென்றால்;* ***வஞ்சனை அரக்கரை அடங்க -*** *(இப்படி) நம்மை வஞ்சித்த அரக்கர்களை யெல்லாம் முழுவதும்;* ***கொன்று எழுதும் -*** *கொன்றுவிட்டு மேலே எழுந்து செல்வோம்;* ***அஞ்சல் -*** *சற்றும் பயப்படவேண்டா;* ***எனக் கொதித்தான் -*** *என்று மனம் வெந்து கூறினான்.*

சகரபுத்திரர்களைப் போல நிலத்தைத் தோண்டியாவது, அரக்கர்களையெல்லாம் அடியோடு அழித்து மேலெழுந்தாவது வெளியே செல்வோம் என்று அனுமன் மனங் கொதித்துச் சாம்பவானைத் தேற்றினான் என்பது. யாவரையும் தேற்றவல்ல சாம்பனே கலங்கி விட்டானே என்ற எண்ணத்தால் மாருதி மனம் கொதித்தது. தின்று - தோண்டி (நிலத்தை) சகரர் தோண்டலால் சாகரம் என்று கடலுக்குப் பெயர் வந்தது - தத்திதாந்தநாமம். *44*

பில நகரின் நடுவில் சுயம்பிரபை

4565. மற்றவரும் மற்று அது
மனக் கொள வலித்தார்;
உற்றனர், புரத்தின் இடை;
ஒண் சுடரினுள் ஓர்
நல் தவம் அனைத்தும் உரு
நண்ணி, ஒளி பெற்ற

கற்றை விரி பொன்
சடையினாளை எதிர் கண்டார்.

மற்றவரும் - *(அங்கதன் முதலிய) மற்றை வானர வீரர்களும்;* ***அது மனக் கொள -*** *(அனுமன் கூறிய) அந்தச் சொல் மனத்தில் பதியவே;* ***வலித்தார் -*** *(அவ்வாறே செய்ய) உறுதி கொண்டார்கள்;* ***புரத்தின் இடை உற்றனர் -*** *(யாவரும்) அந்த நகரத்தினிடையே சென்று;* ***ஒண் சுடரினுள் -*** *மிக்க ஒளியையுடைய (அந்நகரின்) நடுவில்;* ***நல்தவம் அனைத்தும் -*** *சிறந்த தவம் முழுவதும்;* ***ஓர் உரு நண்ணி -*** *ஒரு பெண்ணுருவம் பெற்றாற்போல;* ***ஒளி பெற்ற -*** *ஒளி நிறைந்த;* ***கற்றை விரி பொன் சடையினாளை -*** *தொகுதியயக விரிந்த அழகிய சடையையுடையவளான சுயம்பிரபையை;* ***எதிர் கண்டார் -*** *கண்முன்னே கண்டார்கள்.*

மற்று : அசை. அந்த நகரத்தின் இடையில் தவம் ஓர் உருவம் எடுத்துவந்தாற் போன்ற சுயம்பிரபையை வானரவீரர்கள் கண்டனர் என்பது. 45

4566. மருங்கு அலச வற்கலை
வரிந்து, வரி வாளம்
பொரும், கலசம் ஒக்கும், முலை
மாசு புடை பூசி,
பெருங் கலை மதித் திரு
முகத்த பிறழ் செங் கேழ்க்
கருங் கயல்களின் பிறழ் கண்
மூக்கின் நுதி காண,

மருங்கு அலச வற்கலை வரிந்து - *இடையிலே அலையுமாறு மர வுரியைக் கட்டி;* ***வரிவாளம் பொரும் -*** *இரேகைகளையுடைய சக்கரவாகப் பறவையைப் போன்றனவும்;* ***கலசம் ஒக்கும் -*** *பொற்கலசங்களை ஒப்பனவுமான;* ***முலை புடை மாசு பூசி -*** *முலைகளின் மேல் அழுக்குப் படியப்பெற்றும்;* ***பெருங் கலைமதி திருமுகத்த -*** *பெருமை மிக்க பதினாறு கலைகளும் நிரம்பிய முழுமதியை யொத்த அழகிய முகத்தில்;* ***பிறழ் செங்கேழ் -*** *பிறழுகின்ற செந்நிறத்தையுடையனவும்;* ***கருங்கயல்களின் பிறழ்-*** *கருமையான கெண்டை மீன்களைப் போலப்*

பிறழ்வனவுமான; ***கண் மூக்கின் நுதி காண -*** *தன் விழிகள் இரண்டும் மூக்கின் நுனியை நோக்கியவாறு இருக்கவும்.*

சுயம்பிரபை மரவுரி தரித்து நீராடவும் செய்யாமல் தவத்திலேயே மனத்தைச் செலுத்தியிருந்தமையால் முலைகளில் அழுக்குப் படியத் தன் கண்களின் பார்வையை மூக்கின் நுனியிலே செலுத்தியிருந்தாள் என்பது.

வற்கலை - பூர்சமென்னும் மரத்திலிருந்து உரித்தெடுக்கப்படும் மெல்லிய பட்டையான ஆடை. இப்பாடலிலுள்ள வரிந்து, பூசி, நாண என்ற வினையெச்சங்களும் அடுத்த மூன்று பாடல்களின் வினையெச்சங்களும் 50 ஆம் பாடலில் வரும் 'இருந்தனள்' என்ற வினை கொண்டு முடியும்.

வரிதல் : இறுகவுடுத்தல். வானம்: சக்கரவாளம் என்னும் பறவை; உருண்டை வடிவால் முலைகளுக்கு உவமை. 46

4567. தேர் அனைய அல்குல், செறி
திண் கதலி செப்பும்
ஊருவினொடு ஒப்பு உற
ஒடுக்கி, உற ஒல்கும்
நேர் இடை சலிப்பு அற
நிறுத்தி, நிமிர் கொங்கைப்
பாரம் உள் ஒடுங்குற,
உயிர்ப்பு இடை பரப்ப,

__தேர் அனைய அல்குல் -__ தேர்த்தட்டையொத்த அல்குறை; __செறி திண் கதலி செப்பும் -__ ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய வலிய வாழை மரத்தைப் போன்ற; __ஊருவினொடு -__ தொடைகளோடு; __ஒப்பு உற ஒடுக்கி -__ ஒன்றாகப் பொருந்துமாறு அடக்கி வைத்தும்; __உயிர்ப்பு இடை பரிப்ப -__ மூச்சைக் கட்டுவதனால்; __உற ஒல்கும் நேர்இடை -__ மிகவும் அசைகின்ற நுண்ணிய இடையை; __சலிப்பு அற நிறுத்தி -__ சிறிதும் அசையாதவாறு நிறுத்தி; __நிமிர் கொங்கைப் பாரம் -__ சாயாது நிமிர்ந்த முலைச்சுமை; __உள் ஒடுக்கு உற -__ உள்ளே அடங்கி நிற்பவும்.

உயிர்ப்பிடை பரித்தல் இடை சலிப்பற நிற்றற்கும், முலைகள் ஒடுங்குவதற்கும் காரணமாகும். இங்குக் கூறப்படுவது யோகமுறையில் வளிநிலை என்பர். இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராயாணாமம், பிரத்தியாகாரம், தாரணை, தியானம், சமாதி, என்னும் யோகப்பயிற்சி நிலைகளில் இங்கு பிராணாயாமம் குறிக்கப்பட்டது. 'உயிர்ப்பிடை பரித்தல்' என்பதுவே பிராணாயாமம். சலிப்பு: அசைவு, 'ஒடுக்கி', 'ஒடுக்குற', என்ற எச்சங்களும் 50ஆம் செய்யுளில் வரும் 'இருந்தனள்' என்பதனையே கொண்டு முடியும். 47

4568. தாமரை மலர்க்கு உவமை சால்புறு தளிர்க் கை,
பூ மருவு பொன் செறி குறங்கிடை பொருந்த,
காமம் முதல் உற்ற பகை கால் தளர, ஆசை
நாமம் அழிய, புலனும் நல் அறிவு புல்ல,

__தாமரை மலர்க்கு உவமை -__ தாமரை மலருகக்கு உவமையாகின்ற; __சால்பு உறு -__ சிறப்பு வாய்ந்த; __தளிர்க் கை -__ தளிர்போன்ற (தன் மெல்லிய) கைகள்; __பூ மருவு -__ அழகு வாய்ந்த; __பொன்செறி -__ பொன்னிறமான ஒன்றோடு ஒன்று நெருங்கிய; __குறங்கிடை பொருந்த -__ தொடைகளிடத்தில் பொருந்தவும்; __காமம் முதல் -__ காமம் முதலாக; __உற்ற பகை கால்தளர -__ பொருந்திய உட்பகைகள் அழிந்தொழியவும்; __ஆசை நாமம் அழிய -__ ஆசை என்னும் பெயரே அழியப்பெறவும்; __புலனும் நல்லறிவு புல்ல -__ ஐம்பொறிகளும் (தீய வழியிற் செல்லாது) நல் லுணர்வைப் பொருந்தவும்.

சுயம்பிரபை தன் இரு கைகளையும் இரண்டு தொடைகளின்மேல் வைத்துக் கொண்டு, உட்பகையையொடுக்கிப் பற்றற்று மனத்தை யோகத்திற் செலுத்தியிருந்தாள் என்பது. காமம் முதல் உற்றபகை: காமம், குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம், மாற்சரியம் என்ற உட்பகைகள். 'காமம் முதலுற்ற பகை கால் தளர

வாசை நாமம் அழிய' என்றதனால் 'பொய் கொலைகளவே காமம் பொருள்நசை இவ்வகை யைந்தும் அடக்கியது இமயம்' என்று சொல்லப்பட்ட இயமமும், 'புலனும் நல்லறிவு புல்ல' என்றதனால் 'பொறியுணர்வெல்லாம் புலத்தின் வழாமல் ஒரு வழிப்படுப்பது தொகைநிலைப் புறனே' என்று கூறப்பெற்ற பிரத்தியாகாரமும் சொல்லப்பட்டவாறு அறியலாம். கால்தளர்தல் - அழிதல். ஒப்பு: 'காமம் வெகுளி மயக்கமிவை மூன்றின் நாமங் கெடுக்கெடும் நோய்' - குறள்:360. 48

4569. நெறிந்து நிமிர் கற்றை நிறை ஓதி நெடு நீலம்
செறிந்து சடை உற்றன தலத்தில் நெறிசெல்ல,
பறிந்து வினை பற்று அற, மனப் பெரிய பாசம்
பிறிந்து பெயர, கருணை கண்வழி பிறங்க,

நெறித்து - *நெறிப்புக் கொண்டு;* ***நிமிர் -*** *நிமிர்ந்து;* ***கற்றை நிறை -*** *தொகுதியாக நிறைந்த;* ***நெடு நீலம் ஓதி -*** *நீண்ட கருமையான கூந் தலானது;* ***செறிந்து சடை உற்றன -*** *அடர்ந்த சடையாகத் திரண்டு அமைந்ததாகி;* ***தலத்தின் நெறி செல்ல -*** *பூமியிடத்தில் புரளவும்;* ***வினை பறிந்து பற்று அற-*** *நல்வினை, தீவினைகள் ஆகிய இரண்டும் அடியோடு நீங்கவும்;* ***மனப் பெரிய பாசம் -*** *மனத்தில் உண்டாகக் கூடிய பெரிய பாசப்பற்று;* ***பிறிந்து பெயர -*** *விலகியொழியவும்;* ***கருணை கண்வழி பிறங்க -*** *அருளானது விழிகளில் தோன்றி விளங்கவும்.*

வினை முடிபு: செல்ல, பற்றற, பெயர, பிறங்க, என்னும் எச்சங்கள் 50 ஆம் செய்யுளிலுள்ள 'இருந்தனள்' என்பதனையே கொண்டு முடியும். ஞான யோகத்தின்முன் கன்ம வினைகள் தீயின்முன் பஞ்சுபோலாகும் என்பது பற்றி 'வினை பறிந்து பற்றற' எனப்பட்டது. பாசம்: கயிறு - இங்கே உவமையாகு பெயராய் மனத்தைப் பிணிக்கும் பாசமாயிற்று. பூமியிற் கிடந்து புரள்வதெனச் சடைக்கற்றையின் நீளத்தைக் குறித்தார். அருளைக் கண்ணோட்டம் என்பார். ஆதலால், கருணை கண்வழி பிறங்க என்றார். பிறிந்து: அடியோடும் பெயர்க்கப்பட்டு. எதுகை நோக்கிப் 'பிரிந்து' என்ற சொல் 'பிறிந்து' என்றாயது. 49

சுயம்பிரபையைச் சீதையோ என ஐயுறுதல்

4570. இருந்தனள் - இருந்தவளை
எய்தினர் இறைஞ்சா,
அருந்ததி எனத் தகைய
சீதை அவளாகப்
பரிந்தனர்; பதைத்தனர்; 'பணித்த
குறி, பண்பின்
தெரிந்து உணர்தி; மற்று
இவள்கொல், தேவி?' எனலோடும்,

இருந்தனள் - *(அவ்வாறு) இருந்தாள்;* ***இருந்தவளை -*** *அப்படி வீற்றிருந்த சுயம்பிரபையை வானரவீரர்கள்;* ***எய்தினர் இறைஞ்சா -*** *அணுகி வணங்கி;* ***அருந்ததி எனத்தகைய சீதை அவளாக -*** *அருந்ததி யென்று சொல்லத் தகுந்த கற்புடைய சீதையாகவே நினைத்து;* ***பரிந்தனர் -*** *(அவளிடம்) அன்பு பூண்டனர்;* ***பதைத்தனர் -***

பரபரப்பு அடைந்தனர்; **இவள் தேவி கொல் -** (அனுமனைப் பார்த்து) இவள் சீதைதானா? **பணித்த குறி -** (இராமன்) கூறிய அங்க அடையாளங்களைக் கொண்டு; **பண்பில் தெரிந்து உணர்தி -** முறையாக ஆராய்ந்து தெளிந்து அறிவாயாக; **எனலோடும் -** என்றுகேட்ட அளவில்.

மாருதி உரைத்தான் என அடுத்த கவியோடு தொடர்ந்து முடியும். முன்னர் நகரையும், மாளிகையையும், குகையையும் கண்டு இராவணன் சீதையை ஒளித்த இடம் இவையோயென ஐயுற்ற வீரர்கள் இங்கும் சுயம்பிரபையின் அழகைக் கண்டு அவளைச் சீதையென மயங்கினர் என்பது. சீதையவள்: அவள் - பகுதிப் பொருள் விகுதி. அருந்ததி: வசிட்டரின் மனைவி; கற்புடைப் பெண்களுக்கு உவமை கூறப்படுபவள். இறைஞ்சா: செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சம்.
50

4571. 'எக் குறியொடு எக் குணம்
எடுத்து இவண் உரைக்கேன்?
இக் குறியுடைக் கொடி
இராமன் மனையாளோ?
அக்கு வடம், முத்தமணி
ஆரம்அதன் நேர் நின்று
ஒக்கும்எனின், ஒக்கும்' என,
மாருதி உரைத்தான்.

மாருதி - அனுமன் (அந்த வீரர்களை நோக்கி); **எக்குறியொடு எக்குணம் -** (சீதைக்குரிய உறுப்பிலக்கணங்களிலும் குணங்களிலும்) எந்த அடையாளத்தை அல்லது எந்தக் குணத்தை; **இவண் எடுத்து இசைக்கேன் -** இவளிடம் இருப்பதாக எடுத்துச் சொல்வேன்? **இக்குறி**

யுடைக்கொடி - இத்தன்மையுடைய கொடிபோன்ற இப்பெண்; **இராமன் மனையாளோ -** இராமன் மனைவியாவாளோ? (ஆகமாட்டாள்); **அக்கு வடம்-** எலும்பு மாலையானது; **முத்த மணி ஆரம் -** (நவமணிகளில் ஒன்றான)முத்தினால் ஆகிய மாலையோடு; **அதன் நேர் நின்று ஒக்கும் எனின் -** நேராக இருந்து உவமையாகுமானால்; **ஒக்கும் -** (இவளும் அச்சீதையை)ஒத்திருப்பாள்; **என உரைத்தான் -** என்று கூறினான்.

இராமன் தன்னிடம் கூறிய சீதையின் குணம், குறிகள் ஒன்றும் இவளிடம் இல்லை; ஆதலால், இவள் சீதையில்லையென அனுமன் துணிந்து கூறினான் என்பது. எலும்பு மாலைக்கும், முத்து மாலைக்கும் எந்த அளவு வேறுபாடுண்டோ, அந்த அளவு வேறுபாடு இவளுக்கும் சீதைக்கும் உண்டென்பது. அக்கு வடம்: சங்கு மணி மாலை என்றும் கொள்ளலாம். கொடி: உவமையாகுபெயர். இந்தப் பெண்ணும் சீதையும் ஒப்பாகார் என்பதற்கு அக்குமாலையும் முத்துமாலையும் ஒன்றையொன்று ஒக்குமென்று கூறியதால் பொய்த் தற்குறிப்பணி. 51

சுயம்பிரபையின் வினாவும் வானரர் விடையும்

4572. ***அன்ன பொழுதின்கண் அவ்***
அணங்கும், அறிவுற்றாள்;
முன், அனையர் சேறல் முறை
அன்று, என முனிந்தாள்;
'துன்ன அரிய பொன்
நகரியின் உறைவிர்அல்லீர்;
என்ன வரவு? யாவர்?
உரைசெய்க!' என இசைத்தாள்.

அன்ன பொழுதின்கண் - *அச் சமயத்தில்;* ***அவ்அணங்கும் -*** *அந்தச் சுயம்பிரபையும்;* ***அறிவுற்றாள் -*** *(யோக நிலையிலிருந்து நீங்கித்) தன் நினைவு வரப்பெற்றாள் (அவர்களைப் பார்த்து);* ***அனையர்*** *- தனக்கு எதிரில் அவர்கள்;* ***சேறல் முறை அன்று என*** *- வருவது தகாது என்று;* ***முன் முனிந்தாள் -*** *உணர்ச்சி உற்றவுடன் முதலில் கோபங்கொண்டு;* ***துன்ன அறிய -*** *(நீங்கள்) எவரும் அணுக முடியாத;* ***பொன் நகரியின் உறைவிர் அல்லீர் -*** *பொன்மயமான இந்த நகரத்தில் வாழ்வதற்கு உரியவராக இல்லை;* ***வரவு என்ன -*** *(நீங்கள்) இங்கு வரக் காரணம் என்ன;* ***யாவர் -*** *(நீங்கள்) யாவர்?* ***உரை செய்க என -*** *சொல்லுங்கள் என்று;* ***இசைத்தாள் -*** *கேட்டாள்.*

தவம் செய்யும் பெண்ணாகிய தன்னெதிரில் ஆடவர் பலர் வந்ததால் சுயம்பிரபை கோபித்தாள் என்பது. அறிவுற்றாள்: தன் உணர்வு வரப்பெற்றாள்.
52

4573. ***'வேதனை அரக்கர் ஒரு***
மாயை விளைவித்தார்;
சீதையை ஒளித்தனர்; மறைத்த
புரை தேர்வுற்று
ஏதம் இல் அறத்
துறை நிறுத்திய இராமன்
தூதர்; உலகில் திரிதும்'
என்னும் உரை சொன்னார்.

வேதனை அரக்கர் - *(உலகத்தார்க்குத்) துன்பமே தரும் அரக்கர்கள்;* ***ஒரு மாயை விளைவித்தார் -*** *ஒரு வஞ்சகச் செயலைச் செய்தனர்;* ***சீதையை ஒளித்தனர் -*** *சீதையை எடுத்துச் சென்று மறைத்துவிட்டார்கள்;* ***ஏதம் இல் -*** *குற்றம் நீங்கிய;* ***அறத்துறை நிறுத்திய -*** *தரும நெறியை நிலைபெறச் செய்த;* ***இராமன் தூதர் -*** *இராமன் தூதுவர்கள் நாங்கள்;* ***மறைத்த புரை தேர்வுற்று -*** *(அந்த அரக்கர்கள் சீதையை) ஒளித்து வைத்துள்ள மறைவிடங்களைத் தேடத்தொடங்கி;* ***உலகில் திரிதும் -*** *உலகில் அலைந்து திரிகின்றோம்;* ***என்னும் -*** *என்கின்ற;* ***உரை சொன்னார் -*** *மறுமொழியைக் கூறினார்.*

புரை: மறைவான உறைவிடம். *53*

4574. ***என்றலும், இருந்தவள்***
எழுந்தனள், இரங்கி,

குன்று அனையது ஆயது ஒரு
பேர் உவகை கொண்டாள்;
நன்று வரவு ஆக!
நடனம் புரிவல்' என்னா,
நின்றனள்; நெடுங் கண் இணை
நீர் கலுழி கொள்ள,

என்றலும் - என்று வானரர் கூறியவுடனே; **இருந்தவள் -** வீற்றிருந்தவளாகிய அந்தச் சுயம்பிரபை; **எழுந்தனள் -** எழுந்துநின்று; **இரங்கி -** (அந்த இராமதூதரிடம்) அன்பு கொண்டு; **குன்று அனையது ஆயது -** மலையையொத்ததாகிய; **ஒரு பேர் உவகை கொண்டாள் -** ஒப்பற்ற பெரு மகிழ்ச்சியையடைந்தாள்; **வரவு நன்று ஆக -** (வானரர் களைப் பார்த்து) உங்கள் வரவு நல்வரவு ஆகுக; **நடனம் புரிவல் -** ஆனந்தக் கூத்தாடுவேன்; **என்னா -** என்று சொல்லி; **நெடுங்கண் இணை -** (தன்) நீண்ட இரு கண்களிலிருந்தும்; **நீர் கலுழி கொள்ள -** ஆனந்தக் கண்ணீர் வெள்ளமாகப் பெருக; **நின்றனள் -** நின்றாள்.

இந்த வானரவீரர்களை இராமதூதர் என்று அறிந்தவுடன் சுயம்பிரபை தனது சாபம் நீங்குங்காலம் நெருங்கியதென்ற காரணத்தால் அவர்கள்மீது அன்பு பாராட்டி, வரவு கேட்டறிந்து கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிய மகிழ்ச்சியால் நடனம் செய்யலானாள் என்பது.

மகிழ்ச்சி மிகுதிக்குக் குன்று உவமை; உருவத்திற்குக் கூறப்படும் உவமை இங்கு எல்லையற்ற மகிழ்ச்சியான உணர்ச்சிக்காயிற்று. 54

இராமபிரான் பற்றிச் சுயம்பிரபை கேட்க,அனுமன் விடை பகர்தல்

4575. ***'எவ் உழை இருந்தனன்***
இராமன்?' என, யாணர்ச்
செவ் உழை நெடுங்
கண் அவள் செப்பிடுதலோடும்,
அவ் உழை, நிகழ்ந்ததனை
ஆதியினொடு அந்தம்,
வெவ் விழைவு இல் சிந்தை
நெடு மாருதி விரித்தான்.

இராமன் - இராமபிரான்; **எவ் உழை இருந்தனன் -** எவ்விடத்தில் இருக்கின்றான்? **என-** என்று; **யாணர்ச் செவ் உழை -** புதுமையான அழகிய மான்போன்ற; **நெடுங் கண்ணவள் -** நீண்ட கண்களையுடைய அந்தச் சுயம்பிரபை; **செப்பிடுதலோடும் -** (அனுமனை நோக்கிக்) கேட்டவுடனே; **வெவ் விழைவு இல் -** கொடிய ஆசையில்லாத; **சிந்தை நெடு மாருதி -** மனத்தையுடைய பெருமை வாய்ந்த அனுமன்; **அவ்உழை நிகழ்ந்ததனை -** அங்கு (இராமனிடத்து) நிகழ்ந்த செய்திகளை; **ஆதியினொடு அந்தம் விரித்தான் -** முதலிலிருந்து முடிவுவரை விரித்துச் சொன்னான்.

ஆசையென்பது நல்வழியிற் செல்லவொட்டாது மனத்தைத் தீயவழியிற் புகுத்தலால் 'வெவ் விழைவு' எனப்பட்டது. 55

சுயம்பிரபை தன் வரலாறு கூறுதல்

4576. கேட்டு, அவளும், 'என்னுடைய கேடு
இல் தவம் இன்னே
காட்டியது வீடு!' என விரும்பி,
நனி கால் நீர்
ஆட்டி, அமிழ்து அன்ன சுவை
இன் அடிசில் அன்போடு
ஊட்டி, மனன் உள் குளிர,
இன் உரை உரைத்தாள்.

கேட்டு - (அனுமன் கூறிய இராமனது வரலாறு முழுவதும்) கேட்டு; **அவளும்** - அந்தச் சுயம்பிரபையும்; **என்னுடைய கேடுஇல் தவம்** - நான் செய்த கெடுதல் இல்லாத தவம்; **இன்னே வீடு காட்டியது** - இப்பொழுதுதான் சாப நீக்கத்தை உண்டாக்கியது; **என** - என்று சொல்லி; **விரும்பி** - அந்த வானரவீரரிடம் அன்பு பூண்டு; **கால் நீர்**

நனி ஆட்டி - அவர்களின் கால்களை நீரால் நன்கு கழுவி; **அமிழ்து அன்ன சுவை இன் அடிசில்** - தேவாமிர்தம் போன்ற சுவையுடைய இனிய உணவை; **அன்போடு ஊட்டி** - அன்புடன் உண்ணச் செய்து; **மனன் உள் குளிர** - (அவர்களது) உள்ளம் குளிரும்படி; **இன் உரை உரைத்தாள்** - இனிய சொற்களைச் சொன்னாள்.

சுயம்பிரபை அவ் வானரர்களின் காலை நீராட்டி அமுதூட்டினாள் என்பது. விருந்தினரை வரவேற்று அவர்களைத் தெய்வமெனப் பேணுதற்குச் செய்யும் சடங்கு இது. அமிழ்து போன்று இனிய அறுசுவையுண்டியென்பார் இன்னடிசில் என்றார். மோப்பக் குழையும் (90) என்ற திருக்குறள் உரைவிளக்கத்தில் சேய்மைக்கண் கண்டுழி இன்முகமும் அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும் அவைபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலும் விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று என்பர் பரிமேலழகர். சுயம்பிரபையின் விருந்தோம்பற் பண்பினைப் பரிமேலழகர் உரையுடன் ஒப்பிட்டுணரலாம். 56

4577. மாருதியும், மற்று அவள்
மலர்ச்சரண் வணங்கி,
'யார் இந் நகருக்கு இறைவர்?
யாது நின் இயற் பேர்?
பார் புகழ் தவத்தினை!
பணித்தருள்க!' என்றாள்;
சோர்குழலும், மற்று அவனொடு,
உற்றபடி சொன்னாள்;

மாருதியும் - அனுமனும்; **அவள் மலர் சரண் வணங்கி -** அந்தச் சுயம்பிரபையின் தாமரைமலர் போன்ற அடியிணைகளைத் தொழுது; **யார் இந்நகருக்கு இறைவர் -** இந்த நகரத்துக்குத் தலைவர் யார்? **நின் இயற் பேர் யாது -** உனது இயற்கையான பெயர் என்ன? **பார் புகழ் தவத்தினை -** உலகத்தவர் புகழ்வதற்குக் காரணமான தவம் மேற்கொண்டவளே! **பணித்து அருளுக -** (இவற்றைச்) சொல்வாயாக; **என்றான் -** என்று கேட்டான்; **சோர்குழலும் -** (சடைபட்டுத்) தொங்கும் கூந்தலையுடைய அந்தச் சுயம்பிரபையும்; **அவனோடு -** அந்த அனுமனிடம்; **உற்றபடி சொன்னாள் -** நடந்தவற்றை நடந்தபடியே கூறலாயினாள்.

பணித்துஅருள்க என்ற தொடரில் அனுமனின் பணிபு புலப்படுதல் காண்க. எல்லார்க்கும் நன்றாம் பணிதல் (125) பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் (95) என்ற குறள் தொடர்களுக்கு அனுமன் இலக்கியம் ஆவான். சோர்குழல்: வினைத் தொகையன்மொழி. 'மற்று' இரண்டும்அசைகள். 57

4578. 'நூல்முகம் நுனித்த நெறி
நூறு வர, நொய்தா
மேல் முகம் நிமிர்த்து,
வெயில் காலொடு விழுங்கா,
மான் முக நலத்தவன்,
மயன், செய்த தவத்தால்,
நான்முகன் அளித்துளது, இம்
மா நகரம் - நல்லோய்!

நல்லோய் - நற்பண்புள்ளவனே! **மான்முக நலத்தவன் மயன் -** மானின் முகம் போன்ற முகத்தையுடைய சிறந்த பண்பாளனான மயன் என்னும் அசுரத் தச்சன்; **நூல்முகம் நுனித்த -** யோக நூலில் நுட்பமாகக் குறித்துள்ள; **நெறி நூறு வர -** கணக்கற்ற வழிகள் தன்னிடம் அமையுமாறு; **நொய்தா -** எளிதாக; **முகம் மேல் நிமிர்த்து -** (தனது) முகத்தை மேலே உயர்த்தி (அண்ணாந்து வானத்தை நோக்கியபடி); **வெயில் காலொடு விழுங்கா -** வெயிலையும் காற்றையும் உணவாக உட்கொண்டு; **செய்த தவத்தால் -** கடுமையாகச் செய்த தவத்தின் பயனாக; **இம்மா நகரம் -** இந்தப் பெரிய நகரமானது; **நான்முகன் அளித்துளது -** நான்கு முகமுடைய பிரமனால் (அம்மயனுக்கு) அளிக்கப்பட்டது.

இந்த நகரம் மயனது தவத்தைக் கண்டு மெச்சிய பிரமனால் அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டதாகும் என்பது. வானத்தை நோக்கி முகத்தை (ஊர்த்துவ முகம்) அமைத்து, வெயிலையும் காற்றையுமே உட்கொண்டு ஒருவகை யோகத் தவம் செய்தான், மயன்; இக்கடுந்தவப் பயனாய் நான்முகனிடமிருந்து இந்நகரத்தை வரமாகப் பெற்றான். மயன்: அசுரச் சிற்பி - மானினது முகம் போன்ற முகமுடையவன். மேல்முகம் நிமிர்த்தல்:யோகமுறை. 58

4579. 'அன்னது இது; தானவன்
அரம்பையருள், ஆங்கு ஓர்,
நல் நுதலினாள் முலை
நயந்தனன்; அந் நல்லாள்
என் உயிர் ஆனாள்; அவளை

யான், இவன் இரப்ப,
பொன்னுலகின்நின்று, ஒளிர்
பிலத்திடை புணர்த்தேன்.

இது அன்னது - இந்த நகரம் அவ்வாறாக அமைக்கப்பட்டது; ***தானவன்-*** அந்த மயன் என்ற அசுரத் தச்சன்; ***அரம்பையருள் ஓர் நல் நுதலினாள்*** - தேவமாதர்களுள் அழகான நெற்றியையுடைய ஒருத்தியின்; ***முலை நயந்தனன்-*** போகத்தை விரும்பினான்; ***அந்நல்லாள் என உயிர் அனாள்*** - நல்லஅழகு வாய்ந்த அவள் என் உயிர்போன்ற தோழியாவாள்; ***அவன் இரப்ப*** - அந்த அசுரன் (என்னை) மன்றாடிக் கேட்டுக் கொண்டதால்; ***யான் அவளை-*** நான் அத் தெய்வப் பெண்ணை; ***பொன்னுலகின் நின்று*** - பொன்மயமானதேவலோகத்திலிருந்து; ***ஒளிர் பிலத்திடை*** - விளங்குகின்ற இந்தப் பிலத்தில்; ***புணர்த்தேன்*** - கொண்டுவந்து சேர்த்தேன்.

தானவன்: காசியப முனிவரின் மனைவியருள் தனு என்பவளின்வழி வந்தவன்; தானவர் ஓர் அரக்க இனத்தவராவர். தானவன என்றது மயனையும் நன்னுதலினாள் என்றது ஏமை என்பவளையும் குறிக்கும் வான்மீகம். அசுரத் தச்சனான மயன் தான் புரிந்த தவப்பயனாகப் பிரமனிடமிருந்து அசுரகுருவான சுக்கிராச்சாரியின் பொருள் முழுவதையும் பெற்றுப் பொன்மயமான வனத்தை உருவாக்கினான் என்றும், பின்னர் அது அந்த மயனால் காதலிக்கப்பட்ட தேவமாதுக்கு உரியதாயிற்று என்றும் கூறும். இச்செய்யுள் முதல் 63 முடிய அந்தாதித் தொடையாக அமைந்துள்ளமை காண்க. *59*

4580. 'புணர்ந்து, அவளும் அன்னவனும்,
அன்றில் விழை போகத்து
உணர்ந்திலர், நெடும் பகல் இம்
மா நகர் உறைந்தார்;
கணங் குழையினாளொடு உயர்
காதல் ஒருவாது உற்று,
இணங்கி வரு பாசமுடையேன்
உடன் இருந்தேன்.

அவளும் அன்னவனும் - அந்தத் தேவமாதும், அந்த மயனும்; ***புணர்ந்து*** - கூடி (இன்பம் துய்த்து); ***அன்றில் விழை போகத்து*** - அன்றில் பறவையும் விரும்பும்படியான சிற்றின்பத்தில்; ***உணர்ந்திலர்*** - (வேறொன்றையும்) அறியாதவர்களாய்; ***நெடும்பகல் இம்மாநகர்*** - பலகாலம் இந்தப் பெரிய நகரத்தில்; ***உறைந்தார்*** - வசித்தார்கள்; ***கணங்குழையினாளொடு*** - திரண்ட காதணி பூண்ட அப் பெண்ணுடன்; ***உயர் காதல் ஒருவாது*** - சிறந்த அன்பு நீங்காது; ***உற்று இணங்கி வரு*** - நெருங்கிப் பழகி வருகின்ற; ***பாசம் உடையேன்*** - பாசமுடையவளாகிய நான்; ***உடன் இருந்தேன்*** - அந்தப் பெண்ணோடு இங்கேயே இருந்துவிட்டேன்.

மயனும், தேவமாதும் சிற்றின்பத்தில் மூழ்கி இங்கு வசிக்குங் காலத்தில் என் உயிர்த்தோழியான அவளை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாமல் நானும் அவளுடன் இருந்தேன் என்றாள் சுயம்பிரபை. பகல்: நாள்கள் - இலக்கணை. காதல் இருவர்

கருத்தொருமித்து ஆதரவுபட்ட இன்பமாதலின் 'உயர் காதல்' எனப்பட்டது.
60

4581. ***'இருந்து பல நாள்***
கழியும் எல்லையினில், நல்லோய்!
திருந்திழையை நாடி
வரு தேவர்இறை சீறி,
பெருந் திறலினானை உயிர் உண்டு,
''பிழை'' என்று, அம்
முருந்து நிகர் மூரல்
நகையாளையும், முனிந்தான். **நல்லோய் -** *நல்ல பண்புகள் உடையவனே;* **இருந்து -** *(இவ்வாறு அவர்கள் இருவரும்) கூடியிருந்து;* **பல நாள் கழியும் எல்லையினில் -** *பலநாள்கள் கழியும் பொழுதில்;* **திருந்து இழையை நாடி வரு -** *வேலைப்பாடு மிக்க அணிகளைப் பூண்ட அந்தத் தேவமாதைத் தேடி வருகின்ற;* **தேவர் இறை -** *தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன்;* **சீறி -** *கோபித்து;* **பெருந் திறலினானை -** *மிக்க வல்லமை பொருந்திய அந்த மயனை;* **உயிர் உண்டு -** *கொன்று;* **அம்முருந்து நிகர் -** *அழகான மயிலிறகின் அடிக்குருத்தையொத்த;* **மூரல் நகையாளையும் -** *பற்களையும் புன்சிரிப்பையுமுடைய அந்தத் தெய்வப் பெண்ணையும்;* **பிழை என்று -** *(நீ செய்தது) தவறான செயலாகும் என்று;* **முனிந்தான் -** *சினந்து கூறினான்.*

இவ்வாறு அவ் விருவரும் இந்த நகரத்தில் இன்பம் நுகர்ந்து பலநாட்கள் கழிக்க, வானுகலத்தில் அத்தேவமாதைக் காணாமையால் அவளைத் தேடி வந்த இந்திரன், அந்த ஏமையைக் கவர்ந்த காரணத்தால் அம் மயனைக் கொன்று, அவனுக்கு இணங்கிய அந்த ஏமையைக் கோபித்தான் என்பது. திருந்திழை: வினைத்தொகையன்மொழி. முருந்து: மயிலிறகின்அடி - பற்களுக்கு உவமை. *61*

4582. ***'முனிந்து, அவளை, ''உற்ற செயல்***
முற்றும் மொழிக'' என்ன,
கனிந்த துவர் வாயவளும்
என்னை, ''இவள்கண் ஆய்,
வனைந்து முடிவுற்றது'' என,
மன்னனும், இது எல்லாம்
நினைந்து, ''இவண் இருத்தி; நகர்
காவல் நின்னது'' என்றான்.

அவளை முனிந்து - *(அந்தத் தேவமாதை இந்திரன்) அவ்வாறு கோபித்து;* **உற்ற செயல் முற்றும் மொழிக -** *நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் கூறுக;* **என்ன -** *என்று கட்டளையிட;* **கனிந்த துவர் வாயவளும் -** *நன்றாக முற்றிய பவழம்போன்ற இதழையுடைய அந்த ஏமையும்;* **என்னை -** *என்னைப் பற்றிக் கொண்டு;* **இவள் கண்ணாய் வனைந்து -** *இவளால் (இப்பழிப்புச் செயல்) தொடுக்கப்பட்டு;* **முடிவுற்றது என -** *முடிந்ததெனத் தெரிவிக்க;* **மன்னனும் -** *இந்திரனும்;* **இது எல்லாம் நினைந்து -** *இவற்றையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து (என்னைப் பார்த்து);* **இவண் இருத்தி -** *இந்த*

நகரிலேயே (தனியாக) தங்குவாய்; **நகர் காவல் நினது** - நகரத்தைப் பாதுகாக்கும் வேலை உன்னுடையது; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

நடந்த செயலை என் தோழியாலறிந்த இந்திரன் எல்லாவற்றிற்கும் முதற் காரணம் நானே எனத் தெளிந்து என்மீதுள்ள கோபத்தால் ஒருவருமில்லாத இந்த நகரத்தைப் பாதுகாத்துத் தனியே இருக்குமாறு கட்டளையிட்டான் என்பது. மன்னன்: இந்திரன். 'வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகமும்' - தொல். பொருள். 5.62

4583. என்றலும்; வணங்கி, ''இருள் ஏகும்
நெறி எந் நாள்?
ஒன்று உரை, எனக்கு
முடிவு'' என்று உரைசெயாமுன்,
'வன் திறல் அவ் வானரம்,
இராமன் அருள் வந்தால்,
அன்று முடிவு ஆகும், இடர்''
என்று அவன் அகன்றான்.

என்றலும் - என்று இந்திரன் எனக்குக் கட்டளையிட்டவுடனே; **வணங்கி** - (நான் அந்த இந்திரனைத்) தொழுது; **இருள் ஏகும் நெறி எந்நாள்**- என்னுடைய இத்துன்பம் நீங்குவதற்குரிய வழி எக்காலத்து உண்டாகும்? **எனக்கு முடிவு ஒன்று உரை** - என் துன்பத்திற்கு முடிவு காலம் ஒன்றைச்சொல்வாய்; **என்று உரை செயாமுன்** - என்று கேட்பதற்கு முன்னேயே; **அவன்** - அவ்இந்திரன்; **வன் திறல் அவ்வானரம்** - மிக்க வலிமையுடையவானரங்கள்; **இராமன் அருள் வந்தால்** - இராமனது கட்டளையால் இங்குவந்தால்; **அன்று** - அக்காலத்தில்; **இடர் முடிவு ஆகும்** - உனது துன்பம்ஒழியும்; **என்று அகன்றான்** - என்று சொல்லித் தன் நகருக்குச் சென்றான்.

நான் செய்த பிழைக்குத் தண்டனையாக என்னை இங்கே இருக்குமாறு தேவேந்திரன் கட்டளையிட்டவுடன், 'எனது துன்பம் நீங்கும் காலம் எப்போது' என்று நான் அவனைத் தொழுது கேட்டதற்கு அவனும், 'இராம தூதராகிய வானரர்கள் இங்கு வரும்பொழுது உனது துன்பம் நீங்கும்' எனச் சாபவிமோசனம் கூறிச் சென்றான் என்பது. இருள்: துன்பம் - இலக்கணை. 63

4584. 'உண்ண உள; பூச உள;
சூட உள; ஒன்றோ?
வண்ண மணி ஆடை உள;
மற்றும் உள பெற்றேன்;
அண்ணல்! அவை முற்றும் அற
விட்டு, வினை வெல்வான்,
எண்ண அரிய பல் பகல்
இருந் தவம் இழைத்தேன்.

அண்ணல் - பெருமை மிக்க அனுமனே! **உண்ண உள** - (எனக்கு இங்கே) உண்பதற்குரிய (கனி முதலிய) பொருள்கள் உள்ளன; **பூச உள** - பூசுவதற்குரிய கலவைச்

சாந்து முதலிய பொருள்கள் உளளன; ***சூட உள -*** *தலையில் சூடுவதற்குரிய மலர்மாலைகள் முதலியன உள்ளன;* ***ஒன்றோ -*** *இவைமட்டுந்தானா?* ***வண்ண மணி ஆடை உள -*** *நல்ல நிறத்தோடு கூடிய அழகிய ஆடைகளும் உள்ளன;* ***மற்றும் உள -***

(இவையேயல்லாமல்) இன்னும் அணிகள் முதலியன யாவும் உள்ளன; ***பெற்றேன் -*** *இவையனைத்தையும் நான் அடைந்துள்ளேன்; (என்றாலும்)* ***அவை முற்றும் அற விட்டு -*** *அவற்றைத் துய்க்காமல் எல்லாப் பற்றுக்களையும் நீக்கி;* ***வினை வெல்வான் -*** *(என்) தீவினையை வெல்லும் பொருட்டு;* ***எண்ண அரிய பல்பகல் -*** *எண்ணுவதற்கு அரிய நெடுங்காலமாக;* ***இருந்தவம் இழைத்தேன் -*** *பெருந்தவத்தைச் செய்தேன்.*

இன்பத்திற்குரிய பல பொருள்கள் இந் நகரில் இருந்தும், எனது சாபம் நீங்குமாறு பல காலமாகப் பெருந்தவம் புரிந்து கொண்டிருந்தேன் என்று சுயம்பிரபை கூறினாள் என்பது. ஓகாரம்: பிரிநிலை. அண்ணல்: அண்மைவிளி.
64

4585. 'ஐ - இருபது ஓசனை
அமைந்த பிலம், ஐயா!
மெய் உளது; மேல் உலகம்
ஏறும் நெறி காணேன்;
உய்யும் நெறி உண்டு,
உதவுவீர்எனின்; உபாயம்
செய்யும்வகை சிந்தையில்நினைத்திர்,
சிறிது' என்றாள்.

ஐயா - *பெரியவனே!* ***அமைந்த பிலம் -*** *பொருந்திய இக் குகைத் துவாரமானது;* ***ஐ இருபது ஓசனை மெய் உளது -*** *நூறு யோசனை விரிந்த வடிவு கொண்டது;* ***மேல் உலகம் ஏறு நெறி காணேன் -*** *வானுலகத்திற்கு ஏறிச் செல்லும் வழியை அறியேன்;* ***உதவுவீர் எனின் -*** *(நீங்கள் எனக்கு) உதவி செய்வீர்களென்றால்;* ***உய்யும் நெறி உண்டு -*** *(நான்) ஈடேறுவதற்கு வழிஏற்படும்;* ***உபாயம் செய்யும் வகை -*** *அதற்கான உபாயம் செய்யும் விதத்தை;* ***சிந்தையில் சிறிது நினைத்திர் -*** *உங்கள் மனத்தில் சிறிது கருதுங்கள்;* ***என்றாள் -*** *என்று கூறினாள் (சுயம்பிரபை).*

இந்தப் பிலம் நூறு யோசனை பரப்புள்ளதாய் இருள் அடர்ந்திருப்பதால் மேலே ஏறிச் செல்லும்வழி இதுவென் தெரியாதபடி இந்திரனது சாபம் என்னைத் தடை செய்கிறது; என் சாபவிடைக் காலம் குறுகி உங்கள் வருகையால் நான் ஈடேறும் வகையும் உள்ளது. ஆதலால், அவ்வாறான உபாயத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று அனுமன் முதலியோரைச் சுயம்பிரபை வேண்டினாள் என்பது. *65*

அனுமன் மறுமொழி

4586. அன்னது சுயம்பிரபை
கூற, அனுமானும்
மன்னு புலன் வென்று

வரு மாதுஅவள் மலர்த்தாள்
சென்னியின் வணங்கி, 'நனி
வானவர்கள் சேரும்
பொன்னுலகம் ஈகுவல், நினக்கு'
எனல் புகன்றான்.

சுயம்பிரபை - சுயம்பிரபை; **அன்னது கூற -** அவ்வாறான சொற்களைச் சொல்ல; **அனுமானும் -** அனுமனும்; **மன்னு புலன் வென்று வரு -** பொருந்திய ஐம்புலன்களையும் வெற்றி கொண்ட; **மாதுஅவள் மலர்த்தாள் -** அந்தப் பெண்ணின் தாமரை மலர் போன்ற அடிகளை; **சென்னியின் வணங்கி-** தலையால் வணங்கி; **நினக்கு -** உனக்கு; **வானவர்கள் நனி சேரும் -** தேவர்கள் மிகுதியாகக் கூடி நிற்கும்; **பொன்னுலகம் ஈகுவல் -** பொன்மயமான தேவருலகத்தை அளிப்பேன்; **எனல் புகன்றான் -** என்று சொன்னான்.

மேலுலக நெறியைக் காட்டுமாறு வேண்டிய சுயம்பிரபைக்கு, அவ்வாறே செய்வதாக அனுமன் வாக்களித்தான் என்பது. புலன்களை வென்று தவம் செய்தவாறு அனுமன், அவள் திருவடியை வணங்கினான். 66

இருளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு உரியதைச் செய்யுமாறு அனுமனை வானரர் வேண்டுதல்

4587. 'முழைத்தலை இருட் கடலின்
மூழ்கி முடிவேமைப்
பிழைத்து உயிர் உயிர்க்க
அருள் செய்த பெரியோனே!
இழைத்தி, செயல் ஆய
வினை' என்றனர் இரந்தார்;
வழுத்த அரிய மாருதியும்
அன்னது வலிப்பான்,

முழைத்தலை - (மற்றைய வானரவீரர் அனுமனை நோக்கி) இந்தப் பிலத்துவாரத்தில்; **இருட்கடலில் மூழ்கி -** இருளாகிய கடலில் மூழ்கி; **முடிவேமை -** இறக்க வேண்டிய எங்களை; **உயிர் பிழைத்து உயிர்க்க -** இறவாமல் தப்பி வாழும்படி; **அருள் செய்த -** கருணை புரிந்த; **பெரியோனை -** பெருமைக் குணமுடையவனே! **செயல் ஆயவினை -** இனிச் செய்யத்தக்க செயலை; **இழைத்தி -** செய்வாய்; **என்றனர் இரந்தார் -** என்று பணிந்து வேண்டினார்கள்; **வழுத்த அரிய மாருதியும் -** புகழ்ந்து கூறமுடியாத (மிக்க நற்குணங்களையுடை) அனுமனும்; **அன்னது வலிப்பான் -** அவ்வாறே செய்வதற்கு மனத்தினில் உறுதிகொண்டான்.

இந்தப் பிலத்துள் சீதைஇல்லையென்பது தெளிவாக விளங்க, இனி இங்கிருப்பதால் எவ்விதப் பயனுமில்லையாதலால் உடனே வெளியே செல்வதற்குரிய செயலை நாடவேண்டுமென்று அனுமனை மற்றை வானரர் வேண்டிக்கொள்ள,

அனுமனும் அதற்கு இசைந்தான் என்பது. எங்களைப் பிலத்தில் பாதுகாத்தது போலவே இந்தச் சுயம்பிரபையும் இப் பிலத்திலிருந்து நற்கதியடையுமாறு பாதுகாக்க வேண்டுமென்று வானரவீரர் அனுமனை வேண்டினர் எனவும் கூறுவர்.
67

அனுமன் பேருருவம் கொண்டு, பிலத்தைப் பிளந்து, ஓங்கி நிற்றல்

4588. 'நடுங்கன்மின்' எனும் சொலை
நவின்று, நகை நாற
மடங்கலின் எழுந்து, மழை
ஏற அரிய வானத்து
பெருங்கல் இல் பிலம் தலை
திறந்து உலகொடு ஒன்ற,
வெருங் கைகள் சுமந்து, நெடு
வான் உற நிமிர்ந்தான்.

நடுங்கன்மின் எனும் - *(அனுமன் மற்றவரை நோக்கி) அஞ்சாதீர் கள் என்ற;* **சொலை நவின்று -** *அபயமொழியைக் கூறி;* **நகை நாற -** *புன்சிரிப்புத் தோன்ற;* **மடங்கலின் எழுந்து -** *ஆண்சிங்கம் போலக் கிளம்பி;* **மழை ஏற அரிய -** *மேகங்களும் ஏறிச் செல்லமுடியாத;* **வானத்து உலகொடு -** *(அப்பாலுள்ள) வானுலகத்தோடு;* **ஒடுங்கல் இல் பிலம் -** *குறுகல் இல்லாத (அகன்ற) குகையானது;* **தலை திறந்து ஒன்ற -** *தலையிடம் திறந்து ஒன்றாகிவிட;* **நெடுங் கைகள் சுமந்து -** *(தன்னுடைய)நீண்ட கைகளையுயர்த்திக் கொண்டு;* **நெடு வான் உற -** *(தனது) பெரிய உருவம் விரிந்த ஆகாய முழுவதும் நிறையும்படி;* **நிமிர்ந்தான் -** *மேலோங்கினான்.*

அனுமன் மற்றவர்க்கு அபயமளித்துச் சிரித்தவாறு ஆண்சிங்கம் போலக் கிளம்பிப் பிலம் முதல் ஆகாயம்வரை ஒரேவழியாகத் திறக்குமாறு தன் கைகளைத் தூக்கிக் கொண்டு பேருருவம் எடுத்து நிமிர்ந்தான் என்பது. நாறுதல்: தோன்றுதல். ஆண்சிங்கம் போன்று பேருருக்கொண்டு எழுந்ததிலிருந்து இவன் அரிய செயல்களையும் எளிதாய இயற்ற வல்லவன் என்ற அவனது பெருமை கூறப்பெற்றது. மடங்கல்: பிடரிமயிர் மடங்கப் பெற்றிருப்பது என்று சிங்கத்திற்குக்காரணக்குறி. 68

4589. எருத்து உயர் சுடர்ப் புயம்
இரண்டும் எயிறு என்ன,
மருத்து மகன் இப்படி
இடந்து, உற வளர்ந்தான்;
கருத்தின் நிமிர் கண்ணின்
எதிர் கண்டவர் கலங்க,
உருத்து, உலகு எடுத்த
கருமாவினையும் ஒத்தான்.

மருத்து மகன் - வாயு மகனான அனுமன்; **எருத்து உயர் சுடர் புயம் இரண்டும்** - பிடரியின் இருபுறமும் உயர்ந்த ஒளியையுடைய கைகள் இரண்டும்; **எயிறு என்ன** - இரண்டு வளைந்த தந்தம்போல விளங்க; **நிமிர் கண்ணின் எதிர்** - சிறந்த கண்ணெதிரே; **கண்டவர்** - நேரில் பார்த்தவர்; **கருத்தின் கலங்க** - நெஞ்சம் கலங்கும்படி; **இப்படி இடந்து உற** - இந்தப் பிலத்தின் மேல்தளத்தைப் பிளந்து கொண்டு; **வளர்ந்தான்** - உயர்ந்தவனாய்; **உலகு உருத்து எடுத்து** - பூமியை (அந்த நாளில்) சினங்கொண்டு (தன் கோரத் தந்தங்களால்) பாதலத்திலிருந்து தூக்கி வந்த; **கரு மாவினையும்** - பெரிய வடிவமுடைய கரிய வராகத்தையும்; **ஒத்தான்** - ஒத்து விளங்கினான்.

அனுமன், தன் இரு கைகளும் தந்தம் போல் விளங்க நிலத்துள்ளிருந்த பிலத்திலிருந்து பார்த்தவர் கலங்குமாறு நிலத்தைப் பிளந்து வெளிவந்த தோற்றத்தால், பாதலத்தில் அழுந்திக் கிடந்த பூமியைத் தன் கோரத் தந்தங்களால் குத்தி எடுத்துக் கொண்டு வெளிவந்த திருமாலின் வராக அவதார வடிவத்தைப் போன்றிருந்தான் என்பது. மா: விலங்கின் பொதுப்பெயர்; இங்கே வராகத்தைக் (பன்றி) குறித்தது. உருத்தல்: சினங்கொள்ளுதல். 69

4590. **மா வடிவுடைக் கமல**
நான்முகன் வகுக்கும்
தூ வடிவுடைச் சுடர் கொள்
விண் தலை தொளைக்கும்
மூஅடி குறித்து முறை
ஈர் - அடி முடித்தான் பூ வடிவுடைப் பொரு இல் சேவடி புரைந்தான். *

மா வடிவுடைக் கமல நான்முகன் - சிறந்த வடிவமுடைய (திருமா லின்) நாபிக் கமலத்தில் உதித்த பிரமன்; **வகுக்கும்** - படைத்துள்ள; **தூ வடிவுடை** - தூய்மையான தோற்றமுடைய; **சுடர் கொள் விண்** - (சூரியன் முதலிய) சுடர்களைத் தன்னிடம் கொண்ட ஆகாயத்தினது; **தலை** - உச்சிமுகட்டை; **தொளைக்கும்** - துளைத்து ஊடுருவிச் சென்றதாகிய; **மூ அடி குறித்து முறை ஈர்அடி முடித்தான்** - (வாமனனாகி மகாபலியிடம்) மூன்றடி மண் இரந்து பெற்று, உடனே முறையாக (வானம் பூமி என்ற இரண்டையும்) தன் இரண்டடிகளால் அளந்து நின்ற (திரிவிக்கிரமனான) திருமாலின்; **பூ வடிவுடை** - அழகிய வடிவையுடைய; **பொருவு இல் சேவடி** - ஒப்பற்ற சிவந்த திருவடிகளை; **புரைந்தான்** - ஒத்து விளங்கினான்.

இப்பாட்டில் திருமாலின் திரிவிக்கிரமாவதாரத்தை ஒப்பாகக் கூறினார். மாவலியிடம் மூவடி மண் வேண்டி ஈரடிகளால் மண்ணும் விண்ணும் அளந்த வரலாறு இங்கே குறிக்கப்பட்டுள்ளது. தூவடிவுடைச் சுடர்கொள்விண்: நிர்மலமானதும், சூரிய சந்திரர்களான சுடர்கள் சஞ்சரிக்கப் பெற்றதுமான ஆகாயம். புரைதல்: ஒத்தல். அனுமனுக்குத் 'திருவடி' என்ற பெயர் உண்டாதலால் இங்கு

வேறு வகையாகத் திருமாலின் சேவடி போன்றவன் என்று நயம்படி உரைத்தார் என நயம் காண்பர். 70

பிலத்தின் மேற்பகுதியை மேலைக்கடலில் அனுமன் எறிதல்

4591. **ஏழ் - இருபது ஓசனை**
இடந்து, படியின்மேல்
ஊழுற எழுந்து, அதனை,
உம்பரும் ஒடுங்க,
பாழி நெடு வன்
பிலனுள்நின்று, படர் மேல்பால்
ஆழியின் எறிந்து, அனுமன்
மேகம் என ஆர்த்தான்.

அனுமன் - அனுமன்; **ஏழ்இருபது ஓசனை இடந்து -** நூற்று நாற்பது யோசனை தூரம் பிளந்துகொண்டு; **பாழி நெடு வன் பிலனுள் நின்று -** உள்ளாழ்ந்த நெடிய வலிய பிலத்திலிருந்து; **படியினிமல் ஊழ் உற எழுந்து** - பூமி மட்டத்திற்கு முறையே எழுந்துவந்து; (பின்பு) **அதனை -** அந்தப் பில நகரத்தை; **உம்பரும் ஒடுங்க -** தேவர்களும் அஞ்சி நடுக்கமடைய; **படர்மேல்பால் ஆழியின் எறிந்து -** பரவிய மேற்குத்திசைக் கடலில் வீசியெறிந்து; **ஆழி என ஆர்த்தான் -** அலை கடல்போலப் பேராரவாரம் செய்தான்.

அனுமன் பிலத்தைப் பிளந்து வெளிவந்து பயனில்லாமல் கிடந்த அந்தப் பிலநகரத்தை மேற்குக் கடலிலெறிந்து ஆரவாரம் செய்தான் என்பது. அனுமனின் அப்பொழுதைய நிலையைக் கண்டு தமக்கு என்ன தீங்குவருமோ என்று தேவர்களும் அஞ்சி நடுங்குவாராயினர் என்றார். ஊழுற எழுந்து: முறையாக வருத்தமில்லாமல் கிளம்பி. *71*

சுயம்பிரபை பொன்னுலகம் செல்லுதல்

4592. **இன்றும் உள மேல் கடல்**
இயக்கு இல் பில தீவா
நின்று, நிலைபெற்றுள்ளது;
நீள் நுதலியோடும்,
குன்று புரை தோளவர்,
எழுந்து நெறி கொண்டார்;
பொன் திணி விசும்பினிடை
நல் நுதலி போனாள்.

இன்றும் உள - (அனுமனால் எறியப்பட்ட அந்தப் பிலநகரம்) இப்பொழுதும் உள்ளதான; **மேல்கடல் -** மேற்குத்திசைக் கடலில்;

இயக்கு இல் பில தீவா - அழிவில்லாத பிலத்தீவென்று பெயருள்ளதாக; **நின்று நிலை பெற்றுளது -** இப்பொழுதும் உள்ளதாகி நிலைபெற்று விளங்குகின்றது; **நீள் நுதலியோடும் -** நீண்ட நெற்றியையுடைய சுயம்பிரபையோடும்; **குன்று புரை தோளவர் -** மலைகளைப் போன்ற தோள்களையுடைய வானர வீரர்கள்; **எழுந்து -** (அந்தப் பிலத்திலிருந்து) வெளியேறி; **நெறி கொண்டார் -** (தாம் செல்வதற்கான) வழியை அடைந்தார்கள் (அப்பொழுது; **நல் நுதலி -** அழகிய நெற்றியைக் கொண்ட அச்

சுயம்பிரபை; **பொன்திணி விசும்பினிடை போனாள் -** பொன்னாலியன்ற தேவலோகத்திற்குச் சென்றாள்.

விசும்பு: இடவாகுபெயர். வானர வீரர்கள் சீதையை நாடிச் செல்லும் போது இளைத்துக் களைத்து, நீர்வேட்கை மிக்கவராய், ருட்சபிலம் என்னும் பிலத்துள் புகுந்து மிகவும் வருந்தி உள்ளே சென்று, பொன்மயமான ஒரு வனத்தையடைந்து அங்கிருந்த சுயம்பிரபை யென்னும் தவமுதியவளைக் கண்டு வினவி, அந்தவனம் மயன் என்பவனால் உருவாக்கப்பட்ட தென்றும், அவன் காதலுக்குப் பாத்திரமான ஏமை என்னும் தேவமகளுக்கு உரித்தாயிற்றென்றும் அறிந்தபின், தங்களை அப் பிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுமாறு அந்தச் சுயம்பிரபையை வேண்ட அவளோ இவர்களின் கண்களை மூடிக் கொள்ளுமாறு கூறித் தன் தவப் பெருமையால் பிலத்தின் வெளியே கொண்டு வந்து சேர்த்தாள் என்று வான்மீகம் கூறும். வானரர் விடுதலை பெறச் சுயம்பிரபை உதவினாள், என முதல்நூல் கூறியிருப்ப, அவளுக்கும் சேர்ந்து விடுதலை அருளியவன் அனுமனே எனக் கம்பர் மாற்றியிருக்கிறார். மாற்றத்தால் அனுமன் பெருமை மிகுவதை உணர்க. 72

வானரர் பொய்கைக் கரை அடைதல்

4593. மாருதி வலித் தகைமை
பேசி, மறவோரும்,
பாரிடை நடந்து, பகல்
எல்லை படரப் போய்
நீருடை பொய்கையினின் நீள்
கரை அடைந்தார்;
தேருடை நெடுந்தகையும் மேலை
மலை சென்றான்.

மறவோரும் - வலிமையுள்ள வானர வீரர்களும்; **மாருதி வலித்த கைமை பேசி -** அனுமனது வலிமையின் தன்மையைப் புகழ்ந்து கூறிக் கொண்டு; **பகல் எல்லை படர -** அன்றைய பகல்முழுவதும்; **பாரிடை நடந்துபோய் -** பூமியில் நடந்து சென்று; **நீருடைய பொய்கையினின் -** நீர் நிரம்பிய ஒரு தடாகத்தின்; **நீள் கரை அடைந்தார் -** நீண்ட கரையை அடைந்து தங்கினார்கள் (அப்பொழுது); **தேருடை நெடுந்த கையும் -** (வானத்தில் செல்லும்) தேரையுடைய பெருந்தகையான சூரியனும்; **மேலை மலை சென்றான் -** மேற்குத் திசையிலுள்ள அத்தமனகிரியை அடைந்தான் (மறைந்தான்).

பிலத்தில் இருட்பிழம்பிலகப்பட்டுத் திகைத்த போது தங்களுக்கு வழிகாட்டிக் காத்ததனாலும், பின்பு பிலத்தை இடித்துச் சுயம்பிரபைக்கும் தங்களுக்கும் வெளியே செல்லும் வழியைக் காட்டியதாலும் வானர வீரர் அனுமனின் வலிமையைப் புகழ்ந்தார்கள் என்பது. 73

ஆறு செல் படலம்

வானர வீரர்கள் பிலத்திலிருந்து வெளிவந்த பின்பு, சுக்கிரீவன் குறிப்பிட்ட வழியை சீதையைத் தேடிச் சென்றதைக் கூறும் படலம். (ஆறு - வழி) பொய்கைக் கரையில் வானரர் உறங்கத் துமிரன் வருகிறான்; அவ் அசுரன் அங்கதனை மார்பிலறைகிறான்; அங்கதனும் திருப்பியறைய, அந்த அசுரன் அலறி வீழ்கிறான். அந்த அசுரனைக் குறித்து அனுமன் வினாவுகிறான்; அதற்கு அங்கதன் விடை கூறுகிறான். பின், சாம்பவான் துமிரனது வரலாறு கூறுகிறான். பின்னர், வானரர் சீதையைத் தேடிப் பெண்ணையாற்றை அடைகிறார்கள்; அதன்பிறகு அவர்கள் தசநவ நாடு அடைகிறார்கள்; விதர்ப்ப நாட்டில் தேடுகிறார்கள்; தண்டக வனத்தில் துருவி, முண்டகத் துறையை அடைகிறார்கள்; பாண்டு மலையின் சிகரத்தை அடைந்து, அங்கிருந்து கோதாவரியைச் சென்றடைகிறார்கள்; பின்னர்ச் சுவணகத் துறையில் அவர்கள் புகுந்து குலிந்த தேசத்தைக் கடக்கின்றார்கள்; கடந்து அருந்ததி மலை, மரகத மலைகளைக் கடந்து வேங்கட மலையைச் சேர்கின்றார்கள்; அங்கிருந்து தொண்டை நாட்டை அடைகின்றார்கள்; பிறகு சோழநாட்டை அடைந்து மலைநாட்டின் வழியாகப் பாண்டிநாடு அடைகின்றார்கள்; முடிவாக, மயேந்திர மலையைச் சென்று அடைகின்றார்கள்.

பொய்கைக் கரையில் வானரர் உறங்கும்போது துமிரன் வருதல்

கலித்துறை

4594. கண்டார், பொய்கைக் கண் அகல் நல்
நீரைக் கரை தாம் உற்று,
உண்டார், தேனும் ஒண் கனி
காயும்; ஒரு சூழல்,
கொண்டார் அன்றோ, இன்துயில்;
கொண்ட குறி உன்னி,
தண்டா வென்றித் தானவன்
வந்தான், தகவு இல்லான்.

கண்டார் - (அப் பொய்கையைக்) கண்ட வானரவீரர்கள்; **பொய் கைக் கண் -** அந்தப் பொய்கையிலுள்ள; **அகல்நீர்க் கரைதாம் உற்று -** நீர்வளமுள்ள அகன்ற கரையையடைந்து; **தேனும் ஒண்கனி காயும் உண்டார் -** தேனையும் நல்ல பழங்களையும் காய்களையும் தின்றார்கள்; **ஒரு சூழல் -** அப் பொய்கையின் ஒரு பக்கத்தில்; **இன்துயில் கொண்டார் -** இனிய உறக்கத்தை மேற்கொண்டார்கள்; **கொண்ட குறி**

உன்னி - (அவ்வாறு வானரர்கள் வந்து) படுத்துறங்குவதை அறிந்து; **தண்டா வென்றி -** குறையாத வெற்றியையுடைய; **தகவு இல்லான் -** நற்குணமில்லாத ஓர் அசுரன்; **வந்தான் -** (அவ் இடத்திற்கு) வரலானான்.

அன்று, ஒ : அசைகள். வானரவீரர்கள் தாங்கள் வந்து சேர்ந்த பொய்கைக் கரையிலே காய் கனி முதலியவற்றைத் தின்று ஆழ்ந்து உறக்கங் கொள்ள, அப்போது ஓர் அசுரன்

அதனை அறிந்து அங்கு வந்தான் என்பது. தாக்குதற்கு ஏற்ற நேரம் எனக் கருதினான், அவ் அரக்கன். தானவர்: அரக்கரின் வேறான அசுரர். இங்குக் கூறப்பெற்ற அசுரன் துமிரன் என்பவன். 1

4595. மலையே போல்வான்; மால் கடல்
ஒப்பான்; மறம் முற்ற,
கொலையே செய்வான்; கூற்றை
நிகர்ப்பான்; கொடுமைக்கு ஓர்
நிலையே போல்வான்; நீர்மை
இலாதான்; நிமிர் திங்கட்
கலையே போலும் கால
எயிற்றான்; கனல் கண்ணான்;

(அந்த அசுரன்) ***மலையே போல்வான் -*** *(தோற்றத்தில்) மலையைப் போன்றவன்;* ***மால் கடல் ஒப்பான் -*** *(உருவத்தின் நிறத்தாலும் பரப்பாலும்) பெரிய கரிய கடலைப் போன்றவன்;* ***மறம் முற்ற, கொலையே செய்வான் -*** *கொடுமையில் முதிர்ச்சியடைந்து யாவரையும் கொன்று தீர்ப்பவன்;* ***கூற்றை நிகர்ப்பான் -*** *இயமனையேஒத்திருப்பவன்;* ***கொடுமைக்கு -*** *கொடுமையென்னும் குணத்திற்கு;* ***ஓர் நிலையே போல்வான் -*** *ஓர் இருப்பிடமாவான்;* ***நீர்மை இலாதான் -*** *நற்பண்பு சிறிதும் இல்லாதவன்;* ***நிமிர் -*** *(வானில்) எழுந்து விளங்கும்;* ***திங்கட் கலையே போலும் -*** *சந்திரனின் பிறை போல் விளங்கும்;* ***கால எயிற்றான் -*** *நச்சுப்போன்ற பற்களையுடையவன்;* ***கனல் கண்ணான் -*** *(நெருப்புப் போன்று) கனல் கக்கும் கண்களையுடைவன்.*

அந்த அசுரனின் உருவத்தின் வலிமை உயர்வு முதலியவற்றிற்கு மலையும், நிறம், பெருமை விரிவு முதலியவற்றிற்குக் கடலும் உவமைகளாயின. மால்: கருமை, பெருமைகளை உணர்த்தியது. காலம்: கரியநஞ்சு. 2

கலிவிருத்தம்

4596. கருவி மா மழைகள் கைகள் தாவி மீது
உருவி, மேனி சென்று உலவி ஒற்றலால்,
பொரு இல் மாரி மேல் ஒழுகு பொற்பினால்,
அருவி பாய்தரும் குன்றமே அனான்; *(அந்த அசுரன்)* ***கருவி மாமழை -*** *(உலகம் நடைபெறுவதற்கு) முதற்காரணமான பெரிய மேகங்கள்;* ***கைகள் தாவி -*** *அவன் கைகளில் தாவி;* ***மீது உருவி மேனி சென்று -*** *ஊடுருவி அவனது உடலில் சென்று;* ***உலவி -*** *உலாவி;* ***ஒற்றலால் -*** *படிதலாலும்;* ***பொருவு இல்மாரி -*** *ஒப்பில்லாத மழைநீர்;* ***மேல் ஒழுகு பொற்பினால் -*** *அவன் மேல் பெருகி வழிந்த அழகாலும்;* ***அருவி பாய்தரும் -*** *நீரருவிகள் பாய்ந்தோடி வரும்;* ***குன்றமே அனான் -*** *ஒரு மலையையொத்தவனானான்.*

கருவி: காரணம். மின்னல் இடி முதலியவற்றோடு கூடி வருவதால் கருவி மழை என்பதைத் தொகுதியான பெரிய மேகம் எனவும் கொள்ளலாம். பழைய நூல்களில் இவ்வழக்கு உண்டு. (குறுந். 42, மணி. 17-92) அந்த அசுரனின் தோள்கள்மேலும் உடம்பின் மேலும் மேகங்கள் தவழ்ந்து பெருகுமாறு மழைநீரைப் பொழிவதால்,

மேகங்கள் தன்மேல் உலாவப் பெற்று நீரருவி பாயும் மலை அவனுக்கேற்ற உவமையாகும். சிலேடையணி. 3

4597. வானவர்க்கும், மற்று அவர் வலிக்கு நேர்
தானவர்க்குமே அரிய தன்மையான்;
ஆனவர்க்கு அலால் அவனொடு ஆட, வேறு
ஏனவர்க்கும் ஒன்று எண்ண ஒண்ணுமோ?

வானவர்க்கும் - *(அந்த அசுரன்)* தேவர்களுக்கும்; **அவர் வலிக்கு நேர் தானவர்க்கும் -** அத் தேவரின் வலிமைக்கு ஒப்பான அசுரர்களுக் கும்; **அரிய -** வெல்லமுடியாத; **தன்மையான்-** வலிமையுடையவன்; **ஆனவர்க்கு அலால் -** *(ஆகவே)* அத்தகைய தேவர், அசுரர்களுக்கே யல்லாமல்; **அவனோடு ஆட -** அந்தக் கொடிய அசுரனை எதிர்த்துப் போரிட; **வேறு ஏனவர்க்கும் -** மற்றுமுள்ள எவராயினும்; **ஒன்று எண்ண ஒண்ணுமோ -** சிறிதேனும் நினைக்க முடியுமோ? *(நினைக்க முடியாது).*

மற்று: அசை. அந்த அசுரனோடு போர் செய்தல் தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்குமே முடியாதென்றால் மற்ற யாரால் முடியும்? ஒருவராலும் இவனோடு போர் செய்து வெல்லுவதை நினைக்கவும் முடியாது என்பது. ஏனவர்: பிறர். 4

4598. பிறங்கு பங்கியான்;
பெயரும் பெட்பினில்
கறங்கு போன்றுளான்,
பிசையும் கையினான்;
அறம் கொள் சிந்தையார்,
நெறி செல் ஆய்வினால்
உறங்குவாரை வந்து,
ஒல்லை எய்தினான்.

பிறங்கு பங்கியான் - விளங்கும் செம்பட்டை மயிரையுடையவன்; **பெயரும் பெடபினில் -** *(தான் நடந்து)* செல்லும் தன்மையில்; **கறங்கு போன்று உளான் -** காற்றாடியை யொத்துள்ளவனாய்; **பிசையும் கையினான்-** *(கோபத்தால்)* பிசையும் கைகளையுடையவன்; **அறம் கொள் சிந்தையார் -** தரும சிந்தனையுள்வர்களும்; **நெறி செல் ஆய்வினால் -** வழி நடந்துவந்த களைப்பினால்; **உறங்குவாரை -** தூங்குகின்றவர்களுமாகிய அந்த வானர வீரர்களை; **ஒல்லை வந்து எய்தினான் -** விரைவில் வந்து சேர்ந்தான்.

இராமபிரானின் தொண்டில் கருத்தாய்ச் செல்லுவதால் வானரரை 'அறங்கொள் சிந்தையார்' என உயர்த்திக் கூறினார். ஆய்வு: நுணுகுதல் (இளைத்தல்). கை பிசைதல்: கொடுமைக்குறி. பங்கி: ஆண்பால் தலைமயிர். 5

அங்கதன் மார்பில் அசுரன் கையால் அறைதல்

4599. 'பொய்கை என்னது என்று
உணர்ந்தும், புல்லியோர்
எய்தினார்கள் யார்? இது

எனா?' எனா
ஐயன் அங்கதன்
அலங்கல் மார்பினில்,
கையின் மோதினான்; -
காலனே அனான்.

காலனே அனான் - யமனைப் போன்றவனாகிய துமிரன் என்ற அந்த அசுரன்; **பொய்கை என்னது என்று உணர்ந்தும் -** இந்தத் தடாகம் எனக்கு உரியது என்று அறிந்தும்; **எய்தினார்கள் -** இங்கு வந்து சேர்ந்தவர்களாகிய; **புல்லியோர் -** அற்பர்கள்; **யார் -** யாவர்; **ஆ இது என் -** ஆ இது என்ன வியப்பு! **எனா -** என்று சொல்லிக் கொண்டு; **ஐயன் அங்கதன் -** தலைவனான அங்கதனுடைய; **அலங்கல் மார்பினில் -** மாலையணிந்த மார்பிலே; **கையின் மோதினான் -** (தன்) கையினால் அறைந்து தாக்கினான்.

'இப் பொய்கை எனது என்று யாவருக்கும் தெரிந்திருந்தும் இங்கு வந்து சேர்ந்தவர்கள் அறிவில்லாதவர்களே; இப்படியும் அறிவில்லாதவர்கள் இருக்கின்றார்களே' என்று மிக்க செருக்கினால் கூறிக் கொண்டே ஆழ்ந்து உறங்கும் அங்கதனது மார்பில் ஓங்கியறைந்தனன் துமிரன் என்பது. ஆ - வியப்பிடைச் சொல். இது எனா என்பதிலுள்ள ஆகாரம் பிரித்துக் கூட்டப்பட்டது. 6

அங்கதன் பதிலுக்கு அறைய, துமிரன் அலறி வீழ்தல்

4600. மற்று அம் மைந்தனும்
உறக்கம் மாறினான்;
'இற்று இவன் கொலாம்
இலங்கை வேந்து' எனா,
எற்றினானை, நேர்
எற்றினான்; அவன்
முற்றினான், இகற்கு
ஆதி மூர்த்தியான்.

மற்று - பிறகு; **அம் மைந்தனும் -** வலியவனான அந்த அங்கதனும்; **உறக்கம் மாறினான் -** தூக்கம் கலைந்தான்; **இற்று இவன் -** இத்தன்மையான இவனே; **இலங்கை வேந்து கொல் ஆம் எனா -** இலங்கைக்க அரசனான இராவணன் போலும் என்று கருதி; **எற்றி னானை -** (தன்னைத்) தாக்கியவனான அந்த அசுரனை; **நேர் ஏற்றினான் -** எதிர்த்து அறைந்தான்; **இகற்கு ஆதி மூர்த்தியான் அவன் -** போர்த் திறத்திற்குரிய கடவுள் போன்ற அவன்; **முற்றினான் -** உயிர் முடிவுற்று இறந்தான்.

துமிரன் என்ற அவ் அசுரனால் அறையப்பட்ட அங்கதன், தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து அவனை இராவணனென்று கருதி, அவனது மார்பிலறைய, அந்த அசுரன் கீழே விழுந்து இறந்தான் என்பது. போர்த்திறம் என்னும் பண்பிற்கே மூல வடிவம் போன்றவனெனத் துமிரனைக் கவிஞர் உயர்த்திக் கூறுகிறார். முற்றுதல் - ஆயுள் முடிந்துஇறத்தல். 7

4601. இடியுண்டு ஆங்கண் ஓர்
ஓங்கல் இற்றது ஒத்து,
அடியுண்டான் தளர்ந்து
அலறி வீழ்தலும்,
தொடியின் தோள் விசைத்து
எழுந்து சுற்றினார்,
பிடியுண்டார் எனத்
துயிலும் பெற்றியார்.

ஆங்கண் - அப்பொழுது; ***ஓர் ஓங்கல்*** - ஒரு மலை; ***இடி உண்டு இற்றது ஒத்து*** - இடியினால் தாக்கப்பட்டுத் தகர்ந்து விழுந்ததுபோல; ***அடி உண்டான்*** - அங்கதனால் அடியுண்ட அந்த அசுரன்; ***தளர்ந்து*** - சோர்வுற்று; ***அலறி வீழ்தலும்*** - வாய்விட்டு அலறிக் கொண்டு கீழே விழுந்ததும்; ***பிடியுண்டார் என*** - பேயினால் பிடிக்கப்பட்டார் போல; ***துயிலும் பெற்றியார்*** - ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்த வானர வீரர்கள்; ***தொடியின் தோள் விரைந்து*** - வளையணிந்த தோள்களை வேகமாக வீசிக்கொண்டு; ***எழுந்து*** - எழுந்து வந்து; ***சுற்றினார்*** - (அந்த அசுரனைச்) சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

இடி விழுந்த மலை சரிந்து அழிவதுபோல அங்கதனால் அறையுண்ட அசுரன் தரையில் சாய்ந்து உயிரொடுங்க வானரர்கள் அப்பொழுது எழுந்த ஆரவாரத்தினால் உறக்கம் நீங்கி எழுந்து கீழே விழுந்த அந்த அசுரனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர் என்பது. தொடியின் தோள்கள்: வளையணிந்த தோள்கள்; வீரர்கள் தம் தோள்களில் வீர வளையணிதல் மரபு. நயம்: முன்பு அந்த அசுரனை 'மலையே

போல்வான்' (4595) என உவமித்ததற்கேற்ப இங்கு அவன் அங்கதனால் அடியுண்டு விழுந்ததை இடியுண்டு விழுந்த மலை என்றார். 8

அசுரனைப் பற்றி அனுமன் வினாவும் அங்கதன் விடையும்

4602. 'யார் கொலாம் இவன்?
இழைத்தது என்?' எனா,
தாரை சேயினைத்
தனி வினாவினான்.
மாருதேயன்; மற்று அவனும்,
'வாய்மை சால்
ஆரியா! தெரிந்து
அறிகிலேன்' என்றான்.

மாருதேயன் - வாயுவின் மகனான அனுமன்; ***தாரை சேயினை*** - தாரையின் மகனான அங்கதனை நோக்கி; ***இவன் யார் கொல் ஆம்*** - (இறந்து கீழே விழுந்து கிடக்கும்) இவன் யார்? ***இழைத்தது என்*** - இவன் செய்தது என்ன? ***எனா*** - என்று; ***தனி வினாவினான்*** - குறிப்பிட்டுக் கேட்டான்; ***மற்று*** - பின்பு; ***அவனும்*** - அந்த அங்கதனும் (அனுமனை நோக்கி); ***வாய்மை சால் ஆரியா*** - வாய்மை நிறைந்த பெரியவனே! ***தெரிந்து அறிகிலேன்*** - நான் இவனைப் பற்றி ஒன்றும் அறியேன்; ***என்றான்*** - என்று விடை கூறினான்.

கொல் - ஐயப்பொருளையும், சால் - மிகுதிப் பொருளையும் உணர்த்திய உரிச் சொற்கள். இவன் என்பது மத்திமதீபம் இடைநிலை விளக்காய் நின்று 'யார் கொலாம்' என்பதையும், 'இழைத்ததென்' என்பதையும் தழுவியது. மாருதேயன்: மருத்தின் புதல்வன் - தத்திதாந்தப் பெயர். வாய்மை, கல்வி முதலியவற்றாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சிறந்தவனாதலால் அனுமனை அங்கதன் 'ஆரியா' என்று விளித்தான்.
9

சாம்பவான் துமிரன் வரலாறு கூறுதல்

4603. 'யான் இவன்தனைத் தெரிய எண்ணினேன்;
தூ நிவந்த வேல் துமிரன் என்னும் பே -
ரான், இவ் ஆழ் புனல் பொய்கை ஆளும் ஓர்
தானவன்' என, சாம்பன் சாற்றினான்.

(அது கேட்டுச்) ***சாம்பன் -*** *(அனுமனை நோக்கி) கரடிகளுக்குத் தலைவனான சாம்பவான்;* ***யான் இவன்தனை -*** *நான் இந்த அசுரனைக் குறித்து;* ***தெரிய எண்ணினேன் -*** *இன்னானென்று தெரிந்து கொள்ளும்படி நினைத்துப் பார்த்தேன்;* ***தூ நிவந்த வேல் -*** *பகைவரது புலால் நிறைந்த வேற்படையைத் தாங்கியுள்ள;* ***துமிரன் என்னும் பேரான் -*** *துமிரன் என்னும் பெயரையுடையவன்;* ***இவ் ஆழ்புனல் பொய்கை ஆளும் -*** *ஆழ்ந்த நீரையுடைய இந்தப் பொய்கையை ஆட்சி செய்கின்ற;* ***ஓர் தானவன் -*** *ஓர் அசுரனாவான்;* ***எனச் சாற்றினான் -*** *என்று கூறினான்.*

திருமாலின் திரிவிக்கிரமாவதார காலத்தில் அவன் திருவடிகள் உலகில் பரவியதைக் காணுமாறு சாம்பவான் பலமுறை பூமியை வலம் வந்தவனாதலால் உலகத்திலுள்ள பல செய்திகளைத் தெரிந்திருத்தல் பற்றி அவன் இந்த அசுரனைக் குறித்து இன்னானென்று வினவியறிந்திருந்தான் என்பது. தூ நிவந்த வேல்: துமிரனது வேலின் வெற்றிச் சிறப்பைக் கூறுவது. தூ - புலால். அங்கதன் இத் துமிரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்ற செய்தி வானரர் பிலம் புகுவதற்குமுன் நிகழ்ந்த்தாகக் கூறும்வான்மீகம். *10*

வானரர் பெண்ணையாற்றை அடைதல்

4604. 'வேறும் எய்துவார் உளர் கொலாம்' எனா,
தேறி, இன் துயில் செலவு தீர்ந்துளார்,
வீறு செஞ் சுடர்க் கடவுள் வேலைவாய்
நாற, நாள்மலர்ப் பெண்ணை நாடுவார்.

வேறும் - *இவ் வசுரனையல்லாமல் வேறு சிலரும்;* ***எய்துவார் உளர்கொல் ஆம் எனா -*** *இங்கு போருக்கு வரக் கூடியவர் இருக்கி றார்களோ என்று கருதி;* ***இன்துயில் செலவு தீர்ந்துள்ளார் -*** *(தமது) இனிய தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்து (அவ்வாறு வருபவர்களைச் சிறிதுநேரம் எதிர்நோக்கின் பின்பு);* ***தேறி -*** *இனி எவரும் வாரார் எனத் தெளிந்து;* ***வீறு செஞ்சுடர்க் கடவுள் -*** *பெருமை மிக்க சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியன்;* ***வேலை வாய் நாற -*** *கிழக்குக் கடலிடத்துத் தோன்ற;* ***நாள் மலர்ப் பெண்ணை -***

புதிதாய் மலர்ந்த மலர்கள் நிறைந்த பெண்ணையாற்றை; ***நாடுவார் -*** *நோக்கிச் சென்றனர்.*

வானரவீரர் 'இன்னும் இவன்போன்ற அசுரர் வேறு யாரேனும் போருக்கு வரக் கூடும்' என்று கருதித் தூங்காமல் விழித்திருந்து எதிர்பார்த்த பின்பு, சூரியன் உதிக்கும் வேளையில் சீதையைத் தேடுமாறு அங்கிருந்து புறப்பட்டுப் பெண்ணையாற்றை அடைந்தனர். வேறும் - எச்சவும்மை. வீறு : பிறர்க்கு இல்லாத தனிப் பொலிவு. நாறுதல் : தோன்றுதல். 11

4605. புன் நை வெம் முலைப்
புளினம், ஏய் தடத்து
உண்ண ஆம்பல் இன்
அமிழ்தம் ஊறு வாய்,
வண்ண வெண் நகைத்
தரள வாள் முகப்
பெண்ணை நண்ணினார் -
பெண்ணை நாடுவார்.

பெண்ணை நாடுவார் - *சீதையைத் தேடிச் சென்ற அவ்வானர வீரர்கள்;* ***புள் நை -*** *சக்கரவாகப் பறவைகள் (ஒப்பாகாமல்) வருந்துவதற்குக் காரணமான;* ***புளின வெம்முலை -*** *மணற்குன்றுகளாகிய விரும்பத்தக்க*

முலைகளையும்; ***தடத்து ஏய் ஆம்பல் -*** *நீர் நிலையில் பொருந் திய செவ்வாம்பல் மலராகிய;* ***உண்ண இன் அமிழ்து ஊறுவாய் -*** *பருகுமிடத்து இனிய அமிழ்தம் சுரக்கின்ற வாயையும்;* ***தரளம் -*** *முத்துக் களாகிய;* ***வண்ண வெண் நகை -*** *அழகான ஒளிமிக்க பற்களையும்;* ***வாள்முகம் -*** *ஒளி பொருந்திய (தாமரை மலர்களாகிய) முகத்தையு முடைய;* ***பெண்ணை -*** *பெண்ணை நதியாகிய ஒரு பெண்ணை;* ***நண்ணினார் -*** *சென்று சேர்ந்தார்கள்.*

பெண்ணை நதியை ஒரு பெண்ணாக உருவகப்படுத்தினார். பெண்ணை : நதி, பெண்; இச் சொல் நதியைக் குறிக்கும்போது இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையாகவும் (பெண்ணை - பெண்ணையை), மற்றொரு பொருளான பெண்ணைக் குறிக்கும்போது இரண்டாம் வேற்றுமை விரியாகவும் (பெண் - ஐ) கொள்ள வேண்டும். பெண்ணை நதி: மணற்குன்றுகள், செவ்வாம்பல், முத்துக்கள், தாமரை. பெண்: முலைகள், வாய், பற்கள், முகம். சிலேடையணியை அங்கமாகக் கொண்டுவந்த இயைபுருவகவணி. உவமையாவதற்குரிய சக்கரவாகப் பறவையை உவமேயமாகிய முலைகளிலும் தாழ்த்திக் கூறியது எதிர்நிலையணி. முலைகளுக்குப் புளினம் உயர்ச்சியில் உவமையாம். நயம்: பெண்ணை நாடுவோர் பெண்ணை நண்ணினார். இதில் பெண்ணை என்ற சொல் இரட்டுற மொழிதலாக ஒரு பெண்ணுக்கும் பெண்ணையென்னும் நதிக்கும் அமைத்த நயம்காணத்தக்கது. 12

4606. துறையும், தோகை நின்று ஆடு சூழலும்,
குறையும், சோலையும், குளிர்ந்த சாரல் நீர்ச்

acharya.org

***சிறையும், தெள்ளு பூந் தடமும், தெண் பளிக்கு
அறையும், தேடினார் - அறிவின் நீடினார்.***

அறிவின் நீடினார் - *அறிவின் எல்லைகளைக் கண்டவர்களான அவ் வானர வீரர்;* ***துறையும்*** - *(அந்த நதியின்) இறங்கு துறைகளிலும்;* ***தோகை நின்று ஆடு சூழலும்*** - *மயில்கள் (களிப்போடு) நின்று கூத்தாடு கின்ற இடங்களிலும்;* ***குறையும்*** - *அந்த ஆற்றின் இடையே இருந்த திட்டுக்களிலும்;* ***சோலையும்*** - *அநத ஆற்றையடுத்த பூஞ்சோலைகளிலும்;* ***குளிர்ந்த சாரல் நீர்ச் சிறையும்*** - *குளிர்ந்த காற்று வீசும் பக்கங்களிலமைந்த நீர்நிலைகளான ஏரி குளங்களிலும்;* ***தெள்ளு பூந் தடமும்*** - *தெளிவான மலர்கள் நிறைந்த தடாகங்களிலும்;* ***தெண் பளிக்கு அறையும்*** - *ஒளியுடன் விளங்கிய பளிங்குப் பாறைகளிலும்;* ***தேடினார்*** - *சீதையைத் தேடினார்கள்.*

தோகை: சினையாகுபெயராய் மயிலைக் குறித்தது. குறை: ஆற்றிடைத் திட்டு (தீவு). 13

***4607. அணி கொழித்து வந்து, எவரும் ஆடுவார்
பிணி கொழித்து, வெம் பிறவி வேரின் வன்
துணி கொழித்து, அருஞ் சுழிகள்தோறும், நல்
மணி கொழிப்பதன் துறையின் வைகினார்.***

அணி கொழித்து வந்து - *அழகாக அலை வீசிக் கொண்டு வந்தும்;* ***ஆடுவார் எவரும்*** - *(தன்னிடம்) மூழ்கினார் எவராயினும்;* ***பிணி கொழித்து*** - *நோய்கள் நிறைந்த;* ***வெம் பிறவி வேரின் வன்துணி கொழித்து*** - *கொடிய பிறப்புக்களினுடைய வேர்கள் (வினை) வலிய துண்டுகளையடித்துக் கொண்டும்;* ***அருஞ் சுழிகள் தோறும்*** - *(தப்புவதற்கு அரிய) தன் நீர்ச் சுழிகளிலெல்லாம்;* ***நல் மணி கொழிப்பதன்*** - *சிறந்த இரத்தினங்களை வாரிக் கொண்டும் வருகின்ற பெண்ணை நதியின்;* ***துறையின் வைகினார்*** - *ஒரு துறையில் (வானர வீரர்) தங்கியிருந்தார்கள்.*

தன்னில் மூழ்கியவர் எந்த அளவு பாவியராயிருப்பினும் அவர்களது பிறவிக்குக் காரணமான பாவங்களையெல்லாம் போக்கி, அவர்களுக்கு முத்தியளிக்க வல்ல பெருமையுள்ளதும், நீர்ச் சுழிகளில் இரத்தினங்களை வாரிக்கொண்டு வரும் வளமுள்ளதுமான பெண்ணை நதியின் தென்கரையை அடைந்து வானர வீரர்கள் தங்கினார்கள் என்பது. பிறவிவேர் - பிறப்புக்குக் காரணமான வினைகள் 'கொழித்தல்' என்னும் வினைச் சொல் வெவ்வேறு பொருளில் பலமுறை வந்தது: சொற்பின்வருநிலையணி. 14

தசநவ நாடு அடைதல்

***4608. ஆடு பெண்ணை நீர் ஆறும் ஏறினார்;
காடு நண்ணினார்; மலை கடந்துளார்;
வீடு நண்ணினார் என்ன, வீசும் நீர் -
நாடு நண்ணினார் - நாடு நண்ணினார்.***

நாடு நண்ணினார் - *(சீதையைத்) தேடுவதை மேற்கொண்ட அவ் வானர வீரர்கள்;* ***நீர் ஆடு பெண்ணை ஆறும் ஏறினார்*** - *யாவரும் வந்து நீராடும் பெண்ணை நதியைக்*

கடந்தனர்; ***காடு நண்ணினார் -*** *பல காடுகளையடைந்தனர்;* ***மலை கடந்து உளார் -*** *பல மலைகளைத் தாண்டிச் சென்றனர்;* ***வீடு நண்ணினார் என்ன -*** *முத்தி உலகத்தை யடைந்தவர்களே போல;* ***வீசும் நீர் -*** *அலை வீசும் நீர்வளத்தால் சிறந்த;* ***நாடு நண்ணினார் -*** *தசநவ நாட்டையணுகினார்கள்.*

வானரர்கள் பல காடுகளிலும், மலைகளிலும் அலைந்து திரிந்து இறுதியில் நீர்வளமுள்ள தசநவ நாட்டையடைந்ததற்குப் பல பிறவிகளில் அலைந்து திரிந்தவன் இறுதியில் முத்தியுலகத்தையடைவதை உவமை கூறினார். நாடு - பிந்தியது: முதனிலைத் தொழிற்பெயர். நாடு நண்ணினார் நாடு நண்ணினார் - மடக்கணி.
15

4609. தசநவப் பெயர்ச் சரள சண்பகத்து,
அசந அப் புலத்து அகணி நாடு ஒரீஇ,
உசநவப் பெயர்க் கவி உதித்த பேர்
இசை விதர்ப்ப நாடு எளிதின் எய்தினார்.

தசநவப் பெயர் - *(அந்த வானர வீரர்கள்) தசநவம் என்ற பெய ரையுடைய;* ***சரள சண்பகத்து -*** *இனிய சண்பக மரங்களையுடையதும்;* ***அசந அப்புலத்து அகணி -*** *உணவையுண்டாக்கும் அழகிய விளை நிலங்களைக் கொண்ட மருத நிலங்களையுடையதுமாகிய;* ***நாடு ஒரீஇ -*** *வளநாட்டை விட்டு நீங்கி;* ***உசநவப் பெயர்க் கவி உதித்த -*** *உசநஸ் என்னும் பெயரையுடைய சுக்கிரீவன் பிறந்த;* ***பேர் இசை விதர்ப்ப நாடு -*** *பெரும்புகழ் வாய்ந்த விதர்ப்பம் என்னும் நாட்டை;* ***எளிதின் எய்தினார் -*** *எளிதாகச் சென்று சேர்ந்தார்கள்.*

தச நவம் (தசார்ணவம்) என்னும் நாடு சண்பகமரத் தொகுதிகளையும், நல்ல விளைச்சலைக் கொண்ட புலங்களையுமுடையது என்பது. சரளம்: இனிமை. அகணி: மருதநிலம். ஒருவி என்ற வினையெச்சம் திரிந்து அளபெடுத்தது. ஒரீஇ - சொல்லிசையளபெடை. உசநவன்: சுக்கிரீவன் பெயர்களுள் ஒன்று.
16

விதர்ப்ப நாட்டில் தேடுதல்

4610. வைதருப்ப மண்டலனில் வந்து புக்கு,
எய்து அருப்பம் அத்தனையும் எய்தினார்;
பெய் தருப்பை நூல் பிறழும் மேனியார்,
செய் தவத்துளார் வடிவின், தேடினார்.

வைதருப்ப மண்டலனில் - *(வானர வீரர்கள்) விதர்ப்பம் என்னும் நாட்டில்;* ***வந்து புக்கு -*** *வந்து சேர்ந்து;* ***எய்து அருப்பம் அத்தனையும் -*** *(அந்த நாட்டில்) பொருந்தின ஊர்கள் எல்லாவற்றையும்;* ***எய்தினார் -*** *அடைந்தனர்;* ***பெய் தருப்பை நூல் -*** *பூண்டுள்ள தருப்பைகளினாலும், (மார்பிலணிந்துள்ள) பூணூலினாலும்;* ***பிறழும் மேனியார் -*** *விளங்கும் உடம்பையுடையவர்களாகிய;* ***செய் தவத்துளார் வடிவின் -*** *தவம் செய்யும் முனிவரது வடிவைக் கொண்டு;* ***தேடினார் -*** *சீதையைத் தேடினார்கள்.*

விதர்ப்ப நாட்டையடைந்த வானர வீரர்கள் முனிவரது வடிவுகொண்டு அங்குள்ள ஒருரையும்விடாது புகுந்து சென்று சீதையைத் தேடினார்கள் என்பது. மனிதர்கள்

வாழும் ஊர்களில் சென்று வானர வடிவுடன் தேடுதல் இயலாதாகையால் விரும்பும் உருவம் கொள்ளும் அவ் வானர வீரர் விதர்ப்ப நாட்டு ஊர்களில் சென்று தேடுகையில் சிறப்பு மிக்கதாய், ஐயத்திற்குச் சிறிதும் இடந்தராத முனிவரது வடிவைக் கொண்டனர் என்பது அறியத் தக்கது. வைதருப்பம்: தத்தி தாந்த நாமம். தருப்பை - தருப்பைப் புல்லால் திரித்த ஒரு கயிறு; - இது முஞ்சி எனப்படும் அந்தணப் பிரமசாரிகள் முஞ்சியும் பூணூலும் தரிப்பர். மண்டலம் - மண்டலன் (மண்தலன்) - ஈற்றுப்போலி. 17

தண்டக வனத்தில் தேடிப் பார்த்த பின், முண்டகத் துறையை அடைதல்

4611. அன்ன தன்மையால், அறிஞர் நாடி, அச்
செந் நெல் வேலி சூழ் திரு நல் நாடு ஒரீஇ,
தன்னை எண்ணும் அத் தகை புகுந்துளார்
துன்னு, தண்டகம் கடிது துன்னினார்.

***அறிஞர் -** அறிவாளர்களான அந்த வானர வீரர்; **அன்ன தன் மையால் -** அவ்விதமாக; **நாடி -** சீதையை அங்கே தேடிப் பார்த்து; **அச் செந்நெல் வேலி சூழ் -** செந் நெற் பயிர்கள் விளையும் வயல்கள் சூழ்ந்த; **திரு நல் நாடு ஒரீஇ -** சிறந்த அழகான அந்த விதர்ப்ப நாட்டை விட்டு நீங்கி; **தன்னை எண்ணும் -** சீவான்மாவாகிய உயிரின் இயல்பை அறிந்திருக்கின்ற; **அத்தகை புகுந்துளார் -** அத் தன்மை பொருந்திய வரான முனிவர்கள்; **துன்னு தண்டகம் -** நிறைந்து வாழும் தண்டகா ரணியத்தை; **கடிது துன்னினார் -** விரைவாகச் சென்று சேர்ந்தார்கள்.*

தன்னையெண்ணும் அத்தகை புகுந்துளார் சீவான்ம சொரூபத்தை உள்ள படியுணர்ந்து காணவல்ல யோகியர். திருநல்நாடு: கணடார் தங்கியிருந்து வாழ விரும்பும் அழகியநாடு. தண்டக வனம்: இட்சுவாகு வம்சத்தில் தோன்றித் தன் தீய நடத்தையால் நாடு கடத்தப் பெற்ற தண்டகன் என்னும் அரசகுமாரனால் தெற்கே அமைக்கப்பெற்று ஆளப்பெற்றதும், பின்பு சுக்கிராச்சாரியார் சாபத்தால் கொடிய வனமானதும் பல முனிவர்கள் தவ நியமத்தில் வாழ்ந்து வந்ததுமான ஓர் இடம். இவ் வனத்திலேதான் இராமன் சீதையோடும், இலக்குவனோடும் பல ஆண்டுகள்தங்கியிருந்தான். 18

4612. உண்டு, அகத்துளார், உறையும் ஐம் பொறிக்
கண்டகர்க்கு அருங் காலன் ஆயினார்,
தண்டகத்தையும் தடவி ஏகினார்;
முண்டகத்துறை கடிது முற்றினார்.

***உண்டு அகத்துள் ஆர் உறையும் -** புலன்களைத் துய்த்துக் கொண்டு உடம்பினுள் பொருந்தி வசிக்கின்ற; **ஐம் பொறிக் கண்ட கர்க்கு -** ஐந்து இந்திரிய உணர்ச்சிகளாகிய (முள் போன்ற) கொடியவர்களுக்கு; **அருங் காலன் ஆயினார் -** கொடிய யமன் போன்றவர்களாகிய முனிவர்கள் வசிக்கின்ற; **தண்டகத்தையும் தடவி -** அந்தத் தண்டக வனத்தையும் தேடிப் பார்த்து; **ஏகினார் -** (அங்கும் சீதையைக் காணாமல்) அந்த இடத்தை விட்டு நீங்கிய அவ் வானர வீரர்கள்; **முண்டகத் துறை -** முண்டகத் துறை யென்னும் இடத்தை; **கடிது முற்றினார் -** விரைவாகச் சென்று சேர்ந்தார்கள்.*

ஐம்பொறிகள், ஆன்மாவை நற்கதியில் சேரவொட்டாது துன்புறுத்து வதால் அவற்றைக் 'கண்டகர்' என்றார். கண்டகர்: முள்போன்ற கொடியோர். ஐம்பொறிக் கண்டகர்க்கு அருங்காலனாயினார்: ஐம்பொறிகளுக்குக் கூற்றுவன் ஆனவர். அஃதாவது, மனத்தை நல்வழியிற் செல்லவொட்டாது தடுத்து ஐம்புலன்களிற் செல்லுமாறு இழுக்கின்ற ஐம்பொறிகளை அவ்வாறு செய்யவொட்டாது தடுத்துத் தம் வசமாக்கி மனத்தைச் சீவான்மா பரமான்மா தியானங்களில் செலுத்தும் வல்லமையுடையவர்; ஜிதேந்திரியர் எனப்படுவர். முண்டகத் துறை: தாமரை முதலிய பூக்கள் நிறைந்து விளங்கும் நீர்த் துறையையுடைய ஒருசூழல். *19*

4613. அள்ளல் நீர் எலாம், அமரர் மாதரார்,
கொள்ளை மா முலைக் கலவை, கோதையின்
கள்ளு, நாறலின், கமல வேலி வாழ்
புள்ளும், மீன் உணா, புலவு தீர்தலால்

அள்ளல் நீர் எலாம் - *(அந்த முண்டகத் துறையில்) சேற்றோடு கலந்த நீரெல்லாம்;* ***அமரர் மாதரார் -*** *அங்கு வந்து நீராடும் தேவ மாதர்களின்;* ***கொள்ளை மா முலை -*** *மிகப் பெரிய முலைகளில் பூசப் பட்ட;* ***கலவை -*** *மிகுதியான கலவைச் சாந்தும் கலத்தலால்;* ***கோதை யின் கள்ளு நாறலின் -*** *மலர் மாலைகளும் நறுமணம் கமழப் பெற்ற மையால்;* ***கமல வேலி வாழ் -*** *அந்த முண்டகத் துறையில் வசித்துவந்த;* ***புள்ளும் -*** *பறவைகளும்;* ***புலவு தீர்தலால் -*** *(மீன்களின் மேலுள்ள) புலால் நாற்றம் நீங்கியதால்;* ***மீண் உணா-*** *அம்மீன்களைப் புசிப்ப தில்லை.*

அந்த முண்டகத் துறையில் வந்து நீராடுகின்ற தேவமாதர்களின் முலைகளில் பூசியிருந்தத கலவைச் சந்தனமும், மலர் மாலைகளும் அந்நீர்த் துறையில்படிதலால், அங்குள்ள மீன்களும் அந்தக் கலவை, மலர்களின் நறுமணத்தை அடைந்து தமது புலால் வாசனை நீங்கப் பெறுகின்றன. அதனால் அங்கு வாழும் நாரை முதலிய நீர்ப் பறவைகள் புலால் மணம் கமழாத அம் மீன்களை உண்ணமாட்டா என்பது. அம் முண்டகத்துறை திரள்திரளாகத் தேவமாதர் பலர் வந்து படியப் பெற்ற சிறப்பு வாய்ந்தது. கொள்ளை - மிகுதி; கமலவேலி - முண்டகத்துறை; *20*

4614. குஞ்சரம் குடைந்து ஒழுகு கொட்பதால் -
விஞ்சை மன்னர்பால் விரக மங்கைமார்,
நஞ்சு, வீணையின் நடத்து பாடலான்,
அஞ்சுவார், கணீர் அருவி ஆறுஅரோ!

விஞ்சை மன்னர்பால் - *வித்தியாதர மன்னரிடத்து;* ***விரக மங்கை மார்-*** *தாம் கொண்ட பிரிவுத் துயரால் வேதனைப்படுகின்ற வித்தியாதர மகளிர்;* ***வீணையின் நடத்து -*** *வீணைகளைக் கொண்டு பிறர் பாடும்;* ***பாடலான் -*** *இசைப் பாட்டினால்;* ***நஞ்சு அஞ்சுவார் -*** *மனம் நைந்து நடுங்குவார்கள்;* ***கண்நீர் அருவி ஆறு -*** *(அவ்வாறு நடுங்குவதால் அவர்கள் சொரியும்) கண்ணீர்அருவிபோல் பெருகும் ஆற்றில்;* ***குஞ்சரம் குடைந்து -*** *யானைகள் அமிழ்ந்துமூழ்கி;* ***ஒழுகும் கொட்பு அது -*** *நீராடும் தன்மையுடையது (அந்த முண்டகத்துறை).*

ஆல், அரோ: ஈற்றசை. தத்தம் கணவரைப் பிரிந்த வித்தியாதர மகளிர், தம்மைப் போலப் பிரிவில்லாத மகளிர் மனக் கிளர்ச்சியோடு வீணைகளைக் கொண்டு பாடும் பாடலைக் கேட்டு வருந்தி விரக வேதனையுற்று மனம் நடுங்கிக் கண்ணீர் சிந்துவார்கள்; அக் கண்ணீர்ப் பெருக்கு யானைகளும் அமிழ்ந்து மூழ்கும் பெரிய நீர்ப் பெருக்காகும் என்பது. தொடர்புயர்வு நவிற்சியணி. விஞ்சை மன்னர்; காமநூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த வித்தியாதர ஆடவர். கணீர் - இடைக்குறை (கண்ணீர்) 21

4615. கமுக வார் நெடுங் கனக ஊசலில்,
குமுத வாயினார், குயிலை ஏசுவார்;
சமுக வாளியும், தனுவும் வாள் முகத்து
அமுத பாடலார், மருவி ஆடுவார்.

குமுத வாயினார் - செவ்வாம்பல் மலர் போன்ற வாயையுடை யவர்களும்; **குயிலை ஏசுவார் -** (தமது குரலால்) குயிலைப் பழிப் பவர்களும்; **சமுக வாளியும் -** கூட்டமான அம்புகள் போன்ற கண் களையும்; **தனுவும் -** வில்லைப் போன்ற புருவங்களையும் கொண்ட; **வாள் முகத்து -** ஒளி பொருந்திய முகங்களையுடைய; **அமுத பாடலார் -** அமிழ்தம் போன்ற இனிய பாடல்களைப் பாடுகின்றவர்களான மகளிர்; **கமுக வார் நெடுங் கனக ஊசலில் -** பாக்கு மரங்களில் கட்டப்பட்ட நீண்ட பொன்னூஞ்சல்களில்; **மருவி ஆடுவார் -** பொருந்தி ஆடி மகிழ்வார்கள்.

அங்கே பாக்குமரங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள பொன்னூஞ்சல்களில் மகளிர் மனமகிழ்ந்து ஆடுவாரென அந்த இடத்தின் அமைதியான சூழல் வருணிக்கப் பெற்றது. தனு: மகளிர் புருவத்திற்கு வடிவம் தொழிலும் பற்றிய உவமை. வாளி, தனு: உவமவாகு பெயர்கள். உருவக உயர்வுநவிற்சியணி. 22

4616. இனைய ஆய ஒண் துறையை எய்தினார்;
நினையும் வேலைவாய் நெடிது தேடுவார்;
வினைய வார் குழல் திருவை மேவலார்;
புனையும் நோயினார், கடிது போயினார்.

இனைய ஆய - இத் தன்மையதான; **ஒண் துறையை -** அழகிய முண்டகத் துறையை; **எய்தினார் -** அடைந்தனர்; **நினையும் வேலை வாய் -** நினைக்கும் நேரத்திற்குள்; **நெடிது தேடுவார் -** வெகுதூரமாகத் தேடினர்; **வினைய வார் குழல் திருவை -** ஐவகையாக அணி செய்யத் தக்க நீண்ட கூந்தலையுடைய திருமகளான சீதையை; **மேவலார் -** காணப்பெறாமல்; **புனையும் நோயினார் -** அதனால் ஏற்பட்ட துன்பத்தையுடையவராய்; **கடிது போயினார் -** விரைவாக (அப்பால் தேடச்) சென்றார்கள்.

முண்டகத் துறை முழுவதும் சீதையைத் தேடி அங்குக் காணாமையால் வானர வீரர்கள் அப்பாற் செல்லலாயினர் என்பது. வினைய வார்குழல்: முடி, குழல், தொங்கல், பனிச்சை, சுருள் ஆகிய ஐவகைத் தொழிலுக்குரிய கூந்தல். வேலை - வேளை என்பதன் திரிபு. 23

பாண்டு மலையின் சிகரத்தை வானரர் அடைதல்

acharya.org

4617. ***நீண்ட மேனியான், நெடிய தாளின்நின்று***
ஈண்டு கங்கை வந்து இழிவது என்னல் ஆம்,
பாண்டு அம் மலைப் படர் விசும்பினைத்
தீண்டுகின்ற தண் சிகரம் எய்தினார். ***நீண்ட மேனியான் -*** *திருவிக்கிரமனாய் நீண்ட வடிவெடுத்த திரு மாலின்;* ***நெடிய தாளினின்று -*** *பெரிய திருவடியிலிருந்து;* ***ஈண்டு -*** *இவ்விடத்தில்தான்;* ***கங்கை வந்து இழிவது என்னலாம் -*** *ஆகாய கங்கை வந்து விழுகின்றதோ என்று சொல்லும்படியாக;* ***அம் பாண்டு மலை -*** *அழகான பாண்டு மலையினது;* ***படர் விசும்பினை -*** *பரவிய ஆகாயத்தை;* ***தீண்டுகின்ற -*** *தொடுவதாய் உயர்ந்துள்ள;* ***தண் சிகரம் -*** *குளிர்ந்த சிகரத்தை;* ***எய்தினார் -*** *(அவ் வானர வீரர்) போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.*

தனது சிகரம் வானத்தில் படியுமாறு ஓங்கியுள்ள வெண்மையான பாண்டுமலை, காண்பவர்களுக்குத் திருமாலின் திருவடியிலுதித்த வெண்ணிறக் கங்கையாறு வானத்திலிருந்து இங்கேதான் இறங்குகின்றதோ என்று நினைக்குமாறு தோன்றுமென்பது. தற்குறிப்பேற்றவணி. திருமால் உலகளந்த காலத்து மேலே சத்திய லோகத்திற்குச் சென்ற அந்தப் பிரானின் திருவடியைப் பிரமன் தன் கைக் கமண்டல் நீரால் கழுவி விளக்க அந்தப் பாதப் புனிதநீரே கங்கையாகப் பெருகிற்று என்பதுவரலாறு. *24*

4618. ***இருள் உறுத்து மீது எழுந்த தெண் நிலா,***
மருள் உறுத்து, வண் சுடர் வழங்கலால்,
அருள் உறுத்திலா அடல் அரக்கன்மேல்
உருள் உறுத்த திண் கயிலை ஒத்ததால்.

இருள் உறுத்து - *(அந்தப் பாண்டு மலை) (உலகில்) பரவிய இருட்டைத் தாக்கியொழித்து,* ***மீது எழுந்த -*** *வானத்தில் தோன்றிய;* ***தெண் நிலா -*** *தெளிந்த ஒளியையுடைய சந்திரனுக்கு;* ***மருள் உறுத்து -*** *மயக்கத்தை உண்டாக்கி;* ***வண்சுடர் வழங்கலால் -*** *செழுமையான மிக்க ஒளியை வீசுவதால்;* ***அருள் உறுத்திலா -*** *(மனத்தில் சிறிதும்) அருளைக் கொள்ளாத;* ***அடல் அரக்கன்மேல் -*** *வலிய அரக்கனான இராவணன்மீது;* ***உருள் உறுத்த-*** *(அவன் கீழே விழுந்து) உருளுமாறு அழுத்திய;* ***திண் கயிலை -*** *வலியகயிலாய மலையை;* ***ஒத்தது -*** *ஒத்து விளங்கியது.*

ஆல்: ஈற்றசை. தன் வெண்ணிலவால் உலகத்து இருளைப் போக்கும் சந்திரனுக்கும் மயக்கத்தையுண்டர்க்குவதெனப் பாண்டு மலையின் வெண்ணிறவொளியைச் சிறப்பித்துக் கூறியது. இவ்வாறு வெள்ளொளி மிகுந்திருப்பதால் பாண்டுமலைக்குக் கைலாய மலையை உவமை கூறினார். கயிலைக்கு ஏற்றங் கூறிய ஆசிரியர் வலிய அரக்கனும், இந்தச் சரிதத் தொடர்பான கொடியவனுமான இராவணனைத் தன் கீழே கிடத்தி அழுத்திய மலையெனச் சிறப்பித்த நயங் காணலாம். *25*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

4619. ***விண் உற நிவந்த சோதி***
வெள்ளிய குன்றம் மேவி,
கண்ணுற நோக்கலுற்றார், களி

உறக் கனிந்த காமர்
பண் உறு கிளவிச் செவ்
வாய், படை உறும் நோக்கினாளை,
எண்ணுறு திறத்தும் காணார்; இடர்
உறும் மனத்தர் எய்த்தார்.

(வானர வீரர்) **விண் உற நிவந்த -** வானத்தைப் பொருந்தும்படி உயர்ந்த; **சோதி -** ஒளியையுடைய; **வெள்ளிய குன்றம் மேவி -** வெண்ணிறமான அந்தப் பாண்டுமலையைப் பொருந்தி; **கண்ணுற நோக்கலுற்றார் -** (அங்கே) சீதையைக் காண்பதற்கு ஆர்வத்தோடு தேடத் தொடங்கியவர்களாகிய; **களி உற -** மகிழ்ச்சியடையுமாறு; **கனிந்த -** முற்றிய; **காமர் பண் உறு -** விரும்பத் தகுந்த இசைப் பாடல் போன்ற; **கிறவிச் செவ்வாய் -** இனிய சொற்களைப் பேசும் சிவந்த வாயையும்; **படை உறும் நோக்கினாளை -** வேற்படை போன்ற கண்களையுமுடைய சீதையை; **எண்ணுற திறத்தும் -** தாம் கருதிப் பார்த்த இடங்களிலெல்லாம்; **காணார் -** காணவில்லை; **இடர் உறு மனத்தர் -** துயரம் பொருந்திய மனத்தையுடையவராய்; **எய்த்தார் -** தளர்வுற்றார்கள்.

காமர்: காமம் மரு என்பதன் மரூஉ. உறு: (இங்கே) உவமவுருபு. அந்தப் பாண்டுமலையின் பல இடங்களில் தேடியும் சீதையைக் காணாமையால் அவ் வானரவீரர்கள் தளர்ந்தார்கள் என்பது. 26

கோதாவரியை அடைதல்

4620. **ஊதைபோல் விசையின், வெங் கண்**
உழுவை போல் வயவர், ஓங்கல்
ஆதியை அகன்று செல்வார்;
அரக்கனால் வஞ்சிப்புண்ட
சீதை போகின்றாள் கூந்தல் வழீஇ
வந்து, புவனம் சேர்ந்த
கோதைபோல் கிடந்த கோதாவரியினைக்
குறுகிச் சென்றார்.

ஊதைபோல் விசையின் - காற்றைப் போல வேகத்தைக் கொண்ட; **வெங் கண் -** (சினத்தால்) கொடுமையான பார்வையுடைய; **உழுவைபோல் வயவர் -** புலிபோன்ற வலிமையுள்ள அந்த வானர வீரர்; **ஓங்கல் ஆதியை -** அந்தப் பாண்டு மலையின் அடிவாரத்தை; **அகன்று செல்வார் -** நீங்கி அப்பாலே செல்பவர்களாகி; **அரக்கனால் வஞ்சிப்பு உண்ட -** இராவணனால் வஞ்சித்துக் கவரப்பட்டு; **சீதை போகின்றாள் -** செல்லுகின்ற சீதையினது; **கூந்தல் வழீஇ வந்து -**

கூந்தலிலிருந்து நழுவி வந்து; **புவனம் சேர்ந்த -** பூமியையடைந்த; **கோதை போல் கிடந்த -** மலர்மாலை போல விளங்கிய; **கோதாவரியினை -** கோதாவரி என்னும் ஆற்றை; **குறுகிச் சென்றார் -** நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள்.

உயரமான இடத்திலேறிக் காண்பவர்க்கு ஆறுகள் வெண்மையான மலர் மாலைபோலத் தோன்றுமாதலால் கோதாவரி நதியை இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து செல்லும்போது அவளது கூந்தலிலிருந்து நழுவிக் கீழே விழுந்த மலர் மாலை போலுமென்று வருணித்தார். ஊதை: சீறி வீசுவதால் வேகத்திற்கு உவமை. வழீஇ: சொல்லிசையளபெடை. *27*

4621. எழுகின்ற திரையிற்று ஆகி, இழிகின்ற
மண நீர் யாறு, -
தொழுகின்ற சனகன் வேள்வி
தொடங்கிய, சுருதிச் சொல்லால்
உழுகின்ற பொழுதின், ஈன்ற ஒரு
மகட்கு இரங்கி, ஞாலம்
அழுகின்ற கலுழி மாரி ஆம்
என - பொலிந்தது அன்றே.

எழுகின்ற திரையிற்று ஆகி - மெலெழுந்து வீசியெறியும் அலை களையுடையதாகி; **இழிகின்ற** - பெருகி வருகின்ற; ***மணி நீர் யாறு*** - (நீலமணி போல) தெளிந்த நீரையுடைய அந்தக் கோதாவரி நதி; **தொழு கின்ற சனகன்** - யாவராலும் வணங்கப்படுகின்ற பெருமையுள்ள சனக மன்னன்; **வேள்வி தொடங்கி** - யாகத்தைத் தொடங்கிச் செய்யும் பொருட்டு; **சுருதிச் சொல்லால்** - வேத மந்திரங்களைச் சொல்லி; **உழுகின்ற பொழுதின்** - (கலப்பையால்) உழுகின்ற காலத்தில்; **ஈன்ற** - உழுபடைச்சாலின் வழியே (பூமி) பெற்றெடுத்த; **ஒரு மகட்கு** - ஒப்பற்ற அந்தச் சீதைக்காக; **இரங்கி** - (இராவணனால் ஏற்பட்ட துன்பத்திற்கு) மனம் வருந்தி; **ஞாலம்** - (அவளை ஈன்ற தாயான) பூமிதேவி; **அழுகின்ற** - அழுவதாலுண்டான; **கலுழிமாரி ஆம் என** - கலங்கலான கண்ணீர்ப் பெருக்கைப் போல; **பொலிந்தது** - விளங்கியது.

அன்று, ஏ: ஈற்றசைகள். நிறைந்து பெருகக் கூடிய கோதாவரிநதியை பூமி தேவி தான் பெற்ற மகளான சீதைக்கு இராவணனால் நேர்ந்த வருத்தத்திற்காக இரக்கப்பட்டுப் பெருக்கும் கண்ணீர்போலுமென வருணித்தார். தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. சனக மன்னன் அறிவிற் சிறந்த ஞானயோகியாதலால், யோகியர்களும், பெரியோர்களும் தொழுவதற்குரிய சிறப்புப் பெற்றவன்; அதனால் 'தொழுகின்ற சனகன்' எனப்பட்டான். யாகம் செய்பவர் முதலில் வேத மந்திரங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு கலப்பையால் உழுது அங்கு யாகசாலையை அமைப்பது முறையாகும். சீதை : சீதா என்னும் வடசொல் படைச்சால் என்னும் பொருளுடையது; காரணப் பெயர். உழுகின்ற கொழுமுகத்தின் உதிக்கின்ற கதிரின் ஒளி பொழிகின்ற புவிமடந்தை திருமடந்தை வெளிப்பட்டெனை. . . . தோன்றினாள்

(682) என முன்பு கூறியதை நினைவு கூர்க. கலுழி: கலங்கல் நீர். வினை முடிவு: யாறு பொலிந்தது என இயைத்துப் பொருள் முடிவு கொள்ள வேண்டும்.
28

4622. ஆசு இல் பேர் உலகில்
காண்போர் அளவைநூல் எனலும் ஆகி,
காசொடு கனகம் தூவி, கவின் உறக்

கிடந்த கான் யாறு, -
ஏசு இல் போர் அரக்கன்
மார்பினிடை பறித்து, எருவை வேந்தன்
வீசிய வடக மீக் கோள் ஈது
என - விளங்கிற்று அன்றே.

காசொடு கனகம் தூவி - இரத்தினங்களொடு பொன்னையும் தன்அலைகளால் கொழித்துக் கொண்டு; **கவின் உறக் கிடந்த கான் யாறு -** அழகாக ஓடிப் பல காடுகளிடையே செல்லும் அந்த கோதாவரி நதி; **ஆசு இல் பேருலகில் -** குற்றமற்ற பெரிய இந்த நிலவுலகத்தில்; **காண் போர் -** அதனைக் காண்பவர்க்கு; **அளவை நூல் எனலும் ஆகி -** தருக்க சாத்திரம் போல விளங்கி; **எருவை வேந்தன் -** கழுகுகளுக்கு அரசனான சடாயு; **ஏசு இல் போர் அரக்கன் -** பழிப்புக்கிடமில்லாத போரில் சிறந்த அரக்கனாகிய இராவணனது; **மார்பின் இடை -** மார்பிலிருந்து; **பறித்து வீசிய -** பிடுங்கி அலகால் வீசியெறிந்து; **மீக் கோள் வடகம் ஈது என -** மேலே அணியப் பெற்ற இரத்தினமாலையோ இது என்று சொல்லத்தக்காய்; **விளங்கிற்று -** விளங்கியது.

அன்று, ஏ: ஈற்றசைகள் கோதாவரி நதி பூமியையளக்கக்கூடிய அளவை நூல் போலவும், கழுகரசனான சடாயு, சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனோடு போர் செய்கையில் அவனது மார்பிலிருந்து கழற்றியெறிந்த முத்தாரம் போலவும் விளங்கியது என்பது, வடகம் - வடம் என்பதன் விரித்தல் விகாரம். கோதாவரிக்குத் தருக்க நூல் உவமம்: *29*

சுவணகத் துறை கடந்து குலிந்த நாட்டைக் கடத்தல்

4623. **அந் நதி முழுதும் நாடி,**
ஆய் வளை மயிலை, யாண்டும்
சந்நிதி உற்றிலாதார், நெடிது
பின் தவிரச் சென்றார்;
'இன்ன தீதுஇலாத, தீது' என்று
யாவையும் எண்ணும் கோளார்,
சொன்ன தீவினைகள் தீர்க்கும்
சுவணகத் துறையில் புக்கார்.

இன்ன தீது இலாத - இன்னது நல்லது; (இன்ன) **தீது என்று -** இன்னது கெட்டது என்று; **யாவையும் எண்ணும் கோளார் -** எல்லாவற்றையும்

ஆராய்ந்து அறியும் தன்மையுடைய வானரவீரர்; **அந் நதி முழுதும் நாடி -** அந்தக் கோதாவரி நதிப் பகுதி முழுவதும் தேடிப் பார்த்து; **ஆய்வளை மயிலை -** சிறந்த வளையல்களையணிந்த மயில் போன்ற சீதையை; **யாண்டும் சந்நிதி உற்றிலாதார் -** எதிரில் காணப் பெறாத அவர்கள்; **நெடிது பின் தவிரச் சென்றார் -** நீண்ட வழி பின்னால் கழியுமாறு முன்னேறிச் சென்றவர்களாய்; **சொன்ன தீவினைகள் -** நூல்களில் கூறிய பாவங்களையெல்லாம்; **தீர்க்கும் சுவணகத் துறையில் -** (தன்னில் படிவோர்க்குப்) பாவத்தைப் போக்குகின்ற சுவணக (சோணை) நதியிடத்தில்; **புக்கார் -** சென்று சேர்ந்தார்கள்.

ஆய்வளை மயில்: அடையடுத்த உவமையாகுபெயர். சந்நிதி: வடசொல்லின் திரிபு - எதிரேகாணல், சுவணகம்: ஒரு நதி; சோணம், சோணை எனவும் வழங்கப் பெறும்.
30

***4624.* சுரும்பொடு தேனும், வண்டும்,**
அன்னமும், துவன்றி; புள்ளும்,
கரும்பொடு செந் நெல் காடும்,
கமல வாவிகளும், மல்கி;
பெரும் புனல் மருதம் சூழ்ந்த
கிடக்கை பின் கிடைக்கச் சென்றார்;
குரும்பை நீர் முரஞ்சும் சோலைக்
குலிந்தமும், புறத்துக் கொண்டார்.

சுரும்பொடு தேனும் வண்டும் - *பொன்வண்டு, தேன்வண்டு, கருவண்டு என்னும் பலவகையான வண்டுகளும்;* **அன்னமும் -** *அன்னப் பறவைகளும்;* **துவன்றி -** *நெருங்கி;* **புள்ளும் -** *நாரை முதலான ஏனைய பறவைகளும்;* **கரும்பொடு -** *கரும்புகளும்;* **செந்நெல் காடும் -** *செந்நெற் பயிர்களும் அடர்ந்த நன்செய் இடங்களும்;* **கமல வாவிகளும் -** *தாமரைத் தடாகங்களும்;* **மல்கி -** *நிறைந்து;* **பெரும்புனல் மருதம் சூழ்ந்த -** *மிக்க நீர்வளங் கொண்ட மருதநிலம் சூழ்ந்துள்ள;* **கிடக்கை பின் கிடக்க -** *இடங்கள் தம் பின்னால் கிடக்கும்படி;* **சென்றார் -** *அப்பால் கடந்து சென்றனர் அந்த வானரவீரர்கள்;* **நீர்க் குரும்பை -** *இளநீர்க் காய்கள்;* **முரஞ்சும் சோலைக் குலிந்தமும் -** *நிரம்பிய தென்னஞ்சோலைகளையுடைய குலிந்த நாட்டையும்;* **புறத்துக் கொண்டார் -** *(தமது) பின்புறத்ததாகும்படி முன்னேறிச் சென்றார்கள்.*

மருதநில: அன்னம் முதலிய பறவைகளையும், செந்நெல் முதலிய உணவு வகைகளையும் தாமரை மலர்களையும், பொய்கைகளையும் தன்னிடத்தே கொண்டது; வயலும் வயல் சார்ந்த பகுதிகளும் மருதம் ஆகும். சுரும்பு, தேன், வண்டு: வண்டுகளின் வகைகளைக் குறிக்கும் சொற்கள்; சுரும்பு; எல்லா மணத்திலும் செல்வது எனவும் தேன், வண்டு: நன்மணத்தே செல்வன எனவும் கூறுவர். இச் செய்யுளில் நிலம், நீர், பூ, பறவை, மரம் முதலியவற்றால் குவிந்த நாட்டின் மருத

வளம் கூறப் பெற்றது. குரும்பை: தெங்கு, பனை ஆகிய மரங்களின் இளங்காய் குலிந்தம்: இக் குலிந்த நாடு கேரள நாட்டின் வடக்கே மேற்கடற்கரையையடுத்துள்ளதாகவும் பழைய ஐம்பத்தாறு நாடுகளுள் ஒன்றெனவும்கூறுவர். 31

அருந்ததி மலை, மரகத மலைகளைக் கடந்து வேங்கட மலை சேர்தல்

***4625.* கொங்கணம் ஏழும் நீங்கி, குட**
கடல் தரளக் குப்பைச்
சங்கு அணி பானல் நெய்தல் -
தண் புனல் தவிர ஏகி,
திங்களின் கொழுந்து சுற்றும் சிமய
நீள் கோட்டுத் தேவர்

அங்கைகள் கூப்ப, நின்ற
அருந்ததிக்கு அருகர் ஆனார்.

கொங்கணம் ஏழும் நீங்கி - (அந்த வானர வீரர்) கொங்கண நாட்டின் ஏழு பிரிவுகளையும் கடந்து; ***குடகடல்*** - மேற்குக் கடலில் உண்டான; ***தரளக் குப்பை*** - முத்துக் குவியல்கள்; ***சங்கு*** - சங்குகள்; ***அணிபானல்*** - அழகான கருங்குவளை மலர்கள்; ***நெய்தல்*** - நெய்தற் பூக்கள்; ***தண்புனல் தவிர ஏகி*** - ஆகியவை நிறைந்த குளிர்ந்த நீர்ப் பகுதிகளையுடைய நெய்தல் நிலத்தை நீங்கிச் சென்று; ***திங்களின் கொழுந்து சுற்றும்*** - பிறைச் சந்திரன் சுற்றிச் செல்லக்கூடிய; ***சிமய நீள் கோடு*** - சிகரங்களையுடைய உயரமான கொடுமுடிகளைக் கொண்டதும்; ***தேவர் அங்கைகள் கூப்ப நின்ற*** - தேவர்கள் தம் அழகிய கைகளைக் குவித்து வணங்கும்படி நிற்பதுமான; ***அருந்ததிக்கு*** - அருந்ததி என்னும் மலைக்கு; ***அருகர் ஆனார்*** - அருகில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

வானரவீரர்கள் ஏழு பிரிவுகளையுடைய கொங்கண தேசத்தையும், மேற்குத் திசையிலுள்ள நெய்தல் நிலங்களையும் தாண்டி மிக உயர்ந்துள்ள அருந்ததிமலையைச் சேர்ந்தார்கள் என்பது. கொங்கணம்: மகாராட்டிர மாநிலத்தைச் சேர்ந்த வடகன்னடம் என்னும் மாவட்டத்தது. தேவர் அங்கைகள் கூப்ப நின்ற அருந்ததி: உயர்வு நவிற்சியணி. 32

4626. அருந்ததிக்கு அருகு சென்று, ஆண்டு
அழகினுக்கு அழகு செய்தாள்
இருந்த திக்கு உணர்ந்திலாதார்
ஏகினார்; இடையர் மாதர்
பெருந் ததிக்கு அருந் தேன் மாறும்
மரகதப் பெருங் குன்று எய்தி,
இருந்து, அதின் தீர்ந்து சென்றார்,
வேங்கடத்து இறுத்த எல்லை -.

அருந்ததிக்கு அருகு சென்று - (அவ் வானர வீரர்) அருந்ததி மலைக்குப் பக்கத்திற் சென்று; ***ஆண்டு*** - அந்த இடத்தில்; ***அழகினுக்கு***

அழகு செய்தாள் - அழகுக்கும் அழகை உண்டாக்கக் கூடியவளான சீதை; ***இருந்த திக்கு*** - இருந்த இடத்தை; ***உணர்ந்திலாதார்*** - அறிய முடியாதவர்களாய்; ***ஏகினார்*** - அந்த இடம் விட்டுச் சென்று; ***இடையர் மாதர்*** - இடைப் பெண்கள்; ***பெருந் ததிக்கு*** - (தங்களது) சிறப்பான தயிருக்கு; ***அருந்தேன் மாறும்*** - மலைவாணர் சேகரித்த அருமையான மலைத்தேனைப் பண்டமாற்றாகக் கொள்ளும்; ***பெருங்குன்று எய்தி யிருந்து*** - மரகதமலையென்னும் பெரிய மலையை அடைந்து அங்கே தங்கியிருந்து; ***அதில் தீர்ந்து*** - (அங்கும் சீதையைக் காணாமல்) அதை விட்டு நீங்கி; ***இறுத்த எல்லை*** - (தமிழ் நாட்டின்) வரையறுக்கப் பெற்ற வடக்கு எல்லையாகிய; ***வேங்கடத்து*** - திருவேங்கட மலையினிடத்து; ***சென்றார்*** - சென்று சேர்ந்தார்கள்.

அழகினுக்கு அழகு செய்தாள்: இயற்கையில் நற்பண்புகள் மிகுந்து நல்லிலக்கணத்தில் குறைவில்லாத தன்னை அழகு சேர்ந்திருப்பதால் தான் அந்த அழகுக்குச் சிறப்பையுண்டாக்கியிருக்கிறாள் என்பது. மரகதமலைக்குப் பக்கத்தே

முல்லை நிலத்து இடைச்சியர் மரகதமலை மேலுள்ள குறிஞ்சி நிலப் பெண்களிடம் தயிரைக் கொடுத்து அதற்கு ஈடாகத் தேனைப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர் என்பதில் குறிஞ்சி, முல்லையுமாகிய இரண்டு திணை மயங்கினமை கூறியவாறு காண்க.
33

4627. முனைவரும், மறை வலோரும்,
முந்தைநாள் சிந்தை மூண்ட
வினை வரும் நெறியை மாற்றும்
மெய் உணர்வோரும், விண்ணோர்
எனைவரும், அமரர் மாதர்
யாவரும், சித்தர் என்போர்
அனைவரும், அருவி நல் நீர்
நாளும் வந்து ஆடுகின்றார்.

முனைவரும் - *(வேங்கடமலையில்) மாமுனிவர்களும்;* **மறை வலோரும் -** *வேதமறிந்த அந்தணர்களும்;* **முந்தை நாள் -** *முற்பிறப்பிலே;* **சிந்தை மூண்ட -** *மனம் மேலிட்டுச்செய்த;* **வினைவரும் நெறியை மாற்றும் -** *தீவினைகளின் பயனாகத் தொடர்ந்து வரும் அல் வழியை மாற்றி நல்வழியில் திருப்பவல்ல;* **மெய் உணர்வோரும் -** *தத்துவ ஞானிகளும்;* **விண்ணோர் எனைவரும் -** *தேவர்கள் எல்லோரும்;* **அமரர் மாதர் யாவரும் -** *தெய்வப் பெண்0கள் யாவரும்;* **சித்தர் என்போர் அனைவரும் -** *தேவரில் ஒரு வ0கையினரான சித்தர்கள் எல்லோரும்;* **அருவி நல்நீர் -** *(அம் மலையிலுள்ள) அருவியின் தூய்மையான புண்ணிய தீர்த்தங்களில்;* **நாளும் -** *ஒவ்வொரு நாளும்;* **வந்து ஆடுகின்றார் -** *வந்து நீராடுகின்றார்கள்.*

முனிவர் முதலான இவ்வுலகத்தவரும், தேவகணங்களாகிய மேலுலகத்தவரும் வந்து நீராடுவதற்குரிய பெருமை மிக்க அருவிகளாலாகிய பல புண்ணிய

தீர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது திருவேங்கடமலையென்பது அங்குள்ள தீர்த்தங்கள்: கோனேரி, ஆகாய கங்கை, பாபவிநாசம், பாண்டவ தீர்த்தம், குமாரதாரை, தும்புரு தீர்த்தம், ஆழ்வார் தீர்த்தம் ஆகியன. சித்தர்: பதினெண்கணத்துத் தேவர்களில் ஒரு வகையினர். 34

கலிவிருத்தம்

4628. பெய்த ஐம் பொறியும்,
பெருங் காமமும்,
வைத வெஞ் சொலின்,
மங்கையர் வாட் கணின்,
எய்த வஞ்சக வாளியும்,
வென்ற நல்,
செய் தவம் பல
செய்குநர் தேவரால்.

(அந்த மலையில்) **தேவர் - தேவர்கள்** ; **பெய்த ஐம்பொறியும்-** (தமது உடம்பில்) பொருந்திய மெய் முதலாய ஐந்து பொறிகளையும்; **பெருங் காமமும்-** ஐம்புலன்களால் விளையும் பெரிய காம உணர்ச்சியையும்; **வைத வெஞ்சொலின் -** (பிறர் தம்மை) ஏசிய கொடிய சொற்களையும்; **மங்கையர் வாட்கணின் -** மகளிரின் வாய் போன்ற கொடிய கண்களால்; **எய்த -** தூண்டிய; **வஞ்சக வாளியும் -** வஞ்சகத் தன்மையுள்ள பார்வையாகிய அம்புகளையும்; **வென்று -** (எளிதிலே) வெற்றிகண்டு; **செய் நல் தவம் பல-** செய்யத்தக்க அரிய தவங்கள் பலவற்றை; **செய்குநர்-** செய்கின்றார்கள்.

ஆல்: ஈற்றசை. தேவர்கள் அந்தத் திருவேங்கட மலைக்கு வந்து ஐம்பொறிகளையும் அடக்கிக் காமவேதனையில்லால் பிறர் தம்மை ஏசினாலும் பழியே பேசினாலும் பொறுத்துப் பெண்களை மனத்தாலுங் கருதாமல் பல தவங்களைச் செய்கின்றார்கள் என்பது. அழிவு நோக்கி வீழ்வதை அறிய முடியாமல் மயக்குதலின் காமப் பார்வையை வஞ்சக வாளிஎன்றார். 35

4629. வலம் கொள் நேமி
மழை நிற வானவன்
அலங்கு தாள் இணை
தாங்கிய அம் மலை
விலங்கும் வீடு உறுகின்றன;
மெய்ந் நெறி
புலன் கொள்வார்கட்கு
அனையது பொய்க்குமோ?

வலம் கொள் நேமி - வெற்றி கொள்ளும் சுதரிசனம் என்ற சக்க ராயுதத்தைக் கையில் கொண்ட; **மழை நிற வானவன் -** கார் மேகம்

போன்ற கருநிறத்தையுடைய கடவுளான திருவேங்கடவனது; **அலங்கு தாள் இணை -** விளங்குகின்ற இரண்டு திருவடிகளையும்; **தாங்கிய -** தாங்கி நின்ற; **அம்மலை -** அத் திருவேங்கடமலையில் வாழ்கின்ற; **விலங்கும் -** மிருகங்களும்; **வீடு உறுகின்றன -** மோட்சத்தையடைகின் றன (அவ்வாறானால்); **மெய்ந் நெறி புலன் கொள்வார்கட்கு -** உண்மை நெறியான தவ நியமங்களில் தன் மனத்தைச் செலுத்தும் யோகியர் முதலோர்க்கு; **அனையது -** அந்த மோட்சமானது; **பொய்க்குமோ-** கிடைக்காமல் தவறிப் போகுமோ? (தவறிப் போகாது).

மிகப் பெருஞ்சிறப்பு வாய்ந்த அத் திருவேங்கட மலையில் வாழும் மிருகங்களும் வீட்டுலகத்தையடையுமென்றால் தவவொழுக்கங்களில் நடக்கின்ற யோகியர் முதலோர்க்கு அந்த வீட்டுலகம் கிடைப்பது தவறுமோ என்பது. விலங்கும்: உம்மை இழிவுசிறப்பு. திருவேங்கடமலை வீட்டுப் பதவியைத் தவறாது அளிக்கவல்லதாகையால்தான் 'எம்பெருமான் பொன்மலையில் ஏதேனும் ஆவேனே' (பெருமாள் திருமொழி 4 : 10) என்றார் குலசேகராழ்வார்.
36

4630. ஆய குன்றினை எய்தி, அருந்தவம்
மேய செல்வரை மேயினர், மெய்ந் நெறி

நாயகன்தனை நாளும் வணங்கிய
தூய நல் தவர் பாதங்கள் சூடினார்.

ஆய குன்றினை *- (வானரவீரர்) அத்தகைய தூய்மையும் சிறப்பும் அமைந்த திருவேங்கடமலையை;* ***எய்தி*** *- அடைந்து;* ***அருந்தவம் மேய செல்வரை*** *- அரிய தவத்தைப்பொருந்திய தவயோகிகளை;* ***மேவினர்*** *- அடைந்து;* ***மெய்ந்நெறி நாயகன்தனை*** *- என்றும் அழியாத மோட்சநிலைக்குத் தலைவனான திருவேங்கடநாதனை;* ***நாளும் வணங்கிய*** *- தினமும் வணங்கி வழிபாடு செய்த;* ***தூய நல்தவர்*** *- தூய்மையான சிறந்த தவத்தையுடைய அப் பெரியவர்களின்;* ***பாதங்கள் சூடினார்*** *- திருவடிகளைத் தம் தலைமேல் சூடி வணங்கினார்கள்.*

திருவேங்கட நாதனை வணங்குகின்ற பெரும்பேறு பெற்றுள்ளவராதலால் அவர்களை 'அருந்தவமேய செல்வர்', 'தூய நல் தவர்' என்றுகூறினார். 37

தொண்டை நாட்டை அடைதல்

4631. சூடி, ஆண்டு அச்
சுரி சூழல் தோகையைத்
தேடி, வார் புனல் தெண்
திரைத் தொண்டை நல்
நாடு நண்ணுகின்றார்,
மறை நாவலர்
வேடம் மேயினர், வேண்டு
உரு மேவுவார்.

வேண்டு உரு மேவுவார் *- விரும்பிய வடிவங்களை எடுக்கும் திற மையுடைய வானரர்கள்;* ***சூடி*** *- (தவயோகிகளின் திருவடிகளைத் தம்) தலையில் சூடிய பின்பு;* ***ஆண்டு*** *- அத் திருவேங்கட மலையில்;* ***அச் சுரிகுழல் தோகையை*** *- சுருண்ட கூந்தலையுடைய மயில் போன்ற சீதையை;* ***தேடி*** *- அங்கே தேடிப் பார்த்து(க் காணாமல்);* ***மறைநாவலர் வேடம் மேயினர்*** *- வேதங்களில் வல்ல அந்தணர்களின் வேடத்தைப் பூண்டவர்களாய்;* ***தெண் திரை*** *- தெளிந்த அலைகளையுடைய;* ***வார் புனல்*** *- மிக்க நீர் நிறைந்த;* ***தொண்டைநல் நாடு*** *- சிறந்த தொண்டை நாட்டை;* ***நண்ணுகின்றார்*** *- சேர்பவரானார்கள்.*

கரிகுழல் தோகை: அடையடுத்த இருமடியாகு பெயர். 'தெண்ணீர் வயல் தொண்டை நன்னாடு சான்றோருடைத்து' என்றவாறு மிகுந்து சான்றோரை மிகுதியாகக் கொண்ட நாடாதலால் 'வார் புனல் தெண்திரைத் தொண்டை நன்னாடு' என்றார்.
38

4632. குன்று சூழ்ந்த கடத்தொடும், கோவலர்
முன்றில் சூழ்ந்த படப்பையும், மொய் புனல்
சென்று சூழ்ந்த கிடக்கையும், தெண் திரை
மன்று சூழ்ந்த பரப்பும் - மருங்கு எலாம்.

மருங்கு எலாம் *- (அத் தொண்டை நாட்டின்) இடங்களெல்லாம்;* ***குன்று சூழ்ந்த கடத்தொடும்*** *- மலைகள் சூழ்ந்த சாரல்களும் (குறிஞ்சியும்);* ***கோவலர் மூன்றில் -***

இடையர்களின் முற்றங்களை; **சூழ்ந்த படப்பையும் -** சூழ்ந்துள்ள தோட்டங்களும் (முல்லை நிலமும்); **மொய் புனல் சென்று சூழ்ந்த -** மிக்க நீர்சுற்றிலும் பாய்ந்து நிறைந்துள்ள; **கிடக்கையும் -** இடங்களான மருத நிலங்களும்; **தெண் திரை -** தெளிந்த அலைகளையுடைய; **மன்று சூழ்ந்த பரப்பும் -** மணல் வெளியான இடங்கள் சூழ்ந்த நெய்தல் நிலமும் (உள்ளன).

வினை முற்று (உள்ளன) வருவித்து முடிக்கப்பட்டது. இதனால் அத்தொண்டை நாடு நால்வகை நிலங்களும் கொண்டிருத்தலைக் கூறினார். கோவலர்: பசுக்களை மேய்த்துக் காப்பவர். படப்பை : வரகு முதலியன விளைதற்குரிய தோட்டம். மன்று: வெளியான இடம். முன்றில் : இலக்கணப் போலி. 39

**4633. சூல் அடிப் பலவின் சுளை தூங்க தேன்,
கோல் அடிப்ப வெரீஇ, குல மள்ளர் ஏர்ச்
சால் அடித் தரும் சாலியின் வெண் முளை,
தோல் அடிக் கிளை அன்னம், துவைப்பன.**

குல மள்ளர் - வேளாண் குலத்தவராய உழவர்கள்; **கோல் அடிப்ப -** உழும்போது உழவு எருதுகளைக் கோலினால் அடிக்கையில்; **தோல் அடிக் கிளை அன்னம் -** தோல் செறிந்த அடிகளையுடைய

கூட்டமான அன்னப் பறவைகள்; **வெரீஇ -** அஞ்சி; **சூல் அடிப் பலவின் -** கருவை அடியிலே கொண்ட பலாமரத்தினது (வேர்ப்பலாவின்); **சுளை தூங்கு தேன் -** (பலாச்) சுளையிலிருந்து ஒழுகுகின்ற தேன் (பாய்ந்து); **ஏர்ச்சால் அடித்தரும் -** உழவுச் சாலின் இடங்களிலே முளைத்துள்ள; **சாலியின் வெண்முளை -** நெற்பயிரின் வெண்மையான முளைகளை; **துவைப்பன -** (கால்களால்) மிதித்துத் துவைப்பனவாம்.

உழவர்கள் ஏர் உழும் போது உழவு மாடுகளை அடித்துத் துரத்த பக்கத்தேயிருந்த அன்னப் பறவைகள் அதனால் அஞ்சி அண்மையில் பலாச் சுளைகளின் தேன்பாய முளைத்துள்ள வயல்களில் விரைந்தோட, அவற்றின் முளைகள் சிதையும் என்பது கருத்து. சூல்: கருப்பம்; இங்கு வேர் என்னும் பொருளது, சூல் அடிப் பலா: வேர்ப் பலா. கோல்: தாற்றுக் கோல். இச் செய்யுளில் மருத வளம் கூறப்பெற்றுள்ளது. 40

**4634. செருகுறும் கணின் தேம் குவளைக் குலம்
அருகு உறங்கும் வயல் மருங்கு, ஆய்ச்சியர்
இரு குறங்கு பிறங்கிய வாழையில்
குருகு உறங்கும் ; குயிலும் துயிலுமால்.**

செருகு உறும் கணின் - கூந்தல் வரை நீண்டுள்ள (மகளிரின்) கண் போன்ற; **தேம் குவளைக் குலம் -** தேனையுடைய குவளைப் பூக்களின் கூட்டம்; **அருகு உறங்கும் -** பக்கங்களில் உறங்குவது போலக் குவிந்திருக்கும்; **வயல் மருங்கு -** நீர் நிறைந்த வயலிடங்களில்; **ஆய்ச்சியர் -** (அந்த நாட்டு) இடைச்சியரின்; **இரு குறங்கு பிறங்கிய வாழையில் -** இரண்டு தொடைகளைப் போல விளங்கிய வாழை மரங்களிலே; **குருகு**

உறங்கும் - நாரைகள் தூங்கும்; **குயிலும் துயிலும் -** *(அங்கே)* குயில்களும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

ஆல்: ஈற்றசை. பகற்பொழுதில் குவளைமலர்கள் குவிந்து குறுகியிருக்குமாதலால் அவை மகளிரின் குறுகிய கடை நோக்கிற்கு உவமையாயின. வாழை: மகளிர் தொடைக்கு உவமை; எதிர் நிலையணி: இந்த அணியினால் குவளைமலர், வாழை என்ற இவற்றை விட மகளிரின் கண்ணும், தொடையும் மிகுந்த சிறப்புடையன என்பது பெறப்படும். முடித்துச் செருகப்படுவதால் கூந்தல் 'செருகு' எனப்பட்டது; முதனிலைத் தொழிலாகு பெயர். 41

***4635.* தெருவின் ஆர்ப்புறும் பல்**
இயம் தேர் மயில்
கருவி மா மழை
என்று களிப்புறா;
பொருநர் தண்ணுமைக்கு அன்னமும்
போகலா; -
மருவினார்க்கும் மயக்கம்
உண்டாம்கொலோ?

தெருவின் ஆர்ப்புறும் - வீதிகளில் ஆரவாரிக்கின்ற; **பல் இயம் -** பல வகை இசைக் கருவிகளின் ஒலிகளை; **தேர் மயில் -** கேட்டுணர்ந்த மயில்கள் *(அந்த முழக்கத்தை)*; **கருவி மா மழை என்று -** மழைக்கு முதற்காரணமாகிய மேகத்தின் இடியென்ற மயங்கி; **களிப்பு உறா -** மகிழ்ச்சியடையமாட்டா; **அன்னமும் -** *(அங்குள்ள)* அன்னப் பறவைகளும்; **பொருநர் தண்ணுமைக்கு -** கூத்தர் முழக்கும் மத்தள வோசை கேட்டு *(அதை மேகத்தின் இடியென்று மயங்கி)*; **போகலா -** *(அதற்கு அஞ்சி)* விலகிச் செல்லமாட்டா; **மருவினார்க்கு -** எப்போதும் கலந்து பழகுகின்றவர்களுக்கு; **மயக்கும் உண்டாம் கொலோ -** மன மயக்கம் உண்டாகுமோ? *(உண்டாகாது).*

மேகத்தின் இடியோசைகேட்டு மகிழ்ச்சியடைதல் மயில்களுக்கும், அஞ்சுதல் அன்னப் பறவைகளுக்கும் இயல்பு. ஆனால், எப்பொழுதும் அத் தொண்டை நாட்டு வீதிகளில் விழா நடப்பதால் பலவகை வாத்திய ஓசைகளைக் கேட்டுப் பழகிய மயில்களுக்கு அந்த ஆரவாரவொலி மகிழ்ச்சியை உண்டாக்குவதில்லை; அங்குள்ள அன்னப் பறவைகளும் அவ்வாத்திய ஒலி கேட்டு அஞ்சி அகல்வதில்லை; இதனால் பழக்கமே அவற்றிற்குத் துணிவைத் தந்தது என்பது. பொருநர்: கூத்தாடுவோர். போர்க்களம் பாடுவோர், ஏர்க்களம் பாடுவோரென இரு வகையினர். பல் இயம்: தோற் கருவி, துளைக் கருவி, நரம்புக் கருவி, கஞ்சக் கருவி எனப் பலவகைப்படும். வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. 42

***4636.* தேரை வென்று உயர் தெங்க இளம் பாளையை**
நாரை என்று இளங் கெண்டை நடுங்குவ;
தாரை வன் தலைத் தண் இள ஆம்பலைச்
சேரை என்று, புலம்புவ, தேரையே.

தேரை வென்று உயர் - தேர்போல உயர்ந்த *(விரிந்த)* தலையை யுடைய; **தெங்கு இளம் பாளையை -** தென்னை மரத்தின் இளமையான பாளையை*(க் கண்டு)*; **இளங் கெண்டை -** கெண்டை மீன் குஞ்சுகள்; **நாரை என்று நடுங்குவ -** *(அது தங்களைக்*

கொத்தித் தின்ன வரும்) நாரையென்று நினைத்து அஞ்சி நடுங்கும்; ***தாரை வன் தலை -*** *கூர் மையான வலிய நுனியுள்ள;* ***தண் இள ஆம்பலை -*** *அரும்பைக் கொண்ட குளிர்ந்த இளைய அல்லித் தண்டைக் கண்டு;* ***தேரை -*** *தேரை கள்(தவளைகள்);* ***சேரை என்று-*** *(அவை நம்மை விழுங்க வரும்) சாரைப் பாம்பென்று நினைத்து;* ***புலம்புவ -*** *(அஞ்சி) வாய்விட்டு அலறும்.*

ஏ: ஈற்றசை. விரியாத தென்னம்பாளைகள் நாரைகளையும், அரும்புகளையுடைய செவ்வல்லித் தண்டுகள் சாரைப் பாம்புகளையும் வடிவத்தால் ஒக்கும்: தென்னம் பாளையை இளங்கெண்டை மீன்கள் நாரையாகவும், செவ்வல்லித் தண்டினைத் தேரைகள் சாரைப் பாம்புகளாகவும் எண்ணி அஞ்சிப் புலம்பியதாகக் கூறியது மயக்கவணி. சேரை என்பது சாரை என வழங்கும். தாரை: கூர்நுனி (தார்க் குச்சி என்ற தொடரில் கூர்மை என்ற பொருளில் வருவது காண்க). 43

4637. நள்ளி வாங்கு கடை இள நவ்வியர்,
வெள்ளி வால் வளை வீசிய வெண் மணி,
'புள்ளி நாரைச் சினை பொரியாத' என்று
உள்ளி, ஆமை முதுகின் உடைப்பரால்.

நள்ளி வாங்கு - *பெண் நண்டுகளைப் பிடிக்கின்ற;* ***இளங் நடை நவ்வியர் -*** *இளமைப் பருவத்து மான்போன்ற உழத்தியர்;* ***வெள்ளி வால் வளை -*** *ஒளியுடைய வெண்ணிறமான சங்குகள்;* ***வீசிய வெண்மணி -*** *ஈன்ற வெண்மையான முத்துக்களை;* ***புள்ளி நாரை -*** *புள்ளிகளையுடைய நாரைகளின்;* ***பொரியாத சினை என்று -*** *பொரிக்கப்படாத முட்டைகளாகுமென்று;* ***உள்ளி -*** *நினைத்து;* ***ஆமை முதுகின் உடைப்பர் -*** *(அந்த முட்டைகளை) அருகிலுள்ள ஆமைகளின் முதுகில் உடைப்பார்கள்.*

ஆல்: ஈற்றசை, உழத்திப் பெண்கள் வயல்களில் பெண் நண்டு பிடிக்கும் போது அங்கே கிடக்கின்ற சங்குகள் ஈன்ற முத்துக்களை நாரைகளின் முட்டைகள் என்று நினைத்து, அவற்றை ஆமைகளின் முதுகில் உடைப்பார்கள் என்பது. மயக்கவணி. வெள்ளி வால்: ஒருபொருட் பன்மொழி. நள்ளி: பெண்நண்டு: அலவன்; ஆண்நண்டு ஒப்பு: செந்நெல் அரிவார் சினையாமை வன்முதுகில், கூனிரும்பு தீட்டும் குலக் கோசல நாடன்' - (நள:140) 44

4638. சேட்டு இளங் கடுவன் சிறு புன் கையில்
கோட்ட தேம் பலவின் கனி கூன்சுளை,
தோட்டு அமைந்த பொதும்பரில் தூங்கு தேன்
ஈட்டம் என்ன சென்று, ஈஇனம் மொய்ப்பன.

சேட்டு இளங் கடுவன் - *மிக இளமையான ஆண்குரங்கின்;* ***சிறு புன் கையில் -*** *மிகச் சிறிய கையிலேயுள்ள;* ***கோட்ட -*** *கிளைகளிலுண்டான;* ***தேம் பலவின் கனி -*** *இனிய பலாப் பழத்தின்;* ***கூன் சுளை -*** *வளைந்த சுளைகளிலே;* ***தோட்டு அமைந்த பொதும்பரில் தூங்கு -*** *இதழ்களையுடைய மலர்கள் நிறைந்த சோலைகளில் மொய்க்கும்;* ***தேன் ஈட்டம் என்ன -*** *வண்டுகளின் கூட்டம் போல;* ***ஈ இனம் சென்று மொய்ப்பன -*** *ஈக்களின் கூட்டம் மொய்த்துக் கொள்ளும்.*

ஆண்குரங்குகளின் கையிலேயுள்ள பலாச் சுளையில் ஈக்கள் மொய்ப்பதற்குச் சோலைகளிலுள்ள மலர்களில் வண்டுகள் மொய்த்ததை உவமை கூறினார். சேட்டிளம், சிறுபுன் - ஒருபொருட் பன்மொழிகள். (சேடு + இளம் - சேட்டிளம். தோடு + அமைந்த - தோட்டமைந்த). 45

சோழ நாட்டை அடைதல்

4439.** **அன்ன தண்டக நாடு கடந்து, அகன்
பொன்னி நாடு பொரு இலர் எய்தினார்;
செந்நெலும் கரும்பும் கமுகும் செறிந்து,
இன்னல் செய்யும் நெறி அரிது ஏகுவார்.

***பொரு இலர் -** ஒப்பு இல்லாதவராகிய வானரவீரர்; **அன்ன -** அத் தன்மையான வளங்களையுடைய; **தண்டக நாடு கடந்து -** சிறந்த தொண்டை நாட்டைத் தாண்டிச் சென்று; **அகன் பொன்னி நாடு -** அகன்ற காவிரிநதி பாயும் சோழநாட்டை; **எய்தினர் -** சேர்ந்தவர்களாய்; **செந்நெலும் கரும்பும் கமுகும் செறிந்து -** செந்நெற் பயிர்களும் கரும்புகளும் பாக்குமரங்களும் எங்கும் நெருங்கி; **இன்னல் செய்யும் நெறி -** இயங்குவதற்குத் தடையாக நின்று துன்புறுத்தும் வழிகளில்; **அரிது ஏகுவார் -** சிரமப்பட்டுச் செல்பவரானார்கள்.*

தொண்டை நாட்டுக்குத் தண்டகநாடு என்பதும் ஒரு பெயர். காஞ்சிப் புராணத்தில் பல இடங்களில் இப்பெயர் ஆளப்படுவதை வை.மு.கோ. எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். காவிரிநதி பாயும் வளத்தால் சோழநாடு முழுதும் செந்நெற்பயிரும் கரும்பும் பாக்கு மரங்களும் எங்கும் நெருங்கி, வருவார் போவாரின் வழியடைத்துத் தடைசெய்து துன்புறுத்தும்என்பது. 46

4640.** **கொடிறு தாங்கிய வாய்க் குழு நாரை வாழ்
தடறு தாங்கிய கூன் இளந் தாழையின்
மிடறு தாங்கும் விருப்புடைத் தீம் கனி
இடறுவார்; நறுந் தேனின் இழுக்குவார்.

*(வானர வீரர்) **கொடிறு தாங்கிய -** கீழ்த் தாடை பொருந்திய; **வாய் -** அலகாகிய வாயினையுடைய; **குழுநாரை -** கூட்டமான நாரைகள்; **வாழ் தடறு -** வசிக்கும் நீர்க்கரைகளில்; **தாங்கிய -** முளைத்து வளர்ந்துள்ள; **கூன் இளந் தாழையின் -** வளைந்த இளமையான தென்னை மரத்தின்; **மிடறு தாங்கும் -** கழுத்துப் பக்கம் சுமந்து கொண்டிருக்கின்ற; **விருப்பு உடைத் தீம் கனி -** (உண்பவர்க்கு) விருப்பத்தையுண்டாக்குகின்ற பழுத்துக் கீழே உதிர்ந்து கிடக்கும் சுவையான தெங்கம் பழங்களால்; **இடறுவார் -** கால் இடறித் தடுக்கி விழுவார்கள்; **நறுந்தேனின் -** (அங்குப் பாயும்) சுவையான தேன் பெருக்கினால்; **இழுக்குவோர் -** வழுக்கிவிழுவார்கள்.*

வானரவீரர் சோழ நாட்டிற் செல்லும்போது இடைவழியிலே முற்றிக் கீழே வீழ்ந்துள்ள தேங்காய்களினால் காலிடறியும், தேன் பெருக்கால் வழுக்கியும் வருந்திச் சென்றார்கள் என்பது. இச் செய்யுள், தென்னைமர மிகுதியையும், தேன் மிகுதியையும் விளக்குவது. வீறுகோளணி. தாழை -தென்னை. 47

4641. குழுவும் மீன் வளர் குட்டம்எனக் கொளா,
எழுவு பாடல் இமிழ் கருப்பு ஏந்திரத்து
ஒழுகு சாறு அகன் கூனையின் ஊழ் முறை
முழுகி, நீர்க் கருங் காக்கை முளைக்குமே.

கரு நீர்க் காக்கை - *கரிய நிறமுள்ள நீர்க் காக்கைகள்;* ***குழுவும் மீன்*** - *கூட்டமாகத் திரளும் தன்மையுள்ள மீன்கள்;* ***வளர்*** - *வளர்வதற்கு இடமான;* ***குட்டம் எனக் கொளா*** - *சிறு குட்டையென்று நினைத்து;* ***எழுவு பாடல்*** - *(சுருதி கூட்டுவதற்கு) எழுப்புகின்ற பாடல்போல;* ***இமிழ் கரும்பு எந்திரத்து*** - *ஒலிக்கின்ற கரும்பாலையிலிருந்து;* ***ஒழுகு சாறு*** - *பெருகுகின்ற கரும்புச்சாறு (கரும்புப் பால்) நிறைந்த;* ***அகல் கூனையின்*** - *வாய் அகன்ற மிடாவில்;* ***ஊழ்முறை முழுகி*** - *ஒன்றன் பின் ஒன்றாக மூழ்கி;* ***முளைக்கும்*** - *மேலே கிளம்பும்.*

ஏ: ஈற்றசை. ஆலையாடிக் கரும்புச் சாறு நிரம்பிய மிடாவை நீர்க் காக்கைகள் மீன்கள் நிரம்பிய குளங்களென்று மயங்கி அவற்றில் தம் உணவாகிய மீன்களைக் கொத்தித் தின்பதற்காக மூழ்கி மூழ்கி இரை பெறாது வெளிக் கிளம்பும் என்பது. சோழநாட்டின் வளம் புலனாகிறது. இதுவும் மயக்கவணி. கூனை: கரும்புச் சாறு காய்ச்சுவதற்குரிய வாயகன்றகலம். 48

4642. பூ நெருங்கிய புள் உறு சோலைகள்
தேன் ஒருங்கு சொரிதலின், தேர்வு இல,
மீன் நெருங்குறும் வெள்ளம் வெரீஇ, பல
வானரங்கள் மரங்களின் வைகுமால்.

பூ நெருங்கிய - *மலர்களில் படிந்து மொய்க்கின்ற;* ***புள் உறு சோலைகள்*** - *வண்டுகள் மிகுதியாகப் பொருந்திய சோலைகள்;* ***தேன் ஒருங்கு சொரிதலின்*** - *தேனை மிகுதியாகப் பொழிவதால் (அந்தத் தேனின் பெருக்கைக் கண்டு);* ***பல வானரங்கள்*** - *(அச் சோலையில் வாழும்) பல குரங்குகள்;* ***தேர்வு இல*** - *(உண்மையை) ஆராயாமல்;* ***மீன் நெருங்குறும்*** - *மீன்கள் நிறைந்துள்ள;* ***வெள்ளம் வெரீஇ*** - *நீர் வெள்ளமென்று அச்சமுற்று;* ***மரங்களின் வைகும்*** - *(கீழே இறங்காமல்) மரக் கிளைகளிலேயே தங்கியிருக்கும்.*

ஆல்: ஈற்றசை. சோலைகளிலுள்ள மலர்கள் தேனை மிகுதியாகச் சொரிவதால் அந்தத் தேனின்பெருக்கை நீர்வெள்ளமென்று தவறாகக் கருதி அச்சப்பட்டு அங்குள்ள வானரங்கள் யாவும் தரையில் இறங்காமல் மரங்களிலேயே தங்கும் என்பது மயக்கவணி. தேன்மிகுதி பெறப்படுவதால் வீறுகோளணி. வெருவி என்ற எச்சம் வெரீஇ யெனத் திரிந்தது - சொல்லிசையளபெடை. 49

4643. தாறு நாறுவ, வாழைகள்; தாழையின்
சோறு நாறுவ, தூம்புகள்; மாங்கனி
நாறு நாறுவ; நாறு வளர்க்குறும்
சேறு நாறுவ, செங்கழுநீர்அரோ. *

வாழைகள் - *வாழை மரங்கள்;* ***தாறு நாறுவ*** - *குலைகள்தள்ளி மணம் பரப்புவன;* ***தூம்புகள்*** - *மூங்கில்கள்;* ***தாழையின் சோறு*** - *தாழை மலர்களின் சுண்ணப் பொடிகள் படியப் பெற்று;* ***நாறுவ*** -

அந்த மணத்தையே வீசுவன; ***மாங்கனி*** *- மாம்பழங்களின் நறுமணம்;* ***நாறு நாறுவ*** *- நாற்றுகளில் கமழ்வன;* ***நாறு வளர்க்குறும் சேறு*** *- அந்த நாற்றை வளரச் செய்யும் சேறு;* ***செங்கழு நீர் நாறுவ*** *- (அங்கே மலர்ந்துள்ள) செங்கழு நீர்ப் பூக்களின் நறுமணத்தையே பரப்புவன.*

அரோ: ஈற்றசை. தாழை மரமும் மூங்கிலும் ஒன்றற்கு ஒன்று பக்கத்திலிருப்பதால் தாழை மலரின் சுண்ணப் பொடிகள் படியப் பெற்று மூங்கில்கள் அந்த மணத்தை வீசுமாறும், நாற்றுகள் நன்றாக வளரப் பெற்ற நாற்றங்கால் செங்கழு நீர்மலரின்நறுமணத்தைப் பெறுமாறும் பெருமை வாய்ந்தது சோழநாடு என்பது.
50

சோழ நாடும் மலை நாடும் கடந்து பாண்டி நாடு அடைதல்

4644. அனைய பொன்னி அகன் புனல் நாடு ஒரீஇ,
மனையின் மாட்சி குலாம் மலை மண்டலம்
வினையின் நீங்கிய பண்பினர் மேயினார்;
இனிய தென் தமிழ் நாடு சென்று எய்தினார்.

வினையின் நீங்கிய பண்பினர் *- தீவினைகளிலிருந்து நீங்கிய நற் குணமுடைய வானர வீரர்கள்;* ***அனைய*** *- அத்தகைய வளங்கள் நிறைந்த;* ***பொன்னி அகல் புனல் நாடு*** *- காவிரிநதி பாயும் அகன்ற நீர்வளமிக்க சோழநாட்டை;* ***ஒரீஇ*** *- விட்டு நீங்கி;* ***மனையின் மாட்சி குலாம்*** *- இல்லறச் சிறப்புக்கள் மிகுந்து விளங்கும்;* ***மலை மண்டலம்*** *- மலைநாடாகிய சேர நாட்டை;* ***மேயினார்*** *- சேர்ந்தவர்களாகி (அதையும் நீங்கி);* ***இனிய தென் தமிழ்நாடு*** *- இனிமையான தமிழ் வழங்கும் தமிழ் நாடாகிய பாண்டி மண்டலத்தை;* ***சென்று எய்தினார்*** *- போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.*

காவிரியாறு பாய்ந்து செழுமை வாய்த்துள்ளதால் சோழநாடு 'புனல் நாடு' என்ற பெயருடன் விளங்குகிறது. சேர நாட்டவர் இல்லறவொழுக்கத்தில் தவறாது நடப்பவராதலால் அதற்கு 'மனையின் மாட்சி குலாம்' என்று அடைமொழி கொடுக்கப் பெற்றது. மலை மண்டலம்: மலைநாடு; சேரநாடு. செந்தமிழ்நாடு : பாண்டிநாடு.
51

4645. அத் திருத் தகு நாட்டினை அண்டர்நாடு
ஒத்திருக்கும் என்றால், உரை ஒக்குமோ -
எத் திறத்தினும் ஏழ் உலகம் புகழ்
முத்தும் முத் தமிழும் தந்து, முற்றலால்? *

எத் திறத்தினும் *- எல்லாவகையாலும்;* ***ஏழ் உலகும் புகழ்*** *- ஏழு உலகத்தவராலும் புகழப்படுகின்ற;* ***முத்தும்*** *- முத்துக்களையும்;* ***முத் தமிழும்*** *- (இயல் இசை நாடகம் என்னும்) மூவகைத் தமிழையும்;* ***தந்து*** *- கொடுத்து;* ***முற்றலால்*** *- பெருமை பெறுவதால்;* ***அத் திருத் தகு நாட்டினை*** *- செல்வ வளம் பெற்ற அந்தப் பாண்டி நாட்டை;* ***அண்டர் நாடு*** *- தேவலோகமானது;* ***ஒத்திருக்கும் என்றால்*** *- ஒத்திருக்குமென்று*

கூறினால்; **உரை ஒக்குமோ** - அந்தச் சொல் பொருந்துமோ? (பொருந்தாது).

பாண்டி நாடானது முத்துக்களையும், முத்தமிழாகிய மூவகையமிழ்தத்தையும் தருவதால் ஒருவகையமிழ்தத்தை மட்டுமே கொடுக்கின்ற தேவலோகத்தைப் பாண்டி நாட்டிற்கு ஒப்பாகுமென்று சொல்லுதல் சிறிதும் ஒவ்வாது என்பது. ஏதுவணி. பாண்டியநாடு முத்துக் குளிக்கும் கடல்துறையைக் கொண்டுள்ளமையாலும், தமிழ்ச் சங்கங்களைப் பெற்றிருப்பதாலும் 'முத்தும் முத்தமிழும் தந்து முற்றலால்' என்றார். 52

4646. என்ற தென் தமிழ் நாட்டினை எங்கணும்
சென்று நாடித் திரிந்து, திருந்தினார்,
பொன்றுவாரின் பொருந்தினர் போயினார் -
துன்று அல் ஓதியைக் கண்டிலர், துன்பினார். *

என்ற - மேற்கண்டவாறு சிறப்பித்துக் கூறப்பட்ட; **தென் தமிழ் நாட்டினை** - பாண்டிய நாட்டை; **திருந்தினார்** - ஒழுக்கத்தால் சிறந்து விளங்கிய அந்த வானர வீரர்கள்; **எங்கணும் திரிந்து சென்று நாடி** - எல்லாவிடங்களிலும் அலைந்து தேடிப் பார்த்து; **துன்று அல் ஓதியை** - அடர்ந்த இருள் போன்ற கூந்தலையுடைய சீதையை; **கண்டிலர்** - காணாதவர்களாய்; **பொன்றுவாரில்** - இறக்கும் நிலையில் உள்ளவர் போல; **துன்பினார் பொருந்தினர்** - மிகத் துன்பமடைந்தவர்களாய்; **போயினார்** - செல்லலானார்கள்.

பாண்டிய நாட்டிற அப்பால் தேடிப் பார்க்கத் தேசம் எதுவுமில்லாமல் கடலேயிருத்தலால், சீதையைத் தேடும் ஊக்கம் குறைந்து வானர வீரர் உயிரற்றவர் போலச் செயலற்றுச் சென்றார்கள் என்பது. அல் ஓதி: உவமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை. ஓதி: பெண்ணின் கூந்தல்.
53

4647. வன் திசைக் களிறு அன்ன மயேந்திரக்
குன்று இசைத்தது வல்லையில் கூடினார் -
தென் திசைக் கடற் சீகர மாருதம்
நின்று இசைக்கும் நெடு நெறி நீங்கினார்.

தென் திசைக் கடல் - (வானர வீரர்கள்) தெற்குத் திசையிலுள்ள கடலின்; **சீகர மாருதம்** - நீர்த் திவலைகளோடு கூடிய காற்று; **நின்று இசைக்கும்** - இடைவிடாது வீசுகின்ற; **நெடு நெறி** - (அந்தப் பாண்டிய நாட்டின்) பெருவழிகளை; **நீங்கினார்** - கடந்தவர்களாய். **இசைத்தது** - (பலராலும்) சிறப்பித்துக் கூறப்படுவதான; **வன் திசைக் களிறு அன்ன** - வலிய தென் திசையைத் தாங்கும் யானை போல; **மயேந்திரக் குன்று** - மயேந்திர மலையை; **வல்லையில் கூடினார்** - விரைவில் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

பாண்டிய நாட்டிற்குச் சென்ற வானரவீரர் தென் கடற்கரையிலுள்ள மயேந்திர மலையைச் சேர்ந்தார்களென்பது. சீகரம்: நீர்த் திவலை. மயேந்திர மலைக்குத் தென்திசைக் களிறாகிய வாமனம் உவமை; அதன் பெருமையாலும், தோற்றத்தாலும், தென் திசையிலுள்ளதாலும் உவமையாயிற்றுஎனலாம். 54

acharya.org

சம்பாதிப் படலம்

இது சம்பாதியின் செய்தியை உணர்த்தும் பகுதியென விரியும். சம்பாதி: இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற போது அவனோடு எதிர்த்துப் போர் செய்ய சடாயுவின் தமையன். வானரர் தென்கடலைக் காணுகின்றார்கள்; பின்பு, ஏமகூடத்தில் பிரிந்த யாவரும் மயேந்திரத்தில் ஒன்றாகக் கூடுகின்றார்கள்; அந்த வானரர் சீதையைக் காணாமையினால் வருந்தியுரைக்கின்றார்கள். அங்கதன் தன்னோடு வந்தவரிடம் பேசுகின்றான்; பின்னர்ச் சாம்பவான்பேச அதற்கு அங்கதன் மறுமொழி கூறுகின்றான்; அதுகேட்ட சாம்பவான் அங்கதனுக்கு மறுமொழி கூறுகின்றான். பின்னர் அனுமன் பேசுகிறான். சடாயு மாண்டான் என்ற சொல்லைக் கேட்டுச் சம்பாதி வருந்துகிறான். சடாயுவைக் கொன்றவர் யார் என அவன் வினவுகின்றான்; பின் தன் வரலாற்றை எடுத்துரைக்கின்றான். அவனிடம் அவன் அண்ணன் சடாயு இறந்த விதத்தை அனுமன் உரைக்கிறான். அதைக் கேட்ட சம்பாதி புலம்புகின்றான். சம்பாதி அனுமனை வினவுவதும் அதற்கு அனுமன் விடையளிப்பதும் நிகழ்கின்றன. அதன்பின் சம்பாதி சடாயுவைப் பலவாறாகப் பாராட்டுகிறான். பின்னர்ச் சம்பாதி தன் அண்ணனுக்கு நீர்க் கடன் செய்கிறான். இராம நாமம் கேட்கச் சம்பாதியின் சிறகுகள் வளர்கின்றன; அதைக் கண்டு வியந்த வானரர் அந்தச் சம்பாதியின் முன்னைய வரலாற்றை வினவுகின்றார்கள். சம்பாதியும் தன் முன்னைய வரலாற்றையுரைக்கிறான். சீதையின் இருப்பிடத்தைச் சம்பாதி தெரிவித்து, வானரரிடம் விடைபெற்றுச் செல்லுகிறான்.

வானரர் தென் கடலைக் காணுதல்

கலிவிருத்தம் வேறு

4648. மழைத்த விண்ணகம் என
முழங்கி. வான் உற
இழைத்த வெண் திரைக்
கரம் எடுத்து, 'இலங்கையாள்,
உழைத் தடங் கண்ணி' என்று
உரைத்திட்டு, ஊழின் வந்து
அழைப்பதே கடுக்கும் அவ்
ஆழி நோக்கினார்.

மழைத்த - நீருண்ட மேகத்தையுடைய; **விண்ணகம் என** - வானம் போல; **முழங்கி** - முழக்கம் செய்து கொண்டு; **வான் உற** - வானத்தைப் பொருந்துமாறு; **இழைத்த** - வீசியெறிகின்ற; **வெண்திரைக் கரம்**

எடுத்து - வெண்மையான அலைகளாகிய கைகளை மேலே எடுத்து; **உழைத் தடங்கண்ணி** - மான்போன்ற அகன்ற கண்களையுடைய சீதை; **இலங்கையாள்** - இலங்கையில் இருக்கிறாள்; **என்று உரைத்திட்டு** - என்று சொல்லி; **ஊழின் வந்து அழைப்பதே கடுக்கும்** - முறையாக எதிரே வந்து (வானரர்களாகிய தம்மை) அழைப்பதையே ஒத்துள்ள; **அவ்ஆழி** - அந்தத் தென்கடலை; **நோக்கினார்** - (அவர்கள்) கண்டார்கள்.

கடல் ஆரவாரம் செய்வது - சீதை இலங்கையில் இருக்கிறாள் என்று உரக்கக் கூறுவது போலவும், கடலலைகள் வீசியெறிதல் - வானரர்களுக்குக் குறிப்புக் காட்டுவது போலவும், கடலலை கரையில் செல்வது - அந்த வானரர்களை இங்கே வாருங்களென்று எதிர்சென்று கைகளைத் தூக்கி யழைப்பது போலவும் இருந்ததென்பது. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி. இலங்கையாள்: பெண்பால் குறிப்புமுற்று. உழைக் கண்ணி: உவமைத் தொகை (உழை போன்ற கண்ணி) அலைகளை நீர் நிலைகளின் கைகளாக உவமிப்பது கவிமரபு. மான் கண்களை மகளிர் கண்களுக்கு உவமிப்பது அவை கருமையும் பெருமையும் மருண்ட தன்மையும் கொண்டுள்ளமையால்என்பது. 1

ஏமகூடத்தில் பிரிந்த யாவரும் மயேந்திரத்தில் ஒன்று கூடுதல்

4649. 'விரிந்து, நீர், எண்
திசை மேவி, நாடினீர்,
பொருந்துதிர் மயேந்திரத்து'
என்று போக்கிய
அருந் துணைக் கவிகள்
ஆம் அளவு இல்சேனையும்
பெருந் திரைக் கடல்
எனப் பெரிது கூடிற்றே. *

நீர் *- நீங்கள்;* ***விரிந்து*** *- பரவி;* ***எண்திசை மேவி*** *- எட்டுத் திக்கு களுக்கும் சென்று;* ***நாடினீர்*** *- (சீதையைத்) தேடியவர்களாய்;* ***மயேந் திரத்துப் பொருந்துதிர்*** *- மகேந்திர மலையில் (எங்களோடு) வந்து கூடுங்கள்;* ***என்று*** *- என்று கூறி;* ***போக்கிய*** *- (அங்கதன் முதலோர்) முன்பு அனுப்பிய;* ***அருந்துணை*** *- அரிய துணையாக வந்த;* ***கவிகள் ஆம் அளவு இல் சேனையும்*** *- எண்ணிக்கையற்ற வானர சேனையும்;* ***பெருந்திரைக் கடல் என*** *- பெரிய அலைகளையுடைய மற்றொரு கட லைப் போல;* ***பெரிதும் கூடிற்று*** *- (அங்கதன் முதலான வானர வீரரிடம்) பெருங் கூட்டமாக வந்து சேர்ந்தது.*

அனுமன் முதலிய வானரத் தலைவருடன் சுக்கிரீவனால் அனுப்பப்பட்டவர் இரண்டு வெள்ளம் கொண்டு பெருஞ்சேனையர் என்பது. 2

சீதையைக் காணாமையால் வானரர் வருந்துதல்

4650. யாவரும் அவ் வயின் எளிதின் எய்தினார்;
பூ வரு புரி குழல், பொரு இல் கற்புடைத்
தேவியைக் காண்கிலார், செய்வது ஓர்கிலார்,
நா உறக் குழறிட நவில்கின்றார்அரோ: *

யாவரும் *- வானர வீரர் எல்லோரும்;* ***அவ்வயின் எளிதின் எய் தினார்*** *- அந்த இடத்திற்கு எளிதாக வந்து சேர்ந்தனர்;* ***பூ வரு புரிகுழல்*** *- தாமரை மலரில் தோன்றிய (இலக்குமியின் அவதாரமான) சுருண்ட கூந்தலையும்;* ***பொருவு இல் கற்புடைய*** *- ஒப்பில்லாத கற்புத் தன்மையும் கொண்ட;* ***தேவியைக் காண்கிலார்*** *- சீதையைக் காணாமல்;* ***செய்வது ஓர்கிலார்*** *- இனிமேல் செய்ய வேண்டியது (இன்னதென்று)*

அறியாதவர்களாய்; ***நா உறக் குழறிட -*** *நாக்கு மிகவும் குழற;* ***நவில்கின்றார்-*** *பேசலானார்கள்.*

பூவரு: மலரைச் சூடிய என்றும், பூமியிலிருந்து தோன்றிய என்றும் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளலாம். காண்கிலார், ஓர்கிலார் - எதிர்மறை முற்றெச்சங்கள்.
3

4651. 'அற்றது நாள் வரை
அவதி; காட்சியும்
உற்றிலம்; இராகவன்
உயிரும் பொன்றுமால்;
கொற்றவன் ஆணையும்
குறித்து நின்றனம்;
இற்றது நம் செயல்,
இனி' என்று எண்ணினார்.

வரை நாள் அவதி - *(அரசன் நமக்கு) குறித்த தவணையும்;* ***அற்றது -*** *முடிந்து விட்டது;* ***காட்சியும் உற்றிலம் -*** *சீதையைக் காணுகின்ற காட்சியையும் நாம் பெறவில்லை;* ***இராகவன் உயிரும் -*** *(இதையறிந்தால்) இராமனது உயிரும்;* ***பொன்றும் -*** *அழிந்துவிடும்;* ***கொற்றவன் ஆணையும் -*** *அரசனது கட்டளையும்;* ***குறித்து நின்றனம் -*** *மனத்திற் குறித்து நின்றோம்;* ***இனி நம் செயல் இற்றது -*** *இனிமேல் நாம் செய்யக் கூடிய செயலும் இல்லை;* ***என்று எண்ணினார் -*** *என்று கூறி (அந்த வானர வீரர்கள்) பலவாறு சிந்தித்தார்கள்.*

கொற்றவன் ஆணை குறித்தது. முப்பது நாட்கள் கடந்தால் தமக்கு என்ன தண்டனை கிடைக்குமோ என்ற அச்சத்தால் ஆகும்.

நம் செயல் இற்றது: தெளிவு பற்றிய காலவழுவமைதி. 4

4652. 'அருந் தவம் புரிதுமோ?
அன்னது அன்றுஎனின்,
மருந்து அரு நெடுங்
கடு உண்டு மாய்துமோ?
திருந்தியது யாது? அது செய்து
தீர்தும்' என்று
இருந்தனர் - தம்
உயிர்க்கு இறுதி எண்ணுவார்.

(கிட்கிந்தைக்கு மீண்டு செல்லாமல் இங்கிருந்தபடியே) ***அருந்தவம் -*** *செய்தற்கரிய தவத்தை;* ***புரிதுமோ -*** *செய்வோமோ?* ***அன்னது அன்று எனின் -*** *அவ்வாறு செய்ய இயலா விட்டால்;* ***மருந்து அரும் கடு உண்டு -*** *மாற்ற மருந்து எதுவுமில்லாத கொடிய நஞ்சைக் குடித்து;* ***மாய்துமோ -*** *இறந்து அழிவோமோ?* ***திருந்தியது யாது -*** *(இந்த இரண்டில்) தகுதியானது எதுவோ;* ***அது செய்து தீர்தும் -*** *அதைச் செய்து முடிப்போம்;*

என்று இருந்தனர் - என்ற சொல்லி (அந்த மகேந்திர மலையில்) இருந்தவர்கள் (யாவரென்றால்); **தம் உயிர்க்கு -** தம் உயிர்களுக்கும்; **இறுதி எண்ணுவார் -** ஒரு முடிவைக் கருதிய அந்த வானரவீர்கள்.

தவணை நாட்கள் கழிந்த பின்பும் சீதையைக் கண்டுபிடித்தலாகிய செயலை நிறைவேற்றாது கடுந்தண்டனைதரவுள்ள சுக்கிரீவனை எதிரில் செல்வதற்கு அஞ்சியவர்களாய் வானரர் இவ்வாறு எண்ணிக் கூறினார்கள் என்பது.

மருந்து அரு நெடுங்கடு: முறிவில்லாத நஞ்சு; மாற்று மருந்தில்லாத பெரு நஞ்சு. இராமனின் தொண்டில் ஈடுபட்டும் அப் பணியை நிறைவேற்றாது உயிர் வாழ்வதைவிட, உயிர் விடுவதே மேல் என்று அந்த வானர வீரர்கள் கருதினார்கள் என்பது குறிப்பு. 5

உடன்வந்தவரிடம் அங்கதன் உரைத்தல்

4653. கரை பொரு கடல் அயல்,
 கனக மால் வரை
நிரை துவன்றிய என
 நெடிது இருந்தவர்க்கு,
'உரைசெயும் பொருள் உளது'
 என உணர்த்தினான் -
அரசு இளங் கோள்
 அரி, அயரும் சிந்தையான்:

அரசு இளங் கோள் அரி - இளவரசனும் சிங்கம் போன்றவனுமான அங்கதன்; **அயரும் சிந்தையான் -** வருந்திய மனத்தையுடையவனாய்; **கரை பொரு கடல் அயல் -** கரையை மோதுகின்ற அலை

கடலுக்கு அருகிலுள்ள மகேந்திர மலையில்; **கனக மால் வரை -** பெரிய மேரு மலைகள்; **நிரை துவன்றிய என -** வரிசையாய் நெருங்கி நின்றன என்று சொல்லும்படி; **நெடிது இருந்தவர்க்கு -** மிகுதியாக இருந்த வானர வீரர்களுக்கு; **உரை செயும் பொருள் -** 'நான் கூறுவதற்குரிய செய்தி; **உளது என -** ஒன்று உண்டு' என; **உணாத்தினான் -** கூறலானான்.

ஒவ்வொரு வானரனும் மேருமலை போன்றுள்ளான் என்பது. வானரர்களைக் கனக மால்வரை நிரை துவன்றிய எனக் கூறியது இல்பொருளுவமையாம். கனகமால் வரை உருவத்தால் வானரர்க்கு உவமையாயிற்று. 6

4654. ' "நாடி நாம் கொணருதும்,
 நளினத்தாளை, வான்
மூடிய உலகினை முற்றும்
 முட்டி" என்று
ஆடவர் திலகனுக்கு
 அன்பினார் எனப்

பாடவம் விளம்பினம்;
பழியில் மூழ்குவோம்.

நாம் - *(அங்கதன் வானரர்களை நோக்கி) நாம் எல்லோரும்;* ***வான் மூடிய உலகினை -*** *வானத்தினால் கவியப் பட்ட உலகத்தை;* ***முற்றும் முட்டி நாடி -*** *முழுவதும சென்று தேடிப் பார்த்து;* ***நளினத் தாளை -*** *தாமரை மலரில் வாழும் திருமகளான சீதையை;* ***கொணருதும் என்று -*** *மீட்டு வருவதற்குரிய செய்தியைக் கொண்டு வருவோம் என்று;* ***ஆடவர் திலகனுக்கு-*** *ஆண்களில் திலகம் போன்ற இராமனுக்கு;* ***அன்பினார் என -*** *அன்புடையவர் போல;* ***பாடவம் விளம்பினம் -*** *நம் வல்லமையைக் கூறினோம்;* ***பழியில் மூழ்குவாம் -*** *ஆனால் இப்பொழுதோ நாம் தீராப்பழிக்கே உள்ளாகிவிட்டோம்.*

சீதையைத் தேடுமாறு நம்மை அனுப்பிய காலத்தில் இராமனிடத்துப் பத்தியுடையவர்போல நடித்துச் செயலை முடித்தே தீர்வோமென்று வல்லமையாகக் கூறியது இப்போது நமது பழிப்புக்கே காரணமாம் என அங்கதன் கூறினான் என்பது. ஆடவர் திலகன்: திலகம் நெற்றிக்கு விளக்கத்தைச் செய்வதுபோல ஆடவர்களுக்கு விளக்கம் செய்பவன் இராமன் என்பது குறிப்பு. பாடவம்: வீண் பெருமை, வல்லமை. 7

4655. ' "செய்தும்" என்று அமைந்தது
செய்த தீர்ந்திலம்;
நொய்து சென்று,
உற்றது நுவலகிற்றலம்;
"எய்தும் வந்து" என்பது
ஓர் இறையும் கண்டிலம்;
உய்தும் என்றால், இது
ஓர் உரிமைத்து ஆகுமோ?

செய்தும் என்று - *நாம் செய்வோம் என்று;* ***அமைந்தது -*** *ஏற்றுக் கொண்ட செயலை;* ***செய்து தீர்ந்திலம் -*** *செய்து முடித்தோமல்லோம்;* ***நொய்து சென்று -*** *(குறித்த தவணைக் காலத்திற்குள்) விரைவாகத் திரும்பிச் சென்று;* ***உற்றது நுவலகிற்றிலம் -*** *நிகழ்ந்த வரலாற்றைத் தெரிவிக்கவும் வலியற்றவரானோம்;* ***வந்து எய்தும் என்பது -*** *(தவணை கடந்தாலும்) காரியம் கைகூடும் என்பதை;* ***ஓர் இறையும் கண்டிலம் -*** *ஒரு சிறிதும் அறிந்தோமில்லை (இப்படியிருப்பதால்);* ***உய்தும் என்றால் -*** *உயிரைப் பிடித்துக் கொண்டு நாம் வாழ்வோமென்றால்;* ***இது*** *- அவ்வாறு நாம் உயிர்வாழும் செயல்;* ***ஓர் உரிமைத்து ஆகுமோ -*** *மேற்கொண்ட நட்புக்குத் தகுதியான ஒரு செயலாகுமோ? (ஆகாது).*

நாம் எண்ணிவந்த செயல் முடிவதற்கு எந்த வகையிலும் சிறிதும் வழியில்லை; தவணைக் காலத்திற்குள் மீண்டு சென்று சேர்தலும் முடியாது; ஆகையால் உயிர்போக்குவதே உறுதியென்று அங்கதன் அறுதியிட்டான் என்பது. நுவலகிற்றிலம்: தன்மைப் பன்மை எதிர்மறை வினைமுற்று; கில் - ஆற்றலையுணர்த்தும் இறந்தகால இடைநிலை. இறை: மிகச்சிறிய. 8

4656. 'எந்தையும் முனியும்; எம்
இறை இராமனும்
சிந்தனை வருந்தும்; அச்
செய்கை காண்குறேன்;
நுந்துவென் உயிரினை;
நுணங்கு கேள்வியீர்!
புந்தியின் உற்றது புகல்விர்
ஆம்' என்றான்.

எந்தையும் முனியும் - (செயலை முடிக்காமல் தவணை கடந்த பிறகு மீண்டு சென்றால்) என் தந்தையான மன்னனும் நம்மைக் கோபிப்பான்; **எம் இறை இராமனும் -** நம் தலைவனான இராமனும்; **சிந்தனை வருந்தும் -** மனம் வருந்துவான்; **அச்செய்கை காண்குறேன் -** அந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கண்ணால் காணும் திறமுடையவனாகேன்; **உயிரினை -** ஆதலால் நான் என்னுயிரை; **நுந்துவென் -** வலிதில் மாய்த் துக் கொள்வேன்; **நுணங்கு கேள்வியீர் -** நுட்பமான நூற்கேள்வியுடைவர்களே! **புந்தியின் உற்றது -** உங்கள் அறிவில்பட்டதை; **புகல்விர் -** ஆராய்ந்து கூறுவீர்; **என்றான் -** என்று (அங்கதன்) சொன்னான்.

ஆம்: அசை. சுக்கிரீவன் கடுந்தண்டனைக்கும், இராமனின் பெரு வருத்தத்திற்கும் அஞ்சி அங்கே போகாமல் இங்கேயே உயிர்போக்குவது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன்; இதைக் குறித்து உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்களென்று அங்கதன்

மற்றவர்களை வினாவினான் என்பது. நுந்துதல்: வலுவில் உயிர்போக்குதல். 9

சாம்பன் உரை

4657. 'விழுமியது உரைத்தனை ;- **விசயம்வீற்றிருந்து, எழுவொடும் மலையொடும் இகலும் தோளினாய்! - அழுதுமோ, இருந்து? நம் அன்பு பாழ்படத் தொழுதுமோ, சென்று?' எனச் சாம்பன் சொல்லினான்:**

சாம்பன் - (அது கேட்டுச்) சாம்பவான்; **விசயம் வீற்றிருந்து -** வெற்றிமகன் சிறப்பாக அமைந்திருந்து; **எழுவொடும் மலையொடும் இகலும்-** (தம் உருவத்தாலும், வலிமையாலும்) தூணையும் மலையையும் பகைக்கும்; **தோளினாய்!** தோளையுடைய அங்கதனே! **விழுமியது உரைத்தனை -** சிறப்பான சொற்களைச் கூறினாய் (நீ இறந்து போனால்); **இருந்து அழுதுமோ-** (நாங்கள்) உயிரோடு இங்கிருந்து அழுது புலம்புவோமோ? **நம் அன்புபாழ்பட -** நம் அன்பு அடியோடு பாழ்படுமாறு; **சென்று தொழுதுமோ -** மீண்டுபோய்ச் சுக்கிரீவனிடமும், இராமனிடமும் உனது செய்கையைத் தொழுதுசொல்வோமோ? **எனச் சொல்லினான் -** என்று கூறினான்.

நீ இறந்த பிறகு நாங்கள் அழுதுகொண்டிருத்தலும், இங்கிருந்து சென்று செய்தி கூறுதலும் தகுதியில்லை என்று சாம்பவான் கூறினான் என்பது. நீ இறந்த பின்பு நாங்களும் உடனிறவாமல் சென்று செய்தி கூறுவதென்பது எங்களது அன்பில்லாமையைக் காட்டுமென்பான் 'அன்பு பாழ்படத் தொழுதுமோ' என்றான்.

acharya.org

'விசயம் வீற்றிருந்து. . . . . தோளினாய்': இது நீ நல்ல செய்தியோடு வெற்றியுடன் இராமனிடம் போவாய் என்று குறிப்பு சாம்பன் வாயிலிருந்து பிறந்தது எனலாம். அழுதுமோ, தொழுதுமோ என்பவற்றில் உள்ள ஓகார வினாக்கள் எதிர்மறைப் பொருளன. 10

4658. 'மீண்டு இனி ஒன்று நாம்
விளம்ப மிக்கது என்?
''மாண்டுறுவது நலம்'' என
வலித்தனம்; -
ஆண் தகை அரசு
இளங்குமர! - அன்னது
வேண்டலின், நின் உயிர்க்கு
உறுதி வேண்டுமால்.'

ஆண்தகை அரசு இளங்குமர - *(மேலும் சாம்பவான் அங்கதனை நோக்கி) ஆடவரிற் சிறந்த இளவரசனான அங்கதனே!* **மீண்டு -** *திரும்பிச் சென்று;* **இனி நாம் -** *இனிமேல் நாங்கள்;* **ஒன்று விளம்ப மிக்கது என் -** *சொல்லக் கூடிய செய்தி என்ன உள்ளது? (ஒன்றுமில்லை);* **மாண்டு உறுவது -** *(ஆதலால்) நாங்கள் இறந்து விடுவதே;* **நலம் என வலித்தனம் -** *நல்லதென்று உறுதி கொண்டோம்;* **அன்னது வேண்டலின் -** *அவ்வாறு இறந்து போவதை (நாங்கள்) விரும்பினபடியால்;* **நின் உயிர்க்கு உறுதி வேண்டும் -** *உனது உயிர் அழியாமல் இருக்க வேண்டும்.*

சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடிக்க மாட்டாமல் நாங்கள் மீண்டுபோய்ச் சொல்வதற்கும் ஒன்றுமில்லை; ஆதலால், நாங்கள் இறந்து விடுவதே தகுதியென்று தோன்றுகிறது; இளவரசனாயிருப்பதால் நீ உயிருடன் வாழ்வது மிக இன்றிமையாததாகுமென்று சாம்பவான் கூறினான் என்பது. ஆல்: ஈற்றசை. 11

அங்கதன் மறுமொழி

4659. என்று அவன் உரைத்தலும்,
இருந்த வாலி சேய்,
'குன்று உறழ்ந்தென வளர்
குவவுத் தோளினீர்!
பொன்றி நீர் மடிய,
யான் போவெனேல், அது
நன்றதோ? உலகமும்
நயக்கற்பாலதோ?

என்று அவன் உரைத்தலும் - *இவ்வாறு சாம்பவான் கூறியதும்;* **இருந்த வாலி சேய் -** *அதனைக் கேட்டிருந்த வாலி மகனான அங்கதன்;* **குன்று உறழ்ந்தென -** *மலைகள் ஒப்பானவை என்று சொல்லும்படி;* **வளர் குவவுத் தோளினீர் -** *வளர்ந்துள்ள திரண்டு தோள்களையுடையவர்களே!* **நீர் பொன்றி மடிய -** *நீங்கள் யாவரும் இங்கே இறந்தொழிய;* **யான் போவனேல் -** *நான்மட்டும் உயிரோடு தனியே திரும்பிப்*

போவேனானால்; **அது நன்றதோ -** அச் செயல் நல்லதாகுமோ? **உலகமும் -** உலகில் வாழும் சான்றோராலும்; **நயக்கற்பாலதோ -** விரும்பத் தக்கதாகுமோ? (ஆகாது).

நன்றது: 'அது' பகுதிப் பொருள் விகுதி. 'நீங்கள் அனைவரும் மடிய நான் மட்டும் திரும்பிச் செல்வது நல்லதா? அதை உலகத்தவர்தான் விரும்புவார்களோ?' என்று அங்கதன் கேட்டான் என்பது. 12

4660. ' ''சான்றவர் பழி உரைக்கு
அஞ்சித் தன் உயிர்
போன்றவர் மடிதர,
போந்துளான்'' என
ஆன்ற பேர் உலகு உளோர்
அறைதல் முன்னம், யான்
வான் தொடர்குவென்' என
மறித்தும் கூறுவான்:

சான்றவர் பழியுரைக்கு அஞ்சி - சான்றோர்கள் கூறும் பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சி; **தன் உயிர் போன்றவர் -** தன் உயிரையொத்த நண்பர்கள் யாவரும்; **மடிதர -** இறந்துபோகவும்; **போந்துளான் என -** (இவன் மட்டும் இறவாமல் உயிருடன்) வந்து சேர்ந்துள்ளானென்று; **ஆன்ற பேருலகு உளோர் -** உயர்ந்த உலகிலுள்ள பெரியோர்; **அறைதல் முன்னம் -** (பழித்துக்) கூறுவதற்கு முன்பே; **யான் வான் தொடர்குவென் -** நான் இறந்து மேலுலகம் செல்வேன்; **என -** என்று சொல்லி; **மறித்தும் கூறுவான் -** மீண்டும் கூறலாயினான்.

மீண்டு சென்றால் வீண்பெருமை கூறி ஏற்றுக் கொண்ட செயலை முடிக்காமல் வெறுங்கையோடு மீண்டார்களே' என்று பெரியோர் கூறும் பழிச் சொல்லுக்கு அஞ்சி உயிர்போன்ற நண்பர் யாவரும் உயிர்விடவும் இவன்மட்டும் அச்சம் சிறிதுமின்றி மீண்டான் என்ற உலகத்தவரின் பழிச் சொல்லுக்குச் சிறிதும் இடமில்லாமல் முன்னரே மாய்ந்தொழிவேன் என்று அங்கதன் கூறினான் என்பது.

மடிதரல்: தரல் - துணைவினை. வான் தொடர்குவென்: இறந்தவர் வானுலகம் செல்வர் என்ற மரபுபற்றி வந்த வழக்கு. 13

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

4661. 'எல்லை நம் இறுதி,
யாய்க்கும் எந்தைக்கும், யாவரேனும்
சொல்லவும் கூடும்; கேட்டால்,
துஞ்சவும் அடுக்கும்; கண்ட
வில்லியும் இளைய கோவம் வீவது
திண்ணம்; அச் சொல்
மல்லல் நீர் அயோத்தி புக்கால்,
வாழ்வரோ பரதன் மற்றோர்?

(நாம் எல்லோரும் இங்கே இறந்துவிட்டால்) **நம் இறுதி எல்லை -** இறத்தலாகிய நமது முடிவுச் செய்தியை; **யாய்க்கும் -** என்தாயாகிய தாரைக்கும்; **எந்தைக்கும் -** என் சிறிய தந்தையான சுக்கிரீவனுக்கும்; **யாவரேனும் -** யாரேனும் ஒருவர்; **சொல்லவும் கூடும் -** போய்ச் சொல்லவும் இடம் ஏற்படும்; **கேட்டால் -** *(அதனைக்)* கேட்டறிந்தால்; **துஞ்சவும் அடுக்கும் -** அவர்கள் மாண்டுபோகவும் கூடும்; **கண்ட -** *(அத்துயர நிகழ்ச்சியை)* நேரில் பார்த்த; **வில்லியும் -** வில் வீரனான இராமபிரானும்; **இளைய கோவும் -** இளைய பெருமாளான இலக்குவனும்; **வீவது திண்ணம் -** இறந்துபோவது உறுதி; **அச்சொல் -**

(இராமலக்குவர் இறந்த) அந்தச் செய்தி; **மல்லல் நீர் அயோத்தி புக்கால் -** வளம் பொருந்திய நீர் நீறைந்த அயோத்தி நகருக்கு எட்டினால்; **பர தன் மற்றோர் -** பரதனும் அங்குள்ள மற்றவரும்; **வாழ்வரோ -** உயிர் வாழ்வார்களோ?

நமது முடிவைத் தாரையும சுக்கிரீவனும் மற்றவரால் அறிவார்கள். அதனால் அவர்க்கும் இராமலக்குவர்க்கும், பரதன் முதலியோர்க்கும் மரணமுண்டாகலாம் என வருந்தினான் அங்கதன் என்பது.

'சாதலை'த் 'துஞ்சுதல்' என்றது மங்கலவழக்கு. *14*

4662. 'பரதனும், பின்னுளோனும்,
பயந்தெடுத்தவரும், ஊரும்,
சரதமே முடிவர்; கெட்டேன்! ''சனகி''
என்று உலகம் சாற்றும்
விரத மா தவத்தின் மிக்க
விளக்கினால், உலகத்து யார்க்கும்
கரை தெரிவு இலாத துன்பம்
விளைந்தவா!' எனக் கலுழ்ந்தான்.

பரதனும் - பரதனும்; **பின் உளோனும் -** *(அவனுக்குப் பின் பிறந்தவனான)* சத்துருக்கனனும்; **பயந்து எடுத்தவரும் -** *(இராமன் முதலிய நால்வரையும்)* பெற்றெடுத்த தாய்மார் *(கோசலை, சுமித்திரை, கைகேயி ஆகிய)* மூவரும்; **ஊரும் -** அந்த அயோத்தி நகர மக்களும்; **சரதமே முடிவர் -** மெய்யாகவே இறப்பார்கள்; **கெட்டேன் -** ஆ! கெடுவேன்; **சனகி என்று உலகம் சாற்றும் -** சீதை என்று உலகத்துச் சான்றோர் பாராட்டிக் கூறும்; **விரத மா தவத்தின்மிக்க -** விரதத்தோடு கூடிய பெருந்தவத்தால் மேம்பட்ட; **விளக்கினார் -** விளக்குப் போன்றவளான ஒரு மகளால்; **உலகத்து யார்க்கும் -** உலகத்திலுள்ள எவர்க்கும்; **கரை தெரிவு இலாத துன்பம் -** கரைகாண முடியாத பெருந்துன்பம்; **விளைந்த ஆ -** வந்து சேர்ந்ததே; **என -** என்று சொல்லி; **கலுழ்ந்தான் -** *(அங்கதன்)* கலங்கி வருந்தினான்.

ஊர்: இடவாகுபெயர். சீதை பிறந்த குலத்திற்கும் புகுந்த குலத்திற்கும் விளக்கம் செய்பவளாதாலால் அவளை விளக்கு என்றார். கெட்டேன் : இரக்கக் குறிப்பையுணர்த்துவது. ஆ: இங்கே இரக்கத்தையும் வியப்பையும் உணர்த்தி நின்றது.

இச் செய்யுள் உணர்த்தும் அவலச் சுவை காண்க. *15*

சாம்பவான் அங்கதனை நோக்கிக் கூறல்

4663. பொருப்பு உறழ் வயிரத் திண் தோள்
பொரு சினத்து ஆளி போல்வான்
தரிப்பு இலாது உரைத்த மாற்றம்,
தடுப்ப அருந்தகைத்தது ஆய
நெருப்பையே விளைத்த போல,
நெஞ்சமும் மறுகக் கேட்டு,
விருப்பினால் அவனை நோக்கி,
விளம்பினன் எண்கின் வேந்தன்:

பொருப்பு உறழ் - *மலையையொத்த;* **வயிரத் திண் தோள் -** *உறுதியான வலிய தோள்களையுடைய;* **பொரு சினத்து ஆளி போல்வான் -** *போர் புரியும் கடுங்கோபத்தைக் கொண்ட சிங்கம் போன்றவனாகிய அங்கதன் -* **தரிப்பு இலாது -** *மனம்பொறாமல்;* **உரைத்த மாற்றம் -** *சொன்ன சொற்கள்;* **தடுப்ப அருந் தகைத்ததாய -** *தடுக்க முடியாத தன்மை பொருந்திய;* **நெருப்பையே விளைத்த போல -** *பெருந்தீயை மூட்டியது போல;* **நெஞ்சமும் மறுக -** *மனத்தையும் கலங்கச் செய்ய;* **கேட்டு -** *(அதனைக்) கேட்டு;* **எண்கின் வேந்தன் -** *கரடிகளின் அரசனான சாம்பவான்;* **விருப்பினால் அவனை நோக்கி -** *அன்போடு அந்த அங்கதனைப் பார்த்து;* **விளம்பினான் -** *கூறலானான்.*

யாளி என்பது ஆளி என்றாயிற்று. 16

கலிவிருத்தம்

4664. 'நீயும் நின் தாதையும் நீங்க, நின் குலத்
தாயம் வந்தவரொடும் தனையர் இல்லையால்;
ஆயது கருதினம்; அன்னது அன்று எனின்,
நாயகர் இறுதியும் நவிலற்பாலதோ?

நீயும் நின் தாதையும் நீங்க - *நீயும் உன் தந்தையான சுக்கிரீவனும் தவிர;* **நின்குலத் தாயம் வந்தவரொடும் -** *உன் குலத்தில் உரிமையுடை யவராய்ப் பிறந்தவர்க்கு;* **தனையர் இல்லை -** *வேறு ஒரு மகன் இல்லை;* **ஆயது கருதினம் -** *(அது கருதியே) நீ உயிர் நீங்காது சுக்கிரீவனைச் சேர்க என்று கூறினோம்;* **அன்னது அன்று எனில் -** *அவ்வாறு இல்லாவிட்டாலும்;* **நாயகர் இறுதியும் -** *(நம்) தலைவர்களின் மரணமும்;* **நவிலற் பாலதோ -** *(நாம்) பேசத் தக்கது ஆகுமோ? (தகாது).*

உங்கள் அரச மரபில் இப்போது வேறு புதல்வர் இல்லாததாலும், எங்களைப் போன்ற எளியவரது மரணமின்றி உங்களைப் போன்ற இளவரசர் மரணம் குறித்து வாயினாற் சொல்லுதலும் கூடாதாதலாலும் நீ உயிர்விடுவேன் என்று கூறுவது சிறிதும் தகாது; ஆதலால் நாங்களெல்லாரும் உயிர் நீங்க, நீ சுக்கிரீவனைச் சென்ற சேர்வாய் என்பது. தாயம்: சொத்திலுள்ளஉரிமை. 17

4665. ***'ஏகு நீ; அவ் வழி***
எய்தி, இவ் வழித்
தோகையைக் கண்டிலா வகையும்
சொல்லி, எம்
சாகையும் உணர்த்துதி; தவிர்தி
சோகம்; - போர்
வாகையாய்!' என்றனன் -
வரம்பு இல் ஆற்றலான்.

வரம்பு இல் ஆற்றலான் - *எல்லையற்ற ஆற்றல் கொண்ட சாம்பவான் (அங்கதனை நோக்கி);* ***போர் வகையாய் -*** *போரில் வெற்றி வெறும் ஆற்றலுடையவனே!* ***ஏகு நீ -*** *நீ (உயிருடன்) போவாயாக;* ***அவ்வழி எய்தி -*** *(இராமனும் சுக்கிரீவனும் இருக்கின்ற) அந்த இடத்தைச் சேர்ந்து;* ***இவ் வழி -*** *இந்த இடமெங்கும்;* ***தோகையைக் கண்டிலா வகையும் -*** *மயில் போன்ற சீதையை நாம் காணமுடியாத திறத்தையும்;* ***சொல்லி -*** *தெரிவித்து;* ***எம் சாகையும் உணர்த்துதி -*** *எங்களது மரணச் செய்தியையும் தெரிவிப்பாய்;* ***சோகம் தவிர்தி -*** *வருந்துவதை விடு;* ***என்றனன் -*** *என்று கூறினான்.*

செய் அல்லது செத்துமடி என்பது உண்மை வீரருக்கு இலக்கு; பிராட்டியின் இருப்பிடம் காணவியலாமையால் தாங்கள் உயிர்விடுதலே வீரமாகும். எனவே, 'சோகம் தவிர்தி' என்றான். சாகை - சாவு. தோகை: உவமையாகுபெயர்.
18

அனுமன் கூற்று

4666. ***அவன் அவை உரைத்தபின்,***
அனுமன் சொல்லுவான்:
'புவனம் மூன்றினும் ஒரு
புடையில் புக்கிலம்;
கவனம் மாண்டவர் என,
கருத்திலார் என,
தவன வேகத்தினீர்!
சலித்திரோ?' என்றான்.

அவன் அவை உரைத்தபின் - *அந்தச் சாம்பவான் அவ்வாறு உரைத்தபின்னால்;* ***அனுமன் சொல்லுவான் -*** *அனுமன் கூறுவான்;* ***தவன வேகத்தினீர் -*** *சூரியன் போன்ற வேகத்தையுடையவர்களே!* ***புவனம் மூன்றினும் -*** *(நாம் சீதையை) மூன்று உலகங்களிலும்;* ***ஒரு புடையில் புக்கிலம் -*** *ஒரு பக்கத்தில் கூட (நாம்) முழுவதும் போய்த் தேடிப் பார்க்க வில்லை (அப்படியிருக்க);* ***கவனம் மாண்டவர் என -*** *செல்லும் வேகம் குறைந்தவர்போலவும்;* ***கருத்து இலார் என -*** *(நாம் மேற்கொண்ட செயலைப் பற்றி) எண்ணிப்பார்க்கும் திறமில்லாதவர் போலவும்;* ***சலித்திரோ -*** *சலிப்படைந்து விட்டீரோ?* ***என்றான் -*** *என்று கேட்டான்.*

தேட வேண்டிய இடம் இன்னும் மிகுதியாக இருக்கவும், சிறிது தேடியதும் சீதை கிடைக்காததைக் கொண்டே முழுவதும் திரிந்து அலைந்து சலிபபடைந்தவர் போல நீங்கள் ஒரு சிறிதும் ஆலோசனையில்லாமல் வெறுப்படைந்து உயிர்விடத் துணிவது சிறிதும் தகுதியில்லை என்று அனுமன் கூறினான்.

வலிமையிருந்தும் எதிலும் கருத்தில்லையென்றால் உங்கள் வீரத் தன்மைக்கும் நேர்மைக்கும் குறைவாகுமென அனுமன் இடித்துரைத்தான்.

கமனம்: செல்கை. தபனன்: வெப்பத்தால் வேகச் செய்பவன், சூரியன் (கமனம், தபனன் என்றவடமொழிச் சொற்கள் இங்கே கவனம், தவனன் எனத் திரிபுற்றன).
19

4667. பின்னரும் கூறுவான்:
'பிலத்தில், வானத்தில்,
பொன் வரைக் குடுமியில்,
புறத்துள் அண்டத்தில்,
நல் நுதல் தேவியைக்
காண்டும் நாம் எனின்,
சொன்ன நாள் அவதியை
இறைவன் சொல்லுமோ?

பின்னரும் கூறுவான் - *அனுமன் மேலும் சொல்லுவான்;* ***பிலத்தில் -*** *பாதாள உலகத்திலும்;* ***வானத்தில் -*** *தேவருலகத்திலும்;* ***பொன் வரைக் குடுமியில் -*** *பொன்மலையான மேரு மலைச் சிகரத்திலும்;* ***புறத்துள் அண்டத்தில் -*** *மற்றும் அப்பாலுள்ள அண்டங்களிலும்;* ***நன்னுதல் தேவியை-*** *அழகான நெற்றியையுடைய சீதையை;* ***நாம் காண்டும் எனில் -*** *நாம்தேடிக் காண்போமானால்;* ***இறைவன் -*** *(நம்) அரசனான சுக்கிரீவன்;* ***சொன்னநாள் அவதியை -*** *நமக்குக் குறித்த தவணை நாட்களில் எல்லை கடந்ததைப்பற்றி;* ***சொல்லுமோ -*** *குற்றமாக எடுத்துக் கூறுவானோ?*

ஓ: வினா இடைச் சொல்.

சீதையைத் தேடிக் காண்பது இன்றிமையாத தொழிலாதலால் தவணை நாள் கடந்தமைக்குச் சிறிதும் கலங்காது நாம் மேற்கொண்ட செயலில் ஊக்கங்கொள்வதுதான் தக்கது; அவ்வாறு அச் செயலை நாம் சிறப்பாகச் செய்து முடித்தால் சுக்கிரீவன் நம் செயலைப் பாராட்டுவனேயல்லாமல் ஒரு நாளும் கண்டிக்கவே மாட்டான் என்று அவ் வானரர்க்கு அனுமன் எடுத்துரைத்தான்.
20

4668. 'நாடுதலே நலம் இன்னும்; நாடி, அத்
தோடு அலர் குழலிதன் துயரின் சென்று, அமர்
வீடிய சடாயுவைப் போல வீடுதல்
பாடவம்; அல்லது பழியிற்று ஆம்' என்றான்.

இன்னும் நாடுதலே நலம் - இனிமேலும் சீதையைத் தேடிப் பார்த்தலே நற்செயலாகும் (ஆதலால்); **நாடி -** நாம் தேடியும் (அச்சீதையைக்

காணா விட்டால்); **அத்தோடு அலர் குழலிதன் -** இதழ்களையுடைய பூக்கள் பொலிந்த கூந்தலையுடைய சீதையின்; **துயரின் சென்று -** (இராவணனால் நேர்ந்த) துன்பத்திற்காக (அவளைக் காக்க) எதிரே போய்; **அமர் வீடிய -** அதனால் ஏற்பட்ட போரில் உயிர்மாய்ந்த; **சடாயுவைப் போல -** சடாயுவைப் போல; **வீடுதல் -** (நாமும் சீதையைத் தேடும் செயலில்) உயிர் விடுதல்; **பாடவம் -** பெருமையாகும்; **அல்லது -** அப்படிச் செய்யாது நீங்கள் கருதியபடி இப்போதே உயிரை விடுவது; **பழியிற்று ஆம் -** பழிக்கு இடமாகும்; **என்றான் -** என்று கூறினான்.

நம்மால் முடிந்தவரை எல்லாவிடங்களிலும் சீதையைத் தேடிப் பார்த்தும் அவள் அகப்படாவிட்டால் அப்போது நாம் உயிர்விடுவது சிறந்ததாகுமேயல்லாமல் இப்பொழுதே உயிர்விடுவோமென்பத தக்கதாகாது என்று அனுமன் அவ் வானரர்களிடம் கூறினான்.

தோடலர் குழலி: அன்மொழித் தொகை. பாடவம்: பெருமை. 21

'சடாயு மாண்டான்' என்ற அனுமனின் சொற் கேட்டுச் சம்பாதி அங்கு வந்து வருந்துதல்

4669. என்றலும், கேட்டனன், எருவை
வேந்தன் - தன்
பின் துணை ஆகிய
பிழைப்பு இல் வாய்மையான்
பொன்றினன் என்ற சொல்;
புலம்பும் நெஞ்சினன்;
குன்று என நடந்து,
அவர்க் குறுகல் மேயினான்.

என்றலும் - என்று (அனுமன்) கூறியவுடனே; **எருவை வேந்தன் -** கழுகுகளுக்கு அரசனான சம்பாதி என்பவன்; **தன் பின் துணையாகிய -** தனக்குப் பின் பிறந்த தம்பியாகிய; **பிழைப்பு இல் வாய்மையான் -** தவறாத சத்தியத்தைக் கடைப்பிடிப்பவனான சடாயு; **பொன்றினன் என்ற சொல் -** இறந்தான் என்ற சொல்லை; **கேட்டனன் -** கேட்டு; **புலம்பும் நெஞ்சினன் -** சோகத்தால் புலம்பியழும் மனத்தையுடையவனாய்; **குன்று என நடந்து -** மலை போல நடந்து வந்து; **அவர்க்குறுகல் மேயினான் -** அந்த வானர வீரர்களையணுகினான்.

தன் தம்பி சடாயு இறந்த செய்தியைக் கேட்ட சம்பாதி மிக வருந்தி, அதனுண்மையை வினாவியறிய விரும்பி அந்தத் துயரச் செய்தியைக் கூறிய அனுமனும் மற்ற வானரர்களும் இருக்குமிடத்திற்கு வந்தான் என்பது. சம்பாதியின் பெரிய உருவத்திற்கு மலை உவமை. பின் துணை - இளையவன், தம்பி. குன்றென நடந்து: இறகுகள் எரிந்து அழியப் பெற்றவனாதலால் நடந்து வந்தான் சம்பாதி. மேயினான்: மேவினான் என்ற சொல்லின் திரிபு. 22

4670. 'முறையுடை எம்பியார் முடிந்தவா' எனாப்
பறையிடு நெஞ்சினன், பதைக்கும் மேனியன்,
இறையுடைக் குலிசவேல் எறிதலால், முனம்
சிறை அறு மலை எனச் செல்லும் செய்கையான்;

முறையுடை எம்பியார் முடிந்த ஆ - *நீதிமுறையைத் தனக்கு உரிமையாகவுடைய என் தம்பி சடாயு இறந்தவாறு என்னே!* ***எனா -*** *என்று;* ***பறை இடு நெஞ்சினன் -*** *பறையடிப்பது போலத்துடிக்கின்ற நெஞ்சையுடையவனும்;* ***பதைக்கும் மேனியன் -*** *தவித்துத் துடிக்கும் உடம்பையுடையவனும்;* ***இறையுடைக் குலிசம் வேல் எறிதலால் -*** *தேவேந்திரன் தன் வச்சிரப் படையை வீசியெறிந்ததால்;* ***முனம் சிறை அறும் மலை என -*** *முற்காலத்தில் சிறகுகள் அறுபட்டுப்போன மலையைப் போல;* ***செல்லும் செய்கையான் -*** *செல்லும் செயலையுடையவனானான்.*

முற்காலத்தில் மலைகள் இறகுள்ளனவாயிருந்து பறந்த மக்களின்மேல் விழுந்து அழித்ததால், இந்திரன் அவற்றின் சிறகுகளை அரிந்தான் என்பது புராணக் கதை. சிறகுகள் அறுபட்ட மலை சிறகுகள் கரிந்துவிட்ட சம்பாதிக்கு ஏற்ற உவமையாம்.

எம்பியார் - பால்வழுவமைதி (பாசத்தால் வந்தது); தம்பி இளையவனாதலால் எம்பி என்று இருப்பது முறை; 'ஆர் என்ற மரியாதைப் பன்மை விகுதி சேர்த்து வழு; தம்பியை நினைத்த பாசத்தால் எம்பியார் என அமைந்தது.
23

4671. 'மிடலுடை எம்பியை வீட்டும் வெஞ் சினப்
படையுளர் ஆயினார்' பாரில் யார்?' எனா,
உடலினை வழிந்து போய், உவரி நீர் உக,
கடலினைப் புரையுறும் அருவிக் கண்ணினான்;

மிடலுடை எம்பியை - *வலிமையுடைய என்தம்பியை;* ***வீட்டும் -*** *அழிக்கக் கூடிய;* ***வெஞ்சினப் படையுளர் ஆயினார் -*** *கொடிய கோபத்தோடு தாக்கும் படைக்கலங்களைக் கொண்டவர்;* ***பாரில் யார்? -*** *இந்த உலகத்தில் எவர் உள்ளனர்?* ***எனா -*** *என்று சொல்லி வருந்தி;* ***உடலினை வழிந்துபோய் -*** *உடம்பிலிருந்து கீழே விழுந்துபோய்;* ***உவரி நீர் உக -*** *கடலில் சேருமாறு;* ***கடலினைப் புரை உறும் அருவிக் கண்ணினான் -*** *அந்தப் பெரிய கடலைப் போல நீர்ப்பெருக்குடைய கண் களையுடையவனும்.*

தன் அன்பான தம்பியின் மரணத்தை நினைந்து சம்பாதி கடல்போலக் கண்ணீரைப் பெருக்கினான் என்பது.

உடலினை: உருபு மயக்கம். *24*

4672. உழும் கதிர் மணி
அணி உமிழும் மின்னினான்; மழுங்கிய நெடுங் கணின்
வழங்கும் மாரியான்;
புழுங்குவான்,

அழுங்கினான; புடவிமீதினில்,
முழங்கி, வந்து, இழிவது
ஓர் முகிலும் போல்கின்றான்;

உழும் கதிர் மணி - சாணை பிடித்த ஒளிபொருந்திய மணிகளைக் கொண்டு செய்த; **அணி உமிழும் மின்னினான்** - அணிகலன்கள் ஒளிவிடுகின்ற மின்னலையுடையவனும்; **மழுங்கிய நெடுங்கணின்** - ஒளி மங்கிய தன் நீண்ட கண்களிலிருந்து; **வழங்கும் மாரியான்** - வழிகின்ற நீர்த்துளிகளையுடையவனும்; **புழுங்குவான் அழுங்கினான்** - துயரத்தால் மனம் வருந்துபவனாய் வாய்விட்டுக் கதறுபவனும்; **புடவி மீதினில்** - பூமியின்மேல்; **முழங்கிவந்து** - குமறிக் கொண்டே வந்து; **இழிவது** - கீழே இறங்குவதான; **ஓர் முகிலும் போல்கின்றான்** - ஒரு மேகத்தை ஒத்திருப்பவனும்.

மின்னியிடித்து நீரைச் சொரிகின்ற மேகம், இரத்தின அணிகலன்களால் ஒளி வீசிக் கொண்டும், வாயினால் கதறிக் கொண்டும், கண்ணீரைச் சொரிந்து கொண்டுமிருக்கின்ற சம்பாதிக்கு உவமையாம். இல்பொருள் உவமை.

சம்பாதி பெரிய உருவத்துடன் பூமியின்மேல் நடந்து வருவதால் பூமியின் மேல் இழியும் மேகம் போன்றான் என்று குறித்தார். 25

4673. வள்ளியும் மரங்களும் மலையும்
மண் உற,
தெள்ளு நுண் பொடிபட,
கடிது செல்கின்றான்;
தள்ளு வன் கால்
பொர, தரணியில் தவழ்
வெள்ளி அம் பெரு
மலை பொருவு மேனியான்;

வள்ளியும் - கொடிகளும்; **மரங்களும்** - பலவகையான மரங்களும்; **மலையும்** - மலைகளும்; **மண் உற** - மண்ணோடு மண்ணாகும் படி; **தெள்ளு நுண் பொடிபட** - தெள்ளிய நுண்மையான பொடியாகுமாறு; **கடிது செல்கின்றான்** - விரைவாகச்சென்றான்; **தள்ளு வன்கால் பொர** - எல்லாவற்றையும் தாக்கித் தள்ளவல்ல வலிய காற்று மோதுவதால்; **தரணியில் தவழ்** - பூமியில் தவழ்ந்து வருகின்ற; **வெள்ளி அம் பெருமலை** - அழகிய வெள்ளிமயமான கைலாய மலையை; **பொருவும் மேனியான்** - ஒத்த உருவமுடையவனும் (ஆகி).

சம்பாதி நடந்து வருகையில் வழியிலுள்ள கொடிகளும் மரங்களும் மலைகளும் பொடியாயினவென அவனது வேகத்தையும் வலிமையையும் கூறினார்.

தரணியில் தவழ் வெள்ளியம் பெருமலை: இல்பொருளுவமை. சம்பாதிக்கு வெள்ளிமலை உருவின் பெருமையாலும் நிறத்தாலும்உவமையாம். 26

சம்பாதியின் வருகையைக் கண்ட அனுமன் செயல்

4674. ***எய்தினன் - இருந்தவர்***
இரியல் போயினார்;
ஐயன், அம் மாருதி,
அழலும் கண்ணினான்,
'கைதவ நிசிசர!
கள்ள வேடத்தை!
உய்திகொல் இனி?' எனா
உருத்து, முன் நின்றான்.

எய்தினான் - *(இவ்வாறு சம்பாதி அந்த வானர வீரர்கள் இருந்த இடத்திற்கு) வந்து சேர்ந்தான்;* ***இருந்தவர் இரியல் போயினார் -*** *(அவனைக் கண்டு) அங்கிருந்த அந்த வானரவீரர்கள் அஞ்சியோடி னார்கள்;* ***ஐயன் அம்மாருதி -*** *அறிவிற் சிறந்தவனான அந்த அனுமன் மட்டும்;* ***அழலும் கண்ணினான் -*** *(கோபத்தால்) நெருப்புப் போல் எரியும் கண்களையுடையவனாய் (அந்தச் சம்பாதியை நோக்கி);* ***கை தவநிசிசர -*** *வஞ்சனையுடைய அரக்கனே!* ***கள்ள வேடத்தை -*** *பொய் வேடம் பூண்டவனே!* ***இனி உய்திகொல் எனா -*** *(என்முன் அகப்பட்ட நீ) தப்பிப் பிழைப்பாயோ என்று;* ***உருத்து -*** *கோபித்து;* ***முன் நின்றான் -*** *அவனெதிரில் நின்றான்.*

சம்பாதியின் பேருருவத்தைக் கண்டு மற்றைய வானர வீரர்கள் அஞ்சியோட, அவனை இராவணன் சார்பினன் என்றே கருதி அனுமன் கோபித்து, 'வஞ்சனை மிக்க அரக்கனே! இவ்வாறு கள்ளத்தனமாகப் பறவை வடிவம் கொண்டு தப்பிப் பிழைக்கப் பார்க்கின்றாயோ' என்று கூறி அவனை எதிர்த்து நின்றான் என்பது.

கைதவம்: வஞ்சகம். வேடத்தை: முன்னிலைக் குறிப்பு வினைமுற்று. நிசிசரர்: அரக்கர் (இரவில் சஞ்சரிப்பவர்). எருவை வேந்தன் (22), செய்கையான் (23), கண்ணினான் (24), போல்கின்றான் (25), பொருவு மேனியான் (26), உருத்து முன்னின்றான் என வினை முடிவு கொள்ளுதல் வேண்டும்.
27

4675. ***வெங் கதம் வீசிய மனத்தன், விம்மலன்,***
பொங்கிய சோரி நீர் பொழியும் கண்ணினன்,
சங்கையில் சழக்கு இலன் என்னும் தன்மையை,
இங்கித வகையினால், எய்த நோக்கினான். *(அனுமன் சம்பாதியை மேலும் நோக்கி)* ***வெங்கதம் வீசிய மனத்தன் -*** *கொடிய கோபத்தை நீக்கிய மனத்தையுடையவனும் ;* ***விம்மலன் -*** *(துக்கத்தால்) பொருமுகின்றவனும்;* ***பொங்கிய சோரி நீர் பொழியும் -*** *பொங்கும் மழைபோல நீரைச் சொரிகின்ற;* ***கண்ணினன் -*** *கண்களையுடையவனுமாயிருக்கின்றான் (ஆதலால், இவன்);* ***சங்கையில் சழக்கு இலன் -*** *மனத்திலே சிறிதும் குற்றம் இல்லாதவன்;* ***என்னும் தன்மையை -*** *என்பதை;* ***இங்கித வகையினால் -*** *முகத்தின் குறிப்புகளினால்;* ***எய்த நோக்கினான் -*** *நன்றாக அறிந்து கொண்டான்.*

அனுமன், பிறர் முகக் குறிப்பறிந்து உண்மையையுணர்பவனாதலால், சீற்றமில்லாமலும், துயரத்தால கண்ணீரைப் பெருக்கியும் வருகின்ற சம்பாதியைக் கண்டு அவன் குற்றமறறவன் என்பதைத் தெளிந்தான் என்பது.

இங்கித வகை: குறிப்பால் உணருந் தன்மை. சங்கை: மனம்; சழக்கு: குற்றம். 28

சடாயுவைக் கொன்றவர் யார் எனச் சம்பாதி வினவுதல்

4676. நோக்கினன், நின்றனன்,
நுணங்கு கேள்வியான்,
வாக்கினால் ஒரு
மொழி வழங்குறாதமுன்,
'தாக்க அருஞ் சடாயுவைத்
தருக்கினால் உயிர்
நீக்கினர் யார்? அது
நிரப்புவீர்!' என்றான்.

நோக்கினன் நின்றனன் - *(சம்பாதியின் வருகையை) நோக்கி எதிர் நின்றவனும்;* **நுணங்கு கேள்வியான் -** *நுட்பமான கல்வி கேள்விகளையுடையவனுமாகிய அனுமன்;* **வாக்கினால் ஒரு மொழி -** *தன் வாயினால் ஒரு சொல்;* **வழங்குறாதமுன் -** *சொல்வதற்கு முன்னமே (சம்பாதி);* **தாக்க அருஞ் சடாயுவை -** *யாரும் எதிர்த்துப் போர் செய்ய முடியாத வலிமையிடைய சடாயுவை;* **தருக்கினால் -** *சூரத்தனத்தால்;* **உயிர் நீக்கினர் யார் -** *உயிரைப் போக்கியவர் யார்?* **அது நிரப்புவீர் -** *அதை விரிவாக எடுத்துக் கூறுங்கள்;* **என்றான் -** *என்று கேட்டுக் கொண்டான்.*

நிரப்புவீர்: அனுமன் ஒருவனை உயர்வு கருதிப் பன்மையில் கூறியது என்றும், அங்கிருந்த மற்ற வானர வீரர்களை உளப்படுத்தியது என்றும் கொள்ளலாம். நிரப்புதல்: குறையின்றி முழுவதும் கூறல். 29

சம்பாதி தன் வரலாறு உரைத்தல்

4677. 'உன்னை நீ உள்ளவாறு
உரைப்பின், உற்றதைப்
பின்னை யான் நிரப்புதல்
பிழைப்பு இன்றாகுமால்'
என்ன, மாருதி எதிர்,
எருவை வேந்தனும்,
தன்னை ஆம் தன்மையைச்
சாற்றல் மேவினான்;

(அது கேட்டு) **மாருதி -** *அனுமன்;* **உன்னை நீ உள்ளவாறு உரைப்பின் -** *உன்னைப் பற்றி நீ உள்ளபடியே கூறினால்;* **பின்னை -** *பிறகு;* **யான் உற்றதை நிரப்புதல் -** *நான் நடந்த வரலாற்றை விரிவாகக் கூறுவது;* **பிழைப்பு இன்றாகும் -** *தவறு இல்லாததாகும்;* **என்ன -** *என்று (சம்பாதியை நோக்கிக்) கூற;* **எதிர் -** *எதிரே நின்ற அனுமனிடம்;* **எருவை வேந்தனும் -** *கழுகரசனான சம்பாதியும்;* **தன்னை ஆம் தன்மையை -** *தன்னைப பற்றிய வரலாற்றை;* **சாற்றல் மேயினான் -** *சொல்லத் தொடங்கினான்.*

ஆல் : ஈற்றசை.

பிழைப்பு - தவறு. முதலடி முற்றுமோனையாகவுள்ளது. 30

4678. 'மின் பிறந்தாலென
விளங்கு எயிற்றினாய்!
என், பிறந்தார்க்கு இடை
எய்தலாத? என்
பின் பிறந்தான் துணை
பிரிந்த பேதையேன்
முன் பிறந்தேன்' என
முடியக் கூறினான்.

மின் பிறந்தாலென - (சம்பாதி அனுமனை நோக்கி) மின்னல் தோன்றியது போல; **விளங்கு எயிற்றினாய்** - விளங்குகின்ற பற்களை யுடையவனே! **பிறந்தார்க்கு இடை எய்தலாத என்** - உடன் பிறந்தவர் பொருட்டுச் சோர்தல் அடையாத நிலை ஏது? **என் பின்பிறந்தான்** - எனக்குப் பின் பிறந்தவனாகிய; **துணை பிரிந்த** - (என்) சகோதரனைப் பிரிந்த; **பேதையேன்** - எளியவனாகிய நான்; **முன் பிறந்தேன்** - (அந்தச் சடாயுவுக்கு) அண்ணனாகப் பிறந்தேன்; **என** - என்று; **முடியக் கூறினான்** - தன் வரலாற்றை விளங்கக் கூறினான்.

சடாயு என்பவன் தன் தம்பி; நான் அவனுக்கு முன் பிறந்தவன் என்பது.

'இளையவன் இறக்க மூத்தவனாகிய நான் உயிரோடு இருக்கின்றேனே' என்ற இரக்கம் தோன்றுமாறு 'என் பின் பிறந்தான் துணை பிரிந்த பேதையேன் முன் பிறந்தேன்' என்றான் சம்பாதி. உடன்பிறந்தவர்கள் துன்பமுற நேர்ந்தால் சோர்வடையாத நிலை உண்டோ என்று சம்பாதி கேட்டான். சடாயுவின் மரணத்தால்

தனக்கு ஏற்பட்டுள்ள சோர்வைச் சம்பாதி இவ்வாற புலப்படுத்துகிறான். இடை(தல்) - சோர்தல். என்பு: ஆகுபெயர். 31

அனுமன், சடாயு இறந்தமை உரைத்தல்

4679. கூறிய வாசகம் கேட்ட, கோது இலான்
ஊறிய துன்பத்தின் உவரியுள் புகா
ஏறினன், உணர்த்தினன், 'இகல் இராவணன்
வீறிய வாளிடை விளிந்தது ஆம்' என்றான்.

கூறிய வாசகம் கேட்ட - சம்பாதி சொன்னவற்றைக் கேட்ட; **கோது இலான்** - குற்றமற்றவனான அனுமன்; **ஊறிய துன்பத்தின் உவரியுள்புகா** - மிக்க துன்பமாகிய கடலினுள் மூழ்கி; **ஏறினான்** - அதிலிருந்து ஒருவாறு கரையேறினவனாகி; **இகல் இராவணன்** - (சடாயுவோடு) போர் புரிந்த இராவணன்; **வீறிய வாளிடை** - வீசிய வாளினால்; **விளிந்தது ஆம்** - உன் தம்பியின் மரணம் நேர்ந்ததாகும்; **என்றான் உணர்த்தினன்** - என்று தெரிவித்தான்.

சம்பாதியின் சொல் மனத்தைக் கரையச் செய்ததால் அதைக் கேட்ட அனுமன் துயர்க் கடலிலே மூழ்கிப்பின் ஒருவாறு தெளிந்தான் என்பது.

வீறிய வாள்: இராவணனுக்குச் சிவன் தந்த சந்திரகாசமென்னும் வாள்; எனவே, பிறிதொன்றற்கு இல்லாத சிறப்புடையது.

புகா: செய்து என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். 32

சம்பாதி புலம்பல்

4680. அவ் வுரை கேட்டலும், அசனி ஏற்றினால்
தவ்விய கிரி எனத் தரையின் வீழ்ந்தனன்;
வெவ் உயிரா உயிர் பதைப்ப, விம்மினான்;
இவ் உரை, இவ் உரை, எடுத்து இயம்பினான்:

அவ் உரை கேட்டலும் - (அனுமன் கூறிய) அந்தச் சொற்களைக் கேட்டதும் (சம்பாதி); **அசனி ஏற்றினால் -** பேரிடியினால்; **தவ்விய கிரி என-** சிதைந்த மலை போல; **தரையில் வீழ்ந்தனன் -** தரைமீது விழுந்தான்; **வெவ் உயிரா -** வெப்பமாகப் பெருமூச்சுவிட்டு; **உயிர் பதைப்ப -** உயிர் துடிக்க; **விம்மினான் -** தேம்பி வருந்தியவனாகி; **இவ்உரை இவ்உரை -** இந்த இந்தச் சொற்களை; **எடுத்து இயம்பினான் -** எடுத்து எடுத்துச் சொல்லிப் புலம்பினான்.

ஏறு: சிறந்ததையும், பெரியதையும் 'ஏறு' என்றல் மரபு. கீழே விழுதலும், வெப்பமாகப் பெருமூச் செறிதலும், உயிர் பதைத்தலும், விம்முதலும் துயரத்தின் மெய்ப்பாடுகள். இவ்வுரை இவ்வுரை என்ற அடுக்கு: சோகத்தின் பலவற்றைக் கூறுவதைக் குறிக்கும்.

தவ்வுதல்: சிதைதல். 33

கலிவிருத்தம் (வேறு)

4681. 'விளையா நீள் சிறகு இன்றி வெந்து உகத்
தளை ஆனேன் உயிர் போதல் தக்கதால்;
வளையான் நேமியன் வன்மை சால் வலிக்கு
இளையானே! இது என்ன மாயமோ?

விளையா நீள் சிறகு இன்றி - (என் தம்பியே) எதற்கும் தடைபடாத என்னுடைய நீண்ட சிறகுகள் இல்லாமல்; **வெந்து உக -** (சூரியக் கதிர்களால்) அடியோடு வெந்தொழிய; **தளை ஆனேன் -** (விரும்பியபடி பறந்து செல்ல முடியாமல்) தளைப்படுத்தப்பட்டுள்ள எனது; **உயிர் போதல் தக்கது -** உயிர் நீங்குதலே தகுதியானது; **வளையா நேமியன் -** கோணாத ஆணைச் சக்கரத்தையுடைய தசரத மன்னனின்; **வன்மை சால் வலிக்கு -** மிகந்த உக்கிரமான வலிமைக்கு; **இளையோனே -** குறையாத ஆற்றலுடையவனே! **இது என்ன மாயமோ -** (நீ இறந்த) இச் செய்கை என்ன மாயமோ? (அறிய முடியவில்லையே).

ஆல்: ஈற்றசை, தேற்றமும் ஆம்.

பறவைகளுக்கு மிகத் தேவையான உறுப்பாகிய சிறகுகளை இழந்த பின்பும் ஒரு பயனுமில்லாமல் நான் உயிருடன் வீணே விழுந்து கிடக்கின்றேன்; ஆனால், தசரத மன்னனது வலிமைக்கும் குறையாத வலிமையுள்ள நீ மூத்தவனான எனக்கு முன்னே இறந்தது என்ன மாயம்' என்று சம்பாதி புலம்பினான்.

பூமி முழுவதும் வளையாத ஆணைச் சக்கரத்தைச் செலுத்தி ஆட்சி செய்தவனாதலால் தசரதன் 'வளையா நேமியன்' எனப்பட்டான்.

ஓகாரம் இரக்கமுணர்த்தும், வளையா நேமியன் என்பதற்குத் திருமால், சூரியன் என்று பொருள் கொண்டவரும் உளர். 34

4682. 'மலரோன் நின்றுளன்; மண்ணும்
விண்ணும் உண்டு;
உலையா நீடு அறம்
இன்னும் உண்டுஅரோ;
நிலை ஆர் கற்பமும்
நின்றது; இன்று நீ
இலையானாய்; இது
என்ன தன்மையோ?

மலரோன் நின்றுளன் - (திருமாலின் நாபித்) தாமரை மலரில் தோன்றியவனான பிரமன் இன்னும் அழியாது இருக்கின்றான்; **மண்ணும் விண்ணும் உண்டு -** பூமியும் வானமும் உள்ளன; **உலையா நீடு அறம் -** அழியாது வளரும் தருமமும்; **இன்னும் உண்டு -** இன்னும் நிலைபெற்றுள்ளது; **நிலை ஆர் கற்பமும் -** நிலை பொருந்திய பிரமகற்பம் என்ற காலமும்; **நின்றது -** இன்னும் முடிவடையாது உள்ளது

(ஆனால்) **இன்று நீ இலை ஆனாய் -** இன்றோ நீ மாத்திரம் இல்லாது அழிந்தாய்; **இது என்ன தன்மையோ -** இது என்ன முறையோ?

அரோ: ஈற்றசை

நீண்ட ஊழிக் காலம் வரை நிலைத்தற்குரிய நீ இறந்தாயே எனச் சம்பாதி இரங்கியவாறு. பிரமனும், மண்ணும், விண்ணும், அறமும், கற்ப காலமும் அழியுமானால் நீயும் அழிவது நியாயமாகும்; அவை அழியாதிருக்க நீ மட்டும் அழிந்தது முறையாகாது என்பது சம்பாதி கருத்து.

ஓகாரம்: எதிர்மறை; ஐயமும் ஆம்.

கற்பம்: பிரமகற்பம். 35

4683. 'உடனே, அண்டம் இரண்டும்
முந்து உயிர்த்து -

acharya.org

இடு அந் நாள் வந்து
இருவேமும் எய்தி, யான்
விட, நீயே தனிச்
சென்ற வீரமும்
கடனே; - வெங்
கலுழற்கும் மேன்மையாய்!

வெங் கலுழற்கும் மேன்மையாய் - வலிமை மிக்க கருடனுக்கும் மேம்பட்டவனே! **அம் முந்து நாள் -** முன்னொரு காலத்தில்; **அண்டம் இரண்டும் உயிர்த்திடும் -** இரண்டு முட்டைகள் உண்டாக்க; **உடனே இருவேமும் வந்து எய்தி -** ஒருவர்பின் ஒருவராக நாம் இருவரும் உடன் பிறப்பாகப் பிறந்து; **யான் விட -** (இப்போது) என்னை விட்டுப் பிரிந்து; **நீயே தனிச் சென்ற வீரமும் -** நீ மட்டும் தனியாக இறந்து போன வீரச் செயலும்; **கடனே -** முறையோ?

நீ வீரத்தால் இறந்தது சிறந்ததாயினும் என்னைத் தனியே விட்டுச் சென்றது தகுதியாகாது என்பான் 'யான் விட' என்றும், இராவணனுடன் போர் செய்து விழுப்புண் பட்டு இறந்தானாதலால் 'சென்ற வீரமும்' என்றும் கூறினான்.

அருணனுக்கு அரம்பை யென்னும் தேவமாதிடம் தோன்றிய இருமுட்டைகளில் பிறந்தவர் சம்பாதியும் சடாயுவும் என்பர்.

நீயே - ஏகாரம் பிரிநிலை. கடனே - ஏகாரம் வினாப் பொருளில் வந்தது. அண்டம் - முட்டை. 36

4684. 'ஒன்றா மூன்று உலகத்துளோரையும்
வென்றான்என்னினும் வீர! நிற்கு நேர்
நின்றானே, அவ் அரக்கன்! நின்னையும்
கொன்றானே! இது என்ன கொள்கையோ?' **வீர -** வீரனே! (இராவணன்); **ஒன்றா -** (தனக்கு) இணங்கி வராத; **மூன்று உலகத்து உளோரையும் -** சுவர்க்கம், பூமி, பாதாளம் என்னும் மூவலகங்களில் உள்ளவர் அனைவரையும்; **வென்றான் என்னினும் -** வென்றான் என்றாலும்; **அவ் அரக்கன் நிற்கு நேர் நின்றானே -** (போரில்) அந்த அரக்கனாகிய இராவணன் உனக்கு எதிராக வந்து நின்றானா? **நின்னையும் கொன்றானே -** உன்னையும் கொன்றானா? **இது என்ன கொள்கையோ -** இது என்ன வியப்பான நிகழ்ச்சியோ?

மூவுலகத்தையும் வென்ற அந்த இராவணனைவிட நீ மிக்க வலியவனாதலால் அவன் உன்னை எதிர்த்தான் என்பதும், கொன்றான் என்பதும் நம்பத்தக்க நிகழ்ச்சிகளாக இல்லையே என்றான் சம்பாதி.

நின்றானே கொன்றானே: ஏகாரங்கள் வியப்பொடு வந்த வினாக்கள். கொள்கை: கோட்பாடு, சூழ்ச்சியும் ஆம். 37

4685. என்று என்று ஏங்கி, இரங்கி, இன்னலால்
பொன்றும் தன்மை புகுந்தபோது, அவற்கு

ஒன்றும் சொற் கொடு உணர்ச்சி நல்கினான் -
வன் திண் தோள் வரை அன்ன மாருதி.

என்று என்று - *(சம்பாதியானவன்) என்று பலவிதமாகக் கூறி;* **ஏங்கி இரங்கி -** *மனம் தளர்ந்த வருந்தி;* **இன்னலால் -** *துன்பத்தால்;* **பொன்றும் தன்மை புகுந்தபோது -** *இறக்கும் நிலையடைந்த போது;* **அவற்கு -** *அந்தச் சம்பாதிக்கு;* **வன்திண் வரை அன்ன தோள் மாருதி -** *மிக வலிய மலை போன்ற தோள்களையுடைய அனுமன்;* **ஒன்றும் சொல்கொடு -** *ஏற்ற சொற்களைக் கொண்டு;* **உணர்ச்சி நல்கினான் -** *தேறுதல் கூறினான்.*

என்று என்று - அடுக்கு - துயரத்தால் வந்த எண்ணுப் பொருளது. வன் திண்: ஒரு பொருட் பன்மொழி. ஒன்றும் சொல்: துயரத்தைத் தணிப்பதற்கேற்ற சொற்கள். அனுமன் சொல்லின் செல்வனாதலால் ஒன்றும் சொற்கொடு உணர்ச்சி நல்கினான் என்றார். 38

சம்பாதியின் வினாவும் அனுமனின் விடையும்

4686. தேற்றத் தேறி இருந்த செங்கணான்,
'கூற்று ஒப்பான், கொலை வாள் அரக்கனோடு
ஏற்று, போர் செய்தது என் நிமித்து?' என,
காற்றின் சேய் இது கட்டுரைக்குமால்;

தேற்றத் தேறி இருந்த செங்கணான் - *(அனுமன்) தேறுதல் மொழி கூறியதனால் மனந் தெளிந்த சிவந்த கண்களையுடைய அந்தச் சம்பாதி;* **கூற்று ஒப்பான் -** *யமன் போன்று வலிமையுடைய சடாயு;* **கொலை வாள் அரக்கனோடு -** *கொலை புரியும் வாளையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனோடு;* **ஏற்று -** *எதிர் நின்று;* **போர் செய்தது -** *போர்*

செய்ததற்கு; **என் நிமித்து என -** *காரணம் என்ன என்று வினாவ;* **காற்றின் சேய் -** *வாயு குமாரனான அனுமன்;* **இது கட்டுரைக்கும் -** *பின்வரும் செய்திகளைக் கூறலானான்.*

ஆல்: ஈற்றசை.

சம்பாதி அனுமன் தேறுதல்மொழியால் மனந் தெளிந்து, சடாயு இராவணனோடு போர் செய்த காணத்தை வினாவ, அனுமன் கூறமுற்பட்டான். நிமிர்ந்து: நிமித்தம் (காரணம்). செங்கணான்: கண்கள் சிவந்தமை துயரத்தால் கலங்கியதாலாகும். 39

4687. 'எம் கோமான், அவ் இராமன், இல் உளாள்,
செங்கோலன் மகள், சீதை செவ்வியாள்,
வெங் கோல் வஞ்சன் விளைத்த மாயையால்,
தம் கோனைப் பிரிவுற்ற தன்மையாள்;

எம் கோமான் அவ்இராமன் - (அது கேட்ட அனுமன்) எங்கள் தலைவனாகிய அந்த இராமபிரானின்; **இல் உளாள் -** மனைவியாக இருப்பவளும்; **செங்கோலன் மகள் -** நீதி தவறாத ஆட்சியையுடைய சனகமன்னன் திருமகளும்; **செவ்வியாள் -** நல்லிலக்கணங்களும் பண்பும் நிறைந்தவளுமான; **சீதை -** சீதையானவள்; **வெங்கோல் வஞ்சன் -** கொடுங்கோலையுடைய வஞ்சகனான இராவணன்; **விளைத்த மாயையால் -** செய்த சூழ்ச்சியால்; **தன் கோனை -** தன் நாயகனான அந்த இராமபிரானை; **பிரிவுற்ற தன்மையாள் -** பிரிந்த தன்மையையுடைவளானாள்.

வெங்கோல் வஞ்சன் விளைத்த மாயை: மாயமான் காரணமாக இராம இலக்குவர் சீதையைப் பிரியுமாறு செய்தது.

இல் உளான்: வீட்டிலிருந்து கணவனுக்கு வேண்டிய தொழிலைச் செய்பவள்; மனைவி - இடவாகுபெயர். 40

4688. 'கொண்டு ஏகும் கொலை
வாள் அரக்கனைக்
கண்டான் நும்பி;
அறம் கடக்கலான்,
''வண்டு ஆர் கோதையை
வைத்து நீங்கு'' எனா,
திண் தேரான் எதிர்
சென்று சீறினான்.

கொண்டு ஏகும் - சீதையைக் கவர்ந்து செல்லும்; **கொலை வாள் அரக்கனை -** கொலை செய்யும் வாளேந்திய இராவணனை; **நும்பி கண்டான்-** உன் தம்பி பார்த்தான்; **அறம் கடக்கலான் -** தருமநெறி

தவறாதவனான அவன்; **வண்டு ஆர் கோதையை -** வண்டுகள் மொய்க்கும் கூந்தலையுடைய அச் சீதையை; **வைத்து நீங்கு -** விட்டுவிட்டு அப்பாலே செல்; **எனா -** என்று கூறி; **திண்தேரான் எதிர் சென்று** - வலிய தேரையுடைய அந்த இராவணன் எதிரே சென்று; **சீறினான் -** மனங் கொதித்து எதிர்த்தான்.

அறங் கடக்கலான்: இந்த அடைமொழி பிறர் மனைவியைக் கவர்வதைக் கண்டு மனங்கொதிப்பதற்கு ஏற்றவன் என்ற கருத்தைப் புலப்படுத்தும்.

அறங் கடவாத சடாயுவை அறநெறி நின்றுளோர்க் கெலாம் மாணியை' - (3449) என முன்னும் கூறினார். சொல்லிய அறநெறி தொடர்ந்து தோழமை நல்லியல் அருங்கடன் கழித்த நம்பியை' - (3451) என்றதும் காண்க.

கண்டான்: முற்றெச்சம். 41

4689. 'சீறி, தீயவன் ஏறு தேரையும்
கீறி, தோள்கள் கிழித்து அழித்த பின்,

தேறி, தேவர்கள் தேவன் தெய்வ வாள்
வீற, பொன்றினன் மெய்ம்மையோன்' என்றான்.

மெய்ம்மையோன் - எப்பொழுதும் அறவழியிலேயே நிற்கும் சடாயு; **சீறி -** கோபித்து; **தீயவன் ஏறு தேரையும் கீறி -** கொடியவனான அந்த இராவணன் தேரையும் அழித்து; **தோள்கள் கிழித்து -** (அவன்) தோள்களையும் பிளந்து; **அழித்தபின் -** அவனுக்குத் தோல்வியை உண்டாக்கின பிறகு; **தேறி -** (இராவணன்) சடாயுவை வெல்லும் நெறியைத் துணிந்து; **தேவர்கள் தேவன் -** தேவர்களுக்கும் தேவனான சிவபெருமான்; **தெய்வ வாள் வீற -** (தனக்கு அளித்த) தெய்வத் தன்மையுள்ள சந்திரகாசம் என்னும் வாள் வெற்றிபெற; **பொன்றினன் -** சடாயு (சிறகுகள் அறுபட்டு) உயிர்மாய்ந்தான்; **என்றான் -** என்று (அனுமன்) கூறி முடித்தான்.

சடாயு இராவணனைத் தன் மூக்கினாலும் நகங்களாலும் சிறகுகளாலும் பலவாறு துன்புறுத்தி, இறுதியில் அந்தக் கொடியவனது தெய்வ வாளால் உயிர் மாய்ந்தான் என்றான் அனுமன் என்பது. மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவனாதலால் சிவன் 'தேவர்கள் தேவன்' எனப்பட்டான். வீறு என்ற சொல் பிறிதொன்றுக்கும் இல்லாத சிறப்பினைக் குறிக்கும். சிவபெருமான் கொடுத்தருளிய வாள் வீறுபெற (சிறப்பான வெற்றிபெற) என்றது அவ்வாளின் ஒப்பரிய சிறப்பினைப்புலப்படுத்திற்று. 42

சம்பாதி சடாயுவைப் பாராட்டுதல்

4690. விளித்தான் அன்னது
கேட்டு 'மெய்ம்மையோய்!
தெளித்து ஆடத் தகு
தீர்த்தன்மாட்டு, உயிர்
அளித்தானே! அது நன்று!
நன்று!' எனாக்
களித்தான் - வாரி
கலுழ்ந்த கண்ணினான். *

விளித்தான் - (இவ்வாறு) அனுமன் கூறினான்; **அன்னது கேட்டு -** அச் சொற்களைக் கேட்டு; **வாரி கலுழ்ந்த கண்ணினான் -** நீரைச் சொரியும் கண்களையுடையவனான சம்பாதி (அனுமனை நோக்கி); **மெய்ம்மையோய் -** உண்மை நெறியில் நிற்பவனே; **தெளித்து ஆடத்தகு -** மனந் தெளிந்து அனுபவித்தற்குரிய; **தீர்த்தன் மாட்டு -** புனிதனாகிய இராமபிரான் பொருட்டு; **உயிர் அளித்தானே -** (என் தம்பியான சடாயு) உயிரையும் கொடுத்தானே! **அது நன்று நன்று -** அந்தச் செயல் மிகவும் நல்லது! **எனாக் களித்தான் -** என்று மனமகிழ்ந்தான்.

தெளித்து ஆடத்தகு தீர்த்தன் - முழுமுதற் கடவுள் என்று உறுதிகொண்டு சரணமடைவதற்கு ஏற்ற புண்ணிய மூர்த்தி. தெளிந்து என்ற சொல் எதுகை நோக்கி தெளித்து என வலித்தல் விகாரமாயிற்று.

acharya.org

தீர்த்தன்மாட்டு உயிரளித்தான்: சீதையை மீட்டலும் இராம காரியமாகும் என்பது கருதி. அளித்தானே - நன்று நன்று: ஏகாரமும் அடுக்கும் உவகைப் பொருளன.
43

4691. 'பைந் தார் எங்கள் இராமன் பத்தினி,
செந் தாள் வஞ்சி, திறத்து இறந்தவன்,
மைந்தா! எம்பி வரம்பு இல் சீர்த்தியோடு
உய்ந்தான் அல்லது, உலந்தது உண்மையோ?

***மைந்தா** - வீரமுள்ளவனே! **பைந்தார் எங்கள் இராமன்** - பசுமையான மலர்மாலயணிந்தவனான எங்கள் இராமனின்; **பத்தினி** - மனைவியும்; **செந்தாள் வஞ்சி திறத்து** - சிவந்த அடிகளையுடைய வஞ்சிக் கொடி போன்றவளுமான சீதையின் பொருட்டு; **இறந்தவன்** - உயிர் நீத்தவனாகிய; **எம்பி** - என் தம்பி சடாயு; **வரம்பு இல் சீர்த்தியோடு** - அளவில்லாத புகழோடு; **உய்ந்தான் அல்லது** - நல்வாழ்வு பெற்றான் என்று கூறாலாமேயல்லாமல்; **உலந்தது** - இறந்து போனான் என்பது; **உண்மையோ-** உண்மைப் பொருளாகுமோ?*

சீதையை மீட்பதற்குத் தன்னுயிரைக் கொடுத்தவனாதலால் அவனது பூதவுடம்பு அழிந்தும் புகழுடம்பு அழியாது நிலை நிற்கின்றது. ஆதலால், அவன் இறந்தும் இறவாதவனாகவே வாழ்ந்துவருகிறான் என்பது. பசுமை: புதுமை.

செந்தாள் வஞ்சி: பண்புத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை; அடையடுத்த உவமையாகு பெயருமாம்.

'தன்னுயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயு' - (5305) 44

4692. அறம் அன்னானுடன் எம்பி அன்பினோடு
உறவு உன்னா, உயிர் ஒன்ற ஒவினான்,
பெற ஒண்ணாது ஓர் பேறு பெற்றவர்க்கு
இறவு என் ஆம்? இதின் இன்பம் யாவதோ?'

***எம்பி** - என் தம்பியான சடாயு; **அறம் அன்னானுடன்** - அறக் கடவுளான இராமபிரானோடு; **அன்பினோடு உறவு உன்னா** - அன்போடு உறவு கொண்டாடி; **உயிர் ஒன்ற ஒவினான்** - (அவன்திறத்து) தன் உயிரையும் மன நிறைவோடு விட்டான்; **பெற ஒண்ணாதது** - யாரும் அடையமுடியாத; **ஓர் பெற்றி** - ஒப்பற்ற பேற்றை; **பெற்றவர்க்கு** - அடைந்தவர்களுக்கு; **இறவு என் ஆம்** - இறப்பு என்பதுதான் என்ன இழப்பைத் தந்துவிடும்? **இதின் இன்பம் யாவதோ** - இப் பேற்றைக் காட்டிலும் சிறந்த இன்பம் அளிப்பது வேறு என்ன?*

இராமபிரான் பொருட்டு உயிரைக் கொடுக்க நேர்ந்த இப்பேற்றுக்குமுன் மரணமென்பது இழப்பே அன்று என்பது.

தருமமே ஒரு வடிவெடுத்தாற்போல இருப்பதால் இராமனை 'அறமன்னான்' என்றான்.

சடாயு தசரதனுக்குப் பல உதவிகள் செய்து அவனுக்கு உயிர்த் தோழனாகி அவனினும் வயது முதிர்ந்த தமையன் முறையிலிருந்து அவன் மக்களான இராமலக்குவரைத் தன் மக்களாக எண்ணி அன்பைப் பொழிந்தார் என்பதுபற்றி 'அன்பினோடு உறவுன்னா' என்றார்.

யாவதோ: ஒகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்த வினா. இறவு: இறப்பு - தொழிற்பெயர். 45

சம்பாதி நீர்க்கடன் செய்து வானரரை நோக்கி மொழிதல்

4693. என்று என்று ஏங்கி, இரங்கி, இன்புனல்
சென்று, அங்கு ஆடுதல் செய்து தீர்ந்தபின்,
வன் திண்தோள் வலி மாறு இலாதவன்
துன்றும் தாரவர்க்கு இன்ன சொல்லினான்: *

***என்று என்று ஏங்கி இரங்கி** - என்று பலவாறு ஏக்கங் கொண்டு புலம்பி; **இன்புனல் சென்று** - இனிய நீர்நிலைக்குச் சென்று; **அங்கு ஆடுதல் செய்து** - அதில் நீராடுதல் செய்து; **தீர்ந்த பின்** - முடித்த பிறகு; **வல் திண்தோள்வலி** - மிக்க திண்ணிய தோள் வலிமையில்; **மாறு இலாதவன்** - ஒப்பற்றவனாகிய சம்பாதி; **துன்றும் தாரவர்க்கு** - அடர்த்தியான மாலையைத் தரித்த வானர வீரர்களை நோக்கி; **இன்ன சொல்லினான்** - பின் வருமாறு கூறலானான்.*

சம்பாதி ஒப்பற்ற வலிமையுடையவன் என்பதால் 'தோள்வலி மாறிலாதவன்' என்றார்.

என்று என்று - அடுக்கு, துன்பத்தின் மிகுதியைக் காட்டுவது. 46

4694. 'வாழ்வித்தீர் எனை; - மைந்தர்! - வந்து, நீர்
ஆழ்வித்தீர் அலிர் துன்ப ஆழிவாய்;
கேள்வித் தீவினை கீறினீர்; இருள்
போழ்வித்தீர்; உரை பொய்யின் நீங்கினீர்.

***கேள்வித் தீவினை கீறினீர்** - சான்றோரிடம் கேட்டறிந்ததால் பாவச் செயலையொழித்தவர்களும்; **இருள் போழ்வித்தீர்** - அஞ்ஞானமாகிய இருட்டையழித்தவர்களும்; **பொய் உரையின் நீங்கினீர்** - பொய் பேசுவதிலிருந்து நீங்கினவர்களுமாகிய; **மைந்தர்** - வீரர்களே! **நீர் வந்து** - நீங்கள் நானிருக்குமிடம் வந்து; **எனை வாழ்வித்தீர்** - என்னை நல்வாழ்வடைச் செய்தீர்கள்; **துன்ப ஆழிவாய் ஆழ்வித்தீர் அலிர்** - (என் தம்பியின் மரணச் செய்தி கூறி அதனால் என்னைத்) துயர்க் கடலினுள் மூழ்கச் செய்யவில்லை;*

நல்லறியுடையவர்களும், பொய்யில்லாதவர்களும், அஞ்ஞானத்தை அழித்தவர்களுமாகி இங்கு வந்த நீங்கள் இராமகாரியத்திற்காக என் தம்பி உயிர் துறந்ததைத் தெரிவித்ததால், தம்பியின் மரணத்தை என்னிடம் கூறியதற்காக வருந்த வேண்டா; அவன் இவ்வாறு பேறு பெற்றதை நினைத்து எனக்கு மகிழ்ச்சியேயாயிற்று

என்று கூறினான் சம்பாதி என்பது கருத்து. கதிரவனின் வெப்பம் தாக்குதலால் தன் சிறகுகள் கரிந்தொழிய, சம்பாதி மகேந்திர மலையில் விழுந்து, அங்கு வசித்த நிசாகர முனிவரைச் சரணடைய அவர் தமது தவச் சிறப்பால் எதிர்கால வரலாற்றையுணர்ந்து, 'பின்னர் இராமதூதர்களான வானரர் இராம நாமத்தை உச்சரிக்கும் பொழுது உனக்கு முன்பு போலச் சிறகுகள் முளைத்திடும்' என்று தனக்கு வரமளித்ததை நினைந்து இறகு முளைக்குங்காலம் தனக்குக் குறுகியது பற்றி 'எனை வாழ்வித்தீர்' என்றும், 'இருள் போழ்வித்தீர்' என்றும் சம்பாதி மகிழ்ச்சியோடு கூறினான் எனலாம்.

இருள் போழ்வித்தீர் - தெளிவுபற்றிய கால வழுவமைதி. கீறுதல்: பிளந்து தீயன நீக்குதல். போழ்தல்: பிளந்து அப்புறப்படுத்துதல். 47

4695. 'எல்லீரும் அவ் இராம நாமமே
சொல்லீர்; சொல்ல, எனக்கு ஓர் சோர்வு இலா
நல் ஈரப் பயன் நண்ணும்; - நல்ல சொல்
வல்லீர்! வாய்மை வளர்க்கும் மாண்பினீர்!'

நல்ல சொல் வல்லீர் - (மேலும், சம்பாதி அந்த வானர வீரர்களை நோக்கி) இன்சொல் கூறுகின்றவரும்; **வாய்மை வளர்க்கும் மாண்பினீர் -** சத்தியத்தை வளர்க்கும் பெருமை பெற்றவர்களுமாகிய வானர வீரர்களே! **எல்லீரும் -** நீங்கள் அனைவரும்; **அவ்இராம நாமமே சொல்லீர் -** அந்த 'இராம' என்னும் திருநாமத்தையே வாயால் உச்சரிப்பீர்களாக! **சொல்ல -** (அவ்வாறு என்னருகில்) சொல்வதனால்; **எனக்கு -** எனக்கு; **ஓர் சோர்வு இலா -** ஒரு சிறிதும் தாழ்வில்லாத; **நல் ஈரப் பயன் -** நல்ல (அந்த இராமனின்) அருளாகிய பயன்; **நண்ணும் -** கைகூடும்.

'என்றான்' என்று அடுத்த செய்யுளோடு தொடர்ந்து முடியும். இராம நாமம் ஓதியதால் சம்பாதியின் சிறகு முளைத்தது என்னும் செய்தி. கம்பர் படைப்பு; வான்மீகத்தில் இல்லை. 48

இராம நாமம் கேட்டுச் சம்பாதியின் சிறை வளர்தல்

4696. என்றான், 'அன்னது காண்டும் யாம்' எனா,
நின்றார் நின்றுழி, நீல மேனியான்
நன்று ஆம் நாமம் நவின்று நல்கினார்,
வன் தோளான் சிறை வானம் தாயவே.

என்றான் - என்று (சம்பாதி) கூறினான் (அதுகேட்ட வானரர்கள்); **யான் அன்னது காண்டும் எனா -** நாங்கள் அதைக் காண்போம் என்று சொல்லி; **நின்றார் நின்றுழி -** நின்றவர் நின்றபடியே; **நீலமேனியான் -** நீலமேனியையுடைய இராமனது; **நன்கு ஆம் நாமம் -** நன்மையை அருளும் 'இராம' என்னும் திருநாமத்தை; **நவின்று நல்கினார் -** உச்சரித்துதவினார்கள் (அதனால்); **வன் தோளான் சிறை -** வலிய தோள்களையுடைய சம்பாதியின் சிறகுகள்; **வானம் தாய -** வானளாவித்தாவி வளர்ந்தன.

'ஏ' : ஈற்றசை.

இராம கைங்கரியத்தில் துணைபுரிய வேண்டுமென்ற கருத்தினாலேயே சம்பாதிக்கு வெந்த சிறகை முளைத்திட அப்போதே முனிவர் அருள் புரியவில்லை யென்பதும், இந்த வானர வீரரோடு பேச்சு நிகழ்கையில்தான் அந்தச் சம்பாதியின் சிறகு முளைத்தது என்பதும் வான்மீகத்தால் பெறப்படும். நீலமேனியான் நன்றாம் நாமம்: திருமாலின் ஆயிர நாமங்களுள் சிறந்ததான 'இராம நாமம்' என்பதும் பொருந்தும். 49

4697. சிறை பெற்றான், திகழ்கின்ற மேனியான்,
முறை பெற்று ஆம் உலகு எங்கும் மூடினான் -
நிறை பெற்று ஆவி நெருப்பு உயிர்க்கும் வாள்
உறை பெற்றால் எனல் ஆம் உறுப்பினான்.

ஆவி நெருப்பு உயிர்க்கும் வாள் - புகையோடு கூடிய நெருப்பைக் கக்கும் வாளானது; **உறை பெற்றால் எனல் ஆம் -** ஓர் உறையைப் பெற்றது என்று சொல்லத் தக்க; **உறுப்பினான் -** அலகினைப் பெற்றவனாகிய சம்பாதி; **திகழ்கின்ற மேனியான் -** விளங்கும் உடம்பையுடையவனாய்; **முறை பெற்று ஆம் -** வரிசையாகப் பொருந்தி; **உலகு எங்கும் மூடினான் -** உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் பரவித் தன் சிறகுகளால் மூடியவனாய்; **நிறை பெற்று -** வலிமை பெற்று; **சிறை பெற்றான் -** (தனது கரிந்துபோன) சிறகுகள் (முன்போல) வளரப் பெற்றான்.

கருகிப்போன சிறகுகள் மீண்டும் வளர்ந்தன, உலகையே மூடும் அளவுக்கு பெரிய சிறகுகள வளர்ந்தன என்பதாம். முறை பெற்று ஆம் உலகு- ஒன்றன்பின் ஒன்றான வரிசையில் அமைந்த உலகங்கள்.

மூடுதல் - உள்ளடக்கிக் கவிந்து கொள்ளுதல். அங்கம் இங்கே அலகு; வாயிடை இணைந்த அலகுக்கு உறையிட்ட வாள்உவமையாயிற்று. 50

சம்பாதியின் முன்னைய வரலாற்றைக் கூறுமாறு வானரர் கேட்டல்4698.

தெருண்டான் மெய்ப் பெயர்
செப்பலோடும், வந்து
உருண்டான் உற்ற
பயத்தை உன்னினார்;
மருண்டார்; வானவர்
கோனை வாழ்த்தினார்;
வெருண்டார்; சிந்தை
வியந்து விம்முவார்.

(அது கண்ட வானரர்கள்) **தெருண்டான் மெய்ப் பெயர் -** (ஞானியர்களால் பரம் பொருள் என்று) தெளியப்பட்டவனாகிய இராமனது பயன்தரும் திருநாமத்தை; **செப்பலோடும் -** (அந்த வானர வீரர்கள்) உச்சரித்த அளவிலே; **வந்து உருண்டான் -** (முன்பு இறகு இல்லாமல்) உருண்டு வந்தவனாகி சம்பாகி; **உற்ற பயத்தை -** (அப்போது) அடைந்த (சிறகுகள் பெற்ற) நன்மையை; **உன்னினார் -** (மனத்தில்) கருதினர்; **மருண்டார் -** வியப்பால் திகைப்புற்றனர்; **வெருண்டார் -** அச்சமுற்றனர்; **வானவர் கோனை வாழ்த்தினார் -** தேவர்களின் தலைவனான திருமாலின் அவதாரமாகிய

இராமபிரானை வாழ்த்தித் துதித்தார்கள்; **சிந்தை வியந்து விம்முவார் -** *ஆச்சரியத்தால் மனம் பூரித்தனர்.*

சம்பாதி இறகில்லாமல் உருண்டு வந்ததையும், இராம நாம உச்சரிப்பால் சிறகுகள் தழைத்ததையும் நேரிலே கண்ட வானரர்கள் அச்சமும் வியப்பும் மருட்சியும் ஒருங்கே கொண்டவர்களாய் அப் பெரும்பயனை விளைக்கும் பெருமை வாய்ந்த இராமனை வாழ்த்தினர் என்பது. மெய்ப் பெயர்: தாரக மந்திரம். பயன்: பயன் தனது திருநாமத்தால் வேண்டிய பயனை விளைத்தது கொண்டு இராமன் மானுடனல்லன்; தேவாதி தேவனான 'முழுமுதற் கடவுளே' என்ற ஞானத்தைப் பெற்ற வானரர்கள், அத் தேவனுடைய முற்றுணர்வு, வரம்பிலாற்றல், யாவரையும் பாதுகாக்கும் திறம், அழியாவியல்பு முதலிய குணங்களைக் கருதி அவற்றில் ஈடுபட்டு ஆழ்ந்து பக்தி வயப்பட்டுத் தம்மையும் மறந்து, இத்திருமேனிக்கு எவ்வாற்றானும் ஒரு குறையும் வராதிருக்க வேண்டும் என்று பரிவால் வாழ்த்துவாராயினர். 51

4699. அன்னாளைக் கடிது அஞ்சலித்து, 'நீ
முன் நாள் உற்றது முற்றும் ஓத' எனச்
சொன்னார்; சொற்றது சிந்தை தோய்வுற,
தன்னால் உற்றது தான் விளம்புவான்:

அன்னாளைக் கடிது அஞ்சலித்து - *(வானர வீரர்கள்) சிறகு பெற்ற அந்தச் சம்பாதியை விரைந்து கை கூப்பி வணங்கி;* **முன்னால் உற்றது -** *முன்காலத்து நடந்த வரலாறு;* **நீ முற்றும் ஓது -** *நீ முழுவதையும் கூறுவாய்;* **எனச் சொன்னார் -** *என்று வேண்டினார்கள்;* **சொற்றது சிந்தை தோய்வுற -** *அவர்கள் கூறியது மனத்தில் பதிய;* **தன்னால் உற்றது -** *தனக்கு நேர்ந்ததை (இறகு கரிந்த காரணத்தை);* **தான் -** *அந்தச் சம்பாதி;* **விளம்புவான் -** *(பின்வருமாறு) சொல்வானாயினான்.*

சம்பாதியை வானரர்கள் அஞ்சலித்தது - அவன் இராமநாமத்தின் பெருமையைத் தமக்குத் தெரிவித்தவனாதலாலும், இராமனுக்குப் பெரிய தந்தை முறையாகி அவனது திருவருளைப் பெற்றவனாதலாலும், மிகவும் வயது முதிந்தவனாதலாலும் என்பது.

தன்னால் - உருபு மயக்கம். 52

சம்பாதி தன் முன்னை வரலாறு உரைத்தல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்.

4700. 'தாய் எனத் தகைய நண்பீர்!
சம்பாதி, சடாயு, என்பேம்;
சேயொளிச் சிறைய வேகக்
கழுகினுக்கு அரசு செய்வேம்;
பாய் திரைப் பரவை ஞாலம்
படர் இருள் பருகும் பண்பின்
ஆய் கதிர்க் கடவுள் தேர்ஊர்
அருணனுக்கு அமைந்த மைந்தர்;

தாய் எனத்தகைய நண்பீர் - *அன்பு காட்டுவதில் தாய் என்று சொல்லத்தக்க நண்பர்களே!* ***பாய்திரைப் பரவை ஞாலம்*** - *வீசும் அலைகளையுடைய கடலால் சூழப் பெற்ற நிலவுலகத்தில்;* ***படல் இருள் பருகும் பண்பின்*** - *பரவிய இருட்டை விழுங்கும் (போக்கும்) தன்மையுடைய;* ***ஆய் கதிர்க் கடவுள்*** - *சிறந்த கதிர்களோடு கூடிய சூரிய தேவனது;* ***தேர் ஊர்*** - *தேரைச் செலுத்தும் சாரதியான;* ***அருணனுக்கு*** - *அருணனுக்கு;* ***அமைந்த மைந்தர்*** - *பிறந்த மக்களாகிய;* ***சம்பாதி சடாயு என்பேம்*** - *சம்பாதி சடாயு என்ற நாங்கள் இருவரும்;* ***சேய் ஒளிச்சிறைய*** - *அழகிய நிறத்தைக் கொண்ட சிறகுகளையுடை;* ***வேகக் கழுகினுக்கு*** - *வேகமாகப் பறக்கும் கழுகுகளுக்கு;* ***அரசு செய்வேம்*** - *அரசராக இருந்து ஆட்சி செய்தவர்கள்.*

கதிரவனின் சாரதியாகிய அருணனுக்கு மக்களாகப் பிறந்த சம்பாதி சடாயு என்ற நாங்கள் வானத்தில் உயரப் பறக்கும் இயல்புடைய கழுகுகளுக் கெல்லாம் அரசராக விருந்தோம் என்று சம்பாதி கூறினான் என்பது.

அருணன்: சூரியனுக்குச் சாரதி; காசியப முனிவன் மனைவியான விநதையின் வயிற்றில் பிறந்தவன்; கருடனுக்குத் தமையன்; இடைக்குக் கீழே உறுப்பில்லாதவன். இச்செய்யுள் முதல் 4706 ஆம் செய்யுள் முடிய உள்ள ஏழு பாடல்களை ஐந்து சீர் கொண்டவையாகப் பிரித்துக் கலித்துறை என்றும் கொள்வர்.

நண்பீர்: ஈர் - முன்னிலைப் பன்மை விகுதி. 53

4701. ' "ஆய் உயர் உம்பர் நாடு
காண்டும்" என்று அறிவு தள்ள,
மீ உயர் விசும்பினூடு மேக்கு
உறச் செல்லும் வேலை,
காய் கதிர்க் கடவுள்
தேரைக் கண்ணுற்றேம்; கண்ணுறாமுன்,
தீயையும் தீக்கும் தெய்வச் செங்
கதிர்ச் செல்வன் சீறி,

ஆய்உயர் உம்பர் நாடு - *(நாங்கள் இருவரும்) வானத்திலுள்ள அந்தத் தேவலோகத்தை;* ***காண்டும் என்று அறிவு தள்ள*** - *சென்று காண வேண்டுமென்று எங்கள் அறிவுதூண்ட;* ***மீ உயர் விசும்பின் ஊடு*** - *மேலே உயர்ந்து விளங்கும் ஆகாய வழியே;* ***மேக்கு உறச் செல்லும் வேலை*** - *மேலே மிக உயர்ந்து பறந்து (நாங்கள்) சென்ற போது;* ***காய் கதிர்க் கடவுள்*** - *எரிக்கும் கதிர்களையுடைய சூரிய தேவனது;* ***தேரைக் கண்ணுற்றேம்*** - *தேரினைக் கண்களால் கண்டோம்;* ***கண்ணுறாமுன்*** - *அவ்வாறுநாங்கள் பார்ப்பதற்குள்;* ***தீயையும் தீக்கும்*** - *நெருப்பையும் எரித்து அழிக்கவல்ல;* ***தெய்வச் செங்கதிர்ச் செல்வன்*** - *தெய்வத் தன்மையுள்ள சிவந்த கதிர்களையுடைய அந்தக் கடவுள்;* ***சீறி*** - *கோபங் கொண்டு.*

நாங்கள் இருவரும் மிக உயரப் பறக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தமையால் வானுலகத்தைக் காணவேண்டுமென்ற பேரார்வத்தால் வானத்தில் பறந்து சூரிய மண்டலத்தைக் குறுகிச் சூரியனைக் காணவிருக்கும்போது, பூலோகத்திலிருந்து நாங்கள் வந்ததால் அக்கடவுள் எங்களைக் கோபித்தான் என்று சம்பாதி கூறினான்

என்பது. தீயையும் தீக்கும் தெய்வச் செங்கதிர்ச் செல்வன்: வெம்மையின் மிகுதியை விளக்கும் உயர்வு நவிற்சியணி. அகரச்சுட்டு யகர மெய்பெற்று 'ஆயுயர்' (ஆய்உயர்) என்று வந்தது.

மீயுயர்: (மீ உயர்) ஒரு பொருட்பன்மொழி. தீயையும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு. தேர்: ஒற்றைச் சக்கரத் தேர். (கதிரவன் தேருக்குச் சக்கரம் ஒன்று, குதிரைகள் ஏழு என்பது புராண மரபு) 54

4702. 'முந்திய எம்பி மேனி முருங்கு
அழல் முடுகும் வேலை,
''எந்தை! நீ காத்தி'' என்றான்;
யான் இரு சிறையும் ஏந்தி
வந்தெனன் மறைத்தலொடும், மற்று
அவன் மறையப்போனான்;
வெந்து மெய், இறகு
தீந்து, விழுந்தெனன், விளிகிலாதேன்.

***முந்திய எம்பி மேனி** - எனக்குமுன் மேலே சென்ற என் தம்பியான சடாயுவின் உடலை; **முருங்கு அழல்** - எரிக்குந் தன்மையுள்ள நெருப்பு; **முடுகும் வேலை** - விரைவாகச் சுட்டெரிக்குங் காலத்தில் (அந்தச் சடாயு என்னை நோக்கி); **எந்தை நீ காத்தி என்றான்** - என் தந்தையே! நீ என்னைக் காப்பாற்று என்று வேண்டினான்; **யான்** - நானும்; **இரு சிறையும் ஏந்தி** - (அவனுக்கு மேலே சென்று) பெரிய என் இரண்டு சிறகுகளையும் பரப்பி; **வந்தனென் மறைத்தலோடும்** - வந்து (அவன்மேல் வெப்பம் தக்காதபடி) மறைக்கவே; **அவன் மறையப் போனான்** - அந்தச் சடாயு (என் சிறகு நிழலில்) மறைந்து சென்றான் (அதனால்); **மெய் வெந்து** - என் உடல் வெந்த; **இறகு தீந்து** - இறகுகள் கருகி; **விளிகிலாதேன்** - என் உயிர் அழியாதவனாக; **விழுந்ததென்** - தரையில் விழுந்தேன்.*

என்னைவிட உயரமாகப் பறந்து சென்ற சடாயு சூரியதேவன் கோபித்துச் செலுத்திய வெப்பத்தைத் தாங்கமாட்டாமல் தன்னைக் காப்பாற்றுமாறு என்னை வேண்டிக் கொள்ள, அதனால் அவனை என் சிறகின் கீழே வரச் செய்து அவனுக்குமேலே நான் பறந்து செல்ல அவனும் அவ்வாறே வந்து தப்பினான்; நான் அந்தக் கதிரவனது வெப்பத்தைத் தாங்கமுயாமல் இறகு தீய்ந்து கீழே விழுந்தேன் என்று சம்பாதி கூறினான் என்பது. 'தமையன் தந்தையோடொப்பான்' என்பதால் 'எந்தை' என விளிக்கப்பட்டான்.

முருங்கு அழல்: சுட்டு அழிக்கும் நெருப்பு: முடுகுதல்: விரைதல் மற்று: அசை. 55

4703. 'மண்ணிடை விழுந்த என்னை
வானிடை வயங்கு வள்ளல்,
கண்ணிடை நோக்கி, உற்ற
கருணையான், ''சனகன் காதல்
பெண் இடையீட்டின் வந்த

வானரர் இராமர் பேரை
எண்ணிடை உற்ற காலத்து, இறகு
பெற்று எழுதி'' ' என்றான். **மண்ணிடை விழுந்த என்னை -** அவ்வாறு தரையில் விழுந்த என்னை; **வானிடை வயங்கு வள்ளல் -** வானத்தில் விளங்குகின்ற கதிரவன்; **கண்ணிடை நோக்கி -** கண்களால் பார்த்து; **உற்ற கருணையான் -** என்மீது கொண்ட இரக்கத்தால்; **சனகன் காதல் பெண் -** சனகனின் அன்பு மகளான சீதை; **இடையீட்டின் வந்த -** (இராமனைவிட்டுப்) பிரிதலால் அவளைத் தேடிக் காண்பதற்காக வரும்; **வானரர் -** வாரர வீரர்கள்; **இராமன் பேரை -** இராமபிரான் திருநாமத்தை; **எண்ணிடை உற்ற காலத்து -** மனத்தினாற் கருதி உச்சரிக்குங் காலத்தில்; **இறகு பெற்று எழுதி -** நீ உன் இறகுகளை மீண்டும் பெற்றுப் பறந்து செல்வாய்; **என்றான் -** என்று அருள்புரிந்தான்.

தன் வெம்மையான கதிர்களால் சிறகுகள் தீய்ந்து கீழே விழுந்துவிட்ட என்னைக் கண்டு, கதிரவன் இரக்கப்பட்டு 'இராமன் மனைவியான சீதையைத் தேடுவதற்காக வானர வீரர்கள் இங்கு வந்து உன் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இராம நாமத்தையுச்சரிக்க, அப்போது இழந்த சிறகுகள் மீண்டும் தளிர்க்கப் பெற்று ஏழுவாய்' என்று அருள் புரிந்தான் எனச் சம்பாதி கூறினான்.

மண்ணிடை, வானிடை, கண்ணிடை: இவற்றில் இடையென்பது இடம் என்னும் பொருளது.

தனக்கு அருள் புரிந்ததை முன்னிட்டுக் கதிரவனை 'வள்ளல்' என்று குறித்தான். இடையீடு - பிரிவு. 56

4704. 'எம்பியும் இடரின் வீழ்வான்,
ஏயது மறுக்க அஞ்சி,
அம்பரத்து இயங்கும் யாணர்க்
கழுகினுக்கு அரசன் ஆனான்;
நம்பிமீர்! ஈது என் தன்மை?
நீர் இவண் அடைந்தவாற்றை,
உம்பரும் உவக்கத் தக்கீர்!
உணர்த்துமின், உணர' என்றான்.

உம்பரும் உவக்கத் தக்கீர் - தேவர்களும் மகிழத்தக்க தொழிலையுடையவர்களாகிய; **நம்பிமீர் -** சிறந்த வானர வீரர்களே! **இடரின் வீழ்வான் -** (என் துன்பத்தைக் கண்டு) துயரத்தில் மூழ்கியவனாகிய; **எம்பியும்-** என் தம்பியான சடாயுவும்; **ஏயது மறுக்க அஞ்சி -** (நான்) ஏவியதைமறுக்க அஞ்சியவனாய்; **அம்பரத்து இயங்கும் -** வானத்தில் சஞ்சரிக்கின்ற; **யாணர்க் கழுகினுக்கு -** வலிய கழுகுகளுக்கு; **அரசன் ஆனான் -** அரசன்ஆயினான்; **ஈது என் தன்மை -** இதுவே எனது வரலாறு; **நீர் இவண்அடைந்த ஆற்றை -** நீங்கள் இங்கு வந்த வரலாற்றை; **உணர உணர்த்துமின்-** (நான்) உணரும்படி கூறுக; **என்றான் -** என்று கூறிமுடித்தான்.

யாணர்: அழகு (புதுமை). இங்கு 'வலிமை' என்று பொருள்படும். 57

4705. **என்றலும், இராமன் தன்னை**
ஏத்தினர் இறைஞ்சி, 'எந்தாய்!
''புன் தொழில் அரக்கன் மற்று
அத்தேவியைக் கொண்டு போந்தான்,
தென் திசை'' என்ன உன்னித்
தேடி நாம் வருதும்' என்றார்;
'நன்று நீர் வருந்தல் வேண்டா;
நான் அது நவில்வென்' என்றான்.

என்றலும் - என்ற சம்பாதி வினாவியவுடனே (அவ் வானரர்); **இராமன்தன்னை ஏத்தினர் இறைஞ்சி -** இராமபிரானைத் துதித்து வணங்கி (சம்பாதியை நோக்கி); **எந்தாய் -** எம் தந்தை போன்றவனே! **புன்தொழில் அரக்கன் -** இழிதொழிலைச் செய்யும் அரக்கனாகிய இராவணன்; **அத் தேவியை -** அந்த இராமபிரான் தேவியான சீதையை; **தென் திசை -** தென்திசை வழியாக; **கொண்டு போந்தான் என்ன -** கொண்டு சென்றான் என்று; **உன்னி -** நினைத்து; **நாம் தேடி வருதும் என்றார் -** நாங்கள் அச்சீதையைத் தேடிக் கொண்டு வருகிறோம் என்று கூறினர்; **நன்று -** (அது கேட்ட சம்பாதி) நல்லது; **நீர் வருந்தல் வேண்டா -** நீங்கள் வருந்தாதீர்கள்; **நான் அது நவில்வென் -** நான் இதுபற்றி அறிந்துள்ளதைக் கூறுவேன்; **என்றான் -** என்று கூறத் தொடங்கினான்.

பிறர் மனைவியைக் கவரும் தீக்குண முடையவனாதலால் இராவணனைப் 'புன் தொழிலரக்கன்' என்றார்.

மற்று: அசை. 58

4706. **'பாகு ஒன்று குதலையாளைப்**
பாதக அரக்கன் பற்றிப்
போகின்ற பொழுது கண்டேன்;
புக்கனன் இலங்கை; புக்கு,
வேகின்ற உள்ளத்தாளை வெஞ்
சிறையகத்து வைத்தான்;
ஏகுமின் காண்டிர்; ஆங்கே
இருந்தனள் இறைவி, இன்னும்.

பாகு ஒன்று குதலையாளை - சர்க்கரைப் பாகு போன்ற மழலைச் சொற்களையுடைய சீதையை; **பாதக அரக்கன் -** கொடிய அரக்கனான இராவணன்; **பற்றிப் போகின்றபொழுது -** கவர்ந்து செல்லுகின்ற போது; **கண்டேன் -** (நான்) பார்த்தேன்; **இலங்கை புக்கனன் -** (அவன்) இலங்கையிற் போய்ச் சேர்ந்தான்; **புக்கு -** (அங்குச்)

சென்று ; **வேகின்ற உள்ளத்தாளை -** தவிக்கின்ற மனமுடைய அந்தச் சீதையை; **வெஞ்சிறை யகத்து வைத்தான் -** கொடிய சிறைக் காவலில் வைத்துவிட்டான்; **இறைவி**

- தலைவியான சீதை; **இன்னும் ஆங்கே இருந்தனள் -** *இப்பொழுதும் அங்கேதான் இருக்கின்றாள்;* **ஏகுமின் காண்டிர்-** *(நீங்கள்) அங்கே சென்று காணுங்கள்.*

ஏகுமின் - முற்றெச்சம். 59

4707. **'ஓசனை ஒரு நூறு உண்டால், ஒலி**
கடல் இலங்கை; அவ் ஊர்,
பாச வெங்கரத்துக் கூற்றும்
கட்புலன் பரப்ப அஞ்சும்;
நீசன் அவ் அரக்கன் சீற்றம்
நெருப்புக்கும் நெருப்பு; நீங்கள்
ஏச அருங் குணத்தீர்! சேறல் எப்
பரிசு இயைவது?' என்றான்.

ஒலி கடல் இலங்கை - *ஒலிக்கின்ற கடலால் சூழப்பட்ட அந்த இலங்கையானது;* **ஓசனை ஒரு நூறு உண்டு -** (இங்கிருந்து) நூறு யோசனை தூரத்திலுள்ளது; **அவ்ஊர் -** *அந்த இலங்கையிடத்து;* **வெம் பாசக் கரத்துக் கூற்றும் -** கொடிய பாசக்கயிற்றைக் கையில் கொண்டுள்ள யமனும்; **கட் புலன் பரப்ப அஞ்சும் -** *(தனது) கண்ணால் ஏறிட்டுப் பார்க்கவும் அஞ்சுவான்;* **நீசன் அவ் அரக்கன் சீற்றம் -** இழி செயல் செய்யும் *அந்த இராவணனது கோபமோ;* **நெருப்புக்கும் நெருப்பு -** நெருப்பையும் அழிக்க வல்ல ஒரு பெருந்தீயைப் போன்றது; **ஏசு அறுங் குணத்தீர் -** பழிப்பற்ற நண்பண்புடையவர்களே! **நீங்கள் - ; சேறல் -** *(அங்கே) செல்லுவது;* **எப்பரிசு இயைவது -** எவ்வாறு முடியுமோ? **என்றான் -** என்று (சம்பாதி) கூறினான்.

ஆல்: ஈற்றசை.

இலங்கையின் நிலையைப் பார்த்தால் எவ்வாறு அங்கே சென்று சீதையைக் காண்பது என்று திகைக்கிறான் சம்பாதி.

பாசம்: கயிற்று வடிவுடைய படைக்கருவி; யமனுக்கு உரியது. 60

4708. **'நான்முகத்து ஒருவன், மற்றை நாரி**
ஓர் பாகத்து அண்ணல்,
பால்முகப் பரவைப் பள்ளிப்
பரம்பரன், பணி என்றாலும்,
காலனுக்கேயும், சேறல் அரிது;
இது காவல் தன்மை;
மேல் உமக்கு உறுவது எண்ணிச்
செல்லுமின்; - விளிவு இல் நாளீர்!

நான்முகத்து ஒருவன் - (நான்கு திசைகளையும் நோக்க) நான்கு முகங்களைக் கொண்ட பிரமதேவன்; **மற்றை நாரி ஓர் பாகத்து அண்ணல் -** மற்றொரு மூர்த்தியான பார்வதியை இடப்பாகத்திற் கொண்ட சிவன்; **பால்முகப் பரவை -** பாலைத் தன்னிடங் கொண்டுள்ள திருப்பாற் கடலில்; **பள்ளிப் பரம்பரன் பணி என்றாலும் -** பாம்புப் படுக்கையில் பள்ளி கொண்டுள்ள சிறந்த

திருமால் ஆகியோரின் பொருட்டுச் செய்யும் வேலையை யாயினும்; **காலனுக்கேயும் -** *(அவ்வளவு ஏன்) யமனுங் கூட;* **சேறல் அரிது -** *(அந்தப் பணியை நிறைவேற்றிட) உள்ளே புகுந்து செல்லுதல் என்பது முடியாததாகும்;* **இது காவல் தன்மை -** *(ஏனெனில்) இது (இலங்கையின்) கட்டுக் காவல் தன்மையாகும்;* **விளிவு இல் நாளீர் -** *அழிவில்லாத நீண்ட ஆயுட் காலத்தையுடையவர்களே!* **மேல் உமக்கு உறுவது -** *இனிமேல், உங்களுக்கு நேரக் கூடியவற்றை;* **எண்ணிச் செல்லுமின் -** *முன்னரே ஆராய்ந்து பார்த்துச் செல்லுங்கள்.*

மும்மூர்த்திகளின் பொருட்டுச் செய்யும் பணியாக இருப்பினும் அதனைச் செய்து முடிப்பதற்காக இலங்கைக்குள் புகுவது இயமனுக்குக் கூட முடியாது. ஆகவே, இது பற்றி முன்னரே ஆராய்ந்து முடிவெடுத்துத் தக்கவாறு செய்யுங்கள் என்றான் சம்பாதி. 61

4709. 'எல்லீரும் சேறல் என்பது எளிது
அன்று, அவ்இலங்கை மூதூர்;
வல்லீரேல் ஒருவர் ஏகி, மறைந்து
அவண் ஒழுகி, வாய்மை
சொல்லீரே துயரை நீக்கித்
தோகையைத் தெருட்டி, மீள்திர்;
அல்லீரேன், என் சொல் தேறி,
உணர்த்துமின் அழகற்கு அம்மா!

அவ் இலங்கை மூதூர் - *பழமையான அந்த இலங்கைக்கு;* **எல்லீரும் -** *நீங்கள் எல்லோரும்;* **சேறல் என்பது -** *(ஒருமிக்கப்) போய்ச் சேர்வது என்பது;* **எளிது அன்று -** *எளிய செயலில்லை;* **வல்லீரேல் -** *(ஆனால்) திறமைமிக்கவராக இருந்தால்;* **ஒருவர் ஏகி -** *(உங்களுக்குள்) வல்லமையுடைய ஒருவர் மட்டும் (தனித்துச்) சென்று;* **அவண் மறைந்து ஒழுகி -** *(அங்குள்ளவர்கள் அறியமுடியாதபடி) அங்கே மறைந்து (சீதையைத் தேடும்) செயல்புரிந்து;* **வாய்மை சொல்லீரே -** *இராமன் கூறிய உண்மை மொழிகளைச் சொல்லியவர்களாய்;* **தோகையைத் தெருட்டித் துயரை நீக்கி -** *சீதைக்குத் தெளிவூட்டித் துன்பத்தைப் போக்கி;* **மீள்திர் -** *திரும்புங்கள்;* **அல்லீரேல் -** *இல்லாவிட்டால் (உங்களில் ஒருவர் போகவில்லையென்றால்);* **என் சொல் தேறி -** *நான் கூறிய வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்து;* **அழகற்கு உணர்த்துமின் -** *அழகுள்ள அந்த இராமபிரானிடம் (சீதை இலங்கையில் இருப்பதைத்) தெரிவியுங்கள்.*

அம்மா: அசை.

'அம்ம' என்பதன் நீட்டல. எல்லீரும்: முன்னிலைப் பன்மைப் பெயர். சொல்லீர் - முற்றெச்சம். 62

வானரரிடம் விடைபெற்றுச் சம்பாதி விசும்பில் செல்லுதல்

4710. காக்குநர் இன்மையால், அக்
கழுகுஇனம் முழுதும் கன்றி,
சேக்கை விட்டு, இரியல்போகித்

திரிதரும்; அதனைத் தீர்ப்பான்
போக்கு எனக்கு அடுத்த, நண்பீர்!
நல்லது புரிமின்' என்னா,
மேக்கு உற விசையின் சென்றான்,
சிறையினால் விசும்பு போர்ப்பான்.

காக்குநர் இன்மையால் - (தம்மைப்) பாதுகாப்பவர் இல்லாமையால்; **அக்கழுகு இனம் முழுதும் -** அந்தக் கழுகுக் கூட்டங்கள் அனைத்தும்; **கன்றி -** வருத்தமுற்று; **சேக்கை விட்டு -** (தம்) இருப்பிடங்களை விட்டு; **இரியல் போகி -** நிலைகெட்டுத் தடுமாறிப் போய்; **திரிதரும் -** அலைந்து வாடும்; **அதனைத் தீர்ப்பான் -** அத் துயரத்தை நீக்கும் பொருட்டு; **போக்கு எனக்கு அடுத்த -** போவது நான் செய்யத்தக்க செயலாகும்; **நண்பீர் -** நண்பர்களே! **நல்லது புரிமின் -** (நான் கூறிய இரண்டனுள்) நன்மைதரக் கூடியதைச் செய்யுங்கள்; **என்னா -** என்று கூறி; **சிறையினால் விசும்பு போர்ப்பான் -** (தன்) சிறகுகளால் வானத்தை மறைப்பவனாகிய அச் சம்பாதி; **மேக்கு உற -** மேலே பொருந்த; **விசையில் சென்றான் -** விரைவாகப் பறந்து போனான்.

'இது வரையில் சடாயுவின் ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த கழுகுகள் அச் சடாயு இறந்ததால் பாதுகாப்பாரில்லாமல் எளியவற்றை வலியவை வாட்ட. நிலைகெட்டு வருந்தும்; ஆதலால், அவற்றைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு நான் விரைந்து செல்ல வேண்டியுள்ளது. அதனால்தான் செல்லுகின்றேன்; நீங்கள் நான் சொல்லியவற்றுள் ஏற்றதைச் செய்யுங்கள்' என்று கூறிச் சம்பாதி வான்வழியாகப் பறந்து சென்றான் என்பது.

சேக்கை - பறவைகளின் கூடு. 63

acharya.org

மயேந்திரப் படலம்

மயேந்திர மலையை அடைந்த வானரவீரர்களின் செயல்களை விளக்கிக் கூறும் படலாமாகும்.

கடலைக் கடப்போர் யாரென வானரர் தமக்குள் பேசிக் கொள்கிறார்கள். நீலன், அங்கதன், சாம்பன் முதலியோர் தம் இயலாமையைக் கூறுகின்றார்கள்; அவ்வமயம் 'அனுமனே தக்கவன்' எனச் சாம்பவன் உரைக்கிறான்; அந்த அனுமனது வீரத்தைச் சாம்பன் புகழ்ந்துரைக்கிறான்; அனுமன் இலங்கை செல்ல உடன்படுகிறான். பின்னர், மயேந்திர மலையின் உச்சிக்குச் செல்லுகிறான்; கடலைத் தாவிச் செல்ல அனுமன் பெருவடிவு கொள்கிறான்.

கடலைக் கடப்போர் யாரென வானரர் தமக்குள் பேசிக் கொள்ளுதல்

கலித்துறை

4711. 'பொய் உரைசெய்யான், புள்அரசு'
என்றே புகலுற்றார்,
'கை உறை நெல்லித் தன்மையின்
எல்லாம் கரை கண்டாம்;
உய் உரை பெற்றாம்; நல்லவை
எல்லாம் உற எண்ணிச்
செய்யுமின் ஒன்றோ, செய்
வகை நொய்தின் செய வல்லீர்!

புள் அரசு - கழுகுகளுக்கு அரசனான சம்பாதி; **பொய் உரை செய்யான் என்றே -** பொய் சொல்லமாட்டான் என்று உறுதியாக நினைத்து; **புகலுற்றார் -** சொல்லத் தொடங்கியவர்களாகி; **செய்வகை நொய்தின் செயவல்லீர்!** - செய்ய வேண்டியவற்றை எளிதாகச் செய்து முடிக்க வல்லவர்களே! **கை உறை நெல்லத் தன்மையின் -** உள்ளங் கையில் பொருந்திய நெல்லிக் கனியின் தன்மை போல; **எல்லாம் கரை கண்டாம் -** (சீதை இருக்குமிடம் முதலிய செய்திகள்) முழுவதையும் நன்றாக அறிந்தோம் (ஆகவே); **உய் உரை பெற்றாம் -** (அச் சம்பாதியால்) நாம் வாழ்வதற்குரிய உறுதிமொழிகளையும் அடைந்தோம்; **(ஆகவே) நல்லவை எல்லாம் -** நன்மை தரக்கூடிய எல்லாவற்றையும்; **உற எண்ணி -** தக்கவாறு ஆராய்ந்து; **ஒன்று செய்யுமின் -** (இரண்டில் ஏதேனும்) ஒன்றைச் செய்யுங்கள்.

சம்பாதி கூறியவை உண்மையேயாதலால் அவனது சொற்படி ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்தலே நன்மையாகும்; நாம் சென்று தேடாமலே சம்பாதி சொன்னதை நம்பி மீண்டும் இராமசுக்கிரீவரையடைந்து சீதை இலங்கையிலிருந்து முதலியவற்றை எடுத்துச் சொன்னாலும் நமது கடமை முடிவுபெறும். இனி, நாம் கடலைக் கடந்து இலங்கை புகுந்து சீதையைக் கண்ணிலே கண்டு வந்து செய்தி தெரிவிக்கலாமென்றால் அது முன்கூறிய அதனைக் காட்டிலும் சிறந்ததேயாம்; ஆனால், அவ்வாறு செய்யக் கடலைக் கடக்கவேண்டுமே! அப்படிக் கடலைக் கடந்து சென்று மீளும் வல்லமையுள்ளவர் யாவர் என்று வானரவீரர் ஆராந்தனர் என்பது. கையுறை

நெல்லிக்கனி: மேல் தோற்றத்தைக் கொண்டு உள் விவரம், முழுவதையும் தெளிவாக அறிவதில் உவமம். நெல்லியின் உருவம், கொட்டை, வரைகள், சதைப் பற்று முதலியன தெளிவாய்த் தோற்றுவிப்பன. சீதையைப் பற்றிய செய்தி எதுவும் தமக்குத் தெரியாமையாலும், தவணை கடந்தமையாலும், இனி மீண்டு சென்று அரசனது கோபத்திற்கு இலக்காவதைவிட உயிரை விடுதலே நல்லது' என்று தாம் இறப்பதற்குத் துணிந்த நிலையில், எதிரேவந்து சம்பாதி தெளிவுண்டாக்கியதால் 'உய்யுரை பெற்றாம்' என்றார்.

புள்ளரசு பொதுவாகக் கருடாழ்வானைக் குறிப்பது: இங்கே கழுகரசன் என்னும் பொருளது. *1*

4712. 'சூரியன் வெற்றிக் காதலனோடும்
சுடர் விற் கை
ஆரியனைச் சென்றே தொழுது,
உற்றது அறைகிற்பின்,
சீர் நிலை முற்றும்; தேறுதல்
கொற்றச் செயல் அம்மா;
வாரி கடப்போர் யாவர்?' என
தம் வலி சொல்வார்; *

சூரியன் - *கதிரவனின்;* **வெற்றிக் காதலனோடும் -** வெற்றியோடு விளங்கும் மைந்தனான சுக்கிரீவனோடும்; **சுடர் விற்கை ஆரியனை -** ஒளிபொருந்திய வில்லைக் கையிற் கொண்டவனான சிறந்த இராமனையும்; **சென்று தொழுது -** (பணியை முடிக்காமல்) போய் வணங்கி; **உற்றது அறைகிற்பின் -** நிகழ்ந்த செய்திகளைச் செல்வோமானால்; **சீர்நிலை முற்றும் -** சிறந்த (நமது) கடமை ஒருவாறு முடிவுபெறும்; (ஆயினும்) **தேறுதல் -** (நாமே கடல் கடந்து சீதையுள்ள இடத்தைக் கண்டு) தெளிவது; **கொற்றச் செயல் -** வீரச் செயலாகும்; (ஆதலால்) **வாரி கடப்போர் யாவர் -** கடலைக் கடக்கின்ற வல்லமையுள்ளவர் நம்மிலே யார் உள்ளார்; **என -** என்று சொல்லி; **தம் வலி சொல்வார் -** தத்தம் வலிமையை எடுத்துக் கூறலானார்கள்.

சீதையை நேரிலே கண்டு மீண்டு செய்தி தெரிவித்தலே சிறந்த தென்பதைக் குறிக்கும்.

வாரி: கடல்; அம்மா : வியப்பிடைச் சொல். ஆரியன்: பெருமைக்குரியவன். இராமபிரானை ஆரியன் என்று குறிப்பது இந்நூலில் பெருவழக்காகும்.
2

நீலன், அங்கதன், சாம்பன் முதலியோர் தம் இயலாமை கூறல்

4713. 'மாள வலித்தேம்; என்றும்
இம்மாளா வசையோடும்
மீளவும் உற்றேம்; அன்னவை
தீரும் வெளி பெற்றேம்;
காள நிறத்தோடு ஒப்பவர்

மாய, கடல் தாவுற்று,
ஆளும் நலத்தீர்! ஆளுமின், எம்
ஆர் உயிர் அம்மா!'

மாள வலித்தேம் - *(தவணை கடந்து விட்டதால்) இறப்பதற்குத் துணிவு கொண்டோம்;* **என்றும் இம் மாளா வசையொடும் -** *எப்பொழுதும் அழியாத இந்தப் பெரும்பழியுடனே;* **மீளவும் உற்றேம் -** *திரும்பிச் செல்லவும் துணிந்தோம்;* **அன்னவை தீரும் -** *(பின்பு) அவ் விரண்டு பிழைச் செயல்களும் நீங்கும்படியான;* **வெளி பெற்றேம் -** *(சாதலும் மீண்டும் செல்லுதலுமாகிய அவ் விரண்டும் அற்ற ஒரு நல்ல வழியைச் சம்பாதியின் சொல்லால்) அடைந்தோம்;* **காள நிறத்தோடு ஒப்பவர் மாய -** *நஞ்சு போன்ற கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கர்களை அழியும்படி;* **கடல் தாவுற்று -** *கடலைத் தாவிக் கடந்து;* **ஆளும் நலத்தீர் -** *வீரங்காட்ட வல்ல சிறப்புடையவர்களே!* **எம் ஆருயிர் ஆளுமின் -** *(அவ்வாறு செய்து) எங்களது அரிய உயிர்களைப் பாதுகாத்து அருளுங்கள் (என்று கூறினார்கள்).*

மாண்டுறுவது நலமென வலித்தனம்' என்று முதலில் தமது உயிரை விட வானரர் கருதியதால் 'மாள வலித்தேம்' என்றும், அங்கதன் தான் இறக்க மற்றவர் திரும்பிச் செல்லவேண்டுமெனவும், தாம் இறக்க இளவரசன் அங்கதன் திரும்பிச் செல்லுதலே தகுதியெனவும் இவ்வாறு வானர வீரர்களுக்குள் உரையாடல் நிகழ்ந்ததால் 'என்றும் இம் மாளா வசையோடு மீளவுமுற்றேம்' என்றும், அப்போது சம்பாதி வந்து சீதை இருக்கு மிடத்தைத் தெரிவித்துச் செய்ய வேண்டுவனவற்றைத் தெளிவித்தானாதலால் 'அன்னவை தீரும் வெளி பெற்றேம்' என்றும் கூறினர். கடல் கடந்து சென்று சீதையைக் கண்டு மீளா விடின், கடுந்தண்டனையுடைய சுக்கிரீவனது கோபத் தீயிலிருந்து தப்புவது அரிதாதலால், இந்த அரிய செயலைச் செய்து முடித்து எங்களது உயிரைக் காக்க வேண்டுமென்று வானர வீரர் சிலர் வேண்டினர் என்பது, கருத்து; இதனால் தமக்குக் கடல் கடந்து மீளுந் திறமில்லையென்று அவர்கள் வெளியிட்டவாறு.

அம்மா : இரக்கத்தையுணர்த்திய இடைச் சொல். 3

4714. நீலன் முதல் பேர், போர்
கெழு கொற்ற நெடு வீரர்,
சால உரைத்தார் வாரி
கடக்கும் தகவு இன்மை;
'வேலை கடப்பென்; மீள மிடுக்கு
இன்று' என விட்டான்,
வாலி அளிக்கும் வீர வயப்
*போர் வசை இல்லான், **

போர் கொற்றம் கெழு - *போரில் வெற்றி பெறுவதற்குரிய;* **நீலன் முதல் பேர் நெடுவீரர் -** *நீலன் முதலாகிய சிறந்த வானர வீரர்கள்;* **வாரி கடக்கும் தகவு இன்மை -** *கடலைக் கடந்து செல்லும் வலிமை தமக்கு இல்லாததை;* **சால உரைத்தார் -** *வெளிப்படையாக எடுத்துக் கூறிவிட்டார்கள்;* **வாலி அளிக்கும் -** *வாலி பெற்ற;* **வீரப் வயப்போர் -** *வீரத்தையும் வெற்றியையும் காட்டவல்ல போரில்;* **வசை இல்லான் -** *பழிப்பில்லாதவனான அங்கதன் (நான்);* **வேலை கடப்பென் -** *கடலைக் கடந்து*

(அக்கரையிலுள்ள இலங்கை) செல்வேன்; ***மீள மிடுக்கு இன்று -*** *(ஆனால், அங்கிருந்து) மீண்டு வரும் வல்லமை எனக்கில்லை;* ***என விட்டான் -*** *என்று (தன் வலிமையைக்) கூறிமுடித்தான்.*

சில வானர வீரர்கள் தம்மாலாகாதென்று கூறியதை இச் செய்யுளால் வெளியிடுகின்றார். நீலன் முதலோர் 'எங்களுக்குக் கடல் கடந்து செல்வது அறவே முடியாது' என்று சொல்ல, அங்கதன், 'கடல் கடந்து சென்று சீதையின் செய்தியை உணரவல்ல வல்லமை எனக்கு இருந்தும், சென்ற அளவில் உண்டாகும் இளைப்பால் வலிமை குன்றி மீண்டு வரும் வல்லமையில்லாமையால் நான் சென்றும் பயனில்லை' என்று கூறினான் என்பது. நீலன்: பின்னர் வானரப் படைகளுக்கு ஒரு தலைவனாக இருந்து இலங்கையிற் போர் புரிந்தவன். *4*

4715. 'வேதம் அனைத்தும் தேர்தர,
எட்டா ஒரு மெய்யன்
பூதலம் முற்றும் ஓர் - அடி
வைத்துப் பொலி போழ்து, யான்
மாதிரம் எட்டும் சூழ் பறை
வைத்தே வர, மேரு
மோத இளத்தே தாள்
உலைவுற்றேன் - விறல் மொய்ம்பீர்! ***

விறல் மொய்ம்பீர் - *வலிய தோள்களையுடையவர்களே!* **வேதம் அனைத்தும் -** *வேதங்கள் யாவும்;* **தேர்தர எட்டா -** *தேடிப்பார்க்கவும் அகப்படாத;* **ஒரு மெய்யன் -** *ஒப்பற்ற வடிவுடைய திருமால்;* **பூதலம் முற்றும் ஓர் அடி வைத்து -** *(திரிவிக்கிரமானகப்) பூமி முழுவதும் ஓர் அடியைவைத்து அதனுள் அடங்கச் செய்து;* **பொலி போழ்து -** *பேருருவம் எடுத்து விளங்கிய காலத்தில்;* **மாதிரம் எட்டும் -** *(நான்) எட்டுத் திக்குகளிலும்;* **பறை வைத்தே -** *பறையடித்து அப் பெருமாள் உலகமளக்கும் செய்தியைத் தெரிவித்தபடி;* **சூழ்வர -** *சுற்றிக் கொண்டு அவன்முன்னே செல்லும் போது;* **மேரு மோத -** *மேருமலை இடையே*

தாக்கியதால்; **இளைத்து -** *(நான்) வலிமை குன்றி;* **தாள் உலைவுற்றேன் -** *என் கால்கள் வலியெடுத்து வருந்தினேன்;*

திரிவிக்கிரம அவதார காலத்தில் உலகமுழுவதும் நிறைந்த திருமாலின் திருவடியை வணங்கிக் கொண்டே பலமுறை பூமியை வலம் வருகையில் மேருமலை எனது காலிற்பட்டுக் கால் சிறிது ஊனமானதால் இப்போது கடல்கடக்கும் வலிமையில்லாதவன் ஆயினேன் என்று சாம்பவான் கூறினான் என்பது.

மொய்ம்பு: தோள்.

எட்டு மாதிரங்கள்: கிழக்கு முதலான பெருந்திசைகள் நான்கு; தென்கிழக்கு முதலிய கோணத் திசைகள் நான்கு.

ஐந்து, ஆறு ஆகிய ஒரு செய்யுட்களும் ஒரு தொடராய் இயைந்து பொருள் முடிவு கொண்டதால் ஆறாவது செய்யுளின் ஈற்றிலுள்ள 'நாலு முகத்தான் உதவுற்றான்' என்ற தொடர் இங்கு எழுவாயாகக் கொள்ளப்படுதற்குரியது. 5

4716. **'ஆதலின், இப் பேர் ஆர்கலி**
குப்புற்று, அகழ் இஞ்சி
மீது கடந்து, அத்
தீயவர் உட்கும் வினையோடும்,
சீதைதனைத் தேர்ந்து, இங்கு உடன்
மீளும் திறன் இன்று' என்று
ஓதி இறுத்தான் -
நாலுமுகத்தான் உதவுற்றான்.

ஆதலின் - *ஆதலால்;* **இப்பேர் ஆர்கலி -** *இந்தப் பெரிய கடலை;* **குப்புற்று -** *தாவித் தாண்டி;* **அகழ் இஞ்சி மீது -** *அகழியைச் சார்ந்த (இலங்கையில்) மதில்கள் மேல்;* **கடந்து -** *கடந்து சென்று;* **தீயவர் உட்கும் வினையோடும் -** *கொடியவர்களான அந்த அரக்கர்கள் அஞ்சிநடுங்கும் வீரச் செயலுடனே;* **சீதைதனைத் தேர்ந்து -** *சீதையைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து;* **இங்கு உடன் மீளும் -** *இங்கே உடனே திரும்பி வரக்கூடிய;* **திறன் இன்று என்று -** *வலிமை எனக்கு இல்லையென்று;* **ஓதி இறுத்தான் -** *சொல்லிமுடித்தான்;* **நாலு முகத்தான் உதவுற்றான் -** *நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் அருளிய சாம்பவான்.*

ஆர்கலி: நிறைந்த ஓசையையுடைய கடல் - காரணப் பெயர்: வினைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை.

குப்புதல்: குதித்தல்; தாண்டிக் கடத்தல். அகழ்: அகழப்படுவது - முதனிலைத் தொழிற் பெயர். இஞ்சி : மதில். 6

அனுமனே தக்கவன் எனச் சாம்பவன் உரைத்தல்

4717. **'யாம் இனி இப்போது ஆர் இடர்**
துய்த்து, இங்கு, ''இனி யாரைப்
போம் என வைப்பேன்'' என்பது
புன்மை; புகழ் அன்றே;
கோ முதல்வர்க்கு ஏறு ஆகிய
கொற்றக் குமரா! நம்
நாமம் நிறுத்திப் பேர் இசை
வைக்கும் நவை இல்லோன். *

கோ முதல்வர்க்கு ஏறு ஆகிய - *வானரத் தலைவர்களில் சிங்கம் போன்ற;* **கொற்றக் குமரா -** *வெற்றிமிக்க அங்கதனே!* **யாம்இனி இப்போது-** *இனி (நாம்) இப்பொழுது;* **ஆர் இடர் துய்த்து -** *பெருந் துன்பத்தில் வருத்திக் கொண்டு;* **இங்கு -** *இங்கிருந்து - இனி யாரை - வேறு யாரைத்தான்;* **போம் என வைப்பேம் -** *கடல் கடந்து போய் வருவீர்*

என்று வேண்டிக் கொள்வோம்? **என்பது புன்மை -** என்று இவ்வாறு நினைப்பது இழிவாகும்; **புகழ் அன்றே -** புகழ்வதற்கு உரியதன்று; (ஆதலால்) **நம் நாம் நிறுத்தி -** நம் பெயரை நிலை நாட்டி; **பேர் இசை வைக்கும் -** பெரும்புகழை (நமக்கு) உண்டாக்கவல்ல; **நவை இல்லோன் -** குற்றமற்றவன்; (அனுமனேயாவான்).

பெருங்கூட்டமாகத் திரண்டுள்ள நமக்குள் கடல் கடக்கும் வல்லமையுள்ளவர் யாவருமில்லை; ஆதலால், வேறு யாரைக் கடலைக் கடக்குமாறு வேண்டிக் கொள்வது? ஒருவரைத் தேடிப் பெற்றோமென்றாலும், அது நமக்கும் பெரும் பழியாகுமல்லவோ? முதலில் இராம சுக்கிரீவர்களுக்கு நட்பையுண்டாக்கிய இந்த அனுமன் எடுத்த செயலைச் சோர்வில்லாமல் முடிக்கும் திறமுடையவனாதலால் அவனே கடல் கடந்து திரும்பிவந்து நமக்குப் புகழை நிலைநாட்டுவதற்கு உரியவனென்று கூறி, முனிவன் சாபத்தால் தன் வலிமை தனக்குத் தெரியாது சேர்ந்துள்ள அனுமனுக்கு உற்சாகமுண்டாகுமாறு அவனது வல்லமையைத் தெரிவித்தான் சாம்பவான் என்பது.

இச்செய்யுளும் (7) அடுத்த செய்யுளும் (8) குளமாக இயைந்து வினைமுடிவு கொள்ளும். அயன் மைந்தன் என்ற எழுவாய் அடுத்த செய்யுளிலிருந்து கொள்ளப்பெற்றது. 7

4718. 'ஆரியன் முன்னர்ப் போதுற
உற்ற அதனாலும்,
காரியம் எண்ணிச் சோர்வு
அற முற்றும் கடனாலும்,
மாருதி ஒப்பர் வேறு இலை'
என்னா, அயன் மைந்தன்
சீரியன் மல் தோள் ஆண்மை
விரிப்பான், இவை செப்பும்: *

ஆரியன் முன்னர் - (முதலில்) இராமபிரானின் எதிரே சென்று; **போதுற உற்ற அதனாலும்** - (இராமனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும்) நட்புச் செய்வித்த தன்மையாலும்; **காரியம் எண்ணி** - (தான்) மேற்கொண்ட செயலை ஆராய்ந்து; **சோர்வு அற முற்றும்** - சிறிதும் சோர்வில்லாமல் முடிக்கும்; **கடனானும்** - கடமையைக் கைக் கொண்டமையாலும்; **மாருதி ஒப்பார் வேறு இலை என்னா** - மாருதியையொப்பவர் வேறெ ஒருவருமில்லை என்று சொல்லி; **சீரியன் மல்தோள்** - சிறந்தவனான அந்த அனுமனது மற்போருக்கு உரிய தோள்களின்; **ஆண்மை தெரிப்பான்** - வலிமையைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு; **இவை செப்பும்** - இவ்வாறான மொழிகளை அனுமனைப் பார்த்து கூறலானான்; **அயன் மைந்தன்** - பிரமன் புதல்வனான சாம்பவான்.

தெரித்தல்: தெரியச் சொல்லுதல் இராமனுக்கும் சுக்கிரீவனுக்கும் நட்பைச் செய்தவனும், தான் மேற்கொண்ட செயலை ஆராய்ந்து சோர்வில்லாமல் முடிக்கவல்லவனுமாகிய அனுமனையொப்பவர் வேறு யாருமில்லையென்றார்.
8

சாம்பவான் அனுமனது வீரத்தைப் புகழ்தல்

acharya.org

4719. **'மேலை விரிஞ்சன் வீயினும்**
வீயா மிகை நாளிர்;
நூலை நயந்து, நுண்ணிது
உணர்ந்தீர் நுவல் தக்கீர்;
காலனும் அஞ்சும் காய் சின
மொய்ம்பீர்; கடன் நின்றீர்;
ஆலம் நுகர்ந்தான் ஆம் என
வெம் போர் அடர்கிற்பீர்;

மேலை விரிஞ்சன் *- (சாம்பவான் அனுமனை நோக்கி) யாவரினும் மேம்பட்டவனான பிரமதேவன்;* ***வீயினும்*** *- இறந்து போனாலும்;* ***வீயா*** *- அழியாத;* ***மிகை நாளீர்*** *- மிகுதியான நீண்ட வாழ்நாள்களையுடையவரே!* ***நூலை நயந்து*** *- எல்லாக்கலைகளையும் விரும்பி;* ***நுண்ணிது உணர்ந்தீர்*** *- நுட்பமாக ஆராய்ந்து அறிந்திருக்கிறீர்கள்;* ***நுவல் தக்கீர்*** *- (செய்திகளை) எடுத்துக் கூறத்தக்க சொல்வன்மையுடையவரே;* ***காலனும் அஞ்சும்*** *- யமனும் கண்டு அஞ்சத் தக்க;* ***காய்சின மொய்ம்பீர்*** *- கடுங்கோபத்துடன் கூடிய வலிமையுடையவரே!* ***கடன் நின்றீர்*** *- உமது கடமையில் தவறாது உறுதியுடன் நின்றவராவீர்;* ***ஆலம் நுகர்ந்தான் ஆம் என*** *- ஆலகாலம் என்னும் நஞ்சையுண்ட சிவபிரான்போல;* ***வெம்போர் அடர்கிற்பீர்*** *- கடும்போர் செய்து (யாரையும்) அழிக்கவல்லீர்.*

முனிவர் சாபத்தால் தனது வல்லமையையுணராது தயங்கி நிற்கும் அனுமனைச் சாம்பவான் கடல் கடக்குமாறு கூறுதற்பொருட்டுத் துதிக்கின்றான் என்பது. முதலடி அனுமனின் சிரஞ்சீவித் தன்மையையும் இரண்டாமடி பெருங்கல்வியால் அவன் சொல்வன்மை பெற்றிருப்பதையும், பின்னிரண்டடிகள் மேற்கொண்ட

செயலைப் பின்வாங்காது நின்று போர் செய்தாவது முடிக்கும் ஆற்றல் பெற்றிருப்பதையும் விளக்கும்; இதனால், எவ்வகையாலும் சாவில்லாமல் அரக்கனாகிய இராவணனூர்க்குச் சென்று அவனோடு நயமாகப் பேசி இடையூறு செய்யும் அரக்கர்களையழித்துச் சீதையைக் கண்டு மீளுகின்ற செயலை முடிப்பதற்கு உரியவன் நீயே என்று குறிப்பாக உணர்த்தினான் என்பது. வருணன், யமன், சிவபிரான், பிரமன், மற்ற தேவர்கள், மறையவர், முனிவர் முதலோர் அனுமனுக்கு அழியாத வரத்தை அளித்துள்ளனர். 'பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு' என்னும் குறள் தொடரை நுண்ணிது உணர்ந்தீர் என்ற தொடர் நினைவூட்டுகிறது. மேலை:ஐ-சாரியை.
9

4720. **'வெப்புறு செந் தீ,**
நீர், வளியாலும் விளியாதீர்;
செப்புறு தெய்வப் பல்
படையாலும் சிதையாதீர்;
ஒப்பு உறின், ஒப்பார்
நும் இல்லீர்; ஒருகாலே
குப்புறின், அண்டத்து அப்
புறமேயும் குதிகொள்வீர்;

வெப்பு உறு - வெப்பம் பொருந்திய; **செந்தீ நீர் வளியாலும்** - சிவந்த நெருப்பாலும், நீரினாலும், காற்றினாலும்; **விளியாதீர்** - இறவாது நிற்பீர்; **செப்பு உறு தெய்வம்** - சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்ற தெய்வத் தன்மையுள்ள; **பல்படையாலும் சிதையாதீர்** - பலவகைப்பட்ட படைக்கருவிகளாலும் பிளவுற்று அழியாதிருப்பீர்; **ஒப்பு உறின்** - (உமக்கு) உவமையெடுத்துச் சொல்வதானால்; **ஒப்பார் நும் அலது இல்லீர்** - உம்மையே அல்லாமல் உவமையாகின்றவர் வேறு ஒருவரையும் பெறாமலிருப்பீர் (உமக்கு நீரே ஒப்பாவீர்); **ஒரு காலே குப்புறின்** - ஒரு தடவை பாய்ந்து குதிக்கும்போதே; **அண்டத்து அப்புறமேயும்** - இந்த அண்டத்து அப்புறத்திலும்; **குதிகொள்வீர்** - பாய்ந்து குதிக்கும் திறமுடையீர்.

அனுமன் இளமையில் சூரியனைக் கனிந்த பழமென்று கருதித் தாவிய போது இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் அடித்தான்; அதனால் தன் மகன் கவுள் (கன்னம்) முறிந்து மூர்ச்சையுறறதால் வாயுதேவன் சினங்கொண்டு, உலகில் காற்றின் இயக்கத்தையே நிறுத்திவிட்டான். அதனால் பிரமன், சிவன் முதலிய தேவர்களெல்லோரும் தோன்றி அந்த வாயுதேவனை மனங்குளிர்விப்பதற்காகத் தம் தம் படைக் கருவிகளால் அனுமன் அழியாதிருக்க வரமளித்தனர் என்பது வரலாறு. 'எவரினும் அதிகம் உயர்ந்தான்' (5509) எனப் பின்னரும் அனுமன் குறிக்கப்படுகிறான். காவிய நாயகனாகிய இராமனை 'உவமை நீங்கிய தோன்றல்' (2661) எனவும், 'ஒப்பு இறையும் பெறலரிய ஒருவன் (2576) எனவும் முன்னே வந்துள்ள தொடர்கள் குறிக்கின்றன. காவிய நாயகனை விளக்கியவாறே அனுமனும் வருணிக்கப்படுவது எண்ணிப் போற்றுதற்கு உரியது. தீ நீர் வளி - உம்மைத் தொகை. 10

4721. 'நல்லவும் ஒன்றோ, தீயவும்
நாடி நவை தீரச்
சொல்லவும் வல்லீர்; காரியம்
நீரே துணிவுற்றீர்;
வெல்லவும் வல்லீர்; மீளவும்
வல்லீர்; மிடல் உண்டே;
கொல்லவும் வல்லீர்; தோள்
வலி என்றும் குறையாதீர்;

நல்லவும் ஒன்றோ - நல்லவை மட்டுமோ? **தீயவும் நாடி** - தீயவற்றையும் ஆராய்ந்து பார்த்து; **நவை தீரச் சொல்லவும் வல்லீர்** - குற்றம் நீங்குமாறு உண்மையை யெடுத்துக் கூறுவதிலும் வல்லமை உடையீர்; **காரியம் நீரே துணிவுற்றீர்** - செய்யத்தக்க செயல் எது என்பதை நீரே ஆராய்ந்து துணிந்து செய்யும் திறமுடையவராவீர்; **வெல்லவும் வல்லீர்** - (அரக்கரை) வெல்வதற்கும் வல்லமையுடையீர்; **மீளவும் வல்லீர்** - (இலங்கையிலிருந்து) இங்கே திரும்பி வரவும் வல்லவராவீர்; **மிடல் உண்டே** - (அங்கே) பகைவர்கள் வலிமையோடு எதிர்த்துப் போர் புரிவார்களே; **கொல்லவும் வல்லீர்** - அப் பகைவர்களைக் கொல்லும் திறமுடையவருமாவீர்! **தோள் வலி என்றும் குறையாதீர்** - அதனால் உம் தோள்வலியில் எப்போதும் குறைவடையமாட்டீர்.

நல்லனமட்டுமன்றித் தீயவற்றையும் நாடி, குற்றம் தீரும்வரையில் தீர்வு கூறும் திறம் அனுமனிடம் உண்டு என்பது சாம்பவான் கருத்து. 'மறிந்து உருளப் போர் வாலியை வெல்லும் மதிவல்லீர்' (4723) என இத்திறத்தினைப் பின்வரும் பாடல் உணர்த்துவதை

இங்கு இணைத்து நோக்குக. எந்தச் செயலைப் பற்றி ஆராயவேண்டுமானாலும் அதிலுள்ள நன்மையையும் தீமையையும் ஆராய்ந்து குற்றமில்லாது அச் செயல் முடிவுறத் தக்க வழிகளைச் சொல்ல வல்லவன் அனுமன் என்பதைச் சாம்பவான் கூறினான் என்பது. மிடல்: வலிமை.

அனுமனிடம் ஒரு சிறந்த அமைச்சனுக்கு உரியனவும், சிறந்த போர் வீரனுக்கு உரியனவுமான அரிய திறன்கள் அமைந்துள்ளமை காட்டப் பெற்றுள்ளது.
11

4722. 'மேரு கிரிக்கும் மீது உற
நிற்கும் பெரு மெய்யீர்;
மாரி துளிக்கும் தாரை
இடுக்கும், வர வல்லீர்;
பாரை எடுக்கும்நோன்மை வலத்தீர்;
பழி அற்றீர்;
சூரியனைச் சென்று, ஒண்
கையகத்தும் தொட வல்லீர்;

மேரு கிரிக்கும் மீது உற - *மேரு மலைக்கும் மேலாக;* ***நிற்கும் -*** *ஓங்கி நிற்கும்;* ***பெரு மெய்யீர் -*** *பெரிய உடம்பையுடையீர்;* ***மாரி துளிக்கும் தாரை இடுக்கும் -*** *மேகங்கள் சொரியும் மழைத்துளிகளின் நடுவிடும்;* ***வர வல்லீர் -*** *(சிறு வடிவெடுத்து) நுழைந்து வரும் வல்லமையுடையீர்!* ***பாரை எடுக்கும் நோன்மை வலத்தீர் -*** *இப் பூமியையே பேர்த்தெடுக்கும் மிக்க வலிமையுடையவராவீர்!* ***பழி அற்றீர் -*** *(பெரு வரங்களைத் தீய வழியில் செலுத்தாததால் சிறிதும்) பழிப்பில்லாத வராவீர்;* ***சென்று ஒண் கையகத்தும் -*** *மேலே சென்று அழகிய கைகளாலும்;* ***சூரியனைத் தொடவல்லீர் -*** *சூரிய தேவனைத் தொடவும் வல்லவராவீர்.*

அனுமன் தன் உடம்பு வளரவேண்டுமென்று நினைத்தால் மேருமலையைக் காட்டிலும் அவனுடம்பு பெரியதாகும்; அந்த உடம்பைச் சிறிதாக ஒடுக்க விரும்பினால் அணுவைக் காட்டிலும் அவனுடம்பு சிறியதாகும் என்பது. இவ்விரண்டும் யோக சித்திகளும் முறையே மகிமா, அணிமா என்னும் சித்திகளாகும். தாரை: நீரொழுக்கு. நோன்மை வலம்: ஒரு பொருட் பன்மொழி. மேரு கிரிக்கும்: உம்மை உயர்வு சிறப்பு. ஒப்பு: 'பிறியா அறத்தின் அனுமன் வளர்ச்சி பெரு மேருவினிற் பெரியனாம்; சிறிதா யொடுக்குமெனின் மேனியற்ப அணுவானதிற் சிறியனாம்' - (உத்தர -அனுமப்.7) *12*

4723. 'அறிந்து, திறத்து ஆறு எண்ணி,
அறத்து ஆறு அழியாமை
மறிந்து உருள, போர் வாலியை
வெல்லும் மதி வல்லீர்;
பொறிந்து இமையோர் கோன் வச்சிர
பாணம் புக மூழ்க
எறிந்துழி, இற்றுஓர் புன்
மயிரேனும் இழவாதீர்;

திறத்து ஆறு - *உரிய வழிகளை;* ***எண்ணி அறிந்து*** - *ஆராய்ந்து அறிந்து;* ***அறத்து ஆறு அழியாமை*** - *(அரசர்க்குரிய) அறநெறி தவறாமல்;* ***போர் வாலியை*** - *போர்த் திறமை மிக்க வாலியென்பவனை;* ***மறிந்து உருள வெல்லும்*** - *குப்புற விழுந்து உருளும்படி வெல்லச் செய்த;* ***மதி வல்லீர்*** - *அறிவின் வல்லமையுடையீர்;* ***இமையோர் கோன்*** - *தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரன்;* ***பொறிந்து*** - *(கண்களில்) தீப்பொறியைக் கக்கிக் கொண்டு;* ***வச்சிர பாணம் புக மூழ்க எறிந்துழி*** - *வச்சிராயுதத்தை உடம்பில் மூழ்குமாறு எறிந்தபோது;* ***ஓர் புன்மயிரேனும்*** - *ஒரு சிறி மயிர்கூட;* ***இற்று இழவாதீர்*** - *அறுபட்டு இழவாதவரும் ஆவீர்!*

அறத்தின் வழிக்குச் சிதைவு வராத வகையில் போர்வல்ல வாலியை அழிவிக்கும் அறிவில் வல்லவன் என்று மாருதியைக் குறிப்பிடும் பாங்கு எண்ணுதற்கு உரியது. 'தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான்' (3781) எனவும். அறத்துக்கு ஆங்கொரு

துணை என நின்ற அனுமன் (5803) எனவும் அனுமன் குறிக்கப்பட்ட தொடர்களோடு இச்செய்தியை இணைத்து நோக்க வேண்டும் வாலி வதையில் அறக்கழிவு இல்லை என்பதற்கு அனுமன் தக்க அறிவுரை கூறியிருக்க வேண்டும் என்பதற்கும் இத்தொடர் சான்றாகிறது. அனுமன் இராமனுடனே சுக்கிரீவனை நட்புச் செய்வித்தவுடனே, முதலில் வாலியை வதைசெய்து, பின்பு சீதையைத் தேடுவது மிகவும், நன்மை தருவது என்று கூறினானாதலால் அவனை 'வாலியை வெல்லும் மதிவல்லீர்' என்றும் விளக்கலாம். அனுமன் பிறந்தவுடன் சூரியனை ஒரு கனியெனக் கருதி அதனைப் பற்றியுண்ண வானில் எழுந்தபோது இந்திரன் அவன் மேல் தன் வச்சிரப் படையை ஏவியதை 'இமையோர் கோன் வச்சிரபாணம் புக மூழ்க எறிந்துழி'என்றார். 13

4724. 'போர்முன் எதிர்ந்தால் மூ உலகேனும்
பொருள் ஆகா;
ஓர்வு இல் வலம் கொண்டு, ஒல்கல்
இல் வீரத்து உயர் தோளீர்;
பார் உலகு எங்கும் பேர்
இருள் சீக்கும் பகலோன்முன்,
தேர் முன் நடந்தே,
ஆரிய நூலும் தெரிவுற்றீர்;

மூ உலகேனும் - *மூன்று உலகங்களில் உள்ளோர்களும்;* ***போர்முன் எதிர்ந்தால்*** - *போர்க்களத்தில் உம் முன்னே எதிர்த்து வந்தாலும்;* ***பொருள் ஆகா*** - *ஒரு பொருட்டாக;* ***ஓர்வு இல்*** - *பிறரால் உணர்வதற்கரிய;* ***வலம் கொண்டு*** - *பெருவலிமைகொண்டு;* ***ஒல்கல் இல்வீரத்து*** - *தளராத வீரத்தன்மையால்;* ***உயர்தோளீர்*** - *சிறந்து விளங்கும் தோள்களையுடையீர்!* ***பார் உலகு எங்கும்*** - *இந்தப் பூமியோடு மற்ற உலகங்கள் எங்கிலுமுள்ள;* ***பேர் இருள்*** - *மிக்க இருளை;* ***சீக்கும் பகலோன்முன்*** - *ஒழிக்கின்ற சூரியன் எதிரே;* ***தேர்முன் நடந்தே*** - *அவனது தேர்க்கு முன்னே நடந்து கொண்டே;* ***ஆரிய நூலும்*** - *வடமொழி நூல்கள் அனைத்தையும்;* ***தெரிவுற்றீர்*** - *கற்றறிந்து கொண்டீர்.*

அனுமன் சூரியதேவனிடம் வியாகரணம் முதலிய கலைகளைக் கற்க விரும்ப, அவன் தான் எப்பொழுதும் வானவீதி வழியே உலகங்களைச் சுற்றிச் செல்பவனாதலால், தான் ஓரிடத்திலிருந்து அவனுக்குப் பாடம் சொல்ல இயலாது என்று கூற, அனுமன் அவன் எதிர் முகமாய் நடந்து சென்றே பாடங்கேட்டு நவவியாகரண பண்டிதன் ஆனான்.

பாருலகு: பாராகிய உலகு: இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை. சீத்தல் : அழித்தல். 14

4725. 'நீதியின் நின்றீர்; வாய்மை
அமைந்தீர்; நினைவாலும்
மாதர் நலம் பேணாது
வளர்ந்தீர்; மறை எல்லாம்
ஓதி உணர்ந்தீர்; ஊழி
கடந்தீர்; உலகு ஈனும்
ஆதி அயன்தானே என
யாரும் அறைகின்றீர்;

***நீதியில் நின்றீர் -** நீதிநெறியில் நிலை பெற்றுள்ளீர்; **வாய்மை அமைந்தீர் -** சத்திய நெறியால் பொருந்தியுள்ளீர்; **மாதர் நலம் -** மகளிர் இன்பத்தை; **நினைவாலும் -** மனத்தாலும்; **பேணாது வளர்ந்தீர் -** எண்ணாது வளர்ந்துள்ளீர்; **மறை எல்லாம் -** வேதங்களையெல்லாம்; **ஓதி உணர்ந்தீர் -** கற்று அவற்றின் பொருள்களையும் அறிந்துள்ளீர்; **ஊழி கடந்தீர் -** பிரம கற்பமான ஊழிக் காலத்தையும் கடந்த ஆயுளையுடையீர்; **உலகு ஈனும் -** உலகங்களைப் படைக்கின்ற; **ஆதி அயன்தானே என -** முதற் கடவுளான பிரம தேவனே நீரென்று; **யாரும் அறைகின்றீர் -** யாவரும் சொல்லக் கூடிய சிறப்புடையீர்.*

அனுமன் நித்தியப் பிரமச்சாரியாதலால் 'நினைவாலு் மாதர்நலம் பேணாது வளர்ந்தீர்' என்றும், சிரஞ்சீவி யாதலால் 'ஊழி கடந்தீர்' என்றும், அடுத்த பிரம பட்டத்தைப் பெறக் கூறியவனாதலால் 'ஆதியயன்தானே யென யாரும் அறைகின்றீர்' என்றும் கூறப் பெற்றான். 'நினைவாலும்' என்றது மற்ற சொல்லாலும், செயலாலும் என்பதை உள்ளடக்கிய உயர்வுகுறித்தது. 15

4726. 'அண்ணல் அம் மைந்தர்க்கு
அன்பு சிறந்தீர்; அதனானே
கண்ணி உணர்ந்தீர் கருமம்;
நுமக்கே கடன் என்னத்
திண்ணிது அமைந்தீர்; செய்து
முடிப்பீர்; சிதைவு இன்றால்;
புண்ணியம் ஒன்றே என்றும்
நிலைக்கும் பொருள் கொண்டீர்;

அண்ணல் அம் மைந்தர்க்கு - *பெருமையில் சிறந்த அந்த இராம, இலக்குவரிடத்தில்;* ***அன்பு சிறந்தீர் -*** *பேரன்புடையீர்;* ***அதனாலே -*** *அக் காரணத்தால்;* ***கருமம் கண்ணி உணர்ந்தீர் -*** *செய்ய வேண்டிய செயலை ஆராய்ந்து அறிந்திருக்கின்றீர்;* ***நுமக்கே கடன் என்ன -*** *(சீதையைத் தேடிச் செய்தியறிந்து வருவது) உமக்கே கடனாகுமென்று;* ***திண்ணிது அமைந்தீர் -*** *உறுதியாக ஏற்றுக் கொண்டீர்;* ***சிதைவு இன்று -*** *செயல் செய்வதில் அழிவு இல்லை;* ***செய்து முடிப்பீர் -*** *எனவே செயலைச் செய்து முடிப்பீர்;* ***புண்ணியம் ஒன்றே -*** *புண்ணியம் ஒன்றையே;* ***என்றும் நிலைக்கும் பொருள் -*** *எப்பொழுதும் அழியாமல்*

நிலைக்கக் கூடிய பொருளென்று; ***கொண்டீர் -*** *(மனத்தில் உறுதியாகக்) கருதியிருக்கின்றீர்.*

வானரர் யாவரும் இறப்பதாக இருந்த நிலையில் அதனைத் தடுத்து அனுமன் பின்னுந் தேடுமாறு ஆலோசனை கூறும் பொழுது சீதையுள்ள இடம் தெரிந்தனராதலால் 'கண்ணியுணர்ந்தீர் கருமம்' என்றான் சாம்பவான். 'சிதைவின்றிச் செய்து முடிப்பீர்' - நீரே இலங்கையிற் சென்று சீதையின் செய்தியை உணர்ந்து வருந் தொழிலைச் செய்து முடிக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பு. 'இன்றி' என்னும் வினையெச்சம் செய்யுளாதலால் 'இன்று' எனத் திரிந்து வந்தது.
16

4727. 'அடங்கவும் வல்லீர்' காலம்அது
அன்றேல்; அமர் வந்தால்,
மடங்கல் முனிந்தாலன்ன வலத்தீர்;
மதி நாடித்
தொடங்கியது ஒன்றோ? முற்றும்
முடிக்கும் தொழில் அல்லால்,
இடம்கெட, வெவ் வாய்
ஊறு கிடைத்தால் இடையாதீர்;

காலம் அது அன்றேல் - *அது ஏற்ற காலமல்லாவிட்டால்;* ***அடங்கவும் வல்லீர் -*** *அடங்கியிருக்கும் வல்லமையுடையீர்;* ***அமர் வந்தால் -*** *போர் மூளுமானால்;* ***மடங்கல் முனிந்தாலன்ன -*** *ஓர் ஆண் சிங்கம் சினந்து எழுந்தாற்போல;* ***வலத்தீர் -*** *வலிமையுடையவராவீர்;* ***மதி நாடி -*** *அறிவினால் ஆராய்ந்து பார்த்து;* ***தொடங்கியது ஒன்றோ -*** *செய்யத் தொடங்கிய ஒரு செயல்மட்டுமோ;* ***முற்றும் முடிக்கும் தொழில் அல்லல் -*** *அதற்குத் தொடர்பான எல்லாச் செயல்களையும் செய்து முடிக்கும் தொழில்திறமுடையவரேயல்லாமல்;* ***இடம் கெட -*** *பெருமையழியும்படி;* ***வெவ்வாய் ஊறு கிடைத்தால் -*** *கொடி இடையூறு நேர்ந்தாலும்;* ***இடையாதீர் -*** *(அஞ்சிப்) பின்வாங்காது நிற்பீர்.*

தொடங்கியதொன்றோ - ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருளது. இடங்கெடல்: சமயத்தில் மாறுபடுதல். ஊறு : துன்பம், தடை - உறு என்னும் முதனிலைத் திரிந்து தொழிற்பெயர்.

'ஊக்கமுடையான் ஒடுக்கம் பொருதகர், தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து' (486) 'கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன், குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து' (490) 'அடுக்கி வரினும் அழிவிலான் உற்ற, இடுக்கண் இடுக்கட் படும்' (625) என்னும் குறட்பாக்களின் கருத்துக்கள் இச் செய்யுளில் பொதிந்துள்ளவாறு காணலாம்.
17

4728. 'ஈண்டிய கொற்றத்து இந்திரன்
என்பான் முதல் யாரும்
பூண்டு நடக்கும் நல்
நெறியானும் பொறையானும்
பாண்டிதர் நீரே; பார்த்து
இனிது உய்க்கும்படி வல்லீர்;
வேண்டிய போதே வேண்டுவ
எய்தும்வினை வல்லீர்.

__ஈண்டிய கொற்றத்து -__ மிக்க வெற்றியையுடைய; __இந்திரன் என்பான் முதல்யாரும் -__ இந்திரன் முதலான யாவரும் (இவரது ஒழுக்கமே சிறந்ததென்று); __பூண்டு நடக்கும் -__ கடைப்பிடித்து நடக்கத்தக்க; __நல் நெறியானும் -__ நல்லொழுக்கத்தாலும்; __பொறையாலும் -__ பொறுமைக் குணத்தாலும்; __பாண்டிதர் நீரே -__ நீரே தேர்ச்சி பெற்றவராவீர்; __பார்த்து இனிது உய்க்கும்படி -__ (எச் செயலையும்) ஆராய்ந்து இனிதாக நடத்தும்; __வல்லீர் -__ வல்லமையுடையீர்; __வேண்டியபோதே -__ விரும்பிய அப்பொழுதே; __வேண்டுவ எய்தும் -__ விரும்பியவற்றையெல்லாம் அடையவல்ல; __வினை வல்லீர் -__ தவச் செயலிலும் வல்லவர் ஆவீர்.

உமது ஒழுக்கம் இந்திரன் முதலோர்க்கும் வழி காட்டியாக உள்ளது என்பது முதலிரண்டடிகளின் கருத்து. வீரம், வெற்றி முதலிய நற்பண்புகள் நிரம்பியிருப்பினும் அனுமன் அவற்றைச் சிறிதும் பாராட்டாமல் எளிய வானரன்போல இருப்பதால் அக் குணத்தைப் 'பொறையாலும்' என்று சாம்பவான் பாராட்டினான். கடல் கடந்து சீதையைக் கண்டு வரவேண்டுமென்று நினைத்தால் உடனே செய்து முடிக்கும் வல்லமை அனுமனுக்கு உண்டென்பதைப் பின்னிரண்டடிகள் குறிப்பிக்கும். வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால், செய்தவம் ஈண்டு முயலப்படும் (265) என்ற குறளின்படி வேண்டிய போதே வேண்டுவன எய்தும் வினை எனத் தவ ஒழுக்கத்தைக்குறித்தார்.

பாண்டிதர் - பண்டிதர் என்ற சொல்லின் முதலெழுத்து நீண்டது - தேர்ச்சியுடையவர் என்பதுபொருள். 18

4729. 'ஏகுமின்; ஏகி, எம் உயிர்
நல்கி, இசை கொள்ளீர்;
ஓகை கொணர்ந்து உம் மன்னையும்
இன்னல் குறைவு இல்லாச்
சாகரம் முற்றும் தாவிடும் நீர்,
இக் கடல் தாவும்

வேகம் அமைந்தீர்!' என்று
விரிஞ்சன் மகன் விட்டான்.

__நீர்__ - நீவிர்; __இக்கடல் தாவும்__ - இந்தக் கடலைக் கடந்து சென்று மீளுவதற்குரிய; __வேகம் அமைந்தீர்__ - வலிமை பொருந்தியுள்ளீர் (ஆதலால்); __ஏகுமின்__ - விரைந்து செல்லுக; __ஏகி__ - அவ்வாறு சென்று; __எம் உயிர் நல்கி இசை கொள்ளீர்__ - எங்களுக்கெல்லாம் உயிரைக் கொடுத்துப் பெரும் புகழையடையுங்கள்; __உம் மன்னையும்__ - உம் தலைவனாகிய இராமபிரானையும்; __ஓகை கொணர்ந்து__ - (சீதை இலங்கையிலுள்ள)

மகிழ்ச்சியான நல்ல செய்தியைக் கொண்டுவந்து; __இன்னல் குறைவு இல்லாச் சாகரம்__ - (சீதையின் பிரிவாலான) குறையாத துன்பக் கடல்; __முற்றும் தாவிடும்__ - முழுவதையும் கடந்து கரையேறச் செய்யும்; __என்று__ - என்று கூறி; __விரிஞ்சன் மகன்__ - பிரமகுமாரனான சாம்பவான்; __விட்டான்__ - (கடலைக் கடந்து செல்லுமாறு) அனுமனைத் தூண்டிவிட்டான்.

நீர் கடல் கடந்து சென்றால் இராமபிரானையும் துன்பக் கடலிலிருந்து கரையேற்றியவராவீர் என்று சாம்பன் குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியிருப்பதை அறியலாம. எம்முயிர் நல்கி இசை கொள்ளீர்: நீர் கடல்கடந்து திரும்பிவந்தால் நாங்களும் இப்போது நினைத்தவாறு இறவாமற் பிழைப்போம்; இவ்வாறு பலரது உயிரைக் காப்பாற்றுவதால் பெரும்புகழும் உமக்குக் கிடைக்கும் என்றவாறு. தவிர, சீதை, இராமபிரான் முதலிய அனைவரின் துயரமும், தேவர் துன்பமும் நீங்கக் காரணமாகிய புகழ் எனலாம். மன் - சுக்கிரீவனைக் குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம். ஓகை : உவகை என்ற சொல்லின் திரிபு. *19*

அனுமன் இலங்கை செல்ல உடன்படல்

4730. **சாம்பன் இயம்ப, தாழ்**
வதனத் தாமரை நாப்பண்
ஆம்பல் விரிந்தாலன்ன
சிரிப்பன், அறிவாளன்,
கூம்பலொடும் சேர் கைக்
கமலத்தன், குலம் எல்லாம்
ஏம்பல் வர, தன் சிந்தை
தெரிப்பான், இவை சொன்னான்: *

__சாம்பன் இயம்ப__ - இவ்வாறு சாம்பவான் கூறிமுடிக்க; __அறிவாளன்__ - அறிவிற் சிறந்த அனுமன்; __தாழ் வதனத் தாமரை நாப்பண்__ - தலைகவிழ்ந்த முகமாகிய தாமரை மலரின் நடுவில்; __ஆம்பல் விரிந்தால் அன்ன சிரிப்பன்__ - செவ்வாம்பல் விரிந்தது போன்று சிரிப்பவனும்; __கூம்பலொடும் சேர் கைக் கமலத்தன்__ - குவிந்த தாமரைமலர் போன்ற கூப்பிய கைகளையுடையவனுமாகிய; __குலம் எல்லாம் ஏம்பல் வர__ - (அங்குள்ள) வானரர் யாவர்க்கும் மகிழ்ச்சியுண்டாக; __தன் சிந்தை தெரிப்பான்__ - தன் மனக் கருத்தைத் தெரிவிக்கும் பொருட்டு; __இவை சொன்னான்__ - பின் வருமாறு கூறலானான்.

பிறர் தம்மைத் துதித்துப் புகழும்போது தலை கவிழ்தல் பெரியோரியல்பு. ஆதலால், சாம்பவான் தன்னைப் புகழும்போது அனுமன் தாழ்ந்த முகத்தையுடையவனானான் என்பது. இது தற்புகழ்ச்சியை விரும்பாத அனுமனது தன்மையையுணர்த்தியது.

அனுமன் முகத்திற்குச் செந்தாமரையும், பற்களுக்கு ஆம்பல் மலரும் முறையே பெருமையாலும் நிறத்தாலும் உவமைகளாயின.

அனுமன் சிரிக்கும்போது முகத்தினிடையில் செந்நிறமான வாய் விரிவதற்கும் பற்கள் தெரிவதற்கும் தாமரைப் பூ நடுவில் ஆம்பல் விரிவதை உவமையாகக் குறித்தார். 20

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

4731. ''' இலங்கையை இடந்து வேரோடு இவ்
வயின் தருக'' என்றாலும்,
''விலங்கினர் தம்மை எல்லாம்
வேரொடும் விளிய நூறி,
பொலங் குழை மயிலைக் கொண்டு
போது'' எனப் புகன்றிட்டாலும்,
கலங்கலீர்! உரைத்த மாற்றம்
முடிக்குவல் கடிது; காண்டிர்! *

இலங்கையை - (அனுமன் சாம்பவானைப் பார்த்து) இலங்கை நகரை; **வேரோடு இடந்து** - வேரோடு பெயர்த்தெடுத்து; **இவ்வயின் தருக என்றாலும்** - இந்த இடத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று (நீங்கள்) கூறினாலும்; **விலங்கினர்தம்மை எல்லாம்** - எதிர்த்துத் தடுப்போரையெல்லாம்; **வேரொடும் விளிய நூறி** - அடியோடு அழியுமாறு பொடிப் பொடியாக்கி; **பொலங் குழை மயிலை** - பொன்னாற் செய்த குழையையணிந்த மயில்போன்ற சாயலையுடைய சீதையை; **கொண்டு போது என** - எடுத்துக் கொண்டுவா என்று; **புகன்றிட்டாலும்** - சொன்னாலும்; **உரைத்த மாற்றம் முடிக்குவல்** - (நீங்கள்) கூறிய சொற்படியே செய்து முடிப்பேன்; **கடிது காண்டிர்** - (அதை) விரைவிலே கண்கூடாகக் காண்பீர்கள்; **கலங்கலீர்** - (ஆகவே) கலங்காதீர்கள்.

கடலைக் கடந்து சீதையைக் கண்டு வருதல் எவ்வாறு முடியுமென்ற சிந்தை உங்களுக்குச் சிறிதும் வேண்டா என்ற கருத்துப்படக் 'கலங்கலீர்' என்றார். முடிக்குவல்: தன்மையொருமை எதிர்கால வினைமுற்று. 21

4732. 'ஓசனை ஒன்று நூறும் உள்
அடி உள்ளது ஆக,
ஈசன் மண் அளந்தது ஏய்ப்ப,
இருங்கடல் இனிது தாவி,
வாசவன் முதலோர் வந்து
மலையினும், இலங்கை வாழும்

நீசரை எல்லாம் நூறி
நினைத்தது முடிப்பல்; பின்னும்,

***ஈசன் -** திருமால்; **மண் அளந்தது ஏய்ப்ப -** உலகத்தையளந்தது போல; **ஓசனை ஒன்று நூறும் -** (இங்கிருந்து இலங்கைவரை) நூறு யோசனை தூரப் பரப்பையும்; **உள் அடி உள்ளது ஆக -** உள்ளங் காலின் ஓரடி வைப்புக்குள் அடங்கும்படியாக; **இருங்கடல் இனிது தாவி -** பெரிய கடலை மிக எளிதாகத் தாண்டி; **வாசவன் முதலோர் -** இந்திரன்*

*முதலான தேவர்கள்; **வந்து மலையினும் -** (அரக்கர்க்கு உதவியாக) வந்து என்னையெதிர்த்துப் போர் செய்தாலும்; **இலங்கை வாழும் -** அந்த இலங்கை நகரில் வாழுகின்ற; **நீசரை எல்லாம் நூறி -** இழிவான அரக்கர்களையெல்லாம் வேரோடு அழித்து; **நினைத்தது முடிப்பல் -** மனத்தில் எண்ணிய காரியத்தை முடித்துவிடுவேன்; **பின்னும் -** மேலும்;*

ஒரு தாவலிலேயே நூறுயோசனை தூரமுள்ள கடலைக் கடந்து இலங்கைக்குச் செல்லுமாறு பேருருக் கொள்ளப் போகும் அனுமனுக்கு, உலகம் முழுவதையும் ஓரடியால் அளந்த திரிவிக்கிரமன் உவமையாவான். மலையினும்: வாசவன் முதலோர் வந்து மலையமாட்டார் என்ற பொருளை வற்புறுத்தும். யோசனை: ஓர் எல்லையளவு. ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பில் 20, 21, 22 ஆகிய மூன்று பாடல்களும் இடம் பெறவில்லை. 22

4733. ' "நீயீரே நினைவின் முன்னம், நெடுந்
திரைப் பரவை ஏழும்
தாய், உலகு அனைத்தும் வென்று,
தையலைத் தருதற்கு ஒத்தீர்;
போய், இது புரிது!" என்று புலமை
தீர் புன்மை காண்டற்கு
ஏயினீர் என்னின், என்னின்
பிறந்தவர் யாவர்? இன்னும்.

***நீயீரே -** நீங்கள்; **நினைவின் முன்னம் -** நினைப்பதற்குமுன்பே (மிக விரைவில்); **நெடுந்திரை பரவை ஏழும் தாய் -** பெரிய அலை களையுடைய ஏழு கடல்களையும் தாண்டி; **உலகு அனைத்தும் வென்று -** எல்லாவுலகங்களையும் வெற்றிகண்டு; **தையலைத் தருதற்கு ஒத்தீர் -** சீதையை மீட்டுக் கொண்டு வருவதற்கு வல்லமையுடையீர் ஆவீர்கள்; **போய் இது புரிதி என்று -** (அவ்வாறான ஆற்றல் பெற்ற நீங்களே நீ) சென்று இதைச் செய் என்று; **புலமை தீர் புன்மை காண்டற்கு -** அறிவற்ற எனது தாழ்வினைக் காண்பதற்காக; **ஏயினீர் என்னின் -** (என்னை இச் செயலில்) ஏவினீர் எனினும்; **என்னின் பிறந்தவர் இன்னும் யாவர் -** என்னைப் போலப் பிறந்த பயனையடைந்தவர் வேறு யார் உள்ளார்? (ஒருவரு மில்லை; யானே பிறந்த பயனைப் பெற்றேன் என்பது).*

இந்தச் சிறிய ஒரு கடலையேயல்லாமல் ஏழு கடல்களையும் வெல்ல வேண்டும் மென்றாலும் அவ்வாறே செய்து சீதையை மீட்கும் வல்லமையுடையவர் நீரென்று

மற்ற வானரர்களது வலிமை மிகுதியை முதல் மூன்றடிகளால் தெரிவித்தான் அனுமன் என்பது.

'ஏயினீரென்னின் என்னிற் பிறந்தவர் யாவரின்னும்' - மிக்க வலியவர்களாய்க் கடல்கடந்து மீண்டு வரும் வல்லமையுள்ளார் பலரிருக்கவும் என்னை ஏவினது எனது பேறென்று பணிவு புலப்படுத்தியவாறு. சாம்பவானே சீதையைத் தேடிக் கண்டுவரும் ஆற்றல் உடையவன் என்பது, தன்னை ஏவியதால் தன் அறிவின்

குறைவு இத்தன்மையது என்பதை அறிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு தனக்கு ஏற்பட்டது என்பதும் அனுமன் கருத்து. 23

4734. 'முற்றும் நீர் உலகம் முற்றும்
விழுங்குவான், முழங்கி முந்நீர்,
உற்றதே எனினும், அண்டம்
உடைந்துபோய் உயர்ந்ததேனும்,
இற்றை நும் அருளும்,
எம்கோன் ஏவலும் இரண்டுபாலும்
கற்றை வார் சிறைகள் ஆக,
கலுழனின்கடப்பல் காண்டீர்!

நீர் முற்றும் உலகம் முற்றும் - *கடலாற் சூழப்பெற்ற உலக முழுவதையும்;* ***விழுங்குவான் -*** *விழுங்கும்பொருட்டு;* ***முழங்கி -*** *முழக்க மிட்டுக் கொண்டு;* ***முந்நீர் உற்றதே எனினும் -*** *கடலானது எதிரிட்டுப் பொங்கிவந்தாலும்;* ***அண்டம் உடைந்துபோய் -*** *இந்த அண்டகோளமே உடைந்துபோய்;* ***உயர்ந்ததேனும் -*** *உயர்ந்த வானத்திற் சென்றாலும் (சிறிதும் கலக்கமில்லாமல்);* ***இற்றை நும் அருளும் -*** *இப்பொழுது உங்களுடைய நல்லாசியும்;* ***எம்கோன் ஏவலும் -*** *எம் தலைவனான இராமபிரான் எனக்கிட்ட கட்டளையும்;* ***இரண்டு பாலும் -*** *இரண்டு பக்கங்களிலும்;* ***கற்றை வார்சிறைகள் ஆக -*** *தொகுதியாக நீண்ட சிறகுகளாய் அமைய;* ***கலுழனின் -*** *(நான்) கருடனைப் போல;* ***கடப்பல் -*** *(இக்கடலைக்) கடந்து செல்வேன்;* ***காண்டீர் -*** *(நீங்கள் இதைக்) காண்பீர்கள்.*

கடலானது இந்த உலகத்தையழிக்குமாறு பொங்கி வந்தாலும், இந்த அண்டம் உடைந்து வானத்திற் சென்றாலும் நான் சிறிதும் பின்வாங்காமல் உங்களுடைய ஆசியால் இராமனது கட்டளைப்படியே கடல் கடந்து சென்று சீதையைக் கண்டு செய்தியறிந்து மீண்டு வருவேன் என்பது.

கருடனுக்குப் பறந்து செல்ல இரு சிறகுகள் இன்றியமையாத உறுப்பாவது போல, நான் கடல் கடப்பதற்கும் உமது அருளும், இராமனது ஏவலுமே இன்றியமையாதனவாயிருந்து மேற்கொண்ட செயலை முற்றுவிக்கும் என்பது பின்னிரண்டடிகளின் கருத்து. உவமையணி.

சிறிய திருவடி என்னும் அனுமன், பெரிய திருவடியென்னும் கருடனுக்கு ஒப்பான ஒற்றுமை தோன்றக் கூறப்பெற்ற நயம் காணத்தக்கது. கடப்பல்: தன்மையொருமை எதிர்கால வினை முற்று. 24

அனுமன் மயேந்திர மலையின் உச்சிக்குச் செல்லுதல்

4735. **'ஈண்டு இனிது உறைமின், யானே**
எறி கடல் இலங்கை எய்தி,
மீண்டு இவண் வருதல்காறும்; விடை
தம்மின், விரைவின்' என்னா
ஆண்டு அவர் உவந்து வாழ்த்த,
அலர் மழை அமரர் தூவ,
சேண் தொடர் சிமயத் தெய்வ
மயேந்திரத்து உம்பர்ச் சென்றான்.

யான் - நான்; **எறி கடல் இலங்கை எய்தி -** அலைவீசும் கடலால் சூழப் பெற்ற இலங்கை நகரையடைந்து; **மீண்டு இவண் வருதல் காறும் -** இங்கே திரும்பி வருகின்ற வரையிலும்; **ஈண்டு இனிது உறைமின் -** (நீங்கள்) இந்த இடத்தில் தங்கியிருங்கள்; **விரைவின் விடை தம்மின் -** (எனக்கு விரைவிலே விடை கொடுங்கள்; **என்னா -** என்று சொல்லி; (அனுமன்); **ஆண்டு அவர் உவந்து வாழ்த்த -** அப்பொழுது அந்த வானர வீரர்கள் மகிழ்ந்து வாழ்த்துக் கூறவும்; **அமரர் அலர் மழை தூவ -** தேவர்கள் பூமாரி பொழியவும்; **சேண் தொடர் சிமயத் தெய்வ மயேந்திரத்து -** வானத்தையளாவிய சிகரங்களையுடைய தெய்வத் தன்மையுள்ள மகேந்திரமலையினது; **உம்பர்ச் சென்றான் -** உச்சிக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

உறைமின், தம்மின்: முன்னிலைப் பன்மை வினை முற்றுக்கள். 25

அனுமன் பெரு வடிவு கொள்ளல்

4736. **பொரு அரு வேலை தாவும்**
புந்தியான், புவனம் தாய
பெரு வடிவு உயர்ந்த மாயோன்
மேக்கு உறப் பெயர்ந்த தாள்போல்
உரு அறி வடிவின்
உம்பர் ஓங்கினன்; உவமையாலும்
திருவடி என்னும் தன்மை
யாவர்க்கும் தெரிய நின்றான்.

பொரு அரு - ஒப்புக்கூறமுடியாத; **வேலை தாவும் புந்தியான் -** கடலைக் கடக்க வேண்டுமென்ற உறுதி கொண்ட அனுமன்; **புவனம் தாய -** உலகங்களைத் திரிவிக்கிரமனாய்த் தாவியளந்த; **பெரு வடிவு உயர்ந்த மாயோன் -** பெரிய உருவத்தால் உயர்ந்து விளங்கிய திருமாலினுடைய; **மேக்கு உறப் பெயர்ந்த தாள் போல -** மேலிடத்தில் பொருந்து மாறு உயரவெடுத்த திருவடிபோல; **உரு அறி வடிவின் -** (தனது) உருவத்தை யாவரும் அறியக் கூடிய பெரு வடிவத்தோடு; **உம்பர் ஓங்கினன் -** வானத்தையளாவ வளர்ந்தான் (அதனால்); **உவமையாலும் -** உவமைவகையாலும்; **திருவடி என்னும் தன்மை -** திருவடியென்கின்ற தனது திருநாமத்தின் தன்மை; **யாவர்க்கும் தெரிய நின்றான் -** யாவர்க்கும் விளங்கும் படி தோன்றி நின்றான்.

வானத்தையளப்பதற்காக உயரவெடுத்த திரிவிக்கிரம அவதாரத்தின் திருவடிபோல, அனுமன் வானத்தையளாவுமாறு பெருவடிவங் கொண்டானென்பது. இராமாவதாரத்தில் திருமாலுக்கு ஊர்தியாயிருந்து உதவியது பற்றிவந்த அனுமனது திருவடியென்ற பெயர்க்கு, இங்குத் திரிவிக்கிரமனது திருவடிபோல வளர்ந்தமையால் அப் பெயருண்டாயிற்று என்ற கருத்துப்படக் கூறியது. பிரிநிலை நவிற்சியணி.
26

***4737.* பார் நிழல் பரப்பும்பொன் தேர்**
வெயில் கதிர்ப் பரிதி மைந்தன்
போர் நிழல் பரப்பும் மேலோர்
புகழ் என உலகம் புக்கு,
தார் நிழல் பரப்பும் தோளான்,
தடங் கடல் தாவா முன்னம்,
நீர் நிழல் உவரி தாவி
இலங்கைமேல் செல்ல, நின்றான்.

தார் நிழல் பரப்பும் தோளான் - மாலைகள் நிழல் பரப்பும் தோள் களையுடைய அனுமன்; **நிழல் பார் பரப்பும் பொன்தேர் -** தனது ஒளியை உலகெங்கும் பரப்புகின்ற அழகான தேரையும்; **வெயில் கதிர் -** வெப்பமான கதிர்களையுமுடைய; **பரிதி மைந்தன் -** சிறந்த கதிரவன்; **போர் நிழல் பரப்பும் -** போரில் தமது வலிமையை வெளிப்படுத்துகின்ற; **மேலோர் புகழ் என -** மாவீரரின் புகழ் (உலகமெங்கும் பரவுவது) போல; **உலகம் புக்கு -** உலக முழுவதும் சுற்றி (ஒளி செய்து); **தடங்கடல் தாவா முன்னம் -** பெரிய மேற்குக் கடலிற் சென்று சேருவதற்குமுன்பே; **நீர்நிழல் உவரி தாவி -** நீர்மயமான அழகிய இக்கடலைக் கடந்து; **இலங்கைமேல் செல்ல -** இலங்கை நகருக்குச் சென்று சேரும்படி; **நின்றான் -** (மகேந்திரமலையில்) ஆயத்தமாக நின்றான்.

அனுமன் சூரியன் மறைவதற்குள் இலங்கையிற் சென்று சேரவேண்டுமென்ற கருத்தோடு மகேந்திர மலையின் உச்சியிலேறிப் பேருருவங் கொண்டு சித்தமாக நின்றான் என்பது. சூரியன் தன் கதிர்களால் உலகமுழுவதும் ஒளி செய்வதற்குப் பெருவீரர்புகழ் உலகமெங்கும் பரவுதலை உவமை கூறினார்.

உலகம் புக்குத் தாவா முன்னம் செல்ல நின்றான் என இயையும், *27*

***4738.* பகு வாய மடங்கல் வைகும்**
படர் வரை முழுதும் மூழ்க,
உகு வாய விடம் கொள் நாகத்து
ஒத்த வால் சுற்றி, ஊழின்
நெகு வாய சிகர கோடி
நெரிவன தெரிய நின்றான்;
மக ஆமை முதுகில் தோன்றும்
மந்தரம் எனலும் ஆனான்.

பகு வாய மடங்கல் வைகும் - திறந்த வாயையுடைய ஆண்சிங்கங்கள் வாழ்கின்ற; **படர் வரை முழுதும் -** பரந்துள்ள அந்த மகேந்திர மலை முழுவதும்; **மூழ்க -** (அனுமனது பாரம் அழுத்துதலால்)

கீழேயழுந்தவும்; **ஊழின் நெகு வாய** - வரிசையாகத் தோன்றும் சிதைந்த இடங்களையுடைய; **சிகர கோடி** - அந்த மலையின் சிகரங்கள் பலவும்; **நெரிவன தெரிய** - நெரிந்து பொடியாக; **விடம் உகுவாய கொள் நாகத்து ஒத்த** - நஞ்சைக் கக்குகின்ற வாயையுடைய பாம்பினைப் போன்ற; **வால் சுற்றி** - வாலினால் (தன்னுடம்பைச் சுற்றிக் கொண்டு); **நின்றான்** - (பேருருவத்தோடு) நின்றவனாகிய அனுமன்; **மக ஆமை முதுகில் தோன்றும்** - திருமாலாகிய பெரிய ஆமை முதுகின்மேல் விளங்கித் தோன்றிய; **மந்தரம் எனலும் ஆனான்** - மந்தரமலை என்று சொல்லத்தக்கவனுமானான்.

அனுமன் உடற்சுமையால் தரையில் அழுந்துகின்ற மகேந்திரமலை - கூர்மாவதார ஆமைக்கும் மகேந்திரமலையில் நின்ற அனுமன் - பெரிய கூர்மத்தால் தாங்கப்பெற்ற மந்தரமலைக்கும், அனுமனது உடலைச் சுற்றிய அவனது வால் - மந்தர மலையைச் சுற்றிய வாசுகிக்கும் ஒப்பாயின என்றார். 28

4739. மின் நெடுங் கொண்டல் தாளின்
வீக்கிய கழலின் ஆர்ப்ப,
தன் நெடுந் தோற்றம் வானோர்
கட்புலத்து எல்லை தாவ,
வல் நெடுஞ் சிகர கோடி
மயேந்திரம், அண்டம் தாங்கும்
பொன் நெடுந் தூணின் பாத
சிலை என, பொலிந்து நின்றான்.

மின் நெடுங் கொண்டல் - மின்னலோடு கூடிய பெரிய மேகங்கள்; **தாளின் வீக்கிய** - (தன்) காலில் கட்டப்பெற்ற; **கழலின் ஆர்ப்ப** - வீரக் கழல்போல ஒலிக்கவும்; **தன் நெடுந்தோற்றம்** - நீண்டுயர்ந்த தனது பெரிய உருவமானது; **வானோர் கட்புலத்து எல்லை தாவ** - தேவர்களின் கண்பார்வையாகிய எல்லையைத் தாண்டிச் செல்லவும்; **வல் நெடுஞ் சிகர கோடி** - வலிய பெரிய சிகரங்களின் தொகுதியையுடைய; **மகேந்திரம்** - மகேந்திர மலையானது; **அண்டம் தாங்கும் பொன் நெடுந் தூணின்** - இந்த அண்டகோளத்தைத் தாங்கி நிற்கும் பொன்மயமான பெரிய தூணின்; **பாத சிலை என** - அடியிலிட்ட கல்லைப் போல விளங்கவும்; **பொலிந்து நின்றான்**- (அந்த மகேந்திர மலையின் மேல் பேருருவத்துடன்) (அனுமன்) நிமிர்ந்துநின்றான்.

அனுமன் உலகைத் தாங்கும் தூண்போல நின்றான் என்பதும், அவன் நின்ற மலை அத் தூணின் அடியிலிட்ட கல்லைப்போல விளங்கிற்று என்பதும் விளங்கும்.

தற்குறிப்பேற்றவணி.

அனுமன் பேருருவங்கொண்டபோது மேகமண்டலம் அவனது தாளினிடத்து இருந்ததென்பார், 'மின்னெடுங்கொண்டல் தாளின் வீக்கிய கழலினார்ப்ப' என்றார்.

மேருமலை இப்பூமியின் இடையே நின்று இந்த அண்டத்தைத் தாங்கும் பொன்தூண் போன்றது என்பது புராண நூல் துணிபு.

அனுமன் பொன் நிறத்தாலும், வானுயர்ந்த தோற்றத்தாலும் மேரு மலைக்குஉவமை. 29

மிகைப் பாடல்கள்

குறிப்புரை

2. அனுமப் படலம்

312. **அன்ன ஆம் என வெருவி,**
அங்கண் நில்லாது, அருகு
துன்னு வானரர்களொடு தோம்
இலா மேரு நிகர்
என்னும் மாமலை முழையில்
எய்தினார்; எய்தியபின்,
நல் நலம் தெரி மனதின்
நாடி மாருதி மொழியும்:

முழை - குகை *2-1*

313. **தாரன், நீலனை, மருவு**
தாம மாருதியை, முதல்
வீரரோடு, இரவிசுதன், மேரு
மால் வரையை நிகர்
பார மா மலையின் ஒரு
பாகம் ஒடுதல் புரிய,
ஆர மார்பரும், அதனின்
ஆகுமாறு உறல் கருதி,

இரவி சுதன் - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன் *2-2*

314 . **மானை நாடுதல் புரிஞர் -**
'வாலி ஏவலின் வருதல்
ஆனவாறு' என மறுகி, ஆவி
சோர் நிலையர், தொடர்
ஏனைவானரர் சிலரும் ஏக,
மா முழையில், முழு
ஞான நாதரை, அறிவின்
நாடி, மாருதி மொழியும்:

மான் - மான்போல்வாளாகிய சீதை; **நாடுதல் புரிஞர்** - தேடுதலாகிய பணியைச் செய்வோர். *2-3*

acharya.org

315. உலகு தங்கிய பல தொல்
உயிர்கள் உயர்ந்திடு பரிசில்
இலகும் இங்கிதம் உடையர்;
இசையின் இன்புறு சுருதி
அலகு இல் விஞ்சைகள் உடையர்;
அகிலமும் தொழு கழலர்;
விலகு திண் கொடு வினைகள்
வெகுளிகொண்டு அடு விறலர்.

இங்கிதம் - குறிப்பு; **விஞ்சைகள்** - வித்தைகள் 8-1

316. சிவனும் அம்புய மலரில்
அயனும் இந்திரை கொழுநன்
அவனும் வந்திட உதவும் அரி
எனும் பிரமம் அது
துவளும் அஞ்சன உருவு
தொடரு செங்கமல மலர்
உவமை கொண்டு இதில் ஒருவன்
உலகில் வந்ததுகொல் என.

அம்புய மலர் - தாமரை மலர்; **இந்திரை** - திருமகள்; **கொழுநன்** - கணவன்.
8-2

317. 'மற்றும் இவ் உலகத்து உள்ள
முனிவர், வானவர்கள், ஆர், இச்
சொல் திறம் உடையார்? மற்று
எச் சுருதியின் தொகுதி யாவும்
முற்று அறிதரும் இம் மாணி
மொழிக்கு எதிர், முதல்வர் ஆய
பெற்றியர் மூவர்க்கேயும், பேர்
ஆற்றல் அரிது மன்னோ.'

சுருதி - வேதம் (கேட்கப்படுவது); **மாணி** - பிரமசாரி 19-1

318. இருக்கண் மா மைந்தரான
வாலியும், இளவல்தானும்,
செருக்கினோடு இருக்கும்காலை, செறுநரின்
சீறி வாலி
நெருக்குற, வெருவி, இந்த நெடுங்
குவட்டு இறுத்தான் தன்பால் -

மருக் குலாம் தாரீர்! - வந்தது
அவன் செய் மா தவத்தின் அன்றோ?

இருக்கண் - *பிரமன்;* **நெடுங்குவடு** - *பெரிய மலை.* *21-1*

3. நட்புக் கோட் படலம்

319. ***'பிரிவு இல் கான்***
அதுதனில், பெரிய சூர்ப்பணகைதன்
கரிய மா நகிலொடும்,
காதொடும், நாசியை
அரியினார்; அவள்
சொல, திரிசிராஅவனொடும்,
கரனொடும், அவுணரும், காலன்
வாய் ஆயினார்.

அரியினார் - *அறுத்தனர* *10-1*

320. ***கடுத்து எழு தமத்தைச் சீறும்***
கதிர்ச் சுடர்க் கடவுள் ஆய்ந்து
வடித்த நூல் முழுதும் தான்
ஓர்வைகலின், வரம்பு தோன்றப்
படித்தவன் வணங்கி, வாழ்த்தி,
பருமணிக் கனகத் தோள் மேல்
எடுத்தனன், இரண்டுபாலும்
இருவரை; ஏகலுற்றான்.

நமம் - *இருள்.* *29-1*

321. ***'இவன், உலைந்து உலைந்து,***
எழு கடல் புறத்து
அவனியும் கடந்து,
எயில் அடைந்தனன்;
கவனம் ஒன்று இலான்,
கால் கடாயென, *மிகைப் பாடல்கள்* *713*
அவனி வேலை ஏழ்,
அரியின் வாவினான்.

உலைந்து - *தோற்று;* **எயில்** - *மதில் (இங்கே புற அண்டத்து எல்லையிலுள்ள மதில்);* **கவனம்** - *கலக்கம்;* **கால்** - *காற்று;* **வாவினான்** - *தாவினான்.* *64-1*

acharya.org

322. 'என்று கால்மகன்
இயம்ப, ஈசனும்,
''நன்று நன்று'' எனா,
நனி தொடர்ந்து பின்
சென்ற வாலிமுன்
சென்ற செம்மல்தான்
அன்று வாவுதற்கு
அறிந்தனன்கொலாம்?'

கால்மகன் - வாயு தேவனின் மகன் (அனுமன்); **ஈசன்** - (இங்கே) இராமபிரான்.
64-2

323. இனையவா வியந்து
இளவல் தன்னொடும்,
வனையும் வார் கழல்
கருணை வள்ளல், பின்பு,
'இனைய வீரர் செய்தமை
இயம்பு' என,
புனையும் வாகையான்
புகறல் மேயினான்:

இனையவா(று) - இவ்வாறு *64-3*

324. 'நக்கரக் கடல் புறத்து நண்ணும் நாள்,
செக்கர் மெய்த் தனிச் சோதி சேர்கலாச்
சக்கரப் பொருப்பின் தலைக்கும் அப்
பக்கம் உற்று, அவன் கடிது பற்றினான்.

நக்கரம் - முதலை. *64-4*

325. 'திறத்து மா மறை அயனொடு
ஐம்முகன், பிறர், தேடிப்
புறத்து அகத்து உணர் அரிய
தன் பொலன் அடிக் கமலம்
உறச் சிவப்ப இத் தரைமிசை
உறல், அறம் ஆக்கல்,
மறத்தை வீட்டுதல், அன்றியே,
பிறிது மற்று உண்டோ?'

ஐம்முகன் - சிவபிரான். *70-1*

326. 'நீலகண்டனும், நேமியும்,
குலிசனும், மலரின்-
மேல் உளானும், வந்து, அவன்
உயிர்க்கு உதவினும், வீட்டி
ஆலும் உன் அரசு
உரிமையோடு அளிக்குவென்; அனலோன்
சாலும், இன்று எனது உரைக்கு
அருஞ்சான்று' எனச் சமைந்தான்.

நீலகண்டன் - சிவபிரான்; **நேமி** - திருமால்; **குலிசன்** - (வச்சிரப் படையான்)இந்திரன். 71-1

327. 'மண்ணுள் ஓர் அரா முதுகிடை
முளைத்த மா மரங்கள்
எண்ணில் ஏழ் உள; அவற்றில்
ஒன்று உருவ எய்திடுவோன்,
விண்ணுள் வாலிதன் ஆர் உயிர்
விடுக்கும்' என்ற உலகின்-
மண் உளோர்கள்தாம் கழறிடும்
கட்டுரை உளதால்.

அரா - பாம்பு (ஏழு மராமரங்களில் ஒன்றைத் தன் கணையால் துளைப்பவனால் வாலி இறப்பான் என்று உலகில் ஒரு பேச்சு உண்டு என்கிறது செய்யுள்).

5. . புயலும் வானகமும், அப்
புணரியும், புணரி சூழ்
அயலும் வீழ் தூளியால்
அறிவு அருந்தகையவாம்
மயனின் மாமகனும் வாலியும்
மறத்து உடலினார். மிகைப் பாடல்கள் 715
இயலும் மா மதியம் ஈர்
ஆறும் வந்து எய்தவே.'

புயல் - மேகம்; **புணரி** - கடல். 9-1

7. . பேர்வுற வலிக்கவும் மிடுக்கு
இல் பெற்றியார்
நோவுற உலந்தனர்; அதனை
நோக்கி, யான்
ஆர்கலிதனைக் கடைந்து,
அமுது கொண்டனென்;

போர் வலி அழிந்து போய்,
புறம் தந்து ஓடலேன்.

பேர்வுற - அசைந்திட; வலிக்க - இழுக்க; மிடுக்கு - வலிமை; ஆர்கலி - கடல். 27-1

330. ஆற்றலன் வாலிக்கு ஆகி, அருங்
கதிர்ப் புதல்வன் மீண்டும்
ஏற்றிய சிலை இராமன் இணை
அடி இறைஞ்சி வீழ்ந்து,
'தோற்றுமுன், ஆவி கொண்டு, இத்தொல்
உறை இருந்தேன்; உந்தன்
மாற்றமேவலி ஆய்ச் சென்றேன்;
உடல்வலி மாய்ந்தது' என்றான்.

வாலிக்கு ஆற்றலன் ஆகி - வாலியின் வலிமைக்கு எதிரே தாங்கமுடியாதவனாகி; கதிர்ப்புதல்வன் - கதிரவன் மகன் (சுக்கிரீவன்).61-1

331. என்றலும், இராமன், 'நீங்கள்
இருவரும் எதிர்ந்த போரில்,
ஒன்றிடும் உடலினாலே உருத்தெரிவு
அரியது ஆகி,
கொன்றிடு பாணம் ஏவக்
குறித்தலேன்; குறியால் செய்த
மன்றலர் மாலை சூட்டி
ஏவுதும், மறித்தும்' என்றான்.

61-2

332. இராமன் அஃது உரைப்பக் கேட்டே,
இரவி சேய் ஏழது ஆகும்
தராதலத்து அதிர ஆர்த்து, தம்
முனோன் முன்னர்ச் செல்ல,
பராபரம் ஆய மேருப்
பருப்பதம் தோற்றிற்று என்ன
கராதலம் மடித்து வாலி கனல்-
துகள் சிவந்து காட்ட.

பருப்பதம் - மலை (பர்வதம்); கராதலம் - கை. 61-3

333. சிவந்த கண்ணுடை வாலியும்,
செங்கதிர்ச் சேயும்,

வெவந்தபோது, அவர் இருவரும்
நோக்கின்ற வேலை,
கவந்த தம்பியைக் கையினால்
எடுத்து, அவன் உயிரை
அவந்த மற்றவன் ஆர்
உயிர் அந்தகற்கு அளிப்போன்.

வெவந்தபோது - பகை வெம்மையால் மோதிய போது; **அந்தகன்** - இயமன்.
62-1

334. வெற்றி வீரனது அடு கணை,
அவன் மிடல் உரத்தூடு
உற்றது; அப்புறத்து உறாதமுன்,
உறு வலிக் கரத்தால்
பற்றி, வாலினும் காலினும்
பிணித்து, அகப்படுத்தான்;
கொற்ற வெங் கொடு
மறலியும், சிரதலம் குலைந்தான்.

மிடல் உரம் - வலிமையான மார்பு; **உறு வலி** - மிகுந்த வலிமை.
66-1

335. ஒன்றாக நின்னோடு உறும் செற்றம் இல்லை;
உலகுக்கு நான் செய்தது ஓர் குற்றம் இல்லை;
வென்று ஆள்வதே என்னில், வேறு ஒன்றம் இல்லை;
வீணே பிடித்து; என்தன்மேல் அம்பு விட்டாய்;
தன்தாதை மாதா உடன் கூடி உண்ணத்
தண்ணீர் சுமக்கும் தவத்தோனை எய்தான்,
நின் தாதை; அன்றேயும், நீயும் பிடித்தாய்;
நெறி பட்டவாறு இன்று நேர்பட்டது ஆமே!

செற்றம் - பகைமை; **தாதை** - தந்தை. *89-1*

336. மா வலச் சூலியார்
வாழ்த்துநர்க்கு உயர் வரம்
ஓவல் அற்று உதவல், நின்
ஒரு தனிப் பெயர் இயம்பு
ஆவலிப்பு உடைமையால் ஆகும்;
அப் பொருளை ஆம்
தேவ! நிற் கண்ட எற்கு
அரிது எனோ, தேரினே?

ஆவலிப்பு - பெருமிதம். *128-1*

337. **இடைக்கலம் அல்லன்; ஏவியது**
ஓர் பணி
கிடைத்த போது, அது
செய்யும் இக் கேண்மையன்;
படைக்கலக் கைப்பழம் பேர்
அருளே! நினது
அடைக்கலம் - அடியேன்
பெற்ற ஐயனே.

இடைக்கலம் - இடையே வந்தவன். *158-1*

8. **. வள்ளலும், அவண் நின்று ஏகி,**
மதங்கனது இருக்கை ஆன
வெள்ள வான் குடுமிக் குன்றத்து
ஒருசிறை மேவி, மெய்ம்மை
அள்ளுறு காதல் தம்பி,
அன்பினால் அமைக்கப்பட்ட
எள்ளல் இல் சாலை எய்தி,
இனிதினின் இருந்த காலை,

வெள்ள வான் குடுமி - நீர்வளம் மிகுந்ததும் உயர்ந்ததுமான சிகரம்; **ஒரு சிறை -** ஒருபக்கம்

10. **. சென்று மாருதிதன்னிடம் சேர்ந்து, அவண்**
நின்ற தன்மைகள் யாவும் நிகழ்த்தலும்,
வென்றி வீரன் வியப்பொடு மேல்வினை
ஒன்றுவான் அவன்தன்னை உசாவினான்.

வென்றி வீரன் - வெற்றி கொள்ளும் வீரன்; இங்கே (அனுமன்); **மேல் வினை -** இனிமேல் செய்ய வேண்டிய செயல்கள்; **அவன் தன்னை -** அவனை (அங்கதனை). *25-1*

340. **நீளும் மால் வரையின் நெறிதான் கடந்து,**
ஊழி காலத்து ஒருமுதல் ஆகிய
ஆழிநாதனுக்கு அன்புடைத் தம்பியாம்
மீளிதான் வரும் வேகத்துக்க அஞ்சியே.

ஆழிநாதன் - சக்கரப் படை ஏந்திய தலைவன், திருமால் (இங்கே இராமபிரான்); **மீளி -** வலிமையுடையவன். *32-1*

341. **மேவினான் கடை சேமித்த மென்மை கண்டு**
ஒவு இலா மனத்து உன்னினன் - எங்கள்பால் பாவியார்கள்தம் பற்று இதுவோ
எனாத் தேவரானும் சினத்தொடு நோக்கியே.

சேமித்த மென்மை - *அடைந்து வைத்த சிறுமை;* **தேவரான் -** *தேவனாகிய இலக்குவன்.* *34-1*

342. **அன்னை போன பின், அங்கதக் காளையை,**
தன்னை நேர் இல் அச் சமீரணன் காதலன்,
'இன்னம் நீ சென்று, இருந் துயில் நீக்கு' என,
மன்னன் வைகு இடத்து ஏகினன், மாசு இலான்.

அன்னை - *தாயாகிய தாரை;* **மாசு இலான் -** *குற்றம் இல்லாத அங்கதன்.*
77-1

343. **சேய்உயர் கீர்த்தியான்,**
'கதிரின் செம்மல்பால்
போயதும் அவ் வயின்
புகுந்த யாவையும்,
'ஓய்வுறாது உணர்த்து' என,
உணர்த்தினான் அரோ,
வாய்மையா - உணர்வுறு
வலி கொள் மொய்ம்பினோன். *மிகைப் பாடல்கள்* *719* **சேய் உயர் கீர்த்தியான் -** *நெடிதுயர்ந்த புகழ் கொண்ட இலக்குவன்.*
137-1

11. . **அன்று அவண் வானரச் சேனை யாவையும்,**
வென்றி கொள் தலைவரும், எண்கின் வீரரும்,
குன்றுகள் ஒரு வழிக் கூடினாலென,
வன் திறல் இராமனை வாழ்த்தி, வந்தவே.

எண்கின் வீரர் - *கரடி வீரர்கள்.* *1-1*

345. **இன்னது ஆகிய திறத்து அவர்**
இருக்க, முன் போகச்
சொன்ன ஆயிர கோடியில்
தூதம் தம் திறத்தால்,
பன்ன ஆறு - இரு வெள்ளம் ஆம்
கவிப் படை பயில, -
பொன்னின் வார் கழல் இடபன் -
அக் கிட்கிந்தை புகுந்தான்.

அவர் இருக்க - இராம இலக்குவர்கள் காத்திருக்க; **ஆறு இரு வெள்ளம் -** பன்னிரண்டு வெள்ளம்; **கவிப் படை -** குரங்குப் படை. *1-2*

346. ***'தாமரை பெருந் தவிசு***
உறை சதுமுகக் கடவுள்
ஓம அடஙகியில் உதித்தன,
உலப்பு இல கோடி
ஆம்' எனப் புகல் வானரத்
தானை அங்கு அணித்தா, -
மா வயப் புயத்து எறுழ் வலி
மயிந்தன் - வந்து அடைந்தான்.

தவிசு - இருக்கை (ஆசனம்); **சதுமுகக் கடவுள் -** நான்கு முகங் கொண்ட பிரமதேவன்; **ஓம அங்கி -** வேள்வித் தீ; **தனை -** சேனை. *1-3*

347. ***கங்கைசூடிதன் கருணை பெற்றுடைய***
முன் வாலி
பொங்கும் ஆணையின் எண்திசைப்
பொருப்பினும் பொலியத்
தங்கி வாழ் கவித் தானை
அங்கு ஆறு-ஐந்து கோடி
வங்க வேலையின் பரந்திட, -
வசந்தன் - வந்து அடைந்தான்.

கங்கை சூடி - சிவபெருமான்; **வங்க வேலை -** கப்பல்கள் இயங்கும் கடல்.
1-4

348. ***வட்ட விண்ணையும் மண்ணையும்***
எடுக்குறும் வலிய,
நெட்டு அராவினைச் சினத்தொடு
பிடுங்குவ நிமிர்வ,
அட்ட திக்கையும் மறைப்பன,
ஆயிரம் கோடி
துட்ட எண்கு வெம்
படையொடு தூமிரன் வந்தான்.

நெட்டு அரா - நீண்ட பாம்பு (ஆதிசேடன்). *19-1*

349. ***ஓங்கு மேருவை வேருடன்***
பறித்து, ஒரு கையால்
வாங்கும் எண் அருங் கோடி
மேல் மந்தியின் சேனை

பாங்கு சூழ்தர, பரவை அது
ஆம் எனப் படியில்
ஆங்கு உயர்ந்திடு கபாடனும்
அக் கணத்து உற்றான்.

பரவை - கடல்; **படி** - உலகம். 19-2

350. வீரை ஏழையும் கலக்குறு
மிடுக்கினர், விரிந்த
பாரை வேரொடும் பறித்திட
வேண்டினும் பறிப்பர்,
ஈர் - ஐஞ்ஞூற்று எழு கோடி
வானரப் படை ஈண்ட,
தாரையைத் தந்த ததிமுகன்
நொடியினில் சார்ந்தான்.

வீரை - கடல்; **தாரையைத் தந்த ததிமுகன்** - தாரையின் தந்தையாகியததிமுகன் 19-3

மிகைப் பாடல்கள் 721 12. . சாரும் வீரர் சதவலி தம்மொடும்
கூரும் வீரர்கள் யாவரும் கூடியே,
நீரும் நும் பெருஞ் சேனையும் நின்றிடாப்
பேரும், பேதையைத் தேடுறும் பெற்றியால்.

சதவலி சாரும் வீரர் தம்மொடும் - சதவலி என்ற தலைவனைச் சார்ந்துள்ள வீரர்களோடும்; **கூரும்** - (வலிமையால்) மிகும். 9-1

352. குட திசைப் படு பூமி, குபேரன் வாழ்
வட திரைப் படு மா நிலம் ஆறும் ஏற்று,
இடு திசைப் பரப்பு எங்கணும் ஓர் மதி
தொடர உற்றுத் துருவி இங்கு உற்றிரால்.

ஓர் மதி தொடர - ஒருமைப்பட்ட அறிவு உடன் தொழிற்பட 10-1

353. குடதிசைக் கண்
இடபன் குணதிசைக்
கடலின் மிக்க
பனசன் சதவலி
வடதிசைக்கண் அன்று ஏவினன் -
மான மாப்
படையின் வெள்ளத்துடன்
செலப் பான்மையால்.

acharya.org

மான மாப் படை - தன்னிலையில் தாழாத பெரும்படை 10-2

354. **என்று கூறி, ஆங்கு ஏவினன்; யாவரும்**
நின்று வாழ்த்தி விடை கொடு நீங்கினார்
அன்று மாருதிஆம் முதல் வீரர்க்குத்
துன்று செங்கதிரோன் மகன் சொல்லுவான்:

கதிரோன் மகன் - சுக்கிரீவன் 10-3

13. . **'இந் நெடுங் கிரிகொலோ, எதுகொலோ?' என**
அந் நெடு மேருவோடு அயிர்க்கலாவது;
தொல் நெடு நிலம் எனும் மங்கை சூடிய
பொன் நெடு முடி எனப் பொலியும் பொற்பது; **அயிர்க்கலாவது** -
ஐயப்படுதற்கு உரியது; **அயிர்த்தல்** - சந்தேகித்தல். 12-1

356. **வச்சிரமுடைக் குரிசில் வாள்**
அமரின் மேல் நாள்,
மெச்சு அவுணர்
யாவரும் விளிந்தனர்களாக,
அச்சம் உறு தானவர்கள்
கம்மியனும் அஞ்சி,
வைச்ச பிலமூடிதன் மறைந்து
அயல் இருந்தான்.

வச்சிரமுடைக் குரிசில் - இந்திரன்; **தானவர் தச்சன்** - அசுரத் தச்சனானமயன்.
57-1

357. **மாதுஅவள் உயிர்த்த மகவோர்**
இருவர்; வாசப்
போது உறை நறைக் குழல் ஒருத்தி; -
புகழ் மேலோய்! -
ஏதம் உறு மைந்தர் தவம்
எய்த அயல் போனார்;
சீதள முலைச் சிறுமி
தாதையொடு சென்றாள்.

மாது - சுயம்பிரபையுடன் இருந்த தேவ மாது; **போது** - விரியும் பக்குவத்திலுள்ள பூ;
நறைக் குழல் - மணமுள்ள கூந்தல். 61-1

358. **மத்த நெடு மா களிறு**
வைத்த குலிசி வன் தாள்
சித்தமொடு மான்முகன் வணங்கி,

அயல் சென்றான்;
வித்தகனும், ஆயிர
விலோசனனும், மேன்மேல்,
முத்த நகையாளை நனி
நோக்கினன், முனிந்தான்.

களிறு - யானை (இங்கே இந்திரனின் ஐராவதம்); **குலிசி** - வச்சிராயுதமுடைய இந்திரன்; **ஆயிர விலோசனன்** - இந்திரன். *61-2*

359. மேருசவ் வருணி எனும்
மென்சொலினள், விஞ்சும் மிகைப் பாடல்கள் *723*
ஏர் உறு மடந்தை, யுகம்
எண்ண அரு தவத்தாள்,
சீர் உறு சுயம்பிரபை,
ஏமை செறிவு எய்தும்
தாருவளர் பொற்றலமிசைக்
கடிது சார்ந்தாள்.

ஏர் - அழகு. *71-1*

360. மேரு வரை மா முலையள்,
மென்சொலினள், - விஞ்சு
மாருதியினைப் பல உவந்து,
மகிழ்வுற்றே, -
ஏர் உறு சுயம்பிரபை,
ஏமை நெறி எய்த,
தாரு வளர் பொன் - தலனிடைக்
கடிது சார்ந்தாள்.

'மேரு சவ்வருணி' என்று தொடங்கும் முந்தைய பாடலும் இப்பாடலும் ஒரே செய்தியைச் சொல்லும் மிகைப்பாடல்கள். சொற்களிலே சில மாற்றம்.
72-2

14. . இருவரும் கதம் எய்தி அங்கையில்
செரு மலைந்திடும் பொழுது, திண் திறல்
நிருதன் வெஞ்சினம் கதுவ, நின்றது ஓர்
பரு மராமரம் பறித்து வீசினான்.

இருவரும் - அங்கதனும் அசுரனும்; **நிருதன்** - அசுரன்; **கதுவ** - சேர்ந்திட
7-1

362. **வீசு மா மரம் சிந்த, வென்றி சேர்**
ஆசு இல் அங்கதன் அங்கையால் மலைந்து,
ஓசை கொண்டு உறக் குத்தினான் உடல்;
கூசுறாத வன் குன்று ஒன்று ஏந்தினான்.

ஆசு இல் - *குற்றம் இல்லாத* *7-2*

363. **குன்று கையிடைக் கொண்டு எழுந்த, முன்**
நின்ற அங்கதன், நெடு மராமரம்
ஒன்று வாங்கி மற்றவன் ஒடிந்திடச்
சென்று தாக்கினான், தேவர் வாழ்த்தவே. *364.* **ஆகையால் அங்கு**
அடைந்தவர் யாவர்க்கும்
ஓகையால் அமுது ஊட்டினர்; உண்டு உரம்
சோகம் மாறி, பின் தோகையை, அவ் வழி,
சேகு சேறு உறத் தேடினர், காண்கிலார்.

ஓகை - *உவகை;* **சேகு** - *திண்மை (இங்கே வலிய நிலம்)* *45-1*

365. **இனைய தண்டக நாட்டினுள் எய்தினார்;**
அனைய நாட்டின் அருந் தவர் யாவரும்
நனி விரும்பி நயந்தனர், நான்மறைப்
புனிதர் என்று கொண்டு உள்ளூறும் புந்தியார்.

புந்தியார் - *அறிவுடையார்* *45-2*

366. **'செல்வர்' என்றும், 'வடகலை,**
தென் தமிழ்ச்
சொல், வரம்பினர்'
என்றும், 'சுமடரைக்
கொல்வர்' என்றும், 'கொடுப்பவர்'
என்றும், - அவ்
இல் வரம்பினர்க்கு ஈ
தேனும் ஈட்டதே.

சுமடர் - *கீழ்மக்கள்* *45-3*

15. . **யாவரும் அவ் வயின்நின்றும், 'மன் இயல்**
பூ வரும், அருந்ததி பொருவும் கற்புடைத்
தேவியை எங்கணும் தேடிக் கண்டிலம்;
மேவினம்' என்பது விளம்பினார்அரோ.

பூவரும் - தாமரை மலரின் வைகும்; **அருந்ததி பொருவும்** - அருந்ததியைப் போன்ற
3-1

368. அன்னதோர் அளவையின் அங்க
நாடு ஒரீஇ,
தென் மலைநாட்டினைத் தேடிச்
சென்று, உடன்
இன் இசைத் தலைவரோடு
இரண்டு வெள்ளமும் மிகைப் பாடல்கள் 725
மன்று மா மயேந்திரத்
தலத்து வந்ததால்.

இசை - புகழ் 3-2

369. தாழந்த மா தவத்து
உலோகசாரங்கன் உறையும் சாரல்
வீழ்ந்தனென்; சிறைகள் தீய,
வெவ்வுயிர்த்து, உளமும் மெய்யும்
போழ்ந்தன துன்பம் ஊன்ற,
உயிர்ப்பொறை போற்றகில்லாது,
ஆழ்ந்தனென்; ஆழ்ந்த என்னை அருந்
தவன் எதிர்ந்து தேற்றி;

போழ்ந்தன துன்பம் - பிளப்பனவாகிய துன்பம்; **உயிர்ப்பொறை** - உயிர்ச்சுமை.
56-1

370. ' "கற்றிலார் போல உள்ளக்
களிப்பினால் அமரர் காப்பூடு
உற்றிடக் கருதி, மீப் போய்,
ஆதபத்து உனது மேனி முற்று
அழல் முருங்க, மண்ணை முயங்கினை;
இனி என்? சில் நாள்
மற்று நின் உயிரை ஓம்பாது
இகழ்வது மாலைத்து அன்றால்.

மீ - மேலே; **ஆதபம்** - வெயில்; **முருங்க** - எரிய; **மாலைத்து அன்று**- இயல்பு அன்று
56-2

371. "களித்தவர் கெடுதல் திண்ணம்; சனகியைக்
கபடன் வவ்வி, அன்று
ஒளித்த வாய் துருவி உற்ற
வானரர், இராம நாமம்

விளித்திட, சிறை வந்து ஓங்கும்;
வெவ்வுயிர்த்து அயரல்'' என்று,
அளித்தனன்; அதனால் ஆவி
ஆற்றினேன் - ஆற்றல் மொய்ம்பீர்!

அயரல் - தளராதே; **அளித்தனன் -** அருளினான். *56-3*

372. 'அன்றியும், அலருள் வைகும்
அயனைநேர் முனிவர், வாய்மை
நன்றிகொள் ஈசற் காண்பான்
நணுகலும், வினையேன் உற்றது
ஒன்று ஒழிவுறாமல் கேட்டு, அது
யோகத்தின் உணர்ச்சி பேணி,
''பொன்றுதல் ஒழிமின்; யானே
புகல்வது கேண்மின்'' என்றான்.

அயனை நேர் முனிவன் - நான்முகனை ஒத்த உலோக சாரங்க முனிவன் *56-4*

373. ' ''தசரத ராமன் தேவர் தவத்தினால்,
தாய் சொல் தாங்கி,
கச ரத துரகம் இன்றிக்
கானிடை இறுத்த காலை,
வசை தரும் இலங்கை வேந்தன்
வவ்விய திருவை நாடித்
திசை திரி கவிகள் உற்றால்,
சிறகு பெற்று எழுதி'' என்ன,

கச, ரத, துரகம் - யானை, தேர், குதிரை; **கவிகள் -** குரங்குகள் *56-5*

374. 'எனக்கு உணவு இயற்றும் காதல்
என் மகன் சுபார்சுபன் பேர்
சினக் கொலை அரக்கன்
மூதூர் வடதிசைநின்று செல்வான்,
நினைக்கு முன் திருவோடு அந்த
நீசனை நோக்கி, ''எந்தை -
மனகது இரை எய்திற்று'' என்னா,
சிறகினால் தகைந்து கொண்டான்.

தகைந்து - மோதி *58-1*

acharya.org

375. காமத்தால் நலியப்பட்டு,
கனங்குழைதன்னைக் கொண்டு
போம்மத்தா! போகல்; எந்தை புன்
பசிக்கு அமைந்தாய்'' என்று,
தாமத் தார் மௌலி மைந்தன்
தடுத்து இடை விலக்க, நீசன் மிகைப் பாடல்கள் 727
நாமத்தால் விரலைக் கவ்வ, நாணி
மீண்டு, எனக்குச் சொன்னான்.'

மத்தா - உன்மத்தனே; **போகல் -** போகாதே; **நாமத்தால் -** அச்சத்தால்
58-2

376. முன்னர் அந் நிசாகர
முனி மொழிந்ததும்,
பின்னர் அச் சுபார்சுபன்
பெலத்து இராவணன் -
தன்னொடும் அமர் பொரச்
சமைந்து நின்றதும்,
கொன் இயல் சனகியைக்
கொண்டு போனதும்,

பெலத்து - வலிமையுடைய (பலம்); **கொன் இயல் -** பெருமைப் பண்பு
58-3

377. நினைந்து சம்பாதியும், நீதி யாவையும்
இனைந்தனன், வானரர் எவரும் கேட்கவே;
நினைந்து, கண்ணீர் விழ, நெடிது உயிர்த்தனர்;
வினைந்தனர், புரண்டனர்; விதியை நொந்தனர்.

இனைந்தனன் - வருந்தினான் 58-4

16. . புள்ளரசு இன்ன வாய்மை சொல்லி
விண் போந்த பின்னர்,
தெள்ளிதின் உணர்ந்தார் யாரும்; அங்கு
அது சாம்பன் சிந்தித்து,
உள்ளவர் தன்னில் வல்லார் யார்
என உன்னி, யாண்டும்
தள்ளரும் புகழோன் வாயுத்
தனையனை நோக்கிச் செப்பும்:

புள்ளரசு - பறவைகளுக்கு அரசனான சம்பாதி; **வாயுத் தனையன் -** வாயுவின் மகனாகிய அனுமன்.

379. ஆயவன் அங்குப் போகிய
பின்னர், அகமீதே
நோய் உறு தன்மைத்து
ஆகிய வீரர்தமை நோக்கி,
தூய மனத்தன் ஆகிய
வாலி தரு தொன்மைச்
சேயும் அவர்க்கே செப்பினன்,
நாடும் செயல் ஓர்வான்.

சேய் - *மகன் (இங்கே அங்கதன்) (இப் படலத்தின் முதற் பாடலாக ஓர் ஏட்டில் 'புள்ளரசு' எனத் தொடங்கும் பாடலும், பிறிதோர் ஏட்டில் 'ஆயவன்' எனத் தொடங்கும் பாடலும் காணப்பட்டது.)*

380. 'ஆரியன் மின்னின் பேர்
எழில்கூறும் அமைவாலும்,
''காரியம் உன்னால் முற்றும்''
எனச் சொல் கடனாலும்,
மாருதி ஒப்பார் வேறு இலை
என்னா, மனம் எண்ணி,
சீரியன் மல் தோள் ஆண்மை
உரைத்தால் செயும், என்றே'

மின்னின் - *மின்னல் போல்வளாகிய சீதை.* *8-1*

381. நாலு மறைக்கும் வேலியும்
ஆகி, நடு நிற்கும்
சீலம் மிகுந்தீர்! திங்கள்
மிலைச்சித் திகழ் வேணி,
ஆல மிடற்றான்மேலும் உதித்தீர்!
அது போதில்
காலின் நிறைக்கோ காலனும்
ஆகக் கடிது உற்றீர்.

திங்கள் மிலைச்சி - *சந்திரன் சூடி;* **வேணி -** *சடை;* **ஆலமிடற்றான் -** *நஞ்சினைக் கழுத்திலே கொண்ட சிவபிரான்* *18-1*

382. ஆதியர் இப் புத்தேள்
அடிப்பாரித்து அணவு ஆதற்கு
ஓது கருத்தில் சால
நினைத்திட்டு, ஒழிவு இல்லாப்
போது தளத்தில் புக்கிய

செய்கைத் திறனாலே
சாதல் கெடுத்துத் தான்
அழியாதீர் அதனாலே.

பாரித்து - விரும்பி; **அணவு ஆதற்கு -** அணுகுவதற்கு *18-2*

Contents

கடவுள் வாழ்த்து 2
கடல் தாவு படலம் 5
ஊர் தேடு படலம் 56
காட்சிப்படலம் 176
உருக்காட்டுப்படலம் 256
சூடாமணிப்படலம் 321
பொழில் இறுத்தபடலம் 364
கிங்கரர்வதைப் படலம் 392
சம்புமாலிவதைப்படலம் 421
பஞ்ச சேனாபதிகள் வதைப் படலம் 447
அக்ககுமாரன் வதைப்படலம் 475
பாசப் படலம் 502
பிணி வீட்டுபடலம் 542
இலங்கைஎரியூட்டு படலம் 604
திருவடி தொழுதபடலம் 630

acharya.org

கடவுள் வாழ்த்து

அறுசீர் விருத்தம்

4740. **அலங்கலில் தோன்றும் பொய்ம்மை**
அரவு என, பூதம் ஐந்தும்
விலங்கிய விகாரப்பாட்டின்
வேறுபாடு உற்ற வீக்கம்
கலங்குவது எவரைக் கண்டால் ?
அவர், என்பர்- கைவில் ஏந்தி,
இலங்கையில் பொருதார்; அன்றே,
மறைகளுக்கு இறுதி யாவார்!

மறைகளுக்குஇறுதியாவார் - வேதத்தின் எல்லை நிலமாக இருக்கின்ற ஞானிகள்; **எவரைக் கண்டால்** - எவரைத் தரிசித்த உடனே; **விலங்கிய பூதம் ஐந்தும்** - ஒன்றோடொன்று ஊடுருவிக் கலந்த ஐந்து பூதங்களும்; **வேறுபாடுஉற்ற வீக்கம்** - வேறு வேறு விதமாக அமைந்த பன்மைத் தோற்றம்; **அலங்கலில் தோன்றும் பொய்ம்மை** - மாலையில் தோற்றமளித்த பொய்; **அரவு என** - பாம்பு போல; **கலங்குவது** - இல்லாது போதல் (நிகழுமோ): **அவர் அன்றே** - அவர் அல்லவா; **கைவில் ஏந்தி** - கரத்திலே கோதண்டத்தைத் தாங்கி; **இலங்கையில் பொருதார்** - இலங்கை மாநகரத்தில் போர் செய்தவர்; **என்பர்** - என்று கூறுவர். பொய்யான பாம்பு மெய்யான மாலையைக் கண்டு உண்மை தெரிந்தவுடன் மறையும். அதுபோலப் பொய்யான பிரபஞ்சம் மெய்யான பரம்பொருளைப் பார்த்ததும் மறையும். மெய்யுணர்ச்சி தோன்றியதும் பிரபஞ்சம் இறைவனாகவோ இறைவனின் மேனியாகவோ தோன்றும். உள்ளது - மாலை; உள்ளது - பரம்பொருள்; இல்லது - பாம்பு; இல்லது - பிரபஞ்சம். பிரபஞ்சத் தோற்றத்துக்கு ஆதாரமான பரம்பொருள் வில்லேந்தி வந்தது. ஐந்து பூதங்களும்தம்மிற் கலத்தலால் விகாரங்கள் உண்டாயின. கலத்தல்இது பஞ்சீகரணம் என்று பேசப்படும். ஈண்டுப் பூதம் என்றது

தன் மாத்திரைகள். 'தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினையும் ஓரொன்று இரண்டாய்ப் பகுத்து, ஒன்றை நன்னாலாக்கித் தன்பாதி ஒழிந்த நாலின் உடன்கூட்டி இன்னே யல்லாதவை நான்கின் இயல்பிற்கூட்ட, வானாதி பின்னே தூல பூதமெனப் பிறக்கும்' என்று பிரம்ம கீதை பேசும். நிறைவாய் நிற்கும் அப்பிரமத்தில் தோன்றும் ஐம்பூத விகாரம்.... கற்பனையினாலே செனித்த என்று கைவல்ய நவநீதம் பேசும்.

உள்பொருளின்கண்இல்லாத பொருளைக் காண்பதை 'ஆரோபம்', 'அத்தியாயம்', 'கற்பனை' என்பர். இல்பொருளைக் காணாது உள் பொருளைக் காண்பதை 'அபவாதம்' என்பர். ஆரோபம் 'நாரூடு பணியாய்த் தோன்றல்!' என்றும், அபவாதம் 'அரவன்று, கயிறு என்றாற்போல்.... புரமன்று, புவனமன்று பூதங்கள் அன்று பிரம்மம் என்று தெளிவதே!' என்றும் கைவல்ய நவநீதம் கூறும்.

நக்கீரர், 'கற்றோர்க்குத் தாம் வரம்பாகிய தலைவர்' என்றார் (முருகு 134- 135) கவிச்சக்கரவர்த்தி மறைகளுக்கு இறுதியாவார் என்றார். மறைகளுக்கு இறுதியாவார் - உபநிடதமாக இருக்கும் ஞானிகள் - (எழுவாய்) முன்னோர்கள், இலங்கையில் பொருதார் மறைகளுக்கு இறுதியாவார் என்று பொருள் கொண்டனர்.

‘எல்லாப்பொருளும் இராமபிரான்’ என்று தமிழ் வேதம் பேசும். ‘ஊனின் மேய ஆவி நீ, உறக்கமோ டுணர்ச்சி நீ. ஆனின் மேய ஐந்தும் நீ, அவற்றுள் நின்ற தூய்மை நீ, யானும் நீ அதன்றி எம்பிரானும் நீ இராமனே’ என்பது திருச்சந்த விருத்தம். (பிரபந்தம் - 845) பண்பும் பண்பியும், இவற்றுக்கு மூலகாரணமாகிய பூதங்களும் இவற்றுக்கு மூலப் பொருளாகிய இறைவனும் இராமபிரான் என்பது அப் பாசுரத்தின் உட்கருத்து. உலகஇதிகாசங்களில் முதன்மை வகிக்கும் இராமாயணம் ஏழு காண்டங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது. ஒரு காண்டம் பருவத்தாலும் (பால) மூன்று காண்டங்கள் இடத்தாலும் (அயோத்தி, ஆரண்ய, கிட்கிந்தா) ஒரு காண்டம் செயலாலும் (யுத்த) இரு காண்டங்கள் பண்பாலும் (சுந்தர, உத்தர) பெயர் பெற்றுள்ளன. தமிழில் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் உத்தர காண்டம் பாடவில்லை. இராமாயணத்துக்குள் சுந்தரத்தைப் பற்றிப் பேசுவதால் அக்காண்டம் சுந்தர காண்டம் எனப்பெயர் பெற்றது. அதனால் அது உயர்ந்தது என்பர். பெருமான் மன்னுயிர் வாழ உலகில் அவதரித்தலைக் கூறும் பால காண்டத்தைவிட, இளவலுக்கு அரசு தந்து தியாக மூர்த்தியாய்க் காடேகும் அண்ணலைப் பற்றிக் கூறும் அயோத்தியா காண்டத்தைவிட, தேவர் சிறை மீட்பதற்காகப் பிராட்டி சிறைபுகுதலைப் பற்றிக் கூறும் ஆரண்ய காண்டத்தைவிட, அறத்தைக் காக்க வேண்டும் என்னும் ஒரே குறிக்கோளுடன் கீழே இறங்கிய இராகவன் வாலியைக் கொன்று, காசில்கொற்றத்தைக் காட்டிய கிட்கிந்தா காண்டத்தைவிட, பெருமான் மணிமுடி சூடியதைக் கூறும் யுத்த காண்டத்தைவிட சுந்தரகாண்டம் எவ்வகையில் உயர்ந்தது என்னும் ஐயம் தோன்றுவது இயற்கையே. இவ் ஐயத்தைப் போக்க பலர் முயன்று பலவாறு கூறுகின்றனர்.

சிறையிலிருக்கும்பிராட்டியின்பால் இராமதூதன் பெருமானின் திருமேனி அழகைப் பலபடியாக விவரிக்கின்றான்; அதனாலும், பெருமானைப் பிரிந்த பிராட்டி மென் மருங்குல் போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்து புடமிட்ட பொன்போல விளங்குவதைக் கூறுவதாலும், சுந்தரனாகிய அனுமன் புகழ் ஒன்றே விவரிக்கப்படுவதாலும் இக்காண்டம் சுந்தர காண்டம் எனும் பெயர் பெற்றது என்று பலர் கூறுகின்றனர். இக் காரணங்கள் அனைத்தும் அன்பின் அடிப்படையிலும் உண்மையின் அடிப்படையிலும் எழுந்தனவே. ஆயினும், இவற்றினும் மேலான உண்மை ஒன்று உள்ளது. இராவணன் வரபலத்தாலும், படை பலத்தாலும், தேசத்தார்க்கு இடுக்கண் தந்தான். தேவியைச் சிறையில் வைத்தான். மன்னுயிர் புடைத்துத் தின்றான். இதனால் அறத்தின்பால் ஈடுபாடு கொண்ட சமுதாயம், இராவணன் வீழ்ச்சியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. இராவணன் வீழ்ச்சியடைய மாட்டானா ? அவன் படை அழியாதா ? அவன் நகர் தொலையாதா ? அவன் செல்வங்கள் சிதையாவா ? செருக்குக் கொண்ட அரக்கர்கள் ஒழியார்களா ? என்று மானுட சமுதாயம் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. அந்த எதிர்பார்ப்பு முழுமையையும் நிறைவேற்றி வைக்கின்றான் இராம தூதனாகிய அனுமன். அனுமன் சோலையை அழிக்கின்றான். சேனையைத் துவைக்கின்றான். இராவணன் இதயத்தில் அச்சத்தை விதைக்கின்றான். பாவபண்டாரமான இலங்கையை எரிக்கின்றான். தருமத்தின் வெற்றியை எதிர்பார்த்து, எதிர்பார்த்து, ஏமாந்து காய்ந்து கிடந்த புண்ணிய இதயங்கள், இராவணன் வீழ்ச்சிக்குக் கால்கோள் விழாவை வழங்கிய இக் காண்டத்தைச் சுந்தரம் என்று பெயரிட்டு மலரிட்டுப் பூசித்துப் பேரின்பம் பெற்றன. அறச் சிந்தனையாளர்களின் எண்ணங்களே வால்மீகியின் இதயத்தில் சுந்தர காண்டமாக மலர்ந்தது. இக்காண்டத்தின் நாயகன் அனுமனே. இராவணன் முதலான அரக்கர்களும் இந்திரசித்தன் முதலான வீரர்களும் வீடணன் போன்ற சான்றோர்களும் உப பாத்திரங்களே. பிராட்டியும்கூட அனுமனின் பேருருவுக்கு முன்னே அனுமனின்

தியாகத்துக்கு முன்னே, அனுமனின் தொண்டுக்கு முன்னே உப பாத்திரமாக ஒளி வீசுகிறாள். இக் காண்டத்திற்கு ஒரே எழுவாய் உண்டு. அவன் அனுமனே. மற்றவையெல்லாம் செயப்படுபொருளே.

அனுமன், கடலைக்கடந்து, இலங்கையைத் தேடி, பிராட்டியைக் கண்டு, கணையாழியைத் தந்து, பொழிலைச் சிதைத்து, அரக்கரை வதைத்து, இராவணன் செருக்கைக் குலைத்து, மீண்டு வந்து வேதமுதல்வன் பாதத்தை வணங்கி, உயர்வற உயர்நலம் பெறுகிறான். இதுவே சுந்தர காண்டம்.

கடல் தாவு படலம்

அனுமன் மகேந்திரமலையிலிருந்து தென்பெருங்கடலைக் கடந்து பவளமால் வரையில் பாய்ந்த செய்தியைக் கூறுகிறது. இப்படலத்தில் மைந்நாகன், சுரசை, அங்காரதாரை என்னும் மூன்று பாத்திரங்களை அனுமன் சந்திக்கின்றான். பேருருக் கொண்டு அனுமன் கடல் கடந்து செல்லும்போது அவனுக்கு உதவி செய்வதற்காக மைந்நாகமலை கடலிலே தோன்றி, அனுமனைத் தன்மீது தங்கி இளைப்பாறிச் செல்ல வேண்டுகிறது. அனுமன், 'இராமன் திருத்தொண்டு செய்யும் நான் ஓய்வை விரும்பேன். திரும்பி வரும்பொழுது உன்னைக் காண்கிறேன்' என்று சொல்லிக் கடந்து செல்கிறான். கடந்து செல்கிற அனுமனைத் தேவர்கள் ஏவலால் சுரசை தடுக்கிறாள். அவள் 'எனக்குப் பசியாக இருக்கிறது. உன்னை உண்பேன்' என்று வாயைத் திறக்கிறாள். அனுமன் அவள் வாய்க்குள் புகுந்து வெளியே வருகிறான். சுரசையை வென்ற அனுமன் அங்கார தாரையைச் சந்திக்கின்றான். அங்கார தாரை அனுமனை விழுங்குகின்றாள். அனுமன் அவள் உடலைப் பிளந்து வெளிப்படுகிறான். அரக்கி இறக்கிறாள். தேவர்கள் அனுமனை வாழ்த்துகின்றனர். அனுமன், வருகின்ற இடையூறுகள் எல்லாம் நீங்க வேண்டும் என்று கருதி, இராம நாமத்தைத் தியானிக்கின்றான். மூன்று தடையைக் கடந்த அனுமன் பவளமால் வரையில் பாய்ந்து இலங்கையின் வளங்களை நோக்குகிறான். பத்துவிதமானபொறி புலன்களின் வயப்பட்ட ஆன்மாவின் வீடுபேற்றிற்காக நற்குரவன் சம்சார சாகரத்தைக் கடந்து புனித ஆன்மாவை நோக்கி வருவது இப் படலத்தின் உட்குறிப்பு என்பர். இங்கு அனுமன் நற்குரவன், பிராட்டி புனித ஆன்மா என்று கொள்வர்.

அனுமன்துறக்க நாட்டை இலங்கை என்று ஐயுற்றுத் தெளிதல்

அறுசீர்விருத்தம்

4741. **ஆண்தகைஆண்டுஅவ் வானோர்**
துறக்க நாடுஅருகில் கண்டான்;
'ஈண்டு, இதுதான்கொல் வேலை
இலங்கை?' என்று ஐயம் எய்தா,
வேண்டு அருவிண்ணாடு என்னும்
உள்ளம் மீட்டான் 'காண்தகுகொள்கை உம்பர்
இல்'என,கருத்துள் கொண்டான்.

ஆண்தகை - ஆண்மையிற் சிறந்த அனுமன்; **ஆண்டு** - அங்கே; அவ்வானோர் - அந்தத் தேவர்களின்; **துறக்க நாடு** - சுவர்க்க லோகத்தை; **அருகில் கண்டான்** - பக்கத்தில் பார்த்தான்; (பார்த்த அனுமன்) **ஈண்டு** - இங்கே தெரிகின்ற; **இது** - இந்த உலகம்; **வேலை இலங்கை** - கடலால் சூழப்பட்ட இலங்கையோ; **என்று ஐயம் எய்தா** - என்று சந்தேகம் அடைந்து; **வேண்டு அரும்** - யாவரும் விரும்புகின்ற, அரிய; **விண்ணாடு என்னும்** - தேவநாடு என்கின்ற; **மெய்ம்மை கண்டு** - உண்மையைத் தெரிந்து; **உள்ளம் மீட்டான்** - (அங்கே தேடும்) எண்ணத்தை விலக்கி; **காண்தகு கொள்கை** - தேடிக் காண வேண்டிய கோட்பாடாகிய பிராட்டி; **உம்பர் இல் என** - விண்ணுலகில் இல்லை என்று; **கருத்துள் கொண்டான்** - மனத்தில் நினைத்துக்கொண்டான்.

ஆண்தகை -புலனடக்கம் பெற்றவன். 'காண்டகு தோகை' என்று பாடம் கொண்டு காணவேண்டிய பிராட்டி என்று உரைகூறுதல் உண்டு. "விண்நாடு வேண்டு அரு நாடு" என்றதால், இலங்கை பிறர் வெறுக்கும் நாடு என அறிக. மீட்டான் - மீட்டு, முற்றெச்சம். இல் - இல்லை. (விளம்-மா-மா-விளம்-மா-மா) என்னும் சீர்களை முறையே பெற்றுவரும் அறுசீர் விருத்தம், இராம காதையில் இத்தகைய விருத்தங்கள் 2536 பாடல்கள் உள்ளன என்று அமரர் கம்பனடிப்பொடி அவர்கள் வரைந்துள்ளார் (கம்பன் மணிமலர் 1976) (1)

4742. கண்டனன்,இலங்கை மூதூர்க்
கடிபொழில்கனக நாஞ்சில்
மண்டல மதிலும்,கொற்ற
வாயிலும், மணியின் செய்த
வெண்தளக் களபமாட
வீதியும்,பிறவும் எல்லாம்;
அண்டமும்திசைகள் எட்டும்
அதிர,தோள் கொட்டி ஆர்த்தான்

(அனுமன்)

***இலங்கை மூதூர்** - பழைமையான இலங்கை நகரின்; **கடிபொழில்** - காவற் சோலைகளையும்; **கனக நாஞ்சில்** - பொன்னாற் செய்த குருவித் தலையையும்; **மண்டலமதிலும்** - வட்டமான மதிலையும்; **கொற்ற வாயிலும்** - வெற்றியை அறிவிக்கும் கோபுர வாயிலையும் ; **மணியின் செய்த வெண்தள** - மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற வெண்மையான; **களப மாட வீதியும்** - சுண்ணம் பூசப்பெற்ற, மாளிகைகளை உடைய வீதியையும்; **பிறவும் எல்லாம்** - (கூறப்பெறாது விடுத்த) பிறவற்றையும்; **கண்டனன்** - பார்த்தான்; **அண்டமும்** - வானத்தின் உச்சியும்; **திசைகள் எட்டும்** - எட்டுத் திக்குகளும்; **அதிர** - எதிரொலிக்க; **தோள் கொட்டி ஆர்த்தான்** - தோள்களைப் புடைத்து ஆரவாரித்தான்.*

அனுமன் இலங்கைமூதூரின் காவற்சோலை முதலியவற்றைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியால் தோள்களைப் புடைத்து ஆரவாரித்தான். இலங்கை மூதூர் -மூது இலங்கை ஊர். நாஞ்சில் - மதில் மேல் குருவித் தலைபோல் அமைக்கப் பெற்ற உறுப்பு. சிலப்பதிகாரத்தில் அடைக்கலக் காதையில் காண்க (217) அண்டம் - பிரபஞ்ச உருண்டை என்றும் கூறலாம். திசைகள் கூறப் பெற்றமையால் (அண்டம் என்பதற்கு) வான்முகடு கூறப் பெற்றது. 'அண்டமுற நிமிர்ந்தாடும் அப்பன்' என்பர் அம்மையார் (மூத்த திருப்பதிகம்). அதிர - எதிரொலிக்க. வீரர்கள் உற்சாகத்தால் தோள் கொட்டுவர். 'தன் தோள் கொட்டித் தடவரையை... எடுத்தான்' (நாவரசர் - ஆராத இன்னமுதை 10) கண்டனென்... பிறவும் என்னா... ஆர்த்தான் என்னும் பாடம் கொண்டு மதில் முதலானவற்றைப் பார்த்தேன் என்று கூறி ஆரவாரித்தான் என்று பொருள் கூறுவாரும் உளர். தளம் - சுண்ணச் சாந்து. தாழியும் சாந்தும் தளம் ஆகும். (பிங் 3615) கடிபொழில் என்பது காவற்காட்டை. இது காட்டரண். கொற்றவாயில் - கோபுரவாசல். நம் கோன் கொற்றவாயில் (சிலம்பு 20-16) களப மாட வீதி - யானை செல்லும் வீதி என்றும் கூறலாம். (2)

4743. வன்தந்தவரிகொள் நாகம்,
வயங்குஅழல் உமிழும் வாய,
பொன்தந்தமுழைகள்தோறும்
புறத்து உராய்ப் புரண்டு போவ -
நின்று, அந்தம்இல்லான் ஊன்ற -
நெரிந்துகீழ் அழுந்தும் நீலக்
குன்றம் தன்வயிறு கீறிப்
பிதுங்கினகுடர்கள் மான.

அந்தம்இல்லான் *- அழிவில்லாத அனுமன் ;* ***நின்று ஊன்ற*** *- நின்று (திருவடிகளை) வன்மையாக (மலையில்) பதிக்க (அதனால்);* ***நெரிந்து*** *- சிதைந்து ;* ***கீழ் அழுந்தி*** *- பூமிக்கு அடியிலே புதைந்து;* ***நீலக்குன்றம்*** *- நீலநிறமுடைய மகேந்திர மலை ;* ***தன் வயிறு கீறி*** *- தன்னுடைய வயிறு கிழிபட்டு ;* ***பிதுங்கிய குடர்கள் மான*** *- வெளியிட்ட குடல்களைப் போல;* ***பொன்தந்த முழைகள் தோறும்*** *- பொன்னைத் தருகின்ற குகைகள் தோறும்;* ***வயங்கு அழல் உமிழும் வாய*** *- விளங்குகின்ற நெருப்பைக் கக்கும் வாயை உடைய;* ***வன்தந்த வரிகொள் நாகம்*** *- வலிமையான பற்களையும் கோடுகளையும் பெற்ற பாம்பு;* ***உராய்ப் புரண்டு புறத்து போவ*** *- உராய்ந்து கொண்டு புரண்டு வெளியே சென்றன. அனுமன்திருவடியின் அழுத்தம் பெற்ற மலையின் குடல்வெளிப்பட்டாற் போலப் பாம்புகள் புறத்தே போந்தன. அந்தம் இல்லான்- அழிவற்றவன் (சிரஞ்சீவி). பாம்பைத் 'தந்தி' என்பர், கச்சியப்பர் - தந்தி நஞ்சம் தலைக்கொளச் சாய்ந்தவர் (கந்த 3-10-21) ஊன்ற - அழுத்த 'அருவரை நெரிய வூன்றும் குழகனே' (நாவரசர் - நெற்றி மேல் 10). பொன், மலையின்கண் தோன்றலின் பொன் தந்த முழைகள் என்றான். பொன்படு நெடுவரை. (சிலம்பு 28, 142) வரி அரவம் - கோடுகளை உடைய பாம்பு. வரி அரவே நாணாக, மால்வரையே வில்லாக (சம்பந்தர் விடியலோர் 7). அனுமன் கடல் தாவப் போகிறான் - அதற்கு ஆயத்தப் படுத்த அவன் திருவடியை வன்மையாகப் பதித்தான். வால்மீகி, "அனுமன் கடலைக் கடக்க விரும்பிக் கைகளாலும் கால்களாலும் அந்த மலையை அழுத்தினான். அப்பொழுது அந்தப்பர்வதம் ஒரு முகூர்த்த காலம் கிடுகிடென்று நடுங்கிற்று" என்பர். பிதுங்குதல் - அழுத்தம் பெற்ற பொருளுக்கு உள்ளே உள்ளவை வெளிப்படுதல். இலங்கைக் கோமான் தன்னைக் கதிர் முடியும், கண்ணும் பிதுங்க ஊன்றி (நாவரசர் தூண்டு சுடர் 10)* ***(3)***

4744. புகல்அரும் முழையுள் துஞ்சும்
பொங்கு உளைச் சீயம்பொங்கி,
உகல்அருங் குருதிகக்கி,
உள்ளுறநெரிந்த; ஊழின்,
அகல் இரும் பரவைநாண
அரற்றுறுகுரல ஆகி,
பகல்ஒளி கரப்ப,வானை

மறைத்தன, பறவை எல்லாம்.

புகல் அரும் - நுழையமுடியாத; ***முழையுள் துஞ்சும்*** - குகையின்கண் உறங்கின்ற; ***பொங்கு உளைச்சீயம்*** - சிலிர்க்கின்ற பிடரி மயிரையுடைய சிங்கங்கள்; ***பொங்கி*** - கொந்தளித்து; ***உகல் அருங் குருதி கக்கி*** - சிந்தக் கூடாத இரத்தத்தை வெளிப்படுத்தி; ***உள்ளுற நெரிந்த*** - உள்ளே சிதைந்தன; ***பறவை எல்லாம்*** - எல்லாப் பறவைகளும்; ***அகல் இரும் ஊழின் பரவைநாண*** - பரந்த பெரிய ஊழிக்காலத்துக் கடல்கள் வெட்கம் அடைய; ***அரற்றுறு குரல ஆகி -*** கதறுகின்ற கூக்குரலை உடையனவாய்; ***பகல் ஒளி கரப்ப*** - சூரியனுடைய பிரகாசம் மறையும்படி; ***வானை மறைத்தன*** - ஆகாயத்தை மூடின. அனுமன் திருவடிபடஅழுந்திய மலைக்குகைக்குள் சிங்கங்கள் குருதி கக்கி நெரிந்தன. பறவைகள் வானை மறைத்தன. நெரிதல் - சிதைதல், நொறுங்குதல். வாளரக்கன் தலை பத்தும் நெரித்தவன் (நாவரசர் - மன்னு மலைமகள் 10)
(4)

4745. மொய்யுறுசெவிகள் தாவி,
முதுகுஉற, முறைகால் தள்ள,
மைஅறு விசும்பினூடு
நிமிர்ந்தவாலதிய, மஞ்சின்
மெய்உறத்தழீஇய, மெல்லென்
பிடியொடும்வெருவ லோடும்
கையுற மரங்கள்சுற்றி,
பிளிறின-களிநல் யானை.

களிநல் யானை - மதமயக்கமுடைய பெரிய யானைகள்; ***மைஅறு விசும்பினூடு*** - மேகம் இல்லாத ஆகாயத்தின்கண்; ***நிமிர்ந்த வாலதிய*** - நீண்ட வாலையுடைய (யானைக் கன்றுகள்); ***மொய்உறு செவிகள்*** - வலிமை மிக்க காதுகள்; ***தாவி முதுகுற*** - பரவி முதுகைச்சார (அதனால்); ***முறைகால் தள்ள*** -பருவக் காற்று வீச; ***மஞ்சின் மெய்யுறத் தழீஇய*** - மேகத்தைப் போல(த்தம்) உடம்பைத் தழுவிக் கொண்ட; ***மெல்லென் பிடியொடும்*** - மென்மையான பெண் யானைகளுடன்; ***வெருவலோடும்*** - அச்சத்தோடும்; ***கைஉற மரங்கள் சுற்றி*** - கைகளால் மரங்களைச் சுற்றிக் கொண்டு; ***பிளிறின*** - வீறிட்டுக் கதறின. யானை, கன்று, பிடியுடன் அச்சத்தோடு மரங்களைப் பற்றிப் பிளிறின. வாலதிய - வாலையுடைய கன்று. வாலதி - வால். அ - உடைமைப் பொருளைக்குறித்தது. வாலதிய என்னும் பலவின்பால் வினைமுற்று வினையாலணையும் பெயராயிற்று. *(5)*

4746. பொன்பிறழ் சிமயக் கோடு
பொடியுற, பொறியும் சிந்த,
மின்பிறழ்குடுமிக் குன்றம்
வெரிந்உறவிரியும் வேலை,
புன் புற மயிரும்பூவா,
கண்புலம்புறத்து நாறா,

வன்பறழ் வாயில்கவ்வி,
வல்லியம்இரிந்த மாதோ.

மின்பிறழ்குடுமிக் குன்றம் - ஒளி விளங்கும்தலைமையுடைய மகேந்திர மலையின்; **வெரிந்** - முதுகின்கண்; **பொன்பிறழ் சிமயக்கோடு** - பொன்போலப் பொலிவு பெற்ற சிகரமானது; **உற** - நன்றாக அழுந்த (அதனால்); **பொடியுறப் பொறி சிந்த** - பொடிப் பொடியாகிப் பொறி பறக்க; **விரியும் வேலை** - பிளவுபடும் சமயத்தில்; **வல்லியம்** - புலிகள்; **புன்புற மயிரும் பூவா** - மெல்லிய உடம்பில் பூனை மயிரும் முளைக்காத; **புறத்துக் கட்புலம் நாறா** - வெளியில் தோன்றும்படி கண்கள் திறவாத; **வன்பறழ்** - (தம்முடைய) வலிமையான குட்டிகளை; **வாயில் கவ்வி இரிந்த** - வாயில் பற் றிஅஞ்சியோடின.

சிகரம்பொடியாகி மலை பிளந்தது என்றும் கூறலாம். கோடு அழுந்தக் குன்றம் பிளந்தது என்று இங்கே கொள்ளப் பட்டது. சிமயம் - சிகரம் - இமையவர் உறையும் சிமையப் பிடர்த்தலை (சிலம்பு 5-97) கோடு - சிகரத்தின் நுனி. பொற்கோட்டு இமயமும் பொதியமும் போன்றே (புறம் 2). உடலில் தோன்றும் புல்லிய மயிரைப் பூனைமயிர் என்பர். சங்க இலக்கியம் அரிமயிர் என்று பேசும். பறழ் - குட்டி, நாய், புலி முதலான விலங்குகளின் குட்டியைப் பறழ் என்பது மரபு. புலிப்பறழ் அன்ன பூஞ்சினை வேங்கை (மரபியல் மேற்கோள்) மலைக்கு முதுகு கூறப்பெற்றுள்ளது.
(6)

747. **தேக்குஉறுசிகரக் குன்றம்**
திரிந்துமெய்ந் நெரிந்து சிந்தத்
தூக்குறு தோலர்,வாளர்,
துரிதத்தின் எழுந்த தோற்றம்,
தாக்குறுசெருவில், நேர்ந்தார்
தாள்அறவீச, தாவி,
மேக்குறவிசைத்தார் என்னப்
பொலிந்தனர்-விஞ்சை வேந்தர்.

தேக்கு உறுசிகரக் குன்றம் - தேக்கு மரங்கள் மிகுதியாகப் பெற்ற மகேந்திர மலை; **திரிந்து** - தன் இயல்பு வேறுபட்டு; **மெய்ந் நெரிந்து சிந்த** -உடல் சிதைந்து சிதற (அதனால்); **விஞ்சை வேந்தர்** - வித்தியாதரத் தலைவர்கள்; **தூக்குறு தோலர்** - உயர்த்திப் பற்றிய கேடகமுடையவராய்; **வாளர்** - வாளை ஏந்தியவராய்; **துரிதத்தின் எழுந்த தோற்றம்** - வேகமாக எழுந்த காட்சி; **தாக்குறு செருவில்** - மோதிச் செய்கின்ற போரில்; **நேர்ந்தார்தாள்அற வீச** - எதிர்த்த பகைவர்களின் முயற்சியற்றுப் போக ஆயுதங்களைச்சுழற்ற; **மேக்கு உறத் தாவி** - வானிலே நன்றாகப் பாய்ந்து; **விசைத்தார்என்னப் பொலிந்தனர்** - வேகம் பெற்றவர்களைப் போல விளங்கினார்கள். சலிப்பற்றதுமலை. அஃது இன்று சலித்தது. நிலை திரிந்தது. சுழன்றது; அதனால் அங்குள்ள வித்தியாதரத் தலைவர்கள் ஏந்திய கேடகத்தோடும் தாங்கிய வாளோடும் விண்ணில் சென்றனர். அக் காட்சி பகைவரைத் தாக்க எழுந்தது போல் இருந்தது. பகைவரால் தாக்கப்பெற்று மேல் எழுந்த வீரர் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.
(7)

4748. **தாரகை, சுடர்கள், மேகம்**
என்று இவைதவிரத் தாழ்ந்து,
பாரிடை அழுந்துகின்ற
படர்நெடும்பனிமாக் குன்றம்,
கூர் உகிர்க்குவவுத் தோளான்
கூம்புஎனக்குமிழி பொங்க
ஆர் கலி அழுவத்துஆழும்
கலம் எனல்ஆயிற்று அன்றே.

தாரகை சுடர்கள்மேகம் என்று இவை - நட்சத்திரம், சூரிய சந்திரர்கள்; மேகம் என்னும் இப்பொருள்கள்; **தவிர** - (சார்ந்து வராமல்) நீங்கிநிற்க; **தாழ்ந்து** - இறங்கி; **பாரிடை அழுந்துகின்ற** - பூமியின்கண் கீழ்நோக்கிப் போகும்; **படர்நெடும் பனிமாக் குன்றம்** - விரிந்து நீண்ட குளிர்ந்த மலை; **கூர்உகிர் குவவுத் தோளான்** - கூர்மையான நகங்களையும் திரண்ட தோள்களையும் உடைய அனுமன் ; **கூம்புஎன** - பாய்மரம் போலிருக்க ; **ஆர்கலி அழுவத்து** - கடலின் ஆழத்திலே ; **குமிழி பொங்க** -நீர்க்குமிழிகள் கொந்தளிக்க; **ஆழும் கலம் எனல்ஆயிற்று** -மூழ்குகினற் கப்பல் என்று கூறும் தன்மையைப் பெற்றது.

அனுமன் கப்பலின்பாய்மரம் போன்றிருந்தான். அழுந்தும் மலை கடலுள் ஆழும்கப்பல் போன்றிருந்தது. **கூம்பு - பாய்மரம்.** வங்கத்தின் கூம்பேறும் மாப்பறவை போன்றேனே (குலசேகரர் 5-5). கப்பலையும் மலையையும் ஒப்பிடுதலைக் குறுந்தொகையில் காண்கிறோம். ‘வாழி தோழி தெண்டிரைக் கடல் ஆழ் கலத்தில் தோன்றி - மாலை மறையும் அவர் மணி நெடுங் குன்றே (குறு 240) அழுவம் - ஆழம் பரப்பும் ஆம். ***(8)***

4749. **தாதுஉகுநறுமென் சாந்தம்,**
குங்குமம்,குலிகம், தண்தேன்,
போதுஉகுபொலன்தாது, என்று இத்
தொடக்கத்த யாவும் பூசி,
மீதுஉறு சுனைநீர்ஆடி,
அருவிபோய் உலகின் வீழ்வ,
ஓதிய குன்றம்கீண்டு
குருதிநீர்சொரிந்தால் ஒத்த.

அருவி - மகேந்திரமலையின் அருவி; **தாது -** காவிக் கற்களையும்; **உகுநறுமென் சாந்தம் -** கரைந்து தேய்ந்த நறுமணம் வீசும் சந்தனக் குழம்பையும்; **குங்குமம் -** குங்குமப் பூக்களையும்; **குலிகம் -** சாதிலிங்கத்தையும்; **தண்தேன் -** குளிர்ந்த ; **போதுஉகு - ** மலர்கள்சிந்திய; **பொலன்தாது -** பொன் நிறம் பெற்ற மகரந்தங்களையும்; **என்று இத் தொடக்கத்த யாவும் -** இது முதலான பல பொருள்களையும் ; **பூசி -** தன்மேல் பூசிக் கொண்டு ; **மீதுறு -** மலையின் மேலே உள்ள ; **சுனை நீர்அடி -** சுனை நீரிலே குளித்து ; **உலகின் போய் வீழ்வ -** பூமியில் பரந்து வீழும் காட்சி ; **ஓதிய குன்றம் -** பேசப்பெற்ற மலை; **கீண்டு -** வயிறு பிளக்கப் பெற்று ; **குருதி நீர் சொரிந்தால் ஒத்த -** இரத்தமாகிய நீரைச் சொரிவதைப் போன்றிருந்தன.

மணமுள்ளபொருள்களைப் பூசி நீராடுவார் போல அருவி, மகரந்தம் முதலானவற்றைப் பூசிச் சுனையில் நீராடின. அது, நிலத்தில் பாயும்போது மலை பிளந்து குருதி வீழ்வது போன்றிருந்தது. உகும் - கரைந்து தேயும். உப்பு இயல் பாவை உறை உற்றதுபோல் உக்கு விடும், என் உயிர் என்னும் கலிப்பாவுக்கு (நெய்தல் 21-16-17) உரை வகுத்த நச்சினார்க்கினியர், 'உயிர்.... கரைந்து விடா நின்றது' என்று உரை வகுத்தார். குலிகம் - சாதிலிங்கம். குன்றுக்குக் குருதி குறிக்கப் பெறுகிறது. *(9)*

4750. **'கடல்உறுமத்துஇது' என்னக்
கருவரை திரியும் காலை,
மிடல்உறுபுலன்கள் வென்ற
மெய்த்தவர் விசும்பின் உற்றார்;
திடல்உறுகிரியில் தம்தம்
செய்வினைமுற்றி, முற்றா
உடல்உறு பாசம்வீசாது,
உம்பர்செல்வாரை ஒத்தார்.**

கருவரை - கரிய மகேந்திரமலை ; **கடல்உறு -** பாற் கடலைச் சார்ந்த ; **மத்து இது என்ன -** மத்து என்று கூறும்படி ; **திரியும் காலை -** சுழல்கின்ற சமயத்தில் ; **மிடல்உறு -** வன்மை மிக்க ; **புலன்கள் வென்ற மெய்த்தவர் -** ஐம்புலன்களும் பொறிவழியே போகாமல் அடக்கிய முனிவர்கள் ; **விசும்பின் உற்றார் -** ஆகாயத்தை அடைந்தார்கள் (அவர்கள்) ; **திடல்உறு கிரியில் -** மேட்டுப் பாங்கான மலையில் ; **தம்தம் செய்வினை முற்றி முற்றா -** தாம் தாம் செய்யவேண்டிய கடமைகளைத் தொடங்கி நிறைவு செய்யாமல் ; **உடல்உறு பாசம் வீசாது -** உடலின்கண் கொண்ட பற்றை விடாமல் ; **உம்பர் செல்வாரை, ஒத்தார் -** விண்ணுலகத்திற்குச் செல்பவரை ஒத்தார். முனிவர்கள்ஆகாயத்தை அடைந்தது பற்றை விடாமையால் சுவர்க்கம் அடைந்தவரை ஒத்தனர். திரிதல் - சுழல்தல். மண்ணகந்திரிய... மால்வரை திரிய காலும் கதிரொடு திரிய (3517). செய்ய வேண்டியவற்றை நிறைவேற்றியிருந்தால் முத்தி பெற்றிருப்பர். நிறைவேற்றாமையால் அவர்கள் சுவர்க்கம் சென்றனர். (கீதை - தியான யோகம் 40) *(10)*

4751. **வெயில்இயல் குன்றம் கீண்டு
வெடித்தலும், நடுக்கம் எய்தி,
மயில்இயல்தளிர்க்கை மாதர்
தழீஇக்கொளப் பொலிந்த வானோர்,
அயில் எயிற்றுஅரக்கன் அள்ளத்
திரிந்தநாள், அணங்கு புல்லக்
கயிலையில் இருந்த தேவைத்
தனித் தனிகடுத்தல் செய்தார்.**

வெயில்இயல்குன்றம் - ஒளியமைந்த மகேந்திர மலை ; **கீண்டு வெடித்தலும் -** பிளவுபட்டு இரண்டாதலும் ; **மயில்இயல் தளிர்க்கை மாதர் -** மயில் போன்ற சாயலும், தளிர் போன்ற கைகளும் கொண்ட தெய்வப் பெண்கள் ; **நடுக்கம் எய்தி தழீஇக் கொள்ள -** அச்சமுற்றுத் தழுவிக்கொள்ள (அதனால்) ; **பொலிந்த வானோர் -** பூரித்த

தேவர்கள் ; **அயில் எயிற்று அரக்கன்** - கூரிய பற்களைப் பெற்ற இராவணன் ; **அள்ள** - பெயர்த்தெடுக்க ; **திரிந்த நாள்** - (கயிலாய மலை) அசைந்த காலத்தில் ; **அணங்குபுல்ல** - உமாதேவி தழுவிக்கொள்ள ; **கயிலையில் இருந்த தேவை** - கயிலாய மலையில்வீற்றிருந்த சிவபிரானை ; **தனித்தனி கடுத்தல் செய்தார்** - ஒவ்வொருவரும்தனித்தனியே ஒத்திருந்தார்கள். தத்தம்தேவிமாரால் தழுவப்பெற்ற தேவர்கள் உமையம்மை தழுவக் கயிலாய மலையில் மகிழ்ந்த சிவபிரானை ஒத்திருந்தனர். வெயில் - ஒளி - வெயில்விரி கனகக் குன்றத்து எழில் கெட - (கம்பன் - மிகை 226) **(11)**

4752. **ஊறியநறவும் உற்ற**
குற்றமும்உணர்வை உண்ண,
சீறிய மனத்தர்,தெய்வ
மடந்தையர்ஊடல் தீர்வுற்று
ஆறினர்,அஞ்சுகின்றார்,
அன்பரைத்தழுவி உம்பர்
ஏறினர், இட்டு,நீத்த
பைங்கிளிக்கு இரங்குகின்றார்.

ஊறிய நறவும் - (வியஞ்சனத்துடன்) ஊறிக்கிடந்த மதுவும் ; **உற்ற குற்றமும்** - நேர்ந்த பிழையும் ; **உணர்வை உண்ண** - அறிவை அழிக்க (அதனாலே) ; **சீறிய மனத்தர்** - கொதிப்புற்ற மனத்தையுடைய ; **தெய்வ மடந்தையர்** - தேவலோகப் பெண்கள் (மலையின் அதிர்ச்சியால்) ; **ஊடல் தீர்வுற்று ஆறினர்** - ஊடல் நீங்கி அமைதியடைந்தனர் ; **அஞ்சுகின்றார்** - அச்சம் அடைந்து ; **அன்பரைத் தழுவி** - கணவரைத் தழுவிக்கொண்டு ; **உம்பர் ஏறினர்** - விண்ணின் கண்ணே சென்று ; **இட்டு நீத்த** - கூண்டுக்குள் அடைத்து விட்டு விட்டுவந்த ; **பைங்கிளிக்கு** - இளமையான கிளியின் பொருட்டாக ; **இரங்குகின்றார்** - கவலைப்படுகிறார்கள்.

கூட்டுக்குள்செறிக்காமல் இருந்தால் கிளி பறந்து சென்று பிழைக்குமே, பறக்கவியலாதபடி அடைத்தோமே என்று வருந்தியதை இட்டு நீத்த என்னும் தொடர் உணர்த்தும். மலையின் அசைவால் ஊடல் துன்பம் போயிற்று. இட்டு நீத்த பைங்கிளியால் வந்த துன்பம் வளர்ந்தது. பிராட்டிகூடத் தான் விட்டுவந்த கிளியைப் பாதுகாக்கும்படி தன் சகோதரிகட்குக் கூறும்படி சுமந்திரனிடம் கூறினாள். 'இது என் பைங்கிளி எடுத்த பைங்கிளி' என்னும் ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல் (375) மகளிர் கிளிகள்பால் கொண்ட பாசத்தைப் புலப்படுத்தும். பைங்கிளி - இளங்கிளி; பசுமை - இளமை. பசுங்கதிர்க் கொத்தொடு (தக்க பரணி 605) என்னும் தொடருக்கு விளக்கம் கூறும்போது பசுங்கதிர் - பச்சைக் கதிர். பசுமை நிறத்திற் சென்றதன்று. இளமையிற் சென்றது, என்று தெளிவித்தது ஈண்டும் ஏற்கும். பாரதிகூட 'பச்சைக் குழந்தை' என்பார். 'பச்சைப் பிள்ளை' எனப் பேச்சு வழக்கிலும் இளங்குழந்தை குறிக்கப்படுவதை நினைவிற் கொள்க. **(12)**

4753. **இத்திறம் நிகழும் வேலை,**
இமையவர், முனிவர், மற்றும்
முத் திறத்து உலகத்தாரும்,
முறை முறை விரைவில் மொய்த்தார்,

தொத்துஉறு மலரும், சாந்தும்
சுண்ணமும் இனைய தூவி,
'வித்தக சேறி' என்றார்
வீரனும் விரைவது ஆனான்.

இத்திறம்நிகழும் வேலை *- இப்படிப்பட்டநிகழ்ச்சிகள் நடைபெறுங் காலத்தில் ;* ***இமையவர் முனிவர் மற்றை முத்திறத்து உலகத்தாரும்*** *- தேவர்களும், முனிவர்களும் இன்னும் மூவகையான உலகத்தில் இருப்பவர்களும் ;* ***முறை முறை*** *- தகுதிக்கேற்ற வரிசைப்படி ;* ***விரைவில் மொய்த்தார்*** *- விரைவாக ஆகாயத்தில் ஒன்று கூடினர் ;* ***கொத்து உறுமலரும்-*** *கொத்துக் கொத்தான பூக்களையும் ;* ***சாந்தும்*** *- சந்தனத்தையும் ;* ***சுண்ணமும்-*** *வாசனைப் பொடிகளையும் ;* ***இனைய*** *- இப்படிப்பட்ட பொருள்களையும் ;* ***தூவி*** *- (அனுமன் திருமேனியில்) அள்ளி வீசி ;* ***வித்தக*** *- அறிஞனே !;* ***சேறிஎன்றார்*** *- 'செல்க !' என்று கூறினார்கள் ;* ***வீரனும் விரைவது ஆனான்-*** *அனுமனும்வேகமாகப் போக முற்பட்டான்.*

இதுவரை அனுமன்திருவடி அழுத்திய காரணத்தால் மலையின்கண் நிகழ்ந்தவற்றைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி விவரித்தார். ***(13)***

4754. 'குறுமுனிகுடித்த வேலை
குப்புறும்கொள்கைத்து ஆதல்
வெறுவிது;விசயம் வைகும்
விலங்கல்-தோள் அலங்கல் வீர !
'சிறிதுஇது' என்றுஇகழற்பாலை
அல்லை; நீசேறி' என்னா;
உறுவலித் துணைவர்சொன்னார்;
ஒருப்பட்டான்; பொருப்பை ஒப்பான்.

உறுவலித் துணைவர்- *மிக்கவலிமையையுடைய நண்பர்கள் (அனுமனை நோக்கி) ;* ***விசயம் வைகும்*** *- வெற்றி குடிகொண்ட ;* ***விலங்கல்தோள் அலங்கல்வீர*** *- மலைபோன்ற தோளில் மாலையணிந்த வீரனே !;* ***குறுமுனி குடித்த வேலை*** *- அகத்திய முனிவனால் பருகப்பட்ட இந்தக் கடல் ;* ***குப்புறும் கொள்கைத்தாதல்*** *- பாய்ந்து கடக்க வேண்டிய கோட்பாட்டுக்கு உரிய பொருளாயிருத்தல் ;* ***வெறுவிது*** *- மதிக்கத் தகாதது (பயனற்றது) ;* ***இது சிறிது*** *- இந்தக் கடல் (என் வலிமைக்கு) அற்பம் ;* ***என்று இகழற்பாலையல்லை*** *- என்று இக் கடலை அவமதிக்கும் பான்மையை அடையாதே ;* ***நீ சேறி*** *- நீ செல்வாயாக ;* ***என்னா*** *- என்று ;* ***சொன்னார்*** *- கூறினார்கள் (அம்மொழி கேட்டு) ;* ***பொருப்பை ஒப்பான்*** *- மலையை ஒத்த அனுமான் ;* ***ஒருப்பட்டான்*** *- (அவர்கள் சொற்களுக்கு) உடன் பட்டான்.*

'பேருருக் கொண்டஎன் ஆற்றலுக்குக் குறுமுனி குடித்த கடல் அற்பம்' என்று நீ கருதாது செல்க என்று துணைவர்கள் கூறினார்கள். அவர்கள் மொழிகட்கு அனுமன் உடன் பட்டான். குறுமுனி - அகத்தியர். குப்புறுதல் - பாய்ந்து கடத்தல்.
(14)

4755.. ‘இலங்கையின் அளவிற்று அன்றால்,
“இவ்வுரு எடுத்த தோற்றம்;
விலங்கவும் உளதுஅன்று” என்று
விண்ணவர்வியந்து நோக்க,
அலங்கல்தாழ்மார்பன் முன்தாழ்ந்து
அடித்துணைஅழுத்தலோடும்,
பொலன்கெழுமலையும் தாளும்
பூதலம்புக்க மாதோ !

இவ்வுரு - (அனுமன்மேற்கொண்ட) இந்த வடிவத்தின் ; **எடுத்த தோற்றம் -** பெருமிதமான உயர்ச்சி ; **இலங்கையின் அளவிற்றன்று -** இலங்கையை எல்லையாகக் கொண்டது அன்று ; **விலங்கவும் -** (அனுமனைத்) தடுத்து நிறுத்தவும் ; **உளது அன்று என்று -** ஒரு பொருளும் இல்லையென்று ; **விண்ணவர் -** தேவர்கள் ; **வியந்து நோக்க -** ஆச்சரியப்பட்டுப் பார்க்க ; **அலங்கல் தாழ்மார்பன் -** மாலைகள் தங்கிய மார்பை உடைய அனுமான் ; **முன் தாழ்ந்து -** முன் புறமாக மேனியை வளைத்து ; **அடித்துணை அழுத்த லோடும் -** இரண்டு திருவடிகளையும் ஊன்றியவுடன் ; **பொலன்கெழு மலையும் தாளும் -** பொன் மயமான மகேந்திர மலையும் அதன் அடிச் சாரலும் ; **பூதலம் புக்க -** பூமியின் அடித்தளத்தைச் சென்று சேர்ந்தன.

அனுமன் கொண்டபேருரு இலங்கையை எல்லையாகக் கொண்டதன்று. இவன் இலங்கையடைந்ததும் இவனைத் தடுத்து நிறுத்தும் பொருள் இல்லையே என்று தேவர்கள் கருதினர். அளவு - எல்லை. தோற்றம் - உயர்ச்சி. நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் (குறல் 124) தாழ் - தங்கிய, மாலைதாழ் வியன்மார்ப; (கலித்தொகை 33) தொங்குதல் என்றும் கூறலாம். தாள் - அடிவாரம். இருள்கீள விரி தாள் கயிலாய மலையே (3-ஆம் திருமறை) **(15)**

4756. வால்விசைத்து எடுத்து, வன்தாள்
மடக்கி,மார்பு ஒடுக்கி, மானத்
தோள் விசைத்துணைகள் பொங்கக்
கழுத்தினைச் சுருக்கி, தூண்டும்
கால்விசைத்தடக்கை நீட்டி,
கண்புலம்கதுவா வண்ணம்
மேல்விசைத்துஎழுந்தான், உச்சி
விரிஞ்சன்நாடு உரிஞ்ச - வீரன்.

வீரன் - அனுமன் ;**வால்விசைத்து எடுத்து -** வாலை வேகமாக உயர்த்தி ; **வன்தாள் மடக்கி -** வலிமையான திருவடிகளை மடக்கி ; **மார்பு ஒடுக்கி -** மார்பைச் சுருக்கி ; **மானத் தோள்விசைத் துணைகள் பொங்க -** பெருமையும் புகழும் வெற்றியும் பெற்ற இரண்டு புயங்கள் பூரிக்க ; **கழுத்தினைச் சுருக்கி -** கழுத்தை ஒடுக்கி ; **தூண்டும் கால்விசைத் தடக்கை நீட்டி -** தூண்டுகின்ற காற்றைப் போன்று வேகமாகக் கைகளை

நீட்டி ; ***உச்சி விரிஞ்சன் நாடு உரிஞ்ச -*** *தலை பிரம்ம லோகத்தை உராயும்படி ;* ***கண்புலம் கதுவா வண்ணம் -*** *கண்ணின் பார்வை பற்ற முடியாதபடி ;* ***மேல் விசைத்து எழுந்தான் -*** *விண்ணில் வேகமாக எழும்பினான். அனுமன் வால்எடுத்து, தாள் மடக்கி, மார்பு ஒடுக்கி, கழுத்தினைச் சுருக்கி, கை நீட்டி உச்சி விரிஞ்சன் நாடு உரிஞ்ச விசைத்து எழுந்தான். கடல் கடக்க எழுந்த அனுமனின் மெய்ப்பாடு விளக்கப்படுகிறது. விசையம் என்னும் சொல் அம் சாரியை குறைந்து வந்துள்ளது. வன்மை என்றும் வேகம் என்றும் கூறலாம்.* ***(16)***

4757. ஆயவன்எழுதலோடும்
அரும்பணைமரங்கள் யாவும்
வேய்உயர்குன்றும், வென்றி
வேழமும்,பிறவும், எல்லாம்
'நாயகன் பணிஇது' என்னா,
நளிர்கடல்இலங்கை தாமும்
பாய்வன என்ன,வானம்
படர்ந்தன,பழுவம் மான.

ஆயவன் - *அந்த அனுமான் ;* ***எழுதலோடும் -*** *மலையை விட்டு எழுந்தவுடன் ;* ***அரும்பணை மரங்கள் தாமும் -*** *சிறந்த கிளையைப் பெற்ற மரங்களும் ;* ***வேய்உயர் குன்றும் -*** *மூங்கில் வளர்ந்த மலைகளும் ;* ***வென்றி வேழமும் -*** *வெற்றியையுடைய யானைகளும் ;* ***பிறவும் எல்லாம் -*** *கூறப்பெறாத எல்லாப் பொருள்களும் ;* ***நாயகன் பணி இது என்னா -*** *இராமபிரானுக்குச் செய்யும் தொண்டு இது என்று கருதி ;* ***நளிர்கடல் இலங்கை -*** *குளிர்ந்த கடலால் சூழ்ந்த இலங்கை ;* ***தாமும் பாய்வன என்ன -*** *தாங்களும்பாய்ந்து செல்வன என்று கூறும்படி ;* ***பழுவம் மான -*** *சோலைபோல ;* ***வானம்படர்ந்த -*** *வானத்திற் பரவிச் சென்றன ; ஆயவன் - அத்தகையவன்(ஆய + அன்)* ***(17)***

4758. இசையுடை அண்ணல் சென்ற
வேகத்தால், எழுந்த குன்றும்,
பசையுடை மரனும்,மாவும்,
பல்உயிர்க் குலமும், வல்லே
திசை உறச்சென்று சென்று,
செறிகடல்இலங்கை சேரும்
விசை இலவாகதள்ளி
வீழ்ந்தனஎன்ன வீழ்ந்த.

இசையுடை அண்ணல்- *புகழ்பெற்ற அனுமன் ;* ***சென்ற வேகத்தால் -*** *பாய்ந்துபோன வேகத்தினாலே ;* ***எழுந்த குன்றும் -*** *எழுந்து சென்ற மலைகளும் ;* ***பசையுடை மரமும் -*** *பிசினைப் பெற்ற மரங்களும் ;* ***மாவும் -*** *விலங்குகளும் ;* ***பல் உயிர்க் குலமும் -*** *பல உயிர்த் தொகுதிகளும் ;* ***வல்லே -*** *விரைவாக ;* ***திசையுறச் சென்று சென்று -*** *அனுமன் சென்ற திக்கின் வழியேபோய்ப் போய் ;* ***கடல்செறி இலங்கை சேரும் விசை இலவாக -*** *கடலால்சூழப் பெற்ற இலங்கையை அடையும் ஆற்றல் அற்றவையாய் ;* ***தள்ளி***

வீழ்ந்தன என்ன - *தள்ளப்பட்டுக் கீழ் வீழ்ந்தாற்போல ;* ***வீழ்ந்த*** - *கடலிலே விழுந்தன.* ***(18)***

4759. மாவொடு மரனும், மண்ணும்,
வல்லியும்,மற்றும் எல்லாம்
போவது புரிந்தவீரன்
விசையினால், புணரி போர்க்கத்
தூவின; கீழும்மேலும்
தூர்த்தன; சுருதி அன்ன
சேவகன் சீறாமுன்னம்
சேதுவும் இயன்ற மாதோ !

போவது புரிந்தவீரன் விசையினால் - *இலங்கை நோக்கிச்சென்ற அனுமனின் வேகத்தால் ;* ***மாவொடு மரனும் மண்ணும்*** - *விலங்குகளும் மரங்களும் வேரடிமண்ணும் ;* ***வல்லியும் மற்றும் எல்லாம்*** - *கொடியும் பிற பொருள்களும் ;* ***புணரி போர்க்க*** - *கடல் மூடும்படி ;* ***தூவின*** - *தூவப் பெற்றன ;* ***மேலும் கீழும் தூர்த்தன*** - *கடலின் மேலும் ஆழத்திலும் தூர்க்கப்பட்டன ;* ***சுருதி அன்ன*** *-வேதம் போன்ற ;* ***சேவகன் சீறா முன்னம்*** - *இராமபிரான் கடலைச் சீறுவதற்குமுன்பு ;* ***சேதுவும் இயன்ற*** - *சேதுவும் அமைந்தது. அனுமன் பின்சென்ற மரம் முதலான பொருள்கள் வீழ்ந்து கடல் மேடாயிற்று. அது அணைபோல் இருந்தது. 'அனுமன் சென்ற விசையால் மரம் முதலியன கடலில் ஆங்காங்கு விழுந்திருப்பவை, இராமபிரான் இனிக் கட்டப் போகின்ற சேதுவுக்காக நூல் பிடிப்பதற்கு நாட்டிய முளைகள் போலும்' என சம்பூ ராமாயணத்தில் இச் செய்யுளினும் சிறிது கருத்து வேறுபடக் கூறியுள்ளது என்று வை.மு.கோ. குறிப்பிடுவார். இயன்றது என்பது ஈறுகெட்டு இயன்ற என நின்றது. சேது ஒன்றேயாதலின் பன்மை முடிபு ஏலா. ஒருமை பன்மை மயக்கம் என்று கூறின், ஏற்பார் ஏற்க.* ***(19)***

4760. கீண்டதுவேலை நல்நீர்;
கீழ்உறக்கிடந்த நாகர்
வேண்டிய உலகம்எல்லாம்
வெளிப்பட,மணிகள் மின்ன,
ஆண்தகை அதனைநோக்கி,
'அரவினுக்குஅரசன் வாழ்வும்
காண்தகுதவத்தென் ஆனேன்
யான் !' எனக் கருத்துள் கொண்டான்.

நல்நீர் வேலைகீண்டது - *மிக்க நீரையுடைய கடல்பிளவுபட்டு ;* ***உறக்கீழ் கிடந்த*** - *மிகவும் கீழான இடத்தே அமைந்துள்ள ;* ***நாகர்*** - *நாகலோகத்தவர்கள் ;* ***வேண்டிய உலகம் எல்லாம்*** - *விரும்புகின்ற உலகம் முழுவதும் ;* ***வெளிப்பட*** - *வெளிப்பட்டுத் தெரிய (அதனால்) ;* ***மணிகள் மின்ன-*** *மாணிக்கங்கள் ஒளிவீச ;* ***ஆண்தகை அதனை நோக்கி*** - *ஆண்மை மிக்கஅனுமன் அதைப் பார்த்து ;* ***அரவினுக்கு அரசன் வாழ்வும்*** - *பாம்புகளின்வேந்தனான ஆதிசேடனின் செல்வச் செழிப்பையும் ;* ***யான் காண்தகுதவத்தென் ஆனேன்*** - *நான் பார்க்கும் தவத்தைச் செய்தவனாய் விட்டேன்*

;எனக் கருத்துள் கொண்டான் - என்று உள்ளத்தே எண்ணினான். மணிகள், செல்வச் செழிப்பைக் காட்டிற்று. கடல் உப்பு நீர் உடைத்து ஆதலின் நல்நீர் என்னும் சொல் மிகுதிப் பண்பை உணர்த்திற்று. நல்ல பாம்பு, நல்ல வெயில் என்றாற்போல. மகாவித்துவான் வி. கோவிந்தப் பிள்ளை கடலின் நல்ல ஸ்வபாவம் என்று வரைந்தார். ***(20)***

4761. ***வெய்தின்வான் சிறையினால் நீர்***
வேலையைக்கிழிய வீசி,
நொய்தின்ஆர்அமுதம் கொண்ட
நோன்மையேநுவலும் நாகர்,
'உய்தும் நாம்என்பது என்னே ?
உறுவலிக்கலுழன் ஊழின்
எய்தினான் ஆம்'என்று அஞ்சி,
அலக்கண்உற்று, இரியல் போனார்.

வான்சிறையினால் - பெரிய சிறகுகளாலே ***;நீர் வேலையை*** - நீர் நிரம்பிய கடலை ; ***வெய்தின் கிழிய வீசி*** - வேகமாகப் பிளவு படும்படி வீசி ; ***நொய்தின்*** - எளிதாக ; ***ஆரமுதம் கொண்ட*** - அருமையான அமுதத்தைக் கவர்ந்த (கருடனின்) ; ***நோன்மையே நுவலும்*** - வலிமையைப் பேசிக் கொண்டிருக்கும் ; ***நாகர்*** - நாகலோக வாசிகள் ; ***உறுவலிக் கலுழன்*** - மிக்க வலிமையுடைய கருடன் ; ***ஊழின் எய்தினான் ஆம்*** - நம்முடைய தீயூழால் (மறுபடியும்) வந்து சேர்ந்தான் ஆகும் ; ***நாம் உய்தும் என்பது என்னே*** - நாம் தப்பிப் பிழைப்போம் என்று கூறுவது எப்படி? ; ***என்று அஞ்சி*** - என்று கூறி பயந்து ; ***அலக்கண் உற்று*** - பெருந்துயர் அடைந்து ; ***இரியல் போனார்*** - சிதறி ஓடினார்கள். எய்தினன் ஆம்என்பதில் உள்ள ஆம் அசை. ***(21)***

4762. ***துள்ளிய மகர மீன்கள்***
துடிப்பு அற,சுறவு தூங்க,
ஒள்ளிய பனைமீன்துஞ்சும்
திவலைய,ஊழிக்காலின்
வள்உகிர் வீரன்செல்லும்
விசைபொரமறுகி, வாரி,
தள்ளிய திரைகள்முந்துற்று,
இலங்கைமேல்தவழ்ந்த மாதோ.

துள்ளிய மகரமீன்கள் துடிப்புஅற - செருக்கிப் பாயும்இயல்புடைய மீன்கள் கிளர்ச்சியற்றுப் போகவும் ; ***சுறவு தூங்க*** - சுறாமீன்கள் அடங்கிக் கிடக்கவும் ; ***ஒள்ளிய பனைமீன் துஞ்சும்*** - ஒளிமிக்க பனைமீன்கள் இறக்க இடனாகும் ; ***திவலைய ஊழிக்காலின்*** - நீர்த்திவலைகளை வீசுகின்ற யுகமுடிவில் வீசுகின்ற காற்றைப்போல ***;வள்உகிர் வீரன்*** - கூர்மையான நகத்தைப் பெற்ற அனுமன் ; ***செல்லும்*** - பாய்ந்து செல்கின்ற ; ***விசைபொர மறுகி*** - வேகமானது தாக்க (அதனால்) அல்லோலப்பட்டு ; ***வாரி தள்ளிய திரைகள்*** - கடலில் உந்தப் பெற்ற அலைகள் ; ***இலங்கைமேல்*** - இலங்கை மாநகரின்கண் ; ***முந்துற்று தவழ்ந்த*** - அனுமனுக்கு முன் தத்திச் சென்றன.

மாது; ஓ - அசைகள். மகர மீன், சுறவு, பனைமீன் - மீன் வகைகள். முந்துற்று - அனுமனுக்கு முன்னே தாம் செல்வன போலச் சென்று என்பது ஐயரவர்கள் பதிப்பின் குறிப்பு. (22) வானில் செல்லும்அனுமன் தோற்றம்

4763. இடுக்கு உறுபொருள்கள் என்ஆம் ?
எண்திசைசுமந்த யானை
நடுக்குஉறவிசும்பில் செல்லும்
நாயகன்தூதன், நாகம்
ஒடுக்குறு காலை,வன்காற்று
அடியொடும்ஒடித்த அந்நாள்,
முடுக்குறக்கடலில் செல்லும்
முத்தலைக்கிரியும் ஒத்தான்.

எண்திசை சுமந்தயானை - *எட்டுத் திசைகளையும் தாங்கும் யானைகள் ;* ***நடுக்குற -*** *நடுக்கம் அடையும்படியாக ;* ***விசும்பில் செல்லும் நாயகன் தூதன் -*** *ஆகாயத்திற் பறந்து செல்லும் இராம தூதனான அனுமன் ;* ***நாகம் ஒடுக்குறு காலை -*** *ஆதிசேடன் மேருமலையைத் தன் படங்களில் ஒடுக்கிக் கொண்ட சமயத்தில் ;* ***வன்காற்று -*** *கொடுங்காற்று ;* ***அடியொடும் ஒடித்த அந்நாள் -*** *அடியொடு முறித்த அக்காலத்தில் ;* ***முடுக்குறக் கடலில் செல்லும் -*** *வேகமாக உந்தப்படத் தென் கடலின்கண் போகும் ;* ***முத்தலைக் கிரியும் ஒத்தான் -*** *மூன்று தலைகளைப் பெற்ற திரிகூட மலையையும் ஒத்திருந்தான் (என்றால்) ;* ***இடுக்குஉறு -*** *அவன் போகும் வழி இடையிலுள்ள ;* ***பொருள்கள் என்னாம் -*** *என்ன பாடுபடும்.*

நாகம் - பாம்பு(ஆதிசேடன்) அனுமனின் இரண்டு தோள்களும் தலையும் - முத்தலைச் சிகரம் போன்றிருந்தன. ஆதிசேடனும் வாயுதேவனும் தங்கள் வலிமையை நிலைநிறுத்த மேற்கொண்டவஞ்சினப்படி ஆதிசேடன்மேருமலையைத் தன்னுடைய ஆயிரம் படங்களால் மூடிக் கொண்டான். வாயுதேவன் மலையை அசைத்துப் பார்த்தான். தேவர்கள் வேண்டிக்கொள்ள சேடன் தன்னுடைய மூன்று படங்களை உயர்த்த வாயுதேவன் மூன்று சிகரங்களைக் கடலில் இட்டான். (23)

4764. கொட்புறுபுரவித் தெய்வக்
கூர்நுதிக்குலிசத்தாற்கும்,
கண்புலன் கதுவல்ஆகா
வேகத்தான், கடலும் மண்ணும்
உட்படக்கூடிஅண்டம்
உறஉளசெலவின், ஒற்றைப்
புட்பகவிமானம்தான் அவ்
இலங்கைமேல் போவது ஒத்தான்.

கொட்புறு புரவி *- சுழன்றுசுழன்று செல்கின்ற குதிரைமேல் உள்ள;* ***தெய்வக் கூர்நுதி -*** *தெய்வத் தன்மை பெற்ற கூரிய நுனியையுடைய;* ***குலிசத்தாற்கும்*** *- வச்சிராயுதத்தை ஏந்திய இந்திரனுக்கும்;* ***கண்புலன் கதுவல் ஆகா வேகத்தான்*** *- கண்ணின் பார்வை*

பின்பற்ற முடியாத வேகமுடைய அனுமன்; **கடலும் மண்ணும்** - கடலும் கடலாற் சூழ்ந்த உலகமும்; **உட்படக்கூடி** - தன்னுள் ஒடுங்கும்படி (பேருருக் கொண்டவனாய்); **அண்டம் உற உள** - அண்டத்தின் உச்சியானது மோதும்படி; **செலவின்** - செல்கின்ற பயணத்தால்; **ஒற்றைப் புட்பக விமானம்** - ஒப்பற்ற புட்பக விமானம்; **இலங்கைமேல் போவது ஒத்தான்** - இலங்கை மாநகருக்குப் போவதை ஒத்திருந்தான்.

இந்திரனின்பார்வைக்கும் எட்ட முடியாத வேகமுடைய அனுமன், புட்பகவிமானம் இலங்கைக்குப் போவதைப் போன்றிருந்தான். கடலும் உலகும் தன்னுள் அடங்கும்படி பேருருக் கொள்வதால் புட்பக விமானம்போல் அனுமன் இருந்தான். விமானம் எவ்வளவு மக்கள் வந்தாலும் விரியும். " அண்டம் உறவுள செலவின்" அநேக அண்டங்கள்வைத்தாலும் கடக்கும் செலவு என்பது பழைய உரை.
(24)

4765. விண்ணவர்ஏத்த, வேத
முனிவரர்வியந்து வாழ்த்த,

மண்ணவர்இறைஞ்ச செல்லும்
மாருதி, மறம்உள் கூர,
'அண்ணல்வாள்அரக்கன் தன்னை
அமுக்குவென்'இன்னம் என்னாக்
கண்ணுதல் ஒழியச்செல்லும்
கைலைஅம்கிரியும் ஒத்தான்.

விண்ணவர் ஏத்த - தேவர்கள் போற்றவும்; **வேத முனிவர் வியந்து** -வேதங்களை அறிந்த சிறந்த முனிவர்கள் வியப்புற்று; **வாழ்த்த** - வாழ்த்தவும்; **மண்ணவர் இறைஞ்ச** - மண்ணுலகத்தவர் வணங்கவும்; **செல்லும் மாருதி** - போகும் அனுமான்; **உள் மறம் கூர** - உள்ளத்தே (இராவணன் மேல்) கோபம்மிகுதியாவதால்; **அண்ணல் வாள்** - பெருமிதமுடைய கொடிய; **அரக்கன்தன்னை** - இராவணனை; **இன்னும் அமுக்குவென்** - மறுபடியும்அமுழ்த்துவேன்; **என்னா** - என்று கருதி; **கண்ணுதல் ஒழிய** - சிவபிரான்இல்லாமல்; **செல்லும்** - தனித்துப் போகின்ற; **கைலைஅம் கிரியும்** - கயிலாயமலையையும் ; **ஒத்தான்** - ஒத்திருந்தான். வெண்ணிறமுடையஅனுமன் இராவணன் மேல் கொண்ட சீற்றம் அதிகரிக்க அவனை அமுக்கச் செல்லும் கயிலாயம் போன்றிருந்தான். மறம் - சினம். கைலைஅம்கிரி - அம் சாரியை. (25)

4766. மாணிஆம்வேடம் தாங்கி,
மலர்அயற்குஅறிவு மாண்டு, ஓர்
ஆணிஆய் உலகுக்குஎல்லாம்,
அறம்பொருள் நிரப்பும் அண்ணல்,
சேண்உயர்நெடுநாள் தீர்ந்த
திரிதலைச் சிறுவன் தன்னைக்
காணிய,விரைவில் செல்லும்

கனகமால்வரையும் ஒத்தான்.

மாணிஆம் வேடம்தாங்கி - பிரமசாரியாகியகோலத்தை மேற்கொண்டு; **மலர் அயற்கு** - பிரம்ம தேவனைவிட; **அறிவு மாண்டு** - அறிவால் மாட்சிமை பெற்று; **உலகுக்கெல்லாம் ஓர் ஆணியாய்** - எல்லா உலகங்களுக்கும் ஒப்பற்ற அச்சாணிபோல அமைந்து; **அறம் பொருள்** - அறத்தையும் பொருளையும்; **நிரப்பும் அண்ணல்** - பூரணத்துவமடையச் செய்யும் அனுமன்; **நெடுநாள்தீர்ந்த** - நீண்ட நாட்களுக்குமுன் பிரிந்து போன; **சேண்உயர்** - மிக்க உயர்வினையுடைய ; **திரிதலைச் சிறுவன்தன்னை** - திரிகூடம் என்னும் புதல்வனை; **காணிய விரைவில் செல்லும்** - காண்பதற்காக வேகமாகப் போகிற; **கனகமால் வரையும் ஒத்தான்** - பொன் வடிவமான மேருமலையைப் போன்றிருந்தான்.

அனுமன் திரிகூடமலையாகிய மைந்தனைத் தேடிச் செல்லும் மேருமலையைப் போன்றிருந்தான். நிலையில் திரியாது அடங்கும் அனுமனை மேருமலை என்றும் இல்லறத்திற்கும் துறவறத்திற்கும் ஆதாரமானது அனுமன் மேற்கொண்ட பிரம்மசரியம் ஆதலின் ஆணி என்றும் கூறினான். அயற்கு அறிவு மாண்டு - உருபு மயக்கம் (தொல் - சொல் 111) இராமபிரான் அனுமனை 'ஆணி இவ்வுலகுக்கு எல்லாம்' என முன்பு கூறினான் (3769). ***(26)***

4767. **மழைகிழித்து உதிர மீன்கள்**
மறிகடல்பாய, வானம்
குழைவுற, திசைகள்கீற
மேருவும்குலுங்க, கோட்டின்
முழையுடைக்கிரிகள் முற்ற
முடுக்குவான், முடிவுக்காலத்து
அழிவுறக்கடுக்கும் வேகத்
தாதையும்அனையன் ஆனான்.

மழைகிழித்துஉதிர - மேகத்தைப் பிளந்துகொண்டு உதிரும்படி; **மீன்கள்** - நட்சத்திரங்கள்; **மறிகடல் பாய** - அலைகள் மடங்கும் கடலிலே பாயவும்; **வானம் குழைவுற** - ஆகாயம் நெகிழ்ச்சியடையவும்; **திசைகள் கீற** - திக்குகள் கிழிபடவும்; **மேருவும் குலுங்க** - மேருமலையும் அசையவும்; **கோட்டின் முழை உடைக் கிரிகள் முற்ற** - சிகரங்களில் குகைகளை உடையமலைகள் நீரால் சூழப் பெறவும்; **முடுக்குவான்** - வேகமாகச் செல்லும்அனுமன்; **முடிவுக் காலத்து** - ஊழிக் காலத்தில்; **அழிவுறக் கடுக்கும்** -யாவும் அழிந்துபடச் சினந்து செல்கின்ற; **வேகத் தாதையும் அனையன்ஆனான்** - வேகத்தையுடைய (தன்) தந்தையான வாயுதேவனைப் போலவும்இருந்தான்.

வான் வெட்டவெளியன்று. வெளியில் உள்ள நுண்ணிய பூதம். இது காற்றினும் நுட்பமானது. வானத்தை வெறும் வெளியாகக் கருதியவர்கள் அதற்குக் குழைவு இன்மையின் வான் என்பதற்கு விண்ணுலகு எனப் பொருள் கொண்டனர்.
(27)

4768. **தடக்கைநால் - ஐந்து பத்துத்**
தலைகளும்உடையான் தானே
அடக்கிஐம்புலன்கள் வென்ற
தவப்பயன்அறுத லோடும்,
கெடக்குறி ஆக,மாகம்
கிழக்குஎழுவழக்கு நீங்கி,
வடக்கு எழுந்துஇலங்கை செல்லும்
பிரிதிவானவனும் ஒத்தான்.

நால்ஐந்துதடக்கை -இருபது பெரிய கரங்களையும்; **பத்துத் தலைகளும்** - பத்துத் தலைகளையும்; **உடையான்** - உடைய இராவணன்; **ஐம்புலன்கள்** - ஐந்து புலன்களையும்; **தானே அடக்கி** - பிறர் உதவியின்றி ஒன்றியாக இருந்து ஒடுக்கி; **வென்ற தவப்பயன்** - வெற்றி கொண்ட தவத்தின் பயனான புண்ணியம்; **அறுதலோடும்** - அற்றுத் தீர்ந்தவுடன்; **கெடக்குறி ஆக** - உற்பாதமாக; **மாகம்** - வானத்தில்; **கிழக்கு எழு வழக்கு நீங்கி** - கீழ்த்திசையில் உதித்தலாகிய இயல்பிலிருந்து விலகி; **வடக்கு எழுந்து** - வடக்குத் திசையில் உதித்து; **இலங்கை செல்லும்** - இலங்கை நோக்கிப் போகும்; **பிரிதி வானவனும் ஒத்தான்** - சூரிய பகவானை ஒத்திருந்தான்.;

தவப்பயன் -புண்ணியம். கெடக்குறி - ஒரு சொல். கெடலூழ் என்பதுபோல. (பெருங்கதை 25-168) கெட - கெட்டுப் போக; குறி - அடையாளமாய் என்றும் கூறலாம். ***(28)***

4769. **புறத்துஉறல்அஞ்சி, வேறுஓர்**
அரணம்புக்கு உறைதல் போக்கி,
மறத்தொழில்அரக்கன் வாழும்
மாநகர்,மனுவின் வந்த
திறத் தகைஇராமன் என்னும்
சேவகற்பற்றி, செல்லும்
அறத்தகை அரசன்திண்போர்
ஆழியும்அனையன் ஆனான்.

புறத்துஉறல்அஞ்சி -வெளிப்படையாக இருக்கப் பயப்பட்டு; **வேறுஓர்அரணம் புக்கு** - மற்றொரு பாதுகாப்பான இடத்தில்; **உறைதல் போக்கி** -தங்குதலை விலக்கியும்; **மனுவின் வந்த** - மனிதனைப் போன்றுமண்ணுலகுக்கு வந்த; **திறத்தகை இராமன் என்னும் சேவகற் பற்றி** - வலிமையும் தகுதியும் பெற்ற இராமபிரான் என்னும் வீரனை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டு; **மறத்தொழில் அரக்கன் வாழும்** - வீரத்தையே தொழிலாகக் கொண்ட இராவணன் வாழுகின்ற; **மாநகர்** - பெரிய நகருக்கு; **செல்லும்** - போகிற; **அறத்தகையரசன்** - தகுதிபெற்ற தருமராஜனின்; **திண்போர் ஆழியும் அனையன் ஆனான்** - வலிமை மிக்க போர்புரியும் ஆணைச் சக்கரத்தை (அனுமன்) ஒத்திருந்தான்.

தருமராசன்(யமன்) இலங்கைக்குள் அடியெடுத்து வைத்தான் என்பது குறிப்பு. ஆதியில் தர்ம தேவதைஎன்றும் கூறலாம். திருமாலின் சக்கரம் என்று உரைகாண்பது அபசாரம் மனுவின் - மனிதனைப்போல், மனுகுலம் என்றும் கூறலாம்.
(29)

4770. **கேழ்உலாம் முழு நிலாவின்**
கிளர்ஒளிஇருளைக்கீற,
பாழி மா மேரு நாண,
விசும்புஉறப் படர்ந்த தோளான்,
ஆழி சூழ் உலகம்எல்லாம்
அருங் கனல்முருங்க உண்ணும்
ஊழி நாள்,வடபால் தோன்றும்
உவா முழுமதியும் ஒத்தான்.*

கேழ் உலாம் முழுநிலாவின் கிளர்ஒளி - எல்லா இடத்திலும் ஒளிபரப்பும் பூரண சந்திரிகையைப் போன்று கிளர்ச்சிபெற்ற (அனுமனின்) ஒளியானது; **இருளைக் கீற** - இருளைப் போக்கவும்; **பாழி மா மேரு நாண** -பருத்த மேருமலை நாணம் அடையவும்; **விசும்பு உறப் படர்ந்த தோளான்** -ஆகாயம் அளாவும் தோளையுடைய அனுமான்; **ஆழிசூழ் உலகம் எல்லாம் முருங்க** - கடலால் சூழப்பெற்ற எல்லா உலகங்களும் அழிய; **அருங்கனல் உண்ணும் ஊழி நாள்** - நெருப்பு விழுங்கும் ஊழிக் காலத்தில்; **வடபால் தோன்றும் உவாமுழு மதியம் ஒத்தான்** - வடதிசையில் உதிக்கும் பௌர்ணமிக் காலத்து முழு மதியையும் ஒத்திருந்தான்.

அனுமன்ஊழிக்காலத்தில் வடக்குத் திக்கில் உதிக்கும் முழுமதி போன்றிருந்தான். கேழ் - நிறம் (இங்கே வெண்மை ஒளி) மேரு, அனுமனுக்கு உவமை. நிலவு என்றது சந்திரிகையை - சந்திரனையன்று. சந்திரன் போன்றஒளியுடையவன். சந்திரன் போன்றிருந்தான் என்பது சிறப்பன்று. *(30)*

4771. **அடல்உலாம்திகிரி மாயற்கு**
அமைந்ததன் ஆற்றல் காட்ட,
குடல் எலாம்அவுணர் சிந்த,
குன்றுஎனக்குறித்து நின்ற
திடல் எலாம்தொடர்ந்து செல்ல,
சேண்விசும்பு ஒதுங்க, தெய்வக்
கடல் எலாம்கலங்க, தாவும்
கலுழனும் அனையன் ஆனான்.*

அடல்உலாம்திகிரி மாயற்கு - (அனுமன்) பகைவரைஅடக்குவதில் மிக்க வல்லமை பரவிய சக்கரப்படை ஏந்திய திருமாலுக்கு; **அமைந்த தன் ஆற்றல்காட்ட** - அடங்கிய தன்னுடைய வன்மையைக் காண்பிக்க; **அவுணர் எலாம் குடல் சிந்த** - எல்லா அசுரர்களும் குடல் கலங்கவும்; **குன்று எனக் குறித்து நின்ற** - மலை என்று பேசப்பட்டு நிமிர்ந்து நிற்கின்ற; **திடல் எலாம் தொடர்ந்து செல்ல** - மேடுகள் யாவும் தொடர்ந்து போகவும்; **விசும்பு சேண் ஒதுங்க** - ஆகாயம் தூரத்தில் ஒதுங்கிக் கொள்ளவும்; **தெய்வக்**

கடல் எலாம் கலங்க - தெய்வத் தன்மையுடைய எல்லாச் சமுத்திரங்களும் கலங்கவும்; **தாவும் கலுழனும்** - பறந்து சென்ற கருடனையும்; **அனையன் ஆனான்** - ஒத்தவன் ஆனான்.

அனுமன் -தோன்றா எழுவாய். சக்கரப்படை ஏந்திய திருமாலுக்குத் தன்னுடைய வலிமையைக் காட்டப் பறந்து சென்ற கருட பகவானைப்போல அனுமன் விளங்கினான். *(31)*
அனுமன் வானில்சென்ற காட்சி

4772. **நாலினோடுஉலகம் மூன்றும்**
நடுக்குற,அடுக்கு நாகர்
மேலின்மேல்நின்றகாறும்
சென்றகூலத்தன், 'விண்டு
காலினால் அளந்தவான
முகட்டையும்கடக்கக் கால
வாலினால் அளந்தான்' என்று
வானவர்மருள, சென்றான்.

நாலினோடு உலகம்மூன்றும் நடுக்குற - கீழ் ஏழு உலகங்களும் நடுக்கம் அடைய; **நாகர் மேலின்மேல் நின்ற** - தேவர்கள் மேலும் மேலும் சிறப்புடன் நிலைத்துள்ள; **அடுக்கு காறும்** - அடுக்கப்பெற்ற உலகம் வரையிலும்; **சென்ற கூலத்தன்** - பயணம் செய்த வாலையுடைய அனுமன்; **விண்டு காலினால் அளந்த வானமுகட்டையும் கடக்க -** திருமாலின் திருவடியால் அளந்த வானத்தின் உச்சியையும் கடப்பதற்கு; **கால வாலினால் அளந்தான் என்று** - காலபாசம் போன்ற வாலினால் அளந்து விட்டான் என்று; **வானவர் மருளச் சென்றான்** - தேவர்கள் வியப்படையப் போயினான்.

மாயன் காலால்அளந்த உலகத்தை அனுமன் வாலால் அளந்தானோ என்று வானவர் மருண்டனர். கூலம் - வால். விண்டு - திருமால். கால வால் -கால பாசத்தை ஒத்தவால். *(32)*

4773. **விளித்துப்பின் வேலை தாவும்**
வீரன்வால், வேதம் எய்க்கும்
அளி, துப்பின் அனுமன் என்னும்
அருந்துணைபெற்றதாயும்,
களித்துப் புன்தொழில்மேல் நின்ற
அரக்கர்கண் ணுறுவர் என்ன
ஒளித்து, பின்செல்லும் கால
பாசத்தைஒத்தது அன்றே.

விளித்துப் பின்வேலை தாவும் - அறைகூவி பிறகு கடலைத் தாவுகின்ற; **வீரன்வால்** - வீரனுடைய வாலானது; **வேதம் எய்க்கும்** - வேதங்களை அறிந்துள்ள; **அளி துப்பின் அனுமன் என்னும்** - கருணையையும் உற்சாகத்தையும் உடைய அனுமனாகிய; **அருந்துணை பெற்றதாயும்** - அரிய உதவியை அடைந்ததாய்; **களித்துப்புன்**

தொழில்மேல்நின்ற அரக்கர் - கள்ளுண்டு களித்து, அற்பத் தொழிலை மேற்கொண்டஅரக்கர்கள்; **கண்ணுறுவர் என்ன** - கண்டு கொள்வார்களோ என்று கருதி; **ஒளித்து பின் செல்லும்** - மறைந்து அனுமனுக்குப் பின்னே போகின்ற; **காலபாசத்தை ஒத்தது** - யமனுடைய பாசத்தைப் போன்றிருந்தது. அனுமன் வால்துப்பறியும் அரக்கர்களுக்கு அஞ்சி அனுமனுக்குப் பின்னே மறைந்து போகும் காலபாசத்தை ஒத்தது. துப்பு - அறிவை உணர்த்தி ஆராய்ச்சியை விளக்கிற்று. கள்ளுண்டு ஆராயும் இயல்பு பேசப்பெற்றது. இன் - அல்வழிச் சாரியை. துப்புத் தொழில் என்க. ஆராயும் தொழில். அன்று, ஏ - அசைகள். *(33)*

4774. **மேருவை முழுதும் சூழ்ந்து,**
மீதுற்றவேக நாகம்,
கார் நிறத்துஅண்ணல் ஏவ,
கலுழன் வந்துற்ற காலை
சோர்வுறு மனத்தது ஆகி
சுற்றியசுற்று நீங்கிப்
பேர்வுறுகின்றவாறும்
ஒத்தது,அப் பிறங்கு பேழ்வால்.

அப் பிறங்குபேழ்வால் - அந்த விளக்கமானபெரிய வால்; **கார்நிறத்து அண்ணல்ஏவ** - கரிய நிறத்தையுடைய திருமால் கட்டளையிட; **கலுழன் வந்து உற்ற காலை** - கருட பகவான் வந்த சமயத்தில்; **மேருவை முழுதும் சூழ்ந்து** - மேருமலையை முற்றிலும் பற்றிக்கொண்டு; **மீதுஉற்ற வேகநாகம்** - சிகரத்திலே தங்கிய விடம் பெற்ற ஆதிசேடன்; **சோர்வுறு மனத்ததாகி** - தளர்ச்சியுற்ற மனத்தை உடையதாய்; **சுற்றிய சுற்று நீங்கி** - மேருமலையைச் சுற்றியிருந்த கட்டு விலகி; **பேர்வுறுகின்ற ஆறும் ஒத்தது** - நீங்கிப் போகின்ற தன்மையையும் ஒத்திருந்தது.

மேருமலையைப்பிணித்திருந்த ஆதிசேடன் கருடன் வந்ததும் பிணிப்பு நீங்கி விலகிச் செல்வதுபோல் அனுமன் வால் இருந்தது. வேகம் - நஞ்சு - அரவு கான்ற வேகம் (சிந்தாமணி 1274) விரைவு என்ற கூறினும் அமையும்,
(34)

4775. **குன்றொடு குணிக்கும் கொற்றக்**
குவவுத்தோள் குரக்குச் சீயம்,
சென்றுறு வேகத்திண்கால்
எறிதர,தேவர் வைகும்
மின்தொடர்வானத்து ஆன
விமானங்கள், விசையின் தம்மின்
ஒன்றொடு ஒன்றுஉடையத் தாக்கி,
மாக் கடல்உற்ற மாதோ.

குன்றொடுகுணிக்கும் - மலைகளுடன் ஒப்புமையாகப் பேசப்படும்; **கொற்றக் குவவுத்தோள்** - வெற்றியையுடைய பருத்த தோள்களை உடைய; **குரக்குச் சீயம்** - வானர சிங்கமாகிய அனுமன்; **சென்றுஉறு வேகத் திண்கால்** - செல்வதால் உண்டாகும் கடுங்காற்று; **எறிதர** - மோத (அதனால்); **மின்தொடர் வானத்து ஆன தேவர் வைகும் விமானங்கள்** - மின்னல்இடையறாது இயங்கும் வானில் தேவர்கள் தங்கியுள்ள விமானங்கள்; **விசையின்** - வேகத்தால்; **தம்மின் ஒன்றொடு ஒன்று உடையத் தாக்கி** - தங்களுக்குள் ஒன்றுடன் ஒன்று உடையும்படி மோதி; **மாக்கடல் உற்ற** - கருங்கடலில் விழுந்தன. அனுமன் வேகமாகச்செல்வதால் உண்டான பெருங்காற்று மோத அதனால் தேவர்களின் விமானங்கள் ஒன்றோடொன்று தாக்கிக் கடலில் விழுந்தன. மாது, ஒ -அசைகள். *(35)*

4776. **வலங்கையின் வயிர ஏதி**
வைத்தவன்வைகும் நாடும்
கலங்கியது,'ஏகுவான்தன்
கருத்துஎன்கொல் ?' என்னும் கற்பால்;
'விலங்குஅயில்எயிற்று வீரன்
முடுகியவேகம் வெய்யோர்
இலங்கையின்அளவுஅன்று' என்னா,
இம்பர்நாடுஇரிந்தது இப் பால்.

வலங்கையின் -வலக்கரத்தில்; **வயிர ஏதி வைத்தவன்** - வச்சிராயுதத்தை ஏந்திய இந்திரன்; **வைகும் நாடும்** - தங்கிய உலகமும்; **கலங்கியது** - கலக்கம் அடைந்தது; **ஏகுவான்தன்** - செல்லும் அனுமனுடைய; **கருத்து என்கொல் என்னும் கற்பால்** - திருவுள்ளம் யாதோ என்னும் ஆராய்ச்சியால்; **இப்பால் விலங்கு அயில் எயிற்று வீரன்** - இவ்வுலகில் வளைந்த கூர்மையான பற்களை உடைய அனுமன்; **முடுகிய வேகம்** - கடுமையான வேகமானது; **வெய்யோர் இலங்கையின் அளவு அன்று என்னா** - அரக்கர்களுக்குரிய இலங்கையின் எல்லையுடன் அடங்குவது அன்று என்று கூறி; **இம்பர் நாடு இரிந்தது** - இந்த உலகம் கலங்கிச் சிதறியோடிற்று.

அனுமன் வேகம்இலங்கையுடன் அடங்குவதன்று, நம்மீதும் பாயலாம் என்று கருதி உலக மக்கள் கலங்கி ஓடினர். 'வலக் கை' என்பது எதுகை நோக்கி'வலங்கை' எனத் திரிந்தது. கற்பு - கல்வி, ஆராய்ச்சி; உலகம் தாங்கிய மேம்படு கற்பின் (பதிற்றுப் 59-8) என்றது காண்க. வயிர ஏதி - வச்சிராயுதம். முள்ளுக்கு இட்ட நெருப்பு மூப்பனையும் அழிக்கும். அதுபோல் தீயவர்மேல் கொண்ட சீற்றம் நமக்கும் ஊறு விளைக்கும் என்று உலகத்தவர் கருதினர். (காஞ்சிப் புராணம் - நாட்டுப்படலம் 102) *(36)*

4777. **'ஓசனை உலப்பு இலாத**
உடம்புஅமைந்துடைய' என்னத்
தேசமும் நூலும்சொல்லும்
திமிங்கிலகிலங்களோடும்
ஆசையை உற்றவேலை
கலங்க,அன்று அண்ணல் யாக்கை

acharya.org

வீசிய காலின்வீந்து
மிதந்தன,மீன்கள் எல்லாம்.*

உலப்பிலாதஉடம்பு - *அழிவற்ற உடலானது;* ***ஓசனை அமைந்து உடைய என்ன*** - *ஒரு யோசனை தூரம் பெற்றுள்ளது என்று;* ***தேசமும் நூலும் சொல்லும்*** - *உலக மக்களும் புராணங்களும் கூறுகின்ற;* ***திமிங்கிலகிலங்களோடும்*** - *திமிங்கில கிலம் என்னும் கடற் பிராணியுடன்;* ***ஆசையை உற்ற வேலை*** - *திக்குகளை அளவிய கடல்கள்;* ***கலங்க*** - *கலக்கம் அடைய;* ***அன்று*** - *கடலைத் தாண்டிய தினத்தில்;* ***அண்ணல் யாக்கை வீசிய காலின்*** - *அனுமன் திருமேனியானது உந்தித் தள்ளிய காற்றினாலே;* ***மீன்கள் எல்லாம்*** - *கடல் மீன்கள் யாவும்;* ***வீந்து மிதந்தன*** - *இறந்து மிதந்தன.*

அனுமன் வேகமாகச்சென்றதனால் உண்டான காற்றால் கடலும் திமிங்கல கிலங்களும் கலங்கின. மீன்கள் இறந்தன. திமிங்கிலத்தை உண்ணும் பிராணியைத் திமிங்கில கிலம் என்பர். கிலம் - அழிவு. ***(37)***

4778. பொருஅரும் உருவத்து அன்னான்
போகின்றபொழுது, வேகம்
தருவன தடக் கை,தள்ளா
நிமிர்ச்சிய, தம்முள் ஒப்ப,
ஒருவுஅருங் குணத்துவள்ளல்
ஒருயிர்த்தம்பி என்னும்
இருவரும்முன்னர்ச் சென்றால்
ஒத்த; அவ்விரண்டு பாலும்.

பொருஅரும்உருவத்து அன்னான் - *ஒப்புமையற்ற திருமேனியை உடைய அனுமன்;* ***போகின்றபொழுது*** - *கடல் கடந்து தாவும் சமயத்தில்;* ***தள்ளாநிமிர்ச்சிய*** - *அடக்க முடியாத உயர்வை உடையனவும்;* ***தம்முள் ஒப்ப*** - *தமக்குள் ஒரே மாதிரி இருப்பனவும்;* ***வேகம் தருவன*** - *விரைவைக் கொடுப்பனவுமான;* ***தடக்கை*** - *பெருங்கைகள்;* ***ஒருவுஅரும் குணத்து வள்ளல்*** - *பிரிதல் இல்லாத நற்குணத்தை உடைய இராமபிரானும்;* ***ஒருயிர்த் தம்பி*** - *(அவனுக்கு) ஒப்பற்ற உயிர்போன்ற தம்பியும்;* ***என்னும் இருவரும்*** - *என்று கூறப்பெற்ற இரண்டு சகோதரர்களும்;* ***அவ் இரண்டு பாலும் முன்னர்ச் சென்றால் ஒத்த*** - *இரண்டு பக்கத்திலும் அனுமனுக்கு முன்பக்கம் போவது போன்றிருந்தன.*

அனுமனின் கைகள்அடக்க முடியாத பெருமிதத் தோற்றத்தாலும் ஒன்று போன்றிருந்தன. (அனுமனுக்கு) இரண்டு புறத்திலும் பாதுகாப்பாகச் செல்லும் இராம இலக்குவர்களை ஒத்திருந்தன. அனுமன் தோழர்கள்பால் 'நும் அருளும், எம்கோன் ஏவலும் சிறைகளாகக் கலுழனிற் கடப்பல்' என்று பேசியதை ஒப்பிடுக (4734).
(38)

மைந்நாக மலையின்தோற்றம்

கலிநிலைத் துறை

acharya.org

4779. **இந் நாகம்அன்னான் எறிகால் என
ஏகும்வேலை,
திந் நாகமாவில், செறி கீழ்த் திசை
காவல்செய்யும்
கைந் நாகம்,அந்நாள் கடல்வந்தது ஓர்
காட்சிதோன்ற,
மைந் நாகம்என்னும் மலை வான் உற
வந்ததுஅன்றே.**

இ - இந்த; **நாகம்அன்னான்** - மலையை ஒத்த அனுமன்; **எறிகால் எனஏகும் வேலை** - பெருங்காற்றைப் போலப் போகின்ற சமயத்தில்; **மைந்நாகம்என்னும் மலை** - மைந்நாகம் என்று பேசப்படும் மலையானது; **தி(க்)நாகமாவில்** - எட்டுத் திசைகளிலும் உள்ள யானைகளுக்குள்; **செறி கீழ்த்திசை** - (மேகம்) செறிந்துள்ள கிழக்குத் திசையில்; **காவல் செய்யும் கைநாகம்** - பாதுகாக்கும் ஐராவதம்என்னும் மலை; **அந்நாள்** - பழங்காலத்தில்; **கடல் வந்தது ஓர் காட்சி தோன்ற** - கடலில் எழுந்து வந்த காட்சியானது புலப்பட; **வானுற வந்தது** - ஆகாயம் அளாவும்படி தோன்றிற்று.

பாற்கடல்கடைந்தபோது ஐராவதம் என்னும் யானை (கடலிலிருந்து) வெளிப்பட்டாற்போல மைநாகமலை அனுமனுக்கு எதிரே வெளிப்பட்டது. திக் +நாகம் - திந்நாகம் மைநாகம் என்னும் சொல் எதுகை நயம் கருதி மைந்நாகம் என அமைக்கப் பெற்றது. நாகமாவில் - யானை என்னும் விலங்குகளில். மாவில் செறி கீழ்த்திசை - சிறந்த ஒளி செறிந்த கிழக்குத்திசை என்று கூறுவாரும் உளர். அன்று, ஏ - அசைகள். கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் இத்தகைய பாடல்களை அளவியற் கலிநிலைத்துறை என்பர். இத்தகைய பாடல்கள் கம்பராமாயணத்தில் 128 பாடல்கள் உள்ளன. (மணிமலர் 1976) **(39)**

4780. **மீ ஓங்குசெம்பொன் முடிஆயிரம்
மின் இமைப்ப,
ஓயா அருவித்திரள்
உத்தரியத்தை ஒப்ப,
தீயோர் உளர்ஆகியகால்,
அவர் தீமைதீர்ப்பான்,
மாயோன் மகரக்கடல்நின்றுஎழும்
மாண்பதுஆகி.**

மீஓங்குசெம்பொன்முடி ஆயிரம் - வானம் அளாவிய பொன் மயமானஆயிரம் சிகரங்கள் (கிரீடங்கள்); **மின் இமைப்ப** - ஒளி விளங்கவும்; **ஓயாஅருவித் திரள்** - வற்றாத அருவிகளின் கூட்டம்; **உத்தரியத்தை ஒப்ப** -மேலாடையை ஒத்திருக்கவும்; **தீயோர் உளர்ஆகியகால்** - கொடியவர்கள்தோன்றும் காலத்தில்; **அவர் தீமை தீர்ப்பான்** - அவர்களால் பெருகும்தீமையை அழிக்கும் பொருட்டு; **மாயோன்** - (எங்கும் மறைந்துள்ள) திருமால்; **மகரக் கடல் நின்று எழும் மாண்பது ஆகி** - மீன்கள் உலாவும்கடலிலிருந்து எழுகின்ற சிறப்பை உடையதாய். ஆயிரம்சிகரங்களையும் அருவித் திரள்களையும் பெற்ற மைந்நாகமலை, ஆயிரம் முடிகளையும்

உத்தரியத்தையும் உடைய திருமாலை ஒத்தது. தீயோர்களின் தீமையை அழிக்கத் திருமால் அரவணையிலிருந்து எழும் காட்சியைப் பரவசப்பட்டுப் பேசுவார் கம்பர். முடி -மலைச்சிகரம்; இங்கே கிரீடம் என்னும் பொருளைத்தரும். புருஷ சூக்தம்இறைவனின் ஆயிரம் முடியைச் சிறப்பித்துப் பேசும். தாரார் முடியாயிரம் (சடகோபரந்தாதி) 'சஹஸ்ர சீர்ஷ புருஷ' *(40)*

4781. **நூல்ஏந்துகேள்வி நுகரார், புலன்**
நோக்கல்உற்றார்
போல், ஏந்திநின்ற தனியாள் மெய்
பொறாது நீங்க,
கால் ஆழ்ந்துஅழுந்திக் கடல்புக்குழி,
கச்சம்ஆகி,
மால்ஏந்த ஓங்குநெடுமந்தர
வெற்புமான.*

நூல் ஏந்துகேள்வி நுகரார் - நூல்களால் கூறப்பெறும்அறிவை உட்கொள்ளாமல்; **புலன் நோக்கல் உற்றார்போல்** - புலன்வழியே சென்று உலகைப் பார்ப்பவரைப் போன்று; **ஏந்தி நின்ற தனியாள் மெய் பொறாது நீங்க** - ஏந்தி நின்ற ஒப்பற்ற நிலமகள் மேனி பொறாமல் விலகிச் செல்ல (அதனாலே); **கால் ஆழ்ந்து அழுந்தி** - அடிப்பாகம் கீழே சென்று முழுகி; **கடல் புக்குழி** - கடலில் புகுந்த இடத்தில்; **கச்சம் ஆகி** - ஆமை வடிவம் கொண்டு; **மால்ஏந்த ஓங்கும்** - திருமால் ஏந்துவதால் கடலுக்கு மேல் வந்த; **நெடுமந்தர வெற்பு மான** - பெரிய மந்தரமலையை ஒப்ப,

புலன்வழிச்சென்றவர் போல் ஆண்மை நீங்க, அதனால் கடலில் அழுந்தும்போது ஆமை உருக்கொண்ட திருமாலால் தாங்கப்பெற மேல்வந்த மந்தரமலை போல மைநாகமலை மேலே வந்தது. கச்சம் - ஆமை. *(41)*

4782. **தள்ளற்குஅரு நல்சிறை மாடு**
தழைப்பொடுஓங்க,
எள்ளற்கு அருநல்நிறம் எல்லை
இலாதுபுல்ல,
வள்ளல் கடலைக்கெட நீக்கி,
மருந்து வவ்வி,
உள்உற்றுஎழும்ஓர் உவணத்து
அரசேயும்ஒக்க,*

தள்ளற்கு அரும்நல்சிறை - பிறரால் வெட்ட முடியாதநல்ல இறக்கைகள் ; **மாடு தழைப்பொடு ஓங்க -** பக்கத்தில் செழிப்புடன் உயரவும்; **எள்ளற்கு அரு நன்னிறம் -** இகழ்ச்சி இல்லாத நல்ல வண்ணம்; **எல்லை இலாது புல்ல -** மிகுதியாகத் தழுவி விளங்கவும்; **வள்ளல் கடலைக் கெட நீக்கி -** வளமான கடலரசன் தோற்றுப்போகவென்று அவனை விலக்கி; **மருந்து வவ்வி -** தேவாமிர்தத்தை

அபகரித்து; **உள்உற்று எழும் -** கடலுக்குள் புகுந்து மேலே எழுந்து வருகின்ற; **ஓர் உவணத்து அரசேயும் ஒக்க -** ஒப்பற்ற கருடராசனைப் போல.

தள்ளற்கு அரு - வெட்டமுடியாத தன் தலையைத் தள்ளத் தரும் என்றவாள்பூட்டிய தடங்கையினன் (திருத்தொண்டர் அந் - 14) மைந்நாகமலை -இந்திரனின் வச்சிரத்தால் வெட்டப்படாமையையும் கருடன் சிறகும் அங்ஙனமேஇருத்தலையும் அறிக. கடலை - ஐ - அல் வழிச் சாரியை - கடல் கெடஎன்க. கெட - தோற்றுப்போக. **(42)**

4783. ஆன்று ஆழ்நெடு நீரிடை, ஆதியொடு
அந்தம்ஆகித்
தோன்றாதுநின்றான் அருள் தோன்றிட,
முந்துதோன்றி,
மூன்றுஆம்உலகத்தொடும், முற்றுஉயிர்
ஆயமற்றும்,
ஈன்றானை ஈன்றசுவணத் தனி
அண்டம்என்ன,*

ஆதியொடு அந்தம்ஆகித் தோன்றாது நின்றான் - ஆதியும் முடிவும் ஆகி வெளிப்படையாகத் தெரியாது நிலைத்து நிற்கும் பரம்பொருளின்; **அருள்தோன்றிட -** திருவருள் வெளிப்பட (அதனால்); **ஆன்றுஆழ் நெடு நீரிடை -** அமர்ந்து ஆழமான கடலின்கண்ணே; **முந்து தோன்றி -** முதலில் வெளிப்பட்டு; **மூன்றுஆம் உலகத் தொடும் -** மூன்று ஆகிய உலகங்களையும்; **முற்று உயிர் ஆய மற்றும் -** ஆன்மாவுடன் கூடிய மற்றவற்றையும்; **ஈன்றானை ஈன்ற -** பெற்றெடுத்த பிரம்ம தேவனை வெளிப்படுத்திய; **தனி சுவண அண்டம் என்ன -** ஒப்பற்ற பொன் முட்டையைப் போல.

உலகங்களைப்படைக்கத் திருவுள்ளம் பற்றிய பரம்பொருள் பிரம தேவனைத் தனக்குள் அடக்கிய பொன் முட்டையைக் கடலில் படைத்தான். அந்தமுட்டைபோல மைந்நாகமலை இருந்தது. இறைவன் புனலில் வித்திய வித்து, பொன் முட்டையாக வடிவம் கொண்டது. அதிலிருந்து பிரமன் வெளிப்பட்டான். சுவணம் (சுவர்ணம்) - பொன். அண்டம் முட்டை. **(43)**

4784. 'இந் நீரின் என்னைத் தரும் எந்தையை
எய்திஅன்றி,
செந் நீர்மைசெய்யேன்' என, சிந்தனை
செய்து,நொய்தின்
அந் நீரில்வந்த முதல் அந்தணன்
ஆதிநாள்அம்
முந்நீரில்மூழ்கி, தவம்முற்றி
முளைத்தவாபோல்,*

இந்நீரில் - இந்தக்கடலிலே; **என்னைத் தரும் எந்தையை எய்தி அன்றி -** என்னைப் பெற்றெடுத்த என்னுடைய தந்தையை அடையாமல்; **செந்நீர்மை செய்யேன் என -**

செம்மையான செயல்களைச் செய்ய மாட்டேன் என்று; **நொய்தின் சிந்தனை செய்து -** எளிதாக உள்ளத்தில் எண்ணி; **அந்நீரில் வந்த முதல் அந்தணன் -** அந்தக் கடலில் தோன்றிய பிரம தேவன்; **ஆதிநாள் -** முற்காலத்தில் (முதல் ஊழிக்காலத்தில்); **அம் முந்நீரில் மூழ்கி -** அந்தக் கடலிலே முழுகி; **தவம் முற்றி முளைத்த வாபோல் -** தன்னுடைய தவம் நிரம்பி மறுபடி எழுந்தது போல்.

முதலில்தோன்றிய பிரமதேவன் தன்னைப் படைத்தவனைத் தேடிக் கடலடியில் தவஞ்செய்து வெளிப்பட்டான். அதைப்போல மைந்நாகம் வெளிப்பட்டது. செந்நீர்மை - செம்மையான பண்பு. அது செயலைக் குறிக்கிறது. அருஞ்செயலை எளிதாக எண்ணினான் பிரமன். ஆதலின் நொய்தின் என்றான். முந்நீர் - மூன்று தன்மையைப் பெற்றது என்பது பொருள். படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலைச் செய்வது கடல். ஆற்றுநீர், ஊற்றுநீர், மேல்நீர் என்னும் மூன்று நீர்களை உடையது என்பதும் ஒன்று, முன்னீர் என்று பாடம் ஓதி நிலத்திற்கு முன்னாகிய நீர் என்றும் உரைப்ப. 'பார் முதிர் பனிக்கடல்' (முருகு) *(44)*

4785. பூவால்இடையூறு புகுந்து,
பொறாதநெஞ்சின்
கோ ஆம் முனிசீறிட, வேலை
குளித்தஎல்லாம்
மூவா முதல் நாயகன் மீள
முயன்ற அந்நாள்
தேவா சுரர்வேலையில் வந்து எழு
திங்கள்என்ன,*

பூவால் இடையூறுபுகுந்து - இந்திரனுக்கு வழங்கிய மாலையால் துன்பம் உண்டாகி; **பெறாத நெஞ்சின் -** பொறுமையற்ற உள்ளமுடைய; **கோஆம் முனி -** தலைமைப் பண்புடைய துருவாச முனிவன்; **சீறிட -** சீற்றம் அடைய; **வேலை குளித்த எல்லாம் -** கடலில் மூழ்கிய எல்லாப் பொருள்களும்; **மூவா முதல் நாயகன் -** முதுமை அடையாத முதன்மையான திருமால்; **மீள -** அப்பொருள்கள் மீண்டும் வரும்படி; **தேவாசுரர் முயன்ற அந்நாள் -** தேவாசுரர் மூலம் கடல் கடைந்து முயற்சி செய்த காலத்தில்; **வேலையில் வந்து எழு -** கடலின் கண்ணே உதயமான; **திங்கள் என்ன -** சந்திரனைப்போல.

தான் வழங்கியமாலையை அவமதித்த இந்திரனைத் துருவாச முனிவர் சபிக்க, விண்ணுலகப் பொருள்கள் கடலில் மறைந்தன. திருமாலும் தேவர்களும் கடல் கடைந்தபோது அவை வெளிப்பட்டன. அப்பொருள்களுடன் வெளிப்பட்ட சந்திரனைப்போல் மைந்நாகமலை வெளிப்பட்டது. *(45)*

786. நிறம்குங்குமம் ஒப்பன, நீல்நிறம்
வாய்ந்தநீரின்
இறங்கும் பவளக்கொடி சுற்றின,
செம்பொன்எய்ந்த
பிறங்கும்சிகரம் படர்
முன்றில்தொறும், பிணாவொடு

**உறங்கும்மகரங்கள் உயிர்ப்பொடு
உணர்ந்துபேர,***

குங்கும நிறம்ஒப்பன - குங்கும நிறத்தை ஒத்திருப்பவையும்; **நீல்நிறம்வாய்ந்த -** நீலநிறம் பெற்றவையும்; **நீரின் இறங்கும் பவளக் கொடி சுற்றின-** தண்ணீரிலே வேரை வீழ்த்திய பவளக் கொடியால் சுற்றப் பெற்றவையும்; **செம்பொன் ஏய்ந்த -** செம்பொன்னை ஒத்தவையும்; **பிறங்கும் சிகரம்படர் -** விளங்குகின்ற சிகரத்தில் பரவிய; **முன்றில் தொறும் -** முற்றங்கள் தோறும்; **பிணாவொடு உறங்கும் மகரங்கள் -** பெட்டைகளுடன் உறங்குகின்றமகரமீன்கள்; **உணர்ந்து உயிர்ப்பொடு பேர -** உறக்கம் நீங்கிப் பெருமூச்சுடன் பெயர்ந்து செல்ல. மைந்நாகமலையின் சிகரங்கள் குங்குமத்தைப் போலவுள்ளன. நீலநிறம் பெற்றுள்ளன. பவளக் கொடியால் சுற்றப்பட்டுள்ளன. பொன் போன்றன. அம் மலையின் முற்றங்களில் மகரமீன்கள் பெட்டையுடன் உலாவுகின்றன. *(46)*

**4787. கூன் சூல்முதிர் இப்பி குரைக்க
நிரைத்தபாசி
வான் சூல் மழைஒப்ப, வயங்கு
பளிங்குமுன்றில்
தான் சூலிநாளில் தகைமுத்தம்
உயிர்த்தசங்கம்
மீன் சூழ்வரும்அம்முழு வெண் மதி
வீறு,கீற,***

கூன் சூல் முதிர்இப்பி - உடல் வளைந்த முற்றிய கருப்பம் பெற்ற சிப்பிகள்; **குரைக்க -** ஒலிக்க; **நிரைத்த பாசி -** வரிசை வரிசையான பாசியானது; **வான்சூல் மழை ஒப்ப -** வானத்தில் உள்ள கருவுற்ற மேகத்தை ஒத்திருக்க; **வயங்கு பளிங்கு முன்றில் -** விளங்குகின்ற பளிங்குமுற்றத்தில்; **சூலி நாளில் தான் -** கருவுயிர்க்கும் காலத்தின் கண்; **தகை முத்தம் உயிர்த்த -** சிறப்புடைய முத்துக்களை வெளிப்படுத்திய; **சங்கம் -** சங்கு; **மீன் சூழ் வரும் -** நட்சத்திரங்கள் சூழ்ந்து வருகின்ற; **முழுவெண்மதி வீறு கீற -** வெண்மையான பூரண சந்திரனின் பெருமையைக் குறைக்க.

கடற்பாசிகள்மேகத்தை ஒத்துள்ளன. முத்துக்களைப் பெற்ற சங்கு நட்சத்திரங்களால் சூழப்பெற்ற பூரண சந்திரனைப் போன்றிருந்தது. சூல் முதிர்கூன் இப்பி என்க. இப்பி - சிப்பி. குரை - ஒலிக்க, தான் - அசை, சூல நாள் எனப் பாடங் கொண்டு, இரேவதி நட்சத்திரத்தில் என்று பொருள் கூறுவர் சிலர். இரேவதி (பிங்கலந்தை 2657)
(47)

**4788. பல்ஆயிரம் ஆயிரம் காசு இனம்
பாடு இமைக்கும்
கல் ஆர் சிமயத்தடங் கைத்தலம்
நீண்டுகாட்டி,**

தொள்ஆர்கலியுள் புக மூழ்கி
   வயங்குதோற்றத்து
எல்ஆர் மணிஈட்டம் முகந்து,
   எழுகின்றதுஎன்ன*.

பல் ஆயிரம்ஆயிரம் *-கணக்கற்ற;* ***காசுஇனம் பாடு இமைக்கும் -*** *மணிகளின் வகைகள் சுற்றுப் பக்கங்களில் ஒளி வீசுகின்ற;* ***கல் ஆர் தட சிமையம் -*** *கற்கள் நிரம்பிய விசாலமான மலையுச்சியாகிய;* ***கைத்தலம் நீண்டு காட்டி -*** *கைகளை மேலே உயர்த்திக் காட்டி;* ***தொல் ஆர்கலி உள்புக மூழ்கி -*** *பழமையான கடலில் முத்துக்கள் பெற நன்றாக முழுகி;* ***வயங்கு தோற்றத்து -*** *விளங்குகின்ற பொலிவினையுடைய;* ***எல்ஆர் மணி ஈட்டம் -*** *ஒளி மிக்க மணித் தொகுதிகளை;* ***முகந்து எழுகின்றது என்ன -*** *வாரிக் கொண்டு மேலே வருபவனைப் போல,*

மைந்நாகமலைகடலில் முழுகி மணிகளை வாரிக்கொண்டு மேலே எழுவதைப் போன்றிருந்தது. மலைச் சிகரங்கள் கைகளைப் போன்றிருந்தன. (48)

4789. மனையில்பொலி மாக நெடுங்கொடி
   மாலை ஏய்ப்ப
வினையின் திரள்வெள் அருவித் திரள்
   தூங்கி வீழ
நினைவின் கடலூடுஎழலோடும்,
   உணர்ந்துநீங்காச்
சுனையில், பனைமீன் திமிலோடு
   தொடர்ந்துதுள்ள*

மனையில்பொலிமாக நெடுங்கொடி - *தேற்றாமரத்தின் மேலே விளங்கும், ஆகாயம் அளாவும் நீண்ட கொடி;* ***மாலை ஏய்ப்ப -*** *மாலையை ஒத்திருக்கவும்;* ***வினையின் திரள் -*** *விதியைப் போல மறைந்துள்ள;* ***வெள் அருவித்திரள் -*** *வெண்மையான அருவிக்கூட்டம்;* ***தூங்கி வீழ -*** *தாழ்ந்து விழவும்;* ***நினைவின் கடலூடு எழலோடும் -*** *மனிதர்களின் எண்ணத்தைப் போலக் கடலின் நடுவே உதித்தவுடனே;* ***உணர்ந்து நீங்கா -*** *உறக்கத்திலிருந்து விழித்து இருப்பிடத்தை விட்டு நீங்காமல்;* ***சுனையில் -*** *மலைக்குளத்தில்;* ***பனைமீன் திமிலொடு தொடர்ந்து துள்ள -*** *பனை மீனும் திமிங்கிலமும் இடையறாது துள்ளவும். கடலிலிருந்துமேலே எழுந்த மைந்நாக மலையில் உள்ள தேற்றாமரத்தைச் சார்ந்த நீள்கொடி, மாலையைப் போல இருந்தது, அம்மலைச் சுனைகளில் பனை மீனும் திமிங்கலமும் துள்ளுகின்றன. மனை என்பதற்குவீடு என்றே பொருள் கூறப் பெற்றது. கொடி மாலை ஏய்ப்ப என்னும் தொடர் பலவிதமாகப் பொருள் கூறப்பெற்றுப் பொலிவிழந்தது. மாலை ஏய்ப்ப - வரிசைகளைப் போலவும் என்று பொருள் கூறினர். மாலை ஏய்ப்ப - மாலையை ஒத்திருக்க என்று இங்கு கூறப் பெற்றது. கொடியானது மாலையை ஒத்திருந்தது என்பதே இயல்பான பொருள். மனை - தேற்றாமரம். தேற்றாமரத்தைப் பரிபாடல் மனைமரம் என்றே கூறும். 'மனைமரம் வான் வீரம் (11-19) என்னும் தொடரைக் காண்க. கவிச்சக்கரவர்த்தி 'மனை' என்றான். அவனுக்கு வழிகாட்டியவர் கொங்குவேளிர். 'காரிருள் வீடு' என்று பேசுவார் (பெருங்கதை 41-33). இல்லம்*

எங்கணும் வான்தொட இழைத்திடும் குன்றம் (காஞ்சி - நாட்டு - 48)
(49)

4790. கொடு நாலொடு இரண்டு குலப்பகை
குற்றம்மூன்றும்
சுடுஞானம்வெளிப்பட உய்ந்த
துய்க்கு இலார்போல்
விடநாகம்முழைத்தலை விம்மல்
உழந்து,வீங்கி,
நெடுநாள்,பொறைஉற்ற உயிர்ப்பு
நிமிர்ந்துநிற்ப.*

நாலொடு இரண்டுகொடும் குலப்பகை - ஆறு வகையான கொடிய பரம்பரையாக வரும் பகையையும்; **குற்றம் மூன்றும் -** மூன்று குற்றத்தையும்; **சுடுஞானம் -** அழிக்கின்ற ஞானமானது; **வெளிப்பட -** ஆன்மாவிலே தோன்ற; **உய்ந்த துய்க்கு இலார்போல் -** தப்பிப் பிழைத்த பற்றற்ற ஞானிகளைப் போல; **முழைத்தலை நெடுநாள் விம்மல் உழந்து -** மலைக் குகைகளில் நீண்ட நாட்கள் பொருமி வருந்தி; **வீங்கி பொறையுற்ற -** உடல் பருத்து அடங்கிக் கிடந்த; **விடநாகம் -** விடப் பாம்புகள்; **உயிர்ப்பு நிமிர்ந்துநிற்ப -** பெருமூச்சு வெளிப்பட்டு நிலைக்க; மலையின்குகையில் அகப்பட்ட பாம்புகள் ஆறு வகையான பகையையும் மூன்று குற்றமும் நீங்கிய ஞானிகளைப் போல விடுதலை பெற்று உயிர்த்தன. பகை ஆறு - காமம், வெகுளி, கடும்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மதம் என்பவை. முக்குற்றம் - ஐயம், திரிபு, அறியாமை.தனம், குலம், கல்விஎன்று குற்றம் மூன்று என்று பழைய உரை பேசும். வஞ்ச முக்குறும்பு - என்று இராமானுச நூற்றந்தாதி பேசும். ***(50)***

4791. எழுந்துஓங்கி விண்ணொடு மண் ஒக்க,
இலங்கும்ஆடி
உழுந்து ஓடுகாலத்திடை, உம்பரின்
உம்பர்ஓங்கிக்
கொழுந்துஓடிநின்ற கொழுங்குன்றை
வியந்துநோக்கி,
அழுங்கா மனத்துஅண்ணல் 'இது என்கொல்'
எனாஅயிர்த்தான்.

அழுங்கா மனத்துஅண்ணல் - போகங்களில் தாழாதசோர்வு இல்லாத உள்ளத்தையுடைய அனுமன்; **இலங்கும் ஆடி -** விளங்குகின்ற கண்ணாடியின்கண்; **உழுந்து ஓடுகாலத்திடை -** உழுந்தானது ஒருமுறை உருள்வதற்குள்; **எழுந்து ஓங்கி -** கடலிலிருந்து மேலே எழுந்து; **விண்ணொடு மண்ஒக்க -** ஆகாயமும் பூமியும் ஒன்றாகும்படி; **உம்பரின் உம்பர் ஓங்கி -** மேலும் மேலும் வளர்ந்து பரவி; **கொழுந்து ஓடி நின்ற -** மலைச் சிகரங்கள் வளர்ந்த; **கொழுங்குன்றை** - மைந்நாக மலையை; **வியந்து நோக்கி -** ஆச்சரியத்துடன் பார்த்து; **இது என்கொல் எனா அயிர்த்தான் -** இப்பொருள் யாதோ என்று ஐயம் உற்றான்.

மைந்நாகமலை,கண்ணாடியில் உழுந்து ஒருமுறை சுழல்வதற்குள் எழுந்தது கண்டு அனுமன் இது யாதோ என்று அதிசயப்பட்டான். ஓடுதல் - சுழலுதல். ஓடுவளை திருத்தியும் என்னும் முல்லைப் பாட்டுக்கு (82) சுழலுகின்ற வளையைச் சுழலாமல் செறித்தும் என்றும் உரை கண்டனர். சம்பந்தப் பிரான், 'எழிற்கண்ணாடி உழுந்துருளும் அளவையின் ஒளி எரி கொள வெஞ்சிலை வளைத்தோன்' என்பர். (ஏரிசையும் - முதல் திருமுறை) **(51)**

அனுமன் மைந்நாகத்தின் மேல் உயர்தல்

4792. நீர்மேல்படரா, நெடுங்குன்று
நிமிர்ந்துநிற்றல்
சீர்மேல் படராதுஎனச் சிந்தை
உணர்ந்துசெல்வான்
வேர்மேல் பட வன்தலை கீழ்ப்பட
நூக்கி,விண்ணோர்
ஊர்மேல் படரக்கடிது உம்பரின்
மீது உயர்ந்தான்.

நெடுங்குன்று - பெரியமைந்நாக மலையானது; **நீர்மேல் படரா நிமிர்ந்து நிற்றல் -** கடலின் மேலே விரிந்து உயர்ந்திருத்தல்; **மேல்சீர் படராது எனச் சிந்தை உணர்ந்து -** மேலான சிறப்பைப் பெருக்காது என்று மனத்தே கருதி; **செல்வான் -** செல்பவனாகிய அனுமன்; **வேர்மேல்பட -** மலையின் வேரானது மேலே தெரியவும்; **வன்தலை கீழ்ப்பட -** வலிமையான சிகரம் கீழே விழவும்; **நூக்கி -** (அந்த மலையை) உந்தித் தள்ள; **விண்ணோர் ஊர்மேல் படர -** தேவர்களின் ஊர் தன் மேல் பரவும்படி; **கடிது -** வேகமாக; **உம்பரின் மீது உயர்ந்தான் -** வானின்கண் பாய்ந்தான்;

மைந்நாகமலையைக்கண்ட அனுமன் இத் தடையால் சிறப்பு உண்டாகாது என்று கருதி மேல் நோக்கிப் பாய்ந்தான். வெள்ளம் தடையைக் கண்டபோது அதைக் கடக்க மேலே போவது போன்றது அனுமன் செயல். ஆதலின் உம்பரின் ஊடு பாய்ந்தான் என்றான். **(52)**

மைந்நாகம் அனுமனொடு உரையாடல்

4793. உந்தாமுன் உலைந்து உயர்வேலை
ஒளித்தகுன்றம்
சிந்தாகுலம் உற்றது; பின்னரும்
தீர்வில்அன்பால்
வந்துஓங்கி ஆண்டு ஓர்சிறு
மானிடவேடம்ஆகி
எந்தாய்இதுகேள்என இன்ன
இசைத்ததுஅன்றே.

வேலை ஒளித்தஉயர்குன்றம் - கடலில்இந்திரனுக்குப் பயப்பட்டு மறைந்திருந்த பெரியமலை; **உந்தாமுன்** - உந்திக் கொண்டு வருவதற்குள்; **உலைந்து சிந்தா குலம் உற்றது** - அச்சமடைந்து மனத்தில் மயக்கம் அடைந்தது; **பின்னரும்** - மறுபடியும்; **தீர்வு இல்அன்பால்** - ஒதுக்க முடியாத அன்புடன்; **ஆண்டு** -அவ்விடத்தில்; **ஓர்சிறு மானிடவேடம் ஆகி** - ஒப்பற்ற மனித வேடத்தைமேற்கொண்டு; **வந்து ஓங்கி** - அனுமனுக்கு எதிரேவந்து நிமிர்ந்து; **எந்தாய்** - என்னுடைய தந்தையே; **இது கேள் என இன்ன இசைத்தது** - இந்த மொழியைக் கேட்பாயாக என்று பின்வரும் சொற்களைக் கூறிற்று.

மைந்நாகமலை,அனுமன் உந்தித்தள்ள அதனால் மனமயக்கம் உற்று, மனித வடிவத்துடன் வந்து, இதைக்கேள் என்று இம் மொழியைக் கூறிற்று. உலைதல் - அச்சம் அடைந்து, சிந்தாகுலம் - மனமயக்கம். இன்ன - இந்த, அன்னோ - அசை, சிந்தாகுலம் உற்று என்னைகொல் வாட்டத் திருத்தியதே (திருக்கோவையார்)
(53)

4794. **வேற்றுப்புலத்தோன் அலென் ஐய,**
விலங்கல்எல்லாம்
மாற்றுச்சிறைஎன்று அரி வச்சிரம்
மாண ஒச்ச
வீற்றுப்பட நூறியவேலையின்
வேலையுய்த்து
காற்றுக்கிறைவன் எனைக் காத்தனன்
அன்புகாந்த.

ஐய - தலைவனே *!;***வேற்றுப் புலத்தோன் அலென்** - யான் வேறுபட்ட நாட்டைச் சார்ந்தவன் அன்று **;** **அரி** -பகைவர்களை அழிக்கும் இந்திரன்; **விலங்கல் எல்லாம் சிறை** - எல்லா மலைகளின் சிறகுகளை; **மாற் றுஎன்று** - அழிப்பாயாக என்று கூறி; **வச்சிரம் மாண ஒச்ச** - வச்சிராயுதத்தைச்சிறப்பு உண்டாக வீசி; **வீற்றுப்பட நூறிய வேலையின்** - தனித் தனியாகச்சிதைத்த காலத்தில்; **அன்பு காந்த** - அன்பு விளங்கும்படியாக; **எனைக்காற்றுக்கிறைவன்** - என்னை வாயு பகவான்; **வேலை உய்த்துக் காத்தனன்** - கடலிலே தள்ளிக் காப்பாற்றினான். என்னைப் பகைவன்என்று கடியற்க; இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளை அரிந்த காலத்து உன் தந்தையால் பாதுகாக்கப் பெற்றவன் என்று மைந்நாகமலை கூறியது. வேற்றுப் புலத்தோன் - பகைவர் நாட்டவன். வேற்றுப் புலத்திறுத்து (புறம் - 31) *(54)*

4795. **அன்னான்அருங்காதலன் ஆதலின்**
அன்பு தூண்ட
என்னால் உனக்குஈண்டு செயற்கு
உரித்தாயதுஇன்மை
பொன்னார் சிகரத்து இறை ஆறினை
போதி என்னா,
உன்னாஉயர்ந்தேன் - உயர்விற்கும்
உயர்ந்ததோளாய் !

உயர்விற்கும்உயர்ந்த தோளாய் - உயர்ந்துள்ளபொருள்கள் அனைத்திலும் உயர்ந்த தோள்களையுடையவனே; **அன்னான்** - அந்த வாயு தேவனுடைய; **அருங்காதலன் ஆதலின்** - அருமை மைந்தன் நீ ஆகையால்; **அன்பு தூண்ட** - அவன்பால் யான் கொண்ட அன்பானது உந்தித்தள்ள; **ஈண்டு என்னால் உனக்கு** - இங்கே என்னால் உனக்கு; **செயற்கு உரித்து ஆயது இன்மை** - செய்வதற்கு உரிய உபகாரம் வேறு இல்லாததால்; **பொன்னார் சிகரத்து** - பொன் நிரம்பிய சிகரத்தில்; **இறை ஆறினை போதி என்னா** - சிறிது இளைப்பாறிப் போவாய் என்று; **உன்னா** - நினைந்து; **உயர்ந்தேன்** - மேலே கிளர்ந்து வந்தேன்.

அனுமனே ! எனக்குஉதவி செய்த வாயுதேவன் புதல்வன் நீ ஆகையினாலே உனக்கு உதவி செய்வதற்கு மேலே கிளர்ந்து வந்தேன் என்று மைந்நாகமலை கூறிற்று. ஆறினை - இளைப்பாறியவனாய். *(55)*

4796. **‘கார்மேகவண்ணன் பணிபூண்டனன்**
காலின்மைந்தன்
தேர்வான்வருகின்றனன் சீதையைத்
தேவர்உய்யப்
பேர் வான் அயல்சேறி; இதில் பெறும்
பேறு இல்’என்ன
நீர்வேலையும்என்னை உரைத்தது”
நீதிநின்றாய்

நீதி நின்றாய் -ஒழுக்கத்தில் நிலைத்து நிற்பவனே !; **கார்மேக வண்ணன்** - கருத்த மேகம் போன்ற நிறமுடைய இராமபிரானின்; **பணி பூண்டனன் காலின் மைந்தன்** - கட்டளை மேற்கொண்ட வாயுதேவனின் புத்திரன்; **தேவர் உய்யச் சீதையைத் தேர்வான் வருகின்றனன்** - தேவர்கள்வாழ வேண்டும் என்று சீதா பிராட்டியைத் தேடும்பொருட்டு வருகின்றான்; **பேர் வான் அயல் சேறி** - பெரிய ஆகாயத்தின் பக்கத்தில் சேர்வாயாக; **இதில்** - இதைவிட; **பெரும்பேறு இல் என்ன** - பெரிய பாக்கியம் இல்லை என்று; **என்னை** - என்னிடத்தில்; **நீர் வேலையும் உரைத்தது** - நற்பண்பு வாய்ந்த கடலும் கூறிற்று.

இராமபிரானின்கட்டளை மேற்கொண்டு வாயு புத்திரன் சீதையைத் தேடி வருகின்றான். நீ அவனுக்கு உதவுக என்று கடல் கூறிற்று என்று மைந்நாகமலை பேசிற்று. பணி - கட்டளை; பூண்டனன் - முற்றெச்சம். கால் - காற்று. (வாயு தேவன்) நன்நெடுங்காலின் மைந்தன் நாமமும் அனுமன் (சுந் - உரு 31)
(56)

4797. **நற்றாயினும் நல்லன் எனக்கு இவன்**
என்று நாடி
இற்றே இறைஎய்தினை ஏய்ந்தது
கோடி என்னால்
பொற்றார் அகல்மார்ப ! தம் இல்லுழை
வந்தபோதே

உற்றார்செயல்மற்றும் உண்டோ ? என
உற்றுஉரைத்தான்

பொன்தார் அகல்மார்ப -பொன்மாலை அணிந்த விரிந்த மார்பை உடையவனே; ***இவன்*** - இந்த அனுமன்; ***எனக்கு நற்றாயினும் நல்லன்*** - என்னிடம் பெற்ற தாயைவிட அன்புடையவன்; ***என்று நாடி இற்றே இறை எய்தினை*** - என்று ஆராய்ந்து இங்கே சிறிது வந்து; ***என்னால் ஏய்ந்தது கோடி*** - என்னால் தரக்கூடியதை ஏற்றுக் கொள்வாயாக; ***தம் இல்உழை வந்த போதே*** - (விருந்தினர்) தம்முடைய வீட்டிற்கு வந்த உடனே; ***உற்றார் செயல் மற்றும் உண்டு*** - வீட்டுக்கு உரியவர்களின் செய்கை (விருந்தோம்பலைவிட) வேறு இருக்க முடியுமோ ?; ***என உற்று உரைத்தான்*** - என்று அனுமனை அடைந்து கூறினான்.

நான், தாயினும்சிறந்தவன் என்று கருதி என்பால் வந்து தங்கி என்னுடைய உபசாரத்தை ஏற்றுக்கொள். விருந்தினர் வந்தால் உபசரிப்பதை விட இல்லறத்தார்க்கு வேறு கடமை உண்டோ என்று மைந்நாகமலை கூறிற்று. நற்றாய் - பெற்ற தாய். கோடி - கொள்க. கொள் + தி = கோடி. ***(57)***

4798. உரைத்தான்உரையால் 'இவன் ஊறு இலன்
என்பதுஉன்னி
விரைத் தாமரை வாள்முகம் விட்டு
விளங்க வீரன்
சிரித்தான்அளவே; சிறிது அத்திசை
செல்லநோக்கி
வரைத்தாள்நெடும் பொற்குடுமித்தலை
மாடு கண்டான்.

வீரன் - வீரனானஅனுமான்; ***உரைத்தான் உரையால்*** - உபசார வார்த்தைகளைக் கூறிய மைந்நாகமலையின் மொழியால்; ***இவன்ஊறு இலன் என்பது உன்னி*** - இவன் குற்றமற்றவன் என்பதை அறிந்து; ***விரைத் தாமரை வாள்முகம்*** - மணமிக்க தாமரை போன்ற ஒளிமிக்க முகமானது; ***விட்டு விளங்க*** - நன்றாக ஒளி வீசும்படி; ***அளவே சிரித்தான்*** - புன்னகை செய்து; ***சிறிது அத்திசை செல்ல நோக்கி*** - மெல்ல மொழி வந்த திசையில் நன்றாகப் பார்த்து; ***வரைத்தாள் நெடும் பொன் குடுமித்தலை*** - மூங்கில் வளர்ந்த சாரலைப் பெற்ற மைந்நாகமலையின் நீண்ட பொன்மயமான சிகரத்தை; ***மாடு கண்டான்*** - பக்கத்தில் பார்த்தான்.

மைந்நாகமலையின்மொழியால் இவன் நல்லவன் என்பதை அறிந்த அனுமான் புன்னகை செய்து நன்றாக நோக்கி மைநாக மலையின் சிகரத்தைப் பார்த்தான். உன்னி - அறிந்து. இவ்வழி நோக்கும் என்பதை உன்னவர் (ஆரண்ய - சூர்ப்ப - சூழ்ச்சி 8) விட்டு விளங்கல் நன்றாகப் பிரகாசிக்க (சென்னை - பல் - கழக அகராதி) தாள் - சாரல்; தாள் உயர் தடங்கிரி (கம்ப - 829). ***(58)***

4799. வருந்தேன்;அது என்துணை வானவன்
வைத்தகாதல்

அருந்தேன் இனியாதும், என் ஆசை
நிரப்பிஅல்லால்
பெருந்தேன்பிழிசாலும்நின் அன்பு
பிணித்தபோதே
இருந்தேன்நுகர்ந்தேன்; இதன்மேல் இனி
ஈவதென்னோ ?

மைநாகமலையைப்பார்த்து அனுமான், ***வருந்தேன்*** *- நான் பறந்து வந்ததால் சோர்வு அடையேன்;* ***அது*** *- அதற்குக் காரணம்;* ***என்துணை வானவன் வைத்த காதல்*** *- எனக்கு ஆதரவாக இருக்கும்இராமபிரான் என்பால்கொண்ட அன்பாகும்;* ***இனி*** *- இப்போது;* ***என் ஆசை நிரப்பி அல்லால்*** *- என் விருப்பம் நிறைவேறினால் அல்லாமல்;* ***யாதும் அருந்தேன்*** *- எதையும் உண்ணமாட்டேன்;* ***பெருந்தேன் பிழி சாலும் நின் அன்பு*** *- பெரியதேனின் பிழிவினை ஒத்த உன்னுடைய அன்பானது;* ***பிணித்த போதே*** *- கட்டிப் பிடித்த அப்பொழுதே;* ***இருந்தேன்*** *- உன் வீட்டில் தங்கி;* ***நுகர்ந்தேன்*** *- உண்டவன் ஆனேன்;* ***இனி இதன்மேல் ஈவது என்னோ*** *- இப்போது இதற்குமேல் கொடுக்கக்கூடிய பொருள் யாது ? இராமபிரான்என்பால் வைத்த கருணையால் யான் சோர்வு அடையமாட்டேன். என்னுடைய விருப்பம் நிறைவேறினால் அல்லாமல் எதையும் உண்ணேன். உன் அன்பு என்னைப் பிணித்து விட்டது. அதனாலேயே உண்டவன் ஆனேன். இனிமேல் தருவதற்கு யாதுளது என்று அனுமன் கூறினான். நிரப்புதல் - நிறைவேறுதல். நிற்றேடி வருந்த நிரப்பினையோ (கம்ப. 3611) பெருந்தேன் - மலைத்தேன் (குறுந்தொகை 3)* ***(59)***

4800. முன்பிற் சிறந்தார் இடையுள்ளவர்
காதல்முற்றப்
பின்பிற்சிறந்தார் குணம் நன்று; இது
பெற்றயாக்கைக்கு
என்பிற்சிறந்தாய தோர் ஊற்றம் உண்டு
என்னல்ஆமே ?
அன்பிற்சிறந்தாயதோர் பூசனை
யார்கண்உண்டே ?

காதல் முற்ற *-அன்பானது நிறைவு பெறுவதாலே;* ***முன்பிற் சிறந்தார்*** *-முற்காலத்தே சிறந்திருந்த தலையேழு வள்ளல்களும்;* ***இடையுள்ளவர் -*** *இடையேழு வள்ளல்களும்;* ***பின்பிற் சிறந்தார்*** *- பிற்காலத்தே சிறந்திருந்த கடையெழு வள்ளல்களும் (மேற்கொண்ட);* ***குணம் நன்று*** *- பண்பாகிய அன்பு பெரியது;* ***இது பெற்ற யாக்கைக்கு*** *- இந்த அன்பைப் பெற்றிருக்கும் உடம்புக்கு;* ***என்பிற் சிறந்து ஆயதோர்*** *- எலும்பைவிடச் சிறப்புற்ற;* ***ஊற்றம் உண்டு*** *- வலிமையுள்ளது;* ***என்னல் ஆம்*** *- என்று கூறுவது தகுதியுடையது தான்;* ***அன்பின் சிறந்தாய தோர்*** *- அன்பைவிடச் சிறப்புற்ற;* ***பூசனை*** *- வழிபாடு;* ***யார்கண் உண்டு*** *- எவர்பால் உள்ளது? மூவகை வள்ளல்கள்பெற்றிருந்த அன்பு மிகப் பெரியது. இந்த அன்பைப் பெற்றுள்ள உடம்புக்கு எலும்பைவிடச் சிறந்த வலிமை உள்ளது. அன்பைவிடச் சிறந்த வழிபாடு கிடையாது. என்பினும் சிறந்தது அன்பு என்க. ஆதலின் ததீசி அன்புக்காக என்பை வழங்கினான். வலிமையுள்ளவர்பால் அன்பு கொள்வது சிறந்ததே என்பது கருத்து.*

அன்பிற் சிறந்த பூசனையில்லை என்ற உயர்ந்த கருத்து இங்கே உரைக்கப்படுகிறது. ***(60)***

4801. ஈண்டே கடிதுஏகி இலங்கை
விலங்கல்எய்தி
ஆண்டான் அடிமைத்தொழில்
ஆற்றலின் ஆற்றல் உண்டே ?
மீண்டால்நுகர்வென் நல் விருந்தென
வேண்டிமெய்ம்மை
பூண்டானவன்கட்புலம் பிற்பட
முன்புபோனான்

மெய்ம்மைபூண்டான் - உண்மையை ஆபரணமாக அணிந்த மாருதி (மைநாகத்தைப் பார்த்து); **ஈண்டே** - இப்பொழுதே; **கடிது ஏகி** - வேகமாகச் சென்று; **இலங்கை விலங்கல் எய்தி** - இலங்கைத் தீவில் உள்ள திரிகூட மலையை அடைந்து; **ஆண்டான் அடிமைத் தொழில்** - இராமபிரானுக்கு அடிமைப் பணியை; **ஆற்றலின் ஆற்றல் உண்டே** - செய்வதில் வலிமை உள்ளதே **?; மீண்டால்** - திரும்பி வந்தால்; **நல் விருந்து நுகர்வேன் என வேண்டி** - உன்னுடைய விருந்தை உண்பேன் என்று சொல்லி; **அவன் கட்புலம் பின்பட** - அந்த மைநாகனின் பார்வையானது பின்னே தொடர; **முன்பு போனான்** - முன்நோக்கிப் பறந்து சென்றான்.

யான் இலங்கையைஅடைந்து பெருமானின் பணி செய்து மீண்டால் உன் விருந்தை ஏற்பேன் என்று கூறி அனுமன் சென்றான். இலங்கையில் உள்ள திரிகூட மலையே இராவணனின் இருப்பிடம். 'இலங்கை வெற்பில்... நங்கையைக் கண்டேன்' என்று பின்னே பேசப்படும். விருந்து என்பது இங்கே உண்டியை. ***(61)***

4802. செவ்வான்கதிரும் குளிர்திங்களும்
தேவர்வைகும்
வெவ்வேறுவிமானமும் மீனொடு
மேகம்மற்றும்

எவ்வாய்உலகத்தவும் ஈண்டி
இருந்ததம்மின்
ஒவ்வாதன ஒத்திடஊழிவெங்
காலும் ஒத்தான்.*

(அனுமன் சென்றவிரைவால்)

செவ்வான்கதிரும் - சிவந்த வானத்துச் சூரியனும்; **குளிர் திங்களும் -** குளிர்ந்த சந்திரனும்; **தேவர் வைகும் வெவ்வேறு விமானமும் -** தேவர்கள் தங்கியிருக்கின்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட விமானங்களும்; **மீனொடு மேகம் மற்றும் -** நட்சத்திரங்களும்

மேகமும் மற்றைய பொருள்களும்; **எவ்வாய் உலகத்தவும்** - எந்த இடங்களில் உள்ள உலகத்தைச் சார்ந்த பொருள்களும்; **ஈண்டி இருந்த** - ஒன்றாகச் சேர்ந்திருந்தன; **தம்மில் ஒவ்வாதன ஒத்திட** - தமக்குள்ளே ஒத்துப் போகாதவை ஒத்துப் போகும்படியிருந்தமையால் (அனுமன்); **ஊழி வெங்காலும் ஒத்தான்** - பிரளயகாலத்துக் காற்றுப் போன்று இருந்தான்.

வேறு வேறு வகையானபொருள்கள் அனுமனின் வேகத்தால் ஒன்று சேர்ந்தன. ஆதலால் அவன் ஊழிக்காலத்தை ஒத்திருந்தான். ஈண்டியிருத்தலாவதுஓரிடத்தில் கூடியிருத்தல். முன் சூரியனுக்கோரிடம், சந்திரனுக்கோரிடம் மற்றைக் கிரகங்களுக்கு வெவ்வேறிடம். இப்போது எல்லாம் ஓரிடத்தைச் சேர்தலாயின அனுமன் செல்லும் வேகத்தால் என்க, என்று திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் வி.கோவிந்த பிள்ளை எழுதிய விளக்கம் இங்கே நினைவு கூரத் தகும். ஈண்டியிரிந்த என்னும் பாடத்திற்கு சூரியன் முதலானவை ஒன்று சேர்ந்து விலகின என்பது பொருள். ***(62)***

4803. **நீர்மாக்கடல்மேல் நிமிர்கின்ற**
நிமிர்ச்சி நோக்காப்
பார்மேல் தவழ்சேவடி பாய்நட
வாப் பதத்து என்
தேர்மேல் குதிகொண்டவன் இத்திறன்
சிந்தைசெய்தான்
ஆர்மேல்கொல்என்று எண்ணி அருக்கனும்
ஐயம்உற்றான்.

அருக்கனும் - சூரியனும்; **நீர் மா கடல்மேல்** - நீரைப் பெற்ற பெரிய கடலைவிடப் பெரிதாக; **நிமிர்கின்ற நிமிர்ச்சி நோக்கா** - உயர்கின்றஉயர்ச்சியைப் பார்த்து; **பார்மேல் தவழ் சேவடி** - பூமியிலே தவழ்கின்ற சிவந்த பாதங்கள்; **பாய் நடவாப் பதத்து** - பூமியிலே பதிந்து நடவாத பருவத்திலே; **என் தேர்மேல் குதி கொண்டவன்** - என்னுடைய தேரிலே குதித்த இந்த அனுமன்; **இத்திறன்** - இப்படி; **ஆர்மேல் சிந்தை செய்தான் கொல்** - எவர்மேல் பாயக் கருதுகிறானோ; **என்று எண்ணி** - என்று கருதி; **ஐயம் உற்றான்** - சந்தேகம் அடைந்தான்.

அனுமன்கடலைவிடப் பெரிதாக வளரும் உயர்ச்சியை நோக்கிய சூரியன், தவழ்கின்ற பருவத்தில் என் தேர்மேல் பாய்ந்தான். இப்போது யார்மேல் பாய்கின்றானோ என்று ஐயம் உற்றான். பெரிய பொருளுக்கு உவமையாக்கப்படுவது கடல். அதனால் கடல்மேல் நிமிர்கின்ற நிமிர்ச்சி என்பதற்கு இங்ஙனம் கூறப்பெற்றது. ***(63)***

4804. **வாள் ஒத்துஒளிர் வால்எயிறு ஊழின்**
மருங்குஇமைப்ப
நீள்ஒத்துஉயர்வாலின் விசும்பு
நிரம்புமெய்யன்
கோள்ஒத்தபொன்மேனி விசும்பு இரு
கூறுசெய்யும்

நாள் ஒத்தது;மேல்ஒளி கீழ் இருள்
உற்றஞாலம்.*

வாள்ஒத்துஒளிர்வால் எயிறு - வாளைப் போலப்பிரகாசிக்கும் வெண்மையான பற்கள்; **மருங்கு ஊழின் இமைப்ப** - பக்கத்தில் முறையாக ஒளிவீச; **நீள்ஒத்து உயர் வாலின்** - நீளத்தைப் பெற்று உயர்ந்த வாலினாலே; **விசும்பு நிரம்பு** - ஆகாயத்தை நிறைவுபெறச் செய்யும்; **மெய்யன்** - சத்திய வடிவான அனுமனின்; **கோள் ஒத்த பொன்மேனி** - வலிமை மிக்க பொன்னிறமான திருமேனி; **விசும்பு இரு கூறு செய்யும்** - ஆகாயத்தை இரண்டு விதமாகக் கூறுபடுத்தும்; **நாள் ஒத்தது** - நாளைப் போன்றிருந்தது; **ஞாலம்** - உலகமானது; **மேல் ஒளி கீழ் இருள் உற்ற** - மேலே ஒளியையும் கீழே இருளையும் அடைந்த.

அனுமனின்திருமேனியின் விரிவால் பூமியில் இருள் உண்டாயிற்று. அவனுக்கு மேலே ஒளி இருந்தது. ஆதலால் அவன் ஒளியையும் இருளையும் உண்டாக்கும் நாளைப் போன்றிருந்தான். மெய்யன் என்பதற்குஉடம்பைப் பெற்றவன் என்று கூறின், வானை நிரப்பியது வாலா, மேனியா என்னும் ஐயப்பாடும் இவனுக்குக் குறைவும் உண்டாக்கும். ஆதலின் மெய்யன் என்பது அனுமன் என்று கூறப்பட்டது. 'மெய்ம்மை பூண்டான்' என்று 61-ஆம் பாடல் பேசும். கோள் - வலிமை. ***(64)***

4805. மூன்றுற்றதலத்திடை முற்றிய
துன்பம்வீப்பான்
ஏன்றுற்றுவந்தான் வலி மெய்ம்மை
உணர்த்துநீ என்று
ஆன்றுற்றவானோர் குறை நேர
அரக்கிஆகித்
தோன்றுற்றுநின்றாள் சுரசைப் பெயர்ச்
சிந்தைதூயாள்.

ஆன்று உற்றவானோர் - அறிவு நிரம்பி அங்கு வந்த தேவர்கள்; **உற்ற மூன்று தலத்திடை** - பொருந்திய மூன்று உலகத்தில்; **முற்றிய துன்பம் வீப்பான்** - முதிர்ந்த துன்பத்தை ஒழிக்கும்படி; **ஏன்றுற்று வந்தான்** - ஏற்றுக்கொண்டு வந்துள்ள அனுமானின்; **மெய்ம்மை வலிநீ உணர்த்து** - வலியின் உண்மையை எங்கட்கு நீ அறிவிப்பாயாக; **என்று குறை நேர** - என்று வேண்டிக் கொள்ள; **சுரசைப்பெயர் சிந்தை தூயாள்** - சுரசை என்ற பெயரை உடைய தூய மனத்தைஉடையவள்; **அரக்கி ஆகி தோன்றுற்றுநின்றாள்** -(அனுமனுக்கு எதிரில்)அரக்கி வடிவத்துடன் தோன்றி நின்றாள். அனுமன் வலிமையைஎங்கட்கு அறிவிக்க என்று தேவர் வேண்டிக் கொள்ள சுரசை அரக்கியாகி அனுமனுக்கு எதிரே தோன்றினாள். சுரசையை, தாட்சாயணி என்றும், நாகமாதா என்றும் கூறுவர். வால்மீகம், நாகமாதா (சுந்தர 1-162) என்றும், தாட்சாயணி (சுந்தர 187) என்றும் கூறும். ***(65)***

4806. பேழ்வாயொர் அரக்கி உருக்கொடு
பெட்பின்ஓங்கி
கோள்வாய் அரியின் குலத்தாய்; கொடுங்

கூற்றும்உட்க
வாழ்வாய் எனக்குஆமிடமாய் வரு
வாய்கொல் என்னா
நீள்வாய்விசும்பும் தனதுச்சி
நெருக்க நின்றாள்.

(அந்தச் சுரசை)

பேழ்வாய்அரக்கி உருக்கொடு - பெரிய வாயை உடையஅரக்கி வடிவத்தை ஏற்று; **பெட்பின் ஓங்கி** - (மனித) ஆசைபோல் வளர்ந்து; **கோள்வாய் அரியின்** - வலிமை மிக்க குரங்கின்; **குலத்தாய்** - குலத்தில் பிறந்தவனே; **கொடுங்கூற்றும் உட்க** - கொடுமையான யமனும் அஞ்சும்படி; **வாழ்வாய்** - வாழ்வாயாக; **எனக்கு ஆமிடமாய் வருவாய் என்னா** - எனக்கு (உண்ணும்) மாமிசமாக வருவாயாக என்று; **நீள்வாய் விசும்பும்** - ஓங்கிய இடத்தைப் பெற்ற ஆகாயமும்; **தனது உச்சி** - தனது தலையை; **நெருக்க நின்றாள்** - அணுகி நெருக்கும்படி (வளர்ந்து) நின்றாள்.

சுரசை அரக்கிஉருவத்துடன் குரங்கு மரபில் வந்தவனே எனக்கு உணவாய் வருவாயாக என்று கூறி நின்றாள். பேழ்வாய் - பெரியவாய் / பிளந்த வாய் என்றும் கூறலாம். ஆமிடம் - உண்ணும் மாமிசம். யான் இனி இதனுக்கு ஆமிடம். (கம்ப - 3664). **(66)**

4807. **தீயேஎனல்ஆய பசிப்பிணி**
தீர்த்தல்செய்தாய்
ஆயே விரைவுற்றெனை அண்மினை
வண்மை யாள!
நீயே இனிவந்துஎன் நிணம்கொள்
பிணங்குஎயிற்றின்
வாயே புகுவாய்; வழிமற்றிலை
வானின் என்றாள்.

(சுரசை அனுமனைநோக்கி)

வண்மையாள! - கொடைப் பண்புடையவனே; **தீயே எனல் ஆய** - நெருப்பே என்று கூறத்தக்க; **பசிப்பிணி** - பசியாகிய நோயை; **தீர்த்தல் செய்வாய் ஆயே** - நீக்குதலைச் செய்பவனாக ஆகி; **விரைவுற்று எனை அண்மினை** - விரைவாக என்னைச் சார்ந்தாய்; **இனி** - இப்போது; **நீயே வந்து** - நீயாக வந்து; **என் நிணங்கொள் பிணங்கு** - எனது கொழுப்பைக் கொண்ட ஒன்றோடொன்று பினனியிருக்கும்; **எயிற்றின் வாயே** - கோரைப் பற்களையுடைய வாயிலே; **புகுவாய்** - நுழைவாயாக; **வானின்** - ஆகாயத்தின்கண்; **மாற்றுவழி இலை** - வேறு வழியில்லை என்று; **என்றாள்** - கூறினாள்.

நீ என்னுடையபசிப்பிணி தீர்க்க வந்துள்ளாய். வண்மையுடையவனே நீயே என் வாய்ப்பக்கம் வருக என்று சுரசை கூறினாள். பிணங்கு எயிற்றில் - ஒன்றோடொன்று பின்னிய பற்கள். எயிறு - வளைந்த பற்கள் என்றே உரை கூறப்பெற்றது. நான்தான்

உண்பேன் - நான்தான் உண்பேன் என்று தம்முள் பிணங்கும் எயிறு என்று கூறினும் அமையும். ***(67)***

4808. பெண்பால்ஒருநீ பசிப்பீழை
ஒறுக்கநொந்தாய்
உண்பாய் எனதுஆக்கையை யான்உத
வற்குநேர்வல்
விண்பாலவர்நாயகன் ஏவல்
இழைத்துமீண்டால்
நண்பால் எனக்சொல்லினன் நல்அறி
வாளன்; நக்காள்.

நல்அறிவாளன் - *நல்லஅறிவுடைய அனுமான் (சுரசையிடம்);* ***நீ ஒரு பெண்பால் -*** *நீ பெண்ணாக உள்ளாய்;* ***பசிப்பீழை -*** *பசியாகிய துன்பம்;* ***ஒறுக்க நொந்தாய் -*** *வருத்துவதால் துன்புற்றாய்;* ***விண்பாலவர் நாயகன் -*** *விண்ணுலகத்தவரின் தலைவனான இராமபிரானின்;* ***ஏவல் இழைத்து மீண்டால்-*** *கட்டளையைப் புரிந்து திரும்பினால்;* ***எனது ஆக்கையை உண்பாய் -*** *(அப்போது) என்னுடைய உடலை உண்பாயாக;* ***நண்பால் உதவற்கு யான்நேர்வல் -*** *நட்புடன் வழங்க நான் உடன்பட்டேன்;* ***எனச் சொல்லினன் -*** *என்று கூறினான்;* ***நக்காள் -*** *(அது கேட்டவுடன் சுரசை) ஏளனமாகச்சிரித்தாள். இராமபிரானின்கட்டளையை நிறைவேற்றி மீண்ட பிறகு நீ என்னுடைய உடம்பை உண்ணுக. நான் உனக்கு அதை வழங்குவேன் என்று அனுமன் கூறினான். அதுகேட்ட சுரசை சிரித்தாள். இங்கே விண் என்றது பரமபதத்தை. விண்பால் இருப்பாய் - என்னும் திருவாய்மொழிப் பாசுரத்துக்கு நம்பிள்ளை வரைந்த உரையைப் பார்க்கவும். பீழை -துன்பம்.* ***(68)***

4809. காய்ந்தேழ் உலகங்களும் காணநின்
யாக்கை தன்னை

ஆர்ந்தேபசி தீர்வென்இது ஆணைஎன்று
அன்னாள்சொன்னாள்
ஓர்ந்தானும்உவந்து ஒருவேன் நினது
ஊழ்இல்பேழ்வாய்
சேர்ந்தேகுகின்றேன் வலையாமெனின்
தின்றிடுஎன்றான்.

அன்னாள் - *அந்தச்சுரசை;* ***ஏழ் உலகங்களும் காண -*** *ஏழ் உலகங்களும் பார்க்கும்படியாக;* ***நின் யாக்கை தன்னை -*** *உன்னுடைய உடம்பை;* ***காய்ந்து -*** *வாட்டி;* ***ஆர்ந்து பசிதீர்வென் -*** *உண்டு பசியாறுவேன்;* ***இது ஆணை என்று -*** *இது சபதம் என்று;* ***சொன்னாள் -*** *கூறினாள்;* ***ஓர்ந்தானும் உவந்து -*** *சுரசையின் எண்ணத்தை அறிந்த அனுமானும்மகிழ்ச்சியடைந்து;* ***ஒருவேன் -*** *நான் விலகிப் போகமாட்டேன்;* ***நினது -*** *உன்னுடைய;* ***ஊழ்இல் பேழ் வாய் -*** *முறை முடிவற்ற பெரிய வாயை;* ***சேர்ந்து***

ஏகுகின்றேன் - *அடைந்து செல்லப் போகின்றேன்;* ***வலையாமெனின் -*** *வலிமை உடையவள் ஆனால்;* ***தின்றிடு என்றான் -*** *தின்பாயாக என்று கூறினான். காய்தல் - சுடுதல், வாட்டுதல். புலாலைச் சுடும் முறையைப் பேசுகின்றான். காய்ந்து என்பதற்குக் கோபித்து என்று பொருள் கூறுவதில் சிறப்பு இருந்தால் ஏற்க. சினந்து உண்ணுதல் அரக்கியர்க்கு ஏற்கும் போலும். ஆணை - சபதம்.* ***(69)***

4810. அக்காலைஅரக்கியும் அண்டம்
அனந்தமாகப்
புக்கால் நிறையாத புழைப் பெரு
வாய் திறந்து
விக்காது விழுங்க நின்றாள், அது
நோக்கிவீரன்
திக்கார்அவள்வாய் சிறிதாம்வகை
சேணில்நீண்டான்.

அக்காலை - *அவ்வாறுஅனுமன் கூறிய போதில்;* ***அரக்கியும் அண்டம் அனந்தமாக -*** *அரக்கியானவளும் அண்டங்கள் எல்லையறப் பெருகி;* ***புக்கால் -*** *புகுந்தாலும்;* ***நிறையாத புழைப்பெருவாய் திறந்து -*** *நிரம்பாத குகைபோன்ற பெரிய வாயைத் திறந்து;* ***விக்காது விழுங்க நின்றாள் -*** *விக்காமல்விழுங்குவதற்குஆயத்தமாக நின்றாள்;* ***அது வீரன் நோக்கி -*** *அவள் செயலை அனுமன் பார்த்து;* ***திக்கு ஆர் அவள் வாய் -*** *திசைகளைப் பொருந்திய அவளுடைய வாயானது;* ***சிறிதாம் வகை -*** *சிறிதாகும்படி;* ***சேணில் நீண்டான் -*** *ஆகாயத்தில் படிப்படியாக வளர்ந்தான்.*

அரக்கியின்வாய் திசைகளின் எல்லையில் இருந்தது. அனுமன் பேருரு வானையளாவி இருந்தது. புழை - குகை. மேருப் புழை என தொக்கு அடங்கித் துயில்தரு கண்ணினான். (யுத்த - கும்ப 68) அரக்கியும் இதில் உள்ள உம் - அசை புக்காலும் என்பதிலுள்ள உம்மை தொக்கு புக்கால் என வந்துள்ளது.
(70)

4811. நீண்டான்உடனே சுருங்கா
நிமிர்வாள் வயிற்றின்
ஊண்தான் எனஉற்று ஓர் உயிர்ப்பு
உயிராதமுன்னர்
மீண்டான் அதுகண்டனர் விண்உறை
வோர்கள் எம்மை
ஆண்டான்வலன்என்றுஅலர் தூஉய் நெடிது
ஆசிசொன்னார்.

நீண்டான் - *வளர்ந்துஉயர்ந்த அனுமன்;* ***உடனே சுருங்கா -*** *சடக்கெனத் தன்னைச் சுருக்கிக் கொண்டு;* ***நிமிர்வாள் வயிற்றின் -*** *ஓங்கி வளர்ந்த சுரசையின் வயிற்றில்;* ***ஊண்தான் என உற்று -*** *உணவு என்று சொல்லும்படி பொருந்தி;* ***ஓர் உயிர்ப்பு உயிராத முன்னர் -*** *அவள் ஒரு மூச்சு விடுவதற்கு முன்;* ***மீண்டான் -*** *வெளி வந்தான்;* ***விண்***

உறைவோர்கள் - தேவர்கள்; **அது கண்டனர் -** அச் செயலைப் பார்த்தனர்; **எம்மை ஆண்டான் வலன் என்று -** எம்மைப் பாதுகாக்க வந்த அனுமன் வல்லமை உடையவன் என்று; **அலர் தூஉய் நெடிது ஆசி சொன்னார் -** மலர் தூவி நீண்ட ஆசி கூறினார்கள்.

நெடிது வளர்ந்துஉடனே சுருங்கி வயிற்றில் நுழைந்து வெளி வந்தது அனுமனது சாதுர்யத்தையும் வல்லமையையும் உணர்த்தியமையால் தேவர் மகிழ்ந்தனர். *(71)*

அனுமன் செயலைநோக்கிய தேவர்கள் வாழ்த்துக் கூறல்

4812. மின்மேற்படர் நோன்மையனாய் உடல் வீக்கம்நீங்கி

தன்மேனியளாய் அவள், தாயினும் அன்பு தாழ
'என்மேல்முடியாதன' என்று இனிது ஏத்திநின்றாள்
பொன்மேனி யனும்நெடிது ஆசி புனைந்துபோனான்--

அவள் - அந்தச் சுரசை; **தன் மேனியளாய் -** தனக்குரிய இயல்பான உடம்பைப் பெற்றவளாய்; **உடல் வீக்கம் நீங்கி -** உடலின் பருமன் நீங்கி; **தாயினும் அன்பு தாழ -** தாயைவிட அன்பு அதிகரிக்க; **மேல் -** இனிமேல்; **முடியாதன என் என்று -** உன்னால் செய்ய முடியாதவை யாவை? என்று கூறி; **இனிது ஏத்தி நின்றாள் -** வாழ்த்தி நின்றாள்; **பொன் மேனியனும் -** பொன் போன்ற திருமேனி பெற்ற அனுமன்; **மின்மேல் படர் நோன்மையனாய் -** மின்னலின் மேல் படர்ந்து செல்லும் வலிமையுடையவனாய் **;** **நெடிது ஆசி புனைந்து போனான் -** பெரிய வாழ்த்துக்களை அணிந்து சென்றான்.

சுரசை இயல்பானமேனி பெற்று உன்னால் செய்ய முடியாத செயல்கள் இல்லை என்றாள். அனுமன் சுரசையின் ஆசி பெற்றுச் சென்றான். 'முடியாதது என் எனக்கேல் இனி' என்று நம்மாழ்வார் பேசினார் *(2-6,7)* சுரசை என்மேல் முடியாதன என்று கூறினாள். *(72)*

கலிநிலைத்துறை

4813. கீதங்கள்இசைத்தனர் கின்னரர் கீதம்நின்ற
பேதங்கள்இயம்பினர் பேதையர் ஆடல்மிக்க
பூதங்கள்தொடர்ந்து புகழ்ந்தன பூசு ரேசர்
வேதங்கள்இயம்பினர் தென்றல் விருந்துசெய்ய.

கின்னரர்கீதங்கள் - கின்னரர்கள்பாடல்களை; **இசைத்தனர் -** பாடினார்கள் ; **பேதையர் கீதம் நின்ற -** மகளிர்கள் பாடல்கள் அமைந்த; **பேதங்கள் இயம்பினர் -** இசை விகற்பங்களைப் பாடினார்கள்; **ஆடல்மிக்க பூதங்கள் -** ஆடுதலிற் சிறப்புப் பெற்ற பூத கணங்கள்; **தொடர்ந்து புகழ்ந் தன-** விடாமற்போற்றின; **பூசுரேசர் -** தலைசிறந்த அந்தணர்கள்; **வேதங்கள் இயம்பினர் -** வேதங்களை இசைத்தனர்; **தென்றல் விருந்து செய்ய -** தென்றல் காற்று புதியஊக்கத்தை வழங்க. அனுமனின் அரியசெயலைக் கண்டு கின்னரர் முதலானவர்கள் கொண்டாடியதைப் பேசுகிறது. *(73)*

4814. **மந்தாரம்உந்து மகரந்தம்**
மணந்தவாடை
செந்தாமரைவாள்முகத்திற் செறி
வேர்சிதைப்ப
தந்தாம்உலகத்திடை விஞ்சையர்
பாணிதள்ளும்
கந்தார வீணைக்களி செஞ்செவிக்
காது நுங்க.

மந்தாரம் உந்து- மந்தாரமரங்கள் நிரம்பிய சோலையானது வெளிப்படுத்தின; **மகரந்தம் மணந்த வாடை -** மலர்த்தாதுகள் மணக்கின்ற வாடைக்காற்று; **செந்தாமரை வாள்முகத்து -** செந்தாமரை போன்ற ஒளிமிக்க முகத்தில்; **செறிவேர் சிதைப்ப -** மிகுந்துள்ள வேர்வையைப் போக்க; **விஞ்சையர் -** வித்தியாதரர்; **தம்தாம் உலகத்திடை -** தங்கள் தங்கள் உலகத்தில் இருந்து கொண்டு; **பாணி தள்ளும் -** தாளம் பிறழாத; **கந்தார வீணை -** கந்தாரப் பண்பாடும் பொருட்டு நரம்பு திருத்தப் பெற்ற வீணையிலிருந்து புறப்பட்ட; **களி -** இசையாகிய தேனை; **செஞ்செவி காது நுங்க -** சிறப்புற்ற செவியின் துளைகள் அனுபவிக்க.

அனுமனின்முகவியர்வையை மந்தாரச் சோலைக் காற்று போக்கிற்று. அவனுடைய திருச்செவிகள் விஞ்சையரின் பண்ணை அனுபவித்தன. மந்தாரம் - தேவலோகத்துத் தெய்வ மரங்களில் ஒன்று. கந்தாரம் - சுரபேதம் என்று பழைய உரை பேசும். (அடை - பதி). காது - துளை. காதற்ற ஊசியும் (பட்டினத்தார் பாடல்) கந்தாரம் - பண் - கந்தாரம் செய்து களிவண்டு முரன்றுபாட (சிந்தாமணி 1959) *(74)*

அங்காரதாரையுடன் அனுமன் பேசுதல்

கலிவிருத்தம்

4815. **வெங்கார்நிறப் புணரி வேறேயும் ஒன்றப்**
பொங்குஆர்கலிப் புனல்தரப்பொலிவதேபோல்
'இங்குஆர்கடத்திர்' எனை என்னா எழுந்தாள்
அங்கார தாரைபெரிது ஆலாலம் அன்னாள்.

பெரிது ஆலாலம்அன்னாள் - பெரிய ஆலகால விடத்தைப் போன்ற; **அங்கார தாரை -** அங்கார தாரை என்பவள்; **அப்பொங்கு புனல் ஆர்கலி-** அந்த பொங்குகின்ற புனலைப் பெற்றுள்ள கடல்; **வேறேயும் ஒன்று -** தன்னினும் வேறுபட்ட ஒரு; **வெங்கார் நிறப்**

புணரி - வெப்பமான கரிய நிறம்பெற்ற கடலை; **தர -** பெற்றெடுத்து; **பொலிவதே போல் -** விளங்குவதையேஒப்ப (தோன்றி); **எனை -** என்னை; **இங்கு ஆர் கடத்திர் -** இங்கேதாண்டிப் போகின்றீர்; **என்னா -** என்று கூறி; **எழுந்தாள் -** வளர்ந்தாள். கடல் மற்றொருகடலை ஈன்றதுபோல் அங்கார தாரை கடலில் தோன்றினாள். அவள் என்னை எவர் கடக்கப் போவது என்று கூறினாள். அங்கார தாரை - நெருப்புக் கொழுந்து போன்றவள். ஒன்று புணரியை - எனக்கூட்டி யுரைக்கப் பெற்றது. *(75)*

4816. காதக்கடுங்குறி கணத்து இறுதி கண்ணாள்
பாதச்சிலம்பின்ஒலி வேலைஒலி பம்ப,
வேதக்கொழுஞ்சுடரை நாடிநெடு மேல்நாள்
ஓதத்தின்ஓடும்மது கைடவரை ஒத்தாள்.

கணத்து இறுதி - ஒருகணத்தின் முடிவுக்குள்; **காதம் -** காத தூரத்திலுள்ள பொருளை; **கடுங்குறி கண்ணாள் -** வேகமாக அறியும் கண்களையுடைய அங்கார தாரை; **பாதச் சிலம்பின் ஒலி -** பாதத்தின் சிலம்பின் ஒலியாலே; **வேலையொலி பம்ப -** கடல் அலையின் ஒலி அடங்க; **நெடுமேல் நாள் -** நீண்ட காலத்துக்கு முன்; **வேதக் கொழுஞ்சுடரை -** வேதங்கள் உணர்த்தும் ஒளிமயமான திருமாலை; **நாடி -** போர்செய்ய விரும்பி; **ஓதத்தின் ஓடும் -** கடலிலே ஓடி வருகின்ற; **மது கைடவரை -** மதுவையும் கைடவனையும்; **ஒத்தாள் -** ஒத்திருந்தாள்.

அங்காரதாரை -நீண்ட தூரத்தில் உள்ள பொருள்களைக் காணும் கண்களைப் பெற்றவள். அவள் திருமாலுடன் போர் செய்ய வந்த மது கைடவர்களைப் போன்றிருந்தாள். கடும்குறி - வேகமாக அறியும். கலுழன்தன் கடுமையிற் கரந்தான் (6237) (வேலை - அலை பம்பு - அடங்கி) *(76)*

4817. துண்டப் பிறைத்துணை எனச்சுடர் எயிற்றாள்
கண்டத்திடைக்கறை யுடைக்கடவுள் கைம்மா
முண்டத்து உரித்தஉரியால் முளரிவந்தான்
அண்டத்தினுக்குஉறை அமைத்தனைய வாயாள்.

பிறைத் துண்டத்துணை என - பிறைத் துண்டத்தின்இரட்டை என்றுசொல்லும்படி; **சுடர் எயிற்றாள் -** விளங்குகின்ற கோரைப் பற்களை உடையவள்; **கண்டத் திடைக் கறையுடைக் கடவுள் -** கழுத்தின்கண் விடத்தால் உண்டாகிய நீலநிறம் பொருந்திய சிவபிரான்; **கைம்மா -** யானையினது; **முண்டத்து உரித்த உரியால் - உடம்பிலிருந்து உரித்த தோலாலே; முளரி வந்தான் அண்டத்தினுக்கு -** பிரமதேவனால் ஆகிய அண்டத்துக்கு; **உறை அமைத்து அனைய -** உறை தைத்துப் போட்டால் எவ்வளவு பெரிதாக இருக்குமோ அத்தகைய; **வாயாள் -** வாயினை உடையவள்.

தலையற்ற உடலைமுண்டம் என்றும், உடலற்ற தலையைக் குண்டம் என்றும் கூறும் வழக்குண்டு. முனிவர்கள் ஏவிய யானையைச் சிவபிரான் உரித்துப் போர்த்துக் கொண்ட செய்தி புராணங்களில் காண்க. இது கஜ சம்ஹாரமூர்த்தம் - கோயில்களில் காணலாம். *(77)*

***4818. நின்றாள்நிமிர்ந்து அலைநெடுங் கடலின் நீர்தன்
வன்தான் அலம்பமுடிவான் முகடு வெளவ
அன்றுஆய்திறத்தவன், அறத்தை அருளோடும்
தின்றாள்ஒருத்திஇவள் என்பது தெரிந்தான்.***

நிமிர்ந்துஅலைநெடுங் கடலின் நீர் - பெருகி அலையுடன் கூடிய கடலின் தண்ணீரானது; **தன்வன்தாள் -** தன்னுடைய வலிமையான பாதத்தை; **அலம்ப -** கழுவ; **வான் முகடு முடி வெளவ -** ஆகாயத்தின் உச்சியை தலை அளாவ; **நின்றாள் -** (அனுமனுக்கு எதிரே) நின்றாள்; **ஆய் திறத்தவன்-** ஆராயும் வலிமைபெற்ற அனுமன்; **இவள் -** இந்த அரக்கி; **அறத்தை -** தருமத்தை; **அருளோடும் தின்றாய் ஒருத்தி -** கருணையுடன் சேர்த்துஉண்டாளாகிய ஒருத்தி; **என்பது -** என்னும் உண்மையை; **அன்று தெரிந்தான்-** அப்போது தெரிந்து கொண்டான்; அரக்கியானவள்பேருருக்கொண்டு நின்றாள். அனுமன் இவள் அறத்தையும் அருளையும் தின்ற ஒருபெண் என்பதை அறிந்தான். அலம்புதல் - கழுவுதல்.ஆழி வடிம்பு அலம்ப நின்றான் என்று நளவெண்பா பேசும். ***(78)***

***4819. பேழ்வாய்அகத்துஅலது பேர்உலகம் மூடும்
நீள்வான்அகத்தினிடை ஏகும்நெறி நேரா
ஆழ்வான்அணுக்கன் அவள்ஆழ்பில வயிற்றைப்
போழ்வான் நினைத்தினைய வாய்மொழி புகன்றான்:***

பேர்உலகம் மூடும்நீள்வான் அகத்தின் இடை - பெரிய உலகை மூடுகின்ற நீண்ட ஆகாயத்தில்; **பேழ்வாய் அகத்து அலது -** (அரக்கியின்) பிளந்த வாயே அல்லாமல்; **ஏகும் நெறி நேரா ஆழ்வான் -** செல்லும் வழி கிடையாமல் துன்புற்ற ; **அணுக்கன்-** (இராமபிரானின்) அணுக்கத் தொண்டனாகிய அனுமன்; **அவள் ஆழ்பில வயிற்றைப் -** அவள் ஆழமானகுகைபோன்ற வயிற்றைப்; **போழ்வான் -** பிளப்பதற்கு; **நினைத்து -** எண்ணி; **இனைய வாய்மொழி -** இப்படிப்பட்ட வார்த்தையை; **புகன்றான் -** கூறினான். வானில் கடந்துசெல்வதற்கு அரக்கியின் வாயைத் தவிர வேறு இடம் இன்மையால் துன்புற்ற அனுமன் அரக்கியின் வாயைப் பிளக்க எண்ணி இந்த வார்த்தையைக் கூறினான். ***(79)***

***4820. 'சாயா வரம்தழுவினாய் தழியபின்னும்
ஓயாஉயர்ந்தவிசை கண்டுமுணர் கில்லாய்
வாயால் அளந்துநெடு வான்வழி அடைத்தாய்
நீயாரை ? என்னைஇவண்நின்றநிலை' என்றான்.***

சாயாவரம்தழுவினாய் - நிழலைப் பிடித்துஇழுக்கும் வரத்தால் என்னை இழுத்தாய்; **தழிய பின்னும் -** இழுத்த பிறகும்; **ஓயா உயர்ந்த விசை-** தளர்ச்சி யடையாத வேகத்தை; **கண்டும் -** பார்த்தும்; **உணர்கில்லாய் -** (என் வலிமையை) அறியாமலுள்ளாய்; **நெடுவான் வழி -** பெரிய ஆகாயமார்க்கத்தை; **வாயால் -** வாயினால்; **அளந்து அடைத்தாய்-** அளாவித்தடுத்தாய்; **நீ யாரை -** நீ யார்?; **இவண் நின்ற நிலைஎன்னை? -** இவ்விடத்தேநிற்கின்ற நிலைமைக்குக்காரணம் யாது; **என்றான் -** என்று வினவினான். அரக்கியே !நிழலை இழுக்கும் வரத்தால் என்னை இழுத்தாய். யானே அதற்கு அடங்காமல் செல்கிறேன். என் ஆற்றலை உணராமல் உள்ளாய். நீ வான்வழி அடைத்து

நிற்கும் காரணம் யாது என்று அனுமன் கேட்டான்.சாயாவரம் - நிழல்மூலமாக ஆட்களை இழுக்கும் வரம். நிலை - தன்மை. நில்லா உலகின்நிலை (கம்ப.3289)
(80)

**4821. பெண்பால்எனக்கருது பெற்றியொழி உற்றால்
விண்பால்அவர்க்குமுயிர் வீடுறுதல் மெய்யே
கண்பால்அடுக்கவுயர் காலன்வரு மேனும்
உண்பேன்ஒருத்தியது ஒழிப்பதரி தென்றாள்.**

(அனுமன் மொழி கேட்டஅங்கார தாரை)

பெண்பால்எனக்கருது பெற்றி ஒழி - (என்னை) ஒருபெண்தானே என்று நினைக்கும் தன்மையை விட்டுவிடு; **உற்றால் -** என்எதிரே வந்தால்; **விண்பால் அவர்க்கும் -** தேவ லோகத்தில் உள்ள தேவர்க்கும்; **உயிர் வீடுறுதல் மெய்யே -** உயிரானது உடம்மை விடுதல் உறுதியாகும்; **கண்பால் -** என்னுடைய கண்ணின் பக்கம்; **உயர் காலன் அடுக்க வருமேனும் -** யமன் அணுக வருமேயாயினும்; **உண்பான் அருத்தியது -** உண்ணவிரும்பிய செயலை; **ஒழிப்பது அரிது -** விலக்க முடியாது; **என்றாள் -** என்று கூறினாள். அரக்கி அனுமனைநோக்கி "என்னைப் பெண்தானே என்று கருதாதே; எனக்கு முன் வந்தால் உண்பேன்" என்று கூறினாள். பெற்றி - தன்மை. வீடுவது - அழிவது. மெய் -உறுதி. ***(81)***

அனுமன் அங்காரதாரை வயிற்றைக் கிழித்தேகல்

**4822. திறந்தாள்எயிற்றை, அவள்; அண்ணலிடை சென்றான்
அறந்தான்அரற்றியது அயர்த்தமரர் எய்த்தார்
இறந்தான்எனக்கொடுஓர் இமைப்பதனின் முன்னம்
பிறந்தான்எனப்பெரிய கோளரி பெயர்ந்தான்.**

அவள் திறந்தாள்எயிற்றை - (அனுமனை விழுங்க)அங்காரதாரை வாயைத் திறந்தாள்; **அண்ணல் -** பெருமையை உடைய அனுமன்; **இடை -** அந்த வாயின் வழியில்; **சென்றான் -** போனான்; **இறந்தான் எனக்கொடு -** அனுமன் இறந்து விட்டான் என்று நினைத்துக்கொண்டு; **அறம் அரற்றியது -** அறக்கடவுள் கதறியது; **அமரர் எய்த்தார் -** தேவர்கள் வருந்தினர்; **பெரிய கோளரி -** பெரிய சிங்கம் போன்ற அனுமன்; **ஓர் இமைப்பதனின் முன்னர் -** ஒருமுறை கண்ணை இமைப்பதற்கு முன்பு; **பிறந்தான் என -** பிறந்து விட்டான்என்று கூறும்படி; **பெயர்ந்தான் -** திரும்பி வந்தான். அனுமன்அரக்கியின் வாயின் வழியில் வயிற்றில் புகுந்தான். அது கண்டு அறம் அரற்றியது. தேவர்கள் வருந்தினர். அப்போது அனுமன் இமைப்பதன் முன்பு பிறந்தான் என்று கூறும்படி திரும்பினான். ***(82)***

**4823. கள்வாய் அரக்கி கதற, குடர்கணத்தில்
கொள்வார் தடக்கையன் விசும்பின்மிசை கொண்டான்
முள்வாய்பொருப்பின்முழை எய்திமிக நொய்தின்
உள்வாழ்அரக்கொடு எழு திண்கலுழன் ஒத்தான்.**

கள்வாய் அரக்கி- *கள்ஒழுகும் வாயை உடைய அங்கார தாரை;* ***கதற-*** *கூக்குரலிடும்படி (உடலைப் பிளந்து);* **வார்குடல் கொள் தடக்கையன் -** *நீண்ட குடலைப் பற்றிய நீண்ட கையை உடைய அனுமன்;* **கணத்தில் -** *ஒருநொடிக்குள்;* **விசும்பின்மிசை -** *ஆகாயத்தின்கண் சென்று;* **கொண்டான் -** *சேர்ந்தான் (அந்த அனுமன்);* **முள்வாய் பொருப்பின் முழை -** *முட்செடிகள்முளைத்த மலையின் குகையை;* **எய்தி -** *அடைந்து;* **மிகநொய்தின் -** *மிகஎளிமையாக;* **உள்வாழ் அரக்கொடு -** *அந்த மலைக்குள் வாழ்கின்றபாம்புகளை எடுத்துக்கொண்டு;* **எழு திண் -** *மேலே பறந்து வந்தவலிமையான;* **கலுழன் ஒத்தான் -** *கருடனை ஒத்திருந்தான்.* *அங்கார தாரைமலை போன்றிருந்தாள். அவள் வாய் குகை போன்றிருந்தது. அதில் நுழைந்து குடலுடன் வந்த அனுமன் மலைக் குகையில் புகுந்த பாம்புடன் மேலே வந்த கருடனை ஒத்திருந்தான். உவமையணி - அரா என்பது 'அர' எனக்குறுகி நின்றது.*
(83)

4824. சாகா வரத்தலைவரில் திலகம் அன்னான்
ஏகா அரக்கிகுடர்கொண்டுஉடன் எழுந்தான்
மாகால் விசைக்கவடம்மண்ணிலுற வாலோடு
ஆகாயம் உற்றகதலிக்கு உவமை யானான்.

சாகாவரத்தலைவரில் - *இறவா வரம் பெற்றசிரஞ்சீவிகளில்;* **திலகம் அன்னான் -** *திலகம் போன்ற அனுமன்;* ***ஏகா*** **-** *அரக்கியின் வயிற்றினுள் சென்று;* **உடன் -** *விரைவில்;* **அரக்கி குடர்கொண்டு -** *அரக்கியின் குடலை எடுத்துக்கொண்டு;* **எழுந்தான் -** *மேலே எழுந்தான்;* **(அவன்) மாகால் விசைக்க -** *பெரிய காற்றடிக்க;* **வடம்மண்ணில் உற -** *கயிறானது மண்ணில் இருக்க;* **வாலோடு** *-வாலுடனே;* **ஆகாயம்உற்ற கதலிக்கு -** *ஆகாயத்திற் பறக்கின்ற காற்றாடிக்கு;* **உவமையானான் -** *ஒப்புமையானான்.*

சிரஞ்சீவியர்கள் எழுவராவர். அசுவத்தாமன், மாபலி, வியாசன், அனுமன், விபீடணன், மார்க்கண்ட முனி, பரசுராமன் (பொருட்டொகை நி - 599) என்பவர். அவருள் அனுமன் சிறந்தவன் என்று கவிச்சக்கரவர்த்தி திருவுளம் பற்றுகிறார். ஆதலின் சாகாவரத் தலைவரில் திலகம் அன்னான் என்றால். கதலி - கற்றாடி.
(84)

4825. ஆர்த்தனர்கள் வானவர்கள்; தானவர் அழுங்கா
வேர்த்தனர்;விரிஞ்சனும் வியந்து, மலர்வெள்ளம்
தூர்த்தனன்;அகன்கயிலையில் தொலைவு இலோனும்
பார்த்தனன்;முனித்தலைவர் ஆசிகள் பகர்ந்தார்.

(அனுமன் செயலைக்கண்டு)

வானவர்கள்ஆர்த்தனர் - *தேவர்கள் ஆரவாரம்செய்தனர்;* **தானவர் அழுங்கா வேர்த்தனர் -** *அசுரர்கள் மனம் வருந்தி (அச்சத்தால்) உடல்வெயர்த்தனர்;* **விரிஞ்சனும் -** *பிரம்மதேவனும்;* **வியந்து -** *ஆச்சரியப்பட்டு;* **மலர் வெள்ளம் தூர்த்தனன் -** *மலரை வெள்ளம் போல் தூர்த்தான்;* **அகன்கயிலையில் தொலைவிலோனும் -** *அகன்ற கயிலை மலையில் உள்ளஇறுதியில்லாத சிவபெருமானும்;* **பார்த்தனன் -** *கடைக்கணித்தான்;* **முனித்தலைவர் -** *தலைமை சான்ற முனிவர்கள்;* **ஆசிகள் பகர்ந்தனர் -** *வாழ்த்துக்களை*

கூறினார். அனுமனின்செயலைக் கண்டு தேவர்களும் தெய்வங்களும் அடைந்த மகிழ்ச்சி பேசப்படுகிறது. ஆர்த்தனர்கள் - கள், அசை - விகுதிமேல் விகுதி என்பர். திருமால் இராமனாக அவதரித்தமையின் மும்மூர்த்திகளில் இருமூர்த்தி களே பேசப்படுகின்றனர். தனுவின் புதல்வர்கள் ஆகையினால் அசுரர்கள் தானவர் என்று கூறப்பெற்றனர். பார்த்தனன் - அருளொடு நோக்கினான். பாராயோ என்னை முகம் - பார்த்து ஒருகால் என் கவலை தீராயோ என்பர் தாயுமானவர். தொலைவிலோன் - சிவபெருமான். *(85)*

4826. மாண்டாள்அரக்கி; அவள்வாய் வயிறுகாறும்
கீண்டான்இமைப்பினிடை மேருகிரி கீழா
நீண்டான்;வயக்கதி நினைப்பின் நெடி தென்னப்
பூண்டான்;அருக்கன் உயர் வானின்வழி போனான்.

அரக்கிமாண்டாள் - அங்கார தாரைஇறந்தாள்; (அனுமன்) ***அவள்வாய்*** - அவளுடைய வாயை; ***வயிறு காறும் கீண்டான்*** - வயிறுவரை இரண்டாகப் பிளந்தான்; ***இமைப்பினிடை*** - கண் இமைப்பதற்கு முன்பு; ***மேருகிரி கீழா நீண்டான்*** - மகா மேருமலை தன்கீழே இருக்கும்படி பேருருக்கொண்டான்; ***நினைப்பின் நெடிது என்ன-*** எண்ணத்தை விட வேகம் என்றுகூறும்படி; ***வயக்கதி பூண்டான்*** - வேகமாகப் பறத்தலை மேற்கொண்டான்; ***அருக்கன் உயர்வானின் வழி போனான்*** - சூரியன் இயங்கும் உயர்ந்தவான வழியே சென்றான். *(86)*

இராமநாமம்இடையூறு நீக்கும்

4827. 'சொற்றார்கள் சொற்ற தொகையல்ல துணை ஒன்றோ
முற்றா முடிந்தநெடுவானினிடை முந்நீ
ரில்தாவி எற்றுஎனினும் யான்இனி இலங்கை
உற்றால்,விலங்கும் இடையூறு' என, உணர்ந்தான்.

சொற்றார்கள் - வழியைக்கூறியவர்கள்; ***சொற்ற*** - கூறிய துன்பங்கள்; ***தொகை அல்ல*** - எண்ணுக்கு உட்பட்டவை அல்ல; ***துணை ஒன்றோ*** - அத்துன்பங்களை நீக்கும் துணை ஒன்றா (பல); ***நெடுவானின் இடை*** - பெரிய ஆகாயத்தில் (அவைகள்); ***முற்றாமுடிந்த*** - அடியோடும் ஒழிந்துபோயின; ***முந்நீரில் தாவி*** - கடலில் தாவிப்போய்; ***எற்று எனினும்*** - எத்தகைய இடையூறு வந்தாலும்; ***யான்இனி*** - நான் இப்போது; ***இலங்கை உற்றால்*** - இலங்கையை அடைந்தால்; ***இடையூறு விலங்கும்*** - இடையூறு விலகிப் போகும்; ***என உணர்ந்தான்*** - (என்று அனுமான்) அறிந்தான்.

வழி கூறியவானரர்கள் குறித்த துன்பங்கள் மிகப்பல. அவற்றை நீக்கும் துணைகளும் பல. அத்துன்பங்கள் யாவும் ஒழிந்தன. யான் இலங்கை அடைந்தால் துன்பம் முற்றும் நீங்கும் என்று அனுமன் கருதினான். *(87)*

4828. ஊறுகடிதுஊறுவன ஊறில் அறம் உன்னா
தேறல்இல்அரக்கர்புரி தீமை அவைதீர
ஏறும்வகை எங்குளது? 'இராம'என எல்லாம்
மாறும் அதின்மாறுபிறிதுஇல்' என வலித்தான்.

(அனுமன்)

acharya.org

ஊறு - *துன்பங்கள்;* ***கடிது ஊறுவன -*** *வேகமாக அடைகின்றன;* ***ஊறுஇல் அறம் -*** *அழிவில்லாத தருமத்தை;* ***உன்னா -*** *மதியாத;* ***தேறல்இல் அரக்கர் -*** *ஆராய்தல் இல்லாத அரக்கர்கள்;* ***புரிதீமை அவைதீர -*** *செய்கின்ற அந்ததத் தீமை நீங்க;* ***ஏறும் வகை எங்குளது -*** *(துன்பங்களிலிருந்து) ஏறுகின்ற வழி எங்கே இருக்கிறது?* ***இராமஎன எல்லாம் மாறும் -*** *இராம என்றுகூற எல்லாத் துன்பமும் (இன்பமாக) மாறும்;* ***அதின் பிறிது மாறு இல் -*** *அதைவிட வேறான பரிகாரம் இல்லை;* ***என -*** *என்று;* ***மனத்திடை நினைத்தான் -*** *மனத்திலே உறுதிப் படுத்திக்கொண்டான்.*

அனுமன்,துன்பங்கள் அதிகமாக வருகின்றன. அவை நீங்க இராமநாமத்தைச் செபிக்க வேண்டும் என்று கருதினான். ***(88)***

அறுசீர் விருத்தம்

4829. தசும்புடைக் கனக நாஞ்சில்
கடிமதில்தணித்து நோக்கா
அசும்புடைப்பிரசத் தெய்வக்
கற்பகநாட்டை அண்மி
விசும்பிடைச்செல்லும் வீரன்
விலங்கிவேறு இலங்கை மூதூர்ப்
பசும்சுடர்ச்சோலைத்து ஆங்கோர்
பவளமால்வரையில் பாய்ந்தான்.

பிரசம் அசும்புடை- *தேன்கசிதலைப் பெற்ற;* ***தெய்வக் கற்பக நாட்டை அண்மி -*** *கற்பக மரங்கள் செழித்த தேவலோகத்தை எட்டி;* ***விசும்பு இடைச் செல்லும் வீரன் -*** *ஆகாயத்தே செல்லும் அனுமன்;* ***தணித்து -*** *வேகத்தைக் குறைத்து;* ***தசும்புடை -*** *குடங்களைப் பெற்றுள்ள;* ***கனக நாஞ் சில்-*** *பொன்மயமான ஏப்புழை அமைந்த;* ***கடிமதில் -*** *காவலுடன்கூடியமதிலை;* ***நோக்கா -*** *பார்த்து;* ***வேறு விலங்கி -*** *செல்லும் வழியை மாற்றிக் கொண்டு;* ***மூதூர் இலங்கை -*** *பழைய ஊராகிய இலங்கையிலுள்ள;* ***பசும்சுடர்சோலைத்து -*** *பசுமையான ஒளியை உடைய;* ***ஆங்கு ஓர் -*** *சோலையின் ஒருபக்கத்தில் உள்ள;* ***பவளமால் வரையில் -*** *பவளமலையில்;* ***பாய்ந்தான் -*** *குதித்தான். அனுமன்இலங்கையின் மதிலைப் பார்த்து, வேகத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு செல்லும் வழியை மாற்றிக்கொண்டு பவள மலையில் குதித்தான். விசும்பிடைச் செல்லும் வீரனின் காட்சியும் சிந்தனையும் (89-195 பாடல்வரை). தசும்பு - கோபுரங்களில் உள்ள கலசம். நாஞ்சில் பொன் மயமாய் இருக்கும் போலும். இலங்கை முதல் ...... கனக நாஞ்சில் என்று முன்பு கூறப் பெற்றது. (கம்ப. 4742).* ***(89)***

4830. மேக்குறச்செல்வோன் பாய
வேலைமேல்இலங்கை வெற்பு
நூக்கு உறுத்துஅங்கும் இங்கும்
தள்ளுறநுடங்கும் நோன்மை,
போக்கினுக்குஇடையூ றாகப்
புயலொடுபொதிந்த வாடை

தாக்குறத்தகர்ந்து சாயும்
கலம்எனத்தக்கது அன்றே.

மேக்கு உறச்செல்வோன் - ஆகாயத்தில் வேகமாகப்போகும் அனுமன்; **பாய -** குதித்தலினால்; **வேலைமேல் இலங்கை -** கடலின் மேல் உள்ள இலங்கை; **வெற்பு -** மலை; **நூக்கு உறுத்து -** தள்ளப்பட்டு; **அங்கும் இங்கும் தள்ளுற -** அங்கும் இங்குமாகத் தள்ளப்பட்டு; **நுடங்கும் நோன்மை -** நுடங்குகின்ற தன்மையால்; **போக்கினுக்கு -** பயணம் செய்வதற்கு; **இடையூறாக -** தடையாக; **புயலொடு பொதிந்த வாடை தாக்குற -** மேகத்துடன் கூடி வாடைக் காற்று மோத; **தகர்ந்து சாயும் -** சிதைவுபட்டு அங்கும் இங்கும் சாய்கின்ற; **கலம் எனத் தக்கது -** கப்பல் என்று கூறப் பொருந்தியது.

அனுமன்பாய்வதால் தள்ளாடும் இலங்கை புயற் காற்றால் அடிபட்டு நிலைகுலையும் கப்பலைப் போன்றிருந்தது. மேக்கு - ஆகாயம். நூக்குறுத்து - தள்ளப்பட்டு அன்று, ஏ - அசை. *(90)*

4831. *மண்அடிஉற்று, மீது*
வான்உறுவரம்பின் தன்மை
எண்அடி யற்றகுன்றில்
நிலைத்துநின்று எய்த நோக்கி,
விண்இடை உலகம்என்னும்
மெல்லியல்மேனி நோக்கக்
கண்ணடி வைத்ததுஅன்ன
இலங்கையைத் தெரியக் கண்டான்.

(அனுமன்)

அடிமண் உற்று- கீழ்ப்பாகம் பூமியில் பொருந்தி; **மீதுவான் உறும் -** மேலே உள்ள ஆகாயத்தைப் பொருந்தியிருக்கும்; **வரம்பின் தன்மை -** எல்லையின் தன்மை; **எண்அடி அற்ற -** நினைக்க வியலாத; **குன்றில் -** பவளமலையில்; **நிலைத்து நின்று -** ஊன்றி நின்றுகொண்டு; **விண்ணிடை உலகம் -** வானத்தில் உள்ள தேவலோகம்; **என்னும் மெல்லியல் -** என்னும் பெண்ணானவள்; **மேனி நோக்க -** தன்னுடைய உடம்பைப் பார்ப்பதற்கு; **கண்ணடி வைத்தது அன்ன -** கண்ணாடி வைத்தாற்போன்று; **இலங்கையை -** இலங்கை மாநகரை; **எய்த நோக்கி -** நன்றாக ஆராய்ந்து; **தெரியக் கண்டான் -** கண்களாற் பார்த்தான்.

வரம்பு - எல்லை(சிகரம்) எய்த நோக்கி - நன்றாக ஆராய்ந்து இருவரை எய்த நோக்கி கம்ப. 375) *(91)*

4832. *நல்நகர்அதனை நோக்கி*
நளினக் கைமறித்து 'நாகர்
பொன்னகர் இதனைஒக்கும்
என்பதுபுல்லிது அம்மா
அந்நகர் இதனில்நன்றேல்

அண்டத்தைமுழுதும் ஆள்வான்
இந்நகர் இருந்துவாழ்வான் ?
இது அதற்குஏது என்றான்.+

(அனுமன்)

நல்நகர்அதனை நோக்கி - அழகிய இலங்கை மாநகரைப் பார்த்து; **நளினக்கை மறித்து** - தாமரை போன்ற கையை அசைத்து; **நாகர் பொன்நகர்**- தேவர்களின் அமராவதி நகரானது; **இதனை ஒக்கும் என்பது** - இந்தஇலங்கையைப் போன்றிருக்கும் என்று கூறுவது; **புல்லிது** - அறிவற்றது; **அம்மா** - இங்ஙனம் கூறுவது அதிசயம்; **இதனில்**- இந்த இலங்கையை விட; **அந்நகர் நன்றேல்** - அழகுடையதாயிருக்குமானால்; **அண்டத்தை முழுதும்ஆள்வான்** - அண்டங்கள் யாவற்றையும் ஆளும் இராவணன்; **இந்நகர்இருந்து வாழ்வான் ?** - இந்த இலங்கையிலிருந்து வாழ்வானோ; **அதற்கு** - இந்நகர் அதனினும்சிறந்தது என்ற கருத்துக்கு; **இது ஏது** - இது காரணம் ஆகும்; **என்றான்.**

எல்லா அண்டங்களுக்கும்உரிய இராவணன் தலைநகராக இலங்கையைக்கொண்டதனால் அமராவதியினும் சிறப்புடைத்து என்று தெரிகிறது.அனுமானத்தில் மேற்கோளை (பிரதிக்கிளை) உறுதிப்படுத்தும் வசனத்தை ஏதுஎன்றும், ஏது வாசகம் என்றும் பக்கதன்ம வசனம் என்றும் கூறுவர். இலங்கைஅமராவதியினும் சிறந்தது என்பது மேற்கோள் (பிரதிக்னை). அதனைமெய்ப்பிக்க மேற்கொண்ட ஏது அண்டங்களுக்குத் தலைவன் இலங்கையைத்தலைநகராகக் கொண்டுள்ளான் என்பது. இங்கே ஏது என்றது ஏது வாசகத்தை. ஏது என்பது தர்க்கத்தில் பேசப்படும் ஏதுவேயன்றிச் சாதாரண காரணம்அன்று. நன்னகர் - அழகிய நகர். இங்கு நல் என்பது அழகு என்னும் பொருள் தரும். நல்லிசை யாழ் என்னும் தொடருக்கு அழகிய இசையுடைய யாழ் என்று உரை கூறப்பெற்றது (புறப்பொருள் வெ.மா. 2.2.10). ***(92)***

4833. 'மாண்டதோர் நலத்திற்று ஆம்'என்று
உணர்த்துதல் வாய்மைத்து அன்றால்;
வேண்டிய வேண்டின்எய்தி,
வெறுப்புஇன்றி விழைந்து துய்க்கும்
ஈண்ட அரும் போகஇன்பம்
ஈறுஇலது;யாண்டுக் கண்டாம் ?
ஆண்டது துறக்கம்;அஃதே
அருமறைத்துணிவும் அம்மா.+

வேண்டிய வேண்டின்எய்தி - விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியபடி பெற்று; **வெறுப்பு இன்றி** - வெறுப்பு இல்லாமல்; **விழைந்து துய்க்கும்** - விரும்பி அனுபவிக்கும்; **ஈண்டு அரும் போக இன்பம்** - இங்கே கிடைக்காத போகத்தின் இன்பமானது; **ஈறுஇலது யாண்டுக் கண்டாம்** - முடிவின்மையை எங்கு பார்க்கின்றோமே; **ஆண்டு அது துறக்கம்** - அவ்விடத் திருப்பதே சுவர்க்க நகர்; **அஃது** - அந்தக் கருத்து; **அருமறைத் துணிவும்** - அருமையான வேதங்களின் கருத்தாகும்; **(ஆதலால்) மாண்டது ஓர் நலத்திற்றாம் என்று** - மாண்புமிக்க நன்மையை உடையதாம் என்று (சுவர்க்கத்தை); **உணர்த்துதல் வாய்மைத்து அன்று** - அறிவித்தல் உண்மையொடு கூடியதன்று.

வேண்டியதை அடைந்துவாழும் இடம் சுவர்க்கம் என்பது வேதம் உடன்பட்ட உண்மை. (அவ்வின்பம்) இலங்கையில் உள்ளது. தேவலோகத்தில் இல்லை. ஆதலின் இலங்கையினும் அமராவதி உயர்ந்தது என்று கூறுதல் உண்மையாகாது. அமராவதியில் உள்ளவர்கள் இராவணனுக்கு அடிமைப்பணி செய்கின்றனர். அவர்கள் வேண்டியவை எட்டாப்பொருள் ஆதலின் அது துறக்கம் அன்று. ***(93)***

4834. உட்புலம்எழுநூறு என்பர்
ஓசனை;உலகம் மூன்றில்
தெட்புறுபொருள்கள் எல்லாம்
இதனுழைச்செறிந்த என்றால்
நுட்புலம் நுணங்குகேள்வி
நுழைவினர்எனினும் நோக்கும்
கட்புலம்வரம்பிற் றாமே ?
காட்சியும்கரையிற் றாமே ?

உள்புலம் - *(இலங்கையின்) அகநகர்ப் பகுதி;* **எழுநூறு ஓசனை என்பர் -** *எழுநூறு யோசனை என்று கூறுவார்கள்;* **மூன்று உலகில் -** *மூன்று உலகங்களிலும் (உள்ள);* **தெட்பு உறு பொருள்கள் -** *சிறப்புடைய பொருள்கள்;* **எல்லாம் -** *யாவும்;* **இதன் உழை செறிந்த என்றால் -** *இந்தஇலங்கையில் மிகுந்து உள்ளன என்றால்;* **நுட்புலம் -** *நுண்மையான அறிவும்;* **நுணங்கு கேள்வி -** *நுட்பமான கேள்வியும் (பெற்ற);* **நுழைவினர் எனினும் -** *எதனையும் ஊடுருவிப் பார்ப்பவர் என்றாலும்;* **நோக்கும் -** *பார்க்கின்ற;* **கண்புல வரம்பிற்று -** *கண் அறிவின் எல்லைக்குள்;* **ஆமே -** *அடங்குமா;* **காட்சியும் கரையிற்று ஆமே -** *காணும் அறிவும் எல்லைக்குள் அடங்குமா. இலங்கையில்மூன்று உலகப் பொருள்களும் அடங்கியிருக்கிறது என்றால் (அவ்விலங்கை) கட்புலனுக்கு அடங்குமா ? அறிவின் எல்லைக்குள் அடங்குமா?* ***(94)***

acharya.org

ஊர் தேடு படலம்

பவளமால் வரையில்தங்கிய அனுமன் இலங்கை வளங்களையெல்லாம் நோக்கி வியக்கின்றான். அன்று முன்னிருட்டுத் தோன்றுகிறது. பின்பு நிலவு உதயமாகிறது. நிலாவின் வெளிச்சத்திலே இலங்கையின் தோற்றத்தைக் கண்டு அனுமன் அதிசயப்படுகிறான். அனுமன் இலங்காதேவியைச் சந்திக்கின்றான். இலங்கா தேவி இந்நகருக்குள் போகாதே; வெளியேசெல் என்கிறாள். அவள் அனுமன்மேல் மூவிலை வேலை ஏவுகிறாள். அனுமன் அந்த வேலை முறித்து இலங்காதேவியைக் கரத்தால் தாக்குகிறான். அவள் கீழே வீழ்கிறாள். இலங்காதேவி 'அறம் வெல்லும்! பாவம் தோற்கும்! என்று சத்தியம் கூறி விண்ணுலகிற்குச் செல்கிறாள். அனுமன், கும்பகர்ணன், வீடணன் முதலானவர்களைக் கண்டு இராவணன் அரண்மனைக்குள் புகுகிறான். அங்கு இராவணன்பால் காதல்கொண்ட உரிமை மகளிர்களையும் மண்டோதரியையும் காண்கிறான். இறுதியில் அனுமன்இராவணனைக் கண்டு சீற்றம் கொள்கிறான். தாக்க நினைக்கிறான். பிறகு எண்ணாது செய்வது பிழை என்று தன் சீற்றத்தை அடக்கிக் கொள்கிறான். இராவணன்அரண்மனையைக் கடந்து வெளிப் போந்த அனுமன், பலவாறு கூறிப் புலம்புகிறான். இறுதியில் அசோகவனத்தைக் காண்கிறான். இப் படலம் புனிதஆன்மாக்களைச் சம்சார மண்டலத்தில் குரவர் பிரான்தேடுவதைக் குறிக்கும். உலகில் பெரும்பான்மையானவர்கள் பொறிபுலன்களின்வயப்பட்டவர்கள் என்பதை இலங்கையிலுள்ள அரக்கர்களும், அரக்கியர்களும், உரிமை மகளிர்களும் வெளிப்படையாகவும், குறிப்பாகவும் தெரிவிக்கின்றனர்.

இலங்கைமாநகர வருணனை

கலிவிருத்தம்

4835. பொன்கொண்டு இழைத்த? மணியைக் கொடு பொதிந்த?
மின்கொண்டுஅமைத்த ? வெயிலைக்கொடு சமைத்த?
என்கொண்டுஇயற்றிய எனத்தெரிவு இலாத-
வன்கொண்டல்விட்டுமதி முட்டுவன மாடம்.

வன்கொண்டல்விட்டு - *வலிமையான மேகமண்டலத்தைப் பின்னே தள்ளிவிட்டு;* **மதிமுட்டுவன மாடம்** - *சந்திர மண்டலத்தை மோதுவனவான மாடிவீடுகள்;* **பொன்கொண்டு இழைத்த ?** - *பொன்னைக் கொண்டு செய்யப் பெற்றனவா (அதன்மேல்);* **மணியைக் கொடு பொதிந்த ?** - *மாணிக்கங்களைக் கொண்டு மூடப்பெற்றனவா ?;* **மின்கொண்டு அமைத்த?** - *மின்னலைக் கொண்டு அமைக்கப் பெற்றனவா (அதன்மேல்);* **வெயிலைக் கொடு சமைத்த ?** - *(சூரியனின்) வெயிலைக் கொண்டு முலாம் பூசப் பெற்றனவா;* **என்கொண்டு இயற்றிய** - *எந்தப் பொருளைக் கொண்டு இயற்றப்பெற்றன;* **எனத் தெரிவு இலாத** - *என்று ஆராய்ச்சி செய்ய முடியாதபடி உள்ளன.*

மணியைக் கொண்டுபொதித்த என்று கூறப்பெற்றதால் அதற்கேற்ப வெயிலைக் கொண்டு பொதிந்த என்பதற்கு வெயிலைக் கொண்டு முலாம் பூசப் பெற்றது என்று கூறப்பெற்றது. மாடம் - உப்பரிகை அமைந்த வீடு. கொண்டல், மதி என்பவை

ஆகுபெயராக அந்த அந்த மண்டலத்தை உணர்த்தின. இப்பாடல் முதல் 136வரை அனுமனின் எண்ண ஓட்டம். கவியின் மொழியன்று. ***(1)***

4836.

நாகாலயங்களொடு நாகர் உலகும், தம்
பாகு ஆர்மருங்குதுயில்வென்ன உயர்பண்ப;
ஆகாயம்அஞ்சஅகல் மேருவை அனுக்கும்
மாகால் வழங்குசிறு தென்றல்என நின்ற.

நாகாலயங்களொடு- *நாகங்கள் வாழும் பாதாள உலகமும்;* ***நாகர் உலகும் -*** *தேவர்கள் வாழும் விண்ணுலகமும்;* ***தம் -*** *தம்முடைய;* ***பாகு ஆர்மருங்கு -*** *அழகு நிரம்பிய பக்கத்தில்;* ***துயில்வென்ன -*** *தங்குவன என் றுகூறும்படி;* ***உயர்பண்ப -*** *உயரிய இயல்பைப் பெற்ற மாடங்கள்;* ***ஆகாயம்அஞ்ச -*** *விண்ணுலகம் அஞ்சும்படியாக;* ***அகல் மேருவை அனுக்கும் -*** *பரந்த மேருமலையை வருத்துகின்ற;* ***மாகால் -*** *பெரிய சண்ட மாருதமும்;* ***வழங்கு சிறு தென்றல் -*** *(மெல்ல) இயங்குகின்ற தென்றல் காற்று;* ***என நின்ற-*** *என்று கூறும்படி தலைநிமிர்ந்து நிற்பன. மாடங்களின்கீழ்ப் பகுதியில் பாதாளவுலகமும், மேற்பகுதியில் விண்ணுலகமும் தங்கியுள்ளன என்று கூறும்படி நிலவறைகளையும் மேல் உப்பரிகைகளையும் பெற்றுள்ளது என்பது கருத்து. மாகால் தென்றல்என நின்ற என்றதனால் மாடங்களின் உறுதி தெரிகிறது. பண்ப - பண்பை உடைய மாளிகைகள் - எழுவாய். நின்ற - பலவின்பால் வினைமுற்று. பயனிலை. பண்பநின்ற என்று கூட்டிப் பார்க்கவும்.* ***(2)***

4837. மாகாரின் மின்கொடி மடக்கினர் அடுக்கி;
மீகாரம்எங்கணும் நறுந்துகள் விளக்கி
ஆகாய கங்கையினைஅங்கையினின் அள்ளிப்
பாகுஆய;செஞ்சொலவர் வீசபடு காரம்.

செஞ்சொலவர் - *செவ்வியசொற்களைப் பேசும் மகளிர்;* ***மாகாரின் -*** *பெரிய மேகத்தில் உள்ள;* ***மின்கொடி -*** *மின்னல் கொடிகளை;* ***மடக்கினர் அடுக்கி -*** *மடக்கி ஒன்றன்மேல் ஒன்றாக வைத்து அடுக்கி;* ***மீகாரம் எங்கணும் -*** *உயர்ந்த மாளிகையின் எல்லாப் பகுதியினும்(உள்ள);* ***நறுந்துகள் விளக்கி -*** *நறுமணம் வீசும்மகரந்தக் குப்பைகளைத் துடைத்து (பிறகு);* ***அங்கையினில் ஆகாயகங் கையினை -*** *கைகளால் ஆகாய கங்கைநீரை;* ***அள்ளி -*** *முகந்து எடுத்து;* ***வீசுபடுகாரம் -*** *தெளிக்கின்ற திறமை;* ***பாகுஆய -*** *அழகாக உள்ளது. படுகாரம் - பாகாயஎனக்கூட்டுக. படுகாரம் என்பதற்குப் பெரிய வீடு என்று பொருள்கூறி அது அழகாக உள்ளது என்றும் கூறுவர். மேல்தளங்களில் உள்ள குங்குமத் துகள்களை விளக்கி, ஆகாய கங்கை நீரைக் கையாலே முகந்து தெளிக்கும் சாமர்த்தியம் அழகாயது என்பது பழைய உரை.* ***(3)***

கலிநிலைத்துறை

4838. பஞ்சிஊட்டிய, பரட்டுஇசைக் கிண்கிணிப் பதுமச்
செஞ்செவிச்செழும் பவளத்தின் கொழுஞ்சுடர் சிதறி

**மஞ்சின் அஞ்சனநிறம் மறைத்து, அரக்கியர் வடித்த
அம்சில்ஓதியோடு உவமைய ஆக்குற அமைவ.**

பஞ்சி ஊட்டிய - செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசப்பெற்றதும்; **பரட்டு இசை கிண்கிணி** - கெண்டைக்காலில் அமைந்த கிண்கிணியோடு கூடியதும் (ஆகிய); **பதுமம்** - தாமரை போன்ற பாதங்களின்; **செஞ்செவி** - செம்மையானஅழகிய; **செழும் பவளத்தின்** - செழிப்பான பவளம் போன்ற விரல்களின்; **கொழும்சுடர் சிதறி** - ஒளியானது பரவி; **மஞ்சின்** - மேகத்தின்; **அஞ்சன நிறம் மறைத்து** - மையை ஒத்த கரிய நிறம்மறையச் செய்து; **அரக்கியர் வடித்த** - அரக்கியர்கள் ஒழுங்கு செய்த; **அம்சில் ஓதியோடு** - அழகிய மென்மையான (சிவந்த) கூந்தலுடன்; **உவமைய ஆக்குற** - ஒப்புமையாகச் செய்ய; **அமைவ** - பொருந்தியிருப்பன.

மகளிரின் கால்விரலின் ஒளிபட்டு கரிய மேகம் அரக்கியரின் சிவந்த கூந்தலின் நிறத்தைப் பெற்றது. பரடு அமை கிண்கிணி - கெண்டைக் காலில் அமைந்த கிண்கிணி; பரடுபுல்லிக் கிண்கிணி சிலம்பொடு ஆர்ப்ப (சிந்தாமணி - இலக்கணை 98) சுடர் - எழுவாய். சில் ஓதி - மென்மையான கூந்தல். மா - விளம் - விளம் - மா எனும் சீர்களை முறையே பெற்றுவரும் இக் கலித்துறை. இத்தகைய பாடல்கள் 1223 இந்நூலில் உள்ளன. (4)

**4839. நானநாள்மலர்க் கற்பக நறுவிரை நான்ற
பானம் வாய்உறவெறுத்த, தான்ஆறுடைப் பறவை
தேன்அவாம்விரைச் செழுங் கழுநீர்த் துயில்செய்ய
வானயாறுதம்அரமியத் தலம்தொறும் மடுப்ப.**

நாள் - அன்று பூத்த; **நான மலர்க் கற்பகம்** - மணத்துடன் கூடிய மலர்களைப் பெற்ற கற்பக மரங்களின்; **நறுவிரை நான்ற பானம்** - நல்ல மணத்துடன் பெருகிய தேன்; **வாய் உற வெறுத்த** - தம்முடைய வாயில் பெருக (உண்டு) தெவிட்டிய; **ஆறு தாள் உடைப் பறவை** - ஆறு கால்களைப் பெற்ற வண்டுகள்; **தேன் அவாம்** - வேறு தேனை உண்ண விரும்பி; **விரை செழுங்கழுநீர்** - மணத்துடன் கூடிய செங்கழுநீர்ப் பூவில்; **துயில் செய்ய** - தங்குதலை மேற்கொள்ளும்படி; **வான யாறு** - ஆகாய கங்கையானது; **தம் அரமியத் தலந்தொறும்** - அவரது நிலா முற்றங்கள்தோறும்; **மடுப்ப** - பாயப் பெற்றன.

பானம் வாயுறஎன்பதற்கு உண்ட தேன் வாய்வழியே வெளிப்பட என்றும் கூறலாம். (5)

**4840. குழலும் வீணையும் யாழும் என்று இனையன குழைய
மழலை மென்மொழிகிளிக்கு இருந்து அளிக்கின்ற
மகளிர்
சுழலும் நல்நெடுந்தடமணிச் சுவர்தொறும் துவன்றும்
நிழலும்தம்மையும் வேற்றுமை தெரிவு அரு நிலைய**

(இலங்கை மாடங்கள்)

acharya.org

குழலும் வீணையும்யாழும் என்று இனையன குழைய - குழல் வீணை யாழ் என்று கூறப்படுகின்ற இப்படிப்பட்ட இசைக் கருவிகள் மனம் நெகிழ; ***மென் மழலை மொழி*** - மென்மையான மழலைச் சொற்களை; ***இருந்து*** - வீற்றிருந்து; ***கிளிக்கு அளிக்கின்ற மகளிர்*** - கிளிகட்குச் சொல்லிக் கொடுக்கும் பெண்கள்; ***சுழலும்*** - சுற்றிலும் உள்ள; ***நெடும் நல்*** - பெரிய நல்ல; ***தடமணி சுவர்தொறும்*** - பெரிய மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற சுவர்தோறும்; ***துவன்றும் நிழலும்*** - செறிந்துள்ள நிழலையும்; ***தம்மையும்*** - தங்களையும்; ***வேற்றுமை தெரிவு அரு நிலைய*** - வேறுபாடு உணரமுடியாத நிலைமை உடையன. பெண்கள்தம்மையும் தம்முடைய நிழலையும் பிரித்து அறிய முடியாதபடி உள்ளன. மாடங்கள் மகளிர் தெரிவரும் நிலையில் உள்ளன. சுழலும் - சுற்றிலும் உள்ள. ***(6)***

***4841.* இனையமாடங்கள் இந்திரற்கு அமைவர எடுத்த**
மனையின்மாட்சிய என்னின், அச் சொல்லும்
மாசுண்ணும்;
அனையதாம்எனின்அரக்கர்தம் திருவுக்கும் அளவை
நினையலாம்;அன்றி உவமையும் அன்னதாய் நிற்கும்.

இனைய மாடங்கள் - இப்படிப்பட்ட மாடிவீடுகள்; ***இந்திரற்கு அமைவர*** - இந்திரன் இருப்பதற்கு ஏற்ப; ***எடுத்த மனையின்*** - கட்டப்பெற்ற அரண்மனையின்; ***மாட்சிய என்னின்*** - சிறப்புடையன என்று கூறினால்; ***அச்சொல்லும் மாசுண்ணும்*** - அச்சொல்லும் குற்றப்படும்; ***அனையது ஆம் எனின்*** - அவ்வாறு கூறுவதே குற்றம் என்றால்; ***அரக்கர்தம் திருவுக்கும்*** - அரக்கர்களின் செல்வத்துக்கும்; ***அளவை*** - எல்லையை; ***நினையலாம் அன்றி*** - மனத்தாலே எண்ணலாம் அன்றி; ***உவமையும்*** - (அதற்குக் கூறப்படும்) உவமானமும்; ***அன்னதாய் நிற்கும்*** - ‘அந்த மாட்சிய’ என்னும் சொல்லைப் போல் மாசுபட்டுப் போகும்.

சொல்லுக்கு மாசாவது ‘ஏற்பக் கூறாமல்’ ஏதோ கூறல். ***(7)***

***4842.* மணிகள்எத்துணை பெரியவும், மால்திரு மார்பின்**
அணியும்காசினுக்கு அகன்றன உளஎனல் அரிதால்;
திணியும்நல்நெடும் திருநகர், தெய்வமாத் தச்சன்
துணிவின்வந்தனன், தொட்டுஅழகு இழைத்தஅத் தொழில்கள்

எத்துணை பெரியமணிகள் - எவ்வளவு பெரியமாணிக்கங்களும்; ***மால்*** - திருமால்; ***திருமார்பின் அணியும்*** - அழகிய மார்பில் அணிந்துள்ள; ***காசினுக்கு அகன்றன உள எனல்*** - கவுத்துவம் என்னும் மணியைவிடச் சிறந்துள்ளவை உள்ளன என்று கூறுவது இல்லை; (அதைப்போல்) ***தெய்வமாத் தச்சன்*** - தேவதச்சன் (மயன்); ***துணிவின் வந்தனன்*** - உறுதியுடன் வந்து; ***தொட்டு அழகு இழைத்த*** - (பிறரை ஏவாமல்) தன் கையில் தொட்டு; ***அத்தொழில்கள்*** - செய்த வேலைப்பாடுகள்; ***நல்நெடுந்திருநகர்*** - நல்ல பெரிய இலங்கையில்; ***திணியும்*** - (ஒப்பற்றுச்) செறிந்திருக்கும்.

அதுபோல் எனும்உவமஉருபு மறைந்துள்ளமையால் எடுத்துக் காட்டுவமையணி. காசு - மணி. தெய்வமாத்தச்சன் - மயன். விசுவகன்மன் என்றும் கூறலாம். இந்தக் கவி

'அன்மயப் பொருள்' என்பது பழைய உரை. அன்மயம் - கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள். ***(8)***

4843. மரம்அடங்கலும் கற்பகம்; மனைஎலாம் கனகம்;
அரம டந்தையர்சிலதியர் அரக்கியர்க்கு; அமரர்
உரம்மடங்கிவந்து உழையராய் உழல்குவர்; ஒருவர்
தரம் அடங்குவதுஅன்றுஇது; தவம்செய்த தவமால்.

மரம்அடங்கலும் - *(இலங்கையில்) எல்லா மரங்களும்;* ***கற்பகம் -*** *கற்பக மரங்கள்;* ***மனை எலாம் -*** *எல்லா வீடுகளும்;* ***கனகம் -*** *பொன்னால் கட்டப்பட்டவை;* ***அரக்கியர்க்கு*** *- அரக்கப் பெண்களுக்கு;* ***சிலதியர் அரமடந்தையர் -*** *தொண்டு புரிபவர் தேவமகளிர்;* ***(அரக்கர்களுக்கு) அமரர்-*** *தேவர்கள்;* ***உரம்மடங்கி வந்து -*** *வலிமை ஒடுங்கி (அரக்கர் வீட்டுக்கு)வந்து;* ***உழையராய் உழல்குவர் -*** *பணியாளராய் வருந்துபவர்கள்;* ***இது -*** *இந்தச்சிறப்புகள்;* ***ஒருவர் தரம் அடங்குவது அன்று -*** *ஒருவனுடைய தகுதியால் வந்து சேர்வது அன்று;* ***தவம் செய்த -*** *தவங்கள் எல்லாம் கூடிச் செய்த;* ***தவமால் -*** *தவத்தின் பயனாகும். தரம் - தகுதி.ஒருவர் தகுதியால் பெற்ற சிறப்புகள் அளவுபட்டிருக்கும். இது அளவு கடந்திருத்தலின் தவத்தின் பயன் என்று கூறப்பெற்றது.*

தவம் செய்ததவம் - நல்வினைகளால் உண்டானதவம். தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும். என்னும் குறளுக்கு மணக்குடவர் தவம் செய்தலும் முன்பு நல்வினை செய்தார்க்கு வரும் என்று கூறினார்.

பெரும்பான்மையானபாடம் 'தவம் செயத் தகுமால்' என்பது. அப்பாடம் அரக்கர் தவத்தால் சிறப்புப்பெற்றனர். ஆகையால்''தவமே செய்யத் தரும்' என்று பொருள் தரும். ***(9)***

4844. தேவர்என்பவர் யாரும் இத்திரு நகர்க்கு இறைவற்கு
ஏவல் செய்பவர்,செய்கிலாதவர் எவர் என்னின்,
மூவர் தம்முளும்ஒருவன் அங்கு உழையனா முயலும் !
தாவில் மாதவம்அல்லது பிறிதொன்று தகுமோ ?

திருநகர்க்குஇறைவற்கு - *இந்த இலங்கைஅரசனுக்கு;* ***தேவர் என்பவர் யாரும் -*** *தேவர் என்று சொல்லப்படுபவர் அனைவரும்;* ***ஏவல் செய்பவர் -*** *அடிமைப் பணி புரிவோர்;* ***(ஏவல்) செய்கிலாதவர் எவர் என்னின் -*** *(அவனுக்கு) பணிபுரியாதவர் எவர் என்றால்;* ***மூவர் தம்முளும் -*** *மும்மூர்த்திகளில்;* ***ஒருவன் -*** *ஒருவனாகிய பிரமதேவன்;* ***அங்கு -*** *அந்த இலங்கையில்;* ***உழையனா முயலும் -*** *பணிசெய்பவனாக முயல்கின்றான்;* ***தா இல் மாதவம் அல்லது -*** *குற்றமற்ற பெருந்தவம் அல்லது;* ***பிறிது ஒன்று தகுமோ -*** *வேறு ஒன்று செய்தற்குத் தகுதியுடையது ஆகுமோ.*

உழையன் -அருகிருப்போன்; ஏவல்கூவல் செய்பவன். தேவரும் பிரமதேவனும் ஏவலர் ஆனது மாட்சியால் என்பதால் தவத்தால் எதையும் பெறலாம் என்பது விளங்கும். தவமே செய்யத்தக்கது என்பதாம். ***(10)***

4845. 'போர் இயன்றன தோற்ற' என்று இகழ்தலின்
புறம்போய்
நேர் இயன்ற வன்திசைதொறும் நின்றமா நிற்க
ஆரியன்தனிஐங்கரக் களிறும், ஓர் ஆழிச்
சூரியன் தனித்தேருமே இந்நகர் தொகாத.

போர் இயன்றன - *போரைச்செய்ய உடன்பட்டு;* **தோற்ற என்று -** *தோற்றுப் போயின என்று;* **இகழ்தலின் -** *(இராவணன்) அலட்சியம்செய்தமையால்;* **புறம்போய் -** *வெளியே சென்று;* **நேர் இயன்ற -** *எதிரெதிராக உள்ள;* **வன்திசை தொறும் -** *வலிமைமிக்க திசைகள் தோறும்;* **நின்றமா -** *நிற்கின்ற யானைகள்;* **நிற்க -** *ஒதுங்கி நிற்க;* **இ நகர் தொகாத -** *இந்நகரைச் சாராதவைகள் (யானைகளில்);* **ஆரியன் -** *(யானைகளில்) சிவபிரான் பெற்றெடுத்த;* **தனி ஐங்கரக் களிறும் -** *ஒப்பற்ற ஐந்து கரங்களைப்பெற்ற விநாயகராகிய யானையும்;* **சூரியன் -** *தேர்களில் சூரியனின்;* **ஓர்ஆழித் தனித்தேருமே -** *ஒரு சக்கரத்தையுடைய ஒப்பற்ற தேருமே யாகும்.*

ஐங்கரக் களிறு -விநாயகப் பிரான், ஆரியன் என்றது தட்சிண மூர்த்தியான சிவபிரானை. பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியன் என்பார் மணிவாசகர். ஆரியன் சாஸ்தா என்றும் கூறலாம். சாஸ்தாவின் வாகனம் யானை. ***(11)***

4846. வாழும் மன்னுயிர் யாவையும் ஒருவழி வாழும்
ஊழி நாயகன்திருவயிறு ஒத்துளது, இவ்வூர்;
ஆழி அண்டத்தின்அருக்கன்தன் அலங்கு தேர்ப்புரவி
ஏழும் அல்லன,ஈண்டுஉள குதிரைகள் எல்லாம்.

இவ்வூர் - *இந்தஇலங்கை மாநகர்;* **வாழும் மன்னுயிர் யாவையும் -** *உலகில் வாழ்கின்ற உயிர்கள் எல்லாம்;* **ஒருவழி வாழும் -** *ஓரிடத்தில் கூடி வாழ்கின்ற;* **ஊழி நாயகன் -** *ஊழிமுதல்வனான திருமாலின்;* **திருவயிறு ஒத்துளது -** *திருவயிற்றை ஒத்திருக்கிறது;* **ஆழி அண்டத்தின் -** *வட்டமான அண்டத்திலுள்ள;* **அருக்கன்தன் -** *சூரியனின்;* **அலங்குதேர் -** *அசைகின்ற தேரில் பூட்டப்பெற்ற;* **புரவி ஏழும் அல்லன -** *ஏழு குதிரைகளைத் தவிர (மற்றைய);* **குதிரைகள் எல்லாம் -** *எல்லாக் குதிரைகளும்;* **ஈண்டுஉள -** *இங்கே உள்ளன.*

ஆழி -வட்டம் ***(12)***

4847.. தழங்குபேரியின் அரவமும், தகைநெடுங் களிறு
முழங்கும் ஓதையும்மூரிநீர் முழக்கொடு முழங்கும்;
கொழுங் குழல்புதுக் குதலையர் நூபுரக்குரலின்
வழங்குபேர் அருஞ்சதிகளும் வயின்தொறும் மறையும்.

தழங்கு - *ஒலிக்கும்;* **பேரியின் அரவமும் -** *முரசின் ஒலியும்;* **தகை நெடுங்களிறு -** *தகுதிமிக்க யானைகள்;* **முழங்கும் ஓதையும் -** *முழங்குகின்றமுழக்கமும்;* **மூரிநீர் முழக்கொடு -** *கடலின் முழக்கத்துக்குச் சமமாக;* **முழங்கும் -** *ஒலிக்கும்;* **கொழும் குழல் -** *வளமான புல்லாங்குழல்போல;* **புதுக்குதலையர் -** *புதுமையாக மழலைமொழி பேசும் மகளிர் அணிந்த;* **நூபுரக் குரலின் -** *சிலம்பின் ஓசையினாலே;* **பேர் வழங்கும் -**

பெருமை தருகின்ற; ***அரும் சதிகளும் -*** *அருமையான தாள ஒத்துக்கள்கூட;* **வயின்தொறும் -** இடங்கள் தோறும்; **மறையும் -** ஒடுங்கிப் போகும்.
(13)

4848. மரகதத்தினும் மற்றுஉள மணியினும் வனைந்த
குரக தத்தடந்தேரினம் அவைபயில் கொட்டில்
இரவி வெள்கநின்று இமைக்கின்ற இயற்கைய
என்றால்
நகரம் ஒக்குமால்நல்நெடுந் துறக்கம், இந்நகர்க்கு.

மரகதத்தினும் - மரகதக்கற்களாலும்; **மற்றுள -** வேறுவகையாக உள்ள; **மணியினும் -** மாணிக்கங்களாலும்; **வனைந்த -** அமைக்கப்பட்ட; **குரகதத் தடந்தேர் இனம் -** குதிரைகளால் இயங்கும் தேர்க்கூட்டமாகிய; **அவைபயில் -** அவைகள் தங்கியிருக்கும் தேர்ச்சாலைகள்; **இரவி -** சூரியனும்; **வெள்க நின்று -** நாணம் அடையும்படி இருந்து; **இமைக்கின்ற இயற்கைய -** ஒளிவீசும் தன்மையுடையன; **என்றால் -** என்று கூறப்பெறுமானால்; **இந்நகர்க்கு -** இந்த இலங்கைக்கு (ஒப்புக்கூறின்); **நல்நெடும் துறக்கம் -** நல்லபெரிய சுவர்க்கம்; **நரகம் ஒக்கும் -** நரகமே போன்றிருக்கும்.

இமைத்தல் - ஒளி வீசுதல் ***(14)***

4849. திருகுவெஞ்சினத்து அரக்கரும் கருநிறம் தீர்ந்தார்;
அருகு போகின்ற திங்களும் மறுஅற்றது;-அழகைப்
பருகும் இந்நகர்த் துன்ஒளி பாய்தலின்;- பசும்பொன்
உருகுகின்றதுபோன்று உளது; உலகுசூழ் உவரி.

அழகைப் பருகும் - உலகஅழகையெல்லாம் தன்பால் அடக்கும்; **இந்நகர் -** இந்த இலங்கையில்; **துன்ஒளி -** நிரம்பிய ஒளியானது; **பாய்தலின் -** (எங்கும்) பரவுதலாலே; **திருகும் -** மாறுபட்ட; **வெஞ்சினத்து அரக்கரும் -** கொடுங்கோபத்தைஉடைய அரக்கர்களும்; **கருநிறம் தீர்ந்தார் -** கரிய நிறம் நீங்கப் பெற்றனர்; **அருகு -** பக்கத்தில்; **போகின்ற திங்களும் -** செல்கின்ற சந்திரனும்; **மறு அற்றது -** (தன்பால்பெற்ற) களங்கம் நீங்கியது; **உலகு சூழ் உவரி -** உலகைச் சுற்றியுள்ள கருங்கடல்; **பசும்பொன் -** மாற்றுயர்ந்த பொன்னானது; **உருகுகின்றது போன்று உளது -** உருகி (அலையடிப்பது) போன்றுள்ளது.

அருகு பேர்கின்றதிங்கள் என்னும் பாடம் சிறக்கும். பேர்கின்ற என்பது போகின்ற என்றும் படிக்கப்படும். பேர்தல் - நிலை குலைதல். உவரி - கருங்கடல், பசும்பொன் - மாற்று உயர்ந்த பொன் (புறம் 141). ***(15)***

4850. அண்டம்முற்றவும் வீங்கு இருள் அகற்றி நின்று
அகல்வான்
கண்ட அத்தனிக்கடிநகர் நெடுமனை; கதிர்கட்கு
உண்டு அவ்ஆற்றல் என்று உரைப்பரிது; ஒப்பிடின்

தம்முள்
விண்டவாய்ச்சிறு மின்மினி என்னவும் விளங்கா.

அண்டம் முற்றவும்- எல்லாஅண்டங்களிலுமுள்ள; **வீங்கு இருள் அகற்றி நின்று -** நிரம்பிய இருளைப் போக்கிநின்று; **அகல்வான்கண்ட -** விரிந்த ஆகாயத்தை அளாவிய; **அத்தனிக்கடிநகர் -** அந்த காவலுடன் கூடிய இலங்கையிலுள்ள; **நெடுமனை -** பெரிய மாளிகை வீடுகள்; **ஆற்றல் -** அந்தப் பெரும் சக்தி; **கதிர்கட்கு -** (பல இடங்களில் திரியும்) பன்னிரண்டு சூரியர்களுக்கு; **உண்டு என்று உரைப்பரிது -** உள்ளது என்று கூறவியலாது; **ஒப்பிடின் -** (கதிர்களை நகர மனையுடன்) ஒப்பிட்டுக் கூறினால்; **தம்முன் -** தங்கட்கு முன்னே; **விண்டவாய் -** தோற்றுப் போனவாய்; **சிறு -** சிறிய; **மின்மினி என்னவும் -** மின்மினியைப் போலக்கூட; **விளங்கா -** ஒளிவிட்டு விளங்கா.

கவிச்சக்கரவர்த்தி புறப்பாட்டைக் கருதினார் போலும் (புறம்5) **(16))**

4851. தேனும்சாந்தமும் மான்மதச் செறிநறுஞ் சேறும்
வான நாள்மலர்க்கற்பக மலர்களும் வயமாத்
தான வாரியும்நீரொடு மடுத்தலின், தழீஇய
மீனும் தானும்ஓர் வெறிமணம் கமழும் அவ்வேலை.

தேனும்சாந்தமும் - தேனையும் சந்தனத்தையும்; **செறிநறும் -** நறுமணம் செறிந்துள்ள; **மான்மதச் சேறும் -** கஸ்தூரிக் குழம்பையும்; **வான நாள் -** வானிலுள்ள நட்சத்திரங்களைப்போல; **மலர் -** மலர்ந்த; **கற்பகமலர்களும் -** கற்பகப் பூக்களையும்; **வயமா -** வெற்றி பெற்ற யானைகளின்; **தானவாரியும் -** மதவெள்ளத்தையும்; **நீரொடு மடுத்தலின் -** நதியின் நீருடன் உட்கொண்ட காரணத்தால்; **அவ்வேலை -** அக் கடலானது; **தழீஇய மீனும் -** தன்னைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற மீன்களும்; **தானும் -** (கடலாகிய) தானும்; **ஓர் வெறிமணம் கமழும் -** ஒப்பற்ற தெய்வமணம் பெறும்.

கடலானது, தேன்முதலாகிய பொருள்களை நதியில் நீருடன் மடுப்பதால் மீனும் தானும் தெய்வமணம் பெற்றது. வெறி - தெய்வத்தன்மை - வெறியுறு சிறப்பு (தொல் - பொருள்) நீர் என்றது நதியை. நீர்ப்பிணக்கு, நிலப்பிணக்கு என்னும் தொடர் காண்க - (தனிச்சுலோகி - கிட்கிந்தா) நாள் - நட்சத்திரம். மலர் என்பது கற்பகத்தைச் சாராது மலரைச் சார்ந்தது, தழாத்தொடர். **(17)**

4852. தெய்வத்தச்சனைப் புகழ்துமோ ? செங்கண்வாள்
அரக்கன்
மெய்ஒத்துஆற்றிய தவத்தையே வியத்துமோ ?
விரிஞ்சன்
ஐயப்பாடு இலாவரத்தையே மதித்துமோ ? அறியாத்
தொய்யல்சிந்தையேம், யாவரை யாதென்று துதிப்போம்.

தெய்வத்தச்சனைப புகழ்துமோ ? - (இந் நகரை அமைத்த) தேவசிற்பியைப் புகழ்வோமா..?; **செங்கண்வாள் அரக்கன் -** சிவந்த கண்களையும் வாளையும் பெற்ற இராவணன்; **மெய் ஒத்து -** சத்தியத்துடன் ஒன்றுபட்டு; **ஆற்றிய -** செய்த; **தவத்தையே -**

தவம் ஒன்றையே; **வியத்துமோ** - மதிப்போமா? **விரிஞ்சன்** - பிரம்மதேவன் (வழங்கியது); **ஐயப்பாடு இலா** - சந்தேகத்துக்கு இடம் இல்லாத; **வரத்தையே** - வரத்தை மட்டும்; **மதித்துமோ** - மதிப்போமா? **அறியா** - (ஒன்றைத் தேர்ந்து புகழ்வதை) அறியாத; **தொய்யல் சிந்தையேம்** - தளர்ந்த மனத்தைப் பெற்றயாம்; **யாவரை** - தச்சன், பிரம்மன் - இராவணன் என்னும் இவருள் எவரை; **யாதென்று** - எவ்வாறு; **துதிப்போம்** - புகழ்வோம்.

'யாவரை யாதுஎன்று துதிப்போம்' என்னும் பாடம் நிரம்பவுள்ளது. எவ்வகை துதிப்போம் என்னும் பாடம் சிறந்தது என்பது என் கருத்து. யாவரை - யாது என்று அமைத்தால் திணை வழுவுள்ளது. *(18)*

4853. வானும் நிலனும் பெறுமாறு, இனி மற்றும் உண்டோ---
கானும்பொழிலும், இவைசெங் கனகத்தினாலும்
ஏனைம் மணியாலும்இயற்றிய வேனும், யாவும்
தேனும் மலரும்கனியும் தரச்செய்த செய்கை ? *

கானும் பொழிலும்இவை - காடுகளும் சோலைகளும் ஆகிய இப்பொருள்கள்; **செம் கனகத்தினாலும்** - செந்நிறமுடைய பொன்னாலும்; **ஏனைய மணியாலும்** - மற்றமணியாலும்; **இயற்றியவேனும்** - செய்யப்பெற்றிருந்தாலும்; **யாவும்** - (செயற்கையாக அங்கே உள்ள) எல்லாமரங்களும்; **தேனும்** - தேனையும்; **மலரும்** - மலரையும்; **கனியும்** - பழங்களையும்; **தர** - வழங்கும்படி; **செய்த செய்கை** - அமைத்த வினைத்திட்பத்தை; **வானும்** - விண்ணுலகமும்; **நிலமும்** - மண்ணுலகமும்; **பெறும் ஆறு** - அடையும் வழிகள் (தவத்தைத்தவிர); **இனிமற்றும் உண்டோ** - இனி வேறும் உள்ளதா.

மற்றும் உண்டோஎன்பதில் உள்ள உம்மை, அசை. காமக்கடல் மற்றும் உண்டோ - என்னும் குறளில் பரிமேல் அழகர் 'உம்' அசை என்பார். பெறும் ஆறு மற்றுண்டோ எனச் சேர்க்க. பெறும் வகை உண்டோ என்றும் (வை.மு.கோ). பெறும் வழி வேறு எங்கேனும் உண்டோ (அடை - பதி) என்றும் கூறப்பெறும். *(19)*

தவத்தை வியந்தது

4854. நீரும் வையமும் நெருப்பும் மேல்நிமிர் நெடுங்காலும்
வாரி வானமும்வழங்கல ஆகும். தம் வளர்ச்சி
ஊரின் இந்நெடுங்கோபுரத்து உயர்ச்சிகண்டு
உணர்ந்தால்
மேரு எங்ஙனம்விளர்க்குமோ, முழுமுற்றும் வெள்கி ?

ஊரின் - இந்த இலங்கைமாநகரின்; **இ** - இந்த; **நெடுங்கோபுரத்து** - நீண்ட கோபுரத்தினுடைய; **உயர்ச்சி கண்டு உணர்ந்தால்** - வளர்ச்சியைப் பார்த்து அறிந்தால்; (அறிஞர்களால்) **நீரும் வையமும் நெருப்பும்** - தண்ணீரும் மண்ணும் தீயும்; **மேல்நிமிர்** - மேல்நோக்கி வீசும்; **நெடுங்காலும்** - பெருங்காற்றும் என்று கூறப்பெற்ற பூதங்களின்; **வாரிவானமும்** - பெரும்பரப்பையுடைய ஆகாயமும்; **தம் வளர்ச்சி** - சிறப்புக்கள்; **வழங்கல ஆகும்** - கொண்டாடப்படாமல் போகும்; (இதையறிந்தால்) **மேரு** -மகாமேரு

மலையானது; ***முழுமுற்றும் வெள்கி*** *- (தன்னுடைய) உடல் முழுவதும் நாணத்தால் சுருங்கி;* ***எங்ஙனம் விளர்க்குமோ*** *- எப்படி வெளுத்துப் போகுமோ.*

வையம் -பிருதிவி (மண்) வழங்குதல் - கொண்டாடப்படுதல். 'வழங்கு தாரவன்' என்னும் தேவரின் தொடருக்கு நச்சர் உலகம் கொண்டாடப்படுதலின் வழங்குதாரவன் என்றார், என விளக்கினார். (சிந்-2504) அவற்றின் வளர்ச்சி வழக்கு வீழ்ந்தனவாகும் என்றும் கூறலாம். ***(20)***

4855. முன்னம்யாவரும் 'இராவணன் முனியும் என்று
எண்ணி
பொன்னின்மாநகர் மீச்செலான்கதிர்' எனப்
புகல்வார்-
கன்னி ஆரையின்ஒளியினில் கண்வழுக்குறுதல்
உன்னிநாள்தொறும் விலங்கினன் போதலை
உணரார்.

முன்னம் *- முன்பு;* ***யாவரும்*** *- எல்லாப் புலவர்களும்;* ***கதிர்*** *- (ஆயிரம்) கதிர்களையுடைய சூரியன்;* ***இராவணன்*** *- (அழப்பண்ணும்) இராவணன்;* ***முனியும் என்று எண்ணி*** *- கோபிப்பான் என்று பயந்து கொண்டு;* ***பொன்னின் மாநகர் மீ*** *- பொன்மயமான இலங்கைக்கு மேலே;* ***செலான்*** *- போக மாட்டான்;* ***எனப்புகல்வர்*** *- என்று கூறுவார்கள்; (அவர்கள்)* ***கன்னி ஆரையின்*** *- பிறரால் பற்றப்படாத மதில்களின்;* ***ஒளியினில்*** *- பிரகாசத்தாலே;* ***கண் வழுக்குறுதல் உன்னி*** *- கண் கூசுதலை நினைந்து (சூரியன்);* ***நாள்தொறும்*** *- தினந்தோறும்;* ***விலங்கினன் போதலை*** *- விலகிச் செல்வதை;* ***உணரார்*** *- அறியார்.*

கதிர் -சூரியன். உணரார், புகல்வார் என்க. பிறரால் பற்றப்படாதவள் கன்னி. அதுபோன்ற மதில். காவலில் கலையூர் கன்னியை ஒக்கும் (பால- அயோ - 9)

இருசுடர் வழங்காப்பெருமூதிலங்கை (ஆசிரிய மாலை) ***(21)***

4856. தீயசெய்குநர் தேவரால்; அனையவர்சேரும்
வாயில் இல்லதுஓர்வரம்பு அமைக்குவென் என
மதியா காயம் என்னும் அக் கணக்கறு பதத்தையும் கடக்க
ஏயும் நன்மதில்இட்டனன் - கயிலையை எடுத்தான்.

கயிலையைஎடுத்தான் *- கயிலையைப் பெயர்த்துஎடுத்த இராவணன்;* ***தேவர்*** *- தேவர்கள்;* ***தீய செய்குநர்*** *- தீமையைச் செய்பவர்கள்;* ***அனையவர்*** *- அந்தத் தேவர்கள்;* ***சேரும்*** *- இலங்கையை அடையும்;* ***வாயில் இல்லது*** *- வழியே இல்லாத;* ***ஓர் வரம்பு அமைக்குவென்*** *- ஒரு தடையை அமைப்பேன்;* ***என*** *- என்று;* ***மதியா*** *- ஆலோசித்து;* ***காயம் என்னும்*** *- ஆகாயம் என்று கூறப்பெற்ற;* ***அக்கணக்கறு பதத்தையும்*** *- அந்த முடிவற்ற மண்டலத்தையும்;* ***கடக்க*** *- தாண்டி அப்பாற் செல்லும்படியாக;* ***ஏயும்*** *- பொருந்திய;* ***நன்மதில் இட்டனன்*** *- நல்ல மதிலை (இலங்கைக்கு) அமைத்தான்.*

வரம்பு - தடை.காதளவு வருவன, கடப்பன ஆகல் ஆகாது என இட்ட வரம்பு (தக்க - பரணி - 132உரை)

''ஏயும் நன்மதில்எடுத்தனன் கயிலையன்று எடுத்தான்' என்னும் பாடம் கட்டுரைச் சுவைபடவுள்ளது ஆல் - அசை. ஆகையினாலே என்று பொருள் கூறினும் பிழையில்லை. ***(22)***

4857. கறங்குகால்புகா; கதிரவன் ஒளிபுகா; மறலி
மறம் புகாது; இனிவானவர் புகார் என்கை வம்பே !
திறம்புகாலத்துள் யாவையும் சிதையினும், சிதையா
அறம் புகாது,இந்தஅணி மதிள் கிடக்கை நின்று
அகத்தின் !*

இந்த - ; அணி - அழகிய; **மதிள் கிடக்கை நின்று -** மதிளின் பரப்பிலிருந்து; **அகத்தின் -** இலங்கைக்குள்ளே; **கறங்கு கால் புகா -** சுழன்று வீசும் காற்றுகள் நுழையா; **கதிரவன் ஒளி புகா -** சூரியனின் வெப்பக்கதிர்கள் நுழையா; **மறலி மறம் புகாது -** யமனுடைய கொலைத்தொழில் நுழையாது; **இனி -** இனிமேல்; **வானவர் புகார் என்கை -** தேவர்கள் (போர் செய்ய எண்ணி) நுழையார் என்று கூறுதல்; **வம்பே -** வீண் மொழியாகும்; **திறம்பு காலத்துள் -** (பொருள்யாவும் மாறுபடும்) ஊழிக்காலத்தில்; **யாவையும் சிதையினும் -** எல்லாம் அழிந்தாலும்; **சிதையா -** விகாரம் அடையாத; **அறம் -** அறக்கடவுள்; **புகாது -** நுழையாது. மறம் - கொலைத்தொழில். மறம் திருந்தான் என்னும் கலிக்கு (குறிஞ்சி 2) கொலைத் தொழில் குறைவின்றித்திருந்திய கானவர் என்றார் நச்சர். கிடக்கை - பரப்பு. முருக அமர் பூமுரண் கிடக்கை - (பட்டினப் - 37) நச் - உரை புகுதல்என்பது நுழைதல் என்னும் சாதாரணப் பொருள் தராமல் போர் செய்யப்புகுதல் என்னும் பொருள் தந்தது. மேற்செலவு என்பது படை எடுப்பதைக்குறித்தலைப் போல.
(23)

4858. கொண்டவான்திரைக் குரைகடல் இடைதாய்,
குடுமி
எண்தவா விசும்புஎட்டநின்று இமைக்கின்ற எழிலால்
பண்டு அராஅணைப்பள்ளியான் உந்தியில் பயந்த
அண்டமேயும் ஒத்துஇருந்தது, இவ் அணிநகர்
அமைதி.

வான் திரை கொண்ட - பேரலைகளைத் தன்பால்கொண்டுள்ள; **குரை கடல் இடையதாய் -** ஒலிக்கின்ற கடலைச் சார்ந்ததாய்; **எண்தவா -** நினைவின் அளவுக்கு உட்படாத; **விசும்பு -** ஆகாயத்தை; **எட்டநின்று -** தொடும்படி நின்று; **இமைக்கின்ற -** ஒளி வீசுகின்ற; **குடுமி எழிலால் -** (நகரத்தின்) மாட விமானங்களின் அழகால்; **இ -** இந்த; **அணிநகர் அமைதி -** அழகிய இலங்கையின் அமைப்பு; **அராஅணைப் பள்ளியான் -** பாம்புப் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டுள்ள திருமால்; **பண்டு -** முற்காலத்தில்; **உந்தியில் பயந்த -** தன்னுடைய உந்தியிலிருந்து வெளிப்படுத்திய; **அண்ட மேயும் ஒத்து இருந்தது -** (பொன்மயமான) முட்டையை ஒத்திருந்தது.

நீலக்கடலின்நடுவில் வானளாவி நிற்கும் பொன்மயமான இலங்கை நீலநிறமுடைய திருமாலின் உந்தியில் தோன்றிய பொன் முட்டையை ஒத்திருந்தது. அண்டம் - பொன்முட்டை. திருமாலின் உந்தியின்கண் முதலில் பொன்முட்டை தோன்றியது. அதிலிருந்து பிரம்மதேவன் பிறந்தான் என்று புராணம் பேசும். அண்டம் முற்றும் ஈன்றானை ஈன்ற சுவணத்தனி அண்டம் (கடல் தாவு 43)

ஏ, உம் இவைகள்அசை, அண்டம் ஒத்துளது என்க. தேற்றப் பொருளும் உம்மைப் பொருளும் ஈண்டு ஒவ்வா. ***(24)*** *அரக்கர்பெருமித வாழ்வு*

4859. பாடுவார் பலர் என்னின், மற்று அவரினும் பலரால் ஆடுவார்கள்;மற்று அவரினும் பலர்உளர், அமைதி கூடுவாரிடைஇன்னியம் கொட்டுவார்; முட்டுஇல் வீடு காண்குறும்தேவரால் விழு நடம்காண்பார்.

பாடுவார் பலர்எனின் - *பாடலை இசைப்பவர்கள் பலர் என்றால்;* ***ஆடுவார்கள் -*** *பாடலுக்கேற்றபடி ஆடுகின்றவர்கள்;* ***அவரினும் பலர் -*** *அவர்களை விடப் பலராவார்;* ***அவரினும் -*** *ஆடுபவர்களினும்;* ***அமைதி -*** *சமயம் சேர்ந்து பொருந்தி;* ***கூடுவாரிடை -*** *அவையில் கூடியவரிடையே;* ***இன்னியம் -*** *இசைக் கருவியாகிய தண்ணுமை முதலானவற்றை;* ***கொட்டுவார் -*** *கொட்டுபவர்களும்;* ***வீடு காண்குறும் -*** *விடுதலையைக் காண விரும்பும்;* ***தேவரால் -*** *தேவமங்கையர்களால் (ஆடப்பெறும்);* ***விழுநடம் காண்பார் -*** *சிறந்த நாட்டியத்தைப் பார்ப்பவர்களும்;* ***பலர் உளர் -*** *பலர் உள்ளார்கள்;*

'பலர் உளர்' *என்னும்சொல் இருமுறை பிரித்துக்கூட்டப்பெற்றது.* ***(25)***

4860. வான மாதரோடு இகலுவர் விஞ்சையர் மகளிர்; ஆன மாதரோடுஆடுவர் இயக்கியர்; அவரைச் சோனைவார்குழல்அரக்கியர் தொடர்குவர்;
தொடர்ந்தால்
ஏனை நாகியர்அருநடக் கிரியை ஆய்ந்திருப்பார்.

(நடனக் கொள்கையில்)

விஞ்சையர்மகளிர் - *வித்தியாதரப் பெண்கள்;* ***வான மாதரோடு இகலுவர் -*** *தேவமகளிருடன் மாறுபட்டு ஆடுவார்கள்;* ***ஆன மாதரோடு -*** *வெற்றியடைந்த விஞ்சை மகளிருடன்;* ***இயக்கியர் ஆடுவர் -*** *இயக்கப் பெண்கள் ஆடுவார்கள்;* ***சோனை வார் குழல் -*** *மேகம் போன்ற கூந்தலைப் பெற்ற;* ***அவரை -*** *அந்த இயக்கப் பெண்களை (மாறுபட்டு);* ***அரக்கியர் -*** *அரக்கப் பெண்கள்;* ***தொடர்குவர் -*** *(ஆடலைத்) தொடர்ந்து மேற்கொள்வார்கள்;* ***தொடர்ந்தால் -*** *வாடாமல் ஆடினால்;* ***ஏனை -*** *மற் றைய;* ***நாகியர் -*** *நாகலோகப் பெண்கள்;* ***அரு -*** *அருமையான;* ***நடக்கிரியை -*** *நாட்டியத்துக்கென்று அமைக்கப்பட்ட கிரியைகளை;* ***ஆய்ந்திருப்பார் -*** *ஆராய்ந்தபடியிருப்பர். கிரியை - செயல். சிலம்பில் பண்ணுக்கு எட்டுக்கிரியைகள் பேசப்பட்டுள்ளன. இது போல் நாட்டியக்கிரியைகள் உண்டு. சோனைவார் குழல் அவரை என்பதைச் சேர்கிறது.*

அரக்கியர் கூந்தல் மேகம் போன்று இராதே. தொல்காப்பியர் இங்ஙனம் சொல்லை மாற்றுதலை மொழிமாற்று என்பார் (எச்ச - 14) ***(26)***

4861. இழையும்ஆடையும் மாலையும் சாந்தமும் ஏந்தி,
உழையர்என்னநின்று, உதவுவ நிதியங்கள்; ஒருவர்
விழையும்போகமே, இங்கு இது ?வாய்கொடு
விளம்பின்
குழையும்;நெஞ்சினால் நினையினும் மாசுஎன்று
கொள்ளும்.

(அரக்கர்களுக்கு)

நிதியங்கள்- *நவநிதிகளும்;* ***உழையர் என்ன நின்று -*** *பணியாளர்களைப்போல (ஒதுங்கி நின்று);* ***இழையும் ஆடையும் -*** *ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும்;* ***மாலையும் சாந்தமும் -*** *மாலையையும் சந்தனத்தையும்;* ***ஏந்தி உதவுவ -*** *கைகளில் தாங்கிக் கொடுப்பன;* ***இங்கு -*** *இலங்கையில் (இது);* ***ஒருவர் விழையும் போகம் -*** *ஒருவர் அனுபவிக்கும் போகமாகும்;* ***இது -*** *இந்தப் போகத்தை;* ***வாய்கொடு விளம்பின் -*** *வாயால் எடுத்துக் கூறினால்;* ***குழையும் -*** *(கேட்பவர்களின் உறுதிப்பாடு) தளர்ச்சியடையும்;* ***நெஞ்சினால் நினையினும் -*** *மனத்தால் நினைப்பினும்;* ***மாசு என்று -*** *(என்னுடைய விரதத்துக்கு) குற்றம் என்று;* ***கொள்ளும் -*** *அனுமன் கருதினான்.*

இது அனுமனின்எண்ண ஓட்டம். என்றனன் இலங்கை நோக்கி (42) என்னும் பாடலை நோக்கி (42) அறிக. கடல் தாவு படலத்தில் உள்ள விசும்பிடைச் செல்லும் வீரன் (77) எழுவாய்; என்றனன் பயனிலை.

மாசு என்றுகுறித்தான் (25) என்னும் பாடம் ஏற்கலாம் போலும். ***(27)***

4862. பொன்னின் மால்வரைமேல் மணி பொழிந்தன
பொருவ
உன்னி,நான்முகத்து ஒருவன் நின்று ஊழ்முறை
உரைப்ப
பன்னி, நாள்பலபணிஉழந்து, அரிதினில்
படைத்தான்-
சொன்ன வானவர்தச்சனாம்,இந்நகர் துதிப்பான்.

நான்முகத்துஒருவன் - *நான்கு முகங்களைப் பெற்ற பிரம்மதேவன்;* ***பொன்னின் மால்வரைமேல் -*** *பெரிய பொன்மயமான மேருமலைபோல்;* ***மணி பொழிந்தன பொருவ -*** *மாணிக்கத்தைச் சொரிவன ஒப்ப;* ***பன்னி -*** *(தேவதச்சனைப்) புகழ்ந்து;* ***நின்றுஉன்னி -*** *உறுதியுடன் ஆராய்ந்து;* ***ஊழ்முறைஉரைப்ப -*** *நகர் அமைய வேண்டிய முறையைக் கூற;* ***சொன்ன வானவர்தச்சன் -*** *பிரம்மனால் சொல்லப்பெற்ற தேவதச்சன்;* ***பலநாள் -*** *பலநாட்கள்;* ***பணி உழந்து -*** *வருந்திப் பணியை மேற்கொண்டு;* ***இந்நகர் -*** *இந்த இலங்கை மாநகரை;* ***துதிப்பான் -*** *உலகம் கொண்டாடும்படி;* ***அரிதினில்படைத்தான் -*** *அருமையாகச் சிருட்டித்தான். நன்கு பணிசெய்யும் பொருட்டுப் பணியாளனைப் புகழ்வது சால்பென்க. சொர்ணாபிஷேகம் என்னும்*

வழக்கை நோக்கவும். பொன்னின் மலைமேல் மணி பொழிந்தாற்போலத் தேவதச்சன், இந்நகரைப் படைத்தான் என்று பொருள் கூறப்பெற்றது. ***(28)***

4863. மகரவீணையின் மந்தர கீதத்து மறைந்த,
சகர வேலையின்ஆர்கலி; திசைமுகம் தடவும்
சிகர மாளிகைத்தலம்தொறும் தெரிவையர் தீற்றும்
அகரு தூமத்தின்அழுந்தின முகிற்குலம் அனைத்தும்.

மகர வீணையின் - *மகரவடிவாய் அமைந்த வீணையில் தோன்றிய;* ***மந்தர கீதத்து -*** *மென்மையான கீதத்தினாலே;* ***சகரவேலையின் -*** *சகரரால் தோண்டப்பெற்ற கடலினுடைய;* ***ஆர்கலி மறைந்த -*** *பேரொலி மறைந்துவிட்டன;* ***திசை முகம் தடவும் -*** *நான்கு திசைகளையும் தடவுகின்ற;* ***சிகரம் -*** *விமானங்களைப் பெற்ற;* ***மாளிகைத் தலம் தொறும் -*** *மாளிகையின்இடங்கள் தோறும்;* ***தெரிவையர் தீற்றும் -*** *பெண்கள் புகைக்கின்ற;* ***அகருதூமத்தின் -*** *அகிலின் புகைப்பரப்பில்;* ***முகில் குலம் அனைத்தும் -*** *எல்லாமேகக் கூட்டங்களும்;* ***அழுந்தின -*** *மறைந்து விட்டன. மந்தரகீதத்தில் கடல்ஒலி அடங்கிவிட்டன. அகிற்புகையில் மேகங்கள் மறைந்தன. மந்தரம் - மெல்லோசையாற் பாடுதல் 'மந்தரம், மத்திமம், தாரம் இவை மூன்றில் (கல்லாடம் 21-50) மந்தரம் - படுத்தல். இசை கேட்டுக் கடல் அமைதி பெற்றது. ஏழுகடலும் இடை துளும்பா (பெரிய புரா - ஆனாயர் - 35) இப்பாடலில் இசையின் அமைதியும் புகையின் மிகுதியும் பேசப்பட்டது.* ***(29)***

4864. பளிக்கு மாளிகைத் தலம்தொறும்,
இடம்தொறும், பசுந்தேன்
துளிக்கும் கற்பகத் தண்நறுஞ்
சோலைகள்தோறும்,
அளிக்கும்தேறலுண்டு ஆடுநர்
பாடுநர்ஆகிக்
களிக்கின்றார் அலால் கவல்கின்றார்
ஒருவரைக்காணேன்.

பளிக்குமாளிகைத் தலந்தொறும் - *பளிங்கால்அமைக்கப்பெற்ற மாளிகைகளின் உப்பரிகை தோறும்;* ***இடந்தொறும் பசுந்தேன் துளிக்கும் -*** *எல்லா இடங்களிலும் தேனைத்துளிக்கின்ற;* ***தண்நறும் -*** *குளிர்ந்த நறுமணம் வீசும்;* ***கற்பகச் சோலைகள் தோறும் -*** *கற்பக மரங்கள் நிரம்பிய சோலைகள் தோறும்;* ***அளிக்கும் -*** *பணியாட்கள் வழங்கும்;* ***தேறல் உண்டு -*** *கள்ளைப் பருகி;* ***ஆடுநர் பாடுநர் ஆகி -*** *(மயக்கத்தால்) ஆடுபவர்களாகவும் பாடுபவர்களாகவும் இயல்பு திரிந்து;* ***களிக்கின்றார் அலால் -*** *செருக்குக் கொள்பவரைத் தவிர;* ***கவல்கின்றார் ஒருவரை -*** *கவலைப்படுகின்ற ஒரு மனிதரை;* ***காணேன் -*** *(யான்) காணவில்லை.*

கவல்கின்றார்என்பது பிராட்டியைக் குறிப்பதாக வலிந்து பொருள் கூறுவாரும் உளர். இடந்தொறும் ஆடுநர் பாடுநர் என்றும் கூறலாம். ஏற்பின் கொள்க. இங்கு அது கற்பகமரத்துக்கு அடைமொழியாகப் பேசப் பெற்றது. இடந்தொறும் தேன் துளிக்கும் கற்பகம் என்க. ***(30)***

4865. ***தேறல் மாந்தினர்; தேன்இசை***
மாந்தினர்; செவ்வாய்
ஊறல் மாந்தினர்; இன்னுரை
மாந்தினர்; ஊடல்
கூறல் மாந்தினர்; அனையவர்த்
தொழுது அவர் கோபத்து
ஆறல் மாந்தினர் - அரக்கியர்க்
குயிர் அன்ன அரக்கர்.

அரக்கியர்க்குஉயிர் அன்ன - *அரக்கிகளுக்குஉயிர்போன்ற;* ***அரக்கர் -*** *இராக்கதர்கள்;* ***தேறல் மாந்தினர் -*** *(மகளிர் வழங்கிய) மதுவைக் குடித்தார்கள்;* ***தேன் இசை மாந்தினர் -*** *(அவர்கள்பாடும்) தேன் போன்றஇசையைச் சுவைத்தார்கள்;* ***செவ்வாய் ஊறல் மாந்தினர் -*** *அதரபானத்தை உறிஞ்சினார்கள்;* ***இன்னுரை மாந்தினர் -*** *(கலவிப் போரில் அவர்கள் மிழற்றிய) காதல் மொழியை அனுபவித்தனர்;* ***ஊடல் கூறல் மாந்தினர் -*** *(அவர்களின்) ஊடலின் கூறுபாடுகளை எல்லாம் கண்டு அனுபவித்தனர்;* ***அனையவர்த் தொழுது -*** *அம் மகளிரை வணங்கி;* ***அவர் கோபத்து ஆறல் மாந்தினர் -*** *ஊடலின் தணிவினை உட்கொண்டு அமைதி பெற்றனர்.*

மாந்துதல் -பலபொருள் கொண்ட ஒரு சொல். அது உண்ணுதல், குடித்தல் வருந்துதல். அடங்குதல் (சாந்தி பெறுதல்) என்று பலபொருள் தரும். ***(31)***

4866. ***எறித்தகுங்குமத்து இளமுலை***
எழுதியதொய்யில்,
கறுத்த மேனியில்பொலிந்தன;
ஊடலில்கனன்று,
மறித்தநோக்கியர் மலர்அடி
மஞ்சுளப்பஞ்சி,
குறித்தகோலங்கள் பொலிந்தில;
அரக்கர்தம் குஞ்சி.

இளமுலை - *(அரக்கியர்களின்) இளமையான முலையின் கண்ணே;* ***எறித்த குங்குமத்து -*** *(சிவந்த) ஒளியை வீசுகின்ற குங்குமக் குழம்பால்;* ***எழுதிய தொய்யில் -*** *எழுதப் பெற்ற வரிக் கோலங்கள்;* ***கறுத்த மேனியில் -*** *(அரக்கர்களின்) கரிய மேனியில்;* ***பொலிந்தன -*** *விளக்கமாகத் தெரிந்தன;* ***ஊடலில் -*** *ஊடற்பிணக்கத்தாலே;* ***கனன்று -*** *சீற்றங் கொண்டு;* ***மறித்த நோக்கியர் -*** *மாறுபாடு பெற்ற விழிகளைப் பெற்ற அரக்கியர்களின்;* ***மலரடி -*** *(தாமரை) மலர்போன்ற பாதத்தில்;* ***மஞ்சுளப் பஞ்சி -*** *செம்பஞ்சுக் குழம்பாலே;* ***குறித்த கோலங்கள் -*** *எழுதிய கோலங்கள்;* ***அரக்கர் குஞ்சி -*** *அரக்கர்களின் தலைமயிரின்கண்;* ***பொலிந்தில -*** *விளங்கித் தோன்றவில்லை. அரக்கர்களின்கரியநிறமும் அவர்களின் தலைமயிரின் சிவந்த நிறமும் பேசப்பட்டது. தொய்யில் -மகளிரின் மார்பில் அணியப் பெறும் வரிக்கோலம். இது கொடிவடிவாகவும், கரும்பு வடிவாகவும் எழுதப்பெறும்.* ***(32)***

4867. **விளரிச் சொல்லியர் வாயினால்**
வேலையுள்மிடைந்த
பவளக் காடுஎனப்பொலிந்தது;
படைநெடுங்கண்ணால்,
குவளைக்கோட்டகம் கடுத்தது;
குளிர்முகக்குழுவால்
முளரிக் கானமும்ஒத்தது-
முழங்குநீர்இலங்கை.

முழங்குநீர்இலங்கை - ஒலிக்கும் கடலால்சூழப்பெற்ற இலங்கை; **விளரிச் சொல்லியர் -** விளரிப்பண் போன்ற மொழி பேசும் அரக்கியர்களின்; **வாயினால் -** (சிவந்த) வாயினால்; **வேலையுள் மிடைந்த -** கடலில் நெருங்கிக்கிடக்கும்; **பவளக் காடு எனப்பொலிந்தது -** பவளக்காடுபோல் விளங்கிற்று; **படைநெடுங்கண்ணால் -** (அரக்கியரின்) வேல்போன்ற கண்களால்; (இலங்கை) **குவளைக் கோட்டகம் கடுத்தது -** குவளைப் பூக்கள் மலர்ந்த பொய்கையை ஒத்திருந்தது; **குளிர்முகக் குழுவால் -** (அரக்கியரின்) குளிர்ந்த முகங்களின் கூட்டத்தால்; **முளரிக்கானமும் ஒத்தது -** தாமரைக் காட்டையும் போன்றது.

கோட்டகம் -பொய்கை. வாயினால் என்பதை 'ஓதியால்' என்று பாடம் கொண்டு சிவந்த கூந்தலால் பவளக்காடு போலும் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று.
(33)

அறுசீர் விருத்தம்

4868. **எழுந்தனர்திரிந்து வைகும்**
இடத்ததாய், இன்று காறும்
'கிழிந்திலதுஅண்டம்' என்னும்
இதனையேகிளப்பது அல்லால்
அழிந்துநின்றுஆவது என்னே ?
அலருளோன் ஆதியாக,
ஒழிந்த வேறுஉயிர்கள் எல்லாம்
அரக்கருக்குஉறையும் போதா.

அலர் உளோன்ஆதியாக - பிரம்மன் முதலாக; **ஒழிந்த -** உலகிலே தங்கியுள்ள; **வேறு உயிர்கள் எல்லாம் -** பல்வேறுபட்ட உயிர்கள் யாவும்; **உறையும் போதா -** உறையிடவும் போதாதபடியுள்ள; **அரக்கருக்கு -** இராக்கதர்களுக்கு; **எழுந்தனர் திரிந்து வைகும் -** (தாராளமாக) எழுந்து உலாவித்தங்குதற்கு; **இடத்ததாய் -** இடத்தைக் கொடுப்பதாய், இருந்தும்; **இன்றுகாறும் -** இன்றுவரை; **அண்டம் -** இந்தப் (பழைய) உலகமானது; **கிழிந்திலது -** சிதையவில்லை; **என்னும் இதனையே -** என்கின்ற இந்த உண்மையையே; **கிளப்பது அல்லால் -** விதந்து கூறி மகிழ்வதே அன்றி; **அழிந்து நின்று -** மனம் வருந்தி நிற்பதால்; **ஆவது என் ? -** உண்டாகும் பயன்தான் யாதோ ?

அண்டம் -முட்டை, முட்டை மெல்லியது ஆகலின் கிழிந்திலது என்றார். பொருள்களைக்கணக்கிடுவோர் நினைவின் பொருட்டு பத்துக்குப் பிறகோ நூற்றுக்குப் பிறகோ அடையாளமாக இடும் கல் முதலியவற்றைக் குறிக்கும் சொல் 'உறை'.
(34)

4869. காயத்தால்பெரியர்; வீரம்
கணக்குஇலர்; உலகம் கல்லும்
ஆயத்தார்;வரத்தின் தன்மை
அளவற்றார்; அறிதல் தேற்றா
மாயத்தார்;அவர்க்கு எங்கேனும்
வரம்பும்உண் டாமோ ? மற்று ஓர்
தேயத்தார்தேயம் சேறல்
தெருவிலோர் தெருவில் சேறல்.

காயத்தால்பெரியர் - உடம்பால்மிகப்பெரியவர்கள்; ***வீரம் கணக்கு இலர்*** - வீரத்தாலும் அளவற்றவர்கள்; ***உலகம் கல்லும்*** - உலகத்தைத் தோண்டி மேலே எடுக்கும்; ***ஆயத்தார்*** - சேனைக் கூட்டத்தை யுடையவர்கள்; ***வரத்தின் தன்மை*** - பெற்ற வரத்தினுடைய இயல்பால்; ***அளவு அற்றார்*** - பிறரால் அளக்கமுடியாதவர்கள்; ***அறிதல் தேற்றா*** - பிறரால் அறிய முடியாதவர்கள்; ***மாயத்தார்*** - மாயைகளை உடையவர்கள்; ***அவர்க்கு*** - அவ்அரக்கர்களுக்கு; ***எங்கேனும்*** - எந்த இடத்திலாவது; ***வரம்பும் உண்டாமோ*** - எல்லையும் உள்ளதாகுமோ? ***தெருவிலோர்*** - ஒரு தெருவில் இருப்பவர்; ***தெருவில் சேறல்*** - மற்றொரு தெருவுக்குப் போவது; ***மற்று ஓர் தேயத்தார்*** - பிற தேயத்தார்; ***தேயம் சேறல்*** - வேறு தேயத்தை அடைவது போலும். பேருடலும்பேராற்றலும் கொண்ட அரக்கர்கள் தங்கியுள்ள இலங்கைக்கு எல்லையில்லை. அவ்விலங்கையில், ஒரு தெருவினர் மற்றொரு தெருவுக்குப் போதல். ஒரு தேயத்தார், வேறு தேயத்துக்குப் போதல் போலாகும். ஒரு தேயத்தில் உள்ளவர்கள் மற்றொரு தேசத்துக்குப் போவது என்பது அரக்கர்களுக்கு ஒரு தெருவிலிருந்து மற்றொரு தெருவுக்குப்போவது போல எனவும் பொருள் கூறலாம்.

அவர்க்குஎங்கேனும் வரம்பும் உண்டாமோ, மற்றோர் தேயத்தார் தேயம் சேறல் தெறுவிலார் செருவில் சேறல் என்னும் பாடத்தை மேற்கொண்டு (அண்ணாமலை பதிப்பு 109) - அவ்வரக்கர்களின் தொகைக்கு எல்லை என்பது எங்காவது உண்டாகுமோ? போர் முகத்துக்குப் போகாவிடில் என்று நல்உரை வழங்குவோரும் உளர் - ஏற்பன கோடல் இயல்பு. *(35)*

4870. கழல்உலாம்காலும், கால
வேல்உலாம் கையும், காந்தும்
அழல் உலாம்கண்ணும்,
இல்லாஆடவர் இல்லை; அன்னார்
குழல் உலாம்களிவண் டார்க்கும்
குஞ்சியால், பஞ்சி குன்றா
மழலையாழ்க்குதலைச் செவ்வாய்
மாதரும் இல்லை மாதோ.

கழல் உலாம்காலும் - வீரக்கழல்கள் அணிந்த கால்களும்; **காலவேல் உலாம் கையும் -** யமனைப் போன்ற வேலேந்திய கைகளும்; **காந்தும் -** எரிகின்ற; **அழல் உலாம் கண்ணும் -** நெருப்பைப் போல் அழல்கின்ற கண்களும்; **இல்லா -** பெற்றிராத; **ஆடவர் இல்லை -** ஆண் மக்கள் இல்லை; **அன்னார் -** அந்த மகளிரின்; **குழல் உலாம் -** கூந்தலில் சூழ்ந்துள்ள; **களிவண்டு -** வண்டுகள்; **ஆர்க்கும் -** ஆரவாரிக்கின்ற; **குஞ்சியால் -** (ஆடவர்களின்) தலைமயிரினாலே; **பஞ்சி குன்றா -** (பாதத்தில்) செம்பஞ்சிக்குழம்பு சிதையாத; **மழலையாழ் -** இனிய ஓசையுடைய யாழைப் போல; **குதலைச்செவ்வாய் -** இளஞ்சொற்களைப் பேசுகின்ற வாயையுடைய; **மாதரும்இல்லை -** பெண்களும் இல்லை. மகளிரின்கூந்தலின் வண்டு மொய்க்கும் குஞ்சி என்பது வேட்கைக் குறிப்பு.கொம்பர் மடப்பெடை வண்டும் கருங்குழல் களிக்கும் வண்டும் கடிமணம் புணரக் கண்டார்' என்னும் வரைக் காட்சிப் படலப் பாடல் காண்க (கம்ப.859) காதல் பரிமாற்றத்தை வண்டைக் கொண்டுகாட்டுவது கவிச்சக்கரவர்த்தியின் இயல்பு. (கம்ப.910) மாது, ஓ - அசைகள். **(36)**

4871. கள்ளுறக்கனிந்த பங்கி
அரக்கரைக்கடுத்த - காதல்
புள்உறத்தொடர்வ, மேனி
புலால் உறக் கடிது போவ,
வெள்உறுப்புஎயிற்ற, செய்ய
தலையன,கரியமெய்ய,
உள்உறக் களித்தகுன்றின்
உயர்ச்சிய- ஓடை யானை.

காதல் - அன்பினாலே; **புள்உறத்தொடரும் -** வண்டுகள் பின்பற்றிச் செல்லும்; **மேனி -** உடம்பிலே; **புலால்உற -** புலால் நாற்றம் நிரம்பும்படி; **கடிது போவ -** வேகமாகச் செல்பவையும்; **வெள் உறுப்பு எயிற்ற -** வெண்மையான நீண்ட தந்தங்களை உடையவையும்; **செய்ய தலையன -** சிவந்த தலையைப் பெற்றனவும்; **கரிய மெய்ய -** கருத்த உடம்பை உடையவையும்; **உள்உறக்களித்த -** ஊக்கமிகுதியால் செருக்குப் பெற்றவையும்; **குன்றின் உயர்ச்சிய -** மலைபோன்ற தோற்றம் உடையனவும்; (ஆன) **ஓடையானை -** முகபடாம் அணிந்த யானையானது; **கள்உற -** தேனைப்போல்; **கனிந்த -** சிவந்த; **பங்கி -** தலைமயிரை உடைய; **அரக்கரைக் கடுத்த -** அரக்கர்களை ஒத்திருந்தன.

அரக்கர்கள்வெண்மையான பற்களையுடையவர்கள். யானை வெண்மையான தந்தங்களைப் பெற்றிருக்கும். அரக்கர்களும் செந்தலையும் கரிய மெய்யும் உடையவர். யானையும் சிவந்த தலையும் கரிய மெய்யும் உடைய. அரக்கர் எப்போதும் ஊக்கம் உடையவர்கள். யானையும் ஊக்கம் பெற்றிருப்பன. அரக்கர்கள் மலை போன்ற எடுப்பான தோற்றத்தர். யானையும் மலைபோன்ற உயர்வை உடையன. ஆதலால் யானை அரக்கரைப் போன்றிருந்தன. பொருள் உவமையாயிற்று; உவமை பொருளாயிற்று. (தொல் உவம - 9). உள் - ஊக்கம். உப்பு இலி வெந்தை தின்று உள் அற்று வாழ்பவே (நாலடி) **(37)**

4872. வள்ளிநுண்மருங்குல் என்ன,
வானவர்மகளிர், உள்ளம்
தள்ளுற, பாணிதள்ளா

நடம்புரிதடங்கண் மாதர்,
வெள்ளிய முறுவல்தோன்றும்,
நகையர்,தாம் வெள்கு கின்றார்-
கள்இசை அரக்கர்மாதர்
களியிடும்குரவை காண்பார்.

வள்ளி நுண்மருங்குல் என்ன - கொடியையொத்த (தம்முடைய) இடையைப் போல; **வானவர் மகளிர்** - காணுகின்ற தேவர் மகளிரது; **உள்ளம்தள்ளுற** - மனமானது (ஊசல்) ஆடும்படி; **தள்ளா** - விலக்கப்படாத; **பாணி** - தாள ஒழுங்குக்கேற்ப; **நடம்புரி** - நாட்டியம் ஆடவல்ல; **தடங்கண்மாதர்** - நீண்ட கண்களையுடைய தேவமாதர்கள்; **கள்இசை** - கள்உண்டு பாடுகின்றஇசையுடைய; **அரக்கர் மாதர்** - அரக்கப் பெண்களின்; **களியிடும் குரவைகாண்பார்** - (முறையற்ற) குரவைக் கூத்தைப் பார்ப்பதற்கு; **வெள்ளியமுறுவல் தோன்றும்** - வெண்பற்கள் சிறிதே தெரியும்படி; **நகையர்** - புன்னகை செய்தவராய்; **வெள்குகின்றார்** - நாணம் அடைகின்றனர்.

பாணி ஒழுங்கிற்கேற்ப ஆடவல்ல தேவமகளிர்கள் அரக்கியர்களின் (முறையற்ற) குரவைக் கூத்தைக் காண்பதற்கு நாணம் அடைகின்றனர். பாணி - தாள ஒழுங்கு. தாம் - உரையசை. *(38)*

4873. ஒறுத்தலோநிற்க; மற்று ஓர்
உயர்படைக்கு ஒருங்குஇவ் ஊர் வந்து
இறுத்தலும்எளிதாம் ? மற்றும்
யாவர்க்கும் இயக்கம் உண்டே ?
கறுத்த வாள்அரக்கி மாரும்
அரக்கரும்கழித்து வீசி
வெறுத்த பூண்வெறுக்கையாலே
தூரும், இவ்வீதி எல்லாம்.

ஒறுத்தல் (ஓ)நிற்க - (படைகள்) பகைவர்களைக் கொல்வது கிடக்கட்டும்; **மற்று ஓர் உயர்படைக்கு** - வேறு ஒரு உயர்ந்த படைக்கு; **ஒருங்கு இவ் ஊர் வந்து** - ஒரு சேர இந்த ஊரைச்சார்ந்து; **இறுத்தலும் எளிதாம்** - தங்குவதும் எளிதான செயலே; **கறுத்த வாள்** - கோபம் கொண்டகொடிய; **அரக்கி மாரும்** - அரக்கப் பெண்களும்; **அரக்கரும்** - அரக்கர்களும்; **கழித்து** - ஒதுக்கி; **வீசிவெறுத்த** - எறிந்த வெறுப்புக்கொண்ட; **பூண் வெறுக்கையாலே** - ஆபரணச் செல்வங்களால்; **தூரும்** - மேடிட்டுக்கிடக்கும்; **இவ் வீதி எல்லாம்** - இந்த எல்லா வீதிகளிலும்; **யாவர்க்கும்** - எல்லார்க்கும்; **இயக்கம் உண்டே** - இயங்குதல் முடியுமா?.

அரக்கர்கள்இன்பம் உறும்போது இடையூறு என்று கருதி ஆபரணங்களை வீசி விட்டனர் (வால்மீகி) *(39)*

4874. வடங்களும்,குழையும், பூணும்
மாலையும்சாந்தும், யானைக்
கடங்களும்கலினமா விலாழியும்

கணக்குஇலாத
இடங்களின்இடங்கள்தோறும்
யாற்றொடும் எடுத்தஎல்லாம்
அடங்கியதுஎன்னில் என்னே !
ஆழியின்ஆழ்ந்தது உண்டோ ?

வடங்களும்குழையும் - ஆரங்களும், குண்டலங்களும்; **பூணும் மாலையும் -** ஆபரணங்களும் மாலைகளும்; **சாந்தும் -** சந்தனக் குழம்பும்; **யானைக் கடங்களும் -** யானைகளின் மும்மதங்களும்; **கலின மா -** கடிவாளம் பெற்ற குதிரைகளின்; **விலாழியும் -** வாய் நுரையும் (இன்னும்); **கணக்கு இலாத -** கணக்கிட முடியாதவையும்; **இடங்களின் -** வீடுகளின்; **இடங்கள்தோறும் -** விசாலமான இடப் பரப்புகள் தோறும்; **யாற்றொடும் -** ஆறுகளாக வந்தனவற்றோடும்; **எடுத்த எல்லாம் -** எடுத்துக்கொண்டு வந்த எல்லாப் பொருள்களும்; **அடங்கியது என்னில் -** அடங்கிவிட்டது என்றால்; **ஆழியின் ஆழ்ந்தது -** கடலினும் ஆழமான நீர்நிலைகள்; **உண்டோ -** உள்ளதா; **என்னோ -** என்ன அதிசயம்.

வடம் முதலியவும்ஆறுகள் கொண்டுவந்தனவும் அடங்கியது என்றால் கடலினும் ஆழமான பொருள் உண்டோ. இலங்கையில் கழித்த பொருள்கள் அடங்குவதால் கடல் பெரியதாம் என்று வியந்து பேசப்பெற்றது. யாறொடு - ஒடு - அசை. இன்றொடு நாளைக் குறுகவரும் கூற்று.... (புறப்பொருள் 270) அன்றி ஒடு உருபை ஆல் உருபாகக் கொள்ளலாம். அப்போது ஆற்றால் எடுக்கப்பெற்ற என்றும் பொருள் கிட்டும். இடம் - வீடு. இடமே பாத்தி ... வீடு என்றிசைப்பர் (திவா - இடப்பெயர்). குப்பை கொட்டும் பள்ளமே கடல் (வை.மு.கோ. உரை) *(40)*

4875. விற்படைபெரிது என்கேனோ ?
வேற்படைமிகும்என் கேனோ ?
மற்படைஉடைத்தென் கேனோ ?
வாட்படைவலிது என்கேனோ ?
கற்பணம் தண்டுபிண்டி
பாலம்என்று இனைய காந்தும்
நற்படை பெரிதுஎன்கேனோ ?
நாயகற்குஉரைக்கும் நாளில்.

நாயகற்கு - தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு; **உரைக்கும் நாளில் -** தூதுச் செய்தியைக் கூறும் போதில்; (இலங்கை மாநகரில்) **வில்படை -** வில்லேந்திய சேனை; **பெரிது என்கேனோ -** பெரியது என்று கூறுவேனா ? **வேல்படை -** வேல் ஏந்திய சேனை; **மிகும் என்கேனோ -** (விற்படையினும்) மிக அதிகம் என்று கூறுவேனா ? **மற்படை -** மற்போர் புரிகின்ற சேனை; **உடைத்து என்கேனோ -** மிகுதியானது என்று கூறுவேனா ? **வாள்படை -** வாள் ஏந்திய சேனை; **வலிது என்கேனோ -** வலிமையுடையது என்று கூறுவேனா ? **காந்தும் -** நெருப்பை உமிழும்; **கற்பணம் தண்டு -** கப்பணம், தண்டாயுதம்; **பிண்டி பாலம் என்று -** பிண்டி பாலம் என்று கூறப்பெற்ற; **இனைய காந்தும் நற்படை -** இந்த எரிகின்ற ஆயுதங்கள் ஏந்திய சேனை; **பெரிது என்கேனோ -** மிகப் பெரியது என்று கூறுவேனா ?

இராமபிரானுக்குயான், விற்படை, வேற்படை, மற்படை, வாட்படை என்னும் இவற்றுள் எது சிறந்தது என்று எப்படிக் கூறுவேன், என்று அனுமன் வியந்தான்.

பெரிது, மிகும்,உளது, வலிது என்னும் செய்வினை முற்றுகளுக்கிடையே மற்படை உடைத்து என்னும் செயப்பாட்டு வினை இருப்பது நலம், ஆதலின் உடைத்து என்னும் பாடத்தினும் உளது என்னும் பாடம் சிறப்புடைத்து.

உளது -மிகுதியானது, இருப்பைக் குறிக்காமல் மிகுதியைக் குறித்தது. உளது என்று இறுமாரார் (இரண்டாம் அந்தா). கற்பணம் - கப்பணம். யானை நெருஞ்சி முள் வடிவமாகச் செய்யப்பெறும் ஆயுதம் - பிண்டிபாலம் - ஒருவகைப் போர்ப்படை. ***(41)***

அனுமன்பவளக்குன்றில் இருத்தல்

4876. என்றனன்,இலங்கை நோக்கி
இனையனபலவும் எண்ணி,
நின்றனன்;அரக்கர் வந்து
நேரினும்நேர்வர் என்னாத்
தன்தகை அனையமேனி
சுருக்கிஅச்சரளச் சாரல்
குன்றிடைஇருந்தான்; வெய்யோன்
குடகடல்குளிப்ப தானான்.

(அனுமன்) **இலங்கைநோக்கி -** இலங்கையைப் பார்த்து; **(மதி முட்டுவன மாடம் -** (உளர்) விற்படை பெரிது என்கோ 43); **என்றனன் -** இவ்வாறு கூறினான்; **இனையன -** இப்படிப்பட்ட; **பலவும் -** பலவற்றையும்; **எண்ணி -** சிந்தித்து; **நின்றனன் -** நின்றான்; **அரக்கர் -** கொடிய அரக்கர்கள்; **வந்து -** முன்னே வந்து; **நேரினும் நேர்வர் -** எதிர்த்தாலும் எதிர்ப்பர்; **என்னா -** என்று சிந்தித்து; **தன்தகை அனைய -** தன்னுடைய தகுதிக்குப் பொருத்தமான; **மேனி சுருக்கி -** திருமேனியைச் சுருக்கிக் கொண்டு; **அச்சரளச்சாரல் -** அந்த தேவதாரு மரங்கள் நிறைந்த அடிவாரத்தைப் பெற்ற; **குன்றிடை இருந்தான் -** பவளமலையில் இருந்தான்; (அப்போது) **வெய்யோன் -** சூரியன்; **குட கடல் குளிப்பதானான் -** மேற்குக் கடலில் மறைவதானான்.

அனுமன் இவ்வாறுசிந்தித்தபின் அரக்கர்கள் போருக்கு வந்தாலும் வருவர் என்று கருதித் தன்னுடைய மேனியைச் சுருக்கிப் பவளமலையில் இருந்தான். ‘விசும்பிடைச் செல்லும் வீரன் - பவளமால் வரையில் பாய்ந்து,’ ‘முட்டுவன மாடம்’ ‘படை பெரிது என்கோ’ (கம்ப. 4829, 4835, 4875) என்றனன் என்பது கம்பர் கண்ட மாட்டு. ***(42)***

இலங்கையில் இருள்பரவுதல்

கலிவிருத்தம்

4877. ***ஏய்வினைஇறுதியில் செல்வம் எய்தினான்***
ஆய்வினை மனத்துஇலான், அறிஞர் சொற்கொளான்
வீவினைநினைக்கிலான், ஒருவன் மெய்இலான்
தீவினை என இருள்செறிந்தது எங்குமே.

ஏய் வினை - *தகுதியுடையதவமுயற்சியால்;* ***இறுதியில் -*** *அழிவற்ற;* ***செல்வம் எய்தினான் -*** *செல்வத்தை அடைந்தவனும்;* ***மனத்து -*** *உள்ளத்தில்;* ***ஆய்வினை இலான் -*** *ஆராய்வதைப்பெற்றிராதவனும்;* ***அறிஞர் -*** *அறிஞர்களின்;* ***சொல் கொளான் -*** *அறிவுரையை மதியாதவனும்;* ***வீவினை நினைக்கிலான் -*** *தனக்கு வரும் மரணத்தை நினையாதவனும்;* ***மெய்இலான் -*** *சத்தியப் பற்றில்லாதவனும் (ஆகிய);* ***ஒருவன் -*** *ஒரு மனிதனுடைய;* ***தீவினை என -*** *தீச்செயல்கள் போல;* ***எங்கும் -*** *எல்லா இடத்திலும்;* ***இருள் செறிந்தது -*** *இருளானது அடர்ந்து பரவிற்று.*

முயற்சியால்செல்வம் பெற்று முறை பிறழ்ந்தவனின் தீச்செயல் போல் இருள் செறிந்தது. ஏய்வினை - முயற்சி. வினைக்கண் வினையுடையான் (குறள் 519) இங்குள்ள வினைக்கு நல்வினை என்றும் தீவினை என்றும் கூறப் பெற்றமை நன்றெனில் கொள்க. தவ முயற்சியால் பொருள் பெற்றவன் இராவணன் ஆதலின் வேறு கூறற்க. இராவணன் குறிப்பாற் பேசப்படுகிறான்.

விளம் - விளம்- மா - கூவிளம் என்னும் சீர்களை இவ் விருத்தம் பெற்றுவரும். அமரர் கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் இராமாவதாரத்தில் 2173 பாடல்கள் உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். (மணிமலர் 76) ***(43)***

4878. ***கரித்தமூன்று எயிலுடைக் கணிச்சி வானவன்***
எரித்தலைஅந்தணர் இழைத்த யானையை
உரித்தபேர்உரிவையால் உலகுக்கு ஓர்உறை
புரித்தனனாம்என, பொலியும் பொற்பதே.

(இருள்)

கரித்த - *கரியாக்கிய;* ***மூன்று எயில் உடை -*** *மூன்று மதில்களையுடைய;* ***கணிச்சி வானவன் -*** *(மழுவை ஏந்திய) சிவபிரான்;* ***அந்தணர் -*** *(தாருகவனத்தைச் சேர்ந்த) முனிவர்கள்;* ***எரித்தலை இழைத்த -*** *வேள்வியின் கண்ணே படைத்த;* ***யானையை -*** *யானையை;* ***உரித்த -*** *உரித்தெடுத்த;* ***பேர் உரிவையால் -*** *பெரிய தோலினாலே;* ***உலகுக்கு -*** *இந்த உலகத்துக்கு;* ***ஓர் உறை -*** *ஒரே உறையை;* ***புரித்தனன் ஆம் என -*** *அமைத்தான் ஆம் என்று கூறும்படி;* ***பொலியும் -*** *தெளிவான;* ***பொற்பது -*** *ஒப்புமை உடையது. எரித்த -எயிலுடைக் கணிச்சிவானவன் என்னும் தொடர் வடமொழியைப் பின்பற்றி அமைந்தது. அருங்கேடன் என்பது போல் (விளக்கம் - திருக்குறள் - நுண்பொருள் மாலை 46 - பக்). புரிந்தனன் நான்முகன் என்பது நல்ல பாடம் - பிரான் உரித்த தோல் நான்முகனால். பொற்பு - உவம உருபு - பொற்ப போல் (தொல் உவம 297) ஏ - அசை.*
(44)

4879. ***அணங்கு அரா அரசர்கோன் அளவில் ஆண்டுஎலாம்***
பணங்கிளர்தலைதொறும் உயிர்த்த பாய்விடம்

உணங்கலில்,உலகெலாம் முறையின் உண்டுவந்து
இணங்குஎரிபுகையொடும் எழுந்ததென்னவே.

அணங்கு - வருந்துகின்ற; ***அரா அரசர் கோன்*** - பாம்புகளின் வேந்தனான ஆதிசேடன்; ***அளவில் ஆண்டு எலாம்*** - அளவற்ற ஆண்டு முழுவதும்; ***பணங்கிளர் தலைதொறும்*** - படம் விளங்குகின்ற தலைகள் தோறும்; ***உயிர்த்த*** - வெளிப்படுத்தி; ***பாய்விடம்*** - பரவிய நஞ்சினாலே; ***உணங்கல்இல் உலகுஎலாம்*** - கெடுதலில்லாத உலகங்கள் எல்லாவற்றையும்; ***முறையின்*** - கிரமப்படி; ***உண்டு வந்து*** - விழுங்கியதனால் வந்து; ***இணங்கு எரி*** - (எரிக்கும் பொருளொடும் ஒன்றுபட) உண்டாகிய அக்கினி; ***புகையொடும்*** - புகையுடன்; ***எழுந்தது என்ன*** - பரவியதைப் போல *(இருள் பரந்த 47).*

ஆதிசேடனின்தலைகள் தோறும் வெளிப்பட நஞ்சால் உலகத்தை எரித்த அக்கினி புகையுடன் பரவியதுபோல். உலகம், விடங்கலந்திருத்தலின் அதை எரித்த அக்கினி கருநிறம் பெற்றது. அன்றிப் புகையின் மிகுதியால் அக்கினி கறுத்தது என்றும் கொள்க. ஆதிசேடன் உலகத்தை அக்கினியால் எரிப்பான் என்பது மரபு. அரங்கர் சயனமுறக் காற்றுப் புலரும்படி முதல் வீசும் கார் ஆழித்தீச் சுடும் (திருவரங்க மாலை 17). இதுவும் அடுத்த பாடலும் ஒரு தொடர் - எரி எழுந்தது என்ன (46) புகை விரிந்தது என்ன (47) இருள் பரந்த ஆயிடை எனச் சேர்க்க. எழுந்தது,பரவியது, நாமத் தன்மை நன்கலம் படி எழ (பரிபாடல் 15-25). ஏ - அசை. ***(45)***

4880. **வண்மைநீங்கா நெடுமரபின் வந்தவன்,**
பெண்மை நீங்காதகற்புடைய பேதையை
திண்மைநீங்காதவன் சிறைவைத்தான்எனும்,
வெண்மைநீங்கியபுகழ் விரிந்தது என்னவே.

வண்மை நீங்கா - கொடைப்பண்பிலிருந்து விலகாத; ***நெடுமரபின்*** - உயர்ந்த குலத்திலே; ***வந்தவன்*** - பிறந்த இராவணன்; ***பெண்மை நீங்காத*** - பெண்மைத் தன்மை குறையாத; ***கற்புடைய*** - கற்பைப் பெற்றிருக்கும்; ***பேதையை*** - சீதா பிராட்டியை; ***திண்மை நீங்காதவன்*** - வலிமை குறையாதஇராவணன்; ***சிறை வைத்தான்*** - சிறையிலே அடைத்து விட்டான்; ***எனும்*** - என்று பலரால் பேசப்படும்; ***வெண்மை நீங்கிய புகழ்*** - வெள்ளிய நிறம் நீங்கப்பெற்ற அவப் புகழானது; ***விரிந்தது என்ன*** - பரவியது என்று கூறும்படி (இருள் பரந்த).

இராவணன்பிராட்டியைச் சிறை வைத்தமையால் வெள்ளிய நிறம் நீங்கப் பெற்ற புகழ் விரிந்தாற்போல. (இருள் பரந்த) இராவணன் புலத்தியன் மரபில் பிறந்தவன் ஆதலின் வண்மை நீங்கா நெடுமரபு என்று பேசப்பட்டது. புகழின் நிறம் வெண்மை என்பது நற்புகழுக்கு ஆகும் - இது அவப்புகழ் ஆதலின் இருள் நிறமாயிற்று.

நெடுமரபில்வந்தவன் இராமபிரான் எனப் பொருள் கொண்டு இராமபிரானுக்கு உரிய பிராட்டியைச் சிறையில் வைத்தவனுடைய வெண்மை நீங்கிய புகழ் என்று பொருள் கூறினாரும் ஊர் (வை.மு.கோ.) ஏ அசை. ***(46)***

இருளில்அரக்கர் இயங்கல்

4881. ***அவ்வழிஅவ்இருள் பரந்த ஆயிடை***
எவ்வழிமருங்கினும் அரக்கர் எய்தினார்;
செவ்வழிமந்திரத் திசையர் ஆகையால்
வெவ்வழிஇருள்தர, மிதித்து, மீச்செல்வார்.

அவ்வழி *- அவ்விடத்தில்;* ***அவ் இருள்*** *- (விடம் போலவும் வெண் மைநீங்கிய புகழ் போலவும் உள்ள) அந்த இருளானது;* ***பரந்த ஆயிடை*** *- பரவியஅப்பொழுது;* ***அரக்கர்*** *- இராக்கதர்கள்;* ***செவ் வழி*** *- செம்மையானமுறையின்;* ***மந்திரத் திசையர்*** *- மந்திர ஆற்றலால் நினைத்த திசையில்செல்லவல்லவர்;* ***ஆகையால்*** *- ஆதலால்;* ***வெவ்வழி*** *- கொடிய வழியை.* ***இருள்தர*** *- இருளானது காண்பிக்க;* ***மிதித்து*** *- (அதைப்படியாக் கொண்டு)மிதித்துக் கொண்டு;* ***மீச் செல்வார்*** *- மேல்நோக்கிப் போகின்றவராய்;* ***எவ்வழி மருங்கினும்*** *- எந்த வழியிலும் எல்லாப்பக்கங் களிலும்;* ***எய்தினார்*** *- போயினார். இருள் பரவியசமயத்தில் - அரக்கர் - மந்திரவன்மையால் இருளை மிதித்துச் சென்றனர். அரக்கரை நிசிசரர் என்பர் - அது இங்கு கற்பனை ஆற்றலால் பேசப்படுகிறது. மனிதர்களுக்குத் தடையான இருள் அரக்கர்களுக்குப் படியாயிற்று.* ***(47)***

4882. ***இந்திரன்வளநகர்க்கு ஏகுவார்; எழில்***
சந்திரன்உலகினைச் சார்குவார்; சலத்து
அந்தகன்உறையுளை அணுகுவார்; அயில்
வெந்தொழில்அரக்கனது ஏவல் மேயினார்.

அயில் *- வேற்படையுடைய;* ***வெந்தொழில்*** *- கொடுந் தொழிலைச் செய்யும்;* ***அரக்கனது ஏவல்*** *- இராவணனுடைய கட்டளையை;* ***மேயினார்*** *- தலையில் சுமந்த இராக்கத வீரர்கள்;* ***இந்திரன்*** *- இந்திரனுடைய;* ***வளநகர்க்கு ஏகுவார்*** *- வளம் மிக்க நகருக்குச் செல்வார்கள்;* ***எழில்*** *- அழகுமிக்க;* ***சந்திரன் உலகினைச் சார்குவார்*** *- சந்திரனுடைய உலகை அடைவார்கள்;* ***சலத்து*** *- வஞ்சனையால்;* ***அந்தகன் உறையுளை*** *- எமன் தங்கியிருக்கும் உலகத்தை;* ***அணுகுவார்*** *- நெருங்குவார்கள்.*

அரக்கன்ஏவலாளர் இந்திரன் முதலான தேவர்களின் தலைநகரை அடைவார்கள். இராவணனின் ஆணை பரவிய இடம் பேசப்பட்டது. செய்வினைக்குத் தக்க தண்டனை உண்டு என்பதை மெய்ப்பிக்கும் நகரம் அந்தகன் உறையுள். ஆதலின் அங்கு அரக்கர்கள் விரும்பிச் செல்லார். ஆதலின் சலத்து அந்தகன் உறையுளை அணுகுவர் என்று கூறப்பெற்றது. 'சலித்து' என்று பாடம் கொண்டு வெறுத்துச் செல்வர் எனச் சொல்லலும் ஒன்று. ***(48)***

4883. ***பொன்னகர்மடந்தையர், விஞ்சைப் பூவையர்***
பன்னகவனிதையர், இயக்கர் பாவையர்,
முன்னின பணிமுறைமாறி முந்துவார்,
மின்இனம்மிடைந்தென விசும்பின் மீச்செல்வார்.

பொன் நகர்மடந்தையர் *- தேவலோக மகளிர்களும்;* ***விஞ்சைப் பூவையர்*** *- வித்தியாதரப் பெண்களும்;* ***பன்னக வனிதையர்*** *- நாக கன்னியர்களும்;* ***இயக்கர் பாவையர்*** *- யட்ச மங்கையர்களும்;* ***முன்னின பணி*** *- (தாங்கள்) ஏற்றுக்கொண்டு செய்து*

முடித்த வேலையானது; **முறைமாறி -** கிரமப்படி மாறுகின்ற காரணத்தால்; **முந்துவார் -** விரைபவராய்; **விசும்பின் -** ஆகாயத்திலே; **மின்இனம்மிடைந்தென -** மின்னல்கூட்டம் நெருங்குவது போல்; **மீச்செல்வார் -** மேலே போவார்கள்.

பணி செய்துமுற்றிய மகளிர்கள் தம் பணியைப் பிறர்பால் ஒப்படைத்துவிட்டு விண்ணில் செல்வது மின்னற்கூட்டம் நெருங்குவது போல் உள்ளது. முந்துவார் - முந்தி, முற்றெச்சமாகக் கொள்ளப்பட்டது. முறை மாறுதல் - தம்பணியைப் பிறர்பால் ஒப்படைத்தல். சிலம்பில் மாதரி, 'நெய் முறை நமக்கு இன்று' என்று கூறியதைக் கருதுக. இவர்கள்பகற்பணியாளர்கள்.பகற்பணிக்கு மகளிரும் இரவுப் பணிக்கு ஆடவரும் அமைந்தனர் போலும். **(49)**

4884. **தேவரும் அவுணரும் செங்கண் நாகரும்**
மேவரும் இயக்கரும், விஞ்சை வேந்தரும்,
ஏவரும் விசும்புஇருள்இரிய ஈண்டினார்,
தாஅரும் பணிமுறைதழுவும் தன்மையார்.

தேவரும் அவுணரும்- தேவர்களும் அசுரர்களும்; **செங்கண் நாகரும்-** சிவந்த கண்களையுடைய நாகலோகத்தவர்களும்; **மேவுஅரும் இயக்கரும் -** எல்லோரும் விரும்பும் யட்சர்களும்; **விஞ்சை வேந்தரும் -** வித்தியாதரத்தலைவர்களும்; **யாவரும் -** (கூறப்பெறாத) மற்றவர்களும்; **தா அரும் பணி -** தீமை அற்ற வேலைகளை; **முறை தழுவும் -** கிரமப்படி மேற்கொள்ளும்; **தன்மையார் -** இயல்பை உடையவராய்; **விசும்பு -** ஆகாயத்தின்கண்; **இருள்இரிய -** இருளானது சிதறி ஓடும்படி; **ஈண்டினார் -** ஒன்று கூடினார்கள்.

தேவர்கள்முதலானவர்கள், தங்கள் தங்கள் பணியைச் செய்ய இருள் சிதறியோடும்படி விண்ணில் ஒன்று கூடினர். அவுணர் - அசுரர் - இவர்கள் இரவில் பணிபுரிபவர். **(50)**

4885. **சித்திரப்பத்தியின் தேவர் சென்றனர்**
இத்துணைதாழ்த்தனம்; முனியும் என்றுதம்
முத்தின்ஆரங்களும் முடியும் மாலையும்
உத்தரீ யங்களும்சரிய ஓடுவார்,

சித்திரப்பத்தியின் - ஓவியங்களின்வரிசைபோல; **சென்றனர் தேவர் -** சென்று கொண்டுள்ள தேவர்கள்; **இத்துணை தாழ்த்தனம் -** இவ்வளவு நேரம்தாமதித்து விட்டோம்; **முனியும் என்று -** (இராவணன்) கோபிப்பான் என்றுகருதி (அச்சமுற்று); **தம் -** தம்முடைய; **முத்தின் ஆரங்களும் -** முத்துக்கள் கோக்கப் பெற்ற ஆரங்களும்; **முடியும் மாலையும் -** கிரீடங்களும் பூமாலைகளும்; **உத்தரீயங்களும் -** மேலாடைகளும்; **சரிய -** நழுவி விழும்படி; **ஓடுவார் -** ஓடுவார்கள். இராவணன்தேவர்கள்பால் பகையுடையான் ஆதலின் அவர்கள் பணிவில் காலதாமதம் நேர்ந்தால் சினப்பான். அவுணர் முதலானவர்கள் அரக்கர்களின் செல்லப் பிள்ளைகள் போலும். இராவணன்கொடுங்கோன்மை கூறப்பட்டது. **(51)**

நிலவு தோன்றிப்பரவுதல்

4886. தீண்டஅருந் தீவினை தீக்கத் தீந்து போய்
மாண்டு அறஉலர்ந்தது; மாருதிப் பெயர்
ஆண்தகைமாரிவந்து அளிக்க, ஆயிடை
ஈண்டு அறம்முளைத்துஎன முளைத்தது இந்துவே.

***தீண்ட அரு** - எவரும்அணுக முடியாத (கொடிய); **தீவினை** - தீய பாவங்கள்; **தீக்க** - சுட்டுப் பொசுக்க; **தீந்து போய்** - கருகிப் போய்; **அறம்** - அறமானது (தருமமானது); **மாண்டு** - மடிந்து; **அற உலர்ந்தது** - பசையற்றுக் காய்ந்து போயிற்று; **மாருதிப் பெயர்** - மாருதி என்னும் பெயரைப் பெற்ற; **ஆண்தகை மாரி** - ஆண்மை மிக்க மழையானது; **வந்து அளிப்ப** - இலங்கைக்கு வந்து திருவருள் செய்ய; **ஆயிடை** - அப்போது; **ஈண்டு** - இந்த உலகத்தில்; **முளைத்து என** - முளைத்தால் போல; **இந்து** - சந்திரன்; **முளைத்தது** - உதயம் ஆயிற்று.*

தீவினையால்தீய்ந்துபோன தருமம், அனுமன் என்னும் மழையால் மீய முளைத்ததைப் போல சந்திரன் உதித்தான் மீண்டு அறம் முளைத்த வெண்ணிலா' என்ற பாடமும் சிறப்புடைத்து. ***(52)***

4887. வந்தனன்இராகவன் தூதன்; வாழ்ந்தனன்
எந்தையேஇந்திரன் ஆம் என்று ஏமுறா
அந்தம்இல்கீழ்த்திசை அளகவாள் நுதல்
சுந்தரிமுகம்எனப் பொலிந்து தோன்றிற்றே.

(முளைத்த இந்து)

இராகவன் தூதன்** - இராமபிரானுடைய தூதனாகிய அனுமன்; **வந்தனன்**- இலங்கைக்கு வந்துவிட்டான் (அதனால்); **இந்திரனாம்** - இந்திரனாகிய; **எந்தையே** - என்னுடைய தந்தையே; **வாழ்ந்தனன்** - நல்வாழ்வுபெற்றுவிட்டான்; **என்று** - என்று நினைத்து; **ஏம்உறா** - மகிழ்ச்சியடைந்து; **அந்தம் இல்** - எல்லை இல்லாத; **கீழ்த்திசை** - கிழக்குத் திசையாகிய; **அளகவாள் நுதல் சுந்தரி** - சுருள்குழல் அசையும் நெற்றியையுடையசுந்தரியின்; **முகம் என** - முகம்போல; **பொலிந்து தோன்றிற்று** - வெளிப்பட்டது. அனுமன்இலங்கைக்கு வந்ததால் இந்திரன் வாழ்வுபெறுவான், என்று கிழக்குத் திசைப் பெண்ணின் முகம் போலச் சந்திரன் தோன்றினான். சந்திரன் ஆரம்பத்தில் அறம்போல முளைத்தான் இப்போது அவன் சுந்தரியின் முகம்போலப் பொலிந்தான். மனைவி கணவனைத் தந்தைஎன்று கூறாள், என்று கருதி 'எந்தை' என்பதற்கு'தலைவன்' என்று உரை கூறினார்கள். சங்க காலத் தலைவி, தலைவனை,அன்னையும் அத்தனும் அல்லரோ' என்று பேசினாள் (குறுந்-93). **சுந்தரி** - இந்திராணியையும் குறிக்கும். 'கிழக்குத்திசைப் பெண்ணை - இந்திரன் மனைவி'என்றான் கவிச்சக்கரவர்த்தி. **அளகம்** - முன்நெற்றி மயிர். அது சிறிதேவளர்ந்து நெற்றியில் அசையும்' **மஞ்சொக்கும் அளக ஓதி'** (கம்ப. 3136). இனிஇந்திரனே சுவாமி ஆவான் எனச் சந்தோஷத்துடன் சந்திரன் எழுந்தது. இவ்உரையின்படி' ஏமுற்று என்ற எச்சம் இந்துவைச் சாரும். சந்திரன் இந்திரன்எந்தையென்று போற்றுகிறான்.* ***(53)

4888. கற்றைவெண்கவரிபோல் கடலின் வெண்திரை
சுற்றும் நின்றுஅலமர, பொலிந்து தோன்றிற்றால்-

‘இற்றது என்பகை’என எழுந்த இந்திரன்
கொற்றவெண்குடைஎனக் குளிர்வெண் திங்களே.

என்பகை - என்னுடையஅரக்கப் பகை; ***இற்றது என*** - இறந்துவிட் டதுஎன்று (பூரித்து); ***எழுந்த*** - (உலாவச் செல்லப்) புறப்பட்ட; ***இந்திரன்*** - இந்திரனுடைய; ***வெண்கொற்றக்குடை என*** - வெண்கொற்றக் குடை போல; ***குளிர்வெண்திங்கள்*** - குளிர்ந்த வெள்ளிய பூரண சந்திரன்; ***கடலின்வெண்திசை*** - கடலில் உள்ள வெண்மையான அலைகள்; ***கற்றை*** - தொகுதியான; ***வெண்கவரி போல்*** - வெண்சாமரையைப் போல; ***சுற்றி நின்று அலமர*** - சுற்றுப் பக்கத்தில் இருந்து சுழன்று சுழன்று அசைய; ***பொலிந்து தோன்றிற்று*** - பொலிவு பெற்று விளங்கிற்று.

எழுந்த -புறப்பட்ட ‘அருட்கொம்பு ஆயினான் எழுந்திலன்’ (கம்ப. 754.) ஆல், அசை. ***(54)***

4889. தெரிந்துஒளிர் திங்கள் வெண்குடத்தினால், திரை
முரிந்து உயர்பாற்கடல் முகந்து, மூரிவான்
சொரிந்ததேஆம்என துள்ளும் மீனொடும்,
விரிந்தது;வெண்நிலா மேலும் கீழுமே.

மூரிவான் - பெரியஆகாயம்; ***தெரிந்து*** - உலகுக்கு நன்மை செய்ய எண்ணி; ***ஒளிர்*** - ஒளிவீசுகின்ற; ***திங்கள் வெண்குடத்தினால்***- சந்திரனாகியகுடத்தினாலே; ***திரை முரிந்து உயர்*** - அலைகள் மடங்கி மடங்கி எழுகின்ற; ***பாற்கடல் முகந்து*** - பாற்கடலையே முகந் தெடுத்து; ***சொரிந்ததே என*** - கொட்டியது என்று கூறும்படி; ***வெண்நிலா*** - வெண்மையான நிலாவெளிச்சம்; ***மேலும் கீழும்*** - மலைப்புறத்திலும், தரைப்புறத்திலும்; ***துள்ளும்*** - துள்ளுகின்ற; ***மீனொடும் விரிந்தது*** - நட்சத்திரங்களுடன் பரவிற்று.

ஆகாயம் உலகுக்குநன்மை செய்ய எண்ணிப் பாற்கடலையே முகந்தெடுத்துப் பொழிந்தாற் போல நிலாவின் வெளிச்சம் எங்கும் பரவிற்று (கம்ப.549) மூரிவான் - எழுவாய்; சொரிந்தது - பயனிலை. ஆம், ஏ, அசைகள் ***(55)***

4890. அருந்தவன்சுரபியே, ஆதி வான்மிசை
விரிந்தபேர்உதயமா, மடிவெண் திங்களா,
வருந்தல்இல்பசுங்கதிர் வழங்கு தாரையா
சொரிந்தபால்ஒத்தது நிலவின் தோற்றமே.

அருந்தவன் - அரியதவம் புரிந்த வசிட்டனுக்குரிய; ***சுரபி*** - காமதேனு; ***ஆதி வான் மிசை*** - கிழக்கு வானத்திலே; ***விரிந்த*** - விரிவுபெற்ற; ***பேர்உதயமா*** - பெரிய உதய கிரியாகவும்; ***மடி*** - அப்பசுவின் மடி; ***வெண்திங்களா*** - வெண்மையான பூரண மதியமாகவும்; ***பசுங்கதிர்*** - அந்தமதியின் பசுமையான கதிர்கள்; ***வருந்தல் இல்*** - வருந்துதல் இல்லாமல் (உவப்புடன்); ***வழங்கு தாரையா*** - (அப்பசு) பொழிகின்ற பீர்களாகவும்; ***நிலவின் தோற்றம்*** - நிலாவெளிச்சத்தின் காட்சி; ***சொரிந்த பால் ஒத்தது*** - எவ்விடத்தும் கொட்டப்பட்ட பால் வெள்ளம் போன்றது.

வசிட்டனுக்குஉரிய காமதேனு உதயமலையாகவும், அப்பசுவின் மடி பூரணச் சந்திரனாகவும் சந்திரனின் கதிர்கள் பசு பொழிகின்ற பீர்களாகவும் அந்த நிலாவின் வெளிச்சம் எங்கும் சொரிந்த பாலாகவும் பேசப்பட்டன.

உதயகிரி - பசு.திங்கள் மடி - கதிர் - பீர். நிலவு - வெள்ளம் உதயம் - உதயகிரி. முடி நாட்டிய கோட்டு உதயத்து முற்றம் உற்றான் (ஆரண் - அயோமுகி 30) ஆதிவான் - சூரியன் உதிக்கும் வானம். ஆதிவான் - அந்திவான் - ஒப்பிடுக. ***(56)***

4891. எண்ணுடைஅனுமன்மேல் இழிந்த பூமழை
மண்ணிடைவீழ்கில; மறித்தும் போகில;
அண்ணல் வாள்அரக்கனை அஞ்சி ஆய்கதிர்
விண்ணிடைத்தொத்தின போன்ற, மீன்எலாம்.

மீன் எலாம் - *நட்சத்திரங்கள் யாவும்;* ***எண்ணுடை -*** *யாவராலும் மதிக்கப் பெறும்;* ***அனுமன்மேல் -*** *அனுமனின் திருமேனிமேல்;* ***இழிந்த பூ மழை -*** *(தேவர்களால்) (தூவப்பெற்று) இறங்கிய பூமாரி;* ***அண்ணல் -*** *பெருமைமிக்க;* ***வாள் அரக்கனை அஞ்சி -*** *கொடிய இராவணனுக்குப் பயந்து;* ***மண்ணிடை வீழ்கில -*** *பூமியில்விழாதனவாயும்;* ***மறித்தும் போகில -*** *திரும்பி மேலேசெல்லாதனவாயும்;* ***ஆய்கதிர் -*** *அசைகின்ற ஒளியைப் பெற்றுள்ள;* ***விண்ணிடை -*** *ஆகாயத்தில்;* ***தொத்தின போன்ற -*** *தொத்திக் கொண்டிருப்பன போன்றுள்ளன.*

ஆய்கதிர் -அசைகின்ற கதிர். திருக்கோவை (125) வாள் அரக்கன் - வாளை ஏந்திய அரக்கன் என்றும் கூறலாம். மீன்களை அமரர் தூவிய மலராகப் பேசும் பெரிய திருவந்தாதி (61). சேவடி மேல் மண்ணளந்த அந்நாள்--வானாடர்--பூத்தெளித்தால்--விசும்பின்--மீன், என்று பேசும். ***(57)***

4892. எல்லியின்நிமிர்இருட் குறையும், அவ்இருள்
கல்லியநிலவின்வெண் முறியும், கவ்வின;
புல்லிய பகைஎனப்பொருவ போன்றன-
மல்லிகைமலர்தொறும் வதிந்த வண்டுஎலாம்.

மல்லிகை மலர்தொறும் - *மல்லிகைப் பூக்கள்தோறும்;* ***வதிந்த -*** *மொய்த்திருக்கின்ற;* ***வண்டு எலாம் -*** *வண்டுகள் யாவும்;* ***எல்லியின் -*** *இரவுக் காலத்திலே;* ***நிமிர் -*** *செருக்குக் கொள்ளும்;* ***இருள் குறையும் -*** *இருளின் துண்டங்களும்;* ***அங் இருள் -*** *அந்த இருளை;* ***கல்லிய -*** *பெயர்த் தெடுத்த;* ***நிலவின் வெண்முறியும் -*** *சந்திரனின் வெள்ளிய துண்டங்களும்;* ***கவ்வின -*** *(தமக்குள்) கடித்துப் பிடுங்கி (எதிரியை);* ***புல்லிய பகையென -*** *அற்பப்பகை என்று கருதி;* ***பொருவ போன்றன -*** *போராடுவது போன்றிருந்தன.*

மல்லிகைப்பூவில் வண்டுகள் மொய்ப்பது, இருளின் துண்டமும் நிலவின் துண்டமும், தம்முள் கடித்துப் பிடிங்கிப் போராடுவது போன்றிருந்தது. சந்திரனால் ஒழிந்த இருள் துண்டம் துண்டமாகி, அந்தச்சந்திரன் எடுத்தசிற்றுருவில் போர் பண்ணுகிறது போல. மல்லிகை, சந்திரன் எடுத்த சிற்றுரு. (பழைய உரை). கவ்வுதல் - கடித்துப் பிடுங்குதல். (நாலடி 70.) ***(58)***

4893. வீசுறு பசுங்கதிர்க் கற்றை வெண்நிலா
ஆசுற எங்கணும்நுழைந்து அளாயது
காசுஉறு கடிமதில்இலங்கைக் காவல்ஊர்த்
தூசு உறையிட்டதுபோன்று தோன்றிற்றே.

வீசுறும் - *திசைகள்தோறும் பரப்புகின்ற;* ***பசும் -*** *பசுமையான;* ***கதிர்கற்றை -*** *கிரணத் தொகுதிகளையுடைய;* ***வெண்நிலா -*** *வெண்மையான சந்திரன்;* ***ஆசு உற -*** *வேகமாக;* ***எங்கணும் -*** *எல்லா இடங்களிலும்;* ***நுழைந்து அளாயது -*** *புகுந்து கலந்திருப்பது;* ***காசு உறு -*** *மணிகள் பதித்த;* ***கடிமதில் -*** *விளக்கமான மதில்களால்;* ***காவல் -*** *காக்கப் பெறுகின்ற;* ***இலங்கை ஊர் -*** *இலங்கை நகருக்கு;* ***தூசு -*** *வெண்மையான மெல்லிய ஆடையால் (அமைந்த);* ***உறையிட்டது போன்று தோன்றிற்று -*** *போர்வை இட்டாற்போலக் காட்சி தந்தது.*

வெண்ணிலாஎங்கணும் புகுந்து கலந்திருப்பது வெள்ளைப் போர்வையை இலங்கைக்குப் போர்த்தினாற் போன்றிருந்தது.

பசும் -குளிர்ந்த, பசுநிலா விரிந்த பல்கதிர் மதி (அகம்.57) தூசு - வெள்ளாடை. ஏ. அசை. ***(59)***

4894. இகழ்வுஅரும்பெரும் குணத்து இராமன் எய்ததுஓர்
பகழியின்செலவுஎன, அனுமன் பற்றினால்,
அகழ்புகுந்துஅரண்புகுந்து இலங்கை, அன்னவன்
புகழ்புகுந்துஉலாயது ஓர் பொலிவும் போன்றதே.

(வெள்நிலா)

அனுமன்பற்றினால் - *அனுமனின் தொடர்பால்;* ***இகழ்வு அரும் -*** *பழிக்கப்படுதல் இல்லாத;* ***பெருங்குணத்து -*** *சிறந்த பண்புகளைப் பெற்ற;* ***இராமன் எய்தது -*** *இராமபிரானால் ஏவப் பெற்ற;* ***ஓர் பகழியின் செலவு என -*** *ஒப்பற்ற அம்பின் பயணம் போல;* ***அன்னவன் புகழ் -*** *அந்த இராமபிரானின் புகழானது;* ***அகழ் புகுந்து -*** *அகழி கடந்து புகுந்தும்;* ***இலங்கை புகுந்து -****இலங்கை மாநகருக்குள்புகுந்தும்;* ***உலாயது -*** *பரவியதாகிய;* ***ஓர் -*** *ஒப்பற்ற;* ***பொலிவு போன்றது -*** *விளக்கம் போன்றிருந்தது.*

(வெண்நிலவு)அனுமன் தொடர்பால் இராமபிரான் புகழ் அகழ் முதலான இடங்களில் அவன் ஏவும் அம்புபோல் பரவியது.

மேற்பாட்டில்கூறப்பெற்ற வெண்நிலவின் ஒளி இப்பாட்டிலும் பேசப்படுகிறது. பொலிவும் - இதில் உள்ள உம் - அசை. பகழியின் செலவை அனுமனுக்கு ஏற்றிக் கூறுவாரும் உளர். ஏற்பின் கொள்க. 'செலவு என' என்னும் தொடரை ஆய்க. ஏ.அசை. ***(60)***

அனுமன் மதில்கண்டு வியத்தல்

4895. அவ்வழிஅனுமனும், அணுக லாம்வகை
எவ்வழி என்பதைஉணர்வின் எண்ணினான்;
செவ்வழிஒதுங்கினன், தேவர் ஏத்தப் போய்
வெவ்வழிஅரக்கர் ஊர் மேவல் மேயினான்.

அனுமன் - *அனுமன்;* ***அவ்வழி -*** *அந்தச் சமயத்தில்;* ***அணுகல் ஆம் வகை -*** *இலங்கையில் நுழையும் முறை;* ***எவ்வழி என்பதை -*** *எந்தமுறை என்பதை;* ***உணர்வின் எண்ணினான் -*** *அறிவினால் ஆராய்ந்து (பிறகு);* ***செவ்வழி -*** *(இலங்கைக்கு அமைந்த) நேரான வழியில் செல்லாமல்;* ***ஒதுங்கினன் -*** *விலகினவனாய்;* ***தேவர் ஏத்த -*** *தேவர்கள் கொண்டாட;* ***போய் -*** *வேறுவழியாகச் சென்று;* ***வெவ்வழி -*** *கொடிய வழியில் செல்லும்;* ***அரக்கர் ஊர் -*** *அரக்கருடைய இலங்கையை;* ***மேவல் மேயினான் -*** *அடைய முற்பட்டான்.*

இலங்கையில்எம்முறைப்படி செல்வது என்பதை ஆராய்ந்த அனுமன் (அரக்கர்கள் அமைத்த) செவ்வழியில் போகாமல் வேறு வழியாகச் சென்றான். வால்மீகம், அனுமன் வழியில்லா இடத்தில் பிரவேசித்தான் என்று கூறும் (சுந்த 4 சர்க்கம் 1) ***(61)***

கலிவிருத்தம்

4896. ஆழிஅகழாக, அருகா அமரர் வாழும்
ஏழ் உலகின்மேலைவெளி காறும், முகடேறக்
கேழ் அரியபொன்கொடு சமைத்த, கிளர்வெள்ளத்து
ஊழிதிரி நாளும்உலையா மதிலை உற்றான்.
(அனுமன்)

ஆழி அகழ் ஆக - *கடலையேஅகழாகக் கொண்டு;* ***அருகா -*** *அழியாத;* ***அமரர் வாழும் -*** *தேவர்கள் வாழ்கின்ற;* ***ஏழ் உலகின் -*** *ஏழு உலகங்களுக்கும்;* ***மேலை வெளிகாறும் -*** *மேலே உள்ள வெட்ட வெளி வரையிலும்;* ***முகடு ஏறி -*** *உச்சியானது உயர்ந்து சென்று;* ***கேழ் -*** *ஒளியுடைய;* ***அரிய பொன் கொடு -*** *சிறந்த பொன்னைக் கொண்டு;* ***சமைத்த -*** *அமைக்கப் பெற்ற;* ***கிளர் வெள்ளத்து -*** *சீறுகின்ற வெள்ளப் பெருக்கால்;* ***ஊழி -*** *யுகமானது;* ***திரிநாளும் -*** *மாற்றம் அடைகின்ற காலத்திலும்;* ***உலையா மதிலை -*** *வேறுபாடடையாத மதிலை;* ***உற்றான் -*** *அடைந்தான்.*

ஏழ் உலகின் -இன் - அசை. மருள் நோக்கு என்பதைத் தேவர் மருளின் நோக்கு என்றார். நச்சர். இன் 'அசை' என்றார். (சிந்தா - 2290) மா - காய் - காய் - மா என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும் (மணிமலர் 76). ***(62)***

4897. கலங்கல்இல் கடுங்கதிர்கள், மீது கடிது ஏகா,
அலங்கல் அயில்வஞ்சகனை அஞ்சி, எனின்
அன்றால்
இலங்கை மதில்இங்கு இதனை ஏறல்அரிது என்றே
விலங்கிஅகல்கின்றன, விரைந்து என வியந்தான்.

கலங்கல் இல் - *நிலையிலிருந்து பிறழாத;* ***கடுங்கதிர்கள் -*** *வெப்பமானசூரியர்கள்;* ***அலங்கல்அயில் -*** *வெற்றிமாலையணிந்த வேலேந்திய;* ***வஞ்சகனை -*** *வஞ்சகனாகிய*

இராவணனுக்கு; **அஞ்சி** - பயப்பட்டு; **மீது** - இலங்கை நகருக்கு மேலே; **கடிது ஏகா எனின்** - வேகமாகப் போகாது என்றுகூறப்பெறின் (அது); **அன்று** உண்மையன்று; **இங்கு** - இங்கே தெரிகின்ற; **இலங்கை மதில்தனை** - இலங்கையின் மதிலை; **ஏறல் அரிது** - கடந்துபோவது கடினம்; **என்று** - என்று மனத்திலே நினைந்து; **விரைந்து** - வேகமாக; **விலங்கி அகல்கின்றன** - ஒதுங்கி அப்பாற் போகின்றன; **எனவியந்தான்** - என்று (அனுமன்) அதிசயமுற்றான்.

கதிர்கள்பன்னிரண்டு என்பது புராண வழக்கு. இதுபற்றிக் கதிர்கள் என்றான். கடுங்கதிர் என்றதனால் சூரியர்கள் பேசப்படுகின்றார்கள். ஊர்தேடு படலம் 21 ஆம் பாடல் இந்தக் கருத்தையே பேசிற்று. அங்கு சூரியனே குறிக்கப் பெறுகிறான். கதிர்கள், சூரியனின் கிரணங்கள் என்று பொருள் செய்தாரும் உளர். மதிள் இஞ்சிதனைஏறல் - என்னும் பாடம் இருந்ததுபோலும் பாகார் இஞ்சிப் பொன்மதில் (கம்ப. 4916.) என்னும் பகுதியை நினைக்கவும். **(63)**

4898. தெவ் அளவுஇலாத; இறை தேறல் அரிது அம்மா !
அவ்வளவு அகன்றதுஅரண், அண்டம் இடையாக
எவ் அளவின்உண்டு வெளி ! ஈறும், அது ! என்னா,
வெவ்வள அரக்கனைமனக்கொள வியந்தான்.

தெவ் - இராவணன் கவர்ந்தபொருள்கள்; **அளவு இலாத** - அளவற்றுள்ளன; **இறை தேறல்** - (அதுபற்றி) சிறிய அளவு தெளிதலும்; **அரிது** - மிகக் கடினம்; **அரண்** - (அப்பொருள் குவித்துள்ள) கோட்டையானது; **வெளி** - ஆகாயம்; **அண்டம் இடை ஆக** - அண்டங்கள் தங்குவதற்கு இடமாக; **எவ் அளவின் உண்டு** - எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதோ; **அவ்அளவு** - அந்த அளவுக்கு; **அகன்றது** - பரந்திருக்கிறது; **ஈறும்** - கோட்டையின் உயர்வும்; **அது** - அந்த ஆகாயம் போன்றது; **என்னா** - என்று கருதி; **வெவ்வள அரக்கனை** - கொடுஞ்செல்வம் பெற்ற இராவணனை; **மனக்கொள** - மனம் கொள்ளும்படி; **வியந்தான்** - அதிசயித்தான்.

இடை - இடம்.தெவ்வுதல் - கொள்ளையடித்தல் அது - அதுபோன்றதே. (திருக்குறள் நுண்மாலை) மணங்கொள என்பது மணக்கொள என வந்தது வழி எதுகை நயங்கருதினான் போலும். **(64)**

4899. மடங்கல்அரியேறும், மதமால் களிறும், நாண
நடந்து தனியேபுகுதும் நம்பி, நனிமூதூர்
அடங்குஅரிய தானைஅயில் அந்தகனது ஆணைக்
கடுந்திசையின்வாய்அனைய-வாயில்எதிர்கண்டான்.

மடங்கல்(உம்) - ஊழித்தீயும்; **அரியேறும்** - ஆண்சிங்கமும்; **மதம்** - மதங்கொண்ட; **மால்களிறும்** - பெரிய யானையும்; **நாண** - வெட்கமடையும்படி; **தனியே** - தனியாக; **நனிமூதூர்** - பழமையான இலங்கைக்குள்; **நடந்து புகுதும் நம்பி** - நடந்து புகும் அனுமன்; **அடங்கு அரிய** - பிறருக்கு அடங்காத; **தானை** - சேனையையும்; **அயில்** - சூலாயுதத்தையும் (பெற்ற); **அந்தகனது** - யமனுடைய; **ஆணை** - கட்டளைகள் நிறைவேற்றப்படும்; **திசையின்** - தெற்குத் திசையின்; **கடும் வாய் அனைய** - கொடுமை மிக்க வாய்போன்ற; **வாயில்** - (இலங்கையின்) கோபுரவாயிலை; **எதிர்கண்டான்** - கண்

எதிரில் பார்த்தான். மடங்கல் -ஊழித்தீ. 'கொழுந்துவிட்டு அழன்று எரி மடங்கல்' (கம்ப. 7727). மடங்கலும் என்பது மடங்கல் என வந்தது 'உம்மைத் தொகை'. ***(65)***

4900. மேருவை நிறுத்தி வெளி செய்தது கொல்? விண்ணோர்
ஊர்புக அமைத்தபடுகால்கொல்? உலகு ஏழும்
சோர்வு இலநிலைக்க நடுஇட்டது ஒரு தூணோ?
நீர்புகு கடற்குவழியோ என நினைந்தான்.

(கோபுர வாயில்)

மேருவை - *மகாமேரு மலையை;* **நிறுத்தி** - *(கோபுரமாக) நட்டுவைத்து (பிறகு);* **வெளிசெய்ததுகொல்** - *(அதில்) இடையில் வெளியமைக்கப்பட்டதோ? (கோபுரம்)* **விண்ணோர்** - *(பணி செய்து முற்றிய) தேவர்கள்;* **ஊர்புக** - *தங்கள் ஊரை அடைவதற்காக;* **அமைத்த படுகால் கொல்** - *அமைக்கப் பெற்ற ஏணியோ?* **உலகு ஏழும்** - *ஏழு உலகங்களும்;* **சோர்வில நிலைக்க** - *சிதைவற்றனவாய் நிலைத்திருக்க;* **நடு** - *(உலகின்) நடுப்பகுதியில்;* **இட்டது ஒருதூணோ** - *நாட்டப்பெற்ற ஒப்பற்ற தூணோ? (வாயில்)* **கடற்கு** - *கடலின்கண்;* **நீர்புகு வழியோ** - *வெள்ளம் புகுவதற்கு (முன்னம்) அமைக்கப்பட்ட வழியோ;* **என** - *என்று பலவிதமாக;* **நினைத்தான்** - *(அனுமன்) எண்ணினான்.* ***(66)***

4901. 'ஏழ்உலகின் வாழும்உயிர் யாவையும் எதிர்ந்தால்
ஊழின்முறைஇன்றி, உடனேபுகும்; இது ஒன்றோ?
வாழியர்இயங்குவழி ஈதுஎன வகுத்தால்
ஆழிஉள ஏழின்அளவுஅன்றுபகை' என்றான்.

ஏழ் உலகில் - *ஏழுஉலகத்திலும்;* **வாழும்** - *வாழ்கின்ற;* **உயிர்யாவையும்** - *எல்லா உயிர்களும்;* **எதிர்ந்தால்** - *ஒன்று கூடினாலும்;* **ஊழின் முறை இன்றி** - *ஒருவர்பின் ஒருவர் புகும் முறையில்லாமல்;* **உடனே புகும்** - *ஒருசேர உள்ளே நுழையும்;* **இது ஒன்றோ** - *இப்படிப்பட்ட வாயில் இஃது ஒன்று தானா (பல);* **வாழியர்** - *இலங்கையில் உள்ளவர்கள்;* **இயங்குவழி** - *நடமாடுவதற்கு அமைக்கப்பெற்ற வழி;* **ஈது என** - *இப்படிப்பட்ட தென்று கருதும்படி;* **வகுத்தால்** - *அமைக்கப் பெற்றிருந்ததென்றால்;* **பகை** - *(இலங்கைக்குள் உள்ள) நம்முடையபகை;* **உள** -- *நீர் நிரம்பிய;* **ஆழி ஏழின் அளவு அன்று** - *ஏழு கடல்களின் அளவன்று (அவற்றினும்பெரிது);* **என்றான்** - *என்று சிந்தித்தான்.*

இவ்வாயிலில்உலக உயிர்கள் ஒன்று கூடினாலும் ஒருசேர உள்ளே நுழையலாம். இப்படிப்பட்ட வாயில் இது ஒன்று தானா? பல. இவர்கள் இயங்குவதற்கு அமைந்த வழி இது என்றால், பகை ஏழு கடலினும் மிகுதியாகும்.

எதிர்ந்தால் -ஒன்று கூடினால் (சந்தித்தால்) மக்களை நேருவார் - எதிர்ந்தார்கள்' (கம்ப. 1938). யாவையும் - ஐ - அசை (உருபன்று) புகழான் விளக்கினான் என்பதை (சிந்-2605) புகழானை விளக்கினான் - என்று தேவர் அமைத்தார். ஐ - சாரியை என்றார், இனியர் - (சிந்-2605) ***(67)***

acharya.org

4902. வெள்ளம் ஒரு நூறொடு இரு நூறும் மிடைவீரர்
கள்ளவினைவெவ்வலி அரக்கர், இரு கையும்
முள்எயிறும்வாளும்உற, முன்னம்முறை நின்றார்
எள்அரியகாவலினை அண்ணலும் எதிர்ந்தான்.

ஒரு நூறொடு இரு நூறுவெள்ளம் - முந்நூறு வெள்ளச்சேனையாக; **மிடை** - (வாயிலில்) நெருங்கிய; **வீரர்** - வீரர்களாகிய; **கள்ளவினை** - பிறர் பொருளைக் கவரும் தொழிலும்; **வெவ்வலி அரக்கர்** - கொடிய வலிமையும் உடைய அரக்கர்கள்; **இரு கையும்** - (வாயிலின்) இருபுறத்திலும்; **முள்எயிறும்** - முள்போன்ற பற்களும்; **வாளும்** - வாளாயுதமும்; **உற** - பொருந்த; **முன்னம் முறை நின்றார்** - முற்படத் (தம்) தகுதிக்கேற்ப நின்று கொண்டுள்ளாரது; **எள்அரிய** - பிறரால் அவமதிக்க முடியாத; **காவலினை** - பாதுகாப்பை; **அண்ணல் எதிர்ந்தான்** - பெருமைமிக்க அனுமன் கண்டான்.
(68)

4903. சூலம்,மழு,வாளொடு,அயில், தோமரம், உலக்கை,
கால வரிவில்,பகழி, கப்பணம், முசுண்டி,
கோல், கணையும்,நேமி, குலிசம், சுரிகை, குந்தம்
பாலம் முதல்ஆயுதம் வலத்தினர் பரித்தார்.

வலத்தினர் - ஆற்றல்மிக்க அரக்கர்கள்; **சூலம் மழு வாளொடு** - சூலம், மழு, வாள்; **அயில் தோமரம் உலக்கை** - வேல், ஈட்டி, உலக்கை; **கால வரிவில் பகழி** - யமனைப் போன்ற வில் அம்பு;**கப்பணம் முசுண்டி** - இரும்புநெரிஞ்சி, முசுண்டி; **கோல் கணையம் நேமி** - தடி, வளைதடி, சக்கரம்; **குலிசம், சுரிகை, குந்தம்** - வச்சிரம், உடைவாள், கைவேல்; **பாலம்** - பிண்டிபாலம்; **முதல் ஆயுதம்** - முதலான ஆயுதங்களை; **பரித்தார்** - தாங்கி நின்றார்கள்.

ஆற்றல்மிக்கஅரக்கர்கள் சூலம் முதலான ஆயுதங்களை ஏந்தி நின்றனர். சூலம் - முத்தலைவேல். மழு - கோடாலி. இப்பாடலில் உள்ள ஒடுவைமூன்றனுருபாக் கொண்டதால் எல்லாவற்றிலும் உம்மையை விரித்து உரைகூறினர். உம்மை விரித்தால் முதல் என்பது வேண்டா. அடியார்க்கு நல்லார்,கொடித்தார் வேந்தரொடு எனும் தொடரில் உள்ள (சிலம்பு 5-182) ஒடுவைஅசையாக்கினும் அமையும் என்றார். ஈண்டும் அது. ***(69)***

4904. அங்குசம்,நெடுங்கவண், அடுத்து உடல் விசிக்கும்
வெங்குசையபாசம், முதல் வெள்ள பயில் கையர்;
செங்குருதிஅன்னசெறி குஞ்சியர், சினத்தோர்
பங்குனி மலர்ந்துஒளிர் பலாசவனம் ஒப்பார்.*

செங்குருதி அன்ன- சிவந்தஇரத்தம் போன்ற; **செறி குஞ்சியர்** - அடர்ந்த தலைமயிரை உடையவர்களும்; **சினத்தோர்** - கோபம் உடையவர்களும்; **பங்குனி மலர்ந்து** - பங்குனி மாதத்திலே பூத்து; **ஒளிர்** - (இலையின்றி) ஒளி வீசுகின்ற; **பலாசவனம் ஒப்பார்** - புரசங்காட்டிற்கு ஒப்பானவர்களுமான அரக்கர்கள்; **அங்குசம்** - மாவெட்டி;

நெடுங்கவண்* - நீண்ட தூரத்தில் கல் எறியும் கவண்; *அடுத்து* - பகைவரைச் சார்ந்து; *உடல் விசிக்கும்* - உடலைப் பிணிக்கும்; *வெம்குசைய* - வெவ்விய கடிவாளம் போன்ற; *பாசம்முதல்* - பாசம் முதலான; *வெய்ய* - கொடிய ஆயுதங்கள்; *பயில்கையர்* - பழகிய கைகளை உடையவராய் இருந்தனர்.** பலாச வனம்போல் சிவந்த தலைமயிரை உடைய அரக்கர்கள் அங்குசம் முதலான படைக்கலங்களை ஏந்தியவராய் இருந்தனர். குசை - கடிவாளம். இதற்குத் தருப்பை என்றும், கச்சு என்றும் பொருள் கூறப் பெற்றது. தருப்பைபோல் அறுக்கவல்ல பாசம் என்று விளக்கம் பேசப்பட்டது. குசைய - கடிவாளம் போன்ற - அ. அசை. ஆளி போல் மொய்ம்பு என்றார் - நச்சர் - அ - அசை என்றார் (சிந் -517) ***(70)

4905. அளக்கஅரிதுஆகிய கணக்கொடு அயல்நிற்கும்
விளக்குஇனம்இருட்டினை விழுங்கி ஒளிகால
உளக்கடிய காலன்மனம் உட்கும் மணிவாயில்
இளக்கம்இல்கடற்படை இருக்கையை எதிர்ந்தான்.

***அளக்க* - அளந்துகாண்பதற்கு; *அரிது ஆகிய* - கடினமாக உள்ள; *கணக்கொடு* - கூட்டத்துடன்; *அயல் நிற்கும்* - பக்கத்தே நிற்கின்ற; *விளக் குஇனம்* - விளக்குக் கூட்டம்; *இருட்டினை விழுங்கி* - இருளை உட்கொண் டு; *ஒளிகால* - வெளிச்சத்தை வெளிப்படுத்த (அதனால்); *கடிய உளக்காலன்* - கடினமான உள்ளமுடைய யமனின்; *மனம்உட்கும்* - மனமும் பயப்படும்படியான; *மணிவாயில்* - மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற கோபுரவாயிலின் கண் உள்ள; *இளக்கம் இல்* - தளர்ச்சியில்லாத; *கடற்படை இருக்கையை* - கடல்போன்ற படைகளின் இருப்பிடத்தை; *எதிர்ந்தான்* - எதிரே கண்டான்.**

*இரவினில் வந்துஉயிர்க்குலத்தினை அழிக்கும் காலன் ஒளி வாயிலைக் கண்டு அஞ்சினான் போலும் (பாரதி தந்த பிச்சை) சந்திரன் கீழ் வானில் இருப்பதால் நகரில் இருள் சூழ்ந்தது. அதனால் விளக்கு இருளை விழுங்கிற்று என்றார் கவிச்சக்கரவர்த்தி. **(71)***

4906. எவ்அமரர், எவ் அவுணர், ஏவர் உளர் - என்னே !-
கவ்வைமுதுவாயிலின் நெடுங்கடை கடப்பார் ?
தெவ்வர் இவர்;சேமம்இது; சேவகனும் யாமும்
வெவ்வமர்தொடங்கிடின் எனாய் விளையும் ?
என்றான்.

கவ்வை* - ஆரவாரம் மிக்க; *முதுவாயிலின்* - பழமையான கோபுரவாயிலின்; *நெடுங்கடை* - நீண்ட முற்றத்தை; *கடப்பார்* - கடந்து செல்ல வல்லவர்கள்; *எ அமரர்* - எந்தத் தேவர்குழுவில்; *எ அவுணர்* - எந்த அசுரர் குழுவில்; *ஏவர் உளர்* - எவர்கள் இருக்கின்றார்கள்; *என்னே* - என்ன அதிசயம்; *தெவ்வர் இவர்* - பகைவர்கள் இத்தகையவர்; *சேமம் இது* - பாதுகாப்பு இத்தகையது (என்றால்); *சேவகனும் யாமும்* - இராமபிரானும் யாங்களும்; *வெவ் அமர் தொடங்கிடின் எனாய் விளையும்* - கொடிய போரைத் தொடங்கினால் எதுவாக முடியுமோ; *என்றான்* - என்று (அனுமன்) சிந்தித்தான்.** நெடுங்கடை -நீண்டமுற்றம் - , முரசெய்து ! கடைத்தலை (பால-கையடை-10) ***(72)

***4907. கருங்கடல்கடப்பது அரிதுஅன்று; நகர் காவற்
பெருங்கடல்கடப்பது அரிது; எண்ணம் இறைபேரின்
அருங்கடன்முடிப்பது அரிதுஆம்; அமர் கிடைக்கின்
நெருங்கு அமர்விளைப்பர் நெடுநாள் என
நினைந்தான்.***

கருங்கடல்கடப்பது - *ஆழமான கடலைத்தாண்டுவது;* **அரிது அன்று-** *பெருஞ்செயல் அன்று;* **நகர் -** *நகரிலே அமைந்த;* **காவல் பெருங்கடல் -** *காவலாகிய பெரிய கடலை;* **கடப்பது அரிது -** *கடந்து செல்வதுபெருஞ்செயல்;* **எண்ணம் -** *என்னுடைய ஆலோசனை (உணர்வின் வயப்பட்டு);* **இறை பேரின் -** *சிறிது பிறழ்ந்தால்;* **அருங்கடன் -** *பிராட் டியைக்காண்பதாகிய கடமையை;* **முடிப்பது அரிது ஆம் -** *நிறைவேற்றுதல்முடியாமல்போம்;* **அமர் கிடைக்கின் -** *(இவர்கட்கு) போர் செய்யும்வாய்ப்புக்கிட்டினால்;* **நெடுநாள் -** *பலமாதங்கள்;* **நெருங்கு அமர் விளைப்பர்-** *செறிவான போரை வளர்ப்பார்கள்;* **என நினைந்தான் -** *என்று (அனுமன்)சிந்தித்தான்.*

அனுமன் வீரன்ஆகையால் பகைவரைக் கண்டதும் உணர்ச்சி வயப்பட்டான். நிலைதெரிந்து அடங்கினான்.

ஆழக் கடல் கருமைநிறம் பெறும். ஆதலின் கருங்கடல் என்பதற்கு ஆழமான கடல் என்று கூறப்பெற்றது. (73)

***4908. வாயில்வழிசேறல்அரிது; அன்றியும் வலத்தோர்;
ஆயில், அவர்வைத்தவழி ஏகல் அழகு அன்றால்;
காய்கதிர்இயக்குஇல் மதிலைக் கடிது தாவிப்
போய், இந்நகர்புக்கிடுவென், என்று ஓர்
அயல்போனான்.***

ஆயில் - *ஆராய்ந்தால்;* **வாயில்வழி -** *இந்தக் கோபுர வாயிலின் வழியே;* **சேறல் அரிது -** *செல்வது கடினமானதாகும்;* **அன்றியும் -** *அல்லாமலும்;* **அவர் வைத்த வழி -** *அவர்கள் அமைத்த வழியில்;* **ஏகல் -** *செல்வது;* **வலத்தோர் -** *(எம்போல்) வலிமை யுடையவர்களுக்கு;* **அழகு அன்று -** *சிறப்பான செயல் அன்று (ஆதலினாலே);* **காய்கதிர் இயக்கு இல் -** *சூரியன் இயக்கம் இல்லாத (உயர்ந்த);* **மதில் -** *மதிலை;* **கடிது தாவிப் போய்-***வேகமாகக் கடந்துசென்று;* **இந் நகர் புக்கிடுவென் -** *இந்த நகருக்குள் புகுவேன்;* **என்று -** *என்று கருதி;* **ஓர் அயல் போனான் -** *ஒரு பக்கத்தில் சென்றான்.*

என்று ஓர் அயல்போனான் - இதில் உள்ள 'ஓர்' அசை கோவலன் கூறும் கட்டுரை என்பதை அடிகள் கோவலன் கூறும் ஓர் குறியாக் கட்டுரை என்றார். உரை வகுத்த நல்லார், 'ஓர்' இடைச்சொல் என்றார். ஆய்க. ஒரு என்னும் சொல் பெயர் அன்று (ஒரு என்பது அசைச்சொல்லாகவே வழங்கப் பெறுகிறது. நீ மனிதனா என்பதை நீ ஒரு மனிதனா என்பர்) (74)

இலங்காதேவிஅனுமனைத் தடுத்தல்

சந்தக்கலித்துறை

acharya.org

4909. **நாள்நாளும்தான் நல்கிய காவல் நனிமூதூர்**
வாழ்நாள்அன்னாள் - போவதின் மேலே வழி
நின்றாள்;
தூண் ஆம்என்னும்தோள் உடையானை -
சுடரோனைக்
காணா வந்தகட்செவி என்னக் கனல் கண்ணாள்.

(அவ்வமயத்தில்)

நாள் நாளும் - *தினந்தோறும்;* ***தான் -*** *தன்னால்;* ***காவல் நல்கிய -*** *பாதுகாப்பு வழங்கப்பெற்ற;* ***நனி மூதூர் -*** *மிகப் பழமையான இலங்கையின்;* ***வாழ்நாள் அன்னாள் -*** *ஆயுட்காலம் போன்றவளும்;* ***சுடரோனை -*** *ஒளிவீசுகின்ற சூரியனை;* ***காணா வந்த -*** *கண்டு விழுங்குவதற்கு வந்த;* ***கட் செவி என்ன -*** *பாம்பைப் போல;* ***கனல் கண்ணாள் -*** *நெருப்பைக்கக்கும் கண்களையுடையவளும்;* ***தூணாம் என்னும் -*** *தூணே நிகராகும் என்று கூறத்தக்க;* ***தோள் உடையானை -*** *தோள்களைப் பெற்ற அனுமன்;* ***போவதின் வழி மேலே -*** *செல்லும் வழியின் கண்ணே;* ***நின்றாள் (மறித்து) -*** *நிற்பவளும்.*

தோளுடையானை - ஐ- சாரியை இரண்டன் உருபு அன்று யாவும் சூனியம், சத்து எதிர் - என்று கூற வேண்டியதை "யாவையும் சூனியம் சத்து எதிர்" என்றார் மெய்கண்டார். பாடிய காரர் இரண்டன் உருபு விரியாமையைக் கண்டு தெளிக. மலைப் பாம்புபோல் ஐ பாட்டிலுள்ளது. இரண்டன் உருபு என்று கருதிப் பாடபேதம் செய்தவர்உளர். மா - மா -விளம் - மா - காய் என்னும் சீர்களை முறையே பெற்றுவரும் இந்த யாப்பை வடநூலார் 'மத்தமயூரம்' என்பர், இத்தகைய பாடல்கள் இந்நூலுள் 154 உள்ளன (மணிமலர் 76) ***(75)***

4910. **எட்டுத்தோளாள், நாலு முகத்தாள்; உலகு ஏழும்**
தொட்டுப் பேரும்சோதி நிறத்தாள்; சுழல்
கண்ணாள்;
முட்டிப்போரில், மூவுலகத்தை முதலோடும்
கட்டிச் சீறும்காலன் வலத்தாள்; கமை இல்லாள்.

எட்டுத் தோளாள்- *எட்டுத்தோள்களையுடையவளும்;* ***நாலு முகத்தாள் -*** *நான்கு முகத்தையுடையவளும்;* ***உலகு ஏழும் -*** *ஏழு உலகத்தையும்;* ***தொட்டுப் பேரும் -*** *தீண்டி, அதற்கு மேலும் செல்கின்ற;* ***சோதி -*** *ஒளியைப் பெற்ற;* ***நிறத்தாள் -*** *மார்பை உடையவளும்;* ***சுழல் கண்ணாள் -*** *எல்லாப் பக்கத்திலும் சுழல்கின்ற கண்களையுடையவளும்;* ***முட்டிப் போரில் -*** *முட்டி யுத்தத்தில்;* ***மூ உலகத்தை -*** *மூன்று உலகங்களையும்;* ***முதலோடும் கட்டி -*** *உயிருடன் பிணித்து;* ***சீறும் -*** *கோபிக்கின்ற;* ***காலன் வலத்தாள் -*** *யமனின் வன்மையுடையவளும்;* ***கமை இல்லாள் -*** *பொறுமையற்றவளும்.*

எட்டுத்தோள்முதலானவற்றைப் பெற்றவள் முட்டிப்போர் - முட்டியுத்தம் - இப்போரில் எதிரியைப் பிளத்தல் கண்கூடு. அவள் வலிமை - காலன் வலிமை. முதல் - ஆன்மா. ***(76)***

4911. பாரா நின்றாள், எண்திசை தோறும்; பலர் அப்பால்
வாரா நின்றாரோ? என;மாரி மழையே போல்
ஆரா நின்றாள்;நூபுரம் அச்சம் தரு தாளாள்;
வேரா நின்றாள்;மின்னின் இமைக்கும் மிளிர்
பூணாள்.

(அவள்)

அப்பால் - *நீண்ட தூரத்துக்கு அப்புறத்திலே;* ***பலர் வாரா நின்றாரோ-*** *பலர் வந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ;* ***என -*** *என்று ஐயங்கொண்டு;* ***எண்திசை தோறும் -*** *எட்டுத் திக்குகளிலும்;* ***பாரா நின்றாள் -*** *நோக்கியவண்ணம் இருப்பவளும்;* ***மாரி மழையே போல் -*** *கார்கால மேகம் போல்;* ***ஆரா நின்றாள் -*** *முழங்கி நிற்பவளும்;* ***அச்சம் தரு -*** *பகைவர்களுக்குஅச்சத்தை விளைவிக்கும்;* ***நூபுரம் தாளாள் -*** *சிலம்பணிந்தபாதத்தையுடையவளும்;* ***வேரா நின்றாள் -*** *கோபித்து நிற்பவளும்;* ***இமைக்கும் மின்னின் -*** *இமைக்கின்ற மின்னலைப் போல;* ***மிளிர் பூணாள் -*** *ஒளிவிடுகின்ற ஆபரணம் அணிந்தவளும்.*

நின்றாள்,முதலானவை, இயல்பைக் காட்டி நின்றன. வேரா நின்றாள் இதிலுள்ள வேரா - சினத்தைக் காட்டும். இமைத்தல் - இடையிட்டுத் தோன்றுதல்.
(77)

4912. வேல்,வாள், சூலம், வெங்கதை, பாசம், விளிசங்கம்
கோல், வாள்சாபம், கொண்ட கரத்தாள் வடகுன்றம்
போல்வாள், திங்கள்-போழின் எயிற்றாள், புகைவாயில்
கால்வாள்;காணின் காலனும் உட்கும்கதம் மிக்காள்.

வேல் வாள் சூலம்- *வேலும்வாளும் சூலமும்;* ***வெங்கதை பாசம் -*** *கொடிய கதையும், பாசமும்;* ***விளி சங்கம் -*** *சேனைகளை அழைக்கின்ற சங்கும்;* ***கோல் வாள் சாபம் -*** *அம்பும் கொடிய வில்லும்;* ***கொண்ட கரத்தாள் -*** *ஏந்திய கையையுடையவளும்;* ***வடகுன்றம் போல்வாள் -*** *மேருமலையை ஒத்தவளும்;* ***திங்கள் போழின் -*** *சந்திரனின் பிளவைப் போன்ற;* ***எயிற்றாள்*** *-பற்களையுடையவளும்;* ***வாயில் புகை கால்வாள் -*** *வாயில் புகையைக்கக்குபவளும்;* ***காணின் -*** *உற்றுப் பார்ப்பாளாயின்;* ***காலனும் உட்கும் -*** *யமனும் பயப்படும்;* ***கதம் மிக்காள் -*** *கோபம் மிக்கவளும். வாள் இருமுறை இக்கவிதையில் காட்சி தருகிறது. இரண்டாம் வாள் கொடுமை எனும் பொருள் தருகிறது. கோல் 'தோல்' என்ற பாடம் ஒரு பிரதியில் காணப்படுகிறது. தோல் - கேடயம், இப்பாடம் சிறக்கும்போலும்.*

போழ் - பிளவு. திங்கட்பிளவு - பிறைச்சந்திரன். காணில் - எமன் செயலாக்கினும் அமையும். ***(78)***

4913. அஞ்சுவணத்தின் ஆடை உடுத்தாள்; அரவு எல்லாம்
அஞ்சு உவணத்தின்வேகம் மிகுத்தாள் அருள்
இல்லாள்
அம் சுவணத்தின்உத்தரியத்தாள் அலையாரும்

அம்சு வள்நத்தின் முத்து ஒளிர் ஆரத்து அணி
கொண்டாள்;+

அஞ்சு வணத்தின்- ஐந்துநிறங்களைப் பெற்ற; **ஆடை உடுத்தாள் -** சேலையை அணிந்தவளும்; **அரவு எல்லாம் அஞ்சும் -** எல்லாப் பாம்புகளும்பயப்படும்படியான; **உவணத்தின் -** கருடனைப் போல; **வேகம் மிகுத்தாள் -** மிக்க வேகம் உடையவளும்; **அருள் இல்லாள் -** கருணையற்றவளும்; **அம் -** அழகிய; **சுவணத்தின் உத்தரியத்தாள் -** பொன் இழையால் அமையப்பெற்ற மேலாக்கையுடையவளும்; **அம் -** நீர் நிரம்பிய; **சுவள் நத்தின் -** அழகாக ஒளி பொருந்திய சங்கிற்பிறந்த; **முத்து ஒளிர் -** முத்து விளங்கும்; **ஆரத்து அணி கொண்டாள் -** ஆரங்களால் அழகு பெற்றவளும். சுவணத்தின் முத்து- சுவணதேய முத்து என்று வரத நஞ்சையப்பர் கூறுவார் - சுவர்ண தேயம், இலங்கை போலும். *(79)*

4914. சிந்துஆரத்தின் செச்சை அணிந்தாள்; தெளிநூல் யாழ்
அம்தா ரத்தின்நேர்வரு சொல்லாள்; அறைதும்பி
கந்தா ரத்தின்இன்இசை பன்னிக் களிகூரும்
மந்தா ரத்தின்மாலை அலம்பும் மகுடத்தாள்.

சிந்து ஆரத்தின்- கடலில்தோன்றிய முத்துக்களால் ஆன; **செச்சை அணிந்தாள் -** சட்டை தரித்தவளும்; **நூல் தெளி -** நூல்களால் சிறந்தது என்று முடிவு பண்ணிய; **யாழ் -** யாழின்கண் தோன்றிய; **அம்தாரத்தின் -** அழகிய 'தாரம்' என்னும் சுரத்தை; **நேர் வரு சொல்லாள் -** ஒத்திருக்கும் சொல்லையுடையவளும்; **அறை தும்பி -** தேனுண்டு இசைபாடும் வண்டுக்கூட்டங்கள்; **இன் -** இனிய; **கந்தாரத்து இசை -** காந்தாரம் என்னும் பண்ணை; **பன்னி -** (பண்ணி) பாடி; **களிகூரும் -** மகிழ்ச்சியடையும்; **மந்தாரத்தின் -** மந்தார மலர்களால் கட்டப்பெற்ற; **மாலை அலம்பும் -** மாலை அசைகின்ற; **மகுடத்தாள் -** கீரிடத்தை அணிந்தவளும்.

இன் இசை பண்ணி- இனிய இசையைப் பாடி மாலை மருதம் பண்ணி, காலை -- 'செவ்வழி பண்ணி' என்றும் (புறம் 149) 'யாழோர் மருதம் பண்ண' என்றும் (மதுரைக் 658) பெருக வந்த வழக்கு அருகின. பன்னி - என்று மாற்றப் பெற்றது. ஒரு ஏடு (25) பண்ணி என்னும் பாடத்தை வழங்கிற்று, வாழ்க.

இப்பாடலின்பின்னிரண்டு அடிகளோடு சீவகசிந்தாமணியுள் "மந்தார மாலை மலர் வேய்ந்து தீந்தேன், கந்தாரஞ் செய்து களிவண்டு முரன்று பாட (சிந்.1959) என்னும் அடிகளையும் களிவண்டு மந்தார மாலையின் மலரை மொய்த்து அதிற்றேனை உண்டு மகிழ்ந்து காந்தாரம் என்னும் பண்ணையாக்கி ஆளாபனஞ் செய்து பாடும்படி"என வரும் உரைப் பகுதியையும் ஒப்பிடுக. (அண் - பல்கலை - கழ - பதிப்பு)

அமைவண்டு -பெரும்பான்மையான பாடம், அமை -அழகு. **(80)**

4915. எல்லாம்உட்கும் ஆழி இலங்கை இகல்மூதூர்
நல்லாள்;அவ்ஊர் வைகுஉறை ஒக்கும் நயனத்தாள்;
'நில்லாய்! நில்லாய்!' என்று உரை நேரா
நினையாமுன்
வல்லேசென்றாள்; மாருதி கண்டான்; வருகஎன்றான்.

எல்லாம் உட்கும்- எல்லாஉயிர்க் கூட்டங்களும் பயப்படும்படியான; **ஆழி இலங்கை -** கடலாற் சூழப்பெற்ற இலங்கையாகிய பழமையான ஊர்க்கு; **இகல் மூதூர் நல்லாள் -** வலிமை மிக்க நன்மை செய்பவளும்; **அ ஊர் வைகும் -** அந்த இலங்கை தங்கும்; **உறை ஒக்கும் நயனத்தாள் -** உறை போன்ற கண்களையுடையவளும் ஆகிய இலங்கை மாதேவி; (அனுமனை நோக்கி) **நில்லாய் நில்லாய் -** நில், நில்; **என்று உரை நேரா -** என்று முழங்கி; **நினையா முன் -** (எதிரே வருவார் யார் என்று அனுமன்) எண்ணுவதற்கு முன்னே; **வல்லே சென்றாள் -** வேகமாக (அனுமன் முன்) போனாள்; **கண்டான் மாருதி -** அதைக் கண்ட அனுமன்; **வருக என்றான் -** வருவாயாக என்று கூறினான்.

ஆழி - கடற்கரை.ஆழி கடல் அரையா - சுந்தரர். பெருங்கடற்கு ஆழியனையன் (புறம் 330). சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுபவர் (குறள் 989) அழகர் உரை.
(81)

4916. ஆகாசெய்தாய் ! அஞ்சலை போலும் ?
அறிவுஇல்லாய்!
சாகாமூலம் தின்றுஉழல்வார்மேல் சலம் என்னாம் ?
பாகு ஆர்இஞ்சிப் பொன்மதில் தாவிப் பகையாதே,
போகாய் என்றாள் - பொங்கு அழல் என்னப்புகை
கண்ணாள்.

பொங்கு அழல்என்ன - மூண்டு எரிகின்ற நெருப்பைப் போல; **புகை கண்ணாள் -** புகையும் கண்களையுடைய இலங்கைத்தேவி; (அனுமனை நோக்கி) **அறிவு இல்லாய் -** அறிவற்ற பேதையே; **ஆகா செய்தாய் -** செய்யத் தகாதவற்றைப் புரிந்தாய்; **அஞ்சலை -** நீ சிறிதும் பயப்படவில்லை; **சாகா மூலம் தின்று -** இலைகளையும் கிழங்குகளையும் தின்று; **உழல்வார் மேல் -** திரிகின்ற அற்பக்குரங்குகள் மேல்; **சலம் என்னாம் -** கோபம் கொள்வதால் என்ன பயன்; **பாகு ஆர் -** சுண்ணக்குழம்பு பூசப்பெற்ற; **இஞ்சிப் பொன்மதில் -** கோட்டையொடு கூடிய மதிலை; **தாவிப் பகையாதே-** கடந்து சென்று (என்னுடன்) பகைத்துக் கொள்ளாதே; **போகாய் -** ஓடிப்போவாயாக; **என்றாள் -** என்று கூறினாள்.

சாகம் - இலை.'அருந்தவத்தின் சாகம் தழைத்து' (கம்ப. 1671) பகையாதே போகாய் - பகையாமல் செல்க, என்றும் கூறலாம். பகையாதே என்பது ஏவலாகவும் எதிர் மறைப் பெயர் எச்சமாகவும் வரும். ***(82)***

அனுமனும் இலங்கைத்தேவியும் உரையாடுதல்

4917. களியா உள்ளத்து அண்ணல் மனத்தில் கதம்மூள
விளியா நின்றே,நீதி நலத்தின் வினை ஓர்வான்,
'அளியால் இவ்ஊர் காணும் நலத்தால்
அணைகின்றேன்;
எளியேன்உற்றால் யாவது உனக்கு இங்கு இழவு ?'
என்றான்.

நீதி - நீதியுடன்ஒன்றுபட்ட; **நலத்தின் வினை -** நன்மையின் பயனை; **ஓர்வான் -** அறிந்தவனும்; **களியா -** செருக்கடையாத; **உள்ளத்து அண்ணல் -** உள்ளத்தைப்

பெற்றவனுமான அனுமன்; ***மனத்தில் கதம்மூள -*** *கோபத்தீ மூண்டு எரிய;* ***விளியா நின்று -*** *(அதனை) அழித்து (இலங்கைத் தேவியைப் பார்த்து);* ***இ ஊர் -*** *இந்த ஊரை;* ***நலத்தால் -*** *இந்நகரின் அழகால்;* ***காணும் அளியால் -*** *காணவேண்டும் என்னும் ஆசையால்;* ***அணைகின்றேன் -*** *அடைந்துள்ளேன்;* ***எளியேன் -*** *பலமில்லாத யான்;* ***இங்கு உற்றால் -*** *இவ்விடத்தை அடைந்தால்;* ***உனக்கு இழவு யாது -*** *உனக்கு நேரும் நட்டம் யாது;* ***என்றான் -*** *என்று அமைதியாகப் பேசினான். இவ்வூர், நீதிநலத்தின் வினை ஓர்வான் - அணைகின்றேன் என்று ஒரு தொடராக்கி இந்த ஊரின் நீதியையும் அழகையும் ஆராய வந்துள்ளேன் என்று உரை கூறுவதும் நன்றே.*

நலத்தால் -இன்பத்துடன் - நல் எண்ணத்தால் (அண். பல்கலை பதிப்பு)
(83)

4918. என்னாமுன்னம், 'ஏகு' என, ஏகாது, எதிர்மாற்றம்
சொன்னாயே ? நீயாவன் அடா ? தொல்புரம்
அட்டான்
அன்னாரேனும்அஞ்சுவர், எய்தற்கு; அளியுற்றால்
உன்னால் எய்தும்ஊர்கொல் இவ்ஊர், என்று,
உறநக்காள்.

என்னா முன்னம் - *என்றுஅனுமன் கூறுவதற்கு முன்னே;* ***(இலங்கைத்தேவி*** *அனுமனை நோக்கி)* ***ஏகு என -*** *நான், 'போ' என்று கட்டளையிடவும்;* ***ஏகாது -*** *போகாமல்;* ***எதிர் மாற்றம் சொன்னாயே -*** *எதிர் மொழி பேசுகிறாயே;* ***அடா -*** *அற்பனே;* ***நீ யாவன் -*** *நீ யார்?;* ***தொல் -*** *பழமையான;* ***புரம் அட்டான் அன்னாரேனும் -*** *முப்புரம் எரித்த சிவபிரான் போன்றவர்களும்;* ***எய்தற்கு -*** *என்முன் வருவதற்கு;* ***அஞ்சுவர் -*** *பயப்படுவார்கள் (அப்படியிருக்க);* ***அளி உற்றால் -*** *ஊரைக் காண வேண்டும் என்னும் ஆசை உனக்கு வந்தால்;* ***இவ் ஊர் -*** *இந்த இலங்கை;* ***உன்னால் எய்தும் ஊர்கொல் -*** *உன்னால் அடையத்தக்க எளிய ஊரா?* ***என்று -*** *என்று கூறி;* ***உற நக்காள் -*** *மிகுதியாகச் சிரித்தாள்.*

எய்துதற்கு -(இந்த நகரை) அடைய என்னும் பொருள் கூறப்பெற்றது.
(84)

4919. நக்காளைக்கண்டு ஐயன் மனத்து ஓர்நகை
கொண்டான்;
நக்காய்,நீயார் ? ஆர்சொல வந்தாய் ? உனது ஆவி
உக்கால் ஏதுஆம்? ஓடலை ? என்றாள் இனி இவ்வூர்
புக்கால் அன்றிப் போகலென் என்றான் புகழ்
கொண்டான்.

ஐயன் - *ஒப்பற்ற அனுமன்;* ***நக்காளைக் கண்டு -*** *சிரித்த இலங்கைத் தேவியைப் பார்த்து;* ***மனத்து -*** *உள்ளத்துக்குள்ளே;* ***ஓர் நகை கொண்டான் -*** *சிரித்துக் கொண்டான்; (அப்போதுஇலங்கைத் தேவி ஐயனைநோக்கி)* ***நக்காய் -*** *(அடே நீ) என்னைப் பார்த்துச் சிரிக்கவா செய்தாய்;* ***நீ யார் -*** *நீ யாவன்;* ***யார் சொல வந்தாய் -*** *எவர் கட்டளையிட வந்திருக்கிறாய்;* ***உனது ஆவி -*** *உன்னுடைய உயிர் (என்னால்);* ***உக்கால் ஏது ஆம் -***

அழிந்தால் (உனக்கு) பயன் யாது?; **ஓடலை -** *அடே ! ஓடிப் போக மாட்டாய்;* **என்றாள் -** *என்று கூறினாள்; (அப்போது)* **புகழ் கொண்டான் -** *புகழ் பெற்ற அனுமன்;* **இனி -** *இப்போது;* **இ ஊர் புக்கால் அன்றி -** *இந்த நகருக்குள் நுழையாமல்;* **போகலென் -** *(திரும்பிச்) செல்ல மாட்டேன்;* **என்றான் -** *என்று கூறினான்.*

இனி - இப்போது;இனி நினைந்து இரக்கம் ஆகின்று (புறம்) இனிமேல் என்று அதற்குப் பொருள் கூறுவது நன்றேல் கொள்க. புக்கு - ஆல் - புகுந்தால் (நுழைந்தால்) ஆல் - எதிர்கால வினை எச்ச விகுதி. உருபு அன்று. ***(85)***

இலங்காதேவிஅனுமனுடன் பொருதல்

4920. வஞ்சங்கொண்டான்; வானரம் அல்லன்; வருகாலன்
துஞ்சும், கண்டால் என்னை; இவன் சூழ்திரை ஆழி
நஞ்சம் கொண்டகண்ணுதலைப் போல் நகுகின்றான்
நெஞ்சம் கண்டே,கல்என நின்றே, நினைகின்றாள்.

வருகாலன் - *(என்பால்) போர்க்கு வரும் யமன்;* **என்னைக் கண்டால் -** *என்னைப் பார்ப்பானேயானால்;* **துஞ்சும் -** *இறப்பான் (அப்படியிருக்க);* **இவன் -** *இந்த அற்பன்;* **திரை சூழ் ஆழி -** *அலைகள் சூழ்ந்த கடலில் தோன்றிய;* **நஞ்சம் கொண்ட -** *விடத்தை உணவாகக் கொண்ட;* **கண்ணுதலைப் போல் -** *சிவபெருமானைப் போல்;* **நகுகின்றான் -** *சிரிக்கின்றான்; (ஆதலால்)* **வஞ்சம் கொண்டான் -** *வஞ்சகம் உடைய இவன்;* **வானரம் அல்லன் -** *குரங்கு அல்லன்;* **என -** *என்று (ஆராய்ந்து);* **நெஞ்சம் கண்டே -** *அனுமன் கருத்தை யறிந்து பார்த்த அளவிலே;* **கல் என நின்று -** *கல்போல் நின்று;* **நினைக்கின்றாள் -** *கவலையடைந்தாள்.*

என்னையறியாமையால் போர்க்கு வரும் யமன், என்னைக் கண்ட மாத்திரத்தில் இறப்பான். அங்ஙனம் இருக்க, இவன் என்னைக் கண்டு சிவபிரான் போல் சிரிக்கிறான். இவன் குரங்கு அல்லன் என்று ஆராய்ந்து மலைபோல் நின்றாள்.

எமன் என்னைக்கண்டு பயப்படுவான். இவன் எமனையும் அழித்த சிவபிரானே என்று கருதினாள். நெஞ்சம் கண்டேகல் என நின்றே என்பதை அவ்வாறே வைத்துப் பொருள் செய்தல் 'பாவம்' என்னும் கவிதை நலத்துக்குத் துணையாகும். கண்டு + ஏ எனப்பிரித்து, ஏகல் எனக் கூட்டிப் பொருள் செய்தலும் ஒன்று. ஏகல் - உயர்ந்த மலை - ஏகல் வெற்பன் என்னும் தொடர் சங்க நூல்களில் காணலாம். ஏகல் வெற்பன் (குறுந் 265 நற்றிணை 116 அகம் 52) கண்டு + ஏ என்று பிரித்து 'ஏ' யை அசை ஆக்கினர். ஏற்பின் கொள்க. நினைவு - நினைவுடைச் சொற்கள் (கம்ப. 5255, சிந்தாமணி. 333) நினைவு - எண்ணம் என்று பொருள் கொண்டோர் பட்ட இடர்ப்பாடு பெரிது. ஏ - கல் எனப் பிரித்தல் வலிந்து செய்தலாகக் கருதுவார் ஏற்பன கொள்க. ***(86)***

4921. கொல்வாம்; அன்றேல் கோளுறும் இவ்ஊர் எனல்
கொண்டாள்;
'வெல்வாய், நீயேல், வேறி'என, தன் விழிதோறும்
வல்வாய்தோறும், வெங்கனல் பொங்க, மதிவானில்

'செல்வாய்' என்னா மூவிலை வேலைச்
செலவிட்டாள்.*

(இலங்கைத் தேவி)

கொல்வாம் - நாம்இவளைக் கொல்வோம்; **அன்றேல்** - கொல்லப்படாமல் விட்டு விட்டால்; **இ ஊர்** - இந்த இலங்கை; **கோள் உறும்** - (இவனால்) அழிக்கப்படும்; **எனல் கொண்டாள்** - என்று மனத்திலே எண்ணி; **வெல்வாயேல்** - என்னை வெற்றி கொள்ள முடிந்தால்; **நீ வேறி** - நீ வெல்லுக; **என** - என்று கூறி; **விழிதோறும்** - கண்கள் தோறும்; **வல்வாய்தோறும்** - கொடிய வாய்கள் தோறும்; **வெங்கனல் பொங்க** - கொடிய நெருப்பு மூண்டு எரிய; **மூ இலை வேலை** - மூன்று தலைகளையுடைய சூலத்தை; **மதி வானில்** - சந்திரன் ஒளி வீசும் வானிலே; **செல்வாய் என்னா** - செல்லுவாயாக என்று கூறி; **செலவிட்டாள்** - அனுமன்மேல் வீசி எறிந்தாள்.

'சூலம்' முத்தலைபெற்று, வேல்போல இருத்தலின் வேல் என்று கூறினான்.
(87)

4922. **தடித்துஆம்என்னத் தன்எதிர் செல்லும்**
தழல்வேலைக்
கடித்தான்,நாகம் விண்ணில் முரிக்கும் கலுழன்
போல்
ஒடித்தான்கையால் - உம்பர் உவப்ப, உயர்காலம்
பிடித்தாள்நெஞ்சம் துண்ணென, - எண்ணம்
பிழையாதான்.

எண்ணம்பிழையாதான் - நினைவாலும் தவறு செய்யாத அனுமன்; **உம்பர் உவப்ப** - தேவர்கள் மகிழும்படி; **உயர்காலம் பிடித்தாள்** - சிறந்த பாசத்தைப் பற்றிய இலங்கைத்தேவி; **துண் என** - திடுக்கிடும்படியாகவும்; **தடித்து ஆம் என்ன** - மின்னலே ஒப்பு என்று கூறும்படி; **தன் எதிர் செல்லும்** - தன் முன்னே வரும்; **தழல்வேலை** - நெருப்பைக் கக்கும் வேலாயுதத்தை; **கடித்தான்** - பற்களால் கடித்து; **கையால்** - கைகளால்; **விண்ணில்** - ஆகாயத்தின்கண்; **நாகம்** - பாம்புகளை; **முரிக்கும் கலுழன்போல்** - முறிக்கின்ற கருடனைப் போல; **ஒடித்தான்** - துண்டு துண்டாகச் சிதைத்தான்.

காலம் - பாசம்.''சூலம் எனில் அன்று. இது தொல்லை வரும் காலம்' (கம்ப. 8378) அண் - கழகம்) காலம் பிடித்தாள் - அச்சூலத்தை நீண்ட காலம் பிடித்தவள் என்று கூறப் பெற்றவுரை நன்றேல் கொள்க. காலம் பிடித்தாள் (என்பதை) - சூலம் பிடித்தான் என்று பாடபேதம் செய்தாரும் உளர். ***(88)***

4923. **இற்றுச்சூலம் நீறு எழல் காணா, எரி ஒப்பாள்**
மற்றும் தெய்வப்பல்படை கொண்டே மலைவாளை
உற்றுக் கையால்ஆயுதம் எல்லாம் ஒழியாமல்
பற்றிக்கொள்ளா விண்ணில் எறிந்தான்,
பழிஇல்லான்.*

சூலம் - அனுமன் மேல் ஏவியசூலப்படை; **இற்று** - முறிந்து; (அதனால்) **நீறு எழல் காணா** - புழுதி கிளம்புவதைப் பார்த்து; **எரி ஒப்பாள்**- நெருப்பைப் போன்று சீறி; **மற்றும்** - பிறகும்; **பல்தெய்வப் படைகொண்டு** - பலவிதமான தெய்வீகப்படைகளைக் கொண்டு; **மலைவாளைஉற்று** - போர் செய்யும் இலங்கைத் தேவியை அணுகி; **பழிஇல்லான்** - பழியற்றவனாகிய அனுமன்; **கையால்** - தன்னுடைய கைகளால்; **ஆயுதம்எல்லாம்** - எல்லா ஆயுதங்களையும்; **ஒழியாமல்** - தப்பாமல்; **பற்றிக் கொள்ளா** - கவர்ந்துகொண்டு (அவள் மேல் வீசாமல்); **விண்ணில்எறிந்தான்** - ஆகாயத்தில் வீசி எறிந்தான். சூலம் பொடியாகிஅதனால் புழுதி எழுவதைக் கண்டு நெருப்புப் போற் சினங் கொண்டு இலங்கைத் தேவி வேறு படைகளைக் கொண்டுபோரிட அனுமன் அவள்போர்க்கு வராதபடி ஆயுதங்களைப் பறித்து விண்ணில் எறிந்தான்.

நீறு - சூலம்முறித்த அதிர்ச்சியால் உண்டான புழுதி. சூலம் இற்றதே அன்றிப் பொடியாகவில்லை.

'பழி ஓர்வான்' என்று பாடம் கொண்டு பெண்ணைக் கொல்வதால் உண்டாம் பழியை நினைத்துப் படைக்கலங்களை விண்ணில் எறித்து அவளைக் கொல்லாது விட்டான் எனல் சிறப்புடைத்து. ***(89)***

4924. வழங்கும்தெய்வப் பல்படை காணாள்,
மலைவான்மேல்
முழங்கும் மேகம்என்ன முரற்றி முனிகின்றாள்-
கழங்கும் பந்தும்குன்றுகொடு ஆடும் கரம் ஓச்சித்
தழங்கும்செந்தீச் சிந்த அடித்தாள் - தகவு இல்லாள்.

தகவு இல்லாள் - நற்பண்புஅற்ற இலங்கைத் தேவி; **வழங்கும்** - பகைவர் மேல் எறியும்; **பல்தெய்வப் படை** - பலவிதமான தெய்வீகப் படைகள்; **காணாள்** - சிதறிய இடங்களை அறியாமல்; **வான்மலைமேல்** - வானம் அளாவிய மலையின்மேல்; **முழங்கும்** - இடிக்கின்ற; **மேகம் என்ன** - மேகத்தை ஒப்ப; **முரற்றி** - கர்ச்சித்து; **முனிகின்றாள்** - சீற்றங்கொண்டு; **குன்று** - மலைகளை; **கழங்கும் பந்து கொடு** - கழற்சிக் காய்களாகவும் பந்துகளாகவும் பாவித்துக் கொண்டு; **ஆடும்** - விளையாடுகின்ற; **கரம் ஓச்சி** - கைகளை உயரத் தூக்கி; **தழங்கும் செந்தீ** - முழங்குகின்ற தீயானது; **சிந்த** - சிதறும்படி; (அனுமனை) **அடித்தாள்** - தாக்கினாள்.

அமைதியானமலையில் மேகம் இடிப்பதுபோல் அனுமனை இலங்கைத் தேவி அடித்தாள். மலை, வான் - வான் மலை எனக் கூட்டுக. வானத்தில் முழங்கும் மேகம் என்று சிலர் உரை கூறின் ஆய்க. மழைவான்மேல் என்று பாடம் கொண்ட வரும் உளர். ***(90)***

4925. அடியாமுன்னம் அம்கை அனைத்தும் ஒருகையால்
பிடியா 'என்னே?பெண்இவள்; கொல்லின்
பிழை' என்னா,
ஒடியா நெஞ்சத்துஓர்அடி கொண்டான், உயிரோடும்
இடியேறு உண்டமால்வரைபோல், மண்ணிடை
வீழ்ந்தாள்.

அடியாமுன்னம்- *அவள் அடிப்பதற்கு முன்னே;* ***அம்கை அனைத்தும் -*** *அவளுடைய எட்டுக்கைகளையும்;* ***ஒரு கையால் பிடியா -*** *ஒரு கையாற் பற்றிக் கொண்டு;* ***இவள் -*** *இந்தப் பகைத்தி;* ***பெண் -*** *பெண்ணாக உள்ளாள் (ஆதலால்);* ***என் -*** *யான் எப்படிப் போரிடுவேன்;* ***கொல்லின் -*** *கொன்றால்;* ***பிழை -*** *பாபமாகும்;* ***என்னா-*** *என்றுகருதி;* ***ஓடியா-*** *மனம் இரங்கி;* ***நெஞ்சத்து -*** *அவள் மார்பில் (மற்றொரு கையால்);* ***இடியேறு உண்ட -*** *பெருத்த இடியால் தாக்கப்பெற்ற;* ***மால்வரைபோல் -*** *பெருமலைபோல்;* ***உயிரோடும் -*** *உயிருடன்;* ***மண் இடை வீழ்ந்தாள் -*** *பூமியிலே சாய்ந்தாள்.*
(91)

4926. விழுந்தாள், நொந்தாள், வெங்குருதிச் செம்புனல்
வெள்ளத்து
அழுந்தாநின்றாள், நான்முகனார்தம் அருள் ஊன்றி
எழுந்தாள்;யாரும் யாவையும், எல்லா உலகத்தும்
தொழும்தாள்வீரன் தூதுவன்முன் நின்று, இவை
சொன்னாள்.

(இலங்கைத் தேவி)

விழுந்தாள் - *பூமியிலேவிழுந்தாள்;* ***நொந்தாள் -*** *(தன்னை) நொந்து கொண்டாள்;* ***வெம் -*** *வெப்பமான;* ***குருதிச் செம்புனல் வெள்ளத்து -*** *இரத்தமாகிய செந்நீர் வெள்ளத்து;* ***அழுந்தா நின்றாள் -*** *முழுகினாள் (பிறகு);* ***நான்முகனார்தம் -*** *பிரம்ம தேவனுடைய;* ***அருள் ஊன்றி -*** *திருவருளைப் பற்றிக் கொண்டு;* ***எழுந்தாள் -*** *எழுந்து நின்றாள்;* ***எல்லா உலகத்தும் -*** *எல்லா உலகங்களிலும் உள்ள;* ***யாரும் -*** *உயர்திணைப் பொருள்களும்;* ***யாவையும் -*** *அஃறிணைப் பொருள்களும்;* ***தொழும் -*** *கைகூப்பிப் பணியும்;* ***தாள்வீரன் -*** *திருவடியையுடைய இராமபிரானின்;* ***தூதுவன் முன் நின்று -*** *தூதுவனுக்கு முன்னே நின்று;* ***இவை சொன்னாள் -*** *இந்த மொழியைக் கூறினாள்.*

இலங்கைத் தேவி,பூமியிலே விழுந்தாள்; நொந்தாள்; பிரம்மதேவனின் திருவருளைப் பற்றிக்கொண்டு எழுந்தாள். இராமதூதனைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு பேசினாள்.

யாவரும் உயர்திணை, முப்பாலையும், யாவை, அஃறிணை ஒருமை பன்மையையும் உணர்த்தும் - (தொல்-சொல்-210, 219) ***(92)*** *இலங்கைத் தேவி தன்வரலாறு கூறுதல்*

அறுசீர் விருத்தம்

4927. 'ஐய ! கேள்; வையம் நல்கும்
அயன் அருள்அமைதியாக
எய்தி, இம்மூதூர் காப்பென்;
இலங்கைமாதேவி என்பேர்;
செய்தொழில்இழுக்கி னாலே,
திகைத்து,இந்தச் சிறுமை செய்தேன்
'உய்தி' என்றுஅளித்தி யாயின்,
உணர்த்துவல் உண்மை' என்றாள்.

***ஐய* -** ஒப்பற்றவனே; **வையம் நல்கும் அயன் -** உலகம் படைத்த பிரம்ம தேவனின்; **அருள் -** திருவருளே; **அமைதியாக -** கட்டளையாக; **இம்மூதூர் எய்தி -** இந்த பழமையான இலங்கையடைந்து; **காப்பென் -** பாதுகாத்து வந்தேன்; **என்பேர் -** என்னுடைய பெயர்; **இலங்கைமாதேவி -** இலங்கைத் தேவி; **செய்தொழில் -** மேற்கொண்ட காவல் தொழிலில்; **இழுக்கினாலே -** தவறு நேர்ந்தபடியால்; **திகைத்து -** மனங்கலங்கி; **இந்தச் சிறுமை செய்தேன் -** இந்த அற்பச் செயலைச் செய்தேன்; **உய்தி என்று -** (நீ) தப்பிப்போ; ! என்று; **அளித்தியாயின் -** அருள்செய்வாயேயானால்; **உண்மை உணர்த்துவல் -** உண்மையைக் கூறுவேன்; **என்றாள் -** என்று கூறினாள்.
(93)

4928. எத்தனைகாலம் காப்பென்
யான் இந்தமூதூர் ? என்று,
முத்தனை வினவினேற்கு,
'முரண்வலிக் குரங்கு ஒன்று உன்னைக்
கைத்தலம்அதனால் தீண்டிக்,
காய்ந்தஅன்று, என்னைக் காண்டி;
சித்திர நகரம்,பின்னை
சிதைவதுதிண்ணம்' என்றான்.

யான் - நான்; **இந்தமூதூர் -** இந்தப் பழமையான இலங்கையை; **எத்தனை காலம் காப்பென் -** எவ்வளவு காலம் பாதுகாப்பேன்; **என்று -** என்று; **முத்தனை வினவினேற்கு -**வினைகளைக்கடந்தபிரம்ம தேவனை வினாவிய என்னிடம்; (அந்த முத்தன்) **முரண் வலி -** பெரு வலி பெற்ற; **குரங்கு ஒன்று -** ஒரு குரங்கு; **உன்னை -** (இலங்கைக் காவலை மேற்கொண்ட) உன்னை; **கைத்தலம் அதனால் தீண்டி-** தன்னுடைய கைகளால் தொட்டு; **காய்ந்த அன்று -** சினம் கொண்டகாலத்தில்; **என்னைக் காண்டி -** என்னைப் பார்ப்பாய்; **பின்னை -** பிறகு; **சித்திர நகரம் -** அழகிய இலங்கை நகரம்; **சிதைவது திண்ணம் என்றான் -** அழிவது உறுதி என்று கூறினான்.

காளிதாசன்பிரம்மதேவனைப் பரம் பொருள் என்பான் (குமாரசம்பவம்) முத்தன் - பரமன். இராமனை முத்தனார் என்பார் (கும்ப 261) ***(94)***

4929. அன்னதேமுடிந்தது ஐய!
'அறம்வெல்லும் பாவம் தோற்கும்'
என்னும் ஈதுஇயம்ப வேண்டும்
தகையதோ ?இனி மற்று உன்னால்,
உன்னிய எல்லாம்முற்றும்,
உனக்கும்முற்றாதது உண்டோ ?
பொன்நகர் புகுதிஎன்னாப் புகழ்ந்து
அவள்இறைஞ்சிப் போனாள்.

***ஐய* -** ஐயனே *!;* **அன்னதே -** பிரம்மனின் சொல்லே; **முடிந்தது -** நிறைவேறியது; **அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும் -** தர்மம் வெல்லும் பாவம் தோல்வியடையும்; **என்னும் ஈது -** என்று பேசப்படும் சத்திய வசனம்; **இயம்ப -** ஒருவர் மற்றவர் எடுத்துக் கூறுதலை;

வேண்டும் தகையதோ - அவாவி நிற்கும் எளிய நிலையிலிருப்பதா ?; **இனி** - இனிமேல்; **உன்னால்** - உன்னாலே; **உன்னிய எல்லாம்** - நினைக்கப்படும் எல்லாச் செயல்களும்; **முற்றும்** - நிறைவேறும்; **உனக்கும்** - உன்னாலேயும்; **முற்றாதது** - செய்ய முடியாத செயல்; **உண்டோ** - உள்ளதா ?; **பொன் நகர் புகுதி** - பொன்மயமான இலங்கைக்குள் புகுக; **என்னா** - என்று; **புகழ்ந்தவள்** - அனுமனைப் புகழ்ந்த இலங்கைத் தேவி; **இறைஞ்சிப் போனாள்** - வணங்கிச் சென்றாள். *(95)*

இலங்கையுள்அனுமன் புகுதல்

4930. **வீரனும்விரும்பி நோக்கி**
மெய்ம்மையே; விளைவும் அஃது என்று
ஆரியன் கமலபாதம்
அகத்து உறவணங்கி ஆண்டு, அப்
பூரியர் இலங்கைமூதூர்ப்
பொன்மதில் தாவிப் புக்கான்-
சீரிய பாலின்வேலைச்
சிறுபிரைதெறித்தது அன்னான்.

வீரனும் - வீரனாகியஅனுமனும்; **விரும்பி நோக்கி** - (இலங்கைத் தேவியை) அன்புடன் பார்த்து; **மெய்ம்மையே** - நீ கூறியது சத்தியமே; **விளைவும் அஃது** - நிகழப் போவதும் அதுதான்; **என்று** - என்று கூறி; **ஆண்டு** - அவ்வமயத்தில்; **அ** - அது; **ஆரியன்** - ஏற்றமுடைய இராமபிரானின்; **கமலபாதம்** - தாமரை போன்ற பாதங்கள்; **அகத்து உற** - உள்ளத்தே காட்சிவழங்க; **வணங்கி** - தொழுது; **பொன் மதில்** - பொன்னால் அமைந்த மதிலை; **தாவி** - கடந்து; **சீறிய பாலின் வேலை** - சிறந்த பாற்கடலின் கண்ணே; **சிறுபிரை தெறித்தது அன்னான்** - மோர்த்துளி தெளித்தது போன்று; **பூரியர்**- அற்பர்கள் வாழ்கின்ற; **இலங்கை மூதூர்** - பழைய இலங்கைக்குள்; **புக்கான்** - புகுந்தான்.

அறம் வெல்லும் -என்பதை மெய்ம்மை என்றும், உள்ளியதெல்லாம் முற்றும் என்பதை விளைவும் அஃதே என்றும் உடன்பட்டு அனுமன் கூறினான்.

‘என்று’ என்னும்செய்து வாய்பாட்டெச்சத்தை ‘என’ என்னும் செய என்னும் எச்சமாக மாற்றுக. அன்னான் என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று ஒப்ப என்னும் பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது.

அனுமன்இலங்கையில் பல பகுதியில் தேடுதல், மோர் பாற்கடலில் கலப்பதை ஒத்திருந்தது (புறம் 179) **(96)**

இலங்கையின்ஒளியை வியத்தல்

4931. **வான்தொடர் மணியின் செய்த**
மைஅறு மாடகோடி,
ஆன்றபேர்இருளைச் சீத்துப்
பகல்செய்தஅழகை நோக்கி,

ஊன்றிய உதயத்துஉச்சி
ஒற்றைவான்உருளைத் தேரோன்,

தோன்றினன்கொல்லோ ? என்னா
அறிவனும்துணுக்கம் கொண்டான்.

மைஅறு மணியில்செய்த - குற்றம் அற்ற மணிகளால் அமைக்கப் பெற்ற; **வான்தொடர்** - ஆகாயம் அளாவிய; **மாடகோடி** - மாளிகையின் சிகரம்; **ஆன்ற** - எங்கும் நிரம்பியிருக்கின்ற; **பேர் இருளை** - மிக்க இருளை; **சீத்து** - போக்கி; **பகல் செய்த** - ஒளியைத் தோற்றுவித்த; **அழகை நோக்கி** - தன்மையைப் பார்த்து; **அறிவனும்** - அறிஞனாகிய அனுமனும்; **வான்** - வானத்தில் இயங்கும்; **ஒற்றை உருளைத் தேரோன்** - ஒரு சக்கரத்தால் இயங்கும் தேரையுடைய சூரியன்; **ஊன்றிய** - நிலைத்த; **உதயத்து உச்சி** - உதயகிரியின் சிகரத்திலே; **தோன்றினன் கொல்** - உதித்து விட்டானோ; **என்று** - என்று நினைத்து; **துணுக்கம் கொண்டான்** - திடுக்கிட்டான்.

மாடம் -உதயகிரி. மாடகோடி - சூரியன். பகல் - ஒளி - பகற்காலம். 'பகல் கான்று எழுதரு பல்கதிர்ப் பருதி (பழம்பாட்டு) மாடம் - மாளிகை. கோடி - உச்சி (சிகரம்)
(97)

4932. மொய்ம்மணி மாட மூதூர்,
முழுது இருள் அகற்றா நின்ற,
மெய்ம்மையைஉணர்ந்து, நாணா
'மிகை' எனவிலங்கிப் போனான்;
இம்மதில்இலங்கை நாப்பண்
எய்துமேல்,தன்முன் எய்தும்
மின்மினி அல்லனோ, அவ்
வெயிற்கதிர் வேந்தன்? அம்மா!

மொய் - நெருங்கிய; **மணி** - மணிகளால் அமைக்கப் பெற்ற; **மாட மூதூர்** - மாடங்கள் நிரம்பிய இலங்கை நகர்; **முழுது இருள்** - எல்லா இருளையும்; **அகற்றா நின்ற** - நீக்குகின்ற; **மெய்ம்மையை** - பிரத்தியட்சமானஉண்மையை; **உணர்ந்து** - அறிந்து; **வெயில் கதிர் வேந்தன்** - வெயிலையும்கிரணத்தையும் உடைய சூரியன்; **நாணா** - வெட்கம் அடைந்து; **மிகை என** - (நாம் இங்கு) அதிகப்படி என்று கருதி; **விலங்கிப் போனான்** - ஒதுங்கிப்போய்விட்டான்; (அவன் நாணம் இல்லாமல்) **மதில்** - மதில்களால்சூழப்பெற்ற; **இ** - இந்த; **இலங்கை நாப்பண்** - இலங்கைக்கு நடுவிலே; **எய்துமேல்** - வருவானேயாயின் (அவன்); **தன்முன் எய்தும்** - தனக்கு முன்னே(அறிவின்றி) வந்த; **மின்மினி அல்லனோ** - மின்மினிப்பூச்சியாக மாட்டானோ; **அம்மா** - (இது) அதிசயம். (இது வியப்புடைச்சொல்) *(98)*

4933. பொசிவுறு பசும்பொன் குன்றில்,
பொன்மதில் நடுவண், பூத்து,
வசைஅற விளங்கும்சோதி,
மணியினால்அமைந்த மாடத்து,

acharya.org

அசைவுஇல் இவ்இலங்கை மூதூர்,
ஆர்இருள்இன்மை யாலோ,
நிசிசரர்ஆயிற்று அம்மா,
நெடுநகர்நிருதர் எல்லாம்.

பொசிவு உறு - ஒளிக் கசிவைப் பெற்றிருக்கின்ற; **பசும்பொன் குன்றில்-** பசிய பொன்மயமான திரிகூட மலையின்கண்; **பொன் மதில் நடுவண் -** பொன்னாற் செய்த மதிலுக்கு நடுவில்; **பூத்து -** மலர்ந்து; **வசை அற -** குற்றம்எல்லாம் இல்லாது போக; **விளங்கும் -** பிரகாசிக்கின்ற; **சோதி மணியினால் -** ஒளிக்கப்பெற்ற மாணிக்கங் களால்; **அமைந்த மாடத்து -** அமைந்தமாடங்களால்; **அசைவு இல் -** நடுங்குதல் இல்லாத; **இவ் இலங்கை மூதூர் -** இலங்கை நகரில்; **ஆர் இருள் இன்மையாலோ -** மிக்க இருள் இல்லாதகாரணத்தாலோ; **நெடுநகர் -** பெரு நகரில் (வாழ்கின்ற); **நிருதர் எல்லாம் -** எல்லா அரக்கர்களும்; **நிசிசரர் ஆயிற்று -** இரவில் சஞ்சரிப்பவர்கள்ஆயினது. இது தற்குறிப்பேற்றம். பிற - பிறவே. பொசிவுறுதல் - கசிதல். நீர்ப்பொசிவு, கண்டுள்ளோம். இங்கு ஒளிப்பொசிவு பேசப்படுகிறது இதுவே கவிச் சக்கரவர்த்தியின் திருவுள்ளம் பொசிவு - நெகிழ்வு என்பர். ஈண்டு நெகிழ்ச்சி வேண்டின் கொள்க.

98-99 ஆம்பாடல்கள் அனுமனின் கற்பனை ஓட்டம். 98 ஆம் பாடல் சூரியனை மின்மினியாக்கிற்று. 99ஆம் பாடல் அரக்கரை நிசிசரர் ஆக்கிற்று. இது கவிதைச் சித்து.

நிருதர்நிசிசரர் ஆயினது இருள் இன்மையாலே என்க. ஆயிற்று என்பது ‘ஆயது’ என்றும் பொருள்தரும் தொழிற்பெயர் ஆம் - முற்று அன்று. இன்மையாலோ - இதில் உள்ள ஓகாரம் அசையாகவும் கொள்ளலாம் அசையாகக் கொண்டால் இருள் இன்மையால் நிருதர் நிசிசரர் ஆயினர் என்க. ***(99)***

அனுமன் மறைந்துசெல்லுதல்

4934. என்றனன்இயம்பி, ‘வீதி
ஏகுதல்இழுக்கம்’ என்னா,
தன்தகை யனையமேனி
சுருக்கி,மாளிகையில் சார
சென்றனன் -என்ப மன்னோ -
தேவருக் கமுதம் ஈந்த
குன்று எனஅயோத்தி வேந்தன்
புகழ்என,குலவு தோளான்.

தேவருக்கு - தேவர்களுக்கு; **அமுதம் ஈந்த -** அமுதத்தை வழங்கிய; **குன்று என -** (மந்தர) மலையைப் போலவும்; **அயோத்தி வேந்தன் -** அயோத்தி அரசனான இராமபிரானின்; **புகழ் என -** புகழைப் போலவும்; **குலவு தோளான் -** திரண்ட தோள்களைப் பெற்ற அனுமன்; **என்றனன் இயம்பி -** என்று (இலங்கையின் அழகைத்) தனக்குள் கூறிக் கொண்டு; **வீதி ஏகுதல் -** வீதி வழியே போவது; **இழுக்கம் என்னா -** தவறு நேர்வதற்குக் காரணம் என்று நினைத்து; **தன் தகையனையமேனி -** தன்னுடைய சிறப்புக்கேற்ற திருமேனியை; **சுருக்கி -** சுருக்கிக் கொண்டு; **மாளிகையில் சார-** மாளிகை சார; **சென்றனன் -** போயினான்.

‘மாளிகையின்சாரல்’ என்று பாடம் கொண்டு மாளிகையாகிய மலைச் சாரலில் எனப் பொருள் உரைப்பர். சாரல் என்றதனால் மாளிகை மலையாயிற்று. மாளிகையை ஒட்டிய பகுதியைச் சாரல் என்பர். என்ப - உரையசை மன், ஓ, இடைச்சொற்கள், அசை நிலையாய்வந்தன. தெருவில் சென்றால் அரக்கரால் வரும் இடையூற்றை ‘இழுக்கம்’ என்றான். ***(100)***

4935. ஆத்துறுசாலை தோறும்,
ஆனையின்கூடம் தோறும்,
மாத்துறு மாடம்தோறும்,
வாசியின் பந்தி தோறும்,
காத்துறு சோலைதோறும்,
கருங்கடல்கடந்த தாளான்
பூத்தொறும்வாவிச் செல்லும்
பொறிவரிவண்டின் போனான்.

கருங்கடல் கடந்ததாளான் - *பெரிய கடலைக் கடந்ததிருவடியுடைய அனுமன்;* **ஆத்துறு சாலை தோறும் -** *பசுக்கள் நெருங்கியுள்ள கொட்டில்கள் தோறும்;* **ஆனையின் கூடம் தோறும் -** *யானைக் கொட்டாரங்கள் தோறும்;* **மாத்துறு மாடந் தோறும் -** *பலவகை விலங்குகள் உள்ள மாடங்கள்தோறும்;* **வாசியின் பந்தி தோறும் -** *குதிரைச் சாலைகள் தோறும்;* **கா -** *பாதுகாப்பு;* **துறும் -** *நெருங்கியுள்ள;* **சோலை தோறும் -** *சோலைகள் தோறும்;* **பூத்தொறும் வாவிச் செல்லும் -** *மலர்கள் தோறும் தாவிப் போகின்ற;* **பொறிவரி வண்டின் -** *புள்ளிகளும் வரிகளுமுடைய வண்டினைப் போல்;* **போனான் -** *சென்றான்.*

கடல்கடந்ததிருவடியுடைய அனுமன், பூக்கள் தோறும் தாவிப் போகும் வண்டைப் போல் - சாலைகள் தோறும், கூடந்தோறும். மாடந் தோறும், பந்தி தோறும் சென்றான். ஆ - பசு. ஆன் - எருது என்றும் பொருள் கூறலாம். ஆன் அலாது ஊர்தியில்லை என்று திருமுறை பேசும். (நாவரசர் தானலாது) ஆன்+ஐ- ஐ சாரியை. ஊர் உற்றது என்று கூற வேண்டியதைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி ‘ஊரை உற்றது’ என்பான் - (நகர் நீங்கு படலம் 230). மாத்து - உயர்வு என்று கூறுவாரும் உளர். அனுமன் பிறர் அறியாவண்ணம் சென்றான். அதை விளக்கவே பூத்தொறும் தாவிச் செல்லும் வண்டு வந்தது. அவனுக்குக் கூடமும் மாடமும் பூவாக இருந்தன. ‘காத்து உறு சோலை’ என்று பிரித்து, பாதுகாத்துப் பயன் படுத்தும் சோலைகள் எனப் பொருள் உரைத்தல் பொருந்துமேல் கொள்க.
(101)

4936. பெரியநாள்ஒளிகொள் நானா
வித மணிப்பித்திப்பத்தி,
சொரியும் மா நிழல் அங்கங்கே
சுற்றலால்,காலின் தோன்றல்,
கரியன்ஆய்,வெளியன் ஆகிச்
செய்யனாய்காட்டும் - காண்டற்கு
அரியன்ஆய்எளியன் ஆய்த் தன்
அகத்து உறைஅழகனேபோல்.

நாள் ஒளி கொள்- நட்சத்திரங்களின் ஒளியைப் பெற்ற; **நானாவித -** பலவிதமான; **பெரியமணி -** பெரியமணிகள் (பதிக்கப்பெற்ற); **பித்திப் பத்தி -** சுவரின் வரிசைகள்; **சொரியும் -** பொழிகின்ற; **மா நிழல் -** சிறந்தஒளியானது அங்கங்கே; அனுமன் செல்லுகின்ற இடமெல்லாம் **சுற்றலால் -** அனுமனைச் சூழ்ந்துள்ளகாரணத்தால்; **காலின் தோன்றல் -** வாயுதேவனின் புதல்வனான அனுமன்; **காண்டற்கு அரியனாய் -** கண்ணாற் காண்பதற்கு அரியவனாய்; **எளியனாய் -** அறிவால் காண்பதற்கு எளியவனாய்; **தன் அகத்து -** தன்னுடைய மனத்திலே; **உறை அழகனே போல் -** தங்கியிருக்கும் இராமபிரானைப் போல; **கரியனாய் -** கரிய நிற முடையவனாகவும் (திருமால்); **வெளியனாய் -** வெண்ணிறமுடையவனாகவும் (பிரம்மதேவன்); **செய்யனாய் -** செந்நிறமுடையவனாகவும் (சிவபிரான்); **காட்டும் -** (தன்னைப் பலவிதமாகக்) காண்பித்துக் கொண்டான்.

பலவிதமாகஒளியைப் பாய்ச்சும் சுவர்களின் சார்பால் அனுமன் தன் உள்ளத்தில் உள்ள இராமபிரானைப் போலக் கரியவனாகவும் வெளியவனாகவும் சிவந்தவனாகவும் தன்னைத் தோற்றுவித்துக் கொண்டான், அனுமன் நீலம், முத்து, மாணிக்க மணிகளின் ஒளியால் சுற்றப்படும் போது முறையே கரியன், வெளியன், செய்யன் ஆகிறான் என்க. *(102)*

அனுமன்அரக்கர்களைக் காணுதல்

4937. **ஈட்டுவார்,தவம்அலால் மற்று**
ஈட்டினால்,இயைவது இன்மை
காட்டினார்விதியார்; அஃது
காண்கிற்பார் காண்மின் அம்மா!-
பூட்டுவார் முலைபொறாத
பொய் இடைநையப் பூநீர்
ஆட்டுவார் அமரர்மாதர்;
ஆடுவார்அரக்க மாதர்.+

வார் பூட்டு - கச்சால் இறுக்கிக் கட்டப்பெற்ற; **முலை பொறாத -** கொங்கைகளைச் சுமக்கவியலாத; **பொய் இடை -** நுட்பமான இடையானது; **நைய -** வருத்தம் அடையும்படி; **அமரர் மாதர் -** ;தேவ மகளிர்; **பூ நீர் -** சங்கமுகநதியில்; **ஆட்டுவார் -** நீராட்டுவார்கள்; **அரக்க மாதர் -** அரக்க மகளிர்; **ஆடுவார் -** நீராடுவார்கள்; **அஃது -** அக்காட்சியால்; **விதியார் -** நல்வினை என்பவர்; **ஈட்டுவார் -** தேடிச் சேர்க்க விரும்புவர்; **தவம் அ(ல்)லால் -** தவம் ஒன்றைத் தவிர; **மற்று -** (பொருள் முதலான) பிறவற்றை; **ஈட்டினால் -** சேர்த்து வைத்தால்; **இயைவது இன்மை -** ஏற்றதாக (அறம்) அமையாததை; **காட்டினார் -** கண்கூடாக்கினார். (இதை);**காண்கிற்பார் -** காணும்ஆற்றலுடையவர்கள்; **காண்மின் -** காணுங்கள் (அம்மா - உரையசை).

இடை வருந்தத்தேவமகளிர் நீராட்ட அரக்கியர்கள் நீராடு கின்றனர் அக்காட்சியால் தேடிச் சேர்க்க விரும்புபவர் தவத்தைத் தவிரப் பிறவற்றைச் சேர்த்தால் அவை இயையாமையை விதியார் அறிவித்தார். காணும் ஆற்றலுடையவர்கள் காணுங்கள்.

100 முதல் 103வரை கவிக் கூற்று. இழிந்த அரக்கியர்க்கு உயர்ந்த தேவ மாதர் பணி செய்தனர். இது தவத்தின் பயன். 'அறத்தாறு' என்னும் குறளில் 'இது' என்பது ஈண்டு அது என வந்தது.

இஃது என்னும் பாடபேதம் சிறந்தது. பூ நீர் - சங்கமுக நதி; பூ - சங்க முகம். நீர் - நதி. பூம்புகார் என்பதன் தொடரை ஆய்க. பூ நீர் - பன்னீர் என்று பொருள் கூறப் பெற்றது. அம்மா வியப்பிடைச்சொல். ***(103)***

4938. கானகமயில்கள் என்ன,
களிமடஅன்னம் என்ன,
ஆனனக் கமலப்போது
பொலிதர,அரக்கர் மாதர்,
தேன்உகு சரளச்சோலை
தெய்வநீர்ஆற்றின் தெண்நீர்,
வானவர் மகளிர்ஆட்ட
மஞ்சனம்ஆடுவாரை-

ஆனன கமலப் போது- *முகமாகிய தாமரை மலர்கள்;* **பொலிதர -** *விளங்கித் தோன்ற (மகிழ்ச்சியுடன்);* **வானவர் மகளிர் -** *தேவலோகப் பெண்கள்;* **தேன் உகு சரளச் சோலை -** *தேன்சிந்தும் தேவதாரு சோலையில்;* **தெள்நீர் -** *தெளிந்த தண்ணீரால்;* **ஆட்ட -** *நீராட்ட;* **கானக மயில்கள் என்ன -** *காட்டு மயில்கள் போலவும்;* **தெய்வநீர் ஆற்றில் -** *(ஆகாய) கங்கையாற்றில்;* **ஆட்ட -** *நீராட்ட;* **களிமட அன்னம் என்ன -** *களிப்பும் இளமையும் பெற்ற அன்னம் போலவும்;* **ஆடுவார் -** *நீராடுகின்ற;* **அரக்கர் மாதரை -** *அரக்கப் பெண்களையும்.*

நீராட்டும்தேவமகளிர் மலர்ந்த முகத்துடன் பணி செய்கின்றனர் என்பதை விளக்க கமலப் போது பொலிதர என்றான். இவ்வடை மொழி அரக்கியர்க்கு அமையாமையை அறிக. சோலையில் மயில் போலவும், ஆற்றில் அன்னம் போலவும் நீராடினர். மயில்கள் போலவும், அன்னம் போலவும் சோலையில், ஆற்றில் ஆட்ட ஆடும் அரக்கியரை - என்றுபொருள் கூறுவர்.104முதல் 121 ஆம் பாடல் வரை ஒரு தொடர் இரண்டாம் வேற்றுமை 'ஐ' கண்டார் என்பதை அவாவும். ***(104)***

4939. 'இலக்கணமரபிற்கு ஏற்ற
எழுவகைநரம்பின் நல்யாழ்
அலத்தகத்தளிர்க்கை நோவ,
அளந்துஎடுத்து அமைத்த பாடல்
கலக்குறமுழங்கிற்று' என்று
கன்னியர்சேடி மார்கள்
மலர்க்கையால்,மாடத்து உம்பர்
மழையின்வாய்பொத்து வாரை-

இலக்கண மரபிற்குஏற்ற - *நூல் முறைக்குப் பொருந்திய;* **எழுவகை நரம்பின் -** *ஏழுவகையான நரம்பைப் பெற்ற;* **நல்யாழ் -** *சிறந்த யாழில்;* **அலத்தகம் -** *செம்பஞ்சு*

பூசப்பெற்ற; ***தளிர்க்கை நோவ*** *- தளிர்போன்ற கைகள் வருந்த;* ***கன்னியர்*** *- அரக்கப் பெண்கள்;* ***அளந்து*** *- தாளத்திற்கேற்ப அளக்கப்பட்டு;* ***எடுத்து அமைத்த பாடல்*** *- எடுப்பாக அமைத்த பாசுரம்;* ***கலக்குற*** *- கலக்கம் அமையும்படி;* ***முழங்கிற்று என்று*** *- இடிக்கின்றதென்று;* ***மழையின்வாய்*** *- மேகத்தின் வாயை;* ***மலர்க்கையால்*** *- (தம்முடைய) மலர்போன்ற கைகளால்;* ***பொத்துவார்*** *- மூடுகின்ற;* ***சேடிமாரை*** *- (அரக்கியரின்) தோழியர்களையும்.*

யாழில் உருக்கள்சுரங்களுடன் பாடப்பெறும் சுரங்களுடன் பாடும்பா பாசுரம் என்க. அளந்து எடுத்து அமைந்த பாடல் - இசைநூல் வல்லார் ஆராய வேண்டிய பகுதி. இயற்றமிழ் ஒன்றே அறிந்தவர் உண்மை காண ஒண்ணாதது அலத்தகம் - செம்பஞ்சுக் குழம்பு. 'அலத்தகப் பஞ்சு அடுத்த பரிபுரப் பல்லவம்' (கம்ப. 2385) என்னும் தொடரை நோக்குங்கால் அலத்தகம் குழம்பை உணர்த்திடுமோ என்று தோன்றுகிறது. இது அரத்தகம் என்றும் வழங்கப்படும். பொத்துவார் - முற்று பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது. ***(105)***

4940. சந்தப்பூம்பந்தர் வேய்ந்த
தமனியஅரங்கில், தம்தம்
சிந்தித்ததுஉதவும் தெய்வ
மணிவிளக்கு, ஒளிரும் சேக்கை,
வந்து ஒத்தும்திருத மாக்கள்
விளம்பிதநெறிவழாமை
கந்தர்ப்ப மகளிர் ஆடும்
நாடகம்காண்கின்றாரை-

சந்தம் *- அழகிய;* ***பூம்பந்தர்*** *- பூவால் அமைந்த பந்தல்;* ***வேய்ந்த*** *- மேற்கட்டியாக அமைந்ததும்;* ***சிந்தித்தது உதவும்*** *- நினைத்தவற்றை வழங்கும்;* ***தெய்வ*** *- தெய்வத்தன்மை பெற்ற;* ***மணிவிளக்கு ஒளிரும்*** *- மணிகள் ஒளி வீசுவதும் (ஆன);* ***தமனிய அரங்கில்*** *- பொன்னாலான அரங்கத்தில்;* ***வந்து*** *- இசை மரபை நன்றாக அறிந்து;* ***திருதம் ஒத்தும் மாக்கள்*** *- தாளத்தை ஒத்துகின்றவர்களின்;* ***விளம்பித நெறி*** *- விளம்பித வழிகள்;* ***வழாமை*** *- தவறுபடாமல்;* ***கந்தர்ப்ப மகளிர்*** *- காந்தருவப் பெண்கள்;* ***ஆடும்*** *- ஆடுகின்ற;* ***நாடகம்*** *- நாடகத்தை;* ***தம்தம்*** *- தங்கள் தங்கட்குரிய;* ***சேக்கை*** *- ஆசனத்தில் இருந்து கொண்டு;* ***காண்கின்றாரை*** *- காண்பவராகிய அரக்க மகளிரை.*

விளக்கு, அரங்கிற்கு இன்றியமையாதது. அதை அறிந்தால் அதைக் காணும் அவைக்குச் சேர்த்து மயங்கார் - இவ் விளக்கை மாண் விளக்கு என்பர் அடிகள் (சிலம்பு 3 - 108) சேக்கை என்பதற்கு 'நாயகப்பந்தி' என்று பொருள் கொள்ளின். சேக்கை - ஆடும் நாயகப் பத்தி. திருதம் - தாளவகை. 'விளம்பிதம்' என்பது தாளஒத்துக் கேற்ற கட்டுகளாகும். இசை நூற்கூறு - 'விளம்பின' என்றபாடம் பொருட்சிறப்பின்று. ***(106)***

4941. திருத்தியபளிக்கு வேதி
தெள்ளியவேல்கள் என்ன
கருத்து இயல்புஉரைக்கும்

உண்கண்கருங்கயல், செம்மைகாட்ட
வருத்தியகொழுநர் தம்பால்
வரம்பின்றி வளர்ந்த காம
அருத்தியபயிர்க்கு நீர்போல்
அருநறவுஅருந்து வாரை

திருத்திய - நன்றாகஅமைக்கப் பெற்ற; **பளிக்கு வேதி -** பளிங்குத் திண்ணை; **தெள்ளிய வேல்கள் என்ன -** கூர்மையான வேல்களைப் போல வருத்த அதை மறக்க; **கருத்து இயல்பு -** மனத்தின் இயற்கையை; **உரைக்கும் -** வெளிப்படுத்துகின்ற; **உண் -** மை பூசப் பெற்ற; **கண் கருங்கயல் -** கண்ணாகிய கயல் மீன்கள்; **செம்மை காட்ட -** ஊடற் சீற்றத்தால் ஆகிய, செந்நிறத்தை வெளிப்படுத்தும்படியாக; **வருத்திய -** (பரத்தையின் தொடர்பால்)துன்புறுத்திய; **கொழுநர் தம்பால் -** கணவர் மாட்டு; **வரம்பு இன்றி -** எல்லையில்லாமல்; **வளர்ந்த காமம் -** பெருகிய காமமாகிய; **பயிர்க்கு நீர் போல் -** பயிரில் பாய்ச்சப்படும் தண்ணீரைப் போலவும்; **அருத்திய -** (தாம்) விருப்பம் கொண்ட; **அருநறவு -** சிறந்த மதுவை; **அருந்துவாரை -** உண்பவராகிய அரக்க மகளிரையும்.

கருங்கயல் -பிரிவைக் காட்டுகிறது. வருத்துதல் - பரத்தையர்பால் பிரிந்து வருத்துதல். அடிகள், கண்ணகி கருங்கயல், மாதவி செங்கண் என்றார் (இந்திர - 237) கருங்கண் என்றது கண்ணகிக்குப் புணர்ச்சியின்மையால் செங்கண் என்று உரைத்தது மாதவிக்குப் புணர்ச்சி விதும்பலால் என்று அரும்பதவுரை பேசும். கயற்கண் அன்புப் பார்வையைக் காட்டும். வேல்வழி சீற்றத்தைக் காட்டும். (கம்ப.983) இது விப்பிரலம்பம் (பிரிவு)
(107)

4942. **கோது அறுகுவளை நாட்டம்**
கொழுநர்கண் வண்ணம் கொள்ள,
தூதுளங் கனியைவென்று
துவர்த்தவாய் வெண்மை தோன்ற,
மாதரும் மைந்தர்தாமும்
ஒருவர்பால்ஒருவர் வைத்த
காதல்அம்கள்உண் டார்போல்,
முறைமுறைகளிக்கின் றாரை-

கோது அறு - குற்றம்இல்லாத; **குவளை நாட்டம் -** (அரக்கியரின்) குவளைப் பூப் போன்ற கரிய கண்கள்; **கொழுநர் -** தம் கணவரின்; **கண்வண்ணம் கொள்ள -** கண்ணின் (சிவந்த) இயல்பைப் பெறவும்; **தூதுளங்கனியை -** தூதுளம் பழத்தை; **வென்று -** (நிறத்தால்) வெற்றி கொண்டு; **துவர்த்த வாய் -** செந்நிறம் பெற்றவாயில் **வெண்மை தோன்ற -** வெண்மை நிறம் வெளிப்படவும்; (பூரண இன்பம் பெற்று) **மாதரும் -** அரக்கப் பெண்களும்; **மைந்தர்தாமும் -** ஆடவர்களும்; **ஒருவர் மேல் ஒருவர் வைத்த -** ஒருவர் பால் ஒருவர் கொண்டுள்ள; **காதல்அம் கள் -** காதலாகிய மதுவை; **உண்டார்போல் -** உண்டவர்போல்; **முறைமுறை -** மாறி மாறி; **களிக்கின்றாரை -** செருக்குக் கொள்பவராகிய காதலர்களையும்.

கரியகண்கள்சிவத்தலும், சிவந்த வாய் விளர்த்தலும் புணர்ச்சியால் உண்டாகும். களி - உள்ளச் செருக்கு - (திருக்கோவை 52. பேராசிரியர்)இச்செருக்கு - உவகை மிகுதி தந்தது. இது சம்போகம் (புணர்ச்சி) *(108)*

4943. விற்படர்பவளப் பாதத்து
அலத்தகம்எழுதி, மேனி
பொற்பு அளவு இல்லா
வாசப்புனைநறுங் கலவை பூசி,
அற்புத வடிக்கண்வாளிக்கு
அஞ்சனம்எழுதி, அந்தில்
கற்பகம்கொடுப்ப வாங்கி
கலன்தெரிந்து அணிகின்றாரை-

படர்வில் - பரவியஒளியைப் பெற்ற; **பவளப் பாதத்து -** பவளம் போன்ற பாதங்களில்; **அலத்தகம் எழுதி -** செம்பஞ்சுக் குழம்பை அலங்கரித்துப் பூசி; **அளவு இல்லா -** அளவு கடந்த; **பொற்பு -** பொலிவைப் பெற்ற; **வாசம் -** மணமுடைய; **புனை -** கற்பூரம் முதலானவை சேர்க்கப்பெற்ற; **நறுங்கலவை -** நல்ல கலவைச் சந்தனத்தை; **மேனி பூசி -** மேனியில் அணிந்து (பிறகு); **அற்புத -** அதிசயமான; **வடி -** கூர்மையான; **கண் வாளிக்கு -** கண்களாகிய அம்புக்கு; **அஞ்சனம் எழுதி -** மையிட்டு; **அம் பொன் -** அழகிய பொன்மயமான; **கற்பகம் -** கற்பக மரம்; **கலன்கொடுக்க -** ஆபரணங்களை வழங்க (அவற்றுள்); **தெரிந்து -** தமக்கு ஏற்றவற்றை அறிந்து; **வாங்கி -** பெற்று; **அணிகின்றாரை -** அணிபவர்களாகிய அரக்கப் பெண்டிரையும்.

வாங்கி என்றான்மரத்திற்குக் கீழே தம் கையைத் தாழ்த்தாமல் எடுத்துக் கொண்டமை நோக்கி. *(109)*

4944. புலிஅடு மதுகை மைந்தர்
புதுப்பிழை உயிரைப் புக்கு,
நலிவிட அமுதவாயால்
நச்சுஉயிர்த்து, அயிற்கண் நல்லார்,
மெலிவுடைமருங்குல் மின்னின்
அலமர,சிலம்பு விம்மி
ஒலிபட உதைக்கும்தோறும்
மயிர்ப்புளகு உறுகின் றாரை-

புலிஅடும் - புலியைக்கொல்லும்; **மதுகை மைந்தர் -** வலிமையுடைய வீரக்கணவர் புரிந்த; **புதுப்பிழை -** புதிய குற்றமானது; **புக்கு -** உள்ளத்தே நுழைந்து; **உயிரை நலிவிட -** உயிரையே துன்பம் செய்ய; **அயில் கண் நல்லார் -** வேல்போன்ற கண்களையுடைய மகளிர்; **அமுத வாயால் -** (முன்பு) அமுதம் வழங்கிய வாயால்; **நச்சு உயிர்த்து -** (நச்சு) பாம்பைப் போல மூச்சை வெளிப்படுத்தி; **மெலிவு உடை மருங்கில் -** மெலிந்துள்ள இடையானது; **மின்னின் அலமர -** மின்னலைப் போலத் தடுமாறவும்; **சிலம்பு -** சிலம்பானது; **விம்மிஒலிபட -** துடித்து ஒலிக்கவும்; **உதைக்கும் தோறும் -** உதைக்கும்

போதெல்லாம்; ***மயிர்ப்புளகு உறுகின்றாரை -*** *மயிர் சிலிர்க்கப் பெறுகின்றவர் களையும்;*

தலைவி உதைப்பதுதலைவனுக்கு இன்பம் தரும். உய்ந்த பிள்ளை ஊடலைக் காட்டும் குறிப்பாக உதைத்தலை அபிநயித்தார். அப்போது எம்பார், 'அவனுக்கு அது தேட்டம், என்றார். வைணவ உரைவளம் (30பக்) காண்க.
(110)

4945. உள்ளுடைமயக்கால் உண்கண்
சிவந்து,வாய்வெண்மை ஊறி,
துள்இடைப் புருவம்கோட்டித்
துடிப்ப,வேர்பொடிப்ப, தூய
வெள்ளிடை மருங்குலார்தம்
மதிமுகம்வேறு ஒன்று ஆகிக்,
கள்ளிடைத்தோன்ற நோக்கிக்
கணவரைக்கவல்கின் றாரை-

தூய - *(மேகம் முதலானவைஇல்லாத) சுத்தமான;* ***வெள்ளிடை -*** *வெட்ட வெளி போன்ற;* ***மருங்குலார் -*** *இடையை உடைய மகளிர்;* ***தம் மதிமுகம் -*** *தம்முடைய சந்திரனை ஒத்த முகம்;* ***வேறு ஒன்றாகி -*** *பிறிதொருவடிவமாகி;* ***கள்ளிடை தோன்ற -*** *கள்ளின் சாடியிலே தெரிய;* ***நோக்கி -*** *அதைப் பார்த்து (அதனால்);* ***உள் உடை மயக்கால் -*** *மனம் சிதைந்ததால்உண்டாம் மயக்கத்தால்;* ***உண்கண் சிவந்து -*** *மையுண்ட கண்கள்சிவக்கப்பெற்று;* ***வாய்வெண்மை ஊறி -*** *வாயில் வெண்ணிறம் பரவி;* ***துள் -*** *துள்ளுகின்ற;* ***புருவம் -*** *புருவம்;* ***இடை -*** *நடுவில்;* ***கோட்டி துடிப்ப -*** *வளைந்து துடிக்க;* ***வேர் பொடிப்ப -*** *வியர்வை அரும்பித் தோன்ற;* ***கணவரை -*** *(தன்னைத் தேடும்)கணவரை;* ***கனல்கின்றாரை -*** *சீறுகின்ற மகளிரையும். இப் பாடலைப்பின்பற்றி பரஞ்சோதியார் அமைத்த பாடல் - திருவிளையாடற் புராணம் தருமிக்குப் பொற்கிழியளித்த படலத்தில் (75) காண்க. புலவர் புராணம், பரஞ்சோதி... கம்பன் தனை நம்பிக் கள்ளுண்டாட்டுரைத்தது என்று கூறும்.* ***(111)***

4946. ஆலையில்,மலரில், சாரல்
முழையினில், அமுதவாரிச்
சோலையில்,துவசர் இல்லில்
சோனகர்மனையில், தூய
வேலையில் கொளஒணாத
வேற்கணார்குமுதச் செவ்வாய்
வால் எயிற்று ஊறுதீம்தேன்
மாந்தினர்மயங்கு வாரை-

ஆலையில் மலரில்- *கரும்பிலும் மலரிலும்;* ***சாரல் முழையினில் -*** *மலைச்சாரலையடுத்த குகையிலும்;* ***அமுதவாரிச் சோலையில் -*** *நீர்ப் பெருக்குடைய சோலையிலும்;* ***துவசர் இல்லில் -*** *துவசர்களின் வீட்டிலும்;* ***சோனகர் மனையில் -*** *யனவர் மனையிலும்;* ***தூய வேலையில் -*** *தூய பாற்கடலிலும்;* ***கொள ஒணாத -*** *பெற*

முடியாத; **வேல் கண்ணார் -** *வேல் போன்ற கண்ணைப் பெற்ற மகளிரின்;* **குமுதச் செவ்வாய் -** *குமுத மலர் போன்ற வாயில்;* **ஊறும் வால் எயிற்று -** *வெள்ளிய பற்களுக்கிடையில் ஊறுகின்ற;* **தீம் தேன் -** *இனிய தேனை;* **மாந்தினர் -** *நன்றாகக் குடித்து;* **மயங்குவோரை -** *மயங்குபவர்களாய அரக்கரையும்.*

துவசர் -கள்விற்பவர். ***(112)***

4947. நலன்உறுகணவர் தம்மை
நவைஉறப்பிரிந்து, விம்மும்
முலைஉறு கலவைதீய,
முள்இலாமுளரிச் செங்கேழ்
மலர்மிசைமலர்பூத் தென்ன,
மலர்க்கையால் வதனம் தாங்கி,
அலமரும்உயிரி னோடும்
நெடிதுஉயிர்த்து அயர்கின்றாரை-

நலன்உறு - *அழகுமிக்க;* **கணவர்தம்மை -** *கணவர் பால்;* **நவைஉற -** *குற்றம் உண்டாக;* **பிரிந்து -** *ஊடலால் அவரை விட்டு நீங்கி;* **விம்மும் -** *பருத்துள்ள;* **முலை -** *முலையின்கண்ணே;* **உறுகலவை -** *மிகுதியாகப் பூசப்பெற்ற சந்தனம்;* **தீய -** *தீய்ந்து போகும்படி;* **முள்இலா -** *முள்ளே இல்லாத;* **செங்கேழ் -** *சிவந்த ஒளிபெற்ற;* **முளரிமலர்மிசை -** *தாமரை மலரில்;* **மலர் பூத்த என்ன -** *மலரானது மலர்ந்தாற் போல;* **மலர்க்கையில் வதனம் தாங்கி -** *மலர் போன்ற கையால் முகத்தைத் தாங்கி;* **அலமரும் -** *ஊசலாடுகின்ற;* **உயிரினோடும் -** *உயிருடன்;* **நெடிது உயிர்த்து -** *பெருமூச்சு விட்டு;* **அயர்கின்றாரை -** *கவலைப்படுகின்ற மகளிர்களையும்;*

துன்பம்உண்டாக்கப் பிரிந்தவர் துன்புறுதல் அதிசயம் - இவர்கள் கோபம் ஊடற்கோபமோ ? விரகக் கோபமோ ? உணர்வரிது. சேக்கிழார், புலவியோ, பிரிவோ என்பார் (ஏயர்கோன் 315) திருக்குறள் இந்நிலையை 'நிறையழிதல்' என்னும் அதிகாரத்தில் பேசும். கணவர் தம்மை - கணவர்பால் - இரண்டன் உருபை ஏழன் உருபாக்குக. நவை - துன்பம். ***(113)***

4948. ஏதிஅம்கொழுநர் தம்பால்
எய்தியகாத லாலே,
தாது இயங்குஅமளிச் சேக்கை,
உயிர்இலாஉடலின் சாய்வார்,
மாதுயர்க் காதல்தூண்ட,
வழியின்மேல் வைத்த கண்ணார்,
தூதியர் முறுவல்நோக்கி
உயிர்வந்துதுடிக்கின்றாரை-

ஏதி அம்கொழுநர் தம்பால் - *ஆயுதம் ஏந்தியகணவர்பால்;* **எய் தியகாதலால் -** *ஒன்றுபட்ட காமத்தாலே; (அவர்பிரிய)* **தாது இயங்கு -** *மகரந்தப்பொடிகள், அசைகின்ற;* **அமளிச்சேக்கை -** *படுக்கையிடத்தில்;* **உயிர் இலா -** *உயிர் அற்ற;* **உடலின்**

acharya.org

சாய்வார் - உடம்பைப் போல் விழுந்து; ***மாதுயர்*** - மிக்க துன்பத்தை உண்டு பண்ணும்; ***காதல் தூண்ட*** - காதலானதுஉந்துதலாலே; ***வழியின் மேல் வைத்த*** - (அவர் வரும்) வழியிலே நிறுத்திவைத்த; ***கண்ணார்***- கண்களையுடையவராய்; ***தூதியர் முறுவல் நோக்கி*** - தூதாகச் சென்ற பெண்களின் புன்னகையைப் பார்த்து; ***உயிர் வந்து*** - சென்ற உயிர் மீளவும் வரப் பெற்று; ***துடிக்கின்றாரை*** - துடிக்கின்றவர்களையும்;

ஏதி - ஆயுதம்,அமளி - படுக்கை; சேக்கை - இடம். **(114)**

4949. சங்கொடுசிலம்பும், நூலும்
பாதசாலகமும் தாழ,
பொங்குபல்முரசம் ஆர்ப்ப
இல்உறைதெய்வம் போற்றி,
கொங்குஅலர்கூந்தல், செவ்வாய்,
அரம்பையர், பாணி கொட்டி
மங்கல கீதம்பாட
மலர்ப்பலிவகுக்கின்றாரை-

சங்கொடுசிலம்பும் - சங்கு வளையல்களும்காற்சிலம்பும்; ***நூலும்*** - அரை நூல் மாலையும் (மேகலை); ***பாத சாலகமும்*** - பாதத்தில் அணியும் கொலுசும்; ***தாழ*** - ஒலி குன்றும்படியாக; ***பொங்கு*** - மிக்கு ஒலிக்கின்ற; ***பல்முரசம் ஆர்ப்ப*** - பலவகை முரசங்கள் ஒலிக்கவும்; ***கொங்கு அலர் கூந்தல்*** - மணத்தைப் பரப்பும் கூந்தலையும்; ***செவ்வாய்*** - சிவந்த வாயையும் (உடைய); ***அரம்பையர்*** - தேவமாதர்கள்; ***பாணி கொட்டி*** - தாளத்தை ஒற்றி; ***மங்கல கீதம் பாட*** - மங்கலப் பாடல்களைப் பாடவும்; ***இல்லுறை தெய்வம் போற்றி*** - வீட்டுத் தேவதைகளைப் புகழ்ந்து; ***மலர்ப்பலி*** - அருச்சனைப் பூக்களை; ***வகுக்கின்றாரை*** - தூவுகின்ற இல்லுறை மகளிர்களையும்;

இல்லுறை தெய்வம்- வீட்டுத் தேவதை. இலக்கணையார் இலம்பகத்தில் இனியர் 17 ஆம் பாடலில் இல்லுறை தெய்வத்திற்குப் பூப்பலியைச் சிந்தினார் என்று வரைந்தார். 'பூப்பலி செய்து' (சிலம்பு - 28 - 231) பூப்பலி - அருச்சனை (குறிப்புரை) நூல் - அரைநூல்மரவை (மேகலை) **(115)**

4950. இழைதொடர் வில்லும் வாளும்
இருளொடு மலைய, யாணர்க்
குழைதொடர்நயனம் கூர்வேல்
குமரர்நெஞ்சு உருவக் கோட்டி,

முழைதொடர் சங்கு பேரி
முகில்என முழங்க, மூரி
மழைதொடர் மஞ்ஞை என்ன
விழாவொடு வருகின்றாரை-

இழை தொடர் - ஆபரணங்களிலிருந்து புறப்படும்; ***வில்லும்*** - (விட்டுவிட்டு வரும்) ஒளியும்; ***வாளும்*** - இடையீடின்றி வரும் ஒளியும்; ***இருளொடு மலைய*** - இருளுடன்

போர் செய்யுவும்; **குழை தொடர் -** *காதணிகளை அளாவும்;* **நயனம் -** *கண்களாகிய;* **யாணர் -** *புதுமையான;* **கூர்வேல் -** *கூர்மையான வேலை;* **கோட்டி -** *செலுத்தி (அதனால்);* **குமரர் நெஞ்சு -** *இளைஞர்களின் நெஞ்சங்களை;* **உருவ -** *துளைக்கவும்;* **தொடர் -** *அடுக்கடுக்கான;* **முழைசங்கு -** *துளை பெற்ற சங்குகளும்;* **பேரி -** *முரசங்களும்;* **முகில் என -** *மேகம் போல;* **முழங்க -** *ஆரவாரிக்கவும்;* **மூரி மழை தொடர் -** *வலிய மேகத்தின் பால் அன்பு கொண்ட;* **மஞ்ஞை என்ன -** *மயில்களைப் போல;* **விழாவொடு வருகின்றாரை -** *விழாக் கோலத்துடன் வரும் பெண்டிரையும்; மலைய, உருவ, முழங்க, வருகின்றாரை எனக்கூட்டுக - அன்றி - மலைய, முழங்க, வேல் உருவக் கோட்டி வருகின்றாரை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். வில் - விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிப்பது வாள் - தொடர்ந்து பிரகாசிப்பது. வில்லும் வாளும் இருளொடு போர் செய்கிறது (சிலேடை) பெண்மையைச் சிறப்பிக்கும் சங்க நூல்கள் 'விழவு மேம்பட்ட நலன்' (குறுந் 125) குறுமகள் வந்தென விழவாயிற்று (குறுந் 294) என்று பேசும்.* ***(116)***

4951.. பள்ளியில், மைந்த ரோடும்
ஊடிய பண்புநீங்கி,
ஒள்ளிய கலவிப்பூசல்
உடற்றுதற்குஉருத்த நெஞ்சர்,
மெள்ளவே இமையைநீக்கி,
அஞ்சன இழுதுவேய்ந்த,
கள்ளவாள்நெடுங்கண் என்னும்
வாளுறைகழிக்கின்றாரை-

பள்ளியில் - *படுக்கையில்;* **மைந்தரோடும் -** *தம்முடைய கணவருடன்;* **ஊடிய பண்பு நீங்கி -** *பிணங்கிய இயல்பை விடுத்து;* **ஒள்ளிய -** *சிறந்த;* **கலவிப் பூசல் உடற்றுதற்கு -** *புணர்ச்சிப் போர்புரிவதற்கு;* **உருத்தநெஞ்சர் -** *சீறிய மனத்தையுடையவராய்;* **மெள்ள -** *மெதுவாக;* **இமையை நீக்கி -** *கண்ணிமைகளைத் திறந்து;* **அஞ்சனம் -** *மையாகிய;* **இழுது வேய்ந்த -** *நெய் பூசப் பெற்ற;* **கள்ளவாள் -** *வஞ்சகமும் கொடுமையும் பெற்ற;* **நெடுங்கண் என்னும் -** *பெரிய கண்கள் ஆகிய;* **வாள் -** *வாளாயுதத்தை;* **உறை கழிக்கின்றாரை -** *உறையிலிருந்து கழித்தெடுப்பவரையும்.*

ஈங்கு பேசப்படும்மகளிர் ஊடலால் உறங்குவதுபோல் பாசாங்கு புரிபவர்கள். அவர்களின் உள்ளக் காதலே ஊடலை நீக்கிற்று. கணவன் காணாதபோது அவனைக் கண்டு அவன் நிலையை ஆராய்தலின் கள்ள நெடுங்கண் என்றார். கலிங்கத்துப் பரணி இத்துயிலைப் பொய்த்துயில் என்று பேசும். போர் என்றமையால் 'உருத்த நெஞ்சர்' என்றார். மை நெய்யாகவும், இமை உறையாகவும் கொள்க. இழையை நீக்கி என்பது பாடமாயின் அணிகள் கலவிப் போர்க்கு இடையூறு நல்கிற்று என்று நீங்கியதாகக் கொள்க (கம்ப. 1017). ***(117)***

4952. ஓவியம்அனைய மாதர்
ஊடினர்,உணர்வோடு உள்ளம்
மேவிய கரணம்மற்றும்
கொழுநரோடுஒழிய, யாணர்த்
தூவியம் பேடைஎன்ன

மின்இடைதுவள ஏகி,
ஆவியும் தாழுமேபுக்கு
அருங்கதவு அடைக்கின்றாரை-

உணர்வோடுஉள்ளம் - உணர்ச்சியும்ஊக்கமும்; **மேவிய கரணம் -** ஒன்றியிருக்கும் அந்தக் கரணங்களும்; **மற்றும் -** பிற பொருள்களும்; **கொழுநரோடு ஒழிய -** கணவர்பால் சென்று தங்க (தனித்திருந்து); **ஊடினர் -** ஊடல் கொண்டு; **யாணர் -** அழகிய; **தூவியம் பேடை என்ன -** இறகையுடைய பெண் அன்னம் போல; **மின் இடை -** மின்னல் போன்ற இடையானது; **துவள ஏகி -** துவளும்படியாகப் புறம்பே போய்; **ஆவியும் தாழுமேயாய் -** பெருமூச்சும் தாழுமாக இருந்துகொண்டு; **அருங்கதவு அடைக்கின்றார் -** சிறந்த கதவை அடைக்கின்ற; **ஓவியம் அனைய மாதர் (ஐ) -** சித்திரம் போன்ற மாதரையும். கரணம்- மனம்,புத்தி சித்தம், அகங்காரம். உணர்வு-அறிவு உள்ளம்- ஊக்கம். தலைவிக்கு உதவியாக இருந்தது பெருமூச்சே., உள்ளம் மேவிய கரணம் என்பதை ஒரு தொடராக்கி அந்தக் கரணம் என்று உரை கூறுவர், சிலர். உள்ளம் - மனம் என்பர் சிலர். ஆவி-உயிர் என்று கூறப்பெற்றது. ஆவி-பெருமூச்சு. 'உணர்வு அழுங்க உயிர்த்தனள் ஆவியே' (கம்ப. 1092.) ஐ உருபு மாதருடன் கூட்டப் பெற்றது - அடைக்கின்ற மாதரை என அமைக்க. ***(118)***

4953. *கின்னரமிதுனம் பாடக்,*
கிளர்மழைகிழித்துத் தோன்றும்
மின் எனத்தரளம் வேய்ந்த
வெண்நிறவிமானம் ஊர்ந்து,
பன்னக மகளிர்சுற்றிப்
பலாண்டுஇசை பரவ, பண்ணைப்
பொன்நகர்வீதிதோறும்;
புதுமனைபுகுகின் றாரை-

கிளர் - மேல்நோக்கி எழுகின்ற; **மழை -** மேகத்தை; **கிழித்துத் தோன்றும் -** பிளந்து கொண்டு வெளிப்படுகின்ற; **மின் என -** மின்னலைப் போல; **தரளம் வேய்ந்த -** முத்துக்களால் போர்ததப் பெற்ற; **வெண்நிற -** வெண்மையான நிறத்தைப் பெற்ற; **விமானம் ஊர்ந்து -** விமானத்தைச் செலுத்தி; (தமக்குரிய இடத்தைச் சார்ந்து) (அங்கே) **கின்னர மிதுனம் பாட -** கின்னரப் பறவைகள் பாடவும்; **பன்னக மகளிர் -** நாகலோகப் பெண்கள்; **சுற்றி -** சூழ இருந்து கொண்டு; **இசை -** பண்ணுடன்; **பலாண்டு பரவ -** பல்லாண்டுகளால் வாழ்த்தவும்; **பண்ணை -** நீர்நிலைகளைப் பெற்ற; **பொன்நகர் வீதிதோறும் -** புதிய நகரத்தில் அமைந்த வீதிதோறும்; **புதுமனைபுகுகின்றாரை -** புதிதாகக் கட்டப்பெற்ற வீடுகளில் புகுபவரையும்; 'பொன்' என்றசொல் புதுமையைக் காட்டும். பொன்ஏர் - என்பது முதலில் உழுதலைக் குறிப்பதை அறிக. பண்ணை - நீர்நிலை. தக்கை இராமாயணம் 'இல்லறவீதியும் புதுமனையும் கட்டிக் குடியேறும் பலரைக் கண்டான்' என்று பேசும் (சௌந்தரிய - ஊர் தேடு - 8) நகரும் புதிது வீடும் புதிது. கின்னர மிதுனம் - இசைபாடும் பறவை. கின்னரம் முரலும் அணங்குடைச்சாரல் (பெரும்பாண் 494) பெரியாழ்வார், கின்னரம் மிதுனங்களும் கின்னரம் தொடுகிலோம் என்றனர். (பெரியாழ்வார் திருமொழி 3 - 6) என்று பாடுகிறார். மணவாள மாமுனிகள், கொண்டு பாடித்திரிகையாலே கிந்நரமிதுனங்கள் என்றுஜகத்பிரஸித்தங்களாய் இருக்கின்றவர்கள் என்று விளக்கம் தந்தார். ஆழ்வாரின்

திருவுள்ளம். கின்னரமிதுனம் தேவர்கள் என்று கருதுகின்றது. கம்பர் பாடுகின்ற கின்னர மிதுனங்கள் என்பார். ஏற்பன கொள்க. *(119)*

4954. கோவையும்குழையும் மின்ன,
கொண்டலின் முரசம் ஆர்ப்ப,
தேவர்நின்று ஆசிகூற,
முனிவர்சோபனங்கள் செப்ப,
பாவையர்குழாங்கள் சூழ,
பாட்டொடுவான நாட்டுப்
பூவையர் பலாண்டுகூற,
புதுமணம்புகுகின்றாரை-

கொண்டலின் - மேகத்தைப்போல; **முரசம் ஆர்ப்ப -** முரசங்கள் முழங்கவும்; **நின்று -** நின்றுகொண்டு; **தேவர் ஆசிகூற -** தேவர்கள் ஆசிகள் கூறவும்; **முனிவர் -** முனிவர்கள்; **சோபனங்கள் செப்ப -** மங்கல வாழ்த்துக்கள் பாடவும்; **பாவையர் குழாங்கள் -** பெண்கள் கூட்டங்கள்; **பாட்டொடு -** பாட்டுக்களோடு; **சூழ -** சுற்றியிருக்கவும்; **வானநாட்டுப் பூவையர் -** தேவலோகப் பெண்கள்; **பலாண்டு கூறு -** பல்லாண்டுகள் பாட; **கோவையும் -** முத்துக்களாலும் மணிகளாலும் அமைந்த மாலைகள்; **குழைகள் மின்ன -** மகரக் குழைகள் ஒளி வீசவும்; **புதுமணம் புணர்கின்றாரை -** புதுமணம் புரிகின்றவர்களையும். *(120)*

அனுமன்கும்பகருணனைக் காணுதல்

4955. இயக்கியர், அரக்கி மார்கள்,
நாகியர்,எஞ்சுஇல் விஞ்சை
முயல்கறைஇல்லாத் திங்கள்
முகத்தியர், முதலி னோரை-
மயக்குஅற நாடிஏகும்
மாருதி, மலையின் வைகும்
கயக்கம்இல்துயிற்சிக் கும்ப
கருணனைக் கண்ணின் கண்டான்.

இயக்கியர் - யட்சப்பெண்கள்; **அரக்கிமார்கள் -** அரக்கப் பெண்கள்; **நாகியர் -** நாகலோகப் பெண்கள்; **எஞ்சு இல் -**குறைவற்ற; **முயல்கறை-** முயலாகிய களங்கம்; **இல்லாத் திங்கள் -** இல்லாத சந்திரனைப் போன்ற; **முகத்தியர் -** முகத்தையுடைய; **விஞ்சை -** வித்தியாதரப்பெண்கள்; **முதலினோரை -** முதலான பெண்களை; **மயக்கு அற -** சந்தேகம்இல்லாதபடி; **நாடி ஏகும் மாருதி -** ஆராய்ந்து செல்லும் ஆஞ்சநேயன்; **மலையின் வைகும் -** மலைபோல் உள்ளவனும்; **கயக்கம் இல் துயிற்சி -** இடையீடில்லாத உறக்கத்தை உடையவனும் ஆகிய; **கும்பகருணனை -** கும்பகர்ணனை; **கண்ணின் கண்டான் -** கண்களால் பார்த்தான்.

இயக்கியர்முதலானோரை நாடிச்செல்லும் மாருதி கும்பகர்ணனைப் பார்த்தான். முகத்தியர்,என்னும் குறிப்பு வினைமுற்று பெயரெச்சப்பொருளில் வந்தது. வினை

எஞ்சு கிளவியும் வேறு பல்குறிய (தொல்-சொல் 457-சேனா) விஞ்சை என்பது ஆகுபெயராய் விஞ்சையரைக் குறித்தது. 'வித்தைகள் வித்தை ஈசர்' என்னும் சித்தியாரில் வித்தை என்பது மந்திரேசுரரைக் குறித்தமை காண்க (சித்தி. சுபக்கம் 1-25) கயக்கம் - இடையீடு. 104 முதல் 121 வரை ஒரு தொடர்.
(121)

கலிவிருத்தம்

4956. ஓசனைஏழ்அகன்று உயர்ந்தது; உம்பரின்
வாசவன் மணிமுடிகவித்த மண்டபம்
ஏசுற விளங்கியது;இருளை எண்வகை
ஆசையின்நிலைகெட அலைக்கல் ஆன்றது.

(கும்பன் அரண்மனை)

***ஏழ் ஓசனை -** ஏழு யோசனை தூரம்; **அகன்று உயர்ந்தது -** விரிவு பெற்று அதற்கேற்ப உயர்ந்தது; **உம்பரின் -** விண்ணுலகத்தில்; **வாசவன் -** இந்திரன்; **மணி முடி கவித்த மண்டபம் -** அழகிய முடியைத் தரித்துக் கொண்ட மண்டபமானது; **ஏசுற -** பழியடையும்படி; **விளங்கியது -** (அதனினும் சிறப்பாக) ஒளி வீசுவது; **எண்வகை ஆசையின் -** எட்டுத் திக்கின் கண்ணும் உள்ள; **இருள் -** இருளானது **நிலைகெட -** நிலைகெட்டு அழிய; **அலைக்கல் ஆன்றது -** ஓடச்செய்தலால் (மன) நிறைவு பெறுவது.*

இந்திரன் மணிமுடிசூடும் மண்டபம் இந்திரனின் மணிமுடியைச் சூடிய மண்டபம் என்றும் இந்திரனின் மணி முடியைப் பறித்துக் கொண்டு வந்து கும்பகர்ணன் அதைஅணிந்து கொண்டமண்டபம் என்றும் கூறலாம். 'மன்னும் புரந்தரன்தன் முடிபதித்த மணிமண்டபத்து' என்று எம்பெருமான் கவிராயர் பாடுகின்றார் (தக்கை ராமாயணம் சௌந்தரிய - ஊர்தேடு. 9) கலிவிருத்தம். ஊர் தேடு படலத்தில் 43 ஆம் பாடலின் குறிப்பைக் காண்க. ***(122)***

4957. அன்னதன்நடுவண், ஓர் அமளி மீமிசை
பன்னக அரசுஎனப்பரவை தான்என,
துன்இருள்ஒருவழித் தொக்க தாம்என,
உன்னஅருந்தீவினை உருக்கொண் டென்னவே.

***அன்னதன் நடுவண்-** அந்தமண்டபத்தின் நடுவில், **ஓர் அமளி மீமிசை -** ஒரு கட்டிலின் மேலே **; பன்னக அரசு என -** பாம்பரசனான ஆதிசேடனைப் போலவும்; **பரவைதான் என -** பாம்பரசனான ஆதிசேடனைப் போலவும்; **பரவைதான் என -** கடலைப் போலவும்; **ஒரு வழி -** ஒரு பக்கத்தில்; **தொக்கது -** ஒன்று கூடிய; **துன் இருள் என -** மிக்க இருள் போலவும்; **உருக் கொள் -** வடிவம் பெற்ற; **உன்ன அரும் -** சிந்திக்க அறியாத; **தீவினை என்னவும் -** பாபத்தைப் போலவும் (உள்ள கும்பகருணன்).*

தொக்கது இருள் -ஒன்று கூடிய இருள் தொக்கது என்னும் முற்று பெயரச்சப் பொருளில் வந்தது. (முகவை கவிராயர். நன் 351) இங்ஙனம் மாற்றாக்கால் அரசு என, பரவை என - யாவும் பெயராக வருதலும் தொக்கது என முற்று வினையாக வருதலும்

சிறப்பின்மை ஓர்க. ஆம் - அசை ‘உடற்றவே கொல் ஆம் இப்படை எடுத்தது’ என்ற இடத்து ஆம் அசையாயிற்று (கம்ப. 2308.) ***(123)***

4958. முன்னிய கனைகடல் முழுகி, மூவகைத்
தன்இயல்கதியொடு தழுவி, தாது உகு
மன்நெடுங் கற்பகவனத்து வைகிய
இன்இளந்தென்றல்வந்து இழுகி ஏகவே.

(அரண்மனையில்)

தாது உகு - *மகரந்தப் பொடிகள் சிந்துகின்ற;* ***மன்நெடுங் கற்பக வனத்து -*** *நிலைபெற்ற பெரிய கற்பகச் சோலையில்;* ***வைகிய -*** *தங்கியிருந்த;* ***இன் -*** *இனிமையான;* ***இளந்தென்றல் -*** *இளமையான தென்றற் காற்றானது;* ***முன்னிய -*** *கிளர்ந்துள்ள;* ***கனைகடல் முழுகி -*** *ஆரவாரிக்கும் கடலில் நீராடி;* ***தன் இயல் -*** *தனக்குப் பொருத்தமான;* ***மூவகைக் கதியொடும் தழுவி -*** *மூன்றுவகையான நடையைமேற்கொண்டு;* ***வந்து -*** *கும்பகர்ணனின் பக்கம் வந்து;* ***இழுகி ஏக -*** *வருடிச் செல்லவும்.*

முன்னிய -கிளர்ந்தெழுந்த. நளிகடல் முன்னியது போலவும் (பரிபாட்டு 12-7) பணி செய்வோர் நீராடித் தூய்மையுடன் வந்து தொண்டு புரிவர். அதனையே தென்றல் மேற்கொண்டது. மூவகை இயல், மந்த நடை, மத்திய நடை, துரித நடை (அடை பதி) குளிர்ச்சி, மந்தம், பரிமணம் ஆக கதி மூன்றினையும் என்பது பழைய உரை. (அடை - பதி) காளிதாசரும் இம் மூன்று பண்பையே போற்றுவார். கங்கை நீர் தோய்ந்ததால் குளிர்ச்சியும், தேவதாரு மரங்களின் சார்பால் மணமும், மயில்தோகையை அலைத்ததால் மென்மையும் பெற்ற காற்று வேடர்களின் நலிவைப் போக்கிற்று என்பர் (குமார 1-15) ***(124)***

4959. வானவர்மகளிர் கால்வருட, மாமதி
ஆனனம் கண்டமண்டபத்துள், ஆய்கதிர்க்
கால்நகு காந்தம்மீக்கான்ற காமர்நீர்த்
தூநிற நறுந்துளிமுகத்தில் தோற்றவே.

வானவர் மகளிர்- *தேவமகளிர்;* ***கால் வருட -*** *கால்களைப் பிடித்து விடவும்;* ***மாமதி -*** *நிறைந்த பூரண சந்திரனானவன்;* ***ஆனனம் கண்ட -*** *தன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொள்ளும்;* ***மண்டபத்துள் -*** *மண்டபத்தின்கண்;* ***ஆய்கதிர் -*** *மென்மையான ஒளி;* ***நகு -*** *விளக்கம் பெற்ற;* ***காந்தக் கால் -*** *காந்தத்தால் அமைத்த தூண்;* ***மீ கான்ற -*** *மேலே வெளிப்படுத்திய;* ***காமர் -*** *இனிமை யானதும்;* ***தூ -*** *தூய்மையானதும்;* ***நிறம் -*** *சிறப்பு மிக்கதும் (ஆன);* ***நறும் நீர்த்துளி -*** *நறுமணம் மிக்க நீர்த்துளி;* ***முகத்தில் -*** *முகத்திலே;* ***தூற்ற -*** *மெல்ல வீசப் பெறவும்.*

சந்திரன் தன்முகஅழகைப் பார்க்கும் மண்டபம். சந்திரன் பார்வை பட்டதால் காந்தத் தூண்கள் நறுந்துளி தூற்றின. ***(125)***

***4960. மூசியஉயிர்ப்பு எனும் முடுகு வாதமும்,
வாசலின்புறத்திடை நிறுவி, வன்மையால்
நாசியின்அளவையின் நடத்த, கண்டவன்
கூசினன்; குதித்தனன், விதிர்த்த கையினான்.***

மூசிய - ஒன்றன் பின்ஒன்றாய் மொய்த்து வருகின்ற; **உயிர்ப்பு எனும்** - மூச்சுக்காற்று எனப்படும்; **முடுகு வாதமும்** - வேகமான காற்றும்; **வாசலின் புறத்திடை நிறுவி** - (அனுமனைக்கும்பகர்ணன் கிடந்தஅரண்மனை) வாயிலின் புறத்தை விட்டு அப்பாற் செல்ல வொட்டாது நிறுத்தி; **வன்மையால்** - தன் ஈர்ப்பு வலிமையினாலே; **நாசியின் அளவையின் நடத்த** - கும்பகர்ணனது மூக்கு வரை இழுப்பது ஆக இயக்க; **கண்டவன்** - அதனை அநுபவத்தால் உணர்ந்த அனுமன்; **கூசினன்** - மூக்கின் உள்ளே செல்லக்கூசி; **விதிர்த்த கையினான் குதித்தனன்** - அச்சத்தால் கைகளை உதறிக் குதித்து அப்பாற் சென்றான்.

புறத்தேஅனைத்தையும் கண்டுவரும் அனுமனைக் கும்பகர்ணனது சுவாசக் காற்று தன் வாசலை விட்டுப் புறஞ் செல்லாது நிறுத்தி மூக்குவரை இழுக்க உள்ளே போகாது தன் ஆற்றலால் தப்பிக் கை உதறிக் குதித்தான் எனவே அத்தகு சுவாச காதம் உடையனாய் உள்ளான் கும்பகருணன் என்பதாம். 'வீரன் வாயில் திறத்தலும் சுவாத காதம் மண்டுற, வீரர் எல்லாம் வருவது போவதாக' (கம்ப.7320) எனப் பின்வருவது இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. ***(126)***

***4961. பூமியின்தொகைவிசும்பு அணவப் போய்ப்புகும்
கேழ்இல்வெங்கொடியவன் உயிர்ப்பு - கேடுஇலா
வாழிய உலகுஎலாம்துடைக்கும் மாருதம்
ஊழியின்வரவுபார்த்து உழல்வது ஒத்ததே.***

விசும்பு - ஆகாயத்தில்; **பூமியின் தொகை** - புழுதிக்கூட்டம்; **அணவ** - மேல் நோக்கிச் செல்லும்படி; **போய்** - வெளியே சென்று; **புகும்** - உள்ளே நுழையும்; **கேழ் இல்** - ஒப்புமையற்றதும் **வெம்** - வெப்பமானதும் ஆய; **கொடியவன்**- கும்பகர்ணனது; **உயிர்ப்பு** - உறக்க மூச்சு; **கேடு இலா** - கெடுதல் இல்லாத; **உலகு எலாம்** - எல்லா உலகங்களையும்; **துடைக்கும்** - அழிக்கின்ற; **மாருதம்** - பிரளயக் காற்று; **ஊழியின் வரவு பார்த்து** - யுகமுடிவை எதிர்பார்த்து; **உழல்வது ஒத்ததே** - திரிந்து கொண்டிருப்பதைப் போன்றது.

புழுதித் தொகைவிண்ணிற் படர விண்ணிலே சென்று மீண்டு வரும் உறக்க மூச்சு, ஊழிக்காலத்தை எதிர்பார்க்கும் பிரளயக்காற்று ஒத்தது. சண்டமாருதம் ஊழிக்காலம் வருதே என்று பார்ப்பது போன்று மூச்சு வெளியே புறப்பட்டது. அந்த வாயு நமக்கு இன்னும் காலம் வரவில்லை என்று பின்வாங்கல் ஒத்தது என்ற உ.வே.சா. நூல்நிலையப் பதிப்பு உரை சிறப்பாக உள்ளது. வாழிய - அசை. ***(127)***

***4962. பகைஎன, மதியினைப் பகுத்து, பாடுஉற
அகைஇல்பேழ்வாய் மடுத்து, அருந்துவான்எனப்,
புகையொடுமுழங்குபேர் உயிர்ப்புப் பொங்கிய
நகைஇலா முழுமுகத்துஎயிறு நாறவே.***

பகைஎன - பகை என்று கருதி; **மதியினை** - பூரண சந்திரனை; **பகுத்து** - இரண்டு கூறு படுத்தி; **அகைஇல்** - வருத்தம் இல்லாத; **பேழ்வாய்** - பெரியவாயின்; **பாடு** - இரண்டு பக்கத்திலும்; **உற மடுத்து** - நன்றாக உட்கொண்டு; **அருந்துவான் என** - உண்பவனைப் போல; **புகையொடு** - புகையும்; **முழங்குபேர் உயிர்ப்பு** - முழங்குகின்ற பெருமூச்சு; **பொங்கிய** - மிக்கிருக்கின்ற; **நகை இலா** - புன்னகையில்லாத; **முழுமுகத்து** - பெரியமுகத்திலே; **எயிறு நாற** - பற்கள் தோன்றவும்.

சந்திரனை இரண்டுகூறுபடுத்தி உண்பவனைப் போல இரண்டு பக்கங்களிலும் வெண்மையான பற்கள் தோன்றவும். புகையும், உயிர்ப்பும் உள்ள முகம் நாற - வெளிப்பட்டுத்தெரிய அகையில் - வருத்தம் இல்லாத. உணவு இல்லாமையால் வருத்த மடையாத வாய். அகை - வருத்தம். அகையேல் அமர் கோழி (சிந்த 1524)
(128)

4963. தடைபுகு மந்திரம் தகைந்த நாகம்போல்,
இடைபுகல் அரியதுஓர் உறக்கம் எய்தினான்,
கடையுக முடிவு எனும்காலம் பார்த்து அயல்
புடைபெயராநெடுங் கடலும் போலவே.

யுகம் முடிவு எனும்- யுகங்களின் முடிவு என்று கூறப்படும்; **கடை காலம் ஓர்ந்து** - பிரளய காலத்தை எதிர்பார்த்து; **அயல் புடை பெயரா** - கரையைவிட்டுச் செல்லாத; **நெடும்** - பெரிய; **கடல் போல** - சமுத்திரத்தைப் போலவும்; **தடைபுகு மந்திரம்** - தடையைச் செய்யும் மந்திரத்தால்; **தகைந்த** - கட்டுப்பட்ட; **நாகம் போல்** - நல்ல பாம்பைப் போலவும்; **இடை** - இடையூறு; **புகல் அரியது** - புகவியலாத; **உறக்கம் எய்தினான்** - உறக்கத்தைஅடைந்தான். *(129)*

அனுமன் கும்பகர்ணனைஇராவணனோ என ஐயுற்றுத் தெளிதல்

கலிநிலைத்துறை

4964. ஆவ தாகியதன்மைய அரக்கனை, அரக்கர்
கோ எனாநின்றகுணமிலி இவன்எனக் கொண்டான்
காவல்நாட்டங்கள் பொறியுகக் கனலெனக்
கனன்றான்
ஏவனோஇவன் ?மூவரின் ஒருவனாம் ஈட்டான் !

மூவரின் - மும்மூர்த்திகளில்; **ஒருவன் ஆம் எனும்** - ஒப்பற்ற சிவபிரான் ஒப்பாவான் என்று கூறப்படும்; **ஈட்டான்** - வலிமையுடைய அனுமன்; **ஆவது ஆகிய தன்மைய** - அப்படிப்பட்ட தன்மையுடைய; **அரக்கனை** - அரக்கனாய கும்பகருணனை; **இவன் ஏவனோ** - இவன் யாரோ (என ஐயுற்று); **அரக்கர் கோ எனா** - அரக்கர்களின் தலைவன் என்று; **நின்ற** - நிலைபெற்றுள்ள; **குணம் இலி** - பண்பற்றவன்; **இவன் எனா** - இவன் என்று; **கொண்டான்** - மனத்திலே எண்ணிக் கொண்டு; **காவல் நாட்டங்கள்** - உலகைப் பாதுகாக்கும் கண்கள்; **பொறி உக** - நெருப்புப் பொறி பறக்க; **கனல் என** - தீயைப் போன்று; **கனன்றான்** - சினங் கொண்டான்.

பிறர், 'அரக்கனை இராவணன் என்று கருதியதாகவும், பிறகு மூவரில் (இராவணன், கும்பன், மேகநாதன்) யாவர் என்று எண்ணியதாகவும் கூறுவர். வை.மு.கோ. இவன் திரிமூர்த்திகளுள் யாராயினும் ஒருவன் என்று சொல்லத்தக்க பெருமை உடையவனான அனுமன் என்று இறுதியடிக்கு உரை வகுத்தார். ***(130)***

4965. குறுகி,நோக்கி, மற்று அவன்தலை ஒருபதும், குறித்த
இறுகு திண்புயம்இருபதும், 'இவற்குஇலை' என்னா,
மறுகி ஏறியமுனிவுஎனும் வடவைவெங் கனலை
அறிவு எனும்பெரும் பரவை அம் புனலினால், அவித்தான்.

மற்று *- பிறகு;* ***குறுகிநோக்கி*** *- (அரக்கனை) நெருங்கிப் பார்த்து;* ***அவன்*** *- அந்த இராவணனுக்கு அடையாளமான;* ***ஒருபது தலையும்*** *- பத்துத் தலைகளும்;* ***குறித்த*** *- கணக்கிட்ட;* ***இறுகு*** *- செறிவைப் பெற்றுள்ள;* ***இருபது திண்புயமும்*** *- இருபது தோள்களும்;* ***இவற்கு இலை*** *- இந்த அரக்கனுக்குக் கிடையாது;* ***என்னா*** *- என்று ஆராய்ந்து அறிந்து (அனுமன்);* ***மறுகி*** *- உள்ளம் கலங்கி;* ***ஏறிய*** *- மேலும் மேலும் பெருகி வருகின்ற;* ***முனிவு எனும்*** *- கோபம் என்கின்ற;* ***வடவை வெங்கனலை*** *- கொடிய வடவைத் தீயை;* ***அறிவு எனும்*** *- ஞானம் என்கின்ற;* ***பெரும்*** *- பெருமையுடைய;* ***அம்*** *- அழகிய;* ***பரவைப் புனலினால்*** *- கடலின் தண்ணீரினால்;* ***அவித்தான்*** *- அணைத்தான்.*

எதிரே இருப்பவன்இராவணன் என்று கருதியபோது உண்டாகிய சீற்றம் (இராவணன் அல்லன் என்ற போது) அவிந்தது. இராவணன் செய்த தீச்செயலால் அனுமன் அவன்பால் சீற்றம் கொண்டான். வெறும் புல்லர் தீமையை வேரற்றொழிக்கும்..... கொடும் சினம் மாசற்றார் கோள் (உரைச் சூத்திரம்) ***(131)***

கும்பகருணனைக் கடந்து அப்பால்சென்று தேடுதல்

4966. அவித்துநின்று, எவன் ஆயினும் ஆக என்று அங்கை
கவித்துநீங்கிடச் சில்பகல் என்பது கருதாச்
செவிக்குத்தேன்என இராகவன் புகழினைத் திருத்தும்
கவிக்கு நாயகன்அனையவன் உறையுளைக் கடந்தான்.

இராகவன் புகழினை- *இராமபிரானுடைய கீர்த்தியை;* ***செவிக்குத் தேன் என*** *- செவிகட்குத் தேன் போல;* ***திருத்தும்*** *- பரிமாறுகின்ற;* ***கவிக் குநாயகன்*** *- வானரர்களின் தலைவனாகிய அனுமன்;* ***அவித்து நின்று*** *- கோபக்கனலைத் தணித்துக் கொண்டு;* ***எவன் ஆயினும் ஆக*** *- இங்கேயிருப்பவன் யாவன் ஆயினும் ஆகட்டும்;* ***என்று*** *- என்று எண்ணி;* ***அங்கைகவித்து*** *- அகங்கையைப் புறங்கை ஆக்கி;* ***'நீங்கிட சிலபகல்'*** *- இறப்பதற்குச் சில நாள்களே உள்ளன;* ***என்பது கருதா*** *- என்பதை மனத்திலே எண்ணி;* ***அனையவன்*** *- அந்த கும்பகருணனின்;* ***உறையுளை*** *- மாளிகையை;* ***கடந்தான்*** *- புறந்தள்ளிச் சென்றான்.*

இராகவன் புகழினைத் தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்கும்பரிமாறும் அனுமன் திருத்துதல் - பரிமாறுதல். செம்மையாக்குதல் என்றும் கூறலாம். எவ்விடத்தும் ராமன் சரிதையாம் - அவ்விடத்தினும் அஞ்சலி யத்தனாய் இருந்து இராமகாதை கட்பவன் அனுமன் ஆதலின், புகழினைத் திருத்தும் கவிக்கு நாயகன் என்றான். திருத்துதல் - கறி திருத்துதல் என்பதுபோலப் பக்குவம் செய்தலாம். உறையுள் - தங்குமிடம். கிட - இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இப்பாடல் பின்னிரண்டு வரிகள் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பனுக்கும் பொருந்தும் என்பர் சான்றோர். கம்பனுக்குக் கொள்ளுங்கால் திருத்தும் என்பது செம்மைப்படுத்தல் என்பது பொருள். ***(132)***

4967. மாட கூடங்கள், மாளிகை ஒளிகை, மகளிர்
ஆடு அரங்குகள்,அம்பலம், தேவர் ஆலயங்கள்,
பாடல் வேதிகை,பட்டி மண்டபம் முதல் பலவும்
நாடி ஏகினன்இராகவன் புகழ்எனும் நலத்தான்.

இராகவன் புகழ்எனும் நலத்தான் - இராமபிரானின்கீர்த்தியின் வடிவமான அனுமன்; ***மாட கூடங்கள் -*** மாடகூடங்களையும்; ***மாளிகை ஒளிகை -*** மாளிகை வரிசைகளையும்; ***மகளிர் ஆடு அரங்குகள் -*** பெண்கள் விளையாடும் மேடைகளையும்; ***அம்பலம் -*** சபைகளையும்; ***தேவர் ஆலயங்கள் -*** கடவுளர் கோவில்களையும்; ***பாடல் வேதிகை -*** இசையரங்குகளையும்; ***பட்டி மண்டபம் -*** விவாத மேடைகளையும்; ***முதல் -*** இவை முதலான; ***பலவும் -*** பலவற்றையும்; ***நாடி -*** (பிராட்டியைத்) தேடி; ***ஏகினன் -*** சென்றான். இராமபிரானின்புகழின் வடிவமான அனுமன், மாடகூடங்கள் முதலானவற்றைத் தேடிச் சென்றான். இராமபிரானின்புகழையே எப்போதும் அனுமன் சிந்தித்தபடி இருத்தலின் அவனை இராமபிரானின் புகழாகவே கவிஞன் இசைத்தான். ஒளிகை - வரிசை. அம்பலம் - பலர்கூடும் இடம். வேதிகை -மேடை. ***(133)***

4968. மணிகொள்வாயிலில், சாளரத் தலங்களில், மலரில்
கணிகொள்நாளத்தில், கால்என, புகைஎனக் கலக்கும்
நுணுகும், வீங்கும்; மற்றுஅவன்நிலை யாவரே
நுவல்வார் ?
அணுவில்,மேருவில் ஆழியான் எனச்செலும்; அனுமன்

ஆழியான் என - சக்கரப்படை ஏந்திய திருமாலைப் போல; ***அணுவின்-*** சிறிய அணுவின் கண்ணும்; ***மேருவின் -*** பெரிய மேருமலையின் கண்ணும்; ***செலும் அனுமன் -*** ஊடுருவிச் செல்ல வல்ல அனுமன்; ***மணிகொள்வாயிலில் -*** மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற வாசல்களிலும்; ***சாளரத் தலங்களில் -*** பலகணி இடங்களிலும்; ***மலரில் -*** பூவின் கண்ணும்; ***கணிகொள் நாளத்தில் -*** நுட்பமான பூக்களின் தண்டின் கண்ணும்; ***கால்என -*** காற்றைப் போலவும்; ***புகை என் -*** புகையைப் போலவும்; ***கலக்கும் -*** ஒன்று படுவான்;***நுணுகும் -*** நுட்பமாகுவான்; ***வீங்கும் -*** பருமன் ஆகுவான்; ***அவன் நிலை -*** அந்த அனுமனின் நிலைமையை; ***நுவல்வார் -*** உள்ளபடி எடுத்துக் கூறவல்லவர்; ***யாவர் ? -*** எவர் ?

மலரின்கண்ணும்,மலர்த்தண்டின் கண்ணும் புகைபோலக் காற்றைப் போல ஒன்றுபட்டுத் தேடினான் அனுமன். திருமால், மேருமலையிலும், அணுவிலும் அந்தர் யாமியாய் இருப்பான். அதுபோல் அனுமன் பெரும் பொருளிலும் சிறிய பொருளிலும்

கலந்துள்ளான் என்க. நம்பிள்ளை, "பரமாணுக்கள் தோறும் நிறைந்திருப்பான். ஓர் அண்டத்தைச் சமைத்து அவ்வண்டத்தில் ஒருவனைத் தனியாக வைத்தது போன்று இருப்பான்," என்று வரைந்தார் (திருவாய் 11,10) தூணிலும் உளன்... கோணிலும் உளன் என்பது பிரகலாதனின் உறுதிப்பாடு. (கம்ப, 6312) ***(134)***

வீடணனைக் காணுதல்

***4969.* ஏந்தல்,இவ்வகை எவ்வழி மருங்கினும் எய்தி,**
காந்தள்மெல்விரல் மடந்தையர் யாரையும் காண்பான்
வேந்தர்,வேதியர், மேல்உளோர், கீழ்உளோர், விரும்பப்
போந்தபுண்ணியன் கண்அகன் கோயிலுள் புக்கான்.

ஏந்தல் - *அன்பர்களைப் பாதுகாக்கும் அனுமன்;* ***காந்தள் மெல்விரல் -*** *காந்தள் இதழ்போன்ற மெல்லிய விரல்களைப் பெற்ற;* ***மடந்தையர் யாரையும் -*** *பெண்கள் யாவரையும்;* ***காண்பான் -*** *காணும் பொருட்டாக;* ***இவ்வகை -*** *(நுணுகிப் பெருகி) இப்படி;* ***எவ்வழி மருங்கினும் -*** *எல்லா இடங்களிலும்;* ***எய்தி -*** *அடைந்து;* ***வேந்தர் வேதியர் -*** *அரசர்களும் அந்தணர்களும்;* ***மேல் உளோர் -*** *தேவர்களும்;* ***கீழ்உளோர் -*** *நாகலோகத்தவர்களும்;* ***விரும்ப -*** *விருப்பம் கொள்ளும்படி;* ***போந்த புண்ணியன் -*** *அவதரித்த வீடணனின்;* ***கண் அகன் -*** *இடம் அகன்ற;* ***கோயிலுள் புக்கான் -*** *அரண்மனைக்குள் நுழைந்தான்.*

அனுமன், மகளிர்யாவரையும் ஆராய்ந்து காண்பதற்காக, எல்லா இடங்களிலும் தேடி வீடணனின் அரண்மனையை அடைந்தான். ஏந்தல் - அன்பர்களை ஏந்துபவன் (காரணப் பெயர்) காந்தள் மலரைக் குறிக்காது இதழைக்குறித்தது ஆகுபெயர். மலர் கைக்கும், இதழ் விரலுக்கும் உவமையாகும். புண்ணியன் என்று வீடணனைக் குறித்தது போற்றி உணரத்தக்கது. ***(135)***

***4970.* பளிக்கு வேதிகைப் பவளத்தின் கூடத்துப் பசுந்தேன்**
துளிக்கும் கற்பகப் பந்தரில், கருநிறத் தோர்பால்
வெளித்து வைகுதல்அரிதுஎன அவர்உரு மேவி,
ஒளித்துவாழ்கின்ற தருமம் அன்னான்தனை உற்றான்.

(அனுமன்)

கருநிறத்தோர்பால் - *கரிய நிறமுடையஅரக்கர்களின் நடுவில்;* ***வெளித்து -*** *வெண்ணிறங் கொண்டு (வெளிப்படையாக);* ***வைகுதல் அரிது என -*** *வாழ்வது கடினம் என்று கருதி;* ***அவர் உரு மேவி -*** *அவ்வரக்கர்களின் கரிய வடிவத்தை அடைந்து;* ***பவளத்தின் கூடத்து -*** *பவளத்தாற் செய்யப்பட்ட கூடத்திலே;* ***பசுந்தேன் துளிக்கும் -*** *பசுமையான தேன் சிதறுகின்ற;* ***கற்பகப் பந்தரில் -*** *கற்பகப் பந்தலின் அடியில்;* ***பளிக்கு வேதிகை -*** *பளிங்காலமைந்த மேடையில்;* ***ஒளித்து -*** *மறைத்து;* ***வாழ்கின்ற -*** *வாழும்படியான;* ***தருமம் அன்னான்தனை -*** *தருமம் போன்ற வீடணனை;* ***உற்றான் -*** *அணுகிப் பார்த்தான். அறத்தின் நிறம்வெண்மை என்பது இலக்கிய வழக்கு. இராமபிரானின் பல்லின் வெண்மையைப் பேசவந்த அனுமன், 'துறையறத்தின் வித்து*

முளைத்த அங்குரல் கொல்' என்று பேசினான் (கம்ப. 5280) " ஆரருள சுரக்கும் நீதி அறம் நிறம்கரிதோ" (கம்ப. 6492) எனப்பின் வருவதும் இங்கு கருதுக. ***(135)***

4971. உற்றுநின்று, அவன் உணர்வைத் தன் உணர்வினால்
உணர்ந்தான்
' குற்றம்இல்லதோர் குணத்தினன் இவன்' எனக்
கொண்டான்
செற்றம்நீங்கிய மனத்தினன், ஒருசிறைச் சென்றான்
பொற்றைமாடங்கள் கோடிஓர் நொடியிடைப் புக்கான்.

உற்றுநின்று - *(வீடணனை)அணுகியிருந்து;* ***அவன் உணர்வை*** - *அந்த வீடணனின் உணர்ச்சியை;* ***தன் உணர்வினால்*** - *தன்னுடைய ஆய்வுணர்வால்;* ***உணர்ந்தான்*** - *அறிந்து* கொண்டு; **இவன்** - இங்கே உறங்கும் இவன்; **குற்றம் இல்லது** - குற்றங்கள் இல்லாத; **ஓர் குணத்தினன்** - ஒப்பற்ற குணமுடையவன்; **எனக் கொண்டான்** - என்று தெரிந்து கொண்டு (அதனால்); **செற்றம் நீங்கிய** - பகைமை விலகிய; **மனத்தினன்** - உள்ளத்தைஉடையஅனுமன்; **ஒருசிறைசென்றான்** - வேறொரு வழியிலே போய்; **பொற்றை மாடங்கள் கோடி** - மலைகள் போன்ற மாடங்கள் கோடியளவானவை; **ஓர் நொடி இடை** - ஒருமுறை கைநொடிக்கும் நேரத்துள்; **புக்கான்** - புகுந்து பார்த்தான்.

ஒருத்தி தன்உணர்ச்சியைப் பிறவற்றில் செலுத்திப் பார்ப்பதை வடநூலார்'ஸம்யக் ஞானம்' என்பர். (விவேகானந்தர் ராஜயோகம் யோக சூத்திரம் விபூதிபாதம்). செற்றம் - நீங்காச் சினம் - 'இகலொடு செற்றம் நீங்கிய மனத்தினர்'என்பர் நக்கீரர். பொற்றை - மலை. பொற்றைமாமுழைப் புலாலுடைவாய்(ஆரண்ய. கரன் 135) நொடி கை நொடிக்கும் நேரம். ஒரு மாத்திரை அளவு.குற்றெழுத்து உச்சரிக்கும் காலம். ***(137)***

அனுமன்இந்திரசித்தனைக் காணுதல்

4972. முந்துஅரம்பையர் முதலினர், முழுமதி முகத்துச்
சிந்துரம் பயில்வாச்சியர், பலரையும் தெரிந்து,
மந்திரம்பலகடந்து, தன்மனத்தின்முன் செல்வான்
இந்திரன் சிறைஇருந்த வாயிலின் கடை எதிர்ந்தான்.

முந்து - *முதன்மையான(சிறந்த);* ***அரம்பையர் முதலினர்*** - *அரம்பையர் முதலான;* **முழுமதி முகத்து** - பூரண சந்திரனைப் போன்ற முகத்தையும்; **சிந்துரம் பயில் வாய்ச்சியர்** - செந்நிறம் மிக்க வாயையும் உடைய; **பலரையும்** - பலபெண்களையும்; **தெரிந்து** - (இவர்கள் பிராட்டியோ என்று) ஆராய்ந்து; **பலமந்திரம் கடந்து** - பல அரண்மனைகளைத் தாண்டி; **தன்** - தன்னுடைய; **மனத்தின்முன்** - மனத்தைவிட முன்னோக்கி; **செல்வான்** - வேகமாகச் செல்லும் அனுமன்; **இந்திரன் சிறை இருந்த** - இந்திரன் சிறைக் கைதியாயிருந்த; **வாயிலின் கடை** - சிறைச்சாலையின் முன்புறத்தை; **எதிர்ந்தான்** - எதிரே கண்டான்.

(அனுமன்)அரம்பையர் முதலான மகளிரைத் தேடிச் செல்லும் அனுமன் இந்திரன் கைதியாயிருந்த சிறைக் கோட்டத்தின் முற்றத்தை அடைந்தான். முழுமதி முகத்துச்

சிந்துரம்பயில் வாய்ச்சியர் என்னும் நீள்தொடர் மகளிர் என்னும் சுருங்கிய பொருள் தந்து நிற்கின்றது. இனியர், தம் உரையில் இத்தகைய தொடரைச் சுட்டுப் பொருள் தந்ததென்றார். மந்திரம், வீடன்று. அரண்மனை. 'மாளிகை, சாலை மந்திரம் பவளம் - கோயில் என்ப குலமும் அதற்கே (பிங்கலம். ஆலய வகை 652) சிறையிருப்பார் எப்போதும் வாயிலையே நோக்கியிருத்தலின்சிறையிருந்தவாயிலின்கடை என்று பேசப்பட்டது. அனுமன் மனத்தைவிட வேகமாகச் சென்றான். வாயுவேகம், மனோவேகம் என்பர். ***(138)***

4973. ஏதிஏந்திய தடக்கையர், பிறைஎயிறு இலங்க
மூதுரைப் பெருங்கதைகளும் பிதிர்களும் மொழிவார்
ஓதில் ஆயிரம்ஆயிரம் உறுவலி அரக்கர்
காது வெஞ்சினக்களியினர், காவலைக் கடந்தான்.

(அவ்விடத்தில்)(அனுமன்)

***ஏதி ஏந்திய -** ஆயுதங்களைத் தாங்கிய; **தடக்கையர் -** பெருங்கரங்களைப் பெற்றவர்களும்; **ஓதில் -** பேசத் தொடங்கினால்; **பிறை எயிறு இலங்க -** பிறையைப் போன்ற பற்கள் துலங்க; **மூதுரை -** பழமொழிகளையும்; **பெருங்கதைகளும் -** பெரிய கதைகளையும்; **பிதிர்களும் -** விடுகதைகளையும்; **மொழிவார் -** பேசுபவர்களும்; **காது -** பகைவர்களைக் கொல்லும்; **வெஞ்சினக் களியினர் -** சீற்றமாகிய மதுவை அருந்தியவர்களும் ஆகிய; **உறுவலி -** மிக்க வலிமையுடைய; **ஆயிரம் ஆயிரம் அரக்கர் -** பல்லாயிரக்கணக்கான எண்ணிக்கை பெற்ற அரக்கர்கள்; **காவலை -** காக்கும் இடங்களை; **கடந்தான் -** தாண்டி உள்ளே போனான்.*

ஓதில் என்னும்எச்சச் சொல் மூதுரை முதலானவற்றைப் பேசுபவர்களைச் சாரும். பலர் பழமொழியில்லாமலும் விடுகதையில்லாமலும் பேசத்தெரியாமல் உள்ளனர். ஏது நுதலிய முதுமொழி என்பர் காப்பியர். பிசியைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி 'பிதிர்' என்றார். பிசியின் இலக்கணம் தொல்காப்பியச் செய்யுளியலிற் காண்க. பிசி, பிதிராகி இன்று புதிராகிவிட்டது. ***(139)***

4974. முக்கண்நோக்கினன் முதல்மகன் அறுவகை முகமும்
திக்கு நோக்கியபுயங்களும், சில கரந்தனையான்,
ஒக்கநோக்கியர் குழாத்திடை உறங்குகின்றானைப்
புக்குநோக்கினன் புகைபுகா வாயிலும் புகுவான்.

***புகைபுகா வாயிலும்புகுவான் -** புகை நுழையாத இடத்திலும் புகும் அனுமன்; **முக்கண் நோக்கினன் -** மூன்று கண்ணாற் பார்க்கின்ற இறைவனின்; **முதல்மகன் -** சிறப்புற்ற மகனான முருகப்பிரான்; **அறுவகை முகமும் -** ஆறுவகையான முகங்களிலும்; **திக்கு நோக்கிய புயங்களும் (கரங்களும்) -** திசைகளை நோக்கிய பன்னிருகரங்களிலும்; **சில-** சில முகங்களையும் சில கரங்களையும்; **கரந்தனையான் -** ஒளித்துக் கொண்டாற் போன்று தோன்றுபவனும்; **ஒக்க நோக்கியர் -** ஒரேபடித்தான அழகுடைய மகளிர்களின்; **குழாத்திடை -** கூட்டத்தின் நடுவில்; **உறங்கு கின்றானை -** உறங்குபவனும் ஆகிய இந்திரஜித்தனை; **புக்கு -** அவன் அரண்மனைக்குள் புகுந்து; **நோக்கினன் -** பார்த்தான்.*

ஒக்கநோக்கியர் - அவயவம் முழுதும் அழகிய பெண்கள் என்பது பழையவுரை (அடை -பதி) ***(140)***

4975. வளையும்வாள்எயிற்று அரக்கனோ? கணிச்சியான் மகனோ?
அளையில்வாள்அரி அனையவன்-யாவனோ ? அறியேன்;
இளைய வீரனும்ஏந்தலும், இருவரும், பலநாள்
உளைய உள்ளபோர் இவனொடும் உளது என உணர்ந்தான்.

அளையில் வாள்அரி அனையவன் - *குகையில் உறங்கும் கொடுஞ்சிங்கம் போன்ற இவ்வீரன்;* ***வளையும் வாள் எயிறு -*** *வளைந்த ஒளியுள்ள பற்களையுடைய ;* ***அரக்கனோ? -*** *அரக்கர் குலத்தவனோ (அன்றேல்);* ***கணிச்சியான் -*** *மழுப்படை ஏந்திய சிவபிரானின்;* ***மகனோ? -*** *புதல்வனாகிய முருகப் பெருமானோ?* ***யாவனோ -*** *எவனோ (யாரென);* ***அறியேன் -*** *அறியாமல் உள்ளேன் (ஆனால்);* ***இளைய வீரனும் -*** *இளமைப் பருவமுடைய இலக்குவனும்;* ***ஏந்தலும் -*** *சரண் புக்காரைக் காக்கும் இராமபிரானும் (ஆகிய);* ***இருவரும் -*** *இரண்டு மகா வீரர்களும்;* ***உளைய -*** *மன உளைச்சல் அடையும்படி;* ***உள்ள போர் -*** *இனி நிகழக்கூடிய யுத்தம்;* ***பல நாள் -*** *பல நாள்கள்;* ***இவனொடும் -*** *இந்த வீரனுடன்;* ***உளது -*** *நிகழப் போகிறது;* ***என -*** *என்ற உண்மையை;* ***உணர்ந்தான் -*** *அறிந்தான்.*

கணிச்சி - மழு.கணிச்சி மணிமிடற்றோன் (புறம் 56) அளை - குகை. இவனை யார் என அறியேன். ஆனால் இவன் போர் வல்லான் என்பதை அறிகிறேன், என்ற அனுமனின் தீர்க்கதரிசனம் கூர்மையானது. ஏந்தல் - சரணாகதி அடைந்தவரை ஏந்துபவன். காரணப்பெயர். ***(141)***

4976. இவனைஇன்துணை உடையபோர் இராவணன் என்னே
புவனம் மூன்றையும்வென்றது ஓர் பொருள்எனப் புகறல்?
சிவனை நான்முகத்தொருவனைத் திருநெடு மாலாம்
அவனை அல்லவர்நிகர்ப்பவர் என்பதும் அறிவோ?

சிவனை - *சிவபெருமானும்;* ***நான்முகத்து ஒருவனை -*** *நான்கு முகம் கொண்ட பிரம்மதேவனும்;* ***திருநெடுமாலாம் அவனை -*** *திருமால் என்று புகழப்படும் அவனும்;* ***அல்லவர் -*** *அல்லாத தேவர்கள் (இவனை);* ***நிகர்ப்பவர் என்பதும் -*** *ஒப்பாவார் என்று கூறுவதும்;* ***அறிவோ -*** *அறிவாகுமா ?* ***இவனை -*** *இந்த வீரனை;* ***இன் துணையுடைய -*** *நல்ல உதவியாளனாகப்பெற்ற;* ***போர் இராவணன் -*** *போர் விருப்பம் பெற்ற இராவணன்;* ***புவனம் மூன்றையும் -*** *மூன்று உலகங்களையும்;* ***வென்றது -*** *வெற்றி கொண்டது;* ***ஓர் பொருள் எனப்புகறல் -*** *ஒரு அருஞ்செயல் என்று கூறுவது;* ***என்னே -*** *என்ன அதிசயம்.*

மும்மூர்த்திகட்குச் சமமான வீரனைத் துணையாகப் பெற்ற இராவணன் மூன்று உலகத்தை வென்றது செயற்கரும் செயலன்று. சிவனை, ஒருவனை, அவனை -

என்பதில் உள்ள 'ஐ' வேற்றுமையன்று. அசை - நாடார் புகழாளை - கூறி, என்ற (சிந் - 26 பதி) இடத்தில் புகழாள் - விசயை, ஐ - அசை என்று இனியர் குறித்தார். பொருள் - செயல். 'ஒரு பொருள் சொல்லுவதுடையேல்' (கலி. 8) என்ற இடத்தில் இனியர் வரைந்ததைக் காண்க. ***(142)***

அனுமன் பிறஇடங்களில் தேடுதல்

4977 என்றுகைம்மறித்து 'இடைநின்று காலத்தை இகப்பது அன்று; போவதுஎன்று, ஆயிரம் ஆயிரத் தடங்காத் துன்று மாளிகைஒளிகள் துரிசு அறத் துருவி சென்று தேடினன்;இந்திர சித்தனைத் தீர்ந்தான்.

என்று - *என்று(இந்திரசித்தனைப் புகழ்ந்து) கூறி;* ***கைமறித்து -*** *இது இப்படி இருக்கட்டும் என்று கையை அசைத்து;* ***இடை நின்று காலத்தை -*** *தனக்கும் தேடத் தகும் பிராட்டிக்கும் நடுவில் நின்ற காலத்தை (புகழ்வதில்);* ***இகப்பது -*** *கடத்துவது;* ***அன்று -*** *தகாது;* ***போவது -*** *தேடிச் செல்வது (நல்லது);* ***என்று -*** *என்று கருதி;* ***இந்திர சித்தனைத்தீர்ந்தான் -*** *இந்திர சித்தனைநீங்கி;* ***ஆயிரம் ஆயிரத்து அடங்கா -*** *ஆயிரத்தால் பெருக்கப்பட்ட ஆயிரம் என்னும் எண்ணிக்கையில் அடங்காமல்;* ***துன்று -*** *நெருங்கியுள்ள;* ***மாளிகை ஒளிகள் -*** *மாளிகை வரிசைகளை ;* ***துரிசு அற -*** *குற்றங்கள் இல்லாமல்;* ***துருவிச் சென்று -*** *ஊடுருவிப் போய்;* ***தேடினன் -*** *தேடிப் பார்த்தான்.*

கைமறித்தல் -சரி மேலே ஆவன செய்வோம் என்னும் பொருளை உணர்த்தும் கரச்செயல். கைமறித்தல், கவிச்சக்கரவர்த்தி விரும்பும் சொல். துருவி, தேடினன் - என்ற தொடர் ஆழமானது. துருவுதல் ஊடுருவிப் பார்த்தல். கவிச்சக்கரவர்த்தி இதனைத் தேடுதல் என்னும் சாதாரணப் பொருளிலும், ஊடுருவிப் பார்த்தல் என்னும் சார்புப் பொருளிலும் பேசுவார். 'துருவுமாமணி ஆரம்' (கம்ப. 1105) என்ற இடத்தில் துளையிடுதல் என்னும் பொருள் தந்தது. அதன் சார்புப் பொருளே ஊடுருவல்.
(143)

4978. அக்கன்மாளிகை கடந்துபோய், மேல், அதிகாயன் தொக்ககோயிலும் தம்பியர் இல்லமும் துருவி தக்க மந்திரத்தலைவர்மா மனைகளும் தடவிப் புக்கு நீங்கினன், இராகவன் சரமென, புகழோன்.*

புகழோன் - *புகழ்மிக்க அனுமன்;* ***அக்கன் மாளிகை கடந்து -*** *அட்சய குமாரன் மாளிகைளைக் கடந்து;* ***மேல் போய் -*** *அப்பாற் சென்று;* ***தொக்க -*** *நெருங்கியுள்ள;* ***அதிகாயன் கோயிலும் -*** *அதிகாயனின் அரண்மனையும்;* ***தம்பியர் இல்லமும் -*** *அவனுக்கு இளையவர்களின் வீட்டையும்;* ***துருவி -*** *ஊடுருவிப் பார்த்து;* ***தக்க -*** *தகுதியுடைய;* ***மந்திரத் தலைவர் -*** *தலைமை அமைச்சர்களின்;* ***மாமனைகளும் -*** *பெரிய வீடுகளையும்;* ***தடவி -*** *துழவி;* ***புக்கு -*** *புகுந்து;* ***இராகவன் சரமென -*** *இராமபிரானின் அம்பைப் போல;* ***நீங்கினன் -*** *சென்றான்.*

கடந்துசெல்லுதலும், துருவிச் செல்லுதலும், தடவிச் செல்லுதலும் இராகவனின் அம்பின் இயல்பு.'மராமரத்தூடு செல் அம்பு' என்றும் (கம்ப. 4280) 'மலைஉருவி, மரம்

*உருவி, மண்ணுருவிற்று ஒருவாளி', என்றும் (கம்ப. 662)'உடல்புகுந்து தடவியதோ ஒருவன் வாளி' (கம்ப 9940) என்றும் பேசப்படுபவை உலகம் அறியும். மாருதி இராமபிரானின் அம்புக்கிணையாகப் பேசப்படுவதைப் போலவே அங்கதன்',வீரன் வெஞ்சிலையிற் கோத்த அம்பென விரைவிற் போனான்', (கம்ப. 6986) என்று பேசப்பட்டான். **(144)***

அனுமன் இடைநகர் அகழியைக் காண்டல்

4979. இன்னர்ஆம்இரும் பெரும்படைத் தலைவர்கள் இருக்கைப்
பொன்னின்மாளிகை ஆயிர கோடியும் புக்கான்,
கன்னிமாநகர்புறத்து அகன் கரந்துறை காண்பான்
சொன்ன மூன்றினுள் நடுவணது அகழியைத் தொடர்ந்தான்.

இன்னர் ஆம் - இத்தன்மையராகிய; **இரும்பெரும் படைத்தலைவர்கள்-** மிகப்பெரிய சேனாதிபதிகளின்; **இருக்கை -** இருப்பிடங்களான; **பொன்னின்-** பொன்னாற் செய்யப்பெற்ற; **ஆயிர கோடி மாளிகையும் -** ஆயிர கோடிமாளிகைக்குள்ளே; **புக்கான் -** புகுந்து பார்த்து; **கன்னி மாநகர்ப் புறத்து -** அழியாத பெரிய நகருக்குள்ளே; **அகன் கரந்து உறை -** அகன்ற(இராவணனது) ஒளித்து வாழ்கின்ற இடத்தை; **காண்பான் -** காணும்பொருட்டாக; **சொன்ன -** கூறப்பெற்ற; **மூன்றனுள் -** மூன்று வகையானஅரண்களுக்குள்; **நடுவணது அகழியை -** இடையில் உள்ள அகழியை; **தொடர்ந்தான் -** சேர்ந்தான். கடலகழியும்,இவ்வகழியும், இனிப் பேசப்படும் அகழியும் இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ளன. மூன்றாம் அகழி 'தீயவன் இருக்கை அயல் செய்த அகழ் இஞ்சி' என்று பேசப்படும் (கம்ப. 5000) மதிலைக் கன்னி மதில் என்பர் கவிஞர். இத்தொடர்க்கு அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனார்', புதுமையழியாத திருமதில்' என்று பெரிய திருமடலில் உரையிட்டார் (திவ்யமடல் 116) ***(145)***

4980. தனிக்கடக்களிறுஎன ஒரு துணையிலான் தாய,
பனிக்கடல்பெருங் கடவுள்தன் பரிபவம் துடைப்பான்
இனி கடப்ப அரிதுஏழ்கடல் கிடந்தது' என்று இசைத்தான்-
கனிக்கு அடல்கதிர்தொடர்ந்தவன், அகழியைக் கண்டான்

ஒரு துணையிலான் - ஒரு துணையையும் வேண்டாத வீரன்; **தனி -** ஒப்பற்ற; **கட -** மதம்பிடித்த; **களிறு என -** யானை போல; **தாய -** கடக்கப் பெற்ற; **பெரும் -** பெரிய; **பனி -** குளிர்ந்த; **கடல் கடவுள்தன் -** கடலின் தெய்வத்தின்; **பரிபவம் -** அவமானத்தை;**துடைப்பான் -** துடைக்கும்பொருட்டு; **ஏழ்கடல் கிடந்தது -** ஏழு கடல் தடையாகக் கிடக்கிறது; **இனி -** இப்போது; **கடப்ப அரிது என்று இசைத்தான் -** தாண்டிச் செல்வது கடினம் என்று இசைத்து; **கனிக்கு -** உண்ணும் கனியின் பொருட்டாக; **அடல் கதிர் -** வலிமைமிக்க சூரியனை; **தொடர்ந்தவன் -** பின்பற்றிச் சென்ற அனுமன்; **அகழியைக் கண்டான் -** (இராவணனின் அரண்மனை) அகழியைப் பார்த்தான்.

கடல், அனுமன்கடந்ததால் உண்டான கடல் தெய்வத்தின் அவமானத்தைத் துடைக்க எண்ணுகிறது. அனுமன் ஒரு கடலைக் கடந்ததனாலே, அந்த கடலின் இறைவன் தன்பழி ஒழிக்க, ஏழு கடலும் கூட்டி வந்து கிடந்தது போன்ற அகழியைக் கனிக்காக ஆதித்தனைத் தொடர்ந்தவன் கண்டான் என்பது பழைய உரை (அடை-பதி)
(146)

4981. பாழி நல்நெடுங் கிடங்கெனப் பகர்வரேல் பல்பேர்
ஊழி காலம்நின்றுஉலகுஎலாம் கல்லினும் உலவாது
ஆழிவெஞ்சினத்துஅரக்கனை அஞ்சி, ஆழ்கடல்கள்
ஏழும், இந்நகர்சுலாயகொலாம் என இசைத்தான்

(அனுமன்) (இந்நீர்ப்பரப்பை)

பாழி - பெரும்பரப்புடைய; **நல் -** சிறந்த; **நெடுங் கிடங்கு என -** நீண்ட அகழி என்று; **பகர்வரேல் -** யாவராவது கூறுவாரேயானால்; (பொருந்தாது ஏன்எனில்) **பலபேர் -** பலமனிதர்கள்; **ஊழிகாலம் நின்று -** உகமுடிவுக்காலம் வரை உறுதியாயிருந்து; **உலகுஎலாம் -** எல்லாவுலகங்களையும்; **கல்லினும் -** தோண்டினும்; **உலவாது -** அமைக்கவியலாது; (ஆதலால்) இஃது **ஆழி -** ஆழமான; **வெஞ்சினத்து -** கொடுஞ்சினத்தையுடைய; **அரக்கனை அஞ்சி -** அரக்கனுக்குப் பயந்து; **ஆழ்கடல்கள் ஏழும் -** ஏழுபெருங்கடல்களும்; **இந்நகர் -** இந்த இலங்கையைச்; **சுலாய கொல் -** சுற்றியுள்ளனவோ; **என -** என்று; **இசைத்தான் -** கூறினான்.

மனிதரால்படைக்கப்படுவது அகழி. இஃது அன்னது அன்று, என்பது கருத்து. கொல் - ஐயம் ஆம் - அசை. ***(147)***

4982. ஆயது ஆகியஅகன்புனல் அகழியை அடைந்தான்
'தாய வேலையின்இருமடி விசைகொடு தாவிப்
போய காலத்தும்போக்குஅரிது' என்பது புகன்றான்-
நாயகன் புகழ்நடந்த பேர்உலகெலாம் நடந்தான்.

நாயகன் - இறைவனானஇராமபிரானின்; **புகழ் நடந்த -** புகழ் பரவிய; **பேர் -** பெரிய; **உலகெலாம் -** எல்லா உலகங்களிலும்; **நடந்தான் -** பரவிய அனுமன்; **ஆயது ஆகிய -** மேலே கூறப்பெற்ற தன்மையுடையதாகிய; **அகன் புனல் அகழியை அடைந்தான் -** அகன்ற நீரை உடைய அகழியைச் சார்ந்து; **தாய வேலையின் -** முன்பு கடந்த கடலைப் போல; **இருமடி -** இரண்டு மடங்கு; **விசைகொடு -** வேகத்தை மேற்கொண்டு; **தாவி -** கடந்து; **போய காலத்தும் -** போன போதிலும்; **போக்கு அரிது -** (இவ் அகழியைக்) கடப்பது கடினம்; **என்பது -** என்னும் மனக் கருத்தை; **புகன்றான் -** வெளிப்படையாகப் பேசினான்.

கடலைத் தாண்டியதுபோல இருமடங்கு வேகமாகத் தாண்டினாலும் கடக்க முடியாது என அனுமன் பேசினான். இராகவன் புகழ் பேசப்படும் இடங்களில் எல்லாம் பேசப்படும் புகழாளன் அனுமன். நடத்தல் - பரவுதல். மறவர் குறை அழல்

நடப்பக் குறும்பு எறிந்தன்று (புறவெ - மாலை - வெட்சி - 8 கொ)
(148)

இடைநகர் அகழியின்ஏற்றம்

கலிவிருத்தம்

4983. **மேக்குநால்வகை மேகமும் கீழ்விழத்**
தூக்கினால் அன்னதோயத்தது ஆய் துயர்
ஆக்கினான்படைஅன்ன அகழியை
வாக்கினால் உரைவைக்கலும் ஆகுமோ ?

மேக்கு - மேலே உள்ள; **நால்வகை மேகமும் -** நான்கு வகையான மேகங்களும்; **கீழ்விழ -** (நீர்வேட்கையால்) கீழே விழுந்து விட; **தூக்கினால் அன்ன -** அம்மேகத்தைத் தூக்கி வைத்தாற் போன்ற; **தோயத்தது ஆய் -** தண்ணீரை உடையதாய்; **துயர் ஆக்கினான் -** உலகிற்குத் துன்பம் விளைவித்த இராவணனின்; **படை அன்ன -** சேனை போன்ற (கடக்க முடியாத); **அகழியை -** அகழியின் அமைப்பை; **வாக்கினால் -** வார்த்தைகளால்; **உரை வைக்கலும் -** விரித்துக் கூறவும்; **ஆகுமோ -** இயலுமா.

இது அனுமனின்எண்ணம் - படை எங்கனம் கடக்கவொண்ணாதோ அதுபோல் அகழியும் கடக்க ஒண்ணாதது. அழச் செய்பவன் - என்னும் பொருள்தரும் சொல் இராவணன். கம்பர், அழுகைக்கு மூலகாரணமாகிய துயரத்தைத் தருபவன் என்றார். அளவடிநான்குடைக் கட்டளைக்கலிப்பா. மா - விளம் - விளம் - விளம் என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். பாடலின் முதற்சீர் நேரசையாயின் பதினோரெழுத்தும், நிரையசையாயின் பன்னீரெழுத்தும் கொண்டு அமையும். இந்நூலில் இவ்விருத்தங்களின் தொகை 1198. (மணிமலர் 76) ***(149)***

4984. **ஆனைமும்மதமும் பரி ஆழியும்**
மான மங்கையர்குங்கும வாரியும்
நானம் ஆர்ந்தநறைக்குழல் ஆவியும்
தேனும் ஆரமும்தேய்வையும் நாறுமால்

(அவ்வகழி)

ஆனை மும்மதமும் - யானைகள் வெளிப்படுத்தும் மூன்று மதப் புனல்களும்; **பரி ஆழியும் -** குதிரையின் வாயின் நுரையும்; **மானமங்கையர் -** பெருமைமிக்க பெண்களின்; **குங்கும வாரியும் -** குங்குமம் கலந்த நீர்ப் பெருக்கும்; **நானம் ஆர்ந்த -** நீராடும் பெண்களின்; **நறை -** நறுமணம் வீசும்; **குழல் ஆவியும் -** கூந்தலிற் பூசிய கஸ்தூரியும்; **தேனும் ஆரமும் -** தேனும்சந்தனமும்; **தேய்வையும் -** கலவைக் குழம்பும்; **நாறும் -** கமழும். அகழி, மும்மதம்முதலானவை மணக்கும். மகளிர் கூந்தல் மணமுடையது என்னும் இலக்கிய வழக்கு நறைக்குழல் என்று பேசச் செய்தது, கூந்தலின் நறியவும் உளவோ என்று குறுந்தொகை பேசும். ஆரம் - சந்தனம். 'கோவா மலை ஆரம் கோத்த கடலாரம்' என்று சிலம்பு பேசும். தேய்வை - குழம்பு ஆல் - அசை
(150)

4985. உன்னம்,நாரை, மகன்றில், புதா, உளில்
அன்னம் கோழிவண்டானங்கள், ஆழிப்புள்
கின்னரம்குரண்டம் கிலுக்கம், சிரல்
சென்னம்,காகம், குணாலம் சிலம்புமே

(அவ்வகழியில்)

உன்னம் *- உன்னப்பறவைகளும்;* ***நாரை*** *- பலவகையான நாரைப் பறவைகளும்;* ***மகன்றில்*** *- அன்றில் பறவைகளும்;* ***புதா*** *- குருகுகளும்;* ***உளில்*** *- உள்ளான் பறவைகளும்;* ***அன்னம்*** *- அன்னப் பறவைகளும்;* ***கோழி*** *- நீர்க்கோழிகளும்;* ***வண்டானங்கள்*** *- பெருநாரைகளும்;* ***ஆழிப்புள்*** *- சக்கரவாளப் பறவைகளும்;* ***கின்னரம்*** *- கின்னரப் பறவைகளும்;* ***குரண்டம்*** *- கொக்குகளும்;* ***கிலுக்கம்*** *- கிலுக்கப்பறவைகளும்;* ***சிரல்*** *- மீன் கொத்திப் பறவைகளும்;* ***சென்னம்*** *- நீர்ப் பறவைகளும்;* ***காகம்*** *- காக்கைகளும்;* ***குணாலம்*** *- குணாலம் என்னும் நீர்ப்பறவையும்;* ***சிலம்பும்*** *- ஒலிக்கும்.*

அவ்வகழியில்,உன்னம் முதலான பறவைகள் ஒலிக்கும். வண்டானங்கள் என்பதில் உள்ள 'கள்' அசை. 'முருகா எனும் நாமங்கள்' (கந்தர் அலங்காரம்) என்னும் தொடரில் உள்ள கள்ளும் அது. உருகச் சுட்டிடுங்கள் (சிந்தாமணி 27773. இனியர்)
(151)

4986. நலத்தமாதர் நறை அகில், நாவியும்,
அலத்தகக்குழம்பும், செறிந்து, ஆடிய
இலக்கணக்களிறோடு இளமெல் நடைக்
குலப் பிடிக்கும்ஓர் ஊடல் கொடுக்குமால்

(அவ்வகழி)

நலத்த மாதர் *- அழகியபெண்கள்;* ***நறை அகில்*** *- கூந்தலுக்கு ஊட்டிய அகிற்புகையும்;* ***நாவியும்*** *- (அவர்கள்) மேனியின் கஸ்தூரியும்;* ***அலத்தகக் குழம்பும்*** *- (அவர்கள்) பாதத்திற் பூசிய செம்பஞ்சுக் குழம்பும்;* ***செறிந்து*** *- அகழி நீரிற் கரைந்து;* ***ஆடிய*** *- நீராடிய;* ***இலக்கணக் களிறோடு*** *- உத்தம இலக்கணம் அமைந்த ஆண்யானைகட்கும்;* ***இள*** *- இளமையும்;* ***மெல்நடை*** *- மென்மையும் (அமைந்த);* ***குலப்பிடிக்கும்*** *- உயர்குலத்துப்பெண் யானைகட்கும்;* ***ஓர்*** *- ஒப்பற்ற;* ***ஊடல் கொடுக்கும்*** *- ஊடலை வழங்கும்.*

மகளிரால் நிறம் வேறுபட்ட புனல் மூழ்கிய பறவை ஊடல் கொள்வதை, 'குதலையர் குடைந்த தண்புனல்வாய், குங்குமச் சுவடுற, ஊடிப் பூவுறங்கினும் புள் உறங்கா தன பொய்கை'' என்று கூறியது (கம்ப.460) காண்க. ***(152)***

4987. நறவு நாறியநாள்நறும் தாமரை
துறைகள் தோறும்முகிழ்த்தன தோன்றுமால்-
சிறையின்எய்திய செல்வி முகத்திேனாடு
உறவு தாம்உடையார் ஒடுங்கார்களோ ?

நறவு நாறிய - தேன்மணம்வீசுகின்ற; **நாள் நறுந் தாமரை** - நறுமணம் வீசும் புதிய தாமரைகள்; **துறைகள் தோறும்** - அவ்வகழியின் எல்லாத் துறைகளிலும்; **முகிழ்த்தன தோன்றும்** - குவிந்து தோன்றும்; **சிறை எய்திய** - சிறையை அடைந்த; **செல்விமுகத்தினோடு** - பிராட்டியின்முகத்துடன்; **உறவு உடையார்தாம்** - உறவைப்பெற்றவர்கள்; **ஒடுங்கார்களோ** - ஒடுங்காமல் இருப்பார்களோ ? சீதை சிறைபுக்கதால் அவள் முகம் போன்ற தாமரைகள் குவிந்து கிடந்தன - தற்குறிப்பேற்றம். சிறையின் எய்திய செல்வி - என்பதில் உள்ள 'இன்' அசை சிலம்பின் வன்வார்ச் சிறுபறைகரங்க என்னும் சிந்தாமணிப் பாடலுக்கு (கோவிந்தை - 50) உரை வழங்கிய இனியர் 'இன்' அசை என்றார். சிறை எய்திய செல்வி என்க. தாம் - உரையசை. ***(153)***

4988. பளிங்கு செற்றிக் குயிற்றிய பாய்ஒளி
விளிம்பும்,வெள்ளமும், மெய்தெரியாது; மேல்-
தெளிந்தசிந்தையரும் சிறியார்க ளோடு
அளிந்தபோது,அறிதற்கு எளிது ஆவரோ ?

பளிங்கு - பளிங்குக்கற்களை; **செற்றி** - ஒழுங்குபடுத்தி; **குயிற்றிய** - பதிக்கப்பெற்ற; **ஒளிபாய்** - ஒளிபரவிய; **விளிம்பும்** - படிகளின்முகப்பும்; **வெள்ளமும்** - அதனை அடுத்த வெள்ளமும்; **மேல்** - மேலாக உள்ள தோற்றத்தில்; **மெய் தெரியாது** - உண்மையியல்பு அறியப்படாது; **தெளிந்த சிந்தையரும்** - தெளிவு பெற்ற உள்ளத்தினரும்; **சிறியார்களோடு** - அற்பர்களோடு; **அளிந்தபோது** - கலந்தபோதில்; **அறிதற்கு** - வேறுபடுத்தி அறிவதற்கு; **எளிது ஆவரோ** - சுலபமாக இருப்பார்களோ.

பளிங்காற்செய்யப்பெற்ற படியின் விளிம்பும் அகழியில் தண்ணீரும் மேலாக உள்ள தோற்றத்தால் வேற்றுமை தெரியாது. அற்பர்களுடன் கலந்தால் தெளிந்த அறிஞர்களை வேறுபடுத்திக் காண்பது கடினம். பளிங்கு அறிஞர்கள். அகழிநீர் - அறிவற்றவர்கள். இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பணி என்பர். ***(154)***

4989. நீலமேமுதல் நல்மணி நித்திலம்;
மேல கீழ,பல்வேறு ஒளி வீசலால்
பாலின்வேலைமுதல்பல வேலையும்
கால் கலந்தனவோ? என, காட்டுமே.

(அவ்வகழி)

நீலமே முதல் - நீலம்முதலாக உள்ள; **நல்மணி** - நல்ல ரத்தினங்களும்; **நித்திலம்** - முத்துக்களும்; **மேல** - மேற்பகுதியிலும்;**கீழ** - அடிப் பகுதியிலும்; **பல்வேறுஒளி** - மாறுபட்ட ஒளிகளை; **வீசலால்** - பரப்புதலாலே; **பாலின் வேலை முதல்** - பாற்கடல் முதலான; **பலவேலையும்** - பல கடல்களும்; **கால்** - வாய்க்காலாக; **கலந்தனவோ என** - ஒன்று சேர்ந்து விட்டனவோ என்று; **காட்டும்** - நினைக்கச் செய்யும்.

நீலம்முதலானவற்றால் பல்வேறு நிறம்பெற்ற அகழி, பாற்கடல் முதலானவை ஒன்று சேர்ந்து விட்டனவோ என்று நினைக்கச் செய்யும். காட்டுதல் - நினைப்பித்தல். 'மூரல் முறுவற்குறிகாட்டி முத்தே உயிரை முடிப்பாயோ' (கம்ப. 6066) நவமணிகளால்

வேறுவேறு நிறம் பெற்ற அகழிகளுக்குப் பல்வேறு நிறம் பெற்ற கடல்கள் உவமை.
(155)

அனுமன் அகழியைக்கடந்து இடைநகருக்குள் தேடுதல்

4990. அன்ன வேலைஅகழியை, ஆர்கலி
என்னவே கடந்து,இஞ்சியும் பிற்பட
துன்ன அருங்கடிமாநகர் துன்னினான்;
பின்னர் எய்தியதன்மையும் பேசுவாம்.

(அனுமன்)

***அன்ன** - அப்படிப்பட்ட; **வேலை அகழியை** - அலையுடன் கூடிய அகழியை; **ஆர்கலி என்ன** - முன்பு தாண்டிய கடலைப் போல; **கடந்து** - தாவிச் சென்று; **இஞ்சியும் பிற்பட** - மதில் பிற்பட்டிருப்ப; **துன்ன அரும்** - ஒருவரும் நெருங்கவியலாத; **கடி மாநகர்** - காவலையுடைய இடை நகரத்தை; **துன்னினான்** - அடைந்தான்; **பின்னர்** - அதன்பிறகு; **எய்திய தன்மை** - நிகழ்ந்த செய்தியை; **பேசுவாம்** - கூறுவோம்.*

அனுமன் அகழியைக்கடலைப் போலத் தாண்டி மதில் பிற்பட இடைநகரை அடைந்தான். பின்பு நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறுவோம். வேலை அகழி - என்பதற்குக் கடல்போன்ற அகழி என்று கூறப்பெற்றது. கடல் போன்ற அகழியைக் கடல்போலத் தாவினான் என உரை கூறுவதில் சிறப்பில்லை. ஆதலின் வேலை என்பதற்கு 'அலை' என்று பொருள் கூறப்பெற்றது. 'வேலைப் புணரியம்பள்ளியம்மான் (திருவிருத்தம் 75) அன்றி 'வேலி' என்றும் பொருள் கூறலாம். ***(156)***

4991. கரியநாழிகை பாதியில், காலனும்,
வெருவி ஓடும்அரக்கர்தம் வெம்பதி
ஒருவனே, ஒரு பன்னிரு யோசனைத்
தெருவு மும்மை நூறாயிரம் தேடினான்.
(அனுமன்)

***காலனும்** - யமனும்கூட; **வெருவி ஓடும்** - அச்சமுற்று ஓடும்படியான; **அரக்கர்தம் வெம்பதி** - அரக்கர்களின் கொடிய நகருள்; **கரிய நாழிகை பாதியில்** - இருண்ட நடுயாமத்தில்; **ஒரு பன்னிரு யோசனை** - பன்னிரண்டு யோசனை தூரமுள்ள; **மும்மை நூறாயிரம் தெருவும்** - மூன்று லட்சந் தெருக்களையும்; **ஒருவனே** - தான் ஒருவனாகவே; **தேடினான்** - (பிராட்டியைத்) தேடிச் சென்றான்.*

அனுமன், யமனும்பயப்படும் அரக்கர் நகருள் நடுயாமத்தில் பன்னிரண்டு யோசனை தூரமுள்ள மூன்று லட்சம் தெருக்களையும் தனியாகத் தேடினான். இருண்ட இரவு - 'கரிய நாழிகை' என்று பேசப்பட்டது. 'கரியநாழிகை ஊழியின் பெரியன', என்பது பெரிய திருமொழி (திவ்ய பெரிய திருமொழி 8-56) ***(157)***

கலிவிருத்தம்

***4992. வேரியும்அடங்கின; நெடுங்கடல் விளம்பும்
பாரியும் அடங்கின; அடங்கியது பாடல்
காரியம்அடங்கினர்கள் கம்மியர்கள்; மும்மைத்
தூரியம்அடங்கின; தொடங்கியது உறக்கம்.***

(இலங்கையில்)

வேரியும்அடங்கின - *மது உண்போர் முழக்கம் ஒடுங்கின;* ***நெடுங்கடல் விளம்பும்*** - *கடலைப் போல் முழங்கும்;* ***பாரியும் அடங்கின*** - *பாரி வாத்தியங்களும் ஒடுங்கின;* ***பாடல் அடங்கியது*** - *பாடல்களும் ஒடுங்கிவிட்டது;* ***கம்மியர்கள்*** - *பொற்கொல்லர்கள்;* ***காரியம் அடங்கினர்*** - *தொழில் முடித்து ஒடுங்கி விட்டனர்;* ***மும்மைத் தூரியம்*** - *மூவகையான முரசங்கள்;* ***அடங்கின*** - *ஒடுங்கி விட்டன;* ***உறக்கம் தொடங்கியது*** - *தூக்கம் தொடங்கிவிட்டது.*

வேரி - கள்.இங்கு கள் குடிப்பவரின் முழக்கத்தைக் குறித்தது. பாரி - இராக் காவலரின் வாத்தியம். மும்மைத் தூரியம் - என்றது தியாக முரசு, வீரமுரசு, மணமுரசு என்னும் மூவகை முரசுகளை. மும்மை என்றது எண்ணப்படு பொருளாகாது மூன்று என்னும் எண்ணைக் குறித்தது. (திருக்குறள் நுண்பொருள் மாலை 23)
(158)

***4993. இறங்கின,நிறம்கொள்பரி, ஏமம்உற எங்கும்
கறங்கின,மறம்கொள் எயில் காவலர் துடிக்கண்;
பிறங்கு இணர்நறுங்குழலர் அன்பர் பிரியாதோர்
உறங்கினர்;பிணங்கி எதிர் ஊடினவர் அல்லார்.****

நிறம் கொள்பரி- *பலநிறங்களைக் கொண்ட குதிரைகள்;* ***இறங்கின*** - *தலை சாய்த்து உறங்கின;* ***மறம்கொள்*** - *வீரத்தைப் பெற்ற;* ***எயில் காவலர்*** - *மதிலைப் பாதுகாப்பவர்களின்;* ***துடிக்கண்*** - *வாச்சியங்களின் கண்கள்;* ***ஏமம்உறஎங்கும்*** - *பாதுகாப்பு உண்டாக எல்லா இடங்களிலும்;* ***கறங்கின*** - *ஒலித்தன;* ***பிறங்கிணர்*** - *விளங்குகின்ற பூங்கொத்துகளை உடைய;* ***நறுங்குழலர்*** - *மணம்மிக்க கூந்தலையுடைய மகளிரும்;* ***பிணங்கி*** - *மாறுபாடு கொண்டு;* ***எதிர்*** - *கணவனின் பணிமொழிக்கு எதிராக;* ***ஊடினவர்*** - *ஊடல் கொண்டவர்;* ***அல்லார்*** - *அல்லாத மற்றைய மகளிரும்;* ***உறங்கினர்*** - *தூங்கினார்கள்.*

பரிகள்உறங்கின. யாமக் காவலரின் வாக்கியங்கள் ஒலித்தன. மகளிர் உறங்கினர். பிறங்கின நறுங்குழலர் என்றது மணமாகாத கன்னிப் பெண்களை - மணமகளிர்கூந்தல் பிறங்காமை அறிக. தாரும் மாலையும் மயங்குங்கால் கூந்தல் பிறங்குங்கொல் கிழவோன் பணிவுக்கெதிரில் பிணங்குதல் எதிர் ஊடுதல் என்று பேசப்பட்டது.
(159)

***4994. வடம்தருதடம்கொள்புய மைந்தர், கலவிப்போர்
கடந்தனர்,இடைந்தனர், களித்த மயில் போலும்
மடந்தையர்தடந்தன முகட்டிடை மயங்கிக்
கிடந்தனர்;நடந்தது புணர்ச்சிதரு கேதம்.***

வடம்தரு - *வடங்கள்அணியப்பெற்ற; தடம்கொள் - விசாலமான; புயமைந்தர் - தோள்களையுடைய இளைஞர்கள்; கலவிப்போர் - புணர்ச்சிப்போரில்; கடந்தனர் - வெற்றியடைந்து; இடைந்தனர் - போரிலே தோல்வியுற்ற; களித்த மயில் போலும் - செருக்குற்ற மயில் போன்ற; மடந்தையர் - மகளிரின்; தடம் - விரிந்த சாரலைப்பெற்ற; தனமுகட்டிடை - முலைகளின் உச்சியில்; மயங்கிக் கிடந்தனர் - மோகித்துக் கிடந்தார்கள்; புணர்ச்சி தரு கேதம் - புணர்ச்சியால் உண்டான சோர்வு; நடந்தது - (இப்படி) நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது.*

கலவிப் போரில்வென்ற இளைஞர்கள் தோற்றவர்களின் மார்பில் துயின்றனர். கேதம் - தளர்ச்சி. ***(160)***

4995. வாம நறையின் துறை மயங்கினர் மறந்தார்;
காம நறையின்திறம் நுகர்ந்தனர் களித்தார்;
பூமன் நறை வண்டுஅறை இலங்கு அமளி புக்கார்;
தூம நறையின் துறைபயின்றிலர் துயின்றார்.

வாமம் *- வாம மார்க்கத்தார் சிறப்பிக்கும்;* ***நறையின் துறை*** *- கள்ளின் வகைகளை;* ***மயங்கினர்*** *- உண்டு மயங்கியவர்;* ***மறந்தார்*** *- (இன்பம் அனுபவித்தலையும்) மறந்தார்;* ***காம நறையின் திறம்*** *- மன்மதன் உரைத்தபடி அனுபவிக்கவேண்டிய;* ***நுகர்ந்தனர்*** *- காமத்துறைகளாய கள்ளின் தன்மையை;* ***களித்தார்*** *- மயங்கி உறங்கினர்; (அங்ஙனம் உறங்கியவர்கள்)* ***பூமன்நறை*** *- மலர்களில் நிலைபெற்றுத் தேனுண்ணும்;* ***வண்டு அறை*** *- வண்டுகள் மொய்க்கும்;* ***இலங்கு*** *- விளக்கமான;* ***அமளி புக்கார்*** *- அமளியை அடைந்தும்;* ***தூம*** *- வாசனைப் புகைகளுடன் கூடிய;* ***நறையின் துறை*** *- நன்மையின் வகைகளை;* ***பயின்றிலர்*** *- அனுபவியாது;* ***துயின்றார்*** *- உறங்கினர்.*

பல்வேறுகாதலர்களின் படுக்கை அறை நிலைகளைக் குறித்தாகக் கொள்க.
(161)

4996. பண்இமைஅடைத்த, பலகள் - பொருநர் பாடல்
விண்இமைஅடைத்தென, விளைந்தது இருள்; வீணை
தண்இமைஅடைத்தன; தழங்குஇசை வழங்கும்
கண்இமைஅடைத்தன; அடைத்தன கபாடம்.

கள் *- கள்ளை அருந்தும்;* ***பல பொருநர்*** *- பலவிதமான கூத்தர்களின்;* ***பாடல்*** *- பாடல்கள்;* ***பண்இமை*** *- பண்களாகிய இமைகளை;* ***அடைத்த*** *- மூடியபடி உறங்கின;* ***வீணை*** *- வீணைகள்;* ***தண்*** *- குளிர்ந்த;* ***இமை*** *- இமைகளை;* ***அடைத்தன*** *- மூடியபடி உறங்கின;* ***தழங்கு இசை வழங்கும்*** *- முழங்குகின்ற ஓசையைக் கொடுக்கும்;* ***கண்*** *- முரசம் முதலான கருவிகளின் கண்கள்;* ***அடைத்தன*** *- மூடியபடி உறங்கின;* ***கண்*** *- மக்களின் கண்கள்;* ***இமை*** *- இமைகளை;* ***அடைத்தன*** *- மூடியபடி உறங்கின;* ***கபாடம்*** *- கதவுகள்;* ***அடைத்தன*** *- மூடப்பெற்றன;* ***விண்*** *- ஆகாயமானது;* ***இமை*** *- (ஒளியாகிய) இமைகளை;* ***அடைத்தென*** *- மூடியபடி உறங்கியது போல;* ***இருள் விளைந்தது*** *- எங்கும் இருள் பரவியது, பாடலும், வீணையும், மத்தளம் முதலிய கருவிகளும் கண் அடைத்து உறங்கின. ஆகாயமும் ஒளியாகிய கண் அடைத்து உறங்கின. விண்ணுக்குச் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரம் முதலானவை கண்கள் 'பகலுக்கு ஒரு கண். இரவுக்கு*

ஆயிரம் கண்' என்பது புத்தெழுச்சிப் பாவலர் கண்டது. இருள் பரவியது விண் இமைமூடி உறங்குவது போல் எனத் தற்குறிப்பேற்றமாயிற்று. கண் அடைத்தன, கண் இனம் அடைத்தன இரு முறை பிரித்துக்கூட்டப்பெற்றது. முரசு முதலியவற்றின் மண் பூசிய வட்டவுறுப்பைக் கண் என்பர். அதற்கேற்ப உறக்கம் கூறுதல் கவிமரபு. முழவங் கண்துயிலாத முதுநகர் என்பர் தேவர் (சிந்தா - 856) ***(162)***

4997. விரிந்தனநரந்தம் முதல் வெண்மலர் வளாகத்து
உரிஞ்சிவருதென்றல் உணர்வுஉண்டு அயல்உலாவ
சொரிந்தனகருங்கண், வரு துள்ளிதரு வெள்ளம்
எரிந்தனபிரிந்தவர்தம் எஞ்சுதனி நெஞ்சம்.

நரந்தம் முதல் - *நரந்தம்முதலாகக் கூறப்பெற்ற;* ***வெண்மலர் -*** *வெண்மையான பூக்கள்;* ***விரிந்தன -*** *மலர்ந்தன;* ***வளாகத்து -*** *அவ்விடத்தில்;* ***உரிஞ்சி வருதென்றல் -*** *மலர்களை உராய்ந்து வந்த தென்றல்;* ***உணர்வு -*** *உணர்ச்சியை;* ***உண்டு -*** *கவர்ந்து;* ***அயல் உலாவ -*** *பக்கத்தில் இயங்க (அதனால்);* ***கருங்கண் வரு -*** *(கூட்டமின்மையால்) கருத்த கண்களில் வெளிப்படும்;* ***துள்ளி -*** *துளிகள்;* ***தரு -*** *தோற்றுவித்த;* ***வெள்ளம் -*** *நீர்ப்பெருக்குகள்;* ***சொரிந்தன -*** *விழுந்தன;* ***பிரிந்தவர்தம் -*** *காதலரைப் பிரிந்தவர்களுடைய;* ***எஞ்சு -*** *(நாணம் முதலானவை நீங்க) மிஞ்சியிருந்த;* ***தனிநெஞ்சம் -*** *தனியான உள்ளம்;* ***எரிந்தன -*** *(பிரிவாற்றாமல்) வெந்தன.*

கண்கள் சொரிந்தஅருவி நெஞ்சக் கனலை அவிக்கவில்லை. நரந்தம், புல்லென்பர் சிலர். மலர் என்பர் சிலர். அழகர், நரந்தநறுமலர் என்னும் பரிபாடலுக்கு (பரி 16 - 14 - 15) நரந்தம் போலும் நறியமலர் என்றார். இனியர், 'நரந்தம் நாறிருங்கூந்தல்' என்னும் குறிஞ்சிக் கலிக்கு (குறிஞ்சி 18 - 5) நரந்தம் பூ நாறும் கரிய கூந்தல் என்று உரை வகுத்தார். கவிச்சக்கரவர்த்தி' வெண்மலர்' என்றதால் இனியரை ஆதரித்தனர் போலும். ***(163)***

4998. இளக்கர்இழுது எஞ்ச விழும்எண்அரு விளக்கைத்
துளக்கியதுதென்றல், பகைசோர உயர்வோரின்
அளக்கரொடுஅளக்கரிய ஆசையுற வீசா,
*விளக்குஇனம்விளக்குமணி மெய்உறு விளக்கம்.**

பகை சோர - *பகைவர்கள் தளர்ச்சியடைய;* ***உயர்வோரின் -*** *சிறப்பை அடைபவரைப் போல;* ***இளக்கர் -*** *இளகும் தன்மையுடைய;* ***இழுது எஞ்ச -*** *நெய்யானது குறைய;* ***விழும் -*** *ஒளி குறைந்த;* ***எண் அரு விளக்கை -*** *அளவற்ற விளக்குகளை;* ***தென்றல் -*** *தென்றல் காற்று;* ***துளக்கியது -*** *அணைத்துவிட்டது; அப்போது* ***மெய் -*** *மகளிரின் மேனியிலும்;* ***உறுமணி -*** *அம்மேனியில் பொருந்திய ஆபரணங்களிலும் (உள்ள);* ***விளக்கம் -*** *ஒளிகள்;* ***அளக்கஅரிய -*** *அளவிட முடியாத;* ***அளக்கரொடு -*** *கடலிலும்;* ***ஆசை -*** *திசைகளிலும்;* ***உற -*** *மிகுதியாக;* ***வீசா -*** *வீசி;* ***விளக்கு இனம் -*** *விளக்கைப் போல;* ***விளக்கும் -*** *பிரகாசிக்கும்.*

ஆடவர்களுக்கும்பெண்களுக்கும் கலவியிலே கடலுக்கு மிகுதியான ஆசை பொருந்தும்படிக்கு எரிந்த விளக்கைக் காற்று அவித்தவுடனே அந்த பெண்கள் அழகிய மேனியின் ஒளியாகிய விளக்கு பரந்தது என்னும் விளக்கம் கம்பராமாயணக்

கருப்பொருள் ஏட்டில் உள்ளது (அண்ணாமலைபதி) ‘இருள் துரப்பன, தீ விளக்கமோ? மணி விளக்கு; அல்லன மகளிர் மேனியே’ (கம்ப 143.) ***(164)***

4999. நித்தம்நியமத் தொழிலர்ஆய், நிறையும் ஞானத்து
உத்தமர்உறங்கினர்கள்; யோகியர் துயின்றார்;
மத்தமதவெங்களிறு உறங்கின; மயங்கும்
பித்தரும்உறங்கினர்; இனிப் பிறர்இது என்னாம் ?

நித்தம் - *நாள்தோறும்;* ***நியமத் தொழிலராய் -*** *முறையாகச் செய்ய வேண்டிய அனுட்டானங்கள் உடையவராய் (அதனால்);* ***நிறையும் -*** *நிரம்பிய;* ***ஞானத்து உத்தமர் -*** *ஞானத்தை உடைய மேலோர்கள்;* ***உறங்கினர் -*** *தூங்கினார்கள்;* ***யோகியர் -*** *யோகவழியிலே நிற்பவர்களும்;* ***துயின்றார் -*** *தூங்கினார்கள்;* ***மத்தம் -*** *மயக்கம் தருகின்ற;* ***மதம் -*** *மதம் பிடித்த;* ***வெங்களிறு -*** *கொடிய ஆண் யானைகளும்;* ***உறங்கின -*** *தூங்கின;* ***மயங்கும் -*** *மயங்குகின்ற;* ***பித்தரும் -*** *பைத்தியம் பிடித்தவர்களும்;* ***உறங்கினர் -*** *தூங்கினார்கள்;* ***இனி -*** *இனிமேல்;* ***பிறர் இது -*** *பிறருடைய உறக்கம்;* ***என் ஆம் -*** *யாதாகும்.*

உறங்கினர்கள்என்பதில் உள்ள ‘கள்’ அசை. பிறங்கின கெடுங்கள் (சிந்தா. 1535) ***(165)***

5000. ஆயபொழுது,அம் மதில் அகத்து அரசர் வைகும்
தூயதெரு ஒன்றொடுஒருகோடி துருவிப் போய்,
தீயவன் இருக்கைஅயல், செய்த அகழ் இஞ்சி
மேயது கடந்தனன்- வினைப்பகையை வென்றான்.

ஆயபொழுது - *(இலங்கைஉறக்கத்திலிருந்த) அப்பொழுது;* ***வினைப் பகையை வென்றான் -*** *வினையாகிய பகையை வென்ற அனுமன்;* ***அம் மதில் அகத்து -*** *அந்த மதிலுக்குள்ளே;* ***அரசர் வைகும் -*** *அரசர்கள் தங்கியிருக்கும்;* ***தூய -*** *தூய்மையான;* ***ஒன்றொடு ஒரு கோடி தெரு -*** *இரண்டு கோடித் தெருக்களை;* ***துருவிப் போய் -*** *தேடி அப்புறத்தே சென்று;* ***தீயவன் -*** *இராவணனின்;* ***இருக்கை அயல் செய்த -*** *அரண்மனையின் பக்கலில் அமைக்கப்பட்ட;* ***மேயது -*** *பொருந்திய;* ***அகழ் இஞ்சி -*** *அகழியையும் மதிலையும்;* ***கடந்தனன் -*** *தாண்டினான்.*

அனுமன்,அரசர்கள் இருக்கும் இரண்டு கோடித் தெருக்களைக் கடந்து இராவணனின் அரண்மனையைச் சார்ந்த அகழியையும் மதிலையும் கடந்தான். ***(166)***

கலி விருத்தம்

5001. போர் இயற்கை இராவணன் பொன்மனை
சீர் இயற்கைநிரம்பிய திங்களா
தாரகைக் குழுவின்தழுவித் தொடர்
நாரியர்க்குஉறைவுஆம் இடம் நண்ணினான்.

(அனுமன்)

போர் இயற்கை - போர்புரிதலை இயல்பாகக் கொண்ட; **இராவணன் -** இராவணனுடைய; **பொன்மனை -** அரண்மனை; **சீர் -** சிறப்பும்; **இயற்கை -** அழகும்; **நிரம்பிய -** நிறைந்துள்ள; **திங்களா -** சந்திரன் போல; **தாரகைக்குழுவின் -** நட்சத்திரக் கூட்டங்களைப் போல; **தழுவித் தொடர் -** சுற்றிலும்அணைத்துத் தொடர்ந்துள்ள; **நாரியர்க்கு -** மகளிர்களுக்கு; **உறைவு ஆம்இடம் -** இருப்பிடமாய் அமைந்த இடத்தை; **நண்ணினான் -** அடைந்தான். இராவணன் வீடுசந்திரனைப் போலவுள்ளது. அவன் காதலியர்களின் இல்லங்கள் நட்சத்திரங்களைப் போல் இருந்தன என்க. திங்கள் ஆய் - என்பதிலுள்ள 'ஆய்' என்பது உவம உருபுப் பொருளைத் தந்தது. 'எனக்கு ஆவார் ஆர் ஒருவர்' என்னும் பொய்கைப் பிரான் வாக்கை உன்னுக. (திவ்ய முதல் திரு 89)
(167)

5002. முயல்கருங்கறை நீங்கிய மொய்ம்மதி
அயர்க்கும்வாள்முகத்து ஆர்அமுது அன்னவர்
இயக்கர்மங்கையர் யாவரும் ஈண்டினார்
நயக்கும் மாளிகைவீதியை நண்ணினான்.*

(அனுமன்)

முயல் - முயலாகிய; **கருங்கறை -** கறுத்த களங்கம்; **நீங்கிய -** இல்லாத; **மொய்மதி -** பூரண சந்திரனை; **அயர்க்கும் -** ஒத்திருக்கும்; **வாள்முகத்து -** ஒளிமிக்க முகத்தை உடைய; **ஆர் அமுது அன்னவர் -** அரிய அமுதம் போன்ற; **இயக்கர் மங்கையர் யாவரும் -** எல்லா யட்சப் பெண்களும்; **ஈண்டினார் -** நெருங்கியிருந்து; **நயக்கும் -** விரும்பியிருக்கும்; **மாளிகை வீதியை -** மாளிகை நிரம்பிய வீதியை; **நண்ணினான் -** அடைந்தான்.

களங்கம்நீங்கிய முழுமதி போன்ற முகத்தை உடைய யட்சப் பெண்கள் வாழும் வீதியை அனுமன் அடைந்தான். அயிர்த்தல் - என்னும் வினைச்சொல் உவம உருபுப் பொருளைத் தந்தது. எல்லாவினைச் சொற்களும் உவம உருபு போல அமைவதை அறிக. இதனை இனியர் உவம வாசகம் என்பர்.(சிந்தா. 10.)
(168)

5003. தழைந்தமொய்ஒளி பெய்ம் மணித் தாழ்தொறும்
இழைந்த நூலினும்இன்இளங் காலினும்,
நுழைந்துநொய்தினின் மெய்உற நோக்கினான் -
விழைந்தவெவ்வினை வேர்அற வீசினான்.

விழைந்தவெவ்வினை - பொருள்களைவிரும்புவதால் உண்டான வினைகளை; **வேர் அற -** மூலம் அற்றுப்போக; **வீசினான் -** ஒதுக்கித் தள்ளிய அனுமன்;(அந்த மாளிகைகளில்) **தழைந்த -** மிக்குள்ள; **ஒளி -** பிரகாசம்; **மொய் -** மொய்த்துள்ள; **மணி -** மணிகள்; **பெய் -** பதிக்கப்பெற்ற; **தாழ்தொறும்-** தாழ்ப்பாள்கள் தோறும்; **இழைந்த நூலினும் -** இழைக்கப் பெற்ற நூலைவிட; **இன் -** இனிமையான; **இளங்காலினும் -**

தென்றலைவிட; **நொய்தினின் -** நுட்பமாக; **மெய் உற -** மேனி அமைய; **நோக்கினான் -** பார்த்தான்.

அனுமன்,நூலைவிடவும், தென்றலைவிடவும் நுட்பமான மேனியைப்பெற்று தாழ்கள் தோறும் நுழைந்து பார்த்தான். தாழ் என்றது கதவுத் துளைகளை. முத்தொள்ளாயிரம் 'கதவம் தொளை' என்று குறிப்பிடும். ***(169)***

5004. அத்திரம்புரை யானை அரக்கன் மேல்
வைத்தசிந்தையர் வாங்கும் உயிர்ப்பிலர்
பத்திரம் புரைநாட்டம் பதைப்பு அற
சித்திரங்கள்என இருந்தார் சிலர்.

சிலர் - சிலயட்ச மகளிர்; **அத்திரம் -** மலையை; **புரை -** ஒத்த; **யானை அரக்கன் மேல் -** யானையை உடைய இராவணன்பால்; **வைத்த -** நிறுத்திய; **சிந்தையர் -** மனத்தைப் பெற்றவராய்; **வாங்கும் உயிர்ப்பிலர் -** உள்ளே நுழையும் மூச்சற்று; **பத்திரம் புரை -** அம்பைப் போன்ற; **நாட்டம் -** கண்கள்; **பதைப்பு அற -** இமைத்தல் இன்மையால்; **சித்திரங்கள் என -** ஓவியங்களைப் போல; **இருந்தார் -** அமர்ந்திருந்தனர்.

சிந்தை ஒன்றன்பால்பதிந்தால் மூச்சும் கண்களும் தம் இயல்பை மறக்கும். 'யானை போலும் இராவணன்' என உரை கூறல் ஆகாமை. 'மலை போலும் யானை போலும் உவமை' என வந்து உவமைக்குவமை என்னும் குற்றம் வருதலின்.
(170)

5005. அள்ளல் வெஞ்சர மாரனை அஞ்சியோ ?
மெள்ள இன்கனவின் பயன் வேண்டியோ ?
கள்ளம் என்கொல் ? அறிந்திலம் - கண் முகிழ்த்து
உள்ளம் இன்றி,உறங்குகின்றார் சிலர்.

சிலர் - சில யட்சமகளிர்; **அள்ளல் -** சேற்றில் தோன்றிய; **வெம்சர -** கொடிய மலரம்புகளை உடைய; **மாரனை -** மன்மதனுக்கு; **அஞ்சியோ -** பயப்பட்டோ; **மெள்ள -** மெதுவாக; **இன்கனவின் -** இனிமையான கனவின் பயனை; **வேண்டியோ -** விரும்பியோ ? **கள்ளம் -** உட்கருத்து; **என்கொல் -** யாதோ? **அறிந்திலம் -** யாம் அறிந்தோம் இல்லை; **கண் முகிழ்த்து -** கண்களைமூடியபடி; **உள்ளம் இன்றி -** ஊக்கம் இல்லாமல்; **உறங்குகின்றார் -** தூங்குகின்றனர். கள்ளம் - உட்கருத்து. பிறர் அறியாமல் உள் இருத்தலின் கள்ளம் என்று கூறப்பெற்றது. ***(171)***

5006. பழுதுஇல்மன்மதன் எய்கணை பல்முறை
உழுதகொங்கையர், ஊசல் உயிர்ப்பினர்
அழுது செய்வது என்? ஆசை அரக்கனை
எழுதலாம் கொல்? என்று, எண்ணுகின்றார் சிலர்.

சிலர் - சில யட்சமகளிர்; **மன்மதன் எய் -** மன்மதனால் ஏவப்பெற்ற; **பழுதுஇல்கணை -** குறி தவறாத அம்புகளால்; **பலமுறை -** பலதடவை; **உழுத -** பிளக்கப் பெற்ற; **கொங்கையர் -** தனங்களை உடையவராய்; **ஊசல் உயிர்ப்பினர் -** தளர்ந்த

உயிரையுடையவராய்; **அழுது செய்வது என்** - அழுதலைச் செய்வதால் யாது பயன்? **ஆணை** - கட்டளையிடுவதில் வல்ல; **அரக்கனை** - இராவணனை; **எழுதல்** - ஓவியத்தில் தீட்டுதல்; **ஆம் கொல்** - நம்மால் இயலுமா? **என்று-; எண்ணுகின்றார்** - நினைக்கின்றனர். உயிர்ப்பு, மூச்சுஎன்றும் கூறலாம். சிறப்பெனிற் கொள்க. எழுதல் சித்திரம் வரைதல். *(172)*

5007. ‘ஆவது ஒன்றுஅருளாய்; எனது ஆவியைக்
கூவு கின்றிலை; கூறலை சென்று’ எனா
பாவை பேசுவபோல், கண் பனிப்பு உற
பூவை யோடும்புலம்புகின்றார் சிலர்.

சிலர் - வேறு சில யட்ச மகளிர்; **கண்** - கண்கள்; **பனிப்பு உற** - கண்ணீர் சிந்த; **பூவையோடும்** - நாகணவாயப் பறவைகளுடன்; **பாவை பேசுவபோல்** - பதுமை பேசுவதைப் போல; **ஆவது ஒன்று** - எனக்குத் தகுதியான ஒரு சொல்லையும்; **அருளாய்** - பேசமாட்டாய்; **எனது ஆவியை** - (பிரிந்து சென்ற) என் உயிரை; **கூவுகின்றிலை** - அழைத்து வந்தாயில்லை; **சென்று கூறலை** - (இப்போதும் என் நிலைமையை) சென்று கூறவில்லை; **எனா** - என்று; **புலம்புகின்றார்** - கவலைப்படுகின்றனர். *(173)*

5008. ஈரத்தென்றல் இழுக, மெலிந்து தம்
பாரக்கொங்கையைப் பார்த்தனர்; பாதகன்
வீரத்தோள்களின் வீக்கம் நினைந்து, உயிர்
சோரச் சோரத்துளங்கு கின்றார் சிலர்.*

சிலர் - வேறு சில யட்சப் பெண்கள்; **ஈரத் தென்றல்** - குளிர்ந்த தென்றற் காற்று; **இழுக** - உராய (அதனால்); **மெலிந்து** - இளைத்து; **தம்** - தம்முடைய; **பாரக் கொங்கையை** - பாரமான தனங்களை; **பார்த்தனர்** - பார்த்து; **பாதகன்** - இராவணனின்; **வீரத் தோள்களின்** - வீரம் மிக்க தோள்களினுடைய; **வீக்கம் நினைந்து** - கருவத்தை எண்ணி; **உயிர் சோர சோர** - உயிர் மிகத் தளர்ச்சியடைய; **துளங்குகின்றார்** - கலக்கம் அடைகின்றனர்.

பாரமானகொங்கைகட்கும், கருவம் உற்ற தோள்களுக்கும் இடை நின்று யட்ச மகளிர் கலங்குகின்றனர். பிரிவுக் காலத்து மகளிர் கொங்கையை வெறுப்பர். ‘வாரிய பெண்ணை’ என்று தொடங்கும் முத்தொள்ளாயிரப் பாடலைப் பார்க்கவும்.
(174)

5009. நக்கசெம்மணி நாறிய நாள்நிழல்
பக்கம் வீசுறுபள்ளியில் பல்பகல்
ஒக்க ஆசை உலக்கஉலந்தவர்
செக்கர் வான்தருதிங்கள் ஒத்தார் சிலர்.*

சிலர் - வேறு சில யட்சமகளிர்; **நக்க** - விளங்குகின்ற; **செம்மணி நாறிய** - சிவந்த மணிகள் வெளிப்படுத்திய; **நாள் நிழல்** - புத்தொளியானது; **பக்கம் வீசுறு** - பக்கங்களில் பரவப்பெற்ற; **பள்ளியில்** - படுக்கையில்; **பல்பகல்** - பலநாட்கள்; **ஆசை** - ஆசைகள்; **ஒக்க** - ஒரு சேர; **உலக்க** - தாக்க (அதனாலே); **உலந்தவர்** - தளர்ச்சியடைந்தவர்கள்;

***செக்கர்* -** *சிவந்த;* ***வான்தரு* -** *அந்தி வானில் உதித்த;* ***திங்கள் ஒத்தார்* -** *சந்திரனைப் போன்றிருந்தனர்.*

பெண் கிரகம்சந்திரன் என்று சோதிட நூல் கூறும். அதற்கேற்ப உவமை அமைந்தது. திங்கள் ஒத்தார், கீற்றுப் பிறையை ஒத்தார் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி)
(175)

5010. வாளின் ஆற்றிய கற்பக வல்லியர், தோளின்நாற்றிய தூங்கு அமளித்துயில், நாளினால்செவியில் புகும்நாம யாழ்த் தேளினால்திகைப்பு எய்துகின்றார் சிலர்.*

சிலர்* -** *சில யட்சமகளிர்;* ***வாளின் - *ஒளிகளாலே;* ***ஆற்றிய -*** *செய்யப்பெற்ற;* ***கற்பகவல்லியர் -*** *கற்பகக் கொடிபோன்ற சேடியர்கள்;* ***தோளின் -*** *கைகளால்;* ***நாற்றிய -*** *தொங்கவிடப்பட்ட;****தூங்கு அமளி -*** *தொங்கும்படுக்கையில்;* ***துயில் நாளினால் -*** *உறங்கும் சமயத்தில்;* ***செவியில் புகும் -*** *காதுகளிற் புகுந்த;* ***நாம யாழ்த் தேளினால் -*** *அச்சந் தரும் யாழாகிய தேளால்;* ***திகைப்பு எய்துகின்றார் -*** *கலக்கம் அடைகின்றனர்.*

திகைத்தல் -செயலற்றிருத்தல் என்றும் கூறலாம். யாழ் என்றது யாழின் இசையை. செவியிற் புகுவது இசையே, யாழன்று. தூங்கு அமளி - தூங்கு கட்டில். இனியர் (பாலைக்கலி 12) துலங்கு ஊர்தி - தூங்கு கட்டில் என்று வரைந்தார். நாமம் - அச்சம். தோளின் - டோளியைப் போல் என்று உரை வகுத்தவரும் உளர். (டோள் - அசையும் பல்லக்கு) நாளினால் என்பதில் உள்ள 'ஆல்' இடப்பொருள் தந்தது. புள்ளினம் விதி சேரும் பொழுதினால் (கலித் நெய்தல் 6) ***(176)***

5011. கவ்வுதீக்கணை மேருவைக் கால்வளைந்து எவ்வினான்மலைஏந்திய ஏந்து தோள் வவ்வு சாந்து,தம் மாமுலை வவ்விய செவ்வி கண்டுகுலாவுகின் றார்சிலர்.*

சிலர்* -** *சில யட்சமகளிர்;* ***மேருவை - *மகா மேரு மலையை;* ***கால் -*** *அதன் இரண்டு கோடியையும்;* ***வளைத்து -*** *வளையச் செய்து;* ***கவ்வு தீக்கணை -*** *இலக்கைப் பற்றும் நெருப்பு அம்பை;* ***எவ்வினான் -*** *ஏவின சிவபிரான் வீற்றிருக்கும்;* ***மலை -*** *கயிலாய மலையை;* ***ஏந்திய -*** *அனாயாசமாக எடுத்த;* ***ஏந்து தோள் -*** *இராவணனின் தோள்களை;* ***வவ்வு சாந்து -*** *கவர்ந்த சந்தனத்தை;* ***வவ்விய -*** *கொள்ளையடித்த;* ***தம் -*** *தம்முடைய;* ***மாமுலை -*** *பெரிய தனங்களின்;* ***செவ்வி கண்டு -*** *பெருமிதத்தைப் பார்த்து;* ***குலாவுகின்றார் -*** *குதூகலம் அடைகின்றார்.*

சிவபிரானினும்வலிமை மிக்கவன் இராவணன். அவன் மார்புச் சந்தனத்தை வவ்வியதால் தம் கொங்கை அவனினும் சிறப்புடையது என யட்சமகளிர் கருதினர். செவ்வி - பெருமிதம். எவ்வுதல், ஏவுதல். 'வேறுநின்று எவ்விடத் துணிந்து' (வாலிவதை - 10) ஏந்து தோள் - புயம் என்னும் பொருள் தந்தது. இதனை இனியர் பெயராய் நின்றது என்பர் 'அடியளந்தான் தா அயது' (நுண் பொருள் 6. ப)
(177)

5012. கூடி நான்குஉயர்வேலையும் கோக்க நின்று
ஆடினான் புகழ்,அம்கை நரம்பினால்
நாடி, நாற்பெரும்பண்ணும் நயப்புறப்
பாடினான் புகழ்பாடுகின்றார் சிலர்.*

சிலர் - *சிலயட்ச மகளிர்;* ***உயர் -*** *சிறந்த;* ***நான்கு வேலையும் -*** *நான்கு கடல்களும்;* ***கூடி -*** *சேர்ந்து;* ***கோக்க -*** *ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்க;* ***நின்று ஆடினான் -*** *நிலைத்து ஆடிய சிவபிரானின்;* ***புகழ் -*** *சிறப்புக்களை;* ***நாடி -*** *விரும்பி;* ***அம்கை நரம்பினால் -*** *அழகிய கை நரம்பினால்;* ***நால் பெரும் பண்ணினால் -*** *நான்கு வகைப்பட்ட பண்களாலே;* ***நயப்பு உற -*** *இனிமை உண்டாக;* ***பாடினான் -*** *பாடிய இராவணனின்;* ***புகழ் -*** *கீர்த்தியை;* ***பாடுகின்றார் -*** *பாடுகின்றார்கள்.*

கோக்க - ஊடுருவ. நான்கு வகையான பண்கள் - குறிஞ்சிப் பண், முல்லைப்பண், மருதப்பண், செவ்வழிப்பண். 'பண்நான்காம் அவை பாலை, குறிஞ்சி மருதம் செவ்வழி என்ன வழங்கும் (பொருள் - நிகண். 807) ***(178)***

இராவணனின் உரிமைமகளிராம் அரக்கியரின் நிலைமை

5013. இனையதன்மை இயக்கியர் ஈண்டிய
மனைஓர் ஆயிரம்ஆயிரம் வாயில் போய்
அனையவன் குலத்துஆயிழையார் இடம்
நினைவின்எய்தினன் - நீதியின் எய்தினான்.

நீதியின்எய்தினான் - *நீதியில் நடக்கும்அனுமன்;* ***இனைய தன்மை -*** *இப்படிப்பட்ட இயல்பைக் கொண்ட;* ***இயக்கியர் -*** *யட்சப் பெண்கள்;* ***ஈண்டிய-*** *தங்கியிருக்கும்;* ***ஆயிரம் ஆயிரம் -*** *பத்து லட்சம்;* ***மனைவாயில் -*** *வீடுகளின் வாசல்களில்;* ***போய் -*** *நுழைந்து சென்று;* ***அனையவன் குலத்து -*** *அந்த இராவணனின் குலத்தில் பிறந்த;* ***ஆயிழையார் இடம் -*** *அரக்கியர்தங்கிய தெருவை;* ***நினைவின் -*** *எண்ணத்தைப் போல் (விரைவாக);* ***எய்தினன்-*** *அடைந்தான்.*

அனுமன்இயக்கியர்கள் தங்கிய வீடுகளை ஆராய்ந்து பார்த்தபின் அரக்கியர்கள் தங்கிய தெருவை அடைந்தான். இல்வாய் என்பது வாயில் என மாறி நின்றது. உள்ளூர், முற்பகல், பிற்பகல், நுனிக்கொம்பர், கடைக்கண், கீழ்நீர் என்பனவும் இப்படிப்பட்டன. இங்ஙனம் வருவதை இலக்கண மரூஉ என்பர். ஓர் - அசை
(179)

அரக்கியர் நிலை

அறுசீர்விருத்தம்

5014. எரிசுடர்மணியின் செங்கேழ்
இளவெயில்இடைவிடாது
விரியிருள்பருகி, நாளும்
விளக்கின்றி விளங்கும் மாடத்து,

அரிவையர் குழுவும்நீங்க
ஆசையும்தாமுமே ஆய்,
ஒருசிறை இருந்து,போன
உள்ளத்தோடு ஊடுவாரும்.

எரிசுடர் - நெருப்பைப் போன்ற; **மணியின் -** மணிகளின்; **செம்கேழ் இளவெயில் -** சிவந்த நிறத்தையுடைய இளமையான வெயிலானது; **இடை விடாது -** இடை விடாமல்; **விரி இருள் பருகி -** பரவிய இருளைக் குடிப்ப (அதனால்); **நாளும் -** எப்போதும்; **விளக்கு இன்றி -** விளக்குகள் இல்லாமல்; **விளங்கும் மாடத்து -** விளங்குகின்ற மாளிகையில்; **அரிவையர் குழுவும் நீங்க -** மகளிர் கூட்டம் விலகிச் செல்ல; **ஒரு சிறை இருந்து -** ஒரு பக்கத்தில் இருந்து கொண்டு; **ஆசையும் தாமுமே ஆய் -** காதலும் தாங்களுமாக; **போன உள்ளத்தோடு -** (இராவணன் பால் சென்ற) மனத்துடன்; **ஊடுவாரும் -** பிணங்குபவர்களும்.

குழுவும் - என்பதில் உள்ள ‘உம்’ அசை. காமக்கடல் மன்னும் உண்டே (குறள்) ‘உம்’ அசை நின்று பரிமேலழகர் வரைந்தார். அரிவையர் குழு நீங்கத் தாமும் தம் ஆசையுமாக இருந்தோர் இராவணன்பால் சென்ற உள்ளத்தை வெறுத்தனர். காமத்துப்பால், நெஞ்சொடு கிளத்தல் இப்பாடலுக்கு மூலம். ***(180)***

5015. நகைஎரிக்கற்றை நெற்றி
நாவிதோய்ந் தனைய ஓதி,
புகைஎனத் தும்பிசுற்ற,
புதுமலர்ப்பொங்கு சேக்கை
பகைஎன ஏகி,யாணர்ப்
பளிங்குடைச் சீதப் பள்ளி,
மிகைஒடுங் காதகாம
விம்மலின், வெதும்பு வாரும்.*

நகை எரிக்கற்றை நெற்றி - விளங்கும் நெருப்புத்தொகுதி மேலாக; **நாவி தோய்ந்து அனைய -** (அதில்) கஸ்தூரியைப் பூசினாற் போன்ற; **ஓதி -** கூந்தலில்; **புகை என -** புகை போல; **தும்பி சுற்ற -** வண்டுகள் மொய்க்க; **புதுமலர் -** புதிய பூக்கள்; **பொங்கு சேக்கை -** நிரம்பிய படுக்கையை; **பகை என ஏகி -** பகை என்று கருதிவிலகிச் சென்று; **யாணர் -** புதுமையான; **பளிங்குடை -** பளிங்கைப் பெற்ற; **சீதப்பள்ளி -** குளிர்ந்த படுக்கையில்; **மிகை ஒடுங்காத -** மிகுதல் குறையாத; **காம விம்மலின் -** காம ஏக்கத்தால்; **வெதும்புவாரும் -** வெப்பம் அடைபவர்களும்.

அரக்கியர்கூந்தல் செந்நிறமுடையதாதலின் எரிக்கற்றை நெற்றி என்றார். செந்நிறக் கூந்தலில் உள்ள வண்டுகள் நெருப்பைச் சார்ந்த புகை போன்று உள்ளன.
(181)

5016. சவிபடுதகைசால் வானம்
தான்ஒருமேனி ஆக,
குவியும் மீன் ஆரமாக,

மின்கொடிமருங்குல் ஆக,
கவிர்ஒளிச்செக்கர் கற்றை
ஓதியா,மழைஉண் கண்ணா
அவிர்மதிநெற்றி யாக
அந்திவான்ஒக்கின் றாரும்.*

சவிபடு - ஒளி பொருந்திய; **தகைசால் வானம் -** சிறப்பு மிக்க ஆகாயம்; **மேனி ஆக -** உடலாகவும்; **குவியும் மீன் -** நெருங்கிய நட்சத்திரங்கள்; **ஆரம் ஆக -** முத்து மாலையாகவும்; **மின்கொடி -** மின்னற் கொடிகள்; **மருங்குல் ஆக -** இடையாகவும்; **கவிர் ஒளிர் -** முருக்கம் பூவைப் போல் ஒளி விடுகின்ற; **செக்கர் -** செவ்வானம்; **கற்றை ஓதியா -** தொகுதியுடன் கூடிய கூந்தலாகவும்; **மழை -** மேகமானது; **உண்கண்ணா -** மை பூசிய கண்களாகவும்; **அவிர்மதி -** பிரகாசிக்கும் பிறைச்சந்திரன்; **நெற்றியாக -** நெற்றியாகவும் (அமைய); **அந்தி வான் ஒக்கின்றாரும் -** அந்தி வானத்தை ஒத்திருப்பவர்களும்.

அரக்கியர்கருநிறத்தவர்கள். ஆதலின் சவிபடுவானம் என்பதற்கு ஒளியழிந்த (இருண்ட) வானம் என்று பொருள் கோடல் சிறக்கும் போலும் - ஒளி மிக்க வானம் அரக்கியர்க்கு ஒவ்வா. மதி என்றது பிறையை - பிறையை அணிந்த இறைவனை 'குளிர் மதிக் கண்ணியான்' என்றார் தேவர் (சிந்தா 208) தான் - ஓர் - உரையசை.
(182)

5017. பானல்உண்கண்ணும் வண்ணம்
படிமுறைமாற, பண்ணைச்
சோனை போன்றுஅளிகள் பம்பும்
சுரிகுழல்கற்றை சோர
மேல்நிவந்துஎழுந்த மாட
வெண்நிலாமுன்றில் நண்ணி,
வானமீன் கையின்வாரி
மணிக்கழங்கு ஆடு வாரும்.

மேல் நிவந்து - மேல்நோக்கி உயர்ந்து; **எழுந்த -** நிமிர்ந்துள்ள; **மாட -** மாளிகையின்; **வெண் -** வெண்மையான; **நிலா முன்றில் -** நிலாமுற்றத்தை; **பண்ணை -** விளையாட்டுக்கு; **நண்ணி -** அடைந்து; **கையின் -** கைகளினாலே; **வான மீன் -** ஆகாய நட்சத்திரங்களை; **வாரி -** அள்ளி எடுத்து; **பனால் -** நீலோற்பலம் போன்ற; **உண்கண் -** மை பூசிய கண்கள்; **வண்ணம் -** நிறமும்; **படி -** இயல்பும்; **முறைமாற -** இயல்பிலிருந்து பிறழ; **சோனை போன்று அளிகள் பம்பும் -** விடாப் பெருமழை போல வண்டுகள் இடையறாது மொய்க்கும்; **சுரிகுழல் கற்றை சோர -** சுருண்ட கூந்தல் தொகு திகலைந்து கீழே வீழ; **மணிக் கழங்கு -** கழங்கு விளையாட்டை; **ஆடுவாரும்-** ஆடுபவர்களும். நட்சத்திரங்களின் ஒளியில் கண்களின் நிறம் பல நிறம் பெற்றன. பல பக்கம் செல்லும் கண்கள் மேலும் கீழும் செல்வதால் தம் இயல்பு திரிந்தன. கண்ணும் -உம்- அசை (திருக்குறள் 1164) பண்ணை - விளையாட்டு. கழங்கு என்றது ஆகுபெயராய் ஆட்டத்தை உணர்த்திற்று. ***(183)***

5018. உழை உழைப்பரந்த வான
யாற்றுநின்று, உம்பர் நாட்டுக்
குழைமுகத்து ஆயம்தந்த
புனல்குளிர்ப்பு இலஎன்று ஊடி
இழைதொடுத்துஇலங்கும் மாடத்து
இடைதடு மாறஏறி
மழை பொதுத்துஒழுகு நீரால்
மஞ்சனம்ஆடு வாரும்.

***உம்பர் நாட்டு** - விண்ணுலகத்தைச் சார்ந்த; **குழை முகத்து ஆயம்** - காதணியணிந்த முகத்தை உடைய மகளிர்; **உழை உழை** - (ஆகாயத்தில்) இடங்கள் தோறும்; **பரந்த** - பரவியுள்ள; **வான யாற்று நின்று** - ஆகாய கங்கையிலிருந்து; **தந்த புனல்** - கொண்டு வந்த தண்ணீர்; **குளிர்ப்பு இல** - குளிர்ச்சியில்லாதன; **என்று** - என்று கருதி; **ஊடி** - அவற்றை வெறுத்து; **இழை தொடுத்து** -ஆபரணங்கள்தொடுக்கப்பெற்று (அதனால்); **இலங்கும் மாடத்து** - விளங்கும் உப்பரிகையில்; **இடை** - இடையானது; **தடுமாற** - வருத்தம் அடைய; **ஏறி** - ஏறிப் போய்; **மழை** - மேகத்தை; **பொதுத்து** - துளையிட்டு; **ஒழுகும் நீரால்**- பொழியும் நீர்ப்பெருக்கால்; **மஞ்சனம் ஆடுவாரும்** - நீராடுகின்றவர்களும். யாற்று நீரினும்மேகநீர் குளிர்ச்சியுடையது 'மந்தி... சுனைநீர்... குளிர்ந்தில என்று ஊடி.... கொண்டல் இறைக்கீறி வாய்மடுக்கும் ஈங்கோயே' (ஈங்கோய் 19) இரணியவதைப் படலத்தும் இந்தக் கருத்துப் பேசப்படுகிறது. அங்கு கொண்டல் நீரினும் புறக்கடல் நீர் குளிர்ந்தது என்று பேசப்பட்டது (கம்ப. 6192)*
(184)

5019. பன்னகஅரசர் செங்கேழ்ப்
பணாமணிவலிதின் பற்றி,
இன்உயிர்க்கணவன் ஈந்தான்
'ஆம்' எனஇருத்தி, விஞ்சை
மன்னவர் முடியும்,பூணும்
மாலையும்,பணையம் ஆக
பொன்அணிபலகைச் சூது
துயில்கிலர் பொருகின்றாரும்.

***இன்உயிர்க்கணவன்** - இனிய உயிர் போன்ற இராவணன்; **பன்னக அரசர்** - பாம்புகளின் தலைவனான ஆதிசேடனின்; **செங்கேழ்** - சிவந்த நிறம் மிக்க; **பணாமணி** - படத்து மணிகளை; **வலிதின் பற்றி** - வலிமையால் கவர்ந்து; **ஈந்தான்** - (எனக்குக்) கொடுத்துள்ளான்; **ஆம்** - எனக்கு பரிசப் பொருளாம்; **என** - என்று கூறி; **இருத்தி** - (அவற்றை) வைத்துக் கொண்டு; **விஞ்சை மன்னவர்** - வித்தியாதர வேந்தர்களின்; **முடியும்** - கிரீடங்களையும்; **பூணும்** - ஆபரணங்களையும்; **மாலையும்** - மாலைகளையும்; **பணையம் ஆக** - பந்தயப் பொருள்களாக வைத்து; **பொன்** - தங்கத்தாற் செய்யப் பெற்ற; **அணி** - அழகிய; **பலகை** - சதுரங்கப் பலகையில்; **சூது** - சூதாட்டப் போரை; **துயில்கிலர்** - உறங்காமல்; **பொருகின்றாரும்** - செய்கின்ற சிலரும்.*

பன்னக அரசர் -ஆதிசேடன் முதலியவர். பணையம் - பந்தயப் பொருள். இராவணன் வழங்கிய பொருளாதலின் 'பணாமணி' பந்தயப் பொருளாக வைக்கப்படவில்லை - அரக்கியர்க்கு வித்தியாதரவேந்தர்களின் முடிமுதலானவை பணையப் பொருளாயின என்றதனால் இலங்கையின் செல்வவளம் பேசப் பெற்றது. ***(185)***

5020. **தென்நகுகுடம்,உள் பாடல்**
சித்தியர்இசைப்பத் தீம்சொல்
பன்னக மகளிர்வள்வார்த்
தண்ணுமைப்பாணி பேண
பொன்னகர்த்தரளப் பந்தர்
கற்பகப்பொதும்பர், பொன் - தோள்
இன்நகை அரம்பைமாரை
ஆடல்கண்டுஇருக்கின் றாரும்.

கற்பகப்பொதும்பர் - கற்பகச் சோலையில்; **பொன் நகர் -** அமராவதிநகரிலிருந்து கொணர்ந்த; **தரளப் பந்தர் -** முத்துப் பந்தலில்; **சித்தியர் -** சித்தியர் குல மகளிர்; **தென் நகு குடம் -** அழகு மிக்க குடமுழாவின் தாளஒத்துக் கேற்று; **உள் பாடல் -** உள்பட்ட பாடலை; **இசைப்ப -** பாட; **தீம்சொல் -** இனிய சொற்கள் பேசும்; **பன்னக மகளிர் -** நாகலோகத்து மகளிர்; **வள்வார் -** வலிய வாரால் கட்டப் பெற்ற; **தண்ணுமை பாணி -** மத்தளத்தின்தாளங்கள்; **பேண -** முழக்க; **பொன் தோள் -** அழகிய தோள்களையும்; **இன்நகை -** இனிய பற்களையும் உடைய; **அரம்பைமாரை -** விண்ணுலக மகளிர்; **ஆடல் கண்டு -** ஆடுதலைப் பார்த்து; **இருக்கின்றாரும் -** இருப்பவர்களையும். 'தென்ன' என்றுஅமிர்தப் பாடல்' என்பதனைப் பாடம் கொண்டு அதனுடன்கூடிய இனிய பாடல் என்க. 'தென்ன' என்பது ஆளத்தி தென்ன என்னும் இசை வளர்த்து என்று சிலம்பு மேற்கோள் பகரும். (வேனிற் - 35) வள்வார் - வலிமை மிக்கவார். 'வள்வார் முரசமொடு' என்றும் வருகின்ற (புற - வெண். 3-2) கொளுவுரை காண்க. பாணி - தாளம். கொட்டும் அசையும் தூக்கும் அளவும் - ஒட்டப் புணர்ப்பது பாணியாகும். (பஞ்ச மரபு 190 பக்) ***(186)***

5021. **ஆணியின்கிடந்த காதல்**
அகம்சுடஅருவி உண்கண்
சேண்உயர்உறக்கம் தீர்ந்த
சிந்தையர்செய்வது ஓரார்,
வீணையும் குழலும்,தம்தம்
மிடறும்வேற்றுமையின் தீர்ந்த
பாணிகள் அளந்த பாடல்
அமிழ்துஉகப் பாடுவாரும்.

ஆணியின் - தைக்கப்பெற்ற ஆணியைப் போல; **கிடந்த -** தங்கியிருக்கின்ற; **காதல் -** காதலானது; **அகம் சுட -** (இராவணனை வெறுத்த) உள்ளத்தை வருத்த; **அருவி உண்கண் -** அருவி போன்ற கண்களையும்; **சேண் உயர் -** மிகவுயர்ந்த; **உறக்கம் தீர்ந்த -** உறக்கம் விலகப் பெற்ற; **சிந்தையர் -** உள்ளமும் உடையவராய்; **செய்வது ஓரார் -** செய்யத்தக்கவற்றை அறியாது; **வீணையும் -** வீணையின் ஓசையும்; **குழலும் -** குழலின்

ஓசையும்; **தம்தம் மிடறும்** - தங்களுடைய குரலும்; **வேற்றுமையின் தீர்ந்த** - வேறுபாடு இல்லாததும்; **பாணிகள்** - தாளத்தால்; **அளந்த பாடல்** - வரையறுக்கப்பட்டதும் ஆகிய பாடல்களை; **அமிழ்து உக** - அமிழ்தம் சிந்தும்படி; **பாடுவாரும்** - பாடுகின்றவர்களும். காதல் அகம்சுடவும், இசை வழாமற் பாடுவது சிறப்பு. அருவி உண்கண் என்பதில் உள்ள உண் என்பது உவம வாசகம் - சேல் உண்ட ஒண்கணார் என்று நாட்டுப் படலம் பேசும் (நாட் - படலம் 13) பாணி - தாளம். அளந்த - வரையறுத்த.
(187)

5022. தண்டலைவாழை அன்ன
குறங்கிடை,அல்குல் தட்டில்,
கொண்டபூந்துகிலும், கோவைக்
கலைகளும்சோர, கூர்ங்கள்
உண்டு அலமந்தகண்ணார்
ஊசலிட்டுஉலாவு கின்ற
குண்டலம்திருவில் வீச
குரவையில்குழறு வாரும்.

கூர்ங்கள் உண்டு- மயக்கம் மிக்க கள்ளை உண்டு; **அலமந்த கண்ணார்** - சுழலும் கண்களை யுடையவர்கள்; **தண்டலை** - தோட்டத்தில் உள்ள; **வாழை அன்ன** - வாழை போன்ற; **குறங்கிடை** - தொடைகளில்; **அல்குல் தட்டில்** - தேர்த்தட்டுப் போன்ற அல்குலில்; **கொண்ட** - உடுத்த; **பூந்துகிலும்** - பூத்தொழிலையுடைய சேலையும்; **கோவைக் கலைகளும்** - கோக்கப் பெற்ற இடையணிகளும்; **சோர** - சரிந்து நீங்கவும்; **ஊசலிட்டு** - ஊசலின் தன்மை பெற்று; **உலாவுகின்ற** - அசைகின்ற; **குண்டலம்** - குண்டலமானது; **திருவில் வீச** - வானவில்லின்ஒளியை வெளிப்படுத்த; **குரவையில்** - குரவைக் கூத்தாடுவதில் (இலயம்); **குழறுவாரும்** - தடுமாறுபவர்களும்.

மயக்கம் தரும்கள்ளையுண்டு, சேலையும், இடையணியும் சோர, குண்டலம் அசைய ஆடும் குரவையாட்டத்தில் இலயம் தடுமாறுபவர்களும். 186 ஆம் பாடல் காதலால் நிலைகுலைந்தும் முறை தவறாது பாடும் அரக்கியரைக் காட்டினார் கவிஞர். இங்கு கள்ளுண்டமையால் குரவையில் இலயம் தவறியவர்களை அறிமுகப் படுத்துகிறார். தண்டலை - தோட்டம். பூந்திரள் தண்டலை என்னும் மதுரைக்காஞ்சித் (47) தொடர்க்கு இனியர் 'பூத்திரளையுடைய பூந்தோட்டங்கள்' என்று உரை வகுத்தார். பூந்துகில் - பூத்தொழிலை உடைய சேலை. பூந்துகில் மரீஇய ஏந்து கோட்டல்குல் (நெடுநல் 145) குரவை - குரவைக் கூத்து. திருவில் - வானவில். குண்டலம் திருவில் வீச (சிந்தா 677)
(188)

5023. நச்சுஎனக்கொடிய நாகக்
கள்ளொடுகுருதி நக்கி
பிச்சரின்பிதற்றி அல்குல்
பூந்துகில்கலாபம் பீறி
குச்சரித்திறத்தின் ஓசை
களம்கொள,குழுக்கொண்டு ஈண்டி

சச்சரிப் பாணிகொட்டி
நிறைதடுமாறு வாரும்.

நாகநச்சு என - பாம்பின்விடமென்று கூறத் தக்க; **கொடிய** - கொடுமையான; **கள்ளொடு குருதி நக்கி** - கள்ளையும் குருதியையும் உண்டு; **பிச்சரின் பிதற்றி** - பித்தர்களைப் போலக் குழறிப் பேசி; **அல்குல் பூந் துகில்**- அரையிற் கட்டிய ஆடையையும்; **கலாபம்** - மேகலையையும்; **பீறி** - சிதைத்து; **குச்சரி** - குச்சரி என்று கூறப்பெறும்; **திறத்தின் ஓசை** - திறப்பண்ணின் ஓசையானது; **களம் கொள** - மிடற்றை இடமாகக் கொள்ள; **குழூஉக் கொண்டு** - கூட்டமாகச் சேர்ந்து; **ஈண்டி** - ஒன்றுபட்டு; **சச்சரி** - சச்சரி என்னும் வாத்தியத்தில்; **பாணி கொட்டி** - தாளத்தை வரையறுத்து; **நிறை தடுமாறு வாரும்** - மனத்தை நிறுத்த முடியாமல் குலைபவர்களும்.

கள்ளைப்பாம்பின் விடமென்றார் - பாம்பு வெகுண்டன்ன தேறல். என்றும் *(சிறுபாண் - 237)* பாம்புக் கடுப்பன்ன தோப்பி என்றும் *(அகம் 348)* சங்க இலக்கியம் பேசும். குச்சரி - கிளைப்பண். பெரும்பண்ணிற்கிளைப்பண் திறம் - குச்சரி ஐந்தாம் சாமத்தில் பாடப் பெறும். குச்சரி மல்லரி .... அஞ்சாம் சாமத்தில் பாட என்று பஞ்ச மரபு பேசும் சச்சரி - ஒரு வகை வாத்தியம். கொக்கரை சச்சரி வீணை *(71)* பாணியாணை *(அப்பர் 288 - 7)* பாணி கொட்டுதல், தாளத்தை வரையறுத்தல். மறக்க உண்ட மதுவும் பிறவும் பயன்படாமையால் காதல் நினைவால் தடுமாறினர். ***(189)***

5024. **தயிர்நிறத்து உறு கள் உள்ளம்**
தள்ளுற,அறிவு தள்ளிப்,
பயிர்உறத்தெய்வம் என்மேல்
படிந்ததுபார்மின் என்னா,
உயிர்உயிர்த்துஇரண்டு கையும்
உச்சிமேல்உயர நீட்டி,
மயிர்சிலிர்த்து, உடலம் கூசி
வாய்விரித்து ஒடுங்கு வாரும்.

தயிர்நிறத்து உறுகள் - தயிரின் நிறத்தைப் பெற்ற மிக்க காழ்ப்புடையகள்; **உள்ளம் தள்ளுற** - உள்ளத்தைத் தளரச்செய்ய; **தம்** - தம்முடைய; **அறிவு தள்ளி** - அறிவானது தடுமாற்றம் அடைந்து; **பயிர் உற** - தெய்வங்களை அழைத்தல் மிக (அதன்பின்); **என்மேல்** - என்னிடத்தில்; **தெய்வம் படிந்தது** - தெய்வம் சார்ந்துள்ளது; **பார்மின்** - காணுங்கள்; **என்னா** - என்று கூறி; **உயிர் உயிர்த்து** - பெருமூச்சுவிட்டு; **உச்சிமேல்** - தலையின்மேல்; **இரண்டு கையும்** - இரண்டு கைகளையும்; **உயர நீட்டி** - உயரும்படி நீட்டி; **மயிர்சிலிர்த்து** - மயிரானது சிலிர்க்கப் பெற்று; **உடலம் கூசி** - மேனி கூச்சம் அடைந்து; **வாய் விரித்து** - வாயைத் திறந்து; **ஒடுங்குவாரும்** - ஓய்ந்து போகின்றவர்களும். பிரிவாற்றாமையின் அதீதநிலை. ***(190)***

5025. **இத்திறத்துஅரக்கி மார்கள்**
ஈர்-இருகோடி ஈட்டம்
பத்தியர்உறையும் பத்திப்
படர்நெடுந்தெருவும் பார்த்தான்;

சித்தியர்உறையும் மாடத்
தெருவும்பின் னாகச் சென்றான்;
உத்திசை விஞ்சைமாதர்
உறையுளைமுறையின் உற்றான்.

(அனுமன்)

இத்திறத்து - இப்படிப்பட்ட; **ஈர் இரு கோடி ஈட்டம்** - நான்கு கோடிஎன்னும் தொகையுள்ள; **அரக்கிமார்கள்** - அரக்க மகளிர்; **பத்தியர்** - (இராவணன்பால்) காதலுடையவராய்; **உறையும்** - தங்கியுள்ள; **படர்** - விரிந்த; **பத்தி** - வரிசையான; **நெடும் தெருவும்** - நீண்ட தெருக்களையும்; **பார்த்தான்-** (பிராட்டியைத் தேடிப்) பார்த்து விட்டு; **சித்தியர்** - சித்தர்குலப் பெண்கள்; **உறையும்** - தங்கியிருக்கும்; **மாடம்** - மாடங்களைப்பெற்ற; **தெருவும்** - தெருக்களும்; **பின் ஆக** - பிற்பட்டிருக்க; **சென்றான்** - தேடிச்சென்று (பிறகு); **உத்திசை** - இடைப்பட்ட திசையில்; **விஞ்சை மாதர்** - வித்தியாதர மகளிர்; **உறையுளை** - தங்கும் வீடுகளை; **முறையின் உற்றான்** - முறைப்படி அடைந்தான்.

பத்தியர் -காதலுடையவராய் 'எரிசுடர்' என்னும் பாடல் முதல் 'தயிர் நிறம்' என்னும் பாடல் ஈறாகப் பேசப்பட்டவர் அரக்கியர்கள். ***(191)***

விஞ்சை மகளிரின்நிலை

அறுசீர்விருத்தம்

5026. வளர்ந்தகாதலர் மகரிகை நெடுமுடி
அரக்கனைவரக் காணார்,
தளர்ந்தசிந்தைதம் இடையினும் நுடங்கிட,
உயிரொடுதடுமாறி,
களந்தவா நெடுங்ககருவியில், கைகளில்
செயிரியர்கலைக்கண்ணால்,
அளந்த பாடல்வெவ் அரவுதம் செவிபுக
அலமரல்உறுகின்றார்.

வளர்ந்த காதலர்- மேலும்மேலும் பெருகிய காதலுடைய வித்தியாதர மகளிர்; **மகரிகை நெடுமுடி** - மகரவடிவாக அமைந்த கிரீடத்தை அணிந்த; **அரக்கனை** - இராவணன்; **வரக் காணார்** - தம்பால் வருதலைப் பெறாதவராய்; **தளர்ந்த சிந்தை** - தளர்ச்சியடைந்த சிந்தையானது; **தம் இடையினும்** - தம்முடைய இடையை விட (அதிகமாக); **நுடங்கிட** - நடுக்கம் அடைய; **உயிரொடு** - உயிருடன்; **தடுமாறி** - கலக்கம் அடைந்து; **செயிரியர்-** பாணர்கள்; **களந்தவா** - கண்டத்தோடு மாறுபடாத; **நெடுங்கருவியில்** - நீண்ட இசைக்கருவிகளாலும்; **கைகளில்** - கைகளாலும்; **கலைக்கண்ணால்** - நூல்களாகிய கண்களைக் கொண்டு; **அளந்த பாடல்** - வரையறுக்கப் பெற்ற பாடல்களாகிய; **வெவ் அரவு** - கொடிய பாம்பு; **தம் செவி புக** - தம்முடைய செவியில் நுழைய; **அலமரல் உறுகின்றார்** - மனம் கலங்குகின்றனர்.

acharya.org

செயிரியர் -பாணர்கள். பிரிந்தார்க்கு இசை பாம்பு போல் வருத்தும். வெதும்பும் மாதர் தம் இன் செவி பையரா நுழைகின்ற போன்றன பண்களின் நெடு பாடலே, என்று கைகேசி சூழ்வினையில் பேசப்பட்டது (கைகேசி 58) அளந்த பாடல் - தாளத்தால் வரையறுக்கப்பெற்ற பாடல். கலைக்கண் உடையவரே வரையறுக்கவல்லார் - பஞ்ச மரபு, 'தென்றல் வடிவும், சிவனார் திருவடிவும் ..... வேத வடிவும் காணஇல் ..... தாளம் காணலாம், என்று பேசிற்று (தாளவியல்) மகரிகை என்பது சுறா வடிவமாகக் கிரீடத்தில் அமையும் ஒருறுப்பு. இவ்விருத்தம் மா - விளம் - விளம் - விளம் - விளம் - காய் என்னும் சீர்களைப் பெற்றுவரும். இத்தகைய பாடல்களின் தொகை இந்நூலில் 48 (மணிமலர் 76). *(192)*

5027. புரியும் நல்நெறி முனிவரும், புலவரும்
புகல் இலாப் பொறைகூர
எரியும்வெம்சினத்து இகல்அடு கொடுந்திறல்
இராவணற்குஎஞ்ஞான்றும்
பரியும்நெஞ்சினர் இவர்' என வயிர்த்து ஒரு
பகைகொடுபனித்திங்கள்
சொரியும்வெங்கதிர் துணைமுலைக் குவைசுட,
கொடிகளின்துடிக்கின்றார்.

புரியும் - யாவரையும்விரும்புகின்ற; **நல்நெறி** - நல்வழியில் செல்கின்ற; **முனிவரும்** - தவசிகளும்; **புலவரும்** - தேவர்களும்; **புகல் இலா** - பாதுகாப்பைப் பெறாமையாலே; **பொறை கூர** - பொறுமை அதிகரித்தும் (கருணையின்றி); **எரியும்** - எரிகின்ற; **வெம்சினத்து** - கொடிய கோபத்தால்; **இகல் அடு** - பகைமை அழிக்கின்ற; **கொடுந்திறல் இராவணற்கு** - மிக்க வலிமையுடைய இராவணனிடத்தில்; **எஞ்ஞான்றும்** - எந்தக் காலத்திலும்; **பரியும்** - அன்பு கொள்கின்ற; **நெஞ்சினர்** - உள்ளத்தை உடையவர்; **இவர்** - இந்த வித்தியாதர மகளிர்; **என** - என்று கருதி (அதனால்); **வயிர்த்து** - கோபம் கொண்டு; **ஒரு பகை கொடு** - ஒரு பகையை மனத்தில்வைத்து; **பனித்திங்கள்** - குளிர்ந்த சந்திரனானவன்; **சொரியும் வெம் கதிர்** - கொட்டுகின்ற கொடிய கிரணங்கள்; **துணை** - இரண்டு; **குவை முலை சுட** - குவிந்த தனங்களைச் சுட (அதனால்); **கொடிகளில்** - பூங்கொடிகளைப் போல; **துடிக்கின்றார்** - நடுங்குகின்றார்கள். புகல் - பற்றுக்கோடு, பாதுகாப்பு. (காப்பவர்) புகல் இலா - என்பதற்குக் கூறவியலாத என்றும் கூறலாம். இந்தக் கவியில் எல்லார்க்கும் பகையான இராவணனிடத்திலே விருப்பமாயிருக்கலாமோ என்று சந்திரன் வாட்டுவதொத்தது' என்பது பழையவுரை - (அடை - பதி) கோபம் 'நெடும்பகையால் எரியும் வெம்சினம்' என்று கூறப்பெற்றது. 'சேர்ந்தாரைக் கொல்லி' என்று தமிழ் வேதம் பேசும். துணை - இரண்டு. துணை முலை சாந்து கொண்டு அணியாள் (பெரியதிரு 2 - 7 -2 இத்தொடரை, 'பெரிய வாச்சான் பிள்ளை' புறம்பு உவமானமின்றி தன்னில்தான் ஒப்பாகச் சொல்ல வேண்டும்படி இருக்கிற முலைகள்' என்று விளக்கினார். *(193)*

5028. சிறுகுகாலங்கள் ஊழிகள் ஆம்வகை
திரிந்து,சிந்தனை சிந்த,
முறுகு காதலின்வேதனை உழப்பவர்,
முயங்கியமுலை முன்றில்
இறுகு சாந்தமும்,எழுதிய குறிகளும்

இன்உயிர்ப் பொறை ஈர,
மறுகு வாட்கண்கள்சிவப்புற நோக்கினர்;
வயிர்த்தனர்; உயிர்க்கின்றார்.

சிறுகு காலங்கள் - மிகச்சிறிய நாழிகை முதலான காலங்கள்; **ஊழிகள் ஆம்வகை -** பலயுகங்கள் ஆகும்படியாக; **சிந்தனை -** மனமானது; **திரிந்து சிந்த-** வேறுபட்டுச் சிதறிப் போக; **முறுகு காதலின் -** முற்றிய காமத்தாலே; **வேதனை உழப்பவர் -** துன்பத்தால் வருந்தி; **முயங்கிய -** இராவணன். தழுவிய; **முலைமுன்றில் -** முலைத் தடத்திலே (அவன் பூசிய); **இறகு சாந்தமும் -** உலர்ந்த சந்தனமும் (அவனால்); **எழுதிய -** எழுதப்பெற்ற; **குறிகளும் -** கரும்பு முதலிய சித்திரங்களும்; **இன் -** இனிமையான; **உயிர்ப்பொறை -** உயிராகிய பாரத்தை; **ஈர -** அறுக்க; **மறுகு -** கலங்குகின்ற; **வாட்கண்கள் -** வாள் போன்ற கண்களானது; **சிவப்புற -** செந்நிறம் அடைய; **நோக்கினர் வயிர்த்தனர் -** (இராவணன் வருகையை) பார்த்து சினம் கொண்டு; **உயிர்க்கின்றார் -** பெருமூச்சு விடுகின்றனர். சிறு காலங்கள்,நொடி, இமை, முதலியவை. முலைமுன்றில் - மார்பு. இளங்கோ அடிகள் 'கொங்கை முன்றில் குங்குமம் எழுதாள்' என்பர். முலை முதல் முற்றம் என்னும் சிந்தாமணித் தொடருக்கு (25-39) முலை தோன்றுவதற்குக் காரணமாகிய மார்பு என்று இனியர்; விளக்கம் வரைந்தார். நோக்கியதால் கண்கள் சிவந்தன - உயிர்ப்பொறை - உயிராகிய பாரம். பண்புத் தொகை. அதற்கு உடல் என்றும் கூறலாம். முலை முன்றில் இறுகும் சாந்தம் இராவணனுடனே கூடின காலம் அவன் மார்பில் சந்தனங்கள் முலை மத்தியிலே கிடக்கக் கண்டு என்பது பழைய உரை. (அடை - பதி) வயிர்த்தது - காலம் தாழ்த்தியமை பற்றி. *(194)*

அனுமன்மண்டோதரியைக் காணல்

5029. ஆயவிஞ்சையர் மடந்தையர் உறைவிடம்
ஆறு -இரண்டு அமைகோடித்
தூய மாளிகைநெடுந்தெருந் துருவிப் போய்,
தொலைவில்மூன்று உலகிற்கும்
நாயகன்பெருங்கோயிலை நண்ணுவான்
கண்டனன்,நளிர் திங்கள்
மாய நந்தியவாள்முகத் தொருதனி
மயன்மகள்உறைமாடம்.

ஆய - அப்படிப்பட்ட; **விஞ்சையர் மடந்தையர் -** வித்தியாதரப் பெண்கள்; **அமை ஆறு இரண்டு கோடி -** தங்கியிருக்கும் பன்னிரண்டு கோடி எண்ணுள்ள; **தூய -** தூய்மையான; **மாளிகை -** மாளிகைகளைப் பெற்ற; **நெடுந் தெரு -** நீண்ட தெருக்களை; **துருவிப் போய் -** தேடிச் சென்று; **தொலைவில் -** அழிதல் இல்லாத; **மூன்று உலகிற்கும் நாயகன் -** மூன்று உலகிற்கும் தலைவனான இராவணனின்; **பெருங்கோயிலை -** பெரிய அரண்மனையை; **நண்ணுவான் -** அடையும் அனுமன் (இடையில்); **நளிர்திங்கள் -** குளிர்ந்த சந்திரனும்; **மாய -** ஒளி மழுங்க; **நந்திய -** விளங்கிய; **வாண் முகத்து -** ஒளியையுடைய முகத்தைப் பெற்ற; **ஒரு தனி -** ஒப்பற்ற; **மயன்மகள் -** மயனின் புதல்வியாகிய மண்டோதரி; **உறைமாடம் -** தங்கியிருக்கும் மாளிகையை; **கண்டனன் -** பார்த்தான்.

மயன் -அசுரர்களின் சிற்பி. மயன்மகளை இராவணன் திருமணம் செய்த வரலாறு உத்தரகாண்டம் இராவணன் பிறப்புப்படலம் பேசும். திங்கள் மாய் - திங்களின் ஒளி குறைய. மாய்தல் - ஒளி குறைதல். பகல் மாய என்னும் நெய்தற் கலித் (26-39(தொடர்க்கு இனியர் பகற்காலத்தின் 'ஒளி மழுங்க' என்று உரை வகுத்தார். ***(195)***

5030. கண்டு,கண்ணொடும் கருத்தொடும் கடாவினன்,
காரணம்கடைநின்றது
உண்டு வேறுஒருசிறப்பு; எங்கள் நாயகற்கு
உயிரினும்இனியாளைக்
கொண்டுபோந்தவன் வைத்தது ஓர் உறையுள் கொல்?
குலமணிமனைக்கு எல்லாம்
விண்டுவின்தடமார்பினின் மணி ஒத்தது
'இது' எனவியப்புற்றான்.

(அனுமன்)

கண் - *(மாடத்தைப்) பார்த்து;* ***கண்ணொடும் -*** *கண்களையும்;* ***கருத்தொடும் -*** *அறிவையும்;* ***கடாவினான் -*** *புகுத்தினான் (பிறகு);* ***காரணம் -*** *யான் தேடிவந்த காரணம்;* ***கடை நின்றது -*** *இறுதிப் பகுதியில் உள்ளது;* ***வேறு ஒரு சிறப்பு -*** *மற்ற மாளிகையினும் வேறுபட்ட தனிச்சிறப்பு;* ***உண்டு -*** *(இம்மாளிகைக்கு) இருக்கிறது;* ***எங்கள் நாயகற்கு -*** *எங்கள் தலைவனாகிய இராமபிரானுக்கு;* ***உயிரினும் இனியாளை -*** *உயிரைவிட இனிமை மிக்க பிராட்டியை;* ***கொண்டு போந்தவன் -*** *கொண்டு வந்த இராவணன்;* ***வைத்தது -*** *வைத்துள்ள;* ***ஓர் உறையுள் கொல் -*** *ஒரு மாளிகையோ (இம்மாடம்);* ***இது -*** *இந்த மாளிகை;* ***குலமணி -*** *சிறந்த மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற;* ***மனைக்கெல்லாம் -*** *மாளிகை யாவற்றுக்கும்;* ***விண்டுவின் -*** *திருமாலின்;* ***தடமார்பினில் -*** *பெரிய மார்பில் (உள்ள);* ***மணி ஒத்தது -*** *கௌத்துவ மணியை ஒத்துள்ளது;* ***என -*** *என்று நினைந்து;* ***வியப்புற்றான் -*** *அதிசயப்பட்டான்.*

ஒடு என்னும்மூன்றன் உருபை 'உம்' என்று மாற்றுக. 'தவத்தொடு தானம் செய்வாரில் தலை' இங்கு தவமும் தானமும் எனப் பொருள் கூறப்பெற்றது. 'ஒடு' என்பதை ஆலாக்குவதும் உண்டு. 'ஒடு' உருபாக்கி கண்ணாலும், கருத்தாலும் ஆராய்ந்து என்றும் பொருள் கூறலாம். கண்ணொடு கடவுளைக் கண்டாயே' என்னும் மருதக் கலிக்கு (28) கண்ணால் கடவுளரைக் கண்டாயோ என்று இனியர் உரை வகுத்தார். ***(196)***

5031. அரம்பை, மேனகை, திலோத்தமை, உருப்பசி
ஆதியர்,மலர்க்காமன்
சரம்பெய்தூணிபோல் தளிர்அடி தாம்தொடச்
சாமரைபணிமாற
கரும்பையும் சுவைகற்பித்த சொல்லியர்
காமரம்கனியாழின்
நரம்பின்இன்இசை செவிபுக நாசியில்
கற்பகவிரை நாற.

***காமன்* - மன்மதனுடைய; *மலர் சரம் பெய்* - மலரம்புகள் இட்டு வைத்த; *தூணி போல்* - அம்பறாத் துணி போன்ற; *தளிர் அடிதாம்* - தளிர் போன்ற பாதங்களை; *அரம்பை .... உருப்பசி ஆதியர்* - அரம்பை .... ஊர்வசி முதலான மகளிர்; *தாம் தொட* - தம் கரத்தால் வருடவும்; *சாமரை பணி மாற* - சாமரை வீசப்பெறவும்; *கரும்பையும்* - கரும்பையும்; *சுவைகைப்பித்த* - இனிய சுவை கசப்பு என்று சொல்லும்படியான; *சொல்லியர்* - இனிய சொற்களையுடைய மகளிர்; *காமரம்* - காமரம் என்னும் பண்; *கனி யாழின்* - முதிர்ச்சியடைந்த யாழினுடைய; *நரம்பின் இன் இசை* - நரம்பின் இனிய ஓசையானது; *செவிபுக* - செவியிலே நுழையவும்; *கற்பக விரை* - கற்பக மலரின் நறுமணம்; *நாசியில்* - நாசியின் கண்ணே; *நாற* - வெளிப்படவும்.*

தூணி -அம்பறாத்தூணி. மன்மதன் அம்பறாத்தூணி போன்ற கணைக்கால் என்பது பழையவுரை. அவ்வுரையாசிரியர் தளிரடி என்பதைக் கணைக்கால் என்று கருதினார். 'சரம் பெய் தூணியின் தளிர் அடி' (கம்ப. மிகை. 105) கரும்பை என்பதில் உள்ள இரண்டனுருபை நான்கன் உருபாக்குக. கரும்புக்கு என்பது பொருள். அன்னவரைக் கற்பிப்போம் (பெரிய திருமடல் 36) சுவை கைப்பித்த என்னும் பாடமும் சிறந்ததே. கரும்பையும் கசப்பு என்னும்படியான சொல் என்று பொருள். சீ காமரம் என்னும் பண்ணின் பெயர் காமரம் என நின்றது. 'காமரம் முரலும் பாடல்' (கம்ப. 3135) ஆதி கவி, இராவணனின் மூச்சுக் காற்றில் மாம்பூ, புன்னைப்பூ, மகிழம்பூவின் மணம் இருப்பதாகப் பேசினார். கவிச்சக்கரவர்த்தி மண்டோதரியின் மூச்சு மணக்கிறது என்றார். (197)

5032. விழைவு நீங்கிய மேன்மையர் ஆயினும்
கீழ்மையர்வெகுள்வுற்றால்
பிழைகொல்நன்மைகொல் பெறுவது ? என்று ஐயுறு
பீழையால்பெருந்தென்றல்
உழையர் கூவப்புக்கு 'ஏகு' என பெயர்வது ஓர்
ஊசலின்உளதாகும் --
பழையம்யாம்எனப் பண்பு அல செய்வரோ
பருணிதர்,பயன் ஓர்வார் ?

***பயன்ஓர்வார்*- செயலின் பயனை ஆராய்ந்த; *பருணிதர்* - பேரறிஞர்கள்; *யாம்* - நாம்; *பழையம் என* - நீண்டகால நட்புடையேம் என்று கருதி; *பண்பல செய்வரோ* - முறையற்ற செயல்களைச் செய்வாரோ? (செய்யமாட்டார்) ஆகையினாலும் *கீழ்மையர்* - தாழ்ந்த இயல்பைப் பெற்றவர்; *வெகுள்வுற்றால்* - சினம் அடைந்தால்; *விழைவு நீங்கிய* - ஆசையிலிருந்து விலகிய; *மேன்மையர் ஆயினும்* - சிறந்தவராக இருந்தாலும்; *பெறுவது* - (அத்தீயவரால்) அடைவது; *பிழைகொல்*- தீமையோ; *நன்மைகொல்* - நன்மையோ; *என்று ஐயுறும்* - என்று சந்தேகத்தை வழங்கும்; *பீழையால்* - அச்சத்தால்; *பெருந் தென்றல்* - பெருமையுடைய தென்றற்காற்று (உரிமையுடன் உலவாது); *உழையர்* - ஏவலாளர்கள்; *கூவ* - அழைக்க; *புக்கு* - மாளிகைக்கு உள்ளே நுழைந்தும்; *ஏகு என* - (உழையர்) 'போ' என்று கூற; *பெயர்வது ஓர் ஊசலின்* - திரும்பிச் செல்வதாகிய ஓர் ஊசல் தன்மையால்; *உளதாகும்* - தான் இருப்பதாகத் தன்னைக் காட்டிக்கொள்ளும்.*

'பழையம் எனக்கருதிப் பண்பல செய்யும் கெழுதகைமை கேடு தரும்' என்னும் குறள் இக்கவியுள் அமைந்துள்ளது. தென்றல் வந்து செல்லும் ஊசல் தன்மையால்

இருப்பதாக அறியப்படுகிறதே அன்றி தன் இயல்பாகிய வீசும் தன்மையில் அங்கே இல்லை என்பதால் ஆணையின் சிறப்பு புலப்படும். மண்டோதரி இராவணனைப் பிரிந்திருப்பதால் தென்றல் இயல்பாக வீச அஞ்சியது போலும்; அழைத்தால் வந்து அனுப்பினால் போவது என்ற நிலைமையில் இருப்பதாயிற்று. ***(198)***

5033. இன்னதன்மையின், எரிமணி விளக்கங்கள்
எழில்கெடப் பொலிகின்ற
தன்னது இன்ஒளிதழைப்புறத் துயில்வுறு
தையலை,தகைவு இல்லான்
'அன்னள் ஆகியசானகி இவள்'என
அயிர்த்து,அகத்து எழு வெந்தீ
துன்னும்ஆர்உயிர் உடலொடு சுடுவது ஓர்
துயர்உழந்து இவை சொன்னான்.

தகைவுஇல்லான் - *(பிறரால்) தடுக்கப் பெறாத அனுமன்;* ***இன்னதன்மையின் -*** *இப்படிப்பட்ட சிறப்புடன்;* ***எரிமணி விளக்கங்கள் -*** *ஒளியைப் பெற்ற மாணிக்க விளக்குகளின்;* ***எழில்கெட -*** *பெருமிதம் கெடும்படி;* ***தன்னது -*** *தன்னுடைய;* ***பொலிகின்ற -*** *விளங்குகின்ற;* ***இன் ஒளி -*** *இனிய ஒளியானது;* ***தழைப்புற -*** *செழிப்படையும்படி;* ***துயில்வுறு -*** *உறக்கத்தை மேற் கொண்ட;* ***தையலை -*** *மண்டோதரியை;* ***அன்னள், ஆகிய -*** *அப்படிப்பட்ட;* ***சானகி இவள் என -*** *சீதா பிராட்டி இவளோ என்று;* ***அயிர்த்து -*** *சந்தேகித்து;* ***அகத்து எழு -*** *மனத்தில் தோன்றுகின்ற;* ***வெம் தீ -*** *கொடிய நெருப்பானது;* ***தன் -*** *தன்னுடைய;* ***உடலொடு துன்னும் ஆர் உயிர் -*** *உடலுடன் நெருங்கிய அரிய உயிரை;* ***சுடுவது -*** *சுடக் கூடிய;* ***ஓர் துயர் உழந்து -*** *துன்பத்தால் வருந்தி;* ***இவை சொன்னான் -*** *இவற்றைக் கூறினான்.*

தகைவு - தடைஎரிமணி - பிரகாசத்துடன் கூடிய விளக்கு எரிகொள் செஞ்ஞாயிறு (திவ்ய. திருவிருத்தம் 92) மணி விளக்கின் ஒளி மண்டோதரியின் மேனி ஒளியில் மறைந்தது. இப்பாடலில் மண்டோதரியின் பேரெழில் கூறப்பெற்றது. கற்பு மேம்படுதன்மையினால் 'தன்னது ஒளி தழைப்புறல்' என்று பாராட்டிச் சீதையோ என்ற ஐயத்துக்கும் அவ் ஒளி வட்டமே வழிவகுத்தது என்று புலப்படுத்தினார். ***(199)***

5034. எற்புவான்தொடர் யாக்கையால் பெறும்பயன்
இழந்தனள்! இதுநிற்க;
அற்பு வான்தளைஇற்பிறப்பு அதனொடும்
இகந்துதன்அருந் தெய்வக்
கற்பு நீங்கியகனங்குழை இவள்எனின்,
காகுத்தன்புகழோடும்
பொற்பும் யானும்இவ் இலங்கையும் அரக்கரும்
பொன்றுதும்இன்று என்றான்.

ஏற்பு - *எலும்புகளின்;* ***தொடர்*** - *கட்டினால் அமைந்த;* ***வான் ஆக்கையால்*** - *சிறந்த உடம்பினால்;* ***பெறும்*** - *அடைய வேண்டிய;* ***பயன்*** - *பயனை;* ***இழந்தனள்*** - *இழந்துவிட்டாள்;* ***இது நிற்க*** - *இது கிடக்கட்டும்;* ***இவள்*** - *இங்கே துயிலும் இப்பெண்;* ***வான்*** - *சிறந்த;* ***அற்புத் தளை*** - *அன்பாகிய பிணிப்பை;* ***இற்பிறப்பு அதனொடும்*** - *குடிப் பிறப்போடு சேர்த் து;* ***இகந்து*** - *நீக்கி;* ***தன்*** - *தனக்கே உரிய;****அரும் தெய்வக் கற்புநீங்கிய*** - *அரிய தெய்வத்தன்மைவாய்ந்த கற்பை விட்டு விலகிய;* ***கனங்குழை*** - *பாரமான குழையணிந்தவள் (சீதை);* ***எனின்*** - *என்று உறுதிப் பட்டால்;* ***காகுத்தன் புகழொடும்*** - *இராமபிரானின் புகழும்;* ***பொற்பும்*** - *பொலிவும்;* ***யானும்*** - *நானும்;* ***இவ் இலங்கையும்*** - *இந்த இலங்கை மாநகரும்;* ***அரக்கரும்*** - *இராக்கதர்களும்;* ***இன்று*** - *இன்றைய தினத்தில்;* ***பொன்றுதும்*** - *அழிவோம்;* ***என்றான்*** - *என்று கருதினான்;*

ஏற்பு - என்பு.நிற்க - கிடக்கட்டும். அலட்சியத்தைக் காட்டும் சொல். அது கிடக்கட்டும் என்றான் அனுமன். பொற்பு - பொலிவு. பொன்றுவது இன்று என்றான் - என்னும் பாடம் உள்ளது. பொன்றுவது - அழிதல். தொழிற்பெயர்.
(200)

5035. மானுயர்த்திரு வடிவினள் அவள்; இவள்
மாறுகொண்டனள்; கூறின்
தான் இயக்கியோ? தானவர் தையலோ ?
ஐயுறும் தகைஆனாள் !
கான் உயர்த்ததார் இராமன்மேல் நோக்கிய
காதல்காரிகையார்க்கு
மீன்உயர்த்தவன் மருங்குதான் மீளுமோ ?
நினைந்ததுமிகை என்றான்.

அவள் - *சீதாப்பிராட்டி;* ***மானுயர் திருவடிவினள்*** - *அழகிய மானிட மங்கையின் வடிவையுடையவள்;* ***இவள்*** - *இங்கே உறங்கும் இவளோ;* ***மாறு கொண்டனள்*** - *(மானிடரினும்) மாறுபட்ட வடிவத்தைப் பெற்றுள்ளாள்;* ***கூறில்*** - *(இவற்றை) கூறுபடுத்தி ஆராய்ந்தால்;* ***தான்*** - *இவள்;* ***இயக்கியோ*** - *யட் சப்பெண்ணோ ? ;* ***தானவர் தையலோ*** - *அசுரகுலப் பெண்ணோ?;* ***ஐயுறும்*** - *சந்தேகப்படுதற்கேற்ற;* ***தகை ஆனாள்*** - *தன்மையைப் பெற்றுள்ளாள்;* ***காரிகையார்க்கு*** - *மகளிர்க்கு;* ***கான் உயர்த்த*** - *மணத்துக்குச் சிறப்பைத்தந்த;* ***தார்*** - *மாலையணிந்த;* ***இராமன் மேல்*** - *இராமபிரான்பால்;* ***நோக்கிய-*** *சென்ற;* ***காதல்*** - *காதலானது;* ***மீன் உயர்த்தவன் மருங்குதான்*** - *மீன்கொடியை உயர்த்திய மன்மதன் பக்கலில்கூட;* ***மீளுமோ*** - *திரும்பிவருமோ?;* ***நினைந்தது*** - *(இவள் சீதை என்று) எண்ணியது;* ***மிகை என்றான்-*** *குற்றம் என்று கருதினான். மானுயர் -மனிதர் - (மானுஷர் - மானுடர் - மானுயர்) மானுயர் இவர் என மனக் கொண்டாய் எனின் (காட்சி 127) மீன் உயர்த்தவன் - மன்மதன்.மீனேறுயர்த்த கொடிவேந்தன் (சிந்தாமணி 6) நோக்கிய - சென்ற - மந்தியும் கடுவனும் மரங்கள் நோக்கின (சித்திரகூட 41). மிகை - குற்றம்.* ***(201)***

5036. இலக்கணங்களும் சிலஉள; என்னினும்
எல்லைசென்று உறுகில்லா
அலக்கண் எய்துவதுஅணியது உண்டு; என்று
எடுத்து

அறைகுவதுஇவள் யாக்கை;
மலர்க்கருங்குழல் சோர்ந்து, வாய்வெரீஇச், சில
மாற்றங்கள் பறைகின்றாள்
உலக்கும் இங்குஇவள் கணவனும்; அழிவும் இவ்
வியன்நகர்க்கு உளது என்றான்.

சிலஇலக்கணங்களும் உள - *(இவள்பால்) சிலநல்லிலக்கணங்கள் உள்ளன;* ***என்னினும்*** - *என்றாலும்;* ***இவள் யாக்கை*** - *இவளுடைய உடலின் அடையாளம்;* ***எல்லை சென்று உறுகில்லா*** - *முடிவைச் சென்று சேராத;* ***அலக்கண்*** - *துன்பத்தை;* ***எய்துவது*** - *அடைவது;* ***அணியது உண்டு*** - *சமீபத்தில் இருக்கிறது;* ***என்று எடுத்து அறைகுவது*** - *என்று எடுத்துரைக்கின்றது (இவள்);* ***மலர்க் கருங்குழல்*** - *மலரணிந்த கரிய கூந்தலானது;* ***சோர்ந்து*** - *அவிழ்ந்து;* ***வாய் வெரீஇ*** - *வாய்குழறி;* ***சில மாற்றங்கள்*** - *சில சொற்களை;* ***பறைகின்றாள்*** - *கூறுகின்றாள்;* ***இவள் கணவனும்*** - *இவளுடைய கணவனும்;* ***இங்கு உலக்கும்*** - *இங்கே இறப்பான்;* ***இ வியன் நகர்க்கு*** - *இந்த பெரிய நகர்க்கு;* ***அழிவும்*** - *நாசமும்;* ***உளது*** - *இருக்கிறது.* ***என்றான்*** - *என்று கருதினான்.*

பறைகின்றாள் -கூறுகின்றாள். ஏதம் பறைந்து அல்ல செய்து (திவ்ய திருவாய் 4-6-8) யாக்கை என்றது யாக்கையின் அடையாளங்களை. ***(202)***

5037. என்றுஉணர்ந்து நின்று ஏமுறும் நிலையினில்
'நிற்க இத்திறன்' என்னா
பின்றுசிந்தையன் பெயர்ந்தனன்; அம்மனை
பிற்படப்பெருமேருக்
குன்று குன்றியதகைஉற ஓங்கிய
கொற்றமாளிகை தன்னில்
சென்று புக்கனன்; இராவணன் எடுப்பருங்
கிரியெனத்திரள் தோளான்.

இராவணன்எடுப்பரும் - *இராவணனால்பெயர்த்தெடுக்க முடியாத;* ***கிரிஎன*** - *மலைபோல;* ***திரள் தோளான்*** - *திரண்ட தோள்களையுடைய அனுமன்;* ***என்று உணர்ந்து*** - *என்று அறிந்து;* ***நின்று*** - *நிலைபெற்று;* ***ஏம் உறு நிலையினில்*** - *இன்பம் பொருந்திய நிலைமையில்;* ***இத்திறன் நிற்க*** - *ஆராயும் இத்தன்மை இருக்கட்டும்;* ***என்னா*** - *என்று கருதி;* ***பின்று*** - *திரும்பிய;* ***சிந்தையன்*** - *மனத்தை உடையவனாய்;* ***அம்மனை*** - *அந்த மண்டோதரியின் மாளிகை;* ***பிற்பட*** - *பின்னே செல்ல;* ***பெயர்ந்தனன்*** - *நீங்கிப்போய்;* ***பெருமேருக்குன்று*** - *பெரிய மேருமலை;* ***குன்றிய தகைஉற*** - *தாழ்ந்த தன்மையடைய;* ***ஓங்கிய*** - *உயர்ந்துள்ள;* ***கொற்ற மாளிகை தன்னில்*** - *வெற்றி பொருந்திய மாளிகையில்;* ***சென்று புக்கனன்*** - *சென்று சேர்ந்தான்.*

ஏம் - இன்பம்.பின்று சிந்தை - மீண்ட சிந்தனை. குன்றிய தகை - தாழ்ந்த தன்மை. ***(203)***

5038. நிலம்துடித்தன; நெடுவரை துடித்தன;
நிருதர்தம்குலமாதர்

பொலம் துடிக்குஅமை மருங்குல்போல் கண்களும்
புருவமும்,பொன் - தோளும்
வலம் துடித்தன;மாதிரம் துடித்தன;
தடித்துஇன்றி, நெடுவானம்
கலந்து இடித்தன;வெடித்தன பூரண
மங்கலகலசங்கள்.

(அனுமன் அம்மாளிகையில் நுழைந்தபோது)

நிலம் - இலங்கையில் பலஇடங்கள்; **துடித்தன -** அதிர்ந்தன; **நெடுவரை -** பெரிய மலைகள்; **துடித்தன -** அதிர்ந்தன; **நிருதர்தம் குலமாதர் -** அரக்கர்குலப் பெண்களின்; **பொலந்துடிக்கு -** அழகிய துடிக்கு; **அமை -** உவமையாகத்தக்க; **மருங்குல்போல் -** இடையைப்போல; **கண்களும் -** கண்களும்; **புருவமும் -** புருவங்களும்; **பொன் தோளும் -** அழகிய தோள்களும்; **வலம் துடித்தன -** வலப்பக்கத்தில் துடித்தன; **மாதிரம் -** திசைகள்; **துடித்தன -** அதிர்ந்தன; **தடித்து இன்றி -** மின்னல் இல்லாமலேயே; **நெடுவானம் -** நீண்ட மேகஆகாயம்; **கலந்து -** (ஒலி எல்லா இடத்திலும்) கலப்ப; **இடித்தன -** அதிர்ந்தன; **பூரண மங்கல கலசங்கள் -** நீர் நிரம்பிய மங்கல கலசங்கள்; **வெடித்தன -** சிதறின.

அமை -உவமையாகத்தக்க. கலந்து என்றும் செய்து என்றும் செய என் எச்சமாக மாற்றுக.

இடையைப்போல்கண் முதலானவை துடித்தன. இடையானது மெல்லியது ஆகையால் எப்போதும் துடிக்கும். அதுபோல் மற்றைய அங்கங்கள் துடித்தன. மகளிர்க்கு வலப்புறம் துடித்தல் கேட்டுக்கு அறிகுறி (கம்ப. 5100). ***(204)***

5039. புக்குநின்று, தன்புலன் கொடு நோக்கினன்
பொருவருந் திருவுள்ளம்
நெக்குநின்றனன், நீங்கும் அந்தோ இந்த
நெடுநகர்த்திரு என்னா,
எக்குலங்களின்யாவரே யாயினும்
இருவினை எல்லார்க்கும்
ஒக்கும்; ஊழ்முறைஅல்லது, வலியது ஒன்று
இல் என,உணர்வுற்றான்.

(அனுமன்)

புக்குநின்று - போய்நின்று; **தன் -** தன்னுடைய; **புலன்கொடு -** அறிவைக்கொண்டு; **நோக்கினன் -** பார்த்து; **இந்த நெடுநகர்த்திரு -** இந்த பெரிய நகரின் செல்வம்; **நீங்கும் -** அழியும்; **அந்தோ -** ஐயோ **!; என்னா-** என்று கருதி; **பொரு அரு -** ஒப்புமை இல்லாத; **திருவுள்ளம் -** நன்மனம்; **நெக்கு நின்றனன் -** நெகிழ்ந்து நின்றான்; **எக்குலங்களின் -** எந்தக் குலத்தினில் (தோன்றிய); **யாவரேயாயினும் -** எவராக இருந்தாலும்; **எல்லோர்க்கும் -** யாவருக்கும்; **இருவினை -** நல்வினை தீவினைகள்; **ஒக்கு ம்-** ஒரு மாதிரியே ஆகும்; **ஊழ் -** ஊழ் வினையின்; **முறையல்லது -** நியதியைத் தவிர; **வலியது -**

வலிமையுடையது; ***ஒன்று -*** *வேறொரு பொருள்;* ***இல் என -*** *இல்லை என்று;* ***உணர்வுற்றான் -*** *சிந்தித்தான்.*

அனுமன், இலங்கையில் நிகழ்ந்த நிலன்துடித்தல் முதலிய உற்பாதங்களைக் கண்டு இந்நகரின் நிலைமை அறிந்து வருந்தினான்.

'ஊழிற் பெருவலியாவுள' என்னும் தமிழ்மறை (குறள் 380) அனுமன் மூலம் வெளிப்படுகிறது. பிறர்கேட்டைநினைந்து வருந்தினான் ஆதலின் பொருவறு திருவுள்ளம் என்றான். ***(205)***

இராவணன் நிலையும்அனுமன் நினைவும்

5040. நூல்பெருங்கடல் நுணங்கிய கேள்வியன்
நோக்கினன்; மறம் கூரும்
வேல் பெருங்கடல்புடைபரந்து ஈண்டிய
வெள்ளிடைவியன்கோயில்
பால் பெருங்கடல்பல்மணிப் பல்தலைப்
பாப்புடைப் படர்வேலை
மால் பெருங்கடல்வதிந்ததே அனையது ஓர்
வனப்பினன்துயில்வானை

பெருங்கடல் நூல்- *பெருங்கடல் போன்ற நூல் அறிவையும்;* ***நுணங்கிய -*** *நுட்பமான;* ***கேள்வியன் -*** *கேள்வி அறிவையும் உடைய அனுமன்;* ***மறம்கூரும் -*** *வீரம் நிரம்பிய;* ***பெரும் -*** *பெரிய;* ***வேல் கடல் -*** *வேலேந்திய வீரர்கள் திரள்;* ***புடை -*** *பக்கங்களில்;* ***பரந்து ஈண்டிய -*** *பரவி நெருங்கியுள்ள;* ***வெள்ளிடை -*** *வெளி முற்றங்களையுடைய;* ***வியன்கோயில் -*** *பெரிய அரண்மனையில்;* ***பெரும் -*** *பெரிய;* ***பாற்கடல் -*** *பாற்கடலின் கண்ணே;* ***பல்மணி -*** *பல மணிகளையும்;* ***பல்தலை -*** *பல தலைகளையும் உடைய;* ***பாப்பு -*** *ஆதிசேடனை;* ***உடை -*** *உடைய;* ***படர்வேலை -*** *விரிகின்ற அலைகளையுடைய கடலிலே;* ***மால் -*** *திருமாலாகிய;* ***பெருங்கடல் -*** *பெரிய கடல்;* ***வதிந்தது அனையது -*** *தங்கியிருப்பது போன்ற;* ***வனப்பினன் -*** *அழகையுடையவனாய்;* ***துயில்வானை -*** *உறங்குகின்றவனை (இராவணனை);* ***நோக்கினன் -*** *பார்த்தான்.*

வேலை - அலை.புலர்கின்ற வேலைப் புணரி (திருவிருத்தம் 75) பெரியவாச்சான் பிள்ளை, திரைக்கிளர்ச்சியை உடைய கடல் என்று உரை வகுத்தார். வேலை - கரை என்றும் கொள்ளலாம். கடலின் கரையும் வேலை என்றாகும் (பிங்கலம் - 4111).

வெள்ளிடை -அரண்மனையின் முற்றம். ***(206)***

5041. குழவிஞாயிறு குன்று இவர்ந்தனையன
குருமணிநெடுமோலி
இழைக ளோடுநின்று இளவெயில் எறித்திட,
இரவெனும்பொருள் வீய,
முழைகொள்மேருவின் முகட்டிடைக் கனகனை
முருக்கியமுரண்சீயம்,

தழைகொள்தோளொடு தலைபல பரப்பி, முன்
துயில்வது ஓர் தகையானை-

குன்றுஇவர்ந்தனையன *- மலையின்கண் ஏறிய;* ***குழவி ஞாயிறு அனைய*** *- இளஞ்சூரியன் போன்ற;* ***குருமணி*** *- ஒளிமிக்க மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற;* ***நெடுமோலி*** *- நீண்ட கிரீடங்கள்;* ***இழைகளோடு நின்று*** *- ஆபரணங்களுடன் நிலைத்து;* ***இளவெயில்*** *- மெல்லிய ஒளி;* ***எறித்திட*** *- வீசவும்;* ***இரவெனும்*** *- இருள் என்று பேசப்படும்;* ***பொருள் வீய*** *- பொருள் அழியவும்;* ***முழைகொள்*** *- குகைகளைப் பெற்ற;* ***மேருவின் முகட்டிடை*** *- மேருமலையின் உச்சியில்;* ***கனகனை முருக்கிய*** *- இரணியனைக் கொன்ற;* ***முரண்சீயம்*** *- வலிமைபெற்ற நரசிங்கமூர்த்தி;* ***தழைகொள்*** *- (பலவாக) தழைத்தலைக் கொண்ட;* ***தோளொடு*** *- தோள்களையும்;* ***தலை பல*** *- பல தலைகளையும்;* ***பரப்பி*** *- பரப்பிக்கொண்டு;* ***முன் துயில்வது*** *- முன்னே உறங்குவதைப் போன்ற;* ***ஓர்*** *- ஒப்பற்ற;* ***தகையானை*** *- தன்மை உடையவனை (இராவணனை).*

நரசிம்மமூர்த்திமலையின் குகையில் இருப்பதாக உபநிடதம் (நரசிம்ம உபநிடதம் 409) பேசும். அது இங்கு நினைவுக்கு வருகிறது. முழையில் இருந்த சிங்கம் முகட்டில் வந்து இரணியனைக் கொன்றது போலும். ***(207)***

5042. ஆயபொன்தலத்து ஆய்வளை அரம்பையர்
ஆயிரர்அணிநின்று
தூய வெண்கவரித்திரள் இயக்கிடச்
சுழிபடுபசுங்காற்றின்
மீய கற்பகத்தேன்துளி விராயன,
வீழ்தொறும் நெடுமேனி
தீய, நல்தொடிச்சீதையை நினைதொறும்
உயிர்த்து,உயிர் தேய்வானை-

ஆய *- அப்படிப்பட்ட;* ***பொன் தலத்து*** *- பொன்மயமான அரண்மனையில்;* ***ஆய்வளை*** *- சில வளையல்களை அணிந்த;* ***ஆயிர அரம்பையர்*** *- ஆயிரக்கணக்கான அரம்பையர்கள்;* ***அணி நின்று*** *- வரிசையாக இருந்து;* ***தூயவெண்*** *- தூய்மையும் வெண்மையும் பெற்ற;* ***கவரித்திரள்*** *- கவரிக் கூட்டங்களை;* ***இயக்கிட*** *- வீச (அதனாலேஎழுந்த);* ***சுழிபடு*** *- சுழித்தலைப் பெற்ற;* ***பசுங்காற்றின்*** *- இளங்காற்றால்;* ***மீய*** *- மேலேயுள்ள;* ***கற்பகத் தேன்துளி*** *- கற்பக மலரில் உள்ள தேன் துளிகள்;* ***விராயன*** *- மலருடன் கலந்தனவாய்;* ***வீழ்தொறும்*** *- படுந்தோறும்;* ***நெடுமேனி தீய*** *- பெரிய உடல் வெப்பமடையவும்;* ***நல்தொடி*** *- நல்ல வளையல் அணிந்த;* ***சீதையை நினைதொறும்*** *- சீதாபிராட்டியை எண்ணுந்தோறும்;* ***உயிர்த்து*** *- பெருமூச்சுவிட்டு;* ***உயிர்தேய்வானை*** *- உடல் தேய்கின்றவனை (இராவணனை).*

பொன்தலத்துஅரம்பையர் எனச் சேர்த்து விண்ணுலக மகளிர் என்றே அனைவரும் பொருள் கொண்டனர். திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் வி. கோவிந்தபிள்ளை அவர்கள், பொன்தலத்து என்பதற்கு பொன்மயமான இடம் என்று உரை வகுத்தார்.

வீயகற்பக -என்று பாடங்கொண்டு, கற்பகவீய எனக்கூட்டி கற்பகமலர் என்று பொருள் கொண்டவர் பலர். நன்று போலும்.

அணி நின்று -பக்கத்தில் இருந்து (பிறவுரை) உயிர் என்றது உடலை. தேய்வது அதுவாதலின். உயிர் முன்புடைப்ப (சிலம்பு - அடைக்கல - 86) என்னும் தொடரின்கீழே உயிர் என்றது ஆகுபெயரான் உடம்பை என்று வரைந்தார் அரும்பத உரையார்.
(208)

5043. குழந்தைவெண்மதிக் குடுமியன் நெடுவரை
குலுக்கியகுலத்தோளைக்
கழிந்து புக்குஇடை கரந்தன, அனங்கன்வெங்
கடுங்கணைபலபாய,
உழந்தவெஞ்சமத்து உயர்திசை யானையின்
ஒளி மருப்புஇற்று, உற்ற
பழுந்தழும்பினுக்குஇடைஇடையே சில
பசும்புண்கள் அசும்பு ஊற,

***வெண் -** வெண்மையான; **குழந்தைமதி -** இளஞ்சந்திரனை அணிந்த; **குடுமியன் -** சடையுச்சியுடைய சிவபிரான் வீற்றிருக்கும்; **நெடுவரை -** பெரிய கயிலாய மலையை; **குலுக்கிய -** அசைத்தெடுத்த; **குலத்தோளை -** கூட்டமான தோள்களை; **கழிந்து -** கடந்து (மார்பில்); **புக்கு -** புகுந்து; **இடைகரந்தன -** நடுவில் மறைந்துள்ள; **அனங்கன் பலவெங்கடுங்கணை -** மன்மதனின் பல கொடிய அம்புகள்; **பாய -** பாய்தலாலே; **வெம்சமத்து -** கொடிய போரிலே; **உழந்த -** வருந்திய; **திசையானையின் -** திக்குகளில் உள்ள யானையின்; **உயர் -** உயர்ந்த; **ஒளி மருப்பு -** ஒளிமிக்கதந்தங்கள்; **உற்ற-** பதிந்த; **இற்று -** முறிந்ததால் உண்டான; **பழந்தழும்பினுக்கு -** பழைய தழும்புகளுக்கு; **இடை இடையே -** நடு நடுவே; **சில பசும்புண்கள் -** சில புதிய புண்கள்; **அசும்பு ஊற -** குருதி கசிந்து கொண்டிருக்க.*

யானைகளால்உண்டான பழம் புண்களுக்கிடையே மன்மத பானங்களால் உண்டான புதுப்புண்கள் குருதி கசிய. கடுங்கணை பாய உண்டான புதுப்புண் என்க. தழாத்தொடர் குழவித்திங்கள் .... முடித்த அருமைத்து எனச் சிலம்பு பேசிற்று. அதை அடியொற்றி குழந்தை வெண்மதி என்று கூறப்பெற்றது. தழும்பினுக்கிடையே கருங்கணை பாய (உண்டான) புதுப்புண் என்று சொற்களைப் பிரித்துக் கூட்டினும் அமையும். ***(209)***

5044. சாந்துஅளாவிய கலவைமேல் தவழ்வுறு
தண்தமிழ்ப் பசுந்தென்றல்,
ஏந்து காமவெங்கனல் உயிர்த்து, இருமடி
துருத்தியின் உயிர்ப்பு ஏற
காந்தள்மெல்விரல் சனகிமேல் மனம்முதல்
கரணங்கள்கடிது ஓடப்
பாந்தள்நீங்கிய முழைஎன, குழைவுறு
நெஞ்சுபாழ்பட் டானை--

***கலவை அளாவிய -** கற்பூரம்முதலான கலவைகளைப் பெற்ற; **சாந்துமேல் -** சந்தனப் பூச்சின்மேல்; **தவழ்வுறு -** தவழ்கின்ற; **தண்டமிழ் -** குளிர்ந்த தமிழ் மொழியினுடன்*

பிறந்த; ***பசுந்தென்றல் -*** *இளந்தென்றல் காற்றால்;* ***காந்து -*** *சுடுகின்ற;* ***வெம் -*** *கொடுமையான;* ***காம கனல் -*** *காமமாகிய நெருப்பு;* ***உயிர்த்து -*** *வெளிப்பட்டு (அதனால்);* ***இருமடி -*** *இரண்ட மடங்கு;* ***துருத்தியின் -*** *துருத்தியைப்போல;* ***உயிர்ப்பு -*** *பெருமூச்சு;* ***ஏற -*** *அதிகரிக்க;* ***காந்தள் மெல்விரல் -*** *காந்தள் மலரைப் போன்ற மெல்லிய விரலைப்பெற்ற;* ***சனகிமேல் -*** *சீதாப் பிராட்டியின்பால்;* ***மனம் முதல் கரணங்கள் -*** *மனம் முதலான கரணங்கள்;* ***கடிது ஓட -*** *வேகமாகச் சென்று சேர (அதனால்);* ***பாந்தள் நீங்கிய -*** *பாம்புகள் நீங்கப்பெற்ற;* ***முழை என -*** *புற்றைப்போல;* ***குழைவுறு -*** *நெகிழ்ந்த;* ***நெஞ்சு -*** *இதயம்;* ***பாழ்பட்டானை-*** *சூனியம்பட்டவனை (இராவணனை).*
தென்றலுடன்தமிழ் பிறந்தது என்பது இலக்கிய வழக்கு. 'மறம் பயின்றது எங்கோ தமிழ் மாருதம்' என்பர் தொண்டர் சீர் பரவுவார்(பெரிய தடுத்தாட் -167). குமரகுருபரர், 'தென்னந்தமிழினுடன் பிறந்த சிறுகால்' என்பர் (மீனாட்சி - தால் - 1)

இராவணனின்அந்தக் கரணங்கள் பாம்பு போன்றவை. அவன் இதயம் புற்றையொப்பது. ஏந்துகாமவெங்கனலினுக்கு உமிழ் அதள் துருத்தியின் உயிர்ப்பேற - எனப்பாடங்கொண்டு, இராவணன் கொண்டுள்ள காமமாகிய கொடியநெருப்புக்கு புகுத்துகிற தோல்துருத்தியின் காற்றாக ஏற எனப்பொருள் உரைப்பர். அவர் துருத்தியின் காற்றாக ஏறுவது தென்றல் என்பர். தென்றல், துருத்தியின் உயிர்ப்பு ஏற, என முடிப்பர்.

அதள்துருத்தி -தோல்துருத்தி. ***(210)***

அறுசீர் விருத்தம்

5045. கொண்டபேர் ஊக்கம் மூள
திசைதொறும் குறித்து மேல்நாள்
மண்டிய செருவில்,மானத்
தோள்களால் வாரி வாரி
உண்டதுதெவிட்டிப் பேழ்வாய்க்
கடைகள்தோறு ஒழுகிப் பாயும்
அண்டர்தம்புகழின் தோன்றும்
வெள்எயிற்று அமைதி யானை-*

மேல்நாள் - *முற்காலத்தில்;* ***கொண்ட பேர் ஊக்கம் மூள -*** *மேற்கொண்ட பெரிய கிளர்ச்சி பெருக;* ***திசைதொறும் -*** *திக்குகள் தோறும்;* ***குறித்து -*** *பகைவர்களை வெல்ல எண்ணி;* ***மண்டிய செருவில் -*** *நெருங்கிய போரில்;* ***மானத்தோள்களால் -*** *மானமுடைய கைகளால்;* ***வாரி வாரி -*** *எடுத்தெடுத்து;* ***உண்டது -*** *உட்கொண்டது;* ***தெவிட்டி -*** *தேக்கிட்டு;* ***பேழ் -*** *பெரிய;* ***கடைவாய்கள் தோறும் -*** *கடைவாய்கள் தோறும்;* ***ஒழுகிப்பாயும் -*** *ஒழுகி வழிகின்ற;* ***அண்டர்தம் புகழின் -*** *தேவர்களின் புகழைப்போல;* ***தோன்றும் -*** *காணப்படும்;* ***வெள்ளயிறு -*** *வெண்மையான (கோரை) பற் களின்;* ***அமைதியானை -*** *தோற்றத்தை உடையவனை (இராவணனை). தோள் - கை.தோள் உற்று ஓர் தெய்வம் (சிந்தாமணி 10 நச்) தெவிட்டுதல் - உண்டது வெளிப்படல். எனக்குத் தெவிட்டி விடுகின்றேனோ என்றபடி (திருவாய் 6-5-5 நம்பிள்ளை) புகழ்வெண்ணிறமாய்ப் பேசப்படும். இவ்விருத்தம்மூன்றும் ஆறும் காய்ச்சீர்கள்;*

மற்றைய நான்கும் மாச்சீர்கள். இந்நூலில் இத்தகைய பாடல்கள் 110. (மணிமலர் 76)
(211)

5046. வெள்ளிவெண் சேக்கை வெந்து,
பொறிஎழவெதும்பும் மேனி,
புள்ளிவெண்மொக்குள் என்னப்,
பொடித்துவேர் கொதித்துப் பொங்க,
கள்அவிழ்மாலைத் தும்பி
வண்டொடும்கரிந்து சாம்ப,
ஒள்ளிய மாலைதீய,
உயிர்க்கின்ற உயிர்ப்பினானை-*

வெள்ளி வெண்சேக்கை - *மிக வெண்மையானபடுக்கை;* ***வெந்து பொறி எழ -*** *(உடல் வெப்பத்தால்) வெந்து தீப்பொறி பறக்கவும்;* ***வெதும்பும் மேனி -*** *வெப்பம் உற்ற மேனியில்;* ***வேர் -*** *வியர்வை;* ***புள்ளி -*** *புள்ளியாய் எழுகின்ற;* ***வெண் மொக்குள் என்ன -*** *வெண்மையான கொப்புளம் போல;* ***பொடித்து -*** *தோன்றி;* ***கொதித்து -*** *வெப்பம் அடைந்து;* ***பொங்க -*** *அதிகரிக்கவும்;* ***அவிழ் -*** *(மாலையிலிருந்து) வெளிப்பட்ட;* ***கள் -*** *கள்ளையுண்டு;* ***மாலை -*** *மயக்கமடைந்து;* ***தும்பி -*** *ஆண்வண்டுகளும்;* ***வண்டொடும் -*** *பெண் வண்டுகளும்;* ***கரிந்து -*** *கருகி;* ***சாம்ப -*** *அழியவும்;* ***ஒள்ளிய -*** *அழகிய;* ***மாலை -*** *மாலையானது;* ***தீய -*** *தீய்ந்து போகவும்;* ***உயிர்க்கின்ற -*** *வெளிப்படுகின்ற;* ***உயிர்ப்பினானை -*** *பெருமூச்சுடையவனை.*

மிக்க வெண்மையைஉணர்த்த 'வெள்ளிவெண்' என்று கூறப்பெற்றது. 'வெள்ளி வெண்கடல்' (கம்ப. 6494) வெள்ளி வெண் கோல் (சிந்தாமணி 33)
(212)

5047. தே இயல்நேமி யானின்,
சிந்தைமெய்த் திருவின் ஏக
பூ இயல் அமளிமேலாப்
பொய் உறக்கு உறங்கு வானை,
காவியம் கண்ணிதன்பால்
கண்ணியகாதல் நீரின்
ஆவியைஉயிர்ப்பு என்று ஓதும்
அம்மிஇட்டு அரைக்கின்றானை-*

சிந்தை - *(தன்) மனமானது;* ***தே இயல் -*** *தெய்வத்தன்மை பெற்ற;* ***நேமியானின் -*** *சக்கரப்படை ஏந்திய திருமாலைப்போல்;* ***மெய்த்திருவின் -*** *உண்மையான திருமகள்பால்;* ***ஏக -*** *சென்றுவிட (அதனால்);* ***பூ இயல் -*** *பூக்களால் அமைந்த;* ***அமளி மேலா -*** *படுக்கையின் மேல்;* ***பொய் உறக்கு -*** *பொய்யான உறக்கத்தை;* ***உறங்குவானை -*** *மேற்கொண்டிருப்பவனை (இராவணனை);* ***காவி அம் கண்ணி தன்பால் -*** *நீலமலர் போன்ற கண்களை உடைய பிராட்டியின் பக்கம்;* ***கண்ணிய -*** *பொருந்திய;* ***காதல் நீரின் -*** *காதல்என்னும் நீரால்;* ***ஆவியை -*** *தன்னுடைய உயிரை;* ***உயிர்ப்பு என்று ஓதும் -***

பெருமூச்சு என்று கூறப்படும்; **அம்மியிட்டு -** அம்மியிலே வைத்து; **அரைக்கின்றானை -** அரைக்கின்றவனை (இராவணனை).

பிராட்டிபிரிந்தமையால் நேமியான் (இராமன்) உறங்கிலன். பிராட்டின் காதல் பெறாமையால் இராவணன் உறங்கிலன். நேமியான் என்பது திருமாலையும் குறிக்கும் என்பர் (சிலர்) இறைவன் பிராட்டியைப் பிரியான் ஆகையால் அவ்வுரை பொய்யுரை என்க. இராமபிரான் உறக்கத்தைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி பலபடியாகப் பேசுவான். கங்குல்பொழுதும் துயிலாத கண்ணன் என்று கடல்காண் படலம் பேசும். பூவியல் அமளி, சிலேடை - இராமனுக்குக் கொள்ளுங்கால் பூமியாகிய அமளி. இராவணனுக்குக் கொள்ளுங்கால் பூக்களால் அமைந்த படுக்கை. உறக்கு உறங்குதல் என்பது அரிய பிரயோகம். உறங்குதல் என்னும் வினை செய்தல் என்னும் பொருளைத் தந்தது. இயங்கலும் இயங்கும், மயங்கலும் மயங்கும் என்னும் சிலம்புப் பகுதியை (22-154) நோக்குக. இங்கு அரும்பதவுரை இயங்குதலைச் செய்யும், மயங்குதலைச் செய்யும் என்று விளக்கம் தந்தது. சில இடங்களில் 'நச்சர், அழகர்' பெயராய் நின்றது என்பர். அதுபோல் இங்கு (பொது) வினையாய் என்று கூறலாம் போலும். 'வெருவந்த' என்னும் குறளுக்கு காரி ரத்தினம் வரைந்த நுண்பொருள் காண்க.

கண்ணிய -பொருந்திய. புடை கண்ணிய ஒளிராழியின் வெளிபோதரு புயலின் (ரகு வம்சம் - ரகு - யாக 17) **(213)**

5048. மிகும்தகைநினைப்பு முற்ற
உருவெளிப் பட்ட வேலை,
நகுந்தகைமுகத்தன், காதல்
நடுக்குறுமனத்தன், 'வார்தேன்
உகும்தகைமொழியாள் முன்னம்
ஒருவகை உறையுள் உள்ளே
புகுந்தனள்அன்றோ ?' என்று
மயிர்புறம்பொடிக்கின்றானை-*

மிகும் - பெருகுகின்ற; **தகை -** தன்மையுடைய; **நினைப்பு -** எண்ணம்; **முற்ற -** அதிகரிக்க (அதனால்); **உரு -** பிராட்டியின் வடிவம்; **வெளிப்பட்ட வேலை -** வெட்ட வெளியில் தோன்றியபோது; **நகும்தகை முகத்தன் -** சிரிக்கும் தன்மை கொண்ட முகத்தை உடையவனாய்; **காதல் -** காதலாலே; **நடுக்குறு மனத்தன் -** கலங்கிய உள்ளத்தை உடையவனாய்; **வார்தேன் -** (தேனடையிலிருந்து) ஒழுகும் தேன்; **உகும் தகை -** சிந்தும் தன்மைபெற்ற; **மொழியாள் -** மொழியை உடைய சீதை; **முன்னம் -** (சூர்ப்பனகை) அறிமுகப்படுத்திய போது; **ஒருவகை -** ஒருவாறு; **உறையுள் உள்ளே -** என் தங்குமிடத்துக்குள்ளே; **புகுந்தனள் அன்றோ -** புகுந்தாள் அல்லவா!; **என்று -** என்று கருதி; **புறம் -** உடம்பில்; **மயிர் பொடிக்கின்றானை -** மயிர்க் கூச்சடைபவனை (இராவணனை).

முன்பு உள்ளத்தேபுகுந்தவள் வெளிப்பட்டாள் என்று கருதிப் புளகம் உற்றான். **(214)**

5049. **மென்தொழில் கலாப மஞ்ஞை**
வேட்கைமீக்கூரு மேனும்
குன்று ஒழித்துஒருமாக் குன்றின்
அரிதின்சேர் கொள்கை போல
வன்தொழில்கொற்றப் பொன்தோள்
மணந்துஅருமயிலே அன்னார்
ஒன்றுஒழித்துஒன்றின் ஏக
அரியதோள் ஒழுக்கி னானை-*

மென்தொழில் - நுட்பமானவேலைப்பாடமைந்த; **கலாபம் -** தோகைகளையுடைய; **மஞ்ஞை -** மயில்; **வேட்கை மீக்கூருமேனும் -** ஆசை அதிகரித்தாலும்; **குன்று ஒழித்து -** ஒருமலையை விட்டு விட்டு; **ஒரு மாக்குன்றின் -** ஒரு பெரிய மலையினை; **அரிதின் சேர் -** வருத்தப்பட்டுச் சேர்கின்ற; **கொள்கை போல் -** தன்மை ஒப்ப; **அருமயிலே அன்னார் -** சிறந்த மயில் போன்ற மகளிர்; **வன்தொழில் -** போர்த்தொழிலும் (அதனால் பெற்ற); **கொற்றம் -** வெற்றியும் உடைய; **பொன்தோள் -** அழகிய தோள்களை; **மணந்து -** தழுவி; **ஒன்று ஒழித்து -** ஒரு தோளை விட்டுவிட்டு; **ஒன்றின் ஏக -** மற்றொரு தோளின்பக்கம் செல்ல; **அரிய -** அருமையாயிருக்கின்ற; **தோள் ஒழுக்கினானை -** தோள் வரிசையுடையவனை (இராவணனை).

மென்மை -நுட்பம். தோகையில் அமைந்த வண்ண நுட்பம், வடிவ நுட்பம். வன்தொழில் - போர். வீரர்களின் தோள்களின் தொழில் ‘போர்’ என்க.

இராவணனின்ஒருதோள் புணர்ந்த மாதர் பின்னும் ஒரு தோளை இச்சித்துச் சென்று கூடுகிறது. ஒரு மலையில் உள்ள மயில் வேறு ஒரு மலைக்குப் பெயர்த்து செல்வது போன்றது (பழையவுரை). **(215)**

5050. **தழுவாநின்ற கருங்கடல் மீது**
உதயகிரியில் சுடர்தயங்க
எழுவான் என்ன,மின் இமைக்கும்
ஆரம்புரளும் இயல்பிற்றாய்,
முழு வானவர்ஆய்உலகம் ஒரு
மூன்றும்காக்கும் முதல் தேவர்,
மழு, வாள்,நேமி, குலிசத்தின்
வாய்மைதுடைத்த மார்பானை-

தழுவாநின்ற - (தன்னைச்) சார்ந்துள்ள; **கருங்கடல்மீது -** கருமையான கடலின் மேலே (உள்ள); **உதயகிரியில் -** உதயமலையின் கண்ணே; **சுடர்தயங்க -** ஒளி விளங்க; **எழுவான் என்ன -** தோன்றும் சூரியனைப்போல; **மின் இமைக்கும் -** ஒளியைப் பரப்பும்; **ஆரம் புரளும் -** மணிமாலைகள் புரள்கின்ற; **இயல்பிற்றாய் -** தன்மை உடையதாய்; **முழு வானவராய் -** பூரணத்துவம் பெற்ற விண்ணவராய்; **உலகம் ஒரு மூன்றும் -** ஒப்பற்ற மூன்று உலகத்தையும்; **காக்கும் -** பாதுகாக்கும்; **முதல் தேவர் -** தலைமைத் தேவர்களின் (ஏவிய); **மழுவாள் நேமிகுலிசத்தின் -** மழுப்படை, சக்கரம், வச்சிராயுதம் என்னும்

ஆயுதங்களின்; **வாய்மை -** *தப்பாத ஆற்றலை;* **துடைத்த -** *இல்லையாக்கின;* **மார்பானை -** *மார்பையுடையவனை (இராவணனை).*

சூரியனைப்போன்ற ஆரங்கள். மழுவாள் - மழுப்படை. 'மழுவாள் நெடியோன்' (மதுரைக் - 455) வாய்மை - தப்பாமை - வலம்படு வாய்வாள் ஏந்தி (புறம் 91 -உரை). வாய்மை என்பதற்கு வலிமை என்றும் பொருள் கூறலாம். முடலைகொள் வாய்மை ... துப்பு. (சூடா - நிக - பண்பு 28) ***(216)***

அறுசீர் விருத்தம்

5051. தோடு உழுததார்வண்டும், திசையானை
மதம்துதைந்த வண்டும் சுற்றி
மாடு உழுதநறுங்கலவை வயக்களிற்றின்
சிந்துரத்தை மாறுகொள்ள
கோடு உழுதமார்பானை, கொலை உழுத
வடிவேலின்கொற்றம் அஞ்சி
தாள் தொழுதபகைவேந்தர் முடி உழுத
தழும்புஇருந்த சரணத்தானை--

தார் - *(இராவணன்அணிந்த) மாலையில் உள்ள;* **தோடு உழுத -** *இதழ்களைக் கிண்டுகின்ற;* **வண்டும் -** *வண்டுகளும்;* **திசையானை -** *திக்குகளில் இருக்கும் யானையின்;* **மதம் துதைந்த -** *மதத்தில் மொய்த்த;* **வண்டும் -** *வண்டுகளும்;* **சுற்றி -** *இங்கும் அங்குமாகச் சுழன்று;* **மாடு -** *(இராவணனின்) மார்பில்;* **உழுத -** *பூசப்பெற்ற;* **நறுங்கலவை -** *நறுமணமிக்க கலவைச் சந்தனம்;* **வயக்களிற்றின் -** *வெற்றிமிக்க திக்குயானைகளின்;* **சிந்துரத்தை -** *(நெற்றியிலணிந்த) சிந்தூர திலகத்தோடு;* **மாறுகொள்ள -** *மாறுபாட்டைப் பெறவும் (நிகழ்ந்த போரில்);* **கோடு -** *திக்கு யானைகளின் கொம்புகளால்;* **உழுத -** *உழப்பெற்ற;* **மார்பானை -** *மார்பை உடையவனை;* **கொலை உழுத -** *கொல்லுதலாகிய உழவுத்தொழில் செய்த;* **வடி -** *கூர்மையான;* **வேலின் கொற்றம் அஞ்சி -** *வேலின் வலிமைக்குப் பயந்து;* **தாள் தொழுத -** *பாதத்தைக் கும்பிட்ட;* **பகை வேந்தர் -** *பகை அரசர்களின்;* **முடி உழுத -** *கிரீடத்தால் உழப்பெற்ற;* **தழும்பு இருந்த -** *தழும்புகள் தங்கியுள்ள;* **சரணத்தானை -** *பாதங்களையுடையவனை.*

இராவணனுக்கும்யானைகட்கும் நிகழ்ந்த போர் இரண்டு அடிகளால் பேசப்பெற்றன. சிந்துரம் யானைத்திலகத்திற்கு உபயோகப்படும் சுண்ணம். 'சிந்தூரத்திலக நுதல் சிந்துரத்தின் மருப் பொசித்த செங்கண் மாலே' (வில்லிபாரதம் கிருட்டினன் தூது). சிந்துரம் என்பது யானையின் புகர் முகம் என்ற பிங்கலம் பேசும். புகர்முகம் சிந்துரம் (பிங்கலம் 2440). வண்டு உழுத தோடு- வண்டுகள் கிளரும் மலர் இதழ். 'அறுகால் உழுமலர்சேர் நீர்வஞ்சி' (இரகுவம்சம் தசரதன் சாபம் 95).

இவ்விருத்தம் 4காய்ச்சீரும் 2 மாச்சீரும் முறையே பெற்று வரும். இத்தகைய பாடல்கள் இந்நூலில் 132 காணப்படுகின்றன (மணிமலர் 76). ***(217)***

5052. கண்டனன்;காண்ட லோடும்
கருத்தின்முன் காலச் செந்தீ
விண்டன கண்கள்;கீண்டு
வெடித்தன;கீழும் மேலும்;-
கொண்டது ஓர்உருவம் மாயோன்
குறளினும்குறுக நின்றான்-
திண்தலைபத்தும், தோள்கள்
இருபதும்தெரிய நோக்கி,

மாயோன் - *திருமால்;* ***கொண்டது -*** *(விரும்பி) ஏற்றுக் கொண்ட;* ***உருவம் குறளினும் -*** *அழகிய வாமன வடிவத்தைவிட;* ***குறுகி நின்றான் -*** *சுருங்கி இருந்த அனுமன்;* ***திண் -*** *வன்மைமிக்க;* ***பத்துத் தலையும் -*** *பத்து தலைகளும்;* ***இருபது தோள்களும் -*** *இருபது கைகளும்;* ***தெரிய -*** *தெரியும்படியாக;* ***நோக்கிக் கண்டனன் -*** *உற்றுப் பார்த்தான் (அப்போது);* ***காண்டலும் கருத்தின் முன் -*** *கண்ட அளவிலே (இவன் இராவணன்) என்றுநினைவதன்முன்;* ***கண்கள் -*** *(அனுமனின்) கண்களிலிருந்து;* ***காலச்செந்தீ -*** *காலாக்கினிகள்;* ***விண்டன -*** *வெளிப்பட்டன;* ***கீழும் -*** *மண்ணுலகமும்;* ***மேலும் -*** *விண்ணுலகமும்;* ***கீண்டு வெடித்தன -*** *வெடித்துச் சிதறின. ஊழிக்காலத்தில்,ஆதிசேடனின் விடக் கனலும் சிவபிரானின் நெற்றித் தழலும் வடவாமுகாக்கினியும் உலகை அழிக்கும். ஆதலின் செந்தீ விண்டன என்று கூறப்பெற்றது. தீ - பால்பகா அஃறிணைப் பெயர். நோக்கிக் கண்டனன் - உற்றுப் பார்த்தான். ஆழ்வார், என் நெஞ்சினால் நோக்கிக் காணீர் என்பர். (திவ்ய திருவாய் 5.5-2). சில பிரதிகளில் பின் இரண்டடி முன்னே இருப்பதாகக் கூறப்பெறுகிறது. அதுவே சரி என்று தெரிகிறது. தோள் - கை. 'எண்டோள் வீசி நின்று ஆடும்பிரான்' என்று சான்றோர் பிரயோகம் காண்க (அப்பர் தேவாரம்) மேலே பதினொரு பாடலால் பேசப்பட்ட இராவணனைக் கண்டனன் என்க.*

(218)கொச்சகக் கலி

5053. தோள்ஆற்றல் என்னாகும் ?
மேல்நிற்கும் சொல் என்னாம் ?
வாள் ஆற்றுகண்ணாளை
வஞ்சித்தான் மணிமுடிஎன்
தாள் ஆற்றலால்இடித்துத்
தலைபத்தும்தகர்த்து இன்றென்
ஆள் ஆற்றல்காட்டேனேல்
அடியேனாய்முடியேனே !

(சீற்றங்கொண்டஅனுமன்)

வாள் ஆற்று - *வாளை ஒத்த;* ***கண்ணாளை -*** *கண்களை உடைய சீதாபிராட்டியை;* ***வஞ்சித்தான் -*** *வஞ்சித்துச் சிறை வைத்த இராவணனின்;* ***மணிமுடி -*** *மணிகள் பதித்த கீரிடத்தை;* ***என் தாள் ஆற்றலால் -*** *என்னுடைய கால் வலிமையால்;* ***இடித்து -*** *தாக்கி;* ***பத்துத் தலையும் -*** *பத்து தலைகளையும்;* ***தகர்த்து -*** *பொடிப் பொடியாக்கி;* ***இன்று -*** *இன்றைய தினத்தில்;* ***என் -*** *என்னுடைய;* ***ஆள் ஆற்றல் -*** *அடிமையின் வலிமையை;*

காட்டேனேல் - *காட்டாமற் போனால்;* ***தோள் ஆற்றல் -*** *(என்னுடைய) தோளின் வலிமை;* ***என்னாகும் -*** *என்ன பயனுடையதாகும்;* ***மேல் -*** *இனிமேல்;* ***நிற்கும் -*** *நிலை பெற்றிருக்கும்;* ***சொல் -*** *புகழானது;* ***என்னாம் -*** *என்ன சிறப்பை அடையும் (அன்றி);* ***அடியேனாய் -*** *(யான்) தொண்டு புரிபவனாக;* ***முடியேன் -*** *கருதப்படமாட்டேன்.*

ஆற்றுதல் -ஒத்தல் 'வையகமும் வானகமும் ஆற்றல் அரிது' என்னும் தமிழ் மறைக்கு (குறள் - 101) வரைந்த அழகரின் உரையைக் காண்க.

தோள் ஆற்றல்,மேல் நிற்கும் சொல் என்பனவற்றை இராவணனுக்கு ஆக்கி, அவை என்முன் என்னாகும்என்று அனுமன் தன்வீரத்தை நினைத்துக் கூறியதாகவும் கொள்ளலாம். முடியேன் -கருதப்படமாட்டேன். முடிதல் - கருதுதல். அவன் முடிவு யாதோ என்னும் உலக வழக்கு இப்பொருளைக் காட்டும். நான்கு சீர்களும்காய்ச்சீர் பெற்றும், இத்தகு பாடல்கள் இந்நூலில் 120 காணப்படுகின்றன (மணிமலர் 76) ***(219)***

5054. நடித்துவாழ் தகைமையதோ
அடிமைதான்? நன்னுதலைப்
பிடித்து, வாழ்அரக்கனார்
யான்கண்டும் பிழைப்பாரோ ?
ஒடித்துவான்தோள்அனைத்தும்
தலைபத்தும்உதைத்துருட்டி
முடித்து, இவ்வூர்முடித்தால், மேல்
முடிவதெலாம்முடிந்தொழிக.

அடிமை - *தொண்டின் இயல்;* ***நடித்து -*** *பாவனை செய்து (அதனால்);* ***வாழ் -*** *உயிர் வாழ்கின்ற;* ***தகைமையதோ -*** *தன்மையுடையதா ?;* ***நன்னுதலை -*** *அழகிய நெற்றியுடைய பிராட்டியை;* ***பிடித்து -*** *சிறையிலடைத்துவிட்டு;* ***வாழ் அரக்கனார் -*** *வாழ்கின்ற இராவணனை;* ***யான் கண்டும் -*** *யான் பார்த்த பிறகும்;* ***பிழைப்பாரோ -*** *(அழியாமல்) தப்புவரோ ?;* ***வான்தோள் அனைத்தும் -*** *(இராவணனின்) பெரிய தோள்கள் யாவற்றையும்;* ***ஒடித்து -*** *முறித்து;* ***தலை பத்தும் -*** *பத்துத் தலைகளையும்;* ***உதைத்து -*** *காலாலே தாக்கி;* ***உருட்டி -*** *(பூமியிலே) உருளச் செய்து;* ***முடித்து -*** *(இராவணனைக்) கொன்று;* ***இவ் ஊர் -*** *இந்த இலங்கையை;* ***முடித்தால் -*** *அழித்தால்;* ***மேல் -*** *பிறகு;* ***முடிவது எல்லாம் -*** *நடக்க வேண்டியவை யாவும்;* ***முடிந்தொழிக -*** *நடக்கட்டும்.*

நடித்தல் -பாவனை செய்தல். பாசாங்கு செய்தல். நாடகத்தால் உன் அடியார்போல் நடித்து (திருவாசகம்).

முடிவது - நடப்பது.ஒழிக - வெறுப்பைக் காட்டும் சொல். 'கெடுத்து ஒழிந்தனை உன்னையும் என்னையும்' (கம்ப. 6212) ***(220)***

அனுமன் அந்நினைவுஒழிதல்

acharya.org

5055. என்றுஊக்கி, எயிறு கடித்து,
இரு கரமும்பிசைந்து, எழுந்து
நின்று, ஊக்கி,உணர்ந்து உரைப்பான்
நேமியோன்பணி அன்றால்
ஒன்று ஊக்கிஒன்று இழைத்தல்
உணர்வுஉடைமைக்கு உரித்து அன்றால்
பின்தூக்கின்இதுசாலப்
பிழை பயக்கும் எனப் பெயர்ந்தான்.

என்று - *என்று கருதி;* ***ஊக்கி*** - *ஊக்கம் பெற்று;* ***எயிறு கடித்து*** - *தன்னுடைய பற்களைக் கடித்து;* ***இருகரமும் பிசைந்து*** - *இரண்டு கைகளையும் பிசைந்து;* ***எழுந்து நின்று*** - *எழுந்து சென்று நின்று;* ***ஊக்கி*** - *(பிறகு) சினம் நெகிழ்ந்து;* ***உணர்ந்து*** - *ஆராய்ந்து;* ***உரைப்பான்*** - *(தனக்குள்) (பின்வருமாறு) கூறுபவனானான். (இராவணனையும் இலங்கையையும் அழித்தல்)* ***நேமியோன்*** - *இராமபிரானின்;* ***பணி அன்று*** - *கட்டளை அன்று (அன் றியும்);* ***ஒன்று ஊக்கி*** - *ஒரு செயலைச் செய்யத் தொடங்கி;* ***ஒன்று இழைத்தல்*** - *வேறு செயலைச் செய்தல்;* ***உணர்வு உடைமைக்கு*** - *அறிவாகியசெல்வத்துக்கு;* ***உரித்து அன்று*** - *உரிமையான செயலன்று;* ***பின்*** - *பிறகு;* ***தூக்கின்*** - *ஆராய்ந்தால்;* ***இது*** - *யான் எண்ணிய இச்செயல்;* ***சால*** - *மிகுதியாக;* ***பிழை பயக்கும்*** - *துன்பத்தை உண்டுபண்ணும்;* ***என*** - *என்று நினைத்து;* ***பெயர்ந்தான்*** - *பின் வாங்கினான்.*

பின்வாங்குதல்,செயல் செய்யாமல் ஒதுங்குதல். ஊக்கி உணர்ந்து, என்பதில் உள்ள ஊக்கி என்பது நெகிழ்ந்து என்னும் பொருள் தந்தது. முயங்கிய கைகளை ஊக்க என்னும் பகுதிக்கு (குறள் 1238) அழகர் தழுவிய கைகளைத் தளர்த்தினேன் ஆக என்று உரை வரைந்தார் ஒன்று ஊக்கி, ஒன்று இழைத்து என்பதில் உள்ள ஊக்கி என்பது செய்யத் தொடங்கி என்னும் பொருள் தந்தது. ***(221)***

5056. ஆலம்பார்த்து உண்டவன்போல்
ஆற்றல்அமைந்துளர் எனினும்
சீலம் பார்க்கஉரியோர்கள்
எண்ணாதுசெய்பவோ ?-
மூலம்பார்க்குறின் உலகை
முற்றுவிக்கும் முறைதெரினும்
காலம் பார்த்து,இறைவேலை
கடவாதகடல் ஒத்தான்.

(அனுமன்)

உலகை - *உலகங்களை;* ***முற்றுவிக்கும்*** - *அழிக்கின்ற;* ***முறைதெரினும்*** - *இயல்பை உடையது என்றாலும்;* ***காலம் பார்த்து*** - *காலத்தின் (ஆணையை) எதிர்பார்த்து;* ***இறை*** - *சிறிதுகூட;* ***வேலை கடவாத*** - *கரையை மீறிப்போகாத;* ***கடல் ஒத்தான்*** - *கடலைப்போல இருந்தான்;* ***மூலம்*** - *(அவ்வாறு அடங்கியதற்கு) காரணத்தை;* ***பார்க்குறின்*** -

ஆராய்ந்தால்; **பார்த்து -** தேவர்களின்துன்பத்தை நோக்கி; **ஆலம் -** *விடத்தை;* **உண்டவன்போல் -** உட்கொண்ட சிவபிரானைப்போல; **ஆற்றல் -** வலிமை; **அமைந்துளர் எனினும் -** *அமையப் பெற்றவர் என்றாலும்;* **சீலம் -** *(தமக்குரிய)* ஒழுக்கத்தை; **பார்க்க உரியோர்கள் -** பாதுகாக்கும் இயல்புடையவர்கள்; **எண்ணாது -** ஆராயாமல்; **செய்பவோ -** ஒரு செயலைச் செய்வார்களோ ?.

வேலை - கரை. 'வேலை கடவாத பள்ளக்கடல்' (கம்ப - 1925) சீலம் பார்த்தல். ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்தல். காலம் கருதியிருப்பர்... ஞாலம் கருதுபவர் என்று குறள் பேசும் (குறள் - 485). ***(222)***

5057. இற்றைப்போர்ப் பெருஞ்சீற்றம்
என்னோடும்முடிந்திடுக;
கற்றைப் பூங்குழலாளைச்
சிறைவைத்தகண்டகனை
முற்றப் போர்முடித்தது ஒரு
குரங்குஎன்றால், முனைவீரன்
கொற்றப்போர்ச் சிலைத்தொழிற்குக்
குறைவு உண்டாம் ! எனக் குறைந்தான்.

(அனுமன்)

இற்றை - இன்றைய தினத்தில்; **போர் -** (இராவணனுடன்) போர் செய்ய வேண்டும் என்னும்; **பெருஞ்சீற்றம் -** பெரியகோபம்; **என்னோடு -** எனக்குள்ளேயே; **முடிந்திடுக -** அடங்கிக் கிடக்கட்டும்; **பூ -** மலரணிந்த; **கற்றைக்குழலாளை -** அடர்ந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியை; **சிறை வைத்த -** சிறையிலே வைத்த; **கண்டகனை -** முள்போலும் இராவணனை; **ஒரு குரங்கு -** ஒரு குரங்கு; **முற்ற -** அழிய; **போர் -** போரிலே; **முடித்தது -** அழித்தது; **என்றால் -** என்று பேசப்பட்டால் (அது); **முனைவீரன் -** போரில் வல்ல இராமபிரானின்; **கொற்றம் -** வெற்றியைத் தருகின்ற; **சிலை போர்த்தொழிற்கு -** வில்லாற் செய்யப்படும் போர்ச் செயலுக்கு; **குறை உண்டாம் -** தாழ்ச்சி உண்டாகும்; **என -** என்று நினைந்து; **குறைந்தான் -** சீற்றம் தணிந்தான்.

பிராட்டி, ஐயன்வில்லின் ஆற்றலுக்கு மாசு உண்டாம் என்று கருதி, சொல்லினால் சுடாமல் அடங்கியிருந்தாள். அனுமனும் வீரன் சிலைக்குக் குறைவு உண்டாம் என்று கருதி இராவணனோடு போர் செய்தலைத் தவிர்த்தான். *கண்டகன் - முள்போன்றவன். கண்டகம் - முள் இளம் கண்டகம் விட நாகத்தின் நாவொக்கும் ஈர்ம்புரவே (பாண்டிக்கோவை 283) முனை - போர். வேந்துடைத்தானை முனைகெட (புறம் 330).* ***(223)***

5058. அந்நிலையான் பெயர்த்துரைப்பான்;
ஆய்வளைக்கை அணி இழையார்
இந் நிலையானுடன்துயில்வார்
உளரல்லர்;இவன் நிலையும்
புல்நிலையகாமத்தால்
புலர்கின்ற நிலை; பூவை

நல் நிலையின்உளள் என்னும்
நலன்எனக்கு நல்குமால் !

அந்நிலையான் - அவ்வாறுகோபம் அடங்கிய அனுமன்; **பெயர்த்து** - மறுபடியும்; **உரைப்பான்** - (தனக்குள்) கூறிக் கொண்டான்; **இந்நிலையானுடன்** - இந்த நிலையற்றவனுடன்; **துயில்வார்** - உறங்குகின்ற; **ஆய்வளைக்கை** - சிறந்த வளையலணிந்த கையையுடைய; **அணியிழையார்** - மகளிர்; **உளரல்லர்** - இல்லை; **இவன் நிலையும்** - இவனுடைய தன்மையும்; **புல் நிலைய** - புல் போன்ற தன்மையுடைய; **காமத்தால்** - காமத்தினாலே; **புலர்கின்ற நிலை** - வெப்பம் அடைகின்ற நிலைமையானது; **எனக்கு** - எனக்கு; **பூவை** - நாகணவாய்ப் பறவை போன்ற பிராட்டி; **நல்நிலையில்** - நல்ல கற்புடனே; **உளன் என்னும்** - இருக்கின்றாள் என்கின்ற; **நலன்** - நல்ல செய்தியை; **நல்கும்** - வழங்கும்.

இராவணனின்விரகதாபம் பிராட்டி கற்பினுடன் இருப்பதைத் தெரிவிக்கும் என்று அனுமன் யூகித்தான். அணியிழையாள் -என்பது மகளிர் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது.இனியர் இதனைப் பெயராய் நின்றது என்பர். வளையலணிந்த கையை உடையமகளிர் என்க. நிலையான் -உறுதியற்றவன். *(224)*

சீதையைக் காணாதஅனுமன் எண்ணம்

5059. **என்றுஎண்ணி, "ஈண்டு இனியோர்**
பயன்இல்லை என நினையா
குன்றன்னதோளவன்தன்
கோமனைபிற்படப் பெயர்ந்தான்;
நின்று எண்ணிஉன்னுவான்
அந்தோ !இந் நெடு நகரில்
பொன் துன்னும்மணிப் பூணாள்
இலள்என்ன, பொருமுவான்.

என்று எண்ணி - என்றுகருதி; **இனி** - இனிமேல்; **ஈண்டு** - இங்கே (இருப்பதால்); **ஓர் பயன் இல்லை** - ஒரு பிரயோசனம் இல்லை; **என** - என்று; **நினையா** - எண்ணி; **குன்று அன்ன** - மலை போன்ற; **தோளவன்தன்** - தோளையுடைய இராவணனின்; **கோமனை** - அரண்மனை; **பிற்பட** - பின்னே நிற்க; **பெயர்ந்தான்** - வெளியே சென்ற அனுமன்; **அந்தோ** - ஐயோ; **இ நெடுநகரில்** - இந்தப் பெரிய நகரத்தில்; **பொன் துன்றும்** - பொன்னிலே பதித்த; **மணிப்பூணாள்** - மணிகளையுடைய ஆபரணம் அணிந்த பிராட்டி; **இலள்என்ன** - இல்லை என்று; **நின்று** - திகைத்து; **எண்ணி** - ஆலோசித்து; **உன்னுவான்** - நினைத்து; **பொருமுவான்** - குமுறுபவன் ஆனான்.

எண்ணுதல்,ஆலோசித்தல், உன்னுதல், நினைத்தல். *(225)*

5060. **கொன்றானோ ? கற்பழியாக்**
குலமகளை ?கொடுந்தொழிலால்
தின்றானோ ?எப்புறத்தே
செறித்தானோ சிறை ? சிறியேன்

ஒன்றானும்உணரகிலேன்;
மீண்டுஇனிப்போய் என்னுரைக்கேன்
பொன்றாதபொழுது, எனக்கு இக்
கொடுந்துயரம் போகாதால்.

(இராவணன்)

கற்பு அழியா- *கற்பு நிலையிலிருந்து பிறழாத;* ***குலமகளை -*** *தூய பிராட்டியை;* ***கொன்றானோ -*** *கொன்றுவிட்டானோ;* ***கொடுந்தொழிலால் -*** *(புலால் உண்ணும்) கொடிய செயலால்;* ***தின்றானோ -*** *தின்று விட்டானோ;* ***எப்புறத்தே -*** *எந்த உலகத்தில்;* ***செறித்தானோ -*** *சிறையில் அடைத்து வைத்தானோ;* ***சிறியேன் -*** *அற்ப அறிவுடைய யான்;* ***ஒன்றானும் -*** *ஒரு சிறிதும்;* ***உணரகிலேன் -*** *அறியாதவனாய் உள்ளேன்;* ***இனி -*** *இனிமேல்;* ***மீண்டும் போய் -*** *திரும்பிச் சென்று (இராமபிரானுக்கு);* ***என்உரைக்கேன் -*** *யாது கூறுவேன்;* ***இக் கொடுந்துயரம் -*** *(பிராட்டியைக் காணாத) இப்பெருந்துன்பம்;* ***பொன்றாத பொழுது -*** *செத்தால் அன்றி;* ***எனக்கு -*** *(மானமுடைய) எனக்கு;* ***போகாது -*** *நீங்காது.*

இறந்தால்துன்பம் நீங்கும் என்பது கருத்து. ஆல் - அசை. ஒன்றானும் - சிறிதும். ஒன்று ஆயினும் என்பது ஒன்றானும் என வந்தது. ஒன்று - சிறிது. ஓம்படை ஒன்றும் சொல்லாள் (சிந்தா - 232) இனியர் பரிகாரம் சிறிதும் கூறாளாய், என எழுதினார். ஆனும் என்பது ஆயினும் என்பதன் திரிபு. ***(226)***

5061. 'கண்டுவரும்' என்று இருக்கும்
காகுத்தன்கவிக்குலக்கோன்
'கொண்டுவரும்'என்றிருக்கும்
யான் இழைத்த கோள் 'இதுவால்'
புண்டரிகநயனத்தான்
பால், இனி, யான் போவேனோ ?
விண்டவ ரோடுஉடன்வீயாது
யான் வாளாவிளிவேனோ.

காகுத்தன் - *(காகுத்தன் மரபில் தோன்றிய) இராமபிரான்;* ***கண்டுவரும் -*** *(அனுமன்) சீதையைப் பார்த்து வருவான்;* ***என்று இருக்கும் -*** *என்று எண்ணியிருப்பான்;* ***கவிகுலக்கோன் -*** *குரங்குகளின் தலைவன் (சுக்கிரீவன்);* ***கொண்டுவரும் -*** *(அனுமன்) சீதையைக் கொண்டு வருவான்;* ***என்று இருக்கும் -*** *என்று எண்ணியிருப்பான்;* ***யான் -*** *அற்பனாகிய யான்;* ***இழைத்த -*** *நிறைவேற்றிய;* ***கோள் இது -*** *இலட்சியமோ இப்படியுள்ளது;* ***புண்டரிக நயனத்தான்பால் -*** *தாமரைக் கண்ணன் (இராமன்) பால்;* ***இனி -*** *இனிமேல்;* ***யான் போவேனோ -*** *யான் செல்வேனோ;* ***விண்டவரோடு -*** *பகைத்தவர்களுடன்;* ***உடன் வீயாது -*** *ஒருங்கே சாகாமல்;* ***யான் வாளா -*** *யான் பயனின்றி;* ***விளிவேனோ -*** *இறப்பேனோ.*

விண்டவர்என்பதற்கு, அங்கதன் முதலானவர்கள் என்று பொருள் கூறுவாரும் உளர். அங்கதன் முதலானவர்கள் இறவாமையால் அவ்வுரை வெவ்வுரை. போரில் இறப்பாரை வீரர் விரும்புவர் என்க - மந்திரப்படலம் தசரதன் மொழிகளைப்

பார்க்கவும். இந்தச்சத்துருவான அரக்கரைக் கொல்லாமல் வெறுமே சாகேன் என்பது பழையவுரை (அடை -பதி). *(227)*

5062. "கண்ணியநாள் கழிந்துளவால்;
கண்டிலமால்கனங்குழையை
விண்ணடைதும்"என்றாரை
ஆண்டுஇருத்தி விரைந்த யான்,
எண்ணியதுமுடிக்ககிலேன்!
இனி முடியாதுஇருப்பேனோ ?
புண்ணியம் என்றுஒருபொருள்
என்னுழைநின்றும் போயதால்.

கண்ணியநாள் - (சுக்கிரீவனால்) குறிப்பிட்ட நாள்; **கழிந்துள -** கடந்தபடியுள்ளன; **கனங்குழையை -** சீதாபிராட்டியை; **கண்டிலம் -** கண்டோம் இல்லை (ஆதலால்); **விண் அடைதும் -** இறந்த விண்ணுலகத்தை அடைவோம்; **என்றாரை -** என்று கூறிய அங்கதன் முதலானவரை; **ஆண்டு -** அந்த மகேந்திரமலையில்; **இருத்தி -** உயிரோடு வாழச்செய்து; **விரைந்த யான் -** வேகமாக இலங்கையை அடைந்த யான்; **எண்ணியது -** கருதிய செயலை; **முடிக்ககிலேன் -** நிறைவேற்றினேன் இல்லை; **இனி -** இப்போது; **முடியாது -** இறவாமல்; **இருப்பேனோ -** உயிருடன் வாழ்வேனோ; **புண்ணியம் என்று -** அறம் என்று பேசப்படும்; **ஒருபொருள் -** ஒப்பற்ற பொருள்; **என் உழைநின்றும் -** என்பக்கத்திலிருந்து; **போயது -** நீங்கிவிட்டது.

தர்மம் என்னும்புனிதப்பொருள் என்னை விட்டு நீங்கி விட்டது. கழிந்துளவால்,போயதால் என்பனவற்றில் உள்ள ஆல் அசை. கனங்குழை - ஆகுபெயர் என்பர் அழகர். அன்மொழித்தொகை என்பர் முனிவர். *(228)*

5063.. ஏழு நூறுஓசனை சூழ்ந்து
எயில்கிடந்தது இவ் இலங்கை
வாழும் மா மன்உயிர், யான்
காணாதமற்று இல்லை;
ஊழியான்பெருந்தேவி
ஒருத்தியுமேயான் காணேன்
ஆழி தாய், இடர்- ஆழியிடையே
வீழ்ந்துஅழிவேனோ ?

ஏழுநூறு ஓசனை - எழுநூறு யோசனை அளவுக்கு; **எயில் ஆழ்ந்து -** மதிலால் சூழப்பெற்று; **கிடந்தது -** பரவியிருப்பதாகிய; **இவ் இலங்கை -** இந்த இலங்கை மாநகரில்; **வாழும் -** வாழ்கின்ற; **மா மன்னுயிர் -** சிறந்த நிலைபெற்ற பிராணிகளுள்; **யான் காணாத -** யான் பார்த்திராதவை; **இல்லை -** கிடையாது; **ஊழியான் -** ஊழிகளின் தலைவனான இராமபிரானின்; **பெருந்தேவி -** பெருந்தேவியாகிய; **ஒருத்தியுமே -** ஒப்பற்றவள் மட்டுமே; **யான் காணேன் -** நான் பார்க்கவில்லை; **ஆழிதாய் -** (நீர்) கடலைக் கடந்து; **இடர் ஆழியிடையே -** துன்பமாகிய கடலில்; **வீழ்ந்து -** அழுந்தி; **அழிவேனோ -** இறப்பேனோ.

ஓசனை - நான்குகாதம். ‘ஓசனை கமழும்’ என்னும் சிந்தாமணித் தொடர்க்கு ‘நான்கு காதம் எல்லை நாறும்’ என்று இனியர் உரை வகுத்தார். மற்று - அசை.

உயிர் என்றதுபிராணிகளை - உயிர் எல்லாம் தன் உயிர் என நல்கும் அந்தணன் (வனம்புகு - 22).

பெருந்தேவி -பட்டத்தரசி. உடன் முடிகவித்த இயற்பெருந்தேவி (பெருங்கதை 2.4.24). **(229)**

5064. வல்அரக்கன் தனைப்பற்றி
வாயாறுகுருதிஉகக்
கல் அரக்கும்கரதலத்தால்
காட்டுஎன்று காண்கேனோ ?
எல் அரக்கும்அயில் நுதிவேல்
இராவணனும்இவ் ஊரும்
மெல் அரக்கின்உருகிஉக
வெந்தழலால் வேய்கேனோ ?

கல் - மலைகளைக்கூட; **அரக்கும் -** பொடியாக்கும்; **கரதலத்தால் -** (என்னுடைய) கைகளால்; **வல் -** வலிமை உடைய; **அரக்கன்தனை -** இராவணனை; **வாய் -** வாய்வழியாக; **குருதிஆறுஉக -** இரத்த நதி பெருக்கெடுக்க; **பற்றி -** இறுக்கிப் பிடித்து; **காட்டு என்று -** பிராட்டியைக் காட்டுக என்று; **காண்கேனோ -** காண்பேனோ (அல்லது); **எல் -** சூரியனையே; **அரக்கும் -** வருத்துகின்ற; **அயில் -** கூர்மையான; **நுதிவேல் -** நுனியை உடைய வேலேந்திய; **இராவணனும் -** இராவணனும்; **இவ்வூரும் -** இந்த இலங்கையும்; **மெல் அரக்கின் -** மென்மையான அரக்கைப்போல;**உருகிவிழ -** உருகிவிழும்படி; **வெந்தழலால் -** கொடிய நெருப்பினாலே (இந்த ஊரை); **வேய்கேனோ -** மூடுவேனோ (எதைச் செய்வது). **(230)**

5065. வானவரேமுதலோரை
வினவுவெனேல், வல் அரக்கன்
தான் ஒருவன்உளன் ஆக
உரைசெய்யும் தருக்கு இலரால்;
ஏனையர்கள்எங்கு உரைப்பார் ?
எவ்வண்ணம்தெரிகேனோ ?
ஊன் அழியநீங்காத
உயிர்சுமந்த உணர்வில்லேன்.

ஊன் அழிய - ஊனால்ஆகிய இவ்வுடம்பு தளர்ச்சியடைய; **நீங்காத -** இவ்வுடலை விட்டு விலகிப் போகாத; **உயிர் சுமந்த -** உயிரைத் தாங்கிக் கொண்டுள்ள; **உணர்வில்லேன் -** அறிவற்ற யான்; **வானவரே முதலோரை -** தேவர் முதலாகியவரை; **வினவுவனேல் -** (பிராட்டியைப் பற்றி) கேட்டால்; **வல் அரக்கன் தான் ஒருவன் உளன் ஆக -** வலிய இராவணனாய ஒருவன் இருக்க; **உரை செய்யும் -** பிராட்டியைப் பற்றி எடுத்துக்கூறும்; **தருக்கு இலர் -** வலிமை அற்றவர்; **ஏனையவர்கள் -** (அத் தேவரினும்

தாழ்ந்த) பிற மக்கள்; ***எங்கு உரைப்பார் -*** *எப்படிக் கூறுவார்கள்;* ***எவ்வண்ணம் தெரிகேன் -*** *எப்படிப் பிராட்டியிருக்குமிடத்தை ஆராய்வேன்.*

தருக்கு - வலிமை.அரக்கர் - சிதைவு எய்தித் தருக்கு அழிவுற (அகத்தியப் 54) தருக்கிலரால் - ஆல் - அசை தேவர்களின் ஆற்றலின்மையை முனிவர்கள் வாக்கால் உணரலாம் (கம்ப. 2645) பிரம்மதேவனும் ஆற்றல் அற்றவன் என்பதை 'கமலத்தானே முதலினர் தலைபத்து உள்ளாற்கு ஆட் செய்கின்றார்கள்' என்னும் சடாயு மொழிகளால் (கம்ப. 3524) அறிக. ***(231)***

5066. எருவைக்கு முதலாய
சம்பாதி'இலங்கையில் அத்
திருவைக்கண்டனென்' என்றான்
அவன்உரையும் சிதைந்த தால்;
கருவைக்கும்நெடுநகரைக்
கடலிடையேகரையாதே
உருவைக் கொண்டு, இன்னமும் நான்
உளென் ஆகஉழல்கேனோ ?

எருவைக்கு - *கழுவின்இனங்களுக்கு ;* ***முதலாய -*** *தலைவனான;* ***சம்பாதி -*** *சம்பாதியானவன்;* ***இலங்கையில் -*** *இலங்கை மாநகரில்;* ***அத்திருவை -*** *அந்த பிராட்டியை;* ***கண்டனென் -*** *பார்த்தேன்;* ***என்றான் -*** *என்று கூறினான்;* ***அவன் உரையும் -*** *அவன் கூறிய மொழியும்;* ***சிதைந்தது -*** *பொய்யாகி விட்டது;* ***கருவைக்கும் -*** *(இரத்தினம் முதலானவற்றை) கருப்பமாகவைக்கப் பெற்ற;* ***நெடுநகரை -*** *பெரிய இலங்கையை;* ***கடலிடை -*** *கடலிலே;* ***கரையாதே -*** *கரைக்காமல்;* ***இன்னமும் -*** *இன்னும்;* ***உருவைக் கொண்டு -*** *(பயன்படாத) உடம்பைக் கொண்டு;* ***உளென் ஆகி -*** *உயிருடன் இருப்பவனாய்;* ***உழல்கேனோ -*** *வருந்துவேனோ. எருவை - கழுகு. உரைசிதைதல் ஆவது பொய்யாதல். கரு என்பது ஒரு நகரையோ, கோயிலையோ அமைக்குமுன் பூமியின் அடியில் புதைக்கப்படும் இரத்தினம் பொன் முதலானவை. இவ்வாறு கரு அமைந்ததை சிறுபாணாற்றுப்படை பேசும். கருவொடு பெயரிய நன்மா இலங்கை (சிறுபாண் 119-120) இனியர் 'கருப்பதித்த முகூர்த்தத்தாலே ஒருவராலும் அழித்தற்கரிய மா இலங்கை என்றார். இம்மாவிலங்கை என்பது திண்டிவனம் அருகில் உள்ள சிற்றூர். அவ்வுரையின் அடிப்பகுதியில், தமிழ்த்தெய்வம் (உவே.சா) கருவைக்கும் நெடுநகரம் என்ற பகுதியை மேற்கோள் காட்டியதைப் பார்க்கவும். கர்ப்பநியாசம் என்னும் கோவில் வழக்கை நினைக்கவும்.* ***(232)***

5067. வடித்துஆய்பூங் குழலாளை
வான் அறியமண் அறியப்
பிடித்தான் இவ்அடலரக்கன்
எனும்மாற்றம் பிழையாதால்;
எடுத்து ஆழிஇலங்கையினை
இருங்கடல்இட்டு இன்று இவனை
முடித்தாலே யான்முடிதல்
முறைமன்றஎன்றுணர்வான்.

(அனுமன்)

வடித்து - *சீவப்பெற்று;* **ஆய் பூ** - *ஆராய்ந்தெடுக்கப்பெற்ற பூக்கள் அணியப்பெற்ற;* **குழலாளை** - *கூந்தலையுடைய பிராட்டியை;* **இ அடல் அரக்கன்** - *இந்த வலிமை மிக்க இராவணன்;* **வான் அறிய** - *விண்ணுலகம் அறியவும்;* **மண் அறிய** -*மண்ணுலகம் அறியவும்;* **பிடித்தான்** - *கவர்ந்தான்;* **எனும் மாற்றம்** - *என்று பேசப்படும் மொழி;* **பிழையாது** - *தவறாது (நான்);* **ஆழி இலங்கையினை** - *கடல் நடுவுள்ள இலங்கை மாநகரை;* **எடுத்து** - *பெயர்த்தெடுத்து;* **இருங்கடல் இட்டு** - *பெரிய கடலினுள் போகட்டு;* **இவனை** - *இந்த இராவணனை;* **முடித்தால்** - *அழித்தால் (பிறகு) மன்ற உறுதியாக;* **யான்** - *நான்;* **முடிதல்** - *அழிதல்;* **மன்ற முறை** - *உறுதியாக நியாயம் ஆகும்;* **என்று உணர்வான்** - *என்று நினைப்பவன் ஆனான்.*

வடித்து -சீவப்பெற்று. மஞ்சு ஒக்கும் அளகஓதி மழை ஒக்கும் வடித்த கூந்தல் என்று சூர்ப்பணகை பேசினாள்.

பிழையாதால் -ஆல் - அசை. முடித்தாலே - ஏ அசை. ஆழி - வட்டம்.
(233)

5068. எள்உறையும் ஒழியாமல்
யாண்டையுளும் உளனாய்த்தன்
உள்உறையும்ஒருவனைப் போல்
எம்மருங்கும் உலாவுவான்
புள் உறையும்மானத்தை
உறநோக்கிஅயல் போவான்
கள் உறையும்மலர்ச்சோலை
அயல் ஒன்றுகண்ணுற்றான்.

தன்உள் உறையும்- *தன்னுடைய இதயத்தில் வாழும்;* **ஒருவனைப் போல்** - *இராமபிரானைப்போல்;* **எள் உறையும்** - *எள் தங்கும் சிற்றிடமும்;* **ஒழியாமல்** - *விடாமல்;* **யாண்டையுளும்** - *எவ்விடத்திலும்;* **உளனாய்** - *இருப்பவனாய்;* **எம்மருங்கும் உலாவுவான்** - *எவ்விடத்தும் சஞ்சரிக்கும் அனுமன்;* **புள் உறையும்** - *பறவைகள் தங்கியுறையும்;* **மானத்தை** - *ஆகாயத்தை;* **உற நோக்கி** - *உற்றுப்பார்த்து;* **அயல் போவான்** - *அரண்மனையை (விட்டு) வெளியே செல்பவன்;* **கள் உறையும் மலர்** - *தேன் பொழிந்த மலர்கள் உடைய;* **சோலை ஒன்று** - *ஒரு சோலையை;* **அயல்** - *பக்கத்தில்;* **கண்ணுற்றான்** - *கண்டான்.*

ஒருவனைப்போல் என்னும் பாடத்தினும் அழகனைப்போல் என்னும் பாடம் சிறக்கும். 'கரியனாய், வெளியன் ஆகிச் செய்யனாய்க் காட்டும் .... தன் அகத்துறை அழகனே போல்' என்னும் ஊர்தேடு படலம் (கம்ப. 4936).

இராமபிரானைப்போன்றவன் அனுமன் என்று பேசப்படுவது இந்திய தத்துவ இயல்பைக் காட்டும். ஊர் - நிறைவு. ***(234)***

acharya.org

காட்சிப்படலம்

அனுமன்பிராட்டியைத்தேடி வந்தபோது, பிராட்டி இருந்த நிலையையும் அவள் எண்ணங்களையும் இப் படலம் விவரிக்கிறது. பிராட்டிமென்மருங்குல்போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்து பிரிவுத் துயரமே பெண்ணுருக்கொண்டாற் போல் விளங்குகிறாள். அவள் என் நிலையைப் பெருமான் உணரவில்லையோ என்று கருதி நெருப்பிற் புக்காற் போன்று வருந்தினாள். பழைய நினைவுகளெல்லாம் பிராட்டியைக் கொல்லாமற் கொல்கிறது. பிராட்டி திரிசடையை நோக்கி, இடப்புறம் துடிக்கின்றது. இனி யாது நிகழும் என்று கேட்கிறாள். திரிசடை எதிர்காலத்தில் இலங்கையில் நிகழும் நிகழ்ச்சியைத் தான் கனவில் கண்டதைக் கூறிப் பிராட்டியைத் தேற்றுகிறாள். இச் சமயத்தில்தான் அனுமன் பிராட்டியின் தவக் கோலத்தைக் கண்டு, பிராட்டியின் மனத்தவத்தை வியந்து, அறம் வெல்லும் ! பாவம் தோற்கும் !' என்னும் சத்தியத்தை எண்ணிப் பூரிக்கிறான். அப்போது அங்கே இராவணன் அரக்கியர் சூழப் பெருமிதத்துடன் தோன்றுகிறான். அவன் - பிராட்டியை நோக்கி, பலவாறு காதல் மொழிகளை இரந்து பேசி பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அது கேட்ட பிராட்டிக்குச் சீற்றம் வந்து வெகுண்டு பேசுகின்றாள். இராவணன் சீற்றங்கொண்டு இவளைப் பிளந்து தின்பேன் என்று கருதுகிறான். அச் சீற்ற நெருப்பைக் காதல் அவிக்கிறது. இராவணன் தன் செய்கைக்குப் பொருந்தாக் காரணம் புகல்கிறான். பலபடியாகப் பேசி பிராட்டியின் மனத்தை மாற்ற முயல்கிறான். இறுதியில் இராவணன் அரக்கிகளைப் பார்த்து, 'இவளை எப்படியாவது வசப்படுத்துங்கள்' என்று கூறிச் செல்கிறான். அரக்கிகள் பிராட்டியை வருத்துகிறார்கள். திரிசடையின் சொற்களால் பிராட்டி தெளிவு பெறுகிறாள். இப் படலம் புனித ஆன்மாவின் பத்து இந்திரியங்களோடு கூடிய மனம் ஆன்மாவுக்கு உலக நாட்டத்தை உண்டுபண்ண முயல்வதையும், புனித ஆன்மா மனத்தை வென்று இறைவன்பால் சார்ந்து நிமிர்ந்து நிற்பதையும் குறிக்கிறது.

அனுமன் அசோகவனத்தை யடைதல்

கலித்துறை

5069. மாடு நின்றஅம் மணி மலர்ச் சோலையை மருவி,
'தேடி, அவ்வழிக் காண்பெனேல், தீரும் என்
சிறுமை;
ஊடுகண்டிலென்என்னின், பின், உரியது ஒன்று
இல்லை;
வீடுவேன், மற்றுஇவ் விலங்கல்மேல் இலங்கையை
வீட்டி'.

மாடு நின்ற - *பக்கத்தில் நிமிர்ந்துள்ள;* **மணிமலர் அ சோலை** - *அழகிய மலர்கள் மலர்ந்த அந்தச் சோலையை;* **மருவி** - *(யான்) அடைந்து;* **அவ்வழி** - *அவ்விடத்தில்;* **தேடி காண்பெனேல்** - *தேடிப் பிராட்டியைப் பார்ப்பேனானால்;* **என் சிறுமை தீரும்** - *என்னுடைய துன்பம் நீங்கும்;* **ஊடு கண்டிலென் என்னின்** - *சோலையின் உள்ளே காணப் பெற்றிலேன் என்றால்;* **பின்** - *பிறகு;* **விலங்கல்மேல் இ இலங்கையை** - *திரிகூட மலையில் உள்ள இந்த இலங்கைமா நகரை;* **வீட்டி** - *பாழாக்கி;* **வீடுவென்** - *யான்*

இறப்பேன்; **உரியது -** செய்வதற்கு உரிய செயல்; **மற்று ஒன்று இல்லை -** வேறு ஒன்று கிடையாது.

சிறுமை -தேய்ந்து சிறிதாதல். (குறள் 769. பரிமேல்.) விலங்கல்மேல் உள்ள இலங்கையை வீட்டி என்பதற்கு திரிகூட மலையின்மேலே உள்ள இலங்கையை அழித்து என்று உரை கூறுவார் உளர். இக்கலித்துறை மா - விளம் - விளம் - விளம் - மா என்னும் சீர்களை முறையே பெற்று வரும். இத்தகைய பாடல்கள் இந்நூலில் 1223 உள்ளன (மணிமலர் 76) இதனை வை.மு.கோ. அவர்கள் காப்பியக் கலித்துறை என்று குறிக்கின்றார். **(1)**

5070. என்று,சோலை புக்கு எய்தினன், இராகவன் தூதன்;
ஒன்றி வானவர் பூமழை பொழிந்தனர் உவந்தார்;
அன்று, அவ் வாள்அரக்கன் சிறை அவ் வழி வைத்த
துன்று அல்ஓதிதன் நிலை இனிச் சொல்லுவான்
துணிந்தாம்.

என்று - என்று சிந்தித்து; **இராகவன் தூதன் -** இராமபிரானின் தூதனான அனுமன்; **சோலை புக்கு எய்தினன் -** சோலைக்குள் சென்று சேர்ந்தான்; (அப்போது) **வானவர் -** தேவலோகத்திருப்பவர்; **ஒன்றி பூ மழை பொழிந்தனர் -** ஒன்று சேர்ந்து பூமாரி பொழிந்து; **உவந்தார் -** மகிழ்ச்சி அடைந்தனர்; **இனி -** இனிமேல்; **வாள் அரக்கன் -** வாள் ஏந்திய இராவணனால்; **அவ்வழி சிறைவைத்த -** அச் சோலையில் சிறை வைக்கப்பெற்ற; **அல் துன்று ஓதிதன் -** இருள் போன்ற கூந்தலையுடையபிராட்டியின்; **அன்று நிலை -** அப்போதைய நிலைமையை; **சொல்லுவான் துணிந்தாம் -** சொல்லுவதற்குத் துணிந்தோம்.

அல்துன்று ஓதி -இருள் போன்ற கூந்தல். துன்று - உவமச் சொல். (சிந்தாமணி. 2490 நச்) உவமச் சொல்லாவது வினைச் சொற்களை உவம உருபு போலப் பயன்படுத்தல். **(2)**

அரக்கியர் கூட்டத்தில்
சீதையின் நிலை

5071. வன்மருங்குல் வாள் அரக்கியர் நெருக்க, அங்கு
இருந்தாள்;
கல் மருங்கு,எழுந்து என்றும் ஓர் துளி வரக் காணா
நல்மருந்துபோல், நலன் அற உணங்கிய நங்கை,
மென்மருங்குபோல், வேறு உள அங்கமும்
மெலிந்தாள்.

கல் மருங்குஎழுந்து - கல்லின் பக்கத்திலே தோன்றி வளர்ந்து; **என்றும் -** எக்காலத்திலும்; **ஓர் துளி வரக் காணா -** ஒரு நீர்த்துளி வருதலை யறியாத; **நல் மருந்து போல் -** உயர்ந்த மூலிகையைப் போல; **வன்மருங்குல் -** பருத்த இடையை உடைய; **வாள் அரக்கியர் -** கொடிய அரக்கியர்கள்; **நெருக்க -** துன்புறுத்த (அதனால்); **நலன் அற உணங்கிய நங்கை -** உடல் நலமும் உள நலமும் அற்றுப்போக வாடிய பிராட்டி; **மெல் மருங்குல் போல் -** மெல்லிய இடையைப் போல; **வேறு உள அங்கமும் -** மற்றைய

அங்கங்களும்; **மெலிந்தாள் -** *இளைத்து;* **அங்கு இருந்தாள் -** *அசோக வனத்தில் இருந்தாள்.*

மென்மருங்குல்சிற்றிடையைக்குறிக்கும். அதுபோல் வன்மருங்குல் பேரிடையைக் குறிக்கும். மருந்து - மூலிகை. மருந்து கொள் மரத்தின் வாள் வடு மயங்கி (புறம் 180) 'வாள் அரக்கியர், பல முகத்தார் எழு நூறு பேர்; நல் மருந்து மிருதசஞ்சீவினி என்பன பழையவுரை (அடை - பதி) (3)

5072. துயில் எனக் கண்கள் இமைத்தலும் முகிழ்த்தலும்
துறந்தாள்;
வெயிலிடைத்தந்த விளக்கு என ஒளி இலா
மெய்யாள்;
மயில் இயல்,குயில் மழலையாள், மான் இளம் பேடை
அயில் எயிற்றுவெம் புலிக் குழாத்து
அகப்பட்டதன்னாள்.

துயில்என - *உறக்கம்என்று கூறும்படி;* **கண்கள் இமைத்தலும் -** *கண்கள் மூடுதலையும்;* **முகிழ்த்தலும் துறந்தாள் -** *(விழிப்பு என்னும்படி) திறத்தலையும் விட்டுவிட்டு;* **வெயில் இடை தந்த -** *சூரியனுக்கு எதிரே ஏற்றி வைத்த;* **விளக்கு என -** *விளக்கைப் போல;* **ஒளி இலா மெய்யாள் -** *ஒளி குன்றிய மேனியை உடைய;* **மயில் இயல் குயில் -** *மயிலின் சாயலையும் குயிலின் குரலையும்;* **மழலையாள் -** *பெற்ற பிராட்டி;* **இளம் மான் பேடை -** *இளமையுடைய பெண்மான்;* **அயில் எயிற்று வெம்புலிக் குழாத்து அகப்பட்டது அன்னாள் -** *கூரிய பற்களையுடைய கொடிய புலிக் கூட்டத்தில் சிக்கிக் கொண்டாற் போன்று இருந்தாள்.*

சூரியனுக்கு எதிரேஏற்றப்பட்ட விளக்கைப்போல ஒளியற்ற பிராட்டி, புலியின் கூட்டத்தில் அகப்பட்ட மான்போல இருந்தாள். இமைத்தல் - கண்கள் மூடுதல். 'எரி அர வார மார்பர் இமையாரும் அல்லர் இமைப்பாரும் அல்லர்' (தேவாரம் 4. சிவன் எனும் 2) முகிழ்த்தல் - அரும்புதல். விழித்தல். துயில் எனக் கண்கள் இமைத்தல் என்றதனால் விழிப்பென மூடுதல் இல்லை என்க. வெயில் - சூரியன். 'வெயில் இள நிலவே போல் விரிகதிர் இடைவீச' (கம்ப. 2000) 'மயிலியல், குயில்' மழலையின் மான் இளம் பேடை' என்றும் பாடம் உண்டு. மயிலின் இயலையும் (சாயலையும்) குயிலின் குரலையும் பெற்ற பெண் மான் என்பது அதன் பொருள். "மானின் விழி பெற்ற மயில் வந்தது" என்று காமவல்லியைக் கூறும் கம்பர் இயற்கையை உன்னுக. (4)

5073. விழுதல்,விம்முதல், மெய் உற வெதும்புதல், வெருவல்,
எழுதல்,ஏங்குதல், இரங்குதல், இராமனை எண்ணித்
தொழுதல்,சோருதல், துளங்குதல், துயர் உழந்து
உயிர்த்தல்,
அழுதல், அன்றி,மற்று அயல் ஒன்றும் செய்குவது
அறியாள்.

(பிராட்டி)

விழுதல் - பூமியில் விழுதல்; **விம்முதல்** - தேம்பி அழுதல்; **உறமெய் வெதும்புதல்** - அதிகமாக உடல் வெப்பம் அடைதல்; **வெருவல்** - அஞ்சுதல்; **எழுதல்** - எழுந்திருத்தல்; **ஏங்குதல்,இரங்குதல்** - வருந்துதல்,அழுதல்; **இராமனை எண்ணித் தொழுதல்** - இராமபிரானை நினைந்து வணங்குதல்; **சோருதல்** - தளர்ச்சியடைதல்; **துளங்குதல்** - உடல் நடுக்கம் அடைதல்; **துயர் உழந்து உயிர்த்தல்** - துன்பத்தால் சிதைந்து பெருமூச்சுவிடுதல்; **அழுதல்** - புலம்புதல்; **அன்றி** - ஆகிய இச்செயலைத் தவிர; **அயல் ஒன்றும்** - வேறு செயல்கள் எதுவும்; **செய்குவது அறியாள்** - செய்வது அறியாதவளாக இருந்தாள்.

பிராட்டி அழுதல்முதலான செயல்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அறியாதவளாய் இருந்தாள். மற்று - அசை. செய்குவது - கு - சாரியை. 'காய்குவள் அல்லளோ' - கலித்தொகை 79. **(5)**

5074. தழைத்தபொன் முலைத் தடம் கடந்து, அருவி
போய்த் தாழப்
புழைத்த போல,நீர் நிரந்தரம் பொழிகின்ற
பொலிவால்,
இழைக்கும்நுண்ணிய மருங்குலாள், இணை நெடுங்
கண்கள்,
'மழைக்கண்'என்பது காரணக் குறி என வகுத்தாள்.

இழைக்கும்நுண்ணிய மருங்குலாள் - நூலின் இழையைவிட நுட்பமான இடையைப் பெற்ற பிராட்டி; **நெடும் இணைகண்கள்** - நீண்ட இரண்டு கண்கள்; **புழைத்த போல** - துளைபட்டுப் போனாற் போல; **தழைத் தபொன்முலைத் தடம் கடந்து** - சீரிய பொன்போன்றபசலை படர்ந்ததனங்களைத் தாண்டி; **அருவி போய்தாழ** - அருவி சென்று கீழே இறங்க; **நீர்** - தண்ணீரை; **நிரந்தரம்** - எப்போதும்; **பொழிகின்ற பொலிவால்** - பொழியும் மிகுதியால்; **மழைக்கண் என்பது** - மழைக்கண் என்றுகூறப்படுவது; **காரணக்குறி என வகுத்தாள்** - காரணப் பெயர் என்று கூறும்படி நியமித்தாள்.

பிராட்டியின் கண்கள்இடையறாது அருவிபோல் கண்ணீர் பொழிவதால் 'மழைக்கண்' என்றும் பெயர். மேகம் (மழை) போன்ற கண்கள் என்னும் பொருள் பெற்றுக் காரணப் பெயராயிற்று என்கிறான் கவிஞன். மழைக்கண் என்பதை இடுகுறிப் பெயர் என்று கூறியவரை மறுப்பதுபோல் உள்ளது. பொன் - பசலை. பொன் ஈன்ற நீலமாமணி முலையினாளே (சிந்தாமணி 6. 119) வகுத்தல் - நியமித்தல். 'வகுத்தான் வகுத்தவகை' என்று தமிழ் மறை (குறள் 377.) பேசும். பொலிவு - மிகுதி. கழுநீர் பொலிந்த கண் அகன் பொய்கை (மதுரைக் - 171) மருங்குலாள் வகுத்தாள் என்க. அருவி 'போல்' (அண், மல், கழ) **(6)**

5075. அரிய மஞ்சினோடு அஞ்சனம் முதல் இவை அதிகம்
கரிய காண்டலும்,கண்ணின் நீர் கடல் புகக்
கலுழ்வாள்;
உரிய காதலின்ஒருவரோடு ஒருவரை உலகில்

பிரிவு எனும்துயர் உருவு கொண்டாலன்ன
பிணியாள்.

உலகில் - இந்தஉலகத்தில்; **உரிய காதலின் ஒருவரோடு -** உரிமையாகக் கொண்ட காதலுடைய ஒருவரோடு; **ஒருவரை -** ஒப்பற்ற அன்புடையவர்களை; **பிரிவு எனும் துயர் -** பிரிதல் என்னும் துன்பமானது; **உருவு கொண்டால் அன்ன -** வடிவம் பெற்றாற் போன்ற; **பிணியாள் -** நோயை உடைய பிராட்டி; **அரிய மஞ்சினோடு -** அழகிய மேகத்துடன்; **அஞ்சனம் முதல் -** மை முதலான; **அதிகம் கரிய இவை -** சிறப்புற்ற கரிய நிறம் உடைய இப் பொருள்களை; **காண்டலும் -** பார்த்தவுடன் (இராமன் மேனியின் நிறம் மனத்தில் தோன்றுதலால்); **கண்ணின்நீர் -** கண்ணிலிருந்து வரும் நீர்ப் பெருக்கு; **கடல் புகக் கலுழ்வாள் -** கடலில் பாயும்படி மனம் உருகுவாள்.

மேகம், மை,முதலான பொருள்கள் இராமபிரானை நினைப்பூட்டுதலால் பிராட்டி துன்புற்றாள். 'இப்பொருள்' என்றது நீலக்கடல், காயாம்பூ முதலானவற்றை. கலுழ்தல் - உருகுதல். கலுழத் தன் கையால் தீண்டி (சிந்தா. 8.38) 'ஒருவரொடு' என்பதில் உள்ள 'ஒடு' உருபை ஐயுருபாகக் கொள்க. உருபு மயக்கம்.' நாகு வேயொடு நக்கு வீங்கு தோள்' என்னும் தொடரை உள்ளுக. 'ஒருவரை' என்பதில் உள்ள 'ஐ' சாரியை. இரண்டன் உருபன்று. 'யாவையும் சூனியம் சத்து எதிர்' - சிவஞான போதம் - 7. யாவும் என்பது யாவையும் என வந்துள்ளது - ஐ - சாரியை. *(7)*

5076. துப்பினால் செய்த கையொடு கால் பெற்ற துளி
மஞ்சு
ஒப்பினான்தனைநினைதொறும், நெடுங் கண்கள்
உகுத்த
அப்பினால்நனைந்து, அருந் துயர் உயிர்ப்புடை
யாக்கை
வெப்பினால்புலர்ந்து, ஒரு நிலை உறாத மென்
துகிலாள்.

துப்பினால்செய்த - பவளத்தால் செய்யப்பெற்ற; **கையொடு கால் பெற்ற -** கைகளையும் கால்களையும் பெற்ற; **துளி மஞ்சு ஒப்பினான்தனை -** மழை பொழியும் மேகம் போன்ற இராமபிரானை; **நினைதொறும் -** நினைக்கும் போதெல்லாம்; **நெடுங்கண்கள் உகுத்த -** நீண்ட கண்கள் சிந்திய; **அப்பினால் நனைந்து -** கண்ணீரால் நனையப் பெற்று; **அருந்துயர் உயிர்ப்புடை யாக்கை -** போக்க முடியாத துன்பமும் பெருமூச்சும் பெற்ற உடம்பின்; **வெப்பினால் உலர்ந்து -** வெப்பத்தால் உலர்ந்து; **ஒருநிலை உறாத -** ஒருபடித்தாய் இராத; **மென்துகிலாள் -** மெல்லிய ஆடையுடையளாய்இராநின்றாள். பவளக்காலும்பவளக்கையும் பெற்ற மேகம், என்றது இல்பொருள் உவமையணி.
(8)

5077. 'அரிது-போகவோ, விதி வலி கடத்தல் !' என்று
அஞ்சி,
'பரிதிவானவன்குலத்தையும், பழியையும், பாரா,
சுருதி நாயகன்,வரும் வரும்' என்பது ஓர்
துணிவால்

கருதி, மாதிரம்அனைத்தையும் அளக்கின்ற
கண்ணாள்.

போகவோ - சிறையிலிருந்து தப்பிச் செல்லுதலோ; ***விதிவலி கடத்தல் ஓ -*** விதியின் வலிமையைக்கடந்து போதலோ; ***அரிது -*** முடியாததாகும்; ***என்று அஞ்சி -*** என்று கருதி அச்சமுற்று; ***சுருதி நாயகன் -*** வேதத்தின் தலைவனான இராமபிரான்; ***பரிதி வானவன் குலத்தையும் -*** தன்னுடைய சூரிய வம்சத்தையும்; ***பழியையும் -*** தனக்கு நேர்ந்த அவமானத்தையும்; ***பாரா -*** பார்த்து; ***வரும் வரும் -*** (உறுதியாக) வருவான் வருவான்; ***என்பது ஓர் துணிவால் -*** என்று (அடிமனம்) கூறும் உறுதிப்பாட்டால்; ***கருதி -*** இராமபிரானது வருகையை எதிர்பார்த்து; ***மாதிரம் அனைத்தையும் -*** எல்லாத் திசைகளையும்; ***அளக்கின்ற கண்ணாள் -*** துழாவிப் பார்க்கும் கண்களையுடையாள்.

போதல் என்னும்தொழிற் பெயர் போக என்னும் வடிவம் பெற்றது. வரல் இயலாது - வர இயலாது என வந்தாற்போல, போகவோ என்பதில் உள்ள ஓகாரத்தைக் கடத்தல் என்பதுடன் கூட்டவேண்டும். 'அரிது போகவோ' என்னும் பாடம் சிறப்புடைத்து. போகவோ,
கடத்தலோ அரிது - எனமுடிக்க. விதி வலி கடத்தல் போகவோ - அரிது என்று கூட்டி, விதி வலி கடந்து செல்லுதல் என்பது போக முடியாத அரிய காரியம் என்றும் கூறுவர் (அடை - பதி) போகவோ, விதி வலி கடத்தல் அரிது என்று கூட்டி (யான்) உயிர் நீங்குவேன் ஆகவோ என்றால் ஊழ்வினையின் வலிமையை மீளுதல் அரிது என்றும் கூறுவர் (வை.மு.கோ) விதி வலி கடக்கப் போவது அரிது என்று கூட்டி - ஊழ்வலியைக் கடக்கச் செல்லவே இயலாது - என்று கூறும் (அண்மல். கழ) கடக்க என்றும் பாடம் கொள்ளப்பெற்றது. அரிது போகவோ - இவ்வூரை விட்டுப் போகலாம் என்றாலோ மிகவும் அரிதாயிருக்கிறது. விதி - தெய்வசங்கற்பமோ வலி கடத்தல் - நமது செய்கையை விஞ்சியதாக இருக்கிறது என்று உரை வகுத்தவர் வி. கோவிந்தப்பிள்ளை.
(9)

5078. கமையினாள்திரு முகத்து அயல் கதுப்பு உறக்
கவ்வி,
சுமையுடைக் கற்றை, நிலத்திடைக் கிடந்த, தூ
மதியை
அமைய வாயில்பெய்து, உமிழ்கின்ற அயில் எயிற்று
அரவின்,
குமையுறத்திரண்டு, ஒரு சடை ஆகிய குழலாள்.

கமையினாள் - பொறுமைஉடைய பிராட்டியின்; ***திருமுகத்து அயல் -*** அழகிய முகத்தின் இரு பக்கங்களிலும்; ***கதுப்பு உறக் கவ்வி -*** கன்னங்களில்நன்றாகப் பற்றி; ***நிலத்திடைக் கிடந்த -*** பூமியிலே படிந்துள்ள; ***சுமை உடைகற்றை -*** பாரம் உடைய கூந்தலின் தொகுதியானது; ***தூமதியை அமையவாயில் பெய்து -*** தூய்மையான சந்திரனை வாயில் இட்டு; ***உமிழ்கின்றஅயில் எயிற்று அரவின் -*** வெளியிலே உமிழ்கின்ற கூரியபற்களையுடையஇராகுவைப் போல; ***குமை உறத்திரண்டு -*** நெருக்கம் மிகுந்து திரட்சியாகி; ***ஒரு சடை ஆகிய குழலாள் -*** ஒரு சடையாகிய கூந்தலையுடையாள்.

acharya.org

கமை-பொறுமை.கதுப்பு-கன்னம். நிலத்திடைக் கிடந்த கற்றை என மாற்றுக. இது "தோல் போர்த்த என்பு உடம்பு" என்பதனை', என்பு தோல் போர்த்த உடம்பு' (குறள்.80) என்று கூறியதை ஒக்கும். நிலத்திடைக் கிடந்த என்னும் அடைமொழியை மதிக்குச் சேர்ப்பாரும் உளர். குழல் சடையாயிற்று என்பதைப் போலவே 'நறுங்குஞ்சி ஈண்டு சடையாயினது என்று பேசுவார் (கம்ப. 5284) **(10)**

5079. ஆவி அம் துகில் புனைவது ஒன்று அன்றி வேறு அறியாள்;
தூவி அன்னம்மென் புனலிடைத் தோய்கிலா மெய்யாள்;
தேவுதெண் கடல்அமிழ்து கொண்டு அனங்கவேள் செய்த
ஓவியம்புகையுண்டதே ஒக்கின்ற உருவாள்.

புனைவது ஒன்றுஅன்றி - உடுத்துக் கொண்டிருக்கும் ஓராடையைத் தவிர; **வேறு -** வேறு ஒரு; **அம் ஆவி துகில் அறியாள் -** அழகிய பால் ஆவி ஒத்த ஆடையை அறியாது; **தூவி அன்ன -** மயிலின் தோகை போன்ற (நீலநிறமுடைய); **மென் புனலிடை -** தெளிந்த நீரில்; **தோய்கிலா மெய்யாள் -** குளிக்காத மேனியை உடையவளாய்; **தேவு -** தெய்வத் தன்மை பெற்ற; **தெண்கடல் அமிழ்து கொண்டு -** தெளிந்த பாற்கடலில் தோன்றிய அமுதத்தை மூலப் பொருளாகக் கொண்டு; **அனங்கவேள் செய்த -** மன்மதனால் செய்யப்பெற்ற; **ஓவியம் -** விக்கிரகம்; **புகை உண்டதே ஒக்கின்ற -** புகையால் விழுங்கப் பெற்றதை ஒத்திருக்கின்ற; **உருவாள் -** வடிவத்தை உடையாள்.

ஆவியந்துகில் -பாலாவி போன்ற ஆடை ஆவி அன்ன அவிர் நூல் கலிங்கம் (சிறுபாண் 469 நச் - உரை) தூவி - மயில் தோகை மயில் தோகையைத் தூவி என்று பிங்கலம் பேசும். துயில் எழு மயில் ஒன்றின் தூவி (கம்பர் - வரைக்காட்சி - 7) பிராட்டி வீரன் மேனியை மாறும் இவ் வீங்கு நீர்' என்றாள் (சூடாமணி 35) தூவி என்பதைக் 'காக்கைச் சிறகு' என்று கூறுவாரும் உளர். (அடை - பதி) 'தூவி அன்னம் மென்புனல்' என்று பிரித்து அன்னப் பறவைகள் தங்குவதற்கு உரிய மென்மையான தண்ணீர் என்று வை.மு.கோ. உரை வகுத்தார். ஓவியம் - விக்கிரகம். கோபுரத்தில் அமைக்கப்பெற்ற சுதைப் புறாவை ஓவியப் புறா என்பான் கம்பன். செய்த எனும் அடைமொழியால் ஓவியம் என்பது படிவத்தை (விக்கிரகம்) குறிக்கும். இதனை வடநூலார் 'பூர்ண சித்ரம்' என்பர். 'ஆவி அம்துகில் புனைவது ஒன்று அன்றி' என்பதை மொழி மாற்றாது கிடந்தவாறே கொண்டு பாலாவி ஒத்த அழகிய ஆடையை இறுகக் கட்டுதலாகிய ஒரு செயலை அன்றி வேறு செயலை அறியாள்' எனப் பொருள் கூறல் சிறந்தது. கணத்துக்குக் கணம் இளைக்கின்ற மேனியாதலின் ஆடை அணிதலாகிய தொழிலை இடையறாது செய்தல் வேண்டியதாயிற்று என்பது மயிலம். பேராசிரியர் வே.சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து. **(11)**

5080. 'கண்டிலன்கொலாம் இளவலும் ? கனை கடல் நடுவண்
உண்டு இலங்கைஎன்று உணர்ந்திலர் ? உலகு எலாம் ஒறுப்பான்
கொண்டு இறந்தமைஅறிந்திலராம் ?' எனக்

குழையா,
புண் திறந்ததில்எரி நுழைந்தாலெனப் புகைவாள்.

இளவலும் - இளையபெருமாளும்; **கண்டிலன் கொல் ஆம் -** (மான் பின் போன இராமபிரானை) காணவில்லை போலும்; **உலகு எலாம் ஒறுப் பான்-** எல்லா உலகங்களையும் வருத்தும் இராவணன்; **கொண்டு இறந்தமை -** அபகரித்துக் கொண்டு கடல் கடந்து வந்ததை; **அறிந்திலர் ஆம் -** அறியவில்லை போலும்; (அறிந்தாலும்) **இலங்கை -** இலங்கை மாநகர்; **கனைகடல் நடுவண் உண்டு -** ஆரவாரிக்கும் கடலின் நடுவில் உள்ளது; **என்று உணர்ந்திலர் ? -** என்று அறியவில்லையோ; **என -** என்றுநினைத்து; **குழையா -** மனம் வருந்தி; **எரி -** நெருப்பானது; **புண் திறந்து -** புண்ணைத் திறந்து; **அதில் நுழைந்தால் என -** அதற்குள் புகுந்தாற் போல; **புகைவாள் -** மனம் வருத்தம் அடைவாள்.

கண்டிலன் கொல்ஆம் என்பதில் உள்ள 'கொல் ஆம்' என்னும் ஐய உணர்வுச் சொற்களை உணர்ந்திலர் என்பதனுடன் சேர்க்க. 'கொல்' ஐயப் பொருளையும் 'ஆம்' போலும் என்னும் பொருளையும் தரும் 'காணலனே கொலாம்' (கம்ப. 2751) ஆம் என்பதை அசையாக்குவாரும் உண்டு (அண் - பல்-கலை-பதி)
(12)

5081. 'மாண்டுபோயினன் எருவைகட்கு அரசன் மன்;
மற்றோர்,
யாண்டை என்நிலை அறிவுறுப்பார்கள் ? இப்
பிறப்பில்
காண்டலோ அரிது' என்று, என்று, விம்முறும்;
கலங்கும்;
மீண்டு மீண்டுபுக்கு எரி நுழைந்தாலென,
மெலிவாள்.

எருவைகட்கு அரசன்- கழுகுகளின் தலைவனான சடாயு; **மாண்டு போயினன் -** இறந்து விண்ணுலகை அடைந்தான்; **மற்றோர் -** வேறுபிறர்; **யாண்டை -** எங்கே; **என் நிலை அறிவுறுப்பார்கள் -**என்னுடைய தற்போதையநிலையைச் (இராமலக்குவர்க்குச்) சொல்வார்கள்; **இப்பிறப்பில் -** (ஆதலால்) இந்தப் பிறப்பிலே (இராமலக்குவர்களை); **காண்டலோ அரிது -** காண்பது அருமையானதாகும்; **என்று என்று -** என்று பலபடியாக எண்ணி; **விம்முறும் -** துன்புறுவாள்; **கலங்கும் -** சஞ்சலம் அடைவாள்; **மீண்டு மீண்டு -** திரும்பத் திரும்ப; **எரி புக்கு -** நெருப்பு புகுந்து; **நுழைந்தால் என -** நுழைந்தாற் போல; **மெலிவாள் -** தளர்ச்சியடைவாள்.

கழுகுகட்கு அரசன்இறந்து போயினனோ என்று பிராட்டி ஐயுறுவதாக உரை கூறுவாரும் உளர். சடாயு இறந்து விட்டான் என்று கருதிப் பிராட்டி ''வன்துனை உளன் என வந்த மன்னனும் பொன்றினன்'' என்று கூறிப் புலம்புகிறாள் (கம்ப. 3447) ஆதலின் அவ்வுரை பொருந்தாது. எருவைகள் - கழுகுகள். நெருப்புச் சுட்ட இடத்திலேயே மீண்டும் நெருப்புப் புகுந்து சுட்டாற் போலப் பிராட்டி வருந்தினாள் என்க.
(13)

5082. ‘என்னை, நாயகன், இளவலை, எண்ணலா
வினையேன்
சொன்னவார்த்தை கேட்டு, “அறிவு இலள்” எனத்
துறந்தானோ ?
முன்னை ஊழ்வினைமுடிந்ததோ ?’ என்று, என்று,
முறையால்
பன்னி, வாய்புலர்ந்து, உணர்வு தேய்ந்து, ஆர் உயிர்
பதைப்பாள்.

இளவலை - இளைய பெருமாளை; ***எண்ணலா வினையேன்*** - மதியாததீவினையைச் செய்த யான்; **சொன்ன வார்த்தை** - கூறிய கொடுஞ்சொற்களை; **கேட்டு** - கேள்விப்பட்டு; **நாயகன்** - இராமபிரான்; ***என்னை அறிவு இலள்எனத் துறந்தானோ ?*** - (அன்புக்குரிய) என்னை அறிவற்றவள் என்று கருதிஒதுக்கித் தள்ளி விட்டானோ; (அல்லது) ***முன்னை ஊழ்வினை*** - பழையதீவினையானது; (என்னைத் துன்புறுத்துவதென்று) ***முடிந்ததோ*** - தீர்மானித்துவிட்டதோ; **என்று என்று** - என்று என்று (பலபடியாக); **முறையால்** - வரிசைப்படி; **பன்னி** - சொல்லிச் சொல்லி; **வாய் புலர்ந்து** - நா வறண்டு; **உணர்வு தேய்ந்து** - உணர்ச்சி தளர்ந்து; ***ஆர் உயிர் பதைப்பாள்*** - அரியஉயிர் துடித்து வருந்துவாள். முடிதல் -தீர்மானித்தல். பன்னி - திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி ஊழ்வினை முடிந்ததோ என்பதற்கு - முற்பிறப்பில் செய்த கரும வசத்தினால் நேர்ந்ததோ என்றும் (வை.மு.கோ.) பூர்வகர்ம பலன் அவர் வேண்டா என்று சொல்லும்படி முடிதல் ஆயிற்றோ என்றும் (வி.கோ) கூறப்படுகிறது. ஊழ்வினை முடிந்ததோ என்பதற்கு எழுமையும் தொடர்ந்த அன்பு முடிந்ததோ என்றும் கூறலாம். ஊழ்வினையால் உள்ளம் சுடுமால் என்னும் தொடருக்கு (சீவக குணமாலை 114) நச்சர் உழுவல் அன்பாலே என் உள்ளத்தைச் சுடாநின்றது என்று உரை வகுத்தார். இப் பாடலில் உள்ள நாயகன் என்னும் எழுவாயை 15, 16, 17 ஆம் பாடல்களில் சேர்க்க. ***(14)***

5083. ‘அருந்தும் மெல் அடகு ஆர் இட அருந்தும் ?’ என்று
அழுங்கும்;
‘விருந்து கண்டபோது என் உறுமோ ?’ என்று
விம்மும்;
‘மருந்தும் உண்டுகொல் யான்கொண்ட நோய்க்கு ?’
என்று மயங்கும் -
இருந்த மா நிலம்செல் அரித்து எழவும் ஆண்டு
எழாதாள்.

இருந்த மாநிலம்- தான்அமர்ந்துள்ள இடப்பரப்பு; ***செல் அரித்து எழவும்*** - கரையானால் அரிக்கப் பெற்றுப் புற்று தோன்றினும்; ***ஆண்டு எழாதாள்*** - அவ்விடத்திருந்து பெயர்ந்து போகாத பிராட்டி; ***அருந்தும் மெல் அடகு*** - உண்ணும் மெல்லிய ‘இலைக்கறி’ உணவை; (இராமபிரான்) ***ஆர் இட அருந்தும்*** - எவர் பரிமாற உண்பான்; ***என்று அழுங்கும்*** - என்று கூறி இரங்கித் துன்புறுவாள்; ***விருந்து கண்ட போது*** - (பரிமாறும் யான் பக்கத்தில் இல்லாமையால்) விருந்தினரைப் பார்க்கும் சமயத்தில்; ***என் உறுமோ*** - என்ன துன்பம் அடைவானோ; **என்று** - என்று நினைந்து;

விம்மும் - *ஏக்கம் அடைவாள்;* ***யான் கொண்ட நோய்க்கு -*** *யானே வரவழைத்துக் கொண்ட பிணிக்கு;* ***மருந்தும் உண்டு கொல் -*** *மருந்தும் உள்ளதோ;* ***என -*** *என்று கூறி;* ***மயங்கும் -*** *சோர்வு அடைவாள்.*

விருந்தினரைஉபசரிக்கவே இல்லாளை மணப்பது இலட்சிய வாழ்வு. இராமபிரான் விருந்தினரை உபசரிக்க முடியாமல் வருந்துவான் என்று பிராட்டி வருந்துகிறாள். 14ஆம் பாடலில் உள்ள நாயகன் இப்பாடலில் அக எழுவாய் பிராட்டி புற எழுவாய். பிராட்டி இராமன்துன்புறுவானோ என்றுவருந்துகிறாள் என்று தொடராக்கி நோக்கின் புற எழுவாய், அக. எழுவாய் புலனாகும். மெல் அடகு - வெற்றிலை என்பாரும் உளர். அப்போது அது வினைத்தொகை. ***(15)***

5084. "வன்கண் வஞ்சனை அரக்கர், இத்துணைப் பகல் வையார்;
தின்பர்; என் இனிச் செயத்தக்கது ?" என்று, தீர்ந்தானோ ?
தன் குலப் பொறை தன் பொறை எனத் தணிந்தானோ ?
என்கொல் எண்ணுவேன் ?' என்னும் - அங்கு, இராப் பகல் இல்லாள்.

இராப் பகல்இல்லாள் - *இரவையும் பகலையும்அறியாத பிராட்டி;* ***அங்கு -*** *அவ் அசோகவனத்தின்கண்;* ***வன்கண் வஞ்சனை அரக்கர் -*** *கொடுமையும் வஞ்சகமும் உடைய அரக்கர்கள்;* ***இத்துணைப் பகல் வையார் -*** *இவ்வளவு நாள்கள் (பிராட்டியை) உயிருடன் வைத்திருக்கமாட்டார்கள்;* ***தின்பர் -*** *தின்றிருப்பார்கள்;* ***இனி -*** *இப்போது;* ***செயத்தக்கது என் என்று-*** *செய்யக்கூடியது யாது என்று கருதி;* ***தீர்ந்தானோ -*** *(இராமபிரான்) என்னைத்தேடுவதை விட்டுவிட்டானோ ?;* ***தன் குலப்பொறை -*** *(அல்லது) தன்குலத்தவர்கள் மேற் கொண்ட பொறுமை;* ***தன் பொறை என -*** *தன்னுடையபாரம் என்று கருதி;* ***தணிந்தானோ -*** *சாந்தம் அடைந்தானோ;* ***என்எண்ணுவேன் கொல் என்னும் -*** *எதை நினைப்பேன் என்று கூறுவாள். பொறை - பொறுமை. பொறை என்பதற்கு அரசபாரம் எனக் கொண்டு தனக்குரிய அரச பாரத்தை மேற்கொண்டு திரும்பி விட்டானோ என்றும் பொருள் கூறலாம். இப் பொறைக்கு... தன் பொறை எனத் தவிர்ந்தானோ என்னும் பாடம் ஆதரவு தரும். இக் கருத்து அடுத்த பாடலில் வருதலின் இவ்வுரை ஏற்க இயலவில்லை. விரும்பின் கொள்க ? இராப் பகல் இல்லாள் என்னும் எழுவாய் 28 பாடல் வரை தொடரும். 29ஆம் பாடலில் இருந்தனள் என்னும் பயனிலைக்கு இது எழுவாய். 'ஆங்கு இராப் பகல்' என்பதில் உள்ள 'ஆங்கு' அசை. 'அவ்விடத்தில்' என்றும் பொருள் கூறலாம் அது சிறப்பன்று (கலி1.)*
(16)

5085. 'பெற்ற தாயரும், தம்பியும், பெயர்த்தும் வந்து எய்தி,
கொற்ற மா நகர்க் கொண்டு இறந்தார்களோ ? குறித்துச்
சொற்ற ஆண்டு எலாம் உறைந்தன்றி, அந் நகர் துன்னான்,

உற்றது உண்டு’எனா, படர் உழந்து, உறாதன
உறுவாள்.

பெற்ற தாயரும் - தன்னைப்பெற்றெடுத்த தாயார்களும்; **தம்பியும்** - தம்பியாகிய பரதனும்; **பெயர்த்தும் வந்து எய்தி** - மறுபடியும் காட்டுக்கு வந்து இராமபிரானை அடைந்து; **கொற்ற மாநகர்** - வெற்றி யுடைய அயோத்திக்கு; **கொண்டு எழுந்தார்களோ** - (இராமபிரானை) அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்களோ; (இராமபிரான்) **குறித்து** - குறிப்பிட்டு; **சொற்ற ஆண்டு எலாம்** - (கைகேயி) கூறிய பதினான்கு வருடமும்; **உறைந்து அன்றி** - காட்டிலே தங்கித் திரும்புவானே தவிர; **அந் நகர் துன்னான்** - (உரிய காலத்துக்கு முன்) அந்த அயோத்தியை யடையான்; **உற்றது உண்டு எனா** - இராமபிரானுக்கு நேர்ந்த துன்பம் பெரியது என்று; (பிராட்டி) **படர் உழந்து** - துன்பத்தால் மனம் சிதைந்து; **உறாதன உறுவாள்** - எவரும் அடையாத துன்பத்தால் வருந்துவாள். உண்டு - பெரியது.‘உண்டு இடுக்கண் ஒன்று உடையான்’ என்பது (கம்ப. 2333.) கம்பர் வாக்கு. அங்கு பெரிது என்றும் பொருள் கொள்க. பாடலின் சிக்கல் தீரும். உண்டெனத் தருக நாட்டு வழக்கு. **(17)**

5086. ‘முரன் எனத் தகும் மொய்ம்பினோர் முன்
பொருதவர்போல்,
வரனும், மாயமும்,வஞ்சமும், வரம்பு இல வல்லோர்
பொர நிகழ்ந்ததுஓர் பூசல் உண்டாம் ?’ எனப்
பொருமா,
கரன் எதிர்ந்ததுகண்டனள் ஆம் எனக் கவல்வாள்.

முரன்எனத்தகும் - முரன் என்று கூறத்தகுந்த; **மொய்ம்பினோர்** - வலிமை உடையவர்களாய்; **முன்** - ஆதி காலத்தில்; **பொருதவர்போல்** - (திருமாலுடன்) போர் செய்தவர்களைப் போல; **வரம்பில** - எல்லையற்ற; **வரனும்** - வரங்கள் பெறுவதிலும்; **மாயமும்** - மாயங்கள் புரிவதிலும்; **வஞ்சமும்** - வஞ்சகங்கள் செய்வதிலும்; **வல்லோர்** - ஆற்றல் பெற்றவர்கள்; **பொர** - தாக்குதலாலே; **நிகழ்ந்தது ஓர் பூசல்** - உண்டான ஒப்பற்ற போர்; **உண்டு ஆம் என** - பெரிதாய் இருக்குமென்று கூறி; **பொருமா** - மனம் கலங்கி; **கரன் எதிர்ந்தது**- கரன்போர்க்களத்தில் போர் புரிவதை; **கண்டனள் ஆம் என** - நேரே கண்டாற் போல; **கவல்வாள்** - வருந்துவாள்.

கரன் போரைப்பிராட்டி பார்த்ததில்லை. இப்போது அது கண்களுக்குத் தெரிகிறது. அது கண்டனள் - அவர் பொர வந்ததும் பெருமான் கூடப் பொருகிறதும் வானவெளித் தோற்றமாகக் கண்முன்னே அந்தப் போர் கண்டவள் - என்பது பாடியுரை (அடை பதி) கரன் நெரித்து அது கண்டனள் ஆம் எனக் கலுழ்வாள் என்று பாடம் கொண்டு கைகளை நெரித்துக் கொண்டு அப்போரை நேரில் முன் பார்த்தது போல இப்பொழுதும் பாவித்து என்று பொருள் கூறலும் ஆம் (அடை - பதி) பொர - தாக்க. பொருபுனல் (சிறுபாண் - 118) ‘போர் செய்ய’ என்றும் கூறலாம். உண்டு - மிகுதி என்னும் பொருள் தந்தது. **(18)**

பிராட்டியின் பழைய நினைவுகள் **கலி விருத்தம்**

acharya.org

5087. **'தெவ் மடங்கிய சேண் நிலம்' -- கேகயர்**
தம் மடந்தை --'உம் தம்பியது ஆம்' என,
மும் மடங்குபொலிந்த முகத்தினன்
வெம் மடங்கலைஉன்னி, வெதும்புவாள்.

கேகயர்தம்மடந்தை - *கேகய அரசனின் மகளானகைகேசி;* **தெவ் மடங்கிய -** *பகைவர்கள் புற முதுகு காட்டி ஓடும்படி; (வீரம் பெற்ற)* **சேண்நிலம் -** *பரந்த கோசல நாடு;* **உன் தம்பியது ஆம்என -** *உன் தம்பியான பரதனுக்கே உரியது என்று கூற;* **மும்மடங்கு பொலிந்த முகத்தினன் -** *(இயல்பான நிலையினும்) மூன்று மடங்கு பொலிவாக விளங்கிய முகத்தைப் பெற்ற;* **வெம் மடங்கலை -** *யாவரும் விரும்பும் சிங்கம் போலும் இராமபிரானை;* **உன்னி -** *நினைந்து;* **வெதும்புவாள் -** *(துன்பத்தால்) வெப்பம் அடைவாள்.*

மும்மடங்குபொலிந்தன (யுத்த) என்னும் பகுதியைக் கருதுக. இக்கலிவிருத்தம் மா-விளம்-விளம்-விளம் என்னும் 4 சீர்களைப் பெற்று வரும். இதனை 'அளவியற் சந்தம்' என்று கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் குறிக்கிறார்கள். இத்தகைய பாடல்கள்இந்நூலில் 1198 உள்ளன. ***(19)***

5088. **'மெய்த்திருப்பதம் மேவு' என்ற போதினும்,**
'இத் திருத்துறந்து ஏகு' என்ற போதினும்,
சித்திரத்தின் அலர்ந்த செந்தாமரை
ஒத்திருக்கும்முகத்தினை உன்னுவாள்.

மெய்த்திருப்பதம் - *உண்மையான அரசபதவியை;* **மேவு என்ற போதினும் -** *அடைக என்று (மன்னவன்) கூறிய சமயத்திலும்;* **இத்திருத் துறந்து -** *இந்த அரச பதவியை விட்டு விட்டு;* **ஏகு என்ற போதினும் -** *கானகம் செல்க என்று (கைகேசி) கூறிய சமயத்திலும்;* **சித்திரத்தின் அலர்ந்த -** *சுவர் ஓவியத்திலே மலர்ந்த;* **செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் -** *செந்தாமரையைப் போன்றிருக்கும்;* **முகத்தினை உன்னுவாள் -** *திருமுகத்தை நினைப்பாள்.*

தாமரை பகலில்மலரும். இரவில் குவியும். ஓவியத் தாமரை எப்போதும் ஒருபடித்தாக இருக்கும். ஓவியத் தாமரை போன்றது இராமன் முகம். ***(20)***

5089. **தேங்கு கங்கைத் திருமுடிச் செங்கணான்**
வாங்கு கோல வடவரை வார் சிலை,
ஏங்குமாத்திரத்து, இற்று இரண்டாய் விழ
வீங்கு தோளைநினைந்து மெலிந்துளாள்.

ஏங்குமாத்திரத்து - *(சனகன் முதலானோர்)வில்லை வளைப்பானோ என்று வருந்திய காலத்தில்;* **கங்கை தேங்கு திருமுடி -** *கங்கை தங்கிய சடையையும்;* **செங்கணான் -** *சிவந்த கண்களையும் பெற்ற சிவபிரான்;* **வாங்கும் -** *வளைத்த;* **கோல வடவரைவார்சிலை -** *அழகிய மேருமலையின் அம்சமாகிய நீண்ட வில்;* **இரண்டாய் இற்று விழ -** *இரண்டாக ஒடிந்து கீழே விழும்படி;* **வீங்கு தோளை -** *பூரித்த (இராமபிரானின்) தோள்களை;* **நினைந்து மெலிந்துளாள் -** *எண்ணி மனந் தளர்ந்தாள்.*

தோள்வீங்கியதாலேயே வில் முறிந்தது. வில்லை நோக்கவும் வெந்தது வேலை என்னும் ஒற்றர் மொழியை உன்னுக (ஒற்றுக் கேள்வி 69) விழ என்னும் செய என்னும் வாய்ப்பாட்டு எச்சம் காரணப் பொருளில் வந்தது. வில் ஒடிந்ததால் தோள் வீங்கிற்று என்று கூறுவாரும் உளர். தகவு அறிக. சனகன் வேதனை தருகின்ற வில் என்பான் (கார்முகம் 11) இராமபிரான் வில் முறிப்பானோ மாட்டானோ என்று மிதிலை மகளிர் ஏங்கிய ஏக்கத்தைக் கார்முகப் படலம் பேசும் (கம்ப. 692 - 696) மெலிந்து (உள்) ஆள். உள் - துணை வினை. இதற்கு என்று தனிப்பொருள் இல்லை. 'உள்' என்பதற்குத் தனிப் பொருள் செய்து இடர்ப்பாடுற்றோர் பலர். 'நின்றிருந்தேன்' என்பது போலக் கொள்க. ***(21)***

5090. இன்னல் அம்பர வேந்தற்கு இயற்றிய
பல் நலம்பதினாலாயிரம் படை,
கன்னல்மூன்றில், களப் பட, கால் வளை
வில் நலம்புகழ்ந்து, ஏங்கி வெதும்புவாள்.

அம்பரவேந்தர்க்கு - விண்ணுலக அரசனாகியஇந்திரனுக்கும்; ***இன்னல் இயற்றிய -*** துன்பத்தைச் செய்த; ***பல் நலம் -*** பலவிதமான சிறப்பைப் பெற்ற; ***பதினாலாயிரம் படை -*** பதினாலாயிரம் படை வீரர்கள்; ***கன்னல் மூன்றில் -*** மூன்று நாழிகைக்குள்ளே; ***களப்பட -*** போர்க்களத்திலே அழிய; ***கால் வளை வில் நலம் -*** இரு முனையை வளைத்த வில்லின் சிறப்பை; ***புகழ்ந்து -*** கொண்டாடி; ***ஏங்கி வெதும்புவாள் -*** ஏக்கமுற்று வெம்மையடைவாள்.

படை என்றது சேனாவீரர்களை காலாட்படை என்னும் வழக்கை நோக்குக. இராமபிரான் பதினாலாயிரம் படையை மூன்று நாழிகையில் அழித்ததை 'வில் ஒன்றில் கடிகை மூன்றில் ஏறினர் விண்ணில்' என்னும் சூர்ப்பனகை மொழியை உன்னுக (கம்ப. 3130) ***(22)***

5091. ஆழ நீர்க்கங்கை அம்பி கடாவிய
ஏழை வேடனுக்கு,'எம்பி நின் தம்பி; நீ
தோழன்; மங்கைகொழுந்தி' எனச் சொன்ன
வாழி நண்பினைஉன்னி, மயங்குவாள்.

ஆழ நீர்க்கங்கை - ஆழமான நீரையுடைய கங்கையிலே; ***அம்பி கடாவிய -*** ஓடத்தை இயக்கின; ***ஏழை வேடனுக்கு -*** எளிய வேடனாகிய குகனிடத்தில்; ***எம்பி நின் தம்பி -*** என்னுடைய தம்பியாகிய இலக்குவன் உன்னுடைய தம்பி; ***நீ தோழன் -*** நீ எனக்குச் சகோதரன்; ***மங்கை கொழுந்தி -*** சீதை உன்னுடைய மைத்துனி; ***எனச் சொன்ன -*** என்று (பாசத்துடன்) கூறிய; ***நண்பினை -*** சகோதரப் பரிவினை; ***உன்னி -*** எண்ணி; ***மயங்குவாள் -*** கலக்கம் அடைவாள்.

வாழி - அசை. 'வாழிநண்பு' என்பதற்குக் குறைவுபடாத சினேகம்' என்று வி. கோவிந்தப்பிள்ளை அவர்கள் உரை வகுத்தார். இப் பாடல் 'ஏழை, ஏதலன்' என்று தொடங்கும் பெரிய திருமொழிப் பாசுரத்தைப் பின்பற்றி எழுந்தது. ஏழை வேடன் பால் அன்புடையவன், என்பால் வாராமையால் அவன் என்பால் சீற்றங் கொண்டானோஎன்று பிராட்டி மனம்கலங்கினாள். வேடனுக்கு - வேடன்பால்.

நான்கன் உருபை ஏழன் உருபாக்குக. நாணற்கிழங்கு மணற்கு ஈன்ற முளை என்றாற் போல (மணலின் கண் ஈன்ற முளை என்பது பொருள்) ***(23)***

5092. மெய்த்ததாதை விரும்பினன் நீட்டிய
கைத்தலங்களை,கைகளின் நீக்கி, வேறு
உய்த்த போது,தருப்பையில் ஒண் பதம்
வைத்த வேதிகைச்செய்தி மனக் கொள்வாள்.

மெய்த்த - *(யாவும்பிரமம் என்பதை) மெய்ப்பித்த;* ***தாதை -*** *தந்தையாகிய சனகன்;* ***விரும்பினன் -*** *(திருவடிபற்ற வேண்டும் என்ற) விருப்பத்துடன்;* ***நீட்டிய கைத்தலங்களை -*** *(தன் பக்கத்திலே) நீட்டிய கைகளை;* ***கைகளின் நீக்கி -*** *தன்னுடைய கைகளாலே விலக்கி;* ***வேறு உய்த்த போது -*** *(தன் பாதத்தை) வேறிடத்தில் செலுத்திய காலத்தில்;* ***ஒண்பதம் -*** *அழகிய பாதத்தை;* ***தருப்பையில் வைத்த -*** *தருப்பைப் புல்லில் வைத்த;* ***வேதிகைச் செய்தி -*** *மணவறைச் செயலை;* ***மனம் கொள்வாள் -*** *இதயத்தில் எண்ணுவாள்.*

மெய்த்த -மெய்ப்பித்த, யாவும் பிரம்மம் என்று சனகன் மெய்ப்பித்தவன். திருமணத்துக்கு முன் மணமகனாகிய இராமனுக்குப் பாதபூசை செய்தல் முறையாதலின் அதன் பொருட்டு சனகனாகிய மாஞானி தன் கைகளை இராமனது திருவடி நோக்கி நீட்டினான். ஞானியின் கரங்கள் தன் பாதத்தில் படுதலை முறையன்று கருதிய இராமபிரானின் உயர்வு புலப்படுகிறது. உய்த்த - போக்கிய. உய்த்த கால் உதயத்து உம்பர் (நாவரசர் தேவாரம்) இப்பாடலின் பொருள் அரியது. நல் ஒழுக்கம் தவறாத தனது தந்தையாகிய மகாராசர் விருப்பம் உள்ளவராகிப் பிடித்துக் கொடுத்த தன்கைகளை அவரது கைகளில் வைத்த போது தன்கைகளைச் சனகரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட தன் நாயகராகிய இராமர் சப்தபதி என்னும் சடங்கை நிகழ்த்தத் தன் கால்களைப் பிடித்துத் தருப்பைப் புல்லில் வைத்து நடத்திய மணநிகழ்ச்சியை நினைவில் கொள்வாள் என உரை கூறலும் ஒன்று. ***(24)***

5093. உரம்கொள் தே மலர்ச் சென்னி, உரிமை சால்
வரம் கொள்பொன் முடி, தம்பி வனைந்திலன்,
திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய செய்வினைக்கு
இரங்கி ஏங்கியதுஎண்ணி, இரங்குவாள்.

தம்பி - *தன்னுடையதம்பியாகிய பரதன்;* ***உரம்கொள் தேமலர் -*** *சிறப்பைக் கொண்ட பூக்களையும்;* ***உரிமைசால் -*** *உரிமை நிரம்பிய;* ***வரம்கொள் பொன் முடி -*** *(கைகேசி) வரத்தாற் பெற்ற கிரீடத்தையும்;* ***சென்னி -*** *தலையில்;* ***வனைந்திலன் -*** *அணியாமல்;* ***திரங்கு செஞ்சடை கட்டிய -*** *திரிக்கப்பட்ட சடையைக் கட்டிக் கொண்ட;* ***செய்வினைக்கு -*** *விதிக்கு;* ***இரங்கி ஏங்கியது எண்ணி -*** *மனம் கரைந்து வருந்தியதை நினைத்து;* ***இரங்குவாள் -*** *வருத்தம் அடைவாள்.*

மலர்ச்சென்னிஎன்பதற்கு மலரணிந்த தலை என்று பொருள் கூறினர். தகும் எனிற் கொள்க. செய்வினை - விதி; செய்வினை மருங்கின் எய்தலும் உண்டு (மணிமேகலை)

பரதன்பால் கொண்ட பாசம் தன் பால் இல்லையே என்று பிராட்டி தன்னிரக்கம் கொண்டாள். ***(25)***

5094. பரித்தசெல்வம் ஒழியப் படரும் நாள்,
அருத்திவேதியற்கு ஆன் குலம் ஈந்து, அவன்
கருத்தின் ஆசைக்கரை இன்மை கண்டு, இறை
சிரித்த செய்கைநினைந்து, அழும் செய்கையாள்.

பரித்த - *தன்குலத்தவரால் சுமத்தப் பெற்ற;* ***செல்வம் -*** *அரச செல்வம்;* ***ஒழிய -*** *பரதன்பால் தங்க;* ***படரும் நாள் -*** *காட்டுக்குச் சென்ற காலத்தில்;* ***அருந்தி வேதியற்கு -*** *ஆசைமிக்க திரிசடன் என்னும் அந்தணனுக்கு;* ***ஆன்குலம் ஈந்து -*** *பசுக் கூட்டங்களை வழங்கியும்;* ***அவன் -*** *அந்தஅந்தணனின்;* ***கருத்தின் ஆசை -*** *உள்ளத்தில் உள்ள ஆசைக் கடலுக்கு;* ***கரை இன்மை கண்டு -*** *கரை இல்லாமல் இருப்பதைப் பார்த்து;* ***இறை -*** *சிறிதே;* ***சிரித்த செய்கை -*** *சிரித்த இராமபிரானின் செயலை;* ***நினைந்து -*** *எண்ணி;* ***அழும் செய்கையாள் - ;***

நாடு துறந்து காடு போம்காலத்தில் திரிசடனுக்குப் பசுக்கூட்டங்கள் வழங்கியும் அவன் ஆசை எல்லையற்றுப் போவதைக் கண்டு சிரித்த இராமபிரானின் செயலை நினைந்து வருந்தினாள். ஒழிய - தங்கல் 'தோழன் நீ எனக்கு இங்கு ஒழி', என்னும் பெரிய திருமொழி ஒழிய - தன்னைவிட்டு நீங்க என்றும் பொருள் கூறலாம். ***(26)***

5095. மழுவின்வாளினன், மன்னரை மூ - எழு
பொழுதில் நூறி,புலவு உறு புண்ணின் நீர்
முழுகினான் தவமொய்ம்பொடு மூரி வில்
தழுவும் மேன்மைநினைந்து, உயிர் சாம்புவாள்.

மன்னரை - *அரசர்களை;* ***மூவெழு பொழுதில் -*** *இருபத்தொரு தலைமுறையில்;* ***நூறி -*** *கொன்று;* ***புலவு உறு புண்ணின் நீர் -*** *புலால் கமழும் இரத்தத்தில்;* ***முழுகினான் -*** *நீராடிய;* ***மழுவின் வாளினன் -*** *மழுவாகிய ஆயுதம் ஏந்திய பரசுராமனின்;* ***தவம் -*** *தவத்தையும்;* ***மொய்ம்பொடு -*** *வலிமையையும்;* ***மூரிவில் -*** *பெரிய வில்லையும்;* ***தழுவும் மேன்மை -*** *தழுவிக் கொண்ட சிறப்பை;* ***நினைந்து -*** *எண்ணி;* ***உயிர்சாம்புவாள் -*** *உயிர் வாடுவாள்.*

மழுவின் வாளினன்- என்பதில் உள்ள இன் அசை காப்பு ஒப்பு என்று கூற வேண்டியதைக் காப்பின் ஒப்பின் என்று கூறினர் தொல்காப்பியர் (வேற்றுமை 117) மழுவாளியர் என்பாரும் உளர் 'மழுவாளவன் இழுக்கம்' - என்பது கம்பன் வாக்கு (கம்ப. 1354.) இன் என்பது உருபாயின் இடர்பட்டுப் பொருள் கொள்ள நேரும். வி.கோ, மழுவாயுதத்தை உடையவராய்' என்றே உரை கூறினார். மொய்ம்பொடு என்பதில் உள்ள 'ஒடு' தவம், மூவரில் என்பவற்றுடன் சேர்க்கவும். மழுவின் வாளின் நன்மன்னரை என்று பிரித்துப் பொருள் கோடல் எளிது. வாளில் நன்மன்னரை நூறி முழுகின பரசுராமன் என்றும் பொருள் தரும். அப்போது முழுகினான் - வினையால் அணையும் பெயர். முழுகினான் - வினையால் அணையும் பெயர். முழுகினான்

வாளினன் என்று இசையும், முழுகினான் என்னும் தெரிநிலைவினைமுற்று பெயரெச்சமாக வந்தது (நன் - புறனடை) ***(27)***

5096. ஏக வாளிஅவ் இந்திரன் காதல் மேல்
போக ஏவி, அதுகண் பொடித்த நாள்,
காகம் முற்றும்ஓர் கண் இல ஆகிய
வேக வென்றியைத்தன் தலைமேல் கொள்வாள்.

***ஏகவாளி** - ஒற்றைஅம்பை; **அ இந்திரன் காதல் மேல்** - (காகமாய் வந்த) அந்த இந்திரன் புதல்வனாகிய சயந்தன் மேல்; **போக ஏவி** - செல்லும்படி பிரயோகித்து; **அது** - அந்த அம்பானது; **கண் பொடித்த நாள்** - கண்ணை அழித்த காலத்தில்; **காகம் முற்றும்** - எல்லாக் காகங் கட்கும்; **ஓர் கண் இலவாகிய** - ஒற்றைக் கண் இல்லாதபடி ஆன; **வேக வென்றியை** - தடையற்ற வெற்றிச் சிறப்பை; **தன்தலைமேற்கொள்வாள்** - தன்னுடைய தலைமேலே வெற்றி கொண்டாடுவாள்.*

'சித்திரகூடத்திருப்ப' என்னும் பெரியாழ்வார் பாசுரத்தையும், நாட்டு வழக்கையும் அடியொற்றி இப்பாடல் எழுந்தது. இந்திரன் செம்மல் - சயந்தன்; குற்றவாளியாகிய சயந்தன் கண் ஒன்றுமே இராமன்அம்புக்குஇலக்காயிற்று. எனினும் அவன் இனமும் ஒரு கண் இழந்தன என்பார். 'கண்ணிலவாகிய வேகவென்றி' என்றார். எனவே ஆகிய பாடம் சிறக்கும் என்று அண்ணாமலை - பதி - பேசும். (கண்ணில் என்புழி வாக்கிய பாடம் ஒதுக்கப்பட்டது) ***(28)***

5097. வெவ்விராதனை மேவு அருந் தீவினை
வவ்வி, மாற்றஅருஞ் சாபமும் மாற்றிய
அவ் இராமனைஉன்னி, தன் ஆர் உயிர்
செவ்விராது,உணர்வு ஓய்ந்து, உடல் தேம்புவாள்--

***வெவ் விராதனை** - கொடுமைசெய்யும் விராதனை; **மேவு** - சென்று சேர்ந்த; **அருந் தீவினை வவ்வி** - கொடிய பாவங்களை வாங்கிக் கொண்டு; **மாற்ற அரும்** - வேறு எவராலும் போக்க முடியாத; **சாபமும்** - சாபத்தையும்; **மாற்றிய** - போக்கிய; **அவ் இராமனை உன்னி** - அந்த இராமனை நினைந்து; **தன் ஆருயிர்** - தன்னுடைய அருமையான உயிர்; **செவ் இராது** - செம்மையாய் (உறுதியாய்) இல்லாமல்; **உணர்வு ஓய்ந்து** - அறிவு தளர்ச்சி அடைந்து; **உடல் தேம்புவாள்** - உடல் இளைப்பாள்.*

விராதனையேமன்னித்த பெருமான் தன்பால் அருளின்றி உள்ளான்; காரணம் தன் மேல் சீற்றம் போலும் என்று கருதும் போது பிராட்டியின் துன்பம் அளவு கடந்தது. ***(29)***

கலி விருத்தம்

(வேறு)

5098. இருந்தனள்;திரிசடை என்னும் இன் சொலின்
திருந்தினாள்ஒழிய, மற்று இருந்த தீவினை

அருந் திறல்அரக்கியர், அல்லும் நள் உறப்
பொருந்தலும்,துயில் நறைக் களி பொருந்தினார்.

இருந்தனள் - (பிராட்டி) இருந்தாள்; **திரிசடை எனும் -** திரிசடை என்கின்ற; **இன்சொலின் திருந்தினாள் ஒழிய -** இனிய சொற்கள் பேசுவதில் திருத்தம் பெற்ற மங்கையைத் தவிர; **இருந்த -** (பிராட்டியைக் காத்துக் கொண்ட) சுற்றியிருந்த; **அருந்திறல் தீவினை -** பேராற்றலும் தீவினையும் உடைய; **அரக்கியர் -** அரக்கப் பெண்கள்; **நள் அல் உற பொருந்தலும் -** நடுச்சாமத்தை இரவு அடைந்த அளவில்; **துயில் நறைக்களி -** உறக்கமாகிய கள்ளின் மயக்கத்தில்; **பொருந்தினார் -** ஐக்கியமானார்கள்; இன்சொலின்திருந்தினள் என்னும் தொடர் மங்கை என்னும் பொருள் தந்து நின்றது. திரிசடை என்னும் மங்கை என்க. இருந்தனள் என்னும் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்கு எழுவாய் ஒளியிலா மெய்யள். 42. உணங்கிய நங்கை எழுவாயாயின் அங்கே ஒரு இருந்தனள் என்னும் முற்று உள்ளது. ஆதலின் அது பொருந்தாது. இவ் விருத்தம் விளம் - விளம் - மா - கூவிளம் என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். இத்தகைய பாடல்கள் இந்நூலில் 2177 உள்ளன. (மணிமலர் 76)
(30)

சீதைதிரிசடையிடம் உற்றது கூறல்

5099. ஆயிடை,திரிசடை என்னும், அன்பினால்
தாயினும்இனியவள்தன்னை நோக்கினாள்,
'தூய நீ கேட்டி,என் துணைவி ஆம்' எனா,
மேயது ஓர்கட்டுரை விளம்பல் மேயினாள்.

ஆயிடை - (அரக்கியர்உறங்கியிருந்த) அப்பொழுது (பிராட்டி); **திரிசடை என்னும் -** திரிசடை என்னும் பெயர் பெற்ற; **அன்பினால் -** அன்பினாலே; **தாயினும் இனியவள் தன்னை -** தாயைவிட இனிமையானவளை; **நோக்கினாள் -** பார்த்து; **தூயநீ -** பரிசுத்தமாயிருக்கும் நீ; **கேட்டி -** கேட்பாயாக ! **(நீ) என் துணைவியாம் -** நீ என்னுடைய தோழியாவாய்; **எனா -** என்று; **மேயது ஓர் கட்டுரை -** அனுபவித்ததை உணர்த்தும் ஒப்பற்ற மொழியை; **விளம்பல் மேயினாள் -** சொல்லத் தொடங்கினாள்.

அரக்கியர் உறங்கும்சமயத்தில் பிராட்டி திரிசடையிடம் தான் அனுபவத்திற்கண்டதைக் கூறினாள். மேயது - அனுபவித்தது. மேயது என்னும் தெரிநிலை முற்று பெயரெச்சமாயிற்று. (மேய கட்டுரை) மேய கட்டுரை அனுபவமொழி. கட்டுரை என்பது தனித்தன்மையிழந்து மொழி என்னும் பொருள் தந்தது. **(31)**

5100. 'நலம் துடிக்கின்றதோ ? நான் செய் தீவினைச்
சலம் துடித்து,இன்னமும் தருவது உண்மையோ ? --
பொலந் துடிமருங்குலாய் ! - புருவம், கண், முதல்
வலம்துடிக்கின்றில; வருவது ஓர்கிலேன்.

பொலந்துடிமருங்குலாய் - பொன்னால் செய்யப்பெற்ற உடுக்கை போன்ற இடையை உடைய திரிசடையே; **புருவம், கண் முதல் -** புருவமும், கண்ணும்,

முதலியன; **வலம் துடிக்கின்றில -** வலப்பக்கம் துடிக்கவில்லை; **நலம் துடிக்கின்றதோ -** நன்மை *249*

என்னையடையத் துடித்துக்கொண்டுள்ளதோ (அல்லது); **நான் செய் -** நான் முன்பு செய்த; **தீவினைச் சலம் -** தீவினையால் எழுந்த கொடுமை; **துடித்து -** துடிதுடித்து (என் பக்கம் வந்து); **இன்னமும் தருவது -** இதற்கு மேலும் தரக்கூடிய துன்பம்; **உண்மையோ ? -** உள்ளதா?; **வருவது ஓர்கிலேன் -** இனிமேல் நிகழ்வதை ஆராய முடியாமல் உள்ளேன். ***(32)***

5101. ‘முனியொடு மிதிலையில் முதல்வன் முந்து நாள்,
துனி அறு புருவமும்,தோளும், நாட்டமும்,
இனியன துடித்தன; ஈண்டும், ஆண்டு என
நனிதுடிக்கின்றன; ஆய்ந்து நல்குவாய்.

முதல்வன் - (எனக்கு)ஆதாரமான இராமபிரான்; **மிதிலையில் -** மிதிலை மா நகரில்; **முனியொடு முந்து நாள் -** கோசிக முனிவனுடன் வந்த காலத்தில்; **துனி அறு -** குற்றம் அற்ற; **புருவமும் தோளும் நாட்டமும் -** புருவமும் தோளும் கண்ணும்; **இனியன துடித்தன -** இன்பத்தை விளைவிப்பனவாய் துடித்தன; **ஈண்டும் -** இச்சமயத்திலும்; **ஆண்டு என -** அங்கே துடித்தாற் போல; **நனி துடிக்கின்றன -** இடையறாமல் துடிக்கின்றன; (இதன் காரணத்தை) **ஆய்ந்து நல்குவாய் -** (ஆராய்ந்து) கூறுவாயாக.

“நல் எழில்உண்கணும் ஆடுமால் இடனே” (கலி.11) ***(33)***

5102. ‘மறந்தனென்; இதுவும் ஓர் மாற்றம் கேட்டியால்;
அறம் தரு சிந்தைஎன் ஆவி நாயகன்,
பிறந்த பார்முழுவதும் தம்பியே பெறத்
துறந்து, கான்புகுந்த நாள், வலம் துடித்ததே.

மறந்தனென் - நான்ஒன்றைச் சொல்ல மறந்துவிட்டேன்; **இதுவும் ஓர் மாற்றம் -** இந்த ஒரு மொழியையும்; **கேட்டி -** கேள்; **அறம் தரு சிந்தை -** அறத்தைப் பாதுகாக்கின்ற உள்ளத்தைப் பெற்ற; **என் ஆவி நாயகன் -** என்னுடைய உயிர்த் தலைவன்; **பிறந்த பார் முழுவதும் -** மூத்தவனாகப் பிறந்ததனால் அடைய வேண்டிய பூமி முழுவதையும்; **தம்பியே பெற -** தம்பியாகிய பரதனே அடையும்படி; **துறந்து -** (அவற்றையெல்லாம்) விட்டுவிட்டு; **கான் புகுந்த நாள் -** காடு புகுந்த காலத்து; **வலம் துடித்தது -** வலப்பக்கம் துடித்தது. கேட்டி - ஆல் -அசை. ஆவி நாயகன் - உயிர்த்தலைவன். மகளிர்க்கு வலம் துடித்தல் தீமை யாதலின் இது சீதைக்குத் தீமையை அறிவிப்பதாக ஆயிற்று. ***(34)***

5103. ‘நஞ்சு அனையான், வனத்து இழைக்க நண்ணிய
வஞ்சனை நாள்,வலம் துடித்த; வாய்மையால்
எஞ்சல; ஈண்டுதாம் இடம் துடிக்குமால்;
“அஞ்சல்” என்றுஇரங்குவாய்! அடுப்பது யாது ?’
என்றாள்.

அஞ்சல் என்றுஇரங்குவாய் - பயப்படாதே என்று கருணை காட்டுபவளே ! **நஞ்சு அனையான் -** விடம் போன்ற இராவணன்; **வனத்து -** காட்டிலே; **வஞ்சனை இழைக்க -** வஞ்சகத்தைப் புரிய எண்ணி; **நண்ணிய நாள் -** (பஞ்சவடியை) அடைந்த அன்று; **வலம் துடித்த -** வலப்புற அங்கங்கள் துடித்தன; **வாய்மையால் -** (இத்துடிப்பு நிகழ்ச்சிகள் நன்மை தீமை) உண்மையால் உணர்த்தும்; **ஈண்டு -** இப்போது; **எஞ்சல -** குறைவில்லாதன; **இடம் துடிக்கும் -** இடப்புறத்து அங்கங்கள் துடிக்கும்; **அடுப்பது யாது -** என்னை வந்து அடையும் நன்மை யாது; **என்றாள் -** என்று கூறினாள்.

இரங்குவாய்என்பது திரிசடையை நோக்கிய விளி. வாய்மை - ஆல், துடிக்கும் ஆல் - ஆல்கள் - அசை. வலம் துடித்த வாய்மையால் என்று சேர்த்துப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். ***(35)***

திரிசடை நற்குறிப்பயன் கூறுதல்

5104. என்றலும்,திரிசடை, 'இயைந்த சோபனம் !
நன்று இது ! நன்று!' எனா, நயந்த சிந்தையாள்,
'உன் துணைக்கணவனை உறுதல் உண்மையால்;
அன்றியும்,கேட்டி' என்று, அறைதல் மேயினாள்.

என்றலும் - என்றுபிராட்டி கூறியதும்; **நயந்த சிந்தையாள் -** அன்பு நிரம்பிய உள்ளமுடைய; **திரிசடை -** திரிசடையானவள் (பிராட்டியை நோக்கி); **சோபனம் இயைந்த -** (உனக்கு) மங்களங்கள் வந்துள்ளன; **இது நன்று நன்று -** இக் குறி நல்லது நல்லது; **எனா -** என்று கூறி வாழ்த்தி; **உன் துணைக் கணவனை -** உன்னுடைய துணைவனான நாயகனை; **உறுவது உண்மை -** அடைவது சத்தியம்; **அன்றியும் -** அல்லாமலும்; **கேட்டி என்று -** யான்கூறுவதைக் கேள் என்று; **அறைதல் மேயினாள் -** சொல்லத் தொடங்கினாள். சிந்தையாள் -குறிப்புமுற்று, பெயரெச்சமாய் திரிசடை என்னும் பெயர் கொண்டது. அன்றி, சிந்தையை உடையவளாய் அறைதல் மேயினாள் என்று கூறுதலும் நன்று. (உண்மை) ஆல். அசை. சோபனம் - மங்களச் சொல் 'ஏழை சோபனம்' என்பது அனுமன் வாழ்த்து (கம்ப. 9967.) ***(36)***

5105. 'உன் நிறம் பசப்பு அற, உயிர் உயிர்ப்புற,
இன் நிறத் தேன்இசை, இனிய நண்பினால்,-
மின் நிறமருங்குலாய் !- செவியில், மெல்லென,
பொன் நிறத்தும்பி வந்து, ஊதிப் போயதால்.

நிறம் மின்மருங்குலாய் - நன்னிறம் பெற்றமின்போன்ற இடையை உடைய பிராட்டியே; **உன் பசப்பு நிறம் அற -** உன்னுடைய மேனியில் உள் ளபசலை நிறம் அற்றுப் போகவும்; **உயிர் -** உன்னுடைய உயிரானது; **உயிர்ப்புஉற -** செழிப்படையவும்; **பொன் நிறத் தும்பி -** பொன் போன்ற மேனியைப்பெற்ற வண்டு; **மெல்லென வந்து -** மெதுவாக உன் பக்கத்திலே வந்து; **செவியில் -** உன்னுடைய காதுகளில்; **இன்நிறத் தேன் இசை -** இனிமையானதேன் போன்ற இசையை; **இனிய நண்பினால் -** நன்மையை விளைவிக்கும்அன்புடன்; **ஊதிப் போயது -** இசைத்துச் சென்றது.

பசப்பு - பசலை.கணவனைப் பிரிந்தாரின் உடல் நிறம் மாறுவதைப் 'பசலை' என்பர். ஊதுதல் - இசைத்தல். ஒரு செய்தியைப் பிறரறியாமல் கூறுவதை ஊதுதல் என்னும் வழக்கு அன்றும் இருந்தது போலும். ***(37)***

5106. 'ஆயது தேரின், உன் ஆவி நாயகன்
ஏயது தூது வந்துஎதிரும் என்னுமால்;
தீயது தீயவர்க்குஎய்தல் திண்ணம்; என்
வாயது கேள்' என,மறித்தும் கூறுவாள்.

தேரின் - *ஆராய்ந்தால்;* ***ஆயது -*** *அந்த வண்டு;* ***உன் ஆவி நாயகன்-*** *உன்னுடைய உயிர் போன்ற தலைவனால்;* ***ஏயது தூது -*** *ஏவப் பெற்றதூதுவன்;* ***வந்து எதிரும் -*** *வந்து சந்திப்பான்;* ***என்னும் -*** *என்று தெரிவிக்கும்;* ***தீயவர்க்கு -*** *கொடியவர்களுக்கு;* ***தீயது எய்தல் -*** *தீமை வருவது;* ***திண்ணம் -*** *உறுதியாகும் (அதைஉறுதிப்படுத்த);* ***என் வாயது -*** *என்பால் நிகழ்ந்த அனுபவத்தை;* ***கேள் என -*** *கேட்பாயாக! என்று;* ***மறித்தும் கூறுவாள் -*** *மேலும் சொல்லத் தொடங்கினாள்.*

அந்த வண்டு உன்உயிர்த்தலைவனால் ஏவப்பெற்ற தூதுவன் உன்னைச் சந்திப்பான் என்பதை அறிவிக்கும் என்றாள். ஆயது - வெறும் சுட்டாய் உள்ளது. 'ஆயது அறிந்தனர்' (கம்ப. 412) ***(38)***

5107. 'துயில் இலை ஆதலின், கனவு தோன்றல;
அயில்வழி அனையகண் அமைந்து நோக்கினேன்;
பயில்வன பழுதுஇல, பழுதின் நாடு என;
வெயிலினும்மெய்யன விளம்பக் கேட்டியால்.

துயில் இலை - *நீஉறங்குவது இல்லை;* ***ஆதலின் -*** *ஆகையினால் (உனக்கு);* ***கனவு தோன்றல -*** *கனவுக் காட்சிகள் தெரிவதில்லை;* ***அயில் விழி அனைய கண் அமைந்து -*** *கூரிய வேல் போன்ற கண்கள் மூடுதலாலே;* ***நோக்கினேன் -*** *கனவுக் காட்சிகளைக் கண்டேன்;* ***பழுதின் நாடு -*** *குற்றத்துக்கு உறைவிடமான இந்நாட்டில்;* ***பயில்வன -*** *அந்தக் கனவில் நிகழ்ந்தவை;* ***பழுது இல -*** *குற்றம் அற்றவை;* ***பண்பு தூயன -*** *பண்பால் தூய்மை பெற்றவை;* ***வெயிலினும் -*** *சூரியனை விட;* ***மெய்யன -*** *உண்மையுடையவை (அதனை);* ***விளம்பக் கேட்டி -*** *சொல்லக் கேள்.*

அயில்விழி - கண் என்னும் பொருட்டாய் நின்றது. வேற்கண் கண்ணென்னும் மாத்திரை என்று உரை வகுத்தார் நச்சர். துயில் 'அலை' என்னும் பாடம் சிறக்கும் போலும். (சிந். 1487) 'மெய்யன' என்பது பாடமானால், உதயமாதலும் அஸ்தமித்தலும் தப்பாதுடைய சூரியன் போல் தப்பாது பலிக்கும் அவைகள். நான் கண்ட சொப்பன வகைகள் என ஆம் (வி.கோ. பிள்ளை) ***(39)***

5108. 'எண்ணெய்பொன் முடிதொறும் இழுகி, ஈறு இலாத்
திண் நெடுங்கழுதை பேய் பூண்ட தேரின்மேல்,
அண்ணல் அவ்இராவணன், அரத்த ஆடையன்,
நண்ணினன்,தென்புலம் - நவை இல் கற்பினாய் !'

நவை இல்கற்பினாய் - குற்றமற்ற கற்புடையபிராட்டியே; **அண்ணல் வேல் இராவணன் -** சிறந்த வேலேந்திய இராவணன்; **பொன்முடிதொறும் எண்ணெய் இழுகி -** அழகிய பத்துத்தலைகளிலும் எண்ணெய்பூசிக்கொண்டு; **இரத்த ஆடையன் -** சிவந்த ஆடையை அணிந்தவனாய்; **கழுதை பேய் பூண்ட -** கழுதைகளும் பேய்களும் பூட்டப்பெற்ற; **ஈறு இலா -** சென்று சேரும் இறுதியை அறியாத; **திண் நெடும் தேரின் மேல் -** திண்மையான பெரிய தேரிலே (ஏறி); **தென் புலம் நண்ணினன் -** தெற்குத் திசையை அடைந்தான்.

வாள் அரக்கன்என்று திருமுறைகள் பேசும். கம்பரும் அங்ஙனமே கூறுவார். கனவில் செவ்வாடை, எண்ணெய்ப் பூச்சு, தேரில் செல்லல் தென் திசையில் போதல் முதலியன கேட்டுக்கு அறிகுறி. வால்மீகத்தில் திரிசடை அரக்கியர்பால் கூறுகிறாள்.
(40)

***5109. 'மக்களும்,சுற்றமும், மற்றுளோர்களும்,
புக்கனர் அப்புலம்; போந்தது இல்லையால்;
சிக்கு அறநோக்கினென்; தீய, இன்னமும்
மிக்கன, கேட்க'என, விளம்பல் மேயினாள்.***

மக்களும்சுற்றமும் - இராவணனின்புதல்வர்களும் உறவினர்களும்; **மற்று உளார்களும் -** மற்றைய அரக்கர்களும்; **அப்புலம் புக்கனர் -** அந் தத்தென்திசையை அடைந்தனர்; **போந்தது இல்லை -** (அவர்கள்) திரும்பிவரவில்லை; **சிக்கு அற நோக்கினென் -** (இதனை) குழப்பமின்றிப் பார்த்தேன்; **இன்னமும் -** மேலும்; **மிக்கன தீய -** மிகுதியான தீமை விளைவிக்கும் கனவுக் காட்சிகளை; **கேட்க என -** கேட்பாயாக என்று; **விளம்பல் மேயினாள் -** சொல்லத் தொடங்கினாள்.

போந்ததுஎன்பது புகுந்தது என்பதன் மாற்று வடிவம். ***(41)***

***5110. 'ஆண் தகைஇராவணன் வளர்க்கும் அவ் அனல்
ஈண்டில;பிறந்தவால், இனம் கொள் செஞ் சிதல்;
தூண்ட அரு மணிவிளக்கு அழலும் தொல் மனை
கீண்டதால், வானஏறு எறிய, கீழை நாள்.***

ஆண்டகை இராவணன்- ஆண்மையுடைய இராவணன்; **வளர்க்கும் அவ் அனல் -** வளர்க்கின்ற வேள்விக் கனல்; **ஈண்டில -** வளரவில்லை (வேள்விக்குண்டத்தில்); **இனம் கொள் செஞ்சிதல் -** கூட்டமான செங்கரையான்கள்; **பிறந்த -** உற்பத்தியாகிவிட்டன; **தூண்ட அரு மணி விளக்கு -** தூண்டுதலை வேண்டாத தீபங்கள்; **அழலும் தொல் மனை -** ஒளிவீசும் பழைய அரண்மனையானது;**கீழைநாள் வான ஏறுஎறிய -** விடியற்காலை பேரிடிகள் தாக்கப் பெற்றதால்; **கீண்டது -** பிளக்கப்பட்டு இடிந்தன.

கீழைநாள் -நாளின் கீழ்ப்பகுதி வைகறைவிடியல். மேல்பகுதி - மாலையாகும்.
(42)

***5111. 'பிடி மதம்பிறந்தன; பிறங்கு பேரியும்,
இடி எனமுழங்குமால், இரட்டல் இன்றியே;***

தடியுடைமுகிற்குலம் இன்றி, தா இல் வான்
வெடிபடஅதிருமால்; உதிரும், மீன் எலாம்.

பிடி - பெண் யானைகட்கு; **மதம் பிறந்தன -** மதப் புனல் தோன்றின; **பிறங்கு பேரியும் -** விளக்கமான பெரு முரசங்களும்; **இரட்டல் இன்றியே -** (வீரர்களால்) மாறி மாறி அடிக்கப்படாமல்; **இடியென முழங்கும் -** இடியைப் போல (தாமே) முழங்கும்; **தடி உடை முகிற் குலம் இன்றி -** மின்னலுடன் கூடிய மேகக் கூட்டம் இல்லாமலேயே; **தாவு இல் வான் -** நீக்கம் அற்ற ஆகாயம்; **வெடி பட அதிரும் -** (அண்டங்கள்) பிளவு படும்படி அதிரும்; **மின் எலாம் உதிரும் -** எல்லா நட்சத்திரங்களும் சிதறி விழும்.

'பிடியெலாம்மதம் பெய்திட ... வான் இடியும் வீழ்ந்திடும்' (கம்ப. 2946) தாவு இல் - நீக்கம் அற்ற. 'யானை தாவரும் திசையில் நின்று சலித்திட' (கம்ப. 7328) இரண்டு கோல்களால் மாறி மாறி அடிப்பதை இரட்டல் என்பர். *(43)*

5112. 'வில்-பகல் இன்றியே, இரவு விண்டு அற,
எல் பகல்எறித்துளது என்னத் தோன்றுமால்;
மல் பக மலர்ந்ததோள் மைந்தர் சூடிய
கற்பக மாலையும்புலவு காலுமால்.

வில் - ஒளியொடு கூடிய; **பகல் இன்றி -** பகற்காலம் இல்லாமல் (இரவில்); **இரவு விண்டு அற -** இருள் நீங்கி ஒழியும்படி; **எல்பகல் எறிந்துளது என்ன -** சூரியன் பகலிலே ஒளியைப் பரப்புவது போல்; **தோன்றும் -** காட்சி தரும்; **மல்பக -** (எதிர்த்த) மல்லர்கள் பிளவு படும்படி; **மலர்ந்த தோள் மைந்தர் -** விரிந்த தோள்களையுடைய வீரர்கள்; **சூடிய -** அணிந்த; **கற்பக மாலையும் -** (தெய்வத்தன்மையுடைய) கற்பக மலரால் கட்டப் பெற்ற மாலையும்; **புலவு காலும் -** புலால் நாற்றம் வீசும். இரவில்உண்டாகும் ஒளியும், மாலை புலால் நாற்றம் வீசுவதும் கேட்டுக்கு அறிகுறி. கற்பகம் தெய்வத்தன்மை உடையது. அதில் புலால் நாற்றம் வீசுவது அதிசயம். *(44)*

5113. 'திரியுமால், இலங்கையும் மதிலும்; திக்கு எலாம்
எரியுமால்;கந்தர்ப்ப நகரம் எங்கணும்
தெரியுமால்;மங்கல கலசம் சிந்தின
விரியுமால்;விளக்கினை விழுங்குமால், இருள்.

இலங்கையும்மதிலும் திரியும் - இலங்கை மாநகரமும்மதில்களும் சுழலும்; **திக்கு எலாம் எரியும் -** எல்லாத் திசைகளிலும் தீப்பற்றி எரியும்; **எங்கணும் -** எல்லா இடங்களிலும்; **கந்தர்ப்ப நகரம் தெரியும் -** கந்தர்வ நகரங்கள் காட்சி தரும்; **மங்கல கலசம் சிந்தும் -** மங்கல கலசங்கள் சிதையும்; **விளக்கினை விழுங்கும் இருள் -** விளக்கையே விழுங்கும் இருளானது; **விரியும் -** எவ்விடத்தும் பெருகும்.

ஆல்கள் - அசை.வானமேகங்கள் நகரம்போல் காட்சி தருவதைக் கந்தர்வ நகரம் என்று கூறுவர். கந்தர்ப்ப நகரம் - பெண் குறி (வி.கோ. பிள்ளை) கந்தர்வ நகரம் எல்லாத் திக்கிலும் எப்போதும் தோன்றுமாயின் அது அரசனுக்கும் தேசத்திற்கும் பேரச்சத்தை விளைவிக்கும் என்று வராகமிகிரர் கூறியுள்ளார். (வை.மு.கோ) கந்தர்வ நகரம் -

acharya.org

மன்மதன் படை வீடான சோலை என்பது பழைய உரை. (அடை - பதி)
(45)

5114. ‘தோரணம்முறியுமால், துளங்கி; சூழி மால்
வாரணம்முறியுமால், வலத்த வாள் மருப்பு;
ஆரண மந்திரத்துஅறிஞர் நாட்டிய
பூரண குடத்து நீர்நறவின் பொங்குமால்.

தோரணம் - *நகரில்உள்ள தோரண கம்பங்கள்;* ***முறியும் -*** *ஒடியும்;* ***சூழிமால் வாரணம் -*** *முகபடாம் அணிந்த யானைகள்;* ***துளங்கி -*** *நடுக்கம் அடைய (அதனுடைய);* ***வலத்த வாள் மருப்பு -*** *வலிய நீண்ட தந்தங்கள்;* ***முறியும் -*** *ஒடியும்;* ***ஆரணம் மந்திரத்து அறிஞர் -*** *வேத மந்திரங்களை அறிந்த அந்தணர்களால்;* ***நாட்டிய -*** *பிரதிஷ்டை செய்யப் பெற்ற;* ***பூரண குடத்து நீர் -*** *பூரண கும்பத்தில் உள்ள தீர்த்தம்;* ***நறவில் பொங்கும் -*** *கள்ளைப் போலத் ததும்பி வடியும். துளங்கி என்னும்செய்து என்னும் எச்சம் செய என்னும் வாய்பாட்டுப் பொருளில் வந்துளது. காய்ச்சப் பொங்குவது கூழ் - காய்ச்சாமல் பொங்குவது கள் (அடை - பதி)* ***(46)***

5115. ‘விண்தொடர் மதியினைப் பிளந்து, மீன் எழும் ;
புண் தொடர்குருதியின் பொழியுமால் மழை ;
தண்டொடு,திகிரி, வாள், தனு என்று இன்னன,
மண்டு அமர்புரியுமால், ஆழி மாறு உற.

மீன் - *நட்சத்திரங்கள்;* ***விண்தொடர் மதியினைப் பிளந்து -*** *ஆகாயத்தில் செல்லும் சந்திரனைப் பிளந்து கொண்டு;* ***எழும் -*** *மேலே போகும்;* ***மழை -*** *ஆகாயத்தை மூடிய மேகம்;* ***தொடர்புண்குருதி -*** *ஆறாத புண்ணின் இரத்தத்தை;* ***பொழியும் -*** *கொட்டும்;* ***தண்டு திகிரி வாள் தனு என்று இன்னன -*** *தண்டாயுதம், சக்கரம், வாள், வில் என்று பேசப்படுகிற (திருமாலின்) ஆயுதங்கள்;* ***ஆழி மாறு உற -*** *கடல்கள் ததும்பிக் கொந்தளிக்க;* ***மண்டு அமர் புரியும் -*** *நெருங்கிப் போர் செய்யும்.*

‘மண்டு அமர்புரியும்’ எனவே ஏவுவார் இன்றி படைகள் தாமே போர் செய்யும் என்க. ஆல் - அசை. குருதி - இன் - பொழியும். இன் - அசை. தண்டொடு என்பதில் உள்ள ஒடு அசை. போது பொதுள என்பதைப் ‘போதொடு பொதுள’ என்று குறுந்தொகை பேசும் (குறுந்.155.) ***(47)***

5116. ‘மங்கையர்மங்கலத் தாலி, மற்றையோர்
அங்கையின்வாங்குநர் எவரும் இன்றியே,
கொங்கையின்வீழ்ந்தன; குறித்த ஆற்றினால்,
இங்கு, இதின்அற்புதம், இன்னும் கேட்டியால்.

மங்கையர் - *அரக்கிகளின்;* ***மங்கலத்தாலி -*** *மங்களத்தை விளைவிக்கும் தாலிகள்;* ***அங்கையில் வாங்குநர் மற்றவர் எவரும் இன்றி -*** *கைகளால் அறுப்பவர்கள் பிறர் எவரும் இல்லாமல் (தாமாகவே);* ***குறித்த ஆற்றினால் -*** *தீய அடையாளங்கள் என்று கூறப்பட்டபடி;* ***கொங்கையில் விழுந்தன -*** *மார்பில் வீழ்ந்தன;* ***இங்கு -*** *இந்த*

இலங்கையில் (நிகழ்ந்த); **இதின் அற்புதம் -** *(இந்தக்) கனாக் காட்சியின் அதிசயத்தை;* **இன்னும் கேட்டி -** மேலும் கேட்பாயாக. ***(48)***

5117. **'மன்னவன்தேவி, அம் மயன் மடந்தைதன்**
பின் அவிழ்ஓதியும், பிறங்கி வீழ்ந்தன;
துன் அருஞ் சுடர்சுடச் சுறுக்கொண்டு ஏறின;
இன்னல் உண்டுஎனும் இதற்கு ஏது ஈது எனா;

மன்னவன் தேவி - *அரசனானஇராவணனின் தேவியாகிய;* **அ மயன் மடந்தை தன் -** *அந்த மயனின் புதல்வியாகிய மண்டோதரியின்;* **அவிழ் பின்ஓதியும் -** *நெகிழ்ந்த பின்னலையுடைய கூந்தலும்;* **பிறங்கி வீழ்ந்தன -** *மாறுபட்டுப் பூமியில் விழுந்தன (அந்தக் கூந்தல்);* **துன் அரும் -** *நெருங்க முடியாத (வெப்பமான);* **சுடர் சுட -** *நெருப்புச் சுடுதலால்;* **சுறுக்கொண்டு ஏறின -** *சுறு நாற்றம் மிக்கன;* **இதற்கு ஏது ஈது -** *இந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஏது வாசகம். இதுவே;* **இன்னல் உண்டு எனும் -** *(இராவணன் செய்த) துன்பம் மிகுதி;* **என்பதே எனா -** *என்பதேயாகும். என்று சொன்னாள்.*

கொண்டு - அசை.அன்றேல், சுறு நாற்றத்தைப் பரப்பிக் கொண்டு இருந்தன என்றும் கூறலாம். 'என்று கொண்டு இளையர் கூறி' ஏது - ஆராய்ச்சி. (கம்ப. 1605)
(49)

5118. **என்றனள்இயம்பி, 'வேறு இன்னும் கேட்டியால்,**
இன்று, இவண்,இப்பொழுது, இயைந்தது ஓர் கனா;
வன் துணைக்கோள்அரி இரண்டு மாறு இலாக்
குன்றிடைஉழுவைஅம் குழுக் கொண்டு ஈண்டியே,

என்றனள் இயம்பி- *என்றுகூறி (திரிசடை);* **வேறு -** *வேறுபட்ட;* **ஓர் கனா, இன்னும் கேட்டி -** *ஒரு கனவுக் காட்சியை மேலும் கேள் (அக்காட்சி);* **இன்று இவண் இப்பொழுது -** *இன்றைத் தினத்தில் இவ்விடத்தில் இச்சமயத்தில்;* **இயைந்தது -** *உண்டாகியது;* **வன் -** *வலிமை மிக்க;* **துணை -** *ஒன்றற்கொன்று துணையாயிருக்கும்;* **இரண்டு கோள் அரி -** *இரட்டைச் சிங்கங்கள்;* **குன்றிடை -** *மலையின் கண்ணே (இருந்த);* **மாறு இலா -** *தமக்குள் கருத்து வேறுபாடில்லாத;* **உழுவை குழுக் கொண்டு -** *புலிக்கூட்டத்தைத் துணையாகச் சேர்த்துக் கொண்டு;* **ஈண்டி -** *(இலங்கையில்) நெருங்கி.*

இம் மண் உலகில்செல்வர் இப்போது இல்லை நோக்கினோம் (திருவாய் -3-96) என்ற இடத்தில் உலகில் செல்வர் இல்லை. இப்போதுநோக்கினோம் என்றுகூட்டிப் பொருள் செய்த நம்பிள்ளையை உள்ளுக. கவிதை கிடந்தபடியே பொருள் கொள்வதில் இடர்ப்பாடுகள் பலவுள. ***(50)***

5119. **'வரம்பு இலா மத கரி உறையும் அவ் வனம்**
நிரம்புறவளைந்தன; நெருக்கி நேர்ந்தன;
வரம்பு அறுபிணம்படக் கொன்ற; மாறு இலாப்
புரம் புக இருந்ததுஓர் மயிலும், போயதால்.

வரம்பு இலா - கட்டுப்பாடு என்பது இல்லாத; **மத கரி உறையும்** - மதயானைகள் வாழ்கின்ற; **அவ்வனம்** - அந்த வனம் (சிங்கங்கள்); **நிரம்பு உற** - முடிதல் அடைய; **வளைத்தன** - சுற்றிக் கொண்டன; **நெருக்கி நேர்ந்தன** - நெருக்கிப் போர் செய்தன (அப்போது); **வரம்பு அறு** - எல்லையற்ற; **பிணம்படக் கொன்று** - பிணங்கள் விழும்படிக் கொன்று; **மாறு இலா** - பகைமையில்லாத; **புரம்புக** - தம்முடைய நகரை அடைவதற்காக; **இருந்தது ஓர்மயிலும்** - அங்கே தங்கியிருந்த ஓர் மயிலும்; **போயது** - வெளிப் போயது.

வனம் - இலங்கை.இரண்டு சிங்கங்கள் - இராமலக்குவர்கள் மயில் - பிராட்டி. மாறிலாப் புரம் - அயோத்தி. இவை கனவின் குறிப்புகள். *(51)*

5120. ‘ஆயிரம்திருவிளக்கு அமைய மாட்டிய
சேயொளிவிளக்கம் ஒன்று ஏந்தி, செய்யவள்,
நாயகன்திருமனைநின்று, நண்ணுதல்
மேயினள்,வீடணன் கோயில்;-மென் சொலாய் !

மென் சொலாய் - மென்மையாகப் பேசும் பிராட்டியே; **ஆயிரம் திருவிளக்கு** - ஆயிரம் விளக்குகள்; **அமைய மாட்டிய** - பொருத்தமாக அமைந்த; **சேய் ஒளி விளக்கம்** - நீண்டதூரம் ஒளி தரும் அடுக்குத் தீபமாகிய; **ஒன்று ஏந்தி** - ஒரு விளக்கை ஏந்திக் கொண்டு; **செய்யவள்** - சிவந்த நிறமுடைய பெண்; **நாயகன் திருமனை நின்று** - அரசனான இராவணனின் அரண்மனையிலிருந்து; **வீடணன் கோயில்** - வீடணனின் கோயிலை; **நண்ணுதல் மேயினள்** - அடைதலைப் பொருந்தினாள். *(52)*

5121. ‘பொன் மனை புக்க அப் பொரு இல் போதினில்,
என்னை நீஉணர்த்தினை; முடிந்தது இல்’ என,
‘அன்னையே !அதன் குறை காண்’ என்று, ஆயிழை,
‘இன்னமும்துயில்க’ என, இரு கை கூப்பினாள்.

பொன்மனை புக்கஅப் பொருஇல் போதினில் - (அச்செய்யவள்) வீடணனின் அரண்மனை அடைந்த ஒப்பற்ற சமயத்தில்; **நீ என்னை உணர்த்தினை** - நீ என்னை எழுப்பினாய்; **முடிந்தது ‘இல்’ என** - அக்கனவு நிறைவு பெறவில்லை என்று கூற; **ஆயிழை** - பிராட்டி; **அன்னையே** - தாயே; **அதன் குறை காண் என்று** - அக்கனவின் குறைப் பகுதியைப் பார் என்று பிராட்டி; **இன்னமும் துயில்க என** - மேலும் உறங்குக என்று கூறி; **இரு கை கூப்பினாள்** - இரண்டு கரங்களையும் குவித்தாள்.

பொன் என்பதைஎழுவாயாக்கி, இராச்சிய லட்சுமி வீடணனின் கோயிலுக்குப் புகுந்த சமயத்தில் என்றும் கூறலாம். ‘என்று’, ‘என’ என்று மேற்கோள் குறியீட்டுச் சொற்கள் இரண்டு முறை வந்துள்ளன. 25 ஆம் பிரதி’ அதன் குறை காணுதற்கு நீ என்னும் பாடத்தைத் தருகிறது. ஏற்பின் நன்று. *(53)*

அனுமன்சீதையின் இருக்கையைக் காணுதல்

5122. இவ் இடை,அண்ணல் அவ் இராமன் ஏவிய
வெவ் விடை அனையபோர் வீரத் தூதனும்,

அவ் இடைஎய்தினன், அரிதின் நோக்குவான்,
நொவ் இடைமடந்தைதன் இருக்கை நோக்கினான்

இவ் விடை - இந்தச்சமயத்தில்; **அண்ணல் -** பெருமை மிக்க; **அ இராமன் ஏவிய -** அந்த இராம பிரானால் அனுப்பப் பெற்ற; **வெவ் விடை அனைய -** ஆற்றல் மிக்க காளை போன்ற; **போர் வீரத் தூதனும் -** போர் வீரம் பெற்ற தூதனாகிய அனுமன்; **அரிதின் நோக்குவான் -** (சோலையின் செறிவால்) சிரமப்பட்டுப் பார்ப்பவனாய்; **அ இடை மடந்தை தன் -** அந்த அசோகவனத்தை அடைந்து; **நொவ் இடை மடந்தை தன் -** வருந்தும் இடையை உடைய பிராட்டி; **இருக்கை -** அமர்ந்து தவம் செய்வதை; **நோக்கினான் -** பார்த்தான்.

நோற்பதைநோக்கினான். 'மாண நோற்று ஈண்டு இவள் இருந்த ஆறு', (கம்ப. 5141) என அனுமன் பேசுவான். (54)

துயிலுணர்ந்தஅரக்கியர் நிலை

5123. **அவ் வயின்அரக்கியர் அறிவுற்று, 'அம்மவோ !**
செவ்வை இல்துயில் நமைச் செகுத்தது ஈது !' எனா,
எவ் வயின்மருங்கினும் எழுந்து வீங்கினார்--
வெவ் அயில்,மழு, எழு, சூல வெங் கையார்.

அ வயின் - அந்தச்சமயத்தில்; **அரக்கியர் -** (காவலாய் உள்ள) அரக்கிமார்கள்; **அறிவுற்று -** உறக்கம் தெளிந்து; **அம்மவோ -** அந்தோ (ஐயோ); **இங்கு ஈது -** இவ்விடத்தில் இப்படி; **செவ்வை இல் துயில் -** சிறப்புத் தராத உறக்கம்; **நமை செகுத்தது -** நம்மைக் கெடுத்து விட்டதே; **எனோ -** என்று கூறி; **எவ் வயின் மருங்கினும் -** எல்லாப் பக்கங்களிலும்; **எழுந்து -** எழுந்திருந்து; **வெவ் அயில் -** கொடிய வேலையும்; **மழு -** கோடாலியையும்; **எழு -** வளை தடியையும்; **சூலம் -** சூலத்தையும் (ஏந்திய); **வெம் கையார் -** கொடிய கைகளையுடையவராய்; **வீங்கினார் -** நெருங்கினார்கள்.

வீங்குதல் -நெருக்குதல் - கலாபம் வீங்க (சிந் 840) என்னும் தொடருக்கு வகுத்த உரை நோக்கத் தக்கது. செகுத்த தீங்கு எனப் பிரித்து, தீங்கு செகுத்த என்றும் உரை கூறலாம். அப்போது செகுத்தது என்பது செகுத்த என்று வந்தது; விகாரம் என்று கொள்க. ஒருமை பன்மை மயக்கம் என்று கொள்ள இடம் தரின் கொள்க. நச்சினார்க்கினியர் 'வேண்டுவ பிறிது ஒன்று உண்டோ (சிந்.2.93) என்னும் தொடரை ஒருமை பன்மை மயக்கம் என்றார். *(55)*

5124. **வயிற்றிடைவாயினர்; வளைந்த நெற்றியில்**
குயிற்றியவிழியினர்; கொடிய நோக்கினர்;
எயிற்றினுக்குஇடை இடை, யானை, யாளி, பேய்,
துயில் கொள்வெம் பிலன் என, தொட்ட வாயினர்.*

(அந்தஅரக்கிமார்கள்)

வயிற்றிடை வாயினர் - வயிற்றிலே வாயை உடையவர்கள்; **வளைந்த நெற்றியில் -** முன் நோக்கி வளைந்துள்ள நெற்றியிலே; **குயிற்றிய விழியினர் -** பதிக்கப் பெற்ற கண்களை உடையவர்கள்; **கொடிய நோக்கினர் -** கொடிய பார்வை உடையவர்கள்;

எயிற்றினுக்கு இடையிடை - பற்களுக்கு நடுவில் நடுவில்; **யானை, யாளி, பேய் -** யானைகளும் யாளிகளும், பேய்களும்; **துயில் கொள்-** உறங்குகின்ற; **வெம்பிலன் என -** கொடிய மலைக்குகை போல; **தொட்ட வாயினர் -** பெரிய வாயை உடையவர். ***(56)***

5125. ஒருபது கையினர், ஒற்றைச் சென்னியர்;
இருபது தலையினர்,இரண்டு கையினர்;
வெருவருதோற்றத்தர்; விகட வேடத்தர்;
பருவரை என, முலைபலவும் நாற்றினர்.*

(அரக்கிகள்)

ஒருபதுகையினர் - பத்துக் கைகளை உடையவர்கள் (ஆனால்); **ஒற்றைச் சென்னியர் -** ஒரு தலையைப் பெற்றவர்கள்; **இருபது தலையினர் -** இருபது தலைகளை உடையவர்கள் (ஆனால்); **இரண்டு கையினர் -** இரண்டுகைகளைப் பெற்றவர்கள்; **வெருவரு தோற்றத்தர் -** அச்சத்தை உண்டுபண்ணும் தோற்றம் உடையவர்கள்; **விகட வேடத்தர் -** மாறுபட்ட கோலத்தைப் பூண்டவர்கள்; **பருவரை என -** பருத்த மலைபோல; **முலை பலவும் -** இரண்டுக்கு மேற்பட்ட முலைகளை; **நாற்றினர் -** தொங்கவிட்டுக் கொண்டிருப்பவர்கள்.

சில என்பதுஇரண்டையும், பல என்பது இரண்டுக்குமேற்பட்டவற்றையும் குறிக்கும். ***(57)***

5126. சூலம்,வாள், சக்கரம், தோட்டி, தோமரம்,
கால வேல்,கப்பணம், கற்ற கையினர்;
ஆலமே உருவுகொண்டனைய மேனியர்;
பாலமேதரித்தவன் வெருவும் பான்மையர்.*

சூலம் வாள்சக்கரம் - சூலத்தையும் வாளையும்சக்கரத்தையும்; **தோட்டி தோமரம் -** அங்குசத்தையும் இருப்புலக்கையையும்; **காலவேல் கப்பணம் -** காலனை ஒத்த வேலையும் கப்பணத்தையும்; (பிரயோகிப்பதற்கு) **கற்ற கையினர் -** அறிந்த கையை உடையவர்; **உருவு கொண்ட -** வடிவம் எடுத்த; **ஆலம் அனைய மேனியர் -** விடம் போன்ற உடம்பைப் பெற்றவர்கள்; **பாலம் தரித்தவன் -** மழுவைத் தரித்த சிவபிரானும்; **வெருவும் -** அஞ்சும் படியான; **பான்மையர் -** இயல்பைப் பெற்றவர்கள். தோமரம் - இருப்புலக்கை தோட்டி - (யானையை அடக்கும்) அங்குசம், கப்பணம் - யானை நெரிஞ்சி முள் போன்ற ஆயுதம். யானைகள் வராதபடி இது போர்க்களத்தில் பரப்பப் பெறும். கப்பணம் சிதறினானே என்பர் தேவர் (சிந்-285) மதுரைக் காஞ்சி இதைப் பரல் என்று கூறும் 597, 98) பாலம் - மழு. பரசு --- பாலம் என்றைந்தும் மழுவின் பெயரே. (திவாகரம் - செயற்கை 3) பாலம் - கபாலம். முதற்குறை என்பர் (அடை - பதி) கபாலம் தரித்தவன் வைரவ மூர்த்தி. ***(58)***

5127. கரி, பரி,வேங்கை, மாக் கரடி, யாளி, பேய்,
அரி, நரி, நாய்என அணி முகத்தினர்;

வெரிந் உறுமுகத்தினர்; விழிகள் மூன்றினர்;
புரிதருகொடுமையர்; புகையும் வாயினர்.*

(அரக்கிகள்)

கரிபரி வேங்கை- *யானை,குதிரை, வேங்கைப்புலி;* ***மாக் கரடி யாளிபேய் -*** *பெருங்கரடி, யாளி, பேய்;* ***அரி நரி நாய் என -*** *சிங்கம், நரி, நாய் என்று கூறும்படி;* ***அணி -*** *(தங்கள் இயல்புக்கேற்ப) பொருந்திய;* ***முகத்தினர் -*** *முகத்தையுடையவர்கள்;* ***வெரிந் உறு -*** *முதுகில் அமைந்த;* ***முகத்தினர் -*** *முகத்தை உடையவர்கள்;* ***விழிகள் மூன்றினர் -*** *மூன்று கண்களையுடையவர்கள்;* ***புரி தரு கொடுமையர் -*** *விரும்பி மேற் கொண்ட கொடிய இயல்பை உடையவர்கள்;* ***புகையும் வாயினர் -*** *புகையை வெளிப்படுத்தும் வாயைப் பெற்றவர்கள்.* ***(59)***

5128. எண்ணினுக்குஅளவிடல் அரிய ஈட்டினர்,
கண்ணினுக்குஅளவிடல் அரிய காட்சியர்,
பெண் எனப்பெயர் கொடு திரியும் பெற்றியர்,
துண்ணெனத் துயில்உணர்ந்து, எழுந்து சுற்றினார்.

எண்ணினுக்கு - *மனத்தினாலும்;* ***அளவிடல் அரிய -*** *அளவிட முடியாத;* ***ஈட்டினர் -*** *வலிமையுடையவர்கள்;* ***கண்ணினுக்கு அளவிடல் அரிய -*** *கண்களாலும் அளக்கமுடியாத;* ***காட்சியர் -*** *தோற்றத்தை உடையவர்கள்;* ***பெண் எனப் பெயர் கொடு -*** *பெண் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டு;* ***திரியும் பெற்றியர் -*** *இயல்பு திரிந்த இயல்பையுடையவர்கள்;* ***துண் என -*** *(காண்பவர்)நடுங்கும்படி;* ***துயில்உணர்ந்து -*** *உறக்கத்திலிருந்து விழித்து;* ***எழுந்து சுற்றினார் -*** *எழுந்து பிராட்டியைச் சுற்றினார்கள்.*

துண் என.விரைவாக என்றும் கூறலாம். எண்ணினுக்கு - கணக்கினாலும் என்றும் கூறலாம். 4 - ஆம் வேற்றுமை கருவிப் பொருளில் வந்தது. (இலக் - விள - வேற்றுமை) ***(60)***

சீதையின்வருத்தத்தை அனுமன் காணுதல்.

5129. ஆயிடை,உரை அவிந்து, அழகன் தேவியும்,
தீ அனையர் முகம்நோக்கித் தேம்பினாள்;
நாயகன் தூதனும்,விரைவில் நண்ணினான்,
ஓய்விலன், உயர்மரப் பணையின் உம்பரான்.

ஆயிடை - *அவ்விடத்தில்;* ***அழகன் தேவியும் -*** *இராமபிரானின் தேவியாகிய பிராட்டி;* ***உரை அவிந்து -*** *பேச்சு ஒடுங்கி;* ***தீ அனையவர் முகம் -*** *நெருப்புப் போன்ற அரக்கிகளின் முகங்களை;* ***நோக்கி -*** *பார்த்து;* ***தேம்பினாள் -*** *மனங் கலங்கினாள் (அப்போது);* ***நாயகன் தூதனும் -*** *இராமபிரானின் தூதனான அனுமனும்;* ***ஓய்விலன் -*** *தாமதிக்காமல்;* ***விரைவில் நண்ணினான் -*** *வேகமாக வந்து (பிராட்டியிருந்த);* ***உயர் -*** *உயர்ந்த;* ***மரப் பணையின் உம்பரான் -*** *மரக்கிளையை அடைந்தவன் ஆனான்.*

acharya.org

பிராட்டி இருந்தமரம் சிஞ்சுகமரம் என்று கூறுகின்றனர். சிஞ்சுகம் - நூக்கம் என்று அகராதி பேசும். சிஞ்சுகம் அசோகம் போலும். ***(61)***

5130. 'அரக்கியர், அயில் முதல் ஏந்தும் அங்கையர்,
நெருக்கியகுழுவினர், துயிலும் நீங்கினர்,
இருக்குநர்; மற்றுஇதற்கு ஏது என் ?' எனா,
பொருக்கெனஅவரிடைப் பொருந்த நோக்கினான்.

அரக்கியர் - *அரக்கிமார்கள்;* ***அயில் முதல் ஏந்தும் -*** *வேல் முதலானஆயுதங்கள் ஏந்திய;* ***அங்கையர் -*** *கையை உடையவராய்;* ***நெருக்கியகுழுவினர் -*** *அடர்ந்த கூட்டத்தினராய்;* ***துயிலும் நீங்கினார் -*** *உறக்கத்திலிருந்து எழுந்தவராய்;* ***இருக்குநர் -*** *இருக்கின்றார்கள்;* ***இதற்கு ஏது என் எனா -*** *(இவ்விரவில்) இவ்வாறு இருப்பதற்குக் காரணம் யாது என்று ஆராய்ந்து;* ***பொருக்கென -*** *விரைவாக;* ***அவர் இடை -*** *அவ் வரக்கியர்களுக்கு நடுவே;* ***பொருந்த நோக்கினான் -*** *உற்றுப் பார்த்தான். இரவிலேஅரக்கியர்கள் ஆயுதங்கள் ஏந்தியபடி உறங்காமல் உள்ளனர். இதற்குக் காரணம் யாது என்று கருதி கூர்ந்து பார்த்தான்.* ***(62)***

5131. விரி மழைக் குலம் கிழித்து ஒளிரும் மின் என,
கரு நிறத்துஅரக்கியர் குழுவில், கண்டனன்--
குரு நிறத்து ஒருதனிக் கொண்டல் ஊழியான்
இரு நிறத்துஉற்றவேற்கு இயைந்த காந்தத்தை.

ஒரு தனி - *ஒப்பற்றசிறப்புற்ற;* ***குரு நிறத்து -*** *ஒளி பொருந்திய நிறத்தை உடைய;* ***கொண்டல் -*** *மேகம் போன்ற;* ***ஊழியான் -*** *யுகத்தின் தலைவனாகிய இராமபிரானின்;* ***இருநிறத்து உற்ற -*** *பெரிய மார்பிலே தைத்த;* ***வேற்கு -*** *பிரிவுத் (துன்பமாகிய) வேலைப் பறித்தெடுக்கும்;* ***இயைந்த காந்தத்தை -*** *பொருந்திய காந்தமாமணி போன்ற பிராட்டியை;* ***கருநிறத்து அரக்கியர் குழுவில் -*** *கரு நிறத்தைப் பெற்ற அரக்கிமார்களின் கூட்டத்தில்;* ***விரிமழைக்குலம் -*** *பரந்த மேகக் கூட்டத்தை;* ***கிழித்து ஒளிரும் -*** *பிளந்து கொண்டு விளங்குகின்ற;* ***மின் என -*** *மின்னலைப் போல;* ***கண்டனன் -*** *பார்த்தான்.*

மார்பில்பாய்ந்த இரும்புத் துண்டுகளை எடுக்கப் பயன்படும் காந்தம் போல இராமனின் துன்பம் நீக்கும் பிராட்டி என்க. "வரம் எனும் அயில்வேல் --- இப்பொழுது அகன்றது. குலப்பூண் --- ஆரம் ஆம் காந்தமாமணி இன்று வாங்க" எனும் தசரதன் மொழியைக் காண்க (கம்ப. 10068) கொண்டல் ஊழி - ஓர் ஊழி போலும் - பரிபாடல் கொண்டும், புராண வழக்குக் கொண்டும் ஆய்தல் வேண்டும். 'இரு நிறத்துற்ற வெற்கு இயைந்த காந்தத்தை' என்ற சுவடிப்பாடம் கொண்டு முன்னுள்ளோர் பலரும் உரை தடுமாறினர் - 'வேற்கு' எனச் சுவடி எழுத்தின் உண்மைகாட்டி உரை கண்டார் வாகீசகலாநிதி. கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள். ***(63)***

5132. 'கடக்க அரும் அரக்கியர் காவல் சுற்று உளாள் !
மடக் கொடிசீதையாம் மாதரேகொலாம் ?
கடல் துணை நெடியதன் கண்ணின் நீர்ப் பெருந்
தடத்திடைஇருந்தது ஓர் அன்னத் தன்மையாள்.

கடல் துணை நெடிய- கடல்போலப் பரந்துள்ள; **தன் கண்ணின் நீர்-** தன்னுடைய கண்ணிலிருந்து வழிந்த நீர் நிரம்பிய; **பெருந் தடத்து இடை-** பெரிய தடாகத்தின் நடுவில்; **இருந்தது -**இருந்த; **ஓர்அன்னத் தன்மையள் -** ஒப்பற்ற அன்னத் தன்மை கொண்டவள்; **கடக்க அரும் -** கடந்து போக முடியாத; **அரக்கியர் -** அரக்கிகளின்; **காவற் சுற்றுளாள் -** காவற் சுற்றிலே அகப்பட்டுள்ளாள் (ஆதலால், இவள்); **மடக்கொடி -** இளங்கொடி போன்ற; **சீதை ஆம் -** சீதையாகிய; **மாதரே கொல்? -** பெண்ணே போலும்.

கொல் என்பதைஅசையாக்கி மாதரே ஆம் என்று பொருள் கொள்வாரும் உளர் அடுத்துவரும் பாடல்தான் அனுமனின் ஐயத்தைப் போக்குகிறது.
(64)

அரக்கியர் நடுவில்இருப்பவள் சீதையே என அனுமன் தெளிதல்

5133. ‘எள் அரும் உருவின் அவ் இலக்கணங்களும்,
வள்ளல் தன்உரையொடு மாறு கொண்டில,
கள்ள வாள் அரக்கன் அக் கமலக் கண்ணனார்
உள்உறை உயிரினைஒளித்து வைத்தவா !

(அரக்கியர் நடுவில்இருப்பவர் பால்)

எள் அரும் - பழிப்பற்ற; **உருவின் -** திருமேனியின்கண்; **அவ் இலக்கணங்களும் -** நல்ல சாமுத்திரிகா லட்சணங்களும்; **வள்ளல் தன் உரையொடு -** இராமனின் மொழிகளோடு; **மாறு கொண்டில -** வேறுபட்டிருக்கவில்லை. (ஆகையால் இவள் சீதையே); **கள்ளவாள் அரக்கன் -** வஞ்சனையும் கொடுமையுமுடைய இராவணன்; **அக்கமலக் கண்ணனார் -** அந்த தாமரை போன்ற கண்களைப் பெற்ற இராமபிரான்; **உள் உறை உயிரினை -** உள்ளத்தில் வாழும் உயிரை; **ஒளித்து வைத்தவா -** மறைத்து வைத்த கொடுமை எப்படிப்பட்டது.

வைத்த ஆறு என்பதுவைத்தவா எனக் குறைந்து வந்துள்ளது ‘என்னே நிருபன் இயற்கை இருந்தவா’ (கம்ப, 1713) ***(65)***

5134. ‘மூவகை உலகையும் முறையின் நீக்கிய
பாவி தன் உயிர்கொள்வான் இழைத்த பண்பு
இதால்;
ஆவதே; அரவணைத் துயிலின் நீங்கிய
தேவனே அவன்; இவள் கமலச்செல்வியே.

இது - பிராட்டி சிறையிலிருக்கும் கொடுமை; **மூவகை உலகையும் -** மூன்று வகைப்பட்ட உலகங்களையும்; **முறையின் நீக்கிய -** நன்னெறியிலிருந்து பிறழச் செய்த; **பாவி தன் -** பாவியாகிய இராவணனுடைய; **உயிர் கொள்வான் -** உயிரைக் கவர்வதற்காகத் (திருமால்); **இழைத்த -** செய்த; **பண்பு -** செயலாகும்; **ஆவதே -** இது பொருந்துவதாகுமே?; **அவன் -** இந்த இராமபிரான்; **அரவணைத்துயிலின் நீங்கிய -** பாம்புப் படுக்கையில் மேற்கொண்ட உறக்கத்தை விட்டு வந்த; **தேவனே -** திருமாலே; **இவள் -** இந்தப் பிராட்டி; **கமலச் செல்வியே -** தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும்திருமகளே.

பாவி தன் உயிர்கொள்வான் இழைத்த பண்பு - என்பதற்கு இராவணன் தன்னுடைய உயிரைத் திருமால் அழிப்பதற்கு (அவனே) செய்த செயல் என்றும், விதி இராவணனை அழிக்க மேற்கொண்ட செயல் என்றும், பிராட்டி (தேவ மகளிரைச் சிறைமீட்க) இராவணனை அழிக்க மேற்கொண்ட செயல் என்றும் பலபடியாகக் கூறுவர்.
(66)

அனுமன்மகிழ்ச்சி

5135. 'வீடினதுஅன்று அறன்; யானும் வீகலேன்;
தேடினென்கண்டனென்; தேவியே !' எனா,-
ஆடினன்; பாடினன்;ஆண்டும் ஈண்டும் பாய்ந்து,
ஓடினன்;உலாவினன்;-உவகைத் தேன் உண்டான்.

(அனுமன்)

உவகைத் தேன்உண்டான் - *மகிழ்ச்சியாகியதேனைக் குடித்து;* ***அறன் வீடினது அன்று -*** *தருமம் அழியவில்லை;* ***யானும் வீகலேன் -*** *யான் அழிய மாட்டேன்;* ***தேடினென் -*** *பிராட்டியைத் தேடிய யான்;* ***கண்டனென் -*** *கண்டு கொண்டேன்;* ***தேவியே -*** *(இவள்) சீதாதேவியே;* ***எனா -*** *என்று கூறி;* ***ஆடினன் பாடினன் -*** *ஆடிப் பாடினான்;* ***ஆண்டும் ஈண்டும் பாய்ந்து -*** *அங்கும் இங்கும் பாய்ந்து;* ***ஓடினன் உலாவினன் -*** *ஓடி உலாவினான்.*

முன்புபிராட்டியைக் காணாதபோது வீடுவேன் (காட்சி 1) (இறப்பேன்) என்றவன் பிராட்டியைக் கண்டதும் வீகலேன் (இறவேன்) என்றான். ***(67)*** *சீதையின் தூய்மையைஅனுமன் வியத்தல்*

5136. 'மாசுண்டமணி அனாள், வயங்கு வெங் கதிர்த்
தேசுண்டதிங்களும் என்னத் தேய்ந்துளாள்;
காசுண்டகூந்தலாள் கற்பும், காதலும்
ஏசுண்டதுஇல்லையால்; அறத்துக்கு ஈறு உண்டோ ?

(அனுமன்)

மாசுண்ட மணிஅனாள் - *அழுக்கால் மூடப்பெற்ற மணி போன்றவள்;* ***வயங்கு -*** *விளக்கமான;* ***வெங்கதிர் -*** *கொடுமையான சூரியனின்;* ***தேசுண்ட -*** *ஒளியால் மறைக்கப் பெற்ற;* ***திங்கள் என்ன -*** *சந்திரனைப் போல;* ***தேய்ந்துளாள் -*** *(ஒளி) குன்றியுள்ளாள்;* ***காசுண்ட கூந்தலாள் -*** *அழுக்குப் படிந்த கூந்தலையுடைய பிராட்டியின்;* ***கற்பும் -*** *உறுதிப்பாடும்;* ***காதலும் -*** *இராமன்பால் கொண்ட காதலும்;* ***ஏசு உண்டது இல்லை -*** *தாழ்ச்சியடையவில்லை;* ***அறத்திற்கு(ம்) ஈறுண்டோ ? -*** *தருமத்திற்கும் அழிவுவருமா.*

சீதையின் கற்புமுதலானவை தாழ்ச்சியுறவில்லை என்னும் சிறப்புக்கருத்தை தருமத்துக்கு ஈறுண்டோ என்னும் பொதுக் கருத்தால் உறுதிப்படுத்தலின் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. விழுமணி மாசு மூழ்கிக் கிடந்தது என்பர் தேவர் (சிந்தா) ***(68)***

5137. ‘புனை கழல்இராகவன் பொன் புயத்தையோ ?
வனிதையர்திலகத்தின் மனத்தின் மாண்பையோ ?
வனை கழல்அரசரின் வண்மை மிக்கிடும்
சனகர்தம்குலத்தையோ ? யாதைச் சாற்றுகேன் ?

கழல்புனை - *வீரக்கழல் அணிந்த;* ***இராகவன் பொன் புயத்தையோ*** - *இராமபிரானின் அழகிய தோள்களையே ?* ***வனிதையர் திலகத்தின்*** - *பெண்களின் திலகம் போன்ற பிராட்டியின்;* ***மனத்தின் மாண்பையோ*** - *திருவுள்ளத்தின் மாட்சிமையையோ ?* ***கழல் வனை*** - *வீரக்கழல் அணிந்த;* ***அரசரின்*** - *அரசர்களுக்குள்ளே;* ***வண்மை மிக்கிடும்*** - *கொடைப்பண்பால் உயர்ந்த;* ***சனகர்தம் குலத்தையோ*** - *சனகரின் குலத்தையோ;* ***யாதைச் சாற்றுகேன்*** - *எதைப் புகழ்வேன். ஒன்றின் ஒன்றுவிஞ்சி இருத்தலின் யான் எதைப் புகழ்வேன் என்றான். என்றாலும் மரபினும் புயம் உயர்ந்தது. புயத்தினும் மனம் உயர்ந்தது என்பதை அறிக.* ***(69)***

5138. ‘தேவரும் பிழைத்திலர்; தெய்வ வேதியர்
ஏவரும்பிழைத்திலர்; அறமும் ஈறு இன்றால்;
யாவது இங்குஇனிச் செயல் அரியது, எம்பிராற்கு?
ஆவ ! என்அடிமையும் பிழைப்பு இன்றாம்அரோ.

தேவரும்பிழைத்திலர் - *தேவர்களும் பிழைசெய்திலர்;* ***தெய்வ வேதியர் ஏவரும்*** - *தெய்வத் தன்மையுடைய எந்த வேதியரும்;* ***பிழைத்திலர்*** - *பிழை செய்திலர்;* ***என் அடிமையும்*** - *என்னுடைய அடிமைப் பணியும்;* ***பிழைப்பு இன்றாம்*** - *பிழையற்றுள்ளது (ஆதலால்);* ***இனி*** - *இனிமேல்;* ***அறமும் ஈறு இன்று*** - *தருமமும் அழியாது.*

எம் பிராற்குஇங்கு - எம்பெருமானாகிய இராமபிரானுக்கு இவ்விடத்தில் இனி செயல் அரியது யாவது - செய்யவியலாத செயல் எது ? தேவரும் வேதியரும் தொண்டும் பிழையா இடத்தே அறம் அழியாது. அறம் அழியா இடத்தில் தெய்வம் வெளிப்பட்டு அருளும் என்பது கருத்து. ஆவ - வியப்புக்குறிப்பு. அரோ - அசை.
(70)

5139. “கேழ் இலாள் நிறை இறை கீண்டதாம்எனின்,
ஆழியான் முனிவுஎனும் ஆழி மீக்கொள,
ஊழியின் இறுதிவந்துறும்” என்று உன்னினேன்;
வாழிய உலகு, இனிவரம்பு இல் நாள் எலாம் !

கேழ் இலாள் - *ஒப்புமையற்ற பிராட்டியின்;* ***நிறை இறை கீண்டது ஆம் எனில்*** - *நிறையானது சிறிது சிதைந்தாலும்;* ***ஆழியான்*** - *(சக்கரம் ஏந்திய) திருமாலாகிய இராமபிரானின்;* ***முனிவு எனும் ஆழி*** - *கோபம் என்னும் கடலானது;* ***மீகொள*** - *மேலே அதிகரித்துப் பொங்குதலால்;* ***ஊழியின் இறுதி*** - *யுகத்தின் முடிவுக்காலம்;* ***வந்து உறும் என்று*** - *வந்து விடுமே என்று;* ***உன்னினேன்*** - *எண்ணி அஞ்சினேன் (நிறை அழியாமையால்);* ***இனி*** - *இனிமேல்;* ***உலகு*** - *உலகங்கள்;* ***வரம்பு இல் நாள்எலாம்*** - *எல்லையற்ற எல்லா நாட்களிலும்;* ***வாழிய*** - *வாழ்வடைக.*

நிறை -மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தல். இறைவன் கோபம் கொள்ளாமல் 'பிராட்டி அடக்கி வெல்வாள்' என்று கூறுவர் சிலர். நிறை- கரை போன்றது.அன்றியும் மகளிரின் நால்வகைப் பண்புகளில் ஒன்றான நிறை என்றும் கூறலாம். கீண்டது ஆம் என்று - ஆம் அசை. உன்னுதல் - அஞ்சுதல். காரியத்தைக் காரணமாகக் கூறப்பெற்றது. *(71)*

**5140. 'வெங் கனல் முழுகியும், புலன்கள் வீக்கியும்,
நுங்குவ, அருந்துவ, நீக்கி, நோற்பவர்
எங்கு உளர்?-குலத்தில் வந்து, இல்லின் மாண்புடை
நங்கையர் மனத்தவம் நவிலற்பாலதோ ?**

குலத்தின் வந்து- நல்லகுலத்திலே பிறந்து; **இல்லின் மாண்புடை -** இல்லறச் சிறப்பைப்பெற்ற; **நங்கையர் மனத்தவம் -** பெண்கள் மனத்தால் செய்யும் தவமானது; **நவிலற் பாலதோ -** நம்மால் கூறத்தக்க எளிமையானதா. (இம்மங்கையர்களுக்கு முன்); **வெங்கனல் முழுகியும் -** கொடிய (ஐந்துவித) நெருப்பில் குளித்தும்; **புலன்கள் வீக்கியும் -** (ஓடும்) ஐந்து புலன்களைக் கட்டியும்; **நுங்குவ அருந்துவ -** உண்ணும் உணவையும் பருகும் புனலையும்; **நீக்கி -** ஒதுக்கிவிட்டு; **நோற்பவர் -** தவம் செய்பவர்கள்; **எங்குளர் -** எங்கேஇருக்கிறார்கள்.

கற்பு மகளிர்க்குமுனிவர்கள் ஒப்பாகார் என்க. எங்கே என்பது ஏற்றத் தாழ்வை உணர்த்தும் உலகச் சொல் 'அவன் எவரிடத்தான் யார் யார்' என்னும் ஆழ்வார் பாசுரம் கருதுக (5-1-7) நங்கையர் என்றது பிராட்டியை. *(72)*

**5141. 'பேண நோற்றது மனைப் பிறவி, பெண்மைபோல்
நாணம் நோற்றுஉயர்ந்தது, நங்கை தோன்றலால்;
மாண நோற்று,ஈண்டு இவள் இருந்தவாறு எலாம்
காணநோற்றிலன், அவன் கமலக் கண்களால் !**

நங்கைதோன்றலால் - பிராட்டி உலகில்அவதரித்ததால்; **மனைப் பிறவி -** உயர்ந்த குலப்பிறப்பானது; **பேண -** மற்றவர்கள் மதிக்கும் படி; **நோற்றது -** தவம் செய்தது; **பெண்மை போல் -** பெண் தன்மையைப் போல; **நாணம் -** (மகளிரின்) நாணமானது; **நோற்று உயர்ந்தது -** தவஞ்செய்து சிறப்பைப் பெற்றது (ஆனால்); **ஈண்டு -** இந்த இலங்கையில்; **இவள் -** இந்தப் பிராட்டி; **மாண நோற்று -** மாண்படையத் தவம் செய்து (கற்பைக் காத்து); **இருந்த ஆறு எலாம் -** இருந்த பண்பின் முழுமையையும்; **அவன் -** அந்த இராமபிரான்;**கமலக் கண்களால் -** தாமரைபோன்ற கண்களினாலே; **காண நோற்றிலன் -** காண்பதற்குத் தவம் செய்தானில்லையே. கமலக் கண்களேகாண நோற்றில என்னும் பாடம் சிறக்கும் போலும். பிராட்டியின் தொடர்புடைய மனைப் பிறவி முதலானவை உயர்ந்தன ஆனால் இராவணனுடன் வாழும் கண்கள் தவம் செய்யவில்லையே என்னும் பொருள் நன்று போலும். கமலக் கண்கள் நோற்றில என்பதில் அருமைப்பாடுள்ளது. திறனாய்வுப் புயலில் இது சிதையினும் சிதையும் இது கம்ப சூத்திரம். நான் காண நோற்றேன் என்ற அநுமன் பெருமிதம் உள்ளுறை.
(73)

**5142. 'முனிபவர்அரக்கியர், முறையின் நீங்கினார்;
இனியவள்தான்அலாது, யாரும் இல்லையால்;**

தனிமையும்,பெண்மையும், தவமும், இன்னதே !-
வனிதையர்க்குஆக, நல் அறத்தின் மாண்பு எலாம் !

இனியவள் தான்அலாது - *இனிமையைச் செய்யும் பிராட்டியைத் தவிர;* ***யாரும் இல்லை*** - *வேறு யாரும் அவளுக்குத் துணையில்லை;* ***முறையின் நீங்கினார் அரக்கியர்*** - *முறையற்றவர்களாகிய அரக்கியர்;* ***முனிபவர்*** - *பிராட்டியைக் கோபிப்பவர்;* ***தனிமையும்*** - *(இந்நிலையில் இவளது) தனித்து இருக்கையும்;* ***பெண்மையும்*** - *அமைதித் தன்மையும்;* ***தவமும்*** - *கற்புத் தவமும்;* ***இன்னது*** - *இப்படிப்பட்டதாகும்;* ***அறத்தின் மாண்பு எலாம்*** - *அறத்தின் எல்லாச் சிறப்புக்களும்;* ***வனிதையர்க்கு ஆக*** - *பெண்கள் பொருட்டு அமைக்கப்பட்டவையே ஆக.* ***(74)***

5143. தருமமே காத்ததோ ? சனகன் நல் வினைக்
கருமமேகாத்ததோ? கற்பின் காவலோ ?
அருமையோ !அருமையே ! யார் இது ஆற்றுவார் ?
ஒருமையே, எம்மனோர்க்கு, உரைக்கற்பாலதோ ?

(பிராட்டியின்தவத்தை)

தருமமேகாத்ததோ - *தருமமே பாதுகாத்ததோ ?* ***சனகன்*** - *சனகனுடைய;* ***நல்வினைக் கருமமே*** - *நல்லூழால் செய்யப்பெற்ற செயல்;* ***காத்ததோ*** - *பாதுகாத்ததோ ?* ***கற்பின் காவலோ*** - *கற்பினுடைய பாதுகாப் பா? (இத்தவம்)* ***அருமையே அருமையே*** - *அருமையானது அருமையானது;* ***இது*** - *இப்படிப்பட்ட தவத்தை;* ***யார் ஆற்றுவார்*** - *எவர்கள் செய்வார்கள் ?(இத்தவம்);* ***ஒருமையே***- *ஒப்பற்றசிறப்புடையது;* ***எம்மனோர்க்கு உரைக்கற் பாலதோ*** - *எம் போன்றவர்கள் சொல்லும் தன்மை உடையதோ.* ***(75)***

5144. 'செல்வமோஅது ? அவர் தீமையோ இது ?
அல்லினும்பகலினும் அமரர் ஆட் செய்வார்,
ஒல்லுமோஒருவர்க்கு ஈது ? உறுகண் யாது இனி ?
வெல்லுமோதீவினை, அறத்தை மெய்ம்மையால் ?'

(அரக்கர்களுக்கு)

அல்லினும்பகலினும் - *இரவுப் போதிலும் பகற்போதிலும்;* ***அமரர் ஆட் செய்வார்*** - *தேவர்கள் அடிமைத் தொழில் புரிவார்கள்;* ***அவர் செல்வமோ அது*** - *அவர்களுடைய செல்வமோ அப்படி உள்ளது;* ***அவர் தீமையோ இது*** - *அவர் செய்கின்ற கொடுமையோ இப்படியுள்ளது;* ***ஈது ஒருவர்க்கு ஒல்லுமோ*** - *இந்த நிலைமையானது ஒருவருக்கு அடுக்குமா;* ***தீவினை*** - *தீவினையானது;* ***அறத்தை*** - *தருமத்தை;* ***வெல்லுமோ*** - *வென்றுவிடுமோ (வெல்லாது ஆதலால்);* ***இனி உறுகண் யாது*** - *இனிமேல் உலகத்திற்குத் துன்பம் ஏது ?*

'அறம் வெல்லும்பாவம் தோற்கும்' என்ற உண்மை காவியத்தில் அங்கங்கே கலியால் சுட்டிச் செல்லப் படுகிறது. ***(76)***

இராவணன் அங்கேதோன்றுதல்

5145. **என்று, இவைஇனையன எண்ணி, வண்ண வான்**
பொன் திணி நெடுமரப் பொதும்பர் புக்கு, அவண்
நின்றனன்; அவ்வழி நிகழ்ந்தது என் எனின்,
துன்று பூஞ்சோலைவாய் அரக்கன் தோன்றினான்.

(அனுமன்)

என்று *- என;* ***இவை*** *- இவற்றையும்;* ***இனையன*** *- இவை போன்றவற்றையும்;* ***எண்ணி*** *- நினைத்து;* ***வண்ணம்*** *- அழகியதும்;* ***வான்*** *- உயர்ந்ததும் (ஆகிய);* ***பொன்*** *- பொன்னால் அமையப் பெற்றதும்;* ***திணி*** *- செறிவுடையதும் (ஆகிய);* ***நெடுமரப் பொதும்பர்*** *- பெரிய மரச் செறிவில்;* ***புக்கு*** *- புகுந்து;* ***அவண்*** *- அவ்விடத்தில் (மறைந்து);* ***நின்றனன்*** *- நின்றான்;* ***அவ்வழி*** *- அவ்விடத்தில்;* ***நிகழ்ந்தது*** *- நடந்தது;* ***என் எனின்*** *- என்ன வென்றால்;* ***பூ துன்று*** *- மலர்கள் நெருங்கிய;* ***சோலைவாய்*** *- சோலையின்கண்(அனுமனுக்கு);* ***அரக்கன் தோன்றினான்*** *- இராவணன் தோன்றினான்.*

பொதும்பர் -சிலேடைச் சொல். மரச் செறிவு. மரப் பொந்து என்னும் பொருள்களைத் தரும். 'வெயில்கண் போழாப் பயில் பூம் பொதும்பில்' என்னும் பெருங்கதையும் (1 - 28 - 27) 'பொதும்பு பொள்ளல் பொந்தாம்' எனும் பிங்கல நிகண்டும் (2853) நோக்குக. அனுமன் மரச் செறிவிலிருந்தது நோக்கினான், என்று வான்மீகமும், மரப் பொந்திலிருந்து நோக்கியதாக அபிஷேக நாடகமும் பேசும். கவிச்சக்கரவர்த்தி, இருவர் கருத்தும் பகையாதபடி பொதும்பர் என்னும் பொதுச் சொல்லாற் பேசினார்.
(77)

இராவணன் வருகின்றகாட்சி

எழுசீர் விருத்தம்

5146. **சிகர வண்குடுமி நெடு வரை எவையும்**
ஒரு வழித்திரண்டன சிவண,
மகரிகை வயிரகுண்டலம் அலம்பும்
திண்திறல் தோள் புடை வயங்க,
சகர நீர் வேலைதழுவிய கதிரின்,
தலைதொறும்தலைதொறும் தயங்கும்
வகைய பல் மகுடம்இள வெயில் எறிப்ப,
கங்குலும்பகல்பட, வந்தான்.

வண் *- வளமிக்க;* ***சிகரம்*** *- உயர்ந்த;* ***குடுமி*** *- உச்சியைப் பெற்ற;* ***நெடுவரை எவையும்*** *- பெரிய மலைகள் முழுவதும்;* ***ஒருவழி*** *- ஓரிடத்தே;* ***திரண்டன சிவண*** *- சேர்ந்தன போல்;* ***மகரிகை*** *- மகர வடிவாய் அமைந்த வாகுவலயங்களும்;* ***வயிரம்*** *- வயிரங்கள் பதிக்கப் பெற்ற;* ***குண்டலம்*** *- குண்டலங்களும்;* ***அலம்பும்*** *- தவழ்கின்ற;* ***திண்திறல்*** *- மிக்கவலிமைபெற்ற;* ***தோள்புடை*** *- புயங்களின் பக்கத்தில்;* ***வயங்க*** *- விளங்கவும்;* ***சகர*** *- சகரரால் தோண்டப் பெற்ற;* ***வேலையின்நீர்*** *- கடல் நீரிலே;* ***தழுவிய*** *-*

பிரதிபலிக்கின்ற; ***கதிரின் -*** *சூரியனைப் போல;* ***தலைதொறும் தலைதொறும் -*** *எல்லாத் தலைகளிலும்;* ***தயங்கும் -*** *விளங்குகின்ற;* ***பல்வகைய -*** *பலவிதமான;* ***மகுடம் -*** *கிரீடங்கள்;* ***இளவெயில் எறிப்ப -*** *இளஒளியைப் பரப்பவும்;* ***கங்குலும் -*** *இரவுப் போதிலும்;* ***பகல் பட -*** *பகற்காலம் தோன்றும்படி;* ***வந்தான் -*** *வந்தான். தோள்களுக்கு வரைஉவமை. ஆயிரம் குன்றம் சென்று தொக்கனைய ..... திரள்தோள், என்று திருமங்கையாழ்வார் பேசுவார் (திவ்ய. பெரிய திரு -5- 7-6) மகரிகை - மகரவடிவாய் அமைந்த தோள் வலயம். கிரீடங்கள், கரண்ட மகுடம், கிரீட மகுடம் என்பன போல் பலவாயிருத்தலின் பல் மகுடம் எனப் பேசப்பெற்றது. சிறப்புச் (11) செந்நூல் 'தலைக்கோலம்' என்னும் தலைப்பில் மகுடம் பற்றி அறிக. கறுத்த இராவணனின் தோள்களில் மேவிய தோள் வலயமும் குண்டலமும் கடலில் பிரதிபலிக்கும் சூரியனைப் போன்றிருந்தன. இளவெயில் என்றதனாலும், சகரவேலை என்றதனாலும் இங்கே குறிப்பிட்ட கடல் கீழைக்கடல் என்க. இதனைக் 'குணாது ...... தொடு கடல்' என்று புறப்பாட்டு பேசும். அங்கு, கீழ்க்கண்ணது சகரரால் தோண்டப் பெற்ற சாகரம். எனப் பொருள் வரையப்பெற்றது கவிச்சக்கரவர்த்தியும் 'சகரவேலை' என்றார்.*

இவ்விருத்தம்விளம் - மா - விளம் - விளம் - மா என்னும் சீர்களை முறையே பெற்றுவரும். இவ்விருத்தப் பாடல்களை 34 முறை கம்பன் கையாண்டுள்ளான்.
(78)

5147. உருப்பசிஉடைவாள் எடுத்தனள் தொடர,
மேனகைவெள்ளடை உதவ,
செருப்பினைத்தாங்கித் திலோத்தமை செல்ல,
அரம்பையர்குழாம் புடை சுற்ற,
கருப்புரச்சாந்தும், கலவையும், மலரும்,
கலந்துஉமிழ் பரிமளகந்தம்,
மருப்புடைப்பொருப்பு ஏர் மாதிரக் களிற்றின்
வரிக் கைவாய் மூக்கிடை மடுப்ப;

உருப்பசி - *ஊர்வசியானவள்;* ***உடைவாள் எடுத்தனள் -*** *உடைவாளைஎடுத்துக் கொண்டு;* ***தொடர -*** *பின்னே வரவும்;* ***மேனகை -*** *மேனகையானவள்;* ***வெள்ளடை -*** *வெற்றிலையை;* ***உதவ -*** *(பக்கத்திலிருந்து) வழங்கவும்;* ***திலோத்தமை -*** *திலோத்தமையானவள்;* ***செருப்பினைத் தாங்கி -*** *செருப்பைச் சுமந்தபடி;* ***செல்ல -*** *(ஒருபக்கம்) போகவும்;* ***அரம்பையர் குழாம்-*** *(பிற) தேவ மகளிரின்கூட்டம்;* ***புடை சுற்ற -*** *பக்கங்களில் சூழ்ந்து வரவும்;(மேனியைச் சார்ந்த)* ***கருப்புரச் சாந்தும் -*** *கர்ப்பூரம் கலந்த சந்தனமும்;* ***கலவையும் -*** *குங்குமம் முதலியவற்றின் சாந்தும்;* ***மலரும் -*** *பலவகைப்பூக்களும்;* ***கலந்து -*** *ஒன்று சேர்ந்து;* ***உமிழ் பரிமள கந்தம் -*** *வெளிப்படுத்தும் நறுமணமானது;* ***மருப்புடை -*** *கொம்பைப் பெற்ற;* ***பொருப்புஏர் -*** *மலைகளை ஒத்த;* ***மாதிரக்களிற்றின் -*** *திக்குயானைகளின்;* ***வரி கை வாய் மூக்கிடை -*** *கோடுகளைப் பெற்ற கையிலே வாய்க்கப் பெற்ற மூக்கின் கண்ணே;* ***மடுப்ப -*** *கலக்கவும்.*

79 பாடல் முதல்96 பாடல்கள் வரை உள்ள மடுப்ப, அவிந்திருப்ப முதலான செய என் எச்சங்கள் 96-பாடலில் உள்ள உலாவி என்னும் செய்து என்னும் வாய்பாட்டை அவாவ, அஃது எய்துகின்றானை என்னும் வினையாலணையும் பெயரின் பகுதியுடன் நிறைவு பெறுகிறது. உலாவி என்பது வினை எச்சமாதலின் பெயர் கொண்டு முடியா, ஆதலின்

எய்துகின்ற என்னும் பகுதியுடன் முடிந்தது என்க. இராவணன் மேனியின்கண் மணப்பொருளின் வாசனைபேசப்பெற்றது. கைவாய் மூக்கு - கையிலேஅமைந்த மூக்கு. அப்பர், யானையின் கையே மூக்காக அமைந்ததை நோக்கிநெடுமூக்கிற் கரியினுரி (தேவாரம் 310 -8) குமரகுருபரர், தடக்கை நாசிஎன்பார் (மீனாட்சி பிள்ளைத் தமிழ் 8) வெள்ளடை - வெற்றிலை -வெள்ளடைத் தம்பல் (கம்ப.4176) உலகில் உள்ள மணங்களைத் திக்குயானைகள் அனுபவித்தன. தகரக் குழலின் நறையும், நறைதரு தீம்புகையும்திசைக்களிற்றின் தடக்கை நாசிப் புழை மடுப்ப என்பது குமரகுருபரர் அமுதத்தமிழ் (மீனாட்சி - தமிழ் 61) கலவை - குங்குமம் முதலியவற்றின் கலவை.குங்குமக் கலவையை 'மனாலக் கலவை' என்று பதிற்றுப் பத்து பேசும் (பதிற்று11,10) இராவணன் தன் செல்வச் செருக்கு வெளிப்படத் தேவ மகளிரைஏவலர்கள் ஆக்கி வந்தனன். பிராட்டி மயங்காது வென்றாள். உலகச் சிறப்பைவெறுத்தவளே இறைவனுக்கு ஏற்றவள் என்பது பாவிகம்.
(79)

5148. **நான நெய்விளக்கு நால் - இரு கோடி,**
நங்கையர்அங்கையில் எடுப்ப,
மேல் நிவந்துஎழுந்த மணியுடை அணியின்
விரி கதிர் இருள் எலாம் விழுங்க,
கால்முதல்தொடர்ந்த நூபுரம் சிலம்ப,
கிண்கிணிகலையொடும் கலிப்ப,
பால் நிறத்துஅன்னக் குழாம் படர்ந்தென்னப்
பற்பலமங்கையர் படர;

நால் இருகோடிநங்கையர் - எட்டுக்கோடி பெண்கள்; **நான நெய் விளக்கம் -** புனுகுத் தைல விளக்கை; **அங்கையின் எடுப்ப -** அகங்கையில் ஏந்தவும்; (அப்பெண்களின்) **மேல் -** மேலே; **நிவந்து எழுந்த -** உயர்ந்து எழுந்த; **மணியுடை -** மணிகளைப் பெற்ற; **அணியின் -** ஆபரணங்களின்; **விரிகதிர் -** விரிந்த ஒளி; **இருள் எலாம் -** எல்லா இருளையும்; **விழுங்க -** உட்கொள்ளவும்; **பற்பல-** பலவிதமான; **மங்கையர் -** மகளிர்; **கால்முதல் -** பாதத்திலே; **தொடர்ந்த -** அணியப்பெற்ற; **நூபுரம் சிலம்ப -** சிலம்பு ஒலித்தலாலும்; **கிண்கிணி -** சதங்கை; **கலையொடும் -** மேகலையுடன்; **கலிப்ப -** ஒலித்தலாலும்; **பால்நிறத்து அன்னக் குழாம் -** வெண்ணிறமுடைய அன்னக்கூட்டம்; **படர்ந்த என்ன -** பரவினாற் போல; **படர -** சுற்றிச் சூழவும்;

நானநெய் -புழுகுநெய் -நூபுரம் சிலம்ப, கலையொடும் கலிப்ப என்னும் எச்சங்கள் படர என்னும் எச்சத்தைக் கொண்டு முடிந்தன. பற்பல மங்கையர், நூபுரம் சிலம்ப, கலையொடும் கலிப்ப அன்னக் குழாம் படர்ந்த என்ன படர என முடிந்தது. கலை, மேகலை என்பதன்முதற் குறை. ***(80)***

5149. **'அந்தரம் புகுந்தது உண்டு என, முனிவுற்று,**
அருந் துயில் நீங்கினான்; ஆண்டைச்
சந்திர வதனத்து அருந்ததி இருந்த
தண் நறுஞ் சோலையின் தனையோ ?
வந்தது இங்கு யாதோ ? யாரொடும் போமா ?'

என்று, தம் மனம் மறுகுதலால்,
இந்திரன் முதலோர், இமைப்பிலா நாட்டத்து
எனைவரும், உயிர்ப்பு அவிந்திருப்ப;

இமைப்பு இலா - *இமைத்தல் இல்லாத;* **நாட்டத்து -** *கண்களையுடைய;* **இந்திரன் முதலோர் -** *இந்திரன் முதலான;* **எனைவரும் -** *எல்லாத் தேவர்களும்; (இராவணன்)* **அந்தரம் -** *தீங்கானது;* **புகுந்தது உண்டு -** *புகுந்துள்ளது;* **என -** *என்று கருதி;* **முனிவுற்று -** *சீற்றங் கொண்டு;* **அருந்துயில் -** *சிறந்த உறக்கத்தை;* **நீங்கினான் -** *நீங்கப் பெற்றான்;* **இங்கு -** *இந்த இலங்கையில்;* **வந்தது யாதோ -** *வந்த துன்பம் எதுவோ; (இவன் சீற்றம்)* **ஆண்டை -** *அங்கே;* **சந்திர வதனத்து -** *சந்திரன் போன்ற முகத்தையுடைய;* **அருந்ததி இருந்த -** *அருந்ததி யொத்த பிராட்டி தங்கிய;* **தண் நறுஞ் சோலையின் தனையோ -** *குளிர்ந்த மணமுள்ள சோலையின் அளவில் அமைவதா? அன்றி;* **யாரொடும் -** *எவரை அழிப்பதுடன்;* **போமா -** *நீங்குமோ;* **என்று -** *என்று கருதி;* **தம் மனம் மறுகுதலால் -** *தம் உள்ளம் துன்பத்தில் கலங்குதலால்;* **உயிர்ப்பு அவிந்து -** *மூச்சு அடங்கி;* **இருப்ப -** *(ஒடுங்கி) இருக்கவும்.*

'புகுந்தது' என்னும் முற்று, புகுந்து எனும் எச்சப்பொருள் தந்தது. வினைமுற்று வினைஎச்சம் ஆதல் விதி. முதலோர் என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுபெயரெச்சப்பொருளில் வந்தது. குறிப்பு முற்று ஈரெச்சம் ஆதல் விதி. சோலையின் தனையோ என்பதில் உள்ள 'தனை' என்பது 'அளவு' என்னும் பொருள்தரும் சொல். இத்தனை, அத்தனை என்னும் வழக்கினை அறிக. அத்தனையும் வேண்டும் அவர்க்கு என்று தனிப்பாடல் பேசும் (இரட்டையர்) 'எண்ணும் கூற்றினுக்கு இத்தனை வேண்டுமோ'' (கம்ப, 623) என்பன் கம்பன். எவர், ஏவர் என்றாகி அது யாவர் என்று மாறி யார் என வந்தது. இராவணன் சீற்றம் பகைவரை அழித்தபின் ஒழியும். இச்சீற்றம் எவரை அழித்தபின் நீங்குமோ என்று தேவர்கள் எண்ணினர். ***(81)***

5150. நீல்நிறக் குன்றின் நெடிது உறத் தாழ்ந்த
நீத்தவெள் அருவியின் நிமிர்ந்த
பால் நிறப்பட்டின் மாலை உத்தரியம்
பண்புற,பசும்பொன் ஆரத்தின்
மால் நிறமணிகள் இடை உறப் பிறழ்ந்து
வளர்கதிர் இள வெயில் பொருவ,
சூல் நிறக்கொண்மூக் கிழித்து இடை துடிக்கும்
மின் என,மார்பில் நூல் துளங்க;

நிமிர்ந்த - *உயர்ந்த;* **பால்நிறம் -** *வெண்ணிறம் பெற்ற;* **பட்டு உத்தரியமாலை -** *பட்டு அங்கவத்திர வரிசை;* **நீல்நிறக் குன்றின் -** *நீலநிறமுடையமலையில்;* **உற நெடிது தாழ்ந்த -** *மிகுதியாக உயர்ந்து தாழ்ந்த;* **வெள் -** *வெண்மையான;* **நீத்த அருவியின் -** *வெள்ளத்தைப் பெற்ற அருவியின்;* **பண்புற -** *இயல்பை அடையவும்;* **பசும் பொன் ஆரத்தின் -** *பசும்பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆரத்திலே உள்ள;* **மால் நிற மணிகள் -** *பெருமைமிக்க நிறத்த இரத்தினங்கள்;* **இடை -** *இடையிடையே;* **உற பிறழ்ந்து -** *நன்றாக ஒளியை வீசி;* **வளர் கதிர் -** *உதிக்கின்ற சூரியனின்;* **இளவெயில்பொருவ -** *மெல்லிய மஞ்சள் வெயிலை ஒத்திருக்கவும்;* **மார்பின் நூல் -** *மார்பில் உள்ள பூணூல்;* **சூல் நிறக் கொண்மூ -** *கருக்கொண்ட மேகத்தை;* **கிழித்து -** *பிளந்து கொண்டு;* **இடை**

துடிக்கும் - *(அதன்) நடுவில் பளிச்சிடும்;* **மின் என -** *மின்னலைப் போல;* **துளங்க -** *அசையவும். பட்டின் என்பதில்உள்ள 'இன்' அசை. 'நுசிப்பினை ஒசிய வீங்கி' என்பது சிந்தாமணி (459) 'நுசுப்பு வீங்கி' என்பது பொருள். இனியர், இன்னும் ஐயும் அசைச்சொல் என்றார். உத்தரியம் - மேலாடை. அது பட்டு. 'உத்தரியப் பட்டு ஒருபால் ஒளிர' என்பர் பட்டினத்தடிகள்.உத்தரியம் என்பதுமேலாடை. இஃது இடது தோளிலிருந்து இடுப்புவரை தொங்கி முதுகுப் பக்கத்தில் தொடர்ந்து வந்தடையும். இதற்கு மாற்றாக உத்தரியம் போல் முத்து வடங்களே அமைந்திருப்பதைச் சிற்பங்களில் காணலாம். இது முத்தினாலான உத்தரியம் ஆனதால் 'மௌத்தி சோத்தரீயம்' எனப்படும் (சிற்பச் செந்நூல் 96)* ***(82)***

5151. தோள்தொறும் தொடர்ந்த, மகரிகை வயிரக்
கிம்புரி வலய மாச் சுடர்கள்
நாள்தொறும்சுடரும் கலி கெழு விசும்பில்,
நாளொடுகோளினை நக்க,
தாள்தொறும்தொடர்ந்த தழங்கு பொற்கழலின்
தகை ஒளிநெடு நிலம் தடவ,
கேள்தொறும்தொடர்ந்த முறுவல் வெண் நிலவின்
முகமலர்இரவினும் கிளர;

தோள் தொறும் - *தோள்கள்தோறும்;* **தொடர்ந்த -** *அணியப்பெற்ற;* **மகரிகை -** *சுறாமீன் வடிவமாக அமைந்த;* **வயிர -** *வயிரம் பதிக்கப் பெற்ற;* **கிம்புரி வலயம் -** *தோள் வலயத்தினுடைய;* **மாச்சுடர்கள் -** *சிறந்த ஒளிகள்;* **கலிகெழு விசும்பில் -** *ஒலிக்கு ஆதாரமாகிய ஆகாயத்தில்;* **நாள் தொறும் -** *தினந்தோறும்;* **சுடரும் -** *விளங்குகின்ற;* **நாளொடு கோளினை -** *நட்சத்திரங்களையும் கிரகங்களையும்;* **நக்க -** *அடக்கவும்;* **தாள் தொறும் -** *பாதங்கள் தோறும்;* **தொடர்ந்த -** *அணியப்பெற்ற;* **தயங்கு -** *ஒளிவீசும்;* **பொன்கழலின் -** *அழகிய வீரக் கழலின்;* **தகை ஒளி -** *சிறந்த ஒளி;* **நெடுநிலம் தடவ -** *பெரிய பூமியை அளவளாவவும்;* **கேள் தொறும் -** *எல்லாச் சுற்றத்தினரோடும்;* **தொடர்ந்த -** *இடைவிடாது செல்லும்;* **முறுவல் வெள்நிலவின் -** *புன்னகையின் வெள்ளிய நிலவால்;* **முகமலர் -** *(இராவணனின்) முகமாகிய மலர்;* **இரவினும் கிளர -** *இரவுப் போதிலும் விளங்கித் தோன்ற.*

கோளினை நக்கஎன்ற தொடரில் உள்ள 'நக்க' என்பது 'அடக்க' எனப்படும் பொருள் தந்தது. பால்நக்க தீஞ்சொல் - மான் நக்க நோக்கின் மடவார் (சிந்தாமணி -கனகமாலை 310) நாள் நட்சத்திரம். கோள் - கிரகங்கள். வயிரக்கிம்புரி - தோள்வலயம் (வாகுவலயம்) ***(83)***

5152. தன்நிறத்தோடு மாறு தந்து இமைக்கும்
நீவி அம்தழைபட உடுத்த
பொன் நிறத்துஊசு, கரு வரை மருங்கில்
தழுவிய புதுவெயில் பொருவ;
மின் நிறக்கதிரின் சுற்றிய பசும் பொன்
விரல்தலைஅவிர் ஒளிக் காசின்

கல் நிறக்கற்றை, நெடு நிழல் பூத்த
கற்பக முழுவனம் கவின;

தன் நிறத் தோடு- *தன்னுடைய கரியநிறத்துடன்;* ***மாறு தந்து -*** *வேறுபாட்டை வழங்கி;* ***இமைக்கும் -*** *விளங்குகின்ற;* ***நீவி -*** *கொய்சகம்;* ***அம் -*** *அழகு;* ***தழைபட -*** *செழிப்புற்றுத் தோன்ற;* ***உடுத்த -*** *உடுக்கப் பெற்ற;* ***பொன்நிறத்துரசு -*** *பொன்னிறம் பெற்ற பட்டாடை;* ***கருவரை மருங்கில் -*** *கருத்த மலையின் சூழலில்;* ***தழுவிய -*** *சார்ந்துள்ள;* ***புது வெயில் பொருவ -*** *இளைய (மஞ்சள்) வெயிலை ஒப்பவும்;* ***விரல்தலை -*** *கையின்கண் அணியப் பெற்ற;* ***மின் நிறம் -*** *மின்னல் போன்ற நிறமுடைய;* ***கதிரின் -*** *ஒளி;* ***சுற்றிய -*** *சுற்றப்பெற்ற;* ***பசும்பொன் -*** *பசுமையான கடகத்தில் பதித்த;* ***அவிர் ஒளி -*** *மிக்க ஒளியையுடைய;* ***காசின்கல் -*** *இரத்தினக் கற்களின்;* ***நிறக் கற்றை -*** *நிறங்களின் தொகுதி;* ***நெடுநிழல் -*** *மிக்க ஒளியை;* ***பூத்த -*** *வெளிப்படுத்திய;* ***முழு -*** *பெரிய;* ***கற்பகவனம் -*** *கற்பகவனத்தைப் போல;* ***கவின -*** *அழகு பெறவும்.*

இராவணனின்மோதிரங்களில் பதித்த மணியின் ஒளியானது கற்பகவனத்தைப் போல அழகு பெறவும். பொன் - மோதிரம். நிழல் பூத்த - ஒளியை வெளிப்படுத்தும். புதுவெயில் என்றதனால்காலை மஞ்சள் வெயில் எனக் கொள்க. கற்பக முழுவனம் கடுப்ப என்று பாடம் கொண்டு இந்தக் குணங்களினாலே கற்பகச்சோலை ஒத்தான் இராவணன் என்று பழைய வுரை கூறும். (அடை - பதி)இப்பாடலின் பின் இரண்டு அடிகளில் மோதிரம் பேசப்பட்டது என்று பலர்கருதுகின்றனர். இராம பிரானின் கோலம் பேசும் பகுதியில் (கடிம. 57)கடகமும் கற்பகமும் நினைக்கப் பெறுகின்றன. கற்பகம் ஈன்ற தாம் என்னகைக் கடகம் மின்ன என்ற பகுதி நோக்கத் தக்கது. ஆதலின் இங்குபசும்பொன் என்பது கடகமே. இங்கு விரல் என்றது கையையே. 'படை கொள் நோன் விரல்' என்னும் முல்லைப்பாடல் (முல்லை 77) நோக்குக. அங்குஇனியர் 'வலிய கை' என்று உரை வகுத்தார். தமிழ்த் தெய்வம். உ.வே.சா அடிப்பகுதியில் கணவனை நோக்கி இணைவிரல் கூப்பி என்னும்பெருங்கதையை மேற்கோள் காட்டினார் (பெருங் -4-7-36) விரல்தலை -கையின்கண். கதிரின் என்பதில் உள்ள 'இன்' அசை. கற்பினின் - (சிந்தா - 604) கதிர் சுற்றிய பசும்பொன்' என்க. ***(84)***

5153. சன்னவீரத்த கோவை வெண் தரளம்,
ஊழியின்இறுதியில் தனித்த

பொன் நெடுவரையில் தொத்திய கோளும்,
நாளும்ஒத்து, இடை இடை பொலிய;
மின் ஒளிர்மௌலி உதய மால்வரையின்
மீப்படர்வெங் கதிர்ச் செல்வர்
பன்னிருவரினும்,இருவரைத் தவிர்வுற்று,
உதித்ததுஓர் படி, ஒளி பரப்ப;

சன்ன வீரத்த - *'சன்னவீரம்' என்னும் உறுப்பைப் பெற்ற;* ***வெண்தரளக் கோவை -*** *வெண்மையான முத்தால் அமைந்த வீர சங்கிலி;* ***ஊழியின் இறுதியில் -*** *யுகத்தின் முடிவிலே;* ***தனித்த -*** *தனியாக உள்ள;* ***நெடு பொன் வரையில் -*** *பெரிய மேரு மலையில்;* ***தொத்திய -*** *பற்றியுள்ள;* ***கோளும் நாளும் ஒத்து -*** *கிரகங்களையும் நட்சத்திரங்களையும் ஒத்து;* ***இடையிடை -*** *மற்ற ஆபரணங்களின் நடுவிலே;* ***பொலிய -*** *விளங்கவும்;* ***மின் -***

மின்னலைப் போல; ***ஒளிர் மௌலி -*** *விளங்கும் பத்துக் கிரீடங்கள்;* ***உதய மால் வரையின் -*** *உதயகிரியின்;* ***மீப்படர் -*** *மேலே பரவிய;* ***வெங்கதிர்ச் செல்வர் -*** *கதிரையே செல்வமாகப் பெற்ற சூரியர்கள்;* ***பன்னிருவரின் -*** *பன்னிருவர்களுக்குள்ளே;* ***இருவரைத் தவிர்வுற்று -*** *இருவர் நீங்க (மற்றை பதின்மர்);* ***உதித்தது ஓர்படி -*** *உதித்த ஒப்பற்ற இயல்புடன்;* ***ஒளி பரப்ப -*** *ஒளியைப் பரவச் செய்யும்.*

சன்னவீரம் -வீரசங்கிலியில் அமையும் ஓர் உறுப்பு. கழுத்தினைச் சுற்றியும், மார்பணிகளைச் சுற்றியும் உடலின் ஒரு மூலையிலிருந்து எதிர் மூலைக்குக் குறுக்கே சென்று முதுகிலும் அங்ஙனமே அமைந்த இரு சங்கிலிகளின் பெயர் வீரசங்கிலி, இச்சங்கிலி ஸ்தனத்திலிருந்து கீழ்விரல் அளவு கீழே தொங்கிச் செல்லும். இதற்குச் 'சன்னவீரம்' என்றும் பெயர் உண்டு. (சிறப்பச் செந்நூல் 94) ***(85)***

5154. பயில்எயிற்று இரட்டைப் பணை மருப்பு ஒடிய,
படியினில்பரிபவம் சுமந்த
மயில் அடித்துஒழுக்கின் அனைய மா மதத்த
மாதிரக்காவல் மால் யானை,
கயிலையின்திரண்ட முரண் தொடர் தடந் தோள்
கனகனதுஉயர் வரம் கடந்த
அயில் எயிற்றுஅரியின் சுவடு தன் கரத்தால்
அளைந்தமாக் கரியின், நின்று அஞ்ச;

எயிற்று பயில் - *பற்களின்பக்கத்தே செறிந்துள்ள;* ***இரட்டைப் பணை மருப்பு -*** *இரட்டித்த பருத்த கொம்புகள்;* ***ஒடிய -*** *ஒடிந்தமையாலே;* ***படியினில் பரிபவம் சுமந்த -*** *உலகில் அவமானத்தைத் தாங்கியுள்ள;* ***மயில் அடித்து -*** *மயிலின் அடியின் தன்மையை;* ***அனைய -*** *ஒத்த;* ***ஒழுக்கு மா மதத்த -*** *ஒழுகுதலைப் பெற்ற மதத்தை உடைய;* ***மாதிரக் காவல் -*** *திசைகளைப் பாதுகாக்கும்;* ***மால் யானை -*** *பெரிய யானைகள்;* ***கயிலையின் -*** *கயிலாய மலைபோல;* ***திரண்ட -*** *ஒன்று கூடியதும்;* ***தொடர் முரண் -*** *இடைவிடாத வலிமையுடையதும்;* ***தடந்தோள் -*** *வலிமை மிக்க தோள்களையுடைய;* ***கனகனது -*** *இரணியனுடைய;* ***உயர் வரம் கடந்த -*** *உயர்ந்த வரங்களை வென்ற;* ***அயில் எயிற்று -*** *கூரிய பற்களையுடைய;* ***அரியின் சுவடு -*** *நரசிங்கத்தின் பாதச் சுவட்டை;* ***தன்கரத்தால் -*** *தன்னுடைய கையால்;* ***அளைந்த -*** *தடவிப் பார்த்த;* ***மாக்கரியின் -*** *பெரிய யானையைப் போல;* ***நின்று -*** *திகைத்து;* ***அஞ்ச -*** *பயத்தை அடையவும்.*

நான்குதந்தங்கள் திசையானை மாட்டு உளவாதலின் இரட்டைப் பணை மருப்பு என்று கூறப் பெற்றது. மற்றைய யானைகளுக்கு இரட்டித்த கொம்பு என்க. பயில் - செறிந்த. மரம்பயில் கடிமிளை (புறம் 21) மயில் அடித்து - மயிலடியின் தன்மை. அடி என்றது விரலை. மயிலடி மூன்று. மதமும் மூன்று. ஆதலின் மயிலடித்து --- மாமதம் என்று கூறப் பெற்றது, பரிபவம் சுமந்த யானை என்க. திரண்ட அரி - கடந்த அரி என்க. தடந்தோள் அரிக்கு உரித்து. அரி - நரசிங்கம். அரி உருவாகி (பெரியாழ் திருப்பல்லாண்டு) ***(86)***

5155. அம் கயல்கருங் கண் இயக்கியர், துயக்கு இல்
அரம்பையர், விஞ்சையர்க்கு அமைந்த

நங்கையர், நாகமடந்தையர், சித்த
நாரியர்,அரக்கியர் முதலாம்,
குங்குமக்கொம்மைக் குவி முலை, கனி வாய்,
கோகிலம்துயர்ந்த மென் குதலை,
மங்கையர்ஈட்டம் மால் வரை தழீஇய
மஞ்ஞை அம்குழு என மயங்க;

அம் கயல்கருங்கண் - *அழகிய மீன் போன்றகருங்கண்களைப் பெற்ற;* ***இயக்கியர் -*** *யட்சப் பெண்கள்;* ***துயக்கு இல் -*** *தளர்ச்சி இல்லாத;* ***அரம்பையர் -*** *தேவ மகளிர்;* ***விஞ்சையர்க்கு அமைந்த -*** *வித்தியாதரர்க்கு உரிய;* ***நங்கையர் -*** *மகளிர்;* ***நாகமடந்தையர் -*** *நாகலோகக்கன்னியர்கள்;* ***சித்த நாரியர் -*** *சித்த குலப் பெண்கள்;* ***அரக்கியர் முதலாம் -*** *அரக்கியர் முதலான;* ***குங்குமம் -*** *கும்குமச் சாந்து அணியப் பெற்றதும்;* ***கொம்மை -*** *பருத்ததும்;* ***குவி முலை -*** *திரண்டதும் ஆகிய தனங்களையும்;* ***கனிவாய் -*** *கோவைப்பழம் போன்ற வாயையும்;* ***கோகிலம் துயர்ந்த குதலை -*** *குயில்கள் வருந்தும் மொழிகளையும் உடைய;* ***மங்கையர் ஈட்டம் -*** *மகளிரின் தொகுதி;* ***மால் வரைதழீஇய -*** *கருத்த மலையைச் சார்ந்த;* ***மஞ்சை அம் குழுஎன -*** *அழகியமயில் கூட்டம் போல;* ***வயங்க -*** *விளங்கவும்.* *துயக்கு -தளர்ச்சி. 'துயக்கு அற அறிந்து' (மணிமேகலை 27-19) கோகிலம் வருத்தம் அடைவதற்கு ஏதுவான மொழி. துயர்ந்த - வருந்த 'ஆறாது துயரும் என் உள்' (அகம் 195)* *(87)*

5156. தொளை உறுபுழை வேய்த் தூங்கு இசைக் கானம்
துயலுறாது ஒரு நிலை தொடர,
இளையவர் மிடறும்இந் நிலை இசைப்ப,
கின்னரர்முறை நிறுத்து எடுத்த
கிளை உறு பாடல்,சில்லரிப் பாண்டில்
தழுவியமுழவொடு கெழுமி,
அளை உறும் அரவும்அமுது வாய் உகுப்ப,
அண்டமும்வையமும், அளப்ப;

தொளையுறு - *தொளைகளைப் பெற்ற;* ***புழைவேய் -*** *உள்ளீடற்ற புல்லாங்குழலின் கண்ணே;* ***தூங்கு இசைக் கானம் -*** *மந்த கதியில் அமைந்த இசை;* ***துயல் உறாது -*** *தொய்வு அடையாதபடி;* ***ஒரு நிலை தொடர -*** *ஒப்பற்ற பண்புடன் தொடரவும்;* ***இந்நிலை -*** *இதே நிலையில்;* ***இளையவர் மிடறும் -*** *மகளிரின் கண்டமும்;* ***இசைப்ப -*** *பாடவும்;* ***கின்னரர் -*** *கின்னரர் எனும் தேவசாதியினர்;* ***முறை நிறுத்த எடுத்த -*** *ஒழுங்கு அமைய எடுத்த;* ***கிளை உறு பாடல் -*** *இளிக்கிரமத்தில் அமைந்த பாட்டு;* ***சில்லரி -*** *சில்லரி என்னும் சிறு தோற்கருவியுடனும்;* ***பாண்டில் தழுவிய -*** *கைத் தாளத்துடனும் கூடிய;* ***முழவுடன் -*** *மத்தளத்துடனும்;* ***கெழுமி -*** *ஒன்றுபட (அதனால்);* ***அளை உறை அரவும் -*** *புற்றின்கண் உள்ள பாம்பும்;* ***வாய் -*** *வாயின்கண்ணே;* ***அமுது உகுப்ப -*** *அமுதத்தைக் கொட்டவும்; (அவரிசை)* ***அண்டமும் -****அண்டங்களையும்;* ***வையமும் -*** *நிலவுலகத்தையும்;* ***அளப்ப -*** *தனக்குள் கட்டுப்படுத்தவும்.* *இசை, சுத்தம்,சாளவம், தமிழ் என்று மூவகை பேசப்படுகிறது. அவற்றுள் சுத்தம் தூங்கிசை. சுத்தமாவது ஓசையை உச்சரித்து நாசியிலே ஓட்டிச் சிரத்தையும் நாபியையும் சம்பித்துத் தூங்கிசையாகப்பாடுவது (பஞ்சமரபு) சில்லரி - வட்ட வடிவமான தோற்கருவி - சில்லரி கறங்கும் (அகம் 301)*

acharya.org

தமிழ்இசை (145 பக்) பாண்டில் - கைத்தாளம். நுண் உருக்குற்ற விளங்கு அடரப்பாண்டில் (மலைபடுகடாம் 4) பாண்டில், தாளம் என்றே அழகர் வரைந்தார் (பரிபாடல் 15 - 42) கிளை உறு பாடல் இளிக்கிரமத்திற் பாடப் பெற்ற பாடல். கிளை என்னும் சொல்லுக்கு பரிபாடலில் (11 - 127) கிளையாகிய இளி என விளக்கினார். யாழ் நூல் - குரற்கிரமம். இளிக்கிரமம் விளரிக்கிரமம் - என்று மூன்று கிரமம் பற்றிப் பேசும் (பக் 82). இளிக்கிரமம் 97 ஆம் பக்கத்தில் விவரிக்கிறார். இளி ஒன்றி நின்ற இசை (யாழ் நூல் - தெய்வ -2) ***(88)***

5157. அன்ன பூஞ்சதுக்கம், சாமரை, உக்கம்
ஆதியாம்வரிசையின் அமைந்த,
உன்னரும்பொன்னின், மணியினின் புனைந்த
இழைக்குலம், மழைக் கருங் கடைக் கண்,
மின் இடை, செவ்வாய், குவி முலை, பணைத் தோள்
வீங்குதேர் அல்குலார் தாங்கி,
நல் நிறக்காரின் வரவு கண்டு உவக்கும்
நாடகமயில் என நடப்ப;

உன்னரும் - கற்பனை செய்ய முடியாத; **பொன்னின் -** பொன்னாலும்; **மணியினின் -** மணியினாலும்; **புனைந்த -** செய்யப்பெற்ற ; **இழைக்குலம் -** ஆபரணங்களையும்; **மழைக் கருங்கடைக்கண் -** குளிர்ந்த கருத்த கடைக்கண்களையும்; **மின்இடை -** மின்னல் போன்ற இடையையும்; **செவ்வாய் -** சிவந்த வாயையும்; **குவிமுலை -** குவிந்த தனங்களையும்; **பணைத்தோள் -** மூங்கில் போன்ற தோள்களையும்; **வீங்கு தேர் அல்குலார் -** பெரிய தேர் போன்ற அல்குலையும் உடையமகளிர்; **அன்ன -** அப்படிப்பட்ட; **பூஞ்சதுக்கம் -** அழகிய மணை; **சாமரை -** சாமரை; **உக்கம் -** ஆலவட்டம்; **ஆதி ஆம் -** முதலான; **வரிசையின் அமைந்த -** முறைப்படி அமைந்த பொருள்களை; **தாங்கி -** சுமந்து கொண்டு; **நல்நிறக்காரின் -** கரிய நிறமுடைய மேகத்தின்; **வரவுகண்டு -** வருகையைப் பார்த்து; **உவக்கும் -** மகிழ்ச்சியடையும்; **நாடக மயில் என -** ஆடும் மயில்களைப் போல; **நடப்ப -** நடந்து வரவும். உக்கம் - ஆலவட்டம். உக்கமும் தட்டொளியும் தந்து (திருப்பாவை) கவிஞன் தன் உள்ளம் கருதியதைச் சுட்டிக் கூறுவான். அதை உளமறி சுட்டு என்பர். இங்கே அன்ன என்பதுவும் அது. மழை - குளிர்ச்சி. சவுக்கம் என்று பாடம் கொண்டு நாற்கோணமான விதானம் என்று பொருள் கூறப்பெற்றது (அடை - பதி) பூஞ்சவுக்கம் - பூவினாற் செய்த இளைப்பாறும் இடம் என்பது பழைய உரை - (அடை - பதி) ***(89)***

5158. தந்திரிநெறியில் தாக்குறு கருவி
தூக்கினர்எழுவிய சதியின்,
முந்துறு குணிலோடுஇயைவுறு குறட்டில்,
சில்லரிப்பாண்டிலில், முறையின்,
மந்தர கீதத்துஇசைப் பதம் தொடர,
வகை உறுகட்டளை வழாமல்,
அந்தர வானத்துஅரம்பையர், கரும்பின்
பாடலார்,அருகு வந்து ஆட;

***தந்திரிநெறியில்* - *யாழ்நூல் முறைப்படி; தாக்குறு கருவி - தாக்கப்படும் தாளத்தை; தூக்கினர் - தாங்கியவர்கள்; எழுவிய - எழுப்பிய (அமைத்த); சதியின் - தாளசதியின் படியும்; முந்துறு குணிலோடு இயைவுறு - முற்படும் குறுந்தடியுடன் தொடர்புடைய; குறட்டில் - குறடு என்னும் பறையின்படியும்; சில்லரி (இன்) - சில்லரியின்படியும்; பாண்டிலின் - பாண்டிலின்படியும்; முறையின் - மரபுப்படி; மந்தரம் - மந்த ஓசை; இசை- பொருந்திய; கீதத்துப்பதம் - கீதத்தில் ஒருவகையான பதம்; தொடர - தொடரவும் (அதற்கேற்ப); அந்தரவானத்து அரம்பையர் - மேல் உள்ள விண்ணுலகத் தேவ மகளிர்; வகையுறு - பல்வகையான; கட்டளை வழாமல் - விதி பிறழாதபடி; கரும்பின் பாடலார் - கரும்பு போலப் பாடுபவர்; அருகு உவந்து - பக்கத்தில் மகிழ்ந்து; ஆட - ஆடவும்.*

சதியில், குறட்டில், பாண்டிலில் பதம் தொடர, கட்டளை வழாமல் ஆட, என அமைக்க. குறடு - ஒருவகைப் பறை. 'தழங்கு பேரியும் குறட்டொடு பாண்டிலும்' (கம்ப. மிசை. 107) குறடுமாப் பேரி கொட்டி (பிரமாத்திர 3) சில்லரி பாண்டில் (கம்ப. 5156. குறிப்புரை) பதம் -இசைப்பாட்டுவகை.பதங்களில் தண்ணுமை பாணி பண்ணுற.... சதி மிதிப்பவர் (கம்ப. 144) ***(90)***

5159. அந்தியில், அநங்கன், அழல்படத் துரந்த
அயில்முகப் பகழி வாய் அறுத்த
வெந்துறு புண்ணின்வேல் நுழைந்தென்ன,
வெண்மதிப் பசுங் கதிர் விரவ,
மந்த மாருதம்போய் மலர்தொறும் வாரி
வயங்குநீர் மம்மரின் வரு தேன்
சிந்து நுண்துளியின் சீகரத் திவலை,
உருக்கியசெம்பு எனத் தெறிப்ப;

***அந்தியில்* - *மாலைக்காலத்தில்; அனங்கன் - மன்மதன்; அழல் படத் துரந்த - வெப்பம் உண்டாக ஏவிய; அயில் முகப் பகழி - கூரிய முகத்தைப் பெற்ற அம்பு; வாய் அறுத்த - தப்பாமல் அறுத்த; வெந்துறு புண்ணின் - வெந்துள்ள புண்ணிலே; வேல் நுழைந்தென்ன - வேல் புகுந்தாற் போல; வெண்மதி - வெண்மையான சந்திரனின்; பசுங்கதிர் விரவ - இளங்கதிர் கலக்கவும்; மந்த மாருதம் - தென்றக் காற்று; மலர்தொறும் போய் - பூக்கள் தோறும் சென்று; வாரி - அள்ளிக் கொண்டு; வயங்கு நீர் மம்மரின் - விளங்கும் மழைபோலப் பெருகி; வரு - வருகின்ற; சிந்து நுண் - சிந்துகின்ற நுட்பமான; தேன் துளிகள் - தேன் துளிகளும்; சீகரத் திவலை- செழிப்பான நீர்த்துளிகளும்; உருக்கிய - உருக்கப்பெற்ற; செம்பு என - செம்பின் குழம்பு போல; தெறிப்ப - மேனியில் படவும். சீகரம் -செழிப்பு. "சீகரம் மிக்க சூர் செயிர்த்துச் செய்திடும் ஆகுலம்" (கந்தபுரா - மகேந்தர - சயந்தன் புலம்பு 20) சீகரத் திவலை - பனிநீர்ச் செம்பில் நின்று தூவும் நீர்த்துளிகள் என்று அண்ணாமலை - கழகப் பதிப்பு வரைந்தது. சீகரம், பன்னீர்ச் செம்பு என்பதற்கு மேற்கோள் காட்டப்படவில்லை; வி.கோவிந்தப் பிள்ளை இங்ஙனம் உரை கூற வழிகாட்டினார்.*
(91)

5160. இழை புரைமருங்குல் இறும் இறும் எனவும்,
இறுகலா வனமுலை இரட்டை
உழை புகுசெப்பின் ஒளிதர மறைத்த

உத்தரியத்தினர் ஒல்கி
குழை புகு கமலம்கோட்டினர் நோக்கும்,
குறு நகைக்குமுத வாய் மகளிர்
மழை புரை ஒண்கண் செங் கடை ஈட்டம்,
மார்பினும்தோளினும், மலைய;

இழை புரைமருங்குல் - நூல் போன்ற இடை; **இறும் இறும் எனவும்** - முறியும் முறியும் என உணர்த்தவும்; **இறுகலா** - சுருங்காத; **இரட்டை வனமுலை** - இரட்டித்த அழகிய தனங்கள்; **உழைபுகு** - இரு பக்கங்களிலும்; **செப்பின்** - புகுந்த செப்புகளைப் போல; **ஒளிதர** - விளக்கமுற; **மறைத்த** - அவற்றை மறைக்கின்ற; **உத்தரியத்தினர்** - மேலாடை உடையவர்களாய்; **ஒல்கி** - அசைந்து; **குழைபுகு** - குண்டலங்கள் பொருந்திய; **கமலம்** - தாமரை போலும் முகத்தை; **கோட்டினர்** - வளைத்து; **நோக்கும்** - பார்க்கும்; **குறுநகை** - புன்னகையும்; **குமுதவாய் மகளிர்** குமுத மலர் போன்றவாயையும் உடைய பெண்களின்; **மழைபுரை** - மேகத்தைப் போன்றதும்; **செங்கடை** - சிவந்த கடைப்பகுதிகளைக்கொண்டதும் (ஆகிய); **ஒண்கண்** - அழகிய கண்களின்; **ஈட்டம்** - தொகுதி; **மார்பினும்** - மார்பின்கண்ணும்; **தோளினும்** - தோள்களிலும்; **மலைய** - போர் செய்யவும்.

இறுகலா -சுருங்காத. இறுகல் உறப்பென்னும் ஞானிக்கும் *(திருவாய் 4-1- 10)* இறுகல் -சங்கோசம் (சுருங்கல்) திவ்யப் பிரபந்தம் அரும்பதவுரை *786* (பக்) திருவேங்கடத்தான் மன்றம். உழை - இருபுறம். மேகம் போலும் கண் என்று கூறுவதில் கவிச்சக்கரவர்த்திக்கு விருப்பம் அதிகம் போலும். *"மழைபொரு கண்ணினை மடந்தை மார்" (கம்ப. 573)"மழைக்கண் என்பது காரணக்குறி" (கம்ப. 5074)* புரைமழைக்கண் எனப் பிரித்து உயர்ந்த குளிர்ந்த கண் என்றும் கூறலாம்.மழைக்கண் - குளிர்ந்த கண் என்பதே சங்க வழக்கு. பூங்குழைக்கு அமர்ந்தஏந்தெழில் மழைக்கண் *(நெடுதல் 38)*
(92)

5161. மாலையும்,சாந்தும், கலவையும், பூணும்,
வயங்கு நுண்தூசொடு, காசும்,
சோலையின்தொழுதிக் கற்பகத் தருவும்,
நிதிகளும்,கொண்டு பின் தொடர,
பாலின் வெண்பரவைத் திரை கருங் கிரிமேல்
பரந்தெனச் சாமரை பதைப்ப,
வேலைநின்றுஉயரும் முயல் இல் வெண் மதியின்,
வெண்குடைமீதுற விளங்க;

சோலையின்தொழுதி - சோலையின் தொகுதிபோன்ற; **கற்பக தருவும்** - கற்பக மரங்களும்; **நிதிகளும்** - சங்கநிதி, பதும நிதி முதலிய நிதிகளும்; **மாலையும்** - மாலைகளையும்; **சாந்தும்** - சந்தனத்தையும் **கலவையும்** - (மற்றைய) குங்குமம் முதலான கலவைகளையும்; **பூணும்** - ஆபரணங்களையும்; **வயங்கு** - விளங்கும்; **நுண் தூசொடு** - நுண்ணிய ஆடைகளையும்; **காசும்** - மணிகளையும்; **கொண்டு** - எடுத்துக்கொண்டு; **பின்தொடர** - பின்பற்றி வரவும்; **வெண்பால் பரவை** - வெண்மையான பாற்கடலின்; **திரை** - அலைகள்; **கருங்கிரிமேல்** - கரிய மலைமேல்; **பரந்தென** - பரவினாற் போல; **சாமரை பதைப்ப** - வெண்சாமரை சுழலவும்; **வேலை**

நின்று - *கடலிலிருந்து;* ***உயரும்*** - *உயர்ந்து செல்லும்;* ***முயல் இல் வெண் மதியின்*** - *களங்கமில்லாத வெள்ளிய சந்திரனைப் போல;* ***வெண்குடை மீதுற விளங்க*** - *வெள்ளிய குடை மேலே விளங்கவும்.*

இழையும் மாலையும்ஆடையும் சாந்தமும் ஏந்தி உழையர் என்ன நின்று உதவுவ நிதியங்கள் என்று முன்பு (கம்ப. 4861) பேசப்பெற்றது. பாலின் வெண்பரவை - இதில் உள்ள 'இன்' அசை. ***(93)***

5162. ஆர்கலிஅகழி, அரு வரை, இலங்கை,
அடிபெயர்த்து இடுதொறும் அழுந்த,
நேர்தரும்பரவைப் பிறழ் திரை, தவழ்ந்து
நெடுந்தடந் திசைதொறும் நிமிர,
சார்தரும் கடுவின் எயிறுடைப் பகு வாய்
அனந்தனும்தலை தடுமாற,
மூரி நீர் ஆடைஇரு நில மடந்தை,
முதுகு உளுக்குற்றனள் முரல;

ஆர்கலி அகழி - *கடலையேஅகழாகப் பெற்ற;* ***அருவரை இலங்கை*** - *திரிகூட மலையில் அமைந்த அரிய இலங்கை;* ***அடிபெயர்த்திடும் தொறும்*** - *(இராவணன்) பாதம் பெயர்த்து வைக்கும் போதெல்லாம்;* ***அழுந்த*** - *கீழே அமிழவும்;* ***நேர்தரும்*** - *இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள;* ***பரவைப் பிறழ்திரை*** - *கடலில் புரள்கின்ற அலைகள்;* ***தவழ்ந்து*** - *தத்திச் சென்று;* ***நெடும் தடம் திசை தொறும்*** - *நீண்ட பெரிய திக்குகள் தோறும்;* ***நிமிர*** - *கொந்தளிக் கவும்;* ***சார் அரும்*** - *அணுக முடியாத;* ***கடுவின் எயிறுடை*** - *விடப் பற்களையும்;* ***பகுவாய்*** - *பிளந்த வாயையும்(பெற்ற);* ***அனந்தனும்*** - *ஆதிசேடனும்;* ***தலைதடுமாற*** - *நிலைகுலையவும்;* ***மூரி நீர் ஆடை*** - *வலிமை மிக்க கடலை ஆடையாகப் பெற்ற;* ***இரு நில மடந்தை*** - *பெரிய பூமி தேவியானவள்;* ***முதுகு உளுக்குற்றனள்*** - *முதுகு நெளியப் பெற்று;* ***முரல*** - *சுற்றவும்.*

உளுக்குதல் -நெளிதல். 'நிலம் முதுகு உளுக்கிக் கீழ் உற' (கம்ப. 675, 2408)
(94)

5163. கேடகத்தோடு, மழு, எழு, சூலம்,
அங்குசம்,கப்பணம், கிடுகோடு,
ஆடகச் சுடர்வாள், அயில், சிலை, குலிசம்
முதலியஆயுதம் அனைத்தும்,
தாடகைக்கு இரட்டிஎறுழ் வலி தழைத்த
தகைமையர்,தட வரை பொறுக்கும்
சூடகத் தடக் கை,சுடு சினத்து, அடு போர்,
அரக்கியர்தலைதொறும், சுமப்ப;

தாடகைக்கு இரட்டி - *தாடகையை விட இரண்டு பங்கு;* ***எறுழ்வலி*** - *மிக்க வலியை;* ***தழைத்த*** - *பெருகியுள்ள;* ***தகைமையர்*** - *தன்மை உடைய;* ***தடவரை பொறுக்கும்*** - *பெரிய மலையைச் சுமக்கும்;* ***சூடகத் தடக்கை*** - *வளையல் அணிந்த கைகளால்;* ***சுடுசினத்து***

அடுபோர் - பகைவரை அழிக்கும் போரில் வல்ல; **அரக்கியர்** - அரக்கிகள்; **கேடகத்தோடு** - கேடகத்தையும்; **மழு** - மழுவையும்; **எழு** - இருப்புலக்கையையும்; **சூலம்** - சூலத்தையும்; **அங்குசம்** - அங்குசத்தையும்; **கப்பணம்** - இரும்பால் செய்த ஆனைநெருஞ்சி முள்ளையும்; **கிடுகு** - கிடுகையும்; **ஆடகச் சுடர்வாள்** - பொன்வாளையும்; **அயில்** - வேலையும்; **சிலை** - வில்லையும்; **குலிசம்** - வச்சிராயுதத்தையும்; **முதலிய** - முதலான; **ஆயுதம் அனைத்தும்** - எல்லா ஆயுதங்களையும்; **தலை தொறும் சுமப்ப** - தலைகள் தோறும் தாங்கவும்.

கப்பணம் -நெருஞ்சி முள் போன்ற ஆயுதம். காய்ந்தனன் கருக, உந்திக் கப்பணம் சிந்தினாளோ (சிந்தாமணி 285) கிடுகு, கேடக வகைகளில் ஒன்று. கேடக வகைகளைச் சிந்தாமணி 2218 ஆம் பாடல் பேசும். கிடுகு - மயிர்க்கிடுகு என்று இனியர் விளக்கினார். சூடகம் - வளையல். உம்மைப் பொருள் தந்த 'ஒடு'வை எல்லாவற்றுடன் கூட்டுக. மழுவொடு, எழுவொடு எனச் சேர்க்கவும். ***(95)***

5164. விரி தளிர், முகை, பூ, கொம்பு, அடை, முதல், வேர்
இவைஎலாம், மணி, பொனால், விரிந்த
தரு உயர் சோலைதிசைதொறும் கரியத்
தழல்உமிழ் உயிர்ப்பு முன் தவழ,
திருமகள் இருந்ததிசை அறிந்திருக்கும்,
திகைப்புறுசிந்தையான், கெடுத்தது
ஒரு மணி நேடும்பல் தலை அரவின்,
உழைதொறும், உழைதொறும், உலாவி;

விரிதளிர் - விரிந்ததளிர்கள்; **முகை** - அரும்பு; **பூ** - மலர்கள்; **கொம்பு** - கிளைகள்; **அடை** - இலைகள்; **முதல்** - அடிப்பகுதி; **வேர்** - வேர்; **இவை எலாம்** - இவை முதலிய உறுப்புகள் எல்லாம்; **மணிபொனால்** - மணியாலும் பொன்னாலும்; **விரிந்த** - ஆகிய; **தருவுயர் சோலை** - தருக்களால் உயர்ந்த சோலையானது; **திசை தொறும் கரிய** - திக்குகள் தோறும் கரியும்படி; **தழல் உமிழ்** - நெருப்பைக் கக்கும்; **உயிர்ப்பு** - பெருமூச்சு; **முன் தவழ** - முன்னே பரவிச் செல்ல; **திருமகள் இருந்த** - பிராட்டியிருந்த; **திசையறிந்திருந்தும்** - திசையைத் தெரிந்திருந்தும்; **திகைப்புறு சிந்தையான்** - தடுமாறிய உள்ளத்தால்; **கெடுத்தது** - தவறவிட்ட; **ஒரு மணி நேடும்** - ஒப்பற்ற மணியைத் தேடுகின்ற; **பல்தலை அரவின்** - பலதலைகளை உடைய பாம்பைப் போல; **உழைதொறும் உழைதொறும்** - பலபகுதிகளில்; **உலாவி** - திரிந்து. ***(96)***

5165. இனையது ஓர்தன்மை எறுழ் வலி அரக்கர்
ஏந்தல்வந்து எய்துகின்றானை,
அனையது ஓர்தன்மை அஞ்சனை சிறுவன்
கண்டனன்,அமைவுற நோக்கி,
'வினையமும்செயலும், மேல் விளை பொருளும்,
இவ் வழிவிளங்கும்' என்று எண்ணி,
வனை கழல்இராமன் பெரும் பெயர் ஓதி
இருந்தனன்,வந்து அயல் மறைந்தே.

இனையது - இத்தகைய; **ஓர்தன்மை** - ஒப்பற்ற (ஆடம்பர) இயல்புடன்; **வந்து எய்துகின்றானை** - அங்கு வந்து சேர்ந்த; **எறுழ்வலி** - மிக்க வலிமையுடைய; **அரக்கர் ஏந்தல்** - அரக்கர்களின் தலைவனான இராவணனை; **அனையது ஓர் தன்மை** - அப்படிப்பட்ட ஒப்பற்றஇயல்புடைய; **அஞ்சனை சிறுவன்** - அஞ்சனையின் புதல்வனான அனுமன்; **கண்டனன்** - பார்த்து; **அமைவுற நோக்கி** - பொருந்த ஆராய்ந்து; **வினையமும்** - இராவணனின் வஞ்சகமும்; **செயலும்** - (பிராட்டியின்) செய்கையும்; **மேல்விளை பொருளும்** - (அதனால்) பின்னே உண்டாகும் பயனும்; **இவ்வழி விளங்கும்** - இவ்விடத்தில் புலப்படும்; **என்று எண்ணி** - என்று நினைந்து; **கழல்வனை** - வீரக்கழல் அணிந்த; **இராமன் பெரும் பெயர்** - இராமபிரானுடைய புகழை; **ஓதி** - கூறி; **அயல்வந்து** - பக்கத்திலே வந்து; **மறைந்து இருந்தனன்** - மறைவாயிருந்தான்.

மேல் 79 ஆம் பாடல்முதல் 95 ஆம் பாடல் முடியவுள்ள பாடல்களில் உள்ள 'செய' என் எச்சம் மேல் பாடலில் உள்ள 'உலாவி' என்பதுடன் நிறைவு பெற்றது. உலாவி என்பது இப்பாடலில் உள்ள எய்துகின்றானை என்பதுடன் சார்கிறது. பெயர் - புகழ். 'பெரும் பெயர்ப் பெண்டிர்' சிலம்பு (நடுகல் 208) பெயர் இராமனுடைய பெயர் என்றும் கூறலாம். வால்மீகம் அனுமன் இராமன் புகழ் ஓதி மரத்தில் இருத்ததாகப் பேசும். அனையது ஓர்தன்மை - உளம் அறிசுட்டு. ***(97)***

5166. ஆயிடை,அரக்கன், அரம்பையர் குழுவும்,
அல்லவும்,வேறு அயல் அகல,
மேயினன்,பெண்ணின் விளக்கு எனும் தகையாள்
இருந்துழி; ஆண்டு, அவள், வெருவி,
போயின உயிரளாம் என நடுங்கி,
பொறி வரி, எறுழ் வலி, புகைக் கண்,
காய் சின, உழுவைதின்னிய வந்த
கலை இளம்பிணை என, கரைந்தாள்.

ஆயிடை - அவ்விடத்தில்; **அரம்பையர் குழுவும்** - தேவ மகளிர் கூட்டமும்; **அல்லவும்** - மற்றையர் மகளிர் கூட்டமும்; **அயல்** - பக்கத்தில்; **வேறு** - வேறாக; **அகல** - நீங்க; **அரக்கன்** - இராவணன்; **பெண்ணின் விளக்கு எனும் தகையாள்** - பெண்களுக்குள் விளக்கு என்று கூறப்படும் தகுதிபெற்ற பிராட்டி; **இருந்துழி** - இருந்த இடத்திற்கு; **மேயினன்** - அடைந்தான். **ஆண்டு** - அங்கே; **அவள்** - பிராட்டி; **வெருவி** - அச்சம் அடைந்து; **போயின உயிரள் ஆம் என** - நீங்கிய உயிரை உடையவள் போல; **நடுங்கி** - பதறி; **பொறிவரி** - புள்ளிகளையும் வரிகளையும்; **எறுழ்வலி** - மிக்க வலிமையையும்; **புகைக்கண்** - புகை எழும் கண்களையும்;**காய்சினம்** - எரிக்கும்சீற்றத்தையும் (பெற்ற); **உழுவை** - புலியானது; **தின்னிய** - (தன்னை) தின்னும் பொருட்டு; **வந்த** - வருதலைப் பெற்ற; **இளம்** - இளமையான; **கலை பிணை என** - ஆண் மானினுக்குரிய பெண்மான் போல்; **கரைந்தாள்** - புலம்பினாள்.

போயின உயிரள்- என்பது 'அருங்கேடன்' என்பது போல் (குறள் 210) வந்த வடமொழி மரபு. திருக்குறள் நுண் பொருள் மாலை இதனை நன்கு விளக்கும். (46-பக்கம்) வந்த - வரப்பெற்ற. ***(98)*** ***மூவர் மன நிலை***

கலி விருத்தம்

5167. கூசி ஆவிகுலைவுறுவாளையும்,
ஆசையால் உயிர்ஆசு அழிவானையும்,
காசு இல் கண்இணை சான்று எனக் கண்டனன்-
ஊசல் ஆடி உளையும்உளத்தினான்.

(அனுமன்)

கூசி - அருவருப்புற்று; **ஆவி குலைவுறுவாளையும்** - உயிர் குலைகின்ற பிராட்டியையும்; **ஆசையால்** - காமத்தால்; **உயிர் ஆசு** - உயிர்க்கு ஆதாரமாகிய ஒழுக்கம்; **அழிவானையும்** - சிதைகின்ற இராவணனையும்; **காசு இல்** - குற்றம் இல்லாத; **இணைகண்** - இரண்டு கண்களும்; **சான்று என** - சாட்சி என்று (அமைத்து); **கண்டனன்** - பார்த்து; **ஊசல் ஆடி** - தடுமாற்றம் அடைந்து (அதனால்); **உளையும்** - உளைச்சல் அடையும்; **உளத்தினான்** - மனம் உடையவன் ஆனான்.

அனுமன் குலைகின்றபிராட்டியையும், காமத்தால் சிதைகின்ற இராவணனையும் கண்டு, ஊசல் ஆடி, மனம் உளைச்சல் உற்றான். ஊசல் ஆடுவது பிராட்டிக்கு என்ன நேருமோ என்னும் அச்சத்தால். பிராட்டி கூசுவதால் அவள் கற்பு காக்கப்படும். ஆனால், வேறு தீங்கு நேருமோ என்று அஞ்சினான். ஆசு - ஆதாரம். உயிர்க்கு ஆதாரம் ஒழுக்கம். உயிர்க்கு ஆதாரம் அழிந்தமையின் இராவணன் இறந்தவனே. “விளிந்தாரின் வேறல்லர்,,,, தெளிந்தாரில் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார்” என்பது தமிழ் மறை (குறள் 143) இவ்விருத்தம் மா - விளம் - விளம் - விளம் என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். இப் பாடலை. அமரர் கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் அளவடி நான்குடைக் கட்டளைக்கலிப்பா என்பர். (மணிமலர் 76) ***(99)***

5168. ‘வாழி சானகி ! வாழி இராகவன் !
வாழி நான்மறை! வாழியர் அந்தணர் !
வாழி நல் அறம்!’ என்று உற வாழ்த்தினான்-
ஊழிதோறும் புதிதுஉறும் கீர்த்தியான்.

ஊழிதோறும் - யுகங்கள்தோறும்; **புதிது உறும்** - புதுமையடையும்; **கீர்த்தியான்** - புகழை உடைய அனுமன்; **சானகி** - சீதாபிராட்டி; **வாழி** - வாழ்க; **இராகவன்** - இராமபிரான்; **வாழி** - வாழ்க; **நான்மறை** - நான்கு வேதங்கள்; **வாழி** - வாழ்க; **அந்தணர்** - அந்தணர்கள்; **வாழியர்** - வாழ்க; **நல்லறம்** - நல்ல தருமம்; **வாழி** - வாழ்க; **என்று** - என; **உற வாழ்த்தினான்** - நன்றாக வாழ்த்தினான்.

ஊழிக்காலந்தோறும் புதுமை அடையும் புகழாளனான அனுமன் பிராட்டி வாழ்க, பெருமான் வாழ்க, வேதம் வாழ்க, வேதியர் வாழ்க, நல்லறம் வாழ்க என்று வாழ்த்தினான். சானகி, இராகவன் - தத்திதம்; சனகன் புதல்வி; ரகுவின் மரபினன் இதனைப் பிரயோக விவேகம் சாமானிய தத்திதன் (32) என்று கூறும். உயர்ந்த புகழ் அல்லால் --- நிற்பது ஒன்று இல் என்று வேதம் பேசிற்று. கவிச்சக்கரவர்த்தி அதனை ஒளிமயமாக்கினார். ***(100)***

இராவணன் சீதையைஇரத்தல்

5169. அவ் இடத்துஅருக எய்தி, அரக்கன்தான்,
'எவ் இடத்துஎனக்கு இன் அருள் ஈவது ?
நொவ் இடைக்குயிலே ! நுவல்க' என்றனன்,
வெவ் விடத்தைஅமிழ்து என வேண்டுவான்.

***வெவ்விடத்தை -** கொடியநஞ்சினை; **அமுதென -** அமுதம் என்று கருதி; **வேண்டுவான் அரக்கன் தான் -** (அதை) விரும்பும் இராவணன் தான்; **அவ் இடத்து -** அந்த இடத்திலே; **அருகு எய்தி -** பக்கத்தை எய்தி; **நொவ்இடைக்குயிலே -** வருந்தும் இடைபெற்ற குயில் போன்றவளே; **எனக்கு -** (உன்பால் அன்புடைய) எனக்கு; **அருள் ஈவது -** அருளை வழங்குவது; **எவ்இடத்து -** எப்போது; **நுவல்க என்றனன் -** கூறுக என்றான்.*

நொ - வருத்தம்.அமர்ந்தனன் என்னும் முற்று வினை எச்சப் பொருளில் வந்தது. இது முதல் 14 பாக்கள் இராவணன் மொழிகள். ***(101)***

5170. ஈசற்குஆயினும் ஈடு அழிவுற்று, இறை
வாசிப்பாடு அழியாத மனத்தினான்,
ஆசைப்பாடும் அந்நாணும் அடர்த்திட,
கூசிக் கூசி,இனையன கூறினான்;

***ஈசற்கு ஆயினும் -** (எதிர்வருபவன்) சிவபிரான் ஆனாலும் (அவனுக்கும்); **ஈடு அழிவுற்று -** வலிமை அழிந்து; **இறை -** சிறிதும்; **வாசிப்பாடு அழியாத -** பெருமிதம் குன்றாத; **மனத்தினான் -** உள்ளத்தை உடைய இராவணன்; **ஆசைப்பாடும் -** ஆசையும்; **அந்நாணும் -** அந்த நாணமும்; **அடர்த்திட -** வருத்திட (அதனால்); **கூசிக் கூசி -** கூசிக் குறுகி; **இனையன -** இப்படிப்பட்ட மொழிகளை; **கூறினான் -** சொன்னான்.*

ஈடு - வலிமை.வாசிப்பாடு - பெருமிதம். கூசுதல் - வெட்கம் சுருக்கம் என்னும் பொருளில் வந்தன. கண் சுருங்குதலை, சுடர்கண்டு கண் கூசிற்று என்பதால் அறிக. அந்நாண் - உளம் அறிசுட்டு ***(102)***

5171. 'இன்றுஇறந்தன; நாளை இறந்தன;
என் திறம் தரும்தன்மை இதால்; எனைக்
கொன்று,இறந்தபின் கூடுதியோ ? - குழை
சென்று, இறங்கி,மறம் தரு செங் கணாய் !

***குழை சென்று -** காதணியின் பக்கலில் போய்; **இறங்கி -** திரும்பி; **மறம் தரு -** கொடுமையைச் செய்யும்; **செங்கணாய் -** சிவந்த கண்களைப் பெற்ற சீதையே; **இன்று இறந்தன -** (நீ இரங்குவாய் என்று யான் கருதிய) பல இன்றைய தினங்கள் கடந்து போயின; **நாளை இறந்தன -** (உன் மனம் மாறும் என்று யான் கருதிய) பல நாளைகள் கடந்தன. **என்திறம் தரும் -** என்பால் நீவழங்கும்; **தன்மை இது -** அருள் இப்படி (உள்ளது); **எனைக் கொன்று -** என்னை வருத்தி; **இறந்த பின் -** யான் இறந்த பிறகு; **கூடுதியோ -** சேர்வாயோ.*

செவியின் குழையைக்கண்கள் தொடுவதாகப் பேசுவது. கவி மரபு. "இடைக்குமிழ் ஈர்ந்து கடைக்குமிழ் ஓட்டி" (சிலம்பு 4-69) "மங்கையர் வதன சீதமதி இருமருங்கும் ஓடிச் செங்கயல் குழைகள் நாடும்" (பெரிய - தடுத்தாட் - 1)
(103)

5172. 'உலகம் மூன்றும் ஒருங்குடன் ஓம்பும் என்
அலகு இல்செல்வத்து அரசியல் ஆணையில்,
திலகமே ! உன்திறத்து அனங்கள் தரு
கலகம் அல்லது,எளிமையும் காண்டியோ ?

திலகமே ! - *பெண்களுக்குள் திலகம் போன்றவளே;* ***உலகம் மூன்றும் -*** *மூன்று உலகத்தையும்;* ***ஒருங்குடன் -*** *ஒரு சேர;* ***ஓம்பும் -*** *பாதுகாக்கும்;* ***என் -*** *என்னுடைய;* ***அலகு இல் -*** *அளவில்லாத;* ***செல்வத்து -*** *செல்வத்தைப் பெற்ற;* ***அரசியல் ஆணையில் -*** *அரசாட்சியின் அதிகாரத்தில்;* ***உன் திறத்து -*** *உன் காரணமாக;* ***அனங்கன் தரு -*** *மன்மதன் செய்யும்;* ***கலகம் அல்லது -*** *போரேயல்லாமல்;* ***எளிமை(யும்) -*** *(வேறு) தாழ்ச்சியை;* ***காண்டியோ -*** *கண்டுள்ளாயா.*

என் நாட்டில்கலகம் உண்டு - எளிமை இல்லை என்றான். கலகம் அல்லது எளிமையும் காண்டியால் - மன்மதன் கலகத்தை நீக்கினால் நான் அடிமை செய்யும் எளிமையையும் பின்னிட்டுக் காண்பாய் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி) எளிமையும் - உம் - அசை. ***(104)***

5173. 'பூந் தண்வார் குழல் பொன் கொழுந்தே ! புகழ்
ஏந்து செல்வம்இகழ்ந்தனை; இன் உயிர்க்
காந்தன்மாண்டிலன், காடு கடந்து போய்,
வாய்ந்து வாழ்வதுமானிட வாழ்வு அன்றோ ?

பூந்தண்வார்குழல் - *பூவணிந்த குளிர்ந்த நீண்ட கூந்தலையுடைய;* ***பொன் கொழுந்தே ! -*** *பொன்னின் கொழுந்து போன்றவளே ! நீ;* ***புகழ் ஏந்து -*** *புகழைத் தாங்கிய;* ***செல்வம் -*** *என்னுடைய செல்வத்தை;* ***இகழ்ந்தனை -*** *அவமதித்தாய்;* ***இன்உயிர்க் காந்தன் -*** *(உன்னுடைய) உயிர் போன்ற கணவன்;* ***மாண்டிலன் -*** *(என்னால்) இறவாமல் (தப்பி);* ***காடு கடந்து -*** *காடுகளைத் தாண்டி;* ***போய் -*** *அயோத்திக்குச் சென்று;* ***வாய்ந்து -*** *அரசு கிடைக்கப் பெற்று;* ***வாழ்வது -*** *வாழும் வாழ்வு;* ***மானிட வாழ்வன்றோ -*** *மனித வாழ்க்கை அல்லவா.*

இராவணன்"அரம்பை மாதர் ..... ஏவல் செய்ய உலகம் ஈரேழும் ஆளும் செல்வத்துள் உறைதி' என்று முன்பு பேசுகிறான் (கம்ப. 3384) ***(105)***

5174. 'நோற்கின்றார்களும், நுண் பொருள் நுண்ணிதின்
பார்க்கின்றாரும், பெறும் பயன் பார்த்தியேல்,

வார்க்குன்றா முலை ! என் சொல், மவுலியால்
ஏற்கின்றாரொடுஉடன் உறை இன்பமால்.

வார்குன்றா முலை! - *கச்சினுள் அடங்காத தனம் பெற்றவளே!* ***நோற்கின்றார்களும்*** - *தவம்புரி பவர்களும்;* ***நுண்பொருள்*** - *நுட்பமான தத்துவங்களை;* ***நுண்ணிதின்*** - *சூட்சுமமாக;* ***பார்க்கின்றார்களும்*** - *ஆராய்பவர்களும்;* ***பெறும் பயன்*** - *அடையும் பயனை;* ***பார்த்தியேல்*** - *ஆராய்ந்து பார்த்தால்;* ***என் சொல்*** - *என்னுடைய கட்டளையை;* ***மவுலியால்*** - *கிரீடத்தினாலே;* ***ஏற்கின்றாரோடு*** - *ஏற்றுக் கொள்ளும் தேவருடன்;* ***உடன் உறை*** - *கூடி வாழும்;* ***இன்பம்*** - *இன்பம்ஆகும்.* *இன்பமால் -இதில் உள்ள ஆல் அசை. இந்தக் கவிக்குப் பொருள், தவம் பண்ணுவோரும் சகல நூல்களைத் தெரிவோரும், பெறும் பயன் தங்களை எல்லோரும் வந்து வணங்க வேண்டும் என்பது. அப்படி செய்யாதிருக்கையிலே நான் நல்லவார்த்தை சொல்லித் தலையால் இரக்கச் செய்தேயும் ஏன் கிருபை பண்ணுகின்றிலீர் என்பது பழைய உரை (அடை-பதி) உடன் உறைதல் - ஒருங்கே வாழ்தல். "உடன் உறை காலத்து உரைத்த நெய் வாசம்" (சிலம்பு 13 - 83)* ***(106)***

5175. 'பொருளும், யாழும், விளரியும், பூவையும்,
மருள, நாளும், மழலை வழங்குவாய் !
தெருளும் நான்முகன் செய்தது, உன் சிந்தையின்
அருளும், மின்மருங்கும், அரிது ஆக்கியோ ?

பொருளும் - *குழந்தைகளும்;* ***யாழும்*** - *யாழும்;* ***விளரியும்*** - *விளரிப்பண்ணும்;* ***பூவையும்*** - *நாகணவாய்ப் பறவையும்;* ***மருள*** - *ஏக்கமடைய;* ***நாளும்*** - *தினமும்;* ***மழலை வழங்குவாய்*** - *மழலை மொழி பேசுபவளே!* ***தெருளும்*** - *தெளிவடைந்த;* ***நான்முகன்*** - *பிரம்மதேவன்;* ***உன்சிந்தையில்*** - *உன் உள்ளத்தில்;* ***அருளும்*** - *கருணையையும்;* ***மின் மருங்கும்*** - *மின்னல் போலும் இடையும்;* ***அரிது ஆக்கியோ*** - *இல்லாமல் ஆக்கிய பிறகோ;* ***செய்தது*** - *படைத்தது.*

பொருள் -குழந்தை. 'தம் பொருள் என்ப தம் மக்கள்' (குறள்.63) சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள் சுவை நயம் மிக்க கலய நல்லூரப் பதிகத்தில் "பெரும்பலம துடை அசுரன் தாரகனைப் பொருது - பொன்று வித்த பொருளினை முன் படைத்து கந்த புனிதன்" என்றார் (திருமுறை 7. 16-9) அரிது - என்பது இன்மைப் பொருள் தந்தது. 'அருங்கேடன்' என்பதுஅறிக. என்னும் குறளின்(210) குறிப்பில் அருளும் இன்மை என்று அழகர் எழுதுகிறர். "ஈயா மாக்கள் தீ மொழி கவர்ந்த சிற்றிடை" என்பர் குமரகுருபரர். ***(107)***

5176. 'ஈண்டு நாளும், இளமையும், மீண்டில;
மாண்டு மாண்டுபிறிது உறும் மாலைய;
வேண்டு நாள்வெறிதே விளிந்தால், இனி,
யாண்டு வாழ்வது ?இடர் உழந்து ஆழ்தியோ ?

ஈண்டு - *இந்த உலகத்தில்;* ***நாளும்*** - *ஆயுளும்;* ***இளமையும்*** - *இளமைப் பருவமும்;* ***மீண்டில*** - *திரும்பி வராதவை (அவை);* ***மாண்டு மாண்டு*** - *அழிந்து அழிந்து;* ***பிறிதுறும்*** - *வேறியல்பைப் பெறுகின்ற;* ***மாலைய*** - *தன்மை உடையன;* ***வேண்டும் நாள்*** - *(பிறர்) விரும்பும் உன் இளமைப் பருவம்;* ***வெறிதே*** - *வீணாக;* ***விளிந்தால்*** - *அழிந்தால்;* ***வாழ்வது*** - *(இன்புற்று) வாழ்க்கை நடத்துவது;* ***யாண்டு*** - *எக்காலத்தில்;* ***இனி*** - *(பருவம்) கடந்த பின்;* ***இடர் உழந்து*** - *(சென்றதை எண்ணி) துன்பத்தாற் குமைந்து (அதில்);*

ஆழ்தியோ - அமிழ்வாயோ. நாள் - ஆயுள். "ஊற்றமும் உடைய நாளும்" (கம்ப,5202) மாலைய - தன்மை உடையன. மாலை -இயல்பு. *(108)*

5177. 'இழவு, எனக்கு, உயிர்க்கு எய்தினும் எய்துக,
குழை முகத்து நின்சிந்தனை கோடினால்;
பழக நிற்புறும்பண்பு இவை, காமத்தோடு,
அழகினுக்கு, இனியார் உளர் ஆவரே ?

குழை முகத்து - குண்டலம்அணிந்த முகத்தை உடைய; **நின் -** நின்னுடைய; **சிந்தனை கோடினால் -** மனம் வேறுபட்டால் (அதனால்); **எனக்கு -** (உன்பால் அன்புற்ற) எனக்கும்; **உயிர்க்கு -** என்னுடைய உயிர்க்கும்; **இழவு -** அழிவு; **எய்தினும் எய்துக -** வந்தாலும் வரட்டும் (அதுபற்றி வருந்தேன்) (ஆனால்) (யான் மறைந்த பின்) **பழகி -** ஒன்று பட்டு; **நிற்புறும் -** நிலைத்து நிற்கும்; **பண்பு இயை -** இயல்பைப் பொருந்திய; **காமத்தோடு அழகிற்கும் -** காமம் அழகு என்னும் இரண்டிலும் (உனக்கு இணையாக); **இனி யார் -** இனிமேல் எவர் (என்னைப் போல்); **உளர் ஆவர்-** பிறக்கப் போகின்றார்கள்? இழவு - அழிவு.யான் இறப்பது குறித்து வருந்தினேன். உனக்கு இணையானவர்கள் இனிப் பிறவார்களே என்று கவலைப்படுகிறேன் என்றான். உளராதல் - பிறத்தல். பழகப் பழக நிற்பது காமம் என்றான். அழகுக்கு அப்பண்பு இல்லை என்றான். மாயும் அழகு நிற்கும் போதே மாயாத காமம் அனுபவிக்கத் தக்கது என்பது இராவணன் கோட்பாடு. *(109)*

5178. 'பெண்மையும், அழகும், பிறழா மனத்
திண்மையும்,முதல் யாவையும், செய்ய ஆய்,
கண்மையும்பொருந்தி, கருணைப் படா
வண்மை என்கொல்? - சனகரின் மடந்தையே !

சனகர் இல்மடந்தையே - சனகரின் குடியிலேபிறந்த பெண்ணே ! **பெண்மையும் -** பெண்மை இயல்பும்; **அழகும் -** அழகும்; **பிறழா -** தவறுபடாத; **மனத்திண்மையும் -** உள்ள ஆற்றலும்; **முதல் -** (இவை) முதலாகப் பேசப்படும்; **யாவையும் -** எல்லாப் பண்புகளும்; **செய்யவாய் -** செம்மையுடையதாய்; **கண்மை பொருந்தி -** கண்ணோட்டத்துடன் ஒன்று பட் டுபொருந்தி; **கருணைப் படா -** இரக்கத்துடன் படாது; **வண்மை - ஈஈ** ஈகைப்பண்பு மாத்திரம் (அழிந்து போன காரணம்); **என்கொல் -** யாதோ. இல் என்பதற்குமருத நிலப் பெண் என்றும் பொருள் உள்ளது. மனைவி கிழத்தி இல்லாள் இல் என்று அனையவை மருதத் தலைவிக்காகும் என்று திவாகரம் பேசும் (மக்கள் .... தொகுதி) அது கொண்டு, சனகர் குலத்திலே தோன்றிய பெண்ணுக்கு என்றும் பொருள் கூறலாம். உணர்வால் பெறவேண்டிய காதலை இரக்கத்தால் பெற நினைக்கும் இராவணன் செயல் காமச் செவ்வி அறியாமையைப் புலப்படுத்தும். கண்மையும் பொருந்தி, காணக் கண்ணும் பொருந்தி என்பது பழையவுரை (அடை - பதி) 'சனகர்இல் மாண்டவா' என்னும் பாடல் சிறப்புடையது. சனகர் குடியில் வண்மை மட்டும் இல்லாது போனபடி எவ்வாறு என்பதாம். *(110)*

5179. 'வீட்டும் காலத்து அலறிய மெய்க் குரல்
கேட்டும்,காண்டற்கு இருத்திகொல் ? - கிள்ளை ! நீ -
நாட்டுங்கால்,நெடு நல் அறத்தின் பயன்

ஊட்டும் காலத்து,இகழ்வது உறும்கொலோ ?

கிள்ளை ! - கிளி போன்றவளே; **வீட்டும் காலத்து -** (மாரீசன்) இராமனைக் கொன்ற போதே; **அலறிய மெய்க்குரல் கேட்டும் -** கதறிய உண்மையான குரலை கேட்ட பின்பும்; **நீ காண்டற்கு -** இராமனைக் காண்பதற்காக; **இருத்தி கொல் -** இருக்கின்றாயோ; **நல் அறத்தின் பயன் -** நல்ல தருமத்தின் பயனானது; **நாட்டுங்கால் -** (உன்னை நல்ல நிலைமையில்) நிலை நிறுத்தும் சமயத்திலும்; **ஊட்டுங்காலத்து -** (உயர்ந்தவற்றை) உண்பிக்கும் சமயத்திலும்; **இகழ்வது -** அவமதிப்பது; **உறுங்கொலோ -** உனக்கு ஏற்குமோ.

வீட்டுதல் -கொல்லுதல். அறத்தின் பயன் உன்னை நிலை நிறுத்தவும் நல்லனவற்றை ஊட்டவும் நினைக்கிறது. இப்போது நீ அவமதிக்கலாமா? என்றான். நாட்டுங்கால் என்பதற்கு உண்மையைக் கூறுமிடத்து என்று உரை கூறப் பெற்றது. விதி, காட்டும் ஊட்டாது என்பர். இங்கே அறத்தின் பயன் ஊட்டுகிறது என்றான். ஊட்டுதல் - அனுபவிக்கச் செய்தல். 'உறற்பால ஊட்டா கழியும்' என்றார் (குறள் 378) ஹா ! சீதா ! லக்ஷ்மணா ! என்று பெருமாள் உரைத்தது என இராவணன் சொன்னான் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி) ***(111)***

5180. 'தக்கது என் உயிர் வீடு எனின், தாழ்கிலாத்
தொக்க செல்வம்தொலையும்; "ஒருத்தி நீ
புக்கு உயர்ந்தது"எனும் புகழ் போக்கி. வேறு
உக்கது என்னும்உறு பழி கோடியோ ?

தக்கது என்உயிர் - சிறப்பு மிக்க என் உயிரானது; **வீடு எனின் -** (உன்னால்) அழிய; **தாழ்கிலா -** இழிவற்ற (என்னுடைய); **தொக்க செல்வம் தொலையும் -** திரண்ட செல்வம் அழிவடையும்; **ஒருத்தி நீ -** ஒப்பற்ற நீ; **புக்கு உயர்ந்தது -** வந்து சேர (இலங்கை) உயர்வடைந்தது; **எனும் புகழ் -** என்கின்ற புகழ் மொழியை; **போக்கி -** ஒதுக்கிவிட்டு;(சீதையால்) (இலங்கை) **வேறு உக்கது -** வேறுபட்டுஅழிந்தது; **என்னும் -** என்று உலகம் பேசும்; **உறு பழி -** பெரும் பழிச்சொல்லை; **கோடியே -** ஏற்றுக் கொள்வாயா. சீதை பிறக்கஇலங்கை அழிந்தது என்பது நாட்டு வழக்கு. கொள் + தி =கோடி. முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். உறு - மிகுதியை உணர்த்தும் உரிச்சொல். வள்ளுவர் 'உறுபசி' என்பர். (குறள் 734) உக்கது - அழிந்தது. காதல் கைகூடாமற் போனால் அழிவேன் என்கிறான். இவ்வளவு அன்புடைய என்னை நீ ஒதுக்கலாமா என்பது தொனி. ***(112)***

5181. 'தேவர் தேவியர் சேவடி கைதொழும்
தா இல் மூஉலகின்தனி நாயகம்
மேவுகின்றது,நுன்கண்; விலக்கினை;
ஏவர் ஏழையர்நின்னின், இலங்கிழாய் ?

இலங்கிழாய் ! - விளக்கமான ஆபரணம் அணிந்த பெண்ணே; **தேவர் -** தேவர்களும்; **தேவியர் -** தெய்வப் பெண்களும்; **சேவடி கை தொழும் -** உன் சிவந்த அடிகளைக் கை கூப்பி வணங்கும்படியான; **தாவு இல் -** அழிவு இல்லாத; **மூ உலகின் -** மூன்று

*உலகங்களின்; **தனி நாயகம் -** ஒப்பற்ற தலைமைப் பதவி; **நுன்கண் மேவுகின்றது -** உன்பால் வந்து சேர்கின்றது; **விலக்கினை -** அதனை ஒதுக்கி விட்டாய்; **நின்னின் -** உன்னைப் போல; **ஏழையர் -** அறிவற்றவர்கள்; **ஏவர் -** யாவர்.*

நாயகம் -தலைமைப் பதவி. மூவுலகுக்கும் தரும் ஒரு நாயகமே (திருவாய்மொழி - 3.10.11) தாவு - அழிவு தாவா நல்லறம் (சிலம்பு 30;125) ஏழை - அறிவற்றவர். "ஏமுற்றவரினும் ஏழை ..... பகை கொள்பவன்" (குறள் 873)
(113)

5182. 'குடிமை மூன்று உலகும் செயும் கொற்றத்து என்
அடிமை கோடி;அருளுதியால்' எனா,
முடியின் மீதுமுகிழ்ந்து உயர் கையினன்,
படியின்மேல்விழுந்தான், பழி பார்க்கலான்.

***பழிபார்க்கலான் -** தன்பால் வரும்பழியைப்பாராத இராவணன்; **மூன்று உலகும் -** மூன்று உலகத்தவர்களையும்; **குடிமை செயும் -** குடிமக்களாக வைத்து ஆளும்; **கொற்றத்து -** வெற்றியைப் பெற்ற **; என் -** என்னுடைய; **அடிமை -** அடியனாம் தன்மையை; **கோடி -** கொள்க; **அருளுதியால் எனா -** அருள்வாயாக என்று கூறி; **முடியின்மீது -** தலைகளின் மேல்; **முகிழ்த்து -** குவித்து; **உயர் கையினன் -** உயர்ந்த கைகளை உடையவனாய்; **படியின்மேல் -** பூமியின் மேல்; **விழுந்தான் -** விழுந்து வணங்கினான்.*

*குடிமை -குடிமக்கள். அடிமை என்றும் கொள்ளலாம். குடிமை செயும் கொடும் புலையன் (அரிச்சந்திரபுராணம் சூழ்வினை - 70) அடிமை - தொண்டு. என்றார்க்கு 'அடிமை புகுத்திவிடும்' என்னும் குறட் பகுதிக்குக் (608) காலிங்கர் 'பகை வேந்தர்க்குத் தான் ஏவல் கேட்டுப் பணிந்து ஒழுகும் அடிமை புகுத்திவிடும் என்று விளக்கம் செய்தார். அழகர் அடிமை - அடியனாம் தன்மை என்பர். அருளுதியால் - இதில் உள்ள ஆல் அசை. **(114)** இராவணனுக்குச் சீதைவழங்கிய அறிவுரை*

அறுசீர் விருத்தம்

5183. காய்ந்தனசலாகை அன்ன உரை வந்து
கதுவாமுன்னம்,
தீய்ந்தனசெவிகள்; உள்ளம் திரிந்தது; சிவந்த சோரி
பாய்ந்தன,கண்கள்; ஒன்றும் பரிந்திலள், உயிர்க்கும்;
பெண்மைக்கு
ஏய்ந்தன அல்ல,வெய்ய, மாற்றங்கள் இனைய
சொன்னாள்;

***காய்ந்தன -** நெருப்பிலே காயப் பெற்றவையான; **சலாகை அன்ன -** இரும்புக் கம்பிகள் போன்ற; **உரை -** சொற்கள்; **வந்து -** (இராவணன் வாயிலே) புறப்பட்டு; **கதுவா முன்னம் -** (பிராட்டி பக்கம்) சேர்வதற்கு முன் (அவளுடைய); **செவிகள் தீய்ந்தன -** காதுகள் வெப்பம் உற்றன; **உள்ளம் திரிந்தது -** மனம் (கருணையிலிருந்து) மாறுபட்டது; **கண்கள் -** கண்களில்; **சிவந்த சோரி -** சிவந்த இரத்தம்; **பாய்ந்தன -** பாயப் பெற்றன.*

ஒன்றும்- *தன்னுடைய உயிர் பொருட்டாக;* ***பரிந்திலள் -*** *பரிவு கொண்டிலள்;* ***பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன -*** *பெண்தன்மைக்கு ஏற்றவையும்;* ***வல்ல -*** *வன்மையுடையனவும்;* ***வெய்ய -*** *வெப்பம் பெற்றதும் (ஆன);* ***இனைய மாற்றங்கள் -*** *இத்தகைய பதிலுரைகளை;* ***சொன்னாள் -*** *கூறினாள்.*

சலாகை -இரும்புக் கம்பி. சலாகை நுழைந்த மணித்துளை (மணிமேகலை 12 -66) காய்ந்தன -வினைமுற்று. இஃது பெயரெச்சம் போல் சலாகை என்னும் பெயர் கொண்டு முடிந்தது. இருவகை முற்றும் ஈரெச்சம் ஆதலும் (இலக்கணக் கொத்து 82) பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன அல்ல - என்று பிரித்துப் பெண்மைக்கு ஏலாத என்று உரை கூறுவர், அவர்கள் பெண் தன்மைக்கு அருள் ஒன்றே உண்டு என்று கருதினர், போலும். எதையும் மென்மையாகக் கூறல் பெண் இயல்பு. கடுமையாகப் பேசுதலின் பெண்மைக்கு ஏய்ந்தன வல்ல எனினும் ஆம். "இல்லொடும் தொடர்ந்த மாதர்க்கு ஏய்ந்தன அல்ல" என்ற அடுத்த பாடலில் யான் இவ்வாறே பொருள் உரைத்திருப்பதும் காண்க. மாற்றம் - விடை. தொல்காப்பியம், கடாஅ மாற்றம் என்பர் (மரபியல் 104) பேராசிரியர் மறுதலை மாற்றத்தினை இடையில் செரித்து - என்று விளக்கினார். இராவணன்இராமபிரானைஇழித்தும், பழித்தும் பேசினான். பிராட்டி அவன் மொழியின் நொய்மையை விளக்குகிறாள். இவ்விருத்தம் விளம் - மா - மா - விளம் - மா - மா என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். இவ் விருத்தம் இந்நூலில் 2536 இடங்களில் காட்சி தருகின்றது. (மணிமலர் 76) ***(115)***

5184. 'மல் அடு திரள் தோள் வஞ்சன் மனம் பிறிது ஆகும் வண்ணம்,
கல்லொடும்தொடர்ந்த நெஞ்சம், கற்பின்மேல் கண்டது உண்டோ ?
இல்லொடும்தொடர்ந்த மாதர்க்கு ஏய்வன அல்ல, வெய்ய
சொல்; இதுதெரியக் கேட்டி, துரும்பு !' எனக் கனன்று, சொன்னாள்.+

துரும்பு ! - *துரும்புபோன்றவனே;* ***கல்லொடும் -*** *கல்லுடனே;* ***தொடர்ந்த -*** *நட்புக் கொண்ட (உறுதியால்);* ***நெஞ்சம் -*** *(மகளிரின்) மனமானது;* ***கற்பின்மேல் -*** *கற்பைவிடச் சிறந்ததாக (வேறு ஒன்றை);* ***கண்டது உண்டோ ? -*** *மதித்தது உண்டா; (உன் மொழிகள்)* ***இல்லொடும் -*** *நற்குடிப்பிறப்புடன்;* ***தொடர்ந்த மாதர்க்கு -*** *தொடர்புடைய மகளிர்க்கு;* ***ஏய்ந்தன அல்ல -*** *(நினைத்தற்கும்) ஏற்றவை அல்ல;* ***வெய்ய சொல் -*** *கொடுஞ்சொல் ஆகும்;* ***தெரிய இது கேட்டி -*** *(என் மொழியை) உள்ளம் உணர இம்மொழியை கேள்;* ***என -*** *என்று;* ***மல் அடு -*** *மல்லர்களை அழிக்கும்;* ***திரள்தோள் வஞ்சன் -*** *திரண்ட தோள்களையுடைய இராவணன்;* ***மனம் -*** *உள்ளமானது;* ***பிறிது ஆகும் வண்ணம் -*** *வேறுபாடு அடையும்படி;* ***கனன்று சொன்னாள் -*** *சினந்து பேசினாள்.*

கண்டது -மதித்தது (லெக்ஸிகன் காண்க) இராவணன் மனம் மாறும்படி பேசினாள். இல் - குடி. 'இற்பிறந்தார்' (குறள், 951. 1044) 'கனன்று, வஞ்சன் மனம் பிறிதாகும் வண்ணம் சொன்னாள்' என்று முடிக்க பிராட்டி, இராவணனுக்கும் தனக்கும் நடுவில் துரும்பையிட்டுப் பேசியதாக வான்மீகம் பேசும். அதற்கேற்ப துரும்பினை நோக்கிச் சொல்வாள், என்று ஒரு பாடம் காணப்படுகிறது. ஒரு பெண்ணை விரும்பி வந்தவன்

மனத்தை முறிக்கிறதற்கு, நெஞ்சம் திடமாயிருக்கிறதற்கு கற்பல்லாமல் வேறு ஒன்று இல்லை என்பது பழையவுரை (அடை - பதி) *(116)*

***5185. 'மேருவை உருவ வேண்டின், விண் பிளந்து ஏக
வேண்டின்,
ஈர்-எழு புவனம்யாவும் முற்றுவித்திடுதல் வேண்டின்,
ஆரியன்பகழிவல்லது; அறிந்து இருந்து,-
அறிவுஇலாதாய் !-
சீரிய அல்லசொல்லி, தலை பத்தும் சிந்துவாயோ?***

***அறிவிலாதாய் -** அறிவற்றவனே ! **ஆரியன் பகழி -** இராமபிரானின் அம்பு; **மேருவை -** மகா மேரு மலையை; **உருவ வேண்டின் -** துளையிடுதலை விரும்பினாலும்; **விண் -** ஆகாயத்தை; **பிளந்து ஏகவேண்டின் -** பிளந்து செல்லுதலை விரும்பினாலும்; **ஈரெழு புவனம் யாவும் -** பதினான்கு உலகங்களையும் இன்னும் யாவற்றையும்; **முற்றுவித்திடுதல் வேண்டின் -** அழியச் செய்தலை விரும்பினும்; **வல்லது -** (அவற்றை நிறைவேற்றும்) ஆற்றல் உடையதாகும்; **அறிந்திருந்து -** (அதனை) அறிந்திருந்தும்; **சீரிய அல்ல சொல்லி -** சிறப்பற்றவற்றைப் பேசி; **தலை பத்தும் -** பத்துத் தலைகளும்; **சிந்துவாயோ -** சிந்திப் போகச் செய்து கொள்வாயோ.*

உருவ, ஏக,என்பவை தொழிற்பெயர். எச்சம் போல் தோன்றுகிறது. தொழிற்பெயர் எச்சம் தோற்றம் பெறுமே இது உரைச் சூத்திரம். சில சுவடிகளில் உருவல், ஏகல் என்னும் பாடமும் காணப் பெறுகிறது. ஆரியன் - சிறந்தவன். கும்ப கர்ணன் இராவணனை ஆரிய ! என்று விளித்து பேசினான். குற்றாலத்தைத் திரிகூடராசப்பர், கடவுள் ஆரிய நாடு என்று பேசினார். இராமன் அம்புக்கே இத்தகைய ஆற்றல் உண்டு என்றால் அவன் ஆற்றல் அளக்க ஒண்ணாதது என்பது குறிப்பெச்சம். எச்சத்தை வடநூலார் தொனி என்பர். இப்படிப்பட்ட பாடல்கள் இராவணன் சூழ்ச்சிப் படலத்தும் காணப் பெறுகின்றன. பிராட்டி இராவணன் தனக்கு உள்ளதாகக் கூறிய ஆற்றலை இராமன் (கம்ப. 3378) அம்புக்கு உளது என்கிறாள். ***(117)***

***5186. 'அஞ்சினை ஆதலான், அன்று, ஆரியன் அற்றம்
நோக்கி,
வஞ்சனை மான்ஒன்று ஏவி, மாயையால் மறைந்து
வந்தாய்;
உஞ்சனைபோதிஆயின், விடுதி; உன் குலத்துக்கு
எல்லாம்
நஞ்சினைஎதிர்ந்தபோது, நோக்குமோ நினது
நாட்டம் ?***

அஞ்சினை -** அச்சமுற்றாய்; **ஆதலான் -** ஆகையினாலே; **அன்று -** அன்றைய தினத்திலே; **ஆரியன் அற்றம் நோக்கி -** இராமபிரான் சோர்வுற்ற சமயத்தைப் பார்த்து; **வஞ்சனை மான் ஒன்று ஏவி -** சூழ்ச்சி வடிவான ஒரு மானை ஏவிவிட்டு; **மாயையால் -** பொய்த் தோற்றத்தால் (தவவேடத்தால்); **மறைந்து வந்தாய் -** உன்னை மறைத்துக் கொண்டு வந்தாய்; **உஞ்சனை போதியாயின் -** தப்பிப் பிழைக்க விரும்பினால் **; விடுதி -** என்னை விட் டுவிடு; **எதிர்ந்த போது -** போர் செய்யும் காலத்தில்; **உன் குலத்துக்கு

எல்லாம் - உன் குலம் முழுமைக்கும்; **நஞ்சினை -** நஞ்சு போன்ற இராமபிரானை; **நினதுநாட்டம் -** உன்னுடைய கண்கள்; **நோக்குமோ -** பார்க்குமா ?

மாயை - பொய்த்தோற்றம். அரவு அலங்கலாகத் தோன்றுவது. அற்றம் - சோர்வு. ஈண்டு அற்றம் என்றது பொய்மானை மெய் என்று கருதியது. எதிர்ந்த போது - போரிடும் போது. சூரியன் பெரும் பகைஞனும் சூரியன்மகனும் நேர் எதிர்ந்தனர். (படைத் தலைவர் 50) நஞ்சு போல்பவன் நஞ்சு என்று பேசப் பெற்றான். நஞ்சுதான் கண்டீர் நம்முடை வினைக்கு நாராயணா என்னும் நாமம் - என்பர் பரகாலர். அங்கு நாமம் நஞ்சு. இங்கு நாமி நஞ்சு. மாயை இறைவன்முன் இல்லாது போம் என்பது குறிப்பெச்சம். 'யாவையும் சூனியம் சத்து எதிர்' என்று சிவஞான போதம் கூறுகிறது. பெருமாள் கண் வட்டத்திலே நிற்கும் நீ தப்புவையோ ? புலி முன்னே நிற்கும் நாய் போலே, பதினாலாயிரம் பேரைத் தனியே நின்று சூறையாடின தனி வீரத்துக்குப் பிரதிக் கிரியையாக மாரீசனைக் கொண்டு நீ பண்ணின கிருத்திமத்திலே (வஞ்சகத்தில்) கண்டிலோமோ ? அவ் வாண் பிள்ளைகள் நாற்றம் கேட்டு நின்றால் பின்பன்றோ உன்னுடைய வெற்றியும் ஆண் பிள்ளைத் தனமும் காணலாம். பெரியவாச்சான் பிள்ளை விரிவுரை (சுந்தர - 21- 3) **(118)**

**5187. 'பத்து உளதலையும், தோளும், பல பல பகழி தூவி,
வித்தகவில்லினாற்கு, திருவிளையாடற்கு ஏற்ற
சித்தர இலக்கம்ஆகும்; அல்லது, செருவில் ஏற்கும்
சத்தியை போலும்?'-மேல் நாள், சடாயுவால்
தரையில் வீழ்ந்தாய் !**

மேல் நாள் - அக்காலத்தில்; **சடாயுவால் தரையில் வீழ்ந்தாய் ! -** சடாயுவாலே பூமியிலே விழுந்தாய் அல்லவா; **பத்துள தலையும் -** பத்தாக இருக்கும் உன் தலைகளும்; **தோளும் -** இருபது தோள்களும்; **பலபல பகழி தூவி -** பலவிதமான அம்புகளை ஏவி; **வித்தக வில்லினாற்கு -** அதிசய வில் வீரனாகிய இராமபிரானுக்கு; **ஏற்றதிருவிளையாடற்கு -** விளையாட்டு நிகழ்த்துதற்குப் பொருத்தமான; **சித்திர இலக்கம் ஆகும் அல்லது -** ஓவிய வடிவமாக அமைக்கப் பெற்ற இலக்குப் பொருளாகுமே அல்லாமல் (வேறு யாதாம்); **செருவில் ஏற்கும் -** போரிலே இராமனை எதிர்த்து நிற்கும்; **சத்தியை போலும் -** வலிமை உடையாயே.

உன் தலைகளும்தோளும் சித்திர இலக்கமாகும். எதிர்த்துப் போர் புரிய போர்ப் பயிற்சி செய்பவர்கள் எதிரே ஒரு தூணையோ சித்திரத்தையோ நிறுத்தி அதன் மேல் அம்பு எய்வர். சங்க காலத்தில் இஃது முருக்க மரத்தால் செய்த தூணாய் இருந்தது. ''இளம்பல்கோசர் விளங்குபடை கன் மார்.... இகலினர் எறிந்த அகலிலை முருக்கின் பெரு மரக்கம்பம்'' என்று புறம் (169) கூறும். சிந்தாமணி 995 ஆம் பாடல் இது பற்றிக் கூறுகிறது. ஓவியம் போல் ஓர் இலக்காகி நிற்பை என்பது பழைய உரை (அடை -பதி) **(119)**

**5188. 'தோற்றனைபறவைக்கு அன்று; துள்ளு நீர் வெள்ளம்
சென்னி
ஏற்றவன் வாளால்வென்றாய்; அன்றுஎனின், இறத்தி
அன்றே ?**

நோற்ற நோன்பு,உடைய வாழ் நாள், வரம், இவை
நுனித்தஎல்லாம்,
கூற்றினுக்கு அன்றே ? வீரன் சரத்திற்கும் குறித்தது
உண்டோ ?

அன்று - அக்காலத்தில்; **பறவைக்கு** - சடாயுவுக்கு; **தோற்றனை** - தோற்றுப் போனாய்; **துள்ளு நீர்** - செருக்குப் பண்பைப் பெற்ற; **வெள்ளம்** - (கங்கையின்) வெள்ளத்தை; **சென்னி ஏற்றவன்** - சடையில் தாங்கிய சிவபெருமானின்; **வாளால்** - வாள் கொண்டு; **வென்றாய்** - வெற்றி பெற்றாய்; **அன்று எனின்** - (வாள்) இல்லை என்றால்; **அன்றே** - அன்றைய தினமே; **இறத்தி** - இறந்து போயிருப்பாய்; **நோற்ற நோன்பு** - மேற்கொண்ட தவம்; **உடைய வாழ் நாள்** - பெற்ற ஆயுள்; **வரம்** - வரம் (ஆகிய); **இவை** - இவையும்; **நுனித்த எல்லாம்** - ஆராய்ந்து பெற்ற பிற யாவும்; **கூற்றினுக்கு அன்றே** - கூற்றுவன் வராமல் தடுக்கவே அல்லாமல்; **வீரன் சரத்திற்கும்** - இராமபிரானின் அம்புக்கும்; **குறித்தது உண்டோ** - (தடையாக) வரையறுக்கப்பட்டதா ?

துள்ளுதல் -செருக்குக் கொள்ளுதல். துள்ளும் இருவர்க்கும் (தேவாரம் 91-9) கங்கையை 'வெள்ளம்' என்று திருமுறை பேசும்.வெள்ளநீர்ச் சடையர்போலும் (தேவாரம் 68 - 1) நுனித்தல் - ஆராய்தல். குறித்தல் - வரையறுத்தல். கணித்தலும் குறித்தலும் - வரையறுத்தற் பொருட்டாமே (பிங்கலம் 1777) **(120)**

5189. 'பெற்றுடைவாளும் நாளும், பிறந்துடை உரனும்,
பின்னும்
மற்றுடை எவையும்,தந்த மலர் அயன் முதலோர்
வார்த்தை,
வில் தொடைஇராமன் கோத்து விடுதலும்,
விலக்குண்டு, எல்லாம்
இற்று இடைந்துஇறுதல் மெய்யே;-விளக்கின் முன்
இருள் உண்டாமோ ?

பெற்றுடை வாளும்நாளும் - நீ பெற்றுள்ள வாளும் ஆயுளும்; **பிறந்துடை உரனும்** - பிறப்பினால் அமைந்த வலிமையும்; **பின்னும்** - மேலும்; **மற்று உடை எவையும்** - வேறு பெற்றுள்ள யாவும்; **தந்த** - உனக்கு வழங்கிய; **மலர் அயன் முதலோர்** - மலரில் அமர்ந்த பிரமன் முதலானவர்களின்; **வார்த்தை** - உறுதிமொழிகள்; **இராமன்** - இராமபிரான்; **வில்** - வில்லில்; **தொடை கோத்து விடுதலும்** - அம்பைத் தொடுத்து விட்டவுடனே; **விலக்குண்டு** - ஒதுக்கப் பெற்று; **எல்லாம் இற்று உடைந்து** - எல்லாம் வலிமை குறைந்து தோற்று; **இறுதல் மெய்யே** - அழிவது உண்மையாகும்; **இருள்** - இருளானது; **விளக்கின் முன் உண்டாமே** - விளக்கிற்கு எதிரே நிலைத்து நிற்குமா ?

பிறந்துடை உரன்- பிறப்பினால் பெற்ற வலிமை. "பிறந்து நீயுடை தொல்பதம்" (கம்ப. 2475) "வரம் பெற்றனவும், மற்றுள விஞ்சைகளும் ... உண்மையினோன் சரம் பற்றிய சாபம் விடுந்தனையே" ... என்று சடாயு பேசினான். (கம்ப. 3417) இராமபிரான் திரிசிரா போர்க்கு வந்த போது, "துன் இருள் இடையது ஓர் விளக்கின் தோன்றினான்," என்று பேசப் பெற்றது (கம்ப. 2988) முற்றுடை எவையும் என்பதில் உள்ள மற்று -

அசை. தொடை - அம்பு - தோணி சாயகமே பல்லம் தொடை சிலீமுகமே அம்பாம் (சூடா - நிக - செயற்கை 5) ***(121)***

5190. ‘குன்று நீஎடுத்த நாள், தன் சேவடிக் கொழுந்தால்
உன்னை
வென்றவன்புரங்கள் வேவத் தனிச் சரம் துரந்த
மேரு.
என் துணைக் கணவன் ஆற்றற்கு உரன் இலாது,
இற்று வீழ்ந்த
அன்று எழுந்துஉயர்ந்த ஓசை கேட்டிலை போலும்
அம்மா !

நீ குன்று எடுத்தநாள் - *நீ கயிலாய மலையைப் பெயர்த்த அந்தக் காலத்தில்;* ***தன் சேவடிக் கொழுந்தால் -*** *தன்னுடைய திருவடியின் கொழுந்து போலும் விரலால்;* ***உன்னை வென்றவன் -*** *உன்னை அடக்கிய சிவபெருமான்;* ***புரங்கள் வேவ -*** *முப்புரங்கள் வெந்து போக;* ***தனிச்சரம் துரந்த -*** *ஒப்பற்ற அம்பை ஏவிய;* ***மேரு -*** *மகா மேரு மலையாகிய வில்;* ***என் துணைக் கணவன் ஆற்றற்கு -*** *என்னுடைய ஆதாரமான தலைவனின் வலிமைக்கு;* ***உரன் இலாது -*** *ஈடு கொடுக்கும் வலிமை இல்லாமல்;* ***இற்று வீழ்ந்த அன்று -*** *ஒடிந்து வீழ்ந்த அக்காலத்தில்;* ***எழுந்து உயர்ந்த ஓசை -*** *தோன்றிப் பெருகிய ஒலியை;* ***கேட்டிலை போலும் -*** *கேட்கவில்லையோ (இது).*

வெல்லுதல் -அடக்குதல். இராமன் இருக்குமிடம் அயோத்தி. அதுபோல் சிவபிரான் பற்றிய வில் எல்லாம் மேரு. சிவபிரானுக்கு முறியாத வில் இராமன் பற்ற முறிந்தது. இறைவன் வில்லே முறிந்தது என்றால் நீ அவன் முன் பொடிப் பொடியாவாய் என்பது குறிப்பெச்சம். இதனை வடநூலார் ‘தொனி’ என்பர். (புறம் 11. குறள் 1090) அம்பி - வியப்படைச் சொல். ***(122)***

5191. ‘ “மலை எடுத்து, எண் திசை காக்கும் மாக்களை
நிலைகெடுத்தேன்” எனும் மாற்றம் நேரும் நீ,
சிலை எடுத்துஇளையவன் நிற்கச் சேர்ந்திலை;
தலை எடுத்து,இன்னமும், மகளிர்த் தாழ்தியோ ?

மலை எடுத்து - *கயிலாயமலையைப் பெயர்த்து;* ***எண்திசை காக்கும் மாக்களை -*** *எட்டுத் திக்குகளையும் காக்கும் யானைகளின்;* ***‘நிலை கெடுத்தேன்’ -*** *உறுதிப் பாட்டை அழித்தேன்;* ***எனும் மாற்றம் -*** *என்கின்ற மொழியை;* ***நேரும் நீ -*** *கூறிக் கொண்டுள்ள நீ;* ***இளையவன் -*** *இலக்குவன்;* ***சிலை எடுத்து நிற்க -*** *வில் பற்றி என்னைப் பாதுகாத்து நிற்க (அப்போது);* ***சேர்ந்திலை -*** *வரவில்லை;* ***தலை எடுத்து -*** *தலைகளைச் சுமந்து;* ***இன்னமும்-*** *மேலும்;* ***மகளிர்த் தாழ்தியோ -*** *பெண்களைக் கும்பிடுகிறாயா ? மாக்களை - என்பதில் உள்ள ‘ஐ’ அசை. யானைகளை நிலை கெடுத்தல் என்று நேரே பொருள் கூறினும் பொருந்தும். நேரும் நீ - பேசும் நீ - நேர்தல் - பேசுதல். சீர் சடகோபன் நேர்தல் ஆயிரத்து (திருவாய் 1 - 8 -11) மகளிர்த் தாழ்தியோ - மகளிரால் இழிவுறுவையோ என்றும் கூறலாம். மாக்கள் - வீரர்கள் என்றும் கூறலாம். மகளிர்த் தாழ்தியோ; பெயரை ஒட்டிய ஒற்று (த்) பெயரை வேறுபடுத்தும் வேற்றுமையின் பணியைப் புரிகிறது. ஒற்றும் வேற்றுமை உருபாம் பெயர்ப்பின். இது உரைச் சூத்திரம்.* ***(123)***

***5192. ‘ஏழை ! நின் ஒளித்துறை இன்னது ஆம் என,
வாழி எம்கோமகன் அறிய வந்த நாள்,
ஆழியும்இலங்கையும் அழியத் தாழுமோ?
ஊழியும்திரியும்; உன் உயிரொடு ஓயுமோ?***

__ஏழை -__ அறிவற்றவனே; __நின் ஒளித்துறை -__ உனது மறைந்து வாழும் இடம்; __இன்னது ஆம் என -__ இந்த இலங்கை யாகும் என்று; __எம் கோமகன் -__ எம்முடைய அரசன் (இராமபிரான்); __அறிய வந்த நாள் -__ அறிய வரும்படியான நாளானது; __ஆழியும் இலங்கையும் -__ கடலும் இலங்கை மாநகரமும்; __அழிய -__ அழிந்து போவதுடன்; __தாழுமோ -__ தணிந்து போகுமா; __உன் உயிரொடு -__ உன் உயிரை அழிப்பதுடன்; __ஓயுமோ -__ அமைதி பெறுமா (அதனால்); __ஊழியும் -__ ஊழிக் காலமும்; __திரியும் -__ மாறுபட்டு அழியும்.

இப்பாடலில்உள்ள நாள் என்பது எழுவாய். வரும் நாள், வந்த நாள் என்றது கால மயக்கம்; வருவது உறுதி பற்றி, இங்ஙனம் கூறுதல் தொல் மரபு (சிந்தாமணி 85) காலமே அனைத்தையும் செய்யும் என்று வாசிட்டம் விவரிக்கும் (வைராக்கியப் பிரகரணம்) காலத்தை எழுவாயாக்காமல், இராமபிரான் சீற்றத்தை வருவித்து அதனை எழுவாயாக்கினர். விரும்பின் ஏற்க. கோமகனை எழுவாயாக்கி, அவன் கடலும் இலங்கையும் அழிப்பதுடன் தணிவானா ? உன் உயிரையும் அழிப்பதுடன் ஓய்வானோ (அவனால்) ஊழித்தீயும் வேகும், என்று வி.கோ. உரை வகுத்தார். இன்னது - இது. இன்னது கேண்மென இசைத்தல் மேயினார் (கந்தபுரா - 2 - 8 -9) இவ்வினா அடுத்த பாடலிலும் தொடரும்- குளகம். வாழி - அசை. ***(124)***

***5193. ‘வெஞ் சின அரக்கரை வீய்த்து வீயுமோ ?
வஞ்சனை நீ செய,வள்ளல் சீற்றத்தால்,
எஞ்சல் இல் உலகுஎலாம் எஞ்சும், எஞ்சும் ! என்று
அஞ்சுகின்றேன்;இதற்கு அறனும் சான்றுஅரோ !***

__வெம்சினஅரக்கரை -__ (அந்த நாள்) கொடுஞ்சினம் பெற்ற அரக்கரை; __வீய்த்து -__ அழித்து; __வீயுமோ -__ அழிந்து படுமா ? __நீ வஞ்சனை செய -__ நீ வஞ்சகச் செயலைச் செய்ய (அதனால்); __வள்ளல் சீற்றத்தால் -__ இராமபிரானின் கோபத்தால்; __எஞ்சல்இல் -__ குறைபாடுகள் இல்லாத; __உலகு எலாம் -__ எல்லா உலகங்களும்; __எஞ்சும் எஞ்சும் என்று -__ அழிந்து போமோ,அழிந்து போமோ என்று நினைந்து; __அஞ்சுகின்றேன் -__ பயப்படுகிறேன்; __இதற்கு -__ இவ்வாறு நான் கருதுவதற்கு; __அறனும் சான்று -__ அற நூல்களேசாட்சியாகும்.

ஒருவன் தீங்குசெய்தால் அவனும் அவன் குடியும் அழியும் என்று அறநூல்கள் கூறுகிறது. அதனால் உன் குடி அழிவது குறித்து வருந்துகிறேன் என்று பிராட்டி பேசினாள். இங்கு அறம் என்று திருக்குறள் குறிப்பாகப் பேசப்படுகிறது. ‘குன்று அன்னார் குன்ற மதிப்பின் குடியொடு நின்று அன்னார் மாய்வர் நிலத்து (898) என்னும் குறளை ஒப்பு நோக்கவும் - (அண்ணாமலை - பதி) அறம் என்பதற்கு அறக்கடவுள் என்றும் கூறலாம் அரோ - அசை. ***(125)***

acharya.org

5194. **‘அங்கண்மா ஞாலமும், விசும்பும், அஞ்ச வாழ்**
வெங்கணாய்!-புன் தொழில் விலக்கி மேற்கொளாய்;
செங் கண் மால்,நான்முகன், சிவன் என்றே
கொலாம்,
எங்கள்நாயகனையும் நினைந்தது ?-ஏழை, நீ !

அங்கண் மாஞாலமும் - அழகிய இடமுடைய பெரியமண் உலகமும்; **விசும்பும்** - விண்ணுலகமும்; **அஞ்ச** - அச்சமடையும்படி; **வாழ்** - வாழ்ந்து கொண்டுள்ள; **வெங்கணாய்** - கொடியவனே; **புன்தொழில்** - அற்பத் தொழிலை; **விலக்கி** - ஒதுக்கிவிட்டு; **மேற்கொளாய்** - (யான் கூறுவதை) பின்பற்றுவாயாக; **எங்கள் நாயகன் தனை** - எங்கள் தலைவனான இராமபிரானையும்; **செங்கண்மால்** - சிவந்த கண்ணைப் பெற்ற திருமால்; **நான்முகன்** - நான்கு முகமுடைய பிரமன்; **சிவன்** - சிவபிரான்; **என்றே கொல் நீ நினைந்தது** - என்றோ நீ கருதியது (அதனால்); **ஏழை** - நீ அறிவற்றவனே.

இராமபிரானை மும்மூர்த்திகளைப் போல எளியர் என்று கருதியது அறியாமை. சடாயு, முத்தேவரின் மூல முதற் பொருளாம் அத்தேவர் இம்மானுடர் ஆதலினால் எத் தேவரோடு எண்ணுவது, என்று கூறினான் (கம்ப. 3416) “முப்பரம் பொருளுக்கு முதல்வன்” என்றபாசுரம் கருதுக (கம்ப.313) தாங்கள் வழிபடும் தெய்வத்தை மும்மூர்த்திகளாகவும் மும்மூர்த்திகளாகவும் மும்மூர்த்திகளின் மேம்பட்டவனாகவும் பேசுவது மரபு. மூவர்க்கும் உன்றனக்கும் வழி முதலே என்பர் மணிவாசகர். (திருவாசகம் 379) பெரியாழ்வார், மூவர் காரியமும் திருத்தும் முதலவன் (நாவகாரியம்) என்றார். காரணகாரிய நிலைபற்றி இங்ஙனம் பேசப்படும். ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் கம்பரும் மயக்கமடையார். ***(126)***

5195. **‘ “மானுயர்இவர்” என மனக் கொண்டாய்எனின்,**
கான் உயர் வரைநிகர் கார்த்தவீரியன்-
தான் ஒருமனிதனால் தளர்ந்துளான்எனின்,
தேன் உயர்தெரியலான் தன்மை தேர்தியால்.

இவர் - இந்தஇராமலக்குவர்கள்; **மானுயர் என** - மனிதர் தானே (வெல்லலாம்) என்று; **மனக் கொண்டாய் எனின்** - நீ மனத்தில் எண் ணினால்(அது தவறு); **கான் உயர்** - காடுகளால் உயர்வு பெற்ற; **வரை நிகர்** - மலையை ஒத்த; **கார்த்த வீரியன்தான்** - கார்த்த வீரியார்ச்சுனனே; **ஒருமனிதனால்** - ஒரு மனிதன் ஆகிய பரசுராமனால்; **தளர்ந்துளான் எனின்** - தோல்வி அடைந்து அழிந்தான் என்றால்; (உன்னை அடக்கிய) **தேன் உயர்** - தேனாற் சிறப்புப் பெற்ற; **தெரியலான்** - மாலையணிந்த இராமனின்; **தன்மை** - இயல்பை; **தேர்தி** - அறிக.

நான் புலத்தியன்மரபினன். இராமலக்குவர்கள் மனிதர்கள். தவம் செய்பவர்கள் என்று இராவணன் கருதினான். பிராட்டி, உன்னை வாட்டியவர்களில் ஒருவன் மனிதன்; மற்றொருவன் தவசி என்று கூறினான். இப்படி ஒரு மெய்ப் பொருளை அண்ணாமலைப் பதிப்பு துலக்கிற்று. தான் ஒரு மனிதனால் - என்பதில் உள்ள ‘தான்’ என்பது உரை அசை - நேர்தியால் - ஆல் - அசை. மானுயர் - மனிதர். சிறு மானுயர் தம்மை என்றான் (நீலகேசி 408) ***(127)***

5196. ‘இருவர் என்று இகழ்ந்தனைஎன்னின், யாண்டு எல்லை,
ஒருவன் அன்றேஉலகு அழிக்கும் ஊழியான்;
செரு வரும்காலை, என் மெய்ம்மை தேர்தியால்-
பொரு அருந் திருஇழந்து, அநாயம் பொன்றுவாய்.

__பொரு வரும் -__ ஒப்புமையில்லாத; __திருவிழந்து -__ செல்வத்தை இழந்து; __அநாயம் -__ அநியாயமாக; __பொன்றுவாய் ! -__ உயிர் அழியப்போகின்றவனே ! __இருவர் என்று -__ இராமலக்குவர்களை இருவர் தானேஎன்று; __இகழ்ந்தனை என்னின் -__ இகழ்ந்து பேசினால் (அது முறையன்று); __யாண்டு எல்லை -__ யுக வருடங்களின் முடிவிலே; __உலகு அழிக்கும் -__ உலகங்களை அழிக்கின்ற; __ஊழியான் -__ ஊழியின் தலைவனான சிவபிரான்; __ஒருவன், அன்றே -__ ஒருவன் அல்லவா; __செருவரும் காலை -__ யுத்தம் வரும் சமயத்தில்; __என் மெய்ம்மை -__ என்னுடைய மொழியின் உண்மையை; __தேர்தி -__ ஆராய்ந்து அறிவாய் (என் மொழியின்படி நடவாய் எனின்).

ஊழியான் -சிவபிரான். ஊழி முதல்வனாய் நின்ற ஒருவன் என்று திருவெம்பாவை பேசும். அநாயம் - அநியாயம். ‘ஆவி அநாயமே உகுத்து என் ? ஐய’ (கம்ப. 7412)
(128)

5197. ‘பொற்கணான், தம்பி, என்று இனைய போர்த் தொழில்
வில் கொள் நாண் பொருத தோள் அவுணர், வேறு உளார்,
நற்கண் ஆர் நல்அறம் துறந்த நாளினும்,
இற்கணார்இறந்திலர்; இறந்து நீங்கினார்.

__பொற்கணான் -__ பொன் மேனியைப் பெற்ற இரணியன்; __தம்பி -__ அவனுடைய தம்பி; __என்று -__ என்று பேசப்பெற்ற; __இனைய போர்த் தொழில் -__ போர்த் தொழிலையும்; __வில்கண் நாண் -__ வில்லின்கண் உள்ள நாண்; __பொருத தோள் -__ மோதும் தோள்களையும் உடைய; __அவுணர் -__ அசுரர்களும்; __வேறுளார் -__ மற்றைய கொடியவர்களும்; __நல்கண் ஆர் -__ நல் அறிவைப் பெற்றவர்கள் (போற்றும்); __நல் அறம் -__ நல்ல தருமத்தை; __துறந்த நாளினும் -__ ஒதுக்கிய காலத்திலும்; __இல் -__ மற்றவன் இல்லாளை; __க(ண்)ணார் -__ கருதி; __இறந்திலர் -__ முறை கடந்திலர்; (அவர் பிற மகளிரைக் காணும் போது) __இறந்து -__ ஒதுங்கி; __நீங்கினார் -__ கடந்து போனார்கள்.

பொற்கணான் -பொன்னுடல் பெற்றவன் (இரணியன்) கண் - உடல். பொன்கண் பச்சை பைங்கண் மால் என்னும் பரிபாடல் (3.82) பகுதிக்கு உரை வழங்கிய அழகர், சிவந்த உடம்பை உடைய காமனே, என்றும் பசிய உடம்பினை உடைய அநிருத்தனே என்றும் விளக்கினார். நற்கண்ணார் - நல்லறிவு உடையவர். கண் - அறிவு. ‘கண் சாய்பவர்’ என்னும் குறட்கு (927) அழகர், அறிவு தளர்வார் என்று பொருள் பேசினர். பொற்கணான் என்பதை இரணியாட்சனாக்கி இடர்ப்பட்டுவிளக்கம் பேசியதிறம் பாராட்டப்பட வேண்டும். அவர்கள் இரணியன், இளையவன் என்றும், இரணியாட்சன் மூத்தவன் என்றும் பேசினர். அவர்கள் இரட்டைப் பிள்ளைகள் என்றனர். (அடை - பதிப்பு) ***(129)***

5198. ‘பூவிலோன் ஆதியாக, புலன்கள் போம் நெறியில் போகாத்
தேவரோ,அவுணர்தாமோ, நிலை நின்று வினையின் தீர்ந்தார் ?
ஏவல் எவ் உலகும்செல்வம் எய்தினார் இசையின் ஏழாய் !
பாவமோ ? முன்நீ செய்த தருமமோ ? தெரியப் பாராய் !

***ஏழாய் ! -** அறிவில்லாதவனே; **இசையின் -** உணர்ந்தால்; **பூவிலோன் ஆதியாக -** மலர் வீட்டில் இருக்கும் பிரம்ம தேவனைத் தலைமையாகக் கொண்டு; **புலன்கள் போம் -** ஐம்புலன்களும் ஓடுகின்ற; **நெறியில் போகா -** தீய வழியில் செல்லாத; **தேவரோ -** தேவர்களோ; **அவுணர்தாமோ -** அசுரர்களோ (எவர்); **நிலை நின்று -** நிலை பெற்று நின்று; **வினையில் தீர்ந்தார் -** தீவினையிலிருந்து நீங்கியவர்; **எவ்வுலகும் -** எல்லாவுலகங்களும்; **ஏவல் செல்வம் -** அடிமை செய்யும்படியான செல்வத்தை; **எய்தினார் -** பெற்றவர்கள்; **முன் நீ செய்த பாவமோ -** (உன்னிடத்தில் செல்வம் உள்ளதென்றால் அதற்குக் காரணம்) முன்பு உன்னால் செய்யப்பெற்ற பாவமா (அல்லது); **தருமமோ -** (முன்பு உன்னால் செய்யப்பெற்ற) அறமா; **தெரிய -** விளங்கும்படி; **பாராய் -** ஆராய்வாயாக.*

பூ இல்லோன் -மலரை இல்லமாகப் பெற்ற பிரமன். கமலவீடு (மீனாட்சி தமிழ் -18) ***(130)***

5199. ‘இப் பெருஞ் செல்வம் நின்கண் ஈந்த பேர் ஈசன், யாண்டும்
அப் பெருஞ்செல்வம் துய்ப்பான், நின்று மா தவத்தின் அன்றே ?
ஒப்பு அருந்திருவும் நீங்கி, உறவொடும் உலக்க உன்னி,
தப்புதி அறத்தை;ஏழாய் ! தருமத்தைக் காமியாயோ ?

***ஏழாய் ! -** அறிவற்றவனே ! **நின்கண் -** நின்னிடத்தில்; **இப் பெரும் செல்வம் -** இந்தப் பெரிய செல்வத்தை; **ஈந்த -** வழங்கி; **பேரீசன் -** மகாதேவனான சிவபெருமான்; **யாண்டும் மாதவத்தின் நின்று -** எப்பொழுதும் பெரிய தவத்தில் நிலைத்திருந்து; **அப்பெரும் செல்வம் -** அந்தப் பெரிய செல்வத்தை; **துய்ப்பான் அன்றே -** அனுபவித்துக் கொண்டுள்ளான் அல்லவா (அங்ஙனம் இருக்க); **ஒப்பரும் திருவும் -** ஒப்பற்ற செல்வமும்; **நீங்கி -** உன்னை விட்டு விலகி; **உறவொடும் -** சுற்றத்தோடும்; **உலக்க உன்னி -** அழிய நினைந்து; **அறத்தைத் தப்புதி -** அறத்திலிருந்து தவறுகிறாய்; **தருமத்தைக் காமியாயோ -** அறத்தை விரும்பமாட்டாயா?*

சிவபெருமான் தவத்திலிருப்பது வெளிப்படை. அவன் துய்க்கும் செல்வம் நிலைபேறானது சிவமாயிருத்தல். தப்புதல் - தவறுதல். இறைவன் உனக்குச்

செல்வத்தை வழங்கியது நீ தவத்திலிருந்து உயர்வடையவல்லவா, என்று உரை கூறினர் பலர். ஈசன் செல்வம் ஈந்தது (நீ) யாண்டும் மாதவத்தின் நின்று அப் பெரும் செல்வம் துய்ப்பான் அன்றே - எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்வர்.
(131)

5200. ‘மறம் திறம்பாத தோலா வலியினர்எனினும்,
மாண்டார்,
அறம்திறம்பினரும், மக்கட்கு அருள் திறம்பினரும்
அன்றே ?
பிறந்து இறந்துஉழலும் பாசப் பிணக்குடைப்
பிணியின் தீர்ந்தார்,
துறந்து அரும்பகைகள் மூன்றும் துடைத்தவர்,
பிறர் யார் ? சொல்லாய் !

மறம் திறம்பாத- *வீரத்திலிருந்து விலகிச் செல்லாத;* **தோலா -** *தோல்வியடையாத;* **வலியினர் எனினும் -** *வல்லமையுடையவர் என்றாலும்;* **மாண்டார் -** *அழிந்து போனவர்கள்;* **அறம் திறம்பினரும் -** *தருமத்திலிருந் துவிலகினவரும்;* **மக்கள் -** *மக்களிடம் காட்ட வேண்டிய;* **அருள் திறம்பினரும்-** *கருணையிலிருந்து விலகின வரும்;* **அன்றே -** *அல்லவா ?* **துறந்து -** *ஆசைகளை விலக்கி;* **அரும்பகைகள் மூன்றும் -** *கொடியமுப்பகைகளையும்;* **துடைத்தவர் -** *அழித்தவர்களே;* **பிறந்து இறந்து -** *உலகிலே பிறந்தும் இறந்தும்;* **உழலும் -** *சுழன்று கொண்டிருக்கும்;* **பாசப்பிணக்கு உடை -** *பாசக்கட்டுடன் கூடிய;* **பிணியின் தீர்ந்தார் -** *நோயிலிருந்துவிலகினார்கள்;* **பிறர் யார் -** *மற்றவர் யார் ?* **சொல்லாய் -** *சொல்வாயாக.*

வலிமை வாழும்என்பது இராவணன் கருத்து. அறம் வாழும் என்பது பிராட்டியின் கொள்கை. பாசப்பிணக்கு - பாசக்கட்டு. பாசம், கயிறு, பற்று பாசமாம் பற்று (திருவாசகம்) பாசப் பிணிப்பால் ஆன்மா பசு ஆகிறது. முப்பகை - காமவெகுளி மயக்கம். அருளும் அன்பும் நீக்கி, நீங்கா நிரயம் கொள்பவரோடு ஒன்றாது வாழ்க, என்பது பிராட்டியின் செவியறிவுறுஉ. ***(132)***

5201. ‘தென் தமிழ் உரைத்தோன் முன்னாத் தீது தீர்
முனிவர் யாரும்,
புன் தொழில்அரக்கர்க்கு ஆற்றேம்; நோற்கிலெம்’
புகுந்த போதே,
கொன்று அருள்;நின்னால் அன்னார் குறைவது
சரதம்; கோவே !
என்றனர்; யானேகேட்டேன்; நீ அதற்கு இயைவ
செய்தாய்.

தென்தமிழ்உரைத் தோன் - *இனிய தமிழுக்குஇலக்கணம் கூறிய அகத்தியன்;* **முன்னா -** *முதலான;* **தீதுதீர் -** *தீமையிலிருந்து விலகிய;* **முனிவர் யாரும் -** *எல்லா முனிவர்களும்;* **கோவே -** *தலைவனே; (யாங்கள்)* **புகுந்த போதே -** *அரக்கர்கள் தண்டகாரணியத்துக்கு வந்த காலத்திலிருந்தே;* **புன்தொழில் -** *அற்பத் தொழில் செய்யும்;* **அரக்கர்க்கு -**

இராக்கதர்களுக்கு; **ஆற்றேம் -** ஈடுகொடுக்க முடியாமல்; **நோற்கிலெம் -** தவம் செய்ய இயலாமல் உள்ளோம் - **நின்னால் -** உன்னால்; **அன்னார் -** அவ்வரக்கர் கள்; **குறைவது -** அழிந்துபடுவது; **சரதம் கொன்று அருள் என்றனர் -** உண்மைஅவர்களைக் கொன்று எமக்கு அருளுக என்று கூறினார்கள்; **யானேகேட்டேன் -** அவர்கள் மொழியை யானே கேட்டேன்; **நீ -** அதை அறியாதநீயும்; **அதற்கு இயைவ செய்தாய் -** அம்மொழிக்குத் தக்க தீமையைச்செய்தாய்.

புகுந்த போதே -என்ற தொடரை யாங்கள் தண்டகாரணியம் புகுந்த போதே' என்று பொருள் கூறினர். முனிவர் பேச்சின் இடையே உள்ள தொடரை மாற்றலாமா. ஏற்பின் கொள்க. புகுந்த போதே - அரக்கர்கள் வரும்போதே என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். புகும் போதே என்பது புகுந்த போதே என்றது காலமயக்கம் - (சிந்தா 423)தமிழ் என்றதுஇலக்கணத்தை. 'தமிழ் தந்தான்' (கம்ப. 2611) என்று முன்பு பேசப் பெற்றது. அகத்தியன் படைத்தது மொழியன்று. இலக்கணமே. ***(133)***

5202. 'உன்னையும்கேட்டு, மற்று உன் ஊற்றமும், உடைய
நாளும்,
பின்னை இவ்அரக்கர் சேனைப் பெருமையும்,
முனிவர் பேணிச்
சொன்னபின்,உங்கை மூக்கும், உம்பியர் தோளும்
தாளும்,
சின்னபின்னங்கள் செய்த அதனை நீ சிந்தியாயோ ?

முனிவர் - தண்டகாரணிய முனிவர்கள்; **உன்னையும் -** உன்னுடைய தலைமையையும்; **உன்ஊற்றமும் -** உன்னுடைய வலிமையையும்; **உடைய நாளும் -** நீ பெற்றுள்ள (முக்கோடி) ஆயுளையும்; **இ அரக்கர் சேனைப் பெருமையும் -** இந்த அரக்கச் சேனையின் மிகுதியையும்; **பேணி -** நன்கு மதித்துச்; **சொன்னபின் -** கூறிய பிறகு; **கேட்டு -** கேட்டுத் தெரிந்து; **பின்னை -** அதற்குப் பின்பு; **உங்கை மூக்கும் -** உன் தங்கையின் மூக்கையும்; **உம்பியர் தோளும் தாளும்** - உன் தம்பிகளின் தோள்களையும் கால்களையும்; **சின்ன பின்னங்கள் செய்த அதனை -** கண்டங்களாகவும் துண்டங்களாகவும் பண்ணிய செயலை; **நீ சிந்தியாயோ -** நீகருத மாட்டாயோ. மற்று உன் -மற்று - அசை முனிவர்கள் கூறிய உன் பெருமை ஒன்றே போதும் வீரர்கள் ஒடுக்கம் அடைய. அத்தனையையும் கேட்டு உன் பகையை அவர் தேடிக் கொண்டார் என்றால் அவர்கள் வீரர்கள் என்ற முடிவு கட்ட வேண்டாமா என்கிறாள் பிராட்டி. வினைவலியும், தன்வலியும், மாற்றான் வலியும், துணைவலியும் தூக்கிச் செயல் அரசர் இயல்பு. இவற்றை அறிந்தே இராமன் செயலில் ஈடுபட்டார் என்று பிராட்டி கூறுகிறாள். உன் + ஐ = உன்னை. ஐ - தலைமை. ஐயர் - சொல் ஆய்ந்து அமைக்கப்பட்டது. உன்னை என்பதற்கு உன்னைப்பற்றி எனப் பொருள் கொள்ளலாம். பெருமை - மிகுதி. பெருமை உடைத்து இவ்வுலகு (குறள் 336) என்னும் தொடருக்கு அழகர் நிலையாமை மிகுதி உடைத்து என்று உரை வகுத்தார். பேணுதல் - நன்கு மதித்தல். தெய்வம் பேணி சென்மின் (பரிபாடல் 15-48) ***(134)***

5203. 'ஆயிரம் தடக்கையால் நின் ஐந் நான்கு கரமும்
பற்றி,
வாய் வழி குருதிசோரக் குத்தி வான் சிறையில்

வைத்த
தூயவன் வயிரத்தோள்கள் துணித்தவன்
தொலைந்த மாற்றம்
நீஅறிந்திலையோ ? - நீதி நிலை அறிந்திலாத நீசா !

நீதி நிலைஅறிந்திலாத நீசா - நீதி நிலையை அறியாதஅற்பனே; **ஆயிரம் தடக்கையால் -** பெரிய ஆயிரங்கைகளால்; **நின் -** உன்னுடைய; **ஐந்நான்கு கரமும் பற்றி -** இருபது கைகளையும் பிடித்து; **வாய்வழி -** உன்னுடைய வாய்களின் வழியாக; **குருதி சோரக் குத்தி -** இரத்தம் கொட்டும்படி தாக்கி; **வான் சிறையில் வைத்த தூயவன் -** சிறந்த சிறையிலே வைத்த தூய கார்த்த வீரியன்; **வயிரத் தோள்கள் -** வயிரம் பாய்ந்த தோள்களை; **துணித்தவன் -** வெட்டிய பரசுராமன்; **தொலைந்த மாற்றம் -** (இராமபிரானுக்கு) தோற்ற செய்தியை; **நீ அறிந்திலையோ -** நீ அறியவில்லையோ.

பரசுராமன், 'ஓராயிரம் உயர் தோள் வயிரப் பணை துணிய தொடு வடிவாய் மழு உடையான்' என்று முன்பு பேசப்பெற்றான். (கம்ப. 1274) உன்னிலும் வலியனான கார்த்தவீரியனை வென்ற பரசுராமன் இராமனால் வெல்லப்பெற்றான் என்றால் உன் நிலையை அறிக என்பது குறிப்பெச்சம். (தொனி) இப்பாடலின் குறிப்புப் பொருளை - "வெள்ளி மால்வரையைப் பறிக்கும் கபடன் பணைப்புயமோ அவன் பைங்கடகம் செறிக்கும் புயஞ்செற்ற ஆயிரம் திண்புயமோ அவற்றைத் தறிக்கும் திறல் மழுமோ சயத்தாருடைத்தே" என்னும் பாடல் வெளிப்படுத்தும். (திருவரங்கமாலை 38)
(135)

5204. **'கடிக்கும் வல் அரவும் கேட்கும், மந்திரம்;**
களிக்கின்றோயை,
"அடுக்கும், ஈது அடாது" என்று, ஆன்ற ஏதுவோடு
அறிவு காட்டி,
இடிக்குநர்இல்லை; உள்ளார், எண்ணியது எண்ணி,
உன்னை
முடிக்குநர்;என்றபோது, முடிவு அன்றி முடிவது
உண்டோ ?'

கடிக்கும் - (காரணமின்றி) கடிக்கும் இயல்பைப் பெற்ற; **வல் அரவும் -** கொடும் பாம்பு கூட; **மந்திரம் கேட்கும் -** மந்திரத்துக்கு அடங்கும்; **களிக்கின்றோயை -** செருக்குக் கொண்ட உன்னை; **ஈது அடுக்கும் -** இது செய்யத் தக்கது; **(ஈது) அடாது -** இது செய்யத்தகாதது; **என்று -** என்று கூறி (அதை மெய்ப்பிக்க); **ஆன்ற -** பழமையான; **ஏதுவொடு -** காரணத்துடன் கூடிய; **அறிவு காட்டி -** அறிவைக் காண்பித்து; **இடிக்குநர் -** நெருக்கி வற்புறுத்துபவர்கள்; **இல்லை -** இங்கே இல்லை; **உள்ளார் -** (உன் அவையில்) இருப்பவர்கள்; **எண்ணியது எண்ணி -** நீ கருதியதையே மதித்து; **உன்னை முடிக்குநர் -** உன்னை அழிப்பவர்களே; **என்ற போது -** என்று அமைந்த காலத்தில்; **முடிவு அன்றி -** அழிவு அல்லாமல்; **முடிவது உண்டோ -** (வேறுவிதமாக) நிறைவேறுவது உள்ளதா ?

"இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் கெடுப்பார் இலானும் கெடும்" என்னும் குறள் (448) இப்பாடலுக்கு மூலம். இடிப்பார் - கழறுதற் குரியார் (அழகர்) அடிச்சுப் புத்தி சொல்கிற பெரியோர் (பரிதி) 'இராவணன் பாம்பினும் கொடியவன்' என்பது குறிப்பெச்சம். தலைவன் கருதியதையே மதிப்பவர் அமைச்சராய் இருந்து

பயனில்லை. வெம்மையைத் தாங்கி நீதி விடாது நின்று உரைத்தல் வேண்டும். ***(130)***

இராவணன் சீற்றம்

கலித் துறை

5205. என்று அறத்துறை கேட்டலும், இருபது நயனம்
மின் திறப்பனஒத்தன; வெயில் விடு பகு வாய்
குன்று இறத்தெழித்து உரப்பின; குறிப்பது என் ?
காமத்
தின்திறத்தையும் கடந்தது, சீற்றத்தின் தகைமை.

என்று - *என்று பிராட்டிகூறிய;* **அறத்துறை** - *அறநெறியை;* **கேட்டலும்** - *(இராவணன்) கேட்டவுடனே;* **இருபது நயனம்** - *(அவனுடைய) இருபது கண்களும்;* **மின் திறப்பன ஒத்தன** - *மின்னல் (மேகத்தை) பிளப்பதை ஒத்திருந்தன;* **வெயில்விடு பகுவாய்** - *வெப்பத்தை வெளிப்படுத்தும் பிளந்தவாய்;* **குன்று இற** - *மலைகள் இற்றுப் போகும்படி;* **தெழித்து உரப்பின** - *முழக்கி அதட்டின;* **குறிப்பது என்** - *எப்படிக் குறிப்பிடுவது;* **சீற்றத்தின் தகைமை** - *அவனுடைய கோபத்தின் பண்பு;* **காமத்தின் திறத்தையும்** - *அவன்பால் முன்பிருந்த காமத்தின் ஆற்றலையும்;* **கடந்தது** - *விஞ்சியிருந்தது.அறத்துறை - தருமமார்க்கம். இராவணனின் காமத்தினும் சீற்றம் அதிகமாயிற்று என்பதை சீற்றத்தின் தகைமை காமத்தின் திறத்தையும் கடந்தது, என்பதால் விளக்கப்பட்டது. உள்ளத்தில் உணர்ச்சிகள் மோதுவதை, 'மானமும் சினமும் தாதை மரணமும் ... ஞானமும் துயரும் தம்முள் மலைந்தன நலிந்த' என முன்பு பேசப் பெற்றது (கம்ப. 3542) அடுத்த பாடல் இதனை விளக்கும். இக்கலித்துறை மா - விளம் - விளம் - விளம் - விளம் - மா என்னும் 5 சீர்களைப் பெற்று வரும். இப்பாடல்கள் இந்நூலில் 1223 முறை காட்சி தருகின்றன (மணிமலர் 76)* ***(137)***

5206. வளர்ந்ததாளினன்; மாதிரம் அனைத்தையும்
மறைவித்து
அளந்ததோளினன்; அனல் சொரி கண்ணினன்;
'இவளைப்
பிளந்துதின்பென்' என்று உடன்றனன்;
பெயர்ந்தனன்; பெயரான்;
கிளர்ந்தசீற்றமும், காதலும், எதிர் எதிர் கிடைப்ப.

வளர்ந்ததாளினன் - *வளர்ந்த கால்களைஉடையவனாய்;* **மாதிரம் அனைத்தையும்** - *எல்லாத் திசைகளையும்;* **மறைவித்து** - *மறையும்படி செய்து;* **அளந்த தோளினன்** - *அளாவிய தோள்களை உடையவனாய்;* **அனல் சொரி** - *நெருப்பை உமிழும்;* **கண்ணினன்** - *கண்களை உடையவனாய்; (கிளர்ந்த இராவணன்)* **இவளை** - *இந்தப் பெண்ணை;* **பிளந்து தின்பென்** - *பிளந்து தின்று விடுவேன்;* **என்று உடன்றனன்** - *என்று சினந்தான்;* **கிளர்ந்த சீற்றமும்** - *(மனத்துள்) மிக்கெழுந்த கோபமும்;* **காதலும்**- *அடங்கிய காமமும்;* **எதிர் எதிர் கிடைப்ப** - *மாறி மாறிப் போரிட(அதனால்);* **பெயர்ந்தனன் பெயரான்** - *புறப்பட்டான்-நின்றான் ஆனான்.*

இராவணன்,கொல்ல எழுந்தான். ஆனால் அவள் மாட்டுக் கொண்ட காதலும் சீற்றமும் எதிரெதிரே சந்தித்துப் போராடியதால் திகைத்துப் போனான்; நின்றுவிட்டான். கிடைத்தல் - போரிடுதல். இருபடைகளும் எதிர் கிடைக்கவே (கலிங்கத்து போர் - 3) ***(138)***

அனுமன் சிந்தனை

5207. அன்னகாலையில், அனுமனும், "அருந்ததிக் கற்பின்,
என்னை ஆளுடைநாயகன், தேவியை, என் முன்,
சொன்ன நீசன்,கை தொடுவதன்முன், துகைத்து
உழக்கி,
பின்னை, நின்றதுசெய்குவென்' என்பது பிடித்தான்.

அன்ன காலையில்- அந்தச்சமயத்தில்; **அனுமனும் -** அனுமனானவன்; **அருந்ததி கற்பின் -** அருந்ததி போன்ற கற்புடைய; **என்னை ஆளுடை -** என்னை அடிமையாகக் கொண்ட; **நாயகன் தேவியை -** இராமபிரானின் பத்தினியை; **என்முன் -** எனக்கு எதிரில்; **சொன்ன நீசன் கை -** இழித்துப் பேசிய இராவணன் கை; **தொடுவதன் முன் -** பிராட்டியைத் தொடுவதற்கு முன்பு; **துகைத்து -** காலாலே மிதித்து; **உழக்கி -** கையாலே பிசைந்து (கொன்றபின்); **பின்னை -** மறுபடி; **நின்றது செய்குவென் -** நிலைத்த நற்பணியைச் செய்வேன்; **என்பது -** என்னும் எண்ணத்தை; **பிடித்தான் -** உறுதியாகப் பற்றிக் கொண்டான்.

என்னை ஆளுடைநாயகன் - இராமபிரான். கவிக்கு நாயகர் இருவரும் (அனுமன், கம்பன்) இங்ஙனம் பேசுவர். (கம்ப. 204.) அனுமன், 'நின்றது செய்குவென்' என்றான். அது அடுத்த பாடல் பேசும். அனுமனும் - உம். அசை. 'காமக்கடல் மன்னும் உண்டே' (குறள் 464, உரை) ***(139)***

5208. 'தனியன்நின்றனன்; தலை பத்தும் கடிது உகத்
தாக்கி,
பனியின்வேலையில் இலங்கையைக் கீழ் உறப்
பாய்ச்சி,
புனித மா தவத்துஅணங்கினைச் சுமந்தனென்
போவென்,
இனிதின்' என்பதுநினைந்து, தன் கரம்
பிசைந்திருந்தான்.

தனியன் - தனித்துள்ள யான்; **நின்றனன் -** எழுந்து நின்ற இராவணனின்; **தலைபத்தும் -** பத்துத் தலைகளும்; **கடிது உகத் தாக்கி -** வேகமாகச் சிதறும்படி மோதி; **இலங்கையை -** இலங்கை மாநகரை; **பனி வேலையில் -** குளிர்ந்த கடலின்கண்; **கீழ் உற -** அடிப்பகுதியை அடைய; **பாய்ச்சி -** அமிழ்த்துவிட்டு (பிறகு); **புனிதம் -** தூய்மையான; **மாதவத்து அணங்கினை -** பெருந்தவம் செய்யும் பிராட்டியை; **சுமந்தனென் -** சுமந்து கொண்டு; **இனிதின் போவென் -** மகிழ்ச்சியுடன் (இராவணன்பால்) செல்வேன்; **என்பதுநினைந்து -** என்பதைக் கருதி; **தன் கரம் பிசைந்து -** தன்னுடைய கரங்களைப் பிசைந்தபடி; **இருந்தான் -** சந்தர்ப்பம் நோக்கியிருந்தான்; தனியன்

என்பதைஇராவணனுக்கு ஆக்கின் அஃது அனுமனுக்கு இழுக்கு. இராவணன் தனியே உள்ளான்; கொல்லல் எளிது என்று வீரனான அனுமன் கருதான்.
(140)

சீற்றம் தணிந்தஇராவணன் பேச்சு.

5209. ஆண்டு, அவ்வாள் அரக்கன் அகத்து, அண்டத்தை
அழிப்பான்
மூண்ட கால வெந்தீ என முற்றிய சீற்றம்,
நீண்ட காம நீர்நீத்தத்தின் வீவுறு நிலையின்
மீண்டு நின்று,ஒரு தன்மையால் இவை இவை
விளம்பும்;

ஆண்டு - அப்பொழுது; **அ,வாள் அரக்கன் -** கொடிய இராவணன்; **அகத்து -** உள்ளத்தில்; **அண்டத்தை அழிப்பான் -** அண்டங்களை அழிக்கும் பொருட்டு; **மூண்ட -** பற்றி எரிகின்ற; **வெம்காலத் தீயென -** கொடிய காலாக்கினியைப் போல; **முற்றிய சீற்றம் -** முதிர்ந்த கோபமானது; **நீண்ட -** மிகுதியான; **காமநீர் நீத்தத்தின் -** காமமாகிய வெள்ளத்தில்; **வீவுறுநிலையின் -** அழிந்து போக (அதனால்); **மீண்டு -** (பிராட்டியைக்) கொல்லவேண்டும் என்னும் நினைவிலிருந்து திரும்பி; **நின்று -** தாமதித்து; **ஒருதன்மையால் -** ஒப்பற்ற காமத்தால்; **இவை இவை விளம்பும் -** இவற்றைப்பேசலானான். தீயைக்காமப்புனல் அவித்தது. "நீர் வந்தால் காம நெருப்பழியும் காணுமே" என்று ஒரு தனிப்பாடல் பேசும். (நீர் சிலேடை) நீத்தம் - வெள்ளம். *(141)*

அறுசீர்விருத்தம்

5210. 'கொல்வென் என்று உடன்றேன்; உன்னைக்
கொல்கிலென்; குறித்துச் சொன்ன
சொல் உள;அவற்றுக்கு எல்லாம் காரணம் தெரியச்
சொல்லின்,
"ஒல்வது ஈது; ஒல்லாதுஈது" என்று, எனக்கும் ஒன்று
உலகத்து உண்டோ ?
வெல்வதும்தோற்றல்தானும் விளையாட்டின் விளைந்த,
மேல்நாள்.

உன்னைக்கொல்வென் - உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன்; **என்று உடன்றேன் -** என்று சீற்றம் கொண்டேன்; **கொல்கிலேன் -** கொல்லமாட்டேன்; **குறித்துச் சொன்ன -** நீ என் மேல் கூறிய; **அவற்றுக்கு எல்லாம் -** அந்தக் குற்றங்கட்கு; **காரணம் தெரியச் சொல்லின் -** காரணத்தை விளங்கக் கூறக் கருதின்; **சொல் உள -** (அதற்கேற்ற) சொற்கள் உள்ளன; **ஈது ஒல்வது -** இச் செயல் என்னால் நிறைவேற்றக் கூடியது; **ஒல்லாது ஈது -** இச் செயல் என்னால் நிறைவேற்ற முடியாதது; **என்று ஒன்று -** என்று வரையறுத்துக் கூறும் ஒரு செயல்கள்; **எனக்கும் -** பேராற்றல் படைத்த எனக்கும்; **உலகத்து உண்டோ -** உலகில் உள்ளதா ? **மேல்நாள் -** முற்காலத்தில்; **வெல்வதும் -** (பகைவர்) வெற்றி பெறுவதும்; **தோற்றல் தானும்-** தோல்வியடைந்ததும்; **விளையாட்டின் விளைந்த -** விளையாட்டைப்

போல நிகழ்ந்தன. தோற்றது,கார்த்த வீரியன் பால் ‘நான் விளையாட்டாகத் தோற்றேன், உண்மையில் தோற்கவில்லை’. என்பது இராவணனின் போலிவார்த்தை. *(142)*

5211. **‘ஒன்றுகேள், உரைக்க; “நிற்கு ஓர் உயிர் என**
உரியோன் தன்னைக்
கொன்று கோள்இழைத்தால், நீ நின் உயிர் விடின்,
கூற்றம் கூடும்;
என்தன் ஆர்உயிரும் நீங்கும்” என்பதை இயைய
எண்ணி,
அன்று நான்வஞ்சம் செய்தது; ஆர், எனக்கு அமரில்
நேர்வார் ?

ஒன்று - ஒரு வார்த்தையை; **உரைக்க கேள் -** யான் கூற நீ கேட்பாயாக; **நிற்கு -** உனக்கு; **ஓர் உயிர் என -** ஒப்பற்ற உயிர் போல; **உரியோன் தன்னை -** உனக்கு உரிமையான இராமனை; **கொன்று -** கொன்ற பின்; **கோள் இழைத்தால் -** உன்னைக் கொண்டு வருதலைச் செய்தால்; (அதனால்) **நீ நின் உயிர்விடின் -** நீ உன் உயிரை விட்டு விட்டால்; **கூற்றம் கூடும் -** யமன் வருவான்(அதனால்); **என்தன்ஆருயிரும் -** என்னுடைய அரிய உயிரும்; **நீங்கும் -** என்னைவிட்டு நீங்கும்; **என்பதை -** என்னும் உண்மையை; **இயைய எண்ணி -** பொருந்த ஆராய்ந்து (அதனால்); **நான் அன்று -** நான் அன்றைய தினம்; **வஞ்சம் செய்தது -** வஞ்சகம் செய்தது; **அமரில் -** போரில்; **எனக்கு நேர்வார் யார் ? -** எனக்குச் சமமானவர் எவர்.

இராவணன், தன்வஞ்சகச் செயலுக்குக் கூறும் சமாதானம் ‘மாயையால் மறைந்து வந்தாய்’ என்ற பிராட்டியின் சொல்லுக்கு மாற்றம் (பதில்) கோள் இழைத்தல் - கவர்ந்து வருதல். கொள்ளுதல் என்னும் தொழிற் பெயர் கோள் என நின்றது. முதல் நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். ‘குற்றம் கூடும்’ - என்னும் பாடமும் உள்ளது. *(143)*

5212. **‘மான் என்பது அறிந்து போன மானிடர் ஆவார்,**
மீண்டு,
யான் என்பதுஅறிந்தால் வாரார்; ஏழைமை, எண்ணி
நோக்கல்;
தேன் என்பதுஅறிந்து சொல்லாய் ! தேவர்தாம்
யாவரே, எம்
கோன் என்பதுஅறிந்த பின்னை, திறம்புவார்,
குறையின் அல்லால் ?

தேன் என்பது - தேன்என்று சிறப்பித்துப் பேசும் பொருளும்; **அறிந்த-** (இன்பம்) அனுபவிக்கும்படியான; **சொல்லாய் ! -** சொற்களைப் பேசுபவளே; **மான் என்பது அறிந்து போன -** மான் என்பதை அறிந்து அதன்பின்சென்ற; **மானிடர் ஆவார் -** மனிதராக இருக்கின்றவர்கள்; **மீண்டு -** திரும்பிவந்து; **யான் என்பது அறிந்தால் -** (உன்னைக் கவர்ந்து சென்றது) யான்என்று அறிந்தால்); **வாரார் -** இலங்கைக்கு

வரமாட்டார்கள்; **எண்ணி நோக்கல் -** (அவர்கள்) வருவார் என்று நினைந்து எதிர்பார்த்தல்; **ஏழைமை -** அறியாமையாகும்; **தேவர்தாம் -** எந்தத் தேவர்களாக இருந்தாலும்; **எம் கோன் என்பது அறிந்த பின்னை -** இச் செயல் செய்தவன் எம்தலைவனான இராவணன் என்று அறிந்த பிறகு; **குறையின் அல்லால் -** மனம் தளர்வாரேயல்லாமல்; **யாவர் திறம்புவார் -** எவர் முறை தவறி நடப்பார்.

தேனும்அனுபவிக்கும் இனிய மொழி. இங்ஙனம் கூறுவது கவிச் சக்கரவர்த்தியின் இயல்பு. "யாழ்க்கும் இன் குழற்கும் இன்பம் அளித்தனஇவையாம் என்னக்கேட்கும் மென் மழலைச் சொல்" (கம்ப. 974) என்று கூறப்பெற்றது. மான் என்பது அறிந்து போன என்பதில் உள்ள அறிதல் அசதி மொழி - மாயமானுக்கும் உண்மை மானுக்கும் வேறுபாடு அறியாதவர்கள் என்றபடி. திறம்புதல் - கடந்து வருதல் (முறை தவறுதல்) குறைதல் - மன எழுச்சி தளர்தல். யாவர் திறம்புவார் என்று முடிக்க. கோன் என்பது பின்னைத் திறம்புவர் குறையின் அல்லார் - ஒரு காரியம் நான் செய்தேன் என்றால் அத் தேவர்கள் அறிந்தாலும் எங்கள் இறைவன் செய்தான் என்பர் அல்லாமல் மாறுபடார். தாழ்வர் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி) ***(144)***

5213. **'வென்றோரும் இருப்ப; யார்க்கும் மேலவர், விளிவு**
இலாதோர்,
என்றோரும்இருப்ப; அன்றே, இந்திரன் ஏவல் செய்ய,
ஒன்றாக உலகம்மூன்றும் உணர்கின்ற ஒருவன்,
யானே !
மென்தோளாய் !இதற்கு வேறு ஓர் காரணம் விரிப்பது
உண்டோ ?

மென் தோளாய் !- மெல்லிய தோளையுடையவளே; **வென்றோரும் இருப்ப -** என்னை வென்ற வாலி முதலானோர் இருக்கவும்; **யார்க்கும் மேலவர் -** எவர்க்கும் மேலாய மும்மூர்த்திகளும்; **விளிவு இலாதோர் என்றோரும் இருப்ப -** அழிவற்றவர் என்று பேசப்படும் தேவர்களும் இருக்கவும்; **அன்றே -** அந்த நாளிலிருந்து; **இந்திரன் ஏவல் செய்ய -** இந்திரன் அடிமைப் பணி செய்ய; **உலகம் மூன்றும் -** மூன்று உலகங்களையும்; **ஒன்றாக உணர்கின்ற -** ஒரு சேர ஆட்சியுணர்வு செய்கின்ற; **ஒருவன் -** ஒப்பற்றவன்; **யானே -** யானே ஆவேன் **இதற்கு -** இவ்வாறு யான் ஆள்வதற்கு **வேறு ஓர் காரணம் -** பிறிதொரு காரணத்தை; **விரிப்பது உண்டா -** விளக்கிக் கூறுவதற்குள்ளதா ?

என்னினும்மேலானவர் இருப்பின் அவர்கள் என்னை அடக்கியிருக்கலாமே. அவ்வாறு நேராமையின் யானே பெரியவன் என்பது இராவணன் எண்ணம்.
(145)

5214. **'மூவரும் தேவர்தாமும் முரண் உக முற்றும் கொற்றம்,**
பாவை ! நின்பொருட்டினால், ஓர் பழி பெற, பயன்
தீர் நோன்பின்
ஆ இயல்மனிதர்தம்மை அடுகிலேன்; அவரை
ஈண்டுக்
கூவி நின்று,ஏவல் கொள்வேன்; காணுதி-குதலைச்
சொல்லாய் !

பாவை ! - பதுமை போன்றவளே; **குதலைச் சொல்லாய் !** - இனிய மொழி பேசுபவளே ! **மூவரும்** - மும்மூர்த்திகளும்; **தேவர்தாமும்** - (மற்றைய) தேவர்களும்; **முரண் உக** - வலிமை குறைய; **முற்றும் கொற்றம்** - நிறைவு பெற்ற என் வெற்றியானது; **நின்பொருட்டினால்** - உன் காரணமாக; **ஓர் பழி பெற** - ஒரு பழிச் சொல்லை அடையும் வண்ணம்; **பயன்தீர்** - பயனில்லாத; **நோன்பின்** - தவத்தையுடைய; **ஆ இயல் மனிதர் தம்மை** - பசுவின் தன்மை கொண்ட மனிதரை; **அடுகிலேன்** - கொல்லேன்; **அவரை** - அந்த இராமலக்குவரை; **கூவி நின்று** - அழைத்து; **ஈண்டு ஏவல் கொள்வென்** - இந்த இடத்தில் அவர்கள் செய்யும் பணிகளை ஏற்றுக் கொள்வேன்; **காணுதி** - நீ அதைப் பார்.

உன்பால் நான்கொண்ட காதலால் என் வெற்றி பழிபெற்றது. அவர்களைக் கொல்லேன் என்று கூறிய இராவணன் தன் காதலை விவரிக்கிறான். அமைதி, ஆவியல், என்று பேசப்படுகிறது. பாவை - பதுமை (விக்கிரகம்) குதலை - இனிய மொழி - கண்டு படு குதலைப் பசுங்கிளி - (மீனாட்சி தமிழ் 7-1) குதலை - இளமொழி என்று அரும்பதவுரை பேசும் (சிலம்பு - 30 - 114) ***(146)***

5215. 'சிற்றியல், சிறுமை ஆற்றல், சிறு தொழில், மனிதரோடே
முற்றிய தா இல்வீர முனிவு என்கண் விளையாதேனும்,
இற்றை, இப்பகலில், நொய்தின், இருவரை ஒரு கையாலே
பற்றினென்கொணரும் தன்மை காணுதி;-பழிப்பு இலாதாய் !

பழிப்பு இலாதாய்! - பழித்துப் பேசப்படாதவளே ! **சிற்றியல்** - சிறுமைப் பண்பும்; **சிறுமை ஆற்றல்** - அற்பசக்தியும்; **சிறுதொழில்** - இழி தொழிலும் (பெற்ற); **மனிதரோடே** - மனிதர்கள்பால்; **முற்றிய தா இல் வீரம்** - முதிர்ந்த குற்றமற்ற வீரத்துடன் கூடிய; **முனிவு** - கோபம்; **என்கண் விளையாதேனும்** - என்னிடம் தோன்றாதுஎன்றாலும்; **இற்றைஇப்பகலில்** - இன்றைய தினத்தில் இந்த முகூர்த்தத்தில்; **நொய்தின்** - எளிதாக; **இருவரை** - இராமலக்குவரை; **ஒரு கையாலே** - ஒரு கையாலே; **பற்றினென் கொணருந்தன்மை** - பிடித்துக் கொண்டு வரும் என் வலிமையை; **காணுதி** - பார்ப்பாயாக.

மனிதரோடு முனிவுஎன்கண் விளையாது என்று சேர்க்க. பகல் - முகூர்த்தம். பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று - என்று குறள் (49) பேசிற்று. இராவணனே பிராட்டியைப் பழிப்பிலாதாய், என்றான். இராவணன், தன்னை மனிதனாக நினைந்ததே இல்லை. மனித குலத்தினும் மேம்பட்டது தன்குலம் என்று பேசுவதை யாண்டும் காணலாம். ***(147)***

5216. 'பதவிய மனிதரேனும், பைந்தொடி ! நின்னைத் தந்த
உதவியை உணரநோக்கின், உயிர்க் கொலைக்கு உரியர் அல்லர்;
சிதைவுறல் அவர்க்கு வேண்டின், செய் திறன் தேர்ந்தது எண்ணின்,

இதன் நினக்குஈதேஆகின், இயற்றுவல்; காண்டி !
இன்னும்,

பைந்தொடி - *பசியவளையல் அணிந்தவளே; (இராமலக்குவர்கள்)* **பதவு இயல் -** *புல்லின் இயல்பைப் பெற்ற;* **மனிதரேனும் -** *மனிதராக இருந்தாலும்;* **நின்னைத் தந்த -** *உன்னை எனக்குத் கொடுத்த;* **உதவியை -** *உபகாரத்தை;* **உணர நோக்கின் -** *சிந்தித்துப் பார்த்தால்; (அவர்கள்)* **உயிர்க் கொலைக்கு உரியர் அல்லர் -** *உயிரைக் கொல்வதற்குத் தக்கவராகார்;* **அவர்க்கு -** *அந்த இராமலக்குவர்க்கு;* **சிதைவு உறல் வேண்டின் -** *அழிவு வருதலை நீ விரும்பினால்;* **செய்திறன் -** *யான் செய்யும் உபாயம்;* **நேர்ந்தது எண்ணின் -** *உன்னால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால்;* **நினக்கு -** *உனக்கு;* **ஈதே இதன் -** *இச்செயல் (கொல்லுதல்) நன்மை;* **ஆகின் -** *ஆனால்; (அச் செயலை)* **இன்னும் -** *இப்போதே;* **இயற்றுவன் -** *செய்வேன்.*

புல் போன்ற மனிதர்கள்; அவர்களைக் கொல்வது எளிது. என்றாலும் நன்றியால் கொல்லேன் என்பது இராவணன் பண்பு. பதவு + இயல் - பதவியல் - பதவு - புல் நல்வேறு செங்கோற் பதவின் வார் குரல் கறிக்கும் (குறுந்தொகை 363) இராமலக்குவர்களை, முன்பாட்டில்பசு என்றான்.இப்பாட்டில் அதனால் மேயப்படும் புல் என்றான் - உண்பதும், உண்ணப்படுவதும் பிரமம் என்னும் கொள்கை அவன் அறியாமல் வந்தது போலும். சீதையே உனக்கு விருப்பம் இருப்பின் அவர்களைக் கொல்வேன் என்பது இராவணாகாரம். கணவனைக் கொன்று மனையாளை அடையும் பண்பு பாலைப்பண்பு விரிப்பின் பெருகும் தொகுப்பின் குறுகும். திறன் - உபாயம். 'உய்திறம் இல்லை என்று உயிர்ப்பு வீங்கினார்' (கம்ப. 196) ***(148)***

இராவணன் சீதையைஅச்சுறுத்திச் செல்லுதல்

5217. 'பள்ள நீர் அயோத்தி நண்ணி, பரதனே முதலினோர்
ஆண்டு
உள்ளவர்தம்மைஎல்லாம் உயிர் குடித்து, ஊழித்
தீயின்
வெள்ள நீர்மிதிலையோரை வேர் அறுத்து, எளிதின்
எய்திக்
கொள்வென்,நின் உயிரும்; என்னை அறிந்திலை-
குறைந்த நாளோய் !'

குறைந்த நாளோய்- *அற்பஆயுளைப் பெற்றவளே;* **பள்ளநீர் -** *அகழி நீரால் சூழப்பெற்ற;* **அயோத்தி நண்ணி -** *அயோத்தியை அடைந்து;* **பரதன் முதலினோர் -** *பரதன் முதலாக;* **ஆண்டு -** *அங்கே;* **உள்ளவர் தம்மை எல்லாம் -** *இருப்பவர் யாவரையும்;* **உயிர் குடித்து -** *உயிரைப்பருகி;* **ஊழித்தீயின் -** *ஊழிக்காலத்து நெருப்பைப் போலச் சென்று;* **வெள்ளநீர் -** *மிக்க நீர்வளம் பெற்ற;* **மிதிலையோரை -** *மிதிலையின்கண் வாழ்பவரை;* **வேர் அறுத்து -** *அடியோடழித்து;* **எளிதின் எய்தி -** *எளிதாகத் திரும்பி வந்து;* **நின் உயிரும் -** *உன்னுடைய உயிரையும்;* **கொள்வென் -** *வாங்குவேன்;* **என்னை அறிந்திலை -** *என்னைப்பற்றி அறிந்தாயில்லை.*

கொள்ளுதல் -வாங்குதல் (கவர்தல்) உயிரை வாங்கி விடுவான் என்னும் வழக்கு நோக்கி அறிக. முதலினோர் - குறிப்பு முற்று. பெயரெச்சப் பொருளில் வந்தது.
(149)

5218. ஈது உரைத்து, அழன்று பொங்கி, எரி கதிர் வாளை
நோக்கி,
'தீது உயிர்க்குஇழைக்கும் நாளும் திங்கள் ஓர்
இரண்டில் தேய்ந்தது;
ஆதலின்,பின்னை, நீயே அறிந்தவாறு அறிதி'
என்னா,
போது அரிக்கண்ணினாளை அகத்து வைத்து,
உரப்பிப் போனான்.

(இராவணன்)

ஈது உரைத்து - *இந்தமொழிகளைக் கூறி;* ***அழன்று பொங்கி*** - *கொதித்துச் சீறி;* ***எரிகதிர் வாளை நோக்கி*** - *(தன் கையில் உள்ள) ஒளிமிக்க வாளைப் பார்த்து (இந்த வாளே);* ***உயிர்க்கு*** - *உன்னுடைய உயிருக்கு;* ***தீது இழைக்கும்*** - *அழிவைச் செய்யும்;* ***நாளும்*** - *முன்பு பேசப்பெற்ற தவணை நாளும்;* ***திங்கள் ஓர் இரண்டில்*** - *இரண்டு மாதத்தில்;* ***தேய்ந்தது*** - *முடிவுபெறும்;* ***ஆதலின்*** - *ஆகையினாலே;* ***பின்னை*** - *மறுபடி;* ***நீ*** - *நீ;* ***அறிந்தவாறு*** - *அறிந்த வழியால்;* ***அறிதி*** - *(துன்பத்தை) அனுபவி;* ***என்று*** - *என்று கூறி;* ***போது அரிக்கண்ணினாளை*** - *தாமரை மலரில் உள்ள வண்டு போன்ற கண்களையுடைய பிராட்டியை;* ***அகத்து வைத்து*** - *மனத்திலே வைத்து (புறத்திலே);* ***உரப்பிப் போனான்*** - *அதட்டிச் சென்றான்.*

பிராட்டிபுல்லைப் பார்த்துப் பேசினாள். இராவணன் வாளைப் பார்த்துப் பேசினான். அறிதல் - அனுபவித்தல். உற்று அறியும் ஐம்புலன் (திருக்குறள் 1101) போதரிக்கண்ணினாய் - என்பதற்கு, புஷ்பம் போலேயும், மான் போலேயும் இருந்துள்ள கண். அரி என்பது மான். அன்றிக்கே, பூவிலே வண்டு இருந்தாற் போல என்றுமாம். அரி என்பது வண்டு. பூவோடே சீறுபாறு என்றும், கண் என்றுமாம் (திருப்பாவை 13). இராவணன், என்னால் விதிக்கப்பட்ட தவணை, மாதங்கள் இரண்டே, நீ எனது படுக்கையை ஒப்பி ஏறிவிடு. இல்லையேல் உன்னை என் சமையற்காரர்கள் துண்டு துண்டாக வெட்டுவார்கள் என்று பேசியதாக வான்மீகம் பேசும் (சுந்தர - 22) இதுவே, நாளும் திங்கள் ஓர் இரண்டில் தேய்ந்த என்று பேசப்பெற்றது. ***150)***

5219. 'அஞ்சுவித்தானும், ஒன்றால் அறிவுறத் தேற்றியானும்,
வஞ்சியின்செவ்வியாளை வசித்து, என்பால் வருவீர்;
அன்றேல்,
நஞ்சு உமக்குஆவென்' என்னா, நகை இலா
முகத்து, பேழ் வாய்,
வெஞ்சினத்துஅரக்கிமார்க்கு, வேறு வேறு
உணர்த்திப் போனான்.*

(இராவணன்)

வஞ்சியின்செவ்வியாளை - *வஞ்சிக் கொடியைவிட மென்மை வாய்ந்த சீதையை;* **ஒன்றால்** - *ஒரு உபாயத்தால்;* **அஞ்சுவித்தானும்** - *அச்சமடையச் செய்தாவது (அன்றேல்);* **ஒன்றால்** - *வேறு ஒரு உபாயத்தால்;* **அறிவுறத் தேற்றியானும்** - *அறிவில் பொருந்தும்படியாகத் தெளிவை உண்டாக்கியாவது;* **வசித்து** - *வசப்படுத்தி (பிறகு);* **என்பால் வருவீர்** - *என்னிடத்தில்வருவீராக;* **அன்றேல்** - *அவ்வாறு செய்யாமற் போனால்;* **உமக்கு நஞ்சு ஆவென்** - *உங்கட்கு நான் விடம் ஆவேன்;* **என்னா** - *என்று;* **நகையிலா முகத்து** - *சிரிப்பறியா முகத்தையும்;* **பேழ்வாய்** - *பிளந்த வாயையும்;* **வெஞ்சினத்து** - *கொடுங் கோபமும் (பெற்ற);* **அரக்கிமார்க்கு** - *அரக்கிகட்கு;* **வேறு வேறு** - *தனித்தனியாக;* **உணர்த்திப் போனான்** - *அறிவுறுத்திச் சென்றான்.*

வசித்து -வசப்படுத்தல். தன்னால் முடியாததைத் தன் பணிப் பெண்கள் முடிப்பர் என்று நினைத்த இராவணனின் அறியாமை பெரிது. ஆசை அறிவை அழிக்கும்.
(151)

அரக்கியர் சீதையைஅதட்டுதல்

5220. போயினன்அரக்கன்; பின்னை, பொங்கு அரா
நுங்கிக் கான்ற
தூய வெண் மதியம்ஒத்த தோகையைத் தொடர்ந்து
சுற்றி,
தீய வல்அரக்கிமார்கள், தெழித்து, இழித்து, உரப்பி,
சிந்தை
மேயின வண்ணம்எல்லாம் விளம்புவான், உடன்று
மிக்கார்.

அரக்கன்போயினன் - *இராவணன்சென்றுவிட்டான்;* **பின்னை** - *பிறகு;* **பொங்கு அரா** - *குமுறுகின்ற இராகு என்ற பாம்பு;* **நுங்கிக் கான்ற** - *விழுங்கிக் கக்கிய;* **தூயவெண் மதியம் ஒத்த** - *தூய்மையான சந்திரனைப் போன்ற;* **தோகையை** - *மயில்போலும் பிராட்டியை;* **தீயவல் அரக்கிமார்கள்** - *தீமை புரிவதில் வல்ல அரக்கிகள்;* **தொடர்ந்து சுற்றி** - *நெருங்கிச் சுற்றியிருந்து கொண்டு;* **தெழித்து** - *முழக்கி;* **இழித்து** - *அவமதித்து;* **உரப்பி** - *அதட்டி (பிறகு);* **சிந்தை மேயின வண்ணம் எல்லாம்** -*மனம் போனபடிஎல்லாம்;* **உடன்று விளம்புவான் மிக்கார்** - *சீறிப் பேசத் தொடங்கினார்கள்.*

இராவணின்கொடுஞ்சொற்களில் இருந்து மீண்ட பிராட்டி இராகுவின் பிடியிலிருந்து விடுதலை பெற்ற மதி போன்றிருந்தாள். தொடர்ந்து - நெருங்கி. நிமிர்ந்தும் தொடர்ந்தும் (பரிபாடல் 19-82) என்னும் பகுதி இடையிட்டும் நெருங்கியும் என்று அழகரால் விளக்கப் பெற்றது. நுங்குதல் - விழுங்குதல். 'அரவு நுங்குமதியின் ஐயென மறையும்' (அகம் 114). ***(152)***

சந்தக் கலித்துறை

acharya.org

***5221. முன் முன் நின்றார், கண் கனல் சிந்த முடுகுற்றார்;
மின் மின் என்னும் சூலமும் வேலும் மிசை ஓச்சி,
'கொல்மின் ! கொல்மின் ! கொன்று குறைத்து, குடர்
ஆரத்
தின்மின் ! தின்மின் !' என்று தெழித்தார், சிலர்
எல்லாம்.***

முன் முன்நின்றார் - *பிராட்டியின் முன்னாலேநின்றவர்களாகிய;* ***சிலர் எல்லாம் -*** *சில அரக்கிமார்கள்;* ***கண்கனல் சிந்த -*** *கண்களிலிருந்து நெருப்புச் சிதற;* ***முடுகுற்றார் -*** *(பிராட்டியின்பால்) விரைந்துபோய்;* ***மின்மின் என்னும் -*** *மின்னுகின்ற மின்னல் போலும்;* ***சூலமும் வேலும் -*** *சூலத்தையும் வாளையும்;* ***மிசை ஓச்சி -*** *தலைக்கு மேலே உயர்த்தி (இவளை);* ***கொல்மின் கொல்மின் -*** *கொல்லுங்கள் கொல்லுங்கள்;* ***கொன்று குறைத்து -*** *கொன்று துண்டுகளாக்கி;* ***குடர் ஆர -*** *வயிறு நிரம்ப;* ***தின்மின் தின்மின் -*** *தின்னுங்கள் தின்னுங்கள்;* ***என்று -*** *என்று கூறி;* ***தெழித்தார் -*** *அரட்டினார்கள்.*

முடுகுற்றார் -முற்றெச்சம், வினை எச்சப் பொருளில் வந்துள்ளது. மிசை - தலைக்கு மேலே. ஓச்சி - உயர்த்தி. மின்மின் - மின்னும் மின்னல். வெல்லும் வேலை வெவ்வேல் என்பதுபோல் வந்தது. குறைத்தல் - துண்டித்தல்.

இச் சந்தக்கலித்துறை மா - மா - விளம் - மா - காய் என்னும் ஐந்து சீர்களைப் பெற்றுவரும். இதனை வடநூலார் 'மத்த மயூரம்' என்பர். இத்தகு பாக்கள் இந்நூலில் 154 இடங்களில் காண்கிறோம் (மணிமலர் 76). ***(153)***

***5222. 'வையம் தந்த நான்முகன் மைந்தன் மகன் மைந்தன்,
ஐயன், வேதம்ஆயிரம் வல்லான், அறிவாளன்,
மெய் அன்புஉன்பால் வைத்துளது அல்லால், வினை
வென்றோன்
செய்யும் புன்மையாதுகொல் ?' என்றார், சிலர்
எல்லாம்.***

சிலர் எல்லாம்- *வேறுசில அரக்கிமார்கள் (பிராட்டியை நோக்கி;* ***வினை வென்றோன் -*** *செயலில் வெற்றி பெறும் இராவணன்;* ***வையம் தந்த -*** *உலகத்தைப் படைத்த;* ***நான்முகன் மைந்தன் -*** *பிரம்ம தேவனுடைய மகனான புலத்தியனது;* ***மகன் மைந்தன் -*** *மகனின் (விச்சிரவசு) புதல்வன்;* ***ஐயன் -*** *தன்னிகரற்ற தலைவன்;* ***வேதம் ஆயிரம் வல்லோன் -*** *ஆயிரம் வேதங்களை அறிந்தவன்;* ***அறிவாளன் -*** *அறிவிற் சிறந்தவன் (அவன்);* ***உன்பால் -*** *உன்னிடத்தில்;* ***மெய் அன்பு -*** *உண்மையான அன்பை;* ***வைத்துளது அல்லால் -*** *வைத்ததை அன்றி (அவன்);* ***செய்யும் புன்மை -*** *செய்யும் இழிவு;* ***யாது -*** *எதுவோ;* ***என்றார் -*** *என்று சொன்னார்.*

உயர்குடிப்பிறப்பும், கல்வியும் பெற்றவன். உன் காரணமாக இழிதொழில் செய்கிறான் என்றால் அதற்குக் காரணம் அவன் உன்பால் கொண்ட காதலே என்று கூறிப் பிராட்டியை மருட்டுகின்றனர். அரக்கியர் தம்மை அறியாமல் இராவணன் செயல் புன்மை என்கின்றனர். இராவணின் தந்தை விச்சிரவசு. விச்சிரவசுவின் தந்தை புலத்தியன். புலத்தியன் தந்தை பிரமன். சூர்ப்பனகை, தன்னைப் பூவிலோன் புதல்வன்

மைந்தன் புதல்வி என்று பேசுவதை முன்பு பார்த்தோம் (சூர்ப்ப - 39). சாமவேதம் ஆயிரம் சாகை உடையது. ஆதலின் அது ஆயிரவேதம் என்று சிறப்பிக்கப்பெற்றது. ஆயிரமறைப் பொருள் உணர்ந்து அறிவமைந்தாய் என்று இராவணன் புகழப்படுவான். ஐயன் - அழகியவன் என்பது ஏற்புடைப்பொருள் - பெண்டிர் விரும்புவது அழகையாதலின் இராவணன் அழகன் என்று அரக்கியர் குறித்தல் பொருத்தமன்றோ. ''இன்மையும் வனப்பும்'' பெண் விரும்புவது என்னும் பெருங்கதை.
(154)

5223. 'மண்ணில்தீய மானுயர் தத்தம் வழியோடும்,
பெண்ணில்தீயோய் ! நின் முதல் மாயும் பிணி
செய்தாய்,
புண்ணில்கோல் இட்டாலன சொல்லி; பொது
நோக்காது
எண்ணிக்காணாய், மெய்ம்மையும்' என்றார், சிலர்
எல்லாம்.

சிலர் எல்லாம்- *வேறுசில அரக்கிமார்கள்;* ***பெண்ணில் தீயோய் -*** *பெண்களுக்குள் தீயவளே;* ***புண்ணில் கோலிட்டாலன -*** *புண்ணிலே அம்பை ஏவினாற்போல;* ***சொல்லி -*** *கொடிய வார்த்தைகளைப் பேசி;* ***நின்முதல் -*** *உன் காரணமாக;* ***தீய மானுயர் -*** *தீய இராமலக்குவர்கள்;* ***தத்தம் வழியோடும் -*** *தங்கள் தங்கள் மரபுடன்;* ***மண்ணில் -*** *பூமியில்;* ***மாயும் பிணிசெய்தாய் -*** *அழிவதற்கு ஏதுவான நோயை உண்டு பண்ணினாய்;* ***பொதுநோக்காது -*** *எல்லோரையும் சமமாகப் பாராமல்;* ***எண்ணி -*** *(சிறப்புற)ஆராய்ந்து;* ***மெய்ம்மையை -*** *உண்மையை;* ***காணாய் -*** *பார்ப்பாயாக;* ***என்றார் -*** *என்று கூறினர்.*

வழி - மரபு.முதல் - காரணம். எண்ணில் காணாய் - என்று பாடங்கொண்டு பொது நோக்காது எண்ணில் மெய்ம்மை காணாய் என்று கூட்டி, பொதுவாகப் பாராமல் எண்ணினால் மெய்ம்மையைக் காணமாட்டாய் என்று உரை கூறினும் ஏற்கும் - பாரபட்சம் பாராதே என்றுஅறிவுறுத்துகிறார்கள். ***(155)***

5224. 'புக்க வழிக்கும், போந்த வழிக்கும், புகை வெந் தீ
ஒக்கவிதைப்பான் உற்றனை அன்றோ ? உணர்வு
இல்லாய் !
இக் கணம்இற்றாய்; உன் இனம் எல்லாம் இனி
வாழா;
சிக்க உரைத்தேம்' என்று தெழித்தார், சிலர் எல்லாம்.

சிலர் எல்லாம்- *வேறுசில அரக்கிமார்கள்;* ***உணர்வு இல்லாய் -*** *அறிவற்றவளே (நீ);* ***புக்க வழிக்கும் -*** *புகுந்த கணவன் மரபுக்கும்;* ***போந்த வழிக்கும் -*** *பிறந்த தந்தை மரபுக்கும்;* ***புகை வெந்தீ -*** *புகையுடன் கூடிய நெருப்பை;* ***ஒக்க -*** *ஒருசேர ;* ***விதைப்பான் உற்றனை அன்றோ -*** *அள்ளித் தெளிக்க வந்துள்ளாய் அல்லவா;* ***இக்கணம் இற்றாய் -*** *நீ இப்பொழுதே அழிந்தாய்;* ***உன் இனம் எல்லாம் -*** *உன் கூட்டம் முழுவதும்;* ***இனி வாழா -*** *இனிமேல் வாழப்போவதில்லை;* ***சிக்க உரைத்தேம் -*** *உறுதியாகச் சொன்னோம்;* ***என்று தெழித்தார் -*** *என்று கூறி அதட்டினர்.* *புக்கவழி - புகுந்த மரபு (தசரதன் மரபு) போந்த வழி -பிறந்த மரபு (சனகன் மரபு) சிக்க - உறுதியாக. அரக்கர் இயல்பு தெழித்துப்*

பேசுதல் போலும். நாவரசர், இராவணனை திண்ணமாத் தெழித்து நோக்கி உணரா ஆண்மையான், என்று இராவணப் பதிகத்தில் பேசுவார் (தேவாரம் 34). ***(156)***

5225. கொல்வான் உற்றோர் பெற்றியும், - யாதும் குறையாதாள்-
'வெல்வான், நம்கோன்; தின்னுமின்; வம்!' என்பவர் மெய்யும்,
வல் வாய்வெய்யோன் ஏவலும், எல்லாம் மனம் வைத்தாள்,
நல்லாள்; நல்லகண்கள் கலுழ்ந்தே நகுகின்றாள்.

யாதும்குறையாதாள் *- எத்துன்பத்தாலும் மனம்குறையப் பெறாத;* ***நல்லாள்*** *- பிராட்டி;* ***கொல்வான்*** *- கொல்லும் பொருட்டு;* ***உற்றோர் பெற்றியும்*** *- அணுகிய சில அரக்கிகளின் தன்மையையும்;* ***நம்கோன்*** *- நம் தலைவனான இராவணன்;* ***வெல்வான்*** *- வெற்றியடைவான் (ஆகையால்);* ***தின்னுமின்*** *- இவளைத் தின்னுங்கள்;* ***வம்*** *- வாருங்கள்;* ***என்பவர் மெய்யும்-*** *என்று கூறிய சில அரக்கியர்களின் உடற்பருமனையும்;* ***வல்வாய்*** *- கொடியமொழிபேசும்;* ***வெய்யோன்*** *- கொடிய இராவணனின்;* ***ஏவலும்*** *- கட்டளையையும்;* ***எல்லாம்*** *- யாவற்றையும்;* ***மனம் வைத்தாள்*** *- மனத்திலே எண்ணிப் பார்த்து;* ***நல்ல கண்கள் கலுழ்ந்து*** *- நல்ல கண்களில் கண்ணீர் ததும்பி;* ***நகுகின்றாள்*** *- சிரிப்பவளானாள்.*

பெற்றியும்,மெய்யும், ஏவலும் எல்லாம் மனம் வைத்தாள் கலுழ்ந்து நகுகின்றாள். வல்வாய் வெய்யோன் - எமன். ஏவலில் - அவன் தூதரைப் போல் என்பது பழையவுரை (அடை - பதி). நகுதல் - துயரம் மிகுதியால் வந்தது. கலுழ்தல் - கலங்குதல் - அழுதல். கண்தாம் கலுழ்வது எவன்கொல் என்பது வள்ளுவர் தந்த தொடர். ***(157)***

திரிசடை சொல்லால் சீதை தேறுதல்

5226. இன்னோரன்ன எய்திய காலத்து, இடை நின்றாள்,
'முன்னேசொன்னேன் கண்ட கனாவின் முடிவு, அம்மா!
பின்னே, வாளா பேதுறுவீரேல், பிழை' என்றாள்.
'அன்னே, நன்று!' என்றாள்; அவர் எல்லாம் அவிவுற்றார்.

இன்னோரன்ன *- இப்படிப்பட்ட அவலங்கள்;* ***எய்திய காலத்து*** *- (பிராட்டிக்கு) வந்த சமயத்தில்;* ***இடை நின்றாள்*** *- (அரக்கிகட்கும் பிராட்டிக்கும்) நடுவிலிருந்த திரிசடை (பிராட்டியை நோக்கி;* ***அம்மா*** *- தாயே;* ***கண்ட கனாவின் முடிவு*** *- அறித கனவின் முடிவை;* ***முன்னே சொன்னேன்*** *- முன்பு கூறினேன்;* ***பின்னே*** *- மறுபடியும்;* ***வாளா*** *- வீணாக;* ***பேதுறுவீரேல்-*** *மனங்கலங்கினால்;* ***பிழை என்றாள்*** *- குற்றம் என்று கூறினாள் (அப்போதுபிராட்டி);* ***அன்னே*** *- தாயே;* ***நன்று*** *- நீ கூறியது நல்லது;* ***என்றாள்*** *- என்றுகூறித் தேறினாள் (இம்மொழி கேட்ட);* ***அவரெல்லாம்*** *- வருத்திய அந்தஅரக்கிகள்;* ***அவிவுற்றார்*** *- அடங்கினார்கள்.*

திரிசடை கனவுகண்டதாகக் கூறியதைக் கேட்ட அரக்கிமார்கள் ஏதோ நம் அறியாததொன்று உள்ளது என்று யூகித்தறிந்து அமைதி பெற்றனர். திரிசடை பிராட்டியின்பால் கனவுச் செய்தியைக் கூறியபோது அரக்கிகள் துயின்றனர். ஆதலின் இப்போது திரிசடை மொழியிலிருந்து அதை அறிந்தனர் என்க. திரிசடை முன்பு கனவின் இடையில் விழித்துக்கொண்டாள். அதன் முடிவைக் கூறு என்று பிராட்டி திரிசடையின்பால் பேசினாள் - திரிசடை உறங்கி முடிவைக் கூறினாள் போலும். 'கனவின் முடிவு' என்னும் சொல் நாடக உத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்டது.
(158)

5227. அறிந்தார், அன்ன முச்சடை என்பாள் அது சொல்ல;
பிறிந்தார்சீற்றம்; மன்னனை அஞ்சிப் பிறிகில்லார்;
செறிந்தார் ஆயதீவினை அன்னார் தெறல்
எண்ணார்;
நெறிந்து ஆர்ஓதிப் பேதையும் ஆவி நிலை நின்றாள்.

அறிந்தார் அன்ன- *முக்காலமும் அறிந்தவரை ஒத்த;* ***முச்சடை என்பாள் -*** *திரிசடை என்பவள்;* ***அது சொல்ல -*** *அம்மொழியைக்கூற;* ***மன்னனை அஞ்சிப் பிரிகில்லார் -*** *அரசனுக்காகப் பயப்பட்டு சீதையை விட்டுப் பிரியாத அரக்கிகள்;* ***சீற்றம் பிரிந்தார் -*** *கோபத்திலிருந்து விலகினர்;* ***ஆய தீவினை அன்னார் -*** *அந்த தீவினைபோலும் அரக்கிகள்;* ***தெறல்எண்ணார் -*** *துன்புறுத்தநினையாமல்;* ***செறிந்தார் -*** *அடங்கியிருந்தனர்;* ***நெறிந்து ஆர் ஓதி -*** *சுருண்ட கூந்தலையுடைய;* ***பேதையும் -*** *பிராட்டியும்;* ***ஆவி நிலை நின்றாள் -*** *உயிர் நிலைக்கப் பெற்றாள்.*

அறிந்தார் -முக்காலமும் அறிந்த ஞானிகள். மன்னனை அஞ்சிப் பிரியாதார், சீற்றம் பிரிந்தார். தீவினை அன்னார் தெறல் என்றார் செறிந்தார், பேதையும் ஆவி நிலை நின்றாள் என்று கூறுக. திரிசடையைத் தமிழாக்கி முச்சடை என்றான்.
(159)

acharya.org

உருக்காட்டுப்படலம்

அனுமன் தன்னுடையமந்திர சக்தியினால் அரக்கியர்களுக்கு உறக்கத்தை வருவிக்கின்றான். அப்போது பிராட்டி பலவாறு புலம்புகிறாள். என்னைச் சிறையிலிருந்து பெருமான் விடுவிக்கின்ற காலத்தில் யான் என் கற்பை எப்படி மெய்ப்பிப்பேன் என்று மனம் நொந்து தற்கொலை செய்துகொள்ள மாதவிச் சோலைக்குச் செல்கிறாள்.

அங்கு அனுமன்வெளிப்பட்டு, யான் இராமதூதன்; நீ ஐயம் அடையாதே; கூறிய மொழிகளும், கொடுத்த அடையாளமும் உண்டு என்றான். அது கேட்ட பிராட்டி அவன்பால் நம்பிக்கைகொண்டு வீர! நீ யாவன்? என்றாள். அனுமன் தன் வரலாற்றையும், இராமபிரானின் திருமேனிப் பொலிவையும் விவரிக்கிறான். இவற்றைக் கேட்ட பிராட்டி தழலிலிட்ட மெழுகுபோல் மனம் உருகினாள். அப்போது அனுமன், இராமபிரான் சொல்லியனுப்பிய அடையாள மொழிகளைப் பகர்ந்தான். அடையாளம் கூறிய அனுமன், பெருமான் கொடுத்த திருவாழியைப் பிராட்டியிடம் காண்பித்தான். அதைக் கண்ட பிராட்டி பேருணர்வு பெற்றாள். திருவாழியை வாங்கி மார்பில் வைத்துக் கொண்டாள்; சிரத்தில் தாங்கினாள். கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டாள். உணர்ச்சி வயப்பட்ட பிராட்டி அனுமனுக்குச் சிரஞ்சீவிப் பதத்தைத் தருகிறாள். அப்போது அனுமன் பிராட்டியைப் பிரிந்த பிறகு இராமன் உற்ற துன்பத்தையும் அவன் சுக்கிரீவனுடன் நட்புக் கொண்டதையும், இராவணனை வென்ற வாலியைக் கொன்றதையும் பிறவற்றையும் விரிவாகச் சொன்னான். அது கேட்ட பிராட்டி இச்சிறு உருவத்தோடு எங்ஙனம் கடல் கடந்தாய் என்று வினவ, அனுமன் தன் பேருருவைக் காட்டுகிறான். அது கண்டு தேவி வியந்தாள். பேருருவை அடக்குக! என்றாள். அனுமன் சிற்றுருக் கொண்டு பணிந்து நின்றான்.

இப்படலம்சம்சார மண்டலத்தில் உழல்கின்ற புனித ஆன்மாவுக்கு இறைவனால் அனுப்பப் பெற்ற குரவர்பிரான் நம்பிக்கை ஊட்டுவதையும், ஆன்மா தெளிவு பெறுவதையும் குறிப்பால் உணர்த்துகிறது என்பர்.

திருவாழியைஅனுமன் பிராட்டியின்பால் தருதல் குரவர்பிரான் புனித ஆன்மாவுக்குத் தீட்சை வழங்குதலைக் குறிக்கும்.**சந்தக் கலித்துறை**

5228. ‘காண்டற்குஒத்த காலமும் ஈதே; தெறு காவல்
தூண்டற்கு ஒத்தசிந்தையினாரும் துயில்கில்லார்;
வேண்டத்துஞ்சார்’ என்று, ஒரு விஞ்சை வினை
செய்தான்;
மாண்டுஅற்றாராம் என்றிட, எல்லாம் மயர்பு உற்றார்.

(யான்)

காண்டற்கு ஒத்த- பிராட்டியைக் காண்பதற்கேற்ற; **காலமும் ஈதே -** காலமும் இதுவேயாகும் (ஆனால்); **தெறுகாவல் -** வருத்துகின்ற பாதுகாப்பை (செய்ய); **தூண்டற்கு ஒத்த -** (ஏவுதற்குப் பொருத்தமான; **சிந்தையினார் -** உள்ளம் உடையவர்கள்; **துயில்கில்லார் -** உறங்காமல் உள்ளனர்; **வேண்ட -** யான் மனத்தால் விரும்ப; **துஞ்சார் -**

உறங்கார்; **என்று -** *கருதி (அனுமன்);* **ஒரு -** *ஒப்பற்ற;* **விஞ்சை -** *ஒரு மந்திரத்தை;* **வினைசெய்தான் -** *தொழில்படச் செய்தான் (பிரயோகித்தான்);* **எல்லாம் -** *எல்லா அரக்கிகளும்;* **மாண்டு அற்றார் என்றிட -** *இறந்து உயிரற்றவர் போல;* **மயர்வுற்றார் -** *மயக்கம் அடைந்தனர்.*

துாண்டுதல்,ஏவுதல், சிந்தை காவல் செய்யத் துாண்டுகிறது. வினை செய்தல், தொழிற்படுத்தல். அற்றார் - உயிரற்றவர்கள். அனுமன் 'கல்லாத கலை இல்லை' என்று முன்பு பேசப்பட்டான். ஆதலின் மந்திரத்தால் அரக்கிகள் உறங்கச் செய்தான். மனோவாற்றலால் உறங்கச் செய்யமுடியும் என்பதை உலகம் இன்று காண்கிறது.
(1)

சீதையின் துயரமொழிகள்.

5229. துஞ்சா தாரும் துஞ்சுதல் கண்டாள்; துயர் ஆற்றாள்;
நெஞ்சால்ஒன்றும் உய் வழி காணாள்,
நெகுகின்றாள்;
அஞ்சாநின்றாள்,பல் நெடு நாளும் அழிவுற்றாள்,
எஞ்சா அன்பால்,இன்ன பகர்ந்து, ஆங்கு, இடர்
உற்றாள்.

பல்நெடுநாளும்அழிவுற்றாள் - *பலநாட்கள் துன்புற்றபிராட்டி;* **துஞ்சாதாரும் -** *உறங்காத அரக்கிமார்கள்;* **துஞ்சுதல் கண்டாள் -** *உறங்குவதைப் பார்த்து;* **துயர் ஆற்றாள் -** *துன்பத்தைப்*
பொறுக்க முடியாமல்; **நெஞ்சால் -** *உள்ளத்தால்;* **உய்வழி -** *தப்பிச் செல்லும் வழி;* **ஒன்றும் காணாள் -** *சிறிதும் அறியாமல்;* **நெகுகின்றாள் -** *மனம் நெகிழ்ந்து;* **அஞ்சா நின்றாள் -** *பயமடைந்து;* **எஞ்சா அன்பால் -** *குறையாத அன்புடன்;* **இன்ன பகர்ந்து -** *இவற்றைக்கூறி;* **ஆங்கு இடர் உற்றாள் -** *அங்கே துன்பம் அடைந்தாள்;* **பகர்தல் -** *மனத்துடன் பேசுதல்.*

பிராட்டி,உறங்காத அரக்கிகள் உறங்குவதைப் பார்த்து வழியறியாமல் இவற்றைக் கூறித் துன்புற்றாள். கண்டாள், ஆற்றாள், காணாள், நெகுகின்றாள் முதலிய முற்றுக்கள் எச்சப் பொருளில் வந்தன. அழிவுறுவாள் - என்னும் வினையாலணையும் பெயர் எழுவாய். துஞ்சுதல் - உறங்குதல். ***(2)***

கலி விருத்தம்

5230. கரு மேகம்,நெடுங் கடல், கா அனையான்
தருமே, தனியேன்எனது ஆர் உயிர்தான் ?
உரும்ஏறு உறழ்வெஞ் சிலை நாண் ஒலிதான்
வருமே ? உரையாய், வலியார் வலியே !

வலியார் வலியே- *வலிமைமிகுந்த இராமலக்குவர்பால் உள்ள வலிமையே **!;*** **கருமேகம் -** *கருத்த மேகமும்;* **நெடுங்கடல் -** *நெடுங்கடலும்;* **கா -** *சோலையும்;* **அனையான் -** *ஒத்த இராமபிரான்;* **தனியேன் -** *தனித்திருக்கும்;* **எனது ஆருயிர் -** *எனது*

(ஆருயிரை) அரிய உயிரை; **தருமே -** எனக்குத் தருவாரா ?; **உரும் ஏறு உறழ் -** பேரிடி போன்ற; **வெஞ்சிலை நாண் ஒலி -** கொடிய வில்லின் ஒலியானது; **வருமே -** இலங்கைக்கு வருமா; **உரையாய் -** கூறுக.

இராமபிரானுக்குமேகம் முதலானவை உவமை. ஆழ்வார், கற்பகக் காவன நற்பெருந் தோளற்கு (திருவாய் 6.6.6) என்றார். அதைப்பின்பற்றி இராமபிரானைக் 'கா' என்றார். தேசிகன், இராமபிரானை, 'நடையாடும் பாரிசாதம்' என்று ரகுவீரகத்தியத்தில் பேசினார் (தண்டகா தபோவந ஜங்கம பாரிஜாத) ஆருயிர்தான் ஒலிதான் - தான் உரை அசை. வலியார் விதியே - என்னும் பாடம் ஒதுக்கப்பட்டது. இராமனின் வில்லை நம்பியிருக்கும் பிராட்டி, விதியை அழைத்துப் பேசாள் என்பது சிலருடைய கருத்தாக இருக்கும். இவ்விருத்தம் மா - புளிமா - புளிமா - புளிமா - என்னும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும். இப்பாடல் நேரசையில் தொடங்கினால் 11எழுத்தையும்நிரையசையில் தொடங்கினால் 12 எழுத்தையும் பெற்றுவரும். இப்பாடல்கள் இந்நூலில் 212 இடங்களில் காட்சி தருகின்றன. **(3)**

5231. 'கல்லா மதியே ! கதிர் வாள் நிலவே !
செல்லா இரவே !சிறுகா இருளே !
எல்லாம் எனையேமுனிவீர்; நினையா
வில்லாளனை,யாதும் விளித்திலிரோ ? +

கல்லா மதியே - (நன்மையைப்) பயின்று அறியாத சந்திரனே; **கதிர்வாள் நிலவே -** சூரியனின் ஒளியைப் பெற்ற நிலவே; **செல்லா இரவே -** கழியாத இராக்காலமே; **சிறுகா இருளே -** குறைவற்ற இருளே; **எல்லாம் -** நீங்கள் யாவரும்; **எனையே முனிவீர் -** தனித்துள்ள என்னையே சீறுகிறீர்; **நினையா -** என்னைக் கருதிப்பாராத; **வில்லாளனை -** வில்லேந்திய இராமபிரானை; **யாதும் விளித்திலிர் -** சிறிதும் கோபிக்கமாட்டீர்.

கல்லா - பயிலாதகல்லாமதியே என்பதில் உள்ள 'கல்லா' என்பதை செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டெச்சமாக்கிக் 'கற்றமதியே' எனப் பொருள் கோடலும் நன்று.

கல்லா இளைஞர்(பொருநர் - ஆற்றுப்படை 100) என்னும் தொடருக்கு இனியர் 'முற்றக் கற்ற இளையர்' என்று பொருள் கூறினர். கல்லா என்பது செய்யா என்னும் எச்சம் என்றார். கற்ற சந்திரன், இப்படிச் செய்யலாமா என்றால் பொருள் சிறக்கும். மதியின் கல்வியைப் பற்றிப் பேச வேண்டா. அவன் வில்லைக்கண்டு அஞ்சினிரோ என்று குறிப்பிடுகின்றாள். இதுவும் அடுத்த பாடலும் ஒரு தொடர். ஓ. அசை.
(4)

5232. 'தழல் வீசி உலாவரு வாடை தழீஇ
அழல்வீர்; எனதுஆவி அறிந்திலிரோ ?
நிழல் வீரைஅனானுடனே நெடு நாள்
உழல்வீர்;கொடியீர் ! உரையாடிலிரோ ? +

கொடியீர் - மதிமுதலிய கொடியவர்களே (நீங்கள்); **தழல்வீசி -** நெருப்பைப் பரப்பி; **உலா வரு -** திரிந்து வருகின்ற; **வாடை தழீஇ -** வாடைக்காற்றைத் தழுவி; **அழல்வீர் -** (என்னைச்) சுடுகின்றீர்; **எனது ஆவி அறிந்திலிரோ -** என் உயிரின் தன்மை

அறியீரோ; ***நிழல்வீரை அன்னானுடனே-*** *ஒளிவீசும் கடல்போன்ற இராமனுடன்;* ***நெடுநாள் உழல்வீர் -*** *நீண்ட நாட்கள் பழகியிருக்கிறீர்கள்;* ***உரையாடிலிரோ -*** *(உயிர்பற்றிப்) பேசவில்லையோ.*

நீங்கள்இராமனுடன் பேசியிருந்தால் அவர் என் உயிரின் இயல்பைக் கூறியிருப்பார். நீங்கள் என்னை வருந்தீர். நீங்கள் அவனுடன் அதுபற்றிப் பேசவில்லையோ, பிரிந்தாரை வாட்டும் மதி முதலானவை காவிய நாயகர்களால் இகழப்படும் - நைடதம் முதலானவற்றில் இதைக் காணலாம். வீரை - கடல் - செழுந்தென்றல் அன்றில் .... திரைவீரை என்மேல் பகையாட ஆடும். (திருமாளிகைத் தேவர் - உறவாகிய யோகம். 5 ***(5)***

5233. 'வாராது ஒழியான் எனும் வண்மையினால்,
ஓர் ஆயிர கோடிஇடர்க்கு உடையேன்;
தீராய் ஒரு நாள்வலி - சேவகனே !
நாராயணனே ! தனிநாயகனே ! *+*

(இராமபிரான்)

வாராது ஒழியான்- *இங்கேவாராமல் அமைதி பெறான்;* ***எனும் -*** *என்கின்ற ;* ***வண்மையினால் -*** *அவன் கருணை மிகுதியால்;* ***ஓர் ஆயிர கோடி -*** *பல்கோடியாகப் பெருகிவரும்;* ***இடர்க்கு உடையேன் -*** *துன்பங்கட்குத் தளராமல் உள்ளேன்;* ***சேவகனே -*** *வீரம் உடையவனே;* ***நாராயணனே -*** *திருமால் போன்றவனே;* ***தனி நாயகனே -*** *ஒப்பற்ற தலைவனே;* ***ஒருநாள் -*** *ஒருதினம்;* ***வலி தீராய் -*** *என்னுடைய நோவைத் தீர்ப்பாயாக.*

அரசர்களைத்திருமாலாகப் பேசுவது மரபு. அது பற்றித் திருமால் என்று கூறினாள் என்றும் கொள்ளலாம். இதனைப் பூவை நிலை' என்று தமிழ் மரபு பேசும். வலி - நோவு. 'வலியானே யான்பட்ட வலிகாணவாராயோ' (கம்ப. 2833.) இப்பாடலில் உள்ள 'வலி' அனைவர்க்கும் தீராவலியாக உள்ளது. ஏகநாயகன், தனி நாயகன் (கடவுள்) 'ஏகநாயகனை இமயவர்க்கு அரசை' (திருவிசை - சேந்தன் 1-1) ***(6)***

5234. 'தரு ஒன்றிய கான் அடைவாய், "தவிர் நீ;
வருவென சில நாளினில்; மா நகர்வாய்
இரு" என்றனை;இன் அருள்தான் இதுவோ ?
ஒருவென் தனிஆவியை உண்ணுதியோ ? *+*
(ஐயனே)

தரு ஒன்றிய - *மரங்கள் சேர்ந்துள்ள;* ***கான் அடைவாய் -*** *காட்டை அடைய விரும்புபவளே;* ***நீ தவிர் -*** *நீ அந்த எண்ணத்தை விடு;* ***சில நாளினில் -*** *சில தினங்களிலே;* ***வருவென் -*** *(நான்) திரும்பி வருவேன்;* ***மாநகர்வாய் -*** *பெரிய நகரின் கண்ணே;* ***இரு -*** *(அதுவரை) இருப்பாயாக;* ***என்றனை -*** *என்று கூறினாய்;* ***இன் அருள் இதுவோ -*** *உனது இனிய கருணை இப்படிப்பட்டதோ?* ***ஒருவென் -*** *தனித்துள்ள என்னுடைய;* ***தனி ஆவியை -*** *ஆதாரம் இல்லாத உயிரை;* ***உண்ணுதியோ -*** *உண்ணுகின்றாயோ.*

அடைவாய் -அடையும் சமயத்தில் என்றும் கூறலாம். 'நான் கானகம் வந்தால் துன்புறுவேன் என்று என் வருகையை மறுத்த நீ இன்று நான் சிறையில் இருக்கும் போது வாராமல் உள்ளாய். உன் அருள் இப்படிப்பட்டதோ' என்றாள். உயிர் உண்ணுதல் - உயிரை வாட்டுதல். உருக்கி என் உயிரொடும் உண்டு போனவன். (கம்ப. 533) என்று முன்பு பேசுகிறாள். இறைவனுக்கு உயிருண்ணி என்னும் பெயர் உள்ளதை அறிக. (திருவாசகம்) தான் - உரையசை. ***(7)***

5235. 'பேணும் உணர்வே ! உயிரே ! பெரு நாள் நாண் இன்றுஉழல்வீர்; தனி நாயகனைக் காணும் துணையும்கழிவீர்அலிர்; நான் பூணும் பழியோடுபொருந்துவதோ ?

பேணும் - *(என்னால்)பாதுகாக்கப் பெற்ற;* **உணர்வே -** *அறிவே;* **உயிரே -** *உயிரே (நீங்கள்);* **பெருநாய் -** *பலநாட்கள்;* **நாண் இன்று -** *வெட்கம் இல்லாமல் (என்னுடன்);* **உழல்வீர் -** *வருத்தமடைகிறீர்கள்;* **தனி நாயகனை -** *ஒப்பற்ற தலைவனான இராமபிரானை;* **காணும் துணையும் -** *யான் சந்திக்கும் வரை;* **கழிவீர் அலீர் -** *(என்னைவிட்டு) நீங்கமாட்டீர்கள்; (நீங்கள் நீங்காமையால்)* **நான் -** *யான்;* **பூணும் -** *ஏற்றுக்கொண்டுள்ள;* **பழியோடு -** *நிந்தையுடன்;* **பொருந்துவதே -** *ஒன்றுபட்டு வாழ்வதா ?.*

உயிர்முதலானவைதன்னைவிட்டு நீங்காமையால் தனக்குப் பழி வந்துள்ளது என்று பிராட்டி கருதுகின்றார். புகழ் எனில் உயிரும் கொடுப்பது நல்லோரியல்பு. அது வாய்க்கப் பெறாது பேசியபேச்சு. இன்று என்னும் எச்சம் இன்றி என வந்தது. வினை எஞ்சு இகரம் உகரமாய் வரும் என்பது விதி. 'மனனே! பெருநாள், பிரியாது உழல்வாய் (கம்ப. 1163) என்று முன்பும் பிராட்டி பேசினாள். ***(8)***

5236. 'முடியா முடி மன்னன் முடிந்திடவும் படி ஏழும் நெடுந்துயர் பாவிடவும், மடியா நெறி வந்துவனம் புகுதும் கொடியார் வரும் என்று, குலாவுவதோ ?'

முடியா - *இறப்பு இல்லாத;* **முடிமன்னன் -** *முடி சூடிய தசரதன்;* **முடிந்திடவும் -** *இறந்து படவும்;* **படி ஏழும் -** *ஏழு உலகங்களிலும்;* **நெடுந்துயர் -** *பெருந்துன்பம்;* **பாவிடவும் -** *பரவிப் பெருகவும்; (இவற்றால் மனம் இரங்காமல்)* **மடியா நெறி வந்து -** *முடிவற்ற வழியிலே வந்து;* **வனம் புகுதும் -** *காட்டிலே வாழப்புகுந்த;* **கொடியார் -** *கொடியவரான இராமன்;* **வரும் என்று -** *வந்து காண்பான் என்று (நீங்கள்);* **குலாவுவதோ -** *மகிழ்ச்சியடைவதா.*

மன்னன்இறந்தும், மக்கள் கெஞ்சியும் இரங்காத மனம் என் பொருட்டா, இரங்கப் போகிறது என்கிறாள். தலைவி, ஊடலால் தலைவனைக் 'கொடியன்' என்று கூறுவாள். கடுவனும் அறியும் அக்கொடியோனையே (குறுந் - 26) தமிழ்த்தெய்வம் உ.வே.சா அங்கு வரைந்தவற்றைக் காண்க. கடியன், கொடியன் நெடியமால் என்று சடகோபர் பேசினார் (திருவாய் 5-3-5) செய்யும் எனும் வாய்பாட்டு முற்று பலர்பாலில் வாராது.

கொடியார் என்று பாடம் கொள்வது நேரிதன்று; 'கொடியான்' என்ற பாடம் சிறப்புடைத்து. ***(9)***

சீதை உயிர்விடத்துணிதல்.

5237. என்றுஎன்று, உயிர் விம்மி, இருந்து அழிவாள்,
மின் துன்னும்மருங்குல் விளங்கு இழையாள்;
'ஒன்று என்உயிர் உண்டு எனின், உண்டு இடர்;
யான்
பொன்றும்பொழுதே, புகழ் பூணும்' எனா,

மின்துன்னும் - *மின்னலைஒத்திருக்கும்;* ***மருங்குல் -*** *இடையையும்;* ***விளங்கு இழையாள் -*** *விளங்கும் ஆபரணத்தையும் உடைய பிராட்டி;* ***என்று என்று -*** *என்று பலவாறு நினைந்து;* ***உயிர் விம்மி -*** *பெருமூச்சுவிட்டு;* ***அழிவாள் -*** *வருத்தம் அடைவாளாகிய பிராட்டி;* ***இருந்து -*** *உறுதிபெற்று;* ***ஒன்று -*** *என்னுடன் ஒன்றுபட்டுள்ள;* ***என் உயிர் உண்டு எனின் -*** *என் உயிர் இருந்தது என்றால்;* ***இடர்உண்டு -*** *துன்பம் உள்ளதாகும்;* ***யான் -*** *நான்;****பொன்றும் பொழுதே -*** *இறக்கும்சமயத்தில்தான்;* ***புகழ் பூணும் -*** *புகழ் என்னைச் சேரும்;* ***எனா -*** *என்று கருதி.*

துன்னும் - உவமவாசகம் - வட நூலார் வேற்றுமை உருபை ஆர்த்தி என்றும் கூறுவர் (பிரயோக விவேகம்) இருந்து - வைராக்கியம் பெற்றது. இழையாள் அழிவாள் - அழிவாள் முற்றெச்சம். எனா - செயா எனும் வாய்பாட்டுச் சொல். என்று எனும் பொருள் தரும். 'இறந்தால் துன்பம் நீங்கும் என்று நினைப்பது முறையல்ல' என்பதைப் பிராட்டியின் மூலம் அறிய இவ்வண்ணம் பேசப்பெற்றது போலும். ***(10)***

கலிவிருத்தம்

5238. 'பொறை இருந்து ஆற்றி, என் உயிரும் போற்றினேன்,
அறை இருங்கழலவற் காணும் ஆசையால்;
நிறை இரும் பல்பகல், நிருதர் நீள் நகர்ச்
சிறை இருந்தேனை,அப் புனிதன் தீண்டுமோ ?

அறை - *ஒலிக்கின்ற;* ***இருங்கழலவன் -*** *பெரிய வீரக்கழல் அணிந்த இராமபிரானை;* ***காணும் ஆசையால் -*** *காண வேண்டும் என்னும் விருப்பத்தால்;* ***பொறையிருந்து -*** *பொறுமையுடன் இருந்து;* ***ஆற்றி -*** *அமைதிப்படுத்தி;* ***என் உயிரும் -*** *என்னுடைய உயிரையும்;* ***போற்றினென் -*** *(நீங்காதபடி) பாதுகாத்தேன். (ஆனால்);* ***நிருதர் நீள் நகர் -*** *அரக்கர்களின் பெரிய நகரில்;* ***நிறை இரும் பல்பகல் -*** *மிகுதியான பல நாட்கள்;* ***சிறையிருந்தேனை -*** *சிறையிலிருந்த என்னை;* ***அப்புனிதன் -*** *அந்த ஒப்பற்ற இராமபிரான்;* ***தீண்டுமோ -*** *தொடுவானோ.*

சிறையிருப்புஇழிவாகக் கருதப் பெற்றது ஆதலின் பிராட்டி இப்படிப் பேசினாள். ஆனால் பிராட்டி இருப்பால் சிறை புனிதம் பெற்றது. இராமனைக் காணும் ஆசையால் உயிருடன் இருப்பதாகப் பேசினாள். 'புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைக் காணலாம் இன்னும்

என்னும் காதலால் இருந்தேன்' - (கம்ப. 7653.) என்று பிராட்டி பின்பு பேசுவாள் போற்றுதல் - காத்தல். போற்றின் அரியவை போற்றல் (திருக்குறள் 613) ஆற்றி - அமைதிப்படுத்தி. இக்கலிவிருத்தம் விளம் - விளம் - மா - கூவிளம் என்னும் 4 சீர்களைப் பெற்றுவரும். இவ்விருத்தம் இந்நூலில் 2177 முறை காட்சி தருகின்றது (மணிமலர். 76) ***(11)***

5239. 'உன்னினர்பிறர் என உணர்ந்தும், உய்ந்து, அவர்
சொன்னனசொன்னன செவியில் தூங்கவும்,
மன் உயிர்காத்து, இருங் காலம் வைகினேன்;
என்னின், வேறுஅரக்கியர், யாண்டையார்கொலோ ?

பிறர் - *அயலவர்;* ***உன்னினர் -*** *என்னை நினைத்து விட்டார்;* ***என உணர்ந்தும் -*** *என்று அறிந்தும்;* ***உய்ந்து -*** *(அதனால் இறவாமல்) பிழைத்து;* ***அவர் சொன்னன சொன்னன -*** *அயலவர் கூறிய இழிமொழிகள்;* ***செவியில் தூங்கவும் -*** *செவியிலே தங்கியிருக்கவும்;* ***மன்உயிர் காத்து -*** *நிலைபெற்ற உயிரைப் பாதுகாத்து;* ***இருங்காலம் -*** *நீண்ட காலம்;* ***வைகினேன் -*** *சிறையில் தங்கினேன்;* ***என்னின் -*** *என்னைப் போல;* ***வேறு -*** *மாறுபட்ட;* ***அரக்கியர் -*** *அரக்கிகள்;* ***யாண்டையார் -*** *எவ்விடத்துள்ளனர் ? தினைத் துணையாம்பழியும் சான்றோர்க்குப் பனைத் துணையாகும். ஆதலின் பிராட்டி இராவணன் தன்னை நினைக்க நேர்ந்தது குறித்து வருந்துகிறாள். பிறர் நெஞ்சு புகுதல் பத்தினிப் பெண்டிர்க்குத் தகாது என்று பேசியது வேறு. இவர்கள் புகக் கூடாது. பிறர் நினைப்பதால் பழிவரும் என்பது பிழை. யான் பிறர் கருதியும் உயிருடன் வாழ்கிறேன். யானே அரக்கி என்று பிராட்டி நினைக்கிறாள். கொல், ஓ - அசைகள்.* ***(12)***

5240. 'சொல்பிரியாப் பழி சுமந்து தூங்குவேன்;
நல் பிறப்புஉடைமையும் நாணும் நன்றுஅரோ !
கற்புடைமடந்தையர், கதையுளோர்கள்தாம்,
இல் பிரிந்துஉய்ந்தவர் யாவர் யான் அலால் ?

பழிபிரியாச்சொல் - *நிந்தையிலிருந்து விலகாத சொற்களை;* ***சுமந்து -*** *தாங்கி;* ***தூங்குவென் -*** *கவலையற்றிருக்கும் என்னுடைய;* ***நல் -*** *நல்ல;* ***பிறப்புஉடைமையும் -*** *சிறந்த குடிப்பிறப்பாகிய செல்வமும்;* ***நாணும் -*** *நாணமும்;* ***நன்று -*** *மிகமிக நன்றாக உள்ளது;* ***கற்புடை மடந்தையர் -*** *கற்புடையபெண்களிலும்;* ***கதை உளோர்கள் -*** *வரலாற்றில் பேசப்படுபவர்களிலும்;* ***இல்பிரிந்து -*** *கணவனைப் பிரிந்து;* ***உய்ந்தவர் -*** *உயிருடன் வாழ்பவர்;* ***யான்அலால் -*** *என்னைத் தவிர;* ***யாவர் -*** *வேறு எவர் உள்ளனர்.*

வாழும் பெண்கள்வரலாற்றுப் பெண்கள், கணவனைப் பிரிந்ததும் இறந்தனர். என்னைப் போல் எவர் உயிருடன் வாழ்ந்தனர். இல் - கணவன். புதுவழக்கு - இல்லாள் என்பதே மரபு. ஆனால் இல்லான் என்று சேக்கிழார் பேசினார் (காரைக்கால்) கவிச்சக்கரவர்த்தியும் அம்மரபைப் பேசுகின்றார் போலும். தாம் - உரை அசை.கதையுளோர்கள் கற்புடைமடந்தையர் என்று கூட்டிக் கதையிலே பேசப்படும் கற்புடைப் பெண்கள் என்று பொருள் கூறப்பெற்றது. கதையின் போக்கை ஆராய்ந்து முடிவு காணுதல் முறை. நன்று - இகழ்ச்சி. அரோ - அசை. ***(13)***

5241. **‘ “பிறர்மனை எய்திய பெண்ணைப் பேணுதல்**
திறன் அலது”என்று, உயிர்க்கு இறைவன்
தீர்ந்தனன்;
புறன் அலர்,அவன் உற, போது போக்கி, யான்,
அறன் அலதுஇயற்றி, வேறு என் கொண்டு
ஆற்றுகேன் ?

பிறர்மனைஎய்திய - *அயலவர் வீட்டைஅடைந்த;* **பெண்ணைப் பேணுதல் -** *பெண்ணை விரும்புதல்;* **திறன் அலது என்று -** *ஒழுக்கம் அற்ற செயல் என்று;* **உயிர்க்கு இறைவன் -** *என் உயிரின் தலைவனான இராமபிரான்;* **தீர்ந்தனன் -** *என்னைக் கைவிட்டு விட்டான்;* **புறன் -** *வெளி உலகில்;* **அவன் அலர் உற -** *அந்த இராமபிரான் பழிச்சொல் பெற;* **அறன் அலது இயற்றி -** *இல்லற நெறிக்கு மாறுபட்டதைச் செய்து;* **போது போக்கி -** *(இறவாமல்) காலத்தைக் கழித்து (வாழும்);* **யான் -** *நான்;* **வேறு -** *தனியாக;* **என் கொண்டு -** *எதை ஆதாரமாகக் கொண்டு;* **ஆற்றுகேன் -** *உயிரை வைத்திருப்பேன்.*

திறம் -ஒழுக்கம், மேன்மை, புகழ் என்னும் பொருள் தரும். அனைத்தும் ஈண்டு ஏற்கும். தீர்தல் - கைவிடுதல். போது போக்குதல் - குறிக்கோளின்றி இருத்தல். ‘பொழுது போக்கிப் புறக்கணிப்பாரையும்’ என்பர் நாவேந்தர். ஆற்றுதல் - பிழைத்தல் (உய்தல்) ஆற்றுதல், வலிதல், உய்தல் ஆகும் (பிங்கலம் 1828) **(14)**

5242. **‘எப் பொழுது, இப் பெரும் பழியின் எய்தினேன்,**
அப் பொழுதே,உயிர் துறக்கும் ஆணையேன்;
ஒப்பு அரும் பெருமறு உலகம் ஓத, யான்,
துப்பு அழிந்துஉய்வது, துறக்கம் துன்னவோ ?

இப்பெரும்பழி - *இந்தப்பெரிய பழியை;* **எப்பொழுது எய்தினேன் -** *எப்போது அடைந்தேனோ;* **அப்பொழுது -** *அந்தச் சமயத்திலேயே;* **உயிர்துறக்கும் -** *உயிரை விட்டு விடும்;* **ஆணையேன் -** *ஆன்றோர் மரபை உடைய யான்;* **உலகம் -** *உலக மக்கள்;* **ஒப்பரும் பெருமறு -** *ஒப்பற்ற பெரிய நிந்தையை;* **ஓத -** *கூறிக்கொண்டிருக்க(கவலைப்படாத);* **யான் -** *நான்;* **துப்பு அழிந்து உய்வது -** *பெருமை அழிய வாழ்வது;* **துறக்கம் துன்னவோ -** *சுவர்க்கத்தை அடையவோ.*

பழி -இலங்கையில் சிறையிருத்தல். துப்பு - பெருமை. ஆணை - ஆன்றோர் மரபு (கம்பராமாயண அகராதி) துறக்கம் துன்னவோ, எதிர்மறைத் தொனி. உயிர்துறத்தல் - உயிரை விட்டுவிடுதல். பழியின் - என்பதில் உள்ள ‘இன்’ அசை. கற்பினின் திரிதல் இன்றி (சிந்தாமணி 604) இனியர், ‘இன்’ அசை என்றார். உலகம் பெரும்பழி ஓத யான் உய்வது துறக்கம் துன்னவோ எனக்கூட்டுக. **(15)**

5243. **‘அன்பு அழிசிந்தையர் ஆய ஆடவர்,**
வன் பழிசுமக்கினும் சுமக்க; வான் உயர்,
துன்பு அழி,பெரும் புகழ்க் குலத்துள் தோன்றினேன்;
என் பழிதுடைப்பவர், என்னின் யாவரே ?

அன்பு அழி - அன்பைத்தவிர்த்த; **சிந்தையர் ஆய** - உள்ளத்தைப் பெற்றவரான; **ஆடவர்** - இராம லக்குவர்கள்; **வன்பழி** - கொடும்பழியை; **சுமக்கினும் சுமக்க** - சுமந்தாலும் சுமக்கட்டும் (கவலையுறேன்); **வான் உயர்** - வான்வரை உயர்ந்த; **துன்பு அழி** - பிறர் துன்பத்தைப் போக்கும்; **பெரும் புகழ்** - மிக்க புகழ் பெற்ற; **குலத்துள் தோன்றினேன்** - குலத்திலே பிறந்த யான்; **என்பழி** - என்னுடைய நிந்தையை; **துடைப்பவர்** - போக்குபவர்கள்; **என்னின்** - என்னைவிட; **யாவர்** - எவர் உள்ளார்.

அழிசிந்தையர் -தவிர்த்த உள்ளத்தை உடையவர். அழிதல் - தவிர்தல். என் இறப்பால் இராமலக்குவர்களுக்கும் பழிவரும். அதுபற்றிக் கவலேன் என்று வெறுத்துப் பேசுகிறாள். எம் குலம் பிறர் துன்பத்தைப் போக்கும். பிறரால் துன்பத்தைத் துடைத்தலை விரும்பாது. ஆதலால் யான் என் (துன்பத்தை) பழியைத் துடைத்துக் கொள்வேன் என்கிறாள். 'வானுயர் தோற்றம்' என்னும் திருக்குறளில் (குறள். 272) அழகர் வானுயர் தோற்றம் என்பது வான்தோய் குடி (நாலடி 142) என்றாற் போல இலக்கணை. கவிச்சக்கரவர்த்தி இதனை ஒற்றி, 'வான் உயர் .... குலம் என்றார்.
(16)

5244. 'வஞ்சனைமானின் பின் மன்னைப் போக்கி, என்
மஞ்சனை வைது,"பின் வழிக் கொள்வாய்" எனா.
நஞ்சு அனையான்அகம் புகுந்த நங்கை யான்
உய்ஞ்சனென்இருத்தலும், உலகம் கொள்ளுமோ ?

வஞ்சனைமானின் பின் - பொய் மானுக்குப் பின்னே; **மன்னைப் போக்கி** - தலைவனான இராமபிரானை அனுப்பிவிட்டு; **என் மஞ்சனை** - என் மகனான இலக்குவனை; **வழிக்கொள்வாய் என** - இராமனைத் தேடிச் செல்க என்று; **பின்வைது** - பிறகு இழித்துப்பேசி; **நஞ்சு அனையான்** - விடம் போன்ற இராவணனின்; **அகம் புகுந்த** - வீட்டை அடைந்த; **நங்கை யான்** - பெண்ணாகிய யான்; **உய்ஞ்சனென்** - உயிர் பிழைத்து; **இருத்தலும்** - (இறவாமல்) இருப்பதை; **உலகம் கொள்ளுமோ** - உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளுமா.

இயல்பாகநிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியை உள்நோக்கம் உடையதாகப் பேசுவது உலக மரபு. மானின்பின் இராமனைப் போக்கியது, இலக்குவனை அனுப்பியது யாவும் சந்தர்ப்பத்தால் நேர்ந்தது. தான் செய்யாத குற்றத்தைச் செய்ததாகப் பிராட்டி கருதுகிறாள். இலக்குவன் பால் கொண்ட பாசம் மஞ்சன் என்பதால் புலனாகிறது மஞ்சன் - மகன். சுமித்திரை, சீதையைத் தாயாகக் கருதச் சொன்னது பிராட்டியின் நினைவில் உள்ளது. உயிர்த் தாயர்.... பூங்குழற் சீதை என்று அவள் பேசினாள் இங்கு உலகம் என்றது சான்றோரை. வஞ்சனைமான் - பொய்மான். மாயையும் பெண்ணும் பொய்யும் வஞ்சனை (பிங்கலம் 4014) வஞ்சகமுடைய மான் என்றும் கூறலாம்.
(17)

5245. 'வல் இயல்மறவர், தம் வடுவின் தீர்பவர்,
வெல்லினும்வெல்க, போர்; விளிந்து வீடுக;
இல் இயல்அறத்தை யான் இறந்து வாழ்ந்த பின்,
சொல்லிய என்பழி அவரைச் சுற்றுமோ ?

வல்இயல் மறவர் - வலியஇயல்பை உடைய இராமலக்குவர்கள்; ***தம்*** - தம்முடைய; ***வடுலின் தீர்பவர்*** - பழிக்குற்றத்திலிருந்து நீங்குபவராய்ப்; ***போர்வெல்லினும் வெல்லுக*** - போரில் வென்றாலும் வெற்றியடையட்டும்; (அல்லது) ***விளிந்து வீடுக*** - இறந்து அழியட்டும்; (மகிழ்ச்சியோ துன்பமோ அடையேன்) ***யான்*** - நான்; ***இல் இயல் அறத்தை*** - இல்லறத்திற்கு அமைந் ததர்மத்தை; ***இறந்து வாழ்ந்தபின்*** - கடந்து வாழ்ந்த பிறகு; ***சொல்லிய என்பழி***- உலகம் தூற்றிய எனக்குரிய நிந்தைகள்; ***அவரைச் சுற்றுமோ*** - இராமலக்குவர்களைச் சூழுமோ?. யான் அறங்கடவாதுஇருப்பின் என்னை மீட்காத பழி அவரைச் சாரும் யான் அறங் கடந்ததால் என்பழி அவரைச் சாரா, என்றாள் பிராட்டி அறம் கடவாது இருந்தும் மனம் நொந்து இங்ஙனம் பேசினாள். யான் இறப்பதால்அவர்க்குப் பழிவரின் இறப்பது தீது. பழிவராமையால் இறப்பது நன்று என்று கருதுகிறாள். என் பழி - எனக்குரிய பழி. ***(18)***

5246. 'வருந்தல்இல் மானம், மா அனைய மாட்சியர்
பெருந் தவம்மடந்தையர் முன்பு, பேதையேன்,
"கருந் தனிமுகிலினைப் பிரிந்து, கள்வர் ஊர்
இருந்தவள்,இவள்" என, ஏச நிற்பெனோ ?

வருந்தல்இல் - (உயிரைவிட) துன்பம் அடையாத; ***மானம் மா அனைய***- மானமுடைமையின்கண் கவரிமானைப் போன்ற; ***மாட்சியர்*** - சிறப்பைப்பெற்ற; ***பெருந்தவ மடந்தையர் முன்பு*** - பெருந்தவமுடைய மகளிருக்குமுன்னர்; ***பேதையேன்*** - அறிவற்ற யான்; ***கருந்தனி முகிலினை*** - கரியஒப்பற்ற மேகம் போல்பவனை; ***பிரிந்து*** - பிரிந்து; ***இவள்*** - இந்தச் சீதை; ***கள்வர் ஊர் இருந்தவள்*** - கள்வர்கள் வாழும் இலங்கையில் வாழ்ந்தவள்; ***என*** - என்று; ***ஏச நிற்பெனோ*** - பழித்துப்பேச அதுகேட்டு இருப்பேனோ?

சிறுமயிர்நீப்பினும் வாழாத கவரிமான்போல் சிறு பழிச் சொல்லும் பொறாது பலர் இறப்பர். அவர்கள் முன் யான் பிறர் பழிக்க வாழேன் என்றாள். மயிர்நீப்பின் வாழாக்கவரிமா.. என்று பேசியது தமிழ் மறை (குறள்.969) ***(19)***

5247. 'அற்புதன், அரக்கர்தம் வருக்கம் ஆசு அற,
வில் பணிகொண்டு, அருஞ் சிறையின் மீட்ட நாள்,
"இல் புகத் தக்கலை" என்னில், யானுடைக்
கற்பினை, எப்பரிசு இழைத்துக் காட்டுகேன் ?

அற்புதன் - அதிசயப்பண்புற்ற இராமபிரான்; ***அரக்கர் தம் வருக்கம்*** - அரக்கர்களின் குலம்; ***ஆசு அற*** - பற்றுக்கோடு இல்லாமல்; ***வில் பணி கொண்டு*** - வில்லை ஏவல் கொண்டு; ***அருஞ்சிறையின்*** - கொடிய சிறையிலிருந்து; ***மீட்ட நாள்*** - மீட்கும் காலத்தில்; ***இல்புகத் தக்கலை அல்லை*** - என் வீட்டில் நுழையத் தகுதியுடையை அல்லை என்று; ***என்னில்*** - என்று கூறினால்; ***யானுடைக் கற்பினை*** - யான் கொண்டுள்ள கற்பை; ***எப்பரிசு*** - எந்த வகையால்; ***இழைத்துக் காட்டுகேன்*** - நிரூபித்துக் காண்பிப்பேன்.

ஆசு - பற்றுக்கோடு. குற்றம் என்றும் கூறலாம். பணி கொண்டு - ஏவல் கொண்டால். 'பாவியேனைப் பணி கொண்டாய்' என்பர்மணிவாசகர்."வானவரைப் பணிகொண்ட மருகாவோ'' என்பாள் (கம்ப. 2842.) சூர்ப்பணகை - இராமன் வில்லின் பணி

கொண்டான் இழைத்தல் - நிரூபித்தல், பரிசு - தன்மை, மீட்ட நாள் - கால மயக்கு, எதிர்காலம் இறந்தகாலமாகப் பேசப்பட்டது. தக்கலை - முன்னிலை ஒருமை எதிர்மறை வினைமுற்று. ***(20)***

சீதை மாதவிப்பொதும்பர் அடைதல். அனுமன் தோன்றுதல்

5248. 'ஆதலான், இறத்தலே அறத்தின் ஆறு' எனா,
'சாதல்காப்பவரும் என் தவத்தின் சாம்பினார்;
ஈது அலாது இடமும்வேறு இல்லை' என்று, ஒரு
போது உலாம்மாதவிப் பொதும்பர் எய்தினாள்.

(பிராட்டி)

ஆதலான் - *ஆகையினாலே;* ***இறத்தலே -*** *யான் இறப்பது தான்;* ***அறத்தின் ஆறு -*** *அறத்தினால் காட்டப் பெற்ற வழியாகும்;* ***எனா -*** *என்று உறுதிப்படுத்திக் கொண்டு;* ***சாதல் காப்பவரும் -*** *யான் இறப்பதைத் தடுப்பவரும்;* ***என் தவத்தின் -*** *என்னுடைய தவத்தினாலே;* ***சாம்பினார் -*** *மயங்கியுள்ளனர்;* ***ஈது அலாது -*** *இந்தச் சமயம் தவிர;* ***வேறு இடமும் இல்லை -*** *வேறு சந்தர்ப்பம் இல்லை;* ***என்று -*** *என்று தனக்குள் கூறிக்கொண்டு;* ***உலாம் -*** *சூழ்ந்துள்ள;* ***போது -*** *மலர்களைப் பெற்ற;* ***ஒரு மாதவிப் பொதும்பர் -*** *ஒரு குருக்கத்திச் சோலையை;* ***எய்தினாள் -*** *அடைந்தாள்.*

'ஆதலால்' என்னும் முடிபுநிலைச்சொல் மேலே போந்த (11-20) பத்துப் பாடலை நோக்க நின்றது. அப்பாடல்களில் இறப்பது நன்று' என்னும் முடிவுக்குக் காரணங்கள் நினைக்கப்பெற்றன. போது உலாம் - மலர் சூழ்ந்த. 'தூசு உலாய்க் கிடந்த அல்குல்' (சிந்தாமணி 550) அங்கு இனியர் உலாய் - சூழ்ந்து என்று குறித்தார்.
(21)

5249. கண்டனன்அனுமனும்; கருத்தும் எண்ணினான்;
கொண்டனன்துணுக்கம்; மெய் தீண்டக் கூசுவான்,
'அண்டர் நாயகன்அருள் தூதன் யான்' எனா,
தொண்டை வாய்மயிலினைத் தொழுது,
தோன்றினான்.

அனுமன் கண்டனன்- *அனுமன்பிராட்டியைப் பார்த்தான்;* ***கருத்தும் எண்ணினான் -*** *பிராட்டியின் நினைவை ஆராய்ந்து;(அதனால்)* ***துணுக்கம்கொண்டனன் -*** *திடுக்குற்றான்;* ***மெய்தீண்டக் கூசுவான் -*** *பிராட்டியின் மெய்யைத் தீண்ட அஞ்சிய அனுமன்;* ***அண்டர் நாயகன் -*** *தேவர்களின் தலைவனான இராமபிரானின்;* ***அருள் தூதன் யான் -*** *திருவருள் பெற்ற தூதன் யான்;* ***ஏனா -*** *என்றுகூறி;* ***தொண்டைவாய் -*** *கோவைக் கனிபோலும் வாயை உடைய;* ***மயிலினை -*** *மயில்போன்ற பிராட்டியை;* ***தொழுது -*** *வணங்கி;* ***தோன்றினான் -*** *வெளிப்பட்டான்.*

பிராட்டியின்தற்கொலை முயற்சி அனுமனுக்குத் துணுக்கைத் தந்தது. அவள் செயலைத் தடுக்க வேண்டும் என்றால் மேனி தீண்ட வேண்டும். அது செய்ய அஞ்சிய அனுமன் 'யான் இராமதூதன்' என்றான். பிராட்டிக்கு இப்போது வேண்டுவது

இராமனின் அருள். அதன் மூலம்தான் அவள் முயற்சி தடை படும். ஆதலின், அருள் வடிவாக அனுமன் வந்தான். கூசுதல் - அஞ்சுதல். இலங்கைக் கோமானைக் கூச அடர்த்து (தேவாரம் 3 - 1936 - 8) வான்மீகத்தில் தன் சடையைக் கொண்டு தற்கொலை செய்ய முயன்றதாகப் பேசப் பெற்றது. தொண்டை - கோவை. ஆதொண்டை - முதல் குறைந்து நின்றது. தொண்டையங் கனிவாய் மென்சொல் சிற்றிடை (வேதாரணிய புராணம் விசுவா - 29) ***(22)***

அனுமன் தன்னைஇராமதூதன் என்று மொழிதல்.

5250. 'அடைந்தனென் அடியனேன், இராமன் ஆணையால்;
குடைந்து உலகுஅனைத்தையும் நாடும் கொட்பினால்
மிடைந்தவர்உலப்பு இலர்; தவத்தை மேவலால்,
மடந்தை ! நின்சேவடி வந்து நோக்கினேன்.

***மடந்தை** - அம்மையே; **அடியனேன்** - அடியவனான யான்; **இராமன் ஆணையால்** - இராமபிரானின் கட்டளையால்; **அடைந்தனென்** - இங்கு வந்து சேர்ந்தேன். **உலகு அனைத்தையும்** - எல்லா உலகங்களையும்; **குடைந்து நாடும்** - துருவி உன்னைத் தேடும்; **கொட்பினால்** - கருத்தினால்; **மிடைந்தவர்** - நெருங்கிப் புறப்பட்டவர்கள்; **உலப்பிலர்** - அளவற்றவர்கள்; **தவத்தை மேவலால்** - யான் தவப் பயனை அடைதலாலே; **நின் சேவடி** - உன்னுடைய திருவடியை; **வந்து நோக்கினேன்** - வந்து பார்த்தேன்.*

கொட்பு -கருத்து. இராசமாதேவி கூட வைக்கும் கொட்பினள் ஆகி (மணிமேகலை 21 - 76 -77 தவப்பயன் தவம் என்று பேசப் பெற்றது. காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப் பெற்றது. (திருக்குறள் - உரை - 201)குடைதல் - துருவுதல்.தேடும் பொருள் பூமியில் இலை எனின் உலகைத் தோண்டிப் பார்ப்பர். அது சகரர் வரலாற்றில் அறிக. ***(23)***

5251. 'ஈண்டு நீஇருந்ததை, இடரின் வைகுறும்
ஆண்தகைஅறிந்திலன்; அதற்குக் காரணம்
வேண்டுமே ?அரக்கர்தம் வருக்கம் வேரொடு
மாண்டில; ஈதுஅலால், மாறு வேறு உண்டோ ?

***நீ ஈண்டுஇருந்ததை** - நீ இங்கே இருப்பதை; **இடரின் வைகுறும்** - துன்பத்தில் கிடக்கின்ற; **ஆண்டகை அறிந்திலன்** - இராமபிரான் அறிந்தான் இல்லை; **அதற்கு** - அறிந்திலன் என்பதற்கு; **காரணம் வேண்டுமே ?** - காரணத்தைக் கூறவேண்டுமல்லவா; **அரக்கர் தம் வருக்கம்** - அரக்கர்களின் கூட்டம்; **வேரொடு மாண்டில** - அடியுடன் அழியவில்லை; **ஈது அலால்** - இதைத்தவிர; **மாறு வேறு** - மாறுபட்ட காரணம்; **உண்டோ** - உள்ளதோ.*

அரக்கர்கள்அழியாமையால் இராமன் உன் செய்தியை அறிந்திலன் என்று அறிய வேண்டும். இப்பாடல், அறியாமைக்குக் காரணம் பேசாமல் அறிந்திலன் என்பதற்குக் காரணம் கூறுகிறது. காரணம் என்றது அனுமான உறுப்பாகிய ஏதுவை. புகையாகிய காரணத்தால் நெருப்பை அறிகிறோம். அரக்கர்கள் அழியாத காரணத்தால் அவன் சீதை நிலை அறிந்திலன் என்பதை அறிக. ***(24)***

5252. 'ஐயுறல்; உளது அடையாளம்; ஆரியன்
மெய் உறஉணர்த்திய உரையும் வேறு உள;
கை உறுநெல்லியங் கனியின் காண்டியால்;
நெய் உறு விளக்குஅனாய் ! நினையல் வேறு'
என்றான்.

நெய் உறு விளக்குஅனாய் ! - நெய் நிறைந்தவிளக்கைப் போன்றவளே; **ஐயுறல் -** சந்தேகம் கொள்ளாதே; **அடையாளம் உளது -** அடையாளப் பொருள் உள்ளது; **ஆரியன் -** இராமபிரான்; **மெய் உற உணர்த்திய உரையும் -** உண்மையுடன் அறிவுறுத்தியசொற்களும்; **வேறு உள -** தனியாக உள்ளன; **கைஉறு -** கையிலே உள்ள; **நெல்லியங்கனியின் -** நெல்லிக் கனியைப் போல; **காண்டி-** பார்; **வேறு நினையல் -** என்னை அயலாகக் கருதாதே; **என்றான் -** என்றான். அடையாளம்,இராமபிரான் வழங்கிய கணையாழி. என்னை அயலாகக் கருதாதே. நெய்விளக்கு, பிராட்டியின் தூய்மையை உணர்த்துகிறது. பிராட்டி, மாயமானால் ஏமாற்றப்பட்டதிலிருந்து எதையும் நம்பாள். இராவணன் துறவு வேடம் கண்டபின் எவரையும் நம்பாள். ஆகையால் ஐயுறல் என்றும் வேறு நினையல் என்றும் அனுமன் பேசினான். என்னை அருள் தூதனாக எண்ணுக. பகையாகக் கருதேல். விளக்கு உண்மைப் பொருளைக் காண்பிக்கும். பிறர்க்கு உணர்த்த வேண்டிய உனக்கு யான் உணர்த்த வேண்டுமா என்பது குறிப்பு. நெல்லி அங்கனி - அம் சாரியை. ஐயுறல், நினையல் - எதிர்மறை ஏவல் வினைமுற்று. *(25)*

அறுசீர்விருத்தம்

5253. என்று அவன்இறைஞ்ச நோக்கி, இரக்கமும்
முனிவும் எய்தி,
'நின்றவன்நிருதன் அல்லன்; நெறி நின்று,
பொறிகள் ஐந்தும்
வென்றவன்;அல்லனாகில், விண்ணவன் ஆக
வேண்டும்;
நன்று உணர்வுஉரையன்; தூயன்; நவை இலன்
போலும்!' என்னா,

என்று அவன்இறைஞ்ச - என்று கூறி அனுமன்வணங்கி நிற்க; **நோக்கி -** அவனைப் பார்த்து (பிராட்டி); **இரக்கமும் முனிவும் எய்தி -** இரக்கத்தையும் கோபத்தையும் ஒருங்கே அடைந்து; **நின்றவன் -** எதிரே நிற்கும் இவன்; **நிருதன் அல்லன் -** அரக்கன் அல்லன்; **நெறி நின்று -** நல்ல ஒழுக்கத்திலே நிலைத்திருந்து; **பொறிகள் ஐந்தும் -** ஐந்து பொறிகளையும்; **வென்றவன் -** வென்றமுனிவன் ஆவான்; **அல்லன் ஆகில் -** முனிவன் அல்லன் என்றால்; **விண்ணவன் ஆதல் வேண்டும் -** தேவனாக இருக்க வேண்டும்; **உணர்வு நன்று உரையன் -** அறிவு நன்றாக உள்ள பேச்சினன்; **தூயன் -** தூய்மையானவன்; **நவை இலன் போலும் -** குற்றம் அற்றவன் போலும்; **என்னா -** என்று அறிந்து.

பிராட்டிக்குமுதலில் இரக்கமும் முனிவும் வந்தன. ஆனால் முனிவு மறைந்து விட்டது. இங்ஙனம் தோன்றி மறையும் உணர்வுகள் பல. முனிவு என்பதற்கு வருத்தம் என்னும் பொருள் கொள்ளலாம். முனிவு இகந்திருந்த முதுவாயிரவல' என்னும்

(சிறுபாண் 40) பகுதியைப் பார்க்கவும். முனிவு, வருத்தம் என்று பேசப்பட்டது. பிராட்டி,அனுமனைப் புலன்கள்வென்றவன் என்றும் தேவன் என்றும் பேசியது அனுமனின் பெருமைக்குச் சிறந்த சான்று. அனுமன் சிறப்பை இராமன் பேசியதை இங்கே கருதுக. அவன் அனுமனின் விசுவருபம் கண்டபின் புகழ்ந்தான். பிராட்டியோ இயல்பான நிலையில் அனுமனை அறிந்து புகழ்ந்தாள். இராமன் 'மறைகளாலும், ஞானத்தாலும் கோட்படாப்பதம்' *(கம்ப. 3783.)* என்றான். விண்ணவன் என்றாள் பிராட்டி, விண்ணவன் என்பது தேவன் என்னும் இயல்பான பொருளும், விண் போன்று ஞானத்தால் அறியமுடியாத நுட்பமானவன் என்னும் ஆழ்ந்த பொருளும் கொண்டுள்ளது. பெருமான், அனுமனின் சொல்லைச் சிறப்பித்து விரிவாகப் பேசினான். இங்கே பிராட்டி 'உரையும் தூயன்' என்றாள். பெருமான் அனுமனை, நவைபடா ஞானத்தாலும் அறியப்படாதவன் என்றான் - பிராட்டி 'நவை இலன்' என்று பேசினாள். நெறி - ஒழுக்கம். பொறிகளை வெல்ல நெறியில் நிற்றல் வேண்டும். பொறிகளை வென்றவன் தேவன் என்பது குறிப்பு. போலும் என்பது அசை. இச்சொல் உறுதிப்படுத்தவியலாத இலேசான ஐயத்தையும் உணர்த்தும். வந்தாய் போல வாராதாய் என்னும் தொடர் கொண்டு அறிக. இதுவும் அடுத்த பாடல்களும் குளகம் *(26-27-28)* ***(26)***

5254. 'அரக்கனேஆக; வேறு ஓர் அமரனே ஆக; அன்றிக்
குரக்கு இனத்துஒருவனேதான் ஆகுக; கொடுமை ஆக;
இரக்கமே ஆக;வந்து, இங்கு, எம்பிரான் நாமம் சொல்லி,
உருக்கினன்உணர்வை; தந்தான் உயிர்; இதின் உதவி உண்டோ ?'

(இவன்)

அரக்கனே ஆக- அரக்கனாகவே இருக்கட்டும் (அல்லது); **வேறு ஓர் -** அரக்கரினும் வேறுபட்ட ஒப்பற்ற; **அமரனே ஆக -** தேவனாகவே இருக்கட்டும்; **அன்றி -** அல்லாமல்; **குரக்கு இனத்து ஒருவனேதான் ஆகுக -** குரக்கு இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவனாகவே இருக்கட்டும்; (இவன் பண்பு) **கொடுமை ஆக -** கொடுமை உடையதாகவே இருக்கட்டும்; (அல்லது); **இரக்கமே ஆக -** இரக்கம் உடையதாகவே இருக்கட்டும்; (இவன்) **இங்கு வந்து -** சிறைக்கு வந்து; **எம்பிரான் நாமம் சொல்லி -** எம்முடைய இராகவன் பெயரைக் கூறி; **உணர்வை உருக்கினன் -** என்னுடைய உணர்ச்சியை நெகிழச் செய்தான்; **உயிர் தந்தான் -** உயிரைவழங்கினான்; **இதின் உதவி உண்டோ -** இதைவிடச் சிறந்த உபகாரம் உள்ளதோ.

எம்பிரான்நாமம் சொல்லி உருக்கிய இவன் எவனாக இருப்பினும் கவலையில்லை. இவன் மதிக்கத்தக்கவன் என்று பிராட்டி பேசினாள். எம்பிரான் நாமம் பாலை நிலத்தில் தவிப்பார்க்குக் குளிர் சோலையாய் இருக்கும். திருமாலைப் பாடக்கேட்டு, மடக்கிளியைக் கைகூப்பி வணங்கினாள், என்பர் பரகாலர். சம்பந்தர் 'பிறையாளன் திருநாமம் பேசுக' என்று சிறையாரும் மடக்கிளிக்குப் பணிப்பர். எம்பிரான் நாமம் கூறுபவர், எந்த நிலையிலிருப்பினும் போற்றத் தக்கவர் என்க. ஆக - வியங்கோள். உருகினால் அன்றி உணர்வு வாராது. உணர்வு வந்தாலன்றி உயிர் அமைதி பெறாது

என்பது குறிப்பு. உணர்வு, உணர்ச்சி, அறிவு, ஆன்மா என்னும் பல பொருள் தரும் சொல் அனைத்தும் ஈண்டு ஏற்கும். இவரே அந்தாதியில் 'உயிர் உருக்கும்' என்று பேசுகிறார் (சடகோபரந்தாதி) *(27)*

5255. எனநினைத்து, எய்த நோக்கி, 'இரங்கும் என்
உள்ளம்; கள்ளம்
மனன் அகத்துஉடையர் ஆய வஞ்சகர் மாற்றம்
அல்லன்;
நினைவுடைச்சொற்கள் கண்ணீர் நிலம் புக,
புலம்பா நின்றான்;
வினவுதற்கு உரியன்' என்னா, 'வீர ! நீ யாவன் ?'
என்றாள்.

எனநினைந்து - என்றுகருதி; (அனுமனை) **எய்த நோக்கி** - செவ்வையாக நோக்கி (இவனால்); **என் உள்ளம் இரங்கும்** - என் மனம் இவனால் உருகும்; (இவன்) **மனன் அகத்து** - உள்ளத்தின் கண்ணே; **கள்ளம் உடையர் ஆய** - கபடத்தைப் பெற்றிருப்பவரான; **வஞ்சகர் மாற்றம் அல்லன்** - வஞ்சகர்களின் சொற்களை உடையவன் அல்லன்; **கண்ணீர் நிலம்புக** - கண்ணீரானது பூமியில் விழ; **நினைவு உடைச் சொற்கள்** - வருத்தத்தால் வந்த சொற்களை; **புலம்பா நின்றான்** - அழுகையுடன் பேசுகின்றான்; (ஆகையாலே) (இவன்) **வினவுதற்கு உரியன்** - பேசுவதற்குத் தகுதியுடையவன்; **என்னா** - என்று ஆராய்ந்தறிந்து (பிராட்டி); **வீர** - வீரனே; **நீ யாவன்** - நீ எவன்; **என்றாள்** - என்று வினவினாள்.

இவன் தோற்றம்என்னை உருக்கிற்று. இவன் பேச்சு வஞ்சகமின்மையை உணர்த்திற்று. இவன் புலம்புதல் இவன்தூய்மையைக் காட்டிற்று.ஆதலின் இவன் வினவுதற்கு உரியன் என்று பிராட்டி முடிவு கட்டினாள். தக்காரைக் காணும்போது மனம் உருகுதல் இயற்கை. அனுமன் இராமனைக் கண்டு உருகியதை நினைக்க. என்பு எனக்கு உருகுகின்றது என்று அவன் பேசினான். நினைவு - வருத்தம். 'நினைவின் அகன்றான்' என்னும் சிந்தாமணிக்கு (339) இனியர் வருத்தத்தின் நின்றும் நீங்கினான் என்று விளக்கினார். நினைவு - ஆலோசனை. அனுமன் ஆலோசித்துப் பேசினான் என்று பிராட்டி கருதியதாகவும் கொள்ளலாம். அனுமன் பேச்சு தற்கொலை கூடாது என்பதை நிரூபிக்கும் சொல்லாகவே உள்ளது. புலன்கள் வெல்வது வீரம் என்பது இந்தியத் தொல் மரபு ஆதலின் அனுமனை வீர என்று விளித்தாள். *(28)*

அனுமன் தன் வரலாறுகூறல்

5256. ஆய சொல்தலைமேல் கொண்ட அங்கையன்,
'அன்னை ! நின்னைத்
தூயவன் பிரிந்தபின்பு தேடிய துணைவன்,
தொல்லைக்
காய் கதிர்ச்செல்வன் மைந்தன், கவிக்குலம்
அவற்றுக்கு எல்லாம்

***நாயகன், சுக்கிரீவன் என்று உளன், நவையின்
தீர்ந்தான்.***

(பிராட்டி கூறிய)

ஆய சொல் - *அந்தச்சொல்லை;* ***தலைமேல் கொண்ட -*** *தலையின் மீது ஏற்றுக்கொண்ட;* ***அம்கையன் -*** *அழகிய கைகளைப் பெற்ற அனுமன்;* ***அன்னை ! -*** *தாயே;* ***நின்னை -*** *உன்னை;* ***தூயவன் பிரிந்த பின்பு -*** *இராமன் பிரிந்த பிறகு;* ***தேடிய துணைவன் -*** *தேடிப் பெற்ற நண்பன்;* ***தொல்லை -*** *பழமையான;* ***காய்கதிர்ச் செல்வன் மைந்தன் -*** *சூரியனின் புதல்வன்;* ***கவிக் குலம் அவற்றுக்கு எல்லாம் -*** *எல்லாக் குரங்குக் குலத்துக்கும்;* ***நாயகன் -*** *தலைவன்;* ***நவையில் தீர்ந்தான் -*** *குற்றங்களிலிருந்து விலகியுள்ள;* ***சுக்கிரீவன் என்று உளன் -*** *சுக்கிரீவன் என்று பேசப்பட்டு ஒருவன் உள்ளான்.*

அனுமன், பிராட்டியின் சொல்லையும் தன்கையையும் தலைமேற் கொண்டான். சொல், அங்கை தலைமேற் கொண்டவன், என்க. விகுதி பிரித்துக் கூட்டுக. (இங்ஙனம் கூறுவதே ஏற்புடைத்து) பிராட்டியின்உள்ளத்தில்நம்பிக்கை தோன்றப் பேசப்பெற்றது. இராமபிரானுக்கு துணைவலி உண்டு என்று குறிப்பித்தபடி இராமன் தூயவன். நண்பன் நவையில் தீர்ந்தான் என்க. 'சான்றோர் சான்றோர் பாலர் ஆப! (புறநா. 218) தேடிய துணைவன் - உறவு கொண்ட தம்பி என்பது பழையவுரை. அனுமன் தன்னைக் கூறாமல் தலைவனைக் கூறியது அவனுடைய பண்பை விளக்குகிறது. ***(29)***

***5257. 'மற்று, அவன் முன்னோன் வாலி; இராவணன் வலி
தன் வாலின்
இற்று உகக்கட்டி, எட்டுத் திசையினும் எழுந்து
பாய்ந்த
வெற்றியன்; தேவர் வேண்ட, வேலையை, விலங்கல்
மத்தில்
சுற்றிய நாகம்தேய, அமுது எழ, கடைந்த தோளான்.***

அவன்முன்னோன் - *அந்தச்சுக்கிரீவனின் தமையன்;* ***வாலி -*** *வாலியாவான் (அவ்வாலி);* ***தன் வாலில் -*** *தன்னுடைய வாலிலே;* ***இராவணன் வலி -*** *இராவணன் ஆற்றல்;* ***இற்று உக கட்டி -*** *அழிந்து சிதைய வாலிலே கட்டி;* ***எட்டுத் திசையினும் -*** *எட்டுத்திசைகளிலும்;* ***எழுந்து பாய்ந்த வெற்றியன் -*** *நிமிர்ந்து பாய்ந்த வெற்றியுடையவன்;* ***தேவர் வேண்ட -*** *தேவர்கள் வேண்டிக் கொள்ள;* ***வேலையை -*** *பாற்கடலை;* ***விலங்கல் மத்தில் -*** *மந்தரகிரி என்னும் மத்தினாலே;* ***சுற்றிய நாகம் தேய -*** *சுற்றியிருக்கும் வாசுகி தேயும்படி;* ***அமுது எழ -*** *அமிர்தம் தோன்றும்படி;* ***கடைந்த தோளான் -*** *கடைந்த தோளையுடையவன்.*

இப்பாடல்முற்றும் வாலியின் சிறப்பே பேசப்படுகிறது. வாலி இராவணனை வாலால் கட்டியது பல பகுதியில் பேசப்படும். வாலி கடல் கடைந்த செய்தியைச் சிவஞான முனிவர் 'கருங்கழல் வாலி ..... வாலமும் பணமும் இருங்கையில் பற்றி கடைந்தனன் புணரி' என்பர். (காஞ்சிப்புராணம் - மணிகண்டேச 14) தோள் - கை. தோள்

ஒரு நான்கும் சுடர்முகம் ஐந்தும் என்பர் பட்டினத்தார். (திருவிடை மருதூர் மும்மணிக் கோவை) மற்று - அசை. ***(30)***

***5258.** ‘அன்னவன்தன்னை, உம் கோன், அம்பு ஒன்றால் ஆவி வாங்கி,*
பின்னவற்கு அரசுநல்கி, துணை எனப் பிடித்தான்; எங்கள்

மன்னவன்தனக்கு,நாயேன், மந்திரத்து உள்ளேன்; வானின்
நல் நெடுங்காலின் மைந்தன்; நாமமும் அனுமன் என்பேன்.

***உம்கோன்** - உமதுதலைவனான இராமபிரான்; **அம்பு ஒன்றால்** - ஒருஅம்பினாலே; **அன்னவன் தன்னை** - அந்த வாலியின்; **ஆவி வாங்கி** - உயிரைப் போக்கி; **பின்னவற்கு** - அவன் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனுக்கு; **அரசு நல்கி** - அரச பதவியை வழங்கி (உன்னைத்தேட); **துணை எனப்பிடித்தான்** - உதவியாகப் பற்றிக் கொண்ட அவனை; **எங்கள் மன்னவன் தனக்கு** - எங்கள் அரசனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு; **நாயேன்** - அடியேன்; **மந்திரத்து உள்ளேன்** - ஆலோசனைச் சபையில் உள்ளேன்; **வானின்** - ஆகாயத்திலிருந்து தோன்றிய; **நல்நெடுங் காலின் மைந்தன்** - நல்ல நீண்ட வாயு தேவனின் புதல்வன்; **நாமம்** - பெயர்; **அனுமன் என்பேன்** - அனுமன் என்று பேசப்படுவேன்.*

வானிலிருந்துகாற்று தோன்றிற்று என்று பேசுவது இந்திய மரபு. ஆதலின் வானின் கால் என்று பேசப்பெற்றது. வான் - மூலப்பிரகிருதி இராமபிரான்பால், ‘காற்றின் வேந்தற்கு அஞ்சனை வயிற்றின் வந்தேன். நாமமும் அனுமன் என்பேன்’ (கம்ப. 3765.) என்று பேசினான். இராவணனை வென்ற வாலி இராமபிரானின் ஓர் அம்பால் இறந்தான். ஆதலால் இராவணனின் வலிமை கண்டு கலங்க வேண்டா என்பது குறிப்பு. ***(31)***

***5259.** ‘எழுபது வெள்ளம் கொண்ட எண்ணன; உலகம் எல்லாம்*
தழுவி நின்றுஎடுப்ப; வேலை தனித் தனி கடக்கும் தாள;
குழுவின, உம்கோன் செய்யக் குறித்தது குறிப்பின் உன்னி,
வழு இல,செய்தற்கு ஒத்த - வானரம் வானின் நீண்ட.

***உம்கோன்** - உம்தலைவனான இராமபிரான்; **செய்யக் குறித்தது** - செய்யவேண்டும் என்று நினைத்ததை; **குறிப்பின் உன்னி** - குறிப்பால் ஆராய்ந்து; **வழு இல** - குற்றம் இல்லாமல்; **செய்தற்கு ஒத்த** - செய்வதற்கு உடன்பட்டுள்ள; **வானரம்** -குரங்குகள்; **எழுபதுவெள்ளம் கொண்ட** - எழுபது வெள்ளம் என்னும்; **எண்ணன** - தொகையைப் பெற்றன; **உலகம் எல்லாம்** - எல்லா உலகங்களையும்; **தழுவி நின்று எடுப்ப** -*

அணைத்து நின்று சுமப்பன; **வேலை -** *கடல்களை;* **தனித்தனி -** *பிறர் உதவியில்லாமல் தனித்தனியாக;* **கடக்கும் தாள -** *தாண்டும் பாதங்களை உடையன;* **குழுவின -** *கூடியிருப்பன;* **வானின் நீண்ட -** *ஆகாயம் போல் பரவியுள்ளன.*

எண்ணன, தாள,என்பன குறிப்பு முற்றுகள். அவை வானரம் என்னும் எழுவாய்க்கு உரியன. செய்தற்கு ஒத்த என்பதை எச்சம் ஆக்காமல் முற்றாக்கியும் கூறலாம். அப்போது ஒத்த என்பது ஒன்றுபட்டிருப்பன என்னும் பொருள் தரும். வெள்ளம் - பேரெண். ***(32)***

5260. 'துப்பு உறுபரவை ஏழும், சூழ்ந்த பார் ஏழும், ஆழ்ந்த
ஒப்பு உறு நாகர்நாடும், உம்பர்நின்று இம்பர்காறும்,
இப் புறம் தேடிநின்னை எதிர்ந்திலஎன்னின்,
அண்டத்து
அப் புறம்போயும் தேட, அவதியின் அமைந்து போன.

(அவ்வானரங்கள்)

துப்புஉறு - *வலிமை மிக்க;* **பரவை ஏழும் -** *ஏழு கடல்களும்;* **சூழ்ந்த-** *சூழ்ந்துள்ள;* **பார் ஏழும் -** *ஏழு உலகங்களையும்;* **ஆழ்ந்த -** *கீழேஆழ்ந்திருக்கும்;* **ஒப்புறு -** *அழகுமிக்க;* **நாகர் நாடும் -** *நாகர் வாழும் பாதாள உலகமும்;* **உம்பர் நின்று -** *சுவர்க்க நாடு முதல்;* **இம்பர் காறும் -** *இவ்உலகம் வரையிலும்;* **இப்புறம் தேடி -** *இவ்வண்டத்திலே தேடிவிட்டு;* **நின்னை எதிர்ந்தில என்னின் -** *நின்னைக் காணவில்லை என்றால்;* **அண்டத்து அப்புறம் போயும் தேட -** *இந்த அண்டத்துக்கு அப்பாலும் தேட;* **அவதியின் -** *காலக் கெடுவுடன்;* **அமைந்து போன -** *உடன்பட்டுச் சென்றுள்ளன.*

எல்லாஉலகங்களையும் கால எல்லைக்குள் அவை தேடி முடிக்கும். அவதி - காலஎல்லை (காலக்கெடு) வானரங்கள் அண்டங் கடந்து செல்லும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை என்பது குறிப்பு. இராவணன் பேசிய பேச்சுக்கு நச்சுமுறியாக அனுமன் வழங்கியவை அனைத்தும் பிராட்டிக்கு நம்பிக்கை ஊட்டுபவை. துப்பு - பவளம் என்றும் கூறலாம். ஒப்புற - அழகுமிக்க. ஒப்புடை ஒருவனை உருவழிய.... விழித்தவனே (சம்பந்தர் 262 -7) பார் என்றது கடல்களால் சூழப்பெற்ற நாவலந்தீவு முதலானவற்றை, நாடுகள் யாவும் கடலாற் சூழப் பெற்றவை அறிக. தீவுகளின் பெயரை, தீவு ஏழ் அவைதாம் நாவல், இறலி, குசை, கிரௌஞ்சம்,புட்கரம், தெங்கு,கமுகாம் என்னக் கழறப் படுமே என்று பொருட்டொகை நிகண்டு பேசும் (தெங்கு - தெங்கம் தீவு; கமுகு - இலவந்தீவு) வானரவீரர்களுக்கு ஒருமாதத்திற்குள் பிராட்டியைத் தேடிவர ஆணையிடப் பெற்றது. 'ஒருமதி முற்றுறாத முன் முற்றுதிர் இவ்விடை' (கம்ப. 4457) எதிர்தல் - சந்தித்தல் (பார்த்தல்) ***(33)***

5261. 'புன் தொழில் அரக்கன் கொண்டு போந்த நாள்,
பொதிந்து தூசில்
குன்றின் எம்மருங்கின் இட்ட அணிகலக்
குறியினாலே,
வென்றியான்அடியேன்தன்னை வேறு கொண்டு

இருந்து கூறி,
“தென் திசைச்சேறி” என்றான்; அவன் அருள்
சிதைவது ஆமோ ?

புன்தொழில்அரக்கன் - *அற்பத் தொழில்புரியும் இராவணன்;* **கொண்டு போந்த நாள் -** *உன்னைக் கவர்ந்து சென்ற காலத்தில்;* **எம்குன்றின் மருங்கில் -** *எம்முடைய மலையின் பக்கத்தில்;* **தூசில் பொதிந்து -** *ஆடையில் முடிந்து வைத்து;* **இட்ட -** *உன்னால் எறியப்பட்ட;* **அணிகலக் குறியினாலே -** *ஆபரணங்களின் அடையாளத்தால்;* **வென்றியான்-** *வெற்றியே வடிவமான இராமபிரான்;* **அடியேன் தன்னை -** *அடியவனானஎன்னை;* **வேறு இருந்து கொண்டு -** *தனியாக அமர்ந்து கொண்டு;* **கூறி -** *சில அடையாளங்களைச் சொல்லி (என்னை);* **தென்திசை சேறி என்றான் -** *நீதெற்குத் திசைக்குப்போ என்று கூறினான்;* **அவன் அருள் சிதைவதாமோ -** *அவனுடைய அருள் பழுதுபடுமா.*

பொதிந்து இட்டஅணிகலம் என்க. இராமன் தென்திசை செல்க என்றான். அதனால் உன்னைக் கண்டேன். இதற்கு காரணம் அவன் அருள். அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கும் பேறு கிட்டிற்று. செல்+தி-சேறி. முதல் நிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். பிராட்டி அணிகளைப்பொதிந்து இட்டது, கலங்காண்படலத்தில் ‘இழை பொதிந்து இட்டனள்’ (கம்ப. 3903) என்று கூறப்பெற்றது. ‘சீதையை.... அரக்கன் வவ்விய ஞான்றை, நிலம் சேர் மதரணி கண்ட குரங்கின்’ என்று புறப்பாட்டு விளம்பிற்று (புறம் 378) பிராட்டி தென்திசையில் உள்ளாள் என்பதை அணிகலன் காண்பித்தது. புன்மை புரிதலைத் தொழிலாகப் பெற்றவன் இராவணன் என்க. ‘யான் இழைத்திட இல் இழந்து இன்னுயிர் சுமக்கும் மானுடன்’ (கம்ப. 6179) என்று அவன் பேசியதை உலகம் அறியும். ***(34)***

5262. ***கொற்றவற்கு, ஆண்டு, காட்டிக் கொடுத்த போது***
அடுத்த தன்மை,
பெற்றியின்உணர்தற்பாற்றோ ? உயிர் நிலை பிறிதும்
உண்டோ ?
இற்றை நாள்அளவும், அன்னாய் ! அன்று நீ இழித்து
நீத்த
மற்றை நல்அணிகள்காண், உன் மங்கலம் காத்த
மன்னோ !

அன்னாய் - *தாயே;* **கொற்றவற்கு -** *இராமபிரானுக்கு;* **ஆண்டு -** *கிட்கிந்தையில்;* **காட்டி -** *(நீ இட்ட அணிகளை) காண்பித்து;* **கொடுத்தபோது -** *(யாங்கள், பெருமானிடம்) வழங்கிய போது;* **அடுத்த தன்மை -** *(இராமனைச்) சார்ந்த மெய்ப்பாட்டை;* **பெற்றியின் -** *யான் கூறும் இயல்பாலே;* **உணர்தற் பாற்றோ -** *அறிந்து கொள்ளும் எளிமையானதோ;* **உயிர்நிலை -** *உயிரை நிலையில் வைக்க (அணிகள் தவிர);* **பிறிதும் -** *மற்றொரு பொருளும்;* **உண்டோ -** *உள்ளதா;* **அன்று -** *(இராவணன் உன்னை) கவர்ந்து சென்ற அன்று;* **நீ இழித்து நீத்த -** *நீ கழற்றிப் போட்ட;* **மற்றை நல் அணிகள் -** *நல்ல பிற ஆபரணங்கள்;* **இற்றை நாள் அளவும் -** *இன்று வரை;* **உன் மங்கலம் -** *உன்னுடைய மங்கலநாணை;* **காத்த காண் -** *பாதுகாத்தன, அறிவாயாக.*

உலகில் மங்கலநாண் மற்றைய அணிகலன்களைப் பாதுகாக்கும் இங்கு மற்றைய அணிகலன்கள் மங்கல நாணைப் பாதுகாத்தன. பெருமான் அணிகலன்களைக் கண்டபோது அடைந்த மெய்ப்பாட்டைக் கூறி, முற்றும் கூற இயலாதபடியாலே யாது செப்புகேன் என்றார் கவிச்சக்கரவர்த்தி. அதுவே, 'உணர்த்தற்பாற்றோ' என்று பேசப்பெற்றது. மங்கலம், என்றது மங்கல நாணை. 'மங்கலக் கழுத்துக்கெல்லாம்... அணி' என்று முன்பு பேசப்பெற்றது. (கம்ப. 1123.) காண், மன், ஒ, அசைகள்.
(35)

5263. **'ஆயவன் தன்மை நிற்க; அங்கதன், வாலி மைந்தன்,**
ஏயவன் தென்பால் வெள்ளம் இரண்டினோடு
எழுந்து சேனை
மேயின படர்ந்துதீர, அனையவன் விடுத்தான்
என்னை,
பாய் புனல் இலங்கை மூதூர்க்கு' என்றனன்,
பழியை வென்றான்.

ஆயவன் தன்மைநிற்க - அந்த இராமனின் தன்மை இப்படியிருக்க; **தென்பால் -** தெற்குத் திசையில்; **ஏயவன் -** (சுக்கிரீவனால்) ஏவப் பெற்றவனும்; **வாலி மைந்தன் -** வாலியின் புதல்வனும் (ஆகிய); **அங்கதன் -** அங்கதன் என்பவன்; **இரண்டு வெள்ளம் சேனையோடு -** இரண்டு வெள்ளஞ்சேனையுடன்; **எழுந்து படர்ந்து -** எழுச்சி பெற்றுப் பரவி; **மேயின தீர -** வந்தவைகள் முடிவு போகச் செல்ல; **அனையவன் -** அந்த அங்கதன்; **பாய்திரை -** பரவிய அலைகளால் சூழப்பெற்ற; **இலங்கை மூதூர்க்கு -** இலங்கைக்கு; **என்னை விடுத்தான் -** என்னை அனுப்பினான்; **என்றனன் -** என்று கூறினான் (கூறியவன்); **பழியை வென்றான் -** பழிக்கப்படும் புலன்களை வென்ற அனுமன்.
(36)

5264. **எய்து அவன்உரைத்தலோடும், எழுந்து, பேர்**
உவகை ஏற,
வெய்து உறஒடுங்கும் மேனி வான் உற விம்மி
ஓங்க,
'உய்தல் வந்துஉற்றதோ ?' என்று அருவி நீர் ஒழுகு
கண்ணாள்,
'ஐய ! சொல், ஐயன் மேனி எப்படிக்கு அறிதி ?'
என்றாள்.

அருவி - அருவியைப் போல; **நீர் ஒழுகும் கண்ணாள் -** கண்ணீர் சிந்தும் கண்களையுடைய பிராட்டி; **எய்து அவன் -** தூதனாக வந்த அனுமன்; **உரைத்த லோடும் -** (பெருமான் அன்பை) உரைத்தவுடன்; **எழுந்த -** தோன்றிய; **பேர் உவகை ஏற -** பெருமகிழ்ச்சி கரைகடக்கவும்; **வெய்து உற -** துன்பம் அதிகரித்ததால்; **ஒடுங்கும் மேனி -** இளைத்த திருமேனி; **வானுற -** நன்றாக; **விம்மி ஓங்க -** பூரித்துச் சிறப்பு அடையவும்; **உய்தல் வந்து உற்றதோ -** தப்பிப் பிழைத்தல் என்பால் வந்துவிட்டதோ; **என்று -** என்று கூறி (அனுமனை நோக்கி); **ஐயன் மேனி -** இராமபிரானின் திருமேனி; **எப்படிக்கு -** எந்தவிதமாக; **அறிதி -** அறிந்துள்ளாய்; **சொல் என்றாள் -** கூறுக என்றாள்.

உள்ளத்தில்உவகை மிகுந்ததால் உடல் பூரித்தது. துன்பத்தால் ஒடுங்கிய மேனி விம்மி வீங்கிற்று. 'மென்மருங்குல் போல் வேறுள அங்கமும் மெலிந்தாள்' என்று முன்பு பேசப்பெற்றது. 'மெலிவு அகல ஓங்கினாள்' என்றும் 'உடல் தடித்தாள் வேறு ஒருத்தி ஒக்கின்றாள்'என்றும் பேசப்பெறும்(கம்ப. 5071, 7719, 7720.) வான் உற - நன்றாக. 'வயவர் தந்த வான்கேழ்நிதியம்' (சிறுபாண் 249) பிராட்டி மகிழ்ச்சியால் கண்ணீர் சிந்தினாள். அழுத கண்ணீர் கால் அலைந்து ஒழுகிற்று, என்னும் சிந்தாமணிக்கு இனியர் 'உவகைக் கலுழ்ச்சி' என்றார். இதுவும் அது. இதனை நல்லார் 'உவகைக் கண்ணீர்' என்பர் (சிலம்பு 5.237-239) உற்றதோ என்பதில் உள்ள ஓகாரம் ஐயத்தின் முடிவில் தோன்றும் நம்பிக்கையை உணர்த்துவது படி - தன்மை, படித்து - தன்மை உடையது. படி - உவமம் என்று கூறலாம். (37)

5265. 'படி எடுத்துஉரைத்துக் காட்டும் படித்து அன்று,
படிவம்; பண்பின்
முடிவு உள உவமம்எல்லாம் இலக்கணம் ஒழியும்,
முன்னர்;
துடிஇடை !அடையாளத்தின் தொடர்வையே
தொடர்தி' என்னா,
அடி முதல்முடியின்காறும், அறிவுற அனுமன்
சொல்வான்.

துடி இடை ! - உடுக்குப்போலும் இடையுடையவளே; **படிவம் -** இராமபிரானின் திருமேனி; **படி உரைத்து -** உவமானத்தைக் கூறி; **எடுத்துக்காட்டும் -** (பொதுத்தன்மையை) விளக்கிக்கூறும் (அளவுக்கு); **படித்து அன்று -** (எளிய) இயல்புடையதன்று; **உவமம் எல்லாம் -** எல்லா உவமைக்கும்; **பண்பின் -** பொதுத்தன்மையாகிய பண்பில்; **முடிவு உள -** எல்லைகள் உள்ளன; **முன்னர் இலக்கணம் ஒழியும் -** முற்பட்டு இலக்கணத்தால் நிரம்பாது நீங்கும்; (உவமையை நோக்காமல்) **அடையாளத்தின் -** யான்கூறும் அடையாளங்களின்; **தொடர்வையே -** தொடர்ச்சியையே; **தொடர்தி -** பின்பற்றி உணர்க; **என்னா -** என்று; **அடிமுதல் -** திருவடிமுதல்; **முடியின்காறும் -** திருமுடி முடிய; **அறிவுற -** அறிந்து கொள்ளும்படி; **அனுமன் சொல்வான் -** அனுமன் கூறத் தொடங்கினான்.

பத்துமதியிருந்தால்தான் விரல் நகத்துக்கு ஒப்பாம் என்றான். மதி ஒன்றே; விரல் நகம் பத்து. இங்ஙனம் உவமை அளவுபடுதலைப் பேசினான். இதுவே உவமைக்கெல்லாம் முடிவுள என்று கூறப் பெற்றது. பிறவும் இப்படியே கருதுக. பெருமான் அழகு என்னால் சொல்லப்படாது. சொன்னது கொண்டு தேவரீர் அறிந்தபடி அளவிட்டுக் கொள்ளும் என்பது பழையவுரை (அடை - பதி)
(38)கலி விருத்தம்

5266. ' "சேயிதழ்த் தாமரை" என்று, சேண் உளோர்
ஏயினர்; அதன்துணை எளியது இல்லையால்,
நாயகன் திருஅடிகுறித்து நாட்டுறின்;
பாய் திரைப்பவளமும் குவளைப் பண்பிற்றால் !

(ஐயன் திருவடி)

சேயிதழ் தாமரைஎன்று -சிவந்த இதழ்களைப் பெற்ற தாமரை மலர் என்று; **சேண் உளோர் -** தூரத்திலிருப்பவர் (திருவடியைப் பாராதவர்); ***ஏயினர் -*** ஒப்பிட்டுப் பேசினர்; ***அதன் துணை -*** அத்தாமரை அளவுக்கு; ***எளியது இல்லை -*** எளிமை உடையது அன்று; **நாயகன் -** இராமபிரான்; **திருவடி குறித்து -** திருவடியை எண்ணி (அதற்கேற்ப); **நாட்டுறின் -** உவமையைக் கூறத் தொடங்கினால்; **பாய்திரை -** பரவிய அலையுடன் கூடிய கடலில் உள்ள; **பவளமும் -** பவளம் கூட; **குவளைப் பண்பிற்றாம் -** குவளையின் பண்பை உடையதாம்.

சேண் உளோர் -தூரத்திலிருப்பவர் (பாதத்தைப் பாராதவர்) தனித்திருக்கும்போது சிவந்துள்ள பவளம் இராமபிரான் திருவடி அணுகும்போது குவளைபோல் கரியநிறம் பெறும். குவளைப் பண்பினாம் - எனப்பாடங்கொண்டு தாமரையைத் திருவடிக்கு உவமையாக்குவது பவளத்திற்குக் குவளையை உவமை கூறியதற்கு ஒப்பாம் என்று பொருள். பாதாதி கேசவர்ணனை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இராமன் பரம் பொருள் என்பது குறிப்பு. ***(39)***

5267. ‘தளம் கெழு கற்பக முகிழும், தண் துறை
இளங் கொடிப்பவளமும் கிடக்க; என் அவை ?
துளங்கு ஒளிவிரற்கு எதிர், உதிக்கும் சூரியன்
இளங் கதிர்ஒக்கினும் ஒக்கும் - ஏந்திழாய் !

ஏந்திழாய் - ஆபரணங்களையுடையவளே; (விரலுக்குச் சமம் என்று பேசப்படும்) ***தளம்கெழு -*** இதழ்களைப் பெற்றுள்ள; ***கற்பக முகிழும் -*** கற் பகஅரும்பும்; ***தண்துறை -*** குளிர்ந்த கடலின் துறைகளில் உள்ள; **இளங்கொடிப்பவளமும் -** இளைய பவளக் கொடியும்; **கிடக்க -** கிடக்கட்டும்; **அவை -** அந்த முகிழும் பவளமும்; **என் -** என்ன பொருள்; **துளங்கு ஒளி -** அசையும் ஒளியுடன் கூடிய; **விரற்கு எதிர் -** பெருமானின் திருவிரலுக்கு,எதிராக; **உதிக்கும்சூரியன் -** தோன்றும் நிலையில் உள்ள சூரியனின்; **இளங்கதிர் -** இளமைப் பொலிவுடைய கதிர்கள்; **ஒக்கினும் ஒக்கும் -** ஒத்தாலும் ஒத்திருக்கும்.

கிடக்க, என்,என்பவை இகழ்ச்சியைக் குறிக்கும். சேனை கிடக்கிடு’ என்று குகன் பேசினான். ஏஎ, சீச்சீ எல்என் இகழ் மொழி’ என்று பிங்கலம் பேசும் (பிங்கலம் 2105) விரல் பவளம்... ஒப்பாம் என்று உவமான சங்கிரகம் பேசும் (74) ஒக்கினும் ஒக்கும் - ஒத்திருக்கும். இயங்கலும் இயங்கும் மயங்கலும் மயங்கும் என்பது போல் வந்தது. (சிலம்பு 22 - 154) ஏந்திழை, பெண் என்னும் பொருள் தந்தது. புனையா ஓவியம் போன்ற மணிமேகலையைச் சாத்தனார் அணியிழை, ஆயிழை என்றார். இம்மரபு உணராது இடர்ப்பட்டார் உளர். விரல் இளங்கதிர் என்றதனால் திருவடி சூரியன் என்க. நம்மாழ்வார் ‘திருப்பாதம்’ இளநாயிறு இரண்டு போல் ஒளி உள்ளவா (திருவாய் 8-5-5) என்றார். ஆழ்வார் நினைந்ததைக் கம்பர் வரைந்தார். ***(40)***

5268. ‘சிறியவும் பெரியவும் ஆகி, திங்களோ,
மறு இல பத்துஉளஅல்ல; மற்று இனி;
எறி சுடர்வயிரமோ திரட்சி எய்தில;
அறிகிலென்,உகிர்க்கு, யான், உவமம் ஆவன.

உகிர்க்கு - எம்பெருமான் விரல் நகத்துக்கு; **திங்கள்** - சந்திரன்; **சிறியவும் பெரியவும் ஆகி** - சிறிய வடிவத்தையும் பெரிய வடிவத்தையும் உடையதாய்; **மறுவில** - களங்கமில்லாதவையாய்; **பத்து உள வல்ல** - பத்து இல்லை; **சுடர் எறி** - ஒளியை வீசும்; **வயிரம்** - வயிரங்கள்; **திரட்சிஎய்தில** - உருட்சியைப் பெறவில்லை; (ஆதலால்) **யான் இனி** - யான் மேலும்; **உவமம் ஆவன** - உவமமாகப் பொருந்தக் கூடியனவற்றைச்; **அறிகிலேன்** - சிந்திக்கும் ஆற்றல் உடையேன் அல்லன்.

சந்திரன்,சிறிய வடிவத்தையும், பெரியவடிவத்தையும் பெற்றதாய்ப் பத்து இல்லை. வயிரங்கள் திரட்சியைப் பெறவில்லை. பலவாக இல்லாததால் திங்களும் திரட்சி எய்தாமையால் வயிரமும் உவமையாகும் பேற்றை இழந்தன. உவமம் - ஒப்பு. மற்று - அசை. திங்களோ வயிரமோ - 'ஓ' அசை நிலை. திருவே கொலோ (சிந்தா 639) என்பதில் உள்ள ஓகாரம் அசை என்றார், இனியர். அறிகிலேன் இதில் உள்ள இல் ஆற்றல் உணர்த்தும் இடைச்சொல் ஆழ்வார் ஐம்புலன் வெல்லகில்லேன் என்றார் (திருவாய் 4-7-9) **(41)**

5269. 'பொருந்தில நிலனொடு, போந்து கானிடை
வருந்தினஎனின்,அது நூலை மாறு கொண்டு
இருந்தது;நின்றது, புவனம் யாவையும்
ஒருங்கு உடன்புணர; அஃது உரைக்கற்பாலதோ ?

நிலனொடுபொருந்தில - அயோத்தியில்பூமியைச் சேராதிருந்ததும்; **கானிடைப் போந்து** - பிறகு காட்டின்கண் வந்து; **வருந்தின** - வருத்தம் அடைந்தன; **எனின்** - என்றாலும்; **அது** - அப்புறவடி; **நூலை மாறு கொண்டிருந்தது** - உடற்கூற்று இலக்கண நூலைக் கடந்து மிக அழகாக இருந்தது; **புவனம் யாவையும்** - எல்லா உலகங்களையும்; **ஒருங்கு** - ஒரே சமயத்தில்; **உடன் புணர நின்றது** - ஒன்றுபட்டு சேர நின்ற திருவடிகள்; **உரைக்கற் பாலதோ** - பிறர்க்கு உவமையால் உணர்த்தும் அளவு எளிமை உடையதோ.

எங்கும்நிறைந்துள்ள பொருட்கு வருதலும் போதலும் இல்லையன்றோ. பூதங்கள் தோறும் நின்றாய் என்றும், போக்கிலன் வரவிலன் என்றும் பேசப் பெற்றதை அறிக. (திருவாசகம்) புத்தகத்துக்கு ஒப்பாகாது நின்றது என்றும் பொருள் உரைப்பர். பாதத்தைப் புத்தகத்துக்கு (சுவடி) ஒப்புமையாக்கும் மரபு உண்டு. புத்தகம் ஆமை புறவடி ஒப்பாம் (உவமான 13) என்றும், புற அடி நன்கு அடைந்த புத்தகம் (இரத்தின 23) என்றும் பேசுவதை நினைவு கூர்க. **(42)**

5270. 'தாங்கு அணைப் பணிலமும் வளையும் தாங்கு நீர்
வீங்கு அணைப்பணிமிசை மேகம் அன்னவன்
பூங் கணைக்காற்குஒரு பரிசுதான் பொரு,
ஆம் கணைக்குஆவமோ, ஆவது ? அன்னையே !

அன்னையே ! - தாயே; **வீங்கு** - பூரிக்கின்ற; **பணி அணை மிசை** - பாம்புப் படுக்கை மேலே; **தாங்கு அணை** - நீரைத் தடுக்கும் கரையின் கண் உள்ள; **பணிலமும்** - சங்கையும்; **வளையும்** - சக்கரத்தையும்; **தாங்கும்** - ஏந்திய; **நீர்மேகம் அன்னவன்** - நீர் சுரக்கும் மேகம் போலும் இராமபிரானின்; **பூங்கணைக் காற்கு** - அழகிய

கணைக்காலுக்கு; ***கணைக்கு ஆம் ஆவமோ -*** *அம்புகட்கு இருப்பிடமாகிய தூணியோ;* ***ஒரு பரிசு -*** *ஒரு பண்பால்;* ***பொரு ஆவது -*** *ஒப்பாவது.*

'கணைக் காற்கு, ஆவமோ பொரு ஆவது' என்று முடிக்க. ஆவம் - அம்பறாத்தூணி. பரிசு - தன்மை. இங்கு பரிசு என்றது மேமேல விரிந்து கீழே சுருங்கியிருக்கை. அம்பறாத் தூணிக்கு வடிவ ஒப்புமையன்றி வேறுபண்பில்லை என்க.ஆவம் அழிக்கும் கணைகட்கு இருப்பிடம். இவன் கணைக்கால் ஆக்கும் திறம் பெற்றது. ஆதலால் ஒப்பாகா என்க. கணைக்காலுக்கு அம்பறாத்தூணி ஒப்பு. அம்புபெய் தூணி... போன்ற கணைக்கால் (உவமான. 12) தான் - அவை. ***(43)***

5271. 'அறம் கிளர் பறவையின் அரசன் ஆடு எழில்
பிறங்கு எருத்துஅணைவன பெயரும், பொற்புடை,
மறம் கிளர் மதகரிக் கரமும் நாணின,
குறங்கினுக்குஉவமை, இவ் உலகில் கூடுமோ ?

(ஐயனின் தொடைகள்)

அறம் - *அறத்தைப் போல;* ***கிளர் -*** *கிளர்ச்சி பெற்ற;* ***பறவையின் அரசன் -*** *பறவைகளுக்குத் தலைவனான கருடனின்;* ***ஆடுஎழில் -*** *வெற்றியும் அழகும்;* ***பிறங்கு -*** *விளங்கும்;* ***எருத்து அணைவன -*** *பிடரியை ஒத்திருப்பன;* ***பெயரும் பொற்புடை -*** *அசையும் அழகுடைய (அதைக்கண்டு);* ***மறங்கிளர் -*** *வீரம் கிளர் கின்ற;* ***மதகரிக் கரமும் -*** *மதயானைகளின் கைகள்;* ***நாணின -*** *உவமையாகாமல் நாணம் அடைந்தன (என்றால்);* ***குறங்கினுக்கு -*** *இராமபிரானின் தொடைகளுக்கு;* ***உவமை -*** *ஒப்புமையாகத் தக்க பொருள்கள்;* ***இவ்வுலகில் கூடுமோ -*** *இந்த உலகத்தில் கிட்டுமா ?*
இறைவனின்வாகனமான கருடனின் கழுத்தே பெருமான் தொடைகட்கு ஒப்பு. பிற ஒப்பாகா. கருடனின் கிளர்ச்சி தருமத்தின் கிளர்ச்சி போன்றது. கருடனின் கிளர்ச்சியை வேதாந்த தேசிகர் கருடதண்டகத்தில் பேசினார். கவிச்சக்கரவர்த்தி நாகபாசப்படலத்தில் இக்கிளர்ச்சியைப் பேசுவர். (கம்ப. 8244 - 49) குறங்கு - தொடை யானையின் தொடைக்கு உவமையாக்குவது மரபு பிறங்கு எருத்தில் இருந்து நீங்கி வந்த தொடை என்று பொருள் கூறினர். ஆய்க. இஃது தூரகை. வடநூலார் 'தூராந்வயம்' என்பர் 'பிறங்கு எருத்து அணைவன குறங்கு' என்று கூட்டினர். ***(44)***

5272. 'வலம் சுழித்து ஒழுகு நீர் வழங்கு கங்கையின்
பொலஞ் சுழிஎன்றலும் புன்மை; பூவொடு
நிலம் சுழித்துஎழு மணி உந்தி நேர், இனி,
இலஞ்சியும்போலும் ? வேறு உவமை யாண்டுஅரோ ?

பூவொடு - *தாமரைப் பூவையும்;* ***நிலம் -*** *பூமியையும்;* ***சுழித்து எழு -*** *கிளர்ந்து தோன்றிய (பெருமானின்);* ***மணி உந்தி நேர் -*** *அழகிய உந்திக்குச் சமமாக;* ***வலம் சுழித்து -*** *வலப்பக்கம் சுழித்துக்கொண்டு;* ***ஒழுகும்நீர் -*** *பெருக்கெடுக்கும் தண்ணீரை;* ***வழங்கும் -*** *உலகங்கட்குத் தரும்;* ***கங்கையின் -*** *கங்கையின்;* ***பொலஞ்சுழி என்றலும் -*** *அழகிய சுழி என்று கூறுவதும்;* ***புன்மை -*** *இழிவாகும் (அங்ஙனம் இருக்க) (திருவுந்திக்கு);* ***இனி இலஞ்சியும் -*** *மகிழம்பூவும்;* ***போலும் -*** *ஒப்பாகுமோ (இவற்றைத் தவிர);* ***வேறு உவமை -*** *வேறுபட்ட உவமானப் பொருள்கள்;* ***யாண்டு -*** *எங்கே உள்ளது.*

மிக்க உந்திநீர்ச்சுழி (உவமான 77) புனற்சுழி அலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ் (பெருங் 2-15-68) என்றும், நீர்ப்பெயர்ச் சுழியின் நிறைந்த கொப்பூழ் (பொருநராற்று - 37) என்றும் பழம் பெரு நூல்கள் உந்தியை நீர்ச்சுழி என்று பேசின. இராமனைத் திருமாலாகவே அனுமன் பேசுகின்றான். ஆதலின் 'பூவொடு நிலம் சுழித் தெழுமணி உந்தி' என்றான். சுழித்தெழுதல் - மகிழ்ச்சியின் மிகுதியை உணர்த்தும். சேக்கிழார் அறாத செந்தீ வலம் சுழிவுற்று... ஒளிர என்று பேசியது கருதுக. (பெரிய திருநீல நக்க 31) இலஞ்சி - மகிழம்பூ - குருகை இடம் கொண்டான் இலஞ்சி பெற்றோன் (மாறனலங் 359) போலும் - என்பதை எடுத்தல் ஓசையால் ஐயப்பொருள் தோன்றப் படித்து உண்மை உணர்க. அரோ - அசை. ***(45)***

5273. 'பொரு அரு மரகதப் பொலன் கொள் மால் வரை
வெருவுற விரிந்துஉயர் விலங்கல் ஆகத்தைப்
பிரிவு அறநோற்றனள் என்னின், பின்னை, அத்
திருவினின் திருஉளார் யாவர் ? தெய்வமே !

***தெய்வமே !** - பிராட்டியே; **பொருவு அரு** - ஒப்பற்ற; **பொலன் கொள்** - அழகைக் கொண்ட; **மரகதமால் வரை** - மரகத மலையானது; **வெருவற** - அஞ்சும்படி; **விரிந்து உயர்** - பரந்து உயர்ந்துள்ள; **விலங்கல் ஆகத்தை** - மலைபோன்ற திருமார்பை; **பிரிவு அற** - பிரிதல் இல்லாமல் (அங்கே வாழ); **நோற்றனள் என்னில்** - திருமகள் தவம் செய்தாள் என்றால்; **அத்திருவினில்** - அந்தத் திருமகளைவிட; **பின்னை யாவர் திருவுளார்** - பிறகு எவர் பேறு பெற்றவர்.*

பின்னை,விலங்கல் ஆகத்தைப் பிரிவு அற நோற்றனள் என்னின் திருவினும் யாவர் திருவுளார் எனமுடிக்க. பின்னை என்றற்கு பிறகு என்றே பொருள் கூறப்பெற்றது. பின்னை - திருமகள். பின்னை மணாளனை பேரிற் கிடந்தாளை (பெரியாழ்வார் 2-5-1) இது கிருஷ்ணாவதாரத்துக்குப் பிற்பட்ட வழக்கு - இராமாவதாரத்தில் அனுமன் கூற்றில் பொருந்தாது. பிராட்டியைத் தெய்வம் என்றான்.சீதை என்பதோர்தெய்வம். என்பர் திருமங்கை மன்னர் (பெரிய திருவடி 10-2- 5) ***(46)***

5274. 'நீடுறு கீழ்த் திசை நின்ற யானையின்
கோடு உறுகரம்என, சிறிது கூறலாம்,
தோடு உறு மலர்எனச் சுரும்பு சுற்று அறாத்
தாள் தொடு தடக்கை; வேறு உவமை சாலுமே ?

***தோடு உறு** - இதழ்கள்பொருந்திய; **மலர்என** - தாமரைப் பூ என்று கருதி; **சுரும்பு சுற்று அறா** - வண்டுகள் மொய்ப்பது நீங்காத; **தாள்தொடு தடக்கை** - முழந்தாளைத் தீண்டும் கரங்கள்; **கீழ் திசை நின்ற** - கிழக்குத் திசையில் இருக்கும்; **யானையின்** - ஐராவதம் என்னும்யானையின்; **கோடு உறு** - தந்தங்களின்நடுவில் இருப்பதும்; **நீடு உறு** - நீண்டிருப்பதும் ஆன; **கரம் என** - துதிக்கைஎன்று; **சிறிது கூறலாம்** - ஒருபுடை பேசலாம்; **வேறு உவமை** - பிறஉவமைகள்; **சாலுமே** - போதுமானதாயிருக்குமோ. யானையின் கரமேஒரு புடை ஒப்புமை எனின் மற்றவை முற்று உவமையாகுமோ கீழ்த்திசை - கீட்டிசை - ழகரம் டகரம் ஆயிற்று. பழைய வழக்கு. திகடரு சடைமுடி (சம்பந்தர் 344 - 10) வீரசோழிய வழக்கன்று. சாலுமே - ஏகாரம் ஐயப்பொருள்தந்தது. ஒருபுடை ஒப்புமை என்பர். அது இங்கு சிறிது என்று பேசப்பெற்றது. கிழக்குத் திசை*

யானை - ஐராவதம். முழங்கால் அளவு கை நீண்டிருத்தல் உத்தம இலக்கணம். தாள் தோய் தடக்கைத் ததை மாண் வழுதி (புறம் 59) இதனை வடநூல் ஆஜாநு பாஹீ என்று பேசும். கோடுறு கரம் என்பதற்கு, வளைந்த கரம் என்றும் வரைகள் பொருந்திய கரம் என்றும் கூறலாம். கோள்துறு எனப்பிரித்து வலிமை மிக்க கரம் என்று உரை கூறியவரும் உளர். வரைகள் பெற்றிருத்தல், வளைந்திருத்தல் கொம்புகள் இடையே இருத்தல் உவமானக் குறைபாடு, ஆதலின் சிறிது கூறலாம் என்றான். ***(47)***

5275. 'பச்சிலைத் தாமரை பகல் கண்டால் எனக்
கைச் செறிமுகிழ் உகிர், கனகன் என்பவன்
வச்சிரயாக்கையை வகிர்த்த வன் தொழில்
நிச்சயம்; அன்றுஎனின், ஐயம் நீக்குமே.

பச்சிலைத்தாமரை - *பசிய இலைகளுடன் கூடிய தாமரை மலரை;* ***பகல் கண்டால் என -*** *சூரியனைப் பார்த்தாற் போல (மலர்ந்துள்ள);* ***கை -*** *(பெருமானின்) கைகள்;* ***கனகன் என்பவன் -****இரணியன் என்றுசிறப்பிக்கப்படுபவன்;* ***வச்சிர யாக்கையை -*** *வச்சிரம் போன்ற உடலை;* ***வகிர்ந்த -*** *பிளந்தன;* ***வன்தொழில் -*** *அந்தக் கொடுந்தொழில்;* ***நிச்சயம் -*** *உறுதியாக நிகழ்ந்தது;* ***அன்று எனின் -*** *அச்செயல் உண்மையல்ல என்றால்;* ***ஐயம் -*** *அந்த ஐயப்பாட்டை;* ***கைச்செறி -*** *கையின்கண் செறிந்துள்ள;* ***முகிழ் உகிர் -*** *அரும்பு போன்ற நகம்;* ***நீக்கும் -*** *போக்கும்.*

அமைதியானநிலையில் உள்ள பெருமானை நோக்குபவர்களுக்கு 'இவனா மார்பைப் பிளந்தான்' என்று ஐயம் தோன்றும் அந்த ஐயத்தை விரல் நகம் போக்கும் என்க. சாந்தவடிவமான திருமாலை நோக்கும் போது ஆழ்வாருக்கே இவன் வயிரமார்பைப் பிளப்பானா என்னும் ஐயம் தோன்றிற்று. அவர், இவையா பிலவாய் திறந்து எரிகான்ற, இவையா எரிவட்டக் கண்கள், என்று ஐயுற்றார். (நான்முகம் 21) ஐயத்தைக் 'கூருகிர் நீக்கும்' என்று குறித்தனர் கம்பநாடர். பாசுர விதை கற்பனைக்கு இடம் தந்தது. விரல் கூர்மையும் செந்நிறமும் பெற்றுள்ளது. ஆதலால் ஐயம் வேண்டாஎன்பது தற்குறிப் பேற்றம். நரசிம்மமே இராமன் என்பது குறிப்பு. ***(48)***

5276. 'திரண்டில;ஒளி இல; திருவின் சேர்வு இல;
முரண் தரு மேருவில் முரிய மூரி நாண்
புரண்டில; புகழ் இல; பொருப்பு என்று ஒன்று
போன்று
இரண்டு இல;புயங்களுக்கு உவமம் ஏற்குமோ ?*

(தோள் மலைகள்போன்றது எனின்)

பொருப்பு - *மலைகள்;* ***திரண்டில -*** *திரட்சியைப் பெறவில்லை;* ***ஒளி இல -*** *ஒளியைப் பெறவில்லை;* ***திருவின் சேர்வு இல -*** *திருமகளின் சார்பு இல்லை;* ***முரண்தரு -*** *வலிமைமிக்க;* ***மேருவில் முரிய -*** *மேருவாகிய வில் இற்றுப் போக;* ***மூரி நாண் புரண்டில -*** *வலியநாண் புரளப் பெறவில்லை;* ***புகழ்இல -*** *புகழைப் பெறவில்லை;* ***ஒன்று போன்று என்று -*** *ஒன்று ஒன்றைப் போல;* ***இரண்டில -*** *இரண்டு கிடையாது; (ஆதலின் மலைகள்)* ***புயங்களுக்கு -*** *இராமபிரானின் தோள்களுக்கு;* ***உவமை -*** *ஒப்புமை;* ***ஏற்குமோ -*** *பொருந்துமோ ?*

பொருப்பு, இல்,புயங்களுக்கு உவமை ஏற்குமோ' என்று முடிக்க. பொருப்பு - எழுவாய். *(49)*

277. **' "கடற் படு பணிலமும், கன்னிப் பூகமும்,**
மிடற்றினுக்குஉவமை" என்று உரைக்கும்
வெள்ளியோர்க்கு
உடன்பட ஒண்ணுமோ- உரகப் பள்ளியான்
இடத்து உறைசங்கம் ஒன்று இருக்க, எங்களால் ?

உரகப்பள்ளியான் - பாம்புப் படுக்கையில்உள்ள திருமாலின்; **இடத் துஉறை -** இடக்கரத்தில் இருக்கும்; **சங்கம் ஒன்று இருக்க -** பாஞ்சசன்யம்ஏற்புடையதாக இருக்க; (அதை விட்டுவிட்டு) **கடல்படு பணிலமும் -** கடலில்தோன்றிய சங்கும்; **கன்னிப் பூகமும் -** இளமையான கமுகமரமும்; **மிடற்றினுக்கு உவமை என்று -** கழுத்துக்கு உவமை என்று; **உரைக்கும்வெள்ளியோர்க்கு -** கூறும் அறிவற்றவர்களுக்கு; **எங்களால் -** அறிவுடையஎங்களால்; **உடன்பட ஒண்ணுமோ -** உடன்பட்டுப் பேச முடியுமா.

பணிலம் - சங்கு. பூகம்- பாக்குமரம். வெள்ளியோர் - அறிவற்றவர். உரகப்பள்ளி - பாம்புப் படுக்கை. உரகமெல் அணையான் கையில் உறைசங்கம் (பெரியாழ்வார் 4-4-4) இராமபிரான் மிடற்றுக்குத் திருமால் ஏந்திய சங்கமே உவமை. பிற உவமையாகா. *(50)*

5278. **'அண்ணல்தன் திரு முகம் கமலம் ஆம் எனின்,**
கண்ணினுக்கு உவமைவேறு யாது காட்டுகேன் ?
தண் மதி ஆம் எனஉரைக்கத் தக்கதோ,
வெண் மதிபொலிந்தது மெலிந்து தேயுமால் ?

அண்ணல்தன்திருமுகம் - இராமபிரானின்திருமுகமானது; **கமலம் ஆம் எனின் -** தாமரையை ஒக்கும் என்றால்; **கண்ணினுக்கு -** அப்பெருமானின் கண்களுக்கு; **உவமை -** ஒப்புமையாக; **வேறுயாது காட்டுகேன் -** வேறு எதை எடுத்துக் கூறுவேன் (அன்றி); **வெண்மதி -** வானத்தில் உள்ள சந்திரன்; **பொலிந்தது -** பொலிவுடன் இருந்தது (எனினும் அது); **மெலிந்து தேயும் -** ஒளி குன்றி அழியும் (ஆதலினால்); (திருமுகம்) **தண்மதி ஆம் என -** குளிர்ந்த சந்திரன் போலும் என்று; **உரைக்கத் தக்கதோ -** கூறுதல் தகுதியுடையதா.

உரைத்தல்என்னும் தொழிற்பெயர் உரைக்க என்னும் எச்சம் போல் உள்ளது. பேசல் கூடாது என்பது பேசக்கூடாது என்று வருதலை நோக்கி அறிக. தொழிற் பெயர் எச்சம்போல் துலங்கலும் உளவே. (உரைச்சூத்திரம்) தண்மதி, சுட்டளவாக நின்றது. இனியர் புகழான்என்னும் பெயர்சொல்லுவான் குறிப்பால் அவன் என்னும் சுட்டுப்பெயர் மாத்திரை ஆயிற்று. என்றார். (சிந்தா - 6 உரை) அவர் கிளவியாக்கத்தில் 37 ஆம் சூத்திர விதிப்பாகக் கருதுவர். ஆல் - அசை. *(51)*

அறுசீர் விருத்தம்

5279. **' "ஆரமும் அகிலும் நீவி அகன்ற தோள் அமலன்**
செவ்வாய்

நாரம் உண்டுஅலர்ந்த, செங் கேழ் நளினம்" என்று
உரைக்க நாணும்;
ஈரம் உண்டு,அமுதம் ஊறும் இன் உரை
இயம்பாதேனும்,
மூரல் வெண்முறுவல் பூவாப் பவளமோ,
மொழியற்பாற்றே ?

ஆரமும் அகிலும்நீவி - சந்தனக்குழம்பும் அகிற் குழம்பும் பூசப்பெற்று; **அகன்ற தோள் அமலன் -** விரிந்த தோள்களைப் பெற்ற இராமபிரானின்; **செவ்வாய் -** சிவந்த வாயானது (தனக்கு நிகராக); **நாரம் உண்டு -** நீரை உட்கொண்டு; **அலர்ந்த -** மலர்ந்துள்ள; **செங்கேழ் நளினம் என்று உரைக்க -** சிவந்த நிறமுடைய தாமரை போலும் என்று கூறினால்; **நாணும் -** வெட்கம் அடையும்; (அங்ஙனம் இருக்க) **ஈரம் உண்டு -** ஈரத்தன்மை பெற்று; **அமுதம் ஊறும் -** அமுதம் பெருகி; **இன் உரை இயம்பாதேனும் -** இனிய மொழிகள் பேசாவிடினும்; **வெண்மூரல் -** வெள்ளிய பற்களால்; **முறுவல் பூவா -** புன்னகை மலராத; **பவளம் -** பவளமானது; **மொழியற் பாற்றோ -** உவமையாகக் கூறத்தக்கதோ ?

சிரிக்கத்தெரிந்த தாமரையே ஒவ்வாதபோது சிரிக்கத் தெரியாத பவளம் ஒவ்வாதென்க. 'சிரித்த பங்கயம்' என்று முன்பு பேசப்பெற்றது நினைக்க. நாணுதல் 'தாமரை' என்றும் கூறலாம். ஆரம் - சந்தனம். இங்கே குழம்பைக் குறிக்கிறது. அகிற்கும் அதுவே. நாரம் - தண்ணீர். நார.. பொய்கை (சூடாமணி 25) பவளமோ, ஓகாரம் அசை. பாற்றோ, ஓகாரம் வினாப் பொருள் தந்தது. பவளம் மொழியற் பாற்றோ என முடிக்க. ஈரம் - அன்பு. 'இன்சொலால் ஈரம் அளைஇ' என்று தமிழ்மறை பேசும் (திருக்குறள் 91) மூரல் - பல். முறுவல் - புன்னகை. பூவா - மலராத. 'புதியதோர் முறுவல் பூத்தாள்' (கம்ப. 2736) என்று பேசப் பெற்றது. ***(52)அறுசீர் விருத்தம்(வேறு)***

5280. 'முத்தம்கொல்லோ ? முழு நிலவின்
முறியின் திறனோ ? முறை அமுதச்
சொத்தின்துள்ளி வெள்ளி இனம்
தொடுத்தகொல்லோ ? துறை அறத்தின்
வித்து முளைத்தஅங்குரம்கொல் ?
வேறேசிலகொல் ? மெய்ம் முகிழ்த்த
தொத்தின்தொகைகொல் ? யாது என்று
பல்லுக்குஉவமை சொல்லுகேன் ?

பல்லுக்கு உவமை - இராமபிரானுடைய பற்களுக்கு உவமைகள்; **முத்தங் கொல்லோ -** முத்துக்களோ; **முழுநிலவின் -** முழுமதியினுடைய; **முறியின் திறனோ -** துண்டுகளின் வகைகளோ; **அமுதச் சொத்தின் -** அமுதமாகிய செல்வத்தின்; **துள்ளி -** துளியும்; **வெள்ளி இனம் -** வெள்ளியின் கூட்டமும்; **முறை -** முறையாக; **தொடுத்த கொல் -** தொடுக்கப் பெற்றனவோ; **துறை அறத்தின் -** பல்வேறு வகைப்பட்ட அறத்தினுடைய; **வித்து -** விதையிலிருந்து; **முளைத்த அங்குரங்கொல் -** தோன்றிய முளைகளோ; **மெய்ம்முகிழ்த்த -** சத்தியத்திலிருந்து தோன்றிய; **தொத்தின் தொகைகொல் -** பூங்கொத்தின் கூட்டமோ; **வேறே சிலகொல் -** இவற்றில் வேறுபட்ட சிலபொருள்களோ; **யாது என்று -** (இவற்றுள்) எது என்று; **சொல்லுகேன் -** கூறுவேன்.

இராமபிரான்பற்களுக்கு உவமைகள் முத்து முதலானவற்றுள் யாது என்று கூறுவேன். முறி - துண்டு. 'நிலவின் வெண்முறி' (கம்ப. 4892) அறம் முப்பத்திரண்டு, பெருமான் பற்களும் முப்பத்திரண்டு ஒப்பிட்டுக் காண்க. மெய் - உண்மை. அறத்தின் வித்து என்றது அகிம்சையை. எல்லா அறங்களும் அகிம்சையடிப்படையில் தோன்றியன. அறத்துக்கு மூலம் அகிம்சை என்க. இப்பாடலில், அகிம்சையும் சத்தியமும் பேசப்பெற்றன. கொல்லோ - ஓ அசை. சொத்து - இது முதலில் பொன்னை உணர்த்திப் பின் செல்வத்தை உணர்த்திற்று. சொத்துற்று அமைந்த சுதை இல் நெடுஞ்சுவர் (பெருங்கதை 1- 34-231) தொத்து - கொத்து துறையறம் - பல்வகைப் பிரிவுடைய அறம். அங்குரம் - முளை. ***(53)***

5281. 'எள்ளா நிலத்து இந்திரநீலத்து
எழுந்தகொழுந்தும் மரகதத்தின்
விள்ளா முழுமா நிழற் பிழம்பும்
வேண்டவேண்டும் மேனியதோ ?
தள்ளா ஓதிகோபத்தைக்
கௌவ வந்துசார்ந்ததுவும்
கொள்ளா,வள்ளல் திரு மூக்கிற்கு;
உவமைபின்னும் குணிப்பு ஆமோ ?

(பெருமான் மூக்கைப்போன்று)

எள்ளாநிலத்து - *இகழ்ச்சியில்லாத பூமியில் தோன்றிய;* ***இந்திர நீலத்து*** *- இந்திர நீலக்கல்லில்;* ***எழுந்த கொழுந்தும் -*** *தோன்றிய முனையும்;* ***மரகதத்தின் -*** *மரகதமணியின்;* ***விள்ளா -*** *பிளவுபடாத;* ***முழுமா நிழல் பிழம்பும் -*** *முழுமையான பெரிய ஒளிப்பிழம்பும்;* ***வேண்ட -*** *(அன்பர்கள்) விரும்ப (அன்பர்களை);* ***வேண்டும் -*** *விரும்புகின்ற;* ***மேனியதோ -*** *அழகை உடையதோ ?* ***கோபத்தை கௌவ வந்து -*** *இந்திர கோபத்தைப் பற்றவந்து;* ***சார்ந்த -*** *பற்றிய;* ***தள்ளா ஓதி அதுவும் -*** *நீங்காத பச்சோந்தியும்;* ***உவமை கொள்ளா -*** *ஒப்பாதல் பொருந்தாத;* ***வள்ளல் திருமூக்கிற்கு -*** *பெருமானின் மூக்கிற்கு;* ***பின்னும் -*** *பிறபொருளும்;* ***குணிப் புஆமோ -*** *ஒப்புமை கூறுதல் ஏற்குமோ ? கொழுந்தும்பிழம்பும் மேனியதோ - ஒருமை பன்மை மயக்கம். இந்திர நீலம் - பெருமான் திருமேனி. கொழுந்து மூக்கு. மரகதம் - பெருமான் திருமேனி. பிழம்பு - மூக்கு என்க. இந்திர கோபம் - அதரம். பச்சோந்தி மூக்கு. மூக்கு, கொழுந்தும் பிழம்பும் உவமையாகப் பிறர் கூற அதை விரும்பும் மேனியுடையதோ என்றும் கூறலாம். உரிய பொருள் காணல் அறிஞர் கடன். மூக்கிற்கு, இந்திர கோபத்தைக் கவ்விய ஓந்தியே ஒப்பாகாத போது பிறவற்றைக் கூறுதல் ஒவ்வா என்க. கோபம் - தம்பலப்பூச்சி (பட்டுப்பூச்சி), மூதாய் என்பது சங்க வழக்கு, ஓதி - பச்சோந்தி. மேனி - அழகு.* ***(54)***

5282. 'பனிக்க, சுரந்து, கரன் முதலோர்
கவந்தப்படையும், பல் பேயும்
தனிக் கைச்சிலையும், வானவரும்,
முனிவர்குழுவும், தனி அறனும்,
"இனிக் கட்டழிந்தது அரக்கர் குலம்"
என்னும்சுருதி ஈர் - இரண்டும்,

குனிக்க,குனித்த புருவத்துக்கு
உவமம்,நீயே, கோடியால்.

பனிக்க சுரத்து - நடுக்கமடையும்படி காட்டில் வாழும்; **கரன்முதலோர் -** கரன் முதலான அரக்கர்களின்; **கவந்தப் படையும் -** தலையற்ற உடல்களின் கூட்டமும்; **பல்பேயும் -** பலவிதமான பேய்களும்; **தனி கைச்சிலையும் -** இராமபிரானின் கைவில்லும்; **வானவரும் -** தேவர்களும்; **முனிவர் குழுவும் -** முனிவர்களின் தொகுதியும்; **தனி அறனும் -** ஒப்பற்ற தருமமும்; **அரக்கர் குலம் -** அரக்கர்களின் வம்சம்; **இனி -** இப்போது; **கட்டு அழிந்தது -** அடியோடு ஒழிந்தது; **என்னும் -** என்று கூறுகின்ற; **சுருதி ஈர் இரண்டும் -** நான்கு வேதங்களும்; **குனிக்க -** கூத்தாடும் வண்ணம்; **குனித்த புருவத்துக்கு -** வளைந்த புருவங்களுக்கு; **உவமம் -** உவமானமாகத் தக்க பொருள்களை; **நீயே கோடி -** நீயே ஆராய்ந்து கொள்க.

பனி - நடுக்கம்கல் - மலை. முல்லையும் குறிஞ்சியும் திரிந்த நிலமே பாலை ஆதலின் வளம் அழிந்த மலை 'கல்' என்று குறிப்பிடப்பெற்றது. கவந்தம் - தலையற்ற உடல். கவந்தம் எங்கணும் ஆடவும் (சிந்தாமணி 2310) தனி - ஒப்பின்மை. 'தனிச்சிலை தரித்த மேரு' (கம்ப. 2939.) கட்டழிதல் - அடியோடழிதல். இலங்கை கட்டழித்தவன் (திருச்சந்த 54) தொல் இலங்கை கட்டழித்த சேவகன் (சிலம்பு ஆய்ச்சியர் 35) குனித்த புருவமும் கொவ்வைச் செவ்வாயும் (தேவாரம்) இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது. இத்தனை பேரும் ஆட வளைந்த பெருமான் புருவம் கண்ட நீரே அதற்கு உவமை சொல்லும் என்றான் அனுமன் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி) கவந்தம் ஆடுதலை அட்டை ஆடல் என்பர். **(55)**

5283. 'வரு நாள் தோன்றும் தனி மறுவும்,
வளர்வும் தேய்வும், வாள் அரவம்
ஒரு நாள் கவ்வும் உறு கோளும்,
இறப்பும், பிறப்பும் ஒழிவுற்றால்,
இரு-நால் பகலின் இலங்கு மதி,
அலங்கல் இருளின் எழில் நிழற் கீழ்ப்
பெரு நாள் நிற்பின், அவன் நெற்றிப்
பெற்றித்து ஆகப் பெறும் மன்னோ !

இரு நால் பகலின்- எட்டாவது நாளில்; **இலங்கும் மதி -** விளங்கும் மதியானது; **வருநாள் தோன்றும் -** வளர்ந்து வரும்நாட்களில்வெளிப்படையாகத் தெரியும்; **தனி மறுவும் -** தனியாகவுள்ள களங்கமும்; **வளர்வும் தேய்வும் -** வளர்தலும் தேய்தலும்; **வாள் அரவம் -** கொடிய பாம்பால்; **ஒருநாள் கவ்வும் -** ஒரு நாள் கவ்வப்படும்; **உறுகோளும் -** மிக்க துன்பமும்; **இறப்பும் பிறப்பும் -** அழிதலும் தோன்றுதலும்; **ஒழிவுற்றால் -** நீங்கப் பெற்றால்; **அலங்கல் இருளின் -** அசைகின்ற இருளின்; **எழில் நிழற் கீழ் -** அழகிய நிழலுக்குக் கீழே; **பெருநாள் நிற்பின் -** நீண்ட நாட்கள் நின்றால் (அது); **அவன் -** இராமபிரானுடைய; **நெற்றிப் பெற்றித்து ஆக பெறும் -** நெற்றியின் தன்மை உடையதாகக் கருதப்பெறும்.

மதி,ஒழிவுற்றால், நிற்பின், பெற்றித்து, ஆகப் பெறும் என்று கூட்டுக. அசையும் இருள் என்றது பெருமானின் நெற்றியின்பால் அசையும் அளகத்தை. அளகம் - முன்

நெற்றி மயிர். இருள் உவம ஆகுபெயராய் இருள் போன்ற தலை உரோமத் தொகுதியை உணர்த்திற்று. இருண்ட குழற்கற்றையின் கீழ் விளங்கும் பெருமான் நெற்றிக்கு இருளின் கீழ் ஒளிரும் பிறை ஒன்று இருக்குமாயின் ஒப்பாகும் என்றவாறு (அண்ணாமலை பதிப்பு) ***(56)***

5284. **'நீண்டு, குழன்று, நெய்த்து, இருண்டு,**
நெறிந்து,செறிந்து, நெடு நீலம்
பூண்டு, புரிந்து,சரிந்து, கடை
சுருண்டு,புகையும் நறும் பூவும்
வேண்டும் அல்லஎன, தெய்வ
வெறியேகமழும் நறுங் குஞ்சி,
ஈண்டு சடை ஆயினதுஎன்றால்,
மழை என்றுஉரைத்தல் இழிவு அன்றோ ?

நீண்டு குழன்று - நீளமாகியும் குழைந்தும்; **நெய்த்து இருண்டு -** பளபளத்தும் கருத்தும்; **நெறிந்து செறிந்து -** நெளிந்தும் அடர்ந்தும்; **நெடுநீலம் பூண்டு -** நீலநிறத்தைப் பெற்றும்; **புரிந்து சரிந்து -** அசைந்தும் தாழ்ந்தும்; **கடை சுருண்டு -** இறுதிப் பகுதி சுருண்டும்; **புகையும் நறும் பூவும் -** வாசனைப் புகையும் மண மலரும்; **வேண்டும் அல்ல என -** வேண்டுவன இல்லை என்று; **தெய்வ வெறியே கமழும் -** தெய்வ மணம் கமழ்கின்ற; **நறுங்குஞ்சி -** நல்ல குழல்; **ஈண்டு -** இந்தக் கானகத்தில்; **சடையாயினது என்றால் -** சடையாகிவிட்டது என்பதால்; (அதன் எளிமை கருதி) **மழைஎன்று உரைத்தல் -** அதனைமேகம் என்று கூறுவது; **இழிவு அன்றோ -** தாழ்வு அல்லவா.

நறுங்குஞ்சிசடையாயினது என்றால் மழை என்று கூறுவது இழிவு எனச் சேர்க்க. இராமபிரான் நறுங்குஞ்சி கருநீலம் என்பதை உணர்த்த 'இருண்டு நெடுநீலம் பூண்டு' என்று கூறப் பெற்றது. 'பட்டுக் கருநீலம்' என்று கவிச்சக்கரவர்த்தி பாரதி பாடுவார் (கண்ணம்மா - காதலி) குலசேகரர் 'நறுங்குஞ்சி புன்சடையா' என்று பாசுரம் இட்டார் (தசரதன் புலம்பல்) அதற்கு விளக்கம் இப்பாடல். 'அரிவை கூந்தலின் நறியவும் உளவோ' என்று குறுந்தொகை பேசும். (குறுந் 2) அதை ஒட்டி மகளிர் குழல் போலவே ஆடவர் குழலுக்கும் நறுமணம் உண்டு என உணர்க. ஈண்டு என்றது கானகத்தை. ஈண்டு - இவ்விடம். அன்றி ஈண்டு என்பதைச் சடைக்கு அடைமொழியாக்கி, அடர்ந்த சடை என்றும் கூறலாம். ***(57)***

5285. **'புல்லல்ஏற்ற திருமகளும்,**
பூவும்,பொருந்தப் புவி ஏழும்
எல்லை ஏற்றநெடுஞ் செல்வம்
எதிர்ந்தஞான்றும், அஃது இன்றி
அல்லல் ஏற்றகானகத்தும்,
அழியாநடையை, இழிவான
மல்லல் ஏற்றின்உளது என்றால்,
மத்த யானைவருந்தாதோ ?'

புல்லல் ஏற்றதிருமகளும் - தழுவுதலை மேற்கொண்ட திருமடந்தையும்; **பூவும்** - நிலமடந்தையும்; **பொருந்த** - தன்பக்கல் தங்க (அதனால்); **புவி ஏழின்** - ஏழு உலகங்களின்; **எல்லை ஏற்ற** - எல்லையை ஏற்றுக் கொண்ட; **நெடும் செல்வம்** - நீட்சி மிக்க செல்வமானது; **எதிர்ந்த ஞான்றும்** - எதிர்ப்பட்ட காலத்திலும்; **அஃது இன்றி** - அச்செல்வம் இல்லாமல்; **அல்லல் ஏற்ற** - துன்பம் மிக்குயர்ந்த; **கானகத்தும்** - காட்டின் கண்ணேயும்; **அழியா நடையை** - தளர்ச்சியடையாத நடையை; **இழிவான மல்லல்** - தாழ்வுற்ற வளத்தைப் பெற்ற; **ஏற்றின் உளது** - காளையின்பால் உள்ளது; **என்றால்** - என்று கூறினால்; **மத்த யானை** - மதம் மிக்க யானையானது; **வருந்தாதோ** - வருத்தம் அடையாதோ.

காளையின்பால் இராமபிரான் நடை உள்ளது என்று கூறின் யானை வருந்தும் என்று கூறிப் புதிய அணிக்கு வழிவகுத்த கவிச்சக்கரவர்த்தி புலமையை வழிபடுக. கானகத்தும் - என்பதில் உள்ளஉம் - அசை.'காமக்கடல் மன்னும் உண்டோ' (குறள் 1164) அழகர் மன்னும் உம்மும் அசை நிலை என்றார்.காலத்தும் என்னும் பாடம் கானத்தும் என்று பாடபேதம்ஆயிற்று போலும். நடையை என்பதில் உள்ள ஐ அசை - உருபு அன்று.நடைஉளது, என்றால் புகழானை.......... விளக்கினான் (சிந்தா 2605) **(58)**

5286. இன்னமொழிய, அம் மொழி கேட்டு,
எரியின்இட்ட மெழுகு என்ன,
தன்னை அறியாதுஅயர்வாளை,
தரையின்வணங்கி, 'நாயகனார்
சொன்ன குறி உண்டு; அடையாளச்
சொல்லும் உளவால், அவை, தோகை
அன்ன நடையாய்,கேட்க ! என,
அறிவன்அறைவான் ஆயினான்;

(அனுமன்) (பெருமான்அழகை)

இன்ன மொழிய- இப்படி எடுத்துக்கூற; **அம்மொழி கேட்டு** - அச்சொற்களைக் கேட்டு; **எரியின் இட்ட** - நெருப்பில் இடப்பட்ட; **மெழுகு என்ன** - மெழுகைப் போல; **தன்னை அறியாது அயர்வாளை** - தன்னையே அறிந்து கொள்ளாமல் வருந்தும் பிராட்டியை; **அறிவன்** - அறிவுமிக்க அனுமன்; **தரையின் வணங்கி** - பூமியில் விழுந்து வணங்கி; **தோகை அன்ன நடையாய்** - மயில் போலும் நடையை உடைய அம்மையே; **நாயகனார் சொன்ன குறி உண்டு** - இராமபிரான் என்பால் வழங்கிய பொன் அடையாளம் உண்டு; **அடையாளச் சொல்லும் உள** - அடையாளச் சொற்களும் உள்ளன; **அவை கேட்க என** - அவற்றைக் கேட்டு அறிக என்று; **அறைவான் ஆயினான்** - சொல்லத் தொடங்கினான்.

அறிவன் -அனுமன். தோகை - மயில். மகளிர் நடைக்கு மயிலின் நடை ஒப்பு. மணி வரைச் சாரல் மஞ்ஞைபோல அணிபெற இயலி (பெருங்கதை 3-13- 50-57) தோகை அன்னநடை என்று விரித்து மயிலையும் அன்னத்தையும் ஒத்த நடை என்றும் கூறலாம். நாயகன் என்னும் பெயர் முன் ஆர் வந்தது. அஃது இயற்பெயர் முன்னர் வந்த ஆரைக்கிளவியாகும் (சொல் 272) நச்சர் உரை அறிந்து அமைக. அவர் பெரும்பான்மை இயற்பெயர் கூறவே சிறுபான்மை உயர்திணைப் பெயர் முன்னரும் வருதல் ஒன்றென

முடித்தலால் கொள்க என்பர். ‘குறிகளும் அடையாளமும்’ என்பர் அப்பர். அஃது இங்கு கவிச்சக்கரவர்த்திக்கு கைகொடுத்தது. மெய்ப்பொருள் ஆய்க. அனுமன் தெரிந்துரைத்தஅடையாளம் என்பர்பெரியாழ்வார் (பெரியாழ்வார் 3-10-10) சொன்ன குறி என்பதற்குத் தங்கம் உணர்த்தும் அடையாளம் என்று பொருள் கொள்க. சொன்னம் - பொன். பொன் இங்கு திருவாழியை உணர்த்திற்று. ‘ஒரு கையிலே அன்னம் ஒரு கையிலே சொன்னம், வருகையிலே சம்மான வார்த்தை’ (பெருந்தொகை 1366) சொன்ன குறி என்பதற்குச் சொல்லிய குறிப்பு என்றே பலர் உரை கண்டனர்.
(59)

அனுமன் கூறியஅடையாளவுரைகள்

சந்தக் கலிவிருத்தம்

5287. ‘ “நடத்தல் அரிது ஆகும் நெறி; நாள்கள் சில;
தாயர்க்கு
அடுத்த பணிசெய்து இவண் இருத்தி” என, அச்
சொற்கு,
உடுத்ததுகிலோடும், உயிர் உக்க உடலோடும்,
எடுத்தமுனிவோடும், அயல் நின்றதும் இசைப்பாய்.

(சீதையே)

நெறி - *காட்டுவழியில்;* **நடத்தல் அரிது ஆகும் -** *நடப்பது உனக்கு இயலாதது ஆகும்; (ஆதலால்)* **நாள்கள் சில -** *யான் கானகத்தில் வாழும் நாள்கள் சிலவே (அதுவரை);* **தாயர்க்கு -** *என்னுடைய தாய்மார்கட்கு;* **அடுத்த பணி செய்து -** *ஏற்ற பணிவிடைகளைச் செய்து கொண்டு;* **இவண் இருத்தி என -** *அயோத்தியில் இரு என்று யான் கூற; (உடனே)* **அச்சொற்கு -** *அச்சொல்லைக் கேட்ட அளவில்;* **உடுத்த துகிலோடும் -** *புனைந்த மரவுரியுடனும்;* **உயிர் உக்க உடலோடும் -** *உயிர் கலங்கிய உடலுடனும்;* **எடுத்த முனிவோடும் -** *மிக்க கோபத்துடனும்;* **அயல் நின்றதும் -** *(பயணத்துக்கு ஆயத்தமாய்) என்பக்கத்தில் நின்றதையும்;* **இசைப்பாய் -** *(அனுமானே நீ) பிராட்டியிடம் கூறுக.*

இராமபிரானின்மொழியை அப்படியே அனுமன் பிராட்டியின் பால் சமர்ப்பிக்கின்றான். நாடவிட்ட படலத்தில் பெருமான் அனுமன்பால் கூறியதை ஒப்பிடுக. (கம்ப. 4516 - 4517) பெருமான் கூறியதை அனுமன் சிறுசிறு மாற்றங்களுடன் கூறிய திறம் பாராட்டற்பாலது. உடுத்த துகிலோடு பிராட்டி வந்தது விரைவையும் ஆவேசத்தையும் காட்டுகிறது. ‘அனைய வேலை அகமனை எய்தினள்... சீரம் துணிந்து புனைந்தனள்... வள்ளல் பின் வந்து அயல் நின்றனள். பனையின் நீள்கரம் பற்றிய கையினாள் என்று முன்பு பேசப் பெற்றது(கம்ப. 1829) ‘உயிர்உமிழா நின்றாள்’ என்றும் (கம்ப. 1825) ‘ஊன் இலா உயிரின் வெந்து’ என்றும் (கம்ப. 4517) பேசப்பட்டன. இங்கு அவற்றை எல்லாம் அடக்கி, ‘உயிர் உக்க உடலோடும்’ என்று பேசப்படுகிறது. இவ் விருத்தம் விளங்காய் - விளங்காய் - விளங்காய் - தேமா என்னும் 4 சீர்களை முறையே பெற்று வரும். இப்பாடல் நேரசையில் தொடங்கின 14 எழுத்தையும் நிரையசையில் தொடங்கின் 15 எழுத்தையும் பெற்று வரும். இப்பாடல் 292 முறை காட்சி தருகின்றது. இதனை கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் ‘அளவடி நான்குடைச் சந்தக் கலிவிருத்தம்’ என்பர். (மணிமலர் 76) ***(60)***

5288. ***' "நீண்டமுடி வேந்தன் அருள் ஏந்தி, நிறை செல்வம்***
பூண்டு, அதனைநீங்கி, நெறி போதலுறு நாளின்,
ஆண்ட நகர்ஆரையொடு வாயில் அகலாமுன்,
யாண்டையது கான்?" என, இசைத்ததும் இசைப்பாய்.

நீண்டமுடிவேந்தன் - *நீண்ட முடிதரித்ததசரதச் சக்கரவர்த்தியின்;* ***அருள் ஏந்தி -*** *கட்டளையை ஏற்று;* ***நிறை செல்வம் பூண்டு -*** *அரசச் செல்வத்தை ஏற்றுக் கொண்டு;* ***அதனை நீங்கி -*** *அரசாட்சியை விட்டுவிலகி;* ***நெறி போதலுறும் நாளின் -*** *வழியிலே போகும் நாளிலே;* ***ஆண்ட நகர் -*** *முன்னோர்கள் ஆட்சி புரிந்த அயோத்தியில்;* ***ஆரையொடு வாயில் அகலா முன் -*** *மதிலுடன் கூடிய வாயில் கடப்பதற்கு முன்;* ***கான் யாண்டையது என -*** *காடு எங்கே உள்ளது என்று;* ***இசைத்ததும் -*** *பிராட்டி வினவியதையும்;* ***இசைப்பாய் -*** *(அனுமானே) கூறுவாயாக.*

முடியை, நீள்முடி, என்றும் நெடுமுடி என்றும் கூறுவது கவிச் சக்கரவர்த்தியின் இயல்பு. மதில் மணிக்கடை கடந்திடுமுன் .... வெங்கானம் யாதோ ? எனச் சொல்லினாள்... சொல்லுவாய் என்று நாட விட்ட படலம் (கம்ப. 4518) கூறும். இது சிலம்பிலிருந்து கவிச்சக்கரவர்த்தி யறிந்தது. பத்தினித் தெய்வம் 'மதுரை மூதூர் யாது என வினவ, (சிலம்பு நாடு காண் 41) இதுவே புகழேந்தி நளனின் மக்கள் மொழியாகப் பேசியது நன்று - குழந்தைகள் 'வழியானது எல்லாம் கடந்தோமோ' என்று வினவும். ஆரை - மதில். வண்கிடங்கு சூழும் ஆரை வைசயந்த நகரிலே, என்பர் நிரம்ப அழகிய தேசிகர் (சேது புராணம் சீதை.5.) ***(61)***

5289. ***' "எள் அரிய தேர் தரு சுமந்திரன் ! இசைப்பாய்,***
வள்ளல் மொழிவாசகம்; மனத் துயர் மறந்தாள்;

கிள்ளையொடுபூவைகள் வளர்த்தல் கிள" என்னும்,
பிள்ளை உரையின்திறம் உணர்த்துதி, பெயர்த்தும்.

எள் அரியதேர்தரு சுமந்திரன் - *இகழ்ச்சியில்லாததேரோட்டும் சுமந்திரனானவன்; (பிராட்டியை நோக்கி)* ***நீ வள்ளல் மொழி -*** *இராமபிரான் மொழி வழியில்;* ***வாசகம் இசைப்பாய் என -*** *வார்த்தை கூறுக என்று கூற;* ***மனத்துயர் மறந்தாள் -*** *மனத் துன்பம் மறந்த பிராட்டி;* ***கிள்ளையொடு பூவைகள் -*** *கிளிகளையும் நாகணவாய்ப் பறவைகளையும்;* ***வளர்த்தல் -*** *வளர்ப்பதை;* ***கிள என்னும் -*** *(என் சகோதரிகள் பால்) கூறுக என்னும்;* ***பிள்ளை உரையின் திறம் -*** *குழந்தையியல்புள்ள மொழியின் தன்மையை;* ***பெயர்த்தும் -*** *மீளவும்;* ***உணர்த்துதி -*** *(அனுமானே) கூறுக.*

சுமந்திரன், மொழி, வாசகம் எனத்துயர் மறந்தாள் வளர்த்தல் கிள என்னும் பிள்ளை மொழியின் திறம் உணர்த்துதி என்று சேர்க்கவும் வள்ளல் மொழி - வள்ளல் பேசிய வழியில்; பொன் நிறப் பூவையும் கிளியும் போற்றுக என்று உன்னுமென் தங்கையர்க்கு உணர்த்துவாய்' என்று முன்பு பேசப்பெற்றது (கம்ப. 1878)
(62)

அனுமன்திருவாழியைக் காட்டலும் பிராட்டியின்நிலையும்

5290. ' "மீட்டும் உரை வேண்டுவன இல்லை" என,
"மெய்ப் பேர்
தீட்டியது; தீட்டஅரிய செய்கையது; செவ்வே,
நீட்டு இது" என,நேர்ந்தனன்' எனா, நெடிய
கையால்,
காட்டினன் ஓர்ஆழி; அது வாள் நுதலி கண்டாள்.

மீட்டும் உரைவேண்டுவன இல்லை என - *திரும்பவும் யான் கூற வேண்டியவை இல்லை என்று;* ***மெய்ப்பேர் தீட்டியது*** - *உண்மைப் பேர் பொறிக்கப்பட்டதும்;* ***தீட்டரிய செய்கையது*** - *எழுத முடியாத வேலைப்பாடு பெற்றதும்; (ஆன)* ***இது*** - *இந்தத் திருவாழி;* ***செவ்வே நீட்டு என*** - *செவ்வையாய் அமைந்த திருமுகம் என்று கூறி; (இராமபிரான்)* ***நேர்ந்தனன்*** - *என்பால் வழங்கினான்;* ***எனா*** - *என்று கூறி (அனுமன்);* ***நெடிய கையால்*** - *நீண்ட கைகளில்;* ***ஓர் ஆழி*** - *ஒப்பற்ற மோதிரத்தை;* ***காட்டினன்*** - *காண்பித்தான்;* ***அது*** - *அந்த மோதிரத்தை;* ***வாள் நுதலி*** - *ஒளிமிக்க நெற்றியை உடைய பிராட்டி;* ***கண்டாள்*** - *பார்த்தாள்.*

நீட்டு -திருமுகம் (கடிதம்) சித்திர சேனன் நீட்டு அவிழா (உபதேச காண்டம்; சிவத்துரோகம் 174) அமரர் கம்பனடிப்பொடி, 'நீட்டு' என்பதற்குக் குறிப்பு மொழி அடங்கிய ஓலை என்று பொருள் கூறிக் கல்வெட்டை ஆதாரம் காட்டுவர். அவர், நீட்டோலை வாசியா நின்றான்... மரம்' என்னும் பாடலை மேற் கோள் நினைவு கூர்வர். ***(63)***

5291. இறந்தவர்பிறந்த பயன் எய்தினர்கொல் என்கோ ?
மறந்தவர்அறிந்து உணர்வு வந்தனர்கொல் என்கோ ?
துறந்த உயிர்வந்து இடை தொடர்ந்ததுகொல்
என்கோ ?
திறம் தெரிவதுஎன்னைகொல், இந் நல் நுதலி
செய்கை ?

இந் நல் நுதலிசெய்கை - *அழகிய நெற்றியை உடையஇந்தப் பிராட்டியின் செய்கைக்கு; (உவமையாக)* ***இறந்தவர்*** - *நெறி கடந்து வாழ்ந்தவர்கள்;* ***பிறந்த பயன்*** - *பிறத்தலால் உண்டாகும் பயனை;* ***எய்தினர் கொல் என்கோ*** - *பெற்ற செய்கை என்று கூறுவேனோ;* ***மறந்தவர்*** - *தம்மையே மறந்தவர்கள்;* ***அறிந்து*** - *தம்மையும் தலைவனையும் அறிந்து;* ***உணர்வு வந்தனர் கொல் என்கோ*** - *பேருணர்வு பெற்ற செய்கை என்று கூறுவேனோ ?* ***துறந்த உயிர்*** - *உடலைவிட்டு நீங்கிய உயிர்;* ***இடைவந்து*** - *தக்க சமயத்தில் வந்து;* ***தொடர்ந்தது கொல் என்கோ*** - *ஒன்றுபட்டது என்று கூறுவேனோ ?* ***திறம்*** - *பிராட்டியின் தன்மையை;* ***தெரிவது என்னை*** - *அறிவது எப்படி.*

எய்தினர்,வந்தனர், என்னும் முற்றுக்கள் பெயரெச்சப் பொருள் தந்தது. இன்றேல் இரண்டு எழுவாயைச் சந்திக்க நேரும். இருவகை முற்று ஈரெச்சம் ஆகலும் (இலக்கணக் கொத்து 82) எய்திய செய்கை, வந்த செய்கை என அமையும். திருவாழியைக் கண்ட பிராட்டியின் செயல் 6 பாடல்கள் பேசும். மறந்தவர் - தம்மை மறந்தவர்கள். தம்மை மறந்தவர்கள், தம்மையும் தலைவனையும் அறிந்து பெறுவதே

உணர்வு. பிறந்த பயன், என்பது பிறத்தலால் பெறவேண்டிய பயன் (தொல், சொல் 236) கொல், அனைத்தும் அசை. ***(64)***

5292. இழந்த மணிபுற்று அரவு எதிர்ந்தது எனல் ஆனாள்;
பழந் தனம்இழந்தன படைத்தவரை ஒத்தாள்;
குழந்தையைஉயிர்த்த மலடிக்கு உவமை கொண்டாள்;
உழந்து விழிபெற்றது ஓர் உயிர்ப் பொறையும்
ஒத்தாள்.

(திருவாழியைக் கண்டபிராட்டி)

இழந்த மணி - *தவறவிட்டமாணிக்கத்தை;* ***எதிர்ந்தது புற்று அரவு எனல் ஆனாள் -*** *தன் எதிரில் கண்ட புற்றில் உள்ள பாம்பு என்று கூறும்படி இருந்தாள்;* ***இழந்தன பழந்தனம் -*** *இழந்துவிட்ட பழைய செல்வத்தை;* ***படைத்தவரை ஒத்தாள் -*** *(மறுபடியும்) பெற்ற வறியவரை ஒத்திருந்தாள்;* ***குழந்தையை உயிர்த்த -*** *குழந்தையைப் பெற்றெடுத்த;* ***மலடிக்கு உவமை கொண்டாள் -*** *மலடிக்கு உவமானம் ஆயினாள்;* ***உழந்து -*** *பலநாட்கள் துன்பத்தில் வருந்தி;* ***விழிபெற்றது -*** *கண்களைப் பெற்ற;* ***ஓர் உயிர்ப் பொறையும் -*** *ஒப்பற்ற உடம்பையும்;* ***ஒத்தாள் -*** *ஒத்திருந்தாள்.*

அம்மைக்குமோதிரம் கிடைத்தது, பாம்பு, தவறவிட்ட மணியைப் பெற்றது போலவும், வறுமையாளன் இழந்த செல்வத்தை மீளப் பெற்றதைப் போலவும், மலடி குழந்தையைப் பெற்றது போலவும், குருடன் விழி பெற்றது போலவும் இருந்தது. பிராட்டியைப் பாம்பு என்று கூறலாமா ? அமுதமான அம்மை தீயர் செய்கையால் நஞ்சு ஆனாள். நஞ்சுதான் அரக்கர் குடிக்கு என்று நங்கையை அவன் தம்பியே சொன்னான் என்று பெரிய திருமொழி பேசும் (பெரிய 10-2-4) வால்மீகம், சீதை மகா சர்ப்பம் போன்றவள். அவள் கவலை கொண்டு முகத்தை வைத்திருக்கும் ஐந்து விரல்களே அதன் ஐந்து தலைகள் என்று பேசும். (கம்ப. 7351) கவிச் சக்கரவர்த்தி, 'திட்டியின் விடமன கற்பின் செல்வி' என்று கும்பகர்ணன் வாயிலாகப் பேசுவான். இங்கு மணியிழந்த நாகம் மீண்டும் மணிபெறும் தன்மைக்கே ஒப்பீடு என்பதை அறிந்தால் சீதை நாகமா என்ற வினாவுக்கே இடம் இல்லை என்பதையும் அறிக.
(65)

5293. வாங்கினள்; முலைக் குவையில் வைத்தனள்;
சிரத்தால்
தாங்கினள்;மலர்க் கண்மிசை ஒற்றினள்; தடந்
தோள்
வீங்கினள்;மெலிந்தனள்; குளிர்ந்தனள்; வெதுப்போடு
ஏங்கினள்;உயிர்த்தனள், இது இன்னது எனல்
ஆமே ?

(பிராட்டிமோதிரத்தை)

வாங்கினள் - *எடுத்துக்கொண்டாள் (அதை);* ***முலைக் குவையில் வைத்தனள் -*** *தனங்களின் மேலே வைத்துக் கொண்டாள்;* ***சிரத்தால் தாங்கினள் -*** *தலையிலே*

வைத்துக் கொண்டாள்; ***மலர்க்கண் மிசை ஒற்றினள் -*** *மலர் போன்ற கண்களில் ஒற்றிக் கொண்டாள்;* ***தடந்தோள் வீங்கினள் -*** *பெரியதோள் பூரித்தாள்;* ***மெலிந்தனள் -*** *இளைத்தாள்;* ***குளிர்ந்தனள் -*** *குளிர்ச்சியடைந்தாள்;* ***வெதுப்போடு ஏங்கினள் -*** *வெப்பத்துடன் ஏக்கமுற்றாள்;* ***உயிர்த்தனள் -*** *பெரு மூச்சு விட்டாள்;* ***இது*** *(பிராட்டியடைந்த) இந்த மெய்ப்பாட்டை;* ***இன்னது எனல் ஆமோ -*** *இன்ன மெய்ப்பாடு என்று கூற முடியுமா.*

எண்வகைமெய்ப்பாடுகளுள், பிராட்டியின் மெய்ப்பாடு இன்னது என்று கூறவியலுமா. இவள் நிலை இதுதான் என்று வரையறுத்துக் கூறல் இயலாது. ***(66)***

5294. மோக்கும்; முலை வைத்து உற முயங்கும்; ஒளிர் நல் நீர்
நீக்கி, நிறைகண் இணை ததும்ப, நெடு நீளம்
நோக்கும்;நுவலக் கருதும், ஒன்றும் நுவல்கில்லாள்;
மேக்கு நிமிர்விம்மலள்; விழுங்கலுறுகின்றாள்.

(பிராட்டிமோதிரத்தை)

மோக்கும் - *மோந்துபார்ப்பாள் (அதை);* ***முலை வைத்து -*** *தனங்களிலே வைத்து;* ***உற முயங்கும் -*** *நன்றாகத் தழுவிக் கொள்வாள்;* ***ஒளிர் நல்நீர் -*** *ஒளிர்கின்ற ஆனந்தக் கண்ணீர்;* ***நிறை கண் இணை ததும்ப-*** *அழகு நிறைந்த இரண்டு கண்களில் ததும்ப;* ***நீக்கி*** *- அதைத் துடைத்துக்கொண்டு;* ***நெடு நீளம் நோக்கும் -*** *நீண்ட பறவைக் கூட்டைப் பார்ப்பாள்;* ***நுவலக் கருதும் -*** *(பறவைக் கூட்டால் வந்த நினைவை) கூறநினைப்பாள்;* ***ஒன்றும் நுவல்கில்லாள் -*** *ஒன்றும் கூற முடியாமல்;* ***மேக்கு -*** *மிகுதியாக;* ***நிமிர் விம்மிலள் -*** *கிளர்ச்சி பெற்ற அழுகை உடையவளாய்;* ***விழுங்கல்உறுகின்றாள் -*** *அதை அடக்க முயல்கின்றாள். நீளம் - பறவைக்கூடு. பறவைக் கூட்டை இராமபிரான் நோக்கியது ! நிந்தையில் சகுந்தங்கள் நீளம் நோக்கின. அந்தியை நோக்கினான், அறிவை நோக்கினான்' (கம்ப. 2086) என்று பேசப்பெற்றது அஃது இப்போது பிராட்டிக்கு நினைவு வந்தது போலும். 'நெடுநீளம்நோக்கும்' என்பதற்குநெடுநேரம் மோதிரத்தைப் பார்ப்பாள் என்றும் உரை கொள்ளலாம். மாலைக் காலத்தில் பறவைகள் தம் கூட்டை அடை தலை நோக்கும் போது உணர்வு முகிழ்க்கும். பெருமான் என மகிழ்வதும், அல்ல என்று வருந்துவதும், ஆம் என்று ஊடுவதும், அல்ல என்று வாய் மூடுவதும் மோதிரத்தை விழுங்குவோம் என்பதும் பொருள். என்பது பழைய வுரை (அடை - பதி).* ***(67)***

5295. நீண்டவிழி நேரிழைதன் மின்னின் நிறம் எல்லாம்
பூண்டது, ஒளிர்பொன் அனைய பொம்மல் நிறம்; மெய்யே !
ஆண்தகைதன்மோதிரம் அடுத்த பொருள் எல்லாம்
தீண்டு அளவில்,வேதிகை செய் தெய்வ மணிகொல்லோ ?

நீண்ட விழிநேரிழைதன் - *நீண்ட கண்களையும்அழகிய ஆபரணங்களையும் உடைய பிராட்டியின்;* ***மின்னின் நிறம் எல்லாம் -*** *மின்னல் போலப் பசலை படர்ந்த மேனி முற்றும்;* ***ஒளிர் -*** *விளங்குகின்ற;* ***பொன் அனைய -*** *பொன்னை ஒத்த;* ***பொம்மல் நிறம் பூண்டது -*** *பொலிவுடைய நிறத்தைப் பெற்றது; (இந்த மாற்றம்)* ***மெய்யே -*** *உண்மையே (ஆதலால்);* ***ஆண் தகைதன் -*** *ஆடவருள் தலைசிறந்த இராமபிரானின்;* ***மோதிரம் -*** *மோதிரம் ஆனது;* ***அடுத்த பொருள் எல்லாம் -*** *தன்னைச் சார்ந்த எல்லாப் பொருள்களையும்;* ***தீண்டு அளவில் -*** *தொட்ட மாத்திரத் தில்;* ***வேதிகை செய் -*** *பொன்னாக மாற்றுகின்ற;* ***தெய்வமணி கொல் -*** *தெய்வத்தன்மை பெற்ற ரச குளிகையோ. வேதிகை செய்தல்- ஒரு பொருளை வேறு பொருளாக மாற்றுதல். பரிசவேதி செம்பைப் பொன்னாக்கும் என்பது சித்தரின் கொள்கை. இரச குளிகையினால் களிம்பு அற்றுப் பொன்னாய்ச் செம்பொனுடன் சேரும். (சிவ.சித்தி 11.2.9.) மின் நிறம் பொன்நிறம் ஆயிற்று. மோதிரம் பரிசவேதியோ என்று கவிச்சக்கரவர்த்தி வியக்கின்றார்.* ***(68)***

5296. **இருந்து பசியால் இடர் உழந்தவர்கள் எய்தும்**
அருந்தும் அமுது ஆகியது; அறத்தவரை அண்மும்
விருந்தும் எனல்ஆகியது; வீயும் உயிர் மீளும்
மருந்தும் எனல்ஆகியது; வாழி மணி ஆழி !

மணி ஆழி - *மணிகள்பதித்த அந்த மோதிரம்;* ***பசியால் -*** *பசியினால்;* ***இருந்து -*** *(பிறிதோரிடம் செல்லாமல்) வீட்டிலேஇருந்து;* ***இடர்உழந்தவர்கள் -*** *துன்பத்தால் வருந்தியவர்கள்;* ***எய்தும் -*** *அடைந்த;* ***அருந்தும் அமுது ஆகியது -*** *உண்ணும் உணவாக ஆயிற்று;* ***அறத்தவரை -*** *இல்லறத்தில் இருப்பவரை;* ***அண்மும் -*** *சென்று சேர்ந்த;* ***விருந்தும் எனல் ஆகியது -*** *விருந்தாளி என்று கூறும் படியாகவும் ஆயிற்று;* ***வீயும் உயிர் -*** *இறக்கப் போகும் உயிர்;* ***மீளும் -*** *திரும்புதற்குக் காரணமாயிருக்கும்;* ***மருந்தும் எனல் ஆகியது -*** *மருந்து என்று கூறும்படியாகவும் ஆயிற்று;* ***வாழி -*** *அந்த திருவாழி பல்லாண்டு வாழ்க.*

விருந்தும்மருந்தும் என்பதில் உள்ள உம்மைகளை எனலும் ஆகியது என்று இரண்டிடத்தும் சேர்க்க. விருந்து எனலும் ஆகியது மருந்து எனலும் ஆகியது என அமையும். விருந்தினர் முகம் காணும் நல்ல இல்லறத்தார் மகிழ்வர். விருந்தினர் முகம் கண்டு அன்ன விழா என்று முன்பு பேசப் பெற்றது (நாட்டு - 15) விழாவைக் காணும் போது உண்டாம் மகிழ்ச்சி விருந்தால் உண்டாம் என்பது குறிப்பு. விருந்து கண்டு ஒளிக்கும் வாழ்க்கை திருந்தா வாழ்க்கை என்று இகழப்படும். ***(69)***

சீதை அனுமனைவாழ்த்துதல்.

5297. **இத்தகையள் ஆகி, உயிர் ஏமுற விளங்கும்,**
முத்த நகையாள்,விழியின் ஆலி முலை முன்றில்
தத்தி உக, மென்குதலை தள்ள, 'உயிர் தந்தாய் !
உத்தம !' எனா,இனைய வாசகம் உரைத்தாள்;

(திருவாழிபெற்றமையால்)

உயிர் ஏமுற - உயிரினம்மகிழ்ச்சி பெருக (அதனாலே); ***விளங்கும்*** - பொலிவுறுகின்ற; ***முத்த நகையாள்*** - முத்தை ஒத்த பற்களை உடைய பிராட் டி; ***இத்தகையள் ஆகி*** - இப்படிப்பட்ட மெய்ப்பாடு உடையவளாய்; ***விழியின்ஆலி*** - கண்களில் வழியும் நீர்த்துளிகள்; ***முலை முன்றில்*** - தனங்களின்மேற்பரப்பில்; ***தத்தி உக*** - பட்டுத் தெறித்துச் சிதறவும்; ***மென் குதலை தள்ள***- மெல்லிய மழலைச் சொற்கள் தடுமாறவும்; (பூரித்து) ***உத்தம !*** - மேலானவனே (நீ); ***உயிர் தந்தாய்*** - என் உயிரை வழங்கினாய்; ***எனா*** - என்று (புகழ்ந்து); ***இனைய வாசகம்*** - இந்த மொழிகளை; ***உரைத்தாள்*** - கூறினாள். அகத்தின்மகிழ்ச்சி பிராட்டியின் பற்களில் விளங்கிற்று. முலை முன்றில் - மார்பின் மேற்பரப்பு. ஏந்து முலை முற்றம் (அகம் 51) ஆலி - நீர்த்துளி. இங்கு கண்ணீரைக் குறிக்கிறது. தன்னை வருத்தியும் பிறருக்கு உதவுபவன் உத்தமன் (திருப்பாவை - ஓங்கி உலகளந்த - உரை) வாசகம் பொருள் பொதிந்த சொல். **(70)**

அறுசீர்விருத்தம்

5298. ‘மும்மை ஆம் உலகம் தந்த முதல்வற்கும் முதல்வன்
தூது ஆய்,
செம்மையால்உயிர் தந்தாய்க்குச் செயல் என்னால்
எளியது உண்டே ?
அம்மை ஆய்,அப்பன் ஆய அத்தனே ! அருளின்
வாழ்வே !
இம்மையேமறுமைதானும் நல்கினை, இசையோடு’
என்றாள்.

மும்மை உலகம்தந்த - மூன்று உலகங்களையும் படைத்த; ***முதல்வற்கும்*** - முன்னோன் ஆகிய பிரம்ம தேவனுக்கும்; ***முதல்வன் தூதாய்*** - தந்தையாகிய இராமபிரானின் தூதுவனாய் வந்து; ***செம்மையால்*** - நிறைவு பெற்ற பண்பினாலே; ***உயிர் தந்தாய்க்கு*** - (எனக்கு) உயிரை வழங்கிய உனக்கு; ***என்னால்*** - (சிறையிலிருக்கும்) என்னாலே; ***செயல்*** - உனக்குச் செய்வதற்கு; ***எளியது (ம்) உண்டே*** - எளிமையான உதவியும் உள்ளதா ? ***அம்மையாய்*** - தாயாகவும்; ***அப்பன் ஆய*** - தந்தையாகவும் உள்ள; ***அத்தனே*** - என் தெய்வமே; ***அருளின் வாழ்வே*** - அருளுக்கு வாழ்வைத் தருபவனே (நீ); ***இம்மையே*** - இப் பிறப்பிலேயே; ***மறுமை தானும்*** - மறுமை வாழ்வையும்; ***இசையோடு நல்கினை*** - புகழுடன் வழங்கினாய்; ***என்றாள்*** - என்று பிராட்டி கூறினாள்.

மும்மை ஆம்உலகம் - என்பதில் உள்ள ஆம் அசை. பணியுமாம் என்றும், அணியுமாம் என்றும் குறட்பகுதிக்குக் குறிப்புரை வழங்கிய அழகர், ‘ஆம்’ என்பன இரண்டும் ‘அசை’ என்றார். மும்மை உலகு என்று அமைக்க. மும்மை என்பது மூன்று தன்மையைக் குறிக்காமல் மூன்று என்னும் எண்ணைக் குறிக்கிறது. முப்பத்து மும்மைத் தேவர் சென்று ஏத்தும் தில்லை (திருக்கோவை 337) மறுமை தானும் என்பதில் உள்ள தான் அசை. மறுமையும் என்று அமைக்க. உயிரையும் இம்மையில் மறுமைப் பயனையும் வழங்கிய உன் உதவிக்கு மிகப் பெரிய கைம்மாறு செய்ய வேண்டும். ஆனால் என்பால் எளிய உதவி கூட இல்லையே,என்று பிராட்டி மனம்கரைகின்றாள். தினைத் துணை நன்றிக்குப் பனைத்துணை நன்றி செய்க என்கிறது வேதம். பனைத் துணை நன்றி செய்த உனக்கு என்ன செய்யவுள்ளது, என்று பிராட்டி மனம் கரைகின்றாள். உன் உதவிக்கு மற்றும் ஓர் உதவி உண்டு என்று கருதின் அது

மகாபாதகம். ஆதலின் எளியது உண்டோ என்று கூறி மனம் கரைகின்றாள். இராமபிரான் திருமாலின் அம்சம் ஆதலின் அவன் திருமாலாகவே பேசப்படுவான். ***(71)***

5299. 'பாழிய பணைத் தோள் வீர ! துணை இலேன் பரிவு
தீர்த்த
வாழிய வள்ளலே ! யான் மறு இலா மனத்தேன்
என்னின்,
ஊழி ஓர் பகலாய்ஓதும் யாண்டு எலாம், உலகம்
ஏழும்
ஏழும் வீவுற்றஞான்றும், இன்று என இருத்தி'
என்றாள்.

***பாழிய பணைத்தோள் வீர** - பருத்த மூங்கிலைப்போன்ற தோளையுடைய வீரனே ! **துணையிலேன்** - ஒரு துணையும் இல்லாத என்னுடைய; **பரிவு தீர்த்த** - துன்பத்தைப் போக்கிய; **வள்ளலே** - கொடையாளனே; **வாழிய** - நீ வாழ்க; **யான்** - நான்; **மறுஇலா மனத்தேன் என்னின்** - களங்கம் இல்லாத மனத்தை உடையேன் என்பது உண்மையானால்; **ஊழி** - ஒரு யுகத்தை; **ஓர் பகலாய் ஓதும்** - ஒரு பகலாகப் பேசப்படுகின்ற; **யாண்டு எலாம்** - பதினான்கு உலகங்களும்; **வீவுற்ற ஞான்றும்** - அழியும் பெரும் பிரளய காலத்தும்; **இன்று என இருத்தி** - இன்று போல் இருப்பாயாக; **என்றாள்** - என்று சொன்னாள்.*

அனுமன், புலன்அடக்கம் கருதி வீர என்னும், உதவியை நோக்கி வள்ளல் என்றும் பேசப் பெற்றான். பிரம்மசாரிகட்கு உரித்து. ஊழி பகலாயிருப்பது பிரம்ம தேவனுக்கே. ஆதலின் அனுமன் பிரம்ம தேவனாவான் என்பது குறிப்பு. அவனும் பெரும்பிரளயத்தில் பரம் பொருளுடன் லயம் ஆவான். அப்படி லயமாகாது அனுமன் சிரஞ்சீவியாக இருக்க வேண்டும் என்று கருதி 'உலகம் வீவுற்ற ஞான்றும் இன்றென இருத்தி' என்று பிராட்டி பேசினாள். இவ்விரு பாசுரங்களும் பிராட்டி தெய்வ ஆவேசத்துடன் பேசியவை. உணர்ச்சி வயப்பட்ட போது பிராட்டி மானுட வேடம் கலைந்து தெய்வ ஆவேசம் பெற்றாள். வாலி செய்தி கேட்ட போது இராமன் பவளவாய் துடித்ததைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி, 'வையம் நுங்கிய வாய் இதழ் துடித்தது' (கம்ப. 3853.) என்பான். ***(72)***

இராமலக்குவரைப்பற்றி வினவிய சீதைக்கு அனுமன்விடையிறுத்தல்.

5300. மீண்டு உரைவிளம்பலுற்றாள், 'விழுமிய
குணத்தோய் ! வீரன்
யாண்டையான்,இளவலோடும் ? எவ் வழி எய்திற்று
உன்னை ?
ஆண்தகை, அடியேன்தன்மை யார் சொல,
அறிந்தது ?' என்றாள்;
தூண் திரள் தடந்தோளானும், உற்றது
சொல்லலுற்றான்:

(பிராட்டி)

மீண்டு உரைவிளம்பலுற்றாள் *- மறுபடியும் பேசத்தொடங்கி; (அனுமனை நோக்கி)* ***விழுமிய குணத்தோய்*** *- சிறந்த குணங்களைப் பெற்ற அனுமனே;* ***வீரன்*** *- இராமபிரான்;* ***இளவலோடும் யாண்டையான்*** *- இளைய பெருமாளுடன் எங்கே உள்ளான் (இராமபிரான்);* ***உன்னை எவ்வழி எய்திற்று*** *- உன்னை எவ்விடத்தில் சந்தித்தது;* ***ஆண் தகை*** *- இராமபிரான்;* ***அடியேன் தன்மை*** *- என்னுடைய நிலையை;* ***யார் சொல அறிந்தது*** *- எவர் கூற அறிந்தது;* ***என்றாள்*** *- என்று வினவினாள் (அதுகேட்ட);* ***திரள் தூண்*** *- திரண்ட தூண் போன்ற;* ***தடந்தோளான்*** *- அகன்ற தோளை உடைய அனுமனும்;* ***உற்றது சொல்லல் உற்றான்*** *- நிகழ்ந்ததைக் கூறத் தொடங்கினான்.*

காதல் மகளிர்தம்மை 'அடிச்சி' என்று கூறிக் கொள்வதைப் பிரபந்தத்தில் காண்கிறோம். தாமரைக் கையை.... அடிச்சியேம் தலை மிசை அணி' என்று சடகோபநாயகி பேசினாள் (திருவாய் 10.3.5) அதை அறிந்த பிராட்டி தன்னை 'அடியேன்' என்றாள். (73)

5301. 'உழைக் குலத் தீய மாய உருவு கொண்டு, உறுதல் செய்தான்,
மழைக் கருநிறத்து மாய அரக்கன், மாரீசன் என்பான்;
இழைத் தட மார்பத்து அண்ணல் எய்ய, போய், வையம் சேர்வான்
அழைத்தது அவ்ஓசை; உன்னை மயக்கியது அரக்கன் சொல்லால்.

அரக்கன்சொல்லால் *- இராவணன் கட்டளைப்படி;* ***மழைக் கருநிறத்து*** *- மேகம் போலும் கரிய நிறத்தையுடைய;* ***மாய அரக்கன்*** *- மாயையில் வல்ல அரக்கனாகிய;* ***மாரீசன் என்பான்*** *- மாரீசன் என்பவன்;* ***உழைக்குலம்*** *- மான் இனத்தைச் சேர்ந்த;* ***தீய*** *- தீமையே வடிவமான;* ***மாய உருவு கொண்டு*** *- மாய மானாக வடிவம் எடுத்து;* ***உறுதல் செய்தான்*** *- காட்டின் கண்ணே வந்தான்;* ***இழை தட மார்பத்து அண்ணல்*** *- அணிகள் அணிந்த மார்பை உடைய இராமபிரான்;* ***எய்ய*** *- அம்பை ஏவுதலாலே;* ***போய்*** *- உயிர் நீங்கப் பெற்று;* ***வையம் சேர்வான்*** *- பூமியில் விழும் நிலையின் கண்;* ***அழைத்தது அவ் ஓசை*** *- கூப்பிட்ட அக் கொடிய கூக்குரல்;* ***உன்னை மயக்கியது*** *- உன்னை மயக்கம் செய்தது.*

இதுமுதல் 382பாடல்வரை அனுமன் கூற்று. இராமபிரான் ஆபரணம் இன்றி இருக்கும் போது இழைத்தட மார்பத் தண்ணல் என்று கூறலாமா.... என்பர். இத்தகைய இடங்களில் நச்சர் பெயராய் நின்றது என்று குறிப்பிடுவர். இழைத் தட மார்பத் தண்ணல் என்பதற்குப் பொருள் இராமன் என்பதே. அழகர் அடியளந்தான் என்பது வாளா பெயராய் நின்றது என்றார் (திருக்குறள் 610) இது, உபசார வழக்கு என்று அடை - பதிப்பு கூறும். வால்மீகம், மாயமான் இளைய பெருமாள் பெயரையும் பிராட்டியின் பெயரையும் கூறி விழுந்ததாகப் பேசும். கவிச்சக்கரவர்த்தி 'அட்ட திக்கினும் அப்புறத்தும் புக விட்டழைத்து ஒரு குன்றென வீழ்ந்தனன்' என்று கூறுவார் (கம்ப. 3313.) எய்யப் போய் வெய்ய சொல்லால் என்னும் பாடமும், அழைத்த பொய்க்

குரலின் ஓசை மயக்கிய துன்னை அம்ம' என்னும் பாடமும் நன்று. இப்பாட பேதங்கள் சில சுவடிகளில் தான் உள்ளன. *(74)*

5302. ' "இக் குரல் இளவல் கேளாது ஒழிக" என,
இறைவன் இட்டான்
மெய்க் குரல்சாபம்; பின்னை, விளைந்தது விதியின்
வெம்மை;
"பொய்க் குரல்இன்று, பொல்லாப் பொருள் பின்பு
பயக்கும்" என்பான்,
கைக் குரல் வரிவில்லானும், இளையவன் வரவு
கண்டான்.

இறைவன் - இராமபிரான்; **இளவல் இக்குரல் -** தம்பியாகிய இலக்குவன் இக் குரல் ஒலியை; **கேளாது ஒழிக என -** கேட்காமற் போகட்டும் என்று கருதி; **சாப மெய் குரல் -** தன் வில்லின் மெய்யான ஒலியை; **இட்டான் -** உண்டாக்கினான்; **பின்னை (உம்) -** அங்கனம் உண்டாக்கிய பின்னும்; **விதியின் வெம்மை -** விதியினுடைய விருப்பம்; **விளைந்தது -** நிறைவேறிற்று; **இன்று -** இன்றைய தினம் தோன்றிய (அரக்கனின்); **பொய்க்குரல் -** பொய்யான (மானின்) குரலால்; **பின்பு -** பின்னர்; **பொல்லாப் பொருள் -** தீய செயலானது; **பயக்கும் என்பான் -** நிகழப் போகிறது என்று கருதிய; **கைக்குரல் வரி வில்லானும் -** கையில் பொருந்திய வில்லேந்திய இராமபிரான்; **இளையவன் வரவு -** இலக்குவன் வருதலை; **கண்டான் -** பார்த்தான்.

மாயமான் குரல்கேளாமல் போகட்டும் என்று இராமபிரான் வில் ஒலியை எழுப்பியது முன்பு பேசப்படவில்லை. இங்ஙனம் முன்பு பேசாததைப் பின்பு கூறுவது கவிச்சக்கரவர்த்தியின் இயல்பு. வெம்மை - விருப்பம். 'வெம்மை வேண்டல்' என்று தொல்காப்பியம் பேசும். (தொல் உரி 334) வெப்பம் என்றும் கூறலாம். பொய்க்குரல் இன்று - பொய்க்குரல் போல் இல்லை என்றும் கூறப் பெற்றது. பொல்லாப் பொருள் - தீய செயல். ஒரு பொருள் சொல்லுவதுடையேன் (கலி 8) *(75)*

5303. 'கண்டபின், இளைய வீரன் முகத்தினால் கருத்தை
ஓர்ந்த
புண்டரிகக்கணானும், உற்றது புகலக் கேட்டான்;
வண்டு உறை சாலைவந்தான், நின் திரு வடிவு
காணான்,
உண்டு உயிர்,இருந்தான்; இன்னல் உழப்பதற்கு
ஏது ஒன்றோ ?

கண்டபின் - பார்த்தபிறகு; **இளைய வீரன் முகத்தினால் -** இலக்குவனின் முகக்குறிப்பால்; **கருத்தை ஓர்ந்த -** அவன் மனக் கருத்தை அறிந்த; **புண்டரீகக் கணானும் -** தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய இராமபிரானும் (இலக்குவன்); **உற்றது புகல -** நிகழ்ந்ததை எடுத்துக்கூற; **கேட்டான் -** கேட்டு அறிந்து; **வண்டு உறை சாலை வந்தான் -** வண்டுகள் மொய்த்துள்ள பர்ணசாலையை அடைந்து; **நின் திரு வடிவு**

காணான் *- உன்னுடைய அழகிய வடிவத்தைக் காணாமல்;* ***உயிர் உண்டு*** *-*
பெருமூச்சையே உணவாகக் கொண்டு; **இருந்தான்** *- உயிருடன் இருந்தனன் (அவன்);*
இன்னல் உழப்பதற்கு *- துன்பத்தை அனுபவிப்பதற்கு;* **ஏது ஒன்றோ** *- காரணம் இது*
ஒன்று தானா ?

வண் துறை சாலை,என்று பிரித்து வளமான நீர்த்துறையை அடுத்த சாலை என்றும் பொருள் கூறலாம். உண்டு உயிர் இருந்தான் என்பதற்கு உயிருள்ளது என்னும் நிலையில் மட்டும் இருந்தவன் ஆனான் என்று கூறப்பெற்றது. புண்டரீகம். இச்சொல் வெண்டாமரை என்னும் பொருளில் வழங்குவது பெரும்பான்மை. ஆயினும் செந்தாமரை என்னும் பொருளில் இங்கே எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. புண்டரீகாட்சன் என்பது விஷ்ணு சஹஸ்ர நாமத்தில் 112வது திருநாமம் (தக்க-பரணி 22 குறிப்புரை 262 பக்கம்) *(76)*

5304. ‘தேண்டி நேர் கண்டேன்; வாழி ! தீது இலன் எம்
கோன்; ஆகம்
பூண்ட மெய்உயிரே நீ ! அப் பொய் உயிர் போயே
நின்ற
ஆண்தகைநெஞ்சில்நின்றும் அகன்றிலை; அழிவு
உண்டாமோ ?
ஈண்டு நீஇருந்தாய்; ஆண்டு, அங்கு, எவ் உயிர்
விடும் இராமன் ?

அம்மையே !

தேண்டி நேர்கண்டேன் - தேடி வந்து உன்னைஎதிரே காணப் பெற்றேன்; **வாழி** - வாழ்வாயாக; **எம்கோன்** - எம் தலைவனான இராமபிரான்; **தீது இலன்** - தீமை இலன்; **நீ ஆகம் பூண்ட** - நீ இராமபிரான் மேனியில் அணிந்துள்ள; **மெய் உயிரே** - உண்மையான உயிரே ஆவாய்; **அப் பொய் உயிர்** - அந்தப் பொய்யான உயிர்; **போயே நின்ற** - போன பிறகும் நிலைத்துள்ள; **ஆண்டகை** - ஆடவருள் தலைசிறந்த இராமபிரானின்; **நெஞ்சில் நின்றும்** - இதயத்தில் இருந்தும்; **அகன்றிலை** - நீங்கினாய் இல்லை; **அழிவு உண்டாமோ** - அவனுக்கு அழிவு உண்டாகுமா; **ஈண்டு நீ இருந்தாய்** - ((உயிரான நீ) இங்கே இருந்துள்ளாய்; **இராமன்** - இராமபிரான்; **ஆண்டு** - அங்கே; **எவ் உயிர் விடும்** - எந்த உயிரை விடுவான். பிராட்டியேஇறைவனுக்கு உண்மையான உயிர் என்பது குறிப்பு. தலைவியைத் தலைவனின் உயிர் என்று இலக்கியம் பேசும். காணா மரபிற்று உயிர் என மொழிவோர்... பொய் மொழிந்தனரே. யாம் காண்கும் எம் அரும்பெறல் உயிரே... மழைக்கண் மாதர் பணைப் பெருந்தோட்டே’ (தொல் - களவியல் 10 - மேற்கோள்)
(77)

5305. ‘அந் நிலைஆய அண்ணல், ஆண்டு நின்று,
அன்னை ! நின்னைத்
துன் இருங் கானும்யாறும் மலைகளும் தொடர்ந்து
நாடி,
இன் உயிர்இன்றி ஏகும் இயந்திரப் படிவம் ஒப்பான்,

தன் உயிர்புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை வந்து
சார்ந்தான்.

அன்னை - தாயே; **அந்நிலை ஆய அண்ணல்** - அப்படிப்பட்ட நிலையை அடைந்த இராமபிரான்; **ஆண்டு நின்று** - அந்தப் பர்ணசாலையிலிருந்து; **நின்னை** - உன்னை; **துன் அருங்கானும்** - நெருங்கிய பெரிய காடுகளையும்; **யாறும் மலைகளும்** - ஆறுகளையும் மலைகளையும்; **தொடர்ந்து நாடி** - நெருங்கித் தேடிப் பார்த்து; (அங்கெல்லாம் உன்னைக் காணாமையால்) **இன் உயிர் இன்றி** - இனிய உயிர் இல்லாமல்; **ஏகும்** - செல்கின்ற; **இயந்திரப்படிவம் ஒப்பான்** - எந்திரப் பாவையை ஒத்தவனாய்; **தன் உயிர்** - தன்னுடைய உயிரை; **புகழ்க்கு விற்ற சடாயுவை** - புகழின் பொருட்டாக வழங்கிய சடாயுவை; **வந்து சார்ந்தான்** - வந்து அணுகினான்.

இயந்திரத்துக்குஉயிர் இல்லை. பெருமானும் அப்படியிருந்தான். ‘புகழ் எனில் உயிரும் கொடுக்குவர்’ என்று சங்க நூல் பேசும். அதை அடி ஒற்றி உயிர் புகழ்க்கு விற்ற சடாயு என்று புகழப் பெற்றது. இராமபிரான் சடாயுவின் தியாகத்தைத் தெய்வ மரணம் என்று பேசுவான். (கம்ப. 6477.) சுக்கிரீவன், ‘காட்டிலே கழுகின் வேந்தன் செய்தன காட்ட மாட்டேன்’’ (கம்ப. 6933) என்று பேசி வருந்துவான். சம்பந்தப் பெருமான் சடாயுவைப் பத்துப் பாசுரங்களாலும், போற்றுவார். (புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் பதிகம்) வந்து சார்ந்தான் என்பதில் உள்ள வந்து அசை என்றும் கொள்ளலாம். *(78)*

5306. ‘வந்து, அவன் மேனி நோக்கி, வான் உயர் துயரின்
வைகி,
“எந்தை ! நீஉற்ற தன்மை இயம்பு” என, இலங்கை
வேந்தன்,
சுந்தரி ! நின்னைச் செய்த வஞ்சனை சொல்லச்
சொல்ல,
வெந்தன உலகம்என்ன, நிமிர்ந்தது சீற்ற வெந் தீ.

சுந்தரி - குண அழகுபெற்றவளே; **வந்து** - சடாயுவின் பக்கத்தே வந்து(இராமபிரான்); **அவன் மேனி நோக்கி** - சடாயுவின் (போர்க்காயம் பெற்ற)திருமேனியைப் பார்த்து; **வான் உயர் துயரின் வைகி** - மிகப் பெரிய துன்பத்தில் ஆழ்ந்து; **எந்தை** - என்னுடைய தந்தையே; **நீ உற்ற தன்மை** - நீ துன்பமடைந்த காரணத்தை; **இயம்பு என** - கூறுக என்று சொல்ல (சடாயு); **இலங்கை வேந்தன்** - இலங்கை அரசனான இராவணன்; **நின்னைச் செய்த** - உனக்குச் செய்த; **வஞ்சனை சொல்ல சொல்ல** - வஞ்சகத்தை ஒவ்வொன்றாகஎடுத்துக் கூறுந்தொறும் கூறுந் தொறும்; **சீற்ற வெந் தீ** - இராமபிரானின்கோபமாகிய கொடிய நெருப்பு; **உலகம் வெந்தன என்ன** - உலகம் வெந்துபோயின என்று கூறும்படி; **நிமிர்ந்தது** - படிப்படியாக வளர்ந்தது.

நின்னைச் செய்த- நினக்குச் செய்த - உருபு மயக்கம். சொல்லச் சொல்ல, சீற்றவெந்தீ நிமிர்ந்தது என முடிக்க. சொல்லும் தோறும் சொல்லும் தோறும் சீற்றத் தீ படிப்படியாக வளர்ந்தது. சொல்லச் சொல்ல பொருளொடு புணர்ந்த அடுக்கு.
(79)

5307. **‘சீறி, “இவ் உலகம் மூன்றும் தீந்து உக, சின வாய் அம்பால்**
நூறுவென்” என்று,கை வில் நோக்கியகாலை, நோக்கி,
“ஊறு ஒருசிறியோன் செய்ய, முனிதியோ உலகை ? உள்ளம்
ஆறுதி” என்று,தாதை ஆற்றலின் சீற்றம் ஆறி.

சீறி - சீற்றம் கொண்டு; **இ** - இந்த; **உலகம் மூன்றும்** - மூன்று உலகமும்; **தீந்து உக** - எரிந்து சாம்பலாய்ச் சிதற; **சினவாய் அம்பால்** - கோபத்தையும் தப்பாமையும் உடைய அம்பினாலே; **நூறுவென் என்று** - அழிப்பேன் என்று கூறி; (தன்னுடைய) **கைவில் நோக்கிய காலை** - கையில் உள்ள வில்லைப் பார்த்தபோது; **தாதை** - தந்தையாகிய சடாயு; **நோக்கி** - ஐயனைப் பார்த்து; **ஒரு சிறியோன் ஊறு செய்ய** - ஒரு அற்பன் தீமையைச் செய்ய; (அதற்காக) (ஒன்றும் அறியாத) **உலகை முனிதியோ** - உலகைச் சீறினாயோ ? (இது தகாது.ஆகையால்) **உள்ளம்ஆறுதி** - மனத்தில் அமைதி பெறுக; **என்று ஆற்றலின்** - என்று கூறி தணிக்கச் செய்ததால்; **சீற்றம் ஆறி** - கோபம் தணிந்து.

இதுவும் அடுத்தபாடலும் குளகம். தாதை என்றது சடாயுவை. ஒருவன் துன்புறும் போது அதற்காகத் துடிக்காத உலகம் அழிய வேண்டும் என்று அண்ணல் கருதினான். அவன் சடாயுவை நோக்கி ‘நீ இக்கோள் உறக் குலுங்கல் செல்லா உலகங்கள்.... அழியத்தக்கன’ என்பான். அதற்கு சடாயு, கூறியதை அறிக. (கம்ப. 3526) உரியவர் பால் சீற்றம் கொள். மற்றவரைப் பழிப்பது பகைப்பது முறையல்ல என்றார். **(80)**

5308. **‘ “எவ் வழி ஏகியுற்றான் ? யாண்டையான் ? உறையுள் யாது ?**
செவ்வியோய், கூறுக !” என்ன, செப்புவான் உற்ற செவ்வி,
வெவ்விய விதியின் கொட்பால், வீடினன் கழுகின் வேந்தன்;
எவ்விய வரி விற் செங் கை இருவரும், இடரின் வீழ்ந்தார்.

(இராமபிரான்)

செவ்வியோய் - செம்மைப்பண்புடையவளே ! **அன்னான்** - அநத் இராவணன்; **எவ்விழி ஏகி உற்றான்** - எந்த வழியில் போனான்; **யாண்டையான்** - அவன் தற்போது எங்கே உள்ளான்; **உறையுள் யாது** - அவன் தங்கும் இடம் எது; **கூறுக என்ன** - கூறுவாயாக என்று கூற; **கழுகின் வேந்தன்** - கழுகுக்குல அரசனான சடாயு; **செப்புவான் உற்ற செவ்வி** - அதற்கு மறுமொழி கூறத் தொடங்கும் போது; **வெவ்விய** - கொடுமையான; **விதியின் கொட்பால்** - விதியின் சுழற்சியினாலே; **வீடினன்** - (சடாயு) இறந்தான் (அதுகண்டு); **எவ்விய** - அம்புகளை ஏவும்; **வரிவில் செங்கை** - கட்டமைந்த வில் ஏந்திய சிவந்த கையினை உடைய; **இருவரும்** - இராமனும் இலக்குவனும்; **இடரின் வீழ்ந்தார்** - துன்பத்தில் அழுந்தினர்.

பிறன் பொருட்டுஉயிர் நீத்த பண்பு நோக்கிச் செவ்வியோய் ! என்று சடாயு புகழப் பெற்றான். சம்பந்தப் பெருமான் விடைத்து வரும் இலங்கைக் கோன் மலங்கச் சென்று இராமற் காய்ப் புடைத்தவனைப்பொருது அழித்தான்என்பர். இப் பதிகம், கவிச்சக்கரவர்த்திக்கு மிகமிக உதவியமை அறிக. சம்பந்தர் 'விடைத்துவரும் இராவணன்' என்றார். கவிச்சக்கரவர்த்தி 'வெங்கண் எரியப் புருவம் மீதுற விடைத்தான்' (கம்ப. 3255) என்பர். மாரீசனை விடைத்து வந்த இராவணன் என்று திருமுறைக்குப் பொருள் கூற வேண்டும். சேக்கிழாருக்கு அடுத்த படி திருமுறை வல்லாளன் கம்பனே. இங்ஙனம் பலவுள. கம்பனுக்கு இராவணனின் முக்கோடி வாழ்நாளையும் வழங்கியது திருமுறைகளே. கடன் என்றது இறுதிச் சடங்கை. சேக்கிழார் பெருமான், நாவரசர் தாய் தந்தையர்க்குச் செய்த கடனை; மனம் தேற்றத் துயர் ஒழிந்து பெருவானம் அடைந்தாற்குச் செய்கடன்கள் பெருக்கினார் என்பர். இராமபிரான் தாதையாகிய சடாயுவுக்குச் செய்த இறுதிச் சடங்கு முன்பு பேசப் பெற்றது. 'கார் அகில் ஈட்டத் தோடும் சந்தனம் குவித்து... தருப்பையும் பூவும் சிந்தினர் என்றும், ஏந்தினன் இருகை நன்றாய் ஏந்தினன் ஈமம் தன்மேல், சாந்தொடு மலரும் நீரும் சொரிந்தனர் தலையின் சாரல் காந்து எரி காய மூட்டிக் கடன் முறை கடவா வண்ணம் நேர்ந்தனன்'' என்றும் (கம்ப. 3536-37) என்று பெருமான் செய்த இறுதிக் கடன் கல்நெஞ்சும் உருகக் காட்டப் பெற்றது. தென்புலத்தார் கடன் புதல்வரால் நிறைவு செய்யப் பெறும்; புதல்வர் இன்றி இறந்த சடாயுவுக்கு இறைவனே புதல்வனாக வந்து இறுதிக்கடன் செய்தனன். இதனால் தியாகிகட்கு இறைவனே இறுதிக் கடனும் புரிவான் என்று அறிக. ***(81)***

5309. 'அயர்ந்தவர், அரிதின் தேறி, ஆண் தொழில்
தாதைக்கு, ஆண்டு,
செயத் தகுகடன்மை யாவும், தேவரும் மருளச்
செய்தார்;
"கயத் தொழில்அரக்கன்தன்னை நாடி, நாம்
காண்டும்" என்னா,
புயல் தொடுகுடுமிக் குன்றும், கானமும், கடிது
போனார்.

அயர்ந்தவர் - *மனம்சோர்ந்த இராமலக்குவர்கள்;* ***அரிதின் தேறி -*** *சிரமப்பட்டுத் தெளிந்து (அவர்கள்);* ***ஆண் தொழில் தாதைக்கு -*** *ஆண் மைத்தொழில் புரிந்த தந்தைக்கு;* ***ஆண்டு செயத் தகு கடன்கள் யாவும் -*** *அவ்விடத்துச் செய்ய வேண்டிய கடமைகள் யாவற்றையும்;* ***தேவரும் மருள -*** *தேவர்களும் வியந்து மருட்சியடைய;* ***செய்தார் -*** *செய்து நிறைவேற்றினர்(பிறகு) (இராமலக்குவர்கள்);* ***கயத் தொழில் அரக்கன் தன்னை -*** *கயமைத்தொழிலில் வல்லஇராவணனை;* ***நாடி நாம் காண்கும் என்னா -*** *நாம் தேடிக் கண்டு பிடிப்போம் என்று கருதி;* ***புயல் தொடும் -*** *மேகமண்டலத்தை அளாவிய;* ***குடுமிக் குன்றும் -*** *சிகரத்தை உடைய மலைகளையும்;* ***கானமும் -*** *காடுகளையும் (கடந்து);* ***கடிது -*** *விரைந்து;* ***போனார் -*** *சென்றனர்.*

கயமைத் தொழில்என்பது கயத் தொழில் என்று வந்தது; தம்மை நியமிப்பார் இன்றி மனம் விரும்பியபடி செய்பவன் கயவன். ***(82)***

5310. ‘அவ் வழி,நின்னைக் காணாது, அயர்த்தவர்
அரிதின் தேறி,
செவ் வழிநயனம், செல்லும் நெடு வழி சேறு செய்ய,
வெவ் அழல் உற்றமெல்லென் மெழுகு என அழியும்
மெய்யன்,
இவ் வழி இனையபன்னி, அறிவு அழிந்து,
இரங்கலுற்றான்.

அவ்வழி - அந்தஇடங்களில்; **நின்னைக் காணாது** - உன்னைக் காணாமையால்; **அயர்த்தவர்** - கலங்கிய இராமலக்குவர்; **அரிதில் தேறி** - ஒருவாறு தெளிவு பெற்று; **செவ் அழி நயனம்** - (அழுததால்) செவ்விகுன்றிய கண்கள்; **செல்லும் நெடுவழி** - அவர்கள் செல்லும் வழியை; **சேறு செய்ய** - (கண்ணீரால்) சேற்றை உண்டு பண்ணவும்; **வெவ் அழல் உற்ற** - (இராமன்) கொடிய நெருப்பை அடைந்த; **மெல்லென் மெழுகு என அழியும்** - மெல்லிய மெழுகுபோல் இளைக்க நின்ற; **மெய்யன்** - உடம்புடையனாய்; **இவ்வழி** - இந்த நிலையில்; **இனைய பன்னி** - இந்த வார்த்தைகளைக் கூறி; **அறிவு அழிந்து** - அறிவு கெட்டு; **இரங்கல் உற்றான்** - மனம் கரைந்தான்.

காணாதுஅயர்ந்தவர் இருவராதலின் பன்மையாகவும், பிரிவுத் துயரால் பெரிது இரங்கிப் புலம்பியவன் இராமன் ஒருவனே ஆதலால் மெய்யன், உற்றான் என்று ஒருமையாகவும் கூறினர். செவ்வழி என்பதற்கு, சிவந்த காந்தி வழிகிற, என்றும் (மகாவித்துவான் வி, கோவிந்தப் பிள்ளை) செம்மை மிகுந்த என்றும் (வை,மு,கோ) செம்மை நிறம் மிகுந்த (அண்ணா - பதிப்பு) நன்றாக என்றும் (அடை - பதிப்பு) உரைகள் கூறப் பெற்றன. ***(83)கலிநிலைத் துறை***

5311. ‘கன்மத்தைஞாலத்தவர் யார் உளரே கடப்பார் ?
பொன் மொய்த்ததோளான், மயல் கொண்டு
புலன்கள் வேறாய்,
நல் மத்தைநாகத்து அயல் சூடிய நம்பனேபோல்,
உன்மத்தன்ஆனான், தனை ஒன்றும்
உணர்ந்திலாதான்.

பொன் மொய்த்ததோளான் - திருமகள் தங்கியதோள்களை உடைய இராமபிரான்; **ஒன்றும்** - சிறிதும்; **தனை உணர்ந்திலாதான்** - தன்னை அறிந்து கொள்ளாமல்; **மயல் கொண்டு** - பிராட்டியின் பால் காதல் மிகுந்து; **புலன்கள் வேறு ஆய்** - ஐம்புலன்களும் நிலைதிரிந்து (உமையைப் பிரிந்த); **நல்மத்தம்** - நல்ல ஊமத்தம் பூவையும்; **நாகத்து அயல்** - பாம்பின் அருகில்; **சூடிய** - அணிந்த; **நம்பனே போல்** - சிவபிரானைப் போல; **உன்மத்தன்ஆனான்** - பித்தம் பிடித்தவன் ஆனான்;(ஆகையால்) **ஞாலத்தவர்** - உலகில்உள்ளவர்களுள்; **கன்மத்தை** - வினையின் நுகர்ச்சியை; **கடப்பார்** - வெற்றிகொண்டவர்; **யார் உளர்** - எவர் உள்ளனர். கடப்பார் -வெற்றி கொள்பவர். கடப்பார் எவரோ கருவினையை என்பர் புகழேந்தியார். மொய்த்தல் - தங்குதல் (இருத்தல்) மொய்த்தல் என்பது கொடுத்தலும் இருத்தலும் (அகராதி நிகண்டு. மொம் முதல் 5) சிவபிரானைப் பித்தன் என்று பேசுவது மரபு. ***(84)***

5312. **‘ “போது ஆயினபோது, உன தண் புனல் ஆடல்**
பொய்யோ ?
சீதா, பவளக்கொடி அன்னவள்-தேடி, என்கண்
நீ தா;தருகிற்றிலையேல், நெருப்பு ஆதி !” என்னா,
கோதாவரியைச்சினம் கொண்டனன், கொண்டல்
ஒப்பான்.

கொண்டல்ஒப்பான் - மேகம் போன்றஇராமபிரான்; **கோதாவரியை** - கோதாவரியைப் பார்த்து (நதியே); **போது ஆயின போது** - சூரியன் உதிக்கும் சமயத்தில்; **பவளக்கொடி அன்னவள் சீதை** - பவளக்கொடி போலும் சீதை; **உன தண்புனல்** - உன்னுடைய குளிர்ந்த நீரில்; **ஆடல் பொய்யோ** - நீராடியது பொய்யா; **அன்னவள் தேடி** - அவளைத் தேடிக் கொண்டு வந்து; **என்கண் நீ தா** -என்னிடம்கொடுப்பாயாக; **தருகிற்றிலையேல்** - தாராமல் போவாய் என்றால் (நீ); **நெருப்பு ஆதி என்னா** - நெருப்பு மயமாகி விடுவாய் என்று கூறி; **சினம் கொண்டான்** - சீற்றம் கொண்டான்.

போது - சூரியன்.போதும் வைகிற்றுப் போம் இடம் வேறு இலை என்பர் சேக்கிழார் (இளையான்குடி) போதும் சென்றது குடபால் (வனம்புகு 19)
(85)

5313. **‘ “குன்றே ! கடிது ஓடினை, கோமளக் கொம்பர்**
அன்ன
என் தேவியைக்காட்டுதி; காட்டலைஎன்னின், இவ்
அம்பு
ஒன்றே அமையும்,உனுடைக் குலம் உள்ள எல்லாம்
இன்றே பிளவா,எரியா, கரி ஆக்க” என்றான்.

குன்றே - மலையே நீ; **கடிது ஓடினை** - வேகமாக ஓடிப் போய் (தேடி); **கோமளக் கொம்பர் அன்ன** - அழகிய பூங்கொம்பு போலும்; **என் தேவியைக் காட்டுதி** - என்னுடைய தேவியைக் காண்பி; **காட்டலை என்னின்** - அவ்வாறு காட்டவில்லை என்றால்; **உன் உடைக்குலம்** - உன்னுடைய மலைக் கூட்டங் களையும்; **உள்ள எல்லாம்** - அம்மலையில் உள்ள அனைத்தையும்; **இன்றே** - இன்றைய தினமே; **பிளவா** - பிளந்து; **எரியா** - எரித்து; **கரி ஆக்க** - கரியாகச் செய்ய; **இவ் அம்பு ஒன்றே** - இந்த ஓர் அம்பு; **அமையும்** - போதியதாகும். **என்றான்** - என்று கூறினான்.

கோமளம் - இளமைஅழகு. கோமளக் கொழுந்து என்றும் (திருவாசகம்) கோமள ஆன்கன்று (திருவாய்மொழி) என்றும் கூறப் பெற்றன. இஃதொரு ராம நாடகம்.
(86)

5314. **‘ “பொன் மான் உருவால் சில மாயை புணர்க்க**
அன்றோ,
என் மான்அகல்வுற்றனள் இப்பொழுது என்கண் ?”
என்னா,
நன் மான்களைநோக்கி, “நும் நாமமும் மாய்ப்பென்

இன்றே,
வில் மாண்கொலை வாளியின்” என்று, வெகுண்டு
நின்றான்.

பொன்மான்உருவால் - *(அரக்கன்) பொன் போலும் மான் வடிவத்தால்;* **சில மாயை புணர்க்க அன்றோ -** *சில மாயைகளைச் செய்ததனால் அல்லவா;* **என்கண் -** *என்னிடத்திலிருந்து;* **என்மான் -** *என்னுடைய மான் போன்ற சீதை;* **இப்பொழுது -** *இந்தச் சமயத்தில்;* **அகல்வுற்றனள் -** *பிரிந்து சென்றனள்;* **என்னா -** *என்று கூறி;* **நன் மான்களை நோக்கி -** *பிறர்க்குத் தீங்கு செய்யாத மான்களைப் பார்த்து;* **இன்றே -** *இன்றைய தினமே;* **வில் மாண் கொலை வாளியின் -** *வில்லிலே மாட்சிமைப் பட்ட கொலைத் தொழில் செய்யும் அம்பாலே;* **நும் நாமமும் -** *உங்களுடைய பெயரையும்;* **மாய்ப்பேன் -** *அழிப்பேன்;* **என்று வெகுண்டு நின்றான் -** *என்று கூறிச் சீறி நின்றான்.*

புணர்த்த -செய்ய. தூமமென் குழலியர் புணர்த்த சூழ்ச்சியால் (திருவவதாரம் 47) ‘வில் மாண்’ என்று பாடம் கொள்வாரும் உளர். வில்மாண் - வில்லுக்குச் சுவாமியான இராமன் என்பது பழைய உரை. ***(87)***

5315. ‘வேறுற்ற மனத்தவன், இன்ன விளம்பி நோவ,
ஆறுற்ற நெஞ்சின்தனது ஆர் உயிர் ஆய தம்பி
கூறுற்ற சொல்என்று உள கோது அறு நல்
மருந்தால்
தேறுற்று, உயிர்பெற்று, இயல்பும் சில தேறலுற்றான்.

வேறு உற்றமனத்தவன் - *வேறுபட்ட மனத்தை உடையஇராமபிரான்;* **இன்ன -** *இப்படிப்பட்டவற்றை;* **விளம்பி நோவ -** *சொல்லி வருத்தம் அடைய(அப்போது);* **ஆறு உற்ற -** *ஆறுதலைப் பெற்ற;* **நெஞ்சின் -** *மனத்தைஉடைய;* **தனது ஆர் உயிர் ஆய -** *தனது அரிய உயிர் போன்ற;* **தம்பி -** *தன்னுடைய தம்பியான இலக்குவன்;* **கூறுற்ற -** *எடுத்துக்கூறிய;* **சொல் என்றுஉள -** *சொற்கள் என்று உள்ள;* **கோதறு -** *குற்றம் அற்ற;* **நல் மருந்தால் -** *நல்ல மருந்தினால்;* **தேறுற்று -** *தெளிவு பெற்று;* **உயிர்பெற்று -** *வலிமைபெற்று;* **சில இயல்வும் -** *சில உபாயங்களையும்;* **தேறல் உற்றான் -** *ஆராயத் தொடங்கினான்.   உயிர்பெற்று -வலிமைபெற்று. உயிர் படைத்து.. ஓடல் உற்றது வடவைத்தீ (வருணனை 56) கம்பன் கழகம், உயிர் - வலிமை என்று விளக்கிற்று இயல்வு - உபாயம். வேள்வியும் நல் அறமும் இயல்பு (முதல் - அந் - 12) இவ்வுரையும் மேற்கோளும் வழங்கியது அண்ணாமலைகழகப்பதிப்பு. உபாயம்என்றது பிராட்டியைத் தேடுவதற்கு மேற்கொள்ள வேண்டிய நெறியை. ஆர் உயிராய தம்பி என்ற தொடரையும், ‘தம்பியர் அல்லது தனக்கு வேறு உயிர் இம்பரின் இலது என எண்ணி ஏய்ந்தவன்’ (கம்ப. 3969) என்னும் அடிகளையும் ஒப்பிடுக.* ***(88)***

5316. ‘வந்தான்இளையானொடு, வான் உயர் தேரின்
வைகும்
நந்தாவிளக்கின் வரும் எம் குல நாதன் வாழும்
சந்து ஆர் தடங்குன்றினில்; தன் உயிர்க்
காதலோனும்
செந் தாமரைக்கண்ணனும், நட்டனர் தேவர் உய்ய.

acharya.org

(இராமபிரான்)

வான் உயர் - விண்ணில் உயர்ந்துள்ள; **தேரின் வைகும் -** தேரிலே வீற்றிருக்கும்; **நந்தா விளக்கின் வரும் -** குறைவுபடாத சூரியன் பால் உதித் த; **எம்குல நாதன் வாழும் -** எமது குலத்தவனான சுக்கிரீவன் தங்கிய; **சந்துஆர் -** சந்தன மரங்கள் செறிந்த; **தடங்குன்றினில் -** பெரிய இருசிய மூகமலையில்; **இளையானொடு வந்தான் -** இளைய பெருமாளுடன் வந்தான்; (அங்கு) **செந்தாமரைக் கண்ணனும் -** தாமரை போன்ற கண்களை உடைய இராமபிரானும்; **தன் உயிர்க்காதலோனும் -** தன்னுடைய உயிர் மேல் அன்புள்ள சுக்கிரீவனும்; **தேவர் உய்ய -** தேவர்கள் வாழ்வு பெற; **நட்டனர் -** நட்புப் பூண்டனர்.

நந்தா விளக்கு -சூரியன். வருதல் - தோன்றுதல் (பிறத்தல்) தசரதன் மதலையாய் வருதும் (திரு அவதாரம்) சந்து - சந்தனம். அந்துவன் பாடிய சந்து செழு நெடுவரை (அகம் 59) தாமரைக்கண்ணன் - திருமால் (இராமபிரான்) தன்உயிர்க்காதலோன் - சுக்கிரீவன் - தன்னுடைய உயிர்மேல் ஆசை வைத்தவன்வாலிக்குப் பயந்து உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ரிசியமுகபர்வதம் வந்தவன்என்ற வரலாறு காண்க. ***(89)***

**5317. ‘உண்டாயதும், உற்றதும், முற்றும் உணர்த்தி, உள்ளம்
புண்தான் எனநோய் உற விம்முறுகின்ற போழ்தின்,
எண்தான் உழந்துஇட்ட நும் ஏந்து இழை, யாங்கள்
காட்ட,
கண்டான், உயர்போதமும் வேதமும் காண்கிலாதான்.**

உயர் வேதமும் - உயர்ந்தவேதங்களும்; **போதமும் -** (அவற்றால் உளதாம்) பேரறிவும்; **காண்கிலாதான் -** காணவியலாத பரம்பொருளாகிய இராமபிரான்; **உண்டாயதும் -** தனக்கு நேர்ந்த அவலத்தையும்; **உற்றதும் -** அங்கு வந்ததையும்; **முற்றும் உணர்த்தி -** அறிவித்து; **உள்ளம் -** இதயமானது; **புண்தான் என நோய்உற -** புண்ணால் ஆக்கப் பெற்றது என்று கூறும்படி துன்பமுற; **விம்முறுகின்ற போழ்தின் -** நிலைகுலைந்த சமயத்தில்; **யாங்கள் -** நாங்கள்; **நும் -** உங்களுடைய; **எண்தான் உழந்திட்ட -** நீங்கள் மனம் வருந்தி கிட்கிந்தையில் இட்ட; **ஏந்திழை காட்ட -** ஆபரணங்களைக் காண்பிக்க (அதனை ஐயன்); **கண்டான் -** பார்த்தான்.

விம்முறுதல் -நிலைகுலைதல். நின் ஏந்திழை என்னும் பாடம் சிறக்கும் போலும். இதுவரை பிராட்டி ஒருமையில் பேசப்பட்டாள் - இங்கு மாத்திரம் பன்மையா ? எண் - எண்ணம் - உள்ளம். இங்குள்ள தான் அசை எண் உழந்திட்ட என அமையும். போதம் - சிந்தை. வேதம் - மொழி. சிந்தையும் மொழியும் பரம் பொருளை உணர்த்தா என்பதைக் கவிச் சக்கரவர்த்தி குறிப்பால் பேசுகிறார். இப் பணி பொன்தான் என்ற இடத்தில் பணி பொன் னால்ஆக்கப் பெற்றது என அறிகிறோம். அது போல் உள்ளம் புண்தான் என்றஇடத்தும் உள்ளம் புண்ணால் ஆக்கப் பெற்றது என்று அறிக. உள்ளம்கொண்டு ஓர் உருச் செய்தாங்கு.... ஆக்கை அமைத்தனர் என்னும் வாசகஅமைப்பை நோக்கித் தெளிக. எண்தான் உழந்திட்ட - தேவரீர் திருவுள்ளத்திலே எண்ணித் திருப்பரிவட்டத்திலே பொதிந்து எறிந்த ஆபரணம் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி) ***(90)***

**5318. ‘தணிகின்ற நம் சொல் தொடர் தன்மையது அன்று
தன்மை;**

துணி கொண்டுஇலங்கும் சுடர் வேலவன், தூய
நின்கண்
அணி கண்டுழியே,அமுதம் தெளித்தாலும் ஆறாப்
பிணி கொண்டது;பண்டு அது உண்டு ஆயினும்,
பேர்ப்பதுஅன்றால்.

துணிகொண்டு - பகைவரைத்துணித்தலை மேற்கொண்டு; **இலங்கும்** - விளங்கும்; **சுடர்வேலவன்** - வேலேந்திய இராமபிரான்; **தூய** - தூய்மையான; **நின்கண்** - உன்னுடைய கண்போலும்; **அணி கண்டுழி** - ஆபரணத்தைப் பார்த்த போது; **அமுதம் தெளித்தாலும்** - அமிர்தத்தையே தெளித்த போதிலும்; **ஆறாப் பிணி** - தணியாத நோய்; **கொண்டது** - பற்றிக் கொண்டது; **அது** - அந்தப் பிணியானது; **பண்டு உண்டு**- முன்பே உள்ளது; **ஆயினும்** - எங்கனம் ஆராய்ந்து; **பேர்ப்பது அன்று** - போக்கத்தக்கது அன்று; **தன்மை** - அப்பிணியின் தன்மை; **தணிகின்ற நம் சொல்** - தாழ்ந்த நம் சொல்லால்; **தொடர் தன்மையது அன்று** - பின்பற்றிச் சொல்லும் தன்மையுடையது அன்று.

பிரிவாற்றாமையால் இதயத்தில் உள்ள அவலத்தைப் பிணி கொண்டது; அப்பிணி அமுதத்தைத் தெளித்தாலும் மாறாதது. அது பேர்ப்பது அன்று என்க.
(91)

5319. **‘அயர்வு உற்று, அரிதின் தெளிந்து, அம் மலைக்கு**
அப் புறத்து ஓர்
உயர் பொன்கிரி உற்று உளன், வாலி என்று ஓங்கல்
ஒப்பான்,
துயர்வு உற்று அவ்இராவணன் வாலிடைப் பண்டு
தூங்க,
மயர்வு உற்றபொருப்பொடு, மால் கடல் தாவி
வந்தான்.

அயர்வு உற்று - சோர்ந்து; **அரிதின் தெளிந்து** - மிகவும் சிரமப்பட்டுத் தெளிந்து (இவை இராமன் நிலை); **அம்மலைக்கு** - அந்த இருசியமுக மலைக்கு; **அப்புறத்து ஓர்** - அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு; **உயர்** - உயர்ந்த; **பொன்கிரி உற்றுளன்** - அழகிய மலையில் இருப்பவனும்; **வாலி என்று ஓங்கல் ஒப்பான்** - வாலி என்னும் பெயருடன் மலையை ஒத்திருப்பவனும்; **துயர்வு உற்று** - துன்பம் அடைந்து; **அவ் இராவணன்** - அந்த இராவணன்; **வாலிடை** - தன் வாலின்கண்ணே; **பண்டு தூங்க** - முன்பு தொங்கும்படி (பிணித்து); **மயர்வுற்ற** - மயக்கம் அடைந்த; **பொருப்பொடு** - மலைகளையும்; **மால் கடல்** - பெரிய கடல்களையும்; **தாவி வந்தான்** - தாவி வந்தவனும். *(92)*

5320. **‘ஆயானை, ஓர் அம்பினில் ஆர் உயிர் வாங்கி,**
அன்பின்
தூயான்வயின்,அவ் அரசு ஈந்தவன், “சுற்று சேனை
மேயான் வருவான்”என விட்டனன்; மேவுகாறும்
ஏயான்,இருந்தான், இடைத் திங்கள் இரண்டு

இரண்டும்.

ஆயானை - ஆகிய வாலியை; **ஓர் அம்பினில்** - ஒரு அம்பினாலே; **ஆர் உயிர் வாங்கி** - அரிய உயிரைக் கவர்ந்து; **அன்பின் துயான்வயின்** - அன்பினாலே தூய சுக்கிரீவனிடத்து; **அ அரசு ஈந்தவன்** - அந்த அரசைக் கொடுத்த இராமபிரான்; (சுக்கிரீவனை) **சுற்றும் சேனை மேயான்** - சுற்றுகின்ற சேனையுடன் கூடியவனாய்; **வருவான் என விட்டான்** - வரும்படியாக என்று அனுப்பிவிட்டு; **மேவுகாறும்** - அவன் வரும் வரையிலும்; **ஏயான்** - அவனை ஏவிய இராமன்; **திங்கள் இரண்டும் இரண்டும்** - நான்கு மாதங்களும்; **இடை** - அந்த இருசிய முகமலையில்; **இருந்தான்** - தங்கியிருந்தான்.

இராமபிரான்ஆறுமாதம் பொறுத்திருந்ததாக ஒரு தனிப்பாடல் பேசுவதைஉலகம் அறியும். இராமன் 'இறையாறு திங்கள் இருந்தான் வாலிக்கிளையான்வரை' (பெருந் தொகை 1004) மழைக்காலத்தில் படையெடுப்புநிகழ்த்தக்கூடாது. சாதுர்மாசம் என்று பேசப்படும் விரதத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும். சாதுர் மாசம் - நான்கு மாதம். சமணர்களும் பௌத்தர்களும் கூடஇவ்விரதத்தை அனுஷ்டித்ததாக வரலாறு பேசும். 'பெருமான் சுக்கிரீவன்பால்,திங்கள் நான்கில் விரசுக' என்று கேட்டுக் கொண்டதாகப் பேசப் பெற்றது(கம்ப. 4138) அம்மலை என்பது பலர் அறிசுட்டு. முன்பு ஒன்றைக் கூறாமலேஇச்சுட்டு அமையும். (93)

5321. 'பின் கூடியசேனை பெருந் திசை பின்ன ஆக,
வில் கூடு நுதல்திரு ! நின்னிடை மேவ ஏவி,
தெற்கு ஊடுருவக்கடிது ஏவினன் என்னை' என்ன,
முன் கூடினகூறினன், காலம் ஓர் மூன்றும்
வல்லான்.

வில்கூடும் - வில்லைஒத்த; **நுதல் திரு** - நெற்றியை உடைய திருமகளே; **பின் கூடிய சேனை** - காலம் தாமதித்து வந்த சேனையை; **பெருந்திசை பின்ன ஆக** - பெரிய திசைகள் பின் ஆகும்படி; **நின் இடை மேவ ஏவி** - நீ இருக்கும் இடத்தை அடையக் கட்டளையிட்டு விட்டு; **தெற்கு ஊடுருவ** - தென் திசையைத் துருவிச் செல்ல; **என்னை** - அடியேனை; **கடிது ஏவினன்** - வேகமாக ஏவினன்; **என்ன** - என்று; **முன் கூடின** - முன்பு நிகழ்ந்தவற்றை; **காலம் ஓர் மூன்றும் வல்லான்** - முக்காலமும் அறியவல்ல அனுமன்; **கூறினன்** - சொன்னான். வில் கூடு -இதில் உள்ள கூடு உவம வாசகம். (94) இராமபிரான்வருத்தம் எண்ணிய சீதையின் நிலை

கலிவிருத்தம்

5322. அன்பினன்இவ் உரை உணர்த்த, ஆரியன்
வன் பொறைநெஞ்சினன் வருத்தம் உன்னுவாள்,
என்பு உறஉருகினள்; இரங்கி ஏங்கினள்;
துன்பமும்உவகையும் சுமந்த உள்ளத்தாள்.

அன்பினன் - அன்புவடிவாய அனுமன்; **இவ் உரை உணர்த்த** - இந்த மொழிகளைக் கூற (அதனால்); **துன்பமும்** - (பெருமான் உற்ற அவலத்தால்) கவலையையும்; **உவகையும்** - (பெருமான் தன்பால் கொண்ட காதலை அறிந்தமையால்) மகிழ்ச்சியையும்; **சுமந்த** - தாங்கிய; **உள்ளத்தாள்** - இதயத்தை உடைய பிராட்டி;

வன்பொறை - வலிமை மிக்க பொறுமை உடைய; **நெஞ்சினன் ஆரியன் -** இதயத்தை உடைய இராமபிரானின்; **வருத்தம்உன்னுவாள் -** துன்பத்தை எண்ணி; **என்பு உற உருகினள் -** அத்துன்பம்எலும்பையும் தாக்க அதனால் கரைந்து; **ஏங்கினள் -** ஏக்கம் அடைந்தாள்.

உவகையும்துன்பமும் பிராட்டிபால் இருந்தது என்றான். இது கலவை மெய்ப்பாடு. இத்தகைய மெய்ப்பாட்டை உணர்த்துவதால் கவிச் சக்கரவர்த்தி உளவியலை வளப்படுத்துகிறார். என்புற உருகுதல், அனுபூதியின் முடிநிலை. கூம்பலங் கைத்தலத்து அன்பர் என்பூடுருகக் குவிக்கும் பாம்பலங்காரன் என்று கோவை பேசும். 'என்பு எனக்கு உருகுகின்றது' என்பான் அனுமன். ஆரியன் - மேலானவன். இராவணனும் இந்த அடைமொழி பெறுவான். குற்றாலத்தை ஆரிய நாடு என்று திரிகூடராசப்பர் பேசுவர். வன்பொறை நெஞ்சினன் - என்றது வன் பொறை நெஞ்சினன் ஆகி நம்மைக் கவனியான் என்று இருந்தோமே என்றது பழையவுரை (அடை - பதிப்பு) இவ்விருத்தம் விளம் - விளம் - மா - கூவிளம் என்னும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும். இத்தகு பாடல்கள் இந்நூலில் 2177 முறை கவிச்சக்கரவர்த்தியால் கையாளப்பட்டுள்ளன. (மணிமலர் 77) **(95)**

கடல்கடந்தவாற்றைச் சீதை வினவலும் அனுமன் விடையும்

5323. நையுறுசிந்தையள், நயன வாரியின்
தொய்யல் வெஞ்சுழியிடைச் சுழிக்கும் மேனியள்,
'ஐய ! நீஅளப்ப அரும் அளக்கர் நீந்தினை
எய்தியது எப்பரிசு ? இயம்புவாய் !' என்றாள்.

நைஉறு சிந்தையள்- நைதல்பொருந்திய உள்ளத்தை உடைய பிராட்டி; **நயன வாரியின் தொய்யல் -** கண்ணீர்ப் பெருக்கின்; **வெம் சுழியிடை -** கொடிய சுழிகளுக்கு இடையே; **சுழிக்கும் மேனியள் -** சுழலும் மேனியை உடையவளாய்; (அனுமனை நோக்கி) **ஐய ! -** என் தந்தையே; **நீ அளப்பரும் அளக்கர் -** நீ அளவிட முடியாத கடலை; **நீந்தனை எய்தியது -** கடந்து வந்தது; **எப்பரிசு -** எந்த விதத்தால்; **இயம்புவாய் என்றாள் -** கூறுவாயாக என்று வினவினள்.

தொய்யல் -நீர்ப்பெருக்கு (அண்ணாமலை - பதி) உயர்வு நவிற்சியால் பிராட்டி கண்ணீர்ப் பெருக்கில் உண்டான சுழிகளில் தத்தளித்தாள். 'கலங்கு தெண் திரையிற்றாய கண்ணின் நீர்க்கடலில் கண்டேன்', (கம்ப. 6041) என்று அனுமன் பெருமான்பால் பேசுவான். கடற்சுழி பட்டவர் போல் பிராட்டி தத்தளித்தாள் என்க. **(96)**

5324. 'சுருங்கு இடை ! உன் ஒரு துணைவன் தூய தாள்
ஒருங்குடைஉணர்வினோர், ஒய்வு இல் மாயையின்
பெருங் கடல்கடந்தனர் பெயரும் பெற்றிபோல்,
கருங் கடல்கடந்தனென், காலினால்' என்றான்.

சுருங்கிடை - சுருங்கியஇடையை உடைய தாயே; **உன் ஒரு துணைவன் -** உன் ஒப்பற்ற நாயகனின்; **தூய தாள் -** தூய திருவடியில்; **ஒருங்கு அடை -** ஒன்றுபட்டு

அடைந்த; **உணர்வினோர்** - பேரறிவு பெற்ற ஞானிகள்; **ஓய்வு இல்** - ஓய்ந்து போதல் இல்லாத; **மாயையின் பெருங்கடல்** - மாயையாகிய பெருங்கடலை; **கடந்தனர்** - தாண்டி; **பெயரும் பெற்றி போல்** - நீங்கும் தன்மையைப் போல (அடியேன்); **காலினால்** - கால்களால்; **கருங்கடல்** - கரிய கடலைக்; **கடந்தனென்** - கடந்து வந்தேன்; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

கால் - பிராணசக்தி என்று கூறுவாரும் உளர். *(97)*

5325. 'இத் துணைச் சிறியது ஓர் ஏண் இல் யாக்கையை;
தத்தினை கடல்;அது, தவத்தின் ஆயதோ ?
சித்தியின்இயன்றதோ ? செப்புவாய்' என்றாள்-
முத்தினும்,நிலவினும், முறுவல் முற்றினாள்.

முத்தினும் - முத்துக்களை விடவும்; **நிலவினும்** - நிலவை விடவும் (அழகிய); **முறுவல்** - புன்னகையால்; **முற்றினாள்** - சிறப்புற்ற பிராட்டி (அனுமனை நோக்கி); **இத்துணைச் சிறியது** - இவ்வளவு சிறியதான; **ஓர்** - ஒரு; **ஏணில் யாக்கையை** - வலிமையற்ற உடலை உடைய நீ; **கடல் தத்தினை** - கடலைக் கடந்து வந்துள்ளாய்; **அது** - அச்செயல்; **தவத்தின் ஆயதோ** - தவத்தினால் உண்டானதா ? **சித்தியின் இயன்றதோ** - சித்திகளால் நிகழ்ந்ததா? **என்றாள்** - என்று வினவினாள்.

முத்துக்களைவிடவும், நிலவை விடவும், புன்னகை சிறப்புற்றுள்ளது. பிராட்டி, அனுமனைத் தவசீலனா சித்தனா என்று வினவினள். தவமும் சித்தியும் பெற்றால் அன்றி அருஞ்செயல் செய்ய ஒண்ணாது என்பது குறிப்பு. தவம் நிலையானது. சித்தி தற்காலிகம். வேறுபாடு அறிக. சித்துக்கள் வல்லாரைத் தவத்தர் என்று கருதி நம்பியவர் பலர். பிராட்டி அனுமனை உரைத்துப் பார்க்கிறாள். சித்தியா, தவமா என்று பிராட்டி வினவினள். ஐயன், யான் தவத்தனும் அல்லன்; சித்தனும் அல்லன். அண்ணலின் அருளைச் சுமந்தவன் என்று கூறுவான். 'அருள் அது ஆம் என மீண்டனன். (கம்ப. 5335) என்று திருவடி கூறப்பெறுவதை, ஆய்க. இது நீண்ட உருவத்தைச் சுருக்குமாறு பிராட்டி கூறிய உத்தரவை அனுவதித்ததைக் கூறியதாகச் கொள்வதே கவிதைப் போக்கிற்கு ஏற்றது. சித்தியினும் சிறந்தது தவம். தவத்தினும் சிறந்தது அருள் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் சித்தர் அல்லர் தவத்தர் அல்லர். அருளாளர் என்பதை அறிக.
(98)

5326. சுட்டினன்,நின்றனன் - தொழுத கையினன்;
விட்டு உயர்தோளினன்; விசும்பின் மேக்கு உயர்
எட்ட அரு நெடுமுகடு எய்தி, நீளுமேல்
முட்டும் என்று,உருவொடு வளைந்த மூர்த்தியான்.

தொழுத கையினன்- கூப்பியகைகளை உடைய அனுமன்; **விட்டு** - இயல்பான நிலை நீங்கி; **உயர் தோளினன்** - உயர்ந்த தோள்களை உடையவனாய்; **விசும்பின் மேக்கு** - ஆகாயத்துக்கு மேலே; **உயர்** - உயர்ந்துள்ள; **எட்டரு நெடுமுகடு** - அணுக முடியாத நீண்ட அண்ட முகடானது; **எய்த** - தன் பக்கல் வர; **நீளுமேல்** - தன் மேனி உயருமானால்; **முட்டும்** - அம் முகடு இடிக்கும்; **என்று** - என்று கருதி; **உருவொடு வளைந்த** - திருமேனியுடன் குனிந்த; **மூர்த்தியான்** - தலையை உடையவனாய்; **சுட்டினன் நின்றனன்** - தன் வடிவத்தைப் பிராட்டிக்குச் சுட்டிக்காட்டி நின்றான்.

தொழுத கையினன்,சுட்டினன் நின்றனன் என்ற முடிக்க. முகடு முட்டும் என்று தலை குனிந்து நின்றனன் என்க. மூர்த்தம் என்பது தலை. மூர்த்தத்தை உடையவன் மூர்த்தி. முசலம்... மூர்த்தமேற் படுதலும்....துஞ்சினன்..... என்னும் சேதுபுராணம் (இலக்கும...21) (உருவொடு வளைந்த) மூர்த்தி - என்பதற்கு வடிவம் உடையவன் என்று பொருள் கூறப் பெற்றது. உரு என்றாலும் வடிவம் என்றுதானே; உருவொடு வளைந்த மூர்த்தி என்பதில் உருவத்தையும் வடிவத்தையும் வேறுபடுத்த வேண்டாமா - ஏற்பின் கொள்ளலாம். வானம் முட்டும் என்று அனுமன் தலையை வளைத்து நிற்பதுதானே இயற்கை. இவ்வுரையை வழங்கியவர் மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் வி. கோவிந்தப் பிள்ளை அவர் நாமம் வாழ்க. (பக்கம் 192) கம்பன் அகராதியும் இவ்வுரையை ஆதரிக்கிறது. ***(99)***

5327. 'செவ் வழிப் பெருமை என்று உரைக்கும்
செம்மைதான்
வெவ் வழிப்பூதம் ஓர் ஐந்தின் மேலதோ ?
அவ் வழித்துஅன்று எனின், அனுமன் பாலதோ ?
எவ் வழித்துஆகும் ?' என்று எண்ணும் ஈட்டதே.

(அனுமன் பேருரு)

செவ்வழி* -** *செவ்விதாகிய வழியில் (அமையும்);* ***பெருமை என்று* -** *சிறப்புக்கள் உள்ளது என்று;* ***உரைக்கும் செம்மை* -** *பேசப்படும் உயர்வு;* ***வெவ்வழி* -** *இறைவன் காட்டும் வழியில் இயங்கும்;* ***ஓர் - *ஒப்பற்ற;* ***பூதம் ஐந்தின் மேலதோ* -** *ஐந்து பூதங்களைச் சார்ந்துள்ளதா;* ***அவ்வழித்து அன் றுஎனின்* -** *அப் பூதங்கள் பால் அவ் உயர்வு இருப்பது அன்று என்றால்;* ***அனுமன் பாலதோ* -** *அனுமனைச் சார்ந்துள்ளதா (அஃது);* ***எவ்வழித்துஆகும்* -** *எவ்விடத்தில் உளதாகும்;* ***என்று எண்ணும் -*** *என்று ஆராயும்;* ***ஈட்டது* -** *வலிமை உடையது. பேர் உரு ஈட்டதுஎன்க. வெவ்வழி, வெம்வழி, விரும்பும் வழி இறைவன் காட்டலின் வெவ்வழி என்க. பூதங்கள் இறைவன் வழியில் இயங்கும். அனுமனும் இறைவன் வழி இயங்குவான். உயர்வு அனுமனுக்கா பூதங்கட்கா. 'நிலனும், விசும்பும், வளியும் தீயும் நீரும் என்றாங்கு ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போல பொறுத்தலும் சூழ்ச்சியத கலமும் வலியும் தெறலும் அளியும் உடைய' சேரலாதனைப் பற்றிப் புறம் பேசும். (புறம் 2). பொறுத்தல் முதலாய பண்புகள் மிக்கிருத்தலின் அனுமன் பூதங்களினும் பேராற்றல் படைத்தவன் என்பது குறிப்பு. 'பூதங் கண்ணிய வலியெலாம் ஒரு தனி பொறுத்தான்' (கம்ப. 6189) என்றுஇரண்யனும் பூதம்நான்குடைய ஆற்றலான் என்று வாலியும் புகழப்படுவர்.* ***(100)***

5328. ஒத்து உயர்கனக வான் கிரியின் ஓங்கிய
மெய்த் துறுமரம்தொறும் மின்மினிக் குலம்
மொய்த்துஉளவாம் என, முன்னும் பின்னரும்,
தொத்தின்தாரகை, மயிரின் சுற்று எலாம்.

***உயர் கனகவான்கிரியின்* -** *சிறந்த பொன்மயமானமகாமேருமலையில்;* ***ஒத்து* -** *ஒன்றுக்கொன்று சமமாகி;* ***ஓங்கிய* -** *வளர்வதற்காக;* ***துறுமெய்* -** *நெருங்கிய வடிவத்தை உடைய;* ***மரந்தொறும்* -** *மரங்கள் தோறும்;* ***மின்மினிக்குலம்* -** *மின்மினிக் கூட்டம்;*

மொய்த்து உளவாம் என - *நெருங்கியிருப்பதைப் போல;* ***தாரகை -*** *நட்சத்திரங்கள்;* ***மயிரின் சுற்றுஎலாம் -*** *(விசுவ ரூபம் எடுத்த) அனுமனின் மேனியில்;* ***முன்னும் பின்னரும்-*** *உள்ள மயிர்களின் சுற்றிடங்களில் எல்லாம் முன்னாலும் பின்னாலும்;* ***தொத்தின் -*** *தொத்திக் கொண்டிருந்தன.*

மின்மினிக்குலம்என தாரகை தொத்தின என்று முடிக்க அண்ணல் மேனி மேரு. மயிர். மரம். நட்சத்திரம் மின்மினி என்க தொறும் பன்மைப் பொருள் உணர்த்தி வந்தது. இடைச் சொல் 'நவில் தொறும் நூல் நயம்' (குறள். 783) என்பது தமிழ்மறை. மெய் - வடிவம். 'மானவன் மெய் இறை மறக்கலாமையின்' (கம்க. 3636) ***(101)***

5329. கண்தலம்அறிவொடு கடந்த காட்சிய,
விண்தலம் இருபுடை விளங்கும் மெய்ம்மைய,
குண்டலம்இரண்டும், அக் கோளின் மாச் சுடர்
மண்டலம்இரண்டொடும், மாறு கொண்டவே.

அறிவொடு - *மக்களின்அறிவையும்;* ***கண்தலம் -*** *கண்களையும்;* ***கடந்த காட்சிய -*** *கடந்துள்ள காட்சியை உடையனவும்;* ***விண்தலம் -*** *ஆகாயத்தின்;* ***இருபுடை -*** *இரண்டு பக்கங்களிலும்;* ***விளங்கும் மெய்ம்மைய -*** *பிரகாசிக்கும் இயல்பை உடையனவும்; (ஆன)* ***குண்டலம் இரண்டும் -*** *அனுமனின் இரண்டு குண்டலங்களும்;* ***அக்கோளின் -*** *அந்த நவக்கிரங்களுக்குள்ளே;* ***மாச்சுடர் -*** *மிக்க ஒளியுடன் கூடிய;* ***மண்டலம் இரண்டொடும் -*** *இரண்டு சூரிய சந்திர மண்டலங்களுடன்;* ***மாறு கொண்டவே -*** *மாறுபாடு கொண்டுள்ளன. குண்டலம்வருணிக்கப்படுவதன் மூலமாக அனுமனின் பேருரு பேசப்படுகிறது. பொலன் கொள் சோதி குண்டல் வதனம் என்று அனுமப் படலம் பேசும் (32) அனுமன் குண்டலம் இராமன் மட்டும் அறிவான். மற்றவர் அறியார், என்று கூறும் வழக்கு உண்டு. அனுமனின் குண்டலத்தை வில்லி, எம்பிரான் தனக்கு ஒழிய மற்று யாவர்க்கும் தெரியா... குண்டலம் என்பர். கோள் என்றது நவக்கிரகங்களை மண்டலம் இரண்டு என்றது அக்கோள்களிற் சிறந்த சூரிய சந்திரர்களை.* ***(102)***

5330. 'ஏண் இலதுஒரு குரங்கு ஈது' என்று எண்ணலா
ஆணியை, அனுமனை,அமைய நோக்குவான்,
'சேண் உயர்பெருமை ஓர் திறத்தது அன்று' எனா,
நாண் உறும்-உலகுஎலாம் அளந்த நாயகன்.

உலகு எலாம்அளந்த நாயகன் - *எல்லா உலகங்களையும்அளந்த திருமால்;* ***ஈது -*** *இது;* ***ஏண் இலது -*** *வலிமை இல்லாதது;* ***ஒரு குரங்கு -*** *ஒருஅற்பக் குரங்கு;* ***என்று எண்ணலா -*** *என்று கருத முடியாத;* ***ஆணியை அனுமனை -*** *அஞ்சுரு வாணி போலும் அனுமனை;* ***அமைய நோக்குவான் -*** *நன்றாகப் பார்த்து;* ***சேண் உயர் பெருமை -*** *ஆகாயத்தை அளாவிய இவர் சிறப்பு;* ***ஓர் திறத்தது அன்று -*** *ஒரு வகையானது அன்று;* ***எனா -*** *என்று கூறி;* ***நாண் உறும் -*** *வெட்கம் அடைவான்.*

உலகு அளந்ததிருமால், அனுமனை நன்கு பார்த்து, இவன் சிறப்பு ஒருவகையானது அன்று என்று கூறி நாணம் அடைவான். ஆணி என்பதற்கு 'அஞ்சுருவாணி' என்று கூறவேண்டும். தேரின் நடுவில் எல்லாவற்றுக்கும் நடுநாயகமாக ஒரு நீண்ட கோல்

இருக்கும். அது ஆணி என்று பேசப்படும். *'தடையற்ற தேரில் அஞ்சுருவாணி போலவே தள்ளில் அசையாது நிற்கும்'* என்பர் தாயுமானவர் *(மௌனகுரு 9)* *'ஆணியாய பழி'* என்னும் *(கம்ப. 3561)* அயோமுகிப் பாடலுக்கு அமைந்த பழைய உரை காண்க. அது ஆணி - அஞ்சுருவாணி என்று வரைந்தது. உலகு எலாம் அளந்த நாயகன் - சூரியன் என்று பொருள் கூறுவது நேரிது. திருமால் அனுமன் பேருருக் கண்டு நாணான். மகிழ்வான். அவன் தன் தூதனைக் கண்டு சிறப்பியாமல் நாணுவானோ... ***(103)***

5331. எண் திசைமருங்கினும், உலகம் யாவினும்,
தண்டல் இல்உயிர் எலாம் தன்னை நோக்கின;
அண்டம்என்றதின் உறை அமரர் யாரையும்
கண்டனன்,தானும், தன் கமலக் கண்களால்.

எண்திசைமருங்கினும் - *எட்டுத் திசைகளின்எல்லையிலும்;* ***உலகம் யாவினும் -*** *எல்லா உலகங்களிலும்;* ***தண்டல் இல் -*** *இடம் விட்டுப் பெயராத;* ***உயிர் எலாம் -*** *உயிர்க்கூட்டங்கள் முழுவதும்;* ***தன்னை நோக்கின -*** *அனுமனைப் பார்த்தன;* ***தானும் -*** *அந்த அனுமனும்;* ***தன் -*** *தன்னுடைய;* ***கமலக் கண்களால் -*** *தாமரை போலும் கண்களால்;* ***அண்டம் என்றதின்உறை -*** *மேலுலகம் என்று கூறப்படுவதில் வாழும்;* ***அமரர் யாரையும் -*** *எல்லாத் தேவர்களையும்;* ***கண்டனன் -*** *நேரே பார்த்தான். அனுமன் எல்லாஇடங்களிலும் வியாபித்து இருந்தமையால் உயிர்கள் அவனைக் கண்டன. உயர்ந்து இருந்தமையால் அவன் தேவரைக் கண்டான். இதனால் பெருக்கமும் உயரமும் பேசப்பட்டது. மருங்கு - எல்லை. 'மருங்கு அறிவாரா மலை' (கலி 48) இனியர் உரை காண்க.* ***(104)***

5332. எழுந்துஉயர் நெடுந்தகை இரண்டு பாதமும்
அழுந்துறஅழுத்தலின், இலங்கை ஆழ் கடல்
விழுந்தது;நிலமிசை விரிந்த வெண் திரை
தழைந்தன;புரண்டன மீனம்தாம் எலாம்.

எழுந்து - *நிமிர்ந்து;* ***உயர் -*** *உயர்கின்ற;* ***நெடுந்தகை -*** *பெருந்தகையான அனுமனின்;* ***இரண்டு பாதமும் -*** *இரண்டு திருவடிகளும்;* ***அழுந்து உற -*** *ஆழத்தில் புக;* ***அழுத்தலின் -*** *அழுத்திய காரணத்தால்;* ***இலங்கை -*** *இலங்கையானது;* ***ஆழ் கடல் -*** *ஆழமான கடலில்;* ***விழுந்தது -*** *மூழ்கியது;* ***விரிந்த வெண்திரை -*** *பரந்த வெண்மையான கடல் அலைகள்;* ***நிலமிசை -*** *பூமியின் கண்;* ***தழைந்தன -*** *பெருகின;* ***மீனம் எலாம் -*** *எல்லா மீன்களும்;* ***புரண்டன -*** *(அங்கங்கே) துள்ளின.*

அனுமனின்திருவடிகள் அழுத்திய காரணத்தால் இலங்கை கடலில் மூழ்கியது. கடல் அலைகள் பூமியில் பெருகின. மீன்கள் துள்ளின. இது கற்பனை, நிகழ்ச்சியன்று. நெடுந்தகை என்பதற்குச் சாமுண்டி தேவ நாயகர் அளத்தற்கரிய தன்மை உடையாய் என்று விளக்கம் செய்தார்' அரவணையாய் என்னும் நெடுந்தகை நின்னையே யாம்' (புறப்பொருள் 191) ***(105)*** *பேருரு அடக்கப்பிராட்டி வேண்டுதல்.*

5333. வஞ்சிஅம்மருங்குல் அம் மறு இல் கற்பினாள்,
கஞ்சமும் புரைவனகழலும் கண்டிலாள்;

'துஞ்சினர்அரக்கர்' என்று உவக்கும் சூழ்ச்சியாள்,
'அஞ்சினென் இவ்உரு; அடக்குவாய்' என்றாள்.

வஞ்சி அம்மருங்குல் - வஞ்சிக் கொடி போலும்இடையை உடைய; **அ -** அந்த; **மறு இல் கற்பினாள் -** குற்றமற்ற கற்பை உடைய பிராட்டி; **கஞ்சம் புரைவன -** தாமரை மலரை ஒத்தனவான; **கழலும் -** (அனுமனின்) திருவடிகளையும்; **கண்டிலள் -** கண்டாள் இல்லை (அவள்); **அரக்கர் -** அரக்கர்கள்; **துஞ்சினர் -** (இவனால்) இறந்தவராவார்; **என்று உவக்கும் -** என்று மகிழ்ச்சியடையும்; **சூழ்ச்சியாள் -** எண்ணத்தை உடையவளாய்; (அனுமனை நோக்கி) **இவ் உரு -** இந்த உருவத்தைக் கண்டு; **அஞ்சினென் -** அடக்கிக் கொள்க; **என்றாள் -** என்று கேட்டுக் கொண்டாள்.

அனுமனின்பேருருவின் மாட்சியை விளக்கக், கழலும் கண்டிலள் என்றான் கவிச்சக்கரவர்த்தி. கஞ்சமும் என்பதில் உள்ள 'உம்' அசை. கஞ்சம் புரைவன என்க. களிறு சென்று களன் அகற்றவும் (புறம் 26) **(106)**

5334. **'முழுவதும் இவ் உருக் காண முற்றிய**
குழு இலது உலகு;இனி, குறுகுவாய்' என்றாள்,-
எழுவினும் எழில்இலங்கு இராமன் தோள்களைத்
தழுவினளாம் என,தளிர்க்கும் சிந்தையாள்.

எழுவினும் எழில்இலங்கு - கணைய மரத்தினும் அழகு விளங்கும்; **இராமன் தோள்களை -** இராமபிரானின் தோள்களை; **தழுவினள் ஆம் என -** அணைத்தவள் ஆவாள் என்று கூறும்படி; **தளிர்க்கும் -** பூரிக்கின்ற; **சிந்தை -** மனம் உடைய பிராட்டி (அனுமனை நோக்கி); **இவ் உரு முழுவதும் காண -** இந்த வடிவம் முழுவதையும் பார்ப்பதற்கு; **உலகு முற்றிய -** உலகம் முதிர்ச்சி பெற்ற; **குழு இலது -** கூட்டம் உடையதாக இல்லை (ஆகையால்); **இனி -** இப்போது; **குறுகுவாய் -** ஒடுங்குவாயாக; **என்றாள் -** என்று கூறினாள்.தளிர்க்கும்மேனியாள் உலகில் குழு இலது குறுகுவாய் என்றாள் என முடிக்க. முற்றிய - முதிர்ந்த - ஈண்டு முதிர்ச்சி என்றது அறிவின் முதிர்ச்சியை. அனுமன் பேருரு தனக்குச் சிறைவீடு கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கை உண்டு பண்ணுதலின் பிராட்டி பூரித்தாள். எழில் - எழுச்சி. இனி - இப்போது. இனி நினைந்து இரக்கம் ஆகின்று (புறம்) முற்றிய குழு என்பதற்கு வலிமை மிகுந்த சாமார்த்தியம் என்று பொருள் கூறுவாரும் உளர். **(107)**

5335. **ஆண்தகைஅனுமனும், 'அருளது ஆம்' எனா,**
மீண்டனன்,விசும்பு எனும் பதத்தை மீச் செல்வான்,
காண்டலுக்குஉரியது ஓர் உருவு காட்டினான்;
தூண்டல் இல்விளக்கு அனாள் இனைய
சொல்லினாள்.

விசும்பு எனும் - ஆகாயம்என்று கூறப்படும்; **பதத்தை மீச் செல்வான் -** இடத்தையும் கடந்து மேலே செல்பவனான; **ஆண்டகை அனுமனும் -** ஆண்மை மிக்க அனுமனும்; (தான் கொண்ட பேர்உரு) **அருளதாம் எனா -** தங்கள் திருவுள்ளத் தருளின்படி என்று கூறி; **மீண்டனன் -** திரும்பி ஒடுங்கி; **காண்டலுக்கு உரியது -** காண்பதற்கு எளிதான; **ஓர் உருவு காட்டினான் -** ஒரு வடிவத்தைக் காண்பித்தான் (அப்போது); **தூண்டல் இல் -**

தூண்டுதல் இல்லாத; ***விளக்கு அனாள் -*** *விளக்கை ஒத்த பிராட்டி;* ***இனைய சொல்லினாள் -*** *இந்த வார்த்தைகளைக் கூறினாள்.*

பிராட்டி அடங்குகஎன்று கூறிய ஆணையை அருள் என்றான். ***(108)***

அறுசீர்விருத்தம்

5336. இடந்தாய் உலகை மலையோடும், எடுத்தாய் விசும்பை
இவை சுமக்கும்
படம் தாழ் அரவைஒரு கரத்தால் பறித்தாய்,
எனினும், பயன் இன்றால்;
நடந்தாய் இடையேஎன்றாலும், நாண் ஆம் நினக்கு;
நளிர் கடலைக்
கடந்தாய்என்றல் என் ஆகும் ?-காற்றாம் அன்ன
கடுமையாய் !

காற்று ஆம்அன்ன - *காற்றைப் போலும்;* ***கடுமையாய் -*** *வேகமுள்ள அனுமனே; (நீ)* ***மலையோடும் -*** *மலைகளுடனே;* ***உலகை -*** *உலகத்தை;* ***இடந்தாய் -*** *பெயர்த்து எடுத்தாய்;* ***விசும்பை -*** *ஆகாயத்தை;* ***எடுத்தாய் -*** *தூக்கினாய்;* ***இவை சுமக்கும் -*** *மலை முதலாய இவற்றைத் தாங்கும்;* ***படம் தாழ் அரவை -*** *படங்கள் வளைந்திருக்கும் ஆதிசேடனை;* ***ஒரு கரத்தால் பறித்தாய் -*** *ஒரு கரத்தால் களைந்தெடுத்தாய்;* ***எனினும் -*** *என்றாலும்;* ***பயன் இன்று -*** *(அவை உன் ஆற்றலுக்குத் தக்க பயன் இல்லை;* ***இடையே -*** *கடலின் நடுவில்;* ***நடந்தாய் என்றாலும் -*** *நடந்து வந்தாய் என்று பேசப்பட்டாலும்; (அது)* ***நினக்கு நாணாம் -*** *உனக்கு நாணத்தை உண்டாக்கும்; (அங்ஙனம் இருக்க)* ***நளிர் கடலை -*** *பெரிய கடலை (நீ);* ***கடந்தாய் என்றல் -*** *தாண்டினாய் என்றாலும்;* ***என்னாகும் -*** *அது உனக்கு எச்சிறப்பை உண்டாக்கும்.*

இடத்தல் -பெயர்த்தெடுத்தல். எடுத்தல் - சுமத்தல். இடந்தது பூமி எடுத்தது குன்றம் (முதல் அந்தாதி 39) படம் தாழ் - படம் வளைந்த - தாழ்குரல் ஏனல் (புறப்பொருள் பெருந்திணை 16) காற்றாம் - ஆம் சாரியை. (வி.கோ) கடுமையாய் - வேகம் உடையவனே. உன் சிறப்பு முற்றும் வெளிப்படுத்தற்கு உலகு இடத்தல் முதலானவை போதா. அனுமன் ஆற்றலுக்கு உலகை இடத்தல் முதலானவை சிறுசெயல். அவை பயனற்ற செயல். சிறந்த வீரம் அநியாயத்தை அழிக்கும் போதே பயனுடையதாகின்றது என்பது குறிப்பு. இவ்விருத்தம் மா-மா-காய்- மா-மா-காய் என்னும் 6 சீர்களை முறையே பெற்று வரும். இவ்விருத்தம் கம்பனால் 110 முறை கையாளப்பட்டுள்ளது.
(109)

5337. 'ஆழி நெடுங் கை ஆண்தகைதன் அருளும், புகழும்,
அழிவு இன்றி,
ஊழி பலவும்நிலைநிறுத்தற்கு, ஒருவன் நீயே உளை
ஆனாய்;-
பாழி நெடுந்தோள் வீரா !-நின் பெருமைக்கு ஏற்ப,
பகை இலங்கை

ஏழு கடற்கும் அப்புறத்தது ஆகாதிருந்தது இழிவு அன்றோ ?

பாழிநெடுந்தோள் - பருத்து நீண்ட தோள்களை உடைய; **வீரா !**- அனுமேன நீ; **ஆழி நெடுங்கை** - சக்கரம் ஏந்தும் கரத்தைப் பெற்ற; **ஆண் தகை தன்** - ஆடவருள் சிறந்த இராமபிரானின்; **அருளும்** - அருளும்; **புகழும்** - புகழும்; **அழிவு இன்றி** - அழிவுஅடையாமல்; **ஊழிபலவும்** - பல யுகங்களும்; **நிலை நிறுத்தற்கு** - நிலைத்துநிற்பதற்கு; **ஒருவன் நீயே** - ஒப்பற்ற நீயே; **உளை ஆனாய்** - (தகுதி)உள்ளவன் ஆனாய்; **நின் பெருமைக்கு ஏற்ப** - உன்னுடைய விசுவரூபத்துக்குப் பொருத்தமாக; **பகை இலங்கை** - உலகத்தின் பகையான இலங்கையானது; **ஏழு கடற்கும்** - ஏழு சமுத்திரங்களுக்கும்; **அப் புறத்தது** - அப்பால் இருப்பதாக; **ஆகாதது** - அமையாமல்; **இருந்தது** - (ஒரு கடலின் நடுவில்) இருப்பது; **இழிவு அன்றோ** - (உன் சிறப்புக்கு) தாழ்வு அல்லவா.

அனுமனின்வீரத்துக்கு ‘உரைகல்’ ஒரு கடல் கடந்ததன்று. அவன் ஏழு கடலைக் கடந்தால்தான் அவன் வீரம் சரியாக உணரப்படும் என்பது குறிப்பு.
(110)

5338. ‘அறிவும் ஈதே, உரு ஈதே, ஆற்றல் ஈதே, ஐம் புலத்தின்
செறிவும் ஈதே,செயல் ஈதே, தேற்றம் ஈதே, தேற்றத்தின்
நெறியும் ஈதே,நினைவு ஈதே, நீதி ஈதே, நினக்கு என்றால்,
வெறியர்அன்றோ, குணங்களான் விரிஞ்சன் முதலாம் மேலானோர் ?

(அனுமனே)

நினக்கு - உனக்கு; **அறிவும் ஈதே** - ஞானமும் இதுவேயாகும்; **உரு ஈதே** - அழகும் இதுவேயாம்; **ஆற்றல் ஈதே** - வலிமையும் இதுவேயாம்; **ஐம்புலத்தின் செறிவும் ஈதே** - ஐம்புலன்களின் அடக்கமும் இதுவேயாகும்; **செயல் ஈதே** - செய்கையும் இதுவேயாகும்; **தேற்றம் ஈதே** - தெளிவும் இதுவேயாகும்; **தேற்றத்தின் நெறியும் ஈதே** - தெளிவு மேற்கொள்ளும் வழியும் இதுவேயாகும்; **நினைவு ஈதே** - எண்ணமும் இதுவேயாகும்; **நீதி ஈதே** - நீதியும் இதுவேயாகும்; **என்றால்** - என்று அமையுமானால்; **விரிஞ்சன் முதலாம் மேலானோர்** - பிரமன் முதலான தேவர்கள்; **குணங்களால்** - பண்புகளால்; **வெறியர் அன்றோ** - வெறுமையானவர்கள் அல்லவா.

ஈதே, ஈதே என்றுதிரும்பத் திரும்பப் பேசப்பட்டது, அனுமன் பேருரு. அவன் பேருருவுக்கும் அறிவு முதலானவற்றுக்கும் வேறுபாடில்லை. பண்பும் பண்பியும் ஒன்றாயிற்று. அனுமன் கொண்டவடிவம் பெரியது.அதுபோல் அவனுடைய அறிவு முதலான குணங்களும் பெரியன. பிரமன் முதலானவர்களுக்கு இங்ஙனம் அமையாமையின் அவர்கள் சூனியம் (வெறியர்) ஆயினர். ‘ஆற்றலும் நிறைவும் கல்வி அமைதியும் அறிவும் வேற்றுமை இவனோடு இல்லை (கம்ப. 3767) என்று பிரான்

முன்பு பேசுகிறான்; பிரான் பேசியதையே பிராட்டி விளக்கமாகப் பேசினாள். இருவர் உள்ளமும் ஒன்றென்பர். இருவரும் ஒன்றென அறிதல் நன்று. சக்தியும் சிவமும் ஒன்றுதானே. விளக்கம் வேண்டா. ***(111)***

5339. ‘மின் நேர் எயிற்று வல் அரக்கர் வீக்கம் நோக்கி,
வீரற்குப்
பின்னேபிறந்தான் அல்லது ஓர் துணை இலாத
பிழை நோக்கி,
உன்னாநின்றேஉடைகின்றேன், ஒழிந்தேன் ஐயம்;
உயிர் உயிர்த்தேன்;
என்னே ? நிருதர்என் ஆவர், நீயே எம் கோன்
துணை என்றால்?

(அனுமன்)

மின்நேர்எயிற்று - *மின்னைப் போலும் பறகளையுடைய;* ***வல் அரக்கர் -*** *வலிமை மிக்க அரக்கர்களின்;* ***வீக்கம் நோக்கி -*** *பெருக்கத்தைப் பார்த்து;* ***வீரற்கு -*** *இராமபிரானுக்கு;* ***பின்னே பிறந்தான் அல்லது -*** *பி ன்னேதோன்றிய இலக்குவனே அல்லாமல்;* ***ஓர் துணையிலாத -*** *வேறு ஒரு உதவியாளன் இல்லாத; (பெருமானுக்கு யாதாகுமோ என்று)* ***உன்னா நின்றேன் -*** *ஆலோசனை செய்து;* ***உடைகின்றேன் -*** *மனம் உடைந்து போன யான்;* ***ஐயம் ஒழிந்தேன் -*** *ஐயப்பாடு நீங்கினவள் ஆனேன்;* ***உயிர் உயிர்த்தேன் -*** *உயிர் தழைக்கப் பெற்றேன்;* ***நீயே -*** *சிறப்பின் வடிவமான நீயே;* ***எம் கோன்துணை என்றால் -*** *எம் பெருமானின் உதவியாளனாக அமைந்தாய் என்றால்;* ***நிருதர் என்னாவர் -*** *அரக்கர்கள் என்ன பாடுபடுவார்கள்;* ***என்னே -*** *என்னஆச்சரியம். கான் உறைவாழ்க்கை கலந்த இராமன். தலைமகற் பிரிந்த தனிமையன். தனாது சுற்றமும் சேண்மையதுவே. முற்றியது. வெண்கோட்டுக் குன்றம் எடுத்த மீளி வன் தோள் ஆண்டகை ஊரே; அன்றே சொல் முறை மறந்தனம் வாழி வில்லும் உண்டு அவற்கு அந்நாள் ஆங்கே. என்னும் சங்கராமாயணம் இங்கே நினைவுக்கு வருகிறது (புறத்திரட்டு 1332) ‘தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான்’ (கம்ப. 3781)என்று முன்பு அனுமன்புகழப் பெற்றான். (அனுமப் படலம் 29) இங்கு நீயே எம்கோன் துணையானால் என்று பிராட்டி பேசினாள். தருமமே இராமன் என அறிக. அறத்தின் மூர்த்தி இராமன் என்று கம்பர் உணர்ந்தனர். மயங்கலும் மயங்கும் என்று சிலம்பு பேசும் (22-154) உயிர் உயிர்த்தேன் என்பதும் அது போன்றது. உயிர்த்தேன் என்பதே பொருள். அறிஞர்கள் சிந்திக்க வேண்டும்.* ***(112)***

5340. ‘மாண்டேன்எனினும் பழுது அன்றே; இன்றே, மாயச்
சிறைநின்றும்
மீண்டேன்;என்னை ஒறுத்தாரைக் குலங்களோடும்
வேர் அறுத்தேன்,
பூண்டேன் எம்கோன் பொலங் கழலும்; புகழே
அன்றி, புன் பழியும்
தீண்டேன்’என்று, மனம் மகிழ்ந்தாள், திருவின்
முகத்துத் திரு ஆனாள்.

திருவின்முகத்துத் திரு அன்னாள் - *திருமகளின் முகத்தில் உள்ள செல்வம் போலும் பிராட்டி (அனுமனை நோக்கி);* ***இன்றே -*** *இன்றைய தினமே;* ***மாயச்சிறை நின்றும் -*** *மாயை போன்ற சிறையிலிருந்து;* ***மீண்டேன் -*** *திரும்பியவள் போன்றுள்ளேன்;* ***என்னை ஒறுத்தாரை -*** *என்னைத் துன்புறுத்திய அரக்கர்களை;* ***குலங்களோடு -*** *அவர்களுடைய சுற்றங்களுடன்;* ***வேர் அறுத்தேன் -*** *அடியோடு தொலைத்து விட்டவள் ஆவேன்;* ***எம் கோன் -*** *எம்பிரானாகிய இராமபிரானின்;* ***பொலங்கழலும் -*** *வீரக் கழல் அணிந்த திருவடியை;* ***பூண்டேன் -*** *தலையில் சுமந்தவள் ஆனேன்;* ***புகழே அன்றி -*** *புகழையே அல்லாமல்;* ***புன் பழியும் -*** *அற்பப் பழிச் சொல்லையும்;* ***தீண்டேன் -*** *தீண்டமாட்டேன் (ஆகையால்) (இனி);* ***மாண்டேன் எனினும் -*** *இறந்துபட்டாலும்;* ***பழுது அன்று -*** *(என் ஆன்மாவுக்குக்) குறைவு இல்லை;* ***என்று -*** *என்று கூறி;* ***மகிழ்வுற்றாள் -*** *மகிழ்ச்சியடைந்தாள்.*

மாயச்சிறை -மாயைபோலும் சிறை. திருவின் முகத்துத் திரு - என்ற தொடர் திருமங்கையாழ்வாரின் பாசுரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. திருவுக்கும் திருவாகிய செல்வா (7.7.1) என்பது பெரிய திருமொழி. திருமாலின் சாரம் திருமகள்; திருமகளின் சாரம் சிறையிருந்த செல்வி என்க. திருமகள் அருளுடையவள். பிராட்டி அருளே வடிவமானவள். என்பது குறிப்பு. அருளது சக்தி என்று சித்தி பேசும். சக்தி - சாரம். ***(113)***

341. ***அண்ணற் பெரியோன், அடிவணங்கி, அறிய***
உரைப்பான், 'அருந்ததியே !
வண்ணக்கடலினிடைக் கிடந்த மணலின் பலரால்,
வானரத்தின்
எண்ணற்கு அரியபடைத் தலைவர், இராமற்கு
அடியார்; யான் அவர்தம்
பண்ணைக்கு ஒருவன்எனப் போந்தேன்; ஏவல்
கூவல் பணி செய்வேன்.

(பிராட்டியின் மொழிகேட்டு)

அண்ணல்பெரியோன் - *சிறப்புமிக்க அனுமன்;* ***அடிவணங்கி -*** *பிராட்டியின் திருவடிகளிலே வணங்கி;* ***அறிய -*** *வானரப் படையின் பெருமைகள் அறியும்படி;* ***உரைப்பான் -*** *கூறலானான்;* ***அருந்ததியே -*** *அருந்ததி போலும் அம்மையே;* ***எண்ணற்கு அரிய -*** *அளவிட முடியாத;* ***வானரத்தின் படைத்தலைவர் -*** *வானரப் படையின் தலைவர்கள்;* ***இராமற்கு அடியார் -*** *இராமபிரானின் தொண்டர்கள் ஆவார்கள்; (அப்படைத்தலைவர்கள்)* ***வண்ணக் கடலின் இடை -*** *அழகிய கடலின் கண்ணே;* ***கிடந்த மணலின் பலர் -*** *கிடக்கின்ற மணலினும் பலராவார்;* ***யான் -*** *நான்;* ***அவர்தம் பண்ணைக்கு -*** *அவர்களுடைய கூட்டத்துக்கு;* ***ஒருவன் என -*** *ஒருவேலைக்காரன் என்று கூறிக் கொண்டு;* ***போந்தேன் -*** *இங்கு வந்தேன்; (யான்)* ***ஏவல் கூவல் பணி செய்வேன் -*** *ஏவும் பணியையும் கூவும் பணியையும் செய்வேன்.*

யான் சுயமாகச்சிந்தித்துப் பணி செய்பவன் அல்லேன். பிறர் ஏவிய பணியைச் செய்பவன் என்று அனுமன் தன் பணிவு தோன்றக் கூறினான். தன்னைத் தாழ்த்துவதன் மூலம் வானரவீரர்களின் சிறப்புப் பேசுவதால் பிராட்டிக்குத் தன்னம்பிக்கை வளர்ந்தது. கடல் கடந்து அரக்கர்களை வெல்லும் வலிமை எவர்க்குண்டு என்ற

பிராட்டியின் தளர்ச்சிபோக அனுமன் கொடுத்த மருந்து, இப்பாடல். சஞ்சீவி மருந்தே இந்தப் பாடலாக வடிவம் கொண்டது. ஏவற் கூவற்பணி செய்வேன்' என்று பாடம் கொண்டு, ஒருவன் ஏவ, அவன் ஒருவனை ஏவ அவன் செய்வது ஒத்தவன் நான் என்று பழைய உரை உள்ளது (அடை - பதிப்பு) ***(114)***

5342. 'வெள்ளம் எழுபது உளது அன்றோ வீரன் சேனை ? இவ் வேலைப்
பள்ளம், ஒரு கை நீர் அள்ளிக் குடிக்க, சாலும் பான்மையதோ ?
கள்ள அரக்கர் கடி இலங்கை காணாது ஒழிந்ததால் அன்றோ,
உள்ள துணையும்உளது ஆவது ? அறிந்தபின்னும் உளது ஆமோ ?

வீரன் சேனை - *இராமபிரானின் சேனை;* ***எழுபது வெள்ளம் உளது அன்றோ -*** *எழுபது வெள்ளம் ஆக இருக்கிறதல்லவா;* ***பள்ளம் -*** *ஆழமான;* ***இ வேலை -*** *இந்தக் கடலானது (அச்சேனை);* ***ஒரு கை நீர் -*** *ஒரு கையளவான தண்ணீரை;* ***அள்ளிக் குடிக்க -*** *அள்ளிப் பருக;* ***சாலும் பான்மையதோ -*** *போதுமான இயல்பை உடையதா;* ***கள்ள அரக்கர் -*** *வஞ்சகம் உடைய அரக்கர்களின்;* ***கடி இலங்கை -*** *காவலுடன் கூடிய இலங்கையானது (உள்ள இடம்);* ***காணாது -*** *இராமபிரானால் அறியப்படாமல்;* ***ஒழிந்ததால் அன்றோ -*** *விலகியிருந்ததால் அல்லவா;* ***உள்ளதுணையும் -*** *காணாமை உள்ள அளவும்;* ***உளது ஆவது -*** *இருப்பதாய் இருக்கிறது;* ***அறிந்த -*** *அறியப்பட்டால்;* ***பின்னும் -*** *மறுபடியும்;* ***உளதாமோ -*** *அழியாமல் இருக்குமா.*

சேனையைக்குறிக்கும் பேரெண் வெள்ளம். எட்டு மாகடல் கொண்டது வெள்ளம் என்று கையேடு குறிக்கிறது. வானர சேனை எழுபது வெள்ளம். 'ஏற்ற வெள்ளம் எழுபதின் இற்ற' என்றும் 'வெள்ளம் ஓர் ஏழுபத்து' என்றும் (கம்ப. 4448, 6974) குரக்குச் சேனை குடித்தாலே கடல் வற்றும் என்க. இதுவும் என்பதில் உள்ள 'உம்' அசை. (குறள் 1164 உரை) இந்தக் கடலைக் கண்டு அஞ்ச வேண்டா என்பது குறிப்பு.
(115)

5343. 'வாலி இளவல், அவன் மைந்தன், மயிந்தன், துமிந்தன், வயக் குமுதன்,
நீலன், இடபன்,குமுதாக்கன், பனசன், சரபன், நெடுஞ் சாம்பன்,
காலன் அனையதுன்மருடன், காம்பன், கவயன், கவயாக்கன்,
ஞாலம் அறியும்நளன், சங்கன், விந்தன், துவிந்தன், மதன் என்பான்;

வாலி இளவல் - *வாலியின்தம்பியாகிய சுக்கிரீவன்;* ***அவன் மைந்தன் -*** *அவனுடைய புதல்வனாகிய அங்கதன்;* ***மயிந்தன் துமிந்தன் - ; வயக்குமுதன் -*** *வெற்றியை உடைய குமுதன்;* ***நீலன்-*** *;* ***இடபன் - ;குமுதாக்கன் - ; பனசன் - ; சரபன் - ; நெடுஞ்சாம்பன் -***

நீண்ட ஆயுளையுடைய சாம்பன்; ***காலன் அனைய -*** *யமனைப் போலும்;* ***துன்மருடன் - ; காம்பன் - ; கவயன் - ; கவயாக்கன் - ; ஞாலம் அறியும் நளன் -*** *உலகத்தாரால் அறியப்பட்ட நளன்;* ***சங்கன் - ; விந்தன் -; துமிந்தன் - ; மதன் என்பான் -*** *மதன் என்று கூறப்படுபவன். வாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரீவன்... மதன் இப்பாடலும் அடுத்த பாடலும் ஒரு தொடர். மயிந்தன் துமிந்தன் இரட்டையர். குமுதன் ஆம்பல் மலர் போலும் நிறமுடையவன். இடபன் - காளை போல்பவன். குமுதாக்கன் - ஆம்பல் போலும் கண்களைப் பெற்றவன். சரபன் - சரபப் பறவை போன்றவன். நீண்ட ஆயுள் பெற்றவன் ஆகையால் நெடுஞ்சாம்பன் என்று பேசப்பட்டான். துன் மருடன் - பொறுக்கவொண்ணாச் சீற்றத்தான் கவயன் - காட்டுப் பசுப் போல்பவன். கவயாட்சன் - காட்டுப் பசுவின் கண் பெற்றவன். சங்கன் - சங்கு போலும்நிறமுடையவன்.*
(116)

5344. 'தம்பன்,தூமத் தனிப் பெயரோன், ததியின் வதனன்,
சதவலி என்று
இம்பர் உலகோடுஎவ் உலகும் எடுக்கும் மிடுக்கர்,
இராமன் கை
அம்பின் உதவும்படைத் தலைவர்; அவரை நோக்கின்,
இவ் அரக்கர்,
வம்பின்முலையாய் ! உறை இடவும் போதார்;
கணக்கு வரம்பு உண்டோ ?

வம்பின்முலையாய் - *கச்சணிந்த தனங்களைஉடைய அம்மையே;* **தம்பன் - ; தூமத் தனிப் பெயரோன் -** *தூமன் என்ற ஒப்பற்ற பெயரை உடையவன்;* **ததியின் வதனன் -** *ததிமுகன்;* **சதவலி - ; என்று -** *என்று;* **இம்பர் உலகோடு -** *இந்த உலகத்தையும்;* **எவ்வுலகும் -** *எந்த உலகத் தையும்;* **எடுக்கும் மிடுக்கர் -** *சுமக்கின்ற ஆற்றலுடையவர்; (அவர்கள்)* **இராமன் -** *இராமபிரானின்;* **கை அம்பின் -** *கையிலுள்ள அம்பைப் போல;* **உதவும் -** *(ஏவியதைச் செய்ய) உதவுகின்ற;* **படைத்தலைவர் -** *சேனைத்தலைவர்கள்;* **கணக்கு வரம்பு உண்டோ -** *அவர்களின் எண்ணிக்கைக்கு எல்லை உள்ளதா?* **அவரை நோக்கின் -** *அப்படைத் தலைவர்களைப் பார்க்கும்போது;* **இவ்அரக்கர் -** *இந்த அரக்கர்கள்;* **உறையிடவும் போதார் -** *உறையாகவைப்பதற்கும் போதமாட்டார்கள். தம்பன்முதலானவர்கள் இராமபிரான் கை அம்பு போல உதவும் படைத் தலைவர்கள். இந்த அரக்கர்கள் அந்த படை வீரர்களுக்கு உறையாக வைப்பதற்கும் போதமாட்டார்கள்.*

உருக்காட்டுப்படலம் மிகைப்பாடல்கள் 117-1 என்ற எண்ணுள்ள பாடல் இங்கு அடுத்து இருப்பின் பொருள் தொடர்பு - அடுத்த படலத் தொடர்பு இரண்டுக்கும் பொருந்தும். அப்பாடலின் திரண்ட கருத்து:- சிரஞ்சீவியாகிய அனுமன் மேலும் கூறுவான் இராமன் பால் சென்று வணங்கி உனது துன்பத்தைச் சிறிதளவு உணர்த்தும் வரைதான் அரக்கர் கூட்டம் உளதாகும். உணர்த்த உணர்ந்த அளவிலேயே இவ்வரக்கர் கூட்டமும் இலங்கைமாநகரும் குரங்கின் கைப் பூமாலையாகப் பிய்த்து எறியப் பட்டுவிடும் என்று சொல்லி வணங்கினான். பின்னரும் ஒரு வார்த்தை சொல்வதற்கு மனத்தில் சிந்தித்தான். ***(117)***

acharya.org

சூடாமணிப்படலம்

அனுமன்பிராட்டியின் நிலையைத் தெரிந்த கொண்ட பிறகு எப்படியாவது பிராட்டியைச் சிறையிலிருந்து விடுவிக்க எண்ணுகிறான். அவன் 'தாயே ! தாங்கள் என் தோளில் அமர்ந்து கொள்ளுங்கள். தங்களை யான் இராமன் பால் சேர்ப்பிப்பேன்' என்று விண்ணப்பித்தான்.

அதுகேட்டபிராட்டி அது பொருத்தமற்ற செயல் என்று விளக்கி உடன்படாது மறுக்கிறாள். பிராட்டியின் வார்த்தைகளைக் கேட்டு உணர்ந்த அனுமன் தன் கருத்தை விலக்கிக் கொண்டு, 'இராமபிரானுக்கு யான் கூற வேண்டிய செய்தி யாது ? கூறுக' என்று கேட்கிறான்.

அனுமன் மொழிகேட்ட பிராட்டி 'நான் இன்னும் ஒரு மாதம் உயிரோடு இருப்பேன்' என்று நாயகன் பால் கூறுக' என்று கூறி அவல நிலையில் பலபடியாகப் பேசினாள். பின்னர் அனுமன் தெளிவிக்க அறிய பிராட்டி 'அண்ணல் பால் நினைவுறுத்துக' என்று அடையாள மொழிகளைக் கூறினாள்.

பிறகு தன்ஆடையில் முடித்து வைத்திருந்த சூடாமணியை அனுமனிடம் வழங்குகிறாள். சூடாமணியைப் பெற்ற அனுமன் பிராட்டியை மும்முறை வணங்கித் திரும்பிச் சென்றான்.

இப்படலம்சம்சார மண்டலத்தில் உழலும் ஆன்மாவைக் குரவர்பிரான் தேற்றி, நல்லுரை பகர்ந்து, பக்தியை வளர்த்து நம்பிக்கை ஊட்டுவதைக் குறிக்கிறது.

இராமகாதையிலேயே இப்படலம் தெய்வத்தன்மையோடு கூடியது என்று பகர்வர். இப்படலம் நாள், கோள்களால் வரும் இடையூறுகளைப் போக்கும் மந்திரசக்தி வாய்ந்தது.

அனுமன் விண்ணப்பம் **சந்தக் கலிவிருத்தம்**

**5345. 'உண்டு துணைஎன்ன எளிதோ உலகின் ? அம்மா !
புண்டரிகைபோலும் இவள் இன்னல் புரிகின்றாள்;
அண்ட முதல்நாயகனது ஆவி அனையாளைக்
கொண்டு அகல்வதேகருமம்' என்று
உணர்வுகொண்டான்.**

(அனுமன்)

புண்டரிகைபோலும் இவள் - இலக்குமியைப் போன்றுள்ள சீதை; **இன்னல் புரிகின்றாள்** - தற்கொலை செய்துகொள்கிறாள்; **உலகின்** - இந்த உலகின் கண்ணே; **துணை உண்டு** - உனக்குப் பாதுகாப்பாக உள்ளேன்; (அஞ்சாதே) **என்ன** - என்று கூறுதல்; **எளிதோ** - சுலபமான செயலோ (ஆகையால்); **அண்ட முதல்** - உலகங்கட்கு மூலகாரணமாயுள்ள; **நாயகனது** - தலைவனான இராமபிரானின்; **ஆவி அனையாளை** -

உயிர் போன்ற பிராட்டியை; **கொண்டு அகல்வதே -** *சுமந்து கொண்டு நீங்குவதே;* **கருமம் என்று -** *செய்யத் தக்கதுஎன்று;* **உணர்வு கொண்டான் -** *எண்ணத்தை மேற்கொண்டான். அனுமன் -தோன்றா எழுவாய். அனுமன் உணர்வு கொண்டான் இராவணன் அரசில் பிராட்டிக்குத் துணையாக உள்ளேன் என்று கூறுபவர் அரியர். கொடுங்கோலுக்கு அஞ்சி ஒதுங்குவதே மாந்தர் இயல்பு. ஆதலின் துணை அற்ற பிராட்டியைக் காப்பது தன்கடன் என்று அனுமன் கருதினான். முதல் அடிக்கு இவள் துன்பத்துக்கு உவமை உண்டோ என்று அனுமன் கருதியதாகப் பேசப்பட்ட திறம் ஆராயத்தக்கது. இன்னல் புரிதல் - தற்கொலை செய்து கொள்ளுதல். அனுமன் பெருமான்பால் 'ஆயிருர் துறப்பதாக உன்னினாள்' (கம்ப. 6045) என்று கூறியதை நினைவு கூர்தல் நன்று அண்டம் முதல் - என்பதில் உள்ள முதல் காரணம். ஆபரணங்கட்குப் பொன்முதல். அதுபோல் உலகங்கட்கு முதல் இராமபிரான். ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு என்னும் குறளின் சாரம் இங்கே உள்ளது. இன்னல் காரணம் அதனால் விளைந்தது தற்கொலை. தற்கொலையை இன்னல் என்றான். இரண்டுக்கும் உள்ள நீங்காத தொடர்பு கருதி. இவ்விருத்தம் விளங்காய் - விளங்காய் - விளங்காய் - தேமா என்னும் சீர்களைப் பெற்றுவரும். அமரர் கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் இவ்விருத்தத்தை 'அளவடி நான்குடை அளவியற்சந்தக் கலிவிருத்தம்' என்பர். நேர் அசையில் தொடங்கின் 14 எழுத்தும், நிரையசையில் தொடங்கின் 15 எழுத்தும் பெற்றுவரும். இத்தகு பாக்கள் இந்நூலில் 292 உள்ளன.*
(1)

5346. 'கேட்டி, அடியேன் உரை; முனிந்தருளல்; கேள், ஆய் !
வீட்டியிடும்மேல் அவனை; வேறல் வினை அன்றால்;
ஈட்டி இனி என்பல; இராமன் எதிர், நின்னைக்
காட்டி, அடிதாழ்வென்; இது காண்டி இது காலம்;

அடியேன் உரை - *அடியேனின்மொழியை;* **கேட்டி -** *கேட்பாயாக (அம்மொழியை);* **முனிந்தருளல் -** *வெறுத்துஒதுக்காதே;* **கேளாய்- ; வீட்டியிடுமேல் -** *உன்னைக் கொன்று விடுவானேயானால் ; (பிறகு)* **அவனை -** *அந்த இராவணனை;* **வேறல் -** *வெல்வது;* **வினை அன்று -** *செய்யத்தக்கது அன்று;* **இனி -** *இப்போது;* **பல -** *பலவிதமான மொழிகளை;* **ஈட்டி என் -** *தொகுப்பதால் என்ன பயன்;* **இராமன் எதிர் -** *இராமபிரானுக்கு முன்னே;* **நின்னை -** *உன்னை;* **காட்டி -** *காண்பித்து;* **அடி தாழ்வென் -** *உங்கள் இருவரின் திருவடிகளையும் வணங்குவேன்;* **இதுகாண்டி -** *இதைப்பார்;* **காலம் இது -** *அதற்கு ஏற்ற காலம் இதுவே.*

இது முதல் 9கவிதைகள் அனுமன் விண்ணப்பம். பிராட்டியை மீட்பதில் உறுதி கொண்டு அனுமன் பேசுகின்றான். இராவணன், உன்னைக் கொன்று விட்டால் பிறகு அவனை வெல்வதால் பயனில்லை என்று திருவடி வருந்தப் பேசியதில் அன்புமிக்குள்ளது. அதனால் ஆராய்ச்சித் திறம் குன்றியது. இதனைச் சேக்கிழார், 'காதலால்.... உற்ற வருத்தம்' என்பர் (குங்குலியர் 26) ஒருவர்பால் ஒன்று சொல்ல விரும்புவார் தாம் சொல்வதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்வார்களோ என்ற ஐயம் உண்டாகிற போது மீண்டும் கேளாய் என மொழிதல் வழக்கமே - அனுமனும் முதலில் கேட்டி என்றவன் முனிந்தருளல் என்று கூறி மீண்டும் கேளாய் என்றது அறிக. வேறல் வினை அன்று என்பதற்கு இராவணனை வெல்வது என் செயல் அன்று என்று அனுமன் கூறியதாக விவரித்தலும் ஒன்று. காலம் என்றது சந்தர்ப்பத்தை. கருத்துற நோக்கிப் போந்த காலமும் நன்று (கம்ப. 6468) ***(2)***

5347. **‘பொன் திணி பொலங்கொடி ! என் மென் மயிர் பொருந்தித்**
துன்றிய புயத்து இனிது இருக்க; துயர் விட்டாய்,
இன் துயில்விளைக்க; ஓர் இமைப்பின், இறை வைகும்
குன்றிடை, உனைக்கொடு குதிப்பென்; இடை கொள்ளேன்.

திணிபொன் - *செறிந்தஅழகையுடைய;* **பொலங்கொடி** - *தங்கக் கொடிபோலும் அம்மையே (நீ);* **மென்மயிர்** - *மென்மையான மயிர்;* **பொருந்தித்துன்றிய** - *அமைந்து நெருங்கிய;* **என் புயத்து** - *என் புயத்தின் கண்ணே;* **இனிது இருக்க** - *அமைதியாக இருக்க (அதனால்);* **துயர் விட்டாய்** - *துன்பத்தை விட்டவளாவாய் (அப்போது);* **இன்துயில் விளைக்க** - *(உனக்கு) இனிய உறக்கம் உண்டாக;* **உனைக் கொடு** - *உன்னைச் சுமந்து கொண்டு;* **இறைவைகும்** - *இராமபிரான் தங்கியுள்ள;* **குன்றிடைஓர் இமைப்பின்குதிப்பென்** - *மலையில் ஓர்இமைக்கும் நேரத்தில் குதிப்பேன்;* **இடை கொள்ளேன்** - *நடுவில் தாமதம் செய்யேன்.*

பொன் என்பதற்குப் பசப்பு என்றும் கூறலாம் (சிந்தாமணி 1530) இடை கொள்ளேன் என்பதற்குத் தளர்ச்சியடையேன் என்றும் பொருள் கூறலாம். இமைப்பு - கண்ணிமைக்கும் நேரம். இமைப்பின் எய்திட்டு (சிந்தா 1680) இராமபிரான் தங்கிய மலை பிரஸ்ரவனம். *(3)*

5348. **‘அறிந்து,இடை, அரக்கர் தொடர்வார்கள் உளராமேல்**
முறிந்து உதிரநூறி, என் மனச் சினம் முடிப்பேன்;
நெறிந்த குழல் ! நின் நிலைமை கண்டும், நெடியோன்பால்,
வெறுங் கைபெயரேன் - ஒருவராலும் விளியாதேன்.

நெறிந்த குழல் !- *சுருண்டகூந்தலையுடைய அம்மையே !;* **அறிந்து** - *(யான் உன்னைச் சுமந்து போவதை) தெரிந்து;* **இடை தொடர்வார்கள் அரக்கர்** - *இடையிலே என்னைத் தொடரும் அரக்கர்கள்;* **உளராமேல்** - *இருப்பார்களேயானால்;* **முறிந்து உதிர நூறி** - *அரக்கர்கள் சிதைந்து உதிரும்படி அழித்து;* **என் மனச் சினம்** - *என் உள்ளத்தில் உள்ள சீற்றத்தை;* **முடிப்பேன்** - *தணித்துக் கொள்வேன்;* **ஒருவராலும் விளியாதேன்** - *ஒருவராலும் சாகாவரம் பெற்ற நான்;* **நின் நிலைமை கண்டும்** - *உன்னுடைய துன்ப நிலையைப் பார்த்தும்; (அதற்குப் பரிகாரம் தேடாமல்)* **நெடியோன் பால்** - *இராமபிரான் பக்கல்;* **வெறுங்கை பெயரேன்** - *வெறுங்கையுடன் போகமாட்டேன்.*

உளராமேல்என்றதனால் அரக்கர் பின்பற்றி வாரார் என்று அனுமன் கருதினான். சினம் அரக்கர்களின் கொடுஞ்செயலால் வந்தது. ஒருவராலும் விளியா வரம் பெற்றது நன்மையைச் செய்யவும் தீமையை அழிக்கவுமே என்று அனுமன் தன் மனக் கருத்தை உணர்த்தினான். நெறிந்த குழல் - சுருண்ட கூந்தல். நெறிந்த கருங்குழல் மடவாய் (பெரியாழ்வார் 3. 10. 1) நின் நிலைமை என்றது, பிராட்டி பிறருடைய உதவியின்றித்

தவிக்கும் நிலைமை. இதனை 'உண்டு துணை என்ன எளிதோ' (கம்ப. 5345) என்று முன்பே பேசப் பெற்றது. ***(4)***

5349. ' "இலங்கையொடும் ஏகுதிகொல்" என்னினும், இடந்து, என்
வலம்கொள் ஒருகைத்தலையில் வைத்து, எதிர் தடுப்பான்
விலங்கினரைநூறி, வரி வெஞ் சிலையினோர்தம்
பொலங் கொள்கழல் தாழ்குவென்; இது, அன்னை ! பொருள் அன்றால்.

அன்னை ! - *தாயே(நீ);* ***இலங்கையொடும் ஏகுதி -*** *இலங்கையுடன் என்னைக் கொண்டு செல்;* ***என்னினும் -*** *என்று கட்டளையிட்டாலும்;* ***இடந்து -*** *(இலங்கையை) பெயர்த்து (அதனை);* ***என் -*** *என்னுடைய;* ***வலம்கொள் -*** *வலிமை கொண்ட;* ***ஒரு கைத் தலையில் -*** *ஒரு கையின் கண்ணே;* ***வைத்து -*** *வைத்துக் கொண்டு;* ***எதிர் -*** *என் முன்னே;* ***தடுப்பான் -*** *தடுக்கும் பொருட்டு;* ***விலங்கினரை -*** *குறுக்கிடுபவரை;* ***நூறி -*** *அழித்து (பிறகு);* ***வரி -*** *கட்டமைந்த;* ***வெம்சிலையினோர்தம் -*** *கொடிய வில்லேந்திய இராமலக்குவர்களின்;* ***பொலங்கொள் கழல் -*** *அழகிய வீரக்கழல் அமைந்த திருவடியை;* ***தாழ்குவென் -*** *வணங்குவேன்;* ***இது -*** *இச் செயல் (எனக்கு);* ***பொருள் அன்று -*** *பெருஞ்செயல் அன்று. (எளிய செயல்).*

இச்செயல் எனக்குஅருஞ்செயல் அன்று. எளிய செயல், என்னும் ஆழ்ந்த கருத்தை உட்கொண்ட 'பொருள் அன்று' என்னும் தொடர் ஆழமானது. மணிவாசகர் 'பொருளா, என்னை புகுந்தாண்ட பொன்னே ! என்பர் (திருவாசகம் 383)' நிற்கு இது பொருள் என உணர்கிலேன்' என்று இராமனைக் கவுசிகன் பாராட்டுவான் (கம்ப. 449) ***(5)***

5350. 'அருந்ததி! உரைத்தி-அழகற்கு அருகு சென்று, "உன்
மருந்து அனையதேவி, நெடு வஞ்சர் சிறை வைப்பில்,
பெருந்துயரினோடும், ஒரு வீடு பெறுகில்லாள்,
இருந்தனள்" எனப்பகரின், என் அடிமை என் ஆம் ?

அருந்ததி - *அருந்ததியே (யான்);* ***அழகற்கு அருகு சென்று -*** *இராமபிரான் பக்கலிலே போய்;* ***உன் -*** *உன்னுடைய;* ***மருந்து அனைய தேவி -*** *அமுதம் போலும் தேவியானவள்;* ***நெடு வஞ்சர் -*** *மிக்க வஞ்சகக் குணமுடையவர்களின்;* ***சிறை வைப்பில் -*** *சிறையிடத்தில்;* ***பெருந்துயரினோடும் -*** *பெரிய துன்பத்துடன்;* ***ஒரு -*** *ஒப்பற்ற;* ***வீடு பெறுகில்லாள் -*** *விடுதலை பெறாதவளாய்;* ***இருந்தனள் -*** *இருந்தாள்;* ***எனப் பகரின் -*** *என்று கூறினால்;* ***என்அடிமை -*** *என்னுடைய தொண்டு;* ***என் ஆம் -*** *என்ன பயனுடையதாகும்.*

செயலாகவெளிப்படாத தொண்டு பயனில்லை என்பது குறிப்பு. அருந்ததி போல்வாளை அருந்ததி என்றது ஆகுபெயர். இராமன் என்னும் சொல் அழகன் என்று தமிழ் வடிவம் பெறுகின்றது. வீடு விடுதலை. 'வீடு பெறல் யாது என

விலங்கிழைவினவ' (பெருங்கதை) 5-3-107) நெடுவஞ்சகர் - பெரிய வஞ்சகர். நெடு என்பது பெரிது என்னும் பொருள் தரும். 'நெடுவஞ்சமும், பாவமும் பொய்யும் வல்லநாம்' (கம்ப. 7356) நெடு என்பதைச் சிறைக்கு அடைமொழியாக்கி நீண்ட சிறை என்று உரை கூறினாரும் உளர். என் அடிமை என்னாம் என்ற இடத்து 'அடிமை சால அழகுடைத்தே' என்னும் திருவாசகம் நினைக்க. ***(6)***

5351. 'புண் தொடர்வு அகற்றிய புயத்தினொடு புக்கேன்,
விண்டவர்வலத்தையும் விரித்து உரைசெய்கேனோ ?
"கொண்டுவருகிற்றிலென்; உயிர்க்கு உறுதி
கொண்டேன்;
கண்டுவருகிற்றிலென்" எனக் கழறுகேனோ ?

(அம்மையே)

உயிர்க்கு உறுதிகொண்டேன் - உயிருக்குப்பாதுகாப்பைத் தேடிக் கொண்டயான்; **புண் தொடர்வு -** போரால் உண்டாம் விழுப்புண்களின் சம்பந்தத்தை; **அகற்றிய புயத்தி னொடு -** விலக்கிக் கொண்ட தோள்களுடன்; **புக்கேன் -** இராமபிரான் சந்நிதானத்தை அடைந்து; **விண்டவர் வலத்தை -** பகைவர்களின் பலத்தை; **விரித்து உரை செய்கேனோ -** விவரித்துப் பேசுவேனோ ? (அல்லது) (யான்); **கண்டு வருகிற்றிலென் -** பிராட்டியைக் கண்டு வரும் ஆற்றல் பெற்றேன் இல்லை; (அதனால்) (பிராட்டியை) **கொண்டு வருகிற்றிலென் -** கொண்டு வரும் பாக்கியம் பெற்றேன் இல்லை; **என கழறுகேனோ -** என்று பொய் கூறுவேனா.

வலத்தையும்என்பதில் உள்ள 'உம்' அசை. மடத்தகை அவளொடும் வதுவை நாட்டி (சிந்தா 1173) இங்கு இனியர் 'உம்மை அசை' என்று வரைந்தார். அரக்கர்கள் வன்மை உடையவர்கள். அதனால் பிராட்டியைக் கண்டிலேன்; அதனால் வெறுங்கையுடன் வந்தேன் என்று பொய் மொழி கூறட்டுமா என்று அனுமன் வருந்திக் கூறினான். உறுதி - பாதுகாப்பு. மன்னுயிர்க்கு உறுதி செய்வான் மலரடி சுமந்து வாழ்தி (கம்ப. 4090) ***(7)***

5352. ' "இருக்கும் மதிழ் சூழ் கடி இலங்கையை
இமைப்பின்
உருக்கி எரியால், இகல் அரக்கனையும் ஒன்றா
முருக்கி, நிருதக்குலம் முடித்து, வினை முற்றிப்
பொருக்க அகல்க"என்னினும், அது இன்று
புரிகின்றேன்.

(அனுமனே நீ)

மதில் சூழ் - மதில்களால் சூழப்பட்டு; **கடி -** காவலுடன்; **இருக்கும் இலங்கையை -** இருக்கின்ற இலங்கை மாநகரை; **இமைப்பின் எரியால் உருக்கி -** இமைப்பதற்குள் நெருப்பினாலே உருக்கி விட்டு (பின்); **இகல் -** மாறுபாடு கொண்ட; **அரக்கனையும் -** இராவணனையும்; **ஒன்றா -** ஒருசேர; **முருக்கி -** அழித்து; **நிருதக் குலம் முடித்து -** அரக்கர் கூட்டத்தை ஒழித்து; **வினைமுற்றி -** செயலை நிறைவு செய்துவிட்டு; **பொருக்க -**

விரைவாக; **அகல்க என்னினும் -** *இலங்கையைவிட்டு நீங்குக என்று கட்டளை இட்டாலும்;* **அது -** *அச்செயலை;* **இன்று புரிகின்றேன் -** *இப்பொழுது செய்வேன்.*

இலங்கைபொன்னால் அமைந்தது ஆதலின் அதனை 'உருக்குக' என்று கட்டளை இட்டால் நிறைவேற்றுவேன் என்றான். 'ஆடகத்தாரைகள் உருகி வேலையின் ஊடு புக்குற்றன' என்று மேலே பேசப்படும் (கம்ப. 5953.) பொருக்க - விரைவாக. பொருக்க நும்வினை போயதும் (தேவாரம் - நாவரசர் 144-11) முடித்து - அழித்து. 'வேந்தர் குலமும்... குழலும் முடியாது இராள்' என்பர் வில்லியார் (கிருட்டினன் தூது 48)
(8)

5353. 'இந்துநுதல்! நின்னொடு இவண் எய்தி, இகல் வீரன்,
சிந்தை உறு வெந்துயர் தவிர்ந்து, தெளிவோடும்,
அந்தம் இல்அரக்கர் குலம் அற்று அவிய நூறி,
நந்தல் இல்புவிக்கண் இடர், பின் களைதல் நன்றால்.

இந்து நுதல் ! - *சந்திரனைஒத்த நெற்றியை உடைய அம்மையே;* **இகல் வீரன் -** *பேராற்றல் பெற்ற இராமபிரான்; (நின்னைப் பெற்றமையால்)* **சிந்தை உறு -** *மனத்திலே மிக்குள்ள;* **வெம்துயர் தவிர்ந்து -** *பெருந்துன்பம் நீங்கப் பெற்று;* **தெளிவோடும் -** *அறிவுத் தெளிவுடனே;* **நின்னொடு -** *உன்னுடன்;* **இவண் எய்தி -** *இந்த இலங்கையை அடைந்து. பின் - பிறகு;* **அந்தம் இல் -** *முடிவற்ற;* **அரக்கர்குலம் -** *இராக்கதர் கூட்டம்;* **அற்று அவிய நூறி -** *சிதைந்து அழியக் கொன்று;* **நந்தல் இல் -** *அழிவற்ற;* **புவிக்கண் இடர் -** *பூமியின்கண்ணே துன்பத்தை;* **களைதல் நன்று -** *களைந்தெடுப்பது சிறப்பானதாகும்.*

பிராட்டி தான்சிறைமீட்சி பெற்றால் இராவணனை அழிப்பது நிகழாதே என்று கருதுவதாக முடிவுகட்டி, அனுமன், நீயும் இராமபிரானிடம் திரும்பி வந்து இராவணனை அழிக்கலாம் என்று கூறினான். இவண் ஏகி என்பதற்கு இந்த இலங்கையிலே பெருமானும் தேவரீரும் திரும்பி எழுந்தருளி என்பது பழைய வுரை (அடை-பதி) செயலற்ற சிவம் சத்தியுடன் சேரின் எத்தொழிலும் வல்லது என்று சௌந்தரிய லகரி பேசும். (சௌந்தரிய7) அவண் எய்தி..... தெளிவோடும் என்னும் பாடத்திற்கு யான் உன்னுடன் இராமபிரான் இருக்குமிடத்தை அடைய, அதனால் அவன் தெளிவு பெற்று, எனப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். எய்தி என்னும் செய்து என்னும் வாய்ப்பாட்டுச் சொல் செய என்னும் வாய்பாட்டுப் பொருளில் வந்ததாகக் கொள்ள வேண்டும். ***(9)***

5354. 'வேறு இனிவிளம்ப உளதன்று; விதியால், இப்
பேறு பெற,என்கண் அருள் தந்தருளு; பின் போய்
ஆறு துயர்; அம்சொல் இள வஞ்சி ! அடியேன்
தோள்
ஏறு, கடிது,'என்று, தொழுது இன் அடி பணிந்தான்.

அம் சொல்இளவஞ்சி ! - *அழகிய சொற்களைப்பேசும் இளங்கொடி போல்வாய் !* **இனி -** *இப்போது;* **விளம்ப -** *கூறுவதற்கு;* **வேறு உளது அன்று -** *வேறுமொழிகள் இல்லை;* **இப்பேறு -** *இந்தப் பாக்கியத்தை;* **விதியால் பெற -** *முறைப்படி அடியேன்*

பெறுவதற்கு; **என்கண் -** *அடியேன்பால்;* **அருள் தந்தருளு -** *திருவருளை வழங்கியருள்;* **பின் -** *அதற்குப்பின்;* **போய் -** *இராமபிரான் பக்கலில் போய்;* **துயர் ஆறு -** *துன்பத்தைத் தணிப்பாயாக. (அதன் பொருட்டு);* **அடியேன் தோள் கடிது ஏறு -** *அடியேனுடைய தோளில் விரைந்து ஆரோகணிப்பாயாக;* **என்று தொழுது -** *என்று கூறிப் பணிந்து;* **இன் அடி -** *நன்மைதரும் திருவடிகளை;* **பணிந்தான் -** *வணங்கினான்.*

இன்அடி - நன்மைதரும் திருவடி. 'இனிய சிந்தை இராமன்' (கம்ப. 3061) 'சிந்திப்பவர்க்கு ..... செந்தேன் முந்திப் பொழிவன... அடித்தலம்' என்று அப்பர் பேசுவர். அதை ஒட்டி இனியதிருவடி என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். விதி - முறை.

(10) அனுமன் வேண்டுகோளைசீதை மறுத்து உரைத்தல்

கலிவிருத்தம்

5355. ஏய நல்மொழி எய்த விளம்பிய
தாயை முன்னியகன்று அனையான்தனக்கு,
'ஆய தன்மைஅரியது அன்றால்' என,
தூய மென்சொல்இனையன சொல்லினாள்;

நன்மொழி - *நன்மைதரும் சொற்களை;* **ஏய -** *பொருத்தமாகவும்;* **எய்த -** *நன்றாகவும்;* **விளம்பிய -** *கூறிய;* **தாயின் முன்னிய -** *தாயைஎதிரேகண்ட;* **கன்று அனையான் தனக்கு -** *இளங்கன்று போலும் அனுமனுக்கு;(பிராட்டியானவள்)* **ஆயதன்மை -** *நீ கூறிய அச்செயல்;* **அரியது அன்று -** *உன்னால் செய்ய முடியாதது அன்று;* **என -** *என்றுகூறிவிட்டு;* **இனையன -** *இப்படிப்பட்ட;* **தூயமென்சொல் -** *தூய்மையான மென்மையான சொற்களை;* **சொல்லினாள் -** *கூறினாள்.*

கன்று அனையான்தனக்குச் சொல்லினாள் என்று முடிக்க. ஆய தன்மை - அச்செயல். 'மான யானை..... என்ன தன்மை பண்ணுமே' (கம்ப. 9385) பிராட்டி பசுவைப் போல இருந்தாள். அனுமன் அதன் கன்று போல் இருந்தான் என்க. இராமபிரான் சிற்றன்னைபால் கொண்ட பாசம் 'அந்தி வந்து அடைந்த தாயைக் கண்ட ஆன் கன்று '(கம்ப. 1598) என்னும் தொடரால் பேசப் பெற்றது. இவ்விருத்தம் மா - விளம் - விளம் - விளம் என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். இதனைக் கம்பன் அடிப் பொடி அவர்கள் 'கட்டளைக் கலிப்பா' என்றே குறிப்பார். நேர் - 11; நிரை - 12; (மணிமலர் 76). ***(11)***

5356. 'அரியது அன்று; நின் ஆற்றலுக்கு ஏற்றதே;
தெரிய எண்ணினை;செய்வதும் செய்தியே;
உரியது அன்று எனஓர்கின்றது உண்டு, அது, என்
பெரிய பேதைமைச்சில் மதிப் பெண்மையால்.

(அனுமனே !) (நீகூறியது)

அரியது அன்று- *உன்னால் செய்ய முடியாததல்ல (அஃது);* **நின் ஆற்றலுக்கு ஏற்றதே -** *உன்னுடைய வலிமைக்கும் பொருத்தமானதே;* **தெரிய எண்ணினை -** *விளக்கமாக ஆராய்ந்தாய்; (அச் செயலை)* **செய்வதும் செய்தியே -** *செய்வாய்; (ஆனால்)* **பெரிய பேதைமை -** *மிக்க அறியாமையும்;* **சின்மதி -** *குறைந்த அறிவும்பெற்ற;* **பெண்மையால் -**

பெண்மைத் தன்மையால்; **அது** - அச்செயல்; **உரியது அன்று என** - ஏற்ற செயல் அன்று என்று; **ஓர்கின்றது** - அறியும் பண்பு; **உண்டு** - என்பால் உள்ளது.

அனுமன் ஆற்றலுக்குஏற்ற அனைத்தும் செய்வான். ஆனால் பெண்மை இடையே தடை விதிக்கிறது. பெரிய பேதைமை, சின்மதி என்பவை பிராட்டியின் அடக்கத்தால் வந்த மொழிகள். பிறரின் அறியாமையைத் தன் அறியாமையாகக் கூறிக் குறிப்பிக்கும் பாங்கு எதிர்மறைத் தொனியைச் சார்ந்தது. அவன் பெரியவன் என்ற தொடர் திரும்பத் திரும்பப் பேசப்பட்டு அது வேறு பொருள் பயந்தது, என்பதைச் சீசர் நாடகத்திற் காண்க. செய்வதும் செய்தி - என்பது செய்தலைச் செய்வாய் என்னும் பொருள் தந்தது. 'உண்ணலும் உண்ணேன்; வாழலும் வாழேன்' கலித்தொகை பேசும். (பாலை 22) மயிலைநாதர், இவற்றை ஒருபொருட்பன்மொழி என்பர். இனியர் காரிய வாசகம் என்பர் (தொல் 113) செய்தலும் செய்தியே என்பதற்கு இ.கோ.பிள்ளை அவர்கள் செய்தாலும் செய்வாய் - என்று விரித்தார். இன்று படித்தாலும் படித்தேன். இதுபோல் படித்தாலும் படித்தேன். இதுபோல் படித்ததில்லை என்பன போன்ற உலக வழக்கு இங்கே தோன்றுகிறது. **(12)**

5357. 'வேலையின்னிடையே வந்து, வெய்யவர்,
கோலி, நின்னொடும் வெஞ் சரம் கோத்தபோது,
ஆலம்அன்னவர்க்கு அல்லை, எற்கு அல்லையால்;
சாலவும் தடுமாறும்; தனிமையோய் !

(அனுமனே !) (நீஎன்னைச் சுமந்து போகும் போது)

வெய்யவர் - கொடிய அரக்கர்கள்; **வேலையின் இடையே வந்து** - கடலுக்கு நடுவே வந்து; **கோலி** - உன்னை வளைத்துக் கொண்டு; **நின்னொடும்** - உன்னுடன்; **வெம்சரம் கோத்தபோது** - கொடிய அம்புகளை வில்லில் தொடுத்துப் போர் புரியும்போது; **ஆலம் அன்னவர்க்கு அல்லை** - விடம் போன்றவர்களுடன் போர் புரிவதற்கும் ஏற்றவனாகாய்; **எற்கு அல்லை** - என்னைப் பாதுகாப்பதற்கும் உரியவனாகாய்; **சாலவும்** - மிகவும்; **தடுமாறும்** - (எதைச் செய்வது எதைத்தவிர்ப்பது என்று) சஞ்சலம் அடையும்; **தனிமையோய்** - தனிமை உடையவனாவாய்.

அரக்கருடன்போர் செய்தால் என்னைப் பாதுகாக்க இயலாது. என்னைப் பாதுகாத்தால் அரக்கர்களால் பேரிடர் உண்டாகும். ஆகையால் உன் எண்ணம் முறையன்று என்று பிராட்டி பேசினாள். 'அத்தலைக்குஅல்லேன்... இத்தலைக்கு அல்லேன்' (கம்ப. 8213) என்று வீடணன் புலம்பியது நினைவுக்கு வரும். கோலி - வளைத்து அல் - அசை. **(13)**

5358. 'அன்றியும், பிறிது உள்ளது ஒன்று; ஆரியன்
வென்றி வெஞ்சிலை மாசுணும்; வேறு இனி
நன்றி என் ? பதம் வஞ்சித்த நாய்களின்
நின்ற வஞ்சனை,நீயும் நினைத்தியோ ?

(உன் செயல் ஏற்றதுஅன்று அன்பதற்கு)

அன்றியும் - இது அல்லாமலும்; ***பிறிது ஒன்று உளது*** - வேறு ஒரு காரணம் இருக்கிறது (உன் செயலால்); ***ஆரியன்*** - இராமபிரானின்; ***வென்றி வெஞ்சிலை*** - வெற்றிமிக்க கோதண்டம்; ***மாசுணும்*** - களங்கம் அடையும்; ***இனி வேறு*** - (உளது) மேல்வேறு; ***நன்றி என்*** - நன்மை என்ன ?; ***பதம்*** - சோற்றை; ***வஞ்சித்த*** - ஏமாற்றி உண்ணும்; ***நாய்களின்*** - நாய்களைப் போல என்னை வஞ்சித்துக் கவர்ந்த அரக்கரிடத்து; ***நின்ற வஞ்சனை*** - நிலைத்த வஞ்சகத்தை; ***நீயும் நினைத்தியோ*** - நீயும் கருதுகின்றாயா.

வஞ்சம் என்றதுபிறரை ஏமாற்றிச் செய்யும் செயலை நான், உன் செயலுக்கு உடன்பட்டால் அஃது இராமபிரான் வில்லுக்குக் களங்கம் உண்டாகும். வில்லுக்கே அன்றி உனக்கும் மாசு உண்டாகும். வஞ்சகத்தை வஞ்சகத்தால் வெல்வது உன் போன்ற சான்றோர்கட்கு அழகு அன்று, என்று பேசுகின்றாள். சிலை தனக்கு உரிய செயல் செய்யாமையால் அது மாசு அடையும். அனுமன் தனக்கு உரியதல்லாதவற்றைச் செய்வதால் மாசு அடைவான் என்க. ***(14)***

5359. ‘கொண்டபோரின் எம் கொற்றவன் வில் தொழில்
அண்டர் ஏவரும்நோக்க, என் ஆக்கையைக்
கண்ட வாள்அரக்கன் விழி, காகங்கள்
உண்டபோதுஅன்றி, யான் உளென் ஆவெனோ ?

எம் கொற்றவன் - எம்முடைய தலைவனாகிய இராமபிரான்; ***வில் தொழில் கொண்ட போரின்*** - வில்லின் தொழிலை மேற்கொண்ட போர்க்களத்தில்; ***அண்டர் ஏவரும் நோக்க*** - எல்லாத் தேவர்களும் பார்க்கும்படியாக; ***என் ஆக்கையைக் கண்ட*** - என் உடலை முறையற்றுப் பார்த்த; ***வாள் அரக்கன் விழி*** - கொடிய அரக்கனின் கண்களை; ***காகங்கள் உண்டபோது அன்றி*** - காகங்கள் உண்டபோதே அல்லாமல்; ***யான் உளென் ஆவெனோ*** - யான் உயிருடன் உள்ளவள் ஆவேனா.

போர்க்களத்தில் வீழ்ந்த இராவணனின் விழியைக் காகம் உண்ண வேண்டும். அப்போதுதான் யான் உயிருடையவள் ஆவேன் என்று பேசிய பிராட்டியின் சீற்றம் அநீதிக்கும் முறைகேட்டுக்கும் வழங்கும் எச்சரிக்கை. வில்தொழில் கொண்ட போர் என்று மாற்றுக. ‘விற்பணி கொண்டு அருஞ்சிறையில் மீட்ட நாள்’ (கம்ப. 5247). என்று முன்பே பேசினாள். போர் என்றது போர்க்களத்தை. இராவணனின் விழிகளைக் காகம் உண்பதைத் தேவர்கள் காணவேண்டும் என்று பேசினாள். தோற்ற தேவர்கள் கொடுங்கோலால் பட்ட துன்பம் நீங்கி மகிழவேண்டும் என்பது குறிப்பு. இராமபிரானின் வில்தொழிலைத் தேவர்கள் காண என்று உரை கூறப் பெற்றது. என்னைப் பார்த்த உன்கண்கள் இன்னும் ஏன் தெறித்து விழாமல் இருக்கிறது. என்று சீதை பேசுவதை வான்மீகி குறிப்பார். ‘அரக்கர் - கண்மணி காகமும் கவர்ந்தது’ என்றும் ‘பழிப்பில் மேனியை நோக்கிய கண்களை.... காக்கைகள் கவர்ந்து கொண்டு உண்ண’ என்றும் (கம்ப. 2962, 5404) பேசப்படும். ***(15)***

5360. ‘வெற்றி நாணுடை வில்லியர் வில் தொழில்
முற்ற, நாண் இல்அரக்கியர், மூக்கொடும்
அற்ற நாணினர்ஆயின போது அன்றி,
பெற்ற நாணமும்பெற்றியது ஆகுமோ ?

வெற்றி நாணுடைவில்லியர் - வெற்றியையும் நாணையும்பெற்ற வில்லேந்திய இராமலக்குவர்களின்; ***வில்தொழில் முற்ற*** - வில்லாற்புரியும் போர்த்தொழில் முதிர்ச்சியடைய (அதனால்); ***நாண் இல் அரக்கியர்*** - நாணமற்ற அரக்கிகள்; ***மூக்கொடும்*** - மூக்குடனே; ***அற்ற*** - அறுபட்ட; ***நாணினர் ஆயின போதன்றி*** - மங்கல நாணை உடையவரான போதே அல்லாமல்; ***பெற்ற நாணமும்*** - யான் பெற்ற நாணமும்; ***பெற்றியது ஆகுமோ*** - சிறப்புடையதாகுமோ;

பகைவர்களின்மனைவிமார்களின் மூக்கை அறுத்தல் சிறப்புப் போலும் ! விளங்கு முடி கவித்த வீரசலாமேகன், போர்க்களத்து அஞ்சித் தன் கார்க்களிறிழிந்து, கவ்வையுற்றோடக் காதலியொடும் தன் தவ்வையைப் பிடித்துத் தாயை மூக்கரிய' என்று இராசகேசரி வர்மனின் மெய்க்கீர்த்தியும் 'நாகலை என்னும் தோகையஞ்சாயலை முகத்தொடு மூக்கு வேறாக்கி' என்று வீரராசேந்திர தேவனின் மெய்க்கீர்த்தியும் பேசும். பிராட்டி, சிறையில் பட்ட அவமானங்கள் இங்ஙனம் பேசச் செய்தன. (16)

5361. 'பொன் பிறங்கல் இலங்கை, பொருந்தலர்
என்பு மால் வரைஆகிலதேஎனின்,
இற் பிறப்பும்,ஒழுக்கும், இழுக்கம் இல்
கற்பும், யான்பிறர்க்கு எங்ஙனம் காட்டுகேன் ?

பொற்பிறங்கல்இலங்கை - பொன்மலையில் அமைந்தஇலங்கை மாநகரம்; ***பொருந்தலர்*** - அறத்துடன் பொருந்தாத அரக்கர்களின்; ***என்பு மால்வரை ஆகிலதே எனின்*** - பெரிய எலும்பு மலையாக ஆகாமற் போனால்; ***யான்*** - நான்; ***இற்பிறப்பும்*** - என்னுடைய சிறந்த குடிப்பிறப்பையும்; ***ஒழுக்கும்*** - ஒழுக்கத்தையும்; ***இழுக்கம் இல் கற்பும்*** - சிதைவு இல்லாத கற்பையும்; ***பிறர்க்கு*** - உலக மக்களுக்கு; ***எங்ஙனம் காட்டுகேன்*** - எப்படித் தெளிவுபடுத்தி அறிவிப்பேன்.

மேருமலையிலிருந்துவாயு தேவனால் வீசி எறியப்பட்ட திரிகூட மலையில் இலங்கை அமையப் பெற்றது. ஆதலின் பொற்பிறங்கல் இலங்கை என்று பேசப்பட்டது. மேருமலையைப் பொன்மலை என்பது மரபு. 'கற்புடைத் தேவியை விடாது காத்தியேல் எற்புடைக் குன்றமாம் இலங்கை' என்று வீடணன் கூறியதாக மயிந்தன் பேசினான் இ.கோ. பிள்ளை அவர்கள் பொற் பிறங்கல் இலங்கை என்பதற்கு பொன் மலையான இலங்கை என்று உரை வகுத்தார். 'இலங்கை வெற்பு' என்று பேசப்படுகிறது. (கம்ப. 6035) அவர், பொன்மலை எலும்புமலையாக வேணும் என்றபடி என்று எழுதினார். (17)

5362. 'அல்லல்மாக்கள் இலங்கையது ஆகுமோ ?
எல்லை நீத்தஉலகங்கள் யாவும், என்
சொல்லினால்சுடுவேன்; அது, தூயவன்
வில்லின் ஆற்றற்கு மாசு என்று, வீசினேன்.

அல்லல் - (எலும்புமலையாகப் போகும்) துன்பம்; ***மாக்கள்*** - விலங்கு போன்றவர்கள் வாழும்; ***இலங்கையது ஆகுமோ*** - இலங்கையளவுடன் நின்று விடுமா; ***எல்லை நீத்த*** - (அறத்தின்) வரம்பைக் கடந்து போகும்; ***உலகங்கள் யாவும்*** - எல்லாவுலகங்களையும்;

என் சொல்லினால் - என்னுடைய சொல்லினாலேயே; **சுடுவேன் -** சுட்டெரித்து விடுவேன்; **அது -** அவ்வாறு செய்வது; **தூயவன் -** தூயவனாகிய இராமபிரானின்; **வில்லின் ஆற்றற்கு -** வில்லினுடைய வலிமைக்கு; **மாசு என்று -** களங்கம் உண்டாக்கும் என்று (அதை); **வீசினேன் -** ஒதுக்கித் தள்ளினேன். இ.கோ.பிள்ளைஅவர்கள் பெண்ணால் வெற்றி பெறுவது ஆண் பிள்ளைக்குப் புகழன்று என்று கருத்துரை வரைந்தார் சிந்தாமணி (1752) இக் கருத்தைப் பேசும். அல்லல், இலங்கையது ஆகுமோ என்று சேர்க்க. அல்லல் இலங்கைக்கு அடைமொழியாகப் பேசிய உரையே அதிகம். அல்லல் எழுவாயாகக் கொள்ளும் உரை என் தந்தையார் கூறியவுரை. இ.கோ.பிள்ளை அவர்கள், அல்லல் என்பதை மாக்கட்கு அடைமொழி ஆக்கினும், தெரிந்தோ தெரியாமலோ இலங்கை அளவில் முடிவு பெறுமோ அல்லவா என்று எழுதினார். ***(18)***

5363. ‘வேறும் உண்டு உரை; கேள் அது; மெய்ம்மையோய் !
ஏறு சேவகன் மேனிஅல்லால், இடை
ஆறும் ஐம்பொறிநின்னையும், “ஆண்” எனக்
கூறும்; இவ் உருத்தீண்டுதல் கூடுமோ ?

மெய்ம்மையோய்- உண்மையின் வடிவமானவளே; **உரை வேறும் உண்டு -** (இவை தவிர) சொல்லும் சொல் வேறு ஒன்றும் உள்ளது; **அது கேள் -** அதைக் கேட்பாயாக; **ஏறு சேவகன் -** வளரும் வீரத்தைப் பெற்ற இராமபிரானின்; **மேனி அல்லால் -** திருமேனியை அல்லாமல்; **இடை -** (உன்னுடைய விரதங்களால்) தோற்றுப்போய்; **ஆறும் -** அவிந்துபோன; **ஐம்பொறி நின்னையும் -** ஐம் பொறிகளைப் பெற்ற உன்னையும்; (இந்த உலகம்) **ஆண் எனக் கூறும் -** ஆண் என்று பேசும்; (ஆதலின்) **இவ் உரு -** இந்த மேனியை; **தீண்டுதல் கூடுமோ -** தொடுவது தகுமா.

அனுமனே நீபிரம்மசரிய விரதத்தால் ஐந்து பொறிகளையும் அடக்கியுள்ளாய். அதனால், நீ, ஆண்பால் பெண்பால் என்னும் பகுப்பைக் கடந்தவனாவாய். ஆனால் உலகம் உன்னை ஆண் என்று கூறுகிறது. ஆதலின் உன் மேனியைத் தீண்டுவது தகாது. குறிக்கோளே அன்றி, அதை அடையும் நெறியும் தூய்மையாக இருத்தல் வேண்டும். என்று கூறும் காந்தியடிகளே அம்மையைப் பூரணமாக அறிவர். பிராட்டி, தன் மொழியால் அனுமன் மனம் வருந்துவானோ என்று தயங்கி தயங்கிப் பேசுவதைக் கவிதை நடையிற் காணலாம். ***(19)***

5364. ‘தீண்டினான்எனின், இத்தனை சேண் பகல்
ஈண்டுமோ உயிர்மெய்யின் ? “இமைப்பின்முன்
மாண்டுதீர்வென்” என்றே, நிலம் வன் கையால்
கீண்டு கொண்டு,எழுந்து ஏகினன், கீழ்மையான்.

கீழ்மையான்- இழிந்த பண்புடைய இராவணன்; **தீண்டினான் எனின் -** என்னைத் தொட்டிருப்பானேயானால்; **இத்தனை சேண் பகல் -** இவ்வளவு நீண்ட நாட்கள்; **உயிர் -** இராவணனின் உயிரானது; **மெய்யின் ஈண்டுமோ -** அவன் உடலில் தங்கியிருக்குமா ?; (இராவணன்) **இமைப்பின் முன் -** கண் இமைக்கும் நேரத்தில்; **மாண்டு தீர்வென் என்றே -** அழிந்து ஒழிவேன் என்று கருதியே; **வன்மையால் -** பேராற்றலால்; **நிலம் -** யான்

acharya.org

இருந்த பூமியை; **கீண்டு கொண்டு** - பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டு; **ஏகினன்** - இலங்கைக்குச் சென்றான்.

இராவணன்என்னைத் தொட்டிருந்தால் என் உடம்பில் உயிர் இருக்குமா; நான் இறந்து படுவேன் என்று கருதித்தான் என்னை நிலத்துடன் பெயர்த்து வந்தான் என்றும் பொருள் கொள்ள இடம் உண்டு. இராவணன் தனக்கு அழிவு வாராதிருத்தலையே எண்ணினான் என்பதை அடுத்தபாடல் உறுதி செய்கிறது. அனுமன், என் தோளில் ஆரோகணித்தலை வெறுத்தாய். ஆனால் இராவணன் உன்னை எப்படிக் கொணர்ந்தான் என்று கேட்டால் என்ன செய்வதென்று கருதி இங்ஙனம் பேசினாள் என்று கூறும் மரபு உண்டு. **(20)**

5365. ' "மேவு சிந்தை இல் மாதரை மெய் தொடின்,
தேவு வன் தலைசிந்துக நீ" என,
பூவில் வந்தபுராதனனே புகல்
சாவம் உண்டு;எனது ஆர் உயிர் தந்ததால்.

மேவு சிந்தை இல்- உன்பால் பொருந்தும் மனம் இல்லாத; **மாதரை** - பெண்களை; **மெய்தொடின்** - உடலைத் தொட்டால்; **தேவு வன்தலை** - தெய்வத்தன்மை பெற்ற வலிய தலைகள்; **சிந்துக** - சிதறப்படுவனவாகுக; **தீது என** - (அது) பாவம் என்று; **பூவின் வந்த** - தாமரைப் பூவிலே தோன்றிய; **புராதனனே புகல்** - பழையோனான பிரமனால் கூறப்பட்ட; **சாவம் உண்டு** - சாபம் இராவணனுக்கு உள்ளது; (அச்சாபம்) **எனது ஆருயிர்** - எனது அரிய உயிரை; **தந்தது** - பாதுகாத்தது.

மாதரை -என்பதில் உள்ள 'ஐ'யை அசையாக்கி 'மாதர்மெய்' என்று சேர்த்துப் பொருள் கொள்ளலாம். அப்போது மாதருடைய என்று பொருள் தரும். சிந்தாமணியில் 2605 ஆம் பாடலில் புகழானை நாண மொழிகள் பல கூறி உள்ள தொடரில் உள்ள 'ஐ'யை அசையாக்கினார் இனியர். (புகழான் நாண மொழிகள் கூறி என்பது பொருள்) தீது - பாவம் உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே (திருக்குறள் 282) தேவுதலை - என்பதற்குஇ.கோ.பிள்ளைதெய்வத் தன்மையால் மீண்டும் முளைப்பதான தலை என்று உரை கூறினார். தெய்வத்தைப் பணியும் தலை என்றும் பொருள் கூறலாம். தெய்வத்தைப் பணியினும் சாபம் பலிக்கும் என்பதாம். **(21)**

5366. 'அன்ன சாவம் உளது என, ஆண்மையான்,
மின்னும்மௌலியன், மெய்ம்மையன், வீடணன்
கன்னி,என்வயின் வைத்த கருணையாள்,
சொன்னது உண்டு,துணுக்கம் அகற்றுவான்.

ஆண்மையான் - ஆண்மைஉடையவனும்; **மின்னும் மௌலியன்** - ஒளிவீசும் முடியைத் தரித்தவனும்; **மெய்ம்மையன்** - உண்மையானவனும் (ஆன); **வீடணன் கன்னி** - வீடணனின் மகளான திரிசடையானவள்; **என் வயின் வைத்த கருணையாள்** - என்னிடத்தில் கொண்ட இரக்கத்தாள்; **துணுக்கம் அகற்றுவான்** - என்னுடைய நடுக்கம் நீங்குவதற்காக; **அன்ன சாபம் உளது என** - அந்தச் சாபம் உள்ளது என்று; **சொன்னது உண்டு** - கூறியது என் உள்ளத்தில் தங்கியுள்ளது.

திரிசடை கூறியகனவை அறிந்ததால், பிராட்டி வீடணன் இலங்கை அரசு பெறுவான் என்று உணர்ந்து மௌலியன் என்று கூறினாள். திரிசடையின் பண்பு. வீடணனின் மகளாக இருப்பதால் அமைந்தது என்று தெளிந்து அவளை ஆண்மையான், மெய்ம்மையான் என்று புகழ்ந்தாள். வித்தும் முளையும் வேறன்று என்று குமரகுருபர் பேசுவார். இராவணனின் கொடுங்கோலை எதிர்த்த காரணத்தால் அவனே மிகமிக மதிக்கத் தக்கவன். திரிசடை இந்த ரகசியத்தைக் கூறியதற்குக் காரணம் அபலையின் துன்பம் நீங்கவேண்டும் என்னும் கருணையே. உண்டு என்பதைத் துணை வினையாக்கிச் சொன்னதுண்டு என்று, ஒரே தொடராக்கினும் அமையும். ***(22)***

5367. 'ஆயது உண்மையின், நானும்-அது அன்று எனின்,
மாய்வென்மன்ற;-அறம் வழுவாது என்றும்,
நாயகன் வலிஎண்ணியும், நானுடைத்
தூய்மைகாட்டவும், இத்துணை தூங்கினேன்.

ஆயது உண்மையின்- *இந்தச்சாபம் இருத்தலினால்;* ***நானும் -*** *பிறருடைய உதவியைப் பெறாத யானும்;* ***அறம் வழுவாது என்றும் -*** *தருமம் என்னைக் காப்பதில் பின்னடையாது என்று நினைத்தும்;* ***நாயகன் வலி எண்ணியும் -*** *இராமபிரானின் ஆற்றலை நினைத்தும்;* ***நான் உடைத் தூய் மைகாட்டவும் -*** *என்னுடையதூய்மையை உலகத்துக்குஉணர்த்தவும்;* ***இத்துணை -*** *இத்தனை நாட்கள்;* ***தூங்கினேன் -*** *(இறவாமல்) தாமதித்தேன்;* ***அது அன்றெனில் -*** *அச்சாபம் உண்மை அல்லாமற் போனால்;* ***மன்ற மாய்வென் -*** *நிச்சயமாக இறந்திருப்பேன்.*

ஆயதுஉண்மையினானும் என்று பிரித்து பொருள் சொன்னார் சிலர் நானும் என்பதில் உள்ள 'உம்' மும் அசையானால் வாக்கியம் பிழை நேராது. உம் அசையாக வருதலை சிந்தாமணி 1173 ஆம் பாடல் உணர்த்தும். சாபம் உண்மையாக இருப்பினும் பொய்மையாக இருப்பினும் யான் மாய்வென். ஆனால் இராமபிரானின் வலிமை எண்ணி, என்னுடைய தூய்மையைக் காட்ட இறவாமல் காலதாமதம் செய்தேன் என்ற பொருள் கொள்ள வேண்டும். தருமத்தை நான் காப்பாற்ற வேண்டா, பிராட்டி பேசியதாகப் பொருள் கொள்ள வேண்டும். என்னுடை என்று வரவேண்டியது நானுடை என்ற வந்தது. 'நானுடைத் தவத்தால்' என்று திருமங்கையாழ்வாரும், நானுடை எம்பெருமான் என்று சுந்தரரும் பாடினர். ***(23)***

5368. 'ஆண்டுநின்றும், அரக்கன் அகழ்ந்து கொண்டு,
ஈண்டுவைத்தது, இளவல் இயற்றிய
நீண்ட சாலையொடுநிலைநின்றது;
காண்டி, ஐய ! நின் மெய் உணர் கண்களால்.

ஆண்டு நின்று - *அந்தப்பஞ்சவடியிலிருந்து;* ***அரக்கன் -*** *இராவணனால்;* ***அகழ்ந்து கொண்டு -*** *பெயர்த்துக் கொண்டு வந்து;* ***ஈண்டு வைத்தது -*** *இந்த இலங்கையில் வைக்கப்பெற்ற பூமியானது;* ***இளவல் இயற்றிய -*** *இளைய பெருமானால் அமைக்கப்பெற்ற;* ***நீண்ட சாலையொடு -*** *பெரிய பர்ணசாலையுடன்;* ***நிலை நின்றது -*** *நிலையாக இருப்பதை;* ***ஐய -*** *தந்தையே;* ***நின் -*** *உன்னுடைய;* ***மெய் உணர் கண்களால் -*** *சத்தியத்தைத் தரிசிக்கும் விழிகளாலே;* ***காண்டி -*** *பார்ப்பாயாக.*

அரக்கன், இளவல்இயற்றிய சாலையொடு அகழ்ந்து கொண்டு ஈண்டு வைத்தது. (அது) நிலை நின்றது. காண்டி என்றும் கூட்டிப் பொருள் கூறலாம். 'தம்பியால் சமைக்கப்பட்ட இனிய பூஞ்சாலை (கம்ப. 2738) சூர்ப்பணகைப் படலம் பேசும். இங்கு அதனை பிராட்டி மறவாமல் பேசினாள். இலக்குவன் அமைத்த சாலையைச் சித்திரகூடத்தில் கண்டோம். அது 'தம்பி கோலிய சாலை' என்று பேசிற்று. அங்கு (கம்ப. 2089 - 2092) நான்கு பாடல்கள் அதை விவரிக்கும். ***(24)***

5369. 'தீர்விலேன், இது ஒரு பகலும்; சிலை
வீரன் மேனியைமானும் இவ் வீங்கு நீர்
நார நாள்மலர்ப்பொய்கையை நண்ணுவேன்,
சோரும் ஆர்உயிர் காக்கும் துணிவினால்.

சோரும் - *தளர்ச்சியடையும்;* ***ஆர் உயிர் -*** *அருமையான உயிரை;* ***காக்கும் துணிவினால் -*** *பாதுகாக்க வேண்டும் என்னும் உறுதிப் பாட்டால்;* ***சிலைவீரன் மேனியை மானும் -*** *கோதண்டபாணியை ஒத்திருப்பதும்;* ***வீங்கு நீர் -*** *பூரிக்கும் இயல்பைப் பெற்றிருப்பதும்;* ***நாரம் நாண்மலர் -*** *தண்ணீரையும் மலரையும் கொண்டிருப்பதும்; (ஆகிய)* ***இப்பொய்கையை -*** *இந்தத் தடாகத்தை;* ***நண்ணுவேன் -*** *அடைவேன்;* ***ஒரு பகலும் -*** *ஒரு நாளும்;* ***இது தீர்விலேன் -*** *இச் செயலிலிருந்து விலகேன்.*

பொய்கையைப்பார்ப்பதால் உயிர்களிக்கும் என்பது குறிப்பு. மாயக் கூத்தா.... தாமரை நீள் வாசத்தடம்போல் வருவானே ஒரு நாள் காண வாராயோ என்னும் திருவாய்மொழி (8.6.1) இங்கு நினைவுக்கு வருகிறது. நாரம் - தண்ணீர். இறைவனைப் பொய்கையாகக் கூறுவது தமிழ் மரபு. பைங்குவளைக் கார்மலரைப் பார்த்துத் தெளிக. (திருவெம்பாவை) தசரதன் பெற்ற மரகத மணித் தடத்தினையே (10.9.8) என்னும் திருவாய்மொழி அதை உறுதிப் படுத்தும். தீர்விலேன் என்பதற்குப் பர்ண சாலையினின்றும் நீங்கேன் என்று கூறப் பெற்றவுரை நன்றேல் கொள்க.
(25)

5370. 'ஆதலான், அது காரியம் அன்று; ஐய !
வேதநாயகன்பால், இனி, மீண்டனை
போதல்காரியம்' என்றனள் பூவை; அக்
கோது இலானும்,இனையன கூறினான்;

ஐய - *ஐயனே;* ***ஆதலால்-*** *ஆகையாலே;* ***அது -*** *(என்னைச் சுமந்து போக எண்ணிய) செயல்;* ***காரியம் அன்று -*** *செய்யத் தக்கது அன்று;* ***இனி -*** *இப்போது;* ***வேத நாயகன் பால் -*** *வேதத்தின் தலைவனான இராமபிரான் பக்கலில்;* ***மீண்டனை போதல் -*** *திரும்பிச் செல்வது;* ***காரியம் என்றனள் -*** *செய்யத் தக்கது என்று கூறினாள்;* ***பூவை -*** *பிராட்டி;* ***அக்கோது இலானும் -*** *குற்றம் இல்லாத அந்த அனுமன்;* ***இனையன கூறினான் -*** *இந்த வார்த்தையைக் கூறினான்.* ***காரியம் -*** *செய்யத்தக்கது. மீண்டனை போதல் மீண்டு போதல். மீண்டனை என்னும் முற்று எச்சப் பொருளில் வந்தது. 12 பாடல் முதல் 26 பாடல் வரை பிராட்டி அனுமன் தன்னைச் சுமந்து செல்வது ஏற்றதன்று என்பதைக் காரணகாரியத்துடன் விளக்கினாள். இவை பிராட்டியை அனுமன் நன்கு உணர்வதற்கு ஏதுவாயிற்று. இப் பாடல்கள் அனுமன் உள்ளத்திருந்த கோது நீக்கின. நல்லனவற்றை*

நிறைவேற்றத் தீயவற்றைச் செய்யலாம் என்ற பெருங்கோது என்க.
(26)

இராமனிடம் யாது கூறவேண்டும் என்று அனுமன் கேட்டல்

5371. 'நன்று ! நன்று ! இவ் உலகுடை நாயகன்
தன் துணைப்பெருந்தேவி தவத் தொழில்'
என்று சிந்தைகளித்து, உவந்து, ஏத்தினான்-
நின்ற சங்கைஇடரொடு நீங்கினான்.

(அனுமன்)

***நின்ற** - உள்ளத்தேநிலைத்திருந்த; **இடரொடு சங்கை** - துன்பத்துடன்கூடிய ஐயப்பாடு; **நீங்கினான்** - நீங்கப்பெற்று; **உலகுடை நாயகன்தன்** - உலக நாதனாகிய இராமபிரானுடைய; **துணை** - வாழ்க்கைத் துணைவியான; **பெருந்தேவி** - பெரிய பிராட்டியின்; **தவத் தொழில்** - தவத்தால் விளைந்தஒழுக்கம்; **நன்று நன்று** - பெரியது பெரியது; **என்று** - என்று நினைத்து(அனுமன்); **களித்து உவந்து** - செருக்குடன் கூடிய மகிழ்ச்சியடைந்து; **ஏத்தினான்** - புகழ்ந்தான். நீங்கினான்என்னும் முற்று எச்சப் பொருளில் வந்தது. பிறர் அதனை வினையாலணையும் பெயராக்கினர். தவத் தொழில் என்பதில் உள்ள தொழில் ஒழுக்கம் என்னும் பொருள் தந்தது. தொழில் பெருமை என்னும் பொருள் தருவதாக அகராதி நிகண்டு பேசும். தொழிலே தொல்லையும் பெருமையும் காட்டும் (தொம்முதல் 18) சான்றோரை எண்ணும் போது எண்ணுபவர் இதயத்தே செருக்கும் மகிழ்சசியும் உண்டாவது இயற்கை. களித்து உவந்து என்பதற்குச் செருக்குடன் கூடிய மகிழ்ச்சி என்று கம்பராமாயண அகராதி விளக்கம் தந்தது. (களிப்பு-பார் சங்கை - ஐயம். இரண்டாம் கவிச்சக்கரவர்த்தி. சங்கையில்லாதன சங்கையாம் (கண்ணண் பாட்டு) என்று பாடினான். இராவணனால் பிராட்டிக்கு இடையூறு நேருமோ என்னும் ஐயத்தால் உண்டான துன்பம் இடரொடு சங்கை என்ற தொடரால் விளக்கப் பெற்றது. பெருந்தேவன் மனைவியாதலின் பிராட்டி பெருந்தேவி ஆனாள். காஞ்சி நகர்த் தாயாரின்பெயர் பெருந்தேவி என்பது. கொங்குவேள் உடன்முடி கவித்தகடன் அறி கற்பின் இயற்பெருந்தேவி (பெருங்கதை 2.4.23.24) என்பர். தேவியே உன் தவத் தொழில் சிறந்தது என்று பிராட்டியை முன்னிலையாக்கித் துதித்தான் என்று உரை கண்டனர் உளர். அவர் தேவி என்பதை அண்மை விளியாக்கினர். மேற்பாட்டில் கூறினான் என்றமையால் இங்ஙனம் பொருள் கொள்ள நேர்ந்தது போலும்.*
(27)

5372. 'இருளும் ஞாலம் இராவணனால்; இது
தெருளும், நீஇனிச் சில் பகல் தங்குறின்;
மருளும் மன்னவற்கு, யான் சொலும் வாசகம்
அருளுவாய்' என்று,அடியின் இறைஞ்சினான்.

(அம்மையே)

***இராவணனால்** - இராவணனாலே; **இருளும்** - இருண்டு கிடக்கின்ற; **இது ஞாலம்** - இந்த உலகம் (உன்னால்); **தெருளும்** - தெளிவு பெறும்; **சில்பகல்** - சில முகூர்த்த நேரம்;*

acharya.org

தங்குறின் - யான் தாமதம் செய்தால்; **மருளும்** - (அதனால்) (யாதாயிற்றோ என்று) மருட்சியடையும்; **மன்னற்கு** - இராமபிரானுக்கு; **யான் சொலும் வாசகம்** - யான் கூறவேண்டிய பொன் (பொருள்) பொதிந்த மொழியை; **இனி** - இப்போது; **அருளுவாய்** - வழங்குவாயாக; **என்று** - என்று கூறி (அனுமன்); **அடியின் இறைஞ்சினான்** - (பிராட்டியின்) திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

இராவணனால்இருண்ட ஞாலம் உன்னால் தெளிவு பெறும். சில்பகல் தங்குதல் பிராட்டிக்கு ஏற்றிக் கூறினர் சிலர். அனுமன், யான் காலதாமதம் செய்தால் பெருமான் மயங்கும் ஆதலின் விரைவில் செல்ல வேண்டும் என்று பிராட்டியிடம் கூறுகின்றான். தங்குதல் என்ற சொல்லுக்கு காலதாமதம் செய்தல் என்று பொருள். தரவு இடை தங்கல் ஓவிலன் (பொருநர் 173) தரல் இடத்துத் தாழ்த்தல் இலன் என்றுமாம், என்னும் சார்புரையை நோக்குக. **(28)**

அனுமனிடம் சீதைகூறியவை

5373. 'இன்னும்,ஈண்டு, ஒரு திங்கள் இருப்பல் யான்;
நின்னைநோக்கிப் பகர்ந்தது, நீதியோய் !
பின்னை ஆவிபிடிக்ககிலேன்; அந்த
மன்னன் ஆணை;இதனை மனக் கொள் நீ.

நீதியோய் - நீதியின் வடிவான அனுமனே; **யான்** - நான்; **இன்னும்** - மேலும்; **ஈண்டு** - இந்த இலங்கையில்; **ஒரு திங்கள் இருப்பல்** - ஒரு மாதம் பெருமான் வருகைக்காக உயிருடன் இருப்பேன்; **பின்னை** - அதற்குப் பின்பு (அவர் வரவில்லை எனின்); **ஆவி பிடிக்ககிலேன்** - என் உயிரை நிறுத்தி வைக்கும் ஆற்றல் உள்ளேன் அல்லேன்; **அந்த மன்னன் ஆணை** - அந்த அரசன் ஆணை; **நின்னை நோக்கிப் பகர்ந்தது** - உன் இயல்பைப் பார்த் துக்கூறப் பெற்றது; **நீ** - (அறிஞனாகிய) நீ; **இதனை** - இந்த மொழியை; **மனத்துக்கொள்** - மனத்தில் அமைத்துக் கொள்க. நீ நீதிமான்இராவணன்பால் 'யாக்கை பேணி - நாண் இலாது இருந்தேன் அல்லேன்..... புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைக் காணலாம் இன்னும் என்னும் காதலால் இருந்தேன்' என்றும், 'நின் தலைகள் சிந்தி வென்று நின்றருளும் கோலம் காணிய கிடந்த வேட்கை.... அழியும் ஆவி தீர்க்கும்' (கம்ப. 7653,7654) என்றும் பேசியதை இங்கே நினைக்கவும். ஒரு செயலின், உறுதிப்பாட்டையும், உண்மையையும் வெளிப் படுத்த ஆணையிடுவது மரபு. அந்த ஆணை இறைவன் பெயராலும் மந்திரத்தின் பெயராலும் நிகழும். தீண்டு வீராயின் எம்மைத் திருநீலகண்டம்.... என்றும் ஆணை கேட்ட பெரியவர் என்றும் சேக்கிழார் குறிப்பர். **(29)**

5374. ' "ஆரம் தாழ் திரு மார்பற்கு அமைந்தது ஓர்
தாரம்தான்அலளேனும், தயா எனும்
ஈரம்தான் அகத்துஇல்லை என்றாலும், தன்
வீரம் காத்தலைவேண்டு" என்று வேண்டுவாய்.

ஆரம் தாழ்திருமார்பற்கு - மாலை தங்கும்மார்புடைய இராம பிரானுக்கு; **அமைந்தது ஓர்** - ஏற்புடைத்தான; **தாரம் அலனேனும்** - மனைவியாக இல்லாவிடினும் (அதனால்); **அகத்து** - இராமபிரானின் உள்ளத்தில்; **தயா எனும் ஈரம் இல்லை என்றாலும்** - கருணை இல்லாமற் போனாலும்; **தன்** - தனக்கே உரித்தான; **வீரம் காத்தலை** - வீரத்தைப்

பாதுகாக்கும் பண்பை; **வேண்டு** - நீ விரும்புவாயாக; **என்று வேண்டுவாய்** - என்று விண்ணப்பம் செய்வாயாக.

ஆரம்தாழ் - மாலைதங்கிய. தாரம்தான் அலள் என்பதிலுள்ள தான் அசை ஈரம் - அன்பு. ஈரம் ஆவதும் இற்பிறப்பாவதும் (வாலி வதை) ஈரம் நீங்கிய சிற்றவை (நட்புக் கோள்) ஈரம் அளைஇ (குறள்) பிறர் துன்பம் நோக்கிக் கொள்ளும் பண்பு ஈரம். யான் தகாதவளாய் இருத்தலின் பெருமான் உள்ளத்தில் இருந்த ஈரம் உலர்ந்து போயிற்று.ஆனால் வீரம் கூடவாவற்றிப் போக வேண்டும் ஈரம் உலர்ந்தது போல் வீரம் உலராமல் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று பேசும் பிராட்டி மொழியில் வெறுப்பும் வெகுளியும் புலப்படுகிறது. பிராட்டி உலகப் பெண்கள் போலவே பேசுகிறாள். திருமார்பற்கு என்பதில் உள்ள நான்காம் உருபை ஏழன் உருபாக மாற்றி, திருமார்பின்பால் என்றும் பொருள் கூறலாம். இந்த ஏழன் உருபு வேண்டு என்னும் ஏவலில் நிறைவு பெறும். மார்பற்கு அமைந்தது ஓர் என்னும் சொற்பிணைப்பு அங்ஙனம் உரைகூறுவதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறது. **(30)**

5375. ‘ஏத்தும் வெள்றி இளையவற்கு, ஈது ஒரு
வார்த்தை கூறுதி;“மன் அருளால் எனைக்
காத்து இருந்ததனக்கே கடன், இடை
கோத்த வெஞ்சிறை வீடு” என்று கூறுவாய

ஏத்தும் - யாவராலும்புகழப்படும்; **வென்றி** - வெற்றியை உடைய; **இளையவற்கு** - இலக்குவனுக்கு; **ஈது ஒரு வார்த்தை** - இந்த ஒரு மொழியை; **கூறுதி** - சொல்லுக; **மன் அருளால்** - இராமபிரானுடைய கட்டளையால்; **எனை** - என்னை; **காத்திருந்ததனக்கே** - பாதுகாத்திருந்த இளையவற்கு; **கடன்** - (இப்போதும் காப்பது) கடமை உள்ளது (ஆதலால்); **இடை கோத்த** - நடுவில் என்னைப் பிணித்த; **வெஞ்சிறை** - கொடிய சிறையிலிருந்து; **வீடு** - விடுவிக்க; **என்று கூறுவாய்** - என்று கூறுவாயாக.

பிராட்டிசிந்தித்துச் சிந்தித்துப் பேசுகின்றாள். ஆதலால் பேச்சு இடை இடையே தடுமாறி வருகிறது. இலக்குவனை எண்ணும்போது அவன்பால்தான் கூறிய கடுஞ்சொற்கள் நினைவு வந்தது போலும். இளையவற்கு ஒரு வார்த்தை சொல்... இராமபிரான் கட்டளையால் பாதுகாத்தவற்குத் தான் கடமை உண்டு... இடையிலே என்னைப் பிணித்த சிறையிலிருந்து விடுவிப்பது என்று கூறுக என்ற தொடர் அமைப்பு அதனைக் காட்டும் **(31)**

5376. ‘ “திங்கள் ஒன்றின் என் செய் தவம் தீர்ந்ததால்;
இங்குவந்திலனேஎனின், யாணர் நீர்க்
கங்கையாற்றங்கரை, அடியேற்கும், தன்
செங் கையால்கடன் செய்க” என்று செப்புவாய்.

திங்கள்ஒன்றில் - ஒருமாத காலஎல்லையில்; **என்** - என்னுடைய; **செய்தவம்** - செம்மையான தவம்; **தீர்ந்ததால்** - நிறைவேறுகிற படியால்; (அதற்குள்) (இராமபிரான்) **இங்குவந்திலனே எனில்** - இங்கவாராமற் போவானேயானால்; **யாணர் நீர்** - அழகிய நீர்ப் பெருக்கை உடைய; **கங்கையாற்றங்கரை** - கங்கை நதியின் கரையில்; **அடியேற்கும்**

*- அடியேனுக்கும்; **தன்** - தன்னுடைய; **செங்கையால்** - சிவந்த கரங்களால்; **கடன் செய்க என்று** - இறுதிச் சடங்கைச் செய்க என்று; **செப்புவாய்** - சொல்வாயாக.*

ஒரு மாதஎல்லையில் தவம் நிறைவு பெறுகிறது. அதற்குள் வந்தால் என்னைப் பார்க்கலாம். இல்லையேல் இறந்து படுவேன். அச்சடங்கு செய்ய இங்கு வரவேண்டா. அதை அங்கே அருகில் உள்ள கங்கைக் கரையில் செய்க என்று கூறுக என்று கூறுவதால் பிராட்டியின் மனநிலை புலப்படுகிறது. செய்தவம் - செம்மையான தவம். 'செய்திருவினைஉற' (கம்ப. 2624) செய்யும் தவம் என்று கூறினும் அமையும்.
(32)

5377. ' "சிறக்கும் மாமியர் மூவர்க்கும், சீதை ஆண்டு
இறக்கின்றாள்தொழுதாள்" எனும் இன்ன சொல்,
அறத்தின்நாயகன்பால்; அருள் இன்மையால்
மறக்கும்ஆயினும்,நீ மறவேல், ஐயா !

*__ஐயா__ - தந்தையே; **சிறக்கும்** - உயர்வடைகின்ற; **மாமியர் மூவர்க்கும்** - மூன்று மாமிகட்கும்; **ஆண்டு** - அந்த இலங்கையில்; **இறக்கின்றாள் சீதை** - இறக்கப் போகும் சீதை; **தொழுதாள்** - கைகூப்பி வணங்கினாள்; **எனும்** - என்கின்ற; **இன்ன சொல்** - இந்த வார்த்தை; **அறத்தின் நாயகன்பால்** - அறத்தின் தலைவனான இராமபிரான்பால்; **அருள் இன்மையால்** - கருணையில்லாத காரணத்தால்; **மறக்கும் ஆயினும்** - (அவர்கள் பால் கூற) மறந்து போயினும்; **நீ மறவேல்** - நீ மறந்து விடாதே.*

அறத்தின்நாயகன் எதிர்மறைத் தொனி. அறம் இல்லாதவன் என்பது பொருள். இறக்கும் ஒருத்தி கூறிய மொழியை மறப்பவன் அறம் இல்லாதவன் என்று கூறவேண்டுமோ. அவர்பால் அறம் உண்டு. அருள் இல்லை என்று இராமனை விமர்சனம் செய்கின்றாள். இராமபிரான் தண்டகவனத்து முனிவர்கள்பால் கூறிய மொழியை இங்கே எண்ணும் பிராட்டி இங்ஙனம் பேச நேர்ந்தது.
(33)

5378. 'வந்து எனைக் கரம் பற்றிய வைகல்வாய்,
"இந்த, இப்பிறவிக்கு இரு மாதரைச்
சிந்தையாலும்தொடேன்" என்ற, செவ் வரம்
தந்த வார்த்தைதிருச் செவி சாற்றுவாய்.

(இராமபிரான்)

*__வந்து__ - மிதிலையை அடைந்து; **எனை** - என்னை; **கரம் பற்றிய** - திருமணம் செய்து கொண்ட; **வைகல்வாய்** - உடன் உறை காலத்தில்; **இப்பிறவிக்கு** - இந்த அவதாரத்தில்; **இருமாதரை** - இரண்டாவது பெண்ணை; **சிந்தையாலும்** - மனத்தால் கூட; **தொடேன்** - தீண்டமாட்டேன்; **இந்த(ா)** - (இவ்வுறுதியைப்) பெற்றுக் கொள்; **என்ற** - என்கின்ற; **செவ்வரம்** - செம்மையான வரத்தை; **தந்த** - வழங்கிய; **வார்த்தை** - செய்தியை; **திருச் செவி சாற்றுவாய்** - இராமபிரான் செவியில் மொழிக.*

இந்த இப்பிறவிஎன்பது போல் அமைந்த தொடர் கந்தபுராணத்தில் உள்ளது. இந்தா இஃது ஓர் இளங்குழவி என்றெடுத்து - ஈந்தனள் (வள்ளியம்மை 35) இரு மாதர் - என்பதற்கு. பூமி, நீளை என்று சமத்காரமாகக் கூறும் மரபும் உண்டு. 'தொடேன் என்று' என்னும் பாடம் சிறப்புடைத்து. இந்த இப்பிறவி என்னும் தொடருக்கு இந்த மானிடப் பிறவியில் என்று உரை கூறுவர். இரண்டு சுட்டு உறுதிப் பொருள் தந்தன என்பர். அவர்கள் இந்தவிப் பெயர் (இரணியன் 26) என்னும் பாடலை மேற்கோள் காட்டுவர் (அடை - பதி) அப் பதிப்பு, இரணிய வதைப் படலத்தில் 'எந்தை இப்பெயர்' என்னும் பாடத்தைக் கொண்டது அதிசயம். **(34)**

5379. ' "ஈண்டு நான் இருந்து, இன் உயிர் மாயினும்,
மீண்டு வந்துபிறந்து, தன் மேனியைத்
தீண்டலாவது ஓர்தீவினை தீர் வரம்
வேண்டினாள்,தொழுது" என்று விளம்புவாய்.

ஈண்டு - இந்தஇலங்கையில்; **நான் இருந்து -** (மீட்சி பெறாமல்) நான் துன்பத்துடன் இருந்து; **இன் உயர் மாயினும் -** இனிய உயிர் இறந்தாலும்; **மீண்டு வந்து பிறந்து -** மறுபடியும் உலகிற்கு வந்து பிறந்து; **தன் மேனியை -** இராமபிரானுடைய திருமேனியை; **தீண்டல் ஆவது -** தழுவுதலாகிய; **ஓர் -** ஒப்பற்ற; **தீவினை தீர்வரம் -** தீமையிலிருந்து நீங்கும் வரத்தை; **தொழுது வேண்டினாள் -** கைகூப்பி வேண்டிக் கொண்டாள்; **என்று விளம்புவாய் -** என்று கூறுவாயாக. நின்மேனிஎன்னும் பாடம் இருந்தது போலும். வேண்டினேன் தொழுது என்று அமைக்கலாம் போலும். இராமபிரானின் மேனியைத் தழுவுவது தீவினை தீர்வரம் என்று பிராட்டி கருதினாள். தீவினை என்றது பெருமானைப் பிரிந்திருத்தலை. **(35)**

5380. 'அரசு வீற்றிருந்து ஆளவும், ஆய் மணிப்
புரசை யானையின்வீதியில் போகவும்,
விரசு கோலங்கள்காண விதி இலேன்;
உரை செய்துஎன்னை ? என் ஊழ்வினை
உன்னுவேன்.

அரசுவீற்றிருந்து- (இராமபிரானுடன்) சிம்மாசனத்தில் ஒக்க இருந்து; **ஆளவும் -** ஆட்சி புரியவும்; **ஆய்மணி -** அசையும் மணியையும்; **புரசை -** கழுத்திடு கயிற்றையும் (பெற்ற); **யானையின் -** யானையின் மேலே; **வீதியில் போகவும் -** வீதியில் உலாச் செல்லவும்; **விரசு கோலங்கள் -** (பெருமானின்) பொருந்திய பிற அலங்காரங்களை; **காண(வும்) -** பார்ப்பதற்கும்; **விதியிலேன் -** பாக்கியமில்லாத யான்; **உரை செய்து என்னை -** (பலபடியாக) பேசுவதால் என்ன பயன்; **என் ஊழ்வினை உன்னுவேன் -** என்னுடைய பழவினையை நினைந்து துன்பம் அடைவேன்.

ஆய்தல் -அசைதல். ஆய்மதி (திருச்சிற் - 125 உரை - அடை - பதி) புரசை - யானையின் கழுத்தில் கட்டப்படும் கயிறு. ஆளவும், போகவும், காணவும் விதியிலேன் என்று கூட்டுக. காணவும் என்பது காண என வந்துள்ளது. உம்மைத் தொகை ஆளவும் போகவும் விதியிலேன் என்று பொருள் கூறப்பெற்றது. ஏற்பின் ஏற்க. விதி - பாக்கியம். 'விதியில் சாக்கியர்' என்னும் பகுதிக்குப் பாக்கியமில்லாத பௌத்தர் என்று விளக்கம் கூறப் பெற்றது. அரசு என்றது அரசு கட்டிலை 'அரசு வீற்றிருக்க வீட்டீர்' (கம்ப. 4326)

பழந்தமிழ் மன்னர் அரசியுடன் வீற்றிருத்தலை மெய்க்கீர்த்திகள் கூறும். 'வீரசிம்மாசனத்து திரிபுவனமுடையாளொடும் வீற்றிருந்தருளிய' (முதற் குலோத்துங்கன் மெய்க்கீர்த்தி) ***(36)***

5381. 'தன்னை நோக்கி உலகம் தளர்தற்கும்,
அன்னைநோய்க்கும், பரதன் அங்கு ஆற்றுறும்
இன்னல்நோய்க்கும், அங்கு ஏகுவது அன்றியே,
என்னை நோக்கி,இங்கு, எங்ஙனம் எய்துமோ ?

(இராமபிரான்)

தன்னைநோக்கி - ****தன்னையே எண்ணி;* ***உலகம் - *உலக மக்கள்;* ***தளர்தற்கும் -*** *தளர்ச்சியடைவதைப் போக்குவதற்கும்;* ***அன்னை நோய்க்கும் -*** *தாயின் துன்பத்தைப் போக்குவதற்கும்;* ***அங்கு -*** *அயோத்தியில்;* ***பரதன் ஆற்றுறும் -*** *பரதன் சுமக்கின்ற;* ***இன்னல் நோய்க்கும் -*** *துன்பமாகிய நோயைப் போக்குவதற்கும்;* ***அங்கு ஏகுவது அன்றி -*** *அயோத்திக்குச் செல்வதேயல்லாமல்;* ***என்னை நோக்கி -*** *(தகுதியற்ற) என்னை மனத்தில் நினைத்து;* ***எங்ஙனம் -*** *எப்படி;* ***இங்கு எய்தும் -*** *இந்த இலங்கைக்கு வருவார்.*

தளர்தற்கும்நோய்க்கும் என்பது தளர்ச்சியைப் போக்குதற்கும் நோதற்கும் என்று உரை கொள்க. பிணிக்கு மருந்து, மறத்திற்கும் அஃதே துணை. துன்பத்திற்கு யாரே துணை என்னும் குறட் பகுதிகளை நோக்குக. இராமபிரான், உலகத் துன்பத்தையும், தாயின் நோயையும், சகோதரன் நோயையும் போக்க நினைப்பது முறை. தன் ஒருத்தியின் துன்பம் போக்க அவன் கருதாதிருப்பது குற்றம் அன்று, என்று பிராட்டி பேசினாள். எய்துமே என்பதில் உள்ள ஏகாரம் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தது. பதினான்கு வருடம் முடிந்தாலன்றி இராமபிரான் அயோத்தி செல்லான் என்பதைப் பிராட்டி மறந்தது துன்பத்தின் மிகையால் அல்லது வெறுப்பால் என்க. ஆற்று+உறும்- ஆற்றுறும் உறு என்பது துணைவினை. ஆற்றும் என்க. ***(37)***

கலிவிருத்தம் (வேறு)

5382. 'எந்தை,யாய், முதலிய கிளைஞர் யார்க்கும், என்
வந்தனைவிளம்புதி; கவியின் மன்னனை,
"சுந்தரத்தோளனைத் தொடர்ந்து, காத்துப் போய்,
அந்தம் இல்திரு நகர்க்கு அரசன் ஆக்கு" என்பாய்.

(அனுமனே நீ)

எந்தை, யாய்,முதலிய - *என்னுடைய தந்தை தாய் முதலான;* ***கிளைஞர் யார்க்கும் -*** *எல்லாச் சுற்றத்தார்க்கும்;* ***என் -*** *என்னுடைய;* ***வந்தனை விளம்புதி -*** *வணக்கத்தைக் கூறுக (பிறகு);* ***கவியின் வேந்தனை -*** *குரங்குகளின் தலைவனான சுக்கிரீவன்பால்;* ***சுந்தரத் தோளனை -*** *அழகிய தோள்களைப் பெற்ற இராமபிரானை;* ***தொடர்ந்து -*** *பின்பற்றிச் சென்று;* ***அந்தம் இல் -*** *முடிவில்லாத;* ***திருநகர்க்கு -*** *அழகிய அயோத்திக்கு;* ***அரசன்ஆக்கு -*** *மன்னவனாகச் செய்வாயாக;* ***என்பாய் -*** *என்று கூறுவாயாக.* *சுந்தரத்*

தோளன்- திருமால். இங்கு இராமன் மேல் சாற்றிப் பேசப் பெற்றது, திருமாலே இராமனாதலால் - மதுரக் கொழுஞ்சாறு கொண்ட சுந்தரத் தோளுடையான் என்பது கோதையின் காதல் மொழி (நாச் 5.9.1) கவியின் மன்னனை என்பதில் உள்ள இரண்டனுருபை ஏழன் உருபாக மாற்றுக, மன்னன்பால் என்க.
(38)

அனுமன் சீதையைத்தேற்றல்

5383. இத் திறம்அனையவள் இயம்ப, 'இன்னமும்,
தத்துறல்ஒழிந்திலை, தையல் நீ !' எனா,
எத்திறத்துஏதுவும் இயைந்த இன் உரை,
ஒத்தன, தெரிவுறஉணர்த்தினான் அரோ;

அனையவள் - *அங்ஙனம்நொந்த பிராட்டி;* ***இத்திறம் -*** *இப்படி (கலங்கி);* ***இயம்ப -*** *பலபடியாகப் பேச; (அனுமன்) பிராட்டியை நோக்கி)* ***தையல் -*** *அம்மையே;* ***நீ -*** *நீ;* ***இன்னமும் -*** *இன்னும்கூட;* ***தத்துறல் ஒழித்திலை -*** *கலங்குதலை விட்டாயில்லை;* ***எனா -*** *என்று முன்னுரை பேசி;* ***எத்திறத்தும் -*** *காரணங்களும் (காரியங்களும்);* ***இயைந்த -*** *அமைந்துள்ளனவும்;* ***ஒத்தன -*** *அறிவு ஒவ்வக் கூடியனவும் ஆன;* ***இன்உரை -*** *இனிய மொழியை;* ***தெரிவுற -*** *மனம் தெளிவு அடையும்படி;* ***உணர்த்தினான் -*** *உணரும்படி கூறினான்;*

இன்உரைஉணர்த்தினான். எத்திறத்து ஏதுவும் இயைந்த, ஒத்தன, இன்உரை, என்று கூட்டுக. எத்திறத்தும் என்பது எத்திறத்து என்று வந்துள்ளது. உம்மைத் தொகை - அரோ - அசை. இவ்விருத்தம் விளம் - விளம் - மா - கூவிளம் என்னும் சீர்களைப் பெற்றுவரும். இந்நூலில் 2177 முறை இவ்விருத்தம் காட்சிதருகிறது. ***(39)***

வஞ்சிவிருத்தம்

5384. 'வீவாய், நீ இவண்; மெய் அஃதே ?
ஒய்வான், இன்உயிர், உய்வானாம் !
போய், வான் அந் நகர் புக்கு அன்றோ
வேய்வான்மௌலியும் ? மெய் அன்றோ ?

(பிராட்டியே)

நீ இவண்வீவாய் - *நீ இங்கே இறந்து விடுவாய்;* ***அஃது மெய்யே -*** *அது உண்மையே; (நீ இறந்தபின்)* ***ஒய்வான் -****(பிரிவாற்றாமையால்)தளர்ந்துள்ள இராமபிரான்;* ***இன் உயிர் உய்வானாம் -*** *இனிய உயிர் தப்பி வாழ்வானாம்;* ***போய் -*** *காட்டை விட்டுச் சென்று;* ***வான் அந்நகர் புக்குஅன்றோ -*** *சிறந்த அயோத்தி நகர் புகுந்த பிறகல்லவா;* ***மௌலியும் வேய்வான் -*** *முடிசூட்டிக் கொள்வான்;* ***மெய்யன்றே -*** *இவை யாவும் நிகழக் கூடிய உண்மை யல்லவா.*

இப்பாடலில்கூறப்பட்ட உடன்பாடு யாவும் எதிர்மறைப் பொருளில் வந்தவை. எடுத்தல் ஓசையால் கூறி இதனுள் உள்ள எதிர்மறைப் பொருளை அறிக. இப்பாடலின்

acharya.org

நடை எதிர்மறைப் பொருள் தருவதற்கேற்ப அமைந்துள்ளது. இராமபிரான், பதினான்கு வருடம் முடியுமுன் எந்த நகரிலும் புகேன் என்று விரதம் எடுத்துக் கொண்டது பேசப் பெற்றது. போவான் என்ற பாடமே சிறந்தது. இவ்விருத்தம் மா - விளம் - காய் என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். இத்தகைய பாடல்கள் இந்நூலில் 14 உள்ளன. எட்டு ஒன்பது அளவியற் சந்தம் என்று கம்பன் அடிப்பொடி அவர்கள் குறிக்கின்றார். ***(40)***

5385. 'கைத்து ஓடும் சிறை, கற்போயை
வைத்தோன் இன்உயிர் வாழ்வானாம் !
பொய்த்தோர்வில்லிகள் போவாராம் !
இத்தோடு ஒப்பதுயாது உண்டே ?

கற்போயை - *கற்புவடிவமான உன்னை;* ***கைத்து ஓடும் சிறை -*** *(கண்டவர்கள்) வெறுத்து ஓடும் சிறையில்;* ***வைத்தோன் -*** *சிறைவைத்த இராவணன்;* ***இன்னுயிர் வாழ்வானாம் -*** *இனிய உயிருடன் வாழ்ந்திருப்பானாம்;* ***ஓர் வில்லிகள் -*** *ஒப்பற்ற வில்லேந்திய இராமலக்குவர்கள்;* ***பொய்த்து -*** *கடமையிலிருந்து தவறி;* ***போவாராம் -*** *திரும்பிப் போய் விடுவார்களாம்;* ***இத்தோடு ஒப்பது -*** *இதனை ஒக்கும் நிகழ்ச்சி;* ***யாது உண்டு -*** *யாது உள்ளது;*

சிறையின்கொடுமையால் எவரும் அதைக் கண்டால் வெறுத்து ஓடுவர். கற்பு, ஓயை எனப்பிரித்து கற்பின் நெறியில் உள்ள அன்னை என்று பொருள் கொண்டு, என்னினிச் செய்வது எம் மோய் என்னும் பாடல் (கம்ப. 6034) மேற்கோள் காட்டப்பட்டது. அங்கு 'மோய்' என்பதே சொல். ஒய் அன்று 'உன் மோயினி வருத்தமும்' என்றே குலசேகரர் பேசுவார் (பெருமாள் 99) பொய்த்தல் - தவறுதல், விண்நின்று பொய்ப்பின் - (குறள் 17) (அடை பதிப்பு) இராமபிரான், அரக்கர்களை அழித்து, அறத்தை நிலைநாட்டுவேன் என்று தண்டக வன முனிவர் பால் கூறியதைத் தவறிப் போகான் என்பது குறிப்பு. கைத்து ஓடும் சிறைஎன்பதற்குசிறைப்பட்டார் உயிர் வாழ்க்கையை வெறுத்த உடலை விட்டும் ஓடுதற்குக் காரணமான சிறை. என்று நயவுரை கூறுவாரும் உளர். கைத்து ஓடும்சிறை - உன் கற்புக்குப் பயந்துதானே வெறுத்து ஓடும் சிறை என்பது பழைய உரை. (அடை - பதி) இத்தோடு என்பதில் உள்ள ஓடு உருபு 'ஐ' உருபாகக் கொள்ளப் பெற்றது. செயப்படு பொருளாதலின் ஒத்தல் இரண்டன் உருபல்லவா ?
(41)

5386. 'நல்லோய் ! நின்னை நலிந்தோரைக்
கொல்லோம், எம் உயிர் கொண்டு அங்கே
எல்லோமும் செல,எம் கோனும்
வில்லோடும் செலவேண்டாவோ ?

நல்லோய் - *நற்பண்புஅமைந்த தாயே;* ***நின்னை நலிந்தோரை -*** *உன்னை வருத்திய அரக்கர்களை;* ***கொல்லோம் -*** *கொல்லாமல்;* ***எம் உயிர் கொண்டு -*** *எங்கள் உயிரைச் சுமந்து கொண்டு;* ***அங்கே -*** *அயோத்திக்கு;* ***எல்லோமும் செல -*** *யாங்கள் யாவரும் போக; (எம்மைப் போல)* ***எம்கோனும் -*** *எம் தலைவனான இராமபிரானும் (அயோத்திக்கு);* ***வில்லோடும் -*** *வில்லுடனே;* ***செலவேண்டாவோ -*** *போக வேண்டாமா.*

acharya.org

யாங்கள் உயிருடன் செல்கிறோம். அதுபோல் இராமபிரான் வில்லோடு போக வேண்டாமோ. எங்கள் உயிரிருக்கும் வரையிலும், இராமபிரான் வில்லிருக்கும் வரையிலும் யாங்கள் போராடிச் சிறை மீட்போம் என்பது கருத்து. இராமபிரான் வில்லைப் போல யாங்களும் இராவணனின் கொடுமையை அழிப்போம் என்பது குறிப்பு. கொல்வோம் என்னும் முற்று எச்சப்பொருள் தந்தது. கொல்லாது என்பது பொருள் ! இராமபிரான் அயோத்தி சென்று முடிசூட்டிக் கொள்வான் என்று கருதிய பிராட்டிக்குக் கூறப் பெற்ற அசதி மொழி. *(42)*

5387. **'நீந்தாஇன்னலில் நீந்தாமே,**
தேய்ந்து ஆறாதபெருஞ் செல்வம்
ஈந்தானுக்கு உனைஈயாதே
ஓய்ந்தால்,எம்மின் உயர்ந்தார் யார் ?

நீந்தா - நீந்திக்கடக்க மாட்டாத; **இன்னலில் -** (வாலியால் உண்டான) துன்பத்திலே; **நீந்தாமே -** வருந்தாதபடி; **தேய்ந்து ஆறாத -** குறைந்து இல்லமாற் போகாத; **பெரும் செல்வம் ஈந்தானுக்கு -** பெரிய செல்வத்தை எங்கட்கு வழங்கியஇராமபிரானுக்கு; **உனை ஈயாதே -** உன்னைச் சிறைமீட்டு வழங்காமல்; **ஓய்ந்தால் -** செயலற்றுக் கிடந்தால்; **எம்மின் -** எம்மைவிட; **உயர்ந்தார் யார்-** சிறந்தவர் யாவரோ. நீந்துதல்,துன்பத்தில் கிடத்தல். நீந்தல் கடத்தல் என்னும் பொருளைத் தந்தது வசைவெள்ளம் நீந்தாய் நீந்தாய் நின் மகனோடும் என்று தசரதன் கைகேயிடம் பேசுவான். அறாத என்பது ஆறாத என்று வந்தது. உயர்ந்தார் யார் என்பது இழிந்தவர் என்னும் பொருள் தந்தது. பிறர்க்கு அடிமையின்றி வாழ்வதைப் பெருஞ்செல்வம் என்று அனுமன் குறித்தான். வாலியால் அடிமைப்பட்டவர்கள் இராமபிரானால் சுதந்திரம் பெற்றனர். சுக்கிரீவன் அஞ்சிக் குகையில் ஒளிந்து வாழ்ந்ததே அடிமை வாழ்வைக் குறிக்கிறது. *(43)*

5388. **' "நன்றுஆம் நல்வினை நல்லோரைத்**
தின்றார்தம்குடர் பேய் தின்னக்
கொன்றால் அல்லது, கொள்ளேன் நாடு"
என்றானுக்கு, இவைஏலாவோ ?

நன்று ஆய் - சிறந்ததைஆராய்கின்ற; **நல்வினை -** சிறந்த தொழில்களையுடைய; **நல்லோரை -** முனிவர்களை; **தின்றார் தம் -** தின்ற அரக்கர்களின்; **குடர் -** குடலை; **பேய்தின்ன -** பேய்கள் தின்னும்படியாக; **கொன்றால் அல்லது -** அரக்கர்களைக் கொன்றால் அல்லாமல்; **நாடு கொள்ளேன் -** கோசல நாட்டைப் பெறமாட்டேன்; **என்றானுக்கு -** என்று முனிவர் பக்கல் கூறிய இராமபிரானுக்கு; **இவை -** அரக்கரை அழித்தலும் சிறை மீட்டலும்; **ஏலாவோ -** செய்ய முடியாத செயலா ?

நன்று என்பதுபெரிது என்னும் பொருள்தரும். அஃது இங்கே பிரமத்தைக் குறிக்கிறது. இயமம் முதலானவை ஆரம்ப சாதகர்கட்கே. இம் முனிவர்கள் யோகநிலை தாண்டி தவநிலைக்கு வந்தவராதலின் நன்று என்பதற்கு இயமம் முதலானவை என்று கூறும் உரை ஏலா. கொள்ளுதல், நாட்டு ஆட்சியைப் பெறுதல். இராமபிரான் சூர்ப்பனகை பால் அரக்கர் குலம் தொலைத்து... நகர் புகுவேம்' என்று கூறினான். இராமபிரான் தண்டக முனிவர் பால் கூறிய சபதத்தை அகத்தியப்

படலத்தில் காண்க. (கம்ப. 2647-52) ஏலுதல் - செய்தல். அதன் எதிர் மறை வடிவம் ஏலாவோ என்று வந்துள்ளது. இயலும் என்பதன் திரிபே ஏலும் என்பது.
(44)

5389. 'மாட்டாதார் சிறை வைத்தோயை,
"மீட்டாம்"என்கிலம் மீள்வாமேல்,
நாட்டார்,நல்லவர், நல் நூலும்
கேட்டார், இவ்உரை கேட்பாரோ ?

(நாங்கள்)

மாட்டாதார் - *வலிமைஅற்ற அரக்கர்களால்;* ***சிறைவைத் தோயை -*** *சிறையில் வைக்கப்பட்ட உன்னை;* ***மீட்டாம் என்கிலம் -*** *மீட்டுவிட்டுடோம் என்று கூறாமல்;* ***மீள்வாமேல் -*** *யாங்கள் திரும்பிச் சென்றால்;* ***இவ் உரை -*** *திரும்பச் சென்றோம் என்ற இந்த மொழியை;* ***நாட்டார் -*** *நாட்டுப் பொதுமக்களும்;* ***நல்லவர் -*** *தூய மனம் பெற்றவர்களும்;* ***நன்னூல் கேட்டார் -*** *நல்ல சாத்திரங்களைப் படித் தவர்களும்;* ***கேட்பாரோ -*** *ஏற்றுக் கொள்வாரோ.*

நாங்கள் உண்மையாகத்திரும்பினாலும் உலகம் ஏற்காது. அங்ஙனம் இருக்க நீ நம்பிக்கை இழந்து பேசலாமா என்பது கருத்து. கேட்டல் - ஏற்றுக் கொள்ளுதல் (திருக்குறள் 643) (அண்ணாமலை பதிப்பு) வஞ்சகம் செய்து தேவியைக் கவர்தலின் மாட்டாதார் என்று கூறப் பெற்றது. நன்னூலும் என்பதில் உம் அசை. நாட்டார் - பொதுமக்கள். நன்னூல் கேட்டார் - அறிஞர்கள் நல்லவர் - ஞானிகள். சிறைவைத்தோய் என்னும் செய்வினை செயப்பாட்டுப் பொருளில் வந்தது. படு என்பது மறைந்து வந்துள்ளது. இதனை 'படுதொகை' என்று சிலர் கூறுவதாக இலக்கணக் கொத்து இயம்பும் (இல. கொ. 79) கேட்டால் என்னை கிளர்ப்பாரோ என்னும் பாடம் (25 ஆம் பிரதி) உண்டு. ***(45)***

5390. ' "பூண்டாள் கற்புடையாள் பொய்யாள்,
தீண்டா வஞ்சகர்தீண்டாமுன்,
மாண்டாள்"என்று, மனம் தேறி
மீண்டால்,வீரம் விளங்காதோ ?

(யாங்கள்)

கற்புடையாள்- *கற்புடையவளும்;* ***பொய்யாள் -*** *பொய்யில்லாதவளும் ஆகிய பிராட்டி;* ***தீண்டா -*** *நெருங்கத்தகாத;* ***வஞ்சகர் -*** *வஞ்சக வடிவான அரக்கர்கள்;* ***தீண்டாமுன் -*** *தொடுவதற்கு முன்பு;* ***மாண்டாள் -*** *இறந்துபட்டாள் (அதனால்);* ***பூண்டாள் -*** *புகழை அணிந்து கொண்டாள்;* ***என்று -*** *என்று கருதி;* ***மீண்டால் -*** *திரும்பிச் சென்றால்;* ***வீரம் -*** *எங்களுடைய வீரமானது;* ***விளங்காதோ -*** *விளக்கம் அடையாதா.*

சீதை இறந்துபட்டாள். இனிப் பகைவருடன் போராடுவதால் பயனில்லை என்று திரும்பினால் எங்கள் வீரம் விளக்கம் அடையாதா என்று அனுமன் கூறுவது அசதியாடலின் உச்சம். கொல்லாது திரும்பின் அகிம்சா வீரர்கள் என்று இராமன்

முதலானவர்களை உலகம் கொண்டாடும் என்று கூறுவதன் மூலம் எது அகிம்சை, எது அகிம்சையல்ல என்பது விளக்கப்படுகிறது. பூண்டாள் - புகழை ஆபரணமாக அணிந்தாள்; மாண்டாள், அதனால் புகழ் பூண்டாள் என்க. ***(46)***

5391. 'கெட்டேன்! நீ உயிர் கேதத்தால்
விட்டாய்என்றிடின், வெவ் அம்பால்,
ஒட்டாரோடு, உலகுஓர் ஏழும்
சுட்டாலும்,தொலையா அன்றோ ?

கேதத்தால் - பிரிவாகிய துக்கத்தாலே; **நீ உயிர் விட்டாய் என்றிடில் -** நீ உயிரை விட்டாய் என்றால்; **கெட்டேன் -** யான் அழிந்தேன் (பிறகு); **வெவ்அம்பால் -** கொடிய அம்பினாலே; **ஒட்டாரோடு -** பகைவர்களாகிய அரக்கர்களுடன்; **ஓர் ஏழு உலகும் -** ஒப்பற்ற ஏழு உலகங்களையும்; **சுட்டாலும் -** சுட்டு எரித்தாலும்; **தொலையாது அன்றோ -** பழி நீங்காதல்லவா;

கேதம் -துக்கம். 'கேதம் கெடுத்து என்னை ஆண்டருளும்' (திருவாசகம் 595) ஒட்டார் - பகைவர் கெட்டேன் - இரக்கத்தையும் அச்சத்தையும் உணர்த்தும் சொல். இன்று, தொலைந்தேன், செத்தேன் என்று பேசப்படுவது போன்றது.
(47)

5392. 'முன்னே, கொல்வான் மூஉலகும்,
பொன்னேபொங்கிய போர் வில்லான்,
என்னே ! நின்நிலை ஈது என்றால்,
பின்னே, செம்மைபிடிப்பானோ ?

பொன்னே - திருமகளே!; **முன்னே -** (அரக்கரின் இயல்பு தெரிந்த) அன்று; **மூஉலகும் -** மூன்று உலகங்களையும்; **கொல்வான் -** அழிக்கும் பொருட்டு; **பொங்கிய -** சினந்து எழுந்த; **போர்வில்லான் -** போரில்வல்ல வில்லேந்திய இராமபிரான்; **நின்நிலை -** உன்னுடைய நிலைமை; **ஈது என் றால்-** இப்படிப்பட்டது என்றுஅறிந்தால்; **பின்னே -** மறுபடியும்; **செம்மை -** சாந்தப் பண்பை; **பிடிப்பானோ -** மேற்கொள்வானோ; **என்னே -** இது என்னே !

அரக்கர்களின்கொடுமையைக் கேட்டபோது சீறினான். இப்போது அவர் கொடுமையை அறிந்து விட்டான். இனி அவன் அமைதியாக இரான் என்பது குறிப்பு. முனிவர்கட்குத் தீங்கு செய்ததற்காகவே அரக்கர்களைக் கொல்ல நினைத்துள்ளவன், தன் மாட்டு தீங்கு செய்த அவர்களை விட்டிடுவானோ என்பது வை.மு.கோ வின் விளக்கம். இராமபிரான் மூன்று உலகங்களையும் அழிக்க எண்ணியதை 'எண்திசை இறுதியான உலகங்கள் இவற்றை..... களையுமாறு இன்று காண்டி' என்னும் பாடலால் அறிக (கம்ப. 3519) ***(48)***

5393. 'கோள் ஆனார் உயிர் கோளோடும்,
மூளா வெஞ்சினம், முற்று ஆகா;
மீளாவேல், அயல்வேறு உண்டோ ?
மாளாதோ புவிவானோடும் ?

மூளா - காரணம் இல்லாமல்கிளர்ந்து எழாத; **வெம்சினம்** - (இராமபிரானின்) கொடுங்கோபம்; **கோள் ஆனார் உயிர்** - கோள் போலும் அரக்கர்களின் உயிரை; **கோளோடும்** - பறித்தெடுப்பதுடனே; **முற்று ஆகா** - நிறைவு பெறாது; **மீளாவேல்** - அவர் சீற்றம் திரும்பி இராமபிரான் பால் ஒடுங்காவிடின்; **புவி** - மண்ணுலகம்; **வானோரும்** - விண்ணுலகுடன்; **மாளாதோ** - அழியாதோ; **அயல்** - பக்கத்தில்; **வேறு உண்டோ** - வேறு பொருள் அழியாமல் இருக்குமா ?.

கொள்ளுதல் -பற்றுதல் (பறித்தல்) கொள், கோள் ஆயிற்று, கோளானோர் - என்பதற்குக் கொலை செய்பவர் என்றும் தீயோர் என்றும் பொருள் கூறலாம். கோள் எங்ஙனம் உலகத் தீமையை விளைவிக்குமோ அதுபோல் அரக்கர்கள் தீமையை விளைவிப்பார்கள். கோள் என்றது தூமகேது முதலியவற்றை. தீக்கோள் எனினும் அமையும். 'கோள் ஆகி வந்தவா கொற்ற முடி' (கம்ப. 1707) என்று முன்பு பேசப் பெற்றது. ***(49)***

5394. 'தாழித்தண் கடல்தம்மோடும்,
ஏழுக்கு ஏழ் உலகுஎல்லாம், அன்று,
ஆழிக் கையவன்அம்பு, அம்மா !
ஊழித் தீ எனஉண்ணாவோ ?

அம்மா ! - தாயே (இராமன்); **அன்று** - உன் செய்தி கேட்கும் அன்று; **ஆழிக்கை அவன் அம்பு** - சக்கரம் ஏந்திய இராமபிரானின் அம்புகள்; **தாழி** - தாழி போன்ற; **தண்** - குளிர்ந்த; **கடல் தம்மோடும்** - கடல்கள் ஏழுடனே; **ஏழுக்கு** - கீழே உள்ள ஏழ் உலகுக்குச் சரியாக; **ஏழ்** - மேலே உள்ள ஏழான; **உலகு எல்லாம்** - எல்லா உலகங்களையும்; **ஊழித் தீ என** - ஊழிக் காலத்தில் தோன்றும் காலாக்கினிபோல்; **உண்ணாவோ** - உண்டு முடிக்காதோ.

தாழி - பானை.'தாழி தரையாகத் தண் தயிர் நீராக' என முன்பு பேசப் பெற்றது. (கம்ப. 2615) தாழி என்பதற்கு ஆழ்ந்த என்னும் பொருள் கூறுவதும், தாழ் இத்தண் கடல் என்னும் பொருள் கூறுவதும் மிகை. பானை தீண்டப்படாப் பொருளோ அறியேன் நிலத்தை நாலுக்கு நாலு, எட்டுக்கு மூன்று என்பர். அங்கு உபயோகப்படுத்தப்படும் நான்கன் உருபைக் கருதுக. நான்கன் உருபை மூன்றன் உருபாக்கி ஏழொடு ஏழ் என்று கூறுவாரும் உளர். 'முடிவினில் தீக்கும் எரியின் மும்மடி கொடியன சுடுசரம் எய்தான்' (கம்ப. 6606) என்று பின்பு பேசப்படும். இங்கு கூறப்பெற்ற உரை திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் வி. கோவிந்தப் பிள்ளை அவர்கள் கருத்துத் தோன்ற எழுதிய உரை. ஆழி - சக்கரமே. கவிச்சக்கரவர்த்தி இராமபிரானைத் திருமால் என்றே பேசுவார். ஆதலின் இங்கு வேற்றுரை பேசுவது ஔசித்திய விரோதம். அம்மா... ஆச்சரியப் பொருளில் வழங்குவதாகவும் கொள்ளலாம். ***(50)***

5395. ' "படுத்தான், வானவர் பற்றாரை;
தடுத்தான்,தீவினை; தக்கோரை
எடுத்தான்;நல்வினை, எந் நாளும்
கொடுத்தான்"என்று, இசை கொள்ளாயோ ?

(இராமபிரான்)

வானவர்பற்றாரை - தேவர்களின் பகைவரை (அரக்கரை); **படுத்தான் -** அழித்தான்; **தீவினைதடுத்தான் -** உலகப் பாவச் செயலை அடக்கினான்; **தக்கோரை எடுத்தான் -** தகுதி வாய்ந்தவர்களை உயர்த்தினான்; (மக்களுக்கு) **நல்வினை -** நல்ல செயல்களை; **எந்நாளும் -** எக்காலத்திலும்; **கொடுத்தான் -** வழங்கினான்; **என்று இசை -** என்று உலகம் கூறும் புகழை (நீ); **கொள்ளாயோ -** இசையாயோ.

வானவர்பற்றாரைப் படுத்தான் என்பதால் கொடியோரை ஒறுத்தல் கூறப்பெற்றது. தக்காரை எடுத்தான் என்பதால் தக்கார்க்குத் தலையளி செய்தமை கூறியது. தீவினை தடுத்தான் என்பதால் மறம்களைந்தமை கூறியது என்றுஅண்ணாமலை... கழகம் வரைந்த உரை, அழகர், இனியர், உரையை ஒக்கும். பரம் பொருளே, இராமபிரானாகத் தோன்றியுள்ளான் என்பதும் அவன் தோற்றத்தால் நிறைவேறத் தகும் செயல்களும், அவற்றை நிறைவேற்றியமையால் அவர்க்கு உளதாம் புகழும் கூறி, அப் புகழ் தானும் கற்புடையளாகிய உன்னால் நிலை பெற வேண்டுவதன்றோ என்றவாறு, என்று அண்ணாமலை.... கழகம் பேசும் உரை நம்பிள்ளை வரைந்ததோ என்று தோன்றும்படி உள்ளது. படுத்தாள், தடுத்தாள், எடுத்தாள், கொடுத்தாள் என்னும் பாடம் சிறக்கும் போலும். இப்பாடல், தாயே, நீ உறுதியுடன் இருந்து இப்புகழைப் பெற மாட்டாயோ என்று பொருள் தரும். இங்கு சொன்ன பொருளுக்கே கொள்ளாயோ என்னும் பாடம் சிறக்கும் ***(51)***

5396. 'சில் நாள் நீ இடர் தீராதாய்
இன்னா வைகலின்,எல்லோரும்
நல் நாள்காணுதல் நன்று அன்றோ-
உன்னால் நல்அறம் உண்டானால் ?

நீ - (கருணை வடிவான)நீ; **சில்நாள் -** சிலநாட்கள்; **இடர் தீராதாய் -** துன்பம் விலகாமல் (சிறையில்); **இன்னா வைகலின் -** வருத்தத்துடன் தங்குவதால்; **நல்நாள் காணுதல் -** நல்ல நாளைக் காண்பதானது; **நன்று அன்றோ -** சிறந்ததல்லவா (அன்றியும்); **உன்னால் -** சிறையிருக்கும் உன்னாலே; **நல் அறம் -** சிறந்த அறங்கள்; **உண்டானால் -** உயிர்தரித்து வாழுமானால்.

பிராட்டி, உலகம்வாழத் தவம் செய்தாள். அதனால் உலகு விடுதலை பெற்றது. தேவதேவனுடைய பட்டத்துத் தேவியான தன்னுடைய பெருமையும், சிறையிருத்தலின் தண்மையும் பாராதே, தேவ மாதர்களுடைய சிறையை விடுவித்தற்காகத்தான் சிறையிருந்தது பேரருளின் வசப்பட்டவளாய் அன்றோ. குழவி கிணற்றில் விழுந்தால் ஒக்கக் குதித்து எடுக்கும்தாயைப் போல, இவ்வுயிர்கள் விழுந்த பிறவிப் பெருங்கடலில் தானும் ஒக்கவந்து பிறந்து, இவர்கள் பட்டதைத் தானும் பற்றுகையாலே, ஒரு காரணம்பற்றி வாராத தாயாகிற சம்பந்தத்தால் வந்த அன்புக் குணத்திற்கும், இது ஒரு விளக்கமாகும், என்னும் சான்றோர் உரையை இங்கே நினைக்கவும் (ஸ்ரீ வசன பூஷனம் 1.5.உரை) இராமாவதாரத் தத்துவம், பிராட்டி, சிறையிருத்தல் மூலமாகவே நிலையுற்றதென்க. என்று அடை பதிப்பு விவரிக்கும். ***(52)***

5397. **‘புளிக்கும் கண்டகர் புண்ணீருள்**
குளிக்கும் பேய்குடையும்தோறும்,
ஒளிக்கும் தேவர் உவந்து, உள்ளம்
களிக்கும் நல்வினை காணாயோ ?

புளிக்கும் - *(யாவரும்)வெறுப்படைகின்ற;* **கண்டகர் -** *முள்போலும் அரக்கர்களின்;* **புண்ணீருள் -** *இரத்த வெள்ளத்தில்;* **குளிக்கும் பேய் -** *நீராடும் பேய்கள் (அதனுள்);* **குடையும் தோறும் -** *முழுகும் போதெல்லாம்;* **ஒளிக்கும் தேவர் -** *(இக்காட்சியை) மறைவாயுள்ள தேவர்கள்;* **உள்ளம் உவந்து -** *மனம் மகிழ்ந்து;* **களிக்கும் -** *செருக்கடைகின்ற;* **நல்வினை -** *நற்செயலை;* **காணாயோ -** *தோற்றுவிக்கமாட்டாயா.*

புளிக்கும் -வெறுப்பைத் தரும். ஆர்ந்தோர் வாயில் தேனும் புளிக்கும் (குறுந் - 354) அடை - பதிப்பு. காண்டல் - உண்டாக்குதல். முனைவன் கண்டது முதல் நூல் ஆகும். (தொல் - பொருள். 649) அடை - பதிப்பு. குடைதல் - நீரில் மூழ்குதல். ‘குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீராடாதே’...என்று திருப்பாவை பேசும். குளித்தல் - நீராடுதல். **(53)**

கலி விருத்தம்

5398. **‘ஊழியின் இறுதியின் உரும் எறிந்தென,**
கேழ் கிளர் சுடுகணை கிழித்த புண் பொழி
தாழ் இருங்குருதியால், தரங்க வேலைகள்
ஏழும் ஒன்றாகநின்று, இரைப்பக் காண்டியால்.

ஊழியின்இறுதியின் - *யுகங்களின் முடிவுக்காலத்திலே;* **உரும் எறிந்தென -** *இடிகள் தாக்கினாற் போல;* **கேழ்கிளர் -** *ஒளி விளங்கும்;* **சுடுகணை -** *வருத்துகின்ற அம்புகளால்;* **கிழித்த -** *கிழிக்கப் பெற்ற (அரக்கர்களின் உடலில் உள்ள);* **புண்பொழி -** *புண்கள் சொரிகின்ற;* **தாழ் இரும் -** *மேலே இருந்து கீழே விழும் பெரிய;* **குருதியால் -** *இரத்த அருவிகளால்;* **தரங்க வேலைகள் ஏழும் -** *அலைகளுடன் கூடிய ஏழு கடல்களும்;* **நின்று இரைப்ப -** *இடைவிடாமல் ஒலிப்பதைக்;* **காண்டி -** *காண்பாயாக.*

யுகாந்தகாலத்தில் இடிகள் மலைகளில் தாக்கும். அதுபோல இராமபிரானின் அம்பு மலைபோன்ற அரக்கர்களைத் தாங்கும். அவருடம்பு குருதி சொரியும். தாழ்தல் - மேலிருந்து விழுதல். பொங்கு அருவிதாழும் புனல் வரை (நாலடி - 231) தாழ் என்பதற்கு ஆழம் என்று உரை கூறப் பெற்றது. சொற் பொருத்தம் நன்று. மற்றவை ஆய்க. இவ் விருத்தம் விளம்-விளம்-மா- கூவிளம் என்னும் சீர்களை முறையே பெற்று வரும். இத்தகு பாடல்கள் இந்நூலில் 2177 உள்ளன. **(54)**

5399. **‘சூல் இரும் பெரு வயிறு அலைத்துச் சோர்வுறும்**
ஆலிஅம்கண்ணியர் அறுத்து நீத்தன,
வாலியும் கடப்பஅரு வனப்ப, வான் உயர்
தாலி அம் பெருமலை தயங்கக் காண்டியால்.

(அம்மையே)

சோர்வுறும் - *சிந்துகின்ற;* ***ஆலி கண்ணியர்*** - *நீர்த்துளிகளுடன் கூடிய கண்களை உடைய அரக்கிமார்கள்;* ***சூல்*** - *கருக் கொண்டாற் போன்ற;* ***இரும் பெருவயிறு அலைத்து*** - *மிகப் பெரிய வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு;* ***அறுத்து நீத்தன*** - *அறுத்து ஒதுக்கியனவும்;* ***வாலியும் கடப்ப அரு*** - *வாலியாலும் தாண்ட முடியாத;* ***வனப்ப*** - *தோற்றத்தை உடையனவும் (ஆகிய);* ***வான் உயர்*** - *வானம் அளாவிய;* ***தாலி பெரு மலை*** - *தாலியாகிய மலை;* ***தயங்கக் காண்டி*** - *விளங்குவதைப் பார்ப்பாயாக.*

சூல் - கரு. இயல்பாக உள்ள பெருவயிறு சூல் கொண்டாற்போல் இருக்கும். ஆலி - நீர்த்துளி. அறுத்து நீத்தனவும், வாலியாலும் கடக்கவியலாத தோற்றத்தை உடையனவும் ஆகிய தாலிமலை. சூல் - முட்டை போன்று உருண்டு பருத்திருக்கும்வயிறு. மழைச் சூல் உடும்பு பெரும்பாண் 132) ஆலியம் கண்ணினர், தாலியம் பெருமலை என்பனவற்றில் உள்ள 'அம்' சாரியை. காண்டியால் - இதில் உள்ள ஆல் அசை. இதனால் அரக்கர்கள் அழிவர். உறுதி. உனக்கும், உலகுக்கும் நல்ல காலம் வரும் என்பது குறிக்கப்பெறுகிறது. ***(55)***

5400. 'விண்ணின்நீளிய நெடுங் கழுதும், வெஞ் சிறை
எண்ணின் நீளியபெரும் பறவை ஈட்டமும்,
புண்ணின் நீர்ப்புணரியில் படிந்து, பூவையர்
கண்ணின் நீர்ஆற்றினில் குளிப்பக் காண்டியால்.

விண்ணின் - *ஆகாயத்தைப் போல;* ***நீளிய*** - *நீண்ட;* ***நெடுங் கழுதும்*** - *பெரிய பேய்களும்;* ***வெஞ்சிறை*** - *கொடிய சிறகைப் பெற்ற;* ***எண்ணின் நீளிய*** - *எண்ணத் தொடங்கில் முடிவற்றிருக்கின்ற;* ***பெரும் பறவை ஈட் டமும்***- *பெரிய பறவைக் கூட்டமும்;* ***புண்ணின்*** - *அரக்கர்களின் புண்ணிலிருந்துவரும்;* ***நீர்ப்புணரியில்*** - *இரத்தக் கடலில்;* ***படிந்து*** - *நீராடிவிட்டு (பிறகு);* ***பூவையர்*** - *மகளிரின்;* ***கண்ணின்*** - *கண்களில் வடியும்;* ***நீர் ஆற்றினில்*** - *கண்ணீராகிய ஆற்றிலே;* ***குளிப்பக் காண்டி*** - *நீராடுதலைப் பார்ப்பாயாக. நெடும் கழுது -பெரும் பேய். கடலில் குளிப்பவர்கள், உப்பு நீங்க நன்னீரில் நீராடுவது மரபு. பட்டினப்பாலை 'தீது நீங்கக் கடலாடியும் மாசு போகப் புனல் படிந்தும்' என்று பேசிற்று. (99.10) அங்கு இனியர் 'மாசு' என்பதற்கு உப்பு என்று பொருள் கூறினார். உப்பு நீங்க நன்னீரில் குளிப்பதைப் போல, பேய்களும் பறவைகளும் குருதிக் கறை நீங்க நன்னீரில் குளித்தன என்க. ஆல் - அசை.*
(56)

5401. 'கரம் பயில் முரசுஇனம் கறங்க, கை தொடர்
நரம்பு இயல்இமிழ் இசை நவில, நாடகம்
அரம்பையர் ஆடியஅரங்கின், ஆண் தொழில்
குரங்குகள் முறைமுறை குனிப்பக் காண்டியால்.

கரம் பயில் - *கைகளால்முழக்கப்படும்;* ***முரசு இனம் கறங்க*** - *முரசும் அதன் இனமான வாத்தியங்களும் ஒலிக்க;* ***கை தொடர்*** - *கைகளால் இயக்கப்பெறும்;* ***நரம்பு இயல்*** - *(வீணை யாழ் முதலானவற்றில் உள்ள) நரம்புகள்இயன்ற;* ***இமிழ் இசை நவில*** - *ஒலிக்கும் இசையை ஒலிக்கவும்;* ***அரம்பையர்***- *தேவ மகளிர்;* ***நாடகம் ஆடிய அரங்கில்*** - *நடனம் ஆடிய மேடைகளில்;* ***ஆண் தொழில் குரங்குகள்*** - *ஆண்மைத் தொழில் புரிந்த*

குரங்குகள்; ***முறைமுறை -*** *வரிசை வரிசையாக;* ***குனிப்ப -*** *கூத்தாடுதலை;* ***காண்டி -*** *காண்பாயாக.*

நவிலுதல் -ஒலித்தல். இளம் நவில் அன்னம் (பம்பை வாவி8) குனித்தல் என்னும் தொழிற் பெயர் குனிப்ப என்று பெயரெச்ச வடிவில் உள்ளது. குனிப்ப என்பதற்குக் குனித்தலைச் செய்ய என்பதே பொருள். 'திருமறு மார்ப நீ அருள வேண்டும்' என்று பரிபாடல் பேசும் (பரிபாடல் 1-36) அருள வேண்டும் அதிகை வீரட்டனீரே என்று அப்பர் பேசுவார் (தேவா 26-4) அருளல் வேண்டும் என்பது அருள என உருக்கொண்டது. இதுவரை, அரக்கர்கள் மகிழ அரம்பையர் நாடகம் ஆடினர். இனி அரக்கர்கள் வருந்தக் குரங்குகள் நாடகம் ஆடும். என்றதனால் அரக்கர்களின் அழிவு உறுதி செய்யப்பெறுகிறது. ***(57)***

5402. 'புரை உறுபுன் தொழில் அரக்கர் புண் பொழி
திரை உறு குருதியாறு ஈர்ப்பச் செல்வன,
வரை உறு பிணப்பெரும் பிறக்கம் மண்டின,
கரை உறு நெடுங்கடல் தூர்ப்பக் காண்டியால்.

புரை உறு - *குற்றம்பொருந்திய;* ***புண் தொழில் அரக்கர் -*** *அற்பத் தொழிலை உடைய அரக்கர்களின்;* ***புண் பொழி -*** *புண்கள்கொட்டுகின்ற;* ***திரை உறு -*** *அலைகள் பொருந்திய;* ***குருதியாறு ஈர்ப்ப -*** *இரத்த நதிகள் இழுப்பதால்;* ***செல்வன -*** *செல்பவையான;* ***வரை உறு -*** *மலை போன்ற;* ***பிணப் பெரும் பிறக்கம் -*** *பிணங்களின் பெரிய குவியல்;* ***மண்டின -*** *நெருங்கின வாய்;* ***கரைஉறு -*** *கரைகளைப் பெற்றுள்ள;* ***நெடுங்கடல் -*** *பெரிய கடலை;* ***தூர்ப்ப -*** *தூர்த்தலை;* ***காண்டி -*** *காண்பாயாக.*

ஆல் - அசை. புரை- குற்றம். தூர்த்தல் - பள்ளத்தை மேடாக்குதல். இதனால் கொடுங்கோலரின் கதி, உயர்பு நவிற்சியால் பேசப் பட்டது. இராம காதையின் அடிப்படையே பொல்லாரின் வீழ்ச்சியே. ***(58)***

5403. 'வினையுடைஅரக்கர் ஆம் இருந்தை வெந்து உக,
சனகி என்று ஒருதழல் நடுவண் தங்கலான்,
அனகன் கை அம்புஎனும் அளவு இல் ஊதையால்,
கனகம் நீடுஇலங்கை நின்று உருகக் காண்டியால்.

வினையுடை - *தீத்தொழில்களை உரிமையாகப் பெற்ற;* ***அரக்கர் ஆம் இருந்தை -*** *அரக்கர்களாகிய கரியானது;* ***வெந்து உக -*** *எரிந்து சாம்பலாய்ச்சிதறும்படி;* ***சனகி என்று-*** *சீதை என்று சிறப்பிக்கப்படும்;* ***ஒரு தழல் -*** *ஒப்பற்ற நெருப்பு;* ***நடுவண் தங்கலால் -*** *(அதன் நடுவில்) இருத்தலினாலே;* ***அனகன் கை அம்பு எனும் -*** *இராமபிரானின் கைகள் ஏவும் அம்பு என்னும்;* ***அளவில் ஊதையால் -*** *அளவற்ற பெருங்காற்றால்;* ***நீடு -*** *பெரிய;* ***கனகஇலங்கை -*** *பொன் மயமான இலங்கை மாநகர்;* ***நின்று உருக -*** *நிலைத்துஉருகுவதை;* ***காண்டி -*** *காண்பாயாக. வினை என்றதுதீவினையே. அரக்கர்கள் கரி, சீதை, நெருப்பு, இராமபிரானின் அம்பு காற்று, இலங்கை பொன், கரியின் நடுவில் உள்ள நெருப்பு. காற்றால் மூண்டு எரியப் பொன் உருகும். கருநிறம் உடைமையால் அரக்கரைக் கரியாகவும், சிவந்த ஒளியாலும் தூய்மையாலும் தனது நிலையால் கொடியவரை எரித்தழிக்கும் தன்மையாலும் சீதையைத் தழலாகவும்*

விரைந்து வரும் தன்மையாலும் பிராட்டியின் கற்பாகிய தழலுக்கு மேன்மை விளைவித்தலாலும் அம்பைக் காற்றாகவும் பொன்மயமான இலங்கையைப் பொன்னாகவும் உருவகப்படுத்தினார் (வை.மு.கோ. விளக்கம்) ***(59)***

5404. 'தாக்கு இகல் இராவணன் தலையில் தாவின,
பாக்கியம் அனையநின் பழிப்பு இல் மேனியை
நோக்கிய கண்களை, நுதி கொள் மூக்கினால்,
காக்கைகள்கவர்ந்து கொண்டு, உண்ணக்
காண்டியால்.

(பிராட்டியே)

காக்கைகள் - *காகங்கள்;* ***தாக்கு இகல் -*** *பகைவர்கள் மோதும் போரிலே (விழுந்த);* ***இராவணன் தலையில் -*** *இராவணனுடைய தலைகளில்;* ***தாவின -*** *தாவியமர்ந்து கொண்டு;* ***பாக்கியம் அனையன -*** *நல்வினைப் பயன் போலும்;* ***நின் -*** *உன்னுடைய;* ***பழிப்பு இல் மேனியை -*** *பழிப்பற்ற திருமேனியை;* ***நோக்கிய கண்களை -*** *பார்த்த கண்களை;* ***நுதி கொள் மூக்கினால் -*** *கூர்மை கொண்ட அலகுகளால்;* ***கவர்ந்து கொண்டு -*** *கொத்தி எடுத்துக் கொண்டு;* ***உண்ண -*** *உண்ணுதலை;* ***காண்டி -*** *பார்ப்பாயாக.*

தாக்கு இகல் -என்பதை இராவணனுக்கு அடைமொழி ஆக்கினும் அமையும். காக்கைகள், கண்களை உண்ணக் காணுதி. பாக்கியம் - நல்வினைப் பயன். பிராட்டி, 'கண்ட வாளரக்கன் விழி காகங்கள் உண்ட போதன்றி யான் உளென் ஆவெனோ (கம்ப. 5359) என்று கூறியதைக் கருத்திற் கொண்டு திருவடி பேசிய நுட்பம் அறிக. உலகின் துன்பம் கண்டு, மகிழ்ந்த கொடுங்கோலனின் கண்களை உண்டு காகம் மகிழும் காலம் வரப் போகிறது. இது தீயவர்களுக்கு விடுத்த எச்சரிக்கை. நல்லவர்கள், தீயவர் வீழ்ச்சியில் மகிழ்வர். பிறர் துயர்ப்படுவர். உலகியல் கண்டு தெளிக. கொடுங்கோல் அழிவில் மகிழாதவர்கள் யாவரே எனினும் அவர் தீயவரே. அனுமன் நல்லோன் ஆதலின் கொடியவர் வீழ்ச்சியை விவரித்து மகிழ்ந்தான். ***(60)***

5405. 'மேல் உறஇராவணற்கு அழிந்து வெள்கிய
நீல் உறு திசைக்கரி திரிந்து நிற்பன
ஆல் உற அனையவன்தலையை வவ்வி, வில்
கால் உறு கணைதடிந்து, இடுவ காண்டியால்.

மேல் - *முற்காலத்தில்;* ***இராவணற்கு -*** *இராவணனுக்கு;* ***உற அழிந்து -*** *நன்றாகத் தோற்று;* ***வெள்கிய -*** *நாணமுற்றனவும்;* ***திரிந்து நிற்பன -*** *நிலைகுலைந்து நிற்பனவும் (ஆகிய);* ***நீல் உறு திசைக்கரி -*** *நீலநிறமுடைய திக்கு யானைகள்;* ***ஆல்உற -*** *மகிழ்ச்சியடையும்படி;* ***வில்கால்உறுகணை -*** *இராமபிரானுடைய வில்லிலிருந்து காலாக உறுகின்ற அம்புகள்;* ***அனையவன் தலையை -*** *அந்த இராவணனின் தலைகளை;* ***தடிந்து வவ்லி -*** *களைந்து கைப்பற்றி;* ***இடுவ -*** *போடுவதை;* ***காண்டி -*** *பார்ப்பாயாக.*

ஆல் - அசை.தோற்ற யானைகளின் பாதத்தில் வென்ற இராவணனின் தலை விழும் என்றதுசெருக்கின் முடிவு இப்படித்தான் அமையும் என்று குறிப்பித்தவாறு.

திசையானைகளுள் வெண்மை முதலிய பிறநிறம் உடையனவும் உளவேனும் பெரும்பான்மை பற்றி நீல் உறுதிசைக் கரி என்றார் (அண்ணாமலை - பதி) இடுவ, தொழிற்பெயர்த்திரிபு. இடுதல் என்பதே பொருள். பிறவாறு கூறி இடர்ப்பட வேண்டா. தொழிற் பெயர் எச்சமாய் தோன்றல் மரபே (உரைச்சூத்திரம்)
(61)

5406. 'நீர்த்துஎழு கணை மழை வழங்க, நீல வான்
வேர்த்தது என்றுஇடை இடை வீசும் தூசுபோல்,
போர்த்து எழுபொலங் கொடி இலங்கை, பூழியோடு
ஆர்த்து எழு கழுதுஇரைத்து ஆடக் காண்டியால்.

***நீர்த்துஎழும் கணை** - தன்மை உடையதாய் எழும் அம்புகளாகிய; **மழை வழங்க** - மழையைப் பொழிய (அதை); **நீலவான்** - நீலநிறமுடைய ஆகாயத்துக்கு; **வேர்த்தது என்று** - வியர்வை உண்டாயிற்று என்று; **இடை இடை** - இடை இடையே; **வீசும் தூசு போல்** - வீசுகின்ற ஆடையைப் போல; **போர்த்து எழு** - நெருங்கி எழுந்துள்ள; **பொலங்கொடி இலங்கை** - அழகிய கொடியைப் பெற்ற இலங்கையில்; **பூழியோடு** - புழுதியுடனே; **ஆர்த்து எழு கழுது** - ஆரவாரித்து எழுகின்ற பேய்களை; **இரைத்து** - கொக்கரித்து; **ஆட** - ஆடுவதை; **காண்டி** - பார்ப்பாயாக.*

ஆல் - அசை. பூழி- புழுதி. தூசு - ஆடை. மேக மண்டலம் வரை உள்ள கொடி என்க. கொடியாடிய இலங்கையில் பேயாடும் நிலை வரப் போகிறது. என்றதால் இலங்கையின் அழிவு பேசப்படுகிறது என்க. ***(62)***

5407. 'நீல் நிறஅரக்கர்தம் குருதி நீத்தம் நீர்
வேலை மிக்கு,ஆற்றொடு மீள, வேலை சூழ்
ஞாலம் முற்றுறுகடையுகத்து நச்சு அறாக்
காலனும்,வெறுத்து, உயிர் காலக் காண்டியால்.

***நீல்நிறம்** - நீலநிறத்தைப் பெற்ற; **அரக்கர் தம்** - அரக்கர்களின்; **குருதி நீத்தம்** - இரத்த வெள்ளம்; **நீர் வேலை மிக்கு**- நீரை உடைய கடலினும்மிகுந்து (அதனால்) அது; **ஆற்றொடு மீள** - ஆற்றுடன் திரும்ப (அதுபோல); **வேலை சூழ்** - கடலால் சூழப்பெற்ற; **ஞாலம் முற்றுறு** - உலகம் முடிவடையும்; **கடையுகத்து** - யுகத்தின் முடிவிலே (அனைத்தையும் உண்டு); **நச்சு அறாக் காலனும்** - கொலைவிடத்தன்மை நீங்காத யமனும்; **வெறுத்து** - (அரக்கரை உண்டு) தெவிட்டிப் போய்; **உயிர்கால** - உண்ட உயிர்களைக் கக்குதலைக்; **காண்டி** - காண்பாயாக.*

கடலில் இரத்தவெள்ளம் அதிகரித்தது. அது ஆற்றுவழியாகத் திரும்பிற்று. அதுபோல் காலன் தெவிட்டியதால் உயிர்களைக் கக்கினான் என்க. கடல் ஆற்றின் வழியே இரத்தத்தை வெளியே தள்ளிற்று; யமன் வாய் வழியே உயிரைக் கக்கினான். உயிர்கால - பெருமூச்சுவிட. அதிகம் உண்டமையால் எமன் பெருமூச்சு விட்டான் என்பாரும் உளர். காலன் - யமனின் ஏவல் செய்வோன் என்பாரும் உளர். காலன் கூற்றத்திற்கு ஏவல் செய்பவனும் ஆம் என்று இனியர் வரைந்தார். (சீவக 1477) ஞான வாசிட்டம், காலன் எவற்றிற்கும் அடங்காதவன் என்று பேசும். நச்சு - விடம்.
(63)

***5408. ‘அணங்கு இள மகளிரொடு அரக்கர் ஆடுறும்
மணம் கிளர்கற்பகச் சோலை வாவிவாய்,
பிணங்குறு வால்முறை பிடித்து, மாலைய
கணம் கொடுகுரக்குஇனம் குளிப்பக் காண்டியால்.***

இளம் - இளம்பருவமுடைய; **அணங்கு மகளிரொடு -** தெய்வ மகளிர் போலும் பெண்களுடன்; **அரக்கர் ஆடுறும் -** அரக்கர்கள் நீராடும்; **மணம் கிளர் -** வாசனை மிகுந்த; **கற்பகச் சோலை -** கற்பகம் அமைக்கப் பெற்ற; **வாவிவாய் -** பொய்கையின் கண்ணே; **குரங்கு இனம் -** குரங்குக் கூட்டம்; **பிணங்குறு வால் -** மாறுபட்டு வளைந்துள்ள வாலை; **முறைபிடித்து -** வரிசையாகப் பற்றிக்கொண்டு; **மாலைய -** வரிசைகளை உடையதாய்; **கணங்கொடு -** கூட்டத்தைச் சேர்த்துக் கொண்டு; **குளிப்ப -** நீராடுதலை; **காண்டி -** காண்பாயாக.

ஆல் - அசை.அரக்கர்கள் நீராடிய பொய்கையில் குரங்குகள் நீராடும் என்க. அரக்கர் ஆடுறும் கற்பகச் சோலை - வாவி. இதுவே தழாத் தொடர். ஆடுறும் என்னும் எச்சம் சோலையைத் தழுவாமல் வாவியைத் தழுவிற்று. குடர் முறை முறை பிடித்து - கழுதினம் ஆடக் காண்டி என்று பாடம் கொண்டு, அரக்கர்களின் குடலைப் பிடித்தபடிபேய்கள் நீராடுவதைப்பார் என்று உரை கூறப் பெற்றது. பேய்கள் போர்க்களத்தில் ஆடுவதாகப் பேசப்படுவதே பெருவழக்கு. ***(64)***

***5409. ‘செப்புறல் என் பல ? தெய்வ வாளிகள்,
இப் புறத்துஅரக்கரை முருக்கி ஏகின,
முப் புறத்து உலகையும் முடிக்க மூட்டலால்,
அப் புறத்துஅரக்கரும் அவியக் காண்டியால்.***

பல செப்புறல் - பலவற்றைக் கூறுவதால்; **என் -** என்ன பயன் விளையும்; **தெய்வ வாளிகள் -** (இராமபிரானின்) கடவுள் தன்மை பெற்ற அம்புகள்; **இப்புறத்து -** இந்த உலகில் உள்ள; **அரக்கரை முருக்கி -** அரக்கர்களை அழித்து; **ஏகின -** அப்பாலும் போய்; **புறத்து -** வெளியில் உள்ள; **முவ்வுலகையும் -** மூன்று உலகங்களையும்; **முடிக்க -** தாக்குவதாலே; **அப்புறத்து அரக்கரும் -** அந்தப் பக்கத்தில் உள்ள அரக்கர்களும்; **அவிய -** அழிவதை; **காண்டி -** பார்ப்பாயாக.

இராமபிரானின்அம்புகள் இந்த உலக அரக்கர்களைக் கொன்று அப்பாலும் போய் முட்டுவதால் அப்பக்கத்தில் உள்ள அரக்கர்களும் அழிவதைப் பார்ப்பாயாக. தெய்வ வாளி - என்பதற்கு விதிபோலும் அம்பு என்றும் பொருள் கூறலாம். தெய்வ வாளி ஆகையால் தீயவர் உள்ள இடத்தை அறிந்து அவர்களைத் தண்டித்தன. முட்டல் - தாக்குதல். ஏகின என்னும் முற்று வினை எச்சப் பொருளில் வந்தது. ஆல் - அசை. ***(65)***

***5410. ‘ஈண்டு, ஒரு திங்கள், இவ் இடரின் வைகுதல்
வேண்டுவது அன்று;யான், விரைவின் வீரனைக்
காண்டலே குறை;பினும் காலம் வேண்டுமோ ?
ஆண்தகை இனிஒருபொழுதும் ஆற்றுமோ ?***

(தாயே)

நீ - நீ; **ஈண்டு -** இந்த இலங்கையில்; **ஒரு திங்கள் -** ஒரு மாதம்; **இடரின் -** துன்பத்திலே; **வைகுதல் வேண்டுவது அன்று -** தங்கியிருக்க வேண்டாம்; **யான் -** நான்; **விரைவின் -** வேகமாக; **வீரனைக் காண்டலே -** இராமபிரானைப் பார்ப்பதுதான்; **குறை -** எஞ்சியுள்ள செயல்; **பி(ன்)னும் -** கண்ட பிறகும்; **காலம் வேண்டுமோ -** இங்கு வர நல்லகாலம் பார்ப்பானோ?; **ஆண்டகை -** ஆடவருள்சிறந்த பெருமான்; **இனி -** இனிமேல்; **ஒரு பொழுதும் -** ஒரு கண நேரமும்; **ஆற்றுமோ -** பொறுத்திருப்பானோ (பொறான்);

கேட்காததே குறை. கேட்டால் யாவும் வழங்குவான் என்று நாட்டுப்புறத்தில் பேசப்படுவதைக் கேள்விப்படாதவர் யாவர். அங்குள்ள குறை இங்கு நினைக்கவும். குறை - எஞ்சியிருப்பது. காலம் வேண்டுதல் - நல்ல காலத்தை அவாவிச் சும்மா இருத்தல். வள்ளுவர் காலம் கருதி இருத்தல் என்பர். இராமன், பிராட்டி நிலை கேள்வியுற்றதும் விரைந்து வருவான்; காலம் பாரான் என்று அனுமன் குறித்தனன். காலத் தாழ்ச்சியை மக்கள் 'மேஷ ரிஷபம்' பார்த்தல் என்பர் ஆண்டகை - ஆடவருள் தகுதி வாய்ந்தவன். வடநூலார் புருஷோத்தமன் என்பர். நம்பி என்பதும் அது. ***(66)***

5411. ' "ஆவி உண்டு" என்னும் ஈது உண்டு; உன் ஆர் உயிர்ச்
சேவகன் திருஉருத் தீண்ட, தீய்ந்திலாப்
பூ இலை; தளிர்இலை; பொரிந்து வெந்திலாக்
கா இலை; கொடிஇலை; -நெடிய கான் எலாம்.

(இராமபிரானுக்கு)

ஆவி உண்டு - உயிர்உள்ளது; **என்னும் -** என்று கூறப்படும்; **ஈது உண்டு -** இந்த வார்த்தைதான் உள்ளது; **நெடிய கான் எலாம் -** பெரிய காடு முழுவதிலும்; **உன் -** உன்னுடைய; **ஆருயிர்ச் சேவகன் -** அரிய உயிர் போலும் இராமபிரானின்; **திருவுறு தீண்ட -** திருமேனியைத் தொடுவதனால்; **தீய்ந்திலா -** கரிந்து போகாத; **பூ இலை -** பூக்கள் கிடையாது; **தளிர் இலை -** இலைகள் கிடையாது; **பொரிந்து -** (புறணிகள்) வெடிப்புற்று; **வெந்திலா -** வெந்து போகாத; **கா இலை -** சோலைகள் கிடையாது; **கொடிஇலை -** கொடிகள் கிடையாது. ஆன்ம நாயகன்என்பது ஆருயிர்ச் சேவகன் என்று பேசப்பட்டது. பொரிதல், மரப்பகுதியில் புறணி வெடித்து நிலைமாறுதல். மரங்களின் அடிப்பகுதி. சில்லு சில்லாய் வெடித்திருப்பதை எங்கும் காணலாம். மரங்கள் இயல்பாகப் பொரிந்திருப்பது அதன் வளர்ச்சியைக் காட்டும். அது 'பெரியாரை' என்று பேசப்படும். இங்கு வெப்பத்தால் உண்டான பொரிதல் பேசப்படுகிறது. பிரிவாற்றாமையால் உண்டாம் வெப்பம் பேசப் பெற்றது. இராமபிரானின் மேனி வெப்பத்தால் அவன் குளித்த குளங்கள் வற்றின என்று வான்மீகம் பேசும். ஆவி உண்டு இல்லை என்று இருக்கும் ஆண் தொழில் என்னும் பாடம் (25) நன்று. ***(67)***

5412. 'சோகம்வந்து உறுவது, தெளிவு தோய்ந்து அன்றோ?

மேகம் வந்துஇடித்து உரும்ஏறு வீழ்கினும்,
ஆகமும் புயங்களும்அழுந்த, ஐந் தலை
நாகம் வந்துஅடர்ப்பினும், உணர்வு நாறுமோ ?

(இராமபிரானுக்கு)

சோகம் வந்துஉறுவது - உள்ளம் சோர்வு அடைவது; **தெளிவு தோய்ந்து அன்றோ** - அது தெளிவை அடைந்தால் அல்லவா; **மேகம்** - மேகமானது; **வந்து** - அணுகி; **இடித்து** - இடியிடித்து; **உரும் ஏறு** - பேரிடியை; **வீழ்க்கினும்** - வீழச் செய்தாலும்; **ஆகமும் புயங்களும்** - உடம்பும் தோள்களும்; **அழுந்த** - வாட்டம் அடைய; **ஐந்தலை நாகம்** - ஐந்து தலையைப் பெற்ற நாகம்; **வந்து** - அணுகி; **அடர்ப்பினும்** - தாக்கினாலும்; **உணர்வு நாறுமோ** - (பெருமானுக்கு) உணர்ச்சி உண்டாகுமா.

பெருமான், தன்நினைவற்றுக்கிடப்பதால் சோகம் வருத்தாது என்க. இடிக்கும் நஞ்சுக்கும் எட்டாத நிலையில் பெருமான் உள்ளான். பெருமான் ஒரு நாளாகிலும் தெளிந்திருந்தால் அல்லவா சோகத்தை அறியப் போகிறான் என்பது பழைய உரை (அடை - பதி) மேகம் வந்து உரும் ஏறு வீழினும் என்னும் பாடத்திற்கு மேகத்திலிருந்து வெளிப்பட்டு இடி வீழ்ந்தாலும் என்று பொருள் கொள்ள வேண்டும். உரும் ஏறு எழுவாய். வீழ்க்கினும் என்னும் பாடத்திற்கு மேகம் எழுவாய். நாறுதல் - தோன்றுதல். அறங்கள் நாறும் மேனியார் (வாலிவதை.3) ***(68)***

5413. **'மத்து உறுதயிர் என வந்து சென்று, இடை**
தத்துறும்உயிரொடு புலன்கள் தள்ளுறும்
பித்து, நின்பிரிவினில் பிறந்த வேதனை,
எத்தனை உள ?அவை எண்ணும் ஈட்டவோ ?

மத்து உறுதயிர்என - மத்தால் கடையப்படும்தயிர்போல; **வந்து** - உடலுக்குள் வந்தும்; **சென்று** - வெளியே சென்றும்; **இடை** - (ஆசைக்கும் கவலைக்கும்) நடுவில்; **தத்துறும்** - தடுமாற்றம் அடையும்; **உயிரொடு** - உயிருடனே; **புலன்கள் தள்ளுறும்** - ஐந்து புலன்களையும் வீழ்த்துகின்ற; **பித்து** - பித்தநிலையும்; **நின் பிரிவினில் பிறந்த** - நின் பிரிவாலேதோன்றிய; **வேதனை** - வேதனையும்; **எத்தனை உள** - எவ்வளவு இருக்கின்றன; **அவைஎண்ணும் ஈட்டவோ** - அவ்வேதனைகள் அளவிடக்கூடிய தன்மையுடையனவோ.

பித்து -பற்றின் மிகுதியால் உண்டாகும் உன்மத்த நிலை. கடையும் போது தயிர்படும் கலக்கத்தைக் கவிஞர்கள் பலபடியாகப் பேசுவர். மதிக்க அலைப்புண்ட வெண் தயிர் போல மறுகுறும் என் மதிக் கவலை என்பர் பிள்ளைப் பெருமாள். உயிரையும், புலன்களையும் வீழ்த்துகின்ற பித்து என்றதால் பெருமானின் காதல் வரம்பு புலனாகிறது. ஈடு - தன்மை. எண்ணுதல் - அளவிடுதல். ***(69)***

5414. **' "இந் நிலை உடையவன் தரிக்கும்" என்றியேல்,**
மெய்ந் நிலைஉணர்ந்துழி விடை தந்தீதியேல்,
பொய்ந் நிலைகாண்டியால்; புகன்ற யாவும், உன்
கைந் நிலைநெல்லியங்கனியின் காட்டுகேன்.

(அம்மையே)

மெய்ந்நிலை- *(என்னுடைய சொல்லின்) உண்மைத் தன்மையை;* **உணர்ந்துழி** *(உம்) - உணர்ந்த இடத்தும்;* **இந்நிலை உடையவன் -** *இந்த நிலைமையில் இருக்கும் இராமபிரான்;* **தரிக்கும் என்றியேல் -** *பொறுத்திருப்பான் என்பாயானால்;* **விடை தந்து -** *(அடியேனுக்கு) விடை கொடுத்து;* **ஈதியேல் -** *அடையாளப் பொருளைத் தருவாயே ஆனால்;* **புகன்ற யாவும் -** *என்னால் கூறப்பட்டவை யாவற்றையும்;* **கைநிலை -** *கையின்கண்ணே உள்ள;* **நெல்லிகனியில் -** *நெல்லிக் கனியைப் போல;* **காட்டுகேன் -** *நிரூபித்துக் காண்பிப்பேன் (அப்போது);* **பொய்நிலை -** *தரிக்கும் என்றது பொய்யான தன்மையை;* **காண்டி -** *பார்ப்பாய்.*

உணர்ந்துழியும்என்பதில் உள்ள உம்மை தொகையாக உள்ளது. விடைதந்து அடையாளப் பொருள் வழங்க வேண்டும் என்பது அனுமன் வேண்டுகோள்.
(70)

***5415. ‘தீர்த்தனும், கவிக் குலத்து இறையும், தேவி ! நின்
வார்த்தை கேட்டுஉவப்பதன் முன்னர், மாக் கடல்
தூர்த்தன,இலங்கையைச் சூழ்ந்து, மாக் குரங்கு
ஆர்த்தது கேட்டு,உவந்து இருத்தி, அன்னை ! நீ.***

தேவி - *தெய்வத்தன்மையுடையவளே;* **அன்னை -** *தாயே !;* **நீ -** *நீ;* **தீர்த்தனும் -** *தூய்மையுடைய இராமபிரானும்;* **கவிக்குலத்துஇறையும் -** *குரங்குகளின்தலைவனான சுக்கிரீவனும்;* **நின் வார்த்தை கேட்டு -** *உன்னுடைய சொற்களைக் கேட்டு;* **உவப்பதன் முன்னர் -** *மகிழ்ச்சியடைவதற்கு முன்பே;* **மாக்குரங்கு -** *பெரிய குரங்குக் கூட்டம்;* **மாக்கடல் தூர்த்தன -** *கரிய கடலை மேடு பண்ணி (அதன் வழியே வந்து);* **இலங்கையைச் சூழ்ந்து -** *இலங்கையை முற்றுகை இட்டு;* **ஆர்த்தது -** *ஆரவாரிப்பதை;* **கேட்டு -** *செவியில் ஏற்று;* **உவந்து இருத்தி -** *மகிழ்ச்சியுடன் இருப்பாயாக.*

இராமன் உன்மொழி கேட்டு மகிழ்வதன் முன் நீ, குரங்குகளின் ஆரவாரம் கேட்டு மகிழ்க. தீர்த்தன் - திருமால். இங்கு அச் சொல் இராமபிரானைக் குறிக்கிறது. தீர்த்தன் என்று அறிந்ததோ (திருவவதாரம் 114) இறை - அரசன். மன்னவன் மக்கட்கு இறை (திருக்குறள்) ஆர்த்தது - தொழிற் பெயர் மாக்கடல் கருங்கடல். பெருங்கடல் என்றும் கொள்ளலாம். ஆழ்கடல் என்பதே பலபிரதிகளில் காண்கின்றது. இப்பாடலை விரைவு நவிற்சியணி என்று கூறி அலங்கார சாத்திரத்தை விரிவுபடுத்தலாம். ***(71)***

***5416. ‘எண்ணஅரும் பெரும் படை, நாளை, இந் நகர்
நண்ணிய பொழுது,அதன் நடுவண், நங்கை ! நீ,
விண் உறுகலுழன்மேல் விளங்கும் விண்டுவின்,
கண்ணனை என்நெடும் வெரிநில் காண்டியால்.***

நங்கை - *அம்மையே !* **எண்ண அரும் பெரும் படை -** *கணக்கிட முடியாத பெருஞ்சேனை;* **நாளை -** *நாளைய தினத்தில்;* **இந்நகர் நண்ணிய பொழுது -** *இந்த நகரையடைந்த போது;* **அதன் நடுவண் -** *அந்தச் சேனையின் நடுவில்;* **விண் உறு கலுழன் மேல் -** *விண்ணிலே பறக்கும் கருடன் மேலே;* **விளங்கும் -** *பொலிவு பெறுகின்ற;* **விண்டுவின்**

- திருமாலைப் போல; **கண்ணனை -** இராம பிரானை; **என் -** என்னுடைய; **நெடும் வெரிநில் -** பெரிய தோள்களில்; **நீ காண்டி -** நீ பார்ப்பாயாக.

எண்ணுதல் -கணக்கிடுதல். கருதுதல் என்றும் கூறலாம். கலுழன் - கருடன். கண்ணன் - திருமால். இங்கே இராமபிரானைக் குறிக்கிறது. கவிச்சக்கரவர்த்தி பல இடங்களில் இராமபிரானைக் கண்ணன் என்று குறிப்பார். 'கண்ணனைக் கண்ணில் நோக்கி கனிந்தனன்' (கம்ப. 1965) கண்ணன் - என்பது பாகதச் சொல் என்பர் பேராசிரியர்.(கருங்கண்ணனை -கோவையார்) இதை வடமொழித் திரிபு என்று கூறுவது பிழை. காண்டி - ஆல் ஆல் -அசை. *(72)*

**5417. 'அங்கதன்தோள்மிசை, இளவல், அம் மலை
பொங்குவெங்கதிர் எனப் பொலிய, போர்ப் படை
இங்கு வந்துஇறுக்கும்; நீ இடரும் ஐயமும்
சங்கையும்நீங்குதி; தனிமை நீங்குவாய்.**

இளவல் - இளைய பெருமாள்; **அங்கதன் தோள்மிசை -** அங்கதன் தோளின் மேலே; **அம்மலை -** அந்த உதயமலையில்; **பொங்கும் -** கிளர்ந்து எழுகின்ற; **வெங்கதிர் எனப் பொலிய -** வெம்மையான சூரியனைப் போல விளங்கித்தோன்ற; **போர்ப்படை -** போர் செய்யும் வானரப்படை; **இங்கு வந்து -** இந்த இலங்கைக்குள் வந்து; **இறுக்கும் -** தங்கும்; **நீ -** நீ; **இடரும் -** துன்பத்திலிருந்தும்; **சங்கையும் -** அச்சத்திலிருந்தும்; **நீங்குதி -** நீங்குவாயாக.(இனிமேல்); **தனிமை நீங்குவாய் -** தனித்திருப்பதிலிருந்தும் நீங்குவாய்.

இளைய பெருமான்செந்நிறம் உடையவன். ஆகையால், அவன் பொங்கு வெங்கதிர் என்று கூறப் பெற்றான். சங்கை என்னும் சொல் அச்சப் பொருள் தந்தது. சென்னை அகராதி உடன்படும். 'நிருதர் என்னும் சங்கையும் இல்லாவண்ணம் என்று நாகபாசப் படலம் கூறும். (கம்ப. 8052) *(73)*

**5418. 'குரா வரும் குழலி ! நீ குறித்த நாளினே,
விராவு அரு நெடுஞ்சிறை மீட்கிலான்எனின்,
பரா வரும்பழியொடும் பாவம் பற்றுதற்கு,
இராவணன் அவன்;இவன் இராமன்' என்றனன்.**

குராவரும் குழலி - குரவ மலர்அணிந்த கூந்தலுடைய அம்மையே !; **நீ குறித்த நாளில் -** நீ குறிப்பிட்டுக் கூறிய நாட்களுக்குள்; **விராவு அரு -** எவரும் அணுக முடியாத; **நெடுஞ்சிறை -** பெரிய சிறையிலிருந்து; **மீட்கிலான் எனில் -** (இராமபிரான்) உன்னை மீட்காமல் போனால்; **பரா வரும் -** பரவி வருகின்ற; **பழியொடு பாவம் -** பழியும் பாவமும்; **பற்றுதற்கு -** பிடிப்பதற்கு; **அவன் -** அந்த இராமபிரான்; **இராவணன் -** இராவணன் ஆவான்; **இவன் -** இந்த இராவணன்; **இராமன் -** இராமன் ஆவான்; **என்றனன் -** என்று (அனுமன்) கூறினான். குரா - குரவம்(ஒருவகை மரம்) உன்னை மீட்காவிடில் இராவணனைச் சார வேண்டிய பாவம் இராமனைப் பற்றும் என்றனன். மேலே. 39 ஆம் பாடலின் (தோன்றா எழுவாயாக இருந்த) அனுமன் என்றனன் என்னும் பயனிலை கொண்டது. *(74)*

சீதை கூறியஅடையாளச் சொற்கள்

கலித்துறை

5419. **ஆக இம்மொழி ஆசு இல கேட்டு, அறிவுற்றாள்;**
ஓகை கொண்டுகளிக்கும் மனத்தள், உயர்ந்தாள்;
'போகை நன்றுஇவன்' என்பது, புந்தியின்
வைத்தாள்;
தோகையும், சிலவாசகம் இன்னன சொன்னாள்;

ஆக - இவ்வாறாக; **ஆசுஇல** - குற்றம் இல்லாத; **இம்மொழி கேட்டு** - (அனுமன் கூறிய) இந்த மொழியைக் கேட்டு; **தோகையும்** - சீதா பிராட்டியும்; **அறிவுற்றாள்** - அறிவில் தெளிவுபெற்று (அதனால்); **ஓகை கொண்டு** - அன்புற்று; **தளிக்கும் மனத்தள்** - மகிழ்ச்சி பெற்ற உள்ளமுடையவளாய்; **உயர்ந்தாள்** - சிறப்புப் பெற்று; **இவன்** - இந்த அனுமன்; **போகை நன்று** - (இராமபிரான்பால்) செல்வது சிறந்தது; **என்பது** - என்னும் எண்ணத்தை; **புந்தியில் வைத்தாள்** - அறிவில் நிலை நிறுத்தி; **இன்னன** - இப்படிப்பட்ட; **சிலவாசகம்** - சில மொழிகளை; **சொன்னாள்** - கூறினாள்.

உவகை என்பது ஓகைஎன்று மருவிற்று. உவகை - அன்பு. அச்சமும் உவகையும் .... நிமித்தமும் என்னும் புறத்திணைப் பகுதிக்கு (36) நச்சர் வழங்கிய உரை காண்க. அவர் உவகை - அன்பு என்று வரைந்தார். தோகையும் என்பதில் உள்ள 'உம்' அசை. இக்கலித்துறை மா - விளம் - விளம் - விளம் - மா என்னும் சீர்களைப் பெற்று வரும். இத்தகு பாடல்கள் இந்நூலில் 1223 உள்ளன. **(75)**

5420. **'சேறி, ஐய! விரைந்தனை; தீயவை எல்லாம்**
வேறி; யான் இனிஒன்றும் விளம்பலென்; மேலோய் !
கூறுகின்றன, முன்குறி உற்றன, கோமாற்கு
ஏறும்' என்று,இவை சொல்லினள் இன்சொல்
இசைப்பாள்;

இன்சொல்இசைப்பாள் - இனிய சொற்களைப் பேசும் பிராட்டி; (அனுமனை நோக்கி) **ஐய !** - தந்தையே; **மேலோய்** - மேலானவனே !; **விரைந்தனை சேறி** - விரைந்து செல்வாயாக; **தீயவை எல்லாம்** - எல்லாவிதமான தீமைகளையும்; **வேறி** - வெல்வாயாக; **யான்** - நான், **இனி-** இப்போது; **ஒன்றும் விளம்பலென்** - ஒன்றையும் கூற மாட்டேன்; **கூறுகின்றன** - இப்போது என்னாற் கூறப்படுபவை; **முன் உற்றன குறி** - முன்பு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் (இ ஃது); **கோமாற்கு ஏறும்** - இராமபிரான் மனத்திற் பதியும்; **என்று** - என்று; **இவை சொல்லினள்** - இவற்றைக் கூறினாள்.

வெல்தி என்பதுவேறி என்றும் செல்தி என்பது சேறி என்றும் வந்தன. ஏறும் - மனத்தில் பதியும். குறி - அடையாளம். இசைப்பாள் என்பது பிராட்டியைக் குறிக்கிறது. ***(76)***

5421. **'நாகம்ஒன்றிய நல் வரையின்தலை, மேல்நாள்,**
ஆகம் வந்து,எனை, அள் உகிர் வாளின் அளைந்த

காகம் ஒன்றைமுனிந்து, அயல் கல் எழு புல்லால்,
வேக வெம் படைவிட்டது, மெல்ல விரிப்பாய்.

__மேல்நாள் -__ முன்பு ஒருநாள்; __நாகம் ஒன்றிய -__ வானம் அளாவிய; __நல்வரையின் தலை -__ நல்ல சித்திரகூட மலையில்; __வந்து -__ ஓர் பக்கத்தில் வந்து; __எனை -__ என்னுடைய; __ஆகம் -__ உடலை; __அள் உகிர் வாளின் -__ கூரிய நகமாகிய வாளினால்; __அளைந்த -__ கிளறிய; __காகம் ஒன்றை -__ ஒரு காகத்தை; __முனிந்து -__ கோபித்து; __கல் அயல் -__ கல்லின் பக்கத்தில்; __எழு புல்லால் -__ முளைத்த புல்லாலே; __வேக வெம்படை -__ வேகமான கொடிய பிரம்மாத்திரத்தை; __விட்டது -__ ஏவிய செய்தியை; __மெல்ல விரிப்பாய் -__ மெதுவாகக் கூறுவாயாக.

காக்கையின்கொடுஞ்செயலை இராமபிரான் அடையாளமாகக் கூறியதைப் பெரியாழ்வார் பேசினார். அது பிராட்டி கூறியதாக அமைக்கப்பெற்றது.

சித்திரகூடத்து இருப்பச் சிறுகாக்கைமுலைதீண்ட
அத்திரமேகொண்டெறிய அனைத்துலகும் திரிந்தோடி
வித்தகனேஇராமாவோ நின்அபயம் என்றழைப்ப
அத்திரமேஅதன்கண்ணை அறுத்ததுமோர் அடையாளம்.

என்று பெரியாழ்வார்திருமொழி பேசும் (3.10.6) காட்சிப்படலத்தில் (கம்ப. 5096) இந்த நிகழ்ச்சியைப் பிராட்டி நினைந்ததாகப் பேசப்படுகிறது. (77)

5422. ' "என் ஓர் இன் உயிர் மென் கிளிக்கு யார் பெயர் ஈகேன் ?
மன்ன !"என்றலும், "மாசு அறு கேகயன் மாது, என்
அன்னைதன் பெயர்ஆக" என அன்பினொடு, அந் நாள்,
சொன்ன மெய்ம்மொழி சொல்லுதி-மெய்ம்மை தொடர்ந்தோய் !

__மெய்ம்மைதொடர்ந்தோய் -__ உண்மை நெறியில்இயங்கும் அனுமனே; __என் -__ என்னுடைய; __ஓர் இன் உயிர் -__ ஒப்பற்ற இனிய உயிர் போன்ற; __மென்கிளிக்கு -__ மென்மையான கிளிப்பிள்ளைக்கு; __யார் பெயர் ஈகேன் -__ எவருடைய பெயரை இடுவேன்; __மன்ன -__ அரசே!; __என்றலும் -__ என்று யான்கூறியதும் (சீதையே); __மாசு அறு -__ குற்றம் அற்ற; __என் அன்னை -__ என்னுடைய தாயாகிய; __கேகயன் மாது -__ கேகய வேந்தன் புதல்வியாகிய கைகேயியின்; __பெயர் ஆக -__ பெயர் அமைக; __என -__ என்று; __அன்பினொடு -__ அன்பினுடன்; __அந்நாள் -__ அக்காலத்தில் (இராமபிரான்); __சொன்ன மெய்மொழி -__ கூறிய மெய்ம்மையான வார்த்தையை; __சொல்லுதி -__ சொல்வாயாக;

அனுமன் உண்மைபேசுபவன் என்று பிராட்டி கூறியது திருவடியின் சீலத்தை உணர்ந்தமையால் என்க. இராமபிரான் சிற்றன்னை பால் கொண்ட பேரன்பை நினைவு கூர்ந்தாள். ஈகேன் - வழங்குவேன். பெயரிடுதலை ஈதல் என்பது மரபு போலும். 'இராமன் எனப் பெயர் ஈந்தனன்' என்று (கம்ப. 296) பாலகாண்டம் பேசும். பேரறியாத பெரும் பொருளுக்குப் பெயர் வைத்தல் தொண்டரின் உரிமை. (78)

5423. **என்றுஉரைத்து, 'இனிது இத்தனை பேர்**
அடையாளம்;
ஒன்று உணர்த்துவதுஇல்' என எண்ணி
உணர்ந்தாள்,
தன் திருத்துகிலில் பொதிவுற்றது, தானே
வென்றது அச்சுடர், மேலொடு கீழ் உற மெய்யால்,

என்று உரைத்து - என்று கூறி(பிறகு பிராட்டி); **இத்தனை பேர் அடையாளம் -** இவ்வளவு பெரிய அடையாளம்; **இனிது -** இனிமையானது (இனி); **உணர்த்துவது -** கூறக்கூடிய செய்தி; **ஒன்று இல் -** வேறு ஒன்று இல்லை; **என -** என்று; **எண்ணி -** கருதி; **தன் -** தன்னுடைய; **திருத்துகிலில் -** அழகிய சேலையில்; **பொதிவுற்றது -** முடிந்து வைக்கப்பெற்றதும்; **மேலொடு கீழ் -** விண்ணுலகத்திலும் மண்ணுலகத்திலும்; **உற -** நன்றாக; **மெய்யால் -** தன்னுடைய மேனியால்; **தானே -** தான் ஒன்றியாகவே; **அச்சுடர் வென்றது -** அந்தச் சூரியனை வென்றதுமாகிய சூடாமணியை; **உணர்ந்தாள் -** (அனுமன் பால் வழங்க வேண்டும் என்று) அறிந்தாள்.

வாயால் கூறவேண்டிய அடையாளம் போதும். இனி கண்ணால் காண வேண்டிய அடையாளம் வழங்க எண்ணிய பிராட்டி சூடாமணியை அனுமன் பால் வழங்கக் கருதினாள். அனுமன்பால் சூடாமணி வழங்க வேண்டும் என்று அறிந்தாள். உணர்தல் - அறிதல். *(79)*

5424. **வாங்கினாள், தன் மலர்க்கையில்; மன்னனை**
முன்னா,
ஏங்கினாள்; அவ்அனுமனும், 'என்கொல் இது ?'
என்னா,
வீங்கினான்;வியந்தான்; உலகு ஏழும் விழுங்கித்
தூங்கு கார் இருள்முற்றும் இரிந்தது சுற்றும்.

(பிராட்டி)(சூடாமணியை)

தன் - தன்னுடைய; **மலர்க்கையில் -** மலர் போன்ற கைகளில்; **வாங்கினாள் -** எடுத்தாள்; **மன்னனை முன்னா -** இராமபிரானை எண்ணி; **ஏங்கினாள் -** ஏக்கமுற்றாள்; **அனுமனும் -** (அது கண்ட) திருவடியும்; **இது -** பிராட்டியின் கையில் உள்ள இப்பொருள்; **என்கொல் என்னா -** யாதோ என்று; **வீங்கினான் -** உடல் பூரித்தான்; **வியந்தான் -** ஆச்சரியப்பட்டான் (அப்போது) (மணியின் ஒளியால்); **உலகு ஏழும் விழுங்கி -** ஏழு உலகங்களையும் உட் கொண்டு; **தூங்கு -** உறங்குகின்ற; **கார் இருள் முற்றும் -** கரியஇருள் முழுவதும்; **சுற்றும் -** சுற்றுப் புறங்களில்; **இரிந்தது -** ஓடிப்போயிற்று.

மன்னன் என்றதுஇராமபிரானை, இந்தச் சூடாமணி என்னால் மிகவும் போற்றிப் பாதுகாத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. துக்கம் உண்டாகும் போது இதைக் கண்டு உன்னைக் கண்டவள் போல மிகவும் களிக்கின்றேன்' என்று பிராட்டி பேசியதாக வான்மீகம்

பேசும். அதைக் கருத்திற் கொண்ட கவிச்சக்கரவர்த்தி 'மன்னனை முன்னா ஏங்கினாள்' என்றார். மன்னன் என்றது 'சனகன்' என்றும், தசரதன் என்றும் கூறலாம் என்பர். சனகன் சூடாமணி வழங்கியவன்; தசரதன் அந்த மணியைப் போற்றியவன் என்பர். இருள் உறங்குவதாகக் கூறும் மரபு உண்டு போலும். 'நெடுந்தூங்கிருள்' (கம்ப. 9087) தூங்கிருள் வெய்யோற்கு ஒதுங்கிப் புக்கிருந்தான் அன்ன பொழில் (நளவெண்பா. சுயம் 22) தூங்கு இருள், தொங்கும் இருள் என்று உரை கூறப் பெற்றது. தூங்கிருள் - செறிந்த இருள் என்று புறப்பாட்டுரை கூறும். துயில் மடிந்தன்ன தூங்கிருள் - (புறம் 126) இருள் தூங்கு இறுவரை (கலி - குறிஞ்சி7) இருள் தூங்கு சோலை. (கலி- குறிஞ்சி 14) இனியர் 'செறிந்த' என்று உரை வகுத்தார். ***(80)***

5425. 'மஞ்சு அலங்கு ஒளியோனும், இம் மா நகர் வந்தான்,
அஞ்சலன்' என,வெங் கண் அரக்கர் அயிர்த்தார்;
சஞ்சலம் புரிசக்கரவாகமுடன், தாழ்
கஞ்சமும்,மலர்வுற்றன; காந்தின காந்தம்.

மஞ்சு - மேகத்திடையே; **அலங்கு -** அசைந்து செல்லும்; **ஒளியோனும்-** சூரியனும்; **இம் மாநகர் -** இந்த இலங்கைக்கு; **வந்தான் -** வந்துவிட்டானோ (இனி சூரியன்); **அஞ்சலன் -** பயப்படமாட்டான்; **என -** என்றுகூறி; **வெங்கண் அரக்கர் -** கொடிய கண்களைப் பெற்ற அரக்கர்கள்; **அயிர்த்தார் -** ஐயுற்றனர் (அவ்வொளியால்); **சஞ்சலம்புரி -** மனச்சஞ்சலம் பெற்ற; **சக்கர வாகமுடன் -** சக்கரவாகப் பறவையுடன்; **தாழ் -** கூம்பித் தாழ்வுற்ற; **கஞ்சமும் -** தாமரைகளும்; **மலர்வுற்றன -** மலர்ச்சி பெற்றன; **காந்தம் -** சூரிய காந்தக் கற்கள்; **காந்தின -** ஒளியை வெளிப்படுத்தின.

மஞ்சு - மேகம்.மஞ்சு நிகர் குந்தளமின்னே (காவடிச்சிந்து) இராவணனுக்கு அஞ்சிய சூரியன் இலங்கைக்கு வந்து விட்டான் பகைவர்கள் வருவர் என்பது குறிப்பு. சக்கரவாகம், பகலில் பெடையுடன் கூடி மகிழும். சூடாமணி ஒளி பகல்போல ஒளி வீசியது. அதனால் சக்கர வாகம் மலர்ந்தன. இனி, பிராட்டி பெருமானை அடைவாள் என்பது குறிப்பு. சஞ்சலம் - கலக்கம். ***(81)***

426. கூந்தல்மென் மழை கொள் முகில்மேல் எழு கோளின்
வேந்தன் அன்னது,மெல்லியல்தன் திரு மேனி
சேந்தது, அந்தம்இல் சேவகன் சேவடி என்னக்
காந்துகின்றது,காட்டினள்; மாருதி கண்டான்.

கூந்தல் - கூந்தலாகிய; **மென்மழைகொள் -** மெல்லிய மழையைக் கொண்டுள்ள; **முகில்மேல் -** மேகத்தின் உச்சியில்; **எழு -** தோன்றுகின்ற; **கோளின் வேந்தன் அன்னது -** (கோள்களின் அரசனாகிய) சூரியனைப் போன்றிருப்பதும்; **மெல்லியல்தன் -** மெல்லியலாகிய பிராட்டியின்; **திருமேனி -** அழகிய ஒளி வீசும் மேனிபோல; **சேந்தது -** செந்நிறம் பெற்றதும்; **அந்தம் இல் -** முடிவேயில்லாத; **சேவகன் -** இராமபிரானின்; **சேவடி என்ன -** திருவடி போல; **காந்துகினற்து -** ஒளி வீசுவதுமான சூடாமணியை; **காட்டினாள்; மாருதி கண்டான் -** காட்டினாள்; **அனுமன் பார்த்தான்**

கூந்தலைமழையாகவும் அளகத்தை மேகமாகவும் கூறுவது கவிச் சக்கரவர்த்தியின் இயல்பு. மஞ்சு ஒக்கும் அளக ஓதி; மழை ஒக்கும் வடித்த கூந்தல்' என்று சூர்ப்பணகை

பேசுவாள். ஆதலின் கூந்தலாகிய மழை கொண்ட முகில் என்று பேசப்பெற்றது. கூந்தலாகிய முகில், மென் முகில், மழை முகில் என்று கூட்டிப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். மழை கொள் மென்கூந்தல் முகில் என்று கூட்டிப் பொருள் செய்தவரும் உளர். மென்கூந்தல் மழை கொள் முகில்மேல் என்று பிரித்து அளகபாரம் என்கின்ற குளிர்ச்சி கொண்ட கருமேகத்தின் மேல் என்று உரை கூறியவரும் உளர். பிராட்டி செந்நிறம்... ஆதலின் மெல்லியல்மேனி சேந்தது என்று கூறப் பெற்றது. இங்கே உவம உருபு மறைந்துள்ளது. பிராட்டியின் நிறத்திற்கு மாவின் இலை நிறமும் பொன்நிறமும், மணி நிறமும் உவமையாகப் பேசப்பெற்றுள. இவை யாவும் செந்நிறமே. ஈது உணராது குறை கூறிய புலவர்களும் உளர். ***(82)***

5427. 'சூடையின்மணி கண் மணி ஒப்பது, தொல் நாள்
ஆடையின்கண்இருந்தது, பேர் அடையாளம்;
நாடி வந்து எனதுஇன் உயிர் நல்கினை, நல்லோய் !
கோடி' என்றுகொடுத்தனள், மெய்ப் புகழ்
கொண்டாள்.

மெய்ப்புகழ்கொண்டாள் - *உண்மையான புகழைப்பெற்ற பிராட்டி; (அனுமனை நோக்கி)* ***நாடிவந்து -*** *விருப்பத்துடன் வந்து;* ***எனது இன்உயிர் நல்கினை -*** *என்னுடைய இனிய உயிரைவழங்கினாய்;* ***நல்லோய் -*** *சிறந்தவனே (இஃது);* ***சூடையின்மணி -*** *சூடாமணியாகும்;* ***கண்மணி ஒப்பது -*** *என்னுடைய கண்ணின் மணி போன் றது;* ***தொல் நாள் -*** *நீண்ட நாட்களாக;* ***ஆடையின் கண் இருந்தது -*** *என்னுடைய ஆடையில் பொதிந்து வைக்கப் பெற்றது;* ***பேரடையாளம் -*** *பெரிய அடையாளமாகும்;* ***கோடி -*** *(இதனை) கொள்வாயாக;* ***என்று -*** *என்று கூறி (சூடாமணியை;* ***கொடுத்தனள் -*** *(அனுமனிடம்) வழங்கினாள்.*

சூடாமணி என்பதுநடுவே ரத்தினம் பதிந்த வில்லை என்று திரிசிரபுரம் மாகவித்துவான் வி. கோவிந்தப் பிள்ளை வரைந்தார். சூடா என்னும் வடசொல் சூடை என்று வந்தது. உறுசுடர்ச் சூடைக் காசுக்கு அரசினை' என்று பின்பு பேசப் பெறும் (கம்ப. 5473) ***(83)***

சூடாமணி பெற்றஅனுமன் செல்லுதல்.

5428. தொழுதுவாங்கினன்; சுற்றிய தூசினன், முற்றப்
பழுது உறாவகைபந்தனை செய்தனன்; வந்தித்து,
அழுது, மும்மை வலம் கொடு இறைஞ்சினன்;
அன்போடு,
எழுது பாவையும்,ஏத்தினள்; ஏகினன் இப்பால்.

(அனுமன் சூடாமணியை)

தொழுதுவாங்கினன் - *கை கூப்பிப் பெற்று;* ***சுற்றிய தூசினன் -*** *உடுத்திருந்த ஆடையிலே;* ***முற்ற -*** *நன்றாக;* ***பழுது உறா வகை -*** *தவறிப் போகாதபடி;* ***பந்தனை செய்தனன் -*** *முடித்து வைத்துக் கொண்டு (அனுமன்);* ***வந்தித்து -*** *(பிராட்டியை) வணங்கி;* ***அழுது -*** *அழுது;* ***மும்மை வலங்கொடு -*** *மூன்று முறை வலஞ் செய்து;*

***இறைஞ்சினன் -** (பிராட்டியின் திருவடியில்) பணிந்தான்; (அது கண்ட பிராட்டி) **அன்போடு -** அன்புடன்; **எழுது பாவையும் -** எழுதப் பெற்ற பாவை போன்ற பிராட்டியும்; **ஏத்தினள் -** வாழ்த்தினள்; (அனுமன்) **இப்பால் ஏகினன் -** இப்புறம் சென்றனன்.*

சூடாமணி தவறிப்போகாதபடி ஆடையில் முடிந்து வைத்துக் கொண்டான். வந்தித்தல் - வணங்குதல். திருமால் திருவடியே வந்தித்து என் நெஞ்சமே வாழ்த்து (மூன்றாம் திருவந்தாதி 95) இப்பால் ஏகினள் என்று மாற்றுக. இனி மாற்றாது ஏகினன் என்பதை முற்றாக்கிவிட்டு இப்பால் என்பதற்கு இதற்குப் பிறகு என்று எச்சம் ஆக்குவர். அவர்கள் 'சோலை எய்தி இருந்தனன் இராமன். இப்பால்' (கம்ப. 7238) என்னும் சூர்ப்பணகைப் படலத்தை மேற்கோள் காட்டுவர். ***(84)***

பொழில் இறுத்தபடலம்

பிராட்டியிடம்சூடாமணியுடன் விடைபெற்றுக் கொண்ட அனுமன், மேற்கொண்டு செய்த செயல்களைக் கூறுவது இந்தப் பகுதி.

இதனுள், விடைபெற்ற அனுமன் மனநிலை அவன் அசோகவனத்தை அழித்தல், பிராட்டியிருந்த மரம் மட்டும் அழியாது திகழ்தல், வனத்தை அழித்து நின்ற அனுமன் நிலை, அனுமனைக் கண்டு அஞ்சிய அரக்கியர் பிராட்டியை வினாவுதல், பிராட்டியின் பதில், காவலர் இராவணனிடம் சென்று செய்தி கூறுதல், அனுமன் ஆரவாரம் செய்தல் முதலிய செய்திகள் அடங்கியுள்ளன.

அனுமன் மன நிலை

கலிவிருத்தம்

***5429.* நெறிக்கொடு வடக்கு உறும் நினைப்பினில்**
நிமிர்ந்தான்,
பொறிக் குல மலர்ப் பொழிலிடைக் கடிது போவான்,
'சிறித்தொழில் முடித்து அகல்தல் தீது' எனல்,
தெரிந்தான்;
மறித்தும் ஓர்செயற்கு உரிய காரியம் மதித்தான்.

ெ◌◌்நறிக் கொடு - (அனுமன்இனித் தான் செல்ல வேண்டிய) வழியைக் கருதி; **வடக்கு உறும் -** வடக்கு முகமாகச் செல்லும்; **நினைப்பினில் -** நினைப்போடு; **நிமிர்ந்தான் -** அதற்கு ஏற்பப் பெரியவடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு; **பொறிக்குல மலர்ப்பொழில் இடை -** வண்டுக்கூட்டங்கள் மொய்க்கும் மலர்கள் நிறைந்த அசோகவனத்திடையே; **கடிது போவான் -** விரைந்து செல்பவனாகிய அனுமன்; **சிறு தொழில் முடித்து அகல்தல் -** (பிராட்டியைக் கண்ட இந்த) சிறு செயலை மட்டும் முடித்துக் கொண்டு போவது; **தீது எனல் தெரிந்தான் -** (தன் ஆற்றலுக்குக்) குறைவு என்று உணர்ந்து; **மறித்தும் செயற்கு உரிய ஓர் காரியம் மதித்தான் -** மீண்டும் தான் செய்வதற்குப் பொருப்பான ஒரு செயலைச் செய்ய எண்ணினான்.
பிராட்டியைக்கண்டு பேசிப் போவதாகிய செயல், தனது ஆண்மைக்குக் குறைவு என்பதும், வேறு ஒரு பெருஞ் செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்பதும் அனுமனது கருத்து. பொறி - புள்ளி. வண்டைக் குறித்தது; ஆகுபெயர். பொறி - வண்டு; பொறி கலந்து பொழில். (தேவாரம்) 'வண்டுக் கூட்டம் எழ' என்பது வைகறைப் பொழுதை உணர்த்துகின்றது. சிறுத்தொழில் வலித்தல் விகாரம். சிறுக்குட்டன். சிறுத் தொண்டன் என்பன போன்றது. *(1)*

***5430.* 'ஈனம் உறுபற்றலரை எற்றி, எயில் மூதூர்**
மீனநிலையத்தின் உக வீசி, விழி மானை
மானவன் மலர்க்கழலில் வைத்தும்இலென் என்றால்,
ஆன பொழுது, எப்பரிசின், நான் அடியன்
ஆவேன் ?

ஈனம் உறும்பற்றலரை ஏற்றி - இழிவான செயல்கள்பொருந்திய பகைவர்களாகிய அரக்கர்களைத் தாக்கி அழித்து; **எயில் மூதூர் -** மதில்கள் சூழ்ந்த இந்த இலங்கை நகரை; **மீனநிலையத்தின் உகவீசி -** மீன்களுக்கு இருப்பிடமான கடலில் சிதறி விழும்படி வீசி எறிந்து; **விழி மானை -** கண் பார்வையால் மானை ஒத்த பிராட்டியை; **மானவன் மலர்க் கழலில் வைத்தும் இலென் என்றால் -** இராமபிரானுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளில் (காணிக்கை போல) வைத்து வணங்கவில்லை என்றால்; **ஆனபொழுது -** அந்நிலையில் நான் உள்ள போதும்; **எப்பரிசின் நான் அடியன் ஆவேன் -** எவ்விதத்தில் நான் இராமபிரானுக்கு உண்மை அடியவனாக ஆவேன் ?

தலைவனதுவிருப்பத்தை நிறைவேற்றுவதே உண்மை அடியவனின் கடமை. இராமபிரானுடைய பகைவர்களை ஒழித்தலை, அடியவனாகிய அனுமன், தனது கடமையாகக் கருதினான். மான்விழி என்பது விழிமான் எனமாறியது; இலக்கணப் போலி - புறநகர், வாயில் என்பன போல. மீனநிலையம் - கடல். புதிய சொல்லாட்சி.
(2)

**5431. 'வஞ்சனைஅரக்கனை நெருக்கி, நெடு வாலால்
அஞ்சினுடன் அஞ்சுதலை தோள் உற அசைத்தே,
வெஞ் சிறையில்வைத்தும்இலென்; வென்றும்இலென்;
என்றால்,
தஞ்சம்ஒருவர்க்கு ஒருவர் என்றல் தகும் அன்றோ ?**

வஞ்சனை அரக்கனை- கபடத்தன்மை பொருந்திய அரக்கனாகிய இராவணனை; **நெடு வாலால் -** எனது நெடிய வாலினால்; **அஞ்சினுடன் அஞ்சு தலை தோள் உற -** பத்துத் தலைகளும் இருபது தோள்களும் ஒன்று சேரும் படி; **நெருக்கி அடைத்து -** நெருக்கிக் கட்டி; **வெம் சிறையில்வைத்தும் இலென் -** கொடிய சிறைக்காவலில் வைத்தேனும் அல்லேன்; **வென்றும் இலென் -** போரில் அவனை வென்றேனும் அல்லேன்; **என்றால் -** என்று சொல்லுவமானால்; **ஒருவர்க்கு ஒருவர் தஞ்சம் என்றல் -** ஒருவருக்கு ஒருவர் பற்றுக்கோடு என்ற உறுதிமொழி கூறல்; **தகும் அன்றோ-** தகுதி உடையதாகுமல்லவோ (தகுதி உடையதாகாது என்றபடி). தஞ்சம்ஒருவர்க்கு ஒருவர் என்றது. இராமபிரானும் சுக்கிரீவனும் உற்ற துணையாக நட்புக் கொண்டதைக் குறிப்பது. தன் அரசனான சுக்கிரீவனுக்கு உள்ள பொறுப்பை அனுமன் தன்மேல் ஏற்றிக் கொண்டதாகும். அசைத்தல் - கட்டுதல். *(3)*

**5432. 'கண்டநிருதக் கடல் கலக்கினென், வலத்தின்
திண் திறல்அரக்கனும் இருக்க ஓர் திறத்தின்
மண்டவுதரத்தவள்மலர்க் குழல் பிடித்து,
கொண்டு சிறைவைத்திடுதலில் குறையும்
உண்டோ ?**

வலத்தால் - என்வலிமையினால்; **கண்டநிருதக்கடல் -** கண்ணுக்குத் தெரிகின்ற அரக்கர் கூட்டத்தை; **கலக்கினென் -** கலங்கச் செய்தவனாய்; **திண்திறல் அரக்கனும் இருக்க -** மிக்க வலிமை உடைய அரக்கனாகிய இராவணனும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க; **ஓர் திறத்தின் -** ஒப்பற்ற எனது ஆற்றலினால்; **மண்ட உதரத்தவள் மலர்க்குழல் பிடித்து -**

(அவனது பட்டத்து அரசியான) மண்டோதரியின் மலரணிந்த கூந்தலைப் பற்றி; **சிறைகொண்டு வைத்திடுதலில் -** *சிறையாகக் கொண்டு வைப்பதில்;* **குறையும்உண்டோ -** *குறைவு உள்ளதோ ? (இல்லை என்றபடி)*

இராவணனைச்சிறைவைத்தலை விட அவன் மனைவியைச் சிறையில் அடைத்தலே நிறைவானதாக இருக்கும் எனக் கருதுகின்றான்,அனுமன், மிகுதியையும்பெருமையையும் குறிக்க. அரக்கர் கூட்டம் கடல் எனப்பட்டது. அரக்கர் கூட்டத்தைக் கடல் என்றதற்கு ஏற்பக் கலக்கி என்ற சொல் பொருத்தமாக வந்தது. மண்டோதரி மந்த உதரத்தவள். சுருங்கிப் படிந்த வயிற்றினள் என்று பொருள்.
(4)

5433. 'மீட்டும் இனி, எண்ணும் வினை வேறும் உளது
அன்றால்;
ஓட்டி இவ்அரக்கரை உலைத்து, உரிமை எல்லாம்
காட்டும் இதுவேகருமம்; அன்னவர் கடும் போர்
மூட்டும் வகையாவதுகொல் ?' என்று முயல்கின்றான்.

இவ் அரக்கரைஉலைத்து ஒட்டி - *இந்த அரக்கர்களை எல்லாம் வருத்தி ஓடச் செய்து;* **உரிமை எல்லாம் -** *நான், இராமபிரானுக்கு அடியனாகும் உரிமைத் தன்மை எல்லாம்;* **காட்டும் இதுவே கருமம் -** *வெளிப்படையாகக் காட்டுகின்ற இதுவே நான் செய்யத் தக்க செயல்;* **இனி, மீட்டும் எண்ணும் வினை -** *இனிமேல், மறுபடியும் ஆலோசிக்க வேண்டிய காரியம்;* **வேறும் உளது அன்று -** *வேறு ஒன்றும் இல்லை;* **அன்னவர் -** *அந்த அரக்கரை;* **கடும் போர் மூட்டும் வகை -** *கொடிய போரில்மூளச் செய்யும் விதம்;* **யாவது கொல் என்று முயல்கின்றான் -** *எதுவாகும் என்று நினைத்து (அதற்குரிய உபாயத்தை) ஆலோசிப்பவனாயினான் அனுமன்.*

அரக்கரைப்போர் மூட்டி அழிப்பதே தான் செய்யத்தக்க செயல் என்றும், அதுவே அடியவனாகக் காட்டுதற்குரியதென்றும் அனுமன் எண்ணுகின்றான். ஆல். கொல்; அசை. ***(5)***

5434. 'இப் பொழிலினைக் கடிது இறுக்குவென்; இறுத்தால்,
அப் பெரிய பூசல்செவி சார்தலும், அரக்கர்
வெப்புறுசினத்தர் எதிர் மேல்வருவர்; வந்தால்,
துப்பு உறமுருக்கி, உயிர் உண்பல், இது சூதால்.

இப்பொழிலினைக்கடிது இறுக்குவென் - *இந்தச் சோலையை விரைவில் முறித்து அழிப்பேன்;* **இறுத்தால் -** *அவ்வாறு யான் அழித்தால்;* **அப்பெரிய பூசல் செவி சார்தலும் -** *அந்தப் பெரிய ஆரவாரம் தமது காதில்பட்டவுடன்;* **அரக்கர் வெப்பு உறு சினத்தர் -** *அரக்கர்கள் கொடுமைமிக்ககோபத்தினராகி;* **எதிர் மேல் வருவர் -** *என்மேல் எதிர்த்துப் போர் புரியவருவார்கள்;* **வந்தால் -***அவ்வாறு வந்தால்;* **துப்பு உற முருக்கி உயிர் உண்பல் -** *எனது வலிமையைக் கொண்டு அவர்களை அழித்து, உயிர்களை வாங்குவேன்;* **இது சூது -** *இதுவே யான் செய்யத்தக்க உபாயம்.*

அரக்கரைப்போருக்கு அழைக்கும் உபாயத்தை உறுதிப் படுத்திக் கொண்டான் அனுமன். சூது - உபாயம். 'சூது என்று கனவும் சூதும் செய்யாதே ! திருவாய்மொழி *(2.10.10)* துப்பு - வலிமை; 'துப்புடையாரை' - பெரியாழ்வார் திருமொழி *(423)*
(6)

5435. 'வந்தவர்கள் வந்தவர்கள் மீள்கிலர் மடிந்தால்,
வெந் திறல்அரக்கனும், விலக்க அரு வலத்தால்
முந்தும்; எனின்,அன்னவன் முடித் தலை முசித்து,
என்
சிந்தை உறு வெந்துயர் தவிர்த்து, இனிது
செல்வேன்.'

வந்தவர்கள்வந்தவர்கள் - என்னை எதிர்த்துப்போர் செய்ய வந்தவர்கள் எல்லாரும்; **மீள்கிலர் மடிந்தால் -** திரும்பிச் செல்லாதவர்களாய் இறந்தால்; **வெம்திறல் அரக்கனும் -** கொடிய வலியனான இராவணனும்; **விலக்க அருவத்தால் -** விலக்க முடியாத வலிமையோடு; **முந்தும் -** என் மீது போருக்கு வருவான்; **எனில் -** அவ்வாறு வந்தானானால்; **அன்னவன் முடித்தலை முசித்து -** இந்த இராவணனது, மகுடம் அணிந்த தலைகளை அழித்துக் கொன்று; **என் சிந்தை உறு வெம்துயர் தவிர்த்து -** என் மனத்தில் உள்ள கொடிய துயரைப் போக்கி; **இனிது செல்வேன் -** மகிழ்வோடு திரும்பிப் போவேன்.

முடிகள் அரசாங்கத்துக்கு உரியன. அவற்றை வீழ்த்துவதே அரக்கனைக் கொள்வதற்குச் சமம் இங்கே முடியோடு கூடிய தலையை நசுக்கிக் கொல்லுதலை 'முடித்தலை முசித்து' என்றார். சிந்தையுறு வெந்துயர் என்றது இதுவரையில் பிராட்டிக்குக் கேடு சூழ்ந்த அரக்கன் உயிரோடு இருக்கிறானே என்ற உணர்வைச் சுட்டியது. *(7)*

அனுமன் அசோகவனத்தை அழித்தல்

5436. என்றுநினையா, இரவி சந்திரன் இயங்கும்
குன்றம் இருதோள் அனைய தன் உருவு
கொண்டான்;
அன்று, உலகுஎயிற்றிடை கொள் ஏனம் எனல்
ஆனான்;
துன்று கடிகாவினை, அடிக்கொடு துகைத்தான்.

என்று நினையா - என்றுமனத்தில் எண்ணி; **இரவி சந்திரன் இயங்கும் -** சூரியனும் சந்திரனும் சுற்றி வலம் வருகின்ற; **குன்றம் அனைய இரு தோள் -** மேருமலையை ஒத்த இரண்டு தோள்களை உடைய; **தன் உருவு கொண்டான் -** தனது பெரிய வடிவை எடுத்துக் கொண்டு; **அன்று உலகு எயிற்றிடை கொள் ஏனம் எனல் ஆனான் -** முற்காலத்தில் பூமியைத்தன் பற்களின் இடையே கொண்ட வராக மூர்த்திக்கு ஒப்பவனாக விளங்கி; **துன்றுகடி காவினை -** மரங்கள் அடர்ந்த காவல்மிகுந்த அசோகவனத்தை; **அடிக்கொடு துகைத்தான் -** தனது கால்களால் தாக்கி மிதித்து அழித்தான்.

பிரளயத்திலிருந்து பூமிப் பிராட்டியை மீட்பதற்கு எழுந்த மகாவராக மூர்த்தி, அவள் அம்சமான பிராட்டியைத் துயர்க் கடலினின்றும் மீட்க எடுத்த அனுமனது பேருருவுக்கு உவமையாதல் பொருத்தம். இரண்டு மேரு மலைகள் இல்லை. இரு மேருவை ஒத்த தோள்கள் என்றது இல்பொருளுவமை. ***(8)***

சோலை அழிந்தவிதம்

கலிவிருத்தம்

(வேறு வகை)

5437. **முடிந்தன;பிளந்தன; முரிந்தன; நெரிந்த;**
மடிந்தன;பொடிந்தன; மறிந்தன; முறிந்த;
இடிந்தன;தகர்ந்தன; எரிந்தன; கரிந்த;
ஒடிந்தன;ஒசிந்தன; உதிர்ந்தன; பிதிர்ந்த.

முடிந்தன - *(அனுமனதுகால்களால் துகைக்கப்பட்ட மரங்களில் சில) அழிந்து போயின;* **பிளந்தன** - *பிளவுபட்டன;* **முரிந்தன** - *வளைந்து விட்டன;* **நெரிந்த** - *ஒன்றோடு ஒன்று தாக்கி நொறுங்கி அழிந்தன;* **மடிந்தன** - *தலைசாய்ந்தன;* **பொடிந்தன** - *பொடியாய்ப் போய் விட்டன;* **மறிந்தன** - *கீழ் மேலாகக் கவிழ்ந்தன;* **முறிந்த** - *துண்டுகளாகப் போய் விட்டன;* **இடிந்தன** - *இடிபட்டுப் போயின;* **தகர்ந்தன** - *சிதள் சிதளாய்த் தெறித்துப்போயின;* **எரிந்தன-** *நெருப்புப் பற்றி எரிந்து விட்டன;* **கரிந்த** - *கருகிப் போயின;* **ஒடிந்தன** - *ஒடிபட்டன;* **ஒசிந்தன** - *துவண்டு சாய்ந்தன;* **உதிர்ந்தன** - *வலியற்று உதிர்வன ஆயின;* **பிதிர்ந்த** - *சின்னபின்னப்பட்டன.*

மரங்களின்அழிவு, பல வினைச் சொற்களால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ***(9)***

5438. **வேரொடுமறிந்த சில; வெந்த சில; விண்ணில்**
காரொடு செறிந்தசில; காலினொடு வேலைத்
தூரொடு பறிந்தசில; தும்பியொடு வானோர்
ஊரொடு மலைந்தசில; உக்க, சில நெக்க;

சில வேரொடுமறிந்த - *சில மரங்கள் வேரொடுகீழே விழுந்தன;* **சிலவெந்த** - *சில மரங்கள் வெந்து போயின;* **சில விண்ணில் காரொடு செறிந்த-** *சில மரங்கள் ஆகாயத்தில் உள்ள மேகத்தோடு நெருங்கின;* **சில காலினொடு வேலை தூரொடு மறிந்த** - *சில மரங்கள் காற்றினால் கடலில் உள்ள சேற்றோடு குப்புற்று வீழ்ந்து அழிந்தன;* **சில தும்பியொடு வானோர் ஊரொடு** - *சில, வண்டுகளோடு தேவ நகரங்களில் சென்று;* **மலைந்த** - *மோதின;* **சில நெக்க உக்க** - *சில பிளந்து சிதறிச் சிந்தின.*

அசோக வனத்துமரங்கள், இடம் பெயர்ந்து சென்றமையைத் தெரிவிக்கின்றது இக்கவிதை. ***(10)***

***5439. சோனை முதல் மற்றவை சுழற்றிய திசைப் போர்
ஆனை நுகரக்குளகும் ஆன; அடி பற்றா
மேல் நிமிரவிட்டன, விசும்பின் வழி மீப் போய்,
வானவர்கள்நந்தன வனத்தையும் மடித்த.***

__சுழற்றிய -__ அனுமனால்சுழற்றி எறியப்பட்ட; __சோனை முதல் மற்றவை-__ மேகத்தைத் தம்மிடம் கொண்ட மற்றும் சில மரங்கள்; __திசைப் போர்ஆனை நுகரக் குளகும் ஆன -__ எட்டுத்திக்குகளையும் காக்கும் போரில்சிறந்த யானைகள் உண்ணும் தழை உணவு ஆயின; __அடி பற்றாமேல் நிமிரவிட்டன -__ அடியைப் பற்றி வானத்தில் செல்லும் படி வீசி எறியப்பட்ட சிலமரங்கள்; __விசும்பின் வழி மீப் போய் -__ ஆகாய வழியாக மேலே சென்று; __வானவர்கள் நந்தனவனத்தையும் மடித்த -__ தேவர்களது அழகிய பூஞ்சோலையையும் அழித்தன. சோனை - மேகம்; நந்தன வனம் - (இங்கே) கற்பகப் பூஞ்சோலை. __(11)__

***5440. அலைந்தனகடல் திரை; அரக்கர் அகல் மாடம்
குலைந்து உகஇடிந்தன; குலக் கிரிகளோடு
மலைந்து பொடிஉற்றன; மயங்கி நெடு வானத்து
உலைந்து விழும்மீனினொடு வெண் மலர் உதிர்ந்த.***

__கடல் திரைஅலைந்தன -__ (அனுமன் எறிந்தமரங்களினால்) கடலின் அலைகள் அலைவனவாயின; __அரக்கர் அகல் மாடம் -__ அரக்கருக்குரிய பெரிய மாளிகைகள்; __குலைந்து உக இழந்தன -__ நிலை கெட்டுச் சிதறிச் சிந்தும்படி இடிந்து போயின; __குலக் கிரிகளோடு மலைந்து பொடி உற்றடை -__ (அனுமன் எறிந்த சில மரங்கள்) ஏழுகுலப் பருவதங்களோடு மோதிப் பொடியாய்ச் சிந்தின; __வெண் மலர் -__ மரங்களில் உள்ள வெள்ளிய பூக்கள்; __நெடுவானத்து உலைந்து விழும் மீனினொடு -__ பெரிய ஆகாயத்தினின்றும் நிலை கலங்கிக் கீழே விழக்கூடிய நட்சத்திரங்களோடு; __மயங்கி உதிர்ந்த -__ கலந்து கீழே சிந்தின.

*அனுமனால் வீசிஎறியப்பட்ட மரங்கள் ஆகாயத்தில் தாக்கின. தாக்கப்பட்ட நட்சத்திரங்களோடு, மரங்களிலிருந்த வெண்ணிறப் பூக்கள் வேற்றுமை தெரியாமல் மயங்கிக் கீழே உதிர்ந்தன. விண்மீனுக்கு வெள்ளை மலர் ஒப்பு.
__(12)__*

***5441. முடக்கு நெடுவேரொடு முகந்து உலகம் முற்றும்
கடக்கும்வகைவீசின, களித்த திசை யானை,
மடப் பிடியினுக்குஉதவ மையின் நிமிர் கை வைத்து
இடுக்கியனஒத்தன, எயிற்றின் இடை ஞால்வ.***

__உலகம் முற்றும்கடக்கும் வகை -__ உலகம் முழுவதும் கடந்து செல்லும்படி; __முடக்கும் நெடு வேரொடு முகந்து வீசின -__ வளைந்துள்ள நீண்ட வேருடனே பிடுங்கி அனுமனால் வீசி எறியப்பட்ட சில மரங்கள்; __களித்த திசையானை எயிற்றின் இடை ஞால்வ -__ மத மேற் கொண்ட திக்கு யானைகளின் தந்தங்களின் நடுவில் தொங்குவனவாகி; __மடப் பிடியினுக்கு உதவ -__ இளமையுள்ள பெண் யானைகளுக்குக் கொடுக்க; __மையின் நிமிர் கைவைத்து இடுக்கியன ஒத்த -__ மேகத்தைப் போல மேலே நிமிர்ந்து எழுந்த தன்

துதிக்கையில் வைத்து இடுக்கிக் கொண்டுள்ளனவற்றைப் போலத் தோன்றின. அனுமனால்வீசப்பட்ட மரங்கள் சில, யானையின் தந்தங்களில் தங்கின. அவை, அந்த யானை பிடிக்குக் கொடுக்க, கையினால் இடுக்கி எடுத்து வைத்தது போன்றிருந்தன. யானையின் எயிற்றிடை ஞால்வ; ஞால்வ, ஒத்தன. ***(13)***

5442. விஞ்சை உலகத்தினும், இயக்கர் மலைமேலும்,
துஞ்சுதல் இல்வானவர் துறக்க நகரத்தும்,
பஞ்சி அடிவஞ்சியர்கள் மொய்த்தனர், பறித்தார்,
நஞ்சம்அனையானுடைய சோலையின் நறும்பூ.

நஞ்சம்அனையானுடைய சோலையின் நறும் பூ - *விடம் போன்ற கொடிய இராவணனது அசோகவனத்து நறுமணம் மிக்க மலர்களை;* ***விஞ்சை உலகத்தினும் இயக்கர் மலை மேலும் -*** *வித்தியாதரர் உலகத்திலும் யட்சர்கள் வாழும் மலைகளின் மீதும்;* ***துஞ்சுதல் இல் வானவர் துறக்க நகரத்தும் -*** *இறத்தல் என்பது இல்லாத தேவர்கள் வாழ்கின்ற சுவர்க்க நகரத்திலும்;* ***பஞ்சி அடி வஞ்சியர்கள் -*** *(வாழ்பவர்களான) செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய பாதங்களை உடைய மகளிர்;* ***மொய்த்தனர் பறித்தார் -*** *கூட்டமாய் நெருங்கி வந்து பறித்துக் கொண்டார்கள்.*

இராவணனதுபூந்தோட்டத்து மலர்களை விஞ்சை மகளிர் முதலியோர் பறித்துக் கொள்ளும் வகையில், அனுமன் எப்புறத்தும் மரங்களை வீசி எறிந்தனன் என்பது இதன் கருத்து. ***(14)***

5443. பொன் திணி மணிப் பரு மரன், திசைகள் போவ,
மின் திரிவஒத்தன; வெயில் கதிரும் ஒத்த;
ஒன்றினொடும்ஒன்று இடை புடைத்து உதிர, ஊழின்
தன் திரள்ஒழுக்கி, விழு தாரகையும் ஒத்த.

திசைகள் போவ - *நான்குதிசைகளிலும் செல்லும்;* ***பொன் திணி மரன்-*** *பொன்னால் பதிக்கப்பெற்ற மரங்கள்;* ***மின் திரிவ ஒத்தன -*** *மின்னல்கள்திரிவனவற்றை ஒத்தன;* ***மணிப் பருமரன் -*** *இரத்தினங்களால் பதிக்கப் பெற்றமரங்கள்;* ***வெயில் கதிரும் ஒத்த -*** *சூரியனுடைய ஒளியையும் ஒத்திருந்தன;* ***ஒன்றினொடும் ஒன்று இடை புடைத்து உதிர -*** *(அவ்வாறு வீசி எறியப்பட்டமரங்கள்) இடையே ஒன்றோடு ஒன்று தாக்கப்பட்டுத் தகர்ந்து தூளாகிக் கீழேஉதிரும்படி;* ***ஊழின் -*** *கற்பமுடிவில்;* ***தன் திரள் ஒழுக்கின் விழும்தாரகையும் ஒத்த -*** *கூட்டமாக விழும் நட்சத்திரங்கள் போலவும் விளங்கின. பொன் மரங்களும்இரத்தின மரங்களும் அச் சோலையில் கண்காட்சியாக வைக்கப்பட்டிருந்தன போலும்.* ***(15)***

5444. புள்ளினொடு வண்டும், மிஞிறும், கடிகொள் பூவும்,
கள்ளும்,முகையும், தளிர்களோடு இனிய காயும்,
வெள்ள நெடுவேலையிடை, மீன்இனம் விழுங்கித்
துள்ளின; மரன்பட, நெரிந்தன துடித்த.

புள்ளினொடுவண்டும் மிஞிறும் - *(எறியப்பட்டமரங்களில் உள்ள) பறவைகளையும் வண்டுகளையும் மிஞிறுகளையும்;* ***கடி கொள் பூவும் -*** *நறுமணம் உள்ள மலர்களையும்;*

முகையும் கள்ளும் - அரும்புகளையும் தேனையும்; ***தளிர்களோடு இனிய காயும்*** - துளிர்களையும் இன் சுவையுள்ள காய்களையும்; ***வெள்ள நெடு வேலையிடை*** - நீர்ப்பெருக்கை உடைய பெரிய கடலிலே; ***மீன் இனம் விழுங்கித் துள்ளின*** - உள்ள மீன் கூட்டங்கள் உட்கொண்டு (மனக்களிப்பால்) துள்ளிக் குதித்தன; ***மரன்பட நெரிந்தன துடித்த*** - (பிறகு) வீழ்ந்த மரங்கள் தம் மேற்பட்டுத்தாக்குவதால் நசுங்கினவாகித் துடிக்கலாயின.

கடலில் விழுந்தபறவை முதலியவற்றை உண்டு மகிழ்ந்த மீன்கள். பிறகு மரங்களின் தாக்குதலால் நெரிந்து துடித்தன. இன்பமும் துன்பமும் கலந்தது வாழ்க்கை. இத்தத்துவம் குறிப்பாக உணர்த்தப்படுகின்றது. தேன்; மிஞிறு - தேனீ. (புறம் 12) ***(16)***

5445. தூவியமலர்த்தொகை சுமந்து, திசைதோறும்
பூவின் மணம்நாறுவ, புலால் கமழ்கிலாத,
தேவியர்களோடும்உயர் தேவர் இனிது ஆடும்
ஆவி எனல் ஆய,திரை ஆர்கலிகள் அம்மா !

தூவிய மலர்த்தொகை சுமந்து - சிதறின மலர்களின்கூட்டங்களைத் தாங்கி; ***திசை தோறும் பூவின் மணம் நாறுவ*** - எங்கும் மலர்களின் மணமேவீசுவன; (அதனால்); ***புலால் கமழ்கிலாத*** - புலால் நாற்றம் வீசாமல் அடங்கியுள்ளனவான; ***திரை ஆர்கலிகள்*** - அலைகளை உடைய கடல்கள்; ***உயர் தேவர் தேவியர்களோடு இனிது ஆடும்*** - உயர்ந்த தேவர்கள் தம் மனைவிமார்களுடன் மகிழ்வோடு நீராடுகின் ற; ***ஆவி எனல் ஆய*** - (தாமரைப் பூக்களோடுகூடிய) பொய்கை என்று சொல்லத் தக்கனவாயின. ஆர்கலிகள்(கடல்கள்) தேவருலகில் உள்ள பூம் பொய்கை போல் விளங்கின. கடல்களில் விழுந்த மலர்த்தொகையின் மிகுதி உணர்த்தப்பெறுகின்றது. ஆவி - பொய்கை. அம்மா; வியப்பு இடைச்சொல். ***(17)***

5446. இடந்த மணிவேதியும், இறுத்த கடி காவும்,
தொடர்ந்தனதுரந்தன படிந்து, நெறி தூர,
கடந்து செலவுஎன்பது கடந்தது, இரு காலால்
நடந்து செலல்ஆகும் எனல் ஆகியது, நல் நீர்.

இடந்த மணிவேதியும் - (அனுமன்)பெயர்த்தெறிந்த இரத்தினமயமானமேடைகளும்; ***இறுத்த கடிகாவும்*** - ஒடித்த காவலுள்ள சோபையின்மரங்களும்; ***தொடர்ந்தன தரந்தன*** - தொடர்ந்து வேகமாகச் சென்று; ***படிந்து,நெறிதூர*** - கடலிலே ஒழுங்காக விழுந்து, அதனை வழிபோலத் தூர்த்துவிட்டதனால்; ***நல்நீர்*** - மணம் கொண்ட கடலானது; ***கடந்து செலவு கடந்தது***- தாண்டிச் செல்ல வேண்டியது என்ற தன்மையைக் கடந்ததாகி; ***நடந்துசெலல் ஆகும் எனல் ஆகியது*** - நடந்து செல்லக் கூடியது என்றுசொல்லத்தக்கதாயிற்று.

அனுமன் இலங்கைவரும் போது, கடல் கடப்பதற்குரியதாக இருந்தது. திரும்பும் போது அது, நடப்பதற்குரியதாயிற்று. ***(18)***

5447. வேனில்விளையாடு சுடரோனின் ஒளி விம்மும்
வானினிடை வீசியஅரும் பணை மரத்தால்,
தானவர்கள்மாளிகை தகர்ந்து பொடி ஆய-
வான இடியால்ஒடியும் மால் வரைகள் மான.

வேனில் விளையாடுசுடரோனின் - *கோடைக்காலத்தில் முழு உற்சாகத்தோடு காய்கின்ற சூரியனைப் போல;* ***ஒளி விம்மும் வானின் இடை -*** *ஒளி மிகுகின்ற ஆகாயத்தில்;* ***வீசிய இரும்பணை மரத்தால் -*** *(அனுமன்) வீசி எறிந்த மிகப் பெரிய மரங்களால்;* ***தானவர்கள் மாளிகை -*** *அரக்கரது மாளிகைகள்;* ***வான இடியால் ஒடியும் மால் வரைகள் மான -*** *ஆகாயத்திலிருந்து விழும் இடியினால் உடைந்த பெரிய மலைகளைப் போல்;* ***தகர்ந்து பொடியான -*** *இடிந்து பொடிபட்டன.*

மரங்களால்தாக்குண்டு விழுந்த அரக்கர் மாளிகைகளுக்கு, இடிகளால் தாக்குண்டு அழியும் மலை ஒப்பு. உவமை அணி. ***(19)***

5448. எண் இல்தரு கோடிகள் எறிந்தன செறிந்தே,
தண்ணெென்மழைபோல் இடை தழைந்தது; சலத்தால்,
அண்ணல் அனுமான்,'அடல் இராவணனது, அந்
நாள்,
விண்ணினும் ஓர்சோலை உளது ஆம்' என,
விதித்தான்.

அந் நாள்எறிந்தன - *அந்த காலத்தில்,(தான்) பிடுங்கி எறிந்தனவான;* ***எண் இல் தரு கோடிகள் செறிந்து -*** *அளவிறந்த மரங்களின் கூட்டங்கள்நெருங்கி;* ***தண்ணென் மழை போல் -*** *குளிர்ந்த மேகம் போல;* ***இடைதழைந்தது -*** *விண்ணிடத்தில் தழைந்து தோன்றியது; (அதனால்)* ***அண்ணல்அனுமான் -*** *பெருமை பொருந்திய அனுமான்;* ***சலத்தால் -*** *கோபத்தால்;* ***அடல் இராவணனது -*** *வலிமை மிக்க இராவணனுடைய;* ***ஓர் சோலை -*** *அசோகவனச் சோலை;* ***விண்ணினும் உளது ஆம் என விதித்தான் -*** *வானத்தும் உள்ளது என்று சொல்லும் படிச் செய்தான்.*

கோடி - கூட்டம்:'சீவகோடிகள்' என்பது போல. இராவணனுக்கு வானத்திலும் ஒரு சோலை இருக்கிறது என எண்ணும்படியாக அசோகவனத்து மரங்களை அனுமன் விண்ணிலே சிதறி எறிந்தான் என்பது கருத்து. ***(20)***

5449. தேன் உறைதுளிப்ப, நிறை புள் பல சிலம்ப,
பூ நிறை மணித்தரு விசும்பிடை போவ,
மீன் முறைநெருக்க, ஒளி வாளொடு வில் வீச,
வானிடை நடாயநெடு மானம் எனல் ஆன.

தேன் உறைதுளிப்ப - *தேன் துளிகள்சிந்தவும்;* ***நிறை புள்பல சிலம்ப -*** *அங்கு நிறைந்து வாழ்ந்து வந்த பறவைகள் ஒலிக்கவும்;* ***பூ நிறை மணித் தரு -*** *மலர்கள் நிறைந்த இரத்தினமயமான மரங்கள்;* ***விசும்பின் இடை போவ -*** *ஆகாயத்தினிடத்தே போவனவாய்;* ***மீன் முறை நெருக்க -*** *(அவ் விண்ணில் உள்ள) நட்சத்திரங்கள் முறையே நெருக்கவும்;* ***ஒளி வாளொடு வில் வீச -*** *ஒளியானது வாளொடு போட்டியிட்டு ஒளி*

வீசவும்; ***வானிடை நடாய நெடு மானம் எனல் ஆய -*** *ஆகாயத்தில் செல்லும் பெரிய விமானம் என்று சொல்லத்தக்கனவாயின. அனுமன் வீசிஎறிந்த மரங்களில் உள்ள பூக்களும், அவற்றில் உள்ள மணிகளும் வீசும் ஒளி வாள் போல, விளங்கின. மானம் - விமானம்; முதற் குறை.* ***(21)***

5450. சாகம் நெடுமாப் பணை தழைத்தன; தனிப் போர்
நாகம் அனையான்எறிய, மேல் நிமிர்வ-நாளும்
மாக நெடு வானிடைஇழிந்து, புனல் வாரும்
மேகம் எனல்ஆய-நெடு மா கடலின் வீழ்வ.

தனிப் போர்நாகம் அனையான் எறிய - *ஒப்பற்ற போரில்சிறந்த யானை போன்ற வலிமை பெற்ற அனுமன் வீசி எறிந்ததனால்;* ***நெடு மாப் பணை சாகம் தழைத்தன -*** *நீண்ட பெரிய கிளைகளும் இலைகளும் தழைத்தனவும்;* ***மேல் நிமிர்வ -*** *மேலே எழுந்து விளங்குவனவும்;* ***நெடு மாகடலின் வீழ்வ -*** *பிறகு நெடிய பெரிய கடலில் வீழ்வனவுமாகிய மரங்கள்;* ***நாளும் -*** *எல்லாக் காலத்தும்;* ***நெடு மாக வான் இடை கிழிந்து -*** *மிகப் பெரிய ஆகாயத்திலிருந்து கீழே இறங்கி;* ***புனல் வாரும் மேகம் எனல் ஆய -*** *கடல் நீரை முகப்பனவான மேகம் என்று சொல்லத்தக்கன வாயின.*

மாகம் - வானம்;மாக வான் - ஒரு பொருட் பன்மொழி. ***(22)***

கலிவிருத்தம்

(வேறு வகை)

5451. ஊனம்உற்றிட, மண்ணின் உதித்தவர்,
ஞானம் முற்றுபுநண்ணினர் வீடு என,
தான கற்பகத்தண்டலை விண்தலம்
போன, புக்கன,முன் உறை பொன்னகர்.

ஊனம் உற்றிட - *குற்றம்நேர்ந்திட்டதனால்;* ***மண்ணில் உதித்தவர் -*** *இந்த மண்ணுலகத்தில் பிறந்த தேவர்கள்;* ***ஞானம் முற்றுபு -*** *பிறகு ஞானம் முழுமையாக நிரம்பியவுடன்;* ***வீடு நண்ணினர் என -*** *துறக்கத்தை அடைந்தவர்களைப் போல;* ***தான கற்பகத் தண்டலை -*** *கொடைக்குணம் பெற்ற கற்பக மரங்கள் அடர்ந்த அந்த அசோகவனச் சோலை;* ***விண்தலம் போன -*** *அனுமனால் வீசி எறியப்பட்டு வான் வழியாகச் சென்று;* ***முன்உறை பொன் நகர்புக்கன -*** *முன்னே தங்கியிருந்த சுவர்க்க லோகம் போய்ச் சேர்ந்தன போல் தோற்றம் அளித்தன.*

அசோகவனத்துக்கற்பக மரங்கள், துறக்கத்திலிருந்து இராவணனால் இலங்கைக்குக் கொண்டு வரப்பட்டவைகள். அவைகள் அனுமனால் வீசி எறியப்பெற்று, முன் இருந்த இடத்தை அடைந்து விட்டன. விண்ணுலகத் தேவர் குற்றம் செய்து மண்ணுலகில் பிறந்து, ஞானம் முற்றி மீண்டும் விண்ணுலகம் அடைந்ததுபோல அனுமன் எறிந்த அசோக வனத்து மரங்கள் ஆகாயத்தை அடைந்தனவாம். கவந்தன், விராதன், வீடுமன் முதலியோர் சாபக் கேட்டால் தம் தேவபதம் நீங்கியார் மண்ணுலகில் பிறந்து ஞானம்

*முற்றிய பின் தம் முன்னைய உயர் நிலையைப் பெற்ற புராணச் செய்தி இங்கு நினைக்கத்தகும். **(23)***

5452. மணி கொள்குட்டிமம் மட்டித்து, மண்டபம்
துணி படுத்து,அயல் வாவிகள் தூர்த்து, ஒளிர்
திணி சுவர்த்தலம் சிந்தி, செயற்கு அரும்
பணி படுத்து,உயர் குன்றம் படுத்துஅரோ;

***மணிகொள்குட்டிமம் மட்டித்து -** இரத்தினங்கள்பதிக்கப் பெற்ற திண்ணைகளைத் தகர்த்து; **மண்டபம் துணிபடுத்து -** மண்டபங்களைத் துண் டுதுண்டுகளாக உடைத்து; **அயல் வாவிகள் தூர்த்து -** பக்கத்தில் உள்ளதடாகங்களைத் தூர்த்து; **ஒளிர் திணி சுவர்த்தலம் சிந்தி -** ஒளி விளங்குகின்ற வலிய சுவர்களின் இடங்களை இடித்துத்தள்ளி; **செயற்கு அரும் பணி படுத்து -** செய்வதற்கு அரிய வேலைப்பாடு அமைந்த பொருள்களை எல்லாம் அழித்து; **உயர் குன்றம் படுத்து -** உயர்ந்த குன்றுகளையும் அழித்து.*

*இதுவும் அடுத்தசெய்யுளும் குளகம். குட்டிமம் - கல்லால் அமைந்த மேடை; குன்றம் - செய்குன்று; சோலையில் செயற்கை அழகில் அமைந்த கட்டிடங்கள் முதலியன அழிக்கப்பட்டன என்பதாம். **(24)***

5453. வேங்கைசெற்று, மராமரம் வேர் பறித்து,
ஓங்கு கற்பகம்பூவொடு ஒடித்து உராய்,
பாங்கர்சண்பகப் பத்தி பறித்து, அயல்
மாங்கனிப் பணைமட்டித்து மாற்றியே;

***வேங்கை செற்று -** வேங்கைமரங்களை அழித்து; **மரா மரம் வேர்பறித்து -** ஆச்சாமரங்களை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்து; **ஓங்கு கற்பகம் பூவொடு ஒடித்து -** உயர்ந்த கற்பக மரங்களை மலர்களுடன் முறித்து; **பாங்கர் உராய் சண்பகம் பத்தி பறித்து -** பக்கங்களில் உராய்ந்து கொண்டிருந்த சண்பக மரங்களின் வரிசைகளைப் பறித்து எறிந்து; **அயல் மாங்கனிப் பணை மட்டித்து மாற்றி -** பக்கத்தில் உள்ள மாம்பழங்கள் நிறைந்த கிளைகளை முறித்து நிலை மாறச் செய்து.*

*கற்பக மரங்கள்தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தன. அதனால் அவைகள் அழியவில்லை; நிலை மாறின. **(25)***

5454. சந்தனங்கள் தகர்ந்தன-தாள் பட,
இந்தனங்களின்வெந்து எரி சிந்திட,
முந்து அனங்கவசந்தன் முகம் கெட,
நந்தனங்கள்கலங்கி நடுங்கவே.

***அனங்கன் முந்துவசந்தன் முகம்கெட -** மன்மதனுக்கு முன்னே வரும் அவன் நண்பனான வசந்தனுடைய முகம் பொலிவு இழக்கவும்; **நந்தனங்கள் கலங்கி நடுங்க -** வானில் உள்ள பூஞ்சோலைகள் போல குலைந்து நடுக்க முறவும்; **தாள் பட தகர்ந்தன சந்தனங்கள் -** அனுமனின் கால்பட்டதால் தகர்த்து எறியப் பட்ட சந்தன மரங்கள்; **இந் தனங்களின் வெந்து எரி சிந்திட -** விறகுகளைப் போல எரிந்து நெருப்பைக்கக்கவும்.*

நந்தனம் -தேவர் உலகத்தில் உள்ள பூஞ்சோலை; அசோகவனத்துச் சந்தன மரங்களின் நெருப்பு நந்தனங்களில் இருந்த வசந்தன் முகத்துப் பொலிவை அழித்தது. வசந்தன் - வசந்த காலத்துக்குரிய தேவன்; மன்மதனின் தோழன் என்பது புராண வழக்கு. அனங்க வசந்தன் எனக் கொண்டு அனங்கனாகிய வசந்தன் என இருபெயரொட்டாக்கி மன்மதனையே குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம்.
(26)

5455. காமரம்களி வண்டு கலங்கிட,
மா மரங்கள்மடிந்தன, மண்ணொடு;
தாம், அரங்கஅரங்கு தகர்ந்து உக,
பூ மரங்கள்எரிந்து பொரிந்தவே.

***காமரம் களிவண்டு கலங்கிட** - காமரம் என்னும்பண்ணைப் பாடும் களிப்புள்ள வண்டுகள் கலக்கம் அடைய; **மா மரங்கள் மண்ணொடு மடிந்தன** - பெரிய மரங்கள் தரையோடு மடிந்து கீழே விழுந்தன; **அரங்குதாம்** - நாடக சாலைகள்; **அரங்க(த்)தகர்ந்து உரி** - அழியுமாறு முறிந்து கீழே விழ; **பூமரங்கள் எரிந்து பொரிந்த** - மலர்களை உடைய பலமரங்கள் எரிந்து பொரிந்து சாம்பலாய்ப் போயின.*

அரங்கல் -அழிதல்; அரங்கு - மேடை. ***(27)***

5456. குழையும்,கொம்பும், கொடியும், குயிற்குலம்
விழையும் தண்தளிர்ச் சூழலும், மென் மலர்ப்
புழையும், வாசப்பொதும்பும், பொலன் கொள் தேன்
மழையும்,வண்டும், மயிலும், மடிந்தவே.

***குழையும்கொம்பும்** - வளையும் தன்மையுள்ளசிறு கிளைகளும்; **கொடியும்** - மலர்க்கொடிகளும்; **குயில் குலம் விழையும் தண் தளிர்ச் சூழலும்** - குயில்களின் கூட்டம் விரும்பக் கூடிய குளிர்ந்த தளிர்கள் அடர்ந்த இடங்களும்; **மென் மலர்ப் புழையும்** - மென்மையான மலர்களைக் கொண்ட நுழைவாயிலும்; **வாசப் பொதும்பும்** - மணமிக்க புதர்களும்; **பொலன் கொள்தேன் மழையும்** - பொன்னிறம் கொண்ட தேன் மழையும்; **வண்டும், மயிலும் மடிந்த** - வண்டுகளும், மயில்களும் அழிந்து போயின.*

மென் மலர்ப்புழையும் - மெல்லிய பூவின் துளையும் என்பது ஒரு பழைய உரை.
(28)

5457. பவள மாக்கொடி வீசின, பல் மழை
துவளும் மின் என,சுற்றிட; சூழ் வரை,
திவளும் பொன்பணை மா மரம் சேர்ந்தன,
கவள யானையின்ஓடையின் காந்தவே.

***வீசின பவளமாக்கொடி** - அனுமனால் வீசி எறியப்பட்ட பவளம் போன்று சிவந்த கொடிகள்; **பல் மழை துவளும் மின் என** - பல மேகங்களில் துவண்டு தோன்றும் மின்னல்கள் போல; **சூழ் வரை சுற்றிட** - இலங்கையைச் சூழ்ந்திருந்த மலைகளில் சுற்றிக் கொள்ள; **சேர்ந்தன திவளும் பொன் பணை மாமரம்** - எறியப்பட்டு மலைகளைச் சேர்ந்தனவான, விளங்குகின்ற பொன் மயமான கிளைகளை உடைய பெரிய மரங்கள்;*

***கவள யானையின் ஓடையின்காந்த* -** பெரிய உருண்டைகளாகத்தன் உணவை உண்ணும் யானையின் முக படாம் போல ஒளி வீசி விளங்க.

மலைகளைச்சுற்றிக் கொடிகள் மேகங்களில் தோன்றும் மின்னலைப் போன்றன. சுற்றி அமைந்த மரங்கள் யானையின் முக படாம் போன்றன. ஓடை - யானையின் முகத்தில் அழகுக்காக மூடப்படும் முகபடாம். ***(29)***

5458. பறவைஆர்த்து எழும் ஓசையும், பல் மரம்
இற எடுத்த இடிக்குரல் ஓசையும்,
அறவன் ஆர்த்துஎழும் ஓசையும், அண்டத்தின்
புற நிலத்தையும்கைம்மிகப் போயதே.

பறவை ஆர்த்துஎழும் ஓசையும் - (அந்த வேளையில்)பறவைகள் பெருங்கூச்சலிட்டு எழுகின்ற ஓசையும்; ***பல் மரம் இற எடுத்த இடிக் குரல் ஓசையும் -*** பலமரங்கள் ஒடிபட அதனால் உண்டான இடியின் ஒலி போன்ற ஓசையும்; ***அறவன் ஆர்த்து எழும் ஓசையும் -*** அறத்தின் உருவினனான அனுமன் ஆரவாரித்தலால் உண்டான ஓசையும்; ***அண்டத்தின் புற நிலத்தினும் கை மிகப் போயது -*** இவ்வுலக உருண்டையின் வெளி நிலத்தினைக் கடந்து போயிற்று.

அறவன் - அனுமன்(அறத்தின் வடிவினன்) ***(30)***

5459. பாடலம்படர் கோங்கொடும், பண் இசைப்
பாடல் அம் பனிவண்டொடும், பல் திரைப்
பாடு அலம்பு உயர்வேலையில் பாய்ந்தன,-
பாடு அலம் பெற,புள்இனம், பார்ப்பொடே.

பார்ப்பொடு புள்இனம் - தமது குஞ்சுகளுடனே மரங்களில் இனிது தங்கியிருந்த பறவைகளின் கூட்டம்; ***பாடு அலம் பெற -*** துன்பத்தை மிகுதியாக அடைய; ***படர் கோங்கொடும் -*** உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள கோங்கு மரங்களும்; ***பாடலம் -*** பாதிரிமரங்களும்; ***பண் இடைப் பாடல் அம் பணி வண்டொடும் -*** சிறப்பித்துக் கூறப்பெறுகின்ற இசைப்பாடலைக் கொண்ட அழகிய குளிர்ந்த வண்டுகளோடும்; ***பல் திசை பாடு அலம்பு உயர் வேலையில் பாய்ந்தன -*** பல அலைகள் கரைகளை வந்து தழுவி அலம்பும் கடலிலே போய் விழுந்தன. இது யமக அணியாய்அமைந்தது.
(31)

5460. வண்டுஅலம்பு நல் ஆற்றின் மராமரம்,
வண்டல் அம்புனல் ஆற்றில் மடிந்தன;
விண்டு அலம்புகம் நீங்கிய வெண் புனல்,
விண்தலம் புகநீள் மரம், வீழ்ந்தவே.

வண்டு அலம்பு நல்ஆற்றின் மராமரம் - வண்டுகள் ஒலிக்கும்படியான, அழகிய சாலையிலிருந்த ஆச்சா மரங்கள்; ***வண்டல் அம்புனல் ஆற்றின் மடிந்தன -*** வண்டலைக் கொண்ட அழகிய நீர் நிறைந்த ஆற்றில் போய் விழுந்து அழுந்தின; ***விண் தலம் புக நீள் மரம் -*** வான் அளவு உயர்ந்து வளர்ந்த வேறு சில மரங்கள்; ***விண்டு அலம்பு கம் நீங்கிய***

வெண்புனல் வீழ்ந்த - திருமாலின் திருவடிகளைப் பிரம தேவன் கழுவியதனால் தோன்றி வானத்தினின்றும் பூமியை நோக்கி இறங்கி வந்த வெள்ளிய நீரை உடைய ஆகாச கங்கையாற்றிலே வீழ்ந்தன.

விண்டு - விஷ்ணு;(திருமால்) கம் - ஆகாயம்; இதுவும் யமக அணி. வெண் புனல் - கங்கை; அதனால், 'ஆறு' என்பது காவிரியைக் குறிக்கிறது என்பாரும் உளர். இதுமுதல் (5460 - 5463) முடிய முன் இரண்டடிகளின் முதல் இரு சீர்கள் ஒருவகையாகவும் பின் இரண்டடிகளின் முதல் இரு சீர்கள் வேறுவகையாகவும் மடக்கி வந்து, யமக அணி பொருந்தப் பெற்றிருப்பது காண்க. *(32)*

5461. தாமரைத்தடம் பொய்கை, செஞ் சந்தனம்-
தாம் அரைத்தனஒத்த; துகைத்தலின்,
காமரம் களிவண்டொடும், கள்ளொடும்,
காமர் அக்கடல், பூக் கடல் கண்டவே.

உகைத்தலின் - அனுமன்பலவகை மரங்களை வீசி எறிந்ததனால்; **தாமரை தடம் பொய்கை -** தாமரை மலர்கள் நிறைந்த பெரிய தடாகம்; **செம்சந்தனம் தாம் அரைத்தன ஒத்தது -** சிவந்த சந்தனக்கட்டையை அரைத்துக்கரைக்கப்பட்டன போல் தோன்றிற்று; **காமரம் -** (அன்றியும்) சோலையின்மரங்கள்; **காமர் அம் கடல் -** தாம் வீழப் பெற்ற அழகிய அந்த உவர்க்கடலை; **காமரம் களி வண்டொடும் கள்ளொடும் -** காமரம் என்னும் பண்பாடிக் களிக்கும் வண்டுகளோடும் தேனோடும் கூடி; **பூக் கடல் கண்ட -** மலர்களால் இயன்ற கடலாகச் செய்தன. அனுமன் வீசிஎறிந்த மரங்களால் தாமரைத்தடாகம் சந்தனக் குழம்பாயிற்று; உவர்க்கடல் மலர்க்கடலாயிற்று. கா - சோலை; காமரம் - ஒரு வகைப் பண். *(33)*

5462. சிந்துவாரம் திசைதொறும் சென்றன,
சிந்து வார் அம்புரை திரை சேர்ந்தன;
தந்து, ஆரம்,புதவொடு தாள் அற,
தம் துவாரம்துகள் பட, சாய்ந்தவே.

சிந்து வாரம்திசை தொறும் சென்றன - (அனுமன் வீசிஎறிந்ததனால்) கரு நொச்சிமரங்கள் நான்கு திக்குகளிலும் சென்றனவாய்; **சிந்து வார்அம்புரை -** கடலின் நீண்ட அழகிய உயர்ந்த; **திரை சேர்ந்தன -** அலைகளில் சேர்ந்தன; **ஆரம் -** (அன்றியும்) சந்தன மரங்கள்; **தம் துவாரம் புதவொடு தாள் அற தந்து -** தமது வாயில்களின் கதவும் தாழ்ப்பாள்களும் முறிந்து போம்படி (மாளிகைகள் மேல்) வீசி எறியப்பட்டு; **துகள் படச் சாய்ந்தன -** (அவைகள்) தூளாகும்படிச் சாய்ந்து விழுந்தன.

சிந்து வாரம் -கரு நொச்சி; சிந்து - கடல்; ஆரம் - சந்தன மரம்; புதவு - கழிவு; தந்து - எறியப்பட்டு. *(34)*

5463. நந்தவானத்து நாள் மலர் நாறின,
நந்த, வானத்துநாள் மலர் நாறின;
சிந்து அவ்வானம் திரிந்து உக, செம் மணி
சிந்த, வால்நந்து இரிந்த, திரைக் கடல்.

நந்த வானத்துநாறின நாள்மலர் - *அசோகவனம் என்னும் பூஞ்சோலையில் மணம் வீசிய அன்று அலர்ந்த மலர்கள்;* ***வானத்து நந்த மலர் நாள் நாறின -*** *ஆகாயத்தில் மிகுதியாக விளங்குகின்ற நட்சத்திரங்கள் போல விளங்கின;* ***சிந்து திரிந்து அவ் வானம் உக -*** *புளிய மரங்கள் (ஆகாயத்தில்) சுழன்று, (சகர புத்திரர்களால் தோண்டப்பட்ட) அந்தக் கடலிலே விழ;* ***வால் நந்து -*** *வெண்மையான சங்குப் பூச்சிகள்;* ***திரை கடல் -*** *அலைகளை உடைய கடலில்;* ***செம்மணி சிந்த இரிந்த -*** *(தமது கர்ப்பத்தில் உள்ள) அழகிய முத்துக்கள் சிந்தும் படி நிலை கெட்டு ஓடின.*

நந்த வானம் எனஇடையில் எழுத்து நீண்டது. காண்டா வனம். ஆச்சிராமம் என்பன போல. நாறுதல் - மணத்தல் -(1) விளங்குதல் (2) சிந்து - புளியமரம்; வானம் - பறித்த குழி. ***(35)***

5464. புல்லும் பொன் பணைப் பல் மணிப் பொன் மரம்,
'கொல்லும் இப்பொழுதே' எனும் கொள்கையால்,
எல்லில் இட்டுவிளக்கிய இந்திரன்
வில்லும் ஒத்தன,விண் உற வீசின.

விண் உற வீசின- *(அனுமனால்) ஆகாயத்தில் சேருமாறு வீசி எறியப்பட்டனவும்;* ***பொன் பணை புல்லும் -*** *பொற் கிளைகள் பொருந்தப் பெற்றனவும்;* ***பல் மணி பொன் மரம் -*** *பல வகை இரத்தினங்களால் இயன்று அழகு பொருந்தியனவுமாகிய மரங்கள்;* ***இப்பொழுதே கொல்லும் எனும் கொள்கையால் -*** *இந்த அனுமன் இப்பொழுதே இலங்கையை அழித்து விடுவான் என்ற குறிப்பால்;* ***எல்லில் இட்டு விளக்கிய -*** *இரவு நேரத்தில் (உத்பாதமாக) உண்டாக்கி விளங்கச் செய்த;* ***இந்திரன் வில்லும் ஒத்தன -*** *வானவில்லைப் போன்றன ஆயின.*

இரவில் வானவில்தோன்றுவது. அழிவின் அறிகுறி. அனுமன் வீசி எறிந்த மரங்கள் இந்திர வில் போன்று ஒளி விட்டு விளங்கின. எல் - இரவு. இந்திரவில் - வானவில். ***(36)***

5465. ஆனைத்தானமும், ஆடல் அரங்கமும்,
பானத் தானமும்,பாய் பரிப் பந்தியும்,
ஏனைத் தார் அணிதேரொடும் இற்றன-
கானத்து ஆர் தருஅண்ணல் கடாவவே.

அண்ணல் - *பெரியோனான அனுமன்;* ***கானத்து ஆர் தரு கடாவ -*** *அசோகவனத்தில் நிறைந்துள்ள மரங்களை (வேரோடு பிடுங்கி) வீசி எறிய;* ***ஆனை தானமும் ஆடல் அரங்கமும் -*** *(அதனால்) யானைகளைக் கட்டியுள்ள இடங்களும் நடன சாலைகளும்;* ***பானத் தானமும் -*** *மதுபானம் செய்யும் இடங்களும்;* ***பாய் பரிப் பந்தியும் -*** *பாய்ந்து ஓடும் இயல்பினவான குதிரைகள் கட்டும் இடங்களும்;* ***ஏனை தார் அணி தேரொடும் இற்றன -*** *மற்றைய, சிறு மணிகள் கட்டப்பெற்ற தேரோடும் முறிந்து ஒழிந்தன. அரங்கம் -நடனசாலை.* ***(37)***

5466. மயக்கு இல்பொன் குல வல்லிகள், வாரி நேர்
இயக்குறத்திசைதோறும் எறிந்தன,

வெயில்கதிர்க் கற்றை அற்று உற வீழ்ந்தன,
புயல் கடல்தலைபுக்கன போல்வன.

வாரி நேர்இயக்கு உற - கடலுக்கு நேராகச்சென்று விழும்படி; **திசைதொறும் எறிந்தன -** எல்லாத்திக்குகளிலும் எறியப்பட்டனவாகிய; **மயக்கு இல்பொன் குல வல்லிகள் -** ஒளி மழுங்குதல் இல்லாத பொன் மயமானகூட்டமாக உள்ள கொடிகள்; **வெயில் கதிர்க் கற்றை அற்று உற வீழ்ந்தன -** சூரிய கிரணங்களின் தொகுதி அறுபட்டு (பூமியில்) பொருந்தி வீழ்ந்தனவாகி; **புயல் கடல் தலை பூக்கன போல்வன -** மேகங்கள் படிகின்ற கடலினிடத்துப்புகுந்தனவற்றை ஒப்பனவாயின.

அனுமன் வீசிஎறிந்ததால் கடலில் விழுந்த பொற்கொடிகளின் தொகுதி, அறுபட்டு, கடலில் புக்க சூரிய கிரணக் கற்றை போல விளங்கின. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. ***(38)***

5467. **பெரிய மாமரமும், பெருங் குன்றமும்,**
விரிய வீசலின்,மின் நெடும் பொன் மதில்
நெரிய, மாடம்நெருப்பு எழ, நீறு எழ,
இரியல்போன,இலங்கையும் எங்கணும்.

பெரிய மா மரமும்- மிகப்பெரிய மரங்களையும்; **பெரும் குன்றமும் -** பெரிய மலைகளையும்; **விரிய வீசலின் -** பிளவுபடும்படி (அனுமன்) வீசி எறிந்ததனால்; **மின் நெடும் பொன் மதில் நெரிய -** பேரொளி கொண்ட நீண்ட பொன் மதில்கள் நெரிந்து தூளாகவும்; **மாடம் நெருப்பு எழ நீறு எழ -** மாளிகைகள் நெருப்புத் தோன்றிச் சாம்பலாகப் போகவும்; **இலங்கையும் எங்கணும் இரியல் போன -** இலங்கை அரக்கர் கூட்டங்கள் நிலை கெட்டு எல்லா இடங்களிலும் ஓடின.

இலங்கைஆகுபெயரால் இலங்கையில் வாழ்ந்த அரக்கர் கூட்டங்களைக் குறித்தது. ***(39)***

சந்திரன் மறைதல்

அறுசீர்ஆசிரிய விருத்தம்

5468. **' "தொண்டை அம் கனி வாய்ச் சீதை துயக்கினால்**
என்னைச் சுட்டாய்;
விண்ட வானவர்கண் முன்னே விரி பொழில்
இறுத்து வீசக்
கண்டனைநின்றாய்" என்று, காணுமேல், அரக்கன்
காய்தல்
உண்டு' எனவெருவினான்போல், ஒளித்தனன்,
உடுவின் கோமான்.

தொண்டை அம்கனி வாய்ச் சீதை துயக்கினால் - கொவ்வைக் கனிபோன்ற அழகிய வாயையுடைய சீதையிடம் கொண்ட தொடர்பால் (நிமித்தமாக); **என்னைச் சுட்டாய் -** என்னை நெருப்பு போல் சுட்டு வருத்தினாய்; **விண்ட வானவர் கண் முன்னே -**

என்னிடத்துப் பகைமை கொண்ட தேவர்களின் கண்ணுக்கு எதிரில்; **விரி பொழில் இறுத்து வீசக் கண்டனை நின்றாய் -** பரந்த சோலையை (ஒரு குரங்கு) முறித்து அழிக்கவும் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருந்தாய்; **என்று -** என்று நினைத்து; **அரக்கன் காணு மேல் காய்தல் உண்டு என -** அரக்கனாகிய இராவணன் காண்பானேல் தன்னை வருத்துதல் செய்யக்கூடும் என்று கருதி; **வெரு வினான் போல் -** அஞ்சினவனைப் போல; **உடுவின் கோமான் ஒளித் தனன்-** நட்சத்திரங்களுக்குத் தலைவனான சந்திரன் மறைந்தான். சந்திரன்இராவணனுக்கு அஞ்சி மறைந்ததாகக் கூறியது ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. நட்சத்திரங்களுக்கு நாயகன் என்று திங்களைக் குறிப்பது புராணக் கற்பனை. காதல் வேதனையுறும்போது சந்திரன் சுடுவான் என்பது கவிமரபு. துயக்கு - தொடர்பு; (சம்பந்தம்) திருமகள் அம்சமான சீதைக்கும் சந்திரனுக்கும் அமுதத்துடன் தோன்றியதனால் உடன் பிறப்புச் சம்பந்தம். ***(40)***

அனுமன் செயலால்உலகெங்கும் ஒளி வீசல்

5469. காசு அறுமணியும், பொன்னும், காந்தமும், கஞல்வது ஆய
மாசு அறு மரங்கள்ஆகக் குயிற்றிய மதனச் சோலை,
ஆசைகள்தோறும்,ஐயன் கைகளால் அள்ளி அள்ளி
வீசிய,விளக்கலாலே, விளங்கின உலகம் எல்லாம்.

காசு அறு மணியும்பொன்னும் - குற்றம் இல்லாதஇரத்தினங்களும் தங்கமும்; **காந்தமும் கஞல்வது ஆய -** சூரிய காந்தம், சந்திர காந்தம் என்னும் கற்களும் (ஆகிய இவற்றால்)விளங்குவதான; **மாசுஅறு மரங்கள் ஆகக் -** குற்றமற்ற மரங்களாக; **குயிற்றிய -** இழைத்து அமைத்த; **மதனச் சோலை -** மன்மதனுக்கு இருப்பிடமான அசோகவனச் சோலை மரங்கள்; **ஆசைகள் தோறும் ஐயன் கைகளால் அள்ளி அள்ளி வீசிய விளக்கலாலே -** எல்லாத் திக்குகளிலும் அனுமன் தன் இருகைகளாலும் வாரி வாரி வீசப்பட்டன வாய் ஒரு பெரிய ஒளியைச் செய்தமையால்; **உலகம் எல்லாம் விளங்கின -** உலகம் முழுவதும் அந்த இருளில் நன்கு விளங்கின.

சந்திரன்மறைந்த பிறகு, ஏற்பட்ட இருள், வீசப்பட்ட மணி ஒளி மிக்க மரங்களின் ஒளியால் அகன்றது. உலகு ஒளியுடன் விளங்கியது. ஆசை - திசை; காம உணர்வு தோன்றுதற்கு ஏற்ப இராவணனால் அமைக்கப்பட்டது ஆதலின் மதனச் சோலையாயிற்று. ***(41)***

விலங்கு மற்றும்பறவைகளின் நிலை

5470. கதறினவெருவி, உள்ளம் கலங்கின, விலங்கு; கண்கள்
குதறின பறவை,வேலை குளித்தன; குளித்திலாத
பதறின; பதைத்த;வானில் பறந்தன; பறந்து பார் வீழ்ந்து
உதறின, சிறையை;மீள ஒடுக்கின உலந்து போன.

விலங்கு வெருவிக்கதறின - அசோகவனத்திலிருந்த மிருக இனங்கள் அச்சத்தால் வீறிட்டுக் கத்தின; **உள்ளம் கலங்கின -** மனக்கலக்கம் அடைந்தன; **கண்கள் குதறின -** கண்கள் புண்ணாகிப் பொங்கின; **பறவை வேலை குளித்தன -** அங்கிருந்த பறவை இனங்கள் கடலில் வீழ்ந்து ஆழ்ந்தன; **குளித் திலாத பதறின -** அவ்வாறு வீழாத பறவைகள்; **பதைத்த வானில் பறந்தன -** மிகவும் துடித்து, பதறினவாய்; **பறந்து பார் வீழ்ந்து சிறையை உதறின -** சிறிது தூரம் பறந்து (மேலே பறக்கமுடியாமல்) பூமியில் விழுந்து சிறகுகளை உதறிக் கொண்டன; **நீள ஒடுக்கின உலந்து போன -** ஒடுக்கிக் கொண்டனவாய் அழிந்து போயின.

அனுமன்அசோகவனத்தை அழித்ததால் அங்கிருந்த மிருகங்களும் பறவைகளும் அச்சத்தால் அடைந்த செயல்கள் கூறப்பெற்றன. பறவைகள் சிறகுகளை உதறுவது இறக்குமுன் நிகழ்ந்த சாவுக்கு அறிகுறியாகும். இப்பாடற் செய்திகளை அனுமன் மயேந்திர மலையில்காலை ஊன்றிஎழுந்தபோது நிகழ்ந்த செய்திகளோடு (4758 - 4762; குறிப்பாக 4759) ஒப்பிடுக. **(42)**

5471. தோட்டொடும் துதைந்த தெய்வ மரம்தொறும்
தொடுத்த புள் தம்
கூட்டொடும்துறக்கம் புக்க, குன்று எனக் குவவுத்
திண் தோள்
சேட்டு அகன்பரிதி மார்பன் சீறியும்
தீண்டல்தன்னால்;
மீட்டு, அவன்கருணைசெய்தால், பெறும் பதம்
விளம்பலாமோ ?

குன்று எனக்குவவுத் திண்தோள் - மலை போன்று திரண்ட தோள்களை உடைய; **சேடு அகல் பிரிதி மார்பன் -** அழகினால் பரந்து சூரியன் போன்ற மார்பை உடைய அனுமன்; **சீறியும் தீண்டல் தன்னால் -** கோபித்த போதும் தன் கைகளால் தொட்ட சிறப்பினால்; **தெய்வ மரம் தொறும் -** அங்கிருந்த தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த மரங்களில் எல்லாம்; **தோட்டொடும் துதைந்த தம் கூட்டொடும் -** இலைகளோடு நெருங்கியனவாய்த் தொகுத்து அமைக்கப் பெற்ற தமது கூடுகளுடன்; **புள் துறக்கம் புக்க -** பறவைகள் சுவர்க்கம் போய்ச் சேர்ந்தன; **மீட்டு அவன் கருணை செய்தால் -** இவ்வாறன்றி, அந்த அனுமன் அருள் புரிந்தால்; **பெறும் பதம் விளம்பல் ஆமோ ? -** அடையக் கூடிய நற்பதவியை நம்மால் சொல்ல முடியுமா ? (முடியாது) மிகப் பெரும் பதவி கிடைக்கும்.

அனுமன்சினத்தால் தீண்டியே, பறவைகளுக்கு சுவர்க்கம் கிடைத்தது. அருள் செய்தால் எவ்வளவு உயர்ந்த பதவி கிடைக்கும் ? என்பது கருத்து. சேடு - அழகு; இளமையும் ஆம். **(43)**

சீதை தங்கி இருந்தமரம் மட்டும் அழியாது இருத்தல்

5472. பொய்ம் முறை அரக்கர் காக்கும் புள் உறை புது
மென் சோலை,
விம்முறும்உள்ளத்து அன்னம் இருக்கும் அவ்

விருக்கம்ஒன்றும்,
மும் முறை உலகம்எல்லாம் முற்றுற முடிவது ஆன
அம் முறை, ஐயன்வைகும் ஆல் என, நின்றது
அம்மா !

பொய்ம் முறைஅரக்கர் காக்கும் - பொய்யையே தமக்குநெறியாகக் கொண்ட அரக்கர்கள் காத்து வரும்; **புள் உறை புது மென் சோலை -** பறவைகள் வசிக்கும் படியான புதிய கண்ணுக்கினிய அந்த அசோகவனச் சோலையில்; **விம்முறும் உள்ளத்து அன்னம் -** துக்கத்தால் மனம் விம்முறும் அன்னம் போன்ற பிராட்டி; **இருக்கும் அவ் விருக்கம் ஒன்றும் -** தங்கியிருந்த அந்த மரம் ஒன்று மட்டும்; **மும்முறை உலகம் எல்லாம் -** மூன்று வகைப்பட்ட உலகம் முழுவதும்; **முற்று உற முடிவதான அம்முறை -** அழியும் படி முடிவு பெறுகின்ற அந்த ஊழிக் காலத்தில்; **ஐயன் வைகும் ஆல் என நின்றது -** திருமால் தங்குகின்ற ஆலமரம் போல ஊறுபடாமல் நிற்பதாயிற்று.

மற்றை மரங்கள்எல்லாம் அழிய, பிராட்டி தங்கியிருந்த மரம் மாத்திரம் அழியாமலிருப்பதற்கு - எல்லாம் அழியும் பிரளய காலத்தில் திருமால் பள்ளி கொள்ளும் ஆலமரம் மாத்திரம் நிற்பது உவமை ஆயிற்று. ஊழிக் காலத்தில் எஞ்சியிருக்கும் ஓர் ஆலமரத்தின் ஓர் இலையில் குழந்தை வடிவில் திருமால் பள்ளிகொண்ட கோலத்தில் இருப்பான் என்பது புராணச் செய்தி. இச்செய்தி முன்னரும் (3683 வந்தது; பின்னும் (5884) வரும். பெருமாள் திருமொழியிலும் (8;7) காண்க. அன்றே: தேற்றப் பொருளுடையது (தெளிவுபடுத்துவது.) **(44)**

சூரியன் தோற்றம்

5473. உறு சுடர்ச்சூடைக் காசுக்கு அரசினை உயிர்
ஒப்பானுக்கு
அறிகுறியாகவிட்டாள்; ஆதலான், வறியள் அந்தோ !
செறி குழல்சீதைக்கு அன்று, ஓர் சிகாமணி
தெரிந்து வாங்கி,
எறி கடல் ஈவதுஎன்ன, எழுந்தனன், இரவி
என்பான்.

உறு சுடர்ச் சூடைகாசுக்கு அரசினை - ஒளி பொருந்தியசூடாமணி என்னும் அரச இரத்தினத்தை; **உயிர் ஒப்பானுக்கு அறிகுறியாக விட்டாள் -** தன் உயிர் போன்ற நாயகனான இராமபிரானுக்கு, அடையாளப் பொருளாகக் கொடுத்தனுப்பி விட்டாள்; **ஆதலான் -** ஆகையினால்; **அந்தோ வறியள் -** ஐயோ, இப்போது ஒரு அணியும் இல்லாது வறியவளாக இருக்கின்றாள் (என்று); **அன்று -** அப்பொழுது; **செறி குழல் சீதைக்கு -** அடர்ந்தகூந்தலை உடைய சீதாதேவிக்கு; **ஓர் சிகாமணி தெரிந்து வாங்கி -** தலையில் அணிதற்கு உரிய மற்றொரு சூடாமணியை ஆராய்ந்து எடுத்து; **எறிகடல் ஈவது என்ன எழுந்தனன் இரவி என்பான் -** அலை எறியும் கடல் கொண்டு வந்து கொடுப்பது போல சூரியன் தோன்றினான்.

குடைக்காசுக்கரசு,சிகாமணி என்பன ஒரே பொருளன. இது தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. சூரிய குலத்து அரசன் ஒருவனுக்கு வருணனால் பரிசாகக்

*கொடுக்கப்பட்டது என்றும் அதனைத் தயரதன் மருமகள் சீதைக்கு வழங்கினான் என்றும் கூறுவர். மாமனார் அளித்த சிறப்புடையது ஆதலின், பிற அணிகளை எறிந்ததுபோல் இதனை எறியாமல் பாதுகாத்தாள்.. **(45)***

அசோகவனத்தைஅழித்து நின்ற அனுமன் நிலை

5474. தாழ் இரும்பொழில்கள் எல்லாம் துடைத்து, ஒரு
தமியன் நின்றான்,
ஏழினொடு ஏழுநாடும் அளந்தவன் எனலும்
ஆனான்;
ஆழியின் நடுவண்நின்ற அரு வரைக்கு அரசும்
ஒத்தான்;
ஊழியின் இறுதிக்காலத்து உருத்திரமூர்த்தி
ஒத்தான்.

***தாழ் இரும்பொழில்கள் எல்லாம் துடைத்து** - தழைத்த பெரும் சோலை முழுவதையும் அழித்து; **ஒரு தமியன் நின்றான்** - தன்னந்தனியனாய் நின்ற அனுமன்; **எழினோடு ஏழு நாடும் அளந்தவன் எனலும் ஆனான்** - பதினான்கு உலகங்களையும் (தனது இரண்டு திருவடிகளாலும்) அளந்து கொண்ட திருவிக்கிரம மூர்த்தி என்று சொல்லத்தக்கவனாகவும் இருந்தான்; **ஆழியின் நடுவண் நின்ற அருவரைக்கு அரசும் ஒத்தான்** - (அதுவன்றிப்) பாற்கடலின் நடுவே (மத்தாக) நின்ற அரிய சிறந்த மலையாகிய மந்தர மலையைப் போலவும் இருந்தான்; (மேலும்); **ஊழியின் இறுதிக் காலத்து உருத்திர மூர்த்தி ஒத்தான்** - கற்பாந்த காலத்தில் உலகத்தை எல்லாம் அழித்திட்டு நிற்கும் உருத்திர மூர்த்தியைப் போலவும் இருந்தான்.*

*பெரிய வடிவாலும்அரக்கக் கடலைக் கடையவுள்ளமையாலும் முற்றும் அழித்தமையாலும் திருவிக்கிரமாவதாரம், மந்தரமலை, ஆகியவை உவமையாயின. **(46)**அரக்கியர்வினாவும் பிராட்டி விடையும்*

5475. இன்னனநிகழும் வேலை, அரக்கியர் எழுந்து
பொங்கி,
பொன்மலை என்னநின்ற புனிதனைப் புகன்று
நோக்கி,
'அன்னை ! ஈது என்னை மேனி ? யார்கொல் ?'
என்று, அச்சம் உற்றார்,
நன்னுதல்தன்னைநோக்கி, 'அறிதியோ நங்கை ?'
என்றார்.

***இன்னன நிகழும்வேலை** - இவ்வாறு அசோகவனம் அழிந்து கொண்டிருந்த போது; **அரக்கியர் எழுந்து பொங்கி** - (அங்கு உறங்கிக் கிடந்த) அரக்கிமார்கள் விழித்தெழுந்து மனம் கொதித்து; **பொன் மலை என்ன நின்ற புனிதனை புகன்று நோக்கி** - பொன்மயமான மேரு மலை போல் நின்ற தூயவனான அனுமனை விருப்பத்தோடு உற்றுப் பார்த்து; **அன்னை ஈது என்ன மேனி** - அம்மா ! இங்குத் தோன்றுவது என்ன*

வடிவம் ? **யார் கொல் என்று அச்சம் உற்றார் -** இவர் யாரோ என்று பயம்கொண்டவராகி; **நன்னுதல் தன்னை நோக்கி -** அழகிய நெற்றியை உடையபிராட்டியைப் பார்த்து; **நங்கை அறிதியோ என்றார் -** 'பெண்ணே ! (இவனைஇன்னான் என்று) அறிவாயோ' என்று வினாவினார்கள். அனுமன் திருமேனிபொன் நிறமாதலாலும், மலை போன்ற பெருமை உடைமையாலும், மேருமலை உவமையாயிற்று. இதற்கு முன்பு கடுஞ்சொற்களையே கூறிய அரக்கியர், இப்போது 'அன்னை' என்று இன்சொல் இட்டு அழைத்தது அச்சத்தாலும், வியப்பாலும், உண்மை அறியும் நோக்கினாலும் ஆகும். அனுமன் தோற்றம் அச்சமும் வியப்பும் ஊட்டியது; எனினும் உண்மைநிலை அறியவேண்டுமே என்னும் அடிமனத் தூண்டலால் விரும்பி நோக்கினர். 'புகற்சி விருப்பாகும்' என்பது தொல்காப்பியம். *(47)*

5476. **'தீயவர் தீய செய்தல் தீயவர் தெரியின் அல்லால்,**
தூயவர் துணிதல்உண்டே, நும்முடைச் சூழல்
எல்லாம் ?
ஆய மான் எய்த,அம் மான், இளையவன், "அரக்கர்
செய்த
மாயம்" என்றுஉரைக்கவேயும், மெய்என மையல்
கொண்டேன்,'

தீயவர் தீயசெய்தல் - கொடியோர் செய்யும் தீய செயல்களை; **தீயவர்தெரியின் அல்லால் -** அவர் போன்ற கொடியரே தெரிந்து கொள்வரே தவிர; **தூயவர் துணிதல் உண்டே -** (என்னைப் போன்ற) நல்லவர்கள் அறிவர்என்று நிச்சயிக்க முடியுமா ? (முடியாது); **எல்லாம் நும்முடைச் சூழல் -** இவை எல்லாம் அரக்கர்களாகிய உங்களுடைய சூழ்ச்சியாகும்; **ஆய மான்எய்த -** (ஏனென்றால்) முன்பு காட்டில் மான் உருவில் வந்த மாரீசன் என்பக்கத்தில் வர; **அம்மான் அரக்கர் செய்த மாயம் என்று இளையவன்உரைக்க வேயும் -** அந்த மான், அரக்கர் செய்த மாயச் செயலால் வந்ததுஎன்று இலக்குவன் எடுத்துச் சொல்லிய போதும்; **மெய் என மையல்கொண்டேன் -** (அதனை) மெய்யான மான் என்றே (அறிவு மயக்கத்தால்)எண்ணி, அதன்மீது விருப்பம் கொண்டேன். 'மையல்கொண்டேன்' - என்றது அதனால் யான் இங்கு வந்து இத்துயரடையக் காரணமாயிற்று என்பதைக் குறிப்பிட்டபடி பிராட்டி தான் அறியாதவளாகவே உரைக்கின்றாள். சூழல் - சூழ்ச்சி, 'தொன்மை மயக்கிய தோற்றிய சூழல்கள் சிந்தித்தே' (திருவாய் மொழி 7.5.4) என மயக்கத்தின் இயல்பை நம்மாழ்வார் விளக்கியது காண்க. *(48)*

அனுமன் ஓமமண்டபத்தைச் சிதைத்தல்

5477. **என்றனள்;அரக்கிமார்கள் வயிறு அலைத்து,**
இரியல்போகி,
குன்றமும்,உலகும், வானும், கடல்களும், குலைய
ஓட,
நின்றது ஓர்சயித்தம் கண்டான்; 'நீக்குவல் இதனை'

என்னா,
தன் தடக் கைகள்நீட்டிப் பற்றினன், தாதை ஒப்பான்.

என்றனள் - என்று,பிராட்டி அரக்கியர்களுக்கு மறுமொழி கூறினாள்; **அரக்கிமார்கள் வயிறு அலைத்து இரியல் போகி -** அக்காவல் அரக்கியர் வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு நிலை தடுமாறிச் சென்று; **குன்றமும், உலகும், வானும் கடல்களும் குலையஓட -** மலைகளும் இந்தப்பூவுலகும் வானமும் கடல்களும் தடுமாறும்படி ஓடியபோது; **தன் தாதை ஒப்பான் -** தன் தந்தையாகிய வாயு தேவனை ஒத்த வலிமையுடைய அனுமன்; **நின்றது ஓர் சயித்தம் கண்டான் -** அங்கு நிலை பெற்று விளங்கிய ஒரு ஓம மண்டபத்தைப் பார்த்து; **'இதனை நீக்குவல்' என்னா -** இதை இவ்விடத்தை விட்டுப் பெயர்த் தெறிவேன்' என்று; **தன் தட கைகள் -** தனது பெரிய கைகளை; **நீட்டி பற்றினன் -** நீட்டி அதனைப் பற்றிக் கொண்டான்.

சயித்தம் -சைத்தியம் என்னும் வடமொழியின் தமிழ்வடிவம் ஓமம் வேள்வி முதலியன புரியும் மண்டபம். 'வானோங்கு சிமயத்து வாலொளி சயித்தம்' (மணி மேகலை 28:131) **(49)**

அந்த மண்டபத்தின்பெருமை

5478. கண் கொளஅரிது; மீது கார் கொள அரிது; திண்
கால்
எண் கொள அரிது; இராவும் இருள் கொள அரிது;
மாக
விண் கொளநிவந்த மேரு வெள்குற, வெதும்பி
உள்ளம்
புண்கொள, உயர்ந்தது; இப் பார் பொறை கொள
அரிது போலாம்.

கண் கொள அரிது- (அச்சயித்தம்) எவரும் தம் கண் பார்வை கொண்டு அதன் முழு உருவத்தையும் காண இயலாதது; **கார் மீது கொள அரிது -** மேகங்களும் எட்டி, அதன் மேற்கொள்ள முடியாத அளவு உயரமானது; **திண்கால் எண் கொள அரிது -** வலிய காற்றும் பற்றுவதற்கு எண்ணவும் அரியது; **இராவும் இருள் கொள அரிது -** இராப் பொழுதும் இருளினால் கொள்ள முடியாது; **மாக விண்கொள நிவந்த மேரு -** பெரிய ஆகாயத்தைத் தனது இடமாகக் கொள்ளும்படி மேலோங்கி எழுந்த மேருமலை கூட; **வெதும்பி வெள்கு உற உள்ளம் புண் கொள உயர்ந்தது -** வெட்கி, மனம் நொந்து புண் அடையும் படி உயர்ந்து விளங்கியது; **இப் பார் பொறைகொள அரிது -** இந்தப் பூமியும் அதன் பெருஞ் சுமையைத் தாங்குவது என்பது முடியாத செயல். கார் கொள அரிது- மேக மண்டலத்துக்கும் மேலாக உள்ளது. கால் கொள அரிது - வாயு மண்டலத்துக்கும் மேலானது. இருளாலும் மறைக்க முடியாதது என்பதை இருள்கொள அரிது என்ற தொடர் விளக்கிற்று. போல், ஆம் - அசைகள். **(50)**

5479. பொங்கு ஒளி நெடு நாள் ஈட்டி, புதிய பால்
பொழிவது ஒக்கும்
திங்களைநக்குகின்ற இருள் எலாம் வாரித் தின்ன,

அம் கைபத்து-இரட்டியான்தன் ஆணையால்,
அழகு மாணப்
பங்கயத்துஒருவன்தானே, பசும் பொனால் படைத்தது
அம்மா !

நெடு நாள் - பலநாட்கள் (பதினைந்து நாட்கள்); **பொங்கு ஒளி ஈட்டி-** மேன்மேலும் விஞ்சி வருகின்ற ஒளியை, சம்பாதித்து; **புதிய பால் பொழிவது ஒக்கும் திங்களை -** புதிய பாலைச் சொரிவது போன்ற (நிலாவை வீசுகின்ற) சந்திரனையும்; **நக்குகின்ற இருள் எலாம் வாரித்தின்ன -** தீண்டுவதான (களங்கம் எனப்படுகின்ற) இருட்டு முழுவதையும் அள்ளித்தின்னும் பொருட்டு (போக்கும்படி); **அம்கை பத்து இரட்டியான் தன் ஆணையால் -** அழகிய இருபது கைகளை உடைய இராவணனது கட்டளையினால்; **பங்கயத்து ஒருவன் தானே -** தாமரை மலர் மீது விளங்கு ம்பிரம்ம தேவனே; **அழகு மான -** அழகு பொருந்தும்படி; **பசும் பொனால்படைத்தது அம்மா ! -** இந்தச் சயித்தம் செய்தது போலும் ! திங்கள் பால்பொழிவது - சந்திரன் நிலா வீசுவது; பால் உவமை ஆகுபெயர். பொங்கு ஒளி நெடு நாள் ஈட்டிய திங்கள் - பூர்ண சந்திரன்; முழு நிலவின் களங்கமாகிய இருளைப் போக்குவது மண்டபத்தின் பேரொளி.. *(51)*

5480. தூண் எலாம்சுடரும் காசு; சுற்று எலாம் முத்தம்;
சொன்னம்
பேணல் ஆம்மணியின் பத்தி, பிடர் எல்லாம்;
ஒளிகள் விம்ம
சேண் எலாம்விரியும் கற்றைச் சேயொளிச்
செல்வற்கேயும்
பூணலாம்;எம்மனோரால் புகழலாம் பொதுமைத்து
அன்றே.
503

தூண் எலாம்சுடரும் காசு - (அந்தச்சயித்தத்தில் உள்ள) தூண்கள் யாவும் ஒளி விடும் மணிகளால் ஆனவை; **சுற்று எலாம் முத்தம் சொன்னம் -** அதன் சுற்றுப்பக்கமெல்லாம் (பிரகாரம்) முத்துக்களாலும் பொன்னாலும் இயன்றவை; **பிடர் எலாம், பேணல் ஆம் மணியின் பத்தி -** அதன் பின் பக்கமெல்லாம் விரும்பத்தக்க இரத்தினங்களின் வரிசையால் இயன்றவை; **ஒளிகள் விம்ம -** ஒளிகள் மிகுதலால்; **சேண் எலாம் விரியும் கற்றை சேயொளிச் செல்வதற்கு ஏயும் -** ஆகாயம் முழுவதும் பரவுகின்ற தொகுதியான சிவந்த ஒளியையே செல்வமாகக் கொண்ட சூரியனுக்கும் கூட; **பூணல் ஆம் -** ஆபரணமாக அணிவதற்கு உரியதாம் (ஆதலின்); **எம் மனோரால் புகழல் ஆம் பொதுமைத்து அன்று -** எம்மைப் போன்றவர்களால், புகழ்ந்து சொல்வதற்குரிய பொதுவான காரியம் அன்று.

சொன்னம் -சொர்ணம்; தங்கம். *(52)*

அனுமன்சயித்தத்தைப் பெயர்த்து இலங்கைமேல் வீசுதல்

5481. ‘வெள்ளியங்கிரியை, பண்டு, வெந் தொழில் அரக்கன்,
வேரோடு

அள்ளினன்' என்னக் கேட்டான்; அத் தொழிற்கு
இழிவு தோன்ற,
புள்ளி மா மேரு என்னும் பொன்மலை எடுப்பான்
போல,
வள் உகிர்த்தடக் கைதன்னால் மண்நின்றும்
வாங்கி, அண்ணல்,

அண்ணல் - *பெரியோனான அனுமன்;* ***வெம் தொழில் அரக்கன் -*** *கொடிய தொழிலை மேற் கொண்ட அரக்கனாகிய இராவணன்;* ***பண்டு, வெள்ளி அம் கிரியை வேரோடு அள்ளினன் என்ன கேட்டான் -*** *முற்காலத்தில், வெள்ளி மலையாகிய அழகிய கைலாசத்தை வேரோடு பறித் தெடுத்தான் என்று, (உலகோர் சொல்லக்) கேட்டவனாய்;* ***அத் தொழிற்கு இழிவு தோன்ற -*** *அந்தச் செயலுக்குக் குறைவு உண்டாகுமாறு;* ***புள்ளி மாமேரு என்னும் பொன் மலை எடுப்பான் போல -*** *பல நிறம் கொண்ட பெரிய மேரு எனப்படும் பொன் மலையை எடுப்பவன் போல;* ***வள் உகிர் தடக்கை தன்னால் -*** *கூர்மையான நகங்களை உடைய தனதுபெரிய கைகளால்;* ***மண் நின்றும் வாங்கி -*** *தரையிலிருந்தும் (அந்தச் சயித்தத்தை - மண்டபத்தை) எளிதாகப் பெயர்த்தெடுத்து,*

இதுவும் அடுத்தகவியும் குளகமாகும். ***(53)***

5482. விட்டனன்,இலங்கைதன்மேல்; விண் உற விரிந்த
மாடம்;
பட்டன, பொடிகள்ஆன; பகுத்தன பாங்கு நின்ற;
சுட்டன பொறிகள்வீழத் துளங்கினர், அரக்கர்தாமும்;
கெட்டனர்வீரர், அம்மா !-பிழைப்பரோ கேடு
சூழ்ந்தார் ?

இலங்கை தன்மேல் விட்டனன் - *பேர்த்தெடுத்த அம்மண்டபத்தை) இலங்கை நகர் மீது வீசி எறிந்தான்; (அதனால்)* ***விண் உற விரிந்த மாடம் -*** *வானத்தை அளாவும்படி பரவியிருந்த மாளிகைகள்;* ***பட்டன பொடிகள் ஆன -*** *மோதப் பட்டனவாய்ப் பொடிகளாக உதிர்ந்தன;* ***பாங்கு நின்ற பகுத்தன -*** *பக்கத்தில் நின்ற கட்டிடங்களும் பிளவுபட்டன;* ***பொறிகள் வீழச் சுட்டன -*** *நெருப்புப் பொறிகள் விழுவதனால், பொருள்களையெல்லாம் சுட்டெரித்தன;* ***வீரர் அரக்கர் தாமும் துளங்கினர் கெட்டனர் -*** *எதற்கும் கலங்காத அரக்கரில் உண்மையான வீரர்களும் அழிந்தொழிந்தார்கள்;* ***கேடு சூழ்ந்தார் பிழைப்பரோ ? -*** *பிறர்க்குக் கேடு செய்தவர்கள் அந்தத் தீவினைப் பயனை அனுபவியாது தப்புவார்களோ ? (தப்ப மாட்டார்கள்).*

'கேடு சூழ்ந்தார்பிழைப்பரோ' என்ற பொதுப் பொருளைக் கொண்டு. 'அரக்கர் கெட்டனர்' என்ற சிறப்புப் பொருள் விளக்கப்பட்டது. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. அம்மா என்ற இடைச்சொல் இரக்கத்தைச் சுட்டியது. ***(54)***

பருவத் தேவர்இராவணனிடம் சென்று கூறுதல்

5483. நீர் இடுதுகிலர்; அச்ச நெருப்பு இடு நெஞ்சர்;
நெக்குப்

பீரிடும் உருவர்;தெற்றிப் பிணங்கிடு தாளர்; பேழ்
வாய்,
ஊர் இடு பூசல் ஆரஉளைத்தனர்; ஓடி உற்றார்;-
பார் இடு பழுவச்சோலை பாரிக்கும் பருவத் தேவர்.

பார் இடுபழுவச் சோலை பாலிக்கும் பருவத் தேவர் - பூமியின் ஒரு பகுதியாகிய இலங்கையில் அடர்த்தியாக வளர்ந்துள்ள பெருஞ்சோலையைப் பாதுகாக்குகின்ற ஆறு பருவங்கட்கும் உரிய தேவர்கள்; **அச்சம் நெருப்பு இடு நெஞ்சர் -** பயமாகிய நெருப்பு மூளப்பெற்ற மனமுடையவர்களாகவும்; **நீர் இடு துகிலர் -** (அதனால்) சிறுநீரைவிட்டுக் கொண்ட ஆடையை உடையவர்களாகவும்; **நெக்குப் பீர் இடும் உருவர் -** உடல் நெகிழ்ந்து இரத்தம் பெருக்கெடுத்து ஓடும் உருவம் உடையவர்களாகவும்; **தெற்றிப் பிணங்கிடுதாளர் -** நடக்க முடியாமல் ஒன்றோடு ஒன்று பின்னிக் கொண்ட கால்களை உடையவர்களாகவும்; **பேழ் வாய் ஊர் இடு பூசல் ஆர உளைத்தனர் -** தமது திறந்த வாய்களாகிய ஊரினர் செய்கின்ற ஆரவாரம் நிறையும்படி ஊளையிட்டவர்களுமாகி; **ஓடி உற்றார் -** ஓடி இராவணனிடம் போய்ச் சேர்ந்தனர்.

பருவத் தேவர்,துகிலர், நெஞ்சர், உருவர் தாளராய் ஓடியுற்றார். இது, இவர்கள் கொண்ட அச்சத்தையும் மெய்ப்பாடுகளையும் காட்டுகின்றது. இராவணது ஆணைக்கு அடங்கி, சோலையைக் காத்து வந்தனர் இவர்கள். இப்போது அனுமனது செயல்களைக் கண்டு அஞ்சி இராவணனிடம் ஓடுகின்றனர். பழுவம் - அடர்த்தி; பழுவச் சோலை - ஒருபொருட் பன்மொழி எனினும் அமையும்.
(55)

5484. அரி படுசீற்றத்தான்தன் அருகு சென்று, அடியின்
வீழ்ந்தார்;
'கரி படு திசையின் நீண்ட காவலாய் ! காவல்
ஆற்றோம் !
கிரி படு குவவுத் திண் தோள் குரங்கு இடை
கிழித்து வீச,
எரி படுதுகிலின், நொய்தின் இற்றது கடி கா'
என்றார்.

அரி படுசீற்றத்தான் தன் அருகு சென்று அடியில் வீழ்ந்தார் - சிங்கத்தினிடம் உண்டாகும் கோபத்தை உடைய இராவணன் பக்கம் சென்று அவன் பாதங்களில் விழுந்த பருவத் தேவர், (அவனை நோக்கி); **கரிபடு திசையின் நீண்ட காவலாய் -** திக்கயங்கள் வாழ்கின்ற திக்குகளின் எல்லை வரையிலும் நீண்டு பரந்த ஆட்சியை உடையோய்!; **காவல் ஆற்றோம் -** (இப்போது) சோலையைப் பாதுகாக்கும் ஆற்றல் இழந்தோம்; **கிரிபடுகுவவுத்திண் தோள்குரங்கு -** மலைபடுத்துப் போகும்படியான திரண்ட வலிய தோள்களை உடைய ஒரு குரங்கு; **இடை கிழித்து வீச -** சோலையினிடையில் புகுந்து மரங்களை ஒடித்து வீசுதலினால்; **கடிகா எரிபடு துகிலின் நொய்தின் இற்றது -** காவல் மிக்க அச்சோலை நெருப்புப்பட்ட ஆடை போல, விரைவில் அழிந்தது; **என்றார் -** என்று கூறினர்.

'கிழித்து வீச'என்ற தொடர், மரங்களை ஒடித்தலும், மண்டபம் முதலிய கட்டிடங்களை இடித்தலும் அனுமனுக்கு எளிய செயல் என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது.

'நெருப்பில்பட்ட துகில்' - விரைவில் அழிவதற்கு உவமை. கடிகா - காவல் சோலை.
(56)

5485. 'சொல்லிடஎளியது அன்றால்; சோலையை, காலின், கையின்,
புல்லொடு துகளும்இன்றி, பொடிபட நூறி, பொன்னால்
வில் இடுவேரம்தன்னை வேரொடு வாங்கி வீச,
சில் இடம்ஒழிய, தெய்வ இலங்கையும் சிதைந்தது' என்றார்.

சொல்லிட எளியதுஅன்று - *(அப்பருவத் தேவர்கள் மீண்டும் இராவணனிடம் அந்தக் குரங்கு செய்த அழிவும் ஆற்றலும் எங்களால்) சொல்லுவதற்கு எளியன அல்ல;* **சோலையை -** *அந்த அசோகவனத்தை;* **காலின் கையின் புல்லொடு துகளும் இன்றிப் பொடிபட நூறி -** *தன் கால்களாலும் கைகளாலும் புறகளும் அவற்றில் ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும் தூசியும் இல்லாதபடி பொடியாகும்படி அழித்து;* **பொன்னால் வில்லிடு வேரந்தன்னை வேரொடும் வாங்கி வீச -** *பொன்னால் ஒளி வீசும் (வேள்வி மண்டபமான) சயித்தத்தை அடியோடு எளிதில் பிடுங்கி வீசி எறிய;* ***சில் இடம் ஒழிய -*** *ஒரு சிறு இடமே நீங்கலாக;* **தெய்வ இலங்கையும் சிதைந்தது என்றார் -** *தெய்வத் தன்மையுடைய இலங்கை நகரமும் (பெரும் பாலும்) அழிந்துவிட்டது என்று கூறினர்.*

சில் இடம்,பிராட்டி இருந்த சிறு இடத்தைக் குறித்தது. இலங்கை, தெய்வக் கம்மியனான விசுவ கன்மாவால் அமைக்கப்பட்டதாகலின் தெய்வ இலங்கை எனப் பட்டது. வேரம் - சயித்தம் ***(57)*** *இராவணன் இகழ்தலும்காவலர் அனுமனைப் புகழ்தலும்*

5486. 'ஆடகத் தருவின் சோலை பொடி படுத்து, அரக்கர் காக்கும்
தேட அரு வேரம்வாங்கி, இலங்கையும், சிதைத்தது அம்மா !
கோடரம் ஒன்றே! நன்று இது ! இராக்கதர் கொற்றம் ! சொற்றல்
மூடரும்மொழியார்' என்ன மன்னனும் முறுவல் செய்தான்.

கோடரம் ஒன்றே- *(இவ்வாறு சொல்லக் கேட்ட இராவணன்) குரங்கு ஒன்றே;* **ஆடகத் தருவின் சோலை -** *பொன்மயமான மரங்களை உடைய சோலையை;* **பொடிபடுத்து -** *தூளாகும் படி அழித்து;* **அரக்கர் காக்கும் தேட அரும் வேரம் வாங்கி -** *அரக்கர்கள் காவல் புரியும் எங்கும் தேடிக் காண்பதற்கு அரிய சயித்தத்தைப் பறித்து;* **இலங்கையும் சிதைத்தது -** *இலங்கையையும் அழித்து விட்டது;* **இராக்கதர் கொற்றம் நன்று -** *அரக்கர்களுடைய வீரம் நன்றாக இருக்கின்றது;* **இது சொற்றல் மூடரும் மொழியார் என்ன -** *இவ்வாறான பேச்சை அறிவீனரும் சொல்லமாட்டார்கள் என்று;*

மன்னனும் முறுவல் செய்தான் - அரக்கர்க்கு அரசனான இராவணனும் புன் சிரிப்புக் கொண்டான்.

மன்னன் முறுவல்செய்தது; எள்ளற் குறிப்பு. பருவத் தேவர்களின் பேச்சை நம்பவில்லை இராவணன் என்பதை அவன் முறுவல் காட்டுகின்றது. கோடரம் - குரங்கு. **(58)**

5487. தேவர்கள்,பின்னும், 'மன்ன ! அதன் உருச் சுமக்கும்
திண்மைப்
பூவலயத்தைஅன்றோ புகழ்வது ! புலவர் போற்றும்
மூவரின் ஒருவன்என்று புகல்கினும், முடிவு இலாத
ஏவம், அக்குரங்கை, ஐய ! காணுதி இன்னே'
என்றார்.

தேவர்கள் - (இராவணன் இகழ்ந்ததைக் கண்ட) பருவத் தேவர்கள்; **பின்னும் -** மேலும், இராவணனை நோக்கி; **மன்ன ! -** அரசனே!; **அதன் உருச் சுமக்கும் -** அந்தக் குரங்கின் உடலைத் தாங்கவல்ல; **திண்மை -** வலிமை உடைய; **பூவலயத்தை அன்றோபுகழ்வது -** பூமியை அல்லவாபுகழ வேண்டியது!; **அகுரங்கை -** அந்தக் குரங்கை; **புலவர் போற்றும் -** தேவர்கள் வாழ்த்துகின்ற; **மூவரின் ஒருவன் -** மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனே; **என்று புகல்கினும் -** என்று சொல்வதும்; **முடிவுஇலாத ஏவம் -** முடிவிலாத குற்றமாகும்; **ஐய -** ஐயனே!; **இன்னே காணுதி -** இப்போதே காண்பாய்; **என்றார் -** என்று சொன்னார்கள். அக் குரங்கின்வடிவைச் சுமக்கும் திண்மை உடைய பூமி புகழ்வதற்குரியது. தேவர்கள் வாழ்த்தும் மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவன் அனுமன் என்று கூறினும் குற்றம். புலவர் - தேவர் ஏவம் - குற்றம். **(59)**

அனுமன் ஆரவாரம்

5488. மண்தலம்கிழிந்த வாயில் மறி கடல் மோழை மண்ட,
எண் திசை சுமந்தமாவும், தேவரும் இரியல்போக,
தொண்டை வாய்அரக்கிமார்கள் சூல் வயிறு
உடைந்து சோர,
'அண்டமும்பிளந்து விண்டது ஆம்'என, அனுமன்
ஆர்த்தான்.

அனுமன் - அசோகவனத்தில் நின்ற அனுமன்; **மண் தலம் கிழிந்த வாயில் -** பூமி பிளந்த வழியில்; **மறிகடல் மோழை -** அலைகள் மடங்கி வீசும் கடலின் நீர் கீழாறாகப் (பாய்ந்து); **மண்ட -** நெருங்கவும்; **எண் திசை சுமந்த மாவும் -** எட்டுத் திக்குகளிலும் நின்று பூமியைச் சுமக்கின்ற யானைகளும்; **தேவர்களும் இரியல் போக -** திக்குப் பாலகர்களும் அஞ்சி ஓடவும்; **தொண்டை வாய் அரக்கிமார்கள் -** கொவ்வைக் கனி போன்ற சிவந்த அதரங்களை உடைய அரக்கியர்கள்; **வயிறு சூல் உடைந்து சோர -** வயிற்றில் உள்ள கருச்சிதைந்து தளரவும்; **அண்டமும் பிளந்து விண்டது ஆம் என -** இந்த உலக உருண்டையே வெடித்து பிளவு பட்டது என்று கூறும்படியும்; **ஆர்த்தான் -** ஆரவாரம் செய்தான்.

அனுமன் இவ்வாறுஆர்ப்பாட்டம் செய்வதற்கு அரக்கர்களைப் போருக்கு இழுப்பதே நோக்கமாகும். படலத்தின் தொடக்கத்தில் இந்த நோக்கம் *(5434)* சுட்டப்பட்டுள்ளது. மோழை - கீழாறு; குமிழியும் ஆம். *'அண்டம் மோழை எழ' (திருவாய் 7-4-1)* சூல் வயிறு - கருவுற்றவயிறு; பெருத்த வயிறும் ஆம்.
(60)

கிங்கரர்வதைப் படலம்

அனுமன், கிங்கரர்என்னும் அரக்க வீரர்களைக் கொன்ற செய்தியைக் கூறுவது, இந்தப் பகுதி. கிங்கரர் - ஏவலாளர். இராவணனால் அனுமன் மேல் ஏவப்பட்டவர்.

அனுமன் பிடித்துவருமாறு கிங்கரரை இராவணன் ஏவுதல்

5489. அரு வரைமுழையில் முட்டும் அசனியின் இடிப்பும், ஆழி
வெருவரு முழக்கும்,ஈசன் வில் இறும் ஒலியும், என்ன,
குரு மணி மகுடகோடி முடித் தலை குலுங்கும் வண்ணம்,
இருபதுசெவியினூடும் நுழைந்தது, அவ் எழுந்த ஓசை.

அருவரை முழையின்முட்டும் அசனியின் இடிப்பும் - பெரிய மலையின் குகையிலே போய்த் தாக்கும் இடியின் முழக்கமும்; ***ஆழி வெருவரு முழக்கும் -*** (பிரளயகாலத்தில்) அச்சம் உண்டாகுமாறு தோன்றுகின்ற கடலின் ஒலியும்; ***ஈசன் வில் இறும் ஒலியும் என்ன -*** சிவனது வில்லை (இராமபிரான்)ஒடித்த போது ஏற்பட்ட ஒலியும், என்று சொல்லும்படி; ***குரு மணி மகுடகோடி முடித்தலை குலுங்கும் வண்ணம் -*** ஒளி பொருந்திய இரத்தினங்கள்பதிக்கப்பெற்ற கிரீடங்களை வரிசையாக அணிந்த மயிர் முடியை உடையபத்துத் தலைகளும் அசையும்படி; ***எழுந்த அவ் ஓசை -*** எங்கும் பரந்தெழுந்த அந்தப் பேரோசை; ***இருபது செவியினூடும் நுழைந்தது -*** இராவணன் இருபது காதுகளின் வழியே உட் புகுந்து சென்றது.

அனுமன்ஆர்ப்பின் பெருமை இங்குக் கூறப் பெற்றது. அனுமனது பேரொலிக்கு, இடியின் முழக்கம், இராமபிரான் ஒடித்த சிவதனுசின் ஒலி, ஊழிக்காலத்துப் பொங்கும் கடலின் பேரொலி, உவமைகளாயின. ***(1)***

5490. புல்லிய முறுவல் தோன்ற, பொறாமையும் சிறிது பொங்க,
எல்லை இல்ஆற்றல் மாக்கள் எண் இறந்தாரை ஏவி,
'வல்லையின்அகலா வண்ணம், வானையும் வழியை மாற்றி,
கொல்லலிர்குரங்கை, நொய்தின் பற்றுதிர், கொணர்திர்' என்றான்.

புல்லிய முறுவர்தோன்ற பொறாமையும் சிறிது பொங்க - (இராவணன்) அற்பமான சிறுநகை உண்டாகவும், பொறாமையும் சிறிது மேற் கிளம்பவும்; ***எல்லை இல் ஆற்றல் மாக்கள் எண் இறந்தாரை ஏவி -*** அளவற்ற வலிமை பெற்ற ஏவலர்கள் எண்ணிறந்தவர்களை ஏவி அனுப்பி; ***வானையும் வழியை -*** ஆகாய வழியையும்; ***மாற்றி***

- தடுத்து; **குரங்கை -** அந்தக் குரங்கை; **அகலா வண்ணம் வல்லையில் கொல்லலிர் நொய்தின் பற்றுதிர் கொணர்திர் -** தப்பி அப்புறம் செல்லாதபடி, கொல்லாமல் விரைவில்,எளிதாக, பிடித்துக் கொண்டு வாருங்கள்; **என்றான் -** என்று கூறினான்.

இராவணன்பொறாமைக்குக் காரணம், அவனது அந்தப்புரக் கடிகா குரங்கால் அழிக்கப்பட்டது , நொய்து - எளிது; மெதுவாக. ***(2)***

கிங்கரர் போருக்குவிரைதல்

5491. சூலம்,வாள், முசலம், கூர் வேல், தோமரம், தண்டு, பிண்டி-
பாலமே முதலாஉள்ள படைக்கலம் பரித்த கையர்;
ஆலமே அனையமெய்யர்; அகலிடம் அழிவு செய்யும்
காலம்மேல்எழுந்த மூரிக் கடல் என, கடிது செல்வார்.

சூலம்....படைக்கலம் பரித்தகையர் - சூலாயுதம், முதலிய பலவகையான போர்க் கருவிகளைத் தாங்கிய கையர்களாகவும்; **ஆலமே அனைய மெய்யர் -** விஷத்தை ஒத்த கறுத்த உடலை உடையவராகவும் உள்ள அரக்கர்கள்; **அகலிடம் அழிவு செய்யும் காலம் -** பூமிப்பரப்பு முழுவதையும் அழித்து விடுதலை உடைய பிரளய காலத்தில்; **மேல் எழுந்த மூரிக் கடல் என -** பொங்கிக் கிளம்பிய வலிய கடல் போல; **கடிது செல்வார் -** விரைந்து போவாராயினர். அரக்கவீரர்கள், கையில் ஏந்திய ஆயுதங்களின் பெயர்கள் வரிசைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. பரித்தல் - தாங்குதல்; 'பரித்த காவினர்' (கம்ப. 768) ***(3)***

5492. 'நானிலம்அதனில் உண்டு போர்' என நவிலின், அச் சொல்,
தேனினும்களிப்புச் செய்யும் சிந்தையர், தெரித்தும் என்னின்,
கானினும்பெரியர்; ஓசை கடலினும் பெரியர்; கீர்த்தி
வானினும்பெரியர்; மேனி மலையினும் பெரியர் மாதோ !

நானிலம் அதனில்போர் உண்டு என நவிலின் - இந்நிலவுகில் போர்நிகழும் என்று சொன்ன அளவில்; **அச்சொல், தேனினும் களிப்பு செய்யும்சிந்தையர் -** அந்த வார்த்தை, தேனைவிட மிக்க சுவையை உண்டாக்கும்மனத்தினர்; **தெரித்தும் என்னின் -** (அன்னவர் தன்மையை) அறிவிப்போம்என்றால்; **கானினும் பெரியர் -** (நெருக்கம் பரப்பு முதலியவற்றால்) காட்டைவிடப் பெரியவர்; **மேனி மலையினும் பெரியர் -** உடல் தோற்றத்தில்மலையை விடப் பெரியவர்கள்.

அவ்வரக்கரின்பரப்பு முதலியவற்றிற்கு காடு முதலிய உலகப் பெரும் பொருளே உவமையாகா என்றால், வேறு உவமைப் பொருள்களை எங்கே தேடுவது என்க. பெரியர் என்ற சொல் பல முறை வந்தது சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி. மாது - ஓ - அசைநிலைகள் ***(4)***

5493. திருகுறும்சினத்து, தேவர், தானவர், என்னும் தெவ்வர்
இரு குறும்புஎறிந்து நின்ற இசையினார் வசை என்று எண்ணி,
'பொரு குறும்புஏன்று, வென்று புணர்வது, பூ உண் வாழ்க்கை
ஒரு குறுங் குரங்கு!' என்று எண்ணி, நெடிது நாண் உழக்கும் நெஞ்சர்;

திரு குறும்சினத்து - *முரண் கொண்டகோபத்தை உடைய;* **தேவர், தானவர் என்னும் தெவ்வர்** - *தேவர்கள் அசுரர்கள் என்றுசொல்லப்படுகின்றபகைவர்களுடைய;* **இரு குறும்பு எறிந்து நின்ற இசையினார்** - *பெரிய அரண்களை அழித்து, விளங்கும் நிலை பெற்ற புகழையுடையவர்களுக்கு;* **பொரு குறும்பு ஏன்று** - *பொருகின்ற போரினை மேற்கொண்டு;* **பூஉண் வாழ்க்கை ஒரு குறுங் குரங்கு** - *மலர் (காய்கனி கிழங்கு) முதலியவற்றை உண்டு வாழ்கின்ற ஒரு சின்னக் குரங்கு;* **வென்றி புணர்வது வசை என்று எண்ணி** - *வெற்றி அடைவது இது ஒரு பெரும் பழிப்பு ஆகும் என்று நினைத்து;* **நெடிது நாண் உழக்கும் நெஞ்சர்** - *பெரிதும் வெட்கத்தால் வருந்தும் மனத்தினராயினர்.*

நாண் உழக்கும்நெஞ்சர்; தேவர் தானவர்களை வென்ற தாம், பூவை உண்ணும் ஒரு குரங்கோடு போர் செய்ய நிகழ்ந்ததை நினைத்து வருந்தும் மனத்தினர்.
(5)

5494. கட்டியவாளர்; இட்ட கவசத்தர்; கழலர்; திக்கைத்
தட்டிய தோளர்;மேகம் தடவிய கையர்; வானை
எட்டிய முடியர்;தாளால் இடறிய பொருப்பர்; ஈட்டிக்
கொட்டிய பேரிஎன்ன, மழை என, குமுறும் சொல்லார்;

கட்டிய வாளர் - *இடையில்கட்டிய வாளாயுதத்தை உடையவர்கள்;* **இட்ட கவசத்தர் கழலர்** - *பூண்ட கவசத்தையும் வீரக் கழல்களையும் உடையவர்கள்;* **திக்கைத் தட்டிய தோளர்** - *திக்குகளின் எல்லையை முட்டிய தோள்களை உடையவர்கள்;* **மேகம் தடவிய கையர்** - *மேகங்களைத் தடவும்படி நீண்ட கைகளை உடையவர்கள்;* **வானை எட்டிய முடியர்** - *வான மண்டலத்தை எட்டித் தொட்ட தலையை உடையவர்கள்;* **தாளால் இடறிய பொருப்பர்** - *தம் கால்களால் இடறியெறியும் மலைகளை உடையவர்கள். (மலைகளைக் காலால் இடறித் தள்ளுபவர்);* **ஈட்டி கொட்டிய பேரி என்ன மழை என குமுறும் சொல்லார்** - *ஒருங்கே சேர்த்து முழக்கப்பட்ட பேரிகை போலவும், மேகத்தின் இடி போலவும் முழங்குகின்ற சொற்களை உடையவர்கள்.* ***(6)***

5495. வானவர்எறிந்த தெய்வ அடு படை வடுக்கள், மற்றைத்
தானவர் துரந்தஏதித் தழும்பொடு தயங்கும் தோளர்;
யானையும்பிடியும் வாரி இடும் பில வாயர்; ஈன்ற

கூனல் வெண்பிறையின் தோன்றும் எயிற்றினர்;
கொதிக்கும் கண்ணர்;

வானவர் எறிந்ததெய்வ அடுபடை வடுக்கள் - தேவர்கள் தம் மீது வீசி எறிந்த தெய்வத்தன்மை உள்ள, கொல்ல வல்ல ஆயுதங்களால் உண்டான தழும்புகள்; **மற்றை தானவர் துரந்த ஏதி தழும் பொடு தயங்கு ம்தோளர் -** தேவரின் வேறான அசுரர்கள் போரில் தூண்டிய ஆயுதங்களால்உண்டான தழும்புகளோடு விளங்குகின்ற தோள்களை உடையவர்கள்; **யானையும் பிடியும் வாரி இடும் பில வாயர் -** ஆண் யானையையும்பெண்யானையையும் வாரி உண்ணுகின்ற குகை போன்ற வாயினைஉடையவர்கள்; **ஈன்ற கூனல் வெண் பிறையின் தோன்றும் எயிற்றினர் -** புதிதாகத் தோன்றிய வளைந்த வெண்மையான பிறைச் சந்திரன் போன்றுகாணப்படுகின்ற பற்களை உடையவர்கள்; **கொதிக்கும் கண்ணர் -** கோபத்தால் பொங்கும் கண்களை உடையவர்கள்.

ஏதி - ஆயுதம்;எயிறு - பல். *(7)*

5496. சக்கரம்,உலக்கை, தண்டு, தாரை, வாள், பரிகம்,
சங்கு,
முற்கரம் முசுண்டி,பிண்டிபாலம், வேல், சூலம்,
முட்கோல்,
பொன் கரக்குலிசம், பாசம், புகர் மழு, எழு பொன்
குந்தம்,
வில், கருங் கணை, விட்டேறு, கழுக்கடை, எழுக்கள்
மின்ன;

சக்கரம் உலக்கை - சக்கராயுதங்களும்உலக்கைகளும்; **தாரை வாள் -** கூர் நுனியை உடையவாளாயுதங்களும்; **பரிசும், சங்கு -** இருப்பு வளைதடிகளும் சங்கங்களும்; **முற்கரம், முசுண்டி -** சம்மட்டிகளும் முசுண்டி என்னும் ஆயுதங்களும்; **பிண்டி பாலம் -** எறியீட்டிகளும்; **வேல், சூலம், முள்கோல் -** வேல்களும், சூலங்களும் முட்கோல்களும்; **பொன் கரம் குலிசம் -** அழகிய ஒளி வீசுகின்ற வச்சிராயுதங்களும்; **பாசம், புகர்மழு -** கயிற்றின் வடிவான ஆயுதங்களும், ஒளியுள்ள மழுக்களும்; **எழு பொன் குந்தம் -** மேலெழுந்து தோன்றுகின்ற அழகிய ஈட்டிகளும்; **வில், கருங்கணை -** வில்லும் பெரிய அம்புகளும்; **விட்டேறு -** வீசிஎறிதற்குரிய விட்டேறுஎன்னும் ஆயுதங்களும்; **கழுக் கடை எழுக்கள் -** கூர் நுனியை உடைய இரும்புத் தடிகளும்; **மின்ன -** ஒளிவிட.

முடுகுகின்றார்என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும், ***(8)***

5497. பொன் நின்று கஞலும் தெய்வப் பூணினர்;
பொருப்புத் தோளர்;
மின் நின்றபடையும், கண்ணும், வெயில் விரிக்கின்ற
மெய்யர்;
'என் ?' என்றார்க்கு, 'என் ? என் ?' என்றார்
எய்தியது அறிந்திலாதார்;

முன் நின்றார்முதுகு தீய, பின் நின்றார்
முடுகுகின்றார்.

பொன்நின்றுகஞலும் - *அழகு நிலை பெற்று விளங்கும்;* **தெய்வப் பூணினர் -** *தெய்வத்தன்மையுள்ள அணிகளை உடையவர்;* **பொருப்புத் தோளர் -** *மலை போன்ற தோள்களை உடையவர்;* **மின் நின்ற படையும் கண்ணும், வெயில் விரிக்கின்ற மெய்யர் -** *ஒளி பொருந்திய ஆயுதங்களையும் கண்களையும் வெயில் போல ஒளி பரப்பப் பெற்ற உடல்களையும் உடையவர்;* **என் என்றார்க்கு -** *(அவர்கள்) ஏன் போவது தடைப்படுகின்றது என்று தம் முன் நின்றவர்களைக் கேட்டவர்க்கு;* **எய்தியது அறிந்திலாதார் -** *அவர்கள் போகமுடியாமல் நெருக்கத்தால் தடையுற்றதை அறியாதவர்களாகி;* **முன் நின்றார் முதுகு தீய -** *தம் முன்னே நின்றவர்களுடைய முதுகுகள், அவர்களது மூச்சுக் காற்றால் தீப்பட்டன போல சூடுகொள்ள;* **என் என் என்றார் முடுகின்றார் -** *என்ன என்ன என்று விரைந்து வினவுபவராய் விரைபவரானார்கள்.*

என் என்என்றார்; அடுக்கு விரைவுப் பொருளது. ***(9)***

5498. வெய்துறுபடையின் மின்னர்; வில்லினர்; வீசு காலர்;
மையுறு விசும்பின்தோன்றும் மேனியர்; மடிக்கும்
வாயர்;
கை பரந்து உலகுபொங்கிக் கடையுகம்
முடியும்காலை,
பெய்ய என்றுஎழுந்த மாரிக்கு உவமை சால்
பெருமை பெற்றார்.

மடிக்கும் வாயர்- *(கோபத்தால்) மடிக்கின்ற உதட்டை உடையவர்களாகிய அந்த அரக்கர்கள்;* **வெய்து உறு படையின் மின்னர் -** *கொடுமை மிகுந்த ஆயுதங்களான மின்னலை உடையவர்களாய்;* **வில்லினர், வீசு காலர் -** *விற்களை உடையவர்களாய், வீசுகின்ற மூச்சுக் காற்றை உடையவர்களாய்;* **மை உறு விசும்பின் தோன்றும் மேனியர் -** *மேகம் பொருந்திய வானம் போன்ற கரிய உடம்பை உடையவர்களாய்;* **கைபரந்து, உலகு பொங்கி கடையுகம் முடியும் காலை -** *பக்கங்களில் பரவி, உலகின் மீது (கடல்கள்) பெருக்கெடுத்து யுகங்கள் முடியும் காலத்தில்;* **பெய்ய என்று எழுந்த மாரிக்கு -** *பெரு மழைபெய்வதற்கு மேற்கிளம்பிய மேகத்துக்கு;* **உவமை சால் பெருமை பெற்றார் -** *உவமையாதற்கு ஏற்ற பெருமையைப் பெற்றவர்களாய் விளங்கினர்.*

அந்த அரக்கவீரர் பிரளய காலத்தில் வானத்துத் தோன்றும் மேகக் கூட்டத்தை ஒத்தனர் என்பதாம். ***(10)***

5499. 'பனி உறுசெயலை சிந்தி, வேரமும் பறித்தது,
அம்மா !
தனி ஒரு குரங்குபோலாம் ! நன்று நம் தருக்கு !'
என்கின்றார் !
'இனி ஒரு பழிமற்று உண்டோ இதனின் ?' என்று

இரைத்துப் பொங்கி,
முனிவுறு மனத்தின்தாவி, முந்துற முடுகுகின்றார்.

பனிஉறு செயலைசிந்தி - குளிர்ச்சி பொருந்தியஅசோகவனச் சோலையை அழித்து; **வேரமும் பறித்தது** - அங்கிருந்த சயித்த மண்டபத்தையும் அடியோடு பெயர்த்து அழித்தது; **தனி ஒரு குரங்கு போலாம்** - தனியாய் வந்த ஒரு குரங்கு என்றால்; **நன்று நம்தருக்கு என்கின்றார்** - நம் வலிமை நன்றாயிருந்தது என்று சொல்கின்றவர்களாய்; **இதனின் மற்று ஒரு பழி இனி உண்டோ** - இதைவிட வேறொரு அவமானம்அரக்கர் குலத்துக்கு இன்னும் உள்ளதோ?; **என்று இரைத்து** - என்றுஆரவாரம் செய்து; **பொங்கி** - கொதித்து; **முனிவுறு மனத்தின் தாவி முந்துறமுடுகு கின்றார்** - கோபம் கொண்ட மனத்தோடு முற்பட விரைந்து செல்பவரானார்கள்.

வேரமும்; உம்மை,உயர்வு சிறப்பு. குரங்கு போலாம் என்பது இழிவுப் பொருளில் ஒப்பில் போலியாக வந்தது. *(11)*

5500. எற்றுறு முரசும், வில், நாண் ஏறவிட்டு எடுத்த
ஆர்ப்பும்,
சுற்றுறு கழலும்,சங்கும், தெழி தெழித்து உரப்பும்
சொல்லும்,
உற்று உடன்றுஒன்றாய், ஓங்கி ஒலித்து எழுந்து,
ஊழிப் பேர்வில்
நல் திரைக்கடல்களோடு மழைகளை, நா அடக்க.

எற்று உறு முரசும்- தாக்கிஅடிக்கப்படுகின்ற முரசத்தின் ஓசையும்; **வில் நாண் ஏறவிட்டு எடுத்த ஆர்ப்பும்** - வில்லிலே நாணை ஏற்றிப் பூட்டி (அதனைத் தட்டி) எழுப்பிய ஒலியும்; **சுற்றுறு கழலும்** - காலில் சுற்றிக் கட்டிய வீரக்கழல்களின் ஒலியும்; **சங்கும்** - சங்குகளை முழக்கும் ஒலியும்; **தெழி தெழித்து உரப்பும் சொல்லும்** - இரைச்சலிட்டு அதட்டுகின்ற சொல் முழக்கமும்; **உடன்று ஒன்றாய் உற்று ஓங்கி எழுந்து** - (ஆகிய ஒலிகளெல்லாம்) மாறுபட்டு பின்பு ஒன்றாகச் சேர்ந்து மிகப் பேரொலியாகக் கிளம்பி; **ஊழிப் பேர்வில்** - யுகங்கள் முடிந்து மாறுங்காலத்தில்; **நல்திரை கடல்களோடு மழைகளை நா அடக்க** - பெரிய அலைகளோடு எழும் கடல்களின் கொந்தளிப்போடு, அப்போது உண்டாகும் மழைகளின் ஒலியையும் அடக்கும்படி (மிகுந்து விளங்க).

முரசு, கழல்,சங்கு, நாண் என்பவை. தானி ஆகு பெயராய் நின்று, அவற்றினின்று எழுந்த ஒலிகளைக் குறிப்பன. *(12)*

5501. ‘தெரு இடம்இல்’ என்று எண்ணி, வானிடைச்
செல்கின்றாரும்,
புருவமும் சிலையும்கோட்டி, புகை உயிர்த்து
உயிர்க்கின்றாரும்,
ஒருவரின் ஒருவர்முந்தி, முறை மறுத்து
உருக்கின்றாரும்,

‘விரிவு இலதுஇலங்கை’ என்று, வழி பெறார்
விளிக்கின்றாரும்.

தெரு இடம் இல்என்று எண்ணி - தெருவில் நடப்பதற்குப் போதுமான இடம் இல்லை என்று கருதி; **வானிடைச் செல்கின்றாரும்** - ஆகாய வழியாகச் செல்கின்றவர்களும்; **புருவமும்சிலையும் கோட்டி** - தம்புருவங்களையும் விற்களையும் வளைத்து; **புகை உயிர்த்து உயிர்க்கின்றாரும்** - (கோபத்தீயால்) புகையை வெளிப்படுத்தி பெருமூச்சு விடுகின்றவர்களும்; **ஒருவரின் ஒருவர் முந்தி முறை மறுத்து உருக்கின்றாரும்** - ஒருவரை ஒருவர் முன்னிட்டு, முறை தவறியதனால் (தவறியவர் மீது) கோபம் கொள்கின்றவர்களும்; **இலங்கை விரிவு இலது என்று** - இலங்கைநகர், வீரர்கள் செல்வதற்கு ஏற்ற பரப்பு உடையதன்று என்ற காரணத்தால்; **வழிபெறார் விழிக்கின்றாரும்** - தாம் செல்லும் வழியைப் பெறாதவர்களாய், இன்னது செய்வது என்று அறியாமல் மருண்டு விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றவர்களும்.

புருவம்கோட்டுதல், சினத்தில் தோன்றும் மெய்ப்பாடு. சிலம் - அரங்கேற்று காதை. வெகுண்டோன் அவிநயம். *(13)*

5502. **வாள் உறைவிதிர்க்கின்றாரும், வாயினை**
மடிக்கின்றாரும்,
தோள் உறத்தட்டிக் கல்லைத் துகள்படத்
துகைக்கின்றாரும்,
தாள் பெயர்த்துஇடம் பெறாது தருக்கினர்
நெருக்குவாரும்,
கோள் வளை எயிறுதின்று தீ எனக்
கொதிக்கின்றாரும்,

வாள் உறைவிதிர்க் கின்றாரும் - வாளை உறையினின்றும்எடுத்து அசைக்கின்றவர்களும்; **வாயினை மடிக்கின்றாரும்** - (கோபத்தால்) தம் வாயிதழ்களை மடிக்கின்றவர்களும்; **தோள் உற தட்டி** - (தம் வீரத்தைக்காட்ட, கைகளால்) தோள்களை நன்றாகத் தட்டிக் கொண்டு; **கல்லை துகள் படத் துகைக்கின்றாரும்** - (வழியிற் பட்ட) பெருங்கற்களையும் தூளாகப் போகும்படி நொறுக்குகின்றவர்களும்; **தாள் பெயர்த்து இடம் பெறாது தருக்கினர் நெருக்குவாரும்** - தம் கால்களை (நடக்க) பெயர்த்து மேலே அடி வைப்பதற்கு இடம் கிடைக்காமல் செருக்குகின்றவர்களும்; **கோள் வளை எயிறு** - வலிய வளைவான தம் பற்களைக்; **தின்று தீ எனக்** - கடித்து நெருப்பை போலக்; **கொதிக்கின் றாரும்**- கொதித்து எழுகின்றவர்களும் (ஆயினர்). *(14)*
அறுசீர்ஆசிரிய விருத்தம்
(வேறுவகை)

5503. **அனைவரும், மலை என நின்றார்; அளவு அறு**
படைகள் பயின்றார்;
அனைவரும், அமரின் உயர்ந்தார்; அகலிடம் நெளிய
நடந்தார்;
அனைவரும், வரனின் அமைந்தார்; அசனியின்

அணிகள் அணிந்தார்;
அனைவரும், அமரரைவென்றார்; அசுரரை உயிரை
அயின்றார்

அனைவரும் மலைஎனநின்றார் - கிங்கர வீரர்யாவரும், மலையைப் போல சலியாது நிற்பவர்கள்; **அளவு அறுபடைகள் பயின்றார் -** மிகப் பல படைக்கலப் பயிற்சி பெற்றவர்கள்; **அனைவரும் அமரின் உயர்ந்தார் -** யாவரும் போர் செய்வதில் சிறந்தவர்கள்; **அனைவரும் வரனின் அமைந்தார் -** யாவரும் வர பலம் பொருந்தப் பெற்றவர்கள்; **அசனியின் அணிகள் அணிந்தார் -** வச்சிராயுதம் போல் ஒளி வீசும் ஆபரணங்களை அணிந்தவர்கள்; **அனைவரும் அமரரை வென்றார் -** யாவரும் தேவர்களைப் போரில் வென்றவர்கள்; **அசுரரை உயிரை அயின்றார் -** அசுரர்களது உயிரைக் கொன்று தின்றவர்கள் (இத்தகையவர்கள்); **அகலிடம் நெளிய நடந்தார் -** (பாரமிகுதியால்) பூமி நெளியும்படி, (அனுமான் உள்ள இடம் நோக்கி) நடந்தார்கள்.

அரக்க வீரர்ஒவ்வொருவரும், மலை என நிற்றல் முதலியன பெற்றவராகையால், அனைவரும் என்பது பன்முறை கூறப்பட்டது. இந்தக் கிங்கர வீரர் தேவர்களையும் மற்ற அசுரர்களையும் வென்ற செய்தி 5493, 5495 ஆம் பாடல்களில் குறிக்கப்பட்டது. அசனி - வச்சிராயுதம். 'அசனி வச்சிரப்படையாகும் மே' - பிங்கலந்தை. **(15)**

5504. குறுகினகவசரும், மின்போல் குரை கழல் உரகரும்,
வன் போர்
முறுகினபொழுதின், உடைந்தார் முதுகிட, முறுவல்
பயின்றார்;
இறுகின நிதிகிழவன் பேர் இசை கெட, அளகை
எறிந்தார்;
தெறுகுநர்இன்மையின், வன் தோள், தினவுற உலகு
திரிந்தார்.

குறுகினகவசரும் - உடலுடன் நெருங்கி ஒட்டிய கவசங்கள் கொண்ட நிவாதகவசர் என்னும் அசுரரும்; **மின்போல் குரை கழல் உரகரும் -** மின்னல் போல ஒளி வீசுவனவும் ஒலிக்கின்றவையுமான வீரக் கழல்கள் அணிந்த நாகர்களும்!; **வன்போர் முறுகின பொழுதில் -** (இந்தக் கிங்கரர்களை எதிர்த்து) வலிய போர் முற்றியபோது; **உடைந்தார் முதுகிட -** தோற்றவர்களாய்ப் புறமுதுகிட்டு ஓடியதால்; **முறுவல் பயின்றார் -** (அவர்களின் வீரமின்மையை எள்ளிப்) புன்முறுவல் கொண்டனர் இந்தக் கிங்கரர்; **இறுகின நிதி(க்) கிழவன் -** செறிந்த செல்வங்களுக்கு உரியவனாகிய குபேரனின்; **இசை கெட -** புகழ் அழியும்படி; **அளகை எறிந்தார் -** அளகாபுரியைத் தாக்கி (இக் கிங்கரர்) அழித்தனர்; **தெறுகுனர் இன்மையின் -** தங்களை எதிர்த்துப் போர் செய்வோர் வேறு எவரும் இல்லாமையால்; **வன்தோள் தினவு உற -** வலிமையான தோள்கள் தினவு எடுக்கும்படி; **உலகு திரிந்தார் -** (எதிர்த்துப் போர் செய்வார் கிடைப்பரோ எனத் தேடி) உலகெங்கும் திரிந்தனர்.

கிங்கரரின்போர் ஆற்றலையும் ஆர்வத்தையும் பாடல் புலப்படுத்துகிறது. குறுகின கவசர் என்பார் நிவாதகவசர் எனப்படும் ஓர் அசுர இனத்தவராவர். இராவணன் மேற்கொண்ட திக்குவிசயத்தில் அவனை எதிர்த்துப் போரிட்டனர்; ஆற்றலில் இருவரும் சமநிலையராயிருத்தல் கண்டு நான்முகன் இரு சாராரையும்

சமாதானப்படுத்தினன் என்பர் வால்மீகி. முதல் நூற் செய்தியை ஒதுக்கி நிவாதகவசரை இலங்கை அரக்கர் வென்றதாகவே கம்பர் குறிக்கிறார். 'குறுகின கவசரும்.... உரகரும்..... முதுகிட என்ற கம்பர் வாக்கைக் கருதுக. போர் செய்யும் வாய்ப்புக் கிடைக்காதபோது வீரர்களின் தோள் தினவெடுக்கும் என்பது மரபுவழிச் செய்தி. கம்பர் முன்னரும் (179, 1280, 2937) குறித்துள்ளார். 'தெறுகுநர்' என இருக்க வேண்டும்; எதுகை நலம் நாடித் 'தெறுகுனர்' என நின்றது. நிதிக் கிழவன்' ஓசை நோக்கி 'நிதிகிழவன்' என நின்றது.
(16)

5505. 'வரைகளை இடறுமின்' என்றால், 'மறிகடல்
பருகுமின்' என்றால்,
'இரவியை விழவிடும்' என்றால், 'எழு மழை
பிழியுமின்' என்றால்,
'அரவினது அரசனை,ஒன்றோ, தரையினோடு
அரையுமின்' என்றால்,
'தரையினை எடும்,எடும்' என்றால், ஒருவர் அது
அமைதல் சமைந்தார்.

வரைகளைஇடறுமின் என்றால் - *மலைகளை இடறித் தள்ளுங்கள் என்றாலும்;* **மறிகடல் பருகுமின் என்றால் -** *அலை புரளுகின்ற கடல் நீரைக் குடித்து விடுங்கள் என்றாலும்;* **இரவியை விழ விடும் என்றால் -** *சூரியனைக் கீழே விழும்படி தள்ளிவிடுங்கள் என்றாலும்;* **எழு மழை பிழியுமின் என்றால் -** *வானத்தில் செல்லுகின்ற மேகத்தைப் பிழிந்து விடுங்கள் என்றாலும்;* **அரவினது அரசனை தரையினொடு அரையுமின் என்றால் -** *பாம்பரசனாகிய ஆதி சேடனை, தரையோடு சேர்த்து அரைத்து விடுங்கள் என்றாலும்;* **தரையினை எடும் எடும் என்றால் -** *இந்தப் பூமியைப் பெயர்த் துஎடுத்து விடுங்கள் என்றாலும்;* **ஒருவர் அது அமைதல் சமைந்தார் ஒன்றோ-** *ஒருவரே, அத் தொழிலைச் செய்து முடிக்கத்தக்கவராவர். (இவர்கள்வல்லமை) இவ்வளவு மாத்திரமேயோ? இவர்களது வல்லமை இத்தோடுஅடங்காது என்றபடி.*

இயற்கையின்இயல்புகளை மாற்றுவதற்கு. அரக்க வீரர்களுள் ஒருவரே போதும். என்பது கருத்து. *(17)*

5506. தூளியின் நிமிர் படலம் போய் இமையவர் விழி துற,
வெம் போர்
மீளியின் இனம்என, வன் தாள் விரை புலி நிரை
என, விண் தோய்
ஆளியின் அணிஎன, அன்றேல், அலை கடல்
விடம் என, அஞ்சார்,
வாளியின்விசைகொடு திண் கார் வரை வருவன
என, வந்தார்.

தூளியின் நிமிர்படலம் போய் - *(வீரர்கள்செல்வதால்) எழுந்த புழுதியின் தொகுதி மேலே சென்று;* **இமையவர் விழி துற -** *தேவர்களின் கண்களைத் தூர்த்துவிட;* **வெம் போர் மீளியின் இனம் என -** *கொடிய போர் செய்யவல்ல பேய்களின் கூட்டம் என்னும் படியாகவும்;* **வன் தாள் விரை புலி நிரை என -** *வலிய கால்களால் விரைந்து செல்லும்*

புலிக் கூட்டங்கள் என்னும்படியாகவும்; **விண்தோய், ஆளியின் அணி என -** *வானத்தில் பாய்ந்து செல்லும் சிங்கங்களின் கூட்டம் என்னும்படியாகவும்;* **அன்றேல், அலை கடல் விடம் என -** *அல்லாவிடில், கடலினின்றும் தோன்றிய ஆலகாலநஞ்சு என்னும்படியாகவும்;* **அஞ்சா, வாளியின் விசை கொடு திண்கார்வரை வருவன வந்தார் -** *பயப்படாமல், அம்பின் வேகத்தோடு வலிய மேகங்கள் மலையை நோக்கி வருவன போல, (அனுமனை நோக்கி) வந்தார்கள்.*

இமையவர் விழிதுற வந்தார் என இயையும். படலம் - தொகுதி. ***(18)***

5507. பொறி தரவிழி, உயிர் ஒன்றோ ? புகை உக,
அயில் ஒளி மின்போல்
தெறி தர, உரும்அதிர்கின்றார்; திசைதொறும்
விசைகொடு சென்றார்
எறிதரு கடையுகவன் கால் இடறிட, உடுவின்
இனம் போய்
மறிதர, மழைஅகல் விண்போல் வடிவு அழி
பொழிலை, வளைந்தார்.

உயிர் ஒன்றோ - *(அவ்வீரர்களின்) பெரு மூச்சுக் காற்று மாத்திரமோ ?;* **விழி பொறிதா -** *கண்களினின்று நெருப்புப் பொறி பரக்கவும்;* **புகை உக -** *புகையை வெளியே கக்கவும்;* **அயில் ஒளி மின் போல் செறிதர -** *வேலாயுதங்களின் ஒளி மின்னலைப் போல் நெருங்கவும்;* **உரும் அதிர்கின்றார் -** *இடி போல் முழங்குகின்றவர் களாய்;* **திசை தொறும் விசைகொடு சென்றார் -** *எட்டுத் திக்குகளிலும் விரைந்து சென்றவர்களாய்;* **கடை யுகம் எறிதருவன்கால் இடறிட -** *கொடிய பெருங்காற்று எற்றி வீசுதலால்;* **உடுவின் இனம் போய் மறிதர -** *நட்சத்திரக் கூட்டங்கள் நீங்கி விழுந்து விடவும்;* **மழை அகல் விண் போல் -** *மேகம் இல்லாத ஆகாயம் போல;* **வடிவு அழி பொழிலை -** *தன்னுருவம் அழிந்த அசோகவனத்தை;* **வளைந்தார் -** *சூழ்ந்து கொண்டார்.*

பொறிதர, புகைஉக, தெறிதர, அதிர்கின்றார். சென்றார் வளைந்தார் எனச் சொல் முடிவு கொள்க. உடுவினம், மலர்களுக்கும், மழை நீங்கிய விண், உருவழிந்த அசோக வனத்துக்கும் உவமை. முன் இரண்டடிகள் கிங்கரர் சென்றமையையும், பின் இரண்டடிகள் பொழிலின் நிலைமையையும் கூறும். ***(19)****அரக்க வீரர்களின்வருகை கண்டு அனுமன் மகிழ்தல்.*

5508. வயிர்ஒலி, வளை ஒலி, வன் கார் மழை ஒலி முரசு
ஒலி, மண்பால்
உயிர் உலைவுறநிமிரும் போர் உறும் ஒலி, செவியின்
உணர்ந்தான்;
வெயில் விரிகதிரவனும் போய் வெருவிட,
வெளியிடை, விண் தோய்
கயிலையின்மலைஎன நின்றான்; அனையவர் வரு
தொழில் கண்டான்.

வெயில் விரிகதிரவனும் போய் வெரு விட - *வெயிலை வீசுகின்ற சூரியனும் அஞ்சி விலகிப் போய்விட;* ***விண் தோய் கயிலையின் மலை என -*** *ஆகாயத்தை எட்டிய கயிலை மலை போல;* ***வெளியிடை நின்றான் -*** *திறந்த வெளியிடத்தில் நின்றவனாகிய அனுமன்;* ***வயிர் ஒலி வளை ஒலி -*** *ஊது கொம்பின் ஓசையும் சங்கின் ஓசையும்;* ***வல் கார் மழை ஒலி -*** *வலிய கார் காலத்து மேக ஒலி போன்ற;* ***முரசு ஒலி -*** *முரசங்களின் முழக்கமும்;* ***மண்பால் உயிர் -*** *பூமியில் உள்ள பிராணிகள்;* ***உலை வுற -*** *நடுக்கம் அடைய;* ***நிமிரும் போர் உறும் ஒலி -*** *ஓங்கும் போர் வருவதைக் குறிக்கும் ஒலியும்;* ***செவியின் உணர்ந்தான் -*** *காதினால் கேட்டு உணர்ந்தவனாகி;* ***அனையவர் வரு தொழில் கண்டான் -*** *அந்த அரக்கர் வருவதைக் கண்ணால் நேரிலும் கண்டான்.*

வெயில் விரி கதிரவன்வெருவியது; அனுமன் சிறு குழந்தையாக இருந்த போது, தன்னைப் பற்ற வந்ததை எண்ணி மீண்டும் வருவானோ என்ற நினைவு.
(20)

5509. 'இத இயல்இது' என, முந்தே இயைவுற இனிது
தெரிந்தான்;
பத இயல் அறிவுபயந்தால், அதின் நல பயன் உளது
உண்டோ ?
சிதவு இயல் கடிபொழில் ஒன்றே சிதறிய செயல்
தரு திண் போர்
உதவு இயல்இனிதின் உவந்தான்,-எவரின்
அதிகம் உயர்ந்தான்.

எவரினும் அதிகம்உயர்ந்தான் - *யாவரினும் மிகவும்சிறந்த அனுமன்;* ***முந்தே -*** *முதலில்;* ***இது இதம் இயல் -*** *தான், இந்த அசோகவனத்தைஅழித்தது நல்ல செயல் என்று;* ***இயைவுற இனிது தெரிந்தான் -*** *பொருத்தமாக நன்கு அறிந்து கொண்டான்;* ***பதம் இயல் அறிவு பயந்தால் -*** *பக்குவமுடைய அறிவு தோன்றினால்;* ***அதின் நல பயன் உளது உண்டோ -*** *அதைக் காட்டிலும் நல்லதான பயன் தரத்தக்கது வேறு உண்டோ ?(இல்லையென்றபடி);* ***கடிபொழில் சிதைவு இயல் ஒன்றே -*** *காவலுள்ளஅசோக வனத்தை அழித்ததான செய்கை ஒன்று மட்டுமே;* ***சிதறிய செயல்தரு திண்போர் உதவு இயல் -*** *(அரக்கர்) தோற்றோடுகின்ற செயலைஉண்டாக்கக் கூடிய வலிய போரை உதவி நின்ற தன்மைகண்டு;* ***இனிதின்உவந்தான் -*** *பெரிதும் மகிழ் வெய்தினான்.*

முதலடியில் கூறப்பெற்ற செய்திக்கு இரண்டாம் அடி காரணமாய் அமைந்துள்ளது. வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி. ***(21)***

அரக்கர், படைகளை ஏவ அனுமன் ஒரு மரத்தால்எதிர்த்தல்

5510. 'இவன் ! இவன் ! இவன் !' என நின்றார்; 'இது !'
என, முதலி எதிர்ந்தார்;-
பவனனின் முடுகிநடந்தார், பகல் இரவு உற
மிடைகின்றார்-
புவனியும், மலையும், விசும்பும், பொரு அரு நகரும்,

acharya.org

உடன் போர்த்
துவனியில் அதிர,விடம்போல் சுடர் விடு படைகள்
துரந்தார்.

பவனனின் முடுகிநடந்தார் - காற்றை விட விரைவாகநடந்து வந்த அரக்கர்கள்; **பகல் இரவு உறமிடை கின்றார்** - பகற்காலத்திலேயே இரவு போல இருளாகும் படி நெருங்கி; **இவன் இவன் இவன் என நின்றார்** - இவன்தான் இவன்தான் இவன் என்று குறிப்பித்துக் காட்டுபவர்களாய்; **இது என முதலி எதிர்ந்தார்** - இதுவே அந்தக் குரங்கு என்று சொல்லி, முற்பட்டு எதிர்ப்பவர்களாகி; **புவனியும் மலையும் விசும்பும் பொருவரு நகரும்** - பூமியும் மலையும், ஆகாயமும், ஒப்பில்லாத இலங்கை நகரமும்; **உடன் போர்த் துவனியில் அதிர** - ஒரு சேரப் போர் முழக்கத்தினால் நடுங்கும் படியாக; **விடம் போல் சுடர் விடு படைகள் துரந்தார்** -ஆலகாலம் போல்கொடுமையை உடைய ஒளி விடுகின்ற ஆயுதங்களை (அனுமன் மேல்) வீசினார்கள்.

முடுகி நடந்தார்,துரந்தார் என முடிந்தது. இவன் இவன் இவன் என்ற அடுக்கு, விரைவுப் பொருளையும் வெகுளிப் பொருளையும் தருவது. *(22)*

5511. மழைகளும்,மாறி கடலும், போய் மதம் அற முரசம்
அறைந்தார்;
முழைகளின்இதழ்கள் திறந்தார்; முது புகை கதுவ
முனிந்தார்;
பிழை இல படஅரவின் தோள் பிடர் உற, அடி
இடுகின்றார்;
கழை தொடர்வனம் எரியுண்டாலென, எறி
படைஞர் கலந்தார்.

எறி படைஞர் - ஆயுதங்களைவீசத் தொடங்கிய அந்த அரக்கவீரர்கள்; **மழைகளும், மறிகடலும் போய் மதம் அற முரசம் அறைந்தார்** - (இடிக்கின்ற) மேகங்களும் (ஒலிக்கின்ற) அலைகள் மடங்குகின்ற கடல்களும் ஒதுங்கி, செருக்கு அற்றுவிடும்படியாக போர் முரசங்களை அடித்து முழக்கினவர்களாய்; **முழைகளின் இதழ்கள் திறந்தார்** - குகைகள் போல வாயிதழ்களைத் திறந்தவர்களாய்; **முது புகைகதுவ முனிந்தார்** - மிக்க புகை, கம்மிக் கொள்ளும்படி பெருஞ்சினம் கொண்டவர்களாய்; **பிழை இல பட அரவின் தோள் பிடர் உற அடி இடுகின்றார்** - குற்ற மற்ற படங்களை உடைய ஆதிசேடனின் தோளும் பிடரும் அழுந்தும்படி நடப்பவர்களாய்; **கழை தொடர் வனம், எரி உண் டால்என கலந்தார்** - மூங்கில்கள் அடர்ந்த காட்டினை நெருப்புப் பற்றுவது போல,(நாலாபக்கமும் வளைத்துக் கொண்டு) ஒருங்கு திரண்டார்கள். அரவுக்குப் பிழை இன்மையாவது, உலகின் கீழிருந்து அப்பாரத்தைச் சுமத்தலில் பின்வாங்காதிருத்தலாகும். *(23)*

5512. அறவனும்அதனை அறிந்தான்; அருகினில் அழகின்
அமைந்தார்
இற இனின் உதவுநெடுந் தார் உயர் மரம் ஒரு கை
இயைந்தான்;

உற வரு துணைஎன அன்றோ, உதவிய அதனை
உவந்தான்;
நிறை கடல்கடையும் நெடுந் தாள் மலை என,
நடுவண் நிமிர்ந்தான்.

அறவனும் **-** *அறவடிவினனான அந்த அனுமனும்;* ***அதனை அறிந்தான்*** **-** *அரக்கர்கள் நெருங்கி வந்து படைகள் வீசுவதை அறிந்து;* ***அருகினில் அழகின் அமைந்தார்*** **-** *தனது பக்கத்தில் சிறப்பாக வந்து பொருந்திய அரக்கர்கள்;* ***இற, இனின் உதவு நெடுந்தார் உயர் மரம் ஒரு கை இயைந்தான்*** **-** *இறப்பதற்கு, இனிமையாக உதவக் கூடிய நீண்ட ஒழுங்கான மேன்மையுற்ற மரம் ஒன்றைத் தனது கையில் எடுத்தான்;* ***உற வரு துணை என அன்றோ*** **-** *மனத்திற்கு ஏற்ப உதவி செய்ய வருகின்ற ஒரு துணைவனைப் போல அல்லவா இது உள்ளது என்று;* ***உதவிய அதனை உவந்தான்*** **-** *தக்க சமயத்தில் உதவுமாறு கிடைத்த அம்மரத்தை விரும்பிக் கொண்டவனாய்;* ***நிறை கடல் கடையும் நெடுந்தாள் மலை என நடுவண் நிமிர்ந்தான்*** **-** *பால் நிறைந்த கடலைக் கடைதற்குரிய பெரிய அடியை உடையமந்தர மலையைப் போல அரக்கர் நடுவில் ஓங்கி எழுந்தான். அரக்கர் கடலைக்கலக்கப் போவதால் மந்தர மலை அனுமனுக்கு உவமை ஆயிற்று.* ***(24)***

5513. பரு வரைபுரைவன வன் தோள், பனிமலை அருவி
நெடுங் கால்
சொரிவன பல என,மண் தோய் துறை பொரு
குருதி சொரிந்தார்;
ஒருவரை ஒருவர்தொடர்ந்தார்; உயர் தலை உடைய
உருண்டார்-
அரு வரை நெரியவிழும் பேர் அசனியும் அசைய
அறைந்தான்.

அரு வரை நெரியவிழும் பேர் அசனியும் அசைய அறைந்தான் **-** *(அனுமன்)பெரிய மலைகள் நெரிந்து தூளாகுமாறு, விழுகின்ற பெரிய இடிகளும், அவ்வோசையில் குலைந்து போக, அம் மரத்தைக் கொண்டு அரக்கர்களை ஓங்கி அடித்தான்; (அதனால்)* ***பனிமலை அருவி நெடும் கால் பல சொரிவன என*** **-** *குளிர்ந்த மலைகள் அருவியாக நீண்ட வாய்க்கால் பலவற்றைச் சொரிவனபோல;* ***பருவரைபுரைவன வன் தோள்*** **-** *பெரிய மலை போல்வனவாகிய வலிய தோள்களினால்;* ***மண்தோய் துறை பொரு குருதி சொரிந்தார்*** **-** *மண்ணிலே விழும் படியாக ஆறு போல இரத்தத்தைக் கொட்டியவர்களாய்;* ***ஒருவரை ஒருவர் தொடர்ந்தார்*** **-** *ஒருத்தரை ஒருத்தர் பற்றிக் கொண்டு;* ***உயர்தலை உடைய உருண்டார்*** **-** *உயர்ந்த தமது தலைகள் உடைபட்டுப் போக உருண்டோடி அழிந்தனர்.*

அரக்கர்தோள்களுக்குப் பெரிய மலைகளும், அவர்கள் தோள்களிலிருந்து சொரிந்த இரத்த வெள்ளங்களுக்கு மலைகளிலிருந்து வரும் அருவி நீர்க்கால்களும் உவமைகளாயின. ***(25)***

5514. பறை புரைவிழிகள் பறிந்தார்; படியிடை நெடிது
படிந்தார்;

பிறை புரை எயிறும் இழந்தார்; பிடரொடு தலைகள்
பிளந்தார்;
குறை உயிர் சிதறநெரிந்தார்; குடரொடு குருதி
குழைந்தார்;-
முறை முறை படைகள்எறிந்தார்-முடை உடல் மறிய
முறிந்தார்.

முறை முறை படைகள்எறிந்தார் - *(அவ்வரக்கர்கள்)வரிசை வரிசையாக நின்று (அனுமன் மேல்) ஆயுதங்களை வீசினர்;* ***பறை புரை விழிகள் பறிந்தார் -*** *(அனுமன் மரங்கொண்டுதாக்கியதனால்) அவர்களில் சிலர் தோற்பறை போன்று அகன்ற கண்கள் பறிக்கப்பட்டவராயினர்;* ***படியிடை நெடிது படிந்தார் -*** *சிலர், தரையின் மீது நீள விழுவாராயினர்;* ***பிறை புரை எயிறும் இழந்தார் -*** *பிறைச்சந்திரன் போன்று வளைந்த தமது பற்களை இழந்தவராயினர் சிலர்;* ***பிடரொடு தலைகள் பிளந்தார் -*** *சிலர், பின் கழுத்தும் தலைகளும் பிளக்கப்பட்டவராயினர்;* ***குறை உயிர் சிதற நெரிந்தார் -*** *சிலர், தமது குற்றுயிரும் சிதறிப் போகும்படி மிதிபட்டு அழிந்தார்;* ***குடரொடு குருதி குழைந்தார் -*** *சிலர் தமது குடலோடு இரத்தத்தையும் வெளியே சொரிந்து அழிந்தனர்;* ***முடை உடல் மறிய முறிந்தார் -*** *சிலர் முடை நாற்றமுள்ள தமது உடம்புகள் அழியும்படி முறியப் பெற்றார்கள்.*

வட்டமாயும்பெரியவையாயும் இருத்தலால் தோற்பறை அரக்கர் கண்களுக்கு உவமை. ***(26)***

515. புடையொடு விடு கனலின் காய் பொறியிடை,
மயிர்கள் புகைந்தார்;
தொடையொடு முதுகுதுணிந்தார்; சுழிபடு குருதி
சொரிந்தார்;
படை இடை ஒடிய,நெடுந் தோள் பறி தர, வயிறு
திறந்தார்;
இடை இடை,மலையின் விழுந்தார்-இகல் பொர
முடுகி எழுந்தார்.

இகல் பொர முடுகிஎழுந்தார் - *போர் செய்வதற்குவிரைந்து எழுந்த சில அரக்கர்கள்;* ***புடையொடு விடு கனலின் காய் பொறியிடை -*** *அனுமன் அடிக்கின்ற அடியுடனே வெளிப்படுகின்ற நெருப்பினுடைய எரிக்கின்ற தீப்பொறிகளிலே;* ***மயிர்கள் புகைந்தார் -*** *தம் மயிர்கள் புகையப் பெற்றனர்;* ***தொடையொடு முதுகு துணிந்தார் -*** *சிலர், தம் தொடைகளோடு முதுகும் துண்டிக்கப் பெற்றார்;* ***சுழிபடு குருதி சொரிந்தார் -*** *சுழிகள் உண்டாக இரத் தவெள்ளங்களைக் கக்கினார்கள்;* ***படை இடை ஒடிய நெடும் தோள் பறிதர -*** *தம் கையில் கொண்ட ஆயுதங்கள் நடுவே ஒடிந்து போக நீண்ட தோள்கள்உடலிலிருந்து வேறாகிப் போக;* ***வயிறு திறந்தார் -*** *தம் வயிறும் பிளக்கப்பட்டவர்களானார்கள் சிலர்;* ***இடை இடை மலையின் விழுந்தார் -*** *பயந்து ஓடியவர்கள், போர்க் களத்தின் இடையே பல இடங்களில் மலை போல விழுந்தார்கள்.* ***(27)***

5516. ***புதைபட இருளின் மிடைந்தார், பொடியிடை நெடிது புரண்டார்;***
விதைபடும்உயிரர் விழுந்தார்; விளியொடு விழியும் இழந்தார்;
கதையொடு முதிரமலைந்தார், கணை பொழி சிலையர் கலந்தார்,
உதைபட உரனும்நெரிந்தார்; உதறொடு குருதி உமிழ்ந்தார்.

கதையொடு முதிரமலைந்தார் - தண்டாயுதங்களுடன்நன்றாகப் போர்செய்தவர்களும்; ***கணைபொழி சிலையர் கலந்தார்*** - அம்புகளைச் சொரிகின்ற விற்களை உடையவர்களும்கூடியவர்களாய்; ***உதைபட*** - அனுமனால் உதைபட்டு; ***உரனும் நெரிந்தார்*** - தம்மார்பும் நெரியப்பட்டு; ***உதறொடு குருதி*** - நடுக்கத்தோடு இரத்தத்தையும்; ***உமிழ்ந்தார்*** - வெளியே கக்கினர்; ***இருளின் மிடைந்தார்*** - இருளைப் போன்று (கறுத்த வடிவத்துடன்) அங்குக் கூடி நெருங்கிய சில வீரர்கள்; ***பொடி இடை புதை பட நெடிது புரண்டார்*** - கீழே கிடந்த புழுதியின் இடையே புதைந்து போக நெடுந் தூரம் புரண்டனர்; ***விதைபடும் உயிரர் விழுந்தார்*** - விதைகள் போலச் சிதறிய உயிர்களை உடையவர்களாய் வெற்றுடலாய் விழுந்திட்டார்கள்; ***விளியொடு விழியும் இழந்தார்*** - சிலர், வீர ஒலியும் கண்களும் இழந்தவர்களாயினர். *(28)*

5517. ***அயல்,அயல், மலையொடு அறைந்தான்; அடு பகை அளகை அடைந்தார்;***
வியல் இடம்மறைய விரிந்தார்; மிசை உலகு அடைய மிடைந்தார்;
புயல் தொடுகடலின் விழுந்தார்; புடை புடை சிதைவொடு சென்றார்,
உயர்வுறவிசையின் எறிந்தான்; உடலொடும் உலகு துறந்தார்.

அயல் அயல்மலையொடு அறைந்தான் - (அனுமன் அவ்வரக்கர்களை) பக்கங்களில் உள்ள மலைகளில் ஓங்கி அடித்தான்; ***அடு பகை அளகை அடைந்தார்*** - (அதனால் சிலர்) கொல்லவல்ல பகைமை உடைய அளகா பட்டணத்தை அடைந்தார்கள்; ***வியல் இடம் மறைய விரிந்தார்*** - (வேறு சிலர்) ஆகாயம் மறைந்து போகும்படி பரவினார்கள்; ***மிசை உலகு அடைய மிடைந்தார்*** - (இன்னும் சிலர்) மேலுலகம் முழுவதும் செறிந்து காணப்பட்டனர்; ***புடை புடை சிதைவொடு சென்றார்*** - சிலர், நாற் புறங்களிலும் உடல் சிதைய ஓடினார்கள்; ***உயர்வுற விடையின் எறிந்தான்*** - மற்றும் சிலரை மேலே போகுமாறு வேகமாக வீசினான்; ***உடலொடும் உலகு துறந்தார்*** - (அதனால் அவர்கள்) உடம்புகளுடன் இந்த உலகத்தை நீத்து விண்ணுலகு எய்தினார்கள். *(29)*

கலிநிலைத் துறை

5518. ***பற்றித்தாளொடு தோள் பறித்து எறிந்தனன்; பாரின்,***
இற்ற வெஞ் சிறைவெற்புஇனம் ஆம் எனக்

கிடந்தார்;
கொற்றவாலிடைக் கொடுந் தொழில் அரக்கரை
அடங்கச்
சுற்றி வீசலின்,பம்பரம் ஆம் எனச் சுழன்றார்.

பற்றித் தாளொடுதோள் பறித்து எறிந்தான் - (அனுமன் சில அரக்கர்களை) பிடித்து, அவர்களது கால்களையும் தோள்களையும் பிய்த்து வீசினான்; **வெம்சிறை இற்ற வெற்பு இனம் ஆம் என பாரின் கிடந்தார் -** (கால்களும் தோள்களும் அற்ற அரக்கர்கள்) கொடிய இறகுகள் அறுபட்ட மலைக்கூட்டங்கள் போல பூமியில் விழுந்து கிடந்தனர்; **கொற்ற வாலிடை அடங்க -** வெற்றி பொருந்திய தனது வாலிலே அடக்கியிருக்கச் செய்து; **கொடும் தொழில் அரக்கரை சுற்றி வீசலின் -** கொடிய செயல்களை உடையசில அரக்கர்களைச் சுழற்றிய வீசியதனால்; **பம்பரம் ஆம் என சுழன்றார் -** பம்பரம் போலச் சுழன்றார்கள்.

அனுமன் வால்,கயிறாகவும், அரக்கர்கள் பம்பரங்களாகவும், அனுமன் பம்பரம் விடுவோனாகவும், இங்கு உவமிக்கப் பெற்றுள்ளன. *(30)*

5519. வாள்கள் இற்றன; இற்றன வரி சிலை; வயிரத்
தோள்கள்இற்றன; இற்றன சுடர் மழுச் சூலம்;
நாள்கள் இற்றன;இற்றன நகை எயிற்று ஈட்டம்;
தாள்கள் இற்றன;இற்றன படையுடைத் தடக் கை.

வாள்கள் இற்றன- (அனுமன்தாக்கியதனால்) அரக்கர் சிலரது வாள்கள் ஒடிந்து போயின; **வரி சிலை இற்றன -** கட்டமைந்த விற்கள் முறிந்து போயின; **வயிரத் தோள்கள் இற்றன -** சிலரது வயீரம் போன்ற தோள்கள் அற்றுப் போயின; **சுடர் மழுச்சூலம் இற்றன -** ஒளியுள்ள மழுக்களும் சூலங்களும் முறிந்து போயின; **தாள்கள் இற்றன -** சிலரது கால்கள் ஒடிந்தன; **நாள்கள் இற்றன நகை எயிற்று ஈட்டம் இற்றன -** நட்சத்திரங்கள் விழுவதைப் போல. ஒளி விளங்கும் பற்களின் தொகுதிகள் அற்றுவீழ்ந்தன; **படை உடைத்தடக்கை இற்றன -** அவர்களின் ஆயுதங்களை உடைய கைகள் அற்று வீழ்ந்தன.

நகை எயிறுகளுக்குநட்சத்திரங்கள் உவமை. இச்செய்யுள் சில சுவடியில் இல்லை. வருணனை மயமாகத் தொடர்ந்து மிகப் பல பாடல்கள் பாடுவது அருமையான திறனைக் காட்டுவதாகும். பாடுவதுமுடியுமேனும் அவற்றைப்படிப்பவர் அலுக்காமல் படிக்க வேண்டுமே ! அவ்வாறு அலுப்புத் தோன்றாவண்ணம் சந்தங்களை மாற்றி மாற்றிக் கொடுப்பதன் மூலம் சாதிக்கிறார் கவிச் சக்கரவர்த்தி. ஒரே யாப்பு வகையிலும் சொல்லாட்சி மாற்றியும் நடையை மாற்றியும் வருணனைப் பாடல்களால் ஏற்படக் கூடிய அலுப்பைக் கம்பர் தவிர்த்து விடுகிறார். முந்திய (5518) செய்யுளும் இச் செய்யுளும் ஐஞ்சீர் கொண்ட கலித்துறைகளே; ஆயினும் இச்செய்யுளின் சொல்லமைப்பையும் நடையையும் கருதிப் பார்த்து ஏனைய கலித்துறைகளோடு ஒப்பிட்டுக் காண்க. *(31)*

5520. தெறித்தவன் தலை; தெறித்தன செறி சுடர்க்
கவசம்;

தெறித்த பைங்கழல்; தெறித்தன சிலம்பொடு
பொலந் தார்;
தெறித்த பல்மணி; தெறித்தன பெரும் பொறித்
திறங்கள்;
தெறித்தகுண்டலம்; தெறித்தன கண் மணி சிதறி.

வன்தலை தெறித்த- *சிலருடைய வலியதலைகள் அப்பால் சிதறி விழுந்தன;* **செறி சுடர்க் கவசம் தெறித்தன -** *நிறைந்த ஒளியுள்ள கவசங்கள் சிதறின;* **பைங்கழல் தெறித்த -** *பசும் பொன்னாலாகிய வீரக்கழல்கள் சிதறி விழுந்தன;* **பொலந்தார் சிலம் பொடு தெறித்தன -** *பொன்னரி மாலைகள் ஓசையோடு விழுந்தன;* **பல்மணி தெறித்த -** *(ஆபரணங்களில் அழுத்தியிருந் த)இரத்தினங்கள் பலவும் சிதறி விழுந்தன;* **பெரும் பொறித் திறங்கள்தெறித்தன -** *அவர்கள் அணிந்திருந்த பெரிய வீரபட்டம் முதலிய விருதுகள்சிதறி விழுந்தன;* **குண்டலம் தெறித்த -** *அவர்களது குண்டலங்கள் சிதறின;* **கண்மணி சிதறி தெறித்தன -** *கண்ணின் கருமணிகள் சிதறுண்டு வீழ்ந்தன.*

சிலம்பு - ஓசை;பொறி - வீரபட்டம், விருது என்பன, 'வேந்தன் பெயரால் பொறியும் பெற்றான்.' (சீவக சிந்தாமணி - 1792) **(32)**

5521. உக்க பற்குவை; உக்கன, துவக்கு எலும்பு
உதிர்வுற்று;
உக்க முற்கரம்;உக்கன, முசுண்டிகள் உடைவுற்று;
உக்க சக்கரம்;உக்கன, உடல் திறந்து உயிர்கள்;
உக்க கப்பணம்;உக்கன, உயர் மணி மகுடம்.

பல்குவை உக்க - *அரக்கர்களது பற்களின் குவியல்கள் சிந்தின;* **துவக்கு எலும்பு உதிர்வுற்று உக்கன -** *தோல்களும் எலும்புகளும் சிதறி அழிந்தன;* **முற்கரம் உக்க -** *சம்மட்டி என்ற ஆயுதங்கள் சிதறி விழுந்தன;* **முசுண்டிகள் உடைவுற்று உக்கன -** *முசுண்டி என்னும் ஆயுதங்களும் ஒடிந்து சிதறின;* **சக்கரம் உக்க -** *சக்கரம் என்னும் ஆயுதங்கள் சிதறின;* **உடல் திறந்து உயிர்கள் உக்கன -** *உடல்கள் பிளக்கப்பட்டு உயிர்கள் சிந்திப் போயின;* **கப்பணம் உக்க -** *அரிகண்டம் என்னும் ஆயுதங்கள் சிதறிப் போயின;* **உயர் மணி மகுடம் உக்கன -** *சிறந்த இரத்தின கிரீடங்கள் சிதறிப் போயின.*

துவக்கு - தோல்;இறுதல் - அற்று நீங்குதல்; தெறித்தல் - சிதறி நீங்குதல்; உகுதல் - சிந்தி நீங்குதல். **(33)**

5522. தாள்களால்பலர், தடக் கைகளால் பலர், தாக்கும்
தோள்களால்பலர், சுடர் விழியால் பலர், தொடரும்
கோள்களால் பலர், குத்துகளால் பலர், தம் தம்
வாள்களால் பலர், மரங்களினால் பலர்,-மடிந்தார்.

தாள்களால் பலர்- *அனுமனதுகால்களினால் பலரும்;* **தடக்கைகளால் பலர் -** *பெரிய கைகளால் பலரும்;* **தாக்கும் தோள்களால் பலர் -** *மோதும்தோள்களால் பலரும்;* **சுடர் விழியால் பலரும் -** *ஒளி வீசும் விழிகளில்உண்டாகும் நெருப்பினால் பலரும்;* **தொடரும் கோள்களால் பலர் -** *பற்றிப்பிடித்தலால் பலரும்;* **குத்துகளால் பலர் -** *கைகளால் குத்துதலினால் பலரும்;* **தம் தம் வாள்களால் பலரும் -** *அவரவர்களது*

வாள்களாலேயே பலரும்; **மரங்களினால் பலர் -** மரங்களைக் கொண்டு எறிவதால் பலரும்; **மடிந்தார் -** இறந்தார்கள்.

கோளா - பற்றிக்கொள்ளுதல். 'தொடரும் கோள்' - மேன் மேல் மிகுகின்ற வலிமை - என்றும் பொருள் (34)

5523. ஈர்க்க,பட்டனர் சிலர்; சிலர் இடிப்புண்டு பட்டார்;
பேர்க்க,பட்டனர் சிலர்; சிலர் பிடியுண்டு பட்டார்;
ஆர்க்க,பட்டனர் சிலர்; சிலர் அடியுண்டு பட்டார்;
பார்க்க, பட்டனர் சிலர்; சிலர் பயமுண்டு பட்டார்.

சிலர், ஈர்க்கபட்டனர் - சில அரக்கர்கள்,அனுமன் அவர்களைப் பிடித்து இழுத்தலால் இறந்தார்கள்; **சிலர் இடி உண்டுபட்டனர் -** மற்றும் சிலர்,இடிக்கப்பட்டு இறந்தனர்; **சிலர் வேர்க்க பட்டனர்-** சிலர், அவ்விடம் விட்டுப் பெயர்த்து எறியப்பட்டு இறந்தனர்; **சிலர் பிடிஉண்டு பட்டார் -** வேறு சிலர் அனுமனால் பிடிக்கப்பட்டு இறந்தனர்; **சிலர்ஆர்க்க பட்டனர் -** இன்னும் சிலர் கட்டப்பட்டு இறந்தனர்; **சிலர் அடிஉண்டு பட்டார் -** மற்றுஞ் சிலர், அனுமனால் அடிக்கப்பட்டு இறந்தனர்; **சிலர் பார்க்க பட்டனர் -** வேறு சிலர், அனுமன் கோபித்துப் பார்த்ததாலேஇறந்தனர்; **சிலர் பயமுண்டு பட்டனர் -** வேறு சிலர் பயந்து இறந்தனர். ஆர்த்தல் -கட்டுதல்; 'ஆர்த்த கணவன் அகன்றான்' (சிலப் - 9; 37) (35)

5524. ஓடிக்கொன்றனன் சிலவரை; உடல் உடல்தோறும்
கூடிக் கொன்றனன்சிலவரை; கொடி நெடு மரத்தால்
சாடிக்கொன்றனன் சிலவரை; பிணம்தொறும் தடவித்
தேடிக்கொன்றனன் சிலவரை-கறங்கு எனத்
திரிவான்.

கறங்கு எனத்திரிவான் - காற்றாடி போன்றுதிரிபவனான அனுமன்; **சிலவரை உடல் உடல் தோறும் ஓடிக் கொன்றனன் -** சில அரக்கர்களை, ஒவ்வொருவர் இருக்கும் இடத்திலும் ஓடிப் போய், கொன்றான்; **சிலவரை கூடி கொன்றனன் -** சிலரை, நெருங்கிக் கொன்றான்; **சிலவரை கொடி நெடுமரத்தால் சாடிக் கொன்றனன் -** சிலரை, கொடிகள் படர்ந்த பெரிய மரத்தினால் அடித்துக் கொன்றான்; **பிணந் தொறும் தடவி சிலரைத் தேடித் கொன்றனன் -** பிணக்குவியல்களிடையே பதுங்கிக் கிடந்த சிலரை தேடிக் கண்டுபிடித்துக் கொன்றான். (36)

5525. முட்டினார்பட, முட்டினான்; முறை முறை முடுகிக்
கிட்டினார் பட,கிட்டினான்; கிரி என நெருங்கிக்
கட்டினார் பட,கட்டினான்; கைகளால் மெய்யில்
தட்டினார் பட,தட்டினான்-மலை எனத் தகுவான்.

மலை எனத்தகுவான் - மலை எனச்சொல்லத்தக்கவனாய (பேருருவம் பெற்ற) அனுமன்; **முட்டினார் பட முட்டினான் -** தன்னை முட்டின அரக்கர் இறக்கும்படி (தான் அவரை) முட்டினான்; **முறை முறை முடுகி கிட்டினார் பட கிட்டினான் -** வரிசை வரிசையாகத் தன்னை நெருங்கின அரக்கர்கள் அழியுமாறுதானும்

அவர்களைநெருக்கினான்; **கிரி என நெருங்கி கட்டினார் பட கட்டினான் -** மலை போன்றவர்களாய் நெருங்கி வந்து (தமது கைகளால் தன்னைக்) கட்டியவர்கள் இறக்குமாறு, தான் அவர்களை இறுகக் கட்டினான்; **கைகளால் மெய்யில் தட்டினார் பட தட்டினான் -** தம் கைகளால் (தனது) உடம்பில் தட்டினவர்கள் இறக்கும்படி (தான் அவர்களைத்) தட்டினான்.

தன்னைக் கொல்லவந்தவர்களை அவர்கள் செய்த வண்ணமே தானும் செய்து அவர்களைக் கொன்றான் அனுமன். (37)

5526. உறக்கினும்கொல்லும்; உணரினும் கொல்லும்; மால்
விசும்பில்
பறக்கினும்கொல்லும்; படரினும் கொல்லும்; மின்
படைக் கை,
நிறக் கருங்கழல், அரக்கர்கள் நெறிதொறும்
பொறிகள்
பிறக்க நின்றுஎறி படைகளைத் தடக் கையால்
பியையும்.

உறக்கினும்கொல்லும் - அரக்கர் சோர்வுற்றநிலையிலும் அனுமன் அவர்களைக் கொல்வான்; **உணரினும் கொல்லும் -** நல்லுணர்வு பெற்ற நிலையிலும் அரக்கர்களைக் கொல்வான்; **மால் விசும்பில் பறக்கினும் கொல்லும் -** பெரிய ஆகாயத்தில் அரக்கர்கள் பறந்தாலும் அவர்களைக் கொல்லுவான்; **படரினும் கொல்லும் -** தரையில் நடந்து சென்றாலும் அவர்களைக் கொல்வான்; **மின் படைக்கை நிறக் கருங் கழல் அரக்கர் -** மின்னலை உண்டாக்கும் படை உடைய கையைப் பெற்ற நிறமுடைய வலிய வீரக்கழல் அணிந்த அரக்கர்கள்; **நெறிதொறும் -** வழிகளில் எல்லாம்; **பொறிகள் பிறக்க -** தீப் பொறிகள் தோன்ற; **நின்று எறிபடைகளை -** நின் றுவீசி எறியும் ஆயுதங்களை; **தடக்கையால் பியையும் -** அனுமன் தனது பெரிய கைகளால் பிசைந்து நொறுக்குவான்.

பிறங்க -தோன்ற; எதுகை நோக்கி வலிந்தது; 'பிறக்க' என ஆயிற்று. 'விளங்க' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். பியைதல் - பிசைதல். (38)

5527. சேறும்வண்டலும் மூளையும் நிணமுமாய்த் திணிய,
நீறு சேர் நெடுந்தெரு எலாம் நீத்தமாய் நிரம்ப,
ஆறு போல் வரும்குருதி, அவ் அனுமனால்
அலைப்புண்டு,
ஈறு இல்வாய்தொறும் உமிழ்வதே ஒத்தது, அவ்
இலங்கை.

மூளையும் நிணமும்- அவ்வரக்கர்களுடைய மூளையும் கொழுப்புக்களும்; **சேறும் வண்டலும் ஆய்த்திணிய -** சேறும் வண்டலும் போன்று நெருங்கவும்; **நீறு சேர் நெடும் -** புழுதிகள் சேர்ந்த நீண்ட; **தெரு எலாம் -** அந்த இலங்கையின் தெருக்கள் முழுதும்; **நீத்த மாய் நிரம்ப -** வெள்ளமாகி நிறையவும்; **ஆறு போல் வரும் குருதி -** ஒரு நதியைப் போல பெருகி வருகின்ற இரத்தம்; **அ அனுமனால் அலைப்புண்டு -** அந்த அனுமனால் அங்கும் இங்கும் அலையும் படிதள்ளப் பட்டு; **அ இலங்கை -** அந்த இலங்கை நகர்; **ஈறு**

இல் வாய் தொறும் உமிழ்வது ஒத்தது *- முடிவில்லாத பல வாய்களின் வழியே கக்குவதுபோல் விளங்கியது.*

இலங்கையில்உள்ள தெருக்கள் நீளமாக இருத்தலால், ஈறில் வாய் தொறும் எனக்கூறப் பட்டது. ***(39)***

அனுமன் பெரும்போர் விளைத்தல்

5528. கருது காலினும், கையினும், வாலினும் கட்டி,
சுருதியே அன்னமாருதி மரத்திடைத் துரப்பான்;
நிருதர்,எந்திரத்து இடு கரும்பு ஆம் என நெரிவார்;
குருதி சாறு எனப்பாய்வது, குரை கடல் கூனில்.

சுருதியே அன்னமாருதி *- வேதத்தையே ஒத்த (நிலை பெறுதலும் தவறாமையும் உடைய) அனுமன்;* ***கருது காலினும் கையினும் வாலினும் கட்டி*** *- எண்ணத்தக்க காலினாலும் கைகளினாலும் வாலினாலும் சில அரக்கர்களைச் சேர்த்துக் கட்டி;* ***மரத்திடைத்துரப்பான் நிருதர்*** *- மரத்தின் நடுவில் மோதுவதால் (அப்போது) அந்த அரக்கர்கள்;* ***எந்திரத்து இடு கரும்பு ஆம் என நெரிவார்*** *- ஆலையிலிட்டு ஆட்டுகின்ற கரும்பு போன்று உடல் நொறுங்கிப் போனார்கள்;* ***குருதி*** *- (அவ்வுடலிலிருந்து பெருகுகின்ற) இரத்தம்;* ***சாறு என குரைகடல் கூனில் பாய்வது*** *- கருப்பஞ்சாறு போல ஒலிக்கின்ற கடலாகிய ஒரு மிடாவில் போய் பாய்கின்றதாகும். கூன் - வாய்அகன்று உட்குழிந்த மண் பாத்திரம். இது மிடா எனப்படும். ஆலையில், கருப்பஞ்சாறு விழுவதற்குவைக்கப் பட்டிருப்பது. 'கருப் பேந்திரத்து ஒழுகு சாறகன் கூனை' (கம்ப. 4641). கரும்பு, அரக்கர்களுக்கும், கரும்பு ஆலை மரங்களின் நெருக்கத்துக்கும், கரும்புச் சாறு, உடல்களின் இரத்தத்துக்கும், பெரும் பாத்திரம் கடலுக்கும் உவமைகளாக வந்தன.* ***(40)***

5529. எடுத்துஅரக்கரை எறிதலும், அவர் உடல் எற்ற,
கொடித் திண்மாளிகை இடிந்தன; மண்டபம்
குலைந்த;
தடக் கையானைகள் மறிந்தன; கோபுரம் தகர்ந்த;
பிடிக் குலங்களும்புரவியும் அவிந்தன, பெரிய.

அரக்கரை எடுத்து- *அனுமன்அந்த அரக்கர்களைத் தூக்கி;* ***எறிதலும்-*** *வீசிய அளவில்;* ***அவர் உடல் எற்ற*** *- அவர்களது உடல் போய்த்தாக்கியதனால்;* ***கொடித்திண்*** *- கொடிகள் கட்டிய வலிய;* ***மாளிகை இடிந்தன-*** *உயர்ந்த வீடுகள் நொறுங்கிப் போயின;* ***மண்டபம் குலைந்த*** *- மண்டபம்உருக்குலைந்து அழிந்து போயின;* ***தடக்கை யானைகள் மறிந்தன*** *- பெரியதுதிக்கைகளை உடைய ஆண் யானைகள் இறந்தன;* ***பெரிய பிடிக்குலங்களும்புரவியும் அவிந்த*** *- பெரிய பெண் யானைகளின் கூட்டங்களும் பெரியகுதிரைக் கூட்டங்களும் அழிந்தன. பெரிய, குலம்என்பன, பிடிக்கும் புரவிக்கும் அடை மொழிகள்.* ***(41)***

5530. தம் தம்மாடங்கள் தம் உடலால் சிலர் தகர்த்தார்;
தம் தம்மாதரைத் தம் கழலால் சிலர் சமைத்தார்;

தம் தம்மாக்களைத் தம் படையால் சிலர் தடிந்தார்;-
எற்றி மாருதிதடக் கைகளால் விசைத்து எறிய.

மாருதி தடகைகளால் எற்றி விசைத்து எறிய - அனுமன் தனது பெரிய கைகளினால், அடித்துக் கட்டித்தூக்கி வீசுதலினால்; ***சிலர் தம்தம் மாடங்கள் தம் உடலால் தகர்த்தார்*** - சில அரக்கர்கள் தங்கள் தங்கள் வீடுகளை தமது உடம்புகளினால் உடைத்தார்கள்; ***சிலர், தம் தம் மாதரைத் தம் கழலால் சமைத்தார்*** - சில அரக்கர்கள் தங்கள் தங்கள் மனைவி மார்களைத் தமது கால்களால் அழித்தார்கள்; ***சில, தம்தம் மாக்களைத் தம் படையால் தடித்தார்*** -சில அரக்கர்கள்தங்கள் தங்களது குழந்தைகளைத் தமது ஆயுதங்களினால் கொன்றார்கள். அந்தஅரக்கர்களின் அழிவு, அவர்களது வீடு, மனைவி, மக்கள் அழிவதற்கு உடன் காரணமாயிற்று என்பதாம். ***(42)***

5531. ஆடல் மாக்களிறு அனையவன், அரக்கியர்க்கு
அருளி,
'வீடு நோக்கியேசெல்க' என்று, சிலவரை விட்டான்;
கூடினார்க்கு அவர்உயிர் எனச் சிலவரைக்
கொடுத்தான்;
ஊடினார்க்கு அவர்மனைதொறும் சிலவரை
உய்த்தான்.

ஆடல் மா களிறுஅனையவன் - பகைவரைக் கொல்லும் வலிமைபொருந்திய பெரிய ஆண் யானை போன்ற அனுமன்; ***அரக்கியர்க்கு அருளி*** - அரக்கியர் சிலர் படுகின்ற துன்பத்தைக் கண்டு அவர்கள் மேல் கருணை கொண்டு; **சிலரை வீடு நோக்கியே செல்க என்று விட்டான்** - சிலஅரக்கரை 'உங்கள் வீடு நோக்கிச் செல்லுங்கள்' என்று கொல்லாது விட்டான்; **சிலவரை, கூடினார்க்கு அவர் உயிர் என கொடுத்தான்** - சில அரக்கரை,அப்போதுதான் சேர்ந்தவராகிய இளம் பெண்களுக்கு உயிர் போன்றுஇருப்பவர் என்று, கொல்லாது விடுத்தான்; **ஊடினார்க்கு** - ஊடல் கொண்டமகளிர்களுக்கு, இரங்கி; **அவர் மனை தொறும் சிலவரை உய்த்தான்** - அவர் வீடு தோறும் அவர்களது கணவர் போய்ச் சேருமாறு அவர்களைஅனுப்பி விட்டான். இதனால்,அனுமனுக்கு வீரத்தோடு ஈரமும் (இரக்கம்) இருந்தது என்பது புலப் படுகின்றது. ***(43)***

5532. தரு எலாம்உடல்; தெற்றி எலாம் உடல்; சதுக்கத்து
உரு எலாம் உடல்;உவரி எலாம் உடல்; உள்ளூர்க்
கரு எலாம் உடல்;காயம் எலாம் உடல்; அரக்கர்
தெரு எலாம்உடல்; தேயம் எலாம் உடல்-சிதறி.

சிதறி, தருஎலாம் உடல் - (அனுமன் வீசிஎறிந்ததனால்) நாற்புறத்திலும் சிதறுண்டு மரங்களில் எல்லாம் அரக்கர்களது உடல்கள்; **தெற்றி எலாம் உடல்** - தெருத்திண்ணைகளில் எல்லாம் உடல்கள்; **சதுக்கத்து உருஎலாம் உடல்** - நாற்சந்தி கூடும்இடங்களின் வடிவம்எல்லாம் உடல்கள்; **உவரி எலாம் உடல்** - கடல்கள் எங்கும் உடல்கள்; **உள் ஊர் கருஎலாம் உடல்** - இலங்கை நகரின் நடு இடம் எல்லாம் உடல்கள்; **காயம் எலாம் உடல்** - ஆகாயம் முழுவதும் உடல்கள்; **அரக்கர் தெரு எலாம் உடல்** -

அரக்கர்கள் வாழும் தெருக்களில் எல்லாம் உடல்கள்; **தேயம் எலாம் உடல் -** *இலங்கைப் பிரதேசம் முழுவதும் உடல்களாக நிரம்பிக் கிடந்தன.*

சதுக்கம் -நாற்சந்தி. தெற்றி - திண்ணை. அரக்கர்களது உயிர் கழிந்த வெற்றுடம்பு, எங்கும் கிடந்தமை இங்கு கூறப்படுகின்றது. ***(44)***

5533. ஊன் எலாம்உயிர் கவர்வுறும் காலன் ஓய்ந்து உலந்தான்;-
தான்,எலாரையும், மாருதி சாடுகை தவிரான்;-
மீன் எலாம்உயிர்; மேகம் எலாம் உயிர்; மேல் மேல்
வான் எலாம்உயிர்; மற்றும் எலாம் உயிர்-சுற்றி.

மாருதி தான்எலாரையும் சாடுகை தவிரான் - *அனுமன் தான் ஒருத்தனாகவே, எதிர்ப்பட்ட அரக்கர் யாவரையும் கொல்லுதலினின்றும் நீங்கானல்லன்; (அதனால்)* ***ஊன் எலாம் உயிர் கவர்வுறும் காலன் ஓய்ந்து உலந்தான் -*** *உடம்புகளிலிருந்து உயிர்களைக் கவர்ந்து செல்ல வேண்டிய எமன் (மாள்பவர் பலராகி விட்டதால், தனது தொழிலைச் செய்ய இயலாதவனாய்) தளர்ந்து வலிமை கெட்டான்;* ***சுற்றி -*** *(எடுத்துக் கொண்டு போவார் எவரும் இன்மையின் அவ்வரக்கர் உயிர்) எங்கும் சுழன்று;* ***மீன் எலாம் உயிர் -*** *நட்சத்திர மண்டலம் முழுவதும் உயிராகவும்;* ***மேகம் எலாம் உயிர் -*** *மேகமண்டலங்களில் எல்லாம் உயிராகவும்;* ***மேல் மேல் வான் எலாம் உயிர் -*** *மற்றும் உள்ள இடைவெளிகளில் எல்லாம் உயிராகவும் நிரம்பிக் கிடந்தன.*

முன் கவிதையில்உடல்கள், இக் கவிதையில் உயிர்கள் சிதறியமை கூறப்பட்டன. ***(45)***

அரக்கர்கள்நடுவில் அனுமன் காட்சி

5534. ஆக இச்செரு விளைவுறும் அமைதியின், அரக்கர்
மோகம் உற்றனர்ஆம் என, முறை முறை முனிந்தார்;
மாகம் முற்றவும்,மாதிரம் முற்றவும், வளைந்தார்,
மேகம்ஒத்தனர்-மாருதி வெய்யவன் ஒத்தான்.

ஆக இச்செருவிளைவுறும் அமைதியில் - இவ்வாறு, இப்போர் நடக்கும் சமயத்தில்; **அரக்கர் மோகம் உற்றனர் ஆம் என -** சில அரக்கர்கள் அறிவு மயக்கம் கொண்டவர்கள் போல; **முறை முறை முனிந்தார் -** மேன் மேலும் கோபம் கொண்டவர்களாகி; **மாகம் முற்றவும் -** வானிடம் முழுவதும்; **மாதிரம் முற்றவும் வளைந்தார் -** திக்குகள் முழுவதும் சூழ்ந்து கொண்டவராய்; **மேகம் ஒத்தனர் -** கரிய மேகம் போல விளங்கினர்; **மாருதி வெய்யவன் ஒத்தான் -** அனுமன் சூரியனைப் போன்று விளங்கினான்.

பலபடியாகச்சிதறுண்டு போன அரக்கர்கள், இச்சமயத்தில் சினம் கொண்டு சூழ்வது அவர்களது அறிவின்மையின் செயல். இதை 'மோகம் உற்றனர்' என்ற தொடர்காட்டுகிறது. மாகம் - வான்; மாதிரம் - திக்கு. (திசை) ***(46)***

5535. ***அடல்அரக்கரும், ஆர்த்தலின், அலைத்தலின் அயரப்***
புடை பெருத்து உயர் பெருமையின், கருமையின்
பொலிவின்
மிடல் அயில்படை மீன் என விலங்கலின், கலங்கும்
கடல்நிகர்த்தனர்-மாருதி மந்தரம் கடுத்தான்.

அடல் அரக்கரும்- *வலிமைமிக்க அந்த அரக்கர்களும்;* **ஆர்த்தலின், அலைத்தலின் -** *இரைதலாலும்; (அனுமனால் இங்கும் அங்கும்) அலைக்கப்படுவதாலும்;* **அயர புடை பெருத்து உயர் பெருமையின் -** *(கண்டவர்) சோரும்படி பக்கங்கள் பருத்து உயர்ந்து தோன்றுகின்ற பெருந்தோற்றத்தாலும்;* **கருமையின் பொலிவின் -** *கருநிறத்தாலும், மிகுதியாய் (நிறைந்து) காணப்படுவதாலும்;* **மிடல் அயில்படை மீன் என விலங்கலின் -** *அவர்கள் கொண்டுள்ள வலிய வேல்படைகள் மீன்கள் போன்று விளங்குவதனாலும்;* **கலங்கும் கடல் நிகர்த்தனர் -** *(கடையும் போது) கொந்தளிக்கும் கடலுக்கு ஒப்பாக விளங்கினர்;* **மாருதி மந்தரம் கடுத்தான் -** *அனுமன், (கடலைக்கலக்கும்) மந்தரமலையை ஒத்தான்.*

ஆர்த்தல்,அலைதல், பெருந் தோற்றம், கருமை, மீன் விலங்குதல் அரக்கர்க்கும் கடலுக்கும் பொருந்தும் பொதுத்தன்மைகள். ***(47)***

5536. ***கரதலத்தினும் காலினும் வாலினும் கதுவ,***
நிரை மணித் தலைநெரிந்து உக, சாய்ந்து உயிர்
நீப்பார்,
சுரர் நடுக்குற அமுது கொண்டு எழுந்த நாள்,
தொடரும்
உரகர் ஒத்தனர்- அனுமனும் கலுழனே ஒத்தான்.

கரதலத்தினும்,காலினும் வாலினும் கதுவ - *அனுமன் தனது கைகளாலும், கால்களாலும், வாலினாலும் பற்றுதலினால்;* **நிரைமணித்தலை நெரிந்து உக சாய்ந்து உயிர் நீப்பார் -** *வரிசையாகக் கரிய நிறமுள்ள தமது தலைகள் நசுங்கிச் சிதறுதலினால் மண்மீது விழுந்து உயிர்விடுகின்ற கிங்கரர்கள்;* **சுரர் நடுக்குற அமுது கொண்டு எழுந்த நாள் -** *தேவர்கள் அஞ்சும்படி, அமுத கலசத்தை எடுத்துக் கொண்டு மேலே கிளம்பும் பொழுது;* **தொடரும் உரகர் ஒத்தனர் -** *(காவலிருந்து கவர வொட்டாது தடுக்கத்) தொடர்ந்த பாம்புகளை ஒத்தனர்;* **அனுமனும் கலுழனே ஒத்தான் -** *அனுமனும், (அமுதத்தோடு எழுந்த) கருடனை ஒத்திருந்தான்.* ***(48)***

5537. ***மானம்உற்ற தம் பகையினால், முனிவுற்று வளைந்த***
மீனுடைக் கடல்உலகினின், உள எலாம் மிடைந்த
ஊன் அறக்கொன்று துகைக்கவும், ஒழிவு இலா
நிருதர்
ஆனைஒத்தனர்-ஆள் அரி ஒத்தனன் அனுமன்.

மானம் உற்ற தம்பகையினால் முனிவுற்று வளைந்த - *செருக்குக் கொண்ட தமது பகைமைக் குணத்தினாலே, கோபம் கொண்டு (அனுமனைச்) சூழ்ந்து கொண்டவரும்;*

மீன் உடைக்கடல் உலகினின் உள எலாம் மிடைந்து - மீன்களை உடைய கடலினால் சூழப்பட்ட இலங்கையிலே உள்ள இடம் முழுவதும் நெருங்கியிருப்பவரும்; ***ஊன் அற கொன்று துகைக்கவும் ஒழிவு இலா நிருதர்*** - (கண்ணில் கண்டவர்) உடம்புகளை எல்லாம் அழித் தொழிக்கவும் அழிந்திடாமல் பெருகித் தோன்றுபவருமான அரக்கர்கள்; ***ஆனை ஒத்தனர்*** - யானைகளைப் போன்றவரானார்கள்; ***அனுமன் ஆள் அரி ஒத்தான்*** - அனுமன் (மிருகங்களை) ஆளும் தன்மை உள்ள சிங்கத்தை ஒத்தவனானான்.

அரக்கர்களுக்குயானைத் திரளும், அனுமனுக்கு, சிங்கமும் உவமைகளாக வந்தன.
(49) *அனுமன் விழுப்புண் படலும் வானவர்கள் மலர் மழை பொழிதலும்*

5538. எய்த,எற்றின, எறிந்தன, ஈர்த்தன, இகலின்
பொய்த,குத்தின, பொதுத்தன, துளைத்தன,
போழ்ந்த,
கொய்த, சுற்றன,பற்றின, குடைந்தன, பொலிந்த
ஐயன் மல் பெரும்புயத்தன, புண் அளப்பு அரிதால்.

இகலில் - போரில்; ***எய்த எற்றின*** - (அவ்வரக்கர்கள்) அம்பு கொண்டு வீசியவைகளாலும், தாக்கியவைகளாலும்; ***எறிந்தன ஈர்த்தன*** - வீசி எறிந்தவைகளாலும் இழுத்தவைகளாலும்; **பொய்த** - சொரிந்தவைகளாலும்; **குத்தின பொதுத்தன** - குத்தியவைகளாலும் உள் அழுத்தியவைகளாலும்; **துளைத்தன போழ்ந்த** - துளைத்தனவற்றாலும் பிளந்தனவற்றாலும்; **கொய்த சுற்றின** - பறித்தனவாலும் சுற்றினவாலும்; ***பற்றின குடைந்தன*** - பிடித்தனவாலும் குடைந்தனவாலும்; **பொலிந்த** - விளங்கிய; ***ஐயன் மல் பெரும் புயத்தன புண் அளப்பு அரிய*** - சிறப்புக்குரிய அனுமனது வலிமையில் சிறந்து விளங்கும் பெரிய தோள்களில் உண்டான விழுப்புண்கள் அளவிடமுடியாதனவாய் மிகுந்திருந்தன.

வினை முற்றுகளைஅடுக்கிச் சந்த நயம் விளைதல் காண்க. வருணனையில் சலிப்பு ஏற்படாமைக்கு இதுவும் ஓர் உத்தி. ***(50)***

5539. கார்க் கருந் தடங் கடல்களும், மழை முகில்
கணனும்,
வேர்க்க, வெஞ்செரு விளைத்து எழும் வெள்
எயிற்று அரக்கர்
போர்க் குழாம்படி பூசலின், ஐயனைப் புகழ்வுற்று
ஆர்க்கும்விண்ணவர் அமலையே, உயர்ந்தது, அன்று
அமரில்.

கார் கரும் தடங்கடல்களும் - மிகக் கரிய பெரியகடல்களும்; ***மழைமுகில் கணனும்*** - மழையைத் தருகின்ற மேகக் கூட்டங்களும்; **வேர்க்க** - மனம் புழுங்கும்படி (பின்னடையும் படி); **வெம் செரு விளைத்து எழும்** - கொடும் போரை உண்டாக்கி மேற் கொண்டு பறக்களை உடைய அரக்கர்களின்போர்க்கூட்டங்களில்; **படி பூசலின்** - தோன்றுகின்ற ஒலியை விட; **விண்ணவர்** - தேவர்கள்;***ஐயனைப் புகழ் வுற்று*** - பெரியோனான அனுமனைக் கொண்டாடி; ***ஆர்க்கும் அமலையே*** - (மகிழ்ச்சியால்)

ஆரவாரிக்கின்ற 'ஒலியே; **அன்று அமரில் உயர்ந்தது -** அன்றைய போரில் அதிகமாயிருந்தது.

அனுமனதுபோர்த்திறனையும் வீரத்தையும் தேவர்கள் கண்டு புகழ்ந்தனர். அந்த மகிழ்ச்சியில் எழுந்த ஒலி, அரக்கர்களின் போர் ஒலியை விஞ்சி நின்றது என்க.
(51)

**5540. மேவும் வெஞ் சினத்து அரக்கர்கள், முறை முறை,
விசையால்
ஏவும் பல் படை,எத்தனை கோடிகள் எனினும்,
தூவும் தேவரும், மகளிரும், முனிவரும் சொரிந்த
பூவும், புண்களும்,தெரிந்தில, மாருதி புயத்தில்.**

மேவும் வெம்சினத்து அரக்கர்கள் - போருக்கு வந்த கொடிய கோபம் கொண்ட அரக்கர்கள்; **முறை முறை விசையால் ஏவும் பல்படை -** பல தடவை விசையுடன் தூண்டிய பல்வகை ஆயுதங்கள்; **எத்தனை கோடிகள் எனினும் -** மிகப் பலகோடிகளானாலும்; **புண்களும் -** அவற்றால் உண்டாகின்ற புண்களும்; **தூவும் தேவரும் -** இன்பத்தையே அனுபவிக்கின்ற தேவர்களும்; **மகளிரும் முனிவரும் சொரிந்த பூவும் -** அவரது மனைவிமார்களும் தேவ ரிஷிகளும் ஆகாயத்திலிருந்து பொழிந்த மலர்களும்; **மாருதி புயத்தில் தெரிந்தில -** அனுமனது தோளில் வேற்றுமை தெரியாதபடி ஒரு சேர விளங்கின.

காண்பவர்களுக்குப் புண்களின் வடுக்களும் மலர்களும் வேற்றுமை தெரிந்தில. அனுமனுக்கு அமரர்கள் தூவிய பூக்களைப் போலவே, அரக்கர்கள் விட்ட படைகளால் ஏற்பட்ட புண்ணும் ஊறு செய்தில என்பதாம். **(52)**

**5541. பெயர்க்கும் சாரிகை கறங்கு எனத் திசைதொறும்
பெயர்வின்,
உயர்க்கும்விண்மிசை ஓங்கலின், மண்ணின் வந்து
உறலின்;
அயர்த்துவீழ்ந்தனர், அழிந்தனர், அரக்கராய்
உள்ளார்;
வெயர்த்திலன்மிசை; உயிர்த்திலன்-நல் அற வீரன்.**

நல் அறவீரன் - சிறந்த தரும வீரனான அனுமன்; **பெயர்க்கும் சாரிகை -** இடம் விட்டு விரைந்து செல்வதற்குரிய சாரிகைத் தொழிலில்; **கறங்கு என திசை தொறும் பெயர் வின் -** காற்றாடி போல எட்டுத் திக்குகளிலும் பெயர்ந்து செல்வதாலும்; **உயர்க்கும் விண்மிசை ஓங்கலின் -** ஓங்கிய ஆகாயத்தின் மீது உயரச் செல்வதாலும் ; **மண்ணின் வந்து உறலின் -** தரையில் வந்து பொருந்துவதாலும்; **அரக்கராய் உள்ளார் அயர்த்து வீழ்ந்தனர் அழிந்தனர் -** இராக்கதர்கள் சோர்ந்து வீழ்ந்து அழிந்தார்கள்; **மிசை வெயர்த்திலன் உயிர்த்திலன் -** (ஆனால் அந்த அனுமனோ) தன்னுடம்பில், வேர்த்தல் தானும் கொண்டிலன்; பெருமூச்சு விடுதல் செய்தானும் அல்லன்.

சாரிகை - வட்டமாய் ஓடித் திரிதல். அனுமன் அரக்கர்களை அழிப்பதற்குச் சிறிதும் சிரமப்படவில்லை என்பது கருத்து. **(53)**

5542. எஞ்சல்இல் கணக்கு அறிந்திலம்; இராவணன் ஏவ,
நஞ்சம்உண்டவராம் என அனுமன்மேல் நடந்தார்;
துஞ்சினார் அல்லது யாவரும் மறத்தொடும்
தொலைவுற்று,
எஞ்சினார்இல்லை; அரக்கரின் வீரர் மற்று யாரே ?

இராவணன் ஏவ - இராவணன்கட்டளை இட்டு அனுப்ப; **நஞ்சம் உண்டவராம் என அனுமன் மேல் நடந்தார் -** விடத்தை அருந்தியவர்கள் போன்று அனுமன் மீது போருக்குச் சென்ற அந்த அரக்கர்களின்; **எஞ்சல் இல் கணக்கு அறிந்திலம் -** குறைவு படாத கணக்கு இவ்வளவு என்று யாம் அறிந்தோம் இல்லை; **யாவரும் துஞ்சினார் அல்லது -** (ஆனால்) எல்லா அரக்கரும் (எதிர்த்துப் போர் செய்து) இறந்தார்களே அல்லாமல்; **மறத் தொடும்தொலைவுற்று எஞ்சினார் இல்லை -** வீரத்தில் குறைந்து தோற்றமையால்எஞ்சியவர்கள் எவரும் இல்லை; **அரக்கரில் வீரர் மற்றுயாரே ? -** (ஆதலால்) அந்த அரக்கர்களைப் போலச் சிறந்த போர் வீரர்கள் வேறு யாரேஉளர் ? (ஒருவரும் இல்லை). அனுமன் மீதுபோருக்குச் சென்ற அரக்கர்களின் வீரத்தைக் கவிஞர் பாராட்டுவதாக அமைந்தது இக்கவிதை. **(54)**

கிங்கரர்மடிந்ததைக் காவலர் இராவணனுக்குத் தெரிவித்தல்

5543. வந்தகிங்கரர் 'ஏ' எனும் மாத்திரை மடிந்தார்;
நந்தவானத்துநாயகர் ஓடினர், நடுங்கி,
பிந்து காலினர்,கையினர், பெரும் பயம் பிடரின்
உந்த, ஆயிரம்பிணக் குவைமேல் விழுந்து
உளைவார்.

வந்த கிங்கரர்- அனுமனுடன் போரிட வந்த கிங்கரர்களான அரக்கர்கள்; **'ஏ' எனும் மாத்திரை மடிந்தார் -** இரண்டு மாத்திரைக்கால அளவில் இறந்தார்கள்; **நந்தவானத்து நாயகர் ஓடினர் -** (உடனே) நந்தவனத்துப் பாதுகாவலர் விரைந்து செல்பவராய்; **நடுங்கி, பிந்து காலினர் கையினர் -** நடுங்கிப் பின் வாங்குகின்ற கால் கை உடையவர்களாய்; **பெரும் பயம் பிடரின் உந்த -** மிக்க அச்சம் கழுத்தைப் பிடித்துத்தள்ள; **ஆயிரம் பிணக்குவை மேல் விழுந்து -** ஆயிரக்கணக்கான பிணக்குவியலின் மேல் விழுந்து; **உளைவார் -** வருந்துவார். **(55)**

5544. விரைவின்உற்றனர்; விம்மலுற்று யாது ஒன்றும்
விளம்பார்;
கரதலத்தினால்,பட்டதும், கட்டுரைக்கின்றார்;
தரையில்நிற்கிலர்; திசைதொறும் நோக்கினர்;
சலிப்பார்;
அரசன், மற்றவர்அலக்கணே உரைத்திட, அறிந்தான்.

விரைவின்உற்றனர் - இராவணன் முன்னேவிரைவாகப் போய்ச் சேர்ந்த அவர்கள்; **விம்மல் உற்று -** ஏங்கிய வண்ணமாய்; **யாது ஒன்றும் விளம் பார் -** யாதொன்றையும் (வாயினால்) சொல்ல மாட்டாமல்; **பட்டதும் -** அங்கு நேர்ந்த எல்லாவற்றையும்; **கரதலத்தினால் கட்டுரைக் கின்றார் -** தங்கள் கைகளின் சைகைகளால் குறிப்பித்துக் காட்டி; **தரையில் நிற்கிலர் -** தரையில் நிற்க மாட்டாமல்; **திசை தொறும் நோக்கினர் சலிப்பார் -** நான்கு திக்குகளையும் பார்த்து நடுங்கினார்கள்; **அரசன் அவர் அலக்கணே உரைத்திட அறிந்தான் -** அரக்கர் அரசனான இராவணன், அவர்கள் படுகின்ற வருத்தமே (அங்கு நேர்ந்த படுதோல்வியைத்) தெரிவிக்க உணர்ந்தான்.

கரதலத்தினால்கட்டுரைக் கின்றார் என்றது. அங்கு நடந்த அக்கிங்கரர் அழிவைச் சொல்ல அச்சத்தால் நாவெழாததைக் காட்டுகின்றது. சொல்லாடாமல் மெய்ப்பாடுகளாலேயே செய்தி உணர்த்தும் சாதனையைச் செய்யுளிலும் செய்துகாட்டுகிறார், கவிச்சக்கரவர்த்தி. **(56)**

5545. ‘இறந்து நீங்கினரோ ? இன்று, என் ஆணையை
இகழ்ந்து
துறந்துநீங்கினரோ ? அன்றி, வெஞ் சமர்
தொலைந்தார்
மறந்துநீங்கினரோ ? என்கொல் வந்தது ?’ என்று
உரைத்தான்-
நிறம் செருக்குற,வாய்தொறும் நெருப்பு
உமிழ்கின்றான்.

நிறம் செருக்குஉற வாய் தொறும் நெருப்பு உமிழ்கின்றான் - மார்பைஅகந்தையால் நிமிர்த்த வண்ணம் பத்து வாய்களிலும் சினத்தீயைக் கக்குபவனான இராவணன்; **இன்று இறந்து நீங்கினரோ ? -** (செய்தி சொல்ல வந்த காவலர்களைப் பார்த்து) இன்று, எனது ஏவலை மேற்கொண்ட கிங்கரர்கள் போரில் தமது உயிரைப் பலிகொடுத்து ஒழிந்தார்களோ ?; **என் ஆணையை இகழ்ந்து துறந்து நீங்கினரோ ? -** (அல்லது) நான் இட்ட கட்டளையைக் கடந்தவராய் போர் செய்வதை விட்டுச் சென்றார்களோ; **அன்றி -** அதுவல்லாமல்; **வெம்சமர் தொலைந்தார் -** கொடிய போரில் தோல்வி உற்றவராய்; **மறந்து நீங்கினரோ ? -** (அவமானம் தாங்காமல்) என்னையும் மறந்து போய் விட்டார்களோ ?; **என் கொல் வந்தது என்று உரைத்தான் -** நீங்கள் வந்த காரணம் என்ன ? என்று கேட்டான். **(57)**

கலி விருத்தம்

5546. ‘சலம் தலைக்கொண்டனர் ஆய தன்மையார்
அலந்திலர்;செருக்களத்து அஞ்சினார் அலர்;
புலம் தெரிபொய்க் கரி புகலும் புன்கணார்
குலங்களின்,அவிந்தனர், குரங்கினால்’ என்றார்.

சலம் தலைக்கொண்டனர் ஆய தன்மை யார் அலந்திலர் - (அதற்கு,வந்த காவலர்கள்) சினம் மிக்குக் கொண்டவர்களாகிய அந்தக்கிங்கரர்கள் வருந்தி ஓடினார் அல்லர்; **செருக்களத்து அஞ்சினார் அல்லர் -** போர்க்களத்தில் பயந்து ஓடினார்களும் அல்லர்;

புலம் தெரி பொய்க்கரி புகலும் புன்கணார் குலங்களின் - அறிவுக்குப் பொய் என்று தெரிந்தும் பொய்ச்சாட்சி சொல்லும் இழிந்த அற்பர்களுடைய குலங்கள் போல; **குரங்கினால்அவிந்தனர் என்றார் -** அந்தக்குரங்கினால் போரில் அழிந்து ஒழிந்தனர் என்று கூறினார்.

'புலம் தெரிபொய்க் கரி புகலும் புன் கணார் குலங்கள் ஒழிதல்' - உவமை. ஒழுக்கத்தை வற்புறுத்துவது. *(58)*

இராவணன் மீட்டும்வினாவுதல்

5547. ஏவலின்எய்தினர் இருந்த எண் திசைத்
தேவரைநோக்கினான், நாணும் சிந்தையான்;
'யாவது என்றுஅறிந்திலிர் போலுமால் ?' என்றான்-
மூவகை உலகையும்விழுங்க மூள்கின்றான்.

மூவகை உலகையும்விழுங்க மூள்கின்றான் - மேல் கீழ் நடு என்ற மூன்று உலகங்களையும் விழுங்குவான் போன்று சினத்தால் மிக்க இராவணன்; **ஏவலின் எய்தினர் இருந்த எண் திசைத் தேவரை நோக்கினான் -** தன் கட்டளையால் வந்தவர்களாய் அருகே நின்று கொண்டிருந்த எட்டுத் திக்குப் பாலர்களைப் பார்த்து; **நாணும் சிந்தையான் -** மிகவும் வெட்கம் கொண்ட மனமுடையவனாகி; **யாவது என்று அறிந்திலிர் போலும் என்றான் -** (பருவத்தேவர்களைப் பார்த்து) என்ன நடந்தது என்றே தெரிந்து கொள்ளவில்லை போலும் என்று அதட்டிக் கூறினான். *(59)*

5548. மீட்டுஅவர் உரைத்திலர்; பயத்தின் விம்முவார்;
தோட்டு அலர் இனமலர்த் தொங்கல் மோலியான்,
'வீட்டியது அரக்கரை என்னும் வெவ் உரை,
கேட்டதோ ?கண்டதோ ? கிளத்துவீர்' என்றான்.

அவர் மீட்டுஉரைத்திலர் - அந்த வனத்து நாயகர்,மறுமொழி கூறாதவர்களாய்; **பயத்தின் விம்முவார் -** அச்சத்தினால் நடுங்குபவரானார்கள்; **தோடு அலர் இனம் மலர் தொங்கல் மோலியான் -** இதழ்களோடு விரிந்த பலவகை மலர்களால் தொடுத்த மாலையணிந்த முடிகளை உடைய இராவணன்; **அரக்கரை வீட்டியது என்னும் வெவ் உரை -** (அந்தக் குரங்கு) அரக்க வீரரைக் கொன்று விட்டது என்ற கொடிய வார்த்தை; **கேட்டதோ ? கண்டதோ ? கிளத்துவீர் என்றான் -** நீங்கள் கேட்டுச் சொன்னதா ? அன்றி, பார்த்துச் சொன்னதா ? சொல்லுங்கள் என்று மீட்டும் கேட்டான்.
(60) *காவலர், 'கண்களால் கண்டனம்' என்றல்.*

5549. 'கண்டனம்,ஒருபுடை நின்று, கண்களால்;
தெண் திரைக்கடல் என வளைந்த சேனையை,
மண்டலம்திரிந்து, ஒரு மரத்தினால், உயிர்
உண்டது, அக்குரங்கு; இனம் ஒழிவது அன்று'
என்றார்.

acharya.org

ஒரு புடை நின்றுகண்களால் கண்டனம் - *நாங்கள் ஒருபக்கத்தில் மறைந்து நின்று எங்கள் கண்களால் நேரில் பார்த்தோம்;* **தெண் திரை கடல் என வளைந்த சேனையை-** *தெளிந்த அலைகளை உடைய கடல் போலப் பரந்து சூழ்ந்திருந்த அரக்கர் சேனையை;* **அகுரங்கு -** *அந்தக் குரங்கானது;* **மண்டலம் திரிந்து -** *எப்புறத்தும் வளைந்து சுழன்று சுழன்று சஞ்சரித்ததாகி;* **ஒரு மரத்தினால் உயிர் உண்டது -** *ஒரு மரத்தினாலே தாக்கி, அரக்கர் களின்உயிரை வாங்கி விட்டது;* **இனம் ஒழிவது அன்று என்றார் -** *அது,அவ்விடத்தை விட்டு இன்னும் நீங்கிப் போகவில்லை என்று கூறினார்கள். 'கண்டனன்கற்பினுக்கு அணியைக் கண்களால்' (6031) என்ற இடத்தும் இங்கும் வந்த சொல்நடை ஒன்றே; ஆயினும் சூழ்நிலையால் இங்கே அவலம், அங்கே களிப்பு. இரு வகையான உணர்வுகளின் அழுத்தத்தை ஒரே நடையால் உணர்த்திடும் திறனை மனங்கொள்க.* ***(61)***

சம்புமாலிவதைப்படலம்

அனுமனைப் பற்றிக்கொணருமாறு இராவணன் சம்புமாலி என்பவனுக்கு ஆணையிட்டான். ஆணையை ஏற்றுச் சென்று போரிட்ட சம்புமாலியின் வதையைப் பற்றிக் கூறுவது இந்தப் படலம்.

இராவணன் ஆணை

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

5550. கூம்பினகையன், நின்ற குன்று எனக் குவவுத்
திண் தோள்,
பாம்பு இவர்தறுகண், சம்புமாலி என்பவனைப் பாரா,
'வாம் பரித்தானையோடு வளைத்து, அதன் மறனை
மாற்றி,
தாம்பினின்பற்றி, தந்து, என் மனச் சினம் தணித்தி'
என்றான்.

கூம்பினகையன் - குவித்துவணங்கிய கைகளை உடையவனாய்; **நின்றகுன்று என குவவு திண்தோள் -** தனக்கு அருகில் நின்ற மலைபோல் திரண்ட வலிய தோள்களையும்; **பாம்பு இவர் தறுகண் சம்புமாலி என்பவனைப் பாரா -** பாம்பை ஒத்த அஞ்சாமையையும் கொண்ட சம்புமாலி என்னும் அரக்கனைப் பார்த்து; **வாம் பரித் தானையோடு வளைத்து -** தாவிச் செல்லும் குதிரைப் படைகளோடு சென்று அந்தக் குரங்கை வளைத்து; **அதன் மறனை மாற்றி -** அதன் வலிமையை அடக்கி; **தாம்பினின் பற்றி தந்து -** கயிற்றினால் கட்டி என்னிடம் கொண்டு வந்து விட்டு; **என் மனம் சினம் -** என் மனத்தில் உள்ள கோபத்தை; **தணித்தி என்றான் -** ஆற் றுவாய்என்று இராவணன் கூறினான். *(1)*

சம்புமாலிபோருக்குப் புறப்படுதல்

5551. ஆயவன்வணங்கி, 'ஐய ! அளப்பரும் அரக்கர்
முன்னர்,
"நீஇது முடித்தி"என்று நேர்ந்தனை; நினைவின்
எண்ணி
ஏயினை;என்னப்பெற்றால், என்னின் யார்
உயர்ந்தார் ?' என்னா,
போயினன்,இலங்கை வேந்தன் போர்ச் சினம்
போவது ஒப்பான்.

ஆயவன் வணங்கி - அந்தச்சம்புமாலி என்பவன் இராவணனை வணங்கி; **ஐய ! -** தலைவனே; **அளப்பு அரும் அரக்கர் முன்னர் -** அளவிடுதற்கு அரிய அரக்கர் கூட்டத்திடையே; **நினைவின் எண்ணி -** மனத்தில் ஆலோசித்துப் பார்த்து; **நேர்ந்தனை -**

நான் சொல்லுவதற்கு இசைந்து; **நீ இது முடித்தி என்று ஏயினை -** (அவர்களை ஏவாமல் என்னை நோக்கி) நீ இக்காரியத்தைச் செய்து முடிப்பாயாக என்று ஆணையிட்டாய்; **என்னப் பெற்றால் -** என்னும் பெருமையை யான் அடையப் பெற்றேன் என்றால்; **என்னின் உயர்ந்தார் -** என்னைவிட உயர்ந்தவர்; **யார் என்னா -** வேறு யார் உளர் என்று சொல்லி; **இலங்கை வேந்தன் போர்ச்சினம் போவது ஒப்பான் போயினன் -** இலங்கை அரசனான இராவணனது, போரில்மூண்டு எழும் கோபமே, ஒரு உருவெடுத்துப் போவது போன்று சென்றான்.

'மாருதி அல்லனாகில் நீயெனும் மாற்றம் பெற்றேன்; ஆர் இனி என்னோடு ஒப்பார் என்பதோர் இன்பம் உற்றான்' (6986) என்னும் பகுதி இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. விரைவுக்கு இராவணன் கொள்ளும் போர்ச்சினம் உவமை; புதுமை சான்ற கற்பனை. **(2)**

சம்புமாலியுடன்சென்ற படைகள்

5552. தன்னுடைத்தானையோடும், தயமுகன், 'தருக'
என்று ஏய
மன்னுடைச்சேனையோடும், தாதை வந்து ஈந்த
வாளின்
மின்னுடைப்பரவையோடும், வேறுளோர் சிறப்பின்
விட்ட
பின்னுடைஅனிகத்தோடும், பெயர்ந்தனன், -
பெரும் போர் பெற்றான்.

பெரும்போர்பெற்றான் - பெரிய போர் செய்யும்பேறுபெற்ற சம்புமாலி; **தன்னுடைத் -** தனக்கு உரியதான; **தானையோடும் -** சேனையுடனும்; **தயமுகன் -** பத்து முகங்களை உடையஇராவணன்; **தருகஎன்று ஏய -** 'அழைத்து வருக' என்று ஏவப்பட்ட; **மன்னுடைச் சேனையோடும் -** மன்னனுக்கே உரிய சேனைகளுடனும்; **தாதை வந்து ஈந்த -** தன் தகப்பன் பிரகஸ்தன் கொண்டு வந்து கொடுத்த; **வாளின் முன்னுடைப் பரவையோடும் -** வாளினால் விளக்கம் பெற்ற சேனைக் கடலுடனும்; **வேறு உளோர் -** மற்றும் உள்ளவர்களான நண்பர்கள்; **சிறப்பின் விட்ட -** மிகுதியாக அனுப்பிய; **பின்னுடை அனிகத்தோடும் -** பின்னே காவலாக வந்த சேனைகளுடனும்; **பெயர்ந்தனன் -** சென்றான்.

பிரகத்தன்,இராவணனுடைய தலைமை அமைச்சன். இவன் மைந்தன் சம்புமாலி. **(3)**

5553. உரும் ஒத்தமுழக்கின், செங் கண், வெள் எயிற்று
ஓடை நெற்றிப்
பருமித்தகிரியின் தோன்றும், வேழமும் - பதுமத்து,
அண்ணல்
நிருமித்த எழிலிமுற்றிற்று என்னலாம் நிலைய, நேமி,

சொரி முத்தமாலை சூழும், துகிற்கொடி, தடந்
தேர்-சுற்ற;

உரும் ஒத்தமுழக்கின் - இடி போன்றபிளிறலையும்; **செங்கண், வெள்எயிறு -** சிவந்த கண்களையும் வெண்மையான தந்தங்களையும்; **ஓடை நெற்றி -** முகபடாம் அணிந்த நெற்றியையும் உடைய; **கிரியின் தோன்றும் -** மலைபோலத் தோன்றுகின்ற; **பருமித்த வேழமும் -** பெருமிதம் கொண்ட யானைகளும்; **பதுமத்து அண்ணல் நிருமித்த -** தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற பிரம்மதேவன் படைத்த; **எழிலி முற்றிற்று என்னல் ஆம் நிலைய -** மேகங்கள் ஒருங்கே முடிவாக வந்துள்ளன என்று சொல்லத்தக்க நிலைமையையும்; **நேமி -** சக்கரங்களையும்; **சொரி முத்த மாலை சூழும் துகில் கொடி -** சொரிகின்ற முத்துமாலைகள் சூழப் பெற்ற வெண்ணிறத் துகில் கொடிகளையும் உடைய; **தடம் தேர் சுற்ற -** பெரிய தேர்களும் தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும்.

'குழுவ' என அடுத்தகவியோடு தொடரும் குளகச் செய்யுள். இது முதல் ஆறு கவிகள் ஒரு தொடர்.

முழக்கினையும்,செய்கண்ணையும், வெள்ளெயிற்றினையும், நெற்றியினையும் உடைய வேழம். நிலைய தேர், நேமித் தேர், கொடித் தேர், தடந்தேர் எனத் தனித்தனி கூட்ட வேண்டும். ***(4)***

554. **காற்றினை மருங்கில் கட்டி, கால் வகுத்து, உயிரும்**
கூட்டி,
கூற்றினைஏற்றியன்ன குலப் பரி குழுவ; குன்றின்
தூற்றினின்எழுப்பி, ஆண்டு, தொகுத்தென, சுழல்
பைங் கண்ண
வேற்று இனப்புலிஏறு என்ன வியந்து எழும் பதாதி
ஈட்டம்.

மருங்கில்காற்றினைக் கட்டி - பக்கங்களில் உள்ளகாற்றைப் பிடித்துத் தொகுத்து; **கால் வகுத்து -** அதற்கு நான்கு கால்களையும் உண்டாக்கி; **உயிரும் கூட்டி -** உயிரினையும் அதில் சேர்த்து; **கூற்றினை ஏற்றி அன்ன -** எமனை மேலே ஏற்றியது போன்றுள்ள (வீரரைத் தம்மீது கொண்டுள்ள); **குலப்பரி குழுவ -** நல்லசாதிக் குதிரைகள் கூட்டமாகத் தொடரவும்; **வியந்துஎழும் பதாதி ஈட்டம் -** மன மகிழ்ச்சியோடு (போருக்குப்) புறப்படுகின்றகாலாட்களின் கூட்டம்; **குன்றின் தூற்றினின் எழுப்பி -** மலைப்புதர்களிலிருந்து எழுப்பி; **ஆண்டு தொகுத்தென -** அந்தப் போர்க்களத்தில் ஒன்றுசேர்த்தனவும்; **சுழல் பைங்கண்ண -** சுழலுகின்ற பசுமையான கண்களை உடையனவுமான; **வேறு இனப்புலி ஏறு என்ன -** வெவ்வேறு வகையான ஆண் புலிகள் போலத் தோன்றவும்.

'வயங்க' எனஅடுத்தக் கவியோடு தொடரும். சம்புமாலியுடன் சென்ற குதிரைப்படை, காலாட்படைகளின் ஆற்றல் உணர்த்தப் பெற்றது.

கூற்றினைப்படைத்து, சுற்றியுள்ள காற்றை நான்கு கால்களாக அந்தக் கூற்றுக்கு வகுத்து, உயிரூட்டப்பட்டன போல விளங்கினவான குதிரைகள். இந்தக் குதிரைகள்

பகைவர்க்குக் கூற்றாக அமைந்து உயிர் பறிக்கும் என்பது கற்பனை.
(5)

5555. தோமரம்,உலக்கை, கூர் வாள், சுடர் மழு, குலிசம், தோட்டி,
தாம் அரம்தின்ற கூர் வேல், தழல் ஒளி வட்டம், சாபம்,
காமர் தண்டுஎழுக்கள், காந்தும் கப்பணம், கால பாசம்,
மா மரம்,வலயம், வெங் கோல் முதலிய வயங்க மாதோ;

தோமரம்உலக்கை கூர்வாள் - பெரிய தண்டாயுதம், உலக்கை, கூர்மையான வாளாயுதம்; **சுடர்மழு, குலிசம் -** ஒளி வீசுகின்ற எரியிரும்புப் படை, வச்சிராயுதம்; **தோட்டி -** அங்குசம்; **அரம் தின்ற கூர்வேல் -** அரத்தினால் அராவிக் கூராக்கப்பட்ட வேலாயுதங்கள்; **தழல் ஒளி வட்டம் -** நெருப்பின் சுவாலையை உடைய சக்கரம்; **சாபம் -** வில்; **காமர்தண்டு -** அழகிய தண்டாயுதம்; **எழுக்கள் -** இரும்புத் தண்டுகள்; **காந்தும் கப்பணம் -** ஒளி விடுகின்ற இரும்பு நெருஞ்சி முட்படைகள்; **காலபாசம் -** யமனுக்கு உரிய கயிற்றின் வடிவான ஆயுதங்கள்; **மாமரம், வலயம் -** பெரிய மரங்கள், வளையங்கள்; **வெம்கோல் -** கொடிய அம்புகள்; **முதலிய வயங்க -** முதலிய ஆயுதங்கள் விளங்கவும்.

திசைதொறும்செறிவ செல்ல என அடுத்த கவியோடு தொடரும். தாம், மாது, ஓ அடைகள். ***(6)***

5556. எத்தியஅயில், வேல், குந்தம், எழு, கழு முதல ஏந்தி,
குத்தியதிளைப்ப; மீதில் குழுவின மழை மாக் கொண்டல்
பொத்து உகு பொருஇல் நல் நீர் சொரிவன போவ போல,
சித்திரப்பதாகை ஈட்டம் திசைதொறும் செறிவ செல்ல;

எத்திய அயில்வேல் குந்தம் - தாக்கி எறியப்பட்டகூர்மையான வேல்கள் எறியீட்டிகள்; **எழு, கழு முதல ஏந்தி -** இரும்புத்தடிகள் கழுக்கள் முதலிய ஆயுதங்களைத் தரித்து; **குத்திய திளைப்ப -** குத்தித் திளைப்பதால்; **மீதில் குழுவின மழை -** மேலே கூடியிருந்த மழையை; **மாக்கொண்டல் -** பொழியக்கூடிய பெரும் இருண்ட மேகங்கள்; **பொத்து உகு பொரு இல் நல் நீர் சொரிவன போவபோல -** குத்தப்பட்டுச் சிந்தும் ஒப்பில்லாத நல்ல நீரைச் சொரிவனவாய்ச் செல்வன போல; **சித்திரப் பதாகை ஈட்டம் -** அழகுள்ள கொடிகளின் கூட்டம்; **திசைதொறும் செறிவ செல்ல -** எல்லாத் திக்குகளிலும் நெருங்கப் பெற்றனவாய்ச் செல்லவும்.

'பல்லியம்துவைப்ப' என அடுத்தகவியோடு தொடரும். 'எற்றிய' என்பது படைகள் ஏந்திச் சென்ற மிகுதியான கொடிகள் அசைந்து செல்லும் காட்சி உயர்வு நவிற்சியாகப்

புனையப்பட்டுள்ளது. வீரர்களின் படைக்கலங்கள் குத்திக் குடைந்ததால் மேகங்கள் சொரிந்த நீர்ப்பொழிவுபோல அந்தக்கொடிகள் விளங்கினவாம். படைக்கலங்களின் மிகுதியும் நீட்டமும் குறிக்கப்பட்டன. மேகங்கள் சொரிவனபோல் கொடிகள் சொரிந்தன என்பதும் மிகுதி குறித்த கற்பனையே. **(7)**

5557. பல்லியம்துவைப்ப, நல் மாப் பணிலங்கள் முரல, பொன் தேர்ச்
சில்லிகள் இடிப்ப, வாசி சிரித்திட, செறி பொன் தாரும்
வில்லும் நின்றுஇசைப்ப, யானை முழக்கம் விட்டு ஆர்ப்ப, விண்தோய்
ஒல் ஒலி வானில்தேவர் உரை தெரிவு ஒழிக்க மன்னோ;

***பல் இயம்துவைப்ப** - பலவகை வாத்தியங்கள்ஒலிக்கவும்; **நல்மாப் பணிலங்கள் முரல** - அழகிய பெரிய சங்குகள் முழங்கவும்; **பொன் தேர்ச்சில்லிகள் இடிப்ப** - பொன் மயமான தேரின் சக்கரங்கள் (வேகமாக உருள்வதால்) ஒலியை உண்டாக்கவும்; **வாசி சிரித்திட** - குதிரைகள் சிரிப்பன போலக் கனைக்கவும்; **செறி பொன்தாரும் வில்லும் நின்று இசைப்ப** - அடர்ந்த பொன்னால் அமைந்த கிண்கிணி மாலைகளும் வில்லும் நிலையாக நின்று ஒலிக்கவும்; **யானை முழக்கம் விட்டு ஆர்ப்ப** - யானைகள் பெருமுழக்கத்தை உண்டாக்கிப் பிளிறவும்; **விண் தோய் ஒல் ஒலி** - (இவ்வாறு தோன்றி) ஆகாயத்தில் சென்ற ஒல் என்னும் ஒலிகள்; **வானில் தேவர் உரை தெரிவு ஒழிக்க** - வானில் உள்ள தேவர்கள் பேசும் வார்த்தைகளைத் தெரிந்து கொள்ள முடியாதபடி நீக்கி விடவும்.*

'அன்னவன் சேனைசெல்ல' என அடுத்த கவியைத் தொடரும். ஒல் என்றது ஒலிக்குறிப்பு மன், ஓ. ஈற்றசைகள் **(8)**

5558. மின் நகுகிரிகள் யாவும் மேருவின் விளங்கித் தோன்ற,
தொல் நகர்பிறவும் எல்லாம் பொலிந்தன, துறக்கம் என்ன-
அன்னவன் சேனைசெல்ல, ஆர்கலி இலங்கை ஆய
பொன் நகர்தகர்ந்து, பொங்கி ஆர்த்து எழு தூளி போர்ப்ப.

***அன்னவன்சேனை செல்ல** - அந்தச் சம்புமாலியினது படைகள் செல்வதால்; **ஆர்கலி இலங்கை** - கடலால் சூழப்பட்ட இலங்கை; **ஆய பொன் நகர்** - என்ற பொன்னால் அமைந்த நகரமானது; **தகர்ந்து, பொங்கி,** - உடை பட்டு, மிகவும் நிறைந்து; **ஆர்த்து எழு தூளி போர்ப்ப** - கிளம்புகின்ற புழுதி, (தம் மீது) படிதலால்; **மின் நகு கிரிகள் யாவும்** - ஒளி விளங்குகின்ற சாதாரண மலைகளெல்லாம்; **மேருவின் விளங்கி தோன்ற** - பொன்மயமான மேரு மலை போலப் பேரொளி கொண்டு விளங்க; **தொல் நகர், பிறவும் எல்லாம்** - பழைய அந்த இலங்கை நகரும் மற்றைய நகரங்களும்; **துறக்கம் என்னப் பொலிந்தன** - பொன்னுலகமான சுவர்க்கலோகம் போல விளங்கின.*

நகுதல் -விளங்குதல். உரும் ஒத்த' என்ற பாடல் முதல் இதுவரை வந்த வினையெச்சங்கள் இச்செய்யுளில் வரும் 'பொலிந்தன' என்ற வினைமுற்றைக் கொண்டு முடிந்தன. *(9)*

5559. **ஆயிரம்ஐந்தொடு ஐந்து ஆம், ஆழி அம் தடந் தேர்;**
அத் தேர்க்கு
ஏயின இரட்டியானை; யானையின் இரட்டி பாய் மா;
போயின பதாதி, சொன்ன புரவியின் இரட்டி
போலாம்-
தீயவன் தடந்தேர் சுற்றித் தெற்றெனச் சென்ற
சேனை.

தீயவன் தடந்தேர் சுற்றித் தெற்று எனச் சென்ற சேனை - கொடியவனான சம்புமாலியினது பெரிய தேரைச் சூழ்ந்து விரைவாகச் சென்ற அரக்கர் படையில்; **ஆழி அம் தடம் தேர் -** சக்கரங்களை உடைய அழகிய பெரிய தேர்கள்; **ஐந்தொடு ஐந்து ஆயிரம் ஆம் -** பத்தாயிரமாகும்; **ஏயின யானை -** அங்குப் பொருந்திய யானைகளின் அளவு; **அத்தேர்க்கு இரட்டி -** அத் தேர்த் தொகைக்கு இரட்டிப் புள்ளதாகும்; (இருபதினாயிரம்) **பாய் மா -** பாயும் குதிரைகள்; **யானையின் இரட்டி -** யானைத் தொகையினும் இரு மடங்காகும்; (நாற்பதினாயிரம்) **போயின பதாதி -** சென்ற காலாட் படை; **சொன்ன புரவியின் இரட்டி -** கீழே கூறப்பட்ட குதிரைத் தொகையினும் இரு மடங்காகும் (எண்பதினாயிரம்). போல், ஆம் -அசைகள். இது சேனையின் தொகுதி கூறியது. நால்வகைப் படைகளையும் இப்பாடலில் தொகுத்துச் சொல்லிய கவிஞர், இனி அவற்றைத் தனித்தனியே விவரிப்பார். *(10)*

தேர்ப் படையினர்

5560. **வில் மறைக் கிழவர்; நானா விஞ்சையர்; வரத்தின்**
மிக்கார்;
வன் மறக்கண்ணர்; ஆற்றல் வரம்பு இலா வயிரத்
தோளார்;
தொல் மறக்குலத்தர்; தூணி தூக்கிய புறத்தர்;
மார்பின்
கல் மறைத்துஒளிரும் செம் பொன் கவசத்தர்-கடுந்
தேர் ஆட்கள்.

கடுந்தேர்ஆட்கள் - விரைந்து செல்லும்தேர் வீரர்கள்; **வீல் மறைக் கிழவர் -** தனுர் வேதத்துக்கு உரியவர்கள்; **நானா விஞ்சையர் -** பல விதமான மாய வித்தையில் வல்லவர்கள்; **வரத்தின் மிக்கார் -** பெற்றவரங்களால் சிறந்தவர்கள்; **வன் மற கண்ணர் -** வலிய வீரத்தைக் காட்டும் கண்களை உடையவர்கள்; **வரம்பு இலா ஆற்றல் வயிரத் தோளார் -** எல்லையற்ற வலிமை வாய்ந்த உறுதியான தோள்களை உடையவர்கள்; **தொல் மறக் குலத்தார் -** பழமையான வீரக் குடியில் பிறந்தவர்கள்; **தூணி தூக்கிய புறத்தர் -** அம்பறாத் தூணிகட்டிய முதுகை உடையவர்கள்; **மார்பின்கல் மறைத்து**

ஒளிரும் - மார்பாகிய மலையை மறைத்து விளங்குகின்ற; **செம் பொன் கவசத்தர் -** சிவந்த பொன்னாலான கவசங்களைப் பூண்டவர்கள்.

கிழமை - உரிமை.இது தேர் வீரர் திறம் கூறியது. *(11)*

யானைப் படையினர்

5561. பொரு திசையானை ஊரும் புனிதனைப் பொருவும்
பொற்பர்;
கரிபடைத்தொழிலும், மற்றை அங்குசத் தொழிலும்,
தொக்கார்;
நிருதியின்பிறந்த வீரர்; நெருப்பு இடை பரப்பும்
கண்ணர்;
பரிதியின்பொலியும் மெய்யர்-படு மதக் களிற்றின்
பாகர்.

மதம்படுகளிற்றின் பாகர் - மதநீர் தோன்றுகின்றஆண் யானைகளைச் செலுத்தும் போர் வீரர்கள்; **பொரு திசை யானை ஊரும் புனிதனைப் பொருவும் பொற்பர் -** போர் செய்யும் தன்மையுள்ள (கிழக்குத்) திக்கின் யானையாகிய ஐராவதத்தைச் செலுத்துகின்ற பரிசுத்தனான இந்திரனை ஒத்த அழகுடையவர்கள்; **சுரி படைத் தொழிலும் மற்றை அங்குசத் தொழிலும் தொக்கார் -** வாட்படைத் தொழிலிலும் மற்றும் அங்குசம் கொண் டுயானையைச் செலுத்திப் போர் செய்யும் தொழிலிலும் சேர்ந்து தேர்ந்தவர்கள்; **நிருதியின் பிறந்த வீரர் -** நிருதி என்னும் தென் மேற்கு திசையின் காவல்தெய்வமாகிய பெண்ணின் வழியில் பிறந்தவர்கள்; **நெருப்பு இடை பொழியும்கண்ணர் -** நெருப்பை இடை இடையே பொழியும் கண்களை உடையவர்கள்; **பரிதியின் பொலியும் மெய்யர் -** சூரியனைப் போன்று ஒளிவிட்டு விளங்கும்உடலை உடையவர்கள்.

நிருதி என்றபெண், தென் மேற்குத் திசைக்குக் காவல் தெய்வம். அவள் வழியில் தோன்றினமையால் நிருதர் எனப்பட்டனர். அரக்கர்களில் இவர்கள் ஒரு வகையினர். இது, யானை வீரர் திறம் கூறியது. *(12)*

குதிரைப் படையினர்

5562. ஏர் கெழுதிசையும், சாரி பதினெட்டும், இயல்பின்
எண்ணிப்
போர் கெழு படையும் கற்ற வித்தகப் புலவர், போரில்,
தேர் கெழுமறவர், யானைச் சேவகர், சிரத்தில்
செல்லும்
தார் கெழு புரவிஎன்னும் தம் மனம் தாவப்
போனார்.

acharya.org

ஏர் கெழுதிசையும் - (செல்லுதற்கு உரிய) அழகிய திசைகளையும்; **சாரி பதினெட்டும்** - பதினெட்டு வகைப்பட்ட சாரிகளையும்; **இயல்பின் எண்ணி** - முறைப்படி சிந்தித்துப்பார்த்து; **போர்கெழு படையும் கற்ற** - போருக்குப் பொருந்திய படைகளின் தன்மையையும் கற்றறிந்த; **வித்தகப் புலவர்** - போர்க்கலைத் திறமை மிக்க அறிஞர்களாகிய (குதிரை) வீரர்கள்; **போரில்** - போர்க்களத்தில்; **தேர் கெழு மறவர்** - தேர்ப்படை வீரர்கள்; **யானைச் சேவகர்** - யானைப் படை வீரர் கள்ஆகியோர்; **திறத்தில் செல்லும்** - பக்கமாகச் செல்லுகின்ற; **தார் கெழு புரவிஎன்னும்** - கிண்கிணி மாலைகள் அணிந்த குதிரைகள் என்னும்; **தம் மனம்தாவப் போனார்** - தங்கள் மனம் முந்தித் தாவுமாறு சென்றனர். கற்ற வித்தகப்புலவர்... தம் மனம் தாவப் போனார் என்று சொற்களை இணைத்துப் பொருள் கொள்க. வீரப் போருக்குப் பொலிவு தருவன ஆகலின் (ஏர்) அழகு பொருந்திய திசைகள் என்றார். போர்க் குதிரைகள் சுழன்று வரும் இயக்கத்தைச் 'சாரி' என்பர் போரியலார்; அவை பதினெட்டு என்ப. போர்க்களத்தில் பிற வகைப் படைகளின் பாங்கர் இயங்குவனவாகலின் குதிரைப் படையைத் 'திறத்தில் செல்லும்' என்றார். பொதுவாக மனப் புரவி என்பர்; இங்கே புரவி என்னும் மனம் என எதிர்நிலை உருவகமாக வந்தது. *(13)*

5563. அந் நெடுந்தானை சுற்ற, அமரரை அச்சம் சுற்ற,
பொன் நெடுந்தேரில் போனான்-பொருப்பிடை
நெருப்பின் பொங்கி,
தன் நெடுங்கண்கள் காந்த, தாழ் பெருங் கவசம்
மார்பில்
மின்னிட,வெயிலும் வீச,-வில் இடும் எயிற்று வீரன்.

வில் இடும்எயிற்று வீரன் - ஒளி வீசுகின்றகோரைப் பற்களை உடைய வீரனான சம்புமாலி; **அந் நெடுந்தானை சுற்ற** - அவ்வாறான பெரிய சேனைகள் தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும்; **அமரரை அச்சம் சுற்ற** - தேவர்களைப் பயம் சூழ்ந்து கொள்ளவும்; **தன் நெடுங் கண்கள் காந்த** - தன் பெரிய கண்கள் கோபத்தால் ஒளி வீசவும்; **மார்பில் தாழ் பெரும் கவசம்மின்னிட வெயிலும் வீச** - மார்பில் தங்கிய பெரிய கவசம் ஒளிவிட்டுமின்னலிடம் தோன்றும் ஒளிபோன்று பிரகாசிக்கவும்; **பொருப்பிடை நெருப்பின் பொங்கி** - மலையிடையே உள்ள நெருப்பு போல சினங்கொண் டு; **பொன் நெடும் தேரில் போனான்** - பொன் மயமான பெரிய தேரில் ஏறிச்சென்றான்.

சம்புமாலியால்அனுமனுக்கு ஆபத்து வருமோ என்ற ஐயத்தால், அமரரை அச்சம் சுற்றியது. பொருப்பினிடையிலுள்ள நெருப்பு, தேரின்நடுவில் சினம் கொண்டுதங்கியிருந்த சம்புமாலிக்கு உவமை ஆயிற்று. 'வீரன், தானை சுற்றத் தேரில் போனான்' என இயையும். *(14)*

தோரண வாயில்மேல் ஏறி அனுமன் ஆர்த்தல்

5564. நந்தனவனத்துள் நின்ற நாயகன் தூதன்தானும்,
'வந்திலர் அரக்கர்' என்னும் மனத்தினன், வழியை
நோக்கி,
சந்திரன் முதல வான மீன் எலாம் தழுவ நின்ற

இந்திர தனுவின் தோன்றும் தோரணம் இவர்ந்து,
நின்றான்.

நந்தன வனத்துள்நின்ற நாயகன் தூதன் தானும் - (அந்தச் சமயத்தில்) அசோக வனம் என்ற சிங்காரத் தோட்டத்துள் தனித்து நின்ற இராமபிரான் தூதனான அனுமனும்; **அரக்கர் வந்திலர் என்னும் மனத் தினன்-** மேலும் அரக்கர்கள் தன்னுடன் போரிட வரவில்லையே என்ற எண்ணுடையவனாகி; **வழியை நோக்கி** - அவர்கள் வரும் வழியை எதிர் நோக்கிக் கொண்டு; **சந்திரன் முதல** - சந்திரன் முதலவாகிய கிரகங்களும்; **வான மீன் எலாம் தழுவ நின்ற** - ஆகாயத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்கள் எல்லாமும் சூழ்ந்திருக்க விளங்கிய; **இந்திர தனுவில் தோன்றும்** - இந்திர வில் என்னும் வானவில்லைப் போன்று தோன்றிய; **தோரணம் இவர்ந்து நின்றான்** - அங்கிருந்த தோரண வாயில் மீது ஏறி நின்றான்.

இத் தோரண வாயில்,இராவணன், இந்திரனைப் போரில் புறங்கண்டபோது, அவனது அமராவதியில் இருந்ததைக் கவர்ந்து, அசோகவனத்தின் வாயிலாகக் கொண்டு வந்து வைத்ததாகும். **(15)**

5565. கேழ் இருமணியும் பொன்னும், விசும்பு இருள்
கிழித்து நீங்க,
ஊழ் இருங்கதிர்களோடும் தோரணத்து உம்பர்
மேலான்,
சூழ் இருங்கதிர்கள் எல்லாம் தோற்றிடச் சுடரும்
சோதி,
ஆழியின் நடுவண்தோன்றும் அருக்கனே அனையன்
ஆனான்.

கேழ் இருமணியும் பொன்னும் - நல்ல நிறமுள்ள பெரிய இரத்தினங்களும், பொன்னும்; **விசும்பு இருள் கிழித்து நீங்க** - வானில் உள்ள இருளைப் பிளந்து நீங்கிட; **ஊழ் இருங்கதிர்களோடும்** - முறை முறையே தோன்றுகின்ற (இரத்தினம், பொன்) மிக்க கிரணங்களோடும் கூடிய; **தோரணத்து உம்பர் மேலான்** - அத்தோரண வாயிலின் மேல் ஏறி நின்ற அனுமன்; **சூழ் இருங்கதிர்கள் எல்லாம் தோற்றிட** - தன்னைச் சூழ்ந்த பெருங் கிரணங்கள் யாவும் தோன்றி விளங்க; **ஆழியின் நடுவண் தோன்றும்** - கடலின் நடுவில் விளங்குகின்ற; **சுடரும் சோதி அருக்கனே அனையன் ஆனான்** - விளங்குகின்ற பேரொளியை உடைய சூரியனை ஒத்தவன் ஆனான்.

தோரணத்துஉம்பர் மேலான் (அனுமன்) அருக்கன் (சூரியன்) அனையன் ஆனான். தோரணத்துக்குக் கடலும், மேலிடத்திருந்த அனுமனுக்குச் சூரியனும் உவமையாயின. தோரணம் - தோரண வாயில். அனுமனுக்குக் கதிரவனை முன்னும் (4768) உவமையாக்கினார். **(16)**

5566. செல்லொடுமேகம் சிந்த, திரைக் கடல் சிலைப்புத்
தீர,
கல் அளைக்கிடந்த நாகம் உயிரொடு விடமும் கால,
கொல் இயல்அரக்கர் நெஞ்சில் குடி புக அச்சம்,

வீரன்
வில் என இடிக்க,விண்ணோர் நடுக்குற, வீரன்
ஆர்த்தான்.

மேகம் செல்லொடுசிந்த - மேகங்கள் இடியுடன் சிதறி விழவும்; **திரைக் கடல் சிலைப்பு தீர** - அலைகளை உடைய கடல் தன் பேரொலி அடங்கிப் போகவும்; **கல் அளைக் கிடந்த நாகம்** - மலைப் பொந்துகளில் தங்கிக் கிடந்த பாம்புகள்; **உயிரொடு விடமும் கால** - தமது உயிரோடு நஞ்சையும் ஒன்று சேர்ந்து உமிழவும்; **கொல் இயல் அரக்கர் நெஞ்சில் அச்சம் குடிபுக** - பிறரைக் கொல்லும் தன்மையுள்ள அரக்கர்களது மனத்தில் பயம் வந்து புகுந்து நிலையாக நிற்கவும்; **விண்ணோர் நடுக்கு உற** - தேவர்கள் நடுக்கம் அடையவும்; **வீரன் வில் என இடிக்க** - ரகுவீரனான இராமபிரானது வில்லின் நாணொலி போல முழங்க; **வீரன் ஆர்த்தான்** - சிறந்த வீரனான அனுமன் கர்ச்சனை செய்தான்.

செல் - இடி; 'வான் முழக்குச் செல்' (பரிபாடல் 13.44) (17)

567. நின்றனதிசைக்கண் வேழம் நெடுங் களிச் செருக்கு
நீங்க,
தென் திசைநமனும் உள்ளம் துணுக்கென, சிந்தி
வானில்
பொன்றல் இல்மீன்கள் எல்லாம் பூ என உதிர,
பூவும்
குன்றமும்பிளக்க, வேலை துளக்குற, கொட்டினான்
தோள்.

திசைக்கண்நின்றன வேழம் - எட்டுத் திசைகளிலும்நின்றவையான திக்கு யானைகள்; **நெடும் களிச் செருக்கு நீங்க** - (தமது) மதக் களிப்பு நீங்கவும்; **தென் திசை நமனும்** - தெற்குத் திக்குப் பாலகனாகிய யமனும்; **துணுக்கு என உள்ளம் சிந்த** - திடுக்கிட்டு மனம் சிதறவும்; **வானில் பொன்றல் இல் மீன்கள் எல்லாம் பூ என உதிர** - ஆகாயத்தில் அழிவு பெறாத நட்சத்திரங்கள் யாவும் மலர்களைப் போலக் கீழே உதிர்ந்து விழவும்; **பூவும் குன்றமும் பிளக்க** - பூமியும் (அதன் மேலுள்ள) மலைகளும் பிளந்து போகவும்; **வேலை துளக்குற தோள் கொட்டினான்** - (அனுமன் தனது) தோளைத் தட்டினான்.

பூ - பூமி; மீன்- நட்சத்திரங்கள். (18)

அனுமனை அணுக முடியாதஅரக்கர் தவிப்பு

5568. அவ் வழி,அரக்கர் எல்லாம், அலை நெடுங் கடலின்
ஆர்த்தார்;
செவ் வழிச்சேறல் ஆற்றார், பிணப் பெருங் குன்றம்
தெற்றி,
வெவ் வழி குருதிவெள்ளம் புடை மிடைந்து உயர்ந்து

வீங்க,
'எவ் வழிச்சேறும்' என்றார்; தமர் உடம்பு இடறி
வீழ்வார்.

அவ்வழி - அப்போது; **அரக்கர் எல்லாம்** - போருக்குச் சென்ற அரக்கர்கள் யாவரும்; **அலை நெடும் கடலின் ஆர்த்தார்** - அலைகளை உடைய பெரிய கடல் போல ஆரவாரித்து; **பிணப் பெருங்குன்றம் தெற்றி** - பெரிய பிணமலைகள் கிடந்து போகவொட்டாது தடுத்தலாலும்; **வெவ் வழி குருதி வெள்ளம் புடைமிடைந்து உயர்ந்துவீங்க** - வெம்மையுடனே பெருகுகின்ற இரத்தப் பெருக்கு (போகும் இடங்களில் எல்லாம்) நெருங்கி மிக்குப் பெருகுவதாலும்; **தமர்உடம்பு இடறி வீழ்வார்** - தமது சுற்றத்தவர்களுடைய பிணங்களின் மேல்இடறி வீழ்கின்றவராய்; **செவ் வழி சேறல் ஆற்றார்** - (அனுமன் உள்ளஇடத்துக்கு) நேரான வழியில் செல்ல முடியாதவர்களாய்; **எவ்வழிச் சேறும்என்றார்** - எந்த வழியாகப் போய்ச் சேருவோம் என்று செல்லும் வழிதெரியாது திகைத்து நின்றார்கள். செவ்வழி - நேர் வழி; தெற்றுதல் -தடுத்தல். *(19)*

சம்புமாலி அணிவகுத்து வருதலும் அனுமன் போருக்குஅமைந்து நிற்றலும்

5569. ஆண்டுநின்று, அரக்கன், வெவ்வேறு அணி வகுத்து,
அனிகம்தன்னை,
மூண்டு இருபுடையும், முன்னும், முறை முறை முடுக
ஏவி,
தூண்டினன், தானும்திண் தேர்; தோரணத்து
இருந்த தோன்றல்,
வேண்டியதுஎதிர்ந்தான் என்ன, வீங்கினன், விசயத்
திண் தோள்.

அரக்கன் ஆண்டுநின்று - சம்புமாலி அங்கிருந்து; **அனிகம் தன் னை-** தனது சேனையை; **வெவ்வேறு அணி வகுத்து** - வெவ்வேறு அணியாகப்பிரித்து; **இரு புடையும் முன்னும் முறை மூண்டு முடுக ஏவி** - அனுமனதுஇரண்டு பக்கங்களிலும் எதிரிலும் முறைமுறையாக மூண்டு விரையும் படிஆணையிட்டு; **தானும் திண் தேர் தூண்டினன்** - தானும் தனது வலிய தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு சென்றான்; **தோரணத்து இருந்த தோன்றல்** - (அப்போது) தோரணத்தின் மீது அமர்ந்திருந்த அனுமன்; **வேண்டியது எதிர்ந்தான் என்ன** - தான் விரும்பியது தன்முன் எதிர்ப்பட்டது என்று; **விசயத் திண்தோள் வீங்கினன்** - தனது வெற்றி தரும் வலிய தோள்கள் பூரிக்கப்பெற்றான்.

சம்புமாலிசேனையை அணி வகுத்துக் கொண்டு தேரில் வருவதைப் பார்த்து, 'நாம் நினைத்தது வந்தது' என்று அனுமன்மகிழ்ந்தான்.அரக்கர் போருக்கு வரவில்லையே என்று எதிர்பார்த்து இருந்ததை 5564 ஆம் செய்யுளில் கூறினார். விசயம் - வெற்றி. *(20)*

5570. ஐயனும்,அமைந்து நின்றான், ஆழியான் அளவின்
நாமம்

நெய் சுடர்விளக்கின் தோன்றும் நெற்றியே
நெற்றியாக,
மொய் மயிர்ச்சேனை பொங்க, முரண் அயில் உகிர்
வாள் மொய்த்த
கைகளே கைகள்ஆக, கடைக் கூழை திரு வால்
ஆக.

ஐயனும் - தலைவனாகியஅனுமனும்; ***ஆழியான் -*** சக்கராயுதம் கொண்ட திருமாலின்; ***அளவின் நாமம் -*** பெருமையை உடைய திருநாமம்; ***நெய்சுடர் விளக்கின் தோன்றும் -*** நெய் ஊற்றி எரிகின்ற விளக்கின் சுடர் போலத் தோன்றுகின்ற; ***நெற்றியே நெற்றியாக -*** தன் நெற்றியே முன்னணிச் சேனையாகவும்; ***மொய்ம் மயிர்ச் சேனை பொங்க -*** உடம்பில் நெருங்கி வளர்ந்துள்ள உரோமங்களே படை வீரர்களாக முனைப்புடன் விளங்கவும்; ***முரண் அயில் உகிர்வாள் மொய்த்த கைகளே -*** வலிமையும் கூர்மையும் பொருந்திய நகங்களாகிய வாள்கள் செறிந்த கைகளே; ***கைகளாக -*** இரு பக்கங்களிலும் பொருந்தி வருகின்ற சேனைகளாகவும்; ***திருவால் -*** தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வாலே; ***கடைக் கூழையாக -*** அணிவகுப்பின் பின்னணிச் சேனையாகவும்; ***அமைந்து நின்றான் -*** தான் ஒருவனே அணிவகுத்துள்ள ஒரு முழுச் சேனையாக அமைந்து போர்க்களத்திலே உறுதியாக நின்றான்.

சம்புமாலிதிரட்டிக் கொண்டு வந்த பல்வகைச் சேனைக்கு எதிராகத் தான் ஒருவனே ஒரு முழுச் சேனையாக அனுமன் அமைந்தான் என்பது கருத்து. சக்கரப் படை கொண்ட திருமாலாகிய இராமபிரானின் சார்பினன் ஆகையால் இவன் ஒருவனே போதும் என்று கம்பர் கருதுகிறார். யோகப் பயிற்சியும் பிரமசரிய ஒழுக்கமும் கொண்டோரின் நெற்றியில் ஒளி காணமுடியும். 'நெற்றி' இரு பொருளில் வந்தது; உடலுறுப்பாகிய நெற்றி சேனை அணி வகுப்பில் முன்னணியில் நிற்கும் சேனை; இதனைத் தார் என்ப. புறப்பொருள் இலக்கணங்கள். நெற்றியில் அரக்கர் பதி செல்ல *(6750)* என்ற இடத்தில் 'நெற்றி' இப் பொருளில் வந்தது காண்க. கை; பக்கம்; கைகள்; இரு பக்கத்துஅணிவகுத்த சேனைகள்.(கை என்பதற்கே சேனை என்னும் பொருள் உண்டு லெக்சிகன்). கூழை; அணிவகுப்பில் கடைசியிலுள்ள படை மயிர்ச் சேனை உகிர்வாள்; உருவகங்கள் திருவால்; அழகிய வால் என்றும் கொள்ளலாம். ***(21)***

அரக்கர் படை விட அனுமன் கடும் போர் செய்தல்

5571. வயிர்கள்வால் வளைகள் விம்ம, வரி சிலை
சிலைப்ப, மாயப்
பயிர்கள்ஆர்ப்பு எடுப்ப, மூரிப் பல்லியம் குமுற,
பற்றி-
செயிர் கொள்வாள் அரக்கர், சீற்றம் செருக்கினர்,-
படைகள் சிந்தி,
வெயில்கள்போல்ஒளிகள் வீச, வீரன்மேல் கடிது
விட்டார்.

செயிர்கொள்வாள் அரக்கர் - பகைமை கொண்டவாளேந்திய அரக்கர்கள்; ***சீற்றம் செருக்கினர் -*** சினத்தால் பெருமிதம் கொண்டவர்களாய்; ***வயிர்கள் வால் வளைகள்***

***விம்ம* - கொம்புகளும் வெண்மையான சங்குகளும் முழங்கவும்; *வரிசிலை சிலைப்ப* - கட்டமைந்த விற்கள் நாணொலியை உண்டாக்கவும்; *மாயப் பயிர்கள் ஆர்ப்பு எடுப்ப* -** மாயவினைகளை விளைவிக்கும் பயிர்கள் போன்ற அரக்கர்கள் (மகிழ்ச்சி கொண்டு) ஆரவாரம் செய்யவும்; ***முரிப் பல் இயம் குமுற* -** பெரிய பல வாத்தியங்கள் முழங்கவும்; ***படைகள் பற்றி* -** ஆயுதங்களைத் தமது கைகளினால் எடுத்து; ***வெயில்கள் போல் ஒளிகள் வீச* -** வெயில்களைப் போலப் பல ஒளிகள் வீசும்படி; ***வீரன் மேல் கடிது சிந்தி விட்டார்* -** அனுமன் மீது விரைவாக நாற்புறமும் சிதறும்படி விட்டார்கள்.

அரக்கர்செருக்கினராய், விம்ம, சிலைப்ப, ஆர்ப்பெடுப்ப, குமுற, படைகள் ஒளி வீச வீரன் மேல் விட்டனர். ***(22)***

கலிவிருத்தம்

5572. **கருங் கடல்அரக்கர்தம் படைக்கலம் கரத்தால்**
பெருங் கடல்உறப் புடைத்து, இறுத்து, உக,
பிசைந்தான்;
விரிந்தனபொறிக் குலம்; நெருப்பு என வெகுண்டு,
ஆண்டு
இருந்தவன்,கிடந்தது ஓர் எழுத் தெரிந்து எடுத்தான்.

***ஆண்டு இருந்தவன்* -** அந்தத்தோரணத்தின் மீது இருந்த அனுமன்; ***கரத்தால்* -** (தனது) கைகளாலே; ***கருங்கழல் அரக்கர் தம் படைக்கலம்* -** பெரிய வீரக் கழலணிந்த அந்த அரக்க வீரர்கள் எறிந்த ஆயுதங்களை; ***பெருங்கடல் உற புடைத்து இறுத்து* -** பெரிய கடலில் போய் விழும் படி அடித்தும், முறித்தும்; ***உகபிசைந்தான்* -** சிதறிப் போகும்படி பயன்படாத வகையில் அழித்தெறிந்தான்; ***பொறிக் குலம் விரிந்தன* -** (அச்செய்கையால்) வண்டுகளின் கூட்டம் எங்கும் பரவலாயின; ***நெருப்பு என வெகுண்டு* -** (அப்போது அவன்) பற்றி எரிகின்ற தீயைப் போலப் பெருங்கோபம் கொண்டு; ***கிடந்தது ஓர் எழு தெரிந்து எடுத்தான்* -** அங்குக் கிடந்த ஒரு இரும்புத் தடியைத் தேர்ந்து எடுத்துக்கொண்டான்.

அனுமன்போர்க்களத்தில் செய்த வீரச் செயல் கூறப்பட்டது. பொறி - வண்டு; ஆகுபெயர். 'பொறிக்குலம் எழ' (5429) என முன்னும் வந்தது. ***(23)***

5573. **இருந்தனன்,எழுந்தனன், இழிந்தனன், உயர்ந்தான்,**
திரிந்தனன்,புரிந்தனன், என நனி தெரியார்;
விரிந்தவர்,குவிந்தவர், விலங்கினர், கலந்தார்,
பொருந்தினர்,நெருங்கினர், களம் படப் புடைத்தான்.

***இருந்தனன்எழுந்தனன் இழிந்தனன் உயர்ந்தான்* -** தோரணத்தில் மீது அமர்ந்திருந்த அனுமன், எழுந்து, கீழ் இறங்கி, நிமிர்ந்தவனாகி; ***என நனி தெரியார்* -** என்று நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளாதவராய்; ***விரிந்தவர்* -** பரவி நின்றவர்களும்; ***குவிந்தவர்* -** ஒருங்கு சேர்ந்திருந்தவர்களும்; ***விலங்கினர் கலந்தார்* -** விலகிச் சென்றவர்களும், ஒன்று படக் கலந்து கொண்டவர்களும்; ***பொருந்தினர் நெருங்கினர்* -** போர்க்களத்தில்

பொருந்தியிருந்தவர்களும், நெருங்கி நின்றவர்களும்; **களம்படப் புடைத்தான் -** போர்க்களத்தில் அழிந்து போக, அந்த எழுவால் ஒரு சேர அடித்துக் கொன்றான்.

அனுமன் எப்படிச்செயல்படுகிறான் என்பதைக்கூட அரக்கரால் அறிய முடியவில்லை; அவ்வளவு வேகமாக அவன் செயல்பட்டான்.என்ன நடக்கிறதுஎன்பதை அரக்கர் சேனை அறியுமுன்னே அனுமன் அவர்களை அழித்தான். இருந்தவன் (அனுமன்) எழுந்து, இழிந்து, உயர்ந்து, திரிந்து போர் செய்தான்; அவன் செயலை அறியாத அரக்க வீரர்களை எழுவால் அடித்துக் கொன்றான். இருந்தனன். வினையாலணையும் பெயர். எழுந்தனன் இழிந்தனன் உயர்ந்தான் திரிந்தனன் - முற்றெச்சங்கள். **(24)**

5574. எறிந்தன,எய்தன, இடி உரும் என மேல்
செறிந்தனபடைக்கலம், இடக் கையின் சிதைத்தான்,
முறிந்தன தெறும்கரி; முடிந்தன தடந் தேர்;
மறிந்தன பரிநிரை-வலக் கையின் மலைந்தான்.*

எறிந்தன, எய்தன- அரக்கர்களால் வீசி எறியப்பட்டனவும், எய்யப்பட்டனவுமாகிய; **இடி உரும் என மேல் செறிந்தன படைக்கலம் -** பேரிடி போலத் தன் மேல் நெருங்கி செறிந்தனவான ஆயுதங்களை எல்லாம்; **இடக் கையின் சிதைத்தான் -** (தனது) இடக்கையால் அழித்துத்தள்ளி; **வலக் கையின் மலைந்தான் -** தன் வலக்கையால் போர் செய்யலானான்; **தெறும் கரி முறிந்தன -** (அதனால்) எதிர்த்து அழிக்கும் வலிமையுள்ளயானைகள் முறிபட்டு இறந்தன; **தடம் தேர் முடிந்தன -** பெரிய தேர்கள் சிதைந்து போயின; **பரிநிரை மறிந்தன -** குதிரைகளின் கூட்டம் கீழே விழுந்து இறந்தன.

அனுமன் தன் இருகைகளாலும் விரைந்து போர் செய்த திறம் கூறப்பட்டது. சிதைத்தான்; முற்றெச்சம். **(25)**

5575. இழந்தனநெடுங் கொடி; இழந்தன இருங் கோடு;
இழந்தன நெடுங்கரம்; இழந்தன வியன் தாள்;
இழந்தன முழங்குஒலி; இழந்தன மதம் பாடு;
இழந்தன பெருங்கதம்-இருங் கவுள் யானை.

இருங்கவுள் யானை- (அனுமனால் அடிக்கப்பட்ட) மதம் பெருகும் கன்னத்தை உடைய யானைகள்; **நெடுங் கொடி இழந்தன -** (தம் மேல் பிடிக்கப்பட்ட) பெரிய கொடிகளை இழந்தன; **இருங்கோடு இழந்தன -** பெரிய தந்தங்களை இழந்தன; **நெடும் கரம் இழந்தன -** பெரிய துதிக்கைகளை இழந்தன; **வியன்தாள்இழந்தன -** பெரிய கால்களை இழந்தன; **முழங்கு ஒலி இழந்தன -** வீறிடுகின்ற ஒலியை இழந்தன; **மதம் பாடு இழந்தன -** மதம் ஒழுகுதலைஇழந்தன; **பெருங் கதம் இழந்தன -** பெரிய கோபத்தை இழந்தன. அனுமனால் யானைப்படைகள் அழிந்தமை கூறப்பட்டது. யானையின் மீது கொடி எடுத்தல் மரபு. கோபத்தைக் காட்ட முடியாதபடி யானைகள் இறந்தன என்பதை பெருங்கதம் இழந்தன என்று குறித்தார். உயிர் இருந்தால்தானே உணர்ச்சியைக் காட்ட முடியும் ? **(26)**

5576. ***நெரிந்தனதடஞ் சுவர்; நெரிந்தன பெரும் பார்;***
நெரிந்தன நுகம்புடை; நெரிந்தன அதன் கால்;
நெரிந்தனகொடிஞ்சிகள்; நெரிந்தன வியன் தார்;
நெரிந்தன கடும்பரி; நெரிந்தன நெடுந் தேர்.

தடம் சுவர்நெரிந்தன - *(வீரர்கள் ஏறிவந்ததேர்களினுடைய)* சுற்றுப் புறங்கள் நொறுங்கிப் போயின; **பெரும்பார் நெரிந்தன -** பெரிய அச்சுக் கட்டைகள் நொறுங்கிப் போயின; **நுகம் புடை நெரிந்தன -** நுகத்தடிகள் பக்கங்களிலே நொறுங்கிப் போயின; **அதன்கால் நெரிந்தன -** அத்தேர்களின் சக்கரங்கள் நொறுங்கிப் போயின; **கொடிஞ்சிகள் நெரிந்தன -** மேல் தட் டுகள்நொறுங்கிப் போயின; **வியன்தார் நெரிந்தன -** சிறந்த மாலைகள் நொறுங்கிப்போயின; **கடும்பரி நெரிந்தன -** அவற்றில் பூட்டப்பட்டுள்ள வேகமானகுதிரைகள் அழிந்து போயின; **நெடும் தேர் நெரிந்தன -** *(முடிவாகப்)* பெரியதேர்களே நொறுங்கிப் போயின. தேர்ப்படையின்அழிவு கூறப்பட்டது. தேரின் பல உறுப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. நுகம் - *(குதிரைகளைப் பூட்டுவதற்குரிய)* குறுக்குக் கட்டை. கொடிஞ்சி; தாமரை வடிவமாகப் பண்ணித் தேரின் முன்னே நடப்படுவதோர் உறுப்பு. கால் - சக்கரம்; பார் - தேரின் அடிப்பாகத்தில் உள்ள நெடுஞ் சட்டம். ***(27)***

5577. ***ஒடிந்தன;உருண்டன; உலந்தன; புலந்த;***
இடிந்தன;எரிந்தன; நெரிந்தன; எழுந்த;
மடிந்தன;மறிந்தன; முறிந்தன; மலைபோல்,
படிந்தன;முடிந்தன; கிடந்தன-பரி மா.

பரிமா - வீரர்கள்ஏறிவந்த குதிரைப் படைகள்; **ஒடிந்தன உருண்டன உலந்தன -** சில உடலுறுப்புக்கள் ஒடியப்பட்டுக் கீழே விழுந்து உருண்டு இறந்தன; **புலந்த -** துன்பப்பட்டன; **இடிந்தன எரிந்தன நெரிந்தன -** சில இடிந்து எரிந்து நொறுங்கித் தூளாகப் போயின; **எழுந்த -** மேலே கிளம்பின; **மடிந்தன மறிந்தன முறிந்தன -** சில குதிரைகள் எழும் போது, அவற்றின் கால்கள் மடிப்புண்டும்,முன்பின்னாகத்திருப்பப் பட்டும் முறிந்து போயின; **மலை போல் படிந்தன முடிந்தன கிடந்தன -** *(இவ்வாறு பல குதிரைகள் இந்திரனால் இறகு முறிக்கப்பட்ட)* மலைபோல *(தம்முடையகதி)* முடியப் பெற்று கீழே விழுந்து கிடந்தன.

குதிரைப்படைகளின் அழிவு கூறப்பட்டது. தார் - கிண்கிணிமாலை. ***(28)***

5578. ***வெருண்டனர், வியந்தனர், விழுந்தனர், எழுந்தார்;***
மருண்டனர்,மயங்கினர், மறிந்தனர், இறந்தார்;
உருண்டனர்,உலைந்தனர், உழைத்தனர், பிழைத்தார்;
சுருண்டனர்,புரண்டனர், தொலைந்தனர்;-
மலைந்தார்.

மலைந்தார் - அனுமனோடுபோர் செய்த அரக்கர்களில் *(சிலர்)*; **வெருண்டனர் வியந்தனர் விழுந்தனர் -** அனுமனது திறத்தைக் கண்டு அச்சம் கொண்டு வியந்தவண்ணம் கீழே விழுந்தனர்; **எழுந்தார் -** விழுந்தவர்களில் சிலர் எழுந்தார்; **மருண்டனர் மயங்கினர் மறிந்தனர் இறந்தார் -** மருண்டும் மயங்கியும் குப்புற விழுந்து

இறந்தனர்; **பிழைத்தார் உருண்டனர் உலைந்தனர் உழைத்தனர் -** (அவ்வாறு இறவாமல்) உயிர் பிழைத்தவர்களில் சிலர் உருண்டு, வருந்தி உடல் துவண்டு; **சுருண்டனர் புரண்டனர், தொலைந்தனர் -** தமது உறுப்புக்கள் சுருளப் பெற்று, பூமியில் புரண்டு வலிகெட்டு ஓடிவிட்டனர்.

இது,காலட்படையின் அழிவு கூறியது. *(29)*

5579. கரிகொடுகரிகளைக் களப் படப் புடைத்தான்;
பரிகொடுபரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான்;
வரி சிலை வயவரைவயவரின் மடித்தான்;
நிரை மணித்தேர்களைத் தேர்களின் நெரித்தான்.

கரி கொடுகரிகளை களப்படப் புடைத்தான் - (அனுமன்) யானைகளைக் கொண்டே, யானைகளைப் போர்க்களத்தில் இறந்து விழும்படி அடித்துக் கொன்றான்; **பரி கொடு பரிகளைத் தலத்திடைப் படுத்தான் -** குதிரைகளைக் கொண்டே குதிரைகளைத் தரையில் வீழ்த்தி அழித்தான்; **வரி சிலை வயவரை வயவரின் மடித்தான் -** கட்டமைந்த வில்லை உடைய வீரர்களை அவ்வீரரில் சிலரை எடுத்து விட்டெறிந்து அழித்தான்; **நிரை மணித் தேர்களைதேர்களின்நெரித்தான் -** வரிசையாக மணிகள்கட்டிய தேர்களை (அவ்வாறான) தேர்களைக் கொண்டே அழித்துக் குவித்தான்.

இது, நால்வகைச்சேனைகளையும் அவ்வச் சேனைகளையே தன் போர்க் கருவியாகக் கொண்டு அனுமன் அழித்ததைக் கூறுவது. வெவ்வேறு வினைமுற்றுகள் கொண்டு, அழித்தலாகிய ஒரு முடிபைக் காட்டிய நயம் உணரத்தக்கது. மேலும், செயலின் கொடுமையை வினைமுற்றுகளின் வல்லோசை குறிப்பாகப் புலப்படுத்தியதும் காணத்தக்கது. *(30)*

5580. மூளையும்உதிரமும் முழங்கு இருங் குழம்பு ஆய்
மீள் இருங்குழைபட, கரி விழுந்து அழுந்த,
தாளொடும் தலைஉக, தட நெடுங் கிரிபோல்
தோளொடும்நிருதரை, வாளொடும்-துகைத்தான்.

மூளையும் உதிரமும்- (அரக்கர்களது) மூளைகளும் இரத்தமும்; **முழங்கு இரும் குழம்பு ஆய் -** கொதிக்கின்ற பெரிய குழம்பு போலாகி; **மீள் இரும் குழை பட -** (கண்டவர் அஞ்சி) மீள்கின்ற மிக்க குழை சேறாய் விட; **கரி விழுந்து அழுந்த -** அச்சேற்றில் யானைகள் விழுந்து அழுந்தி இறந்து போக; **தாளொடும் தலை உக -** கால்களும் தலைகளும் சிந்திவிழ; **தட நெடும் கிரி போல் நிருதரை -** பெரிய நீண்ட மலைகளைப் போன்ற அரக்கர்களை; **தோளொடும் வாளொடும் துகைத்தான் -** தோள்களோடும், (அவர் கையில் கொண்ட) வாளுடனும் (அனுமன் தனது கால்களால்) துகைத்து அழித்தான். *(31)*

5581. மல்லொடுமலை மலைத் தோளரை, வளை வாய்ப்
பல்லொடும்,நெடுங் கரப் பகட்டொடும், பருந் தாள்
வில்லொடும், அயிலொடும், விறலொடும், விளிக்கும்

சொல்லொடும், உயிரொடும் நிலத்தொடும்,-
துகைத்தான்.

மல்லொடு மலை - மல்யுத்தத்தில போர் செய்யும்; **மலைத் தோளரை -** மலை போன்ற தோள்களை உடைய வீரர்களை; **வாய் வளை பல்லொடும் -** அவர்களுடைய வாயில் உள்ள வளைந்த பற்களோடும்; **நெடும் பகடு கரமொடும் -** நீண்ட வலிய கைகளோடும்; **பரும் தாள் வில்லொடும் அயிலொடும் -** (அவர்கள் கைகளில் கொண்ட) பருத்த அடியை உடைய வில்லுகளோடும்,வேல்களோடும்; **விறலொடும் -** வீரத்தோடும்; **விளிக்கும் சொல்லொடும் -** கூவுகின்ற சொற்களோடும்; **உயிரொடும் -** அவர்கள் உயிர்களோடும்; **நிலத் தொடும் துகைத்தான் -** பூமியோடு பூமியாய் அழுந்த மிதித்து அழித்தான்.

பகடு - வலிமை;'பகட்டு மார்பின்' (புற, நா, 88,4) **(32)**

5582. புகை நெடும்பொறி புகும் திசைதொறும்
பொலிந்தான்;
சிகை நெடுஞ்சுடர் விடும் தேர்தொறும் சென்றான்;
தகை நெடுங்கரிதோறும், பரிதொறும், சரித்தான்;
நகை நெடும்படைதொறும், தலைதொறும், நடந்தான்.

புகை நெடும்பொறி புகும் திசை தொறும் பொலிந்தான் - புகையோடுகூடிய நீண்ட நெருப்புப் பொறி (சினத்தீ) செல்லும் இடங்களில் எல்லாம் சென்று விளங்குபவனாகிய அனுமன்; **சிகை நெடும் சுடர் விடும் தேர்தொறும் சென்றான் -** சிகரங்களினின்று நீண்ட ஒளி விடும் தேர்கள் இருக்குமிடம் எல்லாம் சென்றான்; **தகை நெடும் கரிதொறும் பரிதொறும், சரித்தான் -** சிறப்பமைந்த பெரிய யானைகள் குதிரைகள் இருக்கும் இடங்களில் எல்லாம் சஞ்சரித்தான்; **நகை நெடும் படை தொறும் -** (தன்னைப் பார்த்து அற்பக்குரங்கு என்று) ஏளனம் செய்து சிரித்த போர்ப் படைகள் தோறும்; **தலை தொறும் நடந்தான் -** அப்படையில் உள்ள வீரர்கள் தலை தோறும் நடந்து சென்று அவர்களை அழித்தான்.

பொலிந்தான்;வினையாலணையும் பெயர். (பொலிந்தவன்) **(33)**

5583. வென்றிவெம் புரவியின் வெரிநினும், விரவார்
மன்றல் அம்தார் அணி மார்பினும், மணித் தேர்
ஒன்றின்நின்றுஒன்றினும், உயர் மத மழை தாழ்
குன்றினும்,-கடையுகத்து உரும் எனக் குதித்தான்.

வென்றிவெம்புரவியின் வெரிநினும் - வெற்றியைத் தரத்தக்கவலிய குதிரைகளின் முதுகிலும்; **விரவார் மன்றல் அம் தார் அணி மார்பினும் -** பகைவர்களான அரக்க வீரர்களது நறுமணம் உள்ள மாலைகள் அணிந்த மார்புகளிடத்தும்; **மணித்தேர் ஒன்றின் நின்று ஒன்றினும் -** மணிகள் கட்டப்பெற்ற தேர்கள் ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றிலும்; **உயர் மத மழை தாழ் குன்றினும் -** உயர்ந்தோங்கியமதமாகிய மழைபொழிகின்ற மலை போன்ற யானைகளிடத்திலும்; **கடை யுகத்து -** யுக முடிவின் காலத்தில்; **உரும் எனக் குதித்தான் -** தோன்றும் இடியே போல, (அனுமன்) குதித்து அழித்தான்.

முன் கவியில், சொல்லப்பட்டது, இங்கு விரித்துரைக்கப்படுகின்றது. மதமழைதாழ் குன்று - என்ற குறிப்பால் யானை என்பது உணர்த்தப்பட்டது.
(34)

5584. பிரிவு அரும் ஒரு பெருங் கோல் என, பெயரா
இருவினைதுடைத்தவர் அறிவு என, எவர்க்கும்
வரு முலை விலைக்குஎன மதித்தனர் வழங்கும்
தெரிவையர் மனம்என, கறங்கு என,-திரிந்தான்.

பிரிவு அரும் ஒருபெருங் கோல் என *- (அப்போது அனுமன்) நீங்காது நிலையாக நடைபெறும் ஒப்பற்ற செங்கோல் போலவும்;* ***பெயரா இரு வினை துடைத்தவர் அறிவு என*** *- நீங்காத புண்ணியம் பாவம் என்ற இரு வினைகளை அழித்த பெரியோரது ஞானம் போலவும்;* ***எவர்க்கும்*** *- (இன்னார் இனியார் என்று பாராமல்) யாவர்க்கும்;* ***வரு முலை விலைக்கு என மதித்தனர்*** *- தம் வளர்ந்து வரும் முலைகளை அவர்கள் கொடுக்கும் விலைப் பொருளுக்கே என்று தீர்மானித்தவர்களாய்;* ***வழங்கும் தெரிவையர் மனம் என*** *- பொருளுக்குத் தக்கபடி அளித்து வரும் விலைமகளிர் மனத்தைப் போலவும்;* ***கறங்கு என*** *- காற்றாடியைப் போலவும்;* ***திரிந்தான்*** *- (அரக்கரைக் கொல்லுமாறு) திரிந்து கொண்டிருந்தான்.*

பிரிவு அரும்பெருங் கோல் என அரசனுடைய செங்கோல் உறங்காது உலகெங்கும் சென்று ஆணை செலுத்தும். 'உறங்கு மாயினும் மன்னவன் தன்னொளி கறங்கு தெண்டிரை வையகம் காக்குமால்' - (சீவக சிந்தாமணி 248) என்று ஆட்சித் தத்துவம் காலம் இடம் ஆகியவற்றில் இடையீடு இன்றி நிலவுவதைத் திருத்தக்க தேவர் குறித்தமை காண்க. பொன்விலை மகளிர் மனம் எனக் கீழ்போய் (106) என முன்னரும் விலைமகளிர் மனத்தின் கீழ்மை குறிக்கப்பட்டது. தாடகை வதைப் படலத்தில் 'முத்தியில் போவது புரிபவர் மனமும் பொன் விலைப் பாவையர் மனமும் போல் (353) என்ற வரிகளில் ஞானியர், பரத்தையர் இருவர் நிலையும் இப்பாடலிற்போலவே ஒருங்கு இணைத்துக் காட்டப்பட்டன. ***(35)***

585. அண்ணல்-அவ் அரியினுக்கு அடியவர் அவன் சீர்
நண்ணுவர் எனும்பொருள் நவை அறத் தெரிப்பான்,
மண்ணினும், விசும்பினும், மருங்கினும், வலித்தார்
கண்ணினும், மனத்தினும்,-தனித் தனி கலந்தான்.

அண்ணல் *- பெரியோனாகிய அனுமன்;* ***அவ் அரியினுக்கு அடியவர்*** *- அந்தத் திருமாலுக்கு அடியவர்கள்;* ***அவன் சீர் நண்ணுவர் எனும் பொருள்*** *- அவனுக்குரிய சிறப்புக்களை அடைவர் என்று கூறப்படும் சாத்திரப் பொருளை;* ***நவை அறத் தெரிப்பான்*** *- குற்றமில்லாமல் (செவ்வனே) தெரிவிப்பவனாய்;* ***மண்ணினும் விசும்பினும் மருங்கிலும்*** *- பூமியிலும் வானத்திலும் பக்கங்களில் உள்ள திக்குகளிலும்;* ***வலித்தார்*** *- வலிமை கொண்டு போரிட்ட அரக்கர்களுடைய;* ***கண்ணினும் மனத்தினும்*** *- கண்ணுக்கு எதிரிலும் மனத்திலும்;* ***தனித்தனி கலந்தான்*** *- ஒவ்வொருவரிடமாகவும் கலந்து விளங்கினான்.* ***(36)***

5586. கொடித்தடந் தேரொடும் குரகதக் குழுவை
அடித்து, ஒரு தடக்கையின் நிலத்திடை அரைத்தான்;

இடித்து நின்றுஅதிர் கதத்து, எயிற்று வன்
பொருப்பை,
பிடித்து, ஒருதடக் கையின், உயிர் உகப் பிழிந்தான்.

குரகதக் குழுவை - குதிரைக்கூட்டங்களை; **கொடித் தடம் தேரொடும் -** கொடி கட்டிய பெரிய தேர்களோடும்; **ஒரு தடக் கையின் அடித்து -** ஒரு பெரிய கையால் அடித்து; **நிலத்திடை அரைத்தான் -** தரையிலே தேய்த்தான்; **கதத்து இடித்து நின்று அதிர் -** சினத்தினால் கர்ச்சித்து நின்று பேரொலி செய்கின்ற; **எயிற்றுவன் பொருப்பை -** தந்தங்களை உடைய வலியமலை போன்ற யானைகளை; **ஒரு தடக்கையின் பிடித்து -** மற்றொரு பெரிய கையினால் பிடித்து; **உயிர் உகப் பிழிந்தான் -** அவற்றின் உயிர் சிந்தப் பிழிந்து கொன்றான்.

பொருப்பு; யானை. உவமை ஆகுபெயர். எயிற்று வன் பொருப்பு எனத் தந்தங்களை உடைய மலை என யானையை உருவகித்தார். *(37)*

5587. ***கறுத்து எழுநிறத்தினர், எயிற்றினர், கயிற்றார்,***
செறுத்து எரிவிழிப்பவர், சிகைக் கழு வலத்தார்,
மறுத்து எழுமறலிகள் இவர் என அதிர்ந்தார்,
ஒறுத்து,உருத்திரன் என, தனித் தனி உதைத்தான்.

கறுத்து எழுமனத்தினர் - கோபித்து எழுகின்றமனத்தை உடையவர்களும்; ***எயிற்றினர் -*** கோரப் பற்களை உடையவர்களும்; ***கயிற்றார் -*** பாசம் என்னும் ஆயுதத்தைக் கொண்டவர்களும்; ***செறுத்து எரி விழிப்பவர் -*** பகைத்து நெருப்புப் போல விழிப்பவர்களும்; ***சிகைக் கழு வலத்தார் -*** கூரிய கழு என்னும் படை வலிமை உடையவர்களும்; ***இவர் மறுத்து எழு மறலிகள் என அதிர்ந்தார் -*** இவர்கள் பகைமை பாராட்டிக் கிளம்புகின்ற யமன்களே என்னும்படி பெரு முழக்கம் செய்பவர்களுமான அரக்க வீரரை; ***ஒறுத்து -*** கடிந்து; ***உருத்திரன் என -*** உருத்திர மூர்த்தியைப் போல; ***தனித் தனி உதைத்தான் -*** அனுமனும் ஒவ்வொருவராக உதைத்துக் கொன்றான்.

மார்க்கண்டேயர்பொருட்டு, சிவபிரான் யமனைத் தன் திருவடியால் உதைத்து அழித்ததைக் குறிக்கொண்டு, அனுமன், உருத்திரன் எனப்பட்டான். கயிறு - பாசப் படை; சிகைக்கழு - நுனி கூரிய கழுப்படை. *(38)*

5588. **சக்கரம்,தோமரம், உலக்கை, தண்டு, அயில், வாள்,**
மிக்கன தேர்,பரி, குடை, கொடி, விரவி
உக்கன; குருதிஅம்பெருந் திரை உருட்டிப்
புக்கன கடலிடை,நெடுங் கரப் பூட்கை.

உக்கன குருதி அம்பெரும் திரை உருட்டி - அரக்கர்கள் சிந்திய இரத்த வெள்ளத்துப் பெரும் அலைகளால் உருட்டப்பட்டதால் (அவற்றின் இடையே); **சக்கரம், தோமரம் -** சக்கரங்களும் பெரிய தண்டாயுதங்களும்; **உலக்கை, தண்டு, அயில்வாள் -** உலக்கைகளும் கதைகளும் வேல்களும் வாள்களும்; **மிக்கன -** மிகுந்தனவாகி; **தேர், பரி, குடை, கொடி விரவி -** தேர்களும், குதிரைகளும், குடைகளும் கொடிகளும்

ஒன்றாகக் கலந்து; **நெடும் கரப் பூட்கை -** *நீண்ட துதிக்கைகளை உடைய யானைகள்;* **கடல் இடை புக்கன -** *கடலின் இடையே போய்ப் புகுந்தன.*

பூட்கை - பூண் + கை; யானை. *(39)* ***5589. எட்டின விசும்பினை;-***

எழுப் பட எழுந்த-
முட்டின மலைகளை;முயங்கின திசையை;
ஒட்டின ஒன்றைஒன்று; ஊடு அடித்து உதைந்து
தட்டுமுட்டு ஆடின,தலையொடு-தலைகள்.

எழுபட எழுந்ததலைகள் - *(அனுமன் வீசிய) எழுஎன்னும் ஆயுதம் பட்டதனால் (உடலை விட்டு வேறாகி) எழுந்தனவான அரக்கர்களின் தலைகள்;* **விசும்பினை எட்டின -** *ஆகாயத்தை அளாவினவும்;* **மலைகளை முட்டின -** *மலைகளின் மீது மோதியனவும்;* **திசையை முயங்கின -** *திக்குகளைத் தழுவியனவும்;* **ஒன்றை ஒன்று ஒட்டின -** *ஒன்றோடு ஒன்று சேர்ந்தனவுமாகி;* **ஊடு அடித்து உதைந்து -** *போர்க்களத்தில் அடிபட்டுத் தள்ளப்பட்டு;* **தலையொடு தட்டு முட்டு ஆடின -** *(முன்னமே போர்க்களத்தில்) விழுந்து கிடந்த) தலைகளோடு தட்டு முட்டுப் பொருள் போல அங்கும் இங்கும் சிதறிக் கிடந்தன.* ***(40)***

சம்புமாலிசினத்தோடு போருக்கு விரைதல்

அறுசீர்ஆசிரிய விருத்தம்

5590. கானே காவல் வேழக் கணங்கள் கத வாள் அரி
கொன்ற
வானே எய்த,தனியே நின்ற மத மால் வரை
ஒப்பான்,
தேனே புரை கண்கனலே சொரிய, சீற்றம்
செருக்கினான்,
தானேஆனான்-சம்புமாலி, காலன் தன்மையான்.

காலன்தன்மையான் சம்பு மாலி - *யமன் போன்ற கொடிய தன்மையனாகிய சம்புமாலி;* **கத(ம்)வாள் அரி கொன்ற -** *கோபம் உள்ள ஒளி தங்கிய சிங்கத்தினால் கொல்லப்பட்டனவாய்;* **கானே காவல் வேழம் கணங்கள் வானே எய்த -** *காட்டையே தங்கட்கு உரிய வாழிடமாகக் கொண்ட யானைக் கூட்டங்கள் விண்ணுலகம் சேர (இறக்க);* **தனியே நின்ற மதமால் -** *தனிப்பட்டு நின்ற;* **வரை ஒப்பான் -** *மத மயக்கம் கொண்ட யானையை ஒத்து;* **தானே ஆனான் -** *(தன்னோடு வந்தவரெல்லாம் இறக்க) தான் ஒருவனே எஞ்சி நின்றவனாய்;* **தேனே புரை கண் கனலே சொரிய-** *தேனை ஒத்துச்சிவந்த கண்கள் நெருப்புப் பொறியை வெளிப்படுத்த;* **சீற்றம் செருக்கினான் -** *கோபம் மிக்கவனானான்.* ***(41)***

5591. காற்றின் கடிய கலினப் புரவி நிருதர் களத்து
உக்கார்;
ஆற்றுக் குருதிநிணத்தோடு அடுத்த அள்ளல்

பெருங் கொள்ளைச்
சேற்றில்செல்லாத் தேரின் ஆழி ஆழும்; நிலை
தேரா,
வீற்றுச்செல்லும் வெளியோ இல்லை; அளியன்
விரைகின்றான்.

காற்றின் கடியகலினப் புரவி நிருதர் - காற்றினும் விரைந்து செல்வனவான, கடிவாளம் பூட்டிய குதிரை வீரர்களான அரக்கர்கள்; **களத்து உக்கார் -** போர்க்களத்தில் மாண்டார்கள்; **குருதி ஆற்று நிணத்தோடு அடுத்த -** இரத்த ஆற்றில் கொழுப்புகளோடு சேர்ந்த; **அள்ளல் பெருங் கொள்ளைச் சேற்றில் -** நெருங்கிய மிகப் பெரிய சேற்றில்; **செல்லாத் தேரின் ஆழி -** ஆழும் போக முடியாத, தேரினது சக்கரங்கள் அமிழ்ந்து போகும்; **நிலை தேரா -** அப்படிப் புதைகின்ற தன்மையை உணர்ந்தும்; **வீற்றுச் செல்லும் -** (அவ்விடத்தைவிட்டு) தனிமையோடு செல்லக் கூடிய; **வெளியோ இல்லை -** வெற்றிடமோ இல்லை (இவ்வாறு இருக்கவும்); **விரைகின்றான் -** போருக்கு அந்தச் சம்புமாலி விரைந்து செல்பவனானான்; **அளியன் -** இவன் மிகவும் இரங்கத்தக்கவன். **(42)**

அனுமன்சம்புமாலியிடத்து இரக்கமுற்றுமொழிதல்

5592. ‘ஏதி ஒன்றால்; தேரும் அஃதால்; எளியோர் உயிர்
கோடல்
நீதி அன்றால்;உடன் வந்தாரைக் காக்கும் நிலை
இல்லாய் !
சாதி; அன்றேல்,பிறிது என் செய்தி ? அவர் பின்
தனி நின்றாய் !
போதி’என்றான்-பூத்த மரம்போல் புண்ணால்
பொலிகின்றான்.

பூத்த மரம்போல் புண்ணால் பொலிகின்றான் - பூத்து விளங்குகின்றமரத்தைப் போல, உடல் முழுவதும் புண்களால் நிறையப் பெற்று விளங்குபவனான அனுமன் (சம்பு மாலியை நோக்கி); **ஏதி ஒன்றால் -** உன்னிடம் உள்ள ஆயுதமும் ஒன்றே; **தேரும் அஃதே -** தேரும் உனக்கு ஒன்றுதான் உள்ளது; **உடன் வந்தோரைக் காக்கும் நிலை இல்லை -** உன்னோடு கூடப் போருக்குத் துணையாக வந்தவர்களைக் காப்பாற்றும் வலிமையில்லாத நீ; **அவர் பின்தனி நின்றாய் -** அவர் இறந்த பிறகு தனிப்பட்டு நின்று விட்டாய்; **சாதி -** (நீ என்னோடு இப்போது போர் செய்யவந்தால்) இறப்பாய் இது நிச்சயம்; **அன்றேல், பிறிது என் செய்தி ? -** இல்லை என்றால் வேறு என்ன செய்யப் போகின்றாய் ? **எளியோர் உயிர் கோடல் நீதி அன்றால் -** எளியோர் உயிரைக் கொள்ளுதல் நீதி நெறிக்கு ஏற்றதன்று; **போதி என்றான் -** (ஆதலால் இப்போது உன்னை விடுகின்றேன்) நீ திரும்பிச் செல்வாய் என்று (இரக்கம்) தோன்றக் கூறினான்.

உடம்பெல்லாம்புண்பட்ட நிலையிலும், அனுமன், தனித்து நிற்கும் சம்பு மாலிபால் கொண்ட இரக்கத்தை இப்பாடல் விளக்குகிறது. மேனி முழுதும் புண்மயமாய்த் தோற்றமளித்த வீர ஆஞ்சநேயனை வருணிப்பது இப்பாடல். வீரர்க்கு விழுப்புண்களே

சிறப்பு; ஆதலின் பொலிவுக்கே உரிய பூக்களைப் புண்களுக்கு உவமையாக்கினார், கவிச் சக்கரவர்த்தி. பூத்துக் குலுங்கும் மரம் போலப் புண்ணாற் பொலிந்தான் அனுமன். தனித்து இராவணனுக்கு அருள்செய்த பெருமாளுக்கு (7271) இளைத்தவனல்லன் பாகவதன்; இராமபிரானைப் போலவேபகைவனுக்கு அனுமன் அருள் காட்டியதைச் சுட்டுவது இப் பாசுரம். ஏதி - ஆயுதம். ***(43)***

5593. 'நன்றி, நன்று, உன் கருணை !' என்னா, நெருப்பு
நக நக்கான்;
'பொன்றுவாரின்ஒருவன் என்றாய் போலும் எனை'
என்னா,
வன் திண்சிலையின் வயிரக் காலால், வடித் திண்
சுடர் வாளி,
ஒன்று, பத்து,நூறு, நூறாயிரமும், உதைப்பித்தான்.

உன் கருணை நன்றுநன்று என்னா - *(சம்புமாலி அனுமனைநோக்கி) நீ என் மீது காட்டும் இரக்கம் மிகவும் நன்றாக இருக்கிறதுஎன்று சொல்லி;* ***நெருப்பு நக நக்கான் -*** *நெருப்புப் பெருகி வரச் சிரித்து;* ***எனைப் பொன்று வாரின் ஒருவன் என்றாய் போலும் என்னா -*** *என் னைப்போரில் இறப்பவருள் ஒருவன் என்று எளிதாக நினைத்தாய் போலும் என்றுகூறி;* ***வன் திண் சிலையின் வயிரக் காலால் -*** *மிக வலிய தன் வில்லின்வயிரம் போன்று உறுதியான தண்டினால்;* ***வடிதிண் சுடர் வாளி -*** *கூர்மைவாய்ந்த வலிய ஒளி வீசும் அம்புகளை;* ***ஒன்று பத்து, நூறு நூறாயிரமும் -*** *ஒன்றும், பத்தும், நூறும் நூறாயிரமும் என்ற கணக்குப் படி;* ***உதைப்பித்தான் -*** *(அனுமன் மீது) செலுத்தினான். நன்று நன்று;அடுக்கு இகழ்ச்சிப் பொருளது. நகுதல் - பெருகுதல் என்னும் கருத்தில் வந்தது. வன் திண்: ஒரு பொருட் பன்மொழி உதைத்தல் - வலிந்து செலுத்துதல்.* ***(44)***

5594. 'செய்தி,செய்தி, சிலை கைக் கொண்டால், வெறுங்,
கை திரிவோரை,
நொய்தின்வெல்வது அரிதோ ?' என்னா, முறுவல்
உக நக்கான்;
ஐயன், அங்கும்இங்கும் காலால் அழியும் மழை
என்ன,
எய்த எய்த பகழிஎல்லாம், எழுவால் அகல்வித்தான்.

ஐயன் - *சிறந்தோனானஅனுமன்;* ***சிலை கைக் கொண்டால் -*** *நீ வில்லைக் கையில் கொண்டால்;* ***வெறும் கை திரி வோரை -*** *ஆயுதம் இன்றி வெறும் கைகளோடு திரிகின்றவர்களை;* ***நொய்தின் வெல்வது அரிதோ என்னா -*** *எளிதில் வெல்வது அரிய செயலாகுமா ? என்று சொல்லி;* ***முறுவல் உக நக்கான் -*** *பற்கள் வெளியில் தோன்றுமாறு சிரித்து;* ***எய்த எய்த பகழி எல்லாம் -*** *சம்பு மாலி மேன் மேலும் தூண்டிய அம்புகள் அனைத்தையும்;* ***காலால் அழியும் மழை என்ன -*** *காற்றினால் சிதறி அழியும் மழைத்தாரைகள் போல;* ***எழுவால் -*** *தன் கையில் கொண்ட எழு என்னும் ஆயுதத்தால்;* ***அங்கும் இங்கும் -*** *எல்லாப் புறங்களிலும்;* ***அகல் வித்தான் -*** *நழுவிச் சிதறிப் போகுமாறு நீக்குவித்தான்.*

செய்தி செய்தி; அடுக்கு இகழ்ச்சிப் பொருளது. எய்த. எய்த; அடுக்கு விரைவுப் பொருளது. *(45) அனுமன் கை எழுவைச்சம்புமாலி அறுத்து வீழ்த்தல்*

**5595. முற்ற முனிந்தான் நிருதன்; முனியா, முன்னும்
பின்னும் சென்று
உற்ற பகழிஉறாது, முறியா உதிர்கின்றதை உன்னா,
சுற்றும் நெடுந்தேர்ஓட்டித் தொடர்ந்தான்; தொடரும்
துறை காணான்;
வெற்றி எழுவைமழுவாய் அம்பால் அறுத்து
வீழ்த்தினான்.**

நிருதன் முற்றமுனிந்தான் - சம்புமாலி என்ற அந்தஅரக்கன் மிகவும்கோபித்தான்; **முனியா -** அவ்வாறு கோபித்து; **முன்னும் பின்னும் சென்றுஉற்ற பகழி -** முன்னாகவும் பின்னாகவும் பொருந்தச் சென்று போயடைந்தஅம்புகள்; **உறாது -** அனுமன் மேல்தாக்காமல்; **முறியா உதிர் கின்றதைஉன்னா -** முறிந்து கீழே சிந்தி விழுகின்றதை நினைத்து; **சுற்றும் நெடுந்தேர் ஓட்டித் தொடர்ந்தான் -** (அனுமனைச்) சுற்றிலும் (தனது) பெரிய தேரைச்செலுத்தி நெருங்கப் பார்த்து; **தொடரும் துறை காணான் -** (அவனை)நெருங்கிச் செல்லும் வழியைப் பெறாமல்; **வெற்றி எழுவை -** இதுவரைவெற்றியைத் தந்த எழு என்னும் படையை; **மழுவாய் அம்பால் அறுத்துவீழ்த்தினான் -** மழுப் போன்ற நுனியை உடைய அம்பினால் அறுத்துத்தள்ளினான். **(46)**

சம்பு மாலியைஅனுமன் கொல்லுதல்

**5596. சலித்தான்ஐயன்; கையால், எய்யும் சரத்தை உகச்
சாடி,
ஒலித் தார்அமரர் கண்டார் ஆர்ப்ப, தேரினுள் புக்கு,
கலித்தான்சிலையைக் கையால் வாங்கி,
கழுத்தினிடை இட்டு
வலித்தான், பகுவாய் மடித்து மலைபோல் தலை
மண்ணிடை வீழ.**

ஐயன் சலித்தான்- அனுமன்(தன் கையிலிருந்த எழு அறுத்து வீழ்த்தப்பட்டதனால்) சிறிது சலிப்படைந்து; **கையால் எய்யும் சரத்தை உகச் சாடி -** (உடனே) சம்புமாலி தன்மீது எய்கின்ற அம்புகளை எல்லாம் தன் கைகளாலேயே உதிர்ந்து போம்படிமோதித்தள்ளி; **ஒலித்தார் அமரர் கண்டார் ஆர்ப்ப -** தழைத்தலை உடைய மாலையை அணிந்த தேவர்கள் கண்டு ஆரவாரம் செய்ய; **தேரினுள் புக்கு -** சம்பு மாலியின் தேரினுள்ளே பாய்ந்து புகுந்து; **கலித்தான் சிலையை -** வீரவொலி செய்து கொண்டிருந்த அவனது வில்லை; **கையால் வாங்கி பகுவாய் மடித்து -** தன் கையால் எளிதில் பற்றி தன் திறந்த வாயை மடித்துக் கொண்டு; **மலைபோல் தலை -** மலை போன்ற அவன் தலை; **மண் இடை வீழ -** தரையில் விழுமாறு; **கழுத்திடை இட்டு வலித்தான் -** அவனது கழுத்திலே மாட்டி இழுத்தான்.

ஒலித்தல் -தழைத்தல்; 'ஒலி கொண்டு' - ஒலி - தழைத்தல்; 'ஒலி தெங்கு' (பதிற் - 13) போல. *(47)*

5597. குதித்து,தேரும், கோல் கொள் ஆளும், பரியும்,
குழம்பு ஆக
மிதித்து,பெயர்த்தும், நெடுந் தோரணத்தை வீரன்
மேற்கொண்டான்;
கதித் துப்புஅழிந்து கழிந்தார் பெருமை கண்டு,
களத்து அஞ்சி,
உதித்துப்புலர்ந்த தோல்போல் உருவத்து அமரர்
ஓடினார்.

வீரன் குதித்து - அனுமன்தேரினின்றும் கீழே குதித்து; **தேரும் கோல்கொள் ஆளும் -** சம்பு மாலியின் தேரும், அதனை ஓட்டும் கோலைக் கொண்டு செலுத்தும் தேர்ப்பாகனும்; **பரியும், குழம்பு ஆகமிதித்து -** தேரில் பூட்டிய குதிரைகளும் குழம்பு போல இளகி ஓடத் தன் கால்களால் மிதித்து அழித்துவிட்டு; **பெயர்த்தும் -** மீண்டும்; **நெடுந்தோரணத்தை மேற்கொண்டான் -** தான் முன்னிருந்த நெடிய தோரண வாயிலின் மீது ஏறிக் கொண்டான்; **உதித்துப் புலர்ந்த தோல் போல் உருவத்து அமரர் -** பருத்துக் காய்ந்து போன தோல் போன்ற உருவத்தை உடைய பருவத் தேவர்கள்; **கதித்துப்பு அழிந்து கழிந்தார் -** விரைவுள்ள (தமது) வலிமை யழிந்து இறந்து போன; **பெருமை கண்டு -** அரக்கரது பெருந் தொகையைப் பார்த்து; **அஞ்சி -** (இச் செய்தியை இராவணனிடம் சொல்ல வேண்டுமே என்று) பயந்து; **களத்து ஓடினார் -** போர்க்களத்தினின்றும் இராவணன் அரண்மனையை நோக்கி விரைந்து ஓடினார். வீரன் குதித்து,தேர், ஆள், பரி குழம்பாக மதித்து பெயர்த்தும் நெடுந் தோரணத்தை மேற் கொண்டான். ஏற்கனவே இறந்தவர்களின் பெருந் தொகை கண்டு, அஞ்சி காவல் அமரர் இராவணனிடம் சொல்வதற்கு ஓடினார்கள். காற்றை உட்கொண்டு பருத்தும், பின் சிறுத்தும் மாறும் துருத்தித் தோல், காவலில் குறையற்ற போது பருத்தும், குறையுற்றபோது தளர்ந்தும் போகின்ற காவல் தேவர்களுக்கு உவமை ஆயிற்று. *(48)*

5598. பரிந்துபுலம்பும் மகளிர் காண, கணவர் பிணம் பற்றி,
விரிந்த குருதிப்பேராறு ஈர்த்து மனைகள்தொறும்
வீச,
இரிந்ததுஇலங்கை; எழுந்தது அழுகை; 'இன்று,
இங்கு, இவனாலே
சரிந்தது,அரக்கர் வலி' என்று எண்ணி, அறமும்
தளிர்த்ததால்.

விரிந்த குருதிபேர் ஆறு - பரந்த இரத்தவெள்ளமாகிய பெரிய ஆறு; **பிரிந்து புலம்பும் மகளிர் காண -** தம் கணவர் இறந்தமையால் இரங்கிப் புலம்பும் பெண்கள் காணுமாறு; **கணவர் பிணம் பற்றி ஈர்த்து மனைகள் தொறும் வீச -** அவரவர் கணவர்களுடைய பிணங்களைப் பிடித்து இழுத்து வந்து அவரவர் வீடுகள் தோறும் கொண்டு வந்து வீச; **இலங்கை இரிந்தது -** (அதைக் கண்ட) இலங்கை நகரம் நிலை குலைந்து அலைந்தது;

அழுகை எழுந்தது - *அழுகைக் குரல் எங்கும் மேலோங்கியது;* ***இன்று இங்கு இவனாலே -*** *இன்றைய தினம், இந்த இலங்கையில் இந்தக் குரங்கினால்;* ***அரக்கர் வலி சரிந்தது என்று எண்ணி -*** *அரக்கர்களுடைய வலிமை அழிந்தது என்று நினைத்து;* ***அறமும் தளிர்த்தது -*** *அறக்கடவுளும் மனம் களித்தது.* ***(49)***

காவல் தேவர்இராவணனிடம் செய்தி கூறுதல்

5599. புக்கார் அமரர், பொலந் தார் அரக்கன் பொரு இல்
பெருங் கோயில்
விக்காநின்றார்; விளம்பல் ஆற்றார்; வெருவி
விம்முவார்;
நக்கான் அரக்கன்; 'நடுங்கல்' என்றான்; 'ஐய ! நமர்
எல்லாம்
உக்கார்;சம்புமாலி உலந்தான்; ஒன்றே குரங்கு'
என்றார்.

அமரர் - *செய்தி சொல்லவேண்டிய பருவத் தேவர்கள்;* ***பொலம் தார் அரக்கன் பொரு இல் பெருங் கோயில் புக்கார் -*** *பொன்னாலான மாலைஅணிந்த அரக்கனான இராவணனுடைய ஒப்பற்ற பெரிய அரண்மனையில்புகுந்து;* ***விளம் பல் ஆற்றார் -*** *செய்தி சொல்வதற்கு வாயெழாமல்;* ***விக்காநின்றார் -*** *விக்கி விக்கி நின்று;* ***வெருவி விம்முவார் -*** *அஞ்சி நடுங்குவாரானார்கள்;* ***அரக்கன் -*** *அது கண்ட இராவணன்;* ***நக்கான் -*** *சிரித்து;* ***நடுங்கல் என்றான் -*** *நடுங்காதீர் என்று கூறினான்;* ***ஐய ! -*** *(பின்புஅவர் இராவணனை நோக்கி) ஐயனே !;* ***நமர் எல்லாம் உக்கார் -*** *நம்மவரான அரக்கர் அனைவரும் இறந்தனர்;* ***சம்பு மாலி உலந்தான் -*** *சம்புமாலியும் இறந்து போனான்;* ***ஒன்றே குரங்கு என்றார் -*** *(இவ்வளவுக்கும்அங்கு எதிர்த்துப் போர் புரிவது) ஒரே குரங்குதான் என்று கூறினார்கள்;*

உலந்தான் -இறந்தான். ***(50)***

அனுமனைப் பிடிக்கஇராவணனே எழுந்தபோது படைத்தலைவர்பேசுதல்

5600. என்னும்அளவின், எரிந்து வீங்கி எழுந்த
வெகுளியான்,
உன்ன, உன்ன,உதிரக் குமிழி விழியூடு
உமிழ்கின்றான்,
'சொன்னகுரங்கை, யானே பிடிப்பென், கடிது
தொடர்ந்து' என்றான்,
அன்னது உணர்ந்தசேனைத் தலைவர் ஐவர்
அறிவித்தார்.

என்னும் அளவின்- *என்றுஅவர்கள் கூறிய அளவில்;* ***எரிந்து வீங்கிஎழுந்த வெகுளியான் -*** *பற்றி யெரிந்து மிகுதியாகக் கிளம்பின சினத்தைஉடைய இராவணன்;* ***உன்ன உன்ன -*** *(அவ்வாறு சம்பு மாலி முதலியஅரக்கர்கள் இறந்த செய்தியை)*

நினைக்கும் தோறும்; **விழியூடு உதிரக் குமிழிஉமிழ்கின்றான் -** *விழிகளின்வழியே இரத்தக்குமிழிகளைக் கக்கிக்கொண்டு;* **சொன்ன குரங்கை -** *நீர் சொன்ன அந்தக் குரங்கை;* **யானே கடிது -** *நானே விரைந்து சென்று;* **தொடர்ந்து பிடிப்பேன் எனறான் -** *பிடித்து வருவேன் என்று கூறினான்;* **அன்னது உணர்ந்த சேனைத் தலைவர் ஐவர் அறிவித்தார் -** *அதை உணர்ந்த படைத் தலைவர்களான ஐவர் (இராவணனிடம் பின்வருமாறு) தெரிவிக்கலானார்கள்.*

அறிவித்ததுஅடுத்த படலத்தில் கூறப்படும். சேனைத்தலைவர் ஐவர்;- விரூபாட்சன், யூபாட்சன்,துர்த்தரன்,பிரகசன்,பாசகர்ணன் என வான்மீகம் பெயர் குறிப்பிடுகிறது.
(51)

பஞ்ச சேனாபதிகள்
வதைப் படலம்

இராவணனின் ஐந்துபடைத் தலைவர்களையும் அனுமன் அழித்ததைக் கூறுவது இந்தப் படலம். சேனைத்தலைவர் ஐவர் வேண்டுகோளும் இராவணன் இசைவும்

கலித்துறை

5601. சிலந்திஉண்பது ஓர் குரங்கின்மேல் சேறியேல்,
திறலோய் !
கலந்த போரில்நின் கண்புலக் கடுங் கனல் கதுவ,
உலந்த மால் வரைஅருவி ஆறு ஒழுக்கு அற்ற
ஒக்கப்
புலர்ந்த மாமதம் பூக்கும் அன்றே, திசைப் பூட்கை ?

திறலோய் - (சேனைத் தலைவர் இராவணனை நோக்கி) வலிமை வாய்ந்தவனே! (நீ); **சிலந்தி உண்பது ஓர் குரங்கின் மேல் சேறியேல் -** சிலந்திப் பூச்சியைப் பிடித்துத் தின்னும் ஒரு குரங்கின் மேல் போர் செய்யப் போவாயானால்; **திசைப் பூட்கை -** எட்டுத் திக்கு யானைகள்; **கலந்த போரில்-** நீ எதிர்த்துப் புரிந்த போரில்; **நின் கண் புலன் -** உனது கண்களிலிருந்து; **கடும் கனல் கதுவ -** கொடிய நெருப்புப் பொறி பறக்க; **உலந்த மால் வரை-** கோடை வெயிலால் காய்ந்து போன பெரிய மலையில்; **அருவி ஆறுஒழுக்கு அற்று ஒக்க -** அருவிகள் தம் வழியே செல்லும் ஓட்டம் அற்றுப்போனது போல; **புலர்ந்த மாமதம் -** (உன்னால் அடிபட்டு வலிமைகுறைந்தமையால்) அற்றுப் போன மிக்க மதநீர்; **பூக்கும் அன்றே -** மீண்டும்தோன்றப் பெறும் அல்லவா ?

அருவி ஆறுவற்றிப் போன மலைக்கு மதம் அடங்கிய திக்கு யானைகள் உவமை. ஒரு குரங்கை எதிர்த்து இராவணன் போருக்குச் சென்றால், அது அவனது ஆற்றலின் குறைவைத் தெரிவிக்கும். முன் தோற்ற அந்த யானைகள், இப்போது அவனை இழிவாகக் கருதிமகிழ்ச்சியினால், மதச் செருக்குக் கொள்ளும், என்று சேனைத் தலைவர் கூறினார்கள். **(1)**

5602. 'இலங்கு வெஞ் சினத்து அம் சிறை எறுழ் வலிக்
கலுழன்
உலங்கின்மேல்உருத்தென்ன, நீ குரங்கின்மேல்
உருக்கின்
அலங்கல் மாலைநின் புயம் நினைந்து, அல்லும் நன்
பகலும்
குலுங்கும் வன்துயர் நீங்குமால், வெள்ளியங்
குன்றம்.

இலங்கு வெம்சினத்து - விளங்குகின்ற கொடியகோபத்தையும்; **அம் சிறை** - அழகிய சிறகுகளையும்; **எறுழ் வலிக் கலுழன்** - மிக்க வலிமையையும் உடைய கருடன்; **உலங்கின் மேல் உருத்தென்ன** - ஒரு கொசுகின் மேல் கோபித்துப் போர் செய்வது போல; **நீ குரங்கின் மேல் உருக்கின்** - நீ அற்பக் குரங்கின் மீது போர்ு புரியச் சென்றால்; **அலங்கல் மாலை நின் புயம் நினைந்து** - அசைந்தாடும் வெற்றி மாலை அணிந்த நினது தோள் வலிமையை நினைந்து; **வெள்ளி அம் குன்றம்** - கயிலை மலை; **அல்லும் நன் பகலும் குலுங்கும் வன் துயர் நீங்கும்** - இரவிலும் நல்ல பகலிலும் அச்சத்தால் நடுங்கும் கொடுந்துன்பம் நீங்கப் பெறும்.

'உன்னால் முன்புபெயர்த்தெடுக்கப்பட்டு எளிமைப் பட்ட கயிலை மலை, நீ, இப்போது அற்பமான ஒரு குரங்கினிடம் போருக்குச் சென்றால், உன்னிடத்துக் கொண்டிருந்த அச்சம் நீங்கும் அல்லவா ! அதனால் எங்களைப் போருக்கு அனுப்புக' என்றனர் சேனாபதிகள். எறுழ் வலி; ஒரு பொருட் பன் மொழி. உலங்கு - கொசுகு. உரு, உட்குதல், அஞ்சுதல்; உருக்குதல் - எதிராளி அஞ்சும்படி தாக்குதல்.
(2)

5603. **'உறுவது என்கொலோ ? உரன் அழிவு என்பது ஒன்று**
உடையார்
பெறுவது யாதுஒன்றும் காண்கிலர், கேட்கிலர்
பெயர்ந்தார்;
சிறுமை ஈது ஒப்பதுயாது ? நீ குரங்கின்மேல்
செல்லின்,
முறுவல் பூக்கும்அன்றே, நின்ற மூவர்க்கும்
முகங்கள் ?

உறுவது என்கொலோ- நீகுரங்கை எதிர்த்துப் போர்செய்யப் புகுவதால் உனக்கு வரக்கூடிய நலம் என்ன இருக்கிறது ?; **உரன் அழிவு என்பது ஒன்று உடையார்** - வலிமை அழிவதென்னும் நிலை உடையவர்கள்; **பெறுவது யாது ஒன்றும் காண்கிலர் கேட்கிலர், பெயர்ந்தார்** - விளைவு என்ன என்பதைக் காணாதவரையும் அது பற்றி எவரேனும் சொன்னால் கேளாதவரையும் போனவர்களே ஆவர் என்பர்; **சிறுமை ஈது ஒப்பது யாது** - வீரத்தன்மைக்கு இது போன்ற இழிவு வேறொன்று என்ன இருக்கிறது; **நீ குரங்கின்மேல் செல்லின்** - நீ ஒரு குரங்கை எதிர்த்துப் போர் செய்யப் போவாயாயின்; **நின்ற மூவர்க்கும்** - உன்னை எதிர்ப்பதை விடுத்து ஒதுங்கியுள்ள மும்மூர்த்திகளுக்கும்; **முகங்கள் முறுவல் பூக்கும் அன்றே** - முகத்தில் புன்சிரிப்புத் தோன்றுமன்றோ ?

தகுதியால்இழிந்தோரிடம் போர் செய்யப் புகுவது வீரத்துக்கு இழிவு. ஆகவே, கயிலை மலையையே பெயர்த்தவன் ஒரு குரங்கை எதிர்க்கப் புகுவது உரன் அழிவே என்று பஞ்சசேனாபதியர் குறித்தனர். உரனுக்கு அழிவு தேட முற்பட்ே ்டார் தாமும் தெளியார், பிறர் சொல்லும் கேளார் என்ற உலகியல் உண்மையை எடுத்துரைத்தார். இத்தனையையும் மீறிப் போனால் மும்மூர்த்திகளின் முகத்தில் ஏளனச் சிரிப்புத் தோன்றும் என்பது பஞ்ச சேனாபதியர் கருத்து. *(3)*

5604. **'அன்றியும், உனக்கு ஆள் இன்மை தோன்றுமால்,**
அரச !
வென்றி இல்லவர்மெல்லியோர்தமைச் செல விட்டாய்;

நன்றி இன்றுஒன்று காண்டியேல், எமைச் செல
நயத்தி'
என்று, கைதொழுதுஇறைஞ்சினர்; அரக்கனும்
இசைந்தான்.

அரச ! - *அரசனே !;* ***அன்றியும் -*** *இவை அல்லாமலும்;* ***உனக்கு ஆள் இன்மை தோன்றும் -*** *உனக்கு ஏவற்பணி செய்யும் வீரர்கள் இல்லாமை விளங்கும்;* ***வென்றி இல்லவர் மெல்லியோர் தமைச் செலவிட்டாய் -*** *(முன்பெல்லாம்) வெற்றி பெறத் தகாதவர்களையும், வலிமையிற் குறைந்தவர்களையும் (அனுமன் மேல் போருக்குச்) செல்லும்படி ஏவினாய்;* ***இன்று ஒன்று நன்றி காண்டியேல் -*** *இன்று ஒரு நற்செயலை நீ காணவிரும்புவாயானால்;* ***எமைச் செல நயத்தி என்று -*** *எங்களைப் போருக்குச் செலுத்த விரும்புவாய் என்று சொல்லி;* ***கை தொழுது இறைஞ்சினர் -*** *(சேனாபதிகள்)கைகளால் கும்பிட்டு வணங்கினர்;* ***அரக்கனும் இசைந்தான் -*** *இராவணனும் அதற்கு உடன்பட்டான்.*

தமக்கு முன்அனுமனோடு போர் செய்யச் சென்றோர் வலிமை குறைந்தவர்கள் என்றும் தாங்களே அனுமனை எதிர்த்த பொழுது வெல்ல வல்லவர்கள் என்றும் பஞ்சசேனாபதிகள் கூறுகின்றனர். ***(4)***

பஞ்சசேனாபதிகளின் கட்டளைப்படி படைகள் திரளுதல்

5605. உலகம்மூன்றிற்கும் முதன்மை பெற்றோர் என
உயர்ந்தார்,
திலகம் மண் உறவணங்கினர்; கோயிலின் தீர்ந்தார்;
'அலகு இல் தேர்,பரி, கரியொடு ஆள் மிடைந்த
போர் அரக்கர்,
தொலைவு இலாதனகதுமென வருக' எனச்
சொன்னார்.

மூன்று உலகிற்கும்முதன்மை பெற்றோர் என உயர்ந்தார் - *மூன்றுஉலகங்களுக்கும் தலைமை பெற்றவர் போன்று உயர்ந்தவரான பஞ்ச சேனாபதிகள்;* ***திலகம் மண் உற வணங்கினர் -*** *தமது நெற்றித்திலகம் தரையில் படும்படி இராவணனை நோக்கிக் கீழே விழுந்து வணங்கினார்கள்;* ***கோயிலின் தீர்ந்தார் -*** *(பிறகு) அரண்மனையை விட்டு வெளி வந்து;* ***தொலைவு இலாதன -*** *எளிதில் அழிவில்லாதனவாகிய;* ***அலகு இல் தேர், பரி கரியொடு -*** *அளவற்ற தேர்களும் குதிரைகளும், யானைகளும் (என்ற இச் சேனையோடு);* ***மிடைந்த போர் அரக்கர் -*** *நெருக்கமாக உள்ள போர் செய்யவல்ல அரக்கவீரர்கள்;* ***கதும் என வருக எனச் சொன்னார் -*** *விரைவாக வரக்கடவர் என்று கட்டளையிட்டார்கள்.* ***(5)***

5606. ஆனைமேல்முரசு அறைந்தனர் வள்ளுவர்
அமைந்தார்;
பேன வேலையின்புடை பரந்தது, பெருஞ் சேனை;
சோனை மா மழைமுகில் எனப் போர்ப் பணை

துவைத்த;
மீன வான் இடுவில் எனப் படைக்கலம் மிடைந்த.

வள்ளுவர்அமைந்தார் - பறையறைவோராக இருந்தவர்; **ஆனைமேல் முரசு அறைந்தனர் -** யானையின் மீது ஏறிப் போர் முரசை முழக்கினர்; **பெரும் சேனை பேன வேலையில் -** பெரிய அரக்கர் படைகள் நுரையை உடைய கடலைப் போல; **புடை பரந்தது -** எல்லாப் பக்கங்களிலும் பரவலாயிற்று; **சோனை மா மழை முகில் என -** விடாது பெரு மழை பொழிகின்ற மேகம் போல; **போர்ப் பணை துவைத்த -** போர் முரசங்கள் ஒலித்தன; **மீன வான் இடு வில் என -** நட்சத்திரங்கள் விளங்கும் ஆகாயத்தில் தோன்றும் வானவில்லைப் போல; **படைக்கலம் மிடைந்த -** போர்ப் படைக் கருவிகள் நெருங்கி விளங்கின.

போர் முரசு ஒலிக்கு. மழை பொழியும் மேகமும், படைக்கலங்களுக்கு வான வில்லும் உவமைகள். பேனம் - நுரை பணை - முரசு. *(6)*

5607. தானை மாக்கொடி, மழை பொதுத்து உயர் நெடுந்
தாள,
மானம் மாற்ற அருமாருதி முனிய, நாள் உலந்து
போன மாற்றலர்புகழ் எனக் கால் பொரப் புரண்ட;
வானயாற்று வெண்திரை என வரம்பு இல பரந்த.

மழை பொதுத்துஉயர் நெடும் தாள - மேகத்தைக் குத் துமாறுமேலேஉயர்ந்து செல்லும் நீண்ட கால்களை உடையனவும்; **வான யாற்று வெண்திரை என வரம்பு இல பரந்த -** ஆகாய கங்கை யாற்றின் வெண்மை நிறமுள்ள அலை போலப் பலவாக உள்ளனவுமான; **தானை மாக்கொடி -** அரக்கர் சேனையில் விளங்கிய பெரிய வெண்ணிறக் கொடிகள்; **மாற்ற அரு மானம் மாருதி முனிய -** மாற்ற முடியாத பெருமை உடைய அனுமன் கோபித்திட; **நாள் உலந்து போன மாற்றலர் புகழ் என -** (அதனால்) ஆயுட்காலம் அழிந்து, வீரசுவர்க்கம் சென்ற பகைவர்களது புகழைப் போல; **கால் பொரப் புரண்ட -** காற்று மோதுதலால் அசைந்தாடின.

கால் -காற்று. *(7)*

5608. விரவு பொற் கழல் விசித்தனர், வெரிந் உற்று
விளங்கச்
சரம் ஒடுக்கினபுட்டிலும் சாத்தினர், சமையக்
கருவி புக்கனர், அரக்கர்; மாப் பல்லணம் கலினப்
புரவி இட்ட;தேர் பூட்டின; பருமித்த பூட்கை.

அரக்கர் - அந்தஇராக்கத வீரர்கள்; **விரவு பொற் கழல் விசித்தனர் -** (வீரத்துக்கு அடையாளமாகப்) பொருந்திய பொன்னால் செய்த வீரக் கழல்களைக் காலில் கட்டி; **சரம் ஒடுக்கின புட்டிலும் வெரிந் உற்று விளங்கச் சாத்தினர் -** அம்புகளை உள்ளே கொண்ட அம்பறாத தூணியையும்முதுகிற் பொருந்தி விளங்க அணிந்து கொண்டு; **சமையக் கருவி புக்கனர் -** நன்றாக அமையும் படிக் கவசத்தையும் பூண்டனர்; **பரவி மாப்பல்லணம்கவின இட்ட -** குதிரைகள், சிறந்த சேணங்கள் அழகாக விளங்கஅணியப்பட்டன; **தேர் பூட்டின -** தேர்கள் சித்தம் செய்யப் பட்டன;

பூட்கைபருமித்த - யானைகள் அலங்கரிக்கப்பட்டவை ஆயின. நால்வகைச்சேனைகளும் போர்க்குக் கோலம் செய்து விட்டமை இங்குக் கூறப் பட்டது. கருவி - கவசம்; 'இளைஞரும் கருவி வீசினார்; (சீவக - 2214 உரை) பருமித்தல் - அலங்கரித்தல்; 'பல்கதிர் ஆரமும் பூணும் பருமித்து' (சீவக 2113)
(8)

5609. ஆறு செய்தனஆனையின் மதங்கள்; அவ் ஆற்றைச்
சேறு செய்தனதேர்களின் சில்லி; அச் சேற்றை
நீறு செய்தனபுரவியின் குரம்; மற்று அந் நீற்றை
வீறு செய்தன,அப் பரிக் கலின மா விலாழி.

ஆனையின்மதங்கள் ஆறு செய்தன - (போருக்குச் சென்ற) யானைகளின் மதப் பெருக்குகள் (சென்ற இடங்களில்) ஆறுகளை உண்டாக்கின; ***அவ் ஆற்றை*** - அந்த மதநீர் ஆற்றை; ***தேர்களின் சில்லி சேறு செய்தன*** - தேர்களின் சக்கரங்கள் (ஓடிச்) சேறாகக் குழப்பி விட்டன; ***அச் சேற்றை*** - அவ்வாறு உண்டாகிய சேற்றை; ***புரவியின் குரம் நீறு செய்தன*** - குதிரைகளின் குளம்புகள் மிதித்துப் புழுதியாகச் செய்தன; ***அந் நீற்றை*** - அந்தப் புழுதியை; ***அப் பரிக் கலின மா விலாழி*** - அந்தக் குதிரைகளின் கடிவாளம் பூண்ட வாயிலிருந்து வழிகின்ற நுரைகள்; ***வீறு செய்தன*** - வேறு வேறாய்ப் பிளவுபடச் செய்தன.

வாய்நுரை - உயர்வு நவிற்சி; இவ்வருணனை பாக்களில் மிகுதி. ***(9)***

610. வழங்குதேர்களின் இடிப்பொடு வாசியின் ஆர்ப்பும்,
முழங்கு வெங்களிற்று அதிர்ச்சியும், மொய் கழல்
ஒலியும்,
தழங்குபல்லியத்து அமலையும், கடையுகத்து, ஆழி
முழங்கும்ஓதையின், மும் மடங்கு எழுந்தது முடுகி.

வழங்குதேர்களின் இடிப்பொடு - விரைந்து செல்கின்றதேர்களின் ஒலியும்; ***வாசியின் ஆர்ப்பும்*** - குதிரைகளின் கனைப்பு ஒலியும்; ***முழங்கு வெம் களிற்று அதிர்ச்சியும்*** - பிளிறுகின்ற கொடிய யானைகளின் பேரொலியும்; ***மொய் கழல் ஒலியும்*** - (வீரர்கள் காலில்) கட்டிய வீரக்கழல்களின் ஒலியும்; ***தழங்கு பல்லியத்து அமலையும்*** - ஒலிக்கும் பலவாத்தியங்களின் பேரொலியும் (கூடி); ***கடை யுகத்து ஆழி முழங்கும் ஓதையின்*** - யுக முடிவுக் காலத்தில் கடல்கள் கொந்தளித்து ஒலிக்கின்ற ஓசையை விட; ***மும் மடங்கு முடுகி எழுந்தது*** - மூன்று மடங்கு அதிகமாக விரைந்து மேற்கிளம்பியது.

ஒலி, தழங்கல்,அமலை, ஓதை என்பன ஒரு பொருள் குறிக்கும் பல சொற்கள். 'ஆறுபாய் அரவம்', என்ற நாட்டுப் படலப் பாடலில் (கம்ப.34) ஒலி குறித்துப் பல சொற்கள் ஒரு பொருள் குறித்து வந்தன; ஒப்பிட்டுச் சுவைக்கத் தக்கன.
(10)

5611. ஆழித்தேர்த் தொகை ஐம்பதினாயிரம்; அஃதே
சூழிப்பூட்கைக்குத் தொகை; அவற்று இரட்டியின்
தொகைய,
ஊழிக் காற்றுஅன்ன புரவி; மற்று அவற்றினுக்கு

இரட்டி,
பாழித் தோள்நெடும் படைக்கலப் பதாதியின் பகுதி.

ஆழித் தேர்த்தொகை ஐம்பதினாயிரம் - சக்கரங்களைக் கொண்ட தேர்களின் கணக்கு ஐம்பதினாயிரம் என்னும் அளவினதாம்; **சூழிப் பூட்கைக்குத் தொகை அஃதே -** முகபடாம் அணிந்த யானைகளின் தொகையும் மேலே கூறிய தேர்களின் அளவேயாகும்; **ஊழிக் காற்று அன்ன புரவி -** யுகாந்த காலத்தில் தோன்றுகின்ற பெருங்காற்றுப் போல வேகமாகச் செல்கின்ற குதிரைகள்; **அவற்று இரட்டியின் தொகைய -** அந்தத் தேர்ப்படை, யானைப் படைகளைவிட இருமடங்கு தொகை உடையன; **பாழித் தோள் நெடும் படைக்கலப் பதாதியின் பகுதி -** பெரியதோள்களையும், சிறந்தஆயுதங்களையும் உடைய காலாட்படைப் பிரிவுகளின் கணக்கு; **அவற்றினுக்கு இரட்டி -** அந்தக் குதிரைப் படைகளுக்கு இரு மடங்காகும் (இரண்டு லட்சம்)

பஞ்சசேனாபதியர் கொணர்ந்த நால்வகைப் படையின் எண்ணிக்கை கூறியது. சூழி - யானைகளின் முகத்தில் அணியும் முகபடாம். பூட்கை - யானை. பாழிதோள் - பெரியதோள். *(11)*

5612. **கூய்த்தரும்தொறும், தரும்தொறும், தானை வெங் குழுவின்**
நீத்தம், வந்துவந்து, இயங்கிடும் இடன் இன்றி நெருங்க,
காய்த்து அமைந்தவெங் கதிர்ப் படை, ஒன்று ஒன்று கதுவி,
தேய்த்துஎழுந்தன, பொறிக் குலம், மழைக் குலம் தீய.

கூய்த்தரும்தொறும் தரும்தொறும் - படைத்தலைவர்கள் கூவி அழைக்கும் போதெல்லாம்; **வெம் தானைக் குழுவின் நீத்தம் -** கொடிய அச்சேனைக் கூட்டத்தின் பெருக்கம்; **வந்து வந்து -** மேன்மேலும் வந்து; **இயங்கிடும் இடன் இன்றி நெருங்க -** அவை சஞ்சரிப்பதற்குப் போதிய இடம் இல்லாமல் நெருங்கி நிற்க; **காய்த்து அமைந்த வெம் கதிர்ப்படை -** உலைக் களத்தில் காய்ச்சிக் கூராக வடித்த கொடிய ஒளியுள்ள ஆயுதங்கள்; **ஒன்று ஒன்று கதுவி தேய்த்து -** ஒன்றோடொன்று பற்றி உராய்ந்து, தேய்த்தலினால்; (அவற்றில் உண்டான); **பொறிக் குலம் மழைக்குலம் தீய எழுந்தன -** நெருப்புப் பொறிகளின் கூட்டம், மேகக்கூட்டங்களைச் சுட்டெரிக்க மேற்கிளம்பிச் சென்றன.

இது சேனாவீரர்களின் பெருக்கத்தையும், வீரர்கள் ஏந்திச் சென்ற போர்ப்படைக் கருவிகளின் மிகுதியையும் குறிப்பிடுகின்றது. *(12)*

5613. **பண் மணிக்குல யானையின் புடைதொறும் பரந்த**
ஒண் மணிக் குலம்மழையிடை உரும் என ஒலிப்ப,
கண் மணிக் குலம்கனல் எனக் காந்துவ; கதுப்பின்
தண் மணிக் குலம்மழை எழும் கதிர் எனத்

தழைப்ப.*

பண் மணிக்குல யானையின் - அழகு செய்யப்பட்ட உயர்ந்த இலக்கணங்கள் அமைந்த யானைகளின்; **புடை தொறும் பரந்த ஒண் மணிக்குலம் -** இருபக்கங்களிலும் பரவியுள்ள அழகிய மணிகளின் கூட்டம்; **மழையிடை உரும் என ஒலிப்ப -** மேகங்களில் தோன்றும் இடியோசை போன்று பேரொலி செய்ய; **கண்மணிக்குலம் கனல் எனக் காந்துவ -** கண்ணின் மணியாகிய விழிக்கூட்டம் கனலே போல ஒளி வீசின; **கதுப்பின் தண் மணிக்குலம் -** கன்னங்களில் அணியப் பெற்ற குளிர்ந்த மணியாகிய முத்துக்களின் கூட்டம்; **மழை எழும் கதிர் என தழைப்ப -** மேகத்தினின்று வெளிப்படும் சந்திரனே போன்று நிறைந்து விளங்கின.

குலம் என்னும்சொல் முதலில் உயர்வு என்னும் பொருளிலும் பின்னே கூட்டம் என்ற பொருளிலும் வந்தது. மணி என்னும் சொல் முதலில் உயர்வு என்னும் பொருளில் வந்தது. (மணியான பிள்ளை என்னும் உலக வழக்கை எண்ணுக.) பின்னே இரத்தினம், முத்து என்ற பொருள்களில் வந்தது. *(13)*

அரக்க வீரரைச்சுற்றத்தார் தடுத்து இரங்குதல்

5614. **தொக்கதுஆம் படை, சுரி குழல் மடந்தையர், தொடிக் கை**
மக்கள், தாயர்,மற்று யாவரும் தடுத்தனர், மறுகி
'ஒக்கஏகுதும், குரங்கினுக்கு உயிர் தர; ஒருவர்
புக்கு மீண்டிலர்'என்று, அழுது இரங்கினர், புலம்பி.

தொக்கது ஆம்படை - அவ்வாறு திரண்டதான படைவீரர்களை; **சுரி குழல் மடந் தையர் -** சுருண்ட கூந்தலை உடைய பெண்களும்; **தொடிக்கை மக்கள் -** வளையலை அணிந்த கைகளை உடைய மக்களும்; **தாயர், மற்று யாவரும் -** அவரது அன்னைமார்களும், மற்றைய சுற்றத்தினரும்; **மறுகி, தடுத்தனர் -** மனங்கலங்கி, (போர் செய்யச் செல்வதை முதலில்) தடுத்துச் சொல்லி; **புக்கு ஒருவர் மீண்டிலர் -** (தம் சொல்லைக் கேட்காமல் செல்லும் வீரர்களை நோக்கி) 'இது வரை அந்தக் குரங்கோடு போருக்குச் சென்றவர் ஒருவரும் திரும்பினாரில்லை; **குரங்கினுக்கு உயிர்தர -** அந்தக் குரங்குக்கு உயிரைத் தர வேண்டுமானால்; **ஒக்க ஏகுதும் -** நாம் எல்லோரும் ஒருமிக்கச் செல்வோம் ! **என்று -** எனச் சொல்லி; **அழுது புலம்பி இரங்கினர் -** கோவென்று கதறி அழுது வருந்தினார்கள்; ஒத்த நிலையில்பழகும் மனைவி, தாம் காப்பாற்ற வேண்டிய மக்கள், தம்மைக் காப்பாற்றிய முதிர்ந்த தாயர் முதலிய சுற்றத்தார் இரங்கித் தடுக்கும் நிலையும், 'நாம் அனைவரும் ஒரு சேர இறப்போம்' என்னும் ஒற்றுமை மிகுந்த பற்றுதலும் உருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. படை வீரர்களைத் தடை செய்தது அபசகுனமாகும் எனவும் அதுவே, அவர்களது மரணத்தை முன் கூட்டித் தெரிவிக்கின்றது எனவும் கருத்துரைப்பார் உளர். *(14)*

ஐவரும் தம்படையோடுசெல்லல்

5615. **கை பரந்துஎழு சேனைஅம் கடலிடைக் கலந்தார்;**
செய்கைதாம்வரும் தேரிடைக் கதிர் எனச் செல்வார்-

**மெய் கலந்த மாநிகர்வரும் உவமையை வென்றார்,
ஐவரும், பெரும் பூதம் ஓர் ஐந்தும் ஒத்து அமைந்தார்.**

ஐவரும் பெரும்பூதம் ஓர் ஐந்தும் ஒத்து அமைந்தார் - அந்த ஐந்து சேனைத்தலைவர்களும், ஐந்து பூதங்களும் ஒன்று சேர்ந்தன போல விளங்கியவர்களாய்; **கை பரந்து எழு சேனை அம் கடலிடைக் கலந்தார்** - பக்கங்களில் பரவிக் கிளம்பிய சேனைகளாகிய அழகிய கடலின் நடுவில் போய்ச் சேர்ந்து கொண்டனர்; **தாம்** - அவர்கள்; **செய்கை வரும் தேரிடைக் கதிர் என** - அற்புதமான வேலைப்பாடமைந்த தேர்மீது வருகின்ற சூரியனைப் போல; **செல்வார்** - விரைந்து செல்வாராயினர்; **மெய் கலந்த மா நிகர்வரும் உவமையை வென்றார்** - இரு வகை உடல் பெற்ற நரசிம்மத்தை ஒப்பாகச் சொல்லுகின்ற உவமைத் தன்மையை வென்று விளங்கினர்.

உலகஇயக்கத்துக்குப் பஞ்ச பூதங்களும் ஒன்று சேர்தல் போலப் போர்த்தொழில் நிகழ்த்துவதற்கு இந்த ஐந்து சேனைத் தலைவர்களும் ஒன்று சேர்ந்தனர் என்பது கருத்து. பின்னே ஒரு பாடலில் (5664) பஞ்ச சேனாபதியர்க்கு வஞ்சனை சான்ற ஐம்புலன்கள் உவமையாக வருவதை ஒப்பிட்டு உணர்க. அடுத்த பாடலில் இவர்க்கு பஞ்சேந்திரியங்கள் உவமையாக வருவதையும் காண்க. சினக் கொடுமையால் நரசிங்கத்தை வென்றனர் என்பது கருத்துப் போலும். மெய் கலித்தல் - வடிவிலே இரு வகை உடல்கள் சேர்தல். மா - இங்கே (நர)சிங்கம். **(15)**

**5616. முந்து இயம்பல கறங்கிட, முறை முறை பொறிகள்
சிந்தி, அம்புஉறு கொடுஞ் சிலை உரும் எனத்
தெறிப்பார்;
வந்து இயம்புறுமுனிவர்க்கும், அமரர்க்கும், வலியார்;
இந்தியம் பகைஆயவை ஐந்தும் ஒத்து, இயைந்தார்.**

முந்து இயம் பலகறங்கிட - தங்கள் சேனைக்கு முன்பாக பல போர் வாத்தியங்கள் ஒலிக்கும்படியாக; **முறைமுறை பொறிகள் சிந்தி** - அடுத்தடுத்துநெருப்புப் பொறிகளைச் சிதறவிட்டு; **அம்பு உறு கொடுஞ்சிலை** - அம்புகள்பொருந்திய வளைந்த விற்களை; **உரும் எனத் தெறிப்பார்** - இடி போல் ஒலிஎழும்படியாக வில் நாணைத் தெறிப்பார்கள்; **வந்து இயம்புறு முனிவர்க்கும்அமரர்க்கும் வலியார்** - உரியவர்களிடம் வந்து போர்க் கலை கற்பிக்கும் முனிவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மேற்பட்ட வலிமை உடையவர்கள் அச்சேனாபதியர்; **பகையாயவை இந்தியம் ஐந்தும் ஒத்து இயைந்தார்** - ஆன்மாக்களுக்குப் பகையாகிய இந்திரியங்கள் ஐந்தும் ஒன்றாக சேர்ந்துவிட்டதுபோல இணைந்தவர்கள், அப் படைத் தலைவர். அம்பு சேர்ந்தவில் நாணைத் தெறிப்பதால் எழும் ஓசை இடியோசை போல் இருந்தது; மேலும், நாண் விறைப்பாக இருப்பதால் தெறிக்கும் போதெல்லாம் நெருப்புப் பொறிகள் பறந்தன. போர்க் கலைகளை அரச குலத்தவர் முதலியோர்க்குக் கற்பிப்பவர் வசிட்டர் போன்ற முனிவர்கள்; கற்பிக்கும் கலையில் அவர்களும் வல்லவர்களாக இருந்தனர் என்பது புராண, இதிகாச வரலாறுகள் தெரிவிக்கும் உண்மையாகும். பஞ்ச சேனாபதியர் அத்தகைய முனிவர்களைக் காட்டிலும் தேவர்களைக் காட்டிலும் வலிமை கொண்டவராகத் தோற்றம் அளித்தனர். ஆன்ம முன்னேற்றத்துக்கு எதிரணி வகுத்துக் கொடுக்கும்

ஐம்பொறிகளை உவமையாக்கிய நயம் சிந்திக்கத் தக்கது.
(16)

5617. வாசவன்வயக் குலிசமும், வருணன் வன் கயிறும்,
ஏசு இல்தென்திசைக்கிழவன்தன் எரி முனை
எழுவும்,
ஈசன் வன் தனிச்சூலமும், என்று இவை ஒன்றும்
ஊசி போழ்வதுஓர் வடுச் செயா, நெடும் புயம்
உடையார்.

வாசவன் வயகுலிசமும் - *இந்திரனுடைய வெற்றிதரும் வச்சிராயுதமும்;* ***வருணன் வன் கயிறும் -*** *வருணனுடைய வலிய பாசாயுதமும்;* ***ஏசு இல் தென் திசைக் கிழவன் தன் எரிமுனைஎழுவும் -*** *குற்றமற்ற தெற்குத்திக்குக்குரிய எமனது நெருப்பை முனையில் கொண்ட தண்டாயுதமும்;* ***ஈசன் வன் தனிச் சூலமும் -*** *சிவபெருமானது வலிய ஒப்பற்ற சூலாயுதமும்;* ***என்று இவை ஒன்றும் -*** *என்று பெருமையாய்ச் சொல்லக் கூடிய இவை ஒன்றும்;* ***ஊசி போழ்வது ஓர் வடுச் செயா -*** *ஊசி ஊடுருவிச் செல்லக் கூடிய (மிகச் சிறிய) ஒரு வடுவையேனும் செய்ய மாட்டாத;* ***நெடும் புயம் உடையார் -*** *பெரிய தோள்களை உடையவர் (படைத் தலைவர்)* ***(17)***

5618. சூர்தடிந்தவன் மயிலிடைப் பறித்த வன் தோகை,
பார் பயந்தவன்அன்னத்தின் இறகிடைப் பறித்த
மூரி வெஞ் சிறகு,இடை இட்டுத் தொடுத்தன
முறுக்கி,
வீர சூடிகைநெற்றியின் அயல் இட்டு விசித்தார்.

சூர் தடிந்தவன் - *சூரபதுமனைக் கொன்ற முருகக் கடவுளின்;* ***மயில் இடைப் பறித்த வன் தோகை -*** *வாகனமாகிய மயிலின் வாலினிடத்திருந்து பிய்த்த வலிய இறகுகளையும்;* ***பார்பயந்தவன் அன்னத்தின் இறகிடைப் பறித்த -*** *பூமியைப் படைத்த நான்முகனின் வாகனமான அன்னப் பறவையினது இறகிலிருந்து எடுத்த;* ***மூரி வெம் சிறகு -*** *வலிய அழகிய சிறகுகளையும்;* ***இடை இட்டு முறுக்கி தொடுத்தன -*** *நடு நடுவே வைத்து முறுக்கித் தொடுத்தனவான;* ***வீர சூடிகை -*** *வீரத்துக்கு அறிகுறியான சுட்டியை;* ***நெற்றியின் அயல் இட்டு விசித்தார் -*** *நெற்றியினிடத்திலே வைத்துக் கட்டிக்கொண்டிருப்பவர்கள்.*

வீர சூடிகை - வீரர்கள்அணியும் நெற்றிச் சுட்டி. ***(18)***

5619. பொன் திணிந்த தோள் இராவணன் மார்பொடும்
பொருத
அன்று இழந்தகோடு அரிந்து இடும் அழகு உறு
குழையர்;
நின்ற வன் திசைநெடுங் களி யானையின் நெற்றி
மின் திணிந்தஅன ஓடையின் வீர பட்டத்தர்.

பொன் திணிந்ததோள் இராவணன் - பொன்னாபரணங்கள்நிறைந்த தோள்களை உடைய இராவணனது; **மார் பொடும்பொருத அன்று இழந்தகோடு -** மார்பினோடும் போர் புரிந்த அந்தக் காலத்தில் (திசை யானைகள்) இழந்தவையான கொம்புகளை; **அரிந்து இடும் உறும் குழையர் -** அறுத்து அவற்றைக் கொண்டு செய்த அழகு பொருந்திய காதணியை உடையவர்கள்; **திசை நின்றவல் நெடும் களி யானையின் -** (அன்றியும்) எட்டுத் திக்குகளிலும் தோற்றுநின்ற வலிய பெரிய செருக்குற்ற யானைகளின்; **நெற்றி மின் திணிந்த அன ஓடையின் -** நெற்றிகளில் அணிந்த மின்னல்கள் நெருங்கி நின்றாற் போன்ற (மிக்க ஒளியை உடைய) முகபடாத்தினால் இயன்ற; **வீர பட்டத்தர் -** வீரபட்டத்தை அணிந்தவர்.

பஞ்சசேனாபதிகளின் வீரச் சிறப்பை விளக்குவது. குழை - காதணி; யானையின் தந்தங்களால் காதணி செய்வது வீரம். 'நாக மருப்பின் இயன்றதோடும்' (சீவக - 2440) திசை யானையின் நெற்றிப் பட்டத்தால் ஆன வீரபட்டம் நெற்றியில் அணிவதும் வீரர் மரபு. ***(19)***

கலி விருத்தம்

5620. நிதிநெடுங் கிழவனை நெருக்கி, நீள் நகரப்
பதியொடும்பெருந் திருப் பறித்த பண்டை நாள்,
'விதி' என,அன்னவன் வெந்நிட்டு ஓடவே,
பொதியொடும்வாரிய பொலன் கொள் பூணினார்.

நெடு நிதிக்கிழவனை - (பஞ்ச சேனாபதிகள்)பெருஞ் செல்வத்துக்குரியவனான குபேரனை; **நெருக்கி -** போரில் தாக்கி; **நீள் நகர் பதியொடும் -** நீண்ட நகரமாகிய அளகா புரியொடும்; **பெருந் திருப் பறித்த பண்டை நாள் -** அவன் பெருஞ் செல்வத்தையும் கவர்ந்து கொண்ட முற்காலத்தில்; **அன்னவன் -** அந்தக் குபேரன்! **விதி என வெந்நிட்டு ஓடவே -** 'நம்; பண்டை வினை' என்று சொல்லி புறமுதுகிட்டு ஓடியவுடன்; **பொதியோடும் வாரிய -** சுமைகளாக வாரிக் கொண்ட; **பொலன் கொள் பூணினார் -** பொன்னால் செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை உடையவர்கள். ***(20)***

5621. இந்திரன்இசை இழந்து ஏகுவான், இகல்
தந்தி முன்கடாவினன் முடுக, தாம் அதன்
மந்தர வால் அடிபிடித்து, 'வல்லையேல்
உந்துதி, இனி'என, வலிந்த ஊற்றத்தார்.

இசை இழந்துஏகுவான் இந்திரன் - (இராவணனோடு போர் புரிந்ததால்) தன் புகழ் அழிந்து தோற்றுத் திரும்பிப் போன தேவேந்திரன்; **இல்தந்தி முன் கடாவினன் முடுக -** வலிமை பொருந்திய (தன் ஐராவதம் என்னும்) யானையை முன்னே (வேகமாகச்) செலுத்திக் கொண்டு செல்ல; **தாம் -** அவர்கள்; **அதன் மந்தர வால் அடிபிடித்து -** அந்த யானையினது அழகான வாலின் அடியைப் பிடித்துக் கொண்டு; **வல்லையேல் இனி உந்துதி என -** நீ வலிமையுள்ளவனானால் இனிமேல் உனது யானையை மேற் செலுத்துவாய்' என்று; **வலிந்த ஊற்றத்தார் -** பிடித்து இழுத்துத் (தடை செய்த) வலிமை உடையவர்கள்.

மந்தரம் - அழகு;'மென்மை' என்னும் பொருளும் உண்டு. ***(21)***

***5622. 'பால் நிறுத்து அந்தணன் பணியன் ஆகி, நின்
கோல் நினைத்திலன்' என, உலகம் கூறலும்,
நீல் நிறத்துஇராவணன் முனிவு நீக்குவான்,
காலனை,காலினில், கையில், கட்டினார்.***

அந்தணன் பணியன்ஆகி - *முதல் அந்தணனாகிய பிரம்ம தேவனது கட்டளையின் படி நடப்பவனாய்;* ***பால் நிறுத்து -*** *(உயிர்களின்) விதியைச் சீர் தூக்கிப் பார்த்து;* ***நின் கோல் நினைத்திலன் -*** *(இலங்கையில் உள்ளவர்க்கும் அவரவர் விதியின்படி ஆயுட் காலத்தை நடப்பிப்பவனாய்) இலங்கை உனது கோலுக்கு உட்பட்டது என்பதை நினைத்தானில்லை;* ***என உலகம் கூறலும் நீல் நிறத்து இராவணன் முனிவு நீக்குவான் -*** *என்று உலகம் சொல்லுதலும் (அது கேட்ட) கருநிறத்து இராவணனது கோபத்தைப் போக்கும் பொருட்டு;* ***காலனைக் காலினில் கையில் கட்டினார் -*** *யமனையும்கால்களிலும் கைகளிலும் கட்டிச் சிறையிலே வைத்தவர்கள் (இவர்கள்).*

காலன் இராவணனதுமேலாண்மையை மதிக்காமல், பிரமன் கட்டளைக்குப் பணிந்தவனாய், ஊழ்வினைப் படியே தன் பணியைச் செய்தவன் அதனால், அந்த யமனுடைய கைகால்களைப் பஞ்சசேனாபதியர் கட்டினார்கள் என்பது கருத்து. பால் - ஊழ். ***(22)***

***5623. மலைகளைநகும் தட மார்பர்; மால் கடல்
அலைகளை நகும்நெடுந் தோளர்; அந்தகன்
கொலைகளைநகும் நெடுங் கொலையர்; கொல்லன்
ஊது
உலைகளை நகும்அனல் உமிழும் கண்ணினார்.***

மலைகளை நகும் தடமார்பர் - *(அவர்கள்) மலைகளைஏளனம் செய்யும் பரந்த மார்பை உடையவர்கள்;* ***மால்கடல் அலைகளை நகும் நெடும் தோளர் -*** *பெரிய கடலின் அலைகளைப் பழிக்கும் நீண்ட தோள்களை உடையவர்கள்;* ***அந்தகன் கொலைகளை நகும் நெடும் கொலையர் -*** *யமனுடைய கொலைத் தொழிலைப் பழிக்கும் பெரும் கொலைத் தொழிலை உடையவர்கள்;* ***கொல்லன் ஊது உலைகளை நகும் அனல் உமிழும் கண்ணினார் -*** *கொல்லன் (துருத்தி கொண்டு) ஊதும் உலைக்களங்களைப் பார்த்து இகழ்ந்து (சிவப்பன போல) நெருப்பை கக்குகின்ற கண்களை உடையவர்கள்.*

இந்த அரக்கவீரர்களுடைய மார்பு முதலியவை மலை முதலியவற்றினும் விஞ்சியவை என்பது கூறப்பட்டது. விதிப்படி ஆயுள் முடிந்தோரை மட்டுமே கூற்றுவன் கொல்வான்; இராவணனின் படைத்தலைவர்கள் எவரையும் கொல்வர். ஆகையால், யமனுடைய கொலைத் தொழிலைப் பழிப்பவர் (ஏளனப் படுத்துவோர்) ஆனார், பஞ்ச சேனாபதியர். தாடகை பற்றி இராமனிடம் விசுவாமித்திரர் கூறியபோது, விதி முடிந்தது என்ற ஒரே தருமத்தை நோக்குவான் 'கூற்றுவன்; மூக்கில் ஓர் அயல் மணம் முகர்ந்தால் எதிர்ப்படும் எதனையும் கொன்று தீர்ப்பாள் இவள். இவளைப் போல் உயிரினம் தின்னும் ஒரு கூற்றும் (கம்ப. 380) உண்டோ என்று சொல்லிய கருத்து நினையத்தக்கது. ***(23)***

5624. தோல்கிளர் திசைதொறும் உலகைச் சுற்றிய
சால் கிளர்முழங்கு எரி தழங்கி ஏறினும்,
கால் கிளர்ந்துஓங்கினும், காலம் கையுற
மால் கடல்கிளரினும், சரிக்கும் வன்மையார்.

காலம் கை உற - *யுக முடிவுநெருங்கிடும் போது;* ***சால் கிளர் முழங்கு எரி -*** *மிகுந்து கிளர்ந்து முழக்கம் செய்யும் ஊழிக் காலத்தீ;* ***உலகைச் சுற்றிய -*** *உலகம் முழுவதையும் (எரிக்கும்படி) சூழ்ந்து கொள்ளும் பொருட்டு;* ***தோல் கிளர் திசை தொறும் -*** *யானைகள் விளங்கும் எட்டுத் திக்குகளிலும்;* ***தழங்கி ஏறினும் -*** *பேரொலியோடு மேற்கிளம்பினும்;* ***கால் கிளர்ந்து ஓங்கினும் -*** *ஊழிக் காற்று மேற்கிளம்பி வீசினாலும்;* ***மால் கடல் கிளரினும் -****பெருங்கடல்கள் ஒன்றுசேர்ந்து பொங்கி எழுந்தாலும்;* ***சரிக்கும் வன்மை யார் -*** *(அவற்றை யெல்லாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல்) இயங்குகின்ற ஆற்றல் உடையவர்கள். (இவர்கள்).*

'தோல் - யானை, சரித்தல் - இயங்குதல். ***(24)***

அரக்கர் படையைஅனுமன் காணுதல்

5625. இவ் வகைஅனைவரும் எழுந்த தானையர்,
மொய் கிளர்தோரணம் அதனை முற்றினார்;
கையொடு கை உறஅணியும் கட்டினார்;
ஐயனும்,அவர்நிலை, அமைய நோக்கினான்.

இவ்வகை அனைவரும்- *இவ்வாறாக அந்தப் படைத் தலைவர் ஐவரும்;* ***எழுந்த தானையர் -*** *மேல் நோக்கி எழுந்த சேனையை உடையவராய்;* ***மொய்கிளர் தோரணம் அதனை முற்றினார் -*** *வலிமையால் விளங்கும் தோரண வாயிலைச் சூழ்ந்து கொண்டு;* ***கையொடு கை உற -*** *ஒரு பக்கத்தோடு மற்றொரு பக்கமும் பொருந்த;* ***அணியும் கட்டினார் -*** *சேனைகளை அணிவகுத்து அமைத்தனர்;* ***ஐயனும் அவர் நிலை அமைய நோக்கினான் -*** *அனுமனும் அவர்களது போர் நிலையை நன்றாகப் பார்த்தான்.*
(25)

5626. அரக்கரதுஆற்றலும், அளவு இல் சேனையின்
தருக்கும், அம்மாருதி தனிமைத் தன்மையும்,
பொருக்கெனநோக்கிய புரந்தராதியர்,
இரக்கமும்,அவலமும், துளக்கும், எய்தினார்.

அரக்கரதுஆற்றலும் - *(அனுமனைச் சூழ்ந்துகொண்ட) பஞ்ச சேனாபதிகளின் வலிமையையும்;* ***அளவு இல் சேனையின் தருக்கும் -*** *அளவற்ற அந்தச் சேனையின் பெருமிதத்தையும்;* ***அம்மாருதி தனிமைத் தன்மையும் -*** *அந்த அனுமன் தனியாய் நிற்கும் நிலைமையையும்;* ***பொருக்கென நோக்கிய புரந்தராதியர் -*** *திடீரென்று பார்த்த இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்;* ***இரக்கமும், அவலமும் துளக்கும் எய்தினார் -*** *(அனுமனிடத்துக்) கருணையும், துன்பமும் நடுக்கமும் (ஒருங்கே) அடைந்தனர். இந்திரன் முதலியதேவர்கள், பஞ்ச சேனாபதிகளின் ஆற்றலை நன்கு அறிந்தவர்கள்.*

அதனால், சேனைகளின் நடுவில் தனித்து நிற்கும் அனுமனது நிலைக்கு, இரக்கமும் அவலமும் அடைந்தனர். ***(26)***

5627. 'இற்றனர்அரக்கர் இப் பகலுளே' எனா,
கற்று உணர்மாருதி களிக்கும் சிந்தையான்,
முற்றுறச் சுலாவியமுடிவு இல் தானையைச்
சுற்றுற நோக்கி,தன் தோளை நோக்கினான்.

கற்று உணர்மாருதி - *(பல நூல்களையும்) கற்றுத் தேர்ந்த அனுமான்;* ***அரக்கர் இப் பகலுளே இற்றனர் எனா, களிக்கும் சிந்தையான் -*** *இந்த அரக்கர்கள், இன்று ஒரு பகல் பொழுதுக்குள்ளே அழிவது உறுதி என்று எண்ணி மகிழ்கின்ற மனத்தினனாய்;* ***முற்று உறச் சுலாவிய முடிவு இல் தானையை -*** *(தன்னை) முழுவதும் சூழ்ந்து கொண்ட எல்லையற்ற அரக்கர்படைகளை;* ***சுற்று உற நோக்கி -*** *நான்கு பக்கத்திலும் நன்றாகப் பார்த்து;* ***தன் தோளை நோக்கினான் -*** *தனது தோள்களையும் பார்த்தான்.*
(27)

அனுமனைக் கண்டஅரக்க வீரரின் ஐயப்பாடு

5628. 'புன் தலைக் குரங்கு இது போலுமால் அமர்
வென்றது ! விண்ணவர் புகழை வேரொடும்
தின்ற வல்அரக்கரைத் திருகித் தின்றதால் !'
என்றனர்,அயிர்த்தனர், நிருதர் எண்ணிலார்.

எண் இலார்நிருதர் - *(அங்கிருந்த)கணக்கில்லாத அரக்கர்கள்;* ***புன் தலைக் குரங்கு இது போலும் -*** *இழிவான தலையை உடைய குரங்கு இது தானோ;* ***அமர் வென்றது -*** *பெரிய போரில் வெற்றி கொண்டது;* ***விண்ணவர் புகழை வேரொடும் தின்ற வல் அரக்கரை -*** *தேவர் புகழை அடியோடு ஒழித்த வலிய அரக்கர்களை;* ***திருகித் தின்றது -*** *முறுக்கித் தின்றது ?;* ***என்றனர் அயிர்த்தனர் -*** *என்று ஐயம் கொண்டனர்.*

போலும் என்றஒப்பில் போலியும் ஆல் என்ற அசையும் சேர்ந்து நின்று, நம்ப முடியாமையை உணர்த்தின. ***(28)***

அனுமன் பெரியவடிவம் கொள்ளலும், அரக்கர் சினந்து படை வழங்கலும்

5629. ஆயிடை,அனுமனும், அமரர்கோன் நகர்
வாயில்நின்றுஅவ் வழிக் கொணர்ந்து வைத்த மாச்
சேயொளித்தோரணத்து உம்பர், சேண் நெடு
மீ உயர்விசும்பையும் கடக்க வீங்கினான்.

ஆ இடை - *அப்பொழுது;* ***அமரர் கோன் நகர் வாயில் நின்று -*** *தேவர்தலைவனான இந்திரனது தலை நகராகிய அமராவதிப் பட்டணத்தின் வாசலிலிருந்து;* ***அவ்வழிக் கொணர்ந்து வைத்த -*** *அவ்விடத்து (அசோகவனம்) கொண்டு வந்து வைக்கப்பட்ட;* ***மா சேய் ஒளித் தோரணத்து உம்பர் -*** *மிக்க செந்நிறத்தை உடைய தோரணத்தின் மேலே;* ***சேண் நெடு மீ உயர் விசும்பையும் -*** *மிக நெடுந் தூரமாக மேலே உயர்ந்த*

ஆகாயத்தையும்; ***கடக்க வீங்கினான் -*** *கடந்து செல்லுமாறு உருவத்தைப் பெரிதாக்கினான்;* ***(29)***

5630. வீங்கியவீரனை வியந்து நோக்கிய
தீங்கு இயல்அரக்கரும், திருகினார் சினம்,
வாங்கியசிலையினர், வழங்கினார் படை;
ஏங்கியசங்குஇனம்; இடித்த பேரியே !

வீங்கிய வீரனை- *(அவ்வாறு) பெரு வடிவு கொண்ட வீரனான அனுமனை;* ***வியந்து நோக்கிய -*** *வியப்புடன் பார்த்த;* ***தீங்கு இயல் அரக்கரும் -*** *(பிறர்க்குத்) தீமை செய்தலையே தமக்கு இயல்பாகக் கொண்ட அரக்கர்களும்;* ***சினம் திருகினார் -*** *கோபம் மிகுந்து;* ***வாங்கிய சிலையினர் -*** *வில்லை வளைத்து;* ***படை வழங்கினார் -*** *(அனுமன் மீது) அம்புகளைச் செலுத்தினார்கள்;* ***சங்கு இனம் ஏங்கிய -*** *(அப்போது) சங்குகளின் கூட்டம் ஒலி செய்தன;* ***பேரி இடித்த -*** *முரசங்கள் பேரொலி செய்தன.*

வீரர்கட்குஉற்சாகம் மிகுதற் பொருட்டு, சங்கம் முதலியன முழக்குதல் மரபு.
(30)

5631. எறிந்தனர், எய்தனர், எண் இறந்தன
பொறிந்து எழுபடைக்கலம், அரக்கர் போக்கினார்;
செறிந்தனமயிர்ப்புறம்; தினவு தீர்வுறச்
சொறிந்தனர் எனஇருந்து, ஐயன் தூங்கினான்.

அரக்கர் - *அந்த அரக்கப் படை வீரர்கள்;* ***பொறிந்து எழு எண் இறந்தன படைக்கலம் -*** *அனற் பொறிகளை விட்டுக் கொண்டு மேற் கிளம்பும் கணக்கற்ற ஆயுதங்களை;* ***எறிந்தனர் எய்தினர் போக்கினார் -*** *எறிந்தும் எய்தும் அனுமன் மீது செலுத்தினர்;* ***மயிர்ப் புறம் செறிந்தன -*** *(அவை அனுமன் மீதுள்ள) அடர்ந்த மயிர்களின் மீது நெருங்கியனவாய்;* ***தினவு தீர்வுறச் சொறிந்தன என -*** *அனுமனுக்கு உண்டான உடல் தினவைப் போக்கச் சொறிந்தன போல இருக்க;* ***இருந்து -*** *இனிதிருந்து;* ***ஐயன் தூங்கினான் -*** *அனுமான் கண்ணுறங்குபவன் போல (ஆனந்தத்தினால்) கண்மூடிக் கொண்டிருந்தான்.* ***(31)***

அனுமன் செய்தபோர்

5632. உற்று,உடன்று, அரக்கரும், உருத்து உடற்றினர்;
செற்றுறநெருக்கினர்; ‘செருக்கும் சிந்தையர்
மற்றையர் வரும்பரிசு, இவரை, வல் விரைந்து
எற்றுவென்’ என,எழு, அனுமன் ஏந்தினான்.

அரக்கரும் - *அந்தஅரக்கவீரர்களும்;* ***செருக்கும் சிந்தையர் உற்று -*** *அகந்தை கொண்ட மனத்தினராய் அனுமனை நெருங்கி;* ***உடன்று, உருத்து உடற்றினர் -*** *சினத்தால் மாறுபட்டு, கருஞ்சினம் மூண்டு விரைந்து படைக்கலங்களைப், பரபரப்புடன் விட்டனர்;* ***செற்று உற நெருக்கினர் -*** *இறந்து பட அனுமனைப் பல வழியாலும் தாக்கினர்;* ***அனுமன் -*** *(அப்போது) அனுமான்;* ***மற்றையர் வரும் பரிசு -*** *‘மற்றுமுள்ள*

அரக்கரும் போர் செய்ய வரும் விதமாக; ***இவரை வல் விரைந்து எற்றுவென்' என -*** *இந்த அரக்கர்களை அழிப்பேன்' என்று எண்ணி;* ***எழு ஏந்தினான் -*** *இரும்புத் தூணைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.*

அரக்கர்களின்போர்ச் செயலும், அனுமனது வீரச் செயலும் கூறப்பட்டது.
(32)

5633. ஊக்கியபடைகளும், உருத்த வீரரும்,
தாக்கியபரிகளும், தடுத்த தேர்களும்,
மேக்கு உயர்கொடியுடை மேக மாலைபோல்
நூக்கியகரிகளும், புரள நூக்கினான்.

ஊக்கியபடைகளும் - *அரக்கர்கள் தன்மீது செலுத்திய ஆயுதங்களும்;* ***உருத்த வீரரும் -*** *கோபித்து வந்த வீரர்களும்;* ***தாக்கிய பரிகளும் -*** *வந்து மோதிய குதிரைகளும்;* ***தடுத்த தேர்களும் -*** *தன்னைத் தடுத்து நின்ற தேர்களும்;* ***மேக்கு உயர் கொடி உடை -*** *மேலே உயர்ந்த கொடிகளைக் கொண்ட;* ***மேக மாலை போல் நூக்கிய கரிகளும் -*** *மேகங்களின் வரிசை போன்றனவுமான (தன்மீது) செலுத்தப்பட்ட யானைகளும்;* ***புரள நூக்கினான் -*** *(மண் மீது விழுந்து) புரண்டழியும் படி (அனுமன் எழுவைக் கொண்டு) கொன்றான்.*

அனுமன், தன்கையில் ஏந்திய எழுவைக்கொண்டு (இரும்புத் தூண்) எதிரிகளின் ஆயுதம் முதலியவற்றை அழித்தது பற்றிக் கூறப்பட்டது. ***(33)***

5634. வார் மதக்கரிகளின் கோடு வாங்கி, மாத்
தேர் படப்புடைக்கும்; அத் தேரின் சில்லியால்,
வீரரை உருட்டும்;அவ் வீரர் வாளினால்,
தாருடைப்புரவியைத் துணியத் தாக்குமால்.

வார் மதக்கரிகளின் - *நீண்ட மத யானைகளின்;* ***கோடு வாங்கி -*** *கொம்புகளை முறித்தெடுத்து;* ***மாத்தேர் படப்புடைக்கும் -*** *பெரிய தேர்கள் அழிய அடிப்பான்;* ***அத்தேரின் சில்லியால் வீரரை உருட்டும் -*** *அழிந்த தேர்களின் சக்கரங்களைக் கொண்டு, போர் வீரர்களை உருண்டு விழச் செய்வான்;* ***அவ்வீரர் வாளினால் -*** *உருண்டு வீழ்ந்த அரக்கவீரரது கைவாள்களைக் கொண்டு;* ***தார் உடைப் புரவியை துணியத்தாக்கும் -*** *கிண்கிணி மாலை பூண்ட குதிரைகளைத் துணிபட்டு விழும்படி வெட்டுவான்.*

அனுமன், தான்அழித்த பொருள்களையே ஆயுதங்களாகக் கொண்டு அப்படைகளைக் கொன்றான் என்பதாம். அனுமன் இதேபோலப் போர் செய்தை 5579 ஆம் பாடலிலும், அடுத்த 5635ஆம் பாடலிலும் காணலாம்.
(34)

5635. இரண்டுதேர் இரண்டு கைத்தலத்தும் ஏந்தி, வேறு
இரண்டு மால்யானை பட்டு உருள, எற்றுமால்;
இரண்டு மால்யானை கை இரண்டின் ஏந்தி, வேறு
இரண்டு பாலினும்வரும் பரியை எற்றுமால்.

இரண்டு தேர்இரண்டு கைத் தலத்தும் ஏந்தி - *இரண்டு தேர்களைத் தன்னிரு கைகளில் எடுத்து;* ***வேறு இரண்டு மால் யானைபட்டு உருளஎற்றும் -*** *(எதிர்வந்தது) வேறே*

இரண்டு பெரிய யானைகள் அழிந்து உருளுமாறு தாக்கினான்; **கை இரண்டின் இரண்டு மால் யானை ஏந்தி** - தன் இரு கைகளிலும் வேறு இரண்டு பெரியயானைகளை எடுத்து; **இரண்டு பாலினும் வேறு வரும் பரியை எற்றும்** - இரு பக்கங்களிலும் வேறு வந்த குதிரைகளை மோதி அடித்தான்.

தன்னை எதிர்க்கவந்த தேர்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டே, பகைவரின் யானைகள் முதலியவற்றை அழித்து ஒழித்தான் அனுமன் என்பதாம். *(35)*

5636. மா இரு நெடுவரை வாங்கி, மண்ணில் இட்டு,
ஆயிரம் தேர் படிஅரைக்குமால்; அழித்து,
ஆயிரம் களிற்றைஓர் மரத்தினால் அடித்து,
'ஏ' எனும்மாத்திரத்து எற்றி முற்றுமால்.

மா இரு நெடுவரைவாங்கி - (மேலும் அனுமன்)பக்கத்தே உள்ள மிகப் பெரிய மலையை எடுத்து; (அதனைக் கொண்டு) **ஆயிரம் தேர் பட மண்ணில் இட்டு அழித்து அரைக்கும்** - ஆயிரந் தேர்கள் அழியும்படி, அவைகளைத் தரையில் வைத்து அரைப்பான்; **ஏ எனும் மாத்திரத்து** - இரண்டு மாத்திரைப் பொழுதிற்குள்; **ஓர் மரத்தினால்** - ஒரு மரத்தைக் கொண்டு; **ஆயிரம் களிற்றை அடித்து எற்றி முற்றும்** - ஆயிர யானைகளைஅடித்து (அவற்றை) மாயச் செய்வான். 'ஏ' யெனும் அளவுஇரண்டு, மாத்திரை நேரம்; கண் இமைக்கும் நேரம் ஒரு மாத்திரை. 'ஏ' நெடிலெழுத்து; ஆகையால் இரண்டு மாத்திரை *(36)*

5637. உதைக்கும்வெங் கரிகளை; உழக்கும் தேர்களை;
மிதிக்கும் வன்புரவியை; தேய்க்கும் வீரரை;
மதிக்கும் வல்எழுவினால்; அரைக்கும் மண்ணிடை;
குதிக்கும் வன்தலையிடை; கடிக்கும்; குத்துமால்.

உதைக்கும் வெம்கரிகளை - (பகைவர் தன் மீது)செலுத்துகின்ற கொடிய யானைகளைக் காலில் உதைப்பான்; **தேர்களை உழக்கும்** - தேர்களைக் கலக்குவான்; **வன் புரவியைமிதிக்கும்** - வலிய குதிரைகளைக்காலால் மிதிப்பான்; **வீரரைத் தேய்க்கும்** - வீரர்களைத் தரையோடு சேர்த்துத் தேய்த்து விடுவான்; **வல் எழுவினால் மண்ணிடை மதிக்கும்** - (தான் கையில் கொண்ட) வலிய எழுவால் தரையிட்டுக் குழம்பாக்குவான்; **வன் தலை இடைக் குதிக்கும்** - (மேலும்) அவ்வரக்கரின் தலையிடத்தே குதிப்பான்; **கடிக்கும், குத்தும்** - அவர்களைக் கடிப்பான் குத்துவான்.

எழு - ஒருவகைப்போர்க் கருவி. மதிற்கதவில் குறுக்கே இடப்படும் கணையமரம் எனவும் கூறுவர். மதித்தல் - கடைவது போலக் குழப்புதல். *(37)*

5638. விசையின்மான் தேர்களும், களிறும் விட்டு, அகல்
திசையும்ஆகாயமும் செறிய, சிந்துமால்;
குசை கொள் பாய் பரியொடும், கொற்ற வேலொடும்,
பிசையுமால்அரக்கரை, பெருங் கரங்களால்.

விசையின் - *(மேலும்அவ்வனுமன்) வேகமாக;* ***மான் தேர்களும் களிறும் விட்டு -*** *குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்களையும் யானைகளையும் விட்டெறிந்து;* ***அகல் திசையும் ஆகாயமும் செறியச் சிந்தும் -*** *அகன்ற திக்குகளும் ஆகாசமும் போய் நிறையும் படி சிதறிவிழச் செய்வான்;* ***குசை கொள் பாய் பரியொடும் -*** *கடிவாளத்தைக் கொண்ட பாய்ந்து செல்லும் தன்மையுள்ள குதிரைகளுடனும்;* ***கொற்ற வேயொடும் -*** *(கையிற் பிடித்த) வெற்றி பொருந்திய வேலாயுதத்துடனும்;* ***அரக்கரை -*** *அந்த அரக்க வீரர்களை;* ***பெரும் கரங்களால் -*** *(தனது) பெரிய கைகளினால்;* ***பிசையும் -*** *பிசைந்து கொல்வான்.*

மான் - குதிரை. குசை - கடிவாளம். ***(38)***

5639. தீ உறுபொறியுடைச் செங் கண் வெங் கைமா,
மீ உற, தடக்கையால் வீரன் வீசுதோறு,
ஆய் பெருங்கொடியன, கடலின் ஆழ்வன,
பாயுடை நெடுங்கலம் படுவ போன்றவே.

உறு தீப் பொறிஉடை - *மிக்க நெருப்புப் பொறிகளை உடைய;* ***செங்கண் வெங்கை மா -*** *சிவந்த கண்களைக் கொண்ட கொடிய யானைகளை;* ***வீரன் தடக் கையால் மீ உற வீசு தோறு -*** *அனுமன் தனது பெரிய கைகளைக் கொண்டு ஆகாயத்தின் மீதுவீசி எறியுந் தோறும்;* ***ஆய் பெருங் கொடியன -*** *சிறந்த பெரிய கொடிகளை உடையவாகி;* ***கடலின் ஆழ்வன -*** *கடலில் வீழ்பவை;* ***பாய் உடை நெடும் கலம் படுவ போன்ற -*** *பாய் மரங்களை உடைய நெடிய மரக்கலங்கள் (கடலில்) மூழ்குவனவற்றை ஒத்திருந்தன.*

கொடியோடு யானை கடலில் ஆழ்வது, பாய் மரத்தோடு மரக்கலம் கடலில் மூழ்குவதை ஒத்திருந்தது. 'பண்ணார் களிறே போல் பாயோங்குயர் நாவாய்' (சீவக சிந்தாமணி 2793) எனப் பாய்மரக் கப்பல்கள் கொடி தாங்கிய களிறுபோல் தோற்றம் அளிப்பதாகத் திருத்தக்க தேவரும் பாடினார். ***(39)***

5640. தாரொடும்,உருளொடும், தடக் கையால் தனி
வீரன் விட்டுஎறிந்தன, கடலின் வீழ்வன,
வாரியின் எழும்சுடர்க் கடவுள் வானவன்
தேரினைநிகர்த்தன, புரவித் தேர்களே.

தனி வீரன் - *ஒப்பற்றவீரனான அனுமன்;* ***தடக்கையால் விட்டு எறிந்தன -*** *வலிய தன்கைகளால் வீசி எறியப்பட்டவனவாகி;* ***கடலின் வீழ்வன -*** *கடலில் சென்று வீழ்வனவாகிய;* ***தாரொடும் உருளொடும் -*** *கிண்கிணியோடும் சக்கரத்தோடும் கூடியனவாய்க்;* ***புரவித் தேர்கள் -*** *குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்கள்;* ***வாரியின் எழும் -*** *கடலில் தோன்றுகின்ற;* ***சுடர்க்கடவுள் வானவன் தேரினை நிகர்த்தன -*** *ஆயிரம் கதிர்களோடு கூடிய கடவுளாகிய சூரியனுடைய தேர்போல் காணப்பட்டன.*

கடலில் விழுந்ததேர்கள், கடலினின்று தோன்றும் சூரியனது தேரை ஒத்தன. ***(40)***

5641. மீ உறவிண்ணிடை முட்டி வீழ்வன,
ஆய் பெருந்திரைக் கடல் அழுவத்து ஆழ்வன,

ஓய்வில புரவி,வாய் உதிரம் கால்வன,
வாயிடை எரியுடைவடவை போன்றவே.

மீ விண் இடை உற- *மேலேயேஉள்ள வானிடத்துப் பொருந்த, '(அனுமன் வீசி எறிந்ததனால்);* **முட்டி வீழ்வனவாய் -** *சென்று முட்டுண்டு கீழே விழுகின்றனவாய்;* **பெருந்திரைக் கடல் அழுவத்து ஆழ்வன -** *பெரிய அலைகளை உடைய கடற் பரப்பில் அமிழ்வனவும்;* **ஓய்வில புரவி -** *எண்ணிறந்த குதிரைகள்;* **வாய் உதிரம் கால்வன -** *வாய்களினின்றும் இரத்த நீரைச்சொரிகின்றவை;* **வாயிடை எரி உடை -** *வாயிடத்து நெருப்பை உடைய;* **வடவை போன்ற -** *வடவாமுகாக்கினி போன்று விளங்கின.*

வடவை என்பதுகடலில் உள்ள நீர் கொந்தளித்து எழாதபடி அந் நீரைச்சுவறச் செய்யும் தீயைத் தன்முகத்தில் கொண்டுள்ளதாய்க் கடவுளால் அமைக்கப்பெற்ற ஒரு பெண் குதிரை என்று நூல்கள் கூறும். இங்குக் குதிரைகள், வடவைக் குதிரைக்கும், அவற்றின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் இரத்தம் அவ் வடவைக்குதிரை வாயிலிருந்து தோன்றும் நெருப்புக்கும் உவமை ஆயின. ***(41)***

5642. **வரிந்து உறவல்லிதின் சுற்றி, வாலினால்**
விரிந்து உறவீசலின், கடலின் வீழ்குநர்
திரிந்தனர்-செறி கயிற்று அரவினால் திரி
அருந் திறல்மந்தரம் அனையர் ஆயினார்.

வாலினால்வல்லிதின் உறச் சுற்ற வரிந்து - *அனுமன் தனது வாலினால் அழுத்தமாகச் சுற்றிக்கட்டி;* **விரிந்து உற வீசலின் -** *வெகு தூரம் செல்லும்படி வீசியெறிதலினால்;* **கடலின் வீழ்குநர் திரிந்தனர் -** *கடலில் போய் விழுந்து சுழல்கின்ற அரக்கவீரர்கள்;* **செறி கயிற்று அரவினால் திரி -** *நெருங்கிய வாசுகி என்னும் (பாம்பு) கயிற்றினால் கடையப்பட்டுச் சுழன்ற;* **அருந் திறல் மந்தரம் அனையர் ஆயினார் -** *அரிய வலிமை பெற்ற மந் தரமலையை ஒத்தவராயினர். அரக்கர்களாகியகாலாட்படை அழிந்தமை கூறப்பட்டது. அரக்கர்கள் மந்தர மலைக்கும் அனுமன்வால் வாசுகி என்னும் பாம்புக்கும் உவமை.* ***(42)***

5643. **வீரன் வன்தடக் கையால் எடுத்து வீசிய**
வார் மதக்கரியினின், தேரின், வாசியின்,
மூரி வெங் கடல்புகக் கடிதின் முந்தின,
ஊரின் வெங்குருதி ஆறு ஈர்ப்ப ஓடின.

ஊரின் வெம்குருதி ஆறு - *விரைந்து செல்கின்றவெப்பமுள்ள இரத்தப் பெருக்குகள்;* **வீரன்வன் தடக்கையால் -** *அனுமன் தனது பெரிய கைகளால்;* **எடுத்து வீசிய -** *எடுத்து வீசி எறிந்த;* **வார் மத கரியினின் -** *ஒழுகுகின்ற மத நீரை உடைய யானைகளினும்;* **தேரின் -** *தேர்களினும்;* **வாசியின் -** *குதிரைகளினும்;* **மூரி வெம்கடல்புக கடிதின் முந்தின -** *வலிய கொடிய கடலில் புக விரைந்தனவாய்;* **ஈர்ப்ப ஓடின -** *இழுக்கப்பட்டு ஓடின.*

'ஊரின்' என்பதுவிரைவின் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது அருகிய வழக்கு.
(43)

acharya.org

5644. பிறைக்கடை எயிற்றின, பிலத்தின் வாயின,
கறைப் புனல்பொறிகளோடு உமிழும் கண்ணன,
உறைத் தபுபடையின, உதிர்ந்த யாக்கைகள்,
மறைத்தன, மகரதோரணத்தை, வான் உற.

பிறைக்கடைஎயிற்றின - *பிறையின் நுனி போன்றுவளைந்த பற்களை உடையவனவும்;* ***பிலத்தின் வாயின -*** *குகைகளைப் போன்ற வாய் உடையனவும்;* ***கறைப் புனல் பொறிகளோடு உமிழும் கண்ணன -*** *கறைபடிந்த இரத்தமாகிய நீரை, நெருப்புப் பொறிகளோடு உமிழ்கின்ற கண்கள் கொண்டனவும்;* ***உறைதபு படையன -*** *உறைகளினின்று நீக்கி எடுத்த ஆயுதங்கள் பொத்துக் கொள்ளப் பெற்றனவுமான;* ***உதிர்ந்த யாக்கைகள் -*** *உயிரொழிந்து கீழே விழுந்துள்ள பிணக் குவியல்கள்;* ***வான் உற -*** *ஆகாயத்தை அளாவ;* ***மகர தோரணத்தை மறைத்தன -*** *(அனுமன் இருந்த) மகரத்தின் வடிவத்தை அந்தத் தோரண வாயிலை மூடிவிட்டன.*

அனுமனால் இறந்தஅரக்கர்களின் மிகுதி கூறப்பட்டது. பிணங்கள், மிகுதியாகத் திரண்டிருந்ததனால் தோரண வாயில் மறைந்தது என்க. ***(44)***

5645. குன்று உள; மரம் உள; குலம் கொள் பேர் எழு
ஒன்று அல, பலஉள; உயிர் உண்பான் உள;
அன்றினர் பலர்உளர்; ஐயன் கை உள;
பொன்றுவதுஅல்லது, புறத்துப் போவரோ ?

குன்று உள - *(அனுமன்எடுத்துத் தாக்குவதற்கு) மலைகள் உள்ளன;* ***மரம் உள -*** *மரங்களும் உள்ளன;* ***குலம் கொள் பேர் எழு, ஒன்று அல பல உள -*** *சிறப்புப் பொருந்திய பெரிய எழுக்களும் (என்ற இவை) பலவாக உள்ளன;* ***உயிர் உண்பான் உள -*** *இப்படைகள் உண்பதற்கு உயிர்களும் உள்ளன;* ***அன்றினர் பலர் உளர் -*** *சினந்து போர் செய்யுமாறு அரக்க வீரர் பலரும் உள்ளனர்;* ***ஐயன் கையினில் பொன்றுவது அல்லது -*** *(அப்பகைவர்கள்)அனுமன் கையால் இறந்துபடுவது அல்லாமல்;* ***புறத்துப் போவரோ -*** *வெளியே தப்பிப் போவார்களோ ? (மாட்டார் என்றபடி)*

அந்த அரக்கர்வீரர் இறந்தொழிவதற்கு வேண்டியன யாவும் நிரம்பியிருத்தலால் அவர்கள் யாவரும் இறந்தொழிவது அன்றி அவர்களுக்கு வேறு வழி இல்லை என்று கூறப்பட்டது. அன்றினர் - பகைவர் ***(45)***

படைகள் முழுமையாகஅழிதல்

5646. முழு முதல்,கண்ணுதல், முருகன் தாதை, கைம்
மழு எனப்பொலிந்து ஒளிர் வயிர வான் தனி
எழுவினின்,பொலங் கழல் அரக்கர் ஈண்டிய
குழுவினை, களம்படக் கொன்று நீக்கினான்.

முழு முதல்கண்ணுதல் முருகன் தாதை - *மும் மூர்த்திகளில் சேர்ந்தவனாகிய, கண்ணை நெற்றியிலே கொண்ட, முருகக் கடவுளின் தந்தையாகிய சிவபிரானது;* ***கை மழு என -*** *கையில் ஏந்திய மழுவாயுதம் போல;* ***பொலிந்து ஒளிர் -*** *மிக்கு*

விளங்குகின்ற; ***வயிர வான் தனி எழு வினின் -*** *உறுதியான் சிறந்த ஒப்பற்ற இரும்புத் தூணினால்;* ***பொலன் கழல் அரக்கர் ஈண்டிய குழு வினை -*** *அழகிய வீரக்கழல் அணிந்த அரக்கருடைய நெருங்கிய கூட்டத்தை;* ***களம் படக் கொன்று நீக்கினான் -*** *போர்க் களத்தில் இறந்த விழுமாறு கொன்று தொலைத்தான்.* ***(46)***

தானை அழிந்தபின்சேனைத்தலைவர் ஐவரும் அனுமனுடன்பொருது வீழ்தல்

5647. உலந்ததுதானை; உவந்தனர் உம்பர்;
அலந்தலை உற்றது,அவ் ஆழி இலங்கை;
கலந்தது, அழும்குரலின் கடல் ஓதை;
வலம் தருதோளவர் ஐவரும் வந்தார்.

தானை உலந்தது - *சேனைமுழுவதும் அழிந்துவிட்டது;* ***உம்பர் உவந்தனர் -*** *(அதுகண்டு) தேவர்கள் மகிழ்வுற்றனர்;* ***அவ் ஆழி இலங்கை அலம் தலை உற்றது -*** *கடல் சூழ்ந்த அந்த இலங்கை நகரம் குழப்பம் அடைந்தது;* ***அழும் குரலின் கடல் ஓதை கலந்தது -*** *இலங்கையிலுள்ளாரது அழு குரலாகிய கடலோசை எங்கும்பரவிற்று;* ***வலம் தருதோளவர் ஐவரும் வந்தார் -*** *(அப்போது) வலியைத் தரும் தோள்களை உடைய பஞ்ச சேனாபதிகளும் போர் புரிய எதிர்த்து வந்தனர்.*

சேனைகளின்அழிவுக்குப் பிறகு, படைத்தலைவர் ஐவரும் அனுமனை எதிர்க்க வந்தனர் என்றவாறு. ***(47)***

5648. ஈர்த்து எழுசெம்புனல் எக்கர் இழுக்க,
தேர்த் துணை ஆழிஅழுந்தினர், சென்றார்;
ஆர்த்தனர்;ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பால்
தூர்த்தனர்;அஞ்சனை தோன்றலும் நின்றான்.

ஈர்த்து எழுசெம்புனல் எக்கர் - *(பிணக்குவியல்களை)இழுத்துக் கொண்டு செல்கின்ற இரத்த வெள்ளத்தினிடையே உள்ள மணல் திட்டுகள்;* ***இழுக்க -*** *உள்ளே இழுப்பதனால்;* ***தேர்த்துணை ஆழி அழுந்தினர் சென்றார் -*** *தம் தேர்களின் சக்கரங்களும் புதையவும் அரிதின் சென்ற பஞ்ச சேனாபதிகள்;* ***ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பால் தூர்த்தனர் -*** *ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளால் (அனுமன் உடலை) மூடி மறைத்தனர்;* ***அஞ்சனை தோன்றலும் நின்றான் -*** *அஞ்சனா தேவியின் மகனாகிய அனுமனும் அம்புமாரியுள் அஞ்சாது நின்றான்.* ***(48)***

5649. எய்த கடுங்கணை யாவையும், எய்தா
நொய்துஅகலும்படி, கைகளின் நூறா,
பொய்து அகடுஒன்று பொருந்தி, நெடுந் தேர்
செய்த கடும்பொறி ஒன்று, சிதைத்தான்.

எய்த கடும்கணையாவையும் எய்தா - *(அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகள்) எய்த கொடிய அம்புகள் எல்லாம் தன்னை வந்து அடையாமல்;* ***நொய்து அகலும்படி கைகளின் நூறா -*** *எளிதில் ஒழிந்து போம்படி (தன்) கைகளினால் தூளாக்கிவிட்டு;* ***நெடுந்தேர் -*** *(பிறகு, பஞ்ச சேனாபதிகளுள் ஒருவனது) பெரிய தேரிலே;* ***பொய்து -*** *துளைக்கப்பட்டு;* ***அகடு***

ஒன்று பொருந்தி செய்து - நடுவில் நாட்டப்பட்டதாகிப் பொருந்தி செய்திருந்த; **கடும் பொறி ஒன்று சிதைத்தான் -** விரைந்து செல்வதற்குரிய இயந்திரம் ஒன்றை அழித்தான். அந்தப் பஞ்சசேனாபதிகளை அழிக்கக் கருதிய அனுமன், அவர்களுள் ஒருவனது தேரின் விசையந்திரத்தைச் சிதைத்தான் என்பதாம். ***(49)***

5650. உற்று உறுதேர் சிதையாமுன் உயர்ந்தான்,
முற்றின வீரனை,வானில் முனிந்தான்;
பொன் திரள்நீள் எழு ஒன்று பொறுத்தான்,
எற்றினன்; அஃதுஅவன் வில்லினில் ஏற்றான்.

உற்று உறு தேர்சிதையா முன் - (பொறி) பொருந்தியஅத்தேர் அழிவதற்கு முன்னமே; **உயர்ந்தான் -** அவரக்கன் அத்தேரினின்றும் உயர்ந்து எழுந்தான்; **முற்றின வீரனை -** அவன் அங்கும் தன்னை மேலெழாதபடி முற்றிக் கொண்ட வீரனாகிய அனுமனை; **வானில் முனிந்தான் -** ஆகாயத்திலிருந்தபடியே எதிர்த்தான்; **பொன்திரள் நீள் மழு ஒன்று பொறுத்தான் -** (அவனை) அனுமன், கரும் பொன்னால் திரட்டப்பட்ட நீண்ட மழு ஒன்றை தாங்கியவனாய்; **எற்றினன் -** தாக்கியடித்தான்; **அஃது -** அந்த இரும்புத் தூணை; **அவன் வில்லினின் ஏற்றான் -** அந்த அரக்கன் தனது வில்லினால் தன் மேல் விழாதபடி தாங்கித் தடுத்தான். ***(50)***

5651. முறிந்ததுமூரி வில்; அம் முறியேகொடு
எறிந்த அரக்கன், ஓர் வெற்பை எடுத்தான்;
அறிந்தமனத்தவன், அவ் எழுவே கொடு
எறிந்த அரக்கனைஇன் உயிர் உண்டான்.

மூரிவில்முறிந்தது - (அந்த அரக்கனுடைய)வலிய வில் முறிந்து போயிற்று; **அம் முறியே கொடு -** அந்த வில்லின் முறிந்த துண்டையே கையில் கொண்டு; **எறிந்த அரக்கன் -** அனுமன் மீது வீசி எறிந்த அந்த அரக்கன்; **ஓர் வெற்பை எடுத்தான் -** மீண்டும் ஒரு மலையை அனுமன் மீது எறியத் தூக்கினான்; **அறிந்த மனத்தவன் -** அரக்கனின் கருத்தை அறிந்த மனத்தவனாகிய அந்த அனுமன்; **அவ் எழுவே கொடு -** (தனது கையில் கொண்டிருந்த) அந்த இரும்புத் தூணைக் கொண்டே; **எறிந்த அரக்கனை -** தன்மீது வில் முறிகொண்டு எறிந்த அரக்கனுடைய; **இன் உயிர் உண்டான் -** இனிய உயிரை அழித்தான். அரக்கன் மலையைஎடுப்பது அறிந்து அதற்கு முன்னே அனுமன் அவனை இரும்புத் தூணால் அடித்துக் கொன்றான் என்க. அரக்கனே யாயினும் அவனுக்கு அவன் உயிர் இனியதுதானே; ஆகையால் அரக்கனது உயிரை 'இன்னுயிர்' என்றார். ***(51)***

5652. ஒழிந்தவர்நால்வரும், ஊழி உருத்த
கொழுந்துறு தீ எனவெய்துறு கொட்பர்,
பொழிந்தனர்,வாளி; புகைந்தன கண்கள்;
விழுந்தன சோரி,அவ் வீரன் மணித் தோள்.

ஒழிந்தவர்நால்வரும் - மற்றை நான்கு சேனைத்தலைவர்களும்; **ஊழிஉருத்த -** ஊழிக்காலத்தில் சினந்து வெளிக் கிளம்பின; **கொழுந்துறு தீ என-** சுடர்க் கொழுந்துகள் பொருந்திய பெரும் தீயைப் போல; **வெய்துறு கொட்பர் -** வெப்பம் மிக்க

சுழற்சியினராய்; **வாளி பொழிந்தனர் -** *அம்புகளை (அனுமன் மீது) சொரிந்தனர்;* **கண்கள் புகைந்தன -** *அவ்வரக்கருடைய கண்கள் (கோபத்தினால்) புகைகளைக் கக்கின;* **அவ் வீரன் மணித் தோள் சோரி விழுந்தன -** *அந்த வீரனான அனுமனது தோளிலிருந்து இரத்தம் ஒழுகியது.*

'உறு தீ' இதனைக்கொண்டு, மிகுந்த தீ எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கொட்பு - சுழற்சி; கொட்டர் - சுழலுதலை உடையவர்கள்; உடற்சுழற்சி உள்ளச் சுழற்சி இரண்டனையும் குறிக்கும். ***(52)***

5653. ஆயிடைவீரனும், உள்ளம் அழன்றான்;
மாய அரக்கர்வலத்தை உணர்ந்தான்;
மீ எரி உய்ப்பதுஓர் கல் செலவிட்டான்;
தீயவர் அச்சிலையைப் பொடிசெய்தார்.

ஆயிடை - *அப்பொழுது;* **வீரனும் உள்ளம் அழன்றான் -** *வீரனான அனுமனும் மனம் கொதித்தவனாகி;* **மாய அரக்கர் வலத்தை உணர்ந்தான் -** *வஞ்சனையை உடைய அரக்கரது வலிமையை அறிந்து;* **மீ எரி உய்ப்பது ஓர் கல் செலவிட்டான் -** *மேலே நெருப்பை உமிழ்வதான ஒரு கற்பாறையை எடுத்து (அவர்கள் மீது) தாக்குமாறு வீசி எறிந்தான்;* **தீயவர் -** *தீயவர்களாகிய அந்த அரக்கர் நால்வரும்;* **அச்சிலையை பொடிசெய்தார் -** *அந்த கற்பாறையை,(தங்கள் ஆயுதங்களால்) பொடியாக உதிரச் செய்தார்கள்.*

எறியப்பட்டமலையின் வேகத்தால் அதிலிருந்து நெருப்புப் பொறி உண்டாயிற்று. ***(53)***

5654. தொடுத்த,தொடுத்த, சரங்கள் துரந்த;
அடுத்து, அகன்மார்பின் அழுந்தி, அகன்ற;
மிடல்தொழிலான், விடு தேரொடு நொய்தின்
எடுத்து,ஒருவன்தனை, விண்ணில் எறிந்தான்.

தொடுத்ததொடுத்த - *மேன் மேலும்அந்நால்வர் பூட்டி விட்ட;* **சரங்கள் துரந்த -** *அம்புகள் அங்கு நின்றும் வெளிப்பட்டனவாய்;* **அகல் மார்பின் அடுத்து அழுத்தி அகன்ற -** *(அனுமனது) அகன்ற மார்பில் பொருந்தித் தைத்து அப்பாற் சென்றன;* **மிடல் தொழிலான் -** *(அப்போது) வலிய போர்த்தொழிலை உடைய அனுமன்;* **ஒருவன் தனை -** *(அந்நால்வருள்) ஒருவனை;* **விடு தேரொடு நொய்தின் எடுத்து -** *(அவன்) செலுத்திவந்த தேரோடு எளிதாகத் தூக்கி;* **விண்ணில் எறிந்தான் -** *ஆகாயத்தில் வீசினான்.*

நால்வரின்ஒருவனைத் தேரோடு ஆகாயத்தில் அனுமன் வீசினன் என்பதாம். ***(54)***

5655. ஏய்ந்து எழுதேர் இமிழ் விண்ணினை எல்லாம்
நீந்தியது; ஓடி நிமிர்ந்தது; வேகம்
ஓய்ந்தது; வீழ்வதன்முன், உயர் பாரில்
பாய்ந்தவன்மேல், உடன் மாருதி பாய்ந்தான்.

ஏய்ந்து எழு தேர் - (அனுமனால்) எடுத்து எறியப்பட்டு மேல் எழுந்த தேர்; **இமிழ் விண்ணினை எல்லாம்** - ஒலிக் குணம் உடைய ஆகாய வெளி எங்கும்; **ஓடி நீந்தியது** - விரைந்து கடந்ததாகி; **நிமிர்ந்தது வேகம்** - வேகத்தால் மிகுந்தது; **ஓய்ந்தது** - பின்னர் வேகம் குறைந்து போய்; **வீழ்வதன் முன்** - கீழே விழுவதற்கு முன்னமே; **உயர் பாரில் பாய்ந்தவன் மேல்** - சிறந்த பூமியில் பாய்ந்து குதித்த அவ்வரக்கர் தலைவன் மீது; **உடன் மாருதி பாய்ந்தான்** - உடனே அனுமன் பாய்ந்தான். எறியப்பட்டவேகத்திற்குத் தக்க வேகத்தில் தேர் பறந்தது என்பதை 'ஏய்ந்து எழு தேர்' எனக் குறித்தார்.
(55)

5656. மதித்தகளிற்றினில் வாள் அரிஏறு
கதித்ததுபாய்வதுபோல், கதி கொண்டு
குதித்தனன்;மால் வரை மேனி குழம்ப
மிதித்தனன்-வெஞ் சின வீரருள் வீரன்.

வெம் சினவீரருள் வீரன் - கொடிய சினம் மிக்கவீரர்களுள் பெரு வீரனாகிய அனுமன்; **மதித்த களிற்றினில்** - தருக்குற்ற யானையின் மீது; **வாள் அரி ஏறு கதித்தது பாய்வதுபோல** - ஒளிதங்கிய ஆண்சிங்கம் கோபம் கொண்டு பாய்வது போல; **கதி கொண்டு குதித்தான்** - விரைவாக அவன்மீது குதித்து; **மால் வரை மேனி குழம்ப மிதித்தான்** - பெரிய மலை போன்ற (அந்த அரக்கனுடைய) உடம்பு சிதைந்து இரத்தம் குழம்பும்படி கால்களால் மிதித்துக் கொன்றான்.

பஞ்சசேனாபதிகளுள் இரண்டாமவன் கொல்லப்பட்டான். *(56)*

5657. மூண்டசினத்தவர் மூவர் முனிந்தார்;
தூண்டிய தேரர்,சரங்கள் துரந்தார்;
வேண்டிய வெஞ்சமம் வேறு விளைப்பார்,
'யாண்டு இனிஏகுதி ?' என்று, எதிர் சென்றார்.

மூவர் மூண்டசினத்தவர் முனிந்தார் - மீதியிருந்த மூவர்மிகுந்த கோபம் உள்ளவர்களாய் (அனுமனிடம்) வெறுப்புற்ற வராகி; **தூண்டிய தேரர்** - தமது தேர்களைச் செலுத்தியவர்களாய்; **சரங்கள் துரந்தார்** - (அனுமம் மீது) அம்புகளைத் தொடுத்தனர்; **வேண்டிய வெஞ்சமம் வேறு விளைப்பார்** - (அவர்கள் மேலும்) தாம் விரும்பிய கொடிய போரை வேறு விதங்களிலும் செய்யத் தொடங்கியவராய்; **யாண்டு இனி ஏகுதி ?** - இனி நீ எங்குத் தப்பிப் போவாய் ?; **என்ற எதிர் சென்றார்** - என்று சொல்லிக் கொண்டே அனுமன் முன் எதிர்த்துச் சென்றார்கள். *(57)*

5658. திரண்டுஉயர் தோள் இணை அஞ்சனை சிங்கம்,
அரண் தரு விண்உறைவார்களும் அஞ்ச,
முரண் தரு தேர்அவை ஆண்டு ஒருமூன்றில்
இரண்டை இரண்டுகையின்கொடு எழுந்தான்.

திரண்டு உயர்தோள் இணை அஞ்சனை சிங்கம் - பருத்து உயர்ந்தஇரண்டு தோள்களை உடைய ஆஞ்சனேயன்; **அரண் தரு விண் உறைவார்களும் அஞ்ச** - காவலை உடைய தேவலோகத்தில் வாழ்பவரான தேவர்களும் அஞ்சும்படி; **முரண் தருதேர் அவை ஒரு மூன்றில்** - தன்னோடு மாறுபட்ட மூன்று தேர்களுக்குள்ளே; **ஆண்டு** -

அப்போது; ***இரண்டை இரண்டு கையின் கொடு எழுந்தான் -*** *தன் இரண்டு கைகளிலே இரண்டு தேர்களை எடுத்துக் கொண்டு மேலே கிளம்பினான்.* ***(58)***

5659. தூங்கினபாய் பரி; சூதர் உலைந்தார்;
வீங்கினதோளவர் விண்ணின் விசைத்தார்;
ஆங்கு, அது கண்டு,அவர் போய் அகலாமுன்,
ஓங்கிய மாருதி,ஒல்லையின் உற்றான்.

பாய் பரிதூங்கின - *(அனுமன் தேர்களைப்பற்றி மேலே எழும் போதுபூட்டியிருந்த) பாய்ந்தோடும் குதிரைகள் அந்தரத்தில் தொங்கின;* ***சூதர் உலைந்தார் -*** *தேரோட்டுவோர் அழிந்தார்;* ***வீங்கின தோளவர் விண்ணில் விசைத்தார் -*** *(அத்தேர்களிலிருந்த) பருத்த தோள்களை உடைய அவ்விரு தலைவர்களும் (அத்தேரினின்று) வான் வழியே விரைந்தனர்;* ***ஆங்கு அது கண்டு -*** *அப்போது அவர்கள் வானத்தில் செல்வதைக் கண்டு;* ***அவர் போய் அகலாமுன் -*** *அவர்கள் நீங்கித் தப்புவதற்கு முன்னம்;* ***ஓங்கிய மாருதி -*** *பெரு வடிவு படைத்த அனுமன்;* ***ஒல்லையின் உற்றான் -*** *விரைவில் (அவர்களைச் சென்று) கிட்டினான்.*

தூங்குதல் -தொங்குதல்; ஒல்லை - விரைவு. ***(59)***

5660. கால் நிமிர் வெஞ் சிலை கையின் இறுத்தான்;
ஆனவர் தூணியும்,வாளும், அறுத்தான்;
ஏனைய வெம் படைஇல்லவர், எஞ்சார்,
வானிடை நின்று,உயர் மல்லின் மலைந்தார்.

கால் நிமிர்வெஞ்சிலை கையின் இறுத்தான் - *இருமுனைகளோடு ஓங்கிய கொடிய வில்லை (அனுமன்) தனது இரு கைகளால் ஒடித்து;* ***ஆனவர் தூணியும் வாளும் அறுத்தான் -*** *அவர்களுடைய அம்புப் புட்டில்களையும் வாள்களையும் சின்ன பின்னப்படுத்தினான்;* ***ஏனைய வெம்படை இல்லவர் -*** *வேறு,போருக்குரிய ஆயுதம்இல்லாதவரான அரக்கர் இருவரும்;* ***எஞ்சார் -*** *பின் வாங்காதவர்களாய்;* ***வானிடை நின்று -*** *ஆகாயத்திலிருந்து கொண்டே;* ***உயர்மல்லின் மலைந்தார் -*** *சிறந்த மற் போரினால் (அனுமானோடு) பொருதார்கள்.*

கால் -வில்லின் நுனிகளைக் குறிக்கும். 'ஒரு தனு இரு கால் வளைய' என்ற திருவெழுகூற்றிருக்கையில் 'கால்' வில் நுனியைக் குறித்தது காண்க. (திருஞானசம்பந்தர் முதல் திருமுறை). ***(60)***

5661. வெள்ளை எயிற்றர், கறுத்து உயர் மெய்யர்,
பிள்ள விரித்தபிலப் பெரு வாயர்,
கொள்ள உருத்து அடர் கோள் அரவு ஒத்தார்;
ஒள் இகல்வீரன், அருக்கனை ஒத்தான்.

வெள்ளைஎயிற்றர் - *வெண்மையான பற்களைஉடையவர்களும்;* ***கறுத்து உயர் மெய்யர் -*** *கரு நிறத்தோடு உயர்ந்த உடலை உடையவர்களும்;* ***பிள்ள விரித்த பிலப்பெருவாயர் -*** *பிளக்கும்படியாக விரிந்து விளங்கிய பெரிய குகை போன்ற*

வாய்களை உடையவர்களுமான அவ்வரக்கர் இருவரும்; **கொள்ள உருத்து அடர் கோள் அரவு ஒத்தார் -** *உட்கொள்ளும்படி கோபித்து நெருங்கி வருகின்ற வலிய இராகு கேது என்னும் பாம்புகளை ஒத்தனர்;* **ஒள் இகல் வீரன் -** *சிறந்த பராக்கிரமத்தை உடைய வீரனாகிய அனுமன்;* **அருக்கனை ஒத்தான் -** *சூரியனைப் போல விளங்கினான்.*

முதலில் இராகுகேதுக்களால் சூரியன் விழுங்கப்பட்டது போல் காணப்பட்டாலும், பிறகு, உட்கொள்ளப் படாமல் ஒளியோடு விளங்குவது போல, முதலில் அரக்கரால் அனுமன் தாக்கப்பட்டாலும், உடனே அவர்களை வென்று விளங்குவான் என்பது கருத்து. அடுத்த பாடல் காண்க 'வெள்ளை எயிற்றர் கறுத்து உயர் மெய்யர் - முரண்தொடை. ***(61)***

5662. தாம்பு எனவாலின் வரிந்து, உயர் தாளோடு
ஏம்பல் இலார்இரு தோள்கள் இறுத்தான்;
பாம்பு எனநீங்கினர், பட்டனர் வீழ்ந்தார்-
ஆம்பல்நெடும் பகைபோல் அவன் நின்றான்.

ஏம்பல் இலார் - *சிறிதும்சலியாது போர் செய்த அவ்வரக்கர் இருவருடைய;* **உயர் தாளோடு இரு தோள்கள் -** *நீண்டகால்களையும் இரண்டுதோள்களையும்;* **வாலின் -** *தனது வாலினால்;* **தாம்பு என வரிந்து -** *தாம்புக் கயிற்றால் கட்டுவது போலக்கட்டி;* **இறுத்தான் -** *(அனுமன்) ஒடித்தான்;* **பாம்பு என நீங்கினர் -** *இராகு கேதுக்கள் என்னும் பாம்புகள் போல் நீங்கியவர்களாய்;* **பட்டனர் வீழ்ந்தார் -** *இறந்து கீழே வீழ்ந்தனர்;* **அவன் -** *அந்த அனுமன்;* **ஆம்பல் நெடும் பகை போல் நின்றான் -** *அல்லிக்கு நெடும் பகைவனான சூரியன் போன்று ஒரு வித இடையூறும் இல்லாமல் நின்றான்.*

முன்பாட்டில்அரக்கர் இருவரைப் பாம்பாகவும் அனுமனை அருக்கனாகவும் (சூரியனாகவும்) செய்த கற்பனையின் வளர்ச்சி இப்பாடலில் காணப்படுகிறது. அரக்கர் தலைவர் இருவரும் பாம்புகளாகவும் அனுமன் கதிரவனாகவும் கூறப்பட்டனர். சூரியனைக் கண்ட ஆம்பல் மலர் கூம்பிச் சோரும் ஆதலால் சூரியனை ஆம்பலுக்குப் பகைவன் என்பது கவிமரபு. ஞாயிறு கண்ட ஆம்பல் அழியும் 'ஓம்பு திங்களும் வந்து சுடர்கண்ட, ஆம்பலாய் மலர்க் காடொத்தழிந்ததே' (சீவக -2336) ***(62)***

5663. நின்றனன்ஏனையன்; நின்றது கண்டான்;
குன்றிடை வாவுறுகோள் அரி போல,
மின் திரி வன்தலைமீது குதித்தான்;
பொன்றி, அவன்,புவி, தேரொடு புக்கான்.

ஏனையன்நின்றனன் - *ஐவருள் மீதியாய்இருந்த ஒருவன் எதிர்த்து நின்றான்;* **நின்றது, கண்டான் -** *அவ்வாறு தன்னை எதிர்த்து நின்றதைக் கண்டவனாகிய அனுமன்;* **குன்று இடை வாவுறு கோள் அரி போல -** *குன்றினிடத்துத்தாவும் வலிய சிங்கம் போல;* **மின் திரி வன் தலை மீது குதித்தான் -** *ஒளி வீசுகின்ற (அரக்கனது) வலிய தலையின் மேல் குதித்தான்;* **அவன் பொன்றி தேரொடும் புவி புக்கான் -** *அந்த அரக்கன் இறந்து தன் தேரோடு பூமியில் அழுந்தினான்.* ***(63)***

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

5664. ***வஞ்சமும்களவும் வெஃகி, வழி அலா வழிமேல் ஓடி,***
நஞ்சினும்கொடியர் ஆகி, நவை செயற்கு உரிய
நீரார்,
வெஞ் சின அரக்கர் ஐவர்; ஒருவனே!-
வெல்லப்பட்டார்
அஞ்சு எனும்புலன்கள் ஒத்தார்; அவனும், நல்
அறிவை ஒத்தான்.

வஞ்சமும் களவும்வெஃகி *- வஞ்சகத் தன்மையும் களவுத் தொழிலையும் விரும்பி;* ***வழி அலா வழி மேல் ஓடி*** *- நநல்வழி அல்லாத தீய வழியில் ஓடித் திரிந்து;* ***நஞ்சினும் கொடியர் ஆகி*** *- விடத்தை விடக் கொடிய தன்மை உடையவர்களாகி;* ***நவை செயற்கு உரிய நீரார்*** *- பிறர்க்குத் தீமை செய்வதையே தமக்குக் குணமாகக் கொண்டவர்களாய்;* ***வெல்லப்பட்டார்*** *- அனுமனால் வெல்லப்பட்டவரான;* ***வெஞ்சின அரக்கர் ஐவர்*** *- கடுங்கோபம் கொண்ட அரக்கராகிய பஞ்ச சேனாபதிகள்;* ***அஞ்சு எனும் புலன்கள் ஒத்தார்*** *- ஐந்து புலன்களுக்கு ஒப்பராயினர்;* ***ஒருவனே அவனும்*** *- தனி வீரனாய் (ஐவரை வென்ற) அனுமனும்;* ***நல் அறிவை ஒத்தான்*** *- (புலன்களை வென்று) சிறக்கும் நல்ல ஞானத்தை ஒத்தவனானான்.*

பஞ்சசேனாபதிகளுக்குத் தீய வழியில் செல்லும் ஐம்புலன்களும், அவர்களை வென்ற அனுமனுக்குப் புலன்களை வென்ற ஞானமும் உவமைகளாக வந்தன. இது ஒரு தத்துவ உணர்ச்சி அமைந்த உவமை. முன்னே (5615) ஒரு பாடலில் பஞ்ச சேனாபதியரை ஐம்பெரும் பூதங்களைநிகர் த்தவர் என்று குறிந்துள்ளார். ***(64)***

5665. ***நெய் தலைஉற்ற வேற் கை நிருதர், அச் செருவில்***
நேர்ந்தார்,
உய்தலை உற்றுமீண்டார் ஒருவரும் இல்லை;
உள்ளார்,
கை தலைப் பூசல்பொங்கக் கடுகினர்; காலன்
உட்கும்
ஐவரும் உலந்ததன்மை, அனைவரும் அமையக்
கண்டார்.

அச் செருவில்நேர்ந்தார் *- அப்போரில் போர்செய்ய அனுமனை எதிர்த்து வந்தவர்களான;* ***நெய்தலை உற்ற வேற்கை நிருதர்*** *- நெய்யை முனையில் பூசப்பெற்ற வேல் ஏந்திய கைகளை உடையவராய அரக்கர்கள்;* ***உய்தலை உற்று மீண்டார் ஒருவரும்இல்லை*** *- தப்பிப் பிழைத்துத்திரும்பினோர் ஒருவரும் இல்லை;* ***உள்ளார் அனைவரும்*** *- அங்குப் போரிடாமல் மறைத்து பிழைத்திருந்த அரக்கர் அனைவரும்;* ***காலன் உட்கும் ஐவரும் உலந்த தன்மை*** *- யமனும் அஞ்சும் பஞ்ச சேனாபதிகள் அழிந்து போனதை;* ***அமையக் கண்டார்*** *- நேரில் கண்டறிந்து;* ***கைதலைப்*** *- போர்க்களத்தினின்று;* ***பூசல் பொங்க*** *- பேராரவாரம் மிகும்படி;* ***கடுகினர்*** *- (இராவணனிடம்) விரைந்து ஓடினார்கள்.*

போரிடாமல்மறைந்து பிழைத்திருந்த அரக்கர் (உள்ளார் அனைவரும்) பஞ்ச சேனாபதிகள் இறந்ததை நேரில் கண்டார்கள். செய்தி சொல்ல இராவணனிடம் விரைந்தனர் என்க. கை - சேனைப் பகுதி. தலை - இடம். கைதலை - போர்க்களம். ***(65)***

சேனாதிபதி ஐவர்அழிவினை இராவணனுக்கு அறிவித்தல்

5666. 'இறுக்குறும், இன்னே நம்மை, குரங்கு' என இரங்கி
ஏங்கி,
மறுக்குறுகின்றநெஞ்சின் மாதரை வைது நோக்கி,
உறுக்குறும்சொல்லான், ஊழித் தீ என உலகம்
ஏழும்
சுறுக்கொளநோக்குவான்தன் செவித் தொளை தீய,
சொன்னார்.

குரங்கு நம்மைஇன்னே இறுக்குறும் என - (குரங்கினால் விளையும் அழிவுகளைக் கேள்வியுற்று) 'அந்தக் குரங்கு நம்மை இப்பொழுதே கொன்றுவிடும்' என்று; **ஏங்கி இரங்கி** - ஏக்கமுற்று வருந்தி; **மறுக்கு உறுகின்ற நெஞ்சின் மாதரை** - கலக்கமுறும் மனத்தோடு நடுங்கிக் கொண்டு, தன் அருகில் நிற்கின்ற மகளிரை; **வைது நோக்கி** - (இராவணன்) நிந்தித்துப் பார்த்துக் கொண்டு; **உறுக்கு உறுசொல்லான்** - அதட்டும் கடுஞ் சொற்களால்; **ஊழித் தீ என உலகம் ஏழும் சுறு கொள** - கற்பாந்த காலத்துத் தோன்றும் பெருந்தீ என உலகங்கள் ஏழும் தீய்ந்து போம்படி; **நோக்குவான் தன்** - பார்த்துக் கொண்டிருப்பவனாகிய இராவணனுடைய; **செவித் தொளை** - இருபது காதுகளின் துவாரங்களும்; **தீயச் சொன்னார்** - தீய்ந்து போம்படி (கர்ண கடூரமாக பஞ்ச சேனாபதிகள் இறந்த செய்தியைக்)கூறலானார்கள். ***(66)***

5667. 'தானையும் உலந்தது; ஐவர் தலைவரும் சமைந்தார்;
தாக்கப்
போன பின் மீன்வேம் யாமே; அதுவும் போர்
புரிகிலாமை;
வானையும்வென்றுளோரை வல்லையின் மடிய நூறி,
ஏனையர் இன்மை,சோம்பி இருந்தது, அக் குரங்கும்'
என்றார்.

தானையும் உலந்தது- சேனையும் அழிந்தது; **ஐவர் தலைவரும் சமைந்தார்** - தலைவர்களான ஐந்து சேனாபதிகளும் இறந்தனர்; **தாக்கப் போனபின்** - போர் செய்யப் போன பிறகு; **யாமே மீள்வேம்** - யாங்கள் தாம்மீண்டவர் ஆவோம்; **அதுவும் போர் புரிகிலாமை** - அவ்வாறு மீண்டதும்நாங்கள் போரிட முடியாமல் இருந்ததால்தான்; **அக்குரங்கும்** - அந்தக்குரங்கும்; **வானையும் வென்றுளோரை வல்லையில் மடிய நூறி** - வானுலகத்தையும் வெற்றிகொண்டவர்களாகிய பஞ்ச சேனாபதிகளை விரைவில் கொன்றழித்து; **ஏனையர் இன்மை** - மற்றும் போர் செய்வோர் இன்மையால்; **சோம்பி இருந்தது என்றார்** - செய்தொழில் இல்லாமல் சோம்பல் மேற்கொண்டிருந்தது என்று கூறினார்கள்.

பஞ்சசேனாபதிகள் இறந்ததை இராவணனிடம் தெரிவித்தவர்கள், போரிடமுடியாமல் பதுங்கியிருந்த அரக்கர்கள் என்றுதெரிகின்றது. 'போர் புரிகிலாமை'என்ற தொடரில் 'கில்' என்பது ஆற்றலை உணர்த்தும் இடைச் சொல்லாகும்.ஆகையால் உயிர் தப்பியவர்கள் போர் புரிய இயலாதவர் என்பது தெரிகிறது. ***(67)***

acharya.org

அக்ககுமாரன்
வதைப்படலம்

இராவணனது இளைய மகனானஅக்கன் என்பவன், அனுமனோடு போர் செய்து மடிந்ததைப் பற்றிக் கூறுவது இந்தப் படல்ம்.

அக்ககுமாரன்அனுமனுடன் போருக்கு எழ இராவணனிடம் விடை பெறுதல்

5668. கேட்டலும்,வெகுளி வெந் தீக் கிளர்ந்து எழும்
உயிர்ப்பனாகி,
தோட்டு அலர்தெரியல் மாலை வண்டொடும்
சுறுக்கொண்டு ஏற,
ஊட்டு அரக்குஉண்ட போலும் நயனத்தான்
ஒருப்பட்டானை,
தாள்-துணைதொழுது, மைந்தன் தடுத்து,
'இடைதருதி' என்றான்.

ஊட்டு அரக்குஉண்ட போலும் நயனத்தான் - பூசப்பட்ட அரக்குப்படியப்பெற்றது போன்ற செந்நிறமாய் விளங்கும் கண்களை உடைய இராவணன்; **கேட்டலும் -** (பஞ்ச சேனாபதிகளும் சேனைகளும் இறந்தனர் எனக்) கேட்டவுடன்; **வெகுளி வெந்தீக்கிளர்ந்து எழும் உயிர்ப்பனாகி -** கோபக் கொடுந்தீ,பொங்கி வருகின்ற பெருமூச்சை உடையவனாகி; **தோட்டு அலர் தெரியல்மாலை -** இதழ்கள் மலரப் பெற்றதும் தேர்ந்து தொடுக்கப்பட்டதுமானஅவனுடைய மாலை; **சுறுக் கொண்டு ஏற -** பொசுங்கி நாற்றம் பரந்து வீச; **ஒருப் பட்டானை -** போருக்கு ஆயத்தமாய் நின்ற இராவணனை; **மைந்தன் -** அவன் மகனாகிய அக்ககுமாரன்; **தாள் துணை தொழுது -** அவனது இரண்டுபாதங்களிலும் வணங்கி; **தடுத்து -** அவனைப் போருக்குச் செல்லாமல் தடுத்து; **'இடை தருதி' என்றான் -** (யான் சென்று போர் புரியுமாறு எனக்கு) 'வாய்ப்புத் தருக' என்று கேட்டுக் கொண்டான். நயனத்தான்,கேட்டலும், வெகுளி கிளர்ந்து உயிர்ப்பனாகி, மாலை சுறுக்கொண்டு ஏற ஒருப்பட்டான்; மைந்தன், தாள் தொழுது, தடுத்து, வாய்ப்புத் தருக என்றான் என்பது முடிவு. ஒருப்படுதல் - இயைந்திருத்தல்; ஊட்டுதல் - செந்நிறச் சாயம்பூசுதல். அக்கன் - அக்ஷன் என்பதன் தமிழ்த்திரிபு. அழிவில்லாதவன் என்று பொருள். இவன், மண்டோதரி மகன்; இந்திரசித்தனுடைய தம்பி. *(1)*

5669. 'முக்கணான்ஊர்தி அன்றேல், மூன்று உலகு
அடியின் தாயோன்
ஒக்க ஊர் பறவைஅன்றேல், அவன் துயில் உரகம்
அன்றேல்,
திக்கயம்அல்லதேல், புன் குரங்கின்மேல் சேறி
போலாம் !
இக் கடன்அடியேற்கு ஈதி; இருத்தி ஈண்டு
இனிதின்; எந்தாய் !

எந்தாய் - என்தந்தையே !; ***முக்கணான் ஊர்தி அன்றேல்*** - (நம்மோடு பொருவது) மூன்று கண்களை உடைய சிவபிரானது வாகனமாகிய இடபம் அன்றாயின்; ***மூன்று உலகு அடியில் தாயோன்*** - மூவுலகங்களையும் தன் ஈரடிகளால் தாவியளந் தவனாகிய திருமால்; ***ஒக்க ஊர் பறவை அன்றேல்*** - சிறப்பமைய ஊர்ந்து செல்லும் பறவையாகிய கருடன் அன்றாயின; ***அவன் துயில் உரகம் அன்றேல்*** - அத்திருமால் பள்ளி கொள்ளும் பாம்பாகிய ஆதிசேடன் அன்றாயின்; ***திக்கயம் அல்லதேல்*** - திக்குகளில் இருக்கும் யானைகளில் ஒன்றும் அன்றாயின்; ***புன்குரங்கின் மேல் சேறி போலாம்*** - அற்பக்குரங்கின் மீது போருக்குச் செல்கின்றாய் போலும் ! (நீ பொரச் செல்வது சிறிதும் தகுதியன்று); ***இக்கடன் அடியேற்கு ஈதி*** - இந்தக் கடமையை எனக்குத் தந்து; ***ஈண்டு இனிதின் இருத்தி*** - இங்கு நீ (கவலையின்றி) இனிதாக இருப்பாயாக.

*இதுவும் அடுத்தபாடலும் குளகமாய், 'ஏவுதி என்னை என்றான்' என்பதோடு வினை முடிவு பெறும். 'நீ விலங்குகளோடு எதிர்த்துப் போர் புரிவது உனக்கு இழுக்கு; சிவபிரானின் இடபம், திருமாலின் கருடன், ஆதிசேடன், திக்கயம் இவற்றோடு போர் செய்தாலும் ஒருவாறு நேராகும். அற்பக் குரங்கோடு போர் செய்யச் செல்வது, உன் பெருமைக்கும் வலிமைக்கும் குறைவு' என்று கூறினான். **(2)***

670. ' "அண்டர்கோன்தன்னைப் பற்றித் தருக" எனா,
அடியேன் நிற்க,
கொண்டனைஎன்முன் தன்னைப் பணி என,
நெஞ்சம் கோடல்
உண்டு; அது தீரும்அன்றே ? உரன் இலாக் குரங்கு
ஒன்றேனும்,
எண் திசை வென்றநீயே, ஏவுதி என்னை' என்றான்.

அடியேன் நிற்க - அடியவனானநான், (உனது ஆணையை ஏற்றுச் செய்ய சித்தமாக) இருக்கவும், (என்னை ஏவாமல்); ***என்முன் தன்னை*** - என் தமையனான மேகநாதனை; ***அண்டர் கோன் தன்னைப் பற்றி தருக எனா*** - தேவர் தலைவனான இந்திரனைப் பிடித்து வருவாய் என்று சொல்லி; ***பணி கொண்டனை என*** - அவனை அத்தொழிலைச் செய்யக் கொண்டாய் என்று; ***நெஞ்சம் கோடல் உண்டு*** - மனத்தில் கொண்ட குறை ஒன்று உள்ளது; ***உரன் இலாக் குரங்கு ஒன்றேனும்*** - (இப்போது நான் வெல்லப் போவது) வலியற்ற ஒரு குரங்கையாவது பற்றித் தருக என்றால்; ***அது தீரும் அன்றே*** - (அதனைப் பிடித்துத் தந்தால்) அக்குறை ஒருவாறு நீங்கும் அல்லவா?; ***எண்திசை வென்றநீயே*** - எட்டுத்திக்குகளையும் வென்ற நீயே; ***என்னை ஏவுதி என்றான்*** - என்னை அத்தொழிலுக்கு ஏவுவாயாக என்று கேட்டுக் கொண்டான்.

*இந்திரனைப்பிடித்துத்தரும் வாய்ப்பைத் தமையன் இந்திர சித்துவுக்குத் தந்த போதே அதற்குத் தன்னை ஏவவில்லையே என்ற வருத்தம் தனக்கு உண்டென்றும் இந்த வெறும் குரங்கையாவது பற்றித்தருமாறு ஏவினால் ஒருவாறு அந்த மனக்குறை தீரும் என்றும் அக்ககுமாரன் வேண்டுகிறான். **(3)***

5671. 'கொய் தளிர் கோதும் வாழ்க்கைக் கோடரத்து
உருவு கொண்டு,
கைதவம் கண்ணி,ஈண்டு ஓர் சிறு பழி இழைக்கும்
கற்பான்,

எய்தினன்,இமையா முக்கண் ஈசனே என்ற போதும்,
நொய்தினின்வென்று, பற்றி தருகுவென், நொடியில்
நுன்பால்.

இமையா முக்கண்ஈசனே - இமைத்தல் இல்லாத மூன்று கண்களை உடைய சிவபிரானே; **ஈண்டு -** இந்த இலங்கையில்; **ஓர்சிறு பழி இழைக்கும்கற்பால் -** ஒரு சிறியஅவமதிப்பைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நினைவினால்; **கைதவம் கண்ணி -** வஞ்சனையைக் கருத்தில் எண்ணி; **கொய் தளிர் கோதும் வாழ்க்கை -** கொய்யும் தளிர்களை மெதுவாகக் கடித்துத் தின்னும் எளிய வாழ்வை உடைய; **கோடரத்து உருவு கொண்டு எய்தினான் -** அற்பக்குரங்கினது வடிவத்தைக் கொண்டு வந்துள்ளான்; **என்ற போதும் -** என்றாலும்; **நொய் தினின் வென்று -** (அவனை) எளிதில் வென்று; **நொடியின் பற்றி, நுன் பால் தருகு வென் -** வெகு விரைவில் பிடித்து உன்னிடம் கொணர்ந்து விட்டுவிடுவேன். *(4)*

5672. **'துண்டத்தூண் அதனில் தோன்றும் கோளரி, சுடர்**
வெண் கோட்டு
மண் தொத்தநிமிர்ந்த பன்றி ஆயினும், மலைதல்
ஆற்றா;
அண்டத்தைக்கடந்து போகி அப் புறத்து அகலின்
என்பால்
தண்டத்தை இடுதிஅன்றே, நின்வயின்
தந்திலேனேல் !'

துண்டத் தூண்அதனில் தோன்றும் கோள் அரி - துண்டமாகிய ஒரு கம்பத்திலிருந்து தோன்றிய பற்றுதல்வல்ல நரசிங்கமானாலும்; **சுடர்வெண் கோட்டு மண்தொத்த நிமிர்ந்த பன்றி ஆயினும் -** ஒளியை உடைய வெள்ளிய பல்லில், இந்தப் பூமி ஒரு துகள் போலத் தொத்திக் கொண்டிருக்க, ஓங்கி வளர்ந்த வராகமே ஆனாலும், (அவையும்); **மலைதல் ஆற்றா -** என்னுடன் பொருதற்குத் தரமுடையன அல்ல; **அண்டத்தைக் கடந்து போகி அப்புறத்து ஆகலின் -** (அந்தக்குரங்கு) அண்ட கோளத் தைத்தாண்டி, அப்பாற் சென்று, புற அண்டத்தில் அகன்று சென்றாலும்; **நின்வயின் தந்திலேனேல் -** (யான் அதைப் பிடித்துக் கொண்டு வந்து)உன்னிடத்துத் தராது விட்டேன் என்றால்; **தண்டத்தை இடுதி -** அதற்குரியதண்டனையை எனக்கு விதிப்பாய். கோள் அரி;கொள்ளுதல் வல்ல சிங்கம்; கொண்ட இலக்கைத் தப்பாமல் பற்றுதல் என்பது கோள் என்ற சொல்லின் குறிப்பு. முதனிலை நீண்ட தொழிற் பெயர். அன்று, ஏ; அசைகள். நரசிங்கமும், வராகமுமே கூட என்னுடன் பொரமுடியாதவை. இந்தக் குரங்கு எம்மாத்திரம்என்பது கருத்து. குரங்குஎங்குச் சென்றாலும் பிடித்து வருவேன்; இல்லையேல் தண்டனை பெறுவேன்' என்பது இவன் உறுதிமொழி. *(5)*

அக்ககுமாரன்போருக்குப் போதல்

5673. **என, இவைஇயம்பி, 'ஈதி விடை' என, இறைஞ்சி**
நின்ற
வனை கழல்வயிரத் திண் தோள் மைந்தனை

மகிழ்ந்து நோக்கி,
'துனை பரித்தேர்மேல் ஏறிச் சேறி' என்று, இனைய
சொன்னான்;
புனை மலர்த்தாரினானும், போர் அணி அணிந்து
போனான்.

என இவை இயம்பி- என்றுஇச்சொற்களைக் கூறி; **'விடை ஈதி' என-** அனுமதி எனக்கு அளிப்பாயாக என்று; **இறைஞ்சி நின்ற -** வணங்கித் தன்முன் நிற்கின்ற; **வனைகழல் வயிரத் திண்தோள் மைந்தனை -** கட்டிய வீரக்கழல்களையும் மிக வலிய தோள்களையும் உடைய அக்ககுமாரனை; **மகிழ்ந்துநோக்கி -** (இராவணன்) மகிழ்ச்சியோடு பார்த்து; **துனை பரித் தேர் மேல்ஏறிச் சேறி என்று -** 'விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டிய தேர் மீது ஏறிநீ போவாயாக' என்று; **இனைய சொன்னான் -** இவ்வாறாகச் சொன்னான்; **புனை மலர்த் தாரினானும் -** அழகிய மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையைஅணிந்துள்ள அக்ககுமாரனும்; **போர் அணி அணிந்து -** போர்க் கோலம்பூண்டு; **போனான் -** சென்றான். எப்படியிருந்தாலும் குரங்கைப் பிடித்து வருவேன் என்று தன் மகன் உறுதி கூறியதனால், இராவணன், அவனை மகிழ்ந்து நோக்கி, போர்க்களம் செல்ல விடை கொடுத்தான். துனை - விரைவு; 'கழிவும் துனைவும் விரைவின் பொருள' *(தொல். சொல். 315)* ***(6)***

5674. ஏறினன்என்ப மன்னோ, இந்திரன் இகலின் இட்ட,
நூறொடு நூறு பூண்டநொறில் வயப் புரவி நோன்
தேர்;
கூறினர் அரக்கர்ஆசி; குமுறின முரசக் கொண்மூ;
ஊறின உரவுத்தானை, ஊழி பேர் கடலை ஒப்ப.

இந்திரன்இகலின் இட்ட - இந்திரன் போரில்தோற்றுக் கைவிட்டுப் போன; **நொறில் வய -** விரைவுள்ளனவும் வெற்றி தரக் கூடியனவுமான; **நூறொடு நூறு புரவி -** இரு நூறு குதிரைகள்; **பூண்ட நோன் தேர் ஏறினன்-** பூட்டப் பெற்ற வலிய தேரின் மீது ஏறினான்; **அரக்கர் ஆசி கூறினர் -** அரக்கர்கள் (அவனுக்கு) வாழ்த்துக் கூறினார்கள்; **முரசக் கொண்மூ குமுறின-** முரசங்களாகிய மேகங்கள் முழங்கின; **ஊழி போர் கடலை ஒப்ப -** யுகமுடிவுக் காலத்தில் நிலை பெயர்ந்து (பொங்கி) வரும் கடலைப் போல; **உரவுத்தானை ஊறின -** வலிய சேனைகள் மேன்மேலும் அதிகமாகத் தொடர்ந்தன.

நொறில் -விரைவு; நோன் - வலிமை; கொண்மூ - மேகம். ***(7)***

5675. பொரு கடல்மகரம் எண்ணில், எண்ணலாம் பூட்கை;
பொங்கித்
திரிவன மீன்கள்எண்ணில் எண்ணலாம் செம்
பொன் திண்தேர்;
உரு உறு மணலைஎண்ணில், எண்ணலாம் உரவுத்
தானை;
வரு திரை மரபின்எண்ணில், எண்ணலாம் வாவும்
வாசி.

பொருகடல் மகரம்எண்ணில் - அலைகள் மோதும்கடலில் உள்ள சுறாமீன்களை எண்ணக் கூடுமானால்; **பூட்கை எண்ணலாம்** - (அக்ககுமாரனுடன் போருக்குச் சென்ற) யானைகளை எண்ணிக் கணக்கிடலாம்; **பொங்கித் திரிவன மீன்கள் எண்ணில்** - (அந்தக் கடலில்) செருக்கித் திரிவனவாகிய மீன்களை எண்ணமுடியுமானால்; **செம்பொன்திண் தேர் எண்ணலாம்** - செம்பொன்னாலான தேர்களை எண்ண முடியும்; **உருஉறு மணலை எண்ணில்** - அக்கடலில் தனித்தனியாகப் பிரித்து வைத்த மணலை எண்ணக் கூடுமானால்; **உரவுத் தானை எண்ணலாம்** - வலிமை பொருந்திய காலாள் சேனையை எண்ண முடியும்; **மரபின் வரு திரை எண்ணில்** - முறைமுறையாக வருகிற அலைகளை எண்ணக் கூடுமானால்; **வாவும் வாசி எண்ணலாம்** - தாவிச் செல்லும் குதிரைகளை எண்ண முடியும். அக்ககுமாரனுடன்சென்ற நால்வகைப் படையின் மிகுதி தெரிவிக்கப்பட்டது. *(8)*

5676. ஆறு-இரண்டு அடுத்த எண்ணின் ஆயிரம் குமரர், ஆவி
வேறு இலாத்தோழர், வென்றி அரக்கர்தம் வேந்தர் மைந்தர்,
ஏறிய தேரர்,சூழ்ந்தார்-இறுதியின் யாவும் உண்பான்
சீறிய காலத்தீயின் செறி சுடர்ச் சிகைகள் அன்னார்.

இறுதியின் யாவும்உண்பான் - யுகமுடிவுக் காலத்தில்உலகப் பொருள்கள் அனைத்தையும் அழிக்கும் பொருட்டு; **சீறிய காலத் தீயின்** - பொங்கி எழுந்த ஊழித் தீயின்; **செறி சுடர் சிகைகள் அன்னார்** - நெருங் கியஒளியை உடைய நெருப்புச் சுடர்க் கொழுந்துகள் போன்றவர்களும்; **ஆவிவேறு இலாத தோழர்** - (அக்ககுமாரன் அன்றி) தமக்கு வேறு உயிர் இல்லாதநண்பர்களும்; **வென்றி அரக்கர்தம் வேந்தர் மைந்தர்** - வெற்றியை உடைய அரக்கர் குல அரசர்களின் புதல்வர்களுமாகிய; **ஆறு இரண்டுஅடுத்த எண்ணின் ஆயிரம் குமரர்** - பன்னீராயிரம் குமாரர்கள்; **ஏறியதோர் சூழ்ந்தார்** - தேர்களில் ஏறினவர்களாய் அக்ககுமாரனைச் சூழ்ந்துகொண்டார்கள். *(9)*

5677. மந்திரக்கிழவர் மைந்தர், மதி நெறி அமைச்சர் மக்கள்,
தந்திரத்தலைவர் ஈன்ற தனயர்கள், பிறரும், தாதைக்கு
அந்தரத்து அரம்பைமாரில் தோன்றினர் ஆதி ஆனோர்,
எந்திரத்தேரர், சூழ்ந்தார்-ஈர்-இரண்டு இலக்கம் வீரர்.

மந்திரக்கிழவர் மைந்தர் - மந்திராலோசனைக்குரியோருடைய குமாரர்கள்; **மதி நெறி அமைச்சர் மக்கள்** - புத்தியில் மிக்க மந் திரிகளுடையமைந்தர்கள்; **தந்திரத் தலைவர் ஈன்ற தனயர்கள்** - சேனைத்தலைவர்கள்பெற்ற புதல்வர்கள்; **தாதைக்கு அந்தரத்து அரம்பை மாரில், தோன்றினர்ஆதி ஆனோர் பிறரும்** - தந்தையாகிய இராவணனுக்குத் தேவலோகத்துத்தெய்வமகளிரிடம், பிறந்த புத்திரர் முதலிய பிறரும் ஆகிய; **ஈர்**

இரண்டுஇலக்கம் வீரர் - *நான்கு லட்சம் வீரர்கள்;* ***எந்திரத் தேரர்சூழ்ந்தார் -*** *எந்திரமுள்ளதேரின் மீது ஏறியவர்களாய், அக்க குமாரனைச் சூழ்ந்து கொண்டு போருக்குச் சென்றனர்.*

அக்ககுமாரனுடன்சென்ற நான்கு லட்சம் வீரர்களின் வகை கூறப்பட்டது. மந்திரக் கிழவர் முதல்வராகக் கூறியவர் நால்வராதலால், ஒவ்வொருவகையினரின் குமாரரும் ஒவ்வொரு லட்சம் வீரர் என்க. அந்தரம் - மேலுலகம், விண்ணுலகம்.
(10)

5678. தோமரம்,உலக்கை, சூலம், சுடர் மழு, குலிசம், தோட்டி,
ஏ மரு வரி வில்,வேல், கோல், ஈட்டி, வாள், எழு, விட்டேறு,
மா மரம், வீசுபாசம், எழு முளை, வயிரத் தண்டு,
காமரு கணையம்,குந்தம், கப்பணம், கால நேமி

தோமரம் - *தண்டாயுதம்;* **உலக்கை, சூலம் -** *உலக்கைகள், திரி சூலங்கள்;* **சுடர் மழு, குலிசம் -** *ஒளிவீசும் கோடாலிகள், வச்சிராயுதங்கள்;* **தோட்டி -** *அங்குசங்கள்;* **ஏமரு வரி வில் -** *அம்பு பொருந்திய கட்டமைந்த விற்கள்;* **வேல் கோல் -** *வேலாயுதங்கள் அம்புகள்;* **ஈட்டி, வாள் -** *எறியீட்டிகள், வாள்கள்;* **எழு, விட்டேறு -** *இரும்புத்தடிகள், எறிகோல்கள்;* **மாமரம் -** *பெரிய மரங்கள்;* **வீசு பாசம் -** *வீசுதற்குரிய கயிறுகள்;* **எழு முளைவயிரத் தண்டு -** *பகைவர் மேல் எழுகிற வயிரத்தாலான தண்டாயுதங்கள்;* **காமரு கணையம் குந்தம் -** *அழகு பொருந்தியவளைதடிகள் குத்துக் கோல்கள்;* **கப்பணம் -** *யானை நெருஞ்சி முட்கள்;* **காலநேமி -** *தவறாமல் கொல்லவல்ல சக்கராயுதங்கள்.....*

அடுத்த பாடலுடன்முடியும். அரக்க வீரர்கள் கொண்டு சென்ற போர்க்கருவிகளின் வகைகள் கூறப்பட்டன. ***(11)***

5679. என்று, இவைமுதல ஆய எறிதரு படைகள் ஈண்டி,
மின் திரண்டனையஆகி, வெயிலொடு நிலவு வீச,
துன்று இருந் தூளிபொங்கித் துறுதலால், இறுதிசெல்லாப்
பொன் திணிஉலகம் எல்லாம், பூதலம் ஆய மாதோ !

என்று இவை முதலஆய - *என்று சொல்லப்படுகின்ற இவை முதலாக உள்ள;* **எறிதரு படைகள் ஈண்டி -** *தாக்குதற்குரிய ஆயுதங்கள் நெருங்கியதனால்;* **மின் திரண்ட அனைய ஆகி -***மின்னல்கள் ஒரு சேரத்திரண்டாற் போன்று;* **வெயிலொடு நிலவு வீச -** *வெயிலையும் நிலாவையும் வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்க;* **துன்று இரும் தூளி பொங்கிதுறுதலால் -** *நெருங்கியமிக்க தூளிகள் மேலெழுந்து (வானத்தில்) நெருங்கியதனால்;* **இறுதி செல்லா -** *முடிவுக் காலம் இது என்று கணிக்க முடியாத;* **பொன் திணி உலகம் எல்லாம் -** *பொன் திணித்து அமைக்கப்பெற்ற சுவர்க்க உலகம் யாவும்;* **பூதலம் ஆய -** *நில உலகம் போன்று விளங்கின.* ***(12)***

***5680. காகமும்,கழுகும், பேயும், காலனும், கணக்கு இல்
காலம்
சேகு உறவினையின் செய்த தீமையும், தொடர்ந்து
செல்ல;
பாகு இயல்கிளவிச் செவ் வாய்ப் படை விழிப்
பணைத்த வேய்த் தோள்
தோகையர்மனமும், தொக்க தும்பியும், தொடர்ந்து
சுற்ற;***

காகமும்,கழுகும்,பேயும் காலனும் - *காகங்களும், கழுகுகளும் பேய்களும் யமனும்;* ***கணக்கு இல் காலம் சேகு உற வினையின் செய்த தீமையும் -*** *பலகாலம் திண்மை உண்டாக (அவ்வரக்கர்கள் தமது) செயலால் செய்த பாவமும்;* ***தொடர்ந்து செல்ல -*** *அக்ககுமாரனது படையுடன் பின் தொடர்ந்து செல்ல;* ***பாகு இயல் கிளவிச் செவ்வாய் -*** *பாகின் இனிமை வாய்ந்த சொற்களையும் சிவந்த வாயையும்;* ***படை விழிப் பணைத்த வேய்த் தோள் -*** *வேலாயுதம் போன்ற கண்களையும், பருத்த மூங்கில்கள் போன்ற தோள்களையும் உடைய;* ***தோகையர் மனமும் -*** *மயில் போன்ற சாயலையுடைய அரக்கிமார்களது மனமும்;* ***தொக்க தும்பியும் தொடர்ந்து சுற்ற -*** *தொகுதியான வண்டுக் கூட்டங்களும் அவர்களைத் தொடர்ந்து சுற்றிச் செல்லவும்.*

'மாற்றங்கள்ஒழிப்ப' என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும். அக்ககுமாரன் பேரெழுச்சி கூறப்பட்டது. போரீ அக்க குமாரனுக்கு உதவி செய்வோர், பயன்படும் கருவிகள் ஆகிய விவரங்கள் கூறப்பட்டன. போரில் நிகழவிருக்கும் அழிவுகளை எதிர்நோக்குவனவும், போர்க்குச் செல்வோரை நினைந்து இரங்கும் பரிவுக்கு உரியோரும் பற்றியது இக்கவி. ***(13)***

***681. உழைக் குலநோக்கினார்கள், உலந்தவர்க்கு உரிய
மாதர்,
அழைந்து அழுகுரலின், வேலை அமலையின்,
அரவச் சேனை
தழைத்து எழும்ஒலியின், நானாப் பல் இயம்
துவைக்கும் தா இல்
மழைக் குரல்இடியின், சொன்ன மாற்றங்கள் ஒழிப்ப
மன்னோ;***

உலந்தவர்க்குஉரிய மாதர் - *(முன்னே நிகழ்ந்தபோரில்) இறந்த அரக்கர்களுக்கு உரிய மனைவியர்களாகிய;* ***உழைக்குலம் நோக்கினார்கள் -*** *மான் கூட்டம் போன்ற (மருண்ட) பார்வையை உடைய அரக்கியர்கள்;* ***அழைத்து அழுகுரலின் -*** *தமது கணவர்களை நினைத்து அழைத்து அழுகின்ற குரலினாலும்;* ***வேலை அமலையின் -*** *கடலின் ஒலியினாலும்;* ***அரவச் சேனை தழைத்து எழும் ஒலியின் -*** *ஆரவாரம் செய்கின்ற சேனைகள் திரண்டு செல்வதால் நிகழ்ந்த ஒலியினாலும்;* ***நானா பல் இயல் துவைக்கும் -*** *பலவகையான வாத்தியங்கள் ஒலிக்கின்ற;* ***தா இல் மழைக்குரல் இடியின் -*** *குற்றம் இல்லாத மேகத்தின் தொனியாகிய இடிபோன்ற பேரொலியாலும்;* ***சொன்ன மாற்றங்கள் ஒழிப்ப -*** *ஒருவர்க்கு ஒருவர் பேசிய வார்த்தைகள் பிறர்க்குக் கேட்காமல் அடங்கிவிடவும்....*

‘விழுங்க’ எனஅடுத்த கவியோடு தொடரும் படை செல்லுங்கால் எழுந்த பேரொலி வருணிக்கப்பட்டது. *(14)*

5682. வெயில் கரமணிகள் வீசும் விரி கதிர் விழுங்க, வெய்ய
அயில் கரமணிகள் காலும் அவிர் ஒளி பருக, அஃகா
எயிற்று இளம்பிறைகள் ஈன்ற இலங்கு ஒளி ஒதுங்க, யாணர்,
உயிர்க்குஉலவுஇரவும் அன்று, பகல் அன்று என்று உணர்வு தோன்ற;

வெயில் கரமணிகள் - வெயிலைப் போன்று ஒளிவிளங்குகின்ற (ஆபரணங்களில் உள்ள) இரத்தினங்கள்; **வீசும்விரிகதிர் விழுங்க** - உலகம்முழுவதும் பரவி விரிந்த சூரியனது ஒளியை அடக்கவும்; **வெய்ய அயில்கரம்** - கொடிய வேலாயுதங்களினால் தோன்றுகின்ற ஒளி; **மணிகள் காலும் அவிர் ஒளி பருக** - (ஆபரணங்களில் இழைத்த) இரத்தினங்கள் வெளியிட்டு விளங்குகின்ற ஒளியை அடக்கவும்; **அஃகா எயிறு இளம்பிறை ஈன்ற இலங்கு ஒளி ஒதுங்க** - குறைவுபடாத அரக்கர்களுடைய பற்களாகிய இளம் பிறைகள் உண்டாக்கிய விளங்கும் ஒளியில் ஒதுங்கி மறையவும்; **யாணர் உயிர்க்கு** - (இவ்வாறு இருத்தலால்) (பிறப்புத் தோறும்) புதிது, புதிதாகப் பிறக்கும் உயிர்க் கூட்டத்திற்கு; **உலவு இரவும் அன்று** - (இது உலகத்தில்) தோன்றுகின்ற இராக்காலமும் அல்ல; **பகல் அன்று என்று** - (அவ்வாறே உலகத்துத்தோன்றும்) பகலும் அல்ல என்று; **உணர்வு தோன்ற** - ஒருணர்ச்சி உண்டாகவும்...

‘இடத்துத்துள்ள’என்று அடுத்த கவியோடு தொடரும். கரம் - ஒளி. யாணர் - புதுமை. பிறப்புத் தோறும் புதுமை கொள்வதால் ’யாணர் உயிர்’ என்றார்.
(15)

5683. ஓங்கு இருந்தடந் தேர் பூண்ட உளை வயப் புரவி ஒல்கித்
தூங்கின வீழ,தோளும் கண்களும் இடத்துத் துள்ள,
வீங்கின மேகம்எங்கும் குருதி நீர்த் துள்ளி வீழ்ப்ப,
ஏங்கின காகம்ஆர்ப்ப, இருள் இல் விண் இடிப்ப மாதோ;

ஓங்குஇருந்தடந்தேர் பூண்ட - உயர்ந்த மிகப்பெரியதேர்களில் கட்டப்பெற்ற; **உளை வயப் புரவி** - பிடரிமயிரை உடைய குதிரைகள்; **ஒல் கித்தூங்கின வீழ** - சோர்ந்து தூங்கி விழவும்; **தோளும் கண்களும் இடத்துத்துள்ள** - இராக்கதரது தோள்களும் கண்களும் இடப்பக்கத்துத் துடிக்கவும்; **வீங்கின மேகம்** - மிக்குள்ள மேகங்கள்; **எங்கும் குருதி நீர்த் துள்ளிவீழ்ப்ப** - எவ்விடத்தும் இரத்தத் துளியைச் சொரியவும்; **ஏங்கின காகம்ஆர்ப்ப** - ஏங்கியிருந்த காகங்கள் (மகிழ்ச்சி கொண்டு) ஆரவாரிக்கவும்; **இருள் இல் விண் இடிப்ப** - இருள் அடையாத (நிர்மலமாயிருந்த) ஆகாயம்இடி முழங்குவது போல ஒலி உண்டாக்கவும். மாது, ஓ: அசைநிலைகள். ‘காற்றின் சேய் வரவு கண்டான்’ என அடுத்த கவியோடு முடியும். பகற்காலத்தே மேக மூட்டம் நேரிடின்

ஒளி குறையும், இங்கே இருள் இல் விண் என்றது மேக மூட்டத்தால் இருள் சூழாத ஆகாயத்தைச் சுட்டிற்று. பகற் காலத்தில்மேகம் இல்லாமல், திடீரென்று மேகம் கூடி இடி முழங்கிவெள்ளிடி என்பர். இது தீய சகுனம். இங்கு, குறிக்கப் பெற்ற அனைத்தும்அக்ககுமாரனுக்கும் அவன் படைக்கும் இனி உண்டாகும் கேட்டை உணர்த்தும்உற்பாதங்கள் (தீய குறிகள்) ஆகும். *(16)*

5684. வெள்ள வெஞ் சேனை சூழ, விண் உளோர் வெருவி விம்ம,
உள்ளம் நொந்துஅனுங்கி, வெய்ய கூற்றமும் உறுவது உன்ன,
துள்ளிய சுழல் கண் பேய்கள் தோள் புடைத்து ஆர்ப்ப தோன்றும்
கள் அவிழ்அலங்கலானைக் காற்றின் சேய் வரவு கண்டான்.

வெள்ள வெஞ்சேனைசூழ - வெள்ளம் என்னும் கணக்கான கொடிய சேனைகள் தன்னைச் சூழ்ந்து வரவும்; **விண் உளோர் வெருவி விம்ம -** தேவர்கள் அஞ்சிக் கலக்கம் அடையவும்; **உள்ளம் நொந்து அனுங்கி, வெய்ய கூற்றமும் உறுவது உன்ன -** மனம் வருந்தியிருந்த கொடிய யமனும் எது என்ன ஆகுமோ என அழுங்கி நிற்கவும்; **துள்ளிய சுழல் கண் பேய்கள் -** மகிழ்ச்சியால் துள்ளியனவும் சுழல்கின்ற கண்களை உடையனவுமாகிய பேய்கள்; **தோள் புடைத்து ஆர்ப்ப -** தம் தோள்களைக் கொட்டி ஆரவாரம்செய்யவும்; **காற்றின் சேய் -** வாயுவின் மகனாகிய அனுமன்; **தோன்றும் கள்அவிழ் அலங்கலானை -** விளக்கமாகத் தெரியும் தேன் சொரியும் மாலைஅணிந்த அக்ககுமாரனின்; **வரவு கண்டான் -** வருகையைப் பார்த்தான்.

அனுமன் பார்த்தபோது, அக்ககுமாரனது வருகை எப்படி அமைந்திருந்தது என்பதைத் தெரிவிக்கின்றது இப்பாடல். அலங்கலானைப் பார்த்தான்; வரவு பார்த்தான் எனத் தனித்தனி கூட்டிப் பொருள் கொள்க. வெள்ளம் - ஒருபேரெண். பேய் ஆர்ப்ப என்பதால் அரக்கர் அழிவு குறித்ததாயிற்று.

(17) அக்ககுமாரனைக்கண்டு அனுமன் ஐயுறுதல்

5685. 'இந்திரசித்தோ ? மற்று அவ் இராவணனேயோ ?' என்னா,
சிந்தையின்உவகை கொண்டு முனிவுற்ற குரக்குச் சீயம்,
'வந்தனன்;முடிந்தது அன்றோ மனக் கருத்து ?' என்ன வாழ்த்தி,
சுந்தரத் தோளைநோக்கி, இராமனைத் தொழுது சொன்னான்;

முனிவு உற்றகுரக்குச் சீயம் - (அக்ககுமாரன்வரவுகண்டு) பெருங் கோபம் கொண்டுள்ள குரங்குகளுள் சிங்கம் போன்ற அனுமன்; **இந்திர சித்தோ ? -** (இப்போது போருக்கு வரும் இவன்) இந்திரசித்தோ ?; **மற்று அவ் இராவணனேயோ வந்தனன்**

என்னா - அல்லது (நான் எதிர்பார்த்திருக்கும்) இராவணன் தானோ? போருக்கு வந்துள்ளான் என்று; **சிந்தையின் உவகை கொண்டு** - மனத்தில் மகிழ்ச்சி மேற்கொண்டு; **மனக் கருத்து முடிந்தது அன்றோ** - எனது எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டதன்றோ; **என்ன** - என்று சொல்லி; **சுந்தரத் தோளை நோக்கி, வாழ்த்தி** - தனது அழகிய தோள்களைப் பார்த்து (அவற்றுக்கு) வாழ்த்துக் கூறி; **இராமனைத் தொழுது** - இராமபிரானை மனத்தால் நினைத்து வணங்கி விட்டு; **சொன் னான்**- சொல்லிக் கொண்டான். இராமனைத்தொழுதல் அடிமைச் சிறப்பு. சினம், உவகை இரண்டு உணர்ச்சிகளும் கொண்ட முரண் ஓவியம்பற்றி எண்ணிப் பார்க்க. *(18)*

5686. **‘எண்ணியஇருவர்தம்முள் ஒருவனால்; யான் முன்
செய்த
புண்ணியம்உளதால்; எம் கோன் தவத்தொடும்
பொருந்தினானே;
நண்ணினன் நானும்நின்றேன்; காலனும், நணுகி
நின்றான்;
கண்ணிய கருமம்இன்றே முடிக்குவென், கடிதின்’
என்றான்.**

எண்ணிய - (நான்இப்போது போருக்கு வருபவராக) நினைத்த; **இருவர்தம்முள் ஒருவனேல்** - இந்திரசித்து, இராவணன் என்ற இருவர்களுள்ஒருவனாக இருந்தால்; **யான் முன் செய்த புண்ணியம் உளது** - யான்முற்பிறப்பில் செய்த புண்ணியப்பயன் எனக்கு உள்ளது; **எம் கோன் தவத்தொடும் பொருந்தினானே** - எங்கள் தலைவனான சுக்கிரீவனும் செய்த தவப்பயன் பொருந்தப் பெற்றவனானான்; **நானும் நண்ணினன் நின்றேன்** - (பல அரக்கர்களைக் கொன்றிட்ட) நானும் (இவனைக் கொல்வதற்கு) சித்தனாக நிற்கின்றேன்; **காலனும் நணுகி நின்றான்** - (இவன் உயிரைக் கொண்டு போவதற்கு) யமனும் நெருங்கி நிற்கின்றான்; **கண்ணியகருமம் இன்றே கடிதின் முடிக்குவென்** - யான் கருதிய காரியத்தை இன்றைக்கே விரைவில் முடித்து விடுவேன்; **என்றான்** - என்று (அனுமன்) தனக்குள் சொல்லிக் கொண்டான்.
(19)

5687. **‘பழி இலதுஉரு என்றாலும், பல் தலை அரக்கன்
அல்லன்;
விழிகள்ஆயிரமும் கொண்ட வேந்தை வென்றானும்
அல்லன்;
மொழியின், மற்று அவர்க்கு மேலான்; முரண்
தொழில் முருகன் அல்லன்;
அழிவு இல் ஒண்குமரன் யாரோ, அஞ்சனக் குன்றம்
அன்னான் ?’**

அஞ்சனக் குன்றம்அன்னான் - மைந் நீலமலை போலவிளங்குகின் றஇவன்; **உருபழி இலது என்றாலும்** - இவனுடைய வடிவம் குற்றம் அற்றதுஎன்றாலும்; **பல் தலை அரக்கன் அல்லன்** - பத்துத் தலைகளை உடையஅரக்கனாகிய இராவணன் அல்லன்; **விழிகள் ஆயிரமும் கொண்ட வேந்தைவென்றானும் அல்லன்** - ஆயிரம் கண்களைக் கொண்ட தேவேந்திரனைவென்ற இந்திரசித்தும் அல்லன்; **மொழியின்** - ஆராய்ந்து

கூறுமிடத்து; **மற்றுஅவர்க்கு மேலான் -** மற்றைய அவர்களுக்கும் (இராவணன் மேகநாதன்)மேம்பட்டவனாகத் தோன்றுகின்றான்; **முரண் தொழில் முருகன் அல்லன் -** போர்த் தொழிலிற் சிறந்த முருகக் கடவுளும் அல்லன்; **அழிவு இல் குமரன்யாரோ ? -** கேடு என்பதே இல்லாத பராக்கிரமமுடைய இக் குமரன் யாரோ?.

அனுமன் முன்பேஇராவணனையும் இந்திரசித்தையும் பார்த்தவன் [ஊர்தேடு படலம் (4974. 5040 - 5052 காண்க] ஆதலால்வந்திருப்பவன்அவர்களில் ஒருவனல்லன் எனத் தெளிந்தான். போர்த்தொழில் வல்லமையும் வெல்லும் திறனும் உடைய சேவகப் பெருமாளாகிய முருகனை வீரர்க்கு உவமை சொல்வது மரபு; 'கடம்பு அமர் நெடுவேள் அன்ன மீளி உடம்பிடித் தடக்கை ஓடா வம்பலர்' (பெரும்பாண் 75-76) எனவும், வென்றி நெடுவேள் (குறுந். 111) எனவும் வந்தன. அறநெறியில் செல்லாத அரக்கர் சார்பினனாக முருகன் வாரான் என்பதால் வருபவன் முருகன் அல்லன் எனத் தெளிந்தான். விழிகள் ஆயிரம் கொண்ட இந்திரனை வென்றவன் மேகநாதன்; இவ்வெற்றியால் இந்திரஜித் எனப் பெயர் பெற்றான். இராவணனுக்கும் இந்திரசித்துக்கும் மேலான பெருவீரம் படைத்தவன் அக்ககுமாரன் எனப் பார்த்த அளவில் கணிக்கிறான் அனுமன். **(20)**

அக்ககுமாரன்,அனுமனை இழித்துப்பேசிய போதுதேர்ப்பாகன், 'தகாது' எனல்

5688. என்றவன்,உவந்து, விண் தோய் இந்திர சாபம்
என்ன
நின்றதோரணத்தின் உம்பர் இருந்த ஓர் நீதியானை,
வன் தொழில்அரக்கன் நோக்கி, வாள் எயிறு
இலங்க நக்கான்;
'கொன்றதுஇக்குரங்கு போலாம், அரக்கர்தம்
குழாத்தை !' என்றான்.

என்றவன் - என்றுஐயுற்றவனாகி; **உவந்து -** மகிழ்வுற்று; **விண் தோய் இந்திர சாபம் என்ன நின்ற தோரணத்தின் உம்பர் -** வானத்தில் பொருந்திய இந்திர வில்லைப் போல பல நிறத்துடன் விளங்குவதான தோரண வாயிலின் மீது; **இருந்த ஓர் நீதி யானை -** தங்கியிருந்த ஒப்பற்ற நெறியுடையவனான அனுமனை; **வன் தொழில் அரக்கன்நோக்கி -** கொடுந்தொழிலையுடையஅக்ககுமாரன்பார்த்து; **அரக்கர் குழாத்தைக் கொன்றது இக் குரங்கு போலாம் என்றான்-** அரக்கர் கூட்டத்தை எல்லாம் கொன்றது இந்தச் சிறு குரங்குதானா என்றுகூறி; **வாள் எயிறு இலங்க நக்கான் -** ஒளி தங்கிய தன் பற்கள் தோன்றுமாறுஏளனமாகச் சிரித்தான்.

அனுமனின் உவப்புக்குக்காரணம் நல்ல போருக்கு வாய்ப்பு வரவிருப்பது குறித்து. அனுமன், அரக்கனை எண்ணியது முதல் பாட்டில். இங்கு, அரக்கன் அனுமனை எண்ணியது கூறப்பட்டது. இரண்டு எண்ணங்களின் வேறுபாடு நோக்கத்தக்கது. **(21)**

689. அன்னதாம்அச் சொல் கேட்ட சாரதி, 'ஐய !
கேண்மோ !
இன்னதாம்என்னல் ஆமோ உலகியல் ? இகழல்
அம்மா;

மன்னனோடுஎதிர்ந்த வாலி குரங்கு என்றால்,
மற்றும் உண்டோ ?
சொன்னதுதுணிவில் கொண்டு சேறி' என்று,
உணரச் சொன்னான்.

அன்னது ஆம்அச்சொல் கேட்ட சாரதி - அத்தன்மைத்தான இழித்துக் கூறிய சொல்லைக் கேட்ட, தேர்ப்பாகன்; **ஐய ! கேண்மோ -** (அக்ககுமாரனைப் பார்த்து) 'ஐயனே ! நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக; **உலகு இயல் இன்னது ஆம் என்னல் ஆமோ -** உலகில் நடைபெறும் செயல்கள் இத்தன்மையானவை என்று துணிந்து கூறமுடியுமா ? (கூற முடியாது); **இகழல் -** குரங்குதானே என்று இகழ வேண்டாம்; **மன்னனோடு எதிர்ந்த வாலி -** நம் அரசனாகிய இராவணனோடு முன்வந்து எதிர்த்து நின்று வென்ற வாலி என்பவன்; **குரங்கு என்றால் மற்றும் உண்டோ ? -** ஒரு குரங்கே யாகும் என்றால் மேலும் சொல்வதற்கு இடம் உண்டோ ? **சொன்னது, துணிவில் கொண்டு சேறி' -** யான் சொன்னதை உறுதியாக மனத்தில் கொண்டு (இதனிடத்தில் வெற்றிபெற வேண்டுமே என்ற எண்ணத்துடன்) செல்வாயாக'; **என்று உணரச் சொன்னான் -** என்று அக்ககுமாரன் அறிந்து கொள்ளுமாறு கூறினான்.

இராவணன்வாலியின் வாலில் சிறைப்பட்டதை குறிப்பாகக் கூறியதும் குரங்கு ஏளனத்துக்கு உரியதல்ல என்று உணர்த்தியதும் சாரதியின் அறிவுச் சிறப்பைக் காட்டுகின்றது. *(22)*

அக்ககுமாரன்வஞ்சினம்

5690. **விடம்திரண்டனைய மெய்யான், அவ் உரை விளம்பக்**
கேளா,
'இடம் புகுந்துஇனைய செய்த இதனொடு சீற்றம்
எஞ்சேன்;
தொடர்ந்து சென்று உலகம் மூன்றும் துருவினென்,
ஒழிவுறாமல்
கடந்து, பின்குரங்கு என்று ஓதும் கருவையும்
களைவென்' என்றான்.

அவ்உரைவிளம்பக் கேளா - சாரதி சொன்ன அந்தவார்த்தையைக் கேட்டு; **விடம் திரண்டு அனைய மெய்யான் -** விடமே ஒரு அரக்க வடிவு கொண்டாற் போன்றுள்ள (கறுத்துள்ள) அக்ககுமாரன்; **இடம் புகுந்து இனைய செய்த -** (அவனை நோக்கி) நமது இருப்பிடம் வந்து இவ்வளவு கொடுந் தொழில்களைச் செய்த; **இதனொடும் சீற்றம் எஞ்சேன் -** இந்தக் குரங்கை அழிப்பதனோடு, எனது கோபத்தை விடமாட்டேன்; **தொடர்ந்து சென்று -** மேலும் தொடர்ந்து போய்; **உலகம் மூன்றும் துருவினென் -** மூன்று உலகங்களிலும் குரங்குகள் எங்கே எங்கேயிருக்கிறது என்று தேடியவனாய்; **ஒழிவுறாமல் கடந்து பின் -** சிறிதிடமும் விடாமல் முற்றும் எல்லா இடங்களையும் கடந்து சென்ற பிறகு; **குரங்கு என்று ஓதும்கருவையும் -** இனிமேல் குரங்கு என்று சொல்லக் கூடிய கருப்பத்தில் கருத்தன்மையாக உள்ள கர்ப்பத்தையும்கூட; **களைவென் என்றான் -** அழித்தொழிப்பேன் என்று சபதம் கூறினான்.

acharya.org

சாரதியின்சொல்லைக் கேட்ட அக்ககுமாரன், குரங்கின் இனத்தையே பூண்டோடு ஒழிப்பதாகச் சபதம் செய்தான். விடம் திரண்டனைய என்னும் உவமை நிறத்தாலும், தொழிலாலும் கொள்ளப்படும். கரனுக்கு உதவியாளராக இருந்த வீரர்களை 'ஆலகாலம் திரண்டன்ன ஆக்கையர்' (2885) என முன்னர்க் கூறியது நினையத் தக்கது.
(23)

அரக்கர் படையோடுஅனுமன் பொருதல்

5691. ஆர்த்துஎழுந்து அரக்கர் சேனை, அஞ்சனைக்கு
உரிய குன்றைப்
போர்த்தது;பொழிந்தது, அம்மா ! பொரு படைப்
பருவ மாரி;
வேர்த்தனர்திசை காப்பாளர்; சலித்தன விண்ணும்
மண்ணும்;
தார்த் தனிவீரன், தானும் தனிமையும், அவர்மேல்
சார்ந்தான்.

அரக்கர் சேனை - அரக்கர்படைகள்; **ஆர்த்து எழுந்து -** ஆரவாரத்துடனே கிளம்பி; **அஞ்சனைக்கு உரிய குன்றை -** அஞ்சனையின் மகனாகிய குன்று போன்ற அனுமனை; **போர்த்தது -** சூழ்ந்து கொண்டு; **பொருபடைப்பருவ மாரி பொழிந்தது -** போர் செய்கின்ற ஆயுதங்களாகிய பருவகாலத்து மழையைச் சொரிந்தது; **திசை காப்பாளர் -** (அது கண்ட) எட்டுத்திக்குகளையும் காக்கின்ற தேவர்கள்; **வேர்த்தனர் -** (அச்சத்தால்) உடல் வெயர்த்துத் தவித்தனர்; **விண்ணும் மண்ணும் சலித்தன -** வானுலகும் நில உலகும் (பொருகினற் வேகத்தால்) அதிரலாயின; **தார்த்தனி வீரன் -** மாலையணிந்த ஒப்பற்ற வீரனான அனுமன்; **தனிமையும் தானும் -** தனிமையே தனக்குத் துணையாக; **அவர்மேல் சார்ந்தான் -** எதிர்ந்து வந்த அவ்வரக்கர் மீது போரிடச் சென்றான்.

அனுமனைக் குன்றுஎன்றதற்கேற்ப, அதன்மீது பருவ மழை பொழிந்தது எனப்பட்டது. அனுமன், ஒரு துணையும் இன்றிப் போருக்குச் சென்றான் என்பதைத் 'தானும் தனிமையும்' என்ற தொடர் காட்டுகின்றது. அனுமனை முற்றிலுமாக மறைத்துச் சூழ்ந்திருந்து பெருங்கூட்டத்தினராகிய அரக்கர்கள் மழை பொழிவதுபோல் ஆயுதங்களை அனுமன்மீது செலுத்துகிறார்கள்; இந்தக் கொடுமை கண்டு திக்குப் பாலகர் அஞ்சி வேர்த்தனர்; மண்ணும் விண்ணும் நிலை குலைந்தன ஆனால், தன்னந்தனியாகிய அனுமன் அஞ்சவில்லை, சலித்துத் தளரவில்லை. இந்த வியப்பினைக் கவிஞர் 'அம்மா' என்ற வியப்பிடைச் சொல்லால் சுட்டினார்.
(24)

5692. எறிந்தனநிருதர் வெய்தின் எய்தன படைகள் யாவும்
முறிந்தன; வீரன்மேனி முட்டின மூரி யானை
மறிந்தன;மடிந்த, தேரும், வாவும் மாக் குழுவும்,
ஆவி
நெறிந்தன வரம்புஇல் யாக்கை, இலங்கை தன்
நிலையின் பேர.

நிருதர்வெய்தின் எறிந்தன எய்தன படைகள் யாவும் - *அரக்கர்கள்சினத்தோடு வீசி எறிந்தவைகளும் தூண்டியவைகளுமான ஆயுதங்கள்எல்லாம்;* ***முறிந்தன -*** *(உட்செல்ல முடியாமல்) ஒடிந்து போயின;* ***வீரன்மேனி முட்டின மூரியானை மறிந்தன -*** *அனுமன் உடம்பை மோதிய வலிமை பொருந்திய யானைகள் இறந்து போயின;* ***தேரும் வாவும் மா குழுவும் மடிந்த -*** *தேர்களும், தாவிச் செல்லும் குதிரைக் கூட்டமும் அழிந்தன;* ***இலங்கை தன் நிலையின்பேர -*** *இலங்கை நகர் தன் இயல்பில் மாறுபட;* ***வரம்பு இல் யாக்கை ஆவி நெறிந்தன -*** *எல்லையில்லாத அரக்கர்களின் உடல்கள் நொறுங்க உயிர் நீங்கின.*

அரக்கர்படைக்கலம் அனுமன் மேல் பட்டு முறிந்து விழ, அனுமன் தாக்குதலால், இலங்கையின் நிலை கெடுமாறு படைகள் அழிந்தன என்பது கருத்து.
(25)

5693. காய் எரி,முளி புல் கானில் கலந்தென, காற்றின்
செம்மல்,
'ஏ' எனும்அளவில் கொல்லும் நிருதர்க்கு ஓர்
எல்லை இல்லை;
போயவர் உயிரும்போகித் தென் புலம் படர்தல்
பொய்யாது;
ஆயிர கோடி தூதர்உளர்கொலோ நமனுக்கு
அம்மா ?

காற்றின்செம்மல் காய் எரி - *வாயுகுமாரனான அனுமன்பற்றி எரியும்தன்மையுள்ள நெருப்பானது;* ***முளிபுல் கானில் கலந்தென -*** *உலந்த புற்களின்தொகுதியில் சேர்ந்தாற்போல;* ***'ஏ' எனும் அளவில் -*** *வெகு விரைவில்;* ***கொல்லும் நிருதர்க்கு ஓர் எல்லை இல்லை -*** *கொல்லுகின்ற அரக்கர்களுக்கு ஒரு அளவு இல்லை;* ***போயவர் உயிரும் -*** *போருக்குச் சென்ற அவ் அரக்கர்களின் உயிர்களும்;* ***தென்புலம் போகி படர்தல் பொய்யாது -*** *தென் திசையாகிய யமனுலகு போய்ச் சேருதல் தவறாது;* ***நமனுக்கு -*** *(இவ்வாறு இறந்த உயிர்களை எல்லாம் கொண்டு போவதற்கு) யமனுக்கு;* ***ஆயிரம் கோடி தூதர் உளரோ ? -*** *ஆயிரம் கோடி தூதர்கள் உள்ளார்களோ?*

'காய் எரி',அனுமனுக்கும், 'முளிபுல் கான்' அரக்கர்களுக்கும் உவமையாக வந்தன. அம்மா; வியப்பை உணர்ந்தும் இடைச்சொல் கொல் - ஐயம். ஓ - வினா.
(26)

5694. வரஉற்றார், வாராநின்றார், வந்தவர், வரம்பு இல்
வெம்போர்
பொர உற்றபொழுது, வீரன் மும் மடங்கு ஆற்றல்
பொங்க

எரியின் போய், கதிரோன் ஊழி இறுதியின் என்னல்
ஆனான்;

உரவுத் தோள்அரக்கர் எல்லாம், என்புஇலா
உயிர்கள் ஒத்தார்.

வர உற்றார் - போர்க்களத்துக்கு வருதலைப் பொருந்தியோரும்; **வாரா நின்றார் -** வந்து கொண்டிருந்தோரும்; **வந்தவர் -** முன்னரே வந்து சேர்ந்தோரும் ஆகிய அரக்க வீரர்கள் யாவரும்; **வெம்போர் பொர உற்ற பொழுது -** கொடிய போர் செய்ய முனைந்த போது; **வீரன் -** வீரனாகிய அனுமன்; **மும்மடங்கு ஆற்றல் பொங்க -** இயல்பாகவுள்ள ஆற்றல் மூன்று மடங்காகப் பெருக; **எரியின் போய் -** (ஊழித்) தீப் போல எதிரிகளை நோக்கிச் சென்று; **ஊழிக் கதிரோன் என்னல் ஆனான் -** ஊழிக் காலத்து எல்லாவற்றையும் எரித்தொழிக்கும் சூரியன் போன்றவனாக ஆனான்; **உரவுத் தோள் அரக்கர் எல்லாம் -** வலிமை மிக்க தோள் கொண்ட அரக்கர்களெல்லாம்; **என்பு இலா உயிர்கள் ஒத்தார் -** எலும்பில்லாத உயிர்களாகிய புழுக்களைப் போன்றவரானார்.

அரக்கர் சேனைமுடிவே இல்லாத அணிவகுப்புடன் பெருகிவந்ததை வர உற்றார், வாரா நின்றார், வந்தவர் என வருணித்தார், கவிச்சக்கரவர்த்தி. முன்பே களம் வந்தவர், வந்துகொண்டிருப்பவர், வருவதற்குத் தயாராகி முனைந்திருப்போர் ஆகிய மூன்று வகையினை முறையே வந்தவர், வாரா நின்றார், வர உற்றார் என்ற சொற்களால் மதித்துணர்க. அத்துணைப் படைகளையும் எரித்தொழிக்கும் ஆற்றலோடு சினத் தீ மும்மடங்கு பொங்கிடத் தாக்குகிறான் அனுமன். ஊழிக் காலத்துச் சூரியன் முன் பிழைப்பது ஏதுமில்லை என்பது உவமையின் குறிப்பு; ஊழிக் கதிரவன்முன் எஞ்சுவன ஏதுமில்லை; மும்மடங்கு ஆற்றலோடு தாக்கும் அனுமன்முன் தப்பித்துப் போகும் அரக்கரும் இல்லை. கதிரவன்முன் தாமே வலிய நெளிந்து சென்றும் புழுக்களைப் போல அனுமன் முன் அத்துணை அரக்கரும் அழியப் போகிறார்கள் என்பதை உய்த்துணர வைக்கும் உவமை நயம் பாராட்டத்தக்கது. 'என்பு இலதனை வெயில் போலக் காயுமே அன்பு இலதனை அறம்' (77) என்ற குறள் கம்பர் நினைவிலே எழுந்ததன் விளைவு இச் செய்யுள். அக்குறட்பாவின் உரையில், பரிமேலழகர், 'வெறுப்பின்றி எங்குமொரு தன்மைத்தாகிய வெயிலின் முன் என்பில்லது தன் இயல்பாற் சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் 'அன்பில்லது' தன் இயல்பாற் சென்று கெடும் என்பதாம்' என்று விளக்கிய உவமைத் திறம் காணத் தக்கது. அறத்தின் தனிமை தீர்ப்பானாகிய அனுமன் இருக்கும் இடத்துக்கு அன்பின் நீங்கினாராகியஅரக்கர்கள் தாமேவந்து அழிவைத் தேடுகின்றனர் என்பது கவிச் சக்கரவர்த்தியின் குறிப்பு. ஒற்றுமை நயம் விரிக்கிற் பெருகும். ***(27)***

எழுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

5695. பிள்ளப்பட்டன நுதல் ஓடைக் கரி,
பிறழ்பொன் தேர், பரி, பிழையாமல்,
அள்ளப்பட்டு அழிகுருதிப் பொரு புனல்
ஆறாக, படிசேறு ஆக,
'வள்ளப்பட்டனமகரக் கடல் என
மதில்சுற்றிய பதி மறலிக்கு ஓர்
கொள்ளைப்பட்டனஉயிர்' என்னும்படி
கொன்றான்-ஐம் புலன் வென்றானே !

ஐம்புலன்வென்றான் - *ஐந்து புலன்களையும்வென்ற அனுமன்;* ***வள்ளப்பட்டன மகரக்கடல் மதிள் எனச் சுற்றிய பதி*** - *மகர மீன்கள் நிறைந்துள்ள வளம் பெற்ற கடல், அரணாகும்படி சூழ்ந்திருக்கும் இலங்கை நகரத்தில் உள்ள;* ***உயிர்*** - *பிராணிகள் யாவும்;* ***மறலிக்கு ஓர் கொள்ளைப் பட்டன என்னும்படி*** - *யமனுக்குப் பெருங் கொள்ளையில் அகப்பட்டுள்ளன என்று (கண்டவர்) கூறுமாறு;* ***நுதல் ஓடைக் கரி*** - *நெற்றிப்பட்டம் அணிந்த யானைகளும்;* ***பிறழ் பொன் தேர், பரி*** - *குப்புற்று விழுந்த அழகிய தேர்களும் குதிரைகளும்;* ***பிள்ளப்பட்டன*** - *சிதைக்கப்பட்டன;* ***அள்ளப்பட்டு அழிகுருதி பொரு புனல் ஆறு ஆக*** - *(வருகின்ற பிராணிகள் எல்லாம்) வாரி எடுக்கப்பட்டு அழிந்த (அரக்கர்களுடைய) மோதும் இரத்த வெள்ளமாகிய நீர், ஆறாய ஓடவும்;* ***படி சேறு ஆக*** - *அதனால் பூமி சேறாக ஆகவும்;* ***பிழையாமல் கொன்றான்*** - *எவரும் தப்பிப் போகாமல் கொன்று அழித்தான்.*

சிதைக்கப்பட்டபடையின் குருதி, ஆறாகவும், உடல் முதலியன ஆற்றினடியில் படியும் சேறாகவும் காணப்பட்டன. 'நெறிநின்று பொறிகள் ஐந்தும் வென்றவன்' (5253) என அனுமனைப் பிராட்டி கணித்ததை உருக்காட்டு படலத்தில் கம்பர் குறித்திருப்பது நினைவு கூரத்தக்கது. வள் - வளம்; ***(28)***

5696. 'தேரே பட்டன' என்றார் சிலர்; சிலர்,
'தெறு கண்செம் முக வயிரத் தோள்
பேரே பட்டன'என்றார்; சிலர் சிலர்,
'பரியே பட்டன பெரிது' என்றார்.
'காரே பட்டனநுதல் ஓடைக் கட
கரியேபட்டன கடிது' என்றார்;
நேரே பட்டவர்பட, மாடே, தனி,
நில்லாஉயிரொடு நின்றாரே.

நேரே பட்டவர்பட - *போரில் அனுமனுக்கு எதிரே தோன்றிய அரக்கவீரர்கள் அழிந்து போக;* ***மாடே*** - *(ஒதுக்கமான) பக்கங்களில்;* ***நில்லா உயிரொடு தனி நின்றார் சிலர்*** - *(அப்போரைப் பார்த்த அளவில் அச்சத்தால் தம்முடலில்) நில்லாது தத்தளிக்கும் நிலையில் உள்ள உயிரோடு தனியே நின்று கொண்டிருந்தவர்களில் சிலர்;* ***தேரே பட்டன என்றார்*** - *தேர்களே அழிந்து போயின என்று கூறினார்கள்;* ***சிலர்*** - *மற்றும் சிலர்;* ***தெறுகண் செம்முக வயிரத் தோள் பேரே பட்டன என்றார்*** - *கோபிக்கும் கண்களையும் சிவந்த முகங்களையும் உறுதியான தோள்களையும் உடைய காலாட் படைகளே இறந்தது என்று சொன்னார்கள்;* ***சிலர்*** - *மற்றும் சிலர்;* ***பரியே பெரிது பட்டன என்றார்*** - *குதிரைகளே பெரிதும் அழிந்து போயின என்றார்கள்;* ***சிலர்*** - *வேறு சிலர்;* ***காரேபட்டன நுதல் ஓடை கரியே*** - *மேகம் போன்றனவான நெற்றிப் பட்டத்தை உடைய யானைகளே;* ***கடிது பட்டன என்றார்*** - *விரைவாய் அழிந்தன என்றனர்.*

சிலர்தேர்களையும், சிலர் வீரர்களையும், சிலர் குதிரைகளையும், சிலர் யானைகளையும் தனித்தனி பார்த்து நின்று அவ்வவற்றின் அழிவின் மிகுதியால் பிற ஒன்றையும் பார்க்கும் திறமின்றித்தாம் கண்டவற்றையே கூறினர் என்பதாயிற்று. 'தோள் கண்டார் தோளே கண்டார்' (கம்ப. 181) என்ற செய்யுளை நினைப்பூட்டுவது. ***(29)***

5697. **ஆழிப்பொரு படை நிருதப் பெரு வலி**
அடலோர்,ஆய்மகள் அடு பேழ் வாய்த்
தாழிப் படுதயிர் ஒத்தார்; மாருதி,
தனி மத்துஎன்பது ஓர் தகை ஆனான்;
ஏழ் இப் புவனமும்மிடை வாழ் உயிர்களும்,
எறி வேல்இளையவர் இனம் ஆக,
ஊழிப் பெயர்வதுஓர் புனல் ஒத்தார்; அனல்
ஒத்தான்; மாருதம் ஒத்தானே.

ஆழிப் பொருபடைநிருதப் பெருவலி அடலோர் - கடல் போன்று கொந்தளித்துத் தாக்கும் சேனையில் உள்ள அரக்கர்களாகிய பெரிய வலிமை வாய்ந்த வீரர்கள்; **ஆய் மகள், அடு -** ஆயர் குல மகள், பாலைக் காய்ச்சித் தோய்த்து வைத்த; **பேழ் வாய்த்தாழி படுதயிர் ஒத்தார் -** அகன்றவாயை உடைய மிடாவில் கடையப்படும் தயிர் போலக் குழைந்து வருந்தினர்; **மாருதி -** அனுமனோ; **தனி மத்து என்பது ஓர் தகை ஆனான் -** ஒப்பற்ற மத்தென்று சொல்லத்தகுந்த தன்மையைப் பொருந்தினான்; **எறிவேல் இளையவர் -** எறிந்து தாக்கும் வேலை உடைய அரக்கரான இளவீரர்கள்; **இவ் ஏழ்புவனமும் -** இந்த ஏழு உலகங்களிலும்; **மிடை வாழ் உயிர்களும் -** நெருங்கிவாழ்கின்ற உயிர்கள் அனைத்தும்; **இனம் ஆக -** ஒன்றாகக் கூடின போன்றிருக்க; **ஊழிப் பெயர்வது ஓர் புனல் ஒத்தார் -** (அவர்கள்) யுக முடிவுக் காலத்தில் பொங்கி வரும் ஒரு பிரளய வெள்ளத்தை ஒத்து விளங்கினர்; **மாருதம் ஒத்தான் -** (உடல் வலிமையில்) வாயு பகவானை ஒத்தவனான அனுமன்; **அனல் ஒத்தான் -** (அந்த ஊழி வெள்ளத்தைப் பருகி அழிக்கும் வடவாமுகாக்கினி என்னும்) ஊழித் தீயை ஒத்தான்.

முதல் இரண்டுஅடிகளில் போர்க்களம் தயிர்த் தாழியாகவும், அக்களத்தில் அகப்பட்ட அரக்க வீரர்கள், தாழியில் உள்ள தயிராகவும், அனுமன் அத்தயிரைக் கடையும் மத்தாகவும் உருவகப்படுத்தியதாகும். பின் இரண்டு அடிகளில் அரக்கர்கள் ஊழிப் பிரளயமாகவும், அனுமன் அதனை நீக்கும் அனலாகவும் உருவகப்படுத்தப்பட்டனர். *(30)*

அனுமனுக்கும்அக்ககுமாரனுக்கும் நிகழும் போர்

5698. **கொன்றான் உடன் வரு குழுவை; சிலர் பலர்**
குறைகின்றார், உடல் குலைகின்றார்;
பின்றா நின்றனர்; உதிரப் பெரு நிதி
பெருகாநின்றன; அருகு ஆரும்
நின்றார்நின்றிலர்; தனி நின்றான், ஒரு
நேமித்தேரொடும், அவன் நேரே
சென்றான்; வன்திறல் அயில் வாய் அம்புகள்
தெரிகின்றான்; விழி எரிகின்றான்.

உடன் வரு குழுவை - (தன்மேல் போருக்கு) திரண்டு வருகின்ற அரக்கர் திரளை; **கொன்றான் -** (அனுமன்) கொன்றான்; **சிலர் குறைகின்றார் -** சிலஅரக்க வீரர்கள் இறந்தொழிந்தார்கள்; **பலர் உடல் குலைகின்றார் -** மற்றும் பல அரக்கர்கள் உடல் நடுக்குற்றனராய்; **பின்றா நின்றனர் -** பின்னிட்டுச் சென்றவராயினர்; **உதிரப் பெருநிதி**

பெருகாநின்றன - இரத்த பேராறுகள் பெருகத் தலைப்பட்டன; **அருகு நின்றார்ஆரும் நின்றிலர் -** (அவ்வக்ககுமாரனுக்கு) அருகில் நின்றவர்கள் எவரும்அங்கே நிற்க மாட்டாமல் அப்புறம் சென்று விட்டனர்; **தனி நின்றான் -** (துணையின்றி) தனித்து நின்ற அக்ககுமாரனும்; **ஒரு நேமித் தேரொடும் -** ஒப்பற்ற சக்கரங்களை உடைய தேரோடும்; **அவன் நேரே சென்றான் -** அந்த அனுமனுக்கு எதிரே சென்றவனாகி; **விழி எரி கின்றான் -** (கோபத்தால்) கண்கள் நெருப்பு எரிவது போல் விளங்க; **வன் திறல் அயில்வாய் அம்புகள் தெரிகின்றான் -** மிக்க திறமை வாய்ந்த கூரிய முனைகளைஉடைய அம்புகளை அனுமன் மீது தேர்ந்து விடுகின்றவனானான். *(31)*

5699. உற்றான்இந்திரசித்துக்கு இளையவன்;
ஒரு நாளேபலர் உயிர் உண்ணக்
கற்றானும் முகம்எதிர் வைத்தான்; அது
கண்டார்விண்ணவர்; கசிவுற்றார்;
‘எற்றாம் மாருதி நிலை ?’ என்பார்; இனி
‘இமையாவிழியினை இவை ஒன்றோ
பெற்றாம்;நல்லது பெற்றாம்’ என்றனர்;
பிறியாது எதிர் எதிர் செறிகின்றார்.

இந்திரசித்துக்கு இளையவன் உற்றான் - இந்திரசித்தனுக்குத் தம்பியாகிய அந்த அக்ககுமாரனும் (அனுமனுக்கு) எதிரே வந்தடைந்தான்; **ஒரு நாளே பலர் உயிர் உண்ணக் கற்றானும் -** ஒரு நாளிலேயே பல லட்சக்கணக்கான வீரர் உயிர்களை அழிக்கப் பழகியவனான அனுமனும்; **முகம் எதிர் வைத்தான் -** அவனுக்கு எதிர்முகமாய் நின்றான்; **அது கண்டார் விண்ணவர் -** அந்நிலையைக் கண்ட தேவர்கள்; **கசிவு உற்றார் -** மனம் இரங்கியவர்களாய்; **மாருதி நிலை எற்றாம் -** (இனி) அனுமனுடைய நிலை யாது ஆகுமோ; **என்பார் -** என்று மனத்தில் துணுக்குக் கொண்டு கூறுபவர்களாய்; **இனி -** இப்பொழுது; **இமையா விழியினை இவை ஒன்றோ பெற்றாம் -** இமையாக்கண்களை உடைமையாகிற இந்த ஒரு சிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்ற நாங்கள்; **நல்லது பெற்றாம் -** (இவ்விருவரும் பொருகின்ற போர் விநோதத்தைக் காணுமாறு) நன்மையைப் பெற்றவரானோம்; **என்றனர் -** என்று கூறுபவர்களாய்; **பிறியாது எதிர் எதிர் செறிகின்றார் -** (ஒருவரை விட்டு ஒருவர்) பிரியாமல் (அப்போரைக் காணும் பொருட்டு வானத்தில்) எதிர் எதிராகப் போய் நின்றார்கள்.

போரை இடையீடின்றிக் காணுதற்குக் கண் இமையாமல் இருத்தல் வாய்ப்பு ஆயிற்று ஆதலின் மகிழ்ச்சி விளைந்தது. *(32)*

5700. எய்தான்,வாளிகள், எரி வாய் உமிழ்வன,
ஈர்-ஏழ்;எதிர் அவை பார் சேரப்
பெய்தான், மணிஎழு ஒன்றால்; அன்று, அது,
பொடியாய் உதிர்வுற, வடி வாளி,
வெய்தாயின, பலவிட்டான்; வீரனும்,
வேறு ஓர்படை இலன், மாறா வெங்
கைதானே பொருபடை ஆக, தொடர்
கால் ஆர்தேர்அதன் மேல் ஆனான்.

எரிவாய்உமிழ்வன - நெருப்பைத்தம்மிடமிருந்து கக்குவனவான; **ஈர் ஏழ் வாளிகள் எதிர் எய்தான்** - பதினான்கு அம்புகளை (அக்ககுமாரன்) எதிரே (அனுமன் மீது) செலுத்தினான்; **அவை பார் சேர** - அவ்வம்புகள் தரையிலே விழும்படி; **மணி எழு ஒன்றால்** - தன்கையில் கொண்ட) அழகிய இரும்புத்தண்டு ஒன்றினால்; **பெய்தான்** - (அனுமன் அவற்றைப்) பயனற்றனவாக வீழ்த்தினான்; **அன்று,அது பொடியாய் உதிர்வு உற** - அப்பொழுது, அந்த இரும்புத்தண்டு பொடியாக உதிர்ந்து போகும்படி; **வெய்து ஆயின வடிவாளி பல விட்டான்** - மேலும் கொடுமையான கூரியபல அம்புகளை (அக்ககுமாரன்) (அனுமன் மீது) பிரயோகித்தான்; **வீரனும்** - வீரனான அனுமனும்; **வேறு ஓர் படை இலன்** - வேறு ஒரு ஆயுதம் தன்னிடம் இல்லாதவனாகி; **மாறா** - (அவ்வம்புகளுக்கு) எதிராக; **வெங்கைதானே பொரு படை ஆக** - வலிய தன்கைகளையே போர் செய்யும் படைகளாகக் கொண்டு; **தொடர்கால் ஆர்தேர் அதன் மேல் ஆனான்** - தன் முன்னே தொடர்ந்து வரும் சக்கரங்கள் பொருந்திய (அக்ககுமாரனது) தேரின் மீது ஏறினான்.

கால் - சக்கரம். *(33)*

701. **தேரில்சென்று, எதிர் கோல் கொள்வான் உயிர்**
தின்றான்;அப் பொரு செறி திண் தேர்,
பாரில் சென்றது;பரி பட்டன; அவன்
வரி வில்சிந்திய பகழிக் கோல்,
மார்பில்சென்றன சில; பொன் தோளிடை
மறைவுற்றனசில; அறவோனும்,
நேரில் சென்று,அவன் வயிரக் குனி சிலை
பற்றிக்கொண்டு, எதிர் உற நின்றான்.

தேரில் சென்று - (பாய்ந்தஅனுமன்) தேரிலே நின்று; **எதிர் கோல் கொள்வான் உயிர் தின்றான்** - எதிரேயுள்ள உளவுகோலைக் கையில் கொண்டுள்ள சாரதியின் உயிரை அழித்தான்; **அப் பொரு செறிதிண் தேர் பாரில் சென்றது** - (பின்னும் அனுமன் தனது கையால் நொறுக்கியதால்) அந்த ஒப்பற்ற கெட்டியான வலிய தேர், (சின்னா பின்னப்பட்டு) தரையில் விழுந்து விட்டது; **பரிபட்டன** - குதிரைகள் இறந்தன; **அவன் வரிவில் சிந்திய பகழிக்கோல் சில** - அந்த அக்ககுமாரன், தன் கட்டுகள் அமைந்த வில்லினால்பொழிந்த அம்புகளில் சில; **மார்பில் சென்றன** - அனுமன் மார்பில்பாய்ந்தன; **சில பொன் தோளிடை மறைவுற்றன** - மற்றும் சில அம்புகள்அனுமனது பொன்போன்ற தோளின் மேல் பாய்ந்து மறைவுற்றன; **அறவோனும்** - அறவோனாகிய அனுமனும்; **நேரில் சென்று** - நேராகப் போய் நின்று; **அவன் வயிரக் குனி சிலை பற்றிக்கொண்டு** - அக்ககுமாரனது வலிய வளைந்த வில்லைப் பிடுங்கிக் கொண்டு; **எதிர் உற நின்றான்** - அவன் எதிரிலே நின்றான்.

பகழிக் கோல் -அம்பு. அறவன் என முன்னரும் *(5512)* அனுமன் குறிக்கப்பட்டான். *(34)*

5702. **ஒரு கையால்அவன் வயிரத் திண் சிலை**
உற்றுப்பற்றலும், உரவோனும்,
இரு கையால் இவன்வலியாமுன்னம், அது
இற்றுஓடியது; இவர் பொன் தோளின்,

சுரிகையால் அவன்உருவிக் குத்தலும்,
அதனை,சொல் கொடு வரு தூதன்,
பொரு கையால்இடை பிதிர்வித்தான், முறி
பொறி ஓடும்படி பறியாவே.

ஒரு கையால் அவன்வயிரத் திண் சிலை உற்றுப் பற்றலும் - *(அவ்வாறுஅனுமன் தனது) ஒரு கையினால், அக்ககுமாரனது உறுதியான வலிய வில்லை நெருங்கிப் பிடுங்கிக் கொண்டதும்;* **உரவோனும்** - *வலியவனான அக்ககுமாரனும்;* **இருகையால் வலியா முன்னம்** - *தனது இரண்டு கைகளாலும். அந்த வில்லைப் பிடித்து இழுக்கும் முன்னம்;* **அது இற்று ஓடியது** - *அவ்வில் முறிந்து போய் விட்டது (பிறகு);* **அவன்** - *அந்த அக்ககுமாரன்;* **இவர் பொன் தோளின் தன் சுரிகையால் உருவி குத்தலும்** - *தன் உடை வாளினால், உயர்ந்த அழகிய (அனுமனது) தோளின் மேல் குத்தியதும்;* **அதனை** - *அந்த உடை வாளை;* **சொல்கொடு வரு தூதன்** - *(இராமபிரானது) சொல்லைச் சீதாபிராட்டியினிடம் சொல்லுமாறு கொண்டு வந்த தூதனாகிய அனுமன்;* **பொருகையால் பறியா** - *தனது போர் புரியும் கையினால் பறித்து;* **முதிர் பொறி ஓடும்படி இடை பிதிர்வித்தான்** - *மிக்க நெருப்புப் பொறி எங்கும் பறந்து செல்லும்படி (தன் மேல் படுவதற்கு முன்) நடுவழியிலேயே பொடியாக உதிரும்படிச் செய்தான்.*
(35)

அனுமனோடு மற்போர்செய்து அக்ககுமாரன் மடிதல்

5703. வாளாலே பொரல் உற்றான், இற்று அது
மண்சேராமுனம், வயிரத் திண்
தோளாலே பொரமுடுகிப் புக்கு, இடை
தழுவிக்கோடலும், உடல் முற்றும்,
நீள் ஆர் அயில்என மயிர் தைத்திட, மணி
நெடு வால்அவன் உடல் நிமிர்வுற்று
மீளாவகை, புடைசுற்றிக்கொண்டது;
பற்றிக்கொண்டன் மேலானான்.

வாளாலே பொரல்உற்றான் - *வாள் கொண்டு போர்புரியத் தொடங்கிய அக்ககுமாரன்;* **அது இற்று மண் சேரா முனம்** - *அந்த வாள் ஒடிந்து தரையில் விழுவதற்கு முன்னம்;* **வயிரத்திண் தோளாலே பொர முடுகி** - *மிக்க வலிய தனது தோளினாலேயே போர் புரிய வேகமாக வந்து;* **இடை புக்கு தழுவிக் கோடலும்** - *அவ்விடம் புகுந்து அனுமனைத் தழுவிக் கொள்ள முயன்றபோது;* **உடல் முற்றும்** - *அக்ககுமாரனது உடல் முழுவதும்;* **நீள் ஆர் அயில் என மயிர் தைத்திட** - *நீட்சி பொருந்திய வேலாயுதம் போல (அனுமனது) உரோமங்கள் குத்தி உட்புக;* **மணி நெடு வால்** *-அனுமனுடைய அழகியநீண்டவால்;* **அவன் உடல் நிமிர் உற்று மீளாவகை** - *அந்த அக்ககுமாரனுடைய உடல் மேற்கிளம்பி மீளாதபடி;* **புடை சுற்றிக் கொண்டது** - *உடலின் எப்புறங்களிலும் சுற்றிப் பிணித்துக் கொண்டது;* **பற் றிக்கொண்டனன்** - *இவ்வாறு பற்றிக் கொண்ட அனுமன்;* **மேல் ஆனான்** - *(அவ்வரக்கனைக் கீழே தள்ளி அவன்) மேலே எழுந்து உட்கார்ந்துகொண்டான்.* ***(36)***

acharya.org

5704. **பற்றிக்கொண்டவன், வடி வாள் என ஒளிர்,**
பல் இற்றுஉக, நிமிர் படர் கையால்
எற்றி,கொண்டலின் இடைநின்று உமிழ் சுடர்
இன மின்இனம் விழுவன என்ன,
முற்றிக்குண்டலம் முதல் ஆம் மணி உக,
முழை நால்அரவு இவர் குடர் நால,
கொற்றத் திண்சுவல், வயிரக் கைகொடு
குத்தி,புடை ஒரு குதிகொண்டான்.

பற்றிக்கொண்டவன் - *(தன் வாலினாலேஅக்ககுமாரனைப்) பற்றிக் கொண்டவனான அனுமன்;* **வடிவாள் என ஒளிர் பல் இற்று உக -** *கூரிய வாள் போன்று விளங்குகின்ற பற்கள் உதிரும்படி;* **நிமிர் படர்கையால் எற்றி -** *ஓங்கிய தன் அகன்ற கையினால் (கன்னத்தில்) அறைந்து;* **கொண்டலின் இடை நின்று உமிழ் சுடர் இனமின் இனம் விழுவன என்ன -** *மேகத்திடமிருந்து வருகின்ற ஒளி தங்கிய மின்னலின் கூட்டங்கள் கீழே விழுகின்றன போல;* **குண்டலம் முதலாம் மணி இற்று உக -** *குண்டலம் முதலிய ஆபரணங்களில் உள்ள இரத்தினங்கள் அழிந்து சிந்த;* **அரவு நால் முழை இவர் குடர் நால -** *பாம்பு குகையிடத்து தொங்கல் போல அவனுடைய குடல்கள் வெளியேதொங்க;* **கொற்றத்திண் சுவல் -** *வெற்றியைத் தரும் வலிய மேடு போல் உயர்ந்த;* **வயிரக் கை கொடும் குத்தி -** *உறுதியானதனது கையைக் கொண்டு அவனைக் குத்தி;* **ஒரு புடை குதி கொண்டான் -** *ஒரு புறத்தே குதித்தான். வயிறு குகைபோன்றது; சரிந்த குடல்கள் குகைவாயிலில் தொங்கும் கொடிகள் போன்றன.* ***(37)***

5705. **நீத்து ஆய்ஓடின உதிரப் பெரு நதி**
நீராக,சிலை பாராக,
போய்த்தாழ் செறி தசை அரி சிந்தினபடி
பொங்க,பொரும் உயிர் போகமுன்,
மீத் தாம்நிமிர் சுடர் வயிரக் கைகொடு
பிடியா,விண்ணொடு மண் காண,
தேய்த்தான்-ஊழியின் உலகு ஏழ் தேயினும்,
ஒரு தன்புகழ் இறை தேயாதான்.

நீத்து ஆய் ஓடினஉதிரப் பெரு நதி நீராக - *(அப்போது) வெள்ளமாகப் பெருகிய இரத்தப்பெரு நதியே (அரைக்கும் போது விடும்) நீராகவும்;* **பார் சிலை ஆக -** *பொருகளமே (பூமியே) அரைக்கும் அம்மிக்கல்லாகவும்;* **போய்த் தாழ் செறி தசை -** *அத்தரையில் போய் விழுந்த (அக்ககுமாரனது) நெருங்கிய தசையே;* **அரி சிந்தின படி பொங்க -** *ஊறல் அரிசிகள் சிந்திக் கிடப்பனபோல மிகுந்து விளங்கவும்;* **பொரும் உயிர் போகாமுன் -** *(அரக்கனது உடற்பகுதியைக் குழவியாகக் கொண்டு) போர் செய்கின்ற அரக்கன் உயிர் போகாமுன்னம்;* **மீத்தாம் நிமிர் -** *மேலாக எழுந்து ஓங்கிய;* **சுடர் வயிரக்கை கொடு பிடியா -** *ஒளிதங்கிய உறுதியான தன் இருகைகளைக் கொண்டு (குழவியின் இருபுறத்து) பிடித்து;* **விண்ணொடு மண்ணும் காண -** *மேலுலகத்தாரும் நில உலகத்தாரும் காணும்படி;* **ஊழியின் -** *யுக முடிவில்;* **உலகு ஏழ்தேயினும் -** *ஏழு உலகங்களும் அழிந்தாலும்;* **ஒரு தன் புகழ் இறை தேயாதான் -** *ஒப்பற்ற தன் புகழில்*

சிறிதும் குறையாது விளங்கும் அனுமன்; **தேய்த்தான் -** *அரைத்து உருவில்லாமல் சேறாக்கினான்.*

தேயாதான், தேய்த்தான் என்பது முரண் தொடர் அழகு. அரி சிந்தினபடி; அரைக்கும் போது, அதிர்ச்சியால் அம்மியில் உள்ள அரிசிகள் சிந்துவன, போல, அரக்கன் உடலிலிருந்து தசைத்துண்டுகள் சிந்திப் புறங்களில் விழுந்து கிடந்தன என்பதாம். ***(30)***

எஞ்சிய படைகள் அஞ்சி ஓடி மறைதல்

5706. புண் தாழ்குருதியின் வெள்ளத்து, உயிர் கொடு
புக்கார் சிலர்; சிலர் பொதி பேயின்
பண்டாரத்திடைஇட்டார் தம் உடல்;
பட்டார்சிலர்; சிலர் பயம் உந்த,
திண்டாடித் திசைஅறியா மறுகினர்;
செற்றார்சிலர்; சிலர் செலவு அற்றார்;
கண்டார் கண்டது ஓர் திசையே விசைகொடு
கால்விட்டார்; படை கைவிட்டார்.

சிலர் புண்தாழ்குருதியின் வெள்ளத்து உயிர் கொடு புக்கார் - *(உயிர்எஞ்சிய அரக்கரில்) சிலர், புண்களிலிருந்து பெருகுகின்ற இரத்த வெள்ளத்தினுள் உயிரோடு புகுந்து ஒளிந்து கொண்டனர்;* **சிலர் பேயின் பொதிபண்டாரத்திடைத் தம் உடல் இட்டார் -** *மற்றும் சிலர், பேய்களால் சேர்த்துவைக்கப்பட்ட பிணங்கள் நிறைந்த குவியலினிடத்து (போய்ப்புகுந்து) தமது உடலை இட்டு மறைத்துக் கொண்டனர்;* **சிலர், பயம் உந்த பட்டார் -** *வேறு சில அரக்கர்க்ள அச்சம் முன் பிடித்துத்தள்ள இறந்து ஒழிந்தனர்;* **சிலர், திண்டாடித் திசை அறியாமறுகினர், செற்றார் -** *மற்றும் சிலர், அலைக்கல்பட்டுத் திக்குத் தெரியாமல் கலங்கினவராய் வலியொடுங்கினார்கள்;* **சிலர் செலவு அற்றார் -** *வேறு சிலர், எங்கும் செல்லும் வலிமை அற்றவர்களானார்கள்;* **சிலர் படைகைவிட்டார் -** *வேறு சிலர் தம் கையிலிருந்த ஆயுதங்களை நழுவவிட்டவர்களாய்;* **கண்டார் கண்டது ஓர் திசையே -** *அவரவர் எதிரே கண்ட கண்ட திசை நோக்கியே;* **விசை கொடு கால் விட்டார் -** *வேகமாக ஓட்டம் பிடித்தனர்.*

புறம் கொடுத்துஓடியவர்களின் செயலுள் சில கூறப்பட்டன. கைவிட்டார் கால் விட்டார் என்பன மரபுச் சொற்கள். ***(39)***

5707. மீன் ஆய், வேலையை உற்றார் சிலர்; சிலர்
பசு ஆய்வழிதொறும் மேய்வுற்றார்;
ஊன் ஆர்பறவையின் வடிவு ஆனார் சிலர்;
சிலர்நான்மறையவர் உரு ஆனார்;
மான் ஆர் கண்இள மடவார் ஆயினர்
முன்னே, தம் குழல் வகிர்வுற்றார்
ஆனார் சிலர்; சிலர், 'ஐயா ! நின் சரண்'
என்றார்; நின்றவர் 'அரி' என்றார்.

சிலர் மீன் ஆய்வேலையை உற்றார் - *சில அரக்கர்கள் மீன் உருவம் கொண்டு கடலில் சேர்ந்தனர்;* ***சிலர், பசு ஆய் வழிதொறும் மேய்வுற்றார் -*** *சிலர் பசுவின் வடிவில் மாறி வழிகளில் எல்லாம் மேய்வாராயினர்;* ***சிலர் ஊன் ஆர் பறவையின் வடிவு ஆனார் -*** *சில அரக்கர்கள், மாமிசத்தைத்தின்னும் (கழுகு, காகம் முதலிய) பறவைகளின் வடிவை உடையவரானார்கள்;* ***சிலர் நான் மறையவர்உரு ஆனார் -*** *வேறு சிலஅரக்கர்கள் நான்கு வேதங்களை ஓதும் அந்தணர் உருவை எடுத்துக் கொண்டனர்;* ***சிலர் -*** *மற்றும் சில அரக்கர்கள்;* ***மான் ஆர் கண் இள மடவார் ஆயினர் -*** *மான்போன்ற கண்களை உடைய இளமகளிர் உருவைப் பெற்றவராய்;* ***தம் குழல் முன்னே வகிர்வு உற்றார் ஆனார் -*** *தம்கூந்தலை முன்புறம் வகிடு எடுத்துக் கொண்டவர் ஆயினர்;* ***சிலர், 'ஐயா, நின்சரண் என்றனர் -*** *வேறுசிலர், 'ஐயனே ! யாம் உன் அடைக்கலம் என்றார்கள்;* ***நின்றவர் அரி என்றார் -*** *மற்றுமுள்ளோர் அரி என்ற திருமால் திருநாமத்தைக் கூறினர்.*

அனுமனுக்குஅஞ்சித் தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளும் முயற்சியில் அரக்கர்கள் செய்த மாயச் செயல்கள் கூறப்பட்டன. அரி - குரங்கு என்றும் பொருள் - குரங்கு என்றது அச்சத்தில் கூறியதாம் - அது திருமால் நாமமாகக் கருதப்பட்டு உயிர் பெற்றார். ***(40)***

5708. தம்தாரமும், உறு கிளையும், தமை எதிர்
தழுவும்தொறும், 'நும தமர் அல்லேம்;
வந்தேம்,வானவர்' என்று, ஏகினர் சிலர்;
சிலர்,'மானுயர்' என, வாய் விட்டார்;
மந்தாரம் கிளர்பொழில்வாய் வண்டுகள்
ஆனால்சிலர்; சிலர் மருள்கொண்டார்;
இந்து ஆர்எயிறுகள் இறுவித்தார் சிலர்;
எரிபோல்குஞ்சியை இருள்வித்தார்.

சிலர்,தம்தாரமும், உறு கிளையும் தமை எதிர் தழுவும் தொறும் - *சிலஅரக்கர்கள் தமது மனைவிகளும் நெருங்கிய உறவினர்களும் தம்மைக் (கண்ட மகிழ்ச்சியால்) எதிர் வந்து தழுவிக் கொண்ட போதெல்லாம்;* ***நுமதமர் அல்லோம் -*** *யாங்கள் உமது சுற்றத்தினர் அல்லோம்;* ***வானவர் வந்தோம் -*** *நாங்கள் தேவர்கள், இப்போரைக் காண இங்கே வந்தோம்;* ***என்று ஏகினர் -*** *என்று சொல்லிவிட்டு அப்பால் சென்றனர்;* ***சிலர், மானுயர் என வாய் விட்டார் -*** *வேறு சிலர், நாங்கள் மானிடர் (அரக்கர் அல்லர்) என்று பெருங்கூக்குரலிட்டனர்;* ***சிலர் -*** *வேறு சிலர்;* ***மந்தாரம் கிளர் பொழில் வாய்வண்டுகள் ஆனார் -*** *மந்தார மரங்கள் விளங்கும் அந்தச் சோலையினிடத்துவண்டுகளின் வடிவினை எடுத்துக் கொண்டார்;* ***சிலர் மருள் கொண்டார் -*** *இன்னும் சிலர், செய்வது இன்னதென்று அறியாமல் மயங்கி நின்றனர்;* ***சிலர்இந்து ஆர்எயிறுகள் இறுவித்தார்-*** *வேறுசில அரக்கர்கள் பிறைச்சந்திரன் போன்று வளைந்த தம் பற்களை ஒடித்துக் கொண்டனர்;* ***எரிபோல் குஞ்சியை இருள் வித்தார் -*** *நெருப்புச் சுடர் போன்று சிவந்த தமது தலைமயிரை இருள் போலக் கறுப்பாக்கிக் கொண்டனர்.*

அனுமனுக்கு அஞ்சியஅரக்கர்கள் தம்மை மாற்றிக் கொண்ட சில செயல்களும் சில சொற்களும் கூறப்பட்டன. கோரைப் பற்கள் தங்களை அரக்கர் என அடையாளம் காட்டிவிடுமே என அஞ்சி அவற்றை ஒடித்துக் கொண்டனராம். அவ்வாறே செந்நிற முடியைக் கருநிறமாக்கி அரக்கத் தோற்றத்தை மாற்றிக் கொண்டனர் என்கிறார்

தோல்வியால் வீரத்துக்கு இழுக்கு தேடிக்கொண்டதோடு உயிர்மீது ஆசை வைத்து, எப்படியாவது தப்பவேண்டுமே என்று பல்வேறு பொய்க் கோலமும் பொய்ம் மொழிகளும் கொண்டு கோழைகளாயினர் என்பதாம். மகளிர் முடியைக் கூந்தல் என்றும் ஆடவர் முடியைக் குஞ்சி என்றும் சொல்லுதல் மரபு. ***(41)***

அரக்கிமாரின் அவலநிலை

கலிவிருத்தம்

5709. **குண்டலக்குழை முகக் குங்குமக் கொங்கையார்,**
வண்டு அலைத்து எழுகுழல் கற்றை கால் வருடவே,
விண்டு, அலத்தக விரைக் குமுத வாய் விரிதலால்,
அண்டம் உற்றுளது,அவ் ஊர் அழுத பேர்
அமலையே !

குண்டலக் குழைமுகம் - *குண்டலம் என்னும் காதணி அணிந்த செவியை உடைய முகத்தையும்;* ***குங்குமக் கொங்கையார் -*** *குங்குமக் குழம்பு பூசப் பெற்ற மார்பகங்களையும் உடைய அரக்கமகளிர்கள்;* ***வண்டு அலைத்து எழுகுழல் கற்றை -*** *வண்டுகளை அலையச் செய்து மேல் எழும்பப் பெற்ற தமது கூந்தல் தொகுதி;* ***கால் வருட -*** *(அவிழ்ந்து) கால்களிலே விழுந்து புரண்டு கொண்டிருக்க;* ***அலத்தக விரைக் குமுத வாய் விண்டு விரிதலால் -*** *செம்பஞ்சு ஊட்டப் பெற்றதும், வாசனை உடையதும், குமுதமலர் போன்றதுமான வாய்கள் திறந்து விரிவடைதலால்;* ***அவ் ஊர் அழுத பேர் அமலை -*** *அந்த இலங்கை நகரத்தார் அழுத பெரும் ஓசை;* ***அண்டம் உற்றுளது -*** *மேலுலகம் வரை எட்டிற்று. அரக்கிமார்கள்தமது கூந்தல் காலில் விழும்படி, விரித்துக் கொண்டு வாய்திறந்து பேரொலி எழுப்பி அழுதனர் என்பதாம். அலத்தகம் - செம்பஞ்சு; வாய்க்கும் செம் பஞ்சு பூசப் பெறுவது உண்டு 'அம்மலாடியும் கையும் மணி கிளர் பவழவாயும்.... அலத்தகம் எழுதி விட்டாள்' (சீவக. 2446) குண்டலக் குழை - குண்டலமாகிய குழை என இருபெயரொட்டாயிற்று.* ***(42)***

5710. **கதிர்எழுந்தனைய செந் திரு முகக் கணவன்மார்**
எதிர் எழுந்து,அடி விழுந்து, அழுது சோர் இள
நலார்
அதி நலம் கோதைசேர் ஓதியோடு, அன்று, அவ்
ஊர்
உதிரமும்தெரிகிலாது, இடை பரந்து ஒழுகியே !

கதிர் எழுந்துஅனைய செம்திருமுகக் கணவன்மார் - *சூரியன் உதித்தது போன்ற சிவந்த அழகிய முகங்களை உடைய (இறந்த) தமது கணவன்மார்;* ***எதிர் எழுந்து அடி விழுந்து -*** *முன்னே எழுந்து போய் கால்களில் விழுந்து;* ***அழுது சோர் இள நலார் -*** *அழுது சோர்கின்ற இளம் பெண்களுடைய;* ***அதிநலம் கோதை சேர் ஓதியோடு -*** *மிக்க அழகுள்ள மாலையை அணிந்த கூந்தலுடனே;* ***அன்று அவ்ஊர் உதிரமும் -*** *அப்பொழுது அந்த ஊரில், பெருகுகின்ற இரத்தமும்;* ***பரந்து ஒழுகி -*** *பரவிப் பெருகி;* ***இடை தெரிகிலாது -*** *வேற்றுமை அறிய முடியாதபடி ஆயிற்று.*

இளநலார் ஓதியும்(கூந்தலும்) இரத்தமும் செந்நிறமாக இருத்தலால் வேற்றுமை தெரியாததாயிற்று. இடை - வேற்றுமை. கோதை - மாலை. ஓதி - மகளிர் முடி.
(43)

5711. தா இல்வெஞ் செரு நிலத்திடை, உலந்தவர்தம்மேல், ஓவியம் புரைநலார் விழுதொறும், சிலர் உயிர்த்து, ஏவு கண்களும்இமைத்திலர்களாம்; இது எலாம் ஆவி ஒன்று, உடல்இரண்டு, ஆயதாலேகொலாம் ?

தா இல் வெம்செரு நிலத்திடை - *குற்றம் அற்ற கொடிய போர்க்களத்திலே;* ***உலந்தவர் தம் மேல் -*** *இறந்து கிடந்த அரக்க வீரர் மீது;* ***ஓவியம் புரை நலார் சிலர் விழுதொறும் -*** *சித்திரப்பது மை போன்ற அரக்கமகளிர் சிலர் விழும் போதெல்லாம்;* ***உயிர்த்து -*** *பெரு மூச்சுவிட்டு;* ***ஏவுகண்களும் இமைத்திலர்கள் ஆம் -*** *அம்பு போன்ற தம் கண்களும் இமையாதவர்களாய் மூடியிருந்தவர் களாம்;* ***இது எலாம்-*** *இச்செயல்கள் எல்லாம்;* ***ஆவி ஒன்று உடல் இரண்டு ஆயதாலே கொலாம் -*** *அக் கணவன்மாருக்கும் அம்மகளிர்க்கும் உயிர் ஒன்றும் உடல் இரண்டுமாய் ஆனதாலே போலும்.*

வீரர்களுக்கும்அவர் மனைவியர்க்கும் உயிர் ஒன்றும் உடல் இரண்டுமாதலின் அவர்கள் மேல் விழுந்த மகளிர் உயிர் நீத்தனர் என்பதாம். இந்த நிலையை மூதானந்தம் எனப்புறப்பொருள் இலக்கணம் (பு.வெ. 262) குறிப்பிடும்; கணவன் மாரைப் பிரிதல் ஆற்றாத மகளிர் உடனுயிர் நீத்த செயல் அரக்கியர் பாலும் இருந்தது என்பதால் இலங்கையிலும் சீர்மை இருந்ததை உணரலாம். இராவணன் இறந்த போது உடனுயிர் நீத்த மண்டோதரி செயலும் இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. சிலப்பதிகாரப் பாண்டிமாதேவி, கந்த புராணத்துப் பதுமகோமளை ஆகியோரும் கணவன் மாண்டபோது உடனுயிர் நீத்தவர்கள் என்பதும் நினைவு கூறத்தக்கது.
(44)

5712. ஓடினார்,உயிர்கள் நாடு உடல்கள்போல்; உறுதியால் வீடினார்;வீடினார் மிடை உடல் குவைகள்வாய், நாடினார், மடநலார்; நவை இலா நண்பரைக் கூடினார்; ஊடினார்உம்பர் வாழ் கொம்பு அனார்.

மட நலார் - *பேதைமைத்தன்மை உடைய அரக்கமகளிர்;* ***உயிர்கள் நாடு உடல்கள் போல ஓடினார் -*** *தமது உயிர்களைத் தேடிச் செல்லும் உடல்கள் போல (தமது கணவரைத் தேடிக்கொண்டு) ஓடினார்கள்;* ***உறுதியால் வீடினார் -*** *அவ்வாறு ஓடியவர்கள் தம் கற்பின் திண்மையால் உயிரை விட்டு மாண்டனர்;* ***வீடினார் மிடை உடல் குவைகள் வாய் -*** *இறந்து கிடந்த அரக்க வீரரின் பிணக் குவியல்களிடையே;* ***நாடினார் -*** *தம் கணவன்மார் உடலைத் தேடினர்;* ***நவை இலா நண்பரைக் கூடினார் -*** *குற்றம் அற்றதம் கணவன்மாரைச் சேரப் பெற்றார்கள்;* ***உம்பர் வாழ் கொம்பு அனார் ஊடினார் -*** *(வீர சுவர்க்கம் சேர்ந்த அக்கணவன்மார்களைத் தழுவிய) தேவலோகத்து வாழ்கின்ற பூங்கொடி போன்ற அமர மகளிர் பிணங்கினார்கள்.*

நண்பர் என்றசொல் இங்கே கணவரைக் குறித்தது. மடந்தையோடு எம்மிடை நட்பு என்ற குறளை நினைக. 'தரைமகள்தன் கொழுநன்தன் உடலந் தன்னைத் தாங்காமல்

தன்னுடலால் தாங்கி விண்ணாட்டு அரமகளிர் அவ்வுயிரைப் புணரா முன்னம் ஆவிஒக்கவிடுவாளைக் காண்மின்காண்மின் (கலி - பரணி - 483) என்ற பாடல் ஒப்பிட்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது. ***(45)***

5713. தீட்டுவாள் அனைய கண் தெரிவை, ஓர் திரு
அனாள்,
ஆட்டில்நின்றுஅயர்வது ஓர் அறு தலைக்
குறையினைக்
கூட்டி, 'நின்ஆர் உயிர்த் துணைவன், எம் கோனை,
நீ,
காட்டுவாயாதி'என்று, அழுது கை கூப்பினாள்.

தீட்டுவாள் அனையகண் - *தீட்டப் பெற்ற வாள் போன்ற கண்களை உடைய;* ***திரு அனாள் ஓர் தெரிவை -*** *இலக்குமி போன்ற ஒரு அரக்கி;* ***ஆட்டில் நின்று அயர்வது ஓர் அறு தலைக் குறையினைக் கூட்டி -*** *கூத்தாடும் தொழிலில் இருந்து சோர்வதான தலையற்றதோர் உடலை (கவந்தத்தை) தலையோடு சேர்த்து,; (அதனை நோக்கி)* ***'நின் ஆர் உயிர்த் துணைவன் -*** *'உனது ஒப்பற்ற உயிர்த் துணைவனாகிய;* ***எம் கோவினை -*** *எமது தலைவனை;* ***நீ காட்டுவாய் ஆதி' என்று -*** *நீ எனக்குக் காட்டுவாயாக' என்று சொல்லி;* ***அழுது கை கூப்பினாள் -*** *அழுதவளாய்த்தனது கைகளைக்குவித்து வணங்கினாள்.*

வீரம் மிடைந்தஅவல ஓவியமாகக் கணவனைத் தேடும் அரக்கி சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது அருமை. ***(46)***

5714. ஏந்தினாள்தலையை, ஓர் எழுத அருங் கொம்பு
அனாள்;
காந்தன் நின்றுஆடுவான் உயர் கவந்தத்தினை,
'வேந்த ! நீஅலசினாய்; விடுதியால் நடம்' எனா,
பூந் தளிர்க்கைகளான், மெய் உறப் புல்லினாள்.

ஓர் எழுத அரும்கொம்பு அனாள் - *சித்திரத்தில் எழுதமுடியாத மிக்க அழகுள்ள பூங்கொம்பு போன்ற ஒரு அரக்கர்மகள்;* ***தலையை ஏந்தினாள் -*** *(இறந்த கணவனது) தலையைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு;* ***நின்று ஆடுவான் காந்தன் உயர் கவந்தத் தினை -*** *நின்று கூத்தாடுகின்ற தன் கணவனது உயர்ந்த உடல் குறையினைப் பார்த்து; '* ***வேந்த ! நீ அலசினாய் -*** *கணவனே ! நீ வெகு நேரம் ஆடியதால் இளைத்து விட்டாய்;* ***நடம்விடுதியால் -*** *கூத்தாடுதலைவிடுவாய்;* ***எனா -*** *என்று சொல்லி;* ***பூந்தளிர் கைகளால் -*** *மலரையும் தளிரையும் போன்ற தனது கைகளால்;* ***மெய் உறப் புல்லினாள் -*** *(அரக்கனுடைய) உடலை இறுகத் தழுவிக் கொண்டாள்.*

முன் செய்யுளின்கற்பனை மேலும் விரிந்து பேரவல வீரத்தைப் புலப்படுத்திற்று. ***(47)***

இராவணனிடம்மண்டோதரி முதலியோர் அழுது புலம்புதல்
கலிவிருத்தம் ***(வேறுவகை)***

5715. கயல்மகிழ் கண் இணை கலுழி கான்று உக,
புயல் மகிழ் புரிகுழல் பொடி அளாவுற,
அயன் மகன் மகன்மகன் அடியின் வீழ்ந்தனள்,
மயன் மகள்;வயிறு அலைத்து அலறி மாழ்கினாள்.

மயன் மகள் - *அசுரசிற்பியாகிய மயனது மகளான மண்டோதரி;* ***கயல் மகிழ் கண் இணை -*** *கயல் மீன் போன்று மதர்த்திருக்கும் கண்கள் இரண்டும்;* ***கலுழி கான்று உக -*** *நீர் பெருகச் சிந்தவும்;* ***புயல் மகிழ்புரி குழல் பொடி அளாவுற -*** *காள மேகத்தை ஒத்த முறுக்கிவிட்ட கூந்தல் மண்ணின் புழுதியிலே புரளவும்;* ***அயன் மகன் மகன் மகன் -*** *பிரமதேவன் குமாரனான புலத்திய முனிவரின் மகனாகிய விச்ரவஸ் என்பவனது மகனாகிய இராவணனது;* ***அடியில் வீழ்ந்தனள் -*** *பாதங்களில் விழுந்து;* ***வயிறு அலைத்து -*** *வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு;* ***மாழ்கினாள் -*** *கதறிப் புலம்பினாள்.*

மண்டோதரி, தன்குமாரன் அட்சன் (அக்ககுமாரன்) இறக்கக்காரணமாயிருந்த இராவணனது கால்களில் விழுந்து அழுது புலம்பினாள். மகளிர், பெரும் துக்கம் வந்த போது, வயிற்றில் அடித்துக் கொள்ளும் இயல்பினராவர். ***(48)***

5716. தா அருந்திரு நகரத் தையலார் முதல்
ஏவரும், இடைவிழுந்து இரங்கி ஏங்கினார்;
காவலன்கால்மிசை விழுந்து, காவல் மாத்
தேவரும் அழுதனர்,களிக்கும் சிந்தையார்.

தா அரும் திருநகர்த் தையலார் முதல் ஏவரும் - *குற்றமற்ற அழகியஇலங்கை நகரத்தில் உள்ள மகளிர் முதலிய எல்லோரும்;* ***இடைவிழுந்துஇரங்கி ஏங்கினார் -*** *இராவணனது பாதத்தில் விழுந்து, இரக்கம் கொண்டுஅழுதார்கள்;* ***காவல் மாத் தேவரும் -*** *இலங்கையைப் பாதுகாக்கின்றஉயர்ந்த காவல் தேவர்களும்;* ***களிக்கும் சிந்தையார் -*** *(இராவணனுக்குஉண்டான கேட்டிற்கு) உள்ளூற மகிழ்கின்றவர்களாய்;* ***காவலன் கால் மிசைவிழுந்து அழுதனர் -*** *இராவணன் கால்களின் மேல் விழுந்து (வெளித்தோற்றத்தில்) அழுவாராயினர்.* ***(49)***

பாசப் படலம்

இந்திரசித்து,அனுமனைப் பாசத்தால் கட்டிய செய்தியைக் கூறுவது இந்தப் படலம். பாசம் என்பது பெரும் பாம்பு வடிவு கொண்டு அனுமனைக் கட்டுகின்ற பிரமாத்திரத்தைக் குறிக்கும்.

இந்திரசித்துபோருக்கு எழுதல்

5717. அவ் வழி,அவ் உரை கேட்ட ஆண்தகை,
வெவ் விழி எரிஉக, வெகுளி வீங்கினான்-
எவ் வழி உலகமும்குலைய, இந்திரத்
தெவ் அழிதரஉயர் விசயச் சீர்த்தியான்.

***அவ்வழி** - அப்போது; **அவ்உரை கேட்ட ஆண்தகை** - அக்ககுமாரன் இறந்தான் என்ற வார்த்தையைக் கேட்ட ஆண்மைக்குணம் உடையவனும்; **இந்திரன் தெவ் அழி தர உயர் விசயம் சீர்த்தியான்** - இந்திரனாகிய பகைவன் வலி அழியுமாறு உயர்ந்த வெற்றியைக் கொண்ட பெரும் புகழ் உடையவனுமாகிய மேகநாதன்; **வெவ்விழி எரிஉக** - (தனது) கொடிய கண்களினின்று நெருப்புச் சிந்தவும்; **எவ்வழி உலகமும் குலைய** - எந்த உலகமும் நடுங்கி வருந்தவும்; **வெகுளி வீங்கினான்** - கோபம் மிக்கவனானான்.*

மேகநாதன்இந்திரசித்து எனப்பெயர் பெற்ற வரலாறு 'இந்திரத்தெவ் அழிதர உயர் விசயச் சீர்த்தியான்' என்ற தொடரால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. தெவ் - பகை; வீங்குதல் - மிகுதல் (வீங்கினான்). ***(1)***

5718. அரம் சுடர்வேல் தனது அனுசன் இற்ற சொல்
உரம் சுட, எரிஉயிர்த்து, ஒருவன் ஓங்கினான்-
புரம் சுட வரிசிலைப் பொருப்பு வாங்கிய
பரஞ்சுடர்ஒருவனைப் பொருவும் பான்மையான்.

***ஒருவன்** - ஒப்பற்றவனானஇந்திரசித்து; **அரம் சுடர் வேல்** - அரத்தினால் அராவி ஒளி வீசப்பெற்ற வேலாயுதத்தை உடைய; **தனது அனுசன்** - தனது தம்பியாகிய அக்கன்; **இற்றசொல் உரம்சுட** - இறந்தான் என்ற வார்த்தை தனது மனத்தை எரித்தலால்; **எரி உயிர் த்து-** நெருப்புச் சுடர் போலப் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு; **புரம் சுட வரிசிலைப் பொருப்பு வாங்கிய** - முப்புரத்தை எரிப்பதற்கு கட்டமைந்த வில்லாகமேரு மலையை வளைத்த; **பரம் சுடர் ஒருவனை** - மேலான சோதி வடிவினனான சிவபிரானை; **பொருவும் பான்மையான்** - ஒக்கின்ற தன்மை உடையவனாய்; **ஓங்கினான்** - போருக்கு எழுந்தான்.*

அனுசன் -தம்பி. ***(2)***

5719. ஏறினன்,விசும்பினுக்கு எல்லை காட்டுவ
ஆறு-இருநூறு பேய்பூண்ட ஆழித்தேர்;

கூறின கூறினசொற்கள் கோத்தலால்,
பீறின நெடுந்திசை; பிளந்தது அண்டமே.

விசும்பினுக்குஎல்லை காட்டுவ - வானத்தினது மேல்எல்லையை (இவ்வளவு என்று தனது உயர்ச்சியினால்) தெரிவிப்பனவான; **ஆறு - இருநூறு பேய் பூண்ட -** ஆயிரத்து இருநூறு பேய்கள் பூட்டப் பெற்றுள்ளதான; **ஆழித்தேர் ஏறினன் -** வலிய சக்கரங்களை உடைய தேரில் (மேகநாதன்) ஏறினான்; **கூறின கூறின சொற்கள் -** (அங்ஙனம் ஏறிய அவன்) மிகுதியாகச் சொன்ன வீர வார்த்தைகள்; **கோத்தலால் நெடுந்திசை பீறின -** ஒன்றோடு ஒன்று தொடுத்து வந்தமையால், (அவ்வதிர்ச்சியால்) நெடிய திசைகள் எல்லாம் பிளவுபட்டன; **அண்டம் பிளந்தது -** அண்ட கோளமும் பிளவுப்பட்டது.

இந்திரசித்து,போருக்குச் சென்ற வேகமும் வீரமும் கூறப்பட்டது. விசும்பினுக்கு எல்லைகாட்டுவ - ஆகாயத்தின் மேல் எல்லை வரை உயர்ந்து விளங்கியது என்பது கருத்து. *(3)*

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

5720. **ஆர்த்தன,கழலும் தாரும் பேரியும், அசனி அஞ்ச;**
வேர்த்து, உயிர்குலைய, மேனி வெதும்பினன்,
அமரர் வேந்தன்;
'சீர்த்ததுபோரும்' என்னா, தேவர்க்கும் தேவர் ஆய
மூர்த்திகள்தாமும், தம்தம் யோகத்தின் முயற்சி
விட்டார். **கழலும் தாரும்பேரியும் -** இந்திரசித்துஅணிந்திருந்த வீரக் கழல்களும் மாலைகளும் (அவனுடன் சென்ற) முரசங்களும்; **அசனி அஞ்ச ஆர்த்தன -** இடியும் அஞ்சிப் பின்னிடும்படி மிகுதியாக ஒலித்தன. (அம்முழக்கம் கேட்டு); **அமரர் வேந்தன் உயிர்குலைய மேனி வேர்த்து வெதும்பினன் -** தேவர் தலைவனான இந்திரன் உயிர் நடுங்க உடல் வியர்த்து அச்சத்தால் வெதும்பி வருந்தினான்; **தேவர்க்கும் தேவர் ஆய மூர்த்திகள் தாமும் -** எல்லாத் தேவர்க்கும் தலைமைத் தேவர்களான மும்மூர்த்திகளும்; **போரும் சீர்த்தது என்னா -** போர் உச்சநிலை அடைந் ததுஎன்று; **தம்தம் யோகத்தின் முயற்சி விட்டார் -** அவரவர் செய்தொழிலின்(படைத்தல், காத்தல், அழித்தல்) முயற்சியைக் கைவிட்டார்கள். மேகநாதன்போருக்குப் புறப்பட்டதைக் கண்ட, இந்திரன், மும்மூர்த்திகள் முதலாயோர் நிலை கூறப்பட்டது.
(4)

5721. **தம்பியைஉன்னும்தோறும், தாரை நீர் ததும்பும்**
கண்ணான்,
வம்பு இயல்சிலையை நோக்கி, வாய் மடித்து உருத்து
நக்கான்;
'கொம்பு இயல்மாய வாழ்க்கைக் குரங்கினால்,
குரங்கா ஆற்றல்
எம்பியோதேய்த்தான் ? எந்தை புகழ் அன்றோ
தேய்ந்தது ?' என்றான்.

தம்பியைஉன்னும்தோறும் தாரை நீர்ததும்பும் கண்ணான் - *தனதுதம்பி அக்கன் இறந்ததை நினைக்கும் பொழுதெல்லாம், தாரையாக நீர் ஒழுகும்கண்களை உடைய மேகநாதன்;* ***வம்பு இயல் சிலையை நோக்கி -*** *கட்டமைந்த தனது வில்லைப் பார்த்து;* ***வாய் மடித்து உருத்து நக்கான் -*** *தன் வாயிதழை மடித்துக் கொண்டு, கோபத்துடன் சிரித்தான்;* ***கொம்பு இயல் மாய வாழ்க்கைக் குரங்கினால் -*** *மரக் கொம்புகளிலே உலாவுகின்ற நிலையில்லாத வாழ்வை உடைய இந்த ஒரு குரங்கினால்;* ***குரங்கா ஆற்றல் எம்பியோ தேய்ந்தான் -*** *வளையாத வலிமை வாய்ந்த எனது தம்பியோ அழிந்தான்?(இல்லை);* ***எந்தை புகழ் அன்றோ தேய்ந்தது -*** *எனது தந்தையாகிய இராவணனுடைய புகழ் அல்லவா மெலிவுற்று அழிந்தது என்று கூறி வருந்தினான்.*

போருக்குச்செல்லும் மேநாதனின் எண்ணத்தைப் புலப்படுத்தியது. குரங்கா - வளையாது. ***(5)*** *இந்திரசித்தைச் சூழ்ந்த படைகளின் பெருக்கம்*

5722. வேல்திரண்டனவும், வில்லு மிடைந்தவும், வெற்பு என்றாலும்
கூறு இரண்டுஆக்கும் வாள் கைக் குழுவையும் குணிக்கல் ஆற்றேம்;
சேறு இரண்டு அருகுசெய்யும் செறி மதச் சிறு கண் யானை,
ஆறு-இரண்டுஅஞ்சுநூற்றின் இரட்டி; தேர்த் தொகையும் அஃதே.

வெற்பு என்றாலும்- *மலைஎதிர்த்துள்ளது என்றாலும்;* ***கூறு இரண்டு ஆக்கும் -*** *அதனை இரு கூறாகப் பளிக்கக்கூடிய;* ***வேல் திரண்டனவும் -*** *வேல் வீரர்கள் படைதிரண்டு வந்தவையும்;* ***வில்லுமிடைந்தவும் -*** *வில்லாளிகளாக நெருங்கி வந்தவையும்;* ***வாள்கை குழுவையும் -*** *வாள் ஏந்திய கையை உடைய படைகளின் கூட்டத்தையும்;* ***குணிக்கல் ஆற்றேம் -*** *இவ்வளவு என்று கண்க்கிட்டுக் கூறும் வலிமை உடையோம் அல்லேம்;* ***இரண்டு அருகு சேறு செய்யும் செறிமதம் -*** *இருபுறத்திலும் நிலத்தைச் சேறாக்கும் மதநீர்ப் பெருக்கையும்;* ***சிறுகண் யானை -*** *சிறிய கண்களையும் உடைய யானைகளின் தொகை;* ***ஆறு இரண்டு அஞ்சு நூற்றின் இரட்டி -*** *ஆறாயிரத்தின் இருமடங்கான பன்னீராயிரம்;* ***தேர்த் தொகையும் அஃதே -*** *தேர்ப் படைகளின் தொகையும் அவ்வளவே (பன்னீராயிரம்)*

கவிக்கூற்றுவேல், வில், வாள் ஏந்திய வீரர்கள் கணக்கிட முடியாதவர்கள். யானை, தேர்ப்படைகள் ஒவ்வொன்றும் பன்னீராயிரம் ஆகும்.
(6)

இராவணன் மாளிகைசென்று இந்திரசித்து பேசுதல்

5723. ஆய மாத்தானைதான் வந்து அண்மியது; அண்ம, ஆண்மைத்
தீய வாள்நிருதர் வேந்தர் சேர்ந்தவர் சேர, தேரின்
'ஏ' எனும்அளவில் வந்தான்; இராவணன் இருந்த, யாணர்

வாயில் தோய்கோயில் புக்கான்;-அருவி சோர்
வயிரக் கண்ணான். **ஆய -** அவ்வாறே(பன்னீராயிரம் என்னும் தொகையினதாய்); **மாதானைதான் வந்து அண்மியது அண்ம -** குதிரைப்படை தானும் வந்து அங்குக் கூடியது. அவ்வாறு அப்படைகள் பலவும் வந்து கூடவும்; **ஆண்மை தீயவாள் நிருதர் வேந்தர் -** வீரம் நிறைந்த கொடிய வாள் ஏந்திய அரக்கர் அரசர்கள்; **சேர்ந்தவர் சேர -** திரண்டு தன் அருகில் வந்து சேரவும்; **அருவி சோர் வயிரக்கண்ணான் -** அருவிபோல நீர் ஒழுகுகின்ற பகைமை கொண்ட கண்களை உடைய இந்திரசித்து; **'ஏ' எனும் அளவில் -** விரைவிலே; **தேரில் வந்தான் -** தேரில் ஏறி வந்து; **இராவணன் இருந்த -** இராவணன் வசித்திருந்த; **யாணர் வாயில் தோய் கோயில் புக்கான் -** அழகிய வாயில் பொருந்திய அரண்மனையினுள் புகுந்தான்.

முன் பாடலில்வேற்படை முதலிய ஐந்தினைக் கூறி, இதனுள் குதிரைப்படை தனித்துக் கூறப்பட்டது. அனைத்துப் படைகளும் தன்னை வந்து நெருங்கியதும், இந்திரசித்து, இராவணனின் அரண்மனைக்குச் சென்றான். யாணர் - அழகு; தோய் - பொருந்திய. *(7)*

5724. **தாள் இணைவீழ்ந்தான், தம்பிக்கு இரங்குவான்;**
தறுகணானும்
தோள் இணைபற்றி ஏந்தித் தழுவினன், அழுது
சோர்ந்தான்;
வாள் இணை நெடுங்கண் மாதர் வயிறு அலைத்து
அலறி மாழ்க,
மீளிபோல்மொய்ம்பினானும் விலக்கினன்;
விளம்பலுற்றான்;

தாள் இணைவீழ்ந்தான் - (அரண்மனை புகுந்தஇந்திரசித்து) இராவணனது இரு பாதங்களில் விழுந்து; **தம்பிக்கு இரங்குவான் -** தம்பி அக்ககுமாரன் இறந்தமைக்குத் துயர் கொண்டு புலம்புவானான்; **தறுகணானும் -** அஞ்சாமை உடைய இராவணனும்; **தோள் இணை பற்றி ஏந்தி -** இந்திரசித்துவின் இரண்டு தோள்களையும் பிடித்து எடுத்து; **தழுவினன் அழுது சோர்ந்தான் -** அவனைக் கட்டி அணைத்துக் கொண்டு தானும் அழுது வருந்திச் சோர்வுற்றான்; **இணைவாள் நெடுங்கண் மாதர் -** இருவாள்கள் போன்ற நெடுங்கண்களை உடைய அரக்கர் குல மகளிர்கள்; **வயிறு அலைத்து அலறி மாழ்க -** வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு கதறிமயங்கிச் சோர; **மீளிபோல் மொய்ம்பினானும் -** சிங்கம் போன்ற வலிமை உடைய இந்திரசித்தும்; **விலக்கினன் விளம்பலுற்றான் -** அவர்களை விலக்கி, தந்தையை நோக்கிப் பேசத் தொடங்கினான். *(8)*

5725. **'ஒன்று நீஉறுதி ஓராய்; உற்றிருந்து உளையகிற்றி;**
வன் திறல்குரங்கின் ஆற்றல் மரபுளி உணர்ந்தும்,
அன்னோ !
"சென்று நீர்பொருதிர்" என்று, திறத் திறம்
செலுத்தி, தேயக்
கொன்றனை நீயேஅன்றோ, அரக்கர்தம் குழுவை
எல்லாம் ?

நீ உறுதி ஒன்றும்ஓராய் - நீ, நன்மை தரத்தக்கதான ஒன்றையும் ஆலோசிக்கின்றாயல்லை; **உற்றிருந்து உளையகிற்றி -** நடந்ததை அநுபவித்து வாளா இருந்து வருந்துகின்றாய்; **வன்திறல் குரங்கின் ஆற்றல் மரபுளி உணர்ந்தும் -** கொடிய வலிமை உடைய குரங்கினது வலியின் தன்மையை முறைப்படி உணர்ந்திருந்தும்; **நீர் சென்று பொருதிர் என்று -** நீங்கள் போய்அக்குரங்குடன் போர் செய்யுங்கள் என்று; **திறம் திறம் செலுத்தி -** வரிசைவரிசையாக அனுப்பி; **அரக்கர்தம் குழுவை எல்லாம் -** அரக்கர் கூட்டத்தைஎல்லாம்; **நீயே அன்றோ தேயக் கொன்றனை -** நீ அல்லவா குறைந்தொழியும்படி கொன்று விட்டாய்.

'அன்னோ' என்பதுகழிவிரக்கத்தைக் காட்டுவது. மரபுளி உணர்தல். அனுமன் கடல் கடந்து வந்து அசோகவனத்தை அழித்தது முதலாக நடந்த செயல்களை அறிதல்.
(9)

5726. **'கிங்கரர், சம்புமாலி, கேடு இலா ஐவர் என்று இப்**
பைங் கழல்அரக்கரோடும் உடன் சென்ற பகுதிச்
சேனை,
இங்கு ஒருபேரும்மீண்டார் இல்லையேல், குரங்கு
அது, எந்தாய் !
சங்கரன், அயன்,மால் என்பார்தாம் எனும் தகையது
ஆமே !

எந்தாய் - எனதுதந்தையே !; **கிங்கரர், சம்புமாலி -** கிங்கரர் என் னும்போர் வீரர்களும், சம்புமாலி என்பவனும்; **கேடு இலா ஐவர் -** அழிவில்லாத பஞ்சசேனாபதிகளும்; **என்று இப்பைங்கழல் அரக்கரோடும் -** என்று சொல்லப்படுகின்ற இந்தப் பசுமையான வீரக்கழல் அணிந்த அரக்க வீரர்களுடன்; **உடன்சென்ற பகுதிச்சேனை -** கூடிச் சென்ற சேனையின் பாகங்களில்; **இங்கு ஒரு பேரும் மீண்டார் இல்லையேல் -** ஒருவரேனும் இங்குத் திரும்பி வந்தார் இல்லை என்றால்; **குரங்கு அது ஆமே ! -** அது குரங்கு என்று சொல்லத்தக்கதா ?; **சங்கரன், அயன், மால் என்பார் தாம் -** சிவபிரான், பிரமன், திருமால் என்று சொல்லப்படுகின்ற மும்மூர்த்திகள் தாம்; **எனும் தகையது -** என்று கருதத்தகுவதாகும்.

போருக்குச்சென்றவர் ஒருவரும் மீளவில்லை என்றால் எதிர்த்துப் போர் செய்வது குரங்கா ? அன்று; மும்மூர்த்திகளின் சொரூபம் என்று கருத வேண்டும் என்பது கருத்து.
(10)

5727. **'திக்கயவலியும், மேல்நாள் திரிபுரம் தீயச் செற்ற**
முக்கணன்கைலையோடும் உலகு ஒரு மூன்றும்
வென்றாய்;
"அக்கனைக்கொன்று நின்ற குரங்கினை, ஆற்றல்
காண்டி;
புக்கு இனிவென்றும்" என்றால், புலம்பு அன்றி,
புலமைத்து ஆமோ ?

திக்கய வலியும்- எட்டுத்திக்கு யானைகளின் வலிமையையும்; **மேல்நாள் திரிபுரம் தீயச் செற்ற முக்கணான் கயிலையோடும் -** முன்னொரு காலத்தில் முப்புரத்தையும் எரியும்படி அழித்திட்ட சிவபிரானது கைலை மலையையும்; **உலகு ஒரு மூன்றும் வென்றாய் -** மூன்று உலகங்களையும் வென்றவனாகிய நீ (இப்போது); **அக்கனைக் கொன்று நின்ற குரங்கினை -** அக்ககுமாரனைக் கொன்று (தான் உயிரோடு) நின்ற இந்தக் குரங்கை; **ஆற்றல் காண்டி -** அதன் ஆற்றல் காண்பிக்குமாறு பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாய் (விளையாடவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கிறாய்); **இனிப்புக்கு வென்றும் என்றால் -** இவ்வளவு அழிவுக்குப் பின் நாம் போர்க்களம் சென்று அதனை வெல்வோம் என்று சொன்னால்; **புலம்பு அன்றி -** அது வீண்பிதற்றலே அல்லாமல்; **புலமைத்து ஆமோ ? -** அறிவுடைய செயலாகுமோ (ஆகாது என்றபடி). ஆடவிட்டு நாடகம்பார்ப்பது போல செய்து விட்டாய். இனி அக்குரங்கை நாம் வென்றாலும் நமக்குப் புகழ் இல்லை என்பது கருத்து. *(11)*

இராவணனிடம்விடைபெற்று, இந்திரசித்து போர்க்குச் செல்லுதல்

5728. ஆயினும்,ஐய ! நொய்தின், ஆண் தொழில் குரங்கை,
யானே,
"ஏ" எனும்அளவில் பற்றித் தருகுவென்; இடர்
என்று ஒன்றும்
நீ இனிஉழக்கற்பாலை அல்லை; நீடு இருத்தி'
என்னா,
போயினன்-அமரர்கோவைப் புகழொடு கொண்டு
போந்தான்.

ஆயினும் - ஆனாலும்; **ஐய ! -** ஐயனே!; **ஆண் தொழில் குரங்கை -** ◌ீ வீரச் செயலில் சிறந்த இந்தக் குரங்கை; **'ஏ' எனும் அளவில் -** மிகச் சுருங்கிய காலத்தில்; **யானே நொய்தின் பற்றி தருகுவென் -** நானே எளிதில்பிடித்துக் கொடுப்பேன்; **இனி, நீ இடர் என்று ஒன்றும் உழக்கற்பாலைஅல்லை -** இனிமேல் நீ துன்பம் ஒரு சிறிதையும் கொண்டு வருந்தவேண்டியதில்லை; **நீடு இருத்தி என்னா -** நீண்டகாலம் வாழ்ந்திருப்பாய்என்று சொல்லிவிட்டு; **அமரர் கோவைப் புகழொடு கொண்டு போந்தான் -** தேவர்க்கரசனான இந்திரனை, அவன் அடைந்திருந்த புகழ்களோடுசிறைப்பற்றிக் கொண்டு போனவனான மேகநாதன்; **போயினன் -** அனுமனைநோக்கிப் போர்க்களம் சென்றான்.

மிக்க அன்பினால், மைந்தன் (மேகநாதன்) தன் தந்தைக்கு வாழ்த்துக் கூறிவிட்டு, போர்க்களம் சென்றான் என்பது கருத்து. *(12)*

5729. பத்தியில்தேர்கள் செல்ல, பவளக் கால் குடைகள்
சுற்ற,
முத்தினின்சிவிகைதன்னை முகில் எனத் தேர்கள்
சுற்ற,
மத்த வெங்கரிகள் எல்லாம் மழை என இருண்டு
தோன்ற,

தத்தியபரிகள்தன்னின் சாமரை பதைப்ப,-
வந்தான்.*   **பத்தியில்தேர்கள் செல்ல** - வரிசையாக தேர்கள்செல்லவும்; **பவளக்கால் குடைகள் சுற்ற** - பவளத்தால் ஆகிய கால்களை உடைய குடைகள்சூழ வரவும்; **முத்தினின் சிவிகை தன்னை** - முத்தாற் செய்யப் பெற்றபல்லக்குகளை; **முகில் எனத் தேர்கள் சுற்ற** - மேகம் போலக் கரிய மரத்தால் செய்யப்பெற்ற தேர்கள் சுற்றி வரவும்; **மத்த வெங் கரிகள் எல்லாம்** - மதம் உடைய கொடிய யானைகள் எல்லாம்; **மழை என இருண்டு தோன்ற** - மழை மேகம் போலக் கரிதாய்க் காட்சி அளிக்கவும்; **தத்திய பரிகள் தன்னின்** - தவழ்ந்து துள்ளும் குதிரைகளைப் போல; **சாமரை பதைப்ப** - வெண் கவரிகள் துடிக்க வந்தான்.
(13)

5730. சங்குகள்முழங்க, பேரி சகடைகள் இடியின் வீழ,
வெங் குரல்திமிலையோடு கடுவையின் மரங்கள்
வீங்க,
தொங்கலின்குழாமும் தூளி வெள்ளமும் விசும்பைத்
தூர்க்க,
திங்களின்குடைகள் பூப்ப, திசைக் களிறு இரிய,-
வந்தான்.*

சங்குகள் முழங்க- சங்குகள் ஒலிக்கவும், **பேரி சகடைகள் இடியின் வீழ** - பெருமுரசு, டமாரம் ஆகிய வாத்தியங்கள் இடிபோல முழக்கமிடவும்; **வெங்குரல் திமிலையோடு கடுவையின் மரங்கள் வீங்க** - கொடிய ஒலியை உடைய திமிலை, கடுவை என்னும் வாத்திய ஒலிகளால் மரங்கள் அதிரவும்; **தொங்கலின் குழாமும்** - மாலைக் கூட்டமும்; **தூளி வெள்ளமும்** - புழுதித்திரளும்; **விசும்பைத் தூர்க்க** - ஆகாயத்தை இல்லாதபடி அடைக்கவும்; **திங்களின் குடைகள் பூப்ப** - சந்திரனைப் போல இடை இடையே குடைகள்பொலிவுறத் தோன்றவும்; **திசைக் களிறு இரிய** - திக்கு யானைகள் நடுங்கவும்; **வந்தான்** - வந்தான்.   ***(14)***

5731. தீயினில்செவ்வே வைத்து, சின்னங்கள் வேறு வேறு
வாயினில் ஊதுவீரர் வழியிடம் பெறாது செல்ல,
தாயவள் சொல்மாறாது தவம் புரிந்து அறத்தின்
நின்ற
நாயகன் தூதன்தானும், நோக்கினன்; நகையும்
கொண்டான்.*

தீயினில் - நெருப்பைப்போல; **செவ்வே வைத்து** - நன்றாகப் பொருத்தி வைத்து; **வேறு வேறு சின்னங்கள்** - வெவ்வேறான ஊது கொம்புகளை; **வாயினில் ஊதுவீரர்** - வாயில் வைத்து ஊதுகின்ற வீரர்கள்; **வழியிடம் பெறாது செல்ல** - செல்லுதற்கு வழி கிடைக்காமல் அரிதின் செல்ல (இக்காட்சியை); **தாயவள் சொல் மறாது தவம் புரிந்து அறத்தின் நின்ற நாயகன் தூதன் தானும்** - தன் தாயான கைகேயி சொன்ன சொல்லை மறுக்காமல் தவம் செய்து துறவறத்தில் நின்ற இராமபிரானது தூதனாகிய அனுமானும்; **நோக்கினன்** - கண்ணாலும் கருத்தாலும் பார்த்தான்; **நகையும் கொண்டான்** - (போர் மிகக் கிடைக்க இருக்கிறது என்பதனால்) சிரிப்பும் கொண்டான்.

சின்னம் - ஊதுகொம்புகள். திருச்சின்னம் என்று கூறுவது வழக்கு. இவற்றின் ஒலி கேட்போர் காதில் தீப்போலப் பாய்கிறது எனலும் ஒன்று. "தாழ் இரும் சடைகள் தாங்கித் தாங்க அரும் தவம் மேற்கொண்டு" (கம்ப. 1601) என்பது தாய் கூறிய வார்த்தை ஆதலின் அதனை மேற்கொண்டு தவம் புரிந்து அறத்தின் நின்ற நாயகன் இராமன் ஆனான். போர் பெற்றால் வீரர் மகிழ்வர். இந்திர சித்துவின் போர் ஆரவாரப் புறப்பாடு கண்ட அனுமனுக்கு அது மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கி நகையைத் தோற்றுவித்தது. தான் - உரையசை. ***(15)***

5732. செம்பொனின் தேரின் பாங்கர்ச் செங்குடைத் தொங்கற் காடும்,
உம்பரின்கொம்பர் ஒத்த, ஒரு பிடி நுசுப்பின், செவ் வாய்,
வம்பு அவிழ்குழலினார்கள் சாமரை பதைத்து வீச,
கொம்பொடும்கோடு தாரை குடர் பறித்து ஊத வந்தான்.*

செம்பொனின்தேரின் பாங்கர்ச் - *செம்பொன்னால் ஆகியதேரின் பக்கத்தில்;* ***செங்குடைத் தொங்கற்காடும் -*** *சிவந்த குடைமாலைகளின் கூட்டமும் (அதனைச் சார்ந்து);* ***உம்பரின் கொம்பர் ஒத்த -*** *தேவர் உலகத்துக் கற்பகக் கொம்பினை ஒத்த;* ***ஒரு பிடி நுசுப்பின் -*** *ஒப்பற்ற கைப்பிடி அளவே உள்ள இடையையும்;* ***செவ்வாய் -*** *சிவந்த வாயையும்;* ***வம்பு அவிழ் குழலினார்கள் -*** *மணம் விரியும் (மலரணிந்த) கூந்தலையும் உடைய மகளிர்;* ***சாமரை பதைத்து வீச -*** *கவரிகளைக் கொண்டு துடிக்கும்படி வீச;* ***கொம்பு, கோடு, தாரை -*** *கொம்பு முதலிய வாத்திய விசேடங்கள்;* ***குடர் பறித்து ஊத -*** *கேட்போர் குடலைப் பறித்தாற் போல் பேரொலியவாய் ஊதப்பெற;* ***வந்தான் -*** *(இந்திரசித்து) வந்தான்.*

செம்பொன்தேர்,செங்குடை மாலைக்காடு, மகளிர் வீசும் வெண்சாமரை என்று மாறுபட்ட வண்ணக் கலவையின் நடுவே வருவதாகப் புனைந்துரைத்தார். ஊதுவோர் காற்றை வயிற்றிலிருந்து மேல் கொண்டு வந்து ஊதலின் 'குடர் பறித்து' என்பதை அவர்க்கே ஆக்கினும் தவறில்லை. பிடி நுசுப்பின் - கைப்பிடி அளவான இடை இங்கே 'பிடி' என்பது யானை எனக்கூறின் அது நுசுப்பைப் பெரிதாக்கி விடும் ஆதலின் 'கொம்பர் ஒத்த' என்ற முன் உவமைக்கு ஏலாதாம். பிடி யானயாயின வழி நடைக்கே உவமையாம் ஆதலின். எண் ஒடு ஒருவழி நின்றது. ***(16)***

5733. தொங்கலின் காடு நூறாயிரம் என்பர்; தோகைப் பிச்சம்,
பங்கம் இல்பணிபலம் பத்துப் பத்து நூறு ஆகும் என்பர்;
செங் குடைவெண்மை, நீலம், பச்சையோடு இனைய எல்லாம்
பொங்கு ஒளிமன்னு கோடி புரந்தராதித்தர் சுற்ற.*

தொங்கலின் காடுநூறாயிரம் என்பர் - *மாலைகளின் கூட்டம் இலக்கத்திற்கு மேற்பட்டது என்று கூறுவர்;* ***தோகைப் பிச்சம் -*** *மயில் தோகையால் ஆகிய*

ஆலவட்டமும்; **பங்கம் இல் பணிலம் -** *குறை இல்லாத சங்குகளும்;* **பத்து பத்து நூறு ஆகும் என்பர் -** *பத்தாயிரம் என்று கூறுவர்;* **செங்குடை வெண்மை நீலம் பச்சையோடு இனைய எல்லாம் -** *செங்குடை, வெண்குடை, நீலக்குடை, பச்சைக்குடை என்று இப்படிச் சொல்லப்பட்ட எல்லாம்;* **பொங்கு ஒளி மன்னு -** *மிகுந்த (பலநிற) ஒளி நிலைபெற்ற;* **கோடி புரந்தர ஆதித்தர் சுற்ற -** *கோடிக்கணக்கான இந்திரர்களும் சூரியர்களும் போல சுற்றிவர வந்தான்.*

தோகைப்பிச்சம் - மயில் தோகையால் ஆகிய (வெயில் மறைப்பு) ஆலவட்டம் எனப்பெறும். இப்போது 'Sun shade' என்பது ஆகும். பத்தாயிரம் என்னாது பத்துப் பத்து நூறு என்று பெருக்கியது ஒவ்வொன்றும் பத்தாயிரம் எனற்கு என்க. பல் நிறக்குடைகள் தாங்கிக் கோடிக்கணக்கான இந்திரரும் சூரியரும் சுற்றி வருகின்றனர் எனலும் ஆம். ***(17)***

734. தீ எழு பொன்னின் சின்னம் மேவி வீழ் அரக்கர்
சேர
வாய்களில் ஊத, மண்ணும் வானமும் மறுகிச்
சோர்ந்த;
'ஆயது முடிவுகாலம்; கிளர்ந்தனர் அரக்கர்' என்று
வாய்களின் பேசிவானோர் மண்டினர், மலைதல்
நோக்கி.*

வீழ் அரக்கர் - *போரைவிரும்பிய அரக்கர்கள்;* **தீ எழு பொன்னின் சின்னம் -** *நெருப்பிலிருந்து காய்ச்சி எழுப்பிய பொன்னால் ஆகிய ஊது கொம்புகளை;* **மேவி -** *விரும்பி;* **சேர வாய்களில் ஊத -** *ஒன்றாகப் பலரும் வாய்களில் வைத்து ஊத (அவ் ஒலி கேட்டு);* **மண்ணும் வானமும் மறுகிச் சோர்ந்த -** *மண்ணுலக மக்களும், விண்ணுலகத்தவரும் கலக்கமுற்றுச் சோர்ந்தனர்;* **வானோர் -** *தேவர்கள்;* **அரக்கர் கிளர்ந்தனர் -** *அரக்கர் கிளர்ச்சி பெற்றுவிட்டார்கள்;* **முடிவுகாலம் ஆயது -** *உலக அழிவுக்காலம் நெருங்கியது;* **என்று வாய்களின் பேசி -** *என்று தம் வாய்களினால் பேசிக்கொண்டு;* **மலைதல் நோக்கி மண்டினர் -** *போரிடுதலைப் பார்க்க விரும்பி நெருங்கினார்கள்.*

தீ எழு பொன் - 'சுடச் சுடரும் பொன்' என்பதை (குறள் 267) நினைப்பூட்டும். பேசி என்றாலே அமையவும் 'வாய்களின்' என்றது அரக்கரால் துன்புறும் தேவர் அரக்கர்களைப் பற்றியே எப்போதும் பேசும் வாயை உடையவர் என்று அவ்வாயின் இழிவினைச் சிறப்பித்ததாம். ***(18)***

5735. அரம்தெறும் அயிலின் காடும், அழல் உமிழ் குந்தக்
காடும்,
சரம் தருசிலையின் காடும், தானவர் கடலும்,
இன்ன
நிரந்தரம் சங்குதாரை நில மகள் முதுகை ஆற்றாள்;
'புரந்தரசித்துவந்தான்' என்றன, பொன்னின்
சின்னம்.*

அரம் தெறும்அயிலின் காடும் - அரத்தால் தீட்டிக்கூர்மை செய்யப்பெற்ற வேற்படைத் தொகுதியும்; ***அழல் உமிழ் குந்தக்காடும்*** - நெருப்பைக் கக்குகின்ற குந்தப் (ஈட்டி) படையின் மிகுதியும்; ***கரம் தரு சிலையின் காடும்*** - அம்புகளை எய்கின்ற விற்படைப்பெருக்கமும்; ***தானவர் கடலும்*** - (இவற்றை எறிந்து, வீசி, எய்கின்ற) அரக்கர் திரளும்; ***இன்ன*** - மற்றும் இது போன்றனவும்; ***நிரந்தரம்*** - எப்பொழுதும் ஓயாது ஒலிக்கும்; ***சங்கு தாரை*** - சங்கு, தாரை போன்ற வாத்தியங்களும் சேர்தலினால்; ***நிலமகள் முதுகை ஆற்றாள்*** - பூதேவி பாரம் சுமக்கத் தன் முதுகு ஆற்றாதவள் ஆனாள் (இவ்வாறு பூதேவி வருந்தும்படி); ***புரந்தர சித்து*** - இந்திரசித்து; ***வந்தான்*** - போர்க்கு வந்தான்; ***என்றன பொன்னின் சின்னம்*** - என்று பொற்சின்னங்கள் இயம்பின.

'முதுகை ஆற்றாள்' என்பதுவரை படைப்பெருக்கு கண்ட கலியின் கூற்றாக ஆகி இறுதி அடிமட்டும் சின்னம் கூறுவதாக ஆக்கலும் ஒன்று. புரந்தரன் - இந்திரன்; இந்திரசித்து புரந்தர சித்து எனப்பட்டான். ***(19)***

5736. புலித்தோலின் பலகை எல்லாம் பொரு கடல் புரவி என்னக்
கலித்து ஓடி,உம்பரோடும் ஓடின, காலன் அஞ்ச;
ஒலித்து ஆழிஉவாவுற்றென்ன உம்பர் தோரணத்தை முட்ட,
வலித்தார் திண்சிலைகள் எல்லாம்; மண்டின சரத்தின் மாரி.*

புலித்தோலின்பலகை எல்லாம் - புலித்தோலால் ஆகியநீண்ட கேடயங்கள் எல்லாம்; ***பொருகடல் புரவி என்ன*** - போரிடும் குதிரைக்கடல் என்று சொல்லும்படி; ***கலித்து ஓடி*** - செருக்கி மேற்சென்று; ***காலன் அஞ்ச*** - யமனும் பயப்படும்படி; ***உம்பரோடும் ஓடின*** - தேவர்கள் மேலே சென்றன; ***திண் சிலைகள் எல்லாம் வலித்தார்*** - வலிய விற்களை எல்லாம் பூட்டினார்கள்; ***கரத்தின் மாரி*** - அதிலிருந்து புறப்பட்ட அம்பு மழை; ***உவா ஆழி ஒலித்துற்றென்ன*** - பௌர்ணமி நாளிலே கடல் பொங்கிக் கிளர்ந்து மேல் எழும்பியது போல; ***உம்பர் தோரணத்தை முட்ட மண்டின*** - தேவருலகத்தில் கட்டிய தோரண வாயிலை முட்டும்படி நெருங்கின.

தோலாற்செய்யப்பட்டது கேடயம் - கிடுகுபடை என்பர். பகைவர் வீசும் படைகள் தன்மேல் வீழாதபடித் தடுப்பதற்கு அமைத்திருப்பது ஆகும். அது புலித்தோலாற் செய்யப் பெறல் உண்டு போலும். படை அல்லாத கேடயமே யமனும் அஞ்சும்படி மேற்சென்றது என்று வியந்ததாம். ***(20)***

737. தடுவையின் மரங்களோடு சகடைகள் திமிலை தாக்க,
உடுஇனம் ஆனதுஎல்லாம் உதிர்ந்தன, பூ இது என்ன;
அடு புலி அனையவீரர் அமரினில் ஆர்ப்பும், ஆனை
நெடு மணிமுழக்கும்ஓதை மண்ணகம் நிறைந்தது அன்றே.*

தடுவையின்மரங்கள், சகடைகள், திமிலை தாக்க - தடுவை மரம், சகடைப்பறை, திமிலைப்பறை ஆகிய வாத்தியங்கள் அடிக்கப்பெற அதனால்; ***பூ இது என்ன*** -

மரங்களிலிருந்து பூ உதிர்தல் போல; ***உடு இனம் ஆனது எல்லாம் உதிர்ந்தன*** *- நட்சத்திரங்கள் எல்லாம் கீழே விழுந்து விட்டன;* ***அடுபுலி அனைய வீரர் அமரினில் ஆர்ப்பும் -*** *கொல்லும் புலியை ஒத்த வீரர்கள் போரிடத்து ஆர்ப்பரித்ததனால் உண்டாகியதும்;* ***ஆனை நெடுமணி முழக்கம் -*** *யானைக் கழுத்தில் கட்டிவிடப்படும் நீண்ட மணி முழக்கினால் ஆகியதும் ஆகிய;* ***ஓதை மண்ணகம் நிறைந்தது -*** *ஒலிகள் மண்ணிடத்தே நிறைந்தது.*

தடுவைமரம் என்பதுஒருவகை வாத்திய விசேடம் - ஒலி அதிர்ச்சியால் விண்மீன் உதிர்ந்தன. ஆர்ப்பும், முழக்கும் ஆகிய ஓதை என்க. அன்று, ஏ அசைகள்.
(21)

கலிவிருத்தம்

5738. **எண்பதினாயிர கோடி இருஞ் சிலை**
புண் பயில் வெஞ்சரம் பூட்டினர், ஒன்றோ ?
விண் புகுதோரணம் மெல்ல மறைந்த;
மண் புகழ்சீர்த்தியன் மாருதி வாழ்ந்தான்.*

எண்பதினாயிரகோடி இருஞ்சிலை - *எண்பதாயிரகோடிக்கணக்கான விற்களை;* ***புண்பயில் வெஞ்சரம் பூட்டினர் -*** *புண்ணிற் பழகிய கொடிய அம்புகளைப் பூட்டியவர்களாய் விடத் தொடங்கினர்;* ***ஒன்றோ -*** *அம்மட்டோ;* ***விண்புகு தோரணம் மெல்ல மறைந்த -*** *வானைத் தீண்டும் தோரணமானது மெல்ல மறைந்து போயிற்று;* ***மண்புகழ் சீர்த்தியன் மாருதி வாழ்ந்தான் -*** *உலகு ஏத்தும் புகழாளனாகிய அனுமன் பெரும் போரால் வாழ்ந்தான் ஆயினன்.*

தோரணவாயில்அனுமன் இருப்பிடம் ஆதலின் அதனை மறைத்த படைப் பெருக்கம், மாறாதிருக்கும் பெருந்தீனியாய் அமைவது என்பதால் 'மாருதிவாழ்ந்தான்' என்றார் போலும். ஒன்றோ - வியப்புச்சொல். ***(22)***

5739. **பாறு எழுவாட் படை பத்திரு வெள்ளம்;**
ஆறு இரு கோடியின்வேலின் அமைந்தார்;
கூறிடு வெள்ளம்மிடைந்தது குந்தம்;-
வீறுடைமாருதிமேல் வரு சேனை.*

வீறு உடை மாருதிமேல் வரு சேனை - *வீர பராக்கிரமம்உடைய அனுமன் மேல் வருகின்ற சேனையின் அளவு;* ***பாறு எழு வாட்படை பத்து இரு வெள்ளம் -*** *போரிட எழுந்த வாள் படைகள் இருபது வெள்ளமாம்;* ***வேலின் அமைந்தார் -*** *வேலாற் போர் செய்யும் படைஞர்;* ***ஆறிரு கோடி -*** *பன்னிரண்டு கோடியர் ஆகும்;* ***குந்தம் மிடைந்தது -*** *குந்தப் படையால் போரிடுபவர்;* ***கூறிடு வெள்ளம் -*** *சொல்லப்படும் வெள்ளம் என்னும் அளவினை உடையவராவர்.*

'வெள்ளம்' என்பது தமிழில் பேரெண்ணைக் குறிக்கும் சொல். ***(23)***

5740. ***பந்து எனஆடிய பாய் பரி எல்லாம்;***
சிந்தையின்முந்தின தேர்கள் செறிந்த;
அந்தியின்மேனிய ஆனைகள் எல்லாம்
வந்தன, மண்ணைஅடித் துகள் மாய்ப்ப.*

பந்து என ஆடியபாய் பரி எல்லாம் - பந்து போலத் துள்ளிக் குதித்தாடும் பாய்கின்ற குதிரைகளும்; ***செறிந்த சிந்தையின் முந்தின தேர்கள்-*** நெருங்கினவாகிய மனத்தினும் வேகமாகச் செல்லும் தேர்களும்; ***அந்தியின்மேனிய ஆனைகள் எல்லாம் -*** மாலைக்காலம் போல இருண்ட கரியமேனியுடைய யானைகளும்; ***அடித்துகள் மண்ணை மாய்ப்ப வந்தன -*** தம் பாதத்தூசி நிலவுலகத்தை மறைத்து இல்லாமல் செய்யும்படி வந்தன. ***(24)***

5741. ***சங்கொடுதாரைகள், சச்சரி, சின்னம்,***
எங்கும்இயம்பின; பேரி இடித்த;
வெங் குரலின்பறை விண்ணில் நிறைந்த;
பொங்கி அரக்கர் பொருக்கென வந்தார்.*

சங்கு, தாரை,சச்சரி, சின்னம் எங்கும் இயம்பின - வாத்தியங்கள் எங்கும் ஒலித்தன; ***பேரி இடித்த -*** பெருமுரசு இடியொலி எழுப்பியது; ***பறையின் வெங்குரல் விண்ணில் நிறைந்த -*** பறைகளின் கொடிய சப்தம் ஆகாயத்தில் நிரம்பியது; ***அரக்கர் பொங்கி பொருக்கென வந்தார் -*** அரக்கர்கள் சீறி விரைவாக வந்தார்கள்.

சச்சரி என்பதுபெருந்தாளம் ஆம் - 'சங்கொடு' எண்ணொடு பிரித்துப் பொருள் தொறும் கூட்டுக. ***(25)***

5742. ***பார்த்தனபார்த்தன பாய் பரி எங்கும்;***
தேர்த் திரள்தேர்த் திரளே திசை எங்கும்;
கார்த் திரள்மேனியின் இன் கயம் எங்கும்;
ஆர்த்தனர்மண்டும் அரக்கர்கள் எங்கும்.*

எங்கும் பாய்பரிபார்த்தன பார்த்தன - எல்லா இடங்களிலும் குதிரைகள் பார்க்கப் பெற்றனவாய் நிறைந்துள்ளன; ***திசை எங்கும் தேர்த்திரள் தேர்த்திரள் -*** எல்லாத் திக்குகளிலும் தேர்க் கூட்டங்களே நிறைந்துள; ***எங்கும் கார்த்திரள் மேனியின் இன்கயம் -*** எல்லா இடங்களிலும் மேகம் போன்ற கரிய உடம்புடைய இனிய யானைக்கூட்டங்களே; ***எங்கும் ஆர்த்தனர் மண்டும் அரக்கர்கள் -*** எவ்விடங்களிலும் ஆரவாரித்தவர்களாய் நெருங்கும் அரக்கர்களே.

நால்வகைச்சேனைகளின் பெருமை கூறப்பெற்றது. 'பார்க்கும் இடம் எங்கும்' என்பதைப் 'பார்த்தன' என்னும் அடுக்கு குறித்தது. அடுக்குகள் மிகுதி பற்றி வந்தன. கயம் - யானை, 'ஏ' காரம் தேற்றம். ***(26)***

5743. ***நுகம் படுதேர்அவை நூற்று இரு கோடி;***
யுகம் பிறிதுஒன்று வந்து உற்றது என்ன,

அகம் படு காவில்அரக்கர்கள், இன்னம்
அகம்படிவீரர்கள் ஐ-இரு வெள்ளம்.*

நுகம் படு தேர்அவை நூற்று இரு கோடி - நுகத்திற் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற தேர்கள் நூற்றிருகோடி ஆகும்; ***அகம்படு காஇல் அரக்கர்கள்*** - உட்படும் பாதுகாவல் இல்லாத அரக்கர்கள்; ***யுகம் பிறிது ஒன்று வந்து உற்றது என்ன*** - வேறோர் யுகம் வந்து சேர்ந்தது போன்ற அளவினர்; ***இன்னம்*** - இதன்மேல்; ***அகம்படி வீரர்கள்*** - உரிமைத் தொழில்செய்யும் வீரர்கள்; ***ஐ இரு வெள்ளம்*** - பத்து வெள்ளம் ஆகும்.

'கா இல்அரக்கர்' என்றது இவ்வரக்கர் சீறினால் மற்றவர்க்குக் காப்பு இல்லை என்றபடியாம். அகம்படி வீரர் - போர் செய்வோர்க்கு வேண்டும் உதவிகளைச் செய்யும் வீரர் என்பதாம் - இவர்களே பத்து வெள்ளமாயின் போர் புரிவோர் புதுயுகம் வந்தது போன்ற கணக்கினர் என்றது பொருத்தமே. ***(27)***

5744. வெள்ளம் ஓர் நூறுடை விற் படை என்பார்;
துள்ளிய வாட்படை சொல்லிட ஒண்ணா,
பொள்ளல் தரும் கரப் பூட்கையும் அஃதே;-
கள்ள அரக்கனைச்சுற்றினர் காப்பார்.*

கள்ள அரக்கனைச்சுற்றினர் காப்பார் - வஞ்சம் நிரம்பிய இந்திரசித்துவைச் சுற்றிப் பாதுகாப்பவர்; ***விற்படை ஓர் நூறுடை வெள்ளம் என்பார்*** - வில்லேந்திய படைஓர் ஒரு நூறு வெள்ளம் எனும் கணக்கினர் ஆவர்; ***துள்ளிய வாட்படை சொல்லிட ஒண்ணா*** - துள்ளிப் பாயும் வாள் ஏந்திய படைஞர் கணக்கிட முடியாதவராம்; ***பொள்ளல் தரும் கரப் பூட்கையும் அஃது*** - துவாரம் உடைய துதிக்கையை உடைய யானைப் படையும் அதுபோலவே சொல்ல இயலாத அளவினவாகும்.

முகத்திற்பூட்டியது போன்ற கையை உடைமையால் யானைக்குப் பூட்கை என்பது பெயர். 'ஏ' காரம் அசை. ***(28)***

5745. ஆய பெரும்படை செல்வது கண்டு
மாயம் மிகும்திறல் வானர வீரன்,
நாயகனைத் திசைநோக்கி வணங்கி,
மேயது ஓர்இன்பம் விளங்கிட நின்றான்.*

ஆய பெரும்படைசெல்வது கண்டு - அத்தகைய இந்திரசித்துவின் பெரியபடை செல்வதைப் பார்த்து; ***மாயம் மிகும் திறல் வானர வீரன்*** - பகைவர்க்கு மயக்கம் உண்டாக்கத்தக்க மிகுந்த வலி படைத்த குரங்கு வீரன் ஆய அனுமன்; ***நாயகரைத் திசை நோக்கி வணங்கி*** - இராமபிரானை (அவன் உள்ள) வடதிசை நோக்கி வணங்கி; ***மேயது ஓர் இன்பம் விளங்கிட நின்றான்*** - தன்னிடத்தில் உண்டாகிய மகிழ்ச்சி முகத்தில் விளங்கித் தோன்ற நின்றான். வஞ்சனைப்போர்செய்தல் அரக்கர் இயல்பு; அனுமனுக்கு இயல்பன்று ஆதலின், அனுமனின் வீரப் போர் கண்டு அரக்கர்க்கு மாயம் போல் உள்ளது என்று நினைக்குமாறு செய்யும் திறல் என உரைக்கப் பெற்றது. அனுமனின் இராம பக்தி இங்கே தோன்றுகிறது. தன் ஆற்றலினும் இராமபத்தியே தனக்கு வெற்றி தருவது என்பதை உணர்ந்தவன் அனுமன். ***(29)***

5746. ஆழியின்ஆய அரக்கர் பெரும் படை
ஏழ் உலகும் இடம்இல் என ஈண்டிச்
சூழும் எழுந்தனர்தோன்றினர்தம்மைக்
கோழியின் ஒக்குவ கூவிடுகின்றான்.*

(அனுமன்)

ஏழ் உலகும்இடம்இல் என - *ஏழ் உலகங்களும் இனிஇவர் இயங்கற்கு இடம் இல்லை என்று சொல்லும்படி;* ***ஆழியின் ஆய அரக்கர் பெரும்படை*** - *கடல்போலப் பெருகிய அரக்கர் சேனையாக;* ***ஈண்டிச் சூழும் எழுந்தனர் தோன்றினர் தம்மை*** - *நெருங்கிச் சூழ்ந்து புறப்பட்டுத் தோன்றியவர்களை;* ***கோழியின் ஒக்குவ*** - *கோழி கூப்பிடுவது போல;* ***கூவிடுகின்றான்*** - *அழைக்கின்றான்.*

அனுமன் அரக்கர்சேனையைப் போருக்கு அழைப்பது கோழி கூவுதல் போல் உள்ளது என்பதாம். ***(30)***

5747. மாருதி கூவமகிழ்ந்தனன் ஆகி,
கூரிய புந்தியின்கோவன் குறிக்கொடு,
கார் அன மேனிஅரக்கர்கள் காணா,
வாரிகளூடு மடுத்தனவாளி.*

மகிழ்ந்தனன்ஆகி மாருதி கூவ - *மகிழ்ச்சி அடைந்துஅனுமன் அழைக்க;* ***கூரிய புந்தியின் கோவன் குறிக்கொடு*** - *நுண்ணுணர்வின் தலைவனாய அனுமனது குறிப்பைக் கொண்டு;* ***கார்என மேனி அரக்கர்கள் காணா*** - *கருமை நிறம் பெற்ற உடம்புடைய அரக்கர்கள் கண்டு (விட்ட);* ***வாளி*** - *அம்புகள்;* ***வாரிகள் ஊடு மடுத்தன*** - *கடலின் கண் போய் விழுந்தன.*

சீறி எழுந்தஅரக்கர்தம் அம்புகள் கணக்கிலவாதலின் கடலில் வீழ்ந்தன. கோவன் - அரசன் நுண்ணறிவில் திறன் வாய்ந்தவன் என்பது அனுமனைக் குறித்தது. 'நன்குணர் மாருதி' (கம்ப. 4402) என்றதும் நோக்குக. ***(31)***

5748. தூளி மிடைந்து, உருத் தோன்றல் ஆகி,
யாளி அனானைஅறிந்திலன் ஆகி,
சூழுறநோக்கினன், சோதனை பெற்றான்;
கோள் அமைந்துஅன்னவை கூறுதலுற்றான்.*

தூளி மிடைந்து - *புழுதிமேலே நெருங்கி;* ***உரு தோன்றல ஆகி*** - *வடிவு பார்க்க முடியாமல்;* ***யாளி அன்னானை*** - *சிங்கம் போன்ற இந்திர சித்துவை;* ***அறிந்திலன் ஆகி*** - *கண்டறியாதவனாகி;* ***சோதனை பெற்றான்*** - *சோதித்து அறிதல் பெற்றானாய்ச்;* ***சூழ் உற நோக்கினன்*** - *சுற்றிலும் நன்றாகப் பார்த்தான்;* ***கோள் அமைந்து*** - *தன் எண்ணம் நிரம்பப் பெற்று;* ***அன்னவை*** - *அத்தன்மைகளை;* ***கூறுதல் உற்றான்*** - *சொல்லத் தொடங்கினான்.*

படைப்பெருக்கத்தால் தூசி மிகுந்தது. இந்திரசித்துவை மறைத்தது. அதனால் அனுமன் காணாதவனாய்ச் சோதனையால் அறிந்தான் என்பதாகும்.
(32)

5749. இந்திரன்முன்பும் இடும் திரள் சோதிச்
சந்திர வெண்குடை தான் எதிர் கண்டான்;
அந்தம் இல்கேள்வியன் ஆனைகள் காணா,
சிந்தை உவந்து,சிரித்து உடன் நின்றான்.*

அந்தம் இல்கேள்வியன் - முடிவற்ற கேள்விஞானத்தில் நிரம்பப் பெற்றவன் ஆகிய அனுமன்; ***ஆனைகள் காணா*** - இந்திர சித்துவைக் காத்துச் சுற்றிலும் நிற்கும் ஆனைத்திரளைக் கண்டு; ***இந்திரன் முன்பும் இடும் திரள் சோதிச் சந்திர வெண்குடை தான் எதிர்கண்டான்*** - இந்திரனுக்கு முன்னால் இடப்படும் சந்திரமயமான வெண்குடையையும் எதிர்கண்டு; ***சிந்தை உவந்து*** - இந்திரசித்து இங்கேதான் உள்ளான் என்று மனம் மகிழ்ந்து; ***சிரித் துஉடன் நின்றான்*** - சிரித்து கூட நின்றான். இந்திரன் முன்புஇடும் சந்திர வெண்குடை அவனை வென்றமையால் இந்திரசித்துவுக்கு உரியதாயிற்று. சுற்றிலும் கரிய ஆனைத் திரளின் இடையில் சந்திர வெண்குடை கண்டு இந்திர சித்துவைக் கண்டு கொண்டான் அனுமன் என்க. *(33)*

750. சிந்தை உவந்தவன் ஆகி அரக்கன்
முந்தி எழுந்துமுனிந்தமை நோக்கி,
'வெந் திறலாய்! விரைவின் வருக !' என்றான்;
'இந்திரசித்துஇவன்' என்பது இசைத்தான்.*

சிந்தைஉவந்தவன் ஆகி - (அனுமன்) மனமகிழ்ச்சிஅடைந்து; ***அரக்கன் முந்தி எழுந்து முனிந்தமை நோக்கி*** - இந்திர சித்து முற்படச் சீறிப் புறப்பட்டதைப் பார்த்து; ***'வெந்திறலாய்-*** கொடிய வலிமை உடைய இந்திரசித்தே !; ***விரைவின் வருக'*** - சடுதியில் போர்க்கு வருக; ***என்றான்*** - என்று அழைத்தான்; ***இவன் இந்திரசித்து என்பது இசைத்தான்*** - இவன் இந்திரசித்து என்பதனை (ஒருவன்) எடுத்துக் கூறினான்.

முன்பாட்டுடன்இப்பாட்டு அந்தாதித் தொடைபோல் அமைந்தது காண்க.
(34)

5751. என்று அவன்மாற்றம் இயம்புதல் கேட்டு,
குன்றம் எனும் புயவானர வீரன்,
'நன்று இது !நன்று இது ! என்ன நயந்தான்;
சென்று அணைவுற்றதுஅரக்கன சேனை;*

என்று அவன்மாற்றம் இயம்புதல் கேட்டு - ஒருவன் 'இவன் இந்திரசித்து' என்று சொல்லியதைக் கேட்டு; ***குன்றம் எனும் புய வானர வீரன்*** - மலை போன்ற தோள் உடைய அனுமன்; ***'நன்று இது ! நன்று இது ! என்ன நயந்தான்*** - நல்லது நல்லது என்றுரைத்துப்போரை விரும்பினான் (இந்நிலையில்); ***அரக்கனசேனை*** - இந்திர சித்துவின் சேனை; ***சென்று அணைவுற்றது*** - (அனுமன்இருந்த தோரண வாயிலைச்) சென்று சேர்ந்தது. அவன் என்பது 'இவன் இந்திர சித்து' என்று கூறிய அரக்கனைச் சுட்டியதாகக் கொள்ளப் பொருள் நேரிதாகும். *(35)*

5752. ***ஊழி எழுந்துஉலகத்தை ஒடுக்க,***
ஆழ் இயல் தானைஅரக்கர் அடங்க,
ஏழ் உலகும் இடம்இல்லை எனும்படி
ஆழி கிளர்ந்தனஎன்ன அழைத்தான்.*

ஆழ் இயல் தானைஅரக்கர் அடங்க - *ஆழும் இயல்பினை உடைய சேனையாகிய அரக்கர் முழுவதும்;* ***ஏழ் உலகும் இடம் இல்லை எனும்படி -*** *ஏழ்உலகங்களும் இடம் இல்லை என்று சொல்லும்படி;* ***ஊழி எழுந்து உலகத்தை ஒடுக்க -*** *ஊழிக் காலத்தே புறப்பட்டு உலகத்தை இல்லையாம்படிச் செய்ய;* ***ஆழி கிளர்ந்தன என்ன -*** *கடல் பொங்கிப் புறப்பட்டது போல மேலே கிளம்ப;* ***அழைத்தான் -*** *(அச் சேனைகளைப் போர்க்கு அறைகூவி அனுமன்) அழைத்தான்.*

'ஆழும் இயல்பினைஉடைய' என்றது ஒருவரே தாம் நின்ற நிலத்தை ஆழச் செய்யும் இயல்பினை உடையர் அரக்கர் என்பது பற்றி. ***(36)***

5753. ***'சந்திரன்அருக்கனொடு தாரகைஇனங்கள்***
சிந்திட எழுந்து,திசை ஈண்ட, எதிர் செவ்வே
வந்த இவ்அரக்கர் குழு வன்மை இது என்றால்,
இந்திரனை அன்றிஉலகு ஏழும் வெலும்' என்றான்.*

சந்திரன்அருக்கனொடு தாரகை இனங்கள் சிந்திட - *சூரிய சந்திரர்களும் நட்சத்திரக் கூட்டங்களும் கீழே பூப்போலச் சிதறும்படி;* ***எழுந்து -*** *புறப்பட்டு;* ***திசை ஈண்ட -*** *திசைகளிலே (சேனை) நெருங்க;* ***செவ்வே -*** *செம்மையாக;* ***எதிர் வந்த இவ் அரக்கர் குழு வன்மை இது என்றால் -*** *எதிரே போரிட வந்த இந்த அரக்கர் கூட்டத்தின் பெருவலி இதுவாக இருக்குமானால் (இச்சேனை);* ***'இந்திரனை அன்றி உலகு ஏழும் வெலும்' என்றான் -*** *இந்திரனை மட்டும் அல்லாமல் ஏழ் உலகங்களையுமே வெல்லும் என்று அனுமன் கூறினான்.*

'அன்னவை கூறுதல்உற்றான்' (கம்ப. 5748) என்பதில் அனுமன் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டது இதுபோலும். சேனைப் பெருமை கண்ட அனுமன் இவன் இந்திர சித்துவே அல்ல ஏழ் உலக சித்து என்றான் என்பது இப்பாடற் பொருள்.

5729 முதல் 5753வரை உள்ள 25 பாடல்கள், கவிச்சக்கரவர்த்தியின் பாடல்களின் பக்கம் வந்து நிற்கவும் தகுதியற்றவை; கூறியது கூறல், மாறுகொளக் கூறல், மயங்கவைத்தல் என்பது முதலாகிய குறைகள் நிரம்ப உள்ளவை; பொருள் பொருத்தமுற அமையாதவை; பொருட்சிறப்பும் அற்றவை; ஆயினும், கம்பன் கழக மூலப் பதிப்பை இப்பதிப்புக்கு அடிப்படையாகக் கொண்டமையால் உரை எழுதப் பெற்று இப்பதிப்பில் சேர்க்கப் பெற்றன என்பதைக் கற்போர் உணர்க.
(37) *படையின் பரப்பு*

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

5754. ***உடைந்தவல்இருள் நோற்று, பல் உருக் கொடு, அக்***
கதிர்க் குழாங்கள்

மிடைந்தனமிலைச்சியாங்கு, மெய் அணி பலவும்
மின்ன,
குடைந்து வெம்பகைவர் ஊன் தோய் கொற்றப்
போர் வாள் வில் வீச,
அடைந்த, கார்அரக்கர் தானை, அகலிடம் இடம்
இன்று என்ன.

கார் அரக்கர்தானை - கருநிறமுள்ள அரக்கர்கள் கூடிய சேனை; **உடைந்தவல் இருள் -** முன்பு சூரியனுக்குத் தோற்ற வலிய இருட்டு; **நோற்று -** (சூரியனை வெல்லும் பொருட்டு) தவம் செய்து; **பல் உருகொடு -** (அத் தவத்தின் பயனாக) கரிய பல உருவங்களைக் கொண்டு; **அக்கதிர் குழாங்கள் -** அச்சூரியனது கிரணங்களின் கூட்டங்களை (தான் வென்று கவர்ந்து); **மிடைந்தன -** நெருக்கமுள்ளனவாக; **மிலைச்சி ஆங்கு -** (தான் வென்றமைக்கு அடையாளமாக) அணிந்து கொண்டது போல; **மெய் அணி பலவும் மின்ன -** (இருள் மயமான தம்) உடம்பில் பூண்ட ஆபரணங்கள் மின்னவும்; **வெம் பகைவர் ஊன் குடைந்து -** கொடிய பகைவருடைய உடலில் முழுகி; **தோய் கொற்ற போர் வாள் -** அந்த ஊன் படிந்தனவும், வெற்றியைத்தரும் போரைச் செய்ய வல்லனவுமான வாளாயுதங்கள்; **வில்வீச -** ஒளியை வீசவும்; **அகலிடம் இடம் இன்று -** நில உலகம் இடம் போதாது; **என்ன -** என்று சொல்லும்படி; **அடைந்த -** (இந்திர சித்தை) அடைந்து வந்து கூடிற்று.

கரிய அரக்கர்ஒள்ளிய அணிகளைப் பூண்டிருந்தது, சூரியனுக்குத் தோற்ற வலிய இருள், தவம் செய்து பல வடிவம் கொண்டு சூரியனை வென்று அவனது கதிர்க்கற்றைகளைத் தன் மேனியில் அணிந்து கொண்டது போன்றிருந்தது. இத்தகைய அரக்கர் சேனை, மிகுதியாக இந்திர சித்தை வந்து கூடிற்று என்பதாம்.
(38)

5755. ஆழிஅம்தேரும், மாவும், அரக்கரும், உருக்கும்
செங் கண்
சூழி வெங் கோபமாவும், துவன்றிய நிருதர் சேனை, ஊழி வெங்கடலின்
சுற்ற, ஒரு தனி நடுவண் நின்ற
பாழி மா மேரு ஒத்தான்-வீரத்தின் பன்மை
தீர்ப்பான்.

ஆழி அம் தேரும்- சக்கரங்களோடு கூடிய அழகிய தேரும்; **மாவும், அரக்கரும் -** குதிரைகளும், காலாட்படையினராகிய அரக்கர்களும்; **உருக்கும் செங்கண் -** கோபித்து நோக்குகின்ற; **சூழி வெங்கோபமாவும் -** சிவந்த கண்களை உடையனவும் முகபடாத்தை அணிந்தனவும் கொடிய சினத்தை உடையனவுமான யானைகளும்; **துவன்றிய நிருதர் சேனை -** கூடி நிறைந்த அரக்கர் படை; **ஊழிவெங்கடலின் சுற்ற -** யுகமுடிவின் காலத்தில் பொங்கி எழும் கடலைப் போன்று தன்னைச் சூழ்ந்து வர; **வீரத்தின் பன்மை தீர்ப்பான் -** வீரத்தின் சிறப்பு பலரால் பங்கிட்டுக் கொள்ளப் பெறாது, தன் ஒருவனுக்கே உரிமையாகப் பெற்ற மேகநாதன்; **தனி நடுவண் நின்ற -** ஒன்றேயாகத் தனித்து அவ் வெள்ளத்தின் இடையே விளங்கி நின்ற; **ஒரு பாழிமா மேரு -** ஒப்பற்ற பருத்த மகா மேரு என்னும் மலையை; **ஒத்தான் -** ஒத்து விளங்கினான்.

அரக்கர்நால்வகைப் படையும் கடலாகவும், கடல் நடுவே நின்ற மேருமலை இந்திரசித்தாகவும் கூறப்பட்டது. வீரத்தின் பன்மை தீர்ப்பான் என்பது பிறரது வீரத்தை வென்றொழிப்பவன் என்று பொருள்படும். *(39)*

5756. சென்றனன்என்ப மன்னோ; திசைகளோடு உலகம் எல்லாம்
வென்றவன் இவன்என்றாலும், வீரத்தே நின்ற வீரன்,
அன்று அது கண்டஆழி அனுமனை, 'அமரின் ஆற்றல்
நன்று' என உவகைகொண்டான்; யாவரும் நடுக்கம் உற்றார்.

சென்றனன் இவன்- இவ்வாறாகப் போருக்குச் சென்ற இந்த மேகநாதன்; **திசைகளோடு உலகம் எல்லாம் வென்றவன் என்றாலும் -** எட்டுத் திக்குகளோடு மூவுலகங்களையும் வென்று புகழ் பெற்றவனாயினும்; **வீரத்தே நின்ற வீரன் -** வீரத் தன்மையிலே நிலை பெற்ற மகாவீரன் (ஆதலால்); **அன்று அது கண்ட -** அந்நாளில் போர்க்களச் சிதைவாகிய வீரச் செயலைப் புரிந்த; **ஆழி அனுமனை -** கடல் போன்ற காம்பீரியத் தோற்றத்துஅனுமனைக் குறித்து; **அமரின் ஆற்றல் -** (இவனது) போர் வல்லமை; **நன்று என -** நன்றாயுள்ளது என்று பாராட்டி; **உவகை கொண்டான் -** மகிழ்ச்சி கொண்டான்; **யாவரும் நடுக்கம் உற்றார் -** அது கண்டோர் அனைவரும் (என்ன விளையுமோ) என்று அச்சம் அடைந்தார்கள்.

வீரச் செயலின்அருமை பெருமைகளை அறிந்து பாராட்டுவது உயர்ந்த வீரர்க்கு இயல்பு. மேகநாதன் வீரத்தே நின்ற வீரன் ஆதலால், அனுமனைப் பாராட்டி, அமரின் ஆற்றல் நன்று என உவகை கொண்டான் என்க. என்ப; மன்; ஓ - அசை நிலைகள். *(40)*

போர்க்களத்தைநோக்கிய இந்திரசித்தின் மனநிலை

5757. இலை குலாம்பூணினானும், 'இரும் பிணக் குருதி ஈர்த்து,
அலகு இல் வெம்படைகள் தெற்றி, அளவிடற்கு அரிய ஆகி,
மலைகளும்,கடலும், யாறும், கானமும் பெற்று, மற்று ஓர்
உலகமே ஒத்தது,அம்மா ! போர்ப் பெருங் களம்' என்று உன்னா,

இலைகுலாம்பூணினானும் - இலை வடிவமாகச் செய்தஅணிகளை அணிந்த இந்திர சித்தும்; **பெரும் போர்க்களம் -** அந்தப் பெரும் போர்க்களமானது; **இரும்பிணம் -** போரில் இறந்த அரக்கர்களது பெரும் பிணங்களின்; **குருதி ஈர்த்து -** இரத்த வெள்ளத்தில்; **அலகு இல் வெம்படைகள் -** அளவில்லாத கொடிய ஆயுதங்கள்; **தெற்றி -** அலைக்கப் பெறுதலால்; **அளவு இடற்கு அரியஆகி -** அளவிட்டுக் கூற

முடியாதனவாகி; **மலைகளும் கடலும்** - மலைகளையும், கடல்களையும்; **யாறும் கானமும்** - ஆறுகளையும், காடுகளையும்; **பெற்று** - தன்னிடம் அமையப் பெற்று; **மற்றும் ஓர் உலகமே** - வேறு ஓர் உலகமே போல; **ஒத்தது என்று உன்னா** - பரந் துகிடந்தது என்று கருதி. அம்மா, வியப்பைஉணர்த்தும் இடைச்சொல். 'விம்மல் கொண்டான்' என்று அடுத்த கவியின் தொடரோடு முடியும். பிணங்கள் மலைகளாகவும், இரத்தம் கடலாகவும் ஆறாகவும், ஆயுதங்கள் காடாகவும் தோற்றம் அளித்தன. அதுகண்டு மற்றும் ஓர் உலகமே என்று வியந்தான் மேகநாதன் என்க. ***(41)***

5758. வெப்புஅடைகில்லா நெஞ்சில், சிறியது ஓர் விம்மல்
கொண்டான்;
'அப்பு அடை வேலைஅன்ன பெருமையார்,
ஆற்றலோடும்
ஒப்புஅடைகில்லார், எல்லாம் உலந்தனர்; குரங்கும்
ஒன்றே !
எப் படை கொண்டுவெல்வது, இராமன் வந்து
எதிர்க்கின் ?' என்றான்.

வெப்புஅடைகில்லா நெஞ்சில் - (இதுவரை வருத்தத்தால்)தவிப்பு அடையாத தனது உள்ளத்தில்; **சிறியது ஓர் விம்மல் கொண்டான்** - ஒரு சிறுஏக்க உணர்ச்சி கொண்டான் (மற்றும்); **அப்பு அடை வேலை** - நீர் நிறைந்தகடல் போன்ற; **அன்ன பெருமையோர்** - (அளக்க ஒண்ணாப்) பெருமைஉடையவர்களும்; **ஆற்றலோடும் ஒப்பு அடைகில்லார்** - தம் வல்லமையுடன்ஒப்புமை அடையப் பெறாதவர்களுமான; **எல்லாம் உலர்ந்தனர்** - அரக்கவீரர்கள் யாவரும் (இப்போரில்) அழிந்தனர்; **குரங்கும் ஒன்றே !** - (இவ்வளவு வீரர்களையும் கொன்ற) குரங்கும் ஒன்றேதான் உள்ளது; **இராமன்வந்து எதிர்க்கின்** - (இனி மற்ற வானரங்களுடன்) இராமன் வந்து நம்மைஎதிர்த்துப் போர் புரிந்தால்; **எப்படை கொண்டு வெல்வது ? என்றான்** - எந்தப் படைகளைக் கொண்டு எதிர்த்து வெற்றி கொள்வது ? என்றும் சிந்தைகொண்டான். போரில் வல்லபலரையும் கொன்ற அனுமனைக் கண்டு வியந்த மேகநாதன் இது போன்ற வானர வீரர்களுடன் இராமன் வந்து போர் செய்தால் வெல்வது எப்படி என்று சிந்தனை செய்தான். ***(42)***

5759. கண்அனார், உயிரே ஒப்பார், கைப் படைக்கலத்தின்
காப்பார்,
எண்ணல் ஆம்தகைமை இல்லார், இறந்து இடைக்
கிடந்தார்தம்மை
மண்ணுளே நோக்கிநின்று, வாய் மடித்து, உருத்து,
மாயாப்
புண்ணுளே கோல் இட்டன்ன மானத்தால்,
புழுங்குகின்றான்.

கண்அனார் - கண்போன்று அருமையானவரும்; **உயிரே ஒப்பார்** - தன் உயிர் போன்றவரும்; **கைபடைக்கலத்தின் காப்பார்** -தாம் தாம்கைதேர்ந்துள்ள ஆயுதங்களைக் கொண்டு, தம்மவர்களைக் காப்பவரும்; **எண்ணல்ஆம்** - நினைத்தற்கும் இயலாத; **தகைமை இல்லார்** - பெருமையுடையவருமாகி; **இறந்து** - அனுமனால் உயிர்நீத்து;

இடை கிடந்தார் தம்மை - அவ்விடத்திலே விழுந்து கிடந்த அரக்க வீரர்களை; **மண்ணுளே நோக்கி நின்று -** போர்க்களத்திலே பார்த்து நின்று; **வாய் மடித்து உருத்து -** உதட்டை மடித்துக் கடித்துக் கொண்டு கோபித்து; **மாயாபுண்ணுளே கோல் இட்டு அன்ன -** ஆறாத புண்ணிலே கோலைக் கொண்டு குத்தினாற் போல; **மானத்தால் புழுங்குகின்றான் -** அவமானத்தால் (இந்திரசித்து) (உடலும் உள்ளமும்) கொதிக்கின்றவனானான்.

பல சிறப்பிற்குஉரிய வீரர்கள் போர்க்களத்தில் இறந்து கிடந்ததைப் பார்த்தபோது, இந்திரசித்தன் மனம் மிகவும் வருந்தியது. அவ்வருத்தம் புண்ணில் கோல் நுழைந்தால் போன்று ஆயிற்று என்பதாம். *(43)*

5760. 'கானிடைஅத்தைக்கு உற்ற குற்றமும், கரனார் பாடும்,
யானுடை எம்பிவீந்த இடுக்கணும், பிறவும் எல்லாம்,
மானிடர்இருவராலும், வானரம் ஒன்றினாலும்,
ஆனிடத்து உள;என் வீரம் அழகிற்றே அம்ம !'
என்றான்.

கானிடைஅத்தைக்கு உற்ற குற்றமும் - தண்டக வனத்திடத்துஎன் அத்தையாகிய சூர்ப்பணகைக்கு நேர்ந்த மூக்கு முதலியன அறுப்புண்ட குறைபாடும்; **கரனார் பாடும் -** கரன் இறந்ததும்; **யானுடை எம்பி வீந்த இடுக்கணும் -** என்னுடைய தம்பி அக்க குமாரன் அழிந்த துன்பமும்; **பிறவும் எல்லாம் -** மற்றைய (அசோகவனம் அழிந்தமை முதலியனவுமான) யாவும்; **மானிடர் இருவராலும் -** இரண்டு மனிதர்களாலும்; **வானாம் ஒன்றினாலும் -** ஒரு குரங்கினாலும்; **ஆனிடத்து -** உண்டாயின என்றால்; **என் உளவீரம் -** என்னிடத்து உள்ள வீரம்; **அழகிற்றே -** அழகுடையதே !**; அம்ம ! என் றான்-** என்ன ஆச்சரியம் என்று (இந்திரசித்து) கூறினான். 'இவ்வளவு துன்பமும், இருமானிடர்களாலும், ஒரு குரங்கினாலும் நேர்ந்தது என்றால், என் வீரம் அழகிற்றே' என்று இகழ்ச்சிக் குறிப்புடன் பேசினான் இந்திரசித்து. ஆனிடத்து -உண்டாயின என்றால். ஆயின இடத்து என்பது ஆனிடத்து எனத் தொக்கது. *(44)*

தம்பியின் உடலைக்கண்டு சோகமும் கோபமும் கொள்ளுதல்

5761. நீப்புண்டஉயிர ஆகி, நெருப்புண்ட நிறத்தில் தோன்றி,
ஈர்ப்புண்டற்குஅரிய ஆய பிணக் குவடு இடறச் செல்வான்;
தேய்ப்புண்டதம்பி யாக்கை, சிவப்புண்ட கண்கள் தீயில்
காய்ப்புண்டசெம்பின் தோன்ற, கறுப்புண்ட மனத்தன், கண்டான்,

நீப்பு உண்டஉயிர ஆகி - நீங்குதல் அடைந்தஉயிரை உடையவாய்; **நெருப்பு உண்ட நிறத்தில் தோன்றி -** நெருப்பை ஒத்த நிறமுடையனவாய்க் காணப்பட்டு; **ஈர்ப்பு உண்டற்கு அரிய ஆய -** இழுக்கப்படுதற்குக் கூடாதனவான; **பிணம் குவடு இடற**

செல்வான் - பிணங்களாகிய மலைகள் தட்டித் தடுக்க போர்க்கள வழியே செல்பவனான இந்திரசித்து; **தேய்ப்பு உண்ட -** (அனுமனால்) தேய்க்கப்பட்ட; **தம்பியாக்கை -** தன் தம்பி அக்க குமாரனுடைய உயிர் நீத்த உடலை; **சிவப்புண்ட கண்கள் தீயில் காய்ப் புண்டசெம்பிற் தோன்ற -** (சினத்தினால்) செந்நிறம் கொண்ட தன் கண்கள்நெருப்பில் காய்ச்சப்பட்ட செம்புபோல் விளங்க; **கறுப்புண்ட மனத்தன்கண்டான் -** கோபம் கொண்ட மனத்தினனாகப் பார்த்தான். இந்திரசித்து,உயிர்நீத்துக் கிடந்த தன் தம்பியின் உடலைப் பார்த்து, தேய்த்தவன் ஆகிய அனுமன் மேல் கோபம் கொண்டான் என்பது கருத்து. **(45)**

5762. தாருகன்குருதி அன்ன குருதியில், தனி மாச் சீயம்
கூர் உகிர்கிளைத்த கொற்றக் கனகன் மெய்க்
குழம்பின் தோன்ற,
தேர் உக,கையின் வீரச் சிலை உக, வயிரச் செங்
கண்
நீர் உக, குருதிசிந்த, நெருப்பு உக உயிர்த்து
நின்றான்.

தாருகன் குருதிஅன்ன குருதியில் - தாருகாசுரனுடைய இரத்தப் பெருக்குப் போன்ற இரத்தப் பெருக்கில்; **தனிமாசீயம் கூர் உகிர் கிளைத்த -** ஒப்பற்ற நரசிங்கமூர்த்தி, தனது கூரிய நகங்களால் கிளறிப் பிளந்த; **கொற்றகனகன் மெய்குழம்பின் தோன்ற -** வெற்றியை உடைய இரணியனது உடல் குழம்பாகக் கலக்கப்பட்டுக் கிடந்ததுபோல் உருத் தெரியாமல் (தன் தம்பியின் உடல்) கிடந்து விளங்க (அதனைக் கண்டு); **தேர் உக -** தான் ஏறி வந்த தேரும் நிலை குலைய; **கையின் வீர சிலை உக -** தன் கையில் பிடித்திருந்த வீரத் தன்மையிற் சிறந்த வில்லும் நழுவ; **வயிரம் செங்கண் நீர் உக குருதி சிந்த -** பகைமையைக் காட்டும் தனது சிவந்த கண்கள் நீரையும் இரத்தத்தையும் சிந்த; **நெருப்பு உக உயிர்த்து நின்றான் -** நெருப்பையும் கக்க (இந்திரசித்து) பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு நின்றான்.

அக்க குமாரன்உடல் விழுந்து கிடந்த இடத்தின் இரத்தப் பெருக்குக்கு, தாருகன் இரத்தமும், அது உருத்தெரியாமல் சிதைந்து கிடந்ததற்கு, இரணியன் உடலும் உவமைகள். அவ்வுடலைக் கண்ட இந்திரசித்து உயிர்த்து நின்றான் என்பதாம்.

தாருகன்: ஓர்அசுரன்: காளிதேவியால் அழிக்கப்பட்டவன்; 'தாருகன் பேருரம் கிழித்த பெண்ணும் அல்லள்' (சிலப். 20: 39-40) **(46)**

5763. 'வெவ் இலைஅயில் வேல் உந்தை வெம்மையைக்
கருதி நோக்கி,
வவ்வுதல் கூற்றும்ஆற்றான்; மாறு மாறு உலகின்
வாழ்வார்,
அவ் உலகத்துஉளாரும், அஞ்சுவர் ஒளிக்க; ஐயா !
எவ் உலகத்தைஉற்றாய், எம்மை நீத்து, எளிதின் ?
எந்தாய் !'

எந்தாய் - எனது ஐயனே!; **வெவ்இலை அயில் வேல் உந்தை -** கொடியதும் இலை போன்ற முனையுடையதும் கூர்மை உடையதும் ஆன வேலாயுதத்தை ஏந்திய உனது

தந்தையின் (இராவணனது); **வெம்மையை கருதி நோக்கி -** கோபத்தை ஆலோசித்துப் பார்த்து; **கூற்றும் வவ்வுதல் ஆற் றான்-** *யமனும் (உனது உயிரைக்) கவரவல்லனல்லன்;* **மாறுமாறு உலகின்வாழ்வார் -** மற்றும் வெவ்வேறு உலகங்களில் வாழ்பவரான; **அவ் உலகத்துஉளாரும் ஒளிக்க அஞ்சுவர் -** அந்தந்த உலகத்தில் உள்ளவர்களும் ுஉன்னை மறைத்து வைக்கபயப்படுவார்கள்; **எம்மை எளிதின் நீத்து -** எம்மை எளிதாக விட்டு; **எவ் உலகத்தை உற்றாய் -** நீ வேறு எந்த உலகத்தைப் போய் அடைந்தாய் ? (என்று சொல்லி இந்திர சித்து புலம்பினான்).

இராவணனுக்குஅஞ்சி, யமனும் அக்கனது உயிரைப் பறிக்க மாட்டான். மற்றைய உலகினரும் அவ்வாறே அச்சத்தால், அக்கனை மறைக்க மாட்டார்கள். அப்படியிருக்க, நீ எந்த உலகத்தில் மறைந்தாய் என்று தனது தம்பியை நினைத்து வருந்தி இந்திர சித்து புலம்பினான் என்பது கருத்து. *(47)*

5764. ஆற்றலன்ஆகி, அன்பால் அறிவு அழிந்து அயரும்
வேலை,
சீற்றம் என்றுஒன்றுதானே மேல் நிமிர் செலவிற்று
ஆகி,
தோற்றிய துன்பநோயை உள்ளுறத் துரந்தது
அம்மா !-
ஏற்றம் சால்ஆணிக்கு ஆணி எதிர் செலக் கடாயது
என்ன.

ஆற்றலன் ஆகி - உடன்பிறப்பை இழந்ததனாலான துக்கத்தைப் பொறுக்க மாட்டாதவனாய் (இந்திரசித்து); **அறிவு அழிந்து -** அறிவு மயங்கி; **அன்பால் அயரும் வேலை -** தம்பிபால் தான் கொண்ட அன்பினால், தளர்ச்சியுற்று வருந்தும்போது; **சீற்றம் என்ற ஒன்றுதானே -** கோபம் என்ற ஒரு குணமே; **மேல் நிமிர் -** மேன்மேல் பொங்கி எழும்; **செலவிற்று ஆகி -** தன்மை உடையதாய்; **ஏற்றம் சால் ஆணிக்கு -** நன்றாய் உள் நுழைந்த ஓர்ஆணிக்கு; **எதிர் செல ஆணி கடாயது என்ன -** அது பின்வாங்கிச் செல்லமற்றோர் ஆணியைத் தாக்கி அடித்தது போல; **தோற்றிய துன்ப நோயை -** மனத்தினுள் தோன்றிய துன்பம் என்ற நோயை; **உள் உறதுரந்தது -** உள்ளேஅடங்கும்படி செலுத்தி அடக்கி விட்டது; **அம்மா !-** ஆச்சரியம். இதனால்,இந்திரசித்து கொண்டிருந்த துயரத்தை அவனது கோபம் எதிர்கொண்டு தாக்கி ஆழியச் செய்தது என்பதாம். இது, ஓரிடத்தில் ஆணியின் மேல் ஆணியை அடித்தால், பிந்தி அடிக்கும் ஆணி முந்தி அடிக்கப்பட்டுள்ள ஆணியை உள்ளே செலுத்தி விடுதல் போன்றது. இதனுள், சோகத்தை வீரம் மாற்றியது கூறப்பட்டது. ஒரு சுவையை, மற்றொரு சுவை மாற்றும் இயல்பு தெரிவிக்கப்பட்டது.
(48) இந்திரசித்தைநோக்கிய அனுமன் சிந்தனை

கலிவிருத்தம்

5765. ஈண்டு இவைநிகழ்வுழி, இரவி தேர் எனத்
தூண்டுறுதேரின்மேல் தோன்றும் தோன்றலை,
மூண்டு முப்புரம்சுட முடுகும் ஈசனின்,
ஆண் தகை வனைகழல் அனுமன், நோக்கினான்.

ஈண்டு இவைநிகழ்வுழி - இவ்விடத்தில் இச்செயல்கள் நடக்கும்போது; **இரவி தேர் என -** சூரியனும் அவனுடைய தேரும் போல; **தூண்டு உறும் தேரின் மேல் தோன்றும் தோன்றலை மூண்டு -** செலுத்தப்பட்ட தேரின் மீது விளங்கும் இராவணன் புதல்வனான இந்திரசித்தை சீற்றம் மேற்கொண்டு; **முப்புரம் சுட முடுகும் ஈசனின் -** திரிபுரங்களை எரித்தற்கு விரைந்து செல்லும் சிவபெருமானைப் போன்ற; **ஆண்தகை வனைகழல் அனுமன் நோக்கினான் -** ஆண்மைக் குணம் மிக்க பூண்ட வீரக்கழலை உடைய அனுமன் பார்த்தான்.

இரவி, தேர்உம்மைத்தொகை. அனுமனுக்குச் சிவபிரான் உவமை. அவன் சிவபிரான் அம்சமாக அவதரித்தவன் என்பதைக் குறிக்க வந்தது. *(49)*

கலிநிலைத் துறை

5766. **'வென்றேன், இதன் முன், சில வீரரை என்னும்**
மெய்ம்மை
அன்றே முடுகிக்கடிது எய்த அழைத்தது அம்மா !
ஒன்றே, இனிவெல்லுதல் தோற்றல்; அடுப்பது
உள்ளது
இன்றே சமையும்;இவன் இந்திரசித்து !' என்பான்.

இதன்முன் சிலவீரரை வென்றேன் என்னும் மெய்ம்மை அன்றே - யான்,இதற்கு முன் சில அரக்க வீரரை போரில் வென்றேன் என்னும் உண்மை அல்லவா; **முடுகி கடிது எய்த அழைத்தது அம்மா -** மிக்க விரைவாக வருமாறு (இவனை) இங்குக் கூப்பிட்டது; **இனி வெல்லுதல் தோற்றல் ஒன்றே அடுப்பது உள்ளது -** யான், இனி வெற்றி பெறுவது அல்லது தோற்பது என்பவற்றுள் ஒன்றே அடையக்கூடியதாகும்; **இன்றே சமையும் -** (அவ்விரண்டில் ஒன்று) இன்றைக்கே அமையும்; **இவன் இந்திரசித்து என்பான் -** இவன் இந்திரசித்து என்பவனே ஆவான்.

இந்திரசித்தின்வீரத்தைப் பற்றிக் கேள்வியுற்றதனாலும், பிராட்டியை இலங்கையில் தேடியபோது இவனை மாளிகையில் கண்டதனாலும், வருபவன் இந்திரசித்தே என்று அனுமன் தெளிந்தான். *(50)*

5767. **'கட்டு ஏறு,நறுங் கமழ் கண்ணி, இக் காளை என்**
கைப்
பட்டால், அதுவேஅவ் இராவணன் பாடும் ஆகும்;
"கெட்டேம்" எனஎண்ணி, அக் கேடு அருங்
கற்பினாளை
விட்டு ஏகும்; அதுஅன்றி, அரக்கரும் வெம்மை
தீர்வார்.

நறுங் கமழ்கண்ணி - மிக்க மணம் வீசுகின்ற மாலையை அணிந்த; **இக்கட்டேறு காளை -** இந்த வீர வெறிகொண்ட காளை போல்வான்; **என் கைப்பட்டால் -** என் கையால் இறந்தால்; **அதுவே அவ் இராவணன் பாடும் ஆகும் -** அச்செயலே அந்த இராவணன் அழிவாகவும் முடியும்; **'கெட்டேம்' என எண்ணி -** (ஆகவே இராவணன்)

இனி நாம் தவறாமல் அழிவோம் என்று நினைத்து; **அக்கேடு அருங் கற்பினாளை விட்டு ஏகும் -** அந்தக் கெடுதல் இல்லாத கற்பினளான சீதா பிராட்டியை (இராமபிரானிடம்) கொண்டு வந்து விட்டுச் செல்வான்; **அது அன்றி -** அதுவும் அல்லாமல்; **அரக்கரும் வெம்மை தீர்வார் -** அரக்கர்களும் தமது செருக்கு அடங்கிக் கொடுமை ஒழிவார்கள்.

இந்திரசித்துஅழிந்தால் இராவணன் அழிவான். இராவணன் வலிமைக்கு இந்திரசித்தே மூலமாவான் என்பது அனுமன் கருத்து. *(51)*

5768. 'ஒன்றோ இதனால் வரும் ஊதியம் ?
ஒண்மையானைக்
கொன்றேன்எனின், இந்திரனும் துயர்க் கோளும்
நீங்கும்;
இன்றே, கடிகெட்டடது, அரக்கர் இலங்கை; யானே
வென்றேன், அவ்இராவணன்தன்னையும், வேரொடு'
என்றான்.

ஒண்மையானை - ஒளியுற்றஇந்த இந்திரசித்தை; **கொன்றேன் எனின் -** நான் கொன்றேன் என்றால்; **இதனால் வரும் ஊதியம் ஒன்றோ -** இந்தச் செயலால் விளையக்கூடிய நன்மை ஒன்று தானோ ! **; இந்திரனும் துயர் கோளும் நீங்கும் அரக்கர் இலங்கை இன்றே கடி கெட்டது -** இந்திரனும் துயர் கொண்டிருத்தலை நீங்கும் அரக்கர்களுடைய இலங்கை நகரம் இன்றே காவல் ஒழிந்ததாம்; **அவ் இராவணன் தன்னையும் வேரொடு யானே வென்றேன் -** அந்த இராவணனையும் வேரோடு நானேவென்றவனாவேன்; **என்றான் -** என்று (அனுமன்) எண்ணினான்.

இந்திரசித்தின்அழிவினால் ஏற்படும் நன்மைகளை அனுமன் எண்ணினான் என்பதாம். ஒண்மை - ஒளி; ஒளி - தான் உளனாய காலத்து மிக்குத் தோன்றுதலுடைமை. *(52)*

அரக்கர் படையுடன்அனுமன் பொருதல்

5769. அக் காலை,அரக்கரும், யானையும், தேரும், மாவும்,
முக் கால் உலகம்ஒரு மூன்றையும் வென்று முற்றிப்
புக்கானின் முன்புக்கு, உயர் பூசல் பெருக்கும்
வேலை,
மிக்கானும்,வெகுண்டு ஓர் மராமரம் கொண்டு
மிக்கான்.

அக்காலை - இவ்வாறுஅனுமான் எண்ணிக் கொண்டு நின்றபொழுது; **உலகம் ஒரு மூன்றையும் முக்கால் வென்று -** மூன்று உலகங்களையும் (ஒருமுறைக்கு) மூன்று முறையாக வென்று; **முற்றி புக்கானின் முன்புக்கு -** எதிரில்லாமல் முடித்து இலங்கையில் வெற்றி வீரனாய்ப் புகுந்த இந்திரசித்துக்கு முன்னே வந்து; **அரக்கரும், யானையும் தேரும், மாவும் -** அரக்கர்களாகிய காலாட்படையும், யானை, தேர், குதிரை ஆகிய படைகளும்; **உயர் பூசல் பெருக்கும் வேலை -** மிக்க ஆரவாரத்தைப் பெரிதும்

உண்டாக்கிய வேளையில்; **மிக்கானும் -** பெரியோனான அனுமனும்; **வெகுண்டு ஓர் மராமரம் கொண்டு -** சினம் கொண்டு, ஒரு ஆச்சாமரத்தைப்பிடுங்கி எடுத்துக் கொண்டு; **மிக்கான் -** (போர் செய்ய) பேருருக் கொண்டவனானான்.

இந்திரசித்துபோர்க்களம் புகுதற்கு முன்பு, நால்வகைப் படைகளும் வந்து ஆரவாரம் செய்தன. அதனைக் கண்டு அனுமனும் வெகுண்டு போருக்குத் தயாரானான் என்க. **(53)**

5770. உதையுண்டனயானை; உருண்டன யானை; ஒன்றோ ?
மிதியுண்டனயானை; விழுந்தன யானை; மேல் மேல்,
புதையுண்டன யானை;புரண்டன யானை; போரால்
வதையுண்டன யானை;மறிந்தன யானை, மண்மேல்.

யானை உதை உண்டன- (அரக்கர் சேனையில்) சில யானைகள் அனுமனால் உதைக்கப் பெற்றன; **யானை உருண்டன -** சில யானைகள் உருளப் பெற்றன; **ஒன்றோ யானை மிதி உண்டன -** இது மாத்திரமோ ? சிலயானைகள் அனுமனால் மிதிக்கப்பட்டுப் போயின; **யானை விழுந்தன -** சிலயானைகள் கீழே விழுந்தன; **யானை மேல் மேல் புதை உண்டன -** சில யானைகள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகப் புதைந்து போயின; **யானை புரண்டன -** சில யானைகள் முன் பின்னாகவும் கீழ் மேலாகவும் நிலை மாறின; **யானை போரால் வதையுண்டன -** சில யானைகள் போரில் வதைக்கப்பட்டன; **யானை மண்மேல் மறிந்தன -** மற்றும் சில யானைகள் அந்தப் போர்க்களத்தில் மல்லாந்து வீழ்ந்தன.

அனுமனால்யானைப்படை அழிந்தமை கூறப்பட்டது. **(54)**

5771. முடிந்ததேர்க் குலம்; முறிந்தன தேர்க் குலம்; முரண் இற்று
இடிந்த தேர்க்குலம்; இற்றன தேர்க் குலம்; அச்சு இற்று
ஒடிந்த தேர்க்குலம்; உக்கன தேர்க் குலம்; நெக்குப்
படிந்த தேர்க்குலம்; பறிந்தன தேர்க் குலம், படியில்.

தேர்க்குலம்முடிந்த - சில தேர்க்கூட்டங்கள் முழுவதும் அழிந்தன; **தேர்க்குலம் முறிந்தன -** சில தேர்க் கூட்டங்கள் சிற்சில பகுதிகள் முறிபட்டன; **தேர்க்குலம் முரண் இற்று இடிந்த -** சில தேர்க்கூட்டங்கள் வலிமை அழிந்து இடிபட்டன; **தேர்க்குலம் இற்றன -** சில தேர்க்கூட்டங்கள் மூட்டுக்கள் அற்று விழுந்தன;**தேர்க்குலம் அச்சுஇற்று ஒடிந்த -** சில தேர்க்கூட்டங்கள்அச்சு முறிந்து ஒடியப் பெற்றன; **தேர்க்குலம் உக்கன -** சில தேர்க் கூட்டங்கள் பொடியாய் உதிர்ந்தன; **தேர்க்குலம் நெக்கு படிந்த -** சில தேர்க்கூட்டங்கள் சிதைந்து கீழே விழுந்தன; **தேர்க்குலம் படியில் பறிந்தன -** சில தேர்க்கூட்டங்கள் தரையில் சாய்ந்தன.

இந்திரசித்தின்தேர்ப்படைகள் பலவாறு அழிந்தமை கூறப்பட்டது. **(55)**

5772. ***சிரன்நெரிந்தவும், கண் மணி சிதைந்தவும், செறி தாள்***
தரன்நெரிந்தவும், முதுகு இறச் சாய்ந்தவும், தார் பூண்
உரன்நெரிந்தவும், உதிரங்கள் உமிழ்ந்தவும், ஒளிர் பொற்
குரன்நெரிந்தவும், கொடுங் கழுத்து ஒடிந்தவும்- குதிரை.

குதிரை சிரம்நெரிந்தவும் - *(அனுமனால்அழிக்கப்பட்டு)* குதிரைகள் தலை நொறுங்கிப் போயவையும்; ***கண்மணி சிதைந்தவும் -*** கண்களின் கருவிழிகள் சிதையப் பெற்றவையும்; ***செறிதாள்தரன் நெரிந்தவும் -*** வலிமை மிக்க கால்களின் தொகுதி நொறுங்கப் பெற்றவையும்; ***முதுகு இற சாய்ந்தவும் -*** முதுகு ஒடியக் கீழே சாய்ந்தவையும்; ***தார் பூண் உரன் நெரிந்தவும் -*** கிண்கிணி மாலை அணிந்த மார்பு நொறுங்கப் பெற்றவையும்; ***உதிரங்கள் உமிழ்ந்தவும் -*** இரத்தப் பெருக்குகளைக் கக்கியவையும்; ***ஒளிர் பொன் குரன்நெரிந்தவும் -*** பிரகாசமான பொற் சதங்கையை அணிந்த கால் குளம்புகள்நொறுங்கப் பெற்றவையும்; ***கொடும் கழுத்து ஒடிந்தவும் -*** வளைந்தகழுத்துக்கள் ஒடிந்தவையும் *(ஆயின).* குதிரைப் படைஅழிந்தமை கூறப்பட்டது. ***(56)***

5773. ***பிடியுண்டார்களும், பிளத்தலுண்டார்களும், பெருந் தோள்***
ஒடியுண்டார்களும்,தலை உடைந்தார்களும், உருவக்
கடியுண்டார்களும்,கழுத்து இழந்தார்களும், கரத்தால்
அடியுண்டார்களும்,அச்சமுண்டார்களும்-அரக்கர்.

அரக்கர் - காலாட்படையினரான அரக்க வீரர்கள்; ***பிடிஉண்டார்களும் -*** அனுமனால் பிடிக்கப்பட்டவர்களும்; ***பிளத்தல உண்டார்களும் -*** உடல் பிளக்கப்பட்டவர்களும்; ***பெரும்தோள் -*** பெரிய தோள்கள்; ***ஒடி உண்டார்களும் -*** ஒடிபட்டவர்களும்; ***தலை உடைந்தார்களும் -*** தலைகள் உடையப் பெற்றவர்களும்; ***உருவ கடி உண்டார்களும் -*** *(உடல் முழுவதும்)* நன்றாகக் கடிக்கப் பெற்றவர்களும்; ***கழுத்து இழந்தார்களும் -*** கழுத்தை இழந்தவர்களும்; ***கரத்தால் அடி உண்டார்களும் -*** கைகளால் அடிக்கப் பெற்றவர்களும்; ***அச்சம் உண்டார்களும் -*** பயம் கொண்டவர்களும் *(ஆனார்கள்).*

காலாட்படை அழிவுகூறப்பட்டது. ***(57)***

5774. ***வட்ட வெஞ்சிலை ஓட்டிய வாளியும், வயவர்***
'விட்ட விட்டவெம் படைகளும், வீரன்மேல் வீழ்ந்த,
சுட்ட வல் இரும்புஅடைகலைச் சுடுகலாததுபோல்,
பட்ட பட்டனதிசையொடும் பொறியொடும் பரந்த.

வயவர் - அரக்க வீரர்கள்; **வட்டம் வெம்சிலை** - நன்கு வளைக்கப்பட்ட கொடிய விற்களினின்றும் செலுத்திய அம்புகளும்; **விட்ட விட்ட வெம்படைகளும்** - மற்றும் மிகுதியாகப் பிரயோகித்த கொடிய ஆயுதங்களும்; **வீரன்மேல்** - மகா வீரனான அனுமன் மேல்; **வீழ்ந்த** - விழுந்தவைகளாய்; **சுட்ட வல் இரும்பு அடைகலை சுடுகலாதது போல்** - நெருப்பில் காய்ந்த வலிய இரும்பு, பட்டடைக் கல்லைச் சுடாதது போல; **பட்ட பட்டன திசையொடும் பொறியொடும் பரந்த** - அனுமன் மேல் பட்டவை அனைத்தும் (ஓர் இடையூறும் செய்யாது) நான்கு திசைகளிலும், நெருப்புப் பொறிகளைச் சிந்தினவாய்ப் பரவிச் சென்றன.

காய்ச்சினஇரும்பு, அடைகல்லை ஊறுசெய்ய மாட்டாது, தானே பொறிவிட்டுச் சிதைவுறுவதுபோல, அனுமன் மேல் விழுந்த ஆயுதங்கள், அவனை ஊறு செய்யாது சிதைந்தன என்று கூறியவாறு. (58)

இந்திரசித்தும்அனுமனும் பலவகையாகப் பொருதல்

5775. சிகை எழும்சுடர் வாளிகள், இந்திரசித்து,
மிகை எழும்சினத்து அனுமன்மேல் விட்டன, வெந்து,
புகை எழுந்தன,எரிந்தன, கரிந்தன போத,-
நகை எழுந்தன,அழிந்தன, வான் உளோர் நாட்டம்.

மிகை எழும்சினத்து அனுமன் மேல் - பொங்கி எழும் கோபத்தை உடைய அனுமன்மீது; **இந்திர சித்து விட்டன** - இந்திர சித்து (தூரத்திலிருந்துதொடுத்து) விட்டவையாகிய; **சிகை எழும் சுடர் வாளிகள்** - கொழுந்துவிட்டுஎரியும் அம்புகள்; **வெந்து புகை எழுந்தன** - வெந்து புகை கிளம்பப்பெற்றவையும்; **எரிந்தன கரிந்தன** - எரியப்பட்டொழிந்தவையும், தீய்ந்துபோனவையுமாய்; **போத** - (அவன் உடலைச் சிறிதும்) ஊறுபடுத்தாதொழிய; **நகை எழுந்தன** - (அது கண்ட இந்திரசித்துக்குக் கோபத்தால்) சிரிப்புஉண்டாயின; **வான் உளோர் நாட்டம் அழிந்தன** - (இனி என்னாகுமோ என்று அஞ்சி மனம் கலங்கியதனால்) தேவர்களுடைய கண்களும் கலக்கம்அடைந்தன.

அனுமனதுசினத்தீச்சுடர், இந்திரசித்து வீசிய அம்புகளைச் சுட்டுப் பயனற்றவை ஆக்கின என்பது கருத்து. (59)

5776.. தேரும், யானையும், புரவியும், அரக்கரும், சிந்திப்
பாரின் வீழ்தலும், தான் ஒரு தனி நின்ற பணைத்
தோள்
வீரர் வீரனும்,முறுவலும் வெகுளியும் வீங்க,
'வாரும், வாரும்' என்று அழைக்கின்ற அனுமன்மேல்
வந்தான்.

தேரும்,யானையும், புரவியும், அரக்கரும் சிந்தி பாரின் வீழ்தலும் - தேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும், அரக்கப் போர் வீரர்களும் சிதறி, தரையில் அடிபட்டு விழுந்தவுடன்; **தான் ஒரு தனி நின்ற** - தான் ஒருவன் மாத்திரமே தன்னந்தனியாய் எஞ்சி நின்ற; **பணை தோள் வீரர் வீரனும்** - பருத்த தோள்களை உடைய மகாவீரனாகிய இந்திரசித்தும்; **முறுவலும் வெகுளியும் வீங்க** - புன் சிரிப்பும் கோபமும் அதிகரிக்க;

வாரும் வாரும் என்று அழைக்கின்ற அனுமன் மேல் வந்தான் - *வாருங்கள் வாருங்கள் என்று மேன்மேலும் உற்சாகத்தோடு கூப்பிடுகின்ற அனுமன்மீது எதிர்த்துப் போரிட வந்தான்.*

வாரும் வாரும் என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இகழ்ச்சியுடன் அழைதத் அனுமனுடன் போர் செய்ய வந்தான் இந்திரசித்து. ***(60)***

5777.

புரந்தரன்தலை பொதிர் எறிந்திட, புயல் வானில்
பரந்த பல்உரும்ஏற்றுஇனம் வெறித்து உயிர் பதைப்ப,

நிரந்தரம் புவி முழுவதும் சுமந்த நீடு உரகன்
சிரம் துளங்கிட,அரக்கன் வெஞ் சிலையைநாண்
தெறித்தான்.

புரந்தரன் தலைபொதிர் எறிந்திட - *இந்திரன் தலைநடுக்கம் மேலிடவும்;* ***வானில் பரந்த புயல் பல் உரும் ஏற்று இனம் -*** *ஆகாயத்தில் பரந்து விளங்கிய மேகங்களில் உள்ள பல பெரிய இடிகளின் கூட்டம்;* ***வெறித்து உயிர் பதைப்ப -*** *அச்சத்தால் மயக்கம் கொண்டு உயிர் நடுங்கவும்;* ***நிரந்தரம் புவி முழுவதும் சுமந்த நீடு உரகன் -*** *எப்போதும் உலகம் முழுவதையும் தாங்கிக் கொண்டுள்ள நீண்ட பாம்பாகிய ஆதிசேடன்;* ***சிரம் துளங்கிட -*** *தன் ஆயிரம் தலைகளும் அச்சத்தால் நடுங்கவும்;* ***அரக்கன் வெஞ்சிலையை நாண் தெறித்தான் -*** *அரக்கனாகிய இந்திரசித்து, தன் வில்லின் கொடிய நாணைக் கை விரலால் தெறித்து ஒலி எழுப்பினான்.*

இந்திரசித்துதனது வில்லின் நாணைத் தெறித்த போது, அச்சத்தால் நடுங்கிய பிறரது நடுக்கம் கூறப்பட்டது. பொதிர் - நடுக்கம். ***(61)***

5778. **ஆண்டநாயகன் தூதனும், அயனுடை அண்டம்**
கீண்டதாம் என,கிரி உக, நெடு நிலம் கிழிய,
நீண்ட மாதிரம்வெடிபட, அவன் நெடுஞ் சிலையில்
பூண்ட நாண் இற,தன் நெடுந் தோள் புடைத்து
ஆர்த்தான்.

ஆண்ட நாயகன் - *(எல்லாஉயிர்களையும்) அடிமை கொண்டருளும் (திருமாலின் அவதாரமாகிய) இராமபிரானின்* ***தூதனும் -*** *தூதனான அனுமனும்;* ***அயனுடை அண்டம் கீண்டதாம் என -*** *(அவ்வொலிக்கு எதிராக) பிரம்மாண்டமே பிளந்தது என்று சொல்லும்படியாகவும்;* ***கிரி உக -*** *மலைகள் பொடியாய்ச் சிந்தும்படியாகவும்;* ***நெடும் நிலம் கிழிய -*** *நீண்ட பூமி பிளக்கும் படியும்;* ***நீண்ட மாதிரம் வெடிபட -*** *நெடிய திசைகள் பிளவுபடவும்;* ***அவன் நெடுஞ்சிலையில் பூண்ட நாண்இற -*** *இந்திர சித்தினது நீண்ட வில்லில் பூட்டிய நாண் அற்றுப் போகவும்;* ***தன் நெடுந்தோள் புடைத்து ஆர்த்தான் -*** *தனது நெடிய தோள்களைக் கொட்டிக் கர்ச்சனை செய்தான். இந்திரசித்து,முன் எழுப்பிய ஒலிக்குக் கருவியாயிருந்த நாணும் அறும்படி இருந்தது, அனுமன் தோள் புடைத்து ஆர்த்த ஒலி என்பது கருத்து.* ***(62)***

5779. ***‘நல்லை ! நல்லை ! இஞ் ஞாலத்துள், நின் ஒக்க நல்லார்***
இல்லை ! இல்லையால் ! எறுழ் வலிக்கு யாரொடும் இகல
வல்லை ! வல்லை! இன்று ஆகும், நீ படைத்துள வாழ்நாட்கு
எல்லை ! எல்லை!’ என்று, இந்திரசித்துவும் இசைத்தான்.

நல்லை நல்லை - *நீமிகவும் சாமர்த்தியம் உள்ளவன்;* **இஞ் ஞாலத்துள் நின் ஒக்க நல்லார் இல்லை இல்லை -** *இந்த உலகத்தில் உனக்குச் சமமான சமர்த்தர்கள் யாரும் இல்லை;* **எறுழ்வலிக்கு -** *மிக்க வலிமைத் திறத்தில்;* **யாரொடும் இகல வல்லை வல்லை -** *நீ எல்லோருடனும்மாறுபடுதற்கு மிகவும் வல்லவன்;* **நீ படைத்துள வாழ் நாட்கு எல்லைஎல்லை இன்று ஆகும் -** *நீ அடைந்துள்ள உன் வாழ் நாளுக்கு இன்றேமுடிவு எல்லையாக அமையும்;* **என்று -** *என்று சொல்லி;* **இந்திர சித்துவும்இசைத்தான் -** *இந்திரசித்தும் (இகழ்ந்து தன் வீரம் தோன்றப் பெருமிதத்தோடு)கூறினான். பிறரோடு வைத்துநோக்குமிடத்து நீ ஒப்புயர்வற்ற வீரன் என விளங்குவையாயினும், நான் உன்னை இன்றைக்குக் கொன்று விடுவேன் என்று, அனுமனை நோக்கி இந்திரசித்து வீரவாதம் கூறினான் என்க.* ***(63)***

5780. ***‘நாளுக்குஎல்லையும், நிருதராய் உலகத்தை நலியும்***
கோளுக்குஎல்லையும், கொடுந் தொழிற்கு எல்லையும், கொடியீர் !
வாளுக்குஎல்லையும் வந்தன; வகை கொண்டு வந்தேன்
தோளுக்கு எல்லைஒன்று இல்லை’ என்று அனுமனும் சொன்னான்.

கொடியீர் ! - *கொடியஅரக்கர்களே !;* **நாளுக்கு எல்லையும் -** *உங்கள் வாழ்நாளுக்கு ஒரு முடிவும்;* **நிருதராய் உலகத்தை நலியும் கோளுக்கு எல்லையும் -** *அரக்கர்களாய் உலகத்தை வருத்தும் உங்கள் கொள்கைக்கு ஒரு முடிவும்;* **கொடும் தொழிற்கு எல்லையும் -** *உங்கள் கொடிய செய்கைகளாகிய பாவத்திற்கு ஒரு முடிவும்;* **வாளுக்கு எல்லையும் வந்தன -** *உங்கள் வாள் முதலிய படைக்கலங்களுக்கு ஒரு முடிவும் இப்போது வந்துவிட்டன;* **வகை கொண்டு வந்தேன் -** *அதற்குரிய உபாயங்கொண்டு இங்கேயான் வந்துள்ளேன்;* **தோளுக்கு எல்லை ஒன்று இல்லை -** *(ஆனால்) என் தோளாற்றலுக்கு முடிவு சிறிதும் உண்டாகாது;* **என்று, அனுமனும் சொன்னான் -** *இவ்வாறு அனுமனும் இந்திரசித்துக்கு மறுமொழி கூறினான்.*
(64)

5781. ***‘இச் சிரத்தையைத் தொலைப்பென்’ என்று, இந்திரன் பகைஞன்,***
பச்சிரத்தம்வந்து ஒழுகிட, வானவர் பதைப்ப,

வச்சிரத்தினும்வலியன, வயிர வான் கணைகள்,
அச் சிரத்தினும்மார்பினும் அழுத்தலும்-அனுமன்.

இந்திரன்பகைஞன் - *(அது கேட்டு)இந்திரசித்து;* ***'இ சிரத்தையை தொலைப்பென்'என்று*** - *(இந்தக் குரங்கின்) இந்த நம்பிக்கையை அழித்துவிடுவேன்' என்று கருதி;* ***அச்சிரத்தினும் மார்பினும்*** - *அந்த அனுமனுடைய தலையிலும் மார்பிலும்;* ***பச்சு இரத்தம் வந்து ஒழுகிட*** - *புதிய இரத்தம் வந்து ஒழுகும்படியும்;* ***வானவர் பதைப்ப*** - *(அது கண்டு) தேவர்கள் துடிக்கும்படியாகவும்;* ***வச்சிரத்தினும் வலியன வயிரவான் கணைகள்*** - *வச்சிராயுதத்தைக் காட்டிலும் வலிமை உடையனவான கூர்மையான பெரிய அம்புகளை;* ***அழுத்தலும்*** - *அழுந்த எய்த போது;* ***அனுமன் - ,***

நெடுஞ்சினங் கொண்டுநிமிர்ந்தான் என அடுத்த கவியோடு முடியும். ***(65)***

5782. குறிதுவான் என்று குறைந்திலன், நெடுஞ்சினம்
கொண்டான்,
மறியும் வெண்திரை மா கடல் உலகு எலாம்
வழங்கி,
சிறிய தாய்சொன்ன திருமொழி சென்னியில் சூடி,
நெறியில் நின்றதன் நாயகன் புகழ் என,
நிமிர்ந்தான்.

கொடும்சினம் கொண்டான் - *(கணைகள் அழுந்தப் பெற்ற அனுமன்) கொடிய கோபம் கொண்டு;* ***வான் குறிது என்று குறைந்திலன்*** - *ஆகாயம் உயர்வு போதாது என்று தன் வடிவு குறுகாதவனாய் (வான்முகட்டி)னும் மேலாக வளர்ந்து);* ***சிறிய தாய் சொன்ன திருமொழி சென்னியில் சூடி*** - *தன் சிறியதாயான கைகேயி சொன்ன கட்டளை மொழிகளைத் தன் தலையால் ஏற்று;* ***மறியும் வெண் திரை மாகடல் உலகு எலாம் வழங்கி*** - *மடங்குகின் றவெண்மையான அலைகளை உடைய பெரிய கடலினால் சூழப்பட்ட உலகம்முழுவதையும் (தன் தம்பியாகிய பரதனுக்கு) அளித்து;* ***நெறியில் நின்ற தன்நாயகன் புகழ் என*** - *அறநெறியில் தங்கி நின்ற தனது தலைவனானஇராமபிரான் புகழேபோல;* ***நிமிர்ந்தான்*** - *பேருரு எடுத்துக் கொண்டுநின்றான்.*

இராமபிரான்புகழ் அனுமனின் நெடுமைக்கு உவமை கூறப்பட்டது. ***(66)***

5783. பாகம்அல்லது கண்டிலன்; அனுமனைப் பார்த்தான்;
மாக வன் திசைபத்தொடும் வரம்பு இலா உலகிற்கு
ஏக நாதனை எறுழ்வலித் தோள் பிணிந்து ஈர்த்த
மேக நாதனும்,மயங்கினனாம் என வியந்தான்.

மாகவன் திசை - *பெரியவானம் முதலான;* ***பத்தொடும்*** - *வலிய திசைகள் பத்துடன்;* ***வரம்பு இலா உலகிற்கு ஏகநாதனை*** - *அளவற்ற உலகங்களுக்கு எல்லாம் தனித்தலைவனான இந்திரனை;* ***எறுழ் வலித் தோள் பிணிந்து ஈர்த்த மேகநாதனும்*** - *மிக்க வலிமையை உடைய தோள்களைக் கட்டி இழுத்த இந்திரசித்தும்;* ***அனுமனைப்***

பார்த்தான் பாகம் அல்லது கண்டிலன் - அனுமனைப் பார்த்து, அவனது உருவில் ஒரு சிறு பகுதியே அல்லாமல் முழு உருவும் காணாதவனாகி; **மயங்கினன் ஆம் என வியந்தான் -** திகைப்புண்டவன் போல ஆச்சரியமுற்றான். *(67)*

5784. நீண்டவீரனும், நெடுந் தடங் கைகளை நீட்டி,
ஈண்டு வெஞ் சரம்எய்தன எய்திடாவண்ணம்,
மீண்டு போய்விழ வீசி, ஆங்கு அவன் மிடல்
தடந் தேர்
பூண்ட பேயொடு,சாரதி தரைப்பட, புடைத்தான்.

நீண்டவீரனும் - அவ்வாறு பேருருக் கொண்ட வீரனான அனுமனும்; **நெடும் தடம் கைகளை நீட்டி -** நீண்ட பெரிய தனது கைகளை எதிரிலே நீளச் செலுத்தி; **எய்தன ஈண்டு வெம்சரம் எய்திடா வண்ணம் -** (இந்திரசித்தால்) எய்யப் பட்டு விரைந்து வருகின்ற கொடிய அம்புகள் தன்னுடம்பில் படாதபடி; **மீண்டு போய் விழ வீசி -** திரும்பி, அவன் மேல் போய் விழுமாறு வீசி எறிந்து விட்டு; **அங்கு அவன் மிடல் தடம் தேர் பூண் பேயொடு -** அங்கே, அவனது வலிமையுள்ள பெரிய தேரில் கட்டிய பேய்களையும்; **சாரதி தரைபட புடைத்தான் -** தேர்ப்பாகனையும் கீழே விழுந்து இறக்குமாறு அடித்தான். *(68)*

5785. ஊழிக்காற்று அன்ன ஒரு பரித் தேர் அவண் உதவ,
பாழித்தோளவன், அத் தடந் தேர்மிசைப் பாய்ந்தான்;
ஆழிப் பல் படைஅனையன, அளப்ப அருஞ்
சரத்தால்,
வாழிப் போர் வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான்.

அவண் - அந்நிலையில்; **ஊழிக் காற்று அன்ன ஒரு பரி தேர் உதவ -** ஊழிக்காலத்தில் வீசும் பெருங்காற்றுப் போல (வேகமாகச் செல்லும்) குதிரைகள் பூட்டிய ஒரு தேரை (வேறு ஒரு சாரதி) கொண்டு வந்து தர; **பாழி தோளவன் -** பருத்த தோள்களை உடைய அந்த இந்திரசித்து; **அத்தடம் தேர் மிசை பாய்ந்தான் -** அந்தத் தேரின் மீது பாய்ந்து ஏறி; **பல் ஆழி படை அனையன அளப்ப அரும் சரத்தால் -** பல சக்கராயுதம் போன்ற அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத அம்புகளால்; **வாழி போர் வலி மாருதி மேனியை மறைத்தான் -** நீடுழி வாழ்பவனும், போர் வலிமையிற் சிறந்தவனுமான அனுமனது திரு மேனியை மூடி மறைத்துவிட்டான்.

அனுமனது உடம்புமறையும் படி மிகுதியாக அம்புகளை இந்திரசித்து எய்தான் என்பதாம். பாழி - பெருமையும் ஆம்; ஆழி - சக்கராயுதம்; கடலும் ஆம்.
(69)

5786. உற்றவாளிகள் உரத்து அடங்கின உக உதறா,
கொற்ற மாருதி, மற்றவன் தேர்மிசைக் குதித்து,
பற்றி வன்கையால், பறித்து எழுந்து, உலகு எலாம்
பலகால்
முற்றி வென்றபோர் மூரி வெஞ் சிலையினை,
முறித்தான்.

கொற்றமாருதி - வெற்றியை உடைய அனுமன்; **உற்ற உரத்து அடங்கின வாளிகள் -**

வந்து பட்டவையாய் மார்பில் பதிந்தவைகளான (இந்திரசித்தின்) அம்புகள் அனைத்தும்; **உக உதறா** - கீழே சிந்தும்படி உதறித் தள்ளிவிட்டு; **அவன் தேர் மிசை குதித்து** - இந்திரசித்துவின் தேரின்மேல் எழும்பிப் பாய்ந்து; **உலகு எலாம் பல கால் முற்றி வென்ற போர்மூரி வெம் சிலையினை** - உலகும் யாவையும் பல முறை முழுவதும் வென்றதான போரில் சிறந்த அவனது வலிய வில்லினை; **வன் கையால் பற்றி** - தனது வலிய கையினால் பிடித்து; **பறித்து எழுந்து முறித்தான்** - பிடுங்கிக் கொண்டு வெளியே வந்து ஒடித்தெறித்துவிட்டான்.

அனுமன் ஆற்றல்கூறப்பட்டது. (70)

5787. முறிந்தவில்லின் வல் ஓசை போய் முடிவதன்முன்னர்,
மறிந்து போரிடைவழிக் கொள்வான், வயிர வாட்
படையால்
செறிந்த வான்பெரு மலைகளைச் சிறகு அறச்
செயிரா
எறிந்தஇந்திரன் இட்ட, வான் சிலையினை
எடுத்தான்.

முறிந்தவில்லின் வல் ஓசை போய் முடிவதன் முன்னர் - ஒடிபட்டஅந்த வில்லின் வலிய ஓசை அடங்குவதற்கு முன்னே, (இந்திரசித்து); **போரிடை மறிந்து வழிக் கொள்வான்** - போரை மீண்டும் தொடர வேண்டி; **வயிர வாள் படையால்** - வச்சிராயுதம் என்னும் வாளால்; **செறிந்த வான் பெரு மலைகளை** - அடர்ந்த மிகப்பெரிய மலைகளை; **சிறகு அற செயிரா எறிந்த இந்திரன்** - இறகுகள் அற்றுப் போகும் படி சினங் கொண்டு துணித்தவனான தேவேந்திரன்; **இட்ட வான்சிலையினை எடுத்தான்** - திறையாகக் கொடுத்த பெரிய வில்லைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.

அந்த வில்ஒடிந்தவுடனே வேறு ஒரு வில்லை எடுத்துக் கொண்டான் இந்திரசித்து. அது, இந்திரன் தனது தோல்விக்குப் பிறகு, திறையாக இந்திரசித்துக்குக் கொடுத்தது. (71)

5788. நூறு நூறுபோர் வாளி, ஓர் தொடை கொடு,
நொய்தின்,
மாறு இல் வெஞ்சினத்து இராவணன் மகன் சிலை
வளைத்தான்; ஊறு, தன் நெடு மேனியில், பல பட, ஒல்கி,
ஏறு சேவகன்தூதனும், சிறிது போது இருந்தான்.

மாறு இல் வெம்சினத்து இராவணன் மகன் - எதிர் இல்லாத கொடியகோபத்தை உடைய இராவணனது மகனான இந்திரசித்து; **போர்வாளி நூறுநூறு ஓர் தொடை கொடு** - போரிற் சிறந்த நூறு நூறு அம்புகளை ஒரு தொடுப்பிலே கொண்டு; **நொய்தின் சிலை வளைத்தான்** - விரைவில், அவ்வில்லை வளைத்து எய்தான்; **ஏறு சேவகன் தூதனும்** - சிறந்த வீரனாகிய இராமபிரானுடைய தூதனான அனுமனும்; **தன் நெடு மேனியில் ஊறு பலபட** - (அந்த அம்புகளால்) தனது பெரிய உடம்பில் பல புண்கள் உண்டாக; **சிறிது போது ஒல்கி இருந்தான்** - சிறிது நேரம் தளர்ச்சியுற்றிருந்தான்.

ஏறு சேவகன்; 'ஏறுசேவகனார்' - (திருவாய்மொழி 6.1.9) பகைவர் திரளிலும் ஏறிய (மதிக்கப் பெற்ற) வீரம் உள்ளவர் - என்பது முன்னோர் உரை.
(72)

5789. ஆர்த்தவானவர் ஆகுலம் கொளீஇ, அறிவு அழிந்தார்;
பார்த்த மாருதி,தாரு ஒன்று அங்கையில் பற்றி,
தூர்த்த வாளிகள்துணிபட முறை முறை சுற்றி,
போர்த்த பொன்நெடு மணி முடித் தலையிடைப் புடைத்தான்.

ஆர்த்த வானவர்- *முன்புமகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்த தேவர்கள்;* ***ஆகுலம் கொளீஇ அறிவு அழிந்தார் -*** *(அனுமான் தளர்ச்சி உற்றது கண்டு)துன்பம் கொண்டு அறிவு கலங்கினார்கள்;* ***பார்த்த மாருதி தாரு ஒன்றுஅம்கையில் பற்றி -*** *அதுகண்ட அனுமன், (உடனே தளர்ச்சி நீங்கி) ஒருமரத்தைத் தனது அழகிய கையிலே எடுத்துக் கொண்டு;* ***தூர்த்த வாளிகள்முறை முறை துணிபட -*** *(இந்திரசித்து) எய்து நிரப்புகின்ற அம்புகள் எல்லாம்வரிசை வரிசையாகத் துண்டு பட்டொழியும்படி;* ***சுற்றி -*** *அந்த மரத்தைச் சுற்றிவீசி;* ***பொன்மணி நெடுமுடி போர்த்த தலையிடை -*** *பொன்னாலும்மணியாலும் செய்து நீண்டதாய் விளங்கிய கிரீடம் கவித்துள்ள இந்திரசித்தின்தலையிடத்து;* ***புடைத்தான் -*** *(அம்மரத்தாலே) ஓங்கி அடித்தான்.*
(73)

790. பார மா மரம் முடியுடைத் தலையிடைப் படலும்,
தாரையின் நெடுங்கற்றைகள் சொரிவன தயங்க,
ஆர மால் வரைஅருவியின் அழி கொழுங் குருதி
சோர நின்றுஉடல் துளங்கினன்-அமரரைத் தொலைத்தான்.

அமரரைத்தொலைத்தான் - *தேவர்களை வென்றவனானஇந்திரசித்து;* ***முடியுடைத் தலையிடை -*** *கிரீடம் அணிந்த தனது தலையின் மேல்;* ***பார மாமரம் படலும் -*** *வலியதும் பெரியதுமான அந்த மராமரம் பட்ட அளவிலே;* ***நெடும் கற்றைகள் தாரையின் சொரிவன தயங்க -*** *(கீரிடத்தில் உள்ள மாணிக்கங்களின்) நீண்ட ஒளித் தொகுதிகள் ஒழுங்காக மேற் சொரிவனவற்றைப் போன்று விளங்கும்படி;* ***மால் வரை அருவியின் -*** *பெரிய மலையிலிருந்து வருகின்ற நீர் அருவிபோல;* ***அழி கொழுங்குருதி ஆர சோர -*** *வழிகின்ற கொழுமையான இரத்தம் மிகுதியாகப் பெருக;* ***நின்று, உடல் துளங்கினான் -*** *(ஏங்கித் தளர்ச்சியுற்று) நின்று, உடம்பு நடுங்கினான்.* ***(74)***

5791. நின்று,போதம் வந்துறுதலும், நிறை பிறை எயிற்றைத்
தின்று, தேவரும்முனிவரும் அவுணரும் திகைப்ப,
குன்றுபோல் நெடுமாருதி ஆகமும் குலுங்க,
ஒன்று போல்வன,ஆயிரம் பகழி கோத்து உய்த்தான்.

நின்று - *(இந்திரசித்து)சிறிது போது அயர்ச்சியுற்று நின்று;* ***போதம் வந்து உறுதலும் -*** *பிறகு அறிவு வந்து கூடின அளவில்;* ***நிறை பிறை எயிற்றை தின்று -*** *தன் வாயில்*

நிறைந்துள்ளனவும் பிறைச்சந்திரன் போன்றனவுமான பற்களைக் கோபத்தினால் கடித்து; **தேவரும், முனிவரும் அவுணரும் திகைப்ப -** *தேவர்களும் இருடிகளும் அசுரர்களும் யாதாகுமோ என்று ஏக்கமுற;* **குன்று போல் நெடு மாருதி ஆகமும் குலுங்க -** *மலை போன்ற உயர்ந்த வடிவமுள்ள அனுமனது உடலும் நடுங்க;* **ஒன்று போல் வன -** *ஒரே தன்மையான (வேறுபாடு இல்லாத);* **ஆயிரம் பகழி கோத்து உய்த்தான் -** *ஆயிரம் அம்புகளை, வில்லில் பூட்டி அனுமன் மீது செலுத்தினான்.* *(75)*

5792. உய்த்தவெஞ் சரம் உரத்தினும் கரத்தினும் ஒளிப்ப,
கைத்தசிந்தையன் மாருதி, நனி தவக் கனன்றான்; வித்தகன் சிலை விடு கணை விசையினும் கடுகி,
அத் தடம் பெருந்தேரொடும் எடுத்து, எறிந்து,
ஆர்த்தான்.

உய்த்த வெம்சரம் - *அவ்வாறு இந்திரசித்து செலுத்திய கொடிய அம்புகள்;* **உரத்தினும் கரத்தினும் ஒளிப்ப -** *தனது மார்பிலும் கைகளிலும் அழுந்த;* **மாருதி -** *அனுமன்;* **கைத்த சிந்தையன் நனிதவகனன்றான் -** *வெறுத்த மனத்தினனாய், மிகவும் கோபம் மேற் கொண்டவனாய்;* **வித்தகன் சிலை விடுகணை விசையினும் கடுகி -** *ஞானவடிவனான இராமபிரான் வில்லில் தூண்டும் அம்பின் வேகத்தினும் அதிக வேகமாகச் சென்று;* **அத்தடம் தேரொடும் எடுத்து -** *அந்த மிகப் பெரிய தேருடனே (இந்திரசித்தைத்) தூக்கி;* **எறிந்து ஆர்த்தான் -** *மேலே வீசி எறிந்து ஆரவாரஞ் செய்தான்.*

அனுமன்,இந்திரசித்தைத் தேரோடு எடுத்து எறியச் செல்லும் வேகத்துக்கு, இராமபிரானது அம்பின் வேகம் உவமை கூறப்பட்டது. வித்தகன் - மேலோன். (இராமபிரான்) *(76)*

5793. கண்ணின்மீச் சென்ற இமை இடை கலப்பதன்
முன்னம்,
எண்ணின் மீச்சென்ற எறுழ் வலித் திறலுடை
இகலோன்,
புண்ணின் மீச்சென்று பொழி புனல் பசும் புலால்
பொடிப்ப,
விண்ணின் மீச்சென்று, தேரொடும் பார்மிசை
வீழ்ந்தான்.

எண்ணின் மீசென்ற எறுழ்வலி திறலுடை இகலோன் - *எண்ணத்தைக் கடந்து சென்ற (வரம்பு கடந்த) மிக்க வலிமையுடைய பகைவனான இந்திரசித்து;* **தேரொடும் விண்ணின் மீ சென்று -** *(அனுமன் எடுத்தெறிந்த விசையினால்) தேரோடும் வானத்தின்மேல் எல்லையில் போய்;* **புண்ணின் மீ சென்று பொழி புனல் பசும் புலால் பொடிப்ப -** *புண்களின் மேலே பெருகி வழிகின்ற இரத்தம் புதிய புலால் நாற்றத்தோடு வெளிப்பட;* **கண்ணின் மீ சென்ற இமை இடை கலப்பதன் முன்னம் -** *கண்களின் மேல்உள்ளஇமை கீழிமையிலே வந்துகூடுவதன் முன்னம்;* **பார்மிசை வீழ்ந்தான் -** *தரையில் வந்து வீழ்ந்திட்டான்.*

acharya.org

இந்திரசித்து,அனுமனால் வீசி எறியப் பட்டு, தேரோடு, கீழே வந்து விழும் வேகத்துக்கு, கண் இமை பொருந்தும் வேகம் உவமையாக்கப்பட்டது.
(77)

5794. விழுந்துபார் அடையாமுனம், மின் எனும் எயிற்றான்,
எழுந்து, மாவிசும்பு எய்தினன்; இடை, அவன்
படையில்,
செழுந் திண் மாமணித் தேர்க் குலம் யாவையும்
சிதைய
உழுந்துபேர்வதன்முன், நெடு மாருதி உதைத்தான்.

மின் எனும்எயிற்றான் - மின்னலைப் போல ஒளிவீசும் பற்களை உடைய இந்திரசித்து; **விழுந்து பார் அடையா முனம் -** விழுந்து தரையை அடைவதன் முன்னமே; **எழுந்து மா விசும்பு எய்தினன் -** எழுந்து, பெரிய ஆகாயத்தை அடைந்தான்; **இடை -** அதற்கு இடையே; **நெடு மாருதி -** நீண்ட உருவுடைய அனுமான்; **உழுந்து பேர்வதன் முன் -** ஒரு உளுந்து உருளும் அளவினுள்ளே (விரைவாக); **அவன் படையில் செழுந்திண் மாமணி தேர்க்குலம் யாவையும் -** இந்திரசித்துவின் சேனையில் உள்ள பெரிய வலிய இரத்தினங்கள் பதித்த தேர்க்கூட்டம் எல்லாம்; **சிதைய உதைத்தான் -** அழியும்படி உதைத்தான்.

இந்திரசித்துதேரோடு நிலத்தில் விழுந்தவுடன், சிறிதும் தாமதிக்காது எழுந்து மேற் சென்றான் என்பதும், அவ்வாறு, அவன் மேற்செல்லும் கால அளவிற்குள் (உளுந்து உருளும் நேரத்துக்குள்) அவனுடைய மற்றைய தேர்க்குலத்தை அனுமன் உதைத்துச் சிதைத்தான் என்பதும் அதிவிரைவில் நிகழ்ந்த செயல்கள் ஆகும். *(78)*

இந்திரசித்து அயன்படையை விடுத்தல்

5795. ஏறு தேர்இலன்; எதிர் நிற்கும் உரன் இலன்;
எரியின்,
சீறு வெஞ் சினம்திருகினன், அந்தரம் திரிவான்,
வேறு செய்வது ஓர்வினை பிறிது இன்மையின்,
விரிஞ்சன்
மாறு இலாப்பெரும் படைக்கலம் தொடுப்பதே
மதித்தான். **ஏறு தேர் இலன் -** (தான்மீண்டும்) ஏறிப் போர்புரிய வேறு தேர் இல்லாதவனாய்; **எதிர் நிற்கும் உரன் இலன் -** (அனுமன்) எதிரே நின்று போர் செய்யும் வலிமை அற்றவனாய்; **எரியின் சீறு வெம் சினம் திருகினன் -** தீப் போலச் சீறுகின்ற கொடிய சினத்தால் மாறுபட்டவனாகி; **அந்தரம் திரிவான் -** வானில் சஞ்சரிக்கும் இந்திரசித்து; **வேறு செய்வது ஓர் வினை பிறிது இன்மையின் -** செய்வதற்குரியதோர் செயல் வேறு இல்லாமையால்; **விரிஞ்சன் மாறு இலாப் பெரும் படைக்கலம் -** பிரம்மதேவனுடைய நிகர் இல்லாத பெரிய ஆயுதமாகிய பிரம்மாத்திரத்தை; **தொடுப்பதே மதித்தான் -** தூண்டுவதாகிய கடுஞ் செயலையே செய்யத் துணிவு கொண்டான்.

இந்திரசித்து,பிரம்மாத்திரத்தைத் தொடுக்கத் துணிவதன் காரணம் கூறப்பட்டது. விரிஞ்சன் - பிரம்மன். ***(79)***

5796. பூவும், பூநிற அயினியும், தீபமும், புகையும்,
தா இல்பாவனையால் கொடுத்து, அருச்சனை
சமைத்தான்;
தேவு யாவையும்,உலகமும், திருத்திய தெய்வக்
கோவில் நான்முகன் படைக்கலம் தடக் கையில்
கொண்டான்.

தா இல்பாவனையால் - *தவறுதல் இல்லாத தியானவகையினால்;* ***பூவும், பூநிற அயினியும் தீபமும், புகையும் கொடுத்து -*** *மலர்களையும் பூநிறம் உள்ள வெண்சோறாகிய நைவேத்தியத்தையும் தீபத்தையும் தூபத்தையும் சமர்ப்பித்து;* ***அருச்சனை சமைத்தான் -*** *பிரம்மாத்திரத்துக்கு அருச்சனை செய்து;* ***தேவு யாவையும் உலகமும் திருத்திய -*** *தெய்வங்கள் எல்லாவற்றையும், உலகங்களையும் ஒழுங்காகப் படைத்த;* ***தெய்வக் கோவில் நான்முகன் படைக்கலம் -*** *தெய்வத் தன்மையுள்ள (திருமாலின் திருநாபிக்கமலமாகிய) சிறந்த இடத்தில் தோன்றி வசிக்கின்ற பிரம்மதேவனுடைய ஆயுதமான பிரம்மாத்திரத்தை;* ***தடம் கையில் கொண்டான் -*** *தனது பெரிய கையில் எடுத்துக் கொண்டான்.*

இந்திரசித்து, பிரம்மாத்திரத்துக்குப் பூசை செய்தது பாவனையால் (தியானத்தால்) என்பது கூறப்பட்டது. போர்க்களம் ஆகையால், பூசைக்கு வெளிப் பொருள்கள் இல்லை என்பது கருத்து. ***(80)***

797. கொண்டு, கொற்ற வெஞ் சிலை நெடு நாணொடு
கூட்டி,
சண்ட வேகத்தமாருதி தோளொடு சாத்தி,
மண் துளங்கிட,மாதிரம் துளங்கிட, மதி தோய்
விண்துளங்கிட, மேரு துளங்கிட, விட்டான்.

கொண்டு - *அவ்வாறுபிரம்மாத்திரத்தைக் கையில் கொண்டு;* ***கொற்றவெம் சிலை நெடு நாணொடு கூட்டி -*** *அதை, தனது வலிய கொடிய வில்லின் நீண்ட நாணோடு சேர்த்து;* ***சண்ட வேகத்த மாருதி தோளொடு சாத்தி -*** *கொடிய வேகமுடைய அனுமனது தோள்களை இலக்காகக் குறிவைத்து;* ***மண் துளங்கிட -*** *பூமி நடுங்க;* ***மாதிரம் துளங்கிட -*** *திசைகள் நடுங்க;* ***மதிதோய் விண் துளங்கிட -*** *சந்திரன் தங்கிய வானம் நடுங்கிட;* ***மேருவும் துளங்கிட -*** *மேரு மலையும் நடுக்கம் கொள்ள;* ***விட்டான் -*** *அதனைத் தூண்டி விட்டான்.*

இந்திரசித்துதெய்வத்தன்மையுள்ள பிரம்மாத்திரத்தை, அனுமனுடைய தோள்களைக் கட்டுமாறு மந்திரம் கூறி விட்டனன் என்க. மேருவும்; உம்மை உயர்வு சிறப்பினது. பிரம்மாத்திரத்தின் வலிமை இச்செய்யுளில் தெரிவிக்கப்பட்டது. ***(81)***

அயன் படைக்குஅடங்கிய அனுமனிடம் இந்திரசித்து வருதல்

5798. தணிப்பஅரும் பெரும் படைக்கலம், தழல் உமிழ் தறுகண்
பணிக்குலங்களுக்கு அரசினது உருவினைப் பற்றி,
துணிக்க உற்று,உயர், கலுழனும் துணுக்குற, சுற்றிப்
பிணித்தது, அப்பெரு மாருதி தோள்களைப் பிறங்க.

தணிப்பு அரும் - *எவராலும் அடக்குதற்கு அரியதான;* ***பெரும் படைக்கலம் -*** *பெரிய அந்த அத்திரமானது;* ***தழல் உமிழ் தறுகண் -*** *கனல் வீசும் கொடுமை வாய்ந்த;* ***பணி குலங்களுக்கு அரசினது உருவினை பற்றி -*** *பாம்புக் கூட்டங்களுக்கு அரசனுடைய வடிவத்தை ஏற்றுக் கொண்டு;* ***துணிக்க உற்று உயர் கலுழனும் -*** *அதனைத் துண்டிக்க வந்த உயர எழும் கருடனும்;* ***துணுக்குற -*** *அஞ்சும்படி;* ***அப் பெரு மாருதி தோள்களை பிறங்க சுற்றி பிணித்தது -*** *அந்தப் பெரிய அனுமன் தோள்களை நன்றாகச் சுற்றிக் கொண்டு கட்டிவிட்டது.   பாம்புகளை எளிதில் அழிக்கும் தன்மையதான கருடனும் அஞ்சும்படி, பெரும் பாம்பின் வடிவத்துடன் சென்ற பிரமாத்திரம் அனுமன் தோள்களைப் பிணித்தது என்க.* ***(82)***

5799. திண்ணென்யாக்கையைத் திசைமுகன் படை சென்று திருக,
அண்ணல் மாருதி,அன்று, தன் பின் சென்ற அறத்தின்
கண்ணின்நீரொடும், கனக தோரணத்தொடும், கடைநாள்,
தண்ணென் மா மதிகோளொடும் சாய்ந்தென, சாய்ந்தான்.

திசை முகன் படை- *பிரம்மதேவன் ஆயுதம்;* ***திண் என் யாக்கையை சென்று, திருக -*** *வலிமை வாய்ந்த அனுமனது உடலைப் போய்ச் சுற்றிக் கட்ட, (வருத்த);* ***அண்ணல் மாருதி -*** *பெருமையை உடைய அனுமன்;* ***கடை நாள் -*** *யுக முடிவுக் காலத்தில்;* ***தண் என் மாமதி கோளொடும் சாய்ந்தென -*** *குளிர்ச்சியான பெரிய பூர்ண நிலவு (நாடு என்ற)பாம்புடனே வானத்தினின்றும் கீழே விழுந்தால் போல;* ***அன்று தன் பின்சென்ற அறத்தின் கண்ணின் நீரொடும் -*** *(அவன் இலங்கையில் புகுந்த)அன்று, தன்பின்னே வந்த தரும தேவதையின் கண்ணீரொடும்;* ***கனக தோரணத்தொடும் சாய்ந்தான் -*** *பொன் மயமான தோரண வாயிலோடும் படிந்து சாய்ந்து விழுந்தான்.*

அசோக வனத்துவெளிவாயிலில் நின்று அரக்கர்களுடன் போர் செய்த அனுமன் பிரம்மாத்திரத்தால் கட்டுண்டு அவ்விடத்திலேயே சாய்ந்தான். இதனைக் கனக தோரணத் தொடும் சாய்ந்தான் என்பதால் உணரலாம். மதி, அனுமனுக்கும், தோரணம், கோளுக்கும் ஒப்பு. ***(83)***

5800. சாய்ந்தமாருதி, சதுமுகன் படை எனும் தன்மை
ஆய்ந்து, 'மற்றுஇதன் ஆணையை அவமதித்து அகறல்
ஏய்ந்தது அன்று'என எண்ணினன், கண் முகிழ்த்து

இருந்தான்;
'ஓய்ந்தது ஆம்இவன் வலி' என, அரக்கன்
வந்துற்றான்.

சாய்ந்த மாருதி- *கீழேவிழுந்த அனுமன்;* **சதுமுகன் படை எனும் தன்மை ஆய்ந்து -** *(தன் மேற் செலுத்தியது) பிரம்மாத்திரம் என்னும் உண்மையை உணர்ந்தறிந்து;* **இதன் ஆணையை அவமதித்து அகறல் ஏய்ந்தது அன்று என எண்ணினன் -** இதன் கட்டளையை இகழ்ந்து இதனைவிட்டு நீங்குதல் தக்கதன்று எனக் கருதியவனாய்; **கண் முகிழ்த்து இருந்தான் -** கண்ணை மூடிக் கொண்டு அதற்குக் கட்டுப்பட்டவன் போல் இருந்தான்; **அரக்கன் 'இவன் வலி ஓய்ந்தது ஆம்' என -** அரக்கனாகிய இந்திரசித்து, இவனுடையவலிமை ஒழிந்துவிட்டது என்று எண்ணி; **வந்துற்றான் -** அனுமன் அருகில் வந்தடைந்தான்.

வர பலத்தால்பிரம்மாத்திரத்தையும் கடக்கும் ஆற்றல் உள்ளவனாயினும், அனுமன் பிரம்ம தேவனைப் பெருமைப் படுத்த வேண்டும் என்ற பெருந்தகையினால், அதற்குக் கட்டுப்பட்டிருந்தான் என்க. ***(84)***

அரக்கர் அனுமனைச்சூழ்ந்து ஆரவாரித்தல்

5801. **உற்றகாலையின், உயிர்கொடு திசைதொறும் ஒதுங்கி**
அற்றம்நோக்கினர் நிற்கின்ற வாள் எயிற்று
அரக்கர்-
சுற்றும் வந்து,உடல் சுற்றிய தொளை எயிற்று
அரவைப்
பற்றிஈர்த்தனர்; ஆர்த்தனர்; தெழித்தனர்-பலரால்.

உற்ற காலையின்- *(இவ்வாறு இந்திரசித்து அனுமன் அருகில் வந்து) சேர்ந்தபோது;* **உயிர் கொடு -** முன் அனுமனுடன் போர் செய்ய அஞ்சித்தம் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு; **திசைதொறும் ஒதுங்கி -** நான்கு திசைகளிலும் ஓடி மறைந்து; **அற்றம் நோக்கினர் -** (அனுமனுக்குச்) சோர்வு நேரும் சமயத்தை எதிர் பார்த்து; **நிற்கின்ற வாள் எயிற்று அரக்கர்பலர் -** நின்ற, ஒளி தங்கிய பற்களையுடைய அரக்கர்களில் பலர்; **சுற்றும் வந்து -** அனுமனை நாற்புறங்களிலும் சூழ்ந்து வந்து; **உடல் சுற்றிய தொளை எயிற்று அரவை -** அனுமன் உடம்பைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த, துவாரமுள்ள விஷப்பற்களை உடைய அரவ வடிவான அந்தப் பிரம்மாத்திரத்தை; **பற்றி ஈர்த்தனர் தெழித்தனர் -** பிடித்து இழுத்து ஆர்த்தனர் பெருமுழக்கமிட்டு அனுமனை அதட்டினார்கள்.
(85) *அயன் படையில்கட்டுண்ட அனுமன் தோற்றம்*

5802. **'குரக்குநல் வலம் குறைந்தது' என்று, ஆவலம்**
கொட்டி
இரைக்கும் மாநகர் எறி கடல் ஒத்தது; எம்
மருங்கும்
திரைக்கும்மாசுணம் வாசுகி ஒத்தது; தேவர்,
அரக்கர்ஒத்தனர்; மந்தரம் ஒத்தனன், அனுமன்.

குரக்கு நல் வலம்- குரங்கினுடைய நல்ல வலிமை; **குலைந்தது என்று-** நிலை கெட்டது என்று எண்ணிக் களித்து; **ஆவலம் கொட்டி இரைக்கும்மாநகர் -** வாய்விட்டு உரக்கக்கத்தி, முழக்கமிடும் அந்தப் பெரிய இலங்கைநகரம்; **எறிகடல் ஒத்தது -** அலைமோதும் கடலை ஒத்திருந்தது; **எம்மருங்கும் திரைக்கும் மாசுணம் வாசுகி ஒத்தது -** எப்புறமும் அனுமன்உடலைச் சுற்றிப் பிணித்த பிரம்மாத்திரமாகிய பாம்பு வாசுகி என்னும் பாம்பைஒத்து விளங்கியது; **அரக்கர் தேவர் ஒத்தனர் -** அரக்கர்கள், முன் கடல்கடைந்த தேவர்களை ஒத்து விளங்கினர்; **அனுமன் மந்தரம் ஒத்தனன் -** (நாக பாசத்தால் சுற்றப் பட்ட) அனுமன், (வாசுகியால் சுற்றப்பட்ட) மந்தரமலையைப் போன்று விளங்கினான். ***(86)***

5803. கறுத்தமாசுணம், கனக மா மேனியைக் கட்ட,
அறத்துக்கு ஆங்குஒரு தனித் துணை என நின்ற
அனுமன்,
மறத்து, மாருதம்பொருத நாள், வாள் அரா அரசு
புறத்துச் சுற்றியமேரு மால் வரையையும் போன்றான்.

கறுத்த மாசுணம் - கோபம்கொண்ட அந்தப் பிரம்மாத்திரமாகிய பாம்பு; **கனகமா மேனியை கட்ட -** பொன்னிறமான அனுமன் திருமேனியை வலிதில் இறுக்கிப் பிணிக்க; **அறத்துக்கு ஆங்கு ஒரு தனி துணை என நின்ற அனுமன் -** தரும தேவதைக்கு, அந்த இலங்கையில் தான் ஒருவனே துணைவனாக இருந்த அனுமன்; **மறத்து மாருதம் பொருத நாள் வாள் அர அரசு -** வலிமையோடு காற்று வீசியடித்த காலத்து, ஒளி தங்கிய அரவுக்கரசனான ஆதிசேடன்; **புறத்து சுற்றிய -** தன் வெளிப் புறமெல்லாம் நன்றாகச் சுற்றிக் கொண்டதாய் இருந்த; **மேருமால் வரையையும்போன்றான் -** மேரு மலையையும் ஒத்து விளங்கினான்.

பெரு வடிவமுள்ளஅனுமனைச் சூழ்ந்து இறுக்கிய பாம்புக்கு, மேருமலையை வளைத்து இறுக்கிய ஆதி சேடன் உவமையாக்கப்பட்டது. அனுமனுக்கு மேரு மலை உவமை. ***(87)***

இலங்கையர்மகிழ்ச்சி

5804. வந்துஇரைத்தனர், மைந்தரும், மகளிரும்,
மழைபோல்,
அந்தரத்தினும்,விசும்பினும், திசைதொறும் ஆர்ப்பார்;
முந்தி உற்றபேர் உவகைக்கு ஓர் கரை இலை;
மொழியின்,
இந்திரன்பிணிப்புண்ட நாள் ஒத்தது, அவ் இலங்கை.

மைந்தரும்மகளிரும் - (அரக்கர்களில்) ஆடவர்களும் பெண்பாலாரும்; **வந்து இரைத்தனர் -** வந்து ஒலி செய்தவராய்; **மழை போல் -** மேகத்தின்பேரிடி போல; **அந்தரத்தினும், விசும்பினும், திசை தொறும் ஆர்ப்பார் -** வெற்றிடங்களிலும், ஆகாயத்திலும், நான்கு திசைகளிலும், பெருமுழக்கமிடுவாராயினார்; **முந்தி உற்ற பேர் உவகைக்கு -** யாவற்றினும்முன்னதாக அவர்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு; **ஓர் கரை இலை -** ஒருஎல்லை இல்லை; **மொழியின் -** (அம் மகிழ்ச்சிக்கு ஒரு உவமை) கூறுமிடத்து; **அ**

இலங்கை இந்திரன் பிணிப்புண்ட நாள் ஒத்தது - *அந்த இலங்கை நகர்,(முன்பு) தேவேந்திரன் மேகநாதனால் கட்டப்பட்ட நாளில் களிப்படைந்ததைஒத்திருந்தது.*

மேகநாதன்,தேவேந்திரனைப் பிடித்துக் கட்டிக் கொண்டு வந்த போது, இலங்கை நகரத்தினர் எப்படி மகிழ்ந்தனரோ, அப்படி அனுமனைக் கட்டிக் கொண்டு வந்த இப்போதும் மகிழ்ந்தனர் என்பதாம். ***(88)***

acharya.org

பிணி வீட்டுபடலம்

பிரம்மாத்திரத்தால் கட்டுண்ட அனுமன், சிறிது பொழுது தாழ்ந்து, அக்கட்டினின்றும் தன்னை விடுவித்துக் கொண்டதைப் பற்றிக் கூறுவது இந்தப் படலம்.

கட்டுப்பட்ட அனுமனைக் கண்ட அரக்கர் நிலை

கலி விருத்தம்

***5805. 'எய்யுமின்; ஈருமின்; எறிமின்; போழுமின்;
கொய்யுமின்குடரினை; கூறு கூறுகள்
செய்யுமின்;மண்ணிடைத் தேய்மின்; தின்னுமின்;
உய்யுமேல்,இல்லை நம் உயிர்' என்று ஓடுவார்.***

__எய்யுமின்__ - (இந்தக்கொடிய குரங்கை) அம்பு கொண்டு எய்யுங்கள்; __ஈருமின்__ - வாள் கொண்டு வெட்டுங்கள்; __எறிமின்__ - ஈட்டியால்குத்துங்கள்; __போழுமின்__ - கோடாலியால் பிளவுங்கள்; __குடரினை கொய்யுமின்__ - இதன் குடலைப் பறித்திடுங்கள்; __கூறு கூறு செய்யுமின்__ - இதனைத்துண்டு துண்டுகளாக செய்யுங்கள்; __மண்ணிடைத் தேய்மின்__ - தரையில் தேய்த்து அழியுங்கள்; __தின்னுமின்__ - இதன் உடல் தசையைத் தின்னுங்கள்; __உய்யுமேல் நம் உயிர் இல்லை__ - இது பிழைத்துப் போகுமானால், நமது உயிர் இல்லாததாகும்; __என்று ஓடுவார்__ - என்று சொல்லிக் கொண்டு, (அனுமன் இருக்கும் இடத்துக்கு பல அரக்கர்கள்) ஓடி வந்தார்கள்.

இது பிழைத்தால்நம்மைக் கொன்று விடும் என்பது பிணிப்புண்ட அனுமனைக் கண்ட அரக்கர்கள் கருத்து. அரக்கர்கள் தம் கோப எண்ணத்தை வெளிப்படுத்தியது.
(1)

***5806. மைத் தடங்கண்ணியர், மைந்தர், யாவரும்,
பைத் தலை அரவுஎனக் கனன்று, 'பைதலை
இத்தனைபொழுதுகொண்டு இருப்பதோ ?' எனா,
மொய்த்தனர்;கொலை செய முயல்கின்றார், சிலர்.***

__மை தடம்கண்ணியர்__ - மையிட்ட பெரியகண்களை உடையவர்களானமகளிரும்; __மைந்தர்__ - ஆடவரும்; __யாவரும்__ - ஆகிய எல்லோரும்; __பைத்தலை அரவு என கனன்று__ - படத்தோடு கூடிய தலையை உடையபாம்பு போலக் கோபம் கொண்டு; __பைதலை__ - இந்தக் குரங்குப் பயலை; __இத்தனை பொழுது கொண்டு இருப்பதோ எனா__ - இவ்வளவு நேரம்உயிருடன் வைத்துக் கொண்டு நாம் வாளா இருப்பதோ என்று கூறி; __மொய்த்தனர்__ - அனுமனைச் சூழ்ந்து மொய்த்துக் கொண்டனர்; __சிலர் கொலை செய முயல்கின்றார்__ - சில அரக்கர்கள், அனுமனைக் கொலை செய்ய முயற்சி செய்வாராயினர்.

கண்ணியர்மைந்தர் யாவரும் மொய்த்தனர்; சிலர் கொலை செய்ய முயன்றனர் என்பதாம். ***(2)***

5807. ‘நச்சு அடைபடைகளால் நலியும் ஈட்டதோ,
வச்சிர உடல் ? மறி கடலின்வாய் மடுத்து,
உச்சியின்அழுத்துமின், உருத்து; அது அன்றுஎனின்,
கிச்சிடை இடும்’எனக் கிளக்கின்றார் சிலர்.

__சிலர் -__ வேறுசிலர்; __வச்சிர உடல் -__ இந்தக் குரங்கின் வயிரம் போன்ற உடல்; __நச்சு அடை படைகளால் நலியும் ஈட்டதோ ? -__ விஷம் தடவிய ஆயுதங்களைக் கொண்டு வருத்தி அழிக்கப்படத் தக்கதோ?; __மறி கடலின் வாய் மடுத்து உச்சியின் உருத்து அழுத்துமின் -__ (அன்று என்றபடி) மடங்கிவிழும் கடலினிடம் தள்ளி (வெளிக்கிளம்பாதபடி) இதனைத் தலை உச்சியில்நன்றாக அழுத்துங்கள்; __அது அன்று எனின் -__ அவ்வாறு செய்ய முடியவில்லை என்றால்; __கிச்சிடை இடும் -__ நெருப்பிடை இட்டுக் கொல்லுங்கள்; __என கிளக்கின்றார் -__ என்று சொல்வாராயினர்.

கிச்சு -நெருப்பு; கன்னடச்சொல். ***(3)***

5808. ‘எந்தையை,எம்பியை, எம் முனோர்களைத்
தந்தனை போக’என, தடுக்கின்றார் பலர்;
‘அந்தரத்துஅமரர்தம் ஆணையால், இவன்
வந்தது’ என்று,உயிர்கொள மறுகினார் பலர்.

__பலர் -__ வேறு பலர்; __எந்தையை எம்பியை -__ ‘எமது தந்தையையும், எமது தம்பியையும்; __எம்முன்னோர்களை -__ எமது தமையன்மார்களையும்; __தந்தனை போகு எனா -__ மீளக் கொணர்ந்து கொடுத்துஅப்புறம் செல்’ என்று சொல்லி (அனுமனை); __தடுக்கின்றார் -__ மறித்துக் கொள்பவரானார்கள்; __பலர் -__ வேறு பலர்; __இவன் அந்தரத்து அமரர்தம் ஆணையால் வந்தது என்று -__ இவன், வானில் உள்ள தேவர்களின் கட்டளையினால் இங்கு வந்ததாகும் என்று மாறாக எண்ணி; __உயிர் கொள மறுகினார் -__ அந்த அனுமன் உயிரைப் பற்றிப் பறிக் கமுடியாது வருந்தினார்கள்.

தேவர்கள்அரக்கர்களுக்குப் பகைவர்களாதலால், அவர்களது ஆணையின் படி அனுமன் இலங்கைக்கு வந்திருக்கலாம் என்பது பல அரக்கர்களது எண்ணம். மறுகுதல் - மனம் குழம்புதல்; இவனை எங்ஙனம் கொல்வது என்று மனம் கலங்கினர் பலர்.
(4)

5809. ‘ஓங்கல்அம் பெரு வலி உயிரின் அன்பரை
நீங்கலம்;இன்றொடு நீங்கினாம்; இனி
ஏங்கலம்; இவன்சிரத்து இருந்து அலால் திரு
வாங்கலம்’ என்றுஅழும் மாதரார் பலர்.

__ஓங்கல் அம்பெருவலி உயிரின் அன்பரை -__ ‘மலை போன்ற மிக்க வலிமையும் அழகும் உடைய எமது உயிர் அனைய கணவன்மார்களை; __நீங்கலம் -__ இதுவரை நாங்கள் பிரிந்திலோம்; __இன்றொடு நீங்கினாம் -__ (இவனால்) இன்றொடு நீங்கினவர்களானோம்; __இனி ஏங்கலம் -__ இனி யாம் ஏக்கமுற்று வருந்தமாட்டோம்; __இவன் சிரத்து இருந்து அலால் திருவாங்கலம் -__ இவன் தலையையே பீடமாகக் கொண்டு உட்கார்ந்து இருத்தலால், எங்கள் திருமாங்கல்யத்தை வாங்கி அகற்ற

*மாட்டோம்'; **என்று அழும் மாதரார் பலர்** - என்று சொல்லி அழும் அரக்க மகளிர் பலராவர்.*

'தாலி வாங்கும்துக்கச் சடங்கை, குரங்கினைக் கொன்று, அதன் தலையின் மேல் தான் நடத்துவோம்' என்று அரக்க மகளிர் வீராவேசத்துடன் கூறினர் என்க.
(5)

5810. கொண்டனர்எதிர் செலும் கொற்ற மா நகர்,
அண்டம் உற்றது,நெடிது ஆர்க்கும் ஆர்ப்புஅது-
கண்டம் உற்றுளஅருங் கணவர்க்கு ஏங்கிய
குண்டலமுகத்தியர்க்கு உவகை கூரவே.

***கொண்டனர்** - அனுமனைப்பற்றி இழுத்துக் கொண்டு செல்பவர்களுக்கு; **எதிர் செலும் கொற்ற மாநகர்** - எதிரேவேடிக்கை பார்க்கவருகின்ற வெற்றியை உடைய இலங்கை நகரில் உள்ள அரக்கர்கள்; **நெடிது ஆர்க்கும் ஆர்ப்பு அது** - பெரிதாய் முழக்கும் ஆரவார ஒலி; **கண்டம் உற்று உள** - (அனுமனால் போரில்) கழுத்து அறுபட்டு அழிவடைந்துள்ள; **அரும் கணவர்க்கு ஏங்கிய குண்டல முகத்தியர்க்கு** - தமது அரிய கணவர்களுக்காக ஏக்கமுற்று வருந்திய, குண்டலம் விளங்கும் முகத்தை உடைய அரக்கமகளிர்க்கு; **உவகை கூர** - மகிழ்ச்சி மேலோங்கிவர,; **அண்டம் உற்றது** - உலகம் முழுதும் பரவிற்று.*

தம்கணவன்மார்களைக் கொன்ற அனுமனைக் கட்டி இழுத்து வரும் செய்தியைக் கண்ட அரக்கர்களது பேரொலியைக் கேட்டதனால், கணவர்களை இழந்த மகளிர்கள் மகிழ்ந்தனர் என்க. ***(6)***

இலங்கையின் அழிவுபாடுகளைக் கண்டவாறு அனுமன் செல்லுதல்

5811. வடியுடைக்கனல் படை வயவர், மால் கரி,
கொடியுடைத்தேர், பரி கொண்டு வீசலின்,
இடி படச்சிதைந்த மால் வரையின், இல் எலாம்
பொடிபடக்கிடந்தன கண்டு, போயினான்.

***வடி உடை கனல்படை வயவர்** - கூர்மை பொருந்தியநெருப்பைப் போன்ற கொடிய ஆயுதங்களைக் கொண்ட போர் வீரர்களையும்; **மால்கரி கொடி உடை தேர் பரி கொண்டு வீசலின்** - பெரிய யானை, கொடிகட்டிய தேர், குதிரை ஆகியவற்றை (தான்) கையில் எடுத்து வீசி எறிந்ததனால்; **இடிபட சிதைந்த மால் வரையின்** - இடி விழுதலால் சிதைவுபட்ட பெரிய மலைகள் போல; **பொடி பட கிடந்தன இல் எலாம்** - பொடிப் பொடியாக நொறுங்கிக் கிடந்தனவான இலங்கை நகரத்து வீடுகளை எல்லாம்; **கண்டு** - (மகிழ்ச்சியோடு) பார்த்துக் கொண்டே; **போயினான்** - (அனுமன் அந்நகரத்து வீதிகளின் வழியாய்ச்) சென்றான்.*

அனுமன் இலங்கைநகரத்து மாளிகைகளின் இடிபாடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டு, மகிழ்ச்சியை வெளிக்காட்டாது வீதி வழியே சென்றான் என்பது கருத்து.
(7)

5812. முயிறுஅலைத்து எழு முது மரத்தின், மொய்ம்பு
தோள்
கயிறுஅலைப்புண்டது கண்டும், காண்கிலாது,
எயிறு அலைத்து எழும் இதழ் அரக்கர் ஏழையர்
வயிறு அலைத்துஇரியலின், மயங்கினார் பலர்.

முயிறு அலைத்து எழுமுது மரத்தின் - *எறும்பினங்களால் சூழப்பெற்று வளர்ந்த ஒரு பழைய மரத்தைப் போல;* ***மொய்ம்பு தோள் -*** *அனுமனது வலிய தோள்களை;* ***கயிறு அலைப் புண்டது கண்டும் -*** *நாகபாசம் கட்டி வருத்தியிருப்பதைப் பார்த்தும்;* ***காண்கிலாது -*** *(பயத்தினால்) பார்க்காமல்;* ***ஏழையர் வயிறு அலைத்து இரியலின் -*** *பேதையர்களான அரக்கிமார்கள் (குரங்கு இங்கும் வந்துவிட்டதோ என்று அஞ்சி) வயிற்றைப் பிசைந்து கொண்டு ஓடுதலின்;* ***எயிறு அலைத்து எழும் இதழ் அரக்கர் பலர்-*** *கோரைப் பற்கள் அச்சத்தால் நடுங்கி மேற்கிளம்பும் உதட்டை உடைய அரக்கர் பலர்;* ***மயங்கினார் -*** *(இக்குரங்கு என்ன தீமை செய்யத் தொடங்கியதோ என்று) திகைப்புற்றார்கள்.*

முயிறு - ஒருவகைச்செவ்வெறும்பு. இது நாகபாசத்துக்கும் முதுமரம், அனுமன் தோளுக்கும் உவமைகள். ***(8)***

5813. ஆர்ப்பு உறஅஞ்சினர்; அடங்கினார் பலர்;
போர்ப்புறச்செயலினைப் புகல்கின்றார் பலர்;
பார்ப்புற,பார்ப்புற, பயத்தினால் பதைத்து,
ஊர்ப் புறத்துஇரியலுற்று ஓடுவார், பலர்.

பலர், ஆர்ப்புஉற அஞ்சினர் அடங்கினார் - *பல அரக்கர்கள், நகரில் ஆரவாரம் உண்டாக, (அதனைக் கேட்டு) பயந்தவர்களாய் அடங்கியிருந்தனர்;* ***பலர் போர் புறச் செயலினை புகல்கின்றார் -*** *வேறு பலஅரக்கர்கள், (அனுமான்) போரில் செய்த வீரச் செயல்களை எடுத்துக் கூறுவாராயினார்;* ***பலர் பார்ப்புற பார்ப்புற -*** *மற்றும் பல அரக்கர்கள், அனுமனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம்;* ***பயத்தினால் பதைத்து ஊர்ப் புறத்து இரியலுற்று ஓடுவார் -*** *அச்சத்தால் நடுங்கி, ஊருக்கு வெளியே சிதறி ஓடுபவரானார்கள்.*

அனுமனைக் கண்டஅரக்கர் பலரின் செயல்கள் கூறப்பட்டன. ***(9)***

5814. 'காந்துறுகதழ் எயிற்று அரவின் கட்டு, ஒரு
பூந் துணர்சேர்த்தெனப் பொலியும், வாள் முகம்;
தேர்ந்து, உறுபொருள் பெற எண்ணி, செய்யுமின்;
வேந்து உறல்பழுது' என விளம்புவார், சிலர்.

காந்து உறு, கதழ்எயிற்று - *எரிக்கும்தன்மையுள்ளதும் கொடுமையுள்ளதுமான நச்சுப்பற்களை உடைய;* ***அரவின் கட்டு -*** *பாம்பினாலாகிய இந்தப் பிணிப்பு;* ***ஒரு பூந்துணர் சேர்த்து என -*** *ஒரு பூ மாலை கொண்டு கட்டினது போல;* ***வாள் முகம்***

பொலியும் - ஒளியுள்ள (இக்குரங்கினது) முகம் விளங்குகின்றது; **தேர்ந்து -** (ஆதலால்) விரைவுபடாது ஆலோசித்து; **உறுபொருள் பெற எண்ணி -** நல்ல பயனைப் பெறுமாறு சிந்தித்து; **செய்யுமின் -** (அதற்கு அப்பாற் செய்ய வேண்டிய காரியத்தைச்) செய்யுங்கள்; **வேந்து உறல் பழுது -** இந் நிலையில் இக்குரங்கு) அரசனிடம் போய்ச் சேர்தல் பயனுடையதன்று; **என, விளம்புவார் சிலர் -** என்று சில அரக்கர்கள் சொல்வார்கள்.

பிரம்மாத்திரப்பிணிப்பு, அனுமனுக்குப் பூமாலை பூண்டது போன்றுதான் இருந்தது; வருத்தமில்லை என்பது கருத்து. *(10)*

5815. 'ஒளி வரும் நாகத்துக்கு ஒல்கி அன்று, தன்
எளிவரவு; இன்றுஇதன் எண்ணம் வேறு' எனா,
'களி வருசிந்தையால் காண்டி ! நங்களைச்
சுளிகிலையாம்'எனத் தொழுகின்றார், சிலர்.

இன்று - இப்பொழுது; **தன் எளி வரவு -** இக்குரங்கு கொண்டுள்ள எளிமைத் தன்மை; **ஒளிவரும் நாகத்துக்கு ஒல்கி அன்று -** ஒளி பொருந்தியநாக பாசத்துக்குத் தளர்ச்சியுற்றதனால் அன்று; **இதன் எண்ணம் வேறு எனா-** இக்குரங்கு கொண்டுள்ள எண்ணம் வேறாயிருக்கும் என்று கருதி,(அனுமனை நோக்கி); **களி வரு சிந்தையால் காண்டி -** மகிழ்ச்சி பொருந்தியமனத்தோடு எங்களைப் பார்ப்பாய்; **நங்களை சுளி கிலை என -** எங்களைக்கோபிக்காதே என்று சொல்லி; **சிலர் தொழுகின்றார் -** சில அரக்கர்கள்அனுமனைத் தொழுது வணங்குவாராயினர். *(11)*

5816. பைங் கழல்அனுமனைப் பிணித்த பாந்தளை,
கிங்கரர்,ஒருபுடைக் கிளர்ந்து பற்றினார்-
ஐம்பதினாயிரர்,அளவு இல் ஆற்றலர்,
மொய்ம்பினின் எறுழ் வலிக் கருளன் மும்மையார்.

அளவு இல்ஆற்றலர் - அளவற்ற வலிமை உடையவர்களும்; **மொய்ம்பினின் எறுழ் வலிகருளன் மும்மையார் -** தம் தம் பராக்கிரமத்தில் மிக்கவர்களுமான; **கிங்கரர் ஐம்பதினாயிரம் ஒரு புடைகிளர்ந்து -** ஐம்பதினாயிரம் ஏவலர்கள் ஒரு பக்கத்தில் வந்து கூடி நின்று; **பைங்கழல் அனுமனைப் பிணித்த பாந்தளைப் பற்றினார் -** பசுமையான வீரக்கழலை உடைய அனுமனைக் கட்டியுள்ள நாக பாசத்தைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு செல்வாராயினர்.

ஒரு புடை என்றதனால், மறுபக்கத்திலும் ஐம்பதினாயிரர் பற்றியிருக்க வேண்டும் என்று உணரலாம். *(12)*

5817. 'திண்திறல் அரக்கர்தம் செருக்குச் சிந்துவான்,
தண்டல் இல் தன்உருக் கரந்த தன்மையான்,
மண்டு அமர்தொடங்கினன், வானரத்து உருக்
கொண்டனன்,அந்தக்கொல்?' என்றார் பலர்.

அந்தகன் - (முன்புஇராவணனுக்குத் தோற்று ஓடிய) எமன்; **திண் திறல்அரக்கர் தம் செருக்கு சிந்துவான் -** மிக்க வலிமை உடைய அரக்கர்களதுகருவத்தை அழிக்கும்

பொருட்டு; ***தண்டல் இல் தன் உரு கரந்ததன்மையான் -*** *அழிதல் இல்லாத தனது வடிவத்தை மறைத்துக் கொண்டவனாய்;* ***வானரத்து உரு கொண்டனன் -*** *குரங்கு வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு;* ***மண்டு அமர் தொடங்கினன் கொல் -*** *மிக்க போரைத் தொடங்கிச் செய்தனனோ ?;* ***என்றார் பலர் -*** *என்று கூறினார் பல அரக்கர்கள்.*

அனுமன் யாவன்என்பதைப் பற்றி அரக்கர் தமக்குள் ஆராய்ந்தமையைத் தெரிவித்தவாறு. ***(13)***

5818. அரமியத்தலம்தொறும், அம் பொன் மாளிகைத்
தரம் உறுநிலைதொறும், சாளரம்தொறும்,
முரசு எறிகடைதொறும், இரைத்து மொய்த்தனர்-
நிரை வளைமகளிரும், நிருத மைந்தரும்.

நிரைவளைமகளிரும் - *வரிசையான பலவளையல்களை அணிந்த அரக்க மகளிரும்;* ***அரமியம் தலம் தொறும் -*** *மாளிகையின்மேல் உள்ள நிலா முற்றங்களிலும்;* ***அம் பொன் மாளிகை தரம் உறு நிலை தொறும் -*** *அழகிய பொன்மயமான வீடுகளின் மேல் நிலைகளிலும்;* ***சாளரம் தொறும் -*** *பலகணிகளிலும்;* ***முரசு எறிகடை தொறும் -*** *பேரிகைகள் முழக்கும்இடங்களிலும்;* ***இரைத்து மொய்த்தனர் -*** *முழக்கமிட்டுக் கொண்டு கூடி நெருங்கியிருந்தனர்.*

வீதியில் இடம்இல்லாமையைத் தெரிவிக்கின்றது. ***(14)***

5819. 'கயிலையின் ஒரு தனிக் கணிச்சி வானவன்,
மயில் இயல்சீதைதன் கற்பின் மாட்சியால்,
எயிலுடைத் திருநகர் சிதைப்ப எய்தினன்,
அயில் எயிற்றுஒரு குரங்கு ஆய்' என்பார், பலர்.

கயிலையின்ஒருதனி கணிச்சிவானவன் - *கயிலைமலை மீது உள்ள ஒப்பற்ற மழு என்னும் ஆயுதத்தை ஏந்திய சிவபிரானாகிய தேவன்;* ***மயில் இயல் சீதைதன் கற்பின் மாட்சியால் -*** *மயில் போன்ற சாயலை உடைய சீதையின் பெருமையால்;* ***அயில் எயிற்று ஒரு குரங்கு ஆய் -*** *கூரிய பற்களை உடைய ஒரு குரங்கின் வடிவமாய்;* ***எயில் உடை திருநகர் சிதைப்ப எய்தினன் -*** *மதில்களை உடைய இந்த அழகிய இலங்கை நகரை அழிக்கவந்து அடைந்துள்ளான்;* ***என்பார் பலர் -*** *என்று பல அரக்கர்கள் கூறுவாராயினர்.* ***(15)***

5820. அரம்பையர், விஞ்சை நாட்டு அளக வல்லியர்,
நரம்பினும் இனியசொல் நாக நாடியர்,
கரும்பு இயல்சித்தியர், இயக்கர் கன்னியர்,
வரம்பு அறுசும்மையர், தலைமயங்கினார்.

அரம்பையர் - *தேவமகளிர்;* ***விஞ்சை நாட்டு அளகவல்லியர் -*** *வித்தியாதர நாட்டுக் கூந்தலை உடைய கொடி போன்ற பெண்கள்;* ***நரம்பினும் இனிய சொல் நாக நாடியர் -*** *யாழ் நரம்பின் இசையை விட இனிய சொற்களை உடைய நாகலோகத்துக் கன்னியர்;* ***கரும்பு இயல் சித்தியர் -*** *(தம்மை நுகர்வார்க்கு) கரும்பு போன்ற சுவையை நல்கும் சித்த*

கணப்பெண்கள்; ***இயக்கர் கன்னியர் -*** *யட்சகுலமகளிர்;* ***வரம்பு அறு சும்மையர் -*** *அளவற்ற இரைச்சலுடையவர்களாய்;* ***தலை மயங்கினார் -*** *எல்லா இடங்களிலும் வந்து கூடினார்கள்.*

இவர்கள்,இராவணனால் அபகரிக்கப்பெற்று இலங்கையில் கொண்டு வந்து வைத்திருந்த அவனுடைய காதல் மகளிர்கள். சும்மை - ஒலி. 'இமுமென் சும்மை' - (பொருந. 65) ***5821. 'நீரிடைக்கண் துயில் நெடிய நேமியும்,***
தாருடைத் தனிமலர் உலகின் தாதையும்,
ஓர் உடல்கொண்டு, தம் உருவம் மாற்றினர்,
பாரிடைப்புகுந்தனர் பகைத்து' என்பார் பலர்.*

நீரிடை கண்துயில் நெடிய நேமியும் - *திருப்பாற்கடலில்பள்ளி கொண்டுள்ள பெரிய சக்கராயுதத்தை உடைய திருமாலும்;* ***தார் உடை தனிமலர் உலகின் தாதையும் -*** *தாமரை மலர் மாலை அணிந்து உலகத்தைப் படைத்தவனான பிரம்மதேவனும்;* ***பகைத்து -*** *அரக்கர்களோடு பகைமை கொண்டு;* ***ஓர் உடல் கொண்டு உருவம் மாற்றினர் -*** *சேர்ந்து ஓர் உடலைத்தாங்கி, தமது வடிவை மாற்றிக் கொண்டவர்களாய்;* ***பாரிடை புகுந்தனர் -*** *நிலவுலகத்தில் வந்து பிரவேசித்துள்ளார்.* ***என்பார் பலர் -*** *என்று கருதினர் பல அரக்கர்கள்.*

பிரம்மாவும்திருமாலும் தாமான தனித்தனி நிலையில் அரக்கர்களை அழிக்கும் வலிமையற்றவர்களாய், ஒன்று ஆகிக் குரங்கின் வடிவில் வந்தனர் எனக்கருதினர் பலர். ***(17)***

5822. அரக்கரும்அரக்கியர் குழாமும் அல்லவர்
கரக்கிலர், நெடுமழைக் கண்ணின் நீர்; அது,
விரைக் குழல்சீதைதன் மெலிவு நோக்கியோ ?
இரக்கமோ ?அறத்தினது எளிமை எண்ணியோ ?

அரக்கரும்அரக்கியர் குழாமும் அல்லவர் - *அரக்க ஆடவர் மகளிர்களுடைய கூட்டம் அல்லாதவர்களான தேவர் முதலிய அரம்பையர்கள்;* ***நெடு மழை கண்ணின் நீர் கரக்கிலர் -*** *நெடிய மழை போலும், (பெருகிய தம்) கண்ணீரை மறைக்காதவர் களாயினர்;* ***அது -*** *அவ்வாறு கண்ணீர் பெருகிய செயல்;* ***விரை குழல் சீதை தன் மெலிவு நோக்கியோ ? -*** *நறுமணமுள்ள கூந்தலை உடைய சீதா பிராட்டியின் துன்பத்தைக் கருதியோ ?;* ***இரக்கமோ ? -*** *அனுமனுக்கு உண்டான துன்பத்தால் ஏற்பட்ட இரக்கத்தாலோ ?;* ***அறத்தினது எளிமை எண்ணியோ ? -*** *தருமத்தினது, எளிமையைக் கருதியதனாலோ (நேர்ந்தது).*

அரக்கர்யாவரும், அச்சம், வெறுப்பு சினம் ஆகியவை கொண்டிருக்க, தேவர் முதலியோர் இரக்கமும் துன்பமும் கொண்டிருந்தனர் என்று கூறப்பட்டது. ***(18)*** *கட்டுப்பட்டுச்செல்லும் அனுமன் கருத்து*

5823. ஆண்தொழில் அனுமனும், அவரொடு ஏகினான்;
மீண்டிலன்;வேறலும் விரும்பலுற்றிலன்;

**‘ஈண்டு இதுவேதொடர்ந்து இலங்கை வேந்தனைக்
காண்டலே நலன்’எனக் கருத்தின் எண்ணினான்.**

ஆண் தொழில்அனுமனும் - ஆண்மைத் தொழிலின்மிக்க அனுமனும்; **மீண்டிலன் -** திரும்பிச் செல்லாதனாயும்; **வேறலும் விரும்பல் உற்றிலன் -** அவர்களை வெல்லுதலையும் விரும்பாதவரையும்; **ஈண்டு இதுவே தொடர்ந்து -** இங்கு இப்படியே தொடர்ந்து சென்று; **இலங்கை வேந்தனைக் காண்டலே நலன் -** இலங்கை அரசனான இராவணனைப் பார்ப்பதே நல்லதாகும்; **என கருத்தில் எண்ணினன் -** என்று மனத்தில் நினைத்தவனுமாகி; **அவரொடு ஏகினான் -** அவ்வரக்கர்களுடனே தானும் கூடச் சென்றான்.

‘தொடர்ந்துபோய்’ என்னும் பாடம் ஓசைச் சிதைவு நோக்கி விடப்பட்டது.
(19)

**5824. ‘எந்தையதுஅருளினும், இராமன் சேவடி
சிந்தை செய்நலத்தினும், சீதை, வானவர்,
தந்து உளவரத்தினும், தறுகண் பாசமும்
சிந்துவென்;அயர்வுறு சிந்தை சீரிதால்;**

எந்தையதுஅருளினும் - என் தந்தையான வாயுதேவனது கருணையினாலும்; **இராமன் சேவடி சிந்தை செய் நலத்தினும் -** இராமபிரான்சிவந்த திருவடிகளை யான் தியானம் செய்யும் புண்ணியத்தாலும்; **சீதை,வானவர் தந்துள வரத்தினாலும் -** சீதா பிராட்டியும் தேவர்களும் கொடுத்துள்ள வரங்களினாலும்; **தறுகண் பாசமும் சிந்துவென் -** கொடிய இந்தப் பிரம்மாத்திரத்தையும் அற்றி சிதறிவிடச் செய்யவல்லேன் யான்; **அயர்வுறு சிந்தை சீரிது -** (ஆயினும்) இதனால் நான் களைப்புற்றமனத்தோடு இருப்பதே சிறப்புடைத்தாகும்.

‘அயர்வுறு சிந்தைசீரிது’ என்ற தன் காரணம் அடுத்த நான்கு கவிகளில் விளங்கும். அதற்காகத்தான், அனுமன், அரக்கர்கள் தன்னைக் கட்டி ஈர்த்துச் செல்ல அடங்கியிருந்தான், என்பதாம். ஆல் - அசை. ***(20)***

**5825. ‘வளை எயிற்று அரக்கனை உற்று, மந்திரத்து
அளவுறு முதியரும்அறிய ஆணையால்
விளைவினைவிளம்பினால், மிதிலை நாடியை,
இளகினன்,என்வயின் ஈதல் ஏயுமால்;**

வளை எயிற்றுஅரக்கனை உற்று - வளைந்த பற்களை உடைய அரக்கனாகிய இராவணனை அடைந்து; **மந்திரத்து அளவுறு முதியரும் அறிய -** ஆலோசனைச் சபைக்கு உரியராக அளந்து குறிப்பிடப்பட்ட முதியோர்களும் அறியும்படி; **ஆணையால் விளைவினை விளம்பினால் -** இராமபிரான் கட்டளைப் படி, மேல் நிகழக்கூடிய செயல்களை நான் எடுத்துக் கூறினால்; **இளகினன் -** (இராவணன்) மனவுறுதி குலைந்து நெகிழ்ந்து; **மிதிலை நாடியை என் வயின் ஈதல் ஏயும் -** மிதிலை நாட்டவளான சீதையை என்னிடம் கொடுத்து விடக்கூடும்.

சிந்தைச்சீர்மையால் விளையக் கூடிய முதற் பயன் இது. சீதையைச் சிறை வீடு செய்தல். ஆல் - ஈற்றசை. ***(21)***

***5826. ‘அல்லதூஉம், அவனுடைத் துணைவர் ஆயினார்க்கு
எல்லையும்தெரிவுறும்; எண்ணும் தேறலாம்;
வல்லவன்நிலைமையும் மனமும் தேறலாம்;-
சொல் உக, முகம்எனும் தூது சொல்லவே;***

அல்ல தூஉம் - *அதுஅல்லாமலும்;* **அவனுடை துணைவர் ஆயினார்க்கு -** *அந்த இராவணனுடைய துணைவர்களாய் உள்ளவரின்;* **எல்லையும் தெரிவுறும் -** *அளவும் தெரிவதாகும்;* **எண்ணும் தேறலாம் -** *அவர்களது உட்கருத்தையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்;* **முகம் எனும் தூது சொல்லவே -** *ஒரு அரசனுக்கு முகம் என்று சொல்லத்தக்க தூதனாக வந்த நான் (இராமபிரான் சொல்லிய செய்தியை இராவணனிடம்) சொன்னவுடன்;* **சொல் உக -** *(அவன் வாயினின்று) வார்த்தைகள் சிந்துவனபோல் வெளிப்பட;* **வல்லவன் நிலைமையும் மனமும் தேறலாம் -** *(அதனால்) வலிமை உடைய இராவணனது நிலைமையையும் மனப்போக்கையும் தெரிந்து கொள்ளலாம்.*

சிந்தைச்சீர்மையால் எதிர்பார்க்கப்படும் இரண்டாவது பயன் ! துணைவர் அளவும், இராவணனது நிலையும் மனமும் அறிதல் என்பதாகும். ***(22)***

***5827. ‘வாலிதன்இறுதியும், மரத்துக்கு உற்றதும்,
கூல வெஞ்சேனையின் குணிப்பு இலாமையும்,
மேலவன் காதலன்வலியும், மெய்ம்மையான்,
நீல் நிறத்துஇராவணன் நெஞ்சில் நிற்குமால்.***

வாலிதன்இறுதியும் - *வாலியின் அழிவும்;* **மரத்துக்கு உற்றதும் -** *மராமரத்துக்கு நேர்ந்த அபாயமும்;* **வெம்கூல சேனையின் குணிப்பு இலாமையும் -** *கொடிய குரங்குப் படையின் அளவற்ற தன்மையும்;* **மேலவன் காதலன் வலியும் -** *சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனுடைய வலிமையும்;* **நீல் நிறத்து இராவணன் நெஞ்சில் -** *(நான் சென்று சொல்வதால்) நீல நிறத்தை உடைய இராவணனது மனத்தில்;* **மெய்ம்மையால் நிற்கும் -** *உள்ளபடி பதியும்.*

சிந்தைச்சீர்மையின் மூன்றாவது பயன்; இராவணன் மனத்தில், வாலியின் மரணம் முதலியன பதிதல் ஆகும். ***(23)***

***5828. ‘ஆதலான், அரக்கனை எய்தி, ஆற்றலும்
நீதியும் மனக்கொள நிறுவி, நின்றவும்
பாதியின்மேல்செல நூறி, பைப்பையப்
போதலே கருமம்’என்று, அனுமன் போயினான்.***

ஆதலால் - *‘ஆகையால்;* **அரக்கனை எய்தி -** *அரக்கனாகிய இராவணனைச் சந்தித்து;* **ஆற்றலும் நீதியும் மனம் கொள நிறுவி -** *இராமபிரானுடைய வலிமையையும், நெறி முறையையும் அவன் உள்ளத்தில் பதியும்படிச் செய்து;* **நின்றவும் -** *(அதன் பின்பும்*

இசையாது போனால்) (இதுவரை என்னால் கொல்லப்பட்டவை போக) மீதியாக உள்ள அரக்கர் சேனைகளில்; **பாதியின் மேல் செல நூறி** - பாதிக்கு மேலாக அழித்துவிட்டு; **பையபைய போதலே கருமம்** - (அவசரப் படாமல்) மெதுவாகப் போவதே நான் செய்யத்தக்க காரியமாகும்; **என்று** - என்று எண்ணி; **அனுமன் போயினான்** - அனுமன் அடங்கி, அந்த அரக்கருடன் சென்றான்.

நிறுவுதல், நூறுதல், போதல் இவைகளைத் தனது கடமையாகக் கொண்டான் அனுமன். ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இவைகளைச் செய்வது என்ற முடிவுடன், அடக்கமாக அனுமன் அரக்கருடன் சென்றான் என்க. நூறுதல் - அழித்தல்.

(24) இந்திரசித்துஅனுமனை இராவணன் மாளிகைக்குக் கொண்டு செல்லுதல்

5829. கடவுளர்க்கு அரசனைக் கடந்த தோன்றலும்,
புடை வரும் பெரும் படைப் புணரி போர்த்து எழ,
விடைபிணிப்புண்டது போலும் வீரனை,
குடை கெழு மன்னன்இல், கொண்டு போயினான்.

கடவுளர்க்குஅரசனை - (இவ்வாறாக) தேவர்களுக்கு தலைவனான இந்திரனை; **கடந்த தோன்றலும்** - வென்ற வீரனான இந்திரசித்தும்; **புடைவரும் பெரும் படை புணரி** - பக்கங்களில் சூழ்ந்து வருகின்ற பெரிய சேனையாகிய கடல்; **போர்த்து எழ** - கவிந்து வர; **விடை பிணிப்புண்டது போலும் வீரனை** - ஒரு காளை கட்டுண்டது போல விளங்கும் அனுமனை; **குடைகெழு மன்னன் இல்** - கொற்றக் குடையோடு விளங்கும் அரசனாகிய இராவணனது அரண்மனைக்கு; **கொண்டு போயினான்** - கொண்டு சென்றான்.

விடை,ஆண்மைக்கும் பெருமிதத்துக்கும் உறைவிடமானது. ***(25)***

தூதுவர் நற்செய்திசொல்ல இராவணன் பரிசளித்தல்

5830. தூதுவர்ஓடினர்; தொழுது, தொல்லை நாள்
மாதிரம்கடந்தவற் குறுகி, 'மன்ன ! நின்
காதலன் மரைமலர்க் கடவுள் வாளியால்,
ஏதில் வானரம்பிணிப்புண்டதாம்' என்றார்.

தூதுவர் ஓடினர் - இந்திரசித்தால் அனுப்பப்பெற்ற தூதர்கள் ஓடிச்சென்று; **தொல்லை நாள்** - பண்டு; **மாதிரம் கடந்தவன்** - திசைகளை எல்லாம் வென்றவனாகிய இராவணனை; **குறுகி** - அணுகி; **தொழுது** - வணங்கி; **மன்ன** - 'அரசனே !; **நின் காதலன்** - உனது மகனான இந்திரசித்து; **மரைமலர் கடவுள் வாளியால்** - தாமரைமலர் மீது விளங்கும் பிரம்மதேவனது படையாகிய அத்திரத்தால், (பிரம்மாத்திரம்); **ஏதில் வானரம் பிணிப்புண்டது என்றார்** - பகைமை கொண்ட குரங்கு கட்டுப்பட்டுள்ளது என்று சொன்னார்கள்.

தூதுவரின் செயலும்சொல்லும் கூறப்பட்டது. ***(26)***

***5831. கேட்டலும்-கிளர் சுடர் கெட்ட வான் என
ஈட்டு இருள்விழுங்கிய மார்பின், யானையின்
கோட்டு எதிர்பொருத பேர் ஆரம் கொண்டு, எதிர்
நீட்டினன்-உவகையின் நிமிர்ந்த நெஞ்சினான்.***

கேட்டலும் - அதனைக்கேட்டவுடன்; **உவகையின் நிமிர்ந்த நெஞ்சினான் -** மகிழ்ச்சியால் ஓங்கிய மனமுடைய இராவணன்; **கிளரீ சுடர் கெட்ட வான் என -** விளங்குகின்ற (இரவில்) சந்திரன் ஒழியப் பெற்ற ஆகாயம் போல; **ஈட்டு இருள் விழுங்கிய -** செறிதலுள்ள இருளினால் விழுங்கப்பட்ட (மிகக்கறுத்த); **மார்பின் -** தன் மார்பினிடத்து; **யானையின் கோடு எதிர் பொரு -** (முன்) திக்கஜங்களின் தந்தங்களோடு புரண்டு மோதிக் கொண்டிருந்த; **பேர் ஆரம் கொண்டு எதிர் நீட்டினான் -** பெரிய முத்துமாலையைக் கழற்றிக் கொண்டு (நற்செய்தி சொன்ன தூதர்க்கு) வெகுமதியாகக் கொடுத்தான்.

தூதுவர் கூறியநற்செய்தி இராவணனை எவ்வளவு மகிழ்வித்துள்ளது என்பதை, அவன் தூதுவர்க்குக் கொடுத்த முத்து மாலைப் பரிசு தெரிவிக்கின்றது.
(27)

குரங்கைக்கொல்லாது கொணர, இராவணன் பணித்தல்.

***5832. எல்லை இல்உவகையால் இவர்ந்த தோளினன்,
புல்லுற மலர்ந்தகண் குமுதப் பூவினன்,
'ஒல்லையின் ஓடி,நீர் உரைத்து, என் ஆணையால்,
"கொல்லலை தருக"எனக் கூறுவீர்' என்றான்.***

எல்லை இல்உவகையால் - அளவற்றமகிழ்ச்சியினால்; **இவர்ந்த தோளினன் -** பூரித்த தோள்களை உடையவனும்; **புல்லுற மலர்ந்தகண் குமுதப் பூவினன் -** தழுவுமாறு நன்று மலர்ந்த கண்களாகிய செவ்வாம்பல் மலர்களை உடையவனுமாகிய இராவணன்; **நீர் ஒல்லையின் ஓடி -** நீங்கள் விரைவாக ஓடிச் சென்று; **என் ஆணையால் உரைத்து -** எனது கட்டளையாகச் சொல்லி; **'கொல்லலை தருக' என கூறுவீர் என்றான் -** 'அந்தக் குரங்கைக் கொல்லாது உயிருடன் கொண்டு இங்குத்தருக' என்று இந்திரசித்துவிடம் சொல்லுவீர் என்று கூறினான், ***(28)***

***5833. அவ் உரை,தூதரும், ஆணையால், வரும்
தெவ் உரைநீக்கினான் அறியச் செப்பினார்;
இவ் உரைநிகழ்வுழி, இருந்த சீதையாம்
வெவ் உரைநீங்கினாள் நிலை விளம்புவாம்;***

தூதரும் - தூதுவர்களும்; **அவ் உரை -** அந்தச் சொல்லை; **ஆணையால் -** இராவணனது கட்டளைப்படி; **வரும் -** தம் எதிரே அனுமனைப் பற்றிக் கொண்டு வரும்; **தெவ் உரை நீக்கினான் அறிய செப்பினார் -** பகைவர் என்ற சொல்லையே நீக்கிய இந்திரசித்து தெரிந்து கொள்ளும்படிக் கூறினார்கள்; **இவ் உரை நிகழ்வுழி -** இந்த வார்த்தை எங்கும் பரவிய போது; **இருந்த சீதையாம் -** அசோகவனத்தில் காவலில் இருந்த சீதையாகிய; **வெவ் உரை நீங்கினாள் நிலை விளம்புவாம் -** கொடியபழிச் சொல்லின் நீங்கியவளது நிலையைக் கூறுவோம். இது கவிக்கூற்று.தெவ் உரை நீக்கினான்; பகைவர்களே

acharya.org

இல்லாதபடி செய்தவன் என்பது கருத்து, வெவ் உரை நீங்குதலாவது பழி நாணித் தகை சான்ற சொற்காத்தலாகும். ***(29)***

அனுமனுக்கு உற்றதைத்திரிசடை சொல்ல, சீதை புலம்புதல்

5834. 'இறுத்தனன்கடி பொழில், எண்ணிலோர் பட
ஒறுத்தனன்' என்றுகொண்டு உவக்கின்றாள், உயிர்
வெறுத்தனள்சோர்வுற, வீரற்கு உற்றதை,
கறுத்தல் இல்சிந்தையாள் கவன்று கூறினாள்.

கடிபொழில்இறுத்தனன் - *மணம் மிக்கஅசோகவனத்தை ஒடித்தழித்தான்;* ***எண் இலோர் பட ஒறுத்தனன்*** - *அளவிறந்த அரக்கர்கள் அழியுமாறு கொன்றிட்டான்;* ***என்று கொண்டு*** - *என்றுஅவ்வப்போது சொல்லக் கேட்டுணர்ந்து;* ***உவக்கின்றாள்*** - *மகிழ்கின்றவளான சீதாபிராட்டிக்கு;* ***கறுத்தல் இல்சிந்தையாள்*** - *களங்கமில்லாத மனத்தை உடையவளான திரிசடை என்பவள்;* ***வீரற்கு உற்றதை*** - *மகாவீரனான அனுமனுக்கு ஏற்பட்ட துன்ப நிலையை;* ***உயிர் வெறுத்தனள் சோர்வுற*** - *தன் உயிரை வைத்துக் கொண்டு வாழ்வதில்வெறுப்புற்றவளாய், தளர்ச்சி அடையும்படி;* ***கவன்று கூறினாள்*** - *மனக்கவலையுடன் சொன்னாள். அனுமன் செய்தஆற்றல் மிக்க செயல்களையும், அவனுக்கு நேர்ந்த துன்ப நிலைமையையும் திரிசடை சீதைக்கு அவ்வப் போது கூறுகின்றாள் என்று உணரலாம்.* ***(30)***

கலிவிருத்தம்(வேறு)

5835. ஒவியம்புகையுண்டதுபோல், ஒளிர்
பூவின்மெல்லியல் மேனி பொடி உற,
பாவி வேடன்கைப் பார்ப்பு உற, பேதுறும்
தூவி அன்னம்அன்னாள், இவை சொல்லினாள்;

மேனி பொடி உற - *உடம்புபுழுதி படிந்திருக்க (அதனால்);* ***ஓவியம் புகை உண்டது போல் ஒளிர்*** - *சித்திரம், புகை மூடி ஒளி குறைந்தது போல விளங்குகின்ற;* ***பூவின் மெல் இயல்*** - *மலர் போன்ற மென்மைத் தன்மையளான சீதாபிராட்டி;* ***பாவி வேடன் கை பார்ப்பு உற*** - *பாவியாகிய ஒரு வேடன் கையில், தன் குஞ்சு அகப்பட்டுக் கொள்ள (அதனால்);* ***பேதுறும் தூவி அன்னம் அன்னாள்*** - *வருத்தம் அடைகிற மென்மையான இறகுகளை உடைய அன்னப்பறவையைப் போன்றவளாய்;* ***இவை சொல்லினாள்*** - *(அனுமனைக்குறித்து) இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் புலம்பினாள்.*

தாய்க்குத்தன்குழந்தையிடம் உள்ள அவ்வளவு அன்பு, உலகத்தாயான சீதாபிராட்டிக்கு அனுமனிடம் உள்ளது என்பதை இந்த உவமையால் உணரலாம். இந்திரசித்துக்கு, பாவி வேடனும், அனுமனுக்கு, வேடன் கையகப்பட்ட அன்னக் குஞ்சும், சீதைக்கு, அன்னப்பறவையும் உவமைகள் ஆகும். சொல்லியவார்த்தைகள், அடுத்த நான்கு கவிதைகளில் வருவது. ***(31)***

5836. 'உற்றுஉண்டாய விசும்பை உருவினாய்,
முற்றுண்டாய்;கலை யாவையும் முற்றுறக்

கற்றுண்டாய்; ஒருகள்ள அரக்கனால்
பற்றுண்டாய்;இதுவோ அறப் பான்மையே ?

உற்று உண்டாயவிசும்பை - *மிகப் பரந்துள்ளதானஆகாயத்தை;* ***உருவினாய் முற்றுண்டாய்*** - *ஊடுருவிச் சென்று அளவளாவி நிறைந்து;* ***கலையாவையும் முற்றுற கற்றுண்டாய்*** - *சகல கலைகளையும் முழுவதும் பொருந்த (சூரிய பகவானிடம்) கற்றுத் தேர்ந்தாய் (அப்படிப்பட்ட நீ);* ***ஒரு கள்ள அரக்கனால்*** - *ஒரு வஞ்சனை உடையஇராக்கதனால்;* ***பற்றுண்டாய்*** - *சிறைப்படுத்தப் பெற்றாய்;* ***அறப்பான்மை இதுவோ*** - *அறத்தின் இயல்பு இதுதானோ ?*

'சகல கலைகளையும்கற்ற நீ, ஒரு கள்ள அரக்கனால் கட்டுண்டாயே' என்று அனுமனைப் பாராட்டி வருந்தினாள் பிராட்டி. ஆற்றலும் அறிவும் பெற்றவர்கள் நன்மை அடைதல்தான் அறத்தின் பான்மை. இங்கு, அதற்கு நேர் மாறான பயன் ஏற்பட்டுள்ளதால் அறத்தின் பான்மையோ ! என்று சீதா பிராட்டி ஐயமுற்றாள் என்க.
(32)

5837. 'கடர் கடந்து புகுந்தனை; கண்டகர்
உடர் கடந்தும்நின் ஊழி கடந்திலை;
அடர் கடந்ததிரள் புயத்து ஐய ! நீ
இடர்கள்தந்தனை, வந்து இடர் மேலுமே ?

நீ கடர் கடந்துபுகுந்தனை - *நீ, கடலைக் கடந்துஇங்கு வந்தாய்;* ***கண்டகர் உடர் கடந்தும்*** - *முள் போன்று கொடியவர்களான பல அரக்கர்களுடைய உடம்பின் வலிமையை அழித்து வெற்றி கொண்டு நின்றும்;* ***நின் ஊழி கடந்திலை*** - *உனது வாழ்நாள் ஒழியப் பெற்றிலை (இவ்வாறு);* ***அடர் கடந்த திரள் புயத்து ஐய !*** - *பகைவர் வலிமையை வென்ற பருத்த தோள்களை உடைய ஐயனே ! (நீ அரக்கர்கள் கையில் சிக்கியதனால்);* ***வந்து இடர் மேலும் இடர்கள் தந்தனை*** - *(கிட்கிந்தையினின்று) இங்கு வந்து எனக்குத் துன்பத்தின் மேலும் துன்பங்களை உண்டாக்கியவனானாய்.*

இராமபிரானைப்பிரிந்ததனாலான துன்பத்தின் மேலும், இராம தூதன் பகைவர் கையில் கட்டுண்டதனாலான துன்பம் சேர்ந்து மேன்மேலும் வருத்துதலால் 'வந்து இடர்கள் மேலும் இடர் தந்தனை என்று பிராட்டி கூறி வருந்தினாள்.
(33)

5838. 'ஆழி காட்டி, என் ஆர் உயிர் காட்டினாய்க்கு,
"ஊழிகாட்டுவென்" என்று உரைத்தேன்; அது
வாழி காட்டும்என்று உண்டு; உன் வரைப் புயப்
பாழி காட்டி,அரும் பழி காட்டினாய்.

ஆழிகாட்டி - *இராமபிரானது கணையாழியை யான் காணுமாறு கொண்டுவந்து கொடுத்து;* ***என் ஆருயிர்காட்டினாய்க்கு*** - *(போக்கநினைத்த) என் அரிய உயிரை அழியாது நிற்கச் செய்த உனக்கு;* ***ஊழி காட்டுவென் என்று உரைத்தேன்*** - *(அதற்கு ஈடாக) கற்ப கோடி காலம் உன் வாழ்நாள் நீடிக்கும் என்று உனக்கு உறுதிமொழியான ஆசி கூறினேன்;* ***அது வாழி காட்டும் என்று உண்டு*** - *அது பொய்க்காது உன் வாழ்நாளை*

நீட்டிக்கும் என்பது உறுதியாக உள்ளது; (அவ்வாறாக); ***உன் வரை புயம் பாழி காட்டி -*** *உனது மலை போன்ற தோள்களின் வலிமையை போரில் தோன்றச் செய்து, (முடிவில்);* ***அரும்பழி காட்டினாய் -*** *நீக்குதற்கு அரிய ஒரு பழியை உண்டாக்கிக் கொண்டாய். (இதற்கு நான் என்ன செய்வேன்).*

திருவாழியேபிராட்டியின் உயிரை நிலைக்கச் செய்ததால், 'ஆழிகாட்டி என் ஆருயிர் காட்டினாய்' என்றாள். 'அரும்பழி' என்பது இராமதூதன் பகைவர் கையில் அகப்பட்டதாகும். 'என் வாழ்த்துப் படி நீடூழி வாழ்வை'யாயினும் அரக்கர் கையில் அகப்பட்டதனால், வாழ்த்து பழுதுபட்டதோ என்று நினைத்து வருந்தினாள்
(34)

5839. 'கண்டு போயினை, நீள் நெறி காட்டிட,
"மண்டு போரில் அரக்கனை மாய்த்து, எனைக்
கொண்டு மன்னவன்போம்" எனும் கொள்கையைத்
தண்டினாய்-எனக்குஆர் உயிர் தந்த நீ !'

எனக்கு ஆருயிர் - *எனக்குஅரிய உயிரை;* ***தந்த நீ -*** *அளித்த நீ;* ***கண்டு போயினை -*** *(இராமபிரான் ஆணைப்படி) என்னைக் கண்டு சென்றாய் (அதற்கு மேல்);* ***நீள்நெறிகாட்டிட -*** *நீண்ட வழியைக் காட்டிக் கொண்டு நீ முன் வர;* ***மன்னவன் -*** *தலைவனான இராமபிரான் (இங்குவந்து);* ***மண்டு போரில் -*** *அடர்ந்த கடும் போரினிடத்து;* ***அரக்கனை மாய்த்து -*** *இராவணனைக் கொன்று;* ***எனைக் கொண்டு போம் -*** *என்னைச் சிறை மீட்டுக் கொண்டு போவான்;* ***எனும் கொள்கையை -*** *என்று நான் நம்பிக் கொண்டிருந்த கோட்பாட்டை;* ***தண்டினாய் -*** *தவிர்த்து நடந்தாய் (நீக்கிவிட்டாய்).*

வளர்த்தவனேஅழித்தாற் போல, ஆருயிர் தந்த நீயே, 'இராமபிரான் என்னை மீட்பான்' என்ற என் நம்பிக்கையை அழித்து விட்டாய் என்றபடி. தண்டுதல் - தவிர்ந்து செல்லுதல். 'கற்றல் வேண்டுவோன் வழிபாடு தண்டான்' (முதுமொழிக்காஞ்சி - தண்டாப்பத்து -3) தண்டாய் - திருப்பிவாங்கிக் கொண்டாய் என்பது பழைய உரை.
(35)
5840. ஏயபன்னினள் இன்னன; தன் உயிர்
தேய, கன்றுபிடியுறத் தீங்கு உறு
தாயைப் போல,தளர்ந்து மயர்ந்தனள்-
தீயைச் சுட்டதுஓர் கற்பு எனும் தீயினாள்.

தீயை சுட்டது ஓர்கற்பு எனும் தீயினாள் - *நெருப்பையும் சுட்டு அவிக்கும் ஒரு கற்பு என்னும் பெரிய தீமை உடைய சீதாபிராட்டி;* ***இன்னன் ஏய பன்னினள் -*** *இத்தன்மையான வார்த்தைகளைத் தகுதியாகச் சொன்னவளாய்;* ***தன் உயிர் தேய கன்று பிடி உற தீங்கு உறும் தாயைப் போல -*** *தனது ஆன்மவலி குன்றும்படி தன்கன்று (புலி முதலிய கொடிய மிருகத்தினிடம்) பிடிபட வருந்தும் தாய்ப்பசுவைப் போன்று;* ***தளர்ந்து மயர்ந்தனள் -*** *சோர்வுற்று மயக்கம் அடைந்தாள்.*

'தீயைச் சுட்டதுஓர் கற்பு' - சுட்டது என்பது காலம் கருதாது தன்மை கருதியதாகும். இது யுத்தகாண்ட இறுதியில் சீதாபிராட்டியின் கற்புச் சோதனையில்

நிரூபிக்கப்படுவதாகும். 'கற்பெனும் தீயினாள்' என்று முடிவது, அத்தீயே, பின்பு அனுமன் வாலில் இட்ட தீயாக மாறி, இலங்கையைச் சுடுவதற்குக் காரணமாவதைக் குறிப்பித்தவாறு. 'மடவார் துயர் வீணாகாது' என்பதற்கு இது ஒரு சான்று.
(36)

இந்திரசித்து,அனுமனை அரண்மனையுள் கொண்டு சேர்தல்

5841.** **பெருந் தகைப் பெரியோனைப் பிணித்த போர்
முருந்தன், மற்றைஉலகு ஒரு மூன்றையும்
அருந் தவப்பயனால் அரசு ஆள்கின்றான்
இருந்த, அப்பெருங் கோயில் சென்று எய்தினான்.

பெருந் தகைப்பெரியோனை - *பெருமைக் குணத்திலும்அறிவிலும் பெரியோனான அனுமனை;* **பிணித்த போர் முருந்தன் -** *கட்டிய, போரில் வல்லவனான இந்திரசித்து;* **மற்றை உலகு ஒரு மூன்றையும் -** *இலங்கையோடல்லாது மற்ற (சுவர்க்கம் பூமி பாதலம்) மூன்று உலகங்களையும்;* **அரும் தவப்பயனால் -** *தான் முன் செய்த அரிய தவப் பயனால்;* **அரசு ஆள்கின்றான் இருந்த -** *அரசனாயிருந்து ஆள்கின்ற இராவணன் தங்கியிருந்த;* **அ பெருங் கோயில் -** *அந்தப் பெரிய அரண்மனையில்;* **சென்று எய்தினான் -** *சென்று அடைந்தான். இராவணன்தங்கியிருந்த அரண்மனைக்கு, இந்திரசித்து, அனுமனைக் கட்டிய நிலையில் கொண்டு சென்றான் என்பதாம். முகுந்தன் - சமர்த்தன்; திறமை வாய்ந்தவன். முருந்து - பறவைகளின் வலிய அடிக் குருத்து. பறவையின் அடிக்குருத்து போன்று, இராவணனுக்கு உதவுபவன் இந்திரசித்து என்பது கருத்து.* *(37)*

கலிநிலைத்துறை

5842.** **தலங்கள்மூன்றிற்கும் பிறிது ஒரு மதி தழைத்தென்ன
அலங்கல்வெண்குடைத் தண் நிழல் அவிர் ஒளி
பரப்ப,
வலம் கொள்தோளினான் மண்நின்று வான் உற
எடுத்த,
பொம் கொள் மா மணி வெள்ளியங்குன்று எனப்
பொலிய,

அலங்கல்வெண்குடை - *முத்து முதலியமணிச்சரங்கள் அசையப் பெற்ற வெண் கொற்றக் குடையானது;* **தலங்கள் மூன்றிற்கும் பிறிது ஒரு மதி** *மூவுலகங்களுக்கும் ஒளி வீசும் படி, வேறு ஒரு சந்திரன்சிறந்து விளங்குவது போல;* **தண் நிழல் அவிர் ஒளி பரப்ப -** *குளிர்ச்சியானநிழலையும் விளங்குகின்ற ஒளியையும் பரவச் செய்யவும்;* **வலம் கொள்தோளினால் -** *தன் வலிமை கொண்ட தோள்களால்;* **மண் நின்று வான் உறஎடுத்த -** *தரையிலிருந்து ஆகாயத்தை அளாவுமாறு மேலே தூக்கிய;* **பொலம்கொள் மாமணி வெள்ளியம் குன்று என பொலிய -** *அழகு கொண்டபெரிய சிறந்த கயிலையங் கிரியாகிய வெள்ளி மலைபோல, விளங்கவும்.*

'இருந்த' என(55வது பாடல்) முடியும். குடைக்கு மதியும், வெள்ளியங்கிரியும் உவமைகளாகக் கூறப்பட்டன. ***(38)***

5843. புள் உயர்த்தவன் திகிரியும், புரந்தரன் அயிலும்,
தள் இல்முக்கணான் கணிச்சியும், தாக்கிய தழும்பும்,
கள் உயிர்க்கும்மென் குழலியர் முகிழ் விரல் கதிர்
வாள்
வள் உகிர்ப்பெருங் குறிகளும், புயங்களில் வயங்க,

புள் உயர்த்தவன்திகிரியும் - கருடப் பறவை விளங்க உயர்த்தப்பெற்றகொடியை உடைய திருமாலினது சக்கராயுதமும்; **புரந்தன் அயிலும் -** இந்திரனது வச்சிராயுதமும்; **தள் இல் முக்கணான் கணிச்சியும்-** விலக்கமுடியாத, முக்கண்ணனாகிய சிவபிரானது சூலாயுதமும்; **தாக்கிய தழும்பும் -** தம் மீது பட்டு உண்டாக்கிய வடுக்களும்; **கள் உயிர்க்கும் மென் குழலியர் -** தேனைச் சொரியும் மிருதுவான கூந் தலைஉடைய தன் காதல் மகளிர்; **முகிழ் விரல் -** அரும்பு போல் குவிந்தவிரல்களில் உள்ள; **கதிர்வாள் வள் உகிர் -** சுடரோடு கூடிய வாள் போன்றகூரிய நக நுனிகளால் உண்டாகிய; **பெரும் குறிகளும் புயங்களில் வயங்க -** பெரிய அடையாளங்களும் பெரிய தோள்களில் விளங்கவும். இராவணனதுவீரத்துக்கும் காதலுக்கும் அடையாளமாக விளங்குகின்றன அவன் தோள்களில் காணப்படும் வடுக்கள் என்பது கருத்து. ***(39)***

5844. துன்று செம்மயிர்ச் சுடர் நெடுங் கற்றைகள் சுற்றி,
நின்று திக்குற,நிரல்படக் கதிர்க் குழாம் நிமிர,
ஒன்றுசீற்றத்தின் உயிர்ப்பு எனும் பெரும் புகை
உயிர்ப்ப,
தென் திசைக்கும்ஓர் வடவனல் திருத்தியது என்ன,

துன்று செம்மயிர் சுடர் நெடுங்கற்றைகள் சுற்றி நின்று திக்குற - அடர்ந்தசிவந்த மயிர்களின் ஒளியுள்ள நீண்ட தொகுதிகள் சுற்றிலும் பரந்து நின்று எல்லாத்திசைகளிலும் அளாவ; **நிரல்பட கதிர் குழாம் நிமிர -** (அவற்றினின்று) வரிசை வரிசையாக (சிவந்த) ஒளிப் பிழம்புகள் (அவனது கரிய உடலின் மேல்) உயர்த்தெழுந்து விளங்குவதாலும்; **ஒன்று சீற்றத்தின் உயிர்ப்புஎனும் பெரும் புகை உயிர்ப்ப -** பொருந்திய கோபத்தால் எழுந்த பெருமூச்சாகிய பெரிய புகை வெளிப்படுவதாலும்; **தென் திசைக்கும் ஓர் வடிஅனல் திருத்தியது என்ன -** தெற்குத் திசைக்கும், ஒரு வடவைத் தீயை, அமைக்கப்பட்டதென்று சொல்லும்படியாகவும்.

இராவணனதுசெம்மயிர்க்கற்றைகளும், அவன் விடும் கோபப் பெருமூச்சும், தென் திசைக்கும் ஒரு வட அனல் (வடவாமுகாக்கனி) அமைந்தவை போன்றிருந்தன என்பதாம். ***(40)***

5845.

மரகதக்கொழுங் கதிரொடு மாணிக்க நெடு வாள்
நரக தேயத்துள்நடுக்குறா இருளையும் நக்க,

சிரம்அனைத்தையும் திசைதொறும் திசைதொறும்
செலுத்தி,
உரகர்கோன்இனிது அரசு வீற்றிருந்தனன் ஒப்ப,

மரகதம் தொழும்கதிரொடு மாணிக்க நெடுவாள் - *(தன்முடிகளிலுள்ள) மரகதங்களின் செழுமையான ஒளிகளுடனே மாணிக்கங்களின் நீண்ட ஒளியும்;* **நரக தேயத்துள் நடுக்குறா இருளையும் நக்க -** *நரகலோகத்தினுள்ளே (எச்சுடர்க்கும்) அஞ்சாது நிறைந்திருக்கின்ற இருளையும் தாவி விழுங்க;* **சிரம் அனைத்தையும் திசைதொறும் திசை தொறும் செலுத்தி -** *தன்பத்துத் தலையையும், எல்லாத்திசைகளிலும் செல்லுமாறு பரப்பிக் கொண்டு;* **உரகர் கோன் இனிது அரசு வீற்றிருந்தனன் ஒப்ப -** *பாம்புகளுக்கு அரசனான ஆதிசேடன் மகிழ்ச்சியோடு அரசு கட்டிலில் வீற்றிருந்தது போல் விளங்கவும்.*

இராவணன்ஆதிசேடனுக்கு ஒப்பாக வீற்றிருந்தான் என்க. இராவணன் பத்துத்தலைகளை உடையவனாதலால், ஆயிரம் தலைகளை உடைய ஆதிசேடனுக் கு உவமையாக்கப் பெற்றான். நரகலோகம் எப்போதும் இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் என்பதை, அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்துவிடும்' 121. (பரி - உரை-) என்ற குறளாலும் உணரலாம். ***(41)***

5846. குவித்தபல் மணிக் குப்பைகள் கலையொடும்
கொழிப்ப,
சவிச் சுடர்க்கலன் அணிந்த பொன் தோளொடு
தயங்க,
புவித் தடம்படர் மேருவைப் பொன் முடி என்னக்
கவித்து, மால்இருங் கருங்கடல் இருந்தது கடுப்ப,

குவித்த பல் மணிகுப்பைகள் - *தொகுத்துப் பதிக்கப்பெற்ற பலவகையான இரத்தினங்களின் தொகுதிகள்;* **கலையொடும் கொழிப்ப சவி சுடர்கலன் -** *மேலாடையுடன் புரண்டு விளங்கவும், ஒளியின் சுடரை வீசும் ஆபரணங்கள்;* **அணிந்த -** *(தம்மை) அணிந்துள்ள;* **பொன்தோளொடு -** *அழகிய தோள்களோடு;* **தயங்க -** *(அமைந்து) விளங்கவும், (அதனால்);* **மால் இரும் கரும் கடல் -** *மிகப் பெரிய கரிய கடலானது;* **புவி தடம் படர் மேருவை பொன் முடி என்ன கவித்து இருந்தது கடுப்ப -** *பூமியினிடத்துப் படர்ந்து விளங்கும், மேருமலையை பொன்முடியாகக் கவித்துக் கொண்டு வீற்றிருந்தது போல் விளங்கவும்.*

மால்இருங்கருங்கடல், மேருவை முடியாகக் கவித்துக் கொண்டு வீற்றிருந்தது போல, இராவணன் வீற்றிருந்தான் என்பதாம். இராவணனுக்குக்கருங்கடலும், அவன் தோற்றத்துக்கு மேருமலையும் உவமைகளாயின. ***(42)***

5847. சிந்துராகத்தின் செறி துகில் கச்சொடு செறிய,
பந்தி வெண்முத்தின் அணிகலன் முழு நிலாப் பரப்ப,
இந்து வெண்குடைநீழலில், தாரகைஇனம் பூண்டு,
அந்தி வான்உடுத்து, அல்லு வீற்றிருந்ததாம் என்ன,

சிந்துராகத்தின் செறி துகில் கச்சொடு செறிய - *சிவப்பு நிறம் செறிந்த ஆடை அரைக்கச் சுடனே கூடி விளங்க;* ***பந்தி வெண்முத்தின் அணிகலன் முழு நிலா பரப்ப -*** *வரிசையாகக் கோக்கப் பெற்ற முத்துக்களால் ஆகிய மாலை முதலிய ஆபரணங்கள் பூர்ண சந்திரனது நிலவைப் போன்ற ஒளியைப் பரவச் செய்ய, (அதனால்);* ***அல்லு அந்தி வான் உடுத்து தாரகை இனம் பூண்டு இந்து வெண்குடை நீழலில் வீற்றிருந்தது ஆம் என்ன -*** *இருளானது செவ்வானத்தை ஆடையாக உடுத்திக் கொண்டு, நட்சத்திரத்தின் கூட்டங்களை ஆபரணமாகத் தரித்து, சந்திரனாகிய வெண் கொற்றக் குடையின் நிழலிலே, கொலு வீற்றிருந்தது என்று சொல்லும்படியும்.*

இராவணனதுதோற்றம், இருளானது, செவ்வானத்தை ஆடையாக உடுத்தும், நட்சத்திரக் கூட்டங்களை ஆபரணமாகத் தரித்துக் கொண்டும், சந்திரனாகிய வெண்குடை நிழலில் ஓலக்கம் இருந்த காட்சி போன்று இருந்தது என்பதாம்.
(43)

5848. வண்மைக்கும், திரு மறைகட்கும், வானினும் பெரிய
திண்மைக்கும்,தனி உறையுளாம் முழு முகம், திசையில்
கண்வைக்கும்தொறும், களிற்றொடு மாதிரம் காக்கும்
எண்மர்க்கும்மற்றை இருவர்க்கும் பெரும் பயம் இயற்ற.

வண்மைக்கும் - *(குபேரசம்பத்தை வென்று பெற்றுள்ள) வளப்பத்துக்கும்;* ***திருமறைகட்கும் -*** *சிறந்த வேதங்கட்கும்;* ***வானினும் பெரியதிண்மைக்கும் -*** *ஆகாயத்தினும் பெரிய வலிமைக்கும்;* ***தனி உறையுளான் -*** *ஒப்பற்ற இருப்பிடமாய் உள்ள இராவணன்;* ***முழுமுகம் திசையில்கண்வைக்கும் தொறும் -*** *தனதுபெரிய முகங்கள்பத்தையும் ஒரு மிக்க வைத்து, எல்லாத்திக்குகளிலும் நோக்கும் போதெல்லாம்;* ***களிற்றொடு மாதிரம் காக்கும் எண்மர்க்கும் -*** *யானைகளோடு அந்த அந்தத் திக்குகளைக் காக்கும் எண் திசைக்காவலர்கட்கும்;* ***மற்றை இருவர்க்கும் -*** *மற்றவையான மேலும் கீழும் இருந்து பாதுகாக்கின்ற (துருவன் ஆதிசேடன் என்னும்) இருவர்க்கும்;* ***பெரும் பயம் எய்த -*** *மிக்க அச்சம் தோன்றவும்.*

இராவணன்பார்வைக்கு, எட்டுத்திக்குப் பாலகர்களும் ? வானைப் பாதுகாக்கும் துருவனும், நிலத்தைப் பாதுகாக்கும் ஆதிசேடனும் பயந்து கிடந்தனர் என்பது கருத்து.
(44)

5849. ஏகநாயகன்தேவியை எதிர்ந்ததன் பின்னை,
நாகர் வாழ்இடம் முதல் என, நான்முகன் வைகும்
மாக மால்விசும்பு ஈறு என, நடுவண வரைப்பில்
தோகைமாதர்கள், மைந்தரின் தோன்றினர், சுற்ற,

ஏக நாயகன்தேவியை எதிர்ந்ததன் பின்னை - *(எல்லா உயிர்கட்கும்)தனித்தலைவனான இராமபிரானுடைய தேவியாகிய பிராட்டியைச் சந்தித்துநோக்கிய பிறகு;* ***நாகர் வாழ் இடம் முதல் என நான்முகன் வைகும்மாகமால்***

விசும்பு ஈறு என நடுவண வரைப்பில் - நாகர்கள் வாழும்இடமான பாதாளலோகம் முதலாக, பிரம்மதேவன் வாழ்கின்ற பெரிய வானில்உள்ள ஆகாயமான சத்தியலோகம் ஈறாக, இடையில் உள்ள ஏனைய உலகங்கள் அனைத்திலும் உள்ள; ***தோகை மாதர்கள் -*** மயில் போன்ற சாயலை உடைய மகளிர்கள்; ***மைந்தரின் சுற்ற தோன்றினர் -*** (இராவணன் பார்வைக்கு) ஆடவர்கள் என்னுமாறு அவனைச் சூழ்ந்து விளங்கவும்.

பிராட்டியைப்பார்த்த பிறகு இராவணன் கண்களுக்கு, பிற எந்த உலகத்து அழகிய மகளிர்களும், காம எண்ணம் உண்டாக்கும் தன்மையற்ற ஆடவர்களாகவே தோற்றினர் என்பது கருத்து. ***(45)***

5850. வானரங்களும், வானவர் இருவரும், மனிதர்
ஆன புன்தொழிலோர் என இகழ்கின்ற அவரும்,
ஏனை நின்றவர்இருடியர் சிலர், ஒழிந்து யாரும்,
தூ நவின்ற வேல்அரக்கர்தம் குழுவொடு சுற்ற,

வானரங்களும்- குரங்குகளும்; ***வானவர் இருவரும் -*** திருமால், சிவபிரான் ஆகிய இருதேவர்களும்; ***மனிதர் ஆன புன் தொழிலோர் என இகழ்கின்ற அவரும் -*** மனிதர் என்னும் அற்பத் தொழில்களை உடையவர்கள் என்று (இராவணனால்) இகழப்படுகின்றவர்களும்; ***ஏனைய நின்றவர் இருடியர் சிலர் ஒழிந்து -*** மற்றும் விலகி நின்றவர்களான சில முனிவர்களும் நீங்கலாக; ***யாவரும் தூ நவின்ற வேல் அரக்கர் தம் குழுவொடு சுற்ற -*** மற்றை எல்லோரும், மாமிசம் படிந்த வேலாயுதங்களை உடைய அரக்கர்களின் கூட்டத்தோடு ஒப்பச் சூழ்ந்து நிற்கவும்.

அரக்கர் போலவேமற்றைய தேவ கணத்தினரும், இராவணனுக்குக் குற்றேவலர்களாய் அவனைச் சூழ்ந்து நின்றனர் என்பது கருத்து. தூ - மாமிசம்; நவின்ற - நாற்றத்தால் தெரிவிக்க என்ற கருத்தில் வந்துள்ளது. ***(46)***

5851. நரம்புகண்ணகத்துள் உறை நறை, நிறை பாண்டில்
நிரம்புசில்லரிப் பாணியும், குறடும், நின்று இசைப்ப,
அரம்பைமங்கையர் அமிழ்து உகுத்தாலன்ன பாடல்
வரம்பு இல்இன்னிசை, செவிதொறும் செவிதொறும்
வழங்க.*

நரம்பு கண்அகத்து உள் உறை நறை - நரம்புக் கருவியாகிய வீணைமுதலிய இசைக்கருவிகளினிடத்து உள்ளே தங்கியுள்ள இசையாகிய தேனும்; ***நிறை பாண்டில் -*** இலக்கணம் நிறைந்த கஞ்சக் கருவியும்; ***நிரம்பு சில்லரிபாணியும் -*** நிரம்பிய சில்லரி என்னும் வாத்தியத்தாளமும்; ***குறடும் -*** குறடுஎன்னும் தாளக் கருவியும்; ***நின்று இசைப்ப -*** இடையறாது நிலை நின்று ஒலிக்கவும்; ***அரம்பை மங்கையர் அமிழ்து உகுத்தால் அன்ன பாடல் -*** தேவமகளிர் அமிழ்தத்தைச் சிந்தினால் போன்ற வாய்ப்பாட்டினது; ***வரம்பு இல் இன்னிசை -*** அளவிறந்த இனிமையை உடைய இசையை; ***செவி தொறும் செவி தொறும் வழங்க -*** தனது இருபது காதுகளிலும் வந்து சொரியவும்.

நறை, பாண்டில்,பாணி, குறடு என்பவை நின்று இசைப்ப, அரம்பை மங்கையர் பாடல் இசை செவி தொறும் செவி தொறும் வயங்க என்க. பாணி - கை; அதனால் வரையறுத்து இடப்படுகிற தாளத்துக்கு இலக்கணை. பாடல் இன்னிசை - வாய்ப்பாட்டின் இனிய கீதம்; நறை - இசைத்தேன். ***(47)***

5852. கூடு பாணியின் இசையொடும், முழவொடும் கூட,
தோடு சீறுஅடிவிழி மனம் கையொடு தொடரும்
ஆடல்நோக்குறின், அருந் தவ முனிவர்க்கும்
அமைந்த
வீடு மீட்குறும்மேனகைமேல், நகை விளங்க.+

***பாணியின் கூடு** - தாளத்தோடு கூடிய; **இசையொடும்** - பாட்டுடனும்; **முழவொடும்** - மத்தள ஒலியுடனும்; **கூட** - மாறுபடாது ஒத்துவருமாறு; **தோடு சீறு அடி** - பூவிதழினும் மேம்பட்ட சிறிய பாதச் சதிவரிசை; **விழி மனம் கையொடு தொடரும்** - விழிப்பார்வை, அதிலேயே ஒன்றிய மனம், கையினால் காட்டும் அபிநயக் குறிகள் ஆகியவை ஒன்றாக அமைந்த; **ஆடல் நோக்குறின் அரும் தவமுனிவர்க்கும்** - நாட்டியத்தைப் பார்த்தால், அருமையான தவத்தைச் செய்கின்ற முனிவர்களும்; **அமைந்த வீடு மீட்குறும்** - (தமக்கு) உளதாகும் முத்தியின்பத்தைக் கைவிட்டு (தன்மேல்) மனம் திரும்பும் படிச் செய்கின்ற; **மேனகை மேல்** - மேனகை என்னும் தேவமாதின் மேல்; **நகைவிளங்க** - மகிழ்ச்சியால் சிரிப்புத் தோன்றவும்.*

அருந்தவமுனிவரையும் தன் பால் இழுக்கும் வண்ணம் நாட்டியம் ஆடும் மேனகையைத் தன் அருகில் கண்டு மகிழ்ச்சியுடன் இருந்தான் இராவணன் என்பது கருத்து. ***(48)***

5853. ஊடினார்முகத்து உறு நறை ஒரு முகம் உண்ண,
கூடினார் முகக்களி நறை ஒரு முகம் குடிப்ப,
பாடினார் முகத்துஆர் அமுது ஒரு முகம் பருக,
ஆடினார் முகத்துஅணி அமுது ஒரு முகம் அருந்த,

***ஊடினார் முகத்துஉறுநறை** - தன்னுடன் ஊடலால் பிணக்கம் கொண்ட மாதர்களின் முகங்களினிடத்துத் தோன்றுகின்ற இன்பச்சுவையாகிய தேனை; **ஒரு முகம் உண்ண** - (தனது பத்து முகங்களில்) ஒரு முகம் நுகரவும்; **கூடினார் முகம்** - கூடினமகளிரது முகத்திலே; **களி நறை** - தோன்றுகின்ற களிப்பாகிய மதுவை; **ஒரு முகம் குடிப்ப** - (அவனுடைய) மற்றொரு முகம் பருகவும்; **பாடினார் முகத்து ஆர் அமுது** - இசை பாடினமகளிரது முகத்தில் தோன்றுகின்ற காதல் குறிப்பாகிய அருமையான அமுதத்தை; **ஒரு முகம் பருக** - ஒரு முகமானது அருந்தவும்; **ஆடினார் முகத்து அணி அமுது** - தன்முன் விருப்போடு ஆடியமகளிர் முகத்தில் தோன்றும் அழகாகிய அமிர்தத்தை; **ஒரு முகம் அருந்த** - மற்றொரு முகமானது உண்ணவும்.*

ஊடுதல், கூடுதல்,பாடுதல், ஆடுதல் செய்யவும் மகளிர்களது காதற்குறிப்பை, அவர்கள் முகத்தில் கண்டு அனுபவித்து நின்றான் இராவணன் என்பது கருத்து.
(49)

5854. **தேவரோடுஇருந்து அரசியல் ஒரு முகம் செலுத்த,**
மூவரோடு மாமந்திரம் ஒரு முகம் முயல,
பாவகாரிதன்பாவகம் ஒரு முகம் பயில,
பூவை சானகிஉருவெளி ஒரு முகம் பொருந்த,

ஒரு முகம்தேவரோடு இருந்து அரசியல் செலுத்த - ஒரு முகம் (தன் கீழ்க்குடிகளாகிய) தேவர்களுடன் கலந்து அரசாட்சி ஆணைகளைச் செலுத்தவும்; **ஒரு முகம் மூவரோடு மாமந்திரம் முயல** - மற்றொரு முகம், மந்திரி, சேனாபதி, அரசியல்தலைவர் என்ற மூவருடன் மாட்சியுற்ற மந்திராலோசனைகளில் முயன்றிருக்கவும்; **ஒருமுகம் பாவகாரிதன் பாவகம் பயில** - மற்றொரு முகம், தீவினை செய்பவனான அவனுடைய நினைவுகளைச் சிந்தனை செய்யவும்; **ஒரு முகம் பூவை சானகி உருவெளி பொருந்த** - மற்றொரு முகம், கிளி போன்றவளான பிராட்டியின் உருவெளித் தோற்றத்தில் பொருந்தி நிற்கவும்.

இராவணனதுமுகங்களின் செயல்பாடுகள் கூறப்பட்டன. பாவகாரி - தீவினை; 'பாவ காரிகளைப் படைத்தவன்' (பெரியாழ் 5 திருமொழி - 4.1) **(50)**

5855. **'காந்தள்மெல் விரல் சனகிதன் கற்பு எனும் கடலை**
நீந்தி ஏறுவதுஎங்ஙன் ?' என்று ஒரு முகம் நினைய,
சாந்து அளாவியகொங்கை நன் மகளிர்
தற்சூழ்ந்தார்
ஏந்தும் ஆடியின்ஒரு முகம் எழிலினை நோக்க,

ஒரு முகம் - இராவணனுடைய மற்றொரு முகம் ; **காந்தள் மெல்விரல் சனகிதன் கற்பு எனும் கடலை** - செங்காந்தள் மலர் போன்ற மென்மையான விரல்களை உடைய சீதையின் கற்பு என்ற கடலை; **நீந்தி ஏறுவது எங்ஙன் என்று நினைய** - நீந்திக்கரை ஏறுவது எவ்வாறு என்று நினைத்து ஏக்கமுறவும்; **ஒரு முகம்** -மற்றொருமுகம்; **சாந்து அளாவிய கொங்கை நன் மகளிர்** - சந்தனம் பூசிய கொங்கைகளை உடைய அழகிய மாதர்கள் பலர்; **தன் சூழ்ந்தார் ஏந்தும் ஆழியின்** - தன்னைச் சூழ்ந்து கொண்டு கையில் தாங்கிக் காட்டுகின்ற கண்ணாடியில்; **எழிலினை நோக்க** - தனது அழகினைப் பார்க்கவும்.

'கற்பெனும் கடலைநீந்தி ஏறுவது' என்றது உருவகம். சீதையை அபகரித்து வருவதற்குக் கருங்கடலைக் கடந்தது எளிதாயிற்று; ஆனால், சீதையின் கற்புக் கடலைக் கடப்பது அரிது என்பது உணர்த்தப்பட்டது. இராவணன், பிராட்டியின் மேனியைக் கொணர்ந்து வரலாம்; ஆனால் அவளது ஆன்ம குணங்களை வசப்படுத்த முடியாது என்பது குறிப்பு. பிராட்டியை வசப்படுத்தற்கேற்ற அழகு, தனக்கு இருக்கிறதா என்று ஒருமுகம், மகளிர் ஏந்திய கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொண்டிருந்தது என்க. **(51)**

5856. **பொதும்பர்வைகு தேன் புக்கு அருந்துதற்கு அகம்**
புலரும்
மதம் பெய் வண்டுஎனச் சனகிமேல் மனம் செல,
மறுகி
வெதும்புவார், அகம் வெந்து அழிவார், நகில் விழி நீர்

ததும்புவார்,விழித் தாரை வேல், தோள்தொறும் தாக்க.+

பொதும்பர்வைகுதேன் - மரச் செறிவினிடத்துஉள்ள தேனை; **புக்கு அருந்துதற்கு -** அங்குப் புகுந்து குடிப்பதற்கு; **அகம்புலரும் -** (முடியாமல்) மனம் வாடுகிற; **மதம் பெய் வண்டு என -** களிப்பு மிக்கதொரு வண்டு போல; **சனகி மேல் மனம் செல -** பிராட்டியினிடத்துத் தன் மனம் போக, (அதனை உணர்ந்து); **மறுகி வெதும்புவார் -** துன்பமுற்று மனம் வாடுபவர்களும்; **அகம் வெந்து அழிவார் -** மனம் புழுங்கி மிகவும் வருந்துபவர்களும்; **விழி நீர் நகில் ததும்பு வார் -** (தமது) கண்களினின்று நீர்ததும்பித் தம் கொங்கைகளிடத்து வழியப் பெற்றவர்களுமான இராவண னுடையகாதல் மகளிரது; **விழி தாரை வேல் -** கண்களின் வரிசையாகிய வேல்கள்; **தோள் தொறும் தாக்க -** தனது இருபது தோள்களிலும் வலிந்து பாயவும். மரச் செறிவில்உள்ள தேனை வண்டு அருந்தமுடியாது. அது போன்று அசோகவனத்துப் பிராட்டியை இராவணன் அணுகமுடியாது என்பது கருத்து. இராவணன் மனம் சீதைபால்; அதனால், அவனது காதல் மகளிர்களது கண் பார்வை அவன் தோள்களில் மட்டும் நின்றது என்க.
(52)

5857. மாறுஅளாவிய, மகரந்த நறவு உண்டு மகளிர்
வீறு அளாவியமுகிழ் முலை மெழுகிய சாந்தின்
சேறு அளாவிய சிறுநறுஞ் சீகரத் தென்றல்,
ஊறு அளாவிய கடுஎன, உடலிடை நுழைய,+

மகரந்த நறவுஉண்டு - (மலர்களில் உள்ள) மகரந்தப் பொடிகளுடன் கலந்த தேனைப்பருகி; **மகளிர் வீறு அளாவிய -** மகளிர்களுடைய செருக்குற்று விளங்கும்; **முகிழ் முலை மெழுகிய சாந்தின் -** அரும்பு போன்ற கொங்கைகளில் பூசப்பெற்ற சந்தனத்தின்; **சேறு அளாவிய சிறு நறும் சீகரம் தென்றல் -** சேற்றிலே கூடிக்கலந்த இளமையும் மணமும் குளிர்ச்சியும் உடைய தென்றல் காற்று; **மாறு அளாவிய -** (இராவணனுக்குத்தான்) எதிர் செய்யுமாறு பகைமை கொண்டு; **ஊறு அளாவிய கடு என -** துன்பம் கலந்த விடம் போல; **உடலிடை நுழைய -** அவனது உடம்பிலே நுழைந்து வருத்தவும்;

சிறு, நறும்,சீகரம் தென்றல், நறவு உண்டு, சாந்தின் சேறு அளாவி, இராவணனின் உடம்பில் விடம் போல நுழைந்து வருத்தியது என்க. இராவணனது ஆணைக்கு அஞ்சி முன்பு இலங்கை நகருள் புகமுடியாதிருந்த காற்று (கறங்கு கால்புகா) இப்போது, சிறு வடிவில் (தென்றல்) பக்க பலத்துடன் புகுந்து அவன் உடலையே பகைமை உணர் வுடன் வாட்டியது, என்ற நயம் உணரத்தக்கது. ***(53)***

5858. திங்கள்வாள் நுதல் மடந்தையர் சேயரி கிடந்த
அம் கயத் தடந்தாமரைக்கு அலரியோன் ஆகி,
வெங் கண்வானவர் தானவர் என்று இவர் விரியாப்
பொங்கு கைகள்ஆம் தாமரைக்கு இந்துவே போன்று,

திங்கள் வாள்நுதல் மடந்தையர் - பிறைச்சந்திரன்போன்ற ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடைய மகளிரது; **சேய் அரி கிடந்த -** சிவந்த இரேகைகள் பரவிக் கிடந்த; **அம் கயம் தடம் தாமரைக்கு -** அழகிய தடாகத்தில் உள்ள பெரிய தாமரை மலர் போன்றமுகங்களுக்கு; **அலரியோன் ஆகி -** சூரியனைப் போல மகிழ்ச்சியை உண்டாக்கியும்; **வெம் கண் வானவர் தானவர் என்று இவர் -** பகைவரான தேவர்கள் அசுரர்கள் என்று சொல்லும் இவர்களுடைய; **விரியா பொங்கு கைகள் ஆம்தாமரைக்கு -** விரிந்து மலராத விளங்கும் கைகளாகிய தாமரை மலர்களுக்கு; **இந்துவே போன்று -** சந்திரனே போல விளங்கவும்.

இராவணன், தன்காதல் மகளிர் முகங்களாகிய தாமரை மலர்களுக்குச் சூரியன் போன்றும், தன் பகைவர்களான வானவர் தானவர்களுடைய கைகளாகிய தாமரைகளுக்குச் சந்திரன் போன்றும் விளங்கினான் என்பதாம். இராவணன் தோற்றம் காதல் மகளிர் முகங்களை மலர வைத்தது. பகைவராகிய தேவர் அசுரர்களைக் குவியவைத்தது. முகமும் தாமரை; கைகளும் தாமரை. ஒரே சமயத்தில் ஒன்று மலரவும் ஒன்று குவியவும் செய்ததால், இராவணன் சூரியனாகவும் சந்திரனாகவும் விளங்கினான் என்ற நயம் உணர்ந்து இன்புறத்தக்கது. *(54)*

இராவணனைக்கண்ணுற்ற மாருதியின் மனநிலை

5859. இருந்த எண்திசைக் கிழவனை, மாருதி எதிர்ந்தான்;
கருந் திண்நாகத்தை நோக்கிய கலுழனின்
கனன்றான்;
'திருந்துதோளிடை வீக்கிய பாசத்தைச் சிந்தி,
உருந்து நஞ்சுபோல்பவன்வயின் பாய்வென்' என்று
உடன்றான்.

இருந்த எண்திசைக் கிழவனை - இவ்வாறு வீற்றிருந்தஎட்டுத் திக்குகளுக்கும் தலைவனான இராவணனை; **மாருதி எதிர்ந்தான் -** அனுமன் தன் எதிரே கண்டான்; **கருந்திண் நாகத்தை நோக்கிய கலுழனின் -** (கண்டதும்) கரிய வலிய பாம்பைக் கண்ட கருடன் போல; **கனன்றான் 'திருந்து தோளிடை வீக்கிய பாசத்தைச் சிந்தி -** மனம் கொதித்தவனாய், 'சிறந்து விளங்கும் என்னுடைய தோள்களில் கட்டியிருக்கிற பிரமாத்திரத்தைச் சிதறடித்து; **உருந்து நஞ்சு போல்பவன் வயின் பாய்வென் என்று உடன்றான் -** கோபித்து, விடம் போன்றவனான இந்த இராவணன் மேல் இப்போது பாய்கின்றேன்' என்று உக்கிரங் கொண்டான்.

இராவணனைக்கண்டதும், அனுமன் எண்ணிய எண்ணம் கூறப்பட்டது. உருத்து - உருந்து; எதுகை நோக்கி மெலிந்தது. இராவணனுக்குக் கருநாகமும், அனுமனுக்குக் கருடனும் உவமைகள். *(55)*

5860. 'உறங்குகின்றபோது உயிருண்டல் குற்றம்' என்று
ஒழிந்தேன்;
பிறங்கு பொன்மணி ஆசனத்து இருக்கவும்
பெற்றேன்;
திறங்கள் என்பல சிந்திப்பது ? இவன் தலை சிதறி,

அறம் கொள்கொம்பினை மீட்டு, உடன் அகல்வென்'
என்று அமைந்தான்.

உறங்குகின்றபோது உயிர் உண்டல் குற்றம் என்று ஒழிந்தேன் - தூங்கும்போது ஒருவன் உயிரைப் போக்குதல் பழிக்கு இடமாகும், என்று எண்ணி, (முன்பு இவனைக் கொல்லாது) விட்டிட்டேன்; **பிறங்கு பொன் மணி ஆசனத்து இருக்கவும் பெற்றேன் -** (இப்போது இவன்) விளங்கும் பொன்னாலும் மணியாலும் ஆன சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்கவும் காணப்பெற்றேன்; **பல திறங்கள் சிந்திப்பது என் ? -** (இனி) பலவகையாக ஆலோசிப்பதற்கு என்ன இருக்கிறது ? **இவன் தலை சிதறி -** (இப்பொழுதே) இவன் தலைகளைச் சிதறி விழச் செய்து; **அறம் கொள் கொம்பினை மீட்டு -** அறத்திற்கு ஒரு பற்றுக்கோடு போல விளங்கும் பூங்கொம்பு போன்றவளான பிராட்டியை சிறையினின்று மீட்டுக் கொண்டு; **உடன் அகல்வென் என்று அமைந்தான் -** விரைவில் மீண்டு செல்வேன்' என்று அனுமன் உறுதி செய்து கொண்டான்.

அனுமனின் உறுதிகூறப்பட்டது. கொம்பு; உவமை ஆகுபெயர். *(56)*

5861. 'தேவர், தானவர், முதலினர், சேவகன் தேவி
காவல் கண்டுஇவண் இருந்தவர், கண்புலன் கதுவ,
பாவகாரிதன்முடித் தலை பறித்திலென்என்றால்,
ஏவது யான்இனிமேல் செயும் ஆள்வினை ?'
என்றான்.

சேவகன் தேவிகாவல் கண்டு - சிறந்த வீரனானஇராமபிரானுடைய தேவியாகிய சீதா பிராட்டி சிறைக்காவலில் வைக்கப் பெற்றிருக்கக் கண்டும், (மீட்பதற்கு ஆற்றல் இன்றி); **இவண் இருந்தவர் -** இங்கு வாளாபார்த்துக் கொண்டிருந்தவர்களான; **தேவர் தானவர் முதலினர் -** தேவர்கள், அசுரர்கள்முதலினோருடைய; **கண்புலன் கதுவ -** கண்களுக்கு நன்றாகத் தெரியுமாறு; **பாவகாரிதன் முடித்தலையான் பறித்திலென் என்றால் -** பாவியின் முடிகள் அணிந்த பத்துத் தலைகளையும் நான் இப்போதே பறித்து எறியேன் என்றால்; **இனிமேல் செய்யும் ஆள்வினை ஏவது ? -** இனிமேல் செய்யும் அடிமைத் தொழில் யாது உள்ளது ? (எதுவும் இல்லை என்றபடி); **என்றான் -** என்று வினவிக் கொண்டான்.

'பிராட்டியைவஞ்சனையால் கவர்ந்து வந்து சிறைவைத்த பாவகாரியின் (இராவணனின்) தலைகளைப் பறித்து எறிவதனினும் மேலாக மெய்யடியான் செய்யத்தக்க உறு தொழிலும் உளதோ ?' என்று அனுமன் தனக்குள் வினவிக் கொண்டான் என்பதாம். *(57)*

5862. ' "மாடு இருந்த மற்று இவன் புணர் மங்கையர்
மயங்கி
ஊடு இரிந்திட,முடித் தலை திசைதொறும் உருட்டி,
ஆடல்கொண்டுநின்று ஆர்க்கின்றது; அது கொடிது
அம்மா !
தேடி வந்தது, ஓர்குரங்கு" எனும் வாசகம்
சிறிதோ ?+

தேடி வந்தது ஓர்குரங்கு - *சீதையைத் தேடிக்கொண்டு வந்ததாகிய ஒரு குரங்கு;* **மாடு இருந்த இவன் புணர் மங்கையர் -** *இவ்விராவணன் அருகில் இருப்பவர்களும், இவன் சேரத்தக்கவர்களுமான மகளிர்கள்;* **மயங்கி ஊடு -** *திகைத்து உள்ளே ஓடிப்போம்படி;* **முடித்தலை திசை தொறும் உருட்டி -** *கிரீடம் அணிந்த இவனது தலைகளைப் பலதிக்குகளிலும் உருளச் செய்து;* **ஆடல் கொண்டு நின்று -** *வெற்றி கொண்டு (தான் சிறிதும் அழிவுறாது) நிலை பெற்று நின்று;* **ஆர்க்கின்றது -** *ஆரவாரஞ் செய்கின்றது;* **அது அம்மா கொடிது -** *அந்தக் குரங்கு அந்தோ ! மிகவும் கொடியது';* **எனும் வாசகம் -** *என்று எல்லோரும் சொல்லும் புகழ் வார்த்தையைப் பெறுதல்;* **சிறிதோ ? -** *சிறியதாகுமோ ? (அன்று மிகப் பெரிது என்றபடி).*

'நான் நினைக்கிறபடி செய்து முடிப்பேனானால், என்னை உலகத்தார் புகழ்வர். அதுவே எனக்குப் பெருமை தருவதாகும்' எனக் கருதினான் அனுமன் என்பதாகும்.
(58)

5863. 'நீண்டவாள் எயிற்று அரக்கனைக் கண்களின் நேரே
காண்டல் வேண்டி,இவ் உயிர் சுமந்து, எதிர் சில
கழறி,
மீண்ட போதுஉண்டு வசைப்பொருள்; வென்றிலேன்
எனினும்,
மாண்டபோதினும், புகழ் அன்றி மற்றும் ஒன்று
உண்டோ ?'+

நீண்ட வாள்எயிறு அரக்கனை - *நீண்ட வாளாயுதம்போன்று கூரிய பற்களை உடைய இராவணனை;* **கண்களின் நேரே காண்டல் வேண்டி -** *நான் கண்களினால் நேராகப் பார்க்கவிரும்பி;* **இவ்உயிர் சுமந்து -** *இந்த என் உயிரை உடம்பில் வைத்துக் கொண்டிருந்து,* **எதிர்சில கழறி -** *(இவனைக் கண்டபின்) இவன் எதிரிலே சில வார்த்தைகளைச் சொல்லி;* **மீண்ட போது -** *திரும்பிச் சென்ற போதும்;* **வசை பொருள் உண்டு -** *எனக்குப் பழியாகிய நிந்தனையே ஏற்படும்;* **வென்றிலேன் எனினும் -** *(அவ்வாறன்றி இவனை எதிர்த்துப் போர் செய்தால்) இங்கு இவனை வெல்லாவிட்டாலும்;* **மாண்ட போதினும் -** *(இவன் கையால்) இறந்தாலும்;* **புகழ் அன்றி மற்றும் ஒன்று உண்டோ ? -** *யான் அடைவது புகழே அல்லாமல், வேறு ஒன்று நிகழுமோ ? (புகழே உண்டாகும்; இகழ்ச்சி உண்டாகாது என்றபடி)*

'அரக்கனைக்காண்டல் வேண்டி, உயிர் சுமந்து, சில கழறி, மீண்ட போது வசைப் பொருள்தான் உண்டு; அவ்வாறில்லாமல், இவனை எதிர்த்துப் போர் புரிந்தால், வென்றாலும் மாண்டாலும் எனக்கு வருவது புகழே ! இகழ்ச்சியில்லை' என்று அனுமன் கருதினான் என்க. ***(59)***

5864. என்று,தோளிடை இறுக்கிய பாசம் இற்று ஏக,
குன்றின்மேல் எழுகோள் அரிஏறு என, குதியின்
சென்று கூடுவல்என்பது சிந்தனை செய்யா-
நின்று,'காரியம் அன்று' என, நீதியின் நினைந்தான்.

என்று - *என்று இவ்வாறுஎண்ணி;* **தோள் இடை இறுக்கிய பாசம் இற்று ஏக -** *தன் தோள்களில் கட்டியிருக்கிற நாகபாசம் அறுந்து ஒழியும்படி;* **குன்றின் மேல் எழு கோள்**

***அரி ஏறு என* -** *மலையின் மேல் தாவஎழும்பும் வலிய ஆண்சிங்கம் போல;* ***குதியில் சென்று கூடுவல் என்பது சிந்தனை செய்யாநின்று* -** *ஒரு பாய்ச்சலில் சென்று அவனிடம் சேர்வேன் என்று எண்ணி, பிறகுஆலோசித்து நின்று;* ***'காரியம் அன்று' என நீதியின் நினைந்தான்* -** *'இது நான் செய்யத்தக்க நல்ல காரியம் அன்று' என்று அனுமன் நீதியை ஒட்டிக் கருதுவானாயினான்.*

வலிய பெரியஇராவணனுக்கு, அவன் மேல் பாய எண்ணும் அனுமனுக்கு, அரி ஏறும் உவமைகளாக வந்தன. தான் செய்த ஆலோசனைகள் தன் ஆற்றலுக்கு ஏற்றவையாயினும், இராம தூதனாகச் செயல் படுவதற்கு அது பொருத்தம் அன்று என கண நேரத்தில் அனுமன் மாறி எண்ணத் தொட்கினான் என்க. ***(60)***

கலி விருத்தம்

5865. 'கொல்லலாம் வலத்தனும் அல்லன்; கொற்றமும்
வெல்லலாம்தரத்தனும் அல்லன்; மேலை நாள்
அல் எலாம்திரண்டன நிறத்தன் ஆற்றலை
வெல்லலாம்இராமனால்; பிறரும் வெல்வரோ ?

***கொல்லல் ஆம்வலத்தனும் அல்லன்* -** *(இவன்) யாராலும்எளிதில் கொல்லக் கூடிய வலிமை உடையவனும் அல்லன்;* ***கொற்றமும்* -** *இவனது படைப் பெருக்கை நோக்குமிடத்து;* ***வெல்லல் ஆம் தரத்தனும் அல்லன்* -** *எவராலும் வெல்லத்தக்க நிலைமை உடையவனும் அல்லன்;* ***மேலை நாள்* -** *பழங்காலமுதல்;* ***அல் எலாம் திரண்டான நிறத்தன் ஆற்றலை* -** *இருள் முழுதும் ஒருங்குகூடினாற் போன்ற கருநிறம் உடையவனான இராவணனது (வளர்ந்து வந்துள்ள) வலிமையை;* ***இராமனால் வெல்லல் ஆம்* -** *இராமபிரான் ஒருவனால்தான் வெல்லுதல் கூடும்;* ***பிறரும் வெல்வரோ ?* -** *வேறுயாரேனும் இவனை வெல்வார்களோ ? (மாட்டார் என்றபடி).*

இராவணன்,இராமபிரானால் அன்றி, வேறுயாராலும் கொல்லப் படவோ, வெல்லப்படவோ முடியாதவன் என அனுமன் உணர்ந்தான் என்பது கருத்து. கொற்றம் - படைப் பெருக்கு. 'நீ ஒருவன் மேல் கொற்றம் வைப்பின்' (சீவக. 201)
(61)

5866. 'என்னையும்வெலற்கு அரிது இவனுக்கு; ஈண்டு
இவன்-
தன்னையும்வெலற்கு அரிது எனக்கு; தாக்கினால்,
அன்னவேகாலங்கள் கழியும்; ஆதலான்,
துன்ன அருஞ்செருத் தொழில் தொடங்கல்
தூயதோ ?

***என்னையும்இவனுக்கு வெலற்கு அரிது* -** *என்னை வெல்லுதலும் இந்த இராவணனுக்கு அரியதாகும் (முடியாது);* ***ஈண்டு* -** *இவன் முன்னிலையில்;* ***இவன் தன்னையும் வெலற்கு எனக்கு அரிது* -** *இவ்வளவு துணைவலிமை உடைய இவனை வெல்லுதலும் எனக்கும் அரியதாகும் (முடியாது) (ஆகவே);* ***தாக்கினால்* -** *இவனை எதிர்த்துப் போர் தொடங்கினால்;* ***காலங்கள் அன்னவே கழியும்* -** *பலகாலங்கள்*

அத்தாக்குதலாகவே கழிந்து விடும்; **ஆதலால் -** ஆகையால்; **துன்ன அரும் செரு தொழில் துடங்கல் தூயதோ? -** பிறர் நெருங்குதற்கு அரிய போர்த்தொழிலைத் தொடங்குவது நல்லதோ ?(அன்று என்றபடி). போர்த்தொழில்தொடங்குதல் தூயது அன்று என்ற முடிவுக்கு வந்தான் அனுமன். ***(62)***

5867. ' "ஏழ் உயர் உலகங்கள் யாவும் இன்புற,
பாழி வன்புயங்களோடு அரக்கன் பல் தலை,
பூழியில்புரட்டல் என் பூணிப்பு ஆம்" என,
ஊழியான்விளம்பிய உரையும் ஒன்று உண்டால்.

ஏழ் உயர்உலகங்கள் யாவும் இன்புற - பூமி முதல் மேலே உயர்ந்துள்ள ஏழு உலக மக்களும் இன்பம் அடையும் படி; **அரக்கன் பாழிவன் புயங்களோடு பல்தலை பூழியில் புரட்டல் -** இராவணனுடைய பெரிய வலிய தோள்களையும், பலவான பத்துத் தலைகளையும் புழுதியில் புரளும்படி வெட்டித்தள்ளுதல்; **என் பூணிப்பு ஆம் -** நான் மேற்கொண்ட விரதமாகும்; **என -** என்று; **ஊழியான் விளம்பிய உரையும் ஒன்று உண்டு -** இராமபிரான் சொல்லியுள்ள சபத உரையும் ஒன்று உள்ளது.

ஏழ் உயர் உலகம்- பூலோகம். புவர் லோகம், சுவர் லோகம், மக லோகம், சன லோகம், தவலோகம், சத்திய லோகம். பூணிப்பு - விரதம்; ஊழியான் - காலத்திற்குத் தலைவன். ***(63)***

5868.. ' "இங்கு ஒரு திங்களே இருப்பல் யான்" என,
அம் கண்நாயகன்தனது ஆணை கூறிய
மங்கையும் இன்உயிர் துறத்தல் வாய்மையால்-
பொங்கு வெஞ்செருவிடைப் பொழுது போக்கினால்.

பொங்கு வெம்செருவிடை பொழுது போக்கினால் - மிகக் கொடிய போரிலே நான் தலையிட்டுக் காலத்தை இங்குக்கழித்துக்கொண்டிருந்தால்; **இங்கு ஒரு திங்களே யான் இருப்பல் -** 'இந்த இலங்கையில் இன்னும் ஒரு மாத கால அளவே நான் உயிர் வைத்துக் கொண்டிருப்பேன் என்று; **அம் கண் நாயகன் தனது ஆணை கூறிய -** அழகிய திருக்கண்களை உடைய தனது கணவனான இராமபிரான் மீது ஆணை வைத்துச் சொன்ன; **மங்கையும் மன் உயிர்துறத்தல் வாய்மை ஆல் -** சீதா பிராட்டியும், (தன்னை மீட்க இராமபிரான் வராமை கண்டு) தன்னிடம் பொருந்திய உயிரைத் துறந்து விடுதல் உறுதியாகும்.

'தன் நாயகன்மேல் ஆணையிட்டுக் கூறியதால், பிராட்டி மன உயிர் துறத்தல் வாய்மையால், என்று அனுமன் நினைத்தான் என்க, ***(64)***

5869. 'ஆதலான், அமர்த்தொழில் அழகிற்று அன்று; அருந்
தூதன் ஆம்தன்மையே தூய்து' என்று, உன்னினான்;
வேத நாயகன்தனித் துணைவன், வென்றி சால்
ஏதில் வாள்அரக்கனது இருக்கை எய்தினான்.

acharya.org

ஆதலான் - மேற்கூறிய காரணங்களால்; **அமர் தொழில் அழகிற்று அன்று -** (இப்போது) போர் செய்தல் அழகுடையதன்று; **அருந்தூதனாம் தன்மையே தூய்து -** சிறப்புடைய தூதன் என்ற நிலையை மேற்கொள்ளுதலே நன்மை தரத்தக்கது; **என்று உன்னினான் -** என்று எண்ணியவனாகி; **வேதம் நாயகன் தனி துணைவன் -** வேதங்களுக்குத் தலைவனான இராம பிரானுக்கு ஒப்பற்ற உதவி செய்பவனாகிய அனுமான்; **வென்றிசால் -** வெற்றிமிக்க; **ஏதில் வாள் அரக்கனது இருக்கை எய்தினான் -** பகைவனான வாள் ஏந்திய இராவணனுடைய கொலு வீற்றிருக்கும் இடத்தை நெருங்கினான்.

மேல் நிகழவேண்டியவற்றை எண்ணி, தானே தன்னை இராவணன்பால் இராமன் அனுப்பி தூதன் எனக் காட்டிக் கொள்வதே தூயது எனத் துணிந்தான் அனுமன் என்க. ***(65)***

இந்திரசித்துஅனுமனைப் பற்றி இராவணனிடம் கூறுதல்

5870. தீட்டியவாள் எனத் தெறு கண் தேவியர்
ஈட்டிய குழுவிடைஇருந்த வேந்தற்குக்
காட்டினன்,அனுமனை-கடலின் ஆர் அமுது
ஊட்டிய உம்பரைஉலைய ஓட்டினான்.

கடலின் ஆர் அமுதுஊட்டிய உம்பரை - பாற்கடலினின்றும்தோன்றிய அரிய அமுதத்தினை உண்டு சாவா வரம் பெற்ற தேவர்களையும்; **உலைய ஓட்டினான் -** வருந்துமாறு (போரில்) புறங்காட்டி ஓடச் செய்து வென்றவனான இந்திரசித்து; **தீட்டிய வாள் என தெறு கண் தேவியர் -** கூர்மையாகத் தீட்டப் பெற்ற வாளாயுதம் போல ஆடவரது நெஞ்சுறுதியை அழிக்க வல்ல கண்களை உடைய உரிமைமகளிர்; **ஈட்டிய குழு இடை -** ஒன்று சேர்ந்திருந்த கூட்டத்தின் நடுவில்; **இருந்த வேந்தற்கு -** வீற்றிருந்த அரசனாகிய இராவணனுக்கு; **அனுமனைக் காட்டினான் -** அனுமனைக் காண்பித்தான். (அறிமுகப்படுத்தினான்)

தூது வந்து நகரைஅழிவு செய்தவனை அரசாங்க முறையில் வைத்து ஆராயும் கருத்தினனாய் இராவணன் தன் தேவியர்களுடன் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தான். அப்போது, இந்திரசித்து, குற்றவாளியைக் கொண்டு போய் நிறுத்தியது போல, அனுமனை இராவணனுக்குக் காண்பித்தான் என்க. ஈட்டிய, ஊட்டிய என்பன இங்கு தன் வினைப் பொருளில் வந்தன. ***(66)***

5871. புவனம் எத்தனை அவை அனைத்தும் போர் கடந்-
தவனை உற்று,'அரி உருவான ஆண்தகை,
சிவன் எனச்செங்கணான் எனச் செய் சேவகன்,
இவன்' எனக் கூறிநின்று, இரு கை கூப்பினான்.+

புவனம் எத்தனைஅவை - உலகங்கள் எத்தனை உண்டோ அவை; **அனைத்தும் போர் கடந்தவனை உற்று -** எல்லாவற்றையும் போரில் வென்றவனாகிய இராவணனை (இந்திரசித்து) அடைந்து; **அரி உருவான ஆண்தகை இவன் -** குரங்குவடிவில் உள்ள ஆண்மைக்குணமுடையவனான இவன்; **சிவன் என செங்கணான் என -** சிவபிரான்

போலவும் திருமால் போலவும்; **செய்சேவகன் -** போர் செய்த சிறந்த வீரன்; **என கூறி -** என்று எடுத்துச் சொல்லி; **நின்று -** எதிரே நின்று; **இருகை கூப்பினான் -** இரண்டு கைகளையும் குவித்து வணங்கினான்.

இந்திரசித்துஅனுமனை இராவணனுக்கு அறிமுகப்படுத்திய முறை கூறப்பட்டது. ***(67)***

இராவணன் அனுமனைச்சினந்து 'நீ யார்' என வினவுதல்

***5872.* நோக்கியகண்களால் நொறில் கனல்-பொறி**
தூக்கிய அனுமன்மெய்ம் மயிர் சுறுக்கொள,
தாக்கியஉயிர்ப்பொடும் தவழ்ந்த வெம் புகை
வீக்கினன்,அவ்வுடல் விசித்த பாம்பினே.

நோக்கியகண்களால் - (சினத்தோடு) பார்த்த(இராவணனது) கண்களினின்றும் உண்டான; **நொறில் கனல் பொறி -** விரைந்து சென்ற நெருப்புப் பொறிகள்; **தூக்கிய அனுமன் மெய்மயிர் -** (இந்திரசித்தால்) சிறப்பாகப் பேசப் பெற்ற அனுமனது உடலில் உள்ள உரோமங்கள்; **சுறு கொள -** சுறு சுறு என்று எரிந்து கருகும்படி; **தாக்கிய -** அனுமனை மோதிய; **உயிர்ப் பொடும் தவழ்ந்த வெம்புகை -** இராவணனது பெருமூச்சுக்களோடு தழுவிச் சென்ற வெவ்விய அனல் புகைகள்; **அவன் உடல் விசித்த பாம்பின் வீக்கின -** அந்த அனுமன் உடம்பைப் பிணித்திருந்த நாகபாசத்தைப் போலக் கட்டின.

இராவணனதுபெருஞ்சினக்குறிப்பின் கடுமையும் வேகமும் கூறப்பட்டது என்க. நொறில் - வேகம்; வீக்குதல் - கட்டுதல். ***(68)***

***5873.* அன்ன ஓர்வெகுளியன், அமரர் ஆதியர்**
துன்னிய துன்னலர்துணுக்கம் சுற்றுற,
'என் இவண் வரவு? நீ யாரை ?' என்று, அவன்
தன்மையைவினாயினான்-கூற்றின் தன்மையான்.

கூற்றின்தன்மையான் - யமன் போன்ற கொடுந்தன்மை உடையவனான இராவணன்; **அன்ன ஓர் வெகுளியன் -** அத்தன்மைத்தான ஒரு பெருங்கோபம் உடையவனாய்; **அமரர் ஆதியர் துன்னிய துன்னலர் -** தேவர்கள் முதலாக உள்ள தன்னைச் சூழ்ந்திருந்த பகைவர்களை; **துணுக்கம் சுற்றுற -** அச்சம் சூழும்படி, (அனுமனை நோக்கி); **என் இவண் வரவு ? நீ யாரை ? என்று -** நீ இங்கு வந்த காரணம் என்ன ? நீ யார் ? என்று; **அவன் தன்மையை வினாயினான் -** அந்த அனுமனுடைய நிலைமையை வினவலானான்.

இராவணன் அனுமனைநோக்கி 'என் இவண் வரவு ? நீ யாரை ?' என்று கேட்கத் தொடங்கும் வார்த்தை, அவனைச் சூழ்ந்திருந்த தேவர்களாகிய பகைவர்களுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கும் வண்ணம் இருந்தது என்க. துன்னலர் - பகைவர். ***(69)***

***5874. ‘நேமியோ ? குலிசியோ ? நெடுங் கணிச்சியோ ?
தாமரைக்கிழவனோ ? தறுகண் பல் தலைப் பூமி தாங்கு ஒருவனோ ?-
பொருது முற்றுவான்,
நாமமும் உருவமும்கரந்து நண்ணினாய் !***

நேமியோ ? - (அவன்அனுமனை நோக்கி) சக்கராயுதம் தாங்கிய திருமாலோ ?; ***குலிசியோ ?*** - வச்சிராயுத பாணியான இந்திரனோ ?; ***நெடும் கணிச்சியோ ?*** - நீண்ட சூலாயுதத்தை உடைய சிவபெருமானோ?; ***தாமரைக் கிழவனோ ?*** - தாமரை மலரில் தோன்றிய பிரம்ம தேவனோ ?; ***தறுகண் பல்தலை*** - அஞ்சாமையும் பல்தலைகளையும் உடைய; ***பூமிதாங்கு ஒருவனோ ?*** - பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஒருவனாகிய ஆதிசேடனோ ?; ***பொருது முற்றுவான்*** - போர்செய்து இந்த இலங்கையை அழிக்கும் பொருட்டு; ***நாமமும் உருவமும் கரந்து நண்ணினாய்*** - (மேற்கூறிய ஒருவனாய்) பெயரையும் இயற்கை வடிவத்தையும், மறைத்துக் கொண்டு இங்கு வந்து சேர்ந்தாய்.

திருமால்முதலியவருள் எவனொருவன் தன் பெயரையும் உருவத்தையும் மறைத்துக் கொண்டு இந்த வடிவமாக வந்து போர் செய்யலாயினன் என்று உட்கொண்டு இராவணன் இவ்வாறு கேட்டான் என்க. *(70)*

***5875. ‘நின்றுஇசைத்து உயிர் கவர் நீலக் காலனோ ?
குன்று இசைத்துஅயில் உற எறிந்த கொற்றனோ ?
தென் திசைக்கிழவனோ ? திசை நின்று ஆட்சியர்
என்றுஇசைக்கின்றவர் யாருள், யாவன் நீ ?***

நின்று இசைத்து - நிலைநின்று தனது பாசத்தால் கட்டி; ***உயிர்கவர் நீலக்காலனோ ?*** - பிராணிகளின் உயிரைப் பற்றிக் கொள்ளும் கருநிறமுள்ள காலனோ ?; ***குன்று இசைத்து அயில் உற எறிந்த கொற்றனோ ?*** - கிரௌஞ்சகிரி என்னும் மலையில் பட்டு, தனது வேலாயுதம் உட்புகும்படி அதனைத் தாக்கிய வெற்றியை உடைய முருகக் கடவுளோ ?; ***தென் திசை கிழவனோ ?*** - தெற்குத் திசைக்கு உரியவனாகிய யமதர்மராசனோ?; ***திசை நின்று ஆட்சியர்*** - மற்றத்திக்குகளில் நின்று ஆளுதலை உடையவர்; ***என்று இசைக்கின்றவர் யாருள் நீயாவன் ?*** - என்று சொல்லப்படுகின்றவர் அனைவருள்ளும் நீ யார் ?

காலன், தென்திசைக் கிழவன் என்று வேறாகக் கூறியது, காலன் என்பவன் யமனது ஆணையைச் செலுத்தும் ஒரு சேவகனே ஆவன் என்பதை விளக்க வந்தது காலன் - யமகிங்கரர்களின் தலைவன். *(71)*

***876. ‘அந்தணர்வேள்வியின் ஆக்கி, ஆணையின்
வந்துற விடுத்ததுஓர் வய வெம் பூதமோ ?
முந்து ஒருமலருளோன், “இலங்கை முற்றுறச்
சிந்து” எனத்திருத்திய தெறு கண் தெய்வமோ ?***

அந்தணர்வேள்வியின் ஆக்கி - முனிவர்கள்யாகத்திலிருந்து தோற்றுவித்து; ***ஆணையின் வந்து உறவிடுத்தது*** - கட்டளைப்படி இங்கு வந்து அடையும் வண்ணம் அனுப்பிய; ***ஓர் வயவெம் பூதமோ ?*** - ஒரு வலிமை மிக்க கொடிய பூதந்தானோ ?; ***முந்து ஒரு மலருளோன்*** - எவற்றுக்கும் முன்னதாக (பழமையான) ஒரு தாமரை மலரின்

இருப்பவனான பிரமன்; **இலங்கை முற்றுற சிந்து என திருத்திய தெறுகண் தெய்வமோ ? -** இலங்கை முழுவதையும் அழித்து விடு என்று ஏவி, புதிதாகப் படைத்தனுப்பிய பகைத்து எரிக்கும் கண்களை உடைய ஒரு தேவன்தானோ ?

முனிவர்கள்என்பவர் தண்ட காரணியத்துள் வசிப்பவர். வேள்வி - அபிசார யாகம். முந்து ஒரு மலர் என்பது திருமாலின் திருநாபிக்கமலம். *(72)*

***5877.* ‘யாரை நீ? என்னை, இங்கு எய்து காரணம்?**
ஆர் உனைவிடுத்தவர் அறிய, ஆணையால்
சோர்விலைசொல்லுதி’ என்னச் சொல்லினான்-
வேரொடும்அமரர்தம் புகழ் விழுங்கினான்.

அமரர் தம் புகழ்வேரொடும் விழுங்கினான் - தேவர் புகழை அடியோடு உண்டவனான இராவணன்; **நீ யாரை -** நீ யார்?; **இங்கு எய்து காரணம் -** இங்கு வந்த காரியம்; **என்னை -** யாது?; **உனைவிடுத்தவர் ஆர் ? -** உன்னை அனுப்பியவர் யாவர் ?; **அறிய -** நான் தெரிந்து கொள்ளுமாறு; **ஆணையால் -** என் கட்டளையின் படி; **சோர்வு இலை சொல்லுதி என்ன சொல்லினான் -** தவறில்லாமல் உள்ளபடி சொல்லுவாய் என்று (அனுமனை நோக்கிக்) கூறினான்.

விழுங்கினான் என்பது அழித்தான் என்ற பொருளில் வந்த மரபு வழுவமைதி. சோர்விலை; ‘பாசம் பிணிப்பால் உண்டான தளர்ச்சியின்றி’ என்றும் பொருள் கூறலாம். *(73)*

அனுமன் விடை

***5878.* ‘சொல்லிய அனைவரும் அல்லென்; சொன்ன அப்**
புல்லிய வலியினோர் ஏவல் பூண்டிலேன்;
அல்லி அம்கமலமே அனைய செங் கண் ஓர்
வில்லிதன் தூதன்யான்; இலங்கை மேயினேன்.

(யான்) **சொல்லியஅனைவரும் -** நீ சொன்னயாரும்; **அல்லென் -** அல்லன்; **சொன்ன -** உன்னால் சொல்லப்பட்டவர்களான; **அப்புல்லிய வலியினோர் ஏவல் பூண்டிலேன் -** அந்த அற்ப வலிமையுள்ளவர்களுடைய கட்டளையை ஏற்று வந்தேனும் அல்லேன்; **அல்லி அம் கமலமே அனைய செங்கண் -** அகவிதழ்கள் நிறைந்த அழகிய செந்தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய; **ஓர் வில்லிதன் தூதன் -** ஒப்பற்ற ஒரு வில் வீரனது தூதனாக; **யான் இலங்கை மேயினேன் -** நான் இலங்காபுரிக்கு வந்தேன்.

‘மும்மூர்த்திகள்முதலியோரது ஆணைகளையும் ஏற்காத யான், இராமதூதனாய் இங்கு வந்தேன்’ என்று தனது திறத்தையும் இராம பக்தியையும் வெளியிட்டான் அனுமன். மும் மூர்த்திகளுக்கும் மேம்பட்ட பரம் பொருளே, இராமபிரானாக அவதாரம் செய்துள்ளது என்பது அனுமனது துணிவு. *(74)*

***5879.* ‘அனையவன் யார் ? என, அறிதியாதியேல்,**
முனைவரும்,அமரரும், மூவர் தேவரும்,

எனையவர்எனையவர் யாவர், யாவையும்,
நினைவு அரும் இருவினை முடிக்க, நின்றுளோன்;

அனையவன் யார்என - அந்த வில் வீரன் யாவன் என்று; ***அறிதி ஆதியேல்*** - (விவரம்) அறிய வேண்டுவாயானால்; ***முனைவரும்*** - முனிவர்களும்; ***அமரரும்*** - தேவர்களும்; ***மூவர் தேவரும்*** - கடவுளர்களாகிய மும்மூர்த்திகளும்; ***எனையவர் எனையவர் யாவர்*** - இனவகை யாலும் மேம்பாட்டாலும் எத்தனை பேர்கள் உண்டோ அவர்களும்; ***யாவையும்*** - அவர்கள் ஒழிந்த அஃறிணைப் பொருள்களாயுள்ளவைகளும்; ***நினைவு அரும் இருவினை முடிக்க நின்றுளோன்*** - நினைத்தற்கும் அரியதான பெரியகாரியத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு, அவதரித்து நிலை பெற்றுள்ளவன்.

இரு வினை என்றதுஇராவண வதத்தை. *(75)* ***அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்***

5880. ‘ஈட்டிய வலியும், மேல்நாள் இயற்றிய தவமும், யாணர்க்
கூட்டிய படையும்,தேவர் கொடுத்த நல் வரமும், கொட்பும்,
தீட்டிய பிறவும்,எய்தித் திருத்திய வாழ்வும் எல்லாம்,
நீட்டிய பகழிஒன்றால், முதலொடு நீக்க நின்றான்;

ஈட்டிய வலியும் - நீங்கள்தேடிச் சேர்த்துக் கொண்ட வலிமைகளையும்; ***மேல் நாள் இயற்றிய தவமும்*** - (முன் நாளில்) நீங்கள் செய்து வைத்துள்ள தவத்தின் வலிமையையும்; ***யாணர் கூட்டிய*** - புதிது புதிதாக நீங்கள் சேர்த்து வைத்துள்ள அரிய படைகளையும்; ***தேவர் கொடுத்த நல்வரமும்*** - தேவர்கள் உங்களுக்கு அளித்துள்ள நல்ல வரங்களையும்; ***கொட்பும்*** - (மற்றும் நீங்கள் கொண்டுள்ள சிறப்புக்களையும்; ***தீட்டிய பிறவும்*** - (வெற்றித் தூண்களில்) நீங்கள் எழுதிவைத்துள்ள கீர்த்தி முதலிய பிறவற்றையும்; ***எய்தித் திருத்திய வாழ்வும்*** - நீங்கள் அடைந்து, பின்பு சீர்திருத்திக் கொண்ட அரச வாழ்வையும்; ***மற்றும்*** - உங்கள் தொடர்புடைய அனைத்தையும்; ***நீட்டிய பகழி ஒன்றால் முதலொடு நீக்க நின்றான்*** - நீண்ட தன் அம்பு ஒன்றினால் அடியோடு அழிக்கச் சங்கற்பித்து நின்றவன் (அவன்)

உங்கள் மாயவாழ்வெல்லாம் எங்கள் கோமானால் மாயும் என்றான் அனுமன். வலி, தவம், படை, வரம், கொட்பு, முதலியனவாக திருத்தமுறப் பெற்ற வாழ்வு அனைத்தையும் பகழி ஒன்றால் நீக்க நின்றவன் (அவன்) என்க.
(76)

5881. ‘தேவரும் பிறரும் அல்லன்; திசைக் களிறு அல்லன்; திக்கின்
காவலர் அல்லன்;ஈசன் கைலைஅம்கிரியும் அல்லன்;
மூவரும் அல்லன்;மற்றை முனிவரும் அல்லன்; எல்லைப்
பூவலயத்தை ஆண்டபுரவலன் புதல்வன் போலாம்;

தேவரும்பிறரும் அல்லன் - (அந்தவில் வீரன்) தேவர்களும் மற்றை அசுரர்கள் முதலியோரும் அல்லன்; **திசைக்களிறு அல்லன் -** திக்கயங்களில் ஒன்றும் அல்லன்; **திக்கின் காவலர் அல்லன் -** திக்பாலகர்களில்ஒருவனும் அல்லன்; **ஈசன் கைலை அம் கிரியும் அல்லன் -** சிவபிரானுடைய கைலை என்னும் அழகிய மலையும் அல்லன்; **மூவரும் அல்லன் -** மும்மூர்த்திகளும் அல்லன்; **மற்றை முனிவரும் அல்லன் -** மற்றைய முனிவர்களும் அல்லன்; **எல்லை பூவலயத்தை ஆண்ட -** பூமியின் எல்லை எவ்வளவு உண்டோ அவ்வளவையும் அரசாட்சி செய்த; **புரவலன் புதல்வன் போலாம் -** ஒரு பேரரசனுடைய குமாரனேதான் அவன்.

அந்தவில்வீரன், உன்னால் வெல்லப்பட்ட தேவர் முதலியோர் அல்லன்; வெல்லப்படாத ஒரு சக்கரவர்த்தியின் புதல்வன் என்றவாது, இராவணனிடம் தோற்றவர்களும், தோற்றவைகளும், அவனை வெல்வதற்கு பழி வாங்குவதற்கு வேற்றுருவம் கொண்டு வந்தவன் அல்லன் இந்தவில் வீரன் என்பது கருத்து.
(77)

5882. ‘போதமும்,பொருந்து கேள்விப் புரை அறு பயனும், பொய் தீர்
மா தவம்சார்ந்த தீரா வரங்களும், மற்றும், முற்றும்,
யாது அவன்நினைத்தான், அன்ன பயத்தன; ஏது வேண்டின்,
வேதமும் அறனும்சொல்லும்; மெய் அறமூர்த்தி, வில்லோன்;

போதமும் - மெய்ஞ்ஞானமும்; **பொருந்து கேள்வி -** அந்த ஞானத்தோடு பொருந்தியனவாய்க் கேட்கப்பட்ட நூற்பொருளின்; **புரை அறு பயனும் -** குற்றமற்ற நற்பயன்களும்; **பொய் தீர் மாதவம் சார்ந்த -** பொய்ம்மையில்லாத பெரிய தவத்தைச் செய்து பெறுகின்ற; **தீரா வரங்களும் மற்றும் முற்றும் -** நீங்காத வரங்களும் மற்றும் எல்லாம்; **அவன் யாது நினைந்தான் அன்னபயத்தன -** அவன் என்ன நினைத்தானோ அவ்வாறு பயனளிக்கக் கூடியனவாய் அமைவன ஆயின; **வில்லோன் -** யான் கூறிய அந்த வில்வீரன்; **வேதமும் அறமும் சொல்லும் மெய் அறமூர்த்தி -** வேதமும் அறக்கடவுளும் புகழ்ந்து சொல்லும் உண்மைத் தருமசொரூபியான பரம் பொருளே ஆவான்.

போதம் முதலியயாவும், பரம்பொருளாகிய கடவுளின் ஆணைப்படி நடப்பன என்பதும், அப் பரம் பொருளே இவ்வில்லோன் என்பதும், இவன் நினைத்தமாத்திரத்தில், இராவணன் பெற்றுள்ள சிறப்புக்கள் அனைத்தும் அழியும் என்பதும் இதனால்இராவணனுக்குஉணர்த்தப்பட்டன என்க. கேள்விப்புரை அறுபயன்கள்;- நற்குண நற்செய்கைகள். *(78)*

5883. ‘காரணம்கேட்டிஆயின், கடை இலா மறையின்கண்ணும்,
ஆரணம்காட்டமாட்டா அறிவினுக்கு அறிவும், அன்னோன்;
போர் அணங்குஇடங்கர் கவ்வ, பொது நின்று,

“முதலே” என்ற
வாரணம் காக்கவந்தான்; அமரரைக் காக்க வந்தான்;

காரணம் கேட்டிஆயின் - அந்த முழுமுதற் பொருள் ஒரு அரசனுக்குமகனாகத் தோன்றுவதற்குக் காரணம் என்ன வென்று கேட்பாயானால்; **கடைஇலா மறையின் கண் ஆரணமும் -** முடிவில்லாத (அனந்தமான) வேதங்களிடத்துள்ள உபநிடதங்களும்; **காட்டமாட்டா -** இவன் இத்தன்மையன்என்று முழுவதும் அறிவிக்க முடியாதவனும்; **அறிவுக்கு அறிவும் அன்னோன்-** எல்லாப் பொருள் தன்மைகளையும் அறிகின்ற அறிவானவனும் ஆகியபரம்பொருள்; **போர் அணங்கு இடங்கர் கவ்வ -** (அன்று) போரிட்டுஎதிர்த்துத் துன்பத்தைத் தரும் முதலை கவ்விக்கொள்ள, (அதனால் வருந்தி); **பொதுநின்று முதலே என்ற -** (இன்ன கடவுள் என்று பெயர் குறிப்பிடாமல்) பொதுப் பட ஆதிமூலமே என்று கூவி அழைத்து நின்ற; **வாரணம் காக்கவந்தான் -** யானையை (கஜேந்திரனை) பாதுகாப்பதற்கு ஓடி வந்தான்; **அமரரைக் காக்க வந்தான் -** (இன்று) தேவர்களைப் பாதுகாப்பதற்குஅவதரித்துள்ளான். கடை இலாமறையின் ஆரணமும் காட்ட மாட்டாதவனும், அறிவினுக்கு அறிவும் அன்னோனு மாகிய பரம் பொருளே, அன்று, வாரணம் காக்க வந்தான், இன்று (இப்பொழுது) அமரரைக்காக்க வந்தான் என்று இராவணனுக்கு அனுமான் உணர்த்தினான் என்க. ஆரணம் - வேதத்தின் ஞானகாண்டமாகிய உபநிடதம். காட்டுதல் - அறிவித்தல். ***(79)***

5884. ‘மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது ஓர் மும்மைத்து ஆய
காலமும்,கணக்கும், நீத்த காரணன்-கை வில்
ஏந்தி, சூலமும்திகிரி சங்கும் கரகமும் துறந்து,
தொல்லை
ஆலமும் மலரும்வெள்ளிப்பொருப்பும் விட்டு,-
அயோத்தி வந்தான்;

மூலமும் நடுவும்ஈறும் இல்லது - முதலும் நடுவும் முடிவும் இல்லாததுஎன ; **ஓர் மும்மைத்து ஆய காலமும் -** இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு எனஇலக்கண முறையால் வகுத்துக் கூறப்படும் மூன்று காலங்களையும்; **கணக்கும்-** இவ்வளவினது என்று கணித நூலால் கூறப்படும் எண்ணிக்கையையும்; **நீத்தகாரணன் -** கடந்து நின்ற (எல்லாப் பொருள்களுக்கும்) காரணனாய அந்தமுழுமுதல் பொருள்தான்; **சூலமும் திகிரி சங்கும் கரகமும் துறந்து -** சூலத்தையும், சக்கரம் சங்கு ஆகியவற்றையும், கமண்டலத்தையும் (தன்கையில்கொள்ளாது) விட்டு; **கை வில் ஏந்தி -** கையில் வில்லை ஏந்திக் கொண்டு; **தொல்லை ஆலமும் மலரும் வெள்ளிப் பொருப்பும் விட்டு -** பழமையாகத்தனக்கு உரிய இடங்களாகிற ஆலிலையையும் தாமரை மலரையும் கைலாயமலையையும் இடமாகக் கொள்ளாது விட்டு,; **அயோத்தி வந்தான் -** அயோத்தி மாநகரில் இராமபிரானாக அவதரித்தான். காலம்நித்தியமானது என்பதை உணர்த்துகின்றது ‘மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது‘ என்ற தொடர். கணக்கு- கணித நூலார் கூறும் எண்ணிக்கை அளவு. மும்மைத்தாயகாலம் - இலக்கண நூலார் கூறும் இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்றகால அளவு. இவை எல்லாவற்றையும் கடந்து நிற்பவன் கடவுள். அவனே காரணன் ஆவான். ***(80)***

5885. ‘அறம் தலைநிறுத்தி, வேதம் அருள் சுரந்து அறைந்த
நீதித்

திறம் தெரிந்து,உலகம் பூணச் செந் நெறி செலுத்தி,
தீயோர்
இறந்து உக நூறி,தக்கோர் இடர் துடைத்து, ஏக,
ஈண்டுப்
பிறந்தனன்-தன்பொன்-பாதம் ஏத்துவார் பிறப்பு
அறுப்பான்.

தன் பொன்பாதம் ஏத்துவார் பிறப்பு அறுப்பான் - தனது அழகிய திருவடிகளைத் துதிப்பவர்களான அடியார்களது பிறவி நோயைப் போக்கியருளுபவனான பரம்பொருள்; **அறம் தலை நிறுத்தி -** அறத்தை நிலை நிற்கச் செய்து; **வேதம் அருள் சுரந்து -**வேதங்கள் அருளோடு; **அறைந்த நீதி திறம் -** ஓதிய நீதியின் வழிகளை; **உலகம் தெரிந்து பூண -** உலகத்தார் அறிந்து மேற்கொண்டொழுகும்படி; **செம் நெறி செலுத்தி -** அவர்களைச் செம்மையான வழியிலே செலுத்தி; **தீயோர் இறந்து -** கொடியவர்கள் இறந்து; **உக நூறி -** ஒழியும் படி அழித்து; **தக்கோர் இடர் துடைத்து -** நன்மக்களுக்கு உள்ள துன்பங்களைப் போக்கி; **ஏக -** பிறகு தன்னுடைச் சோதிக்குப் போவதாகச் சங்கற்பித்து; **ஈண்டு பிறந்தனன் -** பூமியில் (அயோத்தியில்) திருவவதாரம் செய்துள்ளான்.

உலகத்தில்அறத்தை நிலை நிறுத்துதல், வேதம் கூறும் நீதிகளை உலக மக்கள் பின்பற்றி நடக்குமாறு அவர்களை நல்வழிப்படுத்துதல், அல்லோர்களை அழித்தல், நல்லோர்களைக் காத்தல் ஆகிய அவதாரத்தின் பயன்கள் கூறப்பட்டன. ‘பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய துஷ்கிருதாம், தர்மஸம்ஸ்தாபனார்த்தாய ஸ்ம்பவாமி யுகே யுகே’ - என்ற கீதாவாக்கியத்தை அடியொற்றியது இந்தக் கவிதை என்று கூறுவர் அறிஞர்கள். திறம் - வழி. ***(81)***

5886. ‘அன்னவற்குஅடிமை செய்வேன்; நாமமும் அனுமன்
என்பேன்;
நன்னுதல்தன்னைத்தேடி நாற் பெருந் திசையும்
போந்த
மன்னரில்,தென்பால் வந்த தானைக்கு மன்னன்,
வாலி-
தன் மகன்,அவன்தன் தூதன் வந்தனென்,
தனியேன்’ என்றான்.

அன்னவற்கு அடிமைசெய்வேன் - சக்கரவர்த்தித்திருமகனாக அவதரித்த அந்த இராமபிரானுக்கு அடிமைத் தொழில் செய்பவன்யான்; **நாமமும் அனுமன் என்பேன் -** பெயரும் அனுமன் என்று சொல்லப்படுவேன்; **நல் நுதல் தன்னைத் தேடி -** நல்ல நெற்றியை உடைய சீதாபிராட்டியைத் தேடிக் கொண்டு; **நால் பெரும் திசையும் போந்த மன்னரில் -** நான்கு பெருந் திசைகளிலும் சென்ற தலைவர்களுள்; **தென் பால்வந்த தானைக்கு மன்னன் வாலி தன் மகன் -** தென் திசையில் வந்த சேனைக்குத் தலைவன் வாலியின் மகனாகிய அங்கதன்; **அவன் தன் தூதன் தனியேன் வந்தனென் என்றான் -** அவனது தூதனாய் நான் ஒருவன் இங்கு வந்தேன் என்று அனுமன் கூறினான். ‘அன்னவற்கு அடிமைசெய்வேன்; நாமும் அனுமன் என்பேன்; வாலி தன் மகன் தூதன்

வந்தனன்' என்று சொற் சுருக்கமாகக் கூறுதல் மூலம், அனுமன், தன்னையும், தான் வந்த காரியத்தையும் தெரிவித்துக் கொண்டு விட்டான். ***(82)***

இராவணன், வாலியின் நலன் உசாவலும் அனுமன் விடையும்

5887. என்றலும், இலங்கை வேந்தன், எயிற்றினம் எழிலி
நாப்பண்
மின் திரிந்தென்ன நக்கு, 'வாலி சேய் விடுத்த தூத !
வன் திறல் ஆயவாலி வலியன்கொல் ? அரசின்
வாழ்க்கை
நன்றுகொல் ?' என்னலோடும், நாயகன் தூதன்
நக்கான்.

என்றலும் இலங்கைவேந்தன் - *என்று அனுமான்கூறியவுடன், இராவணன்;* ***எயிறு இனம் -*** *தனது பல்வரிசைகள்;* ***எழிலி நாப்பண் மின் திரிந்து என்ன நக்கு -*** *மேகங்களினிடையே மின்னல் உலாவினாற் போலச் சிரித்து, (அனுமனை நோக்கி);* ***வாலி சேய் விடுத்த தூத -*** *வாலிமகன் அனுப்ப வந்த தூதனே !;* ***வன் திறல் ஆயவாலி வலியன் கொல் -*** *மிக்க வலிமை உடையவனான வாலி நலமும் வலிமையும் உடையவனாய் வாழ்கின்றானா ?;* ***அரசின் வாழ்க்கை நன்று கொல் என்னலோடும் -*** *அவனுடைய அரசாட்சி நன்கு நடைபெற்று வருகின்றதா ? என்று கேட்டவுடன்;* ***நாயகன் தூதன் நக்கான் -*** *அனைத்துக்கும் தலைவனான இராமபிரானது தூதனாகிய அனுமான் சிரித்தான்.*

என்றலும், இலங்கை வேந்தன் நக்கு, வாலி சேய் விடுத்த தூத ! வாலி வலியன் கொல் ? நன்று கொல் ? என்னலலோடும் தூதன் நக்கான் என்க. இராவணனும் நக்கான்; அனுமனும் நக்கான். இரண்டு சிரிப்புக்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஒன்று கோபஉணர்வால் வெளிப்பட்டது. மற்றொன்று ஏளனத்தால் வந்தது. ***(83)***

5888. 'அஞ்சலை, அரக்க ! பார் விட்டு அந்தரம்
அடைந்தான் அன்றே,
வெஞ் சின வாலி; மீளான்; வாலும் போய் விளிந்தது
அன்றே;
அஞ்சன மேனியான்தன் அடு கணை ஒன்றால்
மாழ்கித்
துஞ்சினன்; எங்கள் வேந்தன், சூரியன் தோன்றல்'
என்றான்.

அரக்க ! அஞ்சலை- *இராவணனே ! பயப்படாதே;* ***வெம்சின வாலி பார்விட்டு அந்தரம் அடைந்தான் மீளான் -*** *கொடிய கோபத்தினனாய வாலியானவன் பூமியை விட்டு விண்ணுலகம் சேர்ந்தான் இனித்திரும்பி வரமாட்டான்;* ***அன்றே வாலும் போய் விளிந்தது -*** *அன்றைக்கே அவனுடைய வாலும் போய் அழிந்துவிட்டது;* ***அஞ்சன மேனியான் தன் அடு கணை ஒன்றால் -*** *மை போன்ற கருநிறம் உடைய இராமபிரானது பகையை அழிக்கவல்ல அம்பு ஒன்றினால்;* ***மாழ்கி துஞ்சினன் -*** *வருந்தி இறந்தான்;*

எங்கள் வேந்தன் சூரியன் தோன்றல் என்றான் - (இப்போது) எங்களுக்கு அரசன் சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன் என்று கூறினான். (அனுமன்); **அன்று, ஏ -** அசைநிலைகள்.

வாலியின் மரணத்தைக் கூறுதலின் மூலம், இராமபிரானது வில்லாற்றலையும் இராவணனுக்கு உணர்த்தி விட்டான் அனுமன் இதில், எள்ளல் சுவையும் நகைச்சுவையும் அமைந்துள்ளன. *(84)*

இராவணன், மேலும்சில வினாக்கள் தொடுக்க, அனுமன் நிகழ்ந்தமைவிவரித்தல்

5889. **'என்னுடைஈட்டினால், அவ் வாலியை எறுழ் வாய்**
அம்பால்
இன் உயிர்உண்டது ? இப்போது யாண்டையான்
இராமன் என்பான் ?
அன்னவன்தேவிதன்னை அங்கதன் நாடலுற்ற
தன்மையைஉரைசெய்க' என்ன, சமீரணன் தனயன்
சொல்வான்;

இராமன் என்பான்- (அதுகேட்ட இராவணன்) இராமன் என்பவன்; **என்னுடை ஈட்டினால் -** எந்த வகையால் பெற்ற வலிமை கொண்டு; **அவ்வாலியை -** அந்த வாலியை; **எறுழ்வாய் அம்பால் இன் உயிர் உண்டது -** வலிய நுனியை உடைய அம்பால் அவன் இனிய உயிரை அழித்தது ?; **இப்போது யாண்டை யான் -** அந்த இராமன் இப்போது எங்கே இருக்கிறான் ?; **அன்னவன் தேவி தன்னை அங்கதன் நாடல்உற்றதன்மையை -** அவனுடைய மனைவியாகியசீதையை (அவனால் கொல்லப்பட்ட வாலியின் மகனான) அங்கதன் தேடத் தொடங்கிய நிலைமையை (வகையை); **உரை செய்க என்ன -** சொல்வாயாக' என்று இராவணன் கேட்க; **சமீரணன் தனயன் சொல்வான் -** வாயுகுமாரனான அனுமான் அதற்குப் பின்வருமாறு மொழி கூறினான்.

இராவணன் கேட்டகேள்விகள் இரண்டு. ஒன்று வாலியைக் கொன்ற இராமபிரானைப் பற்றியது; மற்றொன்று, கொல்லப்பட்ட வாலியின் மகனாயிருந்தும் அங்கதன், இராமனது மனைவியைத் தேட வந்த நிலைமை பற்றியது. ஈடு - வலிமை. 'ஒருகரியீடழித்து' (தேவாரம்) எறுழ் - வலிமை உணர்த்தும் உரிச்சொல். சமீரணன் - நன்றாகச் சஞ்சரிப்பவன் என்னும் பொருளது வாயு தேவன். *(85)*

5890. **'தேவியை நாடி வந்த செங்கணாற்கு, எங்கள்**
கோமான்,
ஆவி ஒன்று ஆகநட்டான்; "அருந் துயர் துடைத்தி"
என்ன,
ஓவியர்க்கு எழுதஒண்ணா உருவத்தன்,
உருமையோடும்
கோ இயல்செல்வம் முன்னே கொடுத்து,
வாலியையும் கொன்றான்.

தேவியை நாடிவந்த செங்கணாற்கு - தனது தேவியாகியசீதையைத் தேடித் கொண்டு வந்த, சிவந்த கண்களை உடைய இராமபிரானுக்கு; **எங்கள் கோமான் -** எங்கள் தலைவனான சுக்கீரீவன்; **ஆவி ஒன்று ஆக நட்டான் -** இருவர்க்கும் ஓர் உயிர் போல நட்புக்கொண்டவனாகி; **அரும் துயர் துடைத்தி என்ன -** (எனக்கு வாலியால் ஏற்பட்டுள்ள) போக்குதற்கு அரிய துன்பத்தைப் போக்கியருளுக என்று வேண்டிக்கொள்ள; **ஓவியர்க்கு எழுத ஒண்ணா உருவத்தன் -** சித்திரம் தீட்டுதலில் வல்லவர்க்கும் எழுத முடியாத வடிவழகு உடைய இராமபிரான்; **உருமை யோடும் கோஇயல் செல்வம் முன்னே கொடுத்து -** சுக்கிரீவன் மனைவியாகிய, ருமையையும், வானர அரசினுக்கு உரிய செல்வத்தையும் முன்னதாக அவனுக்கு அளிப்பதாக வாக்குறுதி கொடுத்து; **வாலியையும் கொன்றான் -** பிறகு வாலியையும் அழித்து விட்டான். கவரப்பட்டமனைவியை உரியவனுக்கே தந்த வள்ளல், தன் மனைவியைப் பிறன் கவரப் பார்த்திருப்பானோ? உறுதியாக மீட்பான் என்ற உண்மையை இராவணனுக்குக் குறிப்பாக உணர்த்துகின்றான் அனுமான். *(86)*

5891. **‘ஆயவன் தன்னொடு, ஆண்டு, திங்கள் ஓர்**
நான்கும் வைகி,
மேய வெஞ் சேனைசூழ வீற்று இனிது இருந்த
வீரன்,
“போயினிர் நாடும்” என்ன, போந்தனம், புகுந்தது
ஈது’ என்று,
ஏயவன் தூதன்சொன்னான். இராவணன்
இதனைச் சொல்வான்:

ஆயவன் தன்னொடுஆண்டு திங்கள் ஓர் நான்கும் வைகி - அந்தச்சுக்கிரீவனுடனே அந்த ருசிய முகமலையில் மழைக்காலமாகிய நான்கு மாதங்கள் தங்கியிருந்து; **மேய வெம் சேனை சூழ இனிது வீற்றிருந்த -** வந்து கூடிய விரும்பத் தக்க வானர சேனைகள் தன்னைச் சுற்றிலும் நிற்க அவற்றின் நடுவில் இனிமையாக வீற்றிருந்த; **வீரன் -** மகாவீரனான இராமபிரான்; **இனி போய் நாடும் என்ன -** நீங்கள் இனி சென்று சீதையைத் தேடுங்கள் என்று கட்டளையிட; **போந்தனம் -** நாங்கள் தேடி வந்தோம்; **புகுந்தது ஈது என்று -** நடந்த காரியம் இது என்று; **ஏயவன் தூதன் சொன்னான் -** இராமபிரானால் ஏவப்பட்ட தூதுவனாகிய அனுமன் சொன்னான்; **இராவணன் இதனை சொன்னான் -** அதனைக் கேட்ட இராவணன் இந்த வார்த்தையைச் சொல்லலானான்.

இராமபிரான் தூதுஅனுப்பிய வரலாறு சுருக்கிக் கூறப்பட்டது. *(87)*

சுக்கிரீவன்முதலியோரை இராவணன் இகழ்ந்து பேசுதல்

5892. **‘உம் குலத்தலைவன், தன்னோடு ஒப்பு இலா**
உயர்ச்சியோனை
வெங் கொலைஅம்பின் கொன்றார்க்கு
ஆள்-தொழில் மேற்கொண்டீரேல், எங்குஉலப்புறும் நும் சீர்த்தி?
நும்மொடும்
இயைந்தது என்றால்,

மங்குலின்பொலிந்த ஞாலம் மாதுமை உடைத்து
மாதோ !

உம் குலத்தலைவன் தன்னோடு ஒப்பு இலா உயர்ச்சி யோனை - உங்கள்வானரக் குலத்தலைவனாக இருத்தலோடு ஒப்பற்ற மேன்மை உடையவனுமான வாலியை; **வெம் கொலை அம்பின் கொன்றாற்கு** - கொடிய கொலை செய்யும் அம்பினால் கொன்ற இராமனுக்கு; **ஆள் தொழில் மேற் கொண்டீரேல்** - அடிமையாதல் தொழிலையும் ஏற்றுக் கொண்டீர்களானால்; **எங்கு உலப்புறும் நும் சீர்த்தி** - உங்கள் புகழ் எங்கே சென்று முடிவதோ?; **நும்மொடும் இயைந்தது என்றால்** - அப்புகழ் உங்களோடு இயைவதே என்று உலகம் கூறுமானால்; **மங்குலின் பொலீந்த ஞாலம் மாதுமை உடைத்து** - மேகத்தினால் வளம்பெற்று விளங்குகின்ற இந்தஉலகம் பெண் தம்மை உடையதேயாம். தன் அரசனைக்கொன்றவனுக்கு ஆட்பட்டிருத்தல் இழிவுடையோர் செயல் என்பதை எதிர் மறைப் பொருளில் வஞ்சப்புகழ்ச்சியாக இராவணன் நிந்தித்தான் என்க. மாதுமை - மாதரின் தன்மை; பெண்தன்மை. *(88)*

5893. 'தம்முனைக்கொல்வித்து, அன்னாற் கொன்றவற்கு
அன்பு சான்ற
உம் இனத்தலைவன் ஏவ, யாது எமக்கு
உரைக்கலுற்றது ?
எம் முனைத் தூதுவந்தாய் ! இகல் புரி தன்மை
என்னை ?
நும்மினைக்கொல்லாம்; நெஞ்சம் அஞ்சலை;
நுவல்தி' என்றான்.

தம்முனைக்கொல்வித்து - 'தனது தமையனை(இராமனைக் கொண்டு) கொல்லச்செய்து; **அன்னான் கொன்றவற்கு அன்பு சான்ற** - அந்தத் தமையனைக் கொன்ற இராமனிடம் அன்பு மேற்கொண்ட; **உம் இன தலைவன் ஏவ** - உங்கள் கூட்டத்துக்குத் தலைவனான சுக்கிரீவன் அனுப்ப; **எமக்கு உரைக்கல் உற்றது யாது ?** - நீ எனக்குச் சொல்ல வந்தது என்ன ? (மேலும்); **எம் முனை தூது வந்தாய் இகல் புரி தன்மை என்னை** - எமது முன்னிலையில்தூதனாக வந்த நீ,போர் செய்த காரணம் யாது ? **நும்மினைக் கொல்லாம்** - தூதுவனாய் வந்த உன்னைக் கொல்லமாட்டோம்; **நெஞ்சம் அஞ்சலை நுவல்தி என்றான்** - மனம் பயப்படாமல் உண்மையைத் தெளிவாகக் கூறுவாய்' என்று அனுமனை நோக்கி இராவணன் கூறினான்.

'தூதனாக வந்தநீ, என்னிடத்தில் நேரில் வந்து தூது மொழி கூறாமல், போர் செய்த காரணம் என்ன ?' என்பது இராவணனது கேள்வி. *(89)*

அனுமன் இராவணனைநோக்கி உரைத்தல்

கலிவிருத்தம்

5894. துணர்த்ததாரவன் சொல்லிய சொற்களைப்
புணர்த்துநோக்கி, 'பொது நின்ற நீதியை

உணர்த்தினால்,அது உறும்' என, உன்ன அருங்
குணத்தினானும்,இனையன கூறினான்:

உன்ன அருங்குணத்தினானும் - *(இத்தன்மையன் என்று) நினைத்தற்கும் அருமையான நற்குணங்களை உடைய அனுமனும்;* ***துணர்த்த தாரவன் -*** *பூங்கொத்துக்களால் ஆகிய மாலையை அணிந்த இராவணன்;* ***சொல்லிய சொற்களை -*** *இவ்வாறு கூறிய வார்த்தைகளை;* ***புணர்த்து நோக்கி -*** *தொகுத்து ஆலோசித்துப் பார்த்து;* ***பொது நின்ற நீதியை -*** *'எல்லோர்க்கும் பொதுவாக உள்ள நீதி மொழிகளை;* ***உணர்த்தினால் -*** *இப்போது எடுத்துக் கூறினால்,* ***அது உறும் என -*** *அது தக்கதாகும்' என்று எண்ணி,* ***இனையன கூறினான் -*** *இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்.*

இனிவரும் பதினாறுகவிதைகள், அனுமன் கூறிய நீதிகளைத் தெரிவிப்பன.
(90)

5895. 'தூது வந்தது, சூரியன் கான்முளை
ஏது ஒன்றிய நீதிஇயைந்தன;
சாது என்றுஉணர்கிற்றியேல், தக்கன,
கோது இறந்தன,நின் வயின் கூறுவாம்;

சூரியன் கான்முளைதூது வந்தது - *யான், இங்கு,சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவனது தூதாக வந்தது ஆகும்; (நான் சொல்லுவன)* ***எது ஒன்றிய -*** *தக்ககாரணங்கள் பொருந்தியவையும்;* ***நீதி இயைந்தன -*** *நீதியோடுகூடியவையும்;* ***தக்கன -*** *உன் நன்மைக்கு ஏற்றவையும்;* ***கோது இறந்தன -*** *குற்றமற்றவையும் ஆகும்;* ***சாது என்று உணர் கிற்றியேல் -*** *அவை நல்லனவே என்று நீ உணர்வாயானால்;* ***நின்வயின் கூறுவாம் -*** *உன்னிடத்தில் சொல்வேன்.*

கான்முளை (கால்- முளை) பரம்பரையில் தோன்றினவன்; புத்திரன்.
(91)

5896. ' "வறிது வீழ்த்தனை வாழ்க்கையை; மன் அறம்
சிறிதும்நோக்கலை; தீமை திருத்தினாய்;
இறுதி உற்றுளது;ஆயினும், இன்னும் ஓர்
உறுதி கேட்டி;உயிர் நெடிது ஓம்புவாய் !

வாழ்க்கையைவறிது வீழ்த்தனை - *உனது செல்வவாழ்வைவீணே கெடுத்துக் கொண்டாய்;* ***மன் அறம் சிறிதும் நோக்கலை -*** *அழியாது நிற்கும் அற நெறியை சிறிதும் நோக்கினாயல்லை;* ***தீமை திருத்தினாய் -*** *பாவச் செயல்களை வளர்த்துவிட்டனை;* ***இறுதி உற்றுளது ஆயினும் -*** *உனக்கு அழிவு நெருங்கி உள்ளது; ஆனாலும்;* ***இன்னும் -*** *இந்த நிலையிலும்;* ***ஓர் உறுதி கேட்டி -*** *யான் கூறும் நன்மைதரத்தக்கதைக் கேட்பாயாக;* ***உயிர் நெடிது ஓம்புவாய் -*** *(கேட்டு அதன்படி நடப்பாயானால்) உயிரை நெடுங்காலம் பாதுகாத்துக் கொள்வாய்.* ***(92)***

5897. ' " போய் இற்றீர், நும் புலன் வென்று போற்றிய
வாயில் தீர்வுஅரிதாகிய மா தவம்-

காயின் தீர்வுஅருங் கேடு அருங் கற்பினாள்,
தீயின் தூயவளைத்துயர் செய்ததால்.

காயின் தீர்வுஅரும் *- தான் கோபித்தால் தடுக்க முடியாததும்;* ***கேடு அரும் கற்பினாள்*** *- அழியாததுமான பதிவிரதா தருமத்தை உடையவளும்;* ***தீயின் தூயவளை*** *- நெருப்பினும் தூய்மை உடையவளுமான பிராட்டியை;* ***துயர் செய்ததால்*** *- நீர் துன்பப்படுத்தியதால்;* ***நும்புலன் வென்ற போற்றிய*** *- உமது ஐந்து புலன்களையும் வென்று அடக்கிக் காத்து வந்ததும்;* ***வாயில் தீர்வு அரிதாகிய மாதவம் போய் இற்றீர்*** *- வாயில் சொல்லி அடங்காத பெருமை உடையதுமாகிய பெரிய தவத்தின் பயனை உங்களை விட்டு நீங்கி ஒழியப் பெற்றீர்கள். கற்பு, தீர்வுஅரியது; கேடு அரியது, மாதவம் போற்றியது; அரிதாகியது. கற்புடைத் தூயவளுக்குத் துன்பம் இழைத்ததால், தவத்தின் பயன் போயிற்று என்றவாறு.* ***(93)***

5898. ' "இன்றுவீந்தது; நாளை, சிறிது இறை
நின்று வீந்தது;அலால், நிறை நிற்குமோ ?
ஒன்று வீந்தது,நல் உணர் உம்பரை
வென்று வீங்கியவீக்கம், மிகுத்ததால்.

நல் உணர்உம்பரை *- நல்ல அறிவுடைய தேவரை;* ***வென்று வீங்கிய வீக்கம் மிகுத்ததால்*** *- வெற்றி கொண்டு, அதனால் எழுந்த பூரிப்பு (செருக்கு) எல்லை மீறியதால்;* ***ஒன்று வீந்தது*** *- ஒப்பற்றதாகிய வாழ்வின் பெருமை (உங்களை விட்டு முன்னரே) நீங்கிவிட்டது;* ***இறை இன்று வீந்தது*** *- எஞ்சியுள்ள உங்கள் பெருமை இன்றைய நாளிலேயே (பெரும் பான்மையும்) அழிந்து போய்விட்டது;* ***சிறிது*** *- மற்றை எஞ்சியுள்ள சிறுபான்மையும்;* ***நின்று நாளை*** *- இன்றைக்கு நின்று நாளை;* ***வீழ்வது அலால்*** *- அழிவதேயாகுமல்லாமல்;* ***நிறை நிற்குமோ ?*** *- அழிவின்றி நிலைத்து நிற்குமோ ? (நில்லாது என்றபடி);*

'இன்று இறந்தனநாளை இறந்தன' என்று, இராவணன் பிராட்டியைப் பார்த்துக் கூறியதை நினைவூட்டுகின்றது முதல் அடி. வீக்கம் - செல்வம்' என்பது பழைய உரை. ***(94)***

5899. ' "தீமை நன்மையைத் தீர்த்தல் ஒல்லாது" எனும்
வாய்மை நீக்கினை; மா தவத்தால் வந்த
தூய்மை,தூயவள்தன்வயின் தோன்றிய
நோய்மையால்துடைக்கின்றனை; நோக்கலாய் !

தீமை நன்மையைதீர்த்தல் ஒல்லாது *- 'பாவமானது நல்ல அறங்களைஅழிக்கும் வன்மை உடையது அன்று';* ***எனும் வாய்மை நீக்கினை*** *- என்றுசொல்லப்படுகின்ற ஆன்றோர் மொழியையும் மனம் கொள்ளாது அகற்றிவிட்டாய்;* ***நோக்கலாய்*** *- ஒன்றும் சிந்திக்காதவனாய்;* ***மாதவத்தால் வந்த தூய்மை*** *- பெரிய தவத்தைச் செய்ததனால் உனக்கு வந்த தூய்மைநிலையை;* ***தூயவள் தன் வயின் தோன்றிய*** *- கற்பின் தூய்மை உடைய சீதா பிராட்டியின் திறத்து உண்டான;* ***நோய்மையால் துடைக்கின்றனை*** *- காம நோயினால் அழித்துக் கொள்கின்றாய். 'அறம் வெல்லும்பாவம் தோற்கும்'*

என்பதை அடி ஒற்றியது, 'தீமை நன்மையைத் தீர்த்தல் ஒல்லாது' என்ற தொடர்.
(95)

5900. ' "திறம்திறம்பிய காமச் செருக்கினால்
மறந்து, தம்தம்மதியின் மயங்கினார்,
இறந்து இறந்து,இழிந்து ஏறுவதே அலால்,
அறம்திறம்பினர், ஆர் உளர் ஆயினார் ?

திறம் திறம்பியகாமச் செருக்கினால் - *முறைமை தவறிய காமக் களிப்பால் (சிற்றின்ப அகந்தையால்);* **மறந்து தம்தம் மதியின் மயங்கினார் -** *நல்வழிகளை மறந்துவிட்டு, தங்கள் தங்கள் அறிவிலே மயக்கம் கொண்டவர்கள்;* **இறந்து இறந்து இழிந்து ஏறுவதே அலால் -** *செத்துச் செத்தும் இழிந்தும் ஏறியும் இவ்வாறு மாறி மாறி வருவது அன்றி;* **அறம் திறம்பினர் ஆர் உளர் ஆயினார் -** *(அவ்வாறு) அறவழியை மீறி (மாறி) நடந்தவர் யார் நன்னிலையில் நிற்பவராக இருந்தார்கள் ? (ஒருவரும் இல்லை என்றபடி).*

திறம் திறம்பியகாமச் செருக்கு - தம் மனைவியிடத்து இன்பம் நுகர்தலாகிய முறைமை நீங்கி, பிறன் மனை நயக்கும் காமக் களிப்பு. ***(96)***

5901. ' "நாமத்துஆழ் கடல் ஞாலத்து அவிந்தவர்,
ஈமத்தால்மறைந்தார், இள மாதர்பால்
காமத்தால்இறந்தார், களி வண்டு உறை
தாமத் தாரினர்,எண்ணினும் சால்வரோ ?

நாமத்து ஆழ்கடல்ஞாலத்து - *அச்சம் தரத்தக்கஆழ்ந்த கடல் சூழ்ந்த இந்த நில உலகில்;* **இள மாதர் பால் காமத்தால் இறந்தார் -** *இளமகளிரிடம் கொண்ட மோகத்தால் வரம்பு கடந்து நடந்தவரான;* **களி வண்டு உறை தாமம் தாரினர் -** *(தேனைப்பருகியதால்) களிப்புக் கொண்ட வண்டுகள் மொய்க்கும் மலர் மாலை அணிந்த ஆடவர்கள்;* **அவிந்தவர் ஈமத்தால் மறைந்தார் எண்ணினும் சால்வரோ -** *புகழ் முதலிய யாவும் அவிந்தவராய், சுடுகாட்டு நெருப்பால் அழிந்து போனவர்கள் எண்ணிக்கையில் அடங்குவார்களோ ? (எண்ணற்றவராவர் என்றபடி). இஞ்ஞாலத்தில்,காமத்தால், இறந்தவர், அவிந்தவராகி, ஈமத்தால் மறைந்தவர் எண்ணற்றவர் என்றபடி. களி வண்டுறை தாமத்தாரினர்; அரசர்களைக் குறித்தது.* ***(97)***

5902. ' "பொருளும், காமமும், என்று இவை போக்கி, வேறு
இருள் உண்டாம்என எண்ணலர்; ஈதலும்,
அருளும், காதலின்தீர்தலும், அல்லது, ஓர்
தெருள் உண்டாம்என எண்ணலர்-சீரியோர்.

சீரியோர் - *அறவொழுக்கங்களில் சிறந்த மேலோர்;* **பொருளும் காமமும் என்று இவை போக்கி -** *செல்வத்தில் ஆசையும், சிற்றின்பமான காமத்தில் ஆசையும் ஆகிய இவற்றைத் தவிர்த்து;* **வேறு இருள் உண்டு ஆம் என எண்ணலர் -** *வேறே இருள் ஒன்று (உலகத்தில்) உள்ளது என்று நினையார்;* **ஈதலும், அருளும் -** *வறியோர்க்குக் கொடுத்தலும், யாரிடத்தும் கருணை காட்டலும்;* **காதலின் தீர்தலும் அல்லது -** *அப்பொருளினிடத்தும் சிற்றின்பத்தினிடத்தும் பற்று விட்டு நீங்குதலும் ஆகிய*

இவையே அல்லாமல்; ***ஓர் தெருள் உண்டு ஆம் என எண்ணலர் -*** *வேறு ஒரு நல்லறிவு உள்ளது என்று நினையார்.*

பொருளும் காமமும்இருள்; ஈதலும், அருளும், காதலின் தீர்தலும் தெளிவு தருவன. ***(98)***

5903. **' "இச்சைத் தன்மையினில் பிறர் இல்லினை**
நச்சி, நாளும்நகை உற, நாண் இலன்,
பச்சை மேனிபுலர்ந்து, பழி படூஉம்
கொச்சை ஆண்மையும், சீர்மையில் கூடுமோ ?

இச்சைத்தன்மையினில் - *ஆசையின் இயல்பினால்;* ***பிறர் இல்லினை நச்சி நாளும் நகை உற -*** *அயலார் மனைவியை விரும்பி (அதனால்) எந்நாளும் பிறர் தன்னை இகழ்ந்து சிரிக்க;* ***நாண் இலன் பச்சை மேனி புலர்ந்து -*** *வெட்கமற்றவனாய் பசுமையான உடம்பு (காமதாபத்தால்) உலரப் பெற்று;* ***பழிபடூ உம் கொச்சை ஆண்மையும் -*** *பழிப்பை அடைகின்ற இழிவான இவ்வகை ஆண் தன்மையும்;* ***சீர்மையின் கூடுமோ ? -*** *சிறந்த குணங்களில் ஒன்றாகச் சேருமா ? (சேராது என்றபடி).*

பிறன் மனைநயத்தலின் இழிவு கூறப்பட்டது. 'எளிதென இல்லிறப்பான் எய்தும் எஞ்ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி' என்ற குறளின் (145) கருத்தை அடியொற்றியது. ***(99)***

5904. **' "ஓதநீர் உலகு ஆண்டவர், உன் துணைப்**
போத நீதியர்,ஆர் உளர் போயினார் ?
வேத நீதி விதிவழி மேல்வரும்
காதல் நீ,அறத்து எல்லை கடத்தியோ ?

ஓதம் நீர் உலகுஆண்டவர் போயினார் - *அலைகளோடு கூடிய நீரை உடைய கடலால் சூழப்பட்ட இந்த உலகத்தை அரசாட்சி செய்து, பின் இறந்த அரசர்களுள்;* ***உன் துணை போதம் நீதியர், ஆர் உளர் -*** *உன் அளவு அறிவும் நீதியும் பெற்றவர் யார் இருக்கின்றார் ?;* ***வேதம் நீதி விதி வழி மேல் வரும் காதல் நீ -*** *வேதங்களில் கூறப்பட்ட நியாயமான முறைமைவழியிலே முன்னேறிச் செல்வதில் விருப்பம் கொண்ட நீ;* ***அறத்து எல்லைகடத்தியோ ?*** *தருமத்தின் வரையறையைக் கடந்து ஒழுகக்கடவையோ ?(அல்லை என்றபடி); இராவணன்படித்துக் கெட்டவன் என்றும் நீதி தெரிந்து கெட்டவன் என்றும் உணர்த்தப்பட்டது. போதம் - அறிவு.* ***(100)***

5905. **' "வெறுப்பு உண்டாய ஒருத்தியை வேண்டினால்,**
மறுப்புஉண்டாயபின், வாழ்கின்ற வாழ்வினின்,
உறுப்பு உண்டாய்நடு ஓங்கிய நாசியை
அறுப்புண்டால்,அது அழகு எனல் ஆகுமே.

வெறுப்பு உண்டாயஒருத்தியை - *தன்னைக்காதலிப்பவனிடம் வெறுப்புக் கொண்ட ஒரு பெண்ணை;* ***வேண்டினால் -*** *விரும்பினால்;* ***மறுப்பு உண்டாய பின் வாழ்கின்ற வாழ்வினின் -*** *அவளால் மறுக்கப்படுதல் உண்டான பின்பும், (உடனே இறந்து போகாமல்) வெட்கம் கெட்டு உயிரோடு வாழ்கின்ற வாழ்வைவிட;* ***உறுப்பு உண்டாய் -***

காண்பதற்கு அழகான அவயமாய்; ***நடு ஓங்கிய நாசியை அறுப்பு உண்டால் -*** *முகத்தின் நடுவிலே உயர்ந்திருக்கின்ற (எடுப்பான) மூக்கை ஒருவரால் அறுக்கப்படுவதை அடைந்தால்;* ***அது அழகு எனல் ஆகுமே -*** *அந்த மூக்கு அற்ற முகம் அழகுடைத்து என்று சொல்லலாம் அல்லவா ?;*

மறுப்புண்டவாழ்வை விட நாசி அறுப்புண்ட (வாழ்க்கை) முகம் அழகானது என்று அனுமன் கூறினான். ***(101)***

906. ' "பாரை ஊறுவ பற் பல பொற் புயம்,
ஈர்-ஐஞ்ஞூறு தலைஉள; என்னினும்,-
ஊரை ஊறும் கடுங்கனல் உட்பொதி
சீரை ஊறு,அவை-சேமம் செலுத்துமோ ?

பாரை ஊறுவ பற்பலபொன் புயம் - *உலகங்களை அழிக்கவல்ல மிகப்பல அழகிய கைகளும்;* ***ஈர் ஐஞ்ஞூறு தலை உள என்னினும் -*** *ஆயிரம் தலைகள் உனக்கு உள்ளன என்றாலும்;* ***அவை சேமம் செலுத்துமோ -*** *அவை, உன்னைப் பாதுகாக்க வல்லனவோ ? (வல்லனஅல்ல);* ***அவை -*** *(ஆனால்) அவைதாம்;* ***ஊரை ஊறும் கடும் கனல் உள் பொதிஊறு சீரை -*** *ஊர் முழுவதையும் அழிப்பதாய் வளர்ந்த கொடிய நெருப்பின் உள்ளே அகப்பட்ட நூறு சீலைகளே போலும்.*

ஆயிரம் தலைகளும்பல கைகளும் உண்டானாலும் அவை உன்னைப் பாதுகாக்கமாட்டா; அவை யாவும், நெருப்பில் பட்ட சீலைப் பொதி போல இராமபிரானது அம்பினால் எளிதில்அழிந்து விடும் என்பதாம். ***(102)***

5907. ' "புரம் பிழைப்பு அருந் தீப் புகப் பொங்கியோன்,
நரம்பு இழைத்தனபாடலின் நல்கிய
வரம்பிழைக்கும்; மறை பிழையாதவன்
சரம் பிழைக்கும்என்று எண்ணுதல் சாலுமோ ?

புரம் பிழைப்புஅரும் தீபுக பொங்கி யோன் - *திரிபுரங்களும் தப்புதற்கு அரிய நெருப்பு மண்டி அழிக்குமாறு, கோபித்த சிவபெருமான்;* ***நரம்பு இழைத்தன பாடலின் -*** *உன்கை நரம்புகளைக் கொண்டு நீ பாடிய பாடல்களுக்காக;* ***நல்கிய வரம் பிழைக்கும் -*** *மனம் உவந்து கொடுத்தருளிய வரமானது தவறினாலும் தவறும்;* ***மறை பிழையாதவன் -*** *வேத நெறி தவறாதவனான இராமபிரானுடைய;* ***சரம் பிழைக்கும் என்று எண்ணுதல் சாலுமோ ? -*** *அம்பு தவறிப் போகும் என்று நினைத்தல் பொருந்துமோ ? (பொருந்தாது என்றபடி);*

சிவபெருமான் இராவணனுக்குத் தந்த வரம் தவறினாலும் தவறலாம்; ஆனால் இராமபிரானுடைய அம்பு தன் குறியினின்றும் தவறாது என்பதாம்.
(103)

5908. ' "ஈறு இல் நாண் உக, எஞ்சல் இல் நல் திரு
நூறி, நொய்தினைஆகி, நுழைதியோ ?-
வேறும், இன்னும்நகை ஆம் வினைத் தொழில்
தேறினார் பலர்காமிக்கும் செவ்வியோய் !

இன்னும் நகை ஆம்- *(மற்றும்) பிறர் சிரித்தற்கு;* **வினைத் தொழில் -** *இடமான பல தொழில்களை;* **தேறினார் பலர் -** *செய்தலில் தேறியவர்;* **காமிக்கும் செவ்வியோய் -** *பலராலும் விரும்பப்படும் சமயத்தை உடையவனே !;* **ஈறு இல் நாண் உக -** *அழிவின்றிக் காக்கத்தக்க நாணம் கெடும்படி;* **எஞ்சல் இல் நல் திரு நூறி -** *குறைவற்ற (உனது) அரச செல்வத்தையும் அழித்துக் கொண்டு;* **நொய்தினை ஆகி வேறும் நுழைதியோ -** *சிறுமைக்குணம் உள்ளவனாய் (நீதி வழிக்கு) வேறுபட்ட இடுக்கு வழியான தீய நெறியில் செல்வையோ ?*

தீயதொழிலில்தேறியவர்க்கு, காட்சிக்கு எளியவன் இராவணன் என்பதும், அவன் பிறன்மனை விழைதலாகிய தீய இடுக்கு வழியில் செல்லும் சிறுமைக் குணத்தினன் என்பதும் உணர்த்தப்பட்டது. ***(104)***

5909. ' "பிறந்துளார், பிறவாத பெரும் பதம்
சிறந்துளார்,மற்றும் தேவர்க்கும் தேவர் ஆய்
இறந்துளார்,பிறர் யாரும், இராமனை
மறந்துளார் உளர்ஆகிலர்; வாய்மையால்.

பிறந்துளார் - *உலகில்நற்பிறவியில் பிறந்துள்ளவர்களும்;* **பிறவாத பெரும் பதம் சிறந்துளார் -** *பிறப்பற்ற வீட்டினைப் பெற்றுச் சிறந்தவர்களும்;* **மற்றும் தேவர்க்கும் தேவராய் இறந்துளார் -** *மற்றும் தேவாதி தேவர்களாகிமேம்பட்டவர்களும், ஆகிய;* **பிறர் யாரும் -** *(உன்னை ஒழிந்த) மற்றையோர்அனைவரும்;* **இராமனை மறந்துளார் உளர் ஆகிலர் -** *இராமபிரானைமறந்துள்ளவர்களாய் உள்ளவரே இல்லை;* **வாய்மை -** *இது சத்தியம்*

இராவணனுக்குஇராமபிரானின் பெருமை உணர்த்தப்பட்டது. பெரும் பதம் - பரம பதம்; இறத்தல் - கடத்தல்; இறந்துளார் - கடவுளர் என்றபடி.
(105)

5910. ' "ஆதலால், தன் அரும் பெறல் செல்வமும்,
ஓது பல்கிளையும், உயிரும் பெற,
சீதையைத்தருக" என்று எனச் செப்பினான்,
சோதியான்மகன், நிற்கு' எனச் சொல்லினான்.

ஆதலால் - *ஆகையால்;* **தன் அரும் பெறல் செல்வமும் -** *தனது, பிறர் பெறுதற்கு அரிய செல்வத்தையும்;* **ஓது பல் கிளையும் உயிரும் பெற -** *சொல்லப்படுகின்ற பலவகைச் சுற்றத்தவரையும், உனது உயிரையும் இறவாதிருக்கப் பெறுமாறு;* **சீதையைத் தருக என்று என -** *சீதையை இராமபிரானிடம் கொண்டு வந்து தருவாய் என்று கூறும்படி;* **சோதியான் மகன் நிற்கு செப்பினான் -** *ஒளிவடிவினான சூரியன் மகன் சுக்கிரீவன் உனக்குச் சொல்லி அனுப்பினான்;* **என சொல்லினான் -** *என்று (அனுமன் இராவணனை நோக்கிக்) கூறினான்.*

சீதையைத்தராவிடில் உனது செல்வம் முதலிய அனைத்தும் தொலையும் என்று அனுமன் இராவணனுக்கு உணர்த்தினான். இராவணனது வினாவுக்கு விடை கூறுதல் மூலம், அனுமன், அறமொழிகளையும் உபதேசங்களையும் பலவாறாக எடுத்துக்

கூறியுள்ளான். இது, வகுத்துக் கூறல், கூறியது கூறல், ஓலை கொடுத்து நிற்றல் என்ற மூவகைத்தூதர் நிலையில், அனுமன் முதல் நிலையாகிய உத்தமத் தூதனாக விளங்குகின்றான் என்பதைக் காட்டுகின்றது. **(106)**

இராவணன் நகைத்துதுதனாகிய நீ அரக்கரைக்கொன்றது ஏன்? என்றல்

5911. என்றலும்,'இவை சொல்லியது, எற்கு, ஒரு
குன்றின் வாழும்குரங்குகொலாம் ! இது
நன்று ! நன்று !என மா நகை செய்தனன்-
வென்றி என்றுஒன்றுதான் அன்றி வேறு இலான்.

என்றலும் - என்றுஅனுமன் கூறியவுடன்; **வென்றி என்று ஒன்று தான் அன்றி வேறு இலான்** - வெற்றி என்று சொல்லப்படும் ஒன்றுதானே அல்லாமல், அதற்குமாறான தோல்வியை (இது நாள் வரை) அறியாதவனான இராவணன்; **இவை எற்கு சொல்லியது** - இச்செய்திகளை எனக்குச் சொன்னது; **குன்றின் வாழும் குரங்கு கொல் ஆம்** - மலையில் திரிந்து வாழும் ஒரு அற்பக் குரங்கு போலும் !; **இது நன்று நன்று என மாநகை செய்தனன்** - இது நன்றாய் இருக்கிறது என்று சொல்லி பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தான்.

நன்று நன்று;அடுக்கு இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. **(107)**

5912. 'குரக்கு வார்த்தையும், மானிடர் கொற்றமும்,
இருக்க; நிற்க;நீ, என்கொல், அடா ! இரும்
புரத்தினுள் தரும்தூது புகுந்தபின்
அரக்கரைக்கொன்றது ? அஃது உரையாய் !'
என்றான்.

குரக்குவார்த்தையும் - குரங்காகியசுக்கிரீவன் கூறிய செய்தியும்; **மானிடர் கொற்றமும்** - மனிதர்களான இராம இலக்குவர்களது வெற்றியும்; **இருக்க** - ஒரு புறம் இருக்கட்டும்; **நிற்க** - அவற்றை நீ சொல்வது நிற்கட்டும்; **இரும்புரத்தினுள்** - மாநகரமான இலங்கையுள்; **தரும் தூது பகுந்த பின்** - என்னிடம் பிறர் அனுப்பிய தூதுவனாக நீ வந்து புகுந்த பிறகு; **நீ அரக்கரைக் கொன்றது** - நீ அரக்கர்களைக் கொன்றது; **என் கொல் அஃது உரையாய்** - என்ன காரணத்தினால் ? அந்தக்காரணத்தைச் சொல்வாய்; **என்றான்** - என்று (அனுமனை நோக்கி) வினாவினான்.

அடா: ஏளனஅழைப்பு. **(108)**

அனுமன் அளித்தவிடை

5913. 'காட்டுவார் இன்மையால், கடி காவினை
வாட்டினேன்;என்னைக் கொல்ல வந்தார்களை
வீட்டினேன்;பின்னும் மென்மையினால் உன்தன்-
மாட்டு வந்தது,காணும் மதியினால்.

காட்டு வார்இன்மையால் - உன்னை எனக்குக்காட்டுபவர் எவரும் இங்கு இல்லாமையால்; **கடிகாவினை வாட்டினேன் -** உன் காவல் சோலையை அழித்தேன்; **என்னைக் கொல்ல வந்தார்களை வீட்டினேன் -** (என் கருத்தை அறியாமல்) என்னைக் கொல்ல வந்த அரக்கர்களை அழித்தேன்; **பின்னும் -** அதன் பின்பும்; **மென்மையினால் உன் தன் மாட்டு வந்தது -** எளிமைப் பாட்டோடு உன்னிடத்து நான் வந்தது; **காணும் மதியினால் -** உன்னைக் கண்டு செய்தி கூற வேண்டும் என்ற எண்ணத்தால் (ஆகும்).

'மென்மையினால்உன் தன் மாட்டு வந்தது' - என்பது, 'என்னைக் கட்டும் திறம் நாக பாசத்துக்கு இல்லை' என்ற அனுமனது கருத்தைக் குறிப்பிக்கின்றது. கடிகா - நறுமணம் உள்ள சோலை என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

(109) இராவணன் அனுமனைக்கொல்மின் என வீடணன் தடுத்தல்

5914. என்னும்மாத்திரத்து, ஈண்டு எரி நீண்டு உக,
மின்னும் வாள்எயிற்றன், சினம் வீங்கினான்;
'கொல்மின்' என்றனன்; கொல்லியர் சேர்தலும்,
'நில்மின்' என்றனன், வீடணன் நீதியான்.

என்னும்மாத்திரத்து - (இவ்வாறு அனுமன்அஞ்சாமலும் அலட்சியமாகவும்) சொன்ன அளவில்; **ஈண்டு எரி நீண்டு உக -** நிறைந்த நெருப்பு நெடுந்தூரம் போய்ச்சிந்த; **மின்னும் வாள் எயிற்றன் -** ஒளி விடும் வாள் போலும் கோரப் பற்களை உடைய இராவணன்; **சினம் வீங்கினான் கொல்மின் என்றனன் -** சீற்றம் மிக்கவனாய் இந்தக் குரங்கைக் கொல்லுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்; **கொல்லியர் சேர்தலும் -** கொலையாளிகள் அனுமனை அடைதலும்; **நீதியான் வீடணன் நில்மின் என்றனன் -** நீதி நெறியில் நடப்பவனான வீடணன் 'நில்லுங்கள்' என்று சொல்லிக் கொலையாளியைத் தடுத்தான்.

அனுமனதுஅஞ்சாமையும் அலட்சியப் பேச்சும், இராவணனது சீற்றப் பெருக்கத்துக்குக் காரணமாயிற்று எனலாம். **(110)**

5915. ஆண்டு,எழுந்து நின்று, அண்ணல் அரக்கனை,
நீண்ட கையன்வணங்கினன்; 'நீதியாய்,
மூண்ட கோபம்முறையது அன்றாம்' என,
வேண்டும்மெய்உரை பைய விளம்பினான்.

ஆண்டு எழுந்துநின்று - (வீடணன்) அப்பொழுது அச்சபையில் எழுந்து நின்று கொண்டு; **அண்ணல் அரக்கனை -** பெருமை தங்கிய அரக்கனான இராவணனை; **நீண்ட கையன் வணங்கினன் -** நீண்ட தன் கைகளைக் கூப்பி வணங்கியவனாய்; **மூண்ட கோபம் முறையது அன்று என -** 'நீதி நெறி வழுவாதவனே ! இப்பொழுது மிகுதியாகக் கொண்ட கோபம் நீதி முறைமை உடையதன்று என்று; **வேண்டும் மெய் உரை -** யாவரும் விரும்பத்தக்க உண்மை வார்த்தைகளை; **பைய விளம்பினான் -** (அவன் கோபம் அடங்கும்படி) அமைதியாகக் கூறினான்.

இதில், 'மூண்டகோபம் முறையது அன்று' என்று வீடணனால் தொகுத்துச் சுட்டப்பட்டது, அடுத்த ஐந்து கவிதைகளில் வகுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.

(111) அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

***5916. 'அந்தணன்,உலகம் மூன்றும் ஆதியின் அறத்தின்
ஆற்றல்
தந்தவன்,அன்புக்கு ஆன்ற தவ நெறி உணர்ந்து,
தக்கோய் !
இந்திரன் கருமம்ஆற்றும் இறைவன் நீ; "இயம்புதூது
வந்தனென்" என்றபின்னும், கோறியோ, மறைகள்
வல்லோய் ?***

தக்கோய் ! - *(அறிவு ஆற்றல்களில்) தகுதி உடையவனே !;* **மறைகள் வல்லோய் ! -** *வேதங்களில் வல்லவனே !* **ஆதியின் உலகம் மூன்றும் அறத்தின் தந்தவன் அந்தணன் அன்புக்கு ஆன்ற தவநெறி உணர்ந்து -** *ஆதி காலத்தில் மூவகை உலகங்களையும் தருமத்தின் பலங் கொண்டு படைத்தவனான பிரமனது அன்புக்கு அமைந்த தவவழியை அறிந்து, (செய்து முடித்து வரம் பெற்று);* **இந்திரன் கருமம் ஆற்றும் இறைவன் நீ -** *தேவேந்திரனது திரிலோக ஆட்சியைக் கைப்பற்றி ஆளவல்ல பேரரசன் நீ (அப்படியிருந்தும்);* **இயம்பு தூது வந்தனென் என்ற பின்னும் கோறியோ -** *'ஒருவன் கூறியதைச் சொல்லும் தூதனாக இங்கு வந்தேன்' என்று சொன்ன பிறகும் (அவனைக்) கொல்லுகின்றாயோ ?*

இராவணனதுபெருமையை எடுத்துக் காட்டி, 'தூதுவனைக் கொல்வது தக்கதன்று' என்று வீடணன் கூறினான் என்க. *(112)*

***5917. 'பூதலப் பரப்பின், அண்டப் பொகுட்டினுள், புறத்துள்,
பொய் தீர்
வேதம் உற்றுஇயங்கு வைப்பின், வேறு வேறு
இடத்து வேந்தர்,
மாதரைக் கொலைசெய்தார்கள் உளர் என வரினும்,
வந்த
தூதரைக்கொன்றுளார்கள் யாவரே, தொல்லை
நல்லோர் ?***

பூதலப் பரப்பின்- *இப்பூமிப் பரப்பிடத்தும்;* **அண்டப் பொகுட்டினுள்-** *அண்ட கோளத்தின் உள்ளிடத்தும்,;* **புறத்துள் -** *உள்ளிடத்தும், அதன்புறமாகிய பகிரண்டத்திடத்தும்;* **பொய் தீர் வேதம் உற்று இயங்கு வைப்பின்-** *பொய்ம்மையில்லாத(சத்தியமான) வேதநெறிபொருந்தி வழங்கிவரும் உலகங்களில்;* **வேறு வேறு இடத்து வேந்தர் -** *வெவ்வேறு இடங்களில் உள்ள அரசர்களில்;* **மாதரைக் கொலை செய்தார்கள் உளர் எனவரினும் -** *மகளிரைக் கொலை செய்தவர்கள் உள்ளார் என்று சொல்லப்படுமானாலும்;* **தொல்லை நல்லோர் -** *பழமையான நீதிமான்கள்;* **வந்த தூதரைக் கொன்று உளார்கள் யாவர் -** *தம்மிடத்தில் பிறர் அனுப்ப வந்த தூதரைக் கொன்றுள்ளவர் யாரே உள்ளார் ? (ஒருவரும் இல்லை என்பதாம்);*

பாவங்களுள் பெண்கொலை கொடிது; அதனினும் கொடிது தூதுவனைக் கொல்லுதல் என்பதாம். *(113)*

5918. ‘பகைப் புலன் நணுகி, உயத்தார் பகர்ந்தது பகர்ந்து, பற்றார்
மிகைப் புலன்அடக்கி, மெய்ம்மை விளம்புதல் விரதம் பூண்ட
தகைப் புலக்கருமத்தோரைக் கோறலின், தக்கார் யார்க்கும்
நகைப் புலன்பிறிது உண்டாமே ? நம் குலம் நவை உண்டாமே !

பகைப்புலன் நணுகி- பகைவர்களுடைய இடத்தை அச்சமில்லாது சேர்ந்து; **உய்த்தார் பகர்ந்தது பகர்ந்து -** தம்மை அனுப்பியவர் சொல்லிய செய்தியை உள்ளபடியே சொல்லி; **பற்றார் மிகை புலன் அடக்கி -** பகைவர் கொள்ளும் கோப உணர்ச்சியைத் தமது சொல்லாற்றலால் அடக்கி; **மெய்ம்மை விளம்புதல் -** உண்மையான சொல்லைச் சொல்லுதலையே; **விரதம் பூண்ட தகைப்புலம் கருமத் தோரை -** தமக்கு விரதமாகக் கொண்ட சீரிய அறிவையும் செய்கையும் உடைய தூதுவரை; **கோறலின் -** நீ கொல்லுதலினால்; **தக்கார் யார்க்கும் நகைப்புலன் உண்டாமே -** அறிவினாலும் ஒழுக்கத்தாலும் சிறந்த மேலோர் யாவர்க்கும் இகழ்ந்து சிரிப்பதற்கு இடம் உண்டாகுமே !; **பிறிது நம் குலம் நவை உண்டாமே -** மற்றும், நம் குலத்துக்குக் குற்றம் உண்டாகுமே!;

ஏகாரம் இரண்டும்தேற்றம். தூதர் தன்மைகளும் செயல்களும் நன்கு விளக்கப்பட்டன. *(114)*

5919. ‘முத் தலைஎஃகன், மற்றை முராந்தகன், முனிவன், முன்னா
அத் தலை நம்மைநோனா அமரர்க்கும், நகையிற்றாமால்;
எத் தலை உலகும்காக்கும் வேந்த ! நீ, வேற்றார் ஏவ,
இத் தலைஎய்தினானைக் கொல்லுதல் இழுக்கம்; இன்னும்,

எத்து அலைஉலகம் காக்கும் வேந்த ! - மோதுகின்ற அலைகள் நிறைந்த கடல் சூழ்ந்த உலகம் முழுவதையும் ஆளுகின்ற அரச ! ; **வேற்றார் ஏவ இத்தலை எய்தினானை -** பகைவர் ஏவி அனுப்ப இங்குத் தூதனாய் வந்து சேர்ந்த இவனை; **நீ கொல்லுதல் இழுக்கம் -** நீ கொல்வது குற்றமுடைத்தாகும். (மேலும்); **முத்தலை எஃகன் -** மூன்று தலை கொண்ட சூலாயுதத்தை உடைய சிவபெருமானும்; **மற்றை முராந்தகன் -** மற்றுமுள்ள முரன் என்னும் அசுரனை அழித்த திருமாலும்; **முனிவன் -** பிரம்ம தேவனும்; **முன்னா -** முதலான; **நம்மை நோனா -** நம் ஆக்கத்தைக் கண்டு பொறாத; **அத்தலை அமரர்க்கும் நகையிற்று ஆம் -** அந்த வானத்தில் உள்ள தேவர்களுக்கும் இகழ்ந்து சிரிப்பதற்கு இடமாகும்.

‘எத் தலை உலகும்காக்கும்’ என்பதற்கு ‘எவ்விடத்து எல்லா உலகங்களையும் காக்கின்ற’ என்று பொருள் கூறல் சிறந்ததாயின் கொள்க. தூதரைக் கோறல் தக்கார் யார்க்கும் நகைப் புலனாம் என்ற வீடணன், இதனால், நம்மை நோனா அமரர்க்கும் நகையிற்றாம் என்று சொல்கின்றான். *(115)*

5920. **‘இளையவள் தன்னைக் கொல்லாது, இரு செவி**
மூக்கொடு ஈர்ந்து,
“விளைவு உரை”என்று விட்டார், வீரர் ஆய்;
மெய்ம்மை ஓர்வார்;
களைதியேல் ஆவி,நம்பால் இவன் வந்து கண்ணின்
கண்ட
அளவு உரையாமல்செய்தி ஆதி’ என்று, அமையச்
சொன்னான்.

வீரர் ஆய்மெய்ம்மை ஓர்வார் - சுத்த வீரர்களாய்உண்மை நீதியை உணர்ந்த இராம இலக்குவர்கள்; **இளையவள் தன்னைக் கொல்லாது -** (தம்மிடம் வந்து தகாத முறையில் நடந்த) நம் தங்கை சூர்ப்பனகையைக் கொல்லாமல்; **இரு செவி மூக்கொடு ஈர்ந்து விளைவு உரை என்று விட்டார் -** இரண்டு காதுகளையும் மூக்கையும் அறுத்து,‘இவ்விடத்துச் செய்தியை (உன்தமையனிடம் சென்று) சொல்’ என்று உயிரோடு அனுப்பி விட்டார்கள்; **ஆவிகளை தியேல் -** (அவ்வாறிருக்க) நீ இந்தத் தூதனுடைய உயிரைப் போக்குவாயானால்; **நம்பால் இவன் வந்து கண்ணில் கண்ட அளவு உரையாமல் செய்தி ஆதி -** நம்மிடத்தில் ‘இவன் வந்து, தனது கண்ணால் கண்ட செய்தி அளவை (அவர்களிடம் சென்று அவர்களுக்கு) உரையாதபடி செய்ததனை ஆவார்’; **என்று அமைய சொன்னான் -** என்று (இராவணன் மனதில்) பதியும் வண்ணம் (வீடணன்) கூறினான்.

அனுமனைக்கொல்லாது விடுவதற்கு, சூர்ப்பணகை கொல்லப்படாமல் விடப்பட்டதை எடுத்துக்காட்டாகக் கூறி, வீடணன் தனது நீதி உரையை அமைய (பொருந்த) முடித்தான் என்க. *(116)*

இராவணன், அனுமன்வாலில் தீக் கொளுவப் பணித்தல்

அறுசீர்ஆசிரியவிருத்தம் (வேறு)

5921. **‘நல்லது உரைத்தாய், நம்பி ! இவன் நவையே**
செய்தான் ஆனாலும்,
கொல்லல்பழுதே’-‘போய் அவரைக் கூறிக்
கொணர்தி கடிது’ என்னா,
‘தொல்லை வாலை மூலம் அறச் சுட்டு, நகரைச்
சூழ்போக்கி,
எல்லை கடக்கவிடுமின்கள்’ என்றான்; நின்றார்
இரைத்து எழுந்தார்.

நம்பி ! நல்லதுஉரைத்தாய் - *(வீடணன் கூறியதைக்கேட்ட இராவணன், அவனை நோக்கி) உத்தமனே ! நீ நல்ல செய்தியை எடுத்துக் கூறினாய்;* ***இவன் நவையே செய்தான்; ஆனாலும் கொல்லல் பழுதே -*** *இந்த வானரன், குற்றமே செய்தவன்; ஆனாலும்,(இவனை நாம்) கொல்வது குற்றமேயாகும்; (என்று கூறி விட்டு, பிறகு அனுமனை நோக்கி);* ***போய் கூறி அவரை கொணர்தி***

கடிது என்னா - *'நீ சென்றுஅவர்களிடம் எனது நோக்கத்தைச் சொல்லி அவர்களை விரைவில் இங்கு போருக்கு அழைத்து வருவாய்' என்று சொல்லி, (பிறகு அங்கிருந்த அரக்கர்களை நோக்கி);* ***தொல்லை வாலை -*** *இந்தக் குரங்கின் தொல்லைக்கிடமான வாலை;* ***மூலம் அற சுட்டு -*** *அடியோடு அழியும்படி நெருப்பைக் கொண்டு எரித்து;* ***நகரைச் சூழ் போக்கி எல்லை கடக்க விடு மின்கள் என்றான் -*** *இவனை நம் நகரைச் சுற்றி இழுத்துச் சென்று, இந்த நகரின் எல்லையைக் கடந்து போம்படி துரத்திவிடுங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்;* ***நின்றார் இரைத்து எழுந்தார் -*** *அருகே நின்ற அரக்கர்கள் ஆரவாரஞ் செய்து கொண்டு கிளம்பினார்கள்.*

இராவணன்,வீடணனிடமும் அனுமனிடமும் அரக்கர்களிடமும் கூறியது அனைத்தும் தொகுத்துரைக்கப்பட்டது என்க. ***(117)***

அரக்கர் அயன் படை நீக்கி அனுமன் வாலில் தீக் கொளுவுதல்

5922. 'ஆய காலத்து, அயன் படையோடு இருப்ப, ஆகாது
அனல் இடுதல்;
தூய பாசம் எனப்பலவும் கொணர்ந்து பிணிமின்
தோள்' என்னா,
மேய தெய்வப்படைக்கலத்தை மீட்டான், அமரர்
போர் வென்றான்;
'ஏ'எனாமுன், இடைபுக்கு, தொடை வன்கயிற்றால்
பிணித்து ஈர்த்தார்.

ஆய காலத்துஅமரர் போர் வென்றான் - *இவ்வாறு நிகழ்ந்த சமயத்தில், தேவர்களைப் போரில் வென்ற இந்திரசித்து;* ***அயன் படையோடு இருப்ப அனல் இடுதல் ஆகாது -*** *வானரம், பிரம்மாத்திரப் பிணிப்புடன் இருக்கும் போது, தீயிட்டு, அதனை எரித்தல் கூடாது, (அதனால்);* ***தூய பாசம் என பலவும் கொணர்ந்து தோள் பிணிமின் -*** *சிறந்த கயிறுகள் என்று சொல்லும் பலவற்றையும் கொண்டு வந்து, இதன் தோள்களை இறுகக் கட்டுங்கள்;* ***என்னா மேய தெய்வப் படைக் கலத்தை மீட்டான் -*** *என்று (அரக்கர்களிடம் சொல்லி) அனுமன் மீது, பாம்பு வடிவாய்ப் பொருந்தியிருந்த தெய்வத்தைன்மையுள்ள பிரமாத்திரத்தைத் தோள்களினின்று விடுவித்தான்;* ***ஏ எனா முன் -*** *(அக்கட்டளைப்படியே) அரக்கர்கள் ஏய் என்று ஒரு முறைசொல்லும் காலஅளவுக்குள்;* ***இடைபுக்கு தொடைவன் கயிற்றால் -*** *அனுமனிடம் வந்து, ஒன்றோடு ஒன்று இணைத்த கயிறுகளால்;* ***பிணித்து ஈர்த்தார் -*** *அனுமனைக் கட்டி இழுக்கலானார்கள்.*

பிணி வீட்டுப்படலத்திற்கு உயிர் நிலையாக அமைந்த இந்தப் பாடலால் பிரம்மாத்திரத்தின் தெய்வத் தூய்மையும் உணர்த்தப்பட்டது. ***(118)***

5923. ***நாட்டின்,நகரின், நடு உள்ள கயிறு நவிலும்***
தகைமையவே-
வீட்டின் ஊசல்,நெடும் பாசம் அற்ற; தேரும், விசி
துறந்த;
மாட்டும் புரவிஆயம் எலாம், மருவி வாங்கும்
தொடை அழிந்த;
பூட்டும் வல்லிமூட்டோடும் புரசை இழந்த, போர்
யானை !

வீட்டின் ஊசல்நெடும் பாசம் அற்ற - *(அரக்கர்களால்கொண்டு போகப்பட்டதனால்) வீடுகளில் உள்ள ஊஞ்சல்கள் தம் நீண்டகயிறுகள் அற்றன;* ***தேரும் விசி துறந்த -*** *தேர்களும் கட்டுக் கயிறுகளை இழந்தன;* ***மாட்டும் புரவி ஆயம் எலாம் மருவி வாங்கும் தொடை அழிந்த -*** *பிணிக்கப்பட்ட குதிரைக் கூட்டம் எல்லாம், கட்டி வாங்கும் கயிறுகள் ஒழியப் பெற்றன;* ***போர் யானை பூட்டு வல்லி மூட்டோடும் புரசை இழந்த -*** *போர்த்திறம் அமைந்த யானைகள் முடிச்சுடன் இடும் காறகயிறுகளும், கழுத்தில் கட்டப்படும் கயிறுகளும் இல்லையாயின (என்றால்);* ***நாட்டின் நகரின் நடு உள்ள கயிறு -*** *அந்த நாட்டுப் புறத்திலும் நகரத்திலும் உள்ளனவான வெறுங்கயிறுகள்;* ***நவிலும் தகைமையவே -*** *சொல்லும் தன்மையுடையன ஆகுமோ? (ஆகாது என்றபடி).*

அனுமனைக் கட்ட,கொண்டு வந்த கயிறுகள் பல திறப்பட்டனவாகும். இலங்கையில் கயிறு என்று காணப்பட்ட அனைத்தும் கொண்டு வரப்பட்டன என்க. ***(119)***

5924. ***மண்ணில்கண்ட, வானவரை வலியின் கவர்ந்த,***
வரம் பெற்ற,
எண்ணற்கு அரியஏனையரை இகலின் பறித்த-
தமக்கு இயைந்த பெண்ணிற்குஇசையும் மங்கலத்தில் பிணித்த கயிறே
இடை பிழைத்த-
கண்ணில் கண்டவன் பாசம் எல்லாம் இட்டு,
கட்டினார்.

மண்ணில் கண்ட - *நிலவுலகில் கண்ட கயிறு வகைகளும்;* ***வானவரை வலியின் கவர்ந்த -*** *தேவர்களைத் தன் வலிமை காட்டி அபகரித்துக் கொண்டு வந்த பாசங்களும்;* ***வரம் பெற்ற -*** *வரங்களால் பெற்றிருந்த தெய்வத்தன்மைப் பாசங்களும்;* ***எண்ணற்கு அரிய ஏனையரை இகலின் பறித்த -*** *எண்ண முடியாத மற்றையோரிடத்தினின்று போரிட்டுப் பறித்துக் கொண்ட பாசங்களும் (ஆக);* ***கண்ணில் கண்ட வன் பாசம் எல்லாம் இட்டு,கட்டினார் -*** *தம் கண்ணால் பார்த்த வலிய கயிறுகள் எல்லாம் கொண்டுவந்து போட்டு அரக்கர்கள் அனுமனைக் கட்டினார்கள்;* ***தமக்கு இயைந்தபெண்ணிற்கு இசையும் -*** *தங்களுக்கு மனைவியராய்ப் பொருந்தியிருந்தபெண்களுக்கு அமைந்த;* ***மங்கலத்தின் பிணித்த கயிறே இடை பிழைத்த -*** *திருமாங்கல்யம் என்னும் தாலியில் பிணித்துக்கட்டியிருந்த கயிறே, அந்தச்சமயத்தில் அறுத்துக் கொண்டு போகப்படாமல் தப்பின.*

அரக்கியர்களின்தாலிக்கயிறு தவிர ஏனைய கயிறுகள் எல்லாவற்றையும் கொண்டு அரக்கர்கள் அனுமனைக் கட்டினார்கள் என்பதாம். ***(120)***

5925. ‘கடவுள்-படையைக் கடந்து அறத்தின் ஆணை
கடந்தேன் ஆகாமே
விடுவித்துஅளித்தார், தெவ்வரே; வென்றேன்
அன்றே இவர் வென்றி;
சுடுவிக்கின்றது,“இவ் வூரைச் சுடுக” என்று
உரைத்த துணிவு’ என்று,
நடு உற்று அமையஉற நோக்கி, முற்றும்
உவந்தான்-நவை அற்றான்.

நவை அற்றான் - *குற்றமற்றவனாகிய அனுமான்;* ***கடவுள் படையை கடந்து அறத்தின் ஆணை கடந்தேன் ஆகாமே -*** *தெய்வத்தன்மை உடையபிரம்மாத்திரத்தை மீறி, தருமநிலையைத் தவறினேனாகாதபடி;* ***தெவ்வரேவிடுவித்து அளித்தார் -*** *பகைவர்களாகிய அரக்கர்களே (என்னைப்பிரம்மாத்திரத்தினின்றும்) விடுவித்துஉதவினார்கள்;* ***இவர் வென்றி வென்றேன் அன்றோ -*** *இவர் இது வரை அடைந்திருந்த வெற்றியை நான் வென்று விட்டேன் அல்லனோ ?;* ***சுடுவிக்கின்றது -*** *இராவணன் என்னை (அரக்கர்களைக் கொண்டு) வால் கொளுத்துகின்ற முயற்சி;* ***இ ஊரை சுடுக என்று உரைத்த துணிவு -*** *‘இந்த ஊரை நீ எரிப்பாயாக’ என்று எனக்குச் சொன்ன தெளி பொருளாகும்;* ***என்று -*** *என்று எண்ணி;* ***நடு உற்று அமையம் உற நோக்கி -*** *அரக்கர்களின் நடுவில் இருந்து கொண்டு (அவர்களிடத்தினின்று தான் அகல்வதற்குரிய) சமயத்தை எதிர்நோக்கி;* ***முற்றும் உவந்தான் -*** *நிரம்ப மகிழ்ச்சியுற்றான்.*

அனுமனது வாலில்நெருப்பு வைக்குமாறு இராவணன் அரக்கர்களுக்கு இட்ட ஆணை, ‘இலங்கை நகரைச் சுடுவாய்’ என்று தனக்கு இராவணன் அனுமதி கொடுத்ததாக எண்ணி அனுமான் மகிழ்ந்தான் என்க. ***(121)***

5926. நொய்யபாசம் புறம் பிணிப்ப, நோன்மை இலன்போல்
உடல் நுணங்கி,
வெய்ய அரக்கர்புறத்து அலைப்ப, வீடும் உணர்ந்தே,
விரைவு இல்லா
ஐயன்,விஞ்சைதனை அறிந்தும் அறியாதான்போல்,
அவிஞ்சை எனும்
பொய்யைமெய்போல் நடிக்கின்ற யோகி போன்றான்;
போகின்றான்.

நொய்ய பாசம்புறம் பிணிப்ப - *வலிமையற்ற கயிறுகள்தனது உடலைக்கட்ட ;* ***நோன்மை இலன் போல் உடல் நுணங்கி -*** *(அதனை அறுக்கும்) ஆற்றல் அற்றவன் போன்று உடம்புது வண்டு;* ***வெய்ய அரக்கர் புறத்து அலைப்ப -*** *கொடிய அரக்கர்கள் தன்னைச் சூழ்ந்து நின்று இழுத்து வருத்த,;* ***வீடும் உணர்ந்தே -*** *அப்பிணிப்பினின்றும் விடுவித்துக் கொள்ளும் வழியை அறிந்தவனாயிருந்தும்;* ***விரைவு இல்லா ஐயன் -***

அதனைச் செயலாற்றுவதில் விரைவு காட்டாத அனுமன்; **விஞ்சைதனை அறிந்தும் அறியாதான் போல் அவிஞ்சை என்னும் பொய்யை மெய் போல் நடிக்கின்ற -** தத்துவ ஞானம் விளைக்கும் பிரம வித்தையை அறிந்திருந்தும், (அதனை) அறியாதவன் போல், அவித்தை என்கின்ற பொய்ப் பொருளை மெய்ப்பொருள் போல எண்ணிக் கொண்டு வெளிக்குக் காட்டி ஒழுகுகின்ற யோகியைஒத்தவனாய்; **போகின்றான் -** தன்னையிழுக்கின்ற அவர்களுடன் செல்வானாயினான்.

மெய்யுணர்வுஇல்லாத உலகத்தினருடன் ஒத்து நடந்து அவர் சென்ற வழிச் சென்று அவரை நல்வழிப்படுத்த முயல்வது தத்துவ ஞானியரான யோகியரின் இயல்பு. அது போன்று அரக்கர்களது பிணிப்புக்கு அடங்கி, அவர்கள் சென்ற வழி எல்லாம் அனுமன் சென்றான் என்க. அவிஞ்சை - அவித்தை; அஞ்ஞானம். *(122)*

5927. வேந்தன்கோயில் வாயிலொடு விரைவில் கடந்து,
வெள்ளிடையின்
போந்து, புறம்நின்று இரைக்கின்ற பொறை தீர்
மறவர் புறம் சுற்ற,
ஏந்து நெடு வால்கிழி சுற்றி, முற்றும் தோய்த்தார்,
இழுது எண்ணெய்;
காந்து கடுந்தீக் கொளுத்தினார்; ஆர்த்தார்,
அண்டம் கடி கலங்க.

வேந்தன்கோயில் வாயிலொடும் - (இவ்வாறாக அனுமனைக் கயிறுகள்கொண்டு கட்டி இழுத்துக் கொண்டே) இராவணனது அரண்மனை வாயிலை; **விரைவில் கடந்து -** விரைவாகக் கடந்து சென்று; **வெள்ளிடையின் போந்து-** வெட்ட வெளியை அடைந்து; **புறம் நின்று இரைக்கின்ற பொறை தீர்மறவர் -** அனுமனைச் சுற்றி எப்புறத்தும் நின்று ஆரவாரஞ் செய்கின்றபொறுமையில்லாத அந்த அரக்கவீரர்கள்; **ஏந்து நெடுவால் புறம் சுற்ற -** எடுக்கப்படுகின்ற நீண்ட (அனுமனது) வாலில் எப்புறமும் சூழும் படி; **கிழிசுற்றி முற்றும் இழுது எண்ணெய் தோய்த்தார் -** பலவகைச் சீலைகளைக்கொண்டு சுற்றி அவ்வால் முழுவதையும் நெய்யிலும் எண்ணெயிலும் தோய்த்தெடுத்து; **காந்து கடுந்தீ கொளுத்தினார் -** (அதில்) எரியும் கொடியநெருப்பைக் கொளுத்தி; **அண்டம் கடிகலங்க ஆர்த்தார் -** அண்ட கோளம்முழுவதும் நிலைகுலையும்படிப் பெருமுழக்கமிட்டார்கள். அனுமன் வாலில்அரக்கர் செய்த செயல் கூறப்பட்டது. கிழி - சீலை; (துணி) இழுது - நெய். *(123)*

5928. ஒக்க ஒக்கஉடல் விசித்த உலப்பு இலாத உரப்
பாசம்,
பக்கம் பக்கம்இரு கூறு ஆய், நூறாயிரவர்
பற்றினார்;
புக்க படைஞர்புடை காப்போர் புணரிக் கணக்கர்;
புறம் செல்வோர்,
திக்கின்அளவால்; அய் நின்று காண்போர்க்கு
எல்லை தெரிவு அரிதால்.

ஒக்க ஒக்க உடல்விசித்த - பல ஒன்று சேர்ந்த,அனுமனது உடலைக்கட்டிய; **உலப்பு இலாத உரம் பாசம் -** அழிவு இல்லாத வலிமை உடையகயிறுகளை; **பக்கம் பக்கம் இரு கூறு ஆய் -** இரு பக்கங்களிலும் இரண்டுபிரிவுகளாக; **நூறு ஆயிரவர் பற்றினார் -** நூறு ஆயிரம் (இலட்சம்) அரக்கர்கள் பிடித்துக் கொண்டார்கள்; **புக்க புடை காப்போர் படைஞர் -** அவர்களுடன் வந்த பக்கங்களிலிருந்து பாதுகாப்பவர்களாகிய ஆயுத பாணிகள்; **புணரிக் கணக்கர் -** சமுத்திரம் என்னும் தொகை அளவினர்; **புறம்செல்வோர் திக்கின் அளவு -** அவர்களின் பக்கங்களில் சூழ்ந்து வருபவர்கள், திக்குகளின் அளவு வரை உள்ளவர்; **அயல் நின்று காண் போர்க்கு எல்லை தெரிவு அரிது -** அதற்கும் அப்பால் நின்று வேடிக்கை காண வருபவர்க்கு அளவு அறிய ஒண்ணாதது.

அனுமனை இழுத்துச்செல்லும் போது அங்கு கூடிய அரக்கர்களின் தொகை, நான்கு வகையாகக் கூறப்பட்டது. புணரிக் கணக்கு இருபத்தாறு தானம் உடைய சமுத்திரம் என்ற எண். ***(124)***

5929. 'அந்தநகரும் கடி காவும் அழிவித்து, அக்கன்
முதலாயோர்
சிந்த நூறி,சீதையொடும் பேசி, மனிதர் திறம் செப்ப
வந்த குரங்கிற்குஉற்றதனை, வம்மின், காண வம்'
என்று,
தம்தம் தெருவும்,வாயில்தொறும், யாரும் அறியச்
சாற்றினார்.

அந்த நகரும்கடிகாவும் அழிவித்து - (இராவணனின்ஏவலர்கள்) இலங்கை நகரையும் காவல் மிகுந்த அசோகவனம் என்னும் சோலையையும் அழியச் செய்தும்; **அக்கன் முதலாயோர் சிந்த நூறி -** அக்ககுமாரன்முதலிய சிறந்த அரக்கர்களை சிதறி அழியக் கொன்றும்; **சீதையொடும் பேசி மனிதர் திறம் செப்ப வந்த -** சீதையுடன் தனியே பேசியும், அற்ப மனிதர்களது வலிமையைச் சொல்லவும் இராவணனிடத்து வந்த; **குரங்கிற்கு உற்றதனை -** இந்தக் குரங்குக்கு நேர்ந்த துன்ப நிலையை; **காண வம்மின் வம் என்று -** பார்ப்பதற்கு வாருங்கள் வாருங்கள் என்று; **தம் தம் தெருவும் வாயில் தொறும் -** தத்தம் வீதிகளிலும்வீட்டு வாயில்கள் எல்லாவற்றிலும்; **யாரும் அறிய சாற்றினார் -** அனைவரும்அறியும்படிக் கூறினார்கள். இராவணனுடையஏவலர்கள், குரங்குக்கு ஏற்பட்டுள்ள துன்ப நிலையைக் காண வருமாறு அனைவரையும்அழைத்தனர் என்க. ***(125)***

அனுமனுக்கு உற்றதுகேட்டுச் சானகி எரியைச் 'சுடாதே' எனல்

5930. ஆர்த்தார், அண்டத்து அப் புறத்தும்
அறிவிப்பார்போல்; அங்கோடு இங்கு
ஈர்த்தார்;முரசம் எற்றினார்; இடித்தார்; தெழித்தார்,
எம் மருங்கும்
பார்த்தார்;ஓடிச் சானகிக்கும் பகர்ந்தார்; அவளும்
உயிர் பதைத்தாள்;

வேர்த்தாள்;உலந்தாள்; விம்மினாள்; விழுந்தாள்;
அழுதாள்; வெய்து உயிர்த்தாள்.

அண்டத்துஅப்புறத்தும் அறிவிப்பார் போல் - *(அரக்கர்கள்) இந்த அண்ட கோளத்துக்கு அப்பால் உள்ள இடங்களுக்கும் இச் செய்தியைத் தெரிவிப்பவர் போல;* **ஆர்த்தார் -** பேரொலி எழுப்பி ஆரவாரித்தார்கள்; **அங்கொடு இங்கு ஈர்த்தார் -** அங்கும் இங்குமாக அனுமனைக் கட்டி இழுத்தார்கள்; **முரசம் எற்றினார் -** பேரிகைகளைத் தாக்கி அடித்து ஒலி எழுப்பினார்கள்; **இடித்தார் -** (சிலர்) இடிமுழக்கம் போலக் கர்ச்சித்தார்கள்; **தெழித்தார் -** (சிலர்) அனுமனை அதட்டினார்கள்; **எம் மருங்கும் பார்த்தார் -** (சிலர்) எப்புறமும் அனுமனைச் சுற்றிப் பார்த்தார்கள்; **ஓடி சானகிக்கும் பகர்ந்தார் -** (சிலர்) ஓடிப் போய் அனுமனுக்கு உற்ற நிலையை, பிராட்டிக்கும் சொன்னார்கள்; **அவளும் உயிர் பதைத்தாள் -** (அது கேட்ட) பிராட்டியும் உயிர் துடித்தாள்;**வேர்த்தாள் -** உடல்வியர்த்தாள்; **உலந்தாள் -** (மனம்) அழிந்தாள்; **விம்மினாள் -** ஏக்கமுற்றாள்; **விழுந்தாள் -** நிலத்தில் சாய்ந்தாள்; **அழுதாள் -** வாய்விட்டு அழுதாள்; **வெய்து உயிர்த்தாள் -** வெப்பமாகப் பெருமூச்சு விட்டாள்.

அனுமனைக்கயிறுகளால் கட்டி இழுத்த அரக்கர்களது மகிழ்ச்சி ஆரவாரிப்பும், அது கேட்ட பிராட்டியின் சோக நிலையும் உரைக்கப்பட்டன. *(126)*

5931. ‘தாயே அனைய கருணையான் துணையை, ஏதும்
தகைவு இல்லா
நாயே அனைய வல்அரக்கர் நலியக் கண்டால்,
நல்காயோ ?
நீயே உலகுக்கு ஒருசான்று; நிற்கே தெரியும்
கற்பு;-அதனில்
தூயேன் என்னின்,தொழுகின்றேன்,-எரியே!-
அவனைச் சுடல் !’ என்றாள்.

எரியே - (பிராட்டிஅக்கினி தேவனை நினைத்து) ஏ! நெருப்புக் கடவுளே!; **தாயே அனைய கருணையான் துணையை -** (எல்லா உயிர்களிடத்தும்) தாய் போன்று அருள் புரியும் இராமபிரானுக்கு உயிர்த்துணைவனான அனுமனை; **ஏதும் தகைவு இல்லா -** சிறிதும் பெருமைக்குணம் இல்லாத; **நாயே அனைய -** நாய் போல இழிந்த; **வல் அரக்கர் நலிய கண்டால் -** கொடிய அரக்கர்கள் துன்புற்ற நீ பார்த்தால்; **நல்காயோ -** அவனுக்கு அருள் செய்ய மாட்டாயோ ?; **நீயே உலகுக்கு ஒரு சான்று நிற்கே கற்பு தெரியும் -** நீதான், உலகம் அனைத்துக்கும் ஒப்பற்ற சாட்சியாக விளங்குபவன்; (ஆதலால்) உனக்கே எனது கற்பு நிலை தெரியும்; **அதனில் தூயேன் என்னின் அவனை சுடல் -** அந்தக் கற்புத் திறத்தில் நான் தூய்மை உடையவள் என்பது உண்மையானால், அந்த அனுமனை நீ சுடாதே; **தொழுகின்றேன் -** உன்னை வணங்கிக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்; **என்றாள் -** என்று உறுதியிட்டுக் கூறினாள்.

பிராட்டிஅக்கினி தேவனிடம், அனுமனைச் சுட்டு வருத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொண்டாள் என்க. *(127) அனல் குளிர்ந்தமைகண்டு அனுமன் மகிழ்தல்*

கலிவிருத்தம்

5932. **வெளுத்தமென் நகையவள் விளம்பும் ஏல்வையின்,**
ஒளித்த வெங்கனலவன் உள்ளம் உட்கினான்;
தளிர்த்தனமயிர்ப் புறம் சிலிர்ப்ப, தண்மையால்,
குளிர்த்தது, அக்குரிசில் வால், என்பு கூரவே.+

வெளுத்த மென்நகையவள் - *வெண்மையான மெல்லியபற்களை உடைய பிராட்டி;* **விளம்பும் ஏல்வையின் -** *இவ்வாறு கூறிய போது;* **ஒளித்த வெம் கனலவன் உள்ளம் உட்கினான் -** *ஒளி பெற்ற வெவ்விய தீக்கடவுள் மனத்தில் அச்சம் கொண்டான்;* **புறம் மயிர்தண்மையால் சிலிர்ப்ப -** *(அவ்வளவில், அனுமனின்) உடலின் மேல் உள்ள உரோமங்கள் குளிர்ச்சியால் புளகித்து;* **தளிர்த்தன -** *செழிப்புற்றன;* **அக்குரிசில் வால் -** *அந்தச் சிறந்த அனுமனது வால்;* **என்பு கூர குளிர்த்தது -** *எலும்பு வரையிலும் மிகுதியாக (உட்புறமும்) குளிர்ச்சியடைந்தது.*

தீக்கடவுளின்வெம்மை நீங்கினவுடன், அனுமனது மயிர்ப்புறம் சிலிர்ப்பத்தளிர்த்தன; வால் என்பு கூரக் குளிர்ந்தது என்க. குரிசில் - ஆண்டகையான அனுமான். ***(128)***

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

5933. **மற்றுஇனிப் பல என் ? வேலை வட அனல், புவி அளாய**
கற்றை வெங்கனலி, மற்றைக் காயத் தீ, முனிவர் காக்கும்
முற்றுறு மும்மைச்செந் தீ, முப்புரம் முருங்கச் சுட்ட
கொற்றவன்நெற்றிக் கண்ணின் வன்னியும், குளிர்ந்த அன்றே.

வேலை வட அனல் - *கடலில்உள்ள வடவாமுகாக் கினியும்;* **புவி அளாய கற்றை வெம் கனலி மற்றை காயத் தீ -** *பூமியில் பொருந்திய தொகுதியாகிய வெப்பம் உள்ள நெருப்பும், அதுவல்லாதவானத்தில் அமைந்த நெருப்பும்;* **முனிவர் காக்கும் முற்றுறுமும்மை செந்தீ -** *முனிவர்கள் காத்து வளர்க்கும் (வைதிகநியமம்) நிறைவேறற்குஉரிய மூன்றுவகை அக்கினிகளும்;* **முப்புரம் முருங்க சுட்ட கொற்றவன் நெற்றிக் கண்ணின் வன்னியும் -** *அசுரர்களுடைய திரிபுரங்கள் அழியச் சுட்டெரித்த வெற்றியை உடைய சிவபிரானது நெற்றிக் கண்ணிடத்தும் பொருந்தியுள்ள நெருப்பும்;* **குளிர்ந்த -** *குளிர்ச்சியை அடைந்தன;* **மற்று இனிப்பல என் -** *இனிப்பல சொல்வது என்ன இருக்கிறது?;*

அன்று, ஏ - அசைநிலைகள் ***(129)***

5934. **அண்டமும்கடந்தான் அங்கை அனலியும் குளிர்ந்தது;-அங்கிக்**
குண்டமும்குளிர்ந்த; மேகத்து உரும் எலாம் குளிர்ந்த; கொற்றச்

சண்ட வெங் கதிரஆகித் தழங்கு இருள் விழுங்கும்
தா இல்
மண்டலம்குளிர்ந்த; மீளா நரகமும் குளிர்ந்த மாதோ.

அண்டமும்கடந்தான் அங்கை அனலியும் குளிர்ந்தது - *அண்டங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாலுள்ள சத்திய லோகத்தவனான பிரமனது உள்ளங்கையில் உள்ள நெருப்பும் குளிர்ச்சி அடைந்தது;* ***அங்கி குண்டமும் குளிர்ந்த -*** *வைதிக அக்கினிக் குண்டங்களும் குளிர்ந்துவிட்டன;* ***மேகத்து உரும் எலாம் குளிர்ந்த -*** *மேகத்தின் இடையில் உள்ள இடிகள் யாவும் குளிர்ச்சியுற்றன;* ***கொற்றம் சண்டம் வெம் கதிர ஆகி தழங்கு இருள் விழுங்கும் தா இல் மண்டலம் குளிர்ந்த -*** *வெற்றி பொருந்திய வலிய வெப்பம் மிகுந்த கிரணங்கள் கொண்டனவாய், முழங்கி எழும் இருளை விழுங்குகின்ற அழிவற்ற சூரிய மண்டலம் குளிர்ச்சியடைந்தது;* ***மீளா நரகமும் குளிர்ந்த -*** *தன் தன்மையினின்றும் மாறாத நரகத் தீயும் குளிர்ந்தது.*

பிராட்டியின்பிரார்த்தனைக்கு இரங்கி, எங்கும் உள்ள அக்கினிகளும் தம் கொடுமை நீங்கி அனுதாபம் காட்டலாயின என்பது கருத்து. ***(130)***

5935. வெற்பினால் இயன்றது அன்ன மேனியை விழுங்கி,
வெந் தீ
நிற்பினும் சுடாதுநின்ற நீர்மையை நினைவின்
நோக்கி,

அற்பின் நார் அறாத சிந்தை அனுமனும், 'சனகன்
பாவை
கற்பினால்இயன்றது' என்பான், பெரியது ஓர்
களிப்பன் ஆனான்.

அற்பின் நார்அறாத சிந்தை அனுமனும் - *(சீதாராமர்கள்பக்கல்) தான் கொண்டுள்ள பக்தியாகிய பற்று நீங்காத மனத்தை உடைய அனுமனும்;* ***வெம் தீ -*** *அந்தக் கொடிய நெருப்பு;* ***வெற்பினால் இயன்றது அன்ன மேனியை விழுங்கி நிற்பினும் -*** *மலையால் அமைக்கப்பட்டது போன்ற தனது உடலை முழுவதும் கவர்ந்து நின்று எரித்தாலும்;* ***சுடாது நின்ற நீர்மையை நினைவின் நோக்கி -*** *தன்னைச் சுடாது குளிர்ச்சியோடு விளங்கிய தன்மையை தன் மனத்தால் நன்கு ஆராய்ந்து உணர்ந்து;* ***சனகன் பாவை கற்பினால் இயன்றது -*** *'சனகனின் மகளாகிய சானகியின் கற்பின் சிறப்பால் ஆனது (இது)';* ***என்பான் -*** *என்று தீர்மானித்தவனாகி;* ***பெரியது ஓர் களிப்பன் ஆனான் -*** *ஒப்பற்ற பெருங்களிப்பை உடையவன் ஆனான்.*

நெருப்பு தன்னைச்சுடாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் பிராட்டியின் கற்புச் சிறப்பே என்று உணர்ந்து அனுமன் மகிழ்ந்தனன் என்க. ***(131)***

அனுமன் இலங்கைநகர் முழுதும் காணுதல்

5936. அற்றை அவ்இரவில், தான் தன் அறிவினால்
முழுதும் உன்னப்

பெற்றிலன்எனினும், ஆண்டு, ஒன்று உள்ளது பிழை
உறாமே,
மற்று உறு பொறிமுன் செல்ல, மறைந்து செல்
அறிவு மான,
கற்றிலாஅரக்கர் தாமே காட்டலின், தெரிய,
கண்டான்.

தான் - அந்த அனுமன்தான்; **அற்றை அ இரவில் -** பிராட்டியைக் காண ஊர் தேடி வந்த அன்றைத் தினத்து முன்னிரவிலே; **தன் அறிவினால் முழுதும் உன்ன பெற்றிலன்எனினும் -** தன் அறிவைக் கொண்டுநகரப் பகுதிகள்முழுவதையும் ஊன்றி அறியப் பெற்றிலனாயினும்; **ஆண்டு உள்ளது ஒன்றுபிழை உறாமே -** அந்நகரத்தில் உள்ளஇடம் ஒன்றேனும், தவறாமல்; **கற்றிலா அரக்கர் தாமே காட்டலின் -** கற்றறிவில்லா (மூடர்களான) அந்த அரக்கர்கள்தாங்களே எல்லாவற்றையும் காட்டிக் கொண்டு சென்றதனால்; **மற்று உறுபொறி முன் செல்ல -** புறத் துறுப்பாய்ப் பொருந்திய பொறிகள் (பொருள்களினிடத்து) முன்னே செல்ல; **மறைந்து செல் அறிவுமான -** (அவற்றின் பின்னே) மறைவாகச் செல்கின்ற அறிவை ஒப்ப; **தெரிய கண்டான் -** நன்றாகப் பார்த்தான்.

பிராட்டியைத்தேடி, இலங்கை நகரில் அன்றைய இரவில் அலைந்த போது காணாத இடங்களை எல்லாம் இன்று அரக்கர் செயலால் அனுமன் கண்டான் என்க. இதற்கு, பொறிகளின் வழி மன அறிவு புலன் வழிச் சென்று யாவும் அறிதல் உவமையாக்கப்பட்டது. *(132)*

அனுமன் மேலெழஅரக்கர் தோள் அற்று விழுதல்

5937. **முழுவதும் தெரிய நோக்கி, முற்றும் ஊர் முடிவில்**
சென்றான்,
‘வழு உறு காலம்ஈது’ என்று எண்ணினன், வலிதின்
பற்றித்
தழுவினன், இரண்டுநூறாயிரம் புயத் தடக் கை
தாம்போடு
எழு என நால,விண்மேல் எழுந்தனன்; விழுந்த
எல்லாம்.

முழுவதும் தெரியநோக்கி - அந்த இலங்கை நகர்முழுவதையும் நன்றாகப் பார்த்துக் கொண்டே; **ஊர் முற்றும் முடிவில் சென்றான் -** நகர் முழுவதும் சுற்றிக் கடை எல்லையில் சென்றவனான அனுமான்; **வழு உறு காலம் ஈது என்று எண்ணினன் -** தப்பிப் போதற்குரிய சமயம் இதுதான் என்று எண்ணி,; **வலிதின் பற்றி தழுவினன் -** (இரு புறத்துக் கயிறுகளையும்) வலியப் பிடித்து, (இரு புறத்து விலாவிலும் சேர) இடுக்கிக் கொண்டு; **இரு நூறாயிரம் புயம் தடம் கை தாம் போடு எழு என நால -** இரண்டு இலட்சம் தோள்களும் பெரிய கைகளும் இரு புறத்துக் கயிற்றுடனே தூண் போலத் தொங்கும்படி; **விண் மேல் எழுந்தனன் -** வானின் மேல் உயர் எழும்பினான்; **எல்லாம் விழுந்த -** அவ்வரக்கர் கூட்டம் எல்லாம் கீழே விழுந்தன. இலங்கை நகர்முழுவதையும் காணுதல் மூலம், தனது கருத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்ட

*அனுமன்,திடீரென மேலே எழும்பினான். அப்போது, அவனைக்கயிற்றொடு பற்றியிருந்த அரக்கர் கூட்டம் கீழே விழுந்தன என்க. புயத்திற்குஎழு (தூண்) உவமை. **(133)***

விசும்பில்பொலிந்த அனுமன் தோற்றம்

5938. **இற்ற வாள்அரக்கர் நூறாயிரவரும், இழந்த தோளார்,**
முற்றினார் உலந்தார்; ஐயன் மொய்ம்பினோடு உடலை மூழ்கச்
சுற்றிய கயிற்றினோடும் தோன்றுவான், அரவின் சுற்றம்
பற்றிய கலுழன்என்ன, பொலிந்தனன் விசும்பின் பாலான்.

இற்றவாள்அரக்கர் நூறு ஆயிரவரும் - *தனிப்பட்டு விழுந்த கொடியஅந்த அரக்கர் நூறாயிரம் பேரும்;* **இழந்த தோளார் முற்றினார் உலந்தார் -** *தோள்களை இழந்தவர்களாய் உயிர் முடிந்து இறந்தார்கள்;* **ஐயன் -** *அனுமன்;* **மொய்ம்பினோடு உடலை மூழ்கச் சுற்றிய கயிற்றினோடும் -** *தோள்களோடுஉடம்பையும் அழுந்தக் கட்டிய கயிற்றினுடனே;* **விசும்பின் பாலான்தோன்றுவான்-** *ஆகாயத்திடத்துக் காணப்படுபவனாய்;* **அரவின் சுற்றம்பற்றிய கலுழன் என்ன பொலிந்தனன் -** *பாம்பின் கூட்டம் பற்றிய கருடனைப் போல விளங்கினான்.*

கயிறுகளால்கட்டுண்டு வானில் விளங்கிய அனுமனுக்கு, அரவுகளால் சுற்றப்பட்டு வானில் பறக்கும் கருடன் உவமை. மொய்ம்பு - தோள். 'பூந்தாது மொய்ம்ப பினவாக' (கலித் தொகை 88:2) ***(134)***

அனுமன் தன் வாலைஇலங்கை மீது நீட்டுதல்

5939. **துன்னலர்புரத்தை முற்றும் சுடு தொழில் தொல்லையோனும்,**
பன்னினபொருளும், நாண, 'பாதகர் இருக்கை பற்ற,
மன்னனைவாழ்த்தி, பின்னை வயங்கு எரி மடுப்பென்' என்னா,
பொன் நகர்மீதே, தன் போர் வாலினைப் போக விட்டான்.

துன்னலர்புரத்தை முற்றும் சுடுதொழில் தொல்லை யோனும் - *பகைவர்களது திரிபுரத்தை முழுவதும் எரித்தலாகிய தொழிலைச் செய்த முன்னோனான சிவபெருமானும்;* **பன்னின பொருளும் நாண-** *(அப்பெருமானுக்குத் துணை புரிய வந்தனஎன்று) சொல்லப்படுகின்ற பொருள்களும் வெட்கப்படும்படி;* **பாதகர் இருக்கைபற்ற -** *பாவிகளான அரக்கர்களது இருப்பிடமாகிய இந்த இலங்கை நகர்முழுவதும் தீப்பற்றி எரியுமாறு;* **மன்னனை வாழ்த்தி -** *(முதலில்)இராமபிரானைத் துதித்து;* **பின்னை வயங்கு எரி மடுப்பென என்னா -** *பிறகு,விளங்கும் நெருப்பை*

மூட்டுவேன் என்று எண்ணி; **தன் போர் வாலினை -** தனது போர்த்திறங் கொண்டவாலை; **பொன் நகர் மீதே போக விட்டான் -** பொன்மயமான இலங்கை நகரின் மேலே செலுத்தினான்.

சிவபிரான்,துணைவலியோடு (ஆதிசேடன், நாண், திருமால் அம்பு, பூமித்தேர்) திரிபுரத்தை எரித்தான். அனுமன் எந்தத் துணையும் இன்றி பகைவர் ஊரை எரித்தான். அதனால், தொல்லையோனுக்கும், பொருளுக்கும் நாணம் ஏற்பட்டது என்க. துணைவலியின்றி, பகைப்புலத்தை எரிப்பதற்கு அனுமனுக்கு ஆற்றல் அளித்தது, அவன் இராமபிரானை வாழ்த்தியதாகும். இது அனுமனது உட்கோள் ஆகும்.
(135)

5940. அப்பு உறழ்வேலைகாறும் அலங்கு பேர்
இலங்கைதன்னை,
எப் புறத்துஅளவும் தீய, ஒரு கணத்து எரித்த
கொட்பால்,
துப்பு உறழ் மேனிஅண்ணல், மேரு வில் குழைய,
தோளால்
முப்புரத்து எய்தகோலே ஒத்தது-அம் மூரிப் போர்
வால்.

அப்பு உறழ் வேலைகாறும் அலங்கு பேர் இலங்கை தன்னை - நீர்மிக்க கடல் வரை விளங்கும் பெரிய இலங்கை நகரை,; **எப்புறத்து அளவும்தீய ஒரு கணத்து எரித்த கொட்பால் -** எல்லாப் பக்கங்களின் எல்லைவரையிலும் எரிந்து போக ஒரு கண நேரத்தில் எரித்த திறமையால்; **அம்மூரிபோர்வால் -** அனுமனுடைய அந்த வலிய போர்த்திறம் உள்ளவாலானது; **துப்பு உறழ் மேனி அண்ணல் -** பவழம்போல் சிவந்த திருமேனியை உடைய சிவபிரான்; **மேருவில் குழைய -** மேரு மலையாகிய வில் வளைய; **தோளால் -** தனது தோள் வலியால்; **முப்புரத்து எய்த கோலே ஒத்தது -** திரிபுரங்களின் மீது தூண்டிய (திருமாலாகிய) அம்பே போன்றிருந்தது.

அனுமன் வாலுக்கு,முப்புரம் எரித்த அம்பு உவமை ஆயிற்று. ‘முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே, பின்னையிட்ட தீ தென்னிலங்கையில்’ என்ற பட்டினத்தார் பாடல் இங்கு சிந்திக்கத் தக்கது. அனுமன், சிவபிரான் அமிசம் என்பது உறுதிப்படுகின்றது.
(136)

5941. வெள்ளியின் பொன்னின், நானா விளங்கு பல்
மணியின், விஞ்சை
தெள்ளியகடவுள்-தச்சன் கை முயன்று அரிதின்
செய்த
தள்ள அருமனைகள்தோறும், முறை முறை தாவிச்
சென்றான்;
ஒள் எரியோடும்,குன்றத்து ஊழி வீழ் உருமொடு
ஒத்தான்.

வெள்ளியின்பொன்னின் நானா விளங்கு பல் மணியின் - வெள்ளியாலும் தங்கத்தாலும், பலவகைப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற அழகிய இரத்தினங்களாலும்; **விஞ்சை தெள்ளிய கடவுள் தச்சன் -** சிற்பக்கலையில் தேர்ந்தவனாகிய தெய்வத் தச்சனான் விசுவகர்மன்; **கை முயன்று அரிதின் செய்த -** தன் கைவன்மையால் முயற்சி செய்து அருமையாக அமைத்த; **தள்ள அரு மனைகள் தோறும் -** அழித்தற்கு அருமையான மாளிகைகளில் எல்லாம்; **ஒள் எரியோடும் குன்றத்து ஊழி வீழ் உருமொடு ஒத்தான் -** ஒள்ளிய நெருப்புடனே மலையின் மீது கற்பாந்த காலத்தில் விழுகின்ற பேரிடியைப் போன்றவனாய்; **முறை முறை தாவிச் சென்றான் -** வரிசையாகத் தாவித் தாவித் தீயை வைத்துக் கொண்டு செல்வானாயினான்.

இலங்கை நகரத்துமாளிகைகளுக்கு மலைகளும், தன் வாலின் நெருப்போடு பாயும் அனுமனுக்கு நெருப்புடன் வீழும் இடியும் உவமைகளாக வந்தன. கை முயலுதல் - செய்வதறிந்து செய்தல். *(137)* *இலங்கை நகரைஎரியுண்ணுதல்*

5942. நீல் நிறநிருதர், யாண்டும் நெய் பொழி வேள்வி
நீக்க,
பால் வரு பசியன், அன்பான் மாருதி வாலைப் பற்றி,
ஆலம் உண்டவன்நன்று ஊட்ட, உலகு எலாம்
அழிவின் உண்ணும்
காலமே என்னமன்னோ, கனலியும் கடிதின்
உண்டான்.

நீல் நிறநிருதர் யாண்டும் நெய் பொழி வேள்வி நீக்க - கருநிறத்தவர்களான அரக்கர்கள் எங்கும், நெய் சொரிந்து செய்யும் யாகங்களைப் புரிய வொட்டாமல் நீக்கி விட்டதனால்; **பால் வரு பசியன் -** தன்னிடத்தே மிக்க பசி உடையவனான; **கனலியும் -** அக்கினி தேவனும்; **மாருதி வாலை அன்பான் பற்றி -** அனுமனது வாலை அன்புடன் தனக்கு ஆதாரமாகப் பற்றிக் கொண்டு; **ஆலம் உண்டவன் நன்று ஊட்ட -** விஷத்தை உண்ட சிவபெருமானே ஏவி உண்பிக்க; **உலகு எலாம் அழிவின் உண்ணும் காலமே என்ன -** உலகம் முழுவதையும் ஊழி முடிவில் எரிக்கின்ற காலத்தைப் போல; **கடிதின் உண்டான் -** இலங்கை நகரை விரைவாக எரித்து அழித்தான்.

யாகங்களைச்செய்ய வொட்டாமல் அரக்கர்கள் தடுத்ததனால், உணவின்றிப் பசியினால் வருந்திய தீக்கடவுள், இப்போது, அனுமனது வாலைப் பற்றிக் கொண்டு, இலங்கை நகரை எரித்து, பசி அடங்கினான், என்பது கருத்து. அனுமனுக்கு, ஆலம் உண்டவனும், வாலின் தீக்கு, யுகாந்தகாலத் தீயும், இலங்கைக்கு உலகமும் உவமைகள். ***(138)***

இலங்கைஎரியூட்டு படலம்

அனுமன்இலங்கை நகரைக் கொளுத்திய செய்தியைக் கூறுவது இந்தப் படலம். இலங்கா புரியை அக்கினி தேவனுக்கு அனுமன் உணவாக்கினான் என்பது இதன் பொருள். ஊட்டுதல் உண்பித்தல்.

மாளிகைகளில்தீப்பற்ற மாந்தர் பூசலிட்டு ஓடுதல்

கலி விருத்தம்

***5943.* கொடியைப்பற்றி, விதானம் கொளுவி, தான்**
நெடிய தூணைத்தழுவி, நெடுஞ் சுவர்
முடியச் சுற்றி,முழுதும் முருக்கிற்றால்-
கடிய மாமனைதோறும் கடுங் கனல்.

கடும் கனல் - (அனுமன்வாலில் இட்ட) கொடிய நெருப்பு; **கடிய மாமனை தோறும் -** காவலை உடைய பெரிய மாளிகைகளில் எல்லாம்; **கொடியைப் பற்றி -** கொடிகளைப்பற்றிக்கொண்டும்; **விதானம் கொளுவி -** மேற் கட்டிகளைஎரித்தும்; **நெடிய தூணை தழுவி -** உயர்ந்த தூண்களைச் சூழ்ந்தும்; **நெடுஞ்சுவர் முடிய சுற்றி -** நீண்ட சுவர்களை முழுவதும் சுற்றிக் கொண்டும்; **முழுதும் முருக்கிற்று -** அம்மாளிகைகள் முழுவதையும் எரித்து அழித்தது;

முருக்கிற்று -அழித்தது; கடி - காவல்; கனல் - நெருப்பு; தான், ஆல்; அசைகள். ***(1)***

***5944.* வாசல்இட்ட எரி மணி மாளிகை**
மூச முட்டி, முழுதும்முருக்கலால்,-
ஊசலிட்டென ஓடி,உலைந்து உளை
பூசலிட்ட-இரியல்புரம் எலாம்.

வாசல் இட்ட எரி- மாளிகையின் வாயிலில் அனுமனால் பற்றவைக்கப்பட்ட நெருப்பு; **மணி மாளிகை மூச முட்டி -** அழகிய மாளிகையை மொய்த்தாற் போலச் சூழ்ந்து தாக்கி; **முழுதும் முருக்கலால் -** முழுவதையும் எரித்து அழித்ததனால்; **இரியல் புரம் எலாம் -** நிலை தளர்ந்த அந் நகரத்து மக்கள் எல்லாம்; **ஊசல்இட்டு என ஓடி -** ஊஞ்சல் ஆடுவதுபோல் (போகும்வழி அறியாது) இங்கும் ஆங்குமாக ஓடி; **உலைந்து உளை பூசல் இட்ட -** வருந்தி வருத்தத்தினாலாகும் பேரொலியை உண்டாக்கினர்.

மாளிகைகள்முழுவதும் எரிந்து அழிந்ததனால், அந்நகரத்து மக்கள் அச்சத்தால் விரைந்து வெளியேறி ஓடுவதும், தமது பொருளை நினைந்து மீள நகரினுள் வருவதுமாய் இருத்தலால் 'ஊசல் இட்ட என ஓடி' எனக் கூறப்பட்டது. ஊசல் இட்டு மகிழ வேண்டிய மாளிகையில் மக்கள் ஊசல் போல அலைந்து திரிந்தனர் என்பது குறிப்பு. 'புரம்' என்பது இட ஆகு பெயராய் நின்று நகரத்து மக்களைக் காட்டிற்று. உளை பூசல் - வருந்தி அழைக்கும் கூப்பாடு. ***(2)***

மாதர்கள் வருந்தியவகை

5945. மணியின்ஆய வயங்கு ஒளி மாளிகை,
பிணியின் செஞ்சுடர்க் கற்றை பெருக்கலால்,
திணி கொள் தீஉற்றது, உற்றில, தேர்கிலார்
அணி வளைக் கைநல்லார், அலமந்துளார்.

மணியின் ஆயவயங்கு ஒளி மாளிகை - *இரத்தினங்களால் அமைக்கப்பட்ட விளங்குகின்ற ஒளியை உடைய மாளிகைகள்;* ***பிணியின் செஞ்சுடர் கற்றை பெருக்கலால் -*** *தொகுதியாக, செந்நிறமான ஒளியின் திரளை வீசுவதால்;* ***திணி கொள் தீ உற்றது உற்றில தேர்கிலார் -*** *நெருக்கங்கொண்ட நெருப்பு பிடித்த இடத்தையும் பிடியாத இடத்தையும் தெரிந்துகொள்ள முடியாதவர்களாய்;* ***அணிவளைக்கை நல்லார் அலமந்து உளார் -*** *அழகிய வளையல்களை அணிந்த மகளிர்கள் இன்னது செய்வதென்றுஅறியாமல் குழப்பமுற்று வருந்தினர். மாளிகை வீசும் மணி ஒளிக்கும், தீ பரவிய செஞ்சுடர் ஒளிக்கும் வேற்றுமை காணாது, மகளிர்கள் மயங்கி வருந்தினர் என்பது கருத்து.* ***(3)***

5946. வானகத்தைநெடும் புகை மாய்த்தலால்,
போன திக்குஅறியாது புலம்பினார்-
தேன் அகத்தமலர் பல சிந்திய
கானகத்து மயில்அன்ன காட்சியார்

தேன் அகத்தமலர் பல சிந்திய - *தேனைத் தன்னுள்ளேஅடக்கிய பலவகையான மலர்கள் சிதறி விழப்பெற்ற;* ***கானகத்து மயில் அன்னகாட்சியார் -*** *காட்டிலே (தம்விருப்பின்படி விளையாடுகின்ற) மயில் போன்ற சாயலை உடைய மகளிர்கள்;* ***நெடும் புகை -*** *நெடுந்தூரம் பரந்த புகை;* ***வானகத்தை மாய்த்தலால் -*** *ஆகாயத்தை மறைத்ததனால்;* ***போனதிக்கு அறியாது -*** *(தம் கணவர் உயர எழுந்து) போன திசையைத் தாம்இன்னதென்று உணராமல்;* ***புலம்பினார் -*** *வாய்விட்டு அழுவாராயினார். வானையும் மறைத்தபுகையில், தம் கணவர் உய்ந்து போன திசை தெரியாது மகளிர்கள் வருந்தினர் என்க. மாய்த்தல் - மறைத்தல்.* ***(4)***

5947. கூய்,கொழும் புனல், குஞ்சியில், கூந்தலில்,
மீச்சொரிந்தனர், வீரரும், மாதரும்;
ஏய்த்ததன்மையினால், எரி இன்மையும்,
தீக்கொளுந்தினவும், தெரிகின்றிலார்.

வீரரும் மாதரும்- *அரக்கவீரர்களும் மகளிரும்;* ***கூய் -*** *(எரிபற்றியதனால்) பேராரவாரம் செய்து;* ***குஞ்சியில் கூந்தலில் -*** *தம்மைச் சார்ந்தவரின் தலைமயிரில்;* ***கொழும் புனல் -*** *மிக்க நீரை;* ***மீ சொரிந்தனர் -*** *மேலே ஊற்றுவாராயினர்;* ***ஏய்த்த தன்மையினால் -*** *(அங்ஙனமாகியும், தம்மவரின் செம்பட்டை மயிரும் நெருப்பும்) நிறத்தில் ஒத்திருக்கின்ற இயல்பினால்,;* ***எரி இன்மையும் -*** *(தலைமயிர்களில்) நெருப்பு இல்லாமையும்;* ***தீ கொளுந்தினவும் -*** *நெருப்புப் பற்றினவற்றையும்;* ***தெரிகின்றிலார் -*** *வேறுபாடு அறியாதவராக இருந்தார்கள்.*

சில அரக்கர்,தம்மைச் சேர்ந்த ஆடவர் மகளிரின் தலைமயிரில் நெருப்புப் பிடிக்கவே, கூவி, அவர்கள் தலையில் நீரை ஊற்றியும், எரி அவிந்ததா, அவிய வில்லையா என்று தெரியாதவராயிருந்தனர். அவர்களது தலை மயிர் செம்பட்டையாதலின், நெருப்புக்கும் அதற்கும் வேறுபாடு தெரியவில்லை என்க. ***(5)***

தீயும் புகையும்ஓங்கிப் பரவுதல்

5948. இல்லில்தங்கு வயங்கு எரி யாவையும்,
சொல்லின் தீர்ந்தன போல்வன, தொல் உருப்
புல்லிக்கொண்டன-மாயைப் புணர்ப்பு அறக்
கல்லி, தம்இயல்பு எய்தும் கருத்தர்போல்.

மாயைபுணர்ப்பு அற கல்லி - *மாயையின் கலப்பு நீங்க, (அதனைத் தமது ஞானத்தால்) களைந்து;* ***தம் இயல்பு எய்தும் -*** *தமது இயல்பான (ஆத்மஞான) நிலையை அமையும்;* ***கருத்தர் போல் -*** *நோக்கமுடைய மேலோர் போல;* ***இல்லில் தங்கும் வயங்கு எரி யாவையும் -*** *அரக்கர்களது வீடுகளில் தங்கியிருந்த எரிகின்ற நெருப்புகளெல்லாம்;* ***சொல்லில் தீர்ந்தன போல்வன -*** *இராவணனது கட்டளைச் சொல்லினின்று விடுபட்டன போல்பவையாய்;* ***தொல் உரு புல்லிக் கொண்டன -*** *தமது தொன்மையான உருவைத் தழுவிக் கொண்டு விட்டன.*

இராவணனுக்குஅஞ்சி, இலங்கை நகரில் அரக்கர்களுக்குப் பயன்படும் அளவில், அது வரை கட்டுப்பட்டிருந்த நெருப்புகள், (அக்கினி தேவன்) இப்போது, இராவணன் ஆணையை, மீறி, அனுமன் வைத்த நெருப்புடன் ஒன்று பட்டுத் தமது பழைய உருவத்தை அடைந்து விட்டன. இது, மாயைப்புணர்ப்பு அற்ற ஆன்மா, தமது உண்மை நிலையை அடைந்தது போல இருந்தது என்க. சொல் - கட்டளை. தொல் உரு - கட்டுப்பாட்டுக்கு முன் இருந்த உருவம்; மாயை - உண்மை நிலையை அறிய முடியாது ஆன்மாவைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் ஒரு ஆற்றல்; புணர்ப்பு - கலப்பு; தம் - இங்கு ஆன்மாவைச் சுட்டியது. ***(6)***

5949. ஆயது அங்குஓர் குறள் உரு ஆய், அடித்
தாய் அளந்து,உலகங்கள் தரக் கொள்வான்,
மீ எழுந்தகரியவன் மேனியின்,
போய் எழுந்துபரந்தது-வெம் புகை.

அங்கு ஓர் - *அக்காலத்தில், முதலில் ஒரு;* ***குறள் உரு ஆய் -*** *வாமனவடிவாகச் சென்று;* ***தர -*** *(மாவலி தனக்குக்) கொடுக்க;* ***உலகங்கள் அடி தாய் அளந்து கொள்வான் -*** *மூவுலகங்களையும், தன் அடிகளால் தாவி அளந்து கொள்ளும் பொருட்டு;* ***மீ எழுந்த கரியவன் மேனியின் -*** *மேலோங்கி வளர்ந்த கருநிறம் உடைய திருமாலின் திரு மேனியைப் போல;* ***வெம் புகை எழுந்து போய் பரந்தது ஆயது -*** *வெப்பமான புகை, மேல் எழுந்து சென்று எங்கும் பரந்ததாக ஆயிற்று.*

மேல் எழுந்தகரும்புகை, உலகம் அளக்க எழுந்த திரிவிக்கிரமனான திருமாலைப் போல ஆயிற்று என்க. நிறத்தாலும், மேல் எழுதலாலும் வெம்புகை, திருமாலை ஒத்திருந்தது. *(7)*

5950. நீலம்நின்ற நிறத்தன, கீழ் நிலை
மாலின் வெஞ்சின யானையை மானுவ;
மேல் விழுந்துஎரி முற்றும் விழுங்கலால்
தோல் உரிந்துகழன்றன, தோல் எலாம்.

நீலம் நின்றநிறத்தன - கருநிறம்பொருந்தியனவாய் இருந்த; **தோல் எலாம் -** யானைகள் எல்லாம்; **மேல் எரி விழுந்து முற்றும் விழுங்கலால் -** தம்மீது நெருப்பு விழுந்து உடம்பு முழுவதும் பற்றிக் கொண்டதனால்; **தோல் உரிந்து கழன்றன -** தோல்கள் உரிந்து நீங்கப் பெற்றவையாய்; **கீழ் நிலை மாலின் -** கிழக்குத் திசையில் உள்ள இந்திரனுடைய; **வெம்சின யானையை மானுவ -** கொடிய கோபத்தோடு கூடிய ஐராவதம் என்னும் (வெள்ளை) யானையை ஒத்தனவாயின.

தீப்பற்றியதனால் தோல் உரிந்து வெள்ளெலும்பு தோன்ற நின்ற யானைகள், இந்திரனுடைய ஐராவதம் என்ற வெள்ளை யானையை ஒத்திருந்தன என்க. மால் - இந்திரன். *(8)*

5951. மீது இமம்கலந்தாலன்ன வெம் புகை,
சோதி மங்கலத்தீயொடு சுற்றலால்,
மேதி மங்குலின்வீழ் புனல், வீழ் மட
ஓதிமங்களின்,மாதர் ஒதுங்கினார்.

மீது இமம்கலந்தால் அன்ன வெம்புகை - மேலே பனி கலந்தது போல் தோன்றும் கொடிய புகை; **சோதி மங்கலம் தீயொடும் சுற்றலால் -** ஒளியுள்ள மங்களகரமான நெருப்பினுடன் சூழ்ந்து கொண்டதனால்,; **மேதி -** (அஞ்சிய) எருமைகள்; **மங்குலின் -** மேகத்தைப் போன்று; **வீழ் புனல் வீழ் -** விரும்பத்தக்க நீர் நிலைகளில் விரைந்து விழ; **மாதர் -** (அங்கு விளையாடிக் கொண்டிருந்த) மகளிர்கள், (எருமைகள் விழுதலால் அஞ்சி); **மட ஓதி மங்களின் ஒதுங்கினர் -** இளமையான அன்னங்களைப் போல அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கினார்கள்.

வீழ் -விருப்பம்; இரண்டாவது 'வீழ்' என்பது 'வீழ' என்பதன் வீகாரம். இமம் - பனி; மேதி - எருமை; மங்குல - மேகம்; ஓதிமம் - அன்னப் பறவை. *(9)*

5952. பொடித்துஎழுந்து பெரும் பொறி போவன
இடிக் குலங்களின்வீழ்தலும், எங்கணும்
வெடித்த; வேலை வெதும்பிட, மீன் குலம்
துடித்து, வெந்து,புலர்ந்து, உயிர் சோர்ந்தவால்.

பொடித்து எழுந்துபோவன பெரும் பொறி - (நெருப்பினின்றும்) சிதறி எழுந்து போவனவாகிய பெரிய தீப்பொறிகள்; **இடி குலங்களின் எங்கணும் வீழ்தலின் -** இடிக்கூட்டம் போல எல்லா இடங்களிலும் வீழ்ந்த அளவில்; **வெடித்த வேலை -** வெடி

ஓசை போன்ற ஓசையை உடைய கடல்,; **வெதும்பிட மீன் குலம் துடித்து -** கொதிப்படைய அக்கடலில் உள்ள மீன் கூட்டங்கள் (வெப்பம் தாங்காமல்) துடித்து; **வெந்து, புலர்ந்து உயிர் சோர்ந்த-** தாபமடைந்து வாடி, உயிர் ஒடுங்கி இறந்தன. நெருப்புப்பொறிகள் எல்லா இடங்களிலும்விழுந்ததனால், கடல் கொதித்தது; அதனால், அங்கிருந்த மீன்குலம் வெப்பம் தாங்காமல், துடிப்புண்டும் வெந்தும் காய்ந்தும் இறந்தன என்பதாம். *(10)*

5953. **பருகு தீமடுத்து, உள்ளுறப் பற்றலால்,**
அருகு நீடிய ஆடகத்தாரைகள்
உருகி, வேலையின்ஊடு புக்கு உற்றன,
திருகு பொன்நெடுந் தண்டின் திரண்டவால்.

பருகு தீ - (தன்னிடம் கிடைப்பன யாவற்றையும்) பருகும் (அழிக்கும்) இயல்பினை உடைய நெருப்பு; **மடுத்து -** சூழ்ந்து நிறைந்து; **உள் உற பற்றலால் -** (பொன் மாளிகைகளின்) உள்ளே புகுந்து எரித்தலால்; **உருகி அருகு நீடிய ஆடக தாரைகள் -** உருகிப் பக்கங்களில் பெருகிய பொன்னின் ஒழுக்குகள்; **வேலையின் ஊடுபுக்கு உற்றன -** கடலின் அகத்தே புகுந்தவைகளாய்; **திருகு பொன் நெடும் தண்டின் திரண்ட -** முறுக்குகள் அமைந்த நீண்ட பொற்பாளங்களாக இறுகின.

நெருப்பு, மடுத்துபொன்மாளிகையில் புகுந்து எரித்ததால், பொன் ஒழுக்கு, கடலின் நீரில் சேர்ந்து, மறுபடியும் இறுகி பாளங்களாக மாறிற்று. நெருப்பு சூட்டில் உருகிய பொன், தண்ணீரின் குளிர்ச்சியில் இறுகிற்று. தண்டு - கட்டிப்பட்ட பாளம்; திரள்தல். இறுகுதல். *(11)*

5954. **உரையின்முந்து உலகு உண்ணும் எரிஅதால்,**
வரை நிவந்தனபல் மணி மாளிகை
நிரையும் நீள்நெடுஞ் சோலையும் நிற்குமோ ?
தரையும் வெந்தது,பொன் எனும் தன்மையால்.

உரையின்முந்து உலகு உண்ணும் எரி அதால் - (சான்றோர்) சுடுமொழியினும் விரைவாக உலகை அழிக்கக் கூடிய நெருப்பானமையால்; **வரை நிவந்தன பல் மணி மாளிகை நிரையும் -** மலை போல் உயர்ந்த பல மணிகளால் இயன்ற மாளிகைகளின் வரிசைகளோடும்; **நீள் நெடும் சோலையும் -** நீண்டுயர்ந்த சோலைகளோடும்; **நிற்குமோ -** எரிந்து நிற்குமோ? (நில்லாது); **பொன் எனும் தன்மையால் தரையும் வெந்தது -** (அவைநின்ற) நிலமும் பொன் மயமாக இருத்தலினால் வெந்து உருகிவிட்டது. இலங்காபுரியிலுள்ள மாளிகையின் தளவரிசைகள் பொன்மயமானதால், சோலைகள் எரியும் போதே, தரையும் வெந்து அழிந்தது. *(12)*

5955. **கல்லினும்வலிதாம் புகைக் கற்றையால்**
எல்லி பெற்றது,இமையவர் நாடு; இயல்
வல்லி கோலிநிவந்தன; மா மணிச்
சில்லியோடும் திரண்டன, தேர் எலாம்.+

கல்லினும்வலிதாம் புகைக் கற்றையால் - கல்லைக்காட்டிலும் செறிவுள்ளதான புகைத் தொகுதி பரவிச் சூழ்தலால்; **இயல்வல்லி கோலி நிவந்தன இமையவர் நாடு -** அழகிய கற்பகக் கொடி போன்ற கொடிகள் சுற்றி உயர்ந்த பொன்மயமான தேவலோகம்; **எல்லி பெற்றது -** இருள் அடைந்தது; **தேரெலாம் மாமணி சில்லியோடும் திரண்டன -** தேர்கள் எல்லாம் சிறந்த இரத்தினங்களால் இழைக்கப் பெற்ற தம் உருளைகளோடும் (அத்தீயால் ஒன்றாகச் சேர்ந்து உருகி) ஒரே தொகுதியாக அமைந்தன.

தேர்கள்பொன்னால் அமைந்தமையால், தீயில் உருகி அவை உறுப்பு வேறுபாடின்றி ஒன்றாகத் திரண்டன என்க. *(13)*

5956. பேயமன்றினில் நின்று, பிறங்கு எரி,
மாயர் உண்ட நறவுமடுத்ததால்;
தூயர் என்றிலர்வைகு இடம் துன்னினால்,
தீயர்;அன்றியும், தீமையும் செய்வரால்.

பிறங்கு எரி பேயமன்றினில் நின்று - விளங்குகின்ற தீயானதுகள் முதலிய குடிக்கும் பொருள் பொருந்திய சாலையில் புகுந்து; **மாயர் உண்ட நறவு மடுத்தது -** வஞ்சனைத் தொழில் மிக்க அரக்கர் உண்டு எஞ்சிய கள்ளையும் குடித்தது; **தூயர் என்றிலர் வைகு இடம்துன்னினால் -** பரிசுத்தமானவர்என்று சொல்லத்தகாதவர் இருக்கும் இடத்தை (தூயவர்) சென்றடைந்தால்; **தீயர் அன்றியும் தீமையும் செய்வர் -** (தூயவர்) தீயவராகுவர் அத்தோடு தாமும் தீச் செயல்களைச் செய்பவர்களும் ஆவார்கள்.

தூயவர், தீயவர்தங்கும் இடம் சென்றால், தீயவராகி விடுவர். தீய செயல்களையும் செய்வர். 'தூயது என்று எவராலும் போற்றப்படும் நெருப்பு, கட் குடிலைப் பற்றியதனால், அரக்கர் உண்டு எஞ்சிய கள்ளையும் குடித்தது' என்ற செயலின் மூலம் வாழ்க்கைத் தத்துவம் விளக்கப் படுகின்றது. பேயம் - கள் முதலிய குடிக்கும் பொருள்; மன்று - இடம். (சாலை) 'ஆல்' இரண்டும் அசைநிலைகள். *(14)*

5957. தழுவு இலங்கை தழங்கு எரி தாய்ச் செல,
வழு இல் வேலைஉலையின் மறுகின;
எழும் எழும்சுடர்க் கற்றை சென்று எய்தலால்,
குழுவு தண் புனல்மேகம் கொதித்தவே.

இலங்கை தழுவுதழங்கு எரி - இலங்கை நகரைச்சூழ்ந்து ஒலி முழக்கம் செய்யும் நெருப்பு; **தாய் செல -** தாவித் தாவி பரந்ததனால்; **வழு இல் வேலை உலையில் மறுகின -** அந் நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள குற்றம் இல்லாத கடல், உலைநீர் போல மிகவும் கொதித்தன; **எழும் எழும் சுடர் கற்றை -** மேலும் மேலும் எழுந்த ஒளித் தொகுதிகள்; **சென்று எய்தலால் -** மேலே சென்று வீசுவதால்; **குழுவுதண் புனல் மேகம் கொதித்த -** வானத்திலே திரண்டுள்ள குளிர்ச்சியான நீரை உடைய மேகங்களும் கொதிப்படைந்தன.

இலங்கையைச்சுற்றியுள்ள கடல் நீரும், அந்நகரின் மீதாக உள்ள மேக நீரும் அனுமன் வைத்த நெருப்பால் கொதிப்படைந்தன என்க. *(15)*

5958. ***ஊனில்ஓடும் எரியொடு உயங்குவார்,***
'கானில் ஓடும்நெடும் புனல் காண்' எனா,
வானில் ஓடும்மகளிர் மயங்கினார்,
வேனில் ஓடு அருந்தேரிடை வீழ்ந்தனர்.*

ஊனில் ஓடும்எரியொடு உயங்குவார் - உடல்முழுதும் தீப்பற்றி எரிய வருந்துபவர்களாய்; **வானில் ஓடும் மகளிர் -** (தப்பி உய்தற் பொருட்டு) வானத்தில் எழுந்து ஓடும் அரக்க மாதர்கள்; **கானில் ஓடும் நெடும் புனல் காண் எனா -** காட்டிலே ஓடுகின்ற நீண்ட ஆற்று வெள்ளமேகாண் என்று; **மயங்கினார் -** மாறாகக் கருதியவர்களாய்; **வேனில் ஓடும் அருந்தேரிடை வீழ்ந்தனர் -** வேனிற்காலத்தில் நீர் ஓடுவது போலத் தோன்றும் அரிய பேய்த் தேரிடையே விழுந்தார்கள்.

நெருப்பு, பற்றியதனால் உடல் வருந்தி, அதனின்றும் உய்வதற்கு வானை நோக்கி மேல் எழுந்த மகளிர், கீழே காணும் வெப்பத்தை, காட்டில் ஓடும் நீர்ப் பெருக்கு என மாறாகக் கருதி, அக்கானல் நீரில் விழுந்தனர். வேனிற் காலத்தில் பரந்த வெளியில் உள்ள சூரிய வெப்பம், நீர்ப் பெருக்கு போன்று தோன்றும். இதற்குக் 'கானல் நீர்' என்று பெயர். இதுவே பேய்த்தேர் எனப்படும். *(16)*

5959. ***தேன்அவாம் பொழில் தீப் பட, சிந்திய***
சோனைமா மலர்த்தும்பி, 'தொடர்ந்து, அயல்
போன தீச் சுடர்புண்டரிகத் தடங்
கானம் ஆம்' என,வீழ்ந்து, கரிந்தவே.*

தேன் அவாம்பொழில் - தேன் மிக்க(அந்நகரத்துச்) சோலைகளில்; **தீ பட -** நெருப்புப் பற்ற (அதனால்); **சிந்திய -** சிதறிய; **சோனைமாமலர் தும்பி -** நீருண்ட மேகம் போல மலர்களில் மொய்த்துக் கொண்டிருந்த வண்டுகள்; **தொடர்ந்து அயல் போன -** அந்தச் சோலைகளைத் தொடர்ந்து அப்பாலும் பரவிச் சென்ற; **தீ சுடர் -** நெருப்புச் சுடர்களை (கண்டு); **புண்டரிகத்தடம் கானம் ஆம் என வீழ்ந்து கரிந்த -** பெரிய தாமரைக்காடுஎன்று மாறாகக் கருதி, அவற்றில் போய் விழுந்து கருகிப் போயின.

நெருப்புச்சுடரின் மிகுதியான தோற்றத்தை, தாமரைக்காடு என மாறாகக் கருதிய வண்டுகள் அதில் விழுந்து கருகின என்பதாம். *(17)*

5960. ***'நல் கடன்இது; நம் உயிர் நாயகர்***
மற்கடம் தெறமாண்டனர்; வாழ்வு இலம்;
இல் கடந்து இனிஏகலம் யாம்' எனா,
வில் கடந்தநுதல் சிலர் வீடினார்.*

வில் கடந்தநுதல் சிலர் - வில்லின் வளைவையும்வென்ற நெற்றியை உடைய அரக்க மகளிர் சிலர்; **நம் உயிர் நாயகர் -** நமது உயிர் போன்ற கணவன்மார்கள்; **மற்கடம் தெற மாண்டனர் -** ஒரு குரங்கு கொல்ல இறந்து போயினர்; **யாம் வாழ்வு இலம் -** யாம் மங்கல வாழ்க்கை இல்லாதவரானோம்; **இனி இல் கடந்து ஏகலம்-** இனிமேல் (கைம்மைநிலையில்) வீட்டைக் கடந்து வெளியில் செல்லமாட்டோம்; **எனா -** என்று

உறுதி எடுத்துக் கொண்டு; **நல் கடன் இது வீடினார் -** *இதுவே நல்ல கடப்பாடு ஆகும் என்று துணிந்து (அந்த நெருப்பிலே விழுந்து) இறந்தார்கள்.*

சில உத்தமப்பெண்களின் இயல்பு கூறப்பட்டது. **(18)**

5961. பூக்கரிந்து, முறி பொறி ஆய், அடை
நாக் கரிந்து,சினை நறுஞ் சாம்பர் ஆய்,
மீக் கரிந்துநெடும் பணை, வேர் உறக்
காக் கரிந்து,கருங் கரி ஆனவே.

பூ கரிந்து - *மலர்கள்கரிந்து போய்;* **முறி பொறி ஆய் -** *இளந் தளிர்கள் நெருப்புப் பொறியாய்;* **அடை நாகரிந்து -** *இலைகளும், இலைகளின் நடுவில் உள்ள ஈர்க்குகளும் கரியாகி;* **சினை நறுஞ் சாம்பர் ஆய் மீகரிந்து -** *சிறு கிளைகள் நல்ல சாம்பலாய் வெந்து அதன் மேலுள்ள மற்றப் பாகங்களும் வெந்து;* **நெடும் பணை வேர் உற கா கரிந்து -** *நீண்ட கிளைகளும், வேர்களும் ஒன்றுபட சோலைகள் முழுவதும் கரிந்து போய்;* **கரும் கரி ஆன -** *பெரிய கரிக்குவியல்களாக ஆயின.*

முறி - இளந்தளிர்; அடை - இலை; நா இலையின் நடுவில் உள்ள ஈர்க்கு; சினை - சிறுகிளை; நெடும்பணை - பெரிய கிளை; கா - சோலை. **(19)**

5962. கார் முழுக்க எழும் கனல் கற்றை போய்
ஊர் முழுக்கவெதுப்ப உருகின;
சோர் ஒழுக்கம்அறாமையின், துன்று பொன்
வேர் விடுப்பதுபோன்றன, விண் எலாம்.*

கார் முழுக்கஎழும் கனல் கற்றை - *மேகங்களை முழுகச்செய்யும் படிமேலே எழுகின்ற நெருப்பின் தொகுதி;* **போய் ஊர் முழுக்க வெதுப்ப -** *மேற் சென்று, (பொன்மயமான) அமராவதி நகரம் முழுவதையும் சுட்டெரிக்க;* **உருகின சோர் பொன் ஒழுக்கம் அறாமையின் -** *(அதனால்) உருகிஒழுகுகின்ற பொன்னின் தாரைகள் இடைவிடாது பெருகுதலால்;* **விண் எலாம்துன்று வேர் விடுப்பது போன்றன -** *அவ்வான நாடு முழுவதும், அடர்ந்தமரத்தின் வேரைக் கீழே இறங்க விடுவது போன்று விளங்கின. மேகங்கள்முழுகும்படி எழுந்த தீச்சுடர், பொன் மயமான அமராவதி நகரை எரிக்க, அது உருகியது. உருகிய பொன் ஒழுக்கு, மரத்தின் வேர்கள் போன்று விளங்கிற்று என்பதாம்.* **(20)**

5963. நெருக்கி மீ மிசை ஓங்கு நெருப்பு அழல்
செருக்கும் வெண்கதிர்த் திங்களைச் சென்று உற
உருக்க,மெய்யின் அமுதம் உகுத்தலால்,
அரக்கரும் சிலர்ஆவி பெற்றார் அரோ.*

மீமிசை நெருக்கிஓங்கும் நெருப்பு அழல் - *மேன்மேலும் திண்ணியதாக ஓங்கிய நெருப்பின் வெம்மை;* **செருக்கும் வெண் கதிர் திங்களை -** *களிப்பைத் தரும் வெண்மையான கிரணங்களை உடைய சந்திரனை;* **சென்று உற உருக்க -** *சென்று அடைந்து நன்றாக உருகச் செய்ய, (அதனால்);* **மெய்யின் அமுதம் -** *அச்சந்திரனின்*

உடலிலிருந்து; **உகுத்தலால் -** அமிர்தம் சிந்துவதால்; **அரக்கர் சிலரும் -** இறந்த அரக்கரில் சில பேரும்; **ஆவி பெற்றார் -** உயிர் பெற்றார்கள்.

நெருப்பு, சந்திரமண்டலம் சென்று தாக்கியதனால், உருகிய அமிர்தத்துளி பட்டு, நெருப்பில் வெந்து இறந்த அரக்கர்களில் சிலரும் உயிர் பெற்று எழுந்தனர் என்பதாம். ***(21)***

5964. பருதி பற்றி நிமிர்ந்து எழு பைங் கனல்,
கருகி முற்றும்எரிந்து, எழு கார் மழை,
அருகு சுற்றும்இருந்தையதாய், அதின்
உருகுபொன்-திரள் ஒத்தனன், ஒண் கதிர்.*

பருதி பற்றிநிமிர்ந்து எழு பைங்கனல் - சூரிய மண்டலத்தை அளாவிஉயர்ந்து எழுந்த அந்தப் புதிய நெருப்பின் வெம்மையால்; **எழு கார் மழைமுற்றும் எரிந்து கருகி -** வானத்தில் செல்லுகின்ற காள மேகங்கள் முழுவதும்வெந்து கருகி; **அருகு சுற்றும் இருந்தை அது ஆய் -** பக்கங்களில்சூழ்ந்திருந்த கரியைப் போல விளங்க; **ஒள் கதிர் அதின் உருகு பொன்திரள் ஒத்தன -** ஒளி தங்கிய சூரியன், அக்கரித்தொகுதியினிடையே உருகுகின்ற பொற் கட்டியைப் போலத் தோன்றினான்.

சூரியனிடத்துஉள்ள நெருப்பினும் வேறுபட்டது அனுமன் இலங்கையில் இட்ட நெருப்பு. அதனால் 'பைங்கனல்' எனப்பட்டது, சென்ற பாடலும், இதுவும் சந்திரன் இருப்பதையும் சூரியன் தோற்றத்தையும் கூறுகின்றன.அதனால் இந்தக் காலம் பௌர்ணமி என்று அறியலாம். அனுமன் சீதாபிராட்டியைப் பார்த்த காலத்தை ஆராய்வதற்கு உதவும் கவிதைகள் இவை இரண்டும் என்னலாம். இருந்தை - கரி. ***(22)***

5965. தளைகொளுத்திய தாவு எரி, தாமணி
முளை கொளுத்தி,முகத்திடை மொய்த்த பேர்
உளை கொளுத்த,உலந்து உலைவு உற்றன-
வளை குளப்பின் மணி நிற வாசியே.

தளை கொளுத்தியதாவு எரி - (குதிரைகளின்)பின்கால்களைப் பிணைத்திருக்கும் கயிறுகளை எரித்த மேலே தாவி எழும்பிய தீயானது; **தாமணி முளை கொளுத்தி -** தாமணி என்னும் கழுத்துக் கயிற்றுடன், அக்கயிறு கட்டப்பட்டிருந்த முளைகளையும் எரித்து; **முகத்திடை மொய்த்த பேர் உளை கொளுத்த -** முகத்தின் நடுவில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த பெரியபுற மயிர்கள் கொளுத்தப்பட்டு எரிய, (அதனால்); **வளைகுளப்பின் மணி நிற வாசி -** வளைந்த குளம்பையும் அழகிய நிறத்தையும் உடைய குதிரைகள்; **உலந்து உலைவு உற்றன -** வாடித்தவித்து அழிந்தன.

தளை - விலங்குபோல் காலில் பூட்டப்படும் கயிறு; தாமணி - கழுத்தில் கட்டும் கயிறு; வளைகுளப்பு - வளைந்த கால் குளம்பு; வாசி - குதிரை. குளம்பு என்பது குளப்பு என வலித்தல் விகாரமாக வந்தது. ***(23)***

அரக்கரும்அரக்கியரும் உற்ற அவலம்

***5966. எழுந்துபொன்தலத்து ஏறலின், நீள் புகைக்
கொழுந்து சுற்ற,உயிர்ப்பு இலர், கோளும் உற்று
அழுந்துபட்டுளர்ஒத்து, அயர்ந்து, ஆர் அழல்
விழுந்துமுற்றினர்-கூற்றை விழுங்குவார்.***

__கூற்றைவிழுங்குவார் -__ யமனையும் விழுங்கக்கூடியஆற்றல் அமைந்தசில அரக்கர்கள்; __எழுந்து பொன் தலத்து ஏறலின் -__ (அந்த நெருப்புக்குத்தப்பிப் பிழைக்க மேலே) எழுந்து பொன்னுலகமான சுவர்க்கத்துக்கு ஏறும்போது; __நீள் புகை கொழுந்து சுற்ற -__ கொழுந்துவிட்டு எழுந்த நீண்ட புகைசுற்றிக் கொண்டதனால்; __உயிர்ப்பு இலர் -__ மூச்சுவிட மாட்டாதவர்களாய்; __கோளும் உற்று -__ அப் புகையையும் உள்ளே கொண்டு விட்டபடியால்; __அழுந்து பட்டுளர் ஒத்துஅயர்ந்து -__ நீருள்அழுந்தியவர்களைப் போல மயக்கமுற்றவர்களாகி; __ஆர் அழல் விழுந்து முற்றினர் -__ நீங்குதற்கு அருமையான நெருப்பில் விழுந்து இறந்தனர்.

அரக்கர்கள்,மேலே எழ முயன்றும், முடியாமல், புகையால் சூழப்பெற்று, அதில் அழுந்தி மயக்கம் அடைந்து, அந்நெருப்பிலேயே விழுந்து இறந்தனர் என்பதாம். தலம் - இடம்; உயிர்ப்பு - மூச்சுவிடுதல்; முற்றினர் - முடிந்தார்கள்.
(24)

***5967. கோசிகத்துகில் உற்ற கொழுங் கனல்
தூசின்உத்தரிகத்தொடு சுற்றுறா,
வாச மைக் குழல்பற்ற மயங்கினார்-
பாசிழைப்பரவைப் படர் அல்குலார்.***

__பாசு இழை பரவைபடர் அல்குலார் -__ பசிய பொன்னாபரணங்களையும் கடல் போலப் பரந்த அல்குலையும் உடையவரான அரக்கமகளிர்கள்; __கோசிகம் துகில் உற்ற கொழும் கனல் -__ அவர்கள் இடையில் உடுத்திய கோசிகம் என்னும் பட்டாடையில் பற்றிய வலி மிகுந்த நெருப்பு; __உத்தரிக தூசின் ஒடும் சுற்று உறா -__ மேலாடையுடனே சூழ்ந்து பற்றிக் கொண்டு; __வாசம் மை குழல் பற்ற -__ நறுமணம் மிகுந்த கரு நிறமான கூந்தலில் பற்றிக்கொள்ளவும்; __மயங்கினார் -__ என்ன செய்வது என்று அறியாது திகைத்து அழிந்தார்கள்.

சில அரக்கியர்,அரையாடை நெருப்பினால் சூழப் பெற்று, மேலாடையிலும் பரவிக் கூந்தலிலும் பற்றவே, திகைத்து மயங்கினர் என்பதாம். கோசிகம் - ஒரு வகைப் பட்டு; இது அரையாடை; உத்தரிகம் - மேலாடை; தூசு - பஞ்சினால் ஆகிய ஆடை.
(25)

கலிநிலைத்துறை

***5968. நிலவுஇலங்கிய துகிலினை நெருப்பு உண, நிருதர்,
இலவினும் சிலமுத்து உள எனும் நகை இளையார்,
புலவியின் கரைகண்டவர், அழுது உகப் புணரும்
கலவியின் கரைகண்டிலர், மண்டினர் கடல்மேல்.***

புலவியின் கரைகண்டவர் நிருதர் - ஊடலின் முடிவெல்லையைக் கண்டவர்களாகிய அரக்கர்களும்; **இலவினும் சில முத்து உள எனும் நகை இளையார்** - இலவம்பூவின் இதழிலும்,சில முத்துகள் பிறப்பதுஉண்டு என்று சொல்லத்தக்க வெண்மையான பற்களை உடைய அரக்கமகளிரும்; **நிலவு இலங்கிய துகிலினை நெருப்பு உண** - நிலவைப் போன்று வெண்ணறிமாய் விளங்குகின்ற தங்களது ஆடைகளை நெருப்பு எரிக்க; **அமுது உக புணரும் கலவியின் கரை கண்டிலர்** - இன்பம் சுரக்கத் தம்மில் கூடும் கலவியின்பமாகிய கடலின் கரை காணாதவர்களாய்; **கடல் மேல் மண்டினர்** - (நெருப்பைத் தணித்துக் கொள்ளும் பொருட்டு) கடலில் போய் விழுந்தார்கள்.

ஊடிய மைந்தரும்மகளிரும் ஊடல் தீர்ந்து கூடிய நிலையில், தமது ஆடையை நெருப்பு எரிக்க இன்பம் முடியாத நிலையில் கடலில் போய் விழுந்தார்கள் என்க. 'புலவியின் கரைகண்டவர் கலவியின் கரை காணாதவராயினார்' நயம் உணரத்தக்கது. இலவு - இலவம்பூ; முத்து பிறக்கும் இடம் இருபது அதற்கும் மேலாக இலவம்பூவினின் இதழகத்தும் முத்துப் பிறந்துள்ளது என்பது கற்பனை. முத்து, பற்களுக்கும், இலவம்பூ செவ்வாய்க்கும் உவமைகள். *(26)*

5969. பஞ்சரத்தொடு, பசு நிறக் கிளி வெந்து பதைப்ப,
அஞ்சனக் கணின்அருவி நீர் முலை முன்றில்
அலைப்ப,
குஞ்சரத்து அனகொழுநரைத் தழுவுறும்
கொதிப்பால்,
மஞ்சு உறப் புகும்மின் என, புகையிடை மறைந்தார்.

பசுநிறம் கிளி - (தம்வளர்த்த) பசுமை நிறம் உள்ள கிளிகள்; **பஞ்சரத்தொடு வெந்து பதைப்ப** - (தாம் இருந்த) கூட்டுடனே நெருப்பில் வெந்துதுடிக்க (அதுகண்ட துன்பத்தால்); **அஞ்சனம் கணின் அருவி நீர் முலைமுன்றில் அலைப்ப** - மைபூசிய கண்களினின்றும் அருவி போலப் பெருகும்நீர், தம்தனங்களின் முகட்டிடத்து விழுந்து வருத்த; **குஞ்சரத்து அன கொழுநரை** - யானை போன்ற (வலிய பெரிய) தமது கணவன்மார்களை; **தழுவுறும் கொதிப்பால்** - தழுவிக் கொள்ளக் கருதிய பதைப்பினால்; **மஞ்சு உற புகும் மின் என புகையிடை மறைந்தார்** - மேகத்தினுள்ளே புகுகின்ற மின்னலைப் போல புகையினுள்ளே மறைந்தார்கள்.

எரிபுகுந்தமாளிகையில் இருந்த மகளிர்கள், தமது கணவரைப் பின்பற்றி வெளியில் வந்தார்கள். வந்த வேகத்தில் தாம் வளர்த்த கிளிகளின் கூட்டைத் திறந்து விட மறந்தார்கள். திரும்பிப் பார்க்கும் போது, அவைகள் கூட்டோடு வெந்து கிடந்தன. அந்தத் துன்பத்தால் அழுதனர். சோகத்தைத்தணித்துக் கொள்ள, தமது கணவன்மார்களைத் தொடர்ந்து சென்று தழுவிக்கொள்ள ஓடினர்; அதற்குள் புகை மிகுந்தமையால் அதில் மறைந்தனர். இக்காட்சி, மின்னல் மேகத்தில் மறைந்தததுது போன்றிருந்தது. *(27)*

5970. வரையினைப்புரை மாடங்கள் எரி புக, மகளிர்,
புரை இல் பொன்கலன் வில்லிட விசும்பிடைப்
போவார்,
கரை இல் நுண்புகைப் படலையில் கரந்தனர்;

கலிங்கத்
திரையினுள்பொலி சித்திரப் பாவையின் செயலார்.

வரையினை புரைமாடங்கள் எரி புக* -** *மலையை ஒத்த மிகப் பெரியமாளிகைகளில் நெருப்புப் பற்றிக் கொள்ள;* ***மகளிர் - *அங்கிருந்த அரக்கமாதர்கள்;* ***புரை இல் பொன் கலன் வில்லிட -*** *குற்றமற்ற அழகிய பொன்மயமான தமது ஆபரணங்கள் ஒளி வீச;* ***விசும்பிடை போவார் -*** *வானத்தில் எழுந்து சென்றவர்களாய்;* ***கரை இல் நுண் புகை படலையில் கரந்தனர் -*** *அளவு இல்லாத நுண்ணிய புகையின் திரளிலே மறைந்தார்கள்; (அதனால், அவர்கள்)* ***கலிங்கம் திரையினுள் பொலி சித்திரம் பாவையின் செயலார் -*** *கலிங்க நாட்டில் நெய்த துணித் திரையின் உள்ளே விளங்குகின்ற அழகிய பதுமையின் செயலை அடைந்தவர்களாயினர்.*

நுண்புகைத்தொகுதிக்கு, கலிங்கத்திரையும், அழகிய மகளிர்க்கு சித்திரப் பதுமையும் உவமைகள். கலிங்கத்திரை - கலிங்க நாட்டுத் துணியால் ஆன திரைச் சேலை. பாவை - பெண் போன்ற ஓவியம். ***(28)***

நந்தன வனங்கள்முதலியன வெந்தொழிந்த காட்சி

***5971.* அகருவும் நறுஞ் சாந்தமும் முதலிய, அனேகம்**
புகல் இல் நல் மரத்து உறு வெறி, உலகு எலாம்
போர்ப்ப,
பகரும் ஊழியில் கால வெங் கடுங் கனல் பருகும்
மகர வேலையின், வெந்தன-நந்தனவனங்கள்.

பகரும் ஊழியில்- *நூல்களில் கூறப்படுவதான யுக முடிவுக் காலத்தில்;* ***காலம் வெம் கடும் கனல் பருகும் மகர வேலையின் -*** *மிகக் கொடிய காலாக்கினி உறிஞ்சி வற்றச் செய்யும் மகரம்முதலிய மீன்கள் வாழும்கடல்கள் (அழிந்தன) போல;* ***அகருவும் நறும் சாந்தமும் முதலிய அனேகம் புகர் இல் நல் மரத்து உறு வெறி -*** *அகில் மரங்களும், நறுமணம் உள்ள சந்தனமரங்களும் முதலான குற்றம் அற்ற சிறந்த பல மரங்களில் பொருந்திய நறுமணம்;* ***உலகு எலாம் போர்ப்ப -*** *உலகம் முழுவதும் வீசிக் கவிந்து கொள்ளுமாறு;* ***நந்தன வனங்கள் -*** *இலங்கையில் இருந்த சிங்காரத் தோட்டங்கள்;* ***வெந்தன -*** *அத்தீயில் வெந்து அழிந்தன.*

கால முடிவில்,காலக் கொடுந்தீயால், கடல் நீர் வற்றி அழிவது போல, அனுமன் வைத்த தீயால், இலங்கை நகரத்துப் பூந்தோட்டங்கள் அழிந்தன என்பதாம். அகர் - அகில்; புகர் - குற்றம்; வெறி - மணம்; போர்ப்ப - மூட..
(29)

***5972.* மினைப்பரந்து எழு கொழுஞ் சுடர் உலகு எலாம்**
விழுங்கி,
நினைவு அரும்பெருந் திசை உற விரிகின்ற
நிலையால்,
சினைப்பரந்து எரி சேர்ந்திலா நின்றவும், சில வெங்
கனல் பரந்தவும்,தெரிகில-கற்பகக் கானம்.

மினை பரந்து எழுகொழும் சுடர் - மின்னலைப் போல ஒளிபரவி எழும் செழுமையான அனல் கொழுந்து; ***உலகு எலாம் விழுங்கி*** - உலகம் முழுவதையும் தன்னுள் அடக்கிக் கொண்டு; ***நினைப்பு அரும் பெரும் திசை உற*** - நினைப்பதற்கு அரிய பெரிய திசைகளைப் போய் அடைய; ***விரிகின்ற நிலையால்*** - பரந்து விளங்கும் தன்மையால்; ***கற்பகம் கானம் வெங்கனல் பரந்த சிலவும்*** - கற்பகச் சோலைகள் கொடிய நெருப்புப் பற்றி எரிகின்றவை இவை சில என்றும்; ***சினை பரந்து எரி சேர்ந்திலா நின்ற சிலவும்*** - கிளைகளில் தாவி நெருப்புப் பற்றாது நின்றவை இவை சில என்றும்; ***தெரிகில*** - வேறுபாடு அறிய வொண்ணாதனவாயிருந்தன.

இலங்கையில் இருந்தகற்பகச் சோலைகள் இயற்கையில் ஒளியுடைமையால்அனுமன் இட்ட தீயால் எரிந்தவை இவை என்றும் எரியாதவை இவை என்றும்அறிந்து கொள்ள முடியாதபடி விளங்கின என்பதாம். போந்து - போல;சினைப் பரந்து- கிளைகளில் தாவி. ***(30)***

5973. மூளும் வெம்புகை விழுங்கலின், சுற்றுற முழு நீர்
மாளும் வண்ணம்,மா மலை நெடுந் தலைதொறும் மயங்கிப்
பூளை வீய்ந்தன்னபோவன, புணரியில் புனல் மீன்
மீள, யாவையும்தெரிந்தில, முகில் கணம் விசைப்ப.+

புணரியின் புனல்மீன் யாவையும் மீள - கடல் நீரினிடத்துள்ள மீனினம் யாவையும் இல்லையாகும்படி; ***மூளும் வெம்புகை*** - மூண்டெழுந்த வெவ்விய நெருப்புப் புகை; ***சுற்று உற முழு நீர் மாளும் வண்ணம் விழுங்கலின்*** - சுற்றியுள்ள நீர் முழுவதையும் குடித்துவிட்டமையால்; ***தெரிந்தில முகில் கணம் விசைப்ப*** - இது தெரியாத மேகக் கூட்டங்கள் நீர் முகக்க விரைந்து செல்வனவாய்; ***மாமலை நெடும் தலை தொறும் மயங்கி*** - பெரிய மலைகளின் உயர்ந்த இடங்களில் எல்லாம் மோதுண்டு; ***பூளை வீய்ந்தன்ன போவன*** - பூளைப் பூ சிதறுவது போல சிதறிப் போயின.

புகை, கடலில்உள்ள மீனினம் மாயும்படி, நீர் முழுதையும் குடித்துவிட்டது. வழக்கமாக நீர் முகக்க வரும் மேகங்கள், அது தெரியாமல் சென்று, மலை உச்சியில் மோதுண்டு சிதறிப் போயின என்பதாம். மீள - இல்லையாக.
(31)

5974. மிக்க வெம் புகை விழுங்கலின், வெள்ளியங்கிரியும்,
ஒக்க,வெற்பினோடு; அன்னமும் காக்கையின் உருவ;
பக்க வேலையின்படியது, பாற்கடல்; முடிவில்
திக்கயங்களும்கயங்களும் வேற்றுமை தெரியா.

மிக்க வெம் புகைவிழுங்கலின் - மிகுதியான கொடிய புகைஉலகம் எங்கும் கவிழ்ந்து கொண்டமையால்; ***வெள்ளி அம் கிரியும் வெற்பினோடு ஒக்க*** - வெள்ளிய அழகிய கைலைமலையும் ஏனைய மலைகளைப் போலக் கருநிறம் பெற்றது; ***அன்னமும் காக்கையின் உருவ*** - வெள்ளை அன்னமும் காக்கையின் கருநிறத்ததாயிற்று; ***பாற்கடல் பக்க வேலையின் படியது*** - வெண்மையான பாற்கடலும் அருகில் உள்ள கடலின் தன்மையாய் கருங்கடலாயிற்று; ***முடிவில் திக்கயங்களும் கயங்களும் வேற்றுமை***

தெரியா - எல்லைக் கோடியில் உள்ள ஐராவதம் முதலிய (வெண்ணிறமான) திசையானைகளுக்கும் ஏனைய கருநிறயானைகளுக்கும் வேறுபாடு தெரியாததாயிற்று. புகை சூழ்ந்த பின்னர்,இயற்கையாக வெண்ணிறமாய் உள்ள சிறந்தவை அனைத்தும் கருநிறத்ததாயின என்பதாம். ***(32)***

கனலுக்குப் பயந்துகடலில் வீழ்தல்

5975. கரிந்துசிந்திடக் கடுங் கனல் தொடர்ந்து உடல் கதுவ,
உரிந்தமெய்யினர், ஓடினர், நீரிடை ஒளிப்பார்,
விரிந்தகூந்தலும், குஞ்சியும் மிடைதலின், தாமும்
எரிந்து வேகின்றஒத்தன, எறி திரைப் பரவை.

கரிந்து சிந்திடகடுங்கனல் தொடர்ந்து உடல் கதுவ - கருகி உதிர்ந்து போகும்படி கொடிய நெருப்பு தொடர்ந்து அரக்கர்களது உடல்களைப் பற்றலும்; **உரிந்த மெய்யினர் ஓடினர் நீரிடை ஒளிப்பார்** - (அதனால்) தோல் உரியப் பெற்ற உடலினராய் ஓடிப் போய் (வெப்பம் தணிவதற்காக) கடல் நீரில் முழ்கி மறைந்து கொண்டவர்களாயினர்; **விரிந்த கூந்தலும் குஞ்சியும் மிடைதலின்** - (அரக்கரின் பெண்டிர் ஆடவர் என்ற இருபாலாரின்) விரிந்த தலைமயிரும் (அக்கடலில்) மிகுந்து நிறைந்தமையால்; **எறி திரை பரவை தாமும் எரிந்து வேகின்ற ஒத்தன** - வீசும் அலைகளை உடைய கடல்களும் தீப்பட்டு, வேகின்றவை போன்றன.

அரக்கர்களின்தலைமயிர் செம்பட்டையாதலின், கடற்பரப்பில் அவை நெருங்கித் தோன்றியது. கடல் தீப்பற்றியது போல் காணப்பட்டது என்பது கற்பனை.
(33)

5976. மருங்கின்மேல் ஒரு மகவு கொண்டு, ஒரு தனி மகவை
அருங் கையால்பற்றி, மற்றொரு மகவு பின் அரற்ற,
நெருங்கினாரொடுநெறி குழல் சுறுக் கொள நீங்கிக்
கருங் கடல்தலைவீழ்ந்தனர், அரக்கியர் கதறி.

மருங்கின் மேல்ஒரு மகவு கொண்டு - இடையில் ஒரு குழந்தையை வைத்துக் கொண்டு; **ஒரு தனி மகவை அரும் கையால் பற்றி** - மற்றொரு சிறு குழந்தையை தன் அரிய கையால் பற்றிக் கொண்டு; **மற்றொரு மகவு பின்அரற்ற** - வேறொரு குழந்தை பின்னே அழுது கொண்டு வர; **அரக்கியர்** - அரக்கிமார்கள்; **நெருங்கினாரொடு** - நெருங்கிய சுற்றத்தினரோடு; **நீங்கி** - தமது இடம் விட்டுச் சென்று, **நெறி குழல் சுறுக் கொள** - நெறித்த கூந்தலிலே சுறு சுறு என்றுநெருப்புபற்ற; **கதறி** - வாய்விட்டுக் கதறிக் கொண்டு; **கருங்கடல் தலை வீழ்ந்தனர்** - கரிய கடலினிடத்துப் போய் விழுந்தார்கள்.

அரக்கியர்கூந்தலில் நெருப்புப் பற்றியதனால், வலி தாங்காமல் கதறிக் கொண்டு இடம் விட்டுச் சென்று, கடலில் குதித்தனர் என்பது கருத்து. ***(34)***

படைக்கலச்சாலையின் அழிவு

5977. **வில்லும், வேலும், வெங் குந்தமும் முதலிய விறகாய்**
எல்லுடைச் சுடர்எனப் புகர் எஃகு எலாம் உருகி,
தொல்லை நல்நிலை தொடர்ந்த, பேர் உணர்வு
அன்ன தொழிலால்
சில்லி உண்டையின் திரண்டன படைக்கலச் சாலை.

படைக்கலச் சாலை- ஆயுதசாலைகளில் உள்ள; **வில்லும், வேலும், வெம் குந்தமும் முதலிய விறகாய் -** விற்களும் வேல்களும் கொடிய எறி ஈட்டிகளும் முதலியவற்றில் இருந்த மரப்பகுதிகள் விறகுகளாய் அமைய; **எல் உடை சுடர் என புகர் எஃகு எலாம் -** ஒளியை உடைய சூரியன் என்னும்படி காந்தியுள்ள மற்றைய ஆயுத வடிவம் பெற்ற இரும்புகள் எல்லாம்; **உருகி -** அத்தீயில் உருகி; **தொல்லை நல் நிலை தொடர்ந்த பேர் உணர்வுஅன்ன தொழிலால் -** தமது பழைய நல்ல உயர் நிலையை நாடிச் சென்றபெரிய ஆத்ம ஞானம் போன்ற செயல் பெற்று; **சில்லி உண்டையின் திரண்டன -** சிறு உருண்டையாகத் திரண்டு கிடந்தன.

தனித்தனி ஆயுதவடிவில் இருந்த இரும்புகள் அனைத்தும், நெருப்பில் உருகி, ஒன்றாகச் சேர்ந்து, ஒரு சிறு உருண்டையாயிற்று என்பது கருத்து. இதனை விளக்க வந்த உவமை தத்துவக் கருத்தைத் தாங்கியது. ஒரு திரளிலிருந்து பல் வேறு வகையாகப் பிரிந்து, தனிப்பட்டு நின்ற பிராணிகள் மீளவும் ஒற்றுமை கொண்டு ஒருங்கு சேர்தல் ஆத்ம ஞானச் செயல் எனப்படும். ஆயுதங்களின் தொல்லை நிலை இரும்பு. அனுமன் இட்ட தீயால், அவை உருகியதும் பழைய இரும்புத் துண்டாகத் திரண்டன. ஆத்ம ஞான உணர்வு தோன்றுவதற்கு முன்பு பல்வேறுபட்ட தோற்றம்; அவ்வுணர்வுக்குப் பின்பு, எல்லா வேற்றுமையும் மறைந்து ஒன்றாகவே காண்பது. இது, தொல்லை நல்நிலை தொடர்ந்த பேர் உணர்வு எனப்பட்டது. (35) யானைகள் ஓடல்

5978. **செய்தொடர்க் கன வல்லியும், புரசையும், சிந்தி,**
நொய்தின்,இட்ட வன் தறி பறித்து, உடல் எரி
நுழைய,
மொய் தடச்செவி நிறுத்தி, வால் முதுகினில்
முறுக்கி,
கை எடுத்துஅழைத்து ஓடின-ஓடை வெங் களி மா.

ஓடை வெம் களிமா- நெற்றிப் பட்டம் அணிந்த கொடிய யானைகள்; **உடல் எரி நுழைய -** தமது உடலில் நெருப்புப் புகுந்து எரிய; **தொடர் செய் கன வல்லியும் -** சங்கிலியாகச் செய்யப்பட்ட கனமான பூட்டு விலங்கையும்; **புரோசையும் சிந்தி -** கழுத்தில் இடப்பட்ட கயிற்றையும் சிதறவிட்டு; **இட்ட வல் தறி நொய்தின் பறித்து -** தம்மைக் கட்டியிருந்த வலிய தூண்களை எளிதில் பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு; **மொய் தட செவி நிறுத்தி -** வலிய அகன்ற தமது காதுகளை மேலே தூக்கி நிறுத்தி; **வால் முதுகினில் முறுக்கி -** வாலை முதுகின் மேல் முறுக்கி நீட்டி; **கை எடுத்து அழைத்து ஓடின -** தமது துதிக்கையைத் தூக்கி, வாய்விட்டுக் கதறிக் கொண்டு பயந்து ஓடின.

தீ, பற்றியயானைகளின் செயல்கள் கூறப்பட்டன. தொடர் - சங்கிலி; பலகரணைகள் ஒன்றாகத் தொடுக்கப்பட்டமையால் தொடர் எனப்பட்டது. (36)

பறவைகள் கடலில்வீழ்ந்து மாய்தல்

5979. **வெருளும் வெம் புகைப் படலையின் மேற்செல**
வெருவி,
இருளும் வெங்கடல் விழுந்தன, எழுந்தில, பறவை;
மருளின் மீன்கணம் விழுங்கிட, உலந்தன-மனத்து
ஓர்
அருள் இல்வஞ்சரைத் தஞ்சம் என்று அடைந்தவர்
அனைய.

மனத்து ஓர்அருள்இல்வஞ்சரை தஞ்சம் என்று அடைந்தவர் அனைய - தம் மனத்தில் அருள் என்பது சிறிதும் இல்லாத வஞ்சகர்களைத் தமக்கு அடைக்கலமாகக் கருதிச் சரண் அடைந்தவர்களைப்போல; **பறவை வெருளும் வெம் புகை படலையின் மேல் செல வெருவி -** பறவைகள் அச்சத்தை உண்டாக்கும் கொடிய புகைக் கூட்டத்தைக் கடந்து அப்பால் செல்ல அஞ்சினவைகளாய்; **இருளும் வெங்கடல் விழுந்தன -** கருநிறம் கொண்ட கொடிய கடலில் விழுந்து; **எழுந்தில -** மேற்கிளப்ப முடியாது; **மருளின் மீன் கணம் விழுங்கிட -** அஞ்ச வேண்டிய அப் பறவைகளுக்கு அஞ்சுதல் இல்லாத மீன் கூட்டம் விழுங்க இறந்து அழிந்தன.

பகைவர்க்குப்பயந்து ஓடி வஞ்சகரைச் சரணம் அடைந்தவர், புகைக்குப் பயந்து கடலில் விழுந்த பறவைகளுக்கும், வஞ்சகர்கள் கடலுக்கும் மீன்களுக்கும் உவமைகள். 'பிறரிடம் அச்சம் கொண்டு வஞ்சரைத் தஞ்சம் அடைபவர், அவரால் பாதுகாக்கப் படாததோடன்றிதம் நலம் கருதி ஒழிக்கவும் படுவர்' என்ற உண்மை உணர்த்தப்பட்டது. (37)

இராவணன் மனையில்தீப்பற்றுதல்

5980. **நீரைவற்றிடப் பருகி, மா நெடு நிலம் தடவி,**
தாருவைச் சுட்டு,மலைகளைத் தழல்செய்து, தனி மா
மேருவைப் பற்றிஎரிகின்ற கால வெங் கனல்போல்,
ஊரை முற்றுவித்து,இராவணன் மனை புக்கது-
உயர் தீ.

உயர் தீ - உயர்ந்துஎழுந்த அந்த நெருப்பு; **நீரை வற்றிட பருகி -** கடல், குளம் முதலிய எல்லா நீர்நிலைகளும் வற்றிப் போகும் படி உறிஞ்சி; **மாநெடுநிலம் தடவி -** பெரிய நீண்ட நிலம் முழுவதும் பரந்து அழித்து; **தாருவை சுட்டு -** அங்குள்ள மரங்களை எரித்து; **மலைகளை தழல் செய்து -** மலைகளைத் தணல் போல விளங்கும்படி வேகச் செய்து; **தனி மா மேருவை பற்றி எரிகின்ற கால வெம் கனல் போல் -** ஒப்பற்ற மகா மேரு மலை என்னும் மலையைப் பற்றி எரிகின்ற வெவ்விய கற்பாந்த காலத்து அக்கினி போன்று; **ஊரை முற்றுவித்து -** அந்த இலங்கை நகர் முழுவதையும் எரித்துவிட்டு; **இராவணன் மனை புக்கது -** இராவணனுடைய அரண்மனையுள் புகுந்தது.

ஊழிக் காலத்துநெருப்பு, சுற்றிலும் எரித்த பின்பு, நடுவில் உள்ள மேருமலையில் புகுவது போல, அனுமன் இட்ட தீ, இலங்கை நகர் முழுவதையும் எரித்த பிறகு,இடையில் உள்ள இராவணன் மாளிகையில் புக்கது என்பதாம்.
(38)

5981. வான மாதரும், மற்றுள மகளிரும், மறுகிப்
போன போன திக்கு அறிகிலர், அனைவரும்
போனார்;
ஏனை நின்றவர்எங்கணும் இரிந்தனர்; இலங்கைக்
கோன் அவ்வானவர் பதி கொண்ட நாள் எனக்
குலைந்தார்.

வான மாதரும் - *இராவணன்மாளிகையில் இருந்த தேவ மகளிரும்;* **மற்றுள மகளிரும் -** *மற்றும் உள்ள (இயக்க கந்தருவ வித்தியாதரர் முதலான) பெண்களும்;* **அனைவரும் மறுகி -** *எல்லோரும் கலங்கி;* **போன போன திக்கு அறிகிலர் போனார் -** *அவரவர் போன திசை இன்னது என்று அறியாதவர்களாய் நிலை கெட்டுச் சென்றனர்;* **ஏனை நின்றவர் எங்கணும் இரிந்தனர் -** *மற்றும் ஓடாமல் நின்றவர்கள் எங்கும் சுற்றித் திரிந்தவர்களாய்;* **இலங்கை கோன் -** *இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன்;* **அவ்வானவர் பதி கொண்ட நாள் என குலைந்தார் -** *அந்தத் தேவர்களது தலைநகராகிய அமராவதியைப் பற்றிக் கொண்ட நாள் போல நிலை குலைந்தார்கள்.*

இராவணனதுமாளிகையைத் தீப்பற்றிய போது அங்கிருந்தவர்கள், பயந்து ஓடியது பற்றிக் கூறப்பட்டது. மேக நாதன் செயல் தகப்பன் இராவணன் மேல் ஏற்றிக் கூறப்பட்டது. ***(39)***

5982. நாவியும்,நறுங் கலவையும், கற்பகம் நக்க
பூவும், ஆரமும்,அகிலும் என்று இனையன புகைய,
தேவு தேன் மழைசெறி பெருங் குலம் எனத்
திசையின்
பாவைமார் நறுங்குழல்களும், பரிமளம் கமழ்ந்த.

நாவியும் - *(இராவணன்மாளிகையில் இருந்த) கத்தூரியும்;* **நறும் கலவையும் -** *வாசனை உடைய (குங்குமப் பூ முதலிய) கலப்புக்கு உரிய பொருள்களும்;* **கற்பகம் நக்க பூவும் -** *கற்பக மரங்களில் மலர்ந்த மலர்களும்;* **ஆரமும் -** *சந்தனமும்;* **அகிலும் -** *அகில் கட்டைகளும்;* **என்று இனையன -** *என்று சொல்லத்தக்க இவ்விதமான வாசனைப் பொருள்கள் எல்லாம்;* **புகைய -** *எரிந்து புகையாக, (அதனால்);* **திசையின் பாவை மார் நறுங்குழல்களும் பரிமளம் தேன் மழை செறி தேவு பெரும் குலம் என கமழ்ந்த -** *எட்டுத் திக்குகளைக் காக்கும் தெய்வமகளிரது இயற்கை மணம் கமழும் கூந்தல்களும் செயற்கை நறுமணம் பெற்று தேன்மழை பொழிகின்ற தெய்வத்தன்மை உடைய பெரிய மேகக் கூட்டம் போலத் தோன்றி மணம் வீசின.*

இயற்கைமணத்தோடு செயற்கை மணமும் கமழும் திசைக்காவல் மகளிரது கூந்தலுக்கு, தேன் மழை பொழியும் மேகக் கூட்டம் உவமை ஆயிற்று. பரிமளம் மணம். ***(40)***

5983. சூழும் வெஞ்சுடர் தொடர்ந்திட, யாவரும் தொடரா
ஆழி வெஞ்சினத்து ஆண் தொழில் இராவணன்
மனையில்-
ஊழி வெங் கனல்உண்டிட, உலகம் என்று உயர்ந்த
ஏழும்வெந்தென-எரிந்தன, நெடு நிலை ஏழும்.

சூழும் வெம் சுடர்தொடர்ந்திட - எங்கும் சூழ்ந்த கொடிய நெருப்புச்சுடர், போய்த் தாவியதனால்; **யாவரும் தொடரா ஆழி வெம் சினத்துஆண் தொழில் இராவணன் -** எவரும் அணுகமுடியாத கடல் போன்றகொடிய கோபத்தையும், வீரச் செயலையும் உடைய இராவணனது; **மனையின்நெடு நிலை ஏழும் உலகம் என்று உயர்ந்த ஏழும் -** மாளிகையின் நீண்டுஉயர்ந்த ஏழு நிலை மாடங்களும், ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக உயர்ந்துள்ள,உலகம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஏழு இடங்களும்; **ஊழிவெம்கனல் உண்டிடவெந்து என எரிந்தன -** யுகாந்த காலத்துக் கொடிய நெருப்பு உண்ணஎரிந்தாற் போன்றனவாய் வெந்து அழிந்தன. ஊழித்தீயில்மேலுலகங்கள் ஏழும் எரிந்து அழிந்தது போன்று, இராவணனது மாளிகையின் எழு நிலை மாடங்களும் எரிந்து அழிந்தன என்பதாம். ***(41)***

5984. பொன் திருத்தியது ஆதலால், இராவணன் புரை தீர்
குன்றம் ஒத்துஉயர் தட நெடு மா நிலைக் கோயில்,
நின்று துற்று எரிபருகிட, நெகிழ்வுற உருகி,
தென் திசைக்கும்ஓர் மேரு உண்டாம் என, தெரிந்த.

இராவணன் - இராவணனுடைய; **குன்றம் ஒத்து உயர் தட நெடு மாநிலை கோயில் -** மலை போல் உயர்ந்ததும், அகன்ற நீண்டபெரிய நிலைகளைஉடையதுமான அரண்மனை; **புரை தீர் பொன் திருத்தியது ஆதலால் -** குற்றமற்ற பொன்னால் அமைக்கப்பட்டதாதலால்; **எரி நின்று, துற்றுபருகிட -** நெருப்பு எழுந்து வாயினால் கவ்விக் குடிப்பது போல் எரிப்பதனால்; **நெகிழ்வு உற உருகி -** நெகிழ்ந்து உருகி, (ஒரே திரளாகி); **தென் திசைக்கும் ஓர் மேரு உண்டாம் என தெரிந்த -** தெற்குத்திக்கிலும் ஒரு மேரு மலை உள்ளது என்று சொல்லும்படி காணப்பட்டது. மேரு மலை வடதிசையில் உள்ளது என்பது புராணக் கொள்கை. இராவணன் மாளிகை மலை போல் உயர்ந்து பொன்னால் அமைக்கப்பட்டதால், அது நெருப்பில் உருகி ஒன்றாகத் திரண்டு, தென்திசை மேரு மலைபோல் தோன்றிற்று என்பதாம்.
(42)

இராவணன்முதலியோர் வெளியேறுதல்

5985. அனையகாலையில் அரக்கனும், அரிவையர் குழுவும்,
புனை மணிப்பொலி புட்பக விமானத்துப் போனார்;
நினையும்மாத்திரை யாவரும் நீங்கினர்; நினையும்
வினை இலாமையின், வெந்தது, அவ் விலங்கல்மேல்
இலங்கை.

அனைய காலையில்- அவ்வாறுஇராவணன் மனை வேகின்ற அப்பொழுது; **அரக்கனும், அரிவையர் குழுவும் -** தலைமை அரக்கனாகிய இராவணனும், அவனது

உரிமை மகளிர் கூட்டமும்; **மணி புனை பொலி புட்பக விமானத்து போனார் -** இரத்தினங்களால் அமைக்கப்பெற்று விளங்குகின்ற புட்பக விமானத்தில் ஏறி மேலே சென்றனர்; **யாவரும் -** இறந்தவர் போக மற்றைய அரக்கர்களும்; **நினையும் மாத்திரை நீங்கினர் -** நினைத்த அளவில் அவ்விடம் விட்டு அகன்றனர்; **நினையும் வினை இலாமையின் -** அவ்வாறு நினைக்கும் செயலைச் செய்யும் தன்மை தனக்கு இல்லாததால்; **அவ்விலங்கல் மேல் இலங்கை வெந்தது -** அந்த மலையின் மீது இருந்த இலங்கை நகர் வெந்து அழிந்தது.

நினைத்ததைச்செய்யக் கூடியவர்கள் அரக்கர்கள். அஃறிணைப் பொருளாகிய இலங்கைநகர் அவ்வாறு செய்ய முடியாததால் நெருப்பில் வெந்து அழிந்தது என்பது கருத்து. நினையும் மாத்திரை - மிகச் சுருங்கிய காலம்; புட்பக விமானம் - இராவணனது வானவூர்தி. *(43)* *இராவணன் நகர்எரிந்த காரணம் வினவுதல்*

5986. ஆழித்தேரவன் அரக்கரை அழல் எழ நோக்கி,
'ஏழுக்கு ஏழ் எனஅடுக்கிய உலகங்கள் எரியும்
ஊழிக் காலம்வந்து உற்றதோ ? பிறிது வேறு
உண்டோ ?
பாழித் தீச் சுடவெந்தது என், நகர் ?' எனப்
பகர்ந்தான்.

ஆழித் தேரவன் - ஆணைச்சக்கரத்தை உடையவனாய்ப் பெருந்தேர் வீரனான இராவணன்; **அரக்கரை அழல் எழ நோக்கி -** தன்னுடன் வந்த அரக்கர்களைத் தன்கண்களில் கோபத் தீ பொங்கும் படிப் பார்த்து; **ஏழுக்கு ஏழ் என அடுக்கிய உலகங்கள் -** (பதினான்காக) ஒன்றன் மீது ஒன்று என ஏழொடு ஏழாக அடுக்கப் பெற்ற உலகங்கள்; **எரியும் ஊழிக்காலம் வந்து உற்றதோ ? பிறிது வேறு உண்டோ ? -** எரியும் கற்பாந்த காலம் வந்து சேர்ந்ததோ ? வேறு ஏதேனும் உண்டாயிற்றோ ? **பாழி தீ சுட நகர் வெந்ததுஎன் ? -** பெரு நெருப்பு எரித்ததால், இந்த இலங்கை நகர் வெந்ததற்குக்காரணம் என்ன; **என பகர்ந்தான் -** என்று கேட்டான். ஊழிக்காலத்தில்பதினான்கு உலகங்களும் தீயினால் அழியும். அந்த ஊழிக்காலம் வந்து விட்டதா? அல்லது இலங்கை வெந்து அழிவதற்கு வேறு காரணம் உண்டா? என்று இராவணன் அரக்கரைப் பார்த்துக் கேட்டான். ஏழுக்கு ஏழ் - பதினான்கு. பாழி - பெருமை. 'பாழியந் தோளால் வரை எடுத்தான்' - (திருவாய் மொழி 10. 4. 8)
(44)

அரக்கர்நிகழ்ந்தது கூற இராவணன் சினத்தல்

5987. கரங்கள்கூப்பினர், தம் கிளை திருவொடும்
காணார்,
இரங்குகின்ற வல்அரக்கர் ஈது இயம்பின்;
'இறையோய் !
தரங்க வேலையின்நெடிய தன் வால் இட்ட தழலால்,
குரங்கு சுட்டதுஈது' என்றலும், இராவணன்
கொதித்தான்.

தம் கிளைதிருவொடும் காணார் - (அவ்வாறு இராவணன் கேட்டதும்)தமது

சுற்றத்தாரையும் வீரம் செல்வம் முதலிய பொலிவையும் இழந்து; **இரங்குகின்ற வல் அரக்கர்** - *ஏங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற வலிய அரக்கர்கள்;* **கரங்கள் கூப்பினர் ஈது இயம்பினர்** - *கைகளைக் கூப்பிக் கொண்டுபின்வரும் இச்செய்தியைச் சொன்னார்கள்;* **இறையோய் !** - *அரசனே !;* **தரங்க வேலையின் நெடியதன் வால் இட்டதழலால்** - *அலைகளை உடையகடலினும் நீண்ட தனது வாலிலே நாம் வைத்த நெருப்பால்;* **குரங்கு சுட்டதுஈது என்றலும்** - *அக்குரங்கு எரித்தது இதுவாகும் என்று சொன்ன உடன்;* **இராவணன் கொதித்தான்** - *இராவணன் கோபம் கொண்டான்.* ***(45)***

5988. 'இன்று புன்தொழில் குரங்குதன் வலியினால், இலங்கை
நின்று வெந்து,மா நீறு எழுகின்றது; நெருப்புத்
தின்றுதேக்கிடுகின்றது; தேவர்கள் சிரிப்பார்;
நன்று ! நன்று! போர் வலி' என, இராவணன் நக்கான்.

இன்று - *இன்றைக்கு;* **புன் தொழில் குரங்கு தன் வலியினால்** - *அற்பத் தொழிலை உடைய (ஒரு) குரங்கினது வலிமையினால்;* **இலங்கை நின்று வெந்து மாநீறு எழுகின்றது** - *இலங்கை நகர் நின்று எரிந்து பெருஞ் சாம்பல் பறக்கின்றதாயிற்று;* **நெருப்பு தின்று தேக்கிடுகின்றது** - *நெருப்பு நகரத்தை உண்டு ஏப்பம் விடுவதாயிற்று;* **தேவர் சிரிப்பார்** - *(இதனைக் கண்டால், நமக்குத் தோற்றுவலி இழந்த) தேவர்களும் நகைப்பார்கள்;* **போர் வலி நன்று நன்று என** - *தமது போர்த்திறமை மிக நன்றாக இருக்கிளது என்று சொல்லி;* **இராவணன் நக்கான்** - *இராவணன் (வெகுளி மேலீட்டால்) சிரித்தான்.*

இலங்கைஎரியுண்டதற்கு, இராவணன் நாணம் தோன்ற, கோபத்தோடு நக்கான் என்க. தேக்கிடுதல் - நிறைந்து ஏப்பம் விடுதல். 'தீமுற்றத் தென்னிலங்கை ஊட்டினான்' என்ற திருவாய் மொழித் தொடர் (2.1.3) விளக்கத்துக்கு 'செந்தீ உண்டு தேக்கிட்டதே' என்று மேற்கோள் காட்டப்பெற்றுள்ளது. ***(46)***

எரியையும்அனுமனையும் பற்றி வர இராவணன் கட்டளை இடுதல்

வஞ்சித் துறை

5989. 'உண்டநெருப்பைக்
கண்டனர்பற்றிக்
கொண்டு அணைக'என்றான்-
அண்டரைவென்றான்.

அண்டரைவென்றான் - *முன்பு தேவர்களைவென்றவனான இராவணன்;* **உண்ட நெருப்பை** - *இலங்கையை எரித்த அக்கினித்தேவனை;* **கண்டனர் பற்றி கொண்டு அணைக என்றான்** - *பார்த்தவர்கள் பிடித்துக் கொண்டு இங்கே வருவீர்களாக என்று ஆணையிட்டான்.*

இராவணன் ஆணைக்குஅஞ்சியிருந்த அக்கினி தேவன், இப்போது, ஆணையை மீறிச் செயல்பட்டதனால், அவனைத் தண்டிக்க வேண்டி, பிடித்துக் கொண்டு வருமாறு அரக்கர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான் என்பதாம். *(47)*

5990. 'உற்றுஅகலாமுன்.
செற்ற குரங்கைப்
பற்றுமின்'என்றான்-
முற்றும்முனிந்தான்.

முற்றும்முனிந்தான் - முழுவதும் சினந்தவனானஇராவணன்; ***செற்ற குரங்கை -*** இவ்வாறு தீங்கு இழைத்த குரங்கை; ***உற்று அகலாமுன் -*** அது, நம் ஊரைவிட்டு நீங்குவதற்கு முன்பாக; ***பற்றுமின் -*** பிடித்து வாருங்கள்; ***என்றான் -*** என்று கட்டளையிட்டான். *(48)*

5991. சார் அயல்நின்றான்,
வீரர்விரைந்தார்;
'நேருதும்' என்றார்;
தேரினர்சென்றார்.

சார் அயல்நின்றார் - இராவணனைச் சார்ந்துபக்கத்தில் நின்றவர்களாகிய; ***தேரினர் வீரர் நேருதும் என்றார் -*** தேர்வீரர்கள்அவ்வாறே செய்வோம்என்று சொல்லி; ***விரைந்தார் -*** விரைந்து சென்றார்கள்.

நேருதல் - உடன்படுதல். *(49)*

5992. எல்லைஇகந்தார்
வில்லர்;வெகுண்டார்
பல் அதிகாரத்
தொல்லர்,தொடர்ந்தார்.

எல்லை இகந்தார்- அளவற்றவில் வீரர்களும்; ***வில்லர் -; பல் அதிகார தொல்லர் -*** பழமையான பல்வகையான அதிகாரங்களை உடையவர்களும்; ***வெகுண்டார் -*** கோபங்கொண்டு; ***தொடர்ந்தார் -*** தேர் வீரர்களைத் தொடர்ந்து சென்றார்கள்.
(50)

வஞ்சி விருத்தம்

5993. நீர் கெழுவேலை நிமிர்ந்தார்;
தார் கெழு தானைசமைந்தார்;-
போர் கெழு மாலைபுனைந்தார்
ஓர் எழுவீரர்-உயர்ந்தார்.

உயர்ந்தார் ஓர்எழு வீரர் - *(அவ்வீரர்களுள்)உயர்ந்தவர்களாகிய ஒப்பற்ற ஏழுவீரர்கள்;* ***நீர் கெழு வேலை நிமிர்ந்தார் -*** *நீர்மிகும் கடல் போல எழுந்தவர்களாய்;* ***போர் கெழு மாலை புனைந்தார் -*** *போர்க்குரிய தும்பை மாலை அணிந்து;* ***தார் கெழு தானை சமைந்தார் -*** *அணிவகுக்கப் பெற்ற சேனையை ஆயத்தம் செய்தார்கள்.* ***(51)***

5994. விண்ணினை,வேலை விளிம்பு ஆர்
மண்ணினை, ஓடிவளைந்தார்;
அண்ணலை நாடிஅணைந்தார்;
கண்ணினின் வேறுஅயல் கண்டார்.

விண்ணினை - *வானத்தையும்;* ***வேலை விளிம்பு ஆர் மண்ணினை -*** *கடலின் விளிம்பிலே (ஓரத்திலே) பொருந்தியுள்ள இலங்கைப் பூமியையும்;* ***ஓடிவளைந்தார் -*** *ஓடிச் சென்று சூழ்ந்து கொண்டவர்களாய்;* ***அண்ணலை நாடி அணைந்தார் -*** *பெரியோனாகிய அனுமனைத் தேடி நெருங்கி;* ***அயல் வேறு கண்ணினின் கண்டார் -*** *ஒரு பக்கத்தில் (அனுமனை) தனியே (தமது) கண்களால் பார்த்தார்கள்.* ***(52)***

அரக்கர்கள்அனுமனுடன் பொருது அழிதல்

5995. 'பற்றுதிர்! பற்றுதிர் !' என்பார்;
'எற்றுதிர் !எற்றுதிர் ! என்பார்;
முற்றினர்,முற்றும் முனிந்தார்;
கற்று உணர்மாருதி கண்டான்.

முற்றும்முனிந்தார் - *மிக்க கோபம் கொண்டஅந்த அரக்கர்கள்;* ***பற்றுதிர் பற்றுதிர் என்பார் -*** *(அனுமனைக் கண்டவுடன்) 'இவனைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள் பிடியுங்கள்' என்று சொல்பவரும்;* ***எற்றுதிர் எற்றுதிர் என்பார் -*** *'இவனைத் தாக்குங்கள் தாக்குங்கள்' என்று சொல்பவர்களுமாய்;* ***முற்றினர் -*** *அனுமனை வளைந்து கொண்டார்கள்;* ***கற்று உணர் மாருதி கண்டான் -*** *நூல்களைக் கற்று உணர்ந்த அறிஞனான அனுமன் அவர்களைப் பார்த்தான்.* ***(53)***

5996. ஏல்கொடுவஞ்சர் எதிர்ந்தார்;
கால்கொடுகைகொடு, கார்போல்,
வேல்கொடுகோலினர்; வெந் தீ
வால்கொடு தானும்வளைந்தான்.

ஏல் கொடுவஞ்சர் - *(அனுமனைப்பிடிப்பதற்கு) ஏற்றுக் கொண்டு வந்த வஞ்சகர்களான அரக்கர்கள்;* ***கார் போல் கோலினர் -*** *மேகம் போல் அனுமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு;* ***கால் கொடு, கை கொடு வேல் கொடு -*** *காலைக் கொண்டும் கையைக் கொண்டும் வேலைக் கொண்டும்;* ***எதிர்ந்தார் தானும் -*** *எதிர்த்தார்கள்; அனுமனும்;* ***வெம்தீ வால் கொடு வளைந்தான் -*** *வெவ்விய நெருப்பு மூண்ட தனது வாலைக் கொண்டு அவர்களை வளைத்தான்.*

ஏல் கொடு -ஏற்றுக்கொண்டு. ***(54)***

5997. **பாதவம்ஒன்று பகுத்தான்;**
மாதிரம் வாலின்வளைத்தான்;
மோதினன்;மோத, முனிந்தார்
ஏதியும் நாளும்இழந்தார்.

மாதிரம் வாலின்வளைத்தான் - எல்லாத் திசைகளையும்தனது வாலினால் வளைத்துக் கொண்ட அனுமன்; **பாதவம் ஒன்று பகுத்தான் -** ஒருமரத்தைப் பெயர்த்தெடுத்து; **மோதினன் -** அம்மரத்தால் அரக்கர்களை அடித்தான்; **மோத முனிந்தார் -** அடித்ததனால் கோபம் கொண்டு வந்தவர்களான அந்த அரக்கர்கள்; **ஏதியும் நாளும் இழந்தார் -** தமது ஆயுதங்களையும் வாழ்நாளையும் இழந்தார்கள்.

பாதவம் - மரம்;ஏதி - படைக்கலம். *(55)*

5998. **நூறிடமாருதி, நொந்தார்**
ஊறிட, ஊன் இடுபுண்ணீர்,
சேறு இட, ஊர் அடுசெந் தீ
ஆறிட, ஓடினதுஆறாய்.

மாருதி நூறிடநொந்தார் - அனுமன் அவ்வாறு அடிக்க வருந்தினவர்களான அரக்கர்கள்; **ஊறு இட ஊன் இடு புண்ணீர் சேறு இட -** காயம் அடைய அதனால், அவர் உடம்பினின்றும் பெருகிய இரத்தமானது, சேற்றை உண்டாக்க; **ஊர் அடு செந்தீ ஆறிட ஆறாய் ஓடினது -** அவ்வூரை எரித்த சிவந்த நெருப்பு தணியும் படி ஆறாகப் பெருகிற்று.

அனுமனால்மோதுண்ட அரக்கரின் இரத்தப் பெருக்கு பற்றிக் கூறப்பட்டது.
(56)

5999. **தோற்றினர் துஞ்சினர் அல்லார்**
ஏற்று இகல்வீரர், எதிர்ந்தார்;
காற்றின் மகன்,கலை கற்றான்,
கூற்றினும் மும்மடி கொன்றான்.

துஞ்சினர்அல்லோர் தோற்றினர் ஏறு இகல்வீரர் - இறந்தவர்கள் போக அங்குத் தென்பட்டவர்களான ஆண்சிங்கம் போன்ற வீரர்கள்; **எதிர்ந்தார் -** அனுமனை எதிர்த்தார்கள்; **காற்றின் மகன் கலை கற்றான் -** வாயு தேவன் மகனும் எல்லாக்கலைகளையும் கற்றவனுமாகிய அனுமன்; **கூற்றினும் மும்மடி கொன்றான் -** யமனைவிட மூன்று மடங்கு அவர்களைக் கொன்றுவிட்டான்.
(57)

6000. **மஞ்சு உறழ்மேனியர் வன் தோள்**
மொய்ம்பினர்வீரர் முடிந்தார்
ஐம்பதினாயிரர்;அல்லார்,
பைம் புனல் வேலைபடிந்தார்.

மஞ்சு உறழ்மேனியர் - மேகம் போன்றகருநிறம் கொண்ட உடலை உடையவர்களும்; **வன் தோள் மொய்ம்பினர் -** வலிய தோள்களும் ஆற்றலும் கொண்டவர்களுமான; **வீரர் -** படை வீரர்களில்; **ஐம்பதினாயிரர் முடிந்தார் -** ஐம்பதினாயிரம் பேர் இறந்தார்கள்; **அல்லார் பைம்புனல் வேலை படிந்தார் -** அவர்கள் அல்லாதவர் எல்லாம் பசுமையாகக் காணப்படுகின்ற நீரையுடைய கடலில் போய் விழுந்தார்கள். ***(58)***

6001. தோய்த்தனன் வால்; அது தோயக்
காய்ச்சின வேலைகலந்தார்,
போய்ச் சிலர்பொன்றினர் போனார்
'ஏச்சு' என,மைந்தர் எதிர்ந்தார்.

வால்தோய்த்தனன் - அனுமன் தனது வாலைக்கடலில் தோய்த்தான்; **அது தோய -** (நெருப்பு பிடித்த) அந்த வாலைத் தோய்த்ததினால்; **காய்ச்சின வேலை போய் கலந்தார் சிலர் -** கொதிப்படைந்த கடலில் சென்று முழுகியவர்களில் சிலர்; **பொன்றினர் போனார் மைந்தர் -** இறந்தொழிந்தார்கள் (சில இறவாது நின்ற) வீரர்கள்; **ஏச்சு என -** (இவ்வாறு கடலில் மூழ்குவது) நமக்கு இழிவு என்று கருதி; **எதிர்ந்தார் -** அனுமனை எதிர்த்தார்கள்.

மைந்தர் -வலிமை உடையவர்; வீரர். ***(59)***

6002. சுற்றின தேரினர் தோலா
வில் தொழில்வீரம் விளைத்தார்;
எற்றினன்மாருதி; எற்ற,
உற்று எழுவோரும்உலந்தார்.

சுற்றின தேரினர்- அனுமனைச் சூழ்ந்து கொண்ட தேர் ஏறிய வீரர்கள்; **தோலா வில் தொழில் வீரம் விளைத்தார் -** தோல்வி அடையாத தம்விற்போர்த் தொழிலில் வீரத்தைக் காட்டிப் போர் செய்தார்கள்; **மாருதி எற்றினன் -** அனுமன் அவர்களைத் தாக்கிஅடித்தான்; **எற்ற -** அவ்வாறு தாக்கியதனால்; **உற்று எழுவோரும் உலந்தார்-** அடிபட்டு பொர முனைந்து எழுந்த வீரர்களும் அழிந்தார்கள். 'எழுவோர்' - ஏழுவீரர்கள் என்றும், இவர்கள் அமைச்சர்களின் மக்கள் என்றும் பொருள் விளக்கம் கொடுக்கலாம். 51-ம் பாடலில் ஓர் எழு வீரர் உயர்ந்தார் ? என்ற தொடரை நோக்கும் போது எழுவோர் ? என்பதற்கு ஏழுவீரர்கள் எனப் பொருள் கொள்வது பொருத்தமே. ***(60)***

பிராட்டியின்திருவடிகளை வணங்கி, அனுமன் மீள, அழலும்மறைதல்

6003. விட்டுஉயர் விஞ்சையர், 'வெந் தீ
வட்ட முலைத் திருவைகும்
புள் திரள்சோலை புறத்தும்
சுட்டிலது' என்பதுசொன்னார்.

விட்டு உயர்விஞ்சையர் - அவ்விடம் விட்டு மேலேசென்ற வித்தியாதரர்; **வெம் தீ -** அனுமன் வாலில் வைத்த கொடிய நெருப்பு, (அனைத்தையும் எரித்த நெருப்பு); **வட்ட**

முலை திரு வைகும் புள் திரள் சோலை புறத்தும் சுட்டிலது - *வட்டமான முலையை உடைய திருமகள் (சீதை) இருக்கின்ற பறவைக் கூட்டம் நிறைந்த சோலையின், வெளியிடத்தைக் கூட சுடவில்லை;* ***என்பது சொன்னார் -*** *என்ற செய்தியை வியப்பாகத் தங்களுக்குள் பேசிக் கொண்டார்கள்.* ***(61)***

6004. வந்தவர்சொல்ல மகிழ்ந்தான்;
வெந் திறல்வீரன் வியந்தான்;
'உய்ந்தனென்'என்ன, உயர்ந்தான்,
பைந்தொடிதாள்கள் பணிந்தான்.

வந்தவர் சொல்ல- *(வானத்தில்) வந்தவர்களான வித்தியாதரர் இவ்வாறுசொல்ல;* ***வெம் திறல் வீரன் -*** *(அது கேட்டு) ஆண்மை மிக்க வீரனானஅனுமன்;* ***மகிழ்ந்தான் -*** *மகிழ்ச்சி கொண்டு;* ***வியந்தான் -*** *வியப்படைந்து;* ***உய்ந்தனன் என்ன உயர்ந்தான் -*** *(தீ வினையினின்று யான்) தப்பினேன்என்று எண்ணி, அவ்விடம் விட்டு மேலே எழுந்தவனாகிச் சென்று;* ***பைந்தொடி தாள்கள் பணிந்தான் -*** *பசுமையான பொன் வளையல்களை அணிந்தபிராட்டியின் திருவடிகளில் பணிந்து வணங்கினான். தான் இட்டதீயினால், அசோகவனத்துக்கோ, பிராட்டிக்கோ, துன்பம் எதுவும் நேரவில்லை என்பதை வித்தியாதரர் பேசிக் கொண்ட பேச்சின் மூலம் அறிந்த அனுமன், உய்ந்தனன் என மகிழ்ந்தான். பிராட்டி தீப்பற்றி இறந்திருந்தால் அது தனக்குப் பெரும் பழியாகி விடுமே என்று பயந்து கொண்டிருந்தான் அனுமன் என்பதை, 'உய்ந்தனன், என்ற தொடர் உணர வைக்கின்றது. முதல் நூலில் விரிவாகச் சொல்லிக்காட்டப்பட்ட அனுமனது அச்சம் நிறைந்த எண்ணம் 'உய்ந்தனன்' என்ற ஒருதொடரில் சுருக்கிக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது 'சுருங்கச் சொல்லி விளங்கவைத்தல்' என்ற உத்திக்கு இலக்கணமாக அமைந்துள்ளது என்னலாம்.* ***(62)***

6005. பார்த்தனள், சானகி, பாரா
'வேர்த்து எரிமேனி குளிர்ந்தாள்,
'வார்த்தை என்?' 'வந்தனை' என்னா,
போர்த்தொழில் மாருதி போனான்.

சானகிபார்த்தனள் - *பிராட்டி தன்னைவணங்கிய அனுமனைப் பார்த்தாள்;* ***பாரா -*** *பார்த்தவுடன்;* ***வேர்த்து எரி மேனி குளிர்ந்தாள் -*** *(அனுமனுக்கு என்ன ஆயிற்றோ என) வியர்த்துக் கொதிக்கின்ற தன் உடல் குளிர்ந்தவளானாள்;* ***வார்த்தை என் ? -*** *யான் சொல்ல வேண்டியது எதுவேனும் உளதோ என்றாள்;* ***போர் தொழில் மாருதி வந்தனை என்னா போனான் -*** *போர் செய்வதில் வல்லவனான அனுமன் 'வணக்கம்' என்று சொல்லி, பிராட்டியிடம் விடை பெற்றுச் சென்றான்.*

'வார்த்தை என்?' என்பதை அனுமன் கூற்றாகவும் கொள்ளலாம். 'வார்த்தை உண்டோ என்று பிராட்டி கேட்டருளத் தேவரீரைச் சேவிக்க விடை கொண்டேன் என்று விண்ணப்பம் செய்தார் மாருதி' என்பது பழைய உரை.
(63)

6006. 'தெள்ளியமாருதி சென்றான்;
கள்ள அரக்கர்கள் கண்டால்,

எள்ளுவர்,பற்றுவர்' என்னா,
ஒள் எரியோனும்ஒளித்தான்.

தெள்ளிய மாருதி- *தெளிந்த ஞானமுடைய அனுமனோ;* ***சென்றான் -*** *போய்விட்டான்;* ***கள்ள அரக்கர்கள் கண்டால் எள்ளுவர் பற்றுவர் என்னா-*** *திருட்டுச் செயலுக்குரிய அரக்கர்கள் என்னைக் கண்டால் நிந்தித்து என்னைப் பிடித்துச் செல்வர்என்று நினைத்து;* ***ஒள் எரி யோனும் ஒளித்தான் -*** *ஒளி பொருந்திய அக்கினித் தேவனும் தன்னை மறைத்துக் கொண்டான்.*

இது காறும்இராவணனுக்கு அஞ்சி அடங்கியிருந்த அக்கினி தேவன், அனுமனை அண்டை கொண்ட பலத்தால், இலங்கை நகரை எரித்தான். இப்போது அனுமன் இலங்கையை விட்டுச் சென்று விட்டதால், அரக்கர்கள் தன்னைப் பிடித்து விடுவார்கள் என்ற பயத்தால் தன்னை மறைத்துக் கொண்டான் அக்கினி தேவன் என்பதாம்,
(64)

திருவடி தொழுதபடலம்

அனுமன், இராமபிரானதுதிருவடியைத் தொழுது, பிராட்டியைத் தான் கண்டு வந்த செய்தியைக் கூறுவது, 'திருவடியை நாரணனைக் கேசவனைப் பாஞ்சுடரை' என்ற திருவாய் மொழித் (4.9.11) தொடரை அடிப்படையாக்கிக் கொண்டு பார்த்தால், திருவடி என்ற தொடர் இராமபிரானையே குறிப்பதாகவும் கொள்ளலாம்.

மேலும் 'திருவடி' என்பது அனுமனைக் குறிப்பதாகக் கொண்டு, இராமபிரான் என்ற செயப்படு பொருளை வரவழைத்தும் பொருள் கொள்ளலாம். திருவடி (அனுமன்) யாரைத் தொழுதான் ? இராமபிரானையா ? அன்று.

இப்படலத்தின்22ஆம் கவிதை, இதனைத் தெளிவாக்குகிறது.

எய்தினன்அனுமனும் எய்தி, ஏந்தல் தன்
மொய் கழல்தொழுகிலன்

இராமபிரானது திருவடியைஅனுமன் தொழவில்லை என்பதை இக்கவிதையின் முன் பகுதி மூலம் நன்கு உணரலாம். அப்படியானால், யாரைத் தொழுதான் ?

முளரிநீங்கிய
தையலைநோக்கிய தலையன் கையினன்
வையகம் தழீஇநெடிது இறைஞ்சி வாழ்த்தினான்

'பிராட்டியைத் தான்அனுமன் தொழுதான்' என்பதை இதன் மூலம் உணரலாம்.

ஆக, திருவடியாகியஅனுமன், பிராட்டியை, இருந்த இடத்திலிருந்தே தொழுது, தான் கண்டுவந்த செய்தியை இராமபிரானிடம் சொல்வதைத் தெரிவிப்பது இந்தப் படலம் என்று பொருள் கொள்வதே பொருத்தமாகும்.

வான்வழி மீளும் அனுமன், மயேந்திரத்தில் குதித்தல்

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

6007. **'நீங்குவென் விரைவின்' என்னும் நினைவினன்,**
மருங்கு நின்றது
ஆங்கு ஒரு குடுமிக்குன்றை அருக்கனின்
அணைந்த ஐயன்,

வீங்கினன்,உலகை எல்லாம் விழுங்கினன் என்ன;
வீரன்
பூங் கழல் தொழுதுவாழ்த்தி, விசும்பிடைக் கடிது
போனான்.

விரைவின்நீங்குவென் என்னும் நினைவினன் - *சீக்கிரத்தில் இந்த இலங்கையினின்றும் போவேன் என்கின்ற எண்ணம் உடையவனாய்;* **ஆங்கு மருங்கு நின்றது ஒரு குடுமிக்குன்றை -** *அந்த இலங்கையின் அருகேயிருந்த சிகரத்தை உடைய ஒரு மலையை;* **அருக்கனின் அணைந்த ஐயன் -** *சூரியனைப் போன்று சென்று சேர்ந்த அனுமன்;* **உலகை எல்லாம் விழுங்கினன் என்ன வீங்கினன் -** *எல்லா உலகங்களையும் உட் கொண்டவனான திருமால் போன்று தன் வடிவம் பூரித்து நின்று;* **வீரன் பூங்கழல் தொழுது -** *இரகு குல வீரனான இராமபிரானது அழகிய திருவடிகளை, (தனது மனத்தால் நினைத்து) வணங்கித் துதித்து;* **விசும்பிடை கடிது போனான் -** *ஆகாய வழியாக விரைவில் சென்றான்.* ***(1)***

6008. மைந்நாகம்என்ன நின்ற குன்றையும், மரபின் எய்தி,
கைந் நாகம்அனையோன் உற்றது உணர்த்தினன்,
கணத்தின் காலை,
பைந் நாகம்நிகர்க்கும் வீரர் தன் நெடு வரவு
பார்க்கும்,
கொய்ந் நாகம்நறுந் தேன் சிந்தும், குன்றிடைக்
குதியும் கொண்டான்.

கை நாகம்அனையோன் - *துதிக்கையை உடைய யானை போன்றவனான அனுமன்;* **மைநாகம் என்ன நின்ற குன்றையும் -** *மை நாகம் என்று சொல்லப் படுகின்ற இடை நின்ற மலையையும்;* **மரபின் எய்தி உற்றது உணர்த்தினன் -** *(முன் அதனிடம் சொல்லி வந்த) முறைப்படி அடைந்து, இலங்கையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அதனிடம் கூறி;* **கணத்தின் காலை தன் நெடும் வரவு பார்க்கும் -** *ஒரு கணப் பொழுதிலே, நெடு நேரமாகத் தனது வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்;* **பை நாகம் நிகர்க்கும் -** *படம் எடுத்து எழுந்து நோக்கும் பாம்பு போன்ற;* **வீரர் -** *அங்கதன் முதலிய வானரவீரர்கள் நின்ற;* **கொய் நாகம் நறுந்தேன் சிந்தும் குன்றிடை -** *பறித்துஎடுக்கக் கூடிய சுர புன்னை மரங்களின் மலர்கள் தேனைச் சிந்திக்கொண்டிருக்கும் மகேந்திரமலையிலே;* **குதியும் கொண்டான் -** *குதித்தலையுஞ் செய்தான்.*

பாம்பு, ஒன்றைஆவலோடு எதிர் பார்க்கும் போது, படம் எடுத்துக் கொண்டு எழுந்து நோக்கும் இயல்புடையது. அதனால் வானர வீரர்கள் அனுமனது வரவை ஆவலோடு எதிர்பார்த்திருப்பதற்கு, பை நாகம் உவமையாக்கப்பட்டது. கணத்தின் காலை - காலத்தின் சிறிய அளவு; நாகம் - சுரபுன்னை. அனுமன், கடல் தாவிய செய்தி, ஒரு நீண்ட படலமாக விரிந்தது. ஆனால் அவன் திரும்பிய செய்தி இரண்டு பாடல்களில் முடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது, கவிச்சக்கரவர்த்தியின் கதை அமைப்புத் திறனைக்காட்டுகின்றது. ***(2)***

வானர வீரர்அனுமனைக் கண்டு மகிழ்தல்

6009. போய் வரும் கருமம் முற்றிற்று என்பது ஓர் பொம்மல்
பொங்க,
வாய் வெரீஇநின்ற வென்றி வானர வீரர் மன்னோ,
பாய்வரு நீளத்துஆங்கண் இருந்தன பறவைப்
பார்ப்புத்

தாய் வரக்கண்டதன்ன உவகையின் தளிர்த்தார்
அம்மா !

வாய் வெரீ இநின்ற வானர வென்றி வீரர் - *(அனுமன் நிலை யாதாகுமோ என்ற அச்சத்துடன்) வாய் விட்டுப் புலம்பிக் கொண்டிருந்த வெற்றிக்குரிய (அங்கதன் முதலிய) வானர வீரர்கள்;* ***போய் வரும் கருமம் முற்றிற்று என்பது ஓர் பொம்மல் பொங்க -*** *(பிராட்டியை அனுமன் தேடிக் கண்டு பிடித்து) மீண்டு வருதலாகிய தம் செயல் முற்றுப் பெற்றது என்பதனாலாகிய ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சி அதிகப்பட;* ***பாய் வரு நீளத்து ஆங்கண் இருந்தன பறவைப் பார்ப்பு -*** *(தாய்ப்பறவை ஆவலோடு) பாய்ந்து உட்புக வரும் கூட்டினிடத்து இருந்தனவாகிய பறவைக்குஞ்சுகள்;* ***தாய் வர கண்டது அன்ன -*** *தமது தாய்ப் பறவை (வெளியிற் சென்றது) மீண்டு வர, (அதனைப்) பார்த்ததைப் போன்ற;* ***உவகையின் தளிர்த்தார் -*** *மகிழ்ச்சியினால் உடல் பூரித்தார்கள்.*

வானர வீரர்,பொம்மல் பொங்க உவகையின் தளிர்த்தார் என்க. வீரர்களது மகிழ்ச்சிக்கு, தாய்ப் பறவையின் வருகை கண்டு மகிழும் பறவைக் குஞ்சுகளின் உவகை உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. பொம்மல் - மகிழ்ச்சி; நீளம் - கூடு.

(3)6010. அழுதனர்சிலவர்; முன் நின்று ஆர்த்தனர் சிலவர்;
அண்மித்
தொழுதனர்சிலவர்; ஆடித் துள்ளினர் சிலவர்;
அள்ளி
முழுதுறவிழுங்குவார்போல் மொய்த்தனர் சிலவர்;
முற்றும்
தழுவினர்சிலவர்; கொண்டு சுமந்தனர் சிலவர்,
தாங்கி.

சிலவர் அழுதனர்- *(அனுமனைக் கண்ட அவ்வானர வீரர்களுள்) சிலர் மகிழ்ச்சியினால் அழுதார்கள்;* ***சிலவர் முன் நின்று ஆர்த்தனர் -*** *சிலர்அனுமனுக்கு முன்னாலே நின்று ஆரவாரித்தார்கள்;* ***சிலவர் அண்மி தொழுதனர் -*** *சிலர், (அனுமனை) நெருங்கி வணங்கினார்கள்;* ***சிலவர் ஆடி துள்ளினர் -*** *சிலர் குதித்துக் கூத்தாடினார்கள்;* ***சிலவர் அள்ளி முழுது உற விழுங்குவார் போல் மொய்த்தனர் -*** *சிலர் (அனுமனை) எடுத்து முழுவதும் விழுங்குபவர் போன்று (அவனை) நெருங்கிச் சூழ்ந்து கொண்டனர்;* ***சிலவர் சுற்றும் தழுவினர் -*** *சிலர் சுற்றிலும் அனுமனைஆலிங்கனஞ் செய்தார்கள்;* ***சிலவர் தாங்கிக் கொண்டு சுமந்தனர் -*** *சிலர்அனுமனைத் தாங்கித் தூக்கிச் சுமந்து கொண்டார்கள்.*

அனுமனைக் கண்டவானர வீரர்களின் மகிழ்ச்சிச் செயல்கள் கூறப்பட்டன.
(4)

6011. ‘தேனொடு கிழங்கும் காயும் நறியன அரிதின் தேடி,
மேல் முறைவைத்தேம்; அண்ணல் ! நுகர்ந்தனை,
மெலிவு தீர்தி;
மான வாள் முகமேநங்கட்கு உரைத்தது மாற்றம்’
என்று,

தாம் நுகர்சாகம் எல்லாம் முறை முறை சிலவர்
தந்தார்.

சிலவர் - சில வானரவீரர்கள்; ***அண்ணல் மானம் வாள் முகமே நங்கட்கு மாற்றம் உரைத்தது*** - (அனுமனை நோக்கி) பெரியோய் ! பெருமையும் ஒளியும் பொருந்திய உன் முகமே எங்களுக்கு (பிராட்டியைக் கண்ட நற்செய்தியாகிய) சொற்களைத் தெரிவித்துவிட்டது; ***நறியன தேனொடு கிழங்கும் காயும் அரிதின் தேடி மேல் முறை வைத்தோம்*** - (ஆதலால்) நல்ல சுவையுள்ளனவான தேனையும் கிழங்குகளையும் காய்களையும் அருமையாகத் தேடிக் கொணர்ந்து முன்னமே ஒழுங்காக வைத்துள்ளோம்; ***நுகர்ந்தனை மெலிவு தீர்தி என்று*** - நீ உண்டு, களைப்பைத் தீர்த்துக் கொள்வாயாக என்று சொல்லி; ***தாம் நுகர் சாகம் எல்லாம் முறை முறை தந்தார்*** - தாம் விரும்பி உண்ணக் கூடிய இலையுணவு முதலியவற்றை எல்லாம் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கொண்டு வந்து கொடுத்தார்கள். ***(5)***

அனுமன் மேனியில் உள்ளபுண்களை நோக்கி வானரர் வருந்துதல்

6012. தாள்களில், மார்பில், தோளில், தலையினில், தடக்
கை தம்மில்,
வாள்களின்,வேலின், வாளி மழையினின் வகிர்ந்த
புண்கள்,
நாள்கள் மேல்உலகில் சென்ற எண் என, நம்பி
கண்ண
ஊழ் கொளநோக்கி நோக்கி, உயிர் உக, உளைந்து
உயிர்த்தார்.

தாள்களில்மார்பில் தோளில் தலையினில் தடக்கை தம்மில் - (அவ்வானரவீரர்கள்) அனுமனுடைய பாதங்களிலும், மார்பிலும், தோள்களிலும், தலையிலும், பெரிய கைகளிலும்; ***வாள்களின் வேலின் வாளி மழையினின் வகிர்ந்த புண்கள்*** - அரக்கர்களான பகைவர்களுடைய வாள்களாலும், வேல்களாலும், அம்பு மழைகளாலும், பிளந்து உண்டாக்கப்பட்ட காயங்கள்; ***உலகில் நாள்கள் மேல் சென்ற எண் என*** - உலகத்தில் நாள்கள் மேலே கழிந்த எண்கள் போல (அளவு கடந்தனவாய்) ***நம்பி கண்ண ஊழ் கொள நோக்கி நோக்கி*** - அனுமனிடத்து உள்ளனவற்றை முறைமை பொருந்த ஒவ்வொன்றாகப் பார்த்துப் பார்த்து; ***உயிர் உக உளைந்து உயிர்த்தார்*** - தம்உயிர் சிந்திப் போகுமாறு வருந்திப் பெருமூச்சுவிட்டார். அனுமன் உடலில்உள்ள புண்கள் அளவற்றன என்பதை, 'நாள்கள் மேல் உலகில் சென்ற எண் என' என்ற தொடர் காட்டுகின்றது. எண்ணற்றவையைக் குறிக்க 'வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டற்று' என்றதிருக்குறள் (22) தொடர் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. ***(6)***

அங்கதன்முதலியோரிடம், அனுமன் சீதை கூறியஆசியைத் தெரிவித்தல்

6013. வாலி காதலனை முந்தை வணங்கினன்; எண்கின்
வேந்தைக்
காலுறப் பணிந்து,பின்னை, கடன்முறை,

கடவோர்க்கு எல்லாம்
ஏலுற இயற்றி,ஆங்கண் இருந்து, 'இவண்
இருந்தோர்க்கு எல்லாம்,
ஞால நாயகன்தன்தேவி சொல்லினள், நன்மை'
என்றான்.

முந்தை வாலிகாதலனை வணங்கினன் - *(அனுமன்) முதலில், வாலியின் மகனான அங்கதனை வணங்கி;* ***எண்கின் வேந்தை காலுறப் பணிந்து -*** *கரடிகளுக்கு அரசனான சாம்பவானை, அவன் அடிகளில் பொருந்துமாறு வணங்கி;* ***பின்னை கட வோர்க்கு எல்லாம் -*** *அதன் பிறகு, உரியவர்களுக்கு எல்லாம்;* ***கடன் முறை ஏல் உற இயற்றி -*** *செய்யத்தக்க மரியாதை முறைகளை ஏற்றபடி செய்து;* ***ஆங்கண் இருந்து -*** *அங்கு ஒரு புறத்தே அமர்ந்திருந்து;* ***இவண் இருந்தோர்க்கு எல்லாம் -*** *இங்கு உள்ளவரான உங்கள் அனைவர்க்கும்;* ***ஞால நாயகன் தன் தேவி -*** *உலகுடை நாயகனான இராமபிரானுடைய தேவியாகிய பிராட்டி;* ***நன்மை சொல்லினள் என்றான் -*** *நலந்தருவனவாகிய ஆசீர்வாதங்களைச் சொல்லி அருளினாள் என்று கூறினான்.*

அங்கதன்இளவரசனும் படைத்தலைவனும் ஆதலால், அவனுக்கு முதல் வணக்கம். சாம்பவான் பிரம புத்திரனாதலாலும், வயதினாலும் அறிவினாலும் சிறந்தவனாதலாலும், கடல் கடந்து செல்ல அனுமனை ஊக்கப்படுத்திய சிறப்பினன் ஆதலாலும், அவனுக்கு, கால் உறப் பணிந்த வணக்கம். (சாஷ்டாங்க நமஸ்காரம்)
(7)

வானரர் விரும்பியவண்ணம், அனுமன் நடந்த செய்திகளைக் கூறுதல்

6014. என்றலும்,கரங்கள் கூப்பி எழுந்தனர், இறைஞ்சித்
தாழ்ந்து
நின்றனர், உவகைபொங்க விம்மலால் நிமிர்ந்த
நெஞ்சர், 'சென்றது முதலா,வந்தது இறுதியாச் செப்பறப்பாலை,
வன் திறல்உரவோய் !' என்ன, சொல்லுவான்
மருத்தின் மைந்தன்:

என்றலும் - *என்று(அனுமன்) கூறியவுடன்;* ***எழுந்தனர் -*** *(வானர வீரர்கள் அனைவரும்) எழுந்து நின்றவர்களாய்;* ***கரங்கள் கூப்பி இறைஞ்சி தாழ்ந்து நின்றனர் -*** *தம் கைகளைக் குவித்து, வணங்கித் தாழ்ந்துநின்று;* ***உவகை பொங்க விம்மலால் நிமிர்ந்த நெஞ்சர் -*** *மகிழ்ச்சி மேலிட பூரிப்பால் நிமிர்ந்து (ஊக்கம் கொண்ட) மன முடையவர்களாய்;* ***வல் திறல் உரவோய் ! -*** *(அனுமனை நோக்கி) மிக்க வலிமை உடையவனே !;* ***சென்றது முதலா வந்தது இறுதியா செப்பல் பாலை என்ன -*** *நீ இங்கிருந்து போனது முதலாக, இப்பொழுது இங்கு வந்து சேர்ந்தது முடிவாக, (நடந்ததை) இங்குச் சொல்வாயாக என்று கேட்டுக் கொள்ள;* ***மருத்தின் மைந்தன் சொல்லுவான் -*** *வாயு தேவனின் மகனான அனுமன் (பின்வருமாறு) சொல்லுவானாயினான்.* ***(8)***

6015. ஆண்தகைதேவி உள்ளத்து அருந் தவம் அமையச்
சொல்லி,

பூண்ட பேர்அடையாளம் கைக் கொண்டதும் புகன்று,
போரில்
நீண்ட வாள்அரக்கரோடு நிகழ்ந்ததும், நெருப்புச்
சிந்தி
மீண்டதும்,விளம்பான்-தான் தன் வென்றியை
உரைப்ப வெள்கி.

ஆண்தகை - ஆண்மைக்குணம் நிறைந்த அனுமன்; **தேவி உள்ளத்து அருந்தவம் -** பிராட்டியின் மனத்தில் உள்ள அரிய தவமாகிய கற்பொழுக்கத்தை; **அமைய சொல்லி -** (அவர்களுக்கு விளங்கும்படித்) தெளிவாகச் சொல்லி; **பூண்ட பேர் அடையாளம் கைக் கொண்டதும் புகன்று -** (பிராட்டி) அணிந்திருந்த (சூடாமணியாகிய) பெரிய அடையாளத்தைக் கையில் பெற்று வந்ததையும் சொல்லி; **தன் வென்றியை தான் உரைப்ப வெள்கி -** தனது வெற்றிச் சிறப்பைத் தானே சொல்ல வெட்கப்பட்டு; **போரில் நீண்ட வாள் அரக்கரோடு நிகழ்ந்ததும் -** யுத்தத்தில் நெடிய வாள்களை உடைய அரக்கர்களுடன் நடந்த செய்தியையும்; **நெருப்பு சிந்தி மீண்டதும் -** (இலங்கை முழுவதிலும்)நெருப்பைவைத்து விட்டுமீண்டு வந்த செய்தியையும்; **விளம்பான் -** சொல்லாமல் விட்டு விட்டான்.

தற்புகழ்ச்சிசெய்தல் மேன்மைக்கு இழுக்காம் ஆதலால், அரக்கரோடு நிகழ்ந்த போர்ச் செய்தியையும், இலங்கையில் நெருப்பு வைத்ததையும் அனுமன் சொல்லவில்லை. *(9)*

பிறவற்றைக்குறிப்பால் உணர்ந்த வானர வீரர் வினவுதல்

6016. **‘பொருதமை புண்ணே சொல்ல, வென்றமை போந்த**
தன்மை
உரைசெய, ஊர் தீஇட்டது ஓங்கு இரும் புகையே
ஓத,
கருதலர் பெருமைதேவி மீண்டிலாச் செயலே காட்ட,
தெரிதரஉணர்ந்தேம்; பின்னர், என் இனிச்
செய்தும் ?’ என்றார்.

பொருதமை புண்ணேசொல்ல - (வானர வீரர்கள்அனுமனை நோக்கி,நீ சொல்லாவிட்டாலும்) நீ அங்குப் போர் புரிந்ததை உன் உடம்பில் உள்ளகாயங்களே தெரிவிக்கவும்; **வென்றமை போந்த தன்மை உரை செய -** நீபகைவரை வென்ற தன்மையை நீ இங்கு திரும்பி வந்த நிலையே சொல்லவும்; **ஊர் தீ இட்டது ஓங்கு இரும்புகையே ஓத -** இலங்கை நகரில் நீ நெருப்புவைத்ததை உயர்ந்து ஓங்கிய பெரிய புகையே அறிவிக்கவும்; **கருதலர்பெருமை -** அப் பகைவர்களது வலிமை முதலிய சிறப்புகளை; **தேவிமீண்டிலா செயலே காட்ட -** பிராட்டி உன்னோடு திரும்பி வராத செயலேஎடுத்துக்காட்டவும்; **தெரிதர உணர்ந்தோம் -** தெளிவாக அறிந்து கொண்ே◌்டாம்; **பின்னர் இனி என் செய்தும் என்றார் -** இனிமேல், என்ன செய்யக் கடவோம் என்று வினாவினார்கள். வானர வீரர்உணர்ந்த வகை அனுமான அளவை எனப்படும் - அனுமானம் - காரியத்ததால் காரணம் அறிதல். கருதலர் - நன்மையை எண்ணாதவர். *(10)*

acharya.org

அனைவரும்இராமபிரானைக்காண விரைதல்

***6017.** ‘யாவதும், இனி, வேறு எண்ணல் வேண்டுவது இறையும் இல்லை;*
சேவகன்தேவிதன்னைக் கண்டமை விரைவின் செப்பி, ஆவது, அவ் அண்ணல் உள்ளத்து அருந் துயர் ஆற்றலே ஆம்;
போவது புலமை’ என்னா, பொருக்கென எழுந்து போனார்.

இனி வேறு எண்ணல்வேண்டுவது யாவதும் இறையும் இல்லை - இனிமேல்,வேறு எண்ணிப் பார்க்க வேண்டியது, எதுவும் சிறிதும் இல்லை; **ஆவது சேவகன் தேவிதன்னை கண்டமை விரைவின் செப்பி -** இனி நாம் செய்யத்தக்கது மகாவீரனான இராமபிரானுடைய மனைவியாகிய சீதையைப் பார்த்ததை விரைவில் சென்று சொல்லி; **அவ் அண்ணல் -** அந்த இராமபிரானது,; **உள்ளத்து அருந்துயர் ஆற்றலே ஆம் -** மனத்தில் உள்ள, போக்குதற்கு அரிய துன்பத்தைத் தணியச் செய்தலே ஆகும்; **போவதே புலமை என்னா -** (அதற்காக இனி இராமபிரானிடம்) செல்வதே அறிவுள்ள செயலாகும் என்று அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தினராய்க் கூறி; **பொருக் கென எழுந்து போனார் -** விரைவில் எழுந்து சென்றனர்.

இது, எல்லா வானரவீரரும் ஒரு சேரத் தீர்மானித்துச் சென்ற செயலைக் கூறுவதாகும். பொருக்கென விரைவுக் குறிப்பு. ***(11)***

வானர வீரரின்உரைப்படி, அனுமன் இராமனிடம்முந்திச் செல்லுதல்.

***6018.** ‘ஏத நாள்இறந்த; சால வருந்தினது இருந்த சேனை;*
ஆதலால்விரைவின் செல்லல் ஆவதுஅன்று; அளியம் எம்மைச்
சாதல் தீர்த்துஅளித்த வீர ! தலைமகன் மெலிவு தீரப்
போது நீமுன்னர்’ என்றார்; ‘நன்று’ என அனுமன் போனான்.

அளியம் எம்மைசாதல் தீர்த்து அளித்த வீர ! - உம்மால் அன்பு செய்யத்தக்கவராகிய எங்களை இறந்து போதலினின்றும் நீக்கிக் காத்தருளிய பெரிய வீரனே !; **ஏத நாள் -** பிராட்டியைத் தேடி வரும் காரணமாய்க் குறிப்பிட்ட நாட்கள்; **இறந்த -** கடந்து போயின; **இருந்த சேனை சால வருந்தினது -** உம் வரவை எதிர் நோக்கி இங்கு தங்கியிருந்த சேனை, மிகவும் துயரம் மேற் கொண்டது; **விரைவின் செல்லல் ஆவது அன்று ஆதலால் -**வேகமாகச் செல்லும்வலிமை உடையது அல்ல ! ஆகையால்; **தலைமகன் மெலிவு தீர நீ முன்னர் போது என்றார் -** தலைவனான இராமபிரானது துன்பம் நீங்க, நீ முன்னதாக, அப்பெருமானிடம் போவாயாக என்று வானர வீரர் கூறினார்கள்; **நன்று என அனுமன் போனான் -** ‘நல்லது’ என்று சொல்லிவிட்டு இராமபிரான் இருக்கும் இடம் நோக்கி அனுமன் சென்றான்.

ஏத நாள் -பிராட்டியைத் தேடி வரும் காரணமாகக் குறிக்கப்பட்ட நாள்; அது ஒரு மாதத் தவணை; ‘ஒரு மதி முற்றுறாத முன் முற்றுதிர்’ (கம்ப. 4457) குறிப்பிட்ட நாள் கடந்தமையால், தமது அரசன் சுக்கிரீவன் தண்டிப்பானே என்பது, சேனையின் வருத்தம். சாதல் தீர்த்து அளித்தல் - சேனை சாகத் துணிந்தது. ‘மாண்டுறுவது நலம் என வலித் தனம்’. (கம்ப. 4658) அனுமன், இராமபிரானிடம் விரைவில் செல்ல வேண்டியதைக் காரணத்துடன் வானர வீரர்கள் கூறியதைத் தெரிவிப்பது இது.
(12)

6019. முத் தலைஎஃகினாற்கும் முடிப்ப அருங் கருமம்
முற்றி,
வித்தகத் தூதன்மீண்டது இறுதியாய் விளைந்த
தன்மை,
அத் தலை அறிந்தஎல்லாம் அறைந்தனம்;
ஆழியான்மாட்டு
இத் தலைநிகழ்ந்த எல்லாம் இயம்புவான் எடுத்துக்
கொண்டாம்.

வித்தகத் தூதன்- சதுரப்பாடுடைய தூதனாகிய அனுமன்; **முத்தலை எஃகினாற்கும் -** மூன்று தலைகளை உடைய சூலாயுதம் ஏந்திய சிவபிரானுக்கும்; **முடிப்ப அரும் கருமம் முற்றி -** செய்து முடிப்பதற்கு அருமையான காரியத்தை நிறைவேற்றி; **மீண்டது இறுதியாய் -** திரும்பி வந்தது முடிவாக; **அத்தலை விளைந்த தன்மை அறிந்த எல்லாம் அறைந்தனம் -** அங்கு நிகழ்ந்த செயல்களை தெரிந்த வரையிலும், சொன்னோம்; **இத்தலை ஆழியான் மாட்டு நிகழ்ந்த எல்லாம் -** இனி, இவ்விடத்தில் (கிட்கிந்தையில்) இராமபிரானிடத்தில் நடந்தனவற்றை எல்லாம்; **இயம்புவான் எடுத்துக் கொண்டாம் -** சொல்வதற்குத் தொடங்கினோம்.

இக்கவிதை,கவிக் கூற்று, முத்தலை எஃகினாற்கும் முடிப்பரும் கருமம்:- இலங்கையை எரியூட்டுதல். செயற்கரும் காரியம் செய்தமையால் அனுமன்வித்தகத்தூதன் எனப்பட்டான். வித்தகம் - திறமை. (சதுரப்பாடு)
(13)

சுக்கிரீவன்தேற்ற, இராமன் தேறுதல்

கலிவிருத்தம்

6020. கார் வரை இருந்தனன் கதிரின் காதலன்,
சீரிய சொற்களால் தெருட்ட, செங் கணான்
ஆர் உயிர் ஆயிரம் உடையன் ஆம் எனா,
சோர்தொறும் சோர்தொறும், உயிர்த்துத்
தோன்றினான்.

செங்கணான்சோர்தொறும் சோர்தொறும் - சிவந்த கண்களை உடையவனான இராமபிரான் (பிராட்டியின் பிரிவாற்றாமையால்) உயிர் நீங்கினான் போன்று மூர்ச்சிக்கும் போதெல்லாம்; **கார் வரை இருந்தனன் கதிரின் காதலன் -** மேகம்

தங்கியுள்ள மலையில் இருந்தவனாகிய சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன்; ***சீரிய மொழிகளால் தெருட்ட -*** *சிறந்த மொழிகளைக் கூறித் தேற்ற, (அதனால்);* ***ஆயிரம் ஆர் உயிர் உடையன் ஆம் என -*** *(இராமபிரான்) பல அரிய உயிர்களை உடையவன் போல;* ***உயிர்த்து தோன்றினான் -*** *ஓய்ந்து மீண்டும் உயிர் பெற்றவன் போல (பலமுறை) மூச்சு விட்டுக் காணப் பெற்றான்.*

பிராட்டியின்பிரிவுத் துயரம் வாட்டுதலினால், மூர்ச்சித்து உயிர் சோர்ந்த இராமபிரானை, சுக்கிரீவன், தனது நல்ல சொற்களால் தெளிவித்தான். அதனால் இராமபிரான் உயிர்த்துத் தோன்றினான் என்பதாம். இராமபிரான், உயிர் அடங்கியும், மீண்டு வந்தும், பலமுறை நிகழப் பெற்றவனாதலால், 'ஆர் உயிர் ஆயிரம் உடையன் ஆம்' எனப்பட்டான். ***(14)***

6021. 'தண்டல்இல் நெடுந் திசை மூன்றும் தாயினர்,
கண்டிலர்மடந்தையை' என்னும் கட்டுரை,
உண்டு உயிர்அகத்து என ஒறுக்கவும், உளன்,
திண் திறல்அனுமனை நினையும் சிந்தையான்.

தண்டல் இல்நெடுந்திசை மூன்றும் தாயினர் - *தடையில்லாது, (வடக்கு, கிழக்கு மேற்கு என்ற) பெரிய மூன்று திசைகளிலும் தாவிச் சென்றவர்கள்;* ***மடந்தையைக் கண்டிலர்என்னும் கட்டுரை -*** *பிராட்டியைக் கண்டார் இல்லை என்று கூறிய உறுதிச் சொல்;* ***அகத்து உயிர் உண்டு என ஒறுக்கவும் -*** *தன்னுள் உயிர் இருக்கின்றது என்னும் நிலையில், தன்னை வருத்தவும்;* ***திண் திறல் அனுமனை நினையும் சிந்தையான் உளன் -*** *மிக்க வலிமை வாய்ந்த அனுமனை எண்ணுகின்ற மனத்தினான இராமபிரான், உயிர் உள்ளவன் என்ற நிலையில் இருந்தான்.*

தென் திசை தவிரமற்றைய மூன்று திசைகளுக்கும் சென்றவர்கள் பிராட்டியைக் காணாதவர்களாக வந்தனர் என்ற சொல், வருத்தவும், இராமபிரான் உயிர் உளனாயிருந்தது, அனுமன் பிராட்டியைக் கண்டு வருவான் என்ற நம்பிக்கையால் தான். 'திண் திறல் அனுமனை நினையும் சிந்தையால், உயிர் உளன்' என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். ***(15)***

6022. ஆரியன்,அருந் துயர்க் கடலுள் ஆழ்பவன்,
'சீரியது அன்றுநம் செய்கை; தீர்வு அரும்
மூரி வெம்பழியொடும் முடிந்ததாம்' என,
சூரியன் புதல்வனைநோக்கிச் சொல்லுவான்;

ஆரியன் அரும்துயர்க் கடலுள் ஆழ்பவன் - *பெருமைக்குரியவனான இராமபிரான், அரிய துன்பமாகிய கடலுள் மூழ்குபவனாய்;* ***சூரியன் புதல்வனை நோக்கி -*** *சூரியனின் மகனாகிய சுக்கிரீவனைப் பார்த்து;* ***நம் செய்கை சீரியது அன்று -*** *நாம் மேற்கொண்ட காரியம் பயன்பட்டதாக அமையவில்லை;* ***தீர்வு அரும் மூரி வெம் பழி யொடும் முடிந்தது ஆம் என சொல்லுவான் -*** *தீராத பெரிய பழிச் சொல்லோடும் முடிந்ததாகும் என்று, பின்வருமாறு எடுத்துக் கூறுபவனானான்.*

நம் செய்கை;இதுவரை பிராட்டியைத் தேட எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி. மூரி வெம்பழி; தன் மனையாளை, தீயோன் ஒருவன் எடுத்துச் செல்ல, இராமன் அவளை மீட்கும் ஆற்றல் அற்றவனானான் என்று உலகத்தார் கூறுவது. இந்தக் கவியில் தொகுத்துக் காட்டப்பட்ட செய்கை. பழி ஆகியவைகள் அடுத்த நான்கு கவிகளில் வகுத்துக் காட்டப்படுகின்றன. ***(16)***

சுக்கிரீவனைநோக்கி இராமபிரான் துயருடன் பேசுதல்

6023. 'குறித்த நாள் இகந்தன குன்ற, தென் திசை
வெறிக் கருங்குழலியை நாடல் மேயினார்

மறித்து இவண்வந்திலர்; மாண்டுளார்கொலோ ?
பிறித்துஅவர்க்கு உற்றுளது என்னை ?-
பெற்றியோய் !'

பெற்றியோய் - நற்பண்புடையவனே !; **வெறிகரும் குழலியை தென் திசை நாடல் மேயினார் -** நறு மணம் உள்ள கரிய கூந்தலை உடைய சீதையை தெற்குத் திசையில் தேடுதலை மேற்கொண்டு சென்ற அனுமன் முதலிய வானர வீரர்கள்; **குறித்த நாள் இகந்தன குன்ற -** நாம் குறிப்பிட்டுக் கூறிய தவணை நாட்கள் கடந்தன; நாள் கடந்து தேயவும்; **இவண்மறித்து வந்திலர் -** இங்கு திரும்பி வந்தாரல்லர்; **அவர்க்கு -** தேடச் சென்ற அவ்வானர வீரர்க்கு; **பிறிது உற்றுளது என்னை ? -** வேறு என்ன நேர்ந்துள்ளது ?; **மாண்டுளார் கொலோ ? -** இறந்து போயினார்களோ ?

குறித்தகாலத்துக்குள், தென் திசை சென்றவர்கள் வராததனால்; மாண்டுவிட்டனரோ என்று ஐயமுறுகின்றான் இராமபிரான். 'பிறிது' என்பது எதுகை நோக்கி பிறித்து என நின்றது; செய்யுள் விகாரம். ***(17)***

6024. 'மாண்டனள்அவள்; "இவள் மாண்ட வார்த்தையை
மீண்டு அவர்க்குஉரைத்தலின், விளிதல் நன்று"
எனா,
பூண்டது ஓர் துயர்கொடு பொன்றினார்கொலோ ?
தேண்டினர்,இன்னமும் திரிகின்றார்கொலோ ?

அவள் மாண்டனள்- (அதுவன்றி) அச்சீதை இறந்து விட்டாள்; **இவள் மாண்ட வார்த்தையை மீண்டு அவர்க்கு உரைத்தலின் -** 'இந்த சீதா பிராட்டி இறந்த செய்தியைத் திரும்பிச் சென்று அந்த இராமபிரான் முதலியவர்களுக்குச் சொல்லுவதிலும்; **விளிதல் நன்று எனா -** நாம் இறந்து போதலே நல்லது' என்று எண்ணி; **பூண்டது ஓர் துயர் கொடு பொன்றினார் கொலோ? -** மேற்கொண்டதொரு துன்பத்தினால் (அவ்வனுமன் முதலானோர்) இறந்தார்களோ ?; **இன்னமும் தேண்டினர் திரிகின்றார்களோ ? -** (அன்றி) இன்னும், தேடினவர்களாய் வேறுபல இடங்களிலும் அலைகின்றார்களோ ?.

இராமபிரான்ஐயப்பாடு, மேலும் நீளுகின்றது. ***(18)***

acharya.org

6025. 'கண்டனர்அரக்கரை, கறுவு கைம்மிக,
மண்டு அமர்தொடங்கினார், வஞ்சர் மாயையால்
விண்தலம்அதனில் மேயினர்கொல் ? வேறு இலாத்
தண்டல் இல்நெடுஞ் சிறைத் தளைப்
பட்டார்கொலோ ?

அரக்கரைக்கண்டனர் - *(சீதையை எடுத்துச்சென்ற இராவணன் முதலிய) அரக்கர்களைப் பார்த்து;* **கறுவு கைம்மிக மண்டு அமர் தொடங்கினார் -** கோபம் அதிகரிக்க, மிகுதியான போரைச் செய்யத் தொடங்கி; **வஞ்சர் மாயையால் விண்தலம் அதனில் மேயினார் கொல் ? -** வஞ்சகச் செயலுடைய அவ்வரக்கர்களின் மாயச் செயலால் (இறந்து) வீரசுவர்க்கத்தில் சென்று சேர்ந்தார்களோ ?; **தண்டல் இல் நெடுஞ் சிறை தளைப்பட்டார் கொலோ ? -** *(எக்காலத்திலும்) நீங்குதல் இல்லாத பெரிய சிறையில் கட்டுப்பட்டார்களோ ?*

ஓ: அசை. ***(19)***

6026. ' "கூறின நாள், அவர் இருக்கை கூடலம்;
ஏறல் அஞ்சுதும்"என, இன்ப துன்பங்கள்
ஆறினர், அருந்தவம் அயர்கின்றார்கொலோ ?
வேறு அவர்க்குஉற்றது என் ? விளம்புவாய் !'
என்றான்.

கூறின நாள் அவர்இருக்கை கூடலம் - (நமக்குத் தவணையாகக் குறிப்பிட்டுச்) சொன்ன நாட்களுள் இராமன் முதலியோர் இருப்பிடத்தைச் சேர்ந்தோமில்லை; **ஏறல் அஞ்சுதும் என -** இனி அங்கு சென்று சேரும் செயலுக்குப் பயப்படுகின்றோம் என்று தீர்மானித்து; **இன்ப துன்பங்கள் ஆறினர் -** இன்ப துன்ப உணர்ச்சிகளினின்றும் நீங்கியவர்களாய்; **அருந்தவம் அயர்கின்றார் கொலோ -** அரிய தவத்தில் ஈடுபட்டு மற்றவற்றை மறந்தார்களோ ?; **அவர்க்கு வேறு உற்றது என் ? -** அந்த வீரர்களுக்கு வேறே நேர்ந்தது யாதோ ?; **விளம்புவாய் என்றான் -** 'சொல்வாயாக' என்று (இராமபிரான் சுக்கிரீவனைப்) பார்த்துக் கேட்டான்.

குறித்த காலம் கடந்ததனால், மீண்டும் இராமன் இருக்கும் இடத்துக்கு வருதற்கு அஞ்சி, வானர வீரர்கள் தவத்தை மேற்கொண்டனரோ என்பதும் இராமபிரான் உள்ளத் தெழுந்த ஒரு ஐயம் ஆகும். ***(20)*** *அனுமன்,இராமனுக்குச் சீதையின் நிலையைக்குறிப்பால் உணர்த்துதல்*

6027. என்புழி,அனுமனும், இரவி என்பவன்
தென் புறத்துஉளன் எனத் தெரிவது ஆயினான்;
பொன் பொழி தடக் கை அப் பொரு இல் வீரனும்,
அன்புறுசிந்தையன், அமைய நோக்கினான்.

என் புழி - என்று(இவ்வாறு இராமபிரான் சுக்கிரீவனை நோக்கி) வினாவிய காலத்தில்; **அனுமனும் -; இரவி என்பவன் தென் புறத்து உளன் என தெரிவது ஆயினான் -** சூரியன் தெற்குத் திசையில் தோன்றியுள்ளான் போல (அவர் கண்களில்)

காணப்பட்டான்; **பொன் பொழி தட கை அ பொரு இல் வீரனும் -** *அழகு ததும்பி வழியும் பெரிய கைகளை உடைய ஒப்பற்ற வீரனான அந்த இராமபிரானும்;* **அன்புறு சிந்தையன் அமைய நோக்கினான் -** *அன்பு மிக்க மனத்தை உடையவனாய் நன்றாகப் பார்த்தான்.*

அனுமனைச்சூரியனாகவும், அவன் தென் திசையிலிருந்து வருவதால், சூரியன் தெற்கிலிருந்துவருவதாகவும் கூறப்பெற்றது. கிழக்கிலிருந்து வரவேண்டியசூரியன், இப்போது தெற்குத் திக்கிலிருந்து வருகின்றான் என்று நயம் படக்கூறப்பட்டது. ***(21)***

6028. எய்தினன்அனுமனும்; எய்தி, ஏந்தல்தன்
மொய் கழல்தொழுகிலன்; முளரி நீங்கிய
தையலை நோக்கியதலையன், கையினன்,
வையகம் தழீஇநெடிது இறைஞ்சி, வாழ்த்தினான்.

அனுமனும்எய்தினன் - *அனுமனும் அவ்விடத்தைஅடைந்தான்;* **எய்தி ஏந்தல் தன் மொய் கழல் தொழுகிலன் -** வந்து சேர்ந்து பெருமையிற் சிறந்தவனான இராமபிரானது வலிய கழல் அணிந்த திருவடிகளை வணங்காதவனாய்; **முளரி நீங்கிய தையலை நோக்கிய -** தாமரை மலரை விட்டு நீங்கி (பூமியில் அவதரித்த) திருமகளாகிய பிராட்டியை, அவள் இருக்கும் தென் திசை நோக்கிய; **தலையன் கையினன் -** தலையையும் கைகளையும் உடையவனாய் (த்திரும்பி); **வையகம் தழீஇ நெடிது இறைஞ்சி வாழ்த்தினான் -** நிலத்தைத் தழுவியது போன்று படிந்து நீட்சியாக நிலத்தில் கிடந்தபடியே வணங்கி, பிராட்டியை வாழ்த்தினான். சீதா பிராட்டிகற்புத் திண்மையுடன் இலங்கையில் இருக்கின்றாள் என்ற உண்மையை, இராமபிரான் முதலில் அறிந்து கொள்வதற்காக, அனுமன் தென் திசை நோக்கி வணங்கி, வாழ்த்தினான் என்க. மொய் - வலிமை; சீதை, திருமகளின் அவதாரம் என்பதை முளரி நீங்கிய தையல்' என்ற தொடர் காட்டுகின்றது. ***(22)***

செய்தி உணர்ந்தஇராமபிரான் மகிழ்தல்

6029. திண்திறல் அவன் செயல் தெரிய நோக்கினான்;
'வண்டு உறைஓதியும் வலியள்; மற்று இவன்
கண்டதும் உண்டு;அவள் கற்பும் நன்று' எனக்
கொண்டனன்,குறிப்பினால் உணரும்
கொள்கையான்.

குறிப்பினால்உணரும் கொள்கையான் - அவயவங்களின்குறிப்பைக் கொண்டு நடந்ததை நன்கு உணர்ந்து கொள்ளும் நுண்ணறிவினனான இராமபிரான்; **திண் திறல் அவன் செயல் தெரிய நோக்கினான் -** மிக்க வலிமை உடைய அந்த அனுமனது செய்கையை நன்றாகப் பார்த்து அறிந்து; **வண்டு உறை ஓதியும் வலியள் -** வண்டுகள் தங்கும் கூந்தலை உடைய பிராட்டியும் நன்னிலையில் உறுதியுடன் இருக்கின்றாள்; **இவன் கண்டதும் உண்டு -** இவ்வனுமன் அவளை நேரில் பார்த்து வந்ததும் உண்டு; **அவள் கற்பும் நன்று என கொண்டனன் -** அவளது கற்பும் சிறப்புடையதாயிருக்கின்றது என்று ஊகித்துக் கொண்டான். அனுமன் தென் திசைநோக்கித் தொழுத

செய்கையிலிருந்து, இராமபிரான்உணர்ந்து கொண்ட பிராட்டியின் நிலை பற்றிப் பேசப்பட்டது என்க. *(23)*

6030. ஆங்கு அவன்செய்கையே அளவை ஆம் எனா,
ஓங்கியஉணர்வினால், விளைந்தது உன்னினான்;
வீங்கின தோள்;மலர்க் கண்கள் விம்மின;
நீங்கியது அருந்துயர்; காதல் நீண்டதே.

ஆங்கு அவன்செய்கையே - (இராமபிரான்)அவ்விடத்தில் அனுமன் செய்த குறிப்பான செயலே; **அளவை ஆம் எனா -** பிராட்டியின் நன்னிலையை அறிந்து கொள்வதற்கு அளவு கருவியாகும் என்று; **ஓங்கிய உணர்வினால் விளைந்தது உன்னினான் -** சிறந்த (தனது குறிப்பறியவல்ல) அறிவினால் அங்கு நடந்த செய்திகளைநுட்பமாய் அறிந்து கொண்டான்; **தோள் வீங்கின -** அந்த மகிழ்ச்சியினால், பெருமானது தோள்கள் பூரித்தன; **மலர்க்கண்கள் விம்மின -** தாமரை மலர் போன்ற கண்கள் ஆனந்த நீர் பெருகப் பெற்றன; **அருந்துயர் நீங்கியது -** அவனது நீங்குதற்கு அருமையான துன்பமும்நீங்கிற்று; **காதல் நீண்டது -** பிராட்டிபால் கொண்ட அன்பும் வளர்வதாயிற்று. *(24)*

பிராட்டியைக்கண்டதை அனுமன் இராமபிரானிடம் கூறுதல்

6031. 'கண்டனென், கற்பினுக்கு அணியை, கண்களால்,
தெண் திரை அலைகடல் இலங்கைத் தென் நகர்;
அண்டர் நாயக !இனி, துறத்தி, ஐயமும்
பண்டு உள துயரும்'என்று, அனுமன் பன்னுவான்;

அனுமன், அண்டர்நாயக - அனுமன் (இராமபிரானை நோக்கி) தேவர்களுக்குத் தலைவனே!; **தெண் திரை அலைகடல் இலங்கை தென் நகர் -** தெளிவானவும் சுருளும் இயல்புடையனவுமான அலைகளோடு கூடிய கடல் சூழ்ந்த இலங்கை என்ற சொல்லப் படுகின்ற தெற்கில் உள்ள நகரத்தில்; **கற்பினுக்கு அணியை கண்களால் கண்டனென் -** கற்பிற்கு ஒரு ஆபரணம் போன்ற பிராட்டியை, என் கண்களாலேயே பார்த்தேன்; **இனி ஐயமும் பண்டு உள துயரும் துறத்தி -** இனிமேல், (பிராட்டி கற்புடையளோ, இலளோ) என்ற சந்தேகத்தையும், இதுகாறும் கொண்டுள்ள துன்பங்களையும் நீக்குவாயாக'; **என்று பன்னுவான் -** என்று தொகுத்துச் சொல்லி, மேலும் விரித்துக் கூறுவானானான்.

அனுமன், தான்பிராட்டியைக் கண்டதையும், அவன் கற்பின் சிறப்பையும், பிராட்டியிருக்கும் இடத்தையும் இராமபிரானுக்குக் கூறினான் என்பதாம். இக்கவிதையில் உள்ள ஒவ்வொரு சொற்களும், உணரும் தொறும் உணரும் தொறும் கற்பார்க்கு இன்பம் பயப்பனவாகும். 'கண்டனென்' என்ற சொல், 'த்ருஷ்டா ஸீதா' என்ற முதல் நூல் தொடரைத் தழுவியது. ஆனால், அடுத்துள்ள கற்பினுக்கு அணியை என்ற தொடர், 'ஸீதா' என்ற சொல்லைக் காட்டிலும் ஆழ்ந்த, சிறந்த, நுணுக்கமான பொருளை உடையதாகும். 'கண்டனென்' என்ற வினைச்சொல்லே கண்ணால் என்றும் கருவியைத் தரும் ஆதலின், 'கண்களால்' என்பதைச் சீதையின் கண்களால் என்று கொண்டுபொருள் செய்து. மேனிமுழுவதும் இளைத்து இருந்தமையால் இராமன் கூறிய அடையாளங்களைக் கொண்டு சீதையை அறிய இயலவில்லை. உள்ளம்

காட்டும் கண்களால், அவன் கண்களில் நீ உள்ளமையால் அவளைச் சீதை என்று அறிந்தேன் எனப் பொருள் உரைப்பது சிறந்தது. ***(25)***

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

6032. ‘உன் பெருந் தேவி என்னும் உரிமைக்கும், உன்னைப் பெற்ற
மன் பெரு மருகிஎன்னும் வாய்மைக்கும், மிதிலை மன்னன்-
தன் பெருந் தனயைஎன்னும் தகைமைக்கும், தலைமை சான்றாள்-
என் பெருந்தெய்வம் ! ஐயா ! இன்னமும் கேட்டி’ என்பான்;

ஐயா **-** *ஐயனே !;* **என்பெருந் தெய்வம் -** *எனது சிறந்த தெய்வமாகியபிராட்டி;* **உன் பெருந் தேவி என்னும் உரிமைக்கும் -** *உனது சிறந்தமனைவி என்ற தகுதிக்கும்;* **உன்னைப் பெற்ற மன் பெருமருகி என்னும்வாய்மைக்கும் -** *உன்னை மகனாகப் பெற்ற அரசரான தசரத சக்கரவர்த்தியின் சிறந்த மருமகள் என்னும் சிறப்புக்கும்;* **மிதிலை மன்னன் தன் பெருந்தனயை என்னும் தகைமைக்கும் -** *மிதிலை நகரத்து அரசனாகிய சனகனுடைய சிறந்தமகள் என்ற குணச்சிறப்புக்கும்;* ***தலைமை சான்றாள் -*** *தலைமை உள்ளாதற்கு ஏற்பச் சால்புடையாள்;* **இன்னமும் கேட்டி என்பான் -** *இன்னும் நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக என்று மேலும் கூறுவானானான்.*

நன்மகள்ஒருத்தி, தேவி, மருகி, தனயை என்ற முறைமைப் பெயருக்கு உரியவளாயிருப்பாள். ஆனால், பிராட்டியோ, அம்முறைமைப் பெயர்கள், தன் மூலம் சிறப்படையும் நிலைமைக்குத் தலைமை சான்றவளாயிருக்கின்றாள். பிராட்டி, ஏற்கனவே, தேவி, மருகி, தனயை என்ற அளவில், தம் கணவனாருக்கும், மாமனாருக்கும் தந்தையாருக்கும் சிறப்பு அளிக்கும் நிலையில், உயர்ந்த வாழ்வினளாகத் தான் நடந்து கொண்டிருந்தாள். அது இப்போது வெளிப்படுவது சிறைவாழ்வில். ‘பிறருக்கு, உறவு முறையால் பெருமை சேர்த்த பிராட்டி, எனக்குப் பெருந்தெய்வமாகக் காட்சி கொடுத்தாள் என்று அனுமன் தெளிவாகக் கூறினான் என்க. ***(26)***

6033. ‘பொன் அலது இல்லை பொன்னை ஒப்பு என, பொறையில் நின்றாள்,
தன் அலதுஇல்லைத் தன்னை ஒப்பு என; தனக்கு வந்த
நின் அலதுஇல்லை நின்னை ஒப்பு என, நினக்கு நேர்ந்தாள்;
என் அலது இல்லைஎன்னை ஒப்பு என, எனக்கும் ஈந்தாள்.

பொன்னை ஒப்புபொன் இலது இல்லை - *பொன்னை ஒத்திருக்கும் பொருள், பொன்னே அல்லது வேறு ஒன்றும் இல்லை;* ***என -*** *அதுபோல;* ***தன்னை ஒப்பு தன் அலது இல்லை -*** *தன்னை ஒத்திருப்பவள் தான் அல்லது வேறு ஒருத்தியில்லை;* ***என, பொறையில் நின்றாள் -*** *என்ற உலகத்தார் சொல்லும் வண்ணம் பொறுமைக் குணத்தில் தலை சிறந்து நின்றாள்;* ***தனக்கு வந்த நின் அலது நின்னை ஒப்பு இல்லை என நினக்கு நேர்ந்தாள் -*** *தனக்குக் கணவனாக வாய்த்த உன்னை அல்லாமல், உனக்கு ஒத்திருப்பவர் வேறு ஒருவரும் இல்லை என்ற புகழை உனக்குக் கொடுத்தாள்;* ***என்னை ஒப்பு என் அலது இல்லை என, எனக்கும் ஈந்தாள் -*** *என்னை ஒப்பவன் என்னை அல்லது வேறு ஒருவனும் இல்லை என்ற பெருமையை எளியேனாகிய எனக்கும் அளித்துள்ளாள்.*

நின்றாள்,நேர்ந்தாள், ஈந்தாள் என்ற செயல்களின் மூலம் பிராட்டியின் பெருமையை அனுமன் உணர்த்தினான். பிராட்டியின் பொறுமைக் குணத்துக்கு, பொன் உவமை. பொன், தீயினால் உருக்கப்பட்டும், பின்பு தட்டப்பட்டும், சுடர் விட்டு ஒளிர்வதோடு, பிறர்க்கு அழகு தரும் ஆபரணமாகவும் இருந்து உதவுகிறது. அது போல், பிராட்டி இலங்கைச் சிறையில் துன்புற்றாலும், தானும் கற்புச் சிறப்பு விளங்குவதோடு, இராமபிரான், அனுமன் ஆகியோருக்கும் பெருமை நல்கி உள்ளான். 'பொறையின் நின்றாள்' என்பதை எழுவாயாகவும் கொள்ளலாம். ***(27)***

6034. 'உன் குலம்உன்னது ஆக்கி, உயர் புகழ்க்கு ஒருத்தி
ஆய
தன் குலம் தன்னதுஆக்கி, தன்னை இத் தனிமை
செய்தான்
வன் குலம்கூற்றுக்கு ஈந்து, வானவர் குலத்தை
வாழ்வித்து,
என்குலம்எனக்குத் தந்தாள்; என் இனிச் செய்வது,
எம் மோய் ?

எம் மோய் - *எமதுதாயாகிய பிராட்டி;* ***உன்குலம் உன்னது ஆக்கி -*** *உனது குலம், உன்னால் சிறப்புள்ளதாகி உன் பெயரால் நிலை பெறுமாறு செய்து;* ***உயர் புகழ்க்கு ஒருத்தி ஆய தன் குலம் தன்னது ஆக்கி -*** *உயர்ந்த புகழுக்கு (தன்னை ஒப்பவர் இல்லாமல்) ஒருத்தியாய் நின்ற தான் பிறந்த (சனகர்) குலத்தைத் தன் பெயரால் விளங்குமாறு செய்து;* ***தன்னை இத்தனிமை செய்தான் வன்குலம் கூற்றுக்கு ஈந்து -*** *தன்னை (உன்னைவிட்டுப் பிரிந்து) இவ்வாறு தனித்திருக்கும்படிச் செய்த இராவணனது கொடிய அரக்கர் குலத்தை யமனுக்குக் கொடுத்து;* ***வானவர் குலத்தை வாழ்வித்து -*** *தேவர்களது குலத்தை வாழச் செய்து;* ***என் குலம் எனக்குத் தந்தாள் -*** *எனது வானர குலத்தை, அனுமன் குலம் என்று உலகம் கொண்டாடும் பெருமையை எனக்குக் கொடுத்தாள்;* ***இனி செய்வது என் ? -*** *அப் பிராட்டி, இனிமேலும் செய்யக் கூடிய சிறப்புச் செயல் யாது இருக்கிறது.*

ஒரு குலத்தின்பெருமை, அக் குலத்தில் பிறந்த பெண்களிடத்தில் அடங்கியிருக்கின்றது. ஆனால், பிராட்டியோ, பிறந்த குலம், புக்க குலம், வானவர் குலம், வானரர் குலம் அத்தனையையும் பெருமைப் படுத்தி விட்டாள் என்பது பாடலின் கருத்து. இனி, அரக்கர் குலம், அழிவதும், வானவர்குலம் வாழ்வதும், தன் குலம் உலகின் பெருமை பெறுவதும், பிராட்டியின் கற்பால் நிகழக் கூடியது என்பதை,

அனுமன் தனது மதி நுட்பத்தால் ஊகித்துத் துணிந்து கூறினான் என்க. மோய் - தாய். எம்மோய் - எம்முடையவனே எனக் கூறி இராமனை நோக்கிய விளியாகயும் ஆக்கலாம். ***(28)***

6035. 'விற் பெருந் தடந் தோள் வீர ! வீங்கு நீர் இலங்கை
வெற்பில்,
நற் பெருந்தவத்தள் ஆய நங்கையைக் கண்டேன்
அல்லேன்;
இற் பிறப்புஎன்பது ஒன்றும், இரும் பொறை என்பது
ஒன்றும்,
கற்பு எனும்பெயரது ஒன்றும், களி நடம் புரியக்
கண்டேன்.

வில் பெருந்தடந்தோள் வீர - *கோதண்டம் என்னும் வில்லை ஏந்தியபெரியதும் இடமகன்றதுமான தோள்களை உடைய வீரனே !;* ***வீங்கு நீர்இலங்கை வெற்பில் -*** *மிகுந்து விளங்கும் நீரை உடைய கடலால் சூழப்பட்டதிரிகூட மலை மேல் உள்ள இலங்கை நகரில்;* ***நற் பெருந் தவத்தள் ஆயநங்கையை -*** *பெரிய நல்ல கற்பொழுக்கத் தவத்தை உடையவளானபிராட்டியை;* ***கண்டேன் அல்லேன் -*** *யான் காணவில்லை;* ***இல் பிறப்புஎன்பது ஒன்றும் -*** *(கண்டது எவை என்றால்) உயர் குடிப் பிறப்பு என்றுசொல்லப்படுவது ஒன்றும்;* ***இரும் பொறை என்பது ஒன்றும் -*** *சிறந்தபொறுமை என்று சொல்லப்படுவதொரு குணமும் கற்பு என்ற பெயருடையதுஒன்றும்;* ***களி நடம் புரிய கண்டேன் -*** *(ஆகியவை ஒருங்கு கூடி)களிப்போடு நடனம் புரியப் பார்த்தேன்.*

பெண்டிர்க்குரியசிறந்த குணங்கள் குலம், பொறுமை, கற்பு என்பவைகள். அக்குணங்கள் மூன்றும் ஒருங்கு கூடி, பிராட்டியிடம் சேர்ந்து, அவை பெருமை பெற்றன. அதனால், அவைகள் களி நடம் புரிந்தன. தவம் என்பது, தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகும் நெறி. பெரும் தவம் என்பது, கணவனது வாழ்விலும் தாழ்விலும் உடனிருந்து கற்பு நெறி வழுவாதிருத்தல். நற்பெருந்தவமாவது, தன்னைப் பிறர் பிரித்த நிலையிலும், துன்புறுத்திய நிலையிலும், தனது குடிமை, பொறுமை, கற்பு என்பவைகட்குக் குறைவு நேராது ஒழுகுவது. சீதா பிராட்டி, நற்பெருந்தவத்தளாக விளங்குவதை அனுமன் எடுத்துக் கூறினான் என்க. ***(29)***

6036. 'கண்ணினும்உளை நீ; தையல் கருத்தினும் உளை
நீ; வாயின்
எண்ணினும் உளைநீ; கொங்கை இணைக்
குவைதன்னின் ஓவாது
அண்ணல் வெங்காமன் எய்த அலர் அம்பு
தொளைத்த ஆறாப்
புண்ணினும் உளைநீ; நின்னைப் பிரிந்தமை
பொருந்திற்று ஆமோ ?

நீ, தையல்கண்ணினும் உளை - *நீ, பிராட்டியின்கண்களிலும் எப்பொழுதும் நீங்காது இருக்கின்றாய்;* ***கருத்தினும் நீ உளை -*** *அவள் மனத்திலும் நீ தங்கியிருக்கின்றாய்;* ***வாயின் எண்ணினும் நீ உளை -*** *அவள் வாயினின்றும் தோன்றும் ஒவ்வொரு*

சொற்களிலும் நீ இருக்கின்றாய்; **கொங்கை இணைகுவை தன்னில் அண்ணல்வெம் காமன் ஓவாது எய்த** - இரண்டு தனங்களின் முகட்டிலும், பெருமையும் கொடுமையும் உடைய மன்மதன் இடைவிடாமல் ஏவிய மலரம்புகள் தைத்து ஊடுருவிய ஆறாத புண்களிலும் நீ தங்கியிருக்கின்றாய்; **நின்னைப் பிரிந்தமை பொருந்திற்று ஆமோ ?** - (ஆதலால்) உன்னைப் பிரிந்திருக்கின்றாள் என்பது பொருத்தமான செய்தி ஆகுமோ ? (ஆகாது)

பிராட்டி, மனம்,மொழி, மெய் என்ற கரணங்களாலும் இராமபிரானைப் பிரியாது இருக்கிறாள் என்பது கருத்து. கண்களில் இருத்தல் உரு வெளித் தோற்றம்; வாயின் எண்ணின் இருத்தல் இராமநாமம் கூறுதல். கொங்கை..... புண்ணில் இருத்தல் இராமனைத் தழுவும் பாவனை. *(30)*

6037. **'வேலையுள் இலங்கை என்னும் விரி நகர் ஒருசார்,**
விண் தோய்,
காலையும்மாலைதானும் இல்லது ஓர் கனகக் கற்பச்
சோலை அங்குஅதனில் உம்பி புல்லினால் தொடுத்த
தூய
சாலையில்இருந்தாள்-ஐய !-தவம் செய்த தவம்
ஆம் தையல்.

ஐய ! - ஐயனே !; **தவம்செய்த தவம் ஆம் தையல்** - தவம் என்பதுசெய்த தவத்தின் வடிவமாகிய பிராட்டி; **வேலையுள்** - கடலினிடையில் உள்ள; **இலங்கை என்னும்** - இலங்கை என்னும் பெரிய நகரின் ஒரு புறத்தில்; **விரிநகர் ஒரு சார்** - நகரின் ஒரு புறத்தில்; **விண்தோய் காலையும் மாலைதானும் இல்லது கனக கற்ப ஓர் சோலை அங்கு அதனில்** - ஆகாயத்தைஅளாவி வளர்ந்த, காலை, மாலை என்ற வேறுபாடு இன்றி ஒரே விதமாகவிளங்குகின்ற பொன்மயமான கற்பகத் தருவை உடைய ஒரு பூஞ்சோலையின்உள்ளே; **உம்பி புல்லினால் தொடுத்த தூய சாலையில் இருந்தாள்** - உன்தம்பி, புற்களைக் கொண்டு வேய்ந்து அமைத்த அதே பரிசுத்தமானபர்ணசாலையில் தங்கியிருந்தாள்.

பிராட்டி,இராவணனால் தொடப்படாத கற்புடையவளாக இருக்கின்றாள் என்பது தெரிவிக்கப்பட்டது. பொன் மயமான கற்பகத் தருக்கள் ஒளிவீசுவதால், பகல் இருள் என்ற வேறுபாடு இல்லை சோலையில். அன்றி, மரங்களின் அடர்த்தியால், சூரிய ஒளி புகாத சோலை என்றும், கொள்ளலாம். 'தவம் செய்த தவம் ஆம் தையல்' என்பது பிராட்டியின் கற்புத் தவத்தின் சிறப்பை உணர்த்துகின்றது. *(31)*

6038. **'மண்ணொடும் கொண்டு போனான்-வான் உயர்**
கற்பினாள்தன்
புண்ணிய மேனிதீண்ட அஞ்சுவான், உலகம் பூத்த
கண் அகன்கமலத்து அண்ணல், "கருத்திலாள்-
தொடுதல் கண்ணின்,
எண் அருங் கூறாய்மாய்தி" என்றது ஓர் மொழி
உண்டு என்பார்.

கண் அகன்கமலத்து உலகம் பூத்த அண்ணல் - இடம் அகன்ற திருமாலின் திரு உந்தித் தாமரை மலரில் தோன்றி உலகத்தைப் படைத்த பிரமதேவன்; ***கருத்து இலாள் தொடுதல் கண்ணின் -*** (இராவணனை நோக்கி)விருப்பம் இல்லாத பெண்ணை நீ வலிதாகத் தீண்டுதல் செய்வையானால்; ***எண்அரும் கூறாய் மாய்தி -*** நினைப்பதற்கு அரிதான கூறுகளாகப் பிளப்புண்டுஇறப்பாய்; ***என்றது ஓர் மொழி உண்டு என்பார் -*** என்று இட்டதாகிய ஒருசாப வார்த்தை உண்டு என்று சொல்வார்கள்; ***வான் உயர் கற்பினாள் தன்புண்ணிய மேனி தீண்ட அஞ்சுவான் -*** (ஆதலால் இராவணன்) மிகச்சிறந்த கற்பு நிலையை உடையவளான பிராட்டியினது பரிசுத்தமானதிருமேனியைத் தீண்டுவதற்கு அச்சம் உற்றவனாய்; ***மண்ணொடும் கொண்டுபோனான் -*** நிலத்தோடு எடுத்துக் கொண்டு போனான்.

பிராட்டி, தூயசாலையில் இருப்பதற்கும், இராவணன் பிராட்டியைத் தீண்டாமைக்கும் காரணம் கூறப்பட்டது. பிரமன் இராவணனுக்குச் சாபம் இட்ட வரலாறு, திரிசடை மூலம் பிராட்டி அறிந்திருந்தாள். அது (கம்ப 5365) பிராட்டியால் அனுமனுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ***(32)***

6039. 'தீண்டிலன்என்னும் வாய்மை-திசைமுகன் செய்த
முட்டை
கீண்டிலது;அனந்தன் உச்சி கிழிந்திலது; எழுந்து
வேலை
மீண்டில;சுடர்கள் யாவும் விழுந்தில; வேதம் செய்கை
மாண்டிலது;-என்னும் தன்மை வாய்மையால்,
உணர்தி மன்னோ !

தீண்டிலன்என்னும் வாய்மை - பிராட்டியை இராவணன் தொட்டானில்லை என்ற உண்மையை; ***திசை முகன் செய்தமுட்டை கீண்டிலது -*** பிரமன்படைத்த உலகம், பிளந்து போகவில்லை; ***அனந்தன் உச்சி கிழிந்திலது -*** ஆதிசேடனது தலைகளோடு கூடிய படம் கிழிந்து போகவில்லை; ***வேலை எழுந்து மீண்டில -*** கடல்கள் பொங்கி மேல் வந்தனவில்லை; ***சுடர்கள் யாவும் விழுந்தில -*** சூரியன் சந்திரன் முதலிய ஒளியுள்ள நட்சத்திரங்கள் யாவும் கீழே விழுந்து அழியவில்லை; ***வேதம் செய்கை மாண்டிலது -*** வேதங்களும் அவற்றில் கூறப்பட்டுள்ள ஒழுக்கங்களும் அழிந்தனவல்ல; ***என்னும் தன்மை வாய்மையால் உணர்தி -*** என்கின்ற இத்தன்மை மெய்யாயிருத்தலை நோக்கி, (அதனால்) உணர்வாயாக.

வாய்மை,வாய்மையால் உணர்தி' என இயையும், இராவணன் பிராட்டியைத் தீண்டிலன் என்னும் வாய்மை கடல்கள் எழுந்து பொங்காமை முதலியவற்றால் அறியக்கிடக்கும். பிராட்டியின் புனிதத் தன்மையால்தான், இயற்கை நிகழ்ச்சிகள் மாறுபடாமல் நிற்கின்றன என்று கூறப்பட்டது. ***(33)***

6040. 'சோகத்தாள் ஆய நங்கை கற்பினால், தொழுதற்கு
ஒத்த
மாகத்தார்தேவிமாரும், வான் சிறப்பு உற்றார்;
மற்றைப்
பாகத்தாள்,இப்போது ஈசன் மகுடத்தாள்;

பதுமத்தாளும்,
ஆகத்தாள்அல்லள், மாயன் ஆயிரம் மௌலி
மேலாள்.

சோகத்தாள் ஆயநங்கை - *(உன்னைப் பிரிந்த பெரும்) துக்கத்தை உடையவளான பிராட்டியின்;* **கற்பினால் மாகத்தார் தேவி மாரும் -** *கற்பின் சிறப்பால், வானில் உள்ள தேவர்களின் மனைவிமார்களும்;* **தொழுதற்கு ஒத்த வான் சிறப்பு உற்றார் -** *யாவரும் வணங்குவதற்கு ஏற்ற பெரும்சிறப்பை அடைந்தார்;* **மற்றை ஈசன் பாகத்தாள் இப்போது மகுடத்தாள் -** *அதுவல்லாமல் சிவபிரானது உடம்பின் ஒரு பாகத்தில் இருக்கும் உமாதேவி, இந்த சமயத்தில் அப்பெருமானது தலைமேல் இருக்கும் சிறப்பினை உடையவளானாள்;* **பது மத்தாளும் -** *தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளும்;* **மாயன் ஆகத்தாள் அல்லன் -** *இனித் திருமாலின் திருமார்பில் வீற்றிருக்கத் தக்கவள் அல்லள் (அப்பெருமானது) ஆயிரம்திருமுடிகளின் மேலிருக்கத் தக்கவளாவாள்.*

உயர்ந்தோர்ஒருவரால், மற்றையோரும் சிறப்படைவர் என்பதற்கிணங்க, பிராட்டியின் கற்புச் சிறப்பால், மற்றைத் தெய்வ மகளிர், உமாதேவி, திருமகள் முதலியோரும் சிறப்படைந்தனர் என்பதாம். சிறையிருந்தாள் ஏற்றத்தால் மாதர் குல ஏற்றம் சொல்லுகிறது இச்செய்யுள் என்கின்றான் கம்பன்; பரம வைஷ்ணவனாதலின், என்ற பிள்ளை லோகாசாரியர் வாக்கும் நோக்கத்தக்கது.
(34)

6041. ‘இலங்கையைமுழுதும் நாடி, இராவணன் இருக்கை
எய்தி,
பொலங் குழையவரைஎல்லாம் பொதுவுற நோக்கிப்
போந்தேன்,
அலங்கு தண்சோலை புக்கேன்; அவ்வழி, அணங்கு
அன்னாளை,
கலங்கு தெண்திரையிற்று ஆய கண்ணின் நீர்க்
கடலில், கண்டேன்.

இலங்கையை முழுதும்நாடி - *நான், இலங்கை நகர் முழுவதையும் தேடிப்பார்த்து;* **இராவணன் இருக்கை எய்தி -** *பிறகு, இராவணனது இருப்பிடத்தை அடைந்து;* **பொலம் குழையவரை எல்லாம் -** *பொன்னாலான காதணிகளை உடைய மகளிர்களை எல்லாம்;* **பொதுவுற நோக்கி போந்தேன் -** *பொதுவாகப் பார்த்துக் கொண்டு சென்று;* **அலங்குதண் சோலை புக்கேன் -** *அசைகின்ற குளிர்ந்த அசோகவனச் சோலையுள் நுழைந்தேன்;* **அவ்வழி அணங்கு அனாளை -** *அந்த இடத்தில் தெய்வம் போன்ற சீதா தேவியை;* **கலங்கு தெண் திரையிற்று ஆய கண்ணின் நீர் கடலின் கண்டேன் -** *கலங்கியனவும் வெண்மையானவுமான அலைகளோடு கூடிய கண்ணின் நீராகிய கடலின் இடையே கண்டேன்.*

பிராட்டியின்கற்புத் திறத்தை உணர்த்திய பிறகு, அவளைத் தான் கண்டமையை உணர்த்துகின்றான் அனுமன். இராவணன் மாளிகையில் பிராட்டி இல்லை என்பதனால், அவன் வசப்பட்டிலள் பிராட்டி என்பது உணர்த்தப்படுகின்றது.

‘கண்களால்’ என்பதற்கேற்ப ‘அணங்கு அனாளை’ ‘கண்ணின் நீர்க் கடலில் கண்டேன்’ என்று இங்கே அனுமனின் முதற்காட்சி கூறப்பட்டது ஒப்பு நோக்குக.

(35)6042. **‘அரக்கியர் அளவு அற்றார்கள், அலகையின் குழுவும் அஞ்ச**
நெருக்கினர்காப்ப, நின்பால் நேயமே அச்சம் நீக்க,
இரக்கம் என்றஒன்று தானே ஏந்திழை வடிவம் எய்தி,
தருக்கு உயர்சிறை உற்றன்ன தகையள், அத் தமியள்-அம்மா !

அளவு அற்றார்கள்அரக்கியர் - எண்ணி அளவிட்டுக்கூறமுடியாத அரக்கியர்கள்; **அலகையின் குழுவும் அஞ்ச -** பேய்களின் கூட்டமும் அஞ்சும்படி; **நெருக்கினர் காப்ப -** தப்பிப் போவதற்கு இடைவெளி விடாது, நெருங்கி நின்று காவல் புரிய; **அச்சம் நின்பால் நேசமே நீக்க -** அப்போது தனக்கு ஏற்பட்ட அச்சத்தை உன்னிடம் தான் கொண்டுள்ள அன்பின் மிகுதியே போக்க; **அத் தமியள் -** தனியளாகிய அப் பிராட்டி; **இரக்கம் என்ற ஒன்றுதானே -** இரக்கம் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு குணமே; **ஏந்திழை வடிவம் எய்தி -** ஒரு பெண்ணின் உருவத்தைப் பெற்று; **தருக்கு உயர் சிறை உற்று அன்ன தகையள் -** கொடுமைமிக்க சிறையில் அடைபட்டிருப்பதைப் போன்ற தன்மை உடையவளாய் இருக்கின்றாள்.

பிராட்டி அசோகவனத்தில் இருந்த நிலை உணர்த்தப்பட்டது. ‘நின்பால் கொண்ட நேசமே, அச்சத்தை நீக்கினமையால், அரக்கியர் கொடுமைகட்குச் சினம் கொள்ளாமல், அவரிடம் இரக்கமே காட்டினாள் பிராட்டி’ என்று காரணம் காட்டிக் கூறினான் அனுமன் என்க. *(36)*

6043. **‘தையலை வணங்கற்கு ஒத்த இடை பெறும் தன்மை நோக்கி,**
ஐய ! யான்இருந்த காலை, அலங்கல் வேல் இலங்கை வேந்தன்
எய்தினன்;இரந்து கூறி இறைஞ்சினன்; இருந்து நங்கை
வெய்து உரைசொல்ல, சீறி, கோறல் மேற்கொண்டு விட்டான்.

ஐய ! - ஐயனே !; **தையலை வணங்கற்கு ஒத்த -** பிராட்டியை, நான் எதிர் சென்று வணங்குவதற்குத் தகுதியான; **இடை பெறும் தன்மை நோக்கி -** சமயத்தைப் பெறும் நிலையை எதிர்பார்த்து; **யான் இருந்த காலை -** நான் இருந்த பொழுது; **அலங்கல் வேல் இலங்கை வேந்தன் எய்தினன்-** மாலை அணிந்த வேற்படை ஏந்திய இலங்கை மன்னனாகிய இராவணன் அங்கு வந்து; **இரந்து கூறி இறைஞ்சினன் -** (தன்னை விரும்பும்படி) இரக்கத்தோடு பலவிதமான வார்த்தைகளைச் சொல்லி, பிராட்டியை வணங்கினான்; **நங்கை இருந்து வெய்து உரை சொல்ல -** பிராட்டி நில்லாது, இருந்து கொண்டே கடுமையான வார்த்தைகளைக் கூற; **சீறி கோறல் மேற் கொண்டு விட்டான் -** (அதைக் கேட்ட அவன்) கோபித்து, பிராட்டியைக் கொல்லத்தலைப்பட்டுவிட்டான்.

பிராட்டியின்கற்புத் திண்மையைத் தான் நேரில் காண்பதற்கு நிகழ்ந்த சந்தர்ப்பத்தை, இதன் மூலம் விளக்கினான் அனுமன் என்க. ***(37)***

6044. 'ஆயிடை,அணங்கின் கற்பும், ஐய ! நின் அருளும்
செய்ய
தூய நல் அறனும்என்று, இங்கு இனையன
தொடர்ந்து காப்ப,
போயினன்,அரக்கமாரை, "சொல்லுமின் பொதுவின்"
என்று, ஆங்கு
ஏயினன்; அவர்எலாம் என் மந்திரத்து
உறங்கியிற்றார்.

ஐய ! *- ஐயனே!;* ***ஆயிடை அணங்கின் கற்பும்*** *- அப்பொழுது பிராட்டியின் கற்புத் திண்மையும்;* ***நின் அருளும்*** **செய்ய** ***தூய நல் அறனும்*** *- உனது அருளின் சிறப்பும்* செம்மையும், தூய்மையும் நன்மையும் நிறைந்த அறமும்; **என்று இனையன தொடர்ந்து காப்ப -** என்று சொல்லத்தக்க இவைகள் எல்லாம் பிராட்டியின் உயிரை விடாமல் பாதுகாக்க; **ஆங்கு -** அப்பொழுது, (இராவணன்); ***அரக்கிமாரை*** *- (அருகில் காவல்* செய்து கொண்டிருக்கும்) அரக்கியர்களை; **பொதுவின் சொல்லுமின் -** நன்மை விளைதலும் தீய பயத்தலுமான வார்த்தைகளைப் பொதுப் படக் கூறுங்கள்; **என்று ஏயினன் -** என்று கட்டளையிட்டு; **போயினன் -** விட்டுத் தன்னிடத்துக்குச் சென்றான்; ***அவர் எலாம் என் மந்திரத்து உறங்கியிற்றார் -*** *அந்த அரக்கியரெல்லாம் நான் உச்சரித்த* மந்திரத்தின் வலிமையால் தூங்கிவிட்டார்கள். அனுமன்,பிராட்டியைத் தான் கண்டு பேசுவதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்பினை விவரிக்கின்றான். கோறல் மேற்கொண்டுவிட்ட இராவணனது கொடுமையினின்றும், பிராட்டியைக் காத்த சக்திகளையும் அனுமன் விவரித்துள்ளான். *'என்று இங்கு' - இங்கு*

இசை நிறைக்க வந்தஅசை நிலை. ***(38)***

6045. 'அன்னது ஓர் பொழுதில் நங்கை ஆர் உயிர்
துறப்பதாக
உன்னினள்; கொடிஒன்று ஏந்தி, கொம்பொடும்
உறைப்பச் சுற்றி,
தன் மணிக்கழுத்தில் சார்த்தும் அளவையில் தடுத்து,
நாயேன்,
பொன் அடி வணங்கி நின்று, நின் பெயர் புகன்ற
போழ்தில்,

அன்னது ஓர்பொழுதில் - *அத்தன்மையதானசமயத்தில்;* ***நங்கை -*** *பிராட்டி;* ***ஆர் உயிர் துறப்பதாக உன்னினள் -*** *அருமையான தனது உயிரைவிட்டு விடுவதாக* நினைத்தவளாய்; **கொடி ஒன்று ஏந்தி கொம் பொடும் உறைப்ப சுற்றி -** ஒரு கொடியைக் கையில் எடுத்து ஒரு மரத்தின் கிளையில் உறுதியாகக் கட்டி; **தன் மணி கழுத்தில் சார்த்தும் அளவையில் -** தனது அழகிய கழுத்திலே சேர்த்துச் சுருக்கிட்டுக் கொள்ளும் சமயத்தில்; **நாயேன் தடுத்து -** எளியனான அடியேன் அதனைத் தடை செய்வதாகி;

பொன் அடி வணங்கி நின்று - பிராட்டியின் திருவடிகளை வணங்கி நின்று; **நின் பெயர் புகன்ற போழ்தில்** - உனது திருநாமத்தைச் சொன்ன பொழுதில்.

குளகமாக அமைந்தஇச்செய்யுள் தொடர், அடுத்த செய்யுளில் சொன்னாள் என்று முடியும். இராமபிரான் திருநாமத்தை அனுமான் உச்சரித்ததே, பிராட்டி சுருக்கிட்டுக் கொண்டு உயிர் மாய்ப்பதைத் தடுத்தது என்க. *(39)*

6046. ' "வஞ்சனைஅரக்கர் செய்கை இது" என
மனக்கொண்டேயும்,
"அஞ்சனவண்ணத்தான்தன் பெயர் உரைத்து,
அளியை, என்பால் துஞ்சுறு பொழுதில் தந்தாய் துறக்கம்"
என்று உவந்து
சொன்னாள்-
மஞ்சு என, வனமென் கொங்கை வழிகின்ற
மழைக் கண் நீராள்.

மஞ்சு என வனமென் கொங்கை வழிகின்ற மழைக்கண் நீராள் - (மலைமேல் பெய்யும்) மழை போல், அழகும் மென்மையும் தவழும் தனங்களின் மேல் பெய்து தொடும் குளிர்ந்த கண்களின் நீரை உடையவளான பிராட்டி; **இது, வஞ்சனை** - (நான் இவ்வாறு உன் திருநாமம்) கூறியதை வஞ்சனை உடைய; **அரக்கர் செய்கை** - அரக்கர்களது செய்கையால்; **என மனம் கொண்டேயும்** - என்று கருதிச் சந்தேகித்தும்; **என் பால் அளியை** - (என்னை நோக்கி) என்னிடம் அருள் கொண்டவன் நீ; **துஞ்சுறு பொழுதில்** - யான் இறக்கும் சமயத்தில்; **அஞ்சன வண்ணத்தான் தன் பெயர் உரைத்து** - மை போல் கரிய திரு மேனியை உடைய இராமபிரானது திருநாமத்தைச் சொல்லி; **துறக்கம் தந்தாய்** - எனக்குப் பரலோக இன்பத்தைத் தந்தாய்; **என்று உவந்து சொன்னாள்** - என்று மகிழ்ச்சியோடு என்னிடம் கூறினாள்.

'எம்பிரான் நாமம் சொல்லி உருக்கினன் உணர்வைத்தந்தான் உயிர் இதின் உதவி உண்டோ' என்று (கம்ப. 5254.) பிராட்டி கூறியதை அனுமன் நினைவுபடுத்திக் கொண்டு சொன்னது இது. எம்பிரான் திருநாமம் கேட்டல் துறக்க இன்பத்துக்குச் சமமானது. *(40)*

6047. 'அறிவுறத்தெரியச் சொன்ன, பேர் அடையாளம்
யாவும்,
செறிவுறநோக்கி, நாயேன் சிந்தையில் திருக்கம்
இன்மை
முறிவு அற எண்ணி,வண்ண மோதிரம் காட்ட,
கண்டாள்;
இறுதியின் உயிர்தந்து ஈயும் மருந்து ஒத்தது,
அனையது-எந்தாய் !

எந்தாய் - எமதுதலைவனே !; **அறிவு உற தெரிய சொன்ன பேர் அடையாளம் யாவும்** - பிராட்டி அறியும்படி அடியேன் தெளிவாகச் சொன்ன பெரிய அடையாளங்களை

எல்லாம்; **செறிவு உற நோக்கி** - அதனைப் பொருத்தமாகப் பார்த்து; **நாயேன் சிந்தையில் திருக்கம் இன்மை முறிவு அற எண்ணி** - அடியேன்மனத்தில் மாறுபாடுஇல்லாமையை கேடின்றி யோசித்து; **வண்ண மோதிரம் காட்ட கண்டாள்** - அழகிய (உனது) மோதிரத்தை, நான் காட்ட, பார்த்தாள்; **அனையது** - அந்த மோதிரம்; **இறுதியின் உயிர் தந்து ஈயும் மருந்து ஒத்தது** - உயிர் போகும் முடிவுக் காலத்தில், உயிரை இறவாத படி நிலை நிறுத்திக் காக்கின்ற (மிருத சஞ்சீவி என்னும்) மருந்தைப் போன்றது.

'மோதிரம்பிராட்டிக்கு உயிர் தந்து ஈயும் மருந்தானது' என்பது, 'வீயும் உயிர் மீளும் மருந்தும் எனல் ஆயது வாழி மணி அழி' என்ற (கம்ப. 5296) காட்சியை நினைத்து அனுமன் சொன்னதாகும். **(41)**

6048. **'ஒரு கணத்துஇரண்டு கண்டேன்; ஒளி மணி ஆழி,**
ஆன்ற
திரு முலைத்தடத்து வைத்தாள்; வைத்தலும்,
செல்வ ! நின்பால்
விரகம்என்பதனின் வந்த வெங் கொழுந் தீயினால்
வெந்து
உருகியது; உடனேஆறி, வலித்தது, குளிர்ப்பு உள்
ஊற.

செல்வ ! - எல்லாச்செல்வமும் உடையவனே !; **ஒரு கணத்து இரண்டுகண்டேன்** - ஒரு கணப் பொழுதிலே, ஒன்றற்கு ஒன்று மாறுபாடான இரண்டுவியக்கத்தக்க நிகழ்ச்சிகளையான் பார்த்தேன்; **ஒளி மணி ஆழி** - (அவைஎன்ன எனில்) விளங்குகின்ற இரத்தினம் பதிக்கப் பெற்ற மோதிரத்தை; **ஆன்றதிருமுலைத் தடத்து வைத்தாள்** - பிராட்டி, தனது சிறந்த கொங்கைகளின்மேல் வைத்தாள்; **வைத்தலும்** - வைத்தவுடன்; **நின்பால் விரகம் என்பதனின்வந்த வெம் கொழும் தீயினால் வெந்து உருகியது** - உன்னிடத்தினின்றும்பிரிந்த விரகதாபம் என்பதனால் உண்டான வெப்பமாகிய செழித்தநெருப்பினால் சூடேறி உருகிவிட்டது; **குளிர்ப்பு உள் ஊற உடனே ஆறிவலித்தது** - (மோதிரம் உடம்பில் பட்ட மனமகிழ்ச்சியினாலாகிய) குளிர்ச்சிஉடலில் மிகுதலால் அப்பொழுதே (அவ்வெப்பம் தணிந்து) இறுகிமுன் போல்உறுதிப்பட்டுவிட்டது. மோதிரம்,பிராட்டியின் விரகத் தீயால் உருகுதலும், மகிழ்ச்சியாகிய குளிர்ச்சியால் இறுகுதலும் ஆகிய மாறுபட்ட இரு தன்மைகளையும் ஒருகணத்தில் கண்டேன் என்றதாம். விரகம் - பிரிவால் நிகழும் காம வேதனை.
(42)

6049. **'வாங்கிய ஆழிதன்னை, "வஞ்சர் ஊர் வந்ததாம்"**
என்று
ஆங்கு உயர்மழைக் கண் நீரால் ஆயிரம் கலசம்
ஆட்டி,
ஏங்கினள்இருந்தது அல்லால், இயம்பலள்; எய்த்த
மேனி
வீங்கினள்;வியந்தது அல்லால், இமைத்திலள்;
உயிர்ப்பு விண்டாள்.

வாங்கிய ஆழிதன்னை - *பிராட்டி, என்கையினின்றும் தன்கையில் வாங்கிக் கொண்ட மோதிரத்தை;* ***வஞ்சர் ஊர் வந்த தாம் என்று*** - *வஞ்சகரான அரக்கரது ஊருக்கு வந்ததனால் தூய்மை இழந்தது என்று எண்ணி;* ***ஆங்கு உயர் மழைக்கண் நீரால் ஆயிரம் கலசம் ஆட்டி*** - *அப்பொழுதே உயர்ந்த மழை போன்ற கண்களின் நீர் கொண்டு, ஆயிரம் குடங்களால் (திருமஞ்சனம் செய்து புனிதப்படுத்துவது போல) நீராட்டி;* ***ஏங்கினள், இருந்தது அல்லாள் இயம்பலள்*** - *ஏங்கியவளாய் வாளா இருந்தது அல்லால் வேறு ஒன்றும் கூறமாட்டாதவளாயினாள்;* ***எய்த்த மேனி வீங்கினள்*** - *இளைத் திருந்த திருமேனி பூரித்து;* ***வியந்தது அல்லால் இமைத்திலள்*** - *வியப்புற்றதல்லாமல் நோக்கிய கண்களை மூடினாள் இல்லை;* ***உயிர்ப்பு விண்டாள்*** - *பெருமூச்சு விட்டாள்.*

இராமபிரானதுதிருவாழியைத் தன்கையில் வாங்கிக் கொண்ட பிராட்டியின் செயல்கள் கூறப்பட்டன. ஒன்றைத் தூய்மையாக்கி, தெய்வப் பெற்றியதாகச் செய்வதற்குத் திருமஞ்சனம் செய்ய வேண்டும். வஞ்சர் ஊர் வந்த மோதிரம், தூய்மை இழந்ததால், தனது ஆனந்தக் கண்ணீர் கொண்டு அதனை நீராட்டித் தூய்மைப் படுத்தினாள் பிராட்டி என்பதாம். ***(43)***

6050. ‘அன்னவர்க்கு, அடியனேன், நிற் பிரிந்த பின்
அடுத்த எல்லாம்
சொல் முறை அறியச் சொல்லி, “தோகை ! நீ
இருந்த சூழல்

இன்னது என்றுஅறிகிலாமே, இத்தனை தாழ்த்தது”
என்றே,
மன்ன ! நின்வருத்தப்பாடும் உணர்த்தினென்;
உயிர்ப்பு வந்தாள்.

மன்ன ! - *தலைவனே!;* ***அடியனேன் நின் பிரிந்தபின் அடுத்த எல்லாம் அன்னவர்க்கு சொல்முறை அறிய சொல்லி*** - *அடியவனாகிய நான் உன்னைப் பிரிந்த பிறகு நேர்ந்த செய்திகளை எல்லாம் பிராட்டியார்க்குச் சொல்லும் முறைமையால் அறியும்படிச் சொல்லி;* ***தோகை நீ இருந்த சூழல் இன்னது என்று அறிகிலாமே*** - *மயில் போன்றவளே ! நீ இருந்த இடம் இன்ன இடத்தது என்று தெரியாமையினாலேயே;* ***இத்தனை தாழ்த்தது என்று*** - *இத்தனை காலம் நீட்டித்தது என்றும் சொல்லி;* ***நின் வருத்தப்பாடும் உணர்த்தினென்*** - *(பிராட்டியைப் பிரிந்ததனால்) நீ வருத்தப்படும் தன்மையையும் தெரியச் சொன்னேன்;* ***உயிர்ப்பு வந்தாள்*** - *(அது கேட்டு) மூச்சு விடுதல் உற்றாள்.*

பிராட்டியைஇராமபிரான் அதுவரை வந்து காணாமைக்குக் காரணம் கூறப்பட்டது. ***(44)***

6051. ‘இங்கு உளதன்மை எல்லாம் இயைபுளி இயையக்
கேட்டாள்;
அங்கு உள தன்மைஎல்லாம் அடியனேற்கு அறியச்
சொன்னாள்;
“திங்கள் ஒன்றுஇருப்பென் இன்னே; திரு உளம்
தீர்ந்தபின்னை,

மங்குவென்உயிரோடு" என்று, உன் மலரடி சென்னி
வைத்தாள்.

இங்கு உள தன்மைஎல்லாம் இயைபுளி இயையக் கேட்டாள் - இவ்விடத்தில் உள்ளனவான நிலைமைகள் எல்லாவற்றையும் நடந்தபடியே (நிகழ்ந்த முறையில்) பொருந்தக் கேட்டு; **அங்கு உள தன்மை எல்லாம் அடியனேற்கு அறியச் சொன்னாள் -** அவ்விடத்தில் உள்ள நிலைமைகளை எல்லாம், அடியவனாகிய எனக்குத் தெரிந்து கொள்ளும்படி விளக்கமாகக் கூறினாள்; **இன்னே திங்கள் ஒன்று இருப்பென் -** (மேலும்) இந்த இடத்தில் ஒரு மாத காலம் உயிர் வைத்திருப்பேன்; **திருவுளம் தீர்ந்த பின்னை -** (அதற்குள் என்னை மீட்க எம்பெருமானுக்கு) மனம் இல்லையாகுமானால், அதன் பின்பு; **உயிரோடு மங்குவென் என்று உன் மலரடி சென்னிவைத்தாள் -** உயிரிழப்பேன் என்று சொல்லி, உனது தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளைத் தலைமீது வைத்து (வணங்குவது போல) வணங்கிச் சொன்னாள்.

பிராட்டி, தன்னைமீட்கக் காலக் கெடு வைத்ததை அனுமன் சொன்னானாயிற்று. 'மலரடி சென்னி வைத்தாள்' பாவனை. *(45)*

சீதாபிராட்டி தந்தசூடாமணியை அனுமன் இராமனிடம் சேர்த்தல்

6052. **'வைத்தபின், துகிலின் வைத்த மா மணிக்கு அரசை**
வாங்கி,
கைத்தலத்துஇனிதின் ஈந்தாள்; தாமரைக் கண்கள்
ஆர,
வித்தக ! காண்டி!' என்று, கொடுத்தனன்-வேத
நல் நூல்
உய்த்துள காலம்எல்லாம் புகழொடும் ஒக்க நிற்பான்.

வேத நல் நூல்உய்த்துள காலம் எல்லாம் - வேதங்களும் சாத்திர நல்ல நூல்களும் வழங்குவதான காலக் கணக்குகள் எல்லாம் உள்ள அளவும்; **புகழொடும் ஒக்க நிற்பான் -** புகழோடு கூடியிருக்கும் அனுமன்; **வைத்தபின் -** பிராட்டி, அவ்வாறு மலரடியைத் தன் சென்னியில் வைத்துக் கொண்ட பிறகு; **துகிலின் வைத்த மாமணிக்கு அரசை வாங்கி -** தன் ஆடையில் முடித்து வைத்திருந்த இரத்தினங்களுக்கெல்லாம் தலைமை பெற்று உயர்ந்த சூடாமணியை அவிழ்த்து எடுத்து; **கைத்தலத்து இனிதின் ஈந்தாள் -** எனது கையில் விருப்பத்துடன் கொடுத்தாள்; **வித்தக -** அறிவிற் சிறந்த பெரியோய்; **தாமரைக் கண்கள் ஆர, காண்டி என்று கொடுத்தனன் -** செந்தாமரை மலர் போன்ற உனது திருக்கண்கள் மகிழும்படி பார்த்தருளுக என்று கூறி (அச்சூடாமணியை இராமபிரானிடம்) கொடுத்தான்.

பிராட்டியிடமிருந்து பெற்று வந்த சூடாமணியை அனுமன் இராமனிடம் தந்தது பற்றிக் கூறப்பட்டது. அனுமன் எப்படி, வேத நல் நூல் உய்த்துள காலதத்துவம் வரை புகழோடு இருப்பானோ, அது போன்று, அவன் இப்போது, செய்த இந்த நற்செயலும் என்றும் நிற்கும் என்பது கருத்து. வேத நன்னூல் - வேதங்களாகிய நல்ல நூல்கள் என்றும் கொள்ளலாம். *(46)* *சூடாமணி பெற்றஇராமபிரான் நிலை*

6053. பை பையப்பயந்த காமம் பரிணமித்து உயர்ந்து பொங்கி,
மெய்யுறவெதும்பி, உள்ளம் மெலிவுறு நிலையை விட்டான்;
ஐயனுக்கு, அங்கி,முன்னர், அங்கையால் பற்றும் நங்கை
கை எனல் ஆயிற்றுஅன்றே-கை புக்க மணியின் காட்சி !

கைபுக்க மணியின்காட்சி - (இராமபிரான்) கையில்புகுந்த அந்தச் சூடாமணியின் தோற்றம்; **ஐயனுக்கு அங்கி முன்னர்** - அந்த இராமபிரானுக்கு, (திருமணக் காலத்தில்) அக்கினி முன்னிலையில்; **அம்கையால் பற்றும் நங்கை கைஎனல் ஆயிற்று** - அழகிய கையினால் பிடிக்கப்பட்ட பிராட்டியின் கையைப் போல விளங்கியது; (ஆதலின்) **பயந்த காமம் பைபைய பரிணமித்து உயர்ந்து பொங்கி** - (அதனால்) உண்டான ஆசை உணர்ச்சி மெல்ல மெல்ல வளர்ந்து மேன்மேல் எழுதலால்; **மெய் உற வெதும்பி** - உடல் நன்றாய் வெப்பமுற்று; **உள்ளம் மெலிவுறும் நிலையை விட்டான்** - மனம் தளர்ச்சியடைகின்ற தன்மையை நீக்கினான்.

சூடாமணியைஇராமபிரான் தன் கையில் கொண்டமை, தன் திருமணக்காலத்தில் பிராட்டியின் கையைப் பற்றியது போன்றிருந்தது. அம்மகிழ்ச்சியினால், ஆசையால் வளர்ந்த மனத் துன்பம் நீங்கிற்று என்பதாம். *(47)*

6054. பொடித்தனஉரோமம்; போந்து பொழிந்தன கண்ணீர்; பொங்கித்
துடித்தன,மார்பும் தோளும்; தோன்றின வியர்வின் துள்ளி;
மடித்தது, மணிவாய்; ஆவி வருவது போவது ஆகித்
தடித்தது, மேனி;என்னே, யார் உளர் தன்மை தேர்வார் ?

உரோமம்பொடித்தன - (இராமபிரானுக்கு)மயிர்கள் சிலிர்த்தன; **கண்ணீர் போந்து பொழிந்தன** - கண்ணீர் வழிந்து பெருகின; **மார்பும் தோளும் பொங்கி துடித்தன** - மார்பும் தோள்களும்பூரித்துத்துடித்தன; **வியர்வின் துள்ளி தோன்றின** - வியர்வையின் துளிகள் உண்டாயின; **மணிவாய் மடித்தது** - அழகிய வாய் இதழ் மடிப்புண்டது; **ஆவி வருவது போவது ஆகி மேனி தடித்தது** - உயிர்வருவதும் போவதும் ஆகப் பெற்று உடல் பூரித்தது; **என்னே !** - என்னவியப்பு; **தன்மை தேர்வார் யார் உளர் ?** - அப்போது இராமபிரான் அடைந்த நிலைமையை ஆராய்ந்து அறியவல்லார் யாரே உள்ளார் ? (ஒருவரும் இல்லை என்பதாம்,)

இராமபிரானுக்குஅப்பொழுது நேர்ந்த மெய்ப்பாடுகளைத் தெரிந்து உணர்த்துவது எம்மனோர்க்கு இயலாது என்றபடி. துள்ளி - துளி. *(48)*

மேலே செய்வனகுறித்து இராமன் விரைதல்

6055. ஆண்டையின், அருக்கன் மைந்தன், 'ஐய ! கேள்,
அரிவை நம்பால்
காண்டலுக்குஎளியள் ஆனாள்' என்றலும், 'காலம்
தாழ,
ஈண்டு, இனும்இருத்தி போலாம்' என்றனன்;
என்றலோடும்,
தூண் திரண்டனையதோளான், பொருக்கென
எழுந்து சொன்னான்.

ஆண்டையின்அருக்கன் மைந்தன் - அப்பொழுது சூரியன்மகன் சுக்கிரீவன்; **ஐய ! கேள் -** (இராமபிரானை நோக்கி) ஐயனே ! கேட்டருள்வீராக!; **அரிவை நம்பால் காண்டலுக்கு எளியள் ஆனாள் என்றலும் -** பிராட்டி, நாம் நம்மிடம் அழைத்துக் கொணர்தற்கு, எளிய தன்மையில் உள்ளாள் என்று சொன்ன அளவில்; **காலம் தாழ ஈண்டு இனும் இருத்தி போலாம் என்றனன் -** வீணே காலம் தாமதமாக, இங்கேயே இருக்கின்றாய் போலும் ! என்று சொன்னான்; **என்ற லோடும் -** என்ற சொன்னவுடனே; **தூண் திரண்டு அனைய தோளான் பொருக்கென எழுந்து சொன்னான் -** தூண் திரண்டிருப்பது போன்ற தோள்களை உடைய சுக்கிரீவன் விரைவில் எழுந்திருந்து கட்டளையிடுபவனானான்.

பொருக்கென - விரைவுக்குறிப்பு. **(49)** *வானர சேனைபுறப்படுதல்*

6056. 'எழுக, வெம் படைகள் !' என்றான்; 'ஏ' எனும்
அளவில், எங்கும்
முழு முரசு எற்றி,கொற்ற வள்ளுவர் முடுக்க, முந்தி,
பொழி திரைஅன்ன வேலை புடை பரந்தென்னப்
பொங்கி,
வழுவல் இல்வெள்ளத் தானை, தென் திசை
வளர்ந்தது அன்றே !

வெம் படைகள்ஏ எனும் அளவில் எழுக என்றான் - கொடிய சேனைகள் எல்லாம் 'ஏ' உச்சரிக்கும் கால அளவுக்குள் புறப்படுவனவாக என்று சுக்கிரீவன் கட்டளையிட்டான்; **கொற்றவள்ளுவர் எங்கும் முழு முரசு எற்றி முடுக்க -** வெற்றியை உடைய முரசு அறைவோர், சேனைகள் உள்ள எல்லா இடத்திலும் பெரிய முரசுகளை அடித்து விரைவுபடுத்த; **முந்தி பொழி திரை அன்ன வேலை புடைபரந்தென்ன பொங்கி தென்திசை வளர்ந்தது -** பின்னடையாத (எழுபது) வெள்ளம் கொண்ட வானரச் சேனைகள், விரைந்து பாய்கின்ற அலைகளை உடைய அந்தக் கடல், தான் இருக்கும் நிலையை விட்டு வெளியிலே பரவினால் போல எழுந்து தெற்குத்திக்கை நோக்கிப் பரவலாயிற்று.

வள்ளுவர் - முரசுஅறைவோர். ***(50)***

வீரர் எளிதில்வழி நடத்தல்

acharya.org

6057. **வீரரும் விரைவில் போனார்; விலங்கல் மேல்
இலங்கை, வெய்யோர்
பேர்வு இலாக்காவற்பாடும், பெருமையும், அரணும்,
கொற்றக்
கார் நிறத்துஅரக்கர் என்போர் முதலிய, கணிப்பு
இலாத,
வார் கழல்அனுமன் சொல்ல, வழி நெடிது எளிதின்
போனார்.**

விரைவில்போனார் வீரரும் - விரைவில்புறப்பட்டவர்களாகிய வானரவீரர்கள் எல்லோரும்; **வார் கழல் அனுமன் -** நீண்ட வீரக்கழலை உடையஅனுமன்; **விலங்கல் மேல் இலங்கை -** திரிகூடம் என்னும்மலையின் மீதுள்ள இலங்கையில் வாழ்கின்ற; **கொற்றம் கார் நிறத்து அரக்கர் என்போர் வெய்யோர் -** வெற்றியையும் கரிய நிறத்தையும் உடைய அரக்கர்கள் என்று சொல்லப்படும் கொடியவர்கள் செய்யும்; **பேர்வு இலா காவல் -** பெயர்தல் இல்லாத காவல்; **பாடும் -** செய்யும் திறமும்; **பெருமையும் -** சிறப்பும்; **அரணும் -** கோட்டை முதலிய அரண்களும்; **முதலிய -** முதலான; **கணிப்பு இலாத -** அளவில்லாத பெருமைகளை எல்லாம்; **சொல்ல -** அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கொண்டுவர; **நெடிது வழி எளிதின் போனார் -** நீண்ட வழியை எளிதாகக் கடந்து போனார்கள். *(51)*

பன்னிரு நாளில்அனைவரும் தென்கடல் சேர்தல்

6058. **அந் நெறிநெடிது செல்ல, அரிக் குலத்து
அரசனோடும்,
நல் நெறிக்குமரர் போக, நயந்து உடன் புணர்ந்த
சேனை,
இன் நெடும்பழுவக் குன்றில் பகல் எலாம் இறுத்த
பின்னர்,
பன்னிரு பகலில்சென்று, தென் திசைப் பரவை
கண்டார்.**

அந்நெறி நெடிதுசெல்ல - அந்த வழி நீண்டு செல்வதால்; **அரிக்குலத்து அரசனோடும் நல் நெறிக்குமரர் போக -** குரங்குக் கூட்டத்துக்கு அரசனாகிய சுக்கிரீவனுடன் நல்வழியைப் பின்பற்றுபவர்களாகிய இராம இலக்குவர் செல்ல; **நயந்து உடன் புணர்ந்த சேனை -** விரும்பிக் கூட வந்த வானரச் சேனைகள் எல்லாம்; **இன் நெடும் பழுவம் குன்றில் பகல் எலாம் இறுத்த பின்னர் -** இனிய நீண்ட சோலைகளை உடைய மலைவழியில்பகல் பொழுது முழுவதையும் கழித்த பிறகு; **பன்னிருபகலில் சென்று -** பன்னிரண்டாம் நாளில் போய்; **தென் திசைப் பரவை கண்டார் -** தெற்குத்திக்கில் உள்ள கடலைக் கண்டார்கள்.

சென்ற வழிநீண்டு கொண்டிருந்தமையால், சேனை பன்னிரண்டாம் நாளில், தென் திசைக்கடலைச் சென்று அடைந்தது. இராம இலக்குவர் சுக்கிரீவனுடன் சென்றனர்

acharya.org

என்பதாம். ‘பகல் எலாம்’ - பகல் நேரம்; பன்னிருபகல் - பன்னிரண்டு நாள். *(52)*

மிகைப் பாடல்கள்

1. கடல் தாவு படலம ்

383. சென்றனன்,இராமன் பாதம் சிந்தையில் நிறுத்தி- திண் தோள்
வன் திறல்அனுமன்-வாரி கடக்குமாறு உளத்தின் எண்ணி,
பொன் திணிசிகர கோடி மயேந்திரப் பொருப்பின் ஏறி,
நின்றிடும்தன்மை எம்மால் நிகழ்த்தலாம் தகைமைத்து ஆமோ ?

அனுமன்இராமபிரானின் திருவடியை மனத்திலே தியானித்து கடலைக் கடக்க எண்ணி மகேந்திர மலையில் நிற்கும் தன்மை எம்மால் கூறும் தன்மை உடையதோ.

384. இமையவர்ஏத்த வாழும் இராவணன் என்னும் மேலோன்
அமை திரு நகரைச்சூழ்ந்த அளக்கரைக் கடக்க, வீரன்,
சுமை பெறு சிகரகோடித் தொல் மயேந்திரத்தின், வெள்ளிச்
சிமையமேல்நின்ற தேவன் தன்மையின், சிறந்து நின்றான்.

மகேந்திர மலையில்நிற்கும் அனுமன் கயிலை மலையில் நிற்கும் சிவபெருமான் போன்றான். அளக்கர் - கடல் வெள்ளிச்சிமயம் - கயிலை. இவ்விரண்டு பாடல்கள் இப்படலத்தின் முன்னர் உள்ளன. இவற்றொடு கிட்கிந்தா காண்டம் மயேந்திரப்படல இறுதி நான்கு பாடல்களும் வரிசைமுறைமாறிக் கலந்துள்ளன.கைப் பாடல்கள் 861

385. பெருஞ் சிலம்பு அறையின் வாழும் பெரு வலி அரக்கர் யாரும்
பொரும் சின மடங்கல் வீரன் பொதுத்திட மிதித்தலோடும்
அருஞ் சினம்அடங்கி, தம்தம் மாதரைத் தழுவி, அங்கம்
நெரிஞ்சுற,கடலின் வீழ்ந்தார், நெடுஞ் சுறா மகரம் நுங்க

acharya.org

அனுமன் திருவடி ஊன்றநிலை குலைந்த அரக்கர் தம்மாதரைத் தழுவிக்கடலில் விழுந்தனர். பொதுத்திட - துளை உண்டாக. நுங்க - உண்ண. நெரிஞ்சுற - சிதைவுற. *(7-1)*

386. **விண்ணோர்அது கண்டனர், உள்ளம் வியந்து மேல்மேல்**
கண் ஓடியநெஞ்சினர், காதல் கவற்றலாலே,
எண்ணோடு இயைந்துதுணை ஆகும் இயக்கி ஆய
பெண்ணோடு இறைஇன்னன பெற்றி உணர்த்தினாரால்.

தேவர்கள்,அனுமன் செல்வதைக் கண்டனர். சுரசையைப் பார்த்து கூறினர். கண் ஓடிய - இரக்கமுற்ற. *(64-1)*

387. **பரவுக் குரல், பணிலக் குரல், பணையின் குரல், பறையின்**
விரவுக் குரல்,சுருதிக் குரல், விசயக் குரல், விரவா,
அரவக் குலம்உயிர் உக்கு உக, அசனிக் குரல் அடு போர்
உரவுக் கருடனும் உட்கிட, உயிர்க்கின்றன-ஒருபால்.

பல ஒலிகள்உண்டாகின்றன. பணிலம் - சங்கு. பணை - முரசம், அசனி- இடி. உயிர்த்தல் - ஒலித்தல். *(74-1)*

388. **வானோர் பசுந் தருவின் மா மலர்கள் தூவ,**
ஏனோரும் நின்று,'சயம் உண்டு' என இயம்ப,
தான் ஓர் பெருங்கருடன் என்ன, எதிர் தாவிப்
போனான்,விரைந்து, கடிதே போகும் எல்லை.

பசுந்தரு -கற்பகம். *(74-2)*

389. **என்று தன் இதயத்து உன்னி, எறுழ் வலித் தடந் தோள் வீரன்**
நின்றனன், நெடியவெற்பின்; நினைப்ப அரும் இலங்கை மூதூர்
ஒன்றிய வடிவம்கண்டு, ஆங்கு, உளத்திடைப் பொறுக்கல் ஆற்றான்;
குன்று உறழ்புயத்து மேலோன் பின்னரும் குறிக்கலுற்றான்.

எறுழ் - மிக்க. வீரன்- அனுமன், வெற்பு - மகேந்திரமலை *(94-1)*

2. ‘ஊறு மிகவேஉறினும், யானும் அமர் தேரேன்,
தேறல் இல்அரக்கர் புரி தீமை அது தீர்வுற்று,
ஏறும் வகை எங்குள? இராமனிடை அல்லால்,
மாறும் மதி வேறுபிறிது இல்’ என மதித்தான்.

பாடலின் (கம்ப. 4828) மறுபதிப்பு. (73-1)

391. ‘கண்டவனப்பான், மேனி கரக்கும் கருமத்தான்,
கொண்டல்செறிப்பான், வானரம் என்றும் கொளல் அன்றே;
அண்டம்அனைத்தும் பூரணன் ஆகும் அவன் ஆகும்;
சண்டைகொடுத்தும் கொள்வன்’ எனத் தான் சலம் உற்றாள்.

அனுமனை இறைவனாகஇலங்கைமாதேவி கருதுதல். சலம் - கோபம். (86-1)

392. ஆயவன்அருளால், மீட்டும் அந்தரி அறைந்தாள், ‘முன் நாள்
மாய மா நகரம்தன்னை வகுத்து, அயன் என்னும் மேலாம்
கைப் பாடல்கள் 863 தூயவன் என்னைநோக்கி, “சுந்தரி ! காப்பாய்”
என்று, ஆங்கு, ஏயினன், இதற்குநாமம் இலங்கை என்று எவரும் போற்ற.

அந்தரி -இலங்கைமாதேவி (93-1)

393. இத் திறம்அனந்த கோடி இராக்கதக் குழுவின் உள்ளார்
தத்தம செய்கைஎல்லாம் தனித் தனி நோக்கி, தாங்காது,
‘எத் திறம்இவர்தம் சீரை எண்ணுவது ?’ எனவே, அண்ணல்
உத்தமன்தேவிதன்னை ஒழிவு அற நாடிப் போனான்.

இராக்கதரை எண்ணல்அரிது என்ற அனுமன் நினைவு. (120-1)

394. கிடந்தனன்,வடவரை கிடந்தபோல்; இரு
தடம் புயம்திசைகளை அளக்கத் தாங்கிய
உடம்பு உறுமுயற்சியின் உறங்கினான், கடை
இடம் பெறுதீவினை யாவும் ஏத்தவே.

வடவரை - மேருமலை. (123-1)

395. **குடம் தரும்செவிகளும், குன்றம் நாணுறத்**
தடந் தருகரங்களும், தாளும், தாங்குறாக்
கிடந்தது ஓர்இருள் எனக் கிடந்துளான்தனை
அடைந்தனன்,அஞ்சுறாது-அனுமன் ஆண்மையான்.

கும்பகர்ணனைக் கிடந்தஇருள் என்றார். *(130-1)*

3. காட்சிப்படலம்

396. **எயிலின்உட்படு நகரின் யோசனை எழு-நூறும்**
அயிலினின் படர்இலங்கை மற்று அடங்கலும்
அணுகி,
மயல் அறத் தனிதேடிய மாருதி, வனசக்
குயில் இருந்தஅச் சோலை கண்டு, இதயத்தில்
குறித்தான்.

எயில் - மதில்.மயல் - மயக்கம். வனசக் குயில் - தாமரைக் குயில் சீதையைக் குறித்தது. *(1-1)*

397. **அஞ்சனத்துஒளிர் அமலனை மாயையின் அகற்றி,**
வஞ்சகத்தொழில் இராவணன் வவ்வினன்
கொடுவந்து,
இஞ்சி உட்படும்இலங்கையின் சிறையில் வைத்திட, ஓர்
தஞ்சம் மற்றுஇலை; தான் ஒரு தனி இருந்து
அயர்வாள்.

இஞ்சி- மதில். தஞ்சம் - ஆதரவு. *(2-1)*

398. **கண்ணின்நீர்ப் பெருந் தாரைகள் முலைத் தடம்**
கடந்து
மண்ணின்மீதிடைப் புனல் என வழிந்து அவை ஓட,
விண்ணைநோக்குறும்; இரு கரம் குவிக்கும்; வெய்து
உயிர்க்கும்;
எண்ணும் மாறுஇலாப் பிணியினால் இவை இவை
இயம்பும்

சீதையின் அவலம்கூறப்பெறுகிறது. *(10-1)*

399. **‘மாய மானின்பின் தொடர்ந்த நாள், “மாண்டனன்” என்று**
வாயினால் எடுத்துஉரைத்தது வாய்மை கொள்
இளையோன்

போய், அவன்செயல் கண்டு, உடல் பொன்றினன்
ஆகும்;
ஆயது இன்னது என்றுஅறிந்திலேன்' என்று என்றும்
அயர்வாள்.

மாயமானின் பின்போய் இருவரும் இறந்தனரோ என்ற ஐயம் சீதைக்கு எழுகிறது. **(16-1)**

400. இன்னஎண்ணி, இடர் உறுவாள் மருங்கு,
உன் ஓர் ஆயிரகோடி அரக்கியர்

கைப் பாடல்கள் 865 துன்னு காவலுள், தூய திரிசடை
என்னும் மங்கைதுணைஇன்றி, வேறுஇலாள்.

உன் - நினைக்கப்படும். **(29-1)**

401. தரும நீதிதழுவிய சிந்தை கொண்டு
உரிய வீடணன்தந்தருள் ஒண்டொடி,
திரிசடைக்கொடி, நாள்தொறும் தேற்று சொல்
அருளினால், தனதுஆவி பெற்று உய்ந்துளாள்.

வீடணன் மகள் திரிசடைதேற்றப்பிராட்டி உய்ந்தாள். **(29-2)**

402. அன்னள் ஆயஅருந்ததிக் கற்பினாள்
மன்னு சோலையில்மாருதியும் வர,
தன் இடம் துடித்துஎய்துற, சானகி
என்னும் மங்கை,இனிது இருந்தாள் அரோ.

அனுமன்வர சானகிக்குஇடம்துடித்தது. **(29-3)**

403. 'தாட்சிஇன்று' என, திரிசடையும், 'சாலவும்
மாட்சியின்அமைந்தது, மலர் உளாள் தொழும்
காட்சியாய் !இக் குறி கருதும் காலையில்,
ஆட்சியே கடன்என அறிந்து நல்குவாய்.

மலர் உளாள் -இலக்குமி. இக்குறி - நிமித்தம். **(32-1)**

404. மீட்டும்,அத் திரிசடை என்னும் மென் சொலாள்,
'தோள் தடம்பொரு குழைத் தொண்டைத்
தூய்மொழி

கேட்டி; வெங் கடுஎனாக் கிளர் உற்பாதம்ஆய்,
நாட்டினை;யாவரும் நடுக்கம் காண்டுமால்.

தொண்டை -தொண்டைக்கனி போன்ற வாய். கடு - விடம். உற்பாதம் -துர்நிமித்தம். ***(53-1)***

405. ***சிரம் ஒருமூன்றினார்; திருக்கு மூன்றினார்;***
கரம் ஒருமூன்றினார்; காலும் மூன்றினார்;
உரம் உறு வனமுலை வெரிநின் மூன்று உளார்;
பொரு அரும் உலகையும் புதைக்கும் வாயினார்.

திருக்கு - கண்கள்.வெரிந் - முதுகு. ***(55-1)***

406. ***என்னவாழ்த்திய மாருதி, 'ஈது நாம்***
இன்னும்காண்டும்' என, மறைந்து எய்தினான்;
சொன்ன வாள் அரக்கன் சுடு தீச் சுடும்
அன்னை வைகுறும்அவ் இடத்து ஆயினான்.

அரக்கன் -இராவணன். ***(101-1)***

407. ***'இன்று நாளைஅருளும் திருவருள்***
என்று கொண்டு,இதனால் அழிவேனை நீ
கொன்று இறந்தனைகூடுதியோ ? குழை
தின்று உறங்கிமறம் தவாச் செல்வியே !

காட்சிப்படலம்102ஆம்பாட்டை (கம்ப. 5171) தழுவியது. ***(103-1)***

408. ***என்றனன்,எயிறு தின்னா, எரி எழ விழித்து நோக்கி***
நி....லத் தாவிநிலன் ஒளி கலனில் தோய,
மின்தனை மின்சூழ்ந்தென்ன அரம்பையர் சூழ, மெல்லச்
சென்று,அவன்தன்னைச் சார்ந்தாள், மயன் அருள் திலகம் அன்னாள்.

மயன் அருள் திலகம் -மண்டோதரி. ***(149-1)***

409. ***பொருக்கெனஅவனி...க...கொடி முறுவல் பூப்ப,***
அரக்கர்கோமகனை நோக்கி, 'ஆண்மை அன்று; அழகும் அன்றால்
செருக்கு உறுதவத்தை, கற்பின் தெய்வத்தை, திருவை இன்னே

வெருக் கொளச்செய்வது ! ஐயா !' என, இவை
விளம்பலுற்றாள்;

அரக்கர் கோமகனை -இராவணனை. இங்கே ஐந்து பாடல்கள் 408 முதல் 412 வரை. மண்டோதரி இராவணனைகைப் பாடல்கள் 867நோக்கிப் பேசியதாகவருவன. இத்ததைய குறிப்பு கம்பர் வேறெங்கும் அமைத்ததாக இல்லை.
(149-2)

410. 'செம் மலர்த் திருவின் நாளும் சிறப்பு உறு திலதம்
அன்னார்,
வெம்மை உற்றுஉன்மேல் வீழ்வார், வெள்கியே நகை
செய்து ஓத,
தம் மனத்து ஆசைவேறோர் தலைமகற்கு உடையாள்
தன்னை
அம்மலற்றுஇறைஞ்சும் வேட்கை ஆடவற்கு உரியது
அன்றே.

நகை செய்து -இகழ்ந்து. இறைஞ்சும் வேட்கைதான் உள்ளதே அன்றி வேறு பயன் இல்லை என்பதாம். *(149-3)*

411. புலத்தியன்மரபின் வந்து புண்ணியம் புரிந்த
மேன்மைக்
குலத்து இயல்புஅதனுக்கு என்றும் பழி அன்றோ ?
என்றும் கொள்ளாய் !
வலத்து இயல்ஆண்மைக்கு ஈது மாசு' மதிப்பி.......
..

வலத்து இயல் ஆண்மை -சென்ற போர் தொறும் வென்றியே புனையும்வல்லமையாம். *(149-4)*

412. வாச மென்குழலினாரால், மண்ணினில், வானில்,
யார்க்கும்
நாசம் வந்துஏன்று... மறைகளே நவிலும் மாற்றம்
பூசல் வண்டுஉறையும் தாராய் ! அறிந்தும் நீ,
புகழால், பொறபால்,
தேசுடையவளோ, என்னின், சீதையும் ?..........

புகழ் பொற்பு தேசுஆகியவற்றில் யானும் சீதையும் ஒன்றே என்பது மண்டோதரி வார்த்தை. *(149-5)* **413. என்றார்;இன்னும் எத்தனை சொல்**
கொண்டு இதம்
மாறக்
கன்றாநின்றார்,காலும் எயிற்றார், கனல் கண்ணார்;

ஒன்றோ ? மற்றும் ஆயிர கோடி உளர் அம்மா !
பொன்றா வஞ்சம்கொண்டவர் இன்னும்
புகல்கின்றார்;

அரக்கியர் சீதையைமனங்கொளத் தேற்ற வெருட்டி உரப்பியவாறு சொல்லப் பெறுகிறது. ***(156-2)***

414. தீயோர்செய்கைதானும், இராமன் ஒரு தேவித்
தாயாள் துன்பும்,மாருதி கண்டே தளர்வு எய்தி,
மாயாது ஒன்றேஅன்றி, மனத்தே மலி துன்பத்து
ஓயாது உன்னிச்சோர்பவன் ஒன்று அங்கு
உணர்வுற்றான்.

தாயாள் - சீதை. மனத்தே மிக்க துன்பத்தால், சலியாது கருதிச் சோர்பவன் ஆயினன் அனுமன். ***(159-1)***

4. உருக் காட்டுபடலம்

415. சுற்றிய கொடி ஒன்றைத் துணிந்து, தூயள், ஓர்
பொன் தடங்கொம்பினில் பூட்டி, 'பூமியே !
நல் தவம்உடையள் யான்ஆகின், நாயகன்
வெற்றி சேர்திருவடி மேவுவேன்' என்றாள்.

ஒரு கொடியை வெட்டிக்கொம்பில் பூட்டித் தற்கொலைக்கு முயற்சித்தாள் பிராட்டி. ***(21-1)***

416. என்றுஅருந்ததி, மனத்து, எம்மை ஆளுடைத்
துன்ற அருங் கற்பினாள், சுருதி நாயகன்
பொன் தரு மலர்ப் பதம் வழுத்தி, பூங் கொடி
தன் தனிக்கழுத்திடைத் தரிக்கும் ஏல்வையின்.

சுருதி நாயகன் -இராமன், ஏல்வை - பொழுது. ***(21-2)***

417. எய்தினள்,பின்னம் எண்ணாத எண்ணி, 'ஈங்கு
உய் திறம்இல்லை !' என்று ஒருப்பட்டு, ஆங்கு ஒரு
கைப் பாடல்கள் *869* ***கொய்தளிர்க் கொம்பிடைக் கொடி இட்டே தலை***
பெய்திடும்ஏல்வையில், தவத்தின் பெற்றியால்.

மேற்பாட்டு போன்றதே இதுவும். ***(21-3)***

418. தோன்றினன், தனது உருக் காண; தூயவள்
மூன்றுஉலகினுக்கும் ஓர் அன்னை, மொய்ம் மலர்

தேன் திகழ்திருவடி சென்னியால் தொழுது
ஆன்ற பேர் அன்புகொண்டு, அறைதல்மேயினான்;

அனுமன் சீதையைக் கண்டுதிருவடி தொழுதல். ***(22-1)***

419. நோக்கினேன்; அரக்கியர், நுனிப்பு இல் கோடியர்
நீக்கினர்துயிலினை; நின்னைக் காணுதற்கு
ஆக்கிய காலம்பார்த்து, அயல் மறைந்து, பின்
தாக்கு அணங்குஅவர் துயில் கண்டு, சார்ந்துளேன்.

நுனிப்பு - கணக்கு.தாக்கு அணங்கு அவர் - தீண்டி வருத்தும் தெய்வம்போன்றலர் அரக்கியர். ***(23-1)***

420. 'நிலை பெற,அயன் இருந்து, இயற்று நீலத்தின்
சிலை மணிவள்ளமும் உவமை சேர்கல;
"அலவன், அது" என்பரால், அறிவு இலோர்; அவர்
உலைவு அறு திருமுழங்காலுக்கு ஒப்பு உண்டோ ?

இராமன் முழங்காலுக்குஒப்பு பிரமன் செய்த நீலமணியால் ஆகிய வள்ளம். நண்டு என்பன பொருத்தமற்றன என்பது இப்பாடல் கருத்து. ***(43-1)***

421. 'எள்ளற்கு அரிய நிலை ஆகி, இயைந்து தம்மில்
இணை உர ஆய்
தள்ளப்படாத தகைஆகி, சார் கத்திரிகை வகை
ஒழுகா,
அள்ளற் பள்ளத்துஅகன் புனல் சூழ் அகன்ற
வாவிக்குள் நின்ற
வள்ளைத் தண்டின்வனப்பு அழித்த, மகரம்
செறியாக்குழை' என்றான்

குண்டலம்அணியாச் செவிகளின் உவமை - கத்திரிக்கோலின் காது, வள்ளைத் தண்டு. ***(49-1)***

422. தவம் தந்தநெஞ்சின் தனது ஆர் உயிர்த்
தம்பியோடும்
நவம் தந்தகுன்றும், கொடுங் கானமும், நாடி ஏகி,
கவந்தன்தனது ஆவிகவர்ந்து, ஒரு காலும் நீங்காச்
சிவம் தந்து,மெய்ம்மைச் சபரிக்குத் தீர்ந்து வந்தான்.

கவந்தனுக்கு சிவம்தந்தான் - சிவம் - மங்கலம். தீர்ந்து வந்தான் - முடிபாகி வந்தான் என்று சாம்யப் பொருள் உரைக்கலாம். ***(88-1)***

423. ‘சென்றேன்அடியேன், உனது இன்னல் சிறிதே
உணர்த்தும் அத்துணையும்
அன்றே, அரக்கர்வருக்கம் உடன் அடைவது;
அல்லாது, அரியின் கை
மன்றே கமழும்தொடை அன்றே, நிருதர் குழுவும்
மாநகரும்
என்றே இறைஞ்சி,பின்னரும், ஒன்று இசைப்பான்
உணர்ந்தான் ஈறு இல்லான்.

அனுமன், நான்இராமன்பால் சென்று தெரிவிக்கும் அளவுதான் தாழ்த்தது. தெரிவித்தவுடன் அரக்கரும் இலங்கையும் ‘குரங்கின் கைப் பூமாலை போல்’ ஆகிவிடும் என்று பிராட்டியை வணங்கி, பிறகும் ஒன்று சொல்ல மனத்தில் உணர்ந்தான் ஈறு இல்லான் - அனுமன். சிரஞ்சீவி என்னும் பொருள்.
(117-1)

5. சூடாமணிப்படலம்

424. ‘சேண் தவாநெறி செல் பகல் தீங்கு அற,
மீண்டு,தம்பியும் வீரனும் ஊர் புக,
பூண்ட பேர்அன்பினோருடன் போதியால் !
ஈண்டு யான் வரம்வேண்டினென், ஈறு இலாய் !’

ஈறு இலாய் - முடிவுஇல்லாத அனுமனே ! ஊர் -அயோத்தி. ***(31-1)****கைப் பாடல்கள்*
871425. என்றுஉரைத்திடுதி; பின், அயோத்தி எய்தினால்,
வென்றி வெஞ்சிலையினான் மனம் விழைந்திடாது;
அன்றியே, மறைநெறிக்கு அருகன் அல்லனால்;
பொன் திணிமௌலியும் புனைதல் இல்லையால்.

இராமனோடு நான்அயோத்தி வந்தாலும் மறைநெறி இயற்றும் தகுதியும், முடிபுனையும் தகுதியும் எனக்கு இல்லை என்று தன்மனம் நொந்து பிராட்டி கூறினாள்.
(38-1)

426. “கொற்றவன்சரத்தினால் குலைகுலைந்து உக,
இற்றது இவ்இலங்கை” என்று, இரங்கி ஏங்கவே,
மற்று ஒரு மயன்மகள் வயிறு அலைத்து உக,
பொற்றொடி ! நீயும் கண்டு, இரங்கப் போதியால்

அனுமன் சீதையைத்தேற்றியது, கொற்றவன் - இராமன். பொற்றொடி - சீதை. மண்டோதரி வயிற்றில் அடித்து அழ அதுகண்டு சீதை வருந்துவாள் என்பதாம்.
(65-1)

427. அங்கு, அதுஅஞ்சி நடுங்கி, அயன் பதி அண்மி,
"இங்கு நின் வரவுஎன்னை" எனக் கனல்வு எய்த,
மங்கை பங்கனொடுஎண் திசையும் செல, மற்றோர்
தங்கள் தங்கள்இடங்கள் மறுத்தமை தைப்பாய்.

அது - சயந்தன் ஆகியகாகம். மங்கைபங்கன் -சிவபிரான்., இதுமுதல் 5 பாடல்கள்5421 எண்ணுள்ள பாடலிற்கண்ட கதையின் விரிவாகும்.
(77-1)

428. 'இந்திரன்தரும் மைந்தன் உறும் துயர் யாவும்
அந்தரத்தினில்நின்றவர் கண்டு, "இனி, அந்தோ !
எந்தைதன் சரண்அன்றி, ஓர் தஞ்சமும் இன்றால்;
வந்து அவன் சரண்வீழ்க !" என உற்றதும்
வைப்பாய்.

மைந்தன் - சயந்தன். எந்தை - இராமபிரான். *(77-2)*

429. "ஐய நின்சரணம் சரண் !" என்று, அவன் அஞ்சி,
வையம் வந்துவணங்கிட, வள்ளல் மகிழ்ந்தே,
"வெய்யவன் கண்இரண்டொடு போக !" என, விட்ட
தெய்வ வெம் படைஉற்றுள தன்மை தெரிப்பாய்.

அவன் - சயந்தன். வள்ளல் - இராமன் "கண் இரண்டொடு போக" சயந்தன் ஆகிய காகத்துக்கு இரண்டு கண்களை மட்டும் போக்கியது, ஆகும். தெய்வ வெம் படை - "அயல் கல் எழு புல்லால் வேக வெம்படை" என்று (5421) முன்பு கூறப்பட்டது.
(77-3)

430. "எந்தை,நின் சரணம் சரண் !" என்ற இதன்னால்,
முந்தை உன்குறையும் பொறை தந்தனம்; முந்து உன்
சந்தம் ஒன்றுகொடித் திரள் கண்கள்தமக்கே
வந்து ஓர் நன்மணி நிற்க !" என, வைத்ததும்
வைப்பாய்.

காகம்எல்லாவற்றிற்கும் இரண்டு கண்களுக்கும் ஒரு மணி (ஒரு பார்வை) நிற்க என வைத்து கூறப்பெறுகிறது. *(77-4)*

431. 'வேகம் விண்டு சயந்தன் வணங்கி, விசும்பில்
போக, அண்டர்கள் கண்டு, அலர் கொண்டு
பொழிந்தார்;
நாக நம்பன்இளங் கிளை நன்கு உணராத,
பாகு தங்கியவென்றியின், இன் சொல் பணிப்பாய்.

இளம் கிளை -இலக்குவன். உணராத என்னாது 'நன்கு உணராத' என்ற சொல்லாட்சி கருதுக. இதனைப் 'பாகு தங்கிய வென்றி' என்றது தன்னால் மட்டுமே நுகர்ந்து இன்புறும் வெற்றியாதலின். தனக்காகத் தன் நாயகன் மேற்கொண்ட செயல் ஆதலின் சீதை நினைந்து இன்புறற்கு ஏதுலாயிற்று. *(77-5)*

6. பொழில்இறுத்த படலம்

432. **எனப் பதம்வணங்கி அன்னார் இயம்பிய வார்த்தை கேளா,**
கனக் குரல் உருமுவீழ, கனமலை சிதற, தேவர்
மனத்து அறிவுஅழிந்து சோர, மாக் கடல் இரைப்புத் தீர,
சினத்து வாய்மடித்து, தீயோன், நகைத்து, இவை செப்பலுற்றான்.

கைப் பாடல்கள் *873* அனுமனால் சோலைஅழிந்தது கேட்ட இராவணன் சீறிய படி இதில் சொல்லப் பெறுகிறது. தீயோன் -இராவணன். ***(57-1)***

7. கிங்கரர்வதைப் படலம்

433. **ஓசையின்இடிப்பும் கேட்டு, ஆங்கு உருத்து எழு சினத்தன் ஆகி,**
'ஈசன் மால் எனினும் ஒவ்வாது, ஈது ஒரு குரங்கு போலாம் !
கூசிடாது இலங்கைபுக்கு, இக் குல மலர்ச் சோலையோடு
மாசு அறு நகரைமாய்க்கும் வலிமை நன்று ! என்ன நக்கான்.

இராவணன் நக்கான்என்க. ***(1-1)***

434. **என்றலும்,இரு கை கூப்பி, இரு நிலம் நுதலில் தோய,**
சென்று அடிபணிந்து, 'மண்ணும் தேவரும் திசையும் உட்க,
வென்றி அன்றுஎனினும், வல்லே விரைந்து நாம் போகி, வீரக்
குன்று அனகுரங்கைப் பற்றிக் கொணர்தும்' என்று இசைத்துப் போனார்.

acharya.org

'வென்றி அன்று' என்றதுகுரங்கினை வெல்வது ஒரு வெற்றியாகக் கருதப்படாது என்றதாம். *(2-1)*

435. **அதுபொழுது, அவர் அது கண்டார்; அடு படை**
பலவும் எறிந்தார்;
கதிகொடு சிலவர்தொடர்ந்தார்; கணை பலர்
சிலைகள் பொழிந்தார்;
குதிகொடு சிலவர்எழுந்தே குறுகினர்; கதைகொடு
அறைந்தார்;
மதியொடு சிலவர்வளைந்தார்; மழு, அயில், சிலவர்
எறிந்தார்.

கதி - வேகச்செலவு. கதை - தண்டு. *(24-1)*

436. **அனுமனும்,அவர் விடு படையால், அவர் உடல்**
குருதிகள் எழவே,
சின அனல் எழ,ஒரு திணி மா மரம்அதில் உடல்
சிதறிடவும்
தனுவொடு தலைதுகள்படவும், சர மழை பல
பொடிபடவும்
தினவு உறு புயம்ஒடிபடவும், திசைதிசை ஒரு தனி
திரிவான்.

அவர் படையால் அவர்உடல் குருதி எழச் செய்தான். *(24-2)*

437. **உரைத்தஎண்பதினாயிர கோடி கிங்கரரோடு**
இரைத்த வந்தமாப் பெரும் படை அரக்கர்
எண்ணிலரைத்
தரைத்தலத்தின்இட்டு அரைத்து, ஒரு தமியன்
நின்றது கண்டு,
உருத்து அவ்எண்பதினாயிர கோடியர் உடன்றார்.

எண்பதாயிரம் கோடிகிங்கரரோடு வந்த அரக்கர் மடிந்தனர். *(39-1)*

438. **சினந்துமற்று அவர், தீ எழப் படைக்கலம் சிதறி,**
கனம் துவன்றியதுஎன, கரு மலை என, கடல் போல்
அனந்தனும் தலைதுளக்குற, அமரர்கள் அரவின்
மனம் துளக்குற,வளைத்தனர்,-எண் திசை மருங்கும்.

கனம் துவன்றியது -மேகம் நெருங்கியது. அனந்தன் - ஆதிசேடன். *(39-2)*

439. எடுத்துஎறிந்தனர் எழு மழுச் சிலர்; சிலர் நெருக்கித்
தொடுத்துஎறிந்தனர் சூலங்கள்; சுடு கதைப்
படையால்
அடித்து நின்றனர்சிலர்; சிலர் அருஞ் சிலைப் பகழி
விடுத்துநின்றனர்-வெய்யவர் விளைந்த வெஞ்
செருவே.

கைப் பாடல்கள் 875 கதை -தண்டு. **(39-3)**

440. ஒழிந்திடும்கடை உகத்தினில் உற்ற கார்இனங்கள்
வளைந்து பொன்கிரிமேல் விழும் இடி என,
மறவோர்
பொழிந்த பல்படை யாவையும் புயத்திடைப்
பொடிபட்டு
அழுந்த,மற்றவரோடும் வந்து அடுத்தனன், அனுமன்.

பொன் மலை மேல்விழும் இடி - அனுமன் புயத் திடைப்பட்ட படைகள். அனுமன் - பொன்மலை. **(39-4)**

441. 'கட்டும்' என்றனர்; 'குரங்கு இது கடிய கைப்
படையால்
வெட்டும்'என்றனர்; விழி வழி நெருப்பு உக,
விறலோர்
கிட்டி நின்றுஅமர் விளைத்தனர்; மாருதி கிளர் வான்
முட்டும் மா மரம்ஒன்று கொண்டு, அவருடன்
முனைந்தான்.

கிட்டி நின்று -நெருங்கி. வான்முட்டும் மாமரம் - மாமரம் என்றும் பெரிய மரம் என்றும் கூறலாம். **(39-5)**

442. தலைஒடிந்திட அடித்தனன், சிலர்தமை; தாளின்
நிலை ஒடிந்திடஅடித்தனன்; சிலர்தமை; நெருக்கிச்
சிலை ஒடிந்திடஅடித்தனன், சிலர் தமை; வயப்
போர்க்
கலை ஒடிந்திடஅடித்தனன், அரக்கர்கள் கலங்க.

போர்க்கலை ஒடிந்திட- எதிர்ந்தார் கற்று வைத்திருந்த போர்த்திற அறிவு இல்லையாம்படி. **(40-1)**

443. என்றலும்அரக்கர் வேந்தன் எரி கதிர் என்ன
நோக்கி
கன்றிய பவழச்செவ் வாய் எயிறு புக்கு அழுந்தக்
கவ்வி,

acharya.org

ஒன்றுஉரையாடற்கு இல்லான், உடலமும் விழியும்
சேப்ப,
நின்ற வாள்அரக்கர்தம்மை நெடிதுற நோக்கும்காலை.

வாய் எயிறு புக்குஅழுந்தக்கவ்வலும், உடலமும் விழியும் சிவத்தலும் இராவணன் சினத்தின் மெய்பாடுகள். **(61-1)**

8. சம்பு மாலிவதைப் படலம்

444. அது கண்டுஅரக்கன் சினம் திருகி, ஆடற் பகழி
அறுநூறு
முதிரும் வயப்போர் மாருதிதன் புயத்தில் மூழ்க
விடுவித்தான்;
புதையுண்டு உருவிப்புறம் போக, புழுங்கி அனுமன்
பொடி எழும்பக்
குதிகொண்டு,அவன் தேர் விடும் பாகன் தலையில்
சிதறக் குதித்தனனால்

அரக்கன் - சம்புமாலி.600 அம்புகளும் அனுமன் புயத்தில் புதைந்து உருவிப் புறம் போயது. **(45-1)**

9. பஞ்சசேனாபதிகள் வதைப் படலம்

445. என்று அவர்ஏவு சரங்கள் இறுத்தே,
'பொன்றுவிர்நீர், இது போது' என, அங்கு ஓர்
குன்று இரு கைக்கொடு எறிந்து, அவர் கொற்றம்
இன்று முடிந்ததுஎனத் தனி ஆர்த்தான்.

பொன்றுவிர் -அழிவீர். கொற்றம் - வெற்றி. **(57-1)**

446. அப்பொழுதுஅங்கு அவர் ஆயிர கோடி
வெப்பு அடை வெஞ்சரம் வீசினர்; வீசி,
துப்புறுவெற்புஅதனைத் துகள் செய்தே;
மெய்ப்படுமாருதிமேல் சரம் விட்டார்.

வெப்பு அடை - வெம்மைபொருந்திய. துப்பு - வலிமை. **(57-2)**

447. விட்டசரத்தை விலக்கி, அ(வ்) வீரன்,
வட்ட விசும்புறுமா மரம் வாங்கித்
கைப் பாடல்கள் 877 தொட்டுஎறிதற்கு மு(ன்)னே, துகளாகப்
பட்டிட,வெய்யவர் பாணம் விடுத்தார்.

பாணம் -அம்பு. (57-3)

*10.*அக்ககுமாரன்வதைப் படலம்

448. தடுவையின்மரங்களோடு சகடைகள் திமிலை தாக்க
உடுஇனம் ஆனதுஎல்லாம் உதிர்ந்த, பூ உதிர்ந்தது
என்ன;
அடு புலி அனையவீரர் அணிகல ஆர்ப்பும், ஆனை
நெடு மணிமுழக்கும், ஓங்கி, மண்ணுலகு அதிர்ந்தது
அன்றே.

இப்பாடலை *5737* ஆம்பாடலோடு ஒப்பிடுக. ***(12-1)***

449. பத்தியில்தேர்கள் செல்ல, பவளக் கால் புடைகள்
சுற்ற,
முத்தினில்கவிகை சூழ, முகில் என முரசம் ஆர்ப்ப,
மத்த வெங்கரிகள் யாவும் மழை என இருண்டு
தோன்ற
தத்திய பரிகள்தன்னின் சாமரை தழைப்ப,-போனான்.

இப்பாடலை *5729* ஆம்பாடலோடு ஒப்பிடுக. ***(15-1)***

450. தீய வல்அரக்கர்தம்மில் சிலர் சிலர் செம் பொற்
சின்னம்
வாயின் வைத்துஊத, வீரர் வழி இடம் பெறாது
செல்ல,
காயும் வெங்களிறு, காலாள் கடும் பரி, கடுகிச்
செல்ல
நாயகன்தூதன்தானும் நோக்கினன்; நகையும்
கொண்டான்

இப்பாடலை, *5731* ஆம்பாடலோடு ஒப்பிடுக. ***(16-1)***

451. புலிப் போத்தின் வயவர் எல்லாம்-பொரு கரி, பரி,
தேர், பொங்க.
கலித்தார்கள்உம்பர் ஓட, கடையுகத்து எறியும்
காலின்
ஒலித்து, ஆழிஉவாவுற்றென்ன உம்பர் தோரணத்தை
முட்ட
வலித்தார் திண்சிலைகள் எல்லாம்; மண்டின
சரத்தின் மாரி.

இப்பாடலை. 5736ஆம் பாடலோடு ஒப்பிடுக. *(23-1)*

452. **எடுத்தனன்எழு ஒன்று; அங்கை எடுத்து இகல்**
அரக்கர் சிந்தப்
பொடித்தனன்;இரதம், வாசி, பொரு களிறு, இதனை
எல்லாம்
முடித்தனன்,நொடிப்பில்; பின்னும், மூசு போர்
அரக்கர் வெள்ளம்
அடுத்து அமர்கோல, மேன்மேல் அடு படை தூவி
ஆர்த்தார்.

வாசி -குதிரை. *(24-1)*

453. **செறி நாண்உரும் ஒலி கொண்டான்; ஒருபது**
திசைவாய்கிழிபட அழல்கின்றான்;
'இறுவாய், இதுபொழுது' என்றான்; எரி கணை
எழு கார்மழை பொழிவது போல,
பொறிவாய் திசைதொறும் மின் தாரையின் நிலை
பொலியச்சினமொடு பொழிகின்றான்;
உறு மாருதி உடல்உக வெங் குருதிகள்
ஒழியாது,அவனொடு மலைவுற்றான்.

ஒருபது திசை -எண்திசையோடு மேல், கீழ் சேர்ந்து பத்து எனல் வழக்கு.
(32-1)

454. **மலைபோல்உறு புய வலி மாருதி சினம்**
வந்துஏறிட, எந்திரமும் தேர்த்
தொலையாது அவன்விடு சர மாரிகள் பல
துண்டப்படும் வகை மிண்டி, தன்
வலி சேர்கரம்அதில் எழுவால் முழுவதையும்
மண்டித்துகள் பட மடிவித்தான்;
 புலிபோல் அடு சின நிருதன் கண்டு அழல்
பொங்கிப்பொரு சிலை விளைவித்தான்.

மிண்டி - நெருங்கி. நிருதன் - அக்ககுமாரன். *(32-2)*

455. **'மாய்ந்தான், மாருதி கையால், அகிலமும்**
உடையான்மகன்' என வானோர் கண்டு,
ஓய்ந்தார்இலர்,குதி கொண்டார்; உவகையின்
ஒழியா நறுமலர் சொரிகின்றார்;
சாய்ந்தார்நிருதர்கள் உள்ளார் தமர் உடல்

இடறித்திரைமிசை விழ ஓடித்
தேய்ந்தார்சிலர்; சிலர் பிடரியில் குதியடி
பட ஓடினர்;சிலர் செயல் அற்றார்.

அகிலமும் உடையான் -இராவணன். அவன் மகன் அக்ககுமாரன். பிடரியில் குதிபடல் - ஓட்டத்தின் விரைவைக் குறிக்கும் வழக்குச்சொல். *(38-1)*

456. இன்னனநிகழ்வுழி, இராக்கதக் குழாம்
மன்னியசோதியும், அரக்கன் மைந்தனும்,
தன் நிகர்அனுமனால் இறந்த தன்மையை
முன்னினர் சொல,அவன் முன்பு கேட்டனன்.

மன்னிய சோதி -படைத்திரள் குறிக்கும் சொல் போலும். *(47-1)*

457. அவ் வகைகண்டவர் அமரர் யாவரும்,
'உய்வகை அரிது'என ஓடி, மன்னவன்
செவ்அடிஅதன்மிசை வீழ்ந்து செப்பினார்,
எவ் வகைப்பெரும் படை யாவும் மாய்ந்ததே.

மன்னவன் - இராவணன் -அமரர் - பருவத்தேர். *(47-2)*

458. ஈது மற்றுஇசைவுற, இது கண்டு ஏங்கியே
மா துயரத்தொடுமறுகு நெஞ்சுடைத்
தூதர் உற்றுஓடினர்; தொழுது, மன்னனுக்கு
ஓதினர்; ஓதல்கேட்டு, உளம் துளங்கினான்.

தூதர் - பருவத்தேவர்.மன்னன் - இராவணன். *(47-3)*

459. நாடினார்;நாடியே, நனை வரும் கொம்பு அனார்
வாடினார்; கணவர்தம் மார்பு உறத் தழுவியே
வீடினார்; அவ்வயின், வெருவி விண்ணவர்கள்தாம்
ஓடினார்;அரசன்மாட்டு அணுகி நின்று உரை
செய்வார்;

விண்ணவர் -பருவத்தேவர் நனைவரும் கொம்பு - அரும்பு தளிர்க்கும் கொம்பை ஒத்தவர் *(47-4)*

.460. "மைந்தனைமடித்தது குரங்கு" என்று ஓதவும்
வந்தது போலும்,நம் வாழ்வு நன்று !' எனா,
சிந்தையின்அழன்று, எரி விழித்து, 'சென்று, நீர்
இந்திரன்பகைஞனைக் கொணருவீர்' என்றான்.

மைந்தன் -அக்ககுமாரன். இந்திரன் பகைஞன் - இந்திரசித்து. *(49-1)*

461. **என்றலும்,ஏவலுக்கு உரியர் ஓடியே**
சென்று, மற்றுஅவன் அடி பணிந்து, தீமை வந்து
ஒன்றியதிறங்களும் உரைத்து, 'நுந்தையும்
இன்று உனைக்கூவினன்' எனவும் சொல்லினார்.

ஏவலர் -இந்திரசித்தை அழைத்தபடி. *(49-2)*

*11.*பாசப்படலம்

462. **என்றே,'இவன் இப்பொழுது என்கையினால்**
மடிந்தால்
நன்றே மலர்மேல்உறை நான்முகன் ஆதி தேவர்,
"பொன்றோம் இனி என்றும்; இருந்து உயிர்
போற்றுதற்கு
நின்றே துயர்தீர நிறுத்தினன்" என்ப மன்னோ.'

 இவன் -இந்திரசித்து. 'என்கையால் மடிந்தால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் நம்துன்பம் நீங்கச் செய்தான் என்று சொல்வர்' என்று அனுமன் நினைத்ததாம். *(50-1)*

463. **எழுந்தான்;எழுந்த பொழுது, அங்கு அரக்கரும்**
எண்இல் கோடி
பொழிந்தார்படைகள்; அவை யாவையும் பொடிந்து
சிந்திக்
கழிந்து ஓடிட,தன் கை மராமரம் கொண்டு வீசி,
செழுந் தார்ப்புயத்து அண்ணல் செறுத்து, உடன்
மோதலுற்றான்.

செழுந்தார்ப்புயத்துஅண்ணல் - அனுமன். பெயராய் நின்றது. **(53-1)**

464. **செறுத்துஎழுந்திடும் அரக்கர்கள் திசை திசை**
நெருக்கி,
மறித்து வெஞ்சமர் மலைதலும், மாருதிக் கடவுள்
கறுத்து வஞ்சகர்சிரத்தொடு கரம் புயம் சிதறிப்
பொறித்தெறித்திடப் புடைத்தனன், பொரு பணை
மரத்தால்.

பொறி தெறித்திட -நெருப்புப் பொறி பறக்க. *(59-1)*

465. **புகைந்து அரக்கர்கள் விடும் கொடும் படைகளைப்**
பொறியின்

தகைந்து, மற்றுஅவர் உடல்களைத் தலைகளைச்
சிதறி,
மிகும் திறல்கரி, பரி, மணித் தேர், இவை விளிய,
புகுந்துஅடித்தனன், மாருதி; அனைவரும் புரண்டார்.

பொறியின் தகைந்து -கலை வன்மையால் தடுத்து. ***(59-2)***

466. எடுத்து நாண்ஒலி எழுப்பினன்; எண் திசைக்
கரியும்
படித் தலங்களும்வெடி பட, பகிரண்டம் உடைய,
தொடுத்த வானவர் சிரதலம் துளங்கிட, சினம்
கொண்டு
அடுத்து, அம்மாருதி அயர்ந்திட, அடு சரம்
துரந்தான்

இந்திரசித்துவின்செயல் ***(71-1)***

12. பிணி வீட்டுபடலம்

467. இனையனபற்பலர் இசைப்ப, வெந் திறல்
அனுமனை அமர்க்களம்நின்று, வஞ்சகர்
புனை திருநகரிடைக் கொண்டு போதலை
நினையினர்,நெடிதுற நெருக்கி நேர்ந்துளார்.

வஞ்சகர் அனுமனைப்பிணித்து நகர்க்குக் கொண்டு செல்லுதலை நினைந்து நெருக்குகிறார்கள். ***(17-1)***

468. என்னக்கேட்ட அரக்கனுக்கு ஈறு இலாத்
தன் ஓர்ஆற்றலின் மாருதி சாற்றுவான்;
'என் ஓர்நாயகன் ஏவலின், வாரிதி-
தன்னைத் தாண்டிவந்தேன், உனைக் காணவே.'

வாரிதி - கடல்.உனை - இங்கு இராவணனை. ***(108-1)***

469. தன் உறைக்குஉறுகண் வெய்யோர்தாம் இயற்றலும்
கேட்டு, 'இன்னே,
அன்னவர்க்குஇறுதி ஆக, அணி நகர் அழிப்பல்'
என்னா,
செந் நிறச்சிகைய வெம் போர் மழு, பின்னர்ச்
சேறல் ஒக்கும்-
அல் நிறத்துஅண்ணல் தூதன் அனல் கெழு
கொற்ற நீள் வால்.

acharya.org

தன் இறை - இராமன்.உறுகண் - துன்பம். அனுமன் வால். மழு பின்னால் செல்வது போன்றது. மழு - நெருப்புப்படை. அனுமன் வாலில் நெருப்பு வைத்தபடியால் அது திருமாலின் மழு போன்றதாயிற்று. ***(135-1)****கைப் பாடல்கள்* *883****470.*** **உகக் கடை, உலகம் யாவும் உணங்குற, ஒரு தன்**
நாட்டம்
சிகைக் கொழுங்கனலை வீசும் செயல் முனம்
பயில்வான் போல,
மிகைத்து எழுதீயர் ஆயோர் விரி நகர் வீய; போர்
வால்-
தகைத்தல் இல்நோன்மை சாலும் தனி வீரன்-
சேணில் உய்த்தான்.

உகக்கடை - ஊழிமுடிவு.உணங்குற - காய. தனிவீரன் - அனுமன். ***(136-1)***

13. இலங்கைஎரியூட்டு படலம்

471. **தெய்வநாயகி கற்பு எனும் செந் தழல்**
பெய்து மாருதிவாலிடைப் பேணியே,
பொய் கொள் வஞ்சகப் புல்லர் புரம் எலாம்
வெய்தின் உண்டதகைமை விளம்புவாம்.

சீதையின் கற்பு எனும்நெருப்பு மாருதி வாலிடைப் பாதுகாக்கப்பட்டு வஞ்சகப் புல்லர் நகரை அழித்தது என்றார்.

(முதற்செய்யுள்)

472. **தேர்எரிந்தன; எரிந்தன திரள் பரி எவையும்;**
தார் எரிந்தன;எரிந்தன தருக்கு உறு மதமா;
நீர் எரிந்தன;எரிந்தன நிதிக் குவை; இலங்கை
ஊர் எரிந்தன;எரிந்தன அரக்கர்தம் உடலம்.

தார் - மாலை. நீர்எரிதல் தீயின் மிகுதியால். ***(37-1)***

473. **எரிந்தமாளிகை; எரிந்தன இலங்கு ஒளிப் பூண்கள்**
எரிந்த பூந்துகில்; எரிந்தது முரசுஇனம் முதலாய்;
எரிந்த மாமணிப்பந்தர்கள்; எரிந்தது கடிகா;
எரிந்த சாமரை;எரிந்தது வெண்குடைத் தொகுதி.

கடி கா - காப்பமைந்த சோலை. ***(37-2)***

474. **ஆடு அரங்குகள் எரிந்தன; அரக்கியர் சிறுவ-**
ரோடு எரிந்தனர்; உலப்பில் பல் கொடிகளும் எரிந்த;
தேடு அரும் மணிச்சிவிகையோடு அருந் திறல்
அரக்கர்
வீடு எரிந்தன;எரிந்திடாது இருந்தது என், வினவில் ?

சிவிகை - பல்லக்கு.உலப்பு இல் - வற்றுதலற்ற. ***(37-3)***

475. **இனையகாலையில் மயனும் முன் அமைத்தற்கு**
இரட்டி
புனைய, மாருதிநோக்கின், இன்னன புகல்வான்;
'வனையும் என்உருத் துவசம் நீ பெறுக' என,
மகிழ்வோடு
அனையன்நீங்கிட, அனலியும் மறுபடி உண்டான்.

மயன் - தெய்வத்தச்சன். மயனுக்கு மிகுதி கூறியதாகிய செய்தி புலப்படவில்லை. அனலி - தீ. ***(37-4)***

476. **'தா இல்மேலவர்க்கு அருந் துயர் விளைத்திடின்,**
தமக்கே
மேவும், அத்துயர்' எனும் பொருள் மெய்யுற,
மேல்நாள்
தேவர்தம்பதிக்கு இராவணன் இட்ட செந்
தழல்போல்,
ஓவிலாது எரித்துஉண்டமை உரைப்பதற்கு எளிதோ ?

அழகான கருத்து. 'மேலோர்க்குத் துன்பம் செய்தால் அத்துயர் தமக்கே வரும்' என்பதற் கிணங்க. அமராவதிக்கு இராவணன் இந்திரசித்து மூலமாக இட்ட நெருப்பு இலங்கையை எரித்தது என்பதாம். ***(43-1)***

477. **மற்று ஒருகோடியர் வந்தார்;**
உற்று எதிர் ஓடிஉடன்றார்;
கற்று உறு மாருதிகாய்ந்தே,
சுற்றினன்வால்கொடு, தூங்க.

உடன்றார் -சீறினார். ***(58-1)***கைப் பாடல்கள் 885*478.*
உற்றவர் யாரும் உலந்தார்;
மற்றுஅதுபோதினில் வானோர்
வெற்றி கொள்மாருதிமீதே
பொன் தரு மா மலர் போர்த்தார்.

உலந்தார் -வற்றினார். பொன்தரு - கற்பகம். ***(60-1)***

acharya.org

479. **வன் திறல்மாருதி கேண்மோ !**
நின்றிடின், நீபழுது; இன்றே
சென்றிடுவாய் !'என, தேவர்
ஒன்றிய வானில்உரைத்தார்.

தேவர் அனுமனைச்செல்லப் பணித்தனர். ***(60-2)***

480. **விண்ணவர்ஓதிய மெய்ம்மை**
எண்ணி, 'இராமனைஇன்றே
கண்ணுறலே கடன்'என்று, ஆங்கு
அண்ணலும் அவ்வயின் மீண்டான்,

கண்ணுறல் -சந்தித்தல். ***(60-3)***

481. **வாலிதின்ஞான வலத்தால்,**
மாலுறும் ஐம் பகைமாய்த்தே,
மேல் கதிமேவுறும் மேலோர்
போல், வயமாருதி போனான்.

வாலிதின் -தூய்மையான. ஐம்பகை - ஐம்பொறிகளாய பகை. மேல்கதி செல்லும் மேலோர் போல் அனுமன் வானவழியில் இலங்கையினின்று சென்றான்.
(63-1)

14. திருவடி தொழுதபடலம்

482. **போயினர்களிப்பினோடும், புங்கவன் சிலையின்**
நின்றும்
ஏயின பகழி என்னஎழுந்து, விண் படர்ந்து, தாவி,
காய் கதிர்க்கடவுள், வானத்து உச்சியில் கலந்த
காலை,
ஆயின வீரரும்போய், மதுவனம் அதில் இறுத்தார்.
வானரர் இராமன்அம்பு போல் சென்றனர்; நன்பகலில் மதுவனம் சேர்ந்தார்.
(11-1)

483. **"ஏத நாள்இறந்த சால" என்பது ஓர் வருத்தம்**
நெஞ்சத்து
ஆதலான், உணர்வுதீர்ந்து வருந்தினம், அளியம்;
எம்மைச்
சாதல் தீர்த்துஅளித்த வீர ! தந்தருள் உணவும்'
என்ன,
'போதும் நாம்,வாலி சேய்பால்' என்று, உடன்
எழுந்து போனார்.

இப்பாடலை 6018ஆம்பாடலுடன் ஒப்பிடுக. வீர ! - அனுமனே. வாலி சேய் - அங்கதன். *(11-2)*

484 **அங்கதன்தன்னை அண்மி, அனுமனும் இரு கை**
கூப்பி
'கொங்கு தங்குஅலங்கல் மார்ப ! நின்னுடைக்
குரக்குச் சேனை,
வெங் கதம்ஒழிந்து சால வருந்தின, வேடை ஒடி;
இங்கு, இதற்குஅளித்தல் வேண்டும், இறால் உமிழ்
பிரசம்' என்றான்.

கதம் - கோபம்.இங்கே வேகம் எழுச்சி எனலாம். வேடை களைப்பு.
(11-3)

485. **'நன்று' என,அவனும் நேர்ந்தான்; நரலையும் நடுங்க**
ஆர்த்து,
சென்று, உறுபிரசம் தூங்கும் செழு வனம்
அதனினூடே,
ஒன்றின் முன்ஒன்று, பாயும்; ஒடிக்கும்; மென்
பிரசம் எல்லாம்
தின்றுதின்றுஉவகைகூரும்-தேன் நுகர் அளியின்
மொய்த்தே.

நரலை - கடல். மதுவனம்அழித்தல். *(11-4)*கைப் பாடல்கள் 887*486.*
ஒருவர் வாய்க் கொள்ளும் தேனை ஒருவர் உண்டு
ஒழிவர்; உண்ண
ஒருவர் கைக்கொள்ளும் தேனை ஒருவர் கொண்டு
ஓடிப் போவர்;
ஒருவரோடு ஒருவர் ஒன்றத் தழுவுவர்; விழுவர்; ஓடி
ஒருவர்மேல்ஒருவர் தாவி ஒல்லென உவகை
கூர்வார்.

மதுவனத்தில்குரங்குகளின் கூத்தாட்டம். *(11-5)*

487. **இன்னனநிகழும்காலை, எரி விழித்து, எழுந்து சீறி,**
அந் நெடுஞ்சோலை காக்கும் வானரர் அவரை
நோக்கி,
'மன் நெடுங்கதிரோன் மைந்தன் ஆணையை
மறுத்து, நீயிர்,
என் நினைத்துஎன்ன செய்தீர் ? நும் உயிர்க்கு
இறுதி'என்ன.

acharya.org

மதுவனக் காவலர்அச்சுறுத்தல் *(11-6)*

488. ‘முனியுமால் எம்மை, எம் கோன்’ என்று, அவர்
மொழிந்து போந்து,
‘கனியும் மாமதுவனத்தைக் கட்டழித்திட்டது, இன்று,
நனி தரு கவியின்தானை, நண்ணலார் செய்கை
நாண;
இனி எம்மால்செயல் இன்று’ என்னா, ததிமுகற்கு
இயம்பினாரே.

ததிமுகன் - மதுவனக்காவல் தலைவன்; இவன் சுக்கிரீவன் ஏவலால் மதுவனம் காக்கும் வானரன். *(11-7)*

489. கேட்டவன்,‘யாவரே அம் மதுவனம் கேடு
சூழ்ந்தார் ?
காட்டிர்’ என்றுஎழுந்தான்; அன்னார்,‘வாலி சேய்
முதல கற்றோர்
ஈட்டம் வந்துஇறுத்தது ஆக, அங்கதன் ஏவல்
தன்னால்,
மாட்டின,கவியின் தானை, மது வளர் உல வை
ஈட்டம்.

மதுவளர் உலவை -தேன்கூடு. *(11-8)*

490. ‘உரம் கிளர் மதுகையான்தன் ஆணையால், உறுதி
கொண்டே,
குரங்கு இனம்தம்மை எல்லாம் விலக்கினம்;
கொடுமை கூறி;
கரங்களால் எற்றநொந்தேம்; காலலோய் !’
என்னலோடும்,
‘தரம் கிளர் தாதை பட்டது அறிந்திலன் தநயன்
போலும்.’

தாதை - வாலி - தநயன்- அங்கதன். *(11-9)*

491. என உரைத்து,அசனி என்ன எழுந்து, இரைத்து,
இரண்டுகோடி
கனை குரல்கவியின் சேனை ‘கல்’ எனக் கலந்து
புல்ல,
புனை மதுச் சோலைபுக்கான்; மது நுகர் புனிதச்

சேனை,
அனகனைவாழ்த்தி, ஓடி அங்கதன் அடியில் வீழ்ந்த.

அசனி - இடி. அனகன் -இராமன். *(11-10)*

492. ‘இந்திரன்வாலிக்கு ஈந்த இன் சுவை மதுவின்
கானம்;
அந்தரத்தவர்க்கும் நோக்கற்கு அரிய என் ஆணை
தன்னைச்
சிந்தினை;கதிரோன் மைந்தன் திறலினை அறிதி
அன்றே ?
மந்தரம் அனையதோளாய் ! இற்றது உன் வாழ்க்கை
இன்றே.
கைப் பாடல்கள் *889* ததிமுகன்அங்கதனை நோக்கிக் கூறியது. *(11-11)*

493. ‘மதுவனம்தன்னை இன்னே மாட்டுவித்தனை, நீ’
என்னா,
கதுமென வாலிசேய்மேல் எறிந்தனன், கருங் கற்
பாறை;
அதுதனைப்புறங்கையாலே அகற்றி, அங்கதனும் சீறி,
ததிமுகன்தன்னைப்பற்றிக் குத்தினன், தடக்
கைதன்னால்.

ததிமுகன் அங்கதன் போர். *(11-12)*

494. குத்தினன்என்னலோடும், குலைந்திடும் மெய்யன்
ஆகி,
மற்று ஒருகுன்றம்தன்னை வாங்கினன்,
மதுவனத்தைச்
செற்றனன்மேலேஏவிச் சிரித்தனன், ததிமுகன்தான்;
‘இற்றனன், வாலிசேய்’ என்று இமையவர் இயம்பும்
காலை,

செற்றனன் -அங்கதன். *(11-13)*

495. ஏற்று ஒருகையால் குன்றை இருந் துகள் ஆக்கி,
மைந்தன்
மாற்று ஒருகையால் மார்பில் அடித்தலும்,
மாண்டான் என்ன,
கூற்றின் வாய்உற்றான் என்ன, உம்பர் கால்
குலையப் பானு

மேல் திசைஉற்றான் என்ன, விளங்கினன், மேரு
ஒப்பான்.

பானு- சூரியன் *(11-14)*

496. **வாய் வழிக்குருதி சோர, மணிக் கையால் மலங்க**
மோதி,
'போய் மொழி, கதிரோன்மைந்தற்கு' என்று, அவன்
தன்னைப்போக்கி,
தீ எழும் வெகுளிபொங்க, 'மற்று அவன்
சேனைதன்னை,
காய் கனல்பொழியும் கையால் குத்துதிர், கட்டி'
என்றான்.

ததிமுகனை அடித்துசுக்கிரீவன் பால் சென்று சொல்க என்று அங்கதன்அனுப்புதல்.
(11-15)

497. **பிடித்தனர்;கொடிகள் தம்மால் பிணித்தனர்; பின்னும்**
முன்னும்
இடித்தனர், அசனிஅஞ்ச, எறுழ் வலிக் கரங்கள்
ஓச்சி;
துடித்தனர்,உடலம் சோர்ந்தார்; 'சொல்லும் போய்
நீரும்' என்னா,
விடுத்தனன்,வாலி மைந்தன்; விரைவினால் போன
வேலை,

ததிமுகன்சேனையினரை அங்கதன் சேனையைச் சேர்ந்தவர் செய்தபடியைக்
கூறியது. ***(11-16)***

498. **அலை புனல் குடையுமாபோல், மதுக் குடைந்து ஆடி,**
தம்தம்
தலைவர்கட்குஇனிய தேனும் கனிகளும் பிறவும்
தந்தே,
உலைவுறு வருத்தம்தீர்ந்திட்டு, உபவனத்து இருந்தார்;
இப்பால்
சிலை வளைத்துஉலவும் தேரோன் தெறும் வெயில்
தணிவு பார்த்தே.

மாலை நேரம் வருவதுபார்த்து மதுவுண்டு தேன், கனி, பிறவற்றைத்
தலைவர்களுக்குத் தந்து அங்கதன் சேனையினர் இருந்தபடி. 11-1 (482) முதல் 11-16 (498)
வரை உள்ளபதினேழு பாடல்கள் வானரவீரர்கள் மதுவனம் அழித்தமை கூறியது.
(11-17)

499. ***‘சேற்று இளமரை மலர்த் திருவைத் தேர்க !’ எனக்***
காற்றின் மா மகன் முதல் கவியின் சேனையை,

கைப் பாடல்கள் 891 ***நாற்றிசைமருங்கினும் ஏவி, நாயகன்-***
தேற்றினன்இருந்தனன்-கதிரின் செம்மலே.

மரை - தாமரை; முதற்குறை, கதிரின் செம்மல் - சுக்ரீவன். ***(12-1)***

500. ***நோக்கின்தென் திசை அல்லது நோக்குறான்,***
ஏக்குற்றுஏக்குற்று இரவி குலத்து உளான்,
‘வாக்கில் தூயஅனுமன் வரும்’ எனா,
போக்கிப்போக்கி, உயிர்க்கும் பொருமலான்.

இராமன் அனுமனை ஏவிஎதிர்பார்த்து இருந்தவாறு கூறியது. ***(14-1)***

501. ***என்றுஉரைத்து, இடர் உழந்து இருக்கும் ஏல்வையின்***
வன் திறல்ததிமுகன் வானரேசன் முன்,
தன் தலைபொழிதரு குருதிதன்னொடும்,
குன்று எனப்பணிந்தனன், இரு கை கூப்பியே.

மதுவனக் காவலன்ததிமுகன் சுக்ரீவனைக் காணல். இது முதல் இருபது பாடல்கள் ததிமுகன் வருகையால் வானரர் சீதையைக் கண்டு இனிது திரும்பிய படியைக் குறிப்பால் அறிந்தது கூறப்பெறுகிறது. ***(19-1)***

502. ***எழுந்துநின்று, “ஐய ! கேள், இன்று நாளையோடு***
அழிந்தது மதுவனம்அடைய’ என்றலும்,
வழிந்திடுகுருதியின் வதனம் நோக்கியே,
‘மொழிந்திடு,அங்கு யார் அது முடித்துளோர் ?’ என,

ததி முகன்கூற்று. ***(19-2)***

503. ***‘நீலனும், குமுதனும், நெடிய குன்றமே***
போல் உயர்சாம்பனும், புணரி போர்த்தென
மேல் எழுசேனையும், விரைவின் வந்து உறா,
சால்புடைமதுவனம்தனை அழிப்பவே.

நீலன், குமுதன்,சாம்பன், வானர சேனைகள் மதுவனம் அழித்தார் என்று ததிமுகன் கூறல். ***(19-3)****504.* ***தகைந்த அச்சேனையைத் தள்ளி, நின்னையும்,***
இகழ்ந்துஉரைத்து, இயைந்தனன் வாலி சேய்;
மனக்கு

உகந்தன புகன்றஅவ் உரை பொறாமையே,
புகைந்து, ஒருபாறையின் புணர்ப்பு நீக்கியே,

அங்கதன் செயல்கூறியது (19-4)

505. 'இமைத்தல்முன், "வாலி சேய், எழில் கொள்
யாக்கையைச்
சமைத்தி" என்றுஎறிதர, புறங்கையால் தகைந்து,
அமைத்தரு கனல்என அழன்று, எற் பற்றியே
குமைத்து, உயிர்பதைப்ப, "நீ கூறு போய்" என்றான்.

அங்கதன் என்னை அடித்து 'நீ போய் கூறு' என அனுப்பினான் என்று ததிமுகன் கூறல். (19-5)

506. 'இன்று நான்இட்ட பாடு இயம்ப முற்றுமோ ?'
என்று உடல்நடுக்கமோடு இசைக்கும் ஏல்வையில்,
அன்று அவன்உரைத்தல் கேட்டு, அருக்கன்
மைந்தனும்
ஒன்றியசிந்தையில் உணர்ந்திட்டான் அரோ.

ததிமுகன்கூற்றால் சுக்ரீவன் உணர்தல். (19-6)

507. ஏம்பலோடுஎழுந்து நின்று, இரவி கான்முளை,
பாம்பு அணைஅமலனை வணங்கி, "பைந் தொடி
மேம்படுகற்பினள்" என்னும் மெய்ம்மையைத்
தாம்புகன்றிட்டது, இச் சலம்' என்று ஓதினான்.

ததிமுகனுக்கும் வானரவீரர்க்கும் நிகழ்ந்த இச்சண்டை 'பிராட்டி மேம்படு கற்பினள்' என்பதை நமக்குத் தெரிவிக்கிறது என்று சுக்ரீவன் இராமனிடம் கூறல். (19-7)

508. 'பண் தரு கிளவியாள்தன்னைப் பாங்குறக்
கண்டனர்; அன்னதுஓர் களிப்பினால், அவர்
கைப் பாடல்கள் 893 **வண்டு உறைமதுவனம் அழித்து மாந்தியது;**
அண்டர் நாயக !இனி அவலம் தீர்க' என்றான்.

சீதையைக் கண்டமகிழ்ச்சியால் வானரர் 'மதுவனம் அழித்து மாந்தியது' என்று சுக்ரீவன் உணர்த்துதல். (19-8)

509. 'வந்தனர்தென் திசை வாவினார்' என,
புந்தி நொந்து,'என்னைகொல் புகலற் பாலர் ?' என்று

எந்தையும்இருந்தனன்; இரவி கான்முளை,
நொந்த அத்ததிமுகன்தன்னை நோக்கியே.

சுக்ரீவன் ததிமுகனை வினாவுதல். *(19-9)*

510. ‘யார் அவண்இறுத்தவர், இயம்புவாய் ?’ என,
‘மாருதி, வாலிசேய், மயிந்தன், சாம்பவன்,
சோர்வு அறுபதினெழுவோர்கள் துன்னினார்,
ஆர்கலி நாணவந்து ஆர்க்கும் சேனையார்.’

ததிமுகன்பதில் *(19-10)*

511. என்று,அவன் உரைத்த போது, இரவி காதலன்,
வன் திறல்ததிமுகன் வதனம் நோக்கியே,
‘ஒன்று உனக்குஉணர்த்துவது உளது; வாலி சேய்,
புன் தொழில்செய்கை சேர் புணர்ப்பன் அல்லனால்.

அங்கதன்நல்லவனே என்று ததிமுகனுக்குச் சுக்ரீவன் கூறுதல்.
(19-11)

512. ‘கொற்றவன்பணி தலைக்கொண்டு, தெண் திரை
சுற்றிய திசைஎலாம் துருவி, தோகையைப்
பற்றியபகைஞரைக் கடிந்து, பாங்கர் வந்து
உற்றனர்; அவரையாம் உரைப்பது என்னையோ ?

அரசுப்பணி மேற்கொண்டு திரும்பியவர்களைக் கடிதல் ஒல்லாது என சுக்ரீவன்
உணர்த்தல். *(19-12)*

513. ‘அன்றியும், வாலி சேய் அரசு அது; ஆதலின்,
பின்றுதல்தீதுஅரோ; பிணங்கும் சிந்தையாய் !
ஒன்றும் நீஉணரலை; உறுதி வேண்டுமேல்,
சென்று,அவன்தனைச் சரண் சேர்தி, மீண்டு’
என்றான்.

அங்கதன் இளவரசன்ஆகவே அவனையே சரணமாக அடை என்று ததிமுகனுக்குச்
சுக்ரீவன் கூறுதல். *(19-13)*

514. என்ற அத்ததிமுகன் தன்னை, ஏனைய
வன் திறல் அரசுஇளங் குரிசில் மைந்தனைப்
பின்றுதல் அவனைஎன் பேசற் பாற்று நீ;
இன்று போய்,அவன் அடி ஏத்துவாய்’ என்றான்.

இதுவும்அது. (19-14)

515. **வணங்கியசென்னியன்; மறைத்த வாயினன்;**
உணங்கியசிந்தையன்; ஒடுங்கும் மேனியன்;
கணங்களோடு ஏகி,அக் கானம் நண்ணினான்-
மணம் கிளர்தாரினான் மறித்தும் வந்துஅரோ.

மீண்டும் ததிமுகன்மதுவனம் வருதல். (19-15)

516. **கண்டனன்வாலி சேய்; கறுவு கைம்மிக,**
'விண்டவன், நம்எதிர் மீண்டுளான்எனின்,
உண்டிடுகுதும்உயிர்' என்ன, உன்னினான்;
'தொண்டு' என,ததிமுகன், தொழுது தோன்றினான்.

அங்கதன் கோபிக்கவும்ததிமுகன் அவன் அடி பணிதலும். (19-16)

517. **'போழ்ந்தனயான் செய்த குறை பொறுக்க !' எனா,**
வீழ்ந்தனன்அடிமிசை; வீழ, வாலி சேய்,
தாழ்ந்து, கைப்பற்றி, மெய் தழீஇக்கொண்டு,
'உம்மை யான்
சூழ்ந்ததும்பொறுக்க !' எனா, முகமன் சொல்லினான்.

ததிமுகனும் அங்கதனும்ஒருவர்க்கொருவர் மன்னிப்புக் கேட்டு சமாதானம் அடைதல். (19-17)கைப் பாடல்கள் 895*518.* **'யாம் முதல்**
குறித்த நாள் இறத்தல் எண்ணியே
ஏமுற, துயர்துடைத்து, அளித்த ஏற்றம்போல்,
தாமரைக்கண்ணவன் துயரம் தள்ள, நீர்
போம்' என,தொழுது, முன் அனுமன் போயினான்.

அனுமனை முன்னர்இராமனிடம் அனுப்பல். (19-18)

519. **'வன் திறல்குரிசிலும் முனிவு மாறினான்;**
வென்று கொள்கதிரும் தன் வெம்மை ஆறினான்'
என்றுகொண்டு,யாவரும், 'எழுந்து போதலே
நன்று' என,ஏகினார், நவைக்கண் நீங்கினார்.

அனைவரும் மாலையில்மதுவனத்திருந்து புறப்படுதல். (19-19)

520. **இப்புறத்துஇராமனும், இரவி சேயினை**
ஒப்புற நோக்கி,'வந்துற்ற தானையர்;
தப்பு அறக்கண்டனம் என்பரோ ? தகாது
அப்புறத்துஎன்பரோ ? அறைதியால் !' என்றான்.

acharya.org

இராமன் சுக்ரீவனைப்பார்த்து வினாவுதல். இதுவரை மதுவன நிகழ்ச்சிக்குப் பின் நடந்தவை கூறப்பெற்றன. *(19-20)*

521. வனை கருங்குழலியைப் பிரிந்த மாத் துயர்
அனகனுக்கு அவள்எதிர் அணைந்ததாம் எனும்
மன நிலை எழுந்தபேர் உவகை மாட்சி கண்டு,
அனுமனும்அண்ணலுக்கு அறியக் கூறுவான்;

இராமன் மகிழ்ச்சியும்அனுமன் கூற்றும். *(23-1)*

522. மாண்பிறந்து அமைந்த கற்பின் வாணுதல் நின்பால்
வைத்த
சேண் பிறந்துஅமைந்த காதல், கண்களின் தெவிட்டி,
தீராக்
காண்பிறந்தமையால், நீயே, கண் அகன் ஞாலம்
தன்னுள்,
ஆண் பிறந்துஅமைந்த செல்வம் உண்டனையாதி
அன்றோ ?

'கற்பிற் சிறந்த ஒருபெண்ணின் உயரிய காதலை அப்பெண் தன் கண்களில் திரட்டி வைத்துக் கொண்டு உன்னை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கும் செல்வம் பெற்ற நீயே உலகில் ஆடவராய்ப் பிறந்தவர் பெற வேண்டிய செல்வத்தை முழுதும் பெற்றவனாக ஆனாய்' என்று அனுமன் இராமனைப் பாராட்டிய இப்பாடல் உயர்ந்த கருத்துடையதாகும். *(35-1)*

523. 'அயிர்ப்பு இலர், காண்பார்; முன்னும் அறிந்திலர்
எனினும், ஐய !-
எயில் புனைஇலங்கை மூதூர் இந்திரன் யாக்கைக்கு
ஏற்ற
மயில் புரைஇயலினாரும், மைந்தரும், நாளும் அங்கே
உயிர்ப்பொடும்,உயிரினோடும், ஊசல் நின்று
ஆடுவாரும்.'

இலங்கையில் ஆடவரும்மகளிரும் நுகர்ந்து நிற்கும் தன்மை கூறியது. *(35-9)*

524. ஆயிடை,கவிகளோடும், அங்கதன் முதலினாயோர்
மேயினர்,வணங்கிப் புக்கார், வீரனை, கவியின்
வேந்தை;
போயின கருமம்முற்றிப் புகுந்தது ஓர் பொம்மல்
தன்னால்,
சேயிரு மதியம்என்னத் திகழ்தரு முகத்தர் ஆனார்.

அங்கதன் முதலியோர் வருகை. *(47-1)*

525. ***நீலனை நெடிதுநோக்கி, நேமியான் பணிப்பான்;***
'நம்தம்-
பால் வரும்சேனைதன்னைப் பகைஞர் வந்து அடரா
வண்ணம்,
சால்புறமுன்னர்ச் சென்று, சரி நெறி துருவிப் போதி,
மால் தரு களிறுபோலும் படைஞர் பின் மருங்கு
சூழ.'

இராமன் நீலனைநோக்கிச் சேனைகளை அழைத்துக் கொண்டு நேர் வழியை ஆராய்ந்து செல்க எனப் பணித்தல். ***(49-1)***கைப் பாடல்கள் 897**526.**

என்று உரைத்து எழுந்த வேலை, மாருதி இரு கை
கூப்பி,
'புன் தொழில்குரங்கு எனாது என் தோளிடைப்
புகுது' என்னா,
தன் தலை படியில்தாழ்ந்தான்; அண்ணலும், சரணம்
வைத்தான்;
வன் திறல் வாலிசேயும் இளவலை வணங்கிச்
சொன்னான்;

இராமன் அனுமன் மேல்வீற்றிருத்தல். ***(49-2)***

527. ***'நீ இனிஎன்தன் தோள்மேல் ஏறுதி, நிமல !' என்ன,***
வாய் புதைத்து இறைஞ்சி நின்ற வாலி காதலனை
நோக்கி,
நாயகற்கு இளையகோவும். 'நன்று' என அவன்தன்
தோள்மேல்,
பாய்தலும், தகைப்பு இல் தானை படர் நெறிப் பரந்தது
அன்றே.

இலக்குவன்அங்கதன் தோள் மேல் ஏறுதல். ***(49-3)***

528. ***கருடனில் விடையில் தோன்றும் இருவரும் கடுப்ப,***
காலின்
அருள் தரு குமரன்தோள்மேல், அங்கதன் அலங்கல்
தோள்மேல்,
பொருள் தரும் வீரர் போத, பொங்கு ஒளி விசும்பில்
தங்கும்
தெருள் தகு புலவர்வாழ்த்திச் சிந்தினர், தெய்வப்
பொற் பூ,

திருமாலும்,சிவபெருமானும் போல இராமலக்குவர்; கருடனும், விடையும் போல அனும அங்கதர் தோள் மேல் ஏறிப் புறப்படுதல். ***(49-4)***

529. **‘வையகம் அதனில் மாக்கள் மயங்குவர்,வய வெஞ் சேனை**
எய்திடின்’என்பது உன்னி, இராகவன் இனிதின் ஏவ,
பெய் கனி,கிழங்கு, தேன் என்று இனையன பெறுதற்கு ஒத்த
செய்ய மால்வரையே ஆறாச் சென்றது, தகைப்பு இல் சேனை.

நாடுவழியாகச்சென்றால் மக்கள் மயங்கி வருந்துவர் என்று கருதிய இராமன் ஏவ, வானர சேனை கனி, கிழங்கு, தேன் பெறுவதற்கு ஒத்த மலை வழியாகத் தெற்கு நோக்கிச் சேறல். ***(49-5)***

acharya.org

Table of Contents

யுத்த காண்ட முன்னுரை.......... 2
கடவுள் வாழ்த்து.......... 55
கடல் காண் படலம்.......... 57
இராவணன் மந்திரப்படலம் 64
இரணியன் வதைப் படலம் 124
வீடணன் அடைக்கலப் படலம்.......... 221
இலங்கை கேள்விப்படலம்.......... 304
வருணனை வழி வேண்டு படலம்.......... 345
சேது பந்தனப் படலம்.......... 393
ஒற்றுக் கேள்விப் படலம் 430
இலங்கை காண் படலம்.......... 485
இராவணன் வானரத் தானை காண் படலம்.......... 500
மகுட பங்கப் படலம் 518
அணி வகுப்புப் படலம்.......... 546
அங்கதன் தூதுப் படலம் 563
முதற் போர் புரி படலம்.......... 589
கும்பகருணன் வதைப் படலம்.......... 717

யுத்த காண்ட முன்னுரை

கம்பன் பாடிய இராமகாதை, வான்மீகியை அடியொற்றி ஆறு காண்டங்களாகப் பாடப்பெற்றுள்ளது என்பதை முன்னரே கண்டோம். ஆறாவதாக உள்ளதும், அளவால் முன்னர் உள்ள ஐந்து காண்டங்களுக்கும் சமமாக உள்ளதும் யுத்த காண்டம் ஆகும்.

கம்பனுடைய இராமகாதைப் பாடல்கள் மிகைப் பாடல்களை நீக்கிப் பார்த்தால் மொத்தம் உள்ளது, சென்னைக் கம்பன் கழகம் பதிப்பின்படி 10368 ஆகும். இதில் முதல் ஐந்து காண்டங்களின் பாடல் தொகை 6058 ஆகும். யுத்த காண்டம்மட்டும் 4310 ஆகும். என்றாலும், ஆரண்ய காண்டத்தில் வரும் கரன்வதை 192 பாடல்களும், சுந்தர காண்டத்தில் வரும் கிங்கரர்வதை முதல் பாசப் படலம் முடிய உள்ள பாடல்கள் 316 ஆகும். இவற்றையும் யுத்த காண்ட எண்ணிக்கையோடு சேர்த்தால், போர்பற்றிக் கூறும் பாடல்கள் மொத்தம் 4310+192+316=4818 பாடல்கள் ஆகும்.

இராமனுடைய சிறப்பையும், பிராட்டியின் சிறப்பையும் கூறவந்த கம்பநாடன், காப்பியத்தில் உள்ள 10368 பாடல்களில், போருக்கென்று 4818 பாடல்கள் பாடுவது தேவையா? பொருத்தமா? என்று சிந்திப்பது பொருத்தமுடையதாகும். சுந்தர காண்டத்தில் உள்ள போர்பற்றிக் கூறும் 316 பாடல்களில் போரிடுபவன் அனுமனே ஆவான். இவ்வளவு விரிவாகப் போர்பற்றிப் பாடக் காரணம் என்ன என்ற வினாவை எழுப்பி விடை காண்பது பயனுடையதாகும். இந்த நிலையில் கம்பன் தோன்றிய காலம், அன்றைய தமிழகத்தின் நிலை,அரசியல் சூழ்நிலை என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இந்த ஆராய்ச்சியைத் தொடங்க வேண்டும். பல்லவப் பேரரசு வீழ்ச்சி அடைந்த நிலையில், தமிழர்களாகிய சோழர்கள் நிலைபேறுடைய ஓர் அரசை நிறுவ முனைந்த காலம் அது. விஜயாலயன், முதல் பராந்தகன் என்பவர்களுடைய காலம்தான் சோழப் பேரரசின் அங்குரம் (முளை) தலையெடுத்த காலமாகும்.தமிழர் அல்லாத பல்லவர்கள் வீழ்ச்சி அடைந்து, தமிழர்களாகிய சோழர்கள் தலையெடுத்த காலம், தமிழகத்தின் தென்கோடியில் இருந்த பாண்டியப் பேரரசும் நிலை குலைந்துவிட்ட காலம். அந்நிலையில், சோழர்கள் தம் நாட்டைப் பெரிதாக்கி நிலையான ஒரு பேரரசை நிறுவ வேண்டும் என்று கம்பன் நினைக்கிறான். வடபுறத்தில் கீழை, மேலைச் சாளுக்கியர்கள் ஆதிக்கம் இருந்துவருகின்ற காலம். காஞ்சியில் தொடங்கி கன்னியாகுமரிவரையில் வலுவான அரசாட்சி எதுவும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் சோழர்கள் போர் செய்துதான் தங்கள் ஆதிக்கத்தைப் பரப்ப வேண்டும் என்பதைக் கம்பன் உணருகிறான். போர் ஒன்றுதான் வழி என்ற முடிவுக்கு வந்தவுடன் சோழர்கள் எவ்வாறு போரை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதை விரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறான்.

இந்த நிலையில் பழைய புறநானூற்றுப் பாடல் ஒன்று கம்பன் மனத்தில் நிழலாடுகின்றது. அக்காலத்தில் யானை, குதிரை, தேர், காலாள் என்று அரசனுடைய படைகள் நால்வகையாகப் பிரிந்து நின்றன. இந்த நால்வகைப் படையும், யாரிடம் அளவாலும், தரத்தாலும் மிகுந்துள்ளதோ அவர்களே வெற்றிக் கனியை எட்டிப்பிடிக்க முடியும் என்று பலரும் நம்பினர். இன்னும் சொல்லப்போனால் கருவிகள், எந்திரங்கள் முதலிய படைக்கருவிகளை அதிகம் பெற்றவர்களே வெற்றி எய்துவர் என்று இன்றும் நம்பப்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கையில் மிகப் பெரிய ஓட்டை இருப்பதை அன்றும், இன்றும் பலரும் அறிந்திருக்கவில்லை: இரண்டாயிரம்

ஆண்டுகட்கு முன்பு தோன்றிய நம் முன்னோர் இதனை நன்கு அறிந்திருந்தனர் என்பதனைப் பின்வரும் புறநானூற்றுப் பாடல் வரிகள் நன்கு விளக்கும்.

"கடுஞ்சினத்த கொல்களிறும் கதழ்பரிய கலிமாவும் நெடுங்கொடிய நிமிர்தேரும்
நெஞ்சுடைய புகல்மறவரும் என நான்குடன் மாண்டது ஆயினும் மாண்ட
அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்"

(புறம்-55)

இப்பாடலின்படி, ஒப்பற்ற யானைப்படையும், விரைவில் பாய்கின்ற குதிரைப் படையும், நெடிய கொடி கட்டப்பட்ட தேர்ப்படையும், வைரம் பாய்ந்த நெஞ்சுடைய காலாட்படையும் என்ற நால்வகைப் படையுடன் உன் ஆட்சி, மாட்சிமை பெற்றிருந்தாலும் (மாண்டது ஆயினும்) நீ பெறும் வெற்றி இவற்றால் அன்று (பின்னர் எது எனில்) மாட்சிமைப்பட்ட (மாண்ட) அறத்தையும், அறவழியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டே ஆகும்.

இப்பாடல், கம்பன் மனத்தில் ஒரு தூண்டுதலை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். இராவணனுடைய படைபலம், வரபலம், ஆயுதபலம் என்பவற்றிற்கு ஈடு இணையே இல்லை. போதாததற்கு இவை அனைத்தையும் உடைய இந்திரசித்தன், இராமனும் கைவிதிர்க்கும்படியான கும்பகர்ணன் ஆகியோரின் துணைபலம் இவை ஒருபுறம். இராவணன் பலமனைத்தும் நான்குடன் மாண்டதாயினும், அங்கே அறம் என்பதே இல்லை. அறநெறிச் செல்லும் பழக்கத்தை அரக்கர் கோமான் என்றோ கை விட்டுவிட்டான்.

இவனை எதிர்த்து நிற்கும் இராகவன் படை குரங்குகளால் ஆனது, என்றாலும், அறமும், அறநெறியும் இராமனிடம் உள்ளன. அதனால் வெற்றி யாருக்கு என்பது தெரிந்த விஷயமே.

புறநானூற்றின் இக்கருத்தை, வளர்ந்துவரும் சோழர்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அறிந்து, அதன்படி நடந்தாலொழிய அவர்கள் பெறும் வெற்றிகள் நிலைபெறாமல் போய்விடும் என்பதை அழுத்தமாகக் கூற விரும்புகிறான் கம்பன். அதனாலேயே, காப்பிய நாயகனாகிய இராமனை அறத்தின் மூர்த்தி, அற ஆழியன். அறத்தின் நாயகன் என்றெல்லாம் சந்தர்ப்பம் நேரும்பொழுதெல்லாம் இந்த அடைமொழியை இராமனுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டே வருகிறான். தாடகை வதத்தில் தொடங்கி, முதற்போர் புரிகின்ற வரையில் இராமன் செய்த போர்கள் பலப்பலவாகும். ஆயிரக் கணக்கான படைவீரர்களைக் கொண்ட கரதூடணர்களை வென்றது முதல், தனியாக நின்ற விராதனை வதைத்தது வரை, கும்பன் முதலானவர்களையும் வென்றது வரை இராமனுக்குத் துணையாக நின்றது அறம் ஒன்று மட்டுமே ஆகும்.

இதைக் கூறவந்த கம்பநாடன் தான் மட்டும் இக்கருத்தைக் கூறுவதாக இல்லாமல், இராமன் கூற்றாகவும் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகிறான். முதற் போரில் வெகு வீரத்துடன் வந்த இராவணன், வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங்கையுடன் நிற்கிறான். அவனைப் பார்த்து அறத்தின் மூர்த்தியாகிய இராமன் கூறும் சொற்கள் நினைவில் பதிக்க வேண்டியவை. 'அறத்தினால்

அன்றி, அமரர்க்கும் அருஞ்சமம் கடத்தல் மறத்தினால் அரிது என்பது மனத்திடை வலித்தி'

(7267)

யுத்த காண்டத்திற்கு 5000 பாடல்களைக் கம்பன் ஒதுக்கியதின் இரகசியம் இதுவே ஆகும். இனி, அகிம்சையும், பொறுமையும் அனைவராலும் கைக் கொள்ளப்பட வேண்டும். வன்முறை தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று பெரிதும் வலியுறுத்தப்பெறும் இக்காலத்திற்குக் கம்பநாடன் காப்பியமே தேவையா என்று கேட்பவர்கள் சிலர் உண்டு. எல்லாப் பொருள்களையும் வன்முறை என்று பொருள் செய்வதால் வரும் தவறான முடிவாகும் இது. ஒருவருடைய முதுகிலோ, மார்பிலோ ஒரு சிறிய கத்தியால் கிழித்தால், அது வன்முறை என்றும், கொலைக் குற்றம் என்றும் கூறப்படும். ஆனால், அதைவிடப் பெரிய கத்தியைக் கொண்டு ஒருவருடைய வயிற்றைக் கிழித்து அறுவை மருத்துவம் செய்கின்றார் ஒரு மருத்துவர். அதை யாரும் வன்முறை என்றோ, கொலை என்றோ கூறுவதில்லை. ஒருவரை வாழவைப்பதற்காக அறுவை மருத்துவம் செய்யப்படுகின்றது. மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தி, தன்னலம் ஒன்றிற்காகவே பிறர்க்குத் துயர் விளைவிக்கும் ஒருவனை, அவன் அரசனாயினும் சரி, ஆண்டியாயினும் சரி, கொல்வது அறமே அன்றி, மறம் அன்று. அபலைப் பெண்கட்கும், குழந்தைகட்கும் கொடுமை இழைக்கப்பட்டபோது ஆண்மை உடையவர்கள் அனைவரும் கொடுமை இழைப்பவர்களை வாளேந்திக் கொல்வது அறமே என்றும், அதுவும் அகிம்சையே என்றும் மகாத்மா காந்தி கூறியதை இங்கு நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

இதனை நன்கு புரிந்துகொண்டால், இராமன் செய்த போரும், பாண்டவர்கள் செய்த போரும் வன்முறை அன்று என்பதை அறிய முடியும். செயல் ஒன்றைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு, அதனை வன்முறை என்றும், கொலை என்றும் பெயர் சூட்டத் தொடங்கினால், அறுவை மருத்துவமும் கொலையாகவே கருதப்பட நேரிடும். அறத்தின் அடிப்படையில் தீமையை எதிர்த்துப் போராடுகையில் தன்னலம் என்பது ஒரு சிறிதும் தலைகாட்டக் கூடாது. போருக்குக் காரணம் தன்னலமாக இருக்குமேயானால் அங்கே அறத்தின் துணை கிடைக்காது. இராமன் செய்த போர்கள் அனைத்தும், தன்னைச் சரணடைந்த முனிவர்களையும் ஏனைய மனிதர்களையும் காக்க வேண்டிச் செய்யப்பட்ட போர்களே ஆகும். எனவே, வன்முறை தவிர்ப்பது என்பது வேறு. அறத்திற்காகப் போராடுவது என்பது வேறு. அன்றியும் சமுதாயத் தலைவனாகவும், அரசனாகவும் இருப்பவனுக்குச் சில தனிப்பட்ட கடமைகள் உண்டு. அறத்தையும், நீதியையும் நிலைநாட்டத் தனி ஒருவனையோ அல்லது ஒரு கூட்டத்தையோ போரிட்டுக் கொல்வது அரசனுடைய கடமையாகும் . இதன் அற அடிப்படையைக் கூறவந்த வள்ளுவர்,

'கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ் களைகட் டதனொடு நேர்'

(குறள் - 550)

என்றார்.

acharya.org

எனவே, பிறர் துயர் துடைக்க இராமன் செய்த போர் வன்முறை அன்று என்பதனை மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வன்முறைக்கு அறத்தின் உதவி கிட்டாது என்பதனையும் அறிதல் வேண்டும்.

வளர்ந்துவரும் சோழப் பேரரசுக்கு - போர்புரிந்து, தன் நாட்டை விரிவுபடுத்த வேண்டிய சோழப் பேரரசுக்கு - சாளுக்கியர், இலங்கையர் என்ற தென் வட எல்லைகளில் பகைவர்களால் சூழப்பட்ட சோழப் பேரரசுக்கு மிக இன்றியமையாததாகிய போர்பற்றிக் கூற வேண்டும் என்று நினைக்கிறான் கம்பன். விஜயாலயன், பராந்தகன் காலத்தில், பரஞ்சோதியார் போன்ற போர்த்தலைமை பூணும் வீரர்கள் யாரும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட நிலையில், போர் என்றால் என்ன, அதை எதற்காக, எப்பொழுது, எந்த முறையில் மேற்கொள்ள வேண்டும், போர் நடக்கையில், கைக்கொள்ள வேண்டிய செயல் முறைகள் யாவை - என்பவற்றையெல்லாம் இராமகாதையை அடித்தளமாகக் கொண்டு விளக்க முற்படுகின்றான் கம்பன். போர்த் தந்திரங்கள்பற்றி, இவ்வளவு விரிவாகப் பாடுவதற்கு அவன் யாரிடம் இக்கலை பயின்றான் என்று தெரியவில்லை என்றாலும், போரின் அடிப்படை அறமாக இருக்கவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தத் தவறவில்லை.

சிலம்பு, சிந்தாமணி, உதயணன் கதை என்பவற்றில், போர் பற்றிய செய்திகள் உளவேனும், கம்பநாடனுடைய யுத்த காண்டத்திற்கு அவை ஈடு இணையாக மாட்டா. யுத்த காண்டத்தில் கடல் காண் படலம் முதல், விடை கொடுத்த படலம் ஈறாக, 39 படலங்கள் உள்ளன. முடிசூட்டு படலம், விடைகொடுத்த படலம் போக எஞ்சிய 37ம் போரும், போர்த் தொடர்புடைய செய்திகளும் கொண்டவை ஆகும். இவற்றுள் மகுட பங்கப் படலத்திலேயே போர் தொடங்கிவிட்டது என்பதை அறியமுடிகிறது. மகுட பங்கத்திற்கும், முதற்போருக்கும் இடையே அங்கதன் தூதுப் படலத்தை வைப்பதன் மூலம் அறப்போர் என்றால் என்ன என்பதைக் காட்டுகிறான் கவிஞன்.

ஒரு வகையில் நோக்குமிடத்துப் போர் தொடங்கி விட்டது என்றாலும், அங்கதனைத் தூது அனுப்ப வேண்டும் என்று இராமன் சொன்னபொழுது வலுவான காரணங்கள் பலவற்றைக் காட்டி,அச்செயல் கூடாது என இலக்குவன் மறுக்கிறான். சிறந்தது போரே என்றான் இலக்குவன்; சேவகன் முறுவல் செய்து விடை கூறுகிறான்:

"அயர்திதிலென்; முடிவும் அஃதே; ஆயினும், அறிஞர் ஆய்ந்த நயத்துறை நூலின்
நீதி நாம் துறந்து அமைதல் நன்றோ? புயத்துறை வலியரேனும், பொறையொடும்
பொருந்தி வாழ்தல் சயத்துறை; அறனும் அஃதே' என்று இவை சமையச்
சொன்னான்"

(6981)

எந்த நிலையிலும், மனைவியை இழந்த நிலையிலும் கூட - இழப்பித்தவனைத் தண்டிக்க வந்த நிலையிலும் கூட அறநெறி பிறழாதவன் இராகவன் என்பதைக் காட்டுகிறான், கம்பன். வருங்காலச் சமுதாயத்திற்கும், வளர்ந்து வரும் சோழப் பேரரசிற்கும் அறவுரை கூறவந்த கம்பன் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்தோறும், 'அறநெறி முதற்றே அரசின் கொற்றம்' (புறம் - 55) என்பதை நினைவூட்டத் தவறவில்லை.

கரன், கும்பகர்ணன், படைத்தலைவர், அதிகாயன், இந்திர சித்தன், மகரக் கண்ணன், இராவணன் ஆகிய இவ்வனைவரும் தனித்தனியே இராமனுடன் போர் செய்தனர். இந்தப் போர்களில், ஒரு போரைப்போல மற்றொரு போர் நிகழ்ந்ததாகக் கவிஞன் பாடவில்லை. அதிலும் ஒரு வியப்பு என்னவென்றால், எதிரிகள் தாம் தனித்தனியாக வந்து போரிட்டனரே தவிர, அனைத்துப் போரிலும் இப்பக்கத்தில் இராம, இலக்குவர் என்ற இருவர் மட்டுமே போர்புரிந்தனர். கரன் முதல் இராவணன் வரை உள்ளவர்கள் பல்வேறு படைக்கலங்களைக் கொண்டிருந்தமையின் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு முறையில் போரிட்டனர். இராம, இலக்குவர்களைப் பொறுத்தவரையில் வில், அம்புகள் என்பவை தவிர வேறுவகைப்பட்ட படைக்கலங்கள் எதுவுமில்லை என்பதை அறியும் பொழுது வியப்பு அதிகமாகிறது. அப்படி இருக்க, போர்களைப் பற்றி விரிவாகப் பாடும் கம்பன், ஒரு போரைப்போல் மற்றொரு போர் இல்லாமல், புதிய புதிய யுக்திகளைக் கையாண்டு யுத்த காண்டத்தைப் பாடுகிறான். கதை நிகழ்ச்சிகள் எதுவுமில்லாமல், போரைப் பற்றிப் பாடும்பொழுது படிப்போருக்கு அலுப்புத்தட்டுதல் இயல்பே. ஆனால், கம்பநாடன் புதிய புதிய யுக்திகளைக் கையாள்வதால், போரைப்பற்றிப் பாடும்பொழுதுகூடப் படிப்போருக்கு அலுப்புத் தட்டுவதில்லை.

இதுபற்றி விரிவாய் பேசுவதற்கு இது இடமில்லை. என்றாலும், போர்க்களச் செய்திகள் என்று கம்பன் காட்டும் சிலவற்றைக் காண்பது பொருத்தமுடைய தாகும்.

ஆரணிய காண்டத்தில் கரனுடன் நடைபெறும் போரும், சுந்தரகாண்டத்தில் அதிகாயன், அக்ககுமாரன், படைத்தலைவன், இந்திரசித்தன் ஆகியோருடன் அனுமன் நடத்திய போரும் விரிவாகப் பேசப்பட்டுள்ளன. கர தூடணர்களுடன் ஆரண்யத்தில் இராமன் செய்த போர் வெட்ட வெளியில் நடைபெற்றதாகும். கோட்டை, கொத்தளம் முதலிய எதுவும் அங்கில்லை. அதே போல, சுந்தர காண்டத்தில் அனுமன் செய்த போர்களும், அசோக வனத்தை அடுத்த வெட்ட வெளியில் நடந்தவையே ஆகும். வெட்டவெளியில் நடைபெறுகின்ற போருக்கும், ஒரு கோட்டையை முற்றுகையிட்டு நடைபெறும் போருக்கும் சில வேறுபாடுகள் உண்டு. இதனை மனத்தில் வாங்கிக்கொண்ட கம்பன், இலங்கைப் போர் தொடங்குவதற்கு முன்னர் இரண்டு பக்கத்தாராலும் படைகள் எவ்வாறு அணிவகுத்து நிறுத்தப் பெற்றன என்பதை விரிவாகக் கூறுகிறான்.

இத்தகைய போர்களில் கோட்டையைச் சுற்றி நான்கு புறங்களிலும் நான்கு பெருவாயில்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கும். இந்த வாயிலின் உள்ளே இருப்பவர் வாயிலின்வழி பகைவர்கள் படைகள் உள்ளே நுழைந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்வதுடன், தங்கள் படைகள் கோட்டைக்கு வெளியே சென்று போர் புரியவும் உதவுகின்றனர். வெளியே உள்ள படைகள், உள்ளே இருந்துவரும் படைகளை வெல்லவும், வாய்ப்பு நேர்ந்தபொழுது கோட்டையினுள்ளே புகவும் ஆயத்தமாக இருப்பர்.

இதனை மனத்தில் கொண்டு ஒவ்வொரு வாயிலின் உள்ளேயும், வெளியேயும் யார் யார் நிற்கின்றார்கள், அவர்கள் யாருடைய தலைமையின்கீழ்ப் பணிபுரிகின்றார்கள் என்றும் கம்பநாடன் பேசுகிறான். இலங்கையில் கிழக்கு வாயிலை எடுத்துக்கொண்டால் அதனுள்ளே இருந்து காக்கின்ற இராவணனுடைய படைகள் சேனைத் தலைவர்களின் தலைமையின்கீழ்ப்(6963) பணிபுரிகின்றனர். அப்பகுதியை

வெளியே இருந்து முற்றுகை இடும் இராமன் படைகள், நீலன் தலைமையில் (6951), அமைந்துள்ளனர். தெற்கு வாயிலின் உள்ளே மகோதரன் தலைமையில் அரக்கர் படைகளும், வெளியே அங்கதன் தலைமையில் (6951), குரங்குப் படைகளும் உள்ளனர். மேற்கு வாயிலின் உள்ளே இந்திரசித்தன் தலைமையில் (6965) அரக்கர் படைகளும், வெளியே மாருதி தலைமையில் (6950) குரங்குப்படைகளும் உள்ளனர். வடக்கு வாயிலின் உள்ளே காவல் செய்யும் அரக்கர் படை இராவணன் தலைமையிலும் (6967), வெளியே உள்ள குரங்குப்படை இராமன் தலைமையிலும் (6952) போர் புரியத் தயாராக உள்ளனர்.

இலங்கையின் அமைப்பையும், இந்தியாவின் அமைப்பையும் புவிஇயல் அடிப்படையில் இன்று பார்க்கலாம். இராமேஸ்வரம் வழியாக உள்ளே புகுந்து குரங்குப் படைக்கு எதிரே, இலங்கையின் நடுவே இராவணன் கோட்டை அமைந்திருந்தது என்று சொல்வதில் தவறில்லை. ஒரே நேராக சேதுவின் வழி இலங்கையின் உள்ளே சென்று இறங்கிய குரங்குப் படைகள் கோட்டையை அடையும் வரை கவட்டையாகப் பிரிந்து செல்கின்றன. கவட்டையின் மேல் பகுதி வடக்கு வாயிலை நெருங்கியவுடன் அதன் ஒரு பகுதி கோட்டையைச் சுற்றிச் சென்று கீழ்த்திசை வாயிலை அடைகின்றது. இறங்குதுறையிலிருந்து கவட்டையாகப் பிரிந்ததில் கீழ்ப்பகுதி மேற்கு வாயிலை அடைகின்றது. அதிலிருந்து ஒரு பகுதி பிரிந்து சென்று தெற்கு வாயிலை முற்றுகை இடுகின்றது.

இவ்வாறு படைகள் கவடாகப் பிரிந்து சென்று பகைவர்களைச் சூழ்ந்துகொள்ளும் முறையை முதன்முதலாக வகுத்தவர் இரண்டாம் உலகப் போரில் பெரும் பெயர் எடுத்த ஜெனரல் ரோமல் என்ற ஜெர்மானியத் தளபதி ஆவார். இந்த முறையைப் பின்பற்றி நேசக் கட்சிகளின் படைகளை ஆப்பிரிக்காவின் பல இடங்களிலும் சிதறடித்தவர் ஜெனரல் ரோமல். பிரசித்தி பெற்ற இந்த அணிவகுப்பு கவடாகப் பிரிந்து சென்று பகைவர்களை வளைத்தல் என்று பொருள்படும் "encircling the enemy by Pincer movement" என்று கூறுவர். இம்முறையை ரோமல்தான் முதலில் கண்டவர் என்று போர் வரலாறு கூறுகின்றது.

ஆனால், கம்பநாடன் ரோமல் தோன்றுவதற்கு ஆயிரத்து நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இதனைக் கூறியிருப்பதை மேலே கண்டோம். மேலும் நான்குபுற வாயில்களில் காவல் தலைவர்களைப்பற்றிச் சிந்திக்கும்பொழுது, வடக்கு வாயிலும், மேற்கு வாயிலுமே அதிக முக்கியத்துவம் பெற்றிருப்பதை அறிய முடிகிறது. இராமேஸ்வரத்தில் இருந்து குரங்குகள் அமைத்த பாலம் இலங்கையின் மேற்குக் கரையைத் தொடுகிறது. அதன் வழியாகச் செல்லும் படைகள் வடக்கு, மேற்கு வாயில்களை விரைவாக அடைய முடியும். எனவே, கவட்டைப் பிரிவின் வழி வரும் படைகளுக்கு ஈடுகொடுக்க வேண்டுமானால் வடக்கு, மேற்கு வாயில்கள் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன, இதனை அறிந்த கம்பநாடன் வடக்கு வாயிலைக் காக்க இராவணனும், மேற்கு வாயிலைக் காக்க இந்திரஜித்தனும் இருந்தனர் என்று கூறுவதுடன், அவ்விருவருக்கும் ஈடு கொடுக்கக் கூடிய வகையில் வடக்கு வாயிலில் இராமனும், மேற்கு வாயிலில் அனுமனும் தலைமை பூண்டனர் என்று கூறுகின்றான்.

பல்லவ சாம்ராஜ்யம் வீழ்ச்சி அடைந்து, சோழப் பேரரசு முளைவிடுகின்ற அந்தக்காலகட்டத்தில் வாழ்ந்த கம்பநாடன் எந்தப் பெரும் போரையும் நேரே

கண்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. சடையப்ப வள்ளலின் அன்பில் திளைத்து, குடந்தையை அடுத்த கதிராமங்கலம் என்ற ஊரில் வாழ்ந்த கம்பன் எவ்வாறு இந்த அற்புதமான போர் முறைகளை அறிந்தானோ தெரியவில்லை. ஆனாலும் இன்று ஒரு போர் நடந்தால்கூடப் படைகள் இந்த முறையைத்தான் கையாள வேண்டும். கம்பநாடன் வெறும் கற்பனைக் கவிஞன் மட்டும் அல்லன். அரசியல் நுணுக்கங்களையும், போர் முறைகளையும் நன்கு தெளிந்த பேரறிவாளன் என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

நான்கு வாயில்களிலும் உள்ளும் புறமும் நிற்கின்ற படைகளின் எண்ணிக்கையையும், அவற்றின் தலைமை ஏற்றிருப்போரின் பெயர்களையும் கூறிவந்த கம்பன், அதிலும் ஒரு நுணுக்கம் பேசுகிறான். வடதிசையில் இராமன் உள்ளான் என்பதால், தானே அவ்வாயிலின் காவலை ஏற்றுக் கொள்வதாகக் கூறிய இராவணன், மேல் திசையில் அனுமன் தலைமையில் எதிரிகள் உள்ளனர் என்பதை ஒற்றர் மூலம் அறிந்து அவ்வாயிலைக் காக்க இந்திரசித்தனை அனுப்புகின்றான். அவ்வாறு அனுப்பும்பொழுது மகனை நோக்கி, "மகனே! அனுமனுடைய ஆற்றலையும், போர்த்திறமையையும் நீ முன்னரே அறிந்தவன். ஆதலால் 200 வெள்ளம் சேனையுடன் மேற்கு வாயிலைச் சென்று அடைவாயாக" (6965) என்று கூறுகிறான். ஒவ்வொரு வாயிலுக்கும் 200 வெள்ளம் சேனை உள்ளே உள்ளன என்று கூறும் கவிஞன், வெளியே உள்ள குரங்குப் படை ஒவ்வொரு வாயிலுக்கும் பதினேழு வெள்ளமே உள்ளது என்று கூறுகிறான். இவற்றைக் கூறிய கவிஞன் இன்னும் ஒரு படி மேலே சென்று இம் மாபெரும் படைகளுக்கு மிக இன்றியமையாத உணவைச் சேகரித்துக் கொண்டுவந்து தருகிறவர்கள் எத்துணைப்பேர் என்று வினவுகிறான். கோட்டையின் உள்ளே உள்ள எண்ணூறு வெள்ளம் சேனைகளுக்கு உணவு வழங்கல் துறையில் ஈடுபட்டவர்கள் இருநூறு வெள்ளம் ஆவர். அதாவது அரக்கர் சேனையில் நான்கு வீரர்களுக்கு ஒருவன் வீதம் உணவு வழங்கலில் ஈடுபட்டுள்ளர். ஆனால், வெளியே உள்ள குரங்குப் படையில் 17 x 4 = 68 வெள்ளம் குரங்குப் படைக்கு உணவு வழங்க இரண்டு வெள்ளம் குரங்குகள் நியமிக்கப் பெற்றனர் (6952). இதன்படி பார்த்தால் முப்பத்துநான்கு வீரர்கட்கு ஒரு குரங்கு உணவு வழங்க ஏற்பாடாகியுள்ளது. உணவு வழங்கு துறையில் அரக்கர் படையில் நால்வருக்கு ஒருவரும், குரங்குப் படையில் முப்பத்துநான்கு வீரருக்கு ஒருவரும் அமைக்கப்பெற்றனர். இதைப் படிக்கும்பொழுது, மொகலாயப்படையும், மராட்டியப் படையும் மோதுவது பற்றி வரலாற்றாசிரியர்கள் கூறியது நினைவுக்கு வருகிறது. ஒவ்வொரு மொகலாயனுக்கும், அவனுக்கு வேண்டியப் பணிகள் செய்ய நால்வர் முதல் அறுவர் வரை தேவைப்பட்டனர். படைவீரர்களை விட, பணியாளர் தொகை அதிகமாக இருந்தது. மராட்டியப் படைகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஒவ்வொரு வீரனும் அன்றாடம் தனக்கு வேண்டிய உணவைத் தன் முதுகிலேயே கட்டித் தொங்கவிட்டிருந்தான். இதனால் மொகலாயப் படையின் எண்ணிக்கையும், தளவாடங்களும் அதிகமாக இருந்தமையின் அப்படைகள் நகர்வது மிக மெள்ளவே நடைபெற்றது. மெள்ள நகரும் அவர்களை மிக வேகமாகச் செல்லும் வாய்ப்புகள் பெற்ற மாராட்டியர் எளிதாகச் சாடமுடிந்தது.

படைகளின் எண்ணிக்கையைத் தருவதன் மூலம், குரங்குப் படை எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்தாலும், ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடத்திற்கு மிக விரைவாகச் செல்லும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருக்கிறது என்பதைக் கவிஞன் கூறுகிறான். உணவு வழங்கல்பற்றி இக் கவிஞன் பேசும்பொழுது எவ்வளவு நுண்மையாகப்

acharya.org

போர் முறைபற்றி அறிந்திருக்கிறான் என நாம் அறியமுடிகிறது. அன்றும் இன்றும் போர் என்று வந்தால் ஒற்றர்கள் மிக இன்றியமையாத உறுப்பாக அமைவர். இங்கும் இராவணன் படைபலம்பற்றிய நுணுக்கங்களை இராமனுக்குக் கூற வீடணன் பயன்படுகிறான். இராமன் இலங்கைக்குள் வந்து இறங்கியதிலிருந்து, ஒவ்வொரு வாயிலுக்கும் படைகளைப் பிரித்து அனுப்புவதுவரை அவன் செயல்கள் ஒவ்வொன்றையும் ஒற்றர்கள் மூலம் அறிகிறான் இராவணன். இதிலும் கம்பன் கற்றுத் துறைபோகியவன் என்பதை அறியலாம்.

இதன்பிறகு மாவீரர்கள் போருக்கு புறப்படுமுன் வீரக்கழல் அணிவதிலிருந்து, கவசம் அணிவது வரை விரிவாகக் கூறியுள்ளான் (7126, 9649, 7113, 9645). இதனை அடுத்து வாள், குடை முதலியவற்றிற்குப் பூசனை புரிதல் நல்நிமித்தம் பார்த்தல் ஆகியனவும் பேசப்பெறுகின்றன.

இத்துணை நிகழ்ந்தும் இராம, இலக்குவர்களின் வன்மைபற்றி இராவணன் குறைந்தே மதிப்பிட்டிருந்தான் என்பதைக் கவிஞன் காட்டிக்கொண்டே செல்கிறான். இவ்வாறு அவன் கருத இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. முதலாவது காரணம் இராவணன் தன்மேலும், தன் பராக்கிரமத்தின் மேலும், தான் பெற்ற வரங்களின்மேலும் கொண்டிருந்த இமயம் போன்ற நம்பிக்கையாகும். மும்மூர்த்திகளும் தனக்கு நிகரில்லை என்று நினைக்கும் ஒருவன் எவ்வாறு மனிதர்களைத் தனக்குச் சமமாக நினைக்க முடியும்; இந்த எண்ணத்தில் மூழ்கியிருந்த இராவணனுக்கு மூன்று அதிர்ச்சிகள் ஏற்பட்டன. கரதூடணர்கள் "வில் ஒன்றில், கடிகை மூன்றில் ஏறினர் விண்ணில்"- (3131) என்று கேள்விப்பட்டது முதல் அதிர்ச்சி. இராவணன் அதைச் சட்டை செய்யவில்லை. சுள்ளியில் உறைதரு குரங்கு என்று அனுமனை எள்ளி நகையாடியபின் மகன் முதலியவர்களை இழந்தும் இராவணன் தெளிவடையவில்லை. அனுமன் மூவரினும் மேம்பட்டவன் (5871) என்று இந்திரசித்தன் கூறிய பிறகு இராவணன் இரண்டாவது அதிர்ச்சியைப் பெற்றான். என்றாலும், மனிதர்களைப்பற்றி அவன் கொண்ட எண்ணம் மாறவில்லை. இந்த நிலையில் வடக்கு வாயிலின் வழியே நின்ற இலக்குவன் நாணொலி செய்தான். 'ஒரு மனிதன் இப்படி நாண்ஒலி செய்ய முடியுமா?' என்று வியக்கிறான் இராவணன்.

> *.. வீரன் தம்பி கூற்றின் வெம்புருவம் அன்னசிலை*
> *நெடுங்குரலும் கேளா, ஏற்றினன் மகுடம், இவன் 'என்னே இவன் ! ஒரு மனிசன்'*
> *என்னா*

(7159)

இலக்குவன் நாணொலி கேட்டுத் தன் மகுடத்தையே ஒரு முறை தூக்கி வைத்துக்கொண்டான்போலும். இது இலக்குவனுக்குச் செய்த வீர வணக்கம் போலும். 'இவனும் ஒரு மனிதனா?' என்று கேட்கும்பொழுது மூன்றாவது அதிர்ச்சி அடைகிறான் இராவணன்.

இக்காலப் போர்முறையிலும்கூட இருளில் போர்புரிய நேரிட்டால் ஒளி உமிழும் குண்டுகளை (flair bombs) விமானத்தில் இருந்தோ அல்லது பீரங்கிகள் மூலமோ எதிரிகள் பக்கம் செலுத்தி அவர்கள் நிலை அறிகின்றனர். இந்த நுணுக்கத்தையும் கம்பநாடன் பேசுகிறான்.

"கொள்ளியின் சுடர் அனலிதன் பகழி கைக்கொண்டான்; அள்ளி நுங்கலாம் ஆர் இருட் பிழம்பினை அழித்தான்

(8629)

என்ற இப்பாடல்மூலம் இருளில் உள்ள பகைவர்களின் நிலையை அறிய ஒளி உமிழும் பாணங்களைப் பயன்படுத்தினர் என்று தெரிகிறது. இக்காலத்தில் பெருந்தலைவர்கள், போர்த் தளபதிகள் முதலானோர் இறந்தால் அவர்களுடைய சடலம் தேசியக் கொடியால் போர்த்தப்பட்டு இடுகாடுவரை எடுத்துச் செல்லப்படும் என்பதை நாம் அறிவோம். எகிப்திய நாட்டில் பரோக்கள் ஆண்ட காலத்தில் அவர்கள் இறந்தால், பிரமிடுகளின் உள்ளே சடலங்களை வைத்து மூடிவிடுவார்கள். இந்தச் சடங்கில் முக்கியமான பகுதி என்னவென்றால், அந்த அரசர்கள் பயன்படுத்திய அத்தனை சாமான்களும், கொடி உள்பட, அவர்கள் சடலத்தின் பக்கத்தில் வைக்கப்படும். ஆகவே, இத்தகைய பழக்கம் மிகப் பழமையானது என்பதை அறிகிறோம். கம்பனும் இதனை அறிந்து தன் பாடலில் இந்நிகழ்ச்சியைப் பேசுகிறான்.

"கொற்ற வெண்குடையோடு கொடி மிடைந்து, உற்ற ஈம விதியின் உடம்படீஇ, சுற்ற மாதர் தொடர்ந்து உடன் சூழ்வர, மற்ற வீரன் விதியின் வழங்கினான்"

(யுத்தகாண்டம்-மிகைப்பாடல்-1024)

போர் என்று வந்துவிட்டால் தர்ம, நியாயங்கள் பார்க்க அங்கு இடமில்லை. எப்படியாவது வென்றுவிட வேண்டும் என்பதுதான் குறிக்கோளே தவிர, 'இது முறையா? இது அறமா?' என்று பார்க்கத் தேவையில்லை என்ற கருத்து இன்றும் உலக முழுவதும் பரவி உள்ளது. ஆனால், தமிழர்களைப் பொறுத்த மட்டில் போராயினும், ஆட்சியாயினும் அறத்தின் அடிப்படையிலேயே நடைபெறவேண்டும் என்று கருதினர். புறநானூற்றில் உள்ள,

"ஆவும், ஆன் இயற் பார்ப்பன மாக்களும்......."

(புறம்-9)

என்ற புறப்பாடல் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது. ஆனால், இருதரப்பினரிடைப் போர் நிகழ்ந்தால் இருவருமே அறவழியில் நின்று போரிடுவர் எனக் கூறமுடியாது. இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்தனுக்கும் இடையே நடைபெறும் போரில், கம்பன் இக்கருத்தை வலியுறுத்துகிறான். இலக்குவனிடம் மாயப்போர் பல செய்தும் பெரும் துயரத்திற்கு ஒரே காரணம் இலக்குவன் அறவழி பிறழ்ந்து போர் செய்யவில்லை என்பதுதான். "இலக்குவன் தன்பால் உள்ள முதலவன் படையாகிய பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்த மறுத்துவிட்டான். அவன் அவ்வாறு பயன்படுத்தியிருந்தால் அது என்னைமட்டும் அழிக்காது, உலகத்தின் பெரும் பகுதியையும் அழித்துவிடுமே என்று அஞ்சிப் பிரம்மாஸ்திரத்தைப் பயன்படுத்தாமையால் நான் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறேன்" என்ற கருத்தில் தந்தையிடம் பேசுவதாக உள்ள கம்பன் பாடல் வருமாறு:

acharya.org

'முட்டிய செருவில், முன்னம் முதலவன் படையை என்மேல் விட்டிலன், உலகை அஞ்சி; ஆதலால், வென்று மீண்டேன்; கிட்டிய போதும் காத்தான்; இன்னமும் கிளர வல்லான்; சுட்டிய வலியினாலே கோறலைத் துணிந்து நின்றான்.

(9120)

இந்திரசித்தனைக் கொல்வது மிக முக்கியமானது என்றாலும், அதற்காக நான்முகன் படையை ஏவி உலகுக்கு ஊறு விளைவிக்க இலக்குவன் விரும்பவில்லை என்பதை இந்திரசித்தனே ஒப்புக்கொள்கிறான். இதுவே அறப்போர் எனப்படும். இத்துணை நுணுக்கங்களுடன் போரைப் பற்றி 9ம் நூற்றாண்டிலேயே பாடிய கவிஞன் தீர்க்கதரிசி என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை.

கம்ப இராமாயணத்தின் கடைசிக் காண்டமாகிய யுத்த காண்டம் 39 படலங்களைக் கொண்டது. கடல் காண் படலம் தொடங்கி, விடை கொடுத்த படலம் ஈறாக உள்ள முப்பத்தொன்பது படலங்களில் ஒரு படலம் நீங்கலாக ஏனைய அனைத்துப் படலங்களும் ஒன்றுக்கொன்று தொடர்புடையதும் பொருத்தமுடையதுமாக அமைந்துள்ளன. ஆனால், யுத்த காண்டத்தோடு, ஏன் இராமகதையோடு எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாத இரணியன் கதை, இரணியன் வதைப் படலம் என்ற பெயரோடு மந்திரப் படலத்தை அடுத்துக் காணப்படுகிறது. காப்பியக் கட்டுக்கோப்பும், அதன் உறுப்புக்களும், அந்த உறுப்புக்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தும் முறையும்பற்றி ஆய்ந்து எழுதிய தமிழகத்தின் முதல் திறனாய்வாளராகிய வ.வே.சு.ஐயர் கூட இப்படலம் காப்பியத்தோடு தொடர்பின்றி தனித்து நிற்பதைச் சுட்டுகிறார். அப்படியானால், உலகில் மிகச் சிறந்த காப்பியப் புலவனாகிய கம்பனுக்கு இப்படலத்தின் பொருந்தாமை தெரியாமலா இருந்திருக்கும்? தெரிந்திருந்தும் இப்படலத்தை இங்கே வைத்துள்ளான் என்றால், அதற்குரிய காரணத்தை ஆய்வது நலம் பயக்கும்.

இப்படலம் அமைந்துள்ள இடம்பற்றி முதலில் காணவேண்டும். இராவணன் மந்திர ஆலோசனை சபையில் மிக முக்கியமான ஆய்வுக் கூட்டம் நடைபெறுகிறது. பலர் அக்கூட்டத்தில் மேற்கொண்டு என்ன செய்யவேண்டும் எனப் பேசுகின்றனர். கும்பகர்ணன் இராவணனை இடித்துக் கூறும் அறவுரைகளைத் தந்ததோடு விட்டுவிட்டான். இறுதியாக இராவணன் கருத்துக்கு ஓரளவு இசைந்தும் விட்டான். வீடணன், இராவணன் தவற்றைச் சுட்டிக்காட்டிப் போர் செய்தால், வெற்றி கிட்டாது என்பதையும், இராவணன் அழிவு உறுதி என்பதையும் எடுத்துக்காட்டினான். இராவணன் கோபம் எல்லை கடந்த நிலையில் வீடணன் இரணியன் கதை சொல்வதாகக் காப்பியம் அமைந்துள்ளது. தன்னை மறந்த கோபத்தில் இருக்கும் ஒருவனிடம் 176 பாடல்களைக் கூறுவதாகப் பாடுவது முற்றிலும் பொருத்தமற்ற தாகும். அப்படியும் இரணியன் கதையை விரிவாகக் கூறிவிடுவதால்மட்டும் இராவணன் மனம் திருந்திவிடுவான் என்று எதிர்பார்ப்பதும் பொருத்தமற்ற தாகும். வீடணன் மூன்று சாபங்களை எடுத்துக்காட்டி, இராவணன் அழிவு உறுதி என்று நிரூபணம் செய்தபின்னும் இராவணன் மனம் மாறவில்லை என்றால், எங்கோ வாழ்ந்த இரணியன் கதைகேட்டு மனம் மாறிவிடுவான் என்று நினைப்பதும் அறியாமை யாகும். அப்படி இருந்தும் வீடணன் கூற்றாக இப்படலத்தைக் கம்பன் அமைப்பதன் காரணமென்ன?

acharya.org

நூற்று எழுபத்தாறு பாடல்களைக் கொண்ட இப்படலத்தை ஒரு குறுங்காப்பியம் என்றே பல்கலைச் செல்வர் முனைவர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனாரும் திறனாய்வுச் செல்வர் வ.வே.சு.ஐயரும் கூறியுள்ளனர். வான்மீகி உள்பட வேறு எந்த இராமாயணத்திலும் காணப்படாத இப்பகுதியைக் கம்பன் பாடினான் என்றால், வலுவான காரணம் இருத்தல் வேண்டும்.

கம்பனுடைய காலம் 9ம் நூற்றாண்டு என்று முன்னரே கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழகத்தின் அன்றைய நிலையைச் சற்று ஆராய்ந்து பார்த்தல் வேண்டும் . 6ம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதி தொடங்கி, 8ம் நூற்றாண்டின் கடைப்பகுதி வரை உள்ள கால கட்டத்தில் நான்கு நாயன்மார்களும் பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களும் தோன்றி, பக்தி இயக்கம் என்ற ஒன்றைப் பெரும் சூறாவளியாக மாற்றி, தமிழகத்தில் உலவவிட்டுவிட்டனர். பாகவத புராணம் கூறுவதுபோல, பக்தியும், வைராக்கியமும் தமிழகத்தில் தோன்றி, கர்நாடகம், மகாராஷ்டிரம் வழியாகப் பிருந்தாவனம் சென்றன என்பதை அறியமுடியும். (பாகவத புராணம் அத்தியாயம் 1, பாடல் 48) நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் காலத்திற்கு முன்னரே தமிழகத்தில் புகுந்து ஓரளவிற்கு வளர்ச்சியும் பெற்றுவிட்ட புத்தம், சமணம் ஆகிய இரு பெருஞ்சமயங்களும் காலூன்றி நின்றன. இவற்றை அடுத்து 8ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய ஆதி சங்கர பகவத்பாதர் அத்வைதக் கொள்கையை இந்தியா முழுவதும் பரப்ப முயன்றார். இந்த மூன்றும் அறிவு வாதத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. புத்த சமயம், தர்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு வளர்ந்ததாகும். அதனைப் பெரிதும் எதிர்த்த சங்கரரும் அறிவு வாதத்தையே அடிப்படையாகக் கொண்டு அத்வைதத்தை நிலைநாட்ட முயன்றார். தமிழகத்தில் தோன்றிய நாயன்மார்கள், ஆழ்வார்கள் தோற்றுவித்த பக்தி இயக்கம் ஓரளவு சமண சமயத்தையும், பெரிய அளவில் புத்த சமயத்தையும் அமிழ்த்திவிட்டது. மூளையின் தொழிலாக உள்ள அறிவு வாதத்தால், அறிவாளிகளைத் தவிர ஏனையோரை ஒருங்கிணைக்க முடியாது என்பதனை நன்குணர்ந்த தமிழர், உணர்வின் அடிப்படையில் தோன்றும் பக்தி இயக்கத்திற்குத் தலைமையிடம் தந்தனர்.

இந்த நிலையில்தான் ஆதிசங்கரர் தோன்றி, பிரம்ம சூத்திரத்திற்கும், கீதைக்கும், பல உபநிடதங்களுக்கும் சீரிய முறையில் அத்வைதக் கொள்கையின் அடிப்படையில் உரை அமைத்தார். இதுவும் அறிவின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்றே ஆகும். அறிவுத் தெளிவின் முடிந்த எல்லையாக இருப்பவை உபநிடதங்க ளாகும். என்றாலும், இந்த உபநிடதங்களை விரித்துப் பொருள் காண்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்தன. என்றாலும், சங்கரருடைய அத்வைதக் கொள்கை, தமிழகத்தில் சண்டமாருதம்போல் புகத் தொடங்கிற்று. சங்கரர் காலத்திலேயே இச் சண்டமாருதம் தொடங்கிவிட்டதால் தமிழகத்தின் இயல்பானதும், பழமையானதுமான பக்தி இயக்கம் ஒளிமங்கலாயிற்று.

இந்த நிலையில்தான், கம்பநாடன் காப்பியம் இயற்றத் தொடங்குகிறான். தேவாரம், திவ்வியப் பிரபந்தம், உபநிடதங்கள் என்பவற்றில் துளையமாடியவன் கம்பன், பிரபந்தங்கள் வளர்த்த பக்தி நெறிக்கு இடம் தராமல், இறைவன், உயிர்கள், உலகம் என்ற மூன்றையும் வேறுபடுத்திக் காணாமல், பிரம்மம் ஒன்றுதவிர ஏனைய அனைத்தும் மித்தை என்று கூறும் அத்வைதம் தமிழர்களை ஓரளவு கவரலாயிற்று. அந்த உபநிடதங்களை வைத்துக்கொண்டே, பக்தி இயக்கத்திற்கு வழிகாண முற்பட்டான் கம்பநாடன். 'இது சரியா?' என்ற வினா எழலாம்.

acharya.org

முக்கியமான பத்து உபநிடதங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் பிரம்மம் ஒன்றே உண்மை என்று பேசுகிறார் சங்கரர். அதே உபநிடதங்களை வைத்துக்கொண்டுதான் முப்பொருள்பற்றிப் பேசுகிறார் இராமானுஜர். எனவே, ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட கொள்கைகளை நிறுவ அதே உபநிடதங்களைப் பயன்படுத்தலாம் என்பது தெளிவாகிறது.

இந்த நுணுக்கத்தைத்தான் கம்பன் பயன்படுத்துகிறான். தான் சொல்லும் இக்கருத்துக்கள், உபநிடதங்களில் காணப்படுபவையே என்பதை,

"அளவையான் அளப்ப அரிது; அறிவின் அப் புறத்து உளவை ஆய் உபநிடதங்கள் ஓதுவ

(இர.வதை 62)

என்ற அடிகள் மூலம் கவிஞனே பேசுகிறான். இரணியன் வதைப் படலத்தில் உள்ள 74,75,76, ஆம் பாடல்கள் சாந்தோக்கியம், முண்டகம் ஆகிய உபநிடதங்களின் சாரமாக - ஏறத்தாழ அதே உவமைகளை - எடுத்துப் பேசுவனவாக அமைந்துள்ளன. "காலமும் கருவியும்" என்று தொடங்கும் பாடல் "ஆலமும் வித்தும் ஒத்து அடங்கும் ஆண்மையான்" என்று முடிகிறது இந்த அடி சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் ஆறாவது அத்தியாயத்தின் பன்னிரண்டாவது க ண்டத்தில் உள்ள 1,2,3 பாடல்களின் பிழிவாகும்.

முண்டக உபநிடதத்தின் மூன்றாவது முண்டகத்தின், இரண்டாவது கண்டத்தில் உள்ள எட்டாவது பாடலில் வரும் கடல், ஆறு நீர் என்பவற்றை எடுத்துக்கொண்டு ஒரு சிறிது மாற்றிக் கம்பன், இப்படலத்தின் 77 வது பாடலில் "வேலையும் திரையும் போல் வேறுபாடு இலான்" என்று பாடுகிறான்.

76வது பாடலில் உள்ள "தூமமும் கனலும் போல் தொடர்ந்த தோற்றத்தான்" என்ற கருத்து முண்டக உபநிடதத்திலும், கீதையிலும் சில மாறுபாடுகளுடன் பேசப்படுகிறது. இவ்வளவு ஆழமாகச் சென்று உபநிடதக் கருத்துக்களைப் பேசும் பிரகலாதன் கூற்றாக இறை இலக்கணத்தை மேலே கண்டுள்ள பாடல்களில் பேசுமாறு செய்கின்றான். நாராயணன் என்பவன் மூவருள் ஒருவனாய் இருந்து, தன்னிடம் தோற்றுப்போனான் என்பதில் எல்லையற்ற கர்வம் கொண்டு பேசுகிறான் இரணியன். திரிமூர்த்திகளில் ஒருவனாக இரணியனால் பேசப்படும் நாராயணன், எங்கும் யாவற்றிலும் நிறைந்து உள்ள விராட் ஸ்வரூபத்தின் ஒரு பகுதியே ஆகும். அதுவே முழுப்பொருள் என்று நினைத்து விடாதே. அவன் இல்லை என்று பேசும் நீயும், உன்னை அவ்வாறு பேசச் செய்யும் உன்னுள் இருப்பவனும் அந்த நாராயணனின் ஒரு பகுதியே ஆகும் என்று சொல்லவந்த பிரகலாதன், 'நீ சொன்ன சொல்லிலும் உளன்' என்று கூறுவது ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கது. இல்லை என்ற சொல்லிலும், இன்மைப் பொருள் தரும் சொல்லிலும் அவனே உள்ளான் என்ற கருத்து ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கது. "உளன் எனில் உளன் அவன்" (திவ்வியப்பிரபந்தம் - 2683) என்று தொடங்கும் நம்மாழ்வார் பாடலின் 2வது அடி 'இலன் எனின் இலன் அவன்' எனும் இதே கருத்தை வலியுறுத்துவதைக் காணலாம்.

இரணியனுக்கு ஈடு சொல்ல முடியாத ஆணவம் தலைதூக்கிநின்றது என்பதைக் கம்பன் எடுத்துக்காட்டுகிறான். இத்தகைய ஓர் ஆணவம் அவனிடை வளர்வதற்கு

அவனுடைய கல்வியும் ஒரு காரணமாகும். வேதங்களை நன்கு கற்றதனால் இந்த ஆணவம் தலைக்கேறியது. அதன் பயனாக, 'அனைத்தும் அவன்' என்ற நினைவு போக, 'அனைத்தும் நான்' என்ற அகங்காரம் வலுவடைந்தது. அவன் கற்ற அதே வேதங்களைக் கற்ற பிரகலாதனுக்கு, 'அனைத்தும் அவனே' என்ற உறுதிப்பாடு வலுப்பெற்றது. அறிவின் அடித்தளத்தில் பக்தி இருந்தால் 'அனைத்தும் அவன்' என்ற எண்ணம் தோன்றுகிறது. பிரகலாதன் நிலை இதுவாகும். எனவே, அத்வைதமும், உபநிடதங்களும் பக்தி இயக்கத்தை அழுத்திவிட்டு மேலே வர முயன்ற 9ம் நூற்றாண்டில், தமிழர்கள் கண்ட பக்தி இயக்கத்திற்குத் தலைமை இடம் தருவதற்காகவே இரணியன் வதைப்படலத்தைக் கவிஞன் பொருத்தினான் என்பதனை அறியலாம். வான்மீகம் உட்பட எந்த இராமாயணத்திலும் காணப்படாத இப்பகுதியைக் கவிஞன் புகுத்துவதற்கு இதுவே காரணமாக இருந்தது போலும். இவ்வாறு கொள்ளாமல், தேரழுந்தூரில் உள்ள திருமால் கோவிலில் காணப்பெறும் நரசிம்மசாமி சிலையே, கம்பன் இதனைப் பாடக் காரணமாயிற்று என்று கூறுவோரும் உளர். திவ்வியப் பிரபந்தத்தில் முக்குளித்த கம்பனுக்கு, நரசிம்ம அவதாரம், பிரகலாதன் கதை என்பவை மிக நன்கு அறியப்பட்ட ஒன்றாகும். எனவே, சிலையைப் பார்த்துப் புதிய எண்ணம் தோன்றிற்று என்று கூறுவது அத்துணைப் பொருத்தமாகப் படவில்லை.

39 படலங்களுடன், இராம காதையில் தனிமுடியாய் விளங்கும் யுத்த காண்டத்தில், ஈடு இணையற்ற முறையில் பல பாத்திரங்களைப் படைக்கிறான் கம்பநாடன். காப்பிய நாயகனாகிய சக்கரவர்த்தித் திருமகன், இராம அனுஜனாகிய இளைய பெருமாள், தொண்டின் முழுவடிவாக அமைந்துள்ள அனுமன் ஆகிய மூவரும் இக்காண்டம் முழுவதிலும் வியாபித்துள்ளனர் என்பதில் வியப்பொன்றுமில்லை. இவர்களை அல்லாமல் எதிரணியில் ஈடு இணையற்று விளங்கும் வீடணன், கும்பகர்ணன், இந்திரசித்து, இராவணன் என்ற பாத்திரங்கள் இக்காண்டத்தில் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

காண்டத்தின் முன்னுரையாக அமைந்துள்ள இப்பகுதியில் இப்பாத்திரங்களின் சிறப்பை முழுவதுமாக ஆராய்வது இயலாத காரியம். எனவே, இன்றியமையாத சில பகுதிகளைமட்டும் தொட்டுக்காட்டுவது பொருத்தமுடையதாக இருக்கும்.

வீடணன்: வான்மீகம் தோன்றிய காலத்திலிருந்து இன்று வரை உள்ள பல்வேறு இராமாயணங்களிலும் பல்வேறு பிரச்சினைக்குரிய பாத்திரமாக விளங்குவது வீடணன் என்ற பாத்திரம். ஒவ்வொருவருடைய வாழ்விலும் சிற்சில சந்தர்ப்பங்களில் தவிர்க்க முடியாத இரண்டு கடமைகள் முன்னிற்கக் காணலாம். தனித்தனியாக நோக்கும்போது இவை ஒவ்வொன்றும் மிகச் சிறந்தவை என்பதிலும் வாழ்க்கையில் தவறாமல் கடைப்பிடிக்கப்படவேண்டியது என்பதிலும் ஐயமில்லை. இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று துணையாக நிற்கும் பொழுது எந்த ஒரு கடமையை மேற்கொண்டாலும், மற்றொன்று அதனால் பாதிக்கப்படுவதில்லை. ஒன்றின் அனுசரணையாகவே மற்றொன்றும் அமைந்துவிடுகிறது. அவ்வாறில்லாமல் இரண்டு கடமைகளும் தம்முள் முரண்பட்டு இரு வேறு வழிகளில் செல்வதாக வைத்துக்கொண்டால் அதனைத் தர்மசங்கடமான நிலை என்றுதான் கூறவேண்டும். ஏதோ ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து அதன்வழிச் சென்றால், மற்றொரு கடமையைத் துறந்து விட்டதாகப் பழி

acharya.org

பேசப்படும். இந்தத் தர்மசங்கடமான சூழ்நிலையில் அகப்பட்டுக்கொண்டவன் வீடணன்.

புலத்திய முனிவரின் பேரர்களுள் இராவணன் மூத்தவன், கும்பகர்ணன் இளையவன். அவனுக்கும் இளையவன் வீடணன். இராவணன் தவறிழைக்கிறான், பிறன்மனை நயத்தல் பாவமும் பழியுமே தரும் என்பதைத் தம்பியர் இருவரும் அறிகின்றனர். வீடணனைப் பொறுத்தமட்டில் அவன் வாழ்க்கை முழுவதும் தவ வாழ்க்கையாகவே அமைந்து விட்டது என்பதை இராம காதை சுட்டிச் செல்கிறது. சிற்றுருக் கொண்டு அனுமன் இலங்கையில் உள்ள ஒவ்வொரு மாளிகையாகத் தேடிக்கொண்டு வருகிறான். ஏறத்தாழ எல்லா மாளிகைகளும் ஒரே மாதிரியாக இருக்க, ஒரே ஒரு மாளிகைமட்டும் அந்தச் சூழ்நிலைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாக இருக்கக் காண்கிறான். அதைக் கூறவந்த கம்பன்,

....கருநிறத்தோர்பால் வெளித்து வைகுதல் அரிது' என, அவர்
உருமேவி, ஒளித்து வாழ்கின்ற தருமம் அன்னான்தனை உற்றான்.

(4970)

என்று பாடுவதால், வீடணனைப் பொறுத்தவரை, இலங்கையில் வாழ்ந்தாலும், இராவணன் தம்பியாக இருந்தாலும் அவன் வாழ்க்கை முற்றிலும் மாறுபட்டதாகவே இருந்தது என்பதைக் குறிக்கிறான். வெண்ணிறமுடைய தருமம் தன் உண்மையான வடிவுடன் இலங்கையில் வாழமுடியாது என்பதால் கருநிறம் பூண்டு வாழ்ந்தது என்று பேசுவதன் மூலம் வீடணனுடைய உண்மைச் சொரூபத்தைக் கவிஞன ் நமக்குக் காட்டுகிறான்.

அறவழியில் நிற்பதையே வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாகக் கொண்ட வீடணன், வாழும் வீடுகூட அரக்கர் வாழ்க்கையோடு ஒன்றாமல் தனித்து இலங்கிற்று என்பதை, அது யாருடைய வீடு என்பதை அறியாத நிலையிலும் வீடணைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாத நிலையிலும் நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்க மாருதி வீடணன் வீட்டைப் பின்வருமாறு வருணிக்கிறான்:

நிந்தனை நறவமும், நெறி இல் ஊன்களும் தந்தன கண்டிலேன், தரும தானமும்
வந்தனை நீதியும், பிறவும், மாண்பு அமைந்து அந்தணர் மனை எனப்
பொலிந்ததாம் அரோ.

(6461)

மேலே காட்டிய இரண்டு பாடல்களையும் வைத்துப் பார்த்தால், அந்தணர் இல்லம் எனப் பொலிகின்ற ஒரு வீட்டில், ஒளிந்து வாழ்கின்ற தருமமாக வீடணன் இருக்கின்றான் என்பதனை அறிய முடிகின்றது.

வீடணன் என்ற பாத்திரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இரண்டு வினாக்கள் இன்றும் வினவப்படுகின்றன. அண்ணனுக்குக் காட்ட வேண்டிய நன்றியை மறந்து, சந்தர்ப்பம் கிடைத்தபொழுது பகைவனிடம் சேரலாமா என்பது முதல்வினா. அப்படியே சேர்ந்தாலும் அண்ணனைக் காட்டிக்கொடுக்கின்ற முறையில் பல உளவுகளை இராமனுக்குக் கூறலாமா என்பது இரண்டாவது வினா.

acharya.org

இவ்விரு வினாக்களுக்கும் விரிவாக விடை கூறுவதற்கு இங்கு இடமில்லை என்றாலும், சுருக்கமாகச் சில கருத்துக்களைக் காண்பது நலம். இலங்கை வாழ்க்கையோடு ஒட்டாத வாழ்க்கை வாழ்கின்ற வீடணன் காட்டில் உறைகின்ற தவசிகளைப் போல வாழ்ந்து வருகிறான். இங்ஙனம் வாழ்கின்ற ஒருவன் கொழுகொம்பு கிடைக்காமல் காற்றில் அலைப்புண்டு தள்ளாடும் கொடிபோன்றவன் ஆவான். அக் கொடிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு கொழுகொம்பு கிடைக்கும்பொழுது 'அது எத்தகைய மரம், அதைப் பற்றிப் படருவது நலமோ' என்று கொடி சிந்திப்பதில்லை. அதே போல ஒளிந்து வாழ்கின்ற இந்தத் தருமம் சந்தர்ப்பம் வந்தபொழுது இருந்த இடத்தை விட்டுப் பெயர்ந்துவிடுகிறது. அதுவும் அவனாகப் பெயரவில்லை. "விழிஎதிர் நிற்றியேல் விளிதி" (6372) என்று இராவணன் கூறிய பிறகே வீடணன் இலங்கை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

புறப்பட்டு வானிடை நின்று, மறுபடியும் அண்ணனுக்கு ஓர் இறுதி எச்சரிக்கை செய்துவிட்டு, 'என் பிழை பொறுத்தி' (6376) என்று கூறிவிட்டுப் பெயர்கிறான். வானிடை

நிற்கும்பொழுது அனலன், அனிலன், அரன், சம்பாதி என்ற அமைச்சர்கள் நால்வரும் வானிடை வந்து, வீடணனுடன் கூடுகின்றனர். இந்த வினாடிவரை இராமனிடம் செல்லவேண்டும் என்ற எண்ணம் வீடணனிடம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. இராமன் பெயரைக் கேட்டதிலிருந்து வீடணனுடைய அகமனத்தின் ஆழத்தில் ஏதோ ஒரு புதிய மாற்றம் நிகழ்வதை அவன் உணருகின்றான். அந்த மாற்றத்தைத் தன்னுடன் வந்துள்ள அனலன் முதலானவர்களுக்கு வீடணன் எடுத்துக் கூறுகின்றான்.

> *'அறம்தலை நின்றவர்க்கு அன்பு பூண்டனென்; மறந்தும் நன்புகழ் அலால் வாழ்வு*
> *வேண்டலென்; பிறந்த என்உறுதி நீ பிடிக்கலாய்' எனத் துறந்தனென்; இனிச்*
> *செயல் சொல்லுவீர் என்றான்*

(6381)

இதிலிருந்து, இலங்கையிலிருந்து புறப்படும்பொழுது இராமனுடன் சேரவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் வீடணன் வந்தான் என்று கூறுவது காப்பியத்தோடு மாறுபடுவதாகும். ஆகாயத்திலே நின்று அமைச்சர்களைப் பார்த்து 'இனிச் செயல் சொல்லுவீர்' என்று கேட்பதன்மூலம் உடன் வந்துள்ள அமைச்சரை நன்கு மதித்து அவர்கள் ஆலோசனை கேட்கும் இயல்புடையவன் வீடணன் என்பதை அறியமுடிகிறது. யாருடைய ஆலோசனையையும் கேட்காத இராவணனிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவன் வீடணன் என்பதை அறிகிறோம்.

'யாது இனிச் செயல்' என்று கேட்ட வீடணனுக்கு, கல்வியில் மேம்பட்ட அமைச்சர்கள் பின்வருமாறு விடைகூறினர்:

> *'மாட்சியின் அமைந்தது வேறு மற்று இலை; தாட்சி இல் பொருள் தரும் தரும*
> *மூர்த்தியைக் காட்சியே இனிக் கடன்' என்று கல்வி சால் சூட்சியின் கிழவரும்*
> *துணிந்த சொல்லினார்'.*

(6382)

இந்த நிகழ்ச்சியை இவ்வளவு விரிவாகக் கம்பன் பாடுவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு. இராமன் வந்ததிலிருந்தே 'ஒரு சூழ்ச்சி செய்து அவனிடம் போகவேண்டும் என்று வீடணன் நினைத்தான்' என்று பலரும் கூறும் கூற்று முற்றிலும் தவறானது என்பதைக் காட்டவே கம்பன் இதனைப் பாடுகிறான். தீயனே ஆயினும் இராவணன்பால் அன்பு கொண்ட வீடணன் அந்த இராவணன்' இந்திரப் பெரும்பதம் இழக்கின்றான்' (6143) என்றும், 'புத்திரர், குருக்கள், பொருஇல் கேண்மையர், மித்திரர், அடைந்துளோர், மெலியர், வன்மையோர் இத்தனை பேரையும் (6375) அழிக்கத் துணிந்தான் என்றும் நினைந்து எல்லையற்ற வருத்தம் அடைகிறான். அறத்தின் அடிப்படையில் எவ்வளவு எடுத்துரைத்தாலும் இராவணன் கேட்கப்போவ தில்லை என்பதை அறிந்து வீடணன், நந்தி சாபம், வேதவதி சாபம், இரணியன் கதை என்பவற்றை எடுத்துக் கூறி அச்சமூட்ட முனைகிறான். இராவணன் எதற்கும் மசியப்போவ தில்லை என்பதை அறிந்து வீடணன் உறவுமுறை என்ற எஞ்சி இருந்த ஒரே கட்டை அறுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறான். இதனை அறுத்துக்கொண்ட பின் 'மேலே என்ன செய்வது' என்று புரியாத நிலையில்தான் விண்ணிடை நிற்கின்றான். அண்ணன் என்ற உறவை அறுத்துக்கொண்டாலும், மூவுலகையும் ஆண்ட ஒருவன் வீழ்ச்சி அடைவது பொறுக்காமல் விண்ணிடை நின்றும் அறம் பல கூறுகிறான். இறுதியாக,

> *வாழியாய்! கேட்டியால்: வாழ்வு கைம்மிக ஊழி காண்குறு நினது உயிரை ஓர்கிலாய், கீழ்மையோர் சொற்கொடு கெடுதல் நேர்தியோ? வாழ்மைதான், அறம் பிழைத்தவர்க்கு, வாய்க்குமோ?*

(6374)

என்று கூறி முடிக்கிறான்.

நூற்றுக்கணக்கான பாடல்கள் மூலம் அண்ணனுக்கு அறம் உரைத்தவன் இறுதியாகச் சொன்ன வார்த்தைகள், "வாழ்மைதான், அறம் பிழைத்தவர்க்கு வாய்க்குமோ?" என்பதாகும். இத்துணைத் தூரம் அறத்தை நம்பிய ஒருவன், அறத்தின் மூர்த்திபால் சேர்ந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை. பிறந்தது முதல் இலங்கை நாகரிகத்தோடு ஒத்துப்போகாமல் கொழுகொம்பின்றி வாடிய வீடணன் என்னும் கொடி, அறத்தையே தன் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்ட கொடி, அறத்தின் மூர்த்தி இலங்கைக்கரையில் மறுபுறத்தில் வந்து தங்கி உள்ளான் என்பதை அறிந்தபொழுது, இடையீடுகளையும், இடையூறுகளையும் கடந்து இராமனாகிய கொழுகொம்பைப் பற்றிப் படர்ந்ததில் வியப்பொன்றுமில்லை. அனைவரையும் இழந்து தனியனாய் நிற்கின்றபொழுதுதான், இராவணன் இராமனை, 'இவனோதான் அவ்வேத முதற்காரணன்' என்று உணருகின்றான். அறவழியில் செல்லாத அவனுக்கே இந்நல்லுணர்வு இறுதி நேரத்தில் வந்துற்றது என்றால், மனம், மொழி மெய்களால் அறத்தையே தழுவி நின்ற வீடணனுக்கு இராமனை அறிந்துகொள்வதில் கஷ்டம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. எனவே, வீடணன் செய்தது சரியே என்று ஏற்பதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

அடுத்து நிற்கும் வினா, இராமனுக்கு இலங்கையின் இரகசியங்களை இவன் ஏன் கூறவேண்டும், அப்படிக் கூறுவது துரோகமல்லவா - என்பதாகும். இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு, சில அடிப்படைகளை அறிய வேண்டும். இராமனிடம் சென்றுவிட்ட பிறகு, இராவணன் உறவு முற்றிலுமாகத் துறக்கப்படுகிறது. இது

சரியா என்று கேட்பதில் பயனில்லை. இன்றும்கூட இச் சமுதாயத்தில் இது நடைபெறுகிறது. ஒரு கோத்திரத்தில் பிறந்த ஒருவன், மற்றொரு கோத்திரத்தில் உள்ள ஒருவனுக்குத் தத்தாகப் போய்விட்டால், போன அன்றிலிருந்தே பெற்ற தகப்பனுக்கும் இவனுக்கும் உள்ள உறவு துண்டிக்கப்படுகிறது. பெற்ற தகப்பன் இறந்தால் அவனுக்குக் கொள்ளிபோடவோ, பதினாறு நாள் துயரம் அனுஷ்டிக்கவோ தத்துப்போனவனுக்கு உரிமை இல்லை. இதே கருத்தை வீடணன் கூற்றாகக் கம்பன் கூறுகிறான்.

> விளைவினை அறியும் மேன்மை வீடணன், என்றும் வீயா அளவு அறு
> பெருமைச்செல்வம் அளித்தனை ஆயின், ஐய! களவு இயல் அரக்கன் பின்னே
> தோன்றிய கடமை தீர, இளையவற் கவித்த மோலி என்னையும் கவித்தி' என்றான்

(6506)

'அரக்கன்பின் தோன்றிய கடமை தீரவேண்டும்' என்று விரும்புகிறான் வீடணன். சாத்திரப்படி தத்துப் போனவர்கட்கு இது பொருந்தும். ஆனாலும் பெற்ற தகப்பன் உறவு முற்றிலும் நீக்கப்படுவதில்லை. அதனால் மூன்று நாள் தீட்டு தத்தாக வந்தவனுக்கு உண்டு என்று கூறுவர். ஆனால், வீடணன், தத்துப் போனபொழுது முற்றிலுமாக அந்த உறவை வெட்டிக் கொள்ள விரும்புகிறான். அதனை எவ்வாறு செய்ய முடியும் என்று ஆராய்ந்த வீடணன் ஒரு முடிவுக்கு வந்து விடுகிறான். உயிர்கள் எல்லாவகை பந்தங்களில் இருந்தும் முற்றிலும் நீங்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே வழிதான் இருக்க முடியும். இறைவனுடைய நயன தீட்சை, ஸ்பரிச தீட்சை, திருவடி தீட்சை என்ற மூன்றில் ஒன்றைப் பெற்றால் பழைய பந்தங்கள் அறவே நீங்கிவிடும். இராமனுடைய பார்வையைப் (நயன தீட்சை) பெற்றதால் பழைய பந்தங்கள் நீங்கின என்றாலும், மூன்று தீட்சைகளிலும் சிறந்ததாகிய திருவடி தீட்சை பெறுவதன் மூலம் முற்றிலும் பந்தங்களைப் போக்கிக் கொள்ள முடியும் என்பதால், "இளையவற் கவித்த மோலி என்னையும் கவித்தி' என்று "உம்பரின் ஒருமுழம் உயர்ந்த ஞானத்தம்பி" ஆகிய வீடணன் வேண்டுகிறான். திருவடி தீட்சையின் பின்னர் இறைவனுக்குப் பணி செய்யும் தொண்டர்களில் ஒருவனாகி விடுகிறான். இறைவனைத் தவிர அவனுக்கென்று எந்த உறவும் இல்லை. அவன் பணியினை நிறைவேற்றுவதே தொண்டர்களின் கடமையாகும்.

இந்த நிலைமை அடைந்துவிட்ட வீடணனுக்கும், இராவணன் தம்பி, வீடணனுக்கும் பெயர் தவிர வேறு எந்த ஒற்றுமையும் இல்லை. பழைய வீடணனுக்குரிய உறவுகள், கடமைகள், நியாயங்கள் என்பவை அந்தப் பழைய வீடணன் இறந்தபொழுது (திருவடிதீட்சை பெற்றபொழுது) அவனுடன் இறந்துவிட்டன. திருவடி தீட்சை செய்யப்பெற்ற வீடணன் புதுப்பிறவி எடுத்துவிட்டான். பழைய உறவு முறையில் அவன் இன்னின்ன செய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பது அறியாமை உடையதாகும். இப் புதிய வீடணன் இப் புதுப் பிறப்பிற்குக் காரணமான இராகவன் ஏவலைச் செய்வது தவிர அவனுக்கு என்று எதுவுமில்லை. இந்த நுண்மையான கருத்தைத்தான் கவிஞன் மில்டன் தன்னுடைய சானட் பாடல் ஒன்றில் *"They also serve who stand and wait"* என்று பேசுகிறான். எனவே, திருவடி தீட்சைக்குப்பின் புதிய வீடணன், இராகவனுடைய விருப்பப்படி அவனுக்குத் தேவையானவற்றைச் செய்வதே முறையாகும். இராவண உறவு, வீடணனுக்கு முற்றிலும் தவிர்ந்து விட்டது என்றால் இராவணன் இறந்த பிறகு அவனுக்கு வீடணன்

acharya.org

நீர்க்கடன் செய்வது முறையா? என்ற வினா தோன்றும். இதனை எதிர்பார்த்த கவிஞன் இராகவனே நீர்க்கடன் முதலியவற்றைச் செய்யுமாறு வீடணனுக்கு ஆணையிட்டான் என்ற குறிப்பை "நீ இவனுக்கு, ஈண்டு சொன்னது ஓர் விதியினாலே கடன் செயத் துணிதி" (கம்பன் 9917) என்ற பாடலில் கூறுகிறான். நிகும்பலை யாகம் முதலியவைபற்றி அவன் கூறினது நியாயமே ஆகும். இந்த அடிப்படையைப் புரிந்து கொண்டால் ஒழிய, வீடணனுடைய செயல்களைப் புரிந்து கொள்ளமுடியாது. மேலும் அவன் துரோகி என்று கூறும் தவற்றினையும் செய்ய நேரிடும். இராவணன் தம்பியாகவே வீடணனை இராமன் நினைத்திருந்தான் என்றால் வீடணனைக் கடிந்துபேசும் சந்தர்ப்பங்களுக்கு இடமே இல்லை. தன்னுடைய தம்பி என்று ஏற்றுக்கொண்ட காரணத்தினால்தான் இலக்குவன் மயக்கம் உற்றபொழுது, "என்னைக் கெடுத்தனை, வீடணா நீ" (8227) என்று பேசுகிறான்.

இன்னும் விரிவாகச் சிந்திக்க வேண்டிய இப்பகுதி இடம் கருதி இத்துடன் நிறுத்தப்படுகிறது.

கும்பகர்ணன்: கம்பநாடனுடைய ஈடு இணையற்ற படைப்புகளில் அனுமனைப் போலவே கும்பகர்ணனும் ஒரு சிறந்த படைப்பாவான். அவன் உடலமைப்புப் பல மலைகள் ஒன்று சேர்ந்ததைப் போல் இருக்கும். இவ்வளவு பெரிய உடம்பைப் பெற்றுள்ள அவன் மிகப் பெரிதும் விரிந்ததுமான மனத்தையும் பெற்றிருந்தான். இராவணன், கும்பகர்ணன், வீடணன் என்ற மூவரிடமும் சகோதரர்கள் என்ற உறவுமுறை போகப் பல பொதுத்தன்மைகளும் இருந்தன. மூவரும் மிகச் சிறந்த கல்வியாளர்கள். ஆயிரம் மறைகளை அறிந்தவர்கள். புத்திக் கூர்மை, வர பலம், நல்லது கெட்டது என்பவற்றை அறிந்து காணும் அறிவின் விளக்கம் ஆகிய இவை இம்மூவரிடையேயும் பொதுக் குணங்களாகும். அறம் எது என்பதை மூவரும் நன்கு அறிந்திருந்தனர். தன்னலத்தின் மொத்த உருவாய் விளங்கிய இராவணன் தன் ஆற்றல் காரணமாகவும், வர பலம் காரணமாகவும் அறத்தை உதறிவிட்டான். நாளாவட்டத்தில் அறம் என்று ஒன்று இருப்பதையே மறந்துவிட்டான். இன்னும் கூற வேண்டுமாயின், அறத்தையும் தான் வெல்ல முடியும் என்ற பயித்தியக்கார முடிவிற்கு வந்தான். இவனை அடுத்துள்ள கும்பகர்ணன் அறத்தினை நன்கு அறிந்தவன். அதன்வழி நிற்க வேண்டும் என்று நினைப்பவன். அறத்தை உணர்தல், அதன்படி நிற்க விரும்புதல் என்ற இரு துறையிலும் கும்பகர்ணனும், வீடணனும் ஒரே நிலையில் நின்றவர்கள். அதை நிலைநிறுத்த முடியாதபொழுது அதனோடு வீழ்ந்து இறக்கத் துணிந்தான் கும்பகர்ணன். வீடணன் அதைவிட்டு விட்டுத் தன் வழியே செல்லத் துவங்கிவிட்டான். கும்பகர்ணனுடைய சகோதர பாசம் ஈடு இணையற்றது. மந்திராலோசனையில் தர்க்க ரீதியாகப் பேசுகிறான். முரண்பாட்டில் சிக்கியவர்கள் எந்த நிலையிலும் காலூன்றி நிற்க முடியாது என்று கூறவருகின்ற அவன்

'ஆசு இல் பரதாரம் அவை அம் சிறை அடைப்பேம் மாசுஇல் புகழ் காதலுறுவேம்"

(6122)

'மாசுஇல் புகழ் காதலுறுவேம், பேசுவது மானம் (ஆனால்) இடை பேணுவது காமம்; கூசுவது மானுடரை' என்ற இப்பாடல், கும்பகர்ணனின் நுண்மான் நுழைபுலத்தைப் ப டம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. பிறன்மனை நயப்பவன் பழி பாவங்களுக்கு ஆளாகமுடியுமே தவிரப் புகழ் பெறுவது என்பது இயலாத காரியம்.

acharya.org

அதிலும் கும்பகர்ணன் பயன்படுத்தும் இரண்டு சொற்கள் ஆழ்ந்து நோக்கற்குரியன. போரிடைச் சென்று வெற்றி பெற்று வருபவர்கள் அந்நாட்டு மகளிரைச், சிறை எடுத்துவருதல் அந்நாளில் இயல்பாகக் காணப்பட்ட ஒன்றாகும். சிறை எடுக்கப்பட்டவர்களில் பலர் எதிரிகளின் மனைவிமார்களாகவும் இருத்தல் கூடும். அப்படியானால் அது தவறு என்று கூறமுடியாது. அது அன்றைய அரசு தர்மம். இராவணன் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே 'ஆசுஇல் பரதாரம்' என்ற அடை மொழியைப் பயன்படுத்துகிறான் கம்பன். அவனே 'மாசுஇல்' என்று கூறுவதும் நோக்குதற்குரியது. இராவணனின் சினத்திற்கு அஞ்சிய அனைவரும் அவன் புகழ் பாடினர். ஆனால், உதட்டளவில் பாடப்பட்ட புகழ் குற்றமுடைய புகழாகும். அப்படிபட்ட புகழைக் கும்பகர்ணன் விரும்பவில்லை; ஆகவே 'மாசு இல் புகழ்' என்று பேசுகிறான். அன்றியும் காமவயப்பட்டவன் மான அவமானங்களுக்கு அஞ்சமாட்டான். மானத்தைக் காக்க விரும்புபவன் காமத்திற்கு இடம் தர முடியாது. குலத்து மானம் பேசும் இராவணன், மனத்துள் ஒளித்து வளர்ப்பது காமத்தையே ஆகும். இவ்வாறு முரண்பாடுகளைச் சுட்டிக் காட்டி அறவுரை பகர்கின்றான் கும்பன்.

இராவணனைப் பொறுத்த மட்டில் தற்பெருமை பேசித் திரிபவன், ஆனாலும் இசை, புகழ் இரண்டிலும் மிக்க விருப்பம் கொண்டவனாவான். இவ்விரண்டையுமே தன் பலத்தால், அதிகாரத்தால் பெற்றுவிட முடியும் என்று கருதுகின்றான். தற்பெருமையும், தருக்கும் கொண்டவர்கள் நடுநிலையோடு இருந்து ஒன்றை எடைபோடும் தகுதியை இழந்துவிட்டவர்கள் ஆவார்கள். எனவே, தேவர்களும், முனிவர்களும் தன்னைப் புகழ்ந்துரைப்பது வெற்றுரை என்பதை அறியாதவனாகிய இராவணன், அவை அனைத்தும் உண்மை என்றே கருதி விட்டான்.

இதன் எதிராகக் கும்பகர்ணன் தற்பெருமையோ, தருக்கோ கொள்ளாமையால் நடுநிலையில் இருந்து எதனையும் ஆயும் மனத் திடம் பெற்றிருந்தான். இராவணன் கூட்டிய மந்திரசபையில் கும்பகர்ணன் பேசுவது அவனது கூர்ந்த மதியையும், ஆழ்ந்த சிந்தனையையும், அகன்ற கல்வியையும் அறிவிப்பதாக உள்ளது. தொடக்கத்திலேயே "நான்முகன் மரபில் வந்தவனாகிய நீ தீயினை விரும்பி மடியில் கட்டிக்கொண்டாய். இதன் விளைவு என்னவாகும் என்று சிந்திக்கவில்லை (6118). மயன் அமைத்த உன் நகரம் அழிந்தது என்று வருந்துகிறாய். உன் அரசியல் ஆடிப்போய்விட்டது என வருந்துகிறாய். இப்படி வருந்தும் நீ, மானிடச் சாதியைச் சேர்ந்தவன் மனைவியைக் கொண்டு வந்துச் சிறைவைத்தாய். முழுப் பாவிகளுக்குக்கூட இதைவிட மோசமான பழிவருமா என்பது ஐயமே (6119). என்றைக்கு மற்றொருவன் வீட்டில் வாழும் தவக்கோலம் கொண்ட பெண்மணியைக் கண்டு, ஒரு சிறிதும் இரக்கம் காட்டாமல் நீதி நூல்கள் கூறுபவற்றை மறந்து சிறையில் அடைத்தாயோ, எந்த வினாடி இச்செயலைச் செய்தாயோ, அந்த வினாடியே அரக்கர் புகழ் மாயத் தொடங்கிவிட்டது. கீழ்மக்கள் செய்யும் புலைத்தொழிலைச் செய்துவிட்டு இசை பெறவேண்டும் என்று நினைப்பது அறிவின்பாற்பட்ட தாகுமோ? (6121) குற்றம் இல்லாத ஒருவனுடைய தாரத்தைச் சிறை அடைப்பதும், இதற்கு முற்றிலும் பொருந்தாத குற்றமற்ற புகழை விரும்புவதும், காமத்தை மனத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மானத்தைப் பெரிதாக மதிக்கிறேன் என்று சொல்வதும், இந்திரனை வெல்லும் ஆற்றல் உடைய நீ, இந்த இரண்டு மனிதர்களைக் கண்டு அஞ்சுவதும் எவ்வளவு பொருத்தமற்ற செயல்கள் என்பதை அறிவாயோ? (6122). இவ்வாறு தர்க்கரீதியாகப் பேசினான் கும்பன். இந்த

ஐந்து பாடல்களிலும் இராவணன் பேச்சிலும், செயலிலும் உள்ள முரண்பாட்டை மிக வெளிப்படையாக அவன் எதிரிலேயே எடுத்துக் காட்டுகிறான். ஆயிரம் மறைப்பொருள் உணர்ந்து அறிவு அமைந்தவனாகிய இராவணன் ஒரு தவத்தியை, அவள் கணவன் இல்லாத நேரத்தில் இரக்கம் ஒரு சிறிதும் இல்லாமல் கவர்ந்து சிறைவைப்பது மாபெரும் குற்றமாகும். போரில் பிடித்த பெண்களைச் சிறைவைப்பது உண்டு என்றாலும், இராவணன் வஞ்சகத்தால் கவர்ந்து வந்ததும், அவள்மேல் ஆசை கொண்டிருப்பதும் அவளை விழுந்து வணங்குவதும் எவ்வளவு கேவலமான செயல்கள் எனப் பேசுகிறான். கீழ்மக்கள் செய்யும் இச்செயலைச் செய்துவிட்டு 'இசையொடும், புகழொடும் வாழவேண்டும், அரக்கர்குல மானத்தோடு வாழவேண்டும்' என்று வாய் கிழியப் பேசுகிறான். இவை இரண்டும் ஒன்று சேரா என்பதை அற்புதமாக எடுத்துக்காட்டி, "புன்தொழிலினால் இசை பொறுத்தல் புலமைத்தோ?" (6121) என்பதையும் "ஏயின் உறத்தகைய இத்துணையவேயோ?" (6118) என்றும், "பாவியர் உறும்பழி இதின் பழியும் உண்டோ" (6119) என்றும் கூறித் தர்க்கரீதியான தன் வாதங்களுக்கு முடிவாக மேலே கூறியவற்றைக் கூறி முடிக்கிறான் கும்பகர்ணன். அறிவையும் கல்வியையும் தெளிந்த சிந்தனையையும் துணையாகக் கொண்டதால் கும்பகர்ணன் அறிவின் அடிப்படையில் நின்று தருக்கம் பேசுகிறான். இவ்வாறு கும்பன் பேசக் காரணமுண்டு. இராவணனின் "ஆயிரம் மறைப்பொருள் உணர்ந்து அறிவு அமைந்த" மனநிலையை நன்கு அறிந்தவன் ஆதலால் அறிவின் துணைகொண்டு அவன் தவற்றை எடுத்துக்காட்ட விழைகின்றான். இராவணனைப்பற்றிக் கும்பன் கொண்டிருந்த கருத்தாகும் இது.

மந்திரசபையில் அனைவரோடும் ஒருங்கிருந்த வீடணன் அண்ணனுக்கு அறவுரை கூற வேறு வழியினைக் கையாளுகிறான். அறவழி, தருக்கம் என்ற இரண்டையும் அறிந்தவன் இச்செயலைச் செய்யமாட்டான். எப்பொழுது இச்செயலைச் செய்தானோ அப்பொழுதே அவன் அறம், தருக்கம் என்ற இரண்டையும் மறந்துவிட்டான் எனத் தெரிகிறது. எனவே, கும்பகர்ணனைப் போல் அல்லாமல் வீடணன் வேறு வழியில் பேச முற்படுகிறான். காமத்தின் அடிப்படை தன்னலமும் அகங்காரமுமே ஆகும். தவறான காம வழிப்பட்டவனுக்கு அடிப்படையில் தன்உயிர்மேல் ஆசை இருந்தே தீரும். அந்த உயிர் இருந்தால்தான் மனமும், மனத்து வழிப்பட்ட காமமும் நிலைகொள்ள முடியும். எனவே எத்துணை வீறாப்பு பேசினாலும் இராவணனுக்குத் தன் உயிர்மேல் எல்லையில்லாப் பற்று உண்டு என்ற ஆழ்ந்த மனவியலைப் புரிந்துகொண்டான், வீடணன். தருக்கத்தையும், அறிவு வாதத்தையும், புண்ணிய பாவங்களையும், நன்மை தீமைகளையும் ஒருவன் அறிந்துகொள்ளாமல் செய்வது மீதூர்ந்த காமமாகும். அந்தக் காமாந்தகாரனை மேலே சொல்லிய அறிவு, தருக்கம், கல்வி என்பவற்றால் திருத்த முடியாது. ஆனால், இச்செயலைச் செய்வதால் அவன் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்று கூறினால், காமாந்தகாரனும் நின்று சிந்திக்கத் தொடங்குவான். எனவே, இராவணனுடைய மனத்தின் ஆழத்தில் புதைந்து கிடக்கும் தற்காப்புணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடுகிறான் வீடணன். கர தூடணர்கள் வதத்தை அறிந்தபிறகு, இராம இலக்குவர்கள் "கொச்சை மானுடர் அல்லர்" என்ற உண்மையை நன்கு அறிந்துகொண்டான் இராவணன். கழிபெரும் காமத்தால் தூண்டப்பெற்றுச் சீதையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்ற திட்டத்தை முடிவு செய்துகொண்ட உடனேயே இராவணன் அதற்குரிய வழிகளை நன்கு சிந்தித்தான். இருவருடனும் போரிட்டுச் சீதையைக் கொண்டுவருவது இயலாத காரியம். தன் ஊரில் அல்லாமல் காட்டிற்குச் சென்று சிறை எடுக்க முயன்றால் தன் படைகளைக்கூட அங்குக் கூட்டிச் செல்லமுடியாது. இராம

acharya.org

இலக்குவர்களைத் தனியேயும் வெல்லமுடியாது. படைகளை அழைத்துச் செல்லவும் முடியாது, எனவே, தன் காரியம் நிறைவேற வேண்டுமானால் அதைச் சூழ்ச்சியால்தான் செய்யமுடியும் என்று கண்டுகொண்டான், இராவணன். இராமன் ஒருவனே, கர தூடணர்களை வில் ஒன்றினால் மூன்று கடிகைக்குள் விண்ணில் ஏற்றினான் என்று கூறினாள் சூர்ப்பணகை. இராமன் ஒருவனுடைய பலம், இத்தகையது என்றால் இப்பொழுது இலக்குவனும் உடன் இருக்கிறான். எனவே, நேரிடையாகப் போரில் புகுந்தால் தன் உயிருக்கு இறுதி நேர்ந்தாலும் நேரலாம் என்று அஞ்சினான். எனவே, மாரீசனை மானாக அனுப்பி இருவரையும் பிரித்து, பிராட்டியைச் சிறை செய்தான். இவை அனைத்திற்கும் ஆழமாக மறைந்து கிடப்பது இராவணன் தன் உயிர்மேல் கொண்ட ஆசையே ஆகும். இந்த நுணுக்கத்தைச் சுத்த வீரனாகிய கும்பன் கூட அறிந்து கொண்டானா என்று கூறுவதற்கில்லை. "உம்பரின் ஒரு முழம் உயர்ந்த ஞானத்தம்பி" யாகிய வீடணன் பிறர் யாரும் அறியாத இந்த ரகசியத்தை அறிந்து கொண்டான். அதை நேரிடையாகச் சொல்லாமல், சீதையைக் கவர்ந்த செயல் இராவணன் உயிர்க்கு இறுதி மூட்டும் என்று சொல்லத் தொடங்குகிறான். அதற்குரிய காரணகாரியங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வரிசைப்படுத்துகிறான் வீடணன்.

கயிலைநாதனிடம்கூடத் தனக்குத் தோல்வி இல்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இறுமாந்து நிற்கும் இராவணனைப் பார்த்து "உன்னுடைய வர பலத்தை மிகுதியும் நம்பி இருக்கிறாய். ஆனால், அந்த வரத்தில் மனிதர்களாலோ விலங்குகளாலோ கொல்லப்படக்கூடாது' என்ற வரத்தை நீ பெறவில்லை. மனிதர்களால் உனக்கு இறுதி நேரலாம் என்பதற்குக், கார்த்தவீரியனிடம் நீ தோற்றதும் (6149), விலங்குகளால் உனக்குத் தோல்வி உண்டு என்பதற்கு வாலியிடம் நீ தோற்றதும் (6150) உதாரணங்களாகும். எனவே, இப்பொழுது விலங்கும், மனிதர்களும் சேர்ந்து வந்திருக்கின்றனர். ஆதலால் உன் உயிருக்கு இறுதி நேருவது திண்ணம். இம்மட்டோடல்லாமல், வேகவதி என்ற பெண்ணின் சாபத்தையும் நீ பெற்றுள்ளாய். வேகவதியே இப்பொழுது சீதையாக வந்துள்ளாள் என்பதை நீ மறவாதே (6152). இராவணனுடைய வர பலத்திடம் உள்ள ஓட்டைகளை எடுத்துக்காட்டிய வீடணன், அவன் உயிருக்கு அஞ்ச வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிவிட்டது என்பதை மிக அற்புதமாக எடுத்துக்காட்டுகிறான். மேலே கூறிய மூவருள் (மனிதர், விலங்கு பெண்) எவரேனும் ஒருவர் கூட அவனைக் கொல்லமுடியும் என்பதை விளக்கமாக எடுத்துக்காட்டி, இப்பொழுது அந்த மூன்றுமே ஒன்றாகச் சேர்ந்துள்ளது என்பதையும் கூறுகிறான். மனிதரின் பிரதிநிதியாக இராமனும், விலங்கின் பிரதிநிதியாக அனுமனும், பெண்ணின் பிரதிநிதியாகச் சீதையும் இப்பொழுது ஒன்றாகச் சேர்ந்து அவனை எதிர்ப்பதால் இறுதி நிச்சயம் என்று எடுத்துக்காட்டுகிறான். உயிரச்சம் கொண்டவனுக்கு மேலும் அச்சத்தை விளைவிக்கவே இம்முறையைக் கையாளுகின்றான் வீடணன். இவனுடைய இந்த வாதத்தை எளிதில் புறக்கணிக்கிறான் இராவணன். வாலி என்ற ஒரு குரங்கினிடம் தோற்றால் கொலைவெறி உள்ள எல்லா குரங்கும் என்னை வெல்லும் என்று நினைப்பது தர்க்கரீதியாகத் தவறு என்கிறான் இராவணன். இராவணனுடைய இந்த அலட்சிய மனப்பான்மைக்கும் காரணம் அவனுடைய தன்னம்பிக்கை, வர பலம் என்று இரண்டுமே ஆகும்.

வேறு வழியில்லாத வீடணன், இந்த இரண்டு கோட்டைகளையும் (தன்னம்பிக்கை, வர பலம்) தகர்க்க நினைத்து இரணியன் வதையைக்

கூறுகிறான். இரணியனுடைய தன்னம்பிக்கை, வர பலம் என்பவை, இராவணனுடையதை விடப் பல மடங்கு உயர்ந்தவை ஆகும். மனிதரால், விலங்கால் அழிவு வரக் கூடாது என்ற வரத்தை இராவணன் பெறவில்லை. இரணியன் அந்த வரத்தையும் தனித் தனியே பெற்று வைத்திருந்தான். பெண்ணாசை உடையவன் அல்லன் ஆதலால் எந்தப் பெண்ணின் மூலமும் அவனுக்கு அழிவு வரவில்லை. அந்த வரத்திலும் ஓர் ஓட்டை இருந்தது. விலங்காலோ, மனிதராலோ அழிவு வரக்கூடாத வரம். இவை இரண்டும் சேர்ந்த நரவிலங்கு இரணியனை அழித்துவிட்டது. இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டுகிறான், வீடணன். வீடணன் வாதம் முழுவதிலும் மானம், வீரம், புகழ் என்ற ஒன்றுபற்றியும் அவன் பேசவில்லை.

தன் கருத்துக்கு மாறுபட்ட வாதங்கள் புரிந்த கும்பகர்ணனிடம் இராவணன் கோபம் கொள்ளவில்லை, ஆனால், அதே காரியத்தைச் செய்த வீடணனிடம் ஏன் சினம் கொள்ள வேண்டும்? 'விழி எதிர் நிற்றியேல் விளிதி' என்று ஏன் வீடணனிடம்மட்டும் கூறவேண்டும்? வீடணனுடைய வாதங்களைப் பொறுமையாகக் கேட்ட இராவணனுக்கு ஓர் உண்மை தெளிவாயிற்று. அந்த வீடணன் தன்னுடைய அகமனத்தின் ஆழத்தில் புதைந்திருக்கிற உயிராசை என்னும் ரகசியத்தைப் புரிந்து கொண்டான்; என நினைப்பதால்தான் இராவணன் கோபம் எல்லை கடந்தது. பிறர் அறியாவண்ணம் அடிமனத்தின் ஆழத்தில் புதைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த இரகசியத்தை வீடணன் கண்டுகொண்டது இராவணனுக்கு அதிர்ச்சியையும் கோபத்தையும் உண்டாக்கி விட்டது. வீடணனைப் பார்க்கும் தோறும், தன் அகமனத்தின் ஆழத்தைப் புரிந்துகொண்டவன் என்ற எண்ணம் தோன்றுமாதலால் இராவணன் அவனைப் பார்த்து, 'என் முகத்தில் விழிக்காமல் ஓடிப் போ' எனப் பேச நேர்ந்தது. கும்பகர்ணன், வீடணன் என்ற இருவரிடையே உள்ள வேறுபாட்டை, அணுகுமுறையை வாழ்வின் குறிக்கோள்களை இதுவரை கண்டோம்.

குறிக்கோள்களும், அணுகுமுறையும் வெவ்வேறாக ஆகிவிட்டமையின் இருவரும் வெவ்வேறு வழிகளில் சென்றுவிட்டனர். சாரமற்ற தன் வாழ்க்கைக்கு மரணமே சிறந்த பரிசு, அதுவும் இராமன் போன்ற ஒருவன் கையால் இறப்பது புகழுடைய செயலே என்கிறான் கும்பன். போர்க்களத்தில் வீடணனைச் சந்தித்த கும்பன், "புலையுறு மரணமெய்தல் எனக்கு அது புகழதேயால்" எனக் கூறிவிடுகிறான். அண்ணன் பொருட்டாகத் தன் அழிவை இரு கரம் நீட்டி வரவேற்கத் துணிந்துவிட்டான் கும்பன். எந்த வகையில் பார்த்தாலும் அவன்மேல் குற்றம் சொல்ல வழியே இல்லை. உண்டவர்குரியது என்ற ஒரு சட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டு, அந்த வளையத்துள் இருந்து வெளிவர மறுக்கிறான்: இதனாலேயே கவிஞன், கும்பனுடன் போர்தொடங்கிய இராமன் பற்றிக்கூறவரும்பொழுது "வள்ளலும் மலர்க்கரம் விதிர்ப்புற்றான்" (7621) என்று கூறுகிறான். அப்பழுக்கற்ற மாபெரும் ஆற்றல் வடிவான கும்பன் நன்றிக்கடன் என்ற ஒன்றிற்காகவே இறக்கத் துணிந்து போர்க்களம் வந்த ஒரு மாவீரன் என்பதை அறிந்ததும் இராமன் கைகள் நடுங்கின என்கிறான் கவிஞன்.

மானம் என்பதுபற்றி இராவணன் அடிக்கடி பேசினானே தவிர அதனைப் பெரிதாகப் போற்றியதாகத் தெரியவில்லை. ஆனால், கும்பகர்ணன் மானம் என்பது பற்றி அதிகம் பேசாவிட்டாலும் சந்தர்ப்பம் வரும்பொழுது மானத்தைப் பெரிதாக

நினைக்கிறான். இறக்கப்போகும் தறுவாயில் தன் முகத்தில் மூக்கு இல்லாமையை உணர்ந்து, இராமனைப் பார்த்து,

> *"மூக்கிலா முகமென்று முனிவர்களும் அமரர்களும் நோக்குவார் நோக்காமை, நுன் கணையால் என் கழுத்தை நீக்குவாய்; நீக்கியபின், நெடுந்தலையைக் கருங்கடலுள் போக்குவாய்.."*

(7628)

என்று வரம் வேண்டுகிறான். இறந்த பிறகுகூடத் தன் உடலைப் பார்த்து யாரும் எள்ளி நகையாடிவிடக்கூடாது என்று நினைக்கும் கும்பகர்ணனின் மான உணர்ச்சி நம்மை வியக்கவைக்கிறது. இத்தகைய ஒரு பாத்திரப் படைப்பை வேறு எந்த இலக்கியத்திலும் காண முடியாது.

இந்திரசித்து : சுந்தர காண்டத்தின் பிணிவீட்டு படலத்தில், இந்திரசித்தின் ஒரு பகுதியை நாம் காணமுடிகிறது. இந்திரசித்தனையும், கும்பகர்ணனையும் கவிச்சக்கரவர்த்தி நமக்கு அறிமுகம் செய்யும் நேரத்தில் அவர்கள் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றனர். காப்பியத்தில் உள்ள பெருவீரர்கள் வரிசையில் இருவரும் இடம் பெறுகின்றவர்கள். சாதாரணமாக, பெருங்காப்பியங்களில் பெருவீரர்களை கவிஞன் அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது அவர்கள் போர் செய்யும் சந்தர்ப்பத்திலோ சூளுரை வழங்கும் சந்தர்ப்பத்திலோதான், அறிமுகம் செய்வர். உலகக் காப்பியங்கள் பெரும்பாலானவற்றில் இம்முறைதான் கையாளப்படும். இதற்கு மாறாக, கும்பன், இந்திரசித்து ஆகிய இருவரையும் உறங்குகின்ற நிலையில் அறிமுகம் செய்கிறான் கம்பன். உறங்குகின்ற இவர்களை மறைவாக நின்று காண்பவன் மாருதி என்பதை மறத்தலாகாது. அறிவின் வடிவமாகிய மாருதி முதன்முதலில் இன்னார் என்று அறியாமலேயே தனித்தனியாக இவர்களைக் காண்கிறான். உறங்குகின்ற இந்திரசித்தனைக் காணுகிற மாருதியின் மனத்தில் தோன்றும் எண்ணங்களைக் கம்பன் இதோ கூறுகிறான்:

> *... கணிச்சியான் மகனோ? அளையில் வாள் அரி அனையவன்-யாவனோ? அறியேன்; இளைய வீரனும், ஏந்தலும், இருவரும், பலநாள் உளைய உள்ளபோர் இவனொடும் உளது' எனஉணர்ந்தான்*

(4975)

> *இவனை இன்துணை உடையபோர் இராவணன், என்னே புவனம் மூன்றையும் வென்றது ஓர் பொருள் எனப்புகறல்? சிவனை, நான்முகத்து ஒருவனை, திருநெடுமால் ஆம் அவனை, அல்லவர் நிகர்ப்பவர் என்பதும், அறிவோ?*

(4976)

பகைமை, வெறுப்பு, சினம் இவற்றால் நிறைந்த மனத்துடன் உறங்குகின்ற பகைவனைப் பார்க்கின்றான் அனுமன். அவன் இந்திரசித்து என்பதும், இராவணன் மகன் என்பதும் அனுமனுக்குத் தெரியாத நிலை, என்றாலும் அவன் போற்றி வணங்கும் இராமனும், இளையவனும் இந்த உறங்குகின்ற வீரனுடன் பலநாள் போர் செய்ய வேண்டிவரும் என்று கணித்துவிடுகிறான், இது வியப்பினும் வியப்பே! ஓர்

அம்பால் இராமன், வாலியின் உரம் கிழித்ததை நேரே கண்ட அனுமன். இராமனின் வன்மையை நன்கு எடையிட்டு அறிந்தவன் அனுமன். அதே அம்பை உடைய இராமனும், அவன் தம்பியும் சேர்ந்துகூடப் பலநாள் இவனுடன் உளைய உள்ள போர் உண்டு என்ற முடிவிற்கு அனுமன் வந்தான். இந்த வியப்பு மற்றொரு வகையிலும் வெளிப்படுகிறது. மூவுலகத்தையும் வென்றவன் என்றதால் அவன்மாட்டுப் பெருமதிப்பு வைத்திருந்தான். இப்பொழுது இந்திரசித்தனைப் பார்த்தவுடன் இப்படி ஒரு துணைவன்

இராவணனுக்குக் கிடைத்தவுடன் அவன் மூன்றுலகத்தையும் வென்றான் என்று வியப்பதில் ஒரு பொருளே இல்லை என்று கருதுகிறான் அனுமன்.

ஊர்தேடு படலத்தில், இந்திரசித்தனை இவ்வாறு அறிமுகம் செய்த கவிஞன், பிணிவீட்டு படலத்தில் அனுமனோடு இந்திரசித்து போர் செய்வதை நமக்குக் காட்டுகிறான். அனுமனைப் பிணித்து இராவணனிடம் கொண்டு காட்டும்பொழுது, இந்திரசித்தனின் அறிவு திறத்தையும், பகைவரை மதிக்கும் பண்பினையும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டுகிறான். தந்தையைப்போல் பகையைக் குறைத்து மதிக்கும் தவற்றை இந்திரசித்தன் செய்யவில்லை.

அடுத்தபடியாக இராவணன் மந்திரசபையில் இந்திரசித்தன் பேசுவதைக் காட்டுகிறான் கவிஞன். பின்னர் நாம் அவனைக் காண்பது நாகபாசப் படலத்தி லாகும். அதிகாயன் இறந்தான் என்ற செய்தி கேட்டுத் துயரத்தில் ஆழ்ந்து நிற்கும் இராவணனை இந்திரசித்தன் காணவருகிறான். அதிகாயன் இறந்த செய்தி அறிந்து, தந்தையிடம் சீறுகிறான் இந்திரசித்தன். பகைவர்களின் வன்மையைக் கரதூடனர் வதம் முதல் ஓரளவு அறிந்திருந்தும், அக்க குமாரனையும், அதிகாயனையும் இராவணன் போருக்கு அனுப்பியதே தவறு என்று ஏசுகிறான். இளம்பிள்ளைகளாகிய இவர்கள் இருவரையும் நீயே போருக்கு அனுப்பிப் பலி கடாவாக மாற்றினாய் என்ற கருத்தில், 'கொன்றார் அவரோ? "கொலை சூழ்க!"
என நீ கொடுத்தாய்; வன் தானையர் மானிடர் வன்மை அறிந்தும் மன்னா!
என்றானும் எனைச் செல ஏவலை; இற்றது' என்னா
....

(8008)

என்று கூறினான்.

நடந்தவற்றை அறிந்துகொண்ட இந்திரசித்தன் ஒருவாறு இலக்குவன் ஆற்றலை எடையிட்டுக் கொண்டான். எனவே, சாதாரணத் தேவர்களோடு புரிந்த போர்களில் பயன்படுத்திய அம்புகளை, இப்பொழுது புறக்கணித்துவிடுகிறான். இரண்டு முக்கியமான கணைகளைத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்கிறான். இந்த இரண்டும் தேவர்கள் முதலானவர்களோடு செய்த போரில் பயன்படுத்தப்படாதவை. எனவே ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன் "பாம்பின் படையும், பாசுபதத்தினோடு" *(8013)* இதுவரை பாதுகாத்து வைத்திருந்தேன். அதனைப் பயன்படுத்தும் சந்தர்ப்பம் வந்துவிட்டது என்றால், இலக்குவனைப் பாராமலேயே இந்த இரண்டும் அவனுக்குரியவை என்ற முடிவிற்கு வந்துவிட்டான். இதன் மூலம் பகைவனைத் துல்லியமாக எடை இடும் இந்திரசித்தின் அறிவுத் திறத்தை அறிந்துகொள்ளச் செய்கிறான் கம்பன். இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்த செயலை இந்திரசித்தன் மனம் ஒப்பி ஏற்கவில்லை

என்றாலும், தந்தைக்காகப் போர்புரிய வேண்டும் என்று இதுவரை நினைத்திருந்தான். தன் அருமைத்தம்பி அதிகாயனை இலக்குவன் கொன்றுவிட்டான் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், இந்திரசித்தன் சினம் பழிவாங்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் மீதூர்ந்து செல்கிறது அதனால் தந்தையை நோக்கி,

.. கொன் நின்ற படைக்கலத்து எம்பியைக் கொன்றுளானை அந் நின்ற நிலத்து அவன் ஆக்கையை நீக்கி அல்லால், மன் நின்ற நகர்க்கு இனி வாரலென்; வாழ்வும் வேண்டேன்

(8010)

அனுமனைப் பிணித்தபோது, தந்தையின் மானத்தைக் காக்க அச்செயலைச் செய்தான். அப்போரில் பழி வாங்கும் நோக்கம் எதுவுமில்லை. அக்க குமாரனை அனுமன் கொன்றது உண்மை என்றாலும், அவனைப் பழிவாங்க நினைக்கவில்லை. ஆனால், அதிகாயன் இறந்தபிறகு, அதுவும் தான் இதுவரை காணாத இலக்குவனால் அச்செயல் நிகழ்ந்தது என்றவுடன் தன் இன மானம் காக்க, இலக்குவனை ஒழித்தே தீரவேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்திரசித்தனை முழுவதுமாக ஆட்கொண்டது.

போர்க்களத்தில் வருகின்ற இந்திரசித்தனைப் பார்த்து, 'இவன் யார்' என்று வீடணனைக் கேட்கிறான். வீடணன் கூறிய இரு வரி விடை சிந்திக்கவேண்டிய தாகும்.

'ஆரிய! இவன் இகல் அமரர் வேந்தனைப் போர் கடந்தவன்; இன்று வலிது போர்' என்றான்.

(8029)

இலக்குவன் வினாவிற்கு மிகச் சிறந்த முறையில் விடை அளித்த வீடணன், மிக்க பய பக்தியோடு இலக்குவனுக்கு அவன் கேளாமல் இருக்கையிலும் சில அறிவுரைகளைக் கூறத் தொடங்குகிறான். இலக்குவனைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகாயனை வென்றுவிட்ட காரணத்தால், ஒரு வேளை இந்திரசித்தையும் அதேபோல எளிதாக வெல்லலாம் என்று நினைத்திருக்கக்கூடும் என்று வீடணன் கருதியதால், இந்த அறிவுரையினைக் கூறுகிறான். அப்படி ஒருவேளை இலக்குவன் நினைத்துவிட்டால் அது பேராபத்தில் முடியும் என்று வீடணன் கருதினான். ஆதலாலும், இவ்வறிவுரைகளைக் கூறினான்.

"எண்ணியது உணர்த்துவது உளது, ஒன்று - எம்பிரான்! கண் அகன் பெரும்படைத் தலைவர் காத்திட, நண்ணின துணையொடும் பொருதல் நன்று; இது திண்ணிதின் உணர்தியால், தெளியும் சிந்தையால்.

(8030)

"மாருதி, சாம்பவன், வானரேந்திரன், தாரை சேய், நீலன் என்று இனைய தன்மையார், வீரர், வந்து உடன் உற, - விமல! - நீ நெடும் போர் செயத் தகுதியால் - புகழின் பூணினாய்!

(8031) 'பலரையும் துணைக்கு வைத்துக் கொண்டு, நீ இவனுடன் போர் புரிய வேண்டும்' என்று சொல்லப்புகுந்த வீடணன், தன் சொல்லை இலக்குவன் அசட்டை செய்துவிடுவானோ என்ற கருத்தில், "திண்ணிதின் உணர்தியால்" என்ற ஒரு எச்சரிக்கையையும் தருகிறான். தன்னுடைய அண்ணனைத் தவிர வேறு யாரையும் வீரர் என்று கருதும் இயல்புடையவன் அல்லன் இலக்குவன். மேலும், அவனுடைய அண்ணனே முன்னர்,

'இலக்குவ! உலகம் ஓர் ஏழும், ஏழும், நீ "கலக்குவென்" என்பது கருதினால் அது,
விலக்குவது அரிது; அதுவிளம்பல் வேண்டுமோ?

(2416)

என்று கூறினான் என்றால், இலக்குவன் தன்னைப்பற்றி என்ன நினைந்திருந்தான் என்பதையும், அது ஓரளவு உண்மையும்கூட என்பதையும் அறிய முடியும். நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்கவனாகிய வீடணன், இலக்குவனோடு பழகிய சில நாட்களிலேயே அவனை நன்கு அறிந்திருந்தான். ஆதலால், மிக முக்கியமான நேரத்தில் சொல்லப்படும் அறிவுரையை அவன் கவனியாமல் அலட்சியமாக இருந்துவிடக்கூடும் என்று நினைத்தே, 'திண்ணிதின் உணர்தியால்' என்று எச்சரிக்கை செய்கிறான். அடுத்தபடியாக அவன் கூறும் இரண்டு சொற்கள் சிந்திக்கத் தக்கன. "தெளியும் சிந்தையால்" என்ற சொற்கள் அவன் எச்சரிக்கைக்கு அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுவன வாகும். 'தெளிவான சிந்தையை முதலில் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, பிறகு வலுவாக நான் கூறுவதை உணர்வாயாக' என்று இவ்வளவு விரிவாக ஒரே பாடலில் வீடணன் கூற்று அமைந்திருப்பது கம்பன் கவித்திறத்திற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

இதனைக் கேட்ட இலக்குவன் அறிவுத் தெளிவோடு 'மேலே என்ன செய்யவேண்டும்? என்று வீடணனையே வினவலாமா' என்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டிருக்கவேண்டும். அந்த வினாவை எதிர்பார்த்து வீடணன், அடுத்த பாடலில் விடை கூறுகிறான். யார் யாரை உடனிருத்திக் கொள்ள வேண்டும் என்று பட்டியல் இடும் அவன், முதலில் மாருதியின் பெயரைக் கூறுகிறான். இறக்குந் தறுவாயில் வாலி, இராமனை நோக்கி, "அனுமன் என்பவனை - ஆழி ஐய! - நின்செய்யசெங்கைத் தனு என நினைதி,..

(4071)

என்று கூறிவிட்டான் ஆதலாலும், இலங்கைக்கு வந்த அனுமன் செய்த போர்த் திறனைக் கண்டான் ஆதலாலும், வீடணன் இப்பொழுது மாருதியின் துணை உனக்கு வேண்டும் என்று இலக்குவனைப் பார்த்துப் பேசுகிறான். அதற்கடுத்தபடியாக, சாம்பவன், சுக்கிரீவன், அங்கதன், நீலன் என்பவர்களையும் இலக்குவன் துணையாகக் கொள்ளவேண்டும் என்று வீடணன் கூறுகிறான். இவ்வாறு கூறிமுடித்த பிறகும், 'இராமன் கையில் கோதண்டம் போன்றவனாகிய அனுமனையே கட்டிவிட்டான் என்றால், இந்திரசித்தன் வலிமை எத்தகையது என்பதை நீ அறிய வேண்டும்'. *(8033)* என்றும் பேசி முடிக்கிறான்.

அடுத்து, இந்திரசித்தன் அனுமன் இருவரிடையே நடைபெறும் போர் சுவையானது. நூற்றுக்கணக்கான அம்புகளை மாருதியின் உடலில் பாய்ச்சி, குருதி

acharya.org

வெள்ளத்தில் ஓடவிடுகிறான், இந்திரசித்தன். இதன் எதிராக மாருதி, ஒரு மலையை எடுத்து இந்திரசித்தன் மேல் எறிய, அது பொடியாகிறது. மாருதி முதலிய அனைவருடைய உடம்புகளும் முள்ளம்பன்றிபோல் துளைத்துள்ள பாணங்களோடுகாட்சி அளிக்கின்றன. இலக்குவன் இவர்களைப் பார்த்தவுடன், இந்திரசித்தன் ஆற்றலை ஒருவாறு அறியமுடிகிறது. இலக்குவனுக்கும் இந்திரசித்தனுக்கும் நீண்ட போர் நடைபெறுகிறது. அப்போரின் கடுமையைக் கண்ட சுத்த வீரனாகிய இந்திரசித்தன், இலக்குவன் ஆற்றலை மனம் திறந்து பாராட்டுகிறான்.

அந்நரன்; அல்லன் ஆகின், நாரணன் அனையன்;அன்றேல், பின், அரன், பிரமன்
என்பார்ப் பேசுக; பிறந்து வாழும் மன்னர் நம்பதியின் வந்து, வரிசிலை பிடித்த
கல்வி இந்நரன்தன்னோடு ஒப்பார் யார் உளர், ஒருவர்?' என்றான்.

(8121)

இவன் மனிதனல்லன், நாராயணனே ஆவான், இல்லை சிவனே ஆவான், இல்லை பிரம்மனே ஆவான் என்று சொல்பவர்கள் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கட்டும். இன்றுவரை உலகிடைப் பிறந்து, கையில் வில்லேந்திப் போர்புரிந்தவர்களுள் இவனை ஒத்தவர்கள் இதுவரை பிறக்கவில்லை என்பதே இந்திரசித்தன் பாராட்டு. இப்பாராட்டு, இந்திரசித்தன் வாயினிலே எப்பொழுது வருகிறது என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும். தேரை இழந்து, சாரதி இழந்து, கொடியையும் இழந்து தனியனாய் நிற்கின்றான், இந்திரசித்து. இந்த நிலையில் சினமும், வெறுப்பும் தலைதூக்கி நிற்பதுதான் இயல்பு. ஆனால், ஒரு கடுகளவும் காழ்ப்புணர்ச்சி என்பது இல்லாமல் தன்னை இக்கதி செய்தவனை மேலே சொன்ன முறையில் பாராட்டுகிறான் என்றால், இந்திரசித்தனுடைய சிறப்பு ஈடு இணையற்றதாய், இமயம் போல் உயர்ந்துவிடுகிறது. கீழே நின்ற இந்திரசித்தனின் கவசத்தையும் இலக்குவன் பிளந்துவிட்ட நிலையில் இந்திரசித்தன் மறைந்துவிடுகிறான்.

'அவன் எதற்காக மறைந்தான்? மேலே என்ன செய்யப்போகிறான்' என்பதை 'விளைவினை அறியும் வென்றி' வீடணன்கூடத் தெரிந்துக்கொள்ளவில்லை. போரின் இடையே கிடைத்த ஓய்வு என்று வானரர்களும், இலக்குவனும் தங்கள் காயங்களைப்பற்றிக் கவனிக்கத் தொடங்கினர். விண்ணில் மறைந்த இந்திரசித்தன், நாகபாசத்தை எய்துவிட்டு, அரண்மனைக்குத் திரும்பி விடுகிறான். இலக்குவனை வென்றுவிட்டதாகவும், இராமன் போர்க்களத்தில் தென்படவில்லை என்பதாகவும் தந்தையிடம் கூறிவிட்டு ஓய்வு கொள்ளச் சென்றுவிட்டான்.

அனைவரும் நாகபாசத்தில் பிணிப்புண்டதும், வீடணனைத் தவிர யாரும் களத்தில் நிற்கவும் இல்லை என்ற செய்தி இராமன் செவிகளுக்கு எட்ட, வெகுவேகமாக வந்த இராமன், இலக்குவன், மாருதி நிலைகண்டு கதறுகிறான். பக்கத்தில் நின்ற வீடணனைப் பார்த்து, 'இலக்குவனுக்கும், இந்திரசித்தனுக்கும் போர் தொடங்கிவிட்டது என்பதை உடனே எனக்குச் சொல்லி இருக்க வேண்டும்' என்ற கருத்தில்,

"எடுத்த போர், இலங்கை வேந்தன் மைந்தனோடு இளைய

கோவுக்கு

அடுத்தது" என்று, என்னை வல்லை அழைத்திலை, அரவின்

பாசம்

தொடுத்த கை தலையினோடும் துணித்து, உயிர் குடிக்க,

என்னைக்

கெடுத்தனை; வீடண! நீ"

(8227)

என்று இராமன் பேசுகிறான். இந்நிகழ்ச்சியில் வீடணன்மேல் குறைகூற எந்தக் காரணமும் இல்லை. நாகாஸ்திரத்தை இந்திரசித்தன் பயன்படுத்துவான் என்று வீடணன் எதிர்பார்க்கவில்லை. தேவர்களிடம் பெற்ற நாகாஸ்திரம் இலக்குவனை ஒன்றும் செய்யாது என்றும் வீடணன் கருதியிருத்தல் வேண்டும். அதனால்தான் அவன் இராமனை அழைக்கவில்லை. அப்படி இருந்தும், தம்பியை இழந்துவிட்டோம் என்ற துயரத்தில், இராமன் பேசிய பேச்சுக்களாகும் இவை. ஆனால், இவ்வாறு பேசிய இராகவன், கருடன் வந்து, நாகபாசத்தின் பிடியிலிருந்து அனைவரையும் மீட்டவுடன் தான் அவசரப்பட்டு வீடணனைக் குற்றங்கூறியதை நினைத்து வருந்துகிறான் என்று நினைக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு நினைக்கத் தக்க காரணம் ஒன்று உண்டு. நிகும்பலை அழித்து, இந்திரசித்தனை வென்று, அந்த வெற்றிப் பெருமிதத்தோடு இந்திரசித்தன் தலையையும் எடுத்துக்கொண்டு இலக்குவன், அனுமன், வீடணன் ஆகிய மூவரும் இராமனைக் காண வருகின்றனர். இலக்குவன் வெற்றியை அறுபட்ட தலையின் மூலம் அறிந்துகொண்ட இராமன் மனநிலையையும் அவன் ஒரு வார்த்தைக்கூடப் பேசாமல் இருந்ததையும் கம்பன் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறான்.

தலையினை நோக்கும்; தம்பி கொற்றவை தழீஇய

பொன்தோள்

மலையினை நோக்கும்; நின்ற மாருதி வலியை நோக்கும்;

சிலையினை நோக்கும்; தேவர் செய்கையை நோக்கும்;

செய்த

கொலையினை நோக்கும்; ஒன்றும் உரைத்திலன், களிப்புக்

கொண்டான்.

(9181)

என்ற பாடல் மூலம் அந்த நால்வரிடையே நடைபெற்ற ஒரு நாடகத்தையே நம் கண்முன் கொண்டுவருகிறான் கம்பன். இந்த மவுனத்திற்குப் பிறகு, உதிரம் படிந்த

தம்பியின் தோள்களைத் தழுவிக்கொண்டு, "சீதை என்னிடம் வந்துவிட்டதாகவே கருதுகிறேன்" என்று கூறுவதோடு, "தம்பி உடையான் பகை அஞ்சான்" என்ற முதுமொழியை மெய்ப்பித்தாய் என்றுதான் கூறினானே ஒழிய, இலக்குவன் வெற்றியைப் பாராட்டிப் பேசவில்லை. ஆனால், கடும்போர் செய்து வெற்றி பெற்ற இலக்குவனையோ அவனைத் தோளில் சுமந்து ரதம் போல் உதவிய அனுமனையோ பாராட்டாமல் விட்டுவிட்டு, இராமன் பேசும் சொற்கள் வியப்பைத் தருவதாகும். இலக்குவனைப் பாராட்டாதது மட்டுமில்லை, அதனெதிராக 'இலக்குவா! இவ்வெற்றி நின்னால் விளைந்தது அன்று, அனுமன் என்பவனாலும் அன்று, உண்மையில் இது வீடணன் தந்த வெற்றியே ஆகும்' என்ற கருத்துப்பட,

'ஆடவர் திலக! நின்னால் அன்று; இகல் அனுமன் என்னும்

சேடனால் அன்று; வேறு ஓர் தெய்வத்தின் சிறப்பும் அன்று;

வீடணன் தந்த வென்றி, ஈது' என விளம்பி மெய்ம்மை,

ஏடு அவிழ் அலங்கல் மார்பன் இருந்தனன், இனிதின்,

இப்பால்.

(9185)

இராமன் இவ்வாறு கூறக் காரணம் என்ன? மறைவாக நடைபெற்ற நிகும்பலை யாகத்தை அறிந்துவந்து சொன்னது பெரிய உதவிதான், மறுப்பதற்கில்லை. அந்த உதவிக்காக "வீடணன் தந்த வெற்றி ஈது" என்று இராமன் கூறுவது முறையாகுமா?

ஆழ்ந்து சிந்தித்தால், இரண்டாவது முறையாகப் பச்சாதாப மேலீட்டினால் இராமன் இவ்வாறு கூறுகிறான் என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். "என்னைக் கெடுத்தொழிந்தனை" என்று அவசரப்பட்டுக் கூறிவிட்டு, பிறகு தான் கூறியதற்கு வருந்தி அதற்கு ஒரு கழுவாய் தேடவேண்டும் என்று நினைத்து, அதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு, வீடணன் மனப்புண்ணுக்கு மருந்திடுவது போல, 'வீடணன் தந்த வெற்றி ஈது' என்று இராமன் கூறினான் என்று நாம் நினைப்பதில் தவறில்லை. முன்னர், வாலி யார் என்று முழுவதும் தெரிந்துகொள்ளாமலே, 'நின்னைச் செற்றவர், என்னைச் செற்றார் (3812) தலைமையோடு நின்தாரமும், உனக்கு இன்று தருவென்' (3855) என்று அவசரப்பட்டு வாக்களித்துவிட்டு வாலியின் உரையாடலால் மனம் வருந்திய இராகவன், அதற்கு கழுவாய் தேடும் முறையில் "நீ இது பொறுத்தி" (4093) என்று கூறி, அங்கதனிடம் வாளைக் கொடுத்தது இராமன் பச்சாதாபத்தின் முதல் நிகழ்ச்சியாகும். இவ்வாறு கூறுவதால் இராமன் என்ற பாத்திரத்திற்கு ஒரு இழுக்கைக் கற்பித்துவிட்டதாக யாரும் நினையவேண்டியதில்லை. மனிதன் என்ற அடிப்படையில் தான் இப்பாத்திரத்தைப் படைத்து உலவவிடுகிறான் கம்பன். பண்பின் வடிவமாக உள்ள பெரியோர்கள் கூட, சில சமயங்களில் மிகச் சிறிய தவறுகளை இழைத்துவிடுவர். அவர்கள் மனிதர்கள்தான் என்பதற்கு இதுவே சான்றாகும். சூர்ப்பணகையிடத்து, உரையாடியதும், இலக்குவன் பேச்சைத்தட்டிவிட்டு, சீதை விரும்பினாள் என்ற ஒரே காரணத்திற்காக மானைப் பிடிக்கப்போனதும், வாலி யார்? என்று முழுவதும் அறியாமல் அவனைக் கொன்றதும், ஒரு பிழையும் செய்யாத வீடணனை, என்னைக்

கெடுத்தொழிந்தனை என்று கூறியதும், குணமென்னும் குன்றேறிநின்ற இராகவன் போன்ற மனிதர்கள் செய்யும், அல்லது பேசும் மிகச் சிறிய பிழைகளாகும். இதனால் அவர்கள் உயர்வும், பெருமையும், சிறப்பும் எவ்விதத்திலும் குறைந்துவிடுவ தில்லை. இத்தகைய சிறு குறைகள் ஒரு பெரியவனின் வாழ்க்கையில் காணப்படாவிட்டால், அவன் மனிதனாக இருந்தும் மனிதனாகக் கருதப்படாமல், தெய்வமாகவே கருதப்படுவான். தெய்வமே ஆனாலும் மானிட உருத் தாங்கி, மண்ணிடை வாழவந்தால் மனிதர்களுக்குரிய சில இ யல்புகள் அவர்களிடத்தும் இருந்தே தீரும். இக்குறைகளே, இப்பாத்திரங்கள்மாட்டு நாம் அன்பு செய்யவும், உறவு கொண்டாடவும் உதவுகின்றன.

'பிரபோத சந்திரோதயம்' என்ற வடமொழி உருவக நாடகத்தில் பேசப்படும் ஒரு கருத்து இங்கே நாம் கவனிக்கத்தக்கதாகும். நிர்க்குணப் பிரம்மம்கூடச், சகுணப் பிரம்மமாக மாறும்பொழுது, அப்பிரம்மம் உலகிடை மக்களாகத் தோன்றினால், மக்களிடம் காணப்படும் சிறு குறைகள் அந்தச் சகுணப் பிரம்மத்திடமும் காணப்படும். இக் கருத்து, இராமன்பற்றி நாம் மேலே கூறிய சில கருத்துகளுக்கு அரண் செய்வதாகும்.

மாபெரும் செயலைச் செய்த இலக்குவனை இராமன் பாராட்டாமல் 'வீடணன் தந்த வெற்றி ஈது' என்று கூறியதற்கு இதுவரை கூறப்பெற்ற காரணத்தை அல்லாமல் மற்றொரு காரணமும் இருக்கலாம் என்று சிந்திக்கத் தோன்றுகிறது. கோதாவரி போன்று ஆழமும், தெளிவும் உள்ள கம்பநாடன் பாடல்களில் வரும் சில சொற்களும் சொற்றொடர்களும் அவை அமைந்திருக்கும் நிலைக்களமும் சிந்திக்கச் சிந்திக்கப் புதிய புதிய பொருள்களைத் தருவனவாக அமைந்துள்ளன. வீடணனைச் சமாதானப்படுத்த, வீடணன் தந்த வெற்றி ஈது என்று கூறினான் என்பதை எடுத்துக்கொண்டாலும், இப்பாடலில் முதலில் வரும் 'ஆடவர் திலக! நின்னால் அன்று' என்ற சொற்களை ஏன் பயன்படுத்த வேண்டும். இதைச் சொல்லாமலேகூட, வீடணன் தந்த வென்றி ஈது' என்றுகூடச் சொல்லியிருக்கலாம். அதுவே, வீடணன் மனப் புண்ணை ஆற்றுவதற்குப் போதுமானதாக இருக்கும். அப்படி என்றால் வெற்றி எக்களிப்போடு வரும் ஒருவனைப் பார்த்து, 'இந்த வெற்றி உன்னால் அன்று' என்று கூறுவதன் காரணம் ஏதோ ஒன்றிருக்க வேண்டும். வேண்டுமென்றேதான் இராகவன் இதனை இவ்வாறு கூறுகிறான் என்பதில் எள்ளளவும் ஐயமில்லை. ஏனென்று சிந்தித்ததில் கம்பனுடைய பாத்திரப் படைப்பில் உள்ளே ஒளிந்து நிற்கும் நுண்மைகள் வெளிப்படும்.

தொடக்கத்திலிருந்தே, இலக்குவன் என்ற பாத்திரத்தைக் கம்பன் படைத்த முறையைப் பார்த்துக்கொண்டே வந்தால், சில அடிப்படைகளைப் பார்க்க முடியும். பரம்பொருளின் வடிவாகிய இராமனிடத்து அன்பு பாராட்டுபவர்கள் பல திறத்தவர் என்பதை அறியலாம். பரதன், குகன், அனுமன் என்று மூவருடைய அன்பு (இராமபக்தி) ஈடு இணையற்றது. அந்த அன்பில் அகங்கார, மமகாரங்கள் அறவே இல்லை. சர்வ பரித்தியாகத்தின் அடிப்படையில் தோன்றிய அந்த அன்பு ஒரு தனிப்பட்ட வகையைச் சேர்ந்தது. இவர்கள் இராமனிடம் செலுத்துகின்ற அன்பில் தம்மைத் தாமே கரைத்துக்கொண்டவர்கள். அன்பே வடிவான மூவர் வாழ்க்கையில், இவர்களையும் இவர்கள் செலுத்தும் அன்பையும் பிரித்துக் காண்பது கடினம். இந்த அடிப்படையை கண்ணப்பர் புராணத்தில் சேக்கிழார், மிக விளக்கமாகத் தெளிவுபடுத்துகிறார்.

..யாக்கைத் 'தன்பரிசும், வினைஇரண்டும்,
சாரும் மலம் மூன்றும் அற அன்பு பிழம்புஆய்த் திரிவார்......."

(பெ.பு.803)

இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், குகன் என்ற பாத்திரம், தான் என்ற நினைவும், அந்நினைவால் உண்டாகக்கூடிய பாவ புண்ணிய விளைவுகளும், அந்தத் தரனுக்குரிய ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலங்களும் அற்றுப் போக, அன்பே வடிவாகக் காட்சி அளிக்கிறான் கங்கை வேடன். இந்நிலையில் குகன் என்ற ஒருவன், இராமன் என்ற ஒருவன், அந்த இராமனிடம் செலுத்தப்படும் அன்பு ஆகிய மூன்றும் மறைந்துவிட, முழுவதும் அன்புமயமாகவே காட்சி அளிப்பதைக் காணலாம். இந்த விளக்கம் ஏனைய இரண்டு பாத்திரங்களாகிய பரதன், அனுமன் என்ற இருவருக்கும் பொருந்துவதாகும்.

இதனெதிராக, இலக்குவன் இராமனிடம் செலுத்தும் அன்பு பிறிதொரு வகையைச் சேர்ந்ததாகும். இந்த அன்பில் 'தான்' மறைவதேயில்லை. 'நான் அன்பு செய்கிறேன்' என்ற எண்ணமும் மாறுவதில்லை. அதன் பயனாக என்னால் அன்பு செய்யப்படும் பொருளுக்கு நான் உதவி செய்கிறேன், பணி புரிகின்றேன் என்ற எண்ணம் இருந்துகொண்டே இருக்கும். இராமனுக்கு முடி இல்லை என்று தெரிந்தவுடன் இலக்குவன் பேசியதையும், செய்யத் துணிந்ததையும் நினைவில் கொள்ளவேண்டும். அதேபோல, பரதனைத் தவறாக உணர்ந்து இராமனிடம் பேசியதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இவ்விரண்டுமே இராமன்மாட்டுக் கொண்ட அன்பினால்தான் என்பது உண்மை என்றாலும், அந்த அன்பைக் கீறிப்பார்த்தால், அதனடியில் 'நான்' என்பது தலைதூக்கி நிற்கும். இந்த இரண்டு இடங்களிலும், இராமன் வருத்தமாகவும், கேலியாகவும் பேசி, இலக்குவனின் தன் முனைப்பைத் தட்டிவிடுவதை அந்தந்தப் பகுதிகளில் கம்பன் நுண்மையாகக் கூறியிருப்பதைக் காணலாம்.

இத்துணை நடந்தும், இலக்குவன் திருந்திவிட்டான் என்று கூறுவதற்கில்லை. தன்முனைப்பால் ஓரளவு வளர்ந்து 'தானே அவன்' என்று நினைக்கும் நிலையை எட்டிவிடுகின்ற ஒரு சூழ்நிலையை முதற் போர் புரி படலத்தில் கம்பன் அற்புதமாகப் படைத்துக்காட்டுகிறான்.

முதற் போரிலேயே இலக்குவனின் பேராற்றலைக் கண்டு வியந்த இராவணன், இலக்குவனை முடிக்கக் கருதி, அயன் கொடுத்த வேற் படையை இலக்குவன்மேல் ஏவ, இலக்குவன் மண்ணில் சாய்ந்துவிடுகிறான். அப்படை இலக்குவனைக் கொல்லவில்லை என்பதை அறிந்த இராவணன் அவனைத் தூக்கிச் செல்ல விரும்பி இலக்குவன் பக்கத்தில் வந்து தன் இருபது கைகளையும் பயன்படுத்தி இலக்குவனைத் தூக்க முயல்கிறான். மாபெரும் தவமும் ஈடு இணையற்ற வலிமையும் உடைய இராவணன் இரண்டு கைகளை உடைய இலக்குவனை தன் இருபது கரங்களாலும் தூக்க முடியாமைக்கு பேரா. டாக்டர். ம.ரா.போ. குருசாமி ஒரு முறை கூறிய விளக்கத்தை இங்கு காண்பது மிகவும் பொருத்தமுடையதாகும். இராவணனின் அளப்பறிய வரம் என்னும் பாற்கடலை சில நாட்களாக சீதை என்னும் பிறை கடையிட்ட பாற்கடலைத் தயிர்க் கடலாக மாற்றி விட்டது. நேர்மையற்ற காமம், தன் ஆற்றல் முழுவதையும் சல்லடைக் கண்களாக துளைத்து விட்டமையின் இப்பொழுது இராவணன் பழைய இராவணன் இல்லை. காமத்தால் வலிவிழந்த இராவணன்

acharya.org

இப்பொழுது தூக்க முயன்றது யாரை? மணம் செய்து கொண்டும் ஏறத்தாழ பதினான்கு ஆண்டுகளாகத்தன் நாயகன் திருவடி தவிர காமம் உள்பட வேறு ஒன்றையும் தன் மனத்தில் வினாடியும் நினையாமல் உறக்கத்தையும் துறந்து பிரம்மச்சரிய விரதத்தில் தலைநின்றவனாகிய இளைய பெருமாளை அல்லவா இராவணன் தூக்க முயலுகிறான். பிரம்மசரியத்தை காமம் தூக்க முடியாமல் போனதில் வியப்பொன்றுமில்லை. இக் கருத்து ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே.

இராவணன் முயற்சி பலியாமல் போனபொழுது, அனுமன் சேயை எடுக்கும் தாய்போல் இலக்குவனை எடுத்துச் சென்றான் என்று கவிஞன் பேசுவது இக்கருத்தை வலியுறுத்துகிறது. அனுமன் பிறந்தது முதலே மாதர் நலம் பேணாதவனாக, நைட்டிக பிரம்மச்சாரியாக இறைவன் திருவடிகளைத் தவிர வேறு ஒன்றையும் நினையாதவனாக வாழ்பவன் அல்லவா? எனவே, அனுமன் எளிதாக இலக்குவனைத் தூக்கிச் சென்றான் என்று கவிஞன் கூறுவது பொருத்த முடையதே ஆகும். பதினான்கு ஆண்டு பிரம்மச்சரியத்தை நைட்டிக பிரம்மச்சரியம் எளிதாகத் தூக்கியதில் வியப்பொன்றுமில்லை. ஆனால், கயிலையைத் தூக்கிய இருபது கைகளாலும் இலக்குவனைத் தூக்க முடியாமல் போனதற்குக் காரணத்தைக் கவிஞன் பின்வரும் பாடலில் வேறுவிதமாகக் கூறுவது சிந்திக்கத் தக்கதாகும். 'அடுத்த நல் உணர்வு ஒழிந்திலன், அம்பரம் செம் பொன் உடுத்த நாயகன் தான் என உணர்தலின்; ஒருங்கே தொடுத்த எண் வகை மூர்த்தியைத் துளக்கி, வெண்பொருப்பை எடுத்த தோள்களுக்கு எழுந்திலன் - இராமனுக்கு இளையான். [1]

(7226)

இப்பாடலின் முதல் மூன்று அடிகளும் பலரும் பல்வேறு விதமாக உரை காண இடந்தந்து நிற்கின்றன. உணர்வு இழந்த மயக்க நிலையில் அவன் இல்லை. சிவந்த பொன்னால் ஆகிய உடையை (பீதாம்பர) உடுத்த நாயகன் ஆகிய திருமால் தானே என்று நினைந்து இலக்குவன் கிடந்தான் ஆதலின் அட்ட மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் இருக்கும் கைலாய மலையைப் பெயர்க்க முயன்ற இராவணன் தோள்களுக்கு இலக்குவனை எடுக்கும் ஆற்றல் இல்லாமல் போனது.

கீழே கிடக்கும் இலக்குவன், என்ன நினைத்துக்கொண்டு கிடந்தான் என்பதை முதலடியின் கடைசிப் பகுதியும், இரண்டாம் அடியும் விளக்கிச் செல்கின்றன. பாடல் இருக்கும் வகையில் இலக்குவன் தன்னைத் திருமால் என்றே நினைத்து கொள்கிறான் என்ற பொருள் வருகிறது. அப்படியானால் தன் முனைப்பு நீங்காத இலக்குவன் தன்னைப் பரம்பொருள் என்று நினைத்துக்கொண்டான் என்பது இந்நாட்டு மரபுடன் பொருந்தாத நிலையே ஆகும். அகங்காரத்தை இழக்காதவர்கள் எண்ண ஓட்டத்தில் தோன்றும் ஒரு கருத்தாகும் இது.

ஒவ்வோர் உயிருள்ளும், அந்தர்யாமியாய் இருக்கும் பரம்பொருள் இலக்குவனின் இந்த எண்ண ஓட்டத்தை அறிந்துகொண்டு இலக்குவனுக்குப் புத்தி கற்பிக்க வேண்டும் என்ற நினைவில் இருந்தான் என்று நினைப்பதில் தவறில்லை.

இந்திரசித்தனை வெல்ல முடியாத நிலையில் இலக்குவன் தானே பரம்பொருள் என்ற நிலையை விட்டுவிட்டு, சரணாகதி என்ற நிலையில் வேதங்களும், அந்தணர்களும் வணங்கத் தக்க பரம்பொருள் இராமன் என்பது உண்மையானால்

acharya.org

இப்பிறைமுகவாளி இந்திர சித்தனைக் கொல்க என்று ஏவி, அதில் வெற்றியும் பெற்று விட்டான். அம்பரம் உடுத்த நாயகன் தான் என்ற நிலை 1. இக்கருத்து வான்மீகியின் பால காண்டம் 18வது சருக்கம், 11, 12,ம் பாடல்களை ஒட்டி எழுந்த கருத்தாகும். மாறி, இராமன்மேல் பாரத்தைப் போட்டு வெற்றியும் கண்டான். இலக்குவன் முதலில் இழைத்த பிழை தானே தலைவன் என்று எண்ணியது. அப்பிழைக்குத் தண்டனைதான் 'இந்திர சித்தனை வென்றது நீயல்ல' என்ற இராமன் சொற்கள்.

இவ்வாறு பொருள் கொள்வதால், இளைய பெருமாளுக்கு ஊறு செய்துவிட்டோம் என்று வருந்தினால் அதைப் போக்க ஒரு வழிதான் உண்டு. முதற்போர்புரி படலத்தில் வரும் பாடலில் வரும் 'தான்' என்ற சொல்லுக்குப் பதிலாக தாள் (திருவடி) என்று பாடம் கொண்டால் இதனைத் தவிர்க்கலாம். அப்படியாயின் அந்த அடி 'உடுத்த நாயகன் தாள் என உணர்தலின்' என்று நிற்கும். அதாவது, நாயகன் திருவடிகளே சரணம் என்று அதற்குப் பொருள் கொண்டால் இக்குறை நீங்கிவிடும். திருவடிகளைச் சரணம் அடைந்த ஒருவனை இராவணன் தூக்க முடியவில்லை என்பதும் பொருத்தமாக அமைந்துவிடும்.

அடுத்து வரும் படைத்தலைவர் வதை, மகரக்கண்ணன் வதை என்ற படலங்கள் நாகபாசப்படலத்திற்கும், பிரம்மாத்திரப் படலத்திற்கும் இடையே வருபவை ஆகும். எதிர்பாராத விளைவுகளை உண்டாக்கும் பிரம்மாத்திரப் படலத்திற்கு முன், கற்பவர் மனத்தில் ஒரு சிறு அமைதி ஏற்படுத்துவதற்காகச் சாதாரண நிகழ்ச்சிகளைக் கொண்ட இரண்டு படலங்களை, பிரம்மாத்திரத்திற்கு முன்னர் வைக்கின்றான் கம்பநாடன்.

நாகபாசம் எய்தியமையாலேயே தனக்கு, வெற்றி கிட்டி விட்டது என மகிழ்ந்த இந்திரசித்தனுக்குக் கருடன் வரவால் இலக்குவன் முதலியோர் உயிர் பெற்றனர் என்பது தெரிந்தவுடன் நம்பிக்கை தளர்வதாயிற்று. அவனிடம் உள்ள படைக்கலங்களுள் தலைமை இடத்தைப் பெறுவது நான்முகன் படை ஆகும். முன்னரே நான்முகன் படையை ஏவ, இலக்குவன் எத்தனித்த போது, இராமன் அதனைத் தடை செய்துவிட்டான் என்பதை இந்திரசித்தன் நன்கு அறிந்திருந்தான். நான்முகன் படையின் கொடுமையை அஞ்சி இருவருமே இதுவரை அதனைப் பயன்படுத்தாமல் இருந்து விட்டனர். ஆனால், இப்பொழுது நிலைமை முற்றிலும் மாறிவிட்டது. நாகபாசத்தைக் கருடன் வந்து தவிர்ப்பான் என்பதை இந்திரசித்தன் கனவிலும் நினைத்துப் பார்க்கவில்லை. அவன் பெரிதாக நம்பியிருந்த நாகபாசம் பிசுபிசுத்துப் போனபிறகு, அவன் இதுவரை விடக் கூடாது என்று வைத்திருந்த நான்முகன் படையைத் தொடுப்பதல்லாது வேறு வழியில்லை என்று நினைக்கிறான். அதற்கு அவன் கூறும் சமாதானம் பொருத்தமுடையதாகவே இருக்கிறது. "தன்னை ஒருவர் கொல்லவந்தால் அவரை முதலில் கொல்வதில் தவறில்லை. நான் இப்பொழுது மறைவாக நின்று நான்முகன் படையைத் தொடுக்கவேண்டும். நான் இப்படையைத் தொடுக்கப்போகிறேன் என்று அவர்கள் அறிந்தால், அதே நான்முகன் படையை அவர்கள் ஏவி, என்னுடைய பிரம்மாத்திரத்தை அழித்துவிடுவர். அதே சந்தர்ப்பத்தில் என்னைக் கொல்லவும் செய்வர். தானாக இலக்குவன், நான்முகன் படையைத் தொடுக்க மாட்டானே தவிர, என் படையைத் தடுப்பதற்கு உறுதியாக இப்படையை ஏவுவான். அவ்வாறு அவன் செய்யாமல் இருக்க வேண்டுமானால் அதற்கு ஒரே வழிதான் உண்டு. என்னுடைய

மாயை புரியும் ஆற்றலால் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் மறைந்து நின்று அவர்கள் போருக்குத் தயாராக இல்லாத நேரத்தில் "அயன் படை தொடுப்பேன்". (8532, 8533)

இந்திரசித்து தீட்டிய திட்டப்படி அவன் நடந்து கொள்ளுதற்கு ஏற்ற ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. மகரக் கண்ணன் அழிந்தபிறகு, பெரும் படையுடன் மகோதரன் இலக்குவனைச் சாட வருகின்றான். அப்பெரும்போரில் இலக்குவன், சிவன் படையைப் பயன்படுத்தி அனைவரையும் அழித்து விடுகிறான். தனியனாக்கப்பட்ட மகோதரன் மறைந்து இராவணனிடம் திரும்பி விடுகிறான். களத்தில் யாரும் இல்லாத காரணத்தினால், அன்றைய போர் அதனுடன் முடிந்தது என்ற கருத்தில் இலக்குவன் முதலானோர் படைக்கலங்களைக் கீழே வைத்துவிட்டு ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளலாயினர். எங்கும் ஒரே அமைதி நிலவ, ஓய்வில் மூழ்கியிருக்கும் இலக்குவன் முதலானவர்களைத் திடீரென்று ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் தாக்கின. சுக்கிரீவன், அனுமன், நீலன் முதல் இலக்குவன்வரை ஒவ்வொருவர் உடம்பிலும் ஆயிரக்கணக்கான பாணங்கள் குத்தி நின்றன. சிவந்த மேனி உடைய இலக்குவன்மேல் ஆயிரக்கணக்கான அம்புகள் பாய்ந்து அப்படியே குத்தி நின்றமையின், பொன்மயமான மேருமலையின்மேல் ஆயிரக் கணக்கான குருவிகள் ஒரே நேரத்தில் வந்து அமர்ந்ததைப் போல ஒரு காட்சி தென்பட லாயிற்று. மூர்ச்சையுற்ற நிலையில் அனைவரும் கிடக்க, அனுமன்மட்டும் ஓரளவு மயக்கம் தெளிந்தவனாய், 'நடந்தது இன்னது' என அறிந்துகொள்ள முயல்கிறான்.

களத்தின் மற்றோர் இடத்தில், இராகவன் போருக்கு வேண்டிய தெய்வப்படைகளை வைத்துப் பூசனை செய்தான். பூசை முடிந்தவுடன் அவற்றை எடுத்துக்கொண்டு களத்தில் புகுந்த இராகவனுக்கு அதிர்ச்சி காத்துக்கொண்டிருந்தது. தம்பிமுதல் அனைவரும் மூச்சுப்பேச்சின்றி அம்புகளால் துளைக்கப்பட்ட உடம்புடன் இருத்தல் கண்டு கதறி அழுதான் .

நான்முகன் படையால் கவரப்படாத வீடணனும், கவரப்பட்டு மயக்கம் தெளிந்த அனுமனும் உரையாடிக் கொண்டு, சாம்பனைத் தேடிச் செல்கின்றனர். சாம்பனின் அறிவுரை கேட்டு, அனுமன் மருத்துமலையைக் கொணர, அனைவரும் மயக்கம் தீர்ந்து எழுந்தனர். அவர்கள் செய்த மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் இராவணன் அரண்மனைவரைச் சென்று தாக்கிற்று.

மருத்துமலைப் படலத்தில், இலக்குவன் முதலானவர்கள் உயிர் பெற்று எழுந்ததைக் கூறி முடிக்கின்றான் கம்பன். என்றாலும், இந்நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்கு முன்னர் நடைபெற்ற, சீதை களத்தைக் காணும் பகுதி பேசப்பெறுகிறது. மருத்துமலைப் படலத்திற்குமுன் உள்ள இப்படலம், பிராட்டியின் துயரத்தை, இமயத்தின் உச்சிக்கே கொண்டு செல்கிறது. 'கும்பகர்ணன் இறந்தான்' என்று கேள்விப்பட்ட பிராட்டி உள்ளே கிளுகிளுத்தாள் (7718) என்று பேசுகிறான் கம்பன். சிறை எடுக்கப்பட்டதிலிருந்து, ஆறாத் துயரமும் மகிழ்ச்சியும் மாறி மாறி அவளை ஆட்கொள்ளுகின்றன. உயிரைப் போக்கிக்கொள்ள நினைத்தபொழுது அனுமன் வந்து ஆறுதல் சொன்னான். போர் நடைபெறும் பொழுது முடிவு என்ன ஆகுமோ என்று அஞ்சி இருந்த அவளுக்கு, கும்பன் மடிந்தான் என்ற செய்தி உள்ளத்தில் கிளுகிளுப்பை உண்டாக்கிற்று. பிரம்மாத்திரத்தால் தாக்குண்டு இறந்தவர்போல் கிடக்கின்ற இலக்குவன்

அனுமன் முதலானோரைப் பார்த்தபொழுது, இனித் தனக்கு விமோசனமே இல்லை என்ற முடிவுக்கு வந்து, பிராட்டி துயரத்தின் எல்லையை அடைந்தாள். துயரமும் மகிழ்ச்சியும் மாறி மாறி வர, இறுதியாக அவள் உடைந்தே போகும் நிலை, பிராட்டி அடைந்த ஆறாத் துயரம் இந்திரசித்தனுக்கும், இராவணனுக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தந்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மயங்கிக் கிடப்பவர்களைப் பிராட்டி காணவேண்டும் என்று நினைத்த அரக்கன், லட்சக் கணக்கில் இறந்துகிடக்கும் அரக்கர் படையை அவள் காணக்கூடாது என்று, இறந்த அரக்கர் சடலங்களையெல்லாம் கடலில் விட்டு விடுகின்றனர். பிராட்டி களத்தைக் காணும்பொழுது இறந்து பட்ட அரக்கர் சடலம் ஒன்றைக்கூட அவள் காணவில்லை. மயங்கிக் கிடந்த அனைவரும் வானரப் படையினரே ஆவர்.

இறந்த அரக்கர்களின் சடலங்களைக் கடலில் இட்டது அரக்கர்களின் புத்திக்கூர்மை என்றாலும், அதனால் விளையப்போகும் பயனை அப்போது அவர்கள் உணரவில்லை. மருத்துமலையை அனுமன் கொண்டு வந்தபொழுது, களத்தில் இறந்துகிடந்த அத்துணைப் பேரும் மீட்டும் உயிர் பெற்றனர். இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் மருத்துமலை, வானரர், அரக்கர் என்று பிரித்துப் பார்க்க போவதில்லை. இறந்த அரக்கர்களின் சடலங்கள் அங்கே கிடந்திருந்தால்,அவைகளும் உயிர்பெற்றிருக்கும். தங்கள் பெருமையைச் சீதைக்குக் காட்ட அரக்கர் செய்த சூழ்ச்சிக்கு, அவர்களே பலியானார்கள். இந்த நுணுக்கமான விஷயத்தை அறிந்த கம்பநாடன், சீதை களம் காணப் புறப்படுவதற்கு முன்னேயே அரக்கர்கள் சடலங்கள் அப்புறப்படுத்தப்பட்டன என்று கூறுகிறான். காப்பியப் புலவனின் நுண்மாண் நுழைபுலத்திற்கு இதுவும் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும்.

அடுத்தப்படியாக, நாம் இந்திரசித்தனைச் சந்திப்பது நிகும்பலை யாகத்திலாகும். அந்த யாகம் முற்றுப் பெற்றிருப்பின், இந்திரசித்தனை வெல்லமுடியாது என்று எடுத்துச்சொன்ன வீடணனின் அறிவுரையைக் கேட்டு இராகவன், திருமாலின் வில்லையும், அம்பறாத்தூணியையும் இலக்குவனிடம் தந்து, நிகும்பலை யாகத்தை அழிக்க அனுப்புகிறான். நிகும்பலை யாகம் இந்திரசித்தனுக்கு மட்டுமே அல்லாமல், இராம, இலக்குவர்க்கும் ஜீவ மரண போராட்டமாகும். வேள்வி முடிந்தால் இந்திரசித்தனுக்கு வெற்றி கிட்டும். இராம, இலக்குவர்கள் தப்பிக்க வேண்டுமானால், வேள்வியை முடிக்காமல் செய்ய வேண்டும். இதன் முக்கியத்துவத்தை அறிந்து கொண்ட இலக்குவன் மனத்தில் எப்பாடு பட்டாவது நன்மை தீமைகளைச் சீர்தூக்கிப் பார்க்காமல் அந்த வேள்வியை அழிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் மேலோங்கி நின்றது இயல்பே ஆகும். அவன் மனக் கருத்தை அறத்தின் மூர்த்தியாகிய இராமன் எளிதில் புரிந்துகொண்டு, நிகும்பலையை அழிக்கப் புறப்பட்ட இலக்குவனுக்குச் சில அறிவுரைகள் கூறுகின்றான். ஜீவ மரணப் போராட்டமே ஆயினும், வில் அறம் துறந்து போர் செய்வதை விழைந்திலன் இராகவன். எனவே, தம்பியை நோக்கி, "இளையோய்! இந்தத் திருமால் வில்லையும், அம்பறாத்தூணியையும் நீ இப்பொழுது பெற்றுக்கொள்வாயாக. தெய்வப் படைகள் இத்தூணியில் உள்ளன என்றாலும் அயன் படை, முக்கணான் படை, ஆழிமுதல்வன் படை இவற்றை எக்காரணம் கொண்டும் நீ முதலில் எய்யாதே. அவன் இவற்றைப் பயன்படுத்தினால், உன்னைக் காத்துக்கொள்வதற்குமட்டும் இவற்றைப் பயன்படுத்த வேண்டுமே தவிர, நீ இவற்றை முதலில் எய்ய வேண்டாம். எய்தால் தேவையில்லா உயிர்களும் மாளும். அத்தகைய தவற்றை எது கருதியும்

செய்யற்க" (- 8936, 8937). மிக முக்கியமானதும், 'தாமா? அவர்களா?' என்ற முடிவைத் தருவதும் ஆகிய இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்கூடச் சக்கரவர்த்தித் திருமகன் அறத்தினின்று வழுவத் தயாராக இல்லை. இராமனுடைய பண்பாட்டிற்கு உச்ச நிலையைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி இங்கே அமைத்துக் காட்டுகிறான். சாதாரண நிலையில் அறத்தைக் காப்பது என்பது உயர்ந்த நிலையில் உள்ள ஒரு சிலர் செய்யக் கூடியதே ஆகும். இப்பொழுது நிலை முற்றிலும் வேறுபட்டுவிட்டது. 'அரக்கர்களை அழித்து உங்களைக் காக்கிறேன்' என்று முனிவர்களுக்குத் தந்த வாக்குறுதியும் கோதண்டம் கையில் இருப்பவும் மனைவியைப் பறிகொடுத்தான் என்ற அவப்பெயரைப் போக்கிக்கொள்ளுவதற்குரிய சந்தர்ப்பமும் இப்பொழுது எதிரே நிற்கின்றன. இந்திரசித்தனை வென்றால் தான், இவை இரண்டும் கைகூடும். இந்திரசித்தன் அழிய வேண்டுமானால், நிகும்பலை வேள்வி தடைபட வேண்டும். எனவே, இராமனுடைய வாழ்க்கையில் எதிர்ப்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய சோதனைக் கட்டமாகும் இது. தான் வாழ்க்கையில் செய்து முடிக்கவேண்டியஅரக்கர் அழிவு, பிராட்டி விடுதலை என்ற இரண்டு குறிக்கோள்களும் எய்தப்படவேண்டுமானால், நிகும்பலை வேள்வி அழிக்கப்பட வேண்டும் என்று வீடணன் கூறிவிட்டான். இராமனை அல்லாமல் வேறு யாராக இருப்பினும் - இலக்குவனே தனியாக இருந்திருப்பினும் எந்த வழியை மேற்கொண்டாவது நிகும்பலையை அழிந்திருப்பான்.

அறத்தின் மூர்த்தியாகிய இராகவன், எந்த நிலையிலும், எக்காரணம் கொண்டும், எந்த வெற்றியைக் கருதியும் அறவழியினின்று மாறுபடமாட்டான் என்பதை எடுத்துக்காட்ட இப்பகுதி பெரிதும் பயன்படுகிறது. தம்பி இலக்குவனுடைய மனநிலையையும், அவன் எண்ண ஓட்டங்களையும் நன்கு அறிந்துகொண்ட இராமன் இவ்வளவு விரிவாகத் தம்பிக்கு உபதேசம் செய்கின்றான். கம்பனின் பாத்திரப்படைப்புச் சிறப்பையும், அப்பாத்திரங்களின் பண்புநலனை விளக்கும் சூழ்நிலைகள், சந்தர்ப்பங்கள் என்பவற்றை உருவாக்குவதிலும் 'கம்பனுக்கு நிகர் கம்பனே' என்று சொல்லத் தோன்றுகிறது. நிகும்பலை யாகம் அழிக்கப்பட்டபோது இந்திரசித்து - அனுமன் உரையாடல், இந்திரசித்தன் - இலக்குவன் உரையாடல் என்பவை படித்துப்படித்து இன்புறத்தக்கவை ஆகும். அவற்றில் வரும் ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும், அவ்வார்த்தைகளைப் பேசும் பாத்திரங்களின் பண்புநலன்கள் வெளிப்படுமாறு உரையாடலை அமைக்கின்றான் கவிஞன்.

நிகும்பலை அழிவுக்குப் பின்னர்த் தெய்வப் படைகள் பலவற்றைச் செலுத்திப் பயன்படாமல் போகவே, தந்தையை நாடிச் செல்கிறான் இந்திரசித்தன். இந்திரசித்து வதைப் படலத்தின் முதல் பத்துப் பாடல்கள், இந்திரசித்தன் வாழ்க்கையில் ஏற்படாத ஒரு மாற்றத்தை அறிவிக்கின்றன. பிரம்மாத்திரம் என்ற படைகள் போக, புதிதாக நாராயணன் படையையும் ஏவிப் பார்த்துவிட்டான், இந்திரசித்தன். உலகம் மூன்றையும் அழிக்க வல்ல படை, இலக்குவனை ஒன்றும் செய்யாததோடுமட்டுமல்லாமல், அவனை வலஞ்செய்து போயிற்று (9119) என்பதைப் பார்த்தவுடன் இந்திரசித்தன் மனத்தில் பெருமாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்திரன் பகைஞன் என்றும், இராவணன் மைந்தன் என்றும் வீறுடன் பேசித் தன்னை வெல்லவல்லார் இவ்வுலகிடை யாரும் இல்லை என்று தருக்கி இருந்த இந்திரசித்தன், நாராயணப் படை ஏவியவுடன் அது இலக்குவனை வலம் செய்துப் போவதைக் கண்டான். இந்த நிகழ்ச்சி அவன் கர்வத்தை அழித்ததோடல்லாமல்

இதுவரை அவன் சிந்தனை செய்யாத பேராற்றல் ஒன்று மேலே இருந்துகொண்டு இங்குள்ளோர் அனைவரையும் இயக்குகிறது என்பதை முதன்முதலாக உணரத் துவங்கினான். மக்கள், தேவர், நரகர், அசுரர் முதலிய அனைவரையும் வென்றாலும், அந்த மாபெரும் ஆற்றலின் எதிரே இந்த வெற்றிகள் அர்த்தமற்றவையாகி விடுகின்றன என்பதை உணர்ந்த இந்திரசித்தன் முற்றிலும் மனம் மாறிய நிலையில் இதுவரை செய்யாத செயலைச் செய்யத் துவங்குகிறான்.

இராவணன் மைந்தனாகிய அவன் இன்றுவரை தந்தையை எதிர்த்துப் பேசி அறியாதவன். தான் தெய்வமாக வணங்கும் அத்தந்தையின் செயல்களை ஆராய்வது தன் கடமை அன்று என்று வாழ்ந்தவனாகிய அவன் இப்பொழுது மனம் மாறுகிறான். எல்லாவற்றையும் இழந்த இந்த நிலையில் தந்தையையாவது இறுதியில் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கிறான். இந்த மனஉறுதியுடன் தந்தையிடம் செல்கிறான்.

வருகின்ற மைந்தனின் முகவாட்டத்தையும், உடம்பில் உள்ள காயங்களையும் கண்டுகூட இரக்கம் காட்டாத இராவணன் "படங்குறை அரவம் ஒத்தாய்; உற்றது பகர்தி" (9117) என்று பேசுவது நமக்கேகூட வெறுப்பை அளிக்கிறது. தந்தைமாட்டுக் கொண்ட அன்பாலும், மரியாதையாலும் இன்று வரை வாய்மூடி, அவன் செயல்களை யெல்லாம் பொறுத்துக்கொண்டிருந்த இந்திரசித்தன் இப்பொழுது வெடிக்கிறான். அவனிடம் ஏற்பட்ட மனமாற்றத்தை அறிவிக்கும் முறையில் கவிஞன் பாடல்களை (9118, 9119, 9120, 9121) இங்கு அமைக்கிறான். இந்த மாற்றம் நாக பாசத்தில் தொடங்கி, நிகும்பலையில் இந்திரசித்தன் மனத்தில் மலைபோல் வளர்ந்துவிட்டது. போரின் முடிவு, நாள் கணக்கில் என்ற எண்ணம் வந்தவுடன் முழுவதுமாகத் தன் மனக்கருத்தைத் தந்தையிடம் சொல்லி ஏதாவது செய்ய முடியுமா என்று நினைக்கிறான். இராமன் பரம்பொருள் என்று கூறினால், இராவணன் மனத்தில் அது எடுபடாது என்பதை அறிந்தவனாகிய இந்திரசித்தன் எதனைச் சொன்னால் அவன் மனத்தில் மாற்றம் ஏற்படக்கூடும் என்று கருதி அதைமட்டும் இங்குக் கூறுகிறான்.

"அபிசார வேள்வி யாகிய நிகும்பலை யாகத்தின் இரகசியங்களை யெல்லாம் உன் தம்பியாகிய வீடணன் அவர்களிடம் கூறிவிட்டான். நான் ஏவிய தெய்வப்படைகள் மூன்றையும் இலக்குவன் ஆற்றலால் தடுத்தேவிட்டான்" (9118). "மூன்று உலகங்களையும் அழிக்கக் கூடிய நாராயணப் படையை நான் ஏவியபொழுது அப்படை அவனை வலஞ்செய்து போவதைக் கண்டேன். உடனே புரிந்து கொண்டேன். உன் குலத்தார் அனைவரும் செய்த பாவத்தால், கொடுமையான பகையினைத் தேடிக் கொண்டாய். கோபம் ஏற்பட்டால் உலகம் மூன்றையும் இலக்குவன் ஒருவனே முடித்துக்கட்டுவான்" (9119) "கடுமையான போரின்கண் நான்முகன் படையை அவன் என்மீது ஏவவில்லை. அது ஏனென்றால் உலகத்திற்கு அதனால் ஏற்படும் அழிவை எண்ணி என்மேல் செலுத்தாமல் விட்டு விட்டான். அதனால் தான் அந்த நேரத்தில் வெற்றிகொண்டு உயிரோடு மீண்டேன். அவன்மேல் ஏவப்பட்டபோதும் தன்னைத் தானே காத்துக்கொண்டான். தெய்வப்படைகளின் உதவி இன்றித் தன் ஆற்றலை நம்பியே வாழ்பவன் அவன் (9120) "இவ்வாறு கூறுவதால் போருக்கு அஞ்சித் தப்பிவந்து நான் பேசுகிறேன் என்று தயவு செய்து நினைத்துவிடாதே, சீதையிடத்து நீ கொண்ட தவறான ஆசையினை விட்டுவிட்டு, அவளை அவர்களிடம் சேர்ப்பித்தால் அவர்கள் திரும்பிப் போய்விடுவார்கள். நீ செய்த பிழையையும் பொறுப்பர். உன்பால் நான் வைத்த அன்பின் அடையாளமாகவே இதனைச் சொல்கிறேன்" (9121)

இவ்வாறு கூறும் இந்திரசித்தனைக் கோழை என்று யாரும் நினைத்துவிடக் கூடாது என்று நினைத்த கவிஞன், 'இதனைக் கூறியவன் உலகெல்லாம் கலக்கி வென்றான்' என்று கூறிப் பாடலை முடிக்கின்றான். அப்பாடல் வருமாறு:

'ஆதலால் "அஞ்சினேன்" என்று அருளலை; ஆசைதான்

அச்

சீதைபால் விடுதிஆயின், அனையவர் சீற்றம் தீர்வர்;

போதலும் புரிவர்; செய்த தீமையும் பொறுப்பர்; உன்மேல்

காதலால் உரைத்தேன்' என்றான் - உலகுஎலாம் கலக்கி

வென்றான்.

(9121)

இராவணன் மந்திரசபையில் இவன் பேசிய பேச்சுக்கள் எத்தகையவை! 'நான் ஒருவனாகவே சென்று உன்பகை முடிக்கின்றேன்' என்றல்லவா கூறினான்! அப்படிப் பேசிய இந்திரசித்தன் இப்பொழுது முழுவதுமாக மாறி, ஆழ்ந்த சிந்தனையுடன் அறிவைப் பயன்படுத்தி அல்லவா இந்த முடிவுக்கு வருகிறான்! கல்வி, கேள்விகளிலும், வர பலத்திலும் இராவணனுக்கு இணையானவன் இந்திரசித்தன், ஏன்? ஆணவத்தில்கூடத் தந்தைக்குச் சளைத்தவன் அல்லன். அப்படி இருந்தும், இவ்வாறு மனம் மாறக் காரணம் யாது? தன் ஆற்றலுக்கு எதிரே ஈடுகொடுக்க முடியாமல் இந்திரனும் தேவர்களும் ஓடினார்கள். ஆதலால், இரு மானிடரையும் குரங்குக் கூட்டத்தையும் நொடிப்பொழுதில் வெல்ல முடியும் என்று அவன் நினைத்ததில் தவறில்லை. நாக பாசப் படலத்தில், நாக பாசத்தை ஏவுவதற்கு முன்னர், தன் தேரையும் கொடியையும் சாரதியையும் இலக்குவன் அழித்தான், அடுத்துத் தன் கவசத்தையும் உடைத்தான் இவன் மனிதனல்லன்' என்ற முடிவுக்கு வந்தான். கருடன் வருகையால் நாக பாச விடுதலை கிடைத்ததும், மந்திர மலையைக் கொணர்ந்ததால் நான்முகன் படை வலியற்றுப் போனதாம், இவர்கள் மனிதர்கள் அல்லர் என்ற அவன் எண்ணத்தை வலுப்பெறச் செய்தன. தான் இதுவரை பெற்றிருந்த வர பலமும் வில் ஆற்றலும் இவர்கட்கு முன் வலிவிழந்துவிடுவதை நேரே கண்டான் இந்திரசித்தன். அப்படியானால், இவர்களை வெல்ல 'அபிசார வேள்வி' போன்ற ஒன்றை ரகசியமாக நடத்தி, அதனால் பெறும் புதிய வலிமையைக் கொண்டு. இவர்களை வெல்லத் துணிந்தான். பரம ரகசியமாகச் செய்யப்புகுந்த தன் வேள்வியில் இலக்குவன் வந்ததும், அதை அழித்ததும் இந்திரசித்தன் எதிர்பாராதவை. நாக பாசம், நான்முகன் படை என்பவற்றைத் தடுக்கும் ஆற்றல் அவர்களிடம் இருந்தது என்பதைக் கண்டதனால் இவ்விருபடைகளையும் நேரடியாகச் செலுத்தாமல் மறைந்து நின்றே செலுத்தினான். போருக்குத் தயாராக இல்லாமல், கவசம்கூட அணியாமல் ஆயுதங்களைப் பற்றி இராத நிலையில் இராம, இலக்குவர்கள் ஓய்வு எடுக்கும் நேரத்திலேயே இந்த இரு படைகளையும் இந்திரசித்தன் எய்தான். இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் இலக்குவனின் படைகளை எதிர்க்கும் வாய்ப்பு இல்லாமலே போய்விடும் என்று அறிந்தே, போர்த் தந்திரம் மிக்க இந்திரசித்தன் மறைந்துநின்று செலுத்தினான். அவர்கள் மயங்கியதும்,

acharya.org

அவர்கள் கதை முடிந்தது என்று அவன் எண்ணியதிலும் தந்தையிடம் சென்று உன் பகையில் பாதியை முடித்தேன் என்று கூறுவதிலும் தவறு ஒன்றும் இல்லை. கருடன் வரவு இருவருக்குமே எதிர்பாராத அதிர்ச்சியைத் தந்தது. இந்த நிலையில்தான் நிகும்பலைப்போர் நடைபெற்றது. யாகத்தை முடிக்க வழியில்லாதபோது, இதுவரை இந்திரசித்தன் பயன்படுத்தாமல் காத்து வைத்திருந்த நாராயணப் படையை ஏவினான். ஒருவேளை இலக்குவன் அதே படையை அனுப்பி தன்னைத் தான் காத்துக் கொள்வானோ என்று கருதினான். ஆனால் நடந்தது வேறு. நாராயணப் படை இலக்குவனை வலஞ்செய்து செல்வதைக் கண்ட இந்திரசித்தன் மலைபோன்ற தன்னம்பிக்கையை இழந்து விட்டான். "வில்லாளரை எண்ணில் விரற்கு முன் நிற்கும்" வீரனாகிய இந்திரசித்தன் இனிச் செய்யக் கூடியது ஒன்றுமில்லை என்ற முடிவிற்கு வருகிறான். தன்னால் ஒன்றும் செய்யமுடியாதென்றால், தன் தந்தையாலும் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்ற முடிவிற்கு வந்துவிட்டான். எனவே, தந்தையையாவது காப்பாற்றலாம் என்ற எண்ணத்தில் தான், 'சீதையை விடுக, விட்டால் போதலும் புரிவர், செய்த பிழையையும் பொறுப்பர்' என்று கல்லும் கரையும் முறையில் பேசினான். ஆனால், அச்சொற்கள் செவிடன் காதில் ஊதிய சங்காக முடிந்துவிட்டது.

இராவணன் : இத்துணைத் தூரம், மகன் அனுபவத்தின் உதவியால் பேசிய பேச்சுக்களைக் கேட்ட இராவணன், அதை ஏற்காமல் தற்பெருமை பேசுகிறான்.

இந்திரசித்தனை நோக்கி, இராவணன் கூறும் சொற்கள் ஆறு பாடல்களில் இடம்பெறுகின்றன. இந்த ஆறு பாடல்கள் இராவணனின் தன்னம்பிக்கை, மனநிலை, அவன் ஆழ்மனத்தில் உள்ள எண்ணங்கள் ஆகியவற்றை வெளியிடுபவையாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். அவன் பேசும் முதற்பாடல், மகனுடைய அருமை பெருமை தெரியாத அவனை எள்ளி நகையாடுவது போல் அமைந்துள்ளது. "மகனே! பட்ட வருத்தத்தால் போரினை விட்டுவிட வேண்டும் என்று நீ நினைப்பதாகத் தெரிகிறது. கவலை வேண்டாம். அந்த மனிதர்களை என் வில் ஆற்றலால் கொன்று வெற்றிக் கனியை உனக்குத் தருவேன்" (9122) என்கிறான்.

அடுத்து, "மகனே ! இப்போரின் தொடக்கத்திலிருந்து இறந்தவர்க ளாகிய அவர்கள், போருக்குச் சென்று என் பகையை முடிப்பார்கள் என்றோ, இப்பொழுது உயிருடன் இருந்து இனிப் போருக்குச் செல்லப்போகிறவர்கள் வெற்றியைத் தருவார்கள் என்றோ, மாவீரன் ஆகிய நீ அவர்களை வென்று எனக்கு வெற்றியைத் தருவாய் என்றோ நான் கருதவில்லை. இப்பகைமையைத் தேடிக்கொள்ளும் பொழுது, இந்த மூன்று பிரிவாரும் உதவுவார்கள் என்று நான் நம்பவில்லை. என்னையும் என் ஆற்றலையும் என் வில்லாற்றலையும் வர பலங்களையும் சிந்தித்துத்தான் என் பகையை நானே தேடிக்கொண்டேன்" (9123)

இந்த இரண்டு பாடல்களில் உள்ள கருத்துக்களை, சொற்களை இராவணன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் பொழுதே அவன் அகமனத்தில் ஒரு போராட்டம் நிகழ்கிறது. இந்திரசித்தனைத் தோற்கடித்தவர்களைத் தான் வெல்ல முடியுமா என்பது ஓர் ஐயம்; தன்னோடு சம வலிமை பெற்றிருந்த கும்பனை வெற்றிபெற்றவர்களைத் தான் வெல்ல முடியுமா என்பது மற்றோர் ஐயம். போர்க்களத்திற்குச் செல்லும் கும்பகர்ணன், "என்னை வென்று உளர் எனில் இலங்கை காவல! உன்னை வென்று உயருதல் உண்மை; ஆதலால் பின்னை நின்று

எண்ணுதல் பிழை; அப்பெய்வளை தன்னை நன்கு அளிப்பது தவத்தின் பாலதே" (7368) என்று கூறியதும் இராவணன் மனத்தில் இப்பொழுது நினைவுக்கு வருகிறது. கும்பன் போருக்குப் புறப்படுமுன் இதைக் கூறினான். மகன் போரில் ஈடுபட்டுப் பெற்ற அனுபவத்துடன் "சீதைபால் விடுதி ஆயின், அனையவர் சீற்றம் தீர்வர்" (9121) என்ற அதே கருத்தை வலியுறுத்துகிறான். இந்த அகமனப் போராட்டத்தில், இராவணன் மனத்தில் தான் சுவைக்கப் போவது தோல்வியையே என்ற எண்ணம் உறுதிப்பட்டுவிட்டது. இந்த எண்ணம்,இந்திரசித்தனுடன் பேசும்போது அகமனத்தில் அங்குரமாக வடிவு கொண்டு, ஒருசில வினாடிகளில் பெருமரமாக முளைத்துவிட்டது. சுவரில் எழுதிய எழுத்தைப்போல் தன் எதிர்காலம் எத்தகையது என்பதை இராவணன் அறிந்துகொள்கிறான். இப்பொழுது அவனுக்குள்ளவை இரண்டே வழிகள்தான். ஒன்று, பிராட்டியை விடுவித்து, அவர்கள் சீற்றத்தைத் தணித்தல். இவ்வாறுசெய்தால் மகனும் அவனும் உயிர்வாழ முடியும். இரண்டாவது வழி, போர் செய்து மடிதலே ஆகும். இந்த இரண்டு வழிகளையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்த இராவணன் ஒரு முடிவுக்கு வருகிறான். முதலாவது, இத்துணைப் பேரும் இறந்தபிறகு உயிர்வாழ்வதில் பயனில்லை. இதுவரையில், அவன்பால் ஓங்கியிருந்த தன்மானம், சீதையை விட்டுவிடுவதால் தேவர்கள் சிரிப்பர் என்ற எண்ணத்தை உருவாக்குகிறது. இதுவரை அவன் பெயரைக் கேட்டு அஞ்சி நடுங்கிய தேவர்கள் எள்ளி நகையாடுவதைப் பார்த்துக்கொண்டு, மானமிழந்து உயிரை வைத்திருப்பது எந்தப் பயித்தியக்காரனும் செய்ய விரும்பாததாகும். அதை மகனுக்கு விளக்கும் முறையில் பின்வருமாறு பேசுகிறான்.

'பேதைமை உரைத்தாய்; பிள்ளாய்! உலகு எலாம் பெயர,

பேராக்

காதை என் புகழினோடு நிலைபெற, அமரர் காண

மீது எழும் மொக்குள் அன்ன யாக்கையை விடுவது அல்லால்,

சீதையை விடுவது உண்டோ, இருபது திண்தோள்

உண்டால்"

(9124)

'மகனே! உலகெலாம் அழிந்தாலும், அழியாத என் புகழொடு வாழ்ந்துவிட்டு, நீரில் தோன்றும் குமிழிபோல நிலைபேறில்லாத இந்த வாழ்க்கையை விட்டுச் செல்வேனேயானால், தேவர்களும் என் இறப்பைக் கண்டு போற்றுவார்கள். சீதையை விட்டால், இருபது தோள்கள் இருந்தும் சாரமற்ற வாழ்க்கை வாழ்ந்தான் என்று உலகம் ஏசும். சீதையை விடப்போவ தில்லை என்று பொருள்படப் பேசுவதே இராவணன் கருத்தாகும். இராவணன் மனத்தில் இப்பொழுது எஞ்சியுள்ளது சீதைபால் உள்ள தகாத காமம் அன்று; எஞ்சியுள்ளது மான உணர்ச்சியே யாகும். இந்த எண்ணம் மிக வலுவாக அவனைப்பற்றி யிருந்தது என்பதைப் பின்னரும் காணலாம்.

முக்கோடி வாழ்நாள் உடைய இராவணன், இன்றுவரை தனக்கும் ஒரு முடிவு காலம் உண்டு என்பதைக் கனவிலும் கருதினான் இல்லை. கார்த்தவீரியனிடம் தோற்றபோதும், வாலியின் வாலில் கட்டுண்டபோதும், கயிலையைப் பெயர்த்தெடுத்தபோதும், அவன் தோல்வியே கண்டான். இத்தோல்விகளே தன் பெருமைக்கு அடித்தளம் என்ற எண்ணத்தில் வாழ்ந்துவந்தான். ஆனால், இப்பொழுது சுள்ளியில் உறைதரு குரங்கும், இரண்டு மனிதர்களும், தன்னை எதிர்க்கின்றார்கள் என்றால், அது நகைப்பதற்குரியதாகும் என்றே எண்ணிவந்தான், சுள்ளியில் உறைகின்ற குரங்கு, மகன் அக்க குமாரனையும், பஞ்ச சேனாபதிகளையும் பிசைந்து எறிந்தது முதல் அதிர்ச்சியாகும். கும்பகர்ணனும், அதிகாயனும் போரில் பட்டது இரண்டாவது அதிர்ச்சியாகும். வில்லாளரில் முதல்வனாகிய இந்திரசித்தன் 'சீதையை விடுக' என்று அறவுரை கூறியது மூன்றாவது அதிர்ச்சியாகும். தான் இறப்பது உறுதி என்றவுடன் இரண்டு பொருள்களை அவன் விரும்புகிறான். ஒன்று, இறுதி நேரத்தில் விட்டுக் கொடுக்காமல் போர் புரிந்து மானத்தோடு இறப்பது, அப்படி இறந்தால் அந்த இராமன் பெயர் இருக்கின்றவரை தன் பெயரும் இருக்கும் அல்லவா? அப்படி நிலைபேறுள்ள புகழை அடையத் தன் உயிரைக் கொடுப்பது மிகச் சிறிய விலையாகும். இக் கருத்துப்பட அவன் பேசியதைக் கம்பநாடன் பின்வரும் பாடலில் அமைக்கிறான்.

'வென்றிலென் என்ற போதும், வேதம் உள்ளளவும்,

யானும்

நின்றுளென் அன்றோ, மற்று அவ் இராமன் பேர் நிற்கும்

ஆயின்?

பொன்றுதல் ஒரு காலத்தும் தவிருமோ? பொதுமைத்து அன்றோ?

இன்று உளார் நாளை மாள்வர்; புகழுக்கும் இறுதி

உண்டோ?

(9125)

இலக்குவனும் இந்திரசித்தும் : தந்தைக்கும் மகனுக்கும் நடந்த உரையாடலுக்குப் பிறகு, தந்தைக்கு முன்னர்த் தான் போரில் சென்று மடியவேண்டும் என்ற முடிவுடன்தான், போருக்குப் புறப்படுகிறான் இந்திரசித்தன், இம்முறை அவன் இலக்குவனுடன் நிகழ்த்திய போரைக் கண்டு தேவர்களும்- ஏன் இலக்குவன்கூட வியப்பில் ஆழ்ந்து விடுகின்றனர். சிவன் கொடுத்த தேர் முதலியவற்றை அழித்தும், தன் சுயவலிமையால்மட்டும் இந்திரசித்தனை வெல்ல முடியாது என்பதை, மும்முறை அவனோடு பொருத இலக்குவன் கண்டுகொண்டான். தன் ஆற்றலைமட்டும் கொண்டு, இந்திரசித்தனை வெல்ல முடியாது என்பதைக் கண்ட இலக்குவன், இறைவனைத் துணைக்கு அழைக்கிறான். தெய்வப்படைகளை ஏவி, ஒன்றும் நடவாதபொழுது அந்தத் தெய்வத்தையே துணைக்கு அழைக்கின்றான் இலக்குவன். இறுதியாக அவன் விட்ட படை தெய்வப்படை அன்று. சாதாரண வீரர்கள் பயன்படுத்தும் பிறைமுகப் பகழியே

யாகும். இப்பகழியை ஏவு முன்னர் இலக்குவன் பேசிய பேச்சுக்கள் சிந்திக்கத் தக்கவை.

'மறைகளே தேறத் தக்க, வேதியர் வணங்கற்பால,

இறையவன் இராமன் என்னும் நல் அறமூர்த்தி என்னின்,

பிறை எயிற்று இவனைக் கோறி' என்று, ஒர பிறை வாய்

வாளி

நிறை உற வாங்கி விட்டான் - உலகு எலாம் நிறுத்தி

நின்றான்.

(9166)

மறைகளே தேறத்தக்கவன், வேதியர் வணங்கத்தக்கவன் யாராக இருக்க முடியும்? பரம்பொருளாகத்தானே இருக்க முடியும்? அந்தப் பரம்பொருள், நல்லறமூர்த்தியாகி, இராமன் என்ற மானிட சட்டைதாங்கி வந்துள்ளான் என்பது உண்மையானால் இந்தச் சாதாரணப் பிறைமுக வாளி இந்திரசித்தன் கழுத்தைத் துண்டிப்பதாக என்று சபதம் செய்து, எய்த வாளி அக்கடமையைச் செய்துவிட்டது. இராமானுஜன் என்று சொல்லப்படும் இலக்குவன், இராமனின் தம்பி என்றாலும், தம்பி என்ற உரிமையோடு போர் செய்தபொழுது பயன் ஒன்றும் நிற்கவில்லை. ஆனால், இராமானுஜன் என்ற பக்தன், பரம பாகவதனாக நின்று பரம்பொருளைத் துணைக்கழைத்து 'யான்', 'எனது' என்ற அகங்கார மமகாரங்கள் அடங்கி, இது இறைவன் பணி என்ற நினைவில், ஒரு சாதாரணப் பகழியை ஏவவும், பிரம்மாத்திரம் கூடச் செய்ய முடியாத செயலை, இந்தச் சாதாரண அம்பு செய்துவிட்டது. வேறு படைக்கலங்களைப் பயன்படுத்தி, தன் ஆற்றலைக் கொண்டு இந்திரசித்தனைக் கொன்றிருப்பின், இலக்குவன் பெருமைப்படவும், ஓரளவு கர்வம் கொள்ளவும் அங்கே இடமிருந்திருக்கும். இறைவன் பெயரைப் பயன்படுத்தி, சாதாரண அம்பைப் போட்டு, தன் காரியத்தை முடிக்கும் இலக்குவன் வெறும் கருவிமாத்திரையாக இருக்கின்றானே தவிர, அவனுக்கு என்று தனித்துவம் எதுவும் இல்லை. அதனால்தான் போலும் அவனைக் கட்டித்தழுவிய இராமன், 'ஆடவர் திலக! நின்னால் அன்று' என்று கூறுகிறான் போலும். இராமன் இந்திரசித்தனுடன் நேரே பொருதாவிட்டாலும் அவன் பெயரில் ஆணையிட்டு எய்த அம்பே இந்திரசித்தனைக் கொன்றது. ஆதலால், கும்பனையும், இராவணனையும் போல, இந்திரசித்தனும் இராமன் கையாலேயே மடிந்தான் என்று நினைக்க இடமுண்டு. இம்மூவரில் கும்பனும், இந்திரசித்தனும் பிழை ஏதும் செய்யாதவர்கள். ஏனைய எல்லா வகைகளிலும் - தவம் உட்பட இராவணனுக்குச் சமமானவர்கள். எனவே, பரம் பொருள், மானிடச் சட்டை தாங்கி இவ்வுலகிடை வந்து, தானே போரிட்டுக் கொல்லவேண்டிய சிறப்பைப் பெற்றனர்.

இராமானுஜன் ஆகிய இலக்குவன், நடந்துகொண்டதும ்சரியானதே ஆகும். தனக்கென்று இறைவன் கொடுத்துள்ள ஆற்றலைப் பயன்படுத்தி இந்திரசித்தனைக் கொல்ல முயன்றான். அது முடியாது என்று உறுதியானவுடன் தான் இறைவனைத்

துணைக்கு அழைக்கின்றான். இலக்குவன், அவனுடைய தவப்பலன், அவன் ஆற்றல், தெய்வப்படைகள் ஆகிய அனைத்தும் செய்ய முடியாத ஒரு செயலை, இறைவன் பெயரோடு சேர்ந்த ஒரு பிறைமுக வாளி செய்துமுடிக்கின்றது. இறைவனுடைய நாம மகிமை, சாம்பவானுடைய சிறகுகளை வளரச் செய்கிறது; அனுமனைக் கடல் கடக்க வைக்கிறது; ஒரு சாதாரண அம்பு இந்திரசித்தன் தலையைக் கொய்கிறது. 6ம் நூற்றாண்டுமுதல் 8ம் நூற்றாண்டுவரை,ஆழ்வார்கள் பக்தி இயக்கத்தை வளர்த்து, இறைவன் நாம மகிமையை எடுத்துக் கூறினர். 9ம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய கம்பநாடன், இக்கருத்துக்கு அரண் செய்வதுபோல இந்த மூன்று இடங்களிலும் நாம மகிமையை வெளிப்படுத்துகிறான்.

இராவணன் : மகன் இந்திரசித்தனுடன் பேசிய சொற்களை வைத்து அவன் வாழ்வின் முடிவை இராவணன் அறிந்துகொண்டான் என்றும், எஞ்சிய நாட்களை எவ்வாறு கழிக்க வேண்டும் என்றும், இறுதிவரையில் தான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் எல்லா வகையிலும் ஆய்ந்து, தெளிந்து, ஒரு முடிவுக்கு வந்துவிட்டான் எனக் கண்டோம். இந்திரசித்தன் முடிவு இவ்வாறுதான் இருக்கும் என்று கும்பகர்ணன் முன்னரே கூறியுள்ளான். இப்பொழுது இந்திரசித்தனும் அதையே கூறினான். அப்படி இருந்தும் மறுபடியும், நிகும்பலை அழிந்த பின்னும், இந்திரசித்தனைப் போருக்கு அனுப்பினான் இராவணன் என்றால், இராவணன் மனநிலையை ஒருவாறு ஊகிக்க முடிகிறது. இந்த நிலையில் இராவணன் மனத்தில் சகோதர வாஞ்சையோ, புத்திர வாத்சல்யமோ, சீதையின் மாட்டுக் காமமோ இல்லை. குலத்து மானத்தை இறுதிவரை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணமே உள்ளது. மூவுலகுக்கும் அச்சமூட்டிய இராவணன், மனிதனிடம் அஞ்சி ஓடினான் என்ற அபவாதத்தை அவன் ஏற்கத் தயாராயில்லை. மானம் இழந்து தான் வாழவிரும்பாத போது இந்திரனை வென்ற மகனும் வாழக்கூடாது என்ற எண்ணம் அவனுடைய அடிமனத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும். அதனாலேயே அவன் இறப்பது உறுதி என்று அறிந்திருந்தும் அவனை மறுபடியும் போருக்கு அனுப்புகிறான். இவ்வளவு உறுதிப்பாட்டுடன் இராவணன் இருந்தான் என்றாலும், இந்திரசித்தன் இறந்தபொழுது அவன் நிலைகுலைந்துவிட்டான் என்பது அவன் கதறி அழும் பாடல்களில் நமக்கு நன்கு விளங்குகின்றது. இதுவரை குலத்து மானம் காக்க இட்ட பலி என்று பேசிக்கொண்டு வந்த இராவணன், இந்திரசித்து இறந்த பிறகு, அவன் மனத்தின் ஆழத்தில் புதைந்திருந்த எண்ணம் வெளிப்படுகிறது. வாய், குல மானம் என்று பேசினாலும், அடிமனத்தில் தன்னலம் நிறைந்திருந்தமையாலேயே இந்த விபரீத விளைவு ஏற்பட்டது என்பதை மகனை நோக்கி அழும்பொழுது அவனையும் அறியாது சொல்லிவிடுகிறான்.

'சினத்தொடும் கொற்றம் முற்றி, இந்திரன் செல்வம்

மேவி,

நினைத்தது முடித்து நின்றேன்; நேரிழை ஒருத்தி நீரால்,

எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடன் எலாம், ஏங்கி ஏங்கி,

உனக்கு நான் செய்வதானேன்! என்னின் யார் உலகத்து

உள்ளார்?".

(9224)

இப்பாடலில் வரும், நினைத்தது எல்லாம் முடித்து நின்ற தனக்கு ஒரு பெண் காரணமாக, மகனுக்கு நீர்க்கடன் செய்யவேண்டி வந்ததே என வருந்துகிறான். மகன் தந்தைக்குச் செய்ய வேண்டிய நீர்க்கடனை, தந்தை மகற்குச் செய்யும் அவலநிலை வந்ததையும், அதற்குக் காரணமாய் இருந்தது ஒரு பெண்ணே என்பதையும், இராவணன் பேசும்பொழுது அவன் தந்தைப்பாசம் எவ்வளவு ஆழமானது என்பதை அறியலாம். இந்த நிலையில், பந்த பாசங்கள், விருப்பு வெறுப்பு ஆகிய அனைத்தையும் கடந்து, போருக்குப் புறப்படுகிறான் இராவணன். இதுவரை, இன்று இல்லாவிட்டால் நாளைவெற்றி என்ற எண்ணத்தில் மிதந்து வந்த இராவணன் இது இறுதிப்போர் என்பதையும் இதில் இரண்டில் ஒன்று முடிவாகிவிடும் என்பதையும் உணர்ந்து பின்வருமாறு பேசுகிறான்: "மன்றல் அம்குழல் சனகி தன் மலர்க் கையான் வயிறு

கொன்று, அலந்தலைக்கொடு, நெடுந் துயரிடைக்

குளித்தல்:

அன்று இது என்றிடின், மயன் மகள் அத் தொழில் உறுதல்:

இன்று, இரண்டின் ஒன்று ஆக்குவென், தலைப்படின்'

என்றான்.

(9667)

இவ்வாறு வஞ்சினம் கூறித் தேர் ஏறும் இராவணன் மனநிலையை, இத்தேர் ஏறு படலத்தின் மூன்றாவது பாடலிலேயே மிக நுணுக்கமாக விளக்குகிறான் கம்பன்.

"ஈசனை, இமையா முக் கண் ஒருவனை, இருமைக்கு ஏற்ற பூசனை முறையின் செய்து...

(9644)

இந்த அடி ஆழ்ந்து சிந்திக்கத் தக்கதாகும். சிவ பக்தனாகிய இராவணன் இமையா முக்கண் இறைவனைக் கடைசி நாளன்றும் பூசனை செய்தான் என்று சொல்லவருகின்ற கம்பநாடன், "இருமைக்கு ஏற்ற பூசனை முறையின் செய்து" என்று கூறும்பொழுது, இராவணனுடைய ஆழ் மனம், அகமனம், புறமனம் ஆகிய மூன்றையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவதன் மூலம் இராவணன் பெற்ற புதிய சொரூபத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறான்.

முக்கோடி வாழ்நாள் வாழ்ந்தவன், மூவுலகம் போற்ற வாழ்ந்தவன் இறப்பு உறுதி என்று அறிந்து, அந்தச் சாவை எதிர்கொள்ளப் போகும்பொழுது எப்படி அமைதியாக இருக்க முடியும்? மனத்தை அடக்கிய பெரியவர்கள்கூட இத்தகைய சூழ்நிலையில் தடுமாற்றம் அடைதல் இயல்பே ஆகும். இந்த நிலையிலும் இருமைக்கு ஏற்ற பூசனையை ஒருவன் எவ்வாறு செய்ய முடியும்? இருமைக்கு ஏற்ற பூசனை என்ற தொடர் இம்மை, மறுமைக்கு ஏற்ற பூசனை என்று பொருள் தருவதுடன், காமிய, நிஷ்காமிய பூசனை செய்தான் என்றால், அவன் சமதிருஷ்டி பெற்று, ஸ்திதப்பிரக்ஞ நிலைபெற்ற ஒருவனாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

நிஷ்காமிய பூசைக்கூட, மனத்தில் ஒரு சலனம் இல்லாமல் சாதாரண காலங்களில் அமைதியாக பூசை செய்தானே அதே போலதான் இன்றும் செய்தான் என்பதைக் குறிக்கவே கவிஞன் பூசனை முறையில் செய்து என்று கூறுகிறான். முறையில் என்ற சொல்லினால் பதட்டமோ, கவலையோ, மன உளைச்சலோ, பகைமையோ, காமமோ எதுவுமில்லாமல் மன அமைதியுடன் இருந்தால் தான் முறைப்படி பூசை செய்ய முடியும். இந்த இடத்தில் கவிஞன் இராவணன் இறுதிப் போருக்குப் புறப்படும் நிலையில் இவ்வாறு பூசனை செய்தான் என்று கூற ஒரு காரணமுண்டு. சுற்றத்தார் யாவரும் சாவில் படநேர்ந்த நிலையிலும், தன்னையே நேராகும் தம்பியையும் தனயனையும் இழந்த நிலையிலும் கலக்கத்திற்கு இலக்காகிய நெருக்கடி மிகுந்த அவல நிலையிலும் முறைப்படி பூசனை செய்தான். ஏன் கம்பன் இவ்வாறு கூறுகிறான் என்றால், போர்க்களத்தில் உண்மையில் இராமன் யார் என்பதை இராவணன் அறியமுடிகிறது.

> "சிவனோ? அல்லன்; நான்முகன் அல்லன்: திருமாலாம் அவனோ? அல்லன்;
> மெய்வரம் எல்லாம் அடுகன்றான்; தவனோ என்னின், செய்து முடிக்கும் தரன்
> அல்லன்; இவனோதான் அவ் வேத முதல் காரணன்?' என்றான்.

(9837)

இந்த எண்ணம் இராவணனுக்கு திடீர் என்று தோன்றவில்லை. மகோதரனிடம் இராமன் பெருமையையும், வில்லாற்றலையும் இராவணன் பேசும்போதுகூட, இந்த எண்ணம் இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஒரு சுத்த வீரன், மற்றொரு சுத்த வீரனைப் புகழ்வதாகவே அவ்விடம் அமைந்துள்ளது. இராமனைப் பற்றிய இப்புகழுரைகளை மாமனிடம் பேசுகின்ற அதே நேரத்தில் இராவணனின் ஆழ்மனத்தில், இராமன் பரம் பொருள் என்ற எண்ணம் அங்குரம் போல் முளைவிடுகின்றது. அந்த அங்குரத்திற்கு வித்திட்டவன் அனுமனே ஆவான். பிணி வீட்டு படலத்தில், திரிமூர்த்திகளையும் "புல்லிய வலியினோர்" (5878) என்று பேசிய அனுமன், மூலமும் நடுவும் ஈறும் இல்லது ஓர் மும்மைத்து ஆய, காலமும், கணக்கும் நீத்த காரணன்" (5884) என்று இராமனைப்பற்றிக் கூறியது மாபெரும் அறிஞனான இராவணன் மனத்தில் அனுமன் இட்ட விதையாகும். இந்த விதைதான், இராவணன் மாமனிடத்தில் பேசும்பொழுது அங்குரமாக முளைத்து, இப்பொழுது இறுதிப்போரில் முழுமரமாக வளர்ந்து, எதிரில் நிற்பவன் வேத முதற்காரணன் என்பதை உணருமாறு செய்கின்றது. இருமைக்கு ஏற்ற பூசனையை மனக்கலக்கம், அவசரம் ஆகியவற்றில் உள்ளவர்கள் செய்யமுடியாது. தெளிந்த மனநிலையில் இராவணன் இருந்தமையால் இராமன் வேத முதற் காரணன் என்று உணர வைக்கின்றது.

என்றாலும், மெய்யறிவு பெற்றவர்கள்கூடப் பழைய வினைப்பயத்தால் அதனை இழந்துவிடுதல் உண்டு என்பதைப் பல பெரியோர்களின் வரலாறுகள் நமக்கு காட்டுகின்றன. ஆதலால், இந்த வினாடிவரை சமதிருஷ்டியும், மெய்யறிவும் பெற்று, வேத முதற் காரணனை நேரே தரிசித்தும், அவ்வழியில் மேலே தொடரமுடியாதபடி அவனுடைய ஆணவம் தடைசெய்கின்றது. ஆன்மாக்களை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கும் சைவசித்தாந்திகள் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற முக் குற்றங்களையும் உடையவர்கள் சகலர் என்றும், ஆணவம், கன்மம் என்ற இரண்டு குற்றங்களை மட்டும் உடையவர் பிரளயாகலர் என்றும் ஆணவம் மட்டும் உடையவர்கள் விஞ்ஞானகலர் என்றும் கூறுவர். எனவே, மெய்ப்பொருளைத் தரிசனம் செய்துகூட ஆணவத்திலிருந்து விடுபடாமல்

"யாரேனும் தான் ஆகுக! யான் என் தனி ஆண்மை பேரேன்; நின்றே வென்றி
முடிப்பென்; புகழ் பெற்றேன்; நேரே செல்லும் கொல்லும் எனில் தான்
நிமிர்வென்றி, வேரே நிற்கும்; மீள்கிலேன்' என்னா, விடலுற்றான்.

(9838)

ஏனைய குற்றங்களிலிருந்து முழுதும் நீங்கியவனாகிய இராவணன் விஞ்ஞானகலர் என்ற ஆணவத்தின் சொரூபமாகக் காட்சி அளிக்கின்றான்.

கொண்டது விடாமையும், புகழ் பெறவேண்டும் என்ற விருப்பமும் ஆணவத்தின் பயனாக விளைபவை. 'என் தனி ஆண்மை பேரேன்; நின்றே வென்றி முடிப்பென்; புகழ்பெற்றேன்; என்று அவன் கூறுவது, இறுதிக் குற்றமாகிய ஆணவத்தின் வெளிப்பாடே ஆகும்.

இராவணன் வதைப் படலத்தை அடுத்துக் காணப்படுவது மீட்சிப் படல மாகும். இப்படலத்தில் முக்கியப் பகுதி பிராட்டியின் தீக்குளிப்பு ஆகும். இராகவன் மானின் பின்னே சென்றிருக்கையில் இலக்குவனை மனங் கலங்கிய நிலையில் கடிந்து பேசிவிட்டாள் பிராட்டி என்று சொல்கிறோமே தவிர அவள் பேசியதைக் கூறும் பாடல்கள் அப்படி நினைக்க இடம் தரவில்லை.

'ஒரு பகல் பழகினார் உயிரை ஈவரால்; பெருமகன் உலைவுறு பெற்றி கேட்டும், நீ
வெருவலை நின்றனை; வேறு என்? யான் இனி, எரியிடைக்கடிது வீழ்ந்து
இறப்பென், ஈண்டு' எனா

(3331)

"இராகவனிடம் ஒரு பகற்பொழுது பழகினவர்கள்கூட அவனுக்காகத்தன் உயிரையே தந்து விடுவர். அவன்பின் பிறந்த இளையனாகிய நீ அப்பெருமகன் அழிகிறான் என்ற செய்தி அறிந்தும் உடல் பதறாமல் நிற்கின்றாய். இது தவிர நான் சொல்வதற்கு வேறு ஒன்றுமில்லை. தீயில் மூழ்கி என் வாழ்நாளை முடித்துக்கொள்வது தவிர வேறு வழியில்லை" என்று பொருள்படும் இச் சொற்கள் அவள் துயரத்தை அறிவிக்கின்றதே தவிர வேறு இல்லை. பெண் என்ற காரணத்தால் இராமனுடைய உண்மை சொரூபத்தை அறியாமல் அவனுக்கு கேடு வந்து விட்டது என்று அஞ்சுகிற நிலையில் 'வெருவலை நின்றனை' என்று பேசுகின்றவளின் மனநிலையை கவிஞன்,

என்று அவன் இயம்பலும், எடுத்த சீற்றத்தள் கொன்றன இன்னலள், கொதிக்கும் உள்ளத்தள் நின்ற நின்நிலை இது, நெறியிற்று அன்று'..........

..

(3330)

என்ற பாடலில் கூறுகிறான். பொங்கிய சீற்றமும், கொதிக்கும் உள்ளமும் ஒன்று சேர்ந்தவழி அறிவு அங்கு தொழிற்பட வில்லை. எனவே இராமனுடைய உண்மை நிலையை அறியாதது போலவே இலக்குவனுடைய உண்மை நிலையையும் அறியாது பேசுகிறாள். நீ இப்பொழுது பதறாமல் நிற்கின்ற நிலை நன்னெறியில் செய்வோர்கள் செய்யும் செயலன்று என்ற கருத்தில் 'நின்ற நின்நிலை நெறியிற்று அன்று' என்று பேசிவிட்டாள். அரச குமாரனாகப் பிறந்தும் மனைவியைத் துறந்தும் வனத்திடை வந்து பல ஆண்டுகள் ஊனையும் உறக்கத்தையும் மறந்து தலைவன் பணி தலைநிற்கும் ஒருவனைப் பார்த்து அவனுடைய மனநிலையையே ஐயுற்று பேசுபவள் போல பிராட்டி பேசியது மிகக் கொடுமையானது தான், என்றாலும், இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்ட இளைய பெருமாள் அவளிடம் சினம் கொள்ளவில்லை. அதற்கு மாறாக பச்சாதாபமே கொள்கிறான். யாரென நினைந்தீர் கமலக் கண்ணனை என்று அவன் இராகவன் ஆற்றலை விரிவாக எடுத்துக்கூறியும் தெளிவாகச் சிந்திக்கும் ஆற்றலை இழந்துவிட்ட பிராட்டி முன்பின் யோசியாமல் 'நின்றநின் நிலை, இது நெறியிற்று அன்று' என்று கூறியது மிகக் கொடிய வார்த்தை எனினும் அது பேசப்பட்ட சூழ்நிலையையும், பேசியவள் மனைவி ஸ்தானத்தை வகிக்கும் பெண் என்பதையும் அறிந்தால் அவளை மன்னிப்பது எளிதாகும்.

இலக்குவன் இராமனிடம் சென்றபொழுது அவனைக் கண்ட இராகவன் திடுக்குற்று வந்த காரணம் பற்றி வினவ, இளையோன் தேவியின் துயரத்தையும், தான் போகாவிட்டால் அவள் தீ இடைபுக முயன்றதையும், கேடு வரும் என்று தான் அஞ்சுவதையும் எடுத்துக் கூறினான். அண்ணன் தம்பி ஆக இருவரும் அவள்மாட்டுச் சினமோ, வெறுப்போ கொண்டதாக எக்குறிப்பும் இப பாடல்களில் இல்லை. அவள் பெண்மையின் காரணமாக தோன்றிய அச்ச உணர்வின் காரணமாக இவ்வாறு பேசினாள் என்று நினைத்தார்களே தவிர வேறு இல்லை.

அதன்பிறகு விரைவாக நடந்த செயல்கள் பிராட்டியைக் கதிகலங்கச் செய்துவிட்டன. தன்னைக் காத்து நின்றவனை மனம் நோகும்படிப் பேசி தானே போகச் சொல்லியது எவ்வளவு அறியாமை உடையது என்பதை அசோகவனத்தில் இருக்கும்பொழுது அமைதியாகச் சிந்திக்கின்றாள். இராம பக்தியில் ஈடு இணையற்று விளங்கிய ஒரு பெருமகனைத் தரக் குறைவாக பேசியதை அறிந்த இராமன், தன்னை அறிவிலள்; அரசியாக இருப்பதற்கு தகுதியற்றவள் என்று நினைந்து ஒதுக்கிவிட்டானோ என்று அஞ்சுகிறாள்.

என்னை, நாயகன், இளவலை, எண்ணலா வினையேன்

சொன்ன வார்த்தை கேட்டு, "அறிவு இலள்" எனத்

துறந்தானோ?

.. (5082)

தான் முன்பின் யோசியாமல், இராமானுஜனாகிய இளையவனைப் பேசியது எத்துணைப் பெரிய தவறு என்று இப்பொழுது அவளால் உணர முடிகின்றது. இராம பக்தனைப் பார்த்து நீ நடந்து கொள்வது சரியில்லை என்று அண்ணன் மனைவி பேசினால் இதைவிடப் பெரிய தவறு வேறு இருக்க முடியாது. ஆகவே, இவ்வாறு நினைந்து நினைந்து இளையவனுக்கு அறிந்தோ அறியாமலோ பெருந்தவறு இழைத்துவிட்டோம் என்ற குற்றவுணர்வு பிராட்டியின் மன ஆழத்தில் வலுவாகப் பதிந்து விட்டது.

குற்ற உணர்வினால் வருந்துகின்ற பிராட்டியின் இளைய பெருமாளும் விரைவில் சந்தித்து அயோத்தி சென்று ஒரே இடத்தில் வாழவேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகிக் கொண்டு இருக்கிறது. குற்ற உணர்வுடைய ஒருத்தி எவ்வளவுதான் மறக்க முயன்றாலும் இலக்குவனைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் அந்த குற்ற உணர்வு அவளுடைய மனத்தில் நெருடிக் கொண்டே இருக்கும். எனவே, அக்குற்றம் போகவேண்டுமானால் இலக்குவனால் தான் ஒரு தண்டனையை அடைய வேண்டும். அதுவே தான் செய்த குற்றத்திற்குக் கழுவாய் என்று நினைக்கிறாள் பிராட்டி .

இதனை நன்கறிந்து கொண்ட இராகவன், பிராட்டியை நெருப்பில் விழ முற்படும் நிலைக்கு அவளை ஏசுகிறான். நெருப்பில் விழ முடிவுசெய்த பிராட்டி இலக்குவனைப் பார்த்து 'நீ எனக்கு நெருப்பு அமைத்து தா! என்று வேண்டுகிறாள். நெருப்பு அமைக்க வேண்டுமானால் இலங்கை வாசியான வீடணனை அல்லவா அவள் கேட்டிருக்க வேண்டும்? அதை விட்டுவிட்டு இலங்கைக்கு முற்றிலும் புதியவனான இளையவனை நோக்கி, தீ அமைத்து தா என்று கேட்பதிலிருந்தே அவனால் தனக்கு தண்டனைத் தரப்பட்டால் தன் குற்ற உணர்விலிருந்து கழுவாய் தேடிக்கொள்ள முடியும் என்று அவள் விரும்புகிறாள் என்பதை நன்கு புரிந்துகொள்ள முடியும். அக்னிப் பிரவேசம் என்ற இந்த முழுநிகழ்ச்சியும் பிராட்டியின் குற்ற உணர்வைப் போக்க அறத்தின் மூர்த்தியாகிய இராகவன் நடத்திய நாடகமே என்பதை நன்கு விளங்கிக் கொள்ளலாம். தீ அமைக்க என்று பிராட்டி கேட்டவுடன் நடுங்கிப் போன இலக்குவன், அண்ணன் முகத்தைப் பார்க்கிறான்.

"இளையவன்தனை அழைத்து, 'இருதி, தீ' என, வளை ஒலி முன் கையாள் வாயின் கூறினாள்; உளைவுறு மனத்தவன் உலகம் யாவுக்கும் களைகணைத் தொழ, அவன் கண்ணின் கூறினான்

(10029)

என்ற இப்பாடலின் 3வது அடியில் உள்ள கண்ணின் கூறினான் என்ற தொடர், இது ஒரு நாடகம் என்பதை இளையவனுக்கு இராகவன் உணர்த்தினான் என்று பொருள் கொள்ளுமாறு நிற்கிறது. கம்பநாடனுடைய காவியத்தில் வரும் பிராட்டியின் அக்னிப்பிரவேசம் ஏனைய இராமாயணங்களிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டிருப்பதைக் காணலாம். மனவியலை நன்கு அறிந்த கவிஞனே இத்தகையதொரு சூழ்நிலை உருவாக்கி, அதனை அக்னிப் பிரவேசத்தில் முடிக்க முடியும்.

அடுத்துள்ள திருமுடிசூட்டு படலத்தில் முடிசூட்டலைக் கூறும் கவிஞன் பாடியுள்ள அரியணை அனுமன் தாங்க என்ற பாடல் அனைவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். இப்பாடலின் தனிச் சிறப்பு என்னவென்றால், முடிசூட்டப்பட்டவன் பெயரைக் குறிக்காமலேயே 'வசிட்டனே புனைந்தான், மௌலி' என்று முடிக்கிறான் கவிஞன். முடிசூட்டப்பட்டவனைச் சுற்றி நிற்பவர்கள் வரிசையாகக் கூறப் பெறுகிறார்கள். அரியணை அனுமன் தாங்கினான்; பரதன் வெண்குடை கவித்தான்; இருவரும் (இலக்குவ, சத்ருக்கனர்) கவரி வீசினர். அங்கதன் உடைவாள் ஏந்தினான்; இவர்களுக்கு இப்பணி வழங்கப்பட்டதன் நுணுக்கத்தைக் காண்டல் வேண்டும். அகங்கார, மமகாரங்கள் அறவே செற்று இராம பக்தி சாம்ராஜ்ஜியத்தில் மூழ்கித் தங்களையே இழந்தவர்கள் அனுமன், பரதன் என்ற இருவருமாவர். அதிலும் பக்தியோடு தொண்டும் கலந்த முழுவடிவம் அனுமன். அவன் அரியணைத் தாங்கினான் என்றால் இராமன் ஆட்சி என்பது தொண்டு என்ற அடித்தளத்தின்மேல் அமைந்துள்ளது. என்று அறிய முடியும். தன்னலமற்ற பக்தியில் திளைத்தாலும் ஆயிரம் இராமர்கட்குச் சமமானவன் என்று மற்று ஓர் அன்பே வடிவான குகனால் சான்றிதழ் தரப்பெற்றவன் பரதன் என்றாலும் தலைவன் பணி தலைநின்றவனாய் பதினான்கு ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிவது தன் கடமை என்று அறிந்தவுடன் விருப்பு, வெறுப்பற்ற சமநிலையில் நின்று ஆட்சி புரிந்தவன் ஆதலால், அன்போடு கூடிய கடமை உணர்ச்சிக்கு பரதன் எடுத்துக்காட்டாவான். எனவே அவன் குடை கவிக்கிறான் என்றால், இராமராஜ்ஜியம் தொண்டு என்ற அஸ்திவாரத்தில் மேலும் விருப்பு வெறுப்பற்ற கடமை என்ற குடையின் கீழும் அமைந்திருத்தலைக் கவிஞன் உருவகமாகப் பேசுகிறான்.

இவை இரண்டிற்கும் அடுத்தபடியாக அன்போடு கலந்த தொண்டின் வடிவமாகிய இலக்குவன் ஒருபுறம் கவரி வீசுகிறான். இராமகாதை முழுவதிலும் ஒரே ஒரு பாட்டில் தோன்றிமறையும் அன்பின் வடிவான சத்ருக்கனன் மற்றொரு பக்கம் கவரி வீசுகிறான். எனவே இராமன் என்ற அறத்தின் மூர்த்தி மேலும், கீழும், பக்கங்களிலும் அன்பு, கடமை, தொண்டு என்பவற்றால் சூழப்பட்டுள்ள ஓர் உருவகத்தை இந்த ஒரு பாடலில் கவிஞன் தந்துவிடுகிறான். காந்தி அடிகள் கூறிய இராமராஜ்ஜியத்திற்குக் கம்பனை விடச் சிறந்த விளக்கம் தந்தவர் வேறுயாரும் இலர். 'அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த' என்ற தொடர் மிக நுட்பமானதாகும். பகை என்று கருதப்பெற்று கொல்லப்பட்டவனாகிய வாலியின் மகன் அங்கதன் ஆவான். அரசனுக்குரிய அதிகாரச் சின்னமாகிய உடைவாள் பகைவனின் மகன் கையில் சென்றது என்றால், அதுவும் விரும்பித் தரப்பெற்றது என்றால் இராமன் ஆட்சியில் வாளுக்கு வேலையில்லை என்ற கருத்தைச் சொல்லாமல் சொல்கிறான் கவிஞன். உடைவாள் பிடிக்க என்று சொல்லாமல், உடைவாள் ஏந்த என்று கூறியதால் வாளைப் பயன்படுத்தும் நாட்கள் ஒழிந்து விட்டன. அது அலங்காரப் பொருளாக ஏந்தப்பட்டுள்ளது என்பதைக் குறிக்கவே 'ஏந்த' என்ற சொல்லை பயன்படுத்துகிறான் கவிஞன். இந்த ஒரு பாடலில் கம்பன் கண்ட இராம காதையின் முழுச் சிறப்பும் இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

இந்நிகழ்ச்சியை அடுத்து இராகவன் பரதனுக்கு இளவரசு பட்டம் சூட்டிப் பொறுப்பு முழுவதையும் அவனிடம் தந்துவிட்டு அமைதியான வாழ்வு மேற்கொண்டான் என்ற ஒரு பாடலைக் கவிஞன் கூறுவது நம் சிந்தனையைத் தூண்டுகிறது. அப் பாடல் வருமாறு:-

acharya.org

விரத நூல் முனிவன் சொன்ன விதி நெறி வழாமை

நோக்கி,

வரதனும், இளைஞற்கு ஆங்கண்மா மணி மகுடம் சூட்டி,

பரதனைத் தனது செங்கோல் நடாவுறப் பணித்து, நாளும்

கரைதெரிவு இலாத போகக் களிப்பினுள் இருந்தான்

மன்னோ

(10331)

இப்பாடல் சற்று வியப்பைத் தருவதாகும். முடிசூடிய சில நாட்களிலேயே பரதனுக்கு இளவரசு பட்டம் கட்டவேண்டிய சூழ்நிலை என்ன வந்தது. அறுபதனாயிரம் ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்த தயரதன் தன் கண்மணி போன்ற இராமனுக்கு இளவரசு பட்டம் சூட்ட வேண்டும் என்று நினைத்தானே தவிர உண்மையில் தானாக அதிகாரத்தை விட்டுக் கொடுக்க விரும்பியதாகத் தெரியவில்லை. அவனது வாழ்வு முழுவதையும் எவ்வாறு கழித்தான் என்பதை இதோ கம்பன் பேசுகிறான்:

ஈந்தே கடந்தான், இரப்போர்கடல்; எண் இல் நூண் நூல் ஆய்ந்தே கடந்தான்,
அறிவு என்னும் அளக்கர்; வாளால் காய்ந்தே கடந்தான், பகைவேலை; க ருத்து
முற்றத் தோய்ந்தே கடந்தான், திருவின் தொடர்போக பௌவம்

(172)

முதல் மூன்று அடிகளோடு, நான்காவது அடியில் கூறப்பட்ட பொருள் இயைபுடையதாகத் தெரியவில்லை. முதல் மூன்று அடிகளில் கூறப்பட்ட கடமைகளை விடாது செய்த ஒருவன் எவ்வாறு அறுபதினாயிரம் மனைவியருடன் இன்ப வெள்ளத்தில் வாழ முடியும் என்ற வினா தோன்றத்தான் செய்கிறது. போகக் கடலில் திளைத்திருந்த ஒருவன் மற்றவற்றில் மனம் செலுத்துவது இரண்டிலும் முழுத் தன்மை பெறாத ஒரு நிலையைக் குறிக்கும். சீவகனின் தந்தை சச்சந்தன் வரலாறு இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும். மேலும் அறுபதினாயிரம் மனைவியருடன் வாழ்கின்ற ஒருவன், இன்ப அன்பு வாழ்க்கையில்கூட முழுவதுமாக தோய முடியாது. ஒருவன் - ஒருத்தி என்றிருக்கும் பொழுதுதான் அந்த வாழ்க்கை முழுத்தன்மை உடையதாகும். அதிலும் இடையிடையே அரசனுடைய கடமைகள் குறிக்கிடுமாயின் அது முழுத்தன்மைப் பெறாத போக வாழ்க்கையாகும்.

இந்த எண்ண ஓட்டத்தை மனத்திற்கொண்டு இராமனுடைய வாழ்க்கை எவ்வாறு அமைந்தது என்று பேசத் துவங்குகிறான் 'விரத நூல் முனிவன் சொன்ன' என்ற பாடலில், அமைதியான இன்ப வாழ்க்கை என்பது இடையூறு அற்றதாக இருக்க வேண்டும். அதிகாரம் நிரம்பிய அரச வாழ்க்கையும் இன்பம் தருவதுதானே என்று கூறினால் அங்கே ஒரு பிரச்சனை தோன்றுகிறது. அதிகாரத்தின் ஆணிவேர் 'நான்' என்பதாகும். இந்த நான் பெரிதாக வளர்ந்துள்ள நிலையில்தான் அதிகார வாழ்க்கை

அனுபவிக்க முடியும். என்றுமே இராமனைப் பொறுத்தமட்டில் அதிகார வாழ்வில் ஈடுபாடு உடையவன் அல்லன் என்பதைக் 'காதல் உற்றிலன்; இகழ்ந்திலன்; 'கடன் இது' என்று உணர்ந்தும்........... அப்பணிதலை நின்றான் (1382) என்ற பாடலில் கவிஞன் நன்கு எடுத்துக்காட்டியுள்ளான். அரசாட்சி பாரம் எனக் கருதிய இராகவன் மற்றோர் அறத்தின் மூர்த்தியாகிய பரதனிடம் அதனை ஒப்படைத்துவிட்டு தன் தேவியோடு இன்பவாழ்க்கை நடத்தினான் என்ற பாடலின் நான்காவது அடி பேசுகிறது.

அதிகாரம், இன்பவாழ்க்கை என்ற இரண்டையும் ஒன்று கலந்ததால் தசரதன் வாழ்க்கை முழுத்தன்மை பெறவில்லை. அவனுடைய இன்பவாழ்க்கையும் அறுபதினாயிரத்தால் வகுக்கப்பட்டபொழுது தன் சிறப்பை இழந்துவிட்டது. அவன் மகனாகிய இராகவன் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளிக்காமல் முழுவதுமாகத் தக்க பத்திரமாகிய பரதனிடத்தில் தந்து விட்டதால் அக்கவலை நீங்கி விடுகிறது. அவனுடைய இன்ப வாழ்க்கை ஒருத்தியோடு அமைந்ததால் அதுவும் முழுத்தன்மை பெற்றதாகிவிடுகிறது. எனவே, தந்தை செய்ய இயலாத பலவற்றை தனயன் செய்து காட்டினான் என்று சொல்லும் முறையில், விரத நூல் முனிவன் என்ற பாடலை அமைத்துள்ளான். ஆழ்ந்து சிந்திக்க சிந்திக்க இராகவன் என்ற தனிமனிதனுடைய வாழ்வு முழுவதையும் படம்பிடித்துக் காட்டுவதாய் அமைந்திருத்தலைக் காணலாம்.

பெருங்கேடு விளைந்து அசோகவனத்தில் சிறை இருக்கும் பொழுது தான் செய்த பிழை நினைத்து வருந்தினாள் சீதை என்பதை "என்னை இளவலை எண்ணாலா வினையை சொன்ன வாசகங்கேட்டு அறிவிலர் எனத் துறந்தானோ" என்ற பாடலில் கவிஞன் பேசுகிறான். அவளுடைய மனத்தில் இருந்த குற்ற உணர்வைப் போக்கிக்கொள்ளவே தீப்பாயும் நிகழ்ச்சியைக் கம்பன் பாடுகிறான்.

அடுத்துள்ள விடைகொடுத்த படலத்தில் ஒரு பகுதி நம் மனத்தில் ஆழமாகப் பதிக்க வேண்டிய ஒன்றாகும். அயோத்தி மீண்ட இராகவன் முடி சூடிக்கொண்டு தன்னுடன் இருந்த குகன், சுக்கிரீவன் முதலியோருக்கு தக்க பரிசுகளைக் கொடுத்து விடை கொடுத்து அனுப்புகிறான். இறுதியாக எஞ்சுபவன் அனுமன் ஆவான். அவனுக்கு என்ன பரிசு கொடுப்பதென்று இராமனுக்கே புரியவில்லை. கைம்மாறு கருதாமல் அனுமன் செய்த தொண்டுகளை யெல்லாம் அவ்வப்போது பாராட்டி உள்ளான் இராகவன். மருத்துமலை வந்தபொழுது அனுமனை நோக்கித் தழுதழுத்த குரலில்,"ஐயனே! தசரதன் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள் நால்வரும் முன்னரே இறந்துவிட்டோம். இப்பொழுதுள்ள நால்வரும் உன்னிடம் பிறந்த பிள்ளைகளாவோம் என்ற கருத்தில், "நின்னில் தோன்றினோம் நெறியில் தோன்றினாய்" (8812) என்று இராகவன் கூறித் தன் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டான். தந்தையின் ஸ்தானத்தில் இருக்கும் ஒருவனுக்கு எந்தப் பரிசினைத் தந்தாலும் அது குற்றமாகிவிடும். எனவே, இராகவன் அனுமனை நோக்கி,

"மாருதி தன்னை ஐயன் மகிழ்ந்து, இனிது அருளின்

நோக்கி,

'ஆர் உதவிடுதற்கு ஒத்தார், நீ அலால்? அன்று செய்த

பேர் உதவிக்கு யான் செய் செயல்பிறிது இல்லை:

acharya.org

பைம்பூண்

போர் உதவிய திண்தோளாய்! பொருந்துறப் புல்லுக!'

என்றான்.

(10351)

இப்பாடலில் உள்ள புதுமையையும், நுணுக்கத்தையும் சிந்திக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டு மரபுப்படி ஒருவரை ஒருவர் தழுவும் பொழுது, தழுவினவர் ஆளுமை மிக்கவர் என்றும் தழுவப்பட்டவர் ஒருபடி குறைந்தவர் என்றும் கருதுவது இயல்பு. இராமன் அனுமனைத் தழுவி யிருந்தால் மிகச் சிறப்புடைய செயல் மரபுக்கு ஒத்ததாகும். ஆனால், "அனுமனே! நீ என்னைப் பொருந்துறப்புல்லுக!" என்று பேசுகிறான் கோசல நாடுடை வள்ளல். இன்றுவரை சீதைக்கும், இலக்குவனுக்கும், பரதனுக்கும் உரியனவாக இருந்த அத்தோள்கள் அவர்களைப் புல்லினவே தவிர, அவர்களால் புல்லப்படவில்லை. தொண்டின் பரிணாமமாக விளங்கும் அனுமனைப் பார்த்து, நீ என்னைப் புல்லுக என்று இராகவன் கூறும்பொழுது, தன்னைவிடத் தன் நாமத்தையே ஜெபிக்கும். அகங்கார, மமகாரங்களற்ற தொண்டனாகிய அனுமனை ஒருபடி உயர்த்திவிடுகிறான். இராகவன் பரம்பொருள் ஆதலின், தொண்டனை, பக்தனை என்னைப் புல்லுக என்று சொல்லும் பொழுது ஒரு தொண்டனின் பிடியில் பரம்பொருள் அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறான். குறியீட்டு முறையில் சொல்வதானால், பக்தனின் இருதயத்துக்குள், பரம்பொருள் புகுந்துவிட்டான் என்பதையே இது குறிக்கிறது.

"அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே அன்பெனும் குடில்புகும் அரசே"

என்று வள்ளலாரும் "பக்தி வலையிற் படுவோன் காண்க" என்று மணிவாசகப் பெருந்தகையும் "இறைவனோ தொண்டர் உள்ளத்து அடக்கம்" என்று ஔவையும் கூறியது எவ்வளவு பொருத்தமானது என்பதை அறியமுடிகிறது.

யுத்த காண்டத்தில் இன்னும் ஆராயப்படவேண்டிய பகுதிகள் பற்பல இருப்பினும், இடமின்மை கருதி இத்துடன் நிறுத்தவேண்டியுள்ளது. இந்த ஒரு காண்டத்தைமட்டும் வைத்துக்கொண்டு இராம, இலக்குவர்கள் என்பவர்கள்பற்றிப் பாத்திரப்படைப்பு என்ற தலைப்பில் சிந்திக்க முற்பட்டால் அது ஒரு தனி நூலளவு விரியும் ஆதலால் இங்கு விடப்பட்டுள்ளது.

பாலகாண்டம் தொடங்கி, ஒவ்வொரு காண்டமாகப் பார்க்கும்பொழுது காப்பியம் என்பதை விட்டுவிட்டுக் கவிதை என்ற முறையில் பார்த்தால்கூடக் கவிதைச் சிறப்பு பாலகாண்டத்தில் மாணிவடிவம் பெற்ற அனுமனைப்போல் தொடங்கி, அந்த அனுமன் மால் என வளர்ந்து நிற்பது போல் யுத்த காண்டத்தில் இந்தக் கவிஞனின் கவிதைச் சிறப்பும் ஒவ்வொரு காண்டத்திலும் பெருவளர்ச்சி பெற்று யுத்த காண்டத்தில் கவிதை உலகில் - பிற மொழிக் கவிதைகள் கூட - உவமை சொல்ல முடியாதபடி இணையற்ற ஒரு முறையில் சிறந்து நிற்பதைக் காணலாம். இக்கவிஞன் பயன்படுத்தாத விருத்தப்பா முறையே இல்லை என்பதை அறியலாம். கலிவிருத்தம் என்று ஒரு வகைப் பாடலை செய்யுள் இலக்கணம் குறிக்கின்றது. அந்தக் கலிவிருத்தங்களில் 40 வகையை உண்டாக்கிய பெருமை கம்பனுக்கே

acharya.org

உண்டு. நதியில் படகு செல்வது, கருடன் பறந்து வருவது போன்ற நிகழ்ச்சிகளைக்கூடக் கவிதையின் ஓசைச் சிறப்பால் நம்முடைய மனக் கண்முன் கொண்டுவந்து நிறுத்தும் ஆற்றல் இக்கவிஞன்பால் உண்டு. இறைத் தத்துவம், இறை இயல்பு என்பவற்றை வெளிப்படையாகக் கூறாவிடினும், சொற்களை அமைக்கும் முறையில் இக்கருத்துக்கள் உள்ளடங்கி இருக்குமாறு பாடும் ஆற்றல் கம்பனுக்கு உரியதாகும்.

தனிமனிதர்கள், அவர்கள் கூடிய சமுதாயம், அவர்களை ஆளும் தலைவன், தனிக் குடும்பம் என்பவற்றை யெல்லாம் உள்ளடக்கிய காப்பியம் பக்திக் காப்பியமாகமட்டும் அமையாமல், வாழ வேண்டிய வகையை விரித்துக் கூறும் சமுதாயக் காப்பியமாகவும் அமைந்துள்ளது தமிழர்கள் செய்த தவப் பயனே ஆகும்.

யுத்த காண்டம்

கம்பராமாயணத்தின் ஆறாவது காண்டம் யுத்த காண்டம். இராமன் இலங்கையில் இராவணன் முதலான அரக்கர்களோடு நிகழ்த்திய போர் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் பகுதியாதலின் யுத்த காண்டம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இராமன் இலங்கைக்குச் செல்வதற்குமுன் தமிழ்நாட்டின் கடற்பகுதியைக் காண்பது முதல் இராவண வதம் முடிந்து அயோத்திக்குத் திரும்ப வந்து முடிசூடியது வரை உள்ள நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது.

கடல்காண் படலம் முதலாக விடை கொடுத்த படலம் ஈறாக 39 படலங்களைக் கொண்டது யுத்த காண்டம்.

கடவுள் வாழ்த்து

அறுசீர் விருத்தம்

6059. 'ஒன்றே' என்னின், ஒன்றே ஆம்;
'பல' என்று உரைக்கின், பலவே ஆம்;
'அன்றே' என்னின், அன்றே ஆம்;
'ஆமே' என்னின், ஆமே ஆம்;
'இன்றே' என்னின், இன்றே ஆம்;
'உளது' என்று உரைக்கின், உளதே ஆம்;
நன்றே, நம்பி குடி வாழ்க்கை!
நமக்கு இங்கு என்னோ பிழைப்பு? அம்மா!

ஒன்றே என்னின் ஒன்றேயாம் - ஒன்று என்று கூறினால் ஒன்றேயாகும்; **பல என்று உரைக்கின் பலவே ஆம்** - பல என்று கூறின் பலவாகும்; **அன்றே என்னின் அன்றே ஆம்** - இத்தன்மை உடையதல்ல என்று கூறினால் அவ்வாறே ஆகும் ; **ஆமே என்னின் ஆமே யாம்** - இன்ன தன்மை உடையது என்று கூறினால் அந்தத்தன்மை உடையதாயிருக்கும்; **இன்றே என்னின் இன்றே யாம்** - இல்லை என்று சொன்னால் இல்லாததாகும்; **உளது என்று உரைக்கில் உளதேயாம்** - உள்ளது என்று கூறினால் உள்ளதே

ஆகும்; **நன்றே நம்பி குடி வாழ்க்கை** - இப்படிப்பட்ட இறைவனது நிலை பெரிதாயுள்ளது; **நமக்கு இங்கு என்னோ பிழைப்பு அம்மா** - அற்ப அறிவுடைய சிற்றறிவினராகிய நாம் இவ்வுலகில் இறை நிலையை அறிந்து உய்வு பெறும் வழி யாது?

'உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும், நிலை பெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலா அலகிலா விளையாட்டுடைய பரமன் ஒருவனே ஆதலின் 'ஒன்றே என்னின் ஒன்றே யாம்' என்றார். அந்த ஒரு பரம பொருளே, 'திட விசும்பு, எரி, வளி, நீர், நிலம் இவை மிசைப்படர் பொருள் முழுவதுமாய் அவை அவை தோறும், உடல்மிசை உயிர் என கரந்து எங்கும் பரந்துள்ளதாதலின், "பல என்று உரைக்கில் பலவே ஆம்" என்றார். 'ஒன்றெனப்பலவென அறிவரும் வடிவினுள் நின்ற நன்றெழில் நாரணன்" என்று திருவாய் மொழி (2110) இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. கண்ணுக்குப் புலப்படாத அவ்விறைவனைக் காணப்படும் பரிதி, மதி போன்றவற்றைக் காட்டி "இதுவல்ல, இதுவல்ல" என்று சுட்டி அறிவிக்க வேண்டியிருப்பதால் "அன்றே என்னின் அன்றே ஆம்" என்றார். அப்பரமனின் இயல்பை, காணப்படும் பொருள்களான சூரியன், சந்திரன் போன்றவைகளின் ஒளி, குளிர்ச்சி ஆகியவை, பரம்பொருளின் இயல்பில் சிறிதளவே உடையதாயிருத்தலைச் சுட்டி, இதுபோன்ற பல கோடி மடங்கு ஒளியுடையவன் இறைவன் எனக் கூறி அறிவிக்கலாமென்பதால் "ஆமே என்னின் ஆமே யாம்" என்றார். கண்ணுக்குப் புலனாகாத தன்மையுடையது பரம்பொருள் என்பதால் "இன்றே என்னின் இன்றே யாம்" என்றார். ஆராய்ந்தறிந்த சான்றோர்களின் அனுபவ மொழிகளாலும், நூலறிவினாலும் பரம்பொருள் உண்டு என்பதை உணரலாமென்பதால் 'உளதென்றுரைக்கில் உளதேயாம்' என்றார். "உருவென அருவென உளதென இலதென, அருமறை இறுதியும் அறிவரு

நிலையினை" எனத் திருவரங்கக் கலம்பகம் கூறுவது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. "உளனெனில் உளன் அவன் உருவம் இவ்வுருவுகள் உளன் அலன் எனில் அவன் அருவம் இவ்வுருவுகள்" என்ற திருவாய் மொழி (2090) நினைவு கூரத்தக்கது. "நன்றே நம்பி குடிவாழ்க்கை" என்பது, உணர்ந்து உணர்ந்து உணரிலும் இறை நிலை உணர்வரிது என்றதிருவாய் மொழிக் கருத்தை (2100) உணர்த்தும். நன்று - பெரிது. "நன்று பெரிதாகும்" என்பது தொல்காப்பியம். பிழைப்பு: உய்யும் நெறி, நம்பி குடிவாழ்க்கை - இறைவன் நிலை.

கடல் காண் படலம்

எழுபது வெள்ளம் வானர சேனை சூழ, இராமபிரான் கடலைக் காணுதலும் - பிராட்டியின் நினைவால் வருந்துதலும் - கடலின் தோற்றமும் - மேல்விளைவை எண்ணி இராமபிரான் சிந்தித்தலும் இப்படலத்துள் கூறப்படும் செய்திகளாகும்.

வானரப் படை கடற்கரையை அடைதல்

6060. ஊழி திரியும் காலத்தும் உலையா
நிலைய உயர் கிரியும்,
வாழி வற்றா மறி கடலும், மண்ணும்,
வட பால் வான் தோய,
பாழித் தெற்கு உள்ளன கிரியும் நிலனும்
தாழ, பரந்து எழுந்த
ஏழு-பத்தின் பெரு வெள்ளம் மகர
வெள்ளத்து இறுத்ததால்.

வடபால் - வடதிசையின் கண் உள்ள; **ஊழி திரியும் காலத்தும்** - உலகம் அழியும் பிரளய காலத்திலும்; **உலையா நிலைய உயர் கிரியும்** - அழியாத தன்மை வாய்ந்த மேருமலையும்; **வற்றா மறிகடலும்** - என்றும் வற்றாத அலை மடங்கி வரும் கடலும்; **மண்ணும்** - நிலமும் ; **வான் தோய** - வானளவ மேல் எழும்படியும்; **பாழி தெற்கு உள்ளன கிரியும்** - பெரிய தென் திசையிலுள்ள மலைகளும்; **நிலனும் தாழ** - நிலமும் தாழ்ந்து போகும்படியும்; **பரந்து எழுந்த** - எங்கும் பரவி எழுந்த; **ஏழுபத்தின் பெரு வெள்ளம்** - எழுபது வெள்ளம் அளவுடைய வானரசேனை; **மகர வெள்ளத்து இறுத்தது** - மீன்களை உடைய நீர்மிக்க தென் கடற்கரையை அடைந்தது.

பாழி-பெருமை; வெள்ளம்-ஒரு பேரெண்; சமுத்திரம் எட்டுக் கொண்டது வெள்ளம் எனப்படும் என்பர். ஆல்:அசை.

6061. பொங்கிப் பரந்த பெருஞ் சேனை,
புறத்தும் அகத்தும், புடை சுற்ற-
சங்கின் பொலிந்த தகையாளைப்
பிரிந்த பின்பு, தமக்கு இனம் ஆம்
கொங்கின் பொலிந்த தாமரையின்
குழுவும் துயில்வுற்று இதழ் குவிக்கும்
கங்குல் பொழுதும், துயிலாத
கண்ணன்-கடலைக் கண்ணுற்றான்.

பொங்கிப் பரந்த - மிகுந்து பரவிய; **பெருஞ்சேனை** - பெரிய படை; **புறத்தும் அகத்தும் புடை சுற்ற** - எங்கும் சூழ; **சங்கின் பொலிந்த தகையாளை** - சங்கினாலியனன்ற வளைகளை அணிந்த தகைமை உடையவளாகிய சீதா பிராட்டியை; **பிரிந்த பின்பு** - பிரிந்த பிறகு; **தமக்கு இனமாம்** - தங்களுக்கு இனமாகிய; **கொங்கில் பொலிந்த தாமரையின் குழுவும்** - தேன் மிகுந்த தாமரைப் பூக்களின் தொகுதியும்; **துயில்வுற்று** - உறங்கி; **இதழ்குவிக்கும்** - இதழ்கள் குவிந்திருக்கும்; **கங்குல் பொழுதும்** - இரவு நேரத்திலும்; **துயிலாத கண்ணன்** - சீதையின் பிரிவால் வருந்தி உறங்காத கண்களை உடைய இராமபிரான்; **கடலைக் கண்ணுற்றான்** - தென் திசைக் கடலைக் கண்டான்.

6062. **'சேய காலம் பிரிந்து அகலத்**
திரிந்தான், மீண்டும் சேக்கையின்பால்,
மாயன், வந்தான்; இனிவளர்வான்'
என்று கருதி, வரும் தென்றல்
தூய மலர்போல் நுரைத் தொகையும்
முத்தும் சிந்தி, புடை சுருட்டிப்
பாயல் உதறிப் படுப்பதே ஒத்த-
திரையின் பரப்பு அம்மா

திரையின் பரப்பு - கடல் அலைகளின் பரப்புகள்; **மாயன் சேயகாலம் பிரிந்து** - திருமால் நீண்ட காலம் தம்மைப் பிரிந்து; **அகலத் திரிந்தான்** - விலகித் திரிந்தவன்; **மீண்டும் சேக்கையின் பால்** -மீண்டும் படுக்கைக்கு; வந்தான்-வந்தான்; **இனி வளர்வான்** - இனி நம்மிடம் உறங்குவான்; **என்று கருதி** - என்று நினைந்து; **வரும் தென்றல்** - உலவும் தென்றல் காற்றானது; **தூய மலர்போல் நுரைத்தொகையும்** - தூய மலரை ஒத்த வெண்மையான நுரைத் தொகுதியையும்; **முத்தும் சிந்தி** - முத்துக்களையும் சிந்தி; புடை **சுருட்டி** - பக்கத்தே சுருட்டி; **பாயல் உதறி** - படுக்கையை உதறி; **படுப்பதே ஒத்த** - விரிப்பதை ஒத்தன.

அம்மா-வியப்பிடைச்சொல். வளர்தல்-கண்ணுறங்குதல்.

6063. **வழிக்கும் கண்ணீர் அழுவத்து**
வஞ்சி அழுங்க, வந்து அடர்ந்த
பழிக்கும் காமன் பூங் கணைக்கும்
பற்றா நின்றான் பொன் தோளை,
சுழிக்கும் கொல்லன் ஒல் உலையில்
துள்ளும் பொறியின் சுடும், அன்னோ -
கொழிக்கும் கடலின் நெடுந் திரைவாய்த்
தென்றல் தூற்றும் குறுந் திவலை.

வழிக்கும் கண்ணீர் அழுவத்து - வடிக்கும் கண்ணீர்க் கடலிடையே; **வஞ்சி அழுங்க** - வஞ்சிக்கொடி போன்ற சீதை வருந்துவதால்; **வந்து அடர்ந்த** - வந்து பொருந்திய; **பழிக்கும் காமன் பூங்கணைக்கும்** - பழிக்கும் மன்மதனது மலர் அம்புகளுக்கும்; **பற்றா நின்றான்** - இலக்காகி நின்ற இராமபிரானுடைய; **பொன் தோளை** - அழகிய தோள்களை; **கொழிக்கும் கடலின்** - ஆர்ப்பரிக்கின்ற கடலின்; **நெடுந்திரைவாய்** - பெரிய அலைகளினின்று கொண்டு; **தென்றல் தூற்றும் குறுந்திவலை** - தென்றல் காற்று தூற்றும் சிறிய நீர்த்திவலைகள்; **சுழிக்கும் கொல்லன் ஒல் உலையில்** - சுழன்று எரிகின்ற கொல்லனது உலையிலிருந்து எழுந்து; **துள்ளும் பொறியின் சுடும்** - துள்ளி வரும் நெருப்புப் பொறி போலச் சுடும்.

வழிக்கும் - வடிக்கும் அழுவம்-கடல் அழுங்க - வருந்த பற்று-இலக்கு சுழிக்கும்-சுழன்று எரியும் கொழிக்கும் - ஆர்க்கும் வஞ்சி அழுங்க வந்து அடர்ந்த பழியாவது "மனைவியைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டானே" என்று உலகம் கூறும் பழிச் சொல்லாம். அன்னோ-அந்தோ, இரக்கக் குறிப்பு.

6064. நென்னல் கண்ட திருமேனி
இன்று பிறிது ஆய், நிலை தளர்வான்-
தன்னைக் கண்டும், இரங்காது
தனியே கதறும் தடங் கடல்வாய்,
பின்னல் திரைமேல் தவழ்கின்ற
பிள்ளைத் தென்றல், கள் உயிர்க்கும்
புன்னைக் குறும் பூ நறுஞ் சுண்ணம்
பூசாது ஒருகால் போகாதே.

நென்னல் கண்ட திருமேனி - நேற்றுப் பார்த்த அழகிய உடம்பு; **இன்று பிறிதாய்** - இன்று வேறுபட்டதாகி; **நிலை தளர்வான் தன்னைக் கண்டும்** - தனது நிலை தளர்பவனாகிய இராமபிரானது நிலைமையைப் பார்த்தும்; **இரங்காது தனியே கதறும் தடங் கடல்வாய்** - மனம் இரங்காமல் தனியே நின்று கதறுகின்ற பெரிய கடலின்கண்; **பின்னல் திரை மேல்** - பின்னி இணைந்தியங்கும் அலைகளின்மேல்; **தவழ்கின்ற பிள்ளைத் தென்றல்** - தவழ்ந்து வருகின்ற சிறிய தென்றலானது; **கள் உயிர்க்கும்** - தேனைப் பிலிற்றும்; **புன்னைக் குறும்பூ நறுஞ்சுண்ணம்** - புன்னையினது சிறியபூவின் மணமுடைய சுண்ணத்தை; **பூசாது ஒரு கால் போகாது** - இராமன் மீது ஒரு காலும் பூசாமல் போகாது (பூசியே செல்லும்).

நென்னல் - நேற்று. பிள்ளைத்தென்றல் என்பதற்கேற்பத் தவழ்ந்து என்று கூறினார்.

6065. சிலை மேற்கொண்ட திரு நெடுந் தோட்கு

***உவமை மலையும் சிறிது ஏய்ப்ப,
நிலை மேற்கொண்டு மெலிகின்ற
நெடியோன் தன்முன், படி ஏழும்
தலை மேல் கொண்ட கற்பினாள்
மணி வாய் என்ன, தனித் தோன்றி,
கொலை மேற்கொண்டு, ஆர் உயிர் குடிக்கும்
கூற்றம் கொல்லோ-கொடிப் பவளம்?***

கொடிப் பவளம் - *கடற்கரையிலே படர்ந்துள்ள கொடிப்பவளம்;* **சிலை மேல் கொண்ட** - *வில்லைத் தாங்கி இருக்கின்ற;* **திரு நெடும் தோட்கு** - *அழகிய நீண்ட தோளுக்கு;* **உவமை மலையும் சிறிது ஏய்ப்ப** - *மலையும் சிறிது உவமையாகும்படி;* **நிலை மேற்கொண்டு** - *நிற்கும் நிலையினை மேற்கொண்டு;* **மெலிகின்ற நெடியோன்தன் முன்** - *மெலிகின்ற நீண்டவனான இராமபிரான்முன்;* **படி ஏழும்** - *ஏழுலகங்களும்;* **தலைமேல் கொண்ட கற்பினாள்** - *தலைமேல் கொண்டு போற்றும் கற்புடைய சீதா பிராட்டியின்;* **மணிவாய் என்ன** - *அழகிய வாயைப்போல;* **தனி தோன்றி** - *தனியே தோற்றமளித்து;* **கொலை மேற்கொண்டு** - *கொலைத் தொழில் மேற்கொண்டு;* **உயிர்குடிக்கும் கூற்றும் கொல்லோ** - *அவனது ஆயுளைப் பருகும் எமனோ?*

தோளின் இளைப்பு மலைக்குவமையாம்படி ஆயிற்று என்றார்.

***6066. 'தூரம் இல்லை, மயில் இருந்த
சூழல்' என்று மனம் செல்ல,
வீர வில்லின் நெடு மானம்
வெல்ல, நாளும் மெலிவானுக்கு,-
ஈரம் இல்லா நிருதரோடு என்ன
உறவு உண்டு உனக்கு? -ஏழை
மூரல் முறுவல் குறி காட்டி,
முத்தே! உயிரை முடிப்பாயோ?***

முத்தே - *முத்தே;* **மயில் இருந்த சூழல்** - *மயில் போன்ற சீதாபிராட்டி இருந்த இடம்;* **தூரம் இல்லை** - *நெடுந்தூரமில்லை (அருகில்தான்);* **என்று மனம் செல்ல** - *என, மனம் நினைத்து முற்பட;* **வீரவில்லின் நெடுமானம் வெல்ல** - *வீரச் சிறப்புடைய வில்லாற்றல் விளைக்கும் பெரிய மான உணர்வு வென்று மேம்பட;* **நாளும் மெலிவானுக்கு** - *நாளுக்கு நாள் உடல் மெலிந்து வரும் இராமனுக்கு;* **ஏழை மூரல் முறுவல் குறிகாட்டி** - *சீதாபிராட்டியின் புன்சிரிப்பு வெளிப்படும் பற்களின் இயல்பைக்காட்டி;* **உயிரை முடிப்பாயோ** - *இராமனது உயிரை முடிக்கப் போகிறாயோ;* **ஈரம் இல்லா** - *மனத்தில் அன்பு சிறிதும் இல்லாத;* **நிருதரோடு** - *அந்த*

இலங்கை அரக்கர்களுடனே; **என்ன உறவு உண்டு உனக்கு** - உனக்கு என்ன உறவு இருக்கிறது?

கடலைக் கண்டவுடனே சீதை இருக்கும் இடம் பக்கத்தில்தான் என்று தெரிந்தும் - மனம் அப்பெருமாட்டியைக் காண விரும்பினாலும், தனது தோளாற்றலைக் காட்டிப் பகையை வென்று அவளை மீட்ட பிறகே காண முற்படவேண்டும் என்ற மான உணர்வு தடை செய்து அடக்க, நாளும் மெலிபவனாகிய வீர வில்லி என்றார். நிருதர் வருத்துவது போல, முத்தே நீயும் இராமனை வருந்தச் செய்கிறாய் அதனால் நிருதரோடு உறவுடையை போலும் என்றான்.

6067. **'இந்து அன்ன நுதல் பேதை**
இருந்தாள், நீங்கா இடர்; கொடியேன்
தந்த பாவை, தவப் பாவை,
தனிமை தகவோ?' எனத் தளர்ந்து,
சிந்துகின்ற நறுந் தரளக் கண்ணீர்
ததும்பி, திரைத்து எழுந்து,
வந்து, வள்ளல் மலர்த் தாளின்
வீழ்வது ஏய்க்கும்-மறி கடலே.

மறிகடல் - மடிந்து எழும் அலைகளை உடைய கடலே! **இந்து அன்ன நுதல் பேதை** - பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற நெற்றி உடைய சீதை; **இடர் நீங்கா இருந்தாள்** - நீங்காத துன்பத்திலே இருந்தாள்; **கொடியேன் தந்த பாவை** - கொடியேனாகிய நான் பெற்ற பாவை போன்றவரும்; **தவப் பாவை** - தவப் பயனால் பிறந்த வருமாகிய சீதை; **தனிமை தகவோ?** - (அரக்கருக்கிடையே தனி இருந்து வருவது தகுமோ? **எனத் தளர்ந்து** - என்று மனம் தளர்ந்து; **சிந்துகின்ற நறுந்தரளம்** - சிந்துகின்ற நல்ல முத்துக்க ளாகிய; **கண்ணீர் ததும்பி** - கண்ணீர் பொங்கி **திரைத்து எழுந்து வந்து** - அலைகளாகிய கைகளை விரித்துக் கொண்டு எழுந்து வந்து; **வள்ளல் மலர்த் தாளில்** - வள்ளலாகிய இராமபிரானது மலர்போன்ற திருவடிகளில்; **வீழ்வது ஏய்க்கும்** - விழுந்து முறையிடுவதை நிகர்க்கும்.

பாற்கடலில் பிறந்த திருமகளே சீதையாதலால் கடல் 'கொடியேன் தந்த பாவை' எனக் கூறியது. தன் மகள் துயரத்தால் வருந்தக் கண்டும் தான் எதுவும் செய்ய இயலாமையைச் சுட்ட 'கொடியேன்' எனக் கூறியது பொருத்தமே. தரளக் கண்ணீர் உருவகம். இந்து-பிறைச்சந்திரன் இது முதல் மூன்று பாடல்கள் கடலின் தோற்றத்தை விவரிப்பவையாம்.

6068. **பள்ளி அரவின் பேர் உலகம்**
பசுங் கல் ஆக, பனிக் கற்றைத்

துள்ளி நறு மென் புனல் தெளிப்ப,
தூ நீர்க் குழவி முறை சுழற்றி,
வெள்ளி வண்ண நுரைக் கலவை,
வெதும்பும் அண்ணல் திருமேனிக்கு
அள்ளி அப்ப, திரைக் கரத்தால்

அரைப்பது ஏய்க்கும்-அணி ஆழி. ***அணி ஆழி*** - *அழகிய அந்தக் கடல்;* **வெதும்பும் அண்ணல் திருமேனிக்கு** - *(சீதையின் பிரிவால்) வெதும்பும் இராமன் திருமேனியில் (அந்த வெப்பம் தீர);* ***அள்ளி அப்ப*** - *அள்ளிப் பூசுவதற்காக;* ***பள்ளி அரவில் பேருலகம்*** - *திருமாலின் படுக்கையாகிய பாம்பின் முடிமீது தங்கிய பெரிய உலகமே;* ***பசும் கல்லாக*** - *சந்தனம் அரைக்கும் கல்லாக;* ***பனிக்கற்றைத் துள்ளி நறுமென் புனல் தெளிப்ப*** - *திரண்ட பனித்துளிகளாகிய மெல்லிய நீரைத் தெளித்த;* ***தூநீர் குழவி முறை சுழற்றி*** - *தூய நீராகிய குழவியை முறையே சுழற்றி;* **வெள்ளி வண்ண நுரைக கலவை** - *வெண்ணிறம் கொண்ட நுரையாகிய சந்தனத்தை;* ***திரைக் கரத்தால்*** - *அலைகளாகிய கைகளால்;* ***அரைப்பது ஏய்க்கும்*** - *அரைப்பது போலத் தோன்றும்.*

கடல் - சந்தனம் அரைப்பவன், அலைகள் - கைகள் உலகம் - சந்தனம் அரைக்கும் கல், பனி - நீர் தெளிப்பவன், பனித்துளி - நீர்த்துளி மறிந்துவரும் கடல் நீர் - குழவி; நுரை - கலவைச் சந்தனம் என உருவகித்திருப்பது சுவைத்து மகிழ்தற்குரியது பள்ளி அரவு-ஆதி சேடன்.

6069. கொங்கைக் குயிலைத் துயர் நீக்க,
இமையோர்க்கு உற்ற குறை முற்ற,
வெங் கைச் சிலையன், தூணியினன்,
விடாத முனிவின் மேல்செல்லும
கங்கைத் திரு நாடு உடையானைக்
கண்டு, நெஞ்சம் களி கூர,
அம் கைத் திரள்கள் எடுத்து ஓடி,
ஆர்த்தது ஒத்தது-அணி ஆழி.

அணி ஆழி - *அந்த அழகிய கடல்;* ***கொங்கைக் குயிலை*** - *மார்பகங்களை உடைய குயில் போன்றவளான சீதா பிராட்டியை;* ***துயர் நீக்க*** *-அவளுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைப் போக்கவும்;* **இமையோர்க்கு** - *தேவர்களுக்கு; உற்ற குறை முற்ற- உண்டான குறையை முடித்து வைக்கவும்;* **வெங்கைச் சிலையன்** - *கையிலே பகைவர்க்குப் பயத்தைத் தோற்றுவிக்கும் வில்லைப் பிடித்தவனாய்;* **தூணியினன்** - *அம்பறாத்தூணியையும் தாங்கியவனாய்;* **விடாத முனிவின் மேற்செல்லும்** - *நீங்காத கோபத்தோடு பகைவர் மேற்செல்லும்;* ***கங்கைத் திருநாடு உடையானை*** - *கங்கையாறு பாயும் கோசல நாட்டுக்குரியவனான ராமனை;* ***கண்டு நெஞ்சம் களிகூர*** - *பார்த்து, மனம் மகிழ்ச்சி கொள்ள;* **அம் கைத் திரைகள் எடுத்து** -

அலைகளாகிய கைகளை எடுத்து; **ஓடி ஆர்த்தது ஒத்தது** *-ஓடிவந்து வரவேற்பதை ஒத்தது;*

கொங்கைக் குயில் - கொங்கைகளை உடைய குயில் போன்றவளான சீதாபிராட்டி (இல்பொருள் உவமை) கோசலம் கங்கை நீரால் வளம் பெற்றுள்ளது என்பதால் "கங்கைத் திருநாடுடையான்" என்றார் தேவர்களின் குறை தீர, சீதாபிராட்டி சிறை புகுந்தாள் ஆதலால், சீதையின் துயர் தீர, தேவர்களின் குறை நீங்குமல்லவா? "குயிலைத் துயர் நீக்க இமையோர் உற்ற குறை முற்ற" என்றது கருதத்தக்கது. 'நீக்கி' என்று பாடம் கொண்டால் "துயர் நீக்கி, குறை முற்ற' என இயையும். சீதைத்துயர் தீர, தேவர் குறை தானே நீங்கும் என்பது தெளிவாகும்.

6070. இன்னது ஆய கருங் கடலை
எய்தி; இதனுக்கு எழு மடங்கு
தன்னது ஆய நெடு மானம்,
துயரம், காதல், இவை தழைப்ப,
'என்னது ஆகும், மேல் விளைவு?' என்று
இருந்தான், இராமன், இகல் இலங்கைப்
பின்னது ஆய காரியமும்
நிகழ்ந்த பொருளும் பேசுவாம்:

இராமன் *- இராமபிரான்;* **இன்னது ஆய கருங்கடலை எய்தி** *- இத்தகைய பெரிய தென்கடலை அடைந்து;* **தன்னது ஆய நெடுமானம்** *-தனக்கே உரிய பெரிய மானமும்;* **துயரம் காதல் இவை** *- துன்பமும், காதல் உணர்வும் ஆகிய இவை;* **இதனுக்கு ஏழு மடங்கு தழைப்ப -** *அந்தக் கடலை விட ஏழுமடங்கு வளர;* **மேல் விளைவு என்னதாகும்?** *- மேல் நடைபெற இருக்கும் செயல் என்ன தன்மைத்தாகும்;* **என்று நினைந்து இருந்தான்** *- என்று எண்ணியவனாய் கடற்கரையில் தங்கி இருந்தான்;* **இகல் இலங்கை** *- பகைவர் வாழுமிடமாகிய இலங்கையில்;* **பின்னது ஆய காரியமும்** *- அனுமன் போய் வந்தபின் நிகழ்ந்த காரியங்களையும்;* **நிகழ்ந்த பொருளும் பேசுவாம்** *- அதனால் நிகழ்ந்த பயன்களையும் இனிப் பேசுவோம்.*

acharya.org

இராவணன் மந்திரப்படலம்

எரியுண்ட இலங்கையை மயன் புதுப்பித்தலும், இராவணன் ஆலோசனை மண்டபத்தில் வீற்றிருத்தலும், முனிவர் முதலியோரை விலக்குவதும், எல்லாத்திசைகளிலும் வீரர்களைக் காவலுக்கு நிறுத்துவதும், இராவணன் பேசுவதும், படைத்தலைவர் பேசுவதும், கும்பகருணன் கூற்றும், அதற்கு இராவணன் இசைவதும், இந்திரசித்து 'வென்று வருவேன்' என்று கூறுவதும், அவன் கூற்றைக் கண்டித்து வீடணன் பேசுவதும்-வீடணன் இராவணனுக்கு மேலும் சில உறுதி மொழிகளைக் கூறுவதும் இராவணன் மறுமொழியும் வீடணன் இரணியனது சரிதம் கூறத் தொடங்குவதும் இப்படலத்துள் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளாகும்.

எரியுண்ட இலங்கையை மயன் புதுப்பித்தல்

கலிவிருத்தம ்

6071. பூ வரும் அயனொடும் புகுந்து, 'பொன் நகர்,
மூவகை உலகினும் அழகு முற்றுற,
ஏவு' என இயற்றினன் கணத்தின் என்பரால்-
தேவரும் மருள்கொள, தெய்வத் தச்சனே.

பூவரும் அயனொடும் புகுந்து - இராவணன், திருமாலின் உந்திக் கமலத்தில் தோன்றிய பிரமனோடும் இலங்கை நகருள் புகுந்து பிரமனைப் பார்த்து; **பொன்னகர்** - அழகிய நகரமாகிய இலங்கையை; **மூவகை உலகினும்** - மூன்று உலகங்களிலும் உள்ள நகரங்களைவிட; **அழகு முற்றுற** - சிறந்த அழகு முழுதும் பொருந்துமாறு அமைய; **ஏவு என** - கட்டளை இடுவாயாக என்று கூற அந்தப் பிரம தேவன் கட்டளைப்படி; **தெய்வத்தச்சன்** - தெய்வ உலகின் தச்சனாகிய மயன்; **தேவரும் மருள் கொள** - தேவர்களும் பார்த்து மயங்கும்படி; **கணத்தின்** - நொடிப் பொழுதுக்குள்; **இயற்றினன் என்பர்** - இலங்கையைச் செய்த மைத்தான் என்பார்கள்.

'மன்னன் அயனொடும் புகுந்து மன்னன் - இராவணன். அடுத்த பாட்டிலிருந்து கொள்ளப்பட்டது. மூவகை உலகு- விண்ணுலகு,

மண்ணுலகு, கீழ்உலகு என்பனவாம். முற்றுற-முற்றும் உற என்பதன் உம்மை தொக்கது. நிரம்ப என்றுமாம். வான்மீகத்தில் இலங்கையை மீண்டும் அமைத்தது கூறப்படவில்லை. நினைத்த நினைப்பால் படைத்தல் வல்லவன் தெய்வதச்சன் என்பதால் 'கணத்தின் இயற்றினன்' என்றார்.

இராவணன் சினம் நீங்குதல்

6072. ***பொன்னினும் மணியினும் அமைந்த பொற்புடை***
நல் நகர் நோக்கினான், நாகம் நோக்கினான்,
'முன்னையின் அழகு உடைத்து!' என்று, மொய் கழல்
மன்னனும், உவந்து, தன் முனிவு மாறினான்.

மொய்கழல் மன்னன் *- வீரக்கழலணிந்த இராவணன்;* ***பொன்னினும் மணியினும் அமைந்த பொற்புடை*** *- பொன்னாலும் மணிகளாலும் அமைக்கப்பட்ட அழகுடைய;* ***நல்நகர் நோக்கினான்*** *- நல்ல நகராகிய இலங்கையைப் பார்த்தான்;* ***நாகம் நோக்கினான்*** *- தேவர் தலைநகராகிய அமராவதியைப் பார்த்தான்;* ***முன்னையின் அழகுடைத்து*** *- முன்பிருந்ததை விடவும் அழகுடையதாய் அமைந்துள்ளது;* ***என்று உவந்து*** *- என்று கூறி மகிழ்ந்து;* ***தன் முனிவு மாறினான்*** *- கோபம் நீங்கினான்;*

மொய்கழல் - கால்களில் செறிந்த வீரக்கழல். "மன்னனும் நகர் நோக்கினான் முனிவு மாறினான்" என இயையும். முனிவு- அனுமன் இலங்கையை எரித்ததால் எழுந்த கோபம். நாகம்- விண்ணுலகம் இங்கு ஆகுபெயராய் அமராவதியை உணர்த்தியது. 'நாகம் நோக்கினான் நல்நகர் நோக்கினான்' என்றது அமராவதியை இலங்கையுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதனிலும் இலங்கை அழகு மிக்கது என்று அறிந்து மகிழ்ந்தான் என்பது கருத்து.

6073. ***முழுப் பெருந் தனி முதல் உலகின் முந்தையோன***
எழில் குறி காட்டி நின்று, இயற்றி ஈந்தனன்;-
பழிப்ப அரும் உலகங்கள் எவையும் பல் முறை
அழித்து அழித்து ஆக்குவாற்கு அரிது
உண்டாகுமோ?

முழுப்பெரும் தனி முதல் *- முழுமையான பெரிய ஒப்பற்ற தலைவனும்;* ***உலகின் முந்தையோன்*** *- உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னமே தோன்றியவனுமான பிரமதேவன்;* ***எழிற்குறி காட்டி நின்று*** *- அழகுக்குரிய நெறி முறைகளை மயனுக்குக் காட்டி நின்று;* ***இயற்றி ஈந்தனன்*** *- அந்த மயனால் இலங்கையை அழகுற அமைக்கச் செய்து தந்தான்;* ***பழிப்பரும் உலகங்கள் எவையும்*** *- பழித்தற்கரிய உலகங்கள் எல்லாவற்றையும்;* ***பன்முறை அழித்து அழித்து ஆக்குவாற்கு*** *- பல முறையும் அழித்துப் படைக்கும் திறமுடைய பிரமனுக்கு;* ***அரிது உண்டாகுமோ?*** *- செய்தற்கு அரிய செயல் எதுவும் உண்டோ? (இல்லை என்பது கருத்து)*

உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் படைப்பவன் ஆதலால் 'முழுப் பெரும் தனிமுதல்' என்றார். உலகம் தோன்றுவதற்கு முன்னே தோன்றியவன் என்பதால் 'உலகின் முந்தையோன்' என, பிரமனைச் சிறப்பித்தார். எழிற்குறி-அழகுக்குரிய வரையறை. இலங்கை எழிலுக்குக் காரணம் உலகின் முந்தையோனான பிரமனே மயனுக்கு எழிற் குறிகாட்டி இயற்றச் செய்ததே. இப்பாடலைக் கவிக்கூற்று என்பர்; இராவணன் கூற்று எனினும் பொருந்தும்.

இராவணன் பிரமனைப் பூசித்து அனுப்புதல்

6074. திரு நகர் முழுவதும் திருந்த நோக்கிய,
பொரு கழல், இராவணன் அயற்குப் பூசனை
வரன்முறை இயற்றி, 'நீ வழிக்கொள்வாய்' என்றான்-

அரியன தச்சற்கும் உதவி, ஆணையால்.

திருநகர் முழுவதும் - அழகிய இலங்கை மாநகர் முழுவதையும்; **திருந்த நோக்கிய பொருகழல் இராவணன்** - திருத்தமுற நன்கு நோக்கிய வீரக்கழலணிந்த கால்களை உடைய இராவணன்; **அயற்கு பூசனை வான்முறை இயற்றி** - பிரமனுக்குச் செய்யவேண்டிய வழிபாடுகளை முறைப்படி செய்து; **அரியன தச்சற்கும் ஆணையான் உதவி** - தெய்வத் தச்சனாகிய மயனுக்கும் அரிய பல பொருள்களைத் தனது ஆணையால் தந்து; **நீ வழிக்கொள்வாய் என்றான்** - நீ உன்னிருப்பிடத்துக்குச் செல்வாயாக என்று கூறி வழியனுப்பினான்.

பொருகழல் - பொருந்திய கழல். தச்சன் - மயன். வழிக்கொள்ளுதல் -செல்லுதல். திருந்த நோக்குதல் - நன்றாகப் பார்த்தல் வான்முறை - முறைப்படி.

இராவணன் ஆலோசனை மண்டபத்தில் அமர்தல்

6075. அவ் வழி, ஆயிரம் ஆயிரம் அவிர
செவ் வழிச் செம் மணித் தூணம் சேர்த்திய
அவ் எழில் மண்டபத்து, அரிகள் ஏந்திய
வெவ் வழி ஆசனத்து, இனிது மேவினான்.

அவ்வழி - அதன் பின்னர்; **ஆயிரம் ஆயிரம்** - ஆயிரம் ஆயிரமாக (பல்லாயிரக்கணக்காக); **அவிர் செவ்வழிச் செம்மணி** - ஒளி விளங்குகின்ற செம்மையான மாணிக்கத்தால் ஆகிய; **தூணம் சேர்த்திய** - தூண்கள் அமைந்த; **அவ்வெழில் மண்டபத்து** - அவ்வழகிய மண்டபத்திலே; **அரிகள் ஏந்திய** - சிங்கங்கள் சுமந்த; **வெவ்வழி ஆசனத்து** - விரும்பத்தகும் தன்மையுடைய அரியணையிலே; **இனிது மேவினான்** - (இராவணன்) இனிது வீற்றிருப்பானானான்.

வெம்மை - வேண்டுதல், விரும்புதல். அவிர்தல் - ஒளி வீசுதல்.

இராவணன் அமைச்சர் சூழ அமர்ந்திருத்தல்

6076. வரம்பு அறு சுற்றமும், மந்திரத் தொழில

நிரம்பிய முதியரும், சேனை நீள் கடல்
தரம் பெறு தலைவரும், தழுவத் தோன்றினான்-
அரம்பையர் கவரியோடு ஆடும் தாரினான்.

அரம்பையர் *- அரம்பையர் முதலிய தேவ மாதர்கள் வீசும்;* ***கவரியோடு ஆடும் தாரினான்*** *- கவரியோடு ஆடும் மாலையை அணிந்தவனாகிய இராவணன்;* ***வரம்பு அறு சுற்றமும்*** *- எல்லையில்லாத சுற்றத்தவர்களும்;* ***மந்திரத் தொழில் நிரம்பிய முதியரும்*** *- மந்திராலோசனையில் வல்ல வயது முதிர்ந்த அமைச்சர்களும்;* ***சேனை நீள் கடல் தரம் பெறு தலைவரும்*** *- சேனையாகிய பெரிய கடல் நடத்தும் தகுதி மிக்க தானைத்தலைவர்களும்;* ***தழுவத் தோன்றினான்*** *- தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க, விளங்கினான்.*

மந்திரம்-ஆலோசனை. தரம்-தகுதி (மேன்மையும் ஆம்) அரம்பையர் கவரி வீசுதல் இராவணனுக்குச் செய்யும் உபசாரமாம். கவரி அசைய இராவணன் மார்பிலணிந்திருந்த மாலையும் அசைந்தது.

6077. ***'முனைவரும், தேவரும், மற்றும் உற்றுளோர***
எனைவரும், தவிர்க!' என ஏய ஆணையான்,
புனை குழல் மகளிரோடு இளைஞர்ப் போக்கினான்-
நினைவுறு காரியம் நிகழ்த்தும் நெஞ்சினான்.

முனைவரும் தேவரும் *- (அரக்கர் அல்லாது) முனிவர்களும், தேவர்களும்;* ***மற்றும் உள்ளோர் எனைவரும்*** *- மற்றும் உள்ள அரக்கர்களின் வேறான மற்றவர்களும்;* ***தவிர்க என*** *- ஆலோசனை மண்டபத்தை விட்டு நீங்குக என்று;* ***ஏய ஆணையான்*** *- கட்டளை இட்டவனாய்;* ***புனைகுழல் மகளிரோடு*** *- அலங்கரிக்கப்பட்ட கூந்தலை உடைய பெண்களோடு;* ***இளைஞர் போக்கினான்*** *- அறிவு முதிர்ச்சி வறாத இளைஞர்களையும் மண்டபத்திலிருந்து போகச் செய்தவனாய்;* ***நினைவுறு காரியம்*** *- இராவணன் தான் நினைத்த காரியத்தை;* ***நிகழ்த்தும் நெஞ்சினான்*** *- நிகழ்த்தும் மனம் உடையவனான இராவணன்;*

முனைவர் -முனிவர்கள். முனிவரும், தேவரும் பகைப்புலத்தராதலின அவர்களை வெளியேற்றினான். பற்றற்றவர்களாதலின் நீக்கினான் எனினுமாம். பெண்கள் இரகசியத்தைப் பாதுகாக்க மாட்டார்கள் என்பதாலும், இளைஞர் அறிவு முதிர்ச்சி பெறாதவர்கள் என்பதாலும் அவர்களையும் வெளியேறச் செய்தான். பிறகு தான் நினைத்த காரியத்தை நிறைவேற்ற எண்ணியதால் மந்திராலோசனை நிகழுமிடத்தில் சிலரை நீக்கினான். மற்று உள்ளோர் - கின்னரர் கந்திருவர், கிம்புருடர், வித்தியாதரர் என்பவராவார். மகளிரும் இளைஞரும் மந்திராலோசனை மண்டபத்தில் இருக்கப் பெறாதாராவர். இதனை,

"துன்று பிணியோர், துறந்தோர், அடங்காதோர், கன்றுசின மனத்தோர், கல்லாதவர், இளையோர் ஒன்றும் முறைமை உணராதவர், மகளிர் என்றுமிவர் மந்தணத்தின் எய்தப் பெறாதாரே"

என்ற பாரதப்பாடலாலும் அறியலாம். (உத். கிரு. தூ: 52)

6078. 'பண்டிதர், பழையவர், கிழவர், பண்பினர்,
தண்டல் இல் மந்திரத் தலைவர், சார்க!' எனக்
கொண்டு உடன் இருந்தனன்-கொற்ற ஆணையால்
வண்டொடு காலையும் வரவு மாற்றினான்.

கொற்ற ஆணையான் *- வெற்றிமிக்க ஆணைச் சக்கரத்தை உடைய இராவணன்;* ***வண்டொடு காலையும்*** *- வண்டுகளையும் காற்றையும் கூட;* ***வரவு மாற்றினான்*** *- ஆலோசனை மண்டபத்துக்குள் வாராதபடி தடை விதித்தான்; (அதன் பின்)* ***பண்டிதர்*** *- கல்வி மேம்பாடுடைய அறிஞர்களும்;* ***பழையவர்*** *- நீண்ட நாள்கள் பழகிய பழமையோரும்;* ***கிழவர்*** *- நெருங்கிய உறவுடைய சுற்றத்தினரும்;* ***பண்பினர்*** *- நல்ல பண்புடைய நட்புடையவர்களும்;* ***தண்டல் இல் மந்திரத் தலைவரும்*** *- தன்னைப் பிரிந்து என்றும் நீங்குதல் இல்லாத நல்ல ஆலோசனைகளைக் கூற வல்ல அமைச்சர்களும்;* ***சார்க என*** *- மந்திராலோசனை மண்டபத்துக்கு வருக என்றுகூறி;* ***கொண்டு உடன் இருந்தனள்*** *- அவர்களை உடன் கொண்டு அமர்ந்தான்.*

கிழவர் - நெருங்கிய உறவினர். கொற்ற ஆணை - வெற்றி தரும் கட்டளையாம்.

6079. ஆன்று அமை கேள்வியர் எனினும், ஆண்தொழிற்கு
ஏன்றவர் நண்பினர் எனினும், யாரையும்,
வான் துணைச் சுற்றத்து மக்கள் தம்பியர
போன்றவர் அல்லரை, புறத்துப் போக்கினான்.

வான் துணைச் சுற்றத்து *- தனக்கு நல்ல துணையாக இருக்கும் சுற்றத்தினருள்ளும்;* ***ஆன்றமை கேள்வியரெனினும்*** *- நிறைந்த கல்வி கேள்வியுள்ளவர்கள் என்றாலும்;* ***ஆண் தொழிற்கு ஒன்றவர் நண்பினர் எனினும்*** *- ஆண்மைத் தொழில் செய்வதற்குரிய நட்புடையவர் என்றாலும்;* ***மக்கள், தம்பியர் போன்றவர் அல்லரை*** *- தனது மக்கள் தம்பிமார்கள் போன்றவர் அல்லாதாரை;* ***யாரையும்*** *- வேறு எவரையும்;* ***புறத்துப் போக்கினான்*** *- அந்த மண்டபத்தை விட்டு வெளியே போகச் செய்தான்.*

acharya.org

இராவணன் என்ற எழுவாய் வரவழைத்துப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. ஆன்று - நிறைந்து அமை - பொருந்திய ஆண்தொழில் -போர்த்தொழில் என்றவர் - ஏற்றவர் (தகுதி உள்ளவர்) 'யாவரையும்' என்றது யாரையும் எனநின்றது விகாரம்.

6080. திசைதொறும் நிறுவினன், உலகு சேரினும்
பிசை தொழில் மறவரை; பிறிது என் பேசுவ-
விசையுறு பறவையும், விலங்கும், வேற்றவும்,
அசைதொழில் அஞ்சின, சித்திரத்தினே?

உலகு சேரினும் - எல்லா உலகங்களிலும் உள்ளவர் எல்லோரும் எதிர்த்து வந்தாலும்; **பிசை தொழில் மறவரை -** பிசைந்து ஒழிக்க வல்ல வீரர்களை; **திசை தொறும் நிறுவினன்** - எல்லாத திசைகளிலும் நிறுத்தி வைத்தான்; **விசை உறு பறவையும்** - (அதனால்) விரைந்து செல்லும் பறவைகளும்; **விலங்கும்** - மிருகங்களும்; **வேற்றவும்** - மற்றவையும்; **சித்திரத்தினே** - சித்திரத்தில் உள்ளவை போல; **அசை தொழில் அஞ்சின** - சிறிதே அசைவதற்கும் அஞ்சினவாயின; **பிறிது என் பேசுவ** - (என்றால்) வீரர்களின் காவல் திறத்தை வேறு என்ன பேசுவதற்கிருக்கிறது.

"வேற்றவும்" என்பது பறவையும், விலங்கும் அல்லாத மானிடர் முதலியவர்களை. பேசுவ - பேசுவது என்னும் பொருளுடையது. சித்திரத்தினே - சித்திரத்தைப் போல 'இன்' உவமைப் பொருள் தந்து நின்றது.

இராவணன் உரை

6081. 'தாழ்ச்சி இங்கு இதனின்மேல் தருவது ஏன், இனி?
மாட்சி, ஓர் குரங்கினால் அழிந்த, மாநகர்;
ஆட்சியும், அமைவும், என் அரசும் நன்று!' எனா,
சூழ்ச்சியின் கிழவரை நோக்கிச் சொல்லுவான்:

மாட்சி ஓர் குரங்கினால் அழிந்த மாநகர் - (இராவணன்) எனது பெருமை ஒரு குரங்கினால் சிறந்த இலங்கை நகர் அழிந்தது என்றால், **இதனின் மேல்** - இதை விடவும்; **இங்கு தாழ்ச்சி தருவது இனி என்** - இங்கு எனக்கு தாழ்வைத்தருவது வேறு என்ன இருக்கிறது? **ஆட்சியும் அமைவும் என் அரசும் நன்று** - எனது ஆட்சி பலமும் அமைந்துள்ள தகுதியும் எனது அரச பதவியும் நன்றாயிருக்கிறது! **எனா, சூழ்ச்சியின் கிழவரை நோக்கிச் சொல்லுவான்** - என்று தனது அமைச்சர்களை நோக்கிக் கூறுவானாயினான்.

ஆட்சி - ஆட்சி புரியும் திறம். அமைவு-பொருந்திய சிறப்பு அரசு - அரச பதவியை உணர்த்தும். சூழ்ச்சியின் கிழவர் - ஆலோசனையில் வல்ல அமைச்சர்கள்.

6082. 'சுட்டது குரங்கு; எரி சூறையாடிடக்
கெட்டது, கொடி நகர்; கிளையும் நண்பரும்
பட்டனர்; பரிபவம் பரந்தது, எங்கணும்;

இட்டது இவ் அரியணை இருந்தது, என் உடல்.

குரங்கு சுட்டது - ஒரு குரங்கு சுட்டது; **எரி சூறை ஆடிட** - நெருப்பு சூறையாட (கொள்ளை கொள்ள); **கொடி நகர் கெட்டது** - கொடிகள் கட்டப்பட்டுள்ள இலங்கை மாநகரமே அழிந்தது; **கிளையும் நண்பரும் பட்டனர்** - உறவினர்களும், நண்பர்களும் இறந்தனர்; **பரிபவம் எங்கணும் பரந்தது** - அவமானம் எங்கும் பரவியது; **இட்டது இவ்வரியணை** - இங்கு இடப்பட்ட இந்தச் சிங்காதனத்திலே; **என் உடல் இருந்தது** - (நேர்ந்த தீமையைத் தடுக்க இயலாத) எனது உடல் (பலனின்றி) இருந்தது.

எரி - நெருப்பு. சூறையாடல் - கொள்ளை இடுதல். பரிபவம் - அவமானம்.

6083. 'ஊறுகின்றன கிணறு உதிரம்; ஒண் நகர்
ஆறுகின்றில தழல்; அகிலும் நாவியும்
கூறு மங்கையர் நறுங் கூந்தலின் சுறு
நாறுகின்றது; நுகர்ந்திருந்தம், நாம் எலாம்.

கிணறு உதிரம் ஊறுகின்றன - இலங்கை மாநகரில் உள்ள கிணறுகளில் நீருக்குப் பதிலாக இரத்தம் ஊறுகின்றன; **ஒள் நகர் அழல் ஆறு கின்றில** - (இலங்கையில் அனுமன் வைத்த) தீ இன்னும் ஆறவில்லை; **அகிலும் நாவியும் கூறும்** - அகிலும், கத்தூரியும் கமழ்வது என்று கூறுகின்ற; **மங்கையர் நறுங்கூந்தலின்** - இலங்கை வாழ் பெண்களின் மணம் மிக்க கூந்தல் யாவும்; **சுறு நாறுகின்றது** - சுறு நாற்றம் நாறுகின்றது; **நாம் எலாம் நுகர்ந்து இருந்தம்** - அதனை நாம் எல்லோரும் அனுபவித்து இருந்தோம்.

சுறு நாற்றம்-கூந்தலில் நெருப்புப் பிடிப்பதால் எழும் துர்நாற்றம். இருந்தம் - இருந்தோம். தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. ஒள் நகர்- ஒளி பொருந்திய நகரம் (இலங்கை) அகில் -அகிற்புகை. நாவி- கஸ்தூரிக் கலவை.

6084. 'மற்று இலது ஆயினும், "மலைந்த வானரம்
இற்று, இலதாகியது" என்னும் வார்த்தையும்
பெற்றிலம்; பிறந்திலம் என்னும் பேர் அலால்,
முற்றுவது என்? இனி, பழியின் மூழ்கினாம்!'

மற்று இலது ஆயினும் - வேறு எதுவும் நாம் செய்யவில்லை எனினும், ***மலைந்த வானரம்*** - இங்கு வந்து போர் செய்த ஒரு குரங்கு (அனுமன்) ***இற்று இலதாகியது*** - செத்து ஒழிந்து போயிற்று; ***என்னும் வார்த்தையும் பெற்றிலம்*** - எனப் பிறர் கூறும் பேச்சைக் கூடக் கேட்கப் பெற்றிலோம்; ***பிறந்திலம் என்னும் பேர் அலால்*** - பிறந்தும் பிறவாதவரானோம் என்ற பெயரைத்தவிர, ***பழியின் மூழ்கினோம்*** - பழியாகிய கடலிலே மூழ்கி விட்ட நாம்; ***இனி முற்றுவது என்*** - இனி என்ன செய்து முடிக்கப் போகிறோம்.

ஒரு குரங்கை ஏவி, நமக்குத் தீமை விளைவித்த பகைவர் வாழும் இடம் சென்று வென்று வரவில்லை என்றாலும் என்பான், 'மற்றிலதாயினும்' என்றான். முற்றுதல்- செய்து முடித்தல். மலைதல்- போர் செய்தல்.

படைத்தலைவன் கூற்று

6085. என்று அவன் இயம்பலும், எழுந்து இறைஞ்சினான்,
கன்றிய, கருங் கழல், சேனை காவலன்;
'ஒன்று உளது உணர்த்துவது; ஒருங்கு கேள்!' எனா,
நின்றனன், நிகழ்த்தினன், புணர்ப்பின் நெஞ்சினான்:

என்று அவன் இயம்பலும் - என்று இராவணன் கூறவும்; ***கன்றிய*** - இராவணனுடைய பேச்சினால் வருந்திய; ***சேனை காவலன்*** - படைத்தலைவனான பிரகத்தன்; ***புணர்ப்பின் நெஞ்சினான்*** - சூழ்ச்சி மனமுடையவனுமாகிய அவன்; ***எழுந்து இறைஞ்சினான்*** - எழுந்து இராவணனை வணங்கி; ***ஒன்று உளது உணர்த்துவது*** - உனக்குத் தெரிவிப்பது ஒன்று உண்டு; ***ஒருங்கு கேள் எனா*** - அதை முழுவதும் கேட்பாயாக என்று கூறி; ***நின்றனன் நிகழ்த்தினன்*** - நின்று கூறுவானானான்.

படைத்தலைவன் ஆதலால் முதலில் பேசினான். பிரகத்தன் என்பது அவன் பெயர். கருங்கழல் - வலிய வீரக்கழல். புணர்ப்பு- சூழ்ச்சி. கன்றுதல் -மனம் வருந்துதல். ஒருங்கு-முழுவதும்.

6086. ' "வஞ்சனை மனிதரை இயற்றி, வாள் நுதல்,
பஞ்சு அன மெல் அடி, மயிலைப் பற்றுதல்
அஞ்சினர் தொழில்" என அறிவித்தேன்; அது
தஞ்சு என உணர்ந்திநிலை-உணரும் தன்மையோய்!

உணரும் தன்மையோய் - நன்மை தீமைகளை உணரும் தன்மை உடையவனே! ***மனிதரை வஞ்சனை இயற்றி*** - மானிடர்களான இராம, இலக்குவர்களை வஞ்சித்து;

வாள் நுதல் - - ஒளி பொருந்திய நெற்றியையும்; **பஞ்சு அன மெல்லடி மயிலை** - செம்பஞ்சுக் குழம்பு பூசப்பட்ட மெல்லிய பாதங்களையும் உடைய மயில் போன்ற சீதாபிராட்டியை; **பற்றுதல்** - கவர்ந்து வருதல்; **அஞ்சினர் தொழில் என** - அம்மனிதர்களுக்குப் பயந்தவர்கள் செய்யும் காரியம் என்று; **அறிவித்தேன்** - முன்பே தெரிவித்தேன்; **அது தஞ்சு என உணர்ந்த நிலை** - அது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்று நீ உணரவில்லை.

உணரும் தன்மை - நல்லதும், கெட்டதும் தெரிந்து கொள்ளும் தன்மை என்பதைக் குறித்தது.

6087. 'கரன் முதல் வீரரைக் கொன்ற கள்வரை,
விரி குழல் உங்கை மூக்கு அரிந்த வீரரை.
பரிபவம் செய்ஞ்ஞரை, படுக்கலாத நீ,
"அரசியல் அழிந்தது" என்று அயர்தி போலுமால்.

கரன் முதல் வீரரை - கரன், தூடணன், திரிசிரா முதலிய வீரர்களை; **கொன்ற கள்வரை** - கொன்றழித்த கள்வர்களும்; **விரிகுழல் உங்கை** - விரிந்த கூந்தலை உடைய நின் தங்கையான சூர்ப்பனகையினது; **மூக்கு அரிந்த வீரரை** - மூக்கை அறுத்து பங்கப்படுத்திய வீரர்களும் ஆகிய; **பரிபவம் செய்ஞ்ஞரை** - உன்னை அவமானப்படுத்திய அந்த மானிடர்களை; **படுக்கலாத நீ** - (கொன்று ஒழித்திருக்க வேண்டும்) இதுவரையும் கொன்றழிக்காத நீ; **அரசியல் அழிந்ததென்று** - அரசியல் அழிந்து போனதென்று; **அயர்தி போலும்** - சோர்வடைகிறாய் போலும்.

முதல் மூன்று வரிகளில் இராமன் இலக்குவர் செய்த தீமை பெரிதென்பதைக் கூறி, அவர்கள் கொல்லப்பட வேண்டியவர்களே என விளக்கினான். தவ வேடத்துக்குச் சிறிதும் பொருந்தாத செயல் செய்தவரென்பதால் 'கள்வர்' என்றான். 'விரிகுழல் உங்கை' என்பதால் சூர்ப்பனகை ஏற்கனவே கணவனை இழந்தவள் என்பது குறித்தது. அவர்கள் இருக்குமிடம் சென்று அழிக்காமல் அரசியல் அழிந்தது என்று கூறிச் சோர்வடைதல் தகுமோ என்றான்.

6088. 'தண்டம் என்று ஒரு பொருட்கு உரிய தக்கரைக்
கண்டவர், பொறுப்பரோ, உலகம் காவலர்?
வண்டு அமர் அலங்கலாய்! வணங்கி வாழ்வரோ,

விண்டவர் உறு வலி அடக்கும் வெம்மையோர்?

வண்டு அமர் அலங்கலாய் - வண்டுகள் தங்கியிருக்கும் மலர் மாலை அணிந்த (வெற்றி மாலையை உணர்த்தும்) **தண்டம் என்று ஒரு பொருட்கு** - தண்டனை என்ற ஒரு செயலுக்கே; **உரிய தக்கரை** - உரியவர்களான கள்வர்களை (ராமலக்குவரை) **உலகம் காவலர்** - நாடாளும் மன்னர்கள்; **கண்டவர் பொறுப்பரோ** - பார்த்தும் அவர்களைப்

பொறுத்துக் கொள்வார்களோ; **விண்டவர் உறு வலி** - பகைவர்களின் மிகுந்த வலிமையை; **அடக்கும் வெம்மையோர்** - அடக்கும் வலிமை உடையவர்கள்; **வணங்கி வாழ்வரோ** - அப்பகைவரை வணங்கி வாழ்வார்களோ? (வாழமாட்டார்கள்).

தண்டம் - தண்டனை. தக்கர்-கள்வர். வெம்மை-ஆற்றல் வலிமையுமாம் என்பது கருத்து.

6089. **'செற்றநர், எதிர் எழும் தேவர், தானவர்,**
கொற்றமும் வீரமும் வலியும் கூட்டு அற,
முற்றி மூன்று உலகுக்கும் முதல்வன் ஆயது.
வெற்றியோ? பொறைகொலோ? விளம்ப

வேண்டுமால். **செற்றனர் எதிர் எழும்** - சினம் கொண்டவர்களாக எதிர்த்துப் போருக்கு எழுந்து வரும்; **தேவர், தானவர்** - தேவர்களையும், அசுரர்களையும்; **கொற்றமும் வீரமும் வலியும்** - அவர்களின் வெற்றியும், வீரமும், வலிமையும்; **கூட்டு அற முற்றி** - ஒரு சேர அழியச் செய்து முடித்து; **மூன்று உலகுக்கும்** - விண்ணுலகம், மண்ணுலகம், கீழுலகம் ஆகிய மூன்று உலகங்களுக்கும்; **முதல்வன் ஆயது** - நீயே (ஒப்பற்ற) தலைவனாக ஆனது; **வெற்றியோ** - பகைவர் மேல் படை எடுத்துச் சென்ற வெற்றியினாலா? **பொறை கொலோ** - பொறுத்திருந்ததாலா? **விளம்ப வேண்டும்** - நீயே கூறுவாயாக.

செற்ற-சினந்த. தானவர்-தனு வழி வந்த அசுரர்கள். முற்றுதல்-முடித்தல்.

6090. **'விலங்கினர் உயிர் கெட விலக்கி, மீள்கலாது,**
இலங்கையின் இனிது இருந்து, இன்பம்
துய்த்துமேல்,-
குலம் கெழு காவல!- குரங்கின் தங்குமோ?
உலங்கும் நம்மேல் வரின், ஒழிக்கற்பாலதோ?

குலம் கெழு காவல! - நமது குலம் விளங்கத் தோன்றிய அரசே! **விலங்கினர் உயிர் கெட விலக்கி** - மாறுபட்ட பகைவர் பால் சென்று உயிர் அழியக் கொன்று நீக்கி; **மீள் கலாது** - திரும்பி வருதலைச் செய்யாமல்; **இலங்கையில் இனிதிருந்து** - இலங்கை மாநகரிலே இனிது வீற்றிருந்து; **இன்பம் துய்த்து மேல்** - இன்பத்தை நுகர்ந்திருப்போமானால்; **குரங்கின் தங்குமோ** -குரங்குகளின் அளவில் நிற்குமோ? **உலங்கும் நம் மேல்வரின்** - கொசுக்களும் நம்மேல் படை எடுத்து வருமாயின், **ஒழிக்கற் பாலதோ** - அதனை விலக்கி வெற்றி பெரும்பான்மை நமதோ?

விலங்குதல் - மாறுபடுதல், விலக்கி - நீக்கி. உலங்கு - கொசு.

6091. **'போயின குரங்கினைத் தொடர்ந்து போய், இவண்**
ஏயினர் உயிர் குடித்து, எவ்வம் தீர்கிலம்;
வாயினும் மனத்தினும் வெறுத்து வாழ்துமேல்.

ஓயும், நம் வலி' என, உணரக் கூறினான்.

போயின குரங்கினைத் தொடர்ந்து போய் - இலங்கை பாழாகச் செய்து சென்ற குரங்கைத் தொடர்ந்து சென்று; **இவண் ஏயினர் உயிர் குடித்து** - இங்கு அந்தக் குரங்கை ஏவிய மனிதர்களின் உயிரைப் பருகி; **எவ்வம் தீர்கிலம்** - நமக்கு நேர்ந்த பழியைப் போக்கோமாய்; **வாயினும் மனத்தினும்** - சொல்லிலும் நினைப்பிலும்; **வெறுத்து வாழ்து மேல்** - வெறுப்பைக் காட்டி வாழ்வோமாயின்; **நம் வலி ஓயும்** - நமது வலிமை குறைவாகும்; **என உணரக் கூறினான்** - என்று, உணருமாறு கூறினான்.

எவ்வம்-பழி வாய் சொல்லையும், மனம் நினைப்பையும் உணர்த்தும். ஓய்தல்-குறைதல்.

மகோதரன் பேசுதல்

6092. **மற்று அவன் பின்னுற, மகோதரப் பெயர்க்**
கல் தடந் தோளினான், எரியும் கண்ணினால்
முற்றுற நோக்கினான், 'முடிவும் அன்னதால்;

கொற்றவ! கேள்' என, இனைய கூறினான்:

மற்று அவன் பின் உற - படைத்தலைவன் இவ்வாறு கூறியபின்பு; **மகோதரப் பெயர்** - மகோதரன் என்னும் பெயர் உடையவனும்; **கல் தடம் தோளினன்** - மலை போன்ற பெரிய தோள்களை உடையவனும்; **எரியும் கண்ணினால்** - கோலத்தீ மூண்டெழும் கண்களை உடையவனும் ஆகிய அமைச்சன் எழுந்து; **முற்றுற நோக்கினான்** - நடந்த செயல் முழுதையும் ஆய்ந்து; **கொற்றவ** -அரசே; **முடிவும் அன்னதால்** - படைத் தலைவன் கூறியதே முடிந்த முடிபு எனினும்; **கேள்** - நான் உரைப்பதையும் கேட்பாயாக; **என இனைய கூறினான்** - என்று பின்வருமாறு கூறலானான்.

மற்று - வினை மாற்றுப் பொருளில் வந்த அசை. 'அவன்' என்று படைத்தலைவனை கல்-மலை, முற்றுற-முற்றும் உற.

6093. **'தேவரும் அடங்கினர்; இயக்கர் சிந்தினர்;**
தா வரும் தானவர் தருக்குத் தாழ்ந்தனர்;
யாவரும், "இறைவர்" என்று இறைஞ்சும் மேன்மையர்
மூவரும் ஒதுங்கினர்-உனக்கு, மொய்ம்பினோய்!

மொய்ம்பினோய் உனக்கு - வலிமை மிக்கவனே! உனக்கு; **தேவரும் அடங்கினர்** - தேவர்களும் அஞ்சி அடங்கி விட்டனர்; **இயக்கர் சிந்தினர்** - இயக்கர்கள் வலிமை இழந்து விட்டார்கள்; **தாவரும் தானவர்** - கேடில்லாத அசுரர்களும்; **தருக்குத் தாழ்ந்தனர்** - ஆணவம் அடங்கினர்; **யாவரும் இறைவர் என்று இறைஞ்சும்** - எல்லோரும் 'கடவுளர்' என்று வணங்கும்; **மேன்மையர் மூவரும்** - பெருமை மிக்க அரி, அரன், அயன் என்னும் மும்மூர்த்திகளும்; **உனக்கு ஒதுங்கினர்** - உன்னை எதிர்த்து நிற்க இயலாது விலகிப் போனார்கள்.

தேவரும், இயக்கரும், தானவரும் இராவணனது திக்கு விஜயத்தின் போது தோற்று அடங்கி விட்ட செய்தி உத்தர காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. தருக்கு, மொய்ம்பு-வலிமை.

6094. 'ஏற்றம் என் பிறிது, இனி-எவர்க்கும் இன் உயிர்
மாற்றுறும் முறைமை சால் வலியின் மாண்பு அமை
கூற்றுவன், "தன் உயிர் கொள்ளும் கூற்று" எனத்
தோற்று, நின் ஏவல் தன் தலையில் சூடுமால்?

எவர்க்கும் இன்னுயிர் மாற்றுறும் - எத்தகைய வலியவர்களின் இனிய உயிரையும் மாற்றி அழிக்கும்; **முறைமை சால் வலியின் மாண்பமை கூற்றுவன்** - இயல்பு வாய்ந்த வலிமையின் பெருமையமைந்த எமனும்; **தன்னுயிர் கொள்ளும்** - தனது உயிரைக் கவரும்; **கூற்று எனத் தோற்று** - எமன் என்று தோல்வியுற்று; **நின் ஏவல் தன் தலையில் சூடும்** - உனது கட்டளையைத் தன் தலைமேல் தாங்கிச் செய்வான்; **என்றால் இனி பிறிது ஏற்றம் என்** - இனி இதை விடவும் வேறு பெருமை என்ன இருக்கிறது?

6095. 'வெள்ளிஅம் கிரியினை விடையின் பாகனோடு
அள்ளி, விண் தொட எடுத்து, ஆர்த்த ஆற்றலாய்!
சுள்ளியில் இருந்து உறை குரங்கின் தோள் வலிக்கு
எள்ளுதி போலும், நின் புயத்தை, எம்மொடும்?

வெள்ளி அம்கிரியினை - பனியால் வெண்மை நிறத்தை உடைய அழகிய கைலாய மலையை; **விடையின் பாகனோடு அள்ளி** - அம்மலையில் வாழும் காளை வாகனத்தை உடைய சிவபெருமானுடன் அள்ளி; **விண் தொட எடுத்து** - விண்ணைத் தொடும்படி தூக்கி நிறுத்தி; **ஆர்த்த ஆற்றலாய்** - ஆர்ப்பரித்த ஆற்றல் மிக்கவனே; **சுள்ளியில் இருந்து உறை** - மரத்தின் சுள்ளிகளிலே வசிக்கும்; **குரங்கின் தோள் வலிக்கு** - ஒரு குரங்கின் தோளாற்றலுக்கு; **நின்புயத்தை எம்மொடும்** - உனது தோள்

வலிமையை எங்களது ஆற்றலுடன் சேர்த்து; ***எள்ளுதி போலும்*** *- இகழ்ந்து பேசுவாய் போலும்.*

வெள்ளியங்கிரி - கைலாயமலை. அள்ளுதல் - கையில் எடுத்தல். இருந்து உறை - தங்கி வாழும். 'எள்ளுதி போலும்' என்ற இடத்தில் 'போல்' என்பது உரையசை. ஒப்பில் போலி என்பர்.

6096. 'மண்ணினும், வானினும், மற்றும் முற்றும் நின
கண்ணினும் நீங்கினர் யாவர், கண்டவர்?
நண்ண அரும் வலத்தினர் யாவர், நாயக!
எண்ணிலர் இறந்தவர் எண்ணில் ஆவரோ?

நாயக *- எமது தலைவனே!* ***மண்ணினும் வானினும்*** *- மண்ணுலகிலும், விண்ணுலகிலும்;* ***மற்றும் முற்றும்*** *- மற்றும் வேறுலகங்கள் முழுவதிலும்;* ***நின் கண்ணினும் நீங்கினார் யாவர் கண்டவர்*** *- உனது கண்ணுக்குப் புலப்படாதிருப்பவரைக் கண்டவர்கள் யார்?* ***நண்ணரும் வலத்தினர் யாவர்?*** *- அவ்வாறு கண்டவருள்ளும் உன்னால் நெருங்கமுடியாத வலிமை உடையவர் யாருண்டு;* ***எண்ணிலர்*** *- உன்னை மதித்து எண்ணிப் பார்க்காதவர்களாய்;* ***இறந்தவர்*** *- போரிட்டு முடிந்தவர்கள்;* ***எண்ணில் ஆவரோ?*** *- இத்தனை பேர் என எண்ண முடிந்தவரோ?*

'கண்' என்பதைக் கண்ணோட்டம் எனக் கொண்டு, மண்ணிலும், விண்ணிலும் மற்றும் முற்றும் வாழ்பவர் உனது கண்ணோட்டத்தால் வாழ்பவரே எனவும் பொருள் கூறலாம். எண்ணல்- மதித்தல். வலம்- வலிமை.

6097. 'இடுக்கு இவண் இயம்புவது இல்லை; ஈண்டு எனை
விடுக்குவையாம் எனின், குரங்கை வேர்அறுத்து,
ஒடுக்க அரு மனிதரை உயிர் உண்டு, உன் பகை
முடிக்குவென் யான்' என முடியக் கூறினான்.

இடுக்கு இவண் இயம்புவதில்லை *- இங்கே சொல்லத் தகுந்த துன்பம் எதுவும் இல்லை;* ***ஈண்டு எனை விடுக்குவை யாம் எனின்*** *- இப்போது என்னைப் போருக்குச் செல்ல விடுவாயானால்;* ***குரங்கை வேர் அறுத்து*** *- குரங்கினத்தையே வேருடன் அழித்து;* ***ஒடுக்கரு மனிதரை உயிர் உண்டு*** *- அடக்குவதற்கரிய அம்மானிடரை உயிர் குடித்து;* ***உன் பகை முடிக்குவன் யான் என*** *- உனது பகையை முடிப்பேன் யானே;* ***என முடியக் கூறினான்*** *- என்று முடிவாகக் கூற வேண்டியவற்றைக் கூறினான்.*

இடுக்கு - துன்பம் ஒடுக்க அரும் - அடக்க அரிய மனிதர். இராம, இலக்குவர். ஈண்டு-இப்போது.

வச்சிரதந்தன் பேச்சு

6098. இச் சிரத்தவன் உரைத்து இறுக்கும் ஏல்வையின்,
வச்சிரத்துஎயிற்றவன் வல்லை கூறினான்.
அச் சிரத்தைக்கு ஒரு பொருள் இன்று, ஆயினும்,
பச்சிரத்தம் பொழி பருதிக் கண்ணினான்.

இச்சிரத்தவன் - இந்தத் தலைமை பொருந்திய மகோதரன்; ***உரைத்து இறுக்கும் ஏல்வையின்*** - இவ்வாறு கூறி முடிக்கும் சமயத்திலே; ***பச்சிரத்தம் பொழி*** - பச்சை இரத்தம் பொழிகின்ற; ***பருதி கண்ணினான்*** - சூரியனைப் போன்ற கண்களை உடையவனாகிய; ***வச்சிரத்து எயிற்றவன்*** - வச்சிரதந்தன் என்பவன்; ***அச்சிரத்தைக்கு*** - அவன் கூறும் அந்த உறுதி

மொழிகளுக்கு; ***ஒரு பொருள் இன்று ஆயிலும்*** - ஒரு பயனும் இல்லை என்றாலும்; ***வல்லை கூறினான்*** - விரைந்து கூறுவானானான்.

சிரத்தவன் - தலைமை வாய்ந்தவன் என்றது மகோதரன். ஏல்வை-சமயம். சிரத்தை-உறுதி இங்கு உறுதி மொழியை உணர்த்தும். பச்சைரத்தம் - பச்சிரத்தம் எனத் திரிந்தது. வச்சிரம் போன்ற பற்களை உடையவன் என்பதால் வச்சிரதந்தன் எனப்பட்டான்.

6099. ' "போய் இனி, மனிசரைக் குரங்கைப் பூமியில்
தேயுமின், கைகளால்; தின்மின்" என்று எமை
ஏயினை இருக்குவது அன்றி, என், இனி

ஆயும் இது? எம்வயின் அயிர்ப்பு உண்டாம்கொலோ?

இனி, போய் - இனிச் சென்று; ***மனிசரை, குரங்கை*** - அந்த மனிதர்களையும், குரங்குகளையும்; ***பூமியில் கைகளால் தேயுமின்*** - நிலத்தோடு சேர்த்து கைகளால் தேய்த்துக் கொல்லுங்கள்; ***தின் மின்*** - அவர் உடல்களைத் தின்னுங்கள்; ***என்று*** - என்றுகூறி; ***எமை ஏயினை இருக்குவதன்றி*** - எங்களை ஏவி விட்டு, வாளா இருப்பதல்லாது; ***என் இனி ஆயும் இது*** - என்ன ஆராய்ச்சி வேண்டியுள்ளது? ***எம் வயின்*** - எங்கள் மேல்; ***அயிர்ப்பு உண்டாம் கொலோ*** - ஏதேனும் சந்தேகம் உண்டோ?

போயினி என்பதை இனிப் போய் என இயைக்க. இப்போதே ஏயினை-ஏவி முற்றெச்சம். இருக்குவது - இருப்பது இனி-இனி மேலாவது என்பதும் பொருந்தும்.

6100. ***'எவ் உலகத்தும் நின் ஏவல் கேட்கிலாத்***
தெவ்வினை அறுத்து, உனக்கு அடிமை செய்த யான்
தவ்வின பணி உளது ஆகத்தான்கொலோ.

இவ் வினை என்வயின் ஈகலாது?' என்றான்.

எவ்வுலகத்தும் *- எந்த உலகத்தில் வாழ்பவராயினும்;* ***நின் ஏவல் கேட்கிலா*** *- உனது கட்டளைப்படி கேட்டு நடவாத;* ***தெவ்வினை அறுத்து*** *- பகைவர்களை அடியோடு அழித்து; உனக்கு* ***அடிமை செய்த யான்*** *- இது வரை உனது அடியவனாகப் பணி செய்த நான்;* ***தவ்வின பணி உளது ஆகத்தான் கொலோ*** *- தவறி விட்ட பணி இருப்பதென்பதாலோ;* ***இவ்வினை -*** *இந்தப் போர் புரியும் செயலை;* ***என் வயின் ஈகலாது*** *- என்னிடம் தராமல் விட்டது; என்றான்.*

தவ்வுதல்-தவறுதல். ஈகலாதது என்பது ஈகலாது என்று தொகுக்கப்பட்டது விகாரம். 'இவ்வினை' என்றது இராம, இலக்குவர்களையும், வானர சேனையையும் அழித்து வர அனுப்பும் பணி.

துன்முகன் உரை

6101. ***'நில், நில்' என்று, அவன்தனை விலக்கி, 'நீ இவை***
என் முனும் எளியர்போல் இருத்தியோ?' எனா,
மன் முகம் நோக்கினன், வணங்கி, வன்மையால்,
துன்முகன் என்பவன், இனைய சொல்லினான்:

துன்முகன் என்பவன் நில் நில் என்று அவன்தனை விலக்கி *- துன்முகன், நில் நில் என்று அந்த வச்சிரதந்தனை விலக்கி;* ***நீ இவை என்முனும் எளியர் போல் இருத்தியோ*** *- (இராவணனை வணங்கி) நீ இத்தகைய சொற்களை எனக்கு முன்னால் எளியவரைப் போலக் கூறி இருக்கப் போமோ?* ***எனா, மன்முகம் நோக்கினன் வணங்கி*** *- என்று கூறி, அரசனான அவனை வணங்கி, நோக்கி;* ***வன்மையால்*** *- தனது வலிமை புலப்பட (சினம் கொண்டு),* ***இனைய சொல்லினான்*** *- இவ்விதமாகப் பேசலானான்.*

அவன்-வச்சிரதந்தன், மன் - அரசன் (இராவணன்) என்றது பின்னர் கூறுவனவற்றை. 'அடியவர் முன் தலைவர் குறை புலப்பட பேசுதல் கூடாது' என்பதால் 'என்முனும் எளியர் போல் இருத்தியோ' என்றான்.

6102. ***'திக்கயம் வலி இல; தேவர் மெல்லியர்;***

முக்கணான் கயிலையும் முரண் இன்றாயது;
மக்களும் குரங்குமே வலியர் ஆம் எனின்,
அக்கட, இராவணற்கு அமைந்த ஆற்றலே!

திக்கயம் வலியில - *(இராவணனுக்கு) திக்கு யானைகள் வலிமை இல்லாதவாயின;* **தேவர் மெல்லியர்** - *தேவர்களும் தோற்று மெலிந்தனர்;* **முக்கணான் கயிலையும்** - *முக்கண் மூர்த்தியான சிவபிரான் வாழும் கைலாயமலையும்;* **முரண் இன்று ஆயது** - *வலிமை இல்லாதது ஆயிற்று;* **மக்களும் குரங்குமே** - *மனிதர்களும் குரங்குகளுமே;* **வலியர் ஆம் எனின்** - *வலிமை உடையவர்கள் என்றால்;* **இராவணனுக்கு அமைந்த ஆற்றல்** - *இலங்காதிபனான இராவணனுக்கு அமைந்த வலிமை;* **அக்கட** - *ஆச்சரியப்படத்தக்க தொன்றே.*

திக்கு + கயம் - திக்கயம். முரண் - வலிமை. 'அக்கட' என்பது அதிசயம் என்ற பொருள் கொண்ட திசைச்சொல் தெலுங்குச் சொல் என்பர்.

6103. 'பொலிவது, பொதுவுற எண்ணும் புன் தொழில்
மெலியவர் கடன்; நமக்கு இறுதி வேண்டுவோர்
வலியினர்எனில், அவர்க்கு ஒதுங்கி வாழ்துமோ-
ஒலி கழல் ஒருவ !-நம் உயிருக்கு அன்பினால்?

ஒலிகழல் ஒருவ - *ஒலிக்கின்ற கழல் பூண்ட ஒப்பற்ற தலைவனே;* **பெலிவறு** - *எதிர்காலத்தில் நிகழப்போகும் காரியங்களை;* **பொது உற** - *நடுவு நிலை பொருந்த;* **என்னும் புண்தொழில்** *-ஆராயும் இழிந்த செயல்;* **மெலியவர் கடன்** - *வலிமையில்லாதவர்களின் கடமையாகும்;* **நமக்கு இறுதி வேண்டுவோர்** - *நம் முடிவை விரும்பும் பகைவர்;* **வலியினர் எனின்** - *வலிமை உடையவர் என்றால்;* **நம் உயிருக்கு அன்பினால்** - *நமது உயிர்மேல் வைத்த அன்பினால்;* **அவர்க்கு ஒதுங்கி வாழ்துமோ** - *அவர்களுக்கு எதிர்படாமல் ஒதுங்கி வாழ்வோமோ?*

ஒருவன்-ஒப்பற்றவன் (இராவணன்) பொலிவது-எதிர்கால நிகழ்ச்சி. பொது உற-நடு நிலை பொருந்த.

6104. 'கண்ணிய மந்திரக் கருமம் காவல!-
மண் இயல் மனிசரும், குரங்கும், மற்றவும்,
உண்ணிய அமைந்தன; உணவுக்கு உட்குமேல்,
திண்ணிய அரக்கரின் தீரர் யாவரே?

காவல - அசுரர் குல காவலனே! ***கண்ணிய மந்திரக் கருமம்*** - நாம் கருதிய மந்திராலோசனை ஆகிய காரியம்; **மண்ணியல் மனிசரும ்** - நிலத்திலே நடந்து திரியும் இயல்புடைய மனிதர்களும்; **குரங்கும்** - குரங்குகளும்; **மற்றவும்** - பிறவற்றையும் பற்றியதாகும்; **உண்ணிய அமைந்த** - அவையெல்லாம் நாம் தின்பதற்கு அமைந்தவையாகும்; **உணவுக்கு உட்குமேல்** - உணவுப்பொருளுக்கு நாம் பயந்தோம் என்றால்; **திண்ணிய அரக்கரில்** - வலிமை மிக்க அரக்கராகிய நம்மைவிட; **தீரர் யாவரே** - வீரர்கள் யாருள்ளார்?

கண்ணுதல்-கருதுதல். உட்குதல்-அஞ்சுதல் அரக்கர்களில் தீரர் யாவரே என்றது இகழ்ச்சி குறிப்பாம்.

6105. ் ***'எரி உற மடுப்பதும், எதிர்ந்துளோர் படப்***
பொரு தொழில் யாவையும் புரிந்து, போவதும்
வருவதும், குரங்கு; நம் வாழ்க்கை ஊர் கடந்து,
அரிதுகொல், இராக்கதர்க்கு ஆழி நீந்துதல்?

வருவதும் - நாம் வாழும் ஊராகிய இலங்கை மாநகருக்கு வருவதும்; **எரி உற மடுப்பதும்** - ஊருக்குத் தீ இடுவதும்; **எதிர்ந்துளோர் பட** - எதிர்த்தவர் இறக்கும்படி; **பொருதொழில்** - போர் புரியும் தொழில்கள்; **யாவையும் புரிந்து** - எல்லாவற்றையும் செய்து; **போவதும்** - ஊரைக் கடந்து தப்பிப் போவதும்; **குரங்கு** - ஒரு குரங்கு செய்யும் செயலாயிற்று; **கடந்து நம் வாழ்க்கை ஊர்** - நாம் வாழும் ஊரைக்கடந்து; **இராக்கதர்க்கு** - அரக்கர்களாகிய நமக்கு; **ஆழி நீந்துதல்** - கடலை நீந்திக் கடப்பதென்பது; **அரிது கொல்** - செய்ய இயலாத அரிய செயலோ?

6106. 'வந்து, நம் இருக்கையும், அரணும், வன்மையும்,
வெந் தொழில் தானையின் விரிவும், வீரமும்,
சிந்தையின் உணர்பவர் யாவரே சிலர்,
உய்ந்து தம் உயிர்கொடு இவ் உலகத்துள் உளார்?

வந்து நம் இருக்கையும் - இலங்கைக்கு வந்து நாம் வாழும் நமது இருப்பிடங்களையும்; **அரணும்** - இலங்கைக்குப் பாதுகாப்பான அரண்களையும்; **வன்மையும்** - நமது வலிமையையும்; **வெந்தொழில்** - கொடிய போர்த்தொழில் வல்ல; **தானையின் விரிவும்** - சேனையின் பாப்பையும்; **வீரமும்** - அதன் ஆற்றலையும்; **சிந்தையின் உணர்பவர்** - மனத்தினால் அறிய வல்லவர்கள்; **உய்ந்து தம் உயிர் கொடு** - நம்மிடம் பகைத்து பிழைத்து உயிருடன் சென்றவர்கள்; **இவ்வுலகத்துள் உளார்** - இவ்வுலகத்திலே இருப்பவர்கள்; **யாவரே சிலர்** - சிலரேனும் யார் இருக்கிறார்கள்?

வந்து - இலங்கைக்கு வந்து. இருக்கை - இருப்பிடம் வெம்தொழில்- கொடிய போர்த்தொழில். கொண்டு என்பது கொடு என விகாரமாயிற்று.

6107. 'ஒல்வது நினையினும், உறுதி ஓரினும்,
வெல்வது விரும்பினும், வினையம் வேண்டினும்,
செல்வது அங்கு; அவருழைச் சென்று, தீர்ந்து அறக்
கொல்வது கருமம்' என்று உணரக் கூறினான்.

ஒல்வது நினையினும் - பொருந்தும் விதத்தை நினைத்துப் பார்த்தாலும்; **உறுதி ஓரினும்** - நமக்கு உறுதி பயப்பனவற்றை ஆராயினும்; **வெல்வது விரும்பினும்** - நாம் வெற்றியடைய விரும்பினாலும்; **வினையம் வேண்டிலும்** - அந்த வெற்றிக்குரிய வினையத்தை வேண்டினாலும்; **செல்வது அங்கு** - செல்ல வேண்டியது அங்கேதான்; **அவர் உழை சென்று** - அந்தப் பகைவர் இருக்குமிடம் சென்று; **தீர்ந்து அறக் கொல்வது கருமம்** - அவர்கள் இறந்து அழியும்படி கொல்வதே செய்யவேண்டிய செயலாகும்; **என்று உணரக் கூறினான்** - என்று இராவணன் உணரும்படி கூறினான்.

ஒல்வது-பொருந்துவது. உறுதி-நன்மை. வினையம்-சூழ்ச்சித்திறம். கருமம்-செய்யத்தக்க காரியம்.

மகா பார்சுவன் கூற்று

6108. காவலன் கண் எதிர், அவனைக் கை கவித்து,
'யாவது உண்டு, இனி நமக்கு?' என்னச்
சொல்லினான்;
'கோவமும் வன்மையும் குரங்குக்கே' எனா,-
மாபெரும்பக்கன் என்று ஒருவன் வன்மையான்.

மாபெரும் பக்கன் என்று ஒருவன் - மகா பார்சுவன் என்னும் பெயர் கொண்ட ஒருவன்; **வன்மையான்** - ஒப்பற்ற வலிமை மிக்கவன்; **காவலன் கண் எதிர்** - அரசனான இராவணன் கண் எதிரிலேயே; **அவனை கை கவித்து** - துன்முகனை நீ கூறியது போதுமெனக் கை கவித்து; **யாவது உண்டு இனி நமக்கு** - (ஒரு குரங்கு செய்த காரியத்துக்கு வருந்தி ஆலோசனை செய்வதென்றால்) இனி நமக்கு என்ன பெருமை இருக்கும்? **கோவமும் வன்மையும் குரங்குக்கே** - கோவமும் வலிமையும் குரங்குக்கே உரியதோ? நமக்கில்லையோ? **என்னச் சொல்லினான்** - எனவும் கூறலானான்.

மகாபார்சுவன் என வான்மீகி கூறியதை 'மாபெரும் பக்கன்' எனச் செய்துள்ளார் கம்பர். அவன் - துன்முகன். கைகவித்தல் - கை அமர்த்தல், கோவம்-கோபம் எதுகைக்கு ஏற்ப கோவம் என்றாயிற்று.

6109. ***'முந்தினர், முரண் இலர் சிலவர், மொய் அமர்***
நந்தினர்தம்மொடு நனி நடந்ததோ?
வந்து ஒரு குரங்கு இடு தீயின் வன்மையால்,
வெந்ததோ, இலங்கையோடு அரக்கர் வெம்மையும்?

முந்தினர் முரண் இலர் சிலவர் - போருக்கு முன்னால் சென்ற சிலர் வலிமை இல்லாதவராதலின்; **மொய் அமர் நந்தினர்** - நெருங்கிய போரிலே கேடடைந்தனர்; **தம்மொடு நனி நடந்ததோ** - அவர்களோடு அரக்கர் வலிமை நீங்கியதாகுமோ; **வந்து ஒரு குரங்கு** - ஒரு குரங்கு இங்கு வந்து; **இடுதீயின் வன்மையால்** - நகருக்கு வைத்த தீயின் கொடுமையால்; **இலங்கையோடு** - இலங்கை மாநகரத்துடனே; **அரக்கர் வெம்மையும் வெந்ததோ** - அரக்கர்களின் வலிமையும் வெந்து ஒழிந்ததோ?

நந்தல்-கேடுறுதல்.

6110. ***'மானுடர் ஏவுவார்; குரங்கு வந்து, இவ் ஊர்-***
தான் எரி மடுப்பது; நிருதர் தானையே,
ஆனவர் அது குறித்து அழுங்குவார்எனின்,
மேல் நிகழ்தக்கன விளம்ப வேண்டுமோ?

மானுடர் ஏவுவார் - மானிடர்கள் குரங்கை ஏவி விடுவார்கள்; **குரங்கு வந்து** - அந்தக் குரங்கு இங்கு வந்து; **இவ்வூர்தான் எரி மடுப்பது** - இந்த ஊருக்குத் தான் தீயை வைப்பது; **நிருதர் தானையே ஆனவர்** - அதற்கு அசுரப்படையாய் இருப்பவர்கள்; **அது குறித்து அழுங்குவார் எனின்** - அதைப் பற்றி நினைத்து வருந்துபவர் என்றால்; **மேல் நிகழ்தக்கன** - இனிமேல் நிகழத்தக்கதா யிருப்பதை; **விளம்ப வேண்டுமோ** - நான் விரித்துக் கூற வேண்டுமோ?

6111. ***'நின்று நின்று, இவை சில விளம்ப நேர்கிலென்;***
நன்று இனி நரரொடு குரங்கை நாம் அறக்
கொன்று தின்றல்லது, ஓர் எண்ணம் கூடுமோ?'
என்றனன்-இகல் குறித்து எரியும் கண்ணினான்.

இகல் குறித்து எரியும் கண்ணினான் - பகைவரை நினைத்து, கோபத்தால் நெருப்பென ஒளிரும் கண்ணினனான மாபக்கன்; **நின்று நின்று இவை சில நேர்கிலன்** - ஒருவர் பின் ஒருவராக நின்று இத்தகைய பேச்சுக்களைப் பேச நான் உடன்படேன்; **இனி நரரொடு குரங்கை** - இனி மனிதர்களுடன் அக்குரங்கை; **நாம் அறக்கொன்று** - நாம் சென்று அடியோடு கொன்றழித்து; **நன்று தின்று அல்லது** - நன்றாக தின்று

அல்லது; ***ஓர் எண்ணம் கூடுமோ என்றனன்*** *- இதற்கு மாறுபட்ட ஒரு எண்ணம் தகுமோ? தகாது என்றான்.*

குறித்தல் - நினைத்தல், 'நாம்' என்பது நாமம் என்பதன் விகாரம் என்று கொண்டு, 'நாமற' என்பதற்கு . குரங்குகள் என்ற பெயரே இல்லாமல் அழித்து என்றும் பொருள் கூறுவர்.

பிசாசன் முதலியோர் கூற்று

6112. 'திசாதிசை போதும் நாம், அரசன் செய் வினை
உசாவினன், உட்கினன்; ஒழிதும் வாழ்வு' என்றான்-
பிசாசன் என்று ஒரு பெயர் பெற்ற பெய் கழல்
நிசாசரன், உருப் புணர் நெருப்பின் நீர்மையான்.

பிசாசன் என்று ஒரு பெயர் பெற்ற *- பிசாசன் என்னும் பெயர் உடைய;* ***பெய்கழல் நிசாசரன்*** *- வீரக்கழல் அணிந்த அரக்கன்;* ***உருப்புணர் நெருப்பின் நீர்மையான்*** *- வடிவத்தில் அசுரன் எனினும் நெருப்பைப் போன்ற தன்மை உடையவன்;* ***அரசன் செய்வினை உசாவினன்*** *- அரசன் என்ன செய்யப் போகிறான் என்பதைக் கேட்டான்;* ***உட்கினன்*** *- ஒரு குரங்கால் இலங்கை அழிந்ததை எண்ணி நாணினான்;* ***நாம் திசை திசை போதும்*** *- நாம் எங்காவது வேறு வேறு திசைகளுக்குச் செல்வோம்;* ***ஒழிதும் வாழ்வு என்றான்*** *- சென்று நமது வாழ்வைப் போக்கிக் கொள்வோம் என்றான்.*

பிசாசன்-நெருப்பின் நீர்மையான் - அரசன் செய்வினை உசாவினான். உட்கினன் திசா திசை போதும் வாழ்வு ஒழிதும் என்றான் என இயையும். இரவில் இயங்குவோர் என்ற கருத்தில் அரக்கரை நிசாசரர் என்பர்.

6113. 'ஆரியன் தன்மை ஈதுஆயின், ஆய்வுறு
காரியம் ஈதுஎனின், கண்ட ஆற்றினால்,
சீரியர் மனிதரே; சிறியம் யாம்' எனா,
சூரியன்பகைஞன் என்று ஒருவன், சொல்லினான்.

சூரியன் பகைஞன் என்று ஒருவன் *- சூரிய சத்துரு என்ற பெயர் கொண்ட அரக்கவீரன்;* ***ஆரியன் தன்மை ஈது ஆயின்*** *- மேலோனாகிய நம் மன்னன் தன்மை இதுவென்றால்;* ***ஆய்வுறு காரியம் ஈது எனின்*** *- நாம் எல்லாம் கூடி ஆராய்ச்சி செய்யும் காரியம் இது என்றால்;* ***கண்ட ஆற்றினால்*** *- இது கொண்டு ஆயும் நெறியினால்;* ***சீரியர் மனிதரே*** *- சிறந்தவர்கள் மனிதரே ஆவர்;* ***யாம் சிறியம்*** *- அரக்கராகிய நாம் சிறியவர்களே யாம்;* ***எனச் சொல்லினான்*** *- என்று வருந்திக் கூறலானான்.*

ஆரியன்-மேலோன்; இங்கு இராவணனை உணர்த்தும். அற்ப மனிதர்களையும், குரங்கையும் அழிப்பதற்காக ஆராய்வது செயல் எனின், மனிதரே உயர்ந்தவராய் விடுவர்; அரக்கர் சிறியர் என்றாகிவிடுமே என்பது சூரியன் பகைஞனின் வருத்தம்.

6114. ***'ஆள்வினை நிலைமையும், அரக்கர் ஆற்றலும்,***
தாழ் வினை இதனின்மேல் பகரத் தக்கதோ?
சூழ் வினை மனிதரால் தோன்றிற்றாம்!' எனா,
வேள்வியின் பகைஞனும் உரைத்து, வெள்கினான்.

வேள்வியின் பகைஞனும் - வேள்வியின் பகைஞன் என்ற பெயருடைய ஒரு அரக்கனும்; ***சூழ்வினை*** - இந்த மந்திராலோசனைக் கூட்டம்; ***மனிதரால் தோன்றிற்றாம்*** - மானிடர் காரணமாக நிகழ்ந்தது என்றால்; ***ஆள்வினை நிலைமையும்*** - அரக்கர்களாகிய நமது ஆட்சியின் மேன்மையும்; ***அரக்கர் ஆற்றலும்*** - அரக்கர்களாகிய நம் வலிமையும்; ***தாழ்வினை இதனின் மேல்*** - தாழ்ந்த செயல் இதை விடவும்; ***பகரத்தக்கதோ*** - வேறு சொல்லத் தகுந்ததுண்டோ; ***என உரைத்து வெள்கினான்*** - என்று கூறி வெட்கமுற்றான்;

வேள்வியின் பகைஞன் -'யக்ஞவிரோதி' என்பதன் தமிழாக்கம். இதற்கு மந்திராலோசனை செய்தல் வேண்டாத ஒன்று என்பது வேள்விப் பகைஞன் கருத்தாகும்.

6115. ***'தொகை நிலைக் குரங்குடை மனிதர்ச் சொல்லி என்?***
சிகை நிறச் சூலிதன் திறத்துச் செல்லினும்,
நகை உடைத்தாம்; அமர் செய்தல் நன்று' எனா,
புகைநிறக்கண்ணனும் புகன்று, பொங்கினான்.

புகை நிறக் கண்ணனும் - மேல் குறிப்பிடப்பட்டவர்களேயன்றிப் புகைநிறக் கண்ணன் (தூம்ராட்சன்) என்னும் அரக்கனும்; ***சிகை நிறச் சூலிதன் திறத்துச் செல்லினும்*** - நம் தலைமுடி போல் சிவந்த நிறமுடையவனாய்த் திரிசூலம் ஏந்திய சிவனை எதிர்த்துப் போர் செய்வதுகூட; ***நகை உடைத்தாம்*** - நம் வீரப் பெருமை சிரிப்புக்கு இடமாகி விடும்; ***தொகை நிலைக் குரங்குடை*** - கூட்டமான குரங்குப் படையைக் கொண்டுள்ள; ***மனிதர் சொல்லி என்*** - மனிதர்கள் மேல் போர்செய்வது பற்றிச் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது? ***அமர் செய்தல் நன்று*** - இப்போது வேறு வழி இல்லாமையால் அந்த மனிதர்களோடு போர் செய்வதே நல்லது; ***எனாப் புகன்று*** - என்று சொல்லி; ***பொங்கினான்*** - ஆத்திரத்தால் பொங்கினான்.

தூம அட்சன் - புகை நிறக் கண்ணன். சிவபிரானை எதிர்த்துப் போர் செய்வதே தன் இனத்துக்குக் கேவலமாயிருக்க, குரங்குப் படை கொண்ட மனிதரோடு போர் செய்ய வேண்டி வந்ததே என்பது புகை நிறக் கண்ணன் பொங்கியதற்குக் காரணம்.

6116. மற்று அவன் பின்னுற, மற்றையோர்களும்,-
'இற்றிதுவே நலம்; எண்ணம் மற்று இல்' என்று,
உற்றன உற்றன உரைப்பது ஆயினார்-
புற்று உறை அரவு எனப் புழுங்கு நெஞ்சினார்.

புற்று உறை அரவு என - புற்றில் வாழும் நாகப்பாம்பைப் போல; ***புழுங்கும் நெஞ்சினார்*** - வெந்து புழுங்கும் மனம் உடையவரான; ***மற்றையோர்களும்*** - மற்றும் உள்ள அரக்க வீரர்களும்; ***மற்று அவன் பின் உற*** - அந்தத் தூம்ராட்சன் கூறிய பின்பு; ***இற்று இதுவே நலம்*** - இத்தகைய இதுவே நன்மையாகும்; ***எண்ணம் மற்று இல்*** - வேறு நினைப்பதற்கு எதுவுமில்லை; ***என்று உற்றன உற்றன*** - என்று அவரவர் கருத்தில் தோன்றியவாறு; ***உரைப்பதாயினர்*** - பேசலாயினார்கள்: குரங்குகளையும், மனிதர்களையும் கொல்லச் செல்வது நம் ஆற்றலுக்கு ஏற்றதல்ல என்று கூறிய தூம்ராட்சன் கருத்தே நல்லது. என்பார் 'இற்று இதுவே நலம்' என்றனர்.

கும்பகர்ணன் கூறுதல்

கலிவிருத்தம் (வேறுவகை)

6117. வெம்பு இகல் அரக்கரை விலக்கி, 'வினை தேரா
நம்பியர் இருக்க!' என, நாயகனை முன்னா,
'எம்பி எனகிற்கில், உரைசெய்வல் இதம்' என்னா,

கும்பகருணப் பெயரினான் இவை குறித்தான்:

கும்பகருணப் பெயரினான் - கும்பகர்ணன் என்ற பெயருடைய இராவணன் தம்பி; ***வெம்பு இயல் அரக்கரை விலக்கி*** - இதுவரை பேசிய கோபமும் வலிமையும் உள்ள அரக்கர்களை விலக்கி விட்டு; ***வினை தேரா நம்பியர் இருக்க என*** - பின் விளைவை அறியாது பேசுகின்ற இளையவர்களை இருக்க என நிறுத்தி விட்டு; ***நாயகனை முன்னா*** - அசுரர் குலத் தலைவனான இராவணனை நெருங்கி; ***எம்பி எனகிற்கில்*** - இவன் நம் தம்பி எனவும், நமக்கு நன்மை செய்வான் எனவும் கருதுவாயாயின்; ***இதம் உரை செய்வல்*** - உனக்கு நன்மையானவைகளைச் சொல்லுவேன்; ***என்னா இவை குறித்தான்*** - என்று பின்வருமாறு கூறலானான்.

வெம்புதல்-கொதித்தல். இகல்-வலிமை. தேரா-தெளியாத. இதம்-நன்மை.

6118. 'நீ அயன் முதல் குலம் இதற்கு ஒருவன் நின்றாய்;
ஆயிரம் மறைப் பொருள் உணர்ந்து, அறிவு
அமைந்தாய்;

தீயினை நயப்புறுதல் செய்தனை தெரிந்தாய்;

ஏயின உறத் தகைய இத்துணையவேயோ?

நீ அயன் முதற் குலம் இதற்கு - அண்ணா, நீ பிரமதேவன் முதல்வனாக உள்ள இந்தக் குலத்தில்; **ஒருவன் நின்றாய்** - ஒப்பற்றவனாய் நிலைத்திருக்கிறாய்; **ஆயிரம் மறைப்பொருள்** - ஆயிரமாயிரமான வேதங்களின் பொருளை எல்லாம்; **உணர்ந்து அறிவு அமைந்தாய்** - தெரிந்து நல்லறிவுடையவனாய் இருக்கிறாய்; **தீவினை நயப்புறுதல் செய்தனை தெரிந்தாய்** - இருந்தும் தீய செயல்களை விரும்பித் தெரிந்தே செய்தாய்; **ஏயின உறத்தகைய** - விதியால் ஏவப்பட்டனவாய் நம்பால் அடையக் கூடியவை; **இத்துணை வேயோ** - இவ்வளவுடையன மட்டுமோ?

அயன்முதற் குலம்-பிரமனை முதல்வனாக உடைய புலத்திய குலம். ஒருவன் நின்றாய்-ஒப்பற்ற ஒருவனாய் நிலைத்து நின்றாய். ஆயிரம் மறை-வேதங்கள் அளவில்லாதனவாதலின் இவ்வாறு கூறினான். தீவினை என்றது பிறனில் விழைந்ததை. "ஏ" ஐயோ என்ற இரக்கத்தை உணர்த்தும் குறிப்பு மொழி. "ஏ பாவம்" என்ற அருளிச் செயல் (திருவாய் மொழி 2-2-2) ஒப்பிடத்தக்கது. நாம் அடைய இருக்கும் துன்பம் இவ்வளவில் அடங்காது, இன்னும் எத்தனையோ உண்டு என்பதை 'இத்துணையவேயோ' என்பதுணர்த்தும்.

6119. 'ஓவியம் அமைந்த நகர் தீ உண, உளைந்தாய்,
"கோ-இயல் அழிந்தது" என; வேறு ஒரு குலத்தோன்
தேவியை நயந்து, சிறை வைத்த செயல் நன்றோ?
பாவியர் உறும் பழி இதின் பழியும் உண்டோ?

கோ இயல் அழிந்தது என - நமது ஆட்சியின் தன்மை அழிந்து விட்டது என்று; **ஓவியம் அமைந்த நகர்** - சித்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட இலங்கை மாநகரத்தை; **தீ உண உளைந்தாய்** - (அனுமன் வைத்த) தீ உண்டமைக்கு மனம் வருந்தினாய்; **வேறு ஒரு குலத்தோன்** - அரக்கரினம் அல்லாத வேறு ஒரு குலத்தவனான இராமனுக்கு உரிய; **தேவியை நயந்து** - மனைவியான சீதையை விரும்பி; **சிறை வைத்த செயல் நன்றோ** - (கவர்ந்து வந்து) சிறையில் வைத்த உனது செயல் நல்லதோ? **பாவியர் உறும் பழி** - பாவம் செய்தவர் அடையும் பழிகளிலே; **இதின் பழியும் உண்டோ** - இதை விடவும் கொடிய பழி வேறு உள்ளதோ?

உளைதல்-வருந்துதல். 'நகர் தீ உண, கோவியல் அழிந்ததென உளைந்தாய்' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளல் பொருந்தும், 'நன்றோ' என்பதன் ஓகாரம். நன்றன்று என்று எதிர்மறைப் பொருள் உணர்த்தும். 'உண்டோ' என்பதன் ஓகாரமும் எதிர்மறைப் பொருள். கற்றனன்; ஆயினும் அதற்குத் தக நின்றிலன் என்பது கம்பன் குறிப்பு.

6120. ' "நல் நகர் அழிந்தது" என நாணினை; நயத்தால்
உன் உயிர் எனத்தகைய தேவியர்கள் உன்மேல்
இன் நகை தரத் தர, ஒருத்தன் மனை உற்றாள்,
பொன் அடி தொழத் தொழ, மறுத்தல் புகழ்
போலாம்?

நல் நகர் அழிந்தது என நாணினை - அழகிய நகரமாகிய இலங்கை அழிந்து போய் விட்டதே என்று நாணமுற்றாய்; ***நயத்தால் உன் உயிர் எனத்தகைய தேவியர்*** - உன் மீதுள்ள விருப்பத்தால் உன் உயிர் என்னும் தன்மையுடைய உனது மனைவிமார்கள்; ***உன் மேல் இன் நகை தரத் தர*** - உன்னை நோக்கி இனிய புன்முறுவலைச் செய்து நிற்க (அதைக் கருதாது நீ); ***ஒருத்தன் மனை உற்றாள்*** - வேறு ஒருவனுக்கு மனைவியாக அமைந்த சீதையை; ***பொன் அடி தொழத் தொழ*** - (உன் விருப்பத்துக்கு இசையச் செய்ய) அழகிய பாதங்களில் வீழ்ந்து பல முறை வணங்கவும்; ***மறுத்தல்*** - (அவள் இசையாது) மறுத்துரைத்தல்; ***புகழ் போலாம்*** - உனக்குப் புகழ்தரும் செயல் போலும்.

'தரத்தர, தொழத்தொழ' என்பன பலமுறை சிரிக்க, தொழ என்ற பொருளில் அடுக்கி வந்தனவாம், பிறர் செயலால் விளைந்த அழிவிற்கு நாணும் இராவணன் தன் செயலால் விளைந்துள்ள பழிக்கு நாணவில்லையே என்பது கும்பகருணனின் வருத்தம்.

6121. 'என்று ஒருவன் இல் உறை தவத்தியை, இரங்காய்,
வன் தொழிலினாய், மறை துறந்து, சிறை வைத்தாய்,
அன்று ஒழிவதாயின, அரக்கர் புகழ்; ஐயா!
புன் தொழிலினால் இசை பொறுத்தல் புலமைத்தோ?

ஐய! - அரக்கர்குலத் தலைவனே! ***ஒருவன் இல் உறை*** - வேறு ஒருவனது இல்லத்தில் அவன் மனைவியாகத் தங்கி இருக்கின்ற; ***தவத்தியை*** - தவ ஒழுக்கமுள்ள ஒரு பெண்மணியை; ***இரங்காய்*** - (அவளுக்காகச் சிறிதும்) இரக்கப்படாது; ***வன் தொழிலினாய்*** - (அவளைக் கவர்ந்து வருதலாகிய) கொடிய செயல் செய்தவனாய்; ***மறை துறந்து*** - நீ கற்ற வேத நெறிகளை எல்லாம் கைவிட்டு; ***என்று சிறை வைத்தாய்*** - எந்த நாள் அசோக வனத்தில் சிறை வைத்தாயோ; ***அன்று அரக்கர் புகழ் ஒழிவதாயின*** -அந்த நாளே அரக்கர் புகழ் அழியலாயிற்று; ***புன்தொழிலினால்*** - அற்பமான காரியங்களைச் செய்வதால்; ***இசை பொறுத்தல்*** - புகழ் பெற நினைப்பது; ***புலமைத்தோ*** - அறிவுடைமை ஆகுமோ? தவத்தியை-இரங்காய், வன்தொழிலினாய் மறை துறந்து என்று சிறை வைத்தாய் அன்று அரக்கர் புகழ் அழிவதாயின என இயையும் பல வகையாலும் புகழ் சேர்ந்தமையை 'ஆயின' என்ற பன்மைச் சொல் குறித்தது.

ஒருவன்-இராமன் தவத்தி-சீதை. வன்தொழில்-வஞ்சனை செய்து கவர்ந்த செயல் 'மறை துறந்து' என்பதற்கு 'முறை துறந்து' என்பது பாடமாயின் அரச நீதியை விட்டு என்பது பொருளாகும். இசை-புகழ். தீய செயலால் புகழ் பெற நினைப்பது அறிவுடைமை அன்று என்பது கருத்து. பொறுத்தல் - தாங்குதல், சுமத்தல். "எளிதென இளில்லிறப்பான் எய்தும் எஞ்ஞான்றும் விளியாது நிற்கும் பழி" (குறள் 145) இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

6122. 'ஆசு இல் பர தாரம்அவை அம் சிறை அடைப்பேம்;
மாசு இல் புகழ் காதலுறுவேம்; வளமை கூரப்
பேசுவது மானம்; இடை பேணுவது காமம்;
கூசுவது மானுடரை; நன்று, நம கொற்றம்!

ஆசு இல் பரதாரம் அவை - ஒரு குற்றமும் இல்லாத வேறு ஒருவன் மனைவியை; **அஞ்சிறை அடைப்பேம்** - அழகிய சிறையிலே அடைத்து வைப்போம்; **மாசு இல் புகழ் காதல் உறுவேம்** - குற்றமற்ற புகழ் அடையவும் விரும்புவோம்; **வளமை கூர** - பெருமை மிக; **பேசுவது மானம்** - பேசுவதோ வீர உரைகள்; **இடை பேணுவது காமம்** - அதற்கிடையிலே விரும்புவது காமம்; **கூசுவது மானுடரை** - அஞ்சுவது மானிடர்களைப் பார்த்து; **நம் கொற்றம் நன்று** - நமது வெற்றி நன்றாய் இருக்கிறது.

ஆசு, மாசு-என்பன குற்றம் என்ற பொருள் உடையவையாம். பரதாரம் - வேறு ஒருவனது மனைவி. அம்சிறை-அழகிய சிறை. சிறையின் கொடுமையைக் குறித்து நின்றது. 'பரதாரம்' அவை எனப் பன்மையில் கூறியது. பல பெண்களை விரும்பியவன் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டி நின்றது போலும். கொற்றம்-வெற்றி, வீரமுமாம். 'நன்று' இகழ்ச்சி குறித்து நின்றது.

6123. 'சிட்டர் செயல் செய்திலை; குலச் சிறுமை செய்தாய்;
மட்டு அவிழ் மலர்க் குழலினாளை இனி, மன்னா!
விட்டிடுதுமேல், எளியம் ஆதும்; அவர் வெல்ல,
பட்டிடுதுமேல், அதுவும் நன்று; பழி அன்றால்.

மன்னா சிட்டர் செயல் செய்திலை - மன்னர் பெருமானே! நீ பெரியவர்கள் செய்யும் நல்ல காரியத்தைச் செய்தாயில்லை; **குலச் சிறுமை செய்தாய்** - நமது குலமாகிய புலத்திய மரபுக்கே சிறுமை உண்டாக்கும் செயலைச் செய்து விட்டாய்; **மட்டு அவிழ் மலர்க் குழலினாளை** - தேன் சிந்தும் மலர்களை அணிந்த கூந்தலை உடைய சீதையை; **இனி விட்டிடுது மேல்** - இனிமேல் இராமனிடம் செல்ல விட்டு விடுவோமானால்; **நாம் எளியம் ஆதும்** - நாம் வலிமையற்ற எளியவர்கள் என்றாகி விடும்; **அவர் வெல்லப்பட்டிடுது மேல்** - அந்த மானிடர்கள் போரில் நம்மை வெல்ல, நாம் இறந்து படுவோமாயின்; **அதுவும் நன்று பழி அன்று** - அதுவும் நல்லதே, நமக்குப் பழி உண்டாகாது.

சிட்டர் - மேலோர் சிறுமை - கேவலம். மட்டு - தேன். அவிழ்தல் - பெருகுதல். படுதல்-இறந்துபடுதல். அவர்-இராமன் முதலோர் பிறன் மனைவியைச் சிறை கொண்ட பழி போரில் வீரமரணம் எய்துவதால் நீங்கும் என கும்பன் கருதினான் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. அறநெறி உரைக்க முற்பட்ட கும்பகருணன் இராவணன் முகத்தைப் பார்த்துப் பேசிக்கொண்டே வரும்போது தான் பேசுவது அவனுக்குப் பிடிக்கவில்லை என்ற உடனே அவனுக்கேற்பத் தன் கருத்தை மாற்றிக் கொள்வது போல இப்பாடல் அமைந்துள்ளது. "மலர்க்குழலினாளை இனி மன்னா! விட்டிடு", என்று சொல்லிய கும்பன் இராவணனுக்கு அது பிடிக்காமல் முகம் கோணவே அவன் கருத்திற்கேற்ப "விட்டிடுதுமேல் எளியம் ஆவம்" என்று அந்தச் சொல்லைத் தொடர்ந்து மாற்றியது போல் கவிதை அமைத்தது கம்பனின் கவித்துவத்தைக் காட்டும் இடம் என்பது மகாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

6124. ***'மரன் படர் வனத்து ஒருவனே சிலை வலத்தால்,***
கரன் படை படுத்து, அவனை வென்று, களை
கட்டான்;
நிரம்பிடுவது அன்று, அதுவும்; நின்றது, இனி நம்பால்
உரம் படுவதே; இதனின்மேல் உறுதி உண்டோ?

மரன் படர் வனத்து *- மரங்கள் அடர்ந்த காட்டிலே;* ***ஒருவனே*** *- இராமபிரான் ஒருவனாகவே;* ***சிலை வலத்தால்*** *- தனது வில்லின் வலிமையினால்;* ***கரன் படை படுத்து*** *- கரனுக்குத் துணையாக நின்ற சேனை முழுதும் அழித்து;* ***அவனை வென்று*** *- அந்தக் கரனையும் வெற்றி கொண்டு;* ***களை கட்டான்*** *- களையை எடுத்தான்;* ***நிரம்பிடுவது அன்று அதுவும்*** *- இராமனது ஆற்றல் அத்துடன் நிறைவடைவது அல்ல;* ***நின்றது இனி நம் பால் உரம் படுவதே*** *- இனி மிகுந்திருப்பது நம்மிடம் உள்ள பலம் அழிந்து படுவதே;* ***இதனின் மேல் உறுதி உண்டோ*** *- இதற்கு மேல் நமக்கு ஒரு நன்மை உள்ளதோ?*

மரன்-மரம் (மகரத்துக்கு னகரம் போலியாக நின்றது) படர்தல்- அடர்ந்திருத்தல், மிக்கிருத்தலுமாம். ஒருவன்- இங்கு இராமன். களை கட்டான்-களை எடுத்தான். நெல்லுக்குப் புல் களையாதல் போலே, தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் அசுரர் களை எனப்பட்டனர்.

6125. ***'வென்றிடுவர் மானுடவரேனும், அவர்தம்மேல்***
நின்று, இடைவிடாது நெறி சென்று, உற நெருக்கித்
தின்றிடுதல் செய்கிலம்எனின், செறுநரோடும்
ஒன்றிடுவர் தேவர்; உலகு ஏழும் உடன் ஒன்று ஆம்.

வென்றிடுவர் மானுடவரேனும் - அந்த மானிடர்கள் வெற்றி பெறுவரென்றாலும்; **அவர் தம் மேல் நின்று** - அவர்கள் மேல் படை கொண்டு சென்று; **இடைவிடாது நெறி சென்று** - இடையில் விலகாமல் அவர்கள் வரும் வழியே சென்று; **உற நெருக்கி** - அவர்களை மிகவும் துன்புறுத்தி; **தின்றிடுதல் செய்கிலம் எனின்** - கொன்று தின்று விடுவதை நாம் செய்யவில்லை என்றால்; **செறுநரோடும்** - அந்தப் பகைவராகிய மனிதருடனே; **தேவர் ஒன்றிடுவர்** - தேவர்களும் சேர்ந்து விடுவார்கள்; **உலகு ஏழும்** - ஏழுலகத்தில் உள்ளவர்களும்; **உடன் ஒன்று ஆம்** - அவர்களோடு சேர்ந்து விடுவார்கள்.

மானுடவர்-மானிடர்; இங்கு ராம இலக்குவர்.

6126. 'ஊறு படை ஊறுவதன் முன்னம், ஒரு நாளே,
ஏறு கடல் ஏறி, நரர் வானரரை எல்லாம்
வேறு பெயராதவகை, வேறொடும் அடங்க
நூறுவதுவே கருமம்' என்பது நுவன்றான்.

ஊறுபடை - அந்தப் பகைவர்களின் மிகுந்த படை; **ஊறுவதன் முன்னம்** - இங்குப் பெருகி வருவதற்கு முன்பே; **ஒரு நாளே ஏறு கடல் ஏறி** - ஒரே நாளில் இப்பெரிய கடலைக் கடந்து சென்று; **நரர் வானரரை எல்லாம்** - அந்த மனிதர்களையும், குரங்குப் படைகள் எல்லாவற்றையும்; **வேறு பெயராத வகை** - வேறு இடங்களுக்குப் பெயர்ந்து செல்ல இயலாதபடி; **வேறொடும் அடங்க நூறுவதே கருமம்** - வேருடன் முழுவதையும் அழித்தொழிப்பதே நாம் செய்ய வேண்டிய செயலாகும்; **என்பது நுவன்றான்** - எனக் கூறினான்.

ஊறுபடை-பெருகி வரும் படை (நமக்கு இடையூறு செய்யும் படை என்பது பொருளாம்). நூறுதல் -அழித்தல். வேறு பெயராத வகை-எங்கும் தப்பித்துச் சென்று விடாதபடி. அடங்க -முழுவதும். ஏறுகடல்-பெரிய கடல். ஏறி-கடந்து சென்று.

கும்பகர்ணன் பேச்சுக்கு இராவணன் இசைதல்

6127. 'நன்று உரை செய்தாய் !-குமர-!-நான் அது நினைந்தேன்;
ஒன்றும் இனி ஆய்தல் பழுது; ஒன்னலரை எல்லாம்
கொன்று பெயர்வோம்; நமர் கொடிப் படையை எல்லாம்,
"இன்று எழுக" என்க !' என இராவணன் இசைத்தான்.

குமர ! நன்று உரை செய்தாய் - (இராவணன் கும்பகர்ணனைப் பார்த்து) தம்பி ! நல்லதே சொன்னாய்; **நான் அது நினைந்தேன்** - நானும் அதைத்தான் நினைத்தேன்;

ஒன்றும் இனி ஆய்தல் பழுது - இனி ஒன்றும் ஆராய்வது தீமையாகும்; **ஒன்னலரைஎல்லாம்** - நமது பகைவர்கள் எல்லோரையும்; **கொன்று பெயர்வோம்** - அடியோடு அழித்து மீள்வோம்; **நமதுகொடிப் படையை எல்லாம்** - நம் அரக்கர்களின் கொடிகளைத் தாங்கிய படையை எல்லாம்; **இன்று எழுக என்க** - இன்றே போருக்கு எழுக என ஆணை இடுவாயாக; **என இராவணன் இசைத்தான்** - என்று இராவணன் கூறினான்;

நமர்-நம்மவர். எழுக என்க-போருக்கு எழுக எனக் கட்டளை இடுக என்பது பொருள். சிட்டர் செயல் செய்கிலை-குலச் சிறுமை செய்தாய் என்பன போன்ற கும்பகர்ணன் கூறிய உரைகளை விட்டுவிட்டு, "போருக்குப் புறப்படலாம்" நூறுவதுவேகருமம் என்பதனை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு 'நன்றுரை செய்தாய்' என்ற இராவணனது பண்பைப் புலப்படுத்திய முறை நினைந்து போற்றத்தக்கது.

இந்திரசித்து இராவணனைத் தடுத்து நானே சென்று வென்று வருவேன் எனல்

6128. என்று அவன் இயம்பியிடும் எல்லையினில், 'வல்லே
சென்று படையோடு, சிறு மானுடர் சினப் போர்
வென்று பெயர்வாய், அரச ! நீ கொல் ? என வீரம்
நன்று பெரிது!' என்று மகன் நக்கு, இவை நவின்றான்:

என்று அவன் இயம்பியிடும் எல்லையினில் - என்று இராவணன் கூறிய சமயத்திலே; **மகன் நக்கு** - அவன் மகனாகிய இந்திர சித்து கோபமாகச் சிரித்து; **அரச** - அரச குல வேந்தனே! **வல்லே படையோடு சென்று** - விரைவாக படையுடனே சென்று; **சிறு மானுடர்** - அந்த அற்ப மனிதர்களுடன்; **சினப்போர் வென்று** - சினம் கொண்டு போரிட்டு வென்று; **பெயர்வாய் நீ கொல்** - திரும்பிப் பெயர்ந்து வருபவன் நீயோ?; **என் வீரம் நன்று பெரிது** - எனது வீரம் பெரிதும் நல்லது; **என்று இவை நவின்றான்** - என்று பின்வருமாறு கூறினான்.

நன்று பெரிது-குறிப்பு மொழி; இங்கு இகழ்ச்சிப் பொருள் தந்து நின்றது.

6129. 'ஈசன் அருள் செய்தனவும், ஏடு அவிழ் மலர்ப் பேர்
ஆசனம் உவந்தவன் அளித்தனவும், ஆய
பாசம் முதல் வெம் படை சுமந்து, பலர் நின்றார்;

ஏச உழல்வேன் ஒருவன் யானும் உளென் அன்றோ?

ஈசன் அருள் செய்தனவும் - சிவபெருமான் அருளால் நமக்குத் தந்த ஆயுதங்களும்; **ஏடு அவிழ்** - இதழ்கள் மலர்ந்து விரிந்துள்ள; **மணிப்பேராசனம்** - தாமரை மலராகிய ஆசனத்தில்; **உவந்தவன்** - விரும்பி வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமதேவன்; **அளித்தனவும்**

ஆய - நமக்குக் கொடுத்த ஆயுதங்களும் ஆகிய; **பாசம் முதல் வெம்படை** - பாசம் முதலிய கொடிய ஆயுதங்களை; **சுமந்து பலர் நின்றார்** - கைகளில் சுமந்து கொண்டு வீரர்கள் பலர் இங்கு நிற்கிறார்கள்; **ஏச உழல்வேன் ஒருவன்** - உலகத்தவர் பழித்துப் பேச அதனால் வருந்தித்திரியும் ஒருவனாக; **யானும் உளன் அன்றோ** - நானும் இங்கு இருக்கிறேன் அல்லவா? ஈசன் - சிவபெருமான். ஏடு - இதழ். அவிழ்தல் - விரிதல் (மலர்தலுமாம்).

6130. 'முற்றும் முதலாய் உலகம் மூன்றும், எதிர் தோன்றிச்
செற்ற முதலோரொடு செறுத்தது ஓர் திறத்தும்,
வெற்றி உனது ஆக விளையாதுஒழியின், என்னைப்
பெற்றும் இலை; யான் நெறி பிறந்தும் இலென்'
என்றான்.

முற்றும் முதலாய் உலகம் மூன்றும் - எல்லாப் பொருள்களும் நிறைந்த மூன்றுலகத்தில் உள்ளவர்களும்; **எதிர் தோன்றி** - எனக்கு எதிரிலே போர்க்களத்திலே நின்று; **செற்ற முதலோ ரொடு** - நமது பகைவர்களான தலைவர்களுக்குத் துணையாகச் சேர்ந்து கொண்டு; **செறுத்தது ஓர் திறத்தும்** - பகைத்துப் போரிட்ட போதும்; **வெற்றி உனதாக** - உனக்கே வெற்றி உரியதாக; **விளையாது ஒழியின்** - விளைவியாது போவேனானால்; **என்னைப் பெற்றும் இலை** - நீ என்னை உனக்கு மகனாகப் பெறவுமில்லை; **யான் நெறி பிறந்தும் இலென் என்றான்** - நான் உனக்கு முறையாகப் பிறந்த மகனுமல்லேன் என்றான்.

இந்திரசித்து இராவணனுக்குக் கூறிய வஞ்சினம்; இதனால் போருக்குத் தன்னையே அனுப்புமாறு வேண்டினான் எனலாம்.

6131. 'குரங்கு பட, மேதினி குறைத்தலை நடப் போர்
அரங்கு பட, மானுடர் அலந்தலை பட, பேர்
இரங்கு படர் சீதை பட, இன்று இருவர் நின்றார்
சிரம் குவடு எனக் கொணர்தல் காணுதி-
சினத்தோய்!

சினத்தோய் - பகைவர் பால் கோபம் மிக்கவனே! **குரங்கு பட** - குரங்குப் படை அடியோடு இறந்து பட; **மேதினி, குறைத்தலை நட போர் அரங்குபட** - தலையற்ற உடல் எங்கும் நடனம் ஆடுவதால் உலகம் முழுவதும் போர்க்களம் அரங்கு போல் காணப்பட; **மானிடர் அலந்தலை பட** - அந்த மானிடர்கள் மனம் கலங்கி நிற்க; **பேர் இரங்கு படர் சீதைபட** - சீதை பார்த்தவர்கள் இரங்கும் படி துன்பப்பட; **இன்று இருவர் நின்றார்** - நம் பகைவர்களாக நின்ற இருவரது; **சிரம் குவடு எனக் கொணர்தல் காணுதி** - தலைகளையும் மலை என நான் கொண்டு வருவதைக் காண்பாய்.

குறைத்தலை - தலையற்ற உடல். போர் அரங்கு - போர்க்களம். அலந்தலை-கலக்கம் (மயக்கமுமாம்).

6132. 'சொல்லிடை கழிக்கிலை, சுருங்கிய குரங்கு என்
கல்லிடை கிழிக்கும் உருமின் கடுமை காணும்
வில்லிடை கிழித்த மிடல் வாளி வெருவி, தம்
பல்லிடை, கிழித்து இரிவ கண்டு, பயன் உய்ப்பாய்.

சுருங்கிய குரங்கு *- உடல் சுருங்கி வற்றிய குரங்குகள்;* ***என்*** *- என்னுடைய;* ***கல் இடை கிழிக்கும்*** *- கற்பாறைகளையும் பிளக்கும்படியான;* ***உருமின் கடுமை காணும்*** *- இடி போன்ற கொடியதான;* ***வில் இடை கிழித்த*** *- வில்லிலிருந்து கிளம்பிச் செல்லும்;* ***மிடல் வாளி வெருவி*** *- வலிமை மிக்க அம்புக்குப் பயந்து;* ***தம் பல்லிடை கிழித்து*** *- பல்லை இளித்துக் கொண்டு;* ***இரிவ கண்டு*** *- மூலைக்கொன்றாக ஓடுவதைப் பார்த்து;* ***பயன் உய்ப்பாய்*** *- வெற்றியின் பயனை அனுபவிப்பாய்;* ***சொல்லிடை கழிக்கிலை*** *- இடையிலே வீணே பேசிக் காலத்தைக் கழிக்க வேண்டா.*

கல் - மலை (பாறையுமாம்) "காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின்" என்ற குறளில் (குறள் 440) உய்த்தல்-நுகர்தல் என்ற பொருளில் வந்துள்ளது.

6133. 'யானை இலர்; தேர் புரவி யாதும் இலர்; ஏவும்
தானை இலர்; நின்ற தவம் ஒன்றும் இலர்; தாமோ,
கூனல் முதுகின் சிறு குரங்கு கொடு வெல்வார்?
ஆனவரும் மானுடர்; நம் ஆண்மை இனிது
அன்றோ?

யானை இலர் *- நமது பகைவர்களுக்கு யானைப்படை இல்லை;* ***தேர், புரவி யாதும் இலர்*** *- தேர்ப்படை, குதிரைப்படை மற்ற எதுவுமே இல்லை;* ***ஏவும் தானை இலர்*** *- நம்மீது எய்வதற்கேற்ற படை பலமும் இல்லை;* ***நின்ற தவம் ஒன்றும் இலர்*** *- நிலைபெற்ற தவபலமும் ஒன்றும் இல்லை;* ***கூனல் முதுகின்*** *- கூனி வளைந்த முதுகை உடைய;* ***சிறு குரங்கு கொடு*** *- அற்பமான குரங்குகளைத் துணையாகக் கொண்டு;* ***வெல்வார் ஆனவரும் மானுடர் தாமோ?*** *- நம்மை வெல்பவரும் இந்த மனிதர்கள் தாமோ?* ***நம் ஆண்மை இனிது அன்றோ*** *- அரக்கர்களாகிய நமது ஆண்மை நன்றாயிருக்கிறது. 'இனிது அன்றோ' குறிப்பு மொழியாக இகழத்தக்கது என்னும் பொருள் தந்து நின்றது.*

6134. 'நீரும், நிலனும், நெடிய காலும், நிமிர் வானும்,

பேர் உலகு யாவும், ஒரு நாள் புடைபெயர்த்தே,
யாரும் ஒழியாமை, நரர் வானரரை எல்லாம்,
வேரும் ஒழியாதவகை வென்று அலது, மீளேன்.'

நீரும் நிலனும், நெடிய காலும், நிமிர் வானும் - நீரும், நிலமும் நெடிது வீசும் காற்றும் நிமிர்ந்துயர்ந்த ஆகாயமும் ஆகிய பஞ்ச பூதங்களுடனே; **பேர் உலகு யாவும்** - மிகப் பெரிதான உலகங்கள் யாவையும்; **ஒரு நாள் புடைபெயர்த்தே** - ஒரே நாளில் நிலைமாற்றி; **யாரும் ஒழியாமை** - எவரும் தப்பி விடாதபடி; **நரர் வானரரை எல்லாம்** - மனிதர்கள் குரங்குகள் எல்லாவற்றையும்; **வேரும் ஒழியாத வகை** - வேரும் கூட தப்பி விடாதபடி; **வென்று அலது மீளேன்** - வென்று அல்லது மீண்டு வரமாட்டேன்;

நிமிர்தல்-உயர்தல். வேருடன்-அடியோடு.

வீடணன் இந்திர சித்தைக் கடிந்து கூறுதல்

6135. ***என்று, அடி இறைஞ்சினன் எழுந்து, 'விடை ஈமோ,***
வன் திறலினாய்!' எனலும், வாள் எயிறு வாயில்
தின்றனன் முனிந்து, நனி தீவினையை எல்லாம்
வென்றவரின் நன்று உணரும் வீடணன் விளம்பும்.

என்று அடி இறைஞ்சினன் - என்று கூறி இராவணனது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கிப்பின்; **எழுந்து** - எழுந்து நின்று; (இராவணனைப் பார்த்து) **வன்திறலினாய்** - மிக்க வலிமை உடைய எந்தையே! **விடை ஈமோ** - எனக்கு விடை தருக; **எனலும்** - என இந்திரசித்து கூறி நிற்க; **நனி தீவினையை எல்லாம்** - மிகுந்த தீவினைகள் அனைத்தையும்; **வென்றவரின் நன்றுணரும்** - தங்கள் தவ பலத்தாலே வென்ற முனிவர்களைவிடவும் நன்மையை உணர்ந்த; **வீடணன்** - வீடணன் என்னும் பெயருடையவனான இராவணனது தம்பி; **வாள் எயிறு வாயில் தின்றனன்** - பற்களால் உதட்டைக் கடித்தவனாக; **முனிந்து** - இந்திர சித்தைக் கோபித்து; **விளம்பும்** - பின்வருமாறு கூறலானான்; இறைஞ்சினன், நின்றனன் இவை முற்றெச்சங்கள். வன்திறம் - மிக்க வலிமை வாள் எயிறு - வெண்மையான பற்கள். தவத்தாலும் ஞானத்தாலும் தீவினைகளை வென்றுயர்ந்தவராகிய மேலோரினும் மெய்யுணர்வு படைத்தவன் வீடணன் என்பதை "நனி தீ வினையை எல்லாம் வென்றவரின் நன்றுணரும் வீடணன்" என்றார்.

6136. ***'நூலினால் நுணங்கிய அறிவு நோக்கினை***
போலுமால்!-உறு பொருள் புகலும் பூட்சியோய்!
காலம், மேல் விளை பொருள், உணரும் கற்பு இலாப்
பால!-நீ இனையன பகரற்பாலையோ?

காலம் மேல் விளை பொருள் உணரும் - காலத்தையும் பின்னால் நிகழும் காரியத்தையும் உணர்கின்ற; ***கற்பு இலா பால!*** - அறிவற்ற சிறுவனே; ***நூலினால்*** - பல நூல்களையும் கற்ற நூலறிவினாலும்; ***நுணங்கிய அறிவு*** - நுணங்கிய அறிவாற்றலும்; ***நோக்கினை போலும்*** - எதிர்காலத்தை நோக்கும் திறமுடையாய் போலும்; ***உறுபொருள் புகலும் பூட்சி யோய்*** - நேர இருப்பதைக் கூறும் மனஉறுதியுடன் பேசுகிறாய்; ***நீ இனையன பகர்தற் பாலையோ*** - நீ இத்தகையவைகளைப் பேசுதல் தகுமோ?

கற்பு-கற்றலினால் பெறும் அறிவு (கல்வியுமாம்) நூல்-நூலறிவு. நுணங்கிய- நுட்பமான. பூட்சி-மன உறுதி.

6137. 'கருத்து இலான், கண் இலான், ஒருத்தன்
கைக்கொடு
திருத்துவான் சித்திரம் அனைய செப்புவாய்;
விருத்த மேதகையவர், வினைஞர், மந்திரத்து
இருத்தியோ?-இளமையால் முறைமை எண்ணலாய்!

இளமையால் முறைமை எண்ணலாய் - இளமைப்பருவம் காரணமாக, அரசியல் முறையை எண்ணிப் பார்க்காதவனே! ***கருத்து இலான்*** - ஓவிய ஞானமில்லாதவனும்; ***கண் இலான் ஒருத்தன்*** - கண் பார்வை இல்லாதவனுமான ஒருவன்; ***சித்திரம் கைக்கொடு*** - ஓவியம் ஒன்றைக் கையிலே எடுத்துக் கொண்டு; ***திருத்துவான் அனைய*** - இதனை நன்கு திருத்தி அமைப்பேன் என்பது போல்; ***செப்புவாய்*** - நீ பேசுகிறாய்; ***விருத்த மேதகையவர்*** - வயது முதிர்ந்த மேலான அறிஞரும்; ***வினைஞர்*** - சிறந்த வினையம் உடையவர்களும் இருக்கத் தகுந்த; ***மந்திரத்து இருத்தியோ*** - மந்திராலோசனை சபையில் நீ இருக்கத் தகுமோ?

6138. 'தூயவர் முறைமையே தொடங்கும் தொன்மையோர்
ஆயவர் நிற்க; மற்று அவுணர் ஆதியாம்
தீயவர், அறத்தினால் தேவர் ஆயது
மாயமோ? வஞ்சமோ? வன்மையேகொலோ?

தூயவர் - தூய்மை உடையவர்களும்; ***முறைமையே தொடங்கும் தொன்மையோர்*** - முறையான நல்ல செயல்களையே செய்யும் முன்னோரும்; ***ஆயவர் நிற்க*** - ஆகிய அவர்கள் (தேவராகிய) நிற்க ***மற்று அவுணர் ஆதியாம் தீயவர்*** - அசுரர்கள் முதலான தீயவர்களும்; ***அறத்தினால்*** - தாம் செய்த அறச்செயல்களால்;

தேவராயது மாயமோ - தேவர்களானது மாயத்தாலோ; **வஞ்சமோ** - அல்லது வஞ்சனையாலோ? **வன்மையே கொலோ** - தமது வலிமையினாலோ?

தூயவர் - உள்ளம். உரை, செயல் மூன்றிலும் தூயவர்கள், மற்று-வினை மாற்றுப் பொருள் தந்தது.

6139. *'அறம் துறந்து, அமரரை வென்ற ஆண்தொழில்-*
திறம் தெரிந்திடின், அதுதானும் செய் தவம்
நிறம் திறம்பாவகை இயற்றும் நீதியால்,
மறம் துறந்து, அவர் தரும் வரத்தின் வன்மையால்.

அறம் துறந்து - நீ அறத்தை விட்டு விலகி; **அமரரை வென்ற** - தேவர்களை வென்ற; **ஆண் தொழில் திறம்** - வீரத் தொழிலின் திறத்தை; **தெரிந்திடின்** - ஆராய்ந்து பார்த்தால்; **அதுதானும்** - அதுவும் கூட; **செய்தவம் நிறம் திறம்பாவகை** - சிறந்த தவத்தை பெருமை மாறாத வகையிலே; **இயற்றும் நீதியால்** - செய்து முடித்த தன்மையால்; **மறம் துறந்து** - கொடுமைக்குணம் விடுத்து; **அவர் தரும் வரத்தின் வன்மையால்** - அந்தத் தேவர்கள் தந்த வரத்தின் வலிமையினாலாம்.

ஆண்தொழில்-வீரச்செயல். திறம்புதல்-கெடுதல்.

6140. *'மூவரை வென்று, மூன்று உலகும் முற்றுறக்*
காவலில்நின்று, தம் களிப்புக் கைம்மிக,
வீவது முடிவு என வீந்தது அல்லது,
தேவரை வென்றவர் யாவர், தீமையோர்?

மூவரை வென்று - மும்மூர்த்திகளையும் வென்று; **மூன்று உலகம் முற்றுற** - மூன்று உலகங்கள் முழுதும்; **காவலில் நின்று** - ஆட்சி புரிதலை மேற்கொண்டும்; **தம் களிப்பு கைம்மிக** - தம் செருக்கு எல்லை கடந்து மிகுவதால்; **வீவது முடிவு என** - இவர்கள் அழிவது உறுதி என்று கூறும்படி; **வீந்த தல்லது** - அழிந்த தல்லது; **தேவரை வென்றவர் தீமையோர் யாவர்** - தேவர்களை வென்று வாழ்ந்த கொடியவர்கள் யாருளர்?

காவலில் நின்று-ஆட்சி புரிந்து வரும் காரியத்தை மேற்கொண்டு. களிப்பு-செருக்கு. கைம்மிக-எல்லை கடந்து செல்ல.

6141. *'வினைகளை வென்று, மேல் வீடு கண்டவர்*
எனைவர் என்று இயம்புகேன், எவ்வம் தீர்க்கையான்?
முனைவரும் அமரரும், முன்னும் பின்னரும்,
அனையவர் திறத்து உளர் யாவர், ஆற்றினார்?

முனைவரும் அமரரும் - முனிவர்களும் தேவர்களும் ; **முன்னும் பின்னரும்** - முற்காலத்தும் பிற்காலத்தும்; **எவ்வம் தீர்க்கையான்** - குற்றமான செயல்களை விட்டு விட்டமையால்; **வினைகளை வென்று** - இருவினைகளையும் வென்று; **மேல் வீடு கண்டவர்** - மேலான பரமபதத்தை அடைந்தவர்கள்; **எனைவர் என்று இயம்புகேன்** - எத்தனை பேர் என்று சொல்லுவேன்; **அனையவர் திறத்து** - அந்த அசுரர் முதலானவர்களுள்; **யாவர் ஆற்றினார் உளர்** - வீட்டின்பம் பெற்றவர் யாருளர்?

முனைவர் - முனிவர்கள். எனைவர் - எவ்வளவினர். நல்வினை தீவினை இரண்டினுள் நல்வினையும் பிறப்புக்குக்காரணமாதலால் 'வினைகளை' வென்று என்றார். மேல்வீடு - உயர்ந்த வீட்டின்பம். எவ்வம்-குற்றம்.

6142. 'பிள்ளைமை விளம்பினை, பேதை நீ' என
ஒள்ளிய புதல்வனை உரப்பி, 'என் உரை
எள்ளலையாம்எனின், இயம்பல்ஆற்றுவென்,

தெள்ளிய பொருள்' என அரசற் செப்பினான்: **பிள்ளைமை விளம்பினை** - சிறுபிள்ளைத்தனமாகப் பேசினாய்: **பேதை நீ** - நீ அறிவில்லாதவனாயினை; **என ஒள்ளிய புதல்வனை உரப்பி** - என்று, வலிமை மிக்க மகனான இந்திரசித்தை அதட்டி விட்டு; **என் உரை எள்ளலை ஆம் எனின்** - எனது சொற்களை ஏளனம் செய்யாது கேட்பாயாயின்; **தெள்ளிய பொருள்** - (நாம் கடைப்பிடிக்கக் கூடிய) தெளிவான கருத்துக்களை; **இயம்பல் ஆற்றுவென்** - சொல்லத் தொடங்குவேன்; **என அரசன் செப்பினான்** - என்று, அரசனாகிய இராவணனை நோக்கிக் கூறலானான்.

அரசன்-இராவணன்.

வீடணன் அறவுரை

6143. 'எந்தை நீ; யாயும் நீ; எம்முன் நீ; தவ
வந்தனைத் தெய்வம் நீ; மற்றும் முற்றும் நீ;
"இந்திரப் பெரும் பதம் இழக்கிறாய்' என
நொந்தனென் ஆதலின், நுவல்வது ஆயினேன்.

எந்தை நீ - எனக்குத் தந்தையும் நீயே; **யாயும் நீ** - தாயும் நீயே; **எம் முன்நீ** - எனக்கு மூத்த தமையனும் நீயே; **தவ வந்தனைத் தெய்வம் நீ** - தவத்தால் நான் வந்தித்து வணங்குதற்குரிய தெய்வமும் நீயே; **மற்றும் முற்றும் நீ** - வேறு எல்லாம் நீயே; **இந்திரப் பெரும் பதம்** - இந்திர பதவிக்கு நிகரான பெரிய அரசபதவியை;

இழக்கின்றாய் என - இழக்கப் போகிறாயே என்று; **நொந்தனென் ஆதலின்** - மனம் வருந்தினேன் ஆதலால்; **நுவல்வது ஆயினேன்** - இவை சொல்லலானேன்.

எந்தை - எம் தந்தை. யாய் - தாய். எம்முன் - என்தமையன். இழக்கின்றாய் என்றது இழப்பாய் என்னும் பொருளில் வந்தது. உறுதி குறித்த காலவழுவமைதி.

6144. 'கற்றுறு மாட்சி என்கண் இன்றாயினும்,
உற்று உறு பொருள் தெரிந்து உணர்தல் ஒயினும்,
சொற்றுறு சூழ்ச்சியின் துணிவு சோரினும்,
முற்றுறக் கேட்ட பின், முனிதி-மொய்ம்பினோய்!

கற்று உறுமாட்சி - நல்ல நூல்களைக் கற்று அறிந்த மாண்பு; **என் கண் இன்று ஆயினும்** - என்னிடம் இல்லை என்றாலும்; **உற்று உறு பொருள்** - ஆராய்ந்து மேலான பொருளை; **தெரிந்து உணர்தல் ஒயினும்** - தெரிந்துணர்ந்து கொள்ளுதல் இல்லையென்றாலும்; **சொற்றுறு சூழ்ச்சியின்** - சிறப்பித்துப் பேசப்படும் ஆராய்ச்சியின்; **துணிவு சோரினும்** - முடிவு தவறுமாயினும்; **மொய்ம்பினோய்** - வலிமை மிக்கவனே; **முற்றுறக் கேட்டபின் முனிதி** - என்னைக் கோபிப்பதானாலுமே நான் கூறுவன யாவும் கேட்டபின் கோபி.

சோர்தல் - தவறுதல். ஒய்தல் - விடுபடுதல் (இல்லையாதல்).

6145. 'கோநகர் முழுவதும், நினது கொற்றமும்,
சானகி எனும் பெயர் உலகின் தம்மனை
ஆனவள் கற்பினால், வெந்தது அல்லது, "ஓர்

வானரம் சுட்டது" என்று உணர்தல் மாட்சியோ? **கோநகர் முழுவதும்** - நமது தலைநகரமாகிய இலங்கை நகர் முழுவதும்; **நினது கொற்றமும்** - உன்னுடைய வீர வெற்றியும்; **சானகி எனும் பெயர்** - சானகி என்ற பெயர் கொண்ட; **உலகின் தம் அனை** - உலகத்தின் தாயாகிய; **ஆனவள் கற்பினால்** - அந்தத்தேவியின் கற்பினனலால்; **வெந்தது அல்லது** - வெந்து ஒழிந்ததே அல்லாமல்; **ஓர் வானரம் சுட்டது** - ஒரு குரங்கு வந்து சுட்டது; **என்று உணர்தல் மாட்சியோ** - என்று நினைப்பது அறிவுடைமை ஆகுமோ?

கோநகர் - தலைநகரம். தம்மனை - தாய்.

6146. 'எண்பொருட்டு ஒன்றி நின்று, எவரும் எண்ணினால்,
விண்பொருட்டு ஒன்றிய உயர்வு மீட்சியும்,

பெண்பொருட்டு அன்றியும், பிறிது உண்டாம்எனின்,
மண்பொருட்டு அன்றியும், வரவும் வல்லவோ?*

எவரும் எண் பொருட்டு ஒன்றி நின்று - யாரும் எண்ணும் பொருட்டாக மனம் ஒன்றி நின்று; **எண்ணினால்** - சிந்தித்தால், **விண் பொருட்டு ஒன்றிய உயர்வும் மீட்சியும்** - வானளாவ வளர்ந்த உயர்வும் தாழ்வும்; **பெண் பொருட்டு** - பெண் காரணமாகவோ; **அன்றியும் பிறிது உண்டாம் எனின்** - அல்லது வேறு ஒரு காரணம் உண்டு என்றால்; **மண் பொருட்டு** - மண் காரணமாக உண்டாகும்; **அன்றியும் வரவும் வல்லவோ** - இவையல்லாது வேறு காரணத்தால் வரலாகுமோ? எண் - ஆய்வு. வல்லவோ - வல்லவையோ. ஒன்றிநின்று - ஒருமைப்பாட்டுன் நின்று. மீட்சி-தாழ்வு.

6147. ' "மீனுடை நெடுங் கடல் இலங்கை வேந்தன்முன்
தானுடை நெடுந் தவம் தளர்ந்து சாய்வது, ஓர்
மானுட மடந்தையால்" என்னும் வாய்மொழி-
தேனுடை அலங்கலாய்!-இன்று தீர்ந்ததோ?

தேனுடை அலங்கலாய் - தேன் சிந்தும் மாலையை அணிந்த மன்னனே! **மீனுடை நெடுங்கடல்** - மீன் நிறைந்த பெரிய கடலால் சூழப்பட்ட; **இலங்கை வேந்தன்** - இலங்கைக்கு அரசனான இராவணன்; **முன் தான் உடை நெடுந்தவம்** - முன் தனக்குண்டான தவபலம்; **தளர்ந்து சாய்வது** - தளர்ந்து கெடுவது; **ஓர் மானுட மடந்தையால்** - ஒரு மானிடப் பெண்ணால்; **என்னும் வாய் மொழி** - என்ற தவறாத சாப மொழி; **இன்று தீர்ந்ததோ** - இன்று நீங்கி விட்டதோ? இல்லையே!

அலங்கல் - மாலை. வாய்மொழி - உண்மையான மொழி. இங்கே சாபத்தைக் குறித்தது.

6148. 'ஏறிய நெடுந் தவம் இழைத்த எல்லை நாள்,
ஆறிய பெருங் குணத்து அறிவன் ஆணையால்,
கூறிய மனிதர்பால் கொற்றம் கொள்ளலை;
வேறு இனி அவர்வயின் வென்றி யாவதோ?

ஏறிய நெடுந்தவம் - நீ உயர்ந்த பெரிய தவத்தை; **இழைத்த எல்லை நாள்** - செய்த காலமாகிய அந்த நாள்; **ஆறிய பெருங்குணத்து அறிவன்** - அமைதியான சிறந்த குணத்தை உடைய பிரம தேவன்; **ஆணையால்** - கட்டளையினால்; **கூறிய மனிதர்பால்** - கூறப்பட்ட மனிதர்களிடம்; **கொற்றம் கொள்ளலை** - வெற்றிக்கு வரம் கேட்டுப்பெற வில்லை; **வேறு இனி அவர் வயின்** - இனி அந்த மானிடர்கள் பால்; **வென்றி ஆவதோ** - வெற்றியடைய முடியுமோ?

ஆறிய - ஆன்றவிந்தடங்கிய. அறிவன் - கடவுளாகிய பிரமன்.

6149. 'ஏயது பிறிது உணர்ந்து இயம்ப வேண்டுமோ?
நீ ஒரு தனி உலகு ஏழும் நீந்தினாய்; ஆயிரம் தோளவற்கு ஆற்றல் தோற்றனை
மேயினைஆம்; இனி, விளம்ப வேண்டுமோ?

ஏயது - *(நீ மனிதரிடம் தோல்வி அடைய) நேர்ந்தது என்பதனை;* ***பிறிது உணர்ந்து*** - *வேறு காரணங்களை ஆராய்ந்துணர்ந்து;* ***இயம்ப வேண்டுமோ*** - *கூற வேண்டுமோ?* ***நீ ஒரு தனி*** - *நீ ஒப்பற்ற தனித்தலைவனாக (ஒருவனாக);* ***உலகு ஏழும் நீந்தினாய்*** - *ஏழுலகத்தையும் வென்றாய் (ஆனால்);* ***ஆயிரம் தோளவற்கு*** - *ஆயிரம் தோள்களை உடைய கார்த்த வீரியன் என்ற மானிட மன்னனுக்கு;* ***தோற்றனை*** - *தோற்று விட்டவனாய்;* ***மேயினை ஆம்*** - *ஆனாய் அல்லவா;* ***இனி விளம்ப வேண்டுமோ*** - *(மனிதருக்குத் தோற்பதை) இனிக் கூறவும் வேண்டுமோ?*

ஏயது - நேர்ந்தது, பொருந்தியது. ஒருதனி - தன்னந்தனி. நீந்துதல் -கடத்தல் (இங்கு வெல்லுதல்). நீ மனிதர்களிடம் தோல்வி அடைவாய் என்பதற்கு கார்த்த வீரியனிடம் தோற்றதே சான்று என்பது குறிப்பு.

6150. 'மேல் உயர் கயிலையை எடுத்த மேலைநாள்,
நாலு தோள் நந்திதான் நவின்ற சாபத்தால்,
கூல வான் குரங்கினால் குறுகும், கோள்; அது
வாலிபால் கண்டனம்-வரம்பு இல் ஆற்றலாய்!

வரம்பில் ஆற்றலாய் - *எல்லையில்லாத வல்லமை உடையவனே!* ***மேல் உயர் கயிலையை*** - *நீ, ஓங்கி, உயர்ந்த கைலாய மலையை;* ***எடுத்த மேலை நாள்*** - *பேர்த்து எடுத்த அந்த நாளிலே;* ***நாலு தோள் நந்தி*** - *நான்கு தோள்களை உடைய நந்தி தேவன்;* ***தான் நவின்ற சாபத்தால்*** - *தான் கூறிய சாபத்தினாலே;* ***கூல வான் குரங்கினால்*** - *வாலுள்ள பெரிய குரங்கினால்;* ***குறுகும் கோள்*** - *தீங்கு நேரும்;* ***அது வாலி பால் கண்டனம்*** - *என்ற அதனை வாலியிடம் பார்த்தோமே.*

கூலம் - வால். வான் - பெரிய. கோள் - தீமை. இராவணன் கைலாயத்தைப் பேர்த்து எடுக்க முற்பட்ட போது, நந்திதேவன் வந்து தடுக்க, அவரைக் 'குரங்கு போன்ற முகத்தை உடையவன்' என இராவணன் பரிகசித்ததால் சினம் கொண்ட நந்தி தேவன் "குரங்குகளால் உனக்கு அழிவு நேரும்" எனச் சபித்தார். இந்தச் செய்தி உத்தரகாண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. வாலியினிடம் இராவணன் தோற்றது. அச்சாபத்தை நிறைவேற்றிவிட்டது என்பதை நினைவுபடுத்தி வீடணன் இராவணனைத் தெருட்டுகிறான்.

6151. 'தீயிடைக் குளித்த அத் தெய்வக் கற்பினாள்
வாயிடை மொழிந்த சொல் மறுக்க வல்லமோ?
"நோய் உனக்கு யான்" என நுவன்றுளாள் அவள்;
ஆயவள் சீதை, பண்டு அமுதின் தோன்றினாள்.

தீயிடைக் குளித்த *- நெருப்பிலே மூழ்கி உயிர்துறந்த;* ***அத்தெய்வக் கற்பினாள்*** *- அந்த தெய்வீகக் கற்புடைய வேதவதி;* ***வாயிடை மொழிந்த சொல்*** *- வாயால் கூறிய சாபமொழிகள்;* ***மறுக்க வல்லமோ*** *- மறுக்கும் வல்லமை உடையேமோ?* ***உனக்கு நான் நோய்*** *- 'நான் உனக்கு நோயாவேன்';* ***என நுவன்றுளாள்*** *- என்று கூறியுள்ளாள்;* ***அவள் ஆயவள் சீதை*** *- அவளேதான் சீதை;* ***பண்டு அமுதில் தோன்றினாள்*** *- முன்பு பாற்கடலில் அமுதுடன் அவதரித்த இலக்குமியும் அவளே.*

தவவாழ்வை மேற்கொண்டு, தனித்து வாழ்ந்த வேதவதியை இராவணன் திக்கு விஜயத்தின் போது பலாத்காரம் செய்ய, 'நான் உனக்கு நோயாவேன்' என்று கூறி யாகத் தீயில் விழுந்து உயிர் துறந்தாள். அந்த வேதவதியே சீதை; திருமகளின் அவதாரம். இந்த வரலாறு உத்தர காண்டத்தில் பேசப்படும்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம ◌்

6152. சம்பரப் பெயருடைத் தானவர்க்கு
இறைவனைத் தனு வலத்தால்,
அம்பரத்து உம்பர் புக்கு, அமரிடைத்
தலை துமித்து, அமரர் உய்ய,
உம்பருக்கு இறைவனுக்கு அரசு அளித்து
உதவினான்-ஒருவன், நேமி
இம்பரில் பணி செய, தசரதப்
பெயரினான், இசை வளர்த்தான்;

தசரதப் பெயரினான் ஒருவன் *- தயரதன் என்னும் பெயருடைய ஒரு மன்னன்;* ***நேமி இம்பரில் பணி செய*** *- தனது ஆணை இவ்வுலகம் முழுதும் ஆட்சி புரியும் படியாக;* ***சம்பரப் பெயருடை*** *- சம்பராசுரன் என்ற பெயர் உடைய;* ***தானவர்க்கு இறைவனை*** *- அசுரர் குலத்து அரசனை;* ***தனு வலத்தால்*** *- தனது வில்லின் வலிமையால்;* ***அம்பரத்து உம்பர் புக்கு*** *- விண்வழியே வானுலகு சென்று;* ***அமரிடைத் தலை துமித்து*** *- தேவர்களைத் துன்புறுத்திய அவ்வரக்கனுடன் போரிட்டு அவன் தலையைத் துண்டித்து;* ***அமரர் உய்ய*** *- தேவர்கள் உய்யுமாறு;* ***உம்பருக்கு இறைவனுக்கு*** *- தேவர்களுக்கு மன்னனான இந்திரனுக்கு;* ***அரசு அளித்து*** *- (சம்பரனிடமிருந்து மீட்ட விண்ணுலகத்தின்) ஆட்சியைத் தந்து;* ***உதவினான்*** *- தேவர்களுக்கு உதவி செய்தான்;* ***இசை வளர்த்தான்*** *- அதனால் பெரும் புகழ் பெற்றான்.*

அம்பரம் -விண். துமித்து -துண்டித்து. நேமி -ஆணை. இந்தச் செய்தி கையடைப் படலம் 9ம் பாடலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது காண்க. ஐந்து சீராகப்பிரித்துக் கலித்துறையாகவும் இது முதலாக 6168 ஆம் பாடல் வரையுள்ளவற்றைக் கொள்ளவும் கூடும்.

6153. 'மிடல் படைத்து, ஒருவனாய், அமரர் கோன்
விடையதா வெரிநின் மேலாய்,
உடல் படைத்து அவுணர் ஆயினர
எலாம் மடிய, வாள் உருவினானும்,
அடல் படைத்து, அவனியை,
"பெரு வளம் தருக !" என்று அருளினானும்,
கடல் படைத்தவரொடும், கங்கை
தந்தவன் வழிக் கடவுள் மன்னன்,

மிடல் படைத்து - (அந்தத் தயரதன்) மிகுந்த வலிமை கொண்டு; **ஒருவனாய்** - தனக்கெவரும் ஒப்பில்லாத ஒருவனாகவே; **அமரர் கோன் விடையதா** - தேவேந்திரனே காளையாக; **வெரி நின் மேலாய்** - அக்காளையின் முதுகின் மேல் அமர்ந்து; **உடல் படைத்து** - மாறுபாடு கொண்டு (அரக்கருடன் பகை கொண்டு); **அவுணர் ஆயினர் எலாம் மடிய** - அரக்கர்களான எல்லோரும் செத்தொழிய; **வாள் உருவினானும்** - வாளை உருவிப் போரிட்டவனான ககுத்தனும்; **அவனியை அடல் படைத்து** - உலகத்தை எல்லாம் வென்று; **பெருவளம் தருக** - நிறை வளம் தருக; **என்று அருளினானும்** - என்று கூறி உலகமக்களுக்கு அருள் செய்து உதவிய பிருதுவும்; **கடல் படைத்தவரொடும்** - கடலை உண்டாக்கிய சகரர்களுடனே; **கங்கை தந்தவன்** - கங்கையை மண்ணுலகுக்குக் கொண்டு வந்த பகீரதனும்; **வழிக் கடவுள் மன்னன்** - தோன்றிய குலத்திலே பிறந்த தெய்வத்தன்மை உடைய மன்னனாவான். மிடல் - வலிமை. அமரர்கோன் -தேவேந்திரன். விடை-காளை. வெரிந்-முதுகு. உடல்-மாறுபாடு. அவுணர் மடிய வாள் உருவியவன் ககுத்தன்; அவனியை வளம் தரச் செய்தவன் பிருது. கடல் படைத்தவர் சகரர்; கங்கையைக் கொணர்ந்தவன் பகீரதன். இவர்களெல்லாம் பிறந்த சூரியகுலத்தில் பிறந்தவன்தான் தசரதன். தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தவன் என்றால், மானிடர்களைக் குறைவாக மதிப்பிடலாமோ என்று எடுத்துக் கூறினான்.

6154. 'பொய் உரைத்து உலகினில் சினவினார்
குலம் அறப் பொருது, தன் வேல்
நெய் உரைத்து, உறையில் இட்டு,
அறம் வளர்த்து, ஒருவனாய் நெறியில் நின்றான்,
மை உரைத்து உலவு கண் மனைவிபால்
வரம் அளித்து, அவை மறாதே,

மெய் உரைத்து, உயிர் கொடுத்து,
அமரரும் பெறுகிலா வீடு பெற்றான்.

பொய் உரைத்து - பொய் கூறி வாழ்ந்தும்; **உலகினில் சினவினார் குலம்** - உலகிலே சினந்து எழுந்து தீமை செய்பவரும் ஆகிய அரக்ககுலத்தினர்; **அறப்பொருது** - அடியோடு அழியும்படி போர் செய்து; **தன் வேல் நெய் உரைத்து** - தனது வேலுக்கு நெய் பூசி; **உறையில் இட்டு** - உறையில் இட்டு வைத்து; **அறம் வளர்த்து** - அறநெறிகளை விரும்பி வளர்த்து; **ஒருவனாய் நெறியில் நின்றான்** - ஒப்பற்றவனாய் ஒழுக்க நெறியிலே நிலைத்து நின்றவன்; **மை உரைத்து உலவு கண்** - மை பூசப்பட்ட அசைகின்ற கண்ணை உடைய; **மனைவி பால்வரம் அளித்து** - மனைவியான கைகேயிக்கு இரண்டு வரங்களைக் கொடுத்து; **அவை மறாது மெய் உரைத்து** - அவற்றை மறுக்காமல் உண்மையை உரைத்து; **உயிர் கொடுத்து** - உயிரையும் தந்து; **அமரரும் பெறுகிலா** - தேவர்களும் அடைய இயலாத; **வீடு பெற்றான்** - பேரின்ப வீடான பரமபதத்தை அடைந்தான் (அந்தத் தயரதனாவான்).

'உரைத்து' என்பது 'பொய் உரைத்து' எனப் பேசி என்ற பொருளிலும் 'நெய் உரைத்து' என்பதில் பூசி என்ற பொருளிலும் 'மை உரைத்து' என்பதில் தீட்டி என்ற பொருளிலும் வந்தது. சினவுதல் - சினந்தெழுதல். பொய் உரைத்தலும், சினந்தெழுதலும் அரக்கருக்குரிய தாதலின் 'குலம்' என்பதற்கு அரக்க குலம் என்று பொருள் கொள்ளப்பட்டது. பிறழும் தன்மை உடைய கண்களை 'உலவு கண்' என்றார்.

6155. 'அனையவன் சிறுவர், எம் பெரும!
உன் பகைஞரானவரை அம்மா
இனையர் என்று உணர்தியேல்,
இருவரும் ஒருவரும் எதிர் இலாதார்;
முனைவரும் அமரரும், முழுது
உணர்ந்தவர்களும், முற்றும் மற்றும்,
நினைவு அருந் தகையர்; நம் வினையினால்
மனிதர் ஆய், எளிது நின்றார்.

எம்பெரும - எங்கள் தலைவனே! **அனையவன் சிறுவர்** - அத்தகைய தயரதனது புதல்வர்கள்; **உன் பகைஞர் ஆனவரை** - உனக்கு பகைஞர் ஆயினர் அவர்களை; **இனையர் என்று உணர்தியேல்** - இத்தன்மை உடையவர்கள் என்பதை அறிய விரும்புவையேல்; **இருவரும் ஒருவரும் எதிரிலாதார்** - இராமன், இலக்குவன் ஆகிய இருவரும் ஒப்பாக எவருமில்லாதவர்; **முனைவரும் அமரரும்** - முனிவர்களும் தேவர்களும்; **முழுதுணர்ந்தவர்களும்** - முழுதும் உணர்ந்த ஞானிகளும்; **முற்றும் மற்றும்** - மற்றுமுள்ள உயிர்கள் எல்லாமும்; **நினைவு அரும் தகையர்** - நினைக்கவும் அரிய தன்மையர்; **நம் வினையினால் மனிதராய்** - நாம் செய்த தீவினையால் மனிதர்களாகி; **எளிது நின்றார்** - எளிதில் காண வந்து நின்றார்கள்.

வீடணன் இராவணனிடம் கொண்ட பெருமதிப்பால் அவரை 'எம்பெரும' என அழைத்தான். தசரத புத்திரர்களை இத்தகையர் என உணர்தல் அரிது என்பதனால் "அம்மா" என வியந்துரைத்தான். 'ஒருவரும் எதிரிலாதார்' ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாதவர் என்பது கருத்து.

6156. 'கோசிகப் பெயருடைக் குல முனித் தலைவன்,
"அக் குளிர் மலர்ப் பேர்
ஆசனத்தவனொடு எவ் உலகமும்
தருவென்" என்று அமையலுற்றான்,
ஈசனின் பெறு படைக்கலம்,
இமைப்பு அளவில் எவ் உலகில் யாவும்
நாசம் உற்றிட நடப்பன,
கொடுத்தன பிடித்துடையர்-நம்ப!

***நம்ப** - விருப்பத்துக்குரியவனே! **அக்குளிர் மலர்ப்பேராசனத்தவனொடு** - அந்தக் குளிர்ந்த தாமரை மலரை ஆசனமாக உடைய பிரமனோடு; **எவ்வுலகமும் தருவென்** - எல்லா உலகங்களையும் படைப்பேன்; **என்று அமையலுற்றான் கோசிதப் பெயருடைக் குலமுனித்தலைவன்** - என்று தொடங்கியவனாய கோசிகன் என்ற பெயருடைய முனிவர் தலைவன் விசுவாமித்திரன்; **ஈசனின் பெறு படைக்கலம்** - சிவபிரானிடம் பெற்ற ஆயுதங்கள்; **இமைப்பளவில்** - கண்ணிமைக்கும் நேரத்தில்; **எவ்வுலகில் யாவும்** - எவ்வுலகிலும் வாழும் எல்லாவற்றையும்; **நாசம் உற்றிட நடப்பன** - நாசம் செய்யும்படி செல்வனவும்; **கொடுத்தன** - கொடுத்தனவும் ஆகியவற்றை; **பிடித்துடையர்** - கைக்கொண்டுள்ளனர்.*

பிரமதேவன் போலவே எல்லா உலகங்களையும் எனது தவபலத்தால் இப்போதே படைப்பேன்' எனத் தொடங்கிய ஆற்றலுள்ளவர் விசுவாமித்திரர். நம்பன் - விரும்பத்தக்கவன். கோசிகன் -விசுவாமித்திரனின் மற்றொரு பெயர். விசுவாமித்திரர் திரிசங்கு மன்னனுக்காக எல்லா உலகங்களையும் படைக்கத் தொடங்கியது. இராம இலக்குவர்களுக்கு ஆயுதம் வழங்கியது ஆகிய செய்திகள் பாலகாண்டத்துள் கூறப்பட்டுள்ளன.

6157. 'எறும் வலிப் பொரு இல் தோள் அவுணரோடு
அமரர், பண்டு, இகல் செய் காலத்து,
உறு திறல் கலுழன்மேல் ஒருவன் நின்று
அமர் செய்தானுடைய வில்லும்,
தெறு சினத்தவர்கள் முப்புரம்
நெருப்புற உருத்து எய்த அம்பும்,
குறுமுனிப் பெயரினான், நிறை தவர்க்கு

இறை, தரக் கொண்டு நின்றார்.

எறும் வலிப் பொருவில் தோள் - மிகுந்த வலிமை உடைய நிரற்ற தோளாற்றலும் உள்ள; **அவுணரோடு** - அசுரர்களுடன்; **அமரர் பண்டு இகல் செய்காலத்து** - முன்பு தேவர்கள் போர் செய்த காலத்திலே; **உறுதிறல் கலுழன் மேல்** - மிக்க வலிமை உடைய கருடன் மேல் அமர்ந்து; **ஒருவன் நின்று அமர் செய்தானுடைய வில்லும்** - ஒருவனாக எதிர்த்து நின்று போர் செய்த திருமாலின் வில்லும்; **தெறு சினத்தவர்கள்** - எவரையும் அழிக்கும் வன்மையும் சினமும் உடைய அரக்கர்கள் வாழும்; **முப்புரம் நெருப்பு உருத்து எய்த அம்பும்** - திரிபுரம் தீப்பற்றி அழிய, சிவபெருமான் சினந்தெய்த அம்பும்; **குறுமுனிப் பெயரினான்** - அகத்தியர் என்ற பெயர் கொண்ட முனிவரும்; **நிறை தவர்க்கு இறை தர** - நிறைந்த தவத்தை உடைய முனிவர்களுக்கெல்லாம் தலைவருமானவர் தர; **கொண்டு நின்றார்** - அவற்றைப் பெற்றுக் கொண்ட சிறப்புடையவர்கள்.

எறுழ்வலி-மிக்க வலிமை. கலுழன்-கருடன். குறுமுனி-அகத்தியர். அகத்தியர் இராமனுக்கு வில்லும் அம்பும் கொடுத்த செய்தி, ஆரண்ய காண்டம் அகத்தியப் படலத்துள் கூறப்பட்டுள்ளது.

6158. **'நாவினால் உலகை நக்கிடுவ; திக்கு**
அளவிடற்கு உரிய; நாளும்,
மேவு தீ விடம் உயிர்ப்பன; வெயில்
பொழி எயிற்றன; அவ் வீரர்
ஆவம்ஆம் அரிய புற்று உறைவ;-
முற்று அறிவருக்கு அழிவு செய்யும்
பாவ காரியர் உயிர்ப் பதம் அலாது,
இரை பெறா-பகழி நாகம்.

பகழிநாகம் - இராமனிடமுள்ள அம்புகளாகிய நாகங்கள்; **நாவினால் உலகை நக்கிடுவ** - நாவால் உலகை எல்லாம் நக்கும் திறனுடையன; **திக்கு அளவிடற்குரிய** - திசைகளை அளவிடுவதற்கு உரியன; **நாளும் மேவு தீவிடம் உயிர்ப்பன** - நாள்தோறும் பொருந்திய தீய விஷத்தை வெளிவிடுவன; **வெயில் பொழி எயிற்றன** - ஒளியை உமிழும் பற்களை உடையன; **அவ்வீரர் ஆவமாம் அரியபுற்று உறைவன** - அந்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவர்களின் அம்புக் கூடாகிய புற்றிலே தங்கி இருப்பன; **முற்று அறிவருக்கு** - முற்றுணர்ந்த மெய்யறிவினராகிய முனிவர்களுக்கு; **அழிவு செய்யும் பாவ காரியர்** - தீமை விளைவிக்கும் பாவிகளின்; **உயிர்ப்பதம் அலாது** - உயிராகிய உணவை அல்லாது; **இரை பெறா** - வேறு இரையைப் பெறாதனவாம்.

பகழிநாகம்-பகழியை நாகமாக உருவகித்தார். அதற்கேற்ப நாகத்தின் செயல்களாக நக்குதல்-விடமுயிர்த்தல் புற்றுறைதல் ஆகிய செயல்களைக் கூறுவதால்

முற்றுருவகம் ஆகும். ஆவம் - அம்பறாத்தூணி. இதனை அரிய புற்று என்றார், பதம் - உணவு பாவகாரியர்-பாவம் செய்பவர்கள் (தீயவர்). வெயில்-ஒளி அம்பைப் பாம்பாக உருவகம் செய்ததற்கேற்ப நாக்கும், பல்லும் கூறப்பட்டன. உலகை நக்கிடுவ- உலகத்தையே நாவினால் நக்கிக் கொல்லவல்லன.

***6159.** 'பேருமோ ஒருவரால், அவர்களால்*
அல்லது? இவ் பெரியவேனும்,
நாரும் மூரியும் அறா; நம்முடைச்
சிலைகள்போல் நலிவ ஆமோ?
தாருவோ, வேணுவோ, தாணுவாய்
உலகினைத் தழுவி நிற்கும்
மேருவோ, மால் வரைக் குலம் எலாம்
அல்லவோ, வில்லும் மன்னோ?

வில்லும் - *அவர்கள் கைக்கொண்ட விற்களும்;* **தாருவோ வேணுவோ** - *மரமோ, மூங்கிலோ (அல்ல);* **தாணுவாய் உலகினைத் தழுவி நிற்கும்** - *தூணாக உலகத்தையே தாங்கி நிற்கின்ற;* **மேருவோ மால்வரைக் குலமெலாம் அல்லவோ** - *மேருமலையோ அல்ல பெரிய மலைகளையெல்லாம் சேர்த்தமைத்தன அல்லவோ?* **இவ்அவர்களால் அல்லது** - *இந்த வீரர்களான இராம. இலக்குவர்களை அல்லது;* **ஒருவரால் பேருமோ** - *வேறு ஒருவரால் அசைக்க இயலுமோ?* **நாரும் மூரியும் அறா** - *நாணும் வலிமையும் நீங்காதன;* **பெரிய வேனும்** - *(நமது விற்கள்) உருவத்தில் பெரியனவாயினும்;* **நம்முடைச் சிலைகள் போல் நலிவ ஆமோ** - *நம்முடைய விற்களைப் போல (அவை) நலிவன ஆமோ?*

'வில்' உகரச் சாரியை பெற்று 'வில்லு" என வந்தது.

***6160.** 'உரம் ஒருங்கியது, நீர் கடையும்*
வாலியது மார்பு; உலகை மூடும்
மரம் ஒருங்கிய; கராதியர், விராதனது
மால் வரைகள் மானும்
சிரம் ஒருங்கின; இனிச் செரு
ஒருங்கின-இனி, தேவர் என்பார்
பரம் ஒருங்குவது அலால், பிறிது
ஒருங்காதது ஓர் பகையும் உண்டோ?

நீர் கடையும் வாலியது மார்பு - *(இராமன் ஏவிய அம்பால்) பாற்கடலை ஒருவனாகவே கடைந்த வாலியின் மார்பு;* **உரம் ஒடுங்கியது** - *வலிமை ஒடுங்கிப் போயிற்று;* **உலகை மூடும் மரம் ஒடுங்கிய** - *உலகை மூடுமளவுக்கு ஓங்கி*

வளர்ந்தமராமரங்கள் ஒடுங்கின; **கராதியர் விராதனது** - கரன் முதலியோருடையவும் விராதனுடையதுமான; **மால் வரைகள் மானும் சிரம் ஒருங்கின** - பெரிய மலைகளை ஒத்ததலைகள் ஒடுங்கின; **இனிச் செரு ஒடுங்கின** - இனி அசுரர் போர் செய்வது ஒடுங்கின; **இனி தேவர் என்பார்** - இனி, தேவர்கள் என்போரிடம்; **பரம் ஒருங்குவது அலால்** - நமது சுமை ஒடுங்குவதல்லாது; **பிறிது ஒருங்காததோர் பகையும் உண்டோ** - வேறு அவர்களுக்கு ஒடுங்காத பகைவர்களும் உண்டோ?

நீர் - இங்கே பாற்கடலைக் குறிக்கும். கராதியர் -கரன் முதலானோர். மானும்- ஒக்கும். பரம்-சுமை. அலால் - அல்லால் என்பதன் இடைக்குறை. ஒருங்குதல்- ஒடுங்குதல், அழிதல் என்ற பொருள் தந்து நின்றது.

6161. 'சொல் வரம் பெரிய மா முனிவர்
என்பவர்கள், தம் துணை இலாதார்,
"எல் வரம் பெரிய தோள் இருவரே
தமரொடும் உலகம் யாவும்
வெல்வர்" என்பது தெரிந்து, எண்ணினார்,
"நிருதர் வேர் முதலும் வீயக்
கொல்வர்" என்று உணர்தலால், அவரை
வந்து அணைவது ஓர் இயைபு கொண்டார்.

சொல்வரம் பெரிய - எவரும் வியந்து கூறும் வரபலம் மிக்க; **மாமுனிவர் என்பவர்கள்** - சிறந்த முனிவர்கள் என்போர்; **தம் துணையிலாதார்** - தமக்கு வரும் துன்பங்களைப் போக்கும் துணைவர் இல்லாதவராய்; **எல் வரம் பெரியதோர்** - சிறந்த வரபலம் பெற்ற பெரிய தோள்களையுடைய; **இருவரே** - இராமனும் இலக்குவனுமாகிய இருவர் மட்டுமே; **தமரொடும் உலகம் யாவும் வெல்வர்** - தமரோடு உலகனைத்தும் வெல்ல வல்லவராவர்; **என்பது தெரிந்து** - என்பதைத் தெரிந்து கொண்டதால்; **எண்ணினார்** - நினைத்துப் பார்த்தவர்கள்; நிருதர் வேர் **முதலும் வீயக் கொல்வர்** - அரக்கர்கள் அடியோடு அழிந்து படுமாறு கொல்வார்கள்; **என்று உணர்தலால்** - என்று அறிந்துணர்வதால்; **அவரை வந்து அணைவதோர்** - அந்த வீரர்களைத் துணையாகக்கொண்டு அடைவதற்காக ஒரு; **இயைபு கொண்டார்** - தொடர்பு கொண்டார்கள்.

சொல்வரம்-வியந்து கூறும் வரபலம்.

6162. 'துஞ்சுகின்றிலர்களால், இரவும் நன்
பகலும், நிற் சொல்ல ஒல்கி,
நெஞ்சு நின்று அயரும் இந் நிருதர்;
"பேர் சனகி ஆம் நெடியது ஆய
நஞ்சு தின்றனர்கள்தாம் நண்ணுவார்

நரகம்" என்று எண்ணி, நம்மை
அஞ்சுகின்றிலர்கள்-நின் அருள் அலால்,
சரண் இலா அமரர் அம்மா!

பேர் சனகியாம் நெடியதாய நஞ்சு *- சானகி என்ற பெயரை உடைய கொடிய விடத்தை;* ***தின்றனர்கள் தாம்*** *- தின்றவர்களான இவ்வரக்கர்;* ***நரகம் நண்ணுவார்*** *- (இறந்து) நரகம் அடைவார்கள்;* ***என்று எண்ணி*** *- என்று நினைத்து;* ***நின் அருள் அலால் சரண் இலா அமரர்*** *- இதுகாறும் உனது அருளை அல்லாது வேறு புகலிடம் இல்லாத தேவர்கள்;* ***அஞ்சுகின்றிலர்கள்*** *- நமக்கு அஞ்சாதவராயினர்;* ***நிற்சொல்ல ஒல்கி*** *- இதனை உனக்குக் கூற அஞ்சி;* ***நெஞ்சு நின்று அயரும் இந்நிருதர்*** *- மனம் மயங்கி நின்று வருந்தும் இந்த அரக்கர்கள்;* ***இரவும் நன் பகலும்*** *- இரவும் பகலுமாகிய எப்போதும்;* ***துஞ்சுகின்றிலர்கள்*** *- உறங்காதவராய் உள்ளனர்.*

துஞ்சுதல்-தூங்குதல். ஒல்கி-பயந்து. அயரும்-மயங்கும் (சோரும்) சனகி என்னும் பெரு நஞ்சு (9921) என்று பின்பும் கூறுவான்.

6163. 'புகல் மதித்து உணர்கிலாமையின், நமக்கு
எளிமை சால் பொறைமை கூர,
நகல் மதிக்கில மறுப் பொலிய
வாள் ஒளி இழந்து, உதயம் நண்ணும்
பகல் மதிக்கு உவமை ஆம் விபுதராம்,
இரவு கால் பருவ நாளின் அகல் மதிக்கு உவமை ஆயின
தபோதனர் உளார் வதனம் அம்மா?

தபோதனர் உளார்வதனம் - தவச்செல்வர்களான முனிவர்களது முகங்களெல்லாம்; **புகல்மதித்து உணர்கிலாமையின்** - முன்பு, தங்களுக்குப் பாதுகாப்பு எதுவென மதித்து அறியாமையால்; **நமக்கு எளிமை சால்** - நமக்கு எளியவர்களாகவும்; **பொறைமை கூர** - மிகுந்த பொறுமை உள்ளவர்களாகவும்; **நகல் மதிக்கில** - மகிழ்ச்சி இல்லாதவர்களாகவும்; **மறுப்பொலிய வாள் ஒளி இழந்து** - கறை விளங்க, நல்ல ஒளியை இழந்து; **உதயம் நண்ணும்** - சூரியன் உதித்தபின் காணப்படும்; **பகல் மதிக்கு உவமையாம்** - பகலில் தோன்றும் மதியை ஒத்துக் காணப்பட்டன; **விபுதராம்** - தவமுனிவர்களாகிய அவர்கள் (முகங்கள்); **இரவு கால் பருவ நாளின்** - இரவுக்காலத்தில் பௌணர்மியில் தோன்றும்; **அகல் மதிக்கு உவமை ஆயின** - முழு மதிக்கு உவமை ஆயின.

புகல்-பாதுகாப்பான இடம். நகல் - மகிழ்ச்சி. பருவ காலம்-பௌர்ணமி நாள். வதனம்-முகம். தபோதனர்; விபுதர் -முனிவர்கள்.

6164. ***'சிந்து முந்து உலகினுக்கு இறுதி புக்கு,***
உரு ஒளித்து, உலைதல் செய்வார்,-
இந்துவின் திரு முகத்து இறைவி
நம் உறையுளாள் என்றலோடும்,-
அந்தகன் முதலினோர், அமரரும்
முனிவரும் பிறரும், அஞ்சார்
வந்து, தம் உலகமும் வானமும்
கண்டு உவந்து, அகல்வர் மன்னோ.

சிந்து முந்து உலகினுக்கு *- (நமக்குப் பயந்து) கடல் பொங்கி எழும் இந்த உலகத்துக்கு அப்பால்;* ***இறுதி புக்கு*** *- முடிவிடமான கடைசியில் சென்று;* ***உரு ஒளித்து*** *- தங்கள் வடிவத்தை ஒளித்து, வேற்றுருவத்தில் வாழ்ந்து;* ***உலைதல் செய்வார்*** *- வருந்தித் தவித்தவர்கள்;* ***இந்துவின் திருமுகத்து இறைவி*** *- மதியைப்போன்ற திருமுகத்தை உடைய தெய்வமகளான சீதாபிராட்டி;* ***நம் உறையுளாள்*** *- நமது உறைவிடமான இலங்கையில் இருக்கிறாள்;* ***என்றலோடும்*** *- என்று தெரிந்தவுடன்;* ***அந்தகன் முதலினோர்*** *- எமன் முதலானவர்களும்;* ***அமரரும் முனிவரும்*** *- தேவர்களும், முனிவர்களும்;* ***பிறரும்*** *- மற்றுமுள்ளவர்களும் (கின்னரர் முதலானோர்);* ***அஞ்சார்*** *- அச்சமில்லாதவர்களாக;* ***வந்து தம் உலகமும் வானமும் கண்டு*** *- வந்து, தங்கள் விண்ணுலகத்தையும் வானத்தையும் பார்த்து விட்டு;* ***உவந்து அகல்வர்*** *- மகிழ்ந்து செல்வதாயினர்.*

சிந்து-கடல். முந்துதல்-பொங்குதல். இந்து-சந்திரன். அந்தகன்- எமன். பிறர் கின்னரர் முதலானோர்.

6165. ***'சொலத் தகாத் துன்னிமித்தங்கள்***
எங்கணும் வரத் தொடர்வ; ஒன்னார்,
வெலத் தகா அமரரும் அவுணரும்,
செருவில் விட்டன விடாத
குலத்த கால் வய நெடுங் குதிரையும்,
அதிர் குரல் குன்றும், இன்று
வலத்த கால் முந்துறத் தந்து, நம்
மனையிடைப் புகுவ மன்னோ.

சொலத்தகாத்துன்னிமித்தங்கள் *- சொல்லி முடியாத எத்தனையோ கெட்ட சகுனங்கள்;* ***எங்கணும் வரத் தொடர்வ*** *- எங்கும் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றன;* ***ஒன்னார் வெலத்தகா*** *- பகைவர்களால் வெல்ல முடியாதவையான;* ***விடாத குலத்தகால் வயநெடுங்குதிரையும்*** *- நீங்காத சிறந்த குலப்பிறப்பை உடைய வலி சிறந்த நமது குதிரைகளும்;* ***அதிர் குரல் குன்றும்*** *- பகைவர் அஞ்சும்படி பிளிறும் குரல் வாய்ந்த மலை போன்ற நமது யானைகளும்;* ***அமரரும் அவுணரும்*** *- தேவர்களும்*

அரக்கர்களும்; **செருவில் விட்டன** - செய்த போரில் பங்கு கொண்ட அவை; **நம்மனையிடை** - நமது இல்லங்களிலே; **வலத்தகால் முந்துறத் தந்து புகும்** - வலது காலை முன்னே வைத்துப் புகுகின்றன.

குலம்-நல்ல குடிப்பிறப்பு. வயம்-வலிமை. சொலத்தகா - வெலத்தகா என்பன சொல்லத்தகா, வெல்லத்தகா என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். யானையும், குதிரையும் வலக் காலை முன்னே தூக்கி வைத்து வீட்டுக்குள் புகுவது துர்நிமித்தம் என்பது உலக வழக்காகும். அடுத்தபாடல்களிலும் பல துன்னிமித்தங்கள் கூறப்படுகின்றன.

6166. 'வாயினும் பல்லினும் புனல் வறந்து
உலறினார், நிருதர்; வைகும்
பேயினும் பெரிய பேம் நரிகளும்
புரிதரும்; பிறவும் எண்ணின்,
கோயிலும் நகரமும், மட நலார்
குழலும், நம் குஞ்சியோடும்,
தீயின் வெந்திடுமலால் ஒரு
நிமித்தம் பெறும் திறனும் உண்டோ?

நிருதர் வாயினும் பல்லினும் புனல் வறந்து உலறினார் - அரக்கர்கள் வாயிலும் பல்லிலும் நீர் வறண்டு போய் பொலிவிழந்தனர்; **வைகும் பேயினும் பெரிய பேம் நரிகளும் புரிதரும்** - தங்கியிருக்கும் பேய்களும் அவற்றைவிடப் பெரியனவாகிய அச்சம் தரும் நரிகளும் பல்கிப் பெருகுகின்றன; **பிறவும் எண்ணின்** - வேறும் நினைப்போமாயின்; **கோயிலும் நகரமும்** - நமது அரண்மனையும், இலங்கைமாநகரமும்; **மடநலார் குழலும்** - இளம் பருவத்தினரான நமது மகளிரின் கூந்தலும்; **நம் குஞ்சியோடும்** - நமது தலைமுடியுடனே; **தீயின் வெந்திடும்** - நெருப்பிலே வெந்து கருகும்; **அலால் ஒரு நிமித்தம்** - இவையல்லாத ஒரு நல்ல நிமித்தம்; **பெறும் திறனும் உண்டோ** - பெறும் வகை நமக்குள்ளதோ?

வறந்து - வற்றிப்போய். உலறினார் - உலர்ந்து பொலிவிழந்தார். கண்ணும் முகமும் உலறி (சீவக. 2996) கோயில்-அரண்மனை குஞ்சி-ஆண்கள் தலைமயிர். பேம்-அச்சம், மடம். இளமை. நல்லார் என்பது 'நலார்' என நின்றது தொகுத்தல் விகாரம். 'உண்டோ' ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருள் தந்து நின்றது; இல்லை என்பது பொருள்.

6167. 'சிந்த மா நாகரைச் செரு முருக்கிய
கரன், திரிசிரத்தோன்,
முந்த மான் ஆயினான், வாலியே
முதலினோர் முடிவு கண்டால்,
அந்த மான் இடவனோடு, ஆழி மா

வலவனும், பிறரும், ஐயா!
இந்த மானிடவராம் இருவரோடு
எண்ணல் ஆம் ஒருவர் யாரே?

ஐயா - *தலைவனே!* ***சிந்த மாநாகரைச் செருமுருக்கிய*** - *சிறந்த தேவர்களை எல்லாம் சிதறும்படி போரில் வலிமை அழித்த;* ***கரன், திரி சிரத்தோன்*** - *கரனும் திரிசிரனும்;* ***முந்த மான் ஆயினான்*** - *முன்னே மாய மானாக வந்த மாரீசனும்;* ***வாலியே முதலினோர்*** - *கிட்கிந்தை மன்னனான வாலி முதலானவர்களும்;* ***முடிவு கண்டால்*** - *இராம லக்குவரால் இறந்தழிந்தார்கள் என்பதை அறிந்தால்;* ***அந்த மான் இடவனோடு*** - *மான் போன்ற உமையவளை இடப்புறத்தில் கொண்ட சிவபிரானும்;* ***ஆழிமாவலவனும்*** - *சக்கரப் படையை உடைய வல்லவரான திருமாலும்;* ***இந்த மானிடவராம்*** - *இந்த மனிதர்களாகிய;* ***இருவரோடு*** - *இராமன், இலக்குவன் என்ற இருவருடனே;* ***எண்ணலாம் ஒருவர் யாரே*** - *நிகராக எண்ணத் தகுந்த ஒருவர் யார் இருக்கிறார்கள்?*

நாகர்-தேவர்கள். சிந்த-சிதறியோட. செரு-போர். முருக்கிய- வலிமையை அழித்த மான். இடவன்-மானை இடக்கரத்தில் ஏந்திய சிவன் எனவும் கொள்ள இடமுண்டு.

6168. 'இன்னம் ஒன்று உரை செய்தால்;
இனிது கேள், எம்பிரான்! இருவர் ஆய
அன்னவர் தம்மொடும் வானரத்
தலைவராய் அணுகி நின்றார்,
மன்னும் நம் பகைஞர் ஆம்
வானுளோர்; அவரொடும் மாறுகோடல்
கன்மம் அன்று; இது நமக்கு உறுதி
என்று உணர்தலும், கருமம் அன்றால்.

எம்பிரான்! - *எமது தலைவனே!* ***இன்னம் ஒன்று உரை செய்தால்*** - *இன்னும் ஒன்று கூறுவதானால்;* ***இனிது கேள்*** - *அதனை இனிதே கேட்பாயாக;* ***இருவராய அன்னவர் தம்மொடும்*** - *இருவரான ராம, இலக்குவர்களோடும்;* ***மன்னும் நம் பகைஞர் ஆம் வானுளோர்*** - *நிலைபெற்ற நமது பகைவர்களாகிய விண்ணுளோர்;* ***வானரத் தலைவராய் அணுகி நின்றார்*** - *வானரத் தலைவர்களாக நெருங்கி நின்றனர்;* ***அவரொடு மாறுகோடல்*** - *அவர்களோடு மாறுபாடு கொள்ளுதல்;* ***கன்மம் அன்று*** - *காரியம் ஆகாது;* ***இது நமக்கு உறுதி என்று உணர்தலும் கருமம் அன்று*** - *இவ்வாறு பகைத்துக் கொள்ளுதல் உறுதி என உணர்வதும் செய்யத் தக்கதல்ல.*

தேவர்களே வானரர்களாக வந்தனர் என முன்னர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. (199) மாறுகோடல்-பகைத்துக் கொள்ளுதல்.

கலித்துறை

***6169. 'இசையும் செல்வமும் உயர் குலத்து இயற்கையும்
எஞ்ச,
வசையும் கீழ்மையும் மீக்கொள, கிளையொடும்
மடியாது,
அசைவு இல் கற்பின் அவ் அணங்கை விட்டருளுதி;
இதன்மேல்
விசையம் இல்' எனச் சொல்லினன்-அறிஞரின்
மிக்கான்.***

இசையும் செல்வமும் - புகழும் செல்வமும்; **உயர் குலத்து இயற்கையும்** - உயர்ந்த நமது குல இயல்பும்; **எஞ்ச** - தாழ்ந்து கெட; **வசையும் கீழ்மையும் மீக்கொள** - பழியும் தாழ்வும் மேலோங்க; **கிளையொடும் மடியாது** - உற்றார் உறவினரோடு அழியாது; **அசைவு இல் கற்பின் அவ்வணங்கை** - தளர்தல் இல்லாத கற்பை உடைய தெய்வமகளான சீதையை; **விட்டருளுதி** - (இராமனிடம் சேர) விட்டருள்வாயாக; **இதன் மேல் விசையம் இல்** - இவ்வாறு விடுவதை விடச்சிறந்த வெற்றி வேறில்லை; **எனச் சொல்லினன் அறிஞரின் மிக்கான்** - என்று அறிஞரில் எல்லாம் சிறந்தவனான வீடணன் கூறினான்;

அறிஞரில் மிக்கான்-அறிவாளிகளில் சிறந்தவன் (வீடணன்) அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் என்ற வள்ளுவர் கருத்தை நினைவு கூர்க. அசைவு + இல் + கற்பு-நிலை தடுமாறாது கற்பு. விசையம் - வெற்றி. நாம் செய்ய வேண்டியது சீதா பிராட்டியை இராமனிடம் செல்ல விடுவித்தலே. இதனால் நமக்குப் புகழ் உண்டு. மேற்போக்காகப் பார்த்தால் சீதையை விட்டு விடுவது இழிவு போல் தோன்றினும் இதைவிட வெற்றி வேறில்லை என்றதன் கருத்தை உன்னுக. இதைச் செய்யத் தவறினால் பழியும், தாழ்வுமே மேலோங்கும். அத்துடன் நமது சுற்றமெல்லாம் அழிந்து பட நேரிடும் என, இராவணனுக்கு வீடணன் எடுத்துக் கூறினான் என்க. 'விட்டிடுக' என்னாது 'விட்டருளுதி' எனச் சொன்ன வாசகம் கருதுக. மறைப்பொருள் உணர்ந்து அறிவு அமைந்த தமையனிடத்து இன்னமும் பாசமும் மரியாதையும் காட்டுகிறான் வீடணன்.

இராவணன் வீடணனைக் கடிந்து பேசுதல்

***6170. கேட்ட ஆண்தகை கரத்தொடு கரதலம் கிடைப்பப்
பூட்டி, வாய்தொறும் பிறைக் குலம் வெண் நிலாப்
பொழிய, வாள் தடம் தவழ் ஆரமும் வயங்கு ஒளி மார்பும்
தோள் தடங்களும் குலுங்க, நக்கு, இவை இவை
சொன்னான்:***

கேட்ட ஆண்தகை - வீடணன் கூறிய மொழிகளைக் கேட்ட ஆண்மை மிக்கவனாகிய இராவணன்; **கரத்தொடு கரதலம் கிடைப்பப்பூட்டி** - கையோடு கை

பொருந்த விரல்களைக் கோத்துக்கொண்டு; **வாய்தொறும்** - பத்து வாய்களிலும் உள்ள; **பிறைக்குலம்** - பிறைச்சந்திரனைப் போன்ற பற்கள்; **வெண் நிலாப் பொழிய** - வெள்ளிய நிலவொளியைப் பொழிய; **வாள் தடம் தவழ் ஆரமும்** - வாளால் உளவாகிய விழுப்புண் தழும்பின் மீது தவழும் மார்பும்; **வயங்கு ஒளி மார்பும்** - விளங்கும் ஒளியுடைய மார்பும்; **தோள் தடங்கலும் குலுங்க நக்கு** - தோள்களாகிய மலைகளும் குலுங்கும் படி சிரித்து; **இவை இவை சொன்னான்** - பின்வருமாறு கூறலானான்.

கரதலம் - கை. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. பிறைக்குலம் - பிறைச்சந்திரனைப் போன்ற கோரைப் பற்கள். ஆண்டகை -ஆண்மை மிக்கவன். நக்கான் - (கோபச் சிரிப்பு) சிரித்தான். வாள்தடம் - போரிலே வாள்கள் பட்டு, விழுப்புண்ணான இடம். விழுப்புண் விளைத்த தழும்புகள் ஆரம் மறைத்தது. குலுங்கி சிரித்தபோது தழும்புகள் தெரிந்தன. பிறை உவமையாகுபெயராய்க் கோரைப்பற்களைக் குறித்தது.

6171. ***' "இச்சை அல்லன உறுதிகள் இசைக்குவென்"***
என்றாய்;
பிச்சர் சொல்லுவ சொல்லினை; என் பெரு விறலைக்
கொச்சை மானுடர் வெல்குவர் என்றனை; குறித்தது,
அச்சமோ? அவர்க்கு அன்பினோ?
யாவதோ?-ஐயா!

ஐயா ! இச்சை அல்லன உறுதிகள் - நான் விரும்பத்தகாத உறுதிகளை; **இசைக்குவென் என்றாய்** - எனக்குச் சொல்வேன் என்றாய்; **பிச்சர் சொல்லுவ சொல்லினை** - பித்தர்கள் கூறுவதைக் கூறினாய்; **என் பெரு விறலை** - எனது பேராற்றலை; **கொச்சை மானிடர்** - அற்பமான மனிதர்கள்; **வெல்குவர் என்றனை** - வெல்லுவார்கள் என்று கூறினாய்; **குறித்தது** - இவ்வாறு குறிப்பிட்டுக் கூறியது; **அச்சமோ** - அந்த மனிதர்களிடம் கொண்ட அச்சத்தாலோ? **அவர்க்கு அன்பினோ** - அவர்களிடம் நீ கொண்ட அன்பு காரணமாகவா? **யாவதோ** - அல்லது வேறேதேனும் காரணம் கருதியோ?

பிச்சர்-பித்தர். விறல்-வலிமை, கொச்சை - இழிவு (அற்பம்) "தெள்ளிய பொருள் இயம்பலாற்றுவன்" என வீடணன் முன் கூறியதை நினைத்து 'உறுதிகள் இசைக்குவன் என்றாய்" என்றான் என்க. 'உறுதிகள் சொல்வதாகத் தொடங்கி பித்தர் போல் பிதற்றுகிறாயே' என வீடணன் கூறியதை எள்ளுகிறான்.

6172. ***' "ஈங்கு மானுடப் பசுக்களுக்கு, இலை வரம்"***
என்றாய்;
தீங்கு சொல்லினை; திசைகளை உலகொடும்

செருக்கால்
தாங்கும் யானையைத் தள்ளி, அத் தழல்
நிறத்தவனை
ஓங்கல் ஒன்றொடும் எடுக்கவும் வரம் கொண்டது
உண்டோ?

ஈங்கு மானுடப்பசுக்களுக்கு - இங்கே மனிதர்களாகிய இந்தப் பசுக்களைக் கொல்ல; ***இலைவரம் என்றாய்*** - நான் (பிரமனிடம்) வரம் பெறவில்லை என்று கூறினாய்; ***தீங்கு சொல்லினை*** - இதனால் பழுதானதையே கூறினாய்; ***திசைகளை உலகொடும் செருக்கால் தாங்கும்*** - எல்லாத் திசைகளையும் உலகத்தோடு தமது வலிமையால் தாங்கும்; ***யானையைத் தள்ளி*** - திக்கு யானைகளை வென்று விலக்கிட; ***அத்தழல் நிறத்தவனை*** - அந்தத் தீ நிறத்தவனான சிவபிரானை; ***ஓங்கல் ஒன்றொடும்*** - அவனிருக்கும் கைலை மலையோடும்; ***எடுக்கவும் வரம் கொண்டதுண்டோ?*** - பேர்த்து எடுப்பதற்கு வரம் கேட்டுப் பெற்றதுண்டோ?

'மனிதர்பால் கொற்றம் கொள்ளலை' (6148) என்று வீடணன் கூறியதை எண்ணி, 'இலைவரம்' என்றாய் என்றான்.

6173. ***'மனக்கொடு அன்றியும், வறியன வழங்கினை;***
வானோர்
சினக் கொடும் படை செருக்களத்து என்னை என்
செய்த? எனக்கு நிற்க; மற்று, என்னொடு இங்கு ஒரு
வயிற்று உதித்த
உனக்கு மானிடர் வலியர் ஆம் தகைமையும்
உளதோ?

மனக்கொடு அன்றியும் - மனம் கொண்டு சிந்தித்துப் பார்க்காமலேயே; ***வறியனை வழங்கினை*** - பொருளற்ற வெறும் சொற்களைக் கூறினாய்; ***வானோர் சினக்கொடும்படை*** - தேவர்களின் சினம்மிக்க கொடிய படைகள் எல்லாம்; ***செருக்களத்து என்னை என்ன செய்த*** - போர்க்களத்திலே என்னை என்ன செய்து விட்டன? ***எனக்கு நிற்க*** - எனக்கு இருக்கட்டும் ; ***மற்று என்னொடு இங்கு ஒருவயிற்று உதித்த*** - என்னுடனே இங்கே ஒரு வயிற்றிலே தோன்றிய; ***உனக்கு*** - (என் உடன்பிறந்தவனான) உனக்கு; ***மானிடர்*** - அந்த மனிதர்கள்; ***வலியர் ஆம் தகைமையும் உளதோ*** - வலிமை மிக்க தன்மையர் ஆவதுண்டோ?

வறியன-பொருள் இல்லாத வெற்றுரை.

6174. ***'சொல்லும் மாற்றங்கள் தெரிந்திலை; பன் முறை***

தோற்று,
வெல்லும் ஆற்றலும் ஒரு முறை பெற இலை;
விண்ணைக்
கல்லும் ஆற்றல் என் கிளையையும் என்னையும்
களத்தில்
கொல்லும் மாற்றலர் உளர் எனக் கோடலும்
கொண்டாய்.

சொல்லும் மாற்றங்கள் தெரிந்திலை - சொல்லத் தகுந்த சொற்களை நீ தெரிந்து சொல்லவில்லை; **பன்முறை தோற்று** - (நமது பகைவர்கள் என்னுடன் போர் செய்து) பலமுறை தோற்றும்; **வெல்லும் ஆற்றலும் ஒரு முறை இலை** - என்னை வெற்றி கொள்ளும் வலிமையை ஒருமுறையும் கூட அவர்கள் பெறவில்லை; **விண்ணைக்கல்லும் ஆற்றல்** - விண்ணுலகத்தையே பெயர்த்து எறியத்தக்க ஆற்றலுடைய; **என் கிளையையும் என்னையும்** - எனது உறவினர்களையும் என்னையும்; **களத்தில் கொல்லும் மாற்றலர்** - போர்க்களத்தில் கொல்லத்தக்க பகைவர்கள்; **உளர் எனக் கோடலும் கொண்டாய்** - உள்ளனர் என்று எண்ணிக் கொண்டாய்.

மாற்றம் - சொற்கள் ஒருமுறை பெறவிலை - பெறவில்லை. கல்லுதல்- தோண்டுதல் (கிளர்தல்) விண்-விண்ணுலகம். கிளை - உறவினர். கொல்லும் மாற்றலர் என்பது கொல்லும் ஆற்றலர் எனவும் பொருள் கொள்ள நின்றது.

6175. 'தேவரின் பெற்ற வரத்தினது என் பெருஞ்
செருக்கேல்,
மூவரில் பெற்றம் உடையவன்தன்னொடும், முழுதும்
காவலின் பெற்ற திகிரியான்தன்னொடும், கடந்தது
ஏவரின் பெற்ற வரத்தினால் ? இயம்புதி-
இளையோய் !

இளையோய் - இளையவனே ! **தேவரின் பெற்ற வரத்தினது** - தேவர்களிடம் நான் பெற்ற வரத்தினால் அமைந்தது; **என் பெரும் செருக்கேல்** - எனது பெரிய வலிமை என்பாயாயின்; **மூவரில்** - முதற் கடவுள் மூவரில்; **பெற்றம் உடையவன் தன்னொடும்** - காளையை ஊர்தியாக உடைய சிவபிரானுடனும்; **முழுதும் காவலின் பெற்ற** - உலகம் முழுவதையும் காக்கும் திறம்பெற்ற; **திகிரியான் தன்னொடும்** - சக்கரப் படையை உடைய திருமாலுடனும்; **கடந்தது** - (செய்த போரிலே) வெற்றி பெற்றது; **ஏவரின் பெற்ற வரத்தினால்** - ஏவரிடம் பெற்ற வரத்தால்; **இயம்புதி** - கூறுவாயாக.

வயதில் மாத்திரமல்லாது அறிவிலும் இளையவன் என்பது தோன்ற 'இளையோய்' என அழைத்தான். முதற்கடவுளர் மூவர் அரன் அரி அயன் என்போர். பெற்றம்-காளை. "காவலின் பெற்ற திகிரி என்றது 'சக்கரப்படை' உலகம் காக்க

வல்லது என்பதை உணர்த்தும். கடத்தல் என்றது எதிர்நின்று போர்செய்து வெல்லுதல் (புறநா.8)

6176. ***' "நந்தி சாபத்தின் நமை அடும், குரங்கு" எனின், நம்பால்***
வந்த சாபங்கள் எனைப் பல; அவை செய்த வலி என்?
இந்திராதியர், சித்தர்கள், இயக்கர், நம் இறுதி
சிந்தியாதவர் யார் ? அவை நம்மை என் செய்த ?

நந்தி சாபத்தின் - நந்திதேவன் கொடுத்த சாபத்தால்; **நமை அடும் குரங்கு எனின்** - குரங்குகள் நம்மைக் கொல்லும் என்றால்; **நம்பால் வந்த சாபங்கள் எனைப்பல** - நம்மை வந்தடைந்த சாபங்கள் எத்தனை எத்தனை ? **அவை செய்த வலி என்** - அவை விளைவித்த துன்பம் என்ன; **இந்திராதியர்** - இந்திரன் முதலான தேவர்களும்; **சித்தர்கள், இயக்கர்** - சித்தர்களும் இயக்கர்களும் ஆகியோரில்; **நம் இறுதி சிந்தியாதவர் யார் ?** - நமது அழிவை நினைக்காதவர் எவருண்டு ? **அவை நம்மை என் செய்த** - அவை எல்லாம் நம்மை என்ன செய்துவிட்டன;

தனது வெற்றிக்கும், வலிமைக்கும் தேவர் தந்த வரம் காரணமல்ல என்றவன், அவர்களது சாபமும் தன்னை எதுவும் செய்யஇயலாது என்றான்.

6177. ***'அரங்கில் ஆடுவார்க்கு அன்பு பூண்டுடை வரம் அறியேன் ;***
இரங்கி யான் நிற்ப, என் வலி அவன்வயின் எய்த
வரம் கொள் வாலிபால் தோற்றனென்; மற்றும் வேறு உள்ள
குரங்கு எலாம் எனை வெல்லும் என்று எங்ஙனம் கோடி ?

அரங்கில் ஆடுவார்க்கு - அம்பலத்திலே நடனமாடுகின்ற சிவபிரானுக்கு; **அன்பு பூண்டு உடை வரம் அறியேன்** - அன்பு கொண்டு அதனால் பெற்ற வரபலமுடையவன் என்பதனை அறியாதவனாய்; **இரங்கியான் நிற்ப** - வாலியுடன் செய்த போரில் மனம் கலங்கி நான்நிற்க; **என் வலி அவன் வயின் எய்த** - எனது வலிமை அவனிடம் செல்ல; **வரம் கொள் வாலிபால் தோற்றனென்** - எதிர்த்தவர் பலம் தனக்கு வரவேண்டும் என்று வரம் பெற்றிருந்த வாலியிடம் நான் தோல்வியுற்றேன்; **மற்றும் வேறுள குரங்கெலாம்** - இதனால் மற்றுமுள்ள குரங்குகள் எல்லாமே; **எனைவெல்லும் என்று எங்ஙனம் கோடி** - என்னை வென்று விடும் என்று எப்படிக் கொள்ளுவாய்?

வலி-பலம். வயின்-இடம். இராவணன் வாலிபால் தோற்று, வாலால், கட்டுண்ட செய்தி உத்தரகாண்டத்தில் உள்ளது.

6178. ***'நீலகண்டனும் நேமியும் நேர் நின்று நேரின்,***
ஏலும் அன்னவருடை வலி அவன்வயின் எய்தும்;
சாலும் நல் வரம் நினைந்து, அவன் எதிர் செலல்
தவிர்ந்து,
வாலிதன்னை, அம் மனிதனும், மறைந்து நின்று எய்தான்.

நீலகண்டனும் - நீல நிறமான கழுத்தை உடைய சிவனும்; **நேமியும்** - சக்கராயுதத்தை உடைய திருமாலும்; **நேர் நின்று நேரின்** - நேருக்கு நேர் நின்று பொருதால்; **ஏலும் அன்னவருடை வலி** - எதிர்க்கும் அவர்களது வலிமையும்; **அவன் வயின் எய்தும்** - அந்த வாலியிடம் சேர்ந்து விடும்; **சாலும் நல்வரம் நினைந்து** - மிக்க அந்த நல்ல வரத்தை நினைத்தே; **அம்மனிதனும்** - நீ சொன்ன அந்த மனிதனாகிய இராமனும்; **அவன் எதிர் செலல் தவிர்ந்து** - அவனுக்கு எதிரிலே சென்று நின்று போரிடுவதைத் தவிர்த்து; **வாலிதன்னை** - அந்த வாலியை; **மறைந்து நின்று எய்தான்** - மறைந்து நின்று அம்பெய்து கொன்றான்.

நேமி-சக்கரம், இங்கு அப் படை கொண்ட திருமாலைக் குறித்து நின்றது. நேரின்-எதிர்த்தால் ஏலும்-எதிர்க்கும். எதிர்த்தவர் பலத்தில் பாதி வாலிபால் எய்தும் என்பதனை "கிட்டினார் பொரக்கிடைக்கின் அன்னவர் பட்ட நல்வலம் பாதி எய்துவான்" (3825) என்று முன்னும் கூறுதல் காணலாம்.

6179. ***'ஊன வில் இறுத்து, ஓட்டை மா மரத்துள் அம்பு***
ஓட்டி,
கூனி சூழ்ச்சியால் அரசு இழந்து, உயர் வனம் குறுகி,
யான் இழைத்திட இல் இழந்து, இன் உயிர் சுமக்கும்
மானுடன் வலி, நீ அலாது, யார் உளர் மதித்தார் ?'

ஊனவில் இறுத்து - ஏற்கனவே ஊனமான வில்லை முறித்து; **ஓட்டை மாமரத்துள் அம்பு ஓட்டி** - ஓட்டை மரத்திலே அம்பு செலுத்தி; **கூனி சூழ்ச்சியால் அரசு இழந்து** - கூனி செய்த சூழ்ச்சியினால் ஆட்சியை இழந்து; **உயர்வனம் குறுகி** - உயர்ந்த மரங்கள் நிறைந்த வனம் அடைந்து; **யான் இழைத்திட இல் இழந்து** - நான் செய்த செயலால் மனைவியை இழந்து; **இன் உயிர் சுமக்கும்** - இன்னுயிரைச் சுமந்து திரியும்; **மானுடன் வலி** - ஒரு மனிதனுடைய வலிமையை; **நீ அலாது** - உன்னை அல்லாமல்; **யார் உளர் மதித்தார்** - மதித்தவர்கள் வேறு யாருள்ளார்? ஊனம் - குறைபாடு. மிதிலையில் வில்லை ஒடித்ததும், மராமரத்தை அம்பெய்து துளைத்ததும் இராமன் செய்த அரிய செயல்கள் எனப் பிறர் புகழ்ந்து கூற, அதனை இகழ்ந்து ஊனவில், ஓட்டைமரம் என இராவணன் பேசுவது அவனது வெறுப்பைக் காட்டுவதாகும். என்னால்

மனைவியை இழந்து, உயிர் சுமந்து திரியும் இராமனை உன்னை அன்றி மதித்தவர் வேறு யார் இருக்கிறார்கள் என்றான்.

வீடணன் மேலும் உறுதி மொழி உரைத்தல்

6180.** **என்று தன் உரை இழித்து, 'நீ உணர்விலி என்னா,
'நன்று, போதும் நாம்; எழுக !' எனும் அரக்கனை நணுகா,
'ஒன்று கேள், இனம் உறுதி' என்று, அன்பினன், ஒழியான்,
துன்று தாரவன், பின்னரும், இனையன சொன்னான்:

என்று தன் உரை இழித்து - என்றெல்லாம் தான் கூறிய நல்லுரைகளைப் பழித்து; **நீ 'உணர்விலி' என்னா** - நீ அறிவில்லாதவன் என்று வீடணனைப் பழித்து விட்டு; **நன்று போதும் நாம் எழுக** - அங்கு திரண்டு நின்ற அசுரர்களைப் பார்த்து நல்லது நாம் போரிடச் செல்வோம்; **எனும் அரக்கனை நணுகா** - என்று கூறிய இராவணனை நெருங்கி நின்று; **ஒன்று கேள் இனம் உறுதி என்று** - இன்னும் நான் கூறும் உறுதி ஒன்றினைக் கேள் என்று; **அன்பினன்** - அன்பு மிக்கவனாய்; **ஒழியான்** - இராவணனை விட்டு நீங்காதவனாய்; **துன்றுதாரவன்** - நெருங்கிய மலர்மாலை அணிந்த வீடணன்; **பின்னரும் இனையன சொன்னான்** - மறுபடியும் பின்வருமாறு கூறினான்.

உணர்விலி-அறிவில்லாதவன். போதும்-செல்வோம். என்னா- என்று நணுகா- நணுகி இரண்டும் செய்யா என்ற வாய்பாட்டு வினைஎச்சம். 'அன்பினன் ஒழியான்' என்ற தொடர்க்கு இவ்வளவு கேவலப்படுத்தப்பட்ட பின்னும் தமையனிடத்து அன்பு நீங்காதவனாய் என்று பொருள் கொள்ளலாம்.

6181.** **'தன்னின் முன்னிய பொருள் இலா ஒரு தனித் தலைவன்,
அன்ன மானுடன் ஆகி வந்து, அவதரித்து அமைந்தான்,
சொன்ன நம்பொருட்டு, உம்பர்தம் சூழ்ச்சியின் துணிவால்;
இன்னம் ஏகுதி போலும்' என்று அடி தொழுது இரந்தான்.

தன்னின் முன்னிய பொருள் இலா - தன்னை விடச்சிறந்த பொருள் வேறொன்றில்லாத; ***ஒரு தனித்தலைவன்*** - ஒப்பற்ற தலைவனாகிய திருமாலே; ***உம்பர் தம் சூழ்ச்சியின் துணிவால்*** - தேவர்களின் ஆலோசனை முடிவின்படி; ***சொன்னநம் பொருட்டு*** - அந்தத் தேவர்களெல்லாம் தீயவர் என்று கூறிய நம்மை அழிக்கும் பொருட்டு; ***அன்ன மானுடன் ஆகி வந்து*** - அந்த மானிடனான இராமனாக வந்து; ***அவதரித்து அமைந்தான்*** - அவதாரம் செய்து நம்முடன் போர் செய்ய அமைந்தான்; ***இன்னம் ஏகுதி போலும்*** - இதனைத் தெரிந்த பின்னும் போருக்குச் செல்வாய் போலும்; ***என்று அடி தொழுது இரந்தான்*** - என்று இராவணன் அடிகளில் வணங்கி யாசித்துக் கூறினான்.

முன்னிய-சிறந்த. ஒருதனித்தலைவன்-ஒப்பற்ற தலைவன்.

இராவணன் மறுமொழி

6182. அச் சொல் கேட்டு, 'அவன் ஆழியான் என்றனை ;
ஆயின்,
கொச்சைத் துன்மதி எத்தனை போரிடைக்
குறைந்தான் ?
இச்சைக்கு ஏற்றன, யான் செய்த இத்தனை காலம்,
முச்சு அற்றான்கொல், அம் முழுமுதலோன் ?' என
முனிந்தான்.

அச்சொல் கேட்டு - வீடணன் கூறிய அந்தச் சொற்களைக் கேட்டு; ***அவன் ஆழியான் என்றனை*** - அந்த இராமனை சக்கரப்படையை உடைய திருமாலின் அவதாரம் என்றாய்; ***ஆயின் கொச்சைத் துன்மதி*** - அப்படியானால் இழிந்த துர்புத்தி உடைய அவன்; ***எத்தனை போரிடைக் குறைந்தான்*** - என்னுடன் செய்த எத்தனை போர்களிலே தோற்றான். ***இச்சைக்கு ஏற்றன*** - எனது விருப்பத்துக்கேற்றவைகளையே; ***யான் செய்த இத்தனைகாலம்*** - நான் செய்து கொண்டிருந்த இத்தனை காலமும்; ***அம்முழு முதலோன்*** - நீ முழு முதல்வன் எனக்கூறும் அவன்; ***முச்சு அற்றான் கொல்*** - மூச்சற்றவனாக இருந்தான் போலும்; ***என முனிந்தான்*** - என்று கூறி இராவணன் வீடணனைச் சினந்தான்.

ஆழியான் - சக்கரப்படையுடைய திருமால். கொச்சை-இழிந்த. துன்மதி-கெட்டபுத்தி. குறைந்தான்-தோல்வியுற்றான். இச்சை-விருப்பம். அற்றான் - இறந்தனனோ என்பது பொருள். முச்சு: மூச்சு என்பதன் குறுக்கல் விகாரம்.

6183. 'இந்திரன்தனை இருஞ் சிறை இட்ட நாள்,
இமையோர்
தந்தி கோடு இறத் தகர்த்த நாள், தன்னை யான்

முன்னம்
வந்த போர்தொறும் துரந்த நாள், வானவர் உலகைச்
சிந்த வென்ற நாள், சிறியன்கொல், நீ சொன்ன
தேவன்?

இந்திரன்தனை இருஞ்சிறை இட்டநாள் - நான் தேவர்களுக்குத் தலைவனான இந்திரனைப் பெரியதொரு சிறையிலே அடைத்து வைத்த காலத்திலும்; **இமையோர் தந்திகோடு இறதகர்த்த நாள்** - அந்தத் தேவர்களது யானையான ஐராவதத்தின் தந்தங்கள் முறியும்படி தகர்த்த காலத்திலும்; **தன்னை யான் முன்னம்** - அந்தத் திருமாலை யான் இதற்கு முன்பு; **வந்த போர் தொறும் துரந்த நாள்** - வந்து நேர்ந்த போர்களில் எல்லாம் தோற்று ஓடுமாறு துரத்திய போதும்; **வானவர் உலகைச்சிந்த வென்ற நாள்** - தேவர் உலகத்தை அவர்கள் சிதறி ஓடுமாறு வென்ற நாளிலும்; **நீ சொன்ன தேவன்** - நீ கூறிய அந்தத் திருமாலாகிய தேவன்; **சிறியன் கொல்** - சிறியவனாய் இருந்தான் போலும்.

இருஞ்சிறை-பெரிய சிறை. தந்தி-யானை (இங்கு ஐராவதம் என்ற வெள்ளை யானை), கோடு-தந்தம்.

6184. 'சிவனும், நான்முகத்து ஒருவனும், திரு நெடு மாலாம்
அவனும், மற்று உள அமரரும், உடன் உறைந்து
அடங்க,
புவனம் மூன்றும் நான் ஆண்டுளது, ஆண்ட அப்
பொரு இல்
உவன் இலாமையினோ ? வலி ஒதுங்கியோ ?

உரையாய் ! **சிவனும் நான்முகத்து ஒருவனும்** - சிவபெருமானும், நான்கு முகங்களை உடைய ஒருவனான பிரமனும்; **திருநெடுமாலாம் அவனும்** -திருமகள் நாயகனான திருமாலாகிய அவனும்; **மற்று உள அமரரும்** - மற்றும் உள்ள தேவர்கள் அனைவரும்; **உடன் உறைந்து அடங்க** - எனது ஆட்சியில் ஒரு சேர அடங்கி இருக்க; **புவனம் மூன்றும் நான் ஆண்டுளது** - மூன்று உலகங்களையும் நான் ஆட்சி செய்து வந்துள்ளது; **ஆண்ட அப்பொரு இல் உவன்** - மூவுலகத்தையும் ஆண்ட அந்த ஒப்பில்லாதவனான அவன்; **இலாமையினோ** - இல்லாமையினாலா; (அல்லது) **வலி ஒதுங்கியோ** - எனது வலிமைக்கு முன் நிற்கமாட்டாது ஒதுங்கி இருந்து விட்டதாலோ? **உரையாய்** - நீ கூறுவாயாக.

'ஆண்ட அப்பொருவில் வில்' எனப் பிரித்து கையாண்ட அந்தப் போரிட வல்ல வில்லை (சார்ங்கம்) உடையவன் எனக் கூறினும் பொருந்தும். உவன்: என்பது சுட்டு. (இடை) திருநெடுமால் என்ற சிறப்புக்குரிய பெயரை இராவணன் எள்ளுதற் குறிப்போடு சொல்லினான்.

6185. 'ஆயிரம் பெருந் தோள்களும், அத் துணைத் தலையும்,
மா இரும் புவி உள்ளடி அடக்குறும் வடிவும்,
தீய, "சாலவும் சிறிது" என நினைந்து, நாம் தின்னும்
ஒயும் மானுட உருவு கொண்டனன்கொலாம்- உரவோன் ?

ஆயிரம் பெருந்தோள்களும் - ஆயிரம் பெரும்தோள்களையும்; **அத்துணைத்தலையும்** - அந்த அளவினதான தலைகளையும்; **மாஇரும் புவி** - பெரிய இந்த உலகம் முழுவதையும்; **உள்ளடி அடக்குறும் வடிவும்** - தனது ஓரடிக்குள்ளே அடக்கும் பெரியதொரு வடிவமும்; **தீய சாலவும் சிறிது என நினைந்து** - தீமை தருவன, மிகவும் சிறியவை என்று நினைத்து; **உரவோன்** - நீ சிறப்பித்துச் சொல்லும் அந்த வலியவன்; **நாம் தின்னும் ஓயும் மானுட உருவு** - நாம் தின்னத்தகுந்த வலிமையற்ற மனித வடிவத்தை; **கொண்டனன் கொல்** - கொண்டானோ?

திருமால் ஆயிரம் தோள்களும், ஆயிரம் தலைகளும், ஆயிரம் கைகளும், ஆயிரம் கண்களும் உடையவர் என்பதை "காலாயிரம் முடியாயிரம், ஆயிரம் கை பரப்பி" என்ற அட்டப்பிரபந்தப் பாடலாலும் புருஷ சூக்கத்தாலும் அறியலாம். உலகத்தை ஓரடிக்கீழ் ஒடுக்கிய பெருவடிவம் திருவிக்கிரம் அவதாரம். அத்தகைய பேருருவம் சிறியது - தீயது என நினைத்து, நாம் தின்னத்தக்க - வலிமையற்ற மனித வடிவைக் கொண்டவனையோ-நம்மை எல்லாம் கொல்ல வல்ல வலிமையுடையவன் என்று கூறினாய் என வீடணனை வெகுண்டும், இராமபிரானை இகழ்ந்தும் கூறினான்.

6186. 'பித்தன் ஆகிய ஈசனும் அரியும், என் பெயர் கேட்டு,
எய்த்த சிந்தையர், ஏகுழி ஏகுழி எல்லாம்,
கைத்த ஏற்றினும் கடவிய புள்ளினும், முதுகில்
*தைத்த வாளிகள் நின்று உள, குன்றின் வீழ் தடித்தின்.**

பித்தன் ஆகிய ஈசனும் அரியும் - பித்தனாகிய சிவபெருமானும், திருமாலும்; **என் பெயர் கேட்டு** - எனது பெயரைக் கேட்டவுடன்; **எய்த்த சிந்தையர்** - (அச்சத்தால்) சோர்ந்த மனத்தினராய்; **ஏகுழி ஏகுழி எல்லாம்** - அவர் சென்ற சென்ற இடமெல்லாம்; **கைத்த ஏற்றினும்** - சிவன் செலுத்திச் சென்ற காளை மீதும்; **கடவிய புள்ளினும்** - திருமால் ஏறிச் சென்ற கருடன் மீதும்; **முதுகில் தைத்த வாளிகள் நின்று** - நான் எய்த பாணங்கள் முதுகில் தைத்து நின்ற வடுக்கள்; **குன்றின் வீழ் தடித்தின் உள** - மலைமீது விழுந்த இடிபோல் உள்ளன அன்றோ?

எய்த்த-சோர்ந்த. ஏகுழி-செல்லுமிடம். கைத்த ஏறு-செலுத்திய காளை. உகைத்த என்ற சொல் முதல் (எழுத்து) குறைந்து கைத்து என நின்றது. கடவிய புள்-செலுத்திய கருடன். தடித்து-இடி. வாளிகள். இங்கு அம்புகளால் ஆன வடுக்களைக் குறித்தது. இடி

விழுந்த மலையில் சிதைந்த இடிபாடுகள் காணப்படுவன போல அம்புபட்ட வடுக்கள் காணப்பட்டன என்பது கருத்து.

6187. ***'வெஞ் சினம் தரு போரின் எம்முடன் எழ வேண்டா;***
இஞ்சி மா நகர் இடம் உடைத்து, ஈண்டு இனிது
இருத்தி ;
அஞ்சல் அஞ்சல் !' என்று, அருகு இருந்தவர் முகம்
நோக்கி,
நஞ்சின் வெய்யவன் கை எறிந்து, உரும் என
நக்கான்.

வெஞ்சினம் தரு போரின் *- கொடிய சினத்தை உண்டாக்கும் போரிலே பங்குகொள்ள;* ***எம்முடன் எழ வேண்டா*** *- நீ எங்களோடு புறப்படவேண்டா;* ***இஞ்சி மாநகர் இடம் உடைத்து*** *- மதில் சூழ்ந்த மாநகராகிய இலங்கையில் நிறைய இடமிருக்கிறது;* ***ஈண்டு இனிது***

இருத்தி *- இங்கு நீ இனிதே தங்கி இருப்பாயாக; அஞ்சல்* ***அஞ்சல் என்று*** *- அஞ்சாதே, அஞ்சாதே என்று கூறி ;* ***நஞ்சின் வெய்யவன்*** *- கொடிய விடத்தினும் கொடியவனான இராவணன்;* ***அருகு இருந்தவர் முகம் நோக்கி*** *- அருகில் இருந்த அமைச்சர் முதலானவர்களின் முகத்தைப் பார்த்து;* ***கை எறிந்து*** *- கையோடு கையைக் கொட்டி;* ***உரும் என நக்கான்*** *- இடி இடித்தது போலச் சிரித்தான்.*

அஞ்சல்! அஞ்சல்! என்ற அடுக்குத் தொடர் எள்ளுதற் குறிப்புடையது. 'மாநகர் இடம் உடைத்து' போதுமான அளவு நிறைய இடம் இருக்கிறது என்றது ஏளனமாகக் கூறியதாம்.

வீடணன் மறுபடியும் கூறுதல்

6188. ***பின்னும் வீடணன், 'ஐய ! நின் தரம் அலாப்***
பெரியோர்,
முன்னை நாள், இவன் முனிந்திடக் கிளையொடும்
முடிந்தார்;
இன்னம் உண்டு, யான் இயம்புவது ;
இரணியன்என்பான்-
தன்னை உள்ளவா கேட்டி' என்று உரைசெயச்
சமைந்தான் :

பின்னும் வீடணன் *- இராவணன் கூறியதைக் கேட்டபின்பு வீடணன்;* ***ஐய*** *- தலைவனே;* ***நின்தரம் அலாப் பெரியோர்*** *- உன் அளவினர் அல்லாத பெரியோர் பலர்;*

முன்னை நாள் - *மிக முற்பட்ட காலத்திலே;* ***இவன் முனிந்திட*** - *இந்தத் திருமால் கோபம் கொண்ட காரணத்தால்;* ***கிளையொடும் முடிந்தார்*** - *உற்றார் உறவினரோடு அழிந்தார்கள்;* ***இன்னம் உண்டு யான் இயம்புவது*** - *இன்னும் உனக்கு நான் சொல்ல வேண்டிய தொன்றுண்டு;* ***இரணியன் என்பான் தன்னை*** - *இரணியன் என்று சிறப்பித்துக் கூறப்படுபவனது செய்தியை;* ***உள்ளவா கேட்டி*** - *உள்ளபடியே நான் கூறக் கேட்பாயாக;* ***என்று உரை செயச் சமைந்தான்*** - *என்று கூறுவதற்கு அமைந்தான்.*

நின்தரம்-உன்னளவு. உன்னைவிட அறிவு ஆற்றல்களில் மேம்பட்ட என்பது கருத்து. உள்ளவா-உள்ளவாறு என்பதன் விகாரம்.

இரணியன் வதைப் படலம்

எந்த விதத்திலாவது இராவணனுக்கு நல்லுரை கூறி நெறிப்படுத்த நினைத்த வீடணன், இரணியனது செய்தியைக் கூறலானான். இரணியன் காசிபருக்கு திதி வயிற்றில் பிறந்தவன். பொன்னிறமுடையவன் என்பதால் இரணியன் எனப்பெயர் பெற்றான். பிரமனை நோக்கித்தவம் செய்து எவராலும் தனக்குச் சாவு நேராதபடி வரம் பெற்றவன். இரணியனுக்கு ஒரு தம்பி, இரணியாட்சன்; திருமால் வராக அவதாரம் செய்து அவனைக் கொன்றார் என்பதால் திருமாலிடம் இரணியன் பகைமை பாராட்டலானான். தனது வரபலத்தால் தேவர்களையும் முனிவர்களையும் துன்புறுத்திவந்தான். தன்னையே தெய்வமாக வணங்கும்படி வாழ்ந்தான். இரணியனுக்கு ஒரு மகன் பிறந்தான். அவனைத் தக்க ஆசிரியரிடம் அனுப்பி, வேதம் முதலான கலைகளை கற்பிக்க முற்பட்டான். ஆசிரியன் 'இரண்யாயநம' என்று சொல்ல, பிரகலாதன் 'நமோ நாராயணாய' என்றான். அஞ்சிய ஆசிரியன், இரணியனிடம் தெரிவிக்க, மகனை அழைத்து வரச் செய்து இரணியன் பலவாறு நயந்தும் நலிந்தும் பிரகலாதன் கருத்தினை மாற்ற முயன்றான். பிரகலாதன் உறுதி காட்டினான். அவன் உயிரைப் பறிக்கும் முயற்சியிலும் இரணியன் இறங்கினான். இரணியன் கருத்து நிறைவேறவில்லை. இறுதியில், 'நீ கூறிய அரி எங்கே இருக்கிறான்' எனக் கேட்டான். 'அவன் தூணிலும் இருப்பான், துரும்பிலும் இருப்பான்' என்று பிரகலாதன் கூறினான். இந்தத் தூணில் நீ சொன்ன அரி இல்லாமல் போனால் உன்னைக் கொன்று தின்பேன் என்று கூறி, இரணியன் தூணைக் கையால் எற்ற, தூணிலிருந்து திருமால் நரசிங்கமாக வெளிப்பட்டு இரணியனைக் கொன்று, பிரகலாதனுக்கு அழிவற்ற பேற்றை உதவினார் என்பது இரணியன் வரலாறு. முதல் நூலாகிய வான்மீகத்தில் இந்த வரலாறு கூறப்படவில்லை என்பது கருதத்தக்கது.

இறைவனாகிய திருமாலை இகழ்ந்து, உலகினுக்குத் தீங்கு செய்து வாழ்வோர் எவராயினும் அழிந்து படுவர் என்பதை இராவணனுக்கு எடுத்துக் கூறி, அப்பரமனுக்குப் பணிந்து, அவனை அடைக்கலம் புகுந்தவர்கள் பிரகலாதனைப் போ(ல)ப் பெரும் பேறு பெறுவர் என்பதை இராவணனுக்கு உணர்த்த வீடணன் இந்த வரலாற்றைக் கூறியதாகக் கம்பர் அமைத்துள்ளார். உயர்ந்த குறிக்கோளும், சிறந்த கவிநயமும், இலக்கியச் சிறப்பும் வாய்ந்ததாக இப்படலம் அமைந்திருப்பதைக் கற்போர் மகிழ்ந்து போற்றுவர் எனலாம்.

இரணியன் இயல்பும் ஏற்றமும்

**6189. 'வேதம் கண்ணிய பொருள் எலாம் விரிஞ்சனே
ஈந்தான்;
போதம் கண்ணிய வரம் எலாம் தரக் கொண்டு
போந்தான்;
காதும் கண்ணுதல், மலர் அயன், கடைமுறை
காணாப்
பூதம் கண்ணிய வலி எலாம் ஒரு தனி பொறுத்தான்.**

வேதம் கண்ணிய பொருள் எலாம் - (இரணியனுக்கு) வேதங்கள் குறித்த எல்லாப் பொருள்களையும்; **விரிஞ்சனே ஈந்தான்** - பிரமதேவனே (குருவாக) அறிவித்தான்; **போதம் கண்ணிய** - சிறந்த ஞானத்தால் தான் கருதிய; **வரம் எலாம்தர** - எல்லா வரங்களையும் அப்பிரமனேதர; **கொண்டு போந்தான்** - பெற்றுக் கொண்டு வந்தான்; **காதும் கண்ணுதல்** - உயிர்களை எல்லாம் அழிக்கவல்ல நெற்றிக் கண்ணனாகிய சிவனும்; **மலர் அயன்** - தாமரை மலரில் உறையும் பிரமனும்; **கடைமுறை காணாப் பூதம்** - முடிவு காணமுடியாத ஐம்பெரும் பூதங்களும்; **கண்ணியவலிஎலாம்** - கொண்டுள்ள வலிமை எல்லாம்; **ஒரு தனி பொறுத்தான்** - தான் ஒருவனே தாங்குவனானான்.

வேதம் கண்ணிய பொருள் - வேதங்களின் உட்பொருள் விரிஞ்சன் - பிரமன். வேதங்களைப் படைத்த வேதாவாகிய பிரம்மாவே இரணியனுக்கு வேத உண்மைகளை அறிவித்தான் என்ற சிறப்பை 'ஏகாரம்' உணர்த்தும். காதும்- அழிக்கும்; சங்கார காரணன் சிவன் என்பதை 'காதும் கண்ணுதல்' என்பது குறித்தது. கடைமுறை - கடைசி எல்லை. சிவன், பிரமன், பூதங்கள் கொண்டுள்ள வலிமையெல்லாம் இரணியன்தான் ஒருவனே பெற்றிருந்தான் என்றார். பொறுத்தல் - தாங்குதல்.

6190. 'எற்றை நாளினும் உளன் எனும் இறைவனும்,
அயனும்,
கற்றை அம் சடைக் கடவுளும், காத்து, அளித்து,
அழிக்கும்
ஒற்றை அண்டத்தின் அளவினோ? அதன் புறத்து
உலவா
மற்றை அண்டத்தும், தன் பெயரே சொல,
வாழ்ந்தான்.

ஏற்றை நானினும் உளன் எனும் இறைவனும் - எந்நாளும் அழியாது உள்ளவன் என்று கூறத்தக்க இறைவனான திருமாலும்; **அயனும்** - படைப்புக் கடவுளான பிரமதேவனும்; **கற்றை அம் சடைக்கடவுளும்** - அழகிய சடைக் கற்றையை உடையசிவனும்; **காத்து, அளித்து, அழிக்கும்** - முறையே படைத்து, காத்து, அழிக்கின்றதாகிய; **ஒற்றை அண்டத்தின் அளவினோ** - இந்த ஒரு அண்டத்தின் அளவில் மட்டுமோ?; **அதன் புறத்து உலவா** - இந்த அண்டத்துக்குப் புறத்திலும் எண்ணற்றனவாக உள்ள; **மற்றை அண்டத்தும்** - வேறு வேறு அண்டங்களிலும்; **தன்பெயரே சொல** - (வாழ்பவரெல்லாம்) தனது பெயர் ஒன்றினையே (புகழ்ந்து) பேசுமாறு; **வாழ்ந்தான்** - இரணியன் வாழ்ந்து வந்தான்.

எற்றை நாளினும் - எந்த ஊழிக் காலத்தும் என்பது பொருள். இறைவன் எங்கும் நிறைந்திருப்பவன் என, திருமாலைச் சுட்டி நின்றது (விஷ்ணு என்ற வடமொழிச் சொல் இதே பொருளை உடையது)

6191. **'பாழி வன் தடந் திசை சுமந்து ஓங்கிய பணைக் கைப்**
பூழை வன் கரி இரண்டு இரு கைக்கொடு பொருத்தும்;
ஆழம் காணுதற்கு அரியவாய், அகன்ற பேர் ஆழி
ஏழும் தன் இரு தாள் அளவு எனக் கடந்து ஏறும்.

பாழி வன் தடந்திசை - அகன்ற, வலிய, பெரியதிசைகளை; **சுமந்து ஓங்கிய பணைக்கை** - சுமந்து உயர்ந்த பருத்த தும்பிக்கைகளில் எல்லாம்; **பூழை வன் கரி** - உள்துளை உடைய வன்மை மிகுந்த திக்குயானைகளில்; **இரண்டு இருகைக் கொடு பொருத்தும்** - இரண்டினைத் தனது இரண்டு கைகளிலும் கொண்டு மோத விடுவான்; **ஆழம் காணுதற்கு அரியவாய்** - ஆழத்தை அளந்தறிய இயலாதனவாகிய; **அகன்ற பேர் ஆழி ஏழும்** - விசாலமான ஏழு கடல்களையும்; **தன் இரு தாள் அளவென** - தனது இருபாதங்களின் அளவு உடையன என்னும்படி; **கடந்து ஏறும்** - கடந்து கரை ஏறுவான்.

6192. **'வண்டல் தெண் திரை ஆற்று நீர் சில என்று மருவான்;**
கொண்டல் கொண்ட நீர் குளிர்ப்பு இல என்று அவை குடையான்;
பண்டைத் தெண் திரைப் பரவை நீர் உவர் என்று படியான்;
அண்டத்தைப் பொதுத்து, அப் புறத்து அப்பினால் ஆடும்.

வண்டல் தெண் திரை ஆற்று நீர் - வண்டலோடு கூடிய, தெளிந்த அலைகளையுடைய ஆற்று நீர்; **சில என்று மருவான்** - அளவில் சிறியதென்று அதன்பக்கம் செல்லான்; **கொண்டல் கொண்டநீர்** - மேகம் கொண்ட மழை நீரை; **குளிர்ப்பு இல என்று அவை குடையான்** - குளிர்ச்சி இல்லை என்று அதில் குளிக்க மாட்டான்; **பண்டைத் தெண் திரைப் பரவை நீர்** - பழமைவாய்ந்த தெளிந்த அலைகளை உடையகடல் நீர்; **உவர் என்று படியான்** - உப்புச்சுவையுடையது என்று குளிக்க மாட்டான்; **அண்டத்தைப் பொதுத்து** - அண்டத்தைத் துளை செய்து; **அப்புறத்து அப்பினால் ஆடும்** - பெரும்புறக் கடல் நீரால் நீராடுவான்.

"பண்டைத் தெண்திரைப் பரவை" கடலின் பழமையை உணர்த்தும் "தொன்று முதிர் பெளவம்" (புறம்-6) என்றது காண்க. பொதுத்தல் - துளைத்தல்.

6193. **'மரபின், மா பெரும்புறக்கடல் மஞ்சனம் மருவி,**
அரவின் நாட்டிடை மகளிரோடு இன் அமுது அருந்தி,

பரவும் இந்திரன் பதியிடைப் பகற் பொழுது அகற்றி,
இரவின் ஓலக்கம் நான்முகன் உலகத்துள் இருக்கும்.

மரபின் மாபெரும் புறக்கடல் - *விதிப்படி பெரும் புறக் கடல் நீரிலே;* ***மஞ்சனம் மருவி*** - *(காலையிலே) நீராடி (முடித்துப்பின்);* ***அரவின் நாட்டிடை*** - *நாகலோகத்திலே;* ***மகளிரொடு இன் அமுது அருந்தி*** - *நாக கன்னியருடனே இனிய உணவை உண்டு;* ***பரவும் இந்திரன் பதியிடை*** - *எல்லோராலும் போற்றப்படும் இந்திரன் உலகத்திலே;* ***பகல் பொழுது அகற்றி*** - *பகல் பொழுதைக் கழித்து;* ***இரவின் ஓலக்கம் நான்முகன் உலகத்துள் இருக்கும்*** - *இரவு நேரத்திலே பிரமன் உலகமான சத்தியலோகத்திலே கொலுவீற்றிருப்பான்.*

6194. **'சாரும் மானத்தில், சந்திரன் தனிப் பதம் சரிக்கும்;**
தேரின் மேலின் நின்று, இரவிதன் பெரும் பதம் செலுத்தும்;
பேர்வு இல் எண் திசைக் காவலர் கருமமும் பிடிக்கும்;
மேரு மால் வரை உச்சிமேல் அரசு வீற்றிருக்கும்.

சாரும் மானத்தில் - *சந்திரன் ஏறிச் செல்லும் விமானத்திலே (அமர்ந்து);* ***சந்திரன் தனிப்பதம்*** - *சந்திரனுக்குரிய சிறந்த ஆட்சி நடத்தி;* ***சரிக்கும்*** - *உலாவுவான்;* ***தேரின் மேல் நின்று*** - *சூரியனுக்குரிய தேரின்மீது நின்று;* ***இரவிதன் பெரும்பதம் செலுத்தும்*** - *சூரியனுக்குரிய ஆட்சியை நடத்துவான்;* ***பேர்வு இல் எண் திசைக் காவலர்*** - *பெயர்தல் இல்லாத எட்டுத்திசைதிக்குக் காவலர்களின்;* ***கருமமும் பிடிக்கும்*** - *தொழிலையும் ஒருவனே இயற்றுவான்;* ***மேரு மால் வரை உச்சிமேல்*** - *பெரிய மேரு மலையினது உச்சியின்மேல்;* ***அரசு வீற்றிருக்கும்*** - *பேரரசனாக வீற்றிருப்பான்.*

கருமம் - தொழில், மானம் - விமானம் எண்திசைக் காவலர் - அட்டதிக்குப் பாலகர்கள் (இந்திரன் - அக்கினி - யமன் - நிருதி - வருணன் - வாயு - குபேரன் - ஈசானன்)

6195. **'நிலனும், நீரும், வெங் கனலொடு காலும் ஆய், நிமிர்ந்த**
தலனுள் நீடிய அவற்றின் அத் தலைவரை மாற்றி,
உலவும் காற்றொடு கடவுளர் பிறரும்ஆய், உலகின்
வலியும் செய்கையும் வருணன்தன் கருமமும், மாற்றும்.

நிலனும் நீரும் - *மண்ணும், தண்ணீரும்;* ***வெங்கனலொடு*** - *வெப்பம் மிக்க நெருப்புடனே;* ***காலும் ஆய்*** - *காற்றும் ஆகி;* ***நிமிர்ந்த தலனுள் நீடிய அவற்றின்*** -

எங்கும் பரவிய இவ்வண்டத்திலே நிலைபெற்றுள்ள அவைகளின்; ***அத்தலைவரை மாற்றி*** *- தலைவர்களாய் இருப்பவர்களை மாற்றி;* ***உலவும் காற்றொடு*** *- உலாவுகின்ற காற்றுடனே (வாயுதேவன்);* ***கடவுளர் பிறருமாய்*** *- மற்ற தெய்வங்களும்தானேயாக;* ***உலகின் வலியும் செய்கையும்*** *- உலகத்தின் வலிமையும் அதன் காரியமும்;* ***வருணன்தன் கருமமும்*** *- வருணனுக்குரிய தொழிலும்;* ***மாற்றும்*** *- (ஆகியவைகளை - ஒருவர் செய்வதை மற்றவர் செய்யுமாறு) மாற்றி விடுவான்.*

வெம்மை + கனல் = வெங்கனல் தலன் = தலம் (அண்டம்) நீடிய - நிலைபெற்ற. அவற்றின் - அவ்வைம் பூதங்களின் நிமிர்ந்த - பரவிய.

6196. 'தாமரைத் தடங் கண்ணினான் பேர்அவை தவிர,
நாமம் தன்னதே உலகங்கள் யாவையும் நவில,
தூம வெங் கனல் அந்தணர் முதலினர் சொரிந்த
ஓம வேள்வியின், இமையவர் பேறு எலாம் உண்ணும்.

தாமரைத்தடங் கண்ணினான் *- செந்தாமரை மலர் போன்ற விசாலமான கண்களையுடைய திருமாலின்;* ***பேர் அவை தவிர*** *- திருநாமம் ஒன்றைத்தவிர;* ***உலகங்கள் யாவையும்*** *- எல்லா உலகத்தில் உள்ளவர்களும்;* ***நாமம் தன்னதே நவில*** *- தன்னுடையநாமம் ஒன்றினையே கூற;* ***தூம வெங்கனல்*** *- புகையுடன் கூடிய வெம்மையான யாகத் தீயிலே;* ***அந்தணர் முதலினர் சொரிந்த*** *- அந்தணர், முனிவர் ஆகியோர் பெய்த;* ***ஓம வேள்வியின்*** *- ஓமப் பொருள்களை உடையயாகத்திலே;* ***இமையவர் பேறு எலாம் உண்ணும்*** *- தேவர்களுக்குரிய அவி உணவை எல்லாம்தானே உண்பான்.*

தாமரைத்தடம் கண்ணினன் - திருமால். பேர் எட்டெழுத்து மந்திரம் (ஓம் நமோ நாராயணாய நம:) என்பது. வேதங்களால் சிறப்பித்துப் பேசப்படும் இத்திரு மந்திரம் மிகப்பழங்காலத்திலிருந்தே தேவர் மக்கள் எல்லோரும் நாளும் ஓதிவந்த பெருமை உடையது. தேவர்களைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட யாகங்களில் சொரிந்த அவியுணவை எல்லாம் தானே நுகர்ந்தான். "அரணியன்றனகல்வேள்வி ஆகுதி செய்புவி அனைத்தும், இரணியன தெனும் வார்த்தை இந்நெடு நாள் கேட்டிலையோ" என்ற இரணியவதைப் பரணி நினைதற்குரியது இமையவர் பேறு - அவி உணவு.

6197. 'காவல், காட்டுதல், துடைத்தல், என்று இத் தொழில் கடவ
மூவரும் அவை முடிக்கிலர், பிடிக்கிலர் முறைமை;
ஏவர் மற்றவர்? யோகியர் உறு பதம் இழந்தார்;
தேவரும், அவன் தாள் அலால் அருச்சனை செய்யார்.

காவல், காட்டுதல், துடைத்தல் என்று - காத்தல், படைத்தல், அழித்தல் என்று கூறப்படும்; **இத்தொழில் கடவ மூவரும்** - இந்த முத் தொழிலைப் புரிந்து வந்த பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகிய மூவரும்; **அவை முடிக்கிலர்** - தமக்குரிய அத்தொழில்களைச் செய்து முடிக்க மாட்டாதவராய்; **முறைமை பிடிக்கிலர்** - தமக்குரிய முறையைக் கடைப்பிடிக்காதவர் ஆயினர்; **ஏவர் மற்றவர்** - (மும்மூர்த்திகளின் நிலையே இது வானால்) மற்றவர் எவர் அவனைவெல்லவல்லார்; **யோகியர் உறுபதம் இழந்தார்** - யோகிகள் எல்லோரும் கூட தமது பதவிகளை இழந்தனர்; **தேவரும் அவன்தாள் அலால்** - தேவர்கள் கூட, அவனுடைய பாதங்களைத் தவிர; **அர்ச்சனை செய்யார்** - வேறு எவரையும் பூசிக்க மாட்டார்.

6198. **'மருக் கொள் தாமரை நான்முகன், ஐம்முகன் முதலோர்**
குருக்களோடு கற்று, ஓதுவது, அவன் பெருங் கொற்றம்;
சுருக்கு இல் நான்மறை, "தொன்று தொட்டு உயிர்தொறும் தோன்றாது
இருக்கும் தெய்வமும் இரணியனே! நம!" என்னும்.

மருக் கொள் தாமரை நான்முகன் - மணம் கமழும் தாமரை மலரில் அமர்ந்திருக்கும் பிரமனும்; **ஐம்முகன் முதலோர்** - ஐந்து முகங்களை உடைய சிவனும் முதலானோர்; **குருக்களோடு** - தேவ குருவான பிரகஸ்பதியுடனே; **கற்று ஓதுவது அவன் பெருங் கொற்றம்** - நாளும் படித்தறிந்து துதிப்பது அவனுடைய வெற்றிச் செயல்களையே; **சுருக்கு இல் நான்மறை** - சுருங்குதலில்லாத (விரிந்த) நான்கு வேதங்களிலும்; **'தொன்று தொட்டு உயிர் தொறும்** - மிகப் பழங்காலமுதலே எல்லா உயிர்கள் தோறும்; **தோன்றாது இருக்கும் தெய்வமும்** - மறைந்து இருக்கின்ற தெய்வமும் கூட; **'இரணியனே நம' என்னும்** - இரணியனே நம என்று போற்றும்.

மரு - நறுமணம் தாமரை - திருமாலின் நாபியாகிய தாமரை என்றுமாம். ஐம்முகன் - ஐந்து முகங்களை உடைய சிவபிரான். குருக்கள் - தேவகுரு வேதங்களிலும் மற்றுள்ள உயிர்களிடமும் தொன்று தொட்டுத் தோன்றாது உறையும் தெய்வமும் இரணியனுக்கு அஞ்சி, அவனைப் புகழ்ந்து துதிக்கும் என்பது கருத்து.

6199. **'பண்டு, வானவர் தானவர் யாவரும் பற்றி,**
தெண் திரைக் கடல் கடைதர, வலியது தேடிக்
கொண்ட மத்தினைக் கொற்றத் தன் குவவுத் தோட்கு அமைந்த
தண்டு எனக் கொளலுற்று, அது நொய்து எனத் தவிர்ந்தான்.

பண்டு வானவர் தானவர் - முன்பு, தேவர்களும் அசுரர்களும்; **யாவரும் பற்றி** - ஆகிய எல்லோரும் பிடித்து; **தெண் திரைக் கடல் கடைதர** - தெளிந்த அலைகளை உடைய பாற்கடலை (அமுதம் வேண்டி) கடைவதற்கு; **வலியது தேடிக் கொண்ட மத்தினை** - வலிமை வாய்ந்ததாகத்தேடி கைக்கொண்டமத்தை (மந்தரமலை); **தன் கொற்ற குவவுத் தோட்கு** - தனது வெற்றி மிகுந்த திரண்ட தோளுக்கு; **அமைந்த தண்டு எனக் கொளலுற்று** - அமைந்த தண்டாயுதம் எனக் கொண்டுபின்; **அது நொய்து எனத் தவிர்ந்தான்** - அது அற்பமானது என்று விட்டு விட்டான்.

பண்டு - முற்காலத்தில் தானவர் - அரக்கர் கடல் - பாற்கடல் மத்து - மந்தரமலை குவவுத்தோள் - திரண்டு குவிந்த தோள். தண்டு - தண்டாயுதம் கொளல் உற்று - கொண்டு நொய்து - அற்பமானது (மிகச்சிறியது).

6200. **'மண்டலம் தரு கதிரவன் வந்து போய் மறையும்**
எண்தலம் தொடற்கு அரியன தட வரை இரண்டும்,
கண்தலம் பசும்பொன்னவன் முன்னவன் காதில்
குண்டலங்கள்; மற்று என், இனிப் பெரு விறல்
கூறல்?

மண்தலம் தருகதிரவன் - நிலவுலகத்து உயிரினங்களைத் தனது ஒளியால் காக்கும் சூரியன்; **வந்து போய் மறையும்** - உதித்து, சென்று மறைகின்ற; **எண்தலம் தொடற்கு அரியன** - எண்ணுதற்குரிய மனத்தாலும் தீண்டுதற்கு இயலாதனவான; **தடவரை இரண்டும்** - விசாலமான மலைகளான உதயகிரி அத்தமன கிரி என்னு மிரண்டும்; **கண் தலம் பசும் பொன்னவன்** - பசிய பொன் போன்ற கண்களை உடைய இரணியாட்சனது; **முன்னவன்** - - முன்னோனாகிய இரணியனுடைய; **காதில் குண்டலங்கள்** - காதிலணியும் காதணிகளாம்; **இனிப் பெரு விறல் கூறல்** - என்றால் அவனுடைய சிறந்த வீரத்தை எடுத்துக் கூறுவதற்கு; **மற்று என்** - வேறு என்ன வேண்டியுள்ளது?

தருகதிரவன் - ஒளியினால் காக்கும் சூரியன். எண்தலம் - எண்ணுதற்குக் கருவியாகிய மனம். இரண்யம் - பொன். அக்ஷம் - கண், பொற்கணான் - இரண்யாட்சன்.

6201. **'மயர்வு இல் மன் நெடுஞ் சேவடி மண்ணிடை**
வைப்பின்,
அயரும், வாள் எயிற்று ஆயிர நனந் தலை அனந்தன்;
உயருமேல், அண்ட முகடு தன் முடி உற உயரும்;
பெயருமேல், நெடும் பூதங்கள் ஐந்தொடும் பெயரும்.

மயர்வு இல் மன் - *எதனாலும் மனம் சோர்வுறாத மன்னனாகிய இரணியன்;* ***நெடுஞ்சேவடி*** - *தனது நீண்ட பெரிய பாதங்களை;* ***மண்ணிடைவைப்பின்*** - *தரையிலே வைப்பானாயின்;* ***ஆயிரம் நனந்தலை அனந்தன்*** - *ஆயிரம் படங்களைக் கொண்ட (பூமியைத்தாங்கும்) ஆதிசேடன்;* ***அயரும்*** - *(பாதங்களின் கனம் தாங்காது) தளர்வான்;* ***உயருமேல்*** - *(அந்த இரணியன்) எழுந்து நிற்பானாயின்;* ***அண்டமுகடு தன் முடி உற உயரும்*** - *அண்டத்தின் மேல் முகடு தனது தலையில் பொருந்த உயர்வான்;* ***பெயரு மேல்*** - *அவன், இடத்தை விட்டு அசைவானாயின்;* ***நெடும் பூதங்கள்*** - *பெரியனவான பூதங்கள்;* ***ஐந்தொடு பெயரும்*** - *ஐந்தினோடும் பெயர்வான்.*

மயர்வு - சோர்வு. நனந்தலை - பணாமுடி (படம்). வாள் - கூர்மை (ஒளியுமாம்).

6202. 'பெண்ணில், பேர் எழில் ஆணினில், அலியினில், பிறிதும்
உள் நிற்கும் உயிர் உள்ளதில், இல்லதில், உலவான்;
கண்ணில் காண்பன, கருதுவ, யாவினும் கழியான்;
மண்ணில் சாகிலன்; வானிலும் சாகிலன்;-வரத்தால்.

வரத்தால் - *இரணியன் தான் பெற்ற வரத்தின் வலிமையால்;* ***பெண்ணில் பேரெழில் ஆணினில்*** - *பெண்களாலோ, பேரழகு படைத்த ஆண்களாலோ;* ***அலியினில்*** - *இவையிரண்டுமல்லாத அலியினாலோ;* ***பிறிதும் உள்நிற்கும்*** - *வேறு, உலகத்தில் நிலை பெற்றுள்ள;* ***உயிர் உள்ளதில் இல்லதில்*** - *உயிருள்ளவைகளாலோ, உயிர் இல்லாதவைகளாலோ;* ***உலவான்*** - *சாகமாட்டான்;* ***கண்ணில் காண்பன*** - *கண்ணால் காணப்படுவனவாலும்;* ***கருதுவ*** - *எண்ணத்தில் நினைக்கப்படுவனவற்றாலும்;* ***யாவினும் கழியான்*** - *இவை எவற்றாலும் அழியமாட்டான்;* ***மண்ணில் சாகிலன்*** - *நிலத்திலும் சாகமாட்டான்;* ***வானிலும் சாகிலன்*** - *விண்ணிலும் சாகமாட்டான்.*

6203. 'தேவர் ஆயினர் ஏவரும், திரிதரும் இயக்கர்
யாவரேயும், மற்று எண்ணவும் நினைக்கவும் இயன்ற,
கோவை மால், அயன், மான்இடன், யாவரும் கொல்ல,
ஆவி தீர்கிலன்; ஆற்றலும் தீர்கிலன்-அனையான்.

அனையான் - *அந்த இரணியன்;* ***தேவர் ஆயினர் ஏவரும்*** - *தேவர்கள் எவரும்;* ***திரிதரும் இயக்கர் யாவரேயும்*** - *நடமாடித் திரியும் இயக்கர் எவரும் பிறரால்;* ***மற்று எண்ணவும் நினைக்கவும் இயன்ற*** - *மற்றும் தியானிக்கவும் துதிக்கவும் முடிந்தவர்களான;* ***கோவை மால், அயன், மான்இடன்*** - *திரிமூர்த்திகள் என்ற வரிசையிலுள்ள மால், பிரமன், உமையாகிய பெண்ணை இடப்புறம் கொண்டுள்ள*

சிவன்; **யாவரும் கொல்ல ஆவி தீர்கிலன்** - ஆகிய எவரும் கொல்ல உயிர்நீங்கான்; **ஆற்றலும் தீர்கிலன்** - வலிமையும் நீங்கமாட்டான்;

'எண்ணவும், நினைக்கவுமே இயன்றவர்' என்பதால் கண்களுக்குப் புலனாகாதவர் என்பது கருத்து. கோவை - வரிசை, நிரல். மான் + இடன்; மானை இடக்கையில் தரித்தவன் எனலும் ஆம்.

6204. 'நீரின் சாகிலன்; நெருப்பினும் சாகிலன்; நிமிர்ந்த
மாருதத்தினும், மண்ணின் மற்று எவற்றினும்,
மாளான்;
ஓரும் தேவரும் முனிவரும் பிறர்களும் உரைப்பச்
சாரும் சாபமும், அன்னவன்தனைச் சென்று சாரா.

நீரின் சாகிலன் நெருப்பினும் சாகிலன் - தண்ணீரால் சாகமாட்டான் தீயாலும் சாகமாட்டான்; **நிமிர்ந்த மாருதத்தினும்** - மேல் நிமிர்ந்த காற்றினாலும்; **மண்ணின் மற்று எவற்றினும் மாளான்** - மண்ணுலகிலுள்ள வேறு எதனாலும் சாக மாட்டான்; **ஓரும் தேவரும் முனிவரும்** - ஆராய்ந்துணரும் தேவர்களும் தவவலிமை மிக்க முனிவர்களும்; **பிறர்களும் உரைப்ப** - மற்றவர்களும் சினந்து கூற; **சாரும் சாபமும்** - அதனால் வரும் சாபங்களும்; **அன்னவன் தனைச் சென்று சாரா** - அந்த இரணியனைச் சென்று அடையா.

6205. 'உள்ளில் சாகிலன்; புறத்தினும் உலக்கிலன்; உலவாக்
கொள்ளைத் தெய்வ வான் படைக்கலம் யாவையும்
கொல்லா;
நள்ளின் சாகிலன்; பகலிடைச் சாகிலன்; நமனார்
கொள்ளச் சாகிலன்; ஆர் இனி அவன் உயிர்
கொள்வார்?

உள்ளில் சாகிலன் புறத்தினும் உலக்கிலன் - வீட்டுக்கு உள்ளேயும் சாகமாட்டான், வெளியிலும் சாகமாட்டான்; **உலவாக் கொள்ளைத் தெய்வவான் படைக்கலம்** - என்றும் அழியாது, தெய்வத்தன்மையுடைய படைக்கலங்கள்; **யாவையும் கொல்லா** - எவையும் அவனைக் கொல்லமாட்டா; **நள்ளின் சாகிலன் பகலிடைச் சாகிலன்** - இரவிலும் சாகான் பகலிலும் சாக மாட்டான்; **நமனார் கொள்ளச் சாகிலன்** - எமன் உயிரைக் கவரவும் இறக்கமாட்டான்; **ஆர் இனி அவனுயிர் கொள்வார்** - அவனது உயிரைக் கவரவல்லோர் யார் இருக்கிறார்கள்?

'உள், புறம்' என்பன வீட்டுக்குள்ளே, வெளியே என்னும் பொருளன, கொள்ளை - மிகுதி. நள் - இரவு.

6206. ***'பூதம் ஐந்தொடும் பொருந்திய உணர்வினில் புணரா***
வேதம் நான்கினும் விளம்பிய பொருள்களால்
விளியான்;
தாதை தன்னைத் தான் தனிக் கொலை சூழினும்,
சாகான்;
ஈது அவன் நிலை; எவ் உலகங்கட்கும் இறைவன்.

பூதம் ஐந்தொடும் பொருந்திய - *மண்முதலிய ஐந்து பூதங்கள் உடன் பொருந்திய;* **உணர்வினில் புணரா** - *சுவைமுதலான ஐம்புல உணர்வினால் புணர்க்கப்படாத;* **வேதம் நான்கினும் விளம்பிய** - *நான்கு வேதங்களாலும் சொல்லப்பட்ட;* **பொருள்களால் விளியான்** - *மந்திரங்களாலும் சாகான்;* **தாதை தன்னைத்தான் தனிக் கொலை சூழினும் சாகான்** - *தன் தந்தையே அவனைத் தனித்துக் கொலை செய்யநினைத்தாலும் சாகமாட்டான்;* **ஈது அவன் நிலை** - *இதுதான் அந்த இரணியனது நிலைமை;* **எவ்வுலகங்கட்கும் இறைவன்** - *எல்லா உலகங்களுக்கும் அவனே இறைவனாவான்;*

வேதங்களில் கூறப்பட்ட மந்திரங்கள் புலன் உணர்வால் அறியக் கூடாதனவாம். மெய்யுணர்வால் மட்டுமே உணரத்தக்கன அவை. 'நிறை மொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறை மொழிகாட்டுவிடும்' என்று குறள் கூறுமாறு இம்மந்திரச் சொற்கள் ஆக்கவும் அளிக்கவும் வல்லன.

இரணியனது மகன் பிரகலாதன் தன்மை

6207. ***'ஆயவன் தனக்கு அரு மகன், அறிஞரின் அறிஞன்,***
தூயர் என்பவர் யாரினும் மறையினும் தூயான்,
நாயகன் தனி ஞானி, நல் அறத்துக்கு நாதன்,
தாயின் மன்னுயிர்க்கு அன்பினன், உளன் ஒரு
தக்கோன்.

ஆயவன் தனக்கு அருமகன் - *அந்த இரணியனுக்கு அரிய ஒரு மைந்தன்;* **அறிஞரில் அறிஞன்** - *அறிவாளிகளில் சிறந்த அறிவாளி;* **தூயர் என்பவர் யாரினும்** - *தூயவர் என்று சொல்லப்படும் எவரைவிடவும்;* **மறையினும் தூயான்** - *வேதங்களை விடவும் தூயவன்;* **நாயகன் தனி ஞானி** - *எவ்வுயிர்க்கும் தலைவன், ஒப்பற்ற ஞானி;* **நல் அறத்துக்கு நாதன்** - *நல்ல அறங்களுக்குத் தலைவன்;* **மன்னுயிர்க்குத் தாயின் அன்பினன்** - *உலகத்து உயிர்களுக்குத் தாயினும் சிறந்த அன்புடையவனாய்;* **உளன் ஒரு தக்கோன்** - *மேலான தகுதியுடைய ஒருவனாக உள்ளான்.*

'அருமகன் ஒரு தக்கோன் உளன்' என இயையும். ஆயவன் அத்தகையவனான இரணியன். தூயர் மன, மொழி, மெய்களால் தூயவர்களாய நல்லோர். தாயின் - தாயைவிடவும் (தாயினும் நல்லன்)

'அறிஞரில் தூயோன்' (6234) எனப் பின்னரும் பிரகலாதன் குறிக்கப்படுவான். வீடணனை அறிஞரின் மிக்கான் (6169), 'மேதாவிகட்கெல்லாம் மேலான மேன்மையான்' (6364) எனக் கம்பர் குறித்துள்ளமை ஒப்பிட்டு உணரத்தக்கது.

இரணியன் தன் மகனை வேதம் ஓதுமாறு கூறுதல்

6208. 'வாழியான்-அவன்தனைக் கண்டு, மனம் மகிழ்ந்து, உருகி,
"ஆழி ஐய! நீ அறிதியால், மறை" என அறைந்தான்-
ஊழியும் கடந்து உயர்கின்ற ஆயுளான், உலகம்
ஏழும் ஏழும் வந்து அடி தொழ, அரசு வீற்றிருந்தான்.

ஊழியும் கடந்து உயர்கின்ற ஆயுளான் - உலக முடிவுக்காலமான ஊழிக்காலத்தையும் கடந்து நீண்ட ஆயுளை உடையவனும்; **உலகம் ஏழும் ஏழும்** - பதினான்கு உலகங்களும்; **வந்து அடிதொழ** - திரண்டு வந்து தனது பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்குமாறு; **அரசு வீற்றிருந்தான்** - எல்லா உலகங்களுக்கும் தானே மன்னனாக ஆட்சி செலுத்துபவனுமான இரணியன்; **வாழியான் அவன் தனைக் கண்டு** - நல்வாழ்வுக்குரிய நற்பேறு பெற்ற பிரகலாதனைப் பார்த்து; **மனம் மகிழ்ந்து உருகி** - மனம் மிக மகிழ்ந்து உள்ளம் உருகி; **ஆழிஐய நீ அறிதியால் மறை** - எனக்குப் பின் எனது ஆணையாகிய சக்கரத்தை இயக்கும் நீ எல்லா வேதங்களையும் கற்பாயாக; **என அறைந்தான்** - என்று கூறினான்;

ஆழி - ஆணையாகிய சக்கரம். தனக்குப் பின் அரசாள இருப்பவன் என்பதால் இரணியன் 'ஆழி ஐய' என அழைத்தான் என்க. மனம் மகிழ்ந்து உருகி - நெஞ்சு நெகிழ்ந்து உருகி தந்தைக்கு உரிய இயல்பான அன்பின் நெகிழ்ச்சி இரணியனுக்கும் இருந்தது என்பதைக் கவிச்சக்கரவர்த்தி இப்பாடலில் குறித்து இருக்கிறார்.

6209. 'என்று, ஓர் அந்தணன், எல்லை இல் அறிஞனை ஏவி,
"நன்று நீ இவற்கு உதவுதி, மறை" என நவின்றான்;
சென்று மற்றுஅவன்தன்னொடும் ஒரு சிறை சேர்ந்தான்;
அன்று நான்மறை முதலிய ஓதுவான் அமைந்தான்.

என்று, ஓர் அந்தணன் - என்று கூறிய இரணியன் ஒரு மறை வல்லோனான; ***எல்லை இல் அறிஞனை ஏவி*** - எல்லையில்லாத அறிவுடையவனை ஏவி; ***'நன்று நீ இவற்கு உதவுதி மறை'*** - நீ இவனுக்கு வேதங்களை நன்கு கற்றுக் கொடுத்து உதவுவாயாக; ***என நவின்றான்*** - என்று சொன்னான்; ***மற்று அவன் தன்னொடும் சென்று*** - பிரகலாதனுடன் அந்த மறைவல்லான் சென்று; ***ஒரு சிறை சேர்ந்தான்*** - ஓரிடத்தை அடைந்தான்; ***அன்று நான் மறை முதலிய*** - அன்றுமுதல் வேதம் முதலான எல்லாவற்றையும்; ***ஓதுவான் அமைந்தான்*** - கற்பித்திடத் தொடங்கினான்.

தன் பிள்ளைக்குக் கற்றுத் தருபவன் சிறந்த தகுதி உள்ளவனாய் இருத்தல் வேண்டும் என்பதால் 'எல்லை இல் அறிஞன்' என ஆசிரியனைக் குறிப்பிட்டார். முன்னை வேதத்தின் முதற்பெயர் மொழிவது மொழிந்தேன் (6213), ஓத வேண்டுவதில்லை (6215) என்பன ஓதப் புகுந்த மாணவனாகிய பிரகலாதன் கூற்றுகள். ஓதாது உணர்ந்த அவனுக்கு, கற்று அறிந்த வேதியன் கற்பிக்க முயல்வது வீண்முயற்சி, ஆயினும், உலகியல் வழக்காலும் அரசன் கட்டளையாலும் கற்பிக்க முயன்றான் என்பது கருத்து. ஓதுவான் - கற்பிப்பதற்கு.

6210. 'ஓதப் புக்கு அவன், "உந்தை பேர் உரை"
எனலோடும்,
போதத் தன் செவித் தொளை இரு கைகளால்
பொத்தி,
"மூ தக்கோய்! இது நல் தவம் அன்று" என
மொழியா,
வேதத்து உச்சியின் மெய்ப் பொருட் பெயரினை
விரித்தான்.

ஓதப்புக்கு அவன் - கற்றுத்தரமுற்பட்ட ஆசிரியன் (பிரகலாதனை நோக்கி); ***'உந்தைபேர்உரை'எனலோடும்*** - உனது தந்தையின் பெயரான இரணியாய நம, எனக்கூறு என்றவுடன்; ***தன் செவித் தொளை போத*** - தனது இருகாதுத் துளைகளையும், நன்றாக; ***இரு கைகளால் பொத்தி*** - இரண்டு கைகளாலும் பொத்திக் கொண்டு; ***மூதக்கோய்*** - மூத்த அறிவுடைய பெரியோனே!; ***'இது நல்தவம் அன்று*** - இது சிறந்த தவநெறி ஆகாது; ***என மொழியா*** - என்று கூறி; ***வேதத்து உச்சியின்*** - வேதத்தின் முடிவான உபநிடதங்கள் கூறும்; ***மெய்ப்பொருட் பெயரினை*** - உண்மைப் பொருளான பரமனது பெயரை; ***விரித்தான்*** - விரித்துரைக்கலானான்.

புக்கு, பொத்தி, மொழியா என்ற வினை எச்சங்கள் விரித்தான் என்ற வினை முற்றைக் கொண்டு முடிந்தன. வேதத்து உச்சியின் மெய்ப் பொருட்பெயர் என்றது 'ஓம் நமோ நாராயணாய" என்ற திருமந்திரத்தை, "வேதாந்த விழுப் பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை" எனவரும் பெரியாழ்வார் திருமொழி (4, 3, 11) நினைவுகூரத்தக்கது.

***6211. ' "ஓம் நமோ நாராயணாய !" என்று உரைத்து, உளம் உருகி,
தான் அமைந்து, இரு தடக் கையும் தலைமிசைத் தாங்கி,
பூ நிறக் கண்கள் புனல் உக, மயிர்ப் புறம் பொடிப்ப,
ஞான நாயகன் இருந்தனன்; அந்தணன் நடுங்கி,***

ஞானநாயகன் - ஞானம் மிக்க தலைவனாகிய பிரகலாதன்; **'ஓம் நமோ நாராயணாய'** - ஓம் நமோ நாராயணாய நம; **என்றுரைத்து** - என்னும் திருமந்திரத்தை உச்சரித்து; **உளம் உருகி** - மனம் நெகிழ்ந்து உருகி; **தான் அமைந்து** - தான் அடங்கி இருந்து; **இருதடக் கையும் தலைமிசை தாங்கி** - தனது இரு நீண்ட கைகளையும் தலையின் மீது சேர்த்து; **பூநிறக் கண்கள் புனல் உக** - தாமரை மலர் போன்ற இரு கண்களிலும் கண்ணீர் பெருக; **மயிர்ப் புறம் பொடிப்ப** - உடல் முழுதும் மயிர்சிலிர்க்க; **இருந்தனன்** - அமர்ந்திருந்தான்; **அந்தணன் நடுங்கி** - அதைக் கண்ட ஆசிரியனாகிய மறையவன் நடுக்க மெய்தி.

கருவிலே திருவுடையவனாகிய பிரகலாதன் இளமையிலேயே ஞானம் மிக்கவனாக, ஏனைய ஞானிகளுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கினான் என்பதால் 'ஞான நாயகன்" என்றார். பூ; தாமரை. பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே ஆதலின் தாமரை எனப்பட்டது. நிறம்: அழகு. அந்தணன் நடுங்கி என்ற வினை எச்சம் அடுத்த பாடலில் வரும் என்றான் என்ற வினை கொண்டு முடியும்.

***6212. ' "கெடுத்து ஒழிந்தனை, என்னையும் உன்னையும்; கெடுவாய் !
படுத்து ஒழிந்தனை; பாவி ! எத் தேவரும் பகர்தற்கு
அடுத்தது அன்றியே அயல் ஒன்று பகர, நின் அறிவில்
எடுத்தது என் இது? என் செய்த வண்ணம் நீ?" என்றான்.***

கெடுவாய் - கெடுமதி உடையவனே; **என்னையும் உன்னையும் கெடுத்து ஒழிந்தனை** - (நீ கூறிய உரையால்) நீ என்னையும் கெடுத்தாய் உன்னையும் கெடுத்தாய்; **பாவி படுத்து ஒழிந்தனை** - பாவியே! நம் இருவரையும் இறந்து ஒழியச் செய்துவிட்டாய்; **எத்தேவரும் பகர்தற்கு** - வேறு எந்தத் தேவர்களும் கூடச் சொல்லுவதற்கு; **அடுத்தது அன்றியே அயல் ஒன்று பகர** - பொருந்திய உனது தந்தை பெயர் அல்லாத வேறு ஒன்றைக் கூற; **நின் அறிவில் எடுத்தது என் இது** - உன் அறிவுக்குத் தோன்றிய என்ன செயல் இது; **என் செய்த வண்ணம் நீ என்றான்** - என்ன காரியம் செய்யத் துணிந்து விட்டாய் என்றான்.

கெடுவாய்- கெட்ட புத்தியுடையவனே. 'எல்லோரும்' கூறும் படி கூறாமல் வேறொருபேர் பகர்ந்ததால் என்னையும், ஏன் உன்னையுமே இரணியன்

தண்டிப்பானே! இருவரையும், கெடுத்தாயே' என்றான். எப்படி உன் அறிவில் இப்படிச் சொல்லத் தோன்றியது! என்ன காரியம் செய்து விட்டாய் என்று அஞ்சிக் கூறினான் ஆசிரியன் என்பது பொருள்.

6213. ' "என்னை உய்வித்தேன்; எந்தையை உய்வித்தேன்;
இனைய
உன்னை உய்வித்து, இவ் உலகையும் உய்விப்பான்
அமைந்து,
முன்னை வேதத்தின் முதற் பெயர் மொழிவது
மொழிந்தேன்;
என்னை குற்றம் நான் இயம்பியது? இயம்புதி"
என்றான்.

'என்னை உய்வித்தேன் - *என்னை உய்யச் செய்தேன்;* ***எந்தையை உய்வித்தேன்*** - *எனது தந்தையையும் உய்யச் செய்தேன்;* ***இனைய உன்னை உய்வித்து*** - *இத்தகைய உன்னையும் உய்யுமாறு செய்து;* ***இவ்வுலகையும் உய்விப்பான் அமைந்து*** - *இந்த உலகத்தையும் உய்விப்பதற்காக அமைந்து;* ***முன்னை வேதத்தின்*** - *பழமையான வேதங்கள் புகழ்ந்து கூறும்;* ***முதற்பெயர் மொழிவது மொழிந்தேன்*** - *முதற்பெயரென பரமன் திருப்பெயரைக் கூறினேன்;* ***என்னை குற்றம் யான் இயம்பியது*** - *நான் சொன்னதில் என்ன குற்றம் இருக்கிறது;* ***இயம்புதி என்றான்*** - *கூறுவாயாக என்றான். வேதமுதற்பெயர்பிரணவம். அதனால் சுட்டப்படும் பொருள் நாராயணன். அந்தப் புனிதமான பெயரைக் கூறிய நான் என்ன குற்றம் செய்தேன் என்றான்.*

6214. ' "முந்தை வானவர் யாவர்க்கும், முதல்வர்க்கும்,
முதலோன்
உந்தை; மற்று அவன் திருப்பெயர் உரைசெயற்கு
உரிய
அந்தணாளனேன் என்னினும் அறிதியோ? ஐய !
இந்த இப் பெயர் உரைத்து, எனைக் கெடுத்திடல்"
என்றான்.

ஐய - *ஐயனே;* ***முந்தை வானவர் யாவர்க்கும்*** - *முற்பட்டவர்களான தேவர்கள் எல்லோருக்கும்;* ***முதல்வர்க்கும்*** - *அத் தேவர்களுக்கு முதல்வர்களான அயன் அரி, சிவன் ஆகியோருக்கும்;* ***முதலோன் உந்தை*** - *முதன்மை பெற்று விளங்குபவன் உனது தந்தையான இரணியன்;* ***மற்று அவன் திருப்பெயர்*** - *உனது தந்தையின் திருநாமத்தை;* ***உரை செயற்கு உரிய அந்தணாளனேன்*** - *சொல்லுதற்குரிய அந்தணனாக நான் உள்ளேன்;* ***என்னிலும் அறிதியோ*** - *இங்கு என்னை விட நீ எல்லாம்*

தெரிந்தவனோ?; **இந்த இப்பெயர் உரைத்து** - இப்போது நீ சொன்ன இந்தப் பெயரைச் சொல்லி; **எனைக் கெடுத்திடல் என்றான்** - என்னைக் கெடுத்து விடாதே' என்றான்.

6215. 'வேத பாரகன் அவ் உரை விளம்பலும், விமலன்,
"ஆதி நாயகன் பெயர் அன்றி; யான் பிறிது
அறியேன்;
ஓத வேண்டுவது இல்லை; என் உணர்வினுக்கு
ஒன்றும்
போதியாததும் இல்லை" என்று, இவை இவை
புகன்றான்:

வேதபாரகன் அவ்வுரை விளம்பலும் - வேதங்களை அறிந்த அந்தணனாகிய ஆசிரியன் இவ்வாறு கூறவும்; **விமலன்** - குற்றமற்றவனான பிரகலாதன்; **ஆதி நாயகன் பெயர் அன்றி** - எல்லா உலகங்களுக்கும் முதல் தலைவனான அப்பரமன் திருப் பெயர் அல்லாது; **யான் பிறிது அறியேன்** - நான் வேறெதுவும் அறியமாட்டேன்; **ஓத வேண்டுவதில்லை** - நான் கற்றுக் கொள்ள வேண்டியதும் (அப்பரமன் பெயரல்லாது) வேறில்லை; **என் உணர்வினுக்கு** - எனது அறிவுக்கு; **ஒன்றும் போதியாததும் இல்லை** - ஒன்றும் உணர்த்தப் படாத பொருள் இல்லை; **என்று இவை இவை புகன்றான்** - என்று மேலும் சில கூறுவானானான்.

6216. ' "தொல்லை நான்மறை வரன்முறைத் துணி
பொருட்கு எல்லாம்
எல்லை கண்டவன் அகம் புகுந்து, இடம் கொண்டது,
என் உள்;
இல்லை, வேறு இனிப் பெரும் பதம்; யான் அறியாத,
வல்லையேல், இனி, ஓதுவி, நீதியின் வழாத.

தொல்லை நான் மறை - பழமையான நான்கு வேதங்களும்; **வரன் முறைத் துணி பொருட்கு எல்லாம்** - மரபு பிறழாது துணிந்து கூறிய பொருள்களுக்கெல்லாம்; **எல்லை கண்டவன்** - முடிவான எல்லை கண்டவனாகியபரனே; **என் அகம் புகுந்து இடம் கொண்டது** - எனது உள்ளத்திலே புகுந்து விரும்பி உறைவது; **என் உள்** - எனக்குள்ளாகும்; **வேறு இனிப் பெரும்பதம் இல்லை** - இதைவிட வேறு சிறந்தபதம் எதுவுமில்லை; **யான் அறியாதவல்லையேல்** - நான் அறியாதவை ஏதேனும் நீ வல்லவனானால்; **நீதியின் வழாத இனி ஓதுவி** - நீதி நெறி பிறழாத ஒன்றை இனி எனக்குக் கற்றுக் கொடுப்பாயாக.

வரன்முறை - மரபுநெறி. துணி பொருள் - அறுதியிட்டு துணிந்துரைத்த பொருள். எல்லைகண்டவன். முடிவிடமாக அமைந்தவன். இடம் கொண்டது. விரும்பி வாழ்வது. அகம் - மனம். என் உள் - எனக்குள். பதம். நிலை (பதவி); பெயருமாம். நீதியின் வழாத - அறத்துக்கு மாறுபடாத. ஓதுவி-கற்பிப்பாயாக. வல்லையேல். வல்லவனாயின் என்றதால் அத்தகையவல்லமை உனக்கு இல்லை என்பது குறித்து நின்றது.

6217. ' "ஆரைச் சொல்லுவது, அந்தணர் அரு மறை
அறிந்தோர்,
ஓரச் சொல்லுவது எப் பொருள், உபநிடதங்கள்,
தீரச் சொல் பொருள் தேவரும் முனிவரும் செப்பும்
பேரைச் சொல்லுவது அல்லது, பிறிதும் ஒன்று
உளதோ?

***அந்தணர் அருமறை** - வேதம் வல்ல அந்தணர்களின் அரிய வேதங்கள் எல்லாம்; **ஆரைச் சொல்லுவது** - யாரைச் சிறப்பித்துப் பேசுகிறதோ - **அறிந்தோர்** - கற்றுணர்ந்த சான்றோர்கள்; **ஓரச் சொல்லுவது எப்பொருள்** - ஓர்ந்து கூறுவது எந்தப் பொருளையோ - **உபநிடதங்கள் தீரச் சொல்பொருள்** - அதுவே எல்லா உபநிடதங்களும் முடிந்த முடிவாகக் கூறும் பொருள் ஆகும்; **தேவரும் முனிவரும்** - அதனை உணர்ந்த தேவர்களும் முனிவர்களும்; **செப்பும் பேரைச் சொல்லுவதல்லது** - கூறும் அந்த திருப்பெயரைக் கூறுவதைத் தவிர; **பிறிதும் ஒன்று உளதோ** - வேறு ஒன்றும் உள்ளதோ?*

ஓரச் சொல்லுதல் - ஆய்ந்தறியும்படி கூறுதல். தீரச் சொல்லுதல் - முடிந்த முடிவாகக் கூறுதல். யாரை என்பது ஆரை என வழங்குவது உலக (மரூஉ) வழக்கு. பெயர் என்பதே பேர் என வழங்குவதும் மரூஉ வழக்கே

6218. ' "வேதத்தானும், நல் வேள்வியினானும், மெய்
உணர்ந்த
போதத்தானும், அப் புறத்துள எப் பொருளானும்,
சாதிப்பார் பெறும் பெரும் பதம் தலைக்கொண்டு
சமைந்தேன்;
ஓதிக் கேட்பது பரம்பொருள் இன்னம் ஒன்று உளதோ?

*'**வேதத்தானும்** - வேதங்களை எல்லாம் கற்று அறிவதாலும்; **நல்வேள்வியினானும்** - நன்மை தரும் வேள்விகளைச் செய்து முடிப்பதனாலும்; **மெய் உணர்ந்த போதத்தானும்** - உண்மைப் பொருளை உணர்ந்து அறிந்த மெய்ஞ்ஞானத்தாலும்; **அப்புறத்துள எப்பொருளானும்** - இவைகளுக்கு அப்பாலுள்ள கர்மம், பக்தி, யோகம் போன்றவற்றினாலும்; **சாதிப்பார் பெறும் பெரும்பதம்** - சாதித்த மேலோர் அடையும்*

பெரிய தொரு பேற்றினை; **தலைக் கொண்டு சமைந்தேன்** - பரமன் நாமத்தைக் கூறுதலை மேற் கொண்டு அடைந்துய்ந்தேன்; **ஓதி, கேட்பது பரம் பொருள்** - ஓதியும், ஓதக் கேட்கும் பயன் அடைவதற்குரிய மேலான பொருள்; **இன்னம் ஒன்று உளதோ** - இதைவிடவும் நன்மை பயப்பது வேறு ஒன்று உள்ளதோ? நற்பலன்தருவது வேள்வியாதலின் 'நல்வேள்வி' என்றார். சாதித்தல்; சித்தியடைதல். பெரும்பதம். பெரும்பேறு. தலைக் கொண்டு; மேற்கொண்டு. பரம்பொருள்; மேலான பொருள்.

6219. ' "காடு பற்றியும், கன வரை பற்றியும், கலைத் தோல்
மூடி முற்றியும், முண்டித்தும், நீட்டியும், முறையால்
வீடு பெற்றவர், 'பெற்றதின் விழுமிது' என்று உரைக்கும்
மாடு பெற்றனென்; மற்று, இனி என், பெற வருந்தி?

காடு பற்றியும் - காட்டை இடமாகக் கொண்டும்; **கன வரை பற்றியும்** - பெரிய மலையை இடமாகக் கொண்டும்; **கலைத்தோல் மூடி முற்றியும்** - மான் தோலைப் போர்த்தும் உடுத்தியும்; **முண்டித்தும் நீட்டியும்** - தலையை மொட்டையடித்தும், முடியை வளர்த்தும்; **முறையால் வீடு பெற்றவர்** - தமக்குரிய முறையானதவ ஒழுக்கத்தால் வீடு பேற்றை அடைந்தவர்கள் எல்லாம்; **'பெற்றதின் விழுமிது' என்றுரைக்கும்** - பெற்ற பேற்றைவிட மேலானது என்று கூறுகின்ற; **மாடு பெற்றனன்** - பெரிய செல்வத்தைப் பெற்றுள்ளேன்; **மற்று இனி வருந்தி என் பெற** - உடலை வருத்தி நான் இனிப் பெறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

கனவரை - பெரிய மலை. முற்றி மூடி - முழுமையாகப் போர்த்து 'மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா' என்ற குறள் நினைதற்குரியது. முறை - அவரவர்க்குரியதவ ஒழுக்கம்.

6220. ' "செவிகளால் பல கேட்டிலர்ஆயினும், தேவர்க்கு
அவி கொள் நான்மறை அகப் பொருள் புறப்பொருள் அறிவார்;
கவிகள் ஆகுவார்; காண்குவார், மெய்ப்பொருள்;- காலால்
புவி கொள் நாயகற்கு அடியவர்க்கு அடிமையின் புக்கார்.

காலால்புவிகொள் நாயகற்கு - தன் திருப்பாதங்களால் (அளந்து) உலகத்தைத் தனக்குரியதாக்கிக் கொண்ட தலைவனாகிய திருமாலுக்கு; **அடியவர்க்கு அடிமையின் புக்கார்** - அடியார்கள் எவரோ அவர்களுக்கு அடிமைபூண்டவர்கள்;

செவிகளால் பல கேட்டிலர் ஆயினும் - காதுகளால் பல நூல்களை கேட்கும் கேள்வி ஞானமில்லாதவரானாலும்; **தேவர்க்கு அவிகொள்** - தேவர்களுக்கு அவியுணவு அளிக்கும் (மந்திரங்களைத் தன்னிடம் கொண்ட); **நான்மறை அகப் பொருள் புறப் பொருள் அறிவார்** - நான்கு வேதங்களும் நுட்பமாகவும் வெளிப்படை யாகவும் கூறிய எல்லாப் பொருள்களையும் அறியவல்லாராவர்; **கவிகள் ஆகுவார்** - தெய்விகக் கவிஞர்களும் ஆவார்கள்; **மெய்ப் பொருள் காண்குவர்** - மெய்ப்பொருளைக் கண்டறிய வல்லவராவார்.

மகாபலியினிடம் மூவடி மண் கேட்டுப் பெற்று, ஓரடியில் உலகம் முழுவதையும் உரிமையாக்கிக் கொண்டவன் என்பது 'காலால் புவிகொள் நாயகன்" எனக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு பொருள் உரைத்தல் பொருந்தாது. ஏனெனில் இது, வாமனா வதார சரிதை. இப்பாடல் பிரகலாதன் கூற்றாக வருகிறது. (கம்பன் கூற்றாகில் தவறில்லை.) நரசிங்காவதாரத்துக்குப் பிற்பட்ட வாமனாவதார சரிதை நிகழ்ச்சியை நரசிங்காவதாரமே இன்னும் நிகழாதிருக்கிற போது முன்னர்க்கூறுதல் காலமலைவு என்னும் குற்றத்தை ஏறிட்டு வழுவாம் ஆதலின் தன் திருவடியாலே உலகத்தைத் தனக்கு அடிமையாக்கி ஆட்கொண்டருளும் நாயகன் என்று பொதுவாக இறைவன் ஆட்கொள்ளும் திறம்பற்றியதாகப் பொருள் உரைத்தலே சிறந்தது என்பது மகாவித்துவான்; மயிலம், பேராசிரியர். வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

6221. ' "எனக்கும், நான்முகத்து ஒருவற்கும், யாரினும் உயர்ந்த
தனக்கும் தன் நிலை அறிவுஅரும் ஒரு தனித் தலைவன்
மனக்கு வந்தனன்; வந்தன, யாவையும்; மறையோய்!
உனக்கும் இன்னதின் நல்லது ஒன்று இல்" என உரைத்தான்.

மறையோய் - (வேதங்களைக் கற்ற) வேதியனே!; **எனக்கும்** - எனக்கும்; **நான் முகத்து ஒருவற்கும்** - நான்கு முகங்களை உடைய பிரமதேவனாகிய அந்த ஒருவனுக்கும்; **யாரினும் உயர்ந்த தனக்கும்** - எல்லோரை விடவும் மிக உயர்ந்து விளங்கும் தனக்குமே; **தன் நிலை அறிவரும்** - தனது நிலையை அறிவதற்கு அரிய; **ஒரு தனித் தலைவன்** - ஒப்பற்ற பெருந்தலைவனாகிய பரமன்; **மனக்குவந்தனன்** - எனது மனத்தில் கோயில் கொண்டான்; **யாவையும் வந்தன** - அதனால் எல்லாவகை ஞானங்களும் எளிதில் வந்தெய்தின; **உனக்கும் இன்னதின் நல்லது ஒன்று இல் என உரைத்தான்** - உனக்கும் இதை விடவேறு நல்லது எதுவுமில்லை என்று கூறினான்.

ஒருதனித்தலைவன் என்பது "உன்னை நீ தானும் உணராதாய்" என்ற வில்லிபாரதப் பாடலையும் (வில்லி. கிருட்டிணன் தூது.36); தனக்கும் தன் தன்மை அறிவரியான் என்பதையும் (நம்மாழ்வார் 2892) நினைவுறுத்தும். மனக்கு - மனத்துக்கு என்பதன் தொகுத்தல் விகாரம். இன்னதின் - இதைவிடவும் ஒரு தனி - மீமிசைச் சொல்.

மறையவன் நிகழ்ந்ததை இரணியனுக்கு அறிவித்தல்

6222. ***'மாற்றம் யாது ஒன்றும் உரைத்திலன், மறையவன்;***
மறுகி,
"ஏற்றம் என்? எனக்கு இறுதி வந்து எய்தியது"
என்னா,
ஊற்றம் இல்லவன் ஓடினன் கனகனை உற்றான்,
தோற்ற வந்தது ஓர் கனவு கண்டனன் எனச்
சொன்னான்:

மறையவன் - ஆசிரியனாகிய அந்த வேதியன்; ***மாற்றம் யாது ஒன்றும் உரைத்திலன்*** - பிரகலாதன் கூறியன கேட்டு எந்த ஒரு மறு மொழியும் கூறவில்லை; ***மறுகி*** - மனம் கலங்கி; ***ஏற்றம் ஏன்?*** - இனி எனக்கு என்ன ஏற்றம் வரப் போகிறது?; ***எனக்கு இறுதி வந்து எய்தியது*** - எனக்கு அழிவு காலம் வந்து சேர்ந்தது; ***என்னா*** - என்று எண்ணியவனாக; ***ஊற்றம் இல்லவன்*** - மனத்துணிவு இல்லாத அவன்; ***ஓடினன் கனகனை உற்றான்*** - ஓடோடியும் சென்று இரணியனை அடைந்தான்; ***தோற்ற வந்த தோர்*** - பின்னால் நேர இருப்பதை உணர்த்த வந்த ஒரு; ***கனவு கண்டனன் எனச் சொன்னான்*** - கனவு கண்டவனைப் போல இரணியனிடம் சொல்லலானான்.

ஏற்றம் - ஆக்கம். ஊற்றம் - மனஉறுதி. கனகன் - இரணியன். தோற்ற வந்த தோர் கனவு; பின்னால் நேர இருக்கும் தீங்கைத் தெரிவிக்க வந்த ஒரு கனவு.

6223. ***"எந்தை ! கேள்: எனக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்***
இயம்பச்
சிந்தையால் இறை நினைத்தற்கும் அடாதன செப்பி,
'முந்தையே நினைந்து, என் பொருள் முற்றும்?' என்று
உரைத்து, உன்
மைந்தன் ஓதிலன், வேதம்" என்று உரைத்தனன்,
வணங்கி.

வணங்கி - இரணியனை அடைந்த மறையவன் அவனை வணங்கி; ***எந்தை கேள்*** - எனக்குத் தந்தை போன்ற தலைவனே நான் உரைப்பதைக் கேட்பாயாக; ***உன் மைந்தன்*** - உனது மகன்; ***எனக்கு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும்*** - எனக்கு இந்தப் பிறவியிலோ அடுத்த பிறவியிலோ; ***இயம்பச் சிந்தையால் இறை நினைத்தற்கும்*** - கூறுவதற்கும் ஒரு சிறிது மனத்தில் நினைப்பதற்கும்; ***அடாதன செப்பி*** - தகாதனவற்றைக் கூறி; ***'முந்தையே நினைந்து என் பொருள் முற்றும்'*** - முன்பே நினைத்து, எனக்கு வேதப் பொருள் அத்தனையும் முற்றுப் பெற்றுள்ளது; ***என்று உரைத்து*** - என்று கூறி; ***வேதம் ஓதிலன்*** - நான் கற்றுத் தரத் தொடங்கிய வேதத்தை ஓதாதவனானான்; ***என்று உரைத்தனன்*** - என்று, இரணியனிடம் கூறினான்.

இரணியன் மறையவன் உரையாடல்

6224. ***'அன்ன கேட்டு, அவன், "அந்தண! அந்தணர்க்கு அடாத,***
முன்னர் யாவரும் மொழிதரும் முறைமையின் படாத,
தன்னது உள் உறும் உணர்ச்சியால் புதுவது தந்தது,
என்ன சொல், அவன் இயம்பியது? இயம்புதி"
என்றான்.

அன்னகேட்டு, அவன் *- மறையவன் கூறிய அவற்றைக் கேட்டு, இரணியன் மறையவனை நோக்கி;* ***அந்தண*** *- அந்தணனே;* ***அந்தணர்க்கு அடாத*** *- மறையவர்கள் கேட்கத் தகாததும்;* ***முன்னர் யாவரும் மொழிதரும் முறைமையில்படாத*** *- முன்பு யாரும் கூறுதற்குரிய முறைமையில் படாததும்;* ***தன்னது உள் உறும் உணர்ச்சியால்*** *- தனது உள்ளத்தே முகிழ்த்த உள்ளுணர்ச்சியினால்;* ***புதுவது தந்தது*** *- புதியதாகக் கூறியதுமான; என்ன சொல் அவன்* ***இயம்பியது*** *- என்ன சொல் அவன் சொன்னது?* ***இயம்புதி என்றான்*** *- நீ கூறுவாயாக என்றான்.*

அன்ன - மறையவன் கூறிய அந்தச் சொற்கள். அடாத - தகாத முறைமையில் படாத - முறையோடு பொருந்தாத.

6225. ***'அரசன் அன்னவை உரைசெய, மறையவன் அஞ்சி,***
சிரதலம் கரம் சேர்த்திடா, "செவித் தொளை சேர்ந்த
உரகம் அன்ன சொல் யான் உனக்கு உரைசெயின், உரவோய்!
நரகம் எய்துவென்; நாவும் வெந்து உகும்' என
நவின்றான்.

அரசன் அன்னவை உரை செய *- அரசனாகிய இரணியன் அவ்வாறு கூறினானாக;* ***மறையவன் அஞ்சி*** *- அந்தணன் பயந்து;* ***சிரதலம் கரம் சேர்த்திடா*** *- தலைமீது கரங்களைக் கூப்பி வணங்கி;* ***'செவித் தொளை சேர்ந்த*** *- காதுத் தொளைகளிலே புகுந்த;* ***உரகம் அன்ன சொல்*** *- பாம்புக் கொப்பான அந்தச் சொல்லை;* ***யான் உனக்கு உரை செயின்*** *- நான் உனக்குச் சொல்லு வேனாயின்;* ***உரவோய்*** *- வலிமை மிக்கவனே;* ***நரகம் எய்துவென்*** *- நான் நரகத்தை அடைவேன்;* ***நாவும் வெந்து உகும்*** *- எனது நா வெந்து அழியும்;* ***என நவின்றான்*** *- என்று கூறினான்.*

'பேய் அரசு செய்தால் பிணம் தின்னும் சாத்திரங்கள்' என்பதற் கொப்ப மறையவன் நடத்தை அமைந்தது. பிரகலாதன் ஓதிய திருவெட்டெழுத்தைத் தான் சொன்னால் நரகம் கிடைக்கும், நாக்கு வெந்துபோகும் என்னும் நிலையை உன்னுக.

இரணியன் மைந்தனை அழைத்து நிகழ்ந்தன கேட்டல்

6226. ' "கொணர்க என் மைந்தனை, வல் விரைந்து"
என்றனன், கொடியோன்;
உணர்வு இல் நெஞ்சினன் ஏவலர் கடிதினின் ஓடி,
கணனின் எய்தினர், "பணி" என, தாதையைக்
கண்டான்-
துணை இலான்தனைத் துணை என உடையவன்
தொழுதான்.

கொடியோன் - மிகக் கொடியவனாகிய இரணியன்; **கொணர்க என்மைந்தனை வல் விரைந்து என்றனன்** - என் மகனை, மிகவிரைவில் இங்கு அழைத்து வாருங்கள் என ஏவலர்களுக்கு உத்தரவிட்டான்; **உணர்வு இல் நெஞ்சினன் ஏவலர் கடிதினின் ஓடி** - நல்லுணர்வு இல்லாத நெஞ்சினனாகிய இரணியனின் ஏவலர்கள் விரைவாகச் சென்று; **கணனின் எய்தினர்** - ஒரு கணப் பொழுதில் பிரகலாதனை அடைந்தார்கள்; **பணி என** - அரசனது 'கட்டளை' என்று கூற; **துணை இலான் தனை** - தனக்குவமையும் ஒப்பும் இல்லாதவனான பரந்தாமனை; **துணை என உடையவன்** - தனக்கு துணை உடையவனான பிரகலாதன்; **தாதையைக் கண்டான் தொழுதான்** - தனது தந்தையான இரணியனைக் கண்டு வணங்கினான்.

உணர்வு - நல்ல அறிவு. வல்விரைந்து - மிக விரைவாக. கணனின் - கணப் பொழுதில். 'துணையிலான்' என்றது தனக்குவமையில்லாத பரமனை. 'துணையென உடையவன்' திருமாலையே உயிர்த்துணை எனக் கொண்ட பிரகலாதனை. செயல்களின் விரைவு பாடலில் புலப்படுகின்றது. ஏவலர் கடமைப்பாங்கும் பிரகலாதனின் பணிவும் தெள்ளிதின் உணர்த்தப்பட்டன.

6227. 'தொழுத மைந்தனை, சுடர் மணி மார்பிடைச்
சுண்ணம்
எழுத, அன்பினின் இறுகுறத் தழுவி, மாடு இருத்தி,
முழுதும் நோக்கி, "நீ, வேதியன் கேட்கிலன் முனிய,
பழுது சொல்லியது என்? அது பகருதி" என்றான்.

தொழுத மைந்தனை - (தனது பாதங்களில் வீழ்ந்து) வணங்கிய மகனை; **சுடர்மணி மார்பிடை** - ஒளிமிக்க தனது மார்பிலே பூசப்பட்ட; **சுண்ணம் எழுத** -வாசனைப் பொடிபிரகலாதன் உடலிலே படும்படி; **அன்பினில் இறுகுறத் தழுவி** - அன்போடு, இறுகத் தழுவி; **மாடு இருத்தி** - தனக்குப் பக்கத்திலே இருக்கச் செய்து; **முழுதும் நோக்கி** - மகனைப் பாதாதிகேசமாக முழுவதும் பார்த்து; **நீ வேதியன் கேட்கிலன் முனிய** - மகனே! நீ ஆசிரியன் கேட்க இயலாதவனாக கோபம் கொள்ளும்படி; **பழுது சொல்லியது என்?** - தவறுபடக் கூறியது என்ன?; **அது பகருதி என்றான்** - அதைக்

கூறுவாயாக என்றான். சுடர் மணி மார்பு - இரணியன் பொன் நிறமுடையவன். ஒளிமிக்க ஆபரணங்களும் அணிந்துள்ளான். எனவே, அவன் மார்பு ஒளியுடைய மார்பு எனப்பட்டது. எழுத - பூச.

பிரகலாதன் உரையின் சிறப்புக் கூற இரணியன் அதனைச் சொல்ல வேண்டல்

6228. ' "சுருதி ஆதியில் தொடங்குறும் எல்லையில் சொன்ன
ஒருவன், யாவர்க்கும் நாயகன், திருப் பெயர் உணரக்
கருதக் கேட்டிடக் கட்டுரைத்து, இடர்க் கடல் கடக்க
உரிய மற்று இதின் நல்லது ஒன்று இல்" என உரைத்தான்.

சுருதி ஆதியில் தொடங்குறும் எல்லையில் - *வேதம் முதலிலே ஆரம்பிக்கும் சமயத்தில்;* **சொன்ன ஒருவன் யாவர்க்கும் நாயகன்** - *சொன்ன ஒப்பற்ற ஒருவனும், எல்லா உயிர்களுக்கும் தலைவனும் ஆகிய திருமாலுடைய;* **திருப்பெயர்** - *சிறந்த திரு நாமமானது;* **உணர, கருத, கேட்டிட** - *அறியவும், நினைக்கவும், கேட்கவும் செய்து;* **கட்டுரைத்து** - *நாளும்இடை விடாது சொல்லி;* **இடர்க் கடல் கடக்க உரிய** - *துன்பக் கடலில் இருந்து கடந்து கரையேற உரியதாகும்;* **மற்று இதின்** - *வேறு இதை விடவும்;* **நல்லது ஒன்று இல்** - *நமக்கு நன்மைதருவது ஒன்றில்லை;* **என உரைத்தான்** - *என்று பிரகலாதன் கூறினான்.*

6229. 'தேவர் செய்கையன் அங்ஙனம் உரைசெய, தீயோன்
"தா இல் வேதியன் தக்கதே உரைசெயத் தக்கான்;
ஆவது ஆகுக; அன்று எனின், அறிகுவம்" என்றே,
"யாவது, அவ் உரை? இயம்புதி, இயம்புதி!" என்றான்.

தேவர் செய்கையன் - *(அசுரனான இரணியனுக்கு மகனாகப் பிறந்தும்) தேவர்களைப் போன்ற சிறந்த ஒழுக்கத்தை உடையவனாகிய பிரகலாதன்;* **அங்ஙனம் உரை செய** - *அவ்வாறு கூற;* **தீயோன்** - *கொடிய இயல்புடைய இரணியன்;* **தா இல் வேதியன்** - *குற்றமில்லாத அந்தணனாகிய ஆசிரியன்;* **தக்கதே உரை செயத்தக்கான்** - *தகுதியானவைகளையே கூறத் தகுந்தவனாவான்;* **ஆவது ஆகுக** - *நடக்கவேண்டியது நடக்கட்டும்;* **அன்று எனின் அறிகுவம்** - *இவன் கூறும் சொல்நமக்கு நன்மை தராதது என்றாலும் அதை அறிவோம்;* **என்றே** - *என்றெண்ணியவனாக;* **யாவது அவ்வுரை இயம்புதி இயம்புதி என்றான்** - *நீ சொல்லும் அந்தப் பெயர் எது கூறுக கூறுக என்றான்.*

'இயம்புதி இயம்புதி' விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு. தேவர் செய்கையன் - அரக்கர் குலத்தினன் ஆயினும் தேவர்களைப் போன்ற நடத்தை உடையவன் என்பது கருத்து; நீதியால் வந்ததொரு நெடுந்தரும் நெறியல்லால் சாதியால் வந்த சிறு நெறியறியான்' என வீடணனைப் பற்றி உரைப்பது நினைவு கூரத்தக்கது.(7625)

ஆசிரியன் சரியாகத்தான் சொல்லியிருக்கிறான் என்று இரணியன் கருதியதை 'தக்கதே உரைசெயத்தக்கான்" என்ற தொடர் உணர்த்துகிறது.

எட்டெழுத்தின் பெருமையைப் பிரகலாதன் இயம்புதல்

6230. ' "காமம் யாவையும் தருவதும், அப் பதம் கடந்தால்,
சேம வீடு உறச் செய்வதும், செந் தழல் முகந்த
ஓம வேள்வியின் உறு பதம் உய்ப்பதும், ஒருவன்
நாமம்; அன்னது கேள்; நமோ நாராயணாய!

காமம் யாவையும் தருவதும் - நாம் விரும்பும் நற்பேறுகள் எல்லாவற்றையும் தரவல்லதும்; **அப்பதம் கடந்தால்** - (விரும்பும் நிலையான) அப்பதவிகளைக் கடந்தபின்பு ; **சேமவீடு உறச் செய்வதும்** - என்றும் அழியாத நிலைத்த தன்மையுடைய பாதுகாப்புதவும் வீட்டின்பத்தைத் தருவதும்; **செந்தழல் முகந்த** - செம்மையான தீயால் முகந்து கொள்ளப்படும்; **ஓம வேள்வியின் உறுபதம்** - யாகத்தினால் அடையும் துறக்கம் முதலிய பதவிகளிலே; **உய்ப்பதும்** - நம்மைச் செலுத்துவதும்; **ஒருவன் நாமம்** - ஒப்பற்ற ஒருவனாகிய பரமனது திருநாமமே; **அன்னது கேள் நமோ நாராயணாய** - அதனைக் கேட்பாயாக ஓம்நமோ நாராயணாய நம என்பது அது.

காமம் - விரும்பும் நற்பேறுகள். சேமம் - பாதுகாப்பு. சேமவீடு - பரமபதம். "நடந்த நம்பி நாமம் சொல்லில் நமோ நாராயணமே" எனவெல்லாம் அருளிச் செயல் கூறுவதை நினைவு கூர்வோமாக. இம்மை, மறுமை இன்பங்களைத் தரவல்லது இத்திரு மந்திரமே என்பது கருத்து.

6231.' "மண்ணின்நின்று மேல் மலர் அயன் உலகு உற
வாழும்
எண் இல் பூதங்கள், நிற்பன திரிவன, இவற்றின்
உள் நிறைந்துள கரணத்தின் ஊங்கு உள உணர்வும்,
எண்ணுகின்றது இவ் எட்டு எழுத்தே; பிறிது இல்லை.

மண்ணின் நின்று - இந்த மண்ணுலகு தொடங்கி; **மேல் மலர் அயன் உலகு உற** - மேலேயுள்ள பிரமதேவனுக்குரிய சத்தியலோகம் வரை எங்கும்; **வாழும் எண்இல் பூதங்கள்** - வாழுகின்ற எண்ணற்ற உயிரினங்களில்; **நிற்பன திரிவன** - நிலையியற் பொருள், இயங்கியற் பொருள்; **இவற்றின்** - ஆகிய இவ்விரு வகைப் பொருள்களின்; **உள்நிறைந்துள** - உள்ளத்தே நிறைந்திருக்கின்ற; **கரணத்தின் ஊங்கு**

உள உணர்வும் - உயிர் உணர்வும் அதைக்கடந்து நிற்கும் மெய்யுணர்வும் (ஞானம்); **எண்ணுகின்றது** - நினைந்து போற்றுவது; **இவ்வெட்டெழுத்தே** - இந்த எட்டெழுத்து மந்திரத்தினையேயாம்; **பிறிது இல்லை** - இதுவல்லாத வேறு எதுவும் இல்லை.

மேல் மலர் அயன் உலகு - பிரம்ம தேவன் வாழும் சத்திய லோகம் பூதங்கள் - (பூதங்களின் கூட்டால் உருவாகும்) உயிர் வர்க்கம் கரணம் - உள்ளம், உரை, செயல் முதலியன

6232. ' "முக் கண் தேவனும், நான்முகத்து ஒருவனும் முதலா,
மக்கள்காறும், இம் மந்திரம் மறந்தவர் மறந்தார்;
புக்குக் காட்டுவது அரிது; இது பொதுவுறக் கண்டார்
ஒக்க நோக்கினர்; அல்லவர் இதன் நிலை உணரார்.

முக்கண் தேவனும் - மூன்று கண்களை உடைய சிவ பெருமானும்; **நான் முகத்து ஒருவனும் முதலா** - நான்கு முகங்களை உடைய பிரமதேவன் முதலாக; **மக்கள் காறும்** - மண்ணுலகில் வாழும் மக்கள் இறுதியாக; **இம்மந்திரம் மறந்தவர்** - இவ்வெட்டு எழுத்து மந்திரத்தை மறந்தவர்கள்; **மறந்தார்** - தாம் அடைய இருந்த உறுதிப் பேறுகளை மறந்தவராவார்; **புக்குக் காட்டுவது அரிது இது** - இதன் பொருளை நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து அறிவிப்பதென்பது இயலாத தொன்று; **பொதுவுறக் கண்டார்** - வேறுபாடின்றி எக்காலத்துக்கும் பொது நெறி நின்று யோகத்தால் அறிந்த மேலோரும்; **ஒக்க நோக்கினர்** - அவர் வழிநின்று பொருந்தி மெய்யுணர்ந்த ஞானிகளும்; **அல்லவர் இதன் நிலை உணரார்** - அல்லாத மற்றவர் இம்மந்திரத்தின் சீர்மையை அறிந்துணர மாட்டார்.

அறிவு கொண்டு ஆராயும் வெற்றறிவின் வலையிலே மந்திரப் பெருமை சிக்காது. ஞானியர், யோகியர் அனுபவித்தறிவது அதன் சீர்மை.

6233. ' "தோற்றம் என்னும் அத் தொல் வினைத் தொடு கடல் சுழிநின்று
ஏற்று நன் கலன், அருங் கலன் யாவர்க்கும், இனிய
மாற்ற மங்கலம், மா தவர் வேதத்தின் வரம்பின்
*தேற்ற மெய்ப்பொருள், திருந்த மற்று இதின் இல்லை, சிறந்த.**

தோற்றம் என்னும் - தொடர்ந்து வரும் பிறவி என்ற; **தொடு கடல்** - ஆழமான பெரிய தொடு கடலில்; **தொல்வினைச் சுழிநின்று** - பழவினைகளாகிய சுழிகளில்

இருந்து; ***ஏற்றும் நன்கலன்*** *- உயிர்களை (முத்திஎன்ற) கரையிலே சேர்க்கும் மரக்கலம்;* ***யாவர்க்கும் அருங்கலன்*** *- எல்லோருக்கும் அணியத் தகுந்த அரிய அணிகலன்;* ***இனிய மாற்ற மங்கலம்*** *- எத்தகையோர்க்கும் இன்பம் தரும் இனிய மங்கல மொழி;* ***மாதவர்*** *- மேலான தவமுனிவர்களுக்கு;* ***வேதத்தின் வரம்பின்*** *- வேதங்களுக்கு வரம்பாக;* ***தேற்ற மெய்ப் பொருள்*** *- தெளிந்துரைக்கப்படும் மெய்ப்பொருள்;* ***திருந்தமற்று இதின் சிறந்த இல்லை*** *- எத்தகையோரும் திருந்திய வாழ்வு வாழ இந்த எட்டெழுத்து மந்திரத்தைவிடச் சிறந்தது வேறு எதுவுமில்லை.*

தோற்றம் - பிறப்பு. தொடர்ந்து வருதலின் 'தொடுகடல்' என்றார்; (சகரால்) தோண்டப்பட்டதால் தொடு கடல் என்றும் கொள்ளலாம். 'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்ற குறள் ஒப்பிடத்தக்கது. தொல்வினை பழவினை நல்வினையும் பிறப்புக்குக் காரணமாதலின் 'இருள் சேர் இருவினை' என்ற குறள் உரை (10) நினைவு கூரத்தக்கது. பிறவிக் கடலில் தொல்வினை என்னும் சுழிகளில் வீழ்ந்து அழியாது முத்தியாகிய கரை சேர்ப்பது இந்த மந்திரமே என்பார் "நன்கலன்" என்றார். கலம் என்பதன் போலி கலன்: மரக்கலமரம். அருங்கலன் - அணிகலம். 'நலம் தரும்' சொல்லாதலால்' மாற்றமங்கலம்" என்றார்.

6234. ' "உன் உயிர்க்கும், என் உயிர்க்கும், இவ் உலகத்தினுள்ள
மன்னுயிர்க்கும், ஈது உறுதி என்று உணர்வுற மதித்துச்
சொன்னது இப் பெயர்" என்றனன், அறிஞரின் தூயோன்;
மின் உயிர்க்கும் வேல் இரணியன் தழல் எழ விழித்தான்.

அறிஞரில் தூயோன் *- அறிஞர்களில் தூய பேரறிவினனாகிய பிரகலாதன்;* ***உன் உயிர்க்கும்*** *- உன்னுடைய உயிருக்கும்;* ***என் உயிர்க்கும்*** *- என்னுடைய உயிருக்கும்;* ***இவ்வுலகத்திலுள்ள மன்னுயிர்க்கும்*** *- இவ்வுலகத்தில் வாழுகின்ற வேறு பல உயிர்களுக்கும்;* ***ஈது உறுதி என்று*** *- இதுதான் உறுதிபயப்பதென்று;* ***உணர்வு உற மதித்துச் சொன்னது*** *- எனதுள்ளத்தே முகிழ்த்த நல்லுணர்வால் ஆராய்ந்து கூறியது;* ***இப்பெயர்*** *- இந்தப் பரமனின் திருப்பெயராகும்;* ***என்றனன்*** *- என்று கூறினான்; (அதைக்கேட்ட) மின் உயிர்க்கும் வேல்* ***இரணியன்*** *- மின்னலைப் போல ஒளிரும் வேலை உடைய இரணியன்;* ***தழல் எழ விழித்தான்*** *- (சினத்தால்) கண்களில் நெருப்பெழ விழித்தான்.*

'அறிஞரில் தூயோன்' என்றது பிரகலாதனை. அறிஞரின் அறிஞன் என்றும் தூயர் என்பவர் யாரினும் தூயான் என்றும் முன்னமே (6207) கூறியுள்ளார்.

இரணியன் பிரகலாதனை நோக்கிச் சினந்து கூறுதல்

6235. ' "இற்றை நாள் வரை, யான் உள நாள் முதல், இப் பேர்

***சொற்ற நாவையும் கருதிய மனத்தையும் சுடும் என்
ஒற்றை ஆணை; மற்று, யார் உனக்கு இப் பெயர்
உரைத்தார்?
கற்றது ஆரொடு? சொல்லுதி, விரைந்து" எனக்
கனன்றான்.***

இற்றை நாள் வரை - *இந்த நாள் வரையும்;* ***யான் உள நாள்முதல்*** - *நான் ஆட்சிக்கு வந்த நாள்முதலாக;* ***இப்பேர் சொற்ற நாவையும்*** - *இந்தப் பெயரைச் சொன்ன நாவையும்;* ***கருதிய மனத்தையும்*** - *நினைத்த மனத்தையும்;* ***சுடும் என் ஒற்றை ஆணை*** - *சுட்டு அழிக்கும் நிகரற்ற எனது தனியாணை;* ***மற்றுயார் உனக்கு இப்பெயர் உரைத்தார்*** - *இருந்தும், உனக்கு இந்தப் பெயரை யார் சொன்னார்கள்?;* ***கற்றது ஆரோடு*** - *எவரிடம் கற்றறிந்தாய்?;* ***சொல்லுதி விரைந்து*** - *சீக்கிரம் பதில் சொல்;* ***எனக் கனன்றான்*** - *என்று சினந்து கூறினான்.*

யான் உள நாள் - தவபலத்தால் நான் ஆட்சி செய்யத் தொடங்கிய நாளிலிருந்து - "இப்பேர்" பிரகலாதன் கூறிய திரு நாமத்தை இன்னதெனச் சொல்லாமல் வெறுப்புத் தோன்ற 'இப்பேர்' என்றான். ஒற்றை ஆணை - ஒப்பற்ற ஆணை (ஏக சக்ராதிபத்யம்) 'மற்று' வினைமாற்றுப் பொருள். கனன்றான் - சினந்து கூறினான். தன் மகன் ஆதலின் குற்றத்தை அவன்மேல் ஏற்றாது பிறர்மேல் ஏற்றி, 'யார் உரைத்தார்', 'கற்றது ஆரொடு' என்று இரணியன் கூறியதாகக் கவிச்சக்கரவர்த்தி உரைத்த நயம் உணர்க. இவ்வாறு பின்னும் வரும் இதுமகாவித்துவான். வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

***6236. ' "முனைவர் வானவர் முதலினர், மூன்று உலகத்தும்
எனைவர் உள்ளவர், யாவரும், என் இரு கழலே
நினைவது; ஓதுவது என் பெயர்; நினக்கு இது நேர
அனையர் அஞ்சுவர்; மைந்த ! நீ யாரிடை அறிந்தாய்?***

முனைவர் வானவர் முதலினர் - *தேவர்களுக்குத் தலைவர்களான மூவரும் மற்றுமுள்ள தேவர் முதலானோரும்;* ***மூன்று உலகத்தும் எனைவர் உள்ளவர் யாவரும்*** - *இந்த மூன்று உலகங்களிலும் வாழுகின்றவர்களான மற்ற எல்லோரும்;* ***நினைவது என் இரு கழலே*** - *எப்போதும் நினைந்து போற்றுவது எனது இரண்டு பாதங்களையேயாம்;* ***ஓதுவது என்பெயர்*** - *தினமும் ஓதுவதும் எனது பெயரையேயாம்;* ***நினக்கு இது நேர*** - *உனக்கு இந்தப் பெயரை நேர்ந்து சொல்ல;* ***அனையர் அஞ்சுவர்*** - *அந்த மூவரும், தேவரும், பிறகும் அஞ்சுவார்கள்;* ***மைந்த ! நீ யாரிடை அறிந்தாய்*** - *மைந்தனே! நீ இந்தப் பெயரை யாரிடம் அறிந்து கொண்டாய்?*

நேர - உடன்பட்டுக் கூற. முனைவர் - முதல்வர் (அயன், அரி, சிவன் ஆகிய மூவர்). எனைவர் - எத்தனை பேர்.

6237. ' "மறம் கொள் வெஞ் செரு மலைகுவான், பல்
முறை வந்தான்,
கறங்கு வெஞ் சிறைக் கலுழன்தன் கடுமையின்,
கரந்தான்;
பிறங்கு தெண் திரைப் பெருங் கடல் புக்கு, இனம்
பெயராது,
உறங்குவான் பெயர் உறுதி என்று ஆர் உனக்கு
உரைத்தார்?

மறம்கொள் வெஞ் செரு மலைகுவான் - வீரம் மிக்க கொடிய போரை என்னுடன் செய்வதற்காக; **பல்முறைவந்தான்** - (நீ கூறிய அத்திருமால்) பலமுறை வந்தான்; **கறங்கு வெஞ்சிறை** - (எனக்குத், தோற்று) சுழன்று பறக்கின்ற வெம்மையான இறகுகளை உடைய; **கலுழன் தன் கடுமையின் கரந்தான்** - வாகனமாகிய கருடனது விரைந்து செல்லும் வேகத்தால் மறைந்தான்; **பிறங்கு தெண் திரை** - பெருகிவரும் தெளிந்த அலைகளைஉடைய; **பெருங்கடல் புக்கு** - பெரிய பாற்கடலிலே புகுந்து; **இனம் பெயராது** - இன்னும் அந்த இடத்தை விட்டு இடம் பெயராது; **உறங்குவான் பெயர்** - உறங்குபவனாகிய திருமாலின் பெயர்; **உறுதி என்று** - உறுதிப் பேறுதரவல்லது என்று; **ஆர் உனக்கு உரைத்தார்** - யார் உனக்குச் சொன்னார்கள்?

வெஞ்செரு - கொடியபோர். மலைகுவான் - போரிடுதற்காக (வானீற்று வினை எச்சம்). கறங்கு - காற்றாடி போலச் சுழன்று பறத்தல். கலுழன் - கருடன். இனம் - இன்னம் என்பதன் இடைக்குறை.

6238. ' "பரவை நுண் மணல் எண்ணினும், எண்ண
அரும் பரப்பின்
குரவர் நம் குலத்து உள்ளவர் அவன் கொலக்
குறைந்தார்;
அரவின் நாமத்தை எலி இருந்து ஓதினால், அதற்கு
விரவு நன்மை என் ? துன்மதி ! விளம்பு" என
வெகுண்டான்.

துன்மதி - கெடுமதி கொண்டவனே ! **பரவை நுண்மணல் எண்ணினும்** - கடற்கரையில் உள்ள நுண்ணிய மணலை எண்ணினாலும்; **எண்ணஅரும் பரப்பின்** - எண்ணுதற்கரிய பரப்பினராக; **குரவர் நம் குலத்துள்ளவர்** - நம் குலத்து முன்னோர்களாக வாழ்ந்த பலரும்; **அவன் கொலக் குறைந்தார்** - அத்திருமால் கொல்ல அழிந்து அளவில் குறைந்தனர்; **அரவின் நாமத்தை** - தனக்குப் பகையான பாம்பின் பெயரை; **எலி இருந்து ஓதினால்** - எலி அமைதியாய் இருந்து ஓதுவதால்; **அதற்கு விரவும் நன்மை என்** - அந்த எலிக்கு வந்து சேரும் நன்மை என்ன?; **'விளம்பு' என வெகுண்டான்** - சொல்லு எனக்கோபித்துக் கூறினான்.

பரவை - கடல். குரவர் - முன்னோர். 'அரவின் நாமத்தை எலி' என்ற உவமையின்மூலம் இரணியன் நாராயணனை அரவு என்றும், தம்மை எலி என்றும் உவமைப்படுத்தி திருமாலின் வலிமையை உறுதிப்படுத்தியது போல் கூறினானாம்.

6239. ***' "வயிற்றினுள் உலகு ஏழினோடு ஏழையும் வைக்கும்***
அயிர்ப்பு இல் ஆற்றல் என் அனுசனை, ஏனம் ஒன்று ஆகி,
எயிற்றினால் எறிந்து, இன் உயிர் உண்டவன் நாமம்
பயிற்றவோ, நினைப் பயந்தது நான்?" எனப் பகர்ந்தான்.

வயிற்றினுள் - *தனது வயிற்றுக்குள்ளே;* **உலகு ஏழொடு ஏழையும் வைக்கும்** - *கீழுலகம் ஏழு, மேலுலகம் ஏழு ஆகிய பதினான்கு உலகங்களையும் வைக்கும்;* **அயிர்ப்பு இல் ஆற்றல்** - *ஐயத்துக்கிடமில்லாத வலிமை உடைய;* **என் அனுசனை** - *எனதுதம்பியான இரணியாட்சனை;* **ஏனம் ஒன்று ஆகி** - *பன்றி வடிவம் எடுத்து வந்து;* **எயிற்றினால் எறிந்து** - *தந்தங்களால் குத்தி;* **இன்உயிர் உண்டவன் நாமம்** - *அவனது இனிய உயிரை உண்டவனான அத்திருமாலின் பெயரை;* **பயிற்றவோ நினைப்பயந்தது நான்?** - *சொல்லுவதற்காக வா உன்னை நான் மகனாகப் பெற்றேன்?;* **எனப்பகர்ந்தான்** - *என்று கூறினான்.*

அனுசன் - தம்பி பயிற்றுதல் - பலமுறை கூறுதல்.

"ஏனம் ஒன்றென எழுந்து வந்து எம் ஐயன்

ஆவி உண்டவனை இன்றுநீ

மானமின்றி எதிர் ஓதவோ உனை

வளர்த்த தென்றிவை கிளர்த்தியே"

என்ற இரணியவதைப் பரணி (335) ஒப்புநோக்கத்தக்கது.

6240. ***' "ஒருவன், யாவர்க்கும் எவற்றிற்கும் உலகிற்கும் முதல்வன்,***
தருதல், காத்து, அவை தவிர்த்தல் என்று இவை செயத் தக்கோன்,
கருமத்தால் அன்றிக் காரணத்தால் உள்ள காட்சி,
திருவிலீ! மற்று இது எம் மறைப் பொருள் எனத் தெரிந்தாய்.

திருஇலீ - திருவில்லாதவனே (நல்ல பேறு இல்லாதவனே)!; ***ஒருவன்*** - ஒப்பற்ற ஒருவனாகிய நான்; ***யாவர்க்கும் எவற்றிற்கும்*** - இவ்வுலகில் வாழும் எல்லோருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும்; ***உலகிற்கும் முதல்வன்*** - இந்த உலகுக்கும் முதல்வனாயுள்ளேன்; ***தருதல், காத்தல், அவை தவிர்த்தல் என்று இவை செயத் தக்கோன்*** - எல்லா உயிர்களையும் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்று கூறப்படும் முத் தொழிலையும் செய்யத்தக்கவன் நானே; ***கருமத்தால் அன்றி*** - (இதில் நேரில் காணும்) காட்சி அளவையினால் அல்லாது; ***காரணத்தால் உள்ள காட்சி*** - கருதுதல் அளவையாகிய அனுமானப்பிரமாண உணர்வால்; ***மற்று இது*** - அறிந்து உணரும் இதனை; ***எம்மறைப் பொருள் எனத் தெரிந்தாய்*** - எந்த வேதத்தில் கூறப்படும் பொருள் என்று தெரிந்து கொண்டாய்.

தனக்குப் பின் தனது செல்வமனைத்தையும் துய்க்க வேண்டிய மகன் வீணாகப் பகைவன் பெயரைக் கூறி, செல்வத்தை இழக்கப் போகிறானே என்பதை உணர்த்துவான் 'திருவிலீ' எனப் பிரகலாதனை அழைத்தான் என்க. கருமம் - காட்சி காரணம் - அநுமானம் (கருதுதல்)

6241. ***' "ஆதி அந்தங்கள் இதனின் மற்று இல்லை, பேர் உலகின்;***
வேதம் எங்கனம், அங்கனம் அவை சொன்ன விதியால்,
கோது இல் நல்வினை செய்தவர் உயர்குவர்; குறித்துத்
தீது செய்தவர் தாழ்குவர்; இது மெய்ம்மை, தெரியின்.

பேருலகின் - மிகப் பெரிய இந்த உலகத்திலே; **ஆதி அந்தங்கள்** - வேதத்தின் ஆரம்பமுதல் முடிவு வரை கூறுவது; **இதனின் மற்று இல்லை** - இதைவிட வேறு எதுவுமில்லை; **வேதம் எங்கனம்** - வேதங்கள் எவ்வாறு எதனை அறிவுறுத்தியதோ; **அங்கனம் அவை சொன்னவிதியால்** - அவ்வாறு அவ்வேதங்கள் சொன்ன முறைப்படி; **கோதுஇல் நல்வினை** - குற்றமில்லாத நல்ல செயலை; **செய்தவர் உயர்குவர்** - செய்தவர்கள் உயர்வடைவார்கள்; குறித்துத் தீது செய்தவர் தாழ்குவர் - எண்ணித் தீமை செய்தவர் தாழ்வடைவார்கள்; **இது தெரியின் மெய்ம்மை** - ஆராய்ந்து பார்த்தால் இதுதான் உண்மை.

சிறிதும் குற்றமில்லாத செயல்களை 'கோதில் நல்வினை' என்றார் குறித்தல் - மனத்தில் நினைத்தல் அறியாது தவறு செய்வாரைப் பெரியோர் மன்னிப்பர் அறிந்து செய்யும் தீமை மன்னிக்கக் கூடியதல்ல என்பதால் 'குறித்துத் தீது செய்தவர் தாழ்குவர்' என்றார். வேதங்கள் கூறும் நல்ல செயல்களைச் செய்வோர் உயர்வர் வேதங்கள் விலக்கிய தீய செயல்புரிவோர் தாழ்வர் என்பதே வேதம் ஆரம்பமுதல் இறுதி வரை கூறுவது. படைத்தல் முதலியவற்றைச் செய்து, நல்வினை தீவினைப்

பயன்களை அனுபவிக்கச் செய்ய, ஒரு தலைவன் (இறைவன்) வேண்டியதில்லை என்பது கருத்து. மெய்ம்மை - உண்மை.

6242. ***' "செய்த மா தவம் உடைமையின், அரி, அயன், சிவன் என்று***
எய்தினார் பதம் இழந்தனர்; யான் தவம் இயற்றி,
பொய் இல் நாயகம் பூண்டபின், இனி அது புரிதல்
நொய்யது ஆகும் என்று, ஆரும் என் காவலின் நுழைவார்.

செய்த மாதவம் உடைமையின் *- நான் செய்த சிறந்ததவம் இருப்பதால்;* ***யான்தவம் இயற்றி*** *- நான் தவம் செய்து, (அதன்பலனால்);* ***பொய்இல் நாயகம் பூண்டபின்*** *- பொய்மையில்லாத இந்த உலகத்துக்குத் தலைமை பூண்ட பின்பு;* ***அரி, அயன் சிவன் என்று எய்தினார்*** *- பிரமன், திருமால், சிவன் என்னும் மூவரும் (தாங்கள் அடைந்திருந்த);* ***பதம் இழந்தார்*** *- மேலான பதங்களை இழந்தனர்;* ***இனி அது புரிதல்*** *- இனித்தமது பதவியைக் காத்துக் கொள்ள தவம் செய்வதென்பது;* ***நொய்யது ஆகும் என்று*** *- (எனது ஆட்சியில்) சிதைந்து அழியும் என்று நினைத்து;* ***ஆரும் என் காவலில் நுழைவார்*** *- பிரமன் முதலிய எவரும் என் ஆளுகைக்கு உட்படுவாராயினர்.*

பொய் இல் நாயகம் - என்றும் மாறாத தலைமை. தாம் செய்த தவத்தால் தலைமை எய்தினரே அன்றி அரி முதலோரும் இயல்பான

தலைவர்கள் அல்லர் என்பான்' செய்த மாதவம் உடைமையின் அரி அயன் சிவன் என்றெய்தினார்" என்றான் என்பதும் ஒரு பொருளாகும்.

6243. ***' "வேள்வி ஆதிய புண்ணியம் தவத்தொடும் விலக்கி,***
கேள்வி யாவையும் தவிர்த்தனென், 'இவை கிளர் பகையைத்
தாழ்வியாதன செய்யும்' என்று; அனையவர்தம்பால்
வாழ்வு யாது ? அயல் எவ் வழிப் புறங்கொண்டு வாழ்வார் ?

வேள்வி ஆதிய *- புனிதமான வேள்விகள் முதலானவையும்;* ***புண்ணியத்தவத்தொடும் விலக்கி*** *- புண்ணியச் செயலானதவம் புரிதலையும் பிறர் செய்யாதபடி விலக்கி;* ***கேள்வியாவையும்*** *தவிர்த்தனென் - நல்ல நூற் கேள்வி முதலியவற்றையும் நிகழாதபடி நான் தவிர்த்து விட்டேன்;* ***இவை கிளர் பகையை*** *- வேள்வி முதலான இவையெல்லாம் பொங்கி எழும் பகையை;* ***தாழ்வியாதன செய்யும்*** *- தாழ்ந்து பணியாதவாறு செய்யும்;* ***என்று*** *- என்பதால் (எவரும் தவம்*

முதலியன செய்யாது தவிர்த்தேன்); **அனையவர் தம்பால் வாழ்வுயாது** - *அயன் முதலானோர்க்கு (எனது ஆட்சியில்) அமைந்த நல்வாழ்வு யாது?;* **அயல் எவ்வழி** - *வேறு எந்த விதத்திலே (அவர்கள் எனக்கு மாறாக);* **புறங் கொண்டு வாழ்வார்** - *புறத்தே துணை பெற்று வாழ்வர்?*

வேள்வி ஆகிய - வேள்வி முதலானவை. தவிர்த்தனென் - விலக்கினேன். புறம் கொண்டு - புறத்தே துணையைப் பெற்று. அயல் - வேறாக. கேள்வி: வேதம் முதலியவைகளைக் கேட்டல்.

6244. ' "பேதைப் பிள்ளை நீ; பிழைத்தது பொறுத்தனென்;
பெயர்த்தும்.
'ஏது இல் வார்த்தைகள் இனையன விளம்பலை;
முனிவன்
யாது சொல்லினன், அவை அவை இதம் என
எண்ணி,
ஓதி; போதி' என்று உரைத்தனன்-உலகு எலாம்
உயர்ந்தோன்.

பேதைப் பிள்ளை நீ - நீ அறிவு நிரம்பப் பெறாத சிறுவன்; பிழைத்தது பொறுத்தனன் - செய்த பிழையைப் பொறுத்தேன்; பெயர்த்தும் ஏது **இல்வார்த்தைகள் இனையன இயம்பலை** - மறுபடியும் பகைவரைப் புகழ்ந்து பேசும் சொற்களான இவை போன்றவற்றைச் சொல்லாதே; **முனிவன் யாது சொல்லினன்** - ஆசிரியனாகிய முனிவன் என்ன சொல்லித் தருகிறானோ; **அவை அவை இதம் என எண்ணி** - அவையே நமக்கு நன்மை பயப்பன என நினைத்து; **ஓதி போதி என்று** - (ஆசிரியனுடன்) சென்று, கற்கத் தொடங்குவாயாக என்று; **உலகு எலாம் உயர்ந்தோன் உணர்த்தினன்** - எல்லா உலகங்களிலும் மேலாண்மை செலுத்தும் இரணியன் கூறினான்.

உலகெலாம் உயர்ந்தோன் - இரணியன் உலகெங்கும் புகழ் உயர்ந்து விளங்குபவன் என்பது பொருள். பிழைத்தது - தவறு செய்தது. முனிவன் -பாடம் கற்பிக்கவந்த அந்தணன். இதம் - நன்மை

பிரகலாதன் அறிவுரை

கலிவிருத்தம்

6245. ' "உரை உளது உணர்த்துவது; உணர்ந்து
கோடியேல்,-
விரை உள அலங்கலாய் ! - வேத வேள்வியின்
கரை உளது; யாவரும் கற்கும் கல்வியின்
பிரை உளது" என்பது மைந்தன் பேசினான்:

விரை உள அலங்கலாய் - மணம் கமழும் மாலையணிந்தவனே; ***உரை உளது உணர்த்துவது*** - உனக்கு நான் உணர்த்தும் வார்த்தை ஒன்று உள்ளது; ***உணர்ந்து கோடியேல்*** - நான் கூறுவதை உணர்ந்து கொள்வாயேல் (கூறுவேன்); ***வேத வேள்வியின் கரை*** உளது - (என்உரை) வேத ஞானத்துக்கும் வேள்வியின் பலனுக்கும் முடிவிடமாயுள்ளது; ***யாவரும் கற்கும் கல்வியின் பிரை உளது*** - எல்லோரும் கற்கின்ற கல்வியாகிய பாலுக்கு பிரை போன்ற நிறை உள்ளது; ***என்பது மைந்தன் பேசினான்*** - என்பன போன்றவைகளை மகனாகிய பிரகலாதன் கூறினான்.

விரை - மணம். அலங்கல் - மாலை. பிரை - மோர்த்துளி. பாலை உறைய வைக்கும் பிரை போல யாவரும் கற்கும் கல்வியைச் செறிய வைக்கும் உரை உளது. எனது உரையான எட்டெழுத்து மந்திரம் வேத

ஞானத்துக்கும், வேள்விப் பயனுக்கும் முடிந்த முடிவான எல்லை நிலமாயுள்ளது என்றான். வேதம் - வேதத்தால் எய்தும் ஞானம். வேள்வி. வேள்வியால் எய்தும்பயன் இவைகளின் முடிவிடமாயிருப்பது பரமன் திருநாமம் என்பது கருத்து. விறகில் தீயினன் எனத் தொடங்கும் பாடலில் நன்பாலில் படு நெய்போல் மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான்... முறுக வாங்கிக் கடைய முன் நிற்குமே என வரும் அப்பர் (திருமுறை5-பாட893) வாக்கை நினைந்து ஒப்பிடலாம்.

6246. ' "வித்து இன்றி விளைவது ஒன்று இல்லை; வேந்த! நின்
பித்து இன்றி உணர்தியேல், அளவைப் பெய்குவேன்;
'உய்த்து ஒன்றும் ஒழிவு இன்றி உணர்தற்பாற்று'
எனா,
கைத்து ஒன்று நெல்லிஅம் கனியின் காண்டியால்.

வேந்த - அரசனே; ***'வித்து இன்றி விளைவது ஒன்று இல்லை*** - விதையில்லாது விளைவது எதுவுமில்லை; ***பித்து இன்றி*** - (பொருளல்லவற்றைப் பொருள் என்றுணரும்) மயக்க உணர்வை விட்டு; ***உணர்தியேல்*** - (உண்மைப் பொருளை) உணர்வாயானால்; ***அளவைப் பெய்குவேன்*** - (மெய்ப்பொருளை அறியும்) வகையை விளக்கிக் கூறுவேன்; ***உய்த்து*** - (மெய்ப்பொருளிலே மனத்தைச்) செலுத்தி; ***ஒன்றும் ஒழிவுஇன்றி*** - சிறிதும் இடைவிடாமல்; ***உணர்தற்பாற்று எனா*** - உணரத்தக்கது என்று; ***கைத்து ஒன்று நெல்லி அம் கனியின்*** - உள்ளங்கையில் கொண்ட நெல்லிக் கனியைப் போல; ***காண்டியால்*** - (மெய்ப்பொருளை) காண்பாய் (என்றான்).

எல்லா உயிர்களுக்கும் ஆதார சக்தியாக விளங்கும் பரமனை அன்றி உலகம் நிலை பெறுதல் இயலாது என்பதை 'வித்தின்றி விளைவில்லை' என்ற உவமை கூறி விளக்கினான். பித்து - மருள் (மயக்க உணர்வு) அளவு - அறியும் வகை. பெய்குவேன் - விளக்கிக் கூறுவேன். ஒழிவின்றி - இடைவிடாமல்.

6247. ' "தன்னுளே உலகங்கள் எவையும் தந்து, அவை -
தன்னுளே நின்று, தான் அவற்றுள் தங்குவான்,
பின் இலன் முன் இலன், ஒருவன்; பேர்கிலன்;
தொல் நிலை ஒருவரால் துணியற்பாலதோ ?

ஒருவன் *- ஒப்பற்ற ஒருவனாகிய இறைவன்;* ***தன்னுளே உலகங்கள் எவையும் தந்து*** *- எல்லா உலகங்களையும் தன்னுள்ளே இருந்து தோன்றச் செய்து;* ***அவை தன்னுளே நின்ற*** *- அவ்வுலகங்களுக்குள் அந்தர்யாமியாய் நின்று;* ***தான் அவற்றுள் தங்குவான்*** *- தான் அவைகளுக்குள் எங்கும் நிறைந்து தங்கி இருப்பான்;* ***பின் இலன்*** *- அவனை அன்றிப்பின்னால் எதுவும் எஞ்சி இருப்பது இல்லாதவன்;* ***முன் இலன்*** *- தனக்கு முன்னும் தானன்றி எதுவும் இல்லாதவன்;* ***பேர்கிலன்*** *- தனது நிலையிலிருந்து என்றும் பிறழாதவன்;* ***தொல்நிலை*** *- அப்பரமனுடைய தொன்மையான நிலை;* ***ஒருவரால் துணியற் பாலதோ*** *- இத்தகையதென ஒருவரால் அளவிட்டுக் கூறும் தரத்ததோ.*

தன்னுள் இருந்து உலகையும், உயிரினங்களையும் தோன்றச் செய்கிறான் அவை, தனது விரிவிலே அடங்கி நிற்க - தான் அவைகளுக்குள்ளே எங்கும் நிறைந்து விளங்குகிறான். சரீர. சரீரிபாவம் (உடல் உயிர்க் கொள்கை) என்ற வைணவக் கோட்பாடு இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது. சித்து - அசித்துக்களாகிய அனைத்தையும் உடலாக உடையவன் அவற்றின் உயிராகத் திகழ்பவன் என்பதே உடலுயிர்க் கொள்கை என்பர்.

"தன்னுளே திரைத் தெழும்தரங்க வெண் தடங்கடல் தன்னுளே திரைத்
தெழுந்தடங்குகின்ற தன்மைபோல் நின்னுளே பிறந்திறந்து நிற்பவும் திரிபவும்
நின்னுளே அடங்குகின்ற நீர்மை நின்கண் நின்றதே"

(திருச்: 10)

என்ற திருமழிசையாழ்வார் அருளிச் செயல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. "பரமன், உலகைப் படைக்க வேறு காரணம் வேண்டாது தன்னிடமிருந்தே தோன்றச் செய்கிறான்" என்றதை 'தன்னுளே உலகங்கள் எவையும் தந்து" என்றார். உயிர்கள் வாழத் தான் இடமாய் நின்றும், அவ்வுயிர்களுக்குள் தான் அந்தர் யாமியாய்த் திகழ்பவன்' என்ற அரிய உண்மையைத் தெரிவிக்கிறது,"

6248. ' "சாங்கியம், யோகம் என்று இரண்டு தன்மைய,
வீங்கிய பொருள் எலாம் வேறு காண்பன;
ஆங்கு அவை உணர்ந்தவர்க்கு அன்றி, அன்னவன்
ஓங்கிய மேல் நிலை உணரற்பாலதோ ?

சாங்கியம் *- ஆராய்ச்சியால்வரும் ஞானம்;* ***யோகம்*** *- ஞானத்தை அனுபவமாகச் செயற்படுத்தும் நிலை;* ***என்று இரண்டு தன்மைய*** *- என்று கூறும் இரண்டு வகை*

நெறிகள்; **வீங்கிய பொருள் எலாம்** - நிறைந்துள்ள உலகப் பொருள்களை எல்லாம்; வேறு **காண்பன** - வேறு படுத்துப் பகுத்து உணர்த்துவனவாம்; **ஆங்கு அவை உணர்ந்தவர்க்கன்றி** - அவற்றை அறிந்தவர்க்கல்லாது; **அன்னவன் ஓங்கிய மேல் நிலை** - அப்பரமனது உயர்வற உயர்ந்த மேலான் நிலை; **உணரற்பாலதோ** - உணர்ந்தறியும் தகைமையதோ?

மூலப்பகுதிமுதல் புருடன் வரை உள்ள தத்துவங்களின் இயல்பை விரித்துரைப்பது சாங்கிய நெறி. இயமம் முதலிய எண் வகைப் பயிற்சியை மேற்கொண்டு மனத்தை நெறி நிறுத்தி இறைவனை உணர்வது யோக நெறி. உலகப் பொருள்களையெல்லாம் பகுத்து உணர்த்தும் இவ்விருவகை நெறிகளையும் உணர்ந்தவர்களே இறைவனது மேலாம் நிலையை அறிவர். பிறர் உணர்ந்தறியார் என்க வீங்கிய - மிகுந்த, அன்னவன் - இறைவன். பாலதோ - ஓகாரம் எதிர்மறைப் பொருள்; உணரற் பாலதல்ல என்பது கருத்து. சாங்கியம், யோகம் என்ற இருவகை நெறிகளை அறிந்து உணர்ந்தவர்களே இறைவனது சிறந்த மேலாம் நிலையை உணரவல்லவர் என்பது கருத்து.

6250. —

6249. ' "சித்து என அரு மறைச் சிரத்தின் தேறிய
தத்துவம் அவன்; அது தம்மைத் தாம் உணர்
வித்தகர் அறிகுவர்; வேறு வேறு உணர்
பித்தரும் உளர் சிலர்; வீடு பெற்றிலார்.

அருமறைச் சிரத்தின் - அரிய வேதங்களின் உச்சியிலே அமைந்த; **சித்தெனத் தேறிய** - மெய்ப்பொருள் எனத் தெளிந்துரைத்த; **தத்துவம் அவன்** - பரதத்துவமாக விளங்குபவன் அவன்; **அது தம்மைத்தாம் உணர் வித்தகர் அறிகுவர்** - அதனை, தங்களைத் தாங்கள் உணர்ந்த ஞானிகள் நன்கு அறிவார்கள்; **வேறு வேறு உணர் பித்தரும் உளர் சிலர்** - இவ்வாறன்றி வேறுவேறாக பிறழ உணரும் பித்தர்களும் சிலர் உள்ளனர்; **வீடு பெற்றிலார்** - ஞானிகளும் யோகிகளும் அடையத்தக்க வீடு பேறான பரமபதப்பேற்றைப் பெறாதவராவர்.

'அருமறை' என்னாது அரிய நெறியைக் கூறும் வேதம். 'சித்து' என்றது மெய்ப்பொருளான பரம் பொருளை. அருமறைச்சிரம் வேதங்களின் உச்சி; வேதக் கருத்துகளை விளக்கும் உபநிடதம். பித்தர். மயக்க உணர்வுடையோர். "மறையாய நால்வேதத்துள்நின்ற மலர்ச்சுடரே" என்ற திருவாய் மொழி (2313) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6250. ' "அளவையான் அளப்ப அரிது; அறிவின் அப்
புறத்து
உளவை ஆய் உபநிடதங்கள் ஓதுவ;
கிளவி ஆர் பொருள்களான் கிளக்குறாதவன்

களவை யார் அறிகுவார் ? மெய்ம்மை கண்டிலார்.

அளவையான் அளப்ப அரிது- *(அந்தப் பரம் பொருளின் சிறப்பை(பொருள்களை அளந்து துணிதற்குரிய எந்தப் பிரமாணங்களாலும் அளந்தறிய இயலாது;* **அறிவின் அப்புறத்து உளவை**- *அறிவால் உணர்ந்தறிய முடியாத படி உள்ளவைகளான வேதப் பொருள்களை;* **ஆய் உபநிடதங்கள் ஓதுவ**- *ஆய்ந்து துணிந்த உபநிடதங்கள் ஓயாதுரைக்கின்றன;* **கிளவியார் பொருள்களான்**- *சொல், பொருள் இவைகளின் துணை கொண்டு;* **கிளக்குறாதவன்** - *இத்தகையன் என்று கூறற்கியலாதவன்;* **களவையார் அறிகுவர்** - *மாயத்தை அறிபவர் யாருளர்?* **மெய்ம்மை கண்டிலர்** - *அவனது மெய்நிலையை எவரும் கண்டவர் இல்லை.*

அளவை - பொருள்களை அளந்து துணிவதற்குரிய அடிப்படைப் பிரமாணங்கள். உளவை - உள்ளவரை. 'சிந்தையும் மொழியும் செல்லா நிலைமைத்து" (திருக்குறள் - உரைப்பாயிரம்) எனப்பரிமேலழகரும், "மொழியைக் கடக்கும் பெரும்புகழான்" எனத் திருவரங்கத் தமுதனாரும் (இராமானுச நூற்றந்தாதி 7) கூறியவை ஒப்பு நோக்கத் தக்கன. கனவு இங்கு மாயம். பரமனின் திறங்களை இக்காண்டத்தில், நாகபாசப் படலத்தில் கருடன் துதியாக வரும் பாடல்களில் (8252 8262) அற்புதமாகக் கம்பர் விளக்கியுள்ளார்.

6251. ' "மூவகை உலகும் ஆய், குணங்கள் மூன்றும் ஆய்
யாவையும் எவரும் ஆய், எண் இல் வேறுபட்டு,
ஓவல்இல் ஒரு நிலை ஒருவன் செய்வினை
தேவரும் முனிவரும்உணரத் தேயுமோ ?

மூவகை உலகும் ஆய் - *மேல், கீழ், இடை என்ற மூன்று வகையான உலகங்களும்தான் ஒருவனே ஆகி;* **குணங்கள் மூன்றும் ஆய்** - *சத்துவம், இராஜசம், தாமசம் என்னும் மூன்று வகையான குணங்களாகவும் ஆகி;* **யாவையும் எவரும் ஆய்** - *உலகப் பொருள்கள் எல்லாமும் எல்லோரும் தானே ஆகி;* **எண்ணில் வேறுபட்டு** - *எண்ணற்ற வேறுபாடுகளுடன் தோன்றியும்;* **ஓவலில் ஒரு நிலை ஒருவன்** - *நீங்குதலில்லாத ஒரே நிலையை உடைய ஒருவன்(இறைவன்);* **செய்வினை** - *செய்தருளும் செயல்கள்;* **தேவரும் முனிவரும் உணர** - *தேவர்களும், முனிவர்களும் உணருமாறு;* **தேயுமோ** - *அளவில் சுருங்கியதாய் விடுமோ? ஆகாது.*

மூவகை உலகு - உலகிலுள்ள அவன், அவள், அது என்று சுட்டத்தகுந்த மூன்று வகையினதாகிய உயிரினங்கள் எனினுமாம். அந்த உயிரினங்களுக்குரிய சத்துவ குணம், ரஜோகுணம், தாமசகுணம் யாவையும் சித்து, அசித்துப் பொருள்கள் எல்லாம். யாவரும். எல்லோரும். எண்ணற்ற வேறுபாடுள்ளவன். அதே சமயத்தில் நீக்கமில்லாத ஒரே நிலையை உடையவன் என்பதை, "ஓவலில் ஒருநிலை ஒருவன்" என்றார்.

6252. ' "கருமமும், கருமத்தின் பயனும், கண்ணிய
தரு முதல் தலைவனும், தானும், தான்; அவன்
அருமையும் பெருமையும் அறிவரேல் அவர்,
இருமை என்று உரைசெயும் கடல்நின்று ஏறுவார்.

கருமமும் - நல்வினை, தீவினை ஆகிய இருவகை வினைகளும்; **கருமத்தின் பயனும்** - அந்த வினைகளால் நேரும் பயனும்; **கண்ணிய தரு முதல் தலைவனும்** - விரும்பிய அப்பயன்களை உயிர்களுக்குத் தரும் முதற் பொருளும்; **தானும்** - வினைசெய்யும் கருத்தாவாகிய உயிரும்; **தான்** - அனைத்தும் தானாக விளங்குபவன் இறைவனே; **அவன் அருமையும் பெருமையும்** - அவ்விறைவனது அருமை பெருமைகளை; **அறிவரேல் அவர்** - யார் அறிய வல்லவரோ, அவர்கள்; **இருமை என்றுரை செயும்** - இம்மை, மறுமைகளாகிய இருமை என்று நூல்கள் கூறும்; **கடல் நின்று ஏறுவார்** - பெருங்கடலைக் கடந்து கரை சேர்பவராவர்.

'கருமமும் கரும் பலனுமாகிய காரணன்' என்பது திருவாய்மொழி *(3:5:10)* "செய்வினையும் செய்வானும் அதன் பலனும் கொடுப்பானும், மெய்வகையால் நான்காகும் விதித்த பொருள் எனக் கொண்டே இவ்வியல்பு சைவநெறி என்ற பெரிய புராணப் பாடல் *(3645)* ஒப்பிடத்தக்கது.

6253. ' "மந்திரம் மா தவம் என்னும் மாலைய,
தந்துறு பயன் இவை, முறையின் சாற்றிய
நந்தல் இல் தெய்வம் ஆய், நல்கும் நான்மறை

அந்தம் இல் வேள்விமாட்டு அவிசும் ஆம்-அவன். **மந்திரம்** - அப்பரமனைத் தியானிப்பதற்குரிய மந்திரங்களும்; **மாதவம்** - வேத மந்திரங்களால் செய்யப்படும் சிறந்த தவமும்; **என்னும் மாலைய** - என்னும் இயல்புடைய (நற செயல்களும்); **தந்து உறு** பலன் இவை - அச்செயல்கள் தரும் சிறந்த பயன்களும்; **முறையின் சாற்றிய** - இவற்றை முறைப்பட அருளிய; **நந்தல் இல் தெய்வமாய் நல்கும்** - குறையில்லாத தெய்வம் ஆகியும் வழங்குவான்; **நான் மறை அந்தமில் வேள்விமாட்டு** - நான்கு வேதங்களும் விதித்தபடி குறைவின்றிச் செய்யும் யாகத்திலே பெய்யும்; **அவிசும் ஆம் அவன்** - தேவர் உணவான அவி உணவும் அவனே ஆவான்.

6254. ' "முற்பயப் பயன் தரும், முன்னில் நின்றவர்,
பிற்பயப் பயன் தரும், பின்பு போல் அவன்;
தற் பயன் தான் தெரி தருமம் இல்லை; அஃது
அற்புத மாயையால் அறிகிலார் பலர்.

முற்பயப் பயன்தரும் - *(அப்பரமன்) முன்னே அனுபவிப்பதற்குரிய முதிர்ந்த வினைப்பயனைமுன்னின்று தவுவான்;* ***முன்னில் நின்று*** *- ஆசிரிதர்களான அடியவர்க்கு முன் நின்று;* ***அவர் பிற்பயப் பயன் தரும்*** *- அவர்கள் பின்னே நுகர்தற்குரிய முதிராத வினைப் பயன்களை பின்னர் உதவுவான்;* ***பின்பு போல் அவன்*** *- பின்னே இருப்பது போலிருந்து அப்பரமனுதவும்;* ***தற்பயன்தான் தெரி*** *- தனது பயனைத் தானே தெரிந்து தரவல்ல;* ***தருமம் இல்லை*** *- கருமம் எதுவுமில்லை;* ***அஃது அற்புதமாயையால்*** *- அதனை அவனது அற்புத மாயையாலே;* ***அறிகிலார் பலர்*** *- பலர் அறிய முடியாதவராவர்.*

உயிர்கள் அனுபவிப்பதற்குரிய முற்பயனைமுன்னும், பிற்பயனைப் பின்னும் துய்க்கச் செய்பவன் இறைவன் ஒருவனே சடப் பொருளான வினை தானே பயன்தர வல்லதல்ல என்றான். செய்வினைப் பயன் தானே பயன் தரும். அதைச் செய்ய ஒரு தெய்வம் வேண்டியதில்லை. என்று கூறிய இரணியன் உரையை மறுத்துப் பிரகலாதன் கூறுவதிதுவென்க. தருமம் - செயல் (கருமம்)

6255. ' "ஒரு வினை, ஒரு பயன் அன்றி உய்க்குமோ,
இரு வினை என்பவை இயற்றி இட்டவை;
கருதின கருதின காட்டுகின்றது,
தரு பரன் அருள்; இனிச் சான்று வேண்டுமோ ?

இருவினை என்பவை *- உயிர்கள் செய்த நல்வினையும் தீவினையும் ஆகிய இருவகை வினைகள் என்பவை;* ***இயற்றி***

இட்டவை *- உயிர்கள் செய்து வைத்தனவாகும்; (அவற்றுள்)* ***ஒரு வினை ஒரு பயன் அன்றி*** *- ஒரு வினை ஒரு பயனைத் தருவதல்லது;* ***உய்க்குமோ*** *- வேறு பயன்களைத் தரவல்லவையோ;* ***கருதின கருதின காட்டுகின்றது*** *- அடியார்கள் விரும்பிய விரும்பிய பலன்களைத் தரவல்லது;* ***தருபரன் அருள்*** *- எல்லாம் தரவல்ல இறைவன் திருவருளே;* ***இனிச் சான்று வேண்டுமோ*** *- இனி இதற்கு வேறு சாட்சியும் வேண்டுமோ ?*

'வேள்வியும் தவமுமாகிய நல்வினை இயற்றி உலக முதல்வனாக இருக்கிறேன்' என்று கூறிய இரணியனுக்கு, செய்யும் நல்வினையோ தீவினையோ தாமே பயன்தரவல்லன அல்ல. அவை உயிரற்ற சடப் பொருள்தானே எவ்வாறு பலன் தரும்; அடியார் கருதிய அத்தனைப் பயன்களையும் தரவல்லது இறைவன் திருவருளே என்றுணர்க என்றான் பிரகலாதன். உய்க்குமோ - செலுத்துமோ

6256. ' "ஓர் ஆவுதி, கடைமுறை வேள்வி ஓம்புவார்,
அரா-அணை அமலனுக்கு அளிப்பரேல்; அது

சராசரம் அனைத்தினும் சாரும் – என்பது
பராவ அரு மறைப் பொருள்; பயனும் அன்னதால்.

வேள்வி ஓம்புவார் கடைமுறை - *வேத வேள்விகளைச் செய்து முடிப்பவர்கள் வேள்வியின் முடிவில்;* ***ஒரு ஆவுதி*** - *ஓர் அவியுணவினை; அராஅணை - பாம்பணையில் அறிதுயில் அமர்ந்திருக்கும்;* ***அமலனுக்கு அளிப்பரேல்*** - *திருமாலுக்குப் படைப்பாராயின்;* ***அது சராசரம் அனைத்திலும் சாரும்*** - *அந்த அவியுணவு உலகில் உள்ள சரம், அசரம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அடையும்;* ***என்பது பராவ அரும்மறைப் பொருள்*** - *என்பது பரவுதற்கு அரிய பெருமைமிக்க 'வேதங்கள் கூறும் பொருளாகும்;* ***பயனும் அன்னதால்*** - *அவியுணவே அல்லாது அந்த வேள்வியின் பயனும் அத்தன்மைத்தே யாகும்.*

அமலன் - குற்றமற்றவன் "வேதமும் வேள்வியும் விண்ணும் இரு சுடரும் ஆதியும் ஆனான்" என்ற பெரியதிருமொழி (நாலாயிர.1786) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6257. ' "பகுதியின் உட் பயன் பயந்தது; அன்னதின்
விகுதியின் மிகுதிகள் எவையும், மேலவர்
வகுதியின் வசத்தன; வரவு போக்கது;
புகுதி இல்லாதவர் புலத்திற்று ஆகுமோ ?

பகுதி - மூலப் பிரகிருதி; அழிவில்லாதது, அளவற்றது; முக்குணமுடையது; உலகுக்கு முதற்காரணமானது; தோற்றமும் அழிவும் இல்லாதது. பரமன் திருவிளையாட்டுக்குக் கருவியாய் விளங்குவது மூலப் பிரகிருதி. இதனைப் பரிபாடல் தொண்டு என்னும். இந்த மூலப்பிரகிருதியிலிருந்து "மான்" முதலான தத்துவங்கள் தோன்றும் இதிலிருந்து பலவாய் விரிந்து தோன்றும் பொருள்கள் 'விகுதி' எனப்படும். விகுதி-வகை மூலப்பகுதியாகிய தத்துவம் உலகுக்குக் காரணமாய் - தன்னில் விரிந்த இருபத்துநான்கு தத்துவமாய் - திருமாலுக்கு உடலாய் விளங்கும் என்ற சரீர - சரீரிபாவம் வைணவ சமயத்தின் அடிப்படைக் கொள்கையாகும். வேதாந்தம், சைவசித்தாந்தம் போன்ற பிற தத்துவங்களும் இக்கருத்துடையனவே. ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பில் விரிவு காணலாம். பிரமன் இராமனை நோக்கிக் கூறும்,

"பகுதிஎன்றுளது யாதினும் பழையது பயந்த விகுதியால் வந்த விளைவு மற்று அதற்கு மேல்நின்ற புகுதி யாவர்க்கும் அரிய அப்புருடனும் நீ இம் மிகுதி உன்பெரு மாயையினால் வந்த வீக்கம்"

என்ற பாடல் (10051) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6258. ' "எழுத்து இயல் நாளத்தின் எண் இலா வகை,-
முழுத் தனி நான்முகன் முதல முற்று உயிர்-

வழுத்து அரும் பொகுட்டது ஓர் புரையின் வைகுமால்,
விழுத் தனிப் பல் இதழ் விரை இலா முகிழ்.

எழுத்து இயல் நாளத்தின் - *ஓவியத்தின் தன்மைவாய்ந்த அழகிய தண்டினையும்;* **விழுத்தனிப்பல் இதழ்** - *மேலான சிறந்த பல இதழ்களையும்;* **விரை இலா முகிழ்** - *உடைய திருமாலின் நாபியில் தோன்றிய மணம் கமழும் தாமரை மலரின்;* **முழுத்தனி நான்முகன் முதல** - *ஒப்பற்ற பிரமன் முதலாகிய;* **எண்ணிலாவகை முற்றுயிர்** - *எண்ணற்ற உயிரினம் முழுதும்;* **வழுத்து அரும் பொகுட்டது ஓர்புரையின் வைகுமால்** - *போற்றுதற்கரிய பொகுட்டிலே ஒரு பகுதியிலே வாழ்வதாகும்.*

நாளம் - உள்தொளை உடைய தண்டு எழுத்து இயல். ஓவியத் தன்மை. முழுத்தனி - முழுதும் தனித்தன்மை உள்ள.

"பந்திக் கமலத் தடஞ்சூழ் அரங்கர் படைப்பழிப்புச் சிந்தித் திடுவதும்
இல்லைகண்டீர் அத்திசைமுகனோ(டு) உந்திக் கமலம் விரிந்தால் விரியும்
உகக்கடையில் முந்திக் குவியில் உடனே குவியுமிம் மூதண்டமே"

என்ற திருவரங்கத்து மாலை (19) இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

6259. **' "கண்ணினும் கரந்துளன்; கண்டு காட்டுவார்**
உள் நிறைந்திடும் உணர்வு ஆகி, உண்மையால்,
மண்ணினும், வானினும், மற்றை மூன்றினும்-
எண்ணினும் நெடியவன் ஒருவன், எண் இலான்.

கண்ணினும் கரந்துளன் - *இறைவன் கண்ணுக்குள்ளும் (அதனால் காண முடியாதபடி) மறைந்திருக்கிறான்;* **கண்டு காட்டுவார்** - *தத்துவ உண்மைகளைத் தாமும் அறிந்து பிறருக்கும் கூறவல்ல மேலோர்களின்;* **உள் நிறைந்திடும் உணர்வாகி உண்மையால்** - *உள்ளத்தில் நிறைந்திருக்கும் மெய்ஞ்ஞான உணர்வாகி அவர்கள் உள்ளத்தே வாழ்ந்திருப்பதால்;* **மண்ணினும்** - *நிலத்திலே (அதன் பரப்பளவு பரத்திருந்தும்);* **வானினும்** - *வானத்திலே (அதன் உயர்வளவு உயர்ந்திருந்தும்);* **மற்றை மூன்றினும்** - *மற்றுள்ள நீர்,தீ, காற்று என்பவைகளில் அவற்றிற்குரிய குணங்களாய் நிறைந்தும்;* **எண்ணினும் நெடியவன்** - *நினைப்பவர் நினைப்பிலும் நெடியவனான;* **ஒருவன் எண்ணிலான்** - *ஒப்பற்ற ஒருவன், எண்ணற்றவடிவினனாக விளங்குகிறான்.*

கரந்து - மறைந்து. "கரந்து எங்கும் பரந்துளன்" என்பது திருவாய்மொழி (1:1:10) உள் நிறைந்திடும் உணர்வு - உள்ளத்தே நிறைந்திருக்கும் ஞான உணர்வு "உள்குவார் உள்ளிற்றெல்லாம் உடன் இருந்து அறிதி" என்பது அப்பர் தேவாரம் (1189:3) "பூநிலாய ஐந்துமாய் புனற்கண் நின்ற நான்குமாய் தீநிலாய மூன்றுமாய் தெளிந்த காலிரண்டதாய் மீநிலாய தொன்றுமாகி வேறு வேறுதன்மையாய், நீநிலாய வண்ணம் நின்னையாவர் காணவல்லரே" என்ற திருச்சந்த விருத்தம் (1) காண்க.

6260. *' "சிந்தையின், செய்கையின், சொல்லின், சேர்ந்துளன்;*
இந்தியம்தொறும் உளன்; உற்றது எண்ணினால்,
முந்தை ஓர் எழுத்து என வந்து, மும் முறைச்
சந்தியும் பதமுமாய்த் தழைத்த தன்மையான்.

சிந்தையின், செய்கையின், சொல்லின் சேர்ந்துளன் - *உயிர்களின் எண்ணத்திலும் செய்யும் செயல்களிலும் பேசும் பேச்சிலும் இறைவன் சேர்ந்து உறைபவனாவான்;* ***இந்தியம்தொறும் உளன்*** - *இந்திரியங்கள் தோறும் இருக்கிறான்;* ***உற்றது எண்ணினால்*** - *(அவன் எங்கும் நிறைந்திருக்கும்) இயல்பை எண்ணிப் பார்த்தால்;* ***முந்தை ஓர் எழுத்தென வந்து*** - *முன்பு ஒரு எழுத்தாகத் தோன்றி;* ***மும்முறைச் சந்தியும்*** - *அ,உ,ம என்னும் மூன்றெழுத்துக்களும்;* ***பதமுமாய்த்தழைத்ததன்மையான்*** - *நான்கு பதங்களுமாய் தழைத்த தன்மையன் ஆவான்.*

இந்தியம், இந்திரியம் என்பதன் திரிபு. ஐந்து இந்திரியங்கள். மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகள். முந்தை ஓர் எழுத்து - 'ஓம்' என்னும் பிரணவம். அ,உ,ம் என்ற மூன்றும் சேர்ந்ததே 'ஓம்' இதனைக் கூட்டெழுத்து என்பார். பதம் - ஓம் நமோ நாராயணாய என்பதாம்; பிரணவத்தின் விரிவே எட்டெழுத்து மந்திரம். "எட்டிழையும் மூன்று சரடுமாம் மங்கல சூத்திரம் போலே எட்டெழுத்தும், மூன்று பதங்களுமாயிருப்பது திருமந்திரம்" என்பர் மேலோர்.

6261. *' "காமமும் வெகுளியும் முதல கண்ணிய*
தீமையும், வன்மையும், தீர்க்கும் செய்கையான்
நாமமும், அவன் பிற நலி கொடா நெடுஞ்
சேமமும், பிறர்களால் செப்பற்பாலவோ ?

காமமும் வெகுளியும் முதல - *காமம், கோபம் முதலாகிய;* ***கண்ணிய தீமையும் வன்மையும்*** - *மனம்கருதிய தீமைகளையும் கொடுஞ்செயல்களையும்;* ***தீர்க்கும் செய்கையான்*** - *அறவே தீர்க்கும் செய்கை உடைய அப்பரமனுடைய;* ***நாமமும்*** - *திருநாமத்தின் சிறப்பும்;* ***அவன் பிற நலி கொடா*** - *பிற உயிர் நலிதல் செய்யாதபடி;* ***நெடும் சேமமும்*** - *உயிர்களை நிலையாகக் காக்கும் சேமமும்;* ***பிறர்களால் செப்பற் பாலவோ*** - *அவனது திருவருளைப் பெறாத மற்றவர்களால் கூறத்தக்கதாமோ ?*
காமம், வெகுளி, மயக்கம் இவை மூன்றும் மனத்துக்குத் தீமை பயப்பனவாம். வன்மை - வன்செயல். நலி கொடா - நலியாதவாறு. நெடுஞ்சேமம் - நிலைத்த பாதுகாப்பு. "காமம், வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன் நாமம் கெடக்கெடும் நோய்" (360) என்பது குறள்.

6262. ***' "காலமும் கருவியும் இடனும் ஆய், கடைப்***
பால் அமை பயனும் ஆய், பயன் துய்ப்பானும் ஆய்,
சீலமும் அவை தரும் திருவும் ஆய், உளன் -
ஆலமும் வித்தும் ஒத்து அடங்கும் ஆண்மையான்.

ஆலமும் வித்தும் ஒத்து - *பெரியதொரு ஆலமரமும் இவை மூன்றன் நாமம் கெடக்கெடும் நோய்" (360) என்பது குறள். அதன் விதையும் போல;* ***அடங்கும் ஆண்மையான்*** - *உலகமனைத்தும் தன்னுள் அடங்கியிருக்கும் படியான பேராண்மையுள்ளவன்;* ***காலமும் கருவியும் இடனுமாய்*** - *தொழிலைச் செய்தற்குரிய காலம் கருவி, களன் மூன்றுமாகி;* ***கடைப்பால் அமை பயனுமாய்*** - *தொழிலின் நிறைவில் அமையும் பயனுமாய்;* ***பயன் துய்ப்பானுமாய்*** - *அந்தப் பயனை அனுபவிப்பவனுமாய்;* ***சீலமும் அவைதரும் திருவுமாய் உளன்*** - *நல்லொழுக்கமும், அந்த ஒழுக்கத்தால் எய்தும் செல்வமுமாய் இருப்பவன் அப்பரமனே.*

கடைப்பால் - இறுதியில். திரு செல்வம் "ஆலமர் வித்தின் அருங்குறள் ஆனான்" என முன்னும் (413) கூறியுள்ளது கருதுக. அங்குக் குறிக்கப்பட்டது வாமன அவதாரத்தை; எனினும், அதே தொடர் பரம்பொருள் இலக்கணமும் ஆகின்றது.

6263. ***' "உள்ளுற உணர்வு இனிது உணர்ந்த ஓசை ஓர்***
தெள் விளி யாழிடைத் தெரியும் செய்கையின்,
உள் உளன்; புறத்து உளன்; ஒன்றும் நண்ணலான்;
தள்ள அரு மறைகளும் மருளும் தன்மையான்.

உள்ளுற - *(இசையில் வல்லவர்களின்) உள்ளத்திலே பொருந்திய;* ***உணர்வு இனிது உணர்ந்த ஓசை*** - *இசையுணர்வால் இனிதே உணரப் பட்ட ஓசையானது;* ***தெள்விளியாழிடை*** - *தெளிந்த இசைக்கு இடமாகிய யாழின் இடையிலே;* ***தெரியும் செய்கையின்*** - *வெளிப்படும் காரியத்தைப் போல;* ***உள் உளன் புறத்துளன்*** - *எல்லா உயிர்களிலும் உள்ளும், புறமும் உள்ளவனாவான்;* ***ஒன்றும் நண்ணலான்*** - *எனினும் அவைகளின் தன்மை தன்னை அடையாத தூய்மை உடையவன்;* ***தள்ள அரும் மறைகளும்*** - *ஒதுக்க இயலாத வேதங்களும் கூட;* ***மருளும் தன்மையான்*** - *அவனது தன்மையைக் கூறுவதற்குக் தடுமாறும் தன்மை உடையவன்.*

6264. ***' "ஓம் எனும் ஓர் எழுத்துஅதனின் உள் உயிர்***
ஆம் அவன், அறிவினுக்கு அறிவும் ஆயினான்;
தாம மூஉலகமும் தழுவிச் சார்தலால்,
தூமமும் கனலும்போல் தொடர்ந்த தோற்றத்தான்.

ஓம் எனும் ஓர் எழுத்து அதனின் - 'ஓம்' என்று கூறப்படும் பிரணவத்தின்; **உள் உயிராம் அவன்** - உள்ளே அமைந்த உயிராக இருக்கும் அப்பெருமான்; **அறிவினுக்கு அறிவும் ஆயினான்** - அறிவுக்கும் அறிவாகத் திகழ்பவனான்; **தாம மூவுலகமும்** - பரந்தாமம் என்னும் பரம பதத்துடன் மற்ற மூன்று உலகங்களிலும்; **தழுவிச் சார்தலான்** - கலந்து நிறைந்துள்ளமையால்; **தூமமும் கனலும் போல்** - புகையும் நெருப்பும் போல் (பிரியாது); **தொடர்ந்த தோற்றத்தான்** - தொடர்ந்து திகழும் தன்மையனாம்.

தாமம் - பரந்தாமம் (பரமபதம்). புகையும் அதற்குக் காரணமான நெருப்பும் சேர்ந்திருப்பது போல எங்கும் நிறைந்து விளங்குபவன் என்பதை தூமமும் கனலும் போல் தொடர்ந்த தோற்றத்தான்" என்றார்.

6265. ' "காலையின் நறு மலர் ஒன்றக் கட்டிய
மாலையின் மலர் புரை சமய வாதியர்
சூலையின் திருக்கு அலால், சொல்லுவோர்க்கு
எலாம்
வேலையும் திரையும்போல் வேறுபாடு இலான்.

காலையின் - (மலரும்) காலத்தே; **நறுமலர்** - மலர்ந்த மணமிக்க மலர்கள்; **ஒன்றக் கட்டிய** - நெருங்கிப் பொருந்துமாறு கட்டப்பட்ட; **மாலையின் மலர்புரை சமய வாதியர்** - மாலையில் உள்ள பல மலர்களை ஒத்துச் சமயம் பற்றி வாதம் செய்பவர்களின்; **சூலையின் திருக்கலால்** - மனஎரிவு காரணமான மாறுபாடு அல்லாமல்; **சொல்லுவோர்க்கு எலாம்** - அவன்தன்மை உணர்ந்து கூறும் ஞானிகளுக்கு எல்லாம்; **வேலையும் திரையும்போல்** - கடலும் அதனுள் எழுந்து அடங்கும் அலைகளும் போல; **வேறுபாடிலான்** - வேறுபாடில்லாதவனாவான்.

மாலையில் கட்டப்பட்ட மலர்கள் வேறு வேறு நிறம், மணம் உடையனவாயினும். மாலைக்கு அழகூட்டும் ஒருதன்மையில் ஒத்திருப்பனபோல, சமயங்கள் புறத்தோற்றத்தில் பல்வேறு வாதங்களால் வேறுபட்டாலும் அவை கூறும் நெறி-நிலை ஒன்றே. சமயம் என்பது பரம்பொருளை உணர்ந்து அனுபவத்தில் கரைய வைப்பதேயன்றி, வாத, ஆரவாரங்களுக்கு உரியது அன்று. அனுபவ ஞானிகள் பூசல் இடார். உண்மையை உணர்ந்தவர்கள் கடலும் அலையும் போல இறைவன் வேறுபாடற்றவன் என்பதை உணர்வர் என்பதனை "தன்னுளே திரைத்தெழும்தரங்க வெண் தடங்கடல், தன்னுளே திரைத்தெழுந்தடங்குகின்ற தன்மைபோல்" என்ற திருச்சந்த விருத்தத்தால் அறியலாம். (திவ்யப்.761.) ஆறுதல்- கடைதல். சூலைசூல் என்ற பகுதி ஐ என்ற பெயர் விகுதி பெற்றது.

6266. ' "இன்னது ஓர் தன்மையன் இகழ்வுற்று எய்திய

நல் நெடுஞ் செல்வமும், நாளும், நாம் அற
மன்னுயிர் இழத்தி ! என்று அஞ்சி வாழ்த்தினேன்,
சொன்னவன் நாமம்" என்று உணரச் சொல்லினான்.

இன்னது ஓர் தன்மையன் - இத்தகைய பேரியல்புவாய்ந்த இறைவனை; இகழ்வுற்று - (அவன் பெருமை வலிமைகளை எண்ணாது) இகழ்ந்துபேசி; **எய்திய நல்நெடும் செல்வமும்** - தவபலத்தால் அடைந்துள்ள நன்மை தரும் நிறைந்த செல்வத்தையும்; **நாளும்** - பெற்றுள்ள வாழ் நாளையும்; **நாம் அற** - உனக்குள்ள நற்பெயருடனே இழந்து; **மன்உயிர் இழத்தி** - நிலைத்த உயிரை இழக்கப் போகிறாயேஎன்று; **அஞ்சி** - நான் பெரிதும் பயந்து; **சொன்னவன் நாமம் வாழ்த்தினேன்** - இதுவரை கூறிய அப்பரமனது திருநாமத்தை வாழ்த்தலானேன்; **என்று உணர சொல்லினான்** - என்று இரணியன் உணருமாறு பிரகலாதன் கூறினான்.

நா(ம)ம் அற-பெயரும் அழியும்படி நாமம் என்ற சொல் நாம் என விகாரமாயிற்று. சொன்னவன் என்னால் விவரித்துச் சொல்லப்பட்ட பரமன் நாமம். உணரும் வகையில் பிரகலாதன் சொல்லியும் இரணியன் உணரவில்லையே என்பது இரக்கத்துக்குரியது; அவ்வளவு ஆணவம்.

இரணியன் சினந்து பிரகலாதனைக் கொல்லப்பணித்தல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6267. **'எதிரில் நின்று, இவை இவை உரைத்திடுதலும்,**
எவ் உலகமும் அஞ்ச,
முதிரும் வெங் கத மொழிகொடு மூண்டது,
முது கடற் கடு ஏய்ப்ப;
கதிரும் வானமும் சுழன்றன; நெடு நிலம்
கம்பித்த; கனகன் கண்
உதிரம் கான்றன; தோன்றின புகைக் கொடி;
உமிழ்ந்தது கொடுந் தீயே.

எதிரில் நின்று - தனக்கு எதிரிலே நின்றுகொண்டு; இவைஇவை உரைத்திடுதலும் - பிரகலாதன் இவைகளைக் கூறவும்; **எவ்வுலகமும் அஞ்ச** - என்ன நேருமோஎன, எல்லா உலகத்தவரும் பயப்பட; **முதிரும் வெம் கத மொழி கொடு** - முதிர்ந்த கொடிய கோபம் உரையோடு; **முதுகடற் கடு ஏய்ப்ப மூண்டது** - பழமையான கடலின்கண் தோன்றிய ஆலகால விடத்தை ஒப்ப மூண்டது; **கதிரும் வானமும் சுழன்றன** - சூரியனும் வானமும் சுழலலாயிற்று; **நெடுநிலம் கம்பித்த** - பரந்த நிலம் முழுதும் நடுங்கலாயின; **கனகன்கண் உதிரம் கான்றன** - இரணியனது கண்கள் இரத்தம் சொரிந்தன; **புகைக் கொடி தோன்றின** - கோபத்தால் சிவந்த கண்களில் புகைப்படலம் தோன்றியது; **கொடுந்தீ உமிழ்ந்தது** - கண்கள் கொடிய தீயைக் கக்கின;

பிரகலாதன் கூறியவற்றைக் கேட்ட இரணியன் மிகுந்த சினம் கொண்டான். அவனுக்கு எதிரில் நின்று அஞ்சாது கூறிய மொழிகளால் இரணியன்பால் தோன்றிய மெய்ப்பாடுகள் இச்செய்யுளில் கூறப்பட்டன. கொடுந்தீயே என்பதில் ஏகாரம் அசைநிலை. வெம்கதம் - கொடிய கோபம். கம்பித்த - நடுங்கின. புகைக்கொடி - புகைப் படலம்.

6268. ***' "வேறும் என்னொடு தரும் பகை***
பிறிது இனி வேண்டலென்; வினையத்தால்,
ஊறி, என்னுளே உதித்தது; குறிப்பு
இனி உணர்குவது உளது அன்றால்;
ஈறு இல் என் பெரும் பகைஞனுக்கு
அன்பு சால் அடியென் யான்-என்கின்றான்;
கோறிர்" என்றனன்; என்றலும், பற்றினர்,
கூற்றினும் கொலை வல்லார்.

வேறும் என்னொடு தரும்பகை - (இவனைவிட) வேறாக எனக்குத் துன்பத்தைத் தருகின்ற பகை; **பிறிது இனி வேண்டலென்** - வேறு ஒன்று இனி எனக்கு வேண்டியதில்லை; **வினையத்தால் ஊறி** - தீவினையிலேயே ஊறித் திளைத்து; **என்னுளே உதித்தது** - (எனக்குப்பகை) எனக்குள்ளே தோன்றியதாயிற்று); **குறிப்பு இனி உணர்குவது** - இவனது உளக்குறிப்பைப் பற்றி இனிமேல் தெரியவேண்டியது; **உளது அன்றால்** - ஒன்றும் இல்லை; **ஈறில் என் பெரும் பகைஞனுக்கு** - முடிவே இல்லாத எனது பெரிய பகைவனான திருமாலுக்கு; **அன்பு சால் அடியென்யான் என்கின்றான்** - மிக்க அன்புடைய அடியவன் நான் என்றான்; **கோறிர் என்றனன்** - இவனைக் கொல்லுங்கள் என்றான்; **என்றலும்** - என்று இரணியன் கூறியவுடனே; **கூற்றினும் கொலைவல்லார்** - எமனைவிட கொலைத் தொழில் வல்லவீரர்கள்; **பற்றினர்** - பிரகலாதனைப் பற்றலாயினர்.

வீரர் பிரகலாதனைக் கொல்ல முயல்தலும், அவன் உய்தலும்

6269. ***'குன்றுபோல் மணி வாயிலின் பெரும் புறத்து***
உய்த்தனர், மழுக் கூர் வாள்
ஒன்று போல்வன ஆயிரம் மீது
எடுத்து ஓச்சினர்-"உயிரோடும்
தின்று தீர்குதும்" என்குநர், உரும் எனத்
தெழிக்குநர், சின வேழக்
கன்று புல்லிய கோள் அரிக் குழு எனக்
கனல்கின்ற தறுகண்ணார்.

உயிரொடும் தின்று தீர்குதும் என்குநர் - இவனை உயிரோடு தின்று தீர்ப்போம் என்று கூறுபவர்களும்; ***உரும் எனத் தெழிக்குநர்*** - இடியோசை போலப் பெருங்குரல் எடுத்து அதட்டுபவர்களும்; ***சினவேழக்கன்று புல்லிய*** - சினம் மிக்க யானைக் கன்று ஒன்றைப் பற்றிக் கொண்ட; ***கோள் அரிக் குழு என*** - கொல்லவல்ல சிங்கக் கூட்டம் போல; ***கனல்கின்ற தறுகண்ணார்*** - கோபத்தால் பொங்கும் கொடியவர்களும் ஆனவீரர்கள்; ***குன்று போல் மணிவாயிலின்*** - குன்றைப் போன்ற அழகிய அரண்மனை வாயிலுக்கு; ***பெரும்புறத்து உய்த்தனர்*** - அப்புறத்தே பிரகலாதனைக் கொண்டு சென்றனர்; ***மழு கூர்வாள்*** - மழுக்களும் கூரிய வாள்களும் ஆக; ***ஒன்று போல்வன ஆயிரம்*** - ஒன்றைப் போன்ற ஆயிரம் ஆயுதங்களை; ***மீதெடுத்து ஓச்சினர்*** - எடுத்துப் பிரகலாதன் மேல் வீசினார்கள்.

தீர்குதும் - தீர்ப்போம். என்குநர் - என்போர். உரும் - இடி வேழம். தெழித்தல் - அதட்டுதல். அரிக்குழு - சிங்கக் கூட்டம்.

6270. 'தாயின் மன்னுயிர்க்கு அன்பினன்தன்னை,
அத் தவம் எனும் தகவு இல்லோர்
"ஏ" என் மாத்திரத்து எய்தன,
எறிந்தன, எறிதொறும் எறிதோறும், -
தூயவன்தனைத் துணை என உடைய
அவ் ஒருவனைத் துன்னாதார்
வாயின் வைதன ஒத்தன – அத்துணை
மழுவொடு கொலை வாளும்.

மன்னுயிர்க்குத் தாயின் அன்பினன்தன்னை - உலகத்து உயிரினங்களுக்கெல்லாம் தாயைப் போன்ற அன்புடைய பிரகலாதனை; ***அத்தவம் எனும் தகவு இல்லோர்*** - தவம் என்னும் பெரும் தகைமை இல்லாத அந்த வீரர்கள்; ***'ஏ' என் மாத்திரத்து*** - 'ஏ' எனக் கூறும் நேரத்திற்குள்; ***எய்தன எறிந்தன*** - எய்த அம்புகளும், எறிந்த வேல், மழு போன்றவைகளும்; ***எறிதொறும் எறிதோறும்*** - பலமுறையும் எறியும் போதெல்லாம்; ***தூயவன்தனை*** - தூய்மை வடிவான எம்பெருமானையே; ***துணை என உடைய அவ்வொருவனை*** - துணையாக உடைய அந்த ஒப்பற்ற ஒருவனான பிரகலாதனை; ***அத்துணை மழுவொடு கொலைவாளும்*** - வீரர்கள் எறிந்த அத்தனை மழுக்களும், வாட்களும்; ***துன்னாதார் வாயில் வைதன ஒத்தன*** - பகைவர்கள் வாயால் வைது கூறிய வசைச் சொற்களை ஒத்து எந்தத் தீமையும் செய்யாதனவாயின.

தூயவன் - பரமன். துன்னாதார் - பகைவர் தகவு - தகைமை (மேன்மை) ஒருவன் - ஒப்பில்லாதவன். 'தாயினும் அன்பன்' என இறைவனைக் கூறுவர் மேலோர்; இங்குக் கம்பர் பிரகலாதனைக் குறிப்பிடுவது அவன் பெருமையைக் காட்டும் 'தாயின் நல்லான்' என்று இலக்குவன் குகனைக் கூறியது (1964) நினைக. பகவானுக்கு உரிய இயல்பு பாகவதனுக்கு ஆயிற்று.

6271. 'எறிந்த, எய்தன, எற்றின, குத்தின,

ஈர்த்தன, படை யாவும்
முறிந்து, நுண் பொடி ஆயின; முடிந்தன;
முனிவு இலான் முழு மேனி
சொறிந்த தன்மையும் செய்தில ஆயின;
தூயவன் துணிவு ஒன்றா
அறிந்த நாயகன் சேவடி மறந்திலன்
அயர்த்திலன், அவன் நாமம்.

எறிந்த எய்தன - வீசி எறிந்த வேல் முதலியனவும், வில்லில் பூட்டி எய்த அம்பு முதலானவையும்; ***எற்றின, குத்தின*** - வெட்டியவாள் முதலியனவும், குத்திய ஈட்டி முதலானவையும்; ***ஈர்த்தன படையாவும்*** - பிளக்கும்படி ஓச்சிய மழு முதலியனவும் ஆகிய எல்லா ஆயுதங்களும்; ***முறிந்து நுண் பொடி ஆயின முடிந்தன*** - முறிந்து நுண்ணிய துகள்களாகி முடிந்துபோயின; ***முனிவு இலான் முழுமேனி*** - சினத்தை வென்றவனான அந்தப் பிரகலாதனுடைய முழுமையான திருமேனியை; ***சொறிந்த தன்மையும் செய்திலவாயின*** - சொரிந்த தன்மையும் செய்யாதனவாயின; ***தூயவன் துணிவு ஒன்றா*** - தூயவனாகிய பிரகலாதன் தன் துணிந்த முடிவில் ஒன்றியவனாக; ***அறிந்த நாயகன்*** - தான் தெளிந்து அறிந்த தலைவனான திருமாலின்; ***சேவடி மறந்திலன்*** - செம்மையான திருவடிகளை மறக்கவில்லை; ***அவன் திரு நாமம் அயர்த்திலன்*** - அப்பரமனது திருநாமத்தையும் மறந்தானில்லை;

தாக்கும் கருவிகளின் பல்வேறு வகைகளை அவற்றின் செயல் குறித்த பல வினைச் சொற்களால் குறித்தார் ஒன்றா - ஒன்றி. துணிவு ஒன்றா - தான் துணிந்த துணிவிலேயே ஒன்றிநின்று. செம்மை + அடி = சேவடி நிறத்தால்மட்டுமன்றி அடியவர் துயர் நீக்குதலில் பெருமளவு துயர் அறுமாதலின் பண்பிலும் செம்மை உடைய அடி என அறிதல் வேண்டும்.

6272. ' "உள்ள வான் படை உலப்பில யாவையும்
உக்கன - உரவோய்! - நின்
பிள்ளை மேனிக்கு ஓர் ஆனி வந்திலது; இனிச்
செயல் என்கொல், பிறிது ?" என்ன,
"கள்ள உள்ளத்தன் கட்டினன் கருவிகள்;
கதுமெனக் கனல் பொத்தித்
தள்ளுமின்" என உரைத்தனன்; வயவரும்,
அத் தொழில் தலைநின்றார்.

"உரவோய் - வலிமைமிக்கவனே!; ***உள்ளஉலப்பிலயாவையும் வான்படை*** - எங்களிடம் உள்ள அளவற்ற சிறந்த படைக்கலங்கள் எல்லாமே; ***உக்கன*** -வீணே அழிந்து பொடிந்தன; ***நின் பிள்ளை மேனிக்கு*** - உனது மைந்தனது உடலுக்கு; ***ஓர் ஆனி வந்திலது*** - ஒருவிதத் துன்பமும் வரவில்லை; ***பிறிது இனிச் செயல் என்கொல்*** - வேறு,

இனி எங்கள் காரியம் என்ன ?; **என்ன** -என்று வீரர்கள் இரணியனைக் கேட்க; **கதும் எனக் கனல் பொத்தித் தள்ளு மின்** - விரைவாக நெருப்பை மூட்டி அதில் அவனைத் தள்ளுங்கள்; **என உரைத்தனன்** - என்று இரணியன் வீரர்களை நோக்கிக் கூறினான; **வயவரும்** - அந்த வீரர்களும்; **அத் தொழில் தலை நின்றார்** - அந்தக் காரியத்தைச் செய்யத் தலைப்பட்டார்கள்.

வான் படை - சிறந்த ஆயுதங்கள். உக்கன - பொடிந்தன. ஆனி - துன்பம் (ஹானி என்ற வடமொழிச் சொல்லின் சிதைவு). கதும் - விரைந்து. பொத்தி - மூட்டி. பரமன் அருளால் தப்பினான் என இரணியன் ஏற்கவில்லை; மாய மந்திரங்களால்தான் பிரகலாதன் கருவிகளைக் கட்டிவிட்டான் எனக் கூறுகிறான். ஆணவத் திரையின் மறைப்பு எப்போதும் உண்மை காணவிடாது.

6273. 'குழியில் இந்தனம் அடுக்கினர், குன்று என;
குடம்தொறும் கொணர்ந்து எண்ணெய்
இழுது நெய் சொரிந்திட்டனர்; நெருப்பு
எழுந்திட்டது, விசும்பு எட்ட;
அழுது நின்றவர் அயர்வுற, ஐயனைப்
பெய்தனர்; "அரி" என்று
தொழுது நின்றனன், நாயகன் தாள் இணை;
குளிர்ந்தது, சுடு தீயே.

குழியில் குன்றென இந்தனம் அடுக்கினர் - தீமூட்டத் தொடங்கிய வயவர் பெரிய குழியிலே மலைபோல விறகுகளை அடுக்கினார்கள்; **எண்ணெய், இழுது, நெய்** - எண்ணெயும், வெண்ணெயும், நெய்யும்; **குடம் தொறும் கொணர்ந்து** - குடம் குடமாகக் கொண்டுவந்து; **சொரிந்திட்டனர்** - அடுக்கிய விறகின்மீது சொரிந்தார்கள்; **விசும்புஎட்ட நெருப்பு எழுந்திட்டது** - ஆகாயத்தைத் தொடும்படி நெருப்புமேலே எழுந்தது; **அழுது நின்றவர் அயர்வுற** - இதனைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பலரும் அழுது சோர்வடையும்படி; **ஐயனைப் பெய்தனர்** - பேரறிஞனான பிரகலாதனை தீயிலிட்டனர்; **'அரி' என்று நாயகன்தாள் இணைதொழுது நின்றனன்** - திருமாலின் திருவடிகளைத் தியானித்து 'அரி' என்று கூறி வணங்கி நின்றான் பிரகலாதன்; **சுடு தீ குளிர்ந்தது** - சுடு நெருப்பு குளிர்ந்திருந்தது. (பிரகலாதனுக்கு எவ்வித ஊறுமில்லை).

இந்தனம் - விறகு. இழுது - வெண்ணெய். ஐ வியப்பாகும் என்பது தொல்காப்பியம். ஐயன் வியப்பின் நிலைக் களமாகிய தலைவன் (பிரகலாதன்)

6274. 'கால வெங் கனல் கதுவிய காலையில்,
கற்பு உடையவள் சொற்ற
சீல நல் உரை சீதம் மிக்கு அடுத்தலின், -

***கிழியொடு நெய் தீற்றி,
ஆலம் அன்ன நம் அரக்கர்கள் வயங்கு
எரி மடுத்தலின், - அனுமன்தன்
கூலம் ஆம் என, என்புறக் குளிர்ந்தது,
அக் குரு மணித் திரு மேனி.***

அக்குருமணித் திருமேனி - அந்தப் பிரகலாதனுடைய அழகிய மணி போன்ற நிறத்தை உடைய திரு மேனியானது; **கால வெங்கனல் கதுவிய காலையில்** - ஊழித் தீயைப் போன்ற கொடிய நெருப்புப் பற்றத் தொடங்கிய பொழுதிலே; **கற்புடையவள் சொற்ற** - கற்பரசியான சீதாபிராட்டி கூறிய; **சீலநல்உரை** - ஒழுக்கம் மிக்க நல்ல சொற்கள்; **சீதம் மிக்கு அடுத்தலின்** - குளிர்ச்சி மிகுந்து நெருங்கியதாலே; **கிழியொடுநெய்தீற்றி** - துணியைச் சுற்றி அதன்மேல் நெய் சொரிந்து; **ஆலம் அன்னநம் அரக்கர்கள்** - விடத்தை ஒத்த தீயவரான நமது அரக்க வீரர்கள்; **வயங்கு எரிமடுத்தலின்** - ஒளிரும் நெருப்பை மூட்டியதால்; **அனுமன்தன் கூலம் ஆம் என** - அனுமன் வால் எவ்வாறு குளிர்ந்து நின்றதோ அது போல; **என்புறக் குளிர்ந்தது** - எலும்பினளவும் குளிர்ந்தது.

அல்லலுறும் போதும் அருளாளர் மேனி சுடச்சுடரும் பொன்போல் தெய்விகப் பொலிவோடு விளங்கும் என்பதைக் குருமணித் திருமேனி என்ற விழுமிய தொடரால் குறித்தார். பிராட்டியின் சொல்லால் அனுமனை நெருப்புச் சுடாமையும் குளிர்ந்தமையும் முன் (5931, 5932) பிணிவிட்டு படலத்தில் உணர்த்தப்பட்டன. இராவணன் அறிந்த செய்தி ஆதலின் அதனை உவமையாகக் கூறினன். காலம் - ஊழிக்காலம். கதுவ - பற்ற. கற்புடையவள் - சீதர்பிராட்டி, கூலம் - வால். என்புற - எலும்பினளவு. குரு - நிறம். மணி - நீலமணி. உரைசீதம் (உரையாகிய சீதம்) உருவகம்.

***6275. ' "சுட்டது இல்லை நின் தோன்றலை,
சுடர்க் கனல் சுழி படர் அழுவத்துள்
இட்டபோதிலும்; என் இனிச் செயத் தக்கது ?"
என்றனர், இகல் வெய்யோர்.
"கட்டி, தீயையும் கடுஞ் சிறை இடுமின்;
அக் கள்வனைக் கவர்ந்து உண்ண
எட்டுப் பாம்பையும் விடுமின்கள்"
என்றனன், எரி எழு தறுகண்ணான்.***

நின்தோன்றலை - உன்மைந்தனான பிரகலாதனை; **சுடர்க்கனல் சுழிபடர் அழுவத்துள்** - சுடர் விட்டெரியும் நெருப்பு சுழித்து எழுகின்ற பெருங்குழிக்குள்; **இட்ட போதிலும்** - தள்ளி விட்ட போதும்; **சுட்டதில்லை** - (அப்பெருந்தீ அவனைச்) சுட்டதே இல்லை; **என்இனிச் செயத்தக்கது** - இனிநாங்கள் செய்யத்தகுந்த செயல் என்ன; **என்றனர் இகல்வெய்யோர்** - பகைமைமிக்க கொடியவர்களான வீரர்கள் என்று கூறினர்; **எரி எழுதறுகண்ணான்** - தீப்பொறிபரக்கும் கண்களைஉடைய இரணியன்

(அதைக் கேட்டுப்பின்); **கட்டித் தீயையும் கடுஞ்சிறை இடுமின்** *- நமது ஆணையை மறுத்த அந்த தீக்கடவுளை, கால்கைகளைக் கட்டி சிறையிலே தள்ளுங்கள்;* **அக்கள்வனைக் கவர்ந்து உண்ண** *- அந்த வஞ்சகனைக் கவர்ந்து உண்ணும்படி;* **எட்டுப்பாம்பையும்** *- எட்டு நாகங்களையும்;* **விடுமின்கள்** *- கொண்டுவந்து விடுங்கள் என்றான்.*

அழுவம் - பெருங்குழி. எட்டுப்பாம்புகள் கார்க்கோடகன், அனந்தன், குளிகன், சங்கபாலன், தட்சகன், பதுமன், மகாபதுமன், வாசுகி என்றும் எட்டு நாகங்களாம். சிலுவையில் அறையப்பட்ட ஏசுநாதரின் மேனியைத் தன்னரிய திருமேனி என இரட்சணிய யாத்திரிகம் குறித்த (இரட்சணிய சரிதைப்படலம் 342) ஒப்பிடத்தக்கது.

6276. அனந்தனே முதலாகிய நாகங்கள்,
"அருள் என்கொல் ?" என, அன்னான் நினைந்த மாத்திரத்து எய்தின, நொய்தினில்;
நெருப்பு உகு பகு வாயால்,
வனைந்ததாம் அன்ன மேனியினான் தன்மேல்,
வாள் எயிறு உற ஊன்றி,
சினம் தம் மீக்கொள, கடித்தன; துடித்திலன்,
திருப் பெயர் மறவாதான்.

அனந்தனே முதலாகிய நாகங்கள் *- அனந்தன் முதலான எட்டுப் பாம்புகளும்;* **'அருள் என் கொல்' என்ன** *- அருள் கொண்டு எங்களை அழைத்தது எதற்காக என்று கேட்டு;* **அன்னான் நினைந்து மாத்திரத்து எய்தின** *- அந்த இரணியன் நினைத்த மாத்திரத்திலே வந்து அடைந்தன;* **நொய்தினில்** *- விரைவாக (இரணியன் கட்டளைப்படி);* **நெருப்பு உகு பகுவாயால்** *- நெருப்பை உமிழும் பெரிய வாயினால்;* **வனைந்த தாம் அன்ன மேனியினான் தன்மேல்** *- அழகாகச் செய்து வைத்தது போன்ற பிரகலாதன் உடலின் மேல்;* **வாள் எயிறு உற ஊன்றி** *- கூரிய பற்கள் உறும்படி ஊன்றி;* **சினம் தம் மீக் கொள கடித்தன** *- கோபம் மேலோங்க கடித்தன;* **திருப்பெயர் மறவாதான்** *- பரமனது திருநாமத்தை மறவாத உள்ளத்தவனான பிரகலாதன்;* **துடித்திலன்** *- (எட்டுப்பாம்புகள் கடித்தும்) துடித்தானல்லன்.*

'வனைந்தனைய திருமேனி வள்ளல்' (690) என இராமபிரானை முன் குறித்த தொடராலேயே இங்கே பிரகலாதனைக் கவிஞர் குறித்தார். இயற்கைப் படைப்பில் முழு அழகும் அமைதல் அருமை; ஆனால், செயற்கையில் அழகெலாம் முற்றிலும் அமையுமாறு செய்யமுடியும். சிற்பி ஒருவன் அழகுமுற்றுறச் செய்த பாவை போன்றவன் பிரகலாதன் பகுவாய் - பிளந்தவாய் வனைதல் - புனைதல் (அழகு படுத்துதல்) உற - பதிய. மீக்கொள - மேலோங்க.

6277. 'பக்கம் நின்றவை பயத்தினின் புயற் கறைப்
பசும் புனல் பகு வாயின்
கக்க, வெஞ் சிறைக் கலுழனும்
நடுக்குற, கவ்விய காலத்துள்,
செக்கர் மேகத்துச் சிறு பிறை நுழைந்தன
செய்கைய, வலி சிந்தி
உக்க, பற் குலம்; ஒழுகின, எயிற்று
இரும் புரைதொறும் அமிழ்து ஊறி.

அவை பக்கம் நின்று - அந்தப் பாம்புகள் பிரகலாதனுக்கு அருகே நின்று; **பயத்தினில்** - (இரணியனது ஆணையை மீறினால் என்ன செய்வானோ) என்ற பயத்தினால்; **புயற்கறைப் பசும்புனல்** - மேகம் போல கரிய நச்சுக்கறை படிந்த பசிய இரத்தம்; ப **குவாயின் கக்க** - பிளவுபட்டவாயிலிருந்து சிந்த; **வெஞ்சிறைக் கலுழனும் நடுக்குற** - வெவ்விய இறகுகளை உடைய கருடனும் அஞ்சி நடுங்க; **கவ்விய காலத்துள்** - பிரகலாதனைக் கடித்துக் கவ்விய போது; **செக்கர் மேகத்துள்** - சிவந்த நிறமுடைய மேகத்திலே; **சிறு பிறை நுழைந்தன செய்கைய** - சிறிய பிறைச் சந்திரன் நுழைந்த செயலைப் போன்றன; **வலி சிந்தி** - தமது வலிமையை இழந்து; **உக்க பற்குலம்** - பற்களின் தொகுதி உதிர்ந்தன; **எயிற்று இரும்புரை தொறும்** - பற்களின் பெரிய துளைகள் தோறும்; **அமிழ்து ஊறி ஒழுகின** - அமுதம் ஊறி ஒழுகுவனவாயின.

புயல் - மேகம் (கரிய) பசும்புனல் - இரத்தநீர். கலுழன் - கருடன். செக்கர் - செந்நிறம். அவை, பக்கம் நின்று, வாயில் - புனல்கக்க கவ்விய காலத்துள் - செய்கைய - உக்க பற்குலம் - அமிழ்து ஒழுகின என இயையும். நாகங்கள் உகுத்த நஞ்சு அமுதாயிற்று அஷ்ட நாகங்களும் தெய்விகச் சன்னிதியில் பலம் இழந்து, பல்லும் இழந்தன.

கலிவிருத்தம்

6278. ' "சூழப் பற்றின சுற்றும் எயிற்றின்
போழக்கிற்றில' என்று புகன்றார்;
"வாழித் திக்கின், மயக்கின் மதம் தாழ்,
வேழத்துக்கு இடுமின்" என விட்டான்.

சுற்றும் சூழப்பற்றின - (பாம்புகள் வலியிழந்து - பற்கள் உதிரப் பார்த்த வீரர்கள் இரணியனிடம் சென்று பிரகலாதனை) சுற்றிலும் சூழ்ந்து பற்றிய பாம்புகள்; **எயிற்றின் போழக் கிற்றில** - பற்களால் அவனுடலைப் பிளக்கும் வன்மை இலவாயின; **என்று புகன்றார்** - என்று கூறினார்கள் (அதைக் கேட்ட இரணியன்); **திக்கின் மயக்கின் மதம் தாழ் வேழத்துக்கு இடுமின்** - மயக்கம் உடையதும் மதம் கொண்டது மான திக்குயானைக்கு இடுங்கள்; **எனவிட்டான்** - என்று கூறி அனுப்பினான்.

கிற்றில - இயலாதனவாயின. ஆற்றலை உணர்த்தும் 'கில்' என்னும் இடைச்சொல்லைப் பகுதியாகக் கொண்டு 'கிற்றில' என்னும் வினைமுற்று உருவாகியது வாழி - அசை. திக்கின் வேழம் இங்கே கிழக்குத் திசைக்குரிய ஐராவதம் என்ற யானை. இங்கே குறித்த கிழக்கென்பது அடுத்த பாடலில் தெளிவாகும். மதம் தாழ் - மதம் மிகுந்து.

6279. **'பசையில் தங்கல் இல் சிந்தையர் பல்லோர்**
திசையில் சென்றனர்; "செப்பினன்" என்னும்
இசையில் தந்தனர்-இந்திரன் என்பான்
விசையின் திண் பணை வெஞ் சின வேழம்.

பசையில் தங்கல் இல் சிந்தையர் பல்லோர் - இரக்கம் எனும் பண்பிலே தங்காத மனத்தினரான வீரர்கள் பலர்; **திசையில் சென்றனர்** - (கிழக்குத்) திசை நோக்கிச் சென்றார்கள்; **'செப்பினன்'** - (இரணியன் யானையை அழைத்துவரக் கூறினான்; **என்னும் இசையில்** - என்ற சொல்லால், இந்திரன் உடனே அனுமதிதர); **தந்தனர்** - (யானையைக்) கொணர்ந்தார்கள்; **இந்திரன் என்பான்** - இந்திரன் என்பவனுக்குரியதும்; **விசையின் திண்பனை** - வலிய, பெரிய தந்தங்களைக் கொண்டதும்; **வெஞ்சின வேழம்** - மிக்க கோபத்தை உடையதுமான ஐராவதத்தை(க்கொணர்ந்தனர்).

பசை - இரக்கம். இசை - சொல். பணை - தந்தம். விசை - வலிமை.

6280. **'கையில், கால்களில், மார்பு, கழுத்தில்,**
தெய்வப் பாசம் உறப் பிணி செய்தார்;
மையல் காய் கரி முன் உற வைத்தார்;
பொய் அற்றானும் இது ஒன்று புகன்றான்:

கையில் கால்களில் - (பிரகலாதனுடைய) கைகளிலும் கால்களிலும்; **மார்பு, கழுத்தில்** - மார்பிலும் கழுத்திலும்; **தெய்வப் பாசம் உற** - தெய்வத்தன்மைஉள்ள பாசம் பொருந்தி இருக்க; **பிணி செய்தார்** - கட்டினார்கள்; **மையல் காய் கரிமுன்** - மயக்கம் கொண்ட கோபம் மிக்க அந்த யானையின்முன்; **உற வைத்தனர்** - நெருக்கமாக வைத்தார்கள்; **பொய் அற்றானும்** - (அப்போது) பொய்மை இல்லாதவனான பிரகலாதன்; **இது ஒன்று புகன்றான்** - (பின்வரும்) இந்த ஒரு சொல்லைச் சொல்லலானான்.

பாசம் - கயிறு. மையல் - மயக்கம். அரக்க வீரர்கள ் பிரகலாதனை கை, கால், மார்பு, கழுத்தில்கயிறு கொண்டு கட்டினர்.

6281. ' "எந்தாய் ! - பண்டு ஓர் இடங்கர் விழுங்க, -
முந்தாய் நின்ற முதல் பொருளே ! என்று,
உன் தாய் தந்தை இனத்தவன் ஓத,
வந்தான் என்தன் மனத்தினன்" என்றான்.

எந்தாய் - என் தந்தையே!; **பண்டு ஓர் இடங்கர் விழுங்க** - முன்பொருநாள் ஒரு முதலை பற்றி விழுங்கத் தொடங்க; **முந்தாய்நின்று** - முந்தி வந்து காத்து நின்று; **முதல் பொருளே என்று** - உலகுக் கெல்லாம் முதல் பொருளாகத் திகழ்பவனே என; **உன்தாய்தந்தை இனத்தவன் ஓத** - உனது தாய், தந்தையின் இனத்தவனானவன் (கஜேந்திரன்) கூறி வேண்ட; **வந்தான்** - வந்து காத்தவனானபரமன்; **என்றன் மனத்தினன் என்றான்** - எனது மனத்திலே இருக்கிறான் என்றான்.

இடங்கர் - முதலை. முந்தாய் நின்ற - முன்வந்துநின்ற.

6282. 'என்னா முன்னம், இருங் களிறும் தன்
பொன் ஆர் ஓடை பொருந்த, நிலத்தின்,
அன்னானைத் தொழுது, அஞ்சி அகன்றது;
ஒன்னார் அத் திறம் எய்தி உரைத்தார்.

என்னாமுன்னம் - என்று பிரகலாதன் சொல்வதற்கு முன்னே; **இருங்களிறும்** - பெரிய யானையான ஐராவதமும்; **தன்பொன்னார் ஓடை நிலத்தின் பொருந்த** - தனது பொன்மயமான நெற்றிப் பட்டம் நிலத்திலே பொருந்த; **அன்னானைத் தொழுது** - அத்தகைய பிரகலாதனை வணங்கி; **அஞ்சி அகன்றது** - (அவனைத் துன்புறுத்தப்) பயந்து சென்றது; **ஒன்னார்** - பகைவரான அசுர வீரர்கள்; **அத்திறம் எய்தி உரைத்தார்** - இரணியனை அடைந்து, அந்தச் செய்தியைக் கூறினர்.

6283. ' "வல் வீரைத் துயில்வானை மதித்து, என்
நல் வீரத்தை அழித்தது; நண்ணுற்று,
ஒல்வீர்! ஒற்றை உரக் கரிதன்னைக்
கொல்வீர்" என்றனன், நெஞ்சு கொதிப்பான்.

நெஞ்சு கொதிப்பான் - (வீரர் கூறியது கேட்டு) மனம் குமுறிக் கொதிப்பவனான இரணியன்; **வல் வீரைத்துயில் வானைமதித்து** - வலிய கடலிலே தூங்கிக் கொண்டிருப்பவனைப் பெரிதாக மதித்து; **என் நல்வீரத்தை அழித்தது** - எனது நல்ல வீரத்தை இந்த யானை அழித்துவிட்டதே; **ஒல்வீர்** - வல்லவர்களே; **ஒற்றை உரக் கரிதன்னை நண்ணுற்று** - (துணையின்றி) ஒற்றையாக உள்ள அந்த வலிமைமிக்க யானையைத் தேடி; **கொல்வீர்** - கொல்வீராக என்றனன்.

வல்வீரை - வலிய கடல்.

*6284. **'தன்னைக் கொல்லுநர் சாருதலோடும்,-***
பொன்னைக் கொல்லும் ஒளிப் புகழ் பொய்யா
மன்னைக் கொல்லிய வந்தது - வாரா
மின்னைக் கொல்லும் வெயில் தின் எயிற்றால்.

தன்னைக் கொல்லுநர் சாருதலோடும் - இரணியன் ஆணைப்படி தன்னைக் கொல்வதற்கு வீரர்கள் வந்ததும்; **வாரா மின்னைக் கொல்லும்** - வந்து, மின்னலை வெல்லத்தக்க; **வெயில்தின் எயிற்றால்** - வெய்யிலையும் தின்னும் ஒளிமிக்க தந்தங்களால்; **பொன்னைக் கொல்லும்** - பொன்னையும் ஒளி மழுங்கச் செய்யும்; **ஒளிப்புகழ்** - ஒளிபடைத்த புகழ்மிகுந்த; **பொய்யாமன்னை** - பொய்ம்மையில்லாத இளவரசனான பிரகலாதனை; **கொல்லியவந்தது** - கொல்லுவதற்கு வந்தது.

மின்னலையும், சூரியனையும் விட மிக்க ஒளியுடைய தந்தம் என்பதால் 'மின்னைக் கொல்லும் வெயில்தின் எயிறு" என்றார்.

*6285. **'வீரன் திண் திறல் மார்பினில் வெண் கோடு***
ஆரக் குத்தி அழுத்திய நாகம்,
வாரத் தண் குலை வாழை மடல் சூழ்
ஈரத் தண்டு என, இற்றன எல்லாம்.

வீரன்திண் திறல் மார்பினில் - மெய்வீரனான பிரகலாதனுடைய வலிய, ஆற்றல்மிக்க மார்பில்; **வெண் கோடு ஆரக் குத்தி** - வெண்மை நிறமான தந்தங்கள் பொருந்துமாறு குத்தி; **அழுத்திய நாகம்** - அழுந்தும்படி செய்த அந்த யானை; **வாரத் தண்குலை வாழை** - விருப்பம் மிக்க குளிர்ந்த குலை தள்ளிய வாழை மரத்தினது; **மடல்சூழ் ஈரத்தண்டு என** - மடல்களால் சூழப்பட்ட ஈரமான தண்டு என்னும்படி; **எல்லாம் இற்றன** - எல்லாத் தந்தங்களும் ஒடிந்து சிதைந்தன. நாகம் - யானை; ஐராவதம், நான்கு தந்தங்களை உடையது. 'எல்லாம் இற்றன' என்றதால் அந்த நான்கு தந்தங்களும் முறிந்தன என்க.

*6286. **'வெண் கோடு இற்றன, மேவலர் செய்யும்***
கண் கோடல் பொறியின் கடிது ஏகி,
"எண் கோடற்கு அரிது" என்ன, வெகுண்டான்,
திண் கோடைக் கதிரின் தெறு கண்ணான்.

வெண் கோடு இற்றன - ஐராவதத்தின் வெண்மை மிக்க தந்தங்கள் முறிந்து சிதைந்தன; **மேவலர்** - அதைக் கண்ட பகைவர்களான அசுரவீரர்கள்; **செய்யும் கண்கோடல் பொறியின்** - கண்கள் இமைத்தலைச் செய்யும் கால அளவிலே; **கடிது ஏகி** - விரைவாக இரணியனிடம் சென்று; **எண் கோடற்கு அரிது என்ன** - நீ நினைத்தபடி பிரகலாதனது வலிய உயிரைக் கவர்வது எளிதல்ல என்று கூற; **திண் கோடைக் கதிரின்** - வலிய கோடைக் காலத்துச் சூரியனைப் போன்று; **தெறுகண்ணான்** - காயும் கண்களை உடைய இரணியன்; **வெகுண்டான்** - மிகுந்த சினம் கொண்டான்.

கண்கோடல் பொறி - கண் இமைக்கும் கால அளவு (பொறி - அளவு). எண் - வலிமை.

6287. ' "தள்ளத் தக்கு இல் பெருஞ் சயிலத்தோடு
எள்ளக் கட்டி எடுத்து விசித்து,
கள்ளத்து இங்கு இவனைக் கரை காணா
வெள்ளத்து உய்த்திடுமின்" என விட்டான்.

கள்ளத்து இங்கு இவனை - கோபம் கொண்ட இரணியன் வீரர்களை நோக்கி வஞ்சகனான இவனை (பிரகலாதனை); **தள்ளத்தக்கு இல் பெரும் சயிலத்தோடு** - எவராலும் அசைக்க இயலாத பெரியதொரு மலையுடன்; **எள்ளக் கட்டி** - பார்த்தவர்கள் ஏளனம் செய்யும்படி சேர்த்துக்கட்டி; **எடுத்து விசித்து** - நன்றாகப் பிணித்து; **கரை காணா வெள்ளத்து** - கரைகாணமுடியாத கடலிலே; **உய்த்திடுமின்** - தள்ளி விடுங்கள்; **என விட்டான்** - என்று கூறி அனுப்பிவிட்டான்.

சயிலம் - மலை விசித்து - பிணித்து (கட்டி). வெள்ளம் - கடல் உய்த்தல் - தள்ளுதல்.

6288. ' " ஒட்டிக் கொல்ல உணர்ந்து வெகுண்டான்;
விட்டிட்டான் அலன்" என்று விரைந்தார்,
கட்டிக் கல்லொடு, கால் விசையின் போய்,
இட்டிட்டார், கடலின் நடு; - எந்தாய்!

எந்தாய் - எந்தையே; **ஒட்டிக் கொல்ல** - (பிரகலாதனைக் கொன்றே தீர்வது எனச்) சபதம் செய்து கொல்ல; **உணர்ந்து வெகுண்டான்** - (பலவிதத்தில் அவன் தப்பியதை) உணர்ந்து சினந்தெழுந்தான்; **விட்டிட்டான் அலன்** - தன் மகனைக் கொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை விட்டுவிடவில்லை; **என்று விரைந்தார்** - என்று நினைத்த வீரர்கள் விரைவாகச் சென்றார்கள்; **கல்லொடு கட்டி** - பிரகலாதனைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டி; **கால்விசையின் போய்** - காற்றுப் போல் வேகமாகப் போய்; **கடலின் நடு இட்டிட்டார்** - கடலில் நடுவே தள்ளிவிட்டார்.

எந்தாய் என இராவணனை வீடணன் விளித்துப் பிரகலாதன் கதையைத் தொடர்கிறான். ஒட்டுதல் - சூளுரைத்தல் (சபதம் செய்தல்) கால் - காற்று.

6289. 'நடு ஒக்கும் தனி நாயகன் நாமம்
விடுகிற்கின்றிலன் ஆகலின், வேலை
மடு ஒத்து, அங்கு அதின் வங்கமும் அன்றாய்,
குடுவைத் தன்மையது ஆயது, குன்றம்.

நடு ஒக்கும் தனி நாயகன் *- எவ்வுயிர்க்கும் நடுவாய் நின்று அருள் சுரக்கும் இறைவனாகிய திருமாலின்;* ***நாமம் விடுகிற்கின்றிலன் `ஆகலின்*** *- திருநாமத்தைத் தியானிப்பதை பிரகலாதன் விடவில்லை ஆதலால்;* ***வேலை மடு ஒத்து*** *- அந்தப் பெருங்கடல் ஒரு சிறிய மடுவை ஒத்த தாய்;* ***குன்றம்*** *- அவனைச் சேர்த்துக் கட்டிய அந்த மலை;* ***அங்கு அதின் வங்கமும் அன்றாய்*** *- அக்கடலில் செல்லும் மாக்கலம் என்பதற்கும் போதாததாய்;* ***குடுவைத் தன்மையது ஆயது*** *- ஒரு சுரைக் குடுவையின்தன்மை உடையதாய் ஆனது.*

நடுஒக்கும் - நடு நிலை நிற்கும். தனி நாயகன் - ஒப்பற்ற தலைவன் மடு - குட்டை வங்கம் - மரக்கலம். குடுவை - சுரைக்குடுக்கை.

6290. 'தலையில் கொண்ட தடக் கையினான், தன்
நிலையின் தீர்வு இல் மனத்தின் நினைந்தான்-
சிலையில் திண் புனலில், சினை ஆலின்
இலையில் பிள்ளை எனப் பொலிகின்றான்.

தலையில் கொண்ட தடக்கையினான் *- பிரகலாதன் தலைமீது குவித்த அகன்ற கைகளை உடையவனாய்;* ***தன் நிலையில் தீர்வுஇல் மனத்தின்*** *- திருமாலைத் தியானிக்கின்ற தனது நிலையில் மாறாத மனத்திலே;* ***நினைந்தான்*** *- (அப்பரமனது திருநாமத்தையே) தியானித்தான்;* ***சிலையில் திண்புனலில்*** *- பெரிய கடலின்மீது கல்லிலே (மிதந்து);* ***சினை ஆலின் இலையில்*** *- கிளைகளை உடைய ஒரு ஆலமாமரத்து இலைமீது கிடந்த;* ***பிள்ளை எனப் பொலிகின்றான்*** *- சிறு பாலகனாகக் கிடந்த திருமாலைப் போல, பொலிந்து திகழ்ந்தான்.*

பிரளயகாலத்திலே உலகனைத்தையும் தனது வயிற்றிலே வைத்துக் காத்து. ஒரு ஆலிலையின் மீது பாலகனாய்த்துயின்ற பரமனை உவமையாக்கிக் கடலிலே கல்லோடு மிதந்த பிரகலாதனைப் போற்றியுரைத்தார்.

6291. 'மோதுற்று ஆர் திரை வேலையில் மூழ்கான்,
மீதுற்று ஆர் சிலை மீது கிடந்தான்,
ஆதிப் பண்ணவன் ஆயிர நாமம்
ஓதுற்றான்-மறை ஒல்லை உணர்ந்தான்:

மறை ஒல்லை உணர்ந்தான் *- எல்லா மறைகளையும் விரைந்து ஓதாதுணர்ந்தவனான பிரகலாதன்;* ***திரை மோதுற்று ஆர் வேலையில் மூழ்கான்*** *- அலைகள் மோதுகின்ற அப்பெருங்கடலில் மூழ்காதவனாய்;* ***மீதுற்று ஆர் சிலைமீது*** *- மேலே பொருந்திய கல்லின்மீது;* ***கிடந்தான்*** *- மிதந்து கிடந்தான்;* ***ஆதிப்பண்ணவன்*** *- உலகுக்கு ஆதி மூர்த்தியாகிய திருமாலின்;* ***ஆயிரம் நாமம் ஓதுற்றான்*** *- ஆயிரம் திரு நாமங்களையும் கூறித் துதிக்கலானான்.*

மறை உணர்ந்தான் - வேலையில் மூழ்கான் - சிலைமீது கிடந்தான் பண்ணவன் நாமம் ஓதுற்றான் என இயையும். மீதுற்று - மேலே பொருந்தி . "ஓத வேண்டுவதில்லை" என்று முன்பு (6215) ஆசிரியனிடம் கூறினான் அல்லவா?' ஓதாமலே - இறைவன் திருநாமத்தைக் கூறியதன் பயனாய் எல்லா மறைகளையும் எளிதில் உணர்ந்தான் என்க.

பிரகலாதன் திருமாலிடம் முறையிடுதல்

கலிவிருத்தம் (வேறு வகை)

6292. ' "அடியார் அடியேன் எனும் ஆர்வம் அலால்,
ஒடியா வலி யான் உடையேன் உளெனோ?
கொடியாய்! குறியாய்! குணம் ஏதும் இலாய்!
நெடியாய்! அடியேன் நிலை நேர்குதியோ?

கொடியாய் *- தீங்கு புரியும் கொடியவர்களுக்குக் கொடியோனே!;* ***குறியாய்*** *- இத்தகையவள் எனக் குறிப்பிட இயலாதவனே!;* ***குணம் ஏதுமிலாய்*** *- குணங்கள் எதுவுமில்லாதவனே; நெடியாய் - நீண்டவனே;* ***அடியேன் நிலை நேர்குதியோ*** *- அடியவனாகிய எனக்கு நேராக எதிர்ப்படுவாலோ?;* ***அடியார் அடியேன் எனும்*** *- உனது அடியவர்களுக்கு அடியவன் என்னும்;* ***ஆர்வம் அலால்*** *- ஆர்வமுள்ளவன் அல்லாது;* ***ஒடியா வலி*** *- என்னைத் துன்புறுத்துபவர் வெல்ல இயலாத வலிமை;* ***யான் உடையேன் உளனோ*** *- உள்ளவனாக நான் உடையவனோ?.*

கூடாரை வெல்லும் சீர்மை உடையவன். கொடியவருக்குக் கொடியவன் என்பதால் 'கொடியாய்' என்றான். 'குறியாய்' என்றது எவராலும் இத்தகையன் எனக் குறிப்பிட இயலாதவன், என்று பொருள் உடையது. வாமனனாக வந்து உலகைக் காத்தவன் என்பதாலும் 'குறியாய்' என்றான் எனலும் பொருந்தும். (இப்பொருள் பிரகலாதன் கூற்றில் பொருந்தாமையை 6220 ஆம் பாடல் உரைக்குறிப்பால் அறிக.) நல்ல குணங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமான "குணபூரணன்" என்பதால்

தீயகுணம் சிறிது மில்லாதவன் என்பதை 'குணமேதுமிலாய்' என்பதுணர்த்தும்; 'குணமிலி' என இறைவனைக் குறிப்பதும் உண்டு.

6293. ' "கள்ளம் திரிவாரவர் கைதவம் நீ;
உள்ளம் தெரியாத உனக்கு உளவோ?
துள்ளும் பொறியின் நிலை சோதனைதான்-
வெள்ளம் தரும் இன் அமுதே!-விதியோ?

வெள்ளம் தரும் இன்னமுதே *- பாற்கடல் தரும் இனிய அமுதம் போன்றவனே!;* ***கள்ளம் திரிவார்*** *- கள்ளமனத்துடன் திரிபவர்கள் எவரோ;* ***அவர் கைதவம்நீ*** *- அவருக்குப் புலப்படாது வஞ்சிப்பவன் நீ;* ***உள்ளம் தெரியாத*** *- மனத்துக்குப் புலனாகாதவை;* ***உனக்கு உளவோ*** *- உனக்கு எவையேனும் உள்ளனவாமோ?;* ***துள்ளும் பொறியின் நிலை*** *- ஒரு நிலையின்றித் துள்ளித் திரியும் ஐம்பொறிகளின் நிலைமை;* ***சோதனைதான்*** *- உனது சோதனைதான்;* ***விதியோ*** *- (உனது அடியவர்களுக்கு இச்சோதனை என்பது) வழக்கமான விதிதானோ?*

கள்ளமனம் கொண்டு, ஒழுக்கக் கேடர்களாகத் திரிபவர்க்குப் புலப்படாதபடி தன்னை மறைத்துக் கொள்பவன் பரமன் என்பதால் 'கள்ளம் திரிவார் அவர் கைதவம் நீ' என்றார். "உள்குவார் உள்ளிற்று எல்லாம் உடன் இருந்து அறிதி" என்பது திருமாலை. உள்ளம் தெரியாத உனக்குளவோ' என்றது 'அனைத்தும் உணர்பவன்' என்பதைக் காட்டும் அடியவர்களைச் சோதிப்பதென்பது உனக்கு வழக்கமான ஒரு விதியாகக் கொண்டாயோ என" சோதனைதான் விதியோ" என்றான்.

6294. ' "வரு நான்முகனே முதல் வானவர் தாம்,
திரு நான்மறையின் நெறியே திரிவார்;
பெரு நாள் தெரிகின்றிலர்; பேதைமையேன்,
ஒரு நாள், உனை எங்ஙனம் உள்ளுவெனோ?

வரு நான்முகனே முதல் வானவர் தாம் *- உனது உந்திக் கமலத்தில் வந்த பிரமன் முதலான தேவர்கள் எல்லாம்;* ***திரு நான் மறையின்*** *- சிறந்த வேதங்கள் கூறும்;* ***நெறியே திரிவார்*** *- ஒழுக்க நெறி நின்று வாழ்பவராவார்;* ***பெரு நாள் தெரிகின்றிலர்*** *- அத்தகையோரும் நெடுங்காலமாக உன்னைத் தேடிக் காணாதவரானார்;* ***பேதைமையேன்*** *- பேதைமைத் தன்மை உடைய நான்;* ***ஒரு நாள்*** *- ஒரே நாளில்;* ***உனை எங்ஙனம் உள்ளுவெனோ*** *- உன்னை எவ்வாறு நினைத்துப் போற்றுவேன்.*

திருமாலின் நாபிக் கமலத்தில் தோன்றியவன் பிரமன் ஆதலின் 'வருநான்முகன்' என்றார். பிரமனும் மற்றுமுள்ள தேவர்களும் மறை நெறியில் நின்று - உயர் வாழ்வு

வாழும் தன்மையுடையவர்கள்; அத்தகையோரும் நெடுங்கால மாகத் தேடியும் உன்னைத் தெரிந்தவரல்லர் என்றால் சிறு மதியாளனாகிய நான் ஒரே நாளில் உன்னை உணர்ந்து நினைக்கவல்லவனோ என்பான் 'உனை எங்ஙனம் உள்ளுவெனோ" என்றான்.

6295. ' "செய்யாதனவோ இலை; தீவினைதான்
பொய்யாதன வந்து புணர்ந்திடுமால்,
மெய்யே; உயிர் தீர்வது ஓர் மேல்வினை, நீ,
ஐயா! ஒரு நாளும் அயர்த்தனையோ?

செய்யாதனவோஇலை தீவினைதான் *- உனது அடியவனாகிய நான் செய்யாத தீவினைகளே இல்லை (அவை);* ***மெய்யே*** *- உண்மையாக; பொய்யாதன - பொய்படாதனவாக (தவறாமல்);* ***வந்து புணர்ந்திடும்*** *- என்னை அடைந்து தீவினைப் பயனைத் துய்க்கச் செய்கின்றன;* ***உயிர்தீர்வது ஓர் மேல்வினை*** *- அத்தீவினைப் பயன்களை விட்டு நீங்குவதற்குரிய மேலான திருவருட் செயலை;* ***ஐயா*** *- பெருமானே!;* ***நீ ஒரு நாளும் அயர்த்தனையோ*** *- நீ தீவினைப் பயன் என்னைத் துன்புறுத்தும் இந்த ஒருநாள் மறந்தனையோ.*

அடியவர்க்கு வரும் துன்பத்தைப் போக்க வந்து அருள் புரியும் நீ எனக்குத் திருவருள் புரிய மறந்தனையோ என்றான்.

6296. ' "ஆயப் பெறும் நல் நெறி தம் அறிவு என்று,
ஏயப் பெறும் ஈசர்கள் எண் இலரால்;
நீ அப்புறம் நிற்க, நினைக்கிலர்; நின்
மாயப் பொறி புக்கு, மயங்குவரால்.

ஆயப் பெறும் நல்நெறி *- ஆராய்ந்து கடைப் பிடிக்கப்படும் நல்ல நெறி;* ***தம் அறிவு என்று*** *- தமது அறிவுக்கு மட்டும் புலனாவதே என்று கருதி;* ***ஏயப்பெறும்*** *- பொருந்தி ஒழுகும்;* ***ஈசர்கள் எண்ணிலரால்*** *- தலைவர்களாகிய தேவர்கள் எண்ணற்றவராவர்;* ***நீ அப்புறம் நிற்க*** *- நீ அவர்களின் அறிவுக்கு எட்டாமல் நிற்க;* ***நினைக்கிலர்*** *- அதனால் உன்னை நினைக்க மாட்டாதவராயினர்;* ***நின் மாயப் பொறி புக்கு*** *- உனது மாய வலைக்குள்ளே புகுந்து சிக்கி;* ***மயங்குவரால்*** *- மயங்குபவராயினர்.*

(தலைமை கொண்ட) தேவர்கள் என்பது குறிப்பு மொழி; எவ்வகையாலும் தலைமையுடையவர் என்றோ தேவர்கள் என்றோ கொள்ளத்தகாதவர் என்பது கருத்து. மாயப்பொறி - மாயவலை. பிரமன் போன்றோரும் மாயப் பொறி புக்கு மயங்கினாரன்றோ.

*6297. ' "தாமே தனி நாயகர் ஆய், 'எவையும்
போமே பொருள்' என்ற புராதனர்தாம்,
'யாமே பரம்' என்றனர்; என்ற அவர்க்கு*

ஆமே? பிறர், நின் அலது, ஆர் உளரே?

தாமே தனி நாயகராய் - தாங்களே நிகரில்லாத தலைவர்கள் என எண்ணி; **எவையும் போமே பொருள்** - எத்தகைய செயலும் எம்மால் செய்து முடிக்க இயலும்; **என்ற புராதனர்தாம்** - என்று கூறிய பழையோர் பலர்; **யாமே பரம் என்றனர்** - யாமே மேலான பரம்பொருள் என்றார்கள்; **என்ற அவர்க்கு** - என்று சொன்ன அவர்களுக்கெல்லாம்; **ஆமே** - எல்லாம் செய்யக்கூடியதாகுமோ?; **நின் அலது** - மேலான பரம் பொருள் நீயல்லாது; **பிறர் ஆர் உளரே** - மற்றவர் யாரிருக்கிறார்கள்?

*6298. ' "ஆதிப் பரம் ஆம் எனில், அன்று எனலாம்;
ஓது அப் பெரு நூல்கள் உலப்பு இலவால்;
பேதிப்பன; நீ அவை பேர்கிலையால்;
வேதப் பொருளே! விளையாடுதியோ?*

ஆதிப்பரம் ஆம் எனில் - முதற் பரம் பொருள் என்று ஒரு நூல் கூறினால்; **அன்று எனலாம்** - அதுபரம் பொருள் அல்ல என்று மற்றொரு நூல் கூறும்; **ஓது அப்பெரு நூல்கள்** - இவ்வாறு மாறுபட்டுக் கூறும் பெரிய நூல்கள்; **உலப்பு இலவால்** - அளவில்லாதனவாகும்; **பேதிப்பன** - வேறுபாடுகளைச் செய்வனவாகும்; **நீ அவை பேர்கிலையால்** - நீ அவற்றிலிருந்து பேர்வாயல்லை; **வேதப் பொருளே** - வேதங்களால் சிறப்பித்துப் பேசப்படும் பரம் பொருளே; **விளையாடுதியோ** - வேறுபாடுகளை வேடிக்கை பார்த்து விளையாடுகிறாயோ?

பிணக்கியாவையும் யாவரும் பிழையாமல் பேதித்தும் பேதியாததோர் கணக்கில் கீர்த்தி வெள்ளக் கதிர் ஞான மூர்த்தியினாய் (6.2.8) என்ற திருவாய் மொழி ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

*6299. ' "அம்போருகனார், அரனார், அறியார்;
எம் போலியர் எண்ணிடின், என், பலவா?
கொம்போடு, அடை, பூ, கனி, காய் எனினும்,
வம்போ, 'மரம் ஒன்று' எனும் வாசகமே?*

அம்போருகனார் - தாமரை மலரில் உறையும் பிரமதேவனும்; **அரனார் அறியார்** - சிவபிரானும் கூட உன்னை அறிய மாட்டார்கள்; **எம் போலியர்** - (என்றால்) எம்மைப் போன்றவர்கள்; **என் பலவா** - பலவாறு நினைந்து பேச என்ன உள்ளது?; **கொம்போடு** - ஒரு மரத்தின் கிளைகளோடு; **அடை, பூ, கனி, காய் எனினும்** - இலை, பூ, கனி, காய் என்றாலும்; **மரம் ஒன்று எனும் வாசகம்** - 'மரம் ஒன்று' என்று கூறுவது; **வம்போ** - புதுமையானதோ? (அல்ல)

அம்போருகம் - தாமரை. பலவா - பலவாறு. அடை - இலை வம்பு - புதுமை. உலகமும் அதில் வாழும் உயிர்களும் தனித்தனியே பார்க்கும் போது வெவ்வேறாகத் தோன்றினாலும், அனைத்தும் இறைவனுக்கு உறுப்புக்களாக உள்ளன." மேவுமுயிர் யாவுமுனை வாழுமிடமாகவுறை மேதகைமை ஓத வெளி தெனலாமோ"என்ற உரை ஒப்பிட்டுணரத் தக்கது.

6300. ' "நின்னின் பிறிதாய், நிலையின் திரியா,
தன்னின் பிறிது ஆயினதாம் எனினும்
உன்னின் பிறிது ஆயினவோ, உலகம்-
பொன்னின் பிறிது ஆகில, பொற் கலனே?

உலகம் - சித்து, அசித்துக்களான உலகப்பொருள்கள்; **நின்னின் பிறிதாய்** - உன்னிலிருந்து வேறுபட்டதாய்; **நிலையில் திரியா** - நிலைமாறாதனவாய்; **தன்னின் பிறிதாயினதாம்** - தமக்குள்ளேயும் வேறுவேறாக இருப்பவையாவும்; **எனினும்** - அவ்வாறு இருந்தன என்றாலும்; **உன்னில் பிறிதாயினவோ** - உன்னிலிருந்து வேறாகவோ உள்ளன? இல்லையே; **பொற்கலன்** - பொன்னால் செய்த அணிகலன்கள் பலவிதமாக இருந்தாலும்; **பொன்னில் பிறிது ஆகில** - பொன்னைவிட்டு வேறு ஒன்றாக ஆவதில்லை.

பொன் ஆபரணங்கள் காதணி கழுத்தணி என்று பலவகைப்பட்டுக் காணப்பட்டாலும் பொன்னில் வேறாகா அதுபோல உலகப் பொருள்கள் அனைத்தும் பலவகையினவாயினும் உன்னில் வேறானவை அல்ல, சித்தும் அசித்துமான அவை ஈசனுக்கு உடல் ஈசன் உயிர் என்ற 'சரீரசரீரி' பாவம் வைணவத்தின் சிறந்த கொள்கையாகும்.

6301. ' "தாய் தந்தை எனும் தகை வந்தனைதான்,
நீ தந்தனை; நீ உறு நெஞ்சினென் நான்;
நோய் தந்தவனே! நுவல் தீர்வும்" எனா,
வாய் தந்தன சொல்லி, வணங்கினனால்.

நோய்தந்தவனே - நோயை எனக்குத் தந்த பெருமானே; **தாய்தந்தை எனும்** - பெற்றதாய், உற்றதந்தை என்றெல்லாம்; **தகை வந்தனைதான்** - பெற்றோர்களை

வழிபடும் நெறிதான்; **நீதந்தனை** - நீயே உயிர்களுக்குக் கொடுத்தருளினை; **நீ உறு நெஞ்சினன் நான்** - நீ வாழும் மனத்தை உடையவன் நான்; **தீர்வும் நுவல்** - அதைத் தீர்க்கும் வழியையும் கூறுவாயாக; **எனாவாய்தந்தன சொல்லி** - என்று பல உண்மைகளை உரைத்து; **வணங்கினன்** - பிரகலாதன் திருமாலைத் தொழுதான்.

தகைவந்தனை - தக்க வழிபாடு. மெய்யுரை

6302. 'அத் தன்மை அறிந்த அருந் திறலோன்,
"உய்த்து உய்ம்மின், என் முன்" என, உய்த்தனரால்;
"பித்துண்டது பேர்வு உறுமா பெறுதும்;
கைத்தும், கடு நஞ்சின்" எனக் கனலா,*

அத்தன்மை அறிந்த - (பிரகலாதனைக் கல்லோடு சேர்த்துக் கட்டிக் கடலில் எறிந்தும் அவன் பிழைத்திருந்த) அந்தத் தன்மையை அறிந்தவனான; **அரும் திறலோன்** - பெறுதற்கரிய வலிமையுள்ள இரணியன்; **என்முன் உய்த்து உய்மின் என** - எனக்கு முன் அவனைக் கொண்டு வந்து விடுங்கள் என்று கூற; **உய்த்தனரால்** - வீரர்கள் பிரகலாதனை அவனிடம் சேர்த்தனர்; **பித்துண்டது** - (அப்போது இரணியன்) இவனுடைய பைத்தியம்; **பேர்வுறுமா பெறுதும்** - நீங்கப் பெறுவோம்; **கடு நஞ்சின் கைத்தும்** - கொடிய விஷத்தால் கொல்வோம்; **எனக் கனல்வான்** - என்று, வெகுண்டுரைத்தான்.

கைத்தல் - வெறுத்தல்; (இங்கே கொல்லுதல் என்னும் பொருளில் வந்தது.)

6303. 'இட்டார் கடு வல் விடம்; எண்ணுடையான்
தொட்டான் நுகரா, ஒரு சோர்வு இலனால்;
கட்டு ஆர் கடு மத்திகை, கண் கொடியோன்,
விட்டான்; அவன்மேல் அவர் வீசினரால்.

இட்டார் கடுவல்விடம் - கடுமையான வலிய விடத்தை பிரகலாதனுக்குக் கொடுத்தார்கள்; **எண்ணுடையான் தொட்டான் நுகரா** - இறைவனைத் தியானித்தலை உடையவனான பிரகலாதன் விடத்தை வாங்கி உண்டும்; **ஒரு சோர்வு இலனால்** - சிறிதும் சோர்வில்லாதவனாய் இருந்தான்; **கண்கொடியோன்** - அதைக் கண்ட கருணையற்ற கொடியவனான இரணியன்; **கட்டு ஆர் கடு மத்திகை** - முடிச்சுக் களை உடைய குதிரைச் சம்மட்டி என்னும் படைக்கலத்தை; **விட்டான்** - அனுப்பிவிட்டனனாக; **அவன்மேல் அவர் வீசினரால்** - பிரகலாதன்மீது வீரர்கள் அந்தச் சம்மட்டி வீசினர்.

எண் உடையான் - எண்ணத்தில் இறைவனை உடையவன் (மனத்திலே பரமனைத் தியானித்து இருந்தவன் பிரகலாதன்). கண் கொடியோன் - கண்ணில் சிறிதும் கண்ணோட்டம் இல்லாத கொடிய இரணியன்; கண்ணிற்கு அணிகலம் கண்ணோட்டம் (575) என்ற குறளை நினைக. கட்டு - முடிச்சு மத்திகை - குதிரைச் சம்மட்டி என்னும் ஆயுதம். விட்டான் - அனுப்பி வைத்தான். மத்திகை என்று ஒருமையில் கூறினாலும் பிரகலாதன் மீது எறிந்தவர் பலர் என்பதால் ` 'மத்திகைகள்' என்று கொள்வது பொருந்தும்.

6304. 'வெய்யார், முடிவு இல்லவர், வீசிய போது,
"உய்யான்" எனும் வேலையினுள், "உறைவோன்
கை ஆயிரம் அல்ல; கணக்கு இல" என்று,
எய்யா உலகு யாவையும் எண்ணினனால்.

***வெய்யார்** - கொடியவர்களான அரக்கர்கள்; **முடிவு இல்லவர்** - எண்ணி அளவிட முடியாத பலர்; **வீசிய போது** - குதிரைச் சம்மட்டிகளை தன் மீது எறிந்த போது; **உய்யான்** - (பிரகலாதன்) தப்பிப் பிழைக்க மாட்டான்; **எனும் வேலையினுள்** - என்று பார்த்தவர் கூறும் சமயத்திலே; **உறைவோன்** - எனது உள்ளத்திலே கோயில் கொண்டிருப்பவனாகிய திருமாலுக்கு; **கை ஆயிரம் அல்ல** - கைகள் ஆயிரம் என்னும் அளவினதல்ல; **கணக்கு இல என்று** - கணக்கில்லாதனவாம் என்று அறிந்தவனாய்; **எய்யா உலகு யாவையும் எண்ணினனால்** - எண்ணி அறியமுடியாத எல்லா உலகங்களிலும் நிறைந்த பரமனைத் தியானித்தான்.*

வேலை - நேரம். திருமால் ஆயிரம் கைகளை உடையவர் என்பதை "காலாயிரம் முடியாயிரம் ஆயிரம் கைபரப்பி, மேலாயிரம் தலைநாகம் கவிப்ப, விண்பூத்த கஞ்சம் போல் ஆயிரம்கண் வளரும் பிரான்" என்று திருவரங்கக் கலம்பகம் கூறுவதாலும் அறியலாம் எய்யாமை - அறியாமை (தொல். சொல். உரி.44) இங்கே எண்ணி எல்லை அறியமுடியாமை.

இரணியன்-பிரகலாதன் உரையாடல்

6305. ' "ஊனோடு உயிர் வேறு படா உபயம்
தானே உடையன், தனி மாயையினால்;
யானே உயிர் உண்பல்" எனக் கனலா,
வான் ஏழும் நடுங்கிட, வந்தனனால்.

***ஊனோடு உயிர் வேறுபடா உபயம்** - உடலிலிருந்து உயிரைப் பிரிக்கமுடியாத உபாயம்; **தனி மாயையினால்** - தனியான மாயச் செயலாலே; **தானே உடையன்** - இவன்தானே உடையவனாயுள்ளான்; **யானே உயிர் உண்பல்** - இவனது உயிரை யானே உண்பேன்; **எனக்கனலா** - என்று கூறிக் கோபம் கொண்டு; **வான் ஏழும் நடுங்கிட** -*

வானமும் ஏழுலகமும் நடுங்கும்படி; **வந்தனனால்** - (இரணியன்) பிரகலாதனிடம் வந்தான்.

ஊன் - உடல். உபயம் - உபாயம் (தந்திரம்). மாயையினால் உயிர் வேறுபடா உபயம்தானே உடையன்' என இயையும்.

6306. 'வந்தானை வணங்கி, "என் மன் உயிர்தான்
எந்தாய்! கொள எண்ணினையேல், இதுதான்
உம் தாரியது அன்று; உலகு யாவும் உடன்
தந்தார் கொள நின்றதுதான்" எனலும்,

வந்தானை - வெகுண்டு வந்த இரணியனை; **வணங்கி** - பிரகலாதன் (தந்தையென்பதால்) தொழுது; **'எந்தாய்** - எனது தந்தையே; **என் மன் உயிர்தான் கொள எண்ணினையேல்** - எனது நிலையான உயிரைக்கவர நீ நினைப்பாயானால்; **இதுதான்** - இந்த எனது உயிரானது; **உம்தாரியது அன்று** - (நீயும் உனது வீரர்களும் ஆன) உங்கள் வழிப்பட்டதல்ல (வசப்பட்டதல்ல); **உலகு யாவும் உடன் தந்தார்** - எல்லா உலகங்களையும் தந்த அந்தப் பரமன்; **கொள நின்றது தான் எனலும்** - தான் விரும்பினால் எடுத்துக் கொள்ள இருப்பதாகும் என்று கூறியவுடன்.

'எனலும் என்றது அடுத்த பாடலுடன் முடிவு பெறுதலால் குளகம்' ஆகும். தாரியது - ழிப்பட்டது. தாரி - வழி(திசைச் சொல்லாகும்) தாரி - வழி என்ற பொருளில் தெலுங்கில் வழங்குவது.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6307. ' "ஏவரே உலகம் தந்தார் ? என் பெயர் ஏத்தி
வாழும்
மூவரே ? அல்லர்ஆகின், முனிவரே ? முழுதும்
தோற்ற
தேவரே ? பிறரே ? யாரே ? செப்புதி, தெரிய"
என்றான்,
கோவம் மூண்டு எழுந்தும் கொல்லான், காட்டுமேல்
காட்சி கொள்வான்.

கோவம் மூண்டு எழுந்தும் கொல்லான் - இரணியன் கோபம் பொங்கி எழுந்த போதும் கொல்லாதவனாய்; **காட்டு மேல் காட்சி கொள்வான்** - உலகு தந்தானைப் பிரகலாதன் காட்டுவானாயின் காண விரும்பினவனாய்; **'ஏவரே உலகம் தந்தார்** - உலகத்தைப் படைத்தவர் யார்? என்பெயர் ஏத்திவாழும் - எனது பெயரைச் சொல்லி வணங்கி வாழுகின்ற; **மூவரே** - அரி, அயன், அரன் என்ற மும்மூர்த்திகளா; **அல்லர்**

ஆகின் - அந்த மூவரும் அல்லர் என்றால்; **முனிவரே, முழுதும் தோற்ற தேவரே** - முனிவர்களா? எனக்கு முற்றிலும் தோற்ற தேவர்களா; **பிறரே யாரே தெரியச் செப்புதி** - மற்றவர்களா? யார் என்று நான் அறியக் கூறுக; **என்றான்** - என்றான்.

6308. **' "உலகு தந்தானும், பல் வேறு உயிர்கள் தந்தானும்,**
உள் உற்று,
உலைவு இலா உயிர்கள்தோறும், அங்கு அங்கே
உறைகின்றானும்,
மலரினில் வெறியும் எள்ளில் எண்ணெயும்; மற்றும்
கேளாய்!
அலகு இல் பல் பொருளும் பற்றி முற்றிய அரிகாண் -
அத்தா!

அத்தா - (பிரகலாதன் இரணியனை நோக்கி) தந்தையே!; **உலகுதந்தானும்** - எல்லா உலகங்களையும் படைத்தளித்தவனும்; **பல்வேறு உயிர்கள் தந்தானும்** - இந்த உலகில் வாழுகின்ற பல்வேறு வகையான உயிர்களைப் படைத்தவனும்; **உலைவுஇலா உயிர்கள் தோறும் உள்உற்று** - அழிவற்ற அவ்வுயிர்கள் தோறும் உள்ளே பொருந்தி; **அங்கங்கே உறைகின்றானும்** - ஆங்காங்கு நிறைந்திருப்பவனும்; **மலரினில் வெறியும்** - மலரிலே நிறைந்த மணமும்; **எள்ளில் எண்ணெயும்** - எள்ளுக்குள் நிறைந்த எண்ணெயும் போல்; **அலகில் பல் பொருளும் பற்றி** - அளவிட முடியாத பலபொருள்களையும் தன்னிடம் கொண்டு; **முற்றிய அரி காண்** - எங்கும் நீக்கமின்றி நிறைந்திருப்பவன் அந்தத் திருமாலே; **மற்றும் கேளாய்** - மேலும் கேட்பாயாக.

உள்உற்று - உள்ளே பொருந்தி (அந்தர் யாமியாய்). அங்கங்கே உறைதல் - எங்கும் நீக்கமின்றி நிறைந்திருத்தல்.

6309. **' " என் கணால் நோக்கிக் காண்டற்கு எங்கணும்**
உளன்காண், எந்தை;
உன்கண் நான் அன்பின் சொன்னால், உறுதி என்று
ஒன்றும் கொள்ளாய்;
நின்கணால்நோக்கிக் காண்டற்கு எளியனோ-
நினக்குப் பின்னோன்
பொன்கணான் ஆவி உண்ட புண்டரீகக் கண்
அம்மான் ?

எந்தை - எனது தந்தையே; உன்கண்நான் அன்பின் சொன்னால் - உன்னிடம் கொண்டுள்ள அன்பினால் நான் எடுத்துச் சொன்னால்; **உறுதி என்று ஒன்றும்**

கொள்ளாய் - நான் சொல்வது உறுதியளிப்பது என்று ஒன்றும் மனத்தில் கொள்ளமாட்டாய்; **நினக்குப்பின்னோன்** - உனக்குப் பின் பிறந்த தம்பியான; **பொற்கண்ணன் ஆவியுண்ட** - இரணியாட்சன் உயிரையுண்ட; **புண்டரீகக் கண் எம்மான்** - தாமரைபோன்ற கண்களை உடைய எம்பெருமான்; **நின் கணால் நோக்கிக் காண்டற்கு எளியனோ** - உனது கண்களினால் நீ பார்த்து அறியுமளவுக்கு எளியவனோ; **என் கணால் நோக்கிக் காண்டற்கு எங்கணும் உளன்காண்** - எனது கண்களால் கண்டு அறிவதற்கு அப்பரமன் எங்கும் இருக்கிறான் என்பதை உணர்வாயாக;

'பொறற்கண்ணன்' என்பது இரணியாட்சன் என்பதன் தமிழாக்கம்.

6310. ***' "மூன்று அவன் குணங்கள்; செய்கை மூன்று;***
அவன் உருவம் மூன்று;
மூன்று கண், சுடர் கொள் சோதி மூன்று; அவன்
உலகம் மூன்று;
தோன்றலும் இடையும் ஈறும் தொடங்கிய
பொருள்கட்கு எல்லாம்
சான்று அவன்; இதுவே வேத முடிவு; இது சரதம்"
என்றான்.

மூன்று அவன் குணங்கள் - சாத்வீகம், இராசதம், தமோகுணம் என்று மூன்றும் அவன் குணங்களாகும்; **செய்கை மூன்று** - ஆக்கல், அளித்தல், அழித்தல் என்று மூன்றும் அவன் தொழில்களாகும்; **அவன் உருவம் மூன்று** - அயன், அரன், அரி என்னும் மூன்றும் அவன் உருவங்களாகும்; **மூன்று கண் சுடர் கொள் சோதி மூன்று** - ஒளிமிக்க சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு ஆகிய ஒளிப்பொருள் மூன்றும் அவனது கண்களாகும்; **அவன் உலகம் மூன்று** - சுவர்க்கம், மத்தியம், பாதாளம் என்னும் மூன்றும் அவனது உலகங்களாகும்; **தோன்றலும் இடையும் ஈறும்** - தோற்றம், இடை, இறுதியாகிய மூன்று நிலைகளை உடைய; **தொடங்கிய பொருள் கட்கு எல்லாம்** - எல்லாப் பொருள்களுக்கும்; **சான்று அவன்** - சாட்சியாய் இருப்பவன் அப்பரமனே; **இதுவே வேதமுடிவு** - இதுவே வேதங்களின் முடிந்த முடிபு; **இது சரதம் என்றான்** - இது சத்தியம் என்றான்.,

எங்கும் உள்ள, எல்லாம் வல்ல, எவ்வுயிர்க்கும் ஈசனாகிய பெருமானுடைய இயல்பை எடுத்துரைக்கும் பாட்டு. இது. முக்குணம், முத்தொழில், மூவுருவம் மூன்றுலகம். மூன்றுகண்கள் - உயிர்களின் மூன்றுநிலை கூறுவது கருதத்தக்கது.

6311. ***'என்றலும், அவுணர் வேந்தன் எயிற்று அரும்பு***
இலங்க நக்கான்,
"ஒன்றல் இல் பொருள்கள் எல்லாம் ஒருவன் புக்கு
உறைவன்-என்றாய் ;
நன்று அது கண்டு, பின்னர் நல்லவா புரிதும் ;

தூணில்
நின்றுளன்என்னின், கள்வன், நிரப்புதி நிலைமை"
என்றான்.

என்றலும் - என்றெல்லாம் இறைவன் இயல்பை பிரகலாதன் கூறலும்; **அவுணர் வேந்தன்** - அதுகேட்ட அசுரர் வேந்தனான இரணியன்; **எயிற்றரும்பு இலங்க நக்கான்** - அரும்பு போன்ற பற்கள் ஒளிரச் சிரித்தான்; (பின் பிரகலாதனை நோக்கி) **ஒன்றல் இல் பொருள்கள் எல்லாம்** - வெவ்வேறு வகைப்பட்ட எல்லாப் பொருள்களிலும்; **ஒருவன் புக்கு உறைவன் என்றாய்** - ஒருவனாகிய அவன் புரிந்து தங்கி உறைகிறான் என்றாய்; **நன்று, அது கண்டு** - நல்லது, முதலில் அதைப் பார்த்துவிட்டு; **பின்னர் நல்லவாபுரிதும்** - பின்பு அதற்கேற்ற நல்ல செயல்செய்வோம்; **கள்வன் தூணில் நின்றுளன் என்னின்** - அந்த வஞ்சகன் (எங்கு முளன் என்றாயே) இந்தத் தூணில் உளன் என்றால்; **நிலைமை நிரப்புதி** - அவன் எங்கும் நிறைந்துள்ள நிலை எனக்குப் புலப்படும்படி நிறைவு செய்வாயாக என்றான்.

எயிற்றரும்பு - உருவகம். ஒன்றல் இல் பொருள் - ஒன்றுடன் ஒன்று ஒவ்வாத வெவ்வேறு பொருள்கள். நல்லவா - நல்லவாறு.

6312. ' "சாணினும் உளன்; ஓர் தன்மை, அணுவினைச்
சத கூறு இட்ட
கோணினும் உளன்; மா மேருக் குன்றினும் உளன் ;
இந் நின்ற
தூணினும் உளன்; நீ சொன்ன சொல்லினும் உளன் ;
இத் தன்மை
காணுதி விரைவின்" என்றான்; "நன்று" எனக்
கனகன் சொன்னான்.

சாணினும் உளன் - ஒரு சாண் அளவுடைய பொருளிலும் இருப்பான்; **ஓர் தன்மை அணுவினை** - பிரிக்க வியலாதபடி ஒன்று பட்டதன்மை ஒரு அணுவை; **சத கூறிட்ட கோணினும் உளன்** - நூறு பகுதிகளாகப் பிரித்த ஒரு பகுதியிலும் இருப்பான்; **மா மேருக் குன்றிலும் உளன்** - மிகப் பெரிய மேரு மலையிலும் இருப்பான்; **இந்நின்ற தூணினும் உளன்** - இங்கு நின்ற இந்தத் தூணிலும் இருப்பான்; **நீ சொன்ன சொல்லினும் உளன்** - நீ இப்போது சொன்ன இந்தச் சொல்லிலும் இருப்பான்; **இத்தன்மை** - (அப்பெருமானுடைய எங்கும் நிறைந்திருக்கும்) இந்தத் தன்மையை; **விரைவின் காணுதி என்றான்** - விரைவிலே காண்பாய் என்று பிரகலாதன் கூறினான்; **நன்று எனக் கனகன் நக்கான்** - நல்லது என்று கூறி இரணியன் (ஏளனமாக) சிரித்தான்.

சாண் ஆகு பெயராய் அவ்வளவுடைய பொருளைக் குறித்து நின்றது. சத கூறு - நூறு கூறுகள். கோண் - நூற்றில் ஒரு பகுதி. "பரந்த தண் பரவையுள் நீர்தொறும் பரந்துளன், பரந்த அண்டமிதென நிலவிசும் பொழிவற, கரந்த சில் இடந்தொறும் இடம் திகழ் பொருள் தொறும் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் இவையுண்ட கரனே"

பரமனின் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் இயல்பினை இத் திருவாய் மொழியாலும் அறியலாம் (1.1.10)

6313. ' "உம்பர்க்கும் உனக்கும் ஒத்து, இவ் உலகு எங்கும் பரந்துளானை,
கம்பத்தின் வழியே காண, காட்டுதி; காட்டிடாயேல்,
கும்பத் திண்கரியைக் கோள் மாக் கொன்றென,
நின்னைக்கொன்று, உன்
செம்பு ஒத்த குருதி தேக்கி, உடலையும் தின்பென்"
என்றான்.

உம்பர்க்கும் உனக்கும் ஒத்து *- தேவர்களுக்கும், உனக்கும் மட்டும் மனம் ஒத்த நிலையிலே;* ***இவ்வுலகு எங்கும் பரந்துளானை*** *- இந்த உலகமெங்கும் வியாபித்து இருப்பவனான அத்திருமாலை;* ***கம்பத்தின் வழியே காண*** *- நான் இந்தத் தூணில் காணும்படி; காட்டுதி - எனக்கு நீ காட்டுவாயாக;* ***காட்டிடாயேல்*** *- அவ்வாறு காட்ட மாட்டாயென்றால்;* ***கும்பத்தின் கரியை*** *- மத்தகத்தை உடைய யானையை;* ***கோள் மா கொன்றென*** *- வலியசிங்கம் கொல்வது போல்;* ***நின்னைக் கொன்று*** *- உன்னை உடனே கொன்று;* ***உன் செம்பு ஒத்த குருதி தேக்கி*** *- உனது செம்பு போன்ற சிவந்த நிறம் உடைய இரத்தத்தைக் குடித்து;* ***உடலையும் தின்பேன் என்றான்*** *- உனது உடலையும் தின்பேன்.*

கம்பம் - தூண். கும்பம் - மத்தகம். கோள் மா - வலியசிங்கம். செம்பு ஒத்தகுருதி - செம்பின் நிறத்தைப் போல சிவப்பு நிறமுடைய ரத்தம்.

6314. ' "என் உயிர் நின்னால் கோறற்கு எளியது ஒன்று அன்று; யான் முன்
சொன்னவன் தொட்ட தொட்ட இடம்தொறும் தோன்றான் ஆயின்,
என் உயிர் யானே மாய்ப்பல்; பின்னும் வாழ்வு உகப்பல்என்னின்,
அன்னவற்கு அடியேன் அல்லேன்" என்றனன்,
அறிவின்மிக்கான்.

அறிவின் மிக்கான் *- மெய்யறிவாகிய ஞானத்தில் மேம்பட்டவனாகிய பிரகலாதன்;* ***நின்னால் கோறற்கு*** *- (இரணியனை நோக்கி) உன்னால் கொல்லப்படுவதற்கு;* ***என்னுயிர் எளியதொன்று அன்று*** *- எனது உயிர் ஒன்றும் அத்தனை எளிமையான தொன்றல்ல;* ***யான் முன் சொன்னவன்*** *- என்னால் முன்பே*

சொல்லப்பட்ட அந்தப் பெருமான்; **தொட்ட தொட்ட இடம் தொறும்** - நீ தொட்டுக் காட்டும் இடம் தோறும்; **தோன்றான் ஆயின்** - வெளிப்பட மாட்டான் என்றால்; **என் உயிர் யானே மாய்ப்பல்** - எனது உயிரை நானே மாய்த்துக் கொள்வேன்; **பின்னும் வாழ்வு உகப்பல் என்னின்** - அதற்குப் பிறகும் உயிர் வாழ்வதை விரும்புவேனாயின்; **அன்னவற்கு அடியேன் அல்லேன் என்றனன்** - அந்தத் திருமாலுக்குரிய நல்ல தொண்டனாக மாட்டேன்.

நரசிங்கப்பெருமான் தோன்றிச் சிரித்தல்

6315. 'நசை திறந்து இலங்கப் பொங்கி, "நன்று, நன்று !"
என்ன நக்கு,
விசை திறந்து உருமு வீழ்ந்ததென்ன ஓர் தூணின்,
வென்றி
இசை திறந்து உயர்ந்த கையால் எற்றினான்;
எற்றலோடும்,
திசை திறந்து, அண்டம் கீறச் சிரித்தது, அச் செங்
கண் சீயம்.

நசை திறந்து இலங்கப்பொங்கி - இறைவனைக் காணலாம் என்ற விருப்பம் உள்ளத்தே மிகுந்து பொங்க; **நன்று நன்று என்ன நக்கு** - நல்லது நல்லது என ஏளனமாகச் சிரித்து; **விசை திறந்து உருமு வீழ்ந்ததென்ன** - மிகுந்த வேகத்துடன் இடி யேறு வீழ்ந்தது போல; **ஓர்தூணின்** - ஒரு தூணின் மீது; **வென்றி இசை திறந்து உயர்ந்தகையால்** - வெற்றிப்புகழ்சிறந்த உயர்ந்தகையால்; **எற்றினான்** - இரணியன் அறைந்தான்; **எற்றலோடும்** - அவ்வாறு அவன்

அறைந்த உடனே; **திசைதிறந்து** - திசைகளைப் பிளந்து; **அண்டம் கீற** - அண்டம் பிளந்து கிழியுமாறு; **அச்செங்கண் சீயம்** - (அந்தத் திருமாலாகிய) நரசிங்கம்; **சிரித்தது** - பெருஞ்சிரிப்புச் சிரித்தது.

நசை - விருப்பம். வென்றிஇசை - வெற்றிப்புகழ். தனக்கு எதிரே தோன்றத் தூணில் பார்க்கலாமே என்பது அவன் ஆசை. செங்கண் சீயம் - சிவந்த கண்களை உடைய சிங்கம் - மனித உடலும் சிங்கத்தலையும் உடைய நரசிங்க மூர்த்தியைத்தான் 'செங்கண்சீயம்' என்றார்.

பிரகலாதன் கொண்ட பெருமகிழ்ச்சி

6316. ' "நாடி நான் தருவென் என்ற நல் அறிவாளன்,
நாளும்
தேடி நான்முகனும் காணாச் சேயவன்
சிரித்தலோடும்,

ஆடினான்; அழுதான்; பாடி அரற்றினான்; சிரத்தில்
செங்கை
சூடினான்; தொழுதான்; ஓடி, உலகு எலாம்
துகைத்தான், துள்ளி.

நாடிநான்தருவன் என்ற நல்லறிவாளன் - பரமனை நானே தேடி, உனக்குக் காட்டித் தருவேன் என்று கூறிய சிறந்த அறிவுடையவனாகிய பிரகலாதன்; **நாளும் தேடிநான்முகனும் காணா** - நாள்தோறும் தேடியும் பிரமன்முதலான தேவர்களும் காணாதபடி; **சேயவன்சிரித்த லோடும்** - நெடும் தொலைவில் உள்ளவனாகிய பெருமான் சிரித்தவுடனே; **ஆடினான் அழுதான் பாடி அரற்றினான்** - மிகவும் மகிழ்ந்து ஆடினான் அழுதான் பாடி அலறலானான்; **சிரத்தில் செங்கை சூடினான் தொழுதான்** - உச்சியின் மீது கைகளைக் கூப்பி வணங்கினான்; **உலகெலாம் துள்ளித் துகைத்தான்** - உலகெங்கும் துள்ளிக் குதித்துத் துகைக்கலானான்.

நாடி - தேடி. தருவன் - காட்டிக் கொடுப்பேன். நல்லறிவு - மேலான ஞானம் (மெய்யறிவு) காணா - காணாத (ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்) சேயவன் - தூரத்தில் உள்ளவன் அரற்றுதல் - அலறுதல். துகைத்தல் - மிதித்துக் குழப்புதல். மகிழ்ச்சி விளைக்கும் மெய்ப்பாடுகள் இப்பாடலில் மிகச் சிறப்பாக ஓதப்பட்டுள்ளன. 'சேயவன்' என்பதற்குச் செம்மையான பண்பு (கல்யாண குணம்) உடையவன் எனினும் பொருந்தும்.

இரணியன் நரசிங்க மூர்த்தியைப் போருக்கு அழைத்தல்

6317. **' "ஆர் அடா சிரித்தாய் ? சொன்ன அரிகொலோ ?**
அஞ்சிப் புக்க
நீர், அடா ? போதாது என்று, நெடுந் தறி
நேடினாயோ ?
போர் அடா ? பொருதிஆயின், புறப்படு ! புறப்படு !"
என்றான் -
பேர் அடாநின்ற தாளோடு உலகு எலாம் பெயரப்
பேர்வான்.

பேர்அடாநின்ற தாளோடு - புகழ்பொருந்திய கால்களால்; **உலகு எலாம் பெயர்ப் பேர்வான்** - உலக மெல்லாம் பெயரும்படி பெயர்வானாகிய இரணியன்; **ஆரடா சிரித்தாய்** - (சிரிப்பொலி கேட்டு) தூணில் இருந்து சிரித்தவன் யாரடா?; **சொன்ன அரிகொலோ** - இச்சிறுவன் சொன்ன அரிதானோ?; **அஞ்சிப்புக்க நீர் அடா போதாது என்று** - எனக்குப் பயந்து போய் ஒளிந்து கொண்டிருந்த கடல் போதாதென்று; **நெடும் தறி நேடினாயோ** - இந்தப் பெரிய தூணையும் ஒளிந்து கொள்ளத் தேடினாயோ?; **போர் அடா பொருதி ஆயின்** - என்னுடன் போர் செய்ய முற்படுவாயாயின்; **புறப்படு புறப்படு என்றான்** - விரைவில் புறப்பட்டு வா என்றான்;

அடா - ஏடா என்பதன் மரூஉ தறி - 'தூண்' அடா நின்றதாள் என்பதற்கு பொருந்தி நிற்கக் காரணமான வலிமையுடன் என்பதும் பொருந்தும். தாள் - வலிமை புறப்படு புறப்படு - விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு. பேர்வான் - போரிடப் பெயர்ந்தான்.

நரசிங்க மூர்த்தி வெளிப்பட்டுப் பேருருக் கொள்ளல ்

6318. 'பிளந்தது தூணும்; ஆங்கே பிறந்தது, சீயம்; பின்னை
வளர்ந்தது, திசைகள் எட்டும்; பகிரண்டம் முதல
மற்றும்
அளந்தது; அப் புறத்துச் செய்கை யார் அறிந்து
அறையகிற்பார் ?
கிளர்ந்தது; ககன முட்டை கிழிந்தது, கீழும் மேலும்.

பிளந்தது தூணும் - (இரணியன் திருமாலைப் போருக்கு அழைத்தவுடன்) அந்தத் தூண் இரண்டாகப் பிளந்தது; **ஆங்கே பிறந்தது சீயம்** - அங்கே நரசிங்கம் தோன்றியது; **பின்னை வளர்ந்தது** - பின்பு உடனே வளர்ந்தது; **திசைகள் எட்டும்** - எட்டுத் திசைகளையும்; **பகிரண்டம் முதலமற்றும் அளந்தது** - பேரண்டம் முதலிய அனைத்தையும் அளந்தது; **அப்புறத்துச் செய்கை** - அதற்கப்பாலும் வளர்ந்த செய்கையை; **யார் அறிந்து அறையகிற்பார்** - யார்தான் அறிந்து சொல்வதற்கு வல்லவர்; **கிளர்ந்தது** - மேலும் ஓங்கி வளர்ந்தது; **ககன முட்டை கிழிந்ததுகீழும் மேலும்** - (அதனால்) உலக உருண்டையாகிய முட்டை கீழேயும் கிழிந்தது மேலேயும் கிழிந்தது.

சீயம் - சிங்கம். செய்கை - செயல். ககனம் - உலகம். அறையகிற்பார் - கூறவல்லார்.

6319. 'மன்றல் அம் துளப மாலை மானுட மடங்கல் வானில்
சென்றது தெரிதல் தேற்றாம்; சேவடி படியில் தீண்ட
நின்றது ஓர் பொழுதின், அண்ட நெடு முகட்டு
இருந்த முன்னோன்
அன்று அவன் உந்தி வந்தானாம் எனத்
தோன்றினானால்.

மன்றல் அம் துளப மாலை - மணம் கமழும் அழகிய துழாய் மாலை அணிந்த; மானுடமடங்கல் - நரசிங்கமாகிய திருமால்; **வானில் சென்றது** - ஆகாயத்தே வளர்ந்து சென்றதனை இவ்வளவென்று; **தெரிதல் தேற்றாம்** - தெரிந்து தெளியமாட்டோம்; **சேவடி படியில் தீண்ட** - செம்மையான திருவடிகள் நிலத்திலே தீண்ட; **நின்றது ஓர் பொழுதின்** - நின்ற அந்தச் சமயத்திலே; **அண்ட நெடு முகட்டிருந்த**

முன்னோன் - அண்டத்தின் உயர்ந்த சிகரத்திலே (சத்திய லோகத்திலே) இருந்த பிரமதேவன்; **அன்று அவன் உந்தி வந்தானாம் என** - (பிரமனைத் தோற்றுவித்த) அந்த நாளிலே அப்பெருமானது நாபியில் வந்தானெனும்படி; **தோன்றினான்** - காணப்பட்டான்.

மன்றல் - மணம். மடங்கல் - சிங்கம். தேற்றாம் - தெளியோம். படி - நிலம். முன்னோன் - பிரம தேவன். வானுற ஓங்கி வளர்ந்த நரசிங்கத்தின் உந்தி சத்தியலோகம் அளவும் உயர்ந்திருந்தமையால் பிரமன் உந்தியில் தோன்றியது போலக் காணப்பட்டான் என்பது குறிப்புத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

6320. **' "எத்துணை போதும் கை" என்று இயம்பினால்,**
எண்ணற்கு ஏற்ற
வித்தகர் உளரே ? அந்தத் தானவர் விரிந்த சேனை,
பத்து நூறு அமைந்த கோடி வெள்ளத்தால் பகுதி
செய்த
அத்தனை கடலும் மாள, தனித் தனி அள்ளிக்
கொண்ட.

எத்துணை போதும் கை என்று இயம்பினால் - கைகள் எத்தனை உள்ளன எனக் கூறத் தொடங்கினால்; **எண்ணற்கு ஏற்ற வித்தகர் உளரே** - எண்ணுவதற்குத் தகுதியான வித்தகர் யாரேனும் உள்ளனரோ?; **அந்தத் தானவர் விரிந்த சேனை** - அந்த இரணியனுடைய அரக்கரின் பரந்த படை; **பத்து நூறு அமைந்த கோடி** - ஆயிரம் கோடி அளவுடைய; **வெள்ளத்தால் பகுதி செய்த** - வெள்ளத்தால் பகுதி செய்யப்பட்ட; **அத்தனைகடலும் மாள** - அத்தனை சேனைக் கடலும் அழியும்படி; **தனித்தனி அள்ளிக் கொண்ட** - தனித்தனியாக அள்ளி எடுத்துக் கொண்டன (அக்கைகள்).

கை எத்துணை போதும் - கைகள் எந்த அளவுக்குப் போகும்? பத்து நூறு கோடி - ஆயிரம் கோடி. கடல் - சேனைக்கடல்; உருவகம். ஆயிரம் விரித்த கைம்மாயமள்ள, நூறாயிரங்கை ஆறறி கடவுள், அனைத்து மல்ல பல அடுக்கல் ஆம்பல், இனைத்தென எண்வரம் பறியாயாக்கையை" என்று பரிபாடல் (3வரி 42 - 45) கூறுவதனாலும் பெருமான் ஆயிரம் கையுடையான் என்பதை அறியலாம்.

6321. **'ஆயிரங்கோடி வெள்ளத்து அயில் எயிற்று**
அவுணர்க்கு, அங்கு அங்கு,
ஏயின ஒருவர்க்கு ஓர் ஓர் திருமுகம், இரட்டிப்
பொன் தோள்,
தீ எனக் கனலும் செங் கண் சிரம்தொறும் மூன்றும்,
தெய்வ
வாயினில் கடல்கள் ஏழும், மலைகளும், மற்றும்,

முற்றும்.

ஆயிரம் கோடி வெள்ளத்து - ஆயிரம் கோடி வெள்ளம் என்ற அளவினரான; **அயில் எயிற்று அவுணர்க்கு** - வேல் போன்ற பற்களை உடைய அந்த அரக்கர்களுக்கெல்லாம்; **அங்கு அங்கு ஒருவர்க்கு ஓர்ஓர் திருமுகம்** - ஆங்காங்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொருமுகமாகவும்; **இரட்டிப் பொன்தோள்** - இரண்டு மடங்கு தோள்களாகவும்; **தீ எனக்கனலும் செங்கண்** - தீயென மிளிரும் சிவந்த கண்கள்; **சிரம் தொறும் மூன்றும் ஏயின** - தலைதோறும் மூன்றாகவும் காணப்பட்டன; **தெய்வ வாயினில்** - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அந்த நரசிங்கத்தின் திருவாயிலே; **கடல்கள் ஏழும் மலைகளும்** - ஏழு கடல்களும், ஏழுமலைகளும்; **மற்றும் முற்றும்** - மற்றுமுள்ள யாவையும் கொள்ளும்.

6322. 'முடங்கு வால் உளை அவ் அண்டம் முழுவதும்
முடிவில் உண்ணும்
கடம் கொள் வெங் காலச் செந் தீஅதனை வந்து
அவிக்கும்; கால
மடங்கலின் உயிர்ப்பும், மற்று அக் காற்றினை
மாற்றும்; ஆனால்,
அடங்கலும் பகு வாய் யாக்கை அப் புறத்து
அகத்தது அம்மா !

முடங்கு வால் உளை - வளைந்த அந்தத் தூய்மையான பிடரிமயிர்; **அவ்வண்டம் முழுவதும் முடிவில் உண்ணும்** - இந்த அண்டம் முழுவதையும் முழுதாக உண்ணும்; **கடம் கொள் வெங்காலச் செந்தீயதனை வந்து அவிக்கும்** - அனைத்தையும் அழிக்கும் கடமைபூண்ட ஊழித் தீயையும் அவித்து விடும்; **கால மடங்கலின் உயிர்ப்பும்** - காலனை ஒத்த அந்த நரசிங்கத்தின் மூச்சும்; **மற்று அக்காற்றினை மாற்றும்** - அந்த ஊழிக்காலக் காற்றினையும் வெல்லும்; **ஆனால் அடங்கலும்** - ஆனால் பிடரி மயிர், உயிர்ப்பு ஆகிய எல்லாம்; **பகுவாய் யாக்கை** - பிளவுபட்ட வாயை உடைய சிங்கத்தின் உடம்புக்கு; **அப்புறத்து அகத்தது அம்மா** - மேற்புறமும் உள்ளும் அமைந்திருந்தன.

முடங்குதல் - வளைதல். வால் - தூய்மை. உளை - பிடரிமயிர், கடம் - கடமை வெம் காலம் - ஊழிக் காலம். பகுவாய் - பிளந்துள்ள பெரிய வாய்.

6323. 'குயிற்றிய அண்டம் குஞ்சை இட்டிலா முட்டைக்
கூட்டில்
பயிற்றிய பருவம் ஒத்த காலத்துள், - அமுது பல்கும்
எயிற்று வன் பகு வாயுள் புக்கு இருக்குந - இருக்கை
எய்தி,

வயிற்றின் வந்து, அந்நாள், இந்நாள் வாழும்
மன்னுயிர்கள் மன்னோ.

அந்நாள் வயிற்றின் வந்து - (ஊழிக் காலமாகிய) அந்தநாளிலே (திருமாலின்) வயிற்றிலே வந்திருந்து (பின்பு வெளிப்பட்டு); **இந்நாள் வாழும் மன்னுயிர்கள்** - இந்நாள் வரை உலகில் நிலை பெற்று வாழும் உயிர்களெல்லாம்; **குயிற்றிய அண்டம்** - அப்பரமனால் படைக்கப்பட்ட இந்த அண்டமானது; **குஞ்சை இட்டிலா முட்டைக் கூட்டில்** - குஞ்சுகளைத் தாராத முட்டைகளை உடைய கூட்டில்; **பயிற்றிய பருவம் ஒத்த காலத்துள்** - அவை குஞ்சு பொறிக்கத்தக்க பருவமாகிய காலத்திலே; **அமுது பல்கும் எயிற்றுவன் பகுவாயுள்** - நரசிங்கப் பெருமானது அமுதத்தைச் சுரக்கும் பற்களை உடைய வலிய பெரிய வாயினுள்ளே; **புக்கு இருக்கை எய்தி இருக்குந** - புகுந்து, தமக்குப் பாதுகாப்பான இருப்பிடத்தை அடைந்து இருப்பனவாயின.

அந்நாள் - ஊழிக்காலம். குயிற்றிய - படைக்கப்பட்ட. இட்டிலா - தராத. பல்குதல் - பெருகுதல்.

6324. **'நன்மையின் தொடர்ந்தார்க்கு உண்டோ, கேடு ?**
நான்முகத்தோன் ஆதி
தொன்மையின் தொடர்ந்த வாய்மை அறத்தொடும்
துறந்திலோரை,
அன்வயித்து, ஓரும் தீய அவுணர் அல்லாரை,
அந் நாள்,
தன் வயிற்றகத்து வைத்துத் தந்தது, அச் சீயம்,
தாயின்.

நன்மையின் தொடர்ந்தார்க்கு - நல்ல செயல்களையே தொடர்ந்து செய்து வந்தவர்களுக்கு; **கேடு உண்டோ** - எதனாலும் தீங்கு நேருவதுண்டோ?; **நான்முகத்தோன் ஆதி** - பிரமதேவன் முதலாக; **தொன்மையின் தொடர்ந்த** - பழைய காலத்திலிருந்தே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்ற; **வாய்மை அறத் தொடும் துறந்திலோரை** - வாய்மை, அறம் ஆகிய பண்புகளைவிடாத மேலோர்களை; **அன்வயித்து** - முறையாகச் சேர்த்து; **ஓரும் தீய அவுணர் அல்லாரை** - ஆராயும் தீயராகிய அரக்கர்கள் அல்லாத மற்ற நல்லவர்களை; **அந்நாள்** - அக்காலம் தொடங்கி; **தாயின் அச்சீயம் தன் வயிற்றகத்துவைத்துத் தந்தது** - தாயைப் போன்று அந்த நரசிங்க மூர்த்தி தனது வயிற்றுள்ளே வைத்துத் தந்தது.

தொடர்தல் - தொடர்ந்து செய்து வருதல். ஆதிதொன்மை - மிகப்பழங்காலம். துறந்திலோர் - விட்டு நீங்காதவர் அன் வயித்து - சேர்ந்து; பின்தொடர்ந்து பிரமன் முதலானோரைக் காத்தும், தீய அவுணரை மாய்த்தும் பரமன் உயிர்களைத் தொடர்ந்து வயிற்றில் வைத்துக் காத்த செயலைக் கூறி 'நல்லோர் கேடு அடைதலுண்டோ' என்ற

பொதுப் பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூறியதால் "வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி" ஆகும்.

6325. **'பேருடை அவுணர்தம்மைப் பிறை எயிற்று அடக்கும்;
பேரா,
பாரிடைத் தேய்க்கும்; மீளப் பகிரண்டத்து அடிக்கும்;
பற்றி,
மேருவில் புடைக்கும்; மாள, விரல்களின் பிசையும்;
வேலை
நீரிடைக் குமிழி ஊட்டும்; நெருப்பிடைச் சுரிக்க
நீட்டும்;**

பேருடை அவுணர் தம்மை - அரக்கர் என்ற பெயர் உள்ளவரையெல்லாம்; பிறை எயிற்று அடக்கும் - (அந்த நரசிங்கம்) தனது பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற பற்களால் சிதைத்து அடக்கும்; **பேராப் பாரிடைத் தேய்க்கும்** - பெயராத நிலத்திலே சிலரைத் தேய்த்து அழிக்கும்; **மீளப் பகிரண்டத்து அடிக்கும்** - மீண்டும் சிலரைப் பேரண்டத்திலே தூக்கி அடிக்கும்; **பற்றி மேருவில் புடைக்கும்** - சிலரைப் பிடித்து மேருமலையில் மோதும் படி அடிக்கும்; **விரல்களில் மாளப் பிசையும்** - சிலரை விரல்களாலேயே பிசைந்து கொல்லும்; **வேலை நீரிடைக் குமிழி ஊட்டும்** - சிலரைக் கடல் நீரிலே மூழ்கடித்துக் குமிழி எழச்செய்யும்; **நெருப்பிடைச் சுரிக்க நீட்டும்** - சிலரைத் தீயிலே சுருண்டு தீயும்படி நீட்டும்.

நீரிடைக் குமிழி ஊட்டும் - கடல் நீரிலே அழுத்திக் குமிழி எழச் செய்யும் சுரித்தல் - சுருண்டு தீய்தல்.

6326. **'வகிர்ப் படுத்து, உரக்கும்; பற்றி வாய்களைப்
பிளக்கும்; வன் தோல்
துகிற் படுத்து உரிக்கும்; செந் தீக் கண்களைச்
சூலும்; சுற்றிப்
பகிர்ப் படக் குடரைக் கொய்யும்; பசை அறப்
பிசையும், பல் கால்;
உகிர்ப் புரைப் புக்கோர்தம்மை உகிர்களால் உறக்கும்,
ஊன்றி;**

வகிர்ப்படுத்து உரக்கும் - சிலர் உடல்களைப் பிளந்து கிழிக்கும்; **பற்றி வாய்களைப் பிளக்கும்** - சிலரைப் பிடித்து வாய்களைப் பிளக்கும்; **வன்தோல் துகிற்படுத்து உரிக்கும்** - சிலரது உடல்களின் வன்மையான தோலை உரிக்கும்; **செந்தீக் கண்களைச் சூலும்** - தீப்பொறி பறக்கும் அரக்கர் தம் கண்களைத் தோண்டி எடுக்கும்; **சுற்றிப் பகிர்ப்படக்குடரைக் கொய்யும்** - சுற்றிலும்

துண்டுபடுமாறு சிலர் குடல்களைக் கொய்யும்; **பல்கால் பசை அறப்பிசையும்** - சிலர் உடல்களை ஈரப்பசை நீங்கப் பல தடவை பிசையும்; **உகிர்ப்புரைபுக்கோர்தம்மை** - தனது நகச் சந்துகளிலே புகுந்திருப் பவர்களை; **ஊன்றி உகிர்களால் உறுக்கும்** - நகத்தால் ஊன்றிச் சிதைக்கும்.

வகிர்ப்படுத்து - பிளந்து. உரக்கும் - கிழிக்கும். துகிற்படுத்தல். கசக்குதல். சூலுதல் - தோண்டி எடுத்தல். பகிர்பட - துண்டுபடும்படி உகிர்ப்பரை - நகச் சந்துகள். உறக்குதல் - கிள்ளிக் களைதல்.

6327. ***'யானையும், தேரும், மாவும், யாவையும், உயிர்***
இராமை,
ஊனொடும் தின்னும்; பின்னை, ஒலி திரைப் பரவை
ஏழும்
மீனொடும் குடிக்கும்; மேகத்து உருமொடும்
விழுங்கும், விண்ணில்;
தான் ஒடுங்காது என்று, அஞ்சி, தருமமும் சலித்தது
அம்மா !

யானையும் தேரும், மாவும், யாவையும் - இரணியனது படையில் உள்ள யானை, தேர், குதிரை முதலிய எல்லாவற்றையும்; **உயிர் இராமை ஊனொடும் தின்னும்** - உயிர் இல்லாதபடி அவைகளின் உடலோடு தின்னும்; **பின்னை ஒலிதிரைப் பரவை ஏழும்** - பின்பு, ஓயாது ஒலிக்கும் அலைகளை உடைய ஏழுகடல்களையும்; **மீனொடும் குடிக்கும்** - அவைகளில் வாழும் மீன்களோடு குடிக்கும்; **விண்ணில் மேகத்து உரு மொடும் விழுங்கும்** - ஆகாயத்து மேகங்களை எல்லாம் இடியோடு சேர்த்து விழுங்கும்; **தான் ஒடுங்காது** - இந்த நரசிங்கம் சினம் தணிந்து அடங்காது; **என்று அஞ்சி** - என்று பயங்கொண்டு; **தருமமும் சலித்தது** - அறக்கடவுளும் மனம் சலிப்படைந்தது;

அம்மா - வியப்படைச் சொல். தருமம் - தரும தேவதை (அறக்கடவுள்).

6328. ***'ஆழி மால் வரையோடு எற்றும், சிலவரை; அண்ட***
கோளச்
சூழ் இருஞ் சுவரில் தேய்க்கும், சிலவரை; துளக்கு
இல் குன்றம்
ஏழினோடு எற்றிக் கொல்லும், சிலவரை; எட்டுத்
திக்கும்
தாழ் இருட் பிழம்பின் தேய்க்கும், சிலவரைத் தடக்
கை தாக்கி.

சிலவரை ஆழிமால்வரையோடு எற்றும் - சிலரை சக்கரவாள மலைமீது எறிந்து கொல்லும்; **சிலவரை அண்ட கோளச் சூழ் இரும் சுவரில் தேய்க்கும்** - சிலரை இவ்வண்ட கோளத்தைச் சூழ இருக்கும் பெரிய சுவரிலே தேய்த்துக் கொல்லும்; **சிலவரைத் துளக்கு இல் குன்றம் ஏழினொடு எற்றிக் கொல்லும்** - சிலபேரை, அசைதலில்லாத ஏழு மலைகளிலே மோதி எறிந்து கொல்லும்; **சிலவரைத் தடக்கை தாக்கி எட்டுத் திக்கும் தாழ் இருள் பிழம்பில் தேய்க்கும்** - சில பேரை பெரிய தனது கைகளாலே தாக்கி பெருந் திசைகளிலும் உள்ள தாழ்ந்த இருள் தொகுதியிலே தேய்த்துக் கொல்லும்.

ஆழிமால்வரை - சக்கரவாளகிரி. அண்ட கோளச் சூழ் இரும்சுவர் - அண்டப் பரப்பைச் சூழ்ந்துள்ள பெரிய புறச் சுவர். இவை புராண மரபில் வரும் கற்பனை இடங்கள். துளக்கில் குன்றம் - நிலைபெயராத ஏழு மலைகள். சிலவர் - சிலர் என்பதன் விரித்தல் விகாரம். கோளம். உருண்டை தாழ் இருள் - வினைத் தொகை. தடக்கை - பண்புத் தொகை.

6329. **'மலைகளின் புரண்டு வீழ, வள் உகிர் நுதியால், வாங்கி,**
தலைகளைக் கிள்ளும்; அள்ளித் தழல் எழப் பிசையும்; தக்க
கொலைகளின் கொல்லும்; வாங்கி உயிர்களைக் குடிக்கும்; வான
நிலைகளில் பரக்க, வேலை நீர்களை நிரம்பத் தூர்க்கும்;

மலைகளின் புரண்டு வீழ - (நரசிங்க மூர்த்தியால் வீசி எறியப்பட்ட அசுரரில் பலர்) மலைகளின் மீது புரண்டு விழ; **வள்உகிர் நுதியால் வாங்கி** - (அவர்களைத் தனது) கூர்மையான நகங்களின் முனையாலே இழுத்து எடுத்து; **தலைகளைக் கிள்ளும்** - நகத்தாலே அவர் தலைகளைக் கிள்ளும்; **அள்ளி, தழல் எழ பிசையும்** - தன் கைகளால் சிலரை அள்ளி எடுத்து நெருப்பு எழப்பிசையும்; **தக்க கொலைகளில் கொல்லும்** - அந்த அரக்கர்களின் கொலைத் தொழிலுக்குத் தக்கபடி அவர்களைக் கொல்லும்; **வாங்கி உயிர்களைக் குடிக்கும்** - கைகளில் எடுத்து, உடல்கள் விழ உயிர்களை மட்டும் குடிக்கும்; **வான நிலைகளில் பரக்க** - சிலரை எடுத்து வானப் பரப்பில் பரந்து விழவும்; **வேலை நீர்களை நிரம்பத் தூர்க்கும்** - சிலரை கடல் நீரில் விழவும் தூர்க்கும்.

வள் உகிர் - கூர்மையான நகம். நுதி - முனை. தக்க கொலை - அவ்வரக்கர் செய்த தீமைகளுக்குத் தகுந்த தண்டனை. தூர்த்தல் - மூடுதல் (அடைத்தல்)

தேய்க்கும், கொல்லும் எற்றும் பிளக்கும் என்றெல்லாம் நரசிங்க மூர்த்தியின் செயல்களை எதிர்காலத்தாலே கூறுவது செயல் நடந்து கொண்டிருக்கும் நிகழ் காலத்தை உணர்த்த என்க.

acharya.org

6330. 'முப் புறத்து உலகத்துள்ளும் ஒழிவு அற முற்றும் பற்றி,
தப்புதல் இன்றிக் கொன்று, தையலார் கருவும் தள்ளி,
இப் புறத்து அண்டத்து யாரும் அவுணர் இல்லாமை எற்றி,
அப் புறத்து அண்டம்தோறும் தடவின, சில கை அம்மா !

முப்புறத்து உலகத் துள்ளும் - மூன்று உலகங்களிலுள்ளும்; **ஒழிவு அறமுற்றும் பற்றி** - மிஞ்சி இருக்காதபடி முழுவதையும் பிடித்து; **தப்புதல் இன்றிக் கொன்று** - அரக்கர்கள் எவரும் தப்பிவிடாதபடி எல்லோரையும் கொன்று; **தையலார் கருவும் தள்ளி** - அரக்க மாதர்களின் வயிற்றிலே தங்கிய கர்ப்பத்தையும் அழித்து; **இப்புறத்து அண்டத்து** - இப்புறம் உள்ள இந்த அண்டத்திலே; **யாரும் அவுணர் இல்லாமை எற்றி** - அரக்கர் எவரும் இல்லாதபடி அடித்துக் கொன்று; **அப்புறத்து அண்டம் தோறும்** - அப்பாலுள்ள அண்டங்கள் தோறும் சென்று; **தடவின சிலகை** - (நரசிம்ம மூர்த்தியின்) சிலகைகள் தடவலாயின.

முப்புறத்து உலகம் - சுவர்க்கம். மத்யம், பாதாளம் என்றும் மூன்று உலகங்கள். ஒழிவு அற - மிஞ்சுதல் இன்றி. தப்புதல் இன்றி - தப்பிவிடாதபடி. தள்ளி - சிதைத்து. அப்புறத்து அண்டம் - இவ்வண்டத்துக்கு அப்பாலுள்ளபுற அண்டம்.

6331. 'கனகனும், அவனில் வந்த, வானவர் களைகண் ஆன
அனகனும் ஒழிய, பல் வேறு அவுணர் ஆனவரை எல்லாம்
நினைவதன்முன்னம் கொன்று நின்றது - அந் நெடுங் கண் சீயம்.
வனை கழலவனும், மற்று அம் மடங்கலின் வரவு நோக்கி,

கனகனும் - (இவ்வாறு நரமடங்கல் அரக்கர்களை எல்லாம் கொன்று நின்ற போது) அந்த இரணியனும்; **அவனில் வந்த** - அவனுக்கு மகனாக வந்து பிறந்த; **வானவர் களைகண் ஆன** - தேவர்களுக்கெல்லாம் பாதுகாவலனான; **அனகனும்** - குற்றமற்ற பிரகலாதனும்; **ஒழிய** - நீங்கலாக; **பல்வேறு அவுணர் ஆனவரை எல்லாம்** - மற்ற பல்வேறு வகைப்பட்ட அரக்கர்கள் எல்லோரையும்; **அந்நெடுங்கண் சீயம்** - அந்தப் பெரிய கண்களை உடைய நரசிங்கப் பெருமான்; **நினைவதன் முன்னம் கொன்று நின்றது** - நினைக்கும் நேரத்துக்கு முன்பே கொன்று நின்றது; **வனை கழலவனும்** - அழகிய வீரக் கழல்களை அணிந்தவனான அந்த இரணியனும்; **மற்று அம் மடங்கலின் வரவு நோக்கி** - அந்த நரமடங்கலான நரசிங்கப் பெருமானது

வருகையைப் பார்த்து... களைகண் - பாதுகாப்பு (பற்றுக் கோடு). வனைகழல் - அழகிய கழல்கள் 'வரவு நோக்கி' என்பது அடுத்த பாடலில் வரும் "நின்றான்" என்பதைக் கொண்டு முடியும். இப்பாட்டு குளகம்.

இரணியன் போருக்கு எழுதல்

6332. **'வயிர வாள் உறையின் வாங்கி, வானகம் மறைக்கும்**
வட்டச்
செயிர் அறு கிடுகும் பற்றி, வானவர் உள்ளம் தீய,
அயிர் படர் வேலை ஏழும் மலைகளும் அஞ்ச,
ஆர்த்து, அங்கு
உயிருடை மேரு என்ன வாய் மடித்து, உருத்து
நின்றான்.

வயிரவாள் உறையின் வாங்கி - (நரசிம்மத்தின் வருகையைப் பார்த்த இரணியன்) உறுதியான வாளை உறையிலிருந்து வெளியே உருவி ஒரு கையில் பிடித்து; **வானகம் மறைக்கும்** - வானத்தையே மறைக்கும்படியான; **வட்டச் செயிர்அறு கிடுகும்பற்றி** - வட்ட வடிவமான குற்றமற்ற கேடயத்தை ஒரு கையில் பிடித்து; **வானவர் உள்ளம் தீய** - தேவர்கள் மனம் தீய்ந்து கெட; **அயிர்படர் வேலை ஏழும்** - நுண் மணல் படர்ந்த கரை உடைய ஏழுகடல்களும்; **மலைகளும் அஞ்ச ஆர்த்து** - மலைகளும் அஞ்சி நடுங்க ஆரவாரம் செய்து; **அங்கு உயிருடை மேரு என்ன** - அங்கே உயிர் கொண்டு உலவும் மேருமலை என்று கூறுமாறு; **வாய் மடித்து உருத்து நின்றான்** - வாயை மடித்து சினம் கொண்டு நின்றான்.

வயிரம் - திண்மை (உறுதி) கிடுகு - கேடயம். செயிர்அறு - குற்றமற்ற. அயிர் - நுண் மணல். படர் - படர்ந்த 'உயிருடை மேரு' - உயிரோடுள்ள மேரு.

பிரகலாதன் ஆழிவேந்தை வணங்குவாய் எனல்

6333. **'நின்றவன்தன்னை நோக்கி, "நிலை இது கண்டு,**
நீயும்,
ஒன்றும் உன் உள்ளத்து யாதும் உணர்ந்திலை
போலும் அன்றே;
வன் தொழில் ஆழி வேந்தை வணங்குதி ;
வணங்கவே, உன்
புன் தொழில் பொறுக்கும்" என்றான் - உலகு எலாம்
புகழ நின்றான்.

நின்றவன் தன்னை நோக்கி - சினந்து நின்ற இரணியனைப் பிரகலாதன் பார்த்து; **நிலை இது கண்டு நீயும்** - பெருமானின் வலிமை நிலையினைக் கண்டும் நீ; **ஒன்றும் உன் உள்ளத்துயாதும் உணர்ந்திலை போலும் அன்றே** - உனது உள்ளத்திலே இன்னும் எதுவும் உணரவில்லை போலும்; **வன்தொழில் ஆழி வேந்தை** - வன்மைமிக்க போர்த் தொழில் வல்ல சக்கரப்படையுடைய தலைவனை; **வணங்குதி** - (இப்போதாவது) வணங்குவாயாக; **வணங்கவே உன் புன் தொழில் பொறுக்கும்** - பணிந்து வணங்குவாயாயின் உனது அறியாது செய்த புன்மைகளைப் பொறுத்தருள்வான்; **என்றான் உலகெலாம் புகழநின்றான்** - உலகமெல்லாம் புகழும்படி நின்றவனான பிரகலாதன் இவ்வாறு கூறினான்.

நிலை - எங்கும் நிறைந்த நிலை அரக்கர் பலரைக் கொன்று நின்ற நிலை எனலுமாம். ஆழி - சக்கரப்படை. முன்பு செய்த தவறுகளான புல்லிய செயல்கள். பரமனிடம் பரம பத்தி கொண்டிருந்தவன் என்பதால் பிரகலாதனை 'உலகெலாம் புகழ நின்றான்' என்றார். வேதங்களைக் கற்றுணர்ந்த நீ இறைவனது எல்லையில்லா வல்லமையை உணராதவனாய் இருக்கிறாயே என்பான் 'ஒன்றும் உன் உள்ளத்து யாதும் உணர்ந்திலை போலும்' என்றான்.

பிரகலாதன் சொற்கேளாது இரணியன் நரசிங்கத்தை எதிர்த்தல்

6334. ' "கேள், இது; நீயும் காண, கிளர்ந்த கோள்
அரியின் கேழ் இல்
தோளொடு தாளும் நீக்கி, நின்னையும் துணித்து,
பின், என்
வாளினைத் தொழுவது அல்லால், வணங்குதல்
மகளிர் ஊடல்
நாளினும் உளதோ ?" என்னா, அண்டங்கள் நடுங்க
நக்கான்.

கேள் இது - (பரமனை வணங்கும்படி கூறிய பிரகலாதனைப் பார்த்து) நான் சொல்லும் இதனைக் கேள்; **நீயும் காண** - நீயும் (மற்றவர்களுடன்) நேரில் பார்த்துக் கொண்டிருக்க; கி**ளர்ந்த கோளரியின்** - சினம் கொண்டெழுந்த, கொலைத் தொழில் வல்ல இந்தச் சிங்கத்தின்; **கேழ்இல் தோளொடு தாளும் நீக்கி** - ஒப்பற்ற தோள்களையும், கால்களையும் வெட்டிக் களைந்து; **நின்னையும் துணித்து** - உன்னையும் வாளால் துண்டித்து; **பின்என் வாளினைத் தொழுவது அல்லால்** - பிறகு எனது வாளைத் தொழுவதல்லாது; **வணங்குதல்** - பணிந்து வணங்குவதென்பது; **மகளிர் ஊடல் நாளினும் உளதோ என்றான்** - பெண்களுடன் ஊடல் புரியும் காலத்தும் உள்ளதோ என்று கூறிய இரணியன்; **அண்டங்கள் நடுங்க நக்கான்** - எல்லா அண்டங்களும் அஞ்சி நடுங்கும்படி சிரித்தான்.

நீயும்காண - இந்தச் சிங்கத்தைப் புகழ்ந்து பேசுகின்ற நீயும் கண்ணாரக் காணும்படி என்பது பொருள். கோள் அரி - கொல்லவல்ல சிங்கம். கோள் என்பது கொள் என்பதனடியாகப் பிறந்த சொல்லாயின் இலக்குத்தப்பாத சிங்கம்

எனப்பொருள்படும். கேழ் - ஒப்பு. ஊடலைத் தீர்க்க, தலைவியைத் தலைவன் வணங்குதல் அகப் பொருளில் கூறப்படும். அத்தகைய ஊடல் காலத்திலும் வணங்காதவன் என்பது கருத்து. "மாதர் புலவியினும் வணங்காத மகுடம்" (3069) என இராவணனைக் கம்பர் கூறுவார்.

நரசிங்கம் இரணியன் மார்பைப் பிளத்தல்

6335. **'நகைசெயா, வாயும் கையும் வாளொடு நடந்த தாளும்**
புகைசெயா, நெடுந் தீப் பொங்க உருத்து, எதிர் பொருந்தப் புக்கான்;
தொகை செயற்கு அரிய தோளால் தாள்களால் சுற்றிச் சூழ்ந்தான் -
மிகை செய்வார் வினைகட்கு எல்லாம் மேற்செயும் வினையம் வல்லான்.

நகை செயா - (இரணியன் சினம் மிகச்) சிரித்து; **வாயும் கையும் வாளொடு நடந்த தாளும் புகை செயா** - தனது வாயிலும், கைகளிலும் வாளுடன் நடந்த கால்களிலும் புகை தோன்ற; **நெடும் தீப்பொங்க உருத்து** - கண்களில் தீப்பொறி பரக்கச் சினந்து; **எதிர் பொருந்தப் புக்கான்** - நரசிங்கப் பிரானை எதிர்த்துப் போரிடச் சென்றான்; **மிகை செய்வார் வினைகட்கெல்லாம்** - தீங்கு செய்பவரின் செயல்களுக்கெல்லாம்; **மேற் செயும் வினையம் வல்லான்** - மேலாகச் செயல்படும் வினையத்தில் வல்லவரான பெருமான்; **தொகை செயற்கு அரிய தோளால்** - எண்ணி அளவிட இயலாத தனது அரிய தோள்களாலும்; **தாள்களால் சுற்றிச் சூழ்ந்தான்** - தாள்களாலும் அந்த இரணியனைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டான்.

நகை செயா, புகை செயா என்பன செய்து என்னும் பொருள் கொண்ட 'செயா' என்ற வாய்பாட்டு வினை எச்சங்களாம். உருத்து - வெகுண்டு. மிகை - மிக்கவை. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரை என்ற திருக்குறள் நினைக்கத்தக்கது. வினை - செயல். வினையம் - சூழ்ச்சித் திறம். தொகை செயல் - எண்ணல், சுற்றிச் சூழ்தல் - சுற்றி வளைத்துக் கொள்ளுதல். தவப் பெருக்கும் தான் இறவாவண்ணம் நிலைத்தற்கு வேண்டிய வகையில் ஆழ்ந்த அறிவுத் திறத்தால் திட்டமிட்டுப் பெற்ற வரங்களும், உடையவன் இரணியன் அத்தகையவனின் திட்டத்தையும் விழுங்கி மேம்படும் சூழ்ச்சித் திறம் உண்டு என்பதைப் புலப்படுத்தவே பெருமானை 'மிகை செய்வார் வினைகட்கெல்லாம் மேற்செயும் வினையம் வல்லான்' என்று கம்பர் குறிப்பிடுகிறார்.

6336. **'இருவரும் பொருந்தப் பற்றி, எவ் உலகுக்கும் மேல் ஆய்,**

ஒருவரும் காணா வண்ணம் உயர்ந்ததற்கு உவமை கூறின்,
வெருவரும் தோற்றத்து, அஞ்சா, வெஞ் சின, அவுணன் மேரு
அரு வரை ஒத்தான்; அண்ணல் அல்லவை எல்லாம் ஒத்தான்.

இருவரும் பொருந்தப் பற்றி - (நரசிங்கப் பிரானும் இரணியனும் ஆகிய) இருவரும் ஒருவருடன் மற்றவர் பொருந்தும் படி கட்டிப் பிடித்துக் கொண்டு; **எவ்வுலகுக்கும் மேல் ஆய்** - எல்லா உலகங்களுக்கும் மேலாக; **ஒருவரும் காணாவண்ணம்** - எவரும் காண இயலாதபடி; **உயர்ந்ததற்கு உவமை கூறின்** - உயர்ந்து சென்றதற்கு உவமை கூறுவதானால்; **வெருவரும் தோற்றத்து** - பிறர் அஞ்சும்படியான தோற்றமுடைய; **அஞ்சா வெஞ்சின அவுணன்** - எவருக்கும் அஞ்சாத, கொடியசினம் கொண்ட இரணியன்; **மேரு அருவரை ஒத்தான்** - அரிய மேருமலையை ஒத்துக் காணப்பட்டான்; **அண்ணல் அல்லவை எல்லாம் ஒத்தான்** - நரசிங்கப் பெருமான் மேரு அல்லாத வேறு எல்லா மலைகளையும் கடல்களையும் மற்றவைகளையும் போல விளங்கினான்.

பொருந்தப்பற்றி - ஒருவரோடொருவர் இறுகப் பிடித்து அல்லவை எல்லாம் - மேருமலை அல்லாத பிறமலைகள், கடல்கள், அண்டங்கள் முதலிய பிற வெல்லாம்.

6337. **'ஆர்ப்பு ஒலி முழக்கின், வெவ் வாய் வள் உகிர்ப் பாரம் ஆன்ற**
ஏற்று அருங் கரத்தின், பல்வேறு எறி திரைப் பரப்பின் உற்ற
பாற்கடல் பரந்து பொங்கிப் பங்கயத்து ஒருவன் நாட்டின்
மேல் சென்றது ஒத்தான் மாயன்; கனகனும் மேரு ஒத்தான்.

ஆர்ப்பொலி முழக்கின் - ஆர்ப்பரிக்கும் ஒலியின் முழக்கத்தாலும்; **வெவ்வாய்வள் உகிர்ப்பாரம் ஆன்ற** - வெம்மையான விளிம்பை உடையவெண்மையான நகங்களைப் பெரும் சுமையாக; **ஏற்று அரும் கரத்தின்** - ஏற்ற அரிய எண்ணற்ற கைகளை உடையதாலும்; **பல்வேறு எறிதிரைப் பரப்பின் உற்ற** - பலவேறு விதமானதாக மோதும் அலைப் பரப்பினை உடைய; **பாற்கடல் பரந்து பொங்கி** - பாற்கடலானது பரவிப் பொங்கி எழுந்து; **பங்கயத்து ஒருவன் நாட்டின்** - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவன் வாழும் சத்தியலோகத்தின்; **மேற்சென்றது ஒத்தான் மாயன்** - மேலே சென்றதைப் போல மாயவன் விளங்கினான்; **கனகனும் மேரு ஒத்தான்** - அந்த இரணியனோ பாற்கடலால் சூழப்பட்ட மேருவை ஒத்துக் காணப்பட்டான்.

நரசிங்கத்தின் பெருமுழக்கத்துக்குக் கடலின் முழக்கமும், அப்பெருமானது எண்ணற்ற கைகளின் தொகுதிக்குக் கடலின் அலைப் பரப்பும் ஒப்பாயின.

"மாயன் முழக்கின், கரத்தின் என்று காரணம் கூறி, முழக்கமும், அலைகளும் உடைய பாற்கடல் பங்கயத்தொருவன் நாட்டின் மேற் சென்ற தொத்தான்" என்று கூறியது "ஏது உவமை" யாகும். இந்தப் பாடலின் முதலடி "ஆர்ப்பு" எனத் தொடங்கி, அடுத்த அடிகளில் ஏற்று, மேற்சென்று, பாற்கடல் என்ற எதுகையுடையதாயிருப்பதால் ரகரம் ஆசாக வந்து இன எதுகையாயிற்று.

6338. 'வாளொடு, தோளும், கையும், மகுடமும், மலரோன்
வைத்த
நீள் இருங் கனக முட்டை நெடுஞ் சுவர் தேய்ப்ப,
நேமி
கோளொடும் திரிவது என்னக் குல மணிக் கொடும்
பூண் மின்ன,
தாள் இணை இரண்டும் பற்றிச் சுழற்றினன்,
தடக் கை ஒன்றால்.

வாளொடு தோளும் கையும் மகுடமும் - இரணியன் கையில் ஏந்திய வாளும், தோளும், கைகளும், மகுடமும்; **மலரோன் வைத்த** - பிரமனால் படைக்கப்பட்ட; **நீள் இரும் ககன முட்டை** - நீண்ட பெரிய வானத்தை உடைய அண்டத்தின்; **நெடும் சுவர் தேய்ப்ப** - நீண்ட பெரிய சுவரிலே தேய்க்கவும்; **நேமி கோளொடு திரிவதென்ன** - வட்ட வடிவமான சூரியன் அதன் கோள்களுடன் திரிவது போல; **குலமணிக் கொடும் பூண்மின்ன** - பல மணிகள் பதித்து செய்யப்பட்ட அணிகலன்கள் மின்னவும்; **தடக்கை ஒன்றால்** - நரசிங்கப் பெருமான் தனது நீண்ட ஒரு கையினால்; **தாளிணை இரண்டும் பற்றி** - இரணியனது இரண்டு கால்களையும் பிடித்து; **சுழற்றினன்** - சுழற்றலாயினான்.

ககனமுட்டை - அண்ட மாகிய முட்டை. நேமி - வட்டம்; இங்கு வட்ட வடிவமான சூரியன். குலமணி - சாதிமணி.

6339. 'கழற்றிய காலத்து, இற்ற தூங்கு குண்டலங்கள்
நீங்கி,
கிழக்கொடு மேற்கும் ஓடி விழுந்தன கிடந்த, இன்றும்
அழல் தரு கதிரோன் தோன்றும் உதயத்தோடு
அத்தம் ஆன;
நிழல் தரும், காலை மாலை, நெடு மணிச் சுடரின்
நீத்தம்.

சுழற்றிய காலத்து - நரசிங்கப் பெருமான் இரணியனைச்) சுழற்றிய அந்தக் காலத்திலே; ***இற்ற தூங்கு குண்டலங்கள் நீங்கி*** - அவ்விரணியன் காதுகளில் தொங்கிக் கொண்டிருந்த குண்டலங்கள் காது களைவிட்டு நீங்கி, இற்று; ***கிழக்கொடு மேற்கும் ஓடி விழுந்தன கிடந்த*** - (சுழற்றிய வேகத்தில்) கிழக்கிலும் மேற்கிலும் சென்று வீழ்ந்துகிடந்தன; ***இன்றும் அழல் தருகதிரோன்*** - இன்றும் வெப்பத்தை உமிழும் சூரியன்; ***தோன்றும் உதயத்தொடு*** - உதிக்கின்ற கீழ்த்திசையுடனே; ***அத்தமான*** - மறைகின்ற மேற்குத் திசையிலும்; ***நெடுமணிச் சுடரின் நீத்தம்*** - அக் குண்டலங்களில் பதித்த மணிகளின் ஒளி வெள்ளமே; ***காலை மாலை நிழல்தரும்*** - காலையும் மாலையும் (வானத்திலே) ஒளியைத் தருவனவாம்.

தூங்கு குண்டலங்கள் - காதுகளில் தொங்கிய குண்டலங்கள் காலையும் மாலையும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் காணப்படும் செந்நிறமான ஒளிக்குக் காரணம் இரணியன் குண்டலத்துச் செம்மணிச் சுடரே என்றார் இது தற்குறிப்பேற்றவணி. நெடுமணி - சிறந்த மாணிக்கம்.

6340. ' "போன்றன இனைய தன்மை; பொருவியது இனையது" என்று தான் தனி ஒருவன், தன்னை உரைசெயும் தரத்தினானோ ? வான் தரு வள்ளல் வெள்ளை வள் உகிர் வயிர மார்பின் ஊன்றலும், உதிர வெள்ளம் பரந்துளது, உலகம் எங்கும்.

இனைய தன்மை போன்றன - இப்பெருமானுடைய இவ்வியல்புகள் இன்னாருடைய தன்மையை ஒத்தன; ***இனையது பொருவியது*** - இன்னது ஒரு பொருள் இவனை ஒத்தது; ***என்று*** - என வெல்லாம்; ***தான் தனி ஒருவன் தன்னை*** - ஒப்பற்ற தனிப் பெரும் தலைவனான அப்பெருமானை; ***உரை செயும் தரத்தினானோ*** - எவரும் எடுத்துக் கூறும் தரம் உடையவனோ பரமன்; ***வான் தரு வள்ளல்*** - தன்னடியவர்க்கு வைகுந்த வாழ்வைத் தந்தருளும் வள்ளலான பெருமானது; ***வெள்ளை வள் உகிர்*** - வெண்மை நிறமான கூரிய நகங்கள்; ***வயிர மார்பின் ஊன்றலும்*** - இரணியனது உறுதி வாய்ந்த மார்பிலே ஊன்றியவுடனே; ***உதிர வெள்ளம்*** - அவன் உடலிலிருந்து பெருகிய ரத்த வெள்ளம்; ***உலகம் எங்கும் பரந்துளது*** - எல்லா உலகங்களிலும் பரவுவதாயிற்று. தாமோதரனைத் தனிமுதல்வனை ஞானமுண்டவனை ஆமோதரம் அறிய ஒருவர்க்கு?" என்பது நம்மாழ்வார் (திருவாய் மொழி 2:7:12) அருளிச் செயல். நரசிங்கமாக வந்தவன் தனக்குவமையில்லாத தனித் தலைவனான திருமால் என்பதனை "தான் தனி ஒருவன்" என்றும், இன்னதன்மையன் என எவரும் கூற இயலாதவன் இறைவன் என்பதனை "போன்றன இனையதன்மை பொருவியது இனையது என்று உரை செயும் தரத்தினானோ" என்றும் கூறினார்.

'சரணமாகும் தன் தாள் அடைந்தார்க் கெலாம், மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்' என்ற திருவாய் மொழிக் கேற்க (9: 10: 5) "வான்தருவள்ளல்" என்றார்.

6341. 'ஆயவன்தன்னை, மாயன், அந்தியின், அவன் பொன் கோயில்
வாயிலில், மணிக் கவான்மேல், வயிர வாள் உகிரின் வாயின்,
மீ எழு குருதி பொங்க, வெயில் விரி வயிர மார்பு
தீ எழப் பிளந்து நீக்கி, தேவர்கள் இடுக்கண் தீர்த்தான்.

ஆயவன் தன்னை - *அந்த இரணியனை;* *அந்தியின்* - *மாலைப் பொழுதிலே;* ***அவன் பொன் கோயில் வாயிலில்*** - *அந்த இரணியனுடைய அழகிய அரண்மனையின் வாயிலிலே;* ***மணிக்கவான் மேல்*** - *தனது அழகிய மடியின் மீது (கிடத்தி);* ***வயிர வாள் உகிரின் வாயின்*** - *உறுதியுடைய ஒளி பொருந்திய தனது கை நகத்தின் முனையாலே;* ***மீ எழு குருதி பொங்க*** - *இரணியன் உடலிலிருந்து இரத்தம் மேலெழுந்து பொங்கிவர;* ***வெயில் விரி வயிரமார்பு*** - *ஒளியைப் பரப்பும் அவ்விரணியனது வைரம் பாய்ந்த மார்பினை;* ***தீஎழப் பிளந்து நீக்கி*** - *நெருப்பெழும்படி இருபிளவாகப் பிளந்து இரணியனைக் கொன்று;* ***தேவர்கள் இடுக்கண் மாயன் தீர்த்தான்*** - *தேவர்கள் அதுவரை பட்ட துன்பத்தை மாயைவல்ல திருமால் போக்கினான்.*

மாயன் - ஆச்சரியப்படத்தக்க செயல்களை உடைய திருமால். இரணியன் பெற்ற வரங்களிடையே முரண்பாடின்றி வதைபுரிய வழி கண்ட மாயம் செய்தவனாதலின் 'மாயன்' என்றார். இரவிலும் பகலிலும் சாகக் கூடாது. வீட்டுக்குள்ளும் வெளியேயும் சாகக் கூடாது. விண்ணிலும் மண்ணிலும் சாகக்கூடாது பறவை, விலங்கு, மனிதர், தேவர், அரக்கர்களால் சாகக்கூடாது, எந்தப்டைக் கலத்தாலும் சாகக் கூடாது என்று பிரமனிடம் வரம்கேட்டுப் பெற்றவன் இரணியன் எனவே, மாலைப் போதில், வாயிற் படியில் கிடத்தி நரசிங்கப் பெருமான் நகத்தால் உடலைப் பிளந்து இரணியனைக் கொன்று, தேவர்களின் துன்பத்தைத் தீர்த்தார் என்பது கருத்து. இரணியன் பெற்ற வரங்களின் திறனை 6203-6206 ஆம் பாடல்களில் காண்க.

தேவர்கள் நரசிங்கத்தைக் கண்டு அஞ்சி நிற்றல்

6342. 'முக்கணான், எண்கணானும், முளரி ஆயிரம் கணானும்,
திக்கண் ஆம் தேவரோடு முனிவரும், பிறரும், தேடிப்
புக்க நாடு அறிகுறாமல் திரிகின்றார் புகுந்து மொய்த்தார்,

"எக் கணால் காண்டும், எந்தை உருவம்" என்று,
இரங்கி நின்றார்.

முக்கணான் எண்கணானும் - மூன்று கண்களை உடைய சிவபிரானும் எட்டுக் கண்களை உடைய பிரமதேவனும்; **முளரி ஆயிரம் கணானும்** - தாமரை போன்ற ஆயிரம் கண்களை உடையவனான தேவேந்திரனும்; **திக்கண் ஆம் தேவரோடு முனிவரும் பிறரும்** - திசைகள் தோறும் சென்று திரிகின்ற தேவர்களும் முனிவரும் மற்றும் உள்ளவர்களும்; **தேடிப் புக்க நாடு அறிகுறாமல் திரிகின்றார்** - இரணியனுக்குப் பயந்து, தேடி வந்தாலும் அவர்கள் இருக்கும் நாடு எவருக்கும் தெரியாதபடி திரிந்தவர்கள்; **புகுந்து மொய்த்தார்** - (நரசிங்கத்தால் இரணியன் மாய்ந்தது தெரிந்து) வந்து திரண்டார்கள்; **எந்தை உருவம்** - எம் பெருமான் கொண்ட நரசிங்க வடிவத்தை; **எக்கணால் காண்டும்** - எந்தக் கண்களால் காண இயலும்?; **என்று இரங்கி நின்றார்** - என்று கூறி இரங்கி நின்றார்கள்.

திக்கு + கண் = திக்கண் - பலதிசைகள். சென்ற நாடு எதுவென, எவரும் அறியாதபடி திரிந்தனர் ஆதலின் "புக்கநாடு அறிகுறாமல் திரிகின்றார்" என்றார்.

6343. 'நோக்கினார் நோக்கினார் முன், நோக்குறு முகமும் கையும்
ஆக்கையும் தாளும் ஆகி, எங்கணும் தானே ஆகி, வாக்கினால் மனத்தினால் மற்று அறிவினால்
அளக்க வாரா,
மேக்கு உயர் சீயம்தன்னைக் கண்டனர்,
வெருவுகின்றார்.

நோக்கினார் நோக்கினார் முன் - நெருங்கிவந்து பார்த்துக் கொண்டு நின்ற தேவர், முனிவர் அனைவருக்கும் அவரவர்க்கு முன்னே; **நோக்குறு முகமும் கையும்** - பார்க்கத்தக்க முகமும், கைகளும்; **ஆக்கையும் தாளும் ஆகி** - திருமேனியும், கால்களுமாக ஆகி (தனித்தனியே காட்சிதந்த தோடு); **எங்கணும் தானே ஆகி** - எங்கும் நிறைந்திருப்பவன்தானே ஆகி; **வாக்கினால் மனத்தினால்** - வாக்கினால் கூற முடியாதவனாயும் மனத்தால் நினைக்க முடியாதவனாயும்; **மற்று அறிவினால் அளக்கவாரா** - மற்றும் அறிவாலும் உணர்ந்து அளந்தறிய இயலாதவனாகவும் உள்ள அப்பரமனாகிய; **மேக்குயர் சீயம் தன்னை** - மேலும் மேலும் உயர்ந்து விளங்கும் நரசிங்க மூர்த்தியின் பேருருவை; **கண்டனர் வெருவுகின்றார்** - கண்டு அஞ்சினார்கள்.

மனம், மொழிகளுக்கும், அறிவுக்கும் அளந்துணர இயலாத அப்பெருமானை எவ்வாறு காணமுடியும் என்று ஆவல் நிறைவேறியது. எனினும் சீற்றத் தோற்றமுடைய சிங்கப்பிரானைக் கண்டு அஞ்சினர். பரமனது நிலையை "வாக்கினால் மனத்தினால் மற்று அறிவினால் அளக்க வாரா மேக் குயர் சீயம்" என்றார். மேக்குயர் -

மேலோங்கி உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள. பரமனின் எங்கும் நிறைந்திருக்கும் தன்மை 'எங்கணும் தானேயாகி' எனப்பட்டது.

6344. ***'பல்லொடு பல்லுக்கு எல்லை ஆயிரக் காதப் பத்தி,***
சொல்லிய வதனம் கோடி கோடி மேல் விளங்கித் தோன்ற,
எல்லை இல் உருவிற்று ஆகி இருந்ததை எதிர் நோக்கி,
அல்லி அம் கமலத்து அண்ணல் அவன் புகழ் விரிப்பதானான்:

பல்லொடு பல்லுக் கெல்லை - நரசிங்கப் பெருமானுடைய ஒரு பல்லுக்கும் மற்றொரு பல்லுக்கும் எல்லை; **ஆயிரம் காதப்பத்தி** - ஆயிரம் காத தூரமாகும்; **சொல்லிய வதனம்** - கூறப்பட்ட அவரது திருமுகம்; **கோடி கோடி மேல்** - கோடியை கோடியால் பெருக்கியதற்கு மேலே அளவுடையதாக; **விளங்கித் தோன்ற** - விளங்கும்படி காட்சிதர; **எல்லை இல் உருவிற்று ஆகி** - எல்லை இல்லாத பேருருவம் உடையதாகி; **இருந்ததை எதிர நோக்கி** - இருந்ததனை எதிர் கொண்டு பார்த்து; **அல்லி அம் கமலத்து அண்ணல்** - அழகிய இதழ்களை உடைய தாமரையில் வீற்றிருப்பவனாய பிரமன்; **அவன் புகழ் விரிப்பதானான்** - அப்பெருமானது புகழை விரித்துப் புகழ்ந்து கூறலானான்.

பத்தி - தூரம். கோடி கோடி மேல் - கோடியைக் கோடியால் பெருக்கிய தொகை. நரசிங்கப் பெருமானின் ஒரு பல்லுக்கும் மற்றொரு பல்லுக்கும் இடையே உள்ள தூரம் ஆயிரம் காதம் என்றால், அந்தப் பற்களை உடைய முகம் - கை - கால் - திருமேனி எத்துணைப் பெரியன என்பதை ஊகித்து உணரலாம். எதிர் நோக்குதல் - நேருக்கு நேர் பார்த்தல். கமலத்து அண்ணல் - பிரமன். அல்லி - அக இதழ். விரிப்பதானான் - விரித்துப் பேசிப் போற்றுவான் ஆயினான்.

நரசிங்க மூர்த்தியைப் பிரமன் துதித்தல்

6345. ***' "தன்னைப் படைத்ததுவும் தானே எனும் தன்மை***
பின்னைப் படைத்ததுவே காட்டும்; பெரும் பெருமை
உன்னைப் படைத்தாய் நீ என்றால், உயிர் படைப்பான்
என்னைப் படைத்தாய் நீ எனும் இதுவும் ஏத்து ஆமோ ?

தன்னைப் படைத்ததுவும் தானே - இறைவன் தன்னைத் தானே படைத்துக் கொண்டான்; **எனும் தன்மை** - என்று சமய நூல்கள் கூறும் உண்மையை;

பின்னைப்படைத்ததுவே காட்டும் - பின்பு நீ இந்த நரசிங்கமாக உன்னைப் படைத்துக் கொண்ட இதுவே காட்டுவதாகும்; **பெரும் பெருமை** - இந்தப் பெரிய பிரபஞ்சத்தை; **உன்னைப் படைத்தாய் நீ என்றால்** - உன்னிடத்திலிருந்து தோன்றச் செய்தாய் நீ என்னும் போது; **உயிர் படைப்பான்** - இந்த உலகிலுள்ள உயிர்களைப் படைப்பதற்காக; **என்னைப் படைத்தாய் நீ** - நீ (பிரமதேவனாகிய) என்னைப் படைத்தாய்; **எனும் இதுவும் ஏத்து ஆமோ** - என்ற இது உனது பேராற்றலை உணர்த்தும் புகழுரை ஆகுமோ?

பெரும் பெருமை - பெரிய இந்தப் பிரபஞ்சம். படைப்பான் - படைப்பதற்காக. உன்னை - உன் - கண் (உன்னிடம்) வேற்றுமை மயக்கம். ஏத்து - புகழுரை

6346. ' "பல் ஆயிர கோடி அண்டம், பனிக் கடலுள்
நில்லாத மொக்குள் என, தோன்றுமால்,
நின்னுழையே;
எல்லா உருவமுமாய் நின்றக்கால், இவ் உருவம்
வல்லே படைத்தால், வரம்பு இன்மை வாராதோ?

பல்லாயிர கோடி அண்டம் - பல ஆயிரம் கோடி என்று கூறும் அண்டங்கள் அனைத்தும்; **பனிக் கடலுள் நில்லாத மொக்குள் என** - குளிர்ந்த கடலிலே தோன்றிய நிலையற்ற நீர்க்குமிழிகளைப் போல; **நின்னுழையே தோன்றுமால்** - உன்னிடத்திலிருந்தே தோன்றும்; **எல்லா உருவமுமாய் நின்றக் கால்** - இவ்வண்டத்திலுள்ள எல்லா வடிவாகவும் நீயே இருப்பாயானால்; **இவ்வுருவம் வல்லே படைத்தால்** - இந்த நரசிங்க வடிவத்தை (புதிய தொன்றாக) விரைந்து படைத்தாயென்றால்; **வரம்பின்மை வாராதோ?** - உனது படைப்புத் தொழிலில் வரம்பின்மை என்ற குற்றம் வராதோ.

பல்லாயிர கோடி அண்டம் - பல ஆயிரம் கோடி அண்டங்கள் "நூற்றொரு கோடியின் மேற்படவிரிவன" என்பது திருவாசகம். நில்லாமொக்குள் - நிலைத்திராத நீர்க்குமிழி. நீலநிறக் கடலில் தோன்றும் நீர்க் குமிழிகள் போல, பல்லாயிரம் கோடி அண்டங்கள் நீல வண்ணனான உன்னிடமிருந்து தோன்றும் என்பார் "நின்னுழையே தோன்றுமால்" என்றார். நீயே உலகத்தில் காணும் எல்லாப் பொருளுமாக இருக்கிறாய். அப்படி இருக்கும் போது புதிய தொரு வடிவினை (நரசிங்க வடிவம்) படைத்துக் கொள்வாயானால் உனது படைப்புத் தொழிலில் வரம்பின்மை என்னும் குற்றம் வாராதோ என்றான். நியதி மாறாமல் இயங்குவன இறைவன் படைப்புகள். ஊழ், விதி, முறை என்பன தெய்வத்தைக் குறிக்கும் ஒரு பொருட் சொற்கள். இதுகாறும் படைப்பிலே இல்லா ஓர் உருவத்தை (நரசிம்மத்தை) படைத்தது நியதியிலிருந்து மாறுகிறது. எனவே, இது வரம்பின்மை ஆகாதோ? என்பது கருத்து. அடியவர்களைக் காக்க, வேண்டும் போது விரும்பிய வடிவம் கொள்ளவல்ல இறைவனுக்கு 'வரம்பின்மை' என்னும் குற்றம் வாராது என்க". 'உயிரளிப்பான், எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய்" என்ற திருவிருத்தம் (நாலாயிரப் 3580) ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாகும்.

***6347. ' "பேரை ஒரு பொருட்கே பல் வகையால் பேர்த்து எண்ணும்
தாரை நிலையை; தமியை; பிறர் இல்லை;
யாரைப் படைக்கின்றது ? யாரை அளிக்கின்றது ?
ஆரைத் துடைக்கின்றது ? - ஐயா ! - அறியேமால்,***

ஒரு பொருட்கே - *(பரம் பொருளான) ஒப்பற்ற ஒரு பொருளுக்கே;* **பேரை பல்வகையால்** - *அரன், அரி, அயன் என்னும் பலவகையான பெயர்களை;* **பேர்த்து எண்ணும்** - *மாற்றி வழங்குகின்ற;* **தாமரை நிலையை** - *ஒழுங்கான நிலையை உடையவனாவாய்;* **தமியை; பிறர் இல்லை** - *நீ ஒப்பற்ற தனியனாய் உள்ளாய்;* **எல்லாம் நீயாதலின்** *உன்னையன்றிப் பிறர் இல்லை;* **யாரைப் படைக்கின்றது யாரை அளிக்கின்றது யாரைத் துடைக்கின்றது ஐயா அறியேமால்** - *உனக்கு வேறாக நீ யாரைப் படைப்பது ? யாரைக் காப்பது ? யாரை அழிப்பது ! இறைவனே உனது மேலான தன்மை ஒன்றும் நாங்கள் அறிய மாட்டோம்.*

தாரை நிலை - ஒழுங்கான நிலை. பரம்பொருளாகிய நீயே படைத்தல் முதலிய முத்தொழில் காரணமாக அயன் முதலான பெயர்களைக் கொண்டு விளங்கினாலும் அவை மூன்றும் உன்னுடைய தோற்றமே என்பதனை, 'பேரை ஒரு பொருட்கே பல்வகையால் பேர்த்தெண்ணும் தாரை நிலை' என்றார். "ஆதிப் பிரானும் அணிமணி வண்ணனும்; ஆதிக் கமலத் தலர் மிசையானும், சோதிக்கில் மூன்றும் தொடர்ச்சியில் ஒன்று" என்ற திருமந்திரம் (104) ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. உயர்வற உயர்நலமுடைய உனது அலகிலா விளையாடல்களைத் தெரிந்துணரும் தகுதியுடையே மல்லேம் என்பார் "அறியேம்" என்றார். "ஆக்குமாறு அயனாம் முதல் ஆக்கிய உலகம் காக்குமாறு செங்கண் இறை கருணையங்கடலாம் வீக்குமாறு அரனாம் அவை வீந்த நாள் மீளப் பூக்கும் மாமுதல் எவன்? அவன் பொன்னடி போற்றி" என்ற வில்லி பாரதக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் ஒப்பிட்டுணரத் தக்கது.

***6348. ' "நின்னுளே என்னை நிருமித்தாய்; நின் அருளால்,
என்னுளே, எப் பொருளும் யாவரையும் யான் ஈன்றேன்;
பின் இலேன்; முன் இலேன்; எந்தை பெருமானே !
பொன்னுளே தோன்றியது ஓர் பொற்கலனே போல்கின்றேன்.'***

நின்னுளே - *உனக்குள் இருந்து;* **என்னை நிருமித்தாய்** - *நீ என்னைத் தோன்றச் செய்தாய்;* **நின் அருளால்** - *உனது திருவருள் துணையால்;* **என்னுளே எப்பொருளும்** - *எனக்குள் இருந்து (அசித்) உயிரற்ற பொருள்களையும்;* **யாவரையும் யான்ஈன்றேன்** - *உயிருள்ள (சித்) பொருள்களையும் யான் படைத்தேன்;* **பின் இலேன் முன் இலேன்** - *எனக்கென்று தனியான காரண, காரியம் எதுவுமில்லை;* **எந்தை பெருமானே** -

எமக்கெல்லாம் தந்தையான எம்பெருமானே; **பொன்னுளே தோன்றியதோர் பொற்கலனே போல்கின்றேன்** - உன்னிலிருந்து தோன்றி நான்; பொன்னிலிருந்து தோன்றிய பொற்கலன் போன்றவனாவேன்.

இறைவனுக்கும் உயிர்களுக்கும் இடையே அமைந்த தொடர்பு பொன்னுக்கும், அதனால் செய்யப்பட்டு அப்பொன்னினும் வேறாகாத அணி கலனுக்கும் இடையுள்ள சம்பந்தம் போன்றது. இதனை "அபேத சம்பந்தம்" எனச் சமய நூல்கள் கூறும் இப்பாடலின் கடைசி இரண்டடிகள் இந்த உண்மையைக் கூறுவதாம். பின் - காரியம் முன் - காரணம்.

உன்னையல்லாது எனக்கு ஆதியும் வேறில்லை. நான் சென்றடையும் அந்தமும் வேறில்லை என்பார் 'முன் இலேன் பின்இலேன்' என்றார் என்று கூறினும் அமையும்,

சிங்கப்பிரான் சீற்றம் தணிந்து தேவர்களுக்கு அபயம் அளித்தல்

6349. 'என்று ஆங்கு இயம்பி, இமையாத எண்கணனும்,
வன் தாள் மழுவோனும், யாரும், வணங்கினரால்
நின்றார், இரு மருங்கும்; நேமிப் பெருமானும்,
ஒன்றாத சீற்றத்தை உள்ளே ஒடுக்கினான்.

என்று ஆங்கு இயம்பி - என்றெல்லாம் பலவாறு கூறித் துதித்து; **இமையாத எண்கணனும்** - இமைக்காத எட்டுக்கண்களை உடையவனான பிரமதேவனும்; **வன்தாள் மழுவோனும்** - வலிய போர்த் தொழில் வல்ல மழுவை ஆயுதமாக உடைய சிவபிரானும்; **யாரும் வணங்கினர்** - மற்றுமுள்ள தேவர்கள் எல்லோரும் நரசிங்க மூர்த்தியை வணங்கினார்கள்; **இரு மருங்கும் நின்றார்** - அப்பெருமானுக்கு இருபுறங்களிலும் வந்து குழுமி நின்றார்கள்; **நேமிப் பெருமானும்** - சக்கராயுதத்தை உடைய எம்பெருமானும்; **ஒன்றாத சீற்றத்தை** - தன் இயல்புக்கு ஒவ்வாத பெருஞ்சினத்தை; **உள்ளே ஒடுக்கினான்** - தனக்குள்ளே ஒடுங்குமாறு செய்தருளினான்.

தேவர்கள் இமையாநாட்டம் உடையவராதலின் 'இமையாத எண்கணன்' என்றார். எண்கண்ணன் - பிரமன். கருணையே இறைவனது இயல்பு. அப்பெருமானது இயல்புக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாதது சினமாதலின் 'ஒன்றாத சீற்றம்' என்றார்.

6350."எஞ்சும், உலகு அனைத்தும் இப்பொழுதே" என்று என்று,
நெஞ்சு நடுங்கும் நெடுந் தேவரை நோக்கி,
"அஞ்சன்மின்" என்னா, அருள் சுரந்த நோக்கினால்,
கஞ்ச மலர் பழிக்கும் கை அபயம் காட்டினான்.

உலகு அனைத்தும் இப்பொழுதே எஞ்சும் - (நரசிங்கப்பிரானுடைய சீற்றத்தால் எல்லா உலகங்களும் இப்பொழுதே அழிந்து சிதையும்; **என்றென்று நெஞ்சு நடுங்கும் நெடுந்தேவரை நோக்கி** - என்றெண்ணி அச்சத்தால் மனம் நடுங்க நின்ற தேவர்களைப் பார்த்து; **அஞ்சன்மின் என்னா** - (நரசிங்கப்பிரான்) அஞ்சாதீர்கள் என்றுகூறி; **அருள் சுரந்த நோக்கினால்** - கருணை நிறைந்து பொங்கும் அருள் நோக்குடனே; **கஞ்ச மலர் பழிக்கும்கை** - தாமரை மலரையும் பழிக்கும்படியான அழகிய கையால்; **அபயம் காட்டினான்** - அபயக் குறிப்பைக் காட்டியருளினான்.

எஞ்சுதல் - குறைதல் (சிதைதல்). " அருள் சுரந்த நோக்கினால் அஞ்சன்மின் என்னா - கை அபயம் காட்டினான்" என இயையும். கஞ்சம் - தாமரை. தாமரைமலரை வென்று நிற்கும் அழகிய கையை "கஞ்சமலர் பழிக்கும் கை" என்றார்.

திருமகள் வருதலும் சிங்கப்பிரான் நோக்குதலும ்

6351. 'பூவில் திருவை, அழகின் புனை கலத்தை,
யாவர்க்கும் செல்வத்தை, வீடு என்னும் இன்பத்தை,
ஆவித் துணையை, அமுதின் பிறந்தாளை,
தேவர்க்கும் தம் மோயை, ஏவினார், பாற் செல்ல.

பூவில் திருவை - செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளை; **அழகின் புனைகலத்தை** - அழகு (தனக்கு மேலும் அழகு வேண்டி) அணியும் அணிகலன் போன்றவளை; **யாவர்க்கும்** செல்வத்தை - எல்லோருக்கும் செல்வத்தை வழங்கும் செல்வியாகத் திகழ்பவளை; **வீடு என்னும் இன்பத்தை** - பரமபதம் என்ற பேரின்ப வீட்டைத் தந்தருள்பவளை; **ஆவித்துணையை** - திருமாலின் உயிர்த்துணையாகப் பிரியாது இருப்பவளை; **அமுதில் பிறந்தாளை** - அமுதம் பிறந்த பாற்கடலில் பிறந்தவளை; **தேவர்க்கும் தம் மோயை** - தேவர்களுக் கெல்லாம் தாயாக விளங்குபவளை; **பாற் செல்ல ஏவினார்** - (சீற்றம் கொண்டு நின்ற சிங்கப்பிரான்) பக்கத்திலே சென்றருளப் பிரார்த்தித்து (பிரமன் முதலான தேவர்) அனுப்பினர்.

பூ - தாமரைப் பூ: பூ வெனப்படுவது பொறி வாழ் பூவே என்றபடி. திரு. திருமகள். அணிகலம் போன்றவள் பிராட்டி என்பார் "அழகின் புனைகலத்தை" என்றார். செல்வத்துக்கு உரிமை பூண்டுள்ள அதிதேவதை திருமகளே யாதலின் "யாவர்க்கும் செல்வத்தை" என்றார் உயிர்களுக்குப் பேரின்ப வீட்டை அருள்பவளும் பெரிய பிராட்டியே ஆதலின் 'வீடு என்னும் இன்பத்தை" என்றார் 'அகலகில்லேன்' எனப்பரமனை விட்டு நீங்காது உடன் உறைபவள் என்பதால் "ஆவித்துணையை" என்றார். 'தேவர்க்கும்' என்ற உம்மை மற்றுமுள்ள எல்லோர்க்கும் என்ற பொருள் தந்து நின்ற எச்சவும்மை, மோய் - தாய்

6352. 'செந் தாமரைப் பொகுட்டில் செம்மாந்து வீற்றிருக்கும்

நந்தா விளக்கை, நறுந் தாள் இளங் கொழுந்தை,
முந்தா உலகும் உயிரும் முறை முறையே
தந்தாளை, நோக்கினான், தன் ஒப்பு ஒன்று
இல்லாதான்.

தன் ஒப்பு ஒன்று இல்லாதான் - தனக்கு உவமையில்லாத தனித் தலைவனாகிய எம்பெருமான்; ***செந்தாமரைப் பொகுட்டில்*** - செம்மை நிறமுடைய தாமரை மலரின் நடுவே; ***செம்மாந்து வீற்றிருக்கும்*** - மனமகிழ்வோடு அமர்ந்தருளும்; ***நந்தா விளக்கை*** - தூண்டாத விளக்குப் போன்றவளை; ***நறுந்தாள் இளங்கொழுந்தை*** - நறுமணம்கமழும் காம்போடு கூடிய இளங்கொழுந்து போன்றவளை; ***முந்தா உலகும் உயிரும்*** - இவ்வுலகையும் உயிர்களையும்; ***முறை முறையே தந்தாளை*** - வழி வழியாகத் தந்தருள்பவளை; ***நோக்கினான்*** - (கருணை நிறைந்த கண்களால்) பார்த்தருளினான்.

ஒப்பு - நிகர், தனக்கு வேறு எவரும் நிகரில்லாத தனிப் பெரும் தலைவனாகத் திகழ்பவன் திருமால் என்பதால் 'தன்' ஒப்பு ஒன்றில்லாதான்" என்றார். பொகுட்டு தாமரை மலரின் மையத்திலிருக்கும் கொட்டை. செம்மாந்து - மனம் மகிழ்ந்து (செம்மாப்பு - கம்பீரம் எனினுமாம்) நறும்தாள் - நறுமணம் கமழும் கொம்பு. இளங்கொழுந்து - இளந்தளிர் முந்தா- முந்திய (முற்பட) முறை முறையே- வழிவழியாகத் தொடர்ந்து., திருமாலை விட்டுப் பிரியாது - அப்பரமனது படைப்புக்கும் உறுதுணையாய் விளங்குபவள் என்பதால் 'உலகும் உயிரும் தந்தாள்' என்றார்.

6353. ***'தீது இலாஆக உலகு ஈன்ற தெய்வத்தைக்***
காதலால் நோக்கினான்; கண்ட முனிக் கணங்கள்
ஓதினார், சீர்த்தி; உயர்ந்த பரஞ்சுடரும்,
நோதல் ஆங்கு இல்லாத அன்பனையே நோக்கினான்.

தீது இலாஆக - எவ்வுயிர்க்கும் எந்தத் தீமையும் இல்லாதிருக்க; ***உலகு ஈன்ற தெய்வத்தை*** - இவ்வுலகனைத்தையும் ஈன்றுதவிய தெய்வத்தை; ***காதலால் நோக்கினான்*** - (சிங்கப்பிரான்) காதலோடு பார்த்தருளினான்; ***கண்ட முனிக் கணங்கள்*** - இதைப் பார்த்த முனிவர் கூட்டமெல்லாம்; ***சீர்த்தி ஓதினார்*** - எம்பெருமானுடைய மிகு புகழைக் கூறி வாழ்த்தினர்; ***உயர்ந்த பரஞ்சுடரும்*** - உயர்வற உயர்ந்த மேலான ஒளிமயமாக விளங்கும் பரமனும்; ***ஆங்கு நோதல் இல்லாத*** - அங்கே தனது தந்தையை இழந்தும் சிறிதும் மனவருத்தமில்லாதிருந்த; ***அன்பனையே நோக்கினான்*** - மெய்யன்புடைய பிரகலாதனையே பார்த்தான்.

தீமை எதுவும் இல்லாததாக உலகத்தை எல்லாம் படைத்துக்காத்து வருவதற்குப் பேருதவியாய் இருப்பவள் என்பதால் 'உலகீன்ற தெய்வம்' என்றார்.

கருதரிய கடலாடை உலகுபலவண்டம் கருப்பெறாது 'ஈன்ற கன்னி' என்றார் பிறரும். காதல் - பேரருள் சீர்த்தி - மிகுபுகழ் 'பயிலும் சுடரொளி மூர்த்தி' எனவும் 'பரஞ் சோதி' எனவும் 'பரஞ்சுடர் உடம்பாய்' எனவும் திருவாய் மொழி அருளிச் செய்தாங்கு 'உயர்ந்த பரஞ்சுடர்' என்றார். இறைவன் 'பேரொளி வடிவினன்' என்பது கருத்து தந்தையை இழந்த நிலையிலும் சிறிதும் மனம் வருந்துதல் இன்றி இருந்த பிரகலாதனை "நோதல் இல்லாத அன்பன்" என்றார். அன்பனையே ஏகாரம் பிரி நிலை.

பிரகலாதனை நோக்கி சிங்கப் பெருமான் இயம்பிய அருள்மொழி

6354. ' "உந்தையை உன்முன் கொன்று; உடலைப் பிளந்து அளைய,
சிந்தை தளராது, அறம் பிழையாச் செய்கையாய் !
அந்தம் இலா அன்பு என்மேல் வைத்தாய் !
அளியத்தாய் !
எந்தை ! இனி இதற்குக் கைம்மாறு யாது ?" என்றான்.

உந்தையை உன்முன் கொன்று *- (சிங்கப்பிரான் பிரகலாதனை நோக்கி) உனது தந்தையான இரணியனை உன்கண் எதிரே கொன்று;* ***உடலைப் பிளந்து அளைய*** *- அவனுடலை எனது கை நகங்களால் பிளந்து துழாவவும்;* ***சிந்தை தளராது*** *- சிறிதும் மனம் தளராமல்;* ***அறம் பிழையாச் செய்கையாய்*** *- அற நெறியில் நின்று தவறாத செயலை உடையவனே !;* ***அந்தமிலா அன்பு என்மேல் வைத்தாய்*** *- என்மீது முடிவில்லாத பேரன்புடையனாயிருந்தாய்;* ***அளியத்தாய்*** *- எனது ரட்சகத்துக்கு உரியவனே;* ***எந்தை*** *- என் அப்பனே;* ***இனி இதற்குக் கைம்மாறுயாது என்றான்*** *- என்பால் பேரன்பு பூண்ட உனக்கு செய்யக்கூடிய கைம்மாறு ஏது? என்று கூறியருளினான்.*

அளைதல் - துழாவுதல் (கலக்குதல்) அறம் பிழையா - அறத்திலிருந்து பிசகாத. அளியத்தாய் - கருணை செய்யத்தக்கவன் (ரட்சிக்கத்தக்கவன்). பகவானுக்குக் கைம்மாறு செய்ய இயலாமை பக்தர்க்கு இயல்பு. இங்கு நேர்மாறாகப் பக்தனுக்குக் கைம்மாறு செய்ய இயலாமை குறித்துப் பகவான் இரங்குகிறான். பாகவத தர்மம் இது.

6355. ' "அயிரா இமைப்பினை ஓர் ஆயிரம் கூறு இட்ட
செயிரின் ஒரு பொழுதில், நுந்தையை யாம் சீறி,
உயிர் நேடுவேம்போல், உடல் அளைய, கண்டும்
செயிர் சேரா உள்ளத்தாய்க்கு, என் இனி யாம்
செய்கேம் ?

இமைப்பினை அயிரா ஓர் ஆயிரம் கூறிட்ட - கண்ணிமைப் பொழுதை மிக நுண்ணியதாக ஆயிரம் கூறுசெய்த; **செயிரின் ஒரு பொழுதில்** - சிறிய பகுதியான அச்சிறிய நேரத்துக்குள்; **நுந்தையை யாம் சீறி** - உனது தந்தையான இரணியனை நான் சினம் கொண்டு; **உயிர் நேடுவேம் போல்** - கை நகங்களால் உடலைப் பிளந்து உயிர் இருக்குமிடத்தைத் தேடுவது போல; **உடல் அளைய** - உடல் முழுதும் துழாவுவதை; **கண்டும் செயிர் சேரா** - நேரில் பார்த்தும் என் மீது சிறிதும் பகைமை பாராட்டாத; **உள்ளத்தாய்க்கு** - பேரன்பு கொண்ட உள்ளத்தை உடையவனாயிருந்த உனக்கு; **என்இனியாம் செய்கேம்** - நான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன்!

இமைப்பு - கண்ணை மூடித்திறக்கும் நேரம். அயிரா - நுண்ணிய. செயிர் - குறை. உன் தந்தையின் உடலைப் பிளந்து, அளைந்த போதும் என்னிடம் சிறிதும் பகை உணர்வின்றி, பேரன்பு கொண்டிருந்த மனத்தை உடையவனான உனக்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்வேன் என்றான்.

6356. ' "கொல்லேம், இனி உன் குலத்தோரை, குற்றங்கள்
எல்லை இலாதன செய்தாரே என்றாலும்;
நல்லேம், உனக்கு எம்மை; நாணாமல், நாம் செய்வது
ஒல்லை உளதேல், இயம்புதியால்" என்று உரைத்தான்.

இனி உன் குலத்தோரை - இனி மேல் உனது அசுரர் குலத்தே பிறந்தவர்களை; **குற்றங்கள் எல்லை இலாதன செய்தாரே என்றாலும்** - அவர்கள் அளவில்லாத குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் என்று தெரிந்தாலும்; **கொல்லேம்** - அவர்களைக் கொல்ல மாட்டேன்; **உனக்கு எம்மை நல்லேம்** - உனக்கு எந்தப் பிறப்பிலும் நல்லவனாவேன்; **நாம் செய்வது ஒல்லை உளதேல்** - நான் உனக்கு ஏதேனும் விரைந்து செய்ய வேண்டியது இருந்தால்; **நாணாமல்** - நாணப்படாது; **இயம்புதியால் என்றுரைத்தான்** - கூறுவாயாக என்று பரமன் பணித்தான்.

எல்லை இலாதன - அளவற்றவை. எம்மை - எப்பிறப்பிலும்.

பிரகலாதன் கேட்ட வரமும் சிங்கப் பெருமான் அருளும்

6357. ' "முன்பு பெறப்பெற்ற பேறோ முடிவு இல்லை;
பின்பு பெறும் பேறும் உண்டோ ? பெறுகுவெனேல்,
என்பு பெறாத இழி பிறவி எய்தினும், நின்
அன்பு பெறும் பேறு அடியேற்கு அருள்" என்றான்.

முன்பு பெறப் பெற்ற - எம்பெருமானே ! உனக்கு அடியவனாகி யான் முன்பு பெற்றதாகிய; **பேறோ முடிவில்லை** - பேறுகளுக்கு எல்லையே இல்லை; **பின்பு**

பெறும் பேறும் உண்டோ - இனி மேலும் நான் பெற வேண்டிய பேறுகள் ஏதேனும் உண்டோ; **பெறுகுவெனேல்** - அப்படி ஏதேனும் வேண்டிப் பெறுவதென்றால்; **என்பு பெறாத இழி பிறவி எய்தினும்** - எலும்பில்லாத இழிந்த புழுவாகப் பிறந்தேன் என்றாலும்; **நின் அன்பு பெறும் பேறு** - உனது அன்பைப் பெற்று வாழும் பெரிய பேற்றினை; **அடியேற்கு அருள்** - உனது தொண்டனாகிய எனக்கு அருள்வாயாக என்றான்.

"என் பொழி யாக்கையுள் சேர்ப்பினும் அன்பொழியாமை அருள் மதி எனக்கே" என்ற திருவரங்கக்கலம்பகம் (1) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது "புழுவாய்ப் பிறக்கினும் புண்ணியா உன்னடி என் மனத்தே வழுவாதிருக்க வரம் தர வேண்டும்". என்பதை ஒப்பிடுக.

6358. 'அன்னானை நோக்கி, அருள் சுரந்த நெஞ்சினன்
ஆய்,
"என் ஆனை வல்லன்" என மகிழ்ந்த பேர் ஈசன்,
"முன் ஆன பூதங்கள் யாவையும் முற்றிடினும்,
உன் நாள் உலவாய், நீ, என் போல் உளை" என்றான்.

அன்னானை நோக்கி - 'நின் அன்பு பெறும் பேறு அருள்' என்ற அத்தகைய பிரகலாதனை இறைவன் பார்த்து; **அருள் சுரந்த நெஞ்சினனாய்** - அருள் பொழியும் மனத்தை உடையவனாய்; **என் ஆனை வல்லன்** - என்னப்பன் மிகவும் வல்லமை உள்ளவன்; **என மகிழ்ந்த பேரீசன்** - என்று கூறி, மனம் மகிழ்ந்த பெரிய பெருமாள்; **முன் ஆன பூதங்கள்** - எல்லாவற்றுக்கும் முன்னதாக என்னால் படைக்கப்பட்ட மண் முதலான பூதங்கள்; **யாவையும் முற்றிடினும்** - எல்லாம் அழிந்துபட்டாலும்; **உன்நாள் உலவாய் நீ** - உனது வாழ்நாள் என்றும் நீ கெட மாட்டாய்; **என்போல் உளை என்றான்** - என்னைப் போல நீயும் என்றும் உள்ளவனாவாய் என்றான்.

'ஈசன், அன்னானை நோக்கி உன் நாள் உலவாய் என் போல் உளை என்றான்' என இயையும். 'அன்பு பெறும் பேறு அடியேற்கு அருள்' என வேண்டிய பிரகலாதனுடைய பக்திப் பெருமையை அறிந்த பரமன் அவனைப் பாராட்டி 'என் ஆனைவல்லன்' என்றான். 'ஆனை' என்பது அருமை பாராட்டிக் கூறுவதோர் சொல் என்பர். ஐம்பெரும் பூதங்கள் மிகப் பழமையானவையாய் எவற்றுக்கும் மூலம் என்பதால் 'முன் ஆன பூதங்கள்' என்றார். உன் நாள் - உனக்குரிய வாழ் நாள்.

6359. ' "மின்னைத் தொழு வளைத்தது என்ன மிளிர்
ஒளியாய்!
முன்னைத் தொழும்புக்கே ஆம் அன்றோ, மூஉலகும் ?
என்னைத் தொழுது ஏத்தி எய்தும் பயன் எய்தி,
உன்னைத் தொழுது ஏத்தி, உய்க, உலகு எல்லாம்.

மின்னைத் தொழு வளைத்ததென்ன - தோன்றி உடன் மறையும் மின்னலைத் தொழு மரத்தில் பிடித்து அகப்படுத்தி வைத்ததைப் போல; **மிளிர் ஒளியாய்** - ஒளிவிட்டு விளங்கும் உடலை உடையவனே; **முன்னைத் தொழும்புக்கே** - முன்பு நீ கொண்ட அடித் தொண்டுக்கே; **மூவுலகும் ஆம் அன்றோ** - உனக்கு மூன்று உலகங்களும் உரியதாகும் அல்லவா?; **உலகு எல்லாம்** - உலகில் உள்ளவர்கள் எல்லோரும்; **என்னைத் தொழுது ஏத்தி** - என்னை வணங்கித் துதித்து; **எய்தும் பயன்** - அடையும் எல்லாப் பயன்களையும்; **உன்னைத் தொழுது ஏத்தி** - உன்னை வணங்கித் துதித்து; **எய்தி உய்க** - அடைந்து உய்வு பெறுவார்கள் (என்றார்).

6360. **' "ஏனவர்க்கு வேண்டின், எளிது ஒன்றோ ?-எற்கு அன்பர்**
ஆன வர்க்கம் எல்லாம் நினக்கு அன்பர் ஆயினார்;
தானவர்க்கு வேந்தன் நீ என்னும் தரத்தாயோ ?
வானவர்க்கும் நீயே இறை-தொல் மறை வல்லோய் !

தொல் மறை வல்லோய் - பழமையான வேதங்களை எல்லாம் ஓதாதுணர்ந்த வித்தகனே; **எற்கு அன்பர் ஆன வர்க்கம் எல்லாம்** - எனக்கு அடியவர்களாக இருக்கும் அன்பர் கூட்ட மெல்லாம்; **நினக்கு அன்பர் ஆயினார்** - உன்னிடம் அன்பு கொண்ட உனது தொண்டர்கள் ஆவார்; **தானவர்க்கு வேந்தன் நீ** - நீ அசுரர் இனத்துக்கு அரசன்; **என்னும் தரத்தாயோ** - என்ற தரம் மட்டும் உடையவனோ?; (அல்ல) **வானவர்க்கும் நீயே இறை** - தேவர்களுக்கும் நீயே தெய்வம்; **ஏனவர்க்கு வேண்டின்** - உன்னையல்லாது மற்றெவரும் பெற விரும்பினால்; **எளிது ஒன்றோ** -நீயடைந்த பெருவாழ்வை அடைவதென்பது அத்தனை எளியதொன்றோ?

வேறு எவரிடமும் கற்காது இறைவனால் மயர்வற மதி நலம் அருளப் பெற்றவன் பிரகலாதன். வர்க்கம். குழு (கூட்டம்). தரம் - தகுதி.

6361. **' "நல் அறமும் மெய்ம்மையும், நான்மறையும், நல் அருளும்,**
எல்லை இலா ஞானமும், ஈறு இலா எப் பொருளும்,
தொல்லை சால் எண் குணனும், நின் சொல் தொழில் செய்ய,
மல்லல் உரு ஒளியாய் ! நாளும் வளர்க, நீ !"

மல்லல் உரு ஒளியாய் - வளம் மிக்க அழகிய ஒளிபடைத்த மேனியை உடையவனே; **நல்அறமும் மெய்ம்மையும்** - என்றும் நன்மை தரும் அறமும் வாய்மையும்; **நான்மறையும், நல்அருளும்** - நான்கு வேதங்களும், நலம் பயக்கும் திருவருளும்; **எல்லைஇலா ஞானமும்** - அளவில்லாத மெய்யுணர்வாகிய நல்ல

ஞானமும்; **ஈறு இலா எப்பொருளும்** - அழிவில்லாத எவ்விதமான பொருள்களும்; **தொல்லைசால் எண் குணனும்** - பழமை வாய்ந்த எட்டுக் குணங்களும்; **நின்சொல் தொழில் செய்ய** - (ஆகிய இவையெல்லாம்) உனது சொல்கேட்டுத் தொழில் செய்ய; **நாளும் வளர்க நீ** - நாளும் நாளும் நீ வளர்ந்து விளங்குவாயாக.

"வளர்க நீ" என்பது அடுத்த பாட்டில் வரும் "என்று வரம் அருளி" என்பதனோடு இயைந்து பொருள்படும். மெய்ம்மை - வாய்மை மெய்யுணர்வாகிய ஞானம் வரம்பற்றது என்பதால் 'எல்லை இலா ஞானம்' என்றார். எண் குணங்கள்; தன்வயத்தனாதல், தூய உடம்பினனாதல், இயற்கை உணர்வினனாதல், முற்றும் உணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல், பேரருள் உடைமை, முடிவுஇல் ஆற்றல் உடைமை, வரம்பு இல் இன்பம் உடைமை என்பனவாம்.

பிரகலாதனுக்கு முடிசூட்ட ஆவன புரியுமாறு தேவர்களைப் பணித்தல்

6362. 'என்று வரம் அருளி, "எவ் உலகும் கைகூப்ப,
முன்றில் முரசம் முழங்க, முடி சூட்ட,
நின்ற அமரர் அனைவீரும் நேர்ந்து, இவனுக்கு
ஒன்று பெருமை உரிமை புரிக !" என்றான்.

என்றுவரம் அருளி - என்று கூறி பிரகலாதனுக்கு வரம் தந்தருளி; **எவ்வுலகும் கை கூப்ப** - எல்லா உலகத்தவரும் இவனைக் கை கூப்பி வணங்குமாறு; **முன்றில் முரசம் முழங்க** - இந்த பிரகலாதனுடைய அரண்மனை முற்றத்திலே பலவகை மங்கல முரசுகள் முழங்க; **முடிசூட்ட** - மூவுலகுக்கும் முதல்வனாகப் பொன் முடிசூட்ட; **நின்ற அமரர் அனைவீரும்** - இங்கு நிற்கும் தேவர்களாகிய நீங்கள் எல்லோரும்; **நேர்ந்து** - மனம் இசைந்து; **இவனுக்கு ஒன்று பெருமை** உரிமை புரிக - இப்பிரகலாதனுக்கு பொருந்திய பெருமையுடன் முடிசூட்டும் உரிமைப் பணிகளைப் புரிவீராக; **என்றான்.**

முன்றில்; அரண்மனை முற்றம். ஒன்றுதல் - பொருந்துதல்.

பிரகலாதன் முடிசூடி மூவுலகும் ஆளுதல்

6363. 'தே மன், உரிமை புரிய திசை முகத்தோன்
ஓமம் இயற்ற, உடையான் முடி சூட்ட,
கோ மன்னவன் ஆகி, மூஉலகும்
கைக்கொண்டான்-
நாம மறை ஓதாது ஓதி, நனி உணர்ந்தான்.

நாம மறை - புகழ் மிகுந்த நான்கு வேதங்களையும்; **ஓதாது ஓதி** - முறையாக ஆசிரியனை அடைந்து பயிலாது, இறையருளால் தானே பயின்று; **நனி உணர்ந்தான்** - மிக நன்றாக உணர்ந்தவனான பிரகலாதன்; **தேமன் உரிமை புரிய** - தேவர்களுக்கு மன்னனான இந்திரன் முடி சூட்டு விழாவுக்குரிய பணிகளைப் புரிய; **திசை முகத் தோன்** - நான்கு திசைக்கும் உரிய நான்கு முகங்களை உடையபிரமன்; **ஓமம் இயற்ற** - விழாவுக்கான வேள்வியைச் செய்ய; உடையான் முடிசூட்ட - எல்லா உலகங்களையும் உடையவனாகிய சிங்கப்பிரான் (திருமால்) தனது திருக்கரத்தால் மணிமுடிசூட்ட; **கோமன்னவன் ஆகி மூவுலகும் கைக் கொண்டான்** - சக்கரவர்த்தியாகி மூன்றுலகங்களும் தனக்கே உரியதாகக் கைக் கொண்டு ஆட்சி செய்தான்.

வேதங்கள் புகழ் மிகுந்தவை யாதலின் 'நாமமறை' என்றார். நாமம் - புகழ். இறையருளால் தானே ஓதி நன்குணர்ந்தவன் என்பதை 'ஓதாது ஓதி நனிஉணர்ந்தான்' என்றார். தே மன் - தேவர்தலைவன். உலகம் முழுதுடையான் உவந்து முடிசூட்ட மூவுலகுக்கும் உரிமையுடையவனாய் ஆட்சி செய்தான் என்பதால் கோமன்னவனாகி மூவுலகும் கைக் கொண்டான் என்றார். கோமன்னவன் - அரசர்க்கு அரசன் (சக்கரவர்த்தி)

வீடணன் முடிவுரை

6364. 'ஈது ஆகும், முன் நிகழ்ந்தது; எம்பெருமான் ! என் மாற்றம்
யாதானும் ஆக நினையாது, இகழ்தியேல்,
தீது ஆய் விளைதல் நனி திண்ணம்' எனச் செப்பினான்-
மேதாவிகட்கு எல்லாம் மேலான மேன்மையான்.

மேதாவிகட்கு எல்லாம் - அறிஞர்களுக்கெல்லாம்; **மேலான மேன்மையான** - மேம்பட்ட மேலோனாகிய வீடணன்; **ஈது ஆகும் முன் நிகழ்ந்தது** - முன்பு நிகழ்ந்த இரணியன் கதை இதுவாகும்; **எம்பெருமான்** - எமது தலைவனே !; **என் மாற்றம் யாதானும்** - என்னுடைய பேச்சு எதுவாயினும்; **ஆக நினையாது இகழ்தியேல்** - உனது நன்மைக்காவது என்று நினைக்காமல் இகழ்வாயானால்; **தீதாய் விளைதல்** - தீமை உண்டாவது; **நனி திண்ணம்** - மிகவும் உறுதியாகும்; **எனச் செப்பினான்** - என்று கூறினான்.

"நான் சொல்லும் உரை எதுவாயிருந்தாலும் உனக்கு நன்மை தருவதாகும் என்று நினைக்காமல் இகழ்ந்து ஒதுக்குவாய் என்றால் தீமையாகவே முடியும்" என்பான் "தீதாய் விளைதல் நனி திண்ணம்" என்றான்.

வீடணன் அடைக்கலப் படலம்

வீடணன் இராமபிரானை அடைக்கலம் அடைந்த செய்தியைக் கூறும் பகுதியாதலால் இப் பெயர் பெற்றது. இரணியன் கதையைக் கூறி, இராவணனைத் திருத்த முயன்ற வீடணனை இராவணன் சினந்து 'என் எதிரில் நில்லாதே' என வெறுத்துரைத்தான், வீடணன் இலங்கையை விட்டு வெளியேறினான். தன் அமைச்சர்கள் நால்வரும் கூறிய அறிவுரைப்படி இராமனைச் சரண் அடைந்தான். இராமபிரான் வீடணனை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முன் சுக்கிரீவன் முதலான வானரவீரர்களின் கருத்துகளைக் கேட்டு, பின் அனுமன் கூறிய கருத்தைக் கேட்டு 'பேரறிவாள நன்று' என அனுமனைப் பாராட்டி, சுக்கிரீவனையே வீடணனை அழைத்து வர அனுப்புகிறான். இராமனைச் சரணடைந்த வீடணனை இலங்கை வேந்தனாக முடிசூட்டி இராமன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். "இளையவற் கவித்த மோலி என்னையும் கவித்தி' என்று இராமபிரானது திருவடிகளை முடியில் சூடி மகிழ்கிறான் வீடணன் என்பன இப்படலத்தில் கூறப்படும் செய்திகள்.

இராவணன் சினந்து வீடணனைத் துரத்துதல்

கலிவிருத்தம்

6365. **கேட்டனன் இருந்தும், அக் கேள்வி தேர்கலாக்**
கோட்டிய சிந்தையான், உறுதி கொண்டிலன், -
மூட்டிய தீ என முடுகிப் பொங்கினான் -
ஊட்டு அரக்கு ஊட்டிய அனைய ஒண் கணான்.

கேட்டனன் இருந்தும் - வீடணன் கூறிய அறிவுரைகளை எல்லாம் இராவணன் கேட்டவனாயிருந்தும்; **அக்கேள்வி தேர்கலா** - அக்கேள்விப் பொருளைத் தேர்ந்தறியாத; **கோட்டிய சிந்தையான்** - நேர்மையின்றிச் சென்ற மனமுள்ளவனாதலால்; **உறுதி கொண்டிலன்** - வீடணன் கூறியவை தனக்குறுதி பயப்பதாகக் கொண்டிலன் ஆதலால்; **மூட்டிய தீ என** - நன்கு மூட்டப்பட்டு எரிகின்ற தீயைப் போல; **முடுகிப் பொங்கினான்** - விரைந்து வெகுண்டான்; **ஊட்டு அரக்கு ஊட்டிய அனைய** - உருகிய அரக்கு ஊட்டப்பட்டது போலச் சிவந்த; **ஒண்கணான்** - ஒளிமிக்க கண்களை உடையவனாயினான்.

கோட்டிய - கோடுதலைஉடைய (நேர்மையில்லாத). மூட்டிய - மூட்டப்பட்ட. உருகிய அரக்கு ஊட்டப்பட்டது போன்ற சிவந்த கண்களை உடையவன் என்பதனை "ஊட்டக் கூட்டிய அனைய ஒண்கணான்" என்றார். முடுகுதல் - விரைதல்.

6366. **' "இரணியன் என்பவன் எம்மனோரினும்**
முரணியன்; அவன்தனை முருக்கி முற்றினான்,
அரணியன்" என்று, அவற்கு அன்பு பூண்டனை -
மரணம் என்று ஒரு பொருள் மாற்றும் வன்மையோய் !

மரணம் என்று ஒரு பொருள் - *(சினந்த ராவணன் வீடணனைப் பார்த்து) மரணம் என்ற சொல்லின் பொருளையே;* ***மாற்றும் வன்மையோய்*** - *மாற்றிய வலிமை உடையவனே !;* ***இரணியன் என்பவன்*** - *இரணியன் என்ற பெயர் கொண்ட அவன்;* ***எம்மனோரினும் முரணியன்*** - *எம்மைப் போன்றவரினும் வலிமைமிக்கவன்;* ***அவன் தனை முருக்கி*** - *அத்தகைய அவனைக் கொன்று;* ***முற்றினான் அரணியன் என்று*** - *தீர்த்தவன் நமக்கு பாதுகாப்பானவன் என்று;* ***அவற்கு அன்பு பூண்டனை*** - *அந்தத்திருமாலுக்கு அன்பு கொண்டு வாழ்வாயாயினை.*

இலங்கைப் போரில் பங்கு பெறாமல் உயிர் பிழைக்க வீடணன் நினைப்பதாக எண்ணுவதை 'மரணம்...மாற்றும் வன்மையோய்' என்ற தொடர் குறிக்கிறது. அரணியன் - பாதுகாப்பவன். முருக்கி முற்றுதல் - கொன்று தீர்த்தல். எம்மனோர் - எ(ந)ம்மைப் போன்றவர்.

6367. 'ஆயவன் வளர்த்த தன் தாதை யாக்கையை
மாயவன் பிளந்திட மகிழ்ந்த மைந்தனும்,
ஏயும் நம் பகைஞனுக்கு இனிய நண்பு செய்
நீயுமே நிகர்; பிறர் நிகர்க்க நேர்வரோ ?

ஆயவன் - *நீ கூறிய அத்தகையவனான பிரகலாதன்;* ***வளர்த்த தன் தாதை யாக்கையை*** - *தன்னைப் பெற்று வளர்த்த தந்தையான இரணியனது உடலை;* ***மாயவன் பிளந்திட*** - *மாயச் செயல்களை உடைய திருமால் பிளந்து வதைக்க;* ***மகிழ்ந்த மைந்தனும்*** - *அதைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்த மகனான அப்பிரகலாதனும்;* ***ஏயும் நம் பகைஞனுக்கு*** - *பொருந்திய நமது பகைவனான இராமனுக்கு;* ***இனிய நண்பு செய் நீயுமே நிகர்*** - *இனிய நட்புள்ளவனாகிய நீயுமே சமமானவர்கள்;* ***பிறர் நிகர்க்க நேர்வரோ*** - *மற்றவர் எவரும் சமமாவார்களோ?*

6368. 'பாழி சால் இரணியன் புதல்வன் பண்பு என,
சூழ்வினை முற்றி, யான் அவர்க்குத் தோற்றபின்,
ஏழை நீ என் பெருஞ் செல்வம் எய்தி, பின்
வாழவோ கருத்து ? அது வர வற்று ஆகுமோ ?

பாழிசால் இரணியன் - *வலிமைமிக்க இரணியனுடைய;* ***புதல்வன் பண்பு என*** - *புதல்வனான பிரகலாதனுக்குரிய குணத்தைப் போல;* ***சூழ்வினை முற்றி*** - *சூழ்ச்சியை நிறைவேற்றி முடித்து; (அதனால்)* ***யான் அவர்க்குத் தோற்றபின்*** - *நான் அந்த மனிதனுக்குத் தோல்வியடைந்தபின்பு;* ***ஏழை நீ என் பெருஞ்செல்வம் எய்தி*** - *இப்போது அறிவிலியாகிய நீ எனது பெரிய இலங்கையின் ஆட்சிச் செல்வத்தை*

அடைந்து; **பின் வாழவோ கருத்து** - பின்னர் அரசனாக வாழலாம் என்பதோ உனது கருத்து?; **அது வர வற்று ஆகுமோ** - அது நடக்கக் கூடிய காரியம் ஆகுமோ?;

பாழி - வலிமை. வரவற்று - நிகழக் கூடியது.

6369. 'முன்புற அனையர்பால் அன்பு முற்றினை;
வன் பகை மனிதரின், வைத்த அன்பினை;
என்பு உற உருகுதி; அழுதி; ஏத்துதி;
உன் புகல் அவர்; பிறிது உரைக்க வேண்டுமோ ?

முன்புற அனையர் பால் - இதற்கு முன்னேயே நீ அந்த மனிதர்களிடம்; **அன்பு பூண்டனை** - அன்பு பூண்டவனாய் இருந்தாய்; **வன் பகை மனிதரின்** - நமது வலிய பகைவர்களான அந்த மானிடர்களிடத்தில்; **வைத்த அன்பினை** - வைக்கப்பட்ட அன்புடையவனாக இருக்கிறாய்; **என்புற உருகுதி அழுதி ஏத்துதி** - எலும்பும் உருகும்படி அவர்களை நினைந்து உள்ளம் உருகுகிறாய் அழுகிறாய், துதிக்கிறாய்; **உன்புகல் அவர்** - உனக்குப் புகலிடம் அவர்களே என்றால்; **பிறிது உரைக்க வேண்டுமோ** - வேறு சொல்ல வேண்டுமோ?

முன்புற - முன்னதாக

6370. 'நண்ணின மனிதர்பால் நண்பு பூண்டனை;
எண்ணினை செய்வினை; என்னை வெல்லுமாறு
உன்னினை; அரசின்மேல் ஆசை ஊன்றினை;
திண்ணிது உன் செயல்; பிறர் செறுநர் வேண்டுமோ ?

நண்ணின மனிதர் பால் - (இங்கு போரிடப்படை யெடுத்து வந்து) அடைந்த மானிடர்களிடம்; **நண்பு பூண்டனை** - நட்புடையவனாய் இருக்கிறாய்; **செய்வினை எண்ணினை** - (நீ செய்ய வேண்டிய செயல்களை) எண்ணி முடிவு செய்து விட்டாய்; **என்னை வெல்லுமாறு உன்னினை** - என்னைப் போரில் வெற்றி கொள்ள நினைத்தாய்; **அரசின் மேல் ஆசை ஊன்றினை** - இலங்கை ஆட்சியின் மேல் ஆசையில் ஊன்றி உள்ளாய்; **உன் செயல் திண்ணிது** - உனது செயல்கள் வன்மை மிக்கது; **பிறர் செறுநர் வேண்டுமோ** - வேறான பிற பகைவர்களும் வேண்டுமோ ?

ஊன்றுதல் - நிலைத்திருத்தல். செறுநர் - பகைவர். 'நீயே போதுமே வேறு பிற பகையும் வேண்டுமோ' என்பது கருத்து.

6371. 'அஞ்சினை ஆதலின், அமரக்கும் ஆள்அலை;
தஞ்சு என மனிதர்பால் வைத்த சார்பினை;

வஞ்சனை மனத்தினை; பிறப்பு மாறினை;
நஞ்சினை உடன் கொடு வாழ்தல் நன்மையோ ?

அஞ்சினை ஆதலின் - அந்த மானிடருக்கு நீ பயந்துவிட்டாய் ஆதலால்; **அமர்க்கும் ஆன் அலை** - அவருடன் போரிடுவதற்கும் ஏற்ற ஆளல்ல; **தஞ்சு என** - அடைக்கலம் என்று; **மனிதர் பால் வைத்த சார்பினை** - மனிதர்களிடம் கொண்ட பற்று உடையவனாய் விட்டாய்; **வஞ்சனை மனத்தினை** - வஞ்சகமுடைய மனத்தை உடையவனாயுள்ளாய்; **பிறப்பு மாற்றினை** - நமது அரக்கப் பிறப்புக் குரிய பண்பிலிருந்து மாறிவிட்டாய்; **நஞ்சினை உடன் கொடு** - கொடியவிடத்தை உடன் வைத்துக் கொண்டு; **வாழ்தல் நன்மையோ** - வாழ்வதால் நன்மை உண்டாகுமோ?

பகைவரைப் பற்றி அஞ்சாதவர்களே அமருக்கு உரியவர்கள் என்பதால் 'அஞ்சினை ஆதலின் அமர்க்கும் ஆள் அல்லை" என்றான். தஞ்சு - புகலிடம். அரக்கர்க்குரிய இயல்புகள் எதுவும் இல்லாத நீ உனது பிறப்பையே மாற்றிக் கொண்டாய் என்பான் "பிறப்பு மாற்றினை" என்றான். "நீதியால் வந்த தொரு நெடுந்தரும நெறியல்லால் சாதியால் வந்த சிறு நெறி அறியான்" என வீடணனைப் பற்றி கும்பகருணன் இராமபிரானிடம் கூறுவதாக வருவது (7625) நினைவு கூரத்தக்கது. நஞ்சை உடன் கொண்டு வாழ்வது எப்படி நன்மை தராதோ அது போல உன்னை உடன் கொண்டு வாழ்வதால் வருவது தீமையே என்பான் "நஞ்சினை உடன் கொடு வாழ்தல் நன்மையோ" என்றான்.

6372. **'பழியினை உணர்ந்து, யான் படுக்கிலேன், உனை;**
ஒழி, சில புகலுதல்; ஒல்லை நீங்குதி;
விழி எதிர் நிற்றியேல், விளிதி' என்றனன் -
அழிவினை எய்துவான், அறிவு நீங்கினான்.

அழிவினை எய்துவான் - தனக்கு அழிவை அடைவதற்கேற்ப; **அறிவு நீங்கினான்** - நல்லறிவு நீங்கப் பெற்ற இராவணன்; (வீடணனை நோக்கி) 'பழியினை உணர்ந்து - எனக்கு நேர இருக்கும் பழியை எண்ணி; **உனையான் படுக்கிலேன்** - உன்னை நான் கொல்ல மாட்டேன்; **சிலபுகலுதல் ஒழி** - (எனக்கு இது போன்ற அறிவுரைகள்) சில கூறுவதை விட்டு விடு; **ஒல்லை நீங்குதி** - சீக்கிரம் இங்கிருந்து நீங்கிப் போய்விடு; **விழி எதிர் நிற்றியேல்** - என்கண் எதிரில் நீ இனி நிற்பாயானால்; **விளிதி என்றனன்** - 'சாவாய்' என்று கூறினான்.

அழிவை அடைவதற்குரிய விதியுடையவனாதலின் இராவணன்' அழிவினைஎய்துவான்' எனப்பட்டான். பேதைப் படுக்கும் இழவூழ் (372) என்னும் திருக்குறளின் கருத்தினை இணைத்து உணர்க. நிற்றியேல் நிற்பாயானால். விளிதி - சாவாய். எய்துவான் - முற்றெச்சம் (வினைமுற்று எச்சப் பொருள் தந்து நின்றது).

வீடணன் வானில் எழுந்து நீதி பல மொழிதல்

6373. என்றலும், இளவலும் எழுந்து, வானிடைச்
சென்றனன்; துணைவரும் தானும் சிந்தியா -
நின்றனன்; பின்னரும், நீதி சான்றன,
ஒன்று அல பலப்பல, உறுதி ஓதினான்;

என்றலும் இளவலும் எழுந்து - என்று இராவணன் கூறவும் அவன் தம்பியான வீடணன் உடனே எழுந்து; **வானிடைச் சென்றனன்** - வானத்தின் இடையே சென்றான்; **துணைவரும் தானும்** - தன் அமைச்சர்களும், தானுமாக; **சிந்தியா நின்றனன்** - என்ன செய்வதெனச் சிந்தித்து நின்றான்; **பின்னரும்** - வானில் எழுந்து நின்ற பிறகும்; **நீதி சான்றன** - நீதியுடன் அமைந்த உறுதியுரைகள்; **ஒன்றல பலப்பல** - ஒன்றல்லாதனவான பலவற்றை; **உறுதி ஓதினான்** - இராவணனுக்கு உறுதி பயப்பனவாகக் கூறினான்.

துணைவர் - அமைச்சர் நால்வர்.

6374. 'வாழியாய் ! கேட்டியால்: வாழ்வு கைம்மிக
ஊழி காண்குறு நினது உயிரை ஓர்கிலாய்,
கீழ்மையோர் சொற்கொடு கெடுதல் நேர்தியோ ?
வாழ்மைதான், அறம் பிழைத்தவர்க்கு, வாய்க்குமோ ?

வாழியாய் கேட்டியால் - அண்ணலே வாழி ! யான் கூறுவதைக் கேட்பாயாக; **வாழ்வு கைம் மிக** - உனது வாழ்க்கை நாளுக்கு நாள் மேம்பட; **ஊழி காண்குறும்** - ஊழிக் காலத்தின் எல்லையைக் காணஉள்ள; **நினது உயிரை ஓர்கிலாய்** - உனது உயிரின் சீர்மையை எண்ணாதிருக்கிறாய்; **கீழ்மையோர் சொற்கொடு** - கீழ்மக்களின் சொல்லைக் கேட்டு; **கெடுதல் நேர்தியோ** - கேட்டை அடைய முற்படுகிறாயா?; **அறம் பிழைத்தவர்க்கு** - அறநெறிகளைவிட்டு தவறி நடந்தவர்க்கு; **வாழ்மைதான் வாய்க்குமோ** - நல்ல வாழ்க்கை அமையுமோ?

கைம்மிக - மேம்பட ஓர்தல் - ஆய்ந்தறிதல். வரத்தால் பெற்ற வாழ்வை நினைத்துப் பார்க்க வேண்டாமா? என்பான்" ஓர்கிலாய்" என்றான். வாழ்மை - வாழ்க்கை. "அறநெறி பிழைத்தோர்க்கு அறம் கூற்றாகும்" என்ற சிலப்பதிகாரம் சிந்திக்கத்தக்கது.

6375. 'புத்திரர், குருக்கள், நின் பொரு இல் கேண்மையர்
மித்திரர், அடைந்துளோர், மெலியர், வன்மையோர்,
இத்தனை பேரையும், இராமன் வெஞ் சரம்

சித்திரவதை செயக் கண்டு, தீர்தியோ ?

புத்திரர் குருக்கள் - உன் புத்திரர்கள், குருமார்களாகிய மேலோர்கள்; **பொருஇல் கேண்மையர்** - ஒப்பற்ற உறவினர்கள்; **மித்திரர்** - உனக்குரிய நண்பர்கள்; **அடைந்துளோர்** - உன்னை அடைந்து உன் ஆதரவில் வாழும் மக்கள்; **மெலியர் வன்மை யோர்** - வாழ்க்கையில் மெலிந்தவர்கள், வலிமை மிக்க வீரர்கள்; **இத்தனை பேரையும்** - இத்தனை பேரையும்; **இராமன் வெஞ்சரம்** - இராமபிரானுடைய கொடிய அம்புகள்; **சித்திரவதை செய** - சித்திரவதை செய்வதை; **கண்டு தீர்தியோ** - பார்த்துவிட்டு நீயும் அழியப் போகிறாயோ.

குருக்கள் - புரோகிதர் (குருமார்கள்) மித்திரர் - நண்பர்கள்'. தீர்தல் - அழிதல்.

வீடணன் இலங்கையை விட்டுப் போதல்

6376. 'எத்துணை வகையினும் உறுதி எய்தின,
ஒத்தன, உணர்த்தினேன்; உணரகிற்றிலை;
அத்த ! என் பிழை பொறுத்தருளுவாய்' என,
உத்தமன் அந் நகர் ஒழியப் போயினான்.

எத்துணை வகையினும் - எத்தனை எத்தனை வகையுண்டோ அத்தனை வகையிலும்; **உறுதி எய்தின ஒத்தன** - உனக்கு உறுதி பயப்பதற்கொத்த நீதிகளை; **உணர்த்தினேன்; உணர கிற்றிலை** - எடுத்துக்கூறி உணர்த்தினேன்; நீ உணர்ந்தாயல்லை; **அத்த ! என் பிழை பொறுத்து அருளுவாய் என்** - எனது தந்தை போன்றவனே ! இதுவரை நான் ஏதேனும் பிழை செய்திருந்தால் அவைகளை எல்லாம் பொறுத்து அருள் வாயாக (என்று கூறிவிட்டு); **உத்தமன் அந்நகர் ஒழியப் போயினான்** - நல்ல குணங்களை உடைய உத்தமனாகிய வீடணன் அந்த இலங்கை நகரத்தை விட்டு நீங்கிச் சென்றான்.

அத்தன் - தந்தை (இங்கு இராவணனைத் தந்தை போலவே வீடணன் கருதியவன் என்பது புலப்படுகிறது). ஒத்தன - அறத்துக்குப் பொருந்துவனவான நீதிகள்.

வீடணன் இராவணனுக்குக் கூறிய நீதிகள் யாவும் இராவணனுக்கு நன்மை பயப்பன. 'சில புகலுதல் ஒழி' என்று வெறுத்துரைத்த இராவணனுக்கு மேலும் உறுதி உரைத்தமையால் 'பிழை பொறுத்தருள்வாய்' என்றான்.

6377. அனலனும், அனிலனும், அரன், சம்பாதியும்
வினையவர் நால்வரும், விரைவின் வந்தனர்:-
கனை கழல் காலினர், கருமச் சூழ்ச்சியர், -

இனைவரும் வீடணனோடும் ஏயினார்.

அனலனும், அனிலனும், அரன், சம்பாதியும் - அனலன், அனிலன், அரன், சம்பாதி என்ற; **வினையவர் நால்வரும்** - நல்வினை உடைய நான்கு பேரும்; **விரைவில் வந்தனர்** - விரைந்து வீடணனிடம் வந்தனர்; **கனை கழல் காலினர்** - வீரக் கழல் அணிந்த கால்களை உடையவர்களும்; **கருமச் சூழ்ச்சியர்** - ஆராய்ந்து செயல்படும் தகுதி உடையவர்களும்; **இனைவரும்** - ஆகிய இத்தகைய அவர்கள்; **வீடணனோடும் ஏயினர்** - வீடணனுடன் சேர்ந்து கொண்டனர்.

ஆராய்ந்து செயல்படத்தக்க நற் பண்பு கொண்டவர்கள் என்பதால் 'கருமச் சூழ்ச்சியர்' என்றார்.

அனலன், அனிலன், அரன், சம்பாதி ஆகிய நால்வரும் வீடணனுடைய அமைச்சர்கள். வீடணன் இலங்கை விட்டுப் போன போதும் அவனை விட்டுப் பிரியாதவர்களாக, அவனுடன் சேர்ந்து கொண்டனர் என்பதனை 'வீடணனோடும் ஏயினார்' என்றார்.

6378. **அரக்கனும், ஆங்கண் ஓர் அமைச்சர் நால்வரும்,**
'குரக்கு இனத்தவரொடும் மனிதர், கொள்ளை நீர்க்
கரைக்கண் வந்து இறுத்தனர்' என்ற காலையில்,
'பொருக்கென எழுதும்' என்று எண்ணிப் போயினார்.

அரக்கனும் - அரக்கரினத்தில் பிறந்தவனான வீடணனும்; **ஆங்கண் ஓர் அமைச்சர் நால்வரும்** - அவனுடைய அமைச்சர்கள் நால்வரும் அப்போது; **'குரக்கு இனத்தவரொடும்** - வானரப் படையுடனே; **மனிதர்** - மனிதர்களான இராமனும், இலக்குவனும்; **வந்து இறுத்தனர்** - வந்து தங்கியிருக்கிறார்கள்; **என்ற காலையில்** - என்னும் பொழுது; **பொருக்கென எழுதும்** - விரைந்து அங்கு எழுந்து போவோம்; **என்று எண்ணிப் போயினார்** - என்று எண்ணியவர்களாகச் சென்றனர்.

ஆங்கண் - அப்போது. 'கொள்ளை நீர்' - கடல். 'உத்தமன்' என முன்பு கூறியவர் நல்ல பண்புள்ளவனாயினும் அரக்கர் இனத்தில் பிறந்தவன் என்பதைக் குறிப்பிட வீடணனை 'அரக்கன்' என்றார்.

வீடணன் வானரத்தானையைக் கண்டு வியத்தல்

6379. **அளக்கரைக் கடந்து, மேல் அறிந்து, நம்பியும்,**
விளக்கு ஒளி பரத்தலின், பாலின் வெண் கடல்

வளத் தடந் தாமரை மலர்ந்ததாம் என,
களப் பெருந் தானையைக் கண்ணின் நோக்கினான்.

அளக்கரைக் கடந்து - அந்தக் கடலைக் கடந்து வடகரையை அடைந்து; ***மேல் அறிந்து*** - மேலே நடந்ததனை அறிந்து (முன்பு நடந்தது); ***நம்பியும்*** - இளவலாகிய வீடணனும்; ***விளக்கொளி பரத்தலின்*** - கடற்கரை முழுதும் விளக்குகளின் ஒளிபரந்திருப்பதால்; ***பாலின் வெண் கடல்*** - வெண்மை நிறமான பாற்கடல் மீது; ***வளத்தடந்தாமரை*** - அழகிய அகன்ற செந்தாமரை மலர்கள்; ***மலர்ந்தாம் என*** - மலர்ந்துள்ளது போல (காட்சிதந்த); ***களப்பெரும் தானையை*** - போர்க்களத்துக்குச் செல்லும் அந்தப் பெரிய வானரப் படையை; ***கண்ணின் நோக்கினான்*** - கண்களால் பார்த்தான்.

அளக்கர் - கடல். வளம் - அழகு. கடலைக் கடந்து, வட கரையை அடைந்த வீடணன் முன்பு நடந்ததை அறிந்து. பாற்கடலிலே தாமரை மலர்ந்தது போல, வெண்மை நிறம் உடைய வானரப் படை தங்கியுள்ள அவ்விடத்திலே விளக்கொளிபரவியிருத்தலைத் தனது கண்களால் பார்த்தான் என்பது கருத்து.

6380. 'ஊனுடை உடம்பின உயிர்கள் யாவையும்
ஏனைய ஒரு தலை நிறுத்தி எண்ணினால்,
வானரம் பெரிது' என, மறு இல் சிந்தையான்,
தூ நிறச் சுடு படைத் துணைவர்ச் சொல்லினான்:

ஊன் உடை உடம்பின - (இவ்வுலகெங்கும் வாழும்) ஊன் மிக உடைய உடம்பினை உடைய; ***உயிர்கள் யாவையும்*** - உயிரினங்கள் எல்லாவற்றையும்; ***ஏனைய ஒருதலை நிறுத்தி*** - மற்றொரு பக்கம் நிற்கச் செய்து; ***எண்ணினால்*** - எண்ணுவோமானால்; ***வானரம் பெரிது என*** - வானரப் படையே அளவில் பெரியதாயிருக்கும் என்று; ***மறு இல் சிந்தை யான்*** - குற்றமற்ற மனமுடையவனாகிய வீடணன்; ***தூநிறச் சுடு படை*** - புலால்மணம் வீசு கொடிய படைக்கலங்களை உடையவர்களான; ***துணைவர்ச் சொல்லினான்*** - தனது அமைச்சர்களுக்குக் கூறினான்.

தூ - தசை (புலால்) நிறம் - (இங்கு) மணம்.

6381. 'அறம்தலை நின்றவர்க்கு அன்பு பூண்டனென்;
மறந்தும் நன் புகழ் அலால் வாழ்வு வேண்டலென்;
"பிறந்த என் உறுதி நீ பிடிக்கலாய்" எனாத்
துறந்தனென்; இனிச் செயல் சொல்லுவீர்' என்றான்.

அறம் தலை நின்றவர்க்கு - அற நெறியிலே தலைசிறந்து விளங்கும் அந்த இராம, இலக்குவர்களிடம்; ***அன்பு பூண்டனென்*** - நான் மிக்க அன்புடையவனானேன்;

நல்புகழ் அல்லால் - நல்ல புகழ் அல்லாமல்; **மறந்தும் வாழ்வு வேண்டலென்** - மறந்தும் கூட உயிர் வாழ்தலை விரும்பமாட்டேன்; **பிறந்த என் உறுதி** - (இராவணன்) என்னுடன் பிறந்த எனக்கு நன்மையான உறுதி தருபவைகளை; **நீ பிடிக்கலாய் என** - நீ கடைப்பிடிக்காதவனா யிருக்கிறாய் என்று கூறியதால்; **துறந்தனென்** - இராவணனை விட்டு நீங்கினேன்; **இனிச் செயல் சொல்லுவீர் என்றான்** - இனி, நான் செய்ய வேண்டிய நற்செயல் என்னவென்று கூறுங்கள் என, வீடணன் தனது அமைச்சர் நால்வரைக் கேட்டான்.

"புகழெனின் உயிரும் கொடுக்குவர். பழிஎனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்" என்று புறப்பாடலும் (புறநா.182) உயிரை விற்றுறு புகழ் பெற உழல்பவர்" என்ற பரணியும், (கலிங்கத்துப் பரணி 340). என்ற உரைகளை ஒப்பிடுக. கலிப் பகையாரை 'உயிர் கொடுத்துப் புகழ் கொண்டார்' என்று சேக்கிழார் (திருநாவுக். 30) கூறுவதும் நினையத்தக்கது.

இராமனைக் காணுமாறு அமைச்சர்கள் கூற வீடணன் மகிழ்ந்து கூறுதல்

6382. **'மாட்சியின் அமைந்தது வேறு மற்று இலை;**
தாட்சி இல் பொருள் தரும் தரும மூர்த்தியைக்
காட்சியே இனிக் கடன்' என்று, கல்வி சால்
சூட்சியின் கிழவரும், துணிந்து சொல்லினார்.

தாட்சியில் பொருள் தரும் - தாழ்ச்சி இல்லாத மேலான ஞானத்தைத் தரும்; **தரும மூர்த்தியை** - அறமே வடிவமான இராமபிரானை; **காட்சியே இனிக்கடன்** - கண்டு தரிசிப்பதே இனி நமக்குரிய கடமை; **மாட்சியின் அமைந்தது** - மாண்பு பொருந்தியது (சிறப்புடையது); **வேறு மற்று இலை** - இதை விட வேறு எதுவுமில்லை; **என்று, கல்வி சால் சூழ்ச்சியின் கிழவரும்** - என்று, கல்விமிக்க, ஆலோசனை கூறுவதில் வல்ல அமைச்சர்களும்;, **துணிந்து சொல்லினார்** - தாம் எண்ணித் துணிந்த முடிவைக் கூறினர்.

தாழ்ச்சி, சூழ்ச்சி என்பன எதுகை நோக்கி தாட்சி, சூட்சி என வந்தன. சிறந்தது இராமனைத் தரிசிப்ப தொன்றே. அதை விடச் சிறந்தது வேறு எதுவுமில்லை என்பார் "தரும மூர்த்தியைக் காட்சியே இனிக்கடன் மாட்சியின் அமைந்தது வேறு மற்று இலை" என்றனர். கல்வி மிக்கவர்கள், ஆலோசனைத் திறம் உடையவர்கள் என்பதால் அமைச்சர்களை "கல்வி சால் சூழ்ச்சியின் கிழவர்" என்றார். கிழவர் - உரிமை உடையவர்கள்.

6383. **'நல்லது சொல்லினீர்; நாமும், வேறு இனி**
அல்லது செய்துமேல், அரக்கர் ஆதுமால்;

எல்லை இல் பெருங் குணத்து இராமன் தாள் இணை
புல்லுதும்; புல்லி, இப் பிறவி போக்குதும்.

நல்லது சொல்லினீர் - *(அமைச்சர்கள் கூறியதைக் கேட்ட வீடணன்)* நமக்கு நன்மையாவதொன்றையே நீங்கள் கூறினீர்கள்; **நாமும் வேறினி அல்லது செய்துமேல்** - நாமும் இராமபிரானைச் சென்று சேர்வதல்லாத வேறு செய்வோமாயின்; **அரக்கர் ஆதுமால்** -அரக்கத்தன்மையினர் ஆவோம்; **எல்லையில் பெருங் குணத்து** - எல்லையில்லாத நல்ல குணங்களை உடையவனான; **இராமன் தாளிணை புல்லுதும்** - இராமபிரானுடைய திருவடி இணைகளைச் சேருவோம்; **புல்லி இப்பிறவி போக்குதும்** - சேர்ந்து இந்தப் பிறவி நோயைப் போக்கிக் கொள்வோம்.

இராமபிரானைச் சென்று சேர்வதை விட்டு வேறு ஏதேனும் நாம் செய்வோமாயின் நாமும் அடாத செயல் செய்யும் அரக்கர்கள் ஆய்விட நேரிடும் என்றான். குணங்களால் உயர்ந்தவள்ளலான இராமனை "எல்லை இல் பெருங்குணத்திராமன்" என்றது, பிறப்பால் வந்த புன்மையைச் சார்பின் சிறப்பால் போக்குதற்கு வழி கண்டனன் ஆதலின்; 'இராமன் தாள் இணையைச் சார்ந்து இந்த அரக்கப் பிறவியை நீக்கிக் கொள்வோம்' என்றான்: இனத்தான் ஆம் இன்னான் எனப் படுஞ் சொல் (குறள் 453) என்றதை நினைக.

6384. **'முன்புறக் கண்டிலென்; கேள்வி முன்பு இலென்;**
அன்பு உறக் காரணம் அறியகிற்றிலேன்;
என்பு உறக் குளிரும்; நெஞ்சு உருகுமேல், அவன்
புன் புறப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்.

முன்புறக் கண்டிலேன் - அந்த இராமபிரானை இதற்கு முன்பு நான் நேரில் பார்த்ததில்லை; **கேள்வி முன்பிலேன்** - அவனைப் பற்றி முன்பு கேள்விப்பட்டதுமில்லை; **அன்புஉறக் காரணம் அறிய கிற்றிலேன்** - அப்பெருமான் மீது அன்பு கொள்ளத் தக்க காரணம் எதுவும் அறிய முடியவில்லை; **என்பு உறக் குளிரும்** - என்பும் குளிர்கிறது; **நெஞ்சு உருகும்** - என்மனம் அவனை நினைந்து உருகுகிறது; **அவன் புன்புறப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்** - அப்பெருமான் புல்லிய இந்தப் பிறவியை மாற்றவல்ல பிறவியின் பகைவன் போலும்.

முன்புற - இதற்குமுன்பு. புன்புறம் - புல்லியதாகிய உடம்பு. வீடணன், தான் இராம பிரானைக் கண்டதுமில்லை. அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதுமில்லை என்றான். ஆனால் 'அவனை நெருங்கநெருங்க நெஞ்சு உருகுகிறது; என்பும் குளிர்கிறது. என்கிறான்' எவரிடமும் பார்த்து, பழகித்தான் அன்பு செலுத்த இயலும். மாறாக இராமனிடம் அன்பு கொள்ளக் காரணம் தெரியவில்லை என்கிறான். அவன் அருளாலே அவன் தாள் வணங்கும் பக்தியின் மெய்ப்பாடுகள் குறிக்கப்படுதல் காண்க. இறைவன் அடி சேர்ந்தார் பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் (குறள் 10) என்ற கருத்தினைப் 'புன்புறப் பிறவியின் பகைஞன் போலுமால்' என்ற தொடர் நினைவூட்டுகின்றது. இராமபிரானை முதலிற் கண்டபோது 'என்பு எனக்கு

acharya.org

உருகுகின்றது, இவர்கின்ற தளவு இல் காதல்' 3763) என்று அனுமன் கூறிய அனுபவச் சொற்கள் இங்கு நினையத்தக்கன. கண்ணப்பரின் நிலையும் இதுபோன்றதே (பெ.பு. 104)

6385. 'ஆதி அம் பரமனுக்கு அன்பும், நல் அறம்
நீதியின் வழாமையும், உயிர்க்கு நேயமும்,
வேதியர் அருளும், நான் விரும்பிப் பெற்றனென்-
போது உறு கிழவனைத் தவம் முன் பூண்ட நாள்.

போது உறு கிழவனை - தாமரை மலரில் உறையும் பிரமனை நினைந்து; **தவம் முன் பூண்ட நாள்** - நான் முன்பு தவம் மேற்கொண்ட நாளிலே; **ஆதி அம்பரமனுக்கு அன்பும்** - உலகுக்கே ஆதியாக விளங்கும் பரம் பொருளிடம் அன்பும்; **நல்லறம் நீதியின் வழாமையும்** - நன்மை தரும் அறநெறியிலும் நீதி தவறாமல் நிற்றலும்; **உயிர்க்கு நேயமும்** - எல்லா உயிர்களிடமும் வேறு பாடில்லாத நேசமும்; **வேதியர் அருளும்** - வேதம் வல்ல சான்றோரின் கருணையும்; **நான் விரும்பிப் பெற்றனென்** - நான் விரும்பி பிரமனிடம் வரமாகப் பெற்றேன்.

பிரமனைக் குறித்துத் தவம் செய்த போது, உயிர்க்கு நேயம் ஆய எல்லா உயிர்களையும் நேசித்தல் (ஆன்ம நேயம் என்பர் ஜீவகாருண்யம்), வேண்டிப் பெற்றவரத்தின்படி வாழ்க்கை அமைந்ததென்பது கருத்து.

6386. 'ஆயது பயப்பது ஓர் அமைதி ஆயது;
தூயது, நினைந்தது; தொல்லை யாவர்க்கும்
நாயகன் மலர்க்கழல் நணுகி, நம் மனத்து
ஏயது முடித்தும்' என்று இனிது மேயினான்.

ஆயது பயப்பது - அந்த பிரமன் தந்தவரம் நன்மை தருதற்குரிய; **ஓர் அமைதி ஆயது** - ஒரு நல்லகாலம் ஆயிற்று; **நினைந்தது தூயது** - நீங்கள் நினைந்து கூறியதே தூய்மையானது; **தொல்லை யாவர்க்கும் நாயகன்** -பழமையான, எல்லோருக்கும் தலைவனான இராமபிரானது; **மலர்க்கழல் நணுகி** -மலர் போன்ற பாதங்களை அடைந்து; **நம் மனத்து ஏயது முடித்தும்** - நமது மனத்துக்குப் பொருந்தியதனைச் செய்து முடிப்போம்; **என்று இனிது மேயினான்** - என்று கூறி இனிதே இருந்தான்.

ஆயது - அந்தப் பிரமன் தந்த வரம். ஓர் அமைதி - ஒரு தகுந்த சமயம். தொல்லை நாயகன் யாவர்க்கும் நாயகன் எனக் கூட்டி உணர்க. தொல்லை - பழமை. ஏயது - பொருந்தியது.

6387. 'இருளிடை எய்துவது இயல்பு அன்றாம்' என,

**பொருள் உற உணர்ந்த அப் புலன் கொள்
கேள்வியார்,
மருளுறு சோலையின் மறைந்து வைகினார்;
உருளுறு தேரவன் உதயம் எய்தினான்.**

இருளிடை எய்துவது - இருள் நிறைந்த இந்த இரவு நேரத்திலே அங்கு சென்று அடைவது; **இயல்பு அன்றாம் என** - (புதியவர்களாகிய நமக்கு) இயல்பாகாது என்று; **பொருள் உற உணர்ந்த** - பொருள் பொருந்திய தன்மையை அறிந்து உணர்ந்தவர்களான; **அப்புலன் கொள் கேள்வியார்** - அறிவமைந்த கேள்வி ஞானம் உடைய வீடணன் முதலியோர்; **மருள்உறு சோலையின்** - இருள் நிறைந்த ஒரு சோலையிலே; **மறைந்து வைகினார்** - பிறர் எவரும் அறியாதபடி இரவுமுழுதும் மறைந்து தங்கியிருந்தார்கள்; **உருள் உறு தேரவன்** - ஒற்றையாழித் தேரை உடையவனாகிய சூரியன்; **உதயம் எய்தினான்** - உதயகிரியை அடைந்தான்.

பொருள் உற உணர்ந்த - உலகியல்பை உணர்ந்த. உருள்- சக்கரம் உருள் உடைத் தேரவன் - ஒற்றைச் சக்கரத் தேரை உடைய சூரியன்.

இராமபிரான் கடற்கரைப் பகுதிகளைக் காணல்

6388. **அப் புறத்து, இராமன், அவ் அலங்கு வேலையைக்
குப்புறக் கருதுவான், குவளை நோக்கிதன்
துப்பு உறச் சிவந்த வாய் நினைந்து சோர்குவான்,
இப் புறத்து இருங் கரை மருங்கின் எய்தினான்.**

அப்புறத்து - அடுத்த பகுதியான அந்த இடத்திலே; **இராமன்** - இராமபிரான்; **அவ்அலங்கு வேலையை** - அந்த அலை வீசுகின்ற தென் கடலை; **குப்புறக் கருதுவான்** - தாண்டி, மறுகரை சேர நினைப்பவன்; **குவளை நோக்கிதன்** - குவளை மலர் போன்ற கண்களை உடைய சீதா பிராட்டியின்; **துப்பு உறச் சிவந்த வாய்** - பவளம் போன்ற சிவந்த வாயை; **நினைந்து சோர்குவான்** - எண்ணி, மனம் சோர்ந்தவனாக; **இப்புறத்து இருங்கரை** - கடலில் இப்புறமான வடபுறத்தின் பெரிய கரையின்; **மருங்கின் எய்தினான்** - பக்கத்தில் சென்று சேர்ந்தான்.

அலங்குதல் - அலைவீசுதல். குப்புறக்கருதுதல் - தாண்டி அப்பாற் செல்ல நினைத்தல். துப்பு - பவளம்.

6389. **கானலும் கழிகளும், மணலும், கண்டலும்,
பானலும் குவளையும், பரந்த புன்னையும்,
மேல் நிறை அன்னமும் பெடையும், வேட்கை கூர்
பூ நிறை சோலையும், புரிந்து நோக்கினான்.+**

கானலும் - கடற்கரைச் சோலையும்; **கழிகளும்** - உப்பங்கழிகளும்; **மணலும்** - கடற்கரை மணலும்; **கண்டலும்** - தாழைப்புதர்களும்; **பானலும் குவளையும்** - கருநெய்தலும், குவளை மலரும்; **பரந்த புன்னையும்** - கடற்கரையில் பரந்துள்ள புன்னை மரங்களும்; **மேல்நிறை அன்னமும்** - அந்தப் புன்னை மரங்களின் மேல் நிறைந்திருக்கும் அன்னப் பறவைகளும்; **பெடையும்** - பெண் அன்னங்களும்; **வேட்கை கூர் பூநிறை சோலையும்** - காண்போர் விரும்பும் மலர் நிறைந்த சோலைகளும்; **புரிந்து நோக்கினான்** - ஆகியவைகளை எல்லாம் இராமபிரான் விருப்பத்துடன் பார்க்கலானான்.

கானல் - கடற்கரைச் சோலை. கண்டல் - தாழை. பானல் கரு நெய்தல்.

390. **தரளமும், பவளமும், தரங்கம் ஈட்டிய**
திரள் மணிக் குப்பையும், கனக தீரமும்,
மருளும் மென் பொதும்பரும், மணலின் குன்றமும்,
புரள் நெடுந் திரைகளும், புரிந்து நோக்கினான்.*

தரங்கம் ஈட்டிய - கடல் அலைகள் தொகுத்துச் சேர்த்த; **தரளமும் பவளமும்** - முத்துக்களையும் பவளங்களையும்; **திரள் மணிக்குப்பையும்** - திரண்டுள்ள பலவகை மணிக் குவியல்களையும்; **கனக தீரமும்** - பொன்துகள் நிறைந்த கரைப் பரப்பையும்; **மருளும் மென் பொதும்பரும்** - பார்த்தவர்கள் அஞ்சும்படியான மெல்லிய சோலைகளையும்; **மணலின் குன்றமும்** - மணல் திடல்களையும்; **புரள் நெடும் திரைகளும்** - புரண்டு எழுகின்ற பெரிய அலைகளையும்; **புரிந்து நோக்கினான்** - இராமபிரான் விரும்பிப் பார்த்தான்.

தரங்கம் - அலை. தீரம் - கரை. பொதும்பர் - சோலை. கடல் அலைகள் கொணர்ந்து ஒதுக்கிய தரளம் முதலியவை பிராட்டி நினைவை இராமபிரானுக்கு ஊட்டின. சீதையை நினையும் விருப்பத்தைப் புரிந்து நோக்கினான் என்றார். புரிதல்- விரும்புதல்.

6391. **மின் நகு மணி விரல் தேய, வீழ் கணீர்**
துன்ன அரும் பெருஞ் சுழி அழிப்ப, சோர்வினோடு
இன் நகை நுளைச்சியர் இழைக்கும் ஆழி சால்
புன்னை அம் பொதும்பரும் புக்கு, நோக்கினான்.*

மின் நகுமணி விரல் தேய - மின்னலைப் பழிக்கும்படியான அழகிய விரல்கள் தேயவும்; **வீழ் கணீர் துன்னரும் பெருஞ்சுழி அழிப்ப** - கண்களில் இருந்து சிந்தும் கண்ணீர் அரிய பெரிய சுழிகளை அழிக்கவும்; **இன் நகை நுளைச்சியர்** - இனிய புன் முறுவலை உடைய வலைச்சியர்; **சோர்வினொடு இழைக்கும்** - மனச் சோர்வுடன் தரையில் எழுதும் கூடல் இழைத்துப் பார்த்ததால் ஏற்பட்ட; **ஆழிசால் புன்னை**

அம்பொதும்பரும் - சுழிகள் ஆங்காங்கு காணப்படும் புன்னைமரச் சோலைகளிலும்; **புக்கு நோக்கினான்** - இராமபிரான் சென்று பார்த்தான்.

வீழ்கணீர் - சிந்தும் கண்ணீர் பெருஞ்சுழி - கூடற் சுழி. தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி அவன் வருவானோ, மாட்டானோ என, தரையிலே சுழிகள் எழுதிப் பார்ப்பாள். தெள்ளியார் பலர் கை தொழும் தேவனார், வள்ளல் மாலிருஞ் சோலைமணாளனார், பள்ளி கொள்ளு மிடத்தடி கொட்டிடக் கொள்ளுமாகில் நீ கூடிடு கூடலே" என்பது நாச்சியார் திருமொழி 4-1) தரையில் சுழி எழுதும் போது இரு கோடுகளும் சேர்ந்து கூடினால் தலைவன் வருவான் என்பது மகளிர் நம்பிக்கை என இலக்கிய மரபு பேசும். கூடலிழைத்தல் எனப் பெறும்.

இயற்கைக் காட்சிகளால் இராமன் கவலை கொள்ளல்

6392. **கூதிர் நுண் குறும் பனித் திவலைக் கோவை கால்,**
மோதி வெண் திரை வர, முட வெண் தாழைமேல்,
பாதி அம் சிறையிடைப் பெடையைப் பாடு அணைத்து
ஓதிமம் துயில்வ கண்டு, உயிர்ப்பு வீங்கினான்.

கூதிர் நுண் குறும் பனித்திவலைக் கோவை, கால் மோதி வெண்திரை வர - குளிர்ந்த மிகச் சிறிய பனித் துளிகளின் தொகுதியுடன், காற்று வீசுவதால் வெண்மைநிற அலைஎழுவதால்; **முடவெண் தாழை மேல்** - வளைந்த வெண்மை நிறமான தாழை மரத்தின் மீது; **பாதிஅம் சிறையிடை** - தனது ஒரு பாதி இறகின்இடையே; **பெடையைப் பாடு அணைத்து** - பெண் அன்னத்தைப் பக்கத்திலே அணைத்துக் கொண்டு; **ஓதிமம் துயில்வகண்டு** - ஆண் அன்னங்கள் உறங்குவதைக் கண்டு; **உயிர்ப்பு வீங்கினான்** - இராமபிரான் பெருமூச் செறிந்தான்.

பாடு - பக்கம். உயிர்ப்பு - பெரு மூச்சு. இணைபிரியாத அன்னங்களைக் கண்டு, பிரிவுத்துயரால் இராமபிரான் பெருமூச்செறிந்தான் என்க.

6393. **அருந்துதற்கு இனிய மீன் கொணர, அன்பினால்**
பெருந் தடங் கொம்பிடைப் பிரிந்த சேவலை,
வருந் திசை நோக்கி, ஓர் மழலை வெண் குருகு,
இருந்தது கண்டு நின்று, இரக்கம் எய்தினான்.

அருந்துதற்கு இனிய மீன் கொணர - உண்பதற்குச் சுவையான மீனைக் கொண்டு வர; **அன்பினால்** - பெண் குருகினிடம் கொண்ட பேரன்பால்; **பெருந்தடங் கொம்பிடை** - தான் வசிக்கும் பெரிய மரக்கிளையில் இருந்து; **பிரிந்த சேவலை** - பிரிந்து சென்ற ஆண் நாரையை; **வரும் திசை நோக்கி** - அது வருகின்ற திசையைப்

பார்த்து; ***ஓர் மழலை வெண் குருகு*** *- ஒரு இளமையான வெண்மை நிறம் கொண்ட பெண் நாரை;* ***இருந்தது கண்டு நின்று*** *- காத்திருந்ததைப் பார்த்து அங்குநின்று;* ***இரக்கம் எய்தினான்*** *- இராமபிரான் இரக்கம் கொண்டான்.*

6394. ஒரு தனிப் பேடைமேல் உள்ளம் ஓடலால்,
பெரு வலி வயக் குருகு இரண்டும் பேர்கில,
திருகு வெஞ் சினத்தன, தெறு கண் தீ உகப்
பொருவன கண்டு, தன் புருவம் கோட்டினான்.

ஒருதனிப் பேடை மேல் *- தனியாக நின்ற ஒருபெண் நாரையிடம்;* ***உள்ளம் ஓடலால்*** *- மனம் செல்லுதலால்;* ***பெருவலி வயக்குருகு இரண்டும்*** *- பெரிய வலிமை மிக்க இரண்டு ஆண் நாரைகள்;* ***பேர்கில திருகு வெஞ்சினத்தன*** *- அந்த இடத்தை விட்டுப்பெயராதனவாய், மிகுந்த சினத்துடன்;* ***தெறுகண் தீஉக*** *- கண்கள் நெருப்புப் பொறிசிந்த;* ***பொருவனகண்டு*** *- அந்த ஆண் நாரைகள் தமக்குள் போரிடுவதைக் கண்டு;* ***தன் புருவம் கோட்டினான்*** *- இராமபிரான் கோபத்தால் தனது புருவத்தை வளைத்துப் பார்த்தான்.*

ஒரு பெண் நாரையை அனுபவிப்பது யார் என்ற போட்டியில் ஆண் நாரைகள் போரிடுதல் அறமன்று என்பதால், சீதையைக் கவர்ந்து சென்று சிறை வைத்திருந்த இராவணனது கொடுஞ்செயல் நினைவுக்கு வர, இராமன் கோபம் கொண்டு புருவத்தை வளைத்தான் என்க.

6395. உள் நிறை ஊடலில் தோற்ற ஓதிமம்
கண்ணுறு கலவியில் வெல்லக் கண்டவன்,
தண் நிறப் பவள வாய் இதழை, தற் பொதி
வெண் நிற முத்தினால், அதுக்கி, விம்மினான்.

உள் நிறை ஊடலில் *- பெண் அன்னத்தின் உள்ளத்தில் நிறைந்த ஊடலில்;* ***தோற்ற ஓதிமம்*** *- தோற்று, பணிந்த ஆண் அன்னம்;* ***கண்ணுறு கலவியில்*** *- இரண்டு உடம்பும் ஒன்று பட்டு மகிழ்ந்த கலவி இன்பத்திலே;* ***வெல்லக் கண்டவன்*** *- ஆணன்னம் வெற்றி கொண்டதைக் கண்ட ராமபிரான்;* ***தண் நிறப்பவளவாய் இதழை*** *- குளிர்ந்த பவளம் போன்ற தனது வாயின் உதடுகளை;* ***தற் பொதி வெண் நிறமுத்தினால்*** *- அந்த இதழ்களால் மறைக்கப் பட்டுள்ள வெண்மையான முத்துப் போன்ற பற்களால்;* ***அதுக்கி விம்மினான்*** *- மெல்ல அழுத்தி விம்மினான். 'ஊடலில் தோற்றவர் வென்றார் அது மன்னும், கூடலில் காணப்படும்' என்னும் குறள் (1327) ஒப்பிடத்தக்கது.*

சுக்கிரீவன் முதலியோர் சொற்களால் இராமபிரான் மெலிவு நீங்குதல்

6396. இத் திறம் எய்திய காலை, எய்துறும்
வித்தகர் சொற்களால் மெலிவு நீங்கினான்
ஒத்தனன் இராமனும், உணர்வு தோன்றிய
பித்தரின், ஒரு வகை பெயர்ந்து போயினான்.

இத்திறம் எய்திய காலை - இராமன் இத்தன்மையை அடைந்த போது; **எய்துறும் வித்தகர்** - அங்கு வந்த சுக்கிரீவன், அனுமன் முதலிய அறிவு மேம்பட்ட வித்தகர்கள்; **சொற்களால்** - கூறிய ஆறுதல் மொழிகளால்; **மெலிவு நீங்கினான் ஒத்தனன் இராமனும்** - இராமபிரான் மெலிவு நீங்கப்பெற்றவனை ஒத்தவனாயினான்; **உணர்வு தோன்றிய பித்தரின்** - சிறிது நல்லுணர்வு தோன்றிய பித்தர்களைப் போல; **ஒருவகை பெயர்ந்து போயினான்** - அங்கிருந்து நீங்கி ஒருவாறு வேறிடம் சென்றான்.

வீடணன் வருகை

6397. உறைவிடம் எய்தினான், ஒருங்கு கேள்வியின்
துறை அறி துணைவரோடு இருந்த சூழலில்,
முறை படு தானையின் மருங்கு முற்றினான்-
அறை கழல் வீடணன், அயிர்ப்பு இல் சிந்தையான்.

உறைவிடம் எய்தினான் - இராமபிரான் தான் தங்கியிருக்கும் பாசறையை அடைந்தான்; **ஒருங்கு கேள்வியின் துறை அறிதுணைவனோடு** - ஒரு சேர, நல்ல நூல்களை கேட்டறிந்த துணைவர்களான சுக்கிரீவன் முதலியவர்களோடு; **இருந்த சூழலில்** - இராமபிரான் அமர்ந்திருந்த அந்த இடத்துக்கு; **அயிர்ப்பு இல் சிந்தையான்** - எவ்வித ஐயமுமில்லாத மனத்தினனாகிய; **அறை கழல் வீடணன்** - ஒலிக்கின்ற கழல் அணிந்த கால்களை உடைய வீடணன்; **முறை படுதானையின் மருங்கு முற்றினான்** - முறையாக அங்கு தங்கியிருந்த வானரப் பக்கத்திலே சேர்ந்தான். கேள்வியின் துறை - நூற்கேள்வியின் துறை. அரக்க இனத்தினனான வீடணன், வானர சேனைக்குப் பக்கம் செல்வதால் ஏதேனும் தவறுண்டாகுமோ என்ற ஐயம் எதுவுமின்றிச் சென்றான் என்பதை 'அயிர்ப்பில் சிந்தையான்' என்றது காட்டும்.

6398. முற்றிய குரிசிலை, 'முழங்கு தானையின்
உற்றனர், நிருதர் வந்து' என்ன ஒன்றினார்,
'எற்றுதிர்; பற்றுதிர்; எறிதிர்' என்று, இடை
சுற்றினர்-உரும் எனத் தெழிக்கும் சொல்லினார்.

முற்றிய குரிசிலை - அங்கு வந்தடைந்த வீடணனை (பார்த்தவானர வீரர்கள்) **முழங்கு தானையின் உற்றனர் நிருதர் வந்து என்ன** - ஆரவாரம் மிக்க வானரப் படையில் அரக்கர் வந்து புகுந்தனர் என்று; **ஒன்றினார்** - வீரர்கள் எல்லாம் ஒன்றாகத் திரண்டனர்; **எற்றுதிர் பற்றுதிர், எறிதிர் என்று** - அடியுங்கள் பிடியுங்கள் ஆயுதங்களால் எறியுங்கள் என்று கூறி; **உரும் எனத் தெழிக்கும் சொல்லினர்** - இடியென அதட்டும் சொல்லினராகி; **இடை சுற்றினர்** - வீடணன் முதலியோரைச் சூழ்ந்து கொண்டனர்.

6399. 'தந்தது தருமமே கொணர்ந்துதான்; இவன்
வெந் தொழில் தீவினை பயந்த மேன்மையான்,
வந்தனன் இலங்கையர் மன்னன் ஆகும்; நம
சிந்தனை முடிந்தன' என்னும் சிந்தையார்.

தருமமே கொணர்ந்துதான் தந்தது - இந்த அரக்கர்களைத் தரும தேவதை தானே நம்மிடம் கொண்டு வந்து தந்தது; **இவன் வெந்தொழில் தீவினை பயந்த மேன்மையான்** - இவன், கொடுந்தொழில் செய்யவந்த தீயவினை பயந்த மேன்மையோன் ஆவான்; **வந்தனன் இலங்கையர் மன்னன் ஆகும்** - வந்தவனாகிய இவன் இலங்கை வேந்தனான இராவணனே ஆகும். **நம் சிந்தனை முடிந்தன** - இலங்கை வேந்தனை வெல்ல வேண்டும் என்ற நமது எண்ணம் நிறைவேறிவிட்டது; **என்னும் சிந்தையார்** - என்ற எண்ணம் கொண்டவர்களாக அந்த வானர வீரர் இருந்தனர்.

இவன் கொடுந் தொழிலன் தீவினை பயனளிக்கப் பெற்றமையால் கொடுஞ் செயல் புரிவதில் மிக்கவனாவான் என்பதை 'வெந்தொழில் தீவினை பயந்தமேன்மையான்' என்றார். வந்த இவன் இலங்கை வேந்தன் இராவணனே; இராவணனை வெல்லுவது என்ற நம் விருப்பம் நிறைவேறியது என்பார்' நம் சிந்தனை முடிந்தன' என்றார். நமக்குச் சிரமமின்றி தரும தேவதையே நமக்கு இவனைத் தந்தது என்பார்' தருமமே கொணர்ந்து தந்தது' என்றார்.

6400. "இருபது கரம்; தலை ஈர்-ஐந்து" என்னும் அத்
திருவிலிக்கு அன்னவை சிதைந்தவோ?' என்பார்,
'பொரு தொழில் எம்மொடும் பொருதி, போர்' என்பார்,
ஒருவரின் ஒருவர் சென்று, உறுக்கி ஊன்றுவார்.

அத்திருவிலிக்கு - அந்த நற்பேறில்லாத தீவினையாளனுக்கு; **இருபதுகரம் தலை ஈர் ஐந்து என்னும்** - இருபது கைகளும், பத்துத் தலைகளும் உண்டு என்பார்களே;

அன்னவை சிதைந்தவோ என்பார் - அவை எல்லாம் சிதைந்து அழிந்தனவோ என்பார்கள்; ***பொரு தொழில் எம்மொடு பொருதிபோர் என்பார்*** - போர்த் தொழில் வல்லவன் என்றால் எங்களோடு; ***போரிடவருக என்பார்கள் ஒருவரின் ஒருவர் சென்று*** - வானர வீரர்களில் ஒருவரை ஒருவர் முந்திக் கொண்டு சென்று; ***உறுக்கி ஊன்றுவார்*** - சினந்து எதிர்க்கலாயினர்.

திருவிலி - நல்வினைப் பயன் இல்லாதவன். உறுக்கி - வெகுண்டு.

6401. 'பற்றினம் சிறையிடை வைத்து, பாருடைக்
கொற்றவர்க்கு உணர்த்துதும்' என்று கூறுவார்;
'எற்றுவது அன்றியே, இவனைக் கண்டு, இறை
நிற்றல் என், பிறிது?' என நெருக்கி நேர்குவார்.

பற்றினம் சிறையிடை வைத்து - இவர்களைப் பிடித்துச் சிறையிலே அடைத்து வைத்து விட்டு; ***பாருடைக் கொற்றவர்க்கு உணர்த்துதும்*** - இவ்வுலகுக்கெல்லாம் அரசனான இராமபிரானுக்கு உணர்த்துவோம்; ***என்று கூறுவார்*** -; ***எற்றுவது அன்றியே*** - உடனே அடித்துக் கொல்லுவதல்லாமல்; ***இவனைக் கண்டு இறை நிற்றல் பிறிது என்*** - இவனைப் பார்த்து, சிறிது நேரம் நிற்பது ஏன் என்று; ***நெருக்கி நேர்குவார்*** - நெருக்கி எதிர்ப்பாராயினர்.

பற்றினம் - பிடித்தவர்களாக பாருடைக் கொற்றவன் - உலகுக் கெல்லாம் நாயகனான இராமபிரான்.

6402. 'இமைப்பதன்முன் விசும்பு எழுந்து போய பின்,
அமைப்பது என், பிறிது? இவர் அரக்கர் அல்லரோ?
சமைப்பது கொலை அலால், தக்கது யாவதோ?
குமைப்பது நலன்' என முடுகிக் கூறுவார்.

இமைப்பதன் முன் - கண்ணை இமைப்பதற்குள்; ***விசும்பு எழுந்து போய பின்*** - இவர் ஆகாயத்திலே எழுந்து சென்ற பின்பு; ***அமைப்பது என் பிறிது*** - நாம் வேறு என்ன செய்ய முடியும்; ***இவர் அரக்கர் அல்லரோ*** - இவர்கள் அரக்கர்கள் அல்லவா?; ***சமைப்பது கொலை அலால்*** - நாம் செய்யத்தக்கது இவர்களைக் கொலை செய்வதே அல்லாமல்; ***தக்கது யாவதோ*** - தகுந்த செயல் வேறு யாதுள்ளது?; ***குமைப்பது நலன்என*** - உருத்தெரியாமல் இவர்களை அழிப்பதே நல்லதாகும் என்று; ***முடுகிக் கூறுவார்*** - விரைவாகக் கூறுவாராயினர்.

சமைத்தல் - செய்தல். குமைப்பது - அழிப்பது.

அனுமன் ஏவலால் மயிந்தனும் துமிந்தனும் வருதல்

6403. இயைந்தன இயைந்தன இனைய கூறலும்,
மயிந்தனும் துமிந்தனும் என்னும் மாண்பினார்,
அயிந்திரம் நிறைந்தவன் ஆணை ஏவலால்,
நயம் தெரி காவலர் இருவர், நண்ணினார்.

இயைந்தன இயைந்தன - வானர வீரர் தமக்குத் தோன்றியவைகளை எல்லாம்; **இனைய கூறலும்** - இவ்வாறு கூறியபோது; **மயிந்தனும் துமிந்தனும் என்னும் மாண்பினார்** - மயிந்தன், துமிந்தன் என்ற பெயர்களை உடைய மாண்புடையவர்கள்; **அயிந்திரம் நிறைந்தவன்** - அயிந்திரம் என்னும் இலக்கணத்தைக் கற்று நிரம்பியவனான அனுமானது; **ஆணை ஏவலால்** - உத்திரவுப்படி ஏவியதால்; **நயம் தெரி காவலர்** - நீதியைத் தெரிந்த காவலர்கள்; **இருவர் நண்ணினார்** - இரண்டு பேர் அங்கு வந்தடைந்தனர்.

அயிந்திரம் நிறைந்தவன் அனுமன். அயிந்திரம் இந்திரனால் செய்யப்பெற்ற வடமொழி இலக்கண நூல் என்பர்.

6404. விலக்கினர் படைஞரை; வேதம், நீதி நூல்,
இலக்கணம், நோக்கிய இயல்பர் எய்தினார்,-
'சலக் குறி இலர்' என, அருகு சார்ந்தனர்-
புலக் குறி அற நெறி பொருந்த நோக்கினார்.

படைஞரை விலக்கினர் - (வந்த காவலர்களான மயிந்தனும், துமிந்தனும்) வானரப் படைவீரர்களை விலகும்படி செய்தார்கள்; **வேதம் நீதி நூல்** - வேதத்திலும், நீதி நூல்களிலும் கூறப்பட்ட; **இலக்கணம் நோக்கிய** - மனித இலக்கணங்களை நன்கறிந்த; **இயல்பர் எய்தினார்** - இயல்புடைய அக்காவலர்கள் விபீடணன் முதலியோரை நெருங்கினர்; **'சலக்குறி இலர்' என** - இவர்களிடம் வஞ்சகச் செய்கை எதுவும் இல்லை என்று; **அருகு சார்ந்தனர்** - அவர்களுக்குமிக அருகில் சென்றனர்; **புலக்குறி அற நெறி** - சிறந்த ஞானமுள்ளமைக்குரிய அடையாளத்தையும், அறநெறி நின்றவர் என்பதையும்; **பொருந்த நோக்கினர்** - பொருந்தியிருப்பதைப் பார்த்தனர்.

படைஞர் - (வானரப்) படைவீரர்கள். காவலர்களான மயிந்தனும் துமிந்தனும் வேதங்களிலும், நீதி நூல்களிலும் கூறப்பட்ட மனித இயல்புகளையும், நல்லார், பொல்லார் இலக்கணங்களையும் நன்றாகக் கற்றறிந்தவர்கள் என்பதை 'வேதம் நீதி நூல் இலக்கணம் நோக்கிய இயல்பர்" என்றார். சலக்குறி - வஞ்சகர் என்பதற்கான அடையாளம் புலக்குறி- ஞானம் உள்ளவர்கள் என்பதற்கான அடையாளம்.

மயிந்தன் வினாவும் அனலன் விடையும்

6405. 'யார்? இவண் எய்திய கருமம் யாவது?
போர்அது புரிதிரோ? புறத்து ஓர் எண்ணமோ?
சார்வு உற நின்ற நீர் சமைந்தவாறு எலாம்,
சோர்விலீர், மெய்ம் முறை, சொல்லுவீர்' என்றான்.

யார்? இவண் எய்திய கருமம் யாவது? - (அனுமன் ஆணைப்படி வந்த காவலரில் மூத்தவனான மயிந்தன் வீடணன் முதலியோரை நோக்கி) நீங்கள் யார்? இங்கு வந்த காரியம் யாது? **போரது புரிதிரோ** - போர் செய்ய வந்தீர்களா?; **புறத்து ஓர் எண்ணமோ?** - அல்லது, அதுவல்லாத வேறு ஒரு எண்ணத்துடன் வந்தீர்களா?; **சார்வு உற நின்ற நீர்** - இந்த வானரப் படையைச் சார்ந்து நின்றிருக்கும் நீங்கள்; **சமைந்தவாறு எலாம்** - உங்கள் மனத்தில் நினைத்து வந்ததை எல்லாம்; **சோர்விலீர்** - மறதியில்லாமல்; **மெய்ம்முறை சொல்லுவீர் என்றான்** - உண்மையை மறைக்காது முறையாகக் கூறுங்கள் என்று மயிந்தன் கேட்டான்.

தொடர்ந்து வரும் 6410ஆம் பாடலில் "மயிந்தனும் அவ்வுரை மனத்து வைத்து" என்று கூறப்படுவதால் இங்குக் கேட்டவன் மயிந்தன் என்று கொள்ளப்பட்டது. மயிந்தனும், துமிந்தனும் சகோதரர்கள். சமைந்தவாறு-எண்ணியவாறு சோர்வு-மறதி; மனச் சோர்வுமாம். இப்படி அகப்பட்டுக் கொண்டோமே என்று சோர்வடையாதீர்கள் உண்மையைக் கூறுங்கள் என்பது கருத்து.

6406. 'பகலவன் வழி முதல், பாரின் நாயகன்,
புகல் அவன் கழல் அடைந்து, உய்யப் போந்தனன்-
தகவு உறு சிந்தையன், தரும நீதியன்,
மகன் மகன் மைந்தன் நான்முகற்கு, வாய்மையான்.

தகவு உறு சிந்தையன் - (மயிந்தன் வினவிய வினாவுக்கு, மறு மொழியாக, வீடணனுடைய அமைச்சர்களில் மூத்தவனான, அனலன்) தகைமை வாய்ந்த மனத்தை உடையவனும்; **தரும நீதியன்** - அறநெறி நின்ற, நீதியை உடையவனும்; **நான்முகற்கு மகன் மகன் மைந்தன்** - பிரம தேவனுக்குப் பேரனுக்கு மகனும்; **வாய்மையான்** - உண்மையாளனும் ஆனவீடணன்; **பகலவன் வழி முதல்** - சூரிய குலத்தில் தோன்றியவனும்; **பாரின் நாயகன்** - உலகுக் கெல்லாம் தலைவனும் ஆன இராமபிரானே; **புகல்** - எமக்குப் புகலிடம் ஆவான் என்று; **அவன் கழல் அடைந்து** - அப்பெருமானது திருவடிகளை அடைந்து; **உய்யப் போந்தனன்** - உய்வு பெற வந்துள்ளான் (என்று கூறினான்).

தகவு - நடுவுநிலைமை. நான்முகனுக்கு மகன் புலத்தியன்; அவன் மகன் விச்சிரவசு; அவன் மகன் வீடணன்.

பகலவன் - சூரியன். வழிமுதல் - வழித் தோன்றல். இராமபிரானது திருவடிகளுக்கே அடைக்கலமாகி அவனருளால் உய்வு பெற வந்தான் என்பதை 'புகல் அவன் கழல் அடைந்து உய்யப் போந்தனன்' என்றான். உலகனைத்துக்கும் தலைவனான திருமாலின் அவதாரம் ஆதலின் இராமனை "பாரின் நாயகன்" என்றான். நில மகளுக்குத் தலைவன் எனினும் பொருந்தும்.

6407. 'அற நிலை வழாமையும், ஆதி மூர்த்திபால்
நிறைவரு நேயமும், நின்ற வாய்மையும்,
மறையவர்க்கு அன்பும் என்று இனைய, மா மலர்
இறையவன் தர, நெடுந் தவத்தின் எய்தினான்.

அறநிலை வழாமையும் - அற நெறியிலிருந்து தவறாமையும்; **ஆதிமூர்த்திபால் நிறைவருநேயமும்** - ஆதி மூர்த்தியான திருமாலிடம் நிறைந்த பக்தியும்; **நின்ற வாய்மையும்** - என்றும் மெய்மையில் நிலைத்து நிற்பதும்; **மறையவர்க்கு அன்பும்** - வேதங்களை அறிந்த சான்றோர்களிடம் அன்பும்; **என்று இனைய** - என்ற இத்தகை நல்ல பண்புகளை; **மாமலர் இறையவன்தர** - தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவனே தந்துதவ; **நெடுந்தவத்தின் எய்தினான்** - நெடுங்காலம் செய்த தவத்தினால் அடைந்தவன் வீடணன்.

மாமலர் இறை - பிரம தேவன். வீடணன், அற நெறி தவறாமை, பரமனிடம் நிறைந்த பக்தி, வாய்மை, மறையவர்க்கு அன்பு என்ற இத்தகைய வரங்களை, தவம் செய்து பிரமதேவனிடம் வேண்டிப் பெற்றவனாவான்.

6408. ' "சுடு தியைத் துகிலிடைப் பொதிந்து, துன்மதி !
இடுதியே, சிறையிடை இறைவன் தேவியை;
விடுதியேல் உய்குதி; விடாது வேட்டியேல்,
படுதி" என்று உறுதிகள் பலவும் பன்னினான்.

சுடுதியை துகிலிடைப் பொதிந்து - (இந்த வீடணன், இராவணனை நோக்கி) சுடும் தீயினை துணியிலே பொதிந்து வைப்பதைப் போல; துன்மதி - கெட்ட அறிவை உடையவனே (நீ); **சிறையிடை இறைவன் தேவியை இடுதியே** - இறைவனான இராமபிரானுடைய மனைவியை சிறையிலே வைத்தாயே; **விடுதியேல் உய்குதி** - பிராட்டியைச் சிறையிலிருந்து) விடுவிப்பாயானால் தப்பிப்பிழைப்பாய்; **விடாது வேட்டியேல் படுதி** - அவ்வாறு விடாமல் விரும்புவாயானால் இறந்து படுவாய்; **என்று உறுதிகள் பலவும் பன்னினான்** - என்றெல்லாம் பல உறுதியுரைகளை விரித்துக் கூறினான்.

'சுடு தீ' என்றது 'எதுகை' நோக்கி சுடுதி எனக்குறுகியது. செய்யுள் விகாரம். 'சுடு நெருப்பை துணியில் மூடிக்கட்டிவைத்தது போல சீதையைச் சிறை வைத்தாய். மடியில் நெருப்பைக் கட்டிவைத்தவன் மாய்வது போல நீ மாய்வது உறுதி' என அறிவுறுத்தினானென்க பன்னுதல் - விரித்துரைத்தல். வேட்டல் - விரும்புதல்.

6409. 'மறம் தரு சிந்தையன், மதியின் நீங்கினான்,
"பிறந்தனை பின்பு; அதின் பிழைத்தி; பேர்குதி;
இறந்தனை, நிற்றியேல்" என்ன, இன்னவன்
துறந்தனன்' என விரித்து, அனலன் சொல்லினான்.

மறம் தரு சிந்தையன் - பாவச் செயல்களையே நினைந்து செய்யும் மனத்தினனும்; **மதியில் நீங்கினான்** - நல்லறிவு நீங்கப் பெற்றவனுமான இராவணன் வீடணனை நோக்கி; **பிறந்தனை பின்பு** - நீ எனக்குப் பின்பு பிறந்த தம்பியாவாய்; **அதின் பிழைத்தி** - அதனாலே பிழைத்தாய்; **பேர்குதி** - இப்போதே என் எதிரிலிருந்து போய்விடு; **நிற்றியேல் இறந்தனை** - இனி இங்கு நிற்பாயானால் இறந்து படுவாய்; **என்ன** - என்று கூற; **இன்னவன் துறந்தனன்** - இந்த வீடணன் இராவணனைவிட்டு நீங்கினான்; **எனவிரித்து அனலன் சொல்லினான்** - எனப் பலவாறு விரித்து வீடணனது முதல் அமைச்சனான அனலன் கூறினான்.

நல்லறிவு படைத்தவர்கள் இத்தகைய செயலைச் செய்யார் எனவே இதனைப் புரிந்த இராவணனை "மதியின் நீங்கினான்" என்றார்.

மயிந்தன் இராமபிரானிடம் சென்று தெரிவித்தல்

6410. மயிந்தனும் அவ் உரை மனத்து வைத்து, 'நீ
இயைந்தது நாயகற்கு இயம்புவேன்' எனா,
பெயர்ந்தனன்-'தம்பியும், பெயர்வு இல் சேனையும்,
அயிர்ந்திலிர் காமின்' என்று அமைவது ஆக்கியே.

மயிந்தனும் அவ்வுரைமனத்து வைத்து - மயிந்தன் என்னும் வானர வீரன், அனலன் கூறியவைகளை எல்லாம் மனத்திற் கொண்டு; **நீ இயைந்தது நாயகற்கு இயம்புவேன் எனா** - நீ இங்கு வந்த இதனை தலைவனாகிய இராமனிடம் கூறுவேன் என்று; **தம்பியும், பெயர்வில் சேனையும் -** தனது தம்பியான துமிந்தனையும் போரில் பின் வாங்காத வானரப் படையினரையும்; **அயர்ந்திலிர் காமின் என்று** - சோர்வின்றி எச்சரிக்கையாகக் காவல் புரிந்திருங்கள் என்று கூறி; **அமைவது ஆக்கியே பெயர்ந்தனன்** - விழிப்புடன் இருக்குமாறு செய்து அங்கிருந்து இராமனிடம் சென்றான். இயைந்தது -இராமபிரானைச் சரண் அடையவந்தது. பெயர்வு இல் சேனை - போருக்குப் பின் வாங்காத படை அயர்தல்- சோர்தல். காமின் - காத்திருங்கள். வந்திருக்கும் புதியவர்கள் கூறியதெல்லாம் நல்லதே எனினும் நம்புவது எவ்வாறு என்பதால் இவர்கள் தப்பிச் செல்லாதபடி காவல் புரிந்திருங்கள் என்று தம்பியையும்,

வானரப்படையினரையும் "அயர்ந்திலிர் காமின் என அமைவதாக்கிப் பெயர்ந்தனன் மயிந்தன்" என்றார்.

6411. **தருமமும் ஞானமும் தவமும் வேலியாய்,**
மருவ அரும் பெருமையும் பொறையும் வாயிலாய்,
கருணை அம் கோயிலுள் இருந்த கண்ணனை,
அருள் நெறி எய்திச் சென்று, அடி வணங்கினான்.

தருமமும் ஞானமும் தவமும் வேலியாய் - அறநெறியும், ஞான உணர்வும் தவ ஒழுக்கமும் ஆகிய மூன்றுமே மூன்று பக்கங்களில் அமைந்த மதில்களாகவும்; **மருவ அரும் பெருமையும் பொறையும் வாயிலாய்** - அடைவதற்கரிய பெருமையும் பொறுமையும் இரண்டு வாயில்கள் ஆகவும்; **கருணை அம் கோயிலுள்** - கருணையாகிய அழகிய கோவிலுக்குள்ளே; **இருந்த கண்ணனை** - அமர்ந்திருந்த அருட்கண்ணனாகிய இராமனை; **அருள் நெறி எய்திச் சென்று** - அவனது அருளாகிய நெறியிலே பொருந்திச் சென்று; **அடிவணங்கினான்** - மயிந்தன் இராமபிரானது திருவடிகளை வணங்கலாயினான்.

வேலி - மதிள். அறநெறியில் நின்று, தவஒழுக்கம் பூண்டு ஞான நிலையை எய்துவதே இறைவன் அருளைப் பெற்றுய்வதற்குரிய தாகும் என்பதால் 'கருணை' என்னும் கோயிலில் கோயில் கொண்ட பெருமானது திருக் கோவிலுக்கு மூன்று புறமும் அறம் முதலிய மூன்றும் மதில்கள் என்றார். பெருமையும், பொறுமையும் ஆகிய பண்புகளை வாயில்கள் என்றார். கருணை என்னும் பண்பே அப்பரமன் உறையும் திருக்கோயில் என்றார். அடியார்களின் குறையை நினைந்து அவன் மறுத்தாலும் அப்பரமனது கருணைப் பண்பு அடியவர்களை ஆட் கொள்ள வல்லது. இதனை "நீ மறந்தாய் எனினும் உனதருள் மறவாது" என்ற வள்ளலார் கூற்றும் புலப்படுத்தும். "கருணை நிறைந்து அகம் புறமும் துளும்பி வழிந்து, உயிர்க் கெல்லாம் கணைகண் ஆகி, தெருள் நிறைந்த இன்ப நிலை வளர்க்கின்ற' கண்களை உடையவன் இராமபிரான் என்பதால் "கண்ணன்" என்றார் போலும். கருணைக் கோயிலை அடைதற்கு அருள் நெறியே பற்றுக் கோடாக மயிந்தன் சென்றான் என்பதால் "அருள் நெறிஎய்திச் சென்று" என்றார். இப்பாட்டு உருவக அணியாகும். இராமபிரானை வருணித்த அருமைத் திருத்தொடர்கள் தமிழுக்கும் சமயத்துக்கும் அருங்கலமாதல் உணர்க.

6412. **'உண்டு, உரை உணர்த்துவது, ஊழியாய்!' எனப்**
புண்டரீகத் தடம் புரையும் பூட்சியான்,
மண்டிலச் சடை முடி துளக்கி, 'வாய்மையாய்!
கண்டதும் கேட்டதும் கழறுவாய்' என்றான்.

ஊழியாய் *- ஊழியின் இறுதியிலும் அழியாதவனாய் என்றும் உள்ள பெருமானே;* ***உண்டு, உரை, உணர்த்துவது என*** *- அடியவனாகிய நான் உனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய உரை ஒன்று உள்ளது என மயிந்தன் கூற;* ***புண்டரீகத்தடம் பூத்த பூட்சியான்*** *- தாமரை மலர்கள் மலர்ந்த தடாகம் போன்ற திருமேனி உடைய இராமபிரான்;* ***மண்டிலச் சடைமுடி துளக்கி*** *- வட்டவடிவமான தனது சடைமுடியை அசைத்து;* ***வாய்மையாய்*** *- உண்மையாளனே;* ***கண்டதும் கேட்டதும்*** *- நீ பார்த்தவைகளையும், கேட்டவைகளையும்;* ***கழறுவாய் என்றான்*** *- கூறுவாயாக என்றான்.*

உலகனைத்தும் அழியும் பேரூழிக்காலத்தும் தான் அழியாதிருப்பவன் இறைவன் என்பதால் இராமனை "ஊழியாய்" என்றான். "தாமரை நீள் வாசத்தடம் போல் வருவானே" என்ற திருவாய் மொழி (8.6.1) ஒப்பிடத்தக்கது. கார்க்கடல் கமலம் பூத்ததெனப் பொலிவான் '(6493) எனவும்,' வதனம் வாய் கண்கள் கை கால் எனப் புண்ட ரீகத் தடம் பூத்து (7530) எனவும் பின்னரும் கூறுவார். பூட்சி - உடல் (திருமேனி) மண்டிலம் - வட்டம். இராமபிரானுடைய நீல நிறத் திரு மேனி தாமரை இலை படர்ந்த தடாகம். அப்பெருமானது கண்கள், வாய், கைகள், கால்கள் சிவந்த தாமரை மலர்கள் எனவே தாமரை மலர்ந்த தடாகம் போன்ற திருமேனியுடையவன் என்பதை "புண்டரீகத்தடம் பூத்த பூட்சியான்" என்றார்.

6413. 'விளைவினை அறிந்திலம்; வீடணப் பெயர்
நளிர் மலர்க் கையினன், நால்வரோடு உடன்,
களவு இயல் வஞ்சனை இலங்கை காவலற்கு
இளவல், நம் சேனையின் நடுவண் எய்தினான்.

விளைவினை அறிந்திலம் *- பின்னால் நேரப் போவதொன்றும் நாங்கள் அறியோம்;* ***களவியல் வஞ்சனை*** *- களவுத்தன்மையுடன் கூடிய வஞ்சகத்தையும் கொண்ட;* ***இலங்கை காவலற்கு இளவல்*** *- இலங்கை வேந்தனான இராவணனுடைய தம்பியான;* ***வீடணப் பெயர்*** *- வீடணன் என்ற பெயருள்ள;* ***நளிர் மலர்க்கையினன்*** *- குளிர்ந்த மலர் போன்ற கைகளை உடையவன்;* ***உடன் நால்வரோடு*** *- தன்னுடன் வந்த நான்கு பேருடனே;* ***நம் சேனையின் நடுவண் எய்தினான்*** *- நமது வானரப் படைக்கு நடுவே வந்தடைந்தான்.*

சீதாபிராட்டியை வஞ்சகத்தால் கொண்டு சென்று சிறை வைத்த இராவணனை "களவியல் வஞ்சனை இலங்கைக் காவலன்" என்றார். இவ்வாறு அமைச்சர் நால்வரோடும் இவன் இங்கு வந்திருப்பதால் பின்னால் நேருவதொன்றும் நாம் தெரிந்தோமில்லை என்பதனை "வினை விளைவு அறிந்திலம்" என்றான். நடுவண் - மையம்.

6414. ' "கொல்லுமின், பற்றுமின்" என்னும் கொள்கையான்,
பல் பெருந் தானை சென்று அடர்க்கப் பார்த்து,
யான்,

"நில்லுமின்" என்று, "நீர் யாவிர்? நும் நிலை
சொல்லுமின்" என்ன, ஓர் துணைவன் சொல்லினான்.

கொல்லுமின் பற்றுமின் - கொல்லுங்கள் பிடியுங்கள்; ***என்னும் கொள்கையான்*** - என்ற கருத்துடையதாகி; ***பல்பெருந்தானை*** - பல்கி, பெரிதாயுள்ள வானர சேனை; ***சென்று அடர்க்கப் பார்த்து*** - சென்று தாக்கத் தொடங்கியதைப் பார்த்து; ***யான் நில்லுமின் என்று*** - நான் உடனே நில்லுங்கள் என்று வானர சேனையைத் தடுத்து; ***நீர் யாவிர்? நும்நிலை சொல்லுமின் என*** - வீடணன் முதலியோரை நோக்கி, நீங்கள் யார்? உங்களது நிலை என்ன சொல்லுங்கள் என்று கேட்க; ***ஓர் துணைவன் சொல்லினான்*** - வீடணனுடைய துணைவர்களில் ஒருவன் பின்வருமாறு கூறினான்.

அடர்த்தல் - தாக்குதல். ஓர் துணைவன் - துணையாக வந்த நால்வரிலே ஒருவனான அனலன்.

6415. ' "முரண் புகு தீவினை முடித்த முன்னவன்
கரண் புகு சூழலே சூழ, காண்பது ஓர்
அரண் பிறிது இல் என, அருளின் வேலையைச்
சரண் புகுந்தனன்" என முன்னம் சாற்றினான்.

முரண்புகுதீவினை முடித்த முன்னவன் - அறத்துக்கு மாறானதாகப் புக்க தீயசெயலைச் செய்து முடித்த அண்ணனாகிய இராவணன்; ***கரண்புகு சூழலே சூழ*** - மனம் போன போக்கிலேயே போக (அதைப் பார்த்த வீடணன்); ***காண்பதோர் அரண்பிறிதில் என*** - நமக்குப் பாதுகாப்பு வேறெதுவும் காணப்படவில்லை என்று; ***அருளின் வேலையை*** - அருட்கடலாக விளங்கும் இராமபிரானை; ***சரண்புகுந்தனன்*** - அடைக்கலம் அடையப் புகுந்தான்; ***என முன்னம் சாற்றினான்*** - என்று முதலிலேயே கூறினான்.

முரண்-மாறுபாடு (அறத்துக்கு மாறானது) தீவினை-தீய செயல் சீதா பிராட்டியை வஞ்சித்துக் கவர்ந்து வந்தது சிறை வைத்து போன்ற தீய செயல்கள். கரண்-அந்தக் கரணம். இங்கே மனம். முரண்பட்ட தீவினை செய்த அண்ணன், மனம்போன போக்கில் செல்வதால் - இவனுடன் வாழ்தல் ஏற்றதல்ல. இராமபிரானைத் தவிர புகலிடம் வேறில்லை எனவே அருட்கடலான இராமனைச் சரண் அடைய வந்துள்ளான்.

6416. ' "ஆயவன், தருமமும், ஆதி மூர்த்திபால்
மேயது ஓர் சிந்தையும், மெய்யும், வேதியர்
நாயகன் தர, நெடுந் தவத்தின், நண்ணினன்;
தூயவன்" என்பது ஓர் பொருளும் சொல்லினான்.

ஆயவன் - அந்தவீடணன்; தருமமும் - அறநெறி நின்று ஒழுகுவதும்; **ஆதி மூர்த்திபால் மேயதோர்சிந்தையும்** - ஆதி மூர்த்தியான திருமாலிடம் பக்தி கொண்டு சேர்ந்த மனமும்; **மெய்யும்** - வாய்மையில் நிலைத்து நிற்பதும்; **வேதியர் நாயகன் தர** -வேதம் வல்ல வேதியர்களுக்கெல்லாம் தலைவனான பிரமன் தந்த வரத்தால்; **நெடும் தவத்தின் நண்ணினன்** - தான் செய்த பெரும் தவத்தால் அடைந்தான்; **தூயவன்** - எனவே மனம், மொழி செயல்களால் தூய்மை நிறைந்தவன்; **என்பதோர் பொருளும் சொல்லினன்** - என்பதொரு பொருளையும் சொன்னான்.

நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தக்கவன் என்ற குறிப்புத் தோன்ற "தூயவன்" எனக் கூறியது மயிந்தன் கருத்து எனலாம். வேதியர் நாயகன்-பிரமன்.

6417. ' "கற்புடைத் தேவியை விடாது காத்தியேல்,
எற்புடைக் குன்றம் ஆம் இலங்கை; ஏழை ! நின்
பொற்புடை முடித் தலை புரளும்-என்று ஒரு
நற் பொருள் உணர்த்தினன்" என்றும் நாட்டினான்.

கற்புடைத் தேவியை - (மேலும் இராவணனை நோக்கி வீடணன்) கற்புக்கரசியான இராமபிரானுக்குரிய தேவியான சீதாபிராட்டியை; **விடாது காத்தியேல்** - இராமபிரானிடம் செல்லவிடாது சிறையில் வைத்துக் காத்தாயானால்; **இலங்கை எற்புடைக் குன்றமாம்** - (இலங்கையில் வாழும் நமது அரக்கர்களின் இனமெலாம் இறந்துபட) இலங்கைநகர் முழுவதும் எலும்புகளாலான குன்றுகளே நிறைந்திருக்கும்; **ஏழை** - அறிவற்றவனே! ; **நின் பொற்புடை முடித்தலை புரளும்** - உனது அழகிய மணிமுடியை அணிந்துள்ள பத்துத்தலைகளும் இராமனால் துண்டிக்கப்பட்டுத் தரையிலே புரளும்; **என்று ஒரு நற்பொருள் உணர்த்தினன்** - என்று இராவணனுக்கு நன்மை தரும் ஒரு பொருளையும் உணர்த்தினான்; **என்றும் நாட்டினான்** - என்றும் உறுதியாகக் கூறினான்.

எற்பு-எலும்பு. குன்றம்-மலை 'இலங்கை பாழாகி' எலும்பு மலைகளாய் விடும் என்றான்.

6418. 'ஏந்து எழில் இராவணன், "இனைய சொன்ன நீ
சாம் தொழிற்கு உரியை, என் சார்பு நிற்றியேல்;
ஆம் தினைப் பொழுதினில் அகறியால்-எனப்
போந்தனன்" என்றனன்; புகுந்தது ஈது' என்றான்.

ஏந்து எழில் இராவணன் - மிகுந்த அழகை உடைய இராவணன்; (வீடணன் கூறியதைக் கேட்டு) **இனைய சொன்ன நீ** - இத்தகைய சொற்களைச் சொன்ன நீ; **என் சார்பு நிற்றியேல்** - இனி எனக்கருகில் நின்றாயாயின்; **சாம் தொழிற்கு உரியை** - செத்து

ஒழிவதற்கு உரியவனாவாய்; **ஆம் தினைப் பொழுதினில் அகறியால்** - சிறிது நேரத்தில் இங்கு நின்றும் அகல்வாயாக; **எனப் போந்தனன்** - என்று இராவணன் கூறினான்; வீடணன் இங்கு சரணடைய வந்தான்; **புகுந்தது ஈது என்றான்** - நிகழ்ந்தது இதுதான் என்று மயிந்தன் இராமனுக்குக் கூறினான்.

சாம் தொழில் - சாகும் தொழில், புகுந்தது - நிகழ்ந்தது. எந்தொழில் என்பதற்கு.

இராமபிரான், வீடணன் அடைக்கலம் குறித்து நண்பர்களோடு ஆராய்தல்

6419. அப் பொழுது, இராமனும், அருகில் நண்பரை,
'இப் பொருள் கேட்ட நீர் இயம்புவீர்-இவன்
கைப்புகற்பாலனோ? கழியற்பாலனோ?-
ஒப்புற நோக்கி, நும் உணர்வினால்' என்றான்.

அப்பொழுது இராமனும் - மயிந்தன் இவ்வாறு கூறியதைக் கேட்டபொழுது இராமபிரானும்; **அருகில் நண்பரை** - (தன்னைவிட்டுப் பிரியாது) பக்கத்தில் இருக்கும் சுக்கிரீவன் முதலான நண்பர்களை நோக்கி; **இப்பொருள் கேட்ட நீர்** - மயிந்தன் கூறிய இக்கருத்தைக் கேட்ட நீங்கள்; **இவன் கைப்புகற்பாலனோ** - இந்த வீடணன் நமது பக்கம் சேர்த்துக் கொள்ளத்தக்கவனா; **கழியற் பாலனோ** - கழித்து ஒதுக்கத்தக்கவனா; **ஒப்புற நும் உணர்வினால்** - உங்கள் மன உணர்வுக்கு ஒப்ப ஆராய்ந்து பார்த்து; **இயம்புவீர் என்றான்** - உங்கள் கருத்தை நீங்கள் கூறுமின் என்றான்;

இப்பொருள்-மயிந்தன் கூறிய வீடணன் சரண்புக வந்த செய்தி. கைப்புகல்-நம் பக்கம்சேர்தல். கழியல்-நீக்குதல் ஒப்புற-ஏற்ப. பிறர் கருத்தையும் கேட்டுச் செயற்படும் இராமபிரானுடைய குணநலம் புலப்படுகிறது.

சுக்கிரீவன் உரை

6420. தட மலர்க் கண்ணனைத் தடக் கை கூப்பி நின்று,
'இடன் இது; காலம் ஈது' என்ன எண்ணுவான்,
கடன் அறி காவலன் கழறினான் அரோ-
சுடர் நெடு மணி முடிச் சுக்கிரீவனே:

கடன் அறிகாவலன் - தனக்குரிய கடமையை அறிந்த கிட்கிந்தை மன்னனும்; **சுடர் நெடு மணிமுடிச் சுக்கிரீவன்** - ஒளிமிக்க நீண்ட மணிமுடியைத் தரித்துள்ள வானர வேந்தனுமான சுக்கிரீவன்; **தடமலர் கண்ணனை** - அகன்ற தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடையவனாகிய இராமபிரானை; **தடக்கை கூப்பி நின்று** - விசாலமான தனது இரண்டு கைகளையும் தலைமீது குவித்து வணங்கி நின்று; **இடன் இது காலம் ஈது** - வீடணன் வந்துள்ள இடம் இது. அவன் இங்கு வந்துள்ள தருணம்

இது; **என்ன எண்ணுவான்** - என்றெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தவனாய்; **கழறினான்** - இராமபிரானிடம் கூறுவானானான். தனக்குரிய கடமை இதுவென நன்றாக அறிந்தவன் என்பதால், 'கடனறிகாவலன்' என்றார். வீடணன் வந்த இடம் வந்த காலம் இவற்றையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்த சுக்கிரீவனை 'இடம் இது காலம் ஈது என்ன எண்ணுவான்' என்றார். கழறுதல்-கூறுதல். எண்ணுவான்-எண்ணியவனாக (முற்றெச்சம்). தடமலர், தடக்கை என்பவற்றில் அமைந்த 'தட' அகன்ற என்னும் பொருள் உடையது.

6421. 'நனி முதல் வேதங்கள் நான்கும், நாம நூல்
மனு முதல் யாவையும், வரம்பு கண்ட நீ,
இனையன கேட்கவோ, எம்மனோர்களை
வினவிய காரணம்?-விதிக்கும் மேல் உளாய்!

விதிக்கும் மேல் உளாய் - விதிக்கும் விதியாக அதற்கு மேம்பட்டு விளங்குபவனே! **தனி முதல் வேதங்கள் நான்கும்** - தனிச்சிறப்புடைய, முதன்மை வாய்ந்த நான்கு வேதங்களுக்கும்; **நாம நூல் மனுமுதல் யாவையும்** - புகழ் மிகுந்த நூல்களான மனு முதலிய எல்லாவற்றுக்கும்; **வரம்பு கண்ட நீ** - எல்லை கண்டறிந்துள்ள நீ; **எம்மனோர்களை வினவிய காரணம்** - எங்களைப் போன்றவர்களைக் கேட்பதற்கான காரணம்; **இனையன கேட்கவோ** - (கைப்புகற் பாலனோ, கழியற் பாலனோ) என்பதனைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவோ? என்றான்.

உயிர்களின் வினைகளுக்கேற்ப பயனைத் தருவது விதி என்பர். அந்த விதியைக் கூடமாற்றும் வித்தகன் இறைவன் 'விதிக்கு நாயகன்' என்றார். நாமம்-புகழ். மனுமுதலிய நூல்கள் புகழ் மிகுந்து விளங்குவனவாதலால் 'நாம நூல் மனு முதல் யாவையும்' என்றார். வரம்பு காணுதல்-முழுதும் கற்றுணர்தல். 'தென்சொற் கடந்தான் வடசொற் கலைக்கு எல்லை தேர்ந்தான்' (1741) என முன்னும் கூறினார். 'நான்மறையின் கனி' (2610) எனவும் மறைகளுக்கு இறுதியாவான் (4740) எனவும் முன்னர் வந்துள்ள தொடர்களை நினைக்க. எங்களைப் போன்றவர்களைக்கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவோ கேட்டாய்? கேட்க வேண்டும் என்ற முறை பற்றிக் கேட்டாய் என்பான், "எம்மனோர்களை வினவிய காரணம் இனையன கேட்கவோ" என்றான்.

6422. 'ஆயினும், விளம்புவென், அருளின் ஆழியாய்!
ஏயினதுஆதலின், "அறிவிற்கு ஏற்றன,
தூய அன்று" என்னினும், "துணிவு அன்று" என்னினும்,

மேயது கேட்டியால்; விளைவு நோக்குவாய். **அருளின் ஆழியாய்** - அருட்கடலாகத் திகழ்பவனே! **ஆயினும் விளம்புவென்** - ஆனாலும் நீ கேட்பதால்

சொல்லுகிறேன்; **ஏயினது ஆதலின்** - *நீ கட்டளை இட்டாய் ஆதலால்;* **அறிவிற்கு ஏற்றன** - *எனது அறிவுக்குப் பொருந்தியவைகளை;* **தூய அன்று என்னினும்** - *உன் கருத்துக்கேற்ப தூய்மையானது அல்ல என்றாலும்;* **துணிவுஅன்று என்னினும்** - *துணிந்து முடிவானதல்ல என்றாலும்;* **விளைவு நோக்குவாய்** - *பின் விளைவை நினைந்து பார்க்கும் நீ;* **மேயது கேட்டியால்** - *எனது மனத்துக்குப் பொருந்துவதைச் சொல்லக் கேட்பாயாக (என்றான்).*

நீ இட்ட கட்டளையை ஏற்றுச் செயல்படும் தொண்டன் என்பதால் நீ ஏவியதைச் செய்வேன் என்பான் 'ஏயது ஆதலின்' என்றான். எனது கருத்து நல்லதல்ல என்றாலும், முடிந்த முடிவுஅல்ல என்றாலும் அறிவுக்குப் பட்டதைச் சொல்வேன் என்றான்.

6423. 'வெம் முனை விளைதலின் அன்று; வேறு ஒரு
சும்மையான் உயிர் கொளத் துணிதலால் அன்று;
தம்முனைத் துறந்தது, தரும நீதியோ?
செம்மை இல் அரக்கரில் யாவர் சீரியோர்?

வெம்முனை விளைதலின் அன்று - *இந்த வீடணன் இராவணனை விட்டு நீங்கி வரக் காரணம் அவனுடன் கொடிய போர் விளைந்ததால் அல்ல;* **வேறொரு சும்மையான்** -*வேறான ஒரு பழிக்கத்தக்க செயலால்;* **உயிர் கொளத் துணிதலால் அன்று** - *இவனது உயிரை அபகரிக்க அந்த இராவணன் துணிந்ததாலும் அல்ல;* **தம்முனைத் துறந்தது** - *ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க காரணம் ஏதுமின்றி தனது அண்ணனான இராவணனை வீடணன் பிரிந்து நீங்கி வந்தது;* **தரும நீதியோ** - *அறத்தொடு பொருந்திய நீதியாகுமோ?* **செம்மையில் அரக்கரில்** - *நல்ல பண்பற்ற அரக்கர்களில்;* **யாவர் சீரியோர்** - *யார் சிறந்த மேலோர்கள் உள்ளனர்?*

சுக்கிரீவனைக் கொல்லவும் வாலி முயன்றான் என்பதால், இராமனைத் துணை கொள்ள வேண்டியதாயிருந்தது. வீடணனுக்கு அத்தகைய நிலை இல்லை என்பது சுக்கிரீவன் கருத்து. நேரிடையாக பகைமை இல்லாதபோதும் அண்ணனைப் பிரிந்து வந்த வீடணன் செயல் அறமாகுமா என்பது சுக்கிரீவன் கேள்வி. அரக்கர்களிடையே நல்லவர்கள் இருக்கமுடியாது என்பதும் அவன் கருத்து.

6424. 'தகை உறு தம்முனை, தாயை, தந்தையை,
மிகை உறு குரவரை, உலகின் வேந்தனை,
பகை உற வருதலும், துறந்த பண்பு இது
நகையுறல் அன்றியும், நயக்கற்பாலதோ?

தகை உறு தம் முனை - *தகைமை உடைய தனது முன்னோனையும்;* **தாயை தந்தையை** - *தாயையும் தந்தையையும்;* **மிகை உறு குரவரை** -*சிறப்புடைய சான்றோர்களையும்;* **உலகின் வேந்தனை** - *உலகாளும் மன்னனையும்;* **பகை உற வருதலும்** - *பகைத்துக் கொண்டு வருவதும்;* **துறந்த பண்பு இது** - *பிரிந்து நீங்குவதுமான*

இந்தத் தன்மை; **நகை உறல் அன்றியும்** - சிரிப்புக்கு இடமாவதே அல்லாது; **நயக்கற் பாலதோ** - விரும்பத்தக்க செயலாகுமோ?

தகுதியில் சிறந்த மேலான தமையன் முதலானோரைத் துறப்பது நகைப்பிற்கிடமாகுமேயல்லாது விரும்பத்தக்க செயலாகாது என்கிறான்.

6425. 'வேண்டுழி இனியன விளம்பி, வெம் முனை
பூண்டுழி, அஞ்சி, வெஞ் செருவில் புக்கு உடன்
மாண்டு ஒழிவு இன்றி, நம் மருங்கு வந்தவன்
ஆண்தொழில், உலகினுக்கு ஆணி ஆம் அன்றே?

வேண்டுழி இனியன விளம்பி - தனது அண்ணனுடைய உதவி வேண்டிய போது இனிதாகப் பேசிச் சேர்ந்திருந்து விட்டு; **வெம்முனைபூண்டுழி அஞ்சி** - அண்ணன் போர் மேற்கொண்ட காலத்தில் பயந்து போய்; **வெஞ்செருவில் புக்கு** - கொடிய போர்க்களம் புகுந்து; **உடன் மாண்டு ஒழிவின்றி** - அண்ணனுடன் இறந்தொழியாமல்; **நம்மருங்கு வந்தவன்** - நம் பக்கம் சேர வந்த இந்த வீடணனுடைய; **ஆண்தொழில்** - ஆண்மைத் தொழில்; **உலகினுக்கு ஆணியாமன்றே** - உலகுக்கே ஆணி போன்றதல்லவா?

ஆண்தொழில், உலகினுக்கு ஆணி எனக் கூறியது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

6426. 'மிகைப் புலம் தருமமே வேட்ட போது, அவர்
தொகைக் குலம் துறந்து போய்ச் சார்தல் அன்றியே,
நகைப் புலம் பொதுவுற நடந்து, நாயக!
பகைப் புலம் சார்தலோ? பழியின் நீங்குமோ?

நாயக! - தலைவனே! மிகைப்புலம் - தனது மேலான அறிவு; **தருமமே வேட்டபோது** - அறநெறியையே விரும்பிய போது; **அவர் தொகைக்குலம் துறந்து போய்** -அறத்துக்கு மாறுபட்ட அவர்களது தொகுதியான கூட்டத்தை விட்டு நீங்கி; **சார்தல் அன்றியே** - வேறிடம் செல்லுதலை விட்டு; **நகைப்புலம் பொதுவுற** - பொதுவாக எல்லோரும் பழித்து நகைப்பதற்கு இடமாக; **நடந்து பகைப்புலம் சார்தலோ** - நடந்து வந்து பகைவருடன் சேர்வதோ? **பழியின் நீங்குமோ** - இந்த வீடணன் பழியிலிருந்து நீங்குவானோ?

மகாபாரதத்தில் விதுரன் இருபாலும் சாராமல் தனித்து நின்றதை நினைக.

***6427. 'வார்க்குறு வனை கழல் தம்முன் வாழ்ந்த நாள்,
சீர்க்கு உறவு ஆய், இடைச் செறுநர் சீறிய
போர்க்கு உறவு அன்றியே போந்த போது, இவன்
ஆர்க்கு உறவு ஆகுவன்?-அருளின் ஆழியாய்!***

அருளின் ஆழியாய்! - *அருட்கடலாகத் திகழ்பவனே!* **வார்க்குறு வனைகழல் தம்முன்** - *உருக்கி வார்த்துச் செய்த கழல்களை அணிந்த அண்ணனோடு;* **வாழ்ந்த நாள் சீர்க்கு உறவாய்** - *அவனுடன் வாழ்ந்த நாளெல்லாம் செல்வத்தை அனுபவித்து உறவாக இருந்து விசட்டு;* **இடைச்செறுநர் சீறிய** - *இடையிலே பகைவர் சினந்து எழுந்தபோது;* **போர்க்கு உறவு அன்றியே** - *அந்தப் போர்க்காலத்தில் பங்கேற்கும் உறவு இல்லாது;* **போந்த போது** - *அண்ணனுக்கு பகைவர்களான நம்மிடம் சேர இங்கு வந்த போது;* **இவன் ஆர்க்கு உறவாகுவன்** - *இந்த வீடணன் வேறு யார்க்கு உறவாவான்?*

***6428. 'ஒட்டிய கனக மான் உருவம் ஆகிய
சிட்டனும், மருமகன் இழைத்த தீவினை
கிட்டிய போதினில், தவமும் கேள்வியும்
விட்டது கண்டும், நாம் விடாது வேட்டுமோ?***

ஒட்டிய கனகமான் உருவம் - *இடையில் ஏற்றுக்கொண்ட பொன்மான் வடிவம்;* **ஆகிய சிட்டனும்** - *எடுத்த பெரியோனும் (மாரீசன்);* **மருமகன் இழைத்த** - *தனது மருமகனான இராவணன் செய்த;* **தீவினை கிட்டிய போதினில்** - *தீய செயல் நெருங்கிய சமயத்தில்;* **தவமும் கேள்வியும் விட்டது கண்டும்** - *தவத்தையும் வேதநெறியையும் விட்டு விட்டதைப் பார்த்தும்;* **நாம் விடாது வேட்டுமோ** - *இந்த வீடணனைத் தவமுடையவன் என்பதால் விடாது விரும்பலாமோ?*

'சிட்டன்' என்பதற்குப் பெரியோன் என்பது பொருளாயினும் இங்கு இகழ்ச்சி தோன்ற நின்றது.

***6429. 'கூற்றுவன்தன்னொடு எவ் உலகும் கூடி வந்து
ஏற்றன என்னினும், வெல்ல ஏற்றுளம்;
மாற்றவன் தம்பி நம் மருங்கு வந்து, இவண்
தோற்றுமோ? அன்னவன் துணைவன் ஆகுமோ?***

கூற்றுவன் தன்னொடு எவ்வுலகும் கூடிவந்து ஏற்றன என்னினும் - *நமக்கு எதிராக எமனுடன் சேர்ந்து கொண்டு எல்லா உலகத்தவர்களும் கூடிநின்று எதிர்த்தார் என்றாலும்;* **வெல்ல ஏற்றுளம்** - *வெல்வது என்ற முடிவை ஏற்றுள்ளோம்;* **மாற்றவன்**

தம்பி - நமக்குப் பகைவனான இராவணனுடைய தம்பியாகிய இந்த வீடணன்; **நம் மருங்கு வந்து** - நமது பக்கம் வந்து சேர்ந்து; **தோற்றுமோ** - தோன்றுவானோ? **அன்னவன் துணைவன் ஆகுமோ** - அவன் நமக்கு வெற்றிதேடித் தரும் துணைவன் ஆவானோ?

ஏற்றன - எதிர்த்தன. மாற்றவன்-பகைவன் (இராவணன்).

6430. ' "அரக்கரை ஆசு அறக் கொன்று, நல் அறம்
புரக்க வந்தனம்" எனும் பெருமை பூண்ட நாம்,
இரக்கம் இல் அவரையே துணைக் கொண்டு ஏற்றும்
ஏல்,
"சுருக்கும் உண்டு அவர் வலிக்கு" என்று தோன்றுமால்.

அரக்கரை ஆசு அறக் கொன்று - அரக்கர்களையெல்லாம் அடியோடு கொன்று; **நல்லறம் புரக்க வந்தனம்** - நல்ல அறத்தைக் காப்பதற்கு வந்தோம்; **எனும் பெருமை பூண்ட நாம்** - என்ற பெருமையைப் பூண்டுள்ள நாம்; **இரக்கம் இல் அவரையே** - இரக்கம் சிறிதுமில்லாத அவர்களையே; **துணைக்கொண்டு ஏற்றுமேல்** - துணையாகக் கொண்டு போரை ஏற்றுக்கொண்டோம் என்றால்; **அவர் வலிக்கு சுருக்கம் உண்டு** - நம்முடைய வலிமைக்கு குறைவுண்டு; **என்று தோன்றும்** - என்று தோன்றுமல்லவா?

ஆசு அற-சிறிதுமின்றி (அடியோடு) புரக்க-காக்க. வந்தனம்- வந்தோம். அவர் என்ற சொல் இராம இலக்குவர்களைக் குறிக்கும். பகைவர் பார்வையில் அவர் என்று குறிக்கப்பட்டது. ஏற்றும் எல்-ஏற்றுக் கொண்டோம் என்றால் என்பது பொருள்.

6431. 'விண்டுழி, ஒரு நிலை நிற்பர்; மெய்ம் முகம்
கண்டுழி, ஒரு நிலை நிற்பர்; கைப் பொருள்
கொண்டுழி, ஒரு நிலை நிற்பர்; கூழுடன்
உண்டுழி, ஒரு நிலை நிற்பர்-உற்றவர்.

உற்றவர் - நம்மிடம் அடைக்கலம் அடைந்த இதே அரக்கர்கள்; **விண்டுழி ஒரு நிலை நிற்பர்** - நம்மைப் பிரிய நேர்ந்த போது ஒரு நிலையிலே நிற்பார்கள்; **மெய்முகம் கண்டுழி** - மெய்யாக நம்முகம் கண்ட போது; **ஒரு நிலை நிற்பர்** - ஒரு நிலையிலே நிற்பார்கள்; **கைப்பொருள் கொண்டுழி** - நாம் தரும் கைப்பொருள்களைப் பெற்றுக்கொண்ட போது; **ஒரு நிலை நிற்பர்** - வேறு ஒரு நிலையிலே நிற்பார்கள்; **கூழுடன் உண்டுழி** - நம்மோடு சேர்ந்து உணவுண்ணும் போது; **ஒருநிலை நிற்பர்** - ஒரு நிலையிலே நிற்பார்கள்.

அரக்கர்களுக்கு நிலையான புத்தி இல்லை. சமயம்போல மாறிமாறி நிற்கும் நிலை உடையவர்கள் என்பது சுக்கிரீவன் கருத்து.

***6432.* 'வஞ்சனை இயற்றிட வந்தவாறு அலால்,**
"தஞ்சு" என நம்வயின் சார்ந்துளான் அலன்;
நஞ்சினின் கொடியனை நயந்து கோடியோ?-
அஞ்சன வண்ண!' என்று, அறியக் கூறினான்.

அஞ்சன வண்ண - *மை போன்ற நிறத்தை உடையவனே!* **வஞ்சனை இயற்றிட** - *வஞ்சகம் செய்வதற்காக;* **வந்தவாறு அலால்** - *வந்திருப்பதே அல்லாமல்;* **'தஞ்சு' என நம் வயின் சார்ந்துளான்அலன்** - *அடைக்கலம் என்று நம்மிடம் அடைந்தவன் அல்லன்;* **நஞ்சினில் கொடியனை** - *விடத்தினும் கொடியனான இந்த அரக்கனை (வீடணனை);* **நயந்துகோடியோ** - *விரும்பி ஏற்றுக் கொள்வாயோ?* **என்று அறியக் கூறினான்** - *என்று தன் கருத்தை இராமபிரான் அறியும்படி சுக்கிரீவன் கூறினன்.*

இராவணனிடம் மிகுந்த அன்புடைய தம்பி இவன். 'தஞ்சம்' என்று, நம்மிடம் வந்தது வஞ்சகச் செயலே என்பது சுக்கிரீவன் கருத்து. தஞ்சு-தஞ்சம்.

சாம்பன் கருத்து

***6433.* அன்னவன் பின்னுற, அலகு இல் கேள்வியின்**
தன் நிகர் பிறர் இலாத் தகைய சாம்பனை,
'என்னை உன் கருத்து?' என இறை வினாயினான்:
தொன் முறை நெறி தெரிந்து, அவனும்
சொல்லுவான்.

அன்னவன் பின்னுற - *அந்த சுக்கிரீவன் தனது கருத்தைக் கூறி முடித்ததன்பின்;* **அலகின் கேள்வியின்** - *அளவற்ற கேள்வி ஞானத்திலே;* **தன் நிகர் பிறர் இலா** - *தனக்கு ஒப்பாக வேறு எவரையும் கூற இயலாத;* **தகைய சாம்பனை** - *பெருமைமிக்க சாம்பவந்தனை நோக்கி;* **என்னை உன் கருத்து** - *உனது கருத்து என்ன;* **என இறை வினாயினான்** - *என்று இறைவனான இராமபிரான் கேட்டான்;* **தொன்முறை நெறி தெரிந்து** - *பழமையான நெறிமுறைகளை நன்கு ஆராய்ந்து;* **அவனும் சொல்லுவான்** - *சாம்பவந்தனும் தனது கருத்தைக் கூறுவானாயினான்;*

அன்னவன்-சுக்கிரீவன். பின்னுற-கூறியபின். பிரமதேவன் அம்சமாகத் தோன்றியவன், கல்வி கேள்விகளில் வல்லவன், தனக்கு எவரையும் நிகர் கூற இயலாதவன் என்பதால் "அலகில் கேள்வியின் தன் நிகர் பிறரிலாத்தகைய சாம்பன்" என்றார். தொன்மைக்காலமாகத் தொடர்ந்திருக்கும் நெறி, முறைகளை நன்கு

தேர்ந்தவனாதலின் "தொன் முறை நெறி தெரிந்து சொல்லுவான்" என்றார். இது முதல் ஆறுபாடல்கள் சாம்பவந்தன் கூற்றாகும்.

6434. **'அறிஞரே ஆயினும், அரிய தெவ்வரைச்
செறிஞரே ஆவரேல், கெடுதல் திண்ணமாம்;
நெறிதனை நோக்கினும், நிருதர் நிற்பது ஓர்
குறி நனி உளது என உலகம் கொள்ளுமோ?**

அறிஞரே ஆயினும் - அவர் கற்றறிந்த அறிஞர்களே ஆனாலும்; **அரியதெவ்வரை** - நம்புவதற்கரிய பகைவர்களை; **செறிஞரே ஆவரேல்** - சேர்ந்தவர் ஆவார் என்றால்; **கெடுதல் திண்ணமாம்** - அவர்களைச் சேர்த்துக் கொண்டவர்கள் கெடுவது உறுதியாகும்; **நெறிதனை நோக்கினும்** - வீடணனுடைய அற நெறியை ஆராய்ந்தாலும்; **நிருதர் நிற்பதோர் குறி** - அரக்கர்கள் நிற்பதாகிய ஒரு குறிக்கோளான அற நெறி; **நனி உளது என** - மிக உள்ளது என்று; **உலகம் கொள்ளுமோ** - உலகம் ஏற்றுக் கொள்ளுமோ?

6435. **'வெற்றியும் தருகுவர், வினையம் வேண்டுவர்,
முற்றுவர், உறு குறை முடிப்பர், முன்பினால்-
உற்றுறு நெடும் பகை உடையர். அல்லதூஉம்,
சிற்றினத்தவரொடும் செறிதல் சீரிதோ?**

வெற்றியும் தருகுவர் - வீடணனைப் போன்றவர்களை நம்முடன் சேர்த்துக் கொண்டால் வெற்றி தேடித்தரலாம்; **வினையம் வேண்டுவர்** - நமக்குத் தேவையான யோசனைகளையும் கூறுவர்; **முற்றுவர்** - நமது காரியங்களை முடித்தும் தருவர்; **உறு குறை முடிப்பர்** - வேறு ஏதேனும் குறைகள் இருந்தாலும் அதை மாற்றி நலம் புரிவர்; **முன்பினால்** - (ஆனால்) முன்பிருந்தே; **உற்றுறு நெடும் பகை உடையர்** - நம்முடன் அரக்கர்கள் பெரிய பகை உடையவராவர்; **அல்லதூஉம்** - அதுவும் அல்லாமல்; **சிற்றினத்தவரொடும்** - இவர்களை ஒத்த சிற்றினத்தவருடன்; **செறிதல் சீரிதோ?** - சேர்தல் சிறப்புடையதாகுமோ?

வினயம் - உபாயம் (யோசனைகள்) முற்றுதல் - நிறைவேற்றுதல். உற்றுறு நெடும்பகை - தொடர்ந்து வரும் நெடும்பகை. "சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை" என்ற குறள் (451) நினைவு கூரத்தக்கது.

6436. **'வேதமும் வேள்வியும் மயக்கி, வேதியர்க்கு
ஏதமும், இமையவர்க்கு இடரும், ஈட்டிய
பாதகர் நம்வயின் படர்வராம்எனின்,**

தீது இலராய், நமக்கு அன்பு செய்வரோ?

வேதமும் வேள்வியும் மயக்கி - வேதங்களையும் வேள்விகளையும் நடைபெற விடாமல் கெடுத்து; **வேதியர்க்கு ஏதமும்** - வேதம் வல்ல அந்தணர்களுக்குத் துன்பத்தையும்; **இமையவருக்கு இடரும்** - தேவர்களுக்குத் தொல்லையும்; **ஈட்டிய பாதகர்** - தொடர்ந்து செய்து வந்த கொடிய பாதகர்களாகிய அரக்கர்; **நம்வயின் படர்வராம்** - நமது பக்கம் சேர்வார்கள் என்றால்; **தீது இலராய்** - நமக்குத் தீமை செய்யாதவர்களாய்; **நமக்கு அன்புசெய்வரோ** - நம்மிடம் அன்புடையவர் ஆவரோ?

வேதங்களை ஓதாமலும் வேள்விகளை நடத்தாமலும் அந்தணர்களுக்கும் முனிவர்க்கும் இடையூறு செய்தனர் என்பதை 'அரக்கர் என்றுளர் சிலர் அறத்தின் நீங்கினார் நெருக்கவும் யாம்படர் நெறியலாநெறி துரக்கவும் அருந்தவத்துறையுள் நீங்கினோம் (அகத்தியப்படலம் 12) என முனிவர்கள் இராமன்பால் முறையிட்டமையால் அறியலாம்.

6437. 'கைப் புகுந்து, உறு சரண் அருளிக் காத்துமேல்,
பொய்க் கொடு வஞ்சனை புணர்த்த போதினும்,
மெய்க் கொள விளியினும், "விடுதும்" என்னினும்,
திக்கு உறும், நெடும் பழி; அறமும் சீறுமால்.

கைப்புகுந்து - வீடணனைப் போன்றவர்கள் நமது பக்கம் வந்து சேர்ந்து; **உறுசரண் அருளி** - நாம் அவர்களுக்குப் பொருந்திய அடைக்கலம்கொடுத்து; **காத்து மேல்** - காப்பாற்றுவோமானால்; **பொய்க்கொடு வஞ்சனை புணர்த்த போதினும்** - பொய்மை யுடையவராய் கொடிய வஞ்சகம் செய்தாரென்றாலும்; **மெய்க்கொடு** - இவர்களது உண்மைத் தன்மை புலப்பட; **விளியினும்** - நம்மை வெகுண்டு மாறுபட்டாலும்; **விடுதும் என்னினும்** - (அதன் காரணமாக) நாம் அவர்களை விலக்கி விடுவோமென்றாலும்; **நெடும் பழிதிக்குறும்** - எல்லாத் திசையிலும் நமக்குப் பெரும் பழியுண்டாகும்; **அறமும் சீறும்** - அறக்கடவுளும் இவர்களுக்குப் புகல் தந்து காத்தற்கு நம்மைச் சீறும்.

கை-பக்கம். "நாடாது நட்டலின் கேடில்லை நட்டபின் வீடில்லை நட்பாள்பவர்க்கு" என்ற குறள் (791) நினைவு கூரத்தக்கது. "நல்லார் என நாம் விரும்பிக்கொண்டாரை அல்லார் எனினும் அடக்கிக் கொளவேண்டும்" என்ற நாலடியார் (221) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6438. 'மேல் நனி விளைவது விளம்ப வேண்டுமோ?
கானகத்து இறைவியோடு உறையும் காலையில்,
மான் என வந்தவன் வரலை மானும், இவ்

ஏனையன் வரவும்' என்று இனைய கூறினான்.

மேல் நனி விளைவது - இந்த வீடணனை நம் பக்கம் சேர்த்தோம் என்றால் அதனால் இனிமேல் ஏற்படும் விளைவின் தீயவிளைவை; **விளம்ப வேண்டுமோ** - நான் சொல்ல வேண் **டுமோ? கானகத்து இறைவியோடு உறையும் காலையில்** - கானகத்திலே சீதாதேவியுடன் நீங்கள் வசிக்கின்ற காலத்தே; **மான் என வந்தவன் வரவை** - பொன்மானாக வந்தவனான மாரீசனுடைய வருகையை; **இவ்வேனையன் வரவும் மானும்** - இந்த வேற்று வடிவினனான வீடணன் வருகையும் ஒக்கும்; **என்று இனைய கூறினான்** - என்று இத்தகைய சொற்களைச் சாம்பன் கூறினான்.

மேல்-இனிமேல். ஏனையன்-வேற்றான் (மற்றவன்) மானும்- ஒக்கும்.

நீலன் கருத்து

6439. பால்வரு பனுவலின் துணிவு பற்றிய
சால் பெருங் கேள்வியன், தானை நாயகன்,
நீலனை, 'நின் கருத்து இயம்பு, நீ' என
மேலவன் விளம்பலும், விளம்பல் மேயினான்:

பால்வரு பனுவலின் துணிவு பற்றிய - பலவகைப்பட்ட நூல்களின் துணிந்த முடிபுகளை அறிந்த; **சால்பெருங் கேள்வியன்** - சிறந்த பெரிய நூல்களை எல்லாம் அவைகளைக் கற்றறிந்தவர்களிடம் கேட்டு அறிந்த கேள்வி ஞானம் மிக்கவனும்; **தானை நாயகன் நீலனை** - வானர சேனையின் தலைவனுமான நீலனை; **நின் கருத்து இயம்பு நீ என** - உனது கருத்து யாதெனக் கூறு என்று; **மேலவன் விளம்பலும்** - மேலோனாகிய இராமபிரான் கேட்டதும்; **விளம்பல் மேயினான்** - நீலன் கூற முற்பட்டான்.

நூல்கள் பலவகைப்பட்டிருப்பன. ஆதலால் 'பால்வருபனுவல்' என்றார். பல சிறந்த நூல்களைக் கற்றறிந்த சான்றோர்களிடம் அவைகளைக் கேட்டறிந்த கேள்வி ஞானம் மிகுந்த நீலனை 'சாலப்பெரும் கேள்வியன்' என்றது கருதத்தக்கதாகும்.

6440.'பகைவரைத் துணை எனப் பற்றற்பால ஆம்
வகை உள; அன்னவை-வரம்பு இல் கேள்வியாய்!-
தொகையுறக் கூறுவென்; "குரங்கின் சொல்" என
நகையுறல் இன்றியே, நயந்து கேட்டியால்!

வரம்பில் கேள்வியாய் - எல்லையில்லாத பல நூல்களைக் கேட்டு உணர்ந்த கேள்வி ஞானம் மிக்கவனே! **பகைவரைத் துணை என** - பகைவர்களே என்றாலும் அவர்களையும் நமக்குத் துணை என்று; **பற்றற்பாலவாம் வகை உள** - ஏற்றுக்

கொள்ளத்தக்க வகைகள் பல உள்ளன; **அன்னவை தொகையுறக் கூறுவென்** - அவைகளை இங்கு தொகுத்துக் கூறுவேன்; **குரங்கின் சொல் என** - ஒரு குரங்கு கூறும்சொல்தானே என்று; **நகையுறல் இன்றியே** - ஏளனமாகக் கருதி நகைக்காமல்; **நயந்து கேட்டி** - விருப்பம் கொண்டு கேட்டருள்வாயாக.

6441. **'தம் குலக் கிளைஞரைத் தருக்கும் போரிடைப்
பொங்கினர் கொன்றவர்க்கு எளியர் போந்தவர்,
மங்கையர் திறத்தினில் வயிர்த்த சிந்தையர்,
சிங்கல் இல் பெரும் பொருள் இழந்து சீறினோர்,**

தருக்கும் போரிடை - செருக்குக் கொண்டு செய்யும் போரிலே; **தம் குலக் கிளைஞரை** - தமது குலத்தில் பிறந்த உறவினர்களை; **பொங்கினர் கொன்றவர்க்கு** - சினந்து கொன்றவர்களுக்கு; **எளியர் போந்தவர்** - (எதுவும் செய்ய இயலாதவர்களாய் எளியராய் இங்கு வந்தவர்களுக்கும்; **மங்கையர் திறத்தினில் வயிர்த்த சிந்தையர்** - பெண்கள் திறத்திலே பகைமைகொண்ட மனத்தவர்க்கும்; **சிங்கல் இல் பெரும்பொருள்** - குறைவில்லாத பெருஞ்செல்வத்தை; **இழந்து சீறியோர்** - பகைவரிடம் இழந்து வெகுண்டவருக்கும் (ஆகிய இத்திறத்தோர்க்கு அடைக்கலம் தந்து ஏற்றுக் கொள்வதே நல்லது என்பது கருத்து)

பகைவர் பக்கமிருந்து வருவோரில் கொள்ளத்தக்கவர் இன்னார் என்று தரும் பட்டியல் மேலும் தொடர்கிறது. வரும் பாடல்களில் மேலும் தொடரும்.

6442. **'பேர் அபிமானங்கள் உற்ற பெற்றியோர்,
போரிடைப் புறங்கொடுத்து அஞ்சிப் போந்தவர்,
நேர் வரு தாயத்து நிரப்பினோர், பிறர்
சீரிய கிளைஞரை மடியச் செற்றுளோர்,**

பேரபிமானங்கள் - நாடு, மொழி, இனம் போன்ற பெரிய பற்றுக்களை; **உற்றபெற்றியோர்** - கொண்டிருக்கும் தன்மையினரும்; **போரிடைப் புறம் கொடுத்து** - பகைவருடன் செய்த போரிலே தோற்று, புறமுதுகு காட்டி; **அஞ்சிப் போந்தவர்** - பகைவர்களுக்குப் பயந்து வந்தவர்களும்; **நேர் வருதாயத்து** - நேரான பங்காளிகளால்; **நிரப்பினோர்** - பொருளை இழந்து வறுமை உற்றோரும்; **பிறர் சீறிய கிளைஞரை** - பிறருடைய சிறந்த உறவினர்களை; **மடியச் செற்றுளோர்** - மடியும் படி கொன்றவர்களும் ஆகியோர் சரணடைய வந்தால் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

இந்தக் காரணங்களால் வந்து அடைக்கலம் அடைந்தவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது கருத்து.

6443. 'அடுத்த நாட்டு அரசியல் உடைய ஆணையால்
படுத்தவர் நட்டவர்,-பகைஞரோடு ஒரு
மடக்கொடி பயந்தவர் மைந்தர் ஆயினும்,
உடன் கொளத் தகையர், நம்முழை வந்து ஒன்றினால்.

அடுத்த நாட்டு அரசியலுடைய *- அடுத்த நாட்டு அரசனுடைய;* ***ஆணையால் படுத்தவர் நட்டவர்*** *- ஆணையாலே சிறைப்படுத்தப் பட்டவர்களின் நண்பர்களும்;* ***பகைவரோடு*** *- பகைவர்களுடனே;* ***ஒரு மடக்கொடி பயந்தவர்மைந்தர் ஆயினும்*** *- ஒரு பெண் பெற்றவரின் மக்களே என்றாலும்;* ***நம் முழை வந்து*** *ஒன்றினால் - நம்மிடம் வந்து நம்முடன் சேர்ந்தால்;* ***உடன் கொளத்தகையர்*** *- உடன் சேர்த்துக் கொள்ளத்தக்கவரே ஆவர்.*

6444. 'தாம் உற எளிவரும் தகைமையார்அலர்,
நாம் உற வல்லவர், நம்மை நண்ணினால்,
தோம் உற நீங்குதல் துணிவர் ஆதலின்,
யாம் இவன் வரவு இவற்று என் என்று உன்னுவாம்.

தாம் உற எளிவரும் தகைமையார் அலர் *- தாமே வந்து நம்மைச் சேரும்படியான எளியதன்மை அல்லாதவராய்;* ***நாம் உறவல்லவர்*** *- பிறர் அஞ்சத்தக்க வலிமை உடையவராய்;* ***நம்மை நண்ணினால்*** *- (உள்ளவர்கள்) நம்மை அடைந்தால்;* ***தோம் உற நீங்குதல் துணிவர்*** *- நம்மைத் துன்புறுத்தி விட்டு நீங்கவே செய்வார்கள்;* ***ஆதலின் நாம் இவன் வரவு*** *- ஆகவே நாம் இந்த வீடணன் வருகையை;* ***இவற்று என் என்று உன்னுவாம்*** *- மேலே கூறிய வகைகளுள் எவ்வகையினது என எண்ணுவோம்.*

வரும் தகைமை-எளியதன்மை நாம்-அச்சம். தோம்-துன்பம். இவற்று-இவ்வகையில்.

6445. 'காலமே நோக்கினும், கற்ற நூல்களின்
மூலமே நோக்கினும், முனிந்து போந்தவன்
சீலமே நோக்கி, யாம் தெரிந்து தேறுதற்கு
ஏலுமே?' என்று எடுத்து இனைய கூறினான்.

காலமே நோக்கினும் *- இந்த வீடணன் நம்முடன் சேர வந்திருக்கும் சமயத்தை ஆராய்ந்தாலும்;* ***கற்ற நூல்களின் மூலமே நோக்கினும்*** *- நாம் கற்ற நீதி நூல்களின் மூலம் ஆராய்ந்து பார்த்தாலும்;* ***முனிந்து போந்தவன்*** *- அண்ணனாகிய இராவணனுடன்*

கோபித்து வந்தவனான இவனது; **சீலமே நோக்கி** - நல்லொழுக்கத்தை மட்டும் பார்த்து; **யாம் தெரிந்து தேறுதற்கு ஏலுமே** - நாம் இவன் பற்றி ஆராய்ந்து தேற இயலுமோ? (இயலாது என்பது கருத்து.) **என்று எடுத்து இனைய கூறினான்** - என்று இவ்வாறு எடுத்துரைத்தான் சேனைத்தலைவன்.

தெரிந்து தேறுதற்கு ஏறுமே என்பதில் ஏகாரம் எதிர்மறை. ஏலாது என்பது பொருள். போர் மூண்ட காலத்தில் அண்ணனை விட்டு விலகியவன் என்பதை "காலமே நோக்கினும்" என்றார். 'நூல்களின் மூலம்' நூல்களின் அடிப்படையில் ஆய்ந்தாலும் என்பது பொருள்.

மற்றைய மந்திரக் கிழவர் கருத்து

6446. மற்றுள மந்திரக் கிழவர், வாய்மையால்,
குற்றம் இல் கேள்வியர், அன்பு கூர்ந்தவர்,
'பற்றுதல் பழுது' என, பழுது உறா ஒரு
பெற்றியின் உணர்வினார், முடியப் பேசினார்.

மற்றுள மந்திரக் கிழவர் - வானரப்படையில் சுக்கிரீவன் சாம்பன், நீலன் இவர்களைத்தவிர வேறுமுள்ள அமைச்சர் முதலானோர்; **வாய்மையால்** - வாய்மையைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாதலால்; **குற்றமில் கேள்வியர்** - குற்றமில்லாத நூற்கேள்வி உடையவர்களும்; **அன்பு கூர்ந்தவர்** - இராமபிரானிடம் மிகுந்த அன்புடையவர்களுமான அமைச்சர் படைத்தலைவர் முதலான மந்திரக்கிழவர்; **பற்றுதல் பழுது என** - இந்த வீடணனை நம்முடன் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் தவறாகும் என்று; **பழுதுறா ஒரு பெற்றியின்** - குற்றமற்ற ஒத்த ஒரேதன்மையான; **உணர்வினார்** - உணர்வுடையவர்களான அவர்கள்; **முடியப்பேசினார்** - முடிவான தங்கள் கருத்தைக் கூறினர்.

மந்திரக்கிழவர் - ஆலோசனைக்குரிய அமைச்சர் முதலானோர். மந்திரக்கிழவர் அத்தனைபேரும் ஒத்த உணர்வினராக ஒரே தன்மையில் பேசினர் என்பதை பழுதுறா ஒரு பெற்றியின் என்றார். வீடணனை நம்முடன் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் பெருந்தீங்காக முடியும் என்பதே முடிவான கருத்தாகப் பேசினார்.

இராமபிரான் அநுமன் கருத்தைக் கேட்டல்

6447. 'உறு பொருள் யாவரும் ஒன்றக் கூறினார்
செறி பெருங் கேள்வியாய்! கருத்து என்? செப்பு' என,
நெறி தரு மாருதி என்னும் நேர் இலா
அறிவனை நோக்கினான், அறிவின் மேல் உளான்.

அறிவின் மேலுளான் - அறிவுக்கு மேலாக அறிவாக விளங்கும் இராமபிரான்; **உறுபொருள் யாவரும்** - வீடணனை ஏற்றுக் கொள்வதா இல்லையா என்ற பொருளைப் பற்றி எல்லோரும் ஒரே தன்மையாகக் கூறினார்கள்; **செறிபெருங் கேள்வியாய்** - செறிந்த நிறைந்த கேள்விச்செல்வம் உடையவனே! **கருத்து என் செப்பு என** - உனது கருத்து யாது கூறுக என்று கேட்டு; **நெறி தருமாருதி என்னும்** - நன்னெறியில் நிற்கும் மாருதி என்ற; **நேரிலா அறிவனை** - எவரும் நிகர் கூற இயலாத அறிவு கொண்டவனை; **நோக்கினான்** - இராமபிரான் குறிப்பாகப் பார்த்தான்.

அறிவுக்கு மேல் அறிவாக இருப்பவன். உயிர்களின் அறிவு கொண்டு அறிய இயலாதபடி மேலோங்கி விளங்குபவன் என்பதால் இராமபிரானை "அறிவின் மேலுளான்" என்றார். அறிவின் மேலுளான் அறிவனை நோக்கினான் என்ற கவிநயம் கருதத்தக்கது. உறுபொருள்-உற்றபொருள். உறு என்னும் உரிச்சொல் மிகுதி என்னும் பொருள் உடையது. ஆகையால் மேற்கொள்ளுதற்கு மிகுதியும் உரியபொருள் என்பது கருத்து. அநுமனுக்கு நிகராக வேறு எவருமில்லை என்பதால் "நேரிலா அறிவன்" என்றார். 'நெறிதருமாருதி' நீதி நெறி தெரிந்த அனுமனைக் குறிப்பதாகும் எல்லோரும் ஒரே கருத்தினராக 'பற்றுதல் பழுது' என்றுகூறினார் நின் கருத்து யாது? என இராமபிரான் அனுமனைக் கேட்டான் என்பது கருத்து.

மாருதியின் கருத்து

6448. 'இணங்கினர் அறிவிலர்எனினும் எண்ணுங்கால்,
கணம் கொள்கை நும்மனோர் கடன்மைகாண்' என
வணங்கிய சென்னியன், மறைத்த வாயினன்,
நுணங்கிய கேள்வியன், நுவல்வதாயினான்:

இணங்கினர் அறிவிலர் எனினும் - நம்மை அடைக்கலமாக வந்து அடைந்தவர்கள் அறிவில்லாதவர் என்றாலும்; **எண்ணுங்கால்** - நினைத்துப் பார்த்தால்; **கணம் கொள்கை** - அவர்களை இனமாகக் கொண்டு சிறப்பித்தல்; **நும்மனோர் கடன்மை காண்என** - உங்களைப் போன்றவர்களுக்கு உரிய கடமையாகும் என்று; **வணங்கிய சென்னியன்** - வணங்கிய தலையை உடையவனாகவும்; **மறைத்த வாயினன்** - கைகளால் மறைத்த வாயினை உடையவனாகவும்; **நுணங்கி கேள்வியன்** - நுணுக்கமான கேள்விஞானம் உடையவனான அனுமன்; **நுவல்வதாயினான்** - சொல்லுவானானான்.

நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது என்ற குறள் (419) நெறிக்கேற்ப அமைந்தவன் அனுமன் ஆகலால் அனுமனை 'நுணங்கியகேள்வியன் வணங்கிய வாயினன்' என்றார். ஒரு புறாவுக்கு அடைக்கலம் தந்து காத்த சிபி பிறந்த சூரிய குலத்தில் தோன்றிய உன்னைப் போன்றவர்களுக்கு உரியதொரு கடமை என்பதனை "நும்மனோர் கடன்மை" என்றார்.

6449. 'எத்தனை உளர், தெரிந்து எண்ண ஏய்ந்தவர்,
அத்தனைவரும், ஒரு பொருளை, "அன்று" என,
உத்தமர், அது தெரிந்து உணர, ஓதினார்;
வித்தக! இனி, சில விளம்ப வேண்டுமோ?

வித்தக - பேரறிவுடைய மேலோனே! தெரிந்து **எண்ண ஏய்ந்தவர்** - ஆராய்ந்து நினைந்து கூறவல்லவர்கள்; **எத்தனை உளர்** - இங்கு எத்தனை பேர் இருக்கிறார்களோ; **அத்தனைவரும்** - அத்தனை பேரும் ஒத்த கருத்தினராக; **ஒரு பொருளை** - நாம் கைக்கொள்ளத்தக்க தொன்றை; **அன்று என** - கொள்ளத்தக்க தன்று என்று; **உத்தமர்** - உத்தமமான குணமுடைய அவர்கள்; **அது தெரிந்து உணர ஓதினார்** - சொல்லவேண்டிய அதனை நன்கு தெரிந்து உணரும்படி கூறினர்; **இனி சில விளம்ப வேண்டுமோ** - நானும் இனிச் சிலவற்றைச் சொல்லியாக வேண்டுமோ?

சுக்ரீவன் முதலிய அத்தனை பேரும் சிந்தித்துக் கூறத்தக்கவர்களே என்பதனை "தெரிந்து எண்ண ஏய்ந்தவர்" என்றான். அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தினின்று மாறுபட்ட கருத்தினைக் கூறப்போகின்றான். எனினும், இராமபிரானிடத்து பேரன்பு கொண்டவர்கள் ஆதலின் அவர்கள் மிகுந்த மதிப்புக்குள்ளவர்கள் எனப் போற்றிப் பேசும் அனுமனின் உயர்வும் பணிவும் குறிக்கத்தக்கன. தெரிந்து - ஆராய்ந்து. அத்தனைவரும் - அந்த அனைவரும். உத்தமர் - நல்ல இயல்புடையவர்.

6450. 'தூயவர் துணி திறன் நன்று தூயதே;
ஆயினும், ஒரு பொருள் உரைப்பென், ஆழியாய்!
"தீயன்" என்று இவனை யான் அயிர்த்தல் செய்கிலேன்;
மேயின சில பொருள் விளம்ப வேண்டுமால்.

ஆழியாய் - சக்கரப்படையை உடைய திருமாலின் அவதாரமாக விளங்கியவனே! **தூயவர் துணி திறன் நன்று** - தூய மனமுடைய இவர்கள் எல்லோரும் துணிந்து கூறியவை நல்லதே; **தூயதே ஆயினும்** - குற்றமற்ற தூய கருத்துக்களே என்றாலும்; **ஒரு பொருள் உரைப்பென்** - நான் ஒரு கருத்தைக் கூறுகிறேன்; **இவனை யான் தீயன் என்று அயிர்த்தல் செய்கிலேன்** - இங்கு வந்துள்ள இந்த வீடணனை யான் தீயவன் என்று சிறிதும் சந்தேகப்படமாட்டேன்; **மேயின சில பொருள்** - அவ்வாறு ஐயப்படாமைக்குக் காரணமான சிலவற்றை; **விளம்பவேண்டும்** - யான் இப்போது கூறியாக வேண்டும்.

'ஆழியாய்' என்பதற்கு ஆணையாகிய சக்கரத்தை உடையவனே என்பதும் ஒரு பொருளாகும். 'ஒரு பொருள்' என்பது, அவர்களெல்லாம் கூறியதற்கும் வேறான ஒருபொருள் என்னும் குறிப்புடையது. சுக்கிரீவன் முதலிய அத்தனை பேரும் மனத்தால் தூயர். அவர்கள் கொண்ட கருத்தும் நன்று தூயது. தன் கருத்து வேறானது என்பதைத் துணிவுடன் "தீயன் என்று இவனை நான் அயிர்த்தல் செய்திலேன்"

என்று தெளிவாகக் கூறினும் சுக்கிரீவன் முதலானோர் தூயர் உத்தமர் என்றெல்லாம் சிறப்பித்துக் கூறும் அனுமன் நிலை உணர்ந்து மகிழ்தற்குரியது.

6451. 'வண்டு உளர் அலங்கலாய்! வஞ்சர் வாள் முகம்,
கண்டது ஓர் பொழுதினில், தெரியும்; கைதவம்
உண்டுஎனின், அஃது அவர்க்கு ஒளிக்க ஒண்ணுமோ?
விண்டவர் நம் புகல் மருவி வீழ்வரோ?

வண்டு உளர் அலங்கலாய் - வண்டுகள் கிளறுகின்ற மலர் மாலை அணிந்துள்ள பெருமானே! **வஞ்சர் வாள்முகம்** - வஞ்சக எண்ணமுடையவர்களின் ஒளி பொருந்திய முகத்தை; **கண்டதோர் பொழுதினில்** - பார்த்த அந்த நேரத்திலே; **தெரியும்** - நன்றாகத்தெரிந்து கொள்ளலாம்; **கைதவம் உண்டெனில்** - உள்ளத்தே வஞ்சகம் இருக்குமானால்; **அஃது அவர்க்கு ஒளிக்க ஒண்ணுமோ** - அதனை அவர்களால் புறத்தே தோன்றாமல் ஒளிக்க இயலுமோ? **விண்டவர் நம் புகல்** - பகைவர்கள் நம்மை அடைக்கலமாக; **மருவி வீழ்வரோ** - அடைந்து தாழ்தலை விரும்புவார்களோ?

வஞ்சகர் முகத்தைப் பார்த்த போதே தெரியும் என்பான் "வஞ்சர் வாள்முகம் கண்டதோர் பொழுதினில் தெரியும்" என்றான். வாள் (ஒளி) முகம் என்றது, வஞ்சகர் போலித்தனமாகக் காட்டக்கூடிய காட்சியை உணர்த்திற்று. வஞ்சகத்தை அவர்களால் மறைக்க முடியாதென்பதை 'கைதவம் ஆயினும் உண்டெனில் அஃது அவர்க்கு ஒளிக்க ஒண்ணுமோ' என்றான். பகைவர் நம்மைப் புகல் அடைந்து தாழ்வதை விரும்பமாட்டார்கள் என்பது மாருதியின் வாதம். கைதவம்- வஞ்சகம்.

6452. 'உள்ளத்தின் உள்ளதை, உரையின் முந்துற,
மெள்ளத் தம் முகங்களே விளம்பும்; ஆதலால்,
கள்ளத்தின் விளைவு எலாம் கருத்து இலா இருள்
பள்ளத்தின் அன்றியே வெளியில் பல்குமோ?

உள்ளத்தின் உள்ளதை - மனத்திலே இருப்பதை; **உரையின் முந்துற** - பேசுவதற்கு முன்னாலேயே; மெள்ளத்தம் முகங்களே **விளம்பும்** - மெதுவாகத்தமது முகங்களே கூறிவிடும் (காட்டிக்கொடுத்து விடும்); **கள்ளத்தின் விளைவு எலாம்** - வஞ்சகத்தின் விளைவுகள் எல்லாம்; **கருத்து இலா** - நல்ல கருத்து இல்லாத; **இருள் பள்ளத்தின் அன்றியே** - அறியாமையாகிய இருள் நிறைந்த பள்ளம் போன்ற முகம் அல்லாது; **வெளியில் பல்குமோ** - (அறிவொளி வீசுகின்ற) வெட்டவெளி போன்ற முகத்தில் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமோ?

"அடுத்தது காட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சம் கடுத்தது காட்டும் முகம்" (706) என்ற குறள் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. வஞ்சகர்களின் உள்ளத்தில் உள்ளதை

உரைக்குமுன், முகமே உணர்த்திவிடும் என்பதாயிற்று. வஞ்சகத்தின் விளைவு- அறியாமை நிறைந்த இருட்பள்ளம் போன்ற முகத்திலே தோன்றுமேயல்லாது வெட்டவெளி போன்ற முகத்திலே காணப்படுமோ என்றான். கள்ளத்தின் விளைவை இருள் நிறைந்த முகமே காட்டிக் கொடுத்துவிடும் என்பது கருத்தாகும்.

6453. 'வாலி விண் பெற, அரசு இளையவன் பெற,
கோலிய வரி சிலை வலியும் கொற்றமும்.
சீலமும் உணர்ந்து, நிற் சேர்ந்து, தெள்ளிதின்
மேல் அரசு எய்துவான் விரும்பி மேயினான்.

வாலிவிண் பெற - வாலி விண்ணுலகு சேரவும்; அரசு இளையவன் பெற - அவன் தம்பியான சுக்கிரீவன் கிட்கிந்தை ஆட்சியைப் பெறவும்; **கோலிய வரி சிலை வலியும்** - வளைந்த நின் கட்டமைந்த வில்லாற்றல் பற்றியும்; **கொற்றமும் சீலமும்** - அதன் வெற்றியைப் பற்றியும், சீலத்தைப் பற்றியும்; **உணர்ந்து** - இந்த வீடணன் தெரிந்து உணர்ந்ததால்; **நிற் சேர்ந்து** - உன்னை அடைந்து; தெள்ளிதின் - தெளிந்த ஞானத்தால்; **மேல் அரசு எய்துவான்** - மேலானதாகிய வீட்டரசைப் பெறும் பொருட்டு; **விரும்பி மேயினான்** - விரும்பி இங்கு வந்தடைந்தான்.

மேல் அரசு எய்துவான் என்ற தொடர் எதிர்காலத்தில் இலங்கை அரசை அடைவதற்காக என்ற கருத்தையும் உட்கொண்டுள்ளது. தெளிந்த ஞானம் உடைமையால் வீட்டரசை விரும்பி வந்தானாவான் என்பதை "மேலரசு எய்துவான் விரும்பி வந்தனன்' என்றான். இராவணனையும் தோல்வியுறச் செய்த வாலியைக் கொன்று, சுக்கிரீவனுக்கு ஆட்சியை வழங்கிய ராமபிரான் இராவணனைக் கொன்று தனக்கு இலங்கை அரசைப்பெற உதவுவான் எனத் தெளிவாக உணர்ந்தே வந்தான் என்பதும் ஒரு பொருள். வைணவ மரபுக்கும் வீடணன் பண்புக்கும் அரசாட்சி ஆசையை முன்னிறுத்துதல் பொருந்தாது; எனினும், உலகியல் மட்டுமே கருதுவோர்க்கு அவ் ஆசைபற்றிய நினைவு இருக்கும் என்பதைக் கம்பன் சொல்லாட்சி புலப்படுத்துகிறது.

6454. 'செறி கழல் அரக்கர்தம் அரசு சீரியோர்
நெறி அலது; ஆதலின், நிலைக்கலாமையும்,
எறி கடல் உலகு எலாம் இளவற்கு ஈந்தது ஓர்
பிறிவு அருங் கருணையும், மெய்யும், பேணினான்.

செறிகழல் அரக்கர்தம் அரசு - செறிந்த கழலணிந்த கால்களையுடைய இவ்வரக்கர்களின் அரசாட்சி; **சீரியோர் நெறி அலது ஆதலின்** - சிறந்த மேலோர்கள் கூறிய நெறியில் நடைபெறாதது, ஆதலால்; **நிலைக்கலாமையும்** - அது நிலைபெறாதது என்பதனாலும்; **எறிகடல் உலகு எலாம்** - திரை எறியும் கடலால்

சூழப்பட்ட உலகம் முழுவதையும்; ***இளவற்கு ஈந்ததோர் பிறிவரும் கருணையும்*** *- தம்பியான பரதனுக்குத் தந்தருளிய நீங்காத கருணையையும்;* ***மெய்யும் பேணினான்*** *- நீ மேற்கொண்ட வாய்மை அறத்தையும் இந்த வீடணன் விரும்பியவனாவான்.*

அரக்கர்களின் ஆட்சி வன்முறையைக் கொண்டதேயல்லாத நீதி அறம் போன்ற நன்னெறிகளைக் கொண்டதல்லவாதலால் மேலோர் கூறிய நெறிநில்லாத தென்பான். "சீரியோர் நெறி அலது" என்றான். போர் வெற்றிகளால் அமைந்ததாயினும் நன்னெறியில் இயங்காததது அரக்கரின் அரசு; ஆகவே வீடணன் அதனை நிலைபேறுடையதாகக் கருதமாட்டான். ஆட்சியில் பற்றில்லாதவனுக்கு ஆட்சியை வழங்கிய இராமபிரானது பெருங்கருணை வாய்மை இவைகளையே விரும்பி வந்தவன் வீடணன் என்பதனை "உலகெலாம் இளவற்கீந்ததோர் பிறிவருங்கருணையும் மெய்யும் பேணினான்" என்றான். இலங்கை அரசு வீடணனுக்கு வரவிருப்பது உறுதிதான். எனினும், அதனைப் பெரிதாக வீடணன் கருதான் என்பதும் ஆட்சி விருப்பம் இல்லாத பரதனுக்கு அதனை இராமன் அளித்தான் என்பதும் இணைத்து நோக்கத்தக்கவை. இணைத்து நோக்குதலால் விளையும் கருத்துகள் விரிக்கிற் பெருகும். 'பிரிவு' எதுகை நோக்கி பிறிவெனப்பட்டது.

6455. ' "காலம் அன்று, இவன் வரு காலம்" என்பரேல்,
வாலிதன் உறு பகை வலியது ஏறிய
தால், இனி அங்கு இவற்கு இறுதி ஆவதால்
மூலம் என் துணைவரைப் பிரிவு முற்றினான்.

காலம் அன்று இவன் வரும் காலம் என்பரேல் *- இவன் இங்கு வந்த காலம் சரியான காலமல்ல என்பார்களானால்;* ***வாலி தன் உறு பகை வலியது ஏறியதால்*** *- வலிமை மிக்கதான வாலியின் பகையைக் கடந்து நின்றது;* ***இனி அங்கு இவற்கு*** *- இனி இலங்கை அரக்கர்களுக்கும்;* ***இறுதி ஆவதால்*** *- அழிவு காலம் ஆயிற்று என்பதால்;* ***மூலம் என் துணைவரை*** *- தனக்கு மூலம் எனப்படும் துணைவர்களான இராவண, கும்பகருணர்களை;* ***பிரிவு முற்றினான்*** *- பிரிந்து வருவதை நிறைவேற்றினான் (எனவே இவன் வந்த காலம் பொருத்தமானதே).*

'காலமே நோக்கினும்' வீடணன் அண்ணனைப் பிரிந்து வந்த காலத்தை ஆராய்ந்தாலும் பொருத்தமான காலமல்ல என்று கூறிய நீலனது கருத்தை (6445) மறுப்பது போல 'காலமன்று என்பரேல்' என்றான். ஏறுதல்-வெல்லுதல் (கடத்தல்) வாலியின் கொடிய பகையை வென்றது நின் வில்வலி என்பான் 'வலியது ஏறியதால்' என்றான். வாலியை வதைத்தவனுக்கு நம்மை அழிப்பது எளிய செயல் ஆகும் என, அவ்வரக்கர்களும் கருதுவர் எனவே அவர்களுக்கு அழியும் காலம் ஆயிற்று என்பான் 'இறுதி ஆவதால்' என்றான். மூலம்என்-மூலம் எனப்படும். முற்றுதல் - செய்துமுடித்தல்.

6456. 'தீத் தொழில் அரக்கர்தம் மாயச் செய் வினை

வாய்த்துளர், அன்னவை உணரும் மாண்பினால்
காய்த்தவர், அவர்களே கையுற்றார் நமக்கு;
ஏத்த அரும் உறுதியும் எளிதின் எய்துமால்.

தீத்தொழில் அரக்கர் - பாவச்செயல்களை உடைய அரக்கர்; **தம் மாயச் செய்வினை வாய்த்துளர்** - அவர்களுக்கே உரிய மாயச்செயல்களைப் புரிய வல்லவர்கள்; **அன்னவை உணரும்** - அவைகளை எல்லாம் தெரிந்து உணர்கின்ற; **மாண்பினால் காய்த்தவர்** - பெருமையினால் தேர்ந்தவர்களான வீடணனைப் போன்ற; **அவர்களே நமக்கு கை உற்றார்** - அவர்களே நமது பக்கம் சேர்ந்தார்கள்; **ஏத்தரும் உறுதியும் எளிதில் எய்தும்** - எனவே போற்றுதற்கரிய வெற்றி நமக்கு எளிதில் கிடைக்கும் எனலாம்.

அரக்கர் மாயம் வல்லவர் ஆதலின் "மாயச்செய்வினை வாய்த்துளார்" என்றான். காய்த்தவர்-தேர்ந்தவர். வீடணனைப் போன்றவர்கள் நமது பக்கம் சேர்வதால் மாயம் வல்ல அரக்கர்களின் மாயம் அறிந்து வெற்றி கொள்ளுதல் எளிய செயலாகும் என்பது தோன்ற "அவர்கள் நமக்குக் கை உற்றார் ஏத்தரும் உறுதியும் எளிதில் எய்தும்" என்றான். 'கை உற்றார்' என்பதற்கு நமது கைகளுக்குள் அடங்கியவராயினர்' என்பதும் ஒரு பொருளாகும்.

6457. ' "தெளிவுறல் அரிது, இவர் மனத்தின் தீமை; யாம்
விளிவது செய்குவர்" என்ன வேண்டுதல்,
ஒளி உற உயர்ந்தவர் ஒப்ப, எண்ணலார்;
எளியவர்திறத்து இவை எண்ணல் ஏயுமோ?

தெளிவு உறல் அரிது இவர் மனத்தின் தீமை - இவர்களது மனத்தில் அடங்கியிருக்கும் தீமையைத் தெரிவது அரிய செயல்; **விளிவது செய்குவர்** - நம்மை இறக்கும்படி செய்துவிடுவார்கள்; **என்ன வேண்டுதல்** - என்றெல்லாம் கருதுவதும், பேசுவதும் செய்பவர்கள்; **ஒளிஉற உயர்ந்தவர் ஒப்ப எண்ணலார்** - அறிவுக்குப் பொருந்துமாறு உயர்ந்தவர்களை ஒத்து எண்ணாதவராவர்; **எளியவர் திறத்து** - நம்மை நாடி வந்த எளியவர்கள் விஷயத்திலே; **இவை எண்ணல் ஓயுமோ** - இப்படி எல்லாம் நினைப்பது பொருந்துவதாகுமோ?

விளிவது - இறக்குமாறு. ஒளி-அறிவு. 'பாதகர் நம்வயின் படர்வராமெனின் தீதிலராய் நமக்கு அன்பு செய்வரோ' என்று கூறிய சாம்பன் கருத்தை (6436) மறுப்பது போல் அனுமன் இதனைக் கூறினான் என்க.

6458. ' "கொல்லுமின், இவனை" என்று அரக்கன் கூறிய
எல்லையில், "தூதரை எறிதல் என்பது

புல்லிது; பழியொடும் புணரும்; போர்த் தொழில்
வெல்லலம், பின்னர்" என்று இடை விலக்கினான்.

கொல்லுமின் இவனை - *(நான் இலங்கையில் இராவணனது சபையில் இருந்தபோது,)* இவனைக் கொல்லுங்கள்; **என்று அரக்கன் கூறிய எல்லையில்** - என்று இராவணன் கூறிய சமயத்தில்; **தூதரை எறிதல் என்பது புல்லிது** - வந்த தூதுவர்களைக் கொல்லுவதென்பது அற்பத்தனமானது; **பழியொடும் புணரும்** - அதனால் நமக்குப் பழியும் உண்டாகும்; **பின்னர் போர்த்தொழில் வெல்லலம்** - பின்பு நடைபெறப்போகும் போரிலே வெல்ல இயலாது; **என்று இடை விலக்கினான்** - என்று கூறி இராவணன் ஆணையால் கொல்ல வந்தவர்களையும் இடையிலே விலக்கினான்.

6459. ' "மாதரைக் கோறலும், மறத்து நீங்கிய
ஆதரைக் கோறலும், அழிவு செய்யினும்
தூதரைக் கோறலும், தூய்து அன்றாம்" என,
ஏதுவில் சிறந்தன எடுத்துக் காட்டினான்.

மாதரைக் கோறலும் - அபலைகளான பெண்களைக் கொல்வதும்; **மறத்து நீங்கிய ஆதரைக் கோறலும்** - வீரமற்ற அறிவிலிகளைக் கொல்லுவதும்; **அழிவு செய்யினும்** - நமது அழிவுக்குரிய செயல்களைச் செய்தார்கள் என்றாலும்; **தூதரைக் கோறலும்** - தூது வந்தவர்களைக் கொல்வதும்; **தூய்து அன்றாம்** - தூய செயல் ஆகாது என்று; **ஏதுவில் சிறந்தன எடுத்துக்காட்டினான்** - சிறந்த காரணங்களை எடுத்துக்கூறி நிறுவினான்.

அனுமனைக் கொல்லும்படி கூறக்காரணம் அவன் அசோகவனத்தை அழித்தது. வீரர்களைக் கொன்றது போன்ற அழிவுச்செயல்களைச் செய்ததே என்பதால் அழிவு செய்யினும் தூதரைக் கோறலும் என்றான். 'மறத்து நீங்கிய' என்பதனை மாதர், ஆதர் ஆகிய இரு திறத்தாருக்கும் கூட்டி உரைத்தல் பொருந்தும். ஆதர் - அறிவில்லாதவர். மாதர் - வீரமற்ற மகளிர். கோறல் - கொல்லுதல் தூய்து-தூயது. ஏது-காரணம். தூதரைக் கொல்லுதல் தூயதல்ல என்ற வீடணன் அதனோடு தொடர்புள்ள மாதர் ஆதர் என்பவர்களையும் சேர்த்துக் கூறினான் போலும்.

6460. 'எல்லியில் யான் இவன் இரண மாளிகை
செல்லிய போதினும், திரிந்த போதினும்,
நல்லன நிமித்தங்கள் நனி நிகழ்ந்தன;
அல்லதும் உண்டு, நான் அறிந்தது-ஆழியாய்!

ஆழியாய் - ஆணையாகிய சக்கரத்தை உடையவனே! **எல்லியில் யான் இவன் இரண மாளிகை செல்லிய போதினும்** - இரவு நேரத்தில் நான் இந்த வீடணனுடைய பொன்மாளிகைக்குச் சென்றபோதும்; **திரிந்த போதினும்** - இலங்கை முழுதும் சுற்றித் திரிந்த போதும்; **நல்லன நிமித்தங்கள் நனி நிகழ்ந்தன** - மிகுதியான நல்ல சகுனங்களே நிகழ்ந்தன; **அல்லதும் நான் அறிந்தது உண்டு** - அதுவுமல்லாமல் நான் தெரிந்து கொண்ட வேறு சில செய்திகளும் உண்டு.

எல்லி-இரவுப்பொழுது. இரணம்-பொன். வீடணன் வாழ்ந்த மாளிகை பொன்மயமானது என்பதால் 'இரண மாளிகை' என்றான். அனுமன் இலங்கைக்குச் சென்றிருந்தபோது சீதையைத் தேடிப் பல இடங்களுக்கும் சென்ற போதும் வீடணனது மாளிகைக்கும் சென்ற போதும் தான் பார்த்த நல்ல நிமித்தங்களையும் நினைந்து பார்த்துக் கூறுகிறான் "நல்ல நிமித்தங்கள் நனி நிகழ்ந்தன' எனத்தன் மகிழ்ச்சி தோன்றப் பேசுகிறான் எனலாம் இலங்கையில் நான் அறிந்த வேறு பலவும் உண்டு என்பான் "அல்லதும் நான் அறிந்தது உண்டு" என்றான்.

6461. 'நிந்தனை நறவமும், நெறி இல் ஊன்களும்,
தந்தன கண்டிலேன்; தரும தானமும்,
வந்தனை நீதியும், பிறவும், மாண்பு அமைந்து,
அந்தணர் மனை எனப் பொலிந்ததாம்அரோ.

நிந்தனை நறவமும் - மேலோர்களின் நிந்தனைக்குரிய மதுவும்; **நெறியில் ஊன்களும்** - தீயநெறியால் வந்த ஊன் உணவுகளும்; **தந்தன கண்டிலேன்** - வீடணன் இல்லத்தில் பரிமாறப்படுவதைப் பார்த்திலேன்; **தரும தானமும் வந்தனை நீதியும் பிறவும்** - அறநெறிப்படி அமைந்த தானங்களும், தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளும் வேறு நல்ல பழக்க வழக்கங்களும்; **மாண்பு அமைந்து** - வேறு பல மாண்புகளும் அமைந்து; **அந்தணர் மனை எனப் பொலிந்தது** - அந்தணர்களது இல்லத்தைப் போல இவன் இல்லம் பொலிந்து விளங்கியது.

நிந்தனை-மேலோர்களால் வெறுத்துக் கூறப்படுதல். நெறிஇல் ஊன்-கொலை முதலிய தீய நெறியால் வந்த ஊன் உணவு வகைகள் தந்தன-இருக்கக்கண்டிலேன்-பார்த்திலேன். இலங்கையில் பிற அரக்கர் மாளிகைகளில் நறவும், ஊனும் நிறைந்து காணப்பட்டனவாதலின், மாறுபட்டு விளங்கிய வீடணன் மனையின் சிறப்பைக் கூறலானான் என்க.

6462. 'அன்னவன் தனி மகள், "அலரின்மேல் அயன்
சொன்னது ஓர் சாபம் உண்டு; உன்னைத் துன்மதி,
நன்னுதல்! தீண்டுமேல், நணுகும் கூற்று" என,

என்னுடை இறைவிக்கும் இனிது கூறினாள்.

அன்னவன் தனிமகள் - இந்த வீடணனுடைய ஒப்பற்ற மகளான திரிசடை என்பவள்; **என்னுடை இறைவிக்கும்** - என்னுடைய தெய்வமான சீதா பிராட்டிக்கும்; ***அலரின் மேல் அயன் சொன்னதோர் சாபம் உண்டு*** - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவன் சொன்ன ஒரு சாபம் உண்டு; **நன்னுதல் உன்னைத் துன்மதி தீண்டு மேல்** - நல்ல நெற்றியை உடையவளே! உன்னைத் துன்மதியுடைய இராவணன் தீண்டுவானானால்; **கூற்று நணுகும்** - எமன் அவன் உயிரைக் கவர வருவான்; **என இனிது கூறினாள்** - என்று இனிதே கூறி, ஆற்றுவித்தாள்.

'விரும்பாத எந்தப் பெண்ணை இராவணன் தீண்டினாலும் அவன் தலைவெடித்துச் சாவான்' என்பது இராவணனுக்கு பிரமன் தந்த சாபம். இந்த உண்மையை அறிந்திருந்த திரிசடை சீதாபிராட்டிக்குக் கூறி, ஆறுதல் அளித்தாள், வீடணன் மட்டுமின்றி அவன் மகளும் அறநெறியைக் கடைப்பிடித்து வாழ்ந்தவராவார் என வீடணன் குடும்பத்தினரையும் சிறப்பித்துப் பேசினான் என்க. துன்மதி-கெட்டபுத்தியை உடைய இராவணன். நன்னுதல்-நல்ல அழகிய நெற்றியை உடையவள் (சீதா பிராட்டி).

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6463. ' "பெற்றுடைய பெரு வரமும், பிறந்துடைய
வஞ்சனையும், பிறவும், உன் கை
வில் தொடையின் விடுகணையால் வெந்து ஒழியும்"
எனக் கருதி, விரைவின் வந்தான்;
உற்றுடைய பெரு வரமும், உகந்து உடைய
தண்ணளியும், உணர்வும் நோக்கின்,
மற்று உடையர்தாம் உளரோ, வாள் அரக்கன்
அன்றியே தவத்தின் வாய்த்தார்?

பெற்றுடைய பெரு வரமும் - இராவணன் தவம் செய்து பெற்ற பெரிய வரங்களும்; **பிறந்துடைய வஞ்சனையும்** - அவன் பிறந்த போதே உடன் பிறந்த வஞ்சகம் முதலிய தீய குணங்களும்; **பிறவும்** - மற்றும் அவன் பெற்ற ஆட்சி,செல்வம் போன்றவையும்; **உன் கை வில் தொடையின் விடுகணையால்** - உனது கையில் தாங்கியுள்ள வில்லின் தொடையிலிருந்து விடும் அம்புகளால்; **வெந்து ஒழியும் எனக் கருதி** - வெந்து அழியும் என்று எண்ணி; **விரைவில் வந்தான்** - உன்னைச் சரண்புக விரைந்து இங்கு வந்தான்; **உற்றுடைய பெருவரமும்** - இந்த வீடணன் பெற்றுள்ள நல்ல பெரிய வரங்களும்; **உகந்துடைய தண்ணளியும்** - இவன் விரும்பி அடைந்துள்ள கருணைப்பண்பும்; **உணர்வும் நோக்கின்** -இவனுடைய ஞான உணர்வையும் ஆராய்ந்தால்; **வாள் அரக்கன் அன்றியே தவத்தின் வாய்த்தார்** - வாட்போரில் வல்ல அரக்கர் குலத்தவனான இந்த வீடணனைக் காட்டிலும் தவத்தில் சிறந்தவர் யாருண்டு? **மற்று உடையர் தாம் உளரோ** - இத்தகைய நல்ல பண்புகள் வாய்த்தவர் வேறு எங்கும் உளரோ?

இராவணன் வரம் பல பெற்றான். அவன் பிறந்த போதே உடன் பிறந்தது வஞ்சகம் என்பான். "பிறந்துடைய வஞ்சகமும்" என்றான். வீடணன் உற்ற பெருவரம் தெய்வ பக்தியும் அந்தணர், முனிவர் ஆகியோரிடம் அன்பும் என்பனவாம். அரக்கன் என்பதால் நம்முடன் சேர்த்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று கூறியவர்களை மறுத்துரைப்பவனைப் போல, இவனுக்குள்ள நல்ல பண்புகள் வேறு யாருக்குண்டு என்கிறான்.

6464. 'தேவர்க்கும், தானவர்க்கும், திசைமுகனே முதலாய தேவ தேவர்
மூவர்க்கும், முடிப்ப அரிய காரியத்தை
முற்றுவிப்பான் மூண்டு நின்றாய்;
ஆவத்தின் வந்து, 'அபயம்!'' என்றானை
அயிர்த்து அகல விடுதிஆயின்,
கூவத்தின் சிறு புனலைக் கடல் அயிர்த்தது
ஒவ்வாதோ?-கொற்ற வேந்தே!

கொற்ற வேந்தே - வெற்றியை உடைய வேந்தனே! **தேவர்க்கும் தானவர்க்கும்** - தேவர்களுக்கும், அசுரர்களுக்கும்; **திசை முகனே முதலாய தேவதேவர் மூவர்க்கும்** - பிரமன் முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலான மும்மூர்த்திகளுக்கும்; **முடிப்பரிய காரியத்தை** - செய்து முடிக்க இயலாத செயல்களை எல்லாம்; **முற்றுவிப்பான் மூண்டு நின்றாய்** - நிறைவேற்றி முடிப்பதற்கு நீ முனைந்து நின்றாய்; (அத்தகைய நீ)-; **ஆவத்தின் வந்து அபயம் என்றானை** - தனக்கு ஆபத்து வந்த காலத்திலே 'அடைக்கலம்' என்று வந்த வீடணனை; **அயிர்த்து அகல விடுதி ஆயின்** - சந்தேகப்பட்டு ஏற்றுக் கொள்ளாது புறம் செல்ல விடுவாயானால்; **கூவத்தின் சிறு புனலை கடல் அயிர்த்தது ஒவ்வாதோ** - கிணற்றிலுள்ள சிறிய அளவுள்ள தண்ணீரை, கடல் அயிர்த்ததற்கு ஒப்பாகாதோ? ஆகும் என்பதாம்.

தேவர், அரக்கர், திசைமுகன் முதலான மூவர் ஆகிய இவர்களாலும் செய்ய இயலாத பெரிய செயல்களை யெல்லாம் செய்து நிறைவேற்ற நீ முனைந்து நிற்கிறாயே இத்தகைய பெருமை உடைய நீ ஆபத்துக்காலத்தில் அடைக்கலம் என வந்தவனைக் கைவிடலாமா என்பான் 'ஆவத்தில் அபயம் என்றவனை அயிர்த்து அகல விடுதியாயின்' என்றான். கிணற்று நீரைக் கடல் சந்தேகிப்பது போன்றது, நீ இவனைச் சந்தேகிப்பதாகும் என்றான். ஆவத்து-ஆபத்து.

6465. ' "பகைப் புலத்தோர் துணை அல்லர்" என்று இவனைப்
பற்றோமேல், அறிஞர் பார்க்கின்,
நகைப் புலத்ததாம் அன்றே; நல் தாயம்
உளது ஆய பற்றால் மிக்க

தகைப் புலத்தோர் தந்தையர்கள், தம்பியர்கள்,
தமையர், இவர்தாமே அன்றோ,
மிகைப் புலத்து விளைகின்றது ஒரு பொருளைக்
காதலிக்கின், விளிஞர் ஆவர்?

பகைப்புலத்தோர் துணை அல்லர் - பகைவர்களைச் சேர்ந்த இவர்கள் நமக்குத் துணை ஆகமாட்டார்கள்; ***என்று இவனைப் பற்றாமேல்*** - என்றெண்ணி, இந்த வீடணனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்றால்; ***அறிஞர் பார்க்கில்*** - கற்றறிந்த அறிஞர்கள் பார்த்தார் என்றால்; ***நகைப்புலத்தது ஆம் அன்றே*** - அவர்களது சிரிப்புக்கு இடமாகுமல்லவா? ***நல்தாயம் உளதாய பற்றால்*** - நல்ல தாயத்தவர்களாக உள்ள பற்றினால்; ***மிக்க தகைப்புலத்தோர்*** - மிகுந்த அன்பு மிக்க தகுதி உடையவர்களான; ***தந்தையர்கள் தம்பியர்கள் தமையர்*** - தந்தை, தம்பி, தமையனாகிய; ***இவர்தாமே அன்றோ*** - இவர்கள் தாமே; ***மிகைப்புலத்து விளைகின்ற ஒருபொருளை*** - மேம்பாட்டுக்குரியதாய் விளைந்துள்ள ஒரு பொருளை; ***காதலிக்கின் விளிஞர் ஆவார்*** - விரும்புவார்களாயின் பகைவர் ஆவார்கள்.

விளிஞர்-பகைவர். தாயபாகம் பற்றிய சச்சரவுகளால் தாயத்தார் பகைவராவார்; வீடணனைப் போன்றவர்கள் கைவிடத்தக்கவரல்லர் என்பது கருத்து.

6466. 'ஆதலால், "இவன் வரவு நல் வரவே"
என உணர்ந்தேன், அடியேன்; உன்தன்
வேத நூல் எனத் தகைய திருவுளத்தின்
குறிப்பு அறியேன்' என்று விட்டான்-
காதல் நான்முகனாலும் கணிப்ப அரிய
கலை அனைத்தும் கதிரோன் முன் சென்று
ஓதினான், ஓத நீர் கடந்து, பகை கடந்து,
உலகை உய்யக் கொண்டான்.

காதல் நான்முகனாலும் கணிப்பரிய - கலைகளில் விருப்பம் மிக்க பிரமனாலும் இவ்வளவினதென்று கணிக்க இயலாத; ***கலை அனைத்தும்*** - எல்லாக்கலைகளையும்; ***கதிரோன் முன் சென்று ஓதினான்*** - சூரியனுக்கு முன் சென்று அவனிடம் கற்றுத் தேர்ந்தவனும்; ***ஓத நீர்கடந்து*** - குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த கடலைத்தாண்டி; ***பகை கடந்து*** - பகைவர்களாகிய இலங்கை அரக்கரை வென்று; ***உலகை உய்யக்கொண்டான்*** - இவ்வுலகத்தை உய்யுமாறு செய்தவனுமான அனுமன் (இராமனை நோக்கி); ***ஆதலால் இவன் வரவு நல்வரவே என உணர்ந்தேன் அடியேன்*** - ஆதலினால் இந்த வீடணனது வருகை நன்மையான வருகையே என நான் உணர்ந்தேன்; ***வேத நூல் எனத் தகைய*** - வேத நூல் என்று சொல்லத்தகுந்த; ***உன்றன் திருஉளத்தின் குறிப்பு அறியேன்*** -; உனது திருவுள்ளக் கருத்தை நான் அறியேன்; ***என்று விட்டான்*** - என்று கூறி முடித்தான்.

இராமன் திருவுள்ளத்தில் வேதக்கருத்துக்கள் நன்கு பதிந்திருந்ததால் 'வேத நூல் எனத்தகைய திருவுள்ளம்' என்றான். நான் இவன் வரவு நல்வரவே என

உணர்ந்தேன். உனது திருவுள்ளம் என்ன நினைக்கின்றதோ அதை அறியேன் என்பான். "திருவுள்ளத்தின் கருத்தறியேன்" என்றான். ஓடுகின்ற கதிரவனுக்கு முன்னால் முகம் காட்டிப் பின்புறமாக ஓடிக்கொண்டே கதிரவனிடம் எல்லாக் கலைகளையும் கற்றவன் அனுமன்.

அனுமன் கூறியது கேட்டு உவந்த இராமபிரான் கூற்று

அறுசீர் விருத்தம் (வேறுவகை)

6467. **மாருதி அமுத வார்த்தை செவி மடுத்து, இனிது**
மாந்தி,
'பேர் அறிவாளா! நன்று நன்று' எனப் பிறரை
நோக்கி, 'சீரிது; மேல் இம் மாற்றம் தெளிவுறத் தேர்மின்'
என்னா,
ஆரியன் உரைப்பதானான்; அனைவரும் அதனைக்
கேட்டார்.

மாருதி அமுத வார்த்தை செவி மடுத்து - அனுமன் கூறிய அமுதம் போன்ற வார்த்தைகளை இராமபிரான் காதாரக் கேட்டு; **இனிது மாந்தி** - (இனிய அமுதருந்தியது போல) மனத்தால் அனுபவித்து; பேரறிவாளா! **நன்று நன்று என** - பேரறிவுடையவனே நல்லது நல்லது என்று; **பிறரை நோக்கி** - மற்றவர்களை எல்லாம் பார்த்து; **சீரிது** - அனுமன் கூறியவை சிறந்த கருத்துக்கள்; **மேல் இம்மாற்றம் தெளிவுறத் தேர்மின்** - பின்னால் இவன் கூறிய மாற்றத்தை தெளிவாகத் தெரிந்து கொள்வீர்கள்; **என்னா ஆரியன் உரைப்பதானான்** - என்று மேலோனாகிய இராமன் கூறலானான்; **அனைவரும் அதனைக் கேட்டார்** - எல்லோரும் இராமபிரான் கூறியதைக் கேட்கலாயினர்.

அனுமன் கூறிய சொற்களை அமுதம் உண்பவனைப் போல இனிது கேட்டு மகிழ்ந்தான் என்பதால் 'மாருதி அமுத வார்த்தை செவிமடுத்து இனிது மாந்தி' என்றார். மாந்தி-பருகி (குடித்து) அனுமன் கூறிய உரையால் அவனது பேரறிவை வியந்த ராமபிரான் 'பேரறிவாள' என அழைத்தான். ஆரியன்-மேலோனாகிய இராமபிரான். இனிவரும் 15 பாடல்கள் இராமபிரான் கூற்றாகும்.

6468. **'கருத்து உற நோக்கிப் போந்த காலமும்நன்று;**
காதல்
அருத்தியும் அரசின் மேற்றே; அறிவினுக்கு அவதி
இல்லை;
'பெருத்து உயர் தவத்தினானும் பிழைப்பு இலன்"
என்னும் பெற்றி

***திருத்தியது ஆகும் அன்றே, நம்வயின் சேர்ந்த
செய்கை?***

கருத்து உற நோக்கி - *(வீடணன்) கருத்துடன் ஆய்ந்து பார்த்து;* ***போந்த காலமும் நன்று*** - *இங்கு வந்த சமயமும் நல்லதே;* ***காதல் அருத்தியும்*** - *அவன் கொண்டிருக்கும் பெரிய விருப்பமும்;* ***அரசின் மேற்றே*** - *இலங்கை அரசின் மேலான வீட்டரசே;* ***அறிவினுக்கு அவதி இல்லை*** - *(அதற்கேற்றபடி) இவனுடைய அறிவுக்கு எல்லையே இல்லை;* ***பெருத்து உயர்தவத்தினானும்*** - *பெரிய உயர்ந்த தவஒழுக்கத்தாலும்;* ***பிழைப்பு இலன்*** - *குறையுடையவன் அல்லன்; என்னும் பெற்றி* - ***என்னும் தன்மை*** *;* ***திருத்தியதாகுமன்றே நம் வயின் சேர்ந்த செய்கை*** - *நமது பக்கம் சேர்ந்த செய்கை ஒன்றே விளக்குமல்லவா?*

'காலமே நோக்கினும் ஏலுமே' என நீலன் கூறியதை (6465) மறுப்பவன் போல் 'போந்த காலமும் நன்று' என்றது குறிப்பிடத்தக்கது. 'காதல் அருத்தியும்' அரசின் மேற்றே என்பதற்கு இலங்கை ஆட்சியின் மீதே என்றும் பொருள் கூற இடமுண்டு. எனினும் அது சிறப்புடைய கருத்தன்று. வீடணன் பேரறிவுக்கும், உயர்ந்த தவ ஒழுக்கத்துக்கும், ஞான உணர்வுக்கும் வெற்றரசு நாடியதாகக் கொள்ளல் பொருந்தாது. 'திருத்தியதாகும்' என்பதற்கு வீடணன் அரக்கப்பிறப்பில் இருந்து நீதியால் வந்த நெடுந்தரும நெறியினனாகத் திருந்தியதாகவும் கூறுதல் பொருந்தும்.

***6469. 'மற்று இனி உரைப்பது என்னோ? மாருதி வடித்துச்
சொன்ன
பெற்றியே பெற்றி; அன்னது அன்றுஎனின், பிறிது
ஒன்றானும்,
வெற்றியே பெறுக, தோற்க, வீக, வீயாது வாழ்க,
பற்றுதல் அன்றி உண்டோ, அடைக்கலம்
பகர்கின்றானை?***

மற்று இனி உரைப்பதென்னே - *இனி வேறாக உரைப்பதற்கு என்ன உண்டு?* ***மாருதி வடித்துச் சொன்ன பெற்றியே பெற்றி*** - *அனுமன் ஆராய்ந்து கூறிய ஆலோசனையே மேலான ஆலோசனை;* ***அன்னது அன்று எனில்*** - *(வீடணனை ஏற்றுக் கொள்ளுதலாகிய அது அல்ல என்றால்;* ***பிறிது ஒன்றானும்*** - *அனுமன் சொன்னது நாம் செய்யத்தகாததாயினும்;* ***வெற்றியே பெறுக*** - *வீடணனை ஏற்றுக் கொள்வதால் வெற்றியே உண்டாகட்டும்;* ***தோற்க வீக வீயாது வாழ்க*** - *நாம் தோற்கட்டும் அழியட்டும் அழியாது வாழட்டும்;* ***அடைக்கலம் பகர்கின்றானை*** - *அபயம் என்று வந்தவனை நாம் ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறேதும் உள்ளதோ? இல்லையென்பதாம்.*

அனுமன் கருத்தும் தனது கருத்தும் ஒன்றே என்பதால் வேறுதனியாக நான் கூற வேண்டியதில்லை என்பதால் "மற்று இனி உரைப்பது என்னோ" என்றான்.

6470. ***‘இன்று வந்தான் என்று உண்டோ? எந்தையை யாயை முன்னைக்***
கொன்று வந்தான் என்று உண்டோ? அடைக்கலம் கூறுகின்றான்;
துன்றி வந்து அன்பு செய்யும் துணைவனும் அவனே; பின்னைப்
பின்றும் என்றாலும், நம்பால் புகழ் அன்றிப் பிறிது உண்டாமோ?

அடைக்கலம் கூறுகின்றான் - நம்மிடம் அடைக்கலம் என்று கூறி வந்த இவன்; ***இன்று வந்தான் என்றுண்டோ*** - இன்றுதான் வந்தான் என்று விலக்குதல் உண்டோ; ***எந்தையையாயை முன்னைக் கொன்று வந்தான் என்றுண்டோ*** - எனது தந்தையையும், தாயையும் முன்பு கொன்றுவிட்டு வந்த ஒருவனானாலும் விலக்குவதுண்டோ; ***துன்றி வந்து அன்பு செய்யும் துணைவனும் அவனே*** - நம்மை நெருங்கி வந்து நமக்கு அன்பு செய்கின்ற துணைவன் அவனே; ***பின்னைப் பின்றும் என்றாலும்*** - பின்பு நம்மிடம் மாறுபடுவான் என்ற போதிலும்; ***நம்பால் புகழ் அன்றி*** - இவனை ஏற்றுக்கொள்ளும் நமக்கு புகழ்தானே அல்லாது; ***பிறிது உண்டாமோ*** - வேறு பழி உண்டாகுமோ?

நம்மைச்சரண் அடைய வந்த வீடணன் இதற்குமுன்பு நமக்குப் பழக்கமில்லாதவனாய் இன்றுதான் வந்த புதியவன் என்றாலும் அதுகாரணமாக இவனை விலக்குதல் கூடாது என்பான். "இன்று வந்தான் என்றுண்டோ" என்றான். இவன் நல்ல பண்பும், தவமும் இல்லாத, எனது தாய் தந்தையரைக் கொன்றுவிட்டு வந்த கொடியவன் என்றாலும் விலக்குதல் கூடாது என்பதை "எந்தையை, யாயை முன்னர் கொன்று வந்தான் என்றுண்டோ" என்றான். நம்மைச் சேரவந்த இவனே அன்பு செய்யும் துணைவன். சிலகாலம் சென்று நம்முடன் மாறுபடுவானாயினும் இவனைச் சேர்த்துக்கொண்ட நமக்குப் புகழ்தானே தவிர, பழி எதுவும் வராது என்பான். 'பின்னைப் பின்றும் என்றாலும் நம்பால் புகழ் அன்றிப் பிறிது உண்டாமோ" என்றான். புகழ் அல்லாதது பழிதானே எனவே பிறிது என்றான்.

6471. ***'பிறந்த நாள் தொடங்கி, யாரும், துலை புக்க பெரியோன் பெற்றி***
மறந்த நாள் உண்டோ? என்னைச் சரண் என வாழ்கின்றானைத்
துறந்த நாட்கு இன்று வந்து துன்னினான் சூழ்ச்சியாலே
இறந்த நாள் அன்றோ, என்றும் இருந்த நாள் ஆவது!' என்றான்.

பிறந்தநாள் தொடங்கி - எவரும் தாம் பிறந்தநாள் முதலாக; ***துலை புக்கபெரியோன் பெற்றி*** - ஒரு புறாவுக்காகத் தானே தராசுக் கோலில் சென்றமர்ந்த பெரியோன் ஆகிய சிபிச் சக்கரவர்த்தியின் பெருமையை; ***யாரும் மறந்த நாள் உண்டோ*** - எவரேனும் மறந்த ஒரு நாளும் உள்ளதோ? இல்லை அன்றோ? ***என்னைச்சரண் என வாழ்கின்றானை*** - என்னை அடைக்கலம் என்று கூறி வந்து வாழ இருக்கும் இந்த வீடணன்; ***துறந்த நாட்கு*** - ஏற்றுக்கொள்ளாது விலக்கிய நாளைவிட; ***இன்று வந்து துன்னினான்*** - இன்று இங்கு வந்து நம்மை அடைந்த இவனுடைய; ***சூழ்ச்சியாலே*** - வஞ்சகச் செயல்களால்; ***இறந்த நாள் அன்றோ*** - நான் இறக்க நேர்ந்தால் அவ்வாறு இறந்த நாள் அல்லவா; ***என்றும் இருந்த நாள் ஆவது என்றான்*** - நான் என்றும் நிலை பெற்றிருந்த நாள் ஆவது என இராமன் கூறினான்.

துலைபுக்க பெரியோன் - சிபிச்சக்கரவர்த்தி. இன்று வந்து நம்மைச் சேர்ந்த இவனுடைய சூழ்ச்சியாலே நான் இறக்க நேர்ந்தால் அந்த நாளே நிலைபெற்றிருக்கும் நாளாகும் என்பதை 'சூழ்ச்சியாலே இறந்த நான் அன்றோ என்றும் இருந்த நாள்' என்றான். சிபியை உலகம் மறந்த நாள் இல்லை. அந்த மன்னன் வழிவந்த நான் அடைக்கலம் என்று வந்தவனை ஏற்றுக்கொள்வது தானே முறை என்பது கருத்து.

6472. ***'இடைந்தவர்க்கு, "அபயம், யாம்!" என்று***
இரந்தவர்க்கு, எறி நீர்வேலை
கடைந்தவர்க்கு, ஆகி, ஆலம் உண்டவற்
கண்டிலீரோ?
உடைந்தவர்க்கு உதவான் ஆயின், உள்ளது ஒன்று
ஈயான் ஆயின்,
அடைந்தவர்க்கு அருளான் ஆயின், அறம் என்
ஆம்? ஆண்மை என் ஆம்?

இடைந்தவர்க்கு - (பாற்கடலைக் கடைந்த போது தோன்றிய நஞ்சுக்கு) அஞ்சி விலகி வந்தவர்களும்; ***அபயம் யாம் என்று இரந்தவர்க்கு*** - நாங்கள் உனக்கு அடைக்கலம் என்று கெஞ்சியவர்களும்; ***எறி நீர் வேலை கடைந்தவர்க்கு ஆகி*** - அலை எறியும் பாற்கடலைக் கடைந்தவர்களும் ஆன தேவர்களுக்காக; ***ஆலம் உண்டவற் கண்டிலீரோ*** - நஞ்சைத்தான் உண்டு, அவர்களைக்காத்த சிவபிரானை நீங்கள் கண்டதில்லையா? ***உடைந்தவர்க்கு உதவானாயின்*** - தோல்வியால் சிதைந்து நொந்தவர்களுக்கு உதவவில்லை என்றால்; ***உள்ளது ஒன்று ஈயானாயின்*** - தன்னிடம் உள்ள பொருளைக் கேட்டுவந்தவர்களுக்குத் தரவில்லை என்றால்; ***அடைந்தவர்க்கு அருளானாயின்*** - அடைக்கலம் என்று வந்தவர்களுக்குக் கருணைகாட்டி அருள் செய்யவில்லை என்றால்; ***அறம் என்னாம் ஆண்மை என்னாம்*** - அறத்தால் என்னபலன்? ஆண்மையால் என்ன பயன்?

எறிநீர் வேலை - அலை பொங்கும்கடல். ஆலம்-நஞ்சு. உடைந்தவர் - பகைவருக்குத் தோற்று வந்தவர்கள். வலிமைக்குறைவால் தோல்வியைத்

தழுவியவர்களுக்கும் உதவவில்லை என்றாலும் வறுமையால் நாடிவந்து இரந்தவர்களுக்கு ஒரு பொருள் தரவில்லை என்றாலும், அடைக்கலம் என்று வந்தவர்களை ஏற்று அருளவில்லை என்றாலும் அறத்தாலும் ஆண்மையாலும் எந்தப் பயனுமில்லை என்பதை 'அறம் என்னாம்? ஆண்மை என்னாம்?" என்றான். அடைக்கலம் புகுந்த தேவர்களைக்காக்க, நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமானை நீங்கள் அறியவில்லையா என்பான். "கண்டிலீரோ" என்றான். இடைதல் - அஞ்சுதல். உடைதல் - தோற்றல்.

6473. ***'பேடையைப் பிடித்து, தன்னைப் பிடிக்க வந்து
அடைந்த பேதை
வேடனுக்கு உதவி செய்து, விறகிடை வெந் தீ மூட்டி,
பாடுறு பசியை நோக்கி, தன் உடல் கொடுத்த
பைம் புள்
வீடு பெற்று உயர்ந்த வார்த்தை வேதத்தின் விழுமிது
அன்றோ?***

பேடையைப் பிடித்துத் தன்னைப் பிடிக்கவந்து அடைந்த பேதை வேடனுக்கு - பெண்புறாவைப் பிடித்துக்கொண்டு அதன் ஜோடியான தன்னையும் பிடிக்கவந்திருந்த பேதைத்தன்மையுடைய வேடன் ஒருவனுக்கு; **உதவி செய்து** - குளிர்காலத்தில் குளிர் மாற்ற உதவியாக; **விறகிடை வெந்தீ மூட்டி** - விறகு பொறுக்கி வந்து வெப்பமான தீயை மூட்டிக் குளிரைப்போக்கி; **பாடுறு பசியை நோக்கி** - அவனது பெரும்பசியைப் பார்த்து; **தன் உடல் கொடுத்த பைம்புள்** - அந்தத்தீயில் வீழ்ந்து தனது உடலையே அவனுக்கு உணவாகக் கொடுத்த ஒரு ஆண்புறா; **வீடு பெற்றுயர்ந்த வார்த்தை** - பரமபதம் பெற்று உயர்ந்தது என்ற வார்த்தை; **வேதத்தின் விழுமிது அன்றோ** - வேதத்தைவிட மேலான தொன்றல்லவா?

6474. ***'போதகம் ஒன்று, கன்றி இடங்கர் மாப் பொருத
போரின்,
"ஆதிஅம் பரமே! யான் உன் அபயம்!" என்று
அழைத்த அந் நாள்,
வேதமும் முடிவு காணா மெய்ப்பொருள் வெளி
வந்து எய்தி,
மா துயர் துடைத்த வார்த்தை மறப்பரோ,
மறப்பிலாதார்?***

போதகம் ஒன்று - (கஜேந்திரன் என்ற பெயர் கொண்ட) யானை ஒன்று; **கன்றி இடங்கர்மாப் பொருத போரின்** - தாமரைப்பொய்கையில் சினம் கொண்ட முதலை

ஒன்று தனது காலைப் பற்றி இழுத்துச்செய்த போரிலே தளர்ந்துபோய்; **ஆதியம் பரமே யான் உன் அபயம்** - ஆதிமூலமாயுள்ள பரம்பொருளே நான் உனது அடைக்கலம்; **என்று அழைத்த அந்நாள்** - என்று அழைத்த அந்த நாளிலே; **வேதமும் முடிவு காணா மெய்ப்பொருள்** - வேதங்களும் தேடி முடிவுகாண முடியாத மெய்ப்பொருளாகிய பரமன்; **வெளிவந்தெய்தி** - அந்த யானைக்காக வடிவெடுத்து வெளிப்பட்டு அந்த யானையை அடைந்து; **மாதுயர் துடைத்த வார்த்தை** - முதலையைக் கொன்று யானைக்குற்ற துன்பத்தை மாற்றியருளினார் என்ற வார்த்தையை; **மறப்பிலாதார் மறப்பரோ** - மறதியில்லாத அடியார்கள் என்றும் மறப்பார்களோ? (மறக்கமாட்டார்கள்)

போதகம் - யானை. இடங்கர்மா-முதலை. மெய்ப்பொருளே யானைக்கு அடைக்கலம் தந்து காத்தார் என்னும் போது நம்மை அடைந்த வீடணனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் நமது கடமை அல்லவா என்பது கருத்து.

6475. **'மன்னுயிர் எல்லாம் தானே வருவித்து வளர்க்கும் மாயன்,**
தன் அன உலகம் எல்லாம் தருமமும் எவையும் தானே
என்னினும், அடைந்தோர்தம்மை ஏமுற இனிதின் ஓம்பி,
பின்னும் வீடு அளிக்கும் என்றால், பிறிது ஒரு சான்றும் உண்டோ?

மன்னுயிர் எல்லாம் - உலகத்தில் நிலைத்து வாழும் உயிர்களை எல்லாம்; **வருவித்து வளர்க்கும் மாயன்** - படைத்து, வளர்க்கின்ற பெருமான்; **தன் அன உலகம் எல்லாம்** - தன்னை ஒத்த உலகத்தை எல்லாம்; **தருமமும் எவையும் தானே என்னினும்** - அவ்வுலகத்துக்குத் தர்மமும் அவற்றின் பயனும் பிறவும் தானே என்றாலும்; **அடைந்தோர் தம்மை** - தன்னைச் சரண் அடைந்தவர்களை எல்லாம்; **ஏமுற இனிதின் ஓம்பி** - இன்பமுற இனிதே பாதுகாத்து; **பின்னும் வீடளிக்கும் என்றால்** - மறுமையில் வீட்டின்பத்தையும் தந்து காப்பான் என்றால்; **பிறிது ஒரு சான்றும் உண்டோ** - சரணடைந்தவர்களைக் காக்க வேண்டும் என்பதற்கு வேறு சான்றும் உள்ளதோ?

உயிர்களைப் படைக்கும் பிரமனுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருந்து படைத்தலும் காத்தலும் செய்பவன் திருமாலே என்பதால் "மன்னுயிர் எல்லாம் வருவித்து வளர்க்கும் மாயன்" என்றார். உலகமும் உலகத்திலுள்ள தருமங்களும் அந்தத் தருமங்களின் பயனும் எல்லாம் தானேயாக விளங்குபவன் பரமன் என்பதால் 'தன் அன உலகமெல்லாம் தருமமும் எவையும்தானே" என்றார். 'சரணமாகும் தன் தாள் அடைந்தோர்க்கெலாம் மரணமானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான்" (நாலாயிரம்-3067) என்பது நம்மாழ்வார் அருளிச் செயல்.

acharya.org

6476. 'நஞ்சினை மிடற்று வைத்த நகை மழுவாளன், "நாளும்
தஞ்சு" என, முன்னம், தானே தாதைபால் கொடுத்து, "சாதல்
அஞ்சினேன்; அபயம்!" என்ற அந்தணற்கு ஆகி, அந் நாள்,
வெஞ் சினக் கூற்றை மாற்றும் மேன்மையின் மேன்மை உண்டோ?

நஞ்சினை மிடற்று வைத்த - *(அமுதம் வேண்டிப் பாற்கடலைக் கடைந்த தேவர்கள் விஷம் என அஞ்சி அடைக்கலமடைய) அந்த நஞ்சினால் தேவர்கள் நலியாதபடி உண்டு கண்டத்திலே நிறுத்தி வைத்த;* **நகை மழுவாளன்** - *ஒளியுடைய மழுவை ஆயுதமாகக் கொண்ட சிவபிரான்;* **நாளும்தஞ்சு என** - *வாழ்நாள் குறைவாக (மார்க்கண்டனுக்கு);* **தாதைபால் கொடுத்து** - *தந்தையான மிருகண்டு முனிவருக்கு வரம்தந்தும்;* **சாதல் அஞ்சி அபயம் என்ற** - *சாவுக்கு அஞ்சினேன் நான் உனக்கு அடைக்கலம் என்று சரணடைந்த;* **அந்தணர்க்கு ஆகி** - *மறையவனான மார்க்கண்டனுக்கு அருள்புரிய;* **அந்நாள் வெஞ்சினக் கூற்றை** - *அந்த நாளிலே மார்க்கண்டனது உயிரைக் கவரவந்த கொடிய சினத்தை உடைய எமனை;* **மாற்றும் மேன்மையின்** - *குறைத்துத் தந்த வாழ்நாளை என்றும் பதினாறாக மாற்றிய சிவபெருமானுடைய மேலான பண்பைவிட;* **மேன்மை உண்டோ** - *மேலானது வேறேதும் உண்டோ?*

மிடறு-கழுத்து. நகை-ஒளி.

6477. ' "சரண் எனக்கு யார்கொல்? என்று சானகி அழுது சாம்ப,
"அரண் உனக்கு ஆவென்; வஞ்சி! அஞ்சல்!" என்று அருளின் எய்தி,
முரணுடைக் கொடியோன் கொல்ல,மொய்அமர் முடித்து, தெய்வ
மரணம் என் தாதை பெற்றது என்வயின் வழக்கு அன்று ஆமோ?

சரண் எனக்கு யார் கொல் என்று - *(இராவணனால் கவர்ந்து செல்லப்பட்டபோது) எனக்கு அடைக்கலமளித்துக் காப்பவர் யார் என்று கூறி;* **சானகி அழுது சாம்ப** - *சீதா பிராட்டி அழுது சோர்ந்திருக்க;* **அரண் உனக்கு ஆவேன்** - *நான் உனக்கு அரணாக நின்று காப்பேன்;* **வஞ்சி அஞ்சல் என்று அருளின் எய்தி** -

வஞ்சிக் கொடி போல்பவளே அஞ்சாதே என்று கருணை கொண்டு வந்து; **முரணுடைக் கொடியோன் கொல்ல** - முரண்பட்ட மனம் கொண்ட கொடியவனான இராவணன் வாளால் வெட்டிக்கொல்ல; **மொய் அமர் முடித்து** - இராவணனுடன் நெருங்கிய போர் செய்து முடித்து; **தெய்வ மரணம் என் தாதை பெற்றது** - தெய்வீக மரணத்தை எனக்குத் தந்தையான சடாயு பெற்றது; **என் வயின் வழக்கன்றாமோ** - எனக்கு மட்டும் முறையற்றதாகுமோ? ஆகாது.

சரண்-அடைக்கலம் (புகலிடம்). சாம்ப-சோர்வுற, அரண்- பாதுகாப்பு அஞ்சல்- அஞ்சாதே. மொய் அமர்-நெருங்கிய போர். சடாயுவைப் பெரிய உடையார் என வைணவ உலகம் போற்றும். அந்தச் சடாயு பெற்ற தெய்வமரணம் நான் பெறுவது முறையாகுவதே என்றான் ராமபிரான். மானமே நேரிலும் சரணடைந்தோரைக் காப்பதே பேரறம் என்பது இராமன் கருத்தாதல் காண்கிறோம்.

***6478. 'உய்ய, 'நிற்கு அபயம்!" என்றான் உயிரைத் தன்
உயிரின் ஓம்பாக்
கய்யனும், ஒருவன் செய்த உதவியில் கருத்திலானும்,
மய் அற, நெறியின் நோக்கி, மா மறை நெறியில்
நின்ற
மெய்யினைப் பொய் என்றானும், மீள்கிலா நரகில்
வீழ்வார்.***

உய்யநிற்கு அபயம் என்றான் - நான் உய்யுமாறு உன்னைச் சரண்புகுந்தேன் என்று வந்த ஒருவனுடைய; **உயிரைத் தன் உயிரின் ஓம்பாக்கய்யனும்** - உயிரினைத் தன்னுயிராகக் கருதிப் பேணிக்காப்பாற்றாத கீழ்மகனும்; **ஒருவன் செய்த உதவியில் கருத்திலானும்** - ஒருவன் செய்த உதவியில் கருத்தில்லாது மறந்தவனும்; **மய்அற நெறியின் நோக்கி** - குற்றம் நீங்க, அறநெறியை அறிந்து; **மாமறை நெறியில் நின்ற** - சிறந்த வேத நெறிப்படி நின்றொழுகும்; **மெய்யினைப் பொய் என்பானும்** - உண்மை நெறியைப் பொய் என்று கூறுபவனும்; **மீள்கிலா நரகில் வீழ்வார்** - மீண்டு வரமுடியாத கொடிய நரகத்திலே வீழ்ந்து துன்புறுவார்.

மய்-மை, குற்றம். மை, கையன் என்பன எதுகை நோக்கி மய், கய்யன் என வந்தது. மீள்கிலா - மீளமுடியாத உலகத்தார் உண்டென்பதில் லென்பான்... அலகையா வைக்கப்படும்" என்ற குறள் (850) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

***6479. 'சீதையைக் குறித்ததேயோ, "தேவரைத் தீமை செய்த
பேதையைக் கொல்வேன்" என்று பேணிய விரதப்
பெற்றி?
வேதியர், "அபயம்!" என்றார்க்கு, அன்று, நான்***

விரித்துச் சொன்ன
காதையைக் குறித்து நின்ற அவ் உரை கடக்கல்

ஆமோ? ***தேவரைத் தீமை செய்த பேதையை*** - *தேவர்களைத் துன்புறுத்திய அறிவில்லாத இராவணனை;* ***கொல்வேன் என்று பேணிய விரதப் பெற்றி*** - *கொல்லுவேன் என்று நானே விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட இந்த விரதத்தின் தன்மை;* ***சீதையைக் குறித்ததேயோ*** - *சீதையை மீட்டு வருதலைமட்டும் குறித்ததொன்றோ? அல்ல;* ***வேதியர் அபயம் என்றார்க்கு*** - *அந்தணர்கள் என்னை அடைந்து அடைக்கலம் என்றவர்களுக்கு;* ***அன்று நான் விரித்துச் சொன்ன*** - *அவர்கள் சரணடைந்த போது நான் விவரித்துக் கூறிய;* ***காதையைக் குறித்து நின்ற*** - *செய்தியைப் பற்றி நின்ற;* ***அவ்வுரை கடக்கலாமோ*** - *(அஞ்சல் என்று கூறிய) அந்தச் சொல்லை நான் மீறலாமோ?*

"அவதரித்துச் செய்த ஆணைத்தொழில்களெல்லாம் ஆசிரத விரோதிகளை அழிப்பதற்கே" என்ற வைணவச் சான்றோர் உரை நினையத்தக்கது. காதை - காதா (பாடல்) இங்கு செய்தியைக் குறித்தது.

6480. 'காரியம் ஆக! அன்றே ஆகுக! கருணையோர்க்குச்
சீரிய தன்மை நோக்கின், இதனின்மேல் சிறந்தது
உண்டோ?
பூரியரேனும் தம்மைப் புகல் புகுந்தோர்க்குப் பொன்றா
ஆர் உயிர் கொடுத்துக் காத்தார், எண் இலா அரசர்
அம்மா!

காரியம் ஆக அன்றே ஆகுக - *நாம் எடுத்த காரியம் முற்றுப் பெறட்டும்; அல்லது முடியாமல் போகட்டும்;* ***கருணையோர்க்குச் சீரிய தன்மை நோக்கின்*** - *கருணையாளர்க்குரிய சிறந்த தன்மையை ஆராய்ந்தால்;* ***இதனின் மேல் சிறந்ததுண்டோ*** - *அடைக்கலம் என்று வந்தவனை ஆதரித்துக் காக்கும் இதைவிட மேலானதொன்றுண்டோ?* ***பூரியரேனும் தம்மைப் புகல் புகுந்தோர்க்கு*** - *கீழ் மக்களாயினும் தங்களைச் சரணடைந்தவர்களுக்கு;* ***பொன்றா ஆருயிர் கொடுத்துக் காத்தார்*** - *அழியாத தங்களது ஆருயிரைத் தந்தும் காத்தவர்கள்;* ***எண்ணிலா அரசர் அம்மா*** - *எண்ணிலடங்காத மன்னர்கள் (இவ்வுலகிலுண்டு).*

காரியம்-மேற்கொண்ட செயங். ஆக - ஆகட்டும் அன்றே ஆகுக-ஆகாமல் போகட்டும் சீரியதன்மை-சிறந்தபண்பு. பூரியர்- கீழ்மக்கள்.

6481. 'ஆதலான், "அபயம்!" என்ற பொழுதத்தே, அபய
தானம்
ஈதலே கடப்பாடு என்பது; இயம்பினீர், என்பால்
வைத்த
காதலான்; இனி வேறு எண்ணக் கடவது என்?

கதிரோன் மைந்த!
கோது இலாதவனை நீயே என்வயின் கொணர்தி'
என்றான்.

ஆதலான் 'அபயம்' என்ற பொழுதத்தே - (இந்த வீடணன் அடைக்கலம் என்று வந்திருக்கிறான் அவனை ஏற்றுக்கொள்ள மேலே கூறிய காரணங்கள் சாலும்) ஆதலால் இவன் அபயம் என்று வந்த அந்தச் சமயத்திலேயே; **அபயதானம் ஈதலே கடப்பாடு என்பது** - அபயதானம் தருவதே நமக்கரிய கடமை என்பதை; **என்பால் வைத்தகாதலால் இயம்பினீர்** - என்பாலுள்ள அன்பால் கூடாதென்று சொன்னீர்கள்; **இனி வேறு என்ன கடவது என்** - இனி இதற்கு மாறாக எண்ணுதற்கு வேறு என்ன இருக்கிறது; **கதிரோன் மைந்த** - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனே! **கோதிலாதவனை** - குற்றமொன்றுமில்லாத இந்த வீடணனை; **நீயே என்வயின் கொணர்தி என்றான்** - நீயே சென்று என்னிடம் அழைத்துக்கொண்டு வருக என்றான்.

பொழுதத்து - பொழுதிலே. அபயதானம்-அடைக்கலமாகிய தானம். கடப்பாடு-கடமை. இயம்பினீர்-சொன்னீர்கள். கதிரோன்- சூரியன். கோதிலாதவன் - குற்றமில்லாதவன். அடைக்கலம் கொடுத்தற்குரிய காரணங்களைப் பலவாறு விரித்துக் கூறிய இராமபிரான் 'ஆதலால்' என்றது அந்தக்காரணங்களால் என்ற பொருள்தந்து நின்றது. 'அபயம்' என்று வந்தவனை அப்பொழுதே ஏற்றுகொள்வது அறம். இனி எண்ணுதற்கு எதுவுமில்லை நீயே சென்று அழைத்துவருக எனச் சுக்கிரீவனுக்குக் கூறினான். இராமபிரான். அவர்கள் முன்பு மறுத்துக்கூறியதும் கூட, இராமபிரானுக்கு இவனால் துன்பம் நேருமோ என பெருமானிடம் கொண்ட அன்பினால்தான் என்பதால் "என்பால் வைத்த காதலால் இயம்பினீர்" என்றான்.

சுக்கிரீவன் வீடணனை அழைத்துவரச் செல்லுதல்

6482. ஐயுறவு எல்லாம் தீரும் அளவையாய் அமைந்தது
அன்றே;
தெய்வ நாயகனது உள்ளம் தேறிய அடைவே தேறி. கைபுகற்கு அமைவது ஆனான், 'கடிதினின்
கொணர்வல்' என்னா,
மெய்யினுக்கு உறையுள் ஆன ஒருவன்பால்
விரைவின் சென்றான்.

ஐயுறவு எல்லாம் தீரும் அளவையாய் - (சுக்கிரீவன்) மனதிலெண்ணிய ஐயமெல்லாம் தீர்ந்து ஒளியத்தக்க பிரமாணமாக; **அமைந்தது அன்றே** - அமைந்ததொன்றாக; **தெய்வநாயகனதுள்ளம்** - தெய்வங்களுக்கெல்லாம் நாயகனாகிய இராமபிரானுடைய உள்ளம்; **தேறிய அடைவே தேறி** - தெளிந்த முறையே நானும்தெளிவு பெற்று; **கைபுகற்கு அமைவதானான்** - வீடணன் நம்பக்கம் சேருதற்கு உடன்படுவானானான்; **கடிதினில் கொணர்வல் என்னா** - விரைவில் அவனை இங்கு

அழைத்து வருவேன் என்று; **மெய்யினுக்கு உறையுளான ஒருவன் பால் விரைவில் சென்றான்** - *உண்மைக்கு உறைவிடமான ஒப்பற்றவனாகிய வீடணனிடம் விரைந்து சென்றான்.*

அளவை - பிரமாணம். அடைவு - முறைமை. அமைவது- உடன்படுவது. இலங்கையில் மெய்தங்குவதற்கு புகலிடமளித்தவன் வீடணன் என்பதால் "மெய்யினுக்கு உறையுள்" என்றார்.

சுக்கிரீவன் வருகையை அறிந்து வீடணன் எதிர் செல்லுதல்

6483. **வருகின்ற கவியின் வேந்தை, மயிந்தனுக்கு இளைய வள்ளல்,**
' "தருக!" என்றான்; அதனால், உன்னை எதிர் கொளற்கு அருக்கன் தந்த,
இரு குன்றம் அனைய தோளான் எய்தினன்' என்னலோடும்,
திரிகின்ற உள்ளத்தானும், அகம் மலர்ந்து, அவன் முன் சென்றான்.

வருகின்ற கவியின் வேந்தை - *(வீடணனை அழைத்துச் செல்ல) வருகின்ற வானர வேந்தனான சுக்கிரீவன்;* **மயிந்தனுக்கு இளைய வள்ளல்** - *மயிந்தனுக்குத் தம்பியான துமிந்தன்;* **'தருக' என்றான்** - *(வீடணனிடம்) உன்னை அழைத்து வருமாறு இராமபிரான் கூறினான்;* **அதனால் உன்னை எதிர் கொளற்கு** - *அதனால் உன்னைச் சந்திப்பதற்கு;* **அருக்கன் தந்த** - *சூரியன் புத்திரனாக தந்த;* **இருகுன்றம் அனைய தோளான்** - *இரண்டு மலைகளை ஒத்த தோள்களை உடையவனான சுக்கிரீவன்;* **எய்தினன் என்னலோடும்** - *இங்கு வந்தான் என்றவுடன்;* **திரிகின்ற உள்ளத்தானும்** - *இராமபிரான் ஏற்றுக்கொள்வானோ மாட்டானோ என நினைத்து அலையும் மனத்தினனான வீடணன்;* **அவன் முன் சென்றான்** - *சுக்கிரீவனுக்கு முன்பு சென்றான்.*

கவியின் வேந்து-சுக்கிரீவன். தருகஎன்றான்-தருகென்றான் என நின்றது. இராமன் தன்னை ஏற்றுகொள்வானோ? மாட்டானோ என்ற ஐயத்தால் ஒரு நிலையில் நில்லாது அலைந்த மனத்தை "திரிகின்ற உள்ளம்" என்றார், துமிந்தன் 'தருகென்றான்' என்று சொல்லக் கேட்டதும் வீடணன் மனம் மகிழ்ந்தது என்பதனை " அகம் மலர்ந்து" என்றார்.

சுக்கிரீவனும் வீடணனும் தழுவிக் கொள்ளுதல்

6484. **தொல் அருங் காலம் எல்லாம் பழகினும், தூயர் அல்லார்**

புல்லலர்; உள்ளம் தூயார் பொருந்துவர், எதிர்ந்த ஞான்றே;
ஒல்லை வந்து உணர்வும் ஒன்ற, இருவரும், ஒரு நாள் உற்ற
எல்லியும் பகலும் போல, தழுவினர், எழுவின் தோளார்.

தொல்அருங் காலமெல்லாம் பழகினும் - நீண்ட நெடுங்காலம் நெருங்கிப் பழகி வந்தாலும்; **தூயர் அல்லார் புல்லர்** - மனத்தூய்மையில்லாதவர்கள் ஒன்றுபடமாட்டார்; **உள்ளம் தூயார் எதிர்ந்த ஞான்றே பொருந்துவர்** - தூயமனம் கொண்ட மேலோர் சந்தித்த அப்போதே ஒன்றிவிடுவர்; **ஒல்லை வந்து உணர்வும் ஒன்ற** - விரைந்து வந்து, ஒத்த உணர்வுடன் சந்தித்த; **இருவரும்** - சுக்கிரீவன், வீடணன் ஆகிய இருவரும்; **ஒருநாள் உற்ற எல்லியும் பகலும் போல** - ஒருநாளில் பொருந்திய இரவும் பகலும் போல; **எழுவின் தோளார் தழுவினர்** - தூண் போன்ற தோளினராகிய அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டனர். தொல்பெருங்காலம் - பழமையான நீண்ட காலம். "நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர்கேண்மை நீர்கொள் பாசிபோல் வேர்கொள்ளாதே" ஒருநாள் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை இருநிலம் பிளக்கவேர் வீழ்க்கும்மே" என்றது இங்கு நினைவு கூறத்தக்கது. எல்லி-இரவு. எழு- தூண். வீடணன் கருமை நிறம் (இரவு); சுக்கிரீவன் வெண்மை நிறம் (பகல்). எனவே, "இருவரும் ஒருநாள் உற்ற எல்லியும் பகலும் போலத் தழுவினர்" என்பது பொருந்துவதாயிற்று, பொதுப்பொருள் கூறி, சிறப்புப்பொருளை விளக்குவதால் இது வேற்றுப் பொருள்வைப்பணி ஆயிற்று. "தூயரல்லார் புல்லலர் உள்ளம் தூயார் பொருந்துவர்" என்பது பொதுப்பொருள். "சுக்கிரீவனும் வீடணனும் தழுவினர்" என்பது சிறப்புப் பொருள்.

வீடணனுக்கு இராமன் அடைக்கலம் தந்ததைச் சுக்கிரீவன் தெரிவித்தல்

6485. **தழுவினர் நின்ற காலை, 'தாமரைக்கண்ணன் தங்கள்**
முழு முதல் குலத்திற்கு ஏற்ற முறைமையால் உவகை மூள,
வழுவல் இல் அபயம் உன்பால் வழங்கினன்; அவன் பொற் பாதம்
தொழுதியால், விரைவின்' என்று கதிரவன் சிறுவன் சொன்னான்.

தழுவினர் நின்ற காலை - சுக்கிரீவனும் வீடணனும் ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டு நின்றபோது; **தாமரைக் கண்ணன்** - தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய ராமபிரான்; **தங்கள் முழு முதல் குலத்துக்கு** - தமது சிறந்த

முதன்மை வாய்ந்த சூரிய குலத்தின் இயல்புக்கு; **ஏற்ற முறைமையால்** - பொருந்திய முறைப்படி; **உவகை மூள** - மனத்திலே மகிழ்ச்சி பொங்க; **உன்பால் வழுவல் இல் அபயம் வழங்கினன்** - உனக்குக் குறையிலாத அபயத்தை வழங்கினான் எனவே; **அவன் பொற்பாதம் -** அப்பெருமானது பொன்னடிகளை; **விரைவின் தொழுதியால்** - விரைந்து வணங்குவாயாக; **என்று கதிரவன் சிறுவன் சொன்னான்** - என்று வீடணனை நோக்கி சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன் கூறினான்.

அடைக்கலம் என வந்தவரை ஏற்றருள் புரிதல் சூரிய குலத்தோருக்குரிய பண்பாதலின் "குலத்துக்கேற்ற முறைமையால்" என்றான். குலத்துக்கேற்ப வழங்கினான் எனினும் தான் விரும்பி வழங்கினானா என்பதற்கு விடையாக "உவகை மூள வழங்கினன்" என்றான். இந்த அபயம் எக்குறையும் இல்லாதது என்பான், வழுவல் இல் அபயம் (என்றும் மாறாதது) என்றான். பெறுதற்கரிய பேற்றினை விரைந்து பெறுக என்பான் 'விரைவின் தொழுதி" என்றான்.

வீடணன் கொண்ட மகிழ்ச்சி

6486. சிங்க ஏறு அனையான் சொன்ன வாசகம் செவி
புகாமுன்,
கங்குலின் நிறத்தினான்தன் கண் மழைத் தாரை
கான்ற:
அங்கமும் மனம்அது என்னக் குளிர்ந்தது; அவ்
அகத்தை மிக்குப்
பொங்கிய உவகை என்னப் பொடித்தன, உரோமப்
புள்ளி.

சிங்க ஏறு அனையான் - ஆண் சிங்கத்தைப் போன்றவனான சுக்கிரீவன்; **சொன்ன வாசகம்** - கூறிய சொற்கள்; **செவிப்படாமுன்** - தனது காதுகளில் வீழ்வதற்கு முன்பே; **கங்குலின் நிறத்தினான் தன்** - இரவு இருள் போன்ற நிறம் உடைய வீடணனது; **கண் மழைத்தாரை கான்ற** - கண்கள் மழைத்தாரையொத்த நீரைப் பொழிந்தன; **அங்கமும் மனமதென்னக் குளிர்ந்தது** - அவனது உடல் முழுதும் மனம்போலக் குளிர்ந்தது; **அவ்வகத்தை மிக்குப் பொங்கிய உவகை என்ன** - அந்த மனத்தில் நிறைந்து பொங்கிய மகிழ்ச்சியைப் போல; **உரோமப்புள்ளி பொடித்தன** - மயிர்க்கூச்செறிந்தன.

மகிழ்ச்சியால் மனம் குளிர்ந்தது போல உடலும் குளிர்ந்தது என்பதும் உள்ளத்தே எழுந்த உவகையை உரோம புளகாங்கிதத்தால் உடல் வெளிப்படுத்தியது என்பதும் தண்ணீர் வழிந்தது என்பதும் உவகை மெய்ப்பாடுகளாம்.

6487. ' "பஞ்சு" எனச் சிவக்கும் மென் கால் தேவியைப்

பிரித்த பாவி
வஞ்சனுக்கு இளைய என்னை, "வருக!" என்று
அருள் செய்தானோ?
தஞ்சு எனக் கருதினானோ? தாழ் சடைக் கடவுள்
உண்ட
நஞ்சு எனச் சிறந்தேன் அன்றோ, நாயகன் அருளின்

நாயேன்? **பஞ்சு எனச் சிவக்கும்** - தோழியர் செம்பஞ்சு ஊட்ட வேணும் என்று சொன்னவுடன் பொறாமல் சிவக்கின்ற; **மென்கால் தேவியை** - மென்மையான பாதங்களை உடைய சீதாதேவியை; **பிரித்த பாவி வஞ்சனுக்கு** - இராமபிரானிடமிருந்து பிரியச் செய்த பாவியும், வஞ்சகனுமான இராவணனுக்கு; **இளைய என்னை** - இளைய தம்பியாகிய என்னை; **வருக என்றுஅருள் செய்தானோ** - வருவானாக எனக்கூறி அருள்புரிந்தானோ; **தஞ்சு எனக் கருதினானோ** - என்னையும் அடைக்கலம் என்று கருதினானோ; **நாயகன் அருளின் நாயேன்** - அடியவனாகிய நான் பெருமானுடைய திருவருளால்; **தாழ்சடைக் கடவுள் உண்ட** - தாழ்ந்த சடையை உடைய கடவுளான சிவபெருமான் அன்று உண்ட; **நஞ்சு எனச் சிறந்தேன் அன்றோ** - நஞ்சு எவ்வாறு சிவன் உண்டதால் சிறந்ததாயிற்றோ அதுபோல நானும் சிறந்தேன் அன்றோ.

சீதாபிராட்டியின் மென்மையான பாதங்களைச் சிறப்பித்து "பஞ்சு என சிவக்கும் மென்கால்தேவி" என்றான். அனுக்கிரக தேவதை என்பதால் திருவடியை நினைத்தான் போலும். இணைபிரியாத தெய்வீக தம்பதிகளான இராமனையும், சீதையையும் சேர்ந்து வாழ விடாதபடி பிரித்த பாவச் செயலின் கொடுமை தோன்ற "பாவி வஞ்சன்" என்றார். அருள் செய்வானோ தஞ்செனக் கருதுவானோ என்றெல்லாம் திரிகின்ற உள்ளத்தனாகிய வீடணன் "உன்பால் அபயம் வழங்கினன்" எனக் கேட்டு மகிழ்ச்சி தோன்ற 'வருக என்று அருள் செய்தானோ தஞ்சு எனக் கருதினானோ' என வியந்துரைத்தான் என்க. நஞ்சாயினும் சிவபிரான் உண்டதால், நிலையான வாழ்வு பெற்றுச் சிறந்து விளங்குதல் போல, அரக்கனாகிய நானும் நாயகன் அருளால் சிறந்தேன் என மகிழ்ந்து கூறினான் என்க.

6488. **'மருளுறு மனத்தினான் என் வாய்மொழி மறுத்தான்;**
வானத்து
உருளுறு தேரினானும், இலங்கைமீது ஓடும் அன்றே?
தெருளுறு சிந்தை வந்த தேற்றம் ஈது ஆகின்,
செய்யும்
அருள் இது ஆயின், கெட்டேன்! பிழைப்பரோ
அரக்கர் ஆனோர்?

மருள் உறு மனத்தினான் - காம மயக்கத்தை உடைய மனத்தினனான இராவணன்; **என் வாய்மொழி மறுத்தான்** - எனது வாய்மொழியை மறுத்துவிட்டான். **வானத்து உருள் உறு தேரினானும்** - வானவீதியிலே ஒற்றையாழித் தேரை உடையவனாகிய

சூரியனும்; ***இலங்கை மீது ஓடுமன்றே*** *- இனி இலங்கை மீது செல்வானல்லவா?* ***தெருள் உறு சிந்தை வந்த*** *- இராமபிரானுடைய தெளிந்த மனத்தில் இருந்து வந்த;* ***தேற்றம் ஈதாகின்*** *- உறுதியான எண்ணம் இதுவானால்;* ***செய்யும் அருள் ஈதுவாயின்*** *- எனக்குச் செய்யும் அருள் இதுவானால்;* ***அரக்கர ஆனோர் பிழைப்பரோ*** *- அரக்கர்கள் பிழைப்பார்களா?* ***கெட்டேன்*** *- நான் கெட்டேன்.*

உருள் உறுதேர்-சூரியனது ஒற்றை யாழித்தேர். கெட்டேன்- அரக்கரது பேரழிவைப் புலப்படுத்தும் இரக்கக் குறிப்புச் சொல். சீதாபிராட்டியைத் தவறான நோக்கத்தால், வஞ்சகமாகக் கவர்ந்து சென்று சிறை வைத்தமையால் இராவணனை "மருள் உறுமனத்தினான்" என்றான். இராவணனது ஆணைக்கு அஞ்சி, இதுவரை ஒதுங்கிச் சென்ற சூரியன் இனிமேல் இலங்கைமீது நேராகச் செல்ல நேரும் என்பான். "உருளுறுதேரினானும் இலங்கை மீதோடு மன்றே" என்றான். இராமபிரானுடைய தெளிந்த மனத்தே தோன்றிய உறுதியான எண்ணம் எனக்குப் புகல் தந்து காப்பது என்ற இதுவானால் என்பான். "தெருள் உறு சிந்தை வந்த தேற்றம் ஈதாயின்" என்றான்.

6489. 'தீர்வு அரும் இன்னல் தம்மைச் செய்யினும், செய்ய சிந்தைப்
பேர் அருளாளர் தம்தம் செய்கையின் பிழைப்பது உண்டோ?-
கார் வரை நிறுவி, தன்னைக் கனல் எழக் கலக்கக் கண்டும்,
ஆர்கலி, அமரர் உய்ய, அமுது பண்டு அளித்தது அன்றே?

செய்ய சிந்தைப் பேரருளாளர் *- செம்மையான மனத்தையுடைய, மேன்மையான அருளாளர்கள்;* **தீர்வு அரும் இன்னல் தம்மைச் செய்யினும்** *- தமக்குத் தீராத இன்னல்களைப் பிறர் செய்தாலும்;* **தம்தம் செய்கையின் பிழைப்பதுண்டோ** *- தமக்கே உரிய நல்ல செய்கையிலிருந்து மாறுபடுவார்களோ;* **கார்வரை நிறுவி** *- கருமையான பெரிய (மந்தர) மலையை மத்தாக நாட்டி;* **தன்னைக் கனல் எழக் கலக்கக் கண்டும்** *- (பாற்கடல்) தன்னை நெருப்பு எழும்படி தேவாசுரர்கள் கலக்குவதைப் பார்த்தும்;* **ஆர்கலி அமரர் உய்ய** *-பாற்கடலானது தேவர்கள் உய்யுமாறு;* **அமுது பண்டு அளித்ததன்றே** *- தேவாமுதத்தை முன்பு கொடுத்ததல்லவா?*

தீர்வரும்-தீர்க்கமுடியாத. கார்வரை-கரியமலை (மந்தரமலை). 'செய்ய சிந்தைப் பேரருளாளர்' என்றது இராமனைப் போன்றவர்களைச் சுட்டி நின்றது. தீர்த்தற்கரிய துன்பத்தைப் பிறர் செய்தாலும் அருளாளர்கள் தங்கள் செய்கையில் பிழையார். இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே செய்வர் என்பதால் 'செய்கையின் பிழைப்பதுண்டோ' என்றான். பாற்கடல் வடவரையை மத்தாக்கி, வாசுகியை நாணாக்கி கனல் எழக் கடைந்த போதும், கடைந்த தேவர்கள் உய்வு பெற இராவணன் தம்பி என்றாலும் அடைக்கலம் தந்து காக்க முன்வந்தான் எனப்

பாற்கடலுக்கு இராமனை உவமையாக்கிக் கூறினானென்க. இது எடுத்துக்காட்டுவமை.

6490. 'துறவியின் உறவு பூண்ட தூயவர் துணைவன் என்னை
உறவு உவந்து அருளி, மீளா அடைக்கலம் உதவினானே!
அற வினை இறையும் இல்லா, அறிவு இலா, அரக்கன் என்னும்
பிறவியின் பெயர்ந்தேன்; பின்னும், நரகினின் பிழைப்பதானேன்.'

துறவியின் உறவுபூண்ட - *துறவறத்தைத் தமக்குரிய அறமாக ஏற்றுக்கொண்ட;* **தூயவர் துணைவன்** - *தூயமுனிவர்களின் துணைவனான ராமன்;* **என்னை உறவு உவந்தருளி** - *என்னை உறவாக மிகவும் உவந்தருளி;* **மீளா அடைக்கலம் உதவினானே** - *எனக்கு மீளாத அடைக்கலத்தைக் கொடுத்துதவினான்;* **அறவினை இறையுமில்லா** - *சிறிதும் அறச்செயல்களைச் செய்யாத;* **அறிவு இலா** - *நல்லறிவும் இல்லாத;* **அரக்கன் என்னும் பிறவியின்** - *அரக்கர் என்னும் பிறவியில் இருந்து;* **பெயர்ந்தேன்** - *பெயர்ந்து, உயர் பிறவியனானேன்;* **பின்னும் நரகினின் பிழைப்பதானேன்** - *மேலும் நரகத்தை அடைவதிலிருந்தும் தப்பிவிட்டேன். துறவி-துறவு. துறவியின் உறவு பூண்ட தூயவர் துணைவன்- இராமபிரான் "மாமுனிவர்க்குறவாகி வனத்திடையே வாழும் கோ" (2325) என்று முன்னும் கூறுதல் காண்க. இராமபிரான் எனக்கு அடைக்கலம் தருதலால் அசுரப்பிறப்பிலிருந்து பெயர்ந்து அமரனானேன் என்பான். அரக்கன் என்னும் பிறவியின் பெயர்ந்தேன். என்றான். இராமபிரானைச் சரண்புகுந்த நான் நரகத்தொல்லையிலிருந்தும் தப்பியவனாவேன் என்பான் 'நரகினில் பிழைப்பதானேன்' என்றான். குறையும்-சிறிதும்.*

இராமனிடம் விரைவில் செல்லுமாறு சுக்கிரீவன் கூறுதல்

6491. திருத்திய உணர்வு மிக்க செங் கதிர்ச் செல்வன் செம்மல்,
'ஒருத்தரை நலனும் தீங்கும் தேரினும், உயிரின் ஓம்பும்
கருத்தினன் அன்றே, தன்னைக் கழல் அடைந்தோரை; காணும்
அருத்தியன், அமலன்; தாழாது ஏகுதி, அறிஞ!'

என்றான். திருத்திய உணர்வின் மிக்க - (இராமபிரானது சொற்களால்) திருந்திய நல்லுணர்வு மிகுந்தவனாகிய; **செங்கதிர்ச் செல்வன் செம்மல்** - சிவந்த கிரணங்களை உடைய சூரிய குமாரனாகிய சுக்கிரீவன்; **ஒருத்தரை நலனும் தீங்கும் தேரினும்** - (வீடணனை நோக்கி) இராமன் ஒருவரை நன்மை, தீமைகளை ஆய்ந்தறியினும்; **தன்னைக் கழல் அடைந்தோரை உயிரின் ஓம்பும்கருத்தினன்** - தன்னைச்சரண்' அடைந்தோரை உயிரினும் சிறந்தோராகக் கருதிப் பேணும் கருத்துடையவன் அல்லவா? **காணும் அருத்தியன் அமலன்** - உன்னைக்காணும் விருப்பம் உடையவன் அந்தக் குற்றமற்ற பெருமான் (ஆதலால்); **அறிஞ ! தாழாது ஏகுதி என்றான்** - அறிவு மிக்கவனே! காலம் தாழ்த்தாது அவனிடம் செல்வாயாக என்றான்.

முன்பு வீடணனை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது என்று கூறியவன் சுக்கிரீவன் இராமபிரானது நல்லுரை கேட்டுத் திருந்திய நல்லுணர்வுடையவனானான் என்பதால் 'திருத்திய உணர்வின் மிக்க' என்றார். ஒருவர் செய்யும் நன்மை, தீமைகள் ஆய்ந்தறியும் இயல்புடைய இராமபிரான் தீமையே புரிபவனானாலும் தன்னைச் சரணடைந்தோரை உயிரினும் மேலாகக் கருதி ஆதரிக்கும் பண்புடையவன் என்பதை 'கழல் அடைந்தோரை உயிரின் ஓம்பும் கருத்தினன்' என்றார். உயிரின்-உயிரைவிட 'ஒழுக்கம் உயிரினும் ஓம்பப்படும்' என்ற குறளில் (131) இப்பொருள் வந்தது காண்க. அருத்தி- விருப்பம். தாழாது - காலம்தாழ்த்தாமல்.

**6492. மொய் தவழ் கிரிகள் மற்றும் பலவுடன் முடுகிச்
செல்ல,
மை தவழ் கிரியும் மேருக் குன்றமும் வருவது என்ன,
செய் தவம் பயந்த வீரர், திரள் மரம் ஏழும் தீய
எய்தவன் இருந்த சூழல், இருவரும் எய்தச் சென்றார்.**

மொய் தவழ் கிரிகள் - வலிமை பொருந்திய மலைகள்; **மற்றும் பலவுடன் முடுகிச் செல்ல** - வேறுபலவும் தம்மைப்பின் தொடர்ந்து விரைந்து செல்ல; **மைதவழ் கிரியும்** - மேகங்கள் தங்கிய பெரியதொரு மலையும்;- **மேருக்குன்றமும்** - பொன்னிறமான மேருமலையும்; **வருவதென்ன** - சேர்ந்து வருவது போல; **செய்தவம் பயந்த வீரர்** - தாங்கள் செய்த தவத்தால் (இராமனைச் சரணடையும்) பயனைப் பெற்ற வீரர்களான வீடணனும், சுக்கிரீவனும்; **திரள் மரம் ஏழும் தீயஎய்தவன்** - திரண்டு நின்ற மராமரங்கள் ஏழும் தீய்ந்து போகும்படி அம்பெய்தவனான இராமபிரான்; **இருந்த சூழல் இருவரும் எய்தச் சென்றார்** - இருந்த இடத்துக்கு அந்த இருவரும் விரைந்து சென்றனர்.

மொய் - வலிமை. தவழ் - பொருந்திய. மைதவழ்கிரி - வீடணனுக்குவமை. மேருக்குன்றம்-சுக்கிரீவனுக்குவமை.

வீடணன் இராமபிரான் திருவடிகளில் விழுந்து வணங்குதல்

acharya.org

6493. ***மார்க்கடம் சூழ்ந்த வைப்பின் இளையவன் மருங்கு காப்ப,***
நாற் கடல் உடுத்த பாரின் நாயகன் புதல்வன், நாமப்
பாற்கடல் சுற்ற, விற் கை வட வரை பாங்கு நிற்ப,
கார்க் கடல் கமலம் பூத்தது எனப் பொலிவானைக் கண்டான்.

மார்க்கடம் சூழ்ந்த வைப்பின் - வானரவீரர்கள் சூழ்ந்து நின்ற இடத்தில்; **இளையவன் மருங்கு காப்ப** - இளையவனாகிய இலக்குவன் பக்கத்திலே நின்று பாதுகாக்க; **நாற்கடல் உடுத்த பாரின் நாயகன் புதல்வன்** - நான்கு கடல்களாலும் சூழப்பட்ட உலகத்தின் மன்னனான தயரனது புதல்வனாகிய இராமபிரான்; **நாமப் பாற்கடல் சுற்ற** - புகழ்மிக்க பாற்கடல் தன்னைச் சூழ்ந்திருக்க; **விற்கை வடவரை பாங்கு நிற்ப** - வில்லைத்தாங்கிய கையை உடைய மேருமலை பக்கத்திலே நிற்க; **கார்க்கடல் கமலம் பூத்ததென** - கரிய நிறக்கடல் ஒன்று, தாமரை மலர்கள் மேலே மலர்திருந்தது போல; **பொலிவானைக் கண்டான்** - பொலிந்து விளங்கும் இராமபிரானை வீடணன் பார்த்தான்.

மற்கடம்-வானரம் இங்கு எதுகை நோக்கி 'மார்க்கடம்' என வந்தது. வெண்மை நிறம் வாய்ந்த வானரங்கள் இராமபிரானைச் சூழ்ந்து நிற்பது பாற்கடல் சூழ்ந்திருப்பதைப் போன்றிருக்கிறது. வில்லேந்திக் காத்து நிற்கும் பொன்மேனியனான இலக்குவன் நிற்பது பொன்மலை நிற்பது போலத் தோன்றுகிறது. கருமை நிறமான கடல் ஒன்று. இடையிடையே தாமரை மலர்ந்திருக்கக் காணப்படுவது போல இராமபிரான் இடையே பொலிந்து காட்சி தர வீடணன் கண்டான் என்பது கருத்து. 'கண்ணும், திருவாயும் கையும் செய்ய கரியவனை' என்ற சிலப்பதிகார வரியும், கரம், கண், கை, கால் செய்யானை' என்ற அஷ்டபிரபந்தப்பாட்டும் நினைவு கூரத்தக்கது. இப்பாட்டு அழகானதொரு எழுத்தோவியமாகப் பொலிந்து விளங்குகிறது. நாமம்-புகழ்.

6494. ***அள்ளி மீது உலகை வீசும் அரிக் குலச் சேனை நாப்பண்,***
தெள்ளு தண் திரையிற்று ஆகி, பிறிது ஒரு திறனும் சாரா
வெள்ளி வெண் கடலுள் மேல்நாள் விண்ணவர் தொழுது வேண்ட,
பள்ளி தீர்ந்து இருந்தான் என்னப் பொலிதரு பண்பினானை;

அள்ளி மீது உலகை வீசும் - உலகத்தையே கைகளால் அள்ளி எடுத்து மேலே வீசும்படியான ஆற்றலை உடைய; **அரிகுலச் சேனை நாப்பண்** - வானரச் சேனைக்கு மத்தியிலே; **தெள்ளு தண் திரையிற்றாகி** - தெளிந்த, குளிர்ந்த அலைகளை உடையதாய்; **பிறிது ஒருதிறனும் சாரா** - வெண்மை நிறமன்றி வேறு எந்த நிறமும் சேராத; **வெள்ளி**

வெண்கடலுள் - வெள்ளியைப் போல் ஒளிரும் வெண்மையான பாற்கடலிலே; **மேல்நாள் விண்ணவர் தொழுது வேண்ட** - முன்பொருநாள் தேவர்கள் எல்லாம் தொழுது வேண்டிக்கொள்ள; **பள்ளி தீர்ந்து எழுந்தான் என்ன** - உறக்கம் நீங்கி அவர்களுக்கு உதவுமாறு எழுந்திருந்த திருமாலைப் போல; **பொலிதரு பண்பினானை** - பொலிந்து விளங்கும் தன்மை உடையவனை.

வானரசேனையின் வலிமை தோன்ற 'அள்ளி மீது உலகை வீசும் அரிகுலச் சேனை' என்றார். விபவத்திலும், வியூகத்தைப் போன்றே இருந்தான் என்பது தோன்ற 'விண்ணவர் தொழுது வேண்டப் பள்ளி தீர்ந்து இருந்தான் என்னப் பொலிதரு பண்பினானை" என்றார். 'விபவத்துக்கு நாற்றங்கால் போலே வியூகம்' என்பர் ஆன்றோர். விபவம்: இராம, கிருஷ்ண அவதாரங்கள். வியூகம்-பாற்கடலில் பள்ளி கொண்டநிலை.

6495. **கோணுதற்கு அமைந்த கோலப் புருவம்போல்**
திரையும் கூட,
பூணுதற்கு இனிய முத்தின் பொலி மணல் பரந்த
வைப்பில்.
காணுதற்கு இனிய நீள வெண்மையில் கருமை
காட்டி.
வாணுதல் சீதை கண்ணின் மணி என
வயங்குவானை;

கோணுதற்கு அமைந்த - வளைவதற்கு உரியதாய்; **கோலப் புருவம் போல்** - சீதாபிராட்டியின் அழகிய புருவங்களைப்போல; **திரையும் கூட** - கடல் அலைகளும் பொருந்த; **பூணுதற்கு இனிய முத்தின்** - அணிவதற்குரிய அழகிய முத்துக்களைப் போல; **பொலி மணல் பரந்த வைப்பில்** - விளங்குகின்ற மணல் பரந்துள்ள இடத்திலே; **காணுதற்கினிய நீல வெண்மையில்** - பார்ப்பதற்கு இனிமையுறக் காணப்படும் நீளமான வெண்மையின் மத்தியில்; **கருமை காட்டி** - கருமை நிறத்தைக் காட்டி; **வாணுதல் சீதை** - ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடைய சீதாபிராட்டியின்; **கண்ணின் மணி என** - கண்ணின் கரு மணி போல; **வயங்குவானை** - விளங்குகின்றவனை.

கோணுதல்-வளைதல். புருவத்துக்கு அலை உவமை. முத்துக்கு மணல் உவமை. முத்துக்கள் பொலிந்த மணல் என்றுமாம். பரந்த மணல் வெளி. கண்ணின் வெண் விழிக்கு உவமை. இராமபிரான் கண்ணின் கருமணிக்கு உவமை. சீதாபிராட்டிக்கு இராமன் கண்மணி அனையான் என்பதைப் புலப்படுத்தும்.

6496. **படர் மழை சுமந்த காலைப் பருவ வான், அமரர்**
கோமான்

அடர் சிலை துறந்தது என்ன, ஆரம் தீர்
மார்பினானை;
கடர் கடை மத்தின் பாம்பு கழற்றியது என்னக்
காசின்
சுடர் ஒளி வலயம் தீர்ந்த சுந்தரத் தோளினானை;

பருவ வான்படர் மழை சுமந்த காலை - கார் காலத்து மேகம் படர்ந்த மழை நீரைச் சுமந்து வந்த போது; **அமரர் கோமான் அடர் சிலை துறந்ததென்ன** - இந்திரவில்லை நீக்கி நின்றது போல; **ஆரம்தீர் மார்பினானை** - மணியாரம் பூணாத மார்பை உடையவனை; **கடர் கடை மத்தின்** - பாற்கடலைக்கடைந்த மத்தான மந்தரமலையில் பொருந்திய; **பாம்பு கழற்றியதென்ன** - பாம்பாகிய வாசுகியைக் கழற்றியது என்று கூறும்படி; **காசின் சுடர் ஒளிவலயம்** - மணிகள் பதித்த மிகுந்த ஒளியை உடைய வாகுவலயம்; **தீர்ந்த சுந்தரத் தோளினானை** - நீங்கிய அழகிய தோள்களை உடையவனை.

பருவவான் - கார்காலத்து மேகம். பல நிறம்கொண்ட தென்பதால் 'அடர்சிலை' என்றார். இந்திரவில் நீங்கிய மேகம் போல, மணியாரம் நீங்கிய மார்பனாக இராமன் காணப்பட்டான். பாம்பாகிய தாம்பு நீங்கிய மலை போன்ற தோள்களில் வாகுவலயம் இல்லாதிருந்தான். வாகுவலயமில்லாத நிலையிலும் தோள்கள் அழகுறத் திகழ்ந்தன என்பதால், 'சுந்தரத் தோள்' என்றார். தேனுடைய மலர் மகள் திளைக்கும் மார்பினில்,தானிடை விளங்கிய தகையின் ஆரம்தான், மீனொடு சுடர்விட விளங்கும் மேகத்து வானிடை வில்லென வயங்கித் தோன்றுமே. (கம்ப. 1217) சுந்தரத் தோள் அணி வலயம் தொல்லை நாள் மந்தரம் சுற்றிய அரவைமானுமே. (கம்ப. 1214) அணிந்த நிலையைக் கூறுவதும், அவையில்லாத நிலையை எடுத்துரைப்பதும் பொருந்துவதைக் காணலாம்.

6497. **கற்றை வெண் நிலவு நீக்கி, கருணைஆம் அமிழ்தம்**
காலும்
முற்றுறு கலையிற்று ஆய முழுமதி முகத்தினானை; பெற்றவன் அளித்த மோலி இளையவன் பெற, தான்
பெற்ற
சிற்றவை பணித்த மோலி பொலிகின்ற
சென்னியானை;

கற்றை வெண் நிலவு நீக்கி - தொகுதியான நிலவொளியை நீக்கிவிட்டு; **கருணையாம் அமிழ்தம் காலும்** - கருணையாகிய அமுதைப் பொழிகின்ற; **முற்றுறு கலையிற்றாய** - நிறைந்த கலைகளை உடையதாகிய; **முழுமதி முகத்தினானை** - முழுமதியைப் போன்ற முகத்தை உடையவனை; **பெற்றவன் அளித்த மோலி** - தந்தையாகிய தயரதன் தந்த மணி மகுடத்தை; **இளையவன் பெற** - தம்பியாகிய பரதன் அ டைய; **தான் பெற்ற சிற்றவை பணித்த மோலி** - தான் பெற்ற, தனது சிறிய

தாயாராகிய கைகேயி கட்டளைப்படி அணிந்த சடைமுடி; **பொலிகின்ற சென்னியானை** *- விளங்குகின்ற தலையை உடையவனை.*

இராமனது முகம் முழுமதி போன்றது. ஆனால், மதிக்குரிய நிலவொளியை நீக்கி, கருணையாகிய அமுதத்தைப் பொழியும் முழுமதி போன்ற முகம் என்பது தோன்றக் 'கற்றை வெண்நிலவு நீக்கி, கருணையாம் அமுதம் காலும் முற்றுறு கலையிற்றாய முழுமதி முகம்' என்றார். இல்பொருள் உவமை. கருணைபொழிதல் மதியினுக்கில்லை. நிலவொளி இராமன் முகத்துக்கில்லை. முற்றுறு கலை-நிறைந்த கலை.

6498. வீரனை-நோக்கி, அங்கம் மென் மயிர் சிலிர்ப்ப, கண்ணீர்
வார, நெஞ்சு உருகி, 'செங் கண் அஞ்சன மலை! அன்றுஆகின்;
கார் முகில் கமலம் பூத்தது! அன்று, இவன் கண்ணன் கொல்லாம்;
ஆர் அருள் சுரக்கும் நீதி அற நிறம் கரிதோ?' என்றான்.

வீரனை நோக்கி *- மாவீரனான இராமபிரானை (வீடணன்) பார்த்து;* **அங்கம் மென் மயிர் சிலிர்ப்ப** *- உடல் முழுதும் ரோமம் புளகமெய்த;* **கண்ணீர் வார** *- கண்களில் கண்ணீர் பெருக;* **நெஞ்சு உருகி** *- உள்ளம் உருகி;* **செங்கண் அஞ்சனமலை அன்று ஆகின்** *- அழகிய கண்களை உடைய இவன் அஞ்சன மலை போன்றவன் அதுவல்ல என்றால்;* **கார்முகில் கமலம் பூத்தது அன்று** *- கருமை நிற மேகம் கமலம் பூத்தது போன்றவன். அதுவுமல்ல எனின்;* **இவன் கண்ணன் கொல்லாம்** *- இத்தன்மை உடைய இவன் திருமால் தானோ;* **ஆர் அருள் சுரக்கும்** *- நிறைந்த அருளைப் பொழியும்;* **நீதி அற நிறம்** *- நீதியை உடைய அறக்கடவுளின் நிறம்;* **கரிதோ என்றான்** *- கருமை நிறமோ என வியந்துரைத்தான்.*

இராமபிரானைத் தரிசித்த மகிழ்ச்சியால் வீடணன் உடல் ரோம புளகாங்கிதம் எய்தினான் என்பதை 'அங்கம் மென் மயிர் சிலிர்த்து' என்றார். மகிழ்ச்சி மிகுதியால் ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்தான் என்பதனை, "கண்ணீர் வார" என்றார். வார-பெருக. அழகான கண்களை உடைய அஞ்சனமலையோ என இராமனை நோக்கி வியந்து-அல்ல என்றான், நீலமேக மொன்று - தாமரை பூத்ததோ, அதுவுமல்ல. இவன் திருமாலேதான். நிறைந்த அருள் பொழியும் நீதியை உடைய தரும தேவதையின் நிறம் கருமையோ? என்று வியந்துரைத்தான்.

6499. 'மின்மினி ஒளியின் மாயும் பிறவியை வேரின் வாங்க,
செம் மணி மகுடம் நீக்கி, திருவடி புனைந்த

செல்வன்
தம்முனார், கமலத்து அண்ணல் தாதையார், சரணம்
தாழ,
எம்முனார் எனக்குச் செய்த உதவி'என்று
ஏம்பலுற்றான்.

மின்மினி ஒளியின் மாயும் - மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளியைப் போலத் தோன்றி மறையும்படியான; **பிறவியை வேரின் வாங்க** - பிறவி நோயை அடியோடு நான் போக்கிக் கொள்ளவே; **செம்மணி மகுடம் நீக்கி** - சிவந்த மணிகள் பதித்த மணி மகுடத்தைத் துறந்து; **திருவடி புனைந்த செல்வன் தம்முனார்** - இவனது திருவடிகளைச் சிரத்தில் சூடிக்கொண்ட செல்வத்தை எய்திய பரதனுக்கு முன்னோனான இராமன்; **கமலத்து அண்ணல் தாதையார்** - தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவனுக்கும் தந்தையான இராமபிரானுடைய; **சரணம் தாழ** - திருவடிகளில் வீழ்ந்து நான் வணங்குமாறு; **எம்முனார் எனக்குச் செய்த உதவி** - என் முன்னவனாகிய இராவணன் எனக்குச் செய்த உதவி இதுவாகும்; **என்று ஏம்பலுற்றான்** - என்று கூறி மகிழ்ச்சியுற்றான். மின்மினிப் பூச்சியின் ஒளி தோன்றிய உடனே மறையும் தன்மை உடையது. 'பிறவி' என்பதும் இதுபோலத்தான் என்பான். 'மின்மினி ஒளியின் மாயும் பிறவி' என்றான். இராமபிரான் திருமாலின் அவதாரமாதலின் அவன் சரணம் தாழ, பிறவி நோய் அடியோடு தீரும் என்பான். 'பிறவியை வேரின் வாங்க' என்றான். தாதை உதவிய தரணிதன்னைத் தீவினை என்ன நீத்து வந்தவன் பரதன் என்பதால் 'மகுடம் நீக்கி திருவடி புனைந்த செல்வன்" எனப் பரதனைச் சிறப்பித்தான். 'செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே" என்பார் மேலோர். இராமபிரான் திருவடிகளைச் சிரத்தில் சூடி, மேலான செல்வம் எய்திய பரதனை. 'செல்வன்' என்றது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். பிறவித் துன்பம் அடியோடு நீங்க, இராமபிரான் திருவடிகளை நான் சேரச் செய்த என் முன்னோன் எனக்குப் பேருதவி செய்தான் என்று கூறி மகிழ்ந்தவன், 'எம்முனார் எனக்குச் செய்த உதவி' என்றான்.

6500. **'பெருந் தவம் இயற்றினோர்க்கும் பேர்வு அரும் பிறவி**
நோய்க்கு
மருந்து என நின்றான் தானே வடிக் கணை
தொடுத்துக் கொல்வான்
இருந்தனன்; நின்றது, என்னாம் இயம்புவது? எல்லை
தீர்ந்த
அருந் தவம் உடையர் அம்மா, அரக்கர்! என்று
அகத்துள் கொண்டான்.

பெருந்தவம் இயற்றினோர்க்கும் - மிகப் பெரிய தவத்தைச் செய்த மேலோர்களுக்கும்; **பேர்வு அரும் பிறவி நோய்க்கு** - போக்க முடியாத பிறவியாகிய நோயைப் போக்கும்; **மருந்து என நின்றான்** - அரிய மருந்து என்னும்படி நின்ற

இராமபிரான்; **தானே வடிக்கணை தொடுத்து** - தானே கூர்மையான அம்புகளைத் தனது வில்லில் பூட்டி; **கொல்வான் இருந்தனன்** - அரக்கர்களை யெல்லாம் கொல்ல இருந்தான்; **நின்றது என் நாம் இயம்புவது?** - அவ்வாறு போரிடச் சித்தமாக நின்ற செயல்பற்றி நாம் என்ன கூற இருக்கிறது? **அரக்கர் எல்லை தீர்ந்த அருந்தவம் உடையர்** - இராமபிரானால் கொல்லப்பட இருக்கும் அரக்கர்கள் எல்லோரும் அளவற்ற சிறந்த தவத்தைச் செய்தவராவார்; **என்று அகத்துட்கொண்டான்** - என்று மனத்துக்குள் நினைத்துக் கொண்டான். இராமபிரானை, வீடணன் பார்த்ததும் இவன் பிறவி நோயைப் போக்கும் பெருமான் என்பதால் இவனால் அழியும் அரக்கர் அரிய தவம் செய்தவராவார் என எண்ணினான் என்பது கருத்து. பிறவிப் பெருங்கடல் என்பார் (குறள் 10) வள்ளுவர். போக்கமுடியாததொன்று என்பதால் 'பெருந்தவம் இயற்றினோர்க்கும் பேர்வரும் பிறவி' என்றான். இறைவனடி சேர்ந்தவர்களே பிறவிக் கடலை நீந்துவாராதலின் இராமபிரான் 'பிறவி நோய்க்கு மருந்தென நின்றான்' என்றான். ' ஆச்ரித விரோதிகளைத் தானே தனது கைப்படக் கொன்று தீர்க்கும்' விரதமுடையவன் என்பதால் 'தானே வடிக்கணை தொடுத்துக் கொல்வான் இருந்தனன்' என்றான். எனவே அரக்கர்கள் பெருந்தவம் செய்தோராவார் என்பதை 'அரக்கர் எல்லை தீர்ந்த அருந்தவம் உடையர்' என்றான்.

6501. கரங்கள் மீச் சுமந்து செல்லும் கதிர் மணி முடியன், கல்லும்
மரங்களும் உருக நோக்கும் காதலன், கருணை வள்ளல்
இரங்கினன் நோக்கும்தோறும், இரு நிலத்து இறைஞ்சுகின்றான்;
வரங்களின் வாரி அன்ன தாள் இணை வந்து வீழ்ந்தான்.

கரங்கள் மீச்சுமந்து செல்லும் கதிர்மணிமுடியன் - இவ்வாறு எண்ணிய வீடணன் இருகைகளையும் உச்சி மீது சுமந்து செல்லும் ஒளிவீசும் முடியை உடையவனாய்; **கல்லும் மரங்களும் உருக நோக்கும் காதலன்** - கல்லும் மரங்களும் கூட உருகும் படி பார்க்கின்ற அன்புடையவனாய்; **கருணை வள்ளல்** - அருள் மிகுந்த வள்ளலாகிய இராமபிரான்; **இரங்கினன் நோக்கும் தோறும்** - இரக்கம் கொண்டு பார்க்கும் போதெல்லாம்; **இருநிலத்து இறைஞ்சுகின்றான்** - நிலத்திலே வீழ்ந்து வணங்குபவனாய்; **வரங்களின் வாரியன்ன** - அடியார்க்கு வேண்டும் வரம் வழங்கும் கடல் போன்றவனான இராமபிரானது; **தாளிணை வந்து வீழ்ந்தான்** - திருவடிகளில் வந்து வீழ்ந்தான்.

மீ-மேலே, வீடணன் எல்லையற்ற அன்புடையவன் என்பதால் 'கல்லும் மரங்களும் உருக நோக்கும் காதலன்' என்றார் 'தாவர சங்கமம் என்னும் தன்மைய யாவையும் இரங்கிடக் கங்கை எய்தினான்" என பரதனுடைய அன்பு நிலையை முன்பும் கூறுவது (கம்ப. 303) நினைவு கூரத்தக்கது. இராமபிரான் இரங்கிப் பார்க்கும்தோறும் தரையிலே வீழ்ந்து வணங்கிய வீடணனது நிலை அடிமைத்திறத்தை விளக்கிற்று.

வேண்ட முழுதும் தரும் வரங்களின் கடலாக விளங்கும் திருவடிகளை 'வரங்களின் வாரியன்ன தாளிணை'. என்றார். தாளிணை -இரண்டு திருவடிகள். 'நின்னில் சிறந்த நின்தாளிணை' என்ற பரிபாடல் ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6502. **'அழிந்தது, பிறவி' என்னும் அகத்து இயல் முகத்துக் காட்ட,**
வழிந்த கண்ணீரின் மண்ணில் மார்பு உற வணங்கினானை.
பொழிந்தது ஓர் கருணைதன்னால், புல்லினன் என்று தோன்ற,
'எழுந்து, இனிதுஇருத்தி' என்னா, மலர்க்கையால் இருக்கை ஈந்தான்.

அழிந்தது பிறவி என்னும் - அரக்கப் பிறவி அழிந்தது என்று (வீடணன் நினைந்த); **அகத்தியல் முகத்துக் காட்ட** - மனத்தின் இயல்பினை முகம் காட்ட; **வழிந்த கண்ணீரின்** - கண்களில் பெருகிய கண்ணீரோடு; **மண்ணின் மார்புற வணங்கினானை** - தரையிலே மார்பு பொருந்த வணங்கிய வீடணனை; **பொழிந்ததோர் கருணை தன்னால்** - பெருகியதொரு கருணையாலே; **புல்லினன் என்று தோன்ற** - தழுவினான் என்று தோன்றுமாறு (அருளோடு பார்த்து); **எழுந்து இனிது இருத்தி என்னா** - எழுந்திருந்து, இனிதே அமர்வாயாக என்று; **மலர்க்கையால் இருக்கை ஈந்தான்** - தனது மலர் போன்ற கைகளாலே அவனுக்கு இருப்பிடம் தந்தான்.

இராமபிரானது தாளிணையில் வீழ்ந்த வீடணன் 'அரக்கப் பிறவி அழிந்தது' என நினைந்த அவனது மனத்தின் தன்மையை முகம் காட்டித்தர, கண்களில் பெருகிய கண்ணீரோடு, தரையிலே மார்பு படும்படி வணங்க, அவ்வாறு வணங்கிய வீடணனை, கருணை பொங்கப் பார்த்த இராமன் தழுவினான் என்று தோன்றுமாறு எழுந்து இங்கு இனிதே இருப்பாயாக என்று கூறித் தனது மலர் போன்ற கையால் இருப்பிடம் காட்டினான். அடுத்ததுகாட்டும் பளிங்கு போல் நெஞ்சங் கடுத்தது காட்டும் முகம்" (குறள் 76) என்ற குறளுரைக்கேற்ப 'அகத்தியல் முகத்துக்காட்ட' என்றது கருதத்தக்கது. 'பிறவி நோய்க்கு மருந்தென நின்றான்' என்று முன்பே நினைந்ததற்கேற்ப ' அழிந்தது பிறவி' எனக் கருதிக் கூறப்பட்டது பொருந்தும்.

இராமபிரான் வீடணனுக்கு இலங்கை அரசை அளித்தல்

6503. **ஆழியான் அவனை நோக்கி, அருள் சுரந்து, உவகை கூர,**
'ஏழினோடு ஏழாய் நின்ற உலகும் என் பெயரும் எந் நாள்
வாழும் நாள், அன்றுகாறும், வாள் எயிற்று அரக்கர்

வைகும்
தாழ் கடல் இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே; தந்தேன்'
என்றான்.

ஆழியான் அவனை நோக்கி - ஆணையாகிய சக்கரத்தை உடைய இராமபிரான் வீடணனைப் பார்த்து; **அருள் சுரந்து** - உள்ளத்திலே கருணை பொங்க; **உவகை கூறி** - மகிழ்ச்சி மிக; **ஏழினோடு ஏழாய் நின்ற உலகும்** - ஏழுடன் ஏழாகிய பதினான்கு உலகங்களும்; **என் பெயரும் எந்நாள் வாழும் நாள் அன்று காறும்** - எனது பெயரும் எத்தனை காலம் இருக்குமோ அக்காலம் வரை; **வாள் எயிற்று அரக்கர் வைகும்** - ஒளிபொருந்திய பற்களை உடைய அரக்கர்கள் வாழும்; **தாழ்கடல் இலங்கைச் செல்வம்** - ஆழமான கடல் நடுவே உள்ள இலங்கையின் அரசுச்செல்வம்; **நின்னதே தந்தேன் என்றான்** - உனக்கே உரிமையுடையதாகக் கொடுத்தேன் என்று கூறினான்.

ஆழியான்-இராமன். சக்கரப் படையையுடைய திருமாலின் அவதாரம் என்பதால் இவ்வாறு கூறினார் என்றுமாம். உலகுள்ள காலம் வரை இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன் என்று தருவதற்குத் தகுதியுடையவன் என்பது தோன்ற 'ஆழியான்' என்றார். இதன் கண் கூறப்படும் நிகழ்ச்சி **'கொள்ளார் தேஎம் குறித்த கொற்றம்"** என்னும் புறத்திணையுள் அடங்கும். 'இராமபிரான் திருவருளே வீடணனுக்கு வேண்டுவது இலங்கை அரசோ வந்தேறியானது' என்பது பெரியோர் கருத்து. இலங்கை அரசனான இராவணனை வெல்லுவதற்கு முன்பே இலங்கையை இராமபிரான் வீடணனுக்குத் தந்தான் என்பது வெல்லுதல் உறுதியாதலால் என்க. இராமபிரானது பேராற்றலைக் காட்டும். அன்றுகாறும்-அந்த நாள்வரை. வாள்-ஒளி. இராமபிரானுக்கு அருள்சுரத்தல் இயல்பு. காத்தற்கடவுளின் அவதாரமாய் அடைக்கலம் அருளலால் எடுத்த பிறப்புக்கு உரிய வெற்றி கிட்டுதலின். இவ்விரண்டும் புலப்பட அருள் சுரந்து உவகை கூற என்றார்.

6504. தீர்த்தன் நல் அருளை நோக்கிச் செய்ததோ?
சிறப்புப் பெற்றான்
கூர்த்த நல் அறத்தை நோக்கிக் குறித்ததோ?
யாது கொல்லே?--
வார்த்தை அஃது உரைத்தலோடும், 'தனித் தனி
வாழ்ந்தேம்' என்ன
ஆர்த்தன, உலகில் உள்ள சராசரம் அனைத்தும்
அம்மா!

வார்த்தை அஃது உரைத்தலோடும் - இராமபிரான் (இலங்கைச் செல்வம் நின்னதே தந்தேன்) என்ற அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடன்; **உலகிலுள்ள சராசரம் அனைத்தும்** - உலகத்தில் வாழும் சரம் அசரம் ஆகிய எல்லாவிதமான உயிரினங்களும்; **தனித்தனி வாழ்ந்தோம் என்ன ஆர்த்தன** - ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியே நாம் வாழ்வு பெற்றோம் என ஆர்ப்பரித்தன; **தீர்த்தன் நல் அருளை நோக்கிச் செய்ததோ** - இராமபிரானது திருவருளை எண்ணி மகிழ்ச்சி அடைந்ததாலோ; **சிறப்புப் பெற்றான்** - இராமபிரானைச் சரணடைந்து மேலான

சிறப்பைப் பெற்ற வீடணனுடைய; **கூர்த்த நல் அறத்தை நோக்கி** *- மிகுந்த நல்லறத்தை எண்ணிப் பார்த்து;* **குறித்ததோ யாது கொல்லோ** *- செய்ததோ யாதென அறியோம்.*

தீர்த்தன் - இராமபிரான்; தான் தூயனாய் இருப்பதோடு, தன்னை அடைந்தாரையும் தூயராக்கவல்லவன் என்பது பொருள். சரம் - இயங்கியற்பொருள். அசரம் - நிலையியற் பொருள். இராமபிரானுடைய அருட்பண்பை நோக்கி உலகம் 'வாழ்ந்தேம்' என மகிழ்ந்தது என்பதா? அந்தத் திருவருளைப் பெற்று உயர்ந்து சிறந்த வீடணன் நிலைக்கு மகிழ்ந்தது என்பதா? எனவே, 'யாது கொல்லோ' என்ற ஐயப்பாட்டால் கூறினார். இவ்விரண்டுமே உலகத்தவர் மகிழ்ந்து ஆரவாரம் செய்ததற்குக் காரணம் என்க.

6505. 'உய்ஞ்சனென் அடியனேன்' என்று ஊழ்முறை
வணங்கி நின்ற
அஞ்சன மேனியானை அழகனும் அருளின் நோக்கி,
'தஞ்ச நல் துணைவன் ஆன தவறு இலாப்
புகழான்தன்னை,
துஞ்சல் இல் நயனத்து ஐய! சூட்டுதி மகுடம்'

என்றான். **உய்ஞ்சனென் அடியேன் என்று** *- அடியேன் உய்ந்தேன் என்று கூறி;* **ஊழ்முறை வணங்கி நின்ற** *- தனது நல்லூழால் முறைப்படி வணங்கி நின்ற;* **அஞ்சன மேனியானை** *- மை போன்ற நிறத்தை உடைய வீடணனை;* **அழகனும் அருளின் நோக்கி** *- பேரழகனாகிய இராமபிரானும் கருணையோடு பார்த்து;* **தஞ்ச நல்துணைவன் ஆன** *- நம்மை அடைக்கலம் அடைந்து நமக்கு நல்லதொரு துணைவனானவனும்;* **தவறு இலாப் புகழான் தன்னை** *- குற்றமற்ற புகழை உடையவனுமான இந்த வீடணனுக்கு;* **துஞ்சல் இல் நயனத்து ஐய** *- உறங்காத கண்களை உடையவனே!(இலக்குவனை அழைத்து)* **சூட்டுதி மகுடம் என்றான்** *- இலங்கைக்கு அரசனாதற்குரிய மணிமுடியை அணிவிப்பாயாக என்றான்.*

'உய்ந்தனென்' என்பது எதுகை நோக்கி உய்ஞ்சனென் என வந்தது. ஊழ்-ஆகூழ். தஞ்சம் - அடைக்கலம். இராமபிரானுடன் கானகத்தில் வாழ்ந்த நாளெல்லாம் உணவும் உறக்கமும் இல்லாதிருந்தவன் இலக்குவன் எனவே 'துஞ்சல் இல் நயனத்து ஐய' என இராமபிரான் அழைப்பானாயினான். இலக்குவனை முடி சூட்டப்பணித்தது ஏன்? எனில் வீடணனை ஏற்றுகொள்ளலாகாது எனக் கூறிய சுக்கிரீவன் முதலியோரைப் போல இலக்குவன் எதுவும் பேசவில்லை என்றாலும் அவனுக்கும் உடன்பாடில்லை என உணர்ந்த இராமபிரான், வீடணனை அழைத்துவர, சுக்கிரீவனை அனுப்பியது போல, அவனுக்கு முடிசூட்ட இலக்குவனைப் பணித்தான் என்க.

6506. விளைவினை அறியும் மேன்மை வீடணன், 'என்றும்
வீயா
அளவு அறு பெருமைச் செல்வம் அளித்தனை

ஆயின், ஐய!
களவு இயல் அரக்கன் பின்னே தோன்றிய கடமை தீர,
இளையவற் கவித்த மோலி என்னையும் கவித்தி'
என்றான்.

விளைவினை அறியும் மேன்மை வீடணன் - மேலே நிகழ இருக்கும் நல்லவிளைவுகளை முன்னாலேயே தெரிந்து கொள்ளும் மேன்மை உடையவனாகிய வீடணன் இராமபிரானை நோக்கி; **ஐய என்றும் வீயா** - ஐயனே! என்றும் அழியாததாகிய; **அளவறு பெருமைச் செல்வம் அளித்தனை** - அளவற்ற பெருமை மிக்க செல்வத்தை எனக்குத் தந்தாய்; **ஆயின்** - ஆனால்; களவியல் **அரக்கன் பின்னே** - களவுத்தன்மையுடைய அரக்கனாகிய இராவணனுக்கு தம்பியாக; **தோன்றிய கடமைதீர** - பிறந்த அந்தத் தொடர்பு தீரும்படி; **இளையவற் கவித்தமோலி** - உனது தம்பியான பரதனுக்கு நீ அணிவித்த திருவடி நிலைகளான மகுடத்தை; **என்னையும் கவித்தி என்றான்** - எனக்கும் அணிவிப்பாயாக என்றான்.

இலங்கை அரசை நாடி இங்கு வீடணன் வந்தவனல்லன். இராமன் திருவருளே வீடணன் வேண்டுவது என்பதால் இலங்கைச் செல்வத்தை எனக்கு அளித்தாய் என்று கூற மாட்டான். அளவற்ற, அழியாத பெரிய செல்வம் என வீடணன் குறிப்பிட்டது இராமனைச் சரணடைந்து அவன் திருவருளைப் பெற்றதே என்பதால் 'என்றும் வீயா அளவறு பெருமைச் செல்வம் அளித்தனை' என்றான். இலங்கைச் செல்வம் என்றும் வீயாததோ, அளவற்றதோ பெருமைக்குரியதோ அன்று.

இராமபிரான் வீடணனைத் தம்பியாகக் கொண்டு கூறுதல்

6507. **'குகனொடும் ஐவர் ஆனேம் முன்பு; பின், குன்று சூழ்வான்**
மகனொடும், அறுவர்ஆனேம்; எம்முழை அன்பின் வந்த
அகன் அமர் காதல் ஐய! நின்னொடும் எழுவர் ஆனேம்;
புகல் அருங் கானம் தந்து, புதல்வரால் பொலிந்தான் நுந்தை.'

குகனொடும் ஐவர் ஆனேம் முன்பு - குகனுடன் சேர்த்து நாங்கள் ஐந்து பேர் சகோதரர்கள் ஆனோம் இது முன்பு நிகழ்ந்தது; **பின் குன்று சூழ்வான் மகனொடும்** - அதன் பின் மேருமலையைச் சுற்றிவரும் சூரியனது மகனான சுக்கிரீவனுடன்; **அறுவர் ஆனேம்** - சகோதரர் ஆறுபேர் ஆயினோம்; **எம்முழை அன்பின் வந்த அகன் அமர் காதல் ஐய** - எங்களிடம் அன்பு கொண்டு வந்த உள்ளத்திலே நிறைந்த அன்புடையவனே; **நின்னொடும் எழுவர்ஆனேம்** - உன்னுடன் சேர்த்து

சகோதரர்கள் ஏழுபேர் ஆயினோம்; **புகல் அரும் கானம்தந்து** - எவரும் புகுதற்கரிய கானக வாழ்வை எனக்குத் தந்து; **நுந்தை புதல்வரால் பொலிந்தான்** - உனது தந்தையாகிய தயரதன் புதல்வர்களால் நிறைவு பெற்றுவிட்டான்.

உன்னுடன் சேர்ந்து நாம் ஏழுபேர் ஆய்விட்டோம். தந்தை என்று கூறாமல் தயரதனை உனதுதந்தை என்று பொருள் பெற 'நுந்தை' என்றது நோக்கத்தக்கது. எனக்குக் கானக வாழ்வைத் தந்து மேலும் மூன்று புதல்வர்களை உன் தந்தை பெற்றுப் பொலிந்தார் என்பதை 'புதல்வரால் பொலிந்தான் நுந்தை' என்று கூறிய நயம் நோக்கத்தக்கது. அகனமர் காதல்-மனமார்ந்த நேயம்.

வீடணன் இராமபிரானது திருவடி நிலைகளைச் சூடிக் கொள்ளுதல்

6508. 'நடு இனிப் பகர்வது என்னே? நாயக! நாயினேனை,
"உடன் உதித்தவர்களோடும் ஒருவன்" என்று
உரையாநின்றாய்;
அடிமையின் சிறந்தேன்' என்னா, அயிர்ப்பொடும்
அச்சம் நீங்கி,
தொடு கழல் செம் பொன் மோலி சென்னியில்
சூட்டிக் கொண்டான்.

நாயக! நடு இனிப் பகர்வது என்னே - எனது தலைவனே! இடையிலே நான் என்ன சொல்ல இருக்கிறது; **நாயினேனை** - நாயினும் கடையனான அடியேனை; **உடன் உதித்தவர்களோடும்** - உனக்குத் தம்பிமார்களாய்ப் பிறந்த பரதன், இலக்குவன், சத்துருக்கன் ஆகியவருடன்; **ஒருவன் என்று உரையா நின்றாய்** - என்னையும் ஒரு தம்பி என்று கூறினாய்; **அடிமையில் சிறந்தேன் என்னா** - உனக்கு அடிமை செய்வதில் சிறந்தவன் ஆனேன் என்று கூறி; **அயிர்ப்பொடும் அச்சம் நீங்கி** - ஐயத்தோடு, அச்சமும் நீங்கப் பெற்றவனாய்; **தொடுகழல் செம்பொன் மோலி** - இராமபிரான் திருவடிகளில் தொடும் பாதுகைகளாகிய அழகிய மகுடத்தை; **சென்னியில் சூட்டிக்கொண்டான்** - தனது தலையிலே சூட்டிக்கொண்டான்.

'நின்னொடும் எழுவர் ஆனேம்' என்று இராமபிரான் கூறியதைக் கேட்ட வீடணன், தான் இராமபிரானுக்குத் தொண்டனாய் விட்ட மகிழ்ச்சியில் இராமனை 'நாயக' என்று அழைத்துத் தனது எளிமை தோன்றத்தன்னை 'நாயினேன்' எனக் குறிப்பிட்டான். தான் நினைத்து வந்ததற்கு மேலே உடன் பிறந்தவர்களோடு ஒருவனாக இராமன் கூறியதால் அதுவரை இருந்த ஐயமும் அச்சமும் நீங்கப் பெற்றான் என்பதனால் 'அயிர்ப்பொடும் அச்சம் நீங்கி' என்றார். "அடித்தலம் இரண்டையும் அழுத கண்ணினன், முடித்தலம் இவை என முடியில் சூடினான்' எனப் பரதனும் இவ்வாறே சூடிக்கொண்டதை முன்பும் (கிளை 136) கூறினார்.

6509. ***திருவடி முடியின் சூடி, செங் கதிர் உச்சி சேர்ந்த***
அரு வரை என்ன, நின்ற அரக்கர்தம் அரசை நோக்கி,
இருவரும் உவகை கூர்ந்தார்; யாவரும் இன்பம் உற்றார்;
பொரு அரும் அமரர் வாழ்த்தி, பூமழை பொழிவதானார்.

__திருவடி முடியில் சூடி__ - இராமபிரானது பாதுகைகளை முடியிலே சூடிக்கொண்டு; __செங்கதிர் உச்சி சேர்ந்த அருவரை என்ன நின்ற__ - செந்நிறக் கிரணங்களை உடைய சூரியனைத்தன் சிகரத்தில் கொண்ட அரியதொரு மலை என்னும்படி நின்றவனுமாகிய; __அரக்கர்தம் அரசை நோக்கி__ - அரக்கர் குடிக்கே அரசனாகத்திகழும் வீடணனைப் பார்த்து; __இருவரும் உவகை கூர்ந்தார்__ - இராமலக்குவராகிய இருவரும் மிக மகிழ்ந்தனர்; __யாவரும் இன்பம் உற்றார்__ - அங்கிருந்த எல்லோரும் இன்பம் எய்தினர்; __பொருவரும் அமரர் வாழ்த்தி__ - தமக்கு நிகர் வேறு எவருமில்லாத தேவர்கள் எல்லாம் வாழ்த்தி; __பூமழை பொழிவதானார்__ - மலர்மாரி பொழியலானார்கள்.

தலைமீது இராமபிரானது பாதுகைகளை வைத்துக்கொண்டு நின்ற வீடணனுக்கு தனது சிரத்திலே சூரியனைக் கொண்டிருக்கும் மலை உவமை ஆயிற்று. மலை வீடணனுக்கும் செங்கதிர் பாதுகைகளுக்கும் உவமை. இருவரும் என்றது இராம இலக்குவர்களை. யாவரும் என்றது சுற்றும் நின்ற வானர சேனையை. வீடணர் இராமபிரானுடன் சேர்ந்துவிட்டதால் இராவணன் வீழ்ச்சி உறுதியாய் விட்டது என்பதால் தேவர்கள் மகிழ்ந்து. மலர்மழை சொரிந்து வாழ்த்தினர் என்க.

6510. ***ஆர்த்தன-பரவை ஏழும், அவனியும், அமரர் நாடும்,***
வார்த் தொழில் புணரும் தெய்வ மங்கல முரசும் சங்கும்: தூர்த்தன, கனக மாரி; சொரிந்தன, நறு மென் சுண்ணம்;
போர்த்தது வானத்து, அன்று, அங்கு, எழுந்தது துழனிப் பொம்மல்.

__பரவை ஏழும் அவனியும் ஆர்த்தன__ - ஏழுகடல்களும், மண்ணுலகமும், விண்ணுலகமும் ஆரவாரம் செய்தன; __வார்த்தொழில் புரியும் தெய்வ மங்கல முரசும் சங்கும்__ - வாரால் கட்டப்பட்ட தெய்வீக மான மங்கல முரசுகள் முழங்கின; சங்குகளும் முழங்கின; __கனகமாரி தூர்த்தன__ - வானவர் பொற்காசுகளை எங்கும் சொரிந்தனர்; __நறுமென் சுண்ணம்__ - நல்ல மணமுள்ள மென்மையான வாசனைப்பொடிகள்; __வானத்து அன்று போர்த்தது__ - வானத்தையே அன்று மூடிவிட்டது; __அங்குத் துழனிப்பொம்மல் எழுந்தது__ - அங்கு மிகுந்த ஆரவாரம் எழலாயிற்று.

வார்த்தொழில்-வாரால் கட்டப்பட்ட தொழில் முரசு தெய்வத்தன்மை வாய்ந்தது. மங்கலமானது என்பதால் 'தெய்வமங்கல முரசு' எனப்பட்டது. சுண்ணம் - மணப்பொடி. துழனிப் பொம்மல் - ஆரவாரத்தின் மிகுதி.

**6511. 'மொழிந்த சொல் அமிழ்தம் அன்னாள் திறத்தினின்
முறைமை நீங்கி
இழிந்த என் மரபும் இன்றே உயர்ந்தது' என்று
ஏம்பலுற்றான்,
செழுந் தனி மலரோன்; பின்னை, 'இராவணன்
தீமைச் செல்வம்
அழிந்தது' என்று, அறனும், தன் வாய் ஆவலம்
கொட்டிற்று அன்றே.**

செழும் தனி மலரோன் - செழிப்பான சிறந்த தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவன்; **மொழிந்த சொல் அமுதமன்னான் திறத்தினில்** - அமுதம் போன்ற மொழிகளைப் பேசும் சீதாபிராட்டி காரணமாக; **முறைமை நீங்கி** - அற நெறியிலிருந்து நீங்கி; **இழிந்த என் மரபும்** - தாழ்ந்து விட்ட எனது குலமும்; **இன்றே உயர்ந்தது** - இன்று இழிவு தீர்ந்து உயர்வடைந்தது; **என்று ஏம்பலுற்றான்** - என மகிழ்வடைந்தான்; **பின்னை, இராவணன் தீமைச் செல்வம்** - பின்பு, இராவணனுடைய தீமையான செல்வம்; **அழிந்தது என்று** - இன்றோடு அழிந்து தீர்ந்தது என்று; அறனும் **தன்வாய் ஆவலம் கொட்டிற்றன்றே** - அறக்கடவுளும் தனது வாயால் ஆரவாரம் செய்தது.

மலரோன்-பிரமன். 'ஏம்பலுற்றான்' என்பதற்கு 'இடரின் தீர்ந்தான்' என்ற பாடமும் பொருந்துவதே. அறன்-அறம் (தருமதேவதை) ஆவலம் கொட்டல்-ஆரவாரித்தல்.

வீடணனுடன் பாடி வீட்டை வலம் வர இராமன் பணித்தல்

**6512. இன்னது ஓர் செவ்வித்து ஆக, இராமனும்,
'இலங்கை வேந்தன்-
தன் நெடுஞ் செல்வம் தானே பெற்றமை பலரும்
கேட்ப,
பல் நெடுந் தானை சூழ, பகலவன் சேயும் நீயும்,
மன் நெடுங் குமர! பாடிவீட்டினை வலம் செய்க!'
என்றான்.**

இன்னதோர் செவ்வித்தாக - இவ்வாறு நிகழும் சமயத்தில்; **இராமனும்** - இராமபிரானும் (இலக்குவனை நோக்கி); **மன் நெடுங்குமர** - நிலைபெற்ற சிறந்த அரசகுமாரனே!; **இலங்கை வேந்தன்** - இலங்கை அரசனாகிய வீடணன்; **தன் நெடும் செல்வம்** - தனக்குரிய இலங்கையின் அரசுச் செல்வத்தை; **தானே பெற்றமை** - தானே பெற்றதனை; **பலரும் கேட்ப** - எல்லோரும் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள; **பல் நெடும் தானை சூழ** - பெரிய சேனை சூழ்ந்து வர; **பகலவன் சேயும் நீயும்** - சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனும் நீயும்; **பாடி வீட்டினை வலம் செய்க என்றான்** - நமது வானரப்படை தங்கியுள்ள பாடிவீட்டை வலம் வருவீராக என்றான்.

செவ்வி-சந்தர்ப்பம் (சமயம்) தானையின் பெருமை புலப்பட "பல்நெடும்தானை" என்றார். பாடிவீடு-பாசறை. முடிசூடிய பின் நகர்வலம் வருதல் மரபு என்பதால் 'பாடி வீட்டினை வலம் செய்க' என்றான். மன்-மன்னன்.

6513. அந்தம் இல் குணத்தினானை அடியிணை-
முடியினோடும்
சந்தன விமானம் ஏற்றி, வானரத் தலைவர் தாங்க, 'இந்திரற்கு உரிய செல்வம் எய்தினான் இவன்'
என்று ஏத்தி,
மந்தரத் தடந் தோள் வீரர், வலம் செய்தார், தானை
வைப்பை.

அந்தம் இல் குணத்தினானை - அளவில்லாத நற்குணங்களை உடைய வீடணனை; **அடியிணை முடியினோடு** - இராமபிரானுடைய பாதுகைகளாகிய திருமுடியுடனே; **சந்தன விமானம் ஏற்றி** - சந்தன மரத்தால் செய்த விமானத்திலே ஏறச் செய்து; **வானரத்தலைவர் தாங்க** - அந்த விமானத்தை வானரப் படைத்தலைவர்கள் தாங்கி வர; **இந்திரற்கு உரிய செல்வம்** - இந்திரனுடைய செல்வத்துக்கு நிகரான அரசுச்செல்வத்தை; **எய்தினான் இவன் என்று ஏத்தி** - வீடணன் பெற்றான் என்று போற்றி; **சுந்தரத்தடந் தோள் வீரர்** - அழகிய அகன்ற தோள்களை உடைய வீரர்களான இலக்குவனும் சுக்கிரீவனும்; **தானை வைப்பை வலம் செய்தார்** - வானரப்படை தங்கியுள்ள பாடி வீட்டைச் சுற்றி வலம் செய்தனர்.

வீடணன் நற்குணம் நிறைந்தவன் ஆதலின் "அந்தம் இல்குணத்தினான்" என்று சிறப்பிக்கப்பட்டான். அரசப் பதவிக்கேற்ப சிறந்த சந்தன மரத்தால் செய்யப்பட்ட விமானம். தானை வைப்பு-படைகள் தங்கியுள்ள பாசறை. இந்திரற்குரிய செல்வம் இந்திரனது செல்வத்துக்குச் சமமானது இலங்கையின் ஆட்சிச் செல்வம் என்னும் பொருள் உடையது.

பெரியோர் மகிழ்ச்சி

6514. தேடுவார் தேட நின்ற சேவடி, தானும் தேடி
நாடுவான், அன்று கண்ட நான்முகன் கழீஇய நல் நீர்
ஆடுவார் பாவம் ஐந்தும் நீங்கி, மேல் அமரர் ஆவார்;
சூடுவார் எய்தும் தன்மை சொல்லுவார் யாவர்?
சொல்லீர்.

தேடுவார் தேட நின்ற சேவடி - ஞானிகளும் அடியார்களும் தேடியும் காணாத பரமனது திருவடிகளை; **தானும் தேடி நாடுவான்** - தானும் தேடி அடைய விரும்பியவனாய்; **அன்று கண்ட நான்முகன்** - திருவிக்கிரமனாக வளர்ந்த திருமாலின் திருவடிகள் அப்போது கண்ட பிரமன்; **கழிஇய நன்னீர் ஆடுவார்** - அத்திருவடிகளைத் திருமஞ்சனம் செய்த நல்ல நீரிலே மூழ்குபவர்கள்; **பாவம் ஐந்தும் நீங்கி** - பாவங்கள் ஐந்தும் நீங்கப்பெற்றவராய்; **மேல் அமரர் ஆவார்** - விண்ணுலகத்துத் தேவர்கள் ஆவார் என்றால்; **சூடுவார் எய்தும் தன்மை** - அந்தத் திருவடிகளைத் தலையில் சூடிக் கொள்பவர்களின் சிறந்த தன்மையை; **யாவர் சொல்லுவார் சொல்லீர்** - யார் சொல்ல வல்லவர் சொல்லுங்கள்.

தேடுவார்-பரமனது பாதத்துணையைத் தேடும் பக்தரும், ஞானிகளுமாவார். தேடநின்ற சேவடி-அத்தகைய ஞானிகளும் இன்றும் அடைய இயலாத திருவடிகள் என்பது பொருள். அன்று-திருமால் திருவிக்கிரம் அவதாரம் செய்த காரணம்.

6515. 'இற்றை நாள் அளவும், யாரும், இருடிகள்,
இமையோர், ஞானம்
முற்றினார், அன்பு பூண்டார், வேள்விகள் முடித்து
நின்றார்,
மற்று மா தவரும், எல்லாம், வாள் எயிற்று இலங்கை
வேந்தன்
பெற்றது ஆர் பெற்றார்!' என்று வியந்தனர்,
பெரியோர் எல்லாம்.

பெரியோர் எல்லாம் - வீடணன் பெற்ற பெருமையை உணர்ந்த உலகத்துப் பெரியவர்கள் எல்லாம்; **இற்றை நாள் அளவும்** - இந்த நாள் வரையும்; **இருடிகள், இமையோர் யாரும்** - முனிவர்களும், தேவர்களும் எவரும்; **ஞானம் முற்றினார் அன்பு பூண்டார்** - ஞானத்தில் முதிர்ந்தவர்கள், பக்தி பூண்டு ஒழுகுபவர்கள்; **வேள்விகள் முடித்து நின்றார்** - சிறந்த வேள்விகளைச் செய்து நிறைவேற்றியவர்கள்; **மற்று மாதவரும் எல்லாம்** - மற்றும் சிறந்த தவமுடைய யாவரும் ஆகிய இத்தகைய யாவரும்; **வாள் எயிற்று இலங்கை வேந்தன்** - ஒளிபொருந்திய பற்களை உடைய இந்த இலங்கை வேந்தனான வீடணன்; **பெற்றது ஆர் பெற்றார்** - இந்தப் பேற்றினை யார் பெற்றார்கள்; **என்று வியந்தனர்** - என்று கூறி வியப்படைந்தார்கள்.

இருடிகள்-முனிவர்கள் (ரிஷி என்ற வடசொல்லின் தமிழ் வடிவம்) இமையோர்-தேவர். ஞானம் முற்றினார்-ஞானத்தில் சிறந்த ஞானிகள் அன்பு பூண்டார்-பக்தி மிக்கவர்கள். அரக்கனாய்ப் பிறந்தும் சிறந்த பேறு பெற்றான் என்பதால் வீடணன் 'வாள் எயிற்று இலங்கை வேந்தன்' எனக் குறிப்பிட்டார்.

இலங்கை கேள்விப்படலம்

இராமபிரான் வீடணனிடம் இலங்கையின் படைபலம் அரக்கர்களின் வலிமை, இராவண சேனையின் அளவு போன்றவைகளைக் கேட்டு அறிந்ததைக் கூறும் பகுதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது.

இலங்கை வேந்தனாக முடி சூடி, தன்னை வந்து வணங்கிய வீடணனுக்கு இராமன் ஆசனம் தந்து அமரச் செய்கிறான். பிராட்டியின் நினைவால் வருந்துகிறான். சுக்கிரீவன் இராமனுக்கு ஆறுதல் கூறிப் பின் வீடணனுடன் கலந்து யோசித்து மேலே செய்ய வேண்டிய செயல்களைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டுகிறான். இராமன் மனம் தெளிந்து, வீடணனை அழைத்து வரச்செய்து, இலங்கையின் படைபலம் முதலியவைகளைப் பற்றிக் கேட்கிறான்.

வீடணனும் இலங்கையின் தோற்றம், படைபலம், மதிலின் சிறப்பு, காவல் புரியும் வீரர்களின் வலிமை, அரண்மனைக் காவலர்களின் சிறப்பு ஆகியவைகளை எடுத்துரைக்கிறான். இலங்கை நகரமே தீக்கிரையானதும். அவனுடைய போர்த்திறமையும் வீடணன் கூறக் கேட்ட இராமன், மகிழ்ந்து அனுமனைப் பாராட்டிப் பேசுகிறான். அனுமன் இராமனைத் தொழுதுவிட்டு ஒன்றும் பேசாது நிற்க, வானரவீரர்கள் அனுமனது வீரச் செயலை அறிந்து வியக்கின்றனர் என்பவை இந்தப் படலத்துள் கூறப்படும் செய்திகள்.

இராமபிரான் வீடணனுக்கு இடமளித்தல்

கலிவிருத்தம்

6516. வந்து அடி வணங்கிய நிருதர் மன்னவற்கு
அந்தம் இலாதது ஓர் உறையுள் அவ்வழித்
தந்தனன் விடுத்தபின், இரவி, 'தன் கதிர்
சிந்தின வெய்ய' என்று எண்ணி, தீர்ந்தனன்.

வந்து அடி வணங்கிய நிருதர் மன்னவற்கு - பாடி வீட்டை வலம் வந்தபின், வந்து இராமபிரானது திருவடிகளை வணங்கிய அசுரர் குலவேந்தனான வீடணனுக்கு; **அந்தம் இல்லாததோர் உறையுள்** - எல்லையற்ற பரப்பை உடைய ஒரு உறைவிடத்தை; **அவ்வழித் தந்தனன் விடுத்தபின்** - அந்தப் பாசறையிலே கொடுத்து அவனை அனுப்பி வைத்தபின்; **இரவிதன் கதிர் சிந்தின வெய்ய என்று எண்ணி** - சூரியன் தனது கதிர்கள் வெப்பம் மிக்கன என நினைத்து; **தீர்ந்தனன்** - தனது கிரணங்களைச் சுருங்கச் செய்தான் மறைந்தான்.

தந்தனன் - தந்து முற்றெச்சம். இலங்கை வேந்தனான வீடணனை வெப்பமான கதிர்கள் வருத்தும் என்பதால் சூரியன் 'தன் கதிர் சிந்தின வெய்ய" என்று நினைத்து கதிர்களைச் சுருக்கிக் கொண்டு மறைந்தான் என்பது கருத்து. இது தற்குறிப்பேற்றவணி.

acharya.org

அந்தி மாலையின் தோற்றம்

**6517. சந்தி வந்தனைத் தொழில் முடித்து தன் நெடும்
புந்தி நொந்து, இராமனும் உயிர்ப்ப, பூங் கணை
சிந்தி வந்து இறுத்தனன், மதனன்; தீ நிறத்து
அந்தி வந்து இறுத்தது; கறுத்தது அண்டமே.**

சந்தி வந்தனைத் தொழில் முடித்து - (சூரியன் மறைந்ததும் மாலை நேரம் என்பதால் இராமபிரான்) சந்தியாவந்தனம் செய்து முடித்து); **தன் நெடும் புந்தி நொந்து** - தனது நெடிய மனம் நொந்து; **இராமனும் உயிர்ப்ப** - இராமபிரானும் (சீதையைப் பிரிந்த துயரால்) பெருமூச்சு விட; **மதனன் பூங்கணை சிந்திவந்து** - மன்மதனும் மலரம்புகளை எய்து கொண்டு வந்து; **இறுத்தனன்** - அங்கு தங்கலாயினான்; **தீநிறத்து அந்திவந்து இறுத்தது** - நெருப்புப் போன்ற நிறத்தை உடைய அந்தி மாலை வந்தடைந்தது; **அண்டம் கறுத்தது** - (அதனால்) வானம் இருண்டு கறுத்தது.

சந்தி வந்தனை - சந்தியா காலத்தில் செய்யும் வழிபாடு (சந்தியாவந்தனம்) நெடுமை - இங்குப் பெருமை. புந்தி - மனம். மதனன் - மன்மதன்.

**6518. மாத் தடந் திசைதொறும் மறைந்த வல் இருள்
கோத்தது, கருங் கடல் கொள்ளை கொண்டென;
நீத்த நீர்ப் பொய்கையில் நிறைந்த நாள்மலர்
பூத்தென, மீன் குலம் பொலிந்தது, அண்டமே.**

மாத்தடந்திசை தொறும் - (பகல் முழுதும் பரிதிக்குப் பயந்து) பெரியபரந்த திசைகள் தோறும் சென்று; **மறைந்த வல் இருள்** - மறைந்திருந்த வலிய இருளானது; **கருங்கடல் கொள்ளை கொண்டென** - கரிய கடல் நீர் உலகத்தைக் கொண்டது போல; **கோத்தது** - வந்து கவிந்து கொண்டது; **நீத்த நீர்ப் பொய்கையில்** - நிறைந்த நீரையுடைய பொய்கையிலே; **நிறைந்த நாண்மலர்பூத்தென** - நிறைந்த அன்றலர்ந்தமலர்கள் பூத்தது போல; **அண்டம் மீன் குலம் பொலிந்தது** - வானத்திலே விண்மீன்கள் விளங்கின.

நீத்தம் - வெள்ளம் நிறைந்த நீர் என்பது பொருள்.

**6519. சில் இயல் கோதையை நினைந்து தேம்பிய
வில்லியைத் திரு மனம் வெதுப்பும் வெம்மையால்,
எல்லியைக் காண்டலும் மலர்ந்த ஈட்டினால்.
மல்லிகைக் கானமும், வானமும் ஒத்ததே.**

சில் இயல் கோதையை நினைந்து - சில வகைகளாக அழகு படுத்தும் கூந்தலையுடைய சீதா பிராட்டியை நினைத்து; ***தேம்பிய வில்லியை*** - வருந்துகின்ற வில்வீரனான இராமனை; ***திருமனம் வெதுப்பும் வெம்மையால்*** - அவனது அழகிய மனத்தை வெதுப்புகின்ற வெப்பத்தால்; ***எல்லியைக் காண்டலும்*** - இரவைக் கண்டவுடனே; ***மலர்ந்த ஈட்டினால்*** - மலர்ந்திருக்கும் தன்மையால்; ***மல்லிகைக் கானமும் வானமும் ஒத்தது*** - மல்லிகைக் காடும் விண்மீன்கள் பொலியும் வானத்தை ஒத்தது.

சில் இயல் கோதை - சீதை. முடி, கொண்டை, சுருள், குழல், பனிச்சை என்று ஐந்து வகையாக அலங்கரித்தலால் "சில் இயல் கோதை" என்றார். கோதை - மலர் மாலை உவமையாகு பெயராகச் சீதையை உணர்த்தியது. வில்லி - இராமன் (வில் வீரன் என்பது பொருள்), எல்லி, இரவு. ஈடு - தன்மை. செம்மையான நினைக்கும் மனமாதலின் "திருமனம்" என்றார்.

6520. ஒன்றும் உட் கறுப்பினோடு, ஒளியின் வாள் உரீஇ,
'தன் தனி முகத்தினால் என்னைத் தாழ்த்து அற
வென்றவள் துணைவனை இன்று வெல்குவேன்'
என்றது போல, வந்து எழுந்தது-இந்துவே.

ஒன்றும் உட் கறுப்பினோடும் - பொருந்திய உள்ளத்தே பகைமையோடும்; ***ஒளியின் வாள் உரீஇ*** - ஒளியாகிய வாளை உருவிக் கொண்டு; ***தன்தனி முகத்தினால்*** - தனது ஒப்பற்ற முகத்தினாலே; ***என்னைத் தாழ்த்து*** - என்னைத் தாழ்ந்து போகச் செய்து; ***அறவென்றவள்*** - அடியோடு வெற்றி பெற்றவளாகிய சீதாபிராட்டியின்; ***துணைவனை இன்று வெல்குவேன்*** - துணைவனான இராமபிரானை இன்று நான் வெல்லுவேன்; ***என்றது போல*** - என்று கூறுவதுபோல; ***இந்து வந்து எழுந்தது*** - வானத்திலே சந்திரன் வந்து எழுந்தான்.

கறுப்பு - களங்கம் (பகைமை) உரீஇ- உருவி (சொல்லிசை அளபெடை). ஒளியின் வாள் - உருவகம். சீதையை வெல்ல வல்லமையற்ற சந்திரன், அவள் கணவனை இன்று வெல்வேன் என்றெழுந்தான் என்பது தற்குறிப்பேற்றம்.

6521. 'கண்ணினை அப்புறம் கரந்து போகினும்,
பெண் நிறம் உண்டுஎனின், பிடிப்பல் ஈண்டு' எனா,
உள் நிறை நெடுங் கடல் உலகம் எங்கணும்
வெண் நிற நிலவு எனும் வலையை வீசினான்.

கண்ணினை அப்புறம் - கண்ணுக்குப் புலனாகாதபடி அப்புறத்தில்; ***கரந்துபோகினும்*** - மறைந்து சென்றாலும்; ***பெண் நிறம் உண்டெனில்*** - சீதை என்னும் பெண்ணின் உடல் இருக்குமானால்; ***பிடிப்பல் ஈண்டு எனா*** - இப்போதே பிடிப்பேன் என்று; ***உள் நிறை நெடுங்கடல்*** - உள்ளே நிறைந்த நீரையுடைய கடல் சூழ்ந்த; ***உலகம் எங்கணும்*** - இவ்வுலகம் எங்கும்; ***வெண் நிற நிலவு எனும்*** - வெண்மை நிறமான நிலவொளி என்னும்; ***வலையை வீசினான்*** - வலையைச் சந்திரன் வீசினான்.

கண்ணினை - கண்ணுக்கு; வேற்றுமை மயக்கம். நிலவை வலையாக உருவகம் செய்தார். 'இந்து'வலை வீசினான் என இயையும்.

6522. புடைக்கை வன் திரை எடுத்து ஆர்க்கும் போர்க் கடல், 'உடைக் கருந் தனி நிறம் ஒளித்துக் கொண்டவன், அடைக்க வந்தான் எனை, அரியின் தானையால்; கிடைக்க வந்தான்' எனக் கிளர்ந்தது ஒத்ததே.

புடைக்கை வன்திரை எடுத்து - பக்கங்களிலுள்ள கைகளாகிய வலிய அலைகளை வீசி; ***ஆர்க்கும் போர்க் கடல்*** - ஆரவாரம் செய்து போர்புரிய வரும் கடலானது; ***உடைக் கரும் தனிநிறம்*** - என்னுடைய கருமையான ஒப்பற்ற நிறத்தினை; ***ஒளித்துக் கொண்டவன்*** - தான் கவர்ந்து வைத்துக் கொண்டவனாகிய இராமன்; ***அரியின் தானையால்*** - வானரங்களின் படையைத் துணைகளாகக் கொண்டு; ***எனை அடைக்க வந்தான்*** - என்னைத் தடுத்து அணைகட்ட வந்தான்; ***கிடைக்க வந்தான்*** - எனது கைக்கு அகப்படும்படி இப்போது வந்துவிட்டான்; ***எனக் கிளர்ந்தது ஒத்தது*** - என்று பொங்கி எழுந்தது போல் இருந்தது.

அரியின்தானை - வானரப் படை. அடைக்க - தடுத்து அணைகட்ட. அலைகளை வீசிக் கொண்டு, கரையோடு மோத வந்த கடலை, கைகளை வீசி இராமனுடன் போரிட வந்ததை ஒத்திருந்தது என்பதால் "போர்க்கடல்' என்றார். கிடைக்க வந்தான் என மகிழ்ந்து கிளர்ந்தெழுந்தது என்பது கருத்து. தற்குறிப்பேற்றம்.

6523. மேல் உகத் தொகுதியால் முதிர்ந்த மெய் எலாம் தோல் உகுத்தாலென, அரவத் தொல் கடல் வாலுகத்தால் இடைப் பரந்த வைப்பு எலாம் பால் உகுத்தாலென, நிலவு பாய்ந்ததால்.

மேல் உகத் தொகுதியால் - கடந்துபோன பல யுகங்களால்; ***முதிர்ந்த மெய் எலாம்*** - முதுமையடைந்த தன் உடலெல்லாம்; ***தோல் உகுத்தால் என*** - தோலை உரித்தது

போல; **அரவத் தொல்கடல்** - பெரிய ஒலியையுடைய பழைமை வாய்ந்த கடல்; **வாலுகத்தால் இடை பரந்த வைப் பெலாம்** - மணல் குன்றுகளால் இடையே பரந்த இடமெல்லாம்; **பால் உகுத்தால் என** - பாலைச் சொரிந்தது போல்; **நிலவு பாய்ந்தது** - நிலவு பாய்ந்து பரவியது.

முதிர்ந்த - முதிர்ச்சியுற்ற. அரவம் - ஓசை. தொல்கடல் - பழமையான கடல். வாலுகம் - மணற்குன்று. வைப்பு - இடம். உகுத்தல் - சொரிதல். உகத்தொகுதி - பலயுகங்களின் தொகுதி. விசும்பு தோல் உரித்தற்கு காரணம் கூறுவார் 'உகத் தொகுதியால் முதிர்ந்த மெய்" என்றார். மேலே இருந்து நிலவுதரையில் பாய்ந்தமைக்கு விசும்பு தோலுரித்ததையும் கரையெங்கும் நிலவொளி பரவியிருப்பதற்கு கடல் வாலுகத்தால் பாலைப் பொழிந்திருப்பதையும் உருவகம் செய்தார்.

6524. மன்றல்வாய் மல்லிகை எயிற்றின், வண்டுஇனம்
கன்றிய நிறத்தது, நறவின் கண்ணது,
குன்றின்வாய் முழையின்நின்று உலாய கொட்பது,
தென்றல் என்று ஒரு புலி உயிர்த்துச் சென்றதால்.

மன்றல்வாய் மல்லிகை எயிற்றின் - மணம் பொருந்திய மல்லிகை அரும்புகளாகிய பற்களையும்; **வண்டினம் கன்றிய நிறுத்தது** - வண்டினமாகிய கரிய கோடுகளை உடைய உடலையும்; **நறவின் கண்ணது** - தேனாகிய சிவந்த கண்களையும்; **குன்றின் வாய் முழையின் நின்று** - மலையிடத்தே உள்ள குகையிலிருந்து; **உலாய கொட்பது** - உலாவும் தன்மையுடையதுமாகிய; **தென்றல் என்று ஒரு புலி** - தென்றல் என்னும் ஒரு புலியானது; **உயிர்த்துச் சென்றது** - பெருமூச்சுவிட்டபடி வந்தது.

தென்றல் - புலி; மல்லிகை பல்; வண்டுகள் - புலியின் கருங்கோடுகள் - இது முற்றுருவகம். தென்றலின் வருகையைப் புலியின் வருகைக்கு உருவகித்துக் கூறியநயம் அறிந்து மகிழ்தற்குரியது. கன்றிய - கறுத்த. நறவு - தேன். முழை - குகை. கொட்பு - உழல்தல், திரிதல்.

6525. கரத்தொடும் பாழி மாக் கடல் கடைந்துளான்
உரத்தொடும், கரனொடும், உருவ ஓங்கிய
மரத்தொடும் தொளைத்தவன் மார்பில், மன்மதன்
சரத்தொடும் பாய்ந்தது, நிலவின் தாரை வாள்.

கரத்தொடும்பாழிமாக்கடல் கடைந்துளான் - தனது கைகளினாலே வன்மைமிக்க பெரிய பாற்கடலைக் கடைந்த வாலியினது; **உரத்தொடும் கரனொடும்** - மார்பையும், கரனையும்; **உருவ ஓங்கிய மரத்தொடும்** - உயர்ந்து வளர்ந்த வடிவத்தை

உடைய ஏழுமரங்களையும்; **தொளைத்தவன்** - ஊடுருவிச் செல்லுமாறு அம்புதைய்த்த இராமபிரானுடைய; **மார்பில்** - மார்பிலே (இன்று); **மன்மதன் சரத்தொடும்** - மன்மதனுடைய அம்புகளோடு; **நிலவின்தாரை வாள் பாய்ந்தது** - நிலவின் கதிர்களாகிய வாளும் பாய்ந்தது.

சீதையைப் பிரிந்து பிரிவாற்றாமையால் வருந்திய, இராமபிரானை மன்மதனும் மலரம்புகளால் துன்புறச் செய்தான். பிரிந்தார்க்குப் பகையான நிலவும் துன்புறுத்தியது என்பது கருத்து.

இராமன் பிரிவுத் துயரால் வருந்துதல்

6526. உடலினை நோக்கும்; இன் உயிரை நோக்குமால்;
இடரினை நோக்கும்; மற்று யாதும் நோக்கலன்;
கடலினை நோக்கும்; அக் கள்வன் வைகுறும்

திடரினை நோக்கும்; தன் சிலையை நோக்குமால்.

உடலினை நோக்கும் - (அப்போது இராமபிரான்) சீதையின் பிரிவால் மெலிந்து போன தனது உடலைப் பார்த்தான்; **இன் உயிரை நோக்கும்** - தனது இனிய உயிர் போன்றவளாகிய சீதாபிராட்டியை மனதால் நினைத்தான்; **இடரினை நோக்கும்** - அப்பிராட்டிக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை நினைத்தான்; **மற்று யாதும் நோக்கலன்** - வேறெதுவும் எண்ணாதவனாயிருந்தான்; **கடலினை நோக்கும்** - தன்னெதிரே உள்ள கடலைப் பார்ப்பான்; **அக்கள்வன் வைகுறும்** - சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற கள்வனாகிய இராவணன் தங்கியிருக்கும்; **திடரினை நோக்கும்** - இலங்கையாகிய திட்டைப் பார்க்கிறான்; **தன் சிலையை நோக்கும்** - தன் கையிலிருக்கும் வில்லையும் பார்த்துக் கொள்கிறான்.

இராமபிரான் உடல் என்றால் சீதாபிராட்டி உயிர்; எனவேதான் தன் உடலைப் பார்த்தவன் இனிய உயிரான பிராட்டியை நினைவு கூர்ந்தான்; பின் பிராட்டிக்கு நேர்ந்த துன்பத்தை எண்ணுகிறான். தனக்கும் - சீதைக்கும் இடையே பரந்து கிடக்கும் கடலைப் பார்க்கிறான். அக்கடல் நடுவே, சீதையைக் கவர்ந்து சென்ற கள்வனாகிய இராவணன் தங்கியிருக்கும் இலங்கை என்னும் ஒரு திட்டைப் பார்க்கிறான். இராவணனைக் கொன்று, சீதையைச் சிறை மீட்க உதவச் சித்தமாயுள்ள தனது வில்லைப் பார்க்கிறான். சீதையைப் பிரிந்து வருந்தும் இராமபிரானது நிலையைப் படிப்பவர் உள்ளத்தில் நன்கு பதியும் படி - எளிய சொற்களால் - உணர்ச்சிப் பெருக்கை வெளியிடும் பாடல் இது. 'மால்' இரண்டிடத்தும் அசை நிலை. இராமபிரானது கண்களுக்கு இலங்கை மாநகர் ஒரு சிறிய திடலாகத்தான் தோன்றியதாம் சிலை - வில்.

6527. பணி பழுத்து அமைந்த பூண் அல்குல் பண்பினால்,
பிணி பழுத்து அமைந்தது ஓர் பித்தின் உள்ளத்தான்,

அணி பழுத்து அமைந்த முத்து அரும்பு செம்மணி
மணி பழுத்து அமைந்த வாய் மறக்க வல்லனோ?

பணி ப ழுத்து அமைந்த பூண் - வேலைப்பாடு நிரம்பிப் பொருந்திய அணிகலன்களை அணிந்துள்ள; ***அல்குல் பண்பினால்*** - அல்குலையுடைய சீதா பிராட்டியின் சிறந்த பண்புகளை நினைத்துப் பார்ப்பதால்; ***பிணி பழுத்து அமைந்ததோர்*** - காமநோய் முதிர்ந்து அமைந்தமையால் உண்டானதொரு; ***பித்தின் உள்ளத்தான்*** - பித்துப் பிடித்தது போன்ற மனத்தை உடைய இராமபிரான்; ***அணி பழுத்து அமைந்த*** - அழகு பழுத்து அமைந்ததாகிய; ***முத்து அரும்பு செம்மணி*** - முத்துக்கள் அரும்பிய சிவந்த மணி போன்ற; ***மணி பழுத்து அமைந்தவாய்*** - அழகு நிறைந்து விளங்கும் சீதாபிராட்டியின் திருவாயினை; ***மறக்க வல்லனோ*** - மறக்கும் வல்லமை உடையவனோ? வல்லன்.

சீதாபிராட்டியின் சிறந்த குண நலங்களை எப்போதும் நினைத்திருப்பதால் காம நோய் முதிர்ந்து பித்துப் பிடித்தது போன்ற மனத்தை உடைய இராமபிரான் முத்தரும்பிய செம்மணி போன்ற அழகிய சீதா பிராட்டியின் வாயை மறக்கவல்லனல்லன்.

சுக்கிரீவன், இராமபிரானிடம் வீடணனோடு மேல் விளைவது குறித்து எண்ணுக எனல்

6528. ஆயது ஓர் அளவையின், அருக்கன் மைந்தன், 'நீ
தேய்வது என்? காரியம் நிரப்பும் சிந்தையை;
மேயவன்தன்னொடும் எண்ணி, மேல் இனித்
தூயது நினைக்கிலை' என்னச் சொல்லினான்.

ஆயதோர் அளவையின் - (சீதையின் நினைவால் இராமன் வருந்திய) அத்தகைய நேரத்திலே; ***அருக்கன் மைந்தன்*** - சூரியகுமாரனான சுக்கிரீவன் (இராமபிரானை நோக்கி); ***நீ தேய்வது என்*** - (பெருமானே) நீ இவ்வாறு வருந்தித் தேய்வது என்ன பயனைக் கருதி; ***காரியம் நிரப்பும் சிந்தையை*** - செய்யவேண்டிய காரியங்களை எண்ணி நிறைவேற்றத் தக்க சிறந்த மனத்தை உடையவன் நீ (ஆதலின்); ***மேயவன் தன்னொடும் எண்ணி*** - நம்மை நாடி வந்துள்ள இலங்கை வேந்தனான வீடணனுடன் கலந்து சிந்தித்து; ***மேல் இனித் தூயது நினைக்கிலை*** - இனிமேல் நடக்க வேண்டிய நமக்கு நன்மைதரும் செயல்களை நினைக்காமலிருக்கிறாயே; ***என்னச் சொல்லினான்*** - என்று இராமபிரானிடம் கூறலானான்.

இராவணனைவென்று, சீதாபிராட்டியை மீட்கும் செயலை "தூயது" என்றான். இராமபிரான், செயற்கரியன செய்து முடிக்கும் மன வலிமை உடையவன் என்பதை "காரியம் நிரப்பும் சிந்தையை" என்றான்.

6529. அவ்வழி, உணர்வு வந்து, அயர்வு நீங்கினான்,
'செவ் வழி அறிஞனைக் கொணர்மின், சென்று' என, 'இவ்வழி வருதி' என்று இயம்ப, எய்தினான்-
வெவ் வழி விலங்கி, நல் நெறியை மேவினான்.

அல்வழி உணர்வு வந்து - அப்பொழுது, தன்னுணர்வு வரப்பெற்று; **அயர்வு நீங்கினான்** - மனத்துயர் நீங்கியவனான இராமபிரான்; **செவ்வழி அறிஞனைக் கொணர்மின் சென்றென** - நன்னெறி நின்று ஒழுகும் அறிஞனான வீடணனை அழைத்து வருக என வானர வீரர்களுக்குக் கட்டளை இட; **இவ்வழி வருதி என்று இயம்ப** - (சென்ற வானரவீரர்கள் வீடணனை அடைந்து) இராமபிரானிடம் வருக என்று கூற; **வெவ்வழிவிலங்கி நல்நெறியை மேவினான்** - தீய நெறியிலிருந்து நீங்கி, நல்லநெறியைக் கடைப் பிடிப்பவனாகிய வீடணன்; **எய்தினான்** - இராமபிரான் இருக்குமிடத்தை அடைந்தான்.

இராமபிரான் அனுமனுக்குச் 'சொல்லின் செல்வன்' என்றொரு பெயர் சூட்டிய திருவாயால் வீடணனை "செவ்வழி அறிஞன்" என்றது குறிப்பிடத்தக்கது. இராமபிரான் கூற்றாகப் போற்றிக் கூறியது போதாதென்று கவிக் கூற்றாகவும் 'வெவ்வழி விலங்கி நன்னெறியை மேவினான்" என்றது குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கை பற்றி இராமன் வினவ வீடணன் விடை பகர்தல்

6530. 'ஆர்கலி இலங்கையின் அரணும், அவ் வழி
வார் கெழு கனை கழல் அரக்கர் வன்மையும்,
தார் கெழு தானையின் அளவும், தன்மையும்,
நீர் கெழு தன்மையாய்! நிகழ்த்துவாய்' என்றான்.

ஆர்கலி இலங்கையின் அரணும் - கடல் சூழ்ந்த இலங்கையின் மதில் முதலிய பாதுகாப்புப் பற்றியும்; **அவ்வழி வார் கெழு கனைகழல் அரக்கர் வன்மையும்** - அங்கு நீண்டு ஒலிக்கும் வீரக் கழல் அணிந்தவர்களான இராவணன் முதலிய அரக்கர்களின் வலிமைபற்றியும்; **தார் கெழு தானையின் அளவும் தன்மையும்** - வெற்றி மாலை பொருந்திய இலங்கைப் படையின் அளவு பற்றியும் தன்மை பற்றியும்; **நீர் கெழு தன்மையாய்** - நற்குணங்கள் உடையவனே; **நிகழ்த்துவாய் என்றான்** - கூறுவாயாக என, இராமபிரான் வீடணனைக் கேட்டான்.

நீர்மை - நற்குணம் (தன்மையுமாம்) தார் - கொடிப்படை (அணிவகுப்பில் முதலில் வரும்) தூசிப் படையுமாம்.

6531. எழுதலும், 'இருத்தி' என்று இராமன் ஏயினான்,
முழுது உணர் புலவனை; முளரிக் கண்ணினான்
பழுது அற வினவிய பொருளைப் பண்பினால்

தொழுது உயர் கையினான், தெரியச் சொல்லினான்:

எழுதலும் - (இராமன் கேட்டவைகளுக்கான விடை கூற வீடணன்) எழுந்தான், அவ்வாறு எழலும்; **முழுதுணர் புலவனை** - முற்றும் உணர்ந்த அறிஞனான வீடணனை; **'இருத்தி' என்று இராமன் ஏயினான்** - (உட்கார்ந்தே பேசலாம் என்ற எண்ணத்தால்) இருப்பாயாக என்று இராமபிரான் கூறினான்; **முளரிக் கண்ணினான்** - தாமரை மலர் போன்ற கண்களைஉடைய இராமபிரான்; **பழுதற வினவிய பொருளை** - குற்றம் நீங்கக் கேட்ட பொருள்களைப் பற்றியெல்லாம்; **பண்பினால் தொழுதுயர் கையினான்** - பண்போடு, தொழுதுயர்த்திய கைகளை உடையவனாக; **தெரியச் சொல்லினான்** - இராமபிரான் நன்கு தெரிந்து கொள்ள கூறுவானாயினான்.

போர் மேற்கொண்டு செல்லுதற்குமுன் பகைவனது வலிமையை ஆராய்ந்து அறிதல் வேந்தர்க்குரிய கடமை என்பதால் 'பழுதற வினவிய பொருள்' என்றார். சொல்லுதலில் கேட்பவர்க்குத் தெளிவு வேண்டுமென்பதால் "தெரியச் சொல்லினான்" என்றார்.

இலங்கையின் அரண்

6532. 'நிலையுடை வட வரை குலைய நேர்ந்து, அதன்
தலை என விளங்கிய தமனியப் பெரு
மலையினை மும் முடி வாங்கி, ஓங்கு நீர்
அலை கடல் இட்டனன், அனுமன் தாதையே.

அனுமன்தாதை - அனுமானுடைய தந்தையாகிய வாயுதேவன் (காற்று); **நிலையுடைவடவரை** - நிலைத்ததன்மை கொண்ட வடமேருமலையை; **குலைய நேர்ந்து** - நிலைகுலைந்து சிதையும்படி செய்ய நினைத்து; **அதன் தலை என விளங்கிய** - அந்தவடமலையின் முடி என்று திகழ்ந்த; **தமனியப் பெருமலையினை** - பொன்மயமான பெரிய மேரு மலையை; **மும்முடிவாங்கி** - மூன்று சிகரங்களைப் பறித்து வாங்கி; **ஓங்கு நீர் அலைகடல் இட்டனன்** - நிறைந்த நீரையுடைய கடலிலே இட்டான். வடவரை - வடமேருமலை தமனியம் - பொன். மும்முடி - மூன்று சிகரங்கள். வாயுவுக்கும், ஆதி சேடனுக்கும் இடையே நிகழ்ந்த பலப் போட்டியில் ஆதி சேடன் தனது ஆயிரம் பணா மகுடங்களாலும் மேருமலையின் ஆயிரம் சிகரங்களையும் மூடிக் கவித்துக் கொண்டான். வாயு தேவன் அம்மலையின் மூன்று சிகரங்களைத் தனது வலிமையால் பறித்துக் கடலில் இட்டான். அந்த மலையே 'திரிகூடமலை' இலங்கை தோன்றிய வரலாறு இது. வாயுதேவன் என்று கூறாது 'அனுமன் தாதை' என்றது, அனுமனுடைய ஆற்றலால் இலங்கை எரியுண்டதை நினைவு கூர்ந்ததாகும்.

6533. 'ஏழு நூறு யோசனை அகலம்; இட்ட கீழ்

ஆழம் நூறு யோசனை; ஆழி மால் வரை,
வாழியாய்! உலகினை வளைந்த வண்ணமே
சூழும் மா மதில்; அது சுடர்க்கும் மேலதால்.

வாழியாய் - நல்வாழ்வுடையவனே!; **ஏழு நூறு யோசனை அகலம்** - எழுநூறு யோசனை அகலமுடையதாகவும்; **இட்ட கீழ் ஆழம் நூறு யோசனை** - கீழ் ஆழம் நூறு யோசனை உடையதாகவும்; **சூழும் மாமதில்** - இலங்கை நகரைச் சூழ்ந்திருக்கும்படி கட்டப்பட்ட பெரிய மதில்; **ஆழி மால் வரை** - சக்கரவாளகிரி; **உலகினை வளைத்த வண்ணமே** - உலகத்தை வளைத்திருப்பதைப் போன்றதாகும்; **அது சுடர்க்கும் மேலதால்** - அம்மதில் சூரிய, சந்திரர்களுக்கும் எட்டாதபடி மேலே உயர்ந்ததாகும்.

வீடணன் இராமபிரானை 'வாழியாய்' என அழைத்துப் பேசுகிறான் என்றும் வாழ்ந்திருப்பவன் - நல்வாழ்வுடையவன்- அனைத்தையும் வாழவைப்பவன் என்றெல்லாம் கருதி 'வாழியாய்' என்றான்என்க. எழுநூறு யோசனை அகலமும், நூறு யோசனை ஆழமும் கொண்டதாக இந்த இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள மதில் உலகை வளைத்திருக்கும் சக்கரவாள கிரியை ஒத்தது. சூரிய, சந்திரர்களாகிய சுடர்களுக்கும் எட்டாத உயரத்தில் இருப்பது என்பதால் 'சுடர்க்கு மேலதாய்' என்றான். ஆழி - சக்கரம் மால் - பெரிய

6534. 'மருங்குடை வினையமும் பொறியின் மாட்சியும்,
இருங் கடி அரணமும், பிறவும், எண்ணினால்,
சுருங்கிடும்; என், பல சொல்லி? சுற்றிய

கருங் கடல் அகழது; நீரும் காண்டிரால். **மருங்கு உடை வினையமும்** - அந்த மதிலிடத்தே அமைந்திருக்கும் வஞ்சக வேலைப்பாடுகளும்; **பொறியின் மாட்சியும்** - இயந்திரங்களின் சிறப்பும்; **இருங்கடி அரணமும்** - பெரிய காவலையுடைய மதிலும்; **பிறவும் எண்ணினால்** - மற்ற ஏற்பாடுகளையும் நினைத்துப் பார்த்தால்; **சுருங்கிடும்** - ஆயுட்காலம் போதாதபடி சுருங்கிவிடும்; **என் பல சொல்லி** - பலவற்றையும் சொல்வதால் என்ன பயன்?; **சுற்றிய கருங்கடல் அகழது** - சுற்றிலுமுள்ள கரிய பெரிய கடலே இலங்கையின் அகழியாயுள்ளது; **நீரும் காண்டிரால்** - நீங்களும் நேரில் காணலாம்.

பலவகையான இயந்திரங்களைக் கொண்டிருப்பதை "பொறியின் மாட்சி" என்றார். மிகுந்த காவலையுடைய மதிலை "இருங்கடி அரணம்" என்றார். இன்னும் எத்தனையோ வகையான பொறிகளும், படைக் கலங்களும் உண்டு என்பதை 'பிறவும்' என்றார்.

வாயில் முதலியவற்றைக் காப்போர்

6535. 'வட திசை வயங்கு ஒளி வாயில் வைகுவோர்,
இடை இலர், எண்-இரு கோடி என்பரால்;
கடையுக முடிவினில் காலன் என்பது என்?
விடை வரு பாகனைப் பொருவும் மேன்மையோர்.

வடதிசை வயங்கு ஒளி வாயில் வைகுவோர் - இலங்கை நகரின் வடக்குத் திசையில் உள்ள ஒளி விளங்கும் வாயிலில் தங்கிக்; காவல் காப்பவர்கள்; **இடை இலர்** - எதற்கும் பின் வாங்காத வலிமை உள்ளவர்கள்; **எண் இரு கோடி என்பர்** - பதினாலு கோடி பேர் என்பார்கள்; **கடையுக முடிவினில்** - யுகாந்த காலமுடிவிலே; **காலன் என்பது என்** - உயிர்களையெல்லாம் கொல்லுகின்ற எமனைப் போன்றவர் என்று எப்படிச் சொல்வது?; **விடை வரு பாகனை** - காளை வாகனத்திலே வரும் சிவபிரானை; **பொருவும் மேன்மையோர்** - ஒத்த பெருமை மிக்கவராவார்.

பொன்னாலும் மணிகளாலும் பொலிந்து திகழும் வடதிசை வாயிலை 'வயங்கு ஒளிவாயில்" என்றார். எவருக்கும் பின் வாங்காத பெரு வலி படைத்த காவலர்களாதலின் 'இடை இலர்' என்றார். காலன் என்பதை விடக் காலகாலனான சிவன் என்பதே பொருந்தும் என்பது கருத்து. இடைதல் - பின் வாங்குதல்.

6536. 'மேல் திசை வாயிலின் வைகும் வெய்யவர்க்கு
ஏற்றமும் உள, அவர்க்கு இரண்டு கோடி மேல்;
கூற்றையும் கண்-பொறி குறுகக் காண்பரேல்,
ஊற்றுறு குருதியோடு உயிரும் உண்பரால்.

மேல்திசை வாயிலில் வைகும் - இலங்கை மாநகரின் மேற்குத் திசை வாயிலைக் காவல் புரிந்து தங்கியுள்ள; **வெய்யவர்க்கு ஏற்றமும் உள** - கொடியவர்களுக்குச் சில தனியான மேன்மைகளும் உண்டு; **அவர்க்கு இரண்டு கோடி மேல்** - வடதிசை வாயிலில் உள்ளவர்களை விட இரண்டு கோடி அதிகம் (எனவே இவர்கள் 12 கோடி பேர்); **கூற்றையும் கண்பொறி குறுகக் காண்பரேல்** - எமனையும் கூட கண்ணைச் சிறிதே குறுக்கிப் பார்ப்பாரென்றால்; **ஊற்றுறு குருதியோடு உயிரும் உண்பர்** - ஊறுகின்ற இரத்தத்துடன் உயிரையும் உண்டு விடுவார்கள்.

வடதிசை வாயில் காவலர்களை விடவும், மேற்றிசைக் காவலர்களுக்குச் சில மேன்மைகள் உண்டு என்பார் 'வெய்யவர்க்கு ஏற்றமும் உள' என்றார். அவர்களை விட இரண்டு கோடி அதிகம் என்பதொரு ஏற்றம். அது தவிர இவர்கள் கண்களைச் சிறிதே திறந்து குறுக்கிப் பார்க்கும் பார்வையிலேயே கூற்றுவனுடைய இரத்தத்தோடு உயிரையும் உண்டு விடுவார்கள் என்பது கருத்து: கட்பொறி - கண்ணாகிய இந்திரியம். பரமன் கண்ணைச் சிறிது விழித்தாலும் பெருகும் கருணையால் உலகம் வாழும் 'செங்கண் சிறுச் சிறிதே எம் மேல் விழியாவோ" என்பது கோதையார் வாக்கு. அதுபோல வெய்யவர் சிறிதே விழித்தாலும்துன்பம் விளையும். மேலும் மேலும் ஊறும் இரத்தத்தை ஊற்றுறு குருதி" என்றார். கூற்று - எமன்; உடலையும் உயிரையும் கூறுசெய்பவன்.

6537. ***'தென் திசை வாயிலின் வைகும் தீயவர்***
என்றவர் எண்-இரு கோடி என்பரால்;
குன்று உறழ் நெடியவர் கொடுமை கூறி என்?
வன் திறல் யமனையும் அரசு மாற்றுவார்.

தென்திசை வாயிலின் வைகும் தீயவர் - தென்திசை வாயிலைக் காவல் புரியும் தீயவர்கள்; **என்றவர் எண் இரு கோடி என்பரால்** - என்று கூறப்படுபவர் பதினாறு கோடிப் பேர் என்பார்கள்; **குன்று உறழ் நெடியவர்** - மலைக்கு நிகரான நெடிய உடலினர்; **கொடுமை கூறி என்** - இவர்களது கொடியசெயலை என்னவென்று கூறுவது; **வன்திறல் யமனையும்** - வலிய திறத்தை உடைய எமனையும் கூட; **அரசு மாற்றுவார்** - ஆட்சியை மாற்றித் தாமே ஆள வல்லவராவார்.

வலிய அவர்களது கொடுஞ் செயல் கூறும் தரமல்ல என்பார் "கொடுமை கூறி என்" என்றார். 'அரசு மாற்றுவார்' என்பதற்கு அரசை அழிக்க வல்லவர் என்று கூறினும் பொருந்தும். மாற்றுதல் - அழித்தலாம்.

6538. ***'கீட்டிசை வாயிலின் வைகும் கீழவர்***
ஈட்டமும் எண்-இரு கோடி என்பரால்;
கோட்டு இருந் திசை நிலைக் கும்பக் குன்றையும்
தாள் துணை பிடித்து, அகன் தரையின் எற்றுவார்.

கீழ்த்திசை வாயிலின் வைகும் கீழவர் - கிழக்குத் திசையிலுள்ள வாயிலில் காவல் புரிந்திருக்கும் கீழ்மக்கள்; **ஈட்டமும் எண்இரு கோடி என்பரால்** - கூட்டமும் பதினாறுகோடி; **கோட்டு** - வலியதந்தங்களை உடைய; **இருந்திசை நிலை** - அகன்ற எட்டுத் திசைகளிலும் நிலைத்து நிற்கும்; **கும்பக் குன்றையும்** - மத்தகத்தையுடைய மலைபோன்ற திக்கு யானைகளையும்; **தாள் துணை பிடித்து** - அவற்றின் இரு கால்களையும் பிடித்துத் தூக்கி; **அகன் தரையின் எற்றுவார்** - தரையிலே மோதியடித்துக் கொல்லும் வல்லமை உடையவர்கள்; **அகன்தரை** -அகன்ற தரையிடம்.

'கீழ்த்திசை' என்பது எதுகை நோக்கி 'கீட்டிசை" எனத் திரிந்தது. கும்பம் - மத்தகம். திக்கு யானைகளின் கால்களைப் பிடித்து, மேலே தூக்கித் தரையில் மோதிக் கொல்லவும் வல்லவர்கள் என்பது கருத்து.

6539. ***'விண்ணிடை விழித்தனர் நிற்கும் வெய்யவர்***
எண்-இரு கோடியின் இரட்டி என்பரால்;

மண்ணிடை வானவர் வருவர் என்று, அவர்
கண் இலர், கரை இலர், கரந்து போயினார்.

விண்ணிடை விழித்தனர் நிற்கும் வெய்யவர் - வானத்திலே தேவர்கள் வரக்கூடும் என்பதால் உறங்காமல் கண் விழித்தவர்களாக நின்று காவல் புரியும் கொடியவர்; ***எண் இரு கோடியின் இரட்டி என்பரால்*** - பதினாறு கோடியின் இரண்டு மடங்கான முப்பத்திரண்டு கோடி என்பார்கள்; ***மண்ணிடை வானவர் வருவர் என்று*** - மண்ணுலகத்துக்கு தேவர்கள் வருவார் என்று கருதி; ***கண்ணிலர்*** - ஒரு சிறிதும் கண்ணோட்டம் இல்லாதவர்களாய்; ***கரந்து போயினார்*** - தமது வடிவத்தை மறைத்துக் கொண்டு, வேறு வடிவத்திலே உலாவுபவர்கள்; ***கரை இலர்*** - அளவற்றவராவர்.

நான்கு திசையிலும் வாயில்களைக் காவல் காப்பவர்களைத்தவிர, விண்ணிலும் நின்று காவல் புரிந்தனர். கண் - கண்ணோட்டம். சிறிதும் கண்ணோட்டமில்லாத கொடியவர்கள் என்பதால் 'கண்இலர்' என்றார்; இரக்கம் சிறிதுமில்லாதவர்கள் என்பது பொருள். தேவர்கள் வருவார்கள் என்பதால் அவர்களுக்குப் புலனாகாதபடி வடிவத்தை மறைத்து, வேறு வடிவத்திலே இருந்தனர் என்பதால் 'கரந்து போயினார்' என்றார்.

6540. 'பிறங்கிய நெடு மதில் பின்னும் முன்னரும்,
உறங்கலர், உண் பதம் உலவை ஆதலால்,
கறங்கு எனத் திரிபவர் கணக்கு வேண்டுமேல்,
அறைந்துளது ஐ-இரு நூறு கோடியால்.

பிறங்கிய நெடுமதில் - விளங்கித் தோன்றும் அந்த நீண்ட மதிலின்; ***பின்னும் முன்னரும்*** - பின்புறத்திலும், முன்புறத்திலுமாக; ***உறங்கலர்*** - சிறிதும் உறங்காதவராய்; ***உண்பதம் உலவை ஆதலால்*** - அவர்கள் உண்ணும் உணவு காற்று ஆதலால்; ***கறங்கெனத் திரிபவர்*** - அந்தக் காற்றை நாடிக் காற்றாடி போலத் திரிவார்கள்; ***கணக்கு வேண்டுமேல்*** - அவர்களது எண்ணிக்கை வேண்டுமானால்; ***அறைந்துளது ஐயிரு கோடி*** - நூறு கோடி என்று சொல்லப்பட்டுள்ளது.

பதம் - உணவு. உலவை - காற்று. கறங்கு - காற்றாடி. காற்றாடியைப் போலச் சுழன்று திரிந்த காவலர்களின் செயலுக்குக் காரணம் கூறுபவரைப் போல "உண்பதம் உலவை ஆதலால் கறங்கெனத் திரிபவர்" என்றார்.

6541. 'இப்படி மதில் ஒரு மூன்று; வேறு இனி
ஒப்ப அரும் பெருமையும் உரைக்க வேண்டுமோ?
மெய்ப் பெருந் திரு நகர் காக்கும் வெய்யவர்
முப்பது கோடியின் மும்மை முற்றினார்.

இப்படி மதில் ஒரு மூன்று - இத்தகைய கட்டுக் காவலை உடைய மதில்கள் மூன்றாகும்; **வேறு இனி ஒப்பரும் பெருமையும்** - இதை விட வேறாக அந்த மதில்களின் ஒப்பற்ற பெருமையை; **உரைக்க வேண்டுமோ** - விரிவாகக் கூறவும் வேண்டுமோ?; மெய்ப் **பெரும் திருநகர்** - உண்மையான பெருமைமிக்க அந்த அழகிய இலங்கை நகரை; **காக்கும் வெய்யவர்** - காவல் காக்கும் கொடியவர்கள்; **முப்பது கோடியின் மும்மை முற்றினார்** - தொண்ணூறு கோடிபேர் என நிறைந்துள்ளனர்.

இப்படி, மேலே கூறியபடி, உண்மையாகவே இலங்கை பெருந்திருநகர் என்பார் 'மெய்ப் பெரு' என்றார். இலங்கை அழகிய நகராதலின் 'திருநகர்' என்றார். 'பிறந்த ஊர்' என்பதாலும் வீடணன் 'திருநகர்' எனச்சிறப்பித்துக் கூறினானென்க. முப்பது கோடியின் மும்மை - முப்பது கோடியின் மூன்று மடங்கு. முற்றுதல். நிறைதல்.

6542. **'சிறப்பு அவன் செய்திடச் செல்வம் எய்தினார்,**
அறப் பெரும் பகைஞர்கள், அளவு இல் ஆற்றலர்,
உறப் பெரும் பகை வரின் உதவும் உண்மையர்,
இறப்பு இலர், எண்-இரு நூறு கோடியே.

சிறப்பு அவன் செய்திட - அந்த இராவணன் சிறப்புச் செய்ய; **செல்வம் எய்தினார்** - அவனால் செல்வம் அடைந்தவர்களும்; **அறப்பெரும் பகைஞர்** - அறத்துக்குப் பெரிய பகைவர்களாய் உள்ளவர்களும்; **அளவு இல் ஆற்றலர்** - அளவில்லாத வலிமை உடையவர்களும்; **உறப் பெரும் பகை வரின்** - அந்த இராவணனுடன் போரிடப் பெரும்பகைவர் வருவாராயின்; **இறப்பிலர்** - எப்போதும் இராவணனது கட்டளையை மீறாதவர்களுமானவர்கள்; **எண் இரு கோடியே** - பதினாறு கோடி பேராவார்.

சிறப்பு: பெருமை. இராவணனால் சிறப்புப் பெற்றுச் செல்வம் எய்தியவர்கள். "பகை உறவரின்" பகைவர் யாரேனும் இராவணனுடன் போரிட வந்தால்; உடனே அவனுக்கு உதவும் உண்மையானவர்கள் என்பதால் 'உதவும் உண்மையர்' என்றார்.

கோயில் வாயிலின் காவலர்

6543. **' "விடம் அல, விழி" எனும் வெகுளிக் கண்ணினர்,**
"கடன் அல, இமைத்தலும்" என்னும் காவலர்,
வட வரை புரைவன கோயில் வாயிலின்
இடம் வலம் வருபவர், எண்-எண் கோடியால்.

விடம் அல விழி எனும் - இவை விடம் அல்ல விழிகள்தான் என்று கூறும்படி; **வெகுளிக் கண்ணினர்** - கோபம் மிக்க கண்களை உடையவர்கள்; **இமைத்தலும் கடன் அல** - கண்களை இமைப்பதும் நமது கடமையல்ல; **என்னும் காவலர்** - என்று கூறும்படி காவல் காப்பவர்கள்; **வட வரை புரைவன** - வட வரையான மேரு மலையைப் போன்றனவாகிய; **கோயில் வாயிலின்** - இராவணனுடைய அரண்மனை வாயிலில்; **இடம் வலம் வருபவர்** - இடதுசாரி, வலது சாரியாகத் திரிந்துவருகின்றவர்கள்; **எண்ணெண் கோடி** - அறுபத்து நான்கு கோடிப் பேராவர்.

கோபம் கொண்டு விழிக்கும் காவலர்களின் கண்கள் விடம் போன்ற கொடியவை என்பதால் 'விடம் அல விழி' என்றார். காவல் புரிபவர் கண்களை இமைத்தலும் கடமைதவறியதாகும் என்பதால் "கடன் அல இமைத்தலும்" என்றார். வடவரை - மேருமலை. கோயில் - அரண்மனை.

6544. 'அன்றியும், அவன் அகன் கோயில் ஆய் மணி
முன்றிலின் வைகுவார் முறைமை கூறிடின்.
ஒன்றிய உலகையும் எடுக்கும் ஊற்றத்தார்;
குன்றினும் வலியவர்; கோடி கோடியால்.

அன்றியும் அவன் அகன் கோயில் - அல்லாமலும் அந்த இராவணனுக்குரிய விசாலமான அரண்மனையில்; **ஆய்மணி முன்றிலின்** - ஆராய்ச்சி மணி கட்டப்பட்டுள்ள முற்றத்திலே; **வைகுவார் முறைமை கூறிடின்** - தங்கிக் காவல் புரிபவர்களின் தன்மையைக் கூறுவோமாயின்; **ஒன்றிய உலகையும்** - ஒன்றாக உள்ள உலகத்தை எல்லாம்; **எடுக்கும் ஊற்றத்தார்** - தமது கைகளால் தூக்கவல்ல ஆற்றல் உள்ளவர்களும்; **குன்றினும் வலியவர்** - மலையினும் வலிமைமிக்கவர்களும் ஆகிய வீரர்கள்; **கோடி கோடியே** - கோடி கோடிப் பேராவர்.

அரசர்கள் வாழுமிடமும் 'கோயில்' என்பது மரபு. ஆய்மணி - ஆராய்ச்சிமணி, அரசர்களின் அரண்மனை வாயிலில் ஆராய்ச்சி மணி கட்டுதல் உண்டென்பது 'வாயிற்கடைமணி நடு நா நடுங்க' எனவரும் சிலப்பதிகார உரையால் புலப்படும்.

படைகளின் அளவு

6545. 'தேர் பதினாயிரம் பதுமம்; செம் முகக்
கார்வரை அவற்றினுக்கு இரட்டி; கால் வயத்து ஊர் பரி
அவற்றினுக்கு இரட்டி; ஒட்டகம்
தார் வரும் புரவியின் இரட்டி சாலுமே.

தேர் பதினாயிரம் பதுமம் - இராவணனது படையிலுள்ள தேர்கள் பதினாயிரம் பதுமமாகும்; **செம்முகக் கார் வரை அவற்றினுக் கிரட்டி** - சிவந்த புள்ளிகளைக் கொண்டமுகத்தையுடைய கரிய மலைபோன்ற யானைகளின் எண்ணிக்கை தேர்ப் படையிலும் இரண்டு மடங்கு (இருபதாயிரம் பதுமம்); **கால் வயத்து ஊர் பரி** - கால்கள் வலியனவாய் ஏறிச் செல்லப் பயன்படும் குதிரைகள்; **அவற்றினுக்கு இரட்டி** - யானைப்படையை விட இரண்டுமடங்கு (நாற்பதாயிரம் பதுமம்); **ஒட்டகம் தார்வரு புரவியின்** - ஒட்டகப் படை, மாலை யணிந்த குதிரைப் படையை விட; **இரட்டி சாலுமே** - இரண்டு மடங்கு நிறைந்ததாயிருக்கும் (எண்பதாயிரம் பதுமம்);

'பதுமம்' என்பது ஒரு பேரெண்; கோடிக்கு மேற்பட்டது என்பர். சிவந்த - செம்புள்ளி வாய்ந்த முகத்தையுடைய யானைகள் கரிய மலை போன்ற வடிவுடையன வாதலின் 'செம்முகக் கார்வரை' எனப்பட்டது. தேர், கரி, பரி என்பதோடு காலாட்படை கூற வேண்டியிருக்க, அதனைக் கூறாது ஒட்டகப் படையைக் கூறியது கடற் கரை மணலில் நடக்க வல்லன வாதல் பற்றிப் போலும்.

6546. 'பேயனேன், என், பல பிதற்றி? பேர்த்து அவன்
மா இரு ஞாலத்து வைத்த மாப் படை
தேயினும், நாள் எலாம் தேய்க்கவேண்டுவது,
ஆயிர வெள்ளம் என்று அறிந்தது-ஆழியாய்!

ஆழியாய் - ஆணையாகிய சக்கரத்தை உடையவனே; **பேயனேன்** - பேய் போன்றவனாகிய நான்; **என் பல பிதற்றி பேர்த்து** - பலவும் திரும்பத்திரும்பக் கூறுவதால் என்ன பயன்?; **அவன் மாயிரு ஞாலத்து** - அந்த இராவணன் இப் பெரிய உலகத்திலே; **வைத்த மாப்படை** - நிறுத்தி வைத்துள்ள பெரியபடை; **நாளெலாம் தேயினும்** - உலகுள்ள நாள் வரை அழித்தாலும்; **தேய்க்க வேண்டுவது** - அழித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டியதாய் இருக்கும்; **ஆயிர வெள்ளம் என்று அறிந்தது** - எனத் தெரிந்தது ஆயிரம் வெள்ளம் அளவினதாகும்.

வெள்ளம். ஒரு பெரிய அளவு; பதுமத்திலும் அதிகமானது. சக்கரவர்த்தி திருக்குமாரனாதலின் எங்கும் செல்லும் ஆணையுடைவன் என்பதால் 'ஆழியாய்' என்றான். சக்கரப் படையுடைய திருமால் என்ற நினைப்பிலே கூறியதுமாம். உலகமுள்ள நாளெலாம் அழித்தாலும் அழித்துக் கொண்டே இருக்கலாம் என்பதை 'நாளெலாம் தேயினும் தேய்க்க வேண்டுவது' என்றான்.

இராவணன் துணைவர் பெருமை

6547. 'இலங்கையின் அரண் இது; படையின் எண் இது;
வலங் கையில் வாள் சிவன் கொடுக்க வாங்கிய

அலங்கல் அம் தோளவன் துணைவர், அந்தம் இல்
வலங்களும் வரங்களும், தவத்தின் வாய்த்தவர்.

இலங்கையின் அரண் இது - *இலங்கை மதிலின் பெருமை இது;* ***படையின் எண் இது*** - *படைகளின் எண்ணிக்கை இது;* ***வலங்கையில் வாள்*** - *இராவணன் தனது வலது கையிலே தாங்கியுள்ளவாள்;* ***சிவன் கொடுக்க வாங்கிய*** - *சிவபிரான் தரப் பெற்றுக் கொண்ட;* ***அலங்கல் அம் தோளவன்*** - *வெற்றி மாலை சூடிய அழகிய தோள்களை உடைய இராவணனது;* ***துணைவர்*** - *தம்பிமார்கள்;* ***அந்தம் இல்வலங்களும்*** - *அழிவில்லாத வலிமைகளும்;* ***வரங்களும்*** - *பலவகையான வரங்களும்;* ***தவத்தின் வாய்த்தவர்*** - *தாம் செய்த தவ பலத்தாலே வாய்க்கப் பெற்றவராவர்.*

தாம் செய்த தவ பலத்தாலே வாய்க்கப் பெற்றவராவர். சிவபிரான் தந்த 'சந்திரகாசம்' என்ற வாளை வலது கையில் கொண்டவன் என்று இராவணன் தவச் சிறப்பின் வழிவந்த வலிமையையும் குறிப்பிட்டான்.

கலித்துறை

6548. 'உகம் பல் காலமும் தவம் செய்து பெரு வரம் உடையான்,
சுகம் பல் போர் அலால் வேறு இலன், பெரும் படைத் தொகையான்,
நகம் பல் என்று இவை இல்லது ஓர் நரசிங்கம் அனையான்.
அகம்பன் என்று உளன்; அலை கடல் பருகவும் அமைவான்.

உகம் பல் காலமும் தவம் செய்து - *பலயுகங்கள் தவம் செய்து;* ***பெருவரம் உடையான்*** - *பெரிய வரங்களைப் பெற்றிருப்பவனும்;* ***சுகம் பல்போரலால் வேறிலன்*** - *பல போர்களைச் செய்வதை விட வேறு இன்ப மில்லாதவனும்;* ***பெரும்படைத் தொகையான்*** - *பெரிய படையை உடையவனும்;* ***நகம் பல் என்றிவை இல்லதோர்*** - *நகம், பல் என்பவைகளைப் பெற்றிருக்காத ஒரு;* ***நரசிங்கம் அனையான்*** - *நரசிங்கத்தைப் போன்றவனும் ஆன;* ***அகம்பன் என்றுளன்*** - *'அகம்பன்' என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு அரக்கர்தலைவன் உள்ளான்;* ***அலை கடல் பருகவும் அமைவான்*** - *அலைகளை உடைய கடல்நீர் முழுவதையும் குடிக்கவும் வல்லவன்.*

அகம்பன் இராவணனுக்கு மாமன்முறைதான்.

6549. 'பொருப்பை மீதிடும் புரவியும், பூட்கையும், தேரும்,
உருப்ப விற் படை, ஒன்பது கோடியும் உடையான்,

செருப் பெய் வானிடைச் சினக் கடாய் கடாய் வந்து
செறுத்த
நெருப்பை வென்றவன், நிகும்பன் என்று உளன், ஒரு
நெடியோன்.

பொருப்பை மீதிடும் - மலைகளையும் மீதிட்டுச் செல்லும்; **புரவியும் பூட்கையும் தேரும்** - குதிரைகளும், யானைகளும், தேர்களும்; **உருப்ப விற்படை** - சினம் மிக்க விற்படையினரான காலாட்படை வீரர்களும்; **ஒன்பது கோடியும் உடையான்** - ஒன்பது கோடியை உடையவனும்; **வானிடை செருப்பெய் சினக்கடாய்** - வானத்திலே போர்புரிந்த சினம்மிக்க ஆட்டுக் கடாவினை; **கடாய் வந்து செறுத்த** - வாகனமாகச் செலுத்தி வந்து போரிட்ட; **நெருப்பை வென்றவன்** - அக்கினி தேவனை வென்றவனும்; **நிகும்பன் என்று உளன் ஒரு நெடியோன்** - சிறந்த வீரனுமான நிகும்பன் என்பவனும் உள்ளான்.

இங்குக் கூறப்படும் நிகும்பனும், அடுத்த பாடலில் வரும் கும்பனும் கும்பகர்ணனுடைய பிள்ளைகள் என்று வான்மீகம் கூறும். மீதிடும் - தாண்டிச் செல்லும். உருப்ப - கோபம் கொண்ட கடாய் - செலுத்தி அக்கினி தேவனுக்கு ஆட்டுக்கடாவாகனம் என்பர். அந்த நெருப்புக் கடவுளையும் வென்றவன் நிகும்பன்.

6550. **'தும்பி ஈட்டமும் இரதமும், புரவியும், தொடர்ந்த**
அம் பொன் மாப் படை ஐ-இரு கோடி கொண்டு
அமைந்தான்,
செம் பொன் நாட்டு உள சித்தரைச் சிறையிடை
வைத்தான்.
கும்பன் என்று உளன்; ஊழி வெங் கதிரினும்
கொடியான்.

தும்பி ஈட்டமும், இரதமும் புரவியும் - யானைக் கூட்டமும், தேர் குதிரை ஆகியவற்றுடன்; **தொடர்ந்த அம்பொன் மாப்படை** - சேர்ந்த அழகிய பொன் போன்ற அரிய பெரிய படை; **ஐயிரு கோடி கொண்டமைந்தான்** - பத்துக் கோடி பேரைக் கொண்டு அமைந்தவனும்; **செம்பொன் நாட்டுள சித்தரை** - செம்பொன் நாடாகிய தேவ உலகில் வாழும் சித்தர்களை; **சிறையிடை வைத்தான்** - போரில் வென்று சிறையிலே வைத்தவனுமான; **ஊழி வெங்கதிரினும் கொடியான்** - யுகாந்த காலத்துச் சூரியனை விடவும் கொடியவன்; **கும்பன் என்று உளன்** - கும்பன் என்பவனும் இருக்கிறான்.

தும்பி - யானை. செம்பொன் - சிவந்த பொன். பொன் நாடு- தேவர்கள் உலகம்.சித்தர் என்பார் தேவர்களில் ஒருவகைப் பிரிவினராவர். சித்தர்களைவென்று சிறையில் வைத்தவன் கும்பன். 'ஊழிவெங்கதிர்" ஊழிக் காலத்தின் இறுதியில் உலகை அழிக்கத் தோன்றும் வெப்பம் மிக்க சூரியன். அந்தப் பரிதியை விடவும் கொடியவன் கும்பன் என்பது கருத்து.

6551. 'பேயை யாளியை யானையைக் கழுதையைப் பிணித்தது
ஆய தேர்ப் படை ஐ-இரு கோடி கொண்டு அமைந்தான்
தாயைஆயினும் சலித்திடு வஞ்சனை தவிரா
மாயையான் உளன், மகோதரன் என்று ஒரு மறவோன்.

பேயை யாளியை யானையை - பேய்களையும், யாளிகளையும் யானைகளையும்; **கழுதையைப் பிணித்த தாய** - கழுதைகளையும் பூட்டியதாகிய; **தேர்ப்படை ஐயிரு கோடி கொண்டமைந்தான்** - தேர்ப்படைபத்துக் கோடியை யுடையவன்; **தாயை ஆயினும் சலித்திடு** - பெற்ற தாய் ஆனாலும் கலக்கம் செய்யவல்ல; **வஞ்சனை தவிரா மாயையான்** - வஞ்சம் நீங்காத மாயையை உடையவன்; **மகோதரன் என்று ஒரு மறவோன் உளன்** - மகோதரன் என்னும் பெயருடைய ஒரு வீரன் உள்ளான்.

வஞ்சிக்கத்தகாதவன் அன்னை; அத்தகைய தாயையும் வஞ்சிக்கத் தக்க மாயையில் தேர்ந்தவன் மகோதரன்; 'தாயையும்' என்பதன் உம்மை உயர்வு சிறப்பும்மை. யாவர்க்கும் தாயாகிய சீதாபிராட்டியிடம், மருத்தன் என்னும் அரக்கனை சனகன் வேடம்தாங்கி வரச் செய்து பிராட்டியை வஞ்சிக்க முற்பட்டதை நினைந்து 'தாயையாயினும் சலித்திடு வஞ்சன்' என்றார் போலும். அறத்துக்குப் புறம்பானது மறம் என்பதால் 'மறவோன்' என்ற சொல்லுக்குப் பாவி என்பதும் பொருந்தும்.

6552. 'குன்றில் வாழ்பவர் கோடி நால்-ஐந்தினுக்கு இறைவன்,
"இன்று உளார் பினை நாளை இலார்" என எயிற்றால்
தின்றுளான், நெடும் பல் முறை தேவரைச் செருவின்
வென்றுளான், உளன், வேள்வியின்பகைஞன், ஓர் வெய்யோன்.

குன்றில் வாழ்பவர் - மலைகளிலே வாழும் அரக்கர்கள்; **கோடி நாலைந்தினுக் கிறைவன்** - இருபது கோடி பேருக்குத் தலைவனும்; **இன்றுளார் பினை நாளை இலாரென** - இன்று இருப்பவர்கள் பின்பு நாளைக்கு இருக்க மாட்டார்கள் என்னும்படி; **எயிற்றால் தின்றுளான்** - பற்களால் கடித்துத் தின்று தீர்க்க வல்லவனும்; **தேவரைச் செருவின்** - தேவர்களைப் போரிலே; **நெடும் பல்முறை வென்றுளான்** - பலமுறையும் வென்றவனும் ஆகிய; **வேள்வியின் பகைஞன்** - வேள்விப் பகைவன் என்ற பெயர் கொண்ட; **ஓர் வெய்யோன் உளன்** - ஒரு கொடியவன் இருக்கிறான்.

ஆங்காங்கு மலைகளிலே வாழ்கின்ற இருபது கோடி அரக்கர்களுக்குத் தலைவன். "இன்றிருப்பவர்கள் நாளைக்கு இல்லை" என்னும்படி எல்லோரையும் கொன்று தீர்க்கும் கொடியவன். தேவர்களைப் பலமுறை வென்றவன். வேள்விப் பகைஞன்' என்னும் கொடியவன். 'எக்ஞவிரோதி' என்ற வடமொழிப் பெயரின் தமிழ் வடிவம் இது. 'இன்றுளார் நாளை மாள்வர்' என்பதை இராவணன் கூற்றாகவும் *(9125)* கம்பர் கூறுவது கருதத்தக்கது 'நெடும் பல்முறை' என்பதற்கு 'பண்டு பல்முறை' என்பதொரு பாடம் உண்டு. அது பொருந்தும். எயிறு - பற்கள் நெடும் - நீண்ட வெய்யோன் - கொடியவன்.

6553. ' "மண் உளாரையும் வானில் உள்ளாரையும்
வகுத்தால்,
உண்ணும் நாள் ஒரு நாளின்" என்று ஒளிர்
படைத் தானை
எண்ணின் நால்-இரு கோடியன், எரி அஞ்ச
விழிக்கும்
கண்ணினான், உளன், சூரியன்பகை என்று ஓர்
கழலான்.

மண்ணுளாரையும் வானிலுள்ளாரையும் - மண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்களையும், விண்ணுலகத்தில் உள்ளவர்களையும்; **வகுத்தால் உண்ணும் நாள் ஒரு நாளின் என்று** - சேர்த்து வகைப்படுத்தி வைத்தால் அனைத்தையும் உண்ணும்நாள் ஒரு நாள் என்று கூறத்தக்க; **ஒளிர்படைத்தானை** - ஒளிவீசும் படைக்கலங்களை உடைய சேனை; **எண்ணின் நாலிரு கோடியன்** - எண்ணினால் எட்டிக் கோடி உடையவனாவான்; **எரிஅஞ்ச விழிக்கும் கண்ணினான்** - நெருப்பும் அஞ்சுமாறு விழிக்கும் கண்களை உடையவன்; **சூரியன் பகை என்றோர் கழலான் உளன்** - சூரியன் பகைஞன் என்ற பெயருடைய கழலணிந்த வீரன் ஒருவன் உள்ளான்.

பிறரை அஞ்சச் செய்யும் வெப்பத்தை உடையது நெருப்பு என்றால், அந்த நெருப்பும் அஞ்சும்படி விழிக்கும் கண்களை உடையவன் இந்தச் சூரியன் பகைஞன் (சூரிய விரோதி)

6554. 'தேவரும், தக்க முனிவரும், திசைமுகன் முதலா
மூவரும், பக்கம் நோக்கியே மொழிதர, முனிவான்,
தாவரும் பக்கம் எண்-இரு கோடியின் தலைவன்,
மாபெரும்பக்கன் என்று உளன், குன்றினும் வலியான்.

தேவரும் தக்க முனிவரும் - தேவர்களும், தகுதியுடைய முனிவர்களும்; **திசைமுகன் முதலா மூவரும்** - பிரமன் முதலான மும்மூர்த்திகளும்; **பக்கம் நோக்கியே மொழிதர** - (நேருக்கு நேராக

நின்று பேசுவதற்கு அஞ்சிப்) பக்கம் பார்த்தே பேசுமாறு; **முனிவான்** - கோபம் உடையவனும்; **தாவரும் பக்கம் எண் இரு கோடியின் தலைவன்** - மிகுந்த வலிமை கொண்ட சேனையின் பதினாலு கோடி பேருக்குத் தலைவனும்; **குன்றினும் வலியான்** - மலையை விட வலியவனுமான; **மாபெரும் பக்கன் என்றுளன்** - மாபெரும் பக்கன் என்னும் பெயருடைய ஒருவன் உள்ளான்.

தாவரும் - வலிமை மிக்க பக்கம் - சேனை. பெரும் பக்கன் படைத் தலைவர்களுள் முதன்மை வாய்ந்தவன்; அவனது வலிமையையும், தோற்றத்தையும் குறிப்பிட 'மலையினும் வலியன்' என்றான்.

6555. 'உச் சிரத்து எரி கதிர் என உருத்து எரி முகத்தன்,
நச் சிரப் படை நால்-இரு கோடிக்கு நாதன்,
முச் சிரத்து அயில் தலைவற்கும் வெலற்கு அரு
மொய்ம்பன்.

வச்சிரத்துஎயிற்றவன், உளன், கூற்றுவன் மாற்றான். **உச்சிரத்து எரி கதிர் என** - தலைக்கு மேலே எரிகின்ற சூரியன் என்னும்படி; **உருத்து எரி முகத்தன்** - சினந்து எரியும் முகத்தை உடையவனும்; **நச்சிரப்படை நாலிரு கோடிக்கு நாதன்** - சிறந்த தலைமை வாய்ந்த எட்டுக் கோடி பேரைக் கொண்ட படைக்குத் தலைவனும்; **முச்சிரத்து அயில் தலைவற்கும்** - முக்கவட்டுச் சூலத்தைஉடைய சிவபிரானுக்கும்; **வெலற்கு அரு மொய்ம்பன்** - போரில் வெல்லுதற்கரிய வலிமை உடையவனும்; **கூற்றுவன் மாற்றான்** - எமனையும் எதிர்த்து நிற்கவல்ல பகைவனுமான; **வச்சிரத்தெயிற்றவன் உளன்** - வச்சிரதந்தன் என்னும் பெயர் கொண்டவன் இருக்கிறான்.

உச்சிரம் - தலைக்கு மேல் உச்சியில் எரிக்கும் சூரியன் வெப்பம் மிகுதியும் உடையவன். அந்தப் பரிதியை ஒத்து எரியும் முகத்தை உடையவன் என்பதை 'உருத்து எரி முகத்தன்' என்றார். முச்சிரம் - மூன்று கவடுகள். தலைவன் - சிவபிரான். 'கூற்றுவன் மாற்றான்' கூற்றுவனுக்குப் பகைவன். வச்சிரம் போன்ற பற்களை உடையவன் என்பதால் 'வச்சிரத்து எயிற்றவன்" என்றார் 'வச்சிரதந்தன்' என்பது பெயராகும்.

6556. 'அசஞ்சலப் படை ஐ-இரு கோடியன், அமரின்
வசம் செயாதவன், தான் அன்றிப் பிறர் இலா வலியான், இசைந்த
வெஞ் சமத்து இயக்கரை வேரொடும் முன்
நாள்
பிசைந்து மோந்தவன், பிசாசன் என்று உளன், ஒரு
பித்தன்.

அசஞ்சலப்படை ஐயிரு கோடியன் - பகைவரைக் கண்டு நடுங்காத தன்மையினரான பத்துக் கோடி வீரர்களைக் கொண்ட படையை உடையவனும்; **அமரின் வசம் செயாதவன்** - போரில் வெல்லப்படாதவன்; **தானன்றிப் பிறர் இலாவலியன்** - தானேயல்லாது பிறர் எவருமில்லாத வலிமை உடையவனும்; **இசைந்த வெஞ்சமத்து** - தான் இசைந்து செய்த கொடிய போரில்; **இயக்கரை வேரொடும் முன்நாள் பிசைந்து மோந்தவன்** - இயக்கர்களை முன் ஒரு காலத்தில் வேருடன் அழியுமாறு கைகளால் பிசைந்து முகர்ந்து பார்த்தவனும்; **ஒரு பித்தன்** - போர் புரிவதே நோக்கமான பைத்தியம் பிடித்தவனுமான; **பிசாசன் என்று உளன்** - பிசாசன் என்பவன் உள்ளான்.

அசஞ்சலப்படை - பகைவரைக் கண்டு நடுங்காத சேனை. சஞ்சலம் என்ற சொல்லின் எதிர்ப்பதம் 'அசஞ்சலம்' என்பதாகும். பிறர் எவராலும் வெல்லப்படாதவன் என்பதால் 'வசம் செயாதவள்' என்றான். தான் பிறரை வெல்லவல்லவனே அல்லாது இவனை வெல்லவல்லார் பிறர் எவருமில்லை என்னும்படி வலிமை மிக்கவன் என்பதாம்.

6557. **'சில்லி மாப் பெருந் தேரொடும், கரி, பரி, சிறந்த
வில்லின் மாப் படை ஏழ்-இரு கோடிக்கு வேந்தன்,
கல்லி மாப் படி கலக்குவான், கனல் எனக் காந்திச்
சொல்லும் மாற்றத்தன், துன்முகன் என்று அறம்
துறந்தோன்.**

சில்லிமாப் பெரும் தேரொடும் - சக்கரத்தை உடைய பெரியதேர்ப் படையுடனே; **கரி, பரி, சிறந்த வில்லின் மாப்படை** - யானை, குதிரை, சிறந்த வில் வீரர்களையுடைய காலாட் படை என்ற; **ஏழ் இரு கோடிக்கு வேந்தன்** - பதினான்கு கோடிப் பேர் கொண்ட பெரும்படைக்குத் தலைவனும்; **கல்லி மாப்படி கலக்குவான்** - இந்தப் பெரிய பூமியையேதோண்டி எடுத்துக் கலங்கச் செய்பவனும்; **கனல் எனக் காந்திச் சொல்லும் மாற்றத்தன்** - தீயைப் போல்கனல் காந்தும்படி பேசும் பேச்சை உடையவனும்; **அறம் துறந்தோன்** - அறச் செயல்களை நீக்கியவனுமான; **துன்முகன் என்று** - துன்முகன் என்ற பெயருடைய ஒருவன் உள்ளான்.

சில்லி - தேர்ச் சக்கரம். இந்தப் பெரிய பூமியையும் தோண்டி, கலங்கச் செய்யும் வல்லமை பெற்றவன் என்பதால் 'கல்லி மாப்படை கலக்குவன்' என்றான். கனல் தெறிக்கப் பேசுபவன் என்பதைக் 'கனல் எனக்காந்திச் சொல்லும் மாற்றத்தன்' என்று குறித்தான்.

6558. **'இலங்கை நாட்டன்ன எறி கடல் தீவிடை உறையும்
அலங்கல் வேற் படை ஐ-இரு கோடிக்கும் அரசன்,
வலம் கொள் வாள் தொழில் விஞ்சையர் பெரும் புகழ்**

மறைத்தான்,
விலங்குநாட்டத்தன் என்று உளன், வெயில் உக
விழிப்பான்.

இலங்கை நாட்டன்ன - இலங்கை நாட்டைப் போன்று; **எரிகடல் தீவிடை உறையும்** - அலையெறியும் கடல் நடுவே அமைந்த தீவுகளிலே வாழ்கின்ற; **அலங்கல் வேற்படை** - மாலை சூடிய வேற்படை வீரர்கள்; **ஐயிரு கோடிக்கும் அரசன்** - பத்துக் கோடி பேருடைய படைக்குத் தலைவனும்; **வலம் கொள்வாள் தொழில்** - வலிமை மிக்க வாட்போரில் வல்ல; **விஞ்சையர் பெரும்புகழ் மறைத்தான்** - விஞ்சையரோடு போரிட்டு வென்று, அவர்களது புகழைமறையுமாறு செய்தவனும்; **வெயில் உக விழிப்பான்** - தீப்பொறி பறக்க விழிப்பவனும்; **விலங்கு நாட்டத்தன் என்று உளன்** - வீரூபாக்கன் என்ற பெயர் கொண்ட ஒருவன் உள்ளான்.

வாள் வேல் போன்றவைகளை மாலை சூட்டி அலங்கரிப்பதுண்டு. 'இவ்வே பீலியணிந்து மாலை சூட்டி' (புறம் 95) என்ற புறப்பாட்டாலும் இதை அறியலாம். விஞ்சையர் - தேவருள் ஒரு பிரிவினர் விலங்கு நாட்டத்தன் - விரூபாட்சன் என்பதன் தமிழ் ஆக்கமாகும்.

6559. 'நாமம் நாட்டிய சவம் எனின், நாள் என்றும் ஒருவர்
ஈம நாட்டிடை இடாமல், தன் எயிற்றிடை இடுவான்,
தாமம் நாட்டிய கொடிப் படைப் பதுமத்தின் தலைவன்,
தூமநாட்டத்தன் என்று உளன், தேவரைத் துரந்தான்.

நாமம் நாட்டிய சவம் எனின் - பிறருக்கு அச்சத்தைத் தரும் வீரர்களின் பிணம் என்றால்; **நாள் என்றும் ஒருவர்** - அதனைச் சுடலைக்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டிய நாளாயிற்றென்று ஒருவர்; **ஈம நாட்டிடை இடாமல்** - சுடுகாட்டிலே சென்று புதைக்க விடாமல்; **தன் எயிற்றிடை இடுவான்** - தன் வாயிலே பெய்து தின்பவனும்; **தாமம் நாட்டிய கொடிப் படை** - மாலை சூடி, கொடிகளை உடைய சேனை; **பதுமத்தின் தலைவன்** - பதுமம் என்ற அளவையுடையவற்றின் தலைவனும்; **தேவரைத் துரந்தான்** - தேவர்களைப் போரில் வென்று விரட்டியவனுமாய; **தூம நாட்டத்தன் என்றுளன்** - புகைக் கண்ணன் என்ற பெயருடைய ஒருவன் உள்ளான்.

ஈமநாடு - சுடுகாடு. தூமாட்சன் என்ற வடமொழிப் பெயரின் தமிழாக்கமே; 'தூம நாட்டத்தன்' என்பது; புகைக்கண்ணன் எனலாம்.

6560. 'போரின் மத்தனும், பொரு வயமத்தனும், புலவர்
நீரின் மத்து எனும் பெருமையர்; நெடுங் கடற்
படையார்;
ஆரும் அத்தனை வலி உடையார் இலை; அவரால்

பேரும், அத்தனை எத்தனை உலகமும்; பெரியோய் !

பெரியோய் - பெருமைமிக்கவனே; **போரின் மத்தனும் பொருவய மத்தனும்** - போர்த் தொழில்வல்ல மத்தனும், போரில் வல்லவய மத்தனும் ஆகிய இருவரும்; **புலவர் நீரின் மத்து எனும் பெருமையர்** - தேவர்கள் பாற்கடலில் இட்ட மத்தாகிய மந்தரமலை என்று சொல்லும் பெருமை உடையவர்கள்; **நெடுங் கடற்படையார்** - நீண்ட பெரிய கடல் போன்ற படையை உடையவர்கள்; **ஆரும் அத்தனை வலியுடையாரிலை** - இவர்களுக்கு ஒப்பான வலிமை உடையவர்கள் யாருமே இல்லை; **அவரால் அத்தனை எத்தனை உலகமும் பேரும்** - இவர்களால் எத்தனை உலகங்கள் உண்டோ அத்தனையும் நிலை பெயர்ந்து கெட்டழிந்து போகும்.

'போரின் மத்தன், பொருவயமத்தன்' என்னுமிருவரும் இரட்டையர் போலும். பகைக்கடலைக் கலக்கும் மத்துப் போன்றவராதலின் இப் பெயர் பெற்றனர் போலும். புலவர் - தேவர்கள். நீர் - கடல் இங்கு பாற்கடலைக் குறித்தது. தேவர்களாகிய பாற்கடலைக் கடைந்து கலங்கச் செய்யும் மத்துப் போன்றவர் என்பது கருதத்தக்கது பேரும் நிலை பெயர்ந்து. பெருமை மலை போன்றதாகிய உடற் பெருமை என்பதால் 'பெருமையோர்' என்றான்.

சேனை காவலன் பிரகத்தன்

6561. 'இன்ன தன்மையர் எத்தனை ஆயிரர் என்கேன் -
அன்னவன் பெருந் துணைவராய், அமர்த் தொழிற்கு அமைந்தார்?
சொன்ன சொன்னவர் படைத் துணை இரட்டியின் தொகையான்.
பின்னை எண்ணுவான், பிரகத்தன் என்று ஒரு பித்தன்;

அன்னவன் பெருந்துணைவராய் - அந்த இராவணனுக்குப் பெரிதும் துணைநிற்பவராய்; **அமர்த் தொழிற்கு அமைந்தார்** - போர்த் தொழிலுக்கென அமைந்தவர்கள்; **இன்ன தன்மையர்** - இத்தகைய (முன்னர்க் கூறிய) ஆற்றல் மிக்கவர்; **எத்தனை ஆயிரம் என்கேன்** - எத்தனையாயிரம் பேருள்ளனர் எனக் கூறுவேன்; **சொன்ன சொன்னவர் படை** - முன்னே நான் சொன்னவர்களின் விவரித்துக் கூறிய படையினும்; **துணை இரட்டியின் தொகையான்** - இரண்டு மடங்கு எண்ணிக்கை உடையவனும்; **பின்னை எண்ணுவான்** - (எண்ணித்துணியாது) துணிந்த பின் எண்ணுபவனும் ஆன; **பிரகத்தன் என்று ஒரு பித்தன்** - பிரகத்தன் என்ற பெயருடைய ஒருவன் போரிடுவதில் பித்துடையவன் உள்ளான்.

இரட்டி - இரண்டு மடங்கு. எத்தனை ... என்கேன் - எவ்வளவு என்று சொல்வேன்? பெரும்படை உடையவன் என்பதால் தன்னம்பிக்கையால் முன்பு சிந்திக்காது

பின்பு நினைப்பவன், துணிந்தபின் எண்ணுபவன் என்றான். பிரகத்தன் என்பவன் இராவணனது படைத்தலைவன்; போர் புரிவதில் பித்துடையவன் என்பதால் 'ஒரு பித்தன்' என்றான்.

6562. 'சேனை காவலன்; இந்திரன் சிந்துரச் சென்னி
யானை கால் குலைந்து ஆழி ஓர் ஏழும் விட்டு
அகல,
ஏனை வானவர் இருக்கை விட்டு இரியலுற்று
அலைய,
சோனை மாரியின் சுடு கணை பல முறை துரந்தான்.

சேனை காவலன் - இந்தப் பிரகத்தன் இராவணனுடைய சேனைக்குக் காவலன் ஆவான்; **இந்திரன் சிந்துரச் சென்னியானை** - தேவேந்திரனுடைய சிந்தூரம் அப்பிய மத்தகத்தை உடைய ஐராவதமானது; **கால்குலைந்து ஆழியோர் ஏழும் விட்டகல** - கால்கள் தடுமாறி ஏழுகடல்களையும் தாண்டிப் பயந்தோடவும்; **ஏனைவானவர்** - மற்றுமுள்ள தேவர்கள் அத்தனைபேரும்; **இருக்கைவிட்டு இரியலுற்று அலைய** - தங்கள் இருப்பிடங்களை விட்டு ஓடி அலைந்து திரியவும்; **சோனை மாரியின்** - விடாது பெய்யும் மழையைப் போல; **சுடுகணை பலமுறை துரந்தான்** - சுடுகின்ற அம்புகளைப் பலமுறையும் செலுத்தியவனாவான்.

சிந்துரச் சென்னியானை - சிந்தூரம் பூசிய மத்தகத்தை உடைய யானையாகிய ஐராவதம். என்ற வெள்ளையானை: யானைகளின் மத்தகத்தில் சிந்தூரம் அணிவிப்பது வழக்கம். இதனை 'சிந்தூரத் திலக நுதல் சிந்துரத்தின் மருப் பொசித்த செங்கண் மாலே' என்ற வில்லிபாரதத்தாலும் (கிருஷ்ணன் தூதுச் சருக்கம்) அறியலாம். குலைந்து தடுமாறி ஐராவதம் அஞ்சி ஓடியது என்பதால் இந்திரன் அஞ்சியகன்றது பெறப்படும். ஏனைவானவர். இந்திரனைத் தவிர, மற்றுமுள்ள தேவர்கள். சோனை மாரி - விடாது பெய்யும் மழை.

கும்பகருணன் வலிமை

6563. 'தம்பி, முற்பகல் சந்திரர் நால்வரின் தயங்கும்
கும்ப மாக் கிரிக் கோடு இரு கைகளால் கழற்றி
செம் பொன் மால் வரை மதம் பட்டதாம் எனத்
திரிந்தான்.
கும்பகன்னன் என்று உளன், பண்டு தேவரைக்
குமைத்தான்.

தம்பி - அந்த இராவணனுடைய தம்பி; ***முற்பகல் சந்திரர் நால்வரின் தயங்கும்*** - முதல் நாளைய பிறைச் சந்திரர் நால்வர் சேர்ந்தது போல விளங்கும்; **கும்ப மாகிரிக் கோடு** - மத்தகத்தையுடைய பெரிய மலை போன்ற யானையான ஐராவதத்தின் தந்தங்களை; **இரு *கைகளால் கழற்றி*** - தனது இரண்டு கைகளாலும் வாங்கி; **செம்பொன் மால்வரை** - செம்பொன் மலையான பெரியமேருமலை; **மதம் பட்டதாமெனத் திரிந்தான்** - மதம் கொண்டு அலைந்தது எனும்படி எங்கும் திரிந்தவன்; **பண்டு தேவரைக் குமைத்தான்** - முன்பு தேவர்களையெல்லாம் அடியோடு அழித்த; **கும்பகன்னன் என்று உளன்** - கும்பகன்னன் என்ற பெயருடைய வீரன் உள்ளான்.

முற்பகல் அமாவாசைக்குப் பின் முதல் நாள், 'சந்திரர் நால்வர்' என்றது பிறைச் சந்திரர் நான்கு பேர் சேர்ந்தது போல விளங்கும் நான்கு தந்தங்களை. கும்பம் - மத்தகம். இந்திரனுடைய ஐராவதம். அந்த யானையின் தந்தங்களை எவ்வித முயற்சியுமின்றி சுலபமாகக் கைப்பற்றினான் என்பதைக் கழற்றி என்றான். 'மேருமலை மதம் கொண்டு திரிந்தது போலத் திரிந்தான்' என்பது இல் பொருள் உவமை குமைத்தல் - அழித்தல்.

இராவணனது புதல்வர்களின் ஆற்றல்

6564. 'கோள் இரண்டையும் கொடுஞ் சிறை வைத்த அக் குமரன்
மூளும் வெஞ் சினத்து இந்திரசித்து என மொழிவான்;
ஆளும் இந்திரற்கு அன்னவன் பிணித்ததன் பின்னை.
தாளினும் உள, தோளினும் உள, இனம் தழும்பு.

கோள் இரண்டையும் - (கோள்கள் ஒன்பதிலும் முதன்மை வாய்ந்த) சூரியன், சந்திரன் என்னும் இரண்டினையும்; **கொடுஞ் சிறைவைத்த அக்குமரன்** - கொடிய சிறையிலே வைத்த இராவணனது மகனான; **மூளும் வெஞ்சினத்து** - மூண்டெழும் கொடிய வெகுளியை உடைய; **'இந்திரசித்து' என மொழிவான்** - இந்திரசித்து எனக் கூறப்படுபவன்; **ஆளும் இந்திரற்கு** - விண்ணுலகத்தை ஆளும் தேவேந்திரனுக்கு; **அன்னவன் பிணித்ததன் பின்னை** - இந்திரசித்து அவனை வென்று கட்டிவைத்த பின்பு; **இனம் தழும்பு தாளினும் உள தோளினும் உள** - இந்திரனுடைய கால்களிலும் தோள்களிலும் இன்னும் தழும்புகள் உள்ளன.

இந்திரனுடன் போரிட்டு வென்றமையால் 'இந்திரசித்து' எனப் பெயர் கொண்டான் இராவணன் மகனான மேகநாதன். இரு கோள்களையும் சிறை வைத்த இராவணன் மகன் என்பதால் "சிறை வைத்தவன் குமரன்" என்ற பாடம் சிறந்தது என்பர் வை.மு.கோ. 'இரு கோளும் சிறைவைத்தாற்கு இளையேன்' என்ற சூர்ப்பனகையின் கூற்று இதற்குச் சான்றாகும். இந்திரனைப் பிணித்தமையால்

அவனுடைய தாளிலும், தோளிலும் தழும்பு இன்னும் மாறாமல் இருக்கிறது என இந்திரசித்தன் ஆற்றலைக் கூறுவான் 'சதமகனைத் தளையிட்டு' எனவும் 'இருகாலில் புரந்தரனை இருஞ்சிறையின் இடுவித்து' எனவும் சூர்ப்பனகையின் கூற்றில் வைத்து முன்பும் இந்திரனைப் பிணித்த செய்தியைக் கூறியுள்ளார் (கம்ப.2842, 2843)

6565. 'தன்னையும் தெறும் தருமம் என்று இறை மனம் தாழான்,
முன்னவன் தரப் பெற்றது ஓர் முழு வலிச் சிலையான்
அன்னவன்தனக்கு இளையவன், அப் பெயர் ஒழித்தான்
பின் ஓர் இந்திரன் இலாமையின்; பேர் அதிகாயன்.

தன்னையும் தெறும் தருமம் என்று *- அறத்துக்கு மாறாக நடப்பவர்களை அழிக்கும் அறக்கடவுள் தன்னையும் அழிக்கும் என்று;* ***இறை மனம் தாழான்*** *- சிறிதும் மனத்திலே கருதாமல் விரைந்து பாவச் செயல் புரிபவன்;* ***முன்னவன் தரப் பெற்றதோர்*** *- முன்னவனாகிய பிரமதேவன் தரப் பெற்றதாகிய ஒரு;* ***முழுவலிச் சிலையான்*** *- முழுமையான வலிமையை உடையவில்லை உடையவன்;* ***அன்னவன் தனக்கு இளையவன்*** *- அந்த இந்திரசித்துக்குத் தம்பி;* ***பின் ஓர் இந்திரன் இலாமையின்*** *- இந்திரசித்து வென்ற இந்திரனைத் தவிர வேறு ஒரு இந்திரன் இல்லாமையால்.* ***அப்பெயர் ஒழித்தான்*** *- அந்தப் பெயரை நீக்கினவனாய்;* ***பேர் அதிகாயன்*** *- அதிகாயன் என்னும் பெயர் கொண்டவனாய் உள்ளான்.*

'முன்னவன்' - படைப்புத் தொழிலுக்குரியவன் என்பதாலும் இராவணன் குடிக்கு முதல் தலைவன். என்பதாலும் பிரமனை 'முன்னவன்' என்றான் "பூவிலோன் புதல்வன் மைந்தன் புதல்வி" (கம்ப. 2770) என்ற சூர்ப்பணகை உரையாலும் பிரமாவின் வழிவந்தவன் இராவணன் என்பது புலனாகும்.

6566. 'தேவராந்தகன், நராந்தகன், திரிசிரா என்னும்
மூவர் ஆம்,-"தகை முதல்வர் ஆம் தலைவரும் முனையின்,
போவராம்; தகை அழிவராம்" எனத் தனிப் பொருவார்
ஆவராம்-தகை இராவணற்கு அரும் பெறல் புதல்வர்.

தேவராந்தகன், நராந்தகன் திரிசிரா என்னும் மூவராம் - தேவராந்தகன், நராந்தகன் திரிசிரா என்ற மூவருடனும்; **தகை முதல்வராம் தலைவரும் முனையின் போவராம்** - தகைசிறந்த முதல் தலைவர்களான பிரமன், திருமால், சிவன் ஆகிய மூவரும் போரிட்டால் தோற்றுப்போவார்; **தகை அழிவராம்** - தமக்குரிய பெருமையை இழந்துவிடுவர்; **எனத் தனிப் பொருவா ராவராம்** - என்று உலகம் கூறுமாறு போரிட்டு வெல்லவல்ல; **தகை இராவணற்கு** - தகை சிறந்த இராவணனுக்கு; **அரும் பெரும் புதல்வர்** - (இந்திரசித்து, அதிகாயன் என்பவரைத்தவிர) அரிய, பெருமைமிக்க புத்திரர்களாவர்.

தேவர் அந்தகன் - தேவர்களுக்கு எமன், நர அந்தகன் - நரர்களுக்கு எமன். நரர் - மனிதர். திரிசிரா - மூன்று தலைகளை உடையவன். மும்மூர்த்திகளும் இவருடன் போரிட்டால் தோல்வியுற்றுத் தமது பெருமையை இழந்துவிடுவர் மூவராம், முதல்வராம், அழிவராம், ஆவராம் என, வந்த சொல்லே திரும்பி வந்து செய்யுளுக்கு இனிய ஓசை தந்தது கூறி மகிழ்தற்குரியது. இது சொற்பொருட்பின் வருநிலை அணியாகும். மும்மூர்த்திகளையும் வெல்ல வல்லவர் இம்மூவர் என்பது கருத்து.

இராவணன் திறம்

6567. 'இனைய தன்மையர் வலி இஃது; இராவணன்
என்னும்
அனையவன் திறம் யான் அறி அளவு எலாம்
அறைவென்:
தனையன், நான்முகன் தகை மகன் சிறுவகு;
தவத்தால்,
முனைவர் கோன் வரம், முக்கணான் வரத்தொடும்
உயர்ந்தான்.

இனைய தன்மையர் வலி இஃது - இராவணனது துணைவர், தம்பி, மக்கள் ஆகிய இத்தன்மையோர் வலிமை இது; **இராவணன் என்னும் அனையவன் திறம்** - இராவணன் என்ற பெயர் உடைய அவனது திறத்தை; **யானறி அளவெலாம் அறைவென்** - யான் அறிந்திருக்கும் அளவுக்கு எல்லாம் எடுத்துக் கூறுவேன்; **நான்முகன் தகைமகன் சிறுவற்குத் தனையன்** - பிரம தேவனது தகுதிமிக்க மகனான புலத்தியனுக்கு மகனான விச்சிரவசுவின் மகனாகும்; **தவத்தால்** - இராவணன் செய்த தவத்தினாலே; **முனைவர் கோன் வரம்** - அந்தணர் தலைவனான பிரமன் தந்தவரம்; **முக்கணான் வரத் தொடும் உயர்ந்தான்** - மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமான் தந்த வரம் இவைகளால் உயர்ந்தவனானான்.

பிரமனுக்கு மகன் புலத்தியன்; அவன் மகன் விச்சிரவசு; அவன் மகன் இராவணன். முனைவர் கோன் - அந்தணர் தலைவன் (நான்முகன்) பிரமன்

தந்தவரம் முக்கோடி வாழ்நாள். முக்கணான் தந்த வரம் "யாராலும் வெலப்படாய் எனக் கொடுத்தவாள்" (சந்திரகாசம்)

6568. 'எள் இல் ஐம் பெரும் பூதமும் யாவையும் உடைய
புள்ளிமான் உரி ஆடையன் உமையொடும்
பொருந்தும்
வெள்ளி அம் பெருங் கிரியினை வேரொடும் வாங்கி,
அள்ளி விண் தொட எடுத்தனன், உலகு எலாம்
அனுங்க.

எள்இல் ஐம்பெரும் பூதமும் - எவரும் சிறிதென இகழாத மண், நீர், கால், தீ என்ற ஐந்து பெரிய பூதங்களும்; **யாவையும் உடைய** - இவற்றின் வேறுபாட்டால் உண்டான பிற எல்லாப் பொருள்களையும் உடையவனாகிய; **புள்ளிமான் உரி ஆடையன்** - புள்ளிகளை உடைய புலியின் தோலை ஆடையாக அணிந்துள்ள சிவபிரான்; **உமையொடும் பொருந்தும்** - உமாதேவியுடன் தங்கியிருக்கும்; **வெள்ளி அம் பெருங் கிரியினை** - வெள்ளியங்கிரியாகிய பெரிய மலையினை; **வேரொடும் வாங்கி அள்ளி** - வேரோடு பேர்த்து அள்ளி; **உலகெலாம் அனுங்க** - எல்லா உலகங்களும் வருந்தும்படி; **விண் தொட எடுத்தனன்** - விண்ணைத் தொடும்படி எடுத்தவன்.

எள்ளில் - இகழ்தல் இல்லாத (சிறிதென்று எவரும் இகழ்ந்து கூறமுடியாத என்பது பொருள்). புள்ளி மான் இங்கே வேங்கைப் புலியைக் குறித்தது. தாருக வனத்து முனிவர்கள் வேள்வித் தீயில் உருவாக்கி ஏவிய புலியைக் கொன்று அதன் தோலை ஆடையாகக் கொண்டவர் சிவபிரான். அனுங்குதல் - வருந்துதல்.

6569. ஆன்ற எண் திசை உலகு எலாம் சுமக்கின்ற யானை
ஊன்று கோடு இற, திரள் புயத்து அழுத்திய
ஒண்மை
தோன்றும் என்னவே, துணுக்கமுற்று இரிவர்,
அத் தொகுதி
மூன்று கோடியின்மேல் ஒரு முப்பத்து மூவர்.

ஆன்ற எண் திசை - விசாலமான எட்டுத் திசைகளிலும் நின்று; **உலகெலாம் சுமக்கின்ற யானை** - உலகத்தை எல்லாம் சுமக்கின்ற திக்கு யானைகளின்; **ஊன்று கோடு இற** - தனது மார்பில் ஊன்றிய தந்தங்கள் முறியும்படி; **திரள்புயத்து அழுத்திய ஒண்மை** - அதனைத்தன் திரண்ட தோள்களிலே அழுந்தச் செய்த மிக்க வலிமை; **தோன்றும் என்னவே** - காணப்படும் என்ற மாத்திரத்தில்; **அத்தொகுதி மூன்று கோடியின் மேல்** - தொகுதியான மூன்று கோடிக்கு மேல்; **ஒரு முப்பத்து மூவர்** -

மூப்பத்து மூன்று பேராக இருக்கும் தேவர்கள்; **துணுக்கம் உற்று இரிவர்** - நடுங்கிக் கொண்டு விலகி ஓடுவார்கள்.

ஆன்ற - விசாலமான (நிறைந்த என்பதும் ஒரு பொருள்). ஒண்மை நிறைவு, ஒளி, மிகுதி என்ற பொருள் கொண்ட சொல் இங்கே வலிமை குறித்தது. திக்கு யானைகளுடன் போரிட்டு அவற்றின் முறிந்த தந்தங்களைத் தனது மார்புக்குக் கவசமாக அணிந்து கொண்டவன் இராவணன் என்பது உத்தர காண்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்தி.

6570. 'குலங்களோடும் தம் குல மணி முடியொடும் குறைய,
அலங்கல் வாள்கொடு காலகேயரைக் கொன்ற
அதன்பின்.
"இலங்கை வேந்தன்" என்று உரைத்தலும், இடி
உண்ட அரவின்
கலங்குமால் இனம், தானவர் தேவியர் கருப்பம்.

கால கேயரை - இராவணன் கால கேயர்கள் என்னும் தானவர்களை; **குலங்களோடும்** - அவர்களின் குலமக்களோடு; **தம் குலமணிமுடியொடும் குறைய** - மணிகள் பதிக்கப் பெற்ற மகுடங்களோடு, தலை குறையும்படி; **அலங்கல் வாள் கொடு** - வெற்றிமாலை சூட்டியவாளைக் கொண்டு; **கொன்ற அதன் பின்** - கொன்ற அதற்குப் பிறகும்; **இலங்கை வேந்தன்** - இலங்காதிபன்; **என்று உரைத்தலும்** - என்று கூறக் கேட்ட அளவிலே; **தானவர் தேவியர் கருப்பம்** - தானவர்களது மனைவி மார்களின் கருப்பம்; **இடியுண்ட அரவின்** - இடியோசை கேட்டு அஞ்சும் பரம்பைப் போல; **இனம் கலங்குமால்** - இன்னும் கலங்கும்.

இராவணன் கால கேயரை வென்ற செய்தி கூறப்படுகிறது. குல மணி முடி - நல்ல சாதி மணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மகுடம். குறைய - அழிய. 'கொன்ற அதன் பின்' என்பதற்கு கொன்று பல நாட்களாகிய அதன் பின் என்பது பொருள். கால கேயர் தானவர் ஆதலின் தானவர் தேவியர் இடி யோசை கேட்ட நாகம் போல அஞ்சி நடுங்க அந்த அச்சத்தால் அவர்கள் கருப்பம் கலங்கியது இனம் - இன்னும்.

6571. 'குரண்டம் ஆடு நீர் அளகையின் ஒளித்து உறை
குபேரன்,
திரண்ட மாடும், தன் திருவொடு நிதியமும்,
இழந்து,-
புரண்டு, மான் திரள் புலி கண்டது ஆம் என,
போனான்-
இரண்டு மானமும், இலங்கை மா நகரமும் இழந்து.

குரண்டம் ஆடு நீர் அளகையின் - கொக்குகள் விளையாடித் திரியும் நீர் நிலைகளை உடைய அளகாபுரியில்; ***ஒளித்து உறை குபேரன்*** - இராவணனுக்கு அஞ்சி ஒளிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருந்த குபேரன்; ***திரண்டமாடும் தன் திருவொடு நிதியமும் இழந்து*** - தனக்குரிய திரண்ட செல்வத்தையும் வெற்றித் திருமகளையும், சங்க நிதி, பதுமநிதி என்பவைகளையும் இராவணனிடம் இழந்து போய்; ***இரண்டு மானமும் இலங்கை மாநகரமும் இழந்து*** - தன் மானம், விமானம் என்று இரண்டு மானமும், இலங்கை மாநகரத்தையும் இழந்து; ***மான்திரள் புலிகண்டதாம் என*** - புலியைக் கண்ட மான் கூட்டம் அஞ்சி ஓடுவது போல; ***புரண்டு போனான்*** - இராவணனிடம் தோற்று புரண்டு ஓடிப் போயினான்.

குரண்டம் - கொக்கு. அளகாபுரி குபேரனுடைய நகரம் நீர்நிலைகளில் கொக்குகள் விளையாடி மகிழும் என்பதை 'குரண்டம் ஆடு நீர் அளகை" என்றான். மாடு. செல்வம். நிதி. சங்க நிதி, பதும நிதி என்னுமிரண்டும் குபேரனுக்குரிய அளவற்ற செல்வமாம். தன் மானத்தையும் விமானத்தையும் இழந்து போனான் என்பதை 'இரண்டு மானமும் இழந்து' என்றான். இராவணன் குபேரனை வென்ற செய்தி இங்குக் கூறப்பட்டது.

6572. ' "புண்ணும் செய்தது முதுகு" என, புறங்கொடுத்து ஓடி,
"உண்ணும் செய்கை அத் தசமுகக் கூற்றம் தன் உயிர்மேல்
நண்ணும் செய்கையது" எனக் கொடு, நாள்தொறும், தன் நாள்
எண்ணும் செய்கையன், அந்தகன், தன் பதம் இழந்தான்.

உண்ணும் செய்கை அத் தசமுகக் கூற்றம் - உயிரை உண்ணும் படியான செயலை உடைய பத்து முகங்களை உடைய இராவணன் என்னும் கூற்றமானது; ***தன் உயிர் மேல் நண்ணும் செய்கையதெனக் கொடு*** - தன்னுயிரையும் கவர வருதல் செய்யும் என்றுஎண்ணி; புண்ணும் ***செய்தது முதுகு என*** - எனது முதுகையும் புண் செய்து விட்டது என்று; ***புறம் கொடுத்து ஓடி*** - புறமுதுகு காட்டி ஓடித் தப்பித்து; ***நாள் தொறும் தன்நாள் எண்ணும் செய்கையன்*** - தனது இறுதி நாளைப் பற்றி நாள் தோறும் நினைக்கும் செய்கையனாய்; ***அந்தகன் தன் பதம் இழந்தான்*** - எமன் தனது தென்திசைக் காவல் பதவியையும் இழந்தான்.

எமனுக்கும் இறுதியைச் செய்யும் எமனாக இராவணன் விளங்கினான் என்பதால் "தசமுகக் கூற்றம்" என்றான். இராவணனால் அடியுண்டு புறம் காட்டி ஓடிய எமன் 'தசமுகக் கூற்றம் இனி வரும் நாள் நமது இறுதி நாள்' என்று நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருந்தான் என்பது செய்தி இராவணனால் உயிர்களைக் கொல்லும் தனது தொழிலை இழந்தான் என்பதால் 'அந்தகன் தன் பதம் இழந்தான்."

acharya.org

என்றான். தென்திசையில் இராவணன் வாழ்தலால், அங்குச் செல்ல அஞ்சிய அந்தகன் தென் திசைக் காவலை இழந்தான் எனவுமாம்.

6573. ***'இருள் நன்கு ஆசு அற, எழு கதிரவன் நிற்க;***
என்றும்
அருணன் கண்களும் கண்டிலா இலங்கை, பண்டு
அமரில், பருணன்தன் பெரும் பாசமும் பறிப்புண்டு, பயத்தால்
வருணன் உய்ந்தனன், மகர நீர் வெள்ளத்து
மறைந்து.

இருள் நன்கு ஆசற - இருள் நன்றாக விலகும்படி; **எழு கதிரவன் நிற்க** - கீழ்த்திசையில் எழும் சூரியன் இருக்கட்டும்; **என்றும் அருணன் கண்களும்** - சூரியனுடைய தேரில் சாரதியாக முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் அருணனது கண்களும் கூட; **கண்டிலா இலங்கை** - பார்த்திராதது இலங்கை நகர்; **பண்டு அமரில்** - முன்பு இராவணனுடன் செய்த போரிலே; **பருணன்தன் பெரும் பாசமும் பறிப்புண்டு** - திறமை உடையவன் என்றாலும் தனது படையாகிய பாசம் பறிக்கப்பட; **பயத்தால்** - இராவணனைப்பற்றிய அச்சத்தினாலே; **மகர நீர் வெள்ளத்து** - மகாமீன்களை உடைய கடல் நீரிலே; **மறைந்து வருணன் உய்ந்தனன்** - மறைந்து வருணன் தப்பிப் பிழைத்தான்.

இராவணன் வருணனை வென்றது கூறப்பட்டுள்ளது. இராவணனுடன் நிகழ்ந்த போரில் தோற்றுத் தனது படையான பாசத்தைப் பறி கொடுத்து விட்டுக் கடலில் சென்று மறைந்தான். வருணன் என்பது கருத்து. பருணன் - திறமுள்ளவன். ஆசற - சிறிதும் இல்லாதபடி.

6574. ***'என்று உலப்புறச் சொல்லுகேன், இராவணன்***
என்னும்
குன்று உலப்பினும் உலப்பு இலாத் தோளினான்
கொற்றம்?
இன்று உலப்பினும், நாளையே உலப்பினும், சில நாள்
சென்று உலப்பினும் நினக்கு அன்றி, பிறர்க்கு
என்றும் தீரான்.

இராவணன் என்னும் - இராவணன் என்ற பெயரை உடைய; **குன்று உலப்பினும்** - மலை அழிந்தாலும்; **உலப்பிலாத் தோளினான் கொற்றம்** - அதனுடன் மாறு கொண்டும் அழியாது தோள்களை உடையவனது வெற்றியை; **என்று உலப்புறச் சொல்லுகேன்** - என்று நான்முடிவாகச் சொல்லுவேன்; **இன்று உலப்பினும் நாளையே உலப்பினும்** - இராவணன் இன்று இறப்பான் ஆயினும், நாளையே

இறப்பானாயினும்; **சிலநாள் சென்று உலப்பினும்** - அல்லது இன்னும் சில நாட்கள் கழிந்த பின் இறந்தானாயினும்; **நினக்கு அன்றிப் பிறர்க்கு என்னும் தீரான்** - உனக்கு அல்லாமல் வேறு எவருக்கும் அழிந்து தீரான்.

இராவணன் மலையுடன் மோதியதால் மலை அழிந்ததேயன்றித் தோள்கள் அழியவில்லை என்பான் 'உலப்பிலாத் தோளினான்' என்றான். பிறர் எவராலும் அழிவில்லாத இராவணன் உன்னால் மட்டுமே கொல்லப்படுபவனாவான் என்பதை 'நினக்கு அன்றிப் பிறர்க்கு என்றும் தீரான்' என்றான். தீரான் - அழியான்.

இலங்கையில் அனுமன் புரிந்த வீரச்செயல்கள்

கலித்துறை (வேறுவகை)

6575. **'ஈடு பட்டவர் எண்ணிலர் தோரணத்து, எழுவால்;**
பாடு பட்டவர் படு கடல் மணலினும் பலரால்;
சூடு பட்டது, தொல் நகர்; அடு புலி துரந்த
ஆடு பட்டது பட்டனர்; அனுமனால் அரக்கர்.

தோரணத்து - அசோக வனத்தின் வெளியே அமைந்த கட்டுவாயிலில்; **எழுவால் ஈடுபட்டவர் எண்ணிலர்** - அனுமானது இரும்புத் தடியால் வலிமை இழந்தவர் பல பேர்; **பாடுபட்டவர்** - அடிபட்டு அழிந்து போன அரக்கர்கள்; **படுகடல் மணலினும் பலரால்** - கடற்கரை மணலைவிட எண்ணற்றவராவார்; **தொல்நகர் சூடுபட்டது** - பழமையான இலங்கை மாநகரம் அனுமன் வைத்த தீயால் சூடுபட்டழிந்தது; **அனுமனால் அரக்கர்** - அனுமனுடைய வலிமையால் இலங்கை அரக்கர்கள்; **அடுபுலிதுரந்த ஆடுபட்டது பட்டனர்** - கொல்லவல்ல புலி துரத்த ஆட்டுக் கூட்டம் என்ன பாடுபடுமோ அந்தப் பாடுபட்டனர்.

தோரண கம்பத்திலே ஈடுபட்டவர் வலிமை இழந்தவர். பாடுபட்டவர் - துன்புற்றவர்கள். அனுமனால் விரட்டப்பட்ட அரக்கர்களுக்கு, புலியால் விரட்டப்பட்ட ஆடுகள் உவமையாகும்.

6576. **எம் குலத்தவர், எண்பதினாயிரர், இறைவர்,**
கிங்கரப் பெயர் கிரி அன்ன தோற்றத்தர், கிளர்ந்தார்;
வெங் கரத்தினும் காலினும் வாலினும் வீக்கி.
சங்கரற்கு அழி முப்புரத்தவர் எனச் சமைந்தார்.

எம் குலத்தவர் எண் பதினாயிரர் - எமது அரக்கர் குலத்தில் பிறந்தவர்கள் எண்பதினாயிரம் பேர்களும்; **இறைவர்** - அவர்களுக்குத்தலைவர்களான; **கிங்கரப்**

பெயர் கிரியன்ன தோற்றத்தர் - கிங்கார் என்னும் பெயருடைய மலை போன்ற தோற்றத்தவரும் ஆகி; **கிளர்ந்தார்** - அனுமனுடன் போரிடப் பொங்கி எழுந்தவர்களை; **வெங்கரத்தினும்** - அனுமான் தனது வலிய கைகளினாலும்; **காலினும், வாலினும்** - கால்களாலும் வாலினாலும்; **வீக்கி** - இறுகப் பிணித்தமையால்; **சங்கரற்கு அழி** - சிவ பெருமானாலே அழிந்துபோன; **முப்புரத்தவர் எனச் சமைந்தார்** - திரிபுரத்து அரக்கர்களைப் போல முடிந்தனர்.

கிங்கார்களை அனுமன் கைகளாலும் கால்களாலும் வாலாலும் பிணித்து அழித்தான் என்க. சிவபிரானால் அழிந்த திரிபுரத்தவர் அனுமனால் அழிந்த கிங்கரருக்கு உவமையாம். சமைதல் - அழிதல்.

6577. **'வெம்பு மாக் கடற் சேனை கொண்டு எதிர் பொர**
வெகுண்டான்,
அம்பும் ஆயிரத்து ஆயிரம் இவன் புயத்து அழுத்தி.
உம்பர் வானகத்து ஒரு தனி நமனைச் சென்று
உற்றான்.
சம்புமாலியும், வில்லினால் சுருக்குண்டு-தலைவ!

தலைவ - தலைவனே!; **சம்பு மாலியும்** - சம்புமாலி என்ற அரக்கர் தலைவனும்; **வெம்பும் மாக்கடல் சேனைகொண்டு** - சினம் மிக்க பெரியகடல் போன்ற படையைக் கொண்டு; **எதிர் பொர வெகுண்டான்** - அவனை எதிர்த்துப் போர் செய்யச் சினம் கொண்டு வந்தான்; **அம்பும் ஆயிரத்து ஆயிரம்** - ஆயிரம் ஆயிரம் அம்புகளை விட்டு; **இவன் புயத்து அழுத்தி** - இந்த அனுமன் புயத்திலே அழுந்தச் செய்து; **வில்லினால் சுருக்குண்டு** - அவன் கை வில்லினாலேயே அனுமனால் சுருக்கிடப்பட்டு; **உம்பர் வானத்து** - தேவர்கள் வாழும் விண்ணுலகுக்கு; **ஒருதனி நமனைச் சென்று உற்றான்** - தனி ஒருவனாக எமனைச் சென்று அடைந்தான்.

வெம்பு - வெகுளும்.

6578. **'சேனைக் காவலர் ஓர் ஐவர் உளர், பண்டு தேவர்**
வானைக் காவலும் மானமும் மாற்றிய மறவர்.
தானைக் கார்க் கருங் கடலொடும், தமரொடும்,
தாமும்,
யானைக் கால் பட்ட செல் என, ஒல்லையின்
அவிந்தார்.

சேனைக்காவலர் ஓர் ஐவர் உளர் - இராவணனது சேனையின் காவலர் ஐந்து பேர் உள்ளனர் (பஞ்சசேனாதிபதிகள்); **பண்டு தேவர் வானை** - முன்பு தேவர்களின்

வானுலகத்தை; ***காவலும் மானமும் மாற்றிய மறவர்*** *- பாதுகாப்பையும், மானத்தையும் மாற்றியவீரர்கள்;* ***தானைக் கார்க் கரும் கடலொடும்*** *- படையாகிய கரிய பெரிய கடலுடனே;* ***தமரொடும் தாமும்*** *- தமது உறவினருடனே தாங்களும் (அனுமனுடன் போரிட வந்தவர்கள்);* ***யானைக் கால்பட்ட செல்என*** *- யானையினது கால்களில் மிதிபட்ட கறையானைப் போல;* ***ஒல்லையின் அவிந்தார்*** *- விரைந்து அழிந்து போயினர்.*

6579. 'காய்த்த அக் கணத்து, அரக்கர்தம் உடல் உகு கறைத் தோல்,
நீத்த எக்கரின், நிறைந்துள கருங் கடல்; நெருப்பின்
வாய்த்த அக்கனை, வரி சிலை மலையொடும் வாங்கி,
தேய்த்த அக் குழம்பு உலர்ந்தில, இலங்கையின் தெருவில்.

காய்த்த அக்கணத்து *- (அனுமனை) சினமடையச் செய்த அந்தக் கணத்திலே;* ***அரக்கர்தம் உடல் உகு*** *- அந்த அரக்க வீரர்களின் உடலில் இருந்து சிந்தும்;* ***கறைத்தோல்*** *- இரத்தமும் அவர்களின் உடல் தோல்களும்;* ***நீத்த எக்கரின்*** *- கடற்கரையிலுள்ள மணல் திட்டுக்களைப் போல;* ***நிறைந்துள கருங்கடல்*** *- எங்கும் கரிய கடலாக நிறைந்துள்ளனவாயின்;* ***நெருப்பின் வாய்த்த அக்கனை*** *- நெருப்பென வெகுண்டு வந்த இராவணன் மகனான அட்சய குமாரனை;* ***வரி சிலை மலையொடும் வாங்கி*** *- கட்டமைந்த வில்லாகிய மலையோடு இழுத்து வாங்கி;* ***தேய்த்த அக்குழம்பு*** *- காலால் தேய்த்த அக்குழம்பு;* ***இலங்கையின் தெருவில் உலர்ந்தில*** *- இலங்கை வீதியிலே இன்னும் உலரவில்லை. "விண்ணொடு மண்காணத் தேய்த்தான்" என, இச்செய்தி சுந்தரகாண்டத்துள் (5705) கூறப்பட்டுள்ளது. 'எம்பியோ தேய்ந்தான் எந்தை புகழ் அன்றோ தேய்ந்தது' (5721) என இந்திரசித்து வாய்மொழியாகவும் வரும். அட்சய குமாரனை உருத் தெரியாமல் தேய்ந்த அக்குழம்பு இலங்கை வீதியிலே இன்னும் உலராமல் இருக்கிறது என்பான் 'இலங்கையின் தெருவில் உலர்ந்தில' என்றான்.*

6580. 'சொன்ன மா மதில் இலங்கையின் பரப்பினில் துகைத்துச்
சின்னம் ஆனவர் கணக்கு இலர்; யாவரே தெரிப்பார்?
இன்னம் ஆர் உளர், வீரர்? மற்று, இவன் சுட எரிந்த
அன்ன மா நகர் அவிந்தது, அக் குருதியால் அன்று.

சொன்னமாமதில் - ஏற்கனவே கூறியபடி அமைந்த பெரிய மதில்களால்; ***இலங்கையின் பரப்பினில்*** - இலங்கை நகரின் பரப்பினுள்; ***துகைத்துச் சின்னமானவர்*** - அனுமன் காலால் துகைக்கப்பட்டுச் சின்ன பின்னமான அரக்கர்; ***கணக்கிலர் யாவரே தெரிப்பார்*** - கணக்கற்றவர் என்பதையார் தெரிந்துரைக்கவல்லார்; ***இன்னம் யாருளர்வீரர்*** - இன்னும் இலங்கையிலே வீரர்கள் யாருள்ளனர்?; ***மற்று இவன் சுட எரிந்த*** - இந்த அனுமன் வைத்த தீயினால் எரிந்த; ***அன்ன மாநகர்*** - அந்தப் பெரிய இலங்கை நகரம்; ***அக்குருதியால் அவிந்தது*** - அனுமனால் சின்னமானவர்கள் சிந்திய இரத்தத்தால் அணைந்து போயிற்று.

சொன்ன - ஏற்கனவே விவரித்துக் கூறிய சொன்ன - சொர்ணம் பொன்மதில் என்றுமாம் துகைத்து - காலால் மிதித்து 'மற்று' வினை மாற்றுப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். இலங்கையில் அனுமனால் கொல்லப் படாது தப்பியவரே இல்லை என்பது உயர்வு நவிற்சி.

இலங்கை எரிதலும் அதை அயன் படைத்தலும்

6581. 'விலங்கல் வெந்தவா வேறு இனி விளம்புவது எவனோ-
அலங்கல் மாலையும் சாந்தமும் அன்று தான் அணிந்த
கலங்களோடும், அச் சாத்திய துகிலொடும், கதிர் வாள்
இலங்கை வேந்தனும், ஏழு நாள் விசும்பிடை இருந்தான்!

அலங்கல் மாலையும் சாந்தமும் - அணிந்த மாலையும்; பூசிய சந்தனமும்; ***அச் சாத்தியதுகிலொடும்*** - அணிந்திருந்த அந்த ஆடையோடும்; ***கதிர்வாள் இலங்கை வேந்தனும்*** - ஒளிரும் வாளை உடைய இலங்கை வேந்தனான இராவணனும்; ***ஏழுநாள் விசும்பிடை இருந்தான்*** - ஏழுநாட்கள் வானிலேயே தங்கியிருந்தான் என்றால்; ***விலங்கல் வெந்தவா*** - இலங்கைக்கு ஆதாரமாயிருந்த திரிகூடமலை அனுமன் வைத்த தீயால் வெந்ததை; ***வேறுஇனி விளம்புவது எவனோ*** - இனித்தனியாக விளம்பவும் கூடுமோ?.

சிவபிரான் தந்தவாள் இருந்தும் இலங்கையைத் தீக்கு இரையாக்கிய அனுமனை இராவணனால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை என்பதை 'கதிர்வாள் இலங்கை வேந்தன்' என்பதுணர்த்தும். கலம் - அணிகலம்.

6582. 'நொதுமல் திண் திறல் அரக்கனது இலங்கையை நுவன்றேன்;

அது மற்று அவ்வழி அரணமும் பெருமையும்
அறைந்தேன்:
இது மற்று அவ்வழி எய்தியது; இராவணன் ஏவ,
பதுமத்து அண்ணலே பண்டுபோல் அந் நகர்
படைத்தான்.

நொதுமல் திண் திறல் அரக்கனது - வலிய, திண்ணிய, ஆற்றலை உடைய அரக்கனான இராவணனது; **இலங்கையை நுவன்றேன்** - இலங்கையின் வரலாறு பற்றிக் கூறினேன்; **அதுமற்றவ்வழி அரணமும்** - அதுவல்லாது இலங்கையின் மதிலைப் பற்றியும்; **பெருமையும் அறைந்தேன்** - இராவணனது பெருமையும் சொன்னேன்; **இது மற்றவ் வழி எய்தியது** - இந்த அனுமனது செய்தி அங்குநடந்தது (அதனையும் சொன்னேன்); **இராவணன் ஏவ** - இராவணன் கட்டளை இட; **பதுமத்து அண்ணலே** - தாமரை மலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனே; **பண்டுபோல் அந்நகர் படைத்தான்** - முன்பு போலத் திகழும்படி அந்த நகரத்தைப் படைத்தான். நொதுமல் - வலிமை. இராவணது வலிமையும், திறமையும் தோன்ற 'நொதுமல் திண்திறல் அரக்கன்' என்றான். இலங்கையின் தோற்றம், அமைப்பு போன்றவற்றைக் கூறினேன் என்பதை 'இலங்கையை நுவன்றேன்' என்றான் 'இது' என்பது இந்த அனுமன் செயல். பதுமத்து அண்ணல் - தாமரையில் வீற்றிருக்கும் தலைவன் (பிரமன்)

வீடணன் தான் போந்த காரணம் கூறுதல்

6583. ***'காந்தும் வாளியின் கரன் முதல் வீரரும், கவியின்***
வேந்தும், என்று இவர் விளிந்தவா கேட்டு அன்று;
அவ் இலங்கை
தீந்தவா கண்டும், அரக்கரைச் செருவிடை முருக்கிப்
போந்தவா கண்டும், நான் இங்குப் புகுந்தது-
புகழோய்!'

புகழோய் - புகழ்மிக்கவனே; **நான் இங்குப் புகுந்தது** - நான் உன்னைச் சரண்புகுந்து இங்கு வந்தது; **காந்தும் வாளியின்** - உனது எரிக்கும் அம்புகளால்; **கரன்முதல் வீரரும்** - கரனும் அவனுக்குத் துணையாக வந்த வீரர்களும்; **கவியின் வேந்தும்** - வானர சேனையின் அரசனான வாலியும்; **என்றிவர் விளிந்தவா கேட்டன்று** - ஆகிய இவர்களெல்லாம் மடிந்ததைக் கேட்டதனால் அல்ல; **அவ்விலங்கை தீந்தவா கண்டும்** - அந்த இலங்கை உன்னருள் பெற்ற அனுமன் ஒருவனாலே அழிந்தது கண்டும்; **அரக்கரைச் செருவிடை முருக்கிப் போந்தவா கண்டும்** - இலங்கை அரக்கர்களை எல்லாம் போரிலே அனுமன் அழித்துத் திரும்பி வந்ததை நேரில் கண்டதாலுமேயாம்.

இராமபிரான் தனது பண்பாலும் செயலாலும் புகழுக்கு உரியவனாகத் திகழ்வதால் 'புகழோய்' என வீடணன் அழைத்தான். காந்துதல் - எரித்தல் ஒளிர்தலுமாம்.

இராமன் அனுமனைப் புகழ்ந்துரைத்தல்

6584. கேள் கொள் மேலையான் கிளத்திய பொருள் எலாம் கேட்டான்,
வாள் கொள் நோக்கியை, பாக்கியம் பழுத்தன்ன மயிலை,
நாள்கள் சாலவும் நீங்கலின், நலம் கெட மெலிந்த
தோள்கள் வீங்கி, தன் தூதனைப் பார்த்து, இவை சொன்னான்:

கேள் கொள் மேலையான் - தன்னுடன் நட்புக்கொண்ட வீடணன்; **கிளத்திய பொருள் எலாம் கேட்டான்** - கூறிய பொருள்களை எல்லாம் கேட்ட இராமபிரான்; **வாள் கொள் நோக்கியை** - வாள் போன்ற கண்களை உடையவளும்; **பாக்கியம் பழுத்தன்ன மயிலை** - புண்ணியம் பழுத்துப் பயன் தந்தது போன்ற மயிலைப் போன்றவரும் ஆகிய சீதாபிராட்டியை; **நாள்கள் சாலவும் நீங்கலின்** - பல நாட்கள் பிரிந்தமையால்; **நலம் கெட மெலிந்த தோள்கள் வீங்கி** - அழகு கெட மெலிந்து போன தோள்கள் வீங்கி; **தன் தூதனைப் பார்த்து இவை சொன்னான்** - தன் தூதனான அனுமானைப் பார்த்துப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

கேள்- நட்பு. மேலையான்- வீடணன்; மேன்மையுடையவன் (மேலோன்); பொருள் - கருத்து. புண்ணியத்தின் பயனை 'புண்ணியம் பழுத்தன்ன' என்றான். தோள்கள் பிராட்டியின் பிரிவினால் அழகு கெட்டு மெலிந்திருந்தன வாதலின் 'நலம் கெடமெலிந்த தோள்கள்" என்றார். அனுமன் செயல் கேட்டுப் பூரித்த தோள்களை' வீங்கி என்றார் வீங்குதல் - பருத்துப் பூரித்தல்.

6585. 'கூட்டினார் படை பாகத்தின் மேற்படக் கொன்றாய்;
ஊட்டினாய், எரி ஊர் முற்றும்; இனி, அங்கு ஒன்று உண்டோ?
கேட்ட ஆற்றினால், கிளிமொழிச் சீதையைக் கிடைத்தும்
மீட்டிலாதது, என் வில் தொழில் காட்டவோ?-வீர!

வீர - வீரம் மிக்கவனே!; **கூட்டினார் படை பாகத்தின் மேற்படக் கொன்றாய்** - இலங்கையில் இராவணன் கூட்டிவைத்திருந்த படையில் பாதிக்கு மேல் நீயே

கொன்று தீர்த்தாய்; **எரி ஊர் முழுதும் ஊட்டினாய்** - இலங்கை நகர் முழுவதும் தீமூட்டி அழியச் செய்தாய்; **இனி, அங்கு ஒன்று உண்டோ** - இனி அங்கு நான் செய்ய வேண்டியது ஏதேனும் ஒன்று உள்ளதோ?; **கேட்ட ஆற்றினால்** - வீடணன் கூறக் கேட்ட செய்திகளால்; **கிளிமொழிச் சீதையை** - கிளி போன்ற மொழிகளை உடைய சீதா தேவியை; **கிடைத்தும் மீட்டிலாதது** - நேரில் பார்க்கக் கிடைத்தும் கூட நீ மீட்டு வராதது; **என் வில் தொழில் காட்டவோ** - நான் எனது வில்லாற்றலைக் காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவோ?

கூட்டினார் - திரட்டி வைத்தவர்கள். பாகம் - பாதி. மேற்பட - மேலாக. சீதையை நேரில் காணக் கிடைத்தும் பேராற்றல் உள்ள நீ மீட்டுவரக்கூடிய வலிமை இருந்தும், மீட்டு வராதது என் வில்தொழில் காட்டவோ என இராமபிரான் அனுமனைப் புகழ்ந்தான். கிளி மொழி - உவமைத் தொகை.

6586. ***'நின் செய் தோள் வலி நிரம்பிய இலங்கையை***
நேர்ந்தோம்;
பின் செய்தோம் சில; அவை இனிப் பீடு ஒன்று
பெறுமோ?-
பொன் செய் தோளினாய் !-போர்ப் பெரும்
படையொடும் புக்கோம்;
என் செய்தோம் என்று பெரும் புகழ் எய்துவான்
இருந்தோம்?

பொன் செய் தோளினாய் - பொன்னாலமைந்தது போன்ற தோள்களை உடையவனே; **நின் செய் தோள் வலி நிரம்பிய** - உனது தோள்கள் புரிந்த ஆற்றலே எங்கும் நிறைந்துள்ள; **இலங்கையை நேர்ந்தோம்** - இலங்கையை நாங்கள் அடைந்தோம்; **பின் செய்தோம் சில** - எங்கள் வலிமையைக் காட்டி பின் சில போர்கள் செய்தோம்; **அவை இனிப் பீடு ஒன்று பெறுமோ** - அப்படி நாங்கள் செய்யும் போர் முதலிய வீரச் செயல்கள் ஒரு பெருமை பெறுமோ?; **போர்ப் பெரும் படையொடும் புக்கோம்** - போர்த் தொழில் வல்ல பெரும்படையுடன் நாங்கள் புகுந்துள்ளோம்; **என் செய்தோம் என்று** - என்ன பெரிய செயலைச் செய்து விட்டோம் என்று; **பெரும்புகழ் எய்துவான் இருந்தோம்** - பெரிய புகழ் அடைய இருந்தோம்.

கிடைத்தற்கரியது பொன்; பெருமைக்குரிய அனுமன் தோள்களை 'பொன் செய்தோள்' என்றார். இலங்கையில் எல்லா இடங்களிலும் அனுமானது தோளாற்றலைப் பற்றிய பேச்சாகவே இருப்பதால் 'நின் செய்தோள் வலி நிரம்பிய இலங்கை' என்றார். உனக்குப் பின் சென்று நாங்கள் என்ன பெருமை அடையப் போகிறோம் என்பதை 'இனிப் பீடு ஒன்று பெறுமோ' என்றார்; இனி நாங்கள் எதைச் செய்து புகழ் எய்த இருக்கிறோம் என அனுமனைப் புகழ்ந்தான் என்பது கருத்து.

6587. ***'என்னது ஆக்கிய வலியொடு அவ் இராவணன்***
வலியும்
உன்னது ஆக்கினை; பாக்கியம் உருக் கொண்டது

ஒப்பாய்!
முன்னது ஆக்கிய மூஉலகு ஆக்கிய முதலோன்
பின்னது ஆக்கிய பதம் நினக்கு ஆக்கினென்;
பெற்றாய்.'

பாக்கியம் உருக் கொண்டது ஒப்பாய் - புண்ணியமே வடிவு கொண்டது போன்றவனே; ***என்னது ஆக்கியவலியொடு*** - எனக்கே உரியதான வலிமையோடு; ***அவ்விராவணன் வலியும்*** - அந்த இராவணனது வலிமையையும்; ***உன்னது ஆக்கினை*** - உனக்கே உரியது ஆக்கிக் கொண்டாய்; ***முன்னது ஆக்கிய மூவுலகு*** - முன்னால் படைக்கப்பட்ட மூன்றுலகங்களையும்; ***ஆக்கிய முதலோன்*** - படைத்த பிரமதேவனுக்காக; ***பின்னது ஆக்கிய பெரும் பதம்*** - ஏற்பட்ட பதவியாகிய பிரமபதத்தை; ***நின்னது ஆக்கினென் பெற்றாய்*** - உனக்கு உரியதாக்கினேன்; பெற்று உயர்வாயாக.

கரன், திரிசிரா போன்றவர்களை வெற்றிகொண்ட இராமபிரானது வலிமையை 'என்ன தாக்கிய வலி' என்றார். கைலையை எடுத்தது, திக்கு யானைகளை வென்றது போன்ற இராவணனது பலத்தை 'அவ் விராவணன் வலிமையும்' என்றார். இலங்கையைத் தீக்கிரையாக்கியது மற்றும் போர் வென்றது போன்ற அனுமனது வலிமையை 'உன்னதாக்கினை' என்றார். மூவுலகங்களையும் படைத்த முதல்வன் பிரமன். அவனுக்குரிய பதவி பிரமபதம்; அதனை உனக்குத் தந்தேன் பெறுவது உறுதி என்பதால் 'பெற்றாய்' என இறந்த காலத்தால் கூறினார்.

6588. என்று கூறலும், எழுந்து, இரு நிலன் உற இறைஞ்சி,
ஒன்றும் பேசலன் நாணினன், வணங்கிய உரவோன்;
நின்ற வானரத் தலைவரும் அரசும், அந் நெடியோன்
வென்றி கேட்டலும், வீடு பெற்றார் என வியந்தார்.

என்று கூறலும் - என்று இராமபிரான் கூறியதும்; ***எழுந்து, நிலன்உற இறைஞ்சி*** - அனுமன், எழுந்து, நிலத்தோடு படும் படி கீழே வீழ்ந்து இராமனை வணங்கி; ***ஒன்றும் பேசலன்*** -ஒன்றுமே பேசாதவனாக; ***நாணினன் வணங்கிய உரவோன்*** - தன்னை இராமன் புகழ்வதற்கு நாணப்பட்டவனாய் வலிமைமிக்கவனான அனுமன் மீண்டு வணங்குவானானான்; ***நின்ற வானரத் தலைவரும் அரசும்*** - அங்கு நின்ற மற்றை வானரப்படைத் தலைவர்களும் சுக்கிரீவனும்; ***அந் நெடியோன் வென்றி கேட்டதும்*** - அந்த நெடியவனாகிய அனுமானது வெற்றியை வீடணன் கூறக் கேட்டதும்; ***வீடு பெற்றார் எனவியந்தார்*** - வீட்டின்பத்தைப் பெற்றவர்களைப் போல வியந்து நின்றனர்.

'நிலன் உற இறைஞ்சி' நெடுஞ்சாண் கிடையாகத் தரையிலே வீழ்ந்து வணங்கி, 'அஷ்டாங்க நமஸ்காரம்' எட்டு உறுப்புக்களும் தரையிலேபடத் தெய்வத்தையும், சான்றோர்களையும் வணங்க வேண்டும் என்பர். இராமபிரானது புகழ் மொழிகளைக்

கேட்டு வெட்கமுற்றான் ஆதலின் 'நாணினன்' என்றார் 'தம் புகழ் கேட்டார் போல் தலை சாய்த்து மரம் துஞ்ச' என்ற கலித் தொகை (கலி 119) நினைவு கூரத்தக்கது - 'உரவு' அறிவின் திண்மையை உணர்த்தும்; அத்தகைய திண்மை உடையவன் ஆதல் பற்றி அனுமனை 'உரவோன்' என்றார் 'நெடியோன்' என்றது, கடலைத் தாண்டியது, அரக்கர்களை அழித்தது, இலங்கை நகரை எரித்தது போன்ற செயல்களை எண்ணிக் கூறியதாகும். வீடு பேறடைந்தார் அந்தப் பேரின்பத்தினை எண்ணி வியத்தல் போல் அனுமன் வெற்றியைக் கேட்டு வானரத்தலைவர்களும், வானர வேந்தனான சுக்ரீவனும் வியந்தனர் என்பது கருத்து.

வருணனை வழி வேண்டு படலம்

இராமபிரான் கடலைக் கடந்து இலங்கை செல்வதற்குரிய வழிபற்றி - வீடணனுடன் சிந்திக்கலானான். கடலரசனான வருணனை வழி வேண்டினால் தருவான் என வீடணன் கூறியபடி, வருண மந்திரம் ஜெபித்திருந்ததும், அதற்கு வருணன் வாராமையால் இராமபிரான் சினம் கொண்டு கடலின் மேல் அம்பு விடுதலும், அதனால் கடல் பட்டபாடும் இராமபிரான் பிரம்மாத்திரம் ஏவ, அதனால் நிகழ்ந்த மாறுபாடுகளும் வருணன் தோன்றிப் பணிவுரை பகர்தலும் இராமபிரானை வருணன் அடைக்கலம் வேண்டுதலும் இராமபிரான் சினம் தணிந்து காலந்தாழ்த்தமைக்குக் காரணம் கேட்டறிதலும் அம்புக்கு இலக்கு யாதெனக் கேட்க வருணன் கூறுதலும் இராமன் அம்பு அவுணர்களை அழித்தலும் இராமபிரான் வழி வேண்ட, வருணன் சேதுகட்டச் சொல்லுதலும் இராமபிரான் சேது கட்டப் பணித்தலும் இப்படலத்துள் கூறப்படும் செய்திகளாகும்.

கடல் கடக்க இராமன் வழி கேட்டல்

6589. 'தொடக்கும் என்னில் இவ் உலகு ஒரு மூன்றையும்
தோளால்
அடக்கும் வண்ணமும், அழித்தலும், ஒரு பொருள்
அன்றால்;
கிடக்கும் வண்ண வெங் கடலினைக் கிளர்
பெருஞ் சேனை
கடக்கும் வண்ணமும் எண்ணுதி-எண்ணு நூல்
கற்றாய்!'

எண்ணுநூல்கற்றாய் - மதிக்கத்தக்க நல்ல நூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவனே! **தொடக்கும் என்னில்** - இந்தக் கடல் நமது கட்டுக்கு உட்படுமானால்; **இவ்வுலகு ஒரு மூன்றையும்** - இந்த மூன்று உலகங்களையும்; **தோளால் அடக்கும் வண்ணமும்** - நமது தோள்களாலே அடக்கும் வண்ணமும்; **அழித்தலும் ஒரு பொருள் அன்றால்** - அழிப்பதும் ஒரு பொருட்டல்ல; **கிடக்கும் வண்ண வெங்கடலினை** - எதிரே பரந்து கிடக்கின்ற நீலநிறமுள்ள இந்தக் கொடியகடலை; **கிளர் பெருஞ்சேனை** - கிளர்ந்து எழும் நமது பெரிய சேனை; **கடக்கும் வண்ணமும் எண்ணுதி** - கடந்து இலங்கை செல்வதற்குரிய வழியைப் பற்றி நினைப்பாயாக.

பலநூல்களைக் கற்றுணர்ந்தவன் என்பதால் வீடணனை 'எண்ணும் நூல் கற்றாய்' என இராமன் அழைத்தான். கடல் நமக்குக் கட்டுப்பட்டுவிட்டால் மூவுலகத்தையும் அழிப்பது பொருட்டல்ல. எனவே, நமது படை இந்தப் பெரிய கடலைக் கடப்பதற்குரிய வழியைச் சிந்திப்பாயாக என்பான் 'கடக்கும் வண்ணமும் எண்ணுதி' என்றான் இதனை வீடணன் கூற்றாகக் கொண்டு பொருள் செய்வாரும் உளர். அளவிலா நூல் கற்றவனே என இராமனை விளித்து இந்தக் கடலைக் கட்டுப்படுத்திவிட்டால் இராக்கதரை வெல்லுதல் ஒரு பொருட்டன்று; எனவே, கடலைக் கடக்கும் வழிபற்றிச் சிந்திப்பாயாக' என்று வீடணன் கூறியதாகப் பொருள் கொள்வர்.

வீடணன் கடல் கடக்க வழி கூறுதல்

6590. ***'கரந்து நின்ற நின் தன்மையை, அது, செலக்***
கருதும்;
பரந்தது, உன் திருக் குல முதல் தலைவரால்;
பரிவாய்
வரம் தரும், இந்த மாக் கடல்; படை செல, வழி
வேறு
இரந்து வேண்டுதி, எறி திரைப் பரவையை' என்றான்.

இந்த மாக்கடல் - நமக்கெதிரே உள்ள இந்தப் பெரிய கடல்; **உன் திருக்குல முதல் தலைவரால் பரந்தது** - உனது சிறந்த குலமான சூரிய குலத்திலே தோன்றிய முதல் தலைவரான சகரர்களால் தோண்டப்பட்டுப் பரந்திருப்பதாகும்; **கரந்து நின்ற நின்தன்மையை** - தெய்வ வடிவை மறைத்து மானிட வடிவம் கொண்டு நின்ற உனது தன்மையை; **அது செலக்கருதும்** - அக்கடல் தெய்வம் முழுதும் கடைபோக அறியும்; **பரிவாய் வரும் தரும்** - நமக்குப் பரிவுடனே வரம் அளிக்கும் எனவே; **படை செல வழி** - நமது படை கடலைக் கடந்து செல்வதற்குரிய வழியை; **எறிதிரைப் பரவையை** - பொங்கும் அலைகளை உடைய இந்தக் கடலை; **வேறு இரந்து வேண்டுதி என்றான்** - தனியே இருந்து, சரணடைந்து இரந்து வேண்டிக் கொள்வாயாக என்றான். குலமுதல்தலைவர். சகரர். சகரர்கள் தோண்டியதால் 'சாகரம்' எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். கடல் தெய்வத்தைப் பிரார்த்திப்பதற்குத் தனியே இருந்து வேண்டவேண்டுமாதலின் 'வேறு இரந்து வேண்டுதி' என்றான்.

இராமன் கடற்கரையை அடைதல்

6591. ***'நன்று, இலங்கையர் நாயகன் மொழி' என***
நயந்தான்,
ஒன்று தன் பெருந் துணைவரும் புடை செல,
உரவோன்,
சென்று வேலையைச் சேர்தலும், விசும்பிடை, சிவந்த
குன்றின் மேல்நின்று குதித்தன, பகலவன் குதிரை.

நன்று இலங்கையர் நாயகன் மொழி - இலங்கையர் வேந்தனான வீடணன் கூறிய மொழி நல்லதே; **என நயந்தான்** - என்று விரும்பி உடன்பட்ட இராமபிரான்; **ஒன்றுதன் பெரும் துணைவரும்** - நெருங்கியதனது சிறந்த துணைவர்களும்; புடைசெல - இருபக்கமும் நெருங்கிவர; **உரவோன் சென்று வேலையைச் சேர்தலும்** - வலிமை மிக்கவனாகிய இராமபிரான் கடற்கரையை அடைதலும்; **சிவந்த குன்றின்**

மேல் நின்று - சிவந்த நிறம் வாய்ந்த உதயகிரியின் மேலிருந்து; **பகலவன் குதிரை** - சூரியனுடைய தேரிலே பூட்டப்பட்ட குதிரைகள்; **விசும்பிடைக் குதித்தன** - வானத்திலே குதித்துச் செல்வனவாயின.

'உரவோன்; அறிவுத்திண்மையுடையவன் - என இராமனைக் குறிப்பிட்டார். சூரியோதயத்தாலே கீழ்த்திசையிலுள்ள உதயகிரி சிவந்திருந்ததாதலின் 'சிவந்த குன்றின் மேல்' என்றார்.

இராமன் புல்லில் அமர்ந்து, வருண மந்திரத்தைத் தியானித்தல்

6592. கொழுங் கதிர்ப் பகைக் கோள் இருள் நீங்கிய கொள்கை,
செழுஞ் சுடர்ப் பனிக் கலை எலாம் நிரம்பிய திங்கள்
புழுங்கு வெஞ் சினத்து அஞ்சனப் பொறி வரி அரவம்
விழுங்கி நீங்கியது ஒத்தது, வேலை சூழ் ஞாலம்.

வேலை சூழ் ஞாலம் - கடல் சூழ்ந்த இந்த உலகமானது; **கொழுங்கதிர்ப்பகை** - செழுமைமிக்க சூரியனுடைய கிரணங்களுக்குப் பகையாகிய; **கோளிருள் நீங்கிய கொள்கை** - (இரவெல்லாம்) நிறைந்திருந்த இருள்நீங்கிய தன்மை; **செழுஞ்சுடர் பனிக் கலைஎலாம்** - செழுமையான ஒளியை உடைய குளிர்ந்த எல்லாக்கலைகளும்; **நிரம்பியதிங்கள்** - நிறைந்திருக்கும் சந்திரனை; **புழுங்கு வெஞ்சினத்து** - மனம் புழுங்கிக் கொடியசினத்தைஉடைய; **அஞ்சனப் பொறி வரி அரவம்** - அஞ்சனம் போன்ற புள்ளிகளையும் வரிகளையும் கொண்ட பாம்பாகியராகு; **விழுங்கி நீங்கிய தொத்தது** - விழுங்கி உமிழ்ந்ததை ஒத்துக்காணப்பட்டது.

அஞ்சனப்பொறி - உவமைத் தொகை. கலை- சந்திரனுடைய ஒளிக்கற்றை. கொள்கை - தன்மை.

6593. 'தருண மங்கையை மீட்பது ஓர் நெறி தருக !' என்னும்
பொருள் நயந்து, நல் நூல் நெறி அடுக்கிய புல்லில்,
கருணைஅம் கடல் கிடந்தனன், கருங் கடல் நோக்கி;
வருண மந்திரம் எண்ணினன், விதி முறை வணங்கி.

தருண மங்கையை மீட்பதோர் -இளமைப் பருவத்தினளான சீதையை இராவணனுடைய சிறையிலிருந்து மீட்டுக் கொண்டு வருதற்குரிய ஒரு; **நெறி தருக என்னும் பொருள் நயந்து** - வழியைத் தருவாயாக என்னும் பொருளை விரும்பி; **நல்நூல் நெறி அடுக்கிய புல்லில்** - நல்ல நூலாகிய வேதத்தின் கூறிய நெறிப்படி

அடுக்கப்பட்ட தருப்பைப் புல்லில்; **கருங்கடல் நோக்கி** - கருமை நிறமான கடலைப் பார்த்தபடி; **கருணையங்கடல் கிடந்தனன்** - கருணைக் கடலான இராமபிரான் படுத்தபடி இருந்தவன்; **விதிமுறை வணங்கி** - வருணனைத் தொழவேண்டியமுறைப்படி தொழுது; - **வருண மந்திரம் எண்ணினான்** - வருண மந்திரத்தைத் தியானித்தவனாக இருந்தான்.

மாறாத இளமையுடைய சீதாபிராட்டியை 'தருண மங்கை' என்றார். தருணம் - இளமை. வேதமந்திரங்களைக் கூறி அதன்படி அடுக்கப்பட்ட தருப்பைப்புல் ஆதலின் 'நல்நூல் நெறி அடுக்கியபுல்' என்றார். நல்நூல் - வேதம். வருணனை வணங்கவேண்டிய விதிமுறைப்படி வணங்கியதை 'விதிமுறை வணங்கி' என்றார். கருங்கடல் - பண்புத்தொகை. எண்ணுதல் - இடைவிடாது நினைத்தல் (தியானித்தல்) 'கருங்கடல் நோக்கிக் கருணையங்கடல் கிடந்தான்' என்ற சொல்லமைப்பின் நயம் தேர்க.

ஏழுநாள் சென்றும் வருணன் வாராமையால் இராமன் சினத்தல்

6594. **பூழி சென்று தன் திரு உருப் பொருந்தவும், பொறை**
தீர்
வாழி வெங் கதிர் மணி முகம் வருடவும்,
வளர்ந்தான்;
ஊழி சென்றன ஒப்பன, ஒரு பகல்; அவை ஓர்
ஏழு சென்றன; வந்திலன், எறி கடற்கு இறைவன்.

பூழி சென்று தன் திருவுருப் பொருந்தவும் - கடற்கரைப் புழுதியெல்லாம் இராமபிரானுடைய திருமேனியில் பொருந்தவும்; **பொறை தீர் வாழி வெங்கதிர் மணிமுகம் வருடவும்** - குற்றம் நீங்கிய வெம்மை வாய்ந்த சூரியனுடைய கிரணங்கள் அழகிய முகத்தைத் தடவவும்; **வளர்ந்தான்** - இராமபிரான் தருப்பையின் மீது கண்களை மூடியவனாகப் படுத்திருந்தான்; ஒரு **பகல் ஊழி சென்றன ஒப்பன** - ஒருநாள் கழிவது பல ஊழிகள் செல்வன போன்றிருந்தது சென்றும்; **அவை ஓர் ஏழு சென்றன** - அத்தகை நாட்கள் ஏழு சென்றன; **எறிகடற்கு இறைவன் வந்திலன்** - அலையெறியும் கடல் அரசனான வருணன் வந்தானல்லன்.

வருடுதல்- தடவுதல். ஒரு பகல் கழிவது ஒரு ஊழிக்காலம் கழிவது போலிருந்தது "ஒரு பகல் பற்பல ஊழிகளாய் விடும்' என்ற திருவிருத்தம் நினைவு கூறத்தக்கது. இப்படிப்பட்ட ஏழு நாள்கள் சென்றும் வருணன் வந்திலன்.

6595. **'ஊற்றம் மீக் கொண்ட வேலையான், "உண்டு",**
"இலை", என்னும்
மாற்றம் ஈக்கவும் பெற்றிலம், யாம்' எனும் மனத்தால்,
ஏற்றம் மீக்கொண்ட புனலிடை எரி முளைத்தென்னச்

சீற்றம் மீக்கொண்டு சிவந்தன, தாமரைச் செங் கண்.

ஊற்றம் மீக் கொண்ட வேலையான் - செருக்கு மேலோங்கப் பெற்ற இந்தக் கடல் வேந்தன்; **உண்டு, இலை என்னும் மாற்றம் ஈக்கவும் பெற்றிலம் யாம்** -உண்டு, இல்லை என்று சொல்லக் கேட்கவும் பெற்றோமில்லையாம்; **எனும் மனத்தால்** - என்ற எண்ணத்தால்; **ஏற்றம் மீக் கொண்ட புனலிடை** - பெருகிப் பொங்கி வரும் தண்ணீரிலே; **எரி முளைத்தென்ன** - நெருப்புத் தோன்றியது போல; **சீற்றம் மீக் கொண்டு** - சினம் மேலோங்க; **தாமரைச் செங்கண் சிவந்தன** - இராமபிரானுடைய தாமரை மலர் போன்ற செம்மையான கண்கள் கோபத்தால் சிவந்தன.

வேலையான் - கடல் வேந்தன். கருணைக் கடலான இராமபிரானுக்குக் கோபம் இயற்கையல்ல என்பதால் பொங்கி எழும் புனலிடையே நெருப்பு முளைத்தது போல், கருணை நிறைந்த உள்ளத்திலே சினம் கொண்டான் என்றார். நீரிலே நெருப்பு முளைக்காது எனவே இது இல்பொருளுவமையாம்.

6596. 'மாண்ட இல் இழந்து அயரும் நான், வழி, தனை வணங்கி,
வேண்ட, "இல்லை" என்று ஒளித்ததாம்' என, மனம் வெதும்பி,
நீண்ட வில்லுடை நெடுங் கனல் உயிர்ப்பொடும் நெடு நாண்
பூண்ட வில் எனக் குனிந்தன, கொழுங் கடைப் புருவம்.

மாண்ட இல் இழந்து அயரும் நான் - மாண்புமிக்க இல்லாளாகிய சீதாபிராட்டியை இழந்து வருந்தும் நான்; **வழிதனை வணங்கி வேண்ட** - அந்த பிராட்டியை மீட்டு வரச் செல்லவழியை வணங்கி வருணனை வேண்டவும்; **இல்லை என்று ஒளித்ததாம் என** - வழிவிடுதற்கில்லை என்பதால் வருணன் வராது ஒளிந்தனனோ என்று; **மனம் வெதும்பி** - இராமபிரான் மனம் வெதும்பினானாக; **நீண்ட வில்லுடை நெடுங்கனல் உயிர்ப்பொடும்** - நீண்ட ஒளியை உடைய நெருப்பைப் போன்ற பெருமூச்சுடனும்; **நெடு நாண் பூண்டவில் என** - நீண்ட நாண் பூட்டிய வில்லைப் போலவும்; **கொழுங்கடைப் புருவம் குனிந்தன** - செழுமையான புருவங்கள் வளைந்தன.

சினத்தாலும் புருவங்கள் வளைதலுண்டு என்பதால் 'புருவம் குனிந்தன' என்றார். 'மாண்டஇல்' என்பதற்கு மாண்புடைய மனைவி என்பது பொருள் 'மாண்ட என் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்' என்ற புறப்பாடலில் (புறம் - 191) இப்பொருளில் வந்தது நினைதற்குரியதாம். இல்லை என்று சொல்லும் குறிப்புத் தோன்ற ஒளிந்து கொண்டான் என்னும் பொருள்பட 'இல்லை என்று ஒளித்ததாம்'

என்றார். புருவம் வளைந்தது வில் வளைவதை நினைவு படுத்தும். நீண்டவில்-நெடிய ஒளி. நாண் பூண்ட வில் - நாண் பூட்டியவில்.

6597. 'ஒன்றும் வேண்டலர்ஆயினும், ஒருவர்பால் ஒருவர்
சென்று வேண்டுவரேல், அவர் சிறுமையின் தீரார்;
இன்று வேண்டியது எறி கடல் நெறிதனை மறுத்தான்;
நன்று, நன்று !' என, நகையொடும் புகை உக,
நக்கான்.

ஒன்றும் வேண்டலர் ஆயினும் - ஒருவர், எவரிடமும் எதையும் வேண்டாதவர் என்றாலும்; **ஒருவர் பால் ஒருவர் சென்று** வேண்டுவரேல் - ஒருவரிடம் ஒருவர்சென்று ஒரு பொருளை வேண்டுவாராயின்; **அவர் சிறுமையின் தீரார்** - அவ்வாறு வேண்டியவர் சிறுமையிலிருந்து நீங்க மாட்டார்; **இன்று வேண்டியது** - இன்று நான் வருணனை வேண்டியதாகிய; **நெறிதனை எறிகடல் மறுத்தான்** - இலங்கைக்குச் செல்லும் வழியைத் தர அலைபொங்கும் கடல் வேந்தன் மறுத்துவிட்டான்; **நன்று நன்று என** - நல்லது நல்லது என்று; **நகையொடு புகை உக** - சிரிப்போடு, கோபத்தால் புகையும் தோன்ற; **நக்கான்** - இராமபிரான் கோபச்சிரிப்புச் சிரித்தான்.

பொதுப் பொருளைக் கூறிச் சிறப்புப் பொருளை விளக்குவதால் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாகும்.

6598. ' "பாரம் நீங்கிய சிலையினன், இராவணன் பறிப்பத்
தாரம் நீங்கிய தன்மையன், ஆதலின், தகைசால்
வீரம் நீங்கிய மனிதன்" என்று இகழ்ச்சி மேல்
விளைய,
ஈரம் நீங்கியது, எறி கடல் ஆம்' என இசைத்தான்.

பாரம் நீங்கிய சிலையினன் - பெருமையில்லாத வில்லையுடையவன்; **இராவணன் பறிப்பத்தாரம் நீங்கிய தன்மையன்** - இராவணன் கவர்ந்து கொண்டமையால் மனைவியை நீங்கிய தன்மையினன்; **ஆதலின், தகை சால் வீரம் நீங்கியமனிதன்** - ஆதலால், தகுதி நிறைந்ததான வீரம் நீங்கிய மானிடன்; **என்று இகழ்ச்சி மேல் விளைய** - எனக்கருதி, மேலும் இகழ்ச்சி தோன்ற; **எறிகடல்** - அலையெறியும் கடலுக்கு அரசனான வருணன்; **ஈரம் நீங்கியதாம் என இசைத்தான்** - என்னிடம் இரக்கம் இல்லாதவனானான் என்று மீண்டும் இராமன் கூறினான்.

பாரம் - பெருமை. தகை சால் வீரம் - பெருமை மிகுந்த வீரம். கரனுடன் இராமன் செய்த போரில் வில்முறிந்து போக, பரசுராமன் வில்லை இராமனுக்குக்

கொடுத்தவன் வருணன் என்பதால் வில்லைப் பற்றித் தெரிந்தவன் என்பதால் 'பாரம் நீங்கிய சிலை' என நினைத்திருக்கலாம் என இராமன் நினைந்தான். முன்பு நினைத்தவுடன் வந்தவன், இப்போது ஏழு நாட்களாகியும் வராமைக்குக் காரணமாக இராமன் இவ்வாறு கருதினான் என்க.

6599. 'புரந்து கோடலும், புகழொடு கோடலும், பொருது
துரந்து கோடலும், என்று இவை தொன்மையின்
தொடர்ந்த;
இரந்து கோடலின், இயற்கையும் தருமமும் எஞ்சக்
கரந்து கோடலே நன்று; இனி நின்றது என், கழறி?

புரந்து கோடலும் -(ஒருவரிடமிருந்து ஒரு பொருளைப் பெற விரும்பினால்) அவர்களைப் பாதுகாத்து அவரிடமிருந்து வேண்டிய பொருளைப் பெற்றுக் கொள்வதும்; **புகழொடு கோடலும்** - பொருளை வைத்திருப்பவருடன் போர் செய்து, வெற்றி பெற்று, புகழோடு அப்பொருளைப் பெற்றுக் கொள்ளுவதும்; **பொருது துரந்து கோடலும்** -போரிட்டு வென்று, பகைவனைத் துரத்திவிட்டுப் பொருளைக் கைப்பற்றிக் கொள்வதும்; **என்று இவை தொன்மையின் தொடர்ந்த** - என்ற இவையெல்லாம் தொன்மைக் காலம் முதல் தொடர்ந்து வருவனவாம்; **இரந்து கோடலின்** - (இருந்தும், நான் வருணனை வேண்டி வழிபெற விரும்பினேன்) அப்படி இரந்து பெறுவதைவிட; **இயற்கையும் தருமமும் எஞ்ச** - எனது இயற்கைக்கும், அறத்துக்கும் குறைவு உண்டாகும்படி; **கரந்து கோடலே நன்று** - நமக்கு வேண்டிய வழியைக் கவர்ந்து கொள்வதே இனி நல்லது; **இனி நின்றது என் கழறி** - இனி வேறு பேசி என்ன பயன் (வருணனைப் பலவாறு குறை கூறி என்னபயன்).

புரந்து - பாதுகாத்து. ஒரு பொருளை ஒருவரிடமிருந்து பெற விரும்பினால் அவர்களை ஆதரித்துக் காப்பதால் அவராகத் தரப்பெறுவது 'புரந்து கோடல்; பகைவருடன் போர் செய்து வென்று, அவர்க்குரியதை புகழுடன் பெறுவது 'புகழொடு கோடல்; வலிமையால் பகைவனை விரட்டிவிட்டு வேண்டிய பொருளை அடைவது துரந்து கோடல். இவை மூன்றும் தொடர்ந்து வரும்முறை. இதைவிட்டு இயற்கையும், அறமும் சார்ந்த இரந்து பெறும் முறையை மேற்கொண்டேன்; வருணன் வரவில்லை. இனி இயற்கைக்கும் அறத்துக்கும் மாறான தெனினும் நமக்கு வேண்டிய வழியைக் கவர்ந்து பெறுவதே ஏற்றது என்பான் "கரந்து கோடலே நன்று" என்றான்.

6600. ' "கானிடைப் புகுந்து, இருங் கனி காயொடு
நுகர்ந்த
ஊனுடைப் பொறை உடம்பினன்" என்று கொண்டு
உணர்ந்த
மீனுடைக் கடல் பெருமையும், வில்லொடு நின்ற

மானுடச் சிறு தன்மையும், காண்பரால், வானோர்.

__கானிடைப் புகுந்து__ - நாட்டை விட்டுவிட்டு காட்டுக்கிடையிலே சென்று வாழ்ந்து; __இரும் கனியொடு காய் நுகர்ந்த__ - பெரிதான பழங்களையும் காய்களையும் உண்டதனால்; __ஊனுடைப் பொறை உடம்பினன்__ - உண்டான தசையையும் பெரிய உடலையும் உடையவன் நான்; __என்று கொண்டு உணர்ந்த__ - என்று கருதி, கேவலமாக என்னை உணர்ந்த; __மீனுடைக் கடற் பெருமையும்__ - மீன்களை உடைய கடலின் பெருமையையும்; __வில்லொடு நின்ற மானுடச் சிறுதன்மையும்__ - (படைத்துணையேதுமின்றி கையில் வில்லேந்தி நின்ற மானுடத்தின் சிறுமையையும்; __வானோர் காண்பரால்__ - தேவர்கள் காணட்டும்.

நாடாளும் மன்னர் குலத்தில் பிறந்தும் - நாட்டில் வாழாமல் காட்டில் வாழ நேர்ந்தமையால் 'கானிடைப் புகுந்து' என்றார். கனியையும் காய்களையும் தின்று பருத்த உடல்தானேயன்றி வலிமையில்லை என்பதை 'கனியொடு காய் நுகர்ந்த ஊனுடைப் பொறை உடம்பினன்' என்றார். மானுடத்தின் சிறுமையையும், கடலரசனுடைய பெருமையையும் தேவர்கள் பார்க்கட்டும் என்பான் மீனுடைக் கடற் பெருமையும், மானுடச் சிறுதன்மையும் வானோர் காண்பர்" என்றான். வெகுளியில் பிறந்த இச்சொற்கள் எள்ளுதற் குறிப்புடையன.

6601. 'ஏதம் அஞ்சி, நான் இரந்ததே, "எளிது" என இகழ்ந்த
ஓதம் அஞ்சினோடு இரண்டும் வெந்து ஒரு பொடி ஆக,
பூதம் அஞ்சும் வந்து அஞ்சலித்து உயிர்கொண்டு பொரும,
பாதம் அஞ்சலர் செஞ்செவே படர்வர், என் படைஞர்.

__ஏதம் அஞ்சி நான் இரந்ததே__ - தீமைக்குப் பயந்து நான் வருணனை இரந்து வேண்டியதனையே கொண்டு; __எளிதென இகழ்ந்த__ - எளியவன் என்று இகழ்ந்து வராத; __ஓதம் அஞ்சினோடு இரண்டும்__ - ஐந்துடன் இரண்டாகிய ஏழு கடல்களும்; __வெந்து ஒரு பொடியாக__ - எனது அம்பால் வெந்து தூள்தூளாகவும்; __பூதம் அஞ்சும் வந்து அஞ்சலித்து__ - ஐம்பெரும் பூதங்களும் வந்து என்னை வணங்கி; __உயிர் கொண்டு பொரும__ - உயிர் கொண்டு வாழ வேண்டி அழுது தேம்பவும்; __பாதம் அஞ்சலர்__ - நடந்து செல்ல அஞ்சாதவர்களாய்; __என் படைஞர் செஞ்செவே படர்வர்__ - எனது வானரப் படை வீரர்கள் செம்மையாகக் கடலிடையிலே செல்வார்கள்.

அம்பெய்து கடலை வற்றச் செய்தால் கடலில் வாழும் மீன் முதலியவை அழிய நேரிடும் என்ற தீமைக்குப் பயந்து, என்பதை 'ஏதம் அஞ்சி' என்றான். ஏதம் - தீமை. ஏழு கடலும் என் அம்பால் தூளாக, ஐம்பெரும் பூதங்களும் அஞ்சி உயிர் பிழைத்துவாழ என்னை வணங்கி அழுது தேம்ப - கடல் நீர் சுண்டித் தரை

வெளிப்பட்டால் என் படைவீரர்கள் செம்மையாக நடந்து செல்வர் என்பது பொருள். செஞ்செவே - செம்மையாக.

6602. 'மறுமை கண்ட மெய்ஞ் ஞானியர் ஞாலத்து வரினும்,
வெறுமை கண்ட பின், யாவரும் யார் என விரும்பார்;
குறுமை கண்டவர் கொழுங் கனல் என்னினும்
கூசார்;
சிறுமை கண்டவர் பெருமை கண்டு அல்லது தேறார்.'

மறுமை கண்ட மெய்ஞ் ஞானியர் - மறுமை இன்பமான முத்தி இன்பத்தை அனுபவித்த உண்மையான ஞானிகள்; **ஞாலத்து வரினும்** - இந்த உலகத்துக்கு வந்தார்களாயினும் அவரிடம்; **வெறுமை கண்டபின்** - தாம் விரும்பும் சிறப்பியல்பின்மை கண்டால்; **யாவரும் யார் என விரும்பார்** - எவரும் அந்த ஞானிகளை யார் என்று கேட்டறிந்து போற்றவிரும்பமாட்டார்; **குறுமை கண்டவர்** - ஒருவாறு உருவம் சிறிதாயிருப்பதைப் பார்த்தவர்கள்; **கொழுங்கனல் என்னினும் கூசார்** - அச்சிறிய வடிவுடையவர்கள் செழுமையான நெருப்பை ஒத்த திறம் வாய்ந்தவர் என்றாலும் அவர்களுக்கு அஞ்சமாட்டார்; **சிறுமை கண்டவர்** - உருவத்திலே சிறுமையைப் பார்த்தவர்கள்; **பெருமை கண்டு அல்லது தேறார்** - பெருமை, வலிமைகளைக் கண்டாலல்லது தெளிவு பெறமாட்டார்.

'மறுமை கண்ட மெய்ஞ்ஞானியர்' என்போர் முத்திப் பேறடைந்த உண்மைமிக்க ஞானிகளாவார். அத்தகைய மேலோர் இவ்வுலகத்துக்கு வர நேர்ந்தாலும் அவர்களிடம் ஏதேனும் சிறப்பியல்புகள் இருந்தால் மட்டுமே உலகத்தார் மதிப்பர்; இல்லையென்றால் 'யார்' என்றே கண்டு கொள்ள மாட்டார்கள். ஒருவரது சிறிய உருவத்தைப் பார்த்தவர்கள் - அச்சிறிய வடிவில் கொழுந்து விட்டெரியும் கனல் போன்ற ஆற்றலும் ஞானமும் இருப்பதை அறிந்து போற்றார். சிறுமை கண்டவர் பெருமை. வலிமைகளைக் கண்டால் அல்லது தெளிவடைந்து போற்றார்; இது பிறிது மொழிதலணியாம். உலகத்தார் இயல்பைக் கூறி வருணன் தன்னை மதித்து வராமைக்குக் காரணம் இதுவென இராமபிரான் கூறலானான்.

இராமபிரான் கடலின் மேல் அம்பு விடுதல்

6603. திருதி என்பது ஒன்று அழிதர, ஊழியில் சினவும்
பருதி மண்டிலம் எனப் பொலி முகத்தினன், பல
கால்,
'தருதி, வில்' எனும் அளவையில், தம்பியும் வெம்பிக்
குருதி வெங் கனல் உமிழ்கின்ற கண்ணினன்
கொடுத்தான்.

திருதி என்ப தொன்று அழிதர - மனவடக்கம் என்ற ஒன்று குறைந்திருப்பதால்; ***ஊழியில் சினவும் பரிதி மண்டிலம் என*** - ஊழிக் காலமுடிவில் சினந்து தோன்றும் சூரிய மண்டிலம் என்று கூறும்படியாக; ***பொலிமுகத்தினன்*** - பொலிந்து தோன்றும் முகத்தினனான இராமபிரான்; ***பலகால் தருதி வில் எனும் அளவையின்*** - பலமுறை 'வில்லைத்தா' என்று கேட்ட அளவிலே; ***தம்பியும் வெம்பி*** - தம்பியான இலக்குவனும் வெகுளியால் வெம்பி; ***குருதி வெங்கனல் உமிழ்கின்ற கண்ணினன்*** - குருதியோடு, கொடிய தீப்பொறி உமிழும் கண்களை உடையவனாய்; ***கொடுத்தனன்*** - இராமபிரானிடம் வில்லைக் கொடுத்தான். வருணனை நினைத்துத் தவம் புரிந்த போதிருந்த மனவடக்கம் இப்போதில்லாமை பற்றி 'திருதி என்பதொன்று அழிதர' என்றார். திருதி - அடக்கம், குறைதல். கோபத்திலும் இராமன் முகம் பொலிவது தவ, ஒழுக்கங்களால் ஆகும். விரைந்து கடல் மீது அம்பு செலுத்த வேண்டும். என்பதால் 'பல்கால் தருதி வில்' என்றான். பல தடவை கேட்டமையால் பல தடவைபொறுத்தமையும் தெளிவாகிறது. கொடிய நெருப்பை உமிழும் கண்ணினனான இலக்குவன் என்பதை 'குருதி வெங்கனல் உமிழ்கின்ற கண்ணினன்' என்றார்.

6604. வாங்கி வெஞ் சிலை, வாளி பெய் புட்டிலும் மலைபோல்
வீங்கு தோள்வலம் வீக்கினன்; கோதையை விரலால்
தாங்கி, நாணினைத் தாக்கினன்; தாக்கிய தமரம்,
ஓங்கு முக்கணான் தேவியைத் தீர்த்துளது ஊடல்.

வெஞ்சிலை வாங்கி -இலக்குவன் கொடுத்த கொடியவில்லை கைகளில் வாங்கி; ***வாளி பெய்புட்டிலும்*** - அம்புகள் பெய்துள்ள அம்பறாத் தூணியையும்; ***மலைபோல் வீங்கு தோள்வலம் வீக்கினன்*** -மலை போன்ற பெரிய தோளின் வலது பக்கம் கட்டினான்; ***கோதையை விரலால் தாங்கி*** - விரல்களுக்கிடும் உறையையும் விரல்களில் அணிந்து; ***நாணினைத் தாக்கினன்*** - வில்லின் நாணை இழுத்துப் பிடித்தான்; ***தாக்கியதமாம்*** - அவ்வாறு தாக்கியதால் உண்டான நாண் ஒலி; ***ஓங்குமுக்கணான் தேவியை*** - பெருமையில் ஓங்கிய முக்கண் மூர்த்தியான சிவபிரானது தேவியான உமாதேவியை; ***ஊடல் தீர்த்துளது*** - சிவபிரானுடன் கொண்ட ஊடலைத் தீர்த்தது.

பகைவரை அழித்தொழிக்கவல்ல கொடுமையுள்ள வில்லை 'வெஞ்சிலை' என்றார். அம்பறாத் துணியை 'வாளிபெய் புட்டில்' என்றார். கோதை - உடும்புத் தோல். உடும்புத் தோலாலான விரல்களுக்கிடும் உறை இங்கு "கோதை" எனப்பட்டது தமரம் - ஓசை. வில்லின் நாணைத் தாக்கியதால் எழுந்த ஓசை. சிவபிரானுடன் ஊடல் கொண்டு விலகியிருந்த உமாதேவி நாண் ஒலி கேட்ட அச்சத்தால் சிவபெருமானைத் தழுவிக் கொண்டாள் எனவே ஊடல் தீர்ந்தது. என்பதால் 'தாக்கிய தமரம் முக்கணான் தேவியை ஊடல் தீர்த்துளது' என்றார். பௌராணிகம் இலக்கியக் கற்பனைக்குக் களனாயிற்று.

6605. **மாரியின் பெருந் துளியினும் வரம்பு இல, வடித்த,**
சீரிது என்றவை எவற்றினும் சீரிய, தெரிந்து, பார் இயங்கு இரும் புனல் எலாம் முடிவினில் பருகும்
சூரியன் கதிர் அனையன சுடு சரம் துரந்தான்.

மாரியின் பெருந்துளியினும் வரம்பில - மழையின் பெரியதுளிகளை விட அளவற்றவையும்; **வடித்த சீரிது என்றவை எவற்றினும் சீரிய** - கூர்மையானவையும் சிறந்தவை எனக் கூறப்படும் எல்லாவற்றையும் விடச் சிறந்தவையும் ஆகிய அம்புகளை; **தெரிந்து** - தேர்ந்து எடுத்து; **பார்இயங்கு இரும்புனல் எலாம்** - நிலத்தில் பரந்துள்ள நீரெல்லாவற்றையும்; **முடிவினில் பருகும் சூரியன் கதிர் அனையன** - ஊழிக் காலத்தின் இறுதியில் பருகுகின்ற சூரிய கிரணங்களைப் போன்றவையும் ஆகிய; **சுடு சரம் துரந்தான்** - வெப்பம் மிக்க அம்புகளைக் கடல் மீது எய்தான்.

இராமன் எய்த அம்புகளின் மிகுதியை உணர்த்த 'மாரியின் பெருந்துளியினும் வரம்பில' என்றார். வடித்த - நன்கு கூராக்கப்பட்ட சிறந்தவை என்று சொல்லப்படும் ஆயுதங்கள் எவற்றிலும் சிறந்தவை என்பதைச் சீரிதென்றவை எவற்றினும் சீரிய' என்றார். நிலமெங்கும் பரந்து நிறைந்திருக்கும் ஆற்று நீர், கடல் நீர் மற்றுமுள்ள எல்லா வகை நீரையும் 'பார் இயங்கு இரும்புனல் எலாம்' என்றார்.

6606. **பெரிய மால் வரை ஏழினும் பெரு வலி பெற்ற**
வரி கொள் வெஞ் சிலை வளர் பிறையாம் என வாங்கி,
திரிவ நிற்பன யாவையும் முடிவினில் தீக்கும்
எரியின் மும் மடி கொடியன சுடு சரம் எய்தான்.

பெரிய மால் வரை ஏழினும் - பெரிய, கரிய மலைகளான ஏழையும் விட; **பெரு வலி பெற்ற** - மிகுந்த வலிமையை உடைய; **வரி கொள் வெஞ்சிலை** - கட்டமைந்த கொடிய வில்லை; **வளர் பிறையாம் என வாங்கி** - வளர்பிறைச் சந்திரன் எனக் கூறுமாறு நாணால் வளைத்து; **திரிவ நிற்பன யாவையும்** - சரம், அசாம் ஆகிய எல்லாவற்றையும்; **முடிவினில் தீக்கும்** - யுகமுடிவிலே தீய்த்து அழிக்கின்ற; **எரியின் மும்மடி கொடியன** - நெருப்பை விட மூன்று மடங்கு கொடியனவான; **சுடு சரம் எய்தான்** - சுடு சரங்களை இராமபிரான் கடலின் மீது எய்தான்.

மால்வரை ஏழு - ஏழு பெரிய மலைகள் கைலை, இமயம், மந்தரம் விந்தம் நிடதம் ஏமகூடம், நீலகிரி என்பனவாம் "இச்சிலை கிடக்க மலை ஏழையும் இறானோ" என முன்பு (1152) கூறியது காண்க.

இராமன் அம்புகளால் கடல்பட்டபாடு

6607. **மீனும் நாகமும் விண் தொடும் மலைகளும் விறகா,**
ஏனை நிற்பன யாவையும் மேல் எரி எய்த,

பேன நீர் நெடு நெய் என, பெய் கணை நெருப்பால்
கூனை அங்கியின் குண்டம் ஒத்தது, கடற் குட்டம்.

மீனும் நாகமும் விண் தொடும் மலைகளும் விறகா - கடலில் உள்ள மீன்களும், நாகங்களும் விண்ணைத் தொடும் மலைகளும் விறகாகவும்; **ஏனை நிற்பன யாவையும்** - மற்றும் அங்கு நிற்கும் மரங்களும்; **மேல் எரி எய்த** - கடல்மீது நெருப்புப்பற்றி எரிதலால்; **பேன நீர் நெடு நெய் என** - நுரையோடு கூடிய கடல் நீர் எல்லாம் நெய்யாகவும்; **பெய்கணை நெருப்பால்** - இராமன் கடல்மீது விட்ட அம்புகளாகிய தீயினால் ; **கடற்குட்டம்** - அக் கடலாகியபள்ளம்; **கூனை அங்கியின் குண்டம் ஒத்தது** - வளைந்த நெருப்பெரியும் யாக குண்டத்தை ஒத்திருந்தது.

கடற்குட்டம் அங்கியின் குண்டம் ஒத்தது என்பது கருத்து. பேனம் - நுரை கூனை - வளைவு. குட்டம் - பள்ளம் (குட்டை) கடலை இழித்துக் குட்டம் என்றார். உருவகத்தை உறுப்பாகக் கொண்ட தற்குறிப்பேற்ற அணி; உருவகம் எனினுமாம்.

6608. பாழி வல் நெடுங் கொடுஞ் சிலை வழங்கிய பகழி,
ஏழு வேலையும் எரியொடு புகை மடுத்து ஏகி,
ஊழி வெங் கனல் கொழுந்துகள் உருத்து எழுந்து ஓடி,
ஆழி மால் வரைக்கு அப் புறத்து இருளையும் அவித்த.

பாழிவல் நெடுங் கொடுஞ்சிலை - இராமபிரானுடைய பெரிய, வலிய நெடிய, கொடிய வில்; **வழங்கிய பகழி** - வழங்கிய அம்புகள்; **ஏழு வேலையும் எரியொடு புகைமடுத்து ஏகி** -ஏழு கடல்களிலும் நெருப்புடன் புகையை நிறைத்துக் கொண்டு சென்று; **ஊழிவெங்கனல் கொழுந்துகள்** - ஊழிக்காலத்தில் தோன்றும் வெம்மையான தீயினது கொழுந்துகளைப் போல;, **உருத்து எழுந்து ஓடி** - சினந்து எழுந்து ஓடி; **ஆழிமால் வரைக்கு அப்புறத்து** - சக்கரவாள கிரிக்கும் அப்புறத்துள்ள; **இருளையும் அவித்த** - இருட்டையும் அணைத்தன (நீக்கின). பாழி - பெரிய அம்புகள். ஏழு கடல்களையும் நெருப்பாலும் புகையாலும் நிரப்பிக் கொண்டு சென்றனவாதலின் 'எரியொடு புகை மடுத்தேகி' என்றார், யுகாந்த காலத்துப் பெரு நெருப்பின் கொழுந்துகள் போல, அம்புகள் சினந்து சீறி எழுந்து ஓடின என்றார். உருத்து - சினந்து ஆழிமால்வரை - சக்கரவாள கிரி. ஏழு கடல்களுக்கு அப்பால் சக்கரவாள கிரியும், அக்கிரிக்கு அப்பால் இருள் சூழ்ந்த இடமும் உள்ளன என்பது புராணக் கொள்கை. அத்தொலைவிலுள்ள இருளையும் இராமபிரானது அம்புகள் நீக்கின என்றார்.

6609. மருமதாரையின் எரியுண்ட மகரங்கள் மயங்கிச்
செரும, வானிடைக் கற்பக மரங்களும் தீய,

நிருமியா விட்ட நெடுங் கணை பாய்தலின்,
நெருப்போடு
உருமு வீழ்ந்தெனச் சென்றன, கடல்-துளி உம்பர்.

மருமதாரையின் எரியுண்ட மகரங்கள் - *அம்பு தைத்தலால் உயிர் நிலையில் எரியுண்ட மகரமீன்கள்;* ***மயங்கிச் செரும*** - *மயக்கமுற்று நெருங்கவும்;* ***வானிடைக் கற்பக மரங்களும் தீய*** - *விண்ணுலகத்திலுள்ள கற்பக மரங்களும் தீய்ந்து போகவும்;* ***நிருமியாவிட்ட நெடுங்கணை பாய்தலின்*** - *இராமபிரான் சங்கற்பித்து விட்ட நெடிய அம்புகள் பாய்தலால்;* ***நெருப்போடு உருமு வீழ்ந்தென*** - *நெருப்புடன் இடியும் சேர்ந்து விழுந்தது போல்;* ***கடல் துளி உம்பர் சென்றன*** - *கடல்நீர் விண்ணுக்குச் சென்றது.*

மருமதாரை - உயிர் நிலை பெற்ற இடம் (மர்மஸ்தானம்) மகரம் - சுறாமீன். செரும - நெருங்க. நிருமியா விட்ட - தொகுத்து விட்ட சங்கற்பித்துவிட்ட என்பதுமாம். மருமதாரை மறைந்து வாழும் இடமுமாம். கடலின் அடிப்பகுதியில் மறைந்து வாழும் சுறாமீன்கள் எரியுண்டு மயங்கி மேற்பரப்பிலே நெருங்கிப் பரந்தன விண்ணுலகத்துக் கற்பக மரங்கள் தீய்ந்து கருகிய இராமபாணம் கடலிலும், விண்ணிலும் சென்றுதாக்கி நிலைகுலையச் செய்தன எனவுமாம்.

6610. கூடும் வெம் பொறிக் கொடுங் கனல்
தொடர்ந்தெனக் கொளுந்த,
ஓடும் மேகங்கள் பொரிந்து இடை உதிர்ந்தன; உம்பர்
ஆடும் மங்கையர் கருங் குழல் விளர்த்தன-
அளக்கர்க்
கோடு தீந்து எழ, கொழும் புகைப் பிழம்பு மீக்

கொள்ள. ***கூடும் வெம்பொறிக் கொழுங்கனல்*** - *வெப்பமான தீப்பொறிகளோடு கூடிய கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பு;* ***தொடர்ந்தெனக் கொளுந்த*** - *தொடர்ந்து பற்றிக் கொளுத்துவதாலே;* ***ஓடும் மேகங்கள் பொரிந்து இடை உதிர்ந்தன*** - *வானத்திலே ஓடுகின்ற மேகங்கள் பொரிந்து போய் இடையே உதிர்ந்தன;* ***அளக்கர்கோடு தீந்து எழ*** - *கடல் நீர் கொதித்து கடலெல்லையைக் கடந்து மேலே பரந்து செல்ல;* ***கொழும்புகைப் பிழம்பு மீக்கொள*** - *அதனாலே கொழுவிய புகைத் தொகுதி மேல் சென்று சூழ;* ***உம்பர் ஆடும் மங்கையர்*** - *விண்ணுலகத்திலே நாட்டியமாடும் நடன மங்கையரின்;* ***கருங்குழல் விளர்த்தன*** - *கரிய கூந்தலும் வெளிறிப் போயின.*

வெம்பொறிகூடும் என இயைக்க.

6611. நிமிர்ந்த செஞ் சரம் நிறம்தொறும் படுதலும்,

நெய்த்தோர்
உமிழ்ந்து உலந்தன மகரங்கள் உலப்பு இல; உருவத்
துமிந்த துண்டமும் பல படத் துரந்தன, தொடர்ந்து
திமிங்கிலங்களும் திமிங்கிலகிலங்களும் சிதறி.

நிமிர்ந்த செஞ்சரம் - *வளைதலில்லாது நிமிர்ந்துள்ள செம்மையான அம்புகள்;* ***நிறந்தொறும் படுதலும்*** - *மார்புகள் தோறும் சென்று படுதலால்;* ***நெய்த்தோர் உமிழ்ந்து உலந்தன*** - *இரத்தம் சிந்தி இறந்தனவான;* ***மகரங்கள் உலப்பில*** - *சுறாமீன்கள் அளவில்லாதனவாம்;* ***உருவத் துமிந்த துண்டமும்*** - *இராமபாணம் ஊடுருவித்துண்டித்த துண்டங்களும்;* ***பலபடத்துரந்தன*** - *பலவாக எங்கும் சிதறலாயின;* ***தொடர்ந்து திமிங்கிலங்களும் திமிங்கில கிலங்களும் சிதறி*** - *தொடர்ந்து அம்புகள் பாய்வதால் திமிங்கிலங்களும், திமிங்கிலகிலங்களும் சிதறி (எங்கும் துண்டுகள் பரந்தன).*

செஞ்சரம் - செம்மையான அம்புகள்; தீயை உமிழ்தலால் சிவந்த அம்பு எனினும் அமையும். நெய்த்தோர் - இரத்தம். உலத்தல் - வற்றுதலுமாம். உலப்பில - அளவற்றன. சிதறித் துரந்தன என இயைந்து பொருள் படும். திமிங்கிலம் - மீன்களை விழுங்கும். ஒருவகைப் பெரியமீன். அதையும் தின்னவல்ல மிகப் பெரியமீன் திமிங்கில கிலம் ஓசனை உலப்பிலாத உடம்பு அமைந்து உடைய என்னத் தேசமும் நூலும் சொல்லும் திமிங்கிலகிலங்கள்' என்று (4777) முன்பும் திமிங்கிலகிலம் குறிக்கப்பட்டது. மிகப் பெரிய பேச்சிலும் நூல்களிலும் பதிவாகியுள்ளன என்பது அந்தப் பாடலின் செய்தி; நேரிலே கண்டவரில்லை என்பது குறிப்புப் போலும்.

6612. நீறு மீச்செல, நெருப்பு எழ, பொருப்பு எலாம் எரிய,
நூறும் ஆயிர கோடியும் கடுங் கணை நுழைய,
ஆறு கீழ்ப் பட, அளறு பட்டு அழுந்திய அளக்கர்
சேறு தீய்ந்து எழ, காந்தின சேடன்தன் சிரங்கள்.

நூறும் ஆயிர கோடியும் கடுங்கணை நுழைய - *நூறும், ஆயிரமும் கோடியுமாக விரைந்து பாயும் அம்புகள் கடலில் நுழைவதால்;* ***நீறு மீச்செல நெருப்பெழ*** - *சாம்பல் மேலே செல்லும்படி நெருப்பு மேலோங்கி எழுதலால்;* ***பொருப் பெலாம் எரிய*** - *மலைகளெல்லாம் தீப்பற்றி எரிந்தன;* ***ஆறு கீழ்ப்பட*** - *அம்புகள் கீழேயும் நுழைவதால் பாதாளத்துக்கு வழி உண்டாக;* ***அளறுபட்டு அழுந்திய அளக்கர்*** - *கீழே சேறுபட்டு அழுந்தியிருந்த கடல்;* ***சேறு தீய்ந்து எழ*** - *சேறும் தீய்ந்து கருகி மேலே எழுதலால்;* ***காந்தின சேடன்தன் சிரங்கள்*** - *பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடனுடைய ஆயிரம் தலைகளும் வெதும்பின.*

கருங்கணை - விரைந்து செல்லும் அம்புகள் ஆயிரம் தலைகளும் வெதும்பின. மீச்செய - மேலே செல்ல. அளறு - சேறு. சேடன் - ஆதிசேடன்.

6613. **மொய்த்த மீன் குலம் முதல் அற முருங்கின,**
மொழியின்
பொய்த்த சான்றவன் குலம் என, பொரு கணை
எரிய;
உய்த்த கூம்புடை நெடுங் கலம் ஓடுவ கடுப்ப,
தைத்த அம்பொடும் திரிந்தன, தாலமீன் சாலம்.

பொருகணை எரிய - இராமபிரானுடைய போர்த் தொழில் வல்ல அம்புகள் கொழுந்து விட்டு எரிவதால்; **மொழியின் பொய்த்த சான்றவன் குலம் என** - வழக்கில் பொய்ச் சாட்சி கூறியவன் குலத்தோடு அழிந்து படுவது போல; **மொய்த்த மீன் குலம் முதல் அற முருங்கின** - நெருங்கிய மீன் கூட்டமெல்லாம் அடியோடு அழியலாயின; **தாலமீன் சாலம்** - பனைமீன்களின் வரிசையானது; **தைத்த அம்பொடு திரிந்தன** - உடலில் தைத்த அம்போடு திரிவன; **உய்த்த கூம்புடை நெடுங்கலம்** - கடலில் செலுத்தப்பட்ட கூம்புகளை உடைய நெடிய மரக்கலங்கள்; **ஓடுவ கடுப்ப** - ஓடுவதை ஒத்திருந்தன.

மொய்த்த - நெருங்கித் திரண்ட; இராமபிரானது அம்புகள் பட்டு எரிவதால் மீன்கள் எல்லாம் கூட்டம் கூட்டமாக அடியோடு இறந்து அழிந்தன என்பதற்கு வழக்கில் பொய்ச் சாட்சி கூறியவன் குலத்தோடு அழிவதைக் கூறினார். பொய்க்கரி கூறுவதன் தீமையை இங்கு எடுத்தியம்புவது நினைவு கூர்தற்குரியது. சாலம் - வரிசை.

6614. **சிந்தி ஓடிய குருதி வெங் கனலொடு செறிய,**
அந்தி வானகம் கடுத்தது, அவ் அளப்ப அரும்
அளக்கர்;
பந்தி பந்திகளாய் நெடுங் கணை படர,
வெந்து தீந்தன, கரிந்தன, பொரிந்தன, சில மீன்.

சிந்தி ஓடிய குருதி வெங்கனலொடு செறிய - அம்பு தைத்தலால் மீன் முதலியவற்றினிடமிருந்து சிந்தி ஓடிய இரத்தம் வெவ்விய நெருப்புடன் செறிவதால்; **அந்தி வானகம் கடுத்தது** - அந்தி வானத்தை ஒத்திருந்தது; **அவ்வளப்படும் அளக்கர்** - அந்த அளவிடமுடியாத கடல்; **பந்தி பந்திகளாய்** - வரிசை வரிசையாக; **நெடுங்கணை படர** - நீண்ட அம்புகள் பரந்து படர்ந்தமையால்; **சிலமீன் வெந்து தீந்தன கரிந்தன பொரிந்தன** - மீனினமெல்லாம் வெந்து, தீய்ந்து, கரிந்து பொரிந்து போயின.

கடுத்தது - ஒத்திருந்தது. பந்தி - வரிசை அளக்கர் - கடல். கடல்மீது சிந்தி ஓடிய இரத்தத்தோடு, வெப்பமான நெருப்பும் செறிந்திருப்பதால் அந்தப் பெரிய கடல் முழுவதும் அந்திவானைப் போலக் காணப்பட்டது. பந்தி பந்தியாய் - அடுக்குத் தொடர்.

6615. ***வைய நாயகன் வடிக் கணை குடித்திட, வற்றி,***
ஐய நீர் உடைத்தாய், மருங்கு அருங் கனல் மண்ட,
கை கலந்து எரி கருங் கடல் கார் அகல் கடுப்ப,
வெய்ய நெய்யிடை வேவன ஒத்தன, சில மீன்.

வையநாயகன் வடிக்கணை குடித்திட - *உலகின் நாயகனாகிய ராமபிரான் எய்த கூர்மையான அம்புகள் கடல் நீரைக் குடித்து விடுவதால்;* ***வற்றி, ஐயநீர் உடைத்தாய்*** - *கடல் தண்ணீர் வற்றிப் போக சிறிதளவு நீரே கடலில் இருக்க;* ***மருங்கு அருங்கனல் மண்ட*** - *பக்கங்களில் எல்லாம் அணைப்பதற்கரிய நெருப்புப் பற்றி எரிய;* ***கைகலந்து எரி கருங்கடல்*** - *எல்லாப் பக்கங்களிலும் நெருப்பு கலந்து எரியும் கருங்கடல்;* ***கார் அகல் கடுப்ப*** - *கரிய சட்டியான வாணலியை ஒத்திருக்க;* ***வெய்ய நெய்யிடை வேவன ஒப்பன சிலமீன்*** - *சிலமீன்கள் காய்ந்த நெய்யிலே வேகின்றதை ஒத்திருந்தன.*

கணை குடித்தது போக மிஞ்சியிருந்த சிறிதளவு நீர் "ஐயநீர்" எனப்பட்டது. மண்டுதல் - எரிதல். கை கலந்து - பக்களில் கலந்து. கார் அகல் - கருப்பு நிறமான வாணலி. கடுப்ப, ஒப்ப - உவமை உருபுகள்.

6616. ***குணிப்ப அருங் கொடும் பகழிகள் குருதி வாய்***
மடுப்ப,
கணிப்ப அரும் புனல் கடையுறக் குடித்தலின்,
காந்தும்
மணிப் பருந் தடங் குப்பைகள் மறி கடல் வெந்து,
தணிப்ப அருந் தழல் சொரிந்தன போன்றன, தயங்கி.

குணிப்ப அருங் கொடும் பகழிகள் - *அளவிட முடியாத கொடிய அம்புகள்;* ***குருதிவாய் மடுப்ப*** - *இரத்தம் தோய்ந்த தமது வாய் வழியே சென்று சேருமாறு;* ***கணிப்பரும் புனல்*** - *அளவிடமுடியாத கடல் நீரை;* ***கடையுறக் குடித்தலில்*** - *கடைபோகக் குடிப்பதாலே;* ***காந்தும் மணிப் பருந்தடங்குப்பைகள்*** - *கடலின் கீழே ஒளிவீசும் பெரிய, விசாலமான மணிகளின் குவியல்கள்;* ***மறிகடல் வெந்து*** - *அலைமறியும் கடல் எல்லாம் வெந்து போக;* ***தணிப்பருந்தழல் சொரிந்தன போன்றன தயங்கி*** - *தணிக்க இயலாத தணல் வெப்பம் சொரியக் கிடப்பது போல விளங்கிக் காணப்பட்டன.*

குணிப்ப, கணிப்ப - அளவு என்னும் பொருள் கொண்ட சொற்களாகும் கடையுற - கடைபோக (முழுதும்). குப்பை - குவியல்.

6617. **எங்கும் வெள்ளிடை மடுத்தலின், இழுதுடை இன**
மீன்
சங்கமும், கறி கிழங்கு என, இடை இடை தழுவி,
அங்கம் வெந்து பேர் அளற்றிடை அடுக்கிய கிடந்த;
பொங்கு நல் நெடும் புனல் அறப் பொரித்தன போன்ற.

எங்கும் வெள்ளிடை மடுத்தலின் - அம்புகள் எங்கும் தண்ணீர் இல்லாது வெற்றிடமாக்கி விட்டதால்; **இழுதுடை இனமீன் சங்கமும்** - நிணத்தை உடைய மீன்களும் சங்குகளும்; **கறி, கிழங்கென இடைஇடை தழுவி** - காய்களும், கிழங்குகளும் இடையே கிடந்தது போல் இடையே கலந்து பொருந்தி; **அங்கம் வெந்து** - தம்முடல் முழுதும் வெந்து போய்; **அளற்றிடை அடுக்கிய கிடந்த** - சேற்றிலே அடுக்கடுக்காகக் கிடந்தவை; **பொங்கும் நல்நெடும் புனலற** - பொங்கி எழும் நிறைந்த நீர் முழுதும் வற்றிப் போக; **பொரிந்தன போன்ற** - பொரிந்து கிடந்தன போன்றிருந்தன.

வெள்ளிடை - வெற்றிடம். இழுது - நிணம் (கொழுப்பு). இனமீன் சங்கமும்' என்பது மீனும் சங்கமும் ஆம்.

6618. **அதிரும் வெங் கணை ஒன்றை ஒன்று அடர்ந்து எரி**
உய்ப்ப
வெதிரின் வல் நெடுங் கான் என வெந்தன, மீனம்;
பொதுவின் மன்னுயிர்க் குலங்களும் துணிந்தன
பொழிந்த
உதிரமும் கடல் திரைகளும் பொருவன, ஒருபால்.

அதிரும் வெங்கணை - அதிர்ந்து வருகின்ற வெம்மைமிக்க அம்புகள்; **ஒன்றை ஒன்று அடர்ந்து எரி உய்ப்ப** - ஒன்றுடன் ஒன்று மோதுவதால் நெருப்பை உமிழ; **வெதிரின் வல் நெடுங்கான்என** - வலிய, பெரிய மூங்கில்காடு தீப்பற்றி எரிவது போல; **மீனினம் வெந்தன** - மீன் கூட்டமெல்லாம் தீயில் வெந்தன; **பொதுவின் மன்னுயிர்க் குலங்களும்** - கடலில் வாழுகின்ற பொதுவான உயிரினங்களின் குழுக்களும்; **துணிந்தன பொழிந்த** - அம்புகளால் துணிக்கப்பட, அதனால் பொழிந்த; **உதிரமும் கடல் திரைகளும்** - இரத்தமும் கடல் அலைகளும்; **ஒரு பால் பொருவன** - ஒரு பக்கம் மோதுவன வாயின.

அதிர்தல் - முழங்குதல். அடர்தல் - நெருங்குதல் (மோதுதல்).

6619. **அண்ணல் வெங் கணை அறுத்திட, தெறித்து**
எழுந்து அளக்கர்ப்
பண்ணை வெம் புனல் படப் பட, நெருப்பொடும்

பற்றி,
மண்ணில் வேர் உறப் பற்றிய நெடு மரம், மற்றும்,
எண்ணெய் தோய்ந்தென எரிந்தன, கிரிக் குலம்
எல்லாம்.

அண்ணல் வெங்கணை அறுத்திட - இராமபிரான் எய்த கொடிய அம்புகள் அறுப்பதாலே; **தெறித்து எழுந்து அளக்கர்ப் பண்ணைவெம்புனல்** - மேலே தெறித்து எழுந்த கடலாகிய நீர் நிலையின் கொதிக்கும் நீர்; **மண்ணின் வேர் உறப் பற்றிய நெடுமரம்** - மண்ணிலே வேரூன்றி வளர்ந்த நீண்ட மரங்களும்; **மற்றும் கிரிக்குலம் எல்லாம்** - மற்றும் மலைக் கூட்டங்கள் எல்லாமும்; **எண்ணெய் தோய்ந்தென எரிந்தன** - எண்ணெயில் தோய்ந்தன போல எரியலாயின.

அளக்கர்ப்பண்ணை - கடலாகிய நீர் நிலை. நெருப்பை அணைப்பது நீர் அந்த நீரும் இராமன் அம்புகளால் கொதித்து, அந்த நெருப்புக்கு எண்ணெய் போல எரிவதற்கு உதவியது என்பது கருத்து. வெம்புனல் பட, நெருப்பொடு பற்றி நெடுமரம், கிரிக்குலம் எரிந்தன என இயையும்.

6620. தெய்வ நாயகன் தெரி கணை, 'திசை முகத்து
ஒருவன்
வைவு இது ஆம்' என, பிழைப்பு இல மனத்தினும்
கடுக,
வெய்ய அந் நெருப்பு இடை இடை பொறித்து எழ,
வெறி நீர்ப்
பொய்கை தாமரை பூத்தெனப் பொலிந்தது, புணரி.

தெய்வ நாயகன் தெரிகணை - தெய்வங்களுக் கெல்லாம் தலைவனான இராமபிரான் தெரிந்தெடுத்து எய்த அம்புகள்; **திசை முகத்து ஒருவன் வைவு இதாமென** - பிரமதேவன் கொடுத்த சாபம் இது என்று கூறும்படி; **பிழைப்பில மனத்தினும் கடுக** - தவறுதலின்றி மனத்தைவிட வேகமாகச் செல்ல; **வெய்ய அந்நெருப்பு இடையிடை பொறித்து எழ** - அதனால் வெம்மை நிறைந்த நெருப்பு இடையிடையே தீப்பொறிகளுடன் மேலே எழ; **புணரி** - அக்கடல்; **வெறி நீர்ப் பொய்கை** - மணம் மிக்க நீரையுடைய பொய்கை; **தாமரை பூத்தெனப் பொலிந்தது** - தாமரை மலர்களைப் பூத்தது போலப் பொலிந்தது. தெரிகணை - தெரிந்தெடுத்து எய்த அம்புகள். திசை முகத்தொருவன் - பிரமன். வைவு - சாபம். பிரமனின் சாபம் தவறாது சென்று சபிக்கப்பட்டவர்களை, அதன் பயனைத் துய்க்கச் செய்யுமாதலின் - இலக்கை நோக்கித் தவறாது சென்று பாயும் அம்புகளை 'வைவு இதாம் என' என்றார். தாமரை மலர்ந்த பொய்கை உவமானம் நெருப்புப் பற்றி எரியும் கடல் உவமேயம். கடுக - விரைந்து செல்ல.

***6621. செப்பின், மேலவர் சீறினும் அது சிறப்பு ஆதல்
தப்புமே? அது கண்டனம், உவரியில்; 'தணியா
உப்பு வேலை' என்று உலகு உறு பெரும் பழி நீங்கி,
அப்பு வேலையாய் நிறைந்தது; குறைந்ததோ,
அளக்கர்?***

செப்பின் - சொல்லுவோமானால்; ***மேலவர் சீறினும்*** - மேலோர்கள் வெகுண்டாலும்; ***அது சிறப்பாதல் தப்புமே*** - அது நன்மையாவது தவறுமோ? (தவறாது); ***அது கண்டனம்*** - அதனை இப்போது நேரிலே பார்த்தோம்; ***உவரியில் தணியா உப்பு வேலை என்று*** - கடலில் குறையாத உப்பு நிறைந்திருத்தலால் 'உப்புக்கடல்' என்று; ***உலகு உறு பெரும் பழி நீங்கி*** - உலகம் இது வரை கூறிய பெரியபழி இன்று நீங்கி; ***அப்பு வேலையாய் நிறைந்தது*** - அம்புக் கடலாக நிறைந்திருந்தது; ***அளக்கர் குறைந்ததோ*** - கடல் குறைவுற்றதோ; (இல்லை)

மேலவர் - கல்வி அறிவு நிரம்பிய மேலோர். 'உவரியில் அது கண்டனம் என இயைத்துப் பொருள் கூறினும் அமையும். அப்பு - நீர் அம்பு என்பது வலிந்து அப்பு என ஆயிற்று. இரு பொருள் படக் கூறியதோர் நயம். நல்லோர் சினந்தாலும் நன்மை உண்டு என்பதைக் கடலால் தெரிந்து கொண்டோம் என்பது கருத்து.

***6622. தாரை உண்ட பேர் அண்டங்கள் அடங்கலும் தானே
வாரி உண்டு அருள் செய்தவற்கு இது ஒரு
வலியோ?-
பாரை உண்பது படர் புனல்; அப் பெரும் பரவை
நீரை உண்பது நெருப்பு எனும் அப் பொருள்
நிறுத்தான்!***

தாரை உண்ட பேரண்டங்கள் அடங்கலும் - ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக ஒழுங்குபட அமைந்துள்ள பெரிய அண்டங்கள் அனைத்தையும்; ***வாரி உண்டு அருள் செய்தவற்கு*** - ஊழிக் காலத்திலே அவை அழியாத படி அண்டங்களை எல்லாம் வாரி உண்டு காத்து அருள் செய்தவனாகிய எம்பெருமானுக்கு; ***இது ஒரு வலியோ*** -கடல் நீரை வற்றச் செய்த இது ஒரு வலிமையோ; ***பாரை உண்பது படர்புனல்*** - நிலத்தை உண்பது நிறைந்து பரவும் நீரான கடல்; ***அப்பெரும் பரவை நீரை*** -அந்தப் பெரிய கடலில் உள்ள தண்ணீரை; ***உண்பது நெருப்பு*** - உண்ணும் வலிமை உடையது நெருப்பு; ***எனும் அப்பொருள் நிறுத்தான்*** - என்று கூறும் அந்தப் பொருளை நிலை நாட்டி விட்டான்.

தாரை - ஒழுங்கு. அவையனைத்தும் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக ஒழுங்குற இருப்பதால் 'தாரையுண்ட பேரண்டங்கள்' என்றார். அடங்கலும் - முற்றிலும் (எல்லாமும்). அருள் செய்தவனுக்கு இது ஒரு வலிமையோ (அல்ல) என்றார் 'நிலத்தை நீர் உண்ணும்' நீரை நெருப்புண்ணும் நெருப்பைக் காற்று உண்ணும் காற்று

விசும்பிலடங்கும்' என்பது சமயநூல் கூறும் உண்மை 'அந்தப் பொருளை நிலை நாட்டி விட்டான்' என, வியந்து கூறுவது அறிந்து மகிழ்தற்குரியது.

கலிவிருத்தம்

6623. மங்கலம் பொருந்திய தவத்து மா தவர்,
கங்குலும் பகலும் அக் கடலுள் வைகுவார்,
அங்கம் வெந்திலர், அவன் அடிகள் எண்ணலால்;
பொங்கு வெங் கனல் எனும் புனலில் போயினார்.

மங்கலம் பொருந்திய தவத்து மாதவர் *- நன்மை பொருந்தியதாகிய சிறந்த தவத்தைச் செய்யும் மாமுனிவர்கள்;* ***கங்குலும் பகலும் அக்கடலுள் வைகுவார்*** *- இரவும், பகலும் எப்போதும் அந்தக் கடலிலே தங்கியிருப்பவர்கள்;* ***அங்கம் வெந்திலர்*** *- சுடுகணைகளாலே உடல் வேகப் பெற்றிலர்;* ***அவன் அடிகள் எண்ணலால்*** *- அப்பரமனுடைய திருவடிகளையே எப்போதும் எண்ணியிருப்பவர்களாதலால்;* ***பொங்கு வெங்கனல் எனும்*** *- பொங்கி எரியும் வெம்மைமிக்க நெருப்பு என்று கூறப்படும்;* ***புனலில் போயினார்*** *- நீரிலே செல்லலாயினர்.*

தவத்தால் எல்லா நன்மைகளையும் எய்தலாகும் என்பதால் தவமுனிவர்களை 'மங்கலம் பொருந்திய தவத்து மாதவர்' என்றார் நீரிலும் நெருப்பிலும் நின்று தவம் செய்வது போலவே முனிவர்கள் கடலுள்ளும் தங்கித்தவம் செய்பவர் போலும். இராமன் அம்புகள் கடலை வற்றச் செய்து - மீனினங்கள் வெந்து கருகச் செய்த போதும் கடலுள் தவம் செய்வோர் அங்கம் வெந்திலர் என்றார்; அதற்குக் காரணம் கூறுபவரைப்போல "அவன் அடிகள் எண்ணலால்" கனல் என்னும் பெயர் கொண்ட புனலில் போயினார்' என்றார். பரமன் திருவடிகளையே தியானித்திருந்த அம்முனிவர்களை அம்பின் வெப்பம் தாக்கவில்லை. கனல் புனலாயிற்று என்ற நயம், கருதி மகிழ்தற்குரியது.

6624. தென் திசை, குட திசை, முதல திக்கு எலாம்
துன்றிய பெரும் புகைப் படலம் சுற்றலால்,
கன்றிய நிறத்தன கதிரவன் பரி
நின்றன; சென்றில; நெறியின் நீங்கின.

தென்திசை குட திசை முதல திக்கெலாம் *- தெற்கு, மேற்கு முதலான எல்லாத் திசைகளிலும்;* ***துன்றிய பெரும்புகைப்படலம் சுற்றலால்*** *- நெருங்கிய நிறைந்த புகைப்படலம் சுற்றிச் சூழ்தலால்;* ***கதிரவன் பரி*** *- சூரியனுடைய தேரில் பூட்டிய குதிரைகள்;* ***கன்றிய நிறத்தன*** *- தமக்குரிய பச்சை நிறம் நீங்கிக் கன்றிய நிறத்தை*

உடையனவாய்; **நின்றன சென்றில நெறியின் நீங்கின** - வழி தவறிப் போய் மேற் கொண்டு செல்லாதனவாய் நின்றன.

படலம் - திரட்சி. சூரியனுடைய குதிரைகள் பச்சை நிறம் உடையவை என்பது புராணக் கொள்கை. புகைப்படலத்தால் எதையும் பார்க்க இயலாமையின் வழிதவறியும், மேலே செல்ல இயலாமலும் நின்றன என்பதனை 'நின்றன சென்றில நெறியின் நீங்கின' என்றார்! நின்றன சென்றில - செல்ல இயலாது நின்றன என்பது பொருள். நிறத்தன, சென்றில இவை முற்றெச்சம்; நின்றன என்பது கொண்டு முடிந்தன.

6625. 'பிறிந்தவர்க்கு உறு துயர் என்னும் பெற்றியோர்
அறிந்திருந்து, அறிந்திலர் அனையர் ஆம்' என,
செறிந்த தம் பெடைகளைத் தேடி, தீக் கொள,
மறிந்தன, கரிந்தன-வானப் புள் எலாம்.

பிறிந்தவர்க்கு உறு துயர் - பிரிந்து வாழ்பவருக்கு உற்ற துன்பம்; **என்னும் பெற்றி** - என்னும் தன்மையை; அறிந்திருந்து- அத்துன்பத்தை அறிந்திருந்தாலும்; **அறிந்திலர் அனையர் ஆம்என** - அறியாதவரைப் போன்றவராவர்; **செறிந்த தம் பெடைகளைத் தேடி** - நிறைந்த தம் பெண் பறவைகளைத் தேடி வந்து; **தீக்கொள மறிந்தன கரிந்தன வானப்புள் எலாம்** - நெருப்புப் பற்றியதால், ஆண்பறவைகளெல்லாம் வீழ்ந்து கருகி மாண்டன.

துணையைப் பிரிந்தவர்கள் துன்பம் அனுபவிப்பார்கள் என்பதை இராமபிரான் அறியாதிருக்க முடியாது. அப்படி அறிந்த பெருமானே பெண் பறவைகள் இறந்து போகும்படி செய்து விட்டானே என்று சொல்லிக் கொண்டே தம் பேடுகளை நாடிச் சென்ற ஆண் பறவைகள் கனலில் வீழ்ந்து மாண்டன.- இது இச் செய்யுளில் கற்பனை செய்து உரைக்கும் செய்தி. 'பிரிந்தவர்' என்ற சொல் எதுகை நோக்கிப் 'பிறிந்தவர்' என வந்தது. மறிந்தன (வாய்): முற்றெச்சம். ஓர்-அசை.

6626. கமை அறு கருங் கடல், கனலி கைபரந்து,
அமை வனம் ஒத்த போது, அறைய வேண்டுமோ?
சுமையுறு பெரும் புகைப் படலம் சுற்றலால்,
இமையவர் இமைத்தனர்; வியர்ப்பும் எய்தினார்.

கமை அறு கருங்கடல் - பொறுமையற்று எப்போதும் முழங்கிக் கொண்டிருக்கும் கரிய கடல்; **கனலி கை பரந்து** - இராமபிரான் எய்த அம்புகளால் உண்டான நெருப்பு பக்கங்களிலெல்லாம் பரவ; **அமை வனம் ஒத்த போது** - தீப்பிடித் தெரிந்த மூங்கிற் காட்டை ஒத்திருந்தபோது; **அறைய வேண்டுமோ** - அதைக்

கூற வேண்டுமோ?; **சுமை உறு பெரும்புகைப்படலம் சுற்றலால்** - சுமை பொருந்திய பெரிய புகைப்படலம் சூழ்ந்தமையால்; **இமையவர் இமைத்தனர்** - இமையா நாட்டம் கொண்ட தேவர்கள் கண்களை இமைக்கலாயினர்; **வியர்ப்பும் எய்தினர்** - உடம்பில் வியர்வையும் எய்தினார்கள்.

கமை - பொறுமை, கடல் எப்போதும் ஓய்வின்றி முழங்கிக் கொண்டே இருப்பதால் 'கமை அறு கருங்கடல்' என்றார். எங்கும் நெருப்பு பரவி எரிந்து கொண்டிருப்பது, மூங்கிற்காடு தீப்பிடித் தெரிவதை ஒத்திருந்தது என்பதை கனலி கை பரந்து அமைவனம் ஒத்தபோது' என்றார். அமை - மூங்கில்.

6627. பூச் செலாதவள் நடை போல்கிலாமையால்,
ஏச்சு எலாம் எய்திய எகினம் யாவையும்,
தீச் செலா நெறி பிறிது இன்மையால், திசை

மீச் செலா; புனலவன் புகழின் வீந்தவால்.

பூச்செலாதவள் - பூமேல்கூட நடக்க முடியாதவளாகிய சீதையின்; **நடை போல்கிலாமையால்** - நடையை ஒத்தில்லாமையினால்; **ஏச்சு எலாம் எய்திய எகினம் யாவையும்** - பழிப்புக்கு ஆளாகிய அன்னப் பறவைகள் எல்லாம்; **தீச்செலா நெறி பிறிது இன்மையால்** - தீ செல்லாத வழி வேறு எதுவும் இல்லாமையாலே; **திசை மீச் செலா** - எல்லாத் திசைகளிலும் மேலே பறந்து செல்ல; **புனலவன் புகழின் வீந்தவால்** - அதனால், கடலரசனான வருணனது புகழ் எவ்வாறு அழிந்ததோ அதுபோல அழிந்தொழியலாயின.

பூச் செலாதவள் - சீதாபிராட்டியின் மென்மை குறித்தது. அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம் (குறள் 1120) என்ற வள்ளுவர் கற்பனையை ஒப்பிட்டுப் பிராட்டியின் திருவடி மென்மையை உணர்க. சீதையின் நடை போன்ற அழகிய நடை அன்னங்களுக்கில்லாமையால் பழிப்புக்கு அவை ஆளாயின என்பதை 'நடை போல்கிலாமையால் ஏச்செலாம் எய்திய எகினம்' என்றார். 'ஏச்சுச்சகிக்காத அன்னம் தீயில் வீழ்ந்து இறந்தது' என்பது கருத்து. நெருப்பின் வெம்மையால் கருகிய காட்சியைக் கற்பனை மெருகூட்டிக் கம்பர் கூறுகிறார். புனலவன் - கடலரசனான வருணன். இராம பிரானுடைய அம்புகளால் அவன் புகழ் அழிந்தது. அது போல அன்னங்கள் அழிந்தன என்றார். மீச்செலா - மேலே சென்று.

6628. பம்புறு நெடுங் கடல் பறவை யாவையும்,
உம்பரின் செல்லலுற்று, உருகி வீழ்ந்தன;
அம்பரம் அம்பரத்து ஏகல் ஆற்றல,
இம்பரில் உதிர்ந்தன, எரியும் மெய்யன.

பம்புறு நெடுங்கடல் பறவையாவையும் - எங்கும் பரந்துள்ள நீண்ட கடலில் வாழும் நீர்ப்பறவைகள் அனைத்தும்; **உம்பரில் செல்லலுற்று** - மேலே வானத்தில் செல்லத் தொடங்கி; **உருகி வீழ்ந்தன** - நெருப்பில் வெந்து உருத் தெரியாது உருகி விழுந்தன; **அம்பரம் அம்பரத்து ஏகல் ஆற்றல** - மேகங்கள் வானத்திலே செல்ல இயலாதனவாய்; **எரியும் மெய்யன** - உடலெல்லாம் தீயில் வெந்து எரிய; **இம்பரில் உதிர்ந்தன** - தரையில் உதிர்ந்து விழுந்தன.

பம்புதல் - பரந்திருத்தல்; ஒலித்தலுமாம். உம்பர் - வானம்.் உருகி - உருத்தெரியாதபடி உருகிப் போய். அம்பரம் - மேகம்; வானம். இம்பர் - நிலம்.

6629. **பட்டன படப் பட, படாத புட் குலம்,**
சுட்டு வந்து எரிக் குலப் படலம் சுற்றலால்,
இட்டுழி அறிகில, இரியல் போவன,
முட்டை என்று எடுத்தன, வெளுத்த முத்து எலாம்.

சுட்டு வந்து எரிக்குலப் படலம் சுற்றலால் - சுட்டுக் கொண்டே வந்த நெருப்புப் படலம் எங்கும் சூழ்ந்து இருத்தலால்; **பட்டன படப்பட** -பறவைக் கூட்டம் தீயில் வெந்து இறப்பன இறந்து கொண்டே இருக்க; **படாத புட்குலம்** - இறக்காத பறவைக் கூட்டம்; **இட்டுழி அறிகில** - புகையும் நெருப்பும் சூழ்ந்திருத்தலால் தமது முட்டைகளை இட்ட இடத்தை அறியாதனவாய்; **இரியல் போவன** - பாதுகாப்பான வேறு இடத்துக்குச் செல்லுபவை; **வெளுத்த முத்து எலாம்** - வெண்மை நிறமான முத்துக்களை எல்லாம்; **முட்டை என்று எடுத்தன** - முட்டை என நினைத்து எடுப்பனவாயின.

எரிக்குலப்படலம் - நெருப்பின் தொகுதி. இட்டுழி -(முட்டை) இட்ட இடம்.

6630. **'வள்ளலை, பாவிகாள், "மனிசன்" என்று கொண்டு**
எள்ளலுற்று அறைந்தனம்; எண் இலாம்' என
வெள்ளி வெண் பற்களைக் கிழித்து, விண் உறத்
துள்ளலுற்று இரிந்தன-குரங்கு சூழ்ந்தில.

பாவிகாள் - பாவிகளே! வள்ளலை மனிசன் என்று கொண்டு - இராமபிரான் மனிதன் தானே என நினைத்து; **எள்ளலுற்று அறைந்தனம்** - ஏளனமாகப் பேசினோம்; **எண் இலாம்** - இராமபிரானுடைய பேராற்றலை அறியும் ஆராய்ச்சி இல்லாதவரானோம்; **என வெள்ளி வெண் பற்களைக் கிழித்து** - என்று கூறி வெள்ளி போன்ற வெண்மையான பற்களைக் காட்டி இளித்துக் கொண்டு; **குரங்கு சூழ்ந்தில** - நீரில் வாழும் குரங்குகள் அந்தக் கடலைச் சூழ்ந்து கொண்டிருக்காமல்; **விண்உறத் துள்ளலுற்று இரிந்தன** - வானத்தின் மீது துள்ளி விலகிச் செல்லலாயின.

புனலை, கனலாகச் செய்த இராமபிரானைச் சாதாரண மனிதன்தானே என்று எண்ணி இத் துன்பத்தை அனுபவிக்க நேர்ந்ததே என்ற குரங்குகளின் தவிப்புத் தெரிகிறது. குரங்குகள் பற்களைக் காட்டி இளிப்பது இயல்பு என்பதால் 'பற்களைக் கிழித்து' என்றார்.

6631. தா நெடுந் தீமைகள் உடைய தன்மையார்,
மா நெடுங் கடலிடை மறைந்து வைகுவார்,
தூ நெடுங் குருதி வேல் அவுணர், துஞ்சினார்;
மீன் நெடுங் கிரி என மிதந்து, வீங்கினார்.

தூ நெடுங் குருதி வேல் அவுணர் - தசையோடு கூடிய, இரத்தம் தோய்ந்த நீண்ட வேலையுடைய அவுணர்கள்; **தா நெடும் தீமைகள் உடைய தன்மையார்** - துயர் தரும் பெருந்தீமைகள் கொண்ட பண்புடையவர் என்பதால்; **மா நெடுங் கடலிடை மறைந்து வைகுவார்** - பெரிய நீண்ட கடலிலே மறைந்து வாழ்கின்றவர்கள்; **துஞ்சினார்** - இராமபிரானுடைய அம்புகளின் வெம்மையால் உயிர்துறந்தார்கள்; **மீ நெடுங்கிரியென** - கடலின் மீது கிடந்த மலைகளைப் போல்; **மிதந்து வீங்கினார்** - மிதந்து உடல் வீங்கலாயினர்.

தூ - தசை. தசையும், இரத்தமும் கொண்ட வேலை 'தூ நெடுங்குருதிவேல்' என்றார். தா - வருத்தம், துயரம். மா நெடுங்கடல் - பெரியகடல்.

6632. தசும்பு இடை விரிந்தன என்னும் தாரைய
பசும் பொனின் மானங்கள் உருகிப் பாய்ந்தன;
அசும்பு அற வறந்தன, வான ஆறு எலாம்;
விசும்பிடை விளங்கிய மீனும் வெந்தவே.

பசும் பொனின் மானங்கள் - (இராமபிரான் அம்புகளால் எங்கும் தீ எரிய) வானத்தில் செல்லும் பொன்னால் அமைந்த விமானங்கள் எல்லாம்; **உருகிப் பாய்ந்தன** - தீயின் வெப்பத்தால் உருகிப் பொழிந்தவை; **தசும்பிடை விரிந்தன என்னும் தாரைய** - நீர்க்குடங்கள் உடைந்தால் நீர்தாரைதாரையாய் ஒழுகுவது போல் இருந்தன; **வான ஆறெலாம்** - விண்ணுலகிலுள்ள ஆகாய கங்கை முதலான ஆறுகள்; **அசும்பறவறந்தன** - ஈரம் சிறிது மின்றி வறண்டு போயின; **விசும்பிடை விளங்கிய** -ஆகாயத்திலே ஒளிர்ந்த; **மீனும் வெந்தவே** - விண்மீன்களும் வெந்தன.

மானம் - விமானம். தசும்பு - நீர்க்குடம். வானயாறு - ஆகாய கங்கை. அசும்பு. நீர்க்கசிவு (ஈரம்). மீன் - விண்மீன்.

6633. செறிவுறு செம்மைய, தீயை ஓம்புவ,

நெறியுறு செலவின, தவத்தின் நீண்டன, உறு சினம் உறப் பல உருவு கொண்டன,
குறுமுனி எனக் கடல் குடித்த-கூர்ங் கணை.

குறுமுனி எனக் கடல் குடித்த கூர்ங்கணை - குறுகிய வடிவினரான அகத்திய முனிவரைப் போல, கடல் நீரை எல்லாம் குடித்த (இராமபிரான் எய்த) கூரிய அம்புகள்; **செறிவுறு செம்மைய** - செறிவுற்று செம்மை வாய்ந்தன; **தீயை ஓம்புவ** - தீயை வளர்ப்பன; **நெறியுறு செலவின** - நெறியில் செல்லும் செலவினை உடையன; **தவத்தின் நீண்டன** - நெடியதவத்தை உடையன; **உறுசினம் உற** - மிக்க கோபம் கொண்டிருப்பதால்; **பல உருவு கொண்டன** - பல வடிவங்களைக் கொண்டன.

குறுமுனி - அகத்தியர். ஓம்புதல். விரும்பிவளர்த்தல். உறுசினம். மிகுந்த கோபம். அம்புகள் குறுமுனிவரைப் போலக் கடல் நீரைக் குடித்தன எனக் கூறவந்தவர் குறுமுனிக்கும், அம்புக்கும் **சிலேடை** கூறினார். இது செம்மொழிச்சிலேடை. **அகத்தியர்** : செம்மை உடையவர்; வேள்வித்தீயை வளர்ப்பவர்; நன்னெறியில் செல்லுபவர்; நீண்டதவம் உடையவர்; சினத்தால் பல வடிவம் கொள்பவர்; கடலைக் குடித்தவர் அம்புகள்: தீயைப் போலச் செம்மை நிறம் உடையவை; தீயை வளர்ப்பவை; செலுத்தும் நெறியே செல்லுபவை; இராமன் கை தீண்ட தவம் உடையவை; கோபத்தால் பல வடிவம் கொள்பவை; கடல் நீரைப் பருகியவை.

6634. **மோதல் அம் கனை கடல் முருக்கும் தீயினால்,**
பூதலம் காவொடும் எரிந்த; பொன் மதில்
வேதலும், இலங்கையும், 'மீளப் போயின
தூதன் வந்தான்' எனத் துணுக்கம் கொண்டதால்.

மோதல் அம் கனைகடல் - அலைமோதுகின்ற முழங்கு கின்ற கடலில் பற்றி; **முருக்கும் தீயினால்** - முழக்கத்துடன் எரிகின்ற நெருப்பினால்; **பூதலம் காவொடும் எரிந்த** - கடலைச் சூழ்ந்துள்ள நிலமெல்லாம் அங்குள்ள சோலைகளோடும் எரிந்தது; **பொன் மதில் வேதலும்** - இலங்கைக்கு அரணாக அமைந்துள்ள பொன்னாலான மதிலும் வெந்து போகவும்; **இலங்கையும்** - இலங்கையில் வாழும் அரக்கர்கள் எல்லாம்; **போயின தூதன் மீளவந்தான் என** - இங்கு வந்து இலங்கைக்கு எரியூட்டிப் போன தூதன் மீண்டும் வந்தான் என்று; **துணுக்கம் கொண்டதால்** - திடுக்கிட்டனர். கனைகடல் - ஒலிக்கும் கடல். முருக்கும் - எரியும். கா - சோலை. பூதலம். நிலம். தூதன் - இராம தூதனாகிய அனுமான். துணுக்கம். கொள்ளுதல்- திடுக்கிடுதல். இலங்கை நகரம் முழுதும் பாழ்படத்தீயால் எரித்த அனுமனது செயல் போல, அம்புகளால் எழுந்த தீயின் செயலும் இருப்பதால் தூதன் வந்தான் என, இலங்கை துணுக்கம் கொண்டது என்றார். 'இலங்கை' இடவாகு பெயர்; இலங்கையில் வாழ்பவர்களை உணர்த்தும்.

6635. **அருக்கனில் ஒளி விடும் ஆடகக் கிரி,**
உருக்கு என உருகின, உதிரம் தோய்ந்தன,
முருக்கு எனச் சிவந்தன; முரிய வெந்தன,
கரிக் குவை நிகர்த்தன, பவளக் காடு எலாம்.

அருக்கனில் ஒளிவிடும் ஆடகக் கிரி - சூரியனைப் போல ஒளிவீசும் பொன்னிற மலையான திரிகூடமலையானது; **உருக்கு என உருகின** - தீயால் வெந்து, அரக்கு உருக்குப் போல உருகலாயின; **உதிரம் தோய்ந்தன** - அதனுடன் இரத்தமும் தோய்ந்தமையால்; **முருக் கெனச் சிவந்தன** - முருக்க மலர் போலச் சிவந்து தோன்றின; **பவளக் காடு எலாம்** - கடலில் உள்ள பவளக்காடுகளெல்லாம்; **முரிய வெந்தன** - அழியும்படி வெந்து போயினவாய்; **கரிக்குவை நிகர்த்தன** - கரிக்குவியல்களை ஒத்திருந்தன.

அருக்கன், சூரியன். ஆடகக் கிரி (இலங்கையின் நடுவே இருந்த திரிகூட மலை) உருக்கு. அரக்குருக்கு (அரக்குக் கட்டி) முருக்கு - முள் முருங்கை மலர். திரிகூட மலை மூன்று சிகரங்களைக் கொண்டது என்பதால் 'உருகின' எனப் பன்மையில் கூறினார். 'அருக்கனில்' என்பதன் இல், உருக்கு 'என' என்பதன் 'என' 'முருக் கென' என்பதன் 'என' என்பன உவமை உருபுகளாகும். பவளக்காடு - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

6636. **பேருடைக் கிரி எனப் பெருத்த மீன்களும்,**
ஓர் இடத்து, உயிர் தரித்து, ஒதுங்ககிற்றில,
நீரிடைப் புகும்; அதின் நெருப்பு நன்று எனாப்
பாரிடைக் குதித்தன, பதைக்கும் மெய்யன.

பேருடைக் கிரி எனப் பெருத்த மீன்களும் - பெருமையுடைய 'மலை' என்று கூறத்தக்க பெரிய மீன்களும்; **ஓரிடத்து, உயிர் தரித்து ஒதுங்க கிற்றில** - ஓரிடத்தில் இருந்து உயிரைக் காப்பாற்றி ஒதுங்கி வாழ இயலாதவை ஆயின; **நீரிடைப்புகும்** - நிலம் வெப்பத்தால் சூடாகத் தண்ணீருக்கிடையே செல்லும்; **அதின் நெருப்பு நன்றெனா** - அதைவிட நெருப்பே நல்லது என்று; **பாரிடைக் குதித்தன பதைக்கும் மெய்யன** - பதை பதைக்கும் உடம்பினை உடையனவாய் நீரிலிருந்து தரைக்குக் குதித்தன.

பேருடை - பெருமையுடைய. அதின் - அதைவிட மெய்யன - உடம்பை உடையன.

6637. **சுருள் கடல் திரைகளைத் தொலைய உண்டு, அனல்**
பருகிடப் புனல் இல பகழி, பாரிடம்
மருள் கொளப் படர்வன, நாகர் வைப்பையும்

இருள் கெடச் சென்றன, இரவி போல்வன.

சுருள் கடல் திரைகளைத் தொலைய உண்டு - இராமபிரான் எய்த அம்புகள் சுருண்டு விழும் கடல் அலைகள் அழியுமாறு அவற்றை உண்டு பின்; **அனல் பருகிடப் புனல் இலபகழி** - நெருப்பு உண்பதற்கு எங்கும் தண்ணீர் இல்லாமையால் அவ்வம்புகள்; **பாரிடம் மருள் கொளப் படர்வன** - நிலம் மருளும்படி எங்கும் செல்வனவாய்ப்பின்; **இரவி போல்வன** - சூரியனைப் போன்ற ஒளி உடையனவாய்; **நாகர் வைப்பையும்** - நாகர்கள் வாழும் நாக உலகத்தையும்; **இருள் கெடச் சென்றன** - அங்கு இருள் கெடும்படி சென்றடைந்தன.

சுருள்கடல் - சுருண்டு விழும் அலைகளை உடைய கடல். தொலைய - அழிய. நகர் வைப்பு - நாகர் உலகம்.

6638. **கரும் புறக் கடல்களோடு உலகம் காய்ச்சிய**
இரும்பு உறச் செல்வன, இழிவ, கீழுற
அரும் புறத்து அண்டமும் உருவி, அப் புறம்
பெரும் புறக் கடலையும் தொடர்ந்து பின் செல்வ.

கரும்புறக் கடல்களோடு - கறுத்துத் தோன்றும் மேற்புறத்தைக் கொண்ட கடல்களோடு; **உலகம் காய்ச்சிய இரும்புறச் செல்வன** - உலகமும் காய்ச்சிய இரும்பை ஒத்துச் செல்லுவன; **இழிவ கீழ்உற** - கீழே பொருந்துமாறு இறங்குவனவாய்; **அரும்புறத்து அண்டமும் உருவி** - சக்கரவாளகிரிக்கு அப்பால் உள்ள செல்லுதற்கரிய புற அண்டத்தையும் ஊடுருவிச் சென்று; **அப்புறம்** - அதற்கு அப்பால் உள்ள; **பெரும்புறக் கடலையும்** - பெரும்புறக் கடலையும்; **தொடர்ந்து பின் செல்வ** - தொடர்ந்து பின் செல்வனவாயின.

இலங்கைக்கு அருகில் எய்த அம்புகள் அப்பாலுள்ள புற அண்டத்தையும் கடந்து பெரும்புறக் கடலையும் தொடர்ந்து சென்றன என அம்பின் ஆற்றலைக் கூறினார். தீயால் கருகியதால் மேற்பரப்பு முழுதும் கறுத்துக் காணப்பட்ட கடலை 'கரும்புறக்கடல்' என்றார். கடல்களும், உலகமுமே' உருகிய இரும்பைப் போல் கீழே இறங்கின என்பதை 'காய்ச்சிய இரும்பு செல்வன இழிவ கீழுற' என்றார்.

6639. **திடல் திறந்து உகு மணித் திரள்கள், சேண் நிலம்**
உடல் திறந்து உதிரம் வந்து உகுவ போன்றன;
கடல் திறந்து எங்கணும் வற்ற, அக் கடல்
குடல் திறந்தன எனக் கிடந்த, கோள் அரா.

திடல் திறந்து உருமணித் திரள்கள் - கடல் நடுவே உள்ள திட்டுகள் எல்லாம் அம்புகளால் பிளக்கப்பட்டு அங்கிருந்து சிந்தும் மணித் திரள்கள் எல்லாம்; **சேண் நிலம் உடல் திறந்து** - பெரிய நிலம் உடல் பிளந்து, அதனால்; **உதிரம் வந்து உகுவ போன்றன** - இரத்தம் சிந்துவன போல இருந்தன; **கடல் திறந்து எங்கணும் வற்ற** - இராமபிரானுடைய அம்புகள் கடலைப் பிளத்தலால் எங்கும் நீரில்லாது வற்றிவிட; **கோள் அரா** - (அக்கடலின் அடியில் வாழ்ந்த) வலிய நீர்ப் பாம்புகள்; **அக்கடல் குடல் திறந்தன எனக் கிடந்தன** - அக்கடலின் குடல்கள் கிடந்தன போலக் காணப்பட்டன.

திடல் - திட்டு. சேண் நிலம் - பரவிப் பெருகிய பூமி. கோள் அரா - குறிதப்பாமல் கொள்ளும் பாம்புகள். உருவ - சிந்த.

6640. **ஆழியின் புனல் அற, மணிகள் அட்டிய**
பேழையின் பொலிந்தன, பரவை; பேர்வு அறப்
பூழையின் பொரு கணை உருவப் புக்கன,
மூழையின் பொலிந்தன, முரலும் வெள் வளை.

ஆழியின் புனல் அற - கடலின் நீர் அறவே வற்றிவிட; **பரவை மணிகள் அட்டிய பேழையின் பொலிந்தன** - அக்கடல் (அடியிலே மணிகள் கிடந்ததால்) மணிகள் சேர்த்து வைத்த பெட்டியைப் போல விளங்கியது; **முரலும் வெள் வளை பேர்வற** - (அக் கடலில் உள்ள) ஒலிக்கின்ற வெண்மை நிறமான சங்குகள் பெயர இயலாதபடி; **பூழையில் பொருகணை உருவ** - முகப்பிலுள்ள துளைகளில் அம்புகள் உருவியிருப்பதால்; **மூழையின் பொலிந்தன புக்கன** - அகப்பைகளைப் போல விளங்கிச் சென்றன.

6641. **நின்று நூறாயிரம் பகழி நீட்டலால்,**
குன்று நூறாயிரம் கோடி ஆயின;-
சென்று தேய்வு உறுவரோ, புலவர் சீறினால்?-
ஒன்று நூறு ஆயின, உவரி முத்து எல்லாம்.

நின்று நூறாயிரம் பகழி நீட்டலால் - (இராமபிரான் போர்க்கோலம் கொண்டு) நின்று நூறாயிரம் அம்புகளை எய்தலால்; **குன்று நூறாயிரம் கோடி ஆயின** - கடலில் உள்ள குன்றுகள் எல்லாம் நூறாயிரம் கோடியாயின; **உவரிமுத்து எலாம்** - கடலில் உள்ள முத்துக்கள் எல்லாம்; **ஒன்று நூறாயின** -அம்பு பட்டு ஒன்று நூறாக ஆயின; **புலவர் சீறினால்** - அறிவுமிக்க சான்றோர்கள் சீறினாலும்; **சென்று தேய்வுறுவரோ** - (சீற்றத்துக்கு ஆளானவர்) சென்று தேய்வடைவார்களோ? (மாட்டார்).

நின்று - போர்க் கோலம் கொண்டு நின்று. புலவர் - சான்றோர்கள். இராமபிரான் நூறாயிரம் அம்புகளை எய்ய, கடலில் உள்ள குன்றுகள் நூறாயிரம் கோடிகளாயின;

அம்பு பட்டுச் சிதைந்த முத்துக்கள் ஒன்று நூறாக ஆயின. அறிவின் மிக்க மேலோர்கள் சினந்தாலும், சினத்துக்கு ஆளானவர் தேய்ந்து கெட மாட்டார்கள் என்ற பொதுப் பொருளை குன்றும், முத்தும் ஒன்று பல வாயின என்ற சிறப்புப் பொருளைக் கூறி விளக்குவதால் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

**6642. சூடு பெற்று ஐயனே தொலைக்கும் மன்னுயிர்
வீடு பெற்றன; இடை மிடைந்த வேணுவின்
காடு பற்றிய பெருங் கனலின் கைபரந்து
ஓடி உற்றது நெருப்பு, உவரி நீர் எலாம்.**

சூடு பெற்று ஐயனே தொலைக்கும் - *சினத்தால் சூடு பெற்று உயிர்களுக்குத் தலைவனான இராமபிரானே அம்பெய்து கொல்லும்;* **மன்னுயிர் வீடு பெற்றன** - *நிலைத்துவாழும் உயிரினங்கள் எல்லாம் அழிவில்லாத பேரின்ப வீட்டை எய்தின;* **இடைமிடைந்த வேணுவின்காடு** - *இடையிடையே நெருங்கியுள்ள மூங்கில்கள் நிறைந்த காட்டில்;* **பற்றிய பெருங்கனலின்** - *பற்றி எரியும் பெருந்தீயைப் போல;* **கை பரந்து ஓடி** - *(அம்பின் நெருப்பு) பக்கங்களிலெல்லாம் பரவிச் சென்று;* **உவரி நீரெலாம் உற்றது** - *கடல் நீரை அடைந்தது.*

'அம்பின் நெருப்பு கடல் நீரை அடைந்தது. மன்னுயிர் யாவும் வீடுபேறு எய்தின' என்பது கருத்து. இராமபிரானால் அம்பெய்து கொல்லப்பட்ட எல்லா உயிர்களும் 'வீடு பெற்றன' என்றார். வேணுவின்காடு - மூங்கில்காடு மூங்கில் காடு தீப்பிடித்தால் விரைவில் எங்கும் பரவுவது இயல்பு என்பதால் 'கனலின் கை பரந்தோடி' என்றார்.

**6643. கால வான் கடுங் கணை சுற்றும் கவ்வலால்,
நீல வான் துகிலினை நீக்கி, பூ நிறக்
கோல வான் களி நெடுங் கூறை சுற்றினாள்
போல, மா நிலமகள் பொலிந்து தோன்றினாள்.**

கால வான் கடுங்கணை - *எமனுக் கொப்பான விரையும் அம்புகள்;* **சுற்றும் கவ்வலால்** - *கடல் முழுவதையும் கவ்விக் கொண்டதால்;* **மா நிலமகள்** - *பெரிய நிலமாகிய பூமித்தாய்;* **நீலவான் துகிலினை நீக்கி** - *தான் உடுத்திருந்த நீலவானம் போன்ற ஆடையை நீக்கிவிட்டு;* **பூ நிறக் கோல வான் களி நெடுங்கூறை** - *பூ வேலைப்பாடுகளோடு கூடிய செந்நிறமான புத்தாடையை;* **சுற்றினாள் போல** - *தனது உடம்பில் சுற்றிக் கொண்டவளைப் போல;* **பொலிந்து தோன்றினாள்** - *பொலிவுடன் காணப்பட்டாள்.*

நீலநிறமான கடல் நீர் வறண்டு போய் எங்கும் ஒளி சிறந்த சிவந்த அம்புகளே காணப்படுவதால் நிலமகள் நீல ஆடையை நீக்கி ஒளி நிறைந்த செந்நிறமான ஆடையை அணிந்து பொலிந்து தோன்றியது போலக் காணப்பட்டாள் என்று கூறியது நயம் துகில் - பட்டாடை. கூறை - புத்தாடை. மணமகள் அணியும் ஆடையை 'கூறைப் புடவை' என்று கூறுவர். அது செந்நிறமுடையது.

6644. கற்றவர் கற்றவர் உணர்வு காண்கிலாக்
கொற்றவன் படைக்கலம் குடித்த வேலை விட்டு,
உற்று உயிர் படைத்து எழுந்து ஓடல் உற்றதால்,
மற்றொரு கடல் புக, வடவைத் தீஅரோ.

கற்றவர் கற்றவர் உணர்வு காண்கிலாக் கொற்றவன் - கற்றறிந்தவர்களுக்குள் கற்றவராய் விளங்கும் மேலோர்களின் உணர்வும்கூட காண இயலாத பெருமானாகிய இராமனது; **படைக்கலம் குடித்த வேலை விட்டு** - அம்புகள் நீர் முழுவதையும் குடித்து விட்ட கடலை விட்டு விட்டு; **வடவைத் தீ** - கடல் மத்தியிலே வாழும் வடவா முகாக்கினித்தீ; **மற்றொரு கடல் புக** - வேறு ஒரு கடலை அடைவதற்காக; **உற்று உயிர் படைத்து எழுந்து** - வலிமைபெற்று உயிர் கொண்டு எழுந்து; **ஓடல் உற்றதால்** - ஓடத் தொடங்கியது.

கற்றறிந்த ஞானிகளின் உணர்வுக்கும் எட்டாதவன் பரமன் என்பதால் 'கற்றவர் கற்றவர் உணர்வு காண்கிலாக் கொற்றவன்' என்றார். "எங்கள் நான் மறைக்கும் தேவர் அறிவுக்கும் பிறர்க்கும் எட்டாச் செங்கண் மால்" என்று (408) முன்னும் கூறுவது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. வடவைத் தீ வாழும் கடல் நீரையெல்லாம் இராமபிரானது அம்புகள் குடித்துவிட்டதால், வேறு கடலுக்குச் செல்ல எழுந்து ஓடலுற்றது. 'கற்றவர் கற்றவர்' என இருமுறை கூறியது 'கற்றவருள்ளும் பெரிது கற்றவர் என ஞானியரைக்' குறித்தது.

6645. வாழியர் உலகினை வளைத்து, வான் உறச்
சூழ் இரும் பெருஞ் சுடர்ப் பிழம்பு தோன்றலால்,
ஊழியின் உலகு எலாம் உண்ண ஓங்கிய
ஆழியின் பொலிந்தது, அவ் ஆழி, அன்ன நாள்.

உலகினை வளைத்து - உலகத்தை எல்லாம் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு; **வான் உறச் சூழ் இரும் பெரும் சுடர்ப் பிழம்பு** - விண்ணை அளாவிச் சூழ்ந்த பெரிய தீயின் ஒளிப் பிழம்பு எங்கும்; **தோன்றலால்** - காணப்படுதலால்; **அவ்வாழி** - அந்தக் கடல்; **அன்ன நாள் ஊழியின் உலகெலாம் உண்ண ஓங்கிய** - அந்த நாளிலே ஊழிக் காலத்தின் முடிவில் உலகனைத்தையும் உண்ண உயர்ந்த; **ஆழியின் பொலிந்தது** - ஊழிக் காலத்துப் பெருங் கடலைப் போல விளங்கியது.

வாழியர் - அசை, உலகை உண்ண ஓங்கிய ஆழியால் ஊறு நேருமோ என் அஞ்சி வாழ்த்தினார் எனலுமாம். இரும் பெரும் சுடர்ப் பிழம்பு - மிகப் பெரிய ஒளிப் பிழம்பு 'இரும்பெரும்' என்பது மீமிசைச்சொல்.

6646. ஏனையர் என்ன வேறு உலகின் ஈண்டினார்-
ஆனவர் செய்தன அறைய வேண்டுமோ-
மேல் நிமிர்ந்து எழு கனல் வெதுப்ப, மீதுபோய்,
வானவர் மலர் அயன் உலகின் வைகினார்?

மேல் நிமிர்ந்து எழுகனல் வெதுப்ப - கடலை விட்டு மேலே நிமிர்ந்து எழுந்த நெருப்பு வெதுப்புவதால் (பயந்து); **வானவர் மீதுபோய்** - விண்ணுலகில் வாழும் தேவர்கள் தாம் வாழும் விண்ணுலகுக்கும் மேலே சென்று; **மலரயன் உலகின் வைகினார்** - பிரமதேவன் வாழும் சத்தியலோகத்தில் தங்கலாயினர் என்றால்; **ஏனையர் என்ன வேறுலகில் ஈண்டினார்** - தேவரினும் ஏனையோராகிய மண்ணுலகில் வாழ்பவர்கள்; **ஆனவர் செய்தன அறைய வேண்டுமோ** - என்போர் செய்த செயல்களைச் சொல்ல வேண்டுமோ?

ஈண்டினோர் - நிறைந்திருப்பவர். வேறுலகு - தேவருலகினும் வேறான மண்ணுலகு.

இராமன் சதுமுகன் கணை ஏவ-நிகழ்ந்த மாறுபாடுகள்

6647. 'இடுக்கு இனி எண்ணுவது என்னை? ஈண்டு இனி
முடுக்குவென் வருணனை' என்ன, மூண்டு எதிர்
தடுக்க அரும் வெகுளியான், சதுமுகன் படை
தொடுத்தனன்; அமரரும் துணுக்கம் எய்தினார்.

இடுக்கு இனி எண்ணுவ தென்னை - இதனால் இனி வரப் போகும் துன்பங்களைப் பற்றி நினைப்பதால் என்ன பயன்?; **ஈண்டு இனி முடுக்குவென் வருணனை என்ன** - வருணனை இனி இங்கு விரைவில் வருமாறு செய்வேன் என்று; **மூண்டு எதிர் தடுக்கரும் வெகுளியான்** - பெருகி எழுகின்ற எதிர்த்து எவரும் தடுக்க இயலாத வெகுளியை உடைய இராமன்; **சதுமுகன் படை தொடுத்தனன்** - பிரமதேவனது கணையான (பிரம்மாஸ்திரத்தை வில்லில் தொடுத்து விடத் தொடங்கினான்; **அமரரும் துணுக்கம் எய்தினார்** - அதைக்கண்டு தேவர்களும் திடுக்கிட்டார்கள்.

இடுக்கு - துன்பம். முடுக்குதல் - விரைதல் மூண்டு - மேல் மேல் பெருகி தடுக்க அரும் வெகுளி - தடுப்பதற்கரிய கோபம். சதுமுகன்படை ஆற்றல் மிக்கது என்பதால் அதனால் நேரும் துன்பத்தை நினைத்துப் பயனென்ன? வருணன் விரைந்து

வரவேண்டுமானால் சதுமுகன் படையை எய்வதே தக்கது என்பதால் 'இடுக்கினி எண்ணுவதென்னை' என்று இராமபிரான் கூறினான் எனலுமாம்.

6648. மழைக் குலம் கதறின; வருணன் வாய் உலர்ந்து
அழைத்தனன்; உலகமும் அடைத்த, ஆறு எலாம்;
இழைத்தன நெடுந் திசை, யாதும் யார் இனிப்
பிழைப்பிலர் என்பது ஓர் பெரும் பயத்தினால்.

மழைக்குலம் கதறின - (இராமபிரான் சதுமுகன் கணையை ஏவ மேகக் கூட்டங்களெல்லாம் கதறலாயின; ***வருணன் வாய் உலர்ந்து அழைத்தனன்*** - வருணன் வாய் வறண்டு கதறினான்; ***உலகமும் ஆறெலாம் அடைத்த*** - உலகிலுள்ள ஆறுகளெல்லாம் தூர்ந்து போயின; யார் இனிப் பிழைப்பவர் - சதுமுகன் படைக்குத் தப்பி இனி யார் பிழைப்பார்கள்; ***என்பதோர் பெரும்பயத்தினால்*** - என்பதொரு பெரிய பயத்தால் இவ்வளவு நடந்தது; ***நெடுந்திசை இழைத்த*** - நீண்ட திசைகளெல்லாம் நுணுகிப் பொடியாயின;

'பிழைப்பிலர்' என்பதைவிட 'பிழைப்பவர்' என்று பாடமே ஏற்றது மழைக்குலம் - மேகக் கூட்டம் உலர்ந்து - வறண்டு ஆறெலாம் - ஆறுகளெல்லாம் அடைத்த - தூர்ந்தன நெடுந்திசை - நீண்ட திசைகள் இழைத்த - தேய்ந்து நொறுங்கின.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6649. அண்ட மூலத்துக்கு அப்பால் அழியும் கொதித்தது;
ஏழு
தெண் திரைக் கடலின் செய்கை செப்பி என்?
தேவன் சென்னிப்
பண்டை நாள் இருந்த கங்கை நங்கையும்
பதைத்தாள்; பார்ப்பான்
குண்டிகை இருந்த நீரும் குளுகுளு கொதித்தது
அன்றே.

அண்ட மூலத்துக்கு அப்பால் ஆழியும் கொதித்தது - அண்டத்தின் அடிப்பகுதியில் உள்ள பெரும் புறக் கடலும் கொதித்தது (என்றால்); ***ஏழு தெண்திரைக் கடலின் செய்கை செப்பிஎன்*** - உலகத்திலுள்ள தெளிந்த அலைகளையுடைய ஏழுகடல்களின் செய்கையைச் சொல்ல என்ன இருக்கிறது?; ***தேவன் சென்னிப் பண்டை நாள் இருந்த கங்கை நங்கையும் பதைத்தாள்*** - சிவபிரானுடைய சென்னியில் வெகு காலமாக வீற்றிருந்த கங்கையாகிய பெண்ணும் பதைபதைத்தாள்; ***பார்ப்பான் குண்டிகை இருந்த நீரும்*** - அந்தணர் தலைவனான பிரமனது கமண்டலத்தில் இருந்த தண்ணீரும்; ***குளு குளு கொதித்தது அன்றே*** - குளு குளு வென ஒலித்துக் கொதிக்கலாயிற்று.

அண்டமூலம் - அண்டங்களின் அடிப்பகுதி. ஆழி - பெரும்புறக் கடல் தேவன் - சிவபெருமான். பார்ப்பான் - பிரமன். குண்டிகை - கமண்டலம். 'குளு குளு' என்பது ஒலிக்குறிப்பு; 'அனுகரணம்' என்பர். 'அன்றே' அசை கங்கை நங்கை - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை.

6650. **'இரக்கம் வந்து எதிர்ந்த காலத்து, உலகு எலாம்**
ஈன்று, மீளக்
கரக்கும் நாயகனைத் தானும் உணர்ந்திலன்; சீற்றம்
கண்டும்,
வரக் கருதாது தாழ்த்த வருணனின் மாறு
கொண்டார்
அரக்கரே? அல்லர்' என்னா, அறிஞரும் அலக்கண்
உற்றார்.

இரக்கம் வந்து எதிர்ந்த காலத்து - (தனது திருவுள்ளத்திலே உயிர்களிடம்) இரக்கம் தோன்றிய காலத்திலே; **உலகெலாம் ஈன்று மீளக் கரக்கும் நாயகனை** - உலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்து மறுபடியும் மறைத்துக் கொள்ளவல்ல உலக நாயகனை; **தானும் உணர்ந்திலன்** - நாம் அறிந்திருத்தல் போலத்தானும் அறியாதவனாயினான்; **சீற்றம் கண்டும் வரக்கருதாது** - இராமபிரானுடைய கோபத்தைப் பார்த்தபின்பும் வருவதற்கு நினைக்காமல்; **தாழ்த்த வருணனின்** -காலம் தாழ்த்த இந்த வருணனைவிடவும்; **மாறு கொண்டார் அரக்கரே அல்லர் என்னா** - இராமபிரானிடம் பகை கொண்ட அவர்கள் அரக்கர் அல்லர் (இந்த வருணன்தான் அரக்கன்) என்று கூறி; **அறிஞரும் அலக்கண் உற்றார்** - மற்றத்தேவர்கள் எல்லோரும் துன்பமுற்றார்கள்.

இறைவன் கருணையே உருவானவன் தனது கருணையால் உயிர்களைப் படைத்தும், கரந்தும், பின்பு மறைப்பதும் செய்யவல்லவன் திருமால். திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரானை 'காக்கும் நாயகன்' என்றார். 'தானும்' உம்மை எச்சவும்மை. அலக்கண் - துன்பம் 'மாறு கொண்ட அரக்கரே நல்லர் என்பதும் ஒரு பாடம் வருணனைவிடப் 'பகை கொண்ட அரக்கர்களே நல்லவர்கள் என்பது அதன் பொருளாம்.

6651. **'உற்று ஒரு தனியே, தானே, தன்கணே, உலகம்**
எல்லாம்
பெற்றவன் முனியப் புக்கான்; நடு இனிப் பிழைப்பது
எங்ஙன்?
குற்றம் ஒன்று இலாதோர்மேலும் கோள் வரக்
குறுகும்' என்னா,
மற்றைய பூதம் எல்லாம், வருணனை வைத மாதோ.

உற்று ஒரு தனியே தானே - தான் ஒருவனே தனியாகப் பொருந்தியிருந்து; **தன்கணே உலகம் எல்லாம் பெற்றவன்** - தன்னிடமிருந்தே உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஈன்றவன்; **முனியப்புக்கான்** - வெகுளத் தொடங்கினான்; **நடு இனிப் பிழைப்பது எங்ஙன்?** - இந்தக் கோபத்துக் கிடையே நாம் தப்பிப் பிழைப்பது எவ்வாறு; **குற்றம் ஒன்று இலாதோர் மேலும்** - குற்றம் எதுவும் செய்யாத நம்மீதும்; **கோள் வரக் குறுகும் என்னா** - தீங்கு வரக் கூடும் என்று கருதி; **மற்றைய பூதம் எல்லாம் வருணனைவைத** - மற்றைப் பூதங்கள் யாவும் வருணனைத் திட்டின.

'பரமன் தனது சங்கல்பத்தால் தான் ஒருவனே தன்னிடமிருந்து உலகங்களைப் படைக்கிறான்' என்பது சமய நூற் கொள்கை. ஐம் பெரும் பூதங்களில் ஒன்று நீர் அதற்குரியவன் வருணன். அவன் செய்த தவறு காரணமாக மற்றைப் பூதங்களுக்கும் தீங்கு நேரக் கூடும் என, அவை வருணனை வைதன. கோள் - தீங்கு.

வருணன் தோன்றிப் பணிவுரை பகர்தல்

6652. எழு சுடர்ப் படலையோடும் இரும் புகை நிரம்பி எங்கும்
வழி தெரிவு அறிவு இலாத நோக்கினன் வருணன் என்பான்,
அழுது அழி கண்ணன், அன்பால் உருகிய நெஞ்சன், அஞ்சித்
தொழுது எழு கையன், நொய்தின் தோன்றினன், வழுத்தும் சொல்லான்.

எழு சுடர்ப் படலையோடும் - தொடர்ந்து எழுகின்ற தீச்சுடர்களின் திரள்களோடு; **இரும்புகை நிரம்பி** - நிறைந்த புகை நிரம்பி; **எங்கும் வழி தெரிவு அறிவிலாத** - எங்கும் வரும் வழியைத் தெரிந்து கொள்ள அறியாத; **நோக்கினன் வருணன் என்பான்** - நோக்கினை உடையவனான வருணன் என்பவன்; **அழுது அழிகண்ணன்** - அழுது அழுது அழகிழந்த கண்களை உடையவனாகவும்; **அன்பால் உருகிய நெஞ்சன்** - இராமபிரானிடம் கொண்ட அன்பினால் உருகிய உள்ளத்தை உடையவனாகவும்; **அஞ்சித் தொழுது ஏழு கையன்** - அஞ்சி, தொழுதபடி மேலே உயர்த்தியகைகளை உடையவனாகவும்; **வழுத்தும் சொல்லான்** - இராமபிரானைப் போற்றிப் புகழும் சொற்களை உடையவனாகவும்; **நொய்தின் தோன்றினன்** - விரைந்து (இராமபிரானுக்கு எதிரிலே வந்து) தோன்றினான்.

எழுசுடர் - மேலும் மேலும் எழுகின்ற தீச்சுடர் படலை - திரள். எங்கும் புகை நிறைந்திருத்தலால் கண்களால் பார்க்க இயலவில்லை நொய்தல் - விரைதல். வருணன், நோக்கினன் கண்ணன், நெஞ்சன், கையன் சொல்லன் தோன்றினன் என இயையும்.

6653. **'நீ எனை நினைந்த தன்மை, நெடுங் கடல் முடிவில்**
நின்றேன்
ஆயினேன் அறிந்திலேன்' என்று அண்ணலுக்கு
அயிர்ப்பு நீங்க,
காய் எரிப் படலை சூழ்ந்த கருங் கடல்
தரங்கத்தூடே,
தீயிடை நடப்பான் போல, செறி புனற்கு இறைவன்
சென்றான்.

நீ எனை நினைந்த தன்மை - பெருமானே! நீ என்னை வருமாறு நினைத்த தன்மையை; **நெடுங்கடல் முடிவில் நின்றேன் ஆயினேன்** - இந்தப் பெரிய கடலில் முடிவான இடத்திலே நின்றவனாகிய நான்; **அறிந்திலேன் என்று** - அறியாதவனானேன் என்று கூறிக் கொண்டு; **அண்ணலுக்கு அயிர்ப்பு நீங்க** - இராமபிரானுக்கு ஐயம் தீரும்படி; **காய் எரிப்படலை சூழ்ந்த** - எரியும் தீத்திரள் எங்கும் சூழ்ந்திருந்த; **கருங்கடல் தரங்கத்து ஊடே** -கரிய கடல் அலைகளுக்கு இடையிலே; **தீயிடை நடப்பான் போல** - நெருப்புக்கு இடையிலே நடந்து வருபவனைப் போல்; **செறி புனற்கு இறைவன் சென்றான்** -செறிந்த கடலுக்கு அரசனான வருணன் வரலானான். எரிப்படலை - நெருப்புத்திரள். புனற்கு இறைவன், அண்ணலுக்கு அயிர்ப்பு நீங்க, நினைத்த தன்மை அறிந்திலேன் என்று சென்றான் என இயையும். எரியும் நெருப்புத் திரள் சூழ்ந்த அலைகளுக் கிடையே நடந்து வருபவன் 'தீயிடை நடப்பான் போல'ச் சென்றான் என்றார். "தீப் பொதிந்தாமென மிதிக்கும் செய்கையன்' என இராவணனைக் கூறுதல் (3340) ஒப்பிடத்தக்கது. "நாம் நினைத்தும் வராததேன்' என்று இராமன் கருதிய ஐயத்தைப் போக்க" 'நீ என்னை நினைத்ததை நான் நீண்ட இக் கடலின் முடிவில் நின்றதால் அறியாதவனானேன்" என்று கூறியபடி வருணன் வந்தான்.

6654. **வந்தனன் என்ப மன்னோ, மறி கடற்கு இறைவன்;**
வாயில்
சிந்திய மொழியன், தீந்த சென்னியன், திகைத்த
நெஞ்சன்,
வெந்து அழிந்து உருகும் மெய்யன், விழுப் புகைப்
படலம் விம்ம,
அந்தரின் அலமந்து, அஞ்சி, துயர் உழந்து,
அலக்கண் உற்றான்.

மறி கடற்கு இறைவன் - அலைகள் மடிந்து விழும் கடலுக்கு அரசனான வருணன்; **வாயில் சிந்திய மொழியன்** - வாயிலிருந்து சிந்தும் சொற்களை உடையவனாயும்; **தீந்த சென்னியன்** - தீயினால் தீய்ந்து போன தலையை உடையவனாயும்; **திகைத்த நெஞ்சன்** - திகைப்புண்ட மனத்தை உடையவனாகவும்; **வெந்து அழிந்து உருகும்**

மெய்யன் - தீயால் வெந்து, உருவழிந்து, உருகுகின்ற உடலை உடையவனாகவும்; **விழுப்புகைப் படலம் விம்ம** - மிகுந்த புகைக் கூட்டம் எங்கும் நிறைந்து இருப்பதால்; **அந்தரின் அலமந்து** - கண் பார்வை இல்லாதவனைப் போலத் தடு மாறிக் கொண்டு; **அஞ்சித்துயர் உழந்து** - பயந்து கொண்டு துன்பத்தால் வருந்துபவனாய்; **அலக்கண் உற்றான் வந்தனன்** - வேதனைப்பட்டு வந்தான்.

என்ப, மன்னோ - அசைச் சொற்கள். விழுப்புகை - மிகுந்த புகை படலம் - திரள் அந்தர் - குருடர் மறிகடற்கு இறைவன் - மொழியன் சென்னியன் - நெஞ்சன் அந்தரின் அலமந்து, வந்தனன் என்று இயையும். அலக்கண் - துன்பம். வருணன் கண்ணிருந்தும் காண இயலாதபடி புகை நிறைந்து சூழ்ந்திருந்தமையால் குருடர் போலத் துன்புற்றதை அலக்கண் உற்றான் என்று குறித்தார். முன்பும் வழி தெரிவு அறிவிலாத நோக்கினன் என்றார். அச்சத்தால் தன்னையறியாது சிதைந்து வந்த மொழியாதலின் சிந்திய மொழியன் என்றார். அச்ச மெய்ப்பாட்டுக்கு இப்பாடல் நல்ல எடுத்துக்காட்டு.

வருணன் இராமபிரானிடம் அடைக்கலம் வேண்டுதல்

6655. 'நவை அறும் உலகிற்கு எல்லாம் நாயக! நீயே சீறின்,
கவயம் நின் சரணம் அல்லால், பிறிது ஒன்று
கண்டது உண்டோ?
இவை உனக்கு அரியவோதான்; எனக்கு என வலி
வேறு உண்டோ?
அவயம், நின் அவயம்!' என்னா, அடுத்து அடுத்து
அரற்றுகின்றான்:

நவை அறும் உலகிற்கு எல்லாம் நாயக - குற்ற மற்ற இவ்வுலகுக்கெல்லாம் தலைவனாக விளங்கும் பெருமானே!; **நீயே சீறின்** - (கருணைமிகுந்த மனத்தை உடைய) நீயே இவ்வாறு என் மீது சினம் கொண்டாயானால்; **கவயம் நின் சரணமல்லால்** - (எனக்குப் பாதுகாப்பான) கவசம் உனது பாதங்களே அல்லாமல்; **பிறிது ஒன்று கண்டதுண்டோ** - வேறு ஒன்றினை நான் பார்த்ததுண்டோ?; **இவை உனக்கு அரியவோதான்** - கடலுக்குத் தீயிட்டு, உலகை நடுங்கச் செய்யும் இச் செயல் உனக்கு அரியதொன்றே!; **எனக்கு என வலி வேறுண்டோ** - உனது வலிமையாய் வாழ்கின்ற எனக்கு எனத்தனியான வலிமை வேறுளதோ?; **அவயம் நின் அவயம் என்னா** - அடைக்கலம் உனக்கு அடைக்கலம் என்று; **அடுத்து அடுத்து அரற்றுகின்றான்** - அடுத்தடுத்துக் கூறி அரற்றுவானானான்.

நவை - குற்றம், கவயம், அவயம் என்பன கவசம், அபயம் என்பதன் திரிவுகள் 'தலைவனே சீறுவானாயின் அடிமைக்கு வேறு பாதுகாவல் ஏது' என்பான் 'நீயே சீறின் கவயம் பிறி தொன்றுண்டோ' என்றான். 'அபயம். அபயம்' என்று பலமுறை கூறி அரற்றினான் என்பதை 'அடுத்தடுத்து' என்றார்.

6656. 'ஆழி நீ; அனலும் நீயே; அல்லவை எல்லாம் நீயே;
ஊழி நீ; உலகும் நீயே; அவற்று உறை உயிரும் நீயே;
வாழியாய்! அடியேன் நின்னை மறப்பெனோ?
வயங்கு செந் தீச்
சூழுற உலைந்து போனேன்; காத்தருள்-சுருதி மூர்த்தி!

சுருதி மூர்த்தி -மறைகளின் வடிவாய்த் திகழ்பவனே!; ***ஆழிநீ அனலும் நீயே*** - இந்தக் கடலும் நீதான்; கடலை எரித்த தீயும் நீயே; ***அல்லவை எல்லாம் நீயே*** - இவையிரண்டுமல்லாத வானும், மண்ணும், விசும்பும் ஆகிய அனைத்தும் நீயே; ***ஊழிநீ உலகும் நீயே*** - உலகத்தை அழிக்கின்ற கடையூழிக் காலமும் நீயே உன்னால் அழிக்கப்படும் உலகமும் நீயே; ***அவற்று உறை உயிரும் நீயே*** - அவ்வுலகத்துள் வாழும் எல்லா உயிரினங்களும் நீயே; ***வாழியாய் அடியேன் நின்னை மறப்பனோ*** - என்றும் வாழ்கின்ற பெருமானே அடியவனாகிய நான் உன்னை மறப்பேனோ?; ***வயங்கு செந்தீச் சூழுற*** - விளங்குகின்ற செந்நிறத் தீ என்னைச் சூழ்ந்து கொள்ள; ***உலைந்து போனேன்*** - (அதனால் நான்) அழிந்தே போனேன்; ***காத்து அருள்*** - அடியேனைக் காத்து அடைக்கலம் தந்தருள்வாயாக.

சுருதி - வேதம். 'திடவிசும் பெரி வளி நீர் நிலம் இவை மிசை, படர் பொருள் முழுவதுமாய் அவையவை தொறும், உடல்மிசை உயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன்" என்ற திருவாய் மொழி நினைவு கூரத்தக்கது. கடலும் நீ. அக்கடலை அழித்த தீயும் நீ. கடையூழிக் காலமும் நீ. அக்காலத்து அழியும் உலகும் நீ அவ்வுலகத்தில் வாழும் உயிர்களும் நீ என்று வருணன் கூறியது பரமனது எல்லாமாயிருக்கும் தன்மையை உணர்த்தும், பரம் பொருள் என்றும் ஒரே தன்மையாய் நிலைத்து நிற்பது என்பதால் 'வாழியாய்' என்றான்.

6657. 'காட்டுவாய் உலகம்; காட்டிக் காத்து, அவை
கடையில் செந் தீ
ஊட்டுவாய்; உண்பாய், நீயே; உனக்கும் ஒண்ணாதது
உண்டோ?
தீட்டு வான் பகழி ஒன்றால் உலகங்கள் எவையும்
தீய
வீட்டுவாய்; நினையின், நாயேற்கு இத்தனை
வேண்டுமோதான்?

காட்டுவாய் உலகம் - உலகங்களை யெல்லாம் படைப்பாய்; ***காட்டிக் காத்து*** - படைத்ததோடு அவற்றைக் காக்கவும் செய்வாய்; ***அவை கடையில் செந்தீ ஊட்டுவாய்*** - அவைகளை ஊழிக்காலத்து முடிவில் ஊழிக் காலப்பெருந்தீயூட்டி அழிப்பாய்; ***உண்பாய் நீயே*** - உலகனைத்தையும் உண்டு வயிற்றிலே வைத்துக் காப்பவனும் நீயே; ***உனக்கும் ஒண்ணாததுண்டோ*** - எல்லாம் வல்ல உனக்குச்

செய்ய இயலாத செயலும் உண்டோ?; **தீட்டுவான் பகழி ஒன்றால்** - தீட்டிக் கூர்மையாக்கப்பட்ட சிறந்ததொரு அம்பினாலேயே; **உலகங்கள் எவையும் தீய வீட்டுவாய்** - எல்லா உலகங்களும் தீய்ந்து போகும்படி அழிப்பாய்; **நினையின் நாயேற்கு** - நினைத்துப் பார்த்தால், நாய் போன்ற உனது அடியவனான எனக்கு; **இத்தனை வேண்டுமோதான்** - இத்தனை சினம் வேண்டுமோ?.

காட்டுதல் - படைத்தல். பிரமனாகப் படைப்பவனும், திருமாலாகக் காப்பவனும் சிவனாக அழிப்பவனும் ஒருவனே என்பதை 'காட்டி, காத்து, செந்தீ ஊட்டுவாய்" என்றது உணர்த்தும். செந்தீ ஊட்டிப் பின் உலகங்கள் அழியாதபடி, உண்டு பின் வயிற்றில் வைத்துக் காப்பவனும் இறைவனே என்பதனை "செந்தீ ஊட்டுவாய் உண்பாய் நீயே" என்பதுணர்த்தும். ஒரு அம்பால் உலகனைத்தையும் தீய்த்து அழிக்கவல்ல நீ எனக்காக இத்தனை சினம் கொள்ள வேண்டுமோ என்பான் 'நாயேற்கு இத்தனை வேண்டுமோ' என்றான். வான் பகழி - சிறந்த அம்பு. வீட்டுதல் - அழித்தல். மிகவும் எளிய அடியவன் நான் என்பதை 'நாயேன்' என்றான்.

6658. **'சண்ட வான் கிரண வாளால் தயங்கு இருட் காடு சாய்க்கும்**
மண்டலத்து உறையும் சோதி வள்ளலே! மறையின் வாழ்வே!
பண்டை நான்முகனே ஆதி சராசரத்து, உள்ளப் பள்ளப்
புண்டரீகத்து வைகும் புராதனா! போற்றி, போற்றி!

சண்ட வான் கிரண வாளால் - கொடிய, சிறந்த கிரணங்களாகிய வாளால்; **தயங்கு இருள் காட்டைச் சாய்க்கும்** - விளங்குகின்ற இருளாகிய காட்டை வெட்டிச் சாய்க்கின்ற; **மண்டலத்து உறையும் சோதி வள்ளலே** - சூரிய மண்டலத்தின் மத்தியிலே தங்கியிருக்கும் ஒளி வடிவான வள்ளலே; **மறையின் வாழ்வே** - வேதங்களின் வாழ்வாக விளங்குபவனே; **பண்டை நான்முகனே ஆதி** - பழமையான பிரமன் முதலாகிய; **சராசரத்து உள்ளப் பள்ளப் புண்டரீகத்து வைகும்** - நிற்பதனவும், இயங்குவனவுமான உயிர்களின் உள்ளமாகிய தாமரையிலே வசிக்கும்; **புராதனா போற்றி போற்றி** - பழமைமிக்கவனே போற்றி போற்றி. சண்டம் - கொடுமை. ஈண்டு வெப்பக் கொடுமையே உணர்த்தும். கிரணத்தை வாளாகவும், இருளைக் காடாகவும் கூறியது உருவகம். சூரிய மண்டலத்தின் மத்தியிலே இறைவன் உறைகிறான் என்பது புராணக் கொள்கை. மண்டலம் - பரிதிமண்டலம் உயிரினங்களின் உள்ளத்தாமரையில் உறைபவன் பரமன் ஆதலின் "சராசரத்து உள்ளப் பள்ளப்புண்டரீகத்து வைகும்" என்றான். உள்ளப் பள்ளம் - உள்ளமாகிய பள்ளம் என்றது உருவகம். புராதனன் - பழமையானவன். உள்ளப் பள்ளம் - உள்ளமாகிய பள்ளம் என்பதால் உருவகம்.

6659. ' "கள்ளமாய் உலகம் கொள்ளும் கருணையாய்! மறையில் கூறும்
எள்ளல் ஆகாத மூலத்து யாதுக்கும் முதலாய் உள்ள
வள்ளலே! காத்தி" என்ற மா கரி வருத்தம் தீர,
புள்ளின்மேல் வந்து தோன்றும் புராதனா! போற்றி, போற்றி!

கள்ளமாய் உலகம் கொள்ளும் கருணையாய் - ஒருவரும் உணராதவாறு உலகத்தை எல்லாம் உதரத்தில் வைத்துக் காத்தருளிய கருணை மிக்கவனே; **மறையில் கூறும்** - வேதங்களில் விரித்துக் கூறப்படுகின்ற; **எள்ளல் ஆகாத மூலத்து** - எங்கும் இகழ்ந்து பேசமுடியாத மூலப்பகுதியிலிருந்து தோன்றிய; **யாதுக்கும் முதலாயுள்ள வள்ளலே** - எல்லா உயிர்களுக்கும் முதலாக உள்ள வள்ளலே; **காத்தி என்ற மாகரி வருத்தம் தீர** - என்னைக் காத்தருள்வாயாக என்று முறையிட்ட பெருமை மிக்க யானையின் துன்பம் தீர; **புள்ளின் மேல் வந்து தோன்றும்** - பறவையரசனான கருடன் மீதமர்ந்து வந்து தோன்றிய; **புராதனா போற்றி போற்றி** - பழமையோனே போற்றி போற்றி!

கள்ளமாய் - ஒருவரும் உணராதவாறு மூலத்து - மூலப்பகுதியிலிருந்து மாகரி - பெருமையுடைய யானை (கஜேந்திரன்) புள் - பறவை, ஈண்டுக்கருடன். வருத்தம் - முதலையால் பட்ட துன்பம். எவரும் உணரமுடியாதவாறு உலகத்துயிர்களை எல்லாம் காத்தருளும் கருணை உடையவன் இறைவன் என்பதை 'கள்ளமாய் உலகம் கொள்ளும் கருணையாய்' என்பதுணர்த்தும்.

6660. 'அன்னை நீ; அத்தன் நீயே; அல்லவை எல்லாம் நீயே;
பின்னும் நீ; முன்னும் நீயே; பேறும் நீ; இழவும் நீயே;
என்னை, "நீ இகழ்ந்தது" என்றது எங்ஙனே? ஈசன் ஆய
உன்னை நீ உணராய்! நாயேன் எங்ஙனம் உணர்வேன், உன்னை?'

அன்னை நீ அத்தன் நீயே - எனக்குத் தாயும் நீ, தந்தையும் நீயே; **அல்லவை எல்லாம் நீயே** - தாயும் தந்தையுமல்லாத மற்ற எல்லா உறவும் நீயே; **பின்னும் நீ முன்னும் நீயே** - எல்லாவற்றுக்கும் அந்தமும் நீ ஆதியும் நீயே; **பேறும் நீ இழவும் நீயே** - எனக்குரிய நற்பேறுகளும் நீ இழப்பும் நீயே; **என்னை** - (இவ்வாறு எல்லா நிலையிலும் உன்னையே சார்ந்திருக்கும்) என்னைநோக்கி; **'நீ இகழ்ந்தது' என்றது எங்ஙனே** - 'நீ என்னை இகழ்ந்தாய்' என்று கூறுவது எப்படிப் பொருந்துவதாகும்; **ஈசன் ஆய உன்னை நீ உணராய்** - எல்லாம்வல்ல இறைவனாகிய நீயே உன்னை உணராதவனாய் இருக்கிறாய்; **உன்னை நாயேன் எங்ஙனம் உணர்வேன்** - எனவே, அடியவனாகிய நான் உனது வல்லபத்தை எவ்வாறு உணர்வேன்?

அத்தன் - தந்தை. அல்லவை - பிற உறவுகள் 'பின்' என்றது பின் நிகழும் காரியத்தையும் 'முன்' என்றது காரியத்துக்கு முன் உள்ள காரணத்தையும் உணர்த்தும் என்பதும் ஒரு பொருள்; அதுவும் பொருந்தும். "அத்தனாகி அன்னையாகி ஆளும் எம்பிரானுமாய். ஒத்தொல்லாத பல் பிறப் பொழித்து நம்மை ஆட் கொள்வான்' என்ற திருச்சந்த விருத்தம் (115) ஒப்பு நோக்கத் தக்கது 'பேறும் நீ இழவும் நீயே' என்பது 'நல்குரவும் செல்வும்' நரகும் சுவர்க்கமுமாய் வெல் பகையும் நட்பும் விடமும் அமுதமுமாய், பல்வகையும் பரந்த பெருமான்' என்ற திருவாய் மொழி (2656)யுடன் ஒப்பிட்டு உணரத்தக்கது 'உன்னை நீதானும் உணராதாய் உன் வடிவம் தன்னை நீகாட்டத் தளைந்திடுவன் நான்' என்ற வில்லி பாரதம் (வில்லி. கிருட்டினன் தூது 362) ஒப்புநோக்கத்தக்கது. தன்னை உணராத தகைமை பெருமானுக்கு உண்டு எனக் கம்பர் பின்னும் குறித்துளார் (8784, 10063)

6661. பாய் இருள் சீய்க்கும் தெய்வப் பருதியைப் பழிக்கும் மாலை,
மா இருங் கரத்தால், மண்மேல் அடியுறையாக வைத்து,
'தீயன சிறியோர் செய்தால், பொறுப்பது பெரியோர் செய்கை;
ஆயிர நாமத்து ஐயா! சரணம்' என்று அடியில் வீழ்ந்தான்.

பாய் இருள் சீய்க்கும் - எங்கும் பரவிய இருளைப் போக்குகின்ற; **தெய்வப் பருதியை** - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த சூரியனையும்; **பழிக்கும் மாலை** - பழித்துக் கீழானதென்று கூறச் செய்யும் ஒளிமிக்க மாலை ஒன்றை; **மாயிரும் கரத்தால்** - தனது பெரிய கைகளால்; **மண் மேல் அடியுறையாக வைத்து** - (ராமபிரானுக்கு முன்பு) தரைமீது காணிக்கையாக வைத்து; **தீயன சிறியோர் செய்தால்** - சிறியவர்கள் அறியாமையினாலே தீமை செய்வார்களானால்; **பொறுப்பது பெரியோர் செய்கை** - அத்தீமையைப் பொறுத்தருள்வது பெரியவர்களின் செய்கையாகும்; **ஆயிரம் நாமத்து ஐயா** - ஆயிரம் திருநாமங்களை உடைய தலைவனே; **சரணம் என்று அடியில் வீழ்ந்தான்** - அடியேன் உனக்கு அடைக்கலம் என்று கூறியபடி வருணன் இராமபிரானது திருவடிகளில் விழுந்தான்.

பாய்இருள் - பரவிய இருள் சீய்க்கும் - மாற்றும் (சிதைக்கும்). சிறந்த ஒளியினால் சூரியனையும் கீழ்ப்படுத்தும் மணியை 'பருதியைப் பழிக்கும் மாலை' என்றார். மாயிரும் கரம் - மிகப் பெரிய கைகள் (மீமிசைச் சொல்). அடியுறை - திருவடிகளுக்குப் பொருந்துவதாகிய காணிக்கைப் பொருள். "சீறுவாய் அல்லை ஐய சிறியவர் தீமை செய்தால், ஆறுவாய் நீ அலால் மற்று ஆர் உளர்' எனத் தாரை இலக்குவனிடம் கூறியது (4323) இங்கு நினையத் தக்கது. பரமனுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்கள் உண்டு. பேராயிரம் உடையான்' என்று பேசுவார் "சேராதன உளரோ பெருஞ் செல்வர்க்கு வேதம் செப்பும், பேர் ஆயிரம் திண் பெரும்புயம் ஆயிரம் பெய்துளவத், தாரார் முடி ஆயிரம் குரு கூர்ச் சட கோபன் சொன்ன, ஆரா அமுதக் கவி ஆயிரம் அவ்

வரியினுக்கே' என்ற சடகோபரந்தாதி (45) ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. சரணம் - அடைக்கலம்)

இராமபிரான் சினம் தணிந்து காலம் தாழ்த்தமைக்குக் காரணம் வினவுதல்

6662. பருப்பதம் வேவது என்னப் படர் ஒளி படராநின்ற
உருப் பெறக் காட்டி நின்று, 'நான் உனக்கு அபயம்' என்ன,
அருப்பு அறப் பிறந்த கோபம் ஆறினான், ஆறா ஆற்றல்
நெருப்பு உறப் பொங்கும் வெம் பால் நீர் உற்றது அன்ன நீரான்.

பருப்பதம் வேவது என்ன - ஒரு மலையே நெருப்புப் பற்றி எரிவது போல; **படர் ஒளி படரா நின்ற உருப்பெறக் காட்டி நின்று** - பரவிய ஒளி படர்ந்து நின்று தனது வடிவத்தை நன்றாகக் காட்டி நின்று; **நான் உனக்கு அபயம் என்ன** - உனக்கு நான் அடைக்கலம் என்று வருணன் கூற; **அருப்பறப் பிறந்த கோபம் ஆறினான்** - இராமபிரான் மிகுதியாக உண்டான சினம் தணிந்தான்; **ஆறா ஆற்றல் நெருப்பு உற** - தணியாத வலிமை கொண்ட நெருப்புப் பொருந்தலால்; **பொங்கும் வெம்பால்** - பொங்கிய காய்ந்த பாலில்; **நீர் உற்றது அன்ன நீரான்** - நீர் தெளித்தால் தணிவது போன்ற தன்மையன் ஆயினான்.

பருப்பதம் - மலை. உருப்பெறக் காட்டல் - வடிவத்தை நன்றாகக் காட்டல். அரும்பு + அற என்பது அரும்பற என்றாகி, பின்னர் அருப்பற என்று வலித்தது. அரும்பு இங்கே முதனிலைத் தொழிற்பெயர் (அரும்புதல்). அரும்புதல் அளவுகூட இல்லாமல் கோபம் ஆறியது என்பதாம். மலையே வேவது போன்ற தோற்றத்தோடு வந்த வருணன் 'நான் உனக்கு அபயம்' என அபயக் குரல்தந்தான். அதனைக் கேட்டும், வருணனது வடிவத்தைக் கண்டும் பொங்கும் பாலில் நீர் தெளித்தால் தணிவது போல, இராமபிரான் சினம் அடங்கினான் என்க. நீரான் - தண்மையன்.

6663. 'ஆறினாம்; அஞ்சல்; உன்பால் அளித்தனம் அபயம், அன்பால்;
ஈறு இலா வணக்கம் செய்து, யாம் இரந்திட, எய்திடாதே,
சீறுமா கண்டு வந்த திறத்தினைத் தெரிவதாகக்
கூறுதி, அறிய' என்றான்; வருணனும், தொழுது

கூறும்:

ஆறினாம் அஞ்சல் உன்பால் அளித்தனம் அபயம் - கோபம் தணிந்தேன், அஞ்சாதே உனக்கு அடைக்கலம் அளித்தேன்; **அன்பால் ஈறிலா வணக்கம் செய்து** - உன்னிடம் அன்பு கொண்டவனாய் உனக்கு முடிவில்லாத வணக்கம் செய்து; **யாம்**

இரந்திட எய்திடாதே - நான் பணிவுடன் கெஞ்சிக் கேட்க வராமல்; **சீறுமா கண்டு வந்த திறத்தினை** - சீற்றமிகக் கொண்டு நின்றதைக் கண்டு அதன் பிறகு இங்கு வந்த தன்மையை; **தெரிவதாகக் கூறுதி அறியஎன்றான்** - நான் தெரிந்து கொள்ளுமாறு கூறுவாயாக என்றான் இராமபிரான்; **வருணனும் தொழுது கூறும்** - அதைக் கேட்ட வருணன் இராமபிரானை வணங்கிக் கூறுவானானான்;

ஆறுதல் - தணிதல். அஞ்சல் - அஞ்சாதே பணிந்து வணங்கி வேண்டிய போது வராமல், சினந்து சீறிய போது வந்த தன்மைக்கு வியந்து 'சீறுமா கண்டு வந்த திறத்தினைக் கூறுதி' என்று இராமபிரான் கேட்க அதற்கு வருணன் மறுமொழி கூறினான் என்பது கருத்து தெரிவதாக - யாவரும் உணரும்படி. அறியக் கூறுதி - யானறிந்து கொள்ளக் கூறுக.

6664. 'பார்த்தனில் பொறையின் மிக்க பத்தினிக்கு உற்ற பண்பு
வார்த்தையின் அறிந்தது அல்லால், தேவர்பால் வந்திலேன், நான்;
தீர்த்த! நின் ஆணை; ஏழாம் செறி திரைக் கடலில் மீனின்
போர்த் தொழில் விலக்கப் போனேன்; அறிந்திலேன்

புகுந்ததுஒன்றும்.' **பார்த்தனில் பொறையின் மிக்க பத்தினிக்கு** - நிலமகளைக் காட்டிலும் பொறுமைமிக்க பத்தினியான சீதா பிராட்டி; **உற்ற பண்பு வார்த்தையின் அறிந்ததல்லால்** - நேர்ந்ததனை இப்போது உனது வார்த்தையால் அறிந்தேனேயல்லாது; **தேவர் பால் வந்திலேன் நான்** - நான் தேவர்களிடம் வந்தேனல்லேன் (எனவே பிராட்டியின் நிலையை முன்பு அறியேன்); **தீர்த்த! நின் ஆணை** - தூய்மை மிக்கவனே! உன் மீது ஆணையாகக் கூறுகிறேன்; **ஏழாம் செறி திரைக் கடலில்** - அலைகள் மிகுந்து செறிந்துள்ள ஏழாவது கடலிலே; **மீனின் போர்த் தொழில் விலக்கப் போனேன்** - மீன்கள் தங்களுக்குள் பகை கொண்டு செய்த போரை விலக்கச் சென்றிருந்தேன்; **அறிந்திலேன் புகுந்தது ஒன்றும்** - ஆதலால் இடையில் நிகழ்ந்த செயல் ஒன்றினையும் அறியாதவனானேன்.

பார் - உலகம், இங்கு நிலமகளை உணர்த்தும். பார்தனில் என்றது எதுகை நோக்கி ஓசை இன்பத்துக்காக பார்த்தனில் என வலித்தது. வருணனுக்குச் சீதைக்கு நேர்ந்த துன்பமும் தெரியாது. இராமபிரான் வருமாறு வேண்டியதும் தெரியாது என்பதனை 'புகுந்தது ஒன்றும் அறிந்திலேன்' என்றான். நீ இப்போது கூறிய உனது வார்த்தையால்தான் தெரிந்தேன் என்பதனை 'வார்த்தையின் அறிந்த தல்லால்' என்றான்

ஒருவேளை தேவர்கள் எவரையாவது சந்தித்திருந்தால் அவர்கள் கூறக்கேட்டிருக்கலாம் என இராமன் கருதக் கூடும் என்பதால் 'தேவர் பால் வந்திலேன் என்றான். தீர்த்தன் - தூய்மையானவன். மீனின் போர்த் தொழில் - சுறா மீன்கள் தங்களுக்குள்ளே போரிட்ட செயல்.

இராமபிரான் அம்புக்கு இலக்கு யாதென வருணன் கூறுதல்

6665.** **என்றலும், இரங்கி, ஐயன், 'இத் திறம் நிற்க; இந்தப்
பொன்றல் இல் பகழிக்கு அப்பால் இலக்கம் என்?
புகறி'என்ன,
'நன்று' என வருணன்தானும், 'உலகத்து நலிவு தீர,
குன்று என உயர்ந்த தோளாய்! கூறுவல்' என்று
கூறும்:

என்றலும் இரங்கி ஐயன் - என்று வருணன் கூறக் கேட்டதும் இராமபிரான் இரக்கம் கொண்டு வருணனை நோக்கி; **இத்திறம் நிற்க** - இது இவ்வாறு இருக்கட்டும் (இனி நடப்பதைப் பார்ப்போம்); **இந்தப் பொன்றல் இல்பகழிக்கு** - வில்லில் பூட்டிய இந்த அழிவில்லாத அம்புக்கு (வீணாகப் போகாமல்); **அப்பால் இலக்கம் என் புகறி என்ன** - இலக்கு யாதென்று கூறுவாயாக என்று வினவ; **நன்று என வருணன் தானும்** - நல்லது என்று வருணனும் ராமனை நோக்கி; **குன்றென உயர்ந்த தோளாய்** - மலை போன்ற உயர்ந்த தோள்களை உடைய பெருமானே; **உலகத்து நலிவு தீர** - இவ்வுலகத்தின் துன்பமெல்லாம் தீரும்படி; **கூறுவல் என்று கூறும்** - அம்புக்கு இலக்கம் யாதெனக் கூறுவேன் என்று சொல்லலானான்.

பொன்றுதல் - அழிதல். வருணன் மீது எய்வதற்கு வில்லில் பூட்டிய அம்பு வீணாகக் கூடாது. வருணன் 'அபயம்' என்று கூறிச் சரணடைந்து விட்டான் எனவே அம்புக்கு வேறு இலக்கு ஏதேனும் வேண்டும். பொன்றுதலில்லா அம்பு அல்லவா? பரசுராமனிடம் வில்லை வாங்கி அம்பு பூட்டி இலக்கம் கேட்டது போல (1298) 'பகழிக்கு அப்பால் இலக்கம் என்' என்று இராமபிரான் கேட்க, உலகத்தின் துன்பம் தீர, கூறுவேன் என்று கூறலானான். உலகத்தை நலிவு செய்து கொண்டிருந்த அரக்கர்கள் இராமனது அம்பால் அழிவர் என்பதால் "உலகத்து நலிவு தீர" என்றான்.

6666.** **'மன்னவ! மருகாந்தாரம் என்பது ஓர் தீவின்
வாழ்வார்,
அன்னவர் சதகோடிக்கும் மேல் உளார், அவுணர்
ஆயோர்,
தின்னவே உலகம் எல்லாம் தீந்தன; எனக்கும் தீயார்;
மின் உமிழ் கணையை வெய்யோர்மேல் செல விடுதி'
என்றான்.

மன்னவ - உலகனைத்துக்கும் மன்னனாக விளங்குபவனே; **மருகாந்தாரம் என்பதோர் தீவில் வாழ்வார்** - மருகாந்தாரம் என்ற பெயர் கொண்ட கடல் நடுவே உள்ள தீவில் வாழ்பவர்கள்; **அன்னவர் சத கோடிக்கு மேல் உளர்** - அத்தகையோர் நூறு கோடிக்கு மேற்பட்ட எண்ணிக்கையினராக உள்ளனர்; **அவுணர் ஆயோர் தின்னவே உலகமெல்லாம் தீந்தன** - அரக்கர்களான அவர்கள் தின்பதால் உலகமெல்லாம் அழிந்து போயிற்று; **எனக்கும் தீயார்** - அவ்வரக்கர்கள் எனக்கும் தீங்கு செய்யும் தீயவர்கள்; **மீன் உமிழ் கணையை** - மின்னலைப் போல ஒளியை உமிழும் இந்த அம்பை; **வெய்யோர் மேற்செல விடுதி என்றான்** - அந்தக் கொடியவர்கள் மேல் செல்லுமாறு விடுவாயாக என்றான்.

'உலகம்' இடவாகு பெயராக உலக மக்களை உணர்த்தியது. அரக்கர் தின்பதற்கு உரியது அவ்வுயிர்களின் உடல்களேயாம். தீயும் என்பது உறுதியாதலால் 'தீந்தது' என்று கூறினான் என்க; (கால, வழுவமைதி) தன்னை அடைக்கலமடைந்த வருணனுக்குத் தீயோர்தனக்கும் தீயோர் என்பது இராமனது கொள்கையாதலின் 'எனக்கும் தீயோர்' என்றான். அவுணர் - அசுரர். சதம் - நூறு.

6667. நேடி, நூல் தெரிந்துளோர்தம் உணர்விற்கும், நிமிர நின்றான்,
'கோடி நூறு ஆய தீய அவுணரைக் குலங்களோடும்
ஓடி நூறு' என்று விட்டான்; ஓர் இமை ஒடுங்கா முன்னம்,

பாடி நூறாக நூறி மீண்டது, அப் பகழித் தெய்வம். **நேடி நூல் தெரிந்துளோர் தம்** - நல்ல ஞான நூல்களைத் தேடி, ஆராய்ந்து கற்றுத் தெளிந்த அறிவுடைய ஞானிகளது; **உணர்விற்கும் நிமிர நின்றான்** - ஞான உணர்வுக்கும் எட்டாது உயர்ந்து விளங்குபவனான இராமபிரான்; **கோடி நூறு ஆயதீய அவுணரை** - (தனது அம்பினை நோக்கி) நூறு கோடியினரான கொடிய அரக்கர்களை; **குலங்களோடும் ஓடி நூறு என்று விட்டான்** - அவர்களது குலங்களோடும் ஓடிச் சென்று அழிப்பாயாக என்று கூறி எய்தான்; **ஓர் இமை ஒடுங்கா முன்னம்** - ஒரு இமைப்பொழுது ஆவதற்கு முன்பே; **அப் பகழித் தெய்வம்** - அந்த அம்பாகிய தெய்வம்; **பாடி நூறாக நூறி மீண்டது** - அவ்வரக்கரூர் தூளாகும்படி அழித்துவிட்டு மீண்டு வந்தது.

நேடுதல் - ஆராய்தல். நூல் - ஞான நூல். நிமிர - உயர்ந்து, ஞானிகளின் உணர்வுக்கு எட்டாதவன் "எங்கள் நான் மறைக்கும் தேவர் அறிவுக்கும் பிறர்க்கும் எட்டாச் செங்கண் மால்" (417) என்று முன்பும் கூறுவது கருதத்தக்கது. உணர்ந்துணர்ந்துணரிலும் இறைநிலை உணர்வரிது' (1.3.6) என்ற திருவாய்மொழியும் நினைவு கூரலாம். "கற்றவர் கற்றவர் உணர்வு காண்கிலாக் கொற்றவன்' (56) எனவும் கம்பரே முன்னரும் கூறியுள்ளார். நூறு - அழித்திடு. இமை ஒடுங்கா முன்னம் - கண்ணை இமைத்து முடிப்பதற்குள். பிரமாத்திரம் ஆதலாலும் தீயோரை நூறிட எடுத்த அவதாரப் பெருமானுக்கு உரியது ஆதலாலும் அம்பினைப் பகழித் தெய்வம் என்றார். பாடி - ஊர்; இங்கு மருகாந்தாரம்.

acharya.org

6668. ஆய்வினை உடையர் ஆகி, அறம் பிழையாதார்க்கு எல்லாம்
ஏய்வன நலனே அன்றி, இறுதி வந்து அடைவது உண்டோ?
மாய் வினை இயற்றி, முற்றும் வருணன்மேல் வந்த சீற்றம்,
தீவினை உடையார்மாட்டே தீங்கினைச் செய்தது அன்றே.

ஆய்வினை உடையராகி - ஆராய்ந்து புரியும் நல்ல செயல்களையே உடையவராகி; ***அறம்பிழையாதார்க்கு எல்லாம்*** - அறநெறியிலிருந்து தவறாது வாழும் நல்லவர்களுக்கு எல்லாம்; ***ஏய்வன நலனே அன்றி*** - எவ்விதத்தும் நன்மையே எய்துமே யல்லாது; ***இறுதி வந்தடைவதுண்டோ*** - அழிவு வந்து அடைவதுண்டோ? (இல்லை); ***மாய் வினை இயற்றி*** - அழியும்படியான செயலைச் செய்து; ***வருணன் மேல் வந்த சீற்றம்*** - வருணன் மீது வந்த இராமபிரானது வெகுளி (வருணனை எதுவும் செய்யாது); ***தீவினை உடையார் மாட்டே*** - தீய செயல்களைப் புரிந்துவந்த மருகாந்தாரத்து அரக்கர் பக்கம் சென்று; ***தீங்கினைச் செய்ததன்றே*** - அவர்களுக்குத் தீங்கை விளைவித்ததல்லவா?

அற நெறியில் நின்று ஒழுகும் நல்லோர்களுக்கு எவ்விதத்திலும் நன்மையே நடக்கும் என்ற பொதுப் பொருளைக் கூறி வருணன் உய்ந்தான் மருகாந்தாரத்து அரக்கர் அழிந்தனர் என்ற சிறப்புப் பொருளை விளக்குவதால் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாகும். ஆய் வினை - ஆராய்ந்து செய்யும் நல்ல செயல்கள். மாய் வினை - மாய்ப்பதற்குரிய வினை.

6669. பாபமே இயற்றினாரை, பல் நெடுங் காதம் ஓடி,
தூபமே பெருகும் வண்ணம், எரி எழச் சுட்டது அன்றே,
தீபமே அனைய ஞானத் திரு மறை முனிவர் செப்பும்
சாபமே ஒத்தது அம்பு;-தருமமே வலியது அம்மா!

பாபமே இயற்றினாரை - பாவம் மிக்க செயல்களையே புரிந்து வந்த அரக்கர்களை; ***பல நெடும்காதம் ஓடி*** - பலகாதங்களாகிய நெடும் தூரம் விரைந்து சென்று; ***தூபமே பெருகும் வண்ணம்*** - மருகாந்தாரத் தீவு முழுதும் புகை சூழும்படி; ***எரி எழச் சுட்டது*** - நெருப்பு எழும்படி சுட்டு அழித்தது; ***தீபமே அனைய ஞான*** - புற இருளை மாற்றும் விளக்குப் போன்று, அக இருளை மாற்றவல்ல தீபமாகிய ஞானம் மிக்க; ***திருமுறை முனிவர் செப்பும்*** - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த வேதங்களை அறிந்த முனிவர்கள்

கூறுகின்ற; **சாபமே ஒத்தது அம்பு** - சாப மொழியை ஒத்தது இராமபாணம்; **தருமமே வலியது அம்மா** - தருமம் எத்தனை வலிவுடையது.

"நிறை மொழிமாந்தர் பெருமை நிலத்து மறை மொழிகாட்டி விடும்' என்பது குறள் கூறும் உண்மை. அன்றே என்பது அசை. அம்மா - வியப்பிடைச் சொல். அதர்மத்தை விரைந்தழிக்கவல்ல தர்மமே வலிமை மிக்கது என்பார் 'தருமமே வலியது' என்றார்.

இராமன் வழி வேண்ட வருணன் சேதுகட்டச் சொல்லுதல்

6670. 'மொழி உனக்கு அபயம் என்றாய்; ஆதலான், முனிவு தீர்ந்தேன்;
பழி எனக்கு ஆகும் என்று, பாதகர் பரவை என்னும்
குழியினைக் கருதிச் செய்த குமண்டையைக் குறித்து நீங்க,
வழியினைத் தருதி' என்றான், வருணனை நோக்கி, வள்ளல்.

வள்ளல் வருணனை நோக்கி - வேண்டுவார் வேண்டியதருளும் வள்ளலாகிய இராமபிரான் வருணனைப் பார்த்து; **மொழி உனக்கு அபயம் என்றாய்** - 'உனக்கு அடைக்கலம்' என்று ஒரு சொல் நீ சொன்னாய்; **ஆதலால் முனிவு தீர்ந்தேன்** - அதனாலே உன் மீது கொண்டிருந்த சினம் தீர்ந்தேன்; **பழி எனக்கு ஆகும் என்று** - இராமன் தனது மனைவியைக் கூடக் காப்பாற்றும் வலிமை இல்லாதவன் என்று உலக மக்கள் கூறும் பழிக்கு நான் ஆளாகட்டும் என்று; **பாதகர் பரவை என்னும் குழியினைக் கருதி** - பாதகர்களாகிய அரக்கர்கள் இலங்கைக்கு அரணாகக் கடல் என்ற குழி இருப்பதைக் கருதி; **செய்த குமண்டையைக் குறித்து** - செய்த கூத்தினைக் குறித்து; **நீங்க வழியினைத் தருதி என்றான்** - அது நீங்க, இலங்கை செல்லுதற்குரிய வழியைத் தருவாயாக என்றான்.

பாதகர் - இராவணன் முதலானோர் பாதகர் 'பரவை (கடல்) நமக்குப் பாதுகாப்பான 'நீரரண்' என்று நினைக்கலாம்; அது நமக்குத் தாண்ட முடிந்த ஒரு சிறிய 'குழி'தான் என்பது இராமபிரான் கருத்து. குமண்டை - மகிழ்ச்சிச் செருக்கால் செய்யும் ஒருவகைக் கூத்து.

6671. 'ஆழமும் அகலம்தானும் அளப்ப அரிது எனக்கும், ஐய!
ஏழ் என அடுக்கி நின்ற உலகுக்கும் எல்லை இல்லை;
வாழியாய்! வற்றி நீங்கில், வரம்பு அறு காலம் எல்லாம்

தாழும்; நின் சேனை உள்ளம் தளர்வுறும்-தவத்தின் மிக்காய்!

தவத்தின் மிக்காய் - *மிகுந்த தவம் பொருந்திய பெருமானே;* ***ஆழமும் அகலம் தானும் அளப்பரிது எனக்கும் ஐய*** - *ஐயனே! இந்தக் கடலின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அளந்தறிவதென்பது கடல் வேந்தனான எனக்கும் அரிய தொன்றாகும்;* ***ஏழ் என அடுக்கி நின்ற உலகுக்கும் எல்லை இல்லை*** - *'ஏழுலகங்கள்' என அடுக்காக உள்ள உலகுக்கும் கடலில்லையேல் எல்லையில்லை;* ***வாழியாய் வற்றி நீங்கில்*** - *வாழ்வுக்குரிய இறைவனே, இந்தக் கடலை வற்றச் செய்து, நீர் முழுவதையும் நீங்கச் செய்ய;* ***வரம்பறு கால மெல்லாம் தாழும்*** - *அளவில்லாத காலம் தாமதமாகும்;* ***நின் சேனை உள்ளம் தளர்வுறும்*** - *உனது வானர சேனை, காலம் நீட்டிப்பதால் மனம்தளர்ந்து போகநேரிடும் (என்றான்).*

'வழியினைத் தருதி' என்று கேட்ட ராமபிரானுக்கு வருணன் கூறிய மறுமொழி இது. இந்தக் கடலின் ஆழத்தையும் அகலத்தையும் அளந்தறியக் கடல் தெய்வமாகிய என்னாலும் இயலாது என்பான் 'எனக்கும் அளப்பரிது' என்றான். கடல் நீர் வற்றி நீங்குமானால் உலகுக்கு எல்லை இல்லாது போகும் என்பான் 'வற்றி நீங்கில் 'உலகுக்கு எல்லை இல்லை' என்றான். நீர்வற்றி நீங்கினால் உலகுக்கு எல்லை இல்லாது போகும் என்பதைத் தவிர, அப்படி வற்றச் செய்ய அளவற்ற காலம் கடந்து போகும் என்பான் 'வரம்பறு காலமெல்லாம் தாழும்" என்றான். அதனால் நின் வானர சேனை உள்ளம் சோர்ந்து போய் விடும் என்பான் 'நின் சேனை உள்ளம் தளர்வுறும்" என்றான். கடலில் வழி உண்டாக்க, கடல் நீரை வற்றச் செய்வது ஒரு வழி. அதனை இராமபிரான் எண்ணியிருக்கக் கூடும் என்று கருதி, அவ்வாறு செய்தால் நேரும் விளைவுகளை வருணன் விவரிப்பானாயினான். உலகுக்கு எல்லையில்லாது போகும் கடல்நீரை வற்றச் செய்யக் காலம் தாழ்க்கும் என்று கூறி இது ஏற்புடைய தல்ல என விலக்கி, வேறு வழி கூறலானான் என்க.

6672. 'கல்லென வலித்து நிற்பின், கணக்கு இலா உயிர்கள் எல்லாம்
ஒல்லையின் உலந்து வீயும்; இட்டது ஒன்று ஒழுகாவண்ணம்
எல்லை இல் காலம் எல்லாம் ஏந்துவென், இனிதின்; எந்தாய்!
செல்லுதி, "சேது" என்று ஒன்று இயற்றி, என் சிரத்தின் மேலாய்.'

எந்தாய் - *என் தந்தையே;* ***கல் என வலித்து நிற்பின்*** - *கடல் நீரைக் கல்லைப் போலக் கடினமாக்கி நின்றால்;* ***கணக்கிலா உயிர்கள் எல்லாம் ஒல்லையில் உலந்து வீயும்*** - *கடலில் வாழும் கணக்கில்லாத உயிரினங்களெல்லாம் வாழ முடியாதபடி விரைவில் இறந்து படும்;* ***இட்டது ஒன்று ஒழுகா வண்ணம்*** - *என்னிடம் இட்டது எதுவும் கீழே ஒழுகிவிடாதபடி;* ***எல்லையில் காலமெல்லாம் ஏந்துவன்*** - *அளவில்லாத காலமெல்லாம் தாங்கி ஏந்திக் கொண்டிருப்பேன்* ***என் சிரத்தின்***

மேலாய் - எனது தலையின் மீதாக; **சேது என்று ஒன்று இயற்றி** - அணை என்ற ஒன்றை இயற்றி; **இனிதின் செல்லுதி** - அதன் வழியாக இனிதே செல்லுவாயாக (என்றான்)

இராமபிரான் சேதுகட்டப் பணித்தல்

6673. 'நன்று, இது புரிதும் அன்றே; நளிர் கடல் பெருமை நம்மால்
இன்று இது தீரும் என்னில், எளிவரும் பூதம் எல்லாம்;
குன்று கொண்டு அடுக்கி, சேது குயிற்றுதிர்' என்று கூறிச்
சென்றனன், இருக்கை நோக்கி; வருணனும் அருளின் சென்றான்.

நன்று இது புரிதும் - நல்லது இதைச் செய்வோம் என்று கூறிய இராமபிரான்; **நம்மால் நளிர்கடல் பெருமை** - கடல்மீது அணைகட்டுவோமானால், நம்மால் இந்தக் குளிர்ந்த கடலுக்குள்ள பெருமை; **இன்று இது தீரும் என்னில்** - நாம் அணைகட்டிக் கடந்து செல்வதால் தீருமாயின்; **பூதமெல்லாம் எளிவரும்** - மற்ற நான்கு பூதங்களும் நமக்கு எளிமைப்படும்; **குன்று கொண்டு அடுக்கிச் சேது குயிற்றுதிர்** - குன்றுகளைக் கொண்டு வந்து அடுக்கிக் கடலின்மீது அணைகட்டுங்கள்; **என்று கூறிச் சென்றனன் இருக்கை** - என்று வானர வீரர்களுக்குப் பணித்து விட்டுத் தனது இருப்பிடம் செல்லலானான்; **வருணனும் அருளின் சென்றான்** - வருணனும் இராமபிரானது அருளுக்கு உரியவனாகி (விடைபெற்றுச்) சென்றான். நளிர்கடல் - குளிர்ந்த கடல். கடலுக்குரிய பெருமை 'ஆழமும் அகலம் தானும் அளப் பரிது' நாம் 'அணை கட்டுவதால் அந்தப் பெருமை நீங்கும் என்பான் 'இன்று இது தீரும்' என்றான். தீரவே மற்றைய பூதங்களான நிலம், தீ, காற்று, விசும்பு ஆகியவையும் பெருமை குறைந்து நமக்கு எளிமைப்படும் என்பான்' எளி வரும் பூத மெல்லாம்' என்றான். கடல் நீரை வற்றச் செய்வதோ, கல்லைப் போல் இறுகும்படி செய்வதோ தவிர்ந்து மலைகளைக் கொண்டு வந்து அடுக்கி அணை கட்டுங்கள் என்பான் 'குன்று கொண்டு அடுக்கிச் சேது குயிற்றுதிர்' என்றான். குயிற்றுதல் - கட்டுதல். 'அன்றோ' அசை.

சேது பந்தனப் படலம்

இராமபிரான், வானர சேனையோடு இலங்கை செல்வதற்காகக் கடலில் அணைகட்டியதைக் கூறும் படலமாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. சேது - அணை; பந்தனம் - கட்டுதல்.

சுக்கிரீவன் இராமபிரான் ஆணைப்படி - அணைகட்டுவதற்காக அறிஞர்களுடனும் வீடணனுடனும் இலக்குவனுடனும் கலந்து ஆலோசித்து, நளனே அணைகட்டத்தகுதியுடையவன் என அவனை அழைத்துப் பணித்தான். நளன் உடன்பட்டு உரியன கொணர்தி என்றான். சாம்பன் கடலை அடைக்க வருமாறு சேனைக்குக் கூறினான் வானர சேனை மலைகளைக் கொண்டு வந்து குவித்தது. நளன் மலைகளை அடுக்கத் தொடங்கினான். வானரங்கள் மலைகளைக் கைகளிலும் தோள்களிலும் தலைகளிலும் தாங்கி வந்து அணைகட்ட உதவின.

திருவெண்ணெய் நல்லூரில் சடையப்ப வள்ளல் அடைக்கலம் என வந்தவர்களை ஆதரித்துத் தாங்குதல் போல, நளன் வானரங்கள் கொண்டு வந்த மலைகளைத் தூக்கினான் என்பார் கம்பர். மூன்று நாட்களில் அணைகட்டி முடிக்கப்பட்டது. வானரங்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்தன.

ஆதிசேடன் கிடந்தது போலவும், இலங்கையாகிய பெண் கைகளை நீட்டிக் கொண்டிருப்பது போலவும் ஆகாய கங்கையே ஆறாகக் கிடந்ததுபோலவும் இந்திரவில் போலவும் அணை அழகுறக் காட்சியளித்தது. சுக்கிரீவனும் மற்றவர்களும் இராமனை அடைந்து; நூறுயோசனை நீளமும் பத்து யோசனை அகலமும் கொண்டதாக சேதுகட்டப்பட்டுள்ளது எனத் தெரிவிக்கின்றனர் என்பன இப்படலத்துள் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகளாகும்.

நளனை அழைத்தல்

கலிவிருத்தம்

6674. அளவு அறும் அறிஞரோடு அரக்கர் கோமகற்கு
இளவலும் இனிது உடன் இருக்க, எண்ணினான்,
விளைவன விதி முறை முடிக்க வேண்டுவான்,
'நளன் வருக!' என்றனன்-கவிக்கு நாயகன்.

கவிக்கு நாயகன் - வானரசேனையின் அரசனான சுக்கிரீவன்; **அரக்கர் கோமகற்கு இளவலும் இனிது உடன் இருக்க** - அரக்கவேந்தனான இராவணனுக்குத் தம்பியான வீடணனும் இனிதே உடனிருக்க; **அளவறும் அறிஞரோடு எண்ணினான்** - அளவற்ற அறிஞர்களான சாம்பன் அனுமன், அங்கதன் ஆகியவர்களுடன் கலந்து ஆலோசித்தான் பின்னர்; **விளைவன விதிமுறை முடிக்க வேண்டுவான்** -இனி நிகழ வேண்டியவற்றை முறைப்படி நிறைவேற்ற வேண்டி; **நளன் வருக என்றனன்** - அதற்கேற்றவன் நளனே என முடிவு செய்து நளனை வருமாறு பணித்தான்.

கவிக்கு நாயகன் - சுக்கிரீவன். இதே தொடர் முன்னர் ஊர்தேடு படலத்தில் (4966) அனுமனைக் குறிக்கவந்தது. அங்கே அனுமனுக்குத் தலைமை (நாயகன்)

பாகவதத்திறத்தாலும் கைங்கரியத் திறத்தாலும்; இங்கே சுக்கிரீவனுக்குத் தலைமை (மகாராஜா என வைணவ சம்பிரதாயம் குறிக்கும்) ஆட்சி பீடத்தால்" சேது கட்டுதலை நிறைவேற்றுதற்கு உரியவன் நளனே என்பதால் 'நளன் வருக என்றனன். நளன் தெய்வதச்சன் விசுவகர்மாவின் மகன்.

சேதுகட்ட நளன் உடன்படுதல்

6675. வந்தனன், வானரத் தச்சன்; 'மன்ன! நின்
சிந்தனை என்?' என, 'செறி திரைக் கடல்
பந்தனை செய்குதல் பணி நமக்கு' என,
நிந்தனை இலாதவன் செய்ய நேர்ந்தனன்.

வந்தனன் வானரத் தச்சன் - வானரத்தச்சனான நளன் சுக்கிரீவனது ஆணைப்படி அங்கு வந்தான் வந்தவன்; **மன்ன! நின் சிந்தனை என் என** - சுக்கிரீவனை நோக்கி, அரசே! என்னை அழைத்த உனது கருத்து என்ன என்று கேட்க; **செறிதிரைக்கடல்** - செறிந்த அலைகளை உடைய இந்தக் கடலுக்கு; **பந்தனை செய்குதல் பணி நமக்கு என** - அணை கட்டுதல் நமக்குரிய பணியாகும் என்று சுக்கிரீவன் கூற; **நிந்தனை இலாதவன்** - பிறரால் நிந்திக்கப்படாத தொழில் வல்லவனாகிய நளன்; **செய்ய நேர்ந்தனன்** - அணை கட்டும் பணியைச் செய்ய உடன்பட்டான்.

நளன் வானரச் சிற்பி இவனைப் பற்றி: "வாநரத் தச்சன் மயன் குமரன், இரத்தக் கண்ணனைக் கொன்றவன், விச்வகர்மனாற் பிறந்தவன், சேது கட்டினவன் என அபிதான சிந்தாமணி விவரித்துள்ளது. (பக்.945). கடல் கடந்து செல்ல அரிய அகலமும், ஆழமும் உடைய தென்பதனை 'செறிதிரைக்கடல்' என்பதுணர்த்தும். 'பணி உனக்கு' என சுக்கிரீவன் கூறாது, தன்னையும் உட்படுத்தி 'பணி நமக்கு' என்றது கருதத் தக்கது. நளனும் வானரன் ஆதலால் 'நம்' என்ற உளப்பாட்டுத்தன்மைச் சொல் வந்தது. பிறர் எவரும் குறை கூறிப் பழிப்பதற்கு இயலாத தொழில் திறமை உடையவன் நளன் என்பது தோன்ற 'நிந்தனை இலாதவன்" என்றார். நேர்தல் - உடன்படுதல்.

6676. 'காரியம் கடலினை அடைத்துக் கட்டலே;
சூரியன் காதல! சொல்லி என் பல;
மேருவும் அணுவும் ஓர் வேறு உறாவகை
ஏர்வுற இயற்றுவென்; கொணர்தி' என்றனன்.

சூரியன் காதல - சூரிய குமாரனே!; **காரியம் கடலினை அடைத்துக் கட்டலே** - நான் செய்ய வேண்டிய காரியம் இந்தக் கடலை அடைத்து அணை கட்டுவதுதானே; **சொல்லி என் பல** - பலவும் கூறி என்ன பயன்?; **மேருவும் அணுவும் ஓர் வேறுறாவகை** - மிகப் பெரிய மேருமலையும் மிகச் சிறிய அணுவும் வேறாகத்

தோன்றாதபடி; **ஏர்வுற இயற்றுவென்** - அழகு பொருந்த அணையைக் கட்டுவேன்; **கொணர்தி என்றனன்** - அணை கட்டுதற்கு உரியனவான மலை முதலியவைகளைக் கொண்டு வரச் செய் என்றான்.

அணைகட்டுவதை எளிமையான தொரு செயல் என்று தோன்றும்படி 'காரியம் கடலினை அடைத்துக்கட்டலே' என்றான் 'இவ்வளவுதானே செய்து முடிப்பேன்' என்பது குறிப்பு. மேரு மலை மிகப் பெரியது அணு மிகச் சிறியது என்றாலும் இரண்டையும் சேர்த்து ஒன்று போலத் தோன்றும் படி இயற்றுதல் போல அழகு பொருந்த அணையைக் கட்டுவேன் என்பான் 'மேருவும் அணுவுமோர் வேறுறா வகை ஏர்வுற இயற்றுவன்' என்றான். ஏர் - அழகு. வேறு உறாவகை - வேறாகத் தோன்றாதபடி.

சாம்பன் அணைகட்ட வருமாறு சேனையை அழைத்தல்

6677. **'இளவலும், இறைவனும், இலங்கை வேந்தனும்,**
அளவு அறு நம் குலத்து அரசும், அல்லவர்
வளைதரும் கருங் கடல் அடைக்க வம்' எனத்
தளம் மலி சேனையைச் சாம்பன் சாற்றினான்.

இளவலும் இறைவனும் - இளவலாகிய இலக்குவனும், இறைவனாகிய இராமபிரானும்; **இலங்கை வேந்தனும்** - இலங்கை வேந்தனாக இராமபிரானால் முடிசூடப் பெற்ற வீடணனும்; **அளவறு நம் குலத்து அரசும்** - அளவற்றவர்களான வானர குலத்தவர்களின் வேந்தனான சுக்கிரீவனும்; **அல்லவர்** - அல்லாத மற்ற எல்லோரும்; **வளைதரு கருங்கடல் அடைக்க வம் என** - இலங்கையைச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டிருக்கும் கரிய கடலை அடைத்து அணை கட்ட வாருங்கள் என்று; **தளம் மலி சேனையை** - நிறைந்த கூட்டத்தினரான வானரப் படையினரை; **சாம்பன் சாற்றினான்** - சாம்பவந்தன் கூறி அழைக்கலானான்.

வம் - வாருங்கள் சாம்பன் சாற்றினான் என்பதால் பறை அறைந்து தெரிவித்தான் என்பது பொருந்தும். தளம் - கூட்டம்.

வானர சேனை மலைகளைக் கொணர்தல்

6678. **கரு வரை காதங்கள் கணக்கு இலாதன**
இரு கையில், தோள்களில், சென்னி, ஏந்தின,
ஒரு கடல் அடைக்க மற்று ஒழிந்த வேலைகள்
வருவன ஆம் என, வந்த வானரம்.

கருவரை காதங்கள் கணக்கு இலாதன - கணக்கில்லாத பல காத தூரம் பரவியுள்ள கரிய மலைகளையெல்லாம்; ***இரு கையில் தோள்களில் சென்னி ஏந்தின*** - இரண்டு கைகளிலும், இரண்டு தோள்களிலும், தலையிலும் ஏந்தியனவாக; ***ஒரு கடல் அடைக்க*** - ஒரு கடலை அடைத்து அணை கட்டுவதற்காக; ***மற்று ஒழிந்த வேலைகள் வருவனவாம் என*** - மற்றுள்ள ஆறு கடல்களும் வருவனபோல்; ***வானரம் வந்த*** - வானரப் படைகள் வந்தன.

கருவரை - கருமை நிறமான மலைகள். 'ஏந்தின வந்த' என இயையும், வந்த - வந்தன வருவனவாம் என - வருவன போல. மற்று - அசை. ஏந்தின - முற்றெச்சம்.

6679. பேர்த்தன மலை சில; பேர்க்கப் பேர்க்க, நின்று
ஈர்த்தன சில; சில சென்னி ஏந்தின;
தூர்த்தன சில; சில தூர்க்கத் தூர்க்க நின்று
ஆர்த்தன; சில சில ஆடிப் பாடின.

பேர்த்தன மலை சில - சில வானரங்கள் மலைகளைப் பேர்த்தன; ***பேர்க்கப் பேர்க்க நின்று ஈர்த்தன சில*** - சிலவானரங்கள் பேர்க்கப் பேர்க்க அம் மலைகளை இழுக்கலாயின; ***சில சென்னி ஏந்தின*** - சில வானரங்கள் மலைகளைத் தலைகளில் தாங்கின; ***தூர்த்தன சில*** - சில வானரங்கள் மலைகளைக் கொண்டு கடலைத் தூர்த்தன; ***சில தூர்க்கத் தூர்க்க நின்று ஆர்த்தன*** - சில வானரங்கள் மலைகளைக் கடலில் தூர்க்கத் தூர்க்க ஆரவாரம் செய்தன; ***சில சில ஆடிப் பாடின*** - சில குரங்குகள் மகிழ்ச்சியால் ஆடின சில குரங்குகள் இராமனது புகழைப் பாடின. (6)

6680. காலிடை ஒரு மலை உருட்டி, கைகளின்
மேலிடை மலையினை வாங்கி, விண் தொடும்
சூலுடை மழை முகில் சூழ்ந்து சுற்றிய,
வாலிடை, ஒரு மலை ஈர்த்து, வந்தவால்.

காலிடை ஒரு மலை உருட்டி - சில வானரங்கள் கால்களால் ஒரு மலையை உருட்டிக் கொண்டும்; ***கைகளின் மேலிடை மலையினை வாங்கி*** - தங்களது கைகளின் இடையிலே ஒரு மலையைத் தாங்கியும்; ***விண் தொடும்*** - வானத்தைத் தொட்டுக் கொண்டிருப்பதும்; ***சூலுடை மழை முகில் சூழ்ந்து சுற்றிய*** - கருக் கொண்ட மேகங்கள் சூழ்ந்து சுற்றிக் கொண்டிருப்பதுமான; ***ஒரு மலை வாலிடை ஈர்த்து*** - ஒரு பெரிய மலையை வாலால் கட்டி இழுத்துக் கொண்டும்; ***வந்த*** - வந்தன.

ஆல் - அசை. வலிமை மிக்க வானரங்களாதலால், காலால் ஒரு மலையை உருட்டிக் கொண்டும் கைகளால் ஒரு மலையைச் சுமந்து கொண்டும், வாலால் ஒரு மலையைக் கட்டி இழுத்துக் கொண்டும் வந்தன. மலையின் உயரச் சிறப்புத்தோன்ற 'சூலுடை மழை முகில் சூழ்ந்து சுற்றிய மலை' என்றார். ஒவ்வொரு குரங்கும் ஒரே சமயத்தில் மூன்று மலைகளைக் கொண்டு வந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

நளன் மலைகளை அடுக்குதல்

6681. முடுக்கினன், 'தருக' என, மூன்று கோடியர்
எடுக்கினும், அம் மலை ஒரு கை ஏந்தியிட்டு,
அடுக்கினன்; தன் வலி காட்டி, ஆழியை
நடுக்கினன்-நளன் எனும் நவையின் நீங்கினான்.

__நளன் எனும் நவையின் நீங்கினான்__ - நளன் என்னும் பெயருடைய குற்றமற்றவனாகிய வானரத்தச்சன்; __முடுக்கினன் 'தருக' என__ - 'மலைகளைத் தருக' என்று கூறி வானரங்களை விரட்டினான்; __மூன்று கோடிய எடுக்கினும்__ - மூன்று கோடி வானரங்கள் மலைகளை எடுத்துக் கொடுத்தாலும்; __அம்மலை ஒருகை ஏந்தியிட்டு அடுக்கினன்__ - அந்த மலைகளை எல்லாம் தனது ஒருகையினால் வாங்கி, அடுக்கினான்; __தன் வலி காட்டி__ - தனது வலிமைகாட்டி; __ஆழியை நடுக்கினன்__ - அக்கடலை நடுங்கும்படி செய்தான்.

மூன்று கோடி வானரங்கள் மலைகளை எடுத்து வந்து கொடுத்தாலும், அம் மலைகளைத் தனது ஒரு கையால் ஏந்தி அடுக்கிவிட்டு, 'மலைகளைக் கொடுங்கள்' என்று வானரங்களை விரட்டினான். தனது வல்லமையைக் காட்டி, அக்கடலையே நடுங்கும் படி செய்தான். நளனது ஒப்பற்ற ஆற்றலைக் கூறுவதிது. அவனது சிறப்புத் தோன்ற 'நளன் எனும் நவையின் நீங்கினான்" என்றார். நவை - குற்றம். பெரிய மலைகளைக் கடலில் இடும் போது, தண்ணீர் பொங்கி அலைஎழுவது கடல் நடுங்குவது போலிருந்தது என்பதால் 'ஆழியை நடுக்கினன்' என்றார். முடுக்குதல் - விரட்டுதல். கோடிக் கணக்கான வானரங்கள் கொணர்ந்து கொட்டிய மலைகளை நளன் ஒருவனே தச்சனாக அமைந்து விரைவாகக் கட்டியதோடன்றி, மேன்மேலும் கல் கொணர்க என வானரங்களை விரட்டினான் என்பதாம்.

6682. மஞ்சினில் திகழ்தரும் மலையை, மாக் குரங்கு,
எஞ்சுறக் கடிது எடுத்து எறியவே, நளன்
விஞ்சையில் தாங்கினன்-சடையன் வெண்ணையில்,
'தஞ்சம்!' என்றோர்களைத் தாங்கும் தன்மைபோல்.

__மஞ்சினில் திகழ் தரும் மலையை__ - மேக மண்டலம் வரை உயர்ந்து திகழும் மலைகளை; __மாக்குரங்கு எஞ்சுறக் கடிதெடுத்து எறியவே__ - பெரிய குரங்குகள் விரைந்து எடுத்து வந்து எறிய; (அவைகளை) __நளன் விஞ்சையில் தாங்கினன்__ - நளன் தான் கற்ற விஞ்சையினாலே தான் ஒருவனே தாங்கினான்; __சடையன் வெண்ணையில்__ - திரு வெண்ணய் நல்லூரில் வாழ்ந்த சடையப்ப வள்ளல்; __தஞ்சம் என்றோர்களை__ - அடைக்கலம் என்று தன்னை நாடி வந்தவர்களை; __தாங்கும் தன்மை போல்__ - தாங்கி ஆதரிக்கும் தன்மையைப் போல (நளன் மலைகளைத் தாங்கினான்). 'சடையன் வெண்ணையில் தஞ்சம் என்றோர்களைத் தாங்கும் தன்மை போல் நளன் விஞ்சையில்

தாங்கினன்' என இயையும். மஞ்சு - மேகம் மேகமண்டலத்துக்கு மேலே உயர்ந்து திகழும் மலையாதலின் 'மஞ்சினில் திகழ்தரும் மலை' என்றார். விஞ்சை - வித்தை, தான் கற்றிருந்த அற்புத வித்தை வன்மையால் நளன் மலைகளைத் தாங்கினான் என்பதால் 'விஞ்சையில் தாங்கினன்' என்றார் கம்பர் தம்மை ஆதரித்த சடையப்ப வள்ளலை இங்குக் கூறியது செய்ந்நன்றி மறவாத பண்பால் என்க. சடையப்ப வள்ளலின் கொடைத்திறம். தஞ்சமென வந்தவரை ஆதரித்தல் இங்கு சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. நளன்பற்றிக் கூறிய உயர்வு நவிற்சிக்குச் சடையப்பர் வள்ளன்மை உவமையாயிற்று. உவமேயம், உவமை இரண்டிலே உவமையே உயர்ந்தது என்பது இலக்கண வழி; அவ் வழியை மனங் கொண்டு சடையப்பரின் பெருமையை உய்த்துணர்க.

சேது கட்டும் போது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகள்

6683. சயக் கவிப் பெரும் படைத் தலைவர் தாள்களால்,
முயல் கறை மதி தவழ் முன்றில் குன்றுகள்
அயக்கலின், முகில் குலம் அலறி ஓடின;
இயக்கரும் மகளிரும் இரியல்போயினார்.

சயக் கவிப் பெரும் படைத்தலைவர் *- வெற்றி மிக்க வானரப் பெரும்படையின் தலைவர்கள்;* ***தாள்களால்*** *- தம் கால்களினாலே;* ***முயல் கறை மதி தவழ்முன்றில் குன்றுகள்*** *- முயல் போன்ற களங்கத்தை உடைய சந்திரன் தவழும்படியான மலைகளை;* ***அயக்கலின்*** *- அசைப்பதனால்;* ***முகில் குலம் அலறி ஓடின*** *- மேகக் கூட்டங்கள் அரற்றிக் கொண்டு ஓடின;* ***இயக்கரும் மகளிரும்*** *- அம்மலைகளில் இருந்த இயக்கர்களும் அவர்களது மனைவிமார்களும்;* ***இரியல் போயினார்*** *- மலைகளை விட்டு நீங்கிச் செல்வாராயினர்.*

வெற்றிமிக்க வானரப் படையை 'சயக் கவிப் பெரும்படை' என்றார். வானரப் படைத் தலைவர்கள் வெற்றியைக் கவிகளாற் பாடிப் புலவர் சிறப்பித்தனர் என்பதாம். (சயக் கவி - வெற்றியைப் போற்றும் கவிதைகள்) மலைகளின் உயர்ச்சி தோன்ற 'மதி தவழ் குன்று' என்றார் அயக்கல் - அசைத்தல் (சகர-யகரப் போலி)

6684. வேருடை நெடுங் கிரி தலைவர் வீசின,
ஓர் இடத்து ஒன்றின்மேல் ஒன்று சென்றுக,
நீரிடை நிமிர் பொறி பிறக்க, 'நீண்ட ஈது
ஆருடை நெருப்பு?' என வருணன் அஞ்சினான்.

வேருடை நெடுங்கிரி *தலைவர் வீசின - வானரப் படையின் தலைவர்கள் பறித்துக் கடலில் எறிந்த அடியோடு பெயர்த்து வீசப்பட்ட மலைகளெல்லாம்;* ***ஓரிடத்து***

ஒன்றின் மேல் ஒன்று - ஒரே இடத்தில் ஒன்றின்மீது மற்றொன்றாக; **சென்று உக** - சென்று வீழ்ந்ததால்; **நீரிடை நிமிர் பொறி பிறக்க** - கடல் நீரின் மீது உயர்ந்த தீப்பொறி பிறந்ததால்; **நீண்ட ஈது ஆருடை நெருப்பு என** -கடல் மீது நீண்டெரியுமிந்த நெருப்பு யாருண்டாகச் செய்ததென்று; **வருணன் அஞ்சினான்** - கடலரசனான வருணன் மிகவும் பயந்தான்.

நிமிர் - நீண்ட பொறி - தீப்பொறி. ஏற்கனவே இராமபிரானது அம்புகள் நெருப்பை உமிழ்ந்த துன்பத்தைத் துய்த்தவன் வருணன். இராமனை அடைக்கலம் அடைந்ததால் அவன் சினம் தணிந்து நின்றான். 'இப்போது நீரிடையே நெருப்புத் தோன்றுகிறதே இது வேறுயாருடைய செயலாகும்' என்பான் 'நீண்ட ஈது ஆருடை நெருப்பு' என்று கேட்டு, அஞ்சலாயினான். அடைக்கலம் தந்து ஆதரித்த இராமபிரானது நெருப்பாக இருக்க இயலாது என்பதால் 'ஈது ஆருடை நெருப்பு' என்றான்.

6685. **ஆனிறக்கண்ணன் என்று ஒருவன், அங்கையால்,**
கான் இற மலை கொணர்ந்து எறிய, கார்க் கடல்
தூ நிற முத்துஇனம் துவலையோடும் போய்,
வான் நிறை மீனொடு மாறு கொண்டவே.

ஆனிறக் கண்ணன் என்று ஒருவன் - ஆனிறக் கண்ணன் (கவயாட்சன்) என்ற பெயர் கொண்ட ஒருவானரத் தலைவன்; **அங்கையால் கான் இறமலை கொணர்ந்து எறிய** - தனது உள்ளங்கையால் காடுகள் அழியுமாறு மலையைக் கொண்டு வந்து கடலில் எறிய; **கார்க்கடல் தூநிற முத்து இனம்** - கரிய கடலிலுள்ள தூய நிறத்தைஉடைய முத்துக்களெல்லாம்; **துவலையோடு போய்** - கடலில் மலை விழலால் எழுந்த நீர்த்திவலைகளோடு சென்று; **வான் நிறை மீனொடு** - வானத்திலே நிறைந்துள்ள விண்மீன்களோடு; **மாறு கொண்டவே** - மாறுபாடு கொண்டு தோன்றுவனவாயின. 'கவயாட்சன்' என்ற வடமொழிப் பெயரின் தமிழாக்கமே ஆனிறக் கண்ணன். மலையின் மீதுள்ள காடுகளெல்லாம் மலையைப் பறித்தெடுக்க அழிதலால் 'கான் இற' என்றார். கடலில் மலை விழுதலால் எழுந்த நீர்த்திவலை (துளி)களோடு, முத்துக்களும் வானிலே சென்று பொருந்தின விண்மீன்களும், முத்துக்களும், ஒன்றுடன் ஒன்று 'மாறு கொண்டு தோன்றின 'என்றார். கார்க்கடல் - கருமை நிறமான கடல். தூநிறம் - தூய்மையான நிறம். முத்துக்களும், விண்மீன்களும் ஒளியாலும் தோற்றத்தாலும் ஒத்துக் காணப்படுவதால் 'மாறு கொண்டவே' என்றார்.

6686. **சிந்துரத் தட வரை எறிய, சேணிடை**
முந்துறத் தெறித்து எழு முத்தம் தொத்தலால்,
அந்தரத்து எழு முகில் ஆடையா, அகன்
பந்தர் ஒத்தது, நெடும் பருதி வானமே.

சிந்துரத் தடவரை எறிய - யானைகளை உடைய பெரிய மலைகளை வானர வீரர்கள் கடலில் எறிவதால்; **சேணிடை முந்துற** - நீண்ட தொலையுள்ள வானத்திலே முன்பே; **தெறித்து எழு முத்தம் தொத்தலால்** - தெறித் தெழுந்த முத்துக்கள் தம்மீது தொத்திக் கொள்வதால்; ***அந்தரத்து ஏழு முகில் ஆடையா*** - ஆகாயத்திலே எழுந்த மேகங்களே ஆடையாக; **நெடும்பருதி வானம்** - பெரிய சூரியனை உடைய வானம்; ***அகன் பந்தர் ஒத்தது*** - அகன்ற பந்தலைப் போலக் காணப்பட்டது.

சிந்துரம் - யானை. வானம் பந்தரையும், முகில் பந்தருக்குக் கட்டும் மேற்கட்டியான விதானத்தையும், மேகத்திலே தொத்திய முத்துக்கள் விதானத்தில் தொங்க விடும் முத்துச் சரத்தையும் போன்று காணப்பட்டன. நீலப்பட்டாடைக்கு மேலே ஒளி விடும் விளக்கை ஒத்துச் சூரியன் விளங்கினான் என்பதை 'நெடும் பருதி வானம்' என்பது குறிக்கும்.

6687. **வேணுவின் நெடு வரை வீச, மீமிசைச்**
சேண் உறு திவலையால் நனைந்த செந் துகில்,
பூண் உறும் அல்குலில் பொருந்திப் போதலால்,
நாணினர், வான நாட்டு உறையும் நங்கைமார்.

வேணுவின் நெடுவரை வீச - வானர வீரர்கள் மூங்கில் வளர்ந்துள்ள பெரிய மலைகளைக் கடலின் மீது எறிதலால்; **மீமிசை சேண் உறுதிவலையால்** - மேலே எழுந்த விண்ணாட்டில் தெறித்த நீர்த் துளிகளால்; **நனைந்த செந்துகில்** - நனைந்து போன செம்மை நிறப்பட்டாடை; **பூண் உறும் அல்குலில்** - மேகலாபரணம் பொருந்திய தமது அல்குலிலே; **பொருந்திப் போதலால்** - சேர்ந்து ஒட்டிக் கொண்டதால்; **வான நாட்டுறையும் நங்கை மார் நாணினர்** - வான நாட்டிலே வாழும் மகளிர் மிக்க நாணமுற்றனர்.

வேணு - மூங்கில், செந்துகில் - செம்பட்டாடை தேவமாதர்கள் செம்பட்டாடை அணிவர். மென்மையான பட்டாடை மீது, நீர்த்துளிகள் விழுவதால் அந்த ஆடை உடம்போடு ஒட்டிக் கொள்வது இயல்பு. பெரிய மலைகளை வானர வீரர் வீசுவதால், மிக உயர மாயுள்ள விண்ணுலகத்திலே அத்துளிகள் வீழ. அதனால் செம்பட்டாடை நனைந்து உடம்போடு ஒட்டிக் கொள்ள, உள்ளுறுப்பு வெளியே தெரியலாயிற்றே என, நாணினர் என்க, இது போன்று (கம்ப. 2358) முன்னும் கூறியதை நினைவு கூர்க.

6688. **தேன் இவர் தட வரை, திரைக் கருங் கடல்-**
தான் நிமிர்தர, இடை குவியத் தள்ளும் நீர்-
மேல் நிமிர் திவலை மீச் சென்று மீடலால்,
வானவர் நாட்டினும் மழை பொழிந்தவால்.

தேன் இவர் தடவரை - தேன் பொருந்திய பெரிய மலைகள்; **திரைக் கருங்கடல்தான் நிமிர்தர** - அலைகளை உடைய கரியகடல் மேலோங்கும்படி; **இடை குவியத் தள்ளும் நீர்** - (வானரங்களால் வீசப்பட்டு) அக்கடலுக்கு இடையே குவிதலால் தள்ளப்பட்ட கடல் நீரிலிருந்து; **மேல் நிமிர் திவலை** - மேலே உயர்ந்து சென்ற நீர்த்திவலைகள்; **மீச்சென்று மீடலால்** - விண்ணுலகத்துக்கும் மேலே சென்று அங்கு வீழ்தலால்; **வானவர் நாட்டினும் மழை பொழிந்தவால்** - தேவருலகத்திலும் மழை பொழிந்தது போலிருந்தது.

மீச் சென்று - மேலே சென்று. மீடலால் - மீள்தலால் நிமிர்தர - மேலோங்கும்படி தடவரை இடைகுவிய என இயையும்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6689. **மை உறு மலைகளோடும் மறி கடல் வந்து வீழ்ந்த,**
வெய்ய வாய் மகரம் பற்ற வெருவின விளிப்ப,-
மேல்நாள்,
பொய்கையின் இடங்கர் கவ்வ, 'புராதனா! போற்றி'
என்று
கை எடுத்து அழைத்த யானை போன்றன-களி
நல் யானை.

மை உறு மலைகளோடும் - மேகங்கள் தங்கியிருக்கும் மலைகளுடனே; **வந்து வீழ்ந்த களிநல்யானை** - வானரங்கள் எடுத்து வீசுவதால் வந்து கடலில் வீழ்ந்த மதம் கொண்ட யானைகள்; **வெய்யவாய் மகரம் பற்ற வெருவின விளிப்ப** - கொடிய வாயை உடைய முதலைகள் பற்றுவதால் அஞ்சிக் கதறிய செயல்; **மேல் நாள் பொய்கையின் இடங்கர் கவ்வ** - முன்னாளிலே பொய்கையிலிருந்த முதலை காலைக் கவ்வ; **புராதனா போற்றி என்று** - பழமையான தலைவனே காப்பாயாக என்று; **கை எடுத்து அழைத்த யானை போன்றன** - தும்பிக்கையை மேலே உயர்த்தி இறைவனை அழைத்த யானையான கஜேந்திரனைப் போன்றிருந்தது.

மை - கருமை; ஈண்டு மேகங்கள். களி நல்யானை - மதக் களிப்புடைய யானை. மகரம் - மகரமீன் (முதலை எனலுமாம்) இடங்கர் - முதலை. கடலுக்குப் பொய்கையும். யானைக்குக் கஜேந்திரனும் மகரமீனுக்கு முதலையும் உவமையாயின.

6690. **அசும்பு பாய் தேனும், பூவும், ஆரமும், அகிலும்,**
மற்றும்,
விசும்பு எலாம் உலவும் தெய்வ வேரியின் மிடைந்து
விம்ம,
தசும்பெலாம் வாசம் ஊட்டிச் சார்த்திய தண்ணீர்

என்ன,
பசும் புலால் நாறும் வேலை பரிமளம் கமழ்ந்தது
அன்றே.

அசும்புபாய் தேனும் பூவும் - கசிந்து பாய்கின்ற தேனும் மணமலர்களும்; **ஆரமும் அகிலும் மற்றும்** - சந்தனம், அகில் போன்ற மற்றும் பலமணப் பொருள்களும்; **விசும் பெலாம் உலவும் தெய்வ வேரியின்** - ஆகாயமெல்லாம் பரவும் தெய்விக மணம் போல; **மிடைந்து விம்ம** - எங்கும் நெருங்கி அதிகரிக்க; **பசும் புலால் நாறும் வேலை** - பசும் புலால் நாற்றம் வீசும் அக்கடல்; **தசும்பெலாம் வாசம் ஊட்டிச் சார்த்திய தண்ணீர் என்ன** - மணம் ஊட்டப் பெற்று, குடத்திலே நிறைத்து வைத்த தண்ணீர் போல; **பரிமளம் கமழ்ந்தது** - நல்ல மணம் கமழ்வதாயிற்று.

அசும்பு - கசிதல். ஆரம் - சந்தனம். தசும்பு - குடம். வேரி - மணம். காற்றோடு கலந்து எங்கும் மணம் வீசுவதால் "விசும்பு எலாம் உலவும் தெய்வ வேரி' என்றார்; தெய்வங்களும் விரும்பும் மணம் என்பது கருத்து. விம்மி - மிகுந்து. சார்த்திய - நிறைத்து வைத்த. "தெருண்ட மேலவர் சிறியவர்ச் சேரினும் அவர்தம் மருண்ட தன்மையை மாற்றுவர்" என்று முன்னும் (820) கூறுவது ஒப்பிடத் தக்கது.

6691. **தேம் முதல் கனியும் காயும், தேனினோடு ஊனும், தெய்வப்**
பூ முதலாய எல்லாம், மீன் கொளப் பொலிந்த அன்றே,
மா முதல் தருவோடு ஓங்கும் வான் உயர் மானக் குன்றம்-
தாம் முதலோடும் கெட்டால் ஒழிவரோ, வண்மை தக்கோர்?

தேம் முதல் கனியும் காயும் - இனிய பழங்களும் தின்பதற்குரிய காய்களும்; **தேனினோடு ஊனும்** - தேனுடன் தின்பதற்கான ஊனும்; **தெய்வப் பூ முதலாய எல்லாம்** - தெய்வங்களும் விரும்பும் மண மலர்களும் மற்றும் பலவும்; **மீன் கொளப் பொலிந்தது** - (மலைகளை வானரங்கள் கடலில் வீசுதலால்) மீன்கள் தின்னும்படி பொலிந்தது; **மாமுதல் தருவோடு ஓங்கும்** - மாமுதலிய நல்ல பழமரங்கள் நிறைந்துள்ள; **வான் உயர் மானக் குன்றம்** - வானமளவும் உயர்ந்துள்ள அந்த மலைகள்; **வண்மை தக்கோர்** -வள்ளல் பண்புள்ள மேலோர்கள்; **தாம் முதலோடும் கெட்டால் ஒழிவரோ** - தாம், தமது செல்வத்தை இழந்தாலும் வள்ளல் பண்பு நீங்குவரோ?.

தேம் - இனிமை. தேம்முதல் கனி - இனிமையைத் தம்மிடத்தே கொண்ட பழம். வான் உயர் மானக்குன்றம் - கனியும், காயும் பூமுதலாய எல்லாம் மீன் கொளப் பொலிந்தது' என இயையும். 'வண்மை தக்கோர் தாம் முதலோடு கெட்டால்

ஒழிவரோ?' என்ற பொதுப் பொருளை விளக்குவதால் இரு வேற்றுப் பொருள் வைப்பணியாம்.

6692. **மண்ணுறச் சேற்றுள் புக்குச் சுரிகின்ற மாலைக் குன்றம்-**
கள் நிறை போதும், காயும், கனிகளும், பிறவும், கவ்வி
வெண் நிற மீன்கள் எல்லாம், வறியவர் என்ன,- மேன்மேல்
உள் நிறை செல்வம் நல்காது ஒளிக்கின்ற உலோபர் ஒத்த.

மண்ணுறச் சேற்றுள் புக்கு - மண்ணில் பதித்து சேற்றுக்குள் நுழைந்து; **சுரிகின்ற மாலைக் குன்றம்** - உள்ளே அழுந்திய மலைகளின் வரிசையானது; **கள்நிறை போதும் காயும் கனிகளும் பிறவும்** - தேன் நிறைந்த மலர்களும், காய்களும் கனிகளும் பிறவற்றையும்; **வெண்நிற மீன்கள் எல்லாம் கவ்வி** - வெண்மை நிறமான மீன்கள் எல்லாம் கவ்வி உண்ண எண்ணி; **வறியவர் என்ன** - எதுவும் கிடைக்கப் பெறாத வறியவர்களைப் போல ஏமாற; **மேல்மேல் உள் நிறை செல்வம்** -மேலும் மேலும் உள்ளே நிறைந்த செல்வத்தை; **நல்காது ஒளிக்கின்ற உலோபர் ஒத்த** - எவருக்கும் தராமல் ஒளித்து வைத்துள்ள உலோபிகளை ஒத்திருந்தது.

சுரிதல் - உள்ளே அழுந்துதல் மாலை - வரிசை கள் - தேன் போது - மலர். இது உவமையணி.

6693. **கறங்கு எனத் திரியும் வேகக் கவிக் குலம் கதுவ வாங்கி,**
பிறங்கு இருங் கடலில் பெய்த போழ்தத்தும், பெரிய பாந்தள்,
மறம் கிளர் மான யானை வயிற்றின ஆக, வாய் சோர்ந்து,
உறங்கின-கேடு உற்றாலும், உணர்வரோ உணர்வு இலாதார்?

கறங்கெனத் திரியும் வேகக் கவிக்குலம் - காற்றாடியை ஒத்து வேகமாகச் சுற்றித் திரியும் வானரக் கூட்டம்; **கதுவ வாங்கி பிறங்கிடும் கடலில் பெய்த போழ்தத்தும்** - மலைகளைப் பற்றிப் பிடுங்கி அந்தப் பெரிய கடலின் மீது எறிந்த போதும்; **பெரிய பாந்தள்** - மலையிலே வாழ்ந்த பெரிய மலைப் பாம்புகள்; **மறம் கிளர் மான யானை வயிற்றினவாக** - தாம் ஏற்கனவே விழுங்கிய வலிமைமிக்க பெரிய யானைகள் தமது வயிற்றிலே இருக்க; **வாய் சோர்ந்து உறங்கின** - வாயைத் திறந்தபடி உறங்கிக்

கொண்டு கிடந்தன; **உணர்விலாதார் கேடுற்றாலும் உணர்வரோ** - அறிவில்லாதவர்கள், தமக்குக் கேடு நேர்ந்தாலும் உணர்வரோ? (மாட்டார் என்பது கருத்து)

கறங்கு - காற்றாடி, வேகக் கவிக்குலம் - விரைந்து செல்லும் வானர சேனை. கதுவ வாங்கி - பற்றிப் பிடுங்கி. பாந்தள் - பாம்பு. "கரிய மாமுகில் படலங்கள் கிடந்தவை முழங்கிடக் களிறென்று. பெரிய மாசுணம் வரை எனப் பெயர்தரு பிரிதி எம் பெருமானை" என்ற பெரிய திரு மொழியாலும் (1.2.10) மலைப்பாம்புகள் யானைகளை விழுங்கும் என்பது புலனாகும். யானைகளை விழுங்கிய பாம்புகள் வாய்திறந்தபடி உறங்கிக் கிடந்தன. அவை வசிக்கும் மலைகளை அப் பாம்புகளோடு வானரங்கள் கடலில் வீசியதைச் சிறிதும் அறியாதனவாயிருந்தன என்பதால், அறிவற்றவர் கேடுநேர்ந்தாலும் உணரமாட்டார்கள் என்பது பெறப்படும். இதுவும் வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

6694. இழை எனத் தகைய மின்னின் எயிற்றின, முழக்கம் ஏய்ந்த,
புழையுடைத் தடக் கை ஒன்றோடு ஒன்று இடை பொருந்தச் சுற்றி,
கழையுடைக் குன்றின் முன்றில், உருமொடு கலந்த கால
மழை எனப் பொருத-வேலை மகரமும் மத்த மாவும்.

வேலை மகரமும் மத்தமாவும் - கடலில் வாழும் மகரமீனகளும், மலைகளில் வாழ்ந்த மதம் கொண்ட யானைகளும்; **இழை எனத்தகைய மின்னின் எயிற்றின** - அணிகலம் என்னத் தகுந்த மின்னலைப் போல ஒளி வீசும் பற்களை உடையனவாய்; **புழை உடைத்தடக்கை** - துவாரத்தை உடைய துதிக்கைகளை; **ஒன்றோடு ஒன்று இடை பொருந்தச் சுற்றி** - ஒன்றுடன் மற்றொன்று இடையே பொருந்தும்படி சுற்றிக் கொண்டு; **கழை உடைக் குன்றின் முன்றில்** - மூங்கில்களையுடைய மலைகளின் முன்னே; **உருமொடு கலந்த காலமழை எனப் பொருத** - இடியோடு கூடிய யுகாந்த காலத்து மேகங்களைப் போலப் போர் புரிந்தன. இழை - அணிகலம். மின்னின் - மின்னலைப் போல (ஒளியுடைய). மத்தமா - மதம் பொருந்திய யானை. மகரமீன்களுக்கும் தும்பிக்கை உண்டு. ஆதலால் 'புழையுடைத்தடக்கை பொருந்தச் சுற்றி' என்றார். மேகங்கள் இடி முழக்கத்துடன் மழை பொழியும் மகரமும் மத்தமாவும் முழக்கம் செய்து போரிட்டன என்பது கருத்து.

6695. பொன்றின, சிறிய ஆய புண்ணியம் புரிந்தோர் போல,-
குன்றுகள் குரக்கு வீரர் குவித்தன நெருப்புக் கோப்ப,
ஒன்றின் மேல் ஒன்று வீழ, உகைத்து எழுந்து, உம்பர்

நாட்டுச்
சென்று, மேல் நிலை பெறாது, திரிந்தன-சிகரச்
சில்லி.

குன்றுகள் குரக்கு வீரர் குவித்தன - வானர வீரர்கள் கொண்டு வந்து குவித்த மலைகள்; **ஒன்றின் மேல் ஒன்று வீழ** - ஒன்றின் மேல் ஒன்று வீழ்வதால்; **நெருப்புக் கோப்ப** - இடையிலே நெருப்பு உண்டாக; **சிகரச் சில்லி** - மலைச் சிகரங்களின் சிறுதுண்டுகள்; **உகைத்து எழுந்து உம்பர் நாட்டுச் சென்று** - வேகத்தோடு எழுந்து விண்ணுலகுக்குச் சென்று; **மேல் நிலை பெறாது** - மேலே நிலைத்து நிற்க இயலாமல்; **பொன்றின சிறிய புண்ணியம் புரிந்தோர் போல** - இறந்து போய்விட்ட சிறிதளவு புண்ணியம் செய்தவர்கள் தாம் செய்த புண்ணியத்திற்கேற்ப விண்ணுலகம் சேர்ந்து புண்ணியப்பயன் தீர்ந்து மீண்டும் மண்ணுலகு வருவது போல; **திரிந்தன** - கீழே வந்து வீழ்ந்தன.

கோப்ப - உண்டாக (பிறக்க). சிகரச் சில்லி - மலைச் சிகரத்தின் சிறிய துண்டுகள். உகைத்து - விரைந்து உவமையணி. உம்பர் நாடு - தேவருலகம்.

6696. கூருடை எயிற்றுக் கோள் மாச் சுறவுஇனம் எறிந்து
கொல்ல,
போருடை அரியும், வெய்ய புலிகளும், யாளிப்
போத்தும்,
நீரிடைத் தோற்ற அன்றே?-தம் நிலை நீங்கிச்
சென்றால்,
ஆரிடைத் தோலார் மேலோர், அறிவிடை நோக்கின்
அம்மா?

கூருடை எயிற்றுக் கோள்மாச் சுறவினம் - கூர்மையான பற்களை உடைய எவரையும் கொல்லவல்ல பெரிய சுறாமீன்கள்; **எறிந்து கொல்ல** - வெட்டிக் கொல்வதால்; **போருடை அரியும்** -போர் செய்ய வல்ல சிங்கங்களும்; **வெய்ய புலிகளும்** - கொடுமை மிக்க புலிகளும்; **யாளிப் போத்தும்** - ஆண் யாளிகளும்; **நீரிடைத் தோற்ற (அன்றே)** - தண்ணீரிலே தோற்று இறந்தன; **அறிவிடை நோக்கின்** - அறிவால் ஆராய்ந்து பார்த்தால்; **தம் நிலை நீங்கிச் சென்றால்** - தாம் நிலைத்து வாழுமிடத்தை நீங்கிச் செல்வாராயின்; **மேலோர் ஆரிடைத் தோலார்** - வல்லமை மிக்கவர்களும் எவரிடம் தோல்வி அடையமாட்டார்கள்; தோல்வியுறவே செய்வர்.

கூர் உடை எயிறு - கூர்மையானபற்கள். கோள்மா - உயிர்களைக் கொன்று கொள்ள வல்ல விலங்கு. சுறவு இனம் - சுறாமீன்களின் கூட்டம். தோலார் - தோல்வியடையார். அன்றே, அம்மா என்பன அசைச் சொற்கள்.

6697. ***ஒள்ளிய உணர்வு கூட, உதவலர் எனினும் ஒன்றோ,***
வள்ளியர் ஆயோர் செல்வம் மன்னுயிர்க்கு உதவும் அன்றே?-
துள்ளின, குதித்த, வானத்து உயர் வரைக் குவட்டில் தூங்கும்
கள்ளினை நிறைய மாந்தி, கவி எனக் களித்த, மீன்கள்.

வானத்து உயர்வரைக் குவட்டில் - (வானரங்களால் கடலில் வீசப்பட்ட வானளவு உயர்ந்த மலைகளின் உச்சியில்; ***தூங்கும் கள்ளினை நிறைய மாந்தி*** - தொங்கிய தேன் கூடுகளிலுள்ள தேனை நிறையக் குடித்து விட்டு; ***கவி என மீன்கள் களித்த துள்ளின குதித்த*** - கடலில் வாழும் மீன்கள் எல்லாம் குரங்குகளைப் போலக் களித்துத் துள்ளிக் குதித்தன வாயின என்பது; ***வள்ளியர் ஆயோர்*** - வள்ளல் பண்பு உடையவர்கள்; ***ஒள்ளிய உணர்வு கூட*** - தெளிவான உணர்வுடனே; ***உதவலர் எனினும் ஒன்றோ*** - பிறருக்கு உதவவில்லை என்றாலும்; ***செல்வம் மன்னுயிர்க்கு உதவும் அன்றே*** - அவர்களது செல்வம் உலகத்து உயிர்களுக்கு உதவுமல்லவா அது போன்றிருந்தது.

குவடு - சிகரம். தூங்கும் - தொங்கும். கள் - தேன். வள்ளியர் ஆயோர் - வள்ளல் பண்புடையவர்கள். ஒள்ளிய - விளக்கத்தை உடைய. வள்ளியோர் பிறருக்கு உதவ வேண்டும் என்று நினைத்துத் தரவில்லை என்றாலும், அவர்களது நல்ல செல்வம் பயன் மரம் போல, ஊருணி நீர்போல, மருந்தாகித் தப்பா மரம் போலப் பிறருக்கு உதவும் தன்மையுடையது என்ற கருத்து விளக்கப்பட்டுள்ளது.

6698. ***மூசு எரி பிறக்க, மீக்கொண்டு, இறக்கிய முடுக்கம்தன்னால்,***
கோய் சொரி நறவம் என்னத் தண் புனல் உகுக்கும் குன்றின்
வேய் சொரி முத்துக்கு, அம்மா விருந்து செய்திருந்த-.ஈண்ட
வாய் சொரி இப்பியோடும் வலம்புரி உமிழ்ந்த முத்தம்.

மூசு எரி பிறக்க - செறிந்த நெருப்புத் தோன்றுமாறு; ***மீக்கொண்டு இறக்கிய முடுக்கம் தன்னால்*** - (வானரங்கள்) தலையின்மேல் தாங்கிக் கொண்டு வந்து கடலில் வீசிய வேகத்தால்; ***கோய் சொரிநறவம் என்ன*** - கள்முகக்கும் பாத்திரத்திலிருந்து சொரியும் கள்ளைப் போல்; ***தண் புனல் உகுக்கும் குன்றின்*** - குளிர்ந்த தண்ணீரைச் சொரியும் மலையினது; ***வேய் சொரி முத்துக்கு*** - மூங்கில்கள் சொரிகின்ற முத்துக்களுக்கு; ***ஈண்ட வாய் சொரி இப்பியோடும்*** - நெருங்கிய இப்பிமீன்களின் வாயிலிருந்து சொரிந்த முத்துக்களும்; ***வலம்புரி உமிழ்ந்த முத்தம்*** - வலம்புரிச் சங்குகள்

உமிழ்ந்த முத்துக்களும்; **விருந்து செய்திருந்த** - விருந்து வைத்தது போல் காணப்பட்டன.

மூசுஎரி - செறிந்த நெருப்பு. மீக்கொண்டு - தலையின் மேல்தாங்கிக் கொண்டு வந்து. முடுக்கம் - வேகம். கோய் - கள்முகக்கும் பாத்திரம். அம்மா- வியப்பிடைச் சொல். குன்றுகள் அருவி நீரைச் சொரிவதற்கு, கள் முகக்கும் பாத்திரத்திலிருந்து ஒழுகும் கள் உவமையாகும். வானரங்கள் மலைகளைத் தலையில் தூக்கி வந்து - தீப் பிறக்கும்படி கடலில் போட்ட வேகத்தினால் மலைகளில் இருந்து அருவி நீர் பெருகியது என்றார்.

கலிவிருத்தம்

6699. விண்தலம் தொடு மால் வரை வேரொடும்
கொண்டு, அலம் கொள வீரர் குவித்தலால்,
திண் தலம், கடல், ஆனது; நீர் செல,
மண்தலம் கடல் ஆகி மறைந்ததே.

விண்தலம் தொடும் மால்வரை - விண்ணை முட்டும்படி உயர்ந்துள்ள பெரிய மலைகளை; **வேரொடும் கொண்டு** - அடியோடு பேர்த்து எடுத்துக்கொண்டு; **அலம் கொள வீரர் குவித்தலால்** - உடல்வருந்தும்படி வானர வீரர் கடலில் குவிப்பதாலே; **கடல் திண்தலம் ஆனது** - கடல் வலிய நிலமாக மாறியது; **நீர்செல மண்தலம் கடலாகி மறைந்ததே** - கடல் செல்லுவதால் தரைகடலாக மாறி மறைந்தது.

அலம் - வருத்தம் துன்பம், தம்முடல் வருந்தும்படி மலைகளைக் கடலில் குவித்தன என்பார் 'அலம் கொள வீரர்குவித்தலால்" என்றார். கடல் தரையாகியது, தரை கடலாக மாறியது என்பது கருத்து.

6700. அய்யன் வேண்டின், அது இது ஆம் அன்றே-
வெய்ய சீயமும், யாளியும், வேங்கையும்,
மொய் கொள் குன்றின்முதலின, மொய்த்தலால்,
நெய்தல் வேலி குறிஞ்சி நிகர்த்ததால்!

வெய்ய சீயமும் யாளியும் - கொடிய சிங்கங்களும் யாளிகளும்; **வேங்கையும்** - வேங்கைகளும் ஆகியவற்றுடன்; **மொய்கொள் குன்றின் முதலின** - நெருங்கிய மலைகளில் உள்ள மலைபடு பொருள்கள் முதலியன; **மொய்த்தலால்** - செறிந்திருத்தலால்; **நெய்தல் வேலி குறிஞ்சி நிகர்த்தது** - நெய்தல் நிலம் குறிஞ்சியை ஒத்துக் காணப்பட்டது; **அய்யன் வேண்டின் அது இது ஆமன்றே** - எல்லோருக்கும் தலைவனாகிய இறைவனே விரும்பினால் ஒன்று மற்றொன்று ஆகுமல்லவா?

வானர வீரர்கள் மலைகளைக் கொண்டு வந்து கடலில் போடுவதால் மலையில் வாழும் சிங்கம், யாளி, வேங்கை முதலியனவும், மற்றுமுள்ள மலைபடு பொருள்களும் கடலில் நிறைந்திருத்தலால், கடல் நிலம் மலை நிலம் போலக் காணப்பட்டது. நெய்தல் கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும் குறிஞ்சி மலையும் மலைசார்ந்த நிலமுமாம். எனவே, 'நெய்தல் வேலி குறிஞ்சி நிகர்த்தது' என்றார். 'மொய் கொள் குன்றின் முதலின' என்றது மலைநிலத்திலுள்ள மற்றைய மலை படு பொருள்களையாம்.

6701. 'யான் உணாதன இங்கு இவை' என்னவே,
தீன் உணாதன; என் இது செய்யுமே?
மான் உணாத திரைக் கடல் வாழ்தரு
மீன் உணாதன இல்லை விலங்குஅரோ.

யான் உணாதன இங்கு இவை - (வானர வீரர்கள் மலைகளைக் கடலில் எறிவதால் அம் மலையின் வாழ்ந்த மான்கள் உணவு தேடி அலைந்து எங்கும் மீன்களே இருப்பதால்) யான் உண்ணத்தகாதன இவை; **என்னவே தீன் உணாதன** - என்று விலக்கி எதையும் தின்னாதன வாயின; **என் இது செய்யும்** - (மலையிலிருந்து வந்த விலங்குகள்) வேறு என்ன செய்யும்; **மான் உணாத திரைக் கடல்** - கடலில் வீழ்ந்த விலங்குகள் உண்ணத்தகாதன வான; **மீன் உணாத விலங்கு இல்லை** - மீன்கள் தின்னாத விலங்குகளே எதுவுமில்லை.

தீன் - தீனி. 'என் இது செய்யுமே' கடலில் உள்ள மீன்களைத் தின்னாத மலை விலங்குகள் எதைத் தின்று எப்படி உயிர் வாழப் போகின்றன என்ற இரக்கம் தோன்ற உரைத்தார். 'மான்' இங்கே பொதுவாக விலங்குகளைக் குறித்தது. கடலில் உள்ள மீன்களைத் தின்ன இயலாதிருக்க அம்மீன்களோ மலையிலிருந்து வீழ்ந்த எல்லா விலங்குகளையும் தின்றன என்க. 'யான் உணாதன இங்கு இவை' எனக் கூறி மீன்களை விலக்கிய விலங்குகள். எதையுமே தின்னாதனவாக இருந்தன; அவை வேறு என்னதான் செய்யப் போகின்றன என்பது கருத்து.

6702. வவ் விலங்கு வளர்த்தவர்மாட்டு அருள்
செவ் விலங்கல் இல் சிந்தையின் தீர்வரோ-
'இவ் விலங்கல் விடேம்' இனி என்பபோல்,
எவ் விலங்கும் வந்து எய்தின வேலையே!

வவ்விலங்கு வளர்த்தவர் மாட்டு - தம்மை வளர்த்தவர்களைப் பிறர் பற்றிக் கொண்டால் அப்போது வளர்த்தவரிடம்; **செவ்விலங்கல் இல் சிந்தையில்** - செம்மையான நெறியிலிருந்து விலகாத மனத்திலிருந்து; **அருள் தீர்வரோ** - (வளர்த்தவர்பால்) அருள் நீங்கப் பெறுவார்களோ (மாட்டார்); **இனி இவ்விலங்கல் விடேம்** - இனியும் இந்த மலையை விட்டுப் போக மாட்டோம்; **என்ப போல்** - என்று

தீர்மானித்தன போல; **எவ் விலங்கும்** - *மலையில் வாழ்ந்த எல்லா விலங்குகளும்;* **வந்து எய்தின வேலையே** - *வானரங்கள் மலைகளைக் கடலில் எறிந்த போது அம்மலையோடு கடலை எய்தின.*

செவ் விலங்கல் இல் - செம்மை நெறியிலிருந்து தீர்வரோ - தீர்வார்களோ ஓகாரம் எதிர் மறைப் பொருளில் வளர்த்தவர்களைப் பிறர் பற்றிக் கொண்டால், வளர்த்த பாசத்தால் அவர்களை விட்டு நீங்காமல் தம்மை வளர்த்தவரோடு வந்து விடும் நல்ல மனம் உள்ளவர் களைப் போல மலை விலங்குகள் மலைகளோடு கடலை அடைந்தன என்பது கருத்து.

6703. கனி தரும், நெடுங் காய் தரும், நாள்தொறும்-
இனிது அருந் தவம் நொய்தின் இயற்றலால்,-
பனி தருங் கிரி தம் மனம் பற்று அறு
முனிவரும் முனியார், முடிவு உன்னுவார்.

நாள் தொறும் - *ஒவ்வொரு நாளிலும்;* **நெடும் கனி தரும்** - *உண்பதற்கு இனிய கனிகளைக் கொடுக்கும்;* **நெடும் காய்தரும்** - *பெரிதாய் முற்றிய காய்களைக் கொடுக்கும்;* **இனிது அருந்தவம் நொய்தின் இயற்றலால்** - *அரியதவத்தை இனிதே எளிதில் செய்வதற்கு இடமாக;* **பனிதரும் கிரி** - *குளிர்ச்சியைத் தருகின்ற மலையினை;* **தம்மனம் பற்றறு முனிவரும்** - *தமது மனத்தில் பற்றற்ற முனிவர்களும்கூட;* **முடிவு உன்னுவார்** - *(பின் விளைவை எண்ணி) அரக்கர்களின் முடிவை நினைப்பவராய்;* **முனியார்** - *மலைகளைப் பெயர்த்த வானரங்களை வெகுளாராயினர்.*

முடிவு உன்னுவார் - மலைகளோடு கடலில் வீழ்ந்து தாம் அழிவதை நினைத்தும் முனிவர் முனியாராயினர் எனினுமாம். காலமல்லாக் காலத்தும் முனிவர்கள் பசிதீரக் கனிதரும் நெடுங்காய்தரும் என்பது கருத்து.

6704. புலையின் வாழ்க்கை அரக்கர், பொருப்பு உளார்,
தலையின்மேல் வைத்த கையினர், சாற்றுவார்,
'மலை இலேம்; மற்று, மாறு இனி வாழ்வது ஓர்
நிலை இலேம்' என்று, இலங்கை நெருங்கினார்.

பொருப்புளார் - *மலைகளிலே வாழ்பவர்களாகிய;* **புலையின் வாழ்க்கை அரக்கர்** - *பாவத் தொழில்களையே புரிந்து வாழும் கொடிய அரக்கர்கள்;* **தலையின் மேல் வைத்த கையினர்** - *(வானரங்கள் மலைகளைப் பெயர்த்துக் கடலில் வீசியதால்) தலையின் மீது வைத்த கையினராக;* **மலை இலேம்** - *நாங்கள் வாழ்ந்த மலைகளை இழந்தவரானோம்;* **மற்று இனி வாழ்வதோர் நிலைஇலேம்** - *மற்று இனி நாங்கள்*

வாழ்வதற்கு நிலையான ஒரு இடம் இல்லாதவரானோம்; **என்று சாற்றுவார்** - என்று கூறியவராக; **இலங்கை நெருங்கினார்** - இலங்கையை அடைந்தார்கள். துயரத்தால் வருந்துவோர் தலைமேல் கை வைத்தல் வழக்கம். மலையை இழந்தோம். நிலையான வாழ்வையும் இழந்தோம் என்று அவ்வரக்கர் கூறி வருந்தினர் என்பதால் 'மலை இலேம் மற்றினி வாழ்வதோர் நிலை இலேம்" என்றனர்.

6705. முழுக்க நீரில் புகா, முழுகிச் செலா,
குழுக்களோடு அணை கோள் அரி, யாளிகள்,
இழுக்கு இல் பேர் அணையின் இரு பக்கமும்
ஒழுக்கின் மாலை வகுத்தன ஒத்தவே.

முழுக்க நீரில் புகா - முழுவதும் கடல் நீருக்குள் மூழ்காதவையும்; **முழுகிச் செலா** - நீரில் மூழ்கியும் செல்லாதனவாய் நின்றவையுமான; **குழுக்களோடு அணை** - கூட்டம் கூட்டமாய் நெருங்கியிருக்கும்; **கோளரி யாளிகள்** - உயிர்களைக் கொல்லவல்ல சிங்கங்களும் யாளிகளும்; **இழுக்கு இல் பேரணையின்** - குற்றமற்ற அந்தப் பெரிய அணையின்; **இருபக்கமும்** - இரண்டு பக்கங்களிலும்; **ஒழுக்கின் மாலை வகுத்தன ஒத்த** - ஒழுங்கு பெற வரிசையாக நிற்க வைத்தவை போன்றன.

அணைதல் - நெருங்குதல். கோள்- கொள்ளவல்ல. ஒழுக்கின் - ஒழுங்காக. மாலை - வரிசை.

6706. பளிக்கு மால் வரை முந்து படுத்தன
ஒளிக்கும் ஆழி கிடந்தன ஓர்கிலார்,
'வெளிக்கு மால் வரை வேண்டும்' எனக்
கொணர்ந்து,
அளிக்கும் வானர வீரர் அநேகரால்.

பளிக்குமால் வரை - பெரிய பளிங்கினாலமைந்த மலைகள்; **முந்து படுத்தன** - முன்பு வானரங்களால் கடலில் வீசப்பட்டவை; **ஒளிக்கும் ஆழி கிடந்தன ஓர்கிலார்** - கடலுக்குள் கிடப்பதை அறியாதவராய்; **வெளிக்கு மால் வரை வேண்டும்** - இந்த இடைவெளிக்கு ஒரு பெரிய மலை தேவை; **எனக் கொணர்ந்து அளிக்கும்** - என்று கூறிப்பெரிய மலைகளைக் கொண்டு வந்து தருகின்ற; **வானர வீரர் அநேகரால்** - வானரவீரர் அநேகம் பேராவார்.

பளிங்கு மலை நீரைத் தடுத்திருந்ததை அறியாத வானரங்களை 'ஓர் கிலார்' என்றார். ஒளிக்கும் ஆழி - ஒளிக்கப்பட வேண்டிய கடல் ஓர்தல் - உணர்தல் வெளி - இடைவெளி.

6707. ***பாரினாள் முதுகும் நெடும் பாழ்பட,***
மூரி வானரம் வாங்கிய மொய்ம் மலை
வேரின் ஆம் என, வெம் முழையின்னுழை
சோரும் நாகம் நிலன் உறத் தூங்குமால்.

பாரினாள் முதுகும் நெடும் பாழ்பட - நிலமகளுடைய முதுகும் நெடிதே பாழாகும்படி; **மூரிவானரம் வாங்கிய மொய்ம்மலை** - வலிமை மிக்க வானரங்கள் எடுத்த நெருங்கிய மலை; **வேரின் ஆம் என** - வேர்களோ என்று தோன்றும் படி; **வெம் முழையின் உழை** - கொடிய மலைக்குகைகளிலிருந்து; **சோரும் நாகம் நிலனுறத் தூங்குமால்** - வெளிப்பட்ட பாம்புகள் நிலத்திலேபடும்படி தொங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

'மலையின் வேரின் ஆம்' - மலைக்கும் வேர் இருக்கிறது என்று கூறும்படி. மலைகளை வானரங்கள் தூக்குவதால், குகைகளிலிருந்து வெளிப்பட்ட பாம்புகள் நிலத்தில் படும்படி தொங்கிக் கொண்டிருப்பது மலையின் வேர்களைப் போலிருந்தது. இது தற்குறிப்பேற்றவணியாகும். முழை - குகை. உழை - இடம்.

6708. ***அருணச் செம் மணிக் குன்று அயலே சில***
இருள் நற் குன்றம் அடுக்கின, ஏய்ந்தன-
கருணைக் கொண்டல், 'வறியன் கழுத்து' என
வருணற்கு ஈந்த வருண சரத்தையே.

அருணச் செம்மணிக் குன்று அயலே - செம்மை நிறத்தை உடையதான மாணிக்க மலைகளுக்குப் பக்கத்திலே; **சில இருள் நற்குன்றம் அடுக்கின** - சில இருள் நிறம் வாய்ந்த நீலமலைகள் அடுக்கப்பட்டுக் கிடப்பன; **கருணைக் கொண்டல்** - கருணை பொழியும் மேகம் போன்றவனாகிய இராமபிரான்; **வறியன் கழுத்து என** - தனது மாலையை அடியுறையாக எனக்குக் கொடுத்த இவன் வெறும் கழுத்தினனாயிருக்கிறான் என்று; **வருணற்கு ஈந்த வருண சரத்தை ஏய்ந்தன** - வருணனுக்கு வழங்கிய பலநிறமணி மாலையை ஒத்துக் காணப்பட்டன.

அருணம் - செந்நிறம். செம்மணி - மாணிக்கம். நல்குன்றம் - நீல மலை. நல்ல பாம்பு. கருநாகம் என்ற ஆட்சி காண்க. தெலுங்கு மொழியில் நல்ல என்ற சொல் கருமை என்ற பொருளில் வழங்கும். வருணன் தனது மணி மாலையைத் தந்து விட்டமையால், வெறும் கழுத்தை உடையவனாக இருக்கிறானென்று பல நிற மணி மாலையை இராமன் வருணனுக்குத் தந்தது போலக் காணப்பட்டது அடுக்கிய மலைகளின் காட்சி. செம்மணி முதலான பல நிற கொண்ட மலையடுக்கு இவ்வாறு வருணிக்கப்பட்டது.

6709. ஏய்ந்த தம் உடம்பு இட்ட உயிர்க்கு இடம்
ஆய்ந்து கொள்ளும் அறிஞரின், ஆழ் கடல்
பாய்ந்து பண்டு உறையும் மலைப் பாந்தள்கள்,
போந்த மா மலையின் முழை, புக்கவே.

__ஏய்ந்த தம் உடம்பு இட்ட உயிர்க்கு__ - தமது உயிருக்குப் பொருந்திய உடம்பை விட்டு விட்ட அவ்வுயிருக்கு; __இடம் ஆய்ந்து கொள்ளும் அறிஞரின்__ - பொருந்திய இடமான உடலை ஆய்ந்து மறுபடியும் சென்றடையும் யோகிகளைப் போல; __மலைப் பாந்தள்__ - மலைப் பாம்புகள்; __ஆழ்கடல் பாய்ந்து__ - மலைகளை வானரங்கள் கடலில் வீசியபோது அந்தக் கடலிலே பாய்ந்து; __பண்டு உறையும் மலை போந்த__ - முன்பு தாம் வாழ்ந்த மலையை அடைந்து; __மாமலையின் முழை புக்க__ - அந்த மலைக்குகைகளில் நுழைந்தன.

கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் சித்து வல்ல யோகிகள் தம் உடலை விட்டு நீங்கி வேறு உடலில் வாழ்ந்து, பின் தமது உடலைத் தேடியடைந்து சென்றடைவதை ஒத்து மலைப்பாம்புகளின் செயல் இருந்தது என்பதால் இது உவமையணி. அறிஞர் - யோகிகள். பாந்தள் - பாம்பு.

6710. சேதுவின் பெருமைக்கு இணை செப்ப, ஓர்
ஏது வேண்டும் என்று எண்ணுவது என்கொலோ-
தூதன் இட்ட மலையின் துவலையால்,
மீது விட்டு-உலகு உற்றது, மீன் குலம்?

__சேதுவின் பெருமைக்கு இணை செப்ப__ - சேதுவின் பெருமைக்கு இணையாகச் சொல்ல; __ஓர் ஏது வேண்டும் என்று__ - ஒரு காரணம் வேண்டும் என்று; __எண்ணுவர் என் கொலோ__ - நினைப்பது எதற்காக?; __தூதன் இட்ட மலையின் துவலையால்__ - இராம தூதனாகிய அனுமன் கடலில் எறிந்த மலையால் எழுந்த நீர்த்திவலைகளோடு; __மீன் குலம்__ - அக்கடலில் வாழுகின்ற மீன் கூட்டங்களும்; __மீது விட்டு உலகுற்றது__ - மேலானதாகிய வீட்டுலகை அடைந்தது.

சேது - அணை. மீதுவிட்டு உலகு - மேலதாகிய வீட்டுலகம் மீன்கள் நீர்த்துளிகளோடு விண்ணுலகடைந்தன என்பதன் நயம் கருதத் தக்கது. 'துவலையசால்' ஆல் என்ற மூன்றாவதனுருபு 'ஓடு' என்ற பொருளில் வந்தது.

6711. நீலன் இட்ட நெடு வரை நீள் நில
மூலம் முட்டலின், மொய் புனல் கைம்மிக,
கூலம் இட்டிய ஆர்கலி கோத்ததால்,
ஓலமிட்டு எழுந்து ஓடி, உலகு எலாம்.

நீலன் இட்ட நெடுவரை - அக்கினி தேவனது அம்சமான நீலன் என்ற வானரத் தலைவன் கடலில் இட்ட நீண்ட மலை; **நீள் நிலமூலம் முட்டலின்** - நீண்ட இந்தப் பூமியின் அடிவரை (பாதாளம்) சென்று முட்டுவதால்; **மொய்புனல் கைம்மிக** - மிகுந்த தண்ணீர் எல்லைகடந்து செல்வதால்; **கூலம் இட்டிய ஆர்கலி** - கரை சிறியதாகிய அக்கடல்; **ஓலம் இட்டு எழுந்து ஓடி** - முழக்கமிட்டுக் கொண்டு மேலெழுந்து ஓடி; **உலகு எலாம் கோத்தது** - உலகமெல்லாம் சென்று பாய்ந்தது.

நீலன் - வானரத் தலைவன் ஒருவன்; அணை கட்டியவன். நிலமூலம் - நிலத்தின் அடிப்பகுதி (பாதாளம்). முட்டுதல் - தாக்குதல். கைம்மிக - எல்லைகடந்து செல்ல கூலம் - கரை இட்டிய - சிறிதான ஆர்கலி - கடல் (ஒலித்துக் கொண்டே இருப்பது)

6712. **ஒருவன் ஆயிரம் யோசனை ஓங்கிய**
அருவி மால் வரை விட்டு எறிந்து ஆர்த்தலால்,
மருவு வான் கொடி மாடஇலங்கையில்
தெரு எலாம் புக்கு உலாய, தெண்ணீர்அரோ.*

ஒருவன் ஆயிரம் யோசனை ஓங்கிய - வானர வீரன் ஒருவன் ஆயிரம் யோசனை தூரம் உயர்ந்துள்ளதாகிய; **அருவி மால்வரை விட்டு எறிந்து ஆர்த்தலால்** - அருவிகளையுடைய பெரிய கரியமலையை கடலில் எறிந்து விட்டு, ஆரவாரித்ததால்; **மருவுவான் கொடி மாட இலங்கையில்** - வானளாவிய கொடிகளை உடைய மாடங்களைக் கொண்ட இலங்கை மாநகரின்; **தெருவெலாம் தெண்ணீர் புக்கு உலாய** - தெருக்களில் எல்லாம் தெளிந்த கடல்நீர் புகுந்து உலாவியது.

மால் - கரிய (பெரிய எனலுமாம்) இராவணன் ஆணைக்கு அஞ்சிக் கரை கடவாதிருந்த கடல் நகருக்குள் புகுந்து அச்சமின்றித் தெருக்களில் உலாவியது என்பது தோன்ற 'உலாய' என்றது ஓர் நயம்.

6713. **மயிந்தன் இட்ட நெடு வரை வான் உற**
உயர்ந்து முட்டி விழ, எழுந்து ஓத நீர்
தியந்தம் முட்ட, திசை நிலை யானையும்,
பெயர்ந்து விட்டவை, யாவும் பிளிறுவ.

மயிந்தன் இட்ட நெடு வரை - மயிந்தன் என்ற வானரத் தலைவன் கடலில் விட்டெறிந்த பெரிய மலை; **வான் உற உயர்ந்து முட்டி விழ** - வானத்திலே சென்று உயர்ந்து தாக்கிப் பின் கீழே விழ அதனால்; **எழுந்த ஓத நீர்** - மேலே பொங்கி எழுந்த கடல்நீர்; **தியந்தம் முட்ட** - திசைகளின் எல்லையிலே சென்றுதாக்க; **திசைநிலையானையும்** - எட்டுத் திசைகளிலும் நிலைத்து நிற்கும் திக்கு

acharya.org

யானைகளும் கூட; **பெயர்ந்து விட்டு அவை யாவும் பிளிறுவ** - தாம் வாழும் திசையிலிருந்து இடம் பெயர்ந்து விட்டு, அச்சத்தால் பிளிறின.

தியந்தம் - திக் + அந்தம் (திசையின் எல்லையான இடம்). ஓதநீர் - கடல் நீர். திசை நிலையானை - திக்கு யானை. மயிந்தன் கடலில் எறிந்த பெரிய மலை வானத்திலே மோதிப்பின் கீழே விழுந்தது என்பதை 'வான் உற உயர்ந்து முட்டி விழ' என்றார். திக்குகளில் நிலைத்து நின்ற யானைகளும் இடம் பெயர்ந்து, அஞ்சிப்பிளிறலாயின என்பதை 'பெயர்ந்து விட்டு அவை யாவும் பிளிறுவ' என்றார்.

6714. இலக்கு வன் சரம்ஆயினும், ஏன்று எதிர்
விலக்கினால், விலங்காத விலங்கலால்,
அலக்கண் எய்த,-அமுது எழ ஆழியைக்
கலக்கினான் மகன்-மீளக் கலக்கினான்.

இலக்குவன் சரம் ஆயினும் - இலக்குவனது அம்பு என்றாலும்; **ஏன்று எதிர் விலக்கினால்** - போரை ஏற்று எதிர்த்து நின்று விலக்கினால்; **விலங்காத விலங்கலால்** - சிறிதும் விலகாத மலையினால்; **அமுதெழ ஆழியைக் கலக்கினான் மகன்** - அமுதம் எழும்படி பாற்கடலைக் கலக்கியவனான வாலியின் மகன் அங்கதன்; **அலக்கண் எய்த** - கடல் துன்பம் எய்தும்படி; **மீளக் கலக்கினான்** - மீண்டும் கடலைக் கலக்குவானானான்.

'இலக்குவன் சரம்' என்பதற்கு 'இலக்கு வன்சரமாயினும்' என்று பிரித்து குறித்த இலக்கில் சென்று தாக்குவதற்குரிய வலிய அம்பாயினும் என்று பொருள் கூறினும் பொருந்தும். ஏன்று - ஏற்று விலங்காத விலங்கல் - விலகாத மலையாகும் ஆழியை அமுதெழக்கலக்கினான் வாலி. அவன் மகன் அங்கதன் எதனாலும் விலக்கொணாத மலையைக் கொண்டு, கடல் துன்புறும் படி அக்கடலைக் கலங்கச் செய்தான் என்பது கருத்து. அலக்கண் - துன்பம் ஆழி - கடல். இலக்குவனது அம்பின் வலிமையை' முன்னும் பின்னும் (கம்ப. 2416. 7287) இராமனும் இராவணனும் கூறுவதனாலறியலாம்.

6715. மருத்தின் மைந்தன் மணி நெடுந் தோள் எனப்
பெருத்த குன்றம், கரடிப் பெரும் படை
விருத்தன் இட்ட விசையினின், வீசிய
திருத்தம், வானவர் சென்னியில் சென்றதால்.

கரடிப் பெரும்படை விருத்தன் - கரடிகளின் பெரிய படைக்குத் தலைவனான சாம்பவந்தன் என்னும் முதியோன்; **மருத்தின் மைந்தன்** - காற்றுத் தேவனாகிய வாயுவின் மகனான அனுமனது; **மணி நெடுந்தோள் எனப் பெருத்தகுன்றம்** - அழகிய

பெரிய தோள்களைப் போன்ற ஒரு பெரிய மலையை; **இட்ட விசையினின்** - கடலில் எறிந்த வேகத்தினால்; **வீசிய திருத்தம்** - மேலே தெரித்த தீர்த்தம்; **வானவர் சென்னியில் சென்றது** - தேவர்களது தலையில் சென்று தெறித்தது.

விருத்தன் - வயதானவன். சாம்பவந்தன் நெடுங்காலம் வாழ்ந்த, நீண்ட ஆயுளை உடையவன். கரடிப் படைக்குத் தலைவன் என்பதால் 'கரடியின் பெரும் படை விருத்தன்' என்றார். அனுமனது தோள்களை வியந்து 'மருத்தின் மைந்தன் மணி நெடுந் தோளெனப் பெருத்த குன்றம்' என்றார். மருத்து - காற்றுத்தேவன். விசை - வேகம். சிரத்தில் சென்று தெறித்தமைக்கு ஏற்ப நீர் என்று கூறாது "திருத்தம்" என்றார். தீர்த்தம் என்பதன் திரிபே திருத்தம். தீர்த்தம் - புனித நீர் எதுகை நோக்கி 'திருத்தம்' எனத் திரிந்தது.

6716. **குமுதன் இட்ட குல வரை கூத்தரின்**
திமிதம் இட்டுத் திரியும் திரைக் கடல்
துமி தம் ஊர் புக, வானவர் துள்ளினார்-
அமுதம் இன்னம் எழும் எனும் ஆசையால்.

குமுதன் இட்ட குலவரை - குமுதன் என்னும் வானரத் தலைவன் கடலில் எறிந்த சிறந்த தொருமலை; **கூத்தரின் திமிதம் இட்டு** - கூத்தாடுபவர்களைப் போலக் குதித்து ஆடி; **திரியும் திரைக் கடல்** - சுழன்று திரியும் அலைகளையுடைய கடலில்; **துமிதம் ஊர்புக** - நீர்த்துளிகள் தங்கள் ஊரிலே வந்து விழுவதால்; **அமுதம் இன்னம் எழும் எனும் ஆசையால்** - (முன்பு பாற்கடலை மந்தர மலையைக் கொண்டு கடைந்ததால் எழுந்த அமுதத்தைப் போல) இன்னும் அமுதம் எழக் கூடும் என்ற ஆசையால்; **வானவர் துள்ளினார்** - தேவர்கள் மகிழ்ந்து துள்ளலாயினர்.

குமுதன் - வானரத்தலைவருள் ஒருவன். குலவரை - சிறந்த மலை. திமிதம் - திமிதம் என்று ஒலித்துக் கூத்தாடுதல் துமி - துளி. இச் சொல் இப் பொருளில் உலக வழக்கில் வழங்குவதாகக் கூறிய கம்பருக்கு, கலை மகளே ஆய்ச்சி வடிவில் வந்து தயிர் கடைந்து கொண்டிருக்க, பிள்ளைகள் நெருங்கி வர 'துமி தெறிக்கும் தூரப் போங்கள்" என்று கூறியதாக ஒரு கதை வழங்குகிறது.

6717. **கன சினத்து உருமின் கடுங் கார் வரை**
பனசன் இட்டன யாவும் பரிக்கிலன்,
மன சினத்த அனந்தனும், வாழ்வு இகந்து,
அனசனத்தொழில் மேற்கொள்வது ஆயினான்.

கனசினத்து உருமின் - மிகுந்த கோபத்துடன் இடியைப் போல் முழங்கி; **கடும் கார் வரை** - கடிய பெரிய கரிய மலைகளை; **பனசன் இட்டன யாவும்** - 'பனசன்' என்ற

வானரத் தலைவன் கடலில் எறிய அவை அனைத்தையும்; **பரிக்கிலன்** - தாங்க இயலாதவனாய்; **மன சினத்து அனந்தனும்** - மனத்திலே மிக்க சினத்தை உடையவனான ஆதிசேடனும்; **வாழ்வு இகந்து** - பாரத்தைச் சுமந்து வாழ்வதை விட்டு (உயிர்துறக்க); **அனசனத் தொழில்** - உணவு உண்ணாதிருத்தலாகிய தொழிலை; **மேற் கொள்வதாயினான்** - மேற்கொள்ளலானான்.

பனசன் - வானரத் தலைவன் ஒருவன். பரிக்கிலன் - தாங்க இயலாதவனாய் அனந்தன் - ஆதிசேடன் வாழ்விகந்து - வாழ்வை விட்டு அன் + அசனம் = அனசனம்- உண்ணாதிருத்தல் அசனம் - உணவு கோவைப்பகுதியில் கிராமப்புறங்களில் பட்டிப் பொங்கலன்று 'அசனமுண்ணுபட்டியாரே' என்று கூறி மாடுகளுக்கு உணவுண்ணச் செய்தலுண்டு' என்பதால் அசனம் - உணவு என்ற பொருள் கொண்ட சொல்லாக வழங்குவது புலனாகும். ஆதிசேடன் கோபம் மிக்கவன் என்பதால் 'மன சினத்து அனந்தன்' என்றார்; இலக்குவன் சீற்ற முற்ற போது "தனது ஆதியின் மூர்த்தி ஒத்தான்" என்றது (கம்ப. 1717) நினைவு கூரத்தக்கது.

6718. எண் இல் எண்குஇனம் இட்ட கிரிக் குலம்,
உண்ண உண்ணச் சென்று, ஒன்றினொடு ஒன்று
உற,
சுண்ண நுண் பொடி ஆகித் தொலைந்தன,
புண்ணியம் பொருந்தாத முயற்சிபோல்.

எண்இல் எண்கு இனம் - எண்ண முடியாத கரடிகளின் கூட்டம்; **இட்ட கிரிக் குலம்** - கடலில் இட்ட மலைகளின் கூட்டம்; **உண்ண உண்ணச் சென்று** - கடலில் அழுந்த அழுந்தச் சென்று; **ஒன்றினொடு ஒன்று உற** - ஒன்றுடன் ஒன்று பொருந்துவதால்; **புண்ணியம் பொருந்தாத முயற்சிபோல்** - புண்ணியப்பயன் பொருந்தாத முயற்சிக்குப் பயனில்லாதது போல; **சுண்ண நுண் பொடியாகித் தொலைந்தன** - நுண்ணிய தூளாகி அழிந்தன.

எண்கு - கரடி. கிரிக்குலம் - மலைகளின் கூட்டம். என்றார்.

6719. ஆர ஆயிர யோசனை ஆழமும்
தீர நீண்டு பரந்த திமிங்கிலம்,
பார மால் வரை ஏறப் பதைத்து, உடல்
பேரவே, குன்றும் வேலையும் பேர்ந்தவால்.

ஆர ஆயிரம் யோசனை ஆழமும் - கடலில் ஆயிரம் யோசனை ஆழமும்; **தீரநீண்டு பரந்த திமிங்கிலம்** - முழுதும் நீண்டு பரந்துள்ள திமிங்கிலங்கள்; **பார மால் வரை ஏற** - பாரமான பெரிய மலை தன் மீது வீழ்தலால்; **பதைத்து உடல் பேரவே** - பதை பதைத்து உடலைப் பெயர்த்தலால்; **குன்றும் வேலையும்** - திமிங்கிலங்களின்மீது

விழுந்த மலைகளும், கடல்நீரும்; **பேர்ந்தவால்** - *இடம் விட்டுப் பெயர்ந்தனவாயின.*

கடலில் ஆயிரம் யோசனை தூரம் நீண்டு பரந்துள்ள திமிங்கிலங்களின் மீது பாரமான மலைகள் வீழ்வதால் பதை பதைத்து உடலைப் பெயர்த்தன. அதனால் மலைகளும், கடல் நீரும் இடம் பெயர்ந்தன என்பது கருத்து. யோசனை - நூறு மைல் என்பர். (பத்துக்காதம் ஒரு யோசனை) பாரமால் வரை - பாரமான பெரிய மலை (பாரம் + மால் + வரை) (அசைய)

நளன் சேதுவை அமைத்த வகை

6720. **குலை கொளக் குறி நோக்கிய கொள்கையான்,**
சிலைகள் ஒக்க முறித்துச் செறித்து, நேர்
மலைகள் ஒக்க அடுக்கி, மணற் படத்
தலைகள் ஒக்கத் தடவும், தடக் கையால்.

குலைகொளக் குறி நோக்கிய - *அணை நன்றாக அமையும் படி சிந்தித்துப் பார்த்த;* **கொள்கையான்** - *தன்மையை உடையவனாகிய நளன்;* **சிலைகள் ஒக்க முறித்துச் செறித்து** - *கற்களைச் சமமாக உடைத்து நன்கு பொருந்தும்படி சேர்த்து;* **நேர் மலைகள் ஒக்க அடுக்கி** - *மலைகளை நேராக, சமமாக இருக்கும்படி அடுக்கி;* **மணல்பட** - *இடையிலே மணலைப் பரப்பி; தடக்கையால் - தன் அகன்ற கைகளால்;* **தலைகள் ஒக்கத் தடவும்** - *சிகரங்கள் சமமாயிருக்கும்படி தடவுவான்.*

குலை - அணை. குறிநோக்கிய - குறித்து நோக்கிய. சிந்தித்து நளன் கற்களை வேண்டிய அளவில் சிதைத்து, நெருக்கமாக.

6721. **தழுவி, ஆயிர கோடியர் தாங்கிய**
குழுவின் வானரம் தந்த கிரிக் குலம்,
எழுவின் நீள் கரத்து ஏற்றிட, இற்று இடை
வழுவி வீழ்வன கால்களின் வாங்குவான்.

ஆயிரம் கோடியர் குழுவின் வானரம் - *ஆயிரம் கோடி பேராகிய வானரக் கூட்டத்தினர்;* **தழுவித் தாங்கிய** - *தமது கைகளால் தழுவித் தாங்கிக் கொண்டு வந்து;* **தந்த கிரிக்குலம்** - *தந்த மலைக் கூட்டங்களை;* **எழுவின் நீள் காத்து ஏற்றிய** - *நளன் தனது தூண் போன்ற கைகளில் ஏற்றுக் கொண்ட போது;* **இற்று இடை வழுவி வீழ்வன** - *முறிந்து இடையிலே தவறி வீழ்வனவற்றை;* **கால்களின் வாங்குவான்** - *கால்களால் தடுத்து நிறுத்தி எடுத்துக் கொள்வான்.*

எழு - தூண். வீழ்வன - கீழே விழுகின்ற மலைகளை வானரங்கள் தூக்க முடியாமல் தூக்கின என்பதால் 'தழுவித்தாங்கிய' என்றார். நளனது நீண்ட கைகளை 'எழுவின் நீள் கரம்' என்று சிறப்பித்தார். நழுவிக் கீழே விழும் மலைகளை லாவகமாகக் கால்களால் தடுத்து நிறுத்தி எடுத்த திறத்தை 'கால்களில் வாங்குவான்' என்றார்.

மலை சுமந்து வரும் வானரங்கள்

6722. மலை சுமந்து வருவன வானரம்,
நிலையில் நின்றன, செல்ல நிலம் பெறா -
அலை நெடுங் கடல் அன்றியும், ஆண்டுத் தம்
தலையின்மேலும் ஓர் சேது தருவ போன்ம்.

மலை சுமந்து வருவன வானரம் - அணைகட்டுவதற்காக மலைகளைச் சுமந்து கொண்டு வருவனவாகிய வானரங்கள்; **செல்ல நிறம் பெறா** - செல்லுதற்கு அங்கு இடமில்லாமையால்; **நிலையில் நின்றன** - மலைகளைச் சுமந்து கொண்டு அசையாமல் நின்ற தோற்றம்; **அலை நெடுங்கடல் அன்றியும்** - அலைகளை உடைய பெரிய கடலே அல்லாது; **ஆண்டுத் தம் தலையின் மேலும்** - அங்கே அந்த வானரங்களின் தலைகளின் மீதும்; **ஒரு சேது தருவ போன்ம்** - ஒரு அணை அமைந்தது போலக் காணப்பட்டது.

போன்ம் - 'ம்' மகரக் குறுக்கம்.

6723. பருத்த மால் வரை ஏந்திய பல் படை
நிரைத்தலின், சில செல்ல நிலம் பெறா,
கரத்தின் ஏந்திய கார் வரை, கண் அகன்
சிரத்தின் மேற்கொண்டு, நீந்தின சென்றவால்.

பருத்த மால் வரை ஏந்திய - பெரிய கருமை நிறமான மலைகளைக் கரங்களில் ஏந்திய; **பல்படை நிரைத்தலின்** - பல பேர் கொண்ட வானரப் படைவரிசையாக நிற்பதனால்; **சில செல்ல நிலம் பெறா** - மலைகளைத் தாங்கி வந்த சில வானரங்கள் செல்லுவதற்கு இடமில்லாததால்; **கரத்தின் ஏந்திய கார் வரை** - கைகளில் ஏந்திக் கொண்டிருந்த கரிய மலைகளை; **கண் அகன் சிரத்தின் மேற்கொண்டு** - இடமகன்ற தலையின் மீது சுமந்து கொண்டு; **நீந்தின சென்றவால்** - நீந்திக் கொண்டு செல்வனவாயின.

நிரைத்தல் - வரிசையாக நிற்றல். நிலம் பெறா - இடம் பெறாமையால். கண் அகன்சிரம் - இடமகன்ற சிரம்.

6724. ஆய்ந்து நீளம், அரிது சுமந்தன
ஓய்ந்த கால, பசியின் உலர்ந்தன,
ஏந்து மால் வரை வைத்து, அவற்று ஈண்டு தேன்
மாந்தி மாந்தி, மறந்து, துயின்றவால்.

அரிது சுமந்தன - மலைகளைக் கடுமையாக முயன்று சுமந்து வந்த வானரங்கள்; **நீளம் ஆய்ந்து** - போக வேண்டிய தூரத்தை ஆராய்ந்து பார்த்து; **ஓய்ந்த கால** - கால்கள் ஓய்ந்து போனவையாய்; **பசியின் உலர்ந்தன** - பசியினால் வாடியனவாய்; **ஏந்து மால் வரை வைத்து** - கைகளில் ஏந்திய பெரிய மலைகளைக் கீழே வைத்து விட்டு; **அவற்று ஈண்டு தேன் மாந்திமாந்தி** - அம்மலையிலே உள்ளதேனை மிகுதியாக உண்டு; **மறந்து துயின்ற** - போக வேண்டிய காரியத்தை மறந்து போய் தூங்கலாயின.

உலர்ந்தன - வாடினவாக. அவற்று ஈண்டு தேன் - அவைகளில் நிறைந்துள்ள தேனை. மிளகுக் கொடி படர்ந்த சந்தன மரத்தில் ஏறப் புகுந்த குரங்கு, பக்கத்துப் பாறையில் இருந்த தேனைக் குடித்து உறங்கி விடுவதாக கபிலர் (அகநா.2) காட்டிய காட்சியைக் கம்பர் நினைந்தார் போலும்.

6725. போதல் செய்குநரும், புகுவார்களும்,
மாதிரம்தொறும் வானர வீரர்கள்,
'சேது எத்துணைச் சென்றது?' என்பார் சிலர்;
'பாதி சென்றது' எனப் பகர்வார் சிலர்.

போதல் செய்குநரும் - மலைகளை மீண்டும் கொண்டு வரச் செல்பவர்களும்; **புகுவார்களும்** - அணைகட்ட மலைகளைக் கொண்டு வருபவர்களுமாகிய; **மாதிரம் தொறும் வானர வீரர்கள்** - எல்லாத் திசைகளிலும் நிறைந்துள்ள வானர வீரர்களுக்குள்; **சேது எத்துணை சென்றது என்பார் சிலர்** - அணை எத்தனை தூரம் சென்றுள்ளது என்று வினவுவார் சிலர்; **பாதி சென்றது எனப் பகர்வார் சிலர்** - அவ்வாறு வினவியர்களுக்கு விடையாக பாதி அளவு சென்றுள்ளது என்று கூறுவார் சிலர்.

போதல் செய்குநர் - செல்லுபவர். புகுவார் - வருபவர். மாதிரம் - திசை எத்துணை - எந்த அளவு. புகுவார் வினவ, போதச் செய்கின்றார் விடை பகர்ந்தனர் என்க.

மலைகளும் மரங்களும் கடலில் மூழ்கும் நிகழ்ச்சிகள்

6726. குறைவு இல் குங்குமமும், குகைத் தேன்களும்,

நிறை மலர்க் குலமும், நிறைந்து எங்கணும்,
துறைதொறும் கிரி தூக்கின தோய்தலால்,
நறை நெடுங் கடல் ஒத்தது, நாம நீர்.

கிரி தூக்கின தோய்தலால் - வானர வீரர்கள் தூக்கிக் கொண்டு வந்த மலைகள் கடலில் தோய்வதால்; **துறைதொறும்** - அந்தக் கடலின் எல்லாப் பகுதிகளிலும் (நீளத்துறைகளிலும்); **குறைவில் குங்குமமும்** - தன்மையில் குறைவில்லாத குங்குமமும்; **குகைத் தேன்களும்** - மலைக் குகைகளிலிருந்து விழுந்த தேனும்; **நிறை மலர்க் குலமும்** - நிறைந்த பலவித மணமலர்களின் கூட்டமும்; **எங்கணும் நிறைந்து** - எங்கும் நிறைந்து கிடப்பதால்; **நாம நீர்** - அச்சத்தைச் செய்யும் உவர்க் கடல்; **நறை நெடுங்கடல் ஒத்தது** - தேன் நிறைந்த நெடிய கடலை ஒத்திருந்தது.

நாமநீர் - அச்சத்தைத் தரும் உவர்க்கடல். கிரிதூக்கின குங்குமமும் தேன்களும் மலர்க்குலமும் - தோய்தலால் நாமநீர். நறை நெடுங்கடல் ஒத்தது எனஇயையும். கிரிதூக்கின என்பதற்கு மலைகள் சுமந்துள்ள குங்குமம் முதலியவை எனவும் வானரங்கள் தூக்கிய மலை எனவும் பொருள் கூறலாம்.

6727. **நெடும் பல் மால் வரை தூர்த்து நெருக்கவும்,**
துடும்பல் வேலை துளங்கியது இல்லையால்-
இடும்பை எத்தனையும் படுத்து எய்தினும்,
குடும்பம் தாங்கும் குடிப் பிறந்தாரினே.

இடும்பை எத்தனையும் படுத்து எய்தினும் - துன்பங்கள் எத்தனையும் வந்து தடுத்து எய்தினாலும்; (அதனால்) மனம் தளர்ந்து போகாமல்; **குடும்பம் தாங்கும்** - தமது குடும்பத்தை ஆதரித்துக் காப்பாற்றும்; **குடிப் பிறந்தாரின்** - உயர் குடியில் பிறந்தவர்களைப் போல; **நெடும் பல்மால் வரை** - நீண்ட பெரிய பல மலைகள்; **தூர்த்து நெருக்கவும்** - தூர்த்து நெருக்கிய போதும்; **துடும்பல் வேலை** - அலைகள் பேரொலி எழுப்பும் பெரிய கடல்; **துளங்கியது இல்லையால்** - சிறிதும் கலங்க வில்லை.

இடும்பை - துன்பம். படுத்து - தடுத்து. தாங்கும் - ஆதரித்துக் காக்கும். இது உவமையணி. குடிப்பிறந்தார் - உவமானம் துடும்பல் வேலை - உவமேயம். இடும்பைக்கே கொள்கலம் கொல்லோ குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு (குறள் 1029) எவ்வழி உழந்தக் கடைத்தும் குடிப்பிறந்தார் செய்வர் செயற்பாலவை (நாலடி. 147) என்ற கருத்துகள் இங்கு இணைத்து உணரத் தக்கன.

6728. **கொழுந்துடைப் பவளக் கொடியின் குலம்**
அழுந்த உய்த்த அடுக்கல் தகர்ந்து, அயல்
விழுந்த பல் மணியின் ஒளி, மீமிசை

எழுந்த எங்கணும். இந்திர வில்லினே.

கொழுந்துடைப் பவளக் கொடியின் குலம் - கொழுந்துகளை உடைய பவளக் கொடிகளின் கூட்டம்; **அழுந்த உய்த்த அடுக்கல்** - கடலின் உள்ளே அழுந்தும்படி எறிந்த மலைகள்; **தகர்ந்து அயல் விழுந்த பல்மணியின் ஒளி** - உடைந்து போய் அதனால் பக்கங்களில் விழுந்த பல மணிகளின் ஒளிக் கதிர்கள்; **இந்திரவில்லின்** - வானத்திலே காணப்படும் இந்திரவில்லைப் போல; **மீமிசை எங்கணும் எழுந்த** - மேலே எவ்விடத்தும் காணப்பட்டன.

அழுந்த - கடலில் அழுந்தும்படி. உய்த்த - எறிந்த. அடுக்கல்- மலை. இந்திரவில் - வானவில். வானவில்லின் பல நிறங்களைப் போலப் பலமணிகளின் ஒளிக்கற்றைகள் ஒளிர்ந்தன.

6729. பழுமரம் பறிக்க, பறவைக் குலம்,
தழுவி நின்று ஒருவன் தனித் தாங்குவான்
விழுதலும், புகல் வேற்று இடம் இன்மையால்,
அழுது அரற்றும் கிளை என ஆனவால்.

பழுமரம் பறிக்க - வானர வீரர்கள் அணை கட்ட ஆல் மரங்களை வேரொடு பறித்து விடுவதால்; **பறவைக்குலம்** - அந்த மரங்களை வாழுமிடமாக உடைய பறவைக்கூட்டம்; **தழுவி நின்று ஒருவன்** - ஒருவனாகவே கிளைகளைத் தழுவியிருந்து; **தனித் தாங்குவான் விழுதலும்** - தனியாகத் தாங்கி ஆதரிப்பவன் இறந்துபட; **புகல் வேற்றிடம் இன்மையால்** - வேறு புகலிடம் இல்லாமையால்; **அழுது அரற்றும்கிளை என ஆன** - அழுது புலம்பும் கிளைஞரைப் போலாயின.

பழுமரம் - ஆலமரம். உவமையணி அழுது அரற்றும்கிளை உவமானம். பறவைக்குலம் - உவமேயம்.

6730. 'தர வலோம், மலர்' என்று, உயிர் தாங்கிய
மரம் எலாம் கடல் வீழ்தலும், வண்டு எலாம்,
கரவு இலாளர் விழ, களைகண் இலா
இரவலாளரின், எங்கும் இரிந்தவால்.

தரவலோம் மலர் என்று - (வண்டுகளுக்கு) வேண்டிய மலர்களை உங்களுக்கு தரவல்லோம் என்று கூறி; **உயிர் தாங்கிய மரம் எல்லாம்** - அவற்றின் உயிர்களைக் காத்து ஆதரித்துக் கொண்டிருந்த மரங்களெல்லாம்; **கடல் வீழ்தலும்** - வானரங்களால் பறிக்கப்பட்டுக் கடலில் வீழ்ந்ததும்; **வண்டு எலாம்** - (அம்மரங்களின் மலர்களில் நிறைந்திருந்த தேனை உண்டு வாழ்ந்திருந்த) வண்டுகள் எல்லாம்; **கரவிலாளர் விழ** -

செல்வத்தை ஒளித்து வைக்காது தம்மை நாடி வந்தவர்க்கு உதவிய கொடையாளிகள் இறந்துவிழ; **களைகண் இலா** - பற்றுக் கோடு எதுவுமற்ற; **இரவலாளரின்** - இரவலர்களைப் போல; **எங்கும் இரிந்த** - எங்கும் ஓடலாயின;

'வலோம்' வல்லோம் என்பதன் இடைக்குறை - கரவிலாளர் செல்வத்தை ஒளிக்காது பிறர்க்கு உதவுபவர். வண்டுகள் பருக வேண்டிய தேனை வேண்டுமளவு தந்த மரங்களை 'உயிர்தாங்கிய மரம்' என்றார். வரையாது வழங்கும் வள்ளலைப் போல அம்மரங்கள் 'தரவலோம் மலர்' என்று கூறித் தந்தன. கரத்தல் - மறைத்தல். செல்வத்தை மறைத்துவைக்காது நாடி வந்தவர்களுக்கு உதவுபவர் 'கரவிலாளர்' ஆவர் இத்தகையோர் 'கரப்பிலர்' எனவும், கரத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்' எனவும் வள்ளுவரால் போற்றியுரைக்கப்படுவர். களைகண் - பற்றுக் கோடு.

6731. தொக்கு அடங்கல ஓடும் துவலைகள்
மிக்கு அடங்கலும் போவன-மீன் குலம்,
அக் கருங் கடல் தூர, அயற் கடல்
புக்கு அடங்கிடப் போவன போன்றவே.

தொக்கு அடங்கல ஓடும் துவலைகள் - பலவாகச் சேர்ந்து அடங்காதனவாக ஓடும்நீர்த்துவலைகளோடு; **மிக்கு அடங்கலும் போவனமீன்குலம்** - முழுவதும் போவனவாகிய மீன் கூட்டங்கள்; **அக்கருங்கடல் தூர** - அவை வாழ்ந்துவந்த அந்தக் கடல் தூர்ந்து போக; **அயற்கடல்புக்கு** - தாம் வாழ்வதற்குரிய வேறு ஒரு கடலில் புகுந்து; **அடங்கிடப் போவன போன்ற** - அடங்குவதற்காகப் போவன போலக் காணப்பட்டன.

தொக்கு - பலவாகச் சேர்ந்து. திவலைகள் பலவாகச் சேர்ந்து அடங்காதனவாக விரைந்து ஓடுவதை 'தொக்கு அடங்கல ஓடும் துவலைகள்' என்றார். மிகுதியாக உள்ள மீன் அத்தனையும் அத்திவலைகளோடு மேலே சென்றனவாதலின்' மிக்கு அடங்கலும் போவன மீன்குலம்' என்றார். அயற்கடல் - வேறுகடல்.

6732. மூசு வண்டுஇனம், மும் மத மாவின்பின்
ஆசை கொண்டனபோல் தொடர்ந்து ஆடிய,
ஓசை ஒண் கடல் குன்றொடு அவை புக,
வேசை மங்கையர் ஆம் என, மீண்டவே.

மூசுவண்டினம் - மொய்த்திருக்கும் வண்டுகளின் கூட்டம்; **மும்மதமாவின்பின்** - மும்மதம் பொழியும் யானைகளின் பின்னால்; **ஆசைகொண்டனபோல்** - அந்த யானைகளின் மீது ஆசை கொண்டன போல; **தொடர்ந்து ஆடிய** - யானைகளைப் பின் தொடர்ந்து ஆடிக் கொண்டு சென்றவை; **ஓசை ஒண் கடல்** - அலைகளின் ஓசைமிகுந்த

ஒள்ளிய கடலிலே; **குன்றொடு அவை புக** - தாம் வாழ்ந்த மலைகளோடு அந்த யானைகள் விழ; **வேசை மங்கையராமென மீண்டவே** - வேசையரைப் போல மீண்டு வந்தன.

மூசுவண்டு - மொய்த்த வண்டு! மும்மதம் - கன்னமதம் கபோலமதம் பீஜமதம். இது உவமை அணி, "நறுந்தாதுண்டு நயனில் காலை வறும்பூத்துறக்கும் வண்டு போல்குவம்' என்பது மணிமேகலை (18.19.20)

6733. நிலம் அரங்கிய வேரொடு நேர் பறித்து,
அலமரும் துயர் எய்தியஆயினும்,
வல மரங்களை விட்டில, மாசு இலாக்
குல மடந்தையர் என்ன, கொடிகளே.*

நிலம் அரங்கிய வேரொடு - நிலத்தில் அழுந்தியுள்ள வேரொடு; **நேர் பறித்து** - மரங்களை வானரங்கள் நேரே பறித்தமையால்; **அலமரும் துயர் எய்திய ஆயினும்** - கலங்கும்படியான துன்பத்தை அடைந்த போதும்; **கொடிகள்** - அம்மரங்களைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த கொடிகள்; **மாசு இலாக் குலமடந்தையர் என** - குற்ற மற்ற குலமகளிரைப் போல; **வலமரங்களை விட்டில** - தாம் சுற்றிக் கொண்டிருந்த மரங்களை விட்டு நீங்காதனவாய் மரங்களோடு கடலில் வீழ்ந்தன.

அரங்கிய - அழுந்திய. அலமருதல் - கலங்குதல். வல் மரங்கள் - வலிவுள்ள மரங்கள் (சுற்றியுள்ள மரங்களுமாம்). கணவன் உயிர்நீங்க, உடனுயிர் துறக்கும் கற்புடைய மகளிர் உவமானம், கொடி - உவமேயம். விலைமகளிரை முன்பாடலாலும் குலமகளிரை இப் பாடலிலும் நிரலாக நிறுத்தி உவமை நயந்தோன்றக் கம்பர் உலகியல் விளக்கம் தந்தார்.

6734. துப்பு உறக் கடல் தூய துவலையால்,
அப் புறக் கடலும் சுவை அற்றன;
எப் புறத்து உரும்ஏறும் குளிர்ந்தன;
உப்பு உறைத்தன, மேகம் உகுத்த நீர்.

துப்பு உறக் கடல் தூய துவலையால் - வானரங்கள் பெரிய மலைகளைக் கடலில் வீசுவதால், அந்த வலிமை மிக்க கடல்தூவிய நீர்த்துவலைகளால்; **அப்புறக் கடலும் சுவை அற்றன** - அண்டத்துக்கு அப்பாலுள்ள கடல்களும் சுவை இழந்தன; **எப்புறத்து உரும் ஏறும்** - எப்புறத்திலுள்ள வெப்பம் மிகுந்த பேரிடிகளும்; **குளிர்ந்தன** - வெம்மை நீங்கிக் குளிர்ந்து போயின; **மேகம் உகுத்த நீர்** - மேகங்கள் சொரிந்த மழைநீரும் கூட; **உப்பு உறைத்தன** - உவர்ப்புடையதாய் உறைத்தன.

துப்பு - வலிமை. அப்புறக் கடல்- பெரும் புறக்கடல். உரும் ஏறு - பேரிடி. உகுத்த - சொரிந்த பெரும்புறக்கடல் நன்னீர் உடையது. அதன் நீரும் சுவையற்றதாகியது என்பார் 'அப்புறக்கடலும் சுவை அற்றன" என்றார். எல்லாப் பக்கங்களிலும் உள்ள இடியேறு நீர்த் திவலைகளால் குளிர்ந்தன' என்றார். மேகங்கள் பொழியும் மழைநீர் நன்னீர் அதுவும் கடலின் உப்பு நீர்த்திவலையால் "உப்பு உறைத்தன" என்றார். அப்புறக் கடல் - உரும். மேகம் உகுத்தநீர் இவைகளின் இயல்பை மாற்றும் அளவுக்கு கடல்நீர்த்திவலைகள் மிக்கிருத்தலைக் கூறுவாராய் கடலை, 'துப்புறக் கடல்'

6735. ***முதிர் நெடுங் கிரி வீழ, முழங்கு நீர்***
எதிர் எழுந்து நிரந்தரம் எய்தலால்,
மதியவன் கதிரின் குளிர் வாய்ந்தன-
கதிரவன் கனல் வெங் கதிர்க் கற்றையே.

முதிர் நெடுங்கிரி வீழ - முதிர்ந்த பெரிய மலைகளை (வானரங்கள் எறிய, கடலில்) அவை வீழ்வதால்; ***முழங்குநீர் எதிர் எழுந்து*** - முழக்கத்தை உடைய கடல் நீர் எதிர்த்து மேலே எழுந்து; ***நிரந்தரம் எய்தலால்*** - நிரந்தரமாக மேலே செல்வதால்; ***கதிரவன் கனல் வெங்கதிர்க் கற்றை*** - சூரியனுடைய கனல் வீசும் வெப்பமான ஒளிக் கதிர்த் தொகுதியாவும்; ***மதியவன் கதிரின் -*** சந்திரனுடைய கிரணங்களைப் போல; ***குளிர் வாய்ந்தன*** - குளிர்ந்த தன்மை பொருந்தியனவாயின;

எப்போதும் நீர்த்திவலைகள் வானத் தெய்தினமையின் 'நிரந்தரம் எய்தலால்' என்றார்.

6736. ***நன்கு ஒடித்து, நறுங் கிரி சிந்திய***
பொன் கொடித் துவலைப் பொதிந்து ஓடுவ,
வன் கொடிப் பவளங்கள் வயங்கலால்,
மின் பொடித்தது போன்றன, விண் எலாம்.

நறுங்கிரி நன்கு ஒடித்து - மணம் மிகுந்த மலைகளை நன்றாகப் பெயர்த்து; ***சிந்திய பொன் கொடி*** - (கடலில் எறியும் போது சிந்திய மலையிலுள்ள பொன் துகள்களின் வரிசை; ***துவலை பொதிந்து ஓடுவ*** - கடலின் நீர்த்திவலைகளாலே பொதியப்பட்டு மேலே செல்வன; ***வன் கொடிப் பவளங்கள் வயங்கலால்*** - வலிய பவளக் கொடிகளோடு விளங்குவதால்; ***விண் எலாம் மின்பொடித்தது போன்றன*** - ஆகாய மெல்லாம் மின்னலைத் தோன்றச் செய்வது போன்றிருந்தது.

நல்ல மணமுடைய ஏலம், கிராம்பு போன்ற மலைபடு பொருள்களால் மலை நறுமணம் கமழும் தன்மையுடையதாயிருத்தலின் 'நறுங்கிரி' என்றார்.

ஒடித்து - பெயர்த்து. பொன் கொடி - பொன் துகள்களின் ஒழுங்கு. பொதிந்து - மூடப்பட்டு. பொடித்தல் - தோன்றுதல்.

6737. ஓடும் ஒட்டரின், ஒன்றின் முன் ஒன்று போய்,
காடும் நாடும், மரங்களும் கற்களும்,
நாடும்; நாட்டும்; நளிர் கடல் நாட்டில், ஓர்
பூடும் ஆட்டல் இலாய, இப் பூமியில்.

ஓடும் ஒட்டரின் - விரைந்தோடும் தூதுவர்களைப் போல; **ஒன்றின் முன் ஒன்று போய்** - வானரங்களை ஒன்றையொன்று முந்திச் சென்று; **காடும் நாடும்** - காடாகிய முல்லை நிலத்தும், நாடாகிய மருத நிலத்தும்; **மரங்களும் கற்களும் நாடும்** - மரங்களையும் கற்களையும் தேடும்; **நளிர்கடல் நாட்டில் நாட்டும்** - (தேடிக் கொண்டு வந்தவைகளை கடல் நிலமான நெய்தல் நிலத்தில் நிலை நிறுத்தும்; **இப்பூமியில்** - இந்தப் பூமியிலே எங்கும்; **ஓர் பூடும் ஆட்டல் இலாய** - ஒரு புல் பூடும் ஆடுதல் இல்லை ஆயின.

ஒட்டர் - விரைந்தோடும் தூதுவர். காடு - முல்லை நிலம், நாடு, மருதநிலம். நளிர்கடல் - குளிர்ந்த கடல். கடல்நாடு - நெய்தல், வானரங்கள் மரங்களையும் கற்களையும் பூமியெங்கும் தேடிக் கொண்டு வந்து, அணைகட்டக் கடலில் போடுவதால் பூமியில் எங்கும் புல், பூடும் ஆடாதனவாயின என்பது கருத்து. இலாய - இல்லையாயின வானரங்களின் செயலால் முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய நிலங்கள் மயங்கிக் கலந்தன.

6738. வரைப் பரப்பும், வனப் பரப்பும், உவர்
தரைப் பரப்புவது என்ன, தனித் தனி
உரைப் பரப்பும் உறு கிரி ஒண் கவி;
கரைப் பரப்பும், கடற் பரப்பு ஆனதால்.

ஒண்கவி - மிகுதியான வானர வீரர்கள்; **வரைப் பரப்பும் வனப் பரப்பும்** - மலைநிலத்தையும், காட்டு நிலத்தையும்; **உவர் தரைப் பரப்புவ தென்ன** - கடலையடுத்த நெய்தல் நிலத்திலே கொண்டு வந்து பரப்புகிறது என்னும்படி; **தனித்தனி உரைப் பரப்பும் உறுகிரி** - தனித்தனியே மலைகளைக் கொணர்ந்து புகழ்மிகப் பரப்பி வைக்கும் அதனால்; **கரைப் பரப்பு** - கடலை அடுத்த நிலப்பரப் பெல்லாம்; **கடற் பரப்பு ஆனதால்** - கடல் தண்ணீர் பொங்கிக் கடலாக மாறியது.

ஒண்மை - இங்கு மிகுதி குறித்தது. உவர்த்தரை- கடற்பகுதி. உரை - புகழ். 'ஒண்கவி தனித்தனி உரைபரப்பும்' என இயைத்து வானரம் ஒவ்வொன்றும் தமது செயலால் தனித்தனியே புகழ் பரப்பும் எனலும் பொருந்தும்.

6739. உற்றதால் அணை ஓங்கல் இலங்கையை,
முற்ற மூன்று பகலிடை; முற்றவும்,
பெற்ற ஆர்ப்பு விசும்பு பிளந்ததால்;
மற்று இவ் வானம் பிறிது ஒரு வான்கொலோ?

ஓங்கல் இலங்கையை முற்ற - திரிகூட மலையிலிருக்கும் இலங்கையை அடைய; **மூன்று பகலிடை அணை உற்றது** - மூன்று நாட்களிலே அணை தகுந்ததாயிற்று; **முற்றவும்** - அணைகட்டி முற்றுப் பெற்றவுடன்; **பெற்ற ஆர்ப்பு** - வானரங்களின் ஆரவாரமுழக்கத்தால்; **விசும்பு பிளந்தது** - வானமே இரண்டாகப் பிளந்து போயிற்று; **மற்று இவ்வானம்** - இப்போதுள்ள இந்தவானம்; **பிறிது ஒருவான் கொலோ** - புதிதாக உண்டான வேறு ஒருவானம்தானோ.

ஓங்கல் - மலை (இங்கு திரிகூட மலையை உணர்த்தும்). முற்ற - நெருங்க (அடைய), மூன்று பகல் - மூன்று நாட்கள். உற்றது - தகுந்தது, பொருத்தமானது. வானம் பிளந்து போயிற்றென்றால் இப்போதும் வானம் இருக்கிறதே என வினவுவார்க்கு விடை கூறுதல் போல, 'ஒருவேளை இது வேறு ஒரு வானமோ' என்பார் 'பிறிது ஒரு வான் கொலோ' என்றார். வான்மீகி முனிவர் அணை ஐந்து நாட்களில் கட்டி முடிக்கப்பட்டது என்று குறிப்பிட, கம்பர் மூன்று நாட்களில் கட்டி முடிக்கப் பட்டது என்றார்.

சேதுவின் தோற்றம்

6740. நாடுகின்றது என், வேறு ஒன்று?-நாயகன்
தோடு சேர் குழலாள் துயர் நீக்குவான்,
'ஓடும், என் முதுகிட்டு' என, ஓங்கிய
சேடன் என்னப் பொலிந்தது, சேதுவே!

நாயகன் - எல்லாவுயிர்களுக்கும் தலைவனான இராமபிரான்; **தோடு சேர் குழலாள்** - பூவிதழ்களைச் சூடிய கூந்தலை உடைய சீதாபிராட்டியின்; **துயர் நீக்குவான்** - துயரத்தைத் தீர்ப்பதற்கு; **நாடு கின்ற தென் வேறு ஒன்று** - அப்பெருமானுக்கு ஏவல் பூண்டொழுகும் நான் இருக்க வேறு ஒன்றினை ஏன் அவன் நாடவேண்டும்; **ஓடும் என்முதுகு இட்டு என** - எனது முதுகின் மீது அடியிட்டு இராமபிரான் விரைந்து செல்லட்டும் என்று; **ஓங்கிய சேடன் என்ன** - கடலின்மீது உயர்ந்து விளங்கிய ஆதிசேடனைப் போல; **சேது பொலிந்தது** - அந்த அணை பொலிவு பெற்று விளங்கியது.

முதுகு இட்டு - முதுகில் அடியிட்டு. 'சென்றால் குடையாம் இருந்தால் சிங்காதனமாம் நின்றால் மரவடியாம் நீள் கடலுள் என்றும் புணையாம் மணி

விளக்காம் பூம்பட்டாம்புல்கும் அணையாம் திருமாற்கு அரவு" என்ற முதல் திருவந்தாதி (53) நினைவு கூரத்தக்கது.

6741. மெய்யின் ஈட்டத்து இலங்கை ஆம் மென் மகள்,
பொய்யன் ஈட்டிய தீமை பொறுக்கலாது,
ஐயன் ஈட்டிய சேனை கண்டு, அன்பினால்
கையை நீட்டிய தன்மையும் காட்டுமால்.

மெய்யின் ஈட்டத்து - வாய்மையாகிய செல்வத்தை உடைய; **இலங்கையாம் மென்மகள்** - இலங்கையாகிய மெல்லியல்புடைய பெண்; **பொய்யன் ஈட்டிய தீமை பொறுக்கலாது** - பொய்மையாளனாகிய இராவணன் சேர்த்து வைத்த தீமையைப் பொறுக்க மாட்டாதவளாய்; **ஐயன் ஈட்டிய சேனை கண்டு** - இராமன் தொகுத்த வானர சேனையைப் பார்த்து; **அன்பினால் கையை நீட்டிய** - இராமபிரானிடம் கொண்ட அன்பினாலே இரு கைகளையும் நீட்டி அழைக்கின்ற; **தன்மையும் காட்டும்** - தன்மையையும் இந்த அணை காட்டும்.

ஈட்டம் - செல்வம் (ஈட்டப்படுவது ஈட்டம்) அயோத்யாகாண்டத்தில் மிதிலையாகிய மகள், "கைகளை நீட்டி, ஐயனை ஒல்லைவாவென்றழைப்பது போன்றது" என்றது (480) ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

6742. கான யாறு பரந்த கருங் கடல்,
ஞான நாயகன் சேனை நடத்தலால்,
'ஏனை யாறு, இனி, யான் அலது ஆர்?' எனா,
வான யாறு, இம்பர் வந்தது மானுமால்.

கானயாறு பரந்த கருங்கடல் - காட்டாறுகள் பலவும் வந்து பரந்துள்ள கரிய கடலில்; **ஞான நாயகன் சேனை நடத்தலால்** - ஞான நாயகனான இராமபிரானது வானர சேனை நடப்பதால்; **ஏனையாறு இனி யானலது ஆர் எனா** - என்னைத் தவிர வேறு தகுந்த நெறியாவார் யாருளர் என்று; **வானயாறு** - விண்ணுலகிலுள்ள ஆகாயகங்கை; **இம்பர் வந்தது மானும்** - இவ்வுலகிலே வந்திருப்பதை ஒத்து இவ்வணை காணப்படும்.

ஞான நாயகன் - ஞானமே வடிவான் தலைவனான இராமபிரான், "ஞான நாயகன்" என இராமபிரானைப் பின்னும் குறிப்பார் (8642) மானும் - ஒக்கும். இம்பர் - இவ்வுலகம்.

6743. கல் கிடந்து ஒளிர் காசுஇனம் காந்தலால்,
மற்கடங்கள் வகுத்த வயங்கு அணை,

எல் கடந்த இருளிடை, இந்திரன்
வில் கிடந்தது என்ன விளங்குமால்.

கல்கிடந்து - *(வானர வீரர் கடலில் எறிந்த) மலைகளில் கிடந்து;* ***ஒளிர் காசினம் காந்தலால்*** - *ஒளி வீசும் பலவகை மணித்திரள்கள் ஒளியை உமிழ்வதால்;* ***மற்கடங்கள் வகுத்த வயங்கு அணை*** - *வானர வீரர்கள் கட்டியதாய் விளங்குகின்ற அவ்வணை;* ***எல்கடந்த இருளிடை*** - *சூரியன் மறைந்த இரவு நேரத்திலே;* ***இந்திரன் வில் கிடந்தது என்ன*** - *வானத்திலே இந்திரவில் கிடந்தது போல;* ***விளங்கும்*** - *விளங்கலாயிற்று.*

கல் - மலை. மலைகளிலே கிடந்து ஒளி வீசும் பன் மணித்திரளைக் "கல் கிடந்து ஒளிர் காசினம்" என்றார். மற்கடம் - குரங்கு. எல் - சூரியன் 'எல்கடந்த இருள்' என்பதற்குப் பகலை வென்று விளங்கியஇருள் எனினுமாம்.

சேது அமைந்தபின், சுக்கிரீவன் முதலினோர் இராமபிரானுக்குத் தெரிவித்தல்

6744. ஆன பேர் அணை அன்பின் அமைத்தனர்,
கான வாழ்க்கைக் கவிக் குல நாதனும்,
மான வேற் கை இலங்கையர் மன்னனும்,
ஏனையோரும், இராமனை எய்தினார்.

ஆனபேரணை - *இலங்கை செல்லுதற்கான பெரிய அணை;* ***அன்பின் அமைத்தனர்*** - *வானர வீரர்கள் அன்பாலே கட்டி முடித்தனர்;* ***கான வாழ்க்கை*** - *காடுகளிலே வாழுகின்ற வாழ்க்கையை உடைய;* ***கவிக்குல நாதனும்*** - *வானரக் கூட்டத்தின் தலைவனான சுக்கிரீவனும்;* ***மான வேற்கை*** - *பெருமைமிகுந்த வேலைப்படையாக கையில் தாங்கியுள்ள;* ***இலங்கையர் மன்னனும்*** - *இலங்கையில் வாழ்பவர்களுக்கு அரசனான வீடணனும்;* ***ஏனையோரும்*** - *மற்றுமுள்ள அனுமன், சாம்பவந்தன், அங்கதன் நீலன், முதலான வானரப்படையின் தலைவர்களும்;* ***இராமனை எய்தினர்*** - *இராமபிரானிடம் சென்று அடைந்தனர்.*

'ஆன்' என்பதற்கு இலங்கை செல்லுதற்கான என்று விரித்துப் பொருள் கொள்ளலாம். வானர வீரர்கள் இராமபிரானிடம் கொண்ட அன்பினால்தான், அணைகட்டும் அரிய செயலைச் செய்து முடித்தார்களே அல்லாது வேறு எவ்விதப் பயனையும் எதிர் பார்த்துச் செய்யவில்லை என்பதால் 'அன்பின் அமைத்தனர்' என்றார். பக்தியால் அன்றிப் பிற வகையால் நிறைவேற்றியிருக்க முடியாத கைங்கரியம் என்பது கவிஞர் குறிப்பு. காடுகளில் சுற்றித் திரிந்து காய் கனிகளை உண்டு வாழும் குரங்குகளாதலின் 'கான வாழ்க்கைக் கவிக்குலம்' வேடராகிய கண்ணப்பரின் சாதனை போன்றது இது. அவர் சாதனை ஆறு நாளில்; வானரரின் பக்திச் சாதனை மூன்று நாளில் என அறிக. மான வேற்கை என்பதற்குப் பதிலாக மான வேலை

என்ப தொரு பாடமும் கூறுவர். 'மான வேலை இலங்கை' என்பதற்கு பெரிய கடல் சூழ்ந்த இலங்கை என்பது பொருளாகும்.

6745. எய்தி, 'யோசனை ஈண்டு ஒரு நூறு இவை
ஐ-இரண்டின் அகலம் அமைந்திடச்
செய்ததால் அணை' என்பது செப்பினார்-
வைய நாதன் சரணம் வணங்கியே.

எய்தி - *இராமபிரானை அடைந்து;* ***வைய நாதன்*** *- உலகத்தின் நாயகனாகிய அந்தப் பெருமானது;* ***சரணம் வணங்கி*** *- திருவடிகளைத் தொழுது;* ***யோசனை ஈண்டு ஒரு நூறு*** *- நூறு யோசனை நீளம் உடையதாகவும்;* ***இவை ஐயிரண்டின் அகலம்*** *- பத்து யோசனை அகலம் கொண்டதாகவும்;* ***அமைந்திடச் செய்ததால் அணை*** *- அமைந்ததாக அணை கட்டி முடிக்கப்பட்டது;* ***என்பது செப்பினார்*** *- என்ற செய்தியை இராமபிரானிடம் சொன்னார்கள்.*

ஒற்றுக் கேள்விப் படலம்

சேது சமைத்த வானர வீரர்கள் பெருமானிடம் அதனைக் காட்டினர். அதன் வழி இலங்கைக்குக் கடல் கடந்து சென்ற படைகளுடன் சுவேல மலையில் தங்கிய இராமபிரான் படை வீடு அமைக்கப் பணித்தான். நளன் படைவீடுகளைப் பாங்குற அமைத்தான். படை வீட்டில் ஒற்றறிய வந்த இராவணனின் ஒற்றர்கள் வீடணனால் பிடிபட்டனர். இராமன் அபயம் அளித்து உண்மையை உரைக்குமாறு கூற, அவர்கள் உண்மையை ஒப்பினர். 'தேவியை விடுத்தால் இராவணன் ஆவியுண்டு என அறைக எனக் கூறி ஒற்றர்களைப் பெருமான் விடுவித்தருள, அவர்கள் இலங்கை திரும்பினர். இலங்கையில் அப்போது மந்திராலோசனைக் கூட்டம் நிகழ்கிறது. மனிதர் மிக நெருங்கி வந்துவிட்டனர். துணியும் காரியம் பற்றி இராவணன் கேட்க, மாலியவான் அறம் உரைக்கின்றான். அப்போது, ஒற்றர்கள் நுழைந்து, வானரப் படையின் பெருமையையும், இராமபிரானின் ஆற்றலையும் கருணையையும், அவன் உரைத்த சூளுரையினையும் தெளிய உரைத்தனர்.

மீண்டும் மாலியவான் இராமன் வந்துள்ள அவதார நோக்கினையும், அறங் காக்க உள்ளதையும் எடுத்துரைத்தான். அத்தனை வார்த்தைகளும் விழலுக்கு நீராய் வீணாகிப் போயின. இச்செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்படுகின்றன.

இராமன் சேது காணச் செல்லுதல்

கலிவிருத்தம்

6746. ஆண்தகையும், அன்பினொடு, காதல்அமிழ்து ஊற
நீண்ட கையினால் அவரை நெஞ்சினொடு புல்லி,
'ஈண்ட எழுக' என்றனன்-இழைத்த படி எல்லாம்
காண்டல்அதன்மேல் நெடிய காதல் முதிர்கின்றான்.

ஆண்தகையும் - *ஆண்மைக்குரிய பண்பெலாம் அமைந்த இராமபிரானும்;* **காதல் அமிழ்து ஊற** - *பேரன்பு எனும் பெறலரும் அமிழ்தம் ஊற்றாய்ச் சுரக்க;* **அவரை** - *(சேதுவைச் சமைத்து விட்ட நற் செய்தியை வந்து கூறிய) அந்தச் சுக்கிரீவன் முதலானோரை;* **நெஞ்சினொடு நீண்ட கையினால் அன்பினொடு புல்லி** - *நெஞ்சாரத் தன்னுடைய நீண்ட (தாள்தோய் தடக்) கைகளால் அன்புமிக ஆரத்தழுவி;* **இழைத்த படி எல்லாம்** - *சேதுவைச் சமைத்துள்ள திறனையெல்லாம்;* **காண்டல் அதன் மேல்** - *காண்பதின் மேலே;* **நெடிய காதல் முதிர்கின்றான்** - *ஆசை மிக உற்றவனாய் (சேதுவைக்காண) எல்லோரும் விரைந்து எழுவீர்களாக;* **என்றனன்** - *என்று கூறினான்.*

ஈண்ட - விரைய. 'இடுக்கண் களைதற்கு ஈண்டெனப் போகி' (சிலப். 13.101) எனச் சிலம்பிலும் காணலாம். அமிழ்து உயிர் தளிர்ப்பச் செய்து, சாவாமைக்குக் காரணம் ஆவது போல், காதல் அன்பும் ஆவதால், "காதல் அமிழ்துஊற" என்றார். மூன்று நாளில் கடலுக்கு அணை கட்டி முடிக்கப்பட்டது (6739) செயற்கருஞ்செயல் ஆதலின் இராமபிரான் பாராட்டுகிறான்.

6747. **பண்டை உறையுட்கு எதிர் படைக் கடலின் வைகும்**
கொண்டல் என வந்து அவ் அணையைக் குறுகி
நின்றான்-
அண்ட முதல்வன் ஒரு தன் ஆவி அனையாளைக்
கண்டனன் எனப் பெரிய காதல் முதிர்கின்றான்.

அண்ட முதல்வன் - உலகம் யாவுக்கும் முதல்வனாகிய இராமபிரான்; **பண்டை உறையுட்கு எதிர்** - (தனது) பழைய வாழிடமான கடலுக்கு எதிராக; **படைக்கடலின் வைகும் கொண்டல் என வந்து** - தனது வானர சேனையாகிய கடலின்மேல் (வந்து) படியும் மேகம் எனும்படி வந்து; **அவ்அணையைக் குறுகி நின்றான்** - அந்த அணையைக் கிட்டி நின்று; **ஒரு தன் ஆவி அனையாளை** - ஒப்பற்ற தன் உயிர் போன்றவளான பிராட்டியை; **கண்டனன் என** - நேரிற் கண்டுவிட்டவனைப் போன்று; **பெரிய காதல் முதிர்கின்றான்** - மிகுந்த காதல் முற்றியவன் ஆனான்.

அண்ட முதல்வன் - உலகங்கட்கு எல்லாம் முதல்வன். 'ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு" (குறள். 1) என்பார் வள்ளுவர்."ஆவியைச் சனகன் பெற்ற அன்னத்தை" (4025) என்று, முன்னரும் சீதையைக் குறித்தது நினைக. மேகம் கடலிடை நீருண்ணக் கவியும் என்பது மரபு. "கருணையம் கடல் கிடந்தனன் கருங்கடல் நோக்கி" (கம்ப. 6593) என்பார் வருணனை வழி வேண்டு படலத்திலும். "கடல் தன்னைப் போர அளவு உடைத்தாக நினைத்திருக்குமாயிற்று; அதற்காக, ஒரு கடல் ஒருகடலோடே பொறாமை கொண்டு கிடந்தாற் போலே இருக்கை; "கருணையம் கடல் துயின்றனன் கருங்கடல் நோக்கி" என்னும்படி அன்றோ" (திருவாய் ஈடு 6:9:3) எனக் கம்பர் பெருமானின் இக் கருத்தழகில் ஈடுபட்ட ஈட்டுரையாளர் நம்பிள்ளை, கம்பரின் இவ்வடியினையே எடுத்துக் காட்டியுள்ள திறம் ஓர்க. சீதையை விரைவில் அடைய உதவும் வாயில் இது ஆதலின், இதனைக் கண்டதும் சீதையைக் கண்டது போல் ஆயிற்று என்பார், "ஆவியனையாளைக் கண்டனன் என" என்றார்.

6748. **நின்று, நெடிது உன்னினன், 'நெடுங் கடல் நிரம்பக்**
குன்றுகொடு அடைத்து, அணை குயிற்றியது ஓர்
கொள்கை,
அன்று உலகு தந்த முதல் அந்தணன் அமைத்தான்
என்ற பொழுதின்கணும் இது என்று இயலும்?'
என்றான்.

நின்று நெடிதுஉன்னினன் - (இராமன்) அணையின் அருகே) நின்று, நெடுநேரம் சிந்தித்தவனாய்; **நெடுங்கடல் நிரம்ப** - 'நீண்ட அக்கடல் நிரம்புமாறு; **குன்று கொடு அடைத்து** - மலைகளைக் கொண்டு அடைத்து; **அணை குயிற்றியது ஓர் கொள்கை** - அணையை அமைத்தது (ஆகிய) ஒப்பற்ற (இச்) செயற்பாடு; **அன்று** - முன்பு; **உலகு தந்த முதல் அந்தணன்** - உலகினைப் படைத்த முதல்வனாகிய பிரமதேவனே; **அமைத்தான் என்ற பொழுதின் கணும்** - (இதனைச்) செய்யத் தொடங்கினான்

என்றாலும்; **இது என்று இயலும் என்றான்** - இது எப்போது கை கூடும் என்று வியந்து கூறினான்.

குயிற்றுதல் - செய்தல். நான்முகன் சிற்பக் கலையில் சிறந்தான் என்பதனை. முன்பும் (கம்ப. 4862) கூறியது காண்க.

6749. ஊழி முதல் நாயகன் வியப்பினொடு உவந்தான்,
'ஆழம் உரைசெய்யும் அளவே! இனி அது ஒன்றோ?
ஆழியில் இலங்கை பெரிது அத்திசையது ஆமேல்,
ஏழு கடலும் கடிது அடைப்பர், இவர்' என்றான்.

ஊழி முதல்வன் - ஊழிக்காலங்களின் தோற்றத்திற்கும் முடிவுக்கும் காரணன் ஆகின்ற பரம் பொருளான இராமபிரான்; **வியப்பினொடு உவந்தான்** - வியப்பும் உவகையும் ஒருங்கடைந்தவனாகி; **ஆழம் உரை செய்யும் அளவே!** - (இக்கடலின் ஆழம்) உரைக்கவல்ல அளவினதோ! **இனி அது ஒன்றோ?** - இவ் வாழம் ஒன்று மட்டுமோ?; **ஆழியின் இலங்கை பெரிது** - இக்கடலால் சூழப் பெற்ற இலங்கை ஆகிய பெரிய நகரம்; **அத் திசையது ஆமேல்** - (ஏழுகடலுக்கும்) அப்பாற்பட்டது ஆனாலும்; **இவர் ஏழு கடலும் கடிது அடைப்பர் என்றான்** - இவ்வானரர்கள், அந்த ஏழு கடல்களையும் விரைவில் அடைத்து அணையமைத்துவிடுவர் என்று (வியப்போடு) கூறினான்.

யுகங்கள் முடிவதற்கும் தோன்றுவதற்கும் பரம்பொருளே காரணப் பொருளாதலின், "ஊழி முதல்வன்" என்றார். இராமனை முன்பு 'ஊழியார்' (3789) "ஊழியின் ஒருவனும்" (7585) என்பதும் காண்க. வியப்பு, புதுமை, பெருமை, சிறுமை, ஆக்கம் எனும் நான்கின் அடியாகப் பிறக்கும். (தொல். மெய்ப். 7) இங்கு அணையைக் கண்ட இராமன் அதன் புதுமை, பெருமை, ஆக்கம் எனும் மூன்றாலும் வியப்படைந்தான். அதனைச் சமைத்த வானரங்களின் உருவச் சிறுமையாலும் வியப்படைந்து உவந்தான் என்பார், "வியப்பினோடு உவந்தான்" என்றார்.

இராமன் படையொடு அணைவழிக் கடல் கடந்து போதல்

6750. நெற்றியின் அரக்கர்பதி செல்ல, நிறை நல் நூல்
கற்று உணரும் மாருதி கடைக் குழை வர, தன்
வெற்றி புனை தம்பி ஒரு பின்பு செல, வீரப்
பொன் திரள் புயக் கரு நிறக் களிறு போனான்.

நெற்றியின் அரக்கர் பதிசெல்ல - (படையின்) முன் முனையில் அரக்கர் மன்னனாகிய வீடணன் செல்லவும்; **நிறை நல்நூல் கற்று உணரும் மாருதி** - நிறைந்த

சிறப்புற்ற நூல்களைக் கற்றுத் தெளிந்து உணர்ந்த அநுமன்; ***கடைக் குழை வர*** *- சேனையின் பின்முனையிற் செல்லவும்;* ***தன் வெற்றி புனை தம்பி*** *- தனக்கு வரும் வெற்றியையே தன் அணியாகக் கொள்ளும் தம்பியாகிய இலக்குவன்;* ***ஒரு பின்பு செல*** *- தனக்குப் பின்பு ஒரு பக்கமாகச் செல்லவும்;* ***வீரப் பொன் திரள்புயம்*** *- வீரம் மிக்க அழகிய திரண்ட கைகளையுடைய;* ***கருநிறக் களிறு போனான்*** *- கரிய நிறம் பெற்ற ஆண்யானை போன்றவனான இராமபிரான் சென்றான்.*

6751. இருங் கவி கொள் சேனை, மணி ஆரம் இடறி, தன்
மருங்கு வளர் தெண் திரை வயங்கு பொழில் மான,
ஒருங்கு நனி போயின-உயர்ந்த கரையூடே
கருங் கடல் புகப் பெருகு காவிரி கடுப்ப.

இரும் கவிகொள் சேனை *- பெருந்திரளான வானரங்களைக் கொண்ட சேனைகள்;* ***மணிஆரம் இடறி*** *- நவமணிகளையும், சந்தனக் கட்டைகளையும் இடறுமாறு;* ***தன் மருங்கு வளர்*** *- தனது பக்கங்களிலே உயர்கின்ற;* ***தெண்டிரை*** *- தெள்ளிய அலைகள்;* ***வயங்கு பொழில் மான*** *- விளங்குகின்ற சோலைகளை ஒத்திருப்ப;* ***கருங்கடல் புக*** *- கரிய கடலிலே சென்று வீழுமாறு;* ***பெருகு காவிரி கடுப்ப*** *- பெருகுகின்ற காவிரியாற்றினைப் போன்று;* ***உயர்ந்த கரை யூடே*** *- உயர்ந்து நின்ற அந்த அணையின் வழியாக;* ***நனி போயின*** *- மிக ஒன்றாக (நெருங்கிச்) சென்றன.*

இருமருங்கும் கடல் அலைகள் ஓங்கியெழ, நவமணிகளையும் மணப் பொருள்களையும் இடறிக் கொண்டு செல்லும் வானரப் படைக்கு, இருமருங்கும் ஓங்கிய சோலைகளோடு மணிகளையும் ஆரங்களையும் இடறிக் கொண்டு செல்லும் காவிரி உவமையாயிற்று.

6752. ஓதிய குறிஞ்சி முதலாய நிலன் உள்ள
கோது இல அருந்துவன கொள்ளையின் முகந்துற்று,
யாதும் ஒழியா வகை சுமந்து, கடல் எய்தப்
போதலினும், அன்ன படை பொன்னி எனல் ஆகும்.

ஓதிய *- (தொல்காப்பியம் முதலான தொல்நூல்களில் பகுத்து) ஓதப் பெற்ற;* ***குறிஞ்சி முதலாய*** *- குறிஞ்சியை முதலாகக் கொண்ட;* ***நிலன் உள்ள*** *- ஐவகை நிலங்களிலும் உள்ள;* ***கோது இல*** *- குற்றம் இல்லாத;* ***அருந்துவன*** *- உணவாக உட்கொள்ளும் உணவுப் பொருள்களையெல்லாம்;* ***கொள்ளையின் முகந்து*** *- மிகுதியாக அள்ளிக் கொண்டு;* ***யாதும் ஒழியா வகை சுமந்து*** *- மீதியில்லாதவாறு அனைத்தையும் சுமந்து கொண்டு;* ***கடல் எய்தப் போதலினும்*** *- கடலையடையச் செல்லுதலாலும்;அன்ன படை - அந்த வானரப் (பெருஞ்) சேனையை;* ***பொன்னி எனல் ஆகும்*** *- காவிரி என்று கூறுதல் தகும்.*

சென்ற பாடலில், காவிரியை உவமித்த கவி, இன்னும் மனம் ஆராமையின், இன்னொரு முறையிலும் அச்சேனை காவிரி போன்றது என மேலும் காவிரியை உவமித்து மகிழ்தலால், காவிரியின் மேல், கவிஞர் பெருமான் வைத்துள்ள பேரன்பின் பெருமை புலனாம். குறிஞ்சி, முல்லை, பாலை, மருதம், நெய்தல் எனும் ஐவகை நிலப்பாகுபாடும், அவற்றில் வாழும் மக்களைப் பாடுபொருளாகக் கொண்ட அகப் புறப் பொருளும் தமிழ் நாட்டுக்கே உரியவையென உலக இலக்கியச் சான்றோர் ஒரு முகமாகப் புகழ்தலின் "ஓதிய குறிஞ்சி முதலாய" என்றார் - ஓதுதல் - புகழ்ந்து பாடுதல். அருந்துவன - வினையாலணையும் பெயர் வானர சேனைக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்கள் மிகுதியாகக் கொண்டு செல்லப்பட்டன. என்பதைப் போகிற போக்கில் உவமை வாயிலாக உரைத்தார்.

6753. ஆயது நெருங்க, அடி இட்டு, அடி இடாமல்,
தேயும் நெறி மாடு, திரை ஊடு, விசை செல்ல,
போய சில பொங்குதொறு பொங்குதொறு பூசல்
பாய் புரவி விண் படர்வபோல், இனிது பாய்வ.

ஆயது - அந்த வானர சேனையில்; **நெருங்க அடிஇட்டு** - நெருக்கத்தினால், ஓர் அடியைஇட்டு; **அடி இடாமல்** - அடுத்த அடியை எடுத்துக் கீழே வைப்பதற்கு இயலாமல் (இன்னொருவரின் அடியிடப்படுதலால்); **நெறிதேயும்** - (செல்ல) வழியின்றிப் போகும்; **மாடுதிரை ஊடு** - (ஆதலால்) அருகேயுள்ள கடல் அலைகளின் இடையே; **விசை செல்ல** - விரைவாகச் செல்ல; **சில போய** - சில வானரங்கள் போயின; **பொங்க தொறு பொங்கு தொறு** - (அப்படிச் சென்ற வானரங்கள்) (கடல் அலைகள்) பொங்கி எழுந்தோறும் எழுந்தோறும்; **பூசல் பாய்புரவி** - போரில் பாய்கின்ற குதிரைகள்; **விண் படர்வ போல்** - வானை நோக்கிப் பாய்வது போல; **இனிது பாய்வன** - இனிதாகத் தாவிச் செல்வன ஆயின.

வானர சேனையின் நெருக்க மிகுதியை உரைத்தவாறு. "அணையிடமில்லாமல், கடலுக்குள்ளே போகின்ற வானரங்கள் திரை பொங்குந்தோறும் குதிரை ராவுத்தர் ஒத்தன" என்பது நயமான ஒரு பழைய உரை. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

6754. மெய்யிடை நெருங்க, வெளியற்று அயலில் வீழும்
பொய் இடம் இலாத, புனலின் புகல் இலாத,
உய்விடம் அளிக்கும் அருளாளர் முறை உய்த்தார்
கையினிடை சென்று, கரை கண்ட கரை இல்லை.

மெய்யிடை நெருங்க - (போய வழியெல்லாம்) குரங்குகளின் உடம்பே இடம் முழுதும் நிறைந்திருத்தலால்; **வெளியற்று** - செல்லும் வெற்றிடம் அற்று; **அயலில் வீழும் பொய் இடம் இலாத** - பக்கத்தில் வீழ்வதற்கும் காலியிடம் பெறாதனவாய்;

புனலின் புகல் இலாத - *(நெருக்கில் சிக்குண்டு கடல்) நீரிலும் விழ முடியாதனவாய் ஆகிய சில வானரங்களை;* ***உய்விடம் அளிக்கும் அருளாளர்*** - *பிழைக்கும் இடம் காணாது தவிக்கும் அவற்றிற்கு அவ்விடம் காட்டிச் சில அருட் பண்பு வாய்ந்த குரங்குகள், நீட்டிய;* ***கையினிடை முறை உய்த்தார்*** - *கைகளின் மீதே அவற்றைச் செல்லுமாறு செலுத்தினர்;* ***சென்று கரைகண்ட*** - *(இவ்வாறு, அவற்றின் கையின்மேலே) சென்று கரையினையடைந்த வானரங்கட்கு;* ***கரை இல்லை*** - *ஓர் எல்லை இல்லை.*

எங்கு நோக்கினும் குரங்குகளின் உடல்கள் நெருக்கி நின்றன. இடையிற் சிக்கிய சில குரங்குகள் கீழேயோ, கடலிலேயோ வீழ்வதற்கும் இயலாதவாறு நடுவில் தவித்தன என்பார், "அயலில் வீழும் பொய் இடம் இலாத, புனலின் புக இலாத" என்றார். பொய் இடம் - காலியிடம் குரங்குகள் கை என்பதற்கு ஒழுக்கம் என்பதும் பொருளாதலால், பிறவிக் கடற்பட்டோர். அருளாளர் காட்டும் ஒழுக்க நெறியில் சென்று கரையேறலாம் என்பதும் தோன்ற, "அருளாளர் முறை உய்த்தார் கையிடை கொடுப்ப" எனினுமாம்.

6755. இழைத்தனைய வெங் கதிரின் வெஞ் சுடர், இராமன்
மழைத்த முகில் அன்ன மணி மேனி வருடாமல்,
தழைத்த நிழல் உற்ற குளிர் சந்தனம், உயர்ந்த
வழைத் தரு, எடுத்து அருகு வந்தனர், அநேகர்.

இழைத்து அனைய - *(நவமணிகளை) இழைத்தாற்போன்ற;* ***வெங் கதிரின் வெஞ்சுடர்*** - *சூரியனுடைய கடுமையான வெயில்;* ***இராமன்*** - *இராமனுடைய;* ***மழைத்த முகில் அன்ன*** - *சூல் கொண்ட மேகம் போன்ற;* ***மேனி வருடாமல்*** - *திருமேனியைத் தீண்டாதவாறு;* ***தழைத்த*** - *நன்கு தழைத்துள்ளதனால்;* ***நிழல் உற்ற*** - *நிழல் மிகுந்த;* ***சந்தனம்*** - *சந்தன மரங்களையும்;* ***உயர்ந்த வழைத் தரு*** - *உயர்ந்தோங்கிய சுரபுன்னை மரங்களையும்;* ***எடுத்து*** - *பறித்துக் (கைகளில் ஏந்தியவாறு);* ***அநேகர் அருகுவந்தனர்*** - *வானரங்களிற் பலர் (குடைபிடித்தவாறு) அருகே (சூழ்ந்து) வந்தார்.*

"அழைத்தவையெடுத்து அருகு சென்றனர்" எனப் பாடங் கொண்டு, "சுவாமி திருமேனியிலே கொம்புகள் படாமல், முன்னே கரங்களினாலே விலக்கிப் போனார்கள்" என்று பழைய உரை கூறுவதும் நயமாக உள்ளது. மரங்களோடு கூடிய மலைகளைச் சேது சமைக்க இட்டதை, "மாமுதல் தருவோடு ஓங்கும் வான் உயர் குன்றம்" (கம்ப. 6691) முதலிய பாடல்களில் சேதுபந்தனப் படலத்துள் குறிப்பிடுவார்.

6756. ஓம நெறி வாணர் மறை வாய்மை ஒரு தானே
ஆம் அரசன்-மைந்தர் திரு மேனி அலசாமே,
பூ மரன் இறுத்து, அவை பொருந்துவ பொருத்தி,
சாமரையின் வீசினர், படைத் தலைவர்தாமே.

ஓம நெறி வாணர் - வேள்வி நெறியால் வாழ்கின்றவர் ஆகிய அந்தணர்களின்; **மறை வாய்மை ஒருதாமே ஆம்** - நான் மறைகளில் உரைக்கப்படும் வாய்மையின் வடிவம், தான் ஒருவனேயான; **அரசன் மைந்தர்** - தயரதமன்னனின் மக்கள் ஆகிய இராம இலக்குவருடைய; **திருமேனி அலசாமே** - அழகுத் திருவுடல்கள் வருந்தாதவாறு; **பூமரன் இறுத்து** - பூக்கள் பொதிந்த மரங்களை ஒடித்து; **அவை பொருந்துவ பொருத்தி** - அவற்றின் பூக்களைச் சாமரைக் கேற்றவாறு இணைத்து; **படைத்தலைவர் தாமே** - சேனைத் தலைவர்களே; **சாமரையின் வீசினர்** - சாமரையாக வீசினர்.

தயரதனின் வாய்மைத் திறம் முன்னும் (2434, 4018) கூறப்பட்டுள்ளது. அரசர்க்குச் செய்யும் சிறப்புக்களுள், குடைகவித்தலும். சாமரையிரட்டலும் சிறந்தவையாதலின், மேற்பாடலில் குடை கவித்தமை கூறி, இதில், சாமரம் வீசுதல் கூறியவாறு. கவரிமான் கற்றையால் ஆன சாமரத்திலும், வானரர்கள் இயற்றிய நறுமண மலர்ச் சாமரை மணம் மிக்கதாதல் அறிக. பெருமானுக்குச் சாமரம் வீசுதல் பெரும் பேறு ஆதல் உணர்ந்து, பணியாளரிடம் தாராமல், படைத் தலைவர்களே வீசி மகிழ்ந்தனர் என்பார், "சாமரையின் வீசினர் படைத் தலைவர்தாமே" என்றார். ஏகாரம் பிரிநிலைப் பொருளில் வந்தது.

6757. அருங் கடகம் அம் கையில் அகற்றி, அயர்வோடும்
மருங்கு அட வளர்ந்த முலை மங்கை மணம் முன்னா,
ஒருங்கு அடல் உயர்ந்த படர் தானையொடும் ஓதத்து
இருங் கடல் கடந்து, கரை ஏறினன்-இராமன்.

அருங்கடகம் - (பெண்மையின் மங்கலப் பொருள்களுள் ஒன்றான) அரிய வளையல்களை; **அம் கையில் அகற்றி** - அழகிய கைகளிலிருந்தும் அகற்றி; **மருங்கு அட வளர்ந்த முலைமங்கை** - சிற்றிடை ஒடியும் என்றஞ்சுமாறு வளர்ந்துள்ள மார்பகங்களையுடையவளும் ஆகிய சீதையினுடைய; **அயர்வோடும் மனம் முன்னா** - கூட்டத்தை பிரிவால் தளர்ந்துள்ள மனத்தால் எண்ணியவாறு; **ஒருங்கு அடல் உயர்ந்த படர் தானையொடும்** - (உலகையெல்லாம்) ஒருங்கே வென்றுயரச் செல்வது போன்று செல்லும் வானரப் படையோடு; **ஓதத்து இருங்கடல் கடந்து** - அலைசூழும் அப்பெரிய கடலைச் (சேதுவினால்) கடந்து; **இராமன் கரையேறினன்** - இராமபிரான் கரையேறினான்.

சீதை துயர்க்கடலையெண்ணி அவளைக் கரையேற்ற எண்ணி வந்தவன், கரையேறினான் என்பதாம். முன்னா - முன்னி, நினைத்து. செய்யா எனும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். கண்ணின் நீர் கடல் புகக் கலுழ்வான் ஆயின (5075). அவளை துயரக் கடலிலிருந்து கரையேற்ற முதல் அடி இடுவானாய்த் தென் கடலிலிருந்து தரையில் அடி வைத்தான் இராமன் என்பார், "இருங் கடல் கடந்து கரை ஏறினான் இராமன்" என மொழிந்தார்.

இராமன், சுவேல மலையில் தங்குதல்

6758. பெருந் தவம் முயன்று அமரர் பெற்றிடும் வரத்தால்,
மருந்து அனைய தம்பியொடும், வன்
துணைவரோடும்,
அருந்ததியும் வந்தனை செய் அம் சொல் இள வஞ்சி
இருந்த நகரின் புறன் ஓர் குன்றிடை இறுத்தான்.

பெருந்தவம் முயன்று - பெரிய தவங்களை முயற்சியோடு புரிந்து; **அமரர் பெற்றிடும் வரத்தால்** - தேவர்கள் பெற்ற வரத்தின் பயனாக; **மருந்து அனைய தம்பியொடும்** - அமுது போல் (விரும்பும் நலத்தைத் தருபவனாகிய) தம்பி இலக்குவனோடும்; **வன்துணைவரோடும்** - ஆற்றல்மிக்க நண்பர்களுடனும்; **அருந்ததியும் வந்தனை செய்** - கற்பில் மிக்க அருந்ததியும் வணங்கிடத் தக்க; **அஞ்சொல் இள வஞ்சி** - அழகுமொழி பேசும் இளைய வஞ்சிக் கொடி போன்றாளுமாகிய சீதாதேவி; **இருந்த நகரின் புறன்** - சிறையிருந்த இலங்கை மாநகரின் புறத்தே (உள்ள); **ஓர் குன்றிடையிருந்தான்** - ஒருகுன்றின் அருகில் சென்று (இராமன்) தங்கினான்.

அமரர் பெருந்தவம் முயன்று பெற்றிடும் வரத்தால் தங்கினான் என்க. இறுத்தல் - தங்குதல். சேக்கையின் அரவின் நீங்கிப் பிறந்தது தேவர் செய்த பாக்கியமுடைமையன்றோ? *(3293)* எனவும், அண்டா! ஐயா? எங்கள் பொருட்டால் அயர்கின்றாய் *(8661)* எனவும் வருதல் காண்க. இராமன் இறக்க நினைக்கும் அளவு வேதனைமிக்க காலத்தும் உடனிருந்து சோர்வு நீக்கி வாழ்வித்தவன் ஆதலின் இலக்குவன், "மருந்தனைய தம்பி" ஆயினான். "மருந் தனைய தங்கை" *(3324)* எனவும், "மருந்தனைய தேவி" *(5350)* என வருமிடங்களையும் நோக்குக. இங்குக் கூறிய குன்று சுவேல மலை. "இடை உவாவினில் சுவேலம் வந்து இறுத்து" *(10089)* என்ற மீட்சிப் படலப் பாடல்காண்க.

இராமன் படைவீடு அமைக்கும்படி பணித்தல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6759. நீலனை இனிது நோக்கி, நேமியோன், 'விரைய, நீ
நம்
பால் வரு சேனைக்கு எல்லாம் இழைத்தியால் பாடி'
என்னா,
கால்வரை வணங்கிப் போனான், கல்லினால்
கடலைக் கட்டி,
நூல் வரை வழி செய்தானுக்கு அந் நிலை நொய்தின்
சொன்னான்.

நேமியோன் - சக்கரப் படையேந்திய திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரான்; **நீலனை இனிது நோக்கி** - நீலன் எனும் வானரப் படைத் தலைவனை இனிமையுற நோக்கி; **நீ நம் பால் வருசேனைக்கு எல்லாம்** - 'நீ நம்முடன் வந்துள்ள சேனைகட்கு எல்லாம்; **பாடி விரைய இழைத்தி என்னா** - (தங்குவதற்குப்) பாடிவீடுகளை விரைய அமைப்பாயாக' என்று பணித்திட; **கால் வரை வணங்கிப் போனான்** - (அவன், பெருமானது) திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கிச் சென்று; **கல்லினால் கடலைக்கட்டி** - மலைகளைக் கொண்டு கடலுக்கு அணையினைக் கட்டி; **நூல்வரை வழிசெய்தானுக்கு** - சிறப்ப நூல்களின் இலக்கணப் படி நின்று, இலங்கைக்கு வழி செய்து கொடுத்தவனாகிய நளனிடம்; **அந்நிலை நொய்தின் சொன்னான்** - அப் பணியினை நொடிப் பொழுதில் சொன்னான்.

போனான் - முற்றெச்சம். நேமி - சக்கரம். நொய்து - ஆகுபெயராய் நொடியைக் குறித்தது. 'வரை' இரண்டில், முன்னது இடத்தையும் பின்னது முறையையும் குறித்தது.

நளன் பாசறை அமைத்தல்

6760. **பொன்னினும் மணியினானும் நான்முகன் புனைந்த பொற்பின்**
நல் நலம் ஆக வாங்கி, நால் வகைச் சதுரம் நாட்டி,
இன்னர் என்னாத வண்ணம், இறைவர்க்கும் பிறர்க்கும்எல்லாம்
நல் நகர் நொய்தின் செய்தான்; தாதையும் நாண் உட்கொண்டான்.

நல் நலமாக வாங்கி - மிக நன்மை உண்டாகுமாறு இடத்தைப் பிரித்து; **நால்வகைச் சதுரம் நாட்டி** - நான்கு வகைச் சதுரமுமாக நிறுவி; **இன்னர் என்னாத வண்ணம்** - இப்படை வீட்டில் இருத்தற்குரியர் இவர்தாம் என்னாதவாறு; **இறைவர்க்கும் பிறர்க்கும் எல்லாம்** - சுக்கிரீவன் முதலிய தலைவர்க்கும் மற்றுமுள்ள வானரப் படைகட்கும்; **நான்முகன்** - சதுர் முகப் பிரமனாலே; **பொன்னினும் மணியினானும் புனைந்த பொற்பின்** - பொன்னாலும் மணியாலும் படைக்கப்பட்டவை போன்று (நளன்) சிறந்தபாசறையை மிக எளிதில் செய்து முடித்தான்; **தாதையும் நாண்உட் கொண்டான்** - (அதுகண்டு) (அவனுடைய) தந்தையாகிய விச்சுவ கன்மாவும் (இத்தகு ஆற்றல் நமக்கில்லையே) என்று எண்ணி நாணம் கொண்டான்.

கட்டிட அமைதி கொண்டு, இவை இவை யார் யாருக்குரியன என்று ஊகிக்க இயலாவாறு அனைத்துப் பாடி வீடுகளும் அனைத்து வசதிகளும் பொருந்த அமைக்கப் பட்டனவாதலின், "இன்னர் என்னாத வண்ணம்" என்றார். நொய்து - விரைவு இங்கு மகன், தந்தை யறிவினும் விஞ்சி நிற்பதனால், "தாதையும் நாண் உட்கொண்டான்" என்றார். பெருமிதத்தால் வந்த நாணம் இது.

6761. வில்லினாற்கு இருக்கை செய்யும் விருப்பினால், பொருப்பின் வீங்கும்
கல்லினால் கல்லை ஒக்கக் கடாவினான்; கழைகள் ஆன
நெல்லினால் அலக்கும் காலும் நிரப்பினான்; தருப்பை என்னும்
புல்லினால் தொடுத்து, வாசப் பூவினால் வேய்ந்துபோனான்.

வில்லினாற்கு - *கோதண்ட வில்லினை ஏந்திய இராமபிரானுக்கு;* ***இருக்கை செய்யும் விருப்பினால்*** - *இருப்பிடம் அமைக்க எழும் ஆசையினால்;* ***பொருப்பின் வீங்கும் கல்லினால்*** - *மலைகளில் உள்ள பருத்த கற்களால்;* ***கல்லை ஒக்கக் கடாவினான்*** - *கற்களை நொறுக்கிச் சமப்படுத்தி;* ***கழைகள் ஆன நெல்லினால்*** - *கழைகள் எனும் பெயர் கொண்டுவிட்ட நெல் இனத்தைச் சார்ந்த மூங்கில்களால்;* ***அலக்கும் காலும் நிரப்பினான்*** - *வரிச்சலும் காலும் ஆக நிறைத்து;* ***தருப்பை என்னும் புல்லினால் தொடுத்து*** - *தருப்பை என்று கூறப்படும் புற்களால் வரிசையுறக் கட்டி;* ***வாசப் பூவினால் வேய்ந்து போனான்*** - *நறுமணம் மிக்க பூக்களால் மேற்கூரையை வேய்ந்து பர்ண சாலையை முடித்தான் (நளன்).*

தவவாழ்வுடையார் மலையிலோ, கானகத்திலோ வாழ விரும்புவர் ஆதலின், இராமபிரானுக்கு சுவேல மலை மீதே இருக்கையமைக்க விரும்பி, அங்குள்ள பெருங்கற்களையே கருவியாகக் கொண்டு கற்களைத் தூளாக்கி நிலத்தை முதலிற் சமப்படுத்தியமையை, "பொருப்பின் வீங்கும் கல்லினால் கல்லை ஒக்கக் கடாவினான்" என்றார். பூனையின் பேரினம் புலியானாற் போல, நெல்லின் பேரினம் மூங்கில். அரசப் பொறுப்புடையரான சுக்கிரீவன், வீடணன் முதலியோர்க்கு, பொன்னினும் மணியினும் மாளிகைகள் அமைத்தான் நளன். தவக்கோலம் தாங்கியுள்ள இராமபிரானுக்கு அவ் வாழ்வுக்குரிய. இருக்கையாகப் பன்னக சாலையியற்றி வாழவைத்தான்.

6762. வாயினும் மனத்தினாலும் வாழ்த்தி, மன்னுயிர்கட்கு எல்லாம்
தாயினும் அன்பினானைத் தாள் உற வணங்கி, தம்தம்
ஏயின இருக்கை நோக்கி, எண் திசை மருங்கும் யாரும்
போயினர்; பன்னசாலை இராமனும் இனிது புக்கான்.

மன் உயிர்கட்கு எல்லாம் - *நிலைபெற்ற உயிர் இனங்களுக்கெல்லாம்;* ***தாயினும் அன்பினானை*** - *அன்னையினும் அன்பு சிறக்கும் இராமபிரானை;* ***யாரும்*** - *எல்லோரும்;* ***வாயினும் மனத்தினாலும் வாழ்த்தி*** - *வாயாலும் மனத்தாலும் போற்றி;*

தாள் உற வணங்கி - (தம்முடி) அவன் அடியில் படுமாறு தாழ்ந்து பணிந்து; ***எண்திசை மருங்கும்*** - எட்டுத் திசைகளின் பக்கங்களிலும்; ***தம்தம் ஏயின இருக்கை நோக்கி போயினர்*** - தத் தமக்கு என்று அமைக்கப் பெற்ற இருப்பிடங்களை நோக்கிச் சென்றார்கள்; ***இராமனும்*** - (தலைவனான) இராமனும்; ***பன்னசாலை*** - (தனக்கு என அமைக்கப்பெற்ற) இலைக் குடிலுக்குள்; ***இனிது புக்கான்*** - இனிதே சென்றடைந்தான்.

திரிகரணங்களிலும் வாயும் மனமும் மட்டுமே வாழ்த்தி, உடல் ஏதும் புரியவில்லையோ என எழும் ஐயம் நீக்குவார், "தாளுற வணங்கி" என்றார். வணங்குதல் உடலின் செயல். "யாரும் எண்டிசை மருங்கும் போயினர்" என்பதனால், பாடி வீட்டில், தலைவனான இராமபிரானின் இருப்பிடம் நடுநாயகமான இடத்தில் இருந்தது என்பது தெளிவாம். பன்ன சாலை - இலைக்குடில்

சூரியன் மறைவும், திங்களின் தோற்றமும்

6763. பப்பு நீர் ஆய வீரர், பரு வரை கடலில் பாய்ச்ச,
துப்பு நீர் ஆய தூய சுடர்களும் கறுக்க வந்திட்டு,
உப்பு நீர் அகத்துத் தோய்ந்த ஒளி நிறம் விளங்க,
அப் பால்
அப்பு நீராடுவான்போல், அருக்கனும் அத்தம்
சேர்ந்தான்.

பப்பு நீர் ஆய வீரர் - பரவும் தன்மையுடைய வானரவீரர்கள்; ***பருவரை கடலில் பாய்ச்ச*** - பெரிய மலைகளைக் கடலில் பாய்ச்சிய போது; ***துப்பு நீர் ஆயதூய சுடர்களும்*** - பவழம் போன்ற தன் (சிவந்த) தூய கிரணங்களும்; ***கறுக்க வந்திட்டு*** - கறுத்துப் போகுமாறு, தன் உடலில் வந்து பொருந்திய; ***உப்பு நீர் அகத்துள் தோய்ந்த ஒளிநிறம் விளங்க*** - உப்பு நீரினுள் தோய்ந்ததனால் (மங்கிய தனது) ஒளி (மீண்டும் இயல்பான) நிறம் பெற்று விளங்குதற்காக; ***அப்பால்*** - அம் மேல் கடலின்; ***அப்புநீர் ஆடுவான் போல்*** - அப்பாகிய (தூய) நீரில் ஆடப் போவான் போல; ***அருக்கனும் அத்தம் சேர்ந்தான்*** - சூரியனும் அத்தமன மலையை யடைந்தான்.

பப்பு - பரப்பு. இடைக்குறை. "ஒளி நிறம் விளங்க, அப்பால் அப்பு நீர் சூரியனை மூழ்கடிக்கும் அளவுக்குக் கடல் நீர் சூழ்ந்தது ஆதலின், "உப்பு நீர் அகத்துள் தோய்ந்த" என்றார். இராவணனால் சூழ்ந்த தீது நீங்கச் சூரியன் கடல் நீராடினான்; அவன் தீமை சூழாத நன்னீரில் மூழ்க அத்தமன கிரியின் சுனைகளைத் தேட, மலையில் மறைந்தான் என்பதற்காக, மேல் கடலில் மூழ்கினான் என்னாது, "அத்தம் சேர்ந்தான்" அத்தம் - அத்தமனகிரி. தீது நீங்கக் கடலாடுவதும், அதன் உவர்ப்பு நீங்க நன்னீராடுவதும் திருச் செந்தூர் முதலிய தெய்வத்தலங்களில் இன்றும் இயல்பு. "தீது நீங்கக் கடலாடியும், மாசு போகப் புனல் "மூழ்கியும்" (பட்டினப் 99-100) என்பதும் காண்க. ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

6764. மால் உறு குடக வானின் வயங்கிய வந்து தோன்றும்
பால் உறு பசு வெண் திங்கள், பங்கய நயனத்து அண்ணல்
மேல் உறு பகழி தூர்க்க வெகுண்டனன் விரைவின் வாங்கி,
கால் உற வளைத்த காமன் வில் என, காட்டிற்று அன்றே.

மால் உறு குடக வானின் - மயக்கந்தரும் மாலை நேரத்தைக் கொடுக்கும் மேற்கு வானத்தில்; ***வயங்கிய வந்து தோன்றும்*** - (உலக இருளிலிருந்து) விளக்கம் பெற வந்து தோன்றுகின்ற; ***பால் உறு பசுவெண் திங்கள்*** - பால் போன்று (கதிர்களைச் சொரியும்) இளைய வெள்ளைப் பிறைத் திங்கள்; ***பங்கய நயனத்து அண்ணல் மேல்*** - தாமரைப் பூப் போன்ற கண்களையுடைய இராமபிரானின் மீது; ***உறு பகழி தூர்க்க வெகுண்டனன்*** - நிறைய அம்புகளைச் சொரியச் சினந்து; ***விரைவின் வாங்கி*** - விரைவாக எடுத்து; ***கால் உற வளைத்த*** - காலில் ஊன்றி வளைக்கப் பெற்ற; ***காமன் வில் எனக் காட்டிற்று*** - மன்மதனது வில்லைப் போன்று வளைந்து காட்சி தந்தது.

மால் - மயக்கம். மாலைக் காலம் இரவா பகலா என மயங்குமாறு தோன்றுதலாலும், காதலர்க்கு "மாலை மயங்கும் இந்நோய்" (திருக். 1227) எனப் படுதலாலும் மயக்கம் தரும் மாலையைக் கொடுக்கும் மேற்கு வானம் என்பார், "மால்உறு குடக வான்" என்றார். குடகம் - மேற்கு. அரை வட்டமாய் வளைத்த வில், மேல் வானில் தோன்றும் பிறைத் திங்கட்கு உவமை யாயிற்று. தற்குறிப்பேற்றஅணி.

6765. நூற்று இதழ்க் கமலம் தந்த நுண் நறுஞ் சுண்ணம் உண்ணத்
தீற்றி மென் பனி நீர் தோய்ந்த சீகரத் தென்றல் என்னும்
காற்றினும், மாலை ஆன கனலினும், காமன் வாளிக்
கூற்றினும், வெம்மை காட்டி கொதித்தது-அக் குளிர் வெண் திங்கள்.

நூறு இதழ்க் கமலம் தந்த - நூறு இதழ்களையுடைய தாமரை கொடுத்த; ***நுண் நறும் சுண்ணம் உண்ணத் தீற்றி*** - நுண்ணிய நல்மணம் மிக்க பூந்தாதுக்களை, தன் உடல்உண்ணும்படி அப்பிக் கொண்டு; ***மென்பனி நீர்தோய்ந்த*** - மென்மைமிக்க பனிநீர் படியப்பெற்ற; ***சீகரத் தென்றல் என்னும்*** - நீர்த்துளிகளுடன் கலந்த தென்றற் காற்றினாலும்; ***மாலை ஆன கனலினும்*** - மாலைக்காலம் ஆகிய நெருப்பினாலும்; ***காமன் வாளிக் கூற்றினும்*** - மன்மதன் அம்பு எனப்படுகின்ற கூற்றுவனாலும்; ***வெம்மை காட்டி அக்குளிர் வெண்திங்கள்*** - (தரஇயலாத) வெப்பத்தைத்தந்து, அந்தக் குளிர்ந்த தன்மையது எனப்படுகின்ற வெள்ளைத் திங்கள்; ***கொதித்தது*** - கொதிப்பாய்க் கொதித்தது.

நூற்றிதழ் - நூறு, எண்ணைக் குறிக்காமல். பலஎனும் பொருள் குறித்தது. விரக நோய் உற்றார்க்குத் தென்றற் காற்றும், மாலைப் போதும், மன்மதன் பூங்கணைகளும் குளிர் திங்களும் மிகுவெப்பம் விளைவிப்பன என்பது கவிமரபு. குளிர் திங்கள் கொதித்தது என்பதில் உள்ள முரணால் தோன்றும் நயம் உவப்பளிப்பது. இயல்பின் இனிமையுடைய தென்றல், திங்கள் முதலியன பிரிந்த காதலர்க்கு வேதனை தரும் என்பதைக் கம்பர் முன்னும் (543, 555, 557, 5159) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

6766. செயிர்ப்பினும் அழகு செய்யும் திரு முகத்து
அணங்கைத் தீர்ந்து.
துயிற் சுவை மறந்தான் தோள்மேல் தூ நிலாத்
தவழும் தோற்றம்-
மயிற் குலம் பிரிந்தது என்ன, மரகத மலைமேல்,
வன்னி
உயிர்ப்புடை வெள்ளைப் பிள்ளை வாள் அரா ஊர்வ
போன்ற.

செயிர்ப்பினும் அழகு செய்யும் - சினமுற்றாலும் அழகோடு விளங்கும்; **திருமுகத்து அணங்கைத் தீர்ந்து** - அழகிய முகங்கொண்ட தெய்வப் பிராட்டியைப் பிரிந்த பின்பு; **துயில் சுவை மறந்தான்** - தூக்கத்தால் வரும் இன்பம் (முழுவதையும்) துறந்துவிட்ட இராமபிரானின்; **தோள் மேல்** - புயங்களின் மேல்; **தூநிலாத் தவழும் தோற்றம்** - தூய வெண்ணிலாவின் கதிர்க் கிரணம் படிந்து ஊர்கின்ற காட்சி; **குல மயில் பிரிந்தது என்ன** - குலத்திற்சிறந்த மயில் ஒன்று பிரிந்துள்ள காரணத்தால்; **மரகதமலை மேல்** - மரகதக் குன்று ஒன்றின் மேல்; **வன்னி உயிர்ப்பு உடை** - நெருப்புப் போன்று மூச்சுவிடும்; **வெள்ளை வாள் அராப்பிள்ளை** - வெள்ளை நிறமுடைய (நாகத்தின்) பாம்புக்குட்டி ஒன்று; **ஊர்வ போன்ற** - ஊர்வதைப் போன்றிருந்தது.

அழகு வெகுண்டால், அதுவும் அழகின் ஒரு காட்சியே ஆகுமாதலின், பிராட்டியின் சினமும் ஓர் அழகுக் காட்சியாயிற்று. செயிர்ப்பு- சினம். தோளில் தவழ வேண்டிய குலமயில் இப்போது இல்லையாதலால், நிலாத்தவழ நேர்ந்ததாம். மரகத மலை - இராமபிரான். "தயரதன் பெற்ற மரகத மணித்தடம்" (திருவாய்: 10:1:8) என்பார் நம்மாழ்வார். மரகதக் குன்றம் ஒக்கும் (திருவாய்:2:5:4); மரகத மலை: (திருவாய்:2:6:4) என்பனவும் அவர் வாக்கு. "மையோ, மரகதமோ" (கம்ப. 1926) என்று இவரும் முன்பு குறிப்பிடுவார். தற்குறிப்பேற்ற அணி.

6767. மன் நெடு நகரம் மாடே வரவர, வயிரச் செங் கைப்
பொன் நெடுந் திரள் தோள் ஐயன் மெய் உறப்
புழுங்கி நைந்தான் ;
பல் நெடுங் காதத்தேயும் சுட வல்ல, பவளச் செவ்

வாய்,
அந் நெடுங் கருங் கண், தீயை அணுகினால்
தணிவது உண்டோ?

மன் நெடு நகரம் மாடே வரவர - நிலைத்த புகழ் நீளும் இலங்கை மாநகரத்தின் பக்கத்தே நெருங்க நெருங்க; **வயிரச் செங்கைப் பொன் நெடுந்திரள் தோள் ஐயன்** - வலிமை வாய்ந்த வயிரம் போன்ற சிவந்த கரங்களையும், அழகியநீண்டு திரண்ட தோள்களையும் உடைய இராமபிரான்; **மெய் உறப் புழுங்கிநைந்தான்** - உடல் மிகவெயர்க்க (பிராட்டியின் பிரிவால்) நைந்து வருந்தினான்; **நெடும் பல் காதத்தேயும் சுடவல்ல** - நீண்ட பலகாத தூரங்கட்கு அப்பாலிருந்தும் எரிக்கவல்ல; **பவளச் செவ்வாய் அம் நெடுங்கருங்கண் தீயை** - பவளம் போன்ற சிவந்த வாயினை, அழகுமிகும் நீண்ட கருங்கண்களை உடைய (பிராட்டி எனும்) அந்தத் தீயினை; **அணுகினால் தணிவது உண்டோ?** - நெருங்கினால், (அது) சுடாமல் தணிவதற்கு (வாய்ப்பேதும்) உண்டோ? (இல்லை என்க).

பல நெடுங்காதத்துக்கு அப்பால் தண்டக வனத்தில் உள்ள போதே சுட்ட தீ, அது இருக்கும் இடத்திற்கு மிக அருகே நெருங்கிய பிறகு, மிகச் சுடாமல் என் செய்யும் என்பார், "பல் நெடுங்காதத் தேயும் சுட வல்ல கருங்கண்தீ, அணுகினால் தணிவது உண்டோ?" என்றார். பிற நெருப்புப் போலல்லாமல் செவ்வாயும் கருங்கண்ணும் பெற்ற தீ இது என்பார், "பவளச் செவ்வாய், அம் நெடுங் கருங்கண் தீ" என்றார். நீங்கின் தெறூஉம்; குறுகுங்கால் தண் என்னும் தீ (திருக். 1104) என வள்ளுவர் காமத் தீயினைக் குறிப்பார். இங்கு நெருங்குங்கால் சுடுவதேன்? என்பது வியப்புத் தருவது ஒரு நயம். தீ, தொடிற் சுடுவதல்லாது காமநோய் போல விடின் சுடல் ஆற்றுமோ? (திருக்கு: 1159) என்பர் ஆதலால், இவ்விந்தைத் தீ, (பிராட்டியைத்) தொட்டாலே ஆறும் என்பது குறிப்பு. வயிரச் செங்கையும் பொன் நெடுந்திரள் தோளும் இருந்தும் ஐயன் புழுங்கி நைந்தான் என்று, தீயின் பெருமை யுணர்த்தியவாறு. வயிரமும் எரிக்க வல்ல தீ இது என்பதாம்.

இராவணன் ஏவிய ஒற்றரை வீடணன் காணல்

6768. **இற்றிது காலம் ஆக, இலங்கையர் வேந்தன் ஏவ,**
ஒற்றர் வந்து அளவு நோக்கி, குரங்கு என உழல்கின்றாரைப்
பற்றினன் என்ப மன்னோ-பண்டு தான் பல நாள் செய்த
நல் தவப் பயன் தந்து உய்ப்ப, முந்துறப் போந்த நம்பி.

காலம் இற்று இது ஆக - காலம் இத்தன்மையது ஆக; **இலங்கையர் வேந்தன் ஏவ** - இலங்கை மக்களின் தலைவனான இராவணனது ஏவலினால்; **ஒற்றர் வந்து** - (வேவு

பார்க்கும்) ஒற்றர்கள் (அங்கு) வந்து; **அளவு நோக்கி** - (வானரப் படையின் திறம், எண்ணிக்கை முதலிய) அளவுகளைப் பார்த்து; **குரங்குஎன உழல்கின்றாரை** - குரங்குகள் போல வேடமிட்டுப் (பாடி வீடுகட்கிடையே) திரிகின்றவர்களை; **தான் பண்டு பலநாள் செய்த** - தான், முன்பு பன்னெடு நாட்கள் (பொறுமைபூண்டு) செய்த; **நல்தவப் பயன்** - நல்ல தவத்தின் பயன்; **தந்து உய்ப்ப** - விளைந்து (பின்னின்று) செலுத்த; **முந்து உறப் போந்த நம்பி** - முன்னதாக இராமன் திருவடிகளைப் பற்றி உய்ய வந்த புருடோத்தமனாகிய வீடணன்; **பற்றினன்** - (ஒற்றர் எனக் கண்டு) பற்றிக் கொண்டான்.

அரக்கர், விரும்பும் வடிவம் பெற்றுக் கொள்ளும் திறமுடையர். விரும்பும் வடிவம் எடுக்கும் திறத்தால் அரக்கர்க்குக் 'காமரூபர்' எனும் பெயர் உண்டு.

6769. **பேர்வுறு கவியின் சேனைப் பெருங் கடல்**
வெள்ளம்தன்னுள்,
ஓர்வுறும் மனத்தன் ஆகி, ஒற்றரை உணர்ந்து
கொண்டான்,
சேர்வுறு பாலின் வேலைச் சிறு துளி தெறித்தவேனும்,
நீரினை வேறு செய்யும் அன்னத்தின் நீரன் ஆனான்;

கவியின் சேனை - வானரச் சேனையாகிய; **பேர்வுறு பெருங் கடல் வெள்ளம் தன்னுள்** - இடம் பெயர்ந்த (பாற்) கடல் போன்ற படை வெள்ளத்துள்ளே; **ஓர்வுறு மனத்தன் ஆகி** - ஆராய்ச்சி கொண்ட மனம் உடையவனாகி; **ஒற்றரை உணர்ந்து கொண்டான்** - ஒற்றிய வந்தோரை உணர்ந்து கொண்ட வீடணன்; **சேர்வுறு பாலின்வேலை** - (தண்ணீர் கலந்தாலும் தன்னோடு பாலாகவே) சேர்த்துக் கொள்ளும் தன்மை வாய்த்த பாற்கடலில்; **சிறு துளி தெறித்தவேனும்** - சிறிய நீர்த்துளிகள் தெறித்ததாயினும்; **நீரினை வேறு செய்யும்** - அந்த நீர்த்துளிகளையும் பிரித்து எடுத்திடவல்ல; **அன்னத்தின் நீரன் ஆனான்** - அன்னப் பறவையின் தன்மையினன் ஆயினான்.

எங்கு இராவணன் சேனையினைச் சார்ந்தோர் இராம சேனையுட் புகுந்து பங்கம் விளைத்து விடுவாரோ? என விழிப் போடேயே இருந்தான் ஆதலின் வீடணனை "ஓர்வுறு மனத்தன்" என்றார். இவ்வாறு, பகைவர் சேனையுட் புகுந்து, ஒற்றறிதலும், பங்கம் விளைத்தலும் அரக்கர் இயல்பு என்பதனை, வீடணன் நன்குணர்ந்தவன் ஆதலும் 'ஓர்வுறு மனத்தன்" என்பதனால் போதரும். பாலோடு சேர்ந்த நீர் போல வேற்றுமை தெரிய இயலாதிருந்தனர் என்பார். "சேர்வுறு பாலின் வேலை சிறுதுளி" என்றார். பாற்கடலில் சிறு நீர்த்துளி தெரித்தாலும் அன்னம் பிரித்தெடுக்க வல்லது என்பார், "சிறுதுளி தெரித்தவேனும் நீரினை வேறு செய்யும் அன்னம்" என்றார். தீமையை வேறு பிரித்து அறியவல்ல அன்னத்தின் குணம் வீடணனுக்கு இருந்தமை குறித்தவாறு.

6770. **பெருமையும் சிறுமைதானும் முற்றுறு பெற்றி ஆற்ற**
அருமையின் அகன்று, நீண்ட விஞ்சையுள் அடங்கி,

தாமும்
உருவமும் தெரியாவண்ணம் ஒளித்தனர், உறையும்
மாயத்து
இருவரை ஒருங்கு காணும் யோகியும் என்னல்
ஆனான்.

பெருமையும் சிறுமைதானும் - *(பெரியதிற்) பெரியதும் (சிறியதிற்) சிறியதும் ஆகிய இரண்டும்;* **முற்றுறு பெற்றி** - *(ஒன்றுக்குள்) முழுவதுமாகப் பொருந்தியுள்ள தன்மை;* **ஆற்ற அருமையின்** - *மிகவும் (அறிதற்கு) அரிது ஆதலின்;* **அகன்று நீண்ட விஞ்சையுள் அடங்கி** - *பரந்து மிகுந்துள்ள வேதாகமங்களிற் கூறப்படும்) அணிமா முதலிய வித்தைகட்குக் கட்டுப்பட்டு;* **தாமும் தம் உருவமும் தெரியாவண்ணம்** - *தாமும் தம் உருவமும் கண்களாம் புலன் உணர்வுக்குத் தட்டுப்படா வண்ணம்;* **ஒளித்தனர் உறையும் மாயத்து இருவரை** - *மறைந்தவராய், உடலுக்குள்ளேயே வாழ்கின்ற விசித்திரத் தன்மை வாய்ந்த உயிர் (சீவான்மா) இறைவன் (பரமான்மா) ஆகிய இருவரையும்;* **ஒருங்கு காணும் யோகியும் என்னல் ஆனான்** - *ஒரு சேரப் பார்க்க வல்ல யோகியைப் போன்றவனும் ஆனான் வீடணன்.*

"தகர வித்தையாவது- உடம்பில், இருதயத் தாமரை என்னும் சின்னஞ்சிறிய மாளிகையுள் சிற்றம்பலத்தில் உள்ளது எதுவோ அதனைத் தேடிக் காணுதல்" என்னும் சாந்தோக்கிய உபநிடதம். (சாந்தோ 8:1) தகர என்றால் சிறிய என்று பொருள். தகராகாசம் என்றால் சிறிய வெளி, சிற்றம்பலம். அதனுள் பரமான்மாவும் சீவான்மாவும் அடங்கி உள்ளன என்பது மறை மொழி. அவ்விருவரையும், இருதயத் தாமரையெனும் வீட்டில், கருவி கரணங்களை அடக்கி, வைராக்கியம், பிரம்மசரியம், சத்தியம் முதலிய சாதனங்களுடன் கூடி ஆசாரியன் உபதேசித்த முறையில் தியானம் செய்தால் அறியலாம் என்பது மேற்காணும் உபநிடதச் சூத்திரத்திற்குச் சங்கரர் தந்த பேருரை, சிறிய இடத்தில் சிறிய பொருள்தானே அடங்கும் எனில், அததில் அடங்குவது, கருப் பக்கிரகத்தில் கோயில் முழுவதும் அடங்குவது போன்றது ஆம். எப்படிச் சிறிய கண்ணாடியில், பெரிய வெளியான பிரதி பிம்பத்தைக் காணலாமோ அப்படிச் சிற்றம்பலத்தில் உலகனைத்தும் காணலாம். எதற்கும் அடங்காத ஒன்றை, வெளியென்றோ, ஒளியென்றோ பெரிதென்றோ, சிறிதென்றோ கூறுதல் உண்மையில் ஒவ்வாது. அணுவுக்கும் அணுவாகவும் மகத்துக்கும் மகத்தாகவும் ஆன்மா உளது என்பது கடவல்லி உபநிடதம் (2.20) "பரமான்மா, சீவான்மா என்று கூறப்படும் இருவர், ஞான ரூபமான சிறகுகளையுடையவர்களாய், சரீரமான ஒரே மரத்தினைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது இருக்குவேதம் என்னும் ஈடு (1:1:3) நம் கண்கள் பெரியதிற் பெரியதையும், சிறியதிற் சிறியதையும் காணல் இயலாத குறையுடையவை; யோகி அரிதின் முயன்று ஞானக் கண் கொண்டு, உடலின் உள்ளே பெரிதிற் பெரிதாய பரம் பொருளையும், சிறிதிற்சிறிதாய சீவனையும் ஒருங்கே கண்டுவிடுபவன் ஆதலின் "மாயத்து இருவரை ஒருங்குகாணும் யோகி" என்றார். மாயம்- அட்டாங்கவித்தை. ஆன்மாவைப் போல் அணுவளவாதல் ஆகிய அணிமா; மிகப் பெரும் உருவடைதல் ஆகிய மகிமா;கண்டிப்புள்ளவற்றை ஊடுருவிச் செல்லுதல் ஆகிய கரிமா; இலகு வாதல் ஆகிய இலகிமா; வேண்டுவன அடைதல் ஆகிய பிராத்தி; நிறையுடைய வாதல் ஆகிய பிராகாமியம்; ஆட்சியுளவாதல் ஆகிய ஈசத்துவம் எல்லாம் தன்வசமாக்கல் ஆகிய வசித்துவம் ஆகிய இவை எட்டும்

அட்டாங்க சித்தி எனப்படும். இவை எட்டும் வல்லார் யோகியர் ஆவர். பரம் பொருள் யோகிக்குக் காட்சிப் படுவான் என்பதனை, (2056) முன்பும் உரைத்தார்.

இராமன் ஒற்றர்களை விடப் பணித்தல்

6771. கூட்டிய வில் திண் கையால் குரங்குகள் இரங்கக் குத்தி,
மீட்டு ஒரு வினை செயாமல் மாணையின் கொடியால் வீக்கிப்
பூட்டிய கையர், வாயால் குருதியே பொழிகின்றாரைக்
காட்டினன், 'கள்வர்' என்னா; கருணைஅம் கடலும் கண்டான்.

கூட்டிய விரல் திண்கையால் *- சேர்த்து மடக்கி (முட்டியாக்கிய) வலிய கைகளால்;* ***இரங்கக் குரங்குகள் குத்தி*** *- (காண்போர்) இரங்குமாறு குரங்குகளால் குத்தப் பெற்று;* ***மீட்டு ஒருவினை செயாமல்*** *- பின்பு, வேறு ஒரு செயல் செய்ய இயலாதவாறு;* ***மாணையின் கொடியால் வீக்கி*** *- மாணையின் கொடியினால் (இறுக்கி);* ***பூட்டிய கையர்*** *- சேர்த்துக்கட்டிய கைகளையுடையவராய்;* ***வாயால் குருதியே பொழிகின்றாரை*** *- வாயினால் இரத்தமே கக்குகின்றவர்களாகிய அந்த ஒற்றர்களை;* ***'கள்வர்' என்னாக் காட்டினன்*** *- 'வஞ்சகர்' இவர் என்று (வீடணன்) காட்டினான்;* ***அம் கருணைக் கடலும் கண்டான்*** *- அழகிய கருணைக் கடலான இராமபிரானும் (திருவிழிகளால்) (அவர்களைப்) பார்த்தான்.*

மாணை - ஒரு வகைக் கொடி - ஓணான் கொடி என்பர்.

6772. பாம்பு இழைப் பள்ளி வள்ளல், பகைஞர் என்று உணரான், 'பல்லோர்
நோம் பிழை செய்தகொல்லோ குரங்கு?' என இரங்கி நோக்கி,
'தாம் பிழை செய்தாரேனும், "தஞ்சம்!" என்று அடைந்தோர்தம்மை
நாம் பிழை செய்யலாமோ? நலியலீர்; விடுதிர்!' என்றான்.

பாம்பு இழைப் பள்ளிவள்ளல் *- பாம்பினால் இழைக்கப்பட்ட படுக்கையினையுடைய (கருணை) வள்ளலாகிய இராமபிரான்;* ***பகைஞர் என்பது உணரான்*** *- (குரங்கு உருவில் உள்ள ஒற்றர்களை) பகைவர்களாகிய அரக்கர்கள்*

என்று உணராமல், (குரங்குகளே என்று எண்ணி); **பல்லோர் நோம்பிழை செய்த கொல்லோ?** - *"பலர் மனம் நோகுமாறு இவ்விரு குரங்குகளும் பிழைபுரிந்தனவோ?;* **குரங்கு என இரங்கி நோக்கி** - *புரிந்து இருப்பினும் (எளிய) (நமையடைந்த) குரங்குகள் தாமே! என இரக்கமுற்றுப் பார்த்து;* **தாம் பிழை செய்தாரேனும்** - *இவ்விருவர் தாமும் பிழையே புரிந்தவராய் இருப்பினும்;* **'தஞ்சம்' என்று அடைந்தோர் தம்மை** - *நம்மைப் புகல் என்று சரணம் அடைந்தவர்களை;* **நாம் பிழை செய்யல் ஆமோ?** - *(நாம் கருணை காட்டி மகிழ்வித்தல் அன்றி) நாமே அவர்கட்குப் பிழை செய்து துன்புறுத்தல் ஆமோ?;* **நலியலிர் விடுதிர்!** - *(அவர்களை) வருத்தாதீர்; (கட்டுக்களை அவிழ்த்து) விடுங்கள்! என்றான்.*

பிழை புரிந்தாரேயாயினும், அடைக்கலம் என்று வந்தவர்கள் காத்தற்கு உரியவரே எனும் காவியத்தின் பாவிகத்தை இயலும் இடம் எல்லாம் வற்புறுத்தும் கவிஞர் பிரான் இங்கும் அதனை வெளிப்படுத்துவாராய், "தாம்பிழை செய்தாரேனும் தஞ்சமென்றடைந்தோர் தம்மை நாம் பிழை செய்யலாமோ?" என இராமபிரான் வாயிலாய் விளம்புகின்றார். முன்பும் இது (6469, 6470) கூறியுள்ளார்.

ஒற்றர் என்று வீடணன் விளக்கல்

6773. **அகன் உறப் பொலிந்த வள்ளல் கருணையால் அழுத கண்ணன்,**
'நகம் நிறை கானின் வைகும் நம் இனத்தவரும் அல்லர்;
தகை நிறைவு இல்லா உள்ளத்து இராவணன் தந்த ஒற்றர்;
சுகன், இவன்; அவனும் சாரன்' என்பது தெரியச் சொன்னான்.

அகன் உறப் பொலிந்த வள்ளல் கருணையால் - *உள்ளத்தே (இடம் முழுதும்) நிரம்பி, (முகத்திலும் பொங்கிப்) பொலியும் கருணையையுடைய வள்ளலாகிய இராமபிரானின் அருள் (தேக்கத்தைக்) கண்டு;* **அழுத கண்ணன்** - *(மனம் உருகி) அழுத கண்களையுடைய வீடணன்;* **நகம் நிறை கானின்வைகும்** - *(இவர்கள்) மலைகள் நிறைந்த கானகங்களில் வாழும்;* **நம் இனத்தவரும் அல்லர்** - *நம்முடைய இனத்தவராகிய வானரர்களும் அல்லர்;* **தகை நிறைவு இல்லா உள்ளத்து** - *நற்பண்புகள் நிறையாத மனத்தினையுடைய;* **'இராவணன் தந்த ஒற்றர்** - *இராவணன் (ஒற்றறிய) அனுப்பியுள்ள ஒற்றர்கள்;* **சுகன் இவன்** - *இவனோ சுகன் எனும் பெயருடையான்;* **அவன் சாரன்** - *அவனோ சாரன் எனும் பெயருடையான்;* **என்பது தெரியச் சொன்னான்** - *என்று இராமபிரான் அறியுமாறு எடுத்துரைத்தான்.*

நகம் நிறை கான் - மலைக்காடு - நகம் - மலை. நிலக்காடுகளும் உளவாதலின் "நகம் நிறைகான்" என்றார். நகம் - மரமுமாம். வீடணன் வானர இனத்தான் அல்லன்; எனினும், சேர்ந்திணைந்த திறத்தால் இராமன்பால் சேர்ந்தவரோடு தன்னையும் உளப்படுத்தி 'நம் இனத்தவர்' எனக் குறித்த நயம் உணர்க.

6774. கல்விக்கண் மிக்கோன் சொல்ல, கரு மன நிருதக் கள்வர், 'வல் விற் கை வீர! மற்று இவ் வானரர் வலியை நோக்கி, வெல்விக்கை அரிது என்று எண்ணி, வினையத்தால் எம்மை எல்லாம் கொல்விக்க வந்தான்; மெய்ம்மை; குரங்கு நாம்; கொள்க!' என்றார்.

கல்விக் கண் மிக்கோன் சொல்ல - *(உண்மைக்) கல்வியில் மேம்பட்டுயர்ந்தவனான வீடணன் (இவ்வாறு) கூறுகையில்;* **கருமன நிருதக் கள்வர்** - *இருண்ட மனமுடைய அரக்கராகிய அவ்வொற்றர்கள்;* **வல்விற்கை வீர** - *(இராமபிரானை நோக்கி) வலியவில் ஏந்திய கையினையுடைய வீரனே!;* **இவ் வானரர் வலியைநோக்கி** - *இந்த வானர வீரர்களின் வலிமையை உணர்ந்து;* **வெல்விக்கை அரிது என்று எண்ணி** - *(இவர்களை இராவணன்) வெல்லுமாறு செய்தல் இயலாது என்று கருதி;* **வினையத்தால் எம்மை எல்லாம்** - *சூழ்ச்சியினால் எம் போன்ற குரங்குகளை யெல்லாம்;* **கொல்விக்க வந்தான்** - *கொலையுண்ணுமாறு செய்ய வந்தவன் (இவ் வீடணன்);* **மெய்ம்மை; குரங்குநாம்** - *சத்தியம்; நாங்கள் உண்மையில் குரங்குகளே;* **கொள்க என்றார்** - *என்று மனங் கொள்ள வேண்டும் என்றனர்.*

கல்விக் கண் மிக்கோன் - வீடணன். கற்றதனால் ஆய பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுதலே (குறள் 2) என அறிந்தவனாதலின்.

6775. 'கள்ளரே! காண்டி' என்னா மந்திரம் கருத்துள் கொண்டான்; தெள்ளிய தெரிக்கும் தெவ்வர், தீர் வினை சேர்தலோடும், துள்ளியின் இரதம் தோய்ந்து, தொல் நிறம் கரந்து, வேறு ஆய் வெள்ளி போன்று இருந்த செம்பும் ஆம் என, வேறுபட்டார்.

கள்ளரே! - *(இதனைக் கேட்ட வீடணன்) (இவர்கள் வானரர் அல்லர்) 'கள்வரே!;* **காண்டி' என்னா மந்திரம் கருத்துள் கொண்டான் தெவ்வர்** - *காண்பாயாக என்று (ஒரு) மந்திரத்தை மனத்துக்குள் உருவேற்றினான் அரக்கர் ஆகிய ஒற்றர்கள் (பகைவர் வேடத்தைத்);* **தெள்ளிய தெரிக்கும்** - *தெளிவாகத் தெரிவிக்கவல்ல;* **தீர்வினை சேர்தலோடும்** - *(குரங்கு வடிவத்தை) மாற்றவல்ல அம்மந்திர ஆற்றல்*

நெருங்கியவுடன்; **இரதம் துள்ளியின் தோய்ந்து** - பாதரசத்துளி மேலே படப்பெற்று; **தொல்நிறம் கரந்து** - பழைய நிறம் மறைந்து; **வேறாய்** - புதுநிறம் பெற்று; **வெள்ளி போன்று இருந்த** - வெள்ளி போல இருந்த (செம்பு); **செம்பும்ஆம் என** - (மீண்டும் புடம் இட்டால்) செம்பு ஆகவே ஆவது போன்று; **வேறுபட்டார்** - குரங்கு உரு மாறிப்பழைய அரக்கர் வடிவத்தைப் பெற்றார்கள்.

தீர்வினை - மந்திர ஆற்றல் தீரும் நிலை குறித்து நின்றது. தூலம், சூக்குமம் எனும் மந்திர வகை இரண்டனுள் வாய்வழி வெளிப்படாமல் மனத்துக்குள் ஓதும் சூக்கும மந்திரம் அது ஆதலால், "கருத்துள் கொண்டான்" என்றார். துளி - துள்ளி என விரிந்தது. இரதம் - இரசம், பாதரசத்தைக் குறித்து நின்றது.

அபயம் அருளி, உண்மை கூறப் பணித்தல்

6776. **மின் குலாம் எயிற்றர் ஆகி, வெருவந்து, வெற்பில் நின்ற**
வன்கணார்தம்மை நோக்கி, மணி நகை முறுவல் தோன்ற,
புன்கணார் புன்கண் நீக்கும் புரவலன், 'போந்த தன்மை
என்கொலாம்? தெரிய எல்லாம் இயம்புதிர்; அஞ்சல்!' என்றான்.

புன்கணார் புன்கண் நீக்கும் புரவலன் - துன்புற்றோரின் துயரம் போக்குதற்காகத் (தோன்றியுள்ள) காத்தலில் வல்லவனாகிய இராமபிரான்; **மின்குலாம் எயிற்றர் ஆகி** - மின்னல் போல் ஒளிசிந்தும் பற்களையுடையவர் ஆகி; **வெருவந்து** - (தம் உண்மையுருவம் வெளிப்பட்டதால்) அச்சமுற்று; **வெற்பின் நின்ற வன்கணார் தம்மை நோக்கி** - மலையெனநின்ற கொடியோர்களான அந்த ஒற்றர் இருவரையும் நோக்கி; **மணிநகை முறுவல் தோன்ற** - அழகிய பற்கள் (சிறிதே) தோன்றுமாறு முறுவலித்து; **'அஞ்சல், போந்ததன்மை என் கொல்?** - "அஞ்ச வேண்டா; (நீங்கள்) வந்த காரணம் என்ன?; **எல்லாம் தெரிய இயம்புதிர்' என்றான்** - யாவற்றையும் தெளிவுறக் கூறுங்கள்" என்று கூறினான்.

புன்கண்- துன்பம். முதல் நாட்போரில், இராவணன் துன்பம் கண்டு, "இன்று போய் நாளை வா" (கம்ப. 7271) என இயம்பியதும் இக் கருணைத் திறத்தால் என்க.

ஒற்றர் உண்மையுரைத்தல்

6777. **'தாய் தெரிந்து உலகு காத்த தவத்தியை, தன்னைக் கொல்லும்**
நோய் தெரிந்து உணரான், தேடிக் கொண்டனன் நுவல, யாங்கள்,

வாய் தெரிந்து, உணராவண்ணம் கழறுவார்,
வணங்கி, மாய
வேய் தெரிந்து உரைக்க வந்தோம், வினையினால்-
வீர!' என்றார்.

வாய் தெரிந்து - *(ஒற்றுதலின்) வாயில்களை (நன்கு) அறிந்து;* **உணராவண்ணம் கழறுவார்** - *பிறர் அறியாதவண்ணம் (பகைப்புலத்து நிகழ்வுகளை அறிந்துவந்து) கூறுவதாகிய ஒற்றுத் தொழில் வல்லராகிய அவ்விருவரும்;* **வணங்கி வீர! யாங்கள்** - *(இராமபிரானை) வணங்கி "வீரனே! நாங்கள்;* **தாய் தெரிந்து** - *எவ்வுயிர்க்கும் தாய் என்று (சான்றோரால்) உணரப்பட்டு;* **உலகுகாக்கும் தவத்தியை** - *உலகத்து ஆன்மாக்களைக் காக்கும் தவமுடைய பிராட்டியை;* **தன்னைக் கொல்லும் நோய்** - *(பிழை புரியும்) தன்னைக் கொல்ல வந்த நோய் என்று;* **தெரிந்து உணரான்** - *ஆராய்ந்து உணராமல்;* **தேடிக் கொண்டனன் நுவல** - *(தீமையைத்) தேடி விளைவித்துக் கொண்டவனாகிய இராவணன் கூறிய சொற்களைக் கொண்டு;* **வினையினால் மாய வேய்தெரிந்து உரைக்க வந்தோம்** - *எங்கள் தீவினையால், வஞ்சனையாக ஒற்றறிந்து போய் (அங்கு) உரைக்க (இங்கு) வந்தோம்" என்றார்.*

"பிராட்டி, தேவர்கள் (கரங்களில்) பூண்ட விலங்கினை ஒடிக்கத் தான் தன் கரங்களில் விலங்கு பூண்டு பத்துத்திங்கள் தவம் இருந்தாள்" (ஸ்ரீவசன பூஷணம்) என்பவாதலின்" உலகு காத்த தவத்தியை" என்றார். வேய் தெரிதல் - ஒற்றறிதல்.

இராமன் ஒற்றரிடம் கூறுதல்

6778. 'எல்லை இல் இலங்கைச் செல்வம் இளையவற்கு
ஈந்த தன்மை
சொல்லுதிர்; மகர வேலை கவிக் குல வீரர் தூர்த்துக்
கல்லினின் கடந்தவாறும் கழறுதிர்; காலம் தாழ்த்த
வில்லினர் வந்தார் என்றும் விளம்புதிர்-வினையம்
மிக்கீர்!

வினையம் மிக்கீர்! - *செய்யும் தொழிலில் திறம் வாய்ந்தோரே!;* **எல்லை இல் இலங்கைச் செல்வம்** - *அளவுக்குள் அகப்படாத இலங்கைமாநகரின் செல்வம் முழுவதனையும்;* **இளையவற்கு** - *தம்பியாகிய வீடணனுக்கு;* **ஈந்ததன்மை சொல்லுதிர்** - *நான் கொடுத்துவிட்ட செய்தியினை (இராவணனுக்குச்) சொல்லுங்கள்;* **மகர வேலை** - *மகர மீன்கள் நிறைந்துள்ள கடலை;* **கவிக்குல வீரர்** - *வானர குலத்துத் தோன்றிய வீரர்கள்;* **கல்லினில் தூர்த்துக் கடந்த வாறும்** - *மலைகளையிட்டு நிரப்பித் தாண்டி வந்துவிட்ட திறத்தையும்;* **கழறுதிர்** - *(அவனிடம் போய்) கூறுங்கள்;* **காலம் தாழ்த்த வில்லினர்** - *இத்துணைக் காலம் தாமதித்திருந்த வில்லினர் (இருவரும்);* **வந்தார் என்றும் விளம்புதிர்** - *(இப்போது) வந்துவிட்டார்கள் என்பதனையும் (அவனிடம் போய்) உரையுங்கள்.*

அவன் தம்பியன்றி, தனக்கும் தம்பியாதலின் "உன் இளையவற்கு" எனாது பொதுப் படக் கூறிய திறம் காண்க. ஊர் தேடு படலச் செய்யுள்களால், இலங்கைச் செல்வம் உணரலாகும்.

6779. 'கொத்துறு தலையான் வைகும் குறும்புடை இலங்கைக் குன்றம்
தத்துறு தட நீர் வேலைதனின் ஒரு சிறையிற்று ஆதல்
ஒத்து உற உணர்ந்திலாமை, உயிரொடும் உறவினோடும்
இத்துணை இருந்தது என்னும் தன்மையும் இயம்புவீரால்.

கொத்துறு தலையான் வைகும் *- கொத்தாக அமைந்த தலைகளையுடைய இராவணன் வாழும்;* ***குன்றக் குறும்பு உடை இலங்கை*** *- மலை அரண்கள் சூழ்ந்த இலங்கை நகரம்;* ***தத்துறுதட நீர் வேலை தனின் ஒருசிறையிற்று ஆதல்*** *- (அலைகள்) தத்தும் அகன்ற கடற் பரப்பில் ஒரு பக்கத்தில் (ஒளிந்தவாறு) கிடப்பதை;* ***ஒத்துற உணர்ந்திலாமை*** *- மனம் பொருந்த உணராமைதான்;* ***இத்துணை உயிரொடும் உறவினோடும் இருந்தது*** *- இத்தனைகாலம் இராவணன் உயிரோடும் உறவினரோடும் இருந்ததற்குக் காரணம்;* ***என்னும் தன்மையும் இயம்புவீர்*** *- என்னும் செய்தியையும் அறிவியுங்கள்.*

குறும்பு - அரண்.

6780. ' "சண்டம் கொள் வேகமாகத் தனி விடை உவணம் தாங்கும்,
துண்டம் கொள் பிறையான், மௌலித் துளவினானோடும், தொல்லை
அண்டங்கள் எவையும் தாங்கிக் காப்பினும், அறம் இலாதாற்
கண்டங்கள் பலவும் காண்பென்" என்பதும் கழறுவீரால்.

மாகம் *- வானத்தில்;* ***சண்டங்கள் வேகத்தனிவிடை உவணம் தாங்கும்*** *- மிகக் கடுமையான வேகத்தில் செல்லவல்ல ஒப்பற்ற எருதும் கருடனும் தாங்கும்;* ***துண்டம் கொள் பிறையான்*** *- பிறைத் துண்டம் அணிந்த சிவபிரானோடும்;* ***மௌலித் துளவினானோடும்*** *- மகுடத்தில் துளவம் அணிந்த திருமாலோடும்;* ***தொல்லை அண்டங்கள் எவையும்*** *- தொன்மை வாய்ந்த அண்டங்களில் வாழும் அனைத்துயிர்களும்;* ***தாங்கிக் காப்பினும்*** *- துணையாக வந்து காத்தாலும்;* ***அறம்***

இலாதான் *- அறநெறிச் செல்லாத இராவணனை;* ***கண்டங்கள் பலவும் காண்பென்*** *- பற்பல துண்டங்களாக்கிப் பார்ப்பேன்;* ***என்பதும் கழறுவீர்*** *- என்ற செய்தியையும் (சென்று) உரையுங்கள்.*

சண்டம் - கொடுமை, கடுமை, உக்கிரம். புயற்காற்றைச் சண்டமாருதம் எனல் காண்க. "சண்டப் பிறைவாள் எயிற்றான்" (கம்ப. 3425) என முன்பும் கூறுவார். "சண்டவேகம்" (4284), "சண்டவெங்கடுங்கணை" (2995) எனவும் வருதல் காண்க. மாகம் - வானம். மாகம் சண்டங் கொள்வேகம் எனக் கூட்டுக. "தனிவிடை தாங்கும் பிறையான்" எனவும், "உவணம் தாங்கும் துளவினான்" எனவும் முறையே நிரல் நிறையாய் இயையும். பிரமன் இராவணன் குலமுதல்வன் ஆதலின் அவன் துணையாதல் கூறாமலே பெறப்படும். எனவே, மும்மூர்த்திகளோடு அனைத்து அண்டங்களிலிருப்போரும் இணைந்து இராவணனைக் காத்து நிற்பினும், அறம் வழுவிய அவனை நான் கண்ட துண்டமாக்குவது தப்பாது எனப் பெருமான் தன் ஆற்றல் உணர்த்தியவாறு. தான் ஆனதன்மையை மறந்து பெருமான் உரையாடும் இடங்களில் இதுவும் ஒன்று.

6781. ' "தீட்டுறு மழு வாள் வீரன் தாதையைச் செற்றோன் சுற்றம்
மாட்டிய வண்ணம் என்ன, வருக்கமும் மற்றும் முற்றும்
வீட்டி, என் தாதைக்காக மெய்ப் பலி விசும்புளோரை
ஊட்டுவென் உயிர்கொண்டு" என்னும் வார்த்தையும் உணர்த்துவீரால்.

தீட்டுறு மழுவாள் வீரன் *- தீட்டப்பெற்ற மழுவையே வாளாகக் கொண்ட வீரனாகிய பரசுராமன்;* ***தாதையைச் செற்றோன் சுற்றம்*** *- தன் தந்தையாகிய சமதக்கினியைக் கொன்ற கார்த்த வீரியனின் சுற்றம் முழுவதனையும்;* ***மாட்டிய வண்ணம் என்ன*** *- அழித்த வகையினைப் போல;* ***வருக்கமும் மற்றும் முற்றும்*** *- அரக்கர் இனத்தையும் மற்றும் அவனுக்குச் சார்பானோர் அனைவரையும்;* ***வீட்டி உயிர் கொண்டு*** *- அழித்து, இராவணன் உயிரையும் கொண்டு;* ***என் தாதைக்காக*** *- என் தந்தை சடாயுவின் உயிர்கொண்ட பழிக்காக;* ***மெய்ப்பலி*** *-அவனது உடல் எனும் பலியினை;* ***விசும்புளோரை ஊட்டுவென்*** *- தேவர்களுக்கு உணவாக ஊட்டுவிப்பேன்;* ***என்னும் வார்த்தையும் உணர்த்துவீர்*** *- என்கின்ற என் சொற்களையும் அவனுக்கு உணர்த்துங்கள்.*

இராவணன் சடாயுவைக் கொன்றது, பெருமானின் உள்ளத்தே மாறாத வடுவாய்ப் பதிந்து கிடந்தமையும், அந்த வன்மம் தீர்க்கப்பட வேண்டிய ஒரு கணக்காக அவன் உள்ளத்துள்ளே ஊறிப் பதிந்துள்ளமையும் இங்கே வெளிப்பட்டதிறம் காண்க

6782. ' "தாழ்வு இலாத் தவத்து ஓர் தையல் தனித்து ஒரு சிறையில் தங்க,
சூழ்வு இலா வஞ்சம் சூழ்ந்த தன்னைத் தன் சுற்றத்தோடும்,
வாழ்வு எலாம் தம்பி கொள்ள, வயங்கு எரி நரகம் என்னும்
வீழ்வு இலாச் சிறையின் வைப்பென்" என்பதும் விளம்புவீரால்.

தாழ்விலாத் தவத்து ஓர் தையல் - "குறைவிலாத தவம் புரிந்து வருபவளாகிய ஒப்பற்ற சீதை; **தனித்து ஒரு சிறையில் தங்க** - தனிமைச் சிறையில் தங்கியிருந்து (வாடுமாறு); **சூழ்வு இலாவஞ்சம் சூழ்ந்த தன்னை** - நினைக்கத் தகாத வஞ்சனையை எண்ணிய இராவணனை; **வாழ்வெலாம் தம்பிகொள்ள** - அவனுடைய வாழ்வின் வளம் முழுவதையும் அவன் தம்பியாகிய வீடணன் அடையச் செய்து; **தன் சுற்றத்தோடும்** - அவனுடைய சுற்றத்தார் அனைவரையும்; வயங்கு எரி நரகம் என்னும் - ஒளிரும் தீயினையுடைய நரகம் எனப்படுகின்ற; வீழ்வு இலாச் சிறையில் வைப்பென் - தப்ப இயலாத சிறையின் கண்ணே வைத்திடுவேன்; என்பதும் விளம்புவீர் - என்பதனையும் அவனுக்குச் சென்று உரைத்திடுங்கள்.

ஒற்றர் திரும்பிச் செல்லுதல்

6783. 'நோக்கினிர், தானை எங்கும் நுழைந்தனிர்; இனி, வேறு ஒன்றும்
ஆக்குவது இல்லைஆயின் அஞ்சல்' என்று, அஃது உண்டு அன்றே?
'வாக்கினின், மனத்தின், கையின், மற்று இனி வலியா வண்ணம்,
போக்குமின் விரைவின்' என்றான்; 'உய்ந்தனம்' என்று போனார்.

"தானை எங்கும் நுழைந்தனிர் நோக்கினிர் - படையிருக்கும் எல்லா இடங்களிலும் நுழைந்துள்ளீர்கள்; அங்குள்ளாரை யெல்லாம் நோக்கியுள்ளீர்கள்; **இனி வேறு என்றும் ஆக்குவது இல்லை ஆயின்** - இங்கிருந்து வேறு இனி நீங்கள் ஆற்ற வேண்டிய பணி ஒன்று இல்லை என்றால்; **அஞ்சல் என்று அஃது உண்டு அன்றே!** - (நீங்கள் போகலாம். இவர்களால் இடையூறு எதுவும் உங்கட்கு முன்போல வாராது) நான் உங்கட்கு அஞ்சற்க என்று அபயம் அளித்த சொல் ஒன்று உண்டு அல்லவா! (அஞ்சாது செல்லுங்கள்.) என்றுரைத்து; **மனத்தின் வாக்கினின் கையின்** - (இராமபிரான் வீடணன் சுக்கிரீவன் முதலானோரை நோக்கி) மனத்தாலும் மொழியாலும், உடம்பாலும்; **மற்று இனி நலியா வண்ணம்** - மேலும் இனி இவர்கள்

வருந்தாதவாறு; ***விரைவின் போக்குமின் என்றான்*** *- விரைந்து இவர்களை இலங்கைக்கு அனுப்பி வையுங்கள் என்றான்;* ***உய்ந்தனம் என்று போனார்*** *- (ஒற்றர் இருவரும்) பிழைத்தோம் என்று சொல்லியவாறு அங்கிருந்து போனார்கள்.*

எங்கும் நுழைந்து தானை(யை) நோக்கினிர் என இயையும். நுழைந்தனிர் - முற்றெச்சம். இனியும் நீங்கள் இங்கிருந்து ஒற்றறிய வேண்டியது இருப்பின் இருக்கலாம்; அப்படி எதுவும் இல்லையாயின் செல்லலாம் என்பான், "இனிவேறு ஒன்றும் ஆக்குவதில்லையாயின்" என்றான் பெருமான். பேராற்றலின் பெருவடிவாய் அவன் இலங்குவதையும், தன்னம்பிக்கையின் முற்றுருவாய் அவன் இயங்குவதையும், பகைவருக்கருளும் பண்புருவாய் அவன் திகழ்வதையும் தெளிவுற உணர்த்தும் திறப் பாடாய் மிளிர்வது காண்க. முன்பு உடலால் நலிந்தீர்கள்; இப்போது, மனத்தாலும், வாயாலும் கூட நலிவு செய்யாமல் அவர்களை அனுப்பி வையுங்கள் எனும் இதனோடு, அனுமன், மீட்சிப் படலத்தில் அரக்கியரை வதைக்க வரங் கேட்கையில், "என்ன தீமை இவர் இழைத்தார்? அவன் சொல்லினது. அல்லது?" (9986) என்றுரைத்த பிராட்டியின் பேரருட் கூற்றினை ஒப்பிட்டு மகிழலாம்.

இரவில் இராவணன் மந்திராலோசனை

கலி விருத்தம்

6784. அரவ மாக் கடல் அஞ்சிய அச்சமும்,
உரவு நல் அணை ஒட்டிய ஊற்றமும்,
வரவும் நோக்கி, இலங்கையர் மன்னவன்,
இரவின், எண்ணிட, வேறு இருந்தான்அரோ.

இலங்கையர் மன்னவன் *- (இஃது இவ்வாறாக) இலங்கைவாழ் அரக்கர்கட்கு மன்னவனான இராவணன்;* ***அரவமாக்கடல் அஞ்சிய அச்சமும்*** *- ஒலிக்கின்ற பெருங்கடற்கு இறைவனாகிய. வருணதேவன் (இராமனிடம்) அஞ்சிய அச்சத்தையும்;* ***உரவு நல் அணை ஒட்டிய ஊற்றமும்*** *- (கடலுக்கு) வலிய அணைகட்டி முடித்த வலிமையையும்;* ***வரவும் நோக்கி*** *- அவ்வணை வழியாக இலங்கைக்கு (இராமன்) வந்துள்ள வருகையையும் (மனத்துள்) நோக்கி;* ***இரவின்*** *- அந்த இரவு நேரத்தில்;* ***எண்ணிட வேறு இருந்தான்*** *- சிந்திப்பதற்காகத் தனியே இருந்தான்.*

வினைவலியும், தன்வலியும் மாற்றான் வலியும் துணை வலியும் தூக்கிச் செயல் (திருக்கு. 471) எனும் அரசியல் கூற்றில், தன் வலியினை மட்டுமே கருதிக் கொண்டிருந்த இராவணன், மாற்றான் வலியும், அவன் வினைவலியும், துணை வலியும் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் நேர்ந்துள்ளது என்பது கருத்து. அக்கால மன்னர்கள் மந்திராலோசனை அவைக் கூட்டத்திற்குச் செல்லுமுன், தனியே இருந்து சிந்தனை செய்து செல்லுதல் மரபு என்பது இதனால் தெரிகிறது. தசரதனும் மந்திராலோசனைக்குச் செல்லுமுன், "சக்கரத்தவன் எனத் தமியன் ஆயினான்" (1315) எனக் கூறப் பட்டிருத்தல் காண்க.

***6785. வார் குலாம் முலை மாதரும், மைந்தரும்,
ஆரும் நீங்க, அறிஞரொடு ஏகினான்-
'சேர்க' என்னின் அல்லால், இளந் தென்றலும்
சார்கிலா நெடு மந்திர சாலையே.***

'சேர்க' என்னின் அல்லால் - *'வருக' என்று ஆணையிட்டால் அல்லாது;* ***இளந்தென்றலும் சார்கிலா*** - *மெல்லியதென்றற் காற்றும் உட்புக இயலாத;* ***நெடு மந்திரசாலை*** - *நீண்ட ஆலோசனை மண்டபத்திற்குள்;* ***வார் குலாம் முலை மாதரும்*** - *கச்சு ஒளிர்கின்ற மார்பினையுடைய பெண்களும்;* ***மைந்தரும்*** - *ஆடவரும்;* ***ஆரும் நீங்க*** - *பிறரும் அந்த இடத்திலிருந்தும் விலகிச் செல்ல;* ***அறிஞரொடு ஏகினான்*** - *(மந்திரச் சுற்றம் சார்ந்த) அறிஞர்களோடு சென்றான் இராவணன்.*

"இளையார், ஒன்றும் முறைமையுணராதவர், மகளிர் என்னும் இவர் மந்திரத்தின் எய்தப்பெறாதவரே" (வில்லி. கிருட்.தூ.52) என்பராதலின், "வார்குலாம் முலைமாதரும், மைந்தரும், ஆரும் நீங்க" என்றார். முன்பும் (6077, 6088) கம்பர் கூறியது காண்க. வருண தேவன் இராமனுக்கு உடந்தையானது போல், வாயுவும் ஆகக் கூடும் என்றஞ்சி, காற்றையும் வெளி நிறுத்தினான் எனினுமாம்.

***6786. உணர்வு இல் நெஞ்சினர், ஊமர், உரைப் பொருள்
புணரும் கேள்வியர் அல்லர், பொறி இலர்,
கொணரும் கூனர், குறளர், கொழுஞ் சுடர்
துணரும் நல் விளக்கு ஏந்தினர், சுற்றினார்.***

உணர்வில் நெஞ்சினர் - *உணரும் ஆற்றல் அற்ற மனத்தினரும்;* ***ஊமர்*** - *பேச இயலாதவரும்;* ***உரைப் பொருள் புணரும் கேள்வியர் அல்லர்*** - *உரைத்த பொருள் சென்று சேர்வதற்குரிய கேள்விச் செல்வம் பெறாத செவிடரும்;* ***பொறி இலர்*** - *வேறு பொறிகளாகிய உறுப்புகள் அற்றவரும்;* ***கொணரும் கூனர் குறளர்*** - *வேண்டிய பொருள்களைக் கொண்டுவந்து தரும் கூனரும், குறளரும்;* ***துணரும் கொழுஞ்சுடர் நல்விளக்கு ஏந்தினர் சுற்றினர்*** - *பல முகங்களாக கொழுந்து விட்டெரிகின்ற நல்ல விளக்குகளை ஏந்தினவர்களாய் அங்கு சூழ்ந்து நின்றார்கள். ஏவிய அன்றிப் பிறிது ஒன்றுதாமே செய்ய வல்லவர் அல்லர் ஆதலின் கூர் அறிவு குறைந்தவர்கள், ஊமையர், செவிடர் முதலியோர் மந்திராலோசனையில் ஈடுபட்டிருப்போர்க்குக் குற்றேவல் செய்ய அனுமதிக்கப் பட்டனர்.*

***6787. 'நணியர், வந்து மனிதர்; நமக்கு இனித்
துணியும் காரியம் யாது?' எனச் சொல்லினான்-***

பணியும் தானவர் ஆதியர் பல் முடி
மணியினால் விளங்கும் மணித் தாளினான்.*

பணியும் தானவர் ஆதியர் பல்முடி - *(தன்னை) வணங்குகின்ற அசுரர் முதலானோரின் பற்பல மகுடங்களின்;* ***மணியினால் விளங்கும்*** *- மாணிக்கங்களினால் ஒளிவிடுகின்ற;* ***மணித்தாளினான்*** *- அழகிய பாதங்களையுடையவனான இராவணன்;* ***மனிதர் வந்து நணியர்*** *- (நம் பகைவரான) மனிதர்கள் (நம்மை நோக்கி) வந்து அண்மையர் ஆயினர்;* ***நமக்கு இனித் துணியும் காரியம் யாது?*** *- நாம் இனித் துணிந்து ஆற்ற வேண்டிய செயல்கள் யாவை?;* ***எனச் சொல்லினான்*** *- என்று (மந்திரச் சுற்றத்தாரை நோக்கிக்) கேட்டான்.;*

நணிமை - அண்மை. அசுரரும் தேவரும் வந்து வணங்கும் அடியுடையான் 'மனிதர் நணியர்' என அஞ்சி ஆலோசனை கேட்க நேர்ந்துள்ளது என்பது ஒரு நயம். பகைவர் மிக அருகில் உளர் ஆனதனால் தான், இரவில் மந்திராலோசனை அவை கூட்டப்பட்டுள்ளது. என்பதனை உணர்க என்பது குறிப்பு.

மாலியவான் அறிவுரை

6788. 'கால வெங் கனல் போலும் கணைகளால்
வேலை வெந்து, நடுங்கி, வெயில் புரை
மாலை கொண்டு வணங்கினவாறு எலாம்
சூலம் என்ன என் நெஞ்சைத் தொளைக்குமால்.

கால வெங்கனல் போலும் *- (அப்போது பாட்டனாகிய மாலியவான் இராவணனை நோக்கிக் கூறுவான்) ஊழிக் காலத்துக் கடலிடைத் தோன்றும் கடுந்தீயே போன்று;* ***கணைகளால்*** *- (இராமனின்) அம்புகளால்;* ***வேலை வெந்து நடுங்கி*** *- சமுத்திர ராசனாகிய வருணன் தீப்பட்டு நடுங்கி;* ***வெயில் புரை மாலை கொண்டு*** *- வெயிலைப் போல் ஒளிவிடும் நவமணி மாலையைக் கையுறையாக் கொண்டு;* ***வணங்கினவாறு எலாம்*** *- (இராமனைத்) தொழுது நின்ற செய்தி எல்லாம்;* ***சூலம் என்ன*** *- சூலாயுதம் பாய்வது போன்று;* ***என் நெஞ்சம் துளைக்கும்*** *- என் உள்ளத்தைக் குடையும்.*

மாலியவான் இராவணன் தாயாகிய கேகயியைப் பெற்ற சுமாலியின் உடன்பிறந்தோன் ஆவான். அமயம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் இராவண இராசதானியில் அறம் உரைக்கும் நல்லோர்கள் மிகச் சிலருள் ஒருவன்.

6789. ' "கிழி படக் கடல் கீண்டதும், மாண்டது,
மொழி படைத்த வலி" என, மூண்டது ஓர்
பழி படைத்த பெரும் பயத்து, அன்னவன்

வழி கொடுத்தது என் உள்ளம் வருத்துமால்.

கடல் கிழிபடக் கீண்டதும் - கடலானது இருபிளவாகக் கிழிந்தவுடன்; **மொழிபடைத்த வலி மாண்டது என** - பாராட்டுதற்குரிய கடலின் வலிமை (இன்றோடு) அழிந்தது எனுமாறு; **ஓர் பழி படைத்த பெரும் பயத்து அன்னவன்** - ஒப்பற்ற பழியினைப் பெற்றுக் கொண்ட பேரச்சத்தோடு வருணன்; **வழி கொடுத்தது** - (இராமனின் வேண்டலுக்கிணங்கி) அவனுக்கு (அணைகட்ட) வழிவகுத்துக் கொடுத்தது (எனும் செய்தி); **என் உள்ளம் வருத்தும்** - என் மனத்தினை வருத்துகின்றது.

உலகை அழிக்கும் திறம் வாய்ந்தது கடல் என்றான் சென்ற பாடலில், அக்கடலைக் கிழிக்கும் திறம் வாய்ந்தவன் உன் பகைவன் என அறிவுறுத்துகின்றான். மாலியவான் இப்பாடலில். மொழி படைத்த வலி சான்றோர் மொழி போல் வலிமை படைத்த ஆற்றல் எனினுமாம். இராமனை வெளிப்படையாகப் புகழின், இராவணன் வெகுளக் கூடுமாதலால், வருணன் அச்சத்தை வைத்து, இராமன் பெருமையை உணர்த்தும் திறம் காண்க.

6790. **'படைத்த மால் வரை யாவும் பறித்து, வேர்**
துடைத்த வானர வீரர், தம் தோள்களைப்
புடைத்தவாறும், புணரியைப் போக்கு அற
அடைத்தவாறும், என் உள்ளத்து அடைத்தவால்.

படைத்த மால்வரை - (இறைவன்) படைத்த பெரிய மலைகள்; **யாவும் வேர் பறித்து** - யாவற்றையும் வேருடன் அகழ்ந்தெடுத்து; **துடைத்த வானரவீரர்** - (உலகிலேயே பெரிய மலைகள் இனி இல்லை என்னுமாறு) செய்து விட்ட குரங்கு இன வீரர்கள்; **தம் தோள்களைப் புடைத்த வாறும்** - (வெற்றிக் களிப்பால்) தம் தோள்களைக் கொட்டி மகிழ்ந்த செயலும்; **புணரியைப் போக்குஅற அடைத்தவாறும்** - அவ்வாறு மலைகளைப் பெயர்த்து வந்து இட்டு, மாகடலை இடம் விட்டு நகராதவாறு அடைத்த செயலும்; **என் உள்ளத்து அடைத்த** - என் உள்ளத்தினை (வேறு எண்ண இயலாத படி) அடைத்துக் கொண்டுள்ளன.

புணர்தல்- கூடுதல். எல்லா நதிகளும் வந்து கூடுமிடமாதலின், கடல் புணரியெனப் பட்டது. ஓயாமல் அலைந்து, நகர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் கடலை அப்புறம் இப்புறம் அசையாமல் சேது நிறுத்தி விட்டது என்பான், "புணரியைப் போக்கு அற அடைத்த வாறும்" என்றான்.

6791. **'காந்து வெஞ் சின வீரர், கணக்கு இலார்,**
தாம் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ற தரத் தர,

வேந்த! வெற்பை ஒருவன் விரல்களால்
ஏந்தி இட்டது என் உள்ளத்தின் இட்டதால்.

வேந்த! - *(இலங்கை) வேந்தனே!;* ***காந்து வெஞ்சின வீரர் கணக்கு இலார்*** - *கனலும் கொடுஞ்சினமுடைய எண்ணற்ற வானர வீரர்கள்;* ***தாம் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ற தர, தர*** - *தங்கள் தங்களுடைய ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறு தக்க மலைகளைக் கொண்டு வந்து கொடுக்க, கொடுக்க;* ***வெற்பை*** - *அந்தப் பெரு மலைகளை (யெல்லாம்);* ***ஒருவன் விரல்களால்*** - *(நளன் என்னும்) ஒப்பற்ற வீரன் தன் கைவிரல்களால்;* ***ஏந்தி இட்டது*** - *தாங்கி (தாங்கிக்) கடலில் இட்டது;* ***என் உள்ளத்தின் இட்டது*** - *என் நெஞ்சிலேயே இட்டது போன்றிருந்து என்னை வருத்துகின்றது.*

வந்து வீழ்ந்த மலைகள், வானர வீரர்கள் உடல் வடிவத்துக்கு ஏற்றாற் போலவன்றி, அவர் நெஞ்சுரத்துக்கு ஏற்றாற் போல அமைந்தது என்பார், "தாம் தம் ஆற்றலுக்கு ஏற்ற தரத்தர" என்றார். "தரத்தர" எனும் அடுக்கு விரைவும் பன்மையும் குறித்து நின்றது.

6792. 'சுட்டவா கண்டும், தொல் நகர் வேலையைத்
தட்டவா கண்டும், தா அற்ற தெவ்வரைக்
கட்டவா கண்டும், கண் எதிரே வந்து
விட்டவா கண்டும், மேல் எண்ண வேண்டுமோ?'

தொல் நகர் சுட்டவா கண்டும் - *நமது தொன்மை வாய்ந்த பழம் பதியான இலங்கையை (அனுமன்) எரித்தவாறு கண்ணாற் கண்டிருந்தும்;* ***வேலையைத் தட்டவா கண்டும்*** - *கடலை (அணையிட்டுத்) தடுத்துள்ளவாறும் கண்டபிறகும்;* ***தா அற்ற தெவ்வரைக் கட்டவா கண்டும்*** - *அழிவற்ற (ஆற்றல் பெற்ற) கரன் முதலிய பகைவர்களை அழித்தவாறு கண்டபின்னும்;* ***கண் எதிரே வந்து விட்டவா கண்டும்*** - *(இத்தனையும் செய்தவர்கள் இப்போது, நம்) கண்ணுக்கெதிரேயே வந்து விட்டதனையும் (கண்ணாரக்) கண்டும்;* ***மேல் எண்ண வேண்டுமோ?*** - *(இவ்வளவும்) கண்டு விட்டபின்) மேலே (இங்குகூடிச்) சிந்தனை செய்வதும் தேவைதானோ? (தேவை இல்லை என்றபடி)*

தா அற்ற தெவ்வர் - அழிவற்ற ஆற்றல் மிக்க பகைவர்கள். அவர் விராதன், கவந்தன், கரதூடணர், மாரீசன், திரிசிரன் முதலானோர். தா - அழிவு. தெவ்வர் - பகைவர். தட்டல் - தடுத்தல். கட்டல் - களையெடுத்தல். அழித்தல். இனி, தொன்னகர் சூழ்ந்த கடலைச்சுட்டவாறு கண்டும், தடுத்தவாறு கண்டும் எனவும் உரைக்கலாம். அப்போது, "தொல்நகர் வேலை" என்பது, மத்திமதீபமாக நிற்கும்.

இராவணன் மாலியவானைச் சினத்தல்

6793. என்று தாயைப் பயந்தோன் இயம்பலும்,
தின்று வாயை, விழிவழித் தீ உக,
'நன்று, நன்று! நம் மந்திரம் நன்று!' எனா,
'என்றும் வாழ்தி, இளவலொடு; ஏகு' என்றான்.

என்று தாயைப் பயந்தோன் இயம்பலும் - இவ்வாறு இராவணனின் தாயைப் பெற்ற (மாதாமகனே ஆகிய) மாலியவான் இராவணனிடம் உரைத்த போது; **வாயைத் தின்று** - (இராவணன்) சினத்தால் உதட்டைக் கடித்து; **விழிவழித்தீஉக** - கண்களின் வழியாகத் தீப்பொறி சிந்த; **'நன்று, நன்று** - 'நல்லது, நல்லது; **நம்மந்திரம் நன்று** - நம் மந்திர ஆலோசனை நன்றாக நடக்கிறது?'; **எனா** - என்று வெகுண்டு; **இளவலோடு என்றும் வாழ்தி** - '(நீயும் என்) தம்பியான வீடணனோடு சேர்ந்து இனிதாக வாழ்வாயாக இப்போதே செல்' என்றான்.

தாயைப் பயந்தோன் - பாட்டன். மாலியவான். முன்பு வெளியேற்றப் பட்ட தம்பி வீடணன் நினைவுக்கு வரவே, "இளவலோடு ஏகு" என்றான் வீடணன், "நன்று நன்று நம் மந்திரம் நன்று" என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. பகைவர் அழிவு பேச வேண்டிய நம் மந்திர சபை, பகைவர் பெருமை பேச அமைந்த ஒன்றாக மாறியுள்ளது கண்டு அவன் உள்ளத் தெழுந்த சினத்தால் வந்த இகழ்ச்சி இது.

சேனைத் தலைவன் கூறுதல்

6794. 'ஈனமேகொல், இதம்?' என எண்ணுறா,
மோனம் ஆகி இருந்தனன், முற்றினான்.
ஆன காலை, அடியின் இறைஞ்சிய
சேனை நாதன் இனையன செப்பினான்:

முற்றினான் இதம் ஈனமே கொல்? - (இவ்வாறு இராவணன் வெகுண்டுரைத்ததைக் கேட்ட) ஆண்டும் அநுபவமும் பண்பும் முற்றிய மாலியவான், நல்லது கூறுதல் கூட (இங்கு) இழிவாகுமோ? என்று வருந்தி; **மோனமாகி இருந்தனன்** - பேசாது ஒடுங்கியிருந்தான்; **ஆன காலை** - அப்போது; **அடியின் இறைஞ்சிய சேனை நாதன்** - (இராவணன்) அடிகளை வணங்கியவனான படைத்தலைவன் (பிரகத்தன்); **இனையன கூறினான்** - பின்வருவனவற்றைக் கூறினான்.

கொல் - ஐயப் பொருள் தந்தது. இதம் - நன்மை. இதம் எல்லாம் இராவணனுக்கு ஈனம் என்பதால், ஈனம் எல்லாம் அவனுக்கு இதம் ஆகும் என்பது, அவன் படைத்தலைவன் கூறவிருக்கும் ஈனங்களை அவன் விரும்பிக் கேட்கத் தொடங்குவதால் உணர்த்தினார்.

6795. 'கண்மை இந் நகர் வேலை கடந்த அத்
திண்மை ஒன்றும் அலால், திசை காவலர்
எண்மரும் இவற்கு ஏவல் செய்கின்ற அவ்
உண்மை ஒன்றும் உணர்ந்திலைபோல்!' என்றான்.

ஐயா! - ஐயனே! ; ***கண்மை*** - கண்ணுக்கு நேராக; ***இந்நகர் வேலை கடந்த*** - இவ்விலங்கை மாநகரைச் சுற்றியுள்ள கடலைக் கடந்த; ***அத்திண்மை ஒன்றும் அலால்*** - அந்த வல்லமைஒன்றே (தம் கண்கட்குப் படுகின்றதே) யன்றி; ***திசை காவலர் எண்மரும்*** - எட்டுத் திக்குப் பாலகரும்; ***இவற்கு*** - நம் வேந்தனாகிய இவனுக்கு; ***ஏவல் செய்கின்ற*** - குற்றேவல் புரிகின்ற; ***அவ் உண்மை ஒன்றும்*** - அந்தப் பேருண்மை ஒன்றினையும்; ***உணர்ந்திலைபோல்*** - (நீ) உணரவில்லை போலும்; என்றான். ஐயனே என விளித்தது மாலியவானை. கண்மை - கண்ணின் தன்மையாகிய காட்சி. இங்குக் கண்ணுக்கு நேராகக் கண்டதைக் குறித்தது. பகைவன் தீரச் செயல் ஒன்றே ஒன்று மட்டும் உங்கட்குக் கண்ணாரக் கண்ட காட்சியாகத் தெரிகிறதேயன்றி, நம்வேந்தன் புரிந்துள்ள வீரச் செயல்கள் பல புரியாமற் போயுள்ளன; இருக்கட்டும். எட்டுத் திக்குப் பாலகர்களும் நம் வேந்தன் இணையடியினை வந்து இறைஞ்சிய வண்ணம் உள்ளார்களே! அந்த உண்மை ஒன்றையாவது நீங்கள் உணர்ந்திருக்க வேண்டும் என்று படைத்தலைவன் மொழிகின்றான்.

6796. ' "கூசி வானரர் குன்று கொடு இக் கடல்
வீசினார்" எனும் வீரம் விளம்புவாய்;
ஊசி வேரொடும் ஓங்கலை, ஓங்கிய
ஈசனோடும், எடுத்ததும் இல்லையோ?

கூசி - நீ வானரர்க்கு அஞ்சினவனாய்; ***குன்று கொடு*** - மலைகளையெடுத்து; ***இக்கடல் வீசினார் எனும் வீரம் விளம்புவாய்*** - (அவ்வானரர்கள்) இக்கடலுள் வீசினர் என்கின்ற (அவர்) வீரச் செயலையே விளம்பிக் கொண்டுள்ளாய்; ***ஓங்கலை*** - உயர்ந்தோங்கிய கயிலை மலையை; ***ஓங்கிய ஈசனோடும்*** - அதன் உச்சியில் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானோடும்; ***ஊசி வேரொடும்*** - அம் மலையின் ஆணிவேரோடும்; ***எடுத்ததும் இல்லையோ?*** - (நம் தலைவன்) இராவணன் எடுத்துள்ளதும் உன் நினைவுக்கு வரவில்லையோ? (என்றான் படைத் தலைவன்).

ஓங்கல் - மலை. ஊசி - வேர், ஆணிவேர். இராவணன் கயிலை எடுத்தது முன்பும் (2832, 2840, 3360) பல இடங்களில் புகழப்படும். வானரங்கள் எடுத்தவை குன்றுகள்; நம் வேந்தன் எடுத்தது ஈசனோடு சேர்ந்த மலைகட்குத் தலைவனாகிய மலையரசனை!; மறந்ததும் எப்படியோ என வியந்துரைக்கின்றான்.

6797. 'அது கொடு என் சில? ஆர் அமர் மேல் இனி,

மதி கெடுந் தகையோர், வந்து நாம் உறை
பதி புகுந்தனர்; தம்மைப் படுப்பது ஓர்
விதி கொடு உந்த விளைந்ததுதான்' என்றான்.

அது கொடு என் சில - 'பகைவர்கள் குன்றுகளை வீசிக் கடலை யடைத்து இலங்கையையடைந்தனர் எனும்) அச் செய்தியைக் கேட்டு நாம் (அஞ்ச) என்ன உள்ளது?; **மதிகெடுந்தகையோர்** - புத்தி கெட்டதன்மையினர்; **ஆர் அமர்மேல்** - பெரும் போர் புரிவதன் பொருட்டு; **நாம் உறை பதி வந்து புகுந்தனர்** - நாம் வாழும் இலங்கை மாநகர் நோக்கி வந்து புகுந்துள்ளனர்; **தம்மைக் கெடுப்பது ஓர் விதி கொடு உந்த** - அது, தம்மைக் கெடுப்பதற்குத் தங்கள் ஒப்பற்ற கெடுவிதி பின் நின்று (பிடர்) பிடித்துத்தள்ள; **விளைந்தது தான் என்றான்** - நிகழ்ந்த செயலே யாகும் வேறென்ன?'

வந்த ஒற்றர் வாயிலாக, இராவணன் செய்தியறிதல்

6798. **முற்றும் மூடிய கஞ்சுகன், மூட்டிய**
வெற்று அனல் பொறிக் கண்ணினன், வேத்திரம்
பற்றும் அங்கையினன், படிகாரன், 'இன்று
ஒற்றர் வந்தனர்' என்ன, உணர்த்தினான்.

முற்றும் மூடிய கஞ்சுகன் - (இப்போது) (உடல்) முழுவதும் மூடிய சட்டையையுடையவனாய்; **வெற்று அனல் மூட்டிய பொறிக் கண்ணினன்** - வெறும் (சினத்) தீ மட்டுமே மூட்டப்பட்டதினால் எழும் பொறி பறக்கும் கண்ணினையுடையவனாய்; **வேத்திரம் பற்றும் அங்கையினன்** - பிரம்பினைப் பற்றிய கைகளை யுடையவனாய்; **படிகாரன்** - வாயிற் காவலன் ஒருவன் (உட்புகுந்து); **'இன்று ஒற்றர் வந்தனர்'** - 'இப்பொழுது உளவு அறிபவர் வந்துள்ளனர்'; **என்று உணர்த்தினான்** - என்று இராவணனுக்கு அறிவித்தான்.

கஞ்சுகன் - சட்டையணிந்தவன். முன்பு சமுதாயத்தில் மேன்மக்கள் சட்டையணியாமலும், கீழ்மக்கள் சட்டையணிந்தும் இருந்தனர் என்பது இதனாலும் தெளிவாம். (3082) முன்பும் உணர்த்தினார். வேத்திரம் - பிரம்பு. படி - வாயில் படி. அரச மனையின் வாயிற் படியில் காவல் புரிபவன் ஆதலின் "படிகாரன்" என்றார். "படிகாரர்! எம் வரவு சொல்லுதிர் மன்னவற்கே!" (2102) என்று முன்பும் வந்தது. இன்று - இப்பொழுது எனும் பொருளில் வந்தது.

6799. **வாயில் காவலன் கூற, வயங்கு எரி**
மேய வெங் கண் விறல் கொள் இராக்கதர்-

நாயகன், 'புகுத்து, இங்கு' என, 'நன்று' எனப்
போய், அவன் புகுத்த, புகுந்தார்அரோ.

வாயில் காவலன் கூறி வணங்கலும் - வாயில் காப்போன் (இவ்வாறு) கூறி வணங்கியபோது; **வயங்கு எரி மேய வெங்கண் விறல்கொள்** - ஒளிரும் தீ எரிவது போன்ற கொடிய கண்களையும் வல்லமையையும் கொண்ட; **இராக்கதர் நாயகன்** - அரக்கர்களின் தலைவனான இராவணன்; **'புகுத்து இங்கு' என** - (அவ்வொற்றர்களை), 'இங்கு புகுமாறு செய்' என்று கூற; **நன்று எனப் போய்** - 'நன்று' என உரைத்துச் சென்று; **அவன் புகுத்த** - வாயிற்காவலன் அவ்வாறே புகவிட; **புகுந்தார்** - (அவ்வொற்றர்கள்) உட்புகுந்தனர்.

வெங்கண் - கொடுமை. விறல் - ஆற்றல். இராவணன் கண்களில் கொடுமையே ஓயாது குடிகொண்டிருத்தலை, "வயங்கு எரி மேய வெங்கண் இராக்ககதர் நாயகன்" என்றார், பகைமையும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் (குறள் 709) ஆதலின்.

6800. மனைக்கண் வந்து, அவன் பாதம் வணங்கினார்-
பனைக் கை வன் குரங்கின் படர் சேனையை
நினைக்கும்தோறும் திடுக்கிடும் நெஞ்சினார்,
கனைக்கும்தோறும் உதிரங்கள் கக்குவார்.

பனைக்கை வன்குரங்கின் - பனந்துண்டம் போன்ற கைகளையுடைய வலிய குரங்குகளினுடைய; **படர் சேனையை** - பரந்த சேனையை; **நினைக்கும் தோறும்** - எண்ணும்தோறும்; **திடுக்கிடும் நெஞ்சினார்** - நடுங்கும் மனத்தவராயும்; **கனைக்கும் தோறும்** - (பேசுதற்குத் தொண்டையினைச் சரிசெய்யச்) செரும் தோறும்; **உதிரங்கள் கக்குவார்** - (குபுக் கென்று) இரத்தம் கக்குபவராயும் உள்ள அவ்வொற்றர்கள்; **மனைக் கண் வந்து** - அரண்மனைக்குள் நுழைந்து; **அவன் பாதம் வணங்கினார்** - இராவணனின் அடிகளை வணங்கினர்.

வானர்கள் மொத்திய ஊமைக் காயங்களால் உள்ளுறுப்புகள் நைந்து, புண்ணாகி, இரத்தம் வயிற்றில் ஊறிக் கொண்டேயிருத்தலால், வாய் திறந்தால் குருதி கொப்பளிக்கும் (மன) ஓவியக் காட்சியைச் சொல்லாற் பிடித்துக் கவிச்சக்கரவர்த்தி, "கனைக்கும் தோறும் உதிரங்கள் கக்குவார்" என ஓதியுள்ள படிமத்தின் அருமையினை ஓதி யுணர்க.

6801. 'வெள்ள வாரி விரிவொடு, அவ் வீடணத்
தள்ளவாரி நிலைமையும், தாபதர்
உள்ளவாறும், உரைமின்' என்றான்-உயிர்
கொள்ள வாய் வெருவும் கொடுங் கூற்று அனான்.

உயிர் கொள்ள வாய் வெருவும் - உயிர்களைக் கொள்ள விரும்பி, வாயைக் கடிக்கும்; **கொடுங் கூற்று அனான்** - கொடிய கூற்றுவனைப் போன்ற இராவணன்; **'வாரி வெள்ள விரிவொடு** - "கடல் வெள்ளம் போன்று பரந்த வானரச் சேனையின் விரிவோடு; **அவ்வீடணத் தள்ளவாரி நிலைமையும்** - அந்த வீடணன் என்னும் (போருக்கஞ்சி ஒளிந்த) சோம்பேறியின் நிலைமையையும்; **தாபதர் உள்ளவாறும்** - தவம் செய்வோர் வேடம் தரிந்த இராம இலக்குவர் உள்ள திறனையும்; **உரைமின்' என்றான்** - (எனக்குக்) கூறுங்கள்" என்று கூறினான்.

வீடணன், போர்க்கு அஞ்சி இராமனிடம் ஓடியவன், என்பது இராவணனின் நினைவு ஆதலின், "அவ்வீடணத் தள்ளவாரி" என்றான். தள்ள பாரு - எனுந் தொடர் போருக்கஞ்சுபவன் எனக் கன்னடத்தில் இன்றும் வழங்குகிறது என்பர். போருக்கஞ்சிச் சோம்பலில் ஏறியவன் ஆதலின், தமிழில் தள்ளவாரி என்பது சோம்பேறியைக் குறிப்பதாயிற்று "தூங்கல், அசைதல், அலசுதல், சோம்பே, சடமடி தள்ள வாரமும் தருமே" என்பது பிங்கலந்தை. இன்று "தெல்லவாரி" என்பது நாட்டுவழக்கு.

6802. ***என்னச் சாரர் இசைத்தனர், வேலையைக்***
கன்னல் ஒன்றில் கடந்து, கவிக் குலம்
துன்னு பாசறைச் சூழல்கள் தோறுமே
அன்னர் ஆகி, அரிதின் அடைந்தனம்.*

என்ன - இவ்வாறு (இராவணன்) கூற; **சாரர்** - சுக சாரணர் எனும் ஒற்றர்களும்; **வேலையை** - கடலை; **கன்னல் ஒன்றில் கடந்து** - ஒரு நாழிகைப் பொழுதில் கடந்து சென்று; **கவிக்குலம் துன்னு பாசறைச் சூழல்கள் தோறும்** - வானரக்கூட்டம் நெருங்கியுள்ள பாசறைச் சுற்றுப் புறங்கள் தோறும்; **அன்னர் ஆகி** - (அக்குரங்குகளின் வடிவத்தினையே எடுத்துக்கொண்டு) அவர்களே ஆகி; **அரிதின் அடைந்தனம்** - (மிக) அரிதாக அவர்களையடைந்தோம் (என்று); **இசைத்தனர்** - கூறினர்.

கன்னல்-வட்டில். அதனால் அளக்கும் நாழிகைப் பொழுதைக் குறித்து நின்றது.

ஒற்றர் உரைத்தல்

6803. ***'அடியம் அந் நெடுஞ் சேனையை ஆசையால்***
முடிய நோக்கலுற்றேம்; முது வேலையின்
படியை நோக்கி, எப் பாலும் படர்குறும்
கடிய வேகக் கலுழனின் கண்டிலம்

அடியம் - (உன்) அடியேம் ஆகிய நாங்கள்; **அந் நெடுஞ்சேனையை** - அந்த நீண்ட (குரங்குச்) சேனையை; **ஆசையால்** - (மனங்கொண்ட) விருப்பத்தால்; **முடிய நோக்கல் உற்றோம்** - முழுவதும் நோக்கத் தொடங்கினோம்; **முதுவேலையின் படியை நோக்கி** - பழமையான கடலின் எல்லையைக் காணுமாறு; **எப்பாலும் படர்குறும்** - எல்லாப் பக்கங்களிலும் பார்த்தல் பொருந்திய; **கடிய வேகக் கலுழனின்** - கடுமையான வேகம் பொருந்திய கருடனைப் போன்று; **கண்டிலம்** - காண இயலாதவர்கள் ஆனோம்.

6804. 'நுவல, யாம் வர வேண்டிய நோக்கதோ?
கவலை-வேலை எனும், கரை காண்கிலாது
அவலம் எய்தி அடைத்துழி, ஆர்த்து எழும்
துவலையே வந்து சொல்லியது இல்லையோ?

நுவல யாம் வரவேண்டிய நோக்கதோ ? - பகைப்படையின் அளவு ஆற்றல் முதலியவற்றை நாங்கள் வந்து உமக்கு உணர்த்த வேண்டிய தேவையுமுள்ளதோ? **கவலை, வேலை எனும் கரை** - ; (அவ்வானர வீரர்கள்) கவலைக்கடலின் கரையினைக் **காண்கிலாது** - காண இயலாது; **அவலம் எய்தி** - துயரம் முழுவதும் அடைந்து; **அடைத்துழி** - (இறுதியில் வழி கண்டு) கடலை அடைத்தபோது; **ஆர்த்து எழும் துவலையே** - (மலைகள் வீழ்ந்ததனால் இலங்கையில்) ஆர்ப்பரித்த துளிகளே; **வந்து சொல்லியது இல்லையோ?** - (அவர்கள் ஆற்றலை) (உமக்கு) வந்து சொல்லிவிட்டது இல்லையோ?

6805. ' "எல்லை நோக்கவும் எய்திலதாம்" எனும்
சொல்லை நோக்கிய மானுடன், தோள் எனும்
கல்லை நோக்கி, கணைகளை நோக்கி, தன்
வில்லை நோக்கவும், வெந்தது வேலையே.

எல்லை நோக்கவும் - (இராமன் தன்) எல்லையிலே வந்து தன்னை நோக்கி வரம் கிடக்கவும்; **எய்திலதாம் எனும்** - (கடல்) வந்து உதவவில்லை என்கின்ற; **சொல்லை நோக்கிய மானுடன்** - (பழி) மொழியைக் கருதிய (இராமன் ஆகிய) மானுடன்; **தோள் எனும் கல்லை நோக்கி** - தனது தோள்கள் என்னும் மலைகளைப் பார்த்து; **கணைகளை நோக்கி** - (அம்பறாத் தூணியில் உள்ள) அம்புகளைப் பார்த்து; **தன் வில்லை நோக்கவும்** - தன்னுடைய (தோளிற் கிடந்த) வில்லினை நோக்கிய அளவில்; **வேலை வெந்தது** - கடல் எரிந்தது.

மதியாது கிடந்த கடலின் மேல் வெகுளாது போயின் உலகு பழிக்கும்; அடைக்கல தருமம் ஆபத்தைச் சந்திக்கும், என வெகுண்டான். ஆதலின் "எல்லை நோக்கியும் எய்திலதாம்" எனும் சொல்லை நோக்கிய மானுடன்" என்றார். கல் - மலை. பெருமைக்கும் உயர்வுக்கும் வன்மைக்கும் ஏற்ற உருவகம். இந்தத்

தோளும், அம்பும், வில்லும் நோக்கி முடிப்பதற்குள் கடல், வெந்து முடிந்திருந்தது என்பார். "நோக்கவும் வெந்தது வேலையே" என்றார். விரைவுயர்வு நவிற்சியணி யென்பர்.

6806. 'தார் உலாம் மணி மார்ப ! நின் தம்பியே,
தேர் உலாவு கதிரும், திருந்து தன்
பேர் உலாவும் அளவினும், பெற்றனன்,
நீர் உலாவும் இலங்கை நெடுந் திரு.

தார் உலாம் மணிமார்ப! - மாலைகள் அசையும் மணிமார்பினையுடைய மன்னனே! **தேர் உலாவு கதிரும்** - தேரிலே உலாவுகின்ற சூரியன் (சஞ்சரிக்கும் அளவும்); **திருந்து தன் பேரும் உலாவு அளவினும்** - செம்மையான தன் பெயரான இராம நாமம் உலகில் வழங்கும் காலம் வரையும்; **நீர் உலாவும் இலங்கை நெடுந் திரு** - கடல் நீர் சூழ்ந்த இலங்கை மாநகரத்துப் பெருஞ்செல்வம் முழுவதும்; **நின் தம்பியே பெற்றனன்** - உன்னுடைய தம்பியாகிய வீடணனே (இராமனால்) கொடுக்கப் பெற்றனன்.

பேர் உலாவும் என்ற தொடரில் உம்மையை இடம் மாற்றிப் 'பேரும் உலாவு' எனக் கொள்க, தேர் உலாவு கதிரும் தன் பேரும் என்பன எண்ணும்மைகள். மேலும் வீடணன் அரசுரிமை பெற்றான் என்பதை இராவணனுக்கு அறிவிக்குமாறு இராமபிரான் சொன்னதையும் நினைக.

6807. 'சேது பந்தனம் செய்தனன் என்றது இப்
போது வந்த புது வலியோ-ஒரு
தூது வந்தவன் தோள் வலி சொல்லிய
ஏது அந்தம் இலாத இருக்கவே?

ஒரு தூது வந்தவன் - தூதாக வந்த ஒருவன் ஆகிய (அனுமனுடைய); **தோள்வலி சொல்லிய ஏது** - தோள் ஆற்றலைச் சொல்ல வல்ல காரணங்கள்; **அந்தம் இலாத இருக்க** - எண்ணற்றவை (நாம் தெரிந்து) இருக்க; **சேது பந்தனம் செய்தனன் என்றது** - இராமன் குரங்குகளைக் கொண்டு, சேதுவுக்கு அணை கட்டிவிட்டான் என்பது; **இப்போது வந்த புது வலியோ?** - இப்போது தான் புதிதாகச் சேர்ந்த வலிமையாமோ? (முன்பிருந்த வலிமையே என்றவாறு).

முன்னே தூதனாக வந்த அனுமன் பலஏதுக்களால் விளக்கித் தெரிவித்த இராமன் தோளாற்றல் இருக்கவும், கடலை அணை கட்டித் தடுத்தான் என்றது கொண்டு, அது அவனுக்கு இப்போது புதிதாக உண்டான வலிமை என்று எண்ணுதல் தகுமோ?" என உரைப்பினுமாம். பந்தனம் -கட்டு. இப்பொருட்கு தூது வந்தவன். அந்தம் இலாத ஏதுக்களால் சொல்லிய தோள் வலி என இயைக்க. ஏது-காரணம்.

6808. ***'மருந்து தேவர் அருந்திய மாலைவாய்,***
இருந்த தானவர்தம்மை இரவி முன்
பெருந் திண் மாயற்கு உணர்த்திய பெற்றியின்,
தெரிந்து காட்டினன், நும்பி சினத்தினான்.

தேவர் மருந்து அருந்திய மாலை வாய் - தேவர்கள் அமிழ்தம் உண்ட ஒரு மாலைப்பொழுதில்; ***இருந்த தானவர் தம்மை*** -அவர்களிடையே மறைந்திருந்த அசுரர்களை; ***இரவி முன் பெருந்திண் மாயற்கு*** - முன்பு, சூரியன் பெருவலிமை வாய்ந்த திருமாலுக்கு; ***உணர்த்திய பெற்றியின்*** - (இவர் அசுரர் எனக்) காட்டிக் கொடுத்த தன்மை போல்; ***நும்பி சினத்தினான்*** - உன் தம்பியாகிய வீடணன் கோபங் கொண்டவனாய்; ***தெரிந்து காட்டினான்*** - குரங்கு வடிவத்திலிருந்த எங்களை வானரர்கட்கு (இவர்கள் அரக்கர் எனக்) காட்டிக்கொடுத்தான்.

மருந்து-அமுதம். "சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற்றன்று" - (குறள். 82)

6809. ***'பற்றி, வானர வீரர் பனைக் கையால்,***
எற்றி எங்களை, ஏண் நெடுந் தோள் இறச்
சுற்றி, ஈர்த்து அலைத்து, சுடர்போல் ஒளிர்
வெற்றி வீரற்குக் காட்டி, விளம்பினான்.

வானர வீரர் - குரங்கின வீரர்கள் உதவியால்; ***எங்களைப் பனைக்கையால் பற்றி*** - எங்கள் இருவரையும் பனை மரம் போன்ற கரங்களால் பற்றி; ***ஏண் நெடுந்தோள் இறச்சுற்றி*** - பெரிய நீண்ட தோள்கள் முறியுமாறு சுற்றி; ***ஈர்த்து அலைத்து*** - இழுத்துச் சுழல விட்டு; ***சுடர் போல் ஒளிர் வெற்றி வீரற்குக்காட்டி*** - சூரியன் போல் ஒளிர்கின்ற விசய ராகவனுக்கு எங்களைக் கொண்டு போய்க்காண்பித்து; ***விளம்பினான்*** - (நாங்கள் யார் என்று) வீடணன் கூறினான்.

பனை - கைகளின் பருமைக்கும் உரத்துக்கும் உவமை.

6810. ***' "சரங்கள் இங்கு இவற்றால் பண்டு தானுடை***
வரங்கள் சிந்துவென்" என்றனன்; மற்று எமைக்
குரங்கு அலாமை தெரிந்தும், அக் கொற்றவன்
இரங்க, உய்ந்தனம்; ஈது எங்கள் ஒற்று' என்றார்.

அக்கொற்றவன் - அந்த வெற்றி வீரனாகிய இராமன்; ***இங்கு சரங்கள் இவற்றால்*** - இங்குள்ள இந்த அம்புகளினால்; ***தான் பண்டு உடை வரங்கள் சிந்துவென் என்றனன்*** - முன்பு இராவணன் பெற்றுள்ள வரங்களையெல்லாம் அழிப்பேன் என்று எம்மிடம்

கூறினான்; ***மற்று*** *- மேலும்;* ***எமை குரங்கு அலாமை தெரிந்தும்*** *- நாங்கள் ஏமாற்றக் குரங்கு வேடம் கொண்டோர் உண்மையில் குரங்குகள் அல்லோம் என்பது தெரிந்தும்;* ***இரங்க உய்ந்தனம்*** *- எங்கள்பால் இராமன் காட்டிய கருணையினால் பிழைத்து வந்தோம்;* ***ஈது எங்கள் ஒற்று என்றார்*** *- இதுவே நாங்கள் ஒற்றறிந்து வந்தது என்று சொன்னார்.*

தாம் உயிர் பிழைக்கவிட்ட இராமனின் கருணைப் பெருக்கை மறவாமல் அவன் எதிரிமுன் உரைக்கும் மாண்பினைப் போற்றலாம். முன்பு சீதை கூறிய சொற்கள் (5188, 5189) இங்கு நினைக்கத்தகும்.

6811. மற்றும் யாவையும், வாய்மைய வானவன்
சொற்ற யாவையும் சோர்வு இன்றிச் சொல்லினார்;
'குற்றம் யாவையும் கோளொடு நீங்குக !
இற்றை நாள் முதல் ஆயு உண்டாக !' என்றார்.

மற்றும் யாவையும் *- அங்கு நடந்த பிற செய்திகள் யாவற்றையும்;* ***வாய்மைய வானவன்*** *- உண்மையையுடைய தேவனாகிய இராமபிரான்;* ***சொற்ற யாவையும்*** *- (இராவணனிடம் சொல்க எனச்) சொல்லிய யாவற்றையும்;* ***சோர்வின்றிச் சொல்லினார்*** *- மறவாமல் சொன்னார்கள் ஒற்றர்கள்;* ***இற்றை நாள் முதல்*** *- மேலும், இன்றைய நாள் தொடங்கி;* ***கோளொடு குற்றம் யாவையும் நீங்குக*** *- தீமையோடு கூடிய குற்றங்கள் யாவையும் உன்னிடமிருந்து நீங்குவன ஆகுக!* ***ஆயு உண்டாக என்றார்*** *- உன் வாழ்நாள் வளர்வதாகுக என்று வாழ்த்தினர்.*

சோர்வு -மறதி. தளர்ச்சியுமாம். இராமன் வெகுளும் அளவு தீமை புரிந்துள்ளான் என உணர்ந்த ஒற்றர்கள், இன்று முதல் அக்குற்றங்கள் நீங்குக என்று குறிப்பாக உணர்த்தினர். கோள் - கொள்ளுதல். இராவணன் அழிவனோ என்ற அச்சத்தால் அவனை ஒற்றர் வாழ்த்தியதைப் பாண்டியனின் வாயில் காவலன் பலமுறை வாழ்த்திய சிலப்பதிகாரச் செய்தியோடு ஒப்பிட்டுணர்க.

சேனை காவலன் உரை

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6812. ' "வைதெனக் கொல்லும் விற் கைமானிடர், மகர
நீரை
நொய்தினின் அடைத்து, மானத் தானையான்
நுவன்ற நம் ஊர்
எய்தினர்" என்ற போதின் வேறு இனி எண்ண
வேண்டும்

செய் திறன் உண்டோ?' என்னச் சேனை
காப்பாளன் செப்பும்:

வைது எனக் கொல்லும் - பெரியோர் இட்ட சாபம் போல் (தப்பாமல் உடனே) கொல்லவல்ல; **விற்கை மானிடர்** - வில்லைக் கையில் ஏந்திய மனிதர்கள்; **மகர நீரை** - மகர மீன்கள் உலாவும் கடல் நீரை; **நொய்தினின் அடைத்து** - எளிதாக அடைத்து; **மானத் தானையான்** - வீரமிக்க படையோடு; **நுவன்ற நம்மூர் எய்தினர்** - கூறப்படும் நம் இலங்கை மாநகரை அடைந்து விட்டனர்; **என்றபோதின்** - என்றாகிவிட்ட இந்தப் பொழுதில்; **வேறு இனி எண்ண வேண்டும்** - போருக்குப் புறப்படல் அன்றி வேறு இனி நாம் சிந்திக்க வேண்டும்; **செய்திறன் உண்டோ** - செயல்கள் (எவையேனும்) உள்ளனவோ? **என்ன** - என்று இராவணன் வினாவ; **சேனை காப்பாளன்** - சேனைக்குக் காவலன்; **செப்பும்** - உரைக்கத் தொடங்குவான்.

முன்பு (53) சேனை காவலன் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கும்போது இடையே ஒற்றர்கள் வருகை உரைக்கப்பட்டதால் தடைப்பட்ட அவன் உரையைத் தொடர வாய்ப்பளிக்கின்றான் இராவணன் என்க. நாடகபாணியில் கதையினை நடத்திச் செல்லும் கம்பர் பெருமானின் திறத்திற்கு இப்பகுதி மேலும் ஒரு சான்று. அருளில் கூறினும் வெகுளியில் கூறினும் கூறிய பொருளை அப்போதே பயந்துவிடும் (திருக்கு. பரிமே. 28) திறனுடையவை. நிறைமொழி மாந்தர் சொற்கள் ஆதலின், "வைதெனக் கொல்லும் வில்" என்றார். வைதல் - சாபமிடல். "சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச் சுடுசரம்" (388) எனவும், "வைவன முனிவர் சொல் அனைய வாளிகள்" (7841) எனவும், "வைதால் அன வைதாயின வடிவாளி" (7177) எனவும் வில்லின் வேகத்திற்கும், தப்பாமற் சாய்ப்பதற்கும் சான்றோர் சொல்லைக் கவிஞர் உவமையாக்கியிருப்பது காணலாம். "வைதெனக் கொல்லும் விற்கை மானிடர்" என அவனை அறியாமல் உரைத்து விட நேர்ந்தது. ஒற்றர் உரைத்த உரையின் தாக்கம் அவன் உளத்தை நிலை குலையச் செய்ததனால் என்க.

6813. 'விட்டனை மாதை என்ற போதினும், "வெருவி, வேந்தன்
பட்டது" என்று இகழ்வர் விண்ணோர்; பற்றி, இப் பகையைத் தீர
ஒட்டல்ஆம் போரில், ஒன்னார் ஒட்டினும், உம்பி ஒட்டான்;
கிட்டிய போது, செய்வது என் இனிக் கிளத்தல் வேண்டும்?

மாதை விட்டனை என்றபோதும் - சீதையை விடுதலை செய்தாய் என்றாலும்; **வேந்தன் வெருவிப்பட்டது** - இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன் பகைவனுக்கு அஞ்சிச் செய்த செயல் (இது) **என்று விண்ணோர் இகழ்வர்** - என்று கூறி (உன் பகைவர்களான) தேவர்கள் இகழ்ந்து பேசுவர்; **பற்றி** - அவ்வாறு விடாமல்;

இப்பகையைத் தீர - இப்பகைமையைத் தீர்த்துக் கொள்ள; **போரின்** - போரில்; **ஒட்டலாம்** - சமாதானமும் செய்து கொள்ளலாம்; (ஆனால்) **ஒன்னார் ஒட்டினும்** - அதற்குப் பகைவர்கள் உட்பட்டாலும்; **உம்பி ஒட்டான்** - உன் தம்பியாகிய வீடணன் உடன்படான்; **கிட்டிய போது** - போர் நெருங்கி வந்துவிட்ட இந்தப் பொழுதில்; **செய்வது என்** - நாம் செய்யத்தக்கது என்ன (என்று); **இனிக் கிளத்தல் வேண்டும்** - (வேந்தனாகிய நீயே) எங்கட்கு இனி ஆணையிடல் வேண்டும்.

6814. **'ஆண்டுச் சென்று, அரிகளோடும் மனிதரை அமரில் கொன்று,**
மீண்டு, நம் இருக்கை சேர்தும் என்பது மேற்கொண்டேமேல்,
ஈண்டு வந்து இறுத்தார் என்னும் ஈது அலாது, உறுதி, உண்டோ?
வேண்டியது எய்தப் பெற்றால், வெற்றியின் விழுமிது அன்றோ?

ஆண்டு சென்று - பகைவர் இருக்கும் இடத்திற்கே சென்று; **அரிகளோடும் மனிதரை** - வானரப்படைகளோடு அம்மானிடர் இருவரையும்; **அமரில் கொன்று** - போர் செய்து கொன்று; **மீண்டு நம் இருக்கை சேர்தும்** - மீளவும் நம் இருப்பிடம் சேர்வோம்; **என்பது மேற்கொண்டேமேல்** - என்று முன்பு முடிவு மேற்கொண்டோமெனின்; **ஈண்டு வந்து இறுத்தார்** - (இன்று, அப்பகைவர்களே) இங்கு நம்மை நோக்கி வந்தடைந்தார்; **என்னும் ஈது அலால் உறுதியுண்டோ?** - என்கின்ற இச்செய்தி யல்லால் நமக்கு இப்போது உறுதி தரும் செய்தி உண்டோ? **வேண்டியது எய்தப் பெற்றால்** - (நாம் வேண்டியது இதுவேயாம்) நாம் விரும்பியதே கிடைக்கப் பெற்றோம். என்றால்; (அது) **வெற்றியின் விழுமிது அன்றோ?** - நாம் இனிப் பெறவிருக்கும் வெற்றியிலும் சிறந்தது அன்றோ?

பகைவர் இருக்குமிடம் நோக்கிச் சென்று தாக்குதல் நடத்திக் கொல்வோம் என்று முன்பு இராவணன் மந்திரப் படலத்தில் (27, 37, 41) பேசப்பட்டது. இப்போது அவர்களே இங்கு வந்துவிட்டார்களென்றால் நமக்கு மிகவும் வசதிதானே? இனிப் போர் செய்து வெல்லவேண்டியது தானே என்பது கருத்து."நெடும் புனலுள் வெல்லும் முதலை, அடும்புனலுள் நீங்கின் அதனைப் பிற" (குறள் 495) என்பவாகலின், நம்மிடம் நோக்கி அவர் வந்துள்ளது நமக்குப் பேருறுதி பயக்கும் என்பான், "ஈண்டு வந்து இறுத்தார் என்னும் ஈது அல்லால் உறுதியுண்டோ?" என்றான். பகைவர்களை நம் எல்லைக்குள் கொண்டுவரல் நமக்கு வெற்றி. அது கிட்டி விட்டது. வெற்றிக்குப் பின் கிட்ட வேண்டிய பயன் இப்போதே கிட்டி விட்டதாதலின் "வெற்றியின் விழுமிது அன்றோ?" என்றான்.

6815. **'ஆயிரம் வெள்ளம் ஆன அரக்கர்தம் தானை, ஐய!**

தேயினும், ஊழி நூறு வேண்டுமால்; சிறுமை என்னோ?
நாய்இனம் சீயம் கண்டதாம் என நடப்பது அல்லால்,
நீ உருத்து எழுந்த போது, குரங்கு எதிர் நிற்பது உண்டோ?

ஐய ! - *ஐயனே!* ***ஆயிரம் வெள்ளம் ஆன*** - *ஆயிரம் வெள்ளம் என்னும் எண்ணிக்கை கொண்ட;* ***அரக்கர் தம் சேனை*** - *அரக்கர்களுடைய சேனையானது;* **தேயினும் நூறு ஊழிவேண்டும்** - *(பகையால்) அழிவதானாலும் நூற்றுக்கணக்கான ஊழிக் காலங்கள் வேண்டியிருக்கும்;* ***சிறுமை என்னே?*** - *(அப்படியிருக்கவும்) தாழ்வுணர்ச்சி நமக்கு எதற்காக?* ***நீ உருத்து*** - *நீ வெகுண்டு;* ***எழுந்தபோது*** - *(போருக்கு) எழுகின்ற போது;* ***நாய் இனம்*** - *நாய்களின் கூட்டம்;* ***சீயம் கண்டதாம் என நடப்பது அல்லால்*** - *சிங்கத்தைக் கண்டது என்னுமாறு (திசை கெட்டு) ஓடிச் சிதைவது அன்றி;* ***குரங்கு எதிர் நிற்பது உண்டோ?*** - *இக்குரங்குகள் எதிர் நிற்கும் தரம் உடையனவோ? (இல்லையென்றபடி)*

வெள்ளம் - படையளவு குறிக்கும் பேரெண். இதன் விளக்கத்தினை 3831 ஆம் பாடல் உரையில் காண்க. அரக்கர் சேனை ஆயிரம் வெள்ளம் கொண்டது என்பது இதனால் புலப்படும். வானரச் சேனை எழுபது வெள்ளம் மட்டுமே கொண்டது என்பது. வெள்ளம் ஏழு பத்து உள (3831) "எழுபது வெள்ளம் சேனை வானரர்" (10235) என்பதனால் அறிக,. அரக்கர் படை அழிந்தது என்று வைத்துக்கொண்டாலும் யுகங்கள் நூற்றுக்கணக்காக ஆகும். இந்த ஆயிரம் வெள்ளமும் அழிய, நூற்றுக்கணக்கான யுகங்கள் ஆகும் எனப் படையின் பெருமையும் வீரமும் ஒருங்கே சுட்டுவான், "தேயினும் ஊழி நூறு வேண்டும்" என்றான். இக்கணக்கை வீடணன் இராம பிரானுக்கு மொழிவதும் காண்க. சிங்கம் நாய் இனத்தோடு போரிடத் தேவையில்லை. சிங்கம் எழுவதே அவை சிதறி ஓடப்போதுமானது என்பான். "நீ உருத்து எழுந்த போது குரங்கு எதிர் நிற்பது உண்டோ?" என்றான்.

6816. 'வந்தவர் தானையோடு மறிந்து, மாக் கடலில் வீழ்ந்து,
சிந்தினர் இரிந்து போக, சேனையும் யானும் சென்று,
வெந் தொழில் புரியுமாறு காணுதி; விடை ஈக!' என்னா,
இந்திரன் முதுகு கண்ட இராவணற்கு ஏயச் சொன்னான்.

வந்தவர் - *(நம்மை எதிர்த்துப் போரிட) வந்தவர்களாகிய இராம இலக்குவர்;* ***தானையோடு மறிந்து*** - *(அவர்களின்) வானரப்படையோடு திரும்பி;* ***மாக்கடலில் வீழ்ந்து*** - *பெரிய கடலில் விழுந்து;* ***சிந்தினர் இரிந்து போக*** - *சிதறுண்டு அஞ்சி*

ஓடும்படி; **சேனையும் யானும் சென்று** - நம் சேனையும் நானும் ஆகப் போய்; **வெந்தொழில் புரியுமாறு காணுதி** - கடுமையான போர்ச் செயல்கள் செய்யுமாறு காண்பாயாக; **விடை ஈக** - விடை தந்தருள்க; **என்னா** - என்று; **இந்திரன் முதுகு கண்ட இராவணற்கு** - தேவர் தலைவனாகிய இந்திரனைப் புறமுதுகிட்டு ஓடும்படி களங்கண்ட இராவணனுக்கு; **ஏயச் சொன்னான்** - பொருந்துமாறு (சேனைத்தலைவன் பிரகத்தன்) கூறினான்.

சிந்தினர் - முற்றெச்சம். என்னா - என்று. செய்யா என்னும் எச்சம். இந்திரனைப் புறமுதுகு கண்டவன் இராவணன்: அமரர் கணத்தொடும் அடர்ந்த போர்த்தானை இந்திரனைப் பொருது அவனைப் போர் தொலைத்து வேர்த்தான் (2834) எனவும், "மீளா நிறத்து ஆயிரங் கண்ணவன் விண்ணின் ஓட வாளால் ஒறுத்தான்" (3432) எனவும் வருதல் காண்க. இடிப்பாரை யில்லாத ஏமரா (குறள் 448) மன்னன் இராவணன் ஆதலின், அவனுக்கு இனிப்பானவற்றையே சொல்லுகின்றான் படைத்தலைவன் என்பார். "இராவணற்கு ஏயச் சொன்னான்" என்றார்.

மாலியவான் பேச்சு

6817. **மதி நெறி அறிவு சான்ற மாலியவான், 'நல் வாய்மை**
பொது நெறி நிலையது ஆகப் புணர்த்துதல்
புலமைத்து 'என்னா,
'விதி நெறி நிலையது ஆக விளம்புகின்றோரும்,
மீண்டு
செது நெறி நிலையினாரே' என்பது தெரியச்
சொல்லும்:

மதி நெறி அறிவு சான்ற மாலியவான் - யாவராலும் மதிக்கத்தக்க அறநெறியிற் செல்லும் அறிவு நிறைந்த மாலியவான்; **நல்வாய்மை** - சிறந்த சத்திய வாசுங்கள்; **பொது நெறி நிலையது** - உலகிற்குப் பொதுப்படக் கூறியுள்ளவை; **ஆகப் புணர்த்துதல் புலமைத்து** - (ஆனாலும்) (அவற்றை) தம் வாழ்விற்கேற்குமாறு கூட்டிப் பயன்கொள்ளுதலே அறிவுடைய வழி; **என்னா** - என்று எண்ணி; **விதி நெறி நிலையது** - விதிவழியால் பகைவர்கள் அழிய எதிர் நிற்பது; **ஆக விளம்புகின்றோரும்** - என்று விளம்புகின்ற பிரகத்தன் முதலியோரும்; **ஈண்டுச் செது நெறி நிலையினோரே என்பது தெரியச் சொல்லும்** - இங்கு அழியும் நெறியில் (செல்ல) நிற்பவரே என்பதனை (இராவணனுக்கு) விளங்குமாறு சொல்லத் தொடங்குவான்.

சேற்றிற் பிறந்த செந்தாமரை போன்று, இலங்கையில் அறம் உரைக்கும் திறம் வாய்ந்தவன் என மதிக்கத்தக்க அறிவு சான்றவன் ஆதலின், "மதி நெறி அறிவு சான்ற மாலியவான்" என்றார். ஆகப் புணர்த்துதல் - நமக்கு' ஆகுமாறு கூட்டிக்

கொள்ளுதல். புலமைத்து - அறிவின் பாலது. செதுத்தல் - சிதைவுறல், அழிதல், செத்தை என்பதும் காண்க.

6818. ' "பூசற்கு முயன்று நம்பால், பொரு திரைப் புணரி வேலித்
தேசத்துக்கு இறைவன் ஆன தெசரதன் சிறுவனாக,
மாசு அற்ற சோதி வெள்ளத்து உச்சியின் வரம்பில் தோன்றும்
ஈசற்கும் ஈசன் வந்தான்" என்பதோர் வார்த்தை இட்டார்.

மாசு அற்ற சோதி வெள்ளத்து *- களங்கம் அற்ற தூய ஒளி வெள்ளத்தின்;* ***உச்சியின் வரம்பில் தோன்றும்*** *- பரம பதம் எனும் பெருவெளியின் எல்லையில் காட்சிப் படுபவனாகிய;* ***ஈசற்கும் ஈசன்*** *- தெய்வத்திற்கெல்லாம் தெய்வமாகிய முழுமுதற் கடவுளே;* ***பொருதிரைப் புணரிவேலி*** *- தரையினை ஓயாது தாக்குகின்ற அலைகளையுடைய கடலினை எல்லையாகவுடைய;* ***தேசத்துக்கு இறைவன் ஆன தெசரதன் சிறுவனாக*** *- பூமிக்குத் தலைவனான தசரதன் மைந்தனாக;* ***பூசற்கு முயன்று வந்தான்*** *- நம்முடன் போரிட முயன்று (அவதாரம் எடுத்து) வந்துள்ளான்;* ***என்பது ஓர் வார்த்தை இட்டார்*** *- என்கின்ற ஒரு வார்த்தையை (பலரும்) பேசிக் கொள்கின்றனர்.*

தசரதன் என்பது மோனையின்பத்திற்காகத் தெசரதன் என வந்தது. பரமபதத்தின் நாயகன் ஒரு சிறுவனாய்ப் பிறந்துள்ளது நம்மைப் போரிட்டு அழிப்பதற்காக என்று பேசிக் கொள்கிறார்கள். சிந்திப்பது உன் கடன் என அறிவுறுத்துகின்றான் மாலியவான். பிரபஞ்ச வெளியில் உன் இலங்கைத் தீவு ஒரு சிறு புள்ளியாம் என்று சொல்லாமற் சொல்லிச் சிந்திக்க வைக்கின்ற திறம் காண்க. கர்ம பூமிபோலே தமியாயிருக்கையன்றிக்கே தெளிவிடும்பாயிருக்கை" (ஸ்ரீ வைகுண்ட கத்யம். சூரணை: 3) யாகையாகிய பரம பதத்தை "மாசற்ற சோதி வெள்ளம்" என்றார். நித்திய விபூதியெனப்படும் பரமபதம், "ஆத்மாவையும் அறிவையும் போலே தானே பிரகாசிப்பது. அதனால், சுயம்பிரகாசம், ஞானமயம், அஜடம்" (யதீந்திர மததீபிகை - காரிகாவளி, நித்யவி, பிர்.) எனப்படுவதால் அதனை, "மாசற்ற சோதி" என்றார் எனினுமாம். அந்த நித்ய விபூதியில் ஸ்ரீ வைகுண்டம் என்னும் பெயருள்ளதொரு பெரிய திவ்யநகரம் பன்னிரண்டு ஆவரணங்களாலே (மதில்கள்) சூழப்பெற்றதாய் விளங்குகின்றது. அதன் உச்சியில் உள்ள திருவோலக்க மண்டபத்தில் இறைவன் கொலுவீற்றுள்ளான் (மேற்படி நூல்: பகச 14) என்பது பற்றி, "சோதி வெள்ளத்து உச்சியின் வரம்பில் வைகும் ஈசற்கும் ஈசன்" என்றார் எனினுமாம். கவந்தன் வாயிலாய் (3686) இப்பரம பதமாட்சியைக் கவிஞர் பிரான் உரைத்துள்ளதும் ஒப்பு நோக்கல் ஆகும். ஈசற்கும் ஈசன் - தேவாதி தேவன்.

6819. 'அன்னவற்கு இளவல்தன்னை, "அரு மறை, 'பரம்'

என்று ஓதும்
நல் நிலை நின்று தீர்ந்து, நவை இலா
உயிர்கள்தோறும்
தொல் நிலை பிரிந்தான் என்னப் பல வகை நின்ற
தூயோன்
இன் அணை"என்ன யாரும் இயம்புவர்; ஏது யாதோ?

அன்னவற்கு இளவல் தன்னை - *அந்தத் தசரத குமாரனாகிய இராமனின் தம்பியாகிய இலக்குவன்;* ***அருமறை*** - *உணர்தற்கரிய வேதங்கள்யாவும்;* ***பரம் என்று ஓதும் நன்னிலை நின்று தீர்ந்து*** - *பரத்துவம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லும் அந்த உயர்கதியிருந்து நீங்கி;* ***நவையிலா உயிர்கள்*** - *குற்றமற்ற உயிர்கள் யாவற்றின் உள்ளும்;* ***தொல் நிலை பிரிந்தான் என்ன*** - *தனது பழமையான பரத்துவ நிலையிலிருந்து மாறுபட்டுவிட்டான் என்று;* ***பலவகை நின்றதூ யோன்*** - *கூறுமாறு பல்வேறு வகையாக அவதரித்து நின்ற தூய்மை மாறாதவன் (ஆகிய பரம்பொருளின்);* ***இன் அணை என்ன*** - *இனிய படுக்கையாகிய (ஆதி சேடன் என்று);* ***யாரும் இயம்புவர்*** - *எல்லோரும் கூறுவர்;* ***ஏது யாதோ?*** - *இதன் காரணம் என்னவோ?*

இறைவனின் ஐந்து நிலைகளுள் பரம், வியூகம், விபவம் (அவதாரம்), அந்தர்யாமித்துவம், அர்ச்சை என ஓதப்படுமவற்றுள் முதல் நிலை பரத்துவம் ஆதலின், "அருமறை பரம் என்று ஓதும் நன்னிலை" என்றார். வினையின் "நீங்கி விளங்கிய அறிவின் முனைவன்" (தொல். மரபி. 83) இறைவன் ஆதலின், அவன் எத்தகைய பிறவியெடுப்பினும் அப்பிறவிக்குரிய மாசுகள் அவனைப் பற்றா; ஆனால், உலகினரின் கண்ணுக்கு அவ்வாற்றல் புலப்படாது போய், கன்ம வயப்பட்டவன் போல் தோன்றுவன் என்பது தோன்ற, "தொன்னிலை பிரிந்தான் என்ன உயிர்கள் தோறும் பலவகை நின்ற தூயோன்" என்றார். "தொன்னிலை பிரிந்தான் என்ன நின்ற தூயோன்" என்பதனாலேயே தொல்நிலை பிரியாமை பெறப்பட்டது. ஆத்மாவிற்கு இன்பதுன்பங்கள் இல்லாமல் இருக்கவும், இச்சரீரத்தினுடைய சேர்க்கையால் அவை உண்டாகின்றன. அப்படி இறைவனுக்கும் இச்சரீரச் சேர்க்கையால் இன்பதுன்பங்கள் கூடாவோ எனின் கூடா. அதற்குக் காரணம் உட்புகுவதற்கு உளதாய காரண விசேடம். ஆத்மா கர்மமடியாகப் பிரவேசிக்கின்றது. இறைவன் இவற்றுக்குள் திருவருள் காரணமாகப் பிரவேசிக்கின்றான். சிறைக்கூடத்தில் சிறையனும் கிடந்தான்; அரச குமாரனும் கிடந்தான்;சிறையன் கர்மமடியாகப் பிரவேசிக்கையாலே துக்கத்திற்கு ஏதுவாயிற்று; அரசகுமாரன் இச்சையாலே பிரவேசிக்கையாலே போகரூபமாய் இருந்தது" (திருவாய் ஈடு. 3: 4: 10;) எனும் நம்பிள்ளையின் அரிய உரை இங்கு கருதத்தக்கது.

6820. ' "அவ்வவர்க்கு அமைந்த வில்லும், குல வரை
அவற்றின் ஆன்ற
வெவ் வலி வேறு வாங்கி, விரிஞ்சனே விதித்த,
மேல்நாள்;

செவ் வழி நாணும், சேடன்; தெரி கணை ஆகச்
செய்த
கவ்வு அயில், கால நேமிக் கணக்கையும் கடந்தது"
என்பார்.

அவ்வவர்க்கு - அந்த இராம இலக்குவர்க்கு; **அமைந்த வில்லும்** - பொருந்திய விற்படைகளும்; **குலவரை அவற்றின் ஆன்ற** - சிறந்த மலைகளின் கண் உள்ள; **வெவ்வலிவேறு வாங்கி** - கொடிய வன்மையைத் தனியாகப் பிரித்தெடுத்து; **விரிஞ்சனே மேல் நாள் விதித்த** - நான்முகனே முன்பு செய்தமைத்தன; **செவ்வழி நாணும் சேடன்** - அவ்வில்லில் நேரிய நெறியிற் கட்டப்பட்ட நாண் கயிறும் ஆதிசேடன்; **தெரிகணை ஆகச் செய்த** - ஆய்ந்தெடுத்த அம்பாகச் செய்யப்பட்ட; **கவ்வு அயில்** - கவ்வும் தன்மையுள்ள கூரிய முனையும்; **கால நேமிக் கணக்கையும் கடந்தது** - காலச்சக்கரத்தின் கணிக்கும் தன்மையையும் மீறியது; **என்பார்** - என்று மொழிவர்.

குலவரை - சிறந்த மலை. குலம் சிறப்புக் குறித்து நின்றது. அவற்றின் வலிமையை மட்டும் பிரித்தெடுத்துச் செய்யப்பட்டன. இருவர் விற்களும் என்பது கருத்து. "துளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும்" (நன். பொதும்) மலைக்குரியன வாதலின், இருவர் வில்லும் அத்தகைய ஆற்றல் உடையனவாயின. அயில் - அம்பின்கூர் முனை. காலநேமி - காலசக்கரம். காலச்சக்கரம் தடையற்று எவ்விடத்தும் ஊடுருவிச் செல்வது போன்று, அவர்தம் அம்பு முனையும் எங்கும் எவர்மாட்டும் தடையின்றிப் பிளந்து செல்லும் என்பான், "காலநேமிக் கணக்கையும் கடந்தது" என்றான். கால நேமி என்பது, எதிர்த்தார்க்கு இறுதியைக் காட்ட வல்ல திருமாலின் சுதர்சனச் சக்கரத்தைக் குறித்தது எனினுமாம்.

6821. ' "வாலி மா மகன் வந்தானை, "வானவர்க்கு
இறைவன்" என்றார்;
நீலனை, "உலகம் உண்ணும் நெருப்பினுக்கு அரசன்"
என்றார்;
காலனை ஒக்கும் தூதன், "காற்று எனும் கடவுள்"
என்றார்;
மேலும் ஒன்று உரைத்தார், "அன்னான் விரிஞ்சன்
ஆம், இனிமேல்" என்றார்.

மா வாலி மகன் வந்தானை - பெருமை பொருந்திய வாலிக்கு மகனாகப் பிறந்த அங்கதனை; **வானவர்க்கு இறைவன் என்றார்** - வானத்துத் தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் என்றார்கள்; **நீலனை உலகம் உண்ணும் நெருப்பினுக்கு அரசன் என்றார்** - நீலனை, ஊழிக்காலத்தே உலகத்தை அழிக்கும் தீக்கடவுளின் மகன் என்றார்கள்; **காலனை ஒக்கும் தூதன்** - (எதிர்ப்பார்க்கு) யமனைப் போன்ற தூதனாகிய அநுமனை; **காற்றெனும் கடவுள் என்றார்** - காற்றுக் கடவுள் ஆகிய வாயு தேவனே என்றார்கள்; **மேலும் ஒன்று உரைத்தார்** - (அவனைக் குறித்து) மேலும் ஒன்று சொன்னார்கள்;

அன்னான் இனிமேல் விரிஞ்சன்ஆம் என்றார் - *அவ்வனுமன் இனிவரும் பிறப்பில் பிரமதேவன் ஆவான் என்றும் சொன்னார்கள்.*

6822. ' "அப் பதம் அவனுக்கு ஈந்தான், அரக்கர்
வேர் அறுப்பதாக
இப் பதி எய்தினான் அவ் இராமன்" என்று எவரும்
சொன்னார்;
ஒப்பினால் உரைக்கின்றாரோ? உண்மையை
உணர்த்தினாரோ?
செப்பி என்? "குரங்காய் வந்தார் தனித் தனி
தேவர்" என்றார்.

அப்பதம் - *அந்தப் பிரம பதவியை;* ***அவனுக்கு ஈந்தான் அவ் இராமன்*** - *அந்த அநுமனுக்குத் தந்தவன் ஆகிய இராமபிரான்;* ***ரக்கர் வேர் அறுப்பதாக*** - *அரக்கர்களை வேரொடு அழிப்பதற்காக;* ***இப்பதி எய்தினான்*** - *இந்த இலங்கையை (இப்போது) அடைந்துள்ளான்;* ***என்று எவரும் சொன்னார்*** - *என்று எல்லோரும் இயம்புகின்றனர்;* ***ஒப்பினால் உரைக்கின்றாரோ?*** - *அவ்வாறு அவர்கள், வெறும் ஒப்புக்காக உரைக்கின்றார்களோ?* ***உண்மையே உணர்த்தினாரோ?*** - *அன்றி, உண்மையைத் தான் உணர்த்துகின்றார்களோ?* ***குரங்காய் வந்தார்*** - *வானரங்களாக வடிவெடுத்து வந்தவர்கள்;* ***தனித்தனி தேவர் என்றார்*** - *ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு தேவர்கள் என்கின்றார்கள்;* ***செப்பி என்?*** - *(இவற்றையெல்லாம்) (இப்போது) சொல்லி என்ன பயன்?*

"விரிஞ்சனாம் இனிமேல்" என மேற்பாடலில் குறித்த பிரமபதத்தை, "அப்பதம்" என்று அநுவதித்தார்; பிரமபதம் இராமனால் அளிக்கப்படும் என்பதனை, உத்தர காண்ட அநுமப் படலத்தில் பிரமனும் உரைப்பான்:

"வன்னிய சகாய நின்மைந்தன் வையத்தோர்க்கும்

வானோர்க்கும்

இன்னல் செய்யும் இராவணன்தன் இலங்கை நகரை

எரியூட்டி,

மன்னன் இராமன் மனம் உவப்ப வயவாள்அரக்கர்

குலம் அறுத்துப்

பின்னை அவன்தன் பேர்அருளால் பிரமபதமும்

acharya.org

பெறும் என்றான்"

(உத்தர. அநுமப் : 40) அரக்கர்களை அழிப்பதற்காக, அனுமனுக்குப் பிரமபதம் கொடுத்த பரமபதநாதனே இராமனாகப் பிறந்து இலங்கை நோக்கி வந்துள்ளான் என்பதனை, உன்னையொழிய எல்லோரும் உணர்ந்துள்ளனர் என்பான், "எவரும் சொன்னார்" என்றான்.

6823. 'ஆயது தெரிந்தோ? தங்கள் அச்சமோ?
அறிவோ?-யார்க்கும்
சேயவள்; எளியள் என்னா, சிந்தையின் இகழல்
அம்மா!-
"தூயவள் அமிர்தினோடும் தோன்றினாள்"என்றும்,
"தோன்றாத்
தாய் அவள், உலகுக்கு எல்லாம்" என்பதும்
சாற்றுகின்றார்.

ஆய் அது தெரிந்தோ ? - (இவ்வாறு உலகோர்) ஆராய்ந்து அறிந்து கூறுகின்றார்களோ? **தங்கள் அச்சமோ?** - அன்றித் தங்கள் அச்சம் காரணமாகக் கூறுகின்றார்களோ?; **அறிவோ?** - அறிவால் அறிந்து கூறுகின்றார்களோ? (எவ்வாறாயினும்); **தூயவள்** - இராமனின் மனைவியாகிய அத்தூய சீதை; **அமிழ்தினோடும் தோன்றினாள் என்றும்** - கடல் கடைகையில் அமுதோடு தோன்றிய திருமகளாவாள்; **உலகுக்கு எல்லாம்** - உலகங்கள் அனைத்துக்கும்; **தோன்றாத் தாய் அவள்** - கண்ணுக்குத் தோன்றாத அன்னை ஆவாள் அவளே; **யார்க்கும் சேயவள்** - உலகோர் யாவருக்கும் எட்டாப் பரமபதத்தில் வாழும் பெரிய பிராட்டி அவள் ஆவாள்; **எளியள் என்னா** - (நம் கண்ணுக்குப் புலப்பவதால்) எளியவள் என்று; **சிந்தையின் இகழல்** - மனத்தால் இகழற்க; **என்பதும் சாற்றுகின்றார்** - என்றும் உரைக்கின்றார்கள்.

பிறக்கும் போதே மணத்தோடு தோன்றும் துழாய் என்பது போல, தோன்றும் போதே பிராட்டி அமிழ்தோடு தோன்றினாள் என்பார், "தூயவள் அமிழ்தினோடுந் தோன்றினாள்" என்றார். இப்பாடல், பூட்டுவிற் பொருள் கோளாம். "ஆயது தெரிந்தோ?" என்பதற்கு, முற்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, தேவர்கள் யாவரும் வானரர் "ஆயது தெரிந்தோ?" எனவும் உரைக்கலாம்.

6824. ' "கானிடை வந்ததேயும் வானவர் கடாவவே ஆம்;
மீனுடை அகழி வேலை விலங்கல்மேல் இலங்கை
வேந்தன் தானுடை வரத்தை எண்ணி, தருமத்தின்
தலைவர்தாமே

**மானுட வடிவம் கொண்டார்" என்பது ஓர் வார்த்தை
இட்டார்.**

கான் இடை வந்தவாறும் - (அந்த இராமபிரான்) வனத்திற்கு வந்த விதமும்; **வானவர் கடாவவே ஆம்** - தேவர்களின் உந்துதலினாலே யாம்; **மீன் உடை வேலை விலங்கல் மேல் அகழி** - மீன்களையுடைய கடலை அகழியாகக் கொண்ட திரிகோண மலையின் மேல் அமைந்த; **இலங்கை வேந்தன்** - இலங்கை நகரின் வேந்தனாகிய இராவணன்; **தான் உடை வரத்தையெண்ணி** - தான் அடைந்துள்ள வரத்தினைக் கருதி; **தருமத்தின் தலைவர் தாமே** - அறத்தின் நாயகனான பரம் பொருளே; **மானுட வடிவம் கொண்டார்** - மானிட வடிவத்தை ஏற்று (இராமனாக) வந்துள்ளார்; **என்பது ஓர் வார்த்தை இட்டார்** - என்பதான ஒரு மொழியையும் சொன்னார்கள்.

விலங்கல்-மலை.

**6825. ' "ஆயிரம் உற்பாதங்கள் ஈங்கு வந்து அடுத்த"
என்றார்;
"தாயினும் உயிர்க்கு நல்லாள் இருந்துழி அறிய,
தக்கோன்
ஏயின தூதன் எற்ற, பற்று விட்டு, இலங்கைத்
தெய்வம்
போயினது" என்றும் சொன்னார்; "புகுந்தது, போரும்"
என்றார்.**

ஈங்கு - இவ்விலங்கை நகருக்கு; **ஆயிரம் உற்பாதங்கள்** - ஆயிரமாயிரம் கெடுகுறிகள்; **வந்து அடுத்த என்றார்** - வந்து நிகழ்ந்துள்ளன என்றார்கள்; **தாயினும் உயிர்க்கு நல்லாள்** - அன்னையைக் காட்டிலும் உயிர்க்குலத்துக்கு அன்பு செய்யும் நல்லவளாகிய சீதை; **இருந்துழி அறிய** - இருக்கும் இடத்தை யறிந்து கொள்ள; **தக்கோன்** - தகுதியில் சிறந்த இராமபிரான்; **ஏயின தூதன்** - அனுப்பிய தூதனாம் அனுமன்; **எற்ற** - தாக்கியதனால்; **பற்று விட்டு** - காவல் தொழிலை நீத்து; **இலங்கைத் தெய்வம் போயினது** - இலங்கையின் காவல் தெய்வமாகிய இலங்கிணியும் (இலங்கையை விட்டு) நீங்கி விட்டாள்; **என்றும் சொன்னார்** - என்பதும் உரைத்தார்கள்; **"புகுந்தது போரும் என்றார்"** - யுத்தம் (இலங்கைக்குள்) (அனுமன் வடிவில்) நுழைந்து விட்டது என்றும் சொன்னார்கள்.

உலகத்தாய் உயிர்கட்கு, ஒரு பிறப்புக்கே அன்பு காட்டுவாள்; பிராட்டி பிறவி தோறும் அன்பு காட்டிப் பேணும் பெருந்தாயாம் உலோகமாதா ஆதலின் "தாயினும் உயிர்க்கு நல்லாள்" எனப்பட்டாள்.

6826. ' "அம்பினுக்கு இலக்கம் ஆவார் அரசொடும் அரக்கர் என்ன,
நம் பரத்து அடங்கும் மெய்யன், நாவினில் பொய் இலாதான்,
உம்பர் மந்திரிக்கும் மேலா ஒரு முழம் உயர்ந்த ஞானத்
தம்பியே சாற்றிப் போனான்" என்பதும் சமையச் சொன்னார்.

நம் பரத்து அடங்கும் மெய்யன் - உடம்பால் நம் இனத்தைச் சார்ந்தவனும்; ***நாவினில் பொய் இலாதான்*** - (ஆனால், நம் நிலைக்கு மாறாக) நாவால் பொய்யே உரையாதவனும்; ***உம்பர் மந்திரிக்கும் மேலா*** - தேவர்களின் அமைச்சனான பிருகற்பதியைக் காட்டிலும் மேலாக; ***ஒரு முழம் உயர்ந்த*** - ஒரு முழம் உயர்ந்தவனும் ஆன; ***ஞானத் தம்பியே*** - (உன்) ஞானத் தம்பியாகிய வீடணனே; ***அரசொடும் அரக்கர்*** - அரசாளும் (இராவணனாகிய) உன்னோடும் சேர்ந்து (எல்லா) அரக்கர்களும்; ***அம்பினுக்கு இலக்கம் ஆவார் என்ன*** - (இராமபிரானின்) கணைகளுக்கு இலக்காகி அழிவார்கள் என்று; ***சாற்றிப் போனான்*** - உரைத்து வெளியேறினான்; ***என்பதும் சமையச் சொன்னார்*** - என்னும் செய்தியையும் பொருந்தக் கூறினார்கள்.

பரம் - சார்பு, இனம். உடம்பால் நம் இனத்தவன் ஆயினும், நாவிலும் ஞானத்திலும் நமக்கு அப்பாற்பட்டவன் வீடணன் என்பது குறிப்பு. தேவர்க்கு அமைச்சனும் குலகுருவுமான பிருகற்பதி எனப்படும் வியாழபகவான் கல்விக்கும் ஞானத்திற்கும் அதிபதி என்பது சோதிட நூல் துணிபு. அத்தகைய வியாழ பகவானிலும் ஒரு முழம் உயர்ந்த ஞானமுடையவன் வீடணன் என்று வீடணனின் கல்வியும் ஞானமும் கவிஞர் பிரானால் உச்சப்படுத்தப்படும் திறம் ஓர்க. அறவாழியந்தணனைச் சார்ந்த வீடணனின் ஞானம் ஞானத்தின் அதிபதியின் ஞானத்தைக் காட்டிலும் மேல் உயர்ந்தது என்பது கவிஞர் பிரானின் துணிபு. எப்படி யளந்தாலும் வீடணன் ஞானம் ஞானாதிபதியுடையதைக் காட்டிலும் ஒரு முழம் உயர்ந்தே இருக்கும் என்று வழக்காறுபட மொழிந்தார்.

6827. 'ஈது எலாம் உணர்ந்தேன் யானும்; என் குலம் இறுதி உற்றது
ஆதியின் இவனால் என்றும், உன்தன்மேல் அன்பினாலும்,
வேதனை நெஞ்சின் எய்த, வெம்பி, யான் விளைவ சொன்னேன்;
சீதையை விடுதிஆயின், தீரும் இத் தீமை' என்றான்.

ஈது எலாம் யானும் உணர்ந்தேன் - இவ்வாறு பிறர் கூறிய யாவற்றையும் நான் அறிந்தேன் (ஆதலாலும்); ***இவனால்*** - இத்திருமாலால்; ***என் குலம் ஆதியில் இறுதி உற்றது என்றும்*** - என்னுடைய அரக்கர் குலம் அழிவுற்றது என்ற காரணத்தாலும்; ***உன் தன்மேல் அன்பினாலும்*** - உன்மேல் நான் கொண்டுள்ள அன்பின் காரணத்தாலும்; ***நெஞ்சின் வேதனை எய்த*** - என் மனத்தில் எழுந்த துன்பத்தால்; ***வெம்பியான் விளைவ சொன்னேன்*** - (கொதித்து) வெதும்பி இனி விளையவுள்ளவற்றை நான் (உனக்குச்) சொன்னேன்; ***சீதையை விடுதியாயின்*** - பிராட்டியைச் சிறையிலிருந்தும் விட்டு விட்டாயானால்; ***இச்சிறுமை தீரும்*** - உனக்கினி நிகழவுள்ள அத்தனை துன்பங்களும் விலகிவிடும்; ***என்றான்...*** - என்று கூறி முடித்தான் (மாலியவான்).

சீதையைச் சிறை வைத்திருப்பது, உன் போன்ற மாமன் புரிய உரிய செயல் அன்று; சிறிய செயல் என்பான். "தீரும் இச்சிறுமை" என்றான். சிறிய செயல்கள் துன்பமே நல்குமாதலின் சிறுமை துன்பத்தையும் குறித்து நின்றது.

மாலியவான் அறிவுரையை இராவணன் இகழ்தல்

6828. 'மற்று எலாம் நிற்க, அந்த மனிதர் வானரங்கள், வானில்
இற்றை நாள் அளவும் நின்ற இமையவர் என்னும்
தன்மை சொற்றவாறு அன்றியேயும், "தோற்றி நீ" என்றும் சொன்னாய்;
கற்றவா நன்று! போ' என்று, இனையன கழறலுற்றான்:

மற்று எலாம் நிற்க - (நீ உரைத்தவற்றுள்) மற்றைய செய்திகள் எல்லாம் (ஒருபுறம்) இருக்கட்டும்; ***அந்த மனிதர், வானரங்கள்*** - (என்னை நோக்கி) அந்த இராம லக்குவர், குரங்குகள்; ***வானில் இற்றை நாள் அளவும்*** - வானுலகில் இன்று வரையிலும்; ***நின்ற இமையவர்*** - (என்னை எதிர்க்க இயலாது பணிந்து) நின்ற தேவர்கள்; ***என்னும் தன்மை*** - என்னும் (இவர்களின்) இயல்புகளைச்; ***சொற்றவாறு அன்றியேயும்*** - சொன்னதோடு நிற்காமல்; ***"நீ தோற்றி*** - "நீ தோற்பாய்" ***என்றும் சொன்னாய்*** - என்றும் கூறினாய்; ***கற்றவா நன்று போ!*** - நீ கற்றுள்ள அரசியல் நூல்களின் திறம் நன்று போ! ***என்று இனையன கூறல் உற்றான்*** - (மேலும்) இத்தகைய மொழிகளைக் கூறத் தொடங்கினான்.

தேவர், மானுடர், வானரங்கள் ஆகியோர் தன்மைகளை மாலியவான் கூறியதைக் கேட்டுச் சகித்த இராவணன், "நீ தோற்பாய்" என்று கூறிய சொற்களுக்கு மட்டும் பொறுக்கமுடியாதவன் ஆனான் என்பது கருத்து. "என்னும் தன்மை" என்பதன் இடையே "இவர்கள்" எனும் சொல் பொருட்சிறப்புக் கருதி வருவிக்கப்பட்டது. "கற்றவா நன்று போ!" என்பது கவிஞர் பெருமான் உயிராற்றலோடு உரையாடல்களை அமைக்குத் திறத்திற்கு மேலும் ஒரு சான்றாய் நின்றது.

6829. 'பேதை மானிடவரோடு குரங்கு அல, பிறவே ஆக,
பூதல வரைப்பின் நாகர் புரத்தின் அப் புறத்தது ஆக,
காது வெஞ் செரு வேட்டு, என்னைக் காந்தினர்
கலந்த போதும்,
சீதைதன் திறத்தின்ஆயின், அமரத் தொழில்
திறம்புவேனோ?

பேதை மானிடவரோடு *- அறிவற்ற மனிதர்களுடனே;* ***குரங்கு அல*** *- குரங்கினங்கள் மட்டும் அல்ல;* ***பிறவே ஆக*** *- வேறு உயிர்கள் எல்லாம் (ஒன்று கூடினும்) கூடட்டும்;* ***பூதல வரைப்பின்*** *- இம்மண்ணுலக எல்லை;* ***நாகர் புரத்தின்*** *- (ஆகட்டும்) நாகர் உலகம் (ஆகட்டும்) இவற்றிற்கு;* ***அப்புறத்தது ஆக*** *- அப்பாற்பட்ட வானுலகமே தான் ஆகட்டும்;* ***காது வெம் செருவேட்டு*** *- அழிக்கும் கடும்போரினை விரும்பி;* ***காந்தினர்*** *- மனக்கொதிப்புடையவராய்;* ***என்னைக் கலந்தபோதும்*** *- என்னை என் பகைவர்கள் நெருங்கின போதும்;* ***சீதை தன் திறத்தின்*** *- (அப்போர்) சீதையைப் பெறும் பொருட்டாக என்றால்;* ***அமரத் தொழில் திறம்புவேனோ?*** *- போர் இடுவதிலிருந்தும் பின் வாங்குவேனோ? (வாங்கேன்!).*

தன் திறம் உணராது என்னை எதிர்க்க வந்துளர் ஆதலின் இராமலக்குவரைப் "பேதை மானிடவர்" என்றான். திறம்புதல் - பின்னிடுதல். காந்துதல்-நெஞ்சு கொதித்தல்.

6830. 'ஒன்று அல, பகழி, என் கைக்கு உரியன; உலகம்
எல்லாம்
வென்றன; ஒருவன் செய்த வினையினும் வலிய;
"வெம் போர்
முன் தருக" என்ற தேவர் முதுகு புக்கு அமரில்
முன்னம்
சென்றன; இன்று வந்த குரங்கின்மேல்
செல்கலாவோ?

என் கைக்கு உரியன *- என் கரங்களில் உலவுகின்றனவும்;* ***உலகம் எல்லாம் வென்றன*** *- உலகங்கள் யாவையும் வென்று தீர்த்தனவும்;* ***ஒருவன் செய்த வினையினும் வலிய*** *- (தப்பாமல் தாக்குவதில்) ஒருவன் புரிந்த வினைகளை விட வலிமை வாய்ந்தனவும்;* ***முன் வெம்போர் தருக என்ற தேவர்*** *- (என்) முன் வந்து போர் தருக என்று எதிர்நின்ற தேவர்கள்;* ***முதுகு புக்கு*** *- (பின்னிட்டு ஓடுமாறு) முதுகுகளில் ஊடுருவி;* ***அமரில் முன்னம் சென்றன*** *- போர்க்களத்தில் அவர்களின் முன்னே சென்றனவுமாகிய;* ***ஒன்று அல பகழி*** *- ஒன்றல்லாத மிகப் பலவான அம்புகள்;* ***இன்று***

வந்த குரங்கின்மேல் - இப்போது வந்துள்ள குரங்குகளின் மேல்; **செல்கலாவோ?** - செல்லும் வலிமையற்றன ஆகி விடுமோ? (விடா.)

6831. ***'சூலம் ஏய் தடக் கை அண்ணல்தானும், ஓர் குரங்காய்த் தோன்றி***
ஏலுமேல், இடைவது அல்லால், என் செய வல்லன் என்னை? வேலை நீர் கடைந்த மேல்நாள், உலகு எலாம் வெருவ வந்த
ஆலமோ விழுங்க, என் கை அயில் முகப் பகழி? அம்மா!*

சூலம் ஏய் தடக்கை அண்ணல் தானும் - சூலம் என்னும் படைக்கருவியை ஏந்தியுள்ள அகன்ற கரமுடைய பெருமைக்குரிய சிவபெருமானும்; **ஓர் குரங்காய்த் தோன்றி** - ஒரு குரங்காய்த் தோற்றமுற்றும்; **ஏலுமேல்** - (என்னோடு) போரில் எதிர்த்து நிற்பான் எனில்; **இடைவது அல்லால்** - (எனக்கு) பின்னிடுவானே அல்லாமல்; **என்னை என் செய வல்லான்?** - என்னை என்ன செய்துவிட வல்லவன்? **என் கையில் அயில் முகப் பகழி விழுங்க** - என் கரத்தினில் உள்ள கூர்முகமுடைய அம்புகள் (அச்சிவபிரான் எளிதில்) விழுங்கி விடுவதற்கு; **வேலை நீர் கடைந்த மேல்நாள்** - கடல் நீரைக் கடைந்த முன்னாளில்; **உலகு எலாம் வெருவ வந்த** - உலகம் யாவையும் அஞ்சி நடுங்குமாறு அக்கடலில் தோன்றிய; **ஆலமோ?** - நஞ்சோ? (இல்லை என்றபடி).

நஞ்சோ?-ஓகாரம் எதிர்மறை. முத்தலைச் சூலம். அண்ணல் - தலைமைக்குரிய சிறப்பினன். சிவபிரானை அண்ணல் எனச் சுட்டுவதால், கவிஞர் பிரானின் சமய சமரசப்பேருள்ளம் புலனாம். நான் வழிபட்டுயர்ந்த சிவனே குரங்காய் வந்திருந்தாலும், நான் பெற்றுள்ள வரத்தால் யார் என்னை என்ன செய்து விட முடியும்? எனக் கேட்கும் இராவணனின் இக்கூற்றால், அவன் ஆணவத்தின் கொடுமுடியில் ஏறியமர்ந்துள்ளமை கூறப்பட்டது.

6832. ***'அறிகிலை போலும், ஐய! அமர் எனக்கு அஞ்சிப் போன***
எறி சுடர் நேமியான் வந்து எதிர்ப்பினும், என் கை வாளி
பொறி பட, சுடர்கள் தீயப் போவன; போக்கிலாத
மறி கடல் கடைய, வந்த மணிகொலாம், மார்பில் பூண?

ஐய! - ஐயனே! **அமர் எனக்கு அஞ்சிப்போன** - போரில் (என் முன் நிற்க இயலாது) அஞ்சி ஓடிய; **சுடர் எறி நேமியான்** - ஒளி வீசுகின்ற சக்கரப் படையை ஏந்தியவனான

திருமாலே; **வந்து எதிர்ப்பினும்** - (எனக்கு எதிர் நின்று) தாக்கினும்; **என் கை வாளி பொறிபட** - என் கரங்களில் உள்ள அம்புகள் தீப்பொறிகளைச் சிந்தியவாறு; **சுடர்கள் தீய** - (ஞாயிறு, திங்கள், தீ) எனும் முச்சுடர்களும் கரிந்து போகுமாறு; **போவன** - ஏகவல்லன; (அவ்வம்புகள்) **மறிகடல் கடைய** - அலைகின்ற கடலைக் கடையும்போது; **போக்கிலாத வந்த மணி கொல் ஆம்?** - போகும் இடம் அறியாமல் (திருமால்மார்பினை வந்தடைந்த கௌத்துவ) மணியாகுமோ? (ஆகாது); **அறிகிலை போலும்** - இதனை நீ அறியாய் போலும்!

"நேமியானே வந்து எதிர்ப்பினும்" என வரவேண்டிய தேற்றேகாரம் மறைந்து நின்றதால் விரிக்கப் பெற்றது. "போக்கு அறு பனுவல்" (தொல். பாயிரம்) என்பதில், போக்கு குற்றம் எனும் பொருளில் வந்துள்ளது. நேமி - ஆழிப்படை, சக்கரம். மார்பில் பூணவாளி மணியன்று என்பதனால் அது மார்பைப் பிளக்கும் என்பது குறிப்பு. திருமால், புறமுதுகிட்டதாக இராவணன் முன்பும் (6182, 6186) உரைத்துள்ளான்.

6833. 'கொற்றவன், இமையோர் கோமான், குரக்கினது
உருவம் கொண்டால்,
அற்றை நாள், அவன்தான் விட்ட அயிற்படை
அறுத்து மாற்ற,
இற்ற வான் சிறைய ஆகி விழுந்து, மேல் எழுந்து
வீங்காப்
பொற்றை மால் வரைகளோ, என் புய நெடும்
பொருப்பும்? அம்மா!'

கொற்ற வாள் இமையோர் கோமான் - வெற்றியைக் கொண்ட வாள் ஏந்தும் தேவர்தலைவனான இந்திரன்; **குரக்கினது உருவம் கொண்டால்** - குரங்கினுடைய வடிவம் கொண்டுள்ளான் என்றால்; **அற்றை நாள்** - (மலைகளின் சிறகுகளை அரியத் தொடங்கிய) அக்காலத்தில்; **அவன் விட்ட** - அவ் இந்திரன் விடுத்த; **அயிற் படை** - கூரிய வச்சிராயுதம்; **அறுத்து மாற்ற** - அறுத்து வேறாக்கியதால்; **வான் இற்ற சிறைய ஆகி** - வானில் (பறப்பதற்கு இயலாத) ஒடிந்த சிறகுகளையுடையனவாகி; **விழுந்து** - கீழே வீழ்ந்து; **மேல் எழுந்து வீங்கா** - மேல் கிளம்பிப் பறக்க இயலாத; **மால் பொற்றை வரைகளோ** - பெருமைக்குரிய சிறு குன்றுகளோ; **என்புய நெடும் பொருப்பும்?** - என்னுடைய தோள்களாகிய பெருமலைகளும்? மலைகளுக்கெல்லாம் இருந்த சிறகுகளை இந்திரன் தன் வச்சிராயுதத்தால் அடித்து அழித்தான் என்பது புராணச் செய்தி. பொற்றை - சிறுகுன்றுகள். மால்வரை - பெருமைக்குரிய மலைகள். பெருமை இகழ்ச்சிக் குறிப்பாயிற்று. இந்திரன் வச்சிரத்தால் அடித்து வீழ்த்த என் புயமலைகள் அன்றைய பொற்றைக் கற்கள் அல்ல; பெருமலைகள் என்பான். "புயநெடும் பொருப்பும்" என்றான். மாலியவான் கூறிய கருத்துக்களின் சாரத்தை யெல்லாம் வாங்கி ஒன்று விடாமல் ஆணித்தரமாக, நெற்றியில் அறைந்தாற்போல் ஆணவ உச்சியில் அமைந்துள்ள இராவணனை விடைதர வைத்துள்ள கவிஞர் பிரானின் உரையாட்டுத் திறம் வியக்க வைப்பது.

'அடித்தவுடன் வீழ, என் தோள்கள் என்ன பொத்தை மலைகளா?" எனக் கேட்டு, இராவணன் தோள்கள் மலையினும் வலியன என உணர்த்தியவாறு

கதிரவன் தோற்றம்

6834.** **உள்ளமே தூது செல்ல, உயிர் அனார் உறையுள் நாடும்
கள்ளம் ஆர் மகளிர் சோர, நேமிப்புள் கவற்சி நீங்க,
கொள்ளை பூண்டு அமரர் வைகும் குன்றையும் கோட்டில் கொண்ட
வெள்ள நீர் வடிந்தது என்ன, வீங்கு இருள் விடிந்தது அன்றே.

உள்ளமே தூது செல்ல - மனமே தூதுப் பொருளாகச் செல்ல; **உயிர் அனார் உறையுள் நாடும்** - (தம்) உயிரை ஒத்த காதலரின் இருப்பிடம் நோக்கிச் செல்கின்ற; **கள்ளம் ஆர் மகளிர் சோர** - வஞ்சனை மிக்க (நெறி பிறழும் பெண்டிர் உள்ளம் வருந்தவும்; **நேமிப்புள் கவற்சி நீங்க** - (பகலில் அணையும்) சக்கரவாகப் பறவைகள் கவலை நீங்கவும்; **கொள்ளை பூண்டு** - மிகுதியாக நிறைந்து; **அமரர் வைகும்** - தேவர்கள் வசிக்கின்ற; **குன்றையும்** - மேருமலையையும்; **கோட்டில் கொண்ட** - உச்சிக்கோடு வரையிலும் மூடி நிற்கின்ற; **வெள்ள நீர் வடிந்தது என்ன** - வெள்ளமானது நீர் வடிந்தாற் போன்று; **விலங்கு இருள் விடிந்தது** - (உலகில்) பொங்கிப் பருத்திருந்த இருட்டு அகன்றது.

மேருமலையினையும் மூடி நின்ற ஒரு கறுப்பு வெள்ளம் மெல்ல வடிந்தது போல இருள் விடிந்தது என அழகுறக் கற்பித்தார். வான் முகடு வரையும் இருள் நிறைவதால், வான் முட்ட நிற்கும் மேருமலையின் உச்சியை மறைத்திருந்த இலங்கையைச் சூழ்ந்துள்ள இராவண ஆட்சியின் இருளும், பிராட்டியின் துயரக் கொடுமுடியாம் சோக இருளும் விடிய இருப்பதைக் குறிப்பால் குறிப்பித்தவாறுமாம்.

6835.** **இன்னது ஓர் தன்மைத்து ஆம் என்று எட்டியும் பார்க்க அஞ்சி,
பொன் மதில் புறத்து நாளும் போகின்றான்,-'போர் மேற்கொண்டு
மன்னவர்க்கு அரசன் வந்தான்; வலியமால்' என்று, தானும்
தொல் நகர் காண்பான் போல,-கதிரவன் தோற்றம் செய்தான்.

இன்னது ஓர் தன்மைத்து ஆம் - *(இலங்கை) இத்தகைய ஒரு தன்மையினை உடையது ஆகும்;* **என்று எட்டியும் பார்க்க அஞ்சி** - *என்று எட்டிப் பார்க்கவும் பயந்து (அதன்);* **பொன் மதில் புறத்து நாளும் போகின்றான் கதிரவன்** - *பொன்மயமான மதிலின் வெளியிலேயே நாள்தோறும் செல்பவனாகிய சூரியன்; - (இப்போது)* **போர் மேல் கொண்டு -** *போரை ஏற்றுக்கொண்டு;* **மன்னவர்க்கு அரசன் வந்தான்** - *அரசர்க்கு அரசனான இராமபிரான் வந்தனன்;* **வலியம் என்று** - *(ஆதலால்) நாம் வலிமை பெற்று விட்டோம் என்று;* **தானும் தொல் நகர் காண்பான் போலத் தோற்றம் செய்தான்** - *தானும் பழைய அந்த இலங்கை மாநகரைக் காண விரும்பியவன் போலக் (கீழ்வானில்) உதித்தான்.*

தற்குறிப்பேற்ற அணி. புவியியல் அமைப்பால், இலங்கையின் உச்சிமேல் கதிரவன் இயங்காமையுணர்ந்த கவிஞர்பிரான், இராவணன் கொடுங்கோன்மைக்கு அஞ்சி இலங்கை மாநகரின் உட்செல்ல அஞ்சி, மதிற்புறத்தே கதிரவன் உலவ நேர்ந்தது எனத் தற்குறிப்பினை ஏற்றிக் காண்பித்தார். இப்போது, அறத்தின் நாயகனான இராமபிரான் இலங்கையின் தலைவாயிலில் படையோடு நிற்கும் வலிமை கண்டு, தானும் துணிவு பெற்று, இலங்கையின் உள் நுழைந்து எட்டிப் பார்க்கும் துணிச்சலோடு தோன்றுவான் போலத் தோன்றினான். இலங்கையில் கதிரவன் இயங்காமை (4855) முன்பும் (7014) பின்பும் கூறப்படும். "இருசுடர் இயங்காப் பெருமூதிலங்கை" எனப் புறத்திரட்டும் இப்பெருமை புகலும். "பகலவன் மீது இயங்காமைக் காத்த பதி வீரன்" (2. 10. 11) என இராவணன் இலங்கையின் இப்புகழ் தேவாரத்தினும் பேசப்படும்.

இலங்கை காண் படலம்

இராமபிரான் தான் தங்கியிருந்த சுவேல மலையின் உச்சி மீது, தன் பரிவாரங்களுடன் ஏறிநின்று, இலங்கை மாநகரைக் கண்ணுறுகின்றான். அம்மாநகரின் அழகும் பொலிவும், வளமும், வாழ்வும் பெருமானின் நெஞ்சை வியக்க வைக்கின்றன. வியப்பில் எழுந்த உரைகள், இலக்குவனுக்குக் கூறுவதாய் அமைந்து அழகிய வர்ணனைக் கவிதைகளாய் இப்படலத்தில் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

இராமன் பரிவாரங்களுடன் சுவேல மலைமேல் ஏறுதல்.

**6836. அருந்ததி அனைய நங்கை அவ்வழி இருந்தாள்
என்று
பொருந்திய காதல் தூண்ட, பொன் நகர் காண்பான்
போல,
பெருந் துணை வீரர் சுற்ற, தம்பியும் பின்பு செல்ல,
இருந்த மால் மலையின் உச்சி ஏறினன் இராமன்,**

இப்பால்.

அருந்ததி அனைய நங்கை - அருந்ததி போன்ற கற்புடையாள் ஆகிய சீதா தேவி; **அவ்வழி இருந்தாள் என்று** - அந்த இலங்கையில் உள்ளாள் என்பது பற்றி; **பொருந்திய காதல் தூண்ட** - (உள்ளத்தே) பதிந்துள்ள காதல் தூண்டியதால்; **பொன் நகர் காண்பான் போல** - அழகிய இலங்கை மாநகரினைப் பார்க்க எழுந்தவன் போன்று; **பெருந்துணை வீரர் சுற்ற** - தனக்குப் பெருமைக்குரிய துணைவராய் இலங்கும் சுக்கிரீவன், வீடணன் ஆகிய இருவரும் இருபுறமும் செல்ல; **தம்பியும் பின்பு செல்ல** - தன் (அருமைத்) தம்பியாகிய இலக்குவனும் பின்னே வர; **இருந்த மால் வரையின் உச்சி இராமன் ஏறினன்** - தான் தங்கியிருந்த பெருமலையாகிய சுவேல மலையின் உச்சியை நோக்கி இராமபிரான் ஏறினான். **இப்பால்** - இதன் பின்னர்....

இச்செய்யுள் குளகம் அடுத்து வரும் கவிகளோடு கருத்து முடியும். காதலுக்கு உரியாரைக் காண இயலாக் காலத்து, அவர் இருக்கும் இடமும் காணற்கு உரியதாய் ஆவல் தூண்டுமாதலின், "காதல்தூண்டப் பொன்னகர் காண்பான்" என்றார்.

**6837. செரு மலி வீரர் எல்லாம் சேர்ந்தனர் மருங்கு
செல்ல,
இரு திறல் வேந்தர் தாங்கும் இணை நெடுங் கமலக்
கையான்.
பொரு வலி வய வெஞ் சீயம் யாவையும் புலியும்
சுற்ற,
அரு வரை இவர்வது ஆங்கு ஓர் அரிஅரசு
அனையன் ஆனான்.**

செருமலிவீரர் எல்லாம் - போர்புரியும் தன்மையுடைய வீரர் யாவரும்; ***சேர்ந்தனர் மருங்கு செல்ல*** - திரண்டு பக்கத்தே செல்ல; ***இருதிறல் வேந்தர்*** - இரண்டு திறமை வாய்ந்த சுக்கிரீவன், வீடணன் என்ற அரசர்க்கரசர்; ***தாங்கும்*** - பற்றி தாங்கிச் செல்லும்; ***இணை நெடும் கமலக் கையான்*** - இரண்டான நீண்ட செந்தாமரையனைய கைகளையுடைய இராமபிரான்; ***பொருவலி வயவெஞ்சீயம்*** - போரிடும் வலிமை வாய்ந்த திறல் மிக்க கொடிய சிங்கம் ஒன்று; ***யானையும் புலியும் சுற்ற*** - யானைகளும் புலிகளும் சுற்றிவர; ***ஓர் அரி அரசு*** - ஒப்பற்றதொரு இராச சிங்கம்; ***அருவரை இவர்வது அனையன் ஆனான்*** - அரிய குன்று ஒன்றின் மேல் ஏறுவது போன்றவன் ஆனான்.

இந்தப் பாடலில் வரும் உவமைக் காட்சியைத் திரிசடை கனவுபற்றிய பாடலொடு (5118) இணைத்துக் காண்க.

6838. கதம் மிகுந்து இரைத்துப் பொங்கும் கனை கடல் உலகம் எல்லாம்
புதைவு செய் இருளின் பொங்கும் அரக்கர்தம் புரமும், பொற்பும்,
சிதைவு செய் குறியைக் காட்டி, வட திசைச் சிகரக் குன்றின்,
உதயம்அது ஒழியத் தோன்றும், ஒரு கரு ஞாயிறு ஒத்தான்.

கதம் மிகுந்து - சினம் ஏறி; ***இரைத்துப் பொங்கும்*** - அலையொலித்துப் பொங்குகின்ற; ***கனைகடல் உலகம் எல்லாம்*** - ஆர்ப்பொலி மிக்க கடல் சூழ்ந்த உலகம் யாவும்; ***புதைவு செய் இருளின் பொங்கும் அரக்கர்தம்*** - தனதகத்தே அழுந்தி மறையுமாறு செய்யும் இருளைப்போலே (பாவமாகிய இருளால்) பொங்கி (உலகை அழிக்க உள்ள) அரக்கர்களுடைய; ***புரமும் பொற்பும்*** - நகராகிய இலங்கையும் அதன் அழகும்; ***சிதைவு செய்குறியைக் காட்டி*** - அழியப் போகின்ற அடையாளத்தைக் காண்பித்து; ***உதயமது ஒழிய*** - உதயகிரிச் சிகரத்திலே உதிப்பதை நீக்கி; ***வடதிசைச் சிகரத்தின்*** - வடதிசைக்கண் உள்ள ஒரு மலைச்சிகரத்தில்; ***தோன்றும் கரு ஞாயிறு ஒத்தான்*** - உதிக்கின்ற ஒரு கரிய சூரியனைப் போன்றவன் ஆனான் (இராமபிரான்).

கதிரவன் உதய காலத்தே, சுவேலமலைமேல் நின்ற இராமபிரானை, வடக்கே உதித்த கரு ஞாயிறு என வருணித்தார். கருஞாயிறு இராமனுக்கு உவமை. "கட்டார்சிலைக் கருஞாயிறு புரைவான்" (9406); "கண்தாமரை போல் கருஞாயிறு என" (2610)" செந்தண் கமலக்கண் சிவந்த வாயோர் கருஞாயிறு, அந்தமில்லாக் கதிர் பரப்பி அலர்ந்தது. ஒக்கும் அம்மானே!" (திருவாய்: 8: 5: 7) என வருவன காண்க. உதயமது அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

6839. ***துமிலத் திண் செருவின் வாளிப் பெரு மழை***
சொரியத் தோன்றும்
விமலத் திண் சிலையன், ஆண்டு ஓர் வெற்பினை
மேய வீரன்,
அமலத் திண் கரமும் காலும் வதனமும் கண்ணும்
ஆன,
கமலத் திண்காடு பூத்த காள மா மேகம் ஒத்தான்.

துமிலத் திண்செருவின் - பேரொலியுடன் எழும் வலிய போரில்; **வாளிப் பெருமழை** - அம்புகளாகிய பெரியமழை; **சொரியத் தோன்றும்** - பொழியுமாறு தோன்றும்; **விமலத் திண்சிலையன்** - மாசற்ற திண்ணிய வில்லை ஏந்தியவனாகி; **ஆண்டு ஓர் வெற்பினை மேயவீரன்** - அங்கே ஒரு மலையை யடைந்தவனாகிய இராமபிரான்; **அமலத்திண் கரமும் காலும் வதனமும் கண்ணும் ஆன** - தூய்மை பொருந்திய திருக்கைகளும், திருவடிகளும், திருமுகமும் திருக்கண்களும் ஆன; **கமலத் திண்காடு பூத்த** - வளமான தாமரைக்காடு பூத்துக் கிடக்கிற; **காளமாமேகம் ஒத்தான்** - கரிய பெரிய காளமேகம் போன்றவன் ஆனான்.

துமிலம் - பேரொலி, ஆரவாரம். தாமரைக்காடு அனையான் இராமன். ஒப்பு: (திருவாய்: 8: 5: 1). நீல மேனியிடை செந்நிற உறுப்புகள் இயைந்து பொலிவதைப் புலப்படுத்தும் இப்பாடல் படிமம். கம்பரைப் பெரிதும் கவர்ந்திருக்கிறது; அவர் போற்றிய படிமத்துக்கு மூலம் ஆழ்வார் அருளிச் செயலே.

6840. ***மல் குவடு அனைய திண் தோள் மானவன்,***
வானத்து ஓங்கும்
கல் குவடு அடுக்கி வாரிக் கடலினைக் கடந்த,
காட்சி
நல் குவடு அனைய, வீரர் ஈட்டத்தின் நடுவண்
நின்றான்.
பொன் குவட்டு இடையே தோன்றும் மரகதக்
குன்றம் போன்றான்.

வானத்து ஓங்கி கல் குவடு அடுக்கி - ஆகாயத்தளவு உயர்ந்த கல்மலைகளை யடுக்கி; **வாரி கடலினைக் கடந்த** - நீர் வருகையையுடைய கடலினைக் கடந்த; **நல்குவடு அனைய காட்சி வீரர்** - நல்ல மலைகளை ஒத்தவராய்க் காட்சி தரும் வானர வீரர்களின்; **ஈட்டத்தின் நடுவண் நின்றான்** - கூட்டத்தில் நின்றவனான; **மல்குவடு திண்தோள்** - வலிய சிகரத்தை ஒத்த திண்ணிய தோள்களையுடைய; **மானவன்** - மனுக்குலத்தில் தோன்றிய இராமபிரான்; **பொன்குவடு இடையே தோன்றும்** - பொன் மலைகளின் நடுவே காணப்படும்; **மரகதக் குன்றம் போன்றான்** - மரகத மலையைப் போன்று விளங்கினான்.

கற்குவடுகளைச் சுமந்த அவர்கள் தோள்கள் பொற்குவடுகள் ஆயின, அப்பொற்குவடுகளுக்கிடையே மரகதமலையென இராமபிரான் நின்றான் என்பதாம். "எப்பொருளும் தானாய் மரகதக் குன்றம் ஒக்கும்" *(திருவாய் : 2: 5: 4)*; "வள்ளலே! மதுசூதனா! மரகத மலையே! *(திருவாய் : 2: 6: 4)* என நம்மாழ்வார் மரகத மலை எனப் பரவுதல் இங்கு நினைவு கூரத் தகும்.

இராமன், இலங்கையின் சிறப்பை இளவலுக்குக் காட்டிக் கூறுதல்.

6841. அணை நெடுங் கடலில் தோன்ற, ஆறிய சீற்றத்து ஐயன்,
பிணை நெடுங் கண்ணி என்னும் இன்னுயிர் பிரிந்த பின்னை, துணை பிரிந்து அயரும் அன்றிற் சேவலின் துளங்குகின்றான்,
இணை நெடுங் கமலக் கண்ணால் இலங்கையை எய்தக் கண்டான்.

பிணை நெடுங்கண்ணி என்னும் - பெண்மானைப் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய சீதை என்கின்ற; **இன்னுயிர் பிரிந்த பின்னை** - இனிய (தன்) உயிரைப் பிரிந்த பிறகு; **துணை பிரிந்து அயரும் அன்றில் சேவலின் துளங்குகின்றான்** - துணையைப் பிரிந்து வாடும் ஆண் அன்றில் பறவை போல மனம் கலங்கியவனாய்; **நெடுங்கடலில் அணைதோன்ற** - நீண்டகடலில் அணை (கட்டப்பட்டுத்) தோற்றம் தருதலால்; **ஆறிய சீற்றத்து ஐயன்** - தணிந்த கோபத்தை யுடையவனான இராமபிரான்; **நெடு இணைக் கமலக் கண்ணால்** - நீண்ட இரு தாமரைக் கண்களாலும்; **இலங்கையை எய்தக் கண்டான்** - இலங்கை மாநகரை நன்றாக நோக்கினான்.

பிராட்டியைப் பெற நெடுங்கடல் குறுக்கே தடையாய்க் கிடப்பதால் எழுந்த சினம், அதற்கு அணை கட்டிய பின், பிராட்டியை அடைய வழி கிட்டிவிட்டதென ஆறத் தொடங்கியதால், "அணை தோன்ற ஆறிய சீற்றத்து ஐயன்" என்றார். கடலுக்கு அணையிட வழி செய்யாததால் வருணன் மேல் எழுந்த சீற்றம், இப்போது வடிந்துள்ளது என்க. பிராட்டி இராமபிரானின் இன்னுயிர் என்று இக்காவியத்தின் பல இடங்களில் வரும். *(4020, 5305, 5306, 3474)*

6842. 'நம் திரு நகரே ஆதி வேறு உள நகர்கட்கு எல்லாம்
வந்த பேர் உவமை கூறி வழுத்துவான் அமைந்த காலை,
இந்திரன் இருக்கை என்பர்; இலங்கையை எடுத்துக் காட்டார்

அந்தரம் உணர்தல் தேற்றார்; அருங் கவிப் புலவர்
அம்மா!

அருங்கவிப் புலவர் - (இராமபிரான் இலக்குவனை நோக்கி) (தம்பீ!) அரிய கவிதைகளைப் பாடவல்ல புலவர்கள் (எல்லாம்); **நம்திரு நகரே ஆதி வேறு உள நகர்கட்கு எல்லாம்** - நம் அழகிய அயோத்தி முதலான உலகில் உள்ள பிற நகரங்கள் யாவற்றிற்கும்; **வந்த பேர் உவமை கூறி வழுத்துவான் அமைந்த காலை** - உள்ளத்தில் எழுந்த உவமைகளைச் சொல்லிப் புகழத் தொடங்கிய பொழுது (எல்லாம்); **இந்திரன் இருக்கை என்பார்** - (உவமைப்பொருள் ஆக) தேவர் தலைவனாகிய இந்திரனின் இருப்பிடமான அமராவதி நகர் என்பார்கள்; **இலங்கையை எடுத்துக்காட்டார்** - (அதனினும் உயர்ந்த) (இந்த) இலங்கை மாநகரை உவமைப் பொருளாக எடுத்துக் காட்டமாட்டார்கள்; **அந்தரம் உணர்தல் தேற்றார்** - (அந்த அமராவதி நகருக்கும் இந்த இலங்கை மாநகருக்கும் உள்ள) வேறுபாட்டை அப்புலவர்கள் உணரும் தெளிவுடையார் அல்லர் (போலும்!).

பேர் உவமை - உவமேயத்தைக் காட்டிலும் உயர்ந்த உவமை. "உயர்ந்ததன் மேற்றே உள்ளுங்காலை" (தொல். உவம. 3) அந்தரம் - வேறுபாடு. புலவர் இலங்கைக்கும் அமராவதிக்கும் வேறுபாடு தெரியின், நம்திருநகரே யாதி வேறு உள நகர்கட்கெல்லாம் இந்திர இருக்கையாகிய அமராவதியை உவமிப்பதை விடுத்து, இந்த இலங்கை நகரத்தையோ எடுத்துக்காட்டுவர் என்பது கருத்து.

6843. **'பழுது அற விளங்கும் செம் பொன் தலத்திடைப்**
பரிதி நாண
முழுது எரி மணியின் செய்து முடிந்தன,
முனைவராலும்
எழுத அருந் தகைய ஆய, மாளிகை இசையச்
செய்த
தொழில் தெரிகிலவால், தங்கண் சுடர் நெடுங்

கற்றை சுற்ற. **பழுது அறவிளங்கும் செம்பொன் தலத்திடை** - குற்றமின்றி ஒளிரும் சிவந்த பொன்னினால் ஆன நிலத்தில்; **பரிதி நாண** - சூரியனும் நாணமுறும்படி; **முழுது எரிமணியின் செய்து முடிந்தன** - முற்றிலும் ஒளிர்கின்ற இரத்தினங்களால் செய்து முடிக்கப் பெற்றனவும்; **முனைவராலும் எழுதருந்தகைய மாளிகை** - முதிர்ந்த அறிவினராலும் வரைவதற்கு இயலாத மாளிகைகளில்; **இசையச் செய்த தொழில்** - பொருந்துறச் செய்துள்ள வேலைப்பாடுகள்; **தங்கண் சுடர் நெடுங்கற்றை சுற்ற** - அவற்றிலுள்ள (எரிமணிகளின்) ஒளிவீச்சு பார்ப்பார் விழிகளைக் கூசச் செய்வதனால்; **தெரிகில** - கட்புலன் ஆகவில்லை.

"பொன் கொண்டிழைத்த? மணியைக் கொடு பொதிந்த? என் கொண்டிழைத்த எனத்தெரிகிலாத" (கம்ப. 4835) என்பார் முன்னும்.

6844. 'விரிகின்ற கதிர ஆகி, மிளிர்கின்ற மணிகள் வீச,
சொரிகின்ற சுடரின் சும்மை விசும்புறத் தொடரும் தோற்றம்
அரி வென்ற வெற்றி ஆற்றல் மாருதி அமைத்த தீயால்
எரிகின்றதாயே காண், இக் கொடி நகர் இருந்தது இன்னும்!

விரிகின்ற கதிர ஆகி - பரந்து வீசுகின்ற கிரணங்களை யுடையனவாய்; **மிளிர்கின்ற மணிகள் வீச** - விளங்குகின்ற நவமணிகள் ஒளி வீசுவதனால்; **சொரிகின்ற சுடரின் சும்மை** - பொழிகின்ற ஒளித்தொகுதி; **விசும்புறத் தொடரும் தோற்றம்** - வானளாவித் தொடர்ந்து நிற்கின்ற தோற்றமானது; **அரிவென்ற வெற்றி ஆற்றல் மாருதி** - பகைமையை வென்று தீர்க்கும் வெற்றித் திறனுடைய அநுமான் ஆனவன்; **அமைத்த தீயால்** - (தன் வாலால்) இட்ட தீயால்; **இக்கொடி நகர் இன்னும் எரிகின்றதாயே** - இந்தக் கொடிகள் சூழும் இலங்கை மாநகர் இப்போதும் எரிந்து கொண்டிருப்பது போலவே; **இருந்தது காண்** - இருப்பதைப் பார்ப்பாயாக.

மணிகள் சிந்தும் ஒளித்தொகுதி, இலங்கை அனுமன் இட்ட தீயால் இன்னும் எரிந்து கொண்டிருப்பது போன்றே தோற்றம் அளித்ததாகக் கற்பித்தார்.

6845. 'மாசு அடை பரந்த மான மரகதத் தலத்து வைத்த
காசு அடை சமைந்த மாடம், கதிர் நிறக் கற்றை சுற்ற,
ஆசு அறக் குயின்ற வெள்ளி அகல் மனை அன்னம் ஆக,
பாசடைப் பொய்கை பூத்த பங்கயம் நிகர்ப்ப, பாராய்!

மாசு அடை - அழுக்கு நுழையாமல் அடைக்கப் பெற்ற; **பரந்தமான மரகதத்தலத்து வைத்த** - விரிந்து சிறந்த மரகதத் தலத்தில் கட்டப்பட்ட; **காசு அடை சமைந்தமாடம்** - பொன்னால் நெடுக வேயப்பட்ட மாடங்கள்; **கதிர் நிறக் கற்றைசுற்ற** - சூரியனுடைய மை போன்ற ஒளிக்கற்றைகள் சூழுமாறு அமைய; **ஆசு அறக் குயின்ற** - குற்றம் நீங்க அமைக்கப்பெற்ற; **வெள்ளி அகல்மனை** - வெள்ளியால் அமைந்த விரிந்த மனைகள்; அன்னம் **ஆக** - அன்னம் போன்று ஒளிர; **பாசு அடைப் பொய்கை** - பசிய இலைகள் பரவிய பொய்கைகளில்; ***பூத்த பங்கயம் நிகர்ப்ப பாராய்!*** - பூத்துக் கிடக்கிற தாமரை மலர்களைப் போன்றிலங்குவதைப் பாராய்!

காசு-காரிய ஆகுபெயராய் பொன்னைக் குறித்தது.இங்கு அடை - நெருக்கத்தைக் குறித்தது. பாசு அடை-இங்கு அடை இலையைக் குறித்தது.

மரகதத்தளம் பொய்கை யாகவும், செம்பொற் கூரைமாடங்கள் செந்தாமரைகளாகவும், அவற்றின் மீதுள்ள வெள்ளி வீடுகள், செந்தாமரை மலர்களின் மேலுள்ள அன்னங்களாகவும் மனக்கண்ணால் கண்டு நமக்கும் காட்டுகின்றார் கவிஞர் பிரான். அடை எனும் சொல் வெவ்வேறு பொருள்களில் அமைய வந்த திரிபு அணியாம்.

6846. 'தீச் சிகை சிவணும் சோதிச் செம் மணிச் செய்த தூணின்
தூச் சுடர் மாடம் ஈண்டித் துறுதலால், கருமை தோன்றா
மீச் செலும் மேகம் எல்லாம், விரி சுடர் இலங்கை வேவ,
காய்ச்சிய இரும்பு மானச் சேந்து ஒளி கஞல்வ, காணாய்!

தீச் சிகை சிவணும் சோதி - அக்கினிக் கொழுந்து போலும் ஒளியினையுடைய; **செம்மணிச் செய்ததூணின்** - சிவந்த மாணிக்கங்களைப் பதித்துச் செய்யப் பெற்ற தூண்கள் நாட்டப்பெற்ற; **தூச்சுடர் மாடம் ஈண்டித் துறுதலால்** - தூய்மையான ஒளிமிக்க மாடங்கள் நெருங்கிச் சுடர் விடுதலால்; **கருமை தோன்றா** - கருநிறம் தோன்றாமல்; **மீச்செலும் மேகம் எல்லாம்** - ஆகாயத்தில் பரவிச் செல்லும் மேகங்கள் எல்லாம்; **விரிசுடர் இலங்கை வேவ** - விரிந்து பரவும் ஒளியுடைய இலங்கை (அநுமனால் தீயிடப்பட்ட அன்று) எரிந்து போகும்போது; **காய்ச்சிய இரும்பு மான** - (அப்பெருந்,தீயிற்) காய்ச்சப் பட்ட இரும்பினைப் போல; **சேந்து ஒளி கஞல்வ காணாய்** - செந்நிறம் பெற்று ஒளி மிக விளங்குவதைக் காண்பாயாக.

தீச்சிகை - அனற்கொழுந்து. சிவணல் - ஒத்தல். இலங்கை உலைக்கூடமாகவும் மாடங்கள் உலையாகவும், செம்மணிகள் பதித்த தூண்கள் உலையில் எழுந்த அனற்கொழுந்துகளாகவும் சிவந்த வான் மேகங்கள் அனல்கொழுந்துகளால் உலையிற் காய்ச்சப் பெற்ற இரும்புப் பாளங்களாகவும் கொள்க.

6847. 'வில் படி திரள் தோள் வீர! நோக்குதி--வெங் கண் யானை
அல் படி நிறத்தவேனும், ஆடகத் தலத்தை, ஆழ,
கல் படி வயிரத் திண் கால் நகங்களின் கல்லி, கையால்
பொற் பொடி என்ன வீசி, பொன்மலை என்னப் போவ!

வில்படி திரள் தோள்வீர - வில்லின் தழும்புகள் எப்போதும் பதிந்துள்ள அகன்ற தோள்களுக்குரியவனே! **வெங்கண் யானை** - கடுஞ்சினம் கொண்ட கண்களையுடைய யானைகள்; **அல்படி நிறத்தவேனும்** - இருள் படிந்தாற் போன்ற கருமை நிறம் உடையவாயினும்; **ஆடகத் தலத்தை ஆழ** - (இலங்கையின்) பொன்னாலான தரையினை ஆழமாக; **கல்படி வயிரத்திண் கால்** - கல்லைப் போன்ற வன்மை வாய்ந்த திண்ணிய கால்களின்; **நகங்களின் கல்லி** - நகங்களால் அகழ்ந்தெடுத்து; **கையால் பொற்பொடி என்ன வீசி** - (தம்) துதிக்கைகளால் பொன்பொடி போல் (மேலே) வீசி; **பொன்மலை என்னப் போவ** - பொன்மலைகள் நகர்ந்தால் போல் போவதை; **நோக்குதி** - பார்ப்பாயாக.

வில்-வில் தழும்பினைக் குறித்து நின்றது. இதுமுதல் இனிவரும் பத்துப் பாடல்களிலும் இலக்குவனின் வீரம் செழுமிய உறுப்புகளையும் பண்பினையும் தொடர்ந்து பெருமான் போற்றிக் கூறி, அவனுக்கு விழிகளாலேயே ஒரு புகழ் மாலை தொடுத்துச் சூட்டுவதனை நோக்குக. உலகத்து யானைகள் தலையில் மண்ணைவாரிப் போட்டுக் கொள்வது இயல்பாக இருக்க இலங்கை மாநகரத்து யானைகள் பொன்னை வாரிப் போட்டுக் கொள்ளும் எனும் சமற்காரம் உணர்க.

6848. **'பூசல் விற் குமர ! நோக்காய்--புகர் அற விளங்கும்**
பொற்பின்
காசுடைக் கதிரின் கற்றைக் கால்களால் கதுவுகின்ற வீசு பொன்
கொடிகள் எல்லாம், விசும்பினின் விரிந்த
மேக-
மாசு அறத் துடைத்து, அவ் வானம் விளக்குவ
போல்வ மாதோ!

பூசல் வில் குமர ! - போரிடற்குரிய வில் ஏந்தும் குமரனே! **புகழ் அற விளங்கும் பொற்பின்** - குற்றம் நீங்குமாறு விளங்கும் அழகினையுடைய; **காசு உடைக் கதிரின் கற்றை** - (கொடிக்கம்பங்களில் பதிக்கப் பெற்றுள்ள இரத்தின) மணிகளால் ஆகிய ஒளித் தொகுதிகளையுடையனவாய்; **கால்களால் கதுவுகின்ற** - காற்றால் பற்றப்பட்டு; **வீசுபொன் கொடிகள் எல்லாம்** - அசைகின்ற அழகிய கொடிகள் யாவும்; **விசும்பின் விரிந்த** - விண்ணில் பரவியுள்ள; **மேக மாசு அறத்துடைத்து** - மேகங்கள் என்னும் அழுக்கினைத்துடைத்தெடுத்து; **அவ்வானம் விளக்குவ போல்வ நோக்காய்** - அவ்விண்ணைத் துலக்குவன போன்றுள்ளமையைக் காண்பாயாக.

புகர்-குற்றம்.

6849. **'நூல் படத் தொடர்ந்த பைம் பொன் சித்திரம்**
நுனித்த பத்திக்
கோல் படு மனைகள் ஆய குல மணி எவையும்

கூட்டி,
சால்பு அடுத்து, அரக்கன் மாடத் தனி மணி
நடுவண் சார்த்தி,
மால் கடற்கு இறைவன் பூண்ட மாலை போன்று
உளது-இம் மூதூர்.

இம் மூதூர் *- இத்தொன்மை வாய்ந்த இலங்கை;* ***நூல் படத் தொடர்ந்த*** *- (சிற்பிகளால் கோணல் என்பதேயின்றி) நூல் இட்டு நேர் வரிசையில் உள்ளனவும்;* ***சித்திரம் நுனித்த பத்தி*** *- ஓவியங்கள் நுட்பமாகத் தீட்டப்பட்ட வரிசையானவையும் ஆகிய;* ***கோல் படு மனைகள் ஆய குலமணி எவையும் கூட்டி*** *- அழகமைந்த வீடுகள் என்னும் சிறந்த மணிகள் யாவற்றையும் இணைத்து;* ***சால்பு அடுத்து*** *- (ஒரு கோவையாக) பொருந்தும்படி அமைத்து;* ***அரக்கன் மாடத் தனிமணி நடுவண் சார்த்தி*** *- அரக்கர் கோனாகிய இராவணனது அரண்மனையாகிய நாயகமணியினை நடுவிலே சார வைத்து;* ***மால் மால் கடற்கு இறைவன்*** *- பெருங்கடல்களுக்கு அரசனாகிய வருணதேவன்;* ***பூண்ட மாலை போன்று உளது*** *- அணிந்து கொண்ட மணிமாலை போன்று உள்ளது.*

கோலம், கோல் என நின்று அழகு எனும் பொருள் தந்தது. சால் படுத்தல்- பொருந்தும் படி வைத்தல். இந்திரனே சாலுங்கரி. (குறள் 25) எனுமிடத்து. சாலுதல் பொருந்துதல் எனும் பொருளில் வருதல் காண்க.

சிற்ப சாத்திர வல்லுநர்கள் நூலிட்டு, நேர்பட அமையும் தெருக்களோடும், ஊரின் நடுவே அமையும் அரச மாளிகையோடும் நகர்களை அமைக்கும் திறத்தை நன்குணர்ந்தவர் கவிஞர்பிரான்.

"நூல் அறிபுலவர் நுண்ணிதிற் கயிறு இட்டுத்தே எங்கொண்டு தெய்வம் நோக்கிப் பெரும் பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப மனை வகுத்து" (நெடுதல் 76-79) எனும் சங்கப் பாடற் சான்றால், இந்நிலத்தில் ஊர் அமைப்புக்கலையும் மனையமைப்புக் கலையும் தொன்மைச் சிறப்பொடு திகழும் பாங்கு புலனாம்.

6850. 'நல் நெறி அறிஞ ! நோக்காய்--நளி நெடுந்
தெருவின் நாப்பண்
பல் மணி மாடப் பத்தி நிழல் படப் படர்வ, பண்பால்
தம் நிறம் தெரிகிலாத, ஒரு நிறம் சார்கிலாத,
இன்னது ஓர் குலத்த என்று புலப்படா, புரவி
எல்லாம்.

நல் நெறி அறிஞ ! *- சன்மார்க்கம் இன்னதென உணர்ந்தொழுகும் அறிவு சான்றோனே!* ***நளி நெடுந் தெருவின் நாப்பண்*** *- பெருமை நிறைந்த நீண்ட தெருக்களின் நடுவே;* ***பல்மணி மாடப் பத்தி நிழல் படப்படர்வ*** *- பற்பல மணிகள் இழைத்து கட்டப்பட்டுள்ள மாடமாளிகை வரிசையின் ஒளிகள் (தம்மீது) படச்*

செல்கின்றவையான; **புரவி எல்லாம்** - குதிரைகள் யாவும்; **பண்பால் தம் நிறம் தெரிகிலாத** - இயற்கையாக அமைந்த தமது நிறம் அறிய இயலாமல்; **ஒரு நிறம் சார்கிலாத** - ஒரு குறிப்பிட்ட நிறத்தையும் கொள்ளாமல்; **இன்னதோர் குலத்த என்று புலப்படா நோக்காய்** - இன்ன நிறம் உடையவை இவை என்று அறிய இயலாதவை ஆயின (என்பதைப்) பாராய்.

இலக்குவன் இந்நெறி மேற் கொண்டு ஒழுகுவான் என்பதனை, "வளையாவரு நன்னெறி நின்னறிவு ஆகும் அன்றே" (1730) என நகர் நீங்கு படலத்திலும் குறித்தமை நினைக. நளி - பெருமை.

6851. 'வீர ! நீ பாராய்-மெல்லென் பளிங்கினால் விளங்குகின்ற,
மாரனும் மருளச் செய்த மாளிகை, மற்றோர் சோதி
சேர்தலும் தெரிவ; அன்றேல், தெரிகில; தெரிந்த காட்சி
நீரினால் இயன்ற என்ன நிழல் எழுகின்ற நீர்மை.

வீர ! - வீரனாகிய இலக்குவனே! **மெல் என் பளிங்கினால் விளங்குகின்ற** - மெல்லிய பளிங்குக் கற்களினால் ஒளிர்கின்றனவும்; **மாரனும் மருளச் செய்த மாளிகை** - மன்மதனும் மயங்குமாறு அமைந்துள்ளனவுமான மாளிகைகள்; **மற்று ஓர் சோதி சேர்தலும் தெரிவ** - வேறு ஓர் ஒளி (தம்மீது) பட்டவுடன் கண்ணுக்குத் தெரிவனவாயும்; **அன்றேல் தெரிகில** - ஒளிபடாவிடில், கண்ணுக்குத் தெரியாதனவுமாயும்; **தெரிந்த காட்சி** - விளங்குகின்ற காட்சியானது; **நீரினால் இயன்ற என்ன** - நீரினால் அமைந்தவை (இவை) என்னுமாறு; **நிழல் எழுகின்ற நீர்மை நீ பாராய்** - ஒளிதோன்றுகின்ற தன்மையை நீ பார்ப்பாயாக.

தனக்கென்று ஒரு தனி நிறமில்லாது, ஆன்மாவைப் போலச் சார்ந்ததன் வண்ணம் ஆவது நீர்க்கு இயல்பு. பம்பையின் நீரினைப் பளிங்குக்கு முன்னும் (3710) உவமிப்பார்.

6852. 'கோல் நிறக் குனி வில் செங் கைக் குமரனே! குளிர் வெண் திங்கள்
கால் நிறக் கதிரின் கற்றை தெற்றிய ஆய காட்சி
வால் நிறத் தரளப் பந்தர், மரகதம் நடுவண் வைத்த,
பால் நிறப் பரவை வைகும் பரமனை நிகர்ப்ப, பாராய்!

கோல்நிறக் குனிவில் செங்கைக் குமரனே! - அம்பினையும் ஒளியினையும் உடைய வளைந்த வில்லினை ஏந்திய சிவந்த கரங்களையுடைய குமாரனே! **குளிர் வெண் திங்கள் கால் நிறக் கதிரின் கற்றை** - குளிர்ந்த வெள்ளைச் சந்திரன் உமிழ்கின்ற வெள்ளை நிறக் கதிர்களின் தொகுதிகள்; **தெற்றிய அனைய காட்சி** - இடைவிட்டுவிட்டுப் பின்னியது போன்ற தோற்றம் கொண்ட; **வால் நிறத் தரளப் பந்தரர்**

நடுவண் வைத்த மரகதம் - வெண்ணிற முடைய முத்துப் பந்தலின் நடுவே வைக்கப் பெற்றுள்ள மரகத மணிகளின் தொகுதி; **பால் நிறப் பரவை வைகும்** - வெள்ளை நிறப்

பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும்; **பரமனை நிகர்ப்ப பாராய்** - பரந்தாமனை ஒத்திருப்பதைப் பார்ப்பாயாக.

கோல் - அம்பு. நிறம் - ஒளி. வெண்ணிறம் உடைய முத்துப் பந்தர். திருப்பாற் கடலுக்கும், பச்சை நிறம் உடைய மரகத மணியின் தொகுதி. பாற்கடலின் இடையுறங்கும் திருமாலுக்கும் உவமைகள் ஆயின.

6853. 'கோள் அவாவு அரி ஏறு அன்ன குரிசிலே!
கொள்ள நோக்காய்--
நாள் அவாம் மின் தோய் மாடத்து உம்பர், ஓர்
நாகர் பாவை,
காள வார் உறையின் வாங்கும் கண்ணடி, விசும்பில்
கவ்வி
வாள் அரா விழுங்கிக் காலும் மதியினை நிகர்த்த
வண்ணம்.

கோள் அவாவு அரிஏறு அன்ன குரிசிலே ! - தன்னை எதிர்ப்பாரைக் கைக்கொண்டு வெல்ல விரும்பும் ஆண்சிங்கம் போன்ற இலக்குவனே! **நாள் அவாம் மின் தோய் மாடத்தும்பர்** - விண்மீன்கள் ஒளியைப் பெற விரும்புமாறு மின்னுகின்ற மாடங்களின் உச்சியில்; **ஓர் நாகர் பாவை** - ஒரு நாக உலகத்து மங்கை; **காளவார் உறையின் வாங்கும் கண்ணடி** - கருமை நிறமுள்ள நீண்ட உறையிலிருந்து எடுக்கும் (வட்ட வடிவக்) கண்ணாடியானது; **வாள் அரா விழுங்கிக் காலும்** - ஒளியுடைய இராகு கேது என்னும் பாம்புகளால் விழுங்கி உமிழப் பெறும்; **மதியினை நிகர்த்த வண்ணம் கொள்ள நோக்காய்!** - சந்திரனை ஒத்து விளங்கும் தன்மையை நன்கு பார்ப்பாயாக.

கோள்-கொள்ளுதல். முதல் நிலைத் தொழிற்பெயர். எதிர்க்கும் உயிர்களைத் தப்பாமல் கொல்லும் தன்மையால், சிங்க ஏற்றுக்கு இலக்குவன் உவமையானான்.

6854. 'கொற்ற வான் சிலைக் கை வீர ! கொடி மிடை
மாடக் குன்றை
உற்ற வான் கழுத்தவான ஒட்டகம், அவற்றது
உம்பர்ச்
செற்றிய மணிகள் ஈன்ற சுடரினைச் செக்காரத்தின்
கற்றை அம் தளிர்கள் என்னக் கவ்விய நிமிர்வ,

காணாய்! **கொற்றவான் சிலைக்கை வீர!** - வெற்றியையே ஏந்தும் பெருமைக்குரிய வில் ஏந்தும் கைகளையுடைய வீரனே! **கொடிமிடை மாடக் குன்றை உற்ற** - கொடிகள் நிறைந்த குன்றம் போலும் மாடங்களை எட்டுகின்ற; **வான் கழுத்த ஆன ஒட்டகம்** - உயர்ந்து நீண்ட கழுத்துக்களையுடைய ஒட்டகங்கள்; **அவற்றது உம்பர்** - அம்மாடங்களின் மேல்; **செற்றிய மணிகள் ஈன்ற சுடரினை** - பதிக்கப்பெற்ற மணிகள் உமிழ்ந்த ஒளிக்கதிரின் கூட்டத்தை; **செக்காரத்தின் கற்றை அம்தளிர்கள் என்ன** - தேமா மரங்களின் கொத்துக்களான அழகிய தளிர்கள் எனக் கருதி; **கவ்விய நிமிர்வ காணாய்** - கவ்வுவதற்காக நிமிர்கின்றவற்றைக் காண்பாயாக.

செக்காரம்-தேமாமரம்.

6855. **'வாகை வெஞ் சிலைக் கை வீர! மலர்க் குழல்**
புலர்த்த, மாலைத்
தோகையர் இட்ட தூமத்து அகிற் புகை முழுதும்
சுற்ற,
வேக வெங் களிற்றின் வன் தோல் மெய்யுறப்
போர்த்த தையல்--
பாகனின் பொலிந்து தோன்றும் பவள மாளிகையைப்
பாராய்!

வாகை வெஞ்சிலைக்கைவீர - வெற்றியையே ஏந்தும் கொடிய வில்லையேந்தும் கைகட்குரிய வீரனே! **மாலை மலர்க்குழல் புலர்த்த** - மாலைப்பொழுதில் (தங்கள்) மலர் சூடிய கூந்தல்களை உலர்த்துவதற்காக; **தோகையர் இட்ட** - பெண்கள் மூட்டிய; **தூமத்து அகில் புகை முழுதும் சுற்ற** - நறும்புகை வகையைச் சார்ந்த அகிலின் புகை முழுவதும் சூழ்ந்து கொண்டதனால்; **வேக வெங்களிற்றின்** - விரைந்து செல்லும் வன்மையுடைய மதயானையின்; **வன்தோல் மெய்யுறப் போர்த்த** - வலியதோலினை மேனியில் நன்கு போர்த்துக் கொண்ட; **தையல் பாகனின்** - உமையொரு கூறனாகிய சிவபெருமானைப் போல; **பொலியத் தோன்றும்** - அழகுறத் தோன்றுகிற; **பவள மாளிகையைப் பாராய்!** - செம்பவழத்தாலான மாளிகைகளைப் பார்ப்பாயாக.

பவழ மாளிகை செம்மேனி அம்மானாகிய சிவபிரானையும், அம்மாளிகையைச் சூழ்ந்திருந்த அகிலின் கரும்புகை, அப்பெருமான் போர்த்துள்ள யானைத்தோல் போர்வைக்கும் உவமைகள் ஆயின.

6856. **'காவலன் பயந்த வீரக் கார்முகக் களிறே! சுற்ற**
தேவர்தம் தச்சன் நீலக் காசினால் திருந்தச்
செய்தது.
ஈவது தெரியா உள்ளத்து இராக்கதர் ஈட்டி வைத்த
பாவ பண்டாரம் அன்ன, செய்குன்றம் பலவும்,

பாராய் !

காவலன் பயந்த வீரக் கார்முகக் களிறே ! - *தசரத மன்னன் பெற்ற வீரமிக்க வில் ஏந்தும் யானை போன்றவனே!* ***கற்ற தேவர்தம் தச்சன்*** - *கல்வியிற் சிறந்த தேவர்களின் தச்சனான விசுவகன் மாவினால்;* ***நீலக் கல்லினால் திருந்தச் செய்தது*** - *நீல மணிக்கற்களினால் செப்பமுறச் செய்யப் பெற்றனவும்;* ***ஈவது தெரியா உள்ளத்து இராக்கதர்*** - *ஈகை என்பதனையே அறியாத உள்ளமுடைய அரக்கர்கள்;* ***ஈட்டி வைத்த*** - *திரட்டி வைத்த;* ***பாவ பண்டாரம் அன்ன*** - *பாவத்தின் சேமிப்புக் கிடங்குகளைப் போன்ற;* ***செய்குன்றம் பலவும் பாராய்*** - *செய்குன்றங்கள் பலவற்றையும் காண்பாயாக.*

கார்முகம் - வில். காவலன் பயந்த வீரக் கார் முகக் களிறு - இல்பொருள் உவமை. ஈகை - மன இரக்கத்தின் அடிப்படையில் எழும் அறம். ஆதலால் "இரக்கம் என்று ஒரு பொருள் இலாத நெஞ்சினர்" (கம்ப.) ஆகிய அரக்கர், ஈவது தெரியா உள்ளத்தினர் ஆயினர். ஈயாமல் அரக்கர் ஈட்டிய செல்வம் எல்லாம் அவர் பாவ பண்டாரத்தில் திரள்கின்றன என்று அழகுற மொழிந்தார். பாவத்தின் நிறம் கருமையாதலின், நீலக்கற்களால் ஆன செய்குன்றங்களைப் பாவ பண்டாரம் எனப் பொருத்தமுற மொழிந்தார்.

6857. 'பிணை மதர்த்தனைய நோக்கம் பாழ்பட, பிடியுண்டு, அன்பின்
துணைவரைப் பிரிந்து போந்து, மருங்கு எனத் துவளும் உள்ளப்
பணம் அயிர்ப்பு எய்தும் அல்குல் பாவையர், பருவம் நோக்கும்
கண மயில் குழுவின், நம்மைக் காண்கின்றார் தம்மைக் காணாய்!

பிணை மதர்த்து அனைய நோக்கம் - *களிப்பேறியது போன்ற அழகிய பார்வை;* **பாழ் பட** - *பொலிவு கெட; பிடியுண்டு - (அரக்கராற்) சிறையிடப் பெற்றதனால்;* **அன்பின் துணைவரைப் பிரிந்து போந்து** - *அன்பிற்குரிய தம் கணவன்மார்களைப் பிரிந்து வந்து;* **மருங்கு எனத் துவளும் உள்ளம்** - *இடை போல வருந்தும் மனத்தையும்;* **பணம் அயிர்ப்பு எய்தும் அல்குல் பாவையர்** - *பாம்பின் படமோ என்று ஐயுறத்தக்க நிதம்பத்தையுமுடைய (தேவ) மாதர்கள்;* **பருவம் நோக்கும்** - *(தம் வாட்டம் போக்கும்) கார் காலத்தினை (விருப்புடன்) எதிர்நோக்கும்;* **கணமயில் குழுவின்** - *திரண்ட மயில்களின் கூட்டம் போல;* **நம்மைக் காண்கின்றார் தம்மை நோக்காய்** - *நம்மை (விருப்பத்தோடு) எதிர்நோக்குகின்றார்கள்; அவர்களை (நீயும்) காண்பாயாக.*

மதர்த்தல்-களித்தல்.

6858. 'நாள்மலர்த் தெரியல் மார்ப! நம் பலம் காண்பான், மாடத்து
யாழ் மொழித் தெரிவைமாரும் மைந்தரும் ஏறுகின்றார்,
"வாழ்வு இனிச் சமைந்தது அன்றே" என்று மா நகரை எல்லாம்
பாழ்படுத்து இரியல் போவார் ஒக்கின்ற பரிசு பாராய்!'

நாள் மலர்த் தெரியல் வீர ! - அன்றலர்ந்த மலர்களால் ஆன மாலையணியும் மார்புடையானே! **நம் பலம் காண்பான்** - நமது வலிமையைக் காணும் பொருட்டு; **யாழ் மொழித் தெரிவைமாரும் மைந்தரும்** - யாழ் போன்ற மொழி பேசும் (தேவ) மகளிரும் ஆடவரும்; **மாடத்து ஏறுகின்றார் வாழ்வு இனிச் சமைந்தது அன்றே!** - மாடங்களில் ஏறுகின்றார் "நமக்கு இனி நல்வாழ்வு அமைந்து விட்டதன்றோ"; **என்று மாநகரையெல்லாம்** - எனக்கருதி, இலங்கை மாநகரை எல்லாம்; **பாழ் படுத்து** - பாழாகப் போட்டுவிட்டு; **இரியல் போவார்** - ஓடிப் போவாரை **ஒக்கின்ற பரிசு பாராய்!** -போன்ற தன்மையைக் காண்பாயாக!

இலங்கையின் பணிகள் யாவும் தேவர்கள் புரிவதால், இவர்கள் வெளியேறின் இலங்கை பாழ்படும் என்பார். "பாழ்படுத்து இரியல் போவார்" என்றார்.

இராவணன் வானர சேனையைக் காணக் கோபுரம் ஏறுதல்

6859. இன்னவாறு இலங்கைதன்னை இளையவற்கு இராமன் காட்டி,
சொன்னவா சொல்லாவண்ணம் அதிசயம் தோன்றும் காலை,
அன்ன மா நகரின் வேந்தன், அரிக் குலப் பெருமை காண்பான்,
சென்னி வான் தடவும் செம் பொற் கோபுரத்து உம்பர்ச் சேர்ந்தான்.

இன்னவாறு - இவ்விதமாக; **இலங்கை தன்னை** - இலங்கை மாநகரத்தை; **இராமன் இளையவற்குக் காட்டி** - இராமபிரான் இலக்குவனுக்குக் காண்பித்து; **சொன்னவா சொல்லா வண்ணம்** - சொன்னவற்றைத் திரும்பிச் சொல்லாதவாறு (புதிது புதிதாக இலங்கையில்) **அதிசயம் தோன்றும் காலை** - விந்தைக் காட்சிகளே தோன்றிக் கொண்டிருக்கையில்; **அன்ன மாநகரின் வேந்தன்** - அத்தகைய பெருநகரின் அரசனான இராவணன்; **அரிக்குலப் பெருமை காண்பான்** - குரங்குக் கூட்டத்தின் பெருமையினைக் காண்பதற்காக; **சென்னி வான் தடவும்** - உச்சியானது விண்ணைத்

தொடுகின்ற; **செம்பொன் கோபுரத்து உம்பர் சேர்ந்தான்** *- செம்பொன்னாலாகிய கோபுரம் ஒன்றின் உச்சியை அடைந்தான்.*

இராவணன் வானரத் தானை காண் படலம்

இராவணன், இலங்கைக் கோட்டைக் கோபுரத்தின் மீதேறி, தன் பரிவாரங்களுடன் நின்று, இராமனுடைய வானரத்தானையைக் கண்ணுறுவது பற்றிக் கூறும் பகுதி இப்படலம் ஆயிற்று.

இராமனைக் கண்ணுற்றதும் இராவணன் அடைந்த மெய்ப்பாடுகளும், மற்றவர்கள் யார்? யார்? என இராவணன் வினாவலும் சாரன், அவனுக்கு இலக்குவன், வானரப்படை வீரர்கள் முதலியோர் பற்றி எடுத்துரைப்பதும் இப்படலத்துள் அமைந்துள்ளன.

கோபுரத்தின் மேல் இராவணன் நின்ற நிலை

கலிவிருத்தம்

6860. கவடு உகப் பொருத காய் களிறு அன்னான்,
அவள் துயக்கின் மலர் அம்பு உற வெம்பும்
சுவடுடைப் பொரு இல் தோள்கொடு, அனேகம்
குவடுடைத் தனி ஓர் குன்று என, நின்றான்.

கவடு உகப் பொருத - (தன்னைக்) கட்டியிருக்கும் கட்டுத்தறி முறியும்படி மோதித் தாக்கும்; **காய் களிறு அன்னான்** - சினமுடைய ஆண் யானை போன்ற இராவணன்; **அவள் துயக்கின்** - சீதா தேவியின்பால் கொண்ட மையலால்; **அம்புற** - மன்மதன் மலர்க்கணைகள் தைத்ததால்; **வெம்பும்** - வருந்துகின்ற; **சுவடு உடை** - தழும்புகளைப் பெற்ற; **பொருஇல் தோள் கொடு** - ஒப்பற்ற தன் தோள்களோடு; **அனேகம் குவடுஉடை** - பல சிகரங்களையுடைய; **தனி ஓர் குன்றென நின்றான்** - ஒப்பற்ற ஒரு மலை போல (கோபுரம் ஏறி) நின்றான்.

முன்பு ஒழுக்க பலம் இருந்த காலை, திக்குயானைகளின் கொம்பொடிந்தது. இன்று, அது குறைந்த காலை மலர்க்கணைகள் துளைக்க முடிந்தது. அன்றொரு சுவடு, இன்றொரு சுவடு! என அவனை நுட்பமாகப் பரிகசித்த வாறுமாம்.

6861. பொலிந்ததாம் இனிது போர் எனலோடும்,
நலிந்த நங்கை எழிலால் வலி நாளும்
மெலிந்த தோள்கள் வடமேருவின் மேலும்
வலிந்து செல்ல, மிசை செல்லும் மனத்தான்.

நலிந்த நங்கை எழிலால் - (இராமன் பிரிவால்) வருந்தி மெலிந்துள்ள சீதையின் அழகால், **நாளும் வலி மெலிந்த தோள்கள்** - நாளுக்கு நாள் வலிமை தளர்ந்த, (இராவணன்) புயங்கள்; **போர் எனலோடும்** - போர் (வந்து விட்டது) என்றவுடனே; **இனிது பொலிந்தது ஆம்** - மகிழ்ச்சியால் மேலும் உயர்ந்து விளங்கியன ஆயின; **வடமேருவின் மேலும்** - வடக்குத் திசைக்கண் உள்ள மேருமலையின் மேலும்; **வலிந்து**

செல்ல - வலியப் போர்க்குச் செல்ல; **மிசை செல்லும் மனத்தான்** - உந்துகின்ற உள்ளத்திண்மையுடையவன் ஆனான் அவன்.

பொலிதல்-முன்னிலும் மேம்பட்டு விளங்குதல். இராமனுக்காக அந்நங்கை மெலிந்தாள்; அந்நங்கைக்காக இவன் மெலிந்தான் என்பது ஒரு நயம்.

6862. செம் பொன் மௌலி சிகரங்கள் தயங்க,
அம் பொன் மேரு வரை கோபுரம் ஆக,
வெம்பு காலினை விழுங்கிட, மேல்நாள்,
உம்பர் மீதில் நிமிர் வாசுகி ஒத்தான்.

செம்பொன் மௌலி - செம்பொன்னால் ஆன கலசங்கள், (அக்கோபுரத்தில்); **சிகரங்கள் தயங்க** - மேருமலையின் சிகரங்களைப் போல் ஒளிர, **அம்பொன் மேருவரை கோபுரம் ஆக** - அழகிய பொன்னாலான மேருமலையாக அந்தக் கோபுரங்கள் விளங்க; **வெம்பு காலினை** - (தன்னோடு) சினந்த அந்தக் காற்றுக் கடவுளை; **விழுங்கிட** - வெல்வதற்காக; **மேல் நாள்** - முன்பு ஒரு நாள்; **உம்பர் மீதில் நிமிர்** - (மேருவின்) உச்சியின் மீது நிமிர்ந்து (வளைத்துக் கொண்ட); **வாசுகி ஒத்தான்** - வாசுகி எனும் பாம்பினைப் போன்று நின்றான் (இராவணன்.)

வாசுகியைப் பாம்பென்னும் ஒற்றுமை பற்றி, ஆதிசேடனாகவும் கூறுவர். உபசார வழக்கு. கால்-காற்று. உம்பர் - மேல்.

6863. தொக்க பூதம்அவை ஐந்தொடு துன்னிட்டு
ஒக்க நின்ற திசை ஒன்பதொடு ஒன்றும்,
பக்கமும், நிழல் பரப்பி, வியப்பால்
மிக்கு நின்ற குடை மீது விளங்க.

தொக்க பூதம் அவை - ஒன்றாக இணைந்துள்ள **ஐந்தொடு** - மண், நீர், தீ, காற்று, வான் என்னும் பூதங்கள் ஐந்தோடும்; **துன்னிட்டு** - பின்னிப் பிணைந்து; **ஒக்க நின்ற திசை ஒன்பதொடு ஒன்றும்** - ஒன்று கூடி நின்ற திசைகள் பத்தும் (சூழ்ந்த இவ்வுலகிலும்); **பக்கமும்** - இவ்வுலகைச் சுற்றிப் பக்கம் சூழ்ந்துள்ள பிற உலகங்களிலும்; **நிழல் பரப்பி** - தன் ஆட்சி நிழலைப் பரப்பி, **வியப்பால் மிக்குநின்ற** - (யாவரும்) வியக்கும் வண்ணம் மேம்பட்டு நின்ற; **குடை மீது விளங்க** - (இராவணனது) குடை அவன் முடி மீது ஒளிவீசவும்;

பூதங்கள் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றாகத் தோன்றும்; ஒடுங்கும் ஆதலின் "தொக்க பூதம்" என்றார். வைணவ சித்தாந்த நூல்கள் கூறும் பஞ்சீகரணத் தத்துவப்படி, ஐந்து பூதங்களுள் ஒவ்வொன்றும் செம்பாதியாக்கி, அப்பாதியை நான்கு நான்காக்கி, அவை

ஒவ்வொன்றிலும் பாதிவிடுத்து, பாதியை அந்நான்குகளோடும் கூட்ட இப்பிரபஞ்சப் பொருள்கள் யாவும் உண்டாயின எனும் கூற்றையுட்கொண்டு "தொக்க பூதம்" என்றார் எனினுமாம். "ஐந்து பூதமும் பத்தாக்கி, அவை பாதி நந்நான்காக்கி, நந்து தம் பாதிவிட்டு நான்கொடு நான்கும் கூட்ட, வந்தன தூலபூதம்" என்று கைவல்ய நவநீதமும் (குத்துவிளக்கம். 41) புகலும். இராவணன் ஆட்சி பிரபஞ்சம் முழுவதும் வியாபித்து நின்றது என்பதாம். இதுமுதல் 6875ஆம் பாடல் வரை தொடர்ந்து 6876 ஆம் பாடல் இரண்டாவது அடி இறுதியில் உள்ள நின்றான் என்ற முடிபைப் பெறும்.

6864. கைத் தரும் கவரி வீசிய காலால்,
நெய்த்து இருண்டு உயரும் நீள் வரை மீதில்
தத்தி வீழ் அருவியின் திரள் சால,
உத்தரீகம் நெடு மார்பின் உலாவ,

நெய்த்து இருண்டு உயரும் - பளபளத்துக் கருமை நிறத்தோடு உயர்ந்தோங்கியுள்ள; **நீள் வரை மீதில்** - மீண்டும் கிடக்கும் மலைமீதில்; **தத்தி வீழ் அருவியின் திரள்சால** - தவழ்ந்து வீழ்கின்ற அருவியின் தொகுதி போல; **கை தரும் கவரி வீசிய காலால்** - கைகளால் வீசப்படும் கவரிகளால் எழும் காற்றின் விசையில்; **நெடுமார்பில்** - இராவணனின் நெடிய மார்பில்; **உத்தரீகம் உலாவ** - மேலாடை அசைந்து விளங்க... உத்தரீகத்துக்கு அருவி ஒப்பு. 'வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி... இழுமென இழிதரும் அருவி." (திருமுரு. 295-316)" அவிர்துகில் புரையும் அவ்வெள் அருவி" (குறிஞ்சிப். 55) "ஓயா அருவித்திரள் உத்தரீயத்தை ஒப்ப" (4780) மலைக்கு இராவணன் மார்பும். அருவிக்கு அவன் மேலாடையும் ஒப்பாம்.

6865. வானகத்தினில் உருப்பசி, வாசத்
தேன் அகத் திரு திலோத்தமை, செவ் வாய்
மேனகைக் குல அரம்பையர், யாரும்
சானகிக்கு அழகு தந்து, அயல் சார,

வானகத்தினில் உருப்பசி - வானகத்திற்குரிய ஊர்வசியும்; **வாசத் தேன் அகத்திரு திலோத்தமை** - மணம் மிக்க தேனுடைய தாமரை மலரில் வாழும் திருமகள் போன்ற திலோத்தமையும்; **செவ்வாய் மேனகை** - சிவந்த வாயினளான மேனகையும்; **குல அரம்பையர்** - குலத்திற் சிறந்த அரம்பையும்; **யாரும்** - அவர் போன்ற தேவ மாதர் அனைவரும்; **சானகிக்கு** - சீதாதேவிக்கு; **அழகு தந்து** - (மேலும்) அழகு தருவதற்காக; **அயல் சார** - (இராவணன்) அருகே சார்ந்து நிற்கவும்.

தந்து - தர. எச்சத்திரிபு. இராவணனின் புறத்தே நின்ற ஊர்வசி, திலோத்தமை முதலிய தேவமாதர்கள் இராவணன் அகத்தே நின்ற சீதா தேவியின் அழகை

உயர்த்திக்காட்ட உதவினர் என்பது கவிஞர் குறிப்பு. "அரம்பையர் குழாம் புடைசுற்ற" எனக் காட்சிப் படலத்தின் பாடலை (5147) இங்கு நினைவு கூர்க.

6866. வீழியின் கனி இதழ், பணை மென் தோள்,
ஆழி வந்த அர மங்கையர், ஐஞ்ஞூற்று-
ஏழ் இரண்டினின் இரண்டு பயின்றோர்,
சூழ் இரண்டு புடையும் முறை சுற்ற,

வீழி இன் கனி இதழ் *- வீழிக்கனியினைப் போன்ற இனிய இதழ்களையும்;* ***பணை மென் தோள்*** *- மூங்கிலைப் போன்ற தோள்களையும் உடையவராய்;* ***ஆழி வந்த அரமங்கையர்*** *- பாற்கடல் கடையும்போது தோன்றிய தேவ மாதர்கள்;* ***ஐஞ்ஞூற்று ஏழ் இரண்டினில் இரண்டு*** *- பதினாலாயிரவர்;* ***பயின்றோர்*** *- (கலைகள் பல) பயின்றோர்;* ***இரண்டு புடையும் சூழ் முறை சுற்ற*** *- (இராவணன்) இருமருங்கும் முறைப்படி சூழ்ந்து வர... கடல் கடைகையில் தேவமாதர் பலர் எழுந்தனர் என்பது முன் (940) கூறப்பட்டது. ஐஞ்ஞூற்று ஏழ் இரண்டினில் இரண்டு 500x7x2x2 = 14,000. பயின்றோர் (எண்ணிக்கை) அமைந்தோர் எனினுமாம். வீழியின்கனி-சிவப்பு நிறமுடைய ஒருகனிவகை.*

6867. முழை படிந்த பிறை முள் எயிறு, ஒள் வாள்
இழை படிந்த இள வெண் நிலவு ஈன,
குழை படிந்தது ஒரு குன்றில், முழங்கா
மழை படிந்தனைய தொங்கல் வயங்க,

முழை படிந்த பிறை *- குகையிற் படிந்துள்ள பிறை நிலாப் போன்று;* ***முள் எயிறு*** *(இராவணன் உதடுகளின் இருமருங்கும்) கோரைப்பற்கள்;* ***ஒள்வாள்*** *- ஒள்ளிய ஒளியை;* ***இழை படிந்த*** *- அணிகளில் படிந்துள்ள;* ***இளவெண் நிலவுஈன*** *- மெல்லிய வெள்ளைக்கற்றைகளோடு வீசவும்;* ***குழை படிந்தது ஒருகுன்றில்*** *- குண்டலங்களை அணிந்த ஒரு மலையிலே;* ***முழங்கா மழைபடிந்தனைய*** *- முழங்குதல் செய்யாத மேகம் படிந்தாற் போன்று;* ***தொங்கல் வயங்க*** *- நீல மணி மாலைகள் (தோள்களில்) ஒளி வீசவும்...*

இராவணன் கோரைப் பற்கள் இதழ்களின் இருமருங்கும் மேல் நோக்கி வளைந்து பிறை போன்று விளங்கின என்பதாம். குண்டலம் அணிந்த மலை - இல்பொருள் உவமை மலை மேல் மேகம் படிந்திருப்பது போன்று, இராவணன் தோள்மேல் நீலமணி மாலைகள் கிடந்தன என்பதாம்.

6868. ஓத நூல்கள் செவியின்வழி, உள்ளம்
சீதை சீதை என ஆர் உயிர் தேய,
நாத வீணை இசை நாரதனார் தம்
வேத கீத அமுது அள்ளி விழுங்க,

__நாத வீணை இசை நாரதனார் தம்__ - இனிய நாதம் எழுப்பவல்ல வீணையுடைய நாரதமாமுனிவர் தம்முடைய; __வேத கீத அமுது__ - சாம வேதத்தின் இசையெனும் அமுதத்தை (இசைக்க); __அள்ளி விழுங்க__ - அள்ளி அள்ளி (செவிவாயால்) விழுங்கியும்; __நூல்கள் ஓத__ - (அறிஞர்கள்) (உயர்ந்த) நூல்களை ஓத(க்கேட்டும்); __செவியின் வழி__ - (இவை யாவும்) உள்ளத்துள்ளே நுழையாமல் செவி வழியாகவே (சென்று கொண்டிருக்க); __உள்ளம் சீதை சீதையென்று__ - இராவணனது உள்ளமோ சீதை சீதை என்று (ஓயாமல்) செபித்துக் கொண்டிருப்பதால்; __ஆருயிர் தேய__ - அவனது உயிரோ (காம ஆசையால்) தேய்ந்து கொண்டிருக்கவும்...

"சீதை, சீதை" எனும் அடுக்கு இராவணன் பிராட்டியிடம் கொண்ட பேராசையின் தவிப்பினை உணர்த்தி நின்றது.

6869. வெங் கரத்தர், அயில் வாளினர், வில்லோர்,
சங்கரற்கும் வலி சாய்வு இல் வலத்தோர்,
அங்கு அரக்கர் சதகோடி அமைந்தோர்,
பொங்கு அரத்த விழியோர் புடை சூழ,

__வெங்கரத்தர்__ - கொடிய கரங்களை யுடையவர்களும்; __அயில் வாளினர்__ - வேலும் வாளும் ஏந்தியவர்களும்; __வில்லோர்__ - வில்லினைத் தாங்கியவர்களும்; __சங்கரற்கும் வலிசாய்வு இல்வலத்தோர்__ - சிவ பெருமானுக்கும் (எதிர்த்தால்) வலிமை குன்றாத பலமுள்ளவர்களும்; __அங்கு அரக்கர்__ - (ஆகிய) அரக்கர்கள் அங்கே; __சதகோடி அமைந்தோர்__ - நூறு கோடி எண்ணிக்கை யமைந்தவர் (ஆயினர்); __பொங்கு அரத்த விழியோர்__ - குருதி பொங்குகிறது என்னுமாறு, சினத்தால் சிவந்த விழியுடையோர்களுமாகிய அவ்வரக்கர் குழாம்; __புடைசூழ__ - (இராவணன்) இருமருங்கும் சூழ்ந்து நிற்கவும்...

6870. கல்லில் அம் கை உலகம் கவர்கிற்போர்,
நல் இலங்கை முதலோர், நவை இல்லோர்,
சொல்லில் அங்கு ஓர் சதகோடி தொடர்ந்தோர்,
வில் இலங்கு படையோர், புடை விம்ம,

அம்கை - அழகிய கைகளால்; **கல்லில்** - அகழ்ந்தெடுப்பது என்றால்; **உலகம் கவர்கிற்போர்** - உலகங்களையே கவர்ந்தெடுக்க வல்லவரும்; **நல் இலங்கை முதலோர்** - அழகிய இலங்கைக்கு முதற்குடி மக்களாய் தொன்று தொட்டு வாழ்பவரும்; **நவை இல்லோர்** - (தம் மன்னனுக்கு) எந்தக் குற்றமும் புரியாதவரும்; **சொல்லில்** - எண்ணிக் கூறுமிடத்து; **அங்கு ஒர்சத கோடி தொடர்ந்தோர்** - அங்கே, ஒரு நூறு கோடியர் எனத் தொடர்பவரும்; **வில் இலங்கு படையோர்** - வில்கள் (தோளில்) மின்ன வருகிற) படை வீரர்கள்; **புடை விம்ம** - இருமருங்கும் புடை சூழவும்... கல்லில் தோண்டினால்... இலங்கையிலுள்ள படையரக்கர்களின் பெருமை கூறியவாறு "ஒருவரே வல்லவர்; ஓர் உலகத்தினை வெல்ல" (9310) என்பர் மேலும். அரக்கர் உலகுக்குப் பெருங்குற்றங்கள் பல இழைப்பவர் ஆயினும், படைவீரர் என்ற முறையில், தம் தலைவனுக்கு எக்குற்றமும் இழையாமல் போர் புரிபவர் ஆதலின் "நவை இல்லார்" என்றார். நவை-குற்றம்.

6871. பார் இயங்குநர், விசும்பு படர்ந்தோர்,
வார் இயங்கு மழையின் குரல் மானும்
பேரி, அங்கண் முருடு, ஆகுளி, பெட்கும்
தூரியம், கடலின் நின்று துவைப்ப,

பார் இயங்குநர் - மண்ணில் இயங்குபவர்களும்; **விசும்பு படர்ந்தோர்** - வானில் சஞ்சரிப்பவர்களும் ஆகிய; **வார் இயங்கு மழையின் குரல் மானும்** - நீருடன் அரக்கர்கள் உலாவும் மேகத்தின் ஒலியைப் போன்று ஒலிக்கும்; **பேரி, அங்கண் முருடு, ஆகுளி, பெட்கும்தூரியம்** - பேரிகையும், அழகிய கண்களையுடைய முருடும், சிறு பறையும் ஆகிய யாவரும் விரும்பும் வாத்தியங்களை; **கடலின் நின்று துவைப்ப** - கடல் போன்று முழக்கவும்...

வார - நீர். "வார் ஆயிர முகமா நகர் மஞ்ச" (வி.பா.அருச்.தவநிலை. 159) என்னுமிடத்து வார் நீர் எனும் பொருளில் வந்தது. பேரி - முரசு. ஆகுளி, முருடு - பழைய போர்க்கால இசைக்கருவிகள்.

6872. நஞ்சும் அஞ்சும் விழி நாகியர் நாண
வஞ்சி அஞ்சும் இடை மங்கையர், வானத்து
அம் சொல் இன் சுவை அரம்பையர், ஆடி,
பஞ்சமம் சிவணும் இன் இசை பாட,

நஞ்சும் அஞ்சும் விழி - விடமும் அஞ்சவல்ல விழிகளையுடைய; **நாகியர்** - நாக உலக மங்கையர்களும்; **நாண** - வெட்கமுற்று; **வஞ்சி அஞ்சும் இடை மங்கையர்** - வஞ்சிக்கொடியும் அஞ்சவல்ல இடையினையுடைய (வித்தியாதரப்) பெண்டிரும்; **இன்சுவை அஞ்சொல் வானத்து அரம்பையர்** - இனிய சுவையோடு கூடிய அழகிய

சொற்களை மொழியும் தேவமாதரும்; **பஞ்சமம் சிவணும் இன்இசை** - பஞ்சமப் பண் போன்ற இனிய இசையினை; **ஆடிப் பாட** - ஆடலோடு கூடப் பாடி இசைக்கவும்... நாகியர் - நாக உலகத்துப் பெண்கள். அரம்பையர் - வான் உலகத்து மகளிர். மூவுலகத்து அழகியரும் இராவணன் கால்களைச் சுற்றி ஆடிப்பாடிக் காலங் கழிக்கின்றனர் என்று அவன் ஆட்சியும் மாட்சியும் தெரிவித்தவாறு. ஞ்சமம் - எழுவகைப் பண்களில் ஒன்று. சிவணால்-ஒத்தல்.

6873. நஞ்சு கக்கி எரி கண்ணினர், நாமக்
கஞ்சுகத்தர், கதை பற்றிய கையர்,
மஞ்சு உகக் குமுறு சொல்லினர், வல் வாய்க்
கிஞ்சுகத்த கிரி ஒத்தனர், சுற்ற,

நஞ்சு கக்கி எரிகண்ணினர் - விடம் உமிழ்ந்து, எரிகின்ற கண்களையுடையவரும்; **கதை பற்றிய கையர்** - கதாயுதத்தைப் பற்றியுள்ள கரங்களையுடையவரும்; **மஞ்சு உகக் குமுறு சொல்லினர்** - மேகமும் அஞ்சி வீழும்படியான குமுறி ஒலிக்கும் சொற்களையுடையவரும்; **கிஞ்சுகத்த வல்வாய்** - முருக்க மலர் போன்ற பெரிய சிவந்த வாய்களையுடைய; **கிரி ஒத்தனர்** - மலைகளை ஒத்தவரும் ஆகிய; **நாமக் கஞ்சுகத்தர்** - அச்சந்தரும் சட்டையணிந்த மெய்க்காவலர்கள்; **சுற்ற** - சுற்றிக் கொண்டே இருக்கவும்...

கஞ்சுகம் - சட்டை., கதை - தண்டு. கிஞ்சுகம்-முருக்கமலர்.. ஊன் உண்பவர் ஆகிய அரக்கருக்கு குருதி தோய்ந்த வண்ணம் உள்ள உதடுகள் உடைமை பற்றி, "வல்வாய்க் கிஞ்சுகத்த" என்றார். சிவந்த வாயையுடைய மலைபோன்றவர் -இல் பொருள் உவமை. நாமம்-அச்சம்.

6874. கூய் உரைப்ப குல மால் வரையேனும்,
சாய் உரைப்ப அரியவாய தடந் தோள்-
வாய் உரைத்த கலவைக் களி வாசம்,
வேய் உரைப்பது என, வந்து விளம்ப,

கூய் உரைப்ப - (யாவருக்கும்) தெரியுமாறு உவமை கூறுவதற்கு உரிய; **குலமால் வரையேனும்** - எட்டுத்திக்கிலும் உள்ள பெரிய மலைகளாயினும்; **சாய் உரைப்ப அரிய ஆய தடந்தோள்வாய்** - உவமை கூறுவதற்கு இயலாதனவான அகன்ற (இராவணன்) தோள்களில்; **உரைத்த கலவைக்களி வாசம் -** பூசப் பெற்றுள்ள கலவைச் சாந்துகளின் நறுமணம்; **வேய் உரைப்பது என** - (இராவணன் வருகின்றான் என) ஒற்றர்கள் வந்து உரைப்பதைப் போன்று; **வந்து விளம்ப -** காற்றில் கலந்து வந்து உரைக்கவும்... கூய்-கூவி. எல்லோர்க்கும் தெரியுமாறு உரைத்தல். கூவியுரைத்தலாம். சாய்-சாயல்; உவமை.

யானையின் வருகையை மணி ஒலி உரைப்பது போல் இராவணன் வருகையை நறுமணம் தூதாக வந்து உரைக்கும் என அழகுற மொழிந்தார். வேய்-தூது; ஒற்றுமாம்.

6875. வேத்திரத்தர், எரி வீசி விழிக்கும்
நேத்திரத்தர், இறை நின்றுழி நில்லாக்
காத்திரத்தர், மனை காவல் விரும்பும்
சூத்திரத்தர், பதினாயிரர் சுற்ற,

வேத்திரத்தர் - (கைகளிற்) பிரம்பினை ஏந்தியவரும்; **எரிவீசி விழிக்கும் நேத்திரத்தர்** - தீயுமிழுமாறு பார்க்கும் கண்களையுடையவரும்; **இறை நின்றுழி நில்லாக் காத்திரத்தர்** - சிறிது நேரம்கூட நின்ற இடத்திலேயே நில்லாமல் (உலவிக் கொண்டேயிருக்கும்) உடம்பினையுடையவரும்; **மனை காவல் விரும்பும் சூத்திரத்தர்** - அரண்மனைக் காவலுக்கு விரும்பியேற்க வல்ல உபாயங்கள் அறிந்தவரும்; **பதினாயிரர் சுற்ற** - பத்தாயிரம் பேர் சுற்றிக் காவல் புரியவும்...

வேத்திரம்-பிரம்பு. காத்திரம்-உடல். அரண்மனை வாயிற்காவலர்கள் நின்ற இடத்து நில்லாமல் நடந்த வண்ணம் பணிபுரிபவர் ஆதலின், "இறை நின்றுழி நில்லாக் காத்திரத்தர்" என்றார். இறை-சிறிது சூத்திரம்-உபாயம், நுட்பம்.

இராவணன், இராமனைக் காணுதல்

6876. தோரணத்த மணி வாயில்மிசை, சூல்
நீர் அணைத்த முகில் ஆம் என நின்றான்,
ஆரணத்தை, அரியை, மறை தேடும்
காரணத்தை, நிமிர் கண் கொடு கண்டான்.

தோரணத்த மணிவாயில் மிசை - தோரணங்களோடு மணிகள் பதித்துள்ள கோட்டை வாயில் கோபுரத்தின் மேல்; **சூல் நீர் அணைத்த முகில் ஆம் என** -கருவாக நீரினை உட்கொண்டுள்ள கருமேகம் என்னுமாறு; **நின்றான்** - நின்றவனாகிய இராவணன்; **ஆரணத்தை** - நான் மறைகளின் வடிவு கொண்டவனை; **அரியை** - (அம்மறைகளின் நாயகனான) திருமாலை; **மறை தேடும் காரணத்தை** - அம்மறைகள் முழுதும் அறிய இன்னும் தேடிக் கொண்டிருக்கும் காரணப்பொருளை (இராமபிரானை) **நிமிர் கண்கொடு கண்டான்** - (ஆணவம்) ஓங்கிய தன் விழிகளால் பார்த்தான்.

இராவணன், இராமபிரானை முதன்முதலாகச் சந்திக்கும் சந்திப்பு ஆதலால், ஆர்வம் குமிழியிட, "ஆரணத்தை, அரியை, மறை தேடும் காரணத்தை" என அடுக்குகின்றார் கவிஞர் பிரான். இராமபிரானை, வீடணன் சந்தித்த போதும், இவ்வாறே உவகை மிகக்கூர்வார். (6493-98) ஆதலின் "நிமிர் கண் கொடு கண்டான்"

என்றார், கொடு-கொண்டு என்பதன் விகாரம். கண்டான் எனவே போதுமாயினும் 'கண்கொடு' என்றது அவன் கண் பெற்ற பேற்றினைச் சுட்டியதாம்.

6877. மடித்த வாயினன்; வழங்கு எரி வந்து
பொடித்து இழிந்த விழியன்; அதுபோழ்தின்,
இடித்த வன் திசை; எரிந்தது நெஞ்சம்;
துடித்த, கண்ணினொடு இடத் திரள் தோள்கள்.

மடித்த வாயினன் - (இராமபிரானைக் கண்ட இராவணன் எழுந்த வெகுளியால்) உதட்டைக் கடித்த வாயினன் ஆனான்; **வயங்கு எரி வந்து** - ஒளிர்கின்ற சினத்தீ தோன்றி; **பொடித்து இழிந்த விழியன்** - சிறுசிறு பொறிகளாய் விழுகின்ற கண்களையுடையவன் ஆனான்; **அது போழ்து** - அப்பொழுது; **வன்திசை இடித்த** - வலிய திசைகளில் அவன் சின ஆவேசத்தால் இடி போன்ற ஒலி உண்டாயிற்று; **நெஞ்சம் எரிந்தது** - (சினத்தால்) அவன் உள்ளம் பற்றி எரிந்தது; **கண்ணினோடு** - அவன் கண்களோடு சேர்ந்து; **இடத்திரள் தோள்கள்** - இடப்பக்கத்தே திரண்ட அவன் பத்துத் தோள்களும்; **துடித்த** - துடித்தன.

துடித்த -அன்சாரியை பெறாத பலவின்வினை. வாய் மடித்தல்- உதடு கடித்தல். சினத்தின் மெய்ப்பாடு. "மடித்த பில வாய்கள் தொறும் வந்து புகை முந்த" (3115) சினத்தால் அவன் கண்கள் உலைக்களமாகி, தீப்பொறிகள் சிந்தின என்று அவன் வெகுளியின் உச்சம் விளம்பினார்.

6878. ஆக, ராகவனை அவ்வழி கண்டான்;
மாக ராக நிறை வாள் ஒளியோனை
ஏக ராசியினின் எய்த எதிர்க்கும்
வேக ராகு என, வெம்பி வெகுண்டான்.

ஆக - இவ்வாறாக; **இராகவனை அவ்வழி கண்டான்** - இராமபிரானை அப்போது கண்ட இராவணன்; **மாக ராகம் நிறைவாள் ஒளியோனை** - ஆகாயத்திலே சிவந்த நிறமுடைய பேர் ஒளியுடையவனான சூரியனை; **ஏக ராசியினின்** - அமாவாசையில்; **எய்த எதிர்க்கும்** - நெருங்கிச் சென்று எதிர்க்கின்ற; **வேகராகு என** - வேகம் மிக்க ராகு என்னும் கிரகத்தைப் போல; **வெம்பி வெகுண்டான்** - மனம் வெதும்பி சீறினான்.

மாகம்-ஆகாயம். ராகம்-சிவப்பு. ஏகராசி - அமாவாசை. சூரியனும் சந்திரனும் ஒன்றாய்க்கூடும் நாள். எதுகை நோக்கி நான்கடியிலும் "ரா" இகரம் பெறாமலேயே வந்தது. இராவணனை இராகு என்றும், இராமபிரானைக் கதிரவன் என்றும் உவமித்தார். இராகு, சூரியனை மறைக்க முயன்று தோல்வியைத் தழுவுவது போல் இராமனை எதிர்க்க முனையும் இராவணன் தோல்வியையே தழுவ உள்ளான் என்பதை உவமையால் பெற வைத்தார்.

இராவணன் வினாவும், சாரன் விடையும்

6879. 'ஏனையோன் இவன் இராமன் எனத் தன்
மேனியே உரைசெய்கின்றது; வேறு இச்
சேனை வீரர் படையைத் தெரி' என்று
தான் வினாவ, 'எதிர், சாரன் விளம்பும்:

ஏனையோன் இவன் - *(மற்றவர்களிடமிருந்தும்)* வேறுபட்டவனாகத் தோன்றுகிறவனான இவன்; ***இராமன் எனத்தன் மேனியே உரை செய்கின்றது*** - இராமன் என்று அவன் உடலின் தோற்றமே பேசுகின்றது; ***வேறு இச்சேனை வீரர்*** - (ஆகவே இவனைப் பற்றி உரைப்பதை விட்டு விட்டு) மற்ற படைவீரர்களினுடைய; ***படையைத் தெரி என்று*** - படைப் பெருமையைப் பற்றித் தெரிவிப்பாயாக என்று; ***தான் வினாவ*** - இராவணன் கேட்க; ***சாரன் விளம்பும்*** - சாரன் மறுமொழி கூறுவான்.

எம் பெருமான் திருமேனி, அன்பர் ஆவோர்க்கு உள்ளம் உருகவைக்கும்; கண்ணீர் பெருக வைக்கும்; அன்பர் அல்லார்க்கு சீற்றம் பெருக வைக்கும்; உதடு கடிக்கவைக்கும்; நெஞ்சம் எரிய வைக்கும்; பார்க்கக் கூச வைக்கும் என்பதனை மேற்பாடலாலும் இப்பாடலாலும் கவிஞர் பிரான் உணர வைத்தார். பெருமான் திருமேனி அன்பனான அநுமனையும் வீடணனையும் உருக வைத்தமை. "பெருமான் குண அழகாலே அன்பரைக் கூட்டும்; மேனி அழகாலே பகைவரை வாட்டும்" என்பதாம்.

6880. 'இங்கு இவன், "படை இலங்கையர் மன்னன்
தங்கை" என்றலும், முதிர்ந்த சலத்தால்,
அங்கை வாள்கொடு அவள் ஆகம் விளங்கும்
கொங்கை, நாசி, செவி, கொய்து குறைத்தான்.

இங்கு இவன் - (சாரன் இலக்குவனைச் சுட்டிக்காட்டி) இதோ காணும் இவன்; ***"படை இலங்கையர் மன்னன் தங்கை" என்றலும்*** - 'படை வலிமை மிக்க இலங்கையர் வேந்தன் இராவணன் தங்கை என்று கேட்டவுடனே; ***முதிர்ந்த சலத்தால்*** - முற்றிய கோபத்தால்; ***அங்கை வாள் கொடு*** - அழகிய கையில் வாளை ஏந்தி; ***அவள் ஆகம் விளங்கும் கொங்கை*** - உன் தங்கை சூர்ப்பனகையின் மார்பில் விளங்கிய தனங்களையும்; ***நாசி, செவி கொய்து குறைத்தான்*** - மூக்குடன் காதுகளையும் வெட்டி வீழ்த்திய இலக்குவன் ஆவான் (என்றான்).

சலம்-தணியாச் சினம், ஆறாக்கோபம்.

6881. 'அறக்கண் அல்லது ஒரு கண் இலன் ஆகி,
நிறக் கருங் கடலுண் நேமியின் நின்று,
துறக்கம் எய்தியவரும் துறவாத
உறக்கம் என்பதனை ஓட முனிந்தான்.

அறக்கண் அல்லது ஒரு கண் இலன் ஆகி - (இந்த இலக்குவன்) தரும நெறியை நோக்குவதல்லாமல் வேறொரு நெறியை நோக்காதவன் ஆகி; **நிறக் கருங்கடல் உண்** - நிறத்தால் கருமையுடைய கடலைத் தன்னுள் கொண்ட; **நேமியின் நின்று** - சக்கரவாள மலைபோல் அமைந்து; **துறக்கம் எய்தியவரும்** - சொர்க்கத்தைச் சென்றடைந்தவர்களும்; **துறவாத உறக்கம் என்பதனை** - நீக்க இயலாத நித்திரை என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவதனை; **ஓட முனிந்தான்** - வெருண்டோடுமாறு சினந்தவன் ஆவான்.

கடலுக்குக் காவலாக அமைந்து அதனைச் சூழ்ந்துள்ளது சக்கரவாள மலை. அதுபோல், இராமனைக் காத்து அவனுக்குரிய சூழலாக அமைந்தவன் இலக்குவன். அறக்கண்-அறமே கண்ணாகக் கொள்ளல். கண் ஆகு பெயராக நெறியைக் குறித்தது. இச்செய்யுளில் கம்பன் கழகப் பாடம் திருத்தப்பட்டது. முன்னைய பாடம் 'கடலுள் நேமி' என்பதாகும். சக்கரவாளம் கடலைத் தன்னுள் கொண்டதே. அன்றித்தான் கடலுள் இருப்பதன்று ஆதலின் 'கடல் உண் நேமி' என்று பாடம் கொண்டு பொருள் உரைத்தல் சிறந்தது. இச்சிறந்த பாட அமைப்பு டாக்டர். மா.ரா.போ. குருசாமி அவர்கள் தந்ததாகும்.

6882. 'கை அவன் தொட அமைந்த கரத்தான்,
ஐய ! வாலியொடு இவ் அண்டம் நடுங்கச்
செய்த வன் செருவினின் திகழ்கின்றான்
வெய்யவன் புதல்வன்; யாரினும் வெய்யான்.

ஐய - ஐயனே! (இவன்) **அவன் கைதொட** - அந்த இராமன் தன் கையினால் பற்றி; **அமைந்த கரத்தான்** - (நட்பு கொள்ளும் பெரும் பேறு) பெற்ற கைகளையுடையவன்; **வாலியொடு இவ் அண்டம் நடுங்க** - வாலியோடு இந்த உலகம் நடுங்குமாறு; **வன் செருவினில் திகழ்கின்றான்** - கொடிய போரிட்ட புகழாளன்; **வெய்யவன் புதல்வன்** - சூரியன் புதல்வன் ஆகிய சுக்கிரீவன்; **யாரினும் வல்லான்** - (இவன்) யாவரிலும் வலிமை வாய்ந்தவன் ஆவான்.

இப்பாடல், சுக்கிரீவனைச் சாரன் சுட்டி உணர்த்தியது குறித்தது.

6883. ***'தந்தை மற்றையவன் சார்வு இல் வலத்தோர்***
அந்தரத்தர் அமுது ஆர்கலி காண,
மந்தரத்தினொடும் வாசுகியோடும்,
சுந்தரப் பெரிய தோள்கள் திரித்தான். ?

மற்றையவன் தந்தை *- (அந்தச் சுக்கிரீவனுக்கு அருகில் இருக்கும்) மற்றொருவன் ஆகிய அங்கதன் அவனுடைய தந்தையாகிய வாலி;* ***சார்வுஇல் வலத்தோன்*** *- கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாத வலிமையையுடையவன்;* ***அந்தரத்தர் ஆர்கலி அமுது காண*** *- வான் உலகத் தேவர்கள் கடலிலிருந்து அமுது பெறுமாறு;* ***மந்தரத்தினொடும் வாசுகி யோடும்*** *- மந்தர மலையோடும் வாசுகி எனும் பாம்போடும் (சேர்த்து);* ***சுந்தரப் பெரிய தோள்கள் திரித்தான்*** *- அழகுமிக்க பெரிய தோள்களால் (கடலைக்) கடைந்தவன் ஆவான். அங்கதனை, தந்தையின் பேராற்றலால் அறிமுகப்படுத்தியவாறு.*

6884. ***'நடந்து நின்றவன், நகும் கதிர் முன்பு***
தொடர்ந்தவன்; உலகு, சுற்றும் எயிற்றின்
இடந்து எழுந்தவனை ஒத்தவன்; வேலை
கடந்தவன் சரிதை கண்டனை அன்றே?

நடந்து நின்றவன் *- அங்கே நடந்து கொண்டிருப்பவன்;* ***நகும் கதிர் முன்பு தொடர்ந்தவன்*** *- ஒளிர்கின்ற சூரியனை (கனியென்ற கருதிப்) பின் தொடர்ந்தவன்;* ***உலகு சுற்றும் எயிற்றின்*** *- உலகை வளைந்த பற்களால்;* ***இடந்து எழுந்தவனை ஒத்தவன்*** *- அகழ்ந்து எடுத்துக்கொண்டு வந்த வராக மூர்த்தியாகிய திருமாலைப் போன்றவன்;* ***வேலை கடந்தவன்*** *- கடலைக் கடந்து (இலங்கைக்கு) வந்தவன் ஆகிய அநுமன்;* ***சரிதை கண்டனை*** *- அவன் சரிதத்தை நீ கண்ணாரக் கண்டறிந்துள்ளவன் அல்லவா?*

மேல், (6882) 'இராமன் கைகளால் தொடுமாறு நின்று கொண்டிருப்பவன்' என்று சுக்கிரீவனைச் சுட்டிக் கூறினார். இங்கும் நடந்து கொண்டு காவல் புரிந்த வண்ணம் உள்ள அனுமன் செயலைச் சுட்டினார். நிகழ்வுகளை அறிமுகம் செய்யுந்திறத்தால் கதை மாந்தர்களை மனத்திரை முன் கொண்டு வந்து நிறுத்தும் நாடகப் பாங்கு போற்றுதற்குரியது. பாத்திரங்களின் நிலைகளுக்கேற்ப வருணனையும் பொருந்தி வருகிறது. திருமகளாகிய சீதையை மீட்க அனுமன் செல்வது அன்றைய திருமால் செயலுக்கு ஒப்பாதலால் 'இடந்தெழுந்தவனை ஒத்தவன்" என்பது பொருந்தும் உவமையாதல் உணர்க.

6885. ***'நீலன், நின்றவன்; நெருப்பின் மகன்; திண்***
சூலமும் கயிறும் இன்மை துணிந்தும்,

ஆலம் உண்டவன் அடுந் திறல் மிக்கான்;
"காலன்" என்பர், இவனைக் கருதாதார்.

நின்றவன் நீலன் - இதோ இங்கு நிற்கிற இவன் நீலன்; **நெருப்பின் மகன்** - தீக்கடவுளாகிய அக்கினியின் புத்திரன்; **திண் சூலமும் கயிறும்** - திண்ணிய சூலாயுதமும் பாசக் கயிறும்; **இன்மை துணிந்தும்** - இவன் கைகளில் இல்லாமையைத் துணிவாக அறிந்திருந்தும்; **இவனைக் கருதாதார்** - இவனைப் பற்றி இவன் பகைவர்கள்; **அடும்திறல் மிக்கான் ஆலம் உண்டவன்** - சங்காரம் செய்வதில் வல்லோனாகிய நஞ்சுண்ட கண்டனாய் விளங்கும் சங்கார மூர்த்தியாகிய சிவபிரான் (என்றும்); **காலன் என்பர்** - இயமன் என்றும் கூறுவர்.

கயிறு-பாசக் கயிறு. பாசம் என்பதே கயிறாயினும் பாசக்கயிறு என்னும் வழக்கால் இயமனின் படையைக் குறித்தது. சூலம் இன்மை துணிந்தும் ஆலம் உண்டவன் என்றும், கயிறு இன்மை துணிந்தும் காலன் என்றும் இவனை இவன் பகைவர் கருதுவர் என்று நிரல் நிறையாகப் பொருள் கொள்க. இதனால் சூலமும் கயிறும் இன்றியே அவற்றிற்குரியார் புரியும் வீரம் விளைப்பவன் நீலன். என்பது கருத்து.

கலித்துறை

6886. 'வேறாக நின்றான், நளன் என்னும் விலங்கல்
அன்னான்;
ஏறா, வருணன் வழி தந்திலன் என்று இராமன்
சீறாத உள்ளத்து எழு சீற்றம் உகுத்த செந் தீ
ஆறாதமுன்னம், அகன் வேலையை ஆறு செய்தான்.

வேறாக நிற்பான் - (அதோ அங்கு) தனித்து நிற்பவன்; **நளன் என்னும் விலங்கல் அன்னான்** - நளன் என்னும் பெயர் கொண்ட மலையைப் போன்றவன்; **ஏறா வருணன்** - (இராமன் வழிவேண்டும் என வேண்டியும்) செவியில் ஏற்காத வருணன்; **வழி தந்திலன் என்று** - கடலைக்கடக்க வழிதரவில்லை யென்று; **இராமன் சீறாத உள்ளத்து எழுசீற்றம்** - சினவாத மனமுடைய இராமன் மனத்தே எழுந்த சினம்; **உகுத்த செந்தீ** - வெளியிட்ட செந்தீ - **ஆறாத முன்னம்** - தணிவதற்குள்; **அகன் வேலையை ஆறு செய்தான்** - அகன்ற கடலை அணையாக்கி வழி செய்தவன்.

"குணம் என்னும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்தல் அரிது" (திருக்கு. 29) ஆதலின் சீறாத உள்ளத்து இராமன் சீற்றச் செந்தீ ஆறாத முன்னம் கடலுக்கு ஆறு செய்தான். என்று நளன் பெருமையும் இராமன் பெருமையும் ஒருங்கு கூறியவாறு. அகன்ற கடலை ஆறு செய்தான் என்பது ஒரு நயம். ஆறு - நதி, வழி சிலேடை, நளன் செயற்கரிய செய்தவன் என்பது தொனி.

6887. ***'முக் காலமும் மொய்ம் மதியால் முறையின் உணர்வான், புக்கு ஆலம் எழப் புணரிப் புலவோர் கலக்கும் அக் காலம் உள்ளான், கரடிக்கு அரசு ஆகி நின்றான், இக் காலம் நின்றும் உலகு ஏழும் எடுக்க வல்லான்.***

கரடிக்கு அரசு ஆகிநின்றான் - (அதோ) கரடிகளுக்கு எல்லாம் தலைவன் ஆகி நிற்கின்ற அவன் சாம்பன். **முக்காலமும் மொய்ம்மதியால் முறையின் உணர்வான்** - (அவன்) (இறப்பு, நிகழ்வு, எதிர்வு என்னும்) மூன்று காலங்களையும் நிறைந்த அறிவால் முறையே உணர்ந்து சொல்லவல்லவன்; **புக்கு ஆலம் எழ** - உட்புகுந்து நஞ்சு எழுமாறு; **புணரி புலவோர் கலக்கும் - கடலைத் தேவர்கள் கலக்கிய; அக்காலம் உள்ளான்** - அந்தக் காலத்திலேயே (அவன்) இருந்தவன்; **இக்காலம் நின்றும்** - இவ்வளவு காலம் வாழ்ந்திருந்தும் (இப்போதும்); **உலகு ஏழும் எடுக்க வல்லான்** - ஏழு உலகங்களையும் பெயர்த்தெடுக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவன்.

சிலர்க்கு இறந்தகாலம் மறந்து போய் நிகழ்காலமே நினைவில் நிற்கும். பலருக்கும் எதிர்காலம் இப்படி இருக்கும் என முற்றிலும் தெரியாது. சாம்பனுக்கோ முக்காலமும் உணரும் நிறைமதியுண்டு. என அவன் அறிவுத் திறம் உரைத்தது. கடல் கடைந்த அன்றே இருந்தவன். அவனுக்கு யுகம் கடந்தும் பலம் கடவாத உடல் திறமும் உண்டு என சாம்பனின் அறிவு உடல் என இருதிறமும் உரைத்தவாறு. முக்காலம் உணர்தலை அறிவன் வாகை என்பர். மொய்ம்மதி-நிறையறிவு.

6888. ***'சேனாபதிதன் அயலே, இருள் செய்த குன்றின் ஆனா மருங்கே, இரண்டு ஆடகக் குன்றின் நின்றார், ஏனோரில் இராமன் இலக்குவன் என்னும் ஈட்டார்; வானோர்தம் மருத்துவர் மைந்தர்; வலிக்கண் மிக்கார்.***

சேனாபதி தன் அயலே - சேனாதிபதியாகிய நீலன் அருகிலே; **இருள் செய்த குன்றின் மருங்கே ஆனா** - இருண்ட நிறமுடைய குன்றின் பக்கத்தே நீங்காமல் (நிற்கும்); **இரண்டு ஆடகக் குன்றின் நின்றார்** - இரண்டு பொற்குன்றுகள் போல நிற்கின்ற அவ்விருவரும்; **ஏனோரில்** - சேனையிலிருக்கும் பிறருக்குள்ளே; **ராமன் இலக்குவன் என்னும் ஈட்டார்** - இராமலக்குவர் போன்ற வலிமையுடையவர்கள்; **வானோர் தம் மருத்துவர் மைந்தர்** - தேவர்களுடைய மருத்துவர்களாகிய அசுவினி தேவர்களின் குமாரர்கள்; **வலிக்கண் மிக்கார்** - வலிமையில் மிகுந்தவர்கள்.

கருநிறமுடைய நீலனின் அருகில் பொன்னிறமுடைய அசுவினி தேவரின் மைந்தர்கள் இருவரும் நிற்பது நீலமலைக்கருகே இரண்டு பொன் மலைகள்

நிற்பது போன்றிருந்தது என்பதாம். மேல், நீலனைக் குறிக்கையில் அவன் வானரப்படையின் சேனாதிபதி என்னும் செய்தி விடுபட்டுப் போனமையால் இப்பாட்டில் செய்தியைச் சொல்லி குறையை நிறைவு செய்தார். ஆடகம்-பொன்னினம் நால்வகையுள் ஒன்று. ஈடு-வலிமை. மயிந்தன், துமிந்தன் என்னும் வானர வீரர்களே அசுவினி தேவகுமாரர்கள் அம்சமாய்ப் பிறந்தவர்கள் என்பர்.

6889. 'உவன்காண் குமுதன்; குமுதாக்கனும் ஊங்கு அவன்காண்,
இவன்காண் கவயன்; கவயாக்கனும் ஈங்கு இவன்காண்;
சிவன்காண் அயன்காண் எனும் தூதனைப் பெற்ற செல்வன்
அவன்காண், நெடுங் கேசரி என்பவன், ஆற்றல் மிக்கான்.

உவன் காண் குமுதன் *- அதோ அந்த நடுவிடத்திலேயிருப்பவன் குமுதன்;* ***ஊங்கு அவன் காண் குமுதாக்கன்*** *- அதோ அவனருகில் நிற்பவன்தான் குமுதாக்கன்;* ***இவன் காண் கவயன்*** *- இதோ இப்பக்கம் காண்கிறானே இவன்தான் கவயன்;* ***கவயாக்கனும் ஈங்கு இவன்காண்*** *- கவயாக்கன் எனப்படுபவனும் இதோ இங்கு காணப்படுகிறான்; காண்பாய்!* ***சிவன் காண்; அயன் காண்*** *- இவன் சிவனே; இவன் பிரமனே;* ***எனும் தூதனைப் பெற்ற செல்வன்*** *- என்று சொல்லப்படுகின்ற அனுமனாகிய தூதனைப் பெற்றுத்தந்த (பெருஞ்) செல்வனாகிய;* ***அவன்காண் நெடுங்கேசரி*** *- அவன்தான் அந்த நீண்ட புகழுக்குரிய கேசரி எனப்படுபவன்;* ***ஆற்றல் மிக்கான்*** *- பேராற்றல் படைத்தவன்.*

குமுதாக்கன் (குமுத + அக்கன்) குமுதம் போன்ற கண்களையுடையவன். கவயாக்கன்-பசுவின் கண்கள் போன்ற கண்களையுடையவன். தம் இதயம் கவர்ந்த தொண்டனாகிய அநுமனைத் தந்த தந்தையாதலின், சிவன் காண்; அயன்காண் எனும் தூதனைப் பெற்ற செல்வன்; நெடுங்கேசரி என்றார். கேசரிக்கும் அஞ்சனைக்கும் பிறந்தவன் ஆஞ்சநேயனாகிய அநுமன் என்க. அநுமன் அமிசத்தால் சிவனும் அறிவால் பிரமனும் ஆதலின் "சிவன் காண்; அயன் காண்" எனப்பட்டான். ஒப்பு, "விரிஞ்சனோ விடை வலானோ" (3768) "காலனை ஒக்கும்தூதன் காலும் கண்ணுதலும் என்பார். " (6821); " புராரிமற்று யானே வாத சேயெனப் புகன்றான்" (206) "ஆதி அயன் தானேயென யாதும் அறைதின் நீர்!" (4725) என்று பல இடங்களில் இச்செய்தி குறித்தமை காண்க.

6890. 'முரபன், நகு தோளவன், மூரி மடங்கல் என்னக்
கர பல் நகம் அன்னவை மின் உகக் காந்துகின்றான்;

***வர பல் நகம்தன்னையும் வேரொடு வேண்டின்
வாங்கும்
சரபன் அவன்; சதவலி ஆய தக்கோன்.***

நகுகோளவன் - *ஒளிர்கின்ற தோளினையுடையவனாய்;* ***மூரி மடங்கல் என்ன*** - *வலிய நரசிங்கம் என்று கூறும்படியாக;* ***கரம், பல், நகம் அன்னவை*** - *கைகளும், பற்களும், நகங்களும் ஆகியவை;* ***மின் உகக் காந்துகின்றான்*** - *மின்னல் போன்று ஒளி சிந்துமாறு விளங்குகின்ற அவன்தான்;* ***முரபன்*** - *முரபன் என்னும் பெயருடையவன்;* ***வரபல் நகம் தன்னையும்*** - *சிறந்த பல மலைகளையும்;* ***வேண்டின் வேரொடு வாங்கும்*** - *விரும்பினால் வேரொடு பெயர்க்கவல்ல ஆற்றலையுடைய;* ***அவன் சரபன்*** - *அவன்தான் சரபன் என்பவன்;* ***இவன்*** - *இதோ இங்கிருப்பவன்;* ***சதவலி ஆய தக்கோன்*** - *சதவலி எனும் பெயருடைய பெரியோன்.*

மூரி-வலிமை-மடங்கல். திரிபு அணி.

***6891. 'மூன்று கண் இலன் ஆயினும், மூன்று எயில்
எரித்தோன்
போன்று நின்றவன் பனசன்; இப் போர்க்கு எலாம்
தானே
ஏன்று நின்றவன் இடபன்; மற்று இவன்தனக்கு
எதிரே
தோன்றுகின்றவன் சுடேணன், மூதறிவொடு
தொடர்ந்தோன்.***

மூன்று கண் இலன் ஆயினும் - *மூன்று கண்களையுடையவன் அல்லன் ஆயினும்;* ***மூன்று எயில் எரித்தோன்*** - *முப்புரம் எரித்த சிவபிரான் போல் நிற்பவன்;* ***பனசன்*** - *பனசன் எனப்படுவான்;* ***இப்போர்க்கு எலாம் தானே ஏன்று நின்றவன் இடபன்*** - *இந்தப் போர் அனைத்திற்கும் தானே (முதல் வரிசையில்) ஏற்று நிற்பவன் ஆகிய (இவன்) இடபன் ஆவான்;* ***மற்று இவன் தனக்கு*** - *வேறு இவனுக்கு;* ***எதிரே தோன்றுகின்றவன்*** - *எதிர்திசையில் தோன்றுகின்ற அவன்;* ***சுடேணன்*** - *சுடேணன் எனும் பெயரினன்;* ***மூதறிவொடு தொடர்ந்தான்*** - *முற்றிய அறிவோடு கூடியவன்.*

மூன்று கண்ணில்லாமலும் முப்புரம் எரிக்கவல்ல ஆற்றல் உடையவன் பனசன் என்றவாறு. போர் நடக்கும் போதெல்லாம் இரண்டாம் வரிசையை விரும்பாது முதல் வரிசையைத் தானாகவே விரும்பி வந்து நிற்பவன் இடபன் ஆதலின், "தானே ஏன்று நின்றவன்" என்றார். உடல் வலிவோடு அறிவு வலியும் தொடர்வது வீரர்க்குப் பெருஞ் சிறப்பு நல்குமாதலின், மூதறிவொடு தொடர்ந்தான் சுடேணன் என்றார்.

acharya.org

6892. ***'வெதிர் கொள் குன்று எலாம் வேரொடும் வாங்கி,***
மேதினியை
முதுகு நொய்து எனச் செய்தவன், கனலையும்
முனிவோன்,
கதிரவன் மகற்கு இட மருங்கே நின்ற காளை,
ததிமுகன்; அவன், சங்கன் என்று உரைக்கின்ற
சிங்கம்.

கதிரவன் மகற்கு *- சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு;* ***இடமருங்கே நின்ற காளை*** *- இடப்பக்கமாய் நிற்கின்ற காளை போன்ற வீரன்;* ***வெதிர்கொள் குன்று எலாம் வேரொடும் வாங்கி*** *- மூங்கில்களைத் தன்னிடம் கொண்ட மலைகளை யெல்லாம் அடியோடே பெயர்த்து;* ***மேதினியை முதுகு*** *- பூமியின் முதுகினை;* ***நொய்தெனச் செய்தவன்*** *- கனஞ்சுமக்காதிருக்கச் செய்தவனும்;* ***கனலையும் முனிவோன்*** *- தீயையும் சீறுகின்ற சினமுடையோனும் ஆகிய;* ***ததிமுகன்*** *- ததிமுகன் எனும் பெயர் உடையோன்;* ***அவன்*** *- அதோ அங்கிருப்பவன்;* ***சங்கன் என்று உரைக்கின்ற சிங்கம்*** *- சங்கன் என்று உரைக்கப்படுகின்ற சிங்கம் போன்றவன்.*

வெதிர்-மூங்கில். அது குறிஞ்சிக் கருப் பொருள்களுள் ஒன்று ஆதலால் "வெதிர் கொள் குன்று" என்றார். மலைகளைப் பிடுங்கி, பூமியின் முதுகு சுமக்கும் பாரத்தைக் குறைத்தவன் ஆதலின், "மேதினியை முதுகு நொய்தெனச் செய்தவன்" என்று ததிமுகன் பெருமை சாற்றினார்.

6893. ***'அண்ணல் ! கேள்: இதற்கு அவதியும் அளவும்***
ஒன்று உளதோ?
விண்ணின் மீனினைக் குணிப்பினும், வேலையுள்
மீனை
எண்ணி நோக்கினும், இக் கடல் மணலினை
எல்லாம்
கண்ணி நோக்கினும், கணக்கு இலது' என்றனன்,
காட்டி.

அண்ணல்! *- பெருமைக்குரியோனே!* ***கேள்*** *- கேட்பாயாக (என்று);* ***காட்டி*** *- (அவ்வானரச் சேனையினைக்) காண்பித்து;* ***இவர்க்கு*** *- இந்த வானர வீரர்கட்கு;* ***உவமையும் அளவும்*** *- ஒப்பும் எண்ணிக்கையும்;* ***ஒன்று உளதோ?*** *- ஏதேனும் உண்டோ?* ***விண்ணின் மீனினைக் குணிப்பினும்*** *- வானத்து மீன்களை எண்ணினாலும்;* ***வேலையுள் மீனை எண்ணி நோக்கினும்*** *- கடலில் உள்ள மீன்களை எண்ணிப் பார்த்தாலும்;* ***இக்கடல் மணலினை எல்லாம் கண்ணி நோக்கினும்*** *- இந்தக் கடலில் உள்ள மணலை எல்லாம் கருதிப் பார்த்தாலும்;* ***கணக்கு இ(ல்)லை*** *- கணக்கிட இயலாது என்றனன்.*

சேனையினை எண்ண இயலாது என்பதற்கு வானத்து மீன்களையும், கடல் மீன்களையும் ஆழி மணலையும் எண்ண இயலாதது போல் என மூன்று உவமைகள் காட்டினார்.

இராவணன் வானரப் படையை இகழ்தல்

6894. சினம் கொள் திண் திறல் அரக்கனும், சிறு நகை செய்தான்,
'புனம் கொள் புன் தலைக் குரங்கினைப் புகழுதி போலாம்;
வனங்களும் படர் வரைதொறும் திரிதரு மானின்
இனங்களும் பல என் செயும்; அரியினை?' என்றான்.

சினம் கொள் திண்திறல் அரக்கனும் - *(சாரன் இவ்வாறு புகழ்ந்ததைக் கேட்டு) சினம் கொண்ட பேர் ஆற்றல் வாய்ந்த இராவணனும்;* **சிறு நகை செய்தான்** - *புன்முறுவல் பூத்தவனாய் (அச்சாரனை நோக்கி);* **புனம் கொள் புன்தலைக் குரங்கினைப் புகழுதி போலாம்** - *கொல்லைகளில் அலைந்து திரிகின்ற சிறிய தலையினைக் கொண்ட குரங்குகளைப் புகழ்கின்றாய் போலும்!* **வனங்களும் படர் வரைதொறும்** - *வனங்களோடு கூடியுள்ள மலைகள் தோறும்;* **திரிதரும்** - *திரிகின்ற;* **மானின் பல இனங்களும்** - *மான்களின் பற்பல வகைக் கூட்டங்களும் (சேர்ந்து எதிர்த்தால்);* **அரியினை என் செயும்** - *ஒரு சிங்கத்தை என்ன செய்துவிடமுடியும்?* **என்றான்...** - *என்று (ஏளனமாய்க்) கூறினான்.*

இராவணனுக்கு இப்போதெழுந்த சிறுநகை, எள்ளல் அடியாகப் பிறந்தது. போலாம்-ஒப்பில் போலி.

மகுட பங்கப் படலம்

இராவணன் முதலியோர் வானரப் படைகளைக் கண்ணுற்றபோது, இராமபிரான் வீடணனுடன் சுவேல மலை மீதிருந்து அவர்களைக் காண்கின்றான். இவன்தான் இராவணன் என வீடணன் சொல்லி முடியும் முன், இராவணனை நோக்கிச் சுக்கிரீவன் பாய்ந்து விடுகின்றான். இருவரும் கைகலக்கின்றனர். சுக்கிரீவனைக் காணாது இராமபிரான் சோகப்படுவதும். இராவணன் முடிமணிகளைப் பறித்துக் கொண்டு சுக்கிரீவன் மீண்டு வருவதும், இராமன் மகிழ்ச்சியும், சுக்கிரீவன் பணிவுரையும் வீடணன் பாராட்டுவதும், இராமன் பாராட்டுவதும் இப்படலச் செய்திகள் ஆகும்.

வீடணனை, இராமன் அரக்கர்களை அறிவிக்கக் கேட்டல்

6895. என்னும் வேலையின், இராவணற்கு இளவலை, இராமன்
'கன்னி மா மதில் நகர்நின்று நம் வலி காண்பான்
முன்னி, வானினும் மூடி நின்றார்களை, முறையால்,
இன்ன நாமத்தர், இனையர், என்று இயம்புதி'
என்றான்.

என்னும் வேலையின் - (இராவணன் சாரனிடம் இவ்வாறு) கூறிக் கொண்டிருந்தபோது; **இராமன்** - இராமபிரான்; **இராவணற்கு இளவலை** - இராவணனுக்குத் தம்பியான வீடணனை நோக்கி; **நம் வலி கண்பான் முன்னி** - நம் படை வலிமையைக் காணக் கருதி; **கன்னி மாமதில் நகர் நின்று** - அழியாத் தன்மையுடைய உயர்ந்த மதில்கள் சூழ்ந்த இலங்கையிலிருந்து; **வானினும் மூடி நின்றார்களை** -ஆகாயத்தின் கண்ணும் மறைத்து நிற்பவர்களாகிய அரக்கர்களை; **முறையால்** - முறைப்படி; **இன்ன நாமத்தர்** - இன்னின்ன பேர்களையுடையவர்கள்; **இனையர்** - இத்தகையவர்கள்; **என்று இயம்புதி** - என்று கூறுவாயாக; என்றான்-

கன்னி மாமதில்-பகைவர் கை தொடாமதில். வேலை-வேளை.

6896. 'நாறு தன் குலக் கிளை எலாம் நரகத்து நடுவான்
சேறு செய்து வைத்தான், உம்பர் திலோத்தமை முதலாக்
கூறும் மங்கையர் குழாத்திடைக் கோபுரக் குன்றத்து
ஏறி நின்றவன், புன் தொழில் இராவணன்' என்றான்.

கோபுரக் குன்றத்து ஏறி - மலை போன்ற கோபுரத்தின் மேல் ஏறி; **உம்பர் திலோத்தமை முதலாக்** - தேவருலகத்துத் திலோத்தமை முதலாக; **கூறு மங்கையர் குழாத்திடை** - புகழப்படுகின்ற மகளிர் கூட்டத்திடையே; **நின்றவன்** - நிற்பவன்தான்; **தன் குலக் கிளை நாறு எலாம்** -தன்னுடைய குலத்தில் உதித்த சுற்றத்தார்

என்னும் நாற்றுக்களையெல்லாம்; **நரகத்து நடுவான்** - நரகத்தில் நடுவதற்காக; **சேறு செய்து வைத்தான்** - நரகத்தை சேற்றுழவு செய்து வைத்திருப்பவனான; **புன் தொழில் இராவணன்** - இழிசெயல் புரிகின்ற இராவணன்; **என்றான்** - என்றான்.

கோபுரத்து ஏறி நிற்பவன் புன்தொழில் இராவணன் என்பதில் உள்ள எள்ளற் சுவையை நோக்குக. ஒரு வீரன் வீரர் குழாம் புடைசுழ நிற்றல் இயல்பு. இவன் மகளிர் குழாம் புடை சூழ நிற்கிறான் என அவன் ஒழுக்கத்தின் இழிவை உணர்த்தினார். இதனால், புன்தொழில் இராவணன் எனப்பட்டான். நாற்றங்காலிலிருந்து நாற்றைப் பிடுங்கி வயலில் நடுவது வழக்காதலின். இலங்கை நாற்றங்கால் ஆயிற்று; நரகம் வயல் ஆயிற்றென்க.

சுக்கிரீவன் இராவணன் மேல் பாய்தல்

6897. **கருதி மற்றொன்று கழறுதல்முனம், விழிக் கனல்கள்**
பொருது புக்கன முந்துற, சூரியன் புதல்வன்,-
சுருதி அன்னவன், 'சிவந்த நல் கனி' என்று சொல்ல,
பருதிமேல் பண்டு பாய்ந்தவன் ஆம் என,-
பாய்ந்தான்.

கருதி மற்று ஒன்று கழறுதல் முனம் - (வீடணன் மேலும்) மனத்தால் வேறு எண்ணி, ஒன்று கூறுவதற்கு முன்பே; **சூரியன் புதல்வன்** - சுக்கிரீவன்; **விழிக்கனல்கள் பொருது முந்துறப் புக்கன** - தனது கண்ணில் சினத்தால் எழுந்த தீப்பொறிகள் இராவணனைத் தாக்க முன்னால் புறப்பட்டவை போலப் புறப்பட; **சுருதியன்னவன்** - வேதமே போன்றவனும்; **சிவந்த நல்கனி என்று சொல்ல** - உனக்கு உணவு சிவந்த நல்லகனிகள் என்றுதாய் சொல்ல; **பருதிமேல் பண்டு பாய்ந்தவன் ஆம்** - சூரியனைக் கனியென்று முன்பு சூரியன் மேல் பாய்ந்தவனும் ஆகிய; **எனப் பாய்ந்தான்** - அநுமனைப் போல் (இராவணனை நோக்கிப்) பாய்ந்தான்.

சுக்கிரீவன் உடலினும் மனம் முந்த மனத்திலும் மனத்துள் எழுந்த சினம் முந்த, சினத்திலும் அதனால் எழுந்த தீப்பொறிகள் முந்தி இராவணனைத் தாக்கச் சென்றன என்று கூறியுள்ள கற்பனைத் திறன் சுவைக்கத் தக்கது.

6898. **சுதையயத்து ஓங்கிய சுவேலத்தின் உச்சியைத் துறந்து,**
சிதையத் திண் திறல் இராவணக் குன்றிடைச்
சென்றான்,
ததையச் செங் கரம் பரப்பிய தன் பெருந் தாதை
உதையக் குன்றின்நின்று உகு குன்றில் பாய்ந்தவன்
ஒத்தான்.

சுதையத்து ஓங்கிய - வானத்து மீன் மண்டலம் வரை உயர்ந்தோங்கியுள்ள; **சுவேலத்தின் உச்சியைத் துறந்து** - சுவேல மலையின் உச்சியை விட்டு; **திண்திறல் சிதைய** - பேர் ஆற்றல் எல்லாம் சிதையுமாறு; **இராவணக் குன்றிடைச் சென்றான்** - இராவணன் என்னும் மலைமேல் பாய்ந்த சுக்கிரீவன்; **செங்கரம் ததையப்பரப்பிய** - தன் செந்நிறக்கிரணங்களை, அடர்த்தியாகப் பரவச் செய்த; **தன் பெருந்தாதை** - தன்னுடைய பெருமைக்கு உரிய தந்தையாகிய சூரியன்; **உதயக் குன்றின் நின்று** - தான் உதிக்கும் உதயகிரி எனும் மலையிலிருந்து; **உகுகுன்றில் பாய்ந்தவன் ஒத்தான்** -தான் மறையும் அத்தமனகிரிக்குப் பாய்ந்தானைப் போன்றவன் ஆனான்.

ஒரு மலை மேலிருந்து இன்னொரு மலைமேல் குதித்தான் என்பது ஒரு நயம்.

6899. பள்ளம் போய்ப் புகும் புனல் எனப் படியிடைப் படிந்து
தள்ளும் பொற் கிரி சலிப்புறக் கோபுரம் சார்ந்தான்,
வெள்ளம்போல் கண்ணி அழுதலும், இராவணன்மேல்
தன்
உள்ளம்போல் செலும் கழுகினுக்கு அரசனும்
ஒத்தான்.*

பள்ளம் போய்ப் புகும் புனல் என - பள்ளமான இடத்திற்குப் பாய்ந்தோடும் நீரே போல; **படியிடைப் படிந்து தள்ளும் பொற்கிரி** - பூமியிலே சாயுமாறு சாய்த்துத் தள்ளப்பட்ட திரிகூட மலையும்; **சலிப்புறக் கோபுரம் சார்ந்தான்** - சலிப்படையுமாறு இராவணனிருந்த கோபுரத்தைச் சார்ந்தவனான சுக்கிரீவன்; **வெள்ளம் போற் கண்ணி அழுதலும்** - வெள்ளம் போலக் கண்ணீர் பெருக்கும் கண்களையுடைய சீதை (விம்மி) அழுதவுடன்; **உள்ளம் போல்** - தன் மனம் சென்ற வேகத்திலேயே; **இராவணன் மேல் செலும்** - இராவணன் மேல் பாய்ந்து சென்ற; **கழுகினுக்கு அரசனும் ஒத்தான்** - கழுகின் வேந்தனாகிய சடாயுவையும் ஒத்தவன் ஆனான்.

சுக்கிரீவன் இராவணன் மேல் பாய்ந்த வேகத்திற்குப் பள்ளம் பாயும் வெள்ளத்தை உவமையாக்கினார். மேருவுக்கும் வாயுவுக்கும் நிகழ்ந்த பலப் போட்டியில் வந்து வீழ்ந்த மேருவின் ஒரு துண்டாதலின் திரிகூடமலை "தள்ளும் பொற்கிரி" எனப்பட்டது.

6900. கரிய கொண்டலை, கருணை அம் கடலினை,
காணப்
பெரிய கண்கள் பெற்று உவக்கின்ற அரம்பையர்,
பிறரும்,
உரிய குன்றிடை உரும் இடி வீழ்தலும், உலைவுற்று

இரியல்போயின மயிற் பெருங் குலம் என இரிந்தார்.

கரிய கொண்டலை - கருமை நிறம் கொண்ட முகில் போன்றவனும்; **அம் கருணை கடலினை** - அழகிய கருணையின் கடல் போன்றவனுமான இராமபிரானை; **காண** - (கண்ணாரக்) கண்டு மகிழ்வதற்காக; **பெரிய கண்கள் பெற்று** - பெரிய அளவினையுடைய கண்களைப் (பேறாகப்) பெற்று; **உவக்கின்ற அரம்பையர் பிறரும்** - மகிழ்வில் திளைக்கின்ற வானமாதர்களும் பிற மாதர்களும்; **உரியகுன்றிடை** - தமக்குரிய மலையின் மீது; **உரும் இடி வீழ்தலும்** - அச்சம் தரத்தக்க இடி வீழ்ந்தவுடன்; **உலைவுற்று** - மனம் நடுங்கி; **இரியல் போயின** - (திசைக்கொன்றாக) அஞ்சி ஓடுகின்ற; **மயில் குலம் ஆம் என** - மயிற்கூட்டங்கள் என்னுமாறு; **இரிந்தார்** - அஞ்சி ஓடினர்.

இராமனின் பேரழகை மொண்டுண்ணப் பெருங்கண்கள் வேண்டும் என்று அப்பெண்கள் வரங்கேட்டுப் பெற்று வந்தவை என்பாராய். "பெரிய கண்கள் பெற்று" என்றார். இராம மேகம் கருணைக் கடலிலிருந்து இந்த அழகு வெள்ளத்தைப் பெற்று வந்துள்ளது என்பாராய், "கரிய கொண்டலை, கருணை அம் கடலை" எனச் சேர்த்துள்ள திறம் காண்க. உயிர்களைக் கவர்ந்து ஈர்க்கும் அழகு, உள்ளத்தில் கருணை எழுந்த போது எழும் எனும் ஓர் அரிய செய்தியும் இங்குப் புலனாகிறது.

இருவரும் கைகலத்தல்

சந்தக் கலிவிருத்தம்

6901. கால இருள் சிந்து கதிரோன்-மதலை கண்ணுற்று,
ஏல எதிர் சென்று அடல் இராவணனை எய்தி,
நீல மலை முன் கயிலை நின்றது என, நின்றான்;
ஆலவிடம் அன்று வர, நின்ற சிவன் அன்னான்.

கால இருள் சிந்து கதிரோன் மதலை - கரிய இருளை ஒழிக்கின்ற சூரியன் புதல்வனான சுக்கிரீவன்; **அடல் இராவணனைக் கண்ணுற்று** - ஆற்றல் மிக்க இராவணனைக் கண்டு; **ஏல எதிர் சென்று எய்தி** - நெருங்கி எதிரே சென்றடைந்து; **அன்று ஆலவிடம் வர** - (பாற்கடல் கடைந்த) அன்று, கடலில் ஆலகால விடம் தோன்ற; **நின்ற சிவன் அன்னான்** - (அஞ்சாது) எதிர் நின்ற சிவபெருமானைப் போன்றவனாய்; **நீல மலை முன் கயிலை** - நீலகிரியின் முன்னால் கயிலாயகிரி; **நின்றது என நின்றான்** - நிற்பது போல நின்றான்.

கரிய நிறம் கொண்ட இராவணனுக்கு நீல மலையும், வெள்ளை நிறங்கொண்ட சுக்கிரீவனுக்குக் கயிலைமலையும் உவமை.

6902. ***'இத் திசையின் வந்த பொருள் என்?' என,***
இயம்பான்,
தத்தி எதிர் சென்று, திசை வென்று உயர் தடந்
தோள்
பத்தினொடு பத்துடையவன் உடல் பதைப்ப,
குத்தினன் உரத்தில், நிமிர் கைத் துணை குளிப்ப.

இத்திசையின் வந்த பொருள் - நான் உள்ள திசை நோக்கி வந்த காரியம்; **என் என** - என்ன என்று (இராவணன்) கேட்க; **இயம்பான்** - (வாயால்) விடையொன்றும் கூறாதவனாய்; **தத்தி எதிர் சென்று** - தாவி, (இராவணனுக்கு) நேராகப் போய்; **திசைவென்று உயர் தடந்தோள்** - எண் திசைகளையும் வென்று (பெருமிதத்தால்) உயர்ந்த அகன்ற தோள்கள்; **பத்தினொடு பத்துடையவன்** - இருபதை யுடையவனான இராவணனுடைய; **உடல் பதைப்ப** - உடல் நடுங்குமாறு; **நிமிர் கைத்துணை குளிப்ப** - உயர்த்திய தன் இருகைகளும் நன்கு பதியுமாறு; **உரத்தில் குத்தினன்** - மார்பில் குத்தினான் (சுக்கிரீவன்).

6903. ***திருகிய சினத்தொடு செறுத்து எரி விழித்தான்,***
ஒருபது திசைக்கணும் ஒலித்த ஒலி ஒப்ப,
தரு வனம் எனப் புடை தழைத்து உயர் தடக் கை
இருபதும் எடுத்து, உரும் இடித்தென அடித்தான்.

திருகிய சினத்தொடு - (அப்போது இராவணன்) நேர்மையற்ற கோபத்தோடும்; **செறுத்து எரிவிழித்தான்** - பகை உணர்வோடும் தீப்பொறி சிந்தும் விழியோடு பார்த்தான்; **தருவனம் என புடை தழைத்து** - மரங்கள் அடர்ந்த காடுகள் போல பக்கமெல்லாம் தழைத்து விழித்து; **உயர் தடக்கை** - உயர்ந்து அகன்ற கைகள்; **இருபதும் எடுத்து** - இருபதையும் தூக்கி; **உரும் இடித்தென ஒலித்த ஒலி ஒப்ப** - இடி இடித்ததாக பத்துத்திசைகளிலும் எதிரொலித்த ஒலியினைப்போல; **அடித்தான்** - (பேரொலி எழ) சுக்கிரீவனைத் தாக்கினான்.

மரம் செழித்துக் கிடக்கும் வனம் போல, கரம் செழித்துக் கிடக்கும் உடல் ஆதலின், "தருவனம் எனப் புடை தழைத்து உயர் தடக்கை" என்றார். இதுமுதல் ஆறுகவிதைகள் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்துள்ள அழகு காண்க.

6904. ***அடித்த விரல் பட்ட உடலத்துழி இரத்தம்***
பொடித்து எழ, உறுக்கி எதிர் புக்கு, உடல் பொருந்தி,
கடுத்த விசையின் கடிது எழுந்து, கதிர் வேலான்
முடித் தலைகள் பத்தினும் முகத்தினும் உதைத்தான்.

அடித்த விரல் பட்ட உடலத்து உழி - இராவணன் அடித்த விரல் பட்ட (சுக்கிரீவன்) உடம்பிலிருந்து; **இரத்தம் பொடித்து எழ** - இரத்தம் துளிதுளியாய்ப் பொங்க; **உறுக்கி எதிர்புக்கு** - சினம் பொங்கி, இராவணன் முன்னே சென்று; **உடல் பொருந்தி** - (அவனுடன் தன்) உடலைப் பூட்டி; **கடுத்த விசையில்** - மிக்க வேகத்துடன்; **கடிது எழும்பி** - விரைந்து மேல் எழுந்து; **கதிர் வேலான்** - ஒளி மிகு வேல் ஏந்திய இராவணனுடைய; **முடித்தலைகள் பத்தினும்** - மகுடம் அணிந்த தலைகள் பத்தின் மேலும்; **முகத்தினும்** - முகத்தின் மேலும்; **உதைத்தான்** - (சுக்கிரீவன்) உதைத்தான்.

முகத்திலும் தலையிலும் உதை விழல்-செய்தவன் உயர்வையும், செய்யப்பட்டவன் இழிவையும் உணர்த்தும் இப்பாடலில் மற்போர் முறை சுட்டப்பட்டுள்ளது.

6905. உதைத்தவன் அடித் துணை பிடித்து, ஒரு கணத்தில்,
பதைத்து உலைவுறப் பல திறத்து இகல் பரப்பி,
மதக் கரியை உற்று அரி நெரித்தென மயக்கி,
சுதைத் தலனிடை, கடிது அடிக்கொடு துகைத்தான்.

உதைத்தவன் அடித்துணை பிடித்து - தன்னை உதைத்தவனான (சுக்கிரீவனின்) கால்கள் இரண்டினையும் பற்றி; **ஒரு கணத்தில்** - ஒரு விநாடிப் பொழுதில்; **பதைத்து உலைவுற** - (சுக்கிரீவன்) துடிதுடித்து வருந்துமாறு; **பல திறத்து இகல் பரப்பி** - பல்வேறு வகைப்பட்ட (தன்) மற்போரின் வலிமைகளை வெளிப்படுத்தி; **அரி மதகரியை உற்று நெரித்து என** - சிங்கம் மதயானையை நெருங்கி நெருக்கினாற் போல; **மயக்கி** - மூர்ச்சையடையச் செய்து; **சுதைத் தலனிடை** - சுண்ணாம்பு தீற்றிய தரை நிலத்தில் இட்டு; **கடிது அடிக்கொடு** - விரைவாகக் கால் கொண்டு; **துகைத்தான்** - தேய்த்தான் (இராவணன்).

சுதைத்தலன்-சுண்ணாம்பு தீற்றிய தரை. துகைத்தல்-கால்களால் தேய்த்து உழக்குதல். மதயானையைச் சிங்கம் வதக்குவது போல், இராவணன் சுக்கிரீவனைத் துன்புறுத்தித் தேய்த்தான் என்பதால் இது உவமையணி.

6906. துகைத்தவன் உடற் பொறை சுறுக்கொள இறுக்கி,
தகைப் பெரு வலத்தொடு தலத்திடை அமுக்கி,
வகைப் பிறை நிறத்து எயிறுடைப் பொறி வழக்கின்.
குகைப் பொழி புதுக் குருதி கைக்கொடு குடித்தான்.

துகைத்தவன் உடற்பொறை - (தன்னை நிலத்தில்) தேய்த்தவனான இராவணனின் உடலை; **சுறுக்கொள இறுக்கி** - புகை நாற்றம் எழுமாறு இறுக்கிப் பிடித்து; **தகைப் பெரு வலத்தொடு** - தகுதி நிறைந்த வலிமையோடு; **தலத்திடை அமுக்கி** - பூமியில் அழுத்தி; **வகைப் பிறை நிறத்து** - பல்வகையான வடிவங்களைக்

கொண்ட பிறைகளைப் போன்ற தன்மையுடைய; **எயிறுடைப் பொறி வழக்கின்** - (இராவணனுடைய) பற்களைக் கொண்ட உறுப்பாகிய வாயின் வழியே; **குகைப் பொழி புதுக்குருதி** - குகையிலிருந்து பொங்குகின்ற வெள்ளம் போலப் (பொங்குகின்ற) புதிய இரத்தத்தை; **கைக்கொடு குடித்தான்** - (சுக்கிரீவன் தன்) கைகளால் அள்ளிக் குடித்தான்.

சுறுக்கொளல்- புகை நாற்றம் வீசுதல். "மங்கையர் நறுங் கூந்தலின் சுறு நாறுகின்றது" (கம்ப. 6083) பிறை நிலாப் பல்வேறு வடிவங்களில் தோன்றுவது போல், இராவணனின் பற்களும் பல்வேறு வடிவங்களில் தோன்றுவதால் "வகைப்பிறை நிறத்து எயிறு" என்றார். வழக்கின் - வழியின், பொருட்சிறப்பால் "வழக்கி" எனும் பாடம் தவிர்த்து. "வழக்கின்" எனும் பாடம் கொள்ளப்பட்டது; இராவணன் பெரிய வாய், குகைக்கும் அதில் கொட்டும் இரத்தம் குகையிலிருந்து கொட்டும் வெள்ளத்திற்கும் உவமை.

6907. கைக்கொடு குடித்தவன் உடல் கனக வெற்பை,
பைக் கொடு விடத்து அரவு எனப் பல கை பற்றி,
மைக் கொடு நிறத்தவன் மறத்தொடு, புறத்தில்
திக்கொடு, பொருப்பு உற நெருப்பொடு திரித்தான்.

மைகொடு நிறத்தவன் - மை போற் கறுத்த நிறமுடைய இராவணன்; **கைகொடு குடித்தவன்** - கைகளினாலே (தன் உதிரத்தைக்) குடித்தவனான சுக்கிரீவனுடைய; **உடல் கனக வெற்பை** - உடல் என்னும் மேருகிரியை; **பைகொடு விடத்து அரவு எனப்** - பையில் கொடிய நஞ்சினையுடைய பாம்பு பற்றியதுபோல; **பலகை பற்றி** - தன் பற்பலவான கரங்களால் பிடித்து; **மறத்தொடு** - வீரத்துடன்; **புறத்தில் திக்கொடு பொருப்பு உற** - புறத்தே உள்ள எட்டுத் திசையிலுமுள்ள மலைகளின் மீது மோதுமாறு; **நெருப்பொடு திரித்தான்** - தீப்பொறி சிதறச் சுழற்றினான்.

விசை மிகுதியுடன் ஒரு பொருள் ஒரு பொருளோடு மோதுகையில் தீ எழும் எனும் அறிவியல் உண்மை. "பொருப்புற நெருப்பொடு திரித்தான்" என்பதனால் உணர்த்தப்பட்டது.

அகழியில் போர்

6908. திரித்தவன் உரத்தின் உகிர் செற்றும் வகை குத்தி,
பெருத்து உயர் தடக் கைகொடு அடுத்து இடை
பிடித்து,
கருத்து அழிவுற,--திரி திறத்து எயில், கணத்து
அன்று
எரித்தவனை ஒத்தவன்,--எடுத்து அகழி இட்டான்.

எயில் கணத்து எரித்தவனை ஒத்தவன் - (முன்பு) திரிபுர மதில்களை கணப்பொழுதில் எரித்தவனான சிவபெருமானைப் போன்ற சுக்கிரீவன்; **திரித்தவன் உரத்தின்** - தன்னை (அவ்வாறு) சுழற்றியவனாகிய இராவணனுடைய மார்பில்; **உகிர் செற்றும் வகை குத்தி** - நகங்கள் பதியுமாறு அழுந்தக் குத்தி; **பெருத்து உயர் தடக்கை கொடு** - பருத்து நீண்ட தன் தன் பெருங்கைகளைக் கொண்டு; ***அடுத்து இடை பிடித்து*** - (இராவணனை) நெருங்கி, அவன் இடுப்பைப் பற்றி; **திரி திறந்து** - சுழற்றுகின்ற வலிமையால்; ***கருத்து அழிவுற*** - (இராவணன்) மூர்ச்சையடைய; **எடுத்து *அகழி இட்டான்*** -(அவனைத்) தூக்கி அகழியில் வீசினான்.

6909. இட்டவனை இட்ட அகழில் கடிதின் இட்டான்,
தட்ட உயரத்தினில் உறும் தசமுகத்தான்;
ஒட்ட உடனே அவனும் வந்து, அவனை உற்றான்;
விட்டிலர் புரண்டு இருவர், ஓர் அகழின் வீழ்ந்தார்.

தட்ட - சுக்கிரீவன் (ஓடிவிடாமல்) தடுக்கும் பொருட்டு; **உயரத்தினில் உறும் தசமுகத்தான்** - (அகழியிலிருந்து) உயரே ஏறிவந்துவிட்ட இராவணன்; **இட்டவனை** - தன்னை அகழியில் வீழ்த்திய சுக்கிரீவனை; **இட்ட அகழில்** - அவன் வீழ்த்திய அதே அகழியில்; **கடிதின் இட்டான்** - விரைவில் தள்ளினான்; **ஒட்ட உடனே அவனும் வந்து** - மீண்டும் அவனைத் தாக்கச் சுக்கிரீவனும் மேலே வந்து; ***அவனை உற்றான்*** - இராவணனை நெருங்கினான்; **இருவர் விட்டிலர்** - இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் விடாமல்; **புரண்டு ஓர் அகழின் வீழ்ந்தார்** - (கட்டிப்) புரண்டு, (மீண்டும்) ஓர் அகழியில் வீழ்ந்தனர்.

இட்டவன்-சுக்கிரீவன்.

6910. விழுந்தனர், சுழன்றனர்; வெகுண்டனர், திரிந்தார்;
அழுந்தினர், அழுந்திலர்; அகன்றிலர், அகன்றார்;
எழுந்தனர், எழுந்திலர்; எதிர்ந்தனர் முதிர்ந்தார்;
ஒழிந்தனர், ஒழிந்திலர்; உணர்ந்திலர்கள், ஒன்றும்.

விழுந்தனர் - அகழியில் வீழ்ந்த இருவரும்; **வெகுண்டனர்; சுழன்றனர்; திரிந்தார்** - சினந்து சுற்றி வலம் இடமாகத் திரிந்து; **அழுந்தினர் அழுந்திலர்** - ஒருவர் உடலில் ஒருவர் அழுந்தியும் அழுந்தாமலும் வெளிப்பட்டும்; **அகன்றிலர் அகன்றார் எழுந்தனர்** - ஒருவரை ஒருவர் விடாமல் நெருங்கியும், நெருங்காமல் மேலே உயரக்கிளம்பியும்; **எழுந்திலர் எதிர்ந்தனர்** - எழுந்திராமலே (கிடந்தவண்ணமே) எதிர்த்தும்; **ஒழிந்தனர் ஒழிந்திலர்** - சிறு பொழுது போர் நிற்பது போன்று தோன்றினும் நிற்காது; **ஒன்றும் உணர்ந்திலர்கள்** - புறத்து நிகழ்வது ஒன்றும் அறியாமல் (தம்மை) மறந்து; **முதிர்ந்தார்** - போரிடுவதில் மும்முரமாக ஈடுபட்டனர்.

அகழியுள் வீழ்ந்து நீரிடைப் படர்ந்த பாசி போன்று ஒருவரை ஒருவர் விடாமல் போரிடுவதை, உழிஞைத் திணையில், "நீர்ச்செருவீழ்ந்த பாசி" என்பர். இத்துறையினை விளக்குமிடத்துப் "பாசிபோல் நீங்காமல் நிற்றலின் 'பாசி' என்றார் என விளக்குகிறார் நச்சினார்க்கினியர்.(தொல்.பொருள். புறத் 13)

6911. அந்தர அருக்கன் மகன்,--ஆழி அகழ் ஆக,
சுந்தரமுடைக் கரம் வலிப்பது ஓர் சுழிப்பட்டு,
எந்திரம் எனத் திரி இரக்கம் இல் அரக்கன்
மந்தரம் என,--கடையும் வாலியையும் ஒத்தான்.

அந்தர அருக்கன் மகன் *- வானத்தே சஞ்சரிக்கின்ற சூரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவன்;* ***அகழ் ஆழி ஆக*** *- அகழியே பாற்கடல் போல் ஆக;* ***சுந்தர உடைக்கரம் வலிப்ப*** *- அழகினையுடைய கரங்களால் இழுத்துக்கடைய;* ***சுழிபட்டு*** *- ஒருசுழியில் சிக்கி;* ***எந்திரம் எனத் திரி*** *- (அதனிடையில்) இயந்திரம் போன்று சுழல்கின்ற;* ***இரக்கம் இல் அரக்கன்*** *-இரக்கமில்லாத அரக்கனாகிய இராவணன்;* ***மந்தரம் என*** *- மந்தர கிரி போலாக;* ***கடையும் வாலியையும் ஒத்தான்*** *- கடல் கடைந்த வாலி போல் தோன்றினான்.*

உருவகத்தை உறுப்பாகக் கொண்ட உவமையணி. அகழி- பாற்கடல் ஆகவும், இராவணன், மந்தர மலையாகவும், சுக்கிரீவன் கடல் கடைந்த வாலியாகவும் கொள்க. இப்பாடலில் இராவணன் சுக்கிரீவனைக் கடைவதாகக் கொள்ளலாமாறும் சொல்லமைப்புள்ளதைக் கண்ட பழைய உரையாளர். "இந்தக் கவிக்குச் சுக்கிரீவன் கர்த்தாவாக அறிக" எனக் குறித்துள்ளமை குறிக்கத்தக்கது.

6912. ஊறு படு செம்புனல், உடைத்த கரை உற்ற
ஆறு படர்கின்றன எனப் படர, அன்னார்,
பாறு, பொருகின்றன பருந்து, இவை எனப் போய்,
ஏறினர் விசும்பிடை; இரிந்த, உலகு எல்லாம்.

ஊறு படு *- புண்பட்ட உடலிலிருந்து;* ***செம்புனல்*** *- கொட்டுகின்ற இரத்தம்;* ***உடைத்த கரை உற்ற*** *- உடைபட்ட கரையாகக் கூடிய;* ***ஆறு படர்கின்றன என*** *-நதிகள் இரண்டு பெருக்கெடுக்கின்றன என்னுமாறு;* ***படர்*** *- அகழியில் சங்கமிக்க;* ***அன்னார்*** *- சுக்கிரீவன், இராவணன் எனும் இருவரும்;* ***பாறு பருந்து இவை பொருகின்றன*** *- கழுகும் கருடனுமாகிய இரண்டும் போரிடுகின்றன;* ***எனப் போய்*** *- எனுமாறு எழுந்து;* ***விசும்பிடை ஏறினர்*** *- ஆகாய வீதியில் உயர்ந்தனர்;* ***உலகெல்லாம்*** *- இந்தக் காட்சியைக் கண்ட உலகினர்; இரிந்த- அஞ்சி ஓடினர்.*

6913. ***தூர நெடு வானின் மலையும் சுடரவன் சேய்,***
காரினொடு மேரு நிகர் காய் சின அரக்கன்
தாருடைய தோள்கள் பலவும் தழுவ நின்றான்,
ஊரினொடு கோள் கதுவு தாதையையும் ஒத்தான்.

தூர நெடுவானின் மலையும் சுடரவன் சேய் - தொலைவிலே நீண்ட ஆகாயத்தே போர் புரியும் சூரியனின் புதல்வனான சுக்கிரீவன்; **காரினொடு மேரு நிகர்** - நிறத்தால் மேகத்தையும் பலத்தால் மேருவையும் போன்ற; **காய்சின அரக்கன்** - கொடுங்கோபங்கொள்ளும் இராவணனுடைய; **தாருடைய தோள்கள் பலவும்** - மாலை சூடிய பலதோள்களாலும்; **தழுவ நின்றான்** - தழுவப்பட்டவனாய் நின்றான்; **ஊரினொடு கோள்கதுவும்** - ஊர்கோளால் சுற்றப்பட்ட; **தாதையையும் ஒத்தான்** - தன் தந்தையாகிய சூரியனைப் போல (அப்போது) தோற்றமளித்தான்.

6914. ***பொங்கு அமர் விசும்பிடை உடன்று பொரு போழ்தில்***
செங் கதிரவன் சிறுவனை, திரள் புயத்தால்,
மங்கல வயங்கு ஒளி மறைத்த வல் அரக்கன்,
வெங் கதிர் கரந்தது ஒரு மேகம் எனல் ஆனான்.

விசும்பிடை - ஆகாயத்தில்; **பொங்கு அமர் உடன்று பொருபோழ்தில்** - சினம் பொங்கிக் கொதித்து (இருவரும்) போரிடுங்காலத்தில்; **செங்கதிரவன் சிறுவனை** - சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவனை; **திரள் புயத்தால்** - தன் திரண்ட இருபது தோள்களால்; **மங்கல வயங்குஒளி** - அச்சுக்கிரீவனுடைய தூயமேனியில் விளங்கும் ஒளியை; **மறைத்தவல் அரக்கன்** - மறைத்து நின்ற வலிய இராவணன்; **வெங்கதிர் கரந்தது** - வெப்பம் நிறைந்த கதிர்களையுடைய சூரியனை மறைத்து நின்ற; **ஒரு மேகம் எனல் ஆனான்** - ஒரு மேகம் போல் தோன்றினான்.

6915. ***நூபுர மடந்தையர் கிடந்து அலற, நோனார்***
மா புரம் அடங்கலும் இரிந்து அயர, வன் தாள்
மீ புர மடங்கல் என, வெங் கதிரவன் சேய்,
கோபுரம் அடங்க இடிய, தனி குதித்தான்.

நூபுர மடந்தையர் - சிலம்புகளை யணிந்த மகளிர்; **கிடந்து அலற** - வீழ்ந்து புலம்பவும்; **நோனார் மாபுரம் அடங்கலும்** - பகைவருடைய பெருநகரம் முழுவதும்; **இரிந்து அயர** - அஞ்சி ஓடித் தளரவும்; **வன்தாள் மீபுர மடங்கல் என** - வலிய கால்களின் மேற்பகுதி சிங்கமாகத் தோன்றிய திருமால்போல; **வெங்கதிரவன் சேய்** - வெம்மை கொண்ட சூரியன் புதல்வனான சுக்கிரீவன்; **கோபுரம் அடங்க இடிய** - கோபுரம் முழுவதும் இடியுமாறு; **தனி குதித்தான்** - தனியே குதித்தான்.

6916. ஒன்றுற விழுந்த உருமைத் தொடர ஓடா,
மின் தெரி எயிற்றின் ஒரு மேகம் விழும் என்ன,
'தின்றிடுவென்' என்று எழு சினத் திறல் அரக்கன்
பின் தொடர வந்து, இரு கரத் துணை பிடித்தான்.

ஒன்றுற விழுந்த - *சிதறாது வீழ்ந்த;* **உருமைத் தொடர ஓடா** - *இடியைப் பின் தொடர்ந்து ஓடி;* **மின் தெரி எயிற்றின்** - *மின்னல் மின்னுவது போன்று தெரிகின்ற பற்களையுடைய;* **ஒரு மேகம் விழும் என்ன** - *ஒரு மேகம் விழுகின்றது என்னுமாறு;* **'தின்றிடுவென்' என்று** - *இவனைத் தின்றிடுவேன் என்று கூறி;* **எழுசினத்திறல் அரக்கன்** - *ஓங்குகின்ற வெகுளியையுடைய வல்லரக்கன் ஆகிய இராவணன்;* **பின் தொடரவந்து** - *சுக்கிரீவனைப் பின்பற்றி வந்து;* **இருகரம் துணை பிடித்தான்** - *அவன் இருகரங்களையும் தன் இருகரங்களாலும் பற்றினான்.*

மின்னலைத் தொடர்ந்து இடி விழும்; இங்கு மாறி வருதலின் இல்பொருள் உவமை.

6917. வந்தவனை நின்றவன் வலிந்து, எதிர் மலைத்தான்,
அந்தகனும் அஞ்சிட, நிலத்திடை அரைத்தான்;
எந்திரம் எனக் கடிது எடுத்து, அவன் எறிந்தான்;
கந்துகம் எனக் கடிது எழுந்து, எதிர் கலந்தான்.

நின்றவன் - *நின்றவனான சுக்கிரீவன்;* **வந்தவனை** - *வந்தவனான இராவணனை;* **வலிந்து எதிர் மலைந்தான்** - *வலிமையுடனே எதிர்த்துப் போரிட்டான்;* **அந்தகனும் அஞ்சிட** - *யமனும் அஞ்சுமாறு;* **நிலத்திடை அரைத்தான்** - *பூமியில் இட்டுத் தேய்த்தான்;* **அவன் எந்திரம் என** - *அப்போது, இராவணன் இயந்திரம் எனுமாறு;* **கடிது எடுத்து எறிந்தான்** - *சுக்கிரீவனை விரைந்து எடுத்து வீசி எறிந்தான்;* **கந்துகம் எனக் கடிது எழுந்து** - *(வீசியெறியப்பட்ட) பந்து விரைவில் திரும்புவது போல விரைவில் எழுந்து வந்து;* **எதிர் கலந்தான்** - *மீண்டும் சுக்கிரீவன் (அரக்கனோடு) கை கலந்தான்;*

6918. படிந்தனர், பரந்தனர், பரந்தது ஓர் நெருப்பின்
கொடுஞ் சினம் முதிர்ந்தனர், உரத்தின்மிசை குத்த,
நெடுஞ் சுவர் பிளந்தன; நெரிந்த நிமிர் குன்றம்;
இடிந்தன, தகர்ந்தன, இலங்கை மதில் எங்கும்.

படிந்தனர்; பரந்தனர் - *(இருவரும்) நிலத்தில் படிந்து வீழ்ந்து, பல திசைகளிலும் பரவிச் சென்று போரிட்டனர்;* **பரந்தது ஓர் நெருப்பின்** - *எவ்விடத்தும் பரவி எரியும்*

நெருப்பினைப் போல; **கொடுஞ்சினம் முதிர்ந்தனர்** *- கொடுங் கோபம் முற்றினார்கள்;* **உரத்தின் மிசை குத்த** *- (ஒருவர்) மார்பின் மேல் (ஒருவர்) குத்த;* **நெடுஞ்சுவர் பிளந்தன** *- அருகிலிருந்த சுவர்கள் (அதிர்ச்சியில்) பிளந்தன;* **நிமிர் குன்றம் நெரிந்த** *- ஓங்கி உயர்ந்திருந்த மலைகள் பொடிந்து சரிந்தன;* **இலங்கைமதில் எங்கும் இடிந்தன; தகர்ந்தன** *- இலங்கையில் மதில்கள் என்று இருப்பவையெல்லாம் இடிந்து தகர்ந்தன.*

அதிர்ச்சியால் கட்டிடங்கள் சிதையும் என்பதை அன்றே அறிந்து உணர்த்தும் நுட்பத்தை இக்கவிதை காட்டுகிறது.

6919. **செறிந்து உழல் கறங்கு அனையர் மேனி நிலை தேரார்,**
பிறிந்தனர் பொருந்தினர் எனத் தெரிதல் பேணார்,
எறிந்தனர்கள், எய்தினர்கள், இன்னர் என, முன் நின்று
அறிந்திலர், அரக்கரும்; அமர்த் தொழில் அயர்ந்தார்.

செறிந்து உழல் கறங்கு அனையர் *- நெருங்கிச் சுழலும் காற்றாடி போன்றவராய் உள்ள அவ்விருவருடைய;* **மேனி நிலை தேரார்** *- உடல்கள் எவ்விடத்துள்ளன எனத் தெளிய முடியாதவராயும்;* **பிறிந்தனர் பொருந்தினர் எனத் தெரிதல் போனார்** *- (அவர்கள் இப்போது) பிரிந்துள்ளனர் சேர்ந்துள்ளனர் என்பதனையும் அறிய முடியாதவராயும்;* **இன்னார் எறிந்தனர்கள்** *- இன்னார் இன்னாரை வீசினார்;* **இன்னார் எய்தினர்கள்** *- இன்னார் இன்னாரைக் கிட்டினார்;* **என முன் நின்று அரக்கரும் அறிந்திலர்** *- என்பதனையும் முன்னே நின்றும் அரக்கரும் அறிய இயலாதவராயும்;* **அமர்த்தொழில் அயர்ந்தார்** *- அரக்கர்கள் அப்போர்த்தொழிலைக் கண்டு மனம் தளர்ந்தார்கள்.*

மற்போரில் விரைவே மிக முக்கியம் எனக் கருதப்படும் மற்போர் வல்ல அரக்கர்களாலும் இவர்களின் துரித கதியைக் கண்டு உணர முடியவில்லை; ஆதலால் அரக்கரும் மனந்தளர்ந்து போனார்கள் என்றார்.

சுக்கிரீவன் வாராமை கண்டு இராமன் கலக்கம்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

6920. **இன்னது ஓர் தன்மை எய்தும் அளவையின், எழிலி வண்ணன்,**
மன்னுயிர் அனைய காதல் துணைவனை வரவு காணான், **'உன்னிய கருமம் எல்லாம் உன்னொடு முடிந்த'**

என்னா,
தன் உணர்வு அழிந்து, சிந்தை அலமந்து, தளர்ந்து,
சாய்ந்தான்.

இன்னது ஓர் தன்மை எய்தும் அளவையின் - *இத்தகையதோர் ஒப்பற்ற நிகழ்ச்சி, (இப்படி) நடந்து கொண்டிருக்கையில்;* ***எழிலிவண்ணன்*** - *முகில் வண்ணனாகிய இராமபிரான்;* ***மன் உயிர் அனைய காதல் துணைவனை*** - *(தன்) அழியா உயிர் அனைய அன்புத் துணைவனான சுக்கிரீவனுடைய;* ***வரவு காணான்*** - *வருகையைக் காணாதவனாய்;* ***உன்னிய கருமம் எல்லாம் உன்னொடும் முடிந்தது என்னா*** - *'நான் புரியக் கருதியிருந்த செயல்கள் யாவும் உன்னோடும் அழிந்தொழிந்தன' என்று கூறி;* ***தன் சிந்தை அலமந்து*** - *தன் உள்ளம் சுழன்று;* ***உணர்வு அழிந்து*** - *அறிவு ஒடுங்கி;* ***தளர்ந்து சாய்ந்தான்*** - *தளர்ச்சியுற்று வீழ்ந்தான்.*

உன்னிய கருமங்கள்: அறந்தலை நிறுத்துதல்; வேத நெறி நிறுத்துதல்; உலகோர் பூணச் செந்நெறி செலுத்துதல்; தீயோராம் அரக்கர் குழுவை அழித்தல்; தக்கோரின் இடர் துடைத்தல் (கம்ப. 5885).

6921. 'ஒன்றிய உணர்வே ஆய ஓர் உயிர்த் துணைவ!
உன்னை
இன்றியான் உளனாய் நின்று, ஒன்று இயற்றுவது
இயைவது அன்றால்;
அன்றியும், துயரத்து இட்டாய், அமரரை; அரக்கர்க்கு
எல்லாம்
வென்றியும் கொடுத்தாய்; என்னைக் கெடுத்தது உன்
வெகுளி'என்றான்.

ஒன்றிய உணர்வே ஆய ஓர் உயிர்த் துணைவ - *என் உணர்வும் உன் உணர்வும் ஒன்றே என்னுமாறு என் உயிரோடு ஒன்றிவிட்ட என் துணைவனே!* ***உன்னை இன்றி*** - *நீயில்லாமல்;* ***யான் உளனாய் நின்று*** *-நான் மட்டும் தனித்து உயிருடன் இருந்து;* ***ஒன்று இயற்றுவது இயைவது அன்று*** *-ஒரு செயல் புரிவதென்பது நடைபெறுவது ஒன்று அன்று;* ***அன்றியும்*** - *அல்லாமலும், (உன் செயலால்);* ***அமரரைத் துயரத்து இட்டாய்*** - *தேவர்களைத் துயரத்தில் நீ தள்ளி விட்டாய்;* ***அரக்கர்க்கு எல்லாம் வென்றியும் கொடுத்தாய்*** - *இராட்சதர்களுக்கெல்லாம் வெற்றிக் (களிப்பை) அள்ளி வழங்கிவிட்டாய்;* ***உன் வெகுளி*** - *(இவ்வாறு) உன்னுடைய சினமானது;* ***என்னைக் கெடுத்தது என்றான்*** - *(உன்பால் உயிரை வைத்திருந்த) என்னை முடித்து விட்டது;*

"புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் நட்பாங்கிழமை தரும்" (திருக்கு: 7850 என்ற கருத்தினை ஒட்டி, "ஒன்றிய உணர்வே ஆய ஓர் உயிர்த்துணைவ!" என்றார்.

6922. ***'தெய்வ வெம் படையும், தீரா மாயமும், வல்ல தீயோன்***
கையிடைப் புக்காய்; நீ வேறு எவ்வணம் கடத்தி, காவல்?
வையம் ஓர் ஏழும் பெற்றால், வாழ்வெனே? வாராய்ஆகில்,
உய்வெனே?--தமியனேனுக்கு உயிர் தந்த உதவியோனே!

தமியனேனுக்கு - *(தேவியைப் பிரிந்து சிந்தை திகைத்துத் தனியனாய்த் தவித்துக் கிடந்த) எனக்கு;* **உயிர் தந்த உதவியோனே** *-(தேவி கிட்டுவாள் எனும் நம்பிக்கை தந்து) என் உயிரைத் தந்த உதவியாளனே!* **தெய்வ வெம்படையும்** *- தெய்வங்கள் தந்த கொடிய படைக்கருவிகளையும்;* **தீரா மாயமும்** *- நீங்காத மாயங்களையும் உடைய;* **வல்ல தீயோன்** *- வலியவனான தீயவன் (இராவணன்);* **கையிடைப் புக்காய்** *- கரங்களிலே சிக்கினாய்;* **நீ வேறு எவ்வணம் காவல் கடத்தி?** *- நீ (இனி) வேறு எந்த வகையில் அவன் காவலிலிருந்து தப்ப உள்ளாய்?* **வாராய் ஆகில்** *- (நீ அவனிடமிருந்து) தப்பி வாராய் ஆனால்;* **வையம் ஓர் ஏழும் பெற்றால் வாழ்வெனே?** *- ஓர் ஏழு உலகங்களையும் தந்தாலும் நான் உயிர் வாழ இயலுமோ?;* **உய்வெனோ?** *- (நீ வாராயாகில்) நான் உயிர் வாழ்வேனோ? வாழேன்!*

6923. ***'ஒன்றாக நினைய, ஒன்றாய் விளைந்தது, என் கருமம்;அந்தோ!***
என்றானும், யானோ வாழேன்; "நீ இலை" எனவும் கேளேன்;
இன்று ஆய பழியும் நிற்க, நெடுஞ் செருக் களத்தின் என்னைக்
கொன்றாய் நீ அன்றோ? நின்னைக் கொல்லுமேல், குணங்கள் தீயோன்.

குணங்கள் தீயோன் *- தீய குணங்களைக் கொண்ட இராவணன்;* **உன்னைக் கொல்லுமேல்** *- சுக்கிரீவனாகிய உன்னைக் கொன்று விட்டானேயானால்;* **என் கருமம்** *- நான் மேற்கொண்ட செயல்;* **ஒன்றாக நினைக்க ஒன்றாய் விளைந்தது** *-நான் ஒருவகையாக நினைக்க அது வேறு வகையாக முடிந்தது ஆகிவிடும்;* **அந்தோ!** *- ஐயோ! யானோ என்றானும் வாழேன் - நானோ, (இனி) எந்த வகையிலும் வாழ மாட்டேன்;* **நீ இலை எனவும் கேளேன்** *- நீ இல்லை (மறைந்தாய்) என்ற சொற்களைக் கேட்கவும் என்னால் இயலாது;* **இன்று ஆய பழியும் நிற்க** *- இன்று; உன்னைப் பகைவனிடத்திலிருந்து மீட்க இயலாத பழியும் எனக்கே சேர;* **நெடுஞ்**

செருக்களத்தின் - *பெரிய போர்க்களத்தில்;* ***என்னைக் கொன்றாயும்*** - *என்னைக் கொன்றவனும்; நீயே - நீயேயாவாய்!*

பிராட்டியைப் பெறுவதற்காக எண்ணித் துணிந்த கருமம், நண்பனையிழப்பதில் முடிந்ததே என ஏங்குகின்றான் ஆதலின், "என் கருமம் ஒன்றாக நினைக்க ஒன்றாய் விளைந்தது" என்றான். "ஒன்றை நினைக்கின் அது ஒழிந்திட்டு ஒன்றாகும்" என்பது மூதுரை.

6924. 'இறந்தனை என்ற போதும் இருந்து, யான் அரக்கர்என்பார்
திறம்தனை உலகின் நீக்கி, பின் உயிர் தீர்வனேனும்,
"புறந்தரு பண்பின் ஆய உயிரொடும் பொருந்தினானை
மறந்தனன்; வலியன்" என்பார்; ஆதலால், அதுவும் மாட்டேன்.

இறந்தனை என்ற போதும் - *நீ இறந்து போனாய் என்ற போதிலும்;* ***யான் இருந்து*** - *நான் (உடனே இறவாமல்) உயிர்தாங்கியிருந்து* ***அரக்கர் என்பார் திறம்தனை*** - *அரக்கர் எனப்படுவோரின் இனங்களையெல்லாம்;* ***உலகின் நீக்கி*** - *உலகத்தினின்றும் (அடியோடு) அகற்றி;* ***பின் உயிர் தீர்வென் என்றால்*** - *பிறகு உயிர் விடுவேன் என்றாலும்; புறந்தரு பண்பின்* ***ஆய*** - *(அல்லற்காலத்து) பாதுகாத்தற்குரிய பண்பினனாகி;* ***உயிரொடும் பொருந்தினானை*** - *உயிரோடு ஒன்றாய் இணைந்து விட்ட நண்பனை;* ***மறந்தனன்*** - *மறந்தவனாய்ப் போர்த்தொழிலில் இவனால் ஈடுபடமுடிந்ததே!* ***வலியன்*** - *எத்தகைய வலிய (கல்) மனம் கொண்டவன் இராமன்;* ***என்பார் ஆதலால்*** - *என்று உலகோர் கூறுவர் ஆதலால்;* ***அதுவும் மாட்டேன்*** - *(உயிர் வாழ்ந்து அரக்கரை) அழிக்கவும் மாட்டேன்.*

6925. 'அழிவது செய்தாய், ஐய! அன்பினால்; அளியத்தேனுக்கு
ஒழிவு அரும் உதவி செய்த உன்னை யான் ஒழிய வாழேன்;
எழுபது வெள்ளம் தன்னின் ஈண்டு ஓர் பேர் எஞ்சாது ஏகி,
செழு நகர் அடையின் அன்றோ, இத் துயர் தீர்வது உண்டோ?

ஐய! *- ஐயனே!* ***அளியத்தேனுக்கு*** *- இரங்கத்தக்க எனக்கு;* ***அன்பினால் அழிவது செய்தாய்*** *- (உன்) அன்பு காரணமாக (நான்) அழிவதற்குக் காரணமானவற்றைச் செய்தாய்;* ***ஒழிவு அரும் உதவி செய்த*** *- நெஞ்சில் என்றும் நீங்காத அரிய உபகாரம் செய்த;* ***உன்னை நான் ஒழிய வாழேன்*** *- உன்னைப் பிரிந்து நான் உயிர் வாழ மாட்டேன்;* ***எழுபது வெள்ளம் தன்னின்*** *- எழுபது வெள்ளம் சேனையில்;* ***ஈண்டு ஓர் பேர் எஞ்சாது ஏகி*** *- இங்கு ஒருவரும் குறையாமல் (வெற்றியோடு மீண்டு);* ***செழுநகர் அடையின் அன்றோ*** *- வளமை மிகு அயோத்தியை நான் அடைந்தபோதன்றி;* ***இத்துயர் தீர்வது உண்டோ?*** *-(உன்னை இழந்த) இந்தப் பெருந்துயர் என்னைவிட்டு நீங்கும், நீங்குமோ? (நீங்காது)*

"அடையின் அன்றோ" எனும் பாடத்திலும் "அடைந்த போழ்தும்" என்ற பாடம் பொருட்சிறப்புடையது.

சுக்கிரீவன் இராவணன் மகுடத்துடன் வந்தடைதல்

6926. என்று அவன் இரங்கும் காலத்து, இருவரும் ஒருவர்தம்மின்
வென்றிலர் தோற்றிலாராய், வெஞ் சமம் விளைக்கும் வேலை,
வன் திறல் அரக்கன் மௌலி மணிகளை வலியால் வாங்கி,
"பொன்றினென் ஆகின், நன்று" என்று அவன் வெள்க, இவனும் போந்தான்.

என்று அவன் இரங்கும் காலத்து *- என்று அந்த இராமபிரான் இரங்கி வருந்தும் போது;* **இருவரும்** *- இராவணன், சுக்கிரீவன் ஆகிய இருவரும்;* **ஒருவர் தம்மின்** *- ஒருவருக்கு ஒருவர்;* **வென்றிலர் தோற்றிலாராய்** *- வெற்றியோ தோல்வியோ அடைய இயலாதவராய்;* **வெஞ்சமம் விளைக்கும் காலை** *- கடும்போர் புரியுங் காலத்தே;* **வன்திறல் அரக்கன் மௌலி** *- வலிய வல்லமை வாய்ந்த இராவணனின் மகுடத்தில் உள்ள;* **மணிகளை வலிய வாங்கி** *- மாணிக்க மணிகளைத் தன் வலிமையினால் பிடுங்கிக் கொண்டு;* **அவன்** *- அந்த இராவணன்;* **'பொன்றினென் ஆயின் நன்று** *- 'நான் இனி இறந்து போதலே நல்லது";* **என்று வெள்க** *- என்று நாணமுறுமாறு;* **இவனும் போந்தான்** *- சுக்கிரீவனும் இராமனை வந்து அடைந்தான்.*

மணி மகுடத்திலிருந்து, மணிகளை இழத்தல் மானக்கேடு. ஆதலின், 'இறந்து போதலே இனிச் சிறந்தது' என்று இராவணன் வெட்கமுற்றான். "மானம் இழந்தபின் வாழாமை முன் இனிது" (இனி.40) உயிர் நீப்பர் மானம் வரின்" (திருக்கு: 968); "இளிவரின் வாழாத மானம் உடையார்" (குறள். 970) என வருவன காண்க. "பொறிப்புண்டரீகம் போலும் ஒருவனால் புனைந்த மோலி பறிப் புண்டும்" (கம்ப:7008) என்றும் "மணிபறித்தெழுந்த வெந்தை" (கம்ப: 6891) என்றும், "இக்கிரி பத்தின் மௌலி இனமணி இமைப்பில் கொண்ட" (கம்ப. 6960) என்றும் சுக்கிரீவனின்

இந்தச் செயற்கருஞ்செயல் மேலும் பல இடங்களில் நினைக்கப்படும். இருவரும் சம பலம் உள்ளவராதலின் "வென்றிலர் தோற்றிலாராய்ப்" போர் நீளுவதறிந்த சுக்கிரீவன், தான் போர் புரிந்ததற்கு அடையாளமாக மணிகளைப் பறித்து வந்து பெருமானிடம் வைத்தான் என்க.

6927. கொழு மணி முடிகள்தோறும் கொண்ட நல்
மணியின் கூட்டம்
அழுது அயர்வுறுகின்றான்தன் அடித்தலம் அதனில்
சூட்டி,
தொழுது, அயல் நாணி நின்றான்; தூயவர்
இருவரோடும்
எழுபது வெள்ளம் யாக்கைக்கு ஓர் உயிர் எய்திற்று
அன்றே.

கொழு மணி முடிகள் தோறும் *- உயர்வான நவமணிகள் பதிக்கப்பெற்ற மகுடங்களிலிருந்து;* ***கொண்ட நல் மணியின் கூட்டம்*** *- பறித்துக் கொண்டு வரப்பட்ட நல்ல மாணிக்கங்களின் கூட்டத்தை;* ***அழுது அயர்வு உறுகின்றான் தன்*** *- தன்னைக் காணாது அழுது தளர்கின்ற இராமபிரானுடைய;* ***அடித்தலம் அதனில் சூட்டி*** *- திருவடிகளில் (அணியாகச்) சூட்டி;* ***தொழுது அயல் நாணி நின்றான்*** *- வணங்கி, வெட்கமுற்று அயலே நின்றான் (சுக்கிரீவன்);* ***தூயவர் இருவரோடும்*** *- (அப்போது) தூய்மை மிகுகுணத்தவராகிய இராம இலக்குவரோடு கூடிய;* ***எழுபது வெள்ளம் யாக்கைக்கு*** *- எழுபது வெள்ளம் தொகை கொண்ட வானர சேனை என்னும் உடலுக்கு;* ***ஓர் உயிர் எய்திற்று -*** *ஒப்பற்றதோர் உயிர் வந்தடைந்தது. (எனலாம்).*

இராவணனைக் கொன்று திரும்ப இயலாமையால் நாணினன் என்பதாம். "கருமத்தால் நாணுதல் நாணு" (திருக்கு. 1011) பையல் தலையை இடப்பெறாத நாம், என் சொல்லி முன்னே நிற்பது என்று பெருமான் அருகே வந்து நின்றார். என்ற பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் கூற்று. "அயல் நாணி நின்றான்" எனும் கவிஞர் பிரானின் தொடர்க்கு அரிய விளக்கமாய் அமைவது கருதத் தக்கது.

இராமன் சுக்கிரீவனைத் தழுவி தன் அன்பை வெளியிடுதல்

6928. என்பு உறக் கிழிந்த புண்ணின் இழி பெருங்
குருதியோடும்
புன் புலத்து அரக்கன்தன்னைத் தீண்டிய தீமை
போக;
அன்பனை அமரப் புல்லி, மஞ்சனம் ஆட்டி விட்டான்,
தன் பெரு நயனம் என்னும் தாமரை சொரியும் நீரால்.

அன்பனை அமரப் புல்லி - (தன்) அன்பனாகிய சுக்கிரீவனை நன்கு தழுவிக் கொண்டு; **என்பு உறக் கிழிந்த புண்ணின்** - எலும்பு வரையில் கிழிபட்ட புண்களிலிருந்து; **இழிதரும் குருதியோடும்** - கொட்டுகின்ற இரத்தத்துடன் புன்புலத்து **அரக்கன் தன்னை** - இழிந்த அறிவினன் ஆகிய இராவணனை; தீண்டிய புன்மை போக - மற்போரில் தொட்ட இழிவெல்லாம் தீருமாறு; **தன் பெரும் நயனம் என்னும்** - தன்னுடைய பெரிய விழிகள் என்கின்ற; **தாமரைத் தடத்து நீரால்** - தாமரைத் தடாகத்தின் நீரினால்; **மஞ்சனம் ஆட்டிவிட்டான்** - நீராட்டினான் (இராமபிரான்).

6929. **'ஈர்கின்றது அன்றே, என்றன் உள்ளத்தை; இங்கும் அங்கும்**
பேர்கின்றது ஆவி; யாக்கை பெயர்கின்றது இல்லை; பின்னை,
தேர்கின்ற சிந்தை அன்றோ திகைத்தனை?' என்று, தெண் நீர்
சோர்கின்ற அருவிக் கண்ணான் துணைவனை நோக்கிச் சொல்லும்:

தெண் நீர் அருவி சோர்கின்ற கண்ணான் - தெளிந்த நீரினையுடைய அருவி போலக் கண்ணீர் பொழிகின்ற கண்ணினையுடையவனான இராமபிரான்; **துணைவனை நோக்கி** - தன் துணையாய் அமைந்த சுக்கிரீவனைப் பார்த்து; **என்றன் உள்ளத்தை ஈர்கின்றது** - (நீ என்னைத் திடீரென்று பிரிந்த செயல்) என் உள்ளத்தை இரண்டாகப் பிளந்தது; **ஆவி இங்கும் அங்கும் போகின்றது** - என் உயிர் (உடலைவிட்டு) (உள்ளும் புறமுமாய்) ஊசலாடத் தொடங்கி அங்கும் இங்குமாக அலைந்து தவித்தது; **யாக்கை பெயர்கின்றது இல்லை** - என் உடலும் இயக்கத்தைத் தவிர்த்து விட்டது; **பின்னை** - மேலும்; **தேர்கின்ற சிந்தையன்றோ திகைத்தனை?** - காலமும் இடமும் தேர்ந்து செயல் புரியும் திறமுள்ளவன் மனத்தையுடையவன் அல்லவா திகைப்பூட்டும் செயல் செய்ய வைத்துவிட்டாய்? **என்று சொல்லும்** - என்று (மேலும்) சொல்லலானான்.

இராமனைத் தேர்வதற்குக் கூட, ஏழு மராமரங்களை எய்யச் சொல்லித் தேர்ந்த சுக்கிரீவன், இத்தகைமய செயல் செய்தது எவ்வாறு என வியந்த பெருமான் தேர்கின்ற சிந்தையன்றோ திகைத்தது என்றான்.

6930. **'கல்லினும் வலிய தோளாய்! நின்னை அக் கருணை இல்லோன்**
கொல்லுதல் செய்தான் ஆகின், கொடுமையால்

கொற்றம் பேணி, பல் பெரும் பகழி மாரி வேரொடும் பறிய நூறி,
வெல்லினும், தோற்றேன் யானே அல்லெனோ,
விளிந்திலாதேன்?

கல்லினும் வலிய தோளாய் - மலையினையும் விட வலிமை வாய்ந்த தோள்களையுடைய சுக்கிரீவனே! **நின்னை** - (என் உயிர்த்துணைவனாகிய) உன்னை; **அக்கருணை இல்லோன்** - அந்தக் கருணையற்றோன் ஆகிய இராவணன்; **கொல்லுதல் செய்வான் ஆகின்** -கொன்றிருப்பானேயானால்; **விளிந்திலாதேன்** - உயிர்துறவாத யான்; **கொற்றம் கொடுமையால் பேணி** - வெற்றியைக் கொடும் போர் செய்து பெற எண்ணி; **பல்பெரும் பகழி மாரி** - பற்பல பெரிய அம்பு மழையினால்; **வேரொடும் பறிய நூறி** - இராவணனை சுற்றத்தோடும் பறித்து அழித்து; **வெல்லினும்** - வென்றேன் ஆயினும்; **தோற்றேன் யானே அல்லனோ?** - (அப்போதும்) தோற்றவன் நானே ஆவேன் அன்றோ?

இராவணனை வேரொடு அழித்தாலும் அச்செயல் சுக்கிரீவன் இழப்பினை ஈடு செய்யாது என்று சுக்கிரீவன் பெருமை உணர்த்தப்பட்டது.

6931. **'பெருமையும் வண்மைதானும், பேர் எழில்**
ஆண்மைதானும்,
ஒருமையின் உணர நோக்கின், பொறையினது
ஊற்றம் அன்றே!
அருமையும், அடர்ந்து நின்ற பழியையும் அயர்ந்தாய்
போல
இருமையும் கெடுக்கலுற்றாய்; என் நினைந்து, என்
செய்தாய் நீ!

ஒருமையின் உணர நோக்கின் - மனத்தை ஒருமுகமாக்கி உணர்ந்து பார்த்தால்; **பெருமையும் வண்மை தானும்** - பெருமைப் பண்பும் வண்மைக் குணமும்; **பேர் எழில் ஆண்மை தானும்** - பேரழகுடைய வீரப் பண்பும்; **பொறையினது ஊற்றம் அன்றே** - பொறுமையெனும் (பெரும்) பண்பிலிருந்து சுரப்பனவேயன்றோ? **அருமையும்** - உன்னுடைய அருமையினையும்; **அடர்ந்து நின்ற பழியையும்** -(உன் செயலால்) நெருங்கி வந்த பழியினையும்; **அயர்ந்தாய் போல** - (நீ) மறந்தாய் போலும்! **இருமையும் கெடுக்கல் உற்றாய்** - இம்மை, மறுமையெனும் இரண்டினையும் கெடுக்க இருந்தாய்; **நீ என் நினைந்து என் செய்தாய்** - நீ என்ன நினைத்து என்ன செய்துவிட்டாய்?

பொறுமை ஒரு மலை. அப்பண்பிலிருந்து பல பண்புகள் மலையூற்றுகள் போலச் சுரக்கின்றன என்பது கருத்து. இம்மை, மறுமை இரண்டிலும் பழி விளையத்தக்க செயல் இராவணன் மேல் சுக்கிரீவன் பாய்ந்த செயல் என்பது பெருமானின் கருத்து.

6932. 'இந் நிலை விரைவின் எய்தாது, இத் துணை தாழ்த்திஆயின்,
நல் நுதல் சீதையால் என்? ஞாலத்தால் பயன் என்? நம்பீ!
உன்னை யான் தொடர்வல்; என்னைத் தொடரும் இவ் உலகம்; என்றால்,
பின்னை என், இதனைக் கொண்டு? விளையாடி, பிழைப்ப செய்தாய்!'

இந்நிலை - இந்த நிலையில்; **விரைவின் எய்தாது** - (நீ) விரைந்து இங்கு வாராமல்; **இத்துணை தாழ்த்தி ஆயின்** - இவ்வளவு நேரம் தாமதித்து இருந்தால்; **உன்னை யான் தொடர்வல்** - உனக்குத் தீங்கு விளைந்து இறந்திருப்பாய் எனக் கருதி பின்பற்றி நானும் முடிந்திருப்பேன்; **இவ்வுலகம் என்னைத் தொடரும்** - என்னைப் பின்பற்றி இவ்வுலகத்தினரும் உயிர் நீத்திருப்பர் என்னும் போது, (பின்பு); **நல் நுதல் சீதையால் என்?** -நல்ல நெற்றியினையுடைய சீதையால் தான் என்ன (பயன்?) **ஞாலத்தால் பயன் என்?** - இந்த உலகத்தால் தான் என்ன பயன்? **பின்னை இதனைக் கொண்டு என்?** - பிறகு, இந்தப் படையெடுப் பாலுந்தான் என்ன பயன் உண்டு? **நம்பீ!** - சிறந்த ஆண்மகனே! **விளையாடிப் பிழைப்ப செய்தாய்?** - விளையாட்டுச் செயலால் தவறான செயலைச் செய்துவிட்டாய்!.

ஆராயாமல், வருவதுணராமல் செய்யும் செயல்களைப் பெருமான் கண்டிப்பதை இப்பாடலில் காணலாம். நீ இல்லாது போன பின்பு கிடைக்கும் "நன்னுதல் சீதையால் என்?." என்று வினவினான். சந்தர்ப்பச் சூழலில் சுக்கிரீவன் துயரமே பெரிதென்பதால் பெருமானின் இந்த வாசகத்தில் நெஞ்சு நெக்குருகிய நம்பிள்ளை, "அன்றீன்ற கன்றிற்காக முன்பு ஈன்ற கன்றுகளை முட்டி மோதும் தாய்ப்பசுப்போலே, சுக்கிரீவனுக்காகப் பிராட்டியைப் புறக்கணித்தான் என்று வியப்பார். (திருவாய்ஈடு). தண்டகாரணியத்தில், "சீதையாகிய உன்னை இழந்தாலும் இழப்பேன்; ஆனால், என்னையடைந்தாரை என்றும் நான் இழவேன் என்று பெருமான் கூறியதாக முதல் நூலாகிய வான்மீகத்தில் உள்ள கருத்தை, இடமறிந்து இங்குப் பயன்படுத்தியுள்ள கவிஞர் பிரானின் திறம் போற்றத்தக்கது. "விளையாடிப் பிழைப்ப செய்தாய்" ஒப்பு "வளை எயிற்று அரக்கரோடு வரும் விளையாட்டென்றாலும் விளைவன தீமையேயாம்" (கம்ப. 2798) "நான் மரித்தது கண்டு, அரக்கர் மீறி உலகை நலிய, உலகத்தவரும் இறந்து என் பின்னே வருவர்" என்பது இத்தொடர்க்கு ஒரு பழைய உரை.

சுக்கிரீவன் மறுமொழி

6933. 'காட்டிலே கழுகின் வேந்தன் செய்தன காட்டமாட்டேன்;

***நாட்டிலே குகனார் செய்த நன்மையை
நயக்கமாட்டேன்;
கேட்டிலேன் இன்று கண்டும், கிளி மொழி
மாதராளை
மீட்டிலேன்; தலைகள் பத்தும் கொணர்ந்திலேன்,
வெறுங் கை வந்தேன்.***

காட்டிலே - (இவ்வாறு இராமபிரான் கூறக்கேட்ட சுக்கிரீவன்) காட்டின் கண்ணே; ***கழுகின் வேந்தன்*** - கழுகரசனான சடாயு; ***செய்தன காட்டமாட்டேன்*** - புரிந்தவைபோன்ற வீரச் செயல்களைப் புரிந்து காட்டும் ஆற்றல் பெற்றேனும் அல்லேன்; ***நாட்டிலே குகனார் செய்த நன்மையை*** - நாட்டின் கண்ணே குகப் பெருமான் செய்த நன்மைச் செயல்களைச் செய்யவும்; ***நயக்க மாட்டேன்*** - விருப்பம் காட்டேன்; ***கிளி மொழி மாதராளை*** - கிளியனைய மொழி பேசும் சீதைப்பிராட்டியை; ***கேட்டிலே நின்று கண்டும்*** - (இராவணன் கவர்ந்து செல்லும்) தீங்கினை, (கிட்கிந்தை மலை மேல்) நின்று கண்ணாரக் கண்டும்; ***மீட்டிலேன்*** - மீட்டுத் தந்தவனும் அல்லேன்; ***தலைகள் பத்தும் கொணர்ந்திலேன்*** - (இத்தீங்கினைப் புரிந்த) இராவணனின் பத்து தலைகளையும் கொண்டு வந்தேனும் அல்லேன்; ***வெறுங்கை வந்தேன்*** - வெறுங்கைகளை மட்டும் கொண்டு வந்தேன்.

இராமன் மீது அன்பு கொண்டு உதவி புரிந்தமையால் சடாயுவும் குகனும் முறையே 'பெரிய உடையார் என்றும் குகப்பெருமாள்' என்றும் வைணவ மரபில் பாராட்டிக் கூறப்படுவார் ஆர் விகுதி சேர்த்து மொழிந்தான் குகனார் என்று. இத்தகு பெருமையாலே தான் "குகப்பெருமாள்" எனப் பெயர் பெற்றதுமாம். கைங்கரியம் புரிவதில் இராமபக்தர் களுக்கிடையே நிலவிய சுமுகப் போட்டியை இப்பாடல் அழகுறத் தருகிறது.

***6934. 'வன் பகை நிற்க, எங்கள் வானரத் தொழிலுக்கு
ஏற்ற
புன் பகை காட்டும் யானோ புகழ்ப் பகைக்கு
ஒருவன் போலாம்?
என் பகை தீர்த்து, என் ஆவி அரசொடும் எனக்குத்
தந்த
உன் பகை உனக்குத் தந்தேன்; உயிர் சுமந்து
உழலாநின்றேன்.***

என்பகை தீர்த்து - என்னுடைய பகைவனான வாலியை அழித்து; ***என் ஆவி*** - எனது உயிரை; ***அரசொடும் எனக்குத்தந்த*** - என் அரசுடனே எனக்குத் தந்தவனான; ***உன் பகை*** - (உனக்கு) உன் பகைவனாகிய இராவணனை; ***உனக்குத் தந்தேன்*** - (நானே ஒழிக்காமல் நீயே அழிக்கும்படி) உனக்கே விட்டுவைத்தேன்; ***உயிர் சுமந்து உழலா நின்றேன்*** - புரிய வேண்டிய உதவியைப் புரியவேண்டியவர்க்குப் புரியாமல் (வீணே)

உயிரைச் சுமந்து கொண்டு மனம் வருந்தி வாழ்கின்றேன்; **வன் பகை நிற்க** *- (ஆதலால்) வலிய பகை (அழியாமல் அப்படியே) இருக்க;* **எங்கள் வானரத் தொழிலுக்கு ஏற்ற** *- எங்களுடைய குரங்குச் செயலுக்குத் தக்க; புன்பகை காட்டும் - அற்பப் பகைச் செயல்களில் (ஈடுபாடு) காட்டுகின்ற; யான் - நானோ;* **புகழ்ப்பகைக்கு ஒருவன் போலாம்** *- (உம்முடைய) புகழ்ச் செயல்களுக்கு (ஊறுவிளைக்கப் பிறந்த) ஒருவன் போல்வேன்.*

வெல்லுதற்கரிய பகைவனை வென்று தனக்கு உயிரையும் அரசவாழ்வையும் கொடுத்த இராமபிரானுக்குக் கைம்மாறாக அவன் பகை அழிக்காது திரும்பிய தன் செயலை நினைத்து வருந்தும் சுக்கிரீவன் மனநிலையை இப்பாடலில் காண்கிறோம்.

6935. 'செம்புக்கும் சிவந்த செங் கண் திசை நிலைக்
களிற்றின் சீற்றக்
கொம்புக்கும் குறைந்த அன்றே, என்னுடைக்
குரக்குப் புன் தோள்?
"அம்புக்கு முன்னம் சென்று, உன் அரும் பகை
முடிப்பல்" என்று
வெம்புற்ற மனமும், யானும், தீது இன்றி, மீள
வந்தேன்.

செம்புக்கும் சிவந்த *- செம்பு எனும் உலோகத்தைக் காட்டிலும்;* **செங்கண் திசை நிலைக் களிற்றின்** *- சிவந்த கண்களையுடைய திக்குயானைகளின்;* **சீற்றக் கொம்புக்கும்** *- சினத்தோடு பாய்ந்த கொம்புகளுக்கும்;* **என்னுடைய புன்குரங்குத்தோள்** *- என்னுடைய புல்லிய குரங்குத் தோள்கள்:* **குறைந்த அன்றே** *- வலி குறைந்து போயின அல்லவோ?* **அம்புக்கு முன்னம் சென்று** *- (உன்னுடைய) அம்புக்கு முன்னாகவே சென்று:* **உன் அரும் பகை முடிப்பல் என்று** *- உனது அரிய பகையை முடிப்பேன் என்று (கூறி);* **வெம்புற்ற மனமும் யானும்** *- புழுங்கிய உள்ளமும் நானுமாய்:* **தீங்கின்றி மீள வந்தேன்** *- எந்த வித இடையூறு மின்றி பத்திரமாக மீண்டு வந்து விட்டேன் (அல்லவோ?)*

6936. "நூல் வலி காட்டும் சிந்தை நும் பெருந் தூதன்,
வெம் போர
வேல் வலி காட்டுவார்க்கும், வில் வலி
காட்டுவார்க்கும்,
வால் வலி காட்டிப் போந்த வள நகர் புக்கு, மற்று
என்
கால் வலி காட்டிப் போந்தேன்; கை வலிக்கு அவதி
உண்டோ?

நூல் வலி காட்டும் சிந்தை - (கற்ற) நூல்களின் வலிமையைத் (தன் சொல் வலிமையால் காட்ட வல்ல) மனமுடைய: **நும் பெருந்தூதன்** - உம்முடைய பெருமைக்குரிய தூதுவனாகிய அனுமன்: **வெம்போரில்** - (தான் அரக்கருடன் நடத்திய) கொடிய போரில், (தன்னிடம்) **வேல் வலி காட்டுவார்க்கும்** - தங்கள் வேலின் வலிமையைக் காட்ட வந்தவர்க்கும்: **வில் வலி காட்டுவார்க்கும்** - வில்லின் வலிமையைக் காட்ட வந்தவர்க்கும்: **வால் வலி காட்டிப் போந்த வள நகர்** - (மாறாகத் தன்) வாலின் வலிமையைக் காட்டித் திரும்பிய வளம் மிக்க நகராகிய இலங்கையில் புகுந்து: **என் கால் வலி காட்டிப் போந்தேன்** - (திரும்பி வருவதில்) என்னுடைய கால் வலிமையைக் காண்பித்து வந்தேன்: **கை வலிக்கு அவதி உண்டோ?** - என் கை வலிமைக்கு எல்லையும் உளதோ?

வீடணன் சுக்கிரீவனது வீரத்தைப் பாராட்டுதல்

6937. **இன்னன பலவும் பன்னி, இறைஞ்சிய முடியன் நாணி,**
மன்னவர்மன்னன் முன்னர், வானர மன்னன் நிற்ப,
அன்னவன்தன்னை நோக்கி, அழகனை நோக்கி, ஆழி
மின் என விளங்கும் பைம் பூண் வீடணன் விளம்பலுற்றான்:

இன்னன பலவும் பன்னி - இவ்வாறு பல வாசகங்களைச் சொல்லி; **இறைஞ்சிய முடியன் நாணி** - வணங்கிய தலையினனாய் வெட்கமுற்று; **மன்னவர் மன்னன் முன்னர்** - அரசர்க்கு அரசனான இராமபிரான் முன்பு: **வானர மன்னன் நிற்ப** - வானரங்கட்கு அரசனான சுக்கிரீவன் நிற்கும்போது: **அன்னவன் தன்னை நோக்கி** - அந்தச் சுக்கிரீவனைப் பார்த்து: **அழகனை நோக்கி** - இராமபிரானைப் பார்த்து: **ஆழி மின் என விளங்கும் பைம்பூண்** - கடலில் தோன்றிடும் மின்னலைப் போல் ஒளிவிடும் ஆபரணங்களையணிந்த: **வீடணன் மொழிவது ஆனான்** - வீடணன் மொழியத் தொடங்கினான்.

இட்சுவாகு குலத்திற்கு உலக அரசுகள் எல்லாம் கட்டுப்பட்டது என்னும் மரபு பற்றி "மன்னவர் மன்னன்" என இராமபிரானைச் சுட்டினார்.

6938. **'வாங்கிய மணிகள், அன்னான் தலைமிசை மௌலி மேலே**
ஓங்கிய அல்லவோ? மற்று, இனி அப்பால் உயர்ந்தது உண்டோ?

தீங்கினன் சிரத்தின் மேலும், உயிரினும், சீரிது
அம்மா!
வீங்கிய புகழை எல்லாம் வேரொடும் வாங்கி
விட்டாய்!

வாங்கிய மணிகள் - *(வீடணன் சுக்கிரீவனைப் பார்த்து) (நீ) பறித்து வந்த மணிகள்:* ***அன்னான்*** - *அந்த இராவணனுடைய:* ***தலைமிசை மௌலி மேலே*** - *தலையின் மேல் உள்ள மகுடத்தின்* ***மேலே: ஓங்கிய அல்லவோ?*** - *(ஒளிவீசி) உயர்ந்திருந்தன அல்லவோ?* ***இனி அப்பால் உயர்ந்தது ஒன்று உண்டோ?*** - *அவன் தலைமுடி மேல் உயர்ந்திருப்பதிலும் உயர்ந்தது இருக்கிறதா?:* ***தீங்கினன் சிரத்தின் மேலும்*** - *தீமைகள் நிறைந்த அவன் தலைகளை விடவும்:* ***உயிரினும்*** - *உயிரினை விடவும்:* ***சீரிது*** - *சிறப்புடையனவாக கருதியவை அவை:* ***வீங்கிய புகழையெல்லாம்*** - *(அவற்றைப் பறித்து வந்ததன் மூலமாக) அவனுடைய உயர்ந்தோங்கிய புகழ் அனைத்தையும்:* ***வேரொடும் வாங்கி விட்டாய்*** - *வேரொடும் பறித்து வந்து விட்டாய் (அல்லவோ?)*

'அல்லவோ' என்பது ஈரிடத்தும் கூட்டப்பட்டது. இராவணன் உடம்பில் சிறந்தது தலை, அதில் சிறந்தது மகுடம். அதில் சிறந்தது மணி. அதனைப் பறித்து வந்தவன் நீ, சிறந்ததிற் சிறந்ததைப் பறித்து வந்த நீ, சிறந்ததில் சிறந்த செயல் செய்துள்ளனை என்கின்றான் வீடணன். மகுட மணியைப் பறித்தது புகழை வேரொடு பறித்த செயலாகும் எனப் பாராட்டிய திறம் காண்க.

6939. 'பாரகம் சுமந்த பாம்பின் பணாமணி பறிக்க
வேண்டின்,
வார் கழல் காலினாலே கல்ல வல்லவனை முன்னா,
தார் கெழு மௌலி பத்தின் தனி மணி வலிதின்
தந்த
வீரதை விடைவலோற்கும் முடியுமோ? வேறும்
உண்டோ?

பாரகம் சுமந்த பாம்பின் - *இப்பூமியைச் சுமந்துள்ள பாம்பாகிய ஆதிசேடனுடைய:* ***பணா மணி பறிக்க வேண்டின்*** *படத்தில் உள்ள நாகமாணிக்கங்களைக் கைப்பற்ற விரும்பினால்:* ***வார்கழல் காலினாலே*** - *(தனது) வீரக்கழல் அணிந்த காலினாலேயே:* ***கல்ல வல்லவனை*** - *கல்லி எடுக்கவல்ல (பேராற்றல் மிக்க) இராவணனுடைய:* ***முன்னா*** - *முன்னாக நின்று:* ***தார் கெழு மௌலி பத்தின்*** - *மாலைகள் நிறைந்த மகுடங்கள் பத்திலிருந்த:* ***தனி மணி வாங்கி வந்த வீரதை*** - *ஒப்பற்ற மணிகளைப் பறித்து வந்த வீரத்தை:* ***விடை வலோற்கும்*** - *இடப வாகனம் ஏறும் சிவபெருமானாலும்:* ***முடியுமோ?*** - *புரிய இயலுமோ?* ***வேறும் உண்டோ?*** - *(இதைவிடவும் சிறந்த வீரச்செயல்) வேறு எதுவும் உண்டோ? (இல்லை)*

"யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும் பொருள் செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்" (தொல், சொல், வேற், மயங். 23) ஆதலின், கல்லவல்லவனை விடை வலோற்கும்" எனும் இடங்களில் உள்ள இரண்டன் உருபும், நான்கன் உருபும் பொருட்சிறப்புக்கேற்ப, ஆறன் உருபாகவும் மூன்றன் உருபாகவும் உருபுமயக்கப் பொருள்கொள்ளப் பெற்றன.

6940. 'கரு மணி கண்டத்தான்தன் சென்னியில் கறை வெண் திங்கள்,
பரு மணி வண்ணன் மார்பின் செம் மணி, பறித்திட்டாலும்,-
தரு மணி இமைக்கும் தோளாய்!--தசமுகன் முடியில் தைத்த
திரு மணி பறித்துத் தந்த வென்றியே சீரிது அன்றோ?

தருமணி இமைக்கும் தோளாய் *- புனைந்துள்ள மணிகள் ஒளிர்கின்ற தோள்களையுடையவனே!* ***கருமணி கண்டத்தான் தன்*** *- நீலமணி போன்ற கழுத்தினனான சிவபிரானுடைய;* ***சென்னியில்*** *- திருமுடியில் (உள்ள)* ***கறைவெண் திங்கள்*** *- களங்கமுள்ள வெள்ளிய சந்திரனையும்;* ***பருமணி வண்ணன் மார்பின் செம்மணி*** *- பெரிய நீல மணி போன்ற நிறமுடைய திருமாலின் மார்பில் உள்ள கவுத்துவ மணியையும்;* ***பறித்திட்டாலும்*** *- கைப்பற்றிக் கொணர்வது இயன்றாலும் (அவற்றையெல்லாம் விட);* ***தசமுகன் முடியில் தைத்த*** *- பத்துத் தலையினனான இராவணன் முடியில் பதித்திருந்த;* ***திருமணி பறித்துத் தந்த*** *- சிறந்த மணியைப் பறித்துக் கொணர்ந்த;* ***வென்றியே சீரிது அன்றோ?*** *- வெற்றியே சிறப்புடையது அல்லவோ?*

6941. 'தொடி மணி இமைக்கும் தோளாய்;--சொல் இனி வேறும் உண்டோ?
வடி மணி வயிர ஒள் வாள் சிவன்வயின் வாங்கிக் கொண்டான்
முடி மணி பறித்திட்டாயோ? இவன் இனி முடிக்கும் வென்றிக்கு
அடி மணி இட்டாய் அன்றே?--அரிக் குலத்து அரச!' என்றான்.

அரிக்குலத்து அரச! *- குரங்கினத்தின் தலைவனே!* ***தொடிமணி இமைக்கும் தோளாய்!*** *- தோள்வளையில் பதித்துள்ள மணிகள் ஒளிரும்*

தோள்களையுடையவனே! **வடிமணி வயிரத்து ஒள்வாள்** *-தேர்ந்த மணிகளும் வயிரமும் பதிக்கப் பெற்ற 'சந்திரகாசம்' என்னும் வாளினை:* **சிவன் வயின் வாங்கிக் கொண்டான்** *- சிவபிரானிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டவனான இராவணனுடைய:* **முடிமணி பறித்திட்டாயோ?** *- மகுடத்தில் இருந்த மணிகளையா கைப்பற்றினாய் நீ?:* **இவன்** *- (இல்லை. இல்லை) இந்த இராமபிரான்:* **இனி முடிக்கும் வெற்றிக்கு** *- இனி அடைய இருக்கும் வெற்றி மாளிகைக்கு;* **அடி மணி இட்டாய** *`ௗ - அடித்தளத்தில் இடும் மணியை யன்றோ இட்டாய்!* **சொல் இதின் வேறும் உண்டோ?** *- புகழ் விளைக்கும் செயல் இதை விடவும் வேறு எதுவும் உண்டோ? (இல்லையென்க);* **என்றான்** *-*

சிவனிடம் இராவணன் வரத்தால் பெற்ற வாள் "சந்திரகாசம்" முடிமணியைப் பறித்திட வில்லை' இராமன் வெற்றி மாளிகைக்கு அடித்தள மணியிட்டாய் என ஒன்றைச் சமத்காரமாக மறுத்து இன்னொன்றாகக் கூறுவதால் இது அவநுதியணி.

இராமன், சுக்கிரீவன் வெற்றியைப் போற்றுதல்

6942. 'வென்றி அன்று என்றும், வென்றி வீரர்க்கு
விளம்பத்தக்க
நன்றி அன்று என்றும், அன்று; நானிலம் எயிற்றில்
கொண்ட
பன்றி அன்றுஆகின், ஈது ஆர் இயற்றுவார்
பரிவின்?' என்னா,
'இன்றுஇது வென்றி' என்று என்று, இராமனும்
இரங்கிச் சொன்னான்.

வென்றி அன்று என்றும் *- (வீடணன் புகழுரைகளைக் கேட்டு மகிழ்ந்த இராமன் சுக்கிரீவனை நோக்கி) (உன்னுடைய இச்செயல்) வெற்றியுடையது அன்று என்றும்:* **வென்றி வீரர்க்கு விளம்பத்தக்க** *- வெற்றி வீரர் பால் அமையத்தக்க புகழத்தக்க:* **நன்றி அன்று என்றும் அன்று** *- நன்றியுணர்வினைக் காட்டுவதற்குரியது அன்று என்றும் நான் கருதவில்லை:* **நானிலம் எயிற்றில் கொண்ட** *- பூமியைத் தன் தந்தத்தின் நுனியில் ஏந்தி வந்த:* **பன்றி அன்று ஆகின்** *- வராக மூர்த்தியாகிய திருமாலைத் தவிர:* **பரிவின் ஈது ஆர் இயற்றுவார்?** *-இச்செயலை இவ்வளவு விரைவில் யாரே இயற்ற இயலும்:* **என்னா** *- என்று;* **என்று என்று** *- மீண்டும் மீண்டும்:* **இரங்கிச் சொன்னான்** *- (சுக்கிரீவனை முன்பு வைத்தற்கு) இரங்கிக் கூறினான்.*

சுக்கிரீவன் தன் இசைவு பெறாமல், ஆர்வ மிகுதியால் சினங்காவாது பகைவன் பிடியில் அகப்பட இருந்த ஆத்திரச் செய்கை பெருமானை வருத்தியதால் முன்னர் கடுஞ்சொற்களைப் பயன்படுத்தினாலும் மணி முடியைப் பறித்த வெற்றியைப் பெரிதும் பாராட்டினான் என்றும் கொள்க...

கதிரவன் மறைவு

6943. **தன் தனிப் புதல்வன் வென்றித் தசமுகன் முடியில் தைத்த**
மின் தளிர்த்தனைய பல் மா மணியினை வெளியில் கண்டான்;
'ஒன்றுஒழித்துஒன்றுஆம்' என்று, அவ் அரக்கனுக்கு ஒளிப்பான்போல,
வன் தனிக் குன்றுக்கு அப்பால், இரவியும் மறையப் போனான்.

இரவியும் - சூரியனும்; **தன் தனிப் புதல்வன்** - தன்னுடைய ஒப்பற்ற மகன்; **வென்றித் தசமுகன்** - வெற்றி பொருந்திய இராவணனுடைய; **முடியில் தைத்த** - மகுடத்தில் பதித்திருந்த; **மின் தளிர்த்து அனைய பல்மா மணியினை** - மின்னல் போன்று (தன் ஒளிக்கதிர்கள் படுதலால்) ஒளிசிந்துகின்ற பலபெருமைக்குரிய மணிகளை; **வெளியில் கண்டான்** - உலகிலே கண்டான்; **'ஒன்று ஒழித்து ஒன்று ஆம்'** - 'ஒன்று கிடக்க ஒன்று ஆகிவிடக்கூடும்' என்று; **அவ் அரக்கனுக்கு** - அந்த அரக்கனாகிய இராவணனுக்கு; **ஒளிப்பான் போல** - அஞ்சி ஒளிந்து கொள்பவனைப் போல; **வன்தனிக் குன்றுக்கு அப்பால்** - வலிய அத்தகிரி எனும் தனக்குரிய மலைக்குப் பின்புறமாக; **மறையப் போனான்** - மறைவதற்குச் சென்று விட்டான்.

சூரியன் மறைவு-தற்குறிப்பேற்ற அணி. ஒன்று ஒழித்து ஒன்றாதல்-இன்றும் வழங்கும் மரபுத் தொடர். "கோள் இரண்டையும் கொடுஞ்சிறை வைத்த அக்குமரன்" (கம்ப. 6568) என முன்பே சூரிய சந்திரர் சிறைப்பட்டுள்ளதனால் சூரியன் அஞ்சி மறைந்தான்.

இராமனும் இராவணனும் தத்தம் இருக்கை சேர்தல்

6944. **கங்குல் வந்து இறுத்த காலை, கை விளக்கு எடுப்ப காவல்**
வெங் கழல் அரக்கன் மௌலிமிசை மணி விளக்கம் செய்ய,
செங் கதிர் மைந்தன் செய்த வென்றியை நிறையத் தேக்கிப்
பொங்கிய தோளினானும், இழிந்து போய், இருக்கை புக்கான்.

கங்குல் வந்து இறுத்த காலை -இரவு வந்து தங்கியபோது: ***கை விளக்கு எடுப்பது என்ன*** - கை விளக்கு எடுப்பது போன்று: ***வெம்கழல் அரக்கன்*** - கடிய வீரக்கழல்களையணிந்த இராவணனுடைய: ***மௌலி மிசை மணி விளக்கம் செய்ய*** - மகுடத்தின் மீது பதித்திருந்த மணிகளே இருள் அகற்றும் விளக்காக ஒளிசெய்ய: ***செங்கதிர் மைந்தன் செய்த வென்றியை*** - சிவந்த கதிர்களையுடைய சூரியன் மைந்தனாகிய சுக்கிரீவன் விளைத்த வெற்றியை: ***நிறைய தேக்கி*** -மனத்துக்குள் நிறைத்துக் கொண்டு: ***இழிந்து போய்*** - சுவேல மலையிலிருந்து இறங்கிச் சென்று: ***பொங்கிய தோளினானும்*** - பூரித்த தோள்கள் உடையவனான இராமனும்: ***இருக்கை` புக்கான்*** - தன் பாசறை வீட்டையடைந்தான்.

6945. **என்றானும் இனைய தன்மை எய்தாத இலங்கை வேந்தன்,**
நின்றார்கள் தேவர் கண்டார் என்பது ஓர் நாணம் நீள,
அன்று ஆய மகளிர் நோக்கம் ஆடவர் நோக்கம் ஆக
பொன்றாது பொன்றினான், தன் புகழ் என இழிந்து, போனான்.

என்றானும் - எந்த நாளிலேயும்: ***இனைய தன்மை*** - இத்தகைய இழிந்த நிலையை: ***எய்தாத இலங்கை வேந்தன்*** - அடைந்தறியாத இராவணன்: ***நின்றார்கள் தேவர் கண்டார்*** - சுக்கிரீவனால் தான் அடைந்த இழிநிலையை வானத்தில் நின்று தேவர்கள் கண்டார்களே!: ***என்பது ஓர் நாணம் நீள*** - என்பதனால் எழுந்த தனித்த வெட்கம் ஓங்க: ***அன்று*** - அப்பொழுது: ***ஆய மகளிர் நோக்கம்*** - சுற்றியிருந்த அரண்மனை மகளிர் கூட்டத்தின் காதல் பார்வையெல்லாம்: ***ஆடவர் நோக்கம் ஆக*** - (காதற்குறிப்பற்ற வெறும்) ஆடவர்கள் பார்வையாகி போக, (மானக்கேட்டால்): ***பொன்றாது பொன்றினான்*** - சாவாமல் செத்துக் கொண்டிருந்த இராவணன்: ***தன் புகழ் என*** - தன் புகழ் இறங்குவது போல: ***இழிந்து போனான்*** - (கோட்டைக்) கோபுரத்திலிருந்து இறங்கிப் போனான்.

அணி வகுப்புப் படலம்

மகுட மணிகளை இழந்த இராவணன் சோகத்தால் துயில் பெறாது மஞ்சத்தில் புரண்டான். சார்த்தூலன் என்னும் ஒற்றன் அப்போது நுழைந்தான். வானரப் படைகள் இலங்கையின் வாயில்கள் தோறும் முற்றுகைக்காகப் பகிர்ந்தனுப்பப்பட்டுள்ள செய்தியை உரைத்தான் ஒற்றன். உடனே, இராவணன், அமைச்சர்களோடு ஆய்வு நிகழ்த்தினான். மாலியவான் மீண்டும் அறம் உரைத்தும் வீணாகிறது. இராவணன் தன் சேனைகளை அணிவகுத்து இன்னார் தலைமையில் இத்தனை வெள்ளம் சேனையோடு, இந்த இந்தத் திசையில் நிற்க என்று ஆணையிடுகிறான். இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கூறுவது இப்படலம்.

இராவணன் மானத்தால் வருந்தித் துயில முயலுதல்

6946. மானத்தான் ஊன்றப்பட்ட மருமத்தான், வதனம் எல்லாம்
கூனல் தாமரையின் தோன்ற, வான் தொடும் கோயில் புக்கான்.
பானத்தான் அல்லன்; தெய்வப் பாடலான் அல்லன்; ஆடல்
தானத்தான் அல்லன்; மெல்லென் சயனத்தான்; உரையும் தாரான்.

மானத்தால் ஊன்றப்பட்ட மருமத்தான் - மானம் என்னும் வேலால் ஊன்றித் தாக்கப்பட்ட மார்பினையுடையவனான இராவணன். **வதனம் எல்லாம்** - முகங்கள் பத்தும்; **கூனல் தாமரையில் தோன்ற** - வாடி வதங்கிய தாமரைகள் போல் (தலைகவிழ்ந்த வண்ணம்) தோற்றம் அளிக்க; **வான் தொடும் கோயில் புக்கான்** - வான அளவும் தன் அரண்மனைக்குள் நுழைந்தான்; **பானத்தான் அல்லன்** - (அவ்வாறு நுழைந்த அவன்) (மகிழ்ச்சி தரும்) பானங்களைப் பருகவில்லை; **தெய்வப் பாடலான் அல்லன்** - தெய்வ இசைப்பாடல்களைக் கேட்டு மகிழவில்லை; **ஆடல் தானத்தான் அல்லன்** - ஆடல் மகளிர் ஆடும் நாட்டிய சாலைக்கும் செல்ல இல்லை; **உரையும் தாரான்** - யாரோடும் உரைதரவும் இல்லை; **மெல்லென் சயனத்தான்** - மெத்தென்ற படுக்கையிற் படுத்துக் கிடப்பதானான். "ஊன்றப்பட்ட" என்னும் வினையால், ஊன்றப்பட்டது மானம் என்னும் வேல் என்பது குறித்தார். அது பாய்ந்துள்ள இடம் நெஞ்சில் என்பார். "மருமத்தான்" என்றார். இந்தப்பாடலில் உள்ள அவலச் சுவை இராவணன் பெற்ற இளிவும் இழவும் பற்றி வந்தது.

6947. வை எயிற்றாலும், நேரா மணி இழந்து இரங்கலாலும்,
பையுயிர்த்து அயரும் பேழ் வாய்ப் பல் தலைப் பரப்பினாலும்,
மெய்யனை, திரையின் வேலை மென் மலர்ப் பள்ளி

ஆன
ஐயனை, பிரிந்து வைகும் அனந்தனே--அரக்கர்
வேந்தன்.

அரக்கர் வேந்தன் - அரக்கர் கோமானாகிய இராவணன்; **வை எயிற்றாலும்** - கூரிய பற்கள் கொண்டுள்ளமையாலும்; **நேரா மணியிழந்து இரங்கலாலும்** - ஒப்பற்ற மணிகளை இழந்து மனம் இரங்குவதாலும்; **பை உயிர்த்து அயரும்** - படங்களுடன் கூடிப் பெருமூச்சு விட்டுத் தளரும்; **பேழ்வாய்ப் பல்தலைப் பரப்பினாலும்** - பிளந்த வாயை உடைய பல தலைகளின் பரப்பினையுடைமையாலும்; **மெய்யனை** - உண்மைப் பொருளாய் உறைபவனும்; **ஐயனை** - உயிர்க்கூட்டத்தின் தலைவனும் ஆகிய திருமாலை; **பிரிந்து வைகும்** - பிரிந்து வாழ்பவனும்; **திரையில் மென்மலர் பள்ளி ஆன** - அலை சூழும் பாற்கடலில் அமைந்துள்ள மெல்லிய மலர்ப் படுக்கையானவனும் ஆன; **அனந்தனே** - ஆதிசேடனே போன்றவன் ஆனான்.

அரக்கர் வேந்தன், வையெயிற்றாலும், மணியிழந்து இரங்கலாலும், பல்தலைப் பரப்பினாலும் அநந்தனே என இயைத்துப் பொருள் கொள்க. மானம் இழந்து மனத்துயர்மிக்கு பெருமூச்சோடு படுத்துக்கிடக்கும் இராவணனுக்குப் பாற்கடலில் திருமாலைப் பிரிந்து வாடும் ஆதிசேடன் உவமையானான். ஏது உவமையணி. "பிரம்ம ஸத் ஜகத் மித்யை" என்பது உபநிடதமாதலின், என்றும் உள்ள இறைவனை "மெய்யன்" என்றார்.

6948. **தாயினும் பழகினார்க்கும் தன் நிலை தெரிக்கல்**
ஆகா
மாய வல் உருவத்தான் முன் வருதலும், வாயில
காப்பான், ' "சேயவர் சேனை நண்ணி, செய் திறம் தெரித்தி
நீ" என்று
ஏயவன் எய்தினான்' என்று அரசனை இறைஞ்சிச்
சொன்னான்.

தாயினும் பழகினார்க்கும் - தாயைக்காட்டிலும் நெருங்கிப் பழகினார்க்கும்; **தன் நிலை தெரிக்கல் ஆகா** - தன்னுடைய (உண்மை) நிலைமையைத் தெரிந்து கூற முடியாத; **மாயவல் உருவத்தான்** - மாயையில் வல்ல உருவத்தினையுடைய சார்த்தூலன்; **முன்வருதலும்** - (இராவணனைக்காண அவன் அரண்மனையின்) முன் வந்தான்; **வாயில் காப்பான்** - அரண்மனை வாயிலைக் காத்து நிற்பான்; **சேயவர் சேனை நண்ணி** - அந்நியரான பகைவர் படையினை அணுகி; **செய்திறம் நீ தெரித்தியென்று** - அவர்கள் புரியும்` செயல்களை நீ அறிந்து வந்து தெரிவிப்பாய் என்று; **ஏயவன் எய்தினான் என்று** - (உன்னால்) ஏவப்பட்டவன் வந்துள்ளான் என்று; **அரசனை இறைஞ்சிச் சொன்னான்** - இராவணனைப் பணிந்து கூறினான்.

"துறந்தார் படிவத்தார் ஆகி இறந்து ஆராய்ந்து என் செயினும் சோர்விலது ஒற்று" (திருக்.: 586) ஆதலின், தாயினை விடவும் பழகினார்க்கும் தன் நிலை தெரிவிக்காத ஒற்றனாயிருந்தான் சார்த்தூலன் என்க. ஒற்றர் வடிவமாற்றம் செய்யும் கலையில் வல்லவராயிருத்தல் வேண்டும். அந்த வடிவமாற்றிக்கலையில், இயல்பாகவே அரக்கர் வல்லார் ஆதலின், "தெரிக்கல் ஆகா மாயவல் உருவத்தான்" சார்த்தூலன் என்றார்.

இராவணன் வினாவும் சார்த்தூலன் விடையும்

6949. 'அழை' என, எய்தி, பாதம் வணங்கிய
அறிஞன்தன்னை,
'பிழை அற அறிந்த எல்லாம் உரைத்தி' என்று
அரக்கன் பேச,
முழை உறு சீயம் அன்னான் முகத்தினால் அகத்தை
நோக்கி,
குழையுறு மெய்யன், பைய, வரன்முறை கூறலுற்றான்.

அழை என எய்தி - '(உள்ளே) அழைத்திடு' என இராவணன் கூற, உள்ளே அடைந்து; **பாதம் வணங்கிய** - தன் அடிகளில் வணங்கிய, **அறிஞன் தன்னை** - அறிவு சான்ற (அந்த) ஒற்றனாகிய சார்த்தூலனை (நோக்கி); **'பிழை அற அறிந்த எல்லாம் உரைத்தி'** - 'நீ பிழையின்றி ஒற்றறிந்தவற்றையெல்லாம் (இப்போது) உரைப்பாயாக'; **என்று அரக்கன் பேச** - என்று இராவணன் உரைக்க; **முழை உறுசீயம் அன்னான்** - குகையில் அடைந்துள்ள சிங்கம் போன்ற இராவணனுடைய; **முகத்தினால் அகத்தை நோக்கி** - முகக்குறிப்பினால் (அவன்) மனம் நொந்திருப்பதை யுணர்ந்து; **குழையுறு நெஞ்சன்** - பணிந்த உள்ளம் உடையவனாய்; **பைய வரன்முறை கூறலுற்றான்** - மெல்ல, தான் தெரிந்து வந்த முறைப்படி கூறத் தொடங்கினான் (சார்த்தூலன்).

6950. 'வீரிய! விதியின் எய்தி, பதினெழு வெள்ளத்தோடும்,
மாருதி, மேலை வாயில் உழிஞைமேல் வருவதானான்;
ஆரியன், அமைந்த வெள்ளம் அத்தனையோடும்,
வெற்றிச்
சூரியன் மகனைத் தன்னைப் பிரியலன் நிற்கச்

சொன்னான். வீரிய ! - வீரம் செறிந்தவனே! **மாருதி** - அனுமன்; **பதின் எழுவெள்ளத்தோடும்** - பதினேழு வெள்ளம் சேனையோடும்; **மேலை வாயில்** - (கோட்டையின்) மேற்குவாசலில்; **உழிஞை மேல் வருவது ஆனான்** - மதிலைச் சூழ்ந்து முற்றுகையிட்டுள்ளான்; **ஆரியன்** - இராமபிரான்; **சூரியன் மகனை** - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனை; **அமைந்த வெள்ளம் அத்தனையோடும்** - மேற்கூறியவாறு

அதே பதினேழு வெள்ளம் சேனையோடும்; **தன்னைப் பிரியலன் நிற்கச் சொன்னான்** *- தன்னை விட்டு நீங்காமல் (தன்னுடனேயே கூட) நிற்குமாறு பணித்துள்ளான்.*

இப்பாடல் முதலாக வானர சேனையின் அணிவகுப்பு கூறப் பெறுகிறது. மதிலை வளைத்து முற்றுகையிடுதலை உழிஞைத் திணை ஆதலின், "உழிஞை மேல் வருவது ஆனான்" என்றார். கொடியோனாகிய இராவணனால், அவன் முடி மணி பறித்து வந்த சுக்கிரீவனுக்கு, ஏதாயினும் இடர் வரக்கூடும் என்று, இராமபிரான் தன்னருகேயே வைத்துக் கொண்டு பதினேழு வெள்ளம் சேனையையும் அவனைச் சுற்றி நிற்கப் பணித்தான். இதனால் தன்னை அடைந்தாரைக் காக்கும் அண்ணலின் பேருள்ளமும் பேரருளும் புலனாகின்றன.

6951. ***'அன்றியும், பதினேழ் வெள்ளத்து அரியொடும்***
அரசன் மைந்தன்;
தென் திசை வாயில் செய்யும் செரு எலாம்
செய்வதானான்;
ஒன்று பத்து ஆறு வெள்ளத்து அரியொடும்
துணைவரோடும்
நின்றனன், நீலன் என்பான், குண திசை வாயில்
நெற்றி.

அன்றியும் *- அல்லாமலும்;* **அரசன் மைந்தன்** *- கிட்கிந்தைக்கு இளவரசனாகிய அங்கதன்;* **பதினேழ் வெள்ளத்து அரியொடும்** *- பதினேழு வெள்ளம் வானரப்படைகளுடனே;* **தென்திசை வாயில்** *- இலங்கையின் தெற்குத்திசை வாயிலில்;* **செய்யும் செரு எலாம் செய்வது ஆனான்** *- செய்ய வேண்டிய போரையெல்லாம் செய்வதற்கு நியமிக்கப்பட்டுள்ளான்;* **ஒன்று பத்து ஆறு வெள்ளத்து** *- (மேலும்) பதினேழு வெள்ளம்;* **அரியொடும் துணைவரோடும்** *- குரங்குகளோடும் துணையான நண்பர்களோடும்;* **நீலன் என்பான்** *- நீலன் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிறவன்;* **குண திசை வாயில் நெற்றி நின்றனன்** *- கிழக்குத் திசை வாயிலின் முன்பு நின்றுள்ளான்.*

ஒன்று பத்து ஆறு-கூட்டுத் தொகையாய்ப் பதினேழைக் குறித்து நின்றது. படைகள் வந்து தண்டு இறங்கியுள்ள இடம் வடக்குக் கோட்டை வாயில் ஆதலின், அதனைத் திசை குறியாமல் கூறியுள்ள திறம் காண்க.

6952. ***'இம்பரின் இயைந்த காயும் கனியும் கொண்டு,***
இரண்டு வெள்ளம்
வெம்பு வெஞ் சேனைக்கு எல்லாம் உணவு தந்து
உழலவிட்டான்;
உம்பியை, வாயில்தோறும் நிலை தெரிந்து உணரச்
சொன்னான்;
தம்பியும் தானும் நிற்பதாயினான்; சமைவு ஈது'

என்றான்.

இரண்டு வெள்ளம் - இரண்டு வெள்ளம் சேனையை; **இம்பரின்** - இவ்வுலகிலே; **இயைந்த காயும் கனியும் கொண்டு -** உண்ணத்தக்க காய் கனிகளைக் கொண்டு வந்து; **வெம்பு வெஞ்சேனைக்கு எல்லாம்** - சினந்து போரிடும் கொடிய சேனைகட்கு எல்லாம்; **உணவு தந்து உலவவிட்டான்** - உணவு அளிக்குமாறு திரிய விட்டிருக்கிறான்; **(இராமன்) உம்பியை** - உன்னுடைய தம்பியாகிய வீடணனை; **வாயில் தோறும்** - நான்கு வாயில்களிலும்; **நிலை தெரிந்து உணரச் சொன்னான்** - (அவ்வப்போதுள்ள) நிலவரங்களை அறிந்து தன்னிடம் அறிவிக்கக் கூறியுள்ளான்; **தானும் தம்பியும்** - தானும் தன் தம்பியாகிய இலக்குவனும் ஆக; **நிற்பது ஆயினன்** - (வடக்கு வாயிலில்) நிற்பது ஆனான்; **சமைவு ஈது என்றான்** - (எதிரியின் அணியில் நிகழ்ந்துள்ள) ஏற்பாடுகள் இது என்று முடித்தான் (சார்த்தூலன்).

"இதனை இதனால் இவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து அதனை அவன் கண் விடல்" (திருக். 517) என்பதற்கேற்ப உரியவர்களுக்கு உரிய பணிகள் தரப்பட்டன. வெள்ளம்-ஆகு பெயராய்ச் சேனையைக் குறித்தது. "இயைந்த எல்லாம்" என்பதற்கு "கிடைத்தவையெல்லாம்" எனினும் பொருந்தும். இன்றுள்ள படை அமைப்பிலும் இம்முறைகள் உள்ளமை அறிக.

இராவணன், அமைச்சரோடு ஆராய்தல்

6953. சார்த்தூலன் இதனைச் சொல்ல, தழல் சொரி
தறுகணானும்,
பார்த்து, ஊழி வடவை பொங்க, 'படுவது படுமா
பார்த்தி;
போர்த் தூளி துடைப்பென் நாளை, அவர்
உடற்பொறையின்நின்றும்
தேர்த்து ஊறு குருதிதன்னால்' என்றனன், எயிறு

தின்னா. சார்த்தூலன் இதனைச் சொல்ல - சார்த்தூலன் இவ்வாறு கூறி முடித்தவுடன்; **தழல் சொரி தறு கணானும்** - தீப்பொறி சிதறும் கண்கள் கொண்ட இராவணனும்; **பார்த்து** - (கனல் சொரி கண்ணினனாய்) பார்த்து; **எயிறு தின்னா** - பற்களைக் கடித்த வண்ணம்; **அவர்** - அப்பகைவரின்; **உடல் பொறையின் நின்றும்** - உடல் சுமையிலிருந்தும்; **தேர்த்து ஊறு குருதி தன்னால்** - தேர் சென்ற சுவடு வழியாய் ஓடும் குருதி வெள்ளத்தால்; **போர்த்தூளி நாளை துடைப்பென்** - போரால் எழும் புழுதியை நாளை போக்குவேன்; **ஊழி வடவை பொங்கப்படுவது** - ஊழிக்காலத்தே வடவா முகாக்கினி பொங்கியெழுகையில் உலகோர் அழிவதைப் போன்ற அழிவினை; **படுமா பார்த்தி** - போர்க்களத்தில் நாளை (நீ) பார்ப்பாயே; **என்றனன்...** - என்று கூறினான்.

6954. ***மா அணை நீலக் குன்றத்து இள வெயில் வளர்ந்தது என்ன,***
தூ அணை குருதிச் செக்கர்ச் சுவடு உறப் பொலிந்த தோளான்,
ஏ அணை வரி வில் காமன் கணை பட எரியாநின்ற
பூ அணை மாறி, வேறு ஓர் புனை மணி இருக்கை புக்கான்.*

மா அணை நீலக்குன்றத்து - *(இவ்வாறு சார்த்தூலனிடம் கூறிய இராவணன்) பெருமை பொருந்திய நீலமலையில்;* ***இளவெயில் ஊர்ந்தது என்ன*** - *இள வெயில் எழுந்தால் போன்று;* ***தூ அணை குருதிச் செக்கர் சுவடு உறப் பொலிந்த தோளான்*** - *தசையோடு பொருந்திய குருதிக்கறை பதிந்த சுவடுகள் அழுந்திய அழகிய தோள்களையுடைய இராவணன்.* ***ஏ அணை வரிவில் காமன் கணைபட*** - *அம்பு எய்யும் தொழிலையுடைய வரிந்து கட்டப்பட்ட வில்லோன் ஆகிய மன்மதனின் கணைகள் பட்டதனால்;* ***எரியா நின்ற*** - *வெப்பம் விளைவித்த; பூ அணை மாறி - மலர் மஞ்சத்திலிருந்து மாறி;* ***வேறு ஓர் புனை மணி இருக்கை புக்கான்*** - *வேறு ஒரு மணிகள் புனையப் பெற்ற அறையைச் சென்றடைந்தான்.*

6955. ***செய்வன முறையின் எண்ணி, திறத்திறம் உணர்வின் தேர,***
மை அறு மரபின் வந்த அமைச்சரை, 'வருக!' என்றான்--
பொய் எனப் பளிங்கின் ஆய இருக்கையின் புறத்தைச் சுற்றி,
ஐ-இரண்டு ஆய கோடிப் பேய்க் கணம் காப்பது ஆக்கி.

பொய் என - *(கட்டிடம் இல்லாத) வெற்றிடம் என்று புலப்படும்படி;* ***பளிங்கின் இருக்கையின்*** - *பளிங்கினால் அமைக்கப்பட்ட இருப்பிடத்தினுடைய;* ***புறத்தைச் சுற்றி*** - *வெளிப்புறத்தைச் சுற்றி;* ***ஐயிரண்டாய கோடி பேய்க்கணம் காப்ப ஆக்கி*** - *பத்துக்கோடிப் பேய்க்கூட்டங்களைக் காவல் புரியச் செய்து;* ***செய்வன முறையின் எண்ணி*** - *(பின்பு) செய்யவேண்டுவனவற்றை முறைப்படி சிந்தித்து;* ***திறம் திறம் முறையில் தேரும்*** - *அவ்வவற்றை முறைப்படி தேர்ந்து செயல்பட;* ***மையறு மரபின் வந்த அமைச்சரை*** - *குற்றமற்ற தொல் மரபில் வந்த தனது அமைச்சர்களை;* ***வருக என்றான்*** - *அங்கு 'வருக' என்று பணியாளர்களை ஏவினான்.*

பளிங்கின் ஒளி ஊடுருவும் தூய தன்மையால் அது பதித்துக் கட்டப்பட்ட இடம் வெற்றிடம் போன்று தோன்றுமாதலின் "பொய் எனப் பளிங்கின் ஆய இருக்கை" என்றார்.

இராவணனது வினா

6956. அளந்து அறிவு அரியர் ஆய அமைச்சரை அடங்க நோக்கி,
'வளைந்தது குரங்கின் சேனை, வாயில்கள்தோறும் வந்து;
விளைந்தது பெரும் போர் என்று விட்டது; விடாது, நம்மை;
உளைந்தனம்; என்ன எண்ணி, என் செயற்கு உரிய?' என்றான்.

அளந்து அறிவு அரியர் ஆய அமைச்சரை - *அளந்து அறிவினைக் கணிக்க இயலாத அமைச்சர் கூட்டத்தை;* ***அடங்க நோக்கி*** - *முழுவதும் (அளந்து) நோக்கி;* ***வாயில்கள் தோறும் வந்து குரங்கின் சேனை வளைந்தது*** - *கோட்டை வாயில்கள் தோறும் வானர சேனை வந்து வளைந்து நிற்கிறது;* ***பெரும்போர் விளைந்தது என்ன விட்டது*** - *பெரிய யுத்தம் விளைந்தது என்னுமாறு (நிகழ்ந்து) விட்டது;* ***நம்மை விடாது*** - *இனி போர் நம்மை விடாது;* ***உளைந்தனம்*** - *(நாம்) மனம் நொந்துள்ளோம்;* ***என்ன எண்ணி*** - *(இனி) யாம் யாது நினைந்து;* ***என் செயற்கு உரிய? என்றான்*** - *என்ன செய்ய உள்ளோம் என்றான்.*

அரியர் என்பதன் விகுதியைப் பிரித்துக்கூட்டி, அளத்தற்கரிய அறிவினையுடைய அறிஞர்கள் ஆகிய அமைச்சர்கள் எனப் பொருள் கொள்க. மிகப் பலராகிய அமைச்சர்கள், சூழ்நிலையின் நெருக்கடி காரணமாக, மந்திராலோசனைக்கு அழைக்கப் பட்டிருந்தனர் என்பார். "அளந்து அறிவு அரியர் ஆய அமைச்சர்" என்றும் கொள்ளலாம். 'உளைந்தனம்' என்னும் சொல்லில் இராவணன் சோகம் உணர்க.

நிகும்பன் எதிரியை இகழ்ந்து கூறுதல்

6957. 'எழுபது வெள்ளத்து உற்ற குரக்கினம் எயிலை முற்றும்
தழுவின என்று செய்யத் தக்கது சமைதி போலாம்;
அழுவ நீர் வேலை அன்னது ஆயிர வெள்ளம் அன்றே?
உழிஞையைத் துடைக்க, நொச்சி உச்சியில் கொண்டது, உன் ஊர்.

எழுபது வெள்ளத்து உற்ற குரக்கினம் - *(நிகும்பன் இராவணனை நோக்கி) எழுபது வெள்ளம் எனக்கணக்கிடப்பட்ட குரங்குத் தொகுதிகள்;* ***எயிலை முற்றும் தழுவின என்று*** - *(நம் இலங்கையின்) மதில்களை முழுவதும் சுற்றி வளைத்தன என்று;* ***செய்யத் தக்கது சமைதி போலாம்*** - *(இனி) செய்யத்தக்கது என்னவென்று மனம் அழிந்து உள்ளாய் போலும்!* ***உழிஞையை*** - *நமது பகைவர் சூடியுள்ள மதில் முற்றுகைக்குரிய உழிஞைப்பூவை* ***துடைக்க*** - *அடியோடு அழித்தற்கு;* ***அழுவ நீர் வேலை அன்னது*** - *பரந்த நீர் நிறைந்த கடல் போன்றதாகிய;* ***உன் ஊர்*** - *உன் இலங்கைப் படை;* ***நொச்சி உச்சியில் கொண்டது*** - *மதில் காத்தற்குரிய நொச்சிப் பூவை உச்சியில் கொண்டதாய்;* ***ஆயிரம் வெள்ளம் அன்றே?*** - *(உள்ளதன் தொகை) ஆயிர வெள்ளம் அளவினது அன்றோ?*

வெள்ளம்-ஐம்பத்தேழு தானங்களையுடைய பேரெண் என்பர். உழிஞை-மதிலை முற்றுகையிடுவார் சூடும்பூ; நொச்சி மதில் காப்பார் சூடும் பூ. "எயில் காத்தல் நொச்சி அது வளைத்தல் ஆகும் உழிஞை" என்பது பன்னிரு படலம். "உன் ஊர்" என்பது ஆகுபெயராய் ஊர்ப்படையைக் குறித்து நின்றது. பகைவர் உழிஞைப் படையை அழிக்க இலங்கை நகரமே தன் உச்சியில் நொச்சியைச் சூடிக்கொண்டது என நயமுற மொழிந்தார்.

6958. 'எழு, மழு, தண்டு, வேல், வாள், இலை நெடுஞ்
சூலம் என்று இம்
முழு முதற் படைகள் ஏந்தி, இராக்கதர் முனைந்த
போது,
தொழுது தம் படைகள் முன் இட்டு, ஓடுவார்
சுரர்கள் என்றால்,
விழுமிது, குரங்கு வந்து வெறுங் கையால் கொள்ளும்
வென்றி!

எழு, மழு, தண்டு, வேல், வாள் - *கணைய மரமும், எரியீட்டியும், கதையும், வேலும், வாளும்;* ***இலை நெடும் சூலம் ஆதி*** - *இலைத்தொழில் பொருந்திய நீண்ட சூலமும் முதலிய;* ***முழு முதற் படைகள் ஏந்தி*** - *சிறந்த தலையான போர்க்கருவிகளை ஏந்தி;* ***இராக்கதர் முனைந்தபோது*** - *அரக்கர்கள் (போர்க்களத்தில்) போரிட முயலும் போது;* ***சுரர்கள்*** - *தேவர்கள்;* ***தம் படைகள் முன்னிட்டு*** - *தம்முடைய ஆயுதங்களை அரக்கர் முன் போட்டுவிட்டு;* ***தொழுது ஓடுவார் என்றால்*** - *தொழுதவாறு ஓடுவார்கள் என்றால்;* ***குரங்கு வந்து*** - *குரங்குகள் வந்து;* ***வெறும் கையால்*** - *(போர்க்கருவிகள் பிடிக்கத் தெரியாத) வெறுங்கைகளால்;* ***கொள்ளும் வென்றி விழுமிது!*** - *(நம்மிடம்) அடையும் வெற்றி மிகவும் சிறந்ததுதான்!*

விழுமிது-குறிப்புப் பொருள். குரங்குகளின் கரங்கள் மரம் தாவுதற்கும், காய் கனியுண்பதற்கும் ஆனவை; போரிடற்கோ கொலைக்கருவிகள் தாங்குவதற்கோ ஆகாதவை என்று, இகழ்ந்து "வெறும் கை" என்றான். படைக்கலங்களே வெற்றி தருவன என்ற நம்பிக்கையில் திளைப்பது அரக்கர் இனம். குரங்குகள் படைக்கலம் ஏதும் இல்லாதவை. அறத்தின் நாயகன் சார்பினவாகிய பாடலில் வரும் இச்செய்தி 'வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் கோல் அதூஉம் கோடாது எனின்' (குறள் 546) என்ற குறட்கருத்துடன் இணைத்து நோக்கத்தக்கது.

மாதுலத் தலைவனான மாலி கூறுதல்

6959. 'ஈது இவண் நிகழ்ச்சி' என்னா, எரி விழித்து, இடியின் நக்கு,
பூதலத்து அடித்த கையன், நிகும்பன் என்று ஒருவன் பொங்க, 'வேதனைக் காமம் அந்தோ வேரொடும் கெடுத்தது' என்னா,
மாதுலத் தலைவன் பின்னும் அன்பின் ஓர் மாற்றம் சொன்னான்:

இவண் நிகழ்ச்சி ஈது என்னா - இங்கு நிகழும் நிகழ்ச்சிகள் இப்படி (ஆயினவோ) என்று; **எரி விழித்து** - தீயென விழித்து; **இடியின் நக்கு** - இடி போன்று சிரித்து; **பூதலத்து அடித்தகையன்** - தரையிலே அடித்த கைகளையுடையவனாய்; **நிகும்பன் என்று ஒருவன் பொங்க** - நிகும்பன் என்னும் பேருடைய ஒப்பற்ற வீரன் வெகுண்டு பொங்கிக்கூற; **மாதுலத் தலைவன்** - (அப்போது) தாய் மாமனாகிய மாலி என்னும் தலைவன்; **வேதனைக் காமம்** - துயரம் மிகும் காமம் என்னும் நோய்; **அந்தோ வேரொடும் கெடுத்தது** - ஐயகோ! அடி வேரொடும் வீழ்த்துகிறதே! **என்னா** - என்று; **பின்னும் அன்பின் ஓர் மாற்றம் சொன்னான்** - மீண்டும், அன்பினால் ஒரு வார்த்தை கூறினான்.

6960. 'புக்கு எரி மடுத்து, இவ் ஊரைப் பொடி செய்து போயினாற்குச்
சக்கரம் உண்டோ, கையில்? தசமுகன் தலைகள் ஆன
இக் கிரி பத்தின் மௌலி இன மணி இடந்து கொண்ட
சுக்கிரீவற்கும் உண்டோ, சூலமும் வேலும் வாளும்?

புக்கு எரி மடுத்து - (இவ் இலங்கையுள்) புகுந்த தீயூட்டி; **இவ்வூரைப் பொடி செய்து போயினாற்கு** - இந்த நகரத்தைத் தூளாக்கிச் சென்ற அநுமானுக்கு; **கையில் சக்கரம் உண்டோ?** - கையில் சக்கரம் இருந்ததோ? **தசமுகன் தலைகள் ஆன இக்கிரி பத்தின்** - பத்து முகமுடையவன் ஆன உன் தலைகள் எனும் இந்த மலைகள் மீது; **மௌலி இனமணி** - (உன் தலைமீதிருந்த) மகுட மணிகள் கூட்டத்தை; **இடந்து கொண்ட** - பறித்துச் சென்ற; சுக்கிரீவற்கும் - சுக்கிரீவனுக்கும்; **சூலமும் வேலும் வாளும் உண்டோ?** - சூலப் படையும், வேல் படையும், வாட்படையும் இருந்ததோ? (என்று வினவினான் மாலியவான்).

6961. ***தொடைக் கலத்து இராமன் வாளி தோன்றுதல் முன்னம், தோன்றா***
இடைக்கு அலமருதல் செய்யும் முலையினாள்தன்னை ஈந்து,
படைக்கலம் உடைய நாம், அப் படை இலாப் படையை, ஈண்ட
அடைக்கலம் புகுவது அல்லால், இனிப் புகும் அரணும் உண்டோ?'

இராமன் வாளி - *(ஆகையால்) இராமனது அம்புகள்;* **தொடைக்கலத்துத் தோன்றுதல் முன்னம்** - *நாணிலிருந்து புறப்படுவதற்கு முன்பாகவே;* **தோன்றா இடைக்கு** - *கட்புலனாகாத (தன்) இடைக்கு,* **அலமருதல் செய்யும் முலையினாள் தன்னை** - *வருத்தம் தருகின்ற தனங்களையுடைய சீதையை;* **ஈந்து** - *இராமனுக்குத் தந்துவிட்டு;* **படைக்கலம் உடைய நாம்** - *போர்க்கருவிகள் பலவற்றை உடைய அரக்கராகிய நாம்;* **அப்படை இலாப் படையை** - *அத்தகைய ஆயுதங்கள் எவையும் அற்ற அவ்வானரப்படையை;* **ஈண்ட அடைக்கலம் புகுவது அல்லால்** - *விரைவாகச் சரணம் அடைவதைத் தவிர;* **இனிப் புகும் அரணும் உண்டோ?** - *இனித் (தீங்குவாராமல்) புகுதற்குரிய பாதுகாப்பு வேறு ஏதும் உண்டோ? (இல்லை).*

தொடைக்கலம்-நாண் ஆகிய கருவி. அறத்தின் பக்கமே வெற்றி நிற்கும் ஆதலால், பாவத்தின் பக்கம் உள்ள நாம் எத்தனை படைக்கருவிகள் வைத்திருந்தும் பயனில்லை. வெறுங்கைப் படை வெல்லப்போகிறது; வீணாக ஆயுதம் சுமந்த நாம் தோறக்கப் போவது உறுதி. சரணம் அடைவதே பாதுகாப்பாகும். வருவதுணரும் ஞானியாகிய மாலியவான் மொழிந்தான். சரணாகதி நெறியை இயலும் இடங்களில் எல்லாம் சாற்றும் காவியமாதலின், "அடைக்கலம் புகுவது அல்லால் வேறு இனிப் புகும் அரணும் உண்டோ?" என வேற்றுப்பொருள் அணியாகக் கொள்ளுமாறும் இறுதியடியை அமைந்துள்ள திறம் காண்க. "வேல் அன்று வென்றி தருவது" (திருக்: 546) என்பதை இப்பாடற்கருத்தோடு ஒப்பிட்டு மகிழ்க.

இராவணன் மாலியவானை அடக்குதல்

6962. ***என்புழி மாலிதன்னை எரி எழ நோக்கி, 'என்பால்***
வன் பழி தருதி போலாம்; வரன்முறை அறியா வார்த்தை,
அன்பு அழி சிந்தைதன்னால், அடாதன அறையல்' என்றான்,
பின் பழி எய்த நின்றான்; அவன் பின்னைப் பேச்சு விட்டான்.

என்புழி - என்று (மாலியவான்) சொன்னபோது; **மாலி தன்னை எரி எழ நோக்கி** - அவனை (விழிகளில்) தீ எழுமாறு பார்த்து; **பின்பழி எய்த நின்றான்** - பின்னால் (பெரும்) பழியடைய உள்ளவனான இராவணன்; **என்பால் வன்பழி தருதி போலாம்** - 'எனக்குக்கொடிய வசையை விளைவிப்பது (உன் கருத்துப்) போலும்; **அன்பு அழி சிந்தை தன்னால்** - என்பால் அன்பற்ற உன் மனத்தினால்; **வரன் முறை அறியா அடாதன வார்த்தை** - மரபு முறையறியாது கூறத்தகாத வார்த்தைகளைப்; **அறையல் என்றான்** - பேசாதே! என்று கூறினான்; **அவன்** - அது கேட்ட மாலியவான்; **பின்னைப் பேச்சுவிட்டான்** - அதன் பிறகு தன் பேச்சை நிறுத்திக் கொண்டான்.

சீதையை விடுத்து, இராமசேனையிடம் சரணடைவது கொடிய பழி என்பான் "வன்பழி" என்றான். "இடிப்பாரையில்லாத ஏமரா மன்னன். கெடுப்பார் இலானும் கெடும்" (திருக்: 448) என்பது உறுதியாதலின், "பின்பழியடைய நின்றான்" என்று இராவணனைக் குறித்தார். "செவி கைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்பு" (திருக்:389) அற்ற இராவணனுக்கு, மாலியவான் உரைத்த ஞானமொழிகள் "வரன் முறையறியா வார்த்தைகளாகவும் அடாதன அறைதல் ஆகவும்" தோன்றின.

இராவணன், சேனையை அணிவகுக்க ஆணையிடல்

**6963. 'காட்டிய காலகேயர் கொழு நிணக் கற்றை காலத்
தீட்டிய படைக் கை வீரச் சேனையின் தலைவ!
தெள்ளி
ஈட்டிய அரக்கர் தானை இருநூறு வெள்ளம்
கொண்டு,
கீட்டிசை வாயில் நிற்றி, நின் பெருங்
கிளையினோடும்.**

காட்டிய - (பிறகு இராவணன் படைத்தலைவன் பிரகத்தனை நோக்கி) (போரில் வீரம்) காட்டிய; **கால கேயர்** - காலகேயரின்; **கொழு நிணக்கற்றை `கால** - கொழுமையுடைய நிணத்தொகுதி வெளிப்பட்டுச் சொரியுமாறு; **தீட்டிய படைக்கை வீர!** - கூர்மை மிக்க ஆயுதங்களைக் கரங்களில் ஏந்திய வீரனே! **சேனையின் தலைவ!** - அரக்கர் படையின் தலைவனே! **தெள்ளி ஈட்டிய** - தெளிந்து திரட்டிய; **அரக்கர் தானை** - இராக்கதப் படையில்; **இருநூறு வெள்ளம் கொண்டு** - இருநூறு வெள்ளம் சேனையை (உன் பொறுப்பில் எடுத்துக்) கொண்டு; **நின் பெருங்கிளைகளோடும்** - தலைவர் முதலிய படைச்சுற்றத்தாரோடும் (கோட்டையின்) **கீட்டிசை வாயில் நிற்றி** - கிழக்குத் திக்கு வாயிலில் நிற்பாயாக (என்று ஆணையிட்டான்)

காலகேயர்-இராவணன் பகைவர். 6951ஆம் பாடலில் கீழ்த்திசை வாயிலில் இராமசேனை நீலன் தலைமையில் 17 வெள்ளத்தோடும் நின்றது குறிக்கப்பட்டது. அதற்கெதிராகப் பிரகத்தன் தலைமையில் இராவணன் அரக்கர் படை இருநூறு

வெள்ளத்தை அங்கு அனுப்ப ஆணையிட்டான். நாகலோகத்தில் நின்றும் போர்க்காட்டியவர் என்பது பழைய உரை.

6964. 'காலன்தன் களிப்புத் தீர்த்த மகோதர! காலையே போய்,
மால் ஒன்றும் மனத்து வீரன் மாபெரும்பக்கனோடும்
கூலம் கொள் குரங்கை எல்லாம் கொல்லுதி-- வெள்ளம் ஆன
நால்-ஐம்பதோடும் சென்று, நமன் திசை வாயில் நண்ணி.

காலன் தன் களிப்புத் தீர்த்த மகோதர! - இயமனின் செருக்கினை ஒழித்த மகோதரனே! **காலையே போய்** - காலத்தோடே சென்று; ***மால் ஒன்றும் மனத்து*** - யுத்தப் பித்துக் கொண்ட மனமுடைய; ***வீரன்! மாபெரும் பக்கனோடும்*** - வீரனாகிய மாபெரும் பக்கனோடும்; **வெள்ளம் நால் ஐம்பதோடும் சென்று** - இருநூறு வெள்ளம் சேனையோடும் போய்; ***நமன் திசை வாயில் நண்ணி*** - நமன் வாழும் திசையாகிய தெற்குத் திசையையடைந்து; **கூலம் கொள் குரங்கையெல்லாம்** - வால் கொண்ட குரங்குகள் அனைத்தையும்; **கொல்லுதி** - கொன்று தீர்ப்பாயாக. எல்லா உயிரையும் கொல்லவல்ல செருக்கையும் அழி`த்தவனாதலின் "காலன் தன் களிப்புத் தீர்த்த மகோதரன்" எனப்பட்டான். யுத்தப் பித்துக் கொண்டவன் மாபெரும் பக்கன். மால்-பித்து. வெறி, மகா பாரிசுவன் எனும் வடசொல்லை, மாபெரும் பக்கன் எனத் தமிழ்ப்படுத்தினார் ஆசிரியர். காலை-காலம். "காலையே போய்" இந்தக் காலை நேரத்திலேயே போய் எனினுமாம். மகோதரன் தென்திசை வாயிலில் உள்ள (6952) அங்கதனுக்கெதிராக அனுப்பப்படுகிறான்.

6965. 'ஏற்றம் என், சொல்லின் என்பால்? இந்திரன்பகைஞ!--அந் நாள்
காற்றினுக்கு அரசன் மைந்தன் கடுமை நீ கண்டது அன்றோ?
நூற்று-இரண்டு ஆய வெள்ள நுன் பெரும் படைஞர் சுற்ற,
மேல் திசை வாயில் சேர்தி, விடிவதன் முன்னம்-- வீர!

இந்திரன் பகைஞ ! - இந்திரனின் பகைவனாகிய இந்திர சித்தே! ***என்பால் ஏற்றம் சொல்லின் என்?*** - (உன்) பெருமையை என்னிடம் சொல்வதால் என்ன பயன்? (எனக்கேதெரியும்) **அந்நாள்** - இலங்கை எரிந்த அந்த நாளில்; **காற்றினுக்கு**

அரசன் மைந்தன் - *காற்றரசனாகிய வாயுவின் மகனான அனுமனுடைய;* ***கடுமை நீ கண்டது அன்றோ?*** - *கடிய ஆற்றலை நீ (கண்ணாரக்) கண்டவன் அன்றோ?* ***வீர!*** - *வீரனே!* ***நூற்றிரண்டு ஆய வெள்ளம்*** - *இருநூறு வெள்ளம் சேனையை;* ***நுன் பெரும் படைஞர் சுற்ற*** -; *உனது பெரும் படையினர் சூழ்ந்து நிற்க* ***மேல் திசை வாயில்*** -; *(இலங்கைக் கோட்டையின்) மேற்குத் திக்கு வாயிலுக்கு;* ***விடிவதன் முன்னம் சேர்தி*** - *விடிவதற்குள் சென்றடைவாயாக!*

அனுமன் பதினேழு வெள்ளம் சேனையோடு மேற்கு வாயிலுக்கு அனுப்பப்பட்டான். அனுமன் வலிமை இலங்கை எரியுண்ட போதும், அசோக வனத்தை அழித்த போதும் அறியப்பட்டுள்ளதாதலின், அவனை எதிர்த்து நிற்க, இந்திரனை வென்ற தன் மகன் இந்திரசித்தையே அனுப்புகின்றான் இராவணன்.

6966. 'இந் நெடுங் காலம் எல்லாம் இமையவர்க்கு இறுதி கண்டாய்;
புன் நெடுங் குரங்கின் சேரல் புல்லிது; புகழும் அன்றால்;
அந் நெடு மூலத்தானைஅதனொடும், அமைச்சரோடும்,
தொல் நெடு நகரி காக்க--விருபாக்க!' என்னச் சொன்னான்.

விருபாக்க ! - *விருபாக்கனே!* ***இந்நெடுங்காலம் எல்லாம்*** - *இந்த (நீண்ட) நெடுங்காலம் முழுவதும்;* ***இமையவர்க்கு இறுதிகண்டாய்*** - *தேவர்களோடு போரிட்டு அவர்கள், சாவையே கண்டுவந்தவன் நீ;* ***புல் நெடுங்குரங்கின் சேரல் புல்லிது*** - *(இன்று இந்தப்) புல்லிய ஆனால் நெடும் தொகையினையுடைய குரங்குகளின் மேல் நீ (போர் புரியப்) போவது இழிந்தது;* ***புகழும் அன்று*** - *உனக்கு அது புகழையும் தராது; (ஆதலால்)* ***அந்நெடும் மூலத்தானை அதனொடும்*** - *அந்தப் பெருமைக்குரிய மூலபலத்துடனும்;* ***அமைச்சரோடும்*** - *மந்திரிமாருடனும்;* ***தொல் நெடும் நகரிகாக்க*** - *பழமையும் பெருமையும் உடைய இந்த இலங்கை மாநகரைக் காப்பாயாக!* ***என்று சொன்னான்*** - *என்று கூறினான்.*

விருபாக்கன்-இராவணன் படைத்தலைவர்களுள் ஒருவன்.

6967. 'கட கரி புரவி ஆள் தேர், கமலத்தோன் உலகுக்கு இப்பால்
புடை உள பொருது, கொண்டு, போர் பெறாப் பொங்குகின்ற
இடை இடை மிடைந்த சேனை இருநூறு வெள்ளம் கொண்டு,
வட திசை வாயில் காப்பேன் யான்' என வகுத்து

விட்டான்.

கமலத்தோன் உலகுக்கு - பிரம லோகத்துக்கு; **இப்பால் உள புடை** - இப்புறமுள்ள இடங்களில் (எல்லாம்); **பொருது கொண்டு** -போரிட்டு (அவ்விடங்களை வெற்றி) கொண்டு; **போர்பெறாப் பொங்குகின்ற** - மேலும் போர் போதாமல் பொங்கியெழுந்தவாறு உள்ள; **கடகரி புரவி ஆள் தேர்** - மதப் பெருக்குடைய யானை, குதிரை, வாள், தேர்ப்படையும் ஆங்காங்கு நெருங்கியுள்ள சேனை; **இருநூறு வெள்ளம் கொண்டு** - இருநூறு வெள்ளங்களையும் கொண்டு; **யானே வடதிசை காப்பேன்** - நானே வடக்குக் கோட்டை வாயிலில் காக்கும் பொறுப்பை மேற்கொள்வேன்; **என வகுத்துவிட்டான்** - என்று கூறி (இவ்வாறு) ஆயிரம் வெள்ளம் (அரக்க) சேனையையும் பிரித்து விட்டான் (இராவணன்)

இராமனும் இலக்குவனும் வடதிசைக் கோட்டை வாயிலின் முன் உள்ளமையால் வடதிசைப் பொறுப்பைத் தானே ஏற்றான் இராவணன். பெரிய பொறுப்பினைப் பிறர்க்குத் தள்ளாமல், தாமே ஏற்கும் அக்காலத் தலைமைப் பண்புகளுள் ஒன்றைக் கவிஞர் சுட்டிச் செல்வது காண்க.

கங்குல் நீங்க, கதிரவன் தோன்றல்

6968. கலங்கிய கங்குல் ஆகி நீங்கிய கற்பம்-காணும்
நலம் கிளர் தேவர்க்கேயோ, நான்மறை
முனிவர்க்கேயோ,
பொலம் கெழு சீதைக்கேயோ, பொரு வலி
இராமற்கேயோ,
இலங்கையர் வேந்தற்கேயோ,--எல்லார்க்கும்
செய்தது இன்பம்.

கலங்கிய கங்குல் ஆகி - (எல்லோரும்) கலங்குவதற்குக் காரணமாய் கங்குல் எனும் பெயர் கொண்டு; **நீங்கி கற்பம்** - அகன்ற ஊழிக்காலமானது; **நலம் கிளர் தேவர்க்கேயோ?-** (தீயோராம் அரக்கர் அழிந்து நல்லோர் வாழும்) நலம் காண அவாவியுள்ள தேவர்க்கு மட்டும்தானா? **நான் மறை முனிவர்க்கேயோ** - நான்கு வேதங்களிலும் வல்ல முனிவர்க்கு மட்டுந்தானா? **பொலம் கெழு சீதைக்கேயோ ?** - பொலிவு மிக்க சீதைக்கு மட்டும் தானா? இலங்கையர் வேந்தற்கேயோ ? - இலங்கை மக்களின் வேந்தனாகிய இராவணனுக்கு மட்டும் தானா? **எல்லார்க்கும் இன்பம் செய்தது** - (தனித்தனியாக அல்லாமல்) இவர்கள் எல்லோர்க்கும் ஒரு சேர இன்பம் விளைத்தது.

இராவணனின் துன்பம் நீங்கிக் கதிமோட்சம் பிறந்தது என்று தேவர், முனிவர்க்கும், போர் தொடங்கித் தனக்கு விடுதலை வரும் எனப் பிராட்டிக்கும். அரக்கனை ஒழிக்க விடியலை விரும்பி நின்றதனால் இராமனுக்கும், போரில் இராமனை

வென்று சீதையை யடைவேன் என்று கருதும் இராவணனுக்கும் அந்த இரவு அவர் நினைவால் இன்பம் விளைத்தது.

6969. அளித் தகவு இல்லா ஆற்றல் அமைந்தவன்
கொடுமை அஞ்சி,
வெளிப்படல் அரிது என்று உன்னி, வேதனை
உழக்கும் வேலை,
களித்தவற் களிப்பு நீக்கி, காப்பவர்தம்மைக்
கண்ணுற்று,
ஒளித்தவர் வெளிப்பட்டென்ன,--கதிரவன் உதயம்
செய்தான்.

அளித்தகவு இல்லா ஆற்றல் அமைந்தவன் *- கருணையெனும் பண்பு இன்றி வலிமையெனும் பண்பு மட்டும் அமைந்தவன் ஆகிய இராவணனுடைய;* ***கொடுமையஞ்சி*** *- கொடுங்கோன்மைக்குப் பயந்து;* ***வெளிப்படல் அரிது என்று*** *- நாம் வெளிப்பட்டு உலவுதற்கு இயலாது என்று;* ***உன்னி*** *- நினைத்து (மறைந்து வாழ்ந்து);* ***வேதனை யழக்கும் வேலை*** *- துன்பத்தால் துவளுங்காலத்து;* ***களித்தவன் களிப்பு நீக்கி*** *- செருக்குற்ற அவனின் செருக்கினை அழித்து;* ***காப்பவர் தம்மைக் கண்ணுற்று*** *- பாதுகாக்கும் செங்கோல் வேந்தனைக் கண்டு;* ***ஒளித்தவர் வெளிப்பட்டு என்ன*** *- மறைந்திருந்த குறு நிலமன்னர் வெளியே புறப்பட்டாற் போல,* ***கதிரவன் உதயம் செய்தான்*** *- சூரியவன் (கீழ்வானில்) உதித்தான்.*

கொடுங்கோலனுக்கு அஞ்சி மறைந்து வாழ்ந்தோர் செங்கோல் வேந்தன் தோன்ற வெளிப்பட்டாற்போல, இராவணன் கொடுமைக்கு அஞ்சி மறைந்திருந்த கதிரவன் இராமன் வருகையில் மறைவிடம் நீங்கி எழுந்தாற்போல் தோன்றினான் எனத் தற்குறிப்பேற்ற அணி திகழ உரைத்தார்.

வானர சேனை இலங்கையை வளைத்தல்

6970. உளைப்புறும் ஓத வேலை ஓங்கு அலை ஒடுங்கத்
தூர்ப்ப,
அளப்ப அருந் தூளிச் சுண்ணம் ஆசைகள
அலைக்க, பூசல் இளைப்ப அருந் தலைவர், முன்னம் ஏவலின்,
எயிலை முற்றும்
வளைத்தனர், விடிய, தத்தம் வாயில்கள்தோறும்
வந்து.

விடிய - பொழுது விடியும் போது; **அளப்ப அரும் தூளி சுண்ணம்** - அளவிட முடியாத புழுதித் தூசுகள்; **ஆசைகள் அலைக்க** - திசைகளை மோத; **உளைப்புறும் ஓதவேலை** - ஒலிக்கின்ற நீர்ப்பெருக்கினைக் கொண்ட கடலின்; **ஓங்கு அலை நடுங்க** - ஓங்குகின்ற அலை ஓசை அடங்குமாறு (அத்தூசுகள்) **தூர்ப்ப** - (கடலைத்) தூர்த்து மேபிக்க; **பூசல் இளைப்ப அருந்தலைவர்** - போரிடுதற்கு இளையாத வானரப் படைத்தலைவர்கள்; **முன்னம் ஏவலின்** -முன்பு ஏவிய ஆணையின் வண்ணம்; **தத்தம் வாயில்கள் தோறும்** - அவரவர்க்குரிய இலங்கைக் கோட்டை வாயில் தோறும்; **வந்து வளைத்தனர்** - வந்து வளைத்துக் கொண்டனர்.

6971. தந்திரம் இலங்கை மூதூர் மதிலினைத் தழுவித்
தாவி,
அந்தரக் குல மீன் சிந்த, அண்டமும் கிழிய ஆர்ப்ப,
செந் தனிச் சுடரோன் சேயும் தம்பியும் முன்பு செல்ல,
இந்திரன் தொழுது வாழ்த்த, இராமனும் எழுந்து
சென்றான்.

தந்திரம் - வானரப் படையானது; **இலங்கை மூதூர்** - இலங்கையாகிய தொல் நகரின்; **மதிலினைத் தழுவி தாவி** - மதிலினை நெருங்கிப் பாய்ந்தவாறு: **அந்தரக் குலமீன் சிந்த** - வானத்து நட்சத்திரங்கள் மண்ணில் விழுமாறு; **அண்டமும் கிழிய** - அண்ட கோளம் கிழிந்து விடுமாறும்; **ஆர்ப்ப** - ஆரவார முழக்கம் இட; **தனிச்செஞ்சுடரோன் சேயும்** - ஒப்பற்ற சிவந்த கிரணங்களையுடைய கதிரவன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவனும்; **தம்பியும்** - இலக்குவனும்; **முன்பு செல்ல** - முன்னே செல்ல; **இந்திரன் தொழுது வாழ்த்த** - (வானில்) இந்திரன் வணங்கி வாழ்த்தா நிற்க; **இராமனும் எழுந்து சென்றான்** - இராமபிரானும் (போர்க்களத்தை நோக்கி) எழுந்து வந்தான். தந்திரம்-படை வடசொல். "தந்திரக்கடலை நீத்தி" (கம்ப. 7340) என்பர் மேலும். கதிரவனே நிலா முதலியவற்றிற்கு ஒளி வழங்குபவன் ஆதலின், "தனிச்செஞ்சுடரோன்" எனப்பட்டான்.

அரக்கர் சேனையை வளைத்தல்

6972. நூற் கடல் புலவராலும் நுனிப்ப அரும் வலத்தது
ஆய
வேற் கடல்-தானை ஆன விரி கடல்
விழுங்கிற்றேனும்,
கார்க் கடல் புறத்தது ஆக, கவிக் கடல் வளைந்த
காட்சி,
பாற்கடல் அழுவத்து உள்ளது ஒத்தது, அப் பதகன்
மூதூர்.

அப்பதகன் மூதூர் - அந்தப் பாதகனான இராவணனின் தொல்நகரமாகிய இலங்கை; ***கடல் நூல் புலவராலும்*** - கடல் போன்ற நூல்களைக் கற்ற புலமை நிறைந்தோராலும்; ***நுனிப்ப*** - நுண்ணிதின் உணர; ***அரும் வலத்தது ஆய*** - இயலாத வலிமை வாய்ந்ததாகிய; ***கடல் வேல் தானை ஆன*** - கடல் போன்று வேல் ஏந்திய படைத்தொகுதியான அரக்கர் சேனை ஆன; ***வரி கடல் விழுங்கிற்றேனும்*** - விரிந்த சமுத்திரத்தால் விழுங்கப் பெற்றிருந்தது ஆனாலும்; ***கார்க்கடல் புறத்தது ஆக*** - கரிய கடல் பக்கத்தே சுற்றி நிற்க; ***கவிக்கடல் வளைந்த காட்சி*** - வானரப் படையெனும் கடல் வளைத்து நிற்கும் காட்சியானது; ***பாற்கடல் அழுவத்து உள்ளது*** - பாற்கடற்பரப்பின் உள்ளே உள்ளது; ***ஒத்தது*** - (ஒரு நகரம்) போன்றிருந்தது.

குரங்குச் சேனை பாற்கடலாகவும், அது சுற்றியுள்ள பெரிய அரக்கர் சேனை கருங்கடலாகவும் உருவகிக்கப்பட்டன. அழுவம் -பரப்பு, பதகன்-பாதகன்-கொடும்பாவம் புரிந்தவன்.பதகன் துரந்த உரகம் (கம்ப. 8264) "வெய்யன் பதகன் பரதார விருப்பன் வீணன்" (அரிச். 4. இந்திர.35)

6973. அலகு இலா அரக்கன் சேனை அகப்பட, அரியின் தானை,
வலைகொலாம் என்ன, சுற்றி வளைத்ததற்கு உவமை கூறின்,
கலை குலாம் பரவை ஏழும் கால் கிளர்ந்து எழுந்த காலத்து
உலகு எலாம் ஒருங்கு கூடி, ஒதுங்கினவேயும் ஒக்கும்.

அலகு இலா அரக்கர் சேனை அகப்பட - அளவுக்கடங்காத அரக்கர் சேனை தனக்குள் அகப்படுமாறு; ***அரியின் சேனை*** -குரங்குப் படையானது; ***வலை கொல் ஆம் என்னச் சுற்றி*** - ஒரு வலையோ என்னுமாறு சூழ்ந்து கொண்டு; ***வளைத்ததற்கு உவமை கூறின்*** - வளைத்து நின்றதற்கு உவமை கூறுவோமென்றால்; ***கலை குலாம் பரவை ஏழும்*** - ஆடை போன்றதெனப் புகழப்பட்டுப் பல உலகங்களையும் சுற்றியுள்ள ஏழு கடல்களும்; ***கால் கிளர்ந்து எழுந்த காலத்து*** - ஊழிக்காற்றுப் பொங்கியெழுந்த ஊழிக்காலத்தே; ***உலகெலாம் ஒருங்குகூடி*** - உலகம் யாவையும் ஒன்றாகக்கூடி; ***ஒதுங்கினவேயும் ஒக்கும்*** - ஒருபுறமாக ஒதுங்கி நின்றதையும் ஒப்பாகக் கூறலாம்.

ஊழிக்காலத்தே உயிர்கள் ஓரிடத்தே ஒதுங்கும் கற்பனை, விவிலிய நூலில் கடல் கோளுக்குத் தப்பிய உயிர்கள் "நோவா" (நாவாய்) எனும் கப்பலில் ஒதுங்கிப் பிழைத்து மீண்டும் பெருகியதாக வருவதோடும், ஊழியின் முடிவில் திருமால் ஆலிலையில் பள்ளி கொண்டு உயிர்களைத் தன் வயிற்றில் அடக்குவதோடும் ஒரு சார் ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாம்.

அங்கதன் தூதுப் படலம்

வானர சேனை, இலங்கை மாநகரை வளைத்துக் கொண்டு, இராமன் ஆணைக்குக் காத்து நிற்கிறது. அறத்தின் மூர்த்தியாகிய இராமபிரான் அப்போது நிகழ இருக்கும் அழிவுக்கு அஞ்சி, இராவணனிடம் இன்னும் ஒருமுறை தூதனுப்பி அவன் கருத்தறியத் துணிகிறான். வீடணன் முதலியோர் இசைவும், இலக்குவன் எதிர்ப்பும் தெரிவிக்கின்றனர். தூதுவிடல் அரச குலத்தின் நீதி மரபே என்று அங்கதனைத் தூதாக அனுப்பப் பெருமான் திருவுள்ளம் முடிவெடுக்கிறது. மகிழ்ந்த அங்கதன் இலங்கையுட் புகுந்து, இராவணன் ஓலக்கம் அடைந்து தன்னை அறிவிக்கின்றான் வாலியின் மகன் என அறிந்த இராவணன் தன்பால் அங்கதனை ஈர்க்க முயன்று தோற்கிறான். அவன், தேவியை விடுதற்கு இசையான்; ஆவியை விடுதற்கு ஆயத்தமாகி விட்டான் என்று தூதுரைத்து மீண்ட அங்கதன் இராமபிரானுக்கு அறிவிக்கின்றான். இப்படலத்தில் இராவணன், அங்கதன் உரையாடல் அழகு பட அமைந்துள்ளது.

இராமன் தூது விடுத்தல் பற்றி வீடணனிடம் பேசுதல்

6974. வள்ளலும் விரைவின் எய்தி, வட திசை வாயில் முற்றி,
வெள்ளம் ஓர் ஏழு-பத்துக் கணித்த வெஞ்
சேனையோடும்,
கள்ளனை வரவு நோக்கி, நின்றனன்,
காண்கிலாதான்,
'ஒள்ளியது உணர்ந்தேன்' என்ன, வீடணற்கு

உரைப்பதானான்: வள்ளலும் - வள்ளலாகிய இராமபிரானும்; **வெள்ளம் ஓர் எழுபத்து** - எழுபது வெள்ளம் என்று; **கணித்த வெஞ்சேனையோடும்** - அளவிடப்பட்டுள்ள வீரம் மிக்க வானரப்படையுடனே; **விரைவின் எய்தி** - விரைவாகச் சென்றடைந்து; **கள்ளனை வரவு நோக்கி** - (சீதையைக் களவில் கவர்ந்த) திருடனாகிய இராவணனுடைய வருகையினை எதிர்பார்த்து; **வடதிசை வாயில் முற்றி நின்றனன்** - வடக்குத் திக்கிலுள்ள கோட்டை வாயிலை முற்றுகையிட்டு நின்றான்; (அங்கு) **காண்கிலாதான்** -(இராவணனது வருகையை) காணப் பெறாதவனாய்; **வீடணற்கு** - (தன் அருகிருந்த) வீடணனை நோக்கி; 'ஒள்ளியது உணர்ந்தேன்' என்று- (இப்போது செய்யத்தக்க) புகழுக்குரிய செய்கை ஒன்றை (இப்போதுதான்) உணர்ந்தேன் என்று; உரைப்பது ஆனான் - சொல்லத் தொடங்கினான்.

6975. 'தூதுவன் ஒருவன்தன்னை இவ் வழி விரைவில்
தூண்டி,
"மாதினை விடுதியோ?" என்று உணர்த்தவே,
மறுக்கும்ஆகின்,
காதுதல் கடன் என்று உள்ளம் கருதியது; அறனும்

அஃதே;
நீதியும் அஃதே' என்றான்--கருணையின் நிலயம்
அன்னான்.

கருணையின் நிலயம் அன்னான் - உலகத்தில் உள்ள கருணையெல்லாம் நிலைத்திருக்கும் நிலையம் போன்றவனான இராமபிரான், (வீடணனை நோக்கி); **இவ்வழி** -இவ்விடத்திலிருந்து; **தூதுவன் ஒருவன் தன்னை** - ஒரு தூதுவனை; **விரைவில் தூண்டி** - (இராவணனிடம்) விரைவில் அனுப்பி; **மாதினை விடுதியோ?** - (இப்பொழுதாவது) 'சீதையை விடுதலை செய்கிறாயா?' **என்று உணர்த்தவே** - என வினவி (நாம் அவனுக்கு) அறிவுறுத்தினால்; **மறுக்கும் ஆகின்** - (இப்போதும் அவன்) (விடமுடியாது என) மறுப்பான் ஆகில்; **காதுதல் கடன் என்று** -(அவனை)அழித்தல் நம் கடமையென்று; **உள்ளம் கருதியது** - என் மனம் எண்ணிற்று; **அறனும் அஃதே** - (என் உள்ளம் கருதுவதே) அறம் ஆகும்; **நீதியும் அஃதே என்றான்** - அதுவே நீதியும் ஆகும் என்று கூறினான்.

'பன்னீர்க்குவளை பன்னீர் வாசனை தவிர வேறு என்தரக்கூடும்?' என்பது போல இறைவனுக்கு, 'கருணை இயல்பான குணம்; கோபம் வந்தேறி" என்பார் நம்பிள்ளை. கருணையின் நிலையம் அன்னான் - கருத்துடையடைகொளியணி.

வீடணன் முதலியோர் வரவேற்க, இலக்குவன் மறுத்தல்

6976. **அரக்கர் கோன் அதனைக் கேட்டான், 'அழகிற்றே**
ஆகும்' என்றான்;
குரக்கினத்து இறைவன் நின்றான், 'கொற்றவர்க்கு
உற்றது' என்றான்;
'இரக்கமது இழுக்கம்' என்றான், இளையவன்; 'இனி,
நாம் அம்பு
துரக்குவது அல்லால், வேறு ஓர் சொல் உண்டோ?
என்னச் சொன்னான்.

அரக்கர் கோன் - அரக்கர்களின் மன்னனாக ஆக்கப் பெற்றுள்ள வீடணன்; **அதனைக் கேட்டான்** - இராமபிரான் கூறிய சொற்களைக் கேட்டு; **அழகிற்றே ஆகும் என்றான்** - நன்றாயுள்ளது என்று பாராட்டினான்; **குரக்கினத்து இறைவன்** - வானரங்களின் மன்னனாகிய சுக்கிரீவன்; **நின்றான்** - எழுந்து நின்றவனாய்; **கொற்றவற்கு ஏற்றது என்றான்** - (அரச தருமம் கடைப்பிடிக்கும்) வேந்தருக்கு ஏற்றதே இது என்றான்; **இளையவன்** - இளையோன் ஆகிய இலக்குவன்; **இரக்கமது இனி இழுக்கு என்றான்** - (அரக்கனிடம் இனி) இரக்கம் காட்டுவது இழுக்காகும் என்றான்; **நாம் அம்பு துரக்குவது அல்லால்** - நாம் இனி (அவ்வரக்கனிடம்) அம்பைச் செலுத்தி அம்பால் சொல்வது அன்றி; **வேறு ஓர் சொல் உண்டோ?** - (சொல்லால்

பேசுவதற்கு) வேறு ஓர் சொல்லும் உண்டோ? **என்னச் சொன்னான்** - என்று வெகுண்டு கூறினான்.

தனக்கு அரசுரிமை வேண்டும் என்ற நினைவின்றித் தன் தமையனாகிய இராவணன் போரில் மாளாது இராமனால் உய்தி பெறவேண்டும் எனும் நினைவினனாகி, இராவணன் பால் தூதனுப்புவதனை, "அழகிற்றே ஆகும்" என மொழிந்த வீடணன் உள்ளத்தை அவ்விரண்டே சொற்கள் காட்டும்.

6977. 'தேசியைச் சிறையில் வைத்தான்; தேவரை இடுக்கண் செய்தான்;
பூசுரர்க்கு அலக்கண் ஈந்தான்; மன்னுயிர் புடைத்துத் தின்றான்;
ஆசையின் அளவும், எல்லா உலகமும் தானே ஆள்வான்,
வாசவன் திருவும் கொண்டான்; வழி அலா வழிமேல் செல்வான்.

தேசியைச் சிறையில் வைத்தான் - (நீ தூது விட நினைக்கும் அவ்வரக்கன் இராவணன்) கற்பின் ஒளி வடிவினளான பிராட்டியைச் சிறையில் (வஞ்சத்தால் கவர்ந்து) வைத்துள்ளான்; **தேவரை இடுக்கண் செய்தான்** - தேவர்கட்குச் (சொல்லொணாத்) துன்பங்கள் (பல) செய்தான்; **பூசுரர்க்கு அலக்கண் ஈந்தான்** - மண்ணுலகத் தேவர்களாகிய (செந்தண்மை பூண்ட) அந்தணர்கட்கு இன்னல் பல செய்தான்; **மன்னுயிர் புடைத்துத் தின்றான்** - நிலை பெற்ற உயிர்களைப் பிரித்துக் கொன்று (அவை வாழ்ந்த உடல்களைத்) தின்றான்; **ஆசையின் அளவும்** - திக்குகளின் எல்லை வரையிலும்; **எல்லா உலகமும்** - (இருக்கின்ற) எல்லா உலகங்களையும்; **தானே ஆள்வான்** - (பிறர் ஆள விடாதபடி) அவனே ஆண்டு வருகின்றான்; **வாசவன் திருவும் கொண்டான்** - இந்திர உலகத்துச் செல்வங்களையும் கொள்ளை கொண்டான்; **வழியலா வழி மேற்செல்வான்** - (இவை யாவற்றையும்விட) நெறியல்லாத நெறியிற் சென்று கொண்டுள்ளான்.

"இரக்கமது இழுக்கு" எனக் கூறிய தன் கருத்துக்குச் சான்று. இது முதல் நான்கு பாடல்களில் நிறுவுகின்றான் இலக்குவன். தேசி-கற்பின் ஒளிவடிவாகிய பெருமாட்டி சீதை. தேசு-ஒளி. தேசி என்பதற்கு சூரியன் எனவும் இந்திரன் எனவும் பொருள் உரைப்பர். தேவரை-உருபு மயக்கம். நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் வந்தது.

6978. 'வாழியாய்! நின்னை அன்று வரம்பு அறு துயரின் வைக,
சூழ்வு இலா மாயம் செய்து, உன் துணைவியைப் பிரிவுசூழ்ந்தான்;

ஏழைபால் இரக்கம் நோக்கி, ஒரு தனி இகல்மேல் சென்ற,
ஊழி காண்கிற்கும் வாழ்நாள், உந்தையை உயிர் பண்டு உண்டான்.

வாழியாய் ! - அழியா வாழ்வுடன் என்றும் வாழ்பவனே! ***அன்று*** - (இராவணன் சீதையைக் கவர்ந்த) அன்று; ***நின்னை வரம்பறு துயரின்வைக*** - எல்லையற்ற துன்பத்துள் நீ அழுந்துமாறு; ***சூழ்விலா மாயம் செய்து*** - (பிறரால்) எண்ணற்கும் இயலாத சூழ்ச்சியினைச் செய்து; ***உன் துணைவியைப் பிரிவு சூழ்ந்தான்*** - உன் வாழ்வின் துணைவியாகிய பிராட்டியைப் பிரித்தான்; ***ஏழை பால்*** - அந்தப் பேதையாகிய பிராட்டியினிடத்தே; ***இரக்கம் நோக்கி*** - (எழுந்த) ***சென்ற*** - தன்னந்தனியனாய் போர்க்குச் சென்ற; ***ஊழி காண்கிற்கும் வாழ்நாள்*** - பிரளயகாலத்தையும் காணவல்ல பேராயுள் (பெற்றிருந்த); ***உந்தையை*** - உன் தந்தையாகிய சடாயுவினுடைய; ***உயிர் பண்டு உண்டான்*** - உயிரையும் முன்பு கவர்ந்தான். (இவ்விராவணன்)

என்றும் அழியாதவன் ஆதலால், "வாழியாய்!" என்றார்.

6979. **'அன்னவன்தனக்கு, மாதை விடில், உயிர் அருளுவாயேல்,**
"என்னுடை நாமம் நிற்கும் அளவு எலாம் இலங்கை மூதூர்
மன்னவன் நீயே" என்று, வந்து அடைந்தவற்கு வாயால்
சொன்ன சொல் என் ஆம்? முன்னம் சூளுறவு என் ஆம்?--தோன்றால்!

தோன்றால் - புகழ் மிக்க தலைவனே! ***மாதை விடில்*** - சீதையை விட்டுவிடில்; ***அன்னவன் தனக்கு*** - அத்தகு கொடுமைகள் யாவும் புரிந்த இராவணனுக்கு; ***உயிர் அருளுவாயேல்*** - உயிர்ப் பிச்சை யளிப்பாய் ஆயின்; ***என்னுடை நாமம் நிற்கும் நாள் எலாம்*** - என்னுடைய பெயர் இவ்வுலகில் வழங்கும் காலம் எல்லாம்; ***இலங்கை மூதூர் மன்னவன் நீயே*** - இலங்கையென்னும் தொல் நகரின் அரசன் நீயே! ***என்று வந்து அடைந்தவற்கு*** - என்று உன்னைச் (சரணாக) வந்தடைந்த வீடணனுக்கு; ***வாயால்*** - (உன் சத்தியத்) திருவாயால்; ***சொன்ன சொல் என் ஆம்?*** -சொன்ன வாக்குறுதி என் ஆவது? ***சூளுறவு என் ஆம்?*** -முன், தண்டகாரண்யத்தில் முனிவர்கட்கு நீ அளித்த சபதம் (தான்) என் ஆவது?

உடன்பிறவாத் தம்பியர் மூவருள் குகனும், சுக்கிரீவனும் இராமபிரான் சென்று அடைந்தவர்கள். வீடணன் மட்டும் இராமனிடம் வந்து அடைந்தவன் ஆதலின், அவ்வினைகளையே பெயர் ஆக்கினார். "எம்முழை அன்பின் வந்த அகன் அமர்

காதல் ஐய" (கம்ப. 6507) இந்த வேற்றுமையை வீடணனை ஏற்கும் போதே உரைத்துள்ளது நினைவு கூர்க.

6980. 'அறம் தரு தவத்தை ஆயும் அறிவினால், அவற்றை முற்றும்
மறந்தனைஎனினும், மற்று இவ் இலங்கையின்
வளமை நோக்கி, "இறந்து இது போதல் தீது" என்று இரங்கினை எனினும், எண்ணின்,
சிறந்தது போரே' என்றான்; சேவகன் முறுவல் செய்தான்.

அறந்தரு தவத்தை ஆயும் அறிவினால் *- அறத்தை விளைக்கின்ற பொறுமையெனும் நெறியைக் கைக்கொள்ளும் உன் புத்தியால்;* ***அவற்றை முற்றும் மறந்தனை*** *- வீடணனுக்கும் முனிவர்கட்கும் கூறிய உறுதிமொழிகளையும் இராவணன் இழைத்துள்ள தீங்குகளையும் முற்றும் மறந்து போனாய்!* ***எனினும்*** *- என்றாலும்;* ***மற்று*** *- மேலும்;* ***இவ் இலங்கையின் வளமை நோக்கி*** *- இந்த இலங்கை மாநகரத்தின் வளங்களையெல்லாம் பார்த்து;* ***இது இறந்து போதல் தீது என்று இரங்கினை*** *- இந்த (அழகு) நகரம் அழிந்து போவது நலமன்று என்று நினைத்து இரக்கம் கொண்டாய்;* ***எனினும் எண்ணின்*** *- என்றாலும் ஆராய்ந்து நோக்கின்;* ***சிறந்தது போரே என்றான்*** *- (இராவணனிடம் இப்போது புரிதற்குரிய) சிறந்த செயல் யுத்தமே என்றான் (இலக்குவன்)* ***சேவகன் முறுவல் செய்தான்*** *- (அது கேட்டுச்) சிறந்தபெரு வீரனாகிய இராமனும் புன்னகை பூத்தான்.*

இலக்குவன், பிராட்டியின் நலமும், அவள் கணவனாகிய தன் நலமும் பேணுவதில் எத்தனை வேகமும் விழிப்பும் ஆர்வமும் கொண்டுள்ளான் எனும் நினைவாலும், தூது தோற்கப்போகிறது; நீ விரும்பும் போர்தான் நிகழப்போகிறது; ஆனாலும் உலகுக்காகத்தான் தூது அனுப்பப்போகிறேன்" எனும் நினைவாலும் இராமபிரான் புன்னகை பூத்தான் போலும். சேவகன்-பெருவீரன்.

இராமன் தூது விடுப்பது நீதி நூல் முறை

6981. 'அயர்த்திலென்; முடிவும் அஃதே; ஆயினும், அறிஞர் ஆய்ந்த
நயத் துறை நூலின் நீதி நாம் துறந்து அமைதல் நன்றோ?
புயத் துறை வலியரேனும், பொறையொடும் பொருந்தி வாழ்தல்
சயத் துறை; அறனும் அஃதே' என்று இவை சமையச்

சொன்னான். அயர்த்திலென் - (இலக்குவனை நோக்கி) இராவ`ணன் தீமைகளையும், முனிவர் வீடணன் ஆகியோர்க்குத் தந்த வாய் மொழிகளையும் நான் மறக்கவில்லை; **முடிவும் அஃதே** -இறுதியில் நடக்கப் போவது போரேயாகும்; **ஆயினும்** - ஆனாலும்; **அறிஞர் ஆய்ந்த** - தேவகுருவான வியாழ பகவானும் அசுர குருவான சுக்கிராச்சாரியாரும் ஆராய்ந்து கூறியுள்ள; **நயத்துறை நூலின்நீதி** - அரசியல்துறை பற்றிய நூல்களின் நீதிகளை; **நாம்** - (போற்றிக்காக்க வேண்டிய) நாமே; **துறந்து உறைதல் நன்றோ?** -அவற்றை நீக்கி வாழ நினைத்தல் நன்றாமோ? **புயத்துறை வலியரேனும்** - தோளிலே உறையும் வலிமை மிக்காரே யானாலும்; **பொறையொடும் பொருந்தி வாழ்தல்** - பொறுமை பூண்டு வாழ்வதே; **சயத்துறை** - வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்லும் வழியாகும்; **அறனும் அஃதே** - அரச நீதியும் அவ்வாறே கூறுகிறது; **என்று இவை** - என்று இத்தகைய மொழிகளை; **சமையச் சொன்னான்** - (இலக்குவன் மனத்தில்) பதியுமாறு இராமபிரான் கூறினான்.

"முடிவும் அஃதே" என்பது அரசநீதியின் முடிவாகிய தண்டம் எனும் போரைக்குறித்தது. வியாழபகவான் எழுதிய அரசநீதி நூல் பார்ஹச பத்தியம்; சுக்கிரர் எழுதியது சுக்கிர நீதி. ஆதி மனு வரைந்தது மனுநீதி சாத்திரம். இவையெல்லாம் நயத்துறை - நீதி நூல்கள். நயம் என்பது இங்கு நீதியைக் குறித்து, அதனைச் செயல்படுத்தும் அரச குலத்தைச் சுட்டி நின்றது. "புயத்து உறை வலியர்" என்பது தோள் வலிமை மிக்க பேரரசரைக் குறித்தது. தோள் வலிமையினும் பொறுமையே வலிது என்பது இராமனின் கருத்து.

அங்கதனைத் தூது செல்லுமாறு இராமன் பணித்தல்

6982. **மாருதி இன்னம் செல்லின், மற்று இவன் அன்றி
வந்து
சாருநர் வலியோர் இல்லை என்பது சாரும் அன்றே;
ஆர், இனி ஏகத் தக்கார்? அங்கதன் அமையும்;
ஒன்னார்
வீரமே விளைப்பரேனும், தீது இன்றி மீள வல்லான்.'**

மாருதி இன்னம் செல்லின் - முன்பு சென்று வந்த அனுமனே மீண்டும் சென்றால்; **இவன் அன்றி மற்று** - அநுமனாகிய இவனைத் தவிர வேறு (இங்கு); **சாருநர் இல்லை என்பது சாரும் அன்றே?** - வந்து போவார் (நம் படையில்) இல்லை என்ற கருத்து (நம் பகைவரிடத்தில்) எழும் அன்றோ? **"யார் இனி ஏகத்தக்கார்?"** - (இப்போது இராவணனிடம் தூதாகச்) செல்ல வல்லவர் யார்? **அங்கதன் அமையும்** - (என்று இராமன் சிந்தித்து முடிவில்) அங்கதனே பொருத்தமானவன்; **ஒன்னார் வீரமே விளைப்பரேனும்** - பகைவர் வீரங்காட்ட அவனிடம் வந்தாரே யாயினும்; **தீதின்றி மீள வல்லான்** - ஒரு தீங்குமின்றி மீண்டுவர வல்லவன் (என்று இராமன் கூறினான்)

"தீதின்றி மீளவல்லன் அங்கதன் ஆதலின் அங்கதன் அமையும்" என முடிவுக்கு வந்தான். இதனால் தான். இப்பேறு கிட்டியதை எண்ணி மகிழ்ந்த அங்கதன், "மாருதி

யல்லன் ஆகில் நீயெனும் மாற்றம் பெற்றேன்" (6987) என்று பூரித்தான். தத்திதாந்த நாமம்.

6983. 'நன்று' என, அவனைக் கூவி, 'நம்பி! நீ நண்ணலார்பால்
சென்று, இரண்டு உரையின் ஒன்றைச் செப்பினை திரிதி' என்றான்;
அன்று அவன் அருளப் பெற்ற ஆண்தகை அலங்கல் பொன் தோள்
குன்றினும் உயர்ந்ததுஎன்றால், மன நிலை கூறலாமோ?

'நன்று' என *- சுக்கிரீவன், வீடணன் முதலியோர், 'நல்லது நல்லது' என்று கூற;* ***அவனைக் கூவி*** *- அங்கதனை அழைத்து;* ***நம்பி! நீ*** *- நற்குணங்கள் அமைந்தவனே!* ***நண்ணலார் பால் சென்று*** *- பகைவர் பால் சென்று;* ***இரண்டு உரையின்*** *- நான் கூறும் இரண்டு சொற்களைச்;* ***செப்பினை*** *- சொல்லி;* ***ஒன்றைத் திரிதி*** *- அவற்றுள் அவன் இசைந்த ஒன்றை (அறிந்து) திரும்புவாயாக;* ***என்றான்...*** *- என்றான்;* ***அன்று*** *- அப்போது;* ***அவன் அருளப்பெற்ற*** *- அந்த இராமனால் (பணி செய்ய) அருளப்பெற்ற;* ***ஆண் தகை*** *- (பேராளனாகிய) ஆண்மைப் பண்புகள் அனைத்தும் அமையப் பெற்றவனான அங்கதன்;* ***அலங்கல் பொன்தோள்*** *- மாலை புனைந்த அழகிய தோள்கள்;* ***குன்றினும் உயர்ந்தது என்றால்*** *- குன்றுகளை விட உயர்ந்து ஓங்கின என்றால்;* ***மன நிலை கூறல் ஆமோ?*** *- அவன் உள்ளத்து உவகை நிலையை உரைக்க முடியுமோ?*

நம்பி-புருடோத்தமன், ஆண்தகை, குணபூரணன் முதலிய சொற்களின் பரியாயச் சொல். இராமபிரான் திருவாயால் 'நம்பி' என்றும், 'நான் சொல்வதில் இரண்டில் ஒன்று தெரிந்து வா' என்றும் அன்பும் கட்டளையும் அமைய அறிவிக்கப்பெற்ற பெருமிதப் பேற்றால், அங்கதன் தோள்கள் குன்று போல் உயர்ந்தன.

6984. 'என் அவற்கு உரைப்பது?' என்ன, ' "ஏந்திழையாளை விட்டுத
தன் உயிர் பெறுதல் நன்றோ? அன்றுஎனின், தலைகள் பத்தும்
சின்னபின்னங்கள் செய்ய, செருக்களம் சேர்தல் நன்றோ?
சொன்னவை இரண்டின் ஒன்றே துணிக!" எனச் சொல்லிடு' என்றான்.

அவற்கு உரைப்பது என் என - (அங்கதன் இராமபிரானை நோக்கி) (அடியேன் சென்று) அந்த இராவணனுக்கு உரைக்க வேண்டியவை என்ன என்று விண்ணப்பிக்க; **ஏந்திழையாளை விட்டு** - உயர்ந்த அணிகளையணிந்த சீதா தேவியைச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்து; **தன் உயிர் பெறுதல் நன்றோ?** - தன்னுடைய உயிரை (இழக்காமல்) பெறுதல் நல்லதா? **அன்று எனில்** - அல்லாது போனால்; **தலைகள் பத்தும்** - உன்னுடைய பத்துத் தலைகளும்; **சின்ன பின்னங்கள் செய்ய** - (என் அம்புகளினால்) கண்டதுண்டமாக்கப்பட்டு; **செருக்களம் சேர்தல் நன்றோ?** - போர்க்களத்தில் கிடப்பது நல்லதா? **சொன்னவை** - நான் கூறியவற்றுள்; **இரண்டின் ஒன்றே துணிக** - இரண்டில் ஒன்றையே தேர்ந்து சொல்லுக; **எனச் சொல்லிடு** - என்று இராவணனிடம் கூறிவருக என்றான்.

6985. 'அறத் துறை அன்று, வீரர்க்கு அழகும் அன்று,
ஆண்மை அன்று,
மறத் துறை அன்று, சேமம் மறைந்து உறைந்து
ஒதுங்கி வாழ்தல்;
நிறத்து உற வாளி கோத்து, நேர் வந்து
நிற்கும்ஆகின்,
புறத்து உற எதிரே வந்து போர் தரப் புகல்தி'
என்றான்.

சேமம் மறைந்து உறைந்து ஒதுங்கி வாழ்தல் - பாதுகாவலுக்காக (கோட்டைக்கு) உள்ளே மறைந்து தங்கி, ஒதுங்கி வாழ்வது; **அறத்துறை அன்று** - தருமமாகாது; **வீரர்க்கு அழகும் அன்று** - நல்லவீரர்க்கு அழகும் ஆகாது; **ஆண்மை அன்று** - தைரியத்தின் பாலும் சேராது; **மறத்துறை அன்று** - வீரத்துறையின் பால் படுவதும் அன்று; **நிறத்து உற** - மார்பிடத்தே தைக்குமாறு; **வாளி கோத்து** - அம்புகளைத் தொடுத்துக்கொண்டு; **நேர் வந்து நிற்குமாகில்** - எதிரே எதிர்த்து வந்து நிற்கும் வன்மையுளதென்றால்; **புறத்து உற** - இலங்கை நகரின் வெளியே போந்து; **எதிரே வந்து** - நேருக்கு நேர் நின்று; **போர்தரப்புகறி** - போர் புரியுமாறு புகல்வாயாக என்றான்.

அங்கதன் இராவணன் இருக்கையடைதல்

6986. பார்மிசை வணங்கிச் சீயம் விண்மிசைப்
படர்வதேபோல்,
வீரன் வெஞ் சிலையில் கோத்த அம்பு என,
விசையின் போனான்,
' "மாருதி அல்லன்ஆகின், நீ" எனும் மாற்றம்
பெற்றேன்;
யார் இனி என்னோடு ஒப்பார்? என்பதோர் இன்பம்

உற்றான்.

மாருதி அல்லன் ஆகின் நீ - 'அநுமன் இல்லாவிட்டால் (அந்த இடத்தை நிரப்புகிறவன்) நீயே' **எனும் மாற்றம் பெற்றேன்** - என்று உரைக்கும் இராம வாக்கைப் பெற்றுவிட்டேன்; **இனி என்னோடு ஒப்பார் யார்?** - இனி எனக்கு நிகராவார் உலகில் யாருளர்? **என்பதோர்** -என்று சொல்லவல்ல ஒப்பற்றதொரு; **இன்பம் பெற்றான்** - பேரின்பத்தினை யடைந்தவனான அங்கதன்; **பார் மிசை வணங்கி** - (இராமபிரானை) மண் மேல் (தன் அங்கங்கள் பட) வீழ்ந்து வணங்கி; **சீயம் விண்மிசைப் படர்வதே போல்** - சிங்கம் (ஒன்று) வான் வழியே பாய்ந்து செல்வது போல்; **வீரன் வெஞ்சிலையில் கோத்த அம்பு என** - இராமபிரானின் கடிய கோதண்டம் எனும் வில்லில் பூட்டிய அம்புபோல்; **விசையிற் போனான்** - விரைந்து (இராவணன் இருப்பிடம் நோக்கிச்) சென்றான். அனுமனை விடுத்து அங்கதனைத் தேர்ந்தமைக்கு உரிய விளக்கம் மேல் (6982) கூறப்பட்டது. தூதுரைத்து இராமனிடம் மீளும் அங்கதனுக்கு, குறியைத் தவறாமல் தாக்கி மீண்டும் இராமன் தூணிக்கே திரும்பி வரும் இராமபாணம் அழகிய உவமை. "வீரர்களுள் நான் இராமனாயிருக்கிறேன்" (கீதை) என்பது கீதையில் கண்ணன் கூற்றாதலால், இராமபிரானை, "வீரன் என்றார்." அநுமன் இல்லையேல் அங்கதன்" எனும் பழமொழி, இப்பாடலின் பின்னர்த் தோன்றியிருக்க வேண்டும். ஆண்மைத் தோற்றத்துடன் அஞ்சாமல் செல்வதற்குச் சிங்கமும், தவறாமல் குறியையடைந்துதாக்கி மீளுதற்கு இராமன் அம்பும் உவமைகள். சீயம் விண்மிசை படர்வது-இல்பொருள் உவமை அணி.

6987. **அயில் கடந்து எரிய நோக்கும் அரக்கரைக் கடக்க, ஆழித்**
துயில் கடந்து அயோத்தி வந்தான் சொல் கடவாத தூதன்,
வெயில் கடந்திலாத காவல், மேருவின் மேலும் நீண்ட,
எயில் கடந்து, இலங்கை எய்தி, அரக்கனது இருக்கை புக்கான்.

அயில் கடந்து எரிய நோக்கும் -வேற்படையினையும் தம் விழி வெம்மையால் எரித்துவிட வல்ல கொடிய பார்வையினையுடைய; **அரக்கரைக் கடக்க** - அரக்கர்கள் என்னும் (பாவக்கடலைக்) கடந்து (உலகோர்) கரை சேர; **ஆழித்துயில் கடந்து** - பாற்கடற் பள்ளியின் தூக்கத்தைத் (துறந்து) **அயோத்தி வந்தான்** - அயோத்தியில் வந்து அவதரித்தவனாகிய இராமபிரானுடைய; **சொற்கடவாத தூதன்** - மொழிகளை (எந்நிலையிலும்) மீறாத தூதனாகிய அங்கதன்; **வெயில் கடந்திலாத காவல்** - சூரியன் தண்டிச் செல்ல இயலாத கட்டுக்காவல் மிக்கதும்; **மேருவின் மேலும் நீண்ட** - மேரு மலையினும் உயர்வு கொண்டதும் ஆன; **எயில் கடந்து** - இலங்கையின் கோட்டை மதில்களைத் தாண்டி; **இலங்கை எய்தி** - இலங்கையை

யடைந்து; ***அரக்கனது*** *- இராவணனுடைய;* ***இருக்கை புக்கான்*** *- இருப்பிடத்தை சென்றடைந்தான்.*

கடக்க என்னும் வினையால், அரக்கரைக் கடல் எனக் கொள்ள வைத்தார். ஏகதேச உருவகம். அரக்கக்கடலை உலகு கடக்க, தான் ஆழிக்கடலைக் கடந்து வந்தவன் என நயமுற உரைத்தார். கடத்தல் என்ற சொல்லுக்கு அஞ்சாது எதிர்நின்று போர் செய்து வெல்லுதல் என்பது பொருள். தூதர்கள், கூறியது கூறுவார்; தான் வகுத்துக் கூறுவார் என இருபகுப்பினர். இவருள் அங்கதன் கூறியது கூறுவான் எனும் பகுப்பினன் என்பதனையுணர்த்த, "சொற்கடவாத தூதன்" என்றார். கண்ணனும் அநுமனும் தான் வகுத்துக் கூறுவார் எனும் பகுப்புள் அடங்குவர். இங்கு, வள்ளுவனாரின் "தூது" எனும் அதிகாரமும், அதற்குப் பரிமேலழகர் உரையும் சிந்தை செய்யத்தக்கவை.

இராவணன் ஆற்றலை அங்கதன் வியத்தல்

6988. அழுகின்ற கண்ணர் ஆகி, 'அனுமன்கொல்?' என்ன
அஞ்சித்
தொழுகின்ற சுற்றம் சுற்ற, சொல்லிய
துறைகள்தோறும்
மொழிகின்ற வீரர் வார்த்தை முகம்தொறும் செவியின்
மூழ்க,
எழுகின்ற சேனை நோக்கி, இயைந்து இருந்தானைக்
கண்டான்.

அனுமன் கொல் என்ன அஞ்சி *- (அங்கதனைக் கண்ணுற்ற அரக்கர்கள் முன்பு வந்து போன) அனுமனோ (மீண்டு வந்தான்) என்று அஞ்சி;* ***அழுகின்ற கண்ணர் ஆகி*** *- நீர் ஒழுகும் கண்களையுடையவர் ஆகி;* ***தொழுகின்ற சுற்றம் சுற்ற*** *- தங்கட்கு இடையூறு அடையாமல் காத்திடுக எனக் கைதொழுது நிற்கின்ற சுற்றத்தால் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவும்;* ***சொல்லிய துறைகள் தோறும்*** *- அரசியலிலும் பொருளியலிலும் கூறப்பட்டுள்ள துறைகள் யாவற்றிற்கும்;* ***மொழிகின்ற வீரர் வார்த்தை*** *- பணியாற்றக் கூறப்பட்டுள்ள வீரர்களின் விண்ணப்பங்கள்;* ***முகம்தொறும் செவியின் மூழ்க*** *- பத்து முகங்களிலும் உள்ள இருபது காதுகளிலும் வீழவும்;* ***எழுகின்ற சேனை நோக்கி*** *- இதற்கிடையில் போருக்குப் புறப்படுகின்ற சேனைகளைப் பார்வையிட்டவாறும்;* ***இயைந்திருந்தானை*** *- அமர்ந்திருந்த இராவணனை;* ***கண்டான்*** *- (அங்கதன்) பார்த்தான்.*

அவற்றைச் செவியில் வாங்கி, நெஞ்சத்தில் ஆழ்த்தி இராவணன் சிந்திக்கின்றான் என்பது தோன்ற, "வீரர் வார்த்தை முகம் தொறும் செவியின் மூழ்க" என உரைத்த திறனை நோக்குக. "கண்ணிற் சொல்லி செவியில் பார்க்கும் வல்லுநர்" என நாடாளும் மன்னரை குமர குருபரரும் இதனால் உரைப்பர்.

6989. 'கல் உண்டு; மரம் உண்டு; ஏழைக் கடல் ஒன்றும்

கடந்தேம் என்னும்
சொல் உண்டே; இவனை வெல்லத் தோற்றும் ஓர்
கூற்றம் உண்டே?
எல்லுண்ட படை கைக் கொண்டால் எதிர் உண்டே?
இராமன் கையில்
வில் உண்டேல், உண்டு' என்று எண்ணி, ஆற்றலை
வியந்து நின்றான்.

கல் உண்டு, மரம் உண்டு - (இராவணன் ஓலக்கத்தைக் கண்ட அங்கதன் தனக்குள்) கடலைத் தூர்த்து அணைகட்டக் கற்களும் உண்டு, மரங்களும் உண்டு; (ஆதலால்) ***ஏழைக்கடல் ஒன்று கடந்தோம்*** - சிறிய இந்தக் கடல் ஒன்றைத் தாண்டி கடந்து வந்து விட்டோம்; ***என்னும் சொல் உண்டே!*** - என்ற சொல்லும் (நமக்கு வாய்த்து) விட்டது; ***இவனை வெல்ல*** - ஆனால், இந்த இராவணனை வெல்வதற்கு (ஒருவன்) ***தோற்றும் ஓர் கூற்றம் உண்டே.?*** - பிறந்துள்ளதாகக் கூறும் ஒரு சொல் எழுந்தது உண்டோ? (இல்லை) ***எல் உண்ட*** - ஒளியோடு கூடிய; ***படை கைக்கொண்டால்*** - போர்க்கருவிகளை இவன் கைகளில் ஏந்தி (களத்திற்கு வந்தால்); ***எதிர் உண்டே?*** - எதிர்த்து நிற்கும் படையும் (உலகில்) உண்டோ? ***இராமன் கையில் வில் உண்டேல் உண்டு!*** - (நம் தலைவனான) இராமபிரானின் கரங்களில் ஏந்திய (கோதண்டம் எனும்) வில் உண்டு என்றால் இவனை எதிர்த்து நிற்கும் வாய்ப்பு உண்டு! ***என்று எண்ணி*** -என்று எண்ணியவாறு; ***ஆற்றலை வியந்து நின்றான்*** - இராவணனது பேராற்றலை வியந்தபடி நின்றான்.

6990. ***'இன்று இவன் தன்மை எய்த நோக்கினேற்கு***
எதிர்ந்த போரில்
வென்ற என் தாதை மார்பின் வில்லின்மேல் கணை
ஒன்று ஏவிக்
கொன்றவன்தானே வந்தான் என்று உடன் குறிப்பின்
அல்லால்,
ஒன்று இவன்தன்னைச் செய்ய வல்லரோ, உயிர்க்கு
நல்லார்?

இன்று இவன் தன்மை எய்த நோக்கினேற்கு - இப்பொழுது இந்த இராவணனுடைய நிலையை நன்கு ஊன்றிக் கவனித்த எனக்கு; ***எதிர்ந்த போரில்*** - விளைந்துள்ள போரில்; ***என் தந்தை மார்பின்*** - (இவனை) வென்ற என் தந்தையாகிய வாலியின் மார்பில்; ***வில்லின் மேல் கணை ஒன்று ஏவி*** - வில்லில் கணை ஒன்று தொடுத்து; ***கொன்றவன் தானே*** - கொன்றவனான இராமபிரான் தானே; ***வந்தான் என்று*** - இப்போது இவனைக் கொல்ல வந்துள்ளான் என்று; ***உடன் குறிப்பின் அல்லால்*** - இச்செய்தியையும் உடன் சேர்த்து உணர்ந்து கொள்ளலாமே யன்றி; ***உயிர்க்கு நல்லார்*** - உயிர்க்கு நலம் செய்யக் கருதுபவர்கள்; ***இவன் தன்னை*** - இந்த

இராவணனை; ***ஒன்று செய்யவல்லரோ?*** *- எந்த ஒரு செயலாலும் தீங்கு செய்ய வல்ல இயலுமோ?*

வாலியை வென்ற இராமனாலன்றிப் பிறரால் இவனுக்கு, எள் முனையளவு சிறுதீங்கும் செய்து விட இயலாது என்று அங்கதன் கருதுகின்றான். இராவணன் திக்கு விசயம் செய்கையில் வாலியோடு எதிர்த்ததனால் அவன் வெகுண்டு வாலிற் கட்டியவாறு, திசைகள்தோறும் பறந்து சிவபூசனை செய்து, கிட்கிந்தை திரும்புகையில், தாரை வேண்டியபடி இராவணனை வாலிலிருந்து விடுவித்தான் என்று உத்தரகாண்டம் வாலி வாலாற் கட்டுண்ட படலத்தில் உரைக்கப்படும். "மெய்க்கொள் வாலினால் மிடல் இராவணன், தொக்கத் தோளுறத் தொடர்படுத்த நாள்" (கம்ப. 3833) எனக் கவிஞர் பிரானாலும் இந்நிகழ்ச்சி குறிக்கப்படும்.

6991. 'அணி பறித்து அழகு செய்யும் அணங்கின்மேல் வைத்த ஆசைப்
பிணி பறித்து, இவனை யாவர் முடிப்பவர், படிக்கண்? பேழ் வாய்ப்
பணி பறித்து எழுந்த மானக் கலுழனின், இவனைப் பற்றி,
மணி பறித்து எழுந்த எந்தை யாரினும் வலியன்' என்றான்.

அணி பறித்து *- ஆபரணங்களைக் களைந்து (அவையின்றியே); அழகு செய்யும் - அழகு மிக விளங்கும்;* ***அணங்கின் மேல் வைத்த ஆசை*** *- பிராட்டியின் மீது கொண்ட இச்சையாகிய;* ***பிணி பறித்து*** *-(காம) நோயை வேரொடும் களைந்து;* ***படிக்கண் இவனை*** *- (இப்) பூமியிலே இவ்வலிய அரக்கனை;* ***யாவர் முடிப்பவர்*** *- யாரே அழிக்க வல்லார்?* ***பேழ்வாய்*** *- பிளந்த வாயினையுடைய;* ***பணி பறித்து எழுந்த*** *- பாம்பின் (மணியினைக்) கவர்ந்து கொண்டெழுந்த;* ***மானக் கலுழனின்*** *- பெருமைக்குரிய கருடனைப் போல;* ***மணி பறித்து எழுந்த*** *- இவனுடைய மகுடத்தின் மணியைப் பறித்துக் கொண்டுவந்த;* ***எந்தை*** *- என்னுடைய தந்தையான சுக்கிரீவன்;* ***யாரினும் வலியன்*** *- எல்லோரிலும் வலியவனே! என்றான் அங்கதன்.*

"கூடல் மகளிர் கோலம் கொள்ளும் ஆடகப் பைம்பூண் அருவிலை அழிப்பச் செய்யாக் கோலமொடு வந்தீர்" (சிலம்பு. 16.9.11) என அணி அணியாக் கோலத்தோடு வந்த கண்ணகியின் அழகினை இளங்கோவடிகள் போற்றியமையை இங்கு நினைவு கூர்தல் தகும்.

6992. நெடுந்தகை விடுத்த தூதன் இனையன நிரம்ப எண்ணி,
கடுங் கனல் விடமும் கூற்றும் கலந்து கால் கரமும் காட்டி,
விடும் சுடர் மகுடம் மின்ன, விரி கடல் இருந்தது

அன்ன
கொடுந் தொழில் மடங்கல் அன்னான் எதிர் சென்று,
குறுகி நின்றான்.

நெடுந்தகை - பெருங்குணங்கள் நிறைந்த இராமபிரான்; **விடுத்த தூதன் இனையன** - அனுப்பிய தூதனான அங்கதன் இவ்வாறான நினைவுகளை; **நிரம்ப எண்ணி** - நெஞ்சில் நிறைய எண்ணியவனாய்; **விரிகடல்** - பரந்து பட்ட கடல் ஆனது; **கடுங்கனல்** - கொடிய தீயும்; **விடமும் கூற்றும்** - நஞ்சும் யமனும்; **கலந்து** - (ஆகிய மூன்றையும்) ஒன்றாகக்கூட்டி; **கால் கரமும் காட்டி** - கால்களையும் கைகளையும் உண்டாக்கிக்கொண்டு; **சுடர் விடும் மகுடம் மின்ன இருந்தது என்ன** - ஒளி உமிழ்கின்ற மகுடம் தன் உச்சியில் மின்னுமாறு அமர்ந்திருந்தது என்று கூறுமாறு (அமர்ந்திருந்த); **கொடுந்தொழில்** - கொடுமைத் தொழிலையே கொண்டுள்ள; **மடங்கல் அன்னான்** - சிங்கம் போன்றவனான இராவணனுக்கு; **எதிர் சென்று** - நேர் எதிராகப் போய்; **குறுகி நின்றான்** - இடைவெளி குறுகுமாறு அருகே நின்றான்.

இராவணன் தேற்றம்-இல்பொருள் உவமையணி.

இராவணன் அங்கதன் உரையாடல்

6993. ***நின்றவன் தன்னை, அன்னான் நெருப்பு எழ நிமிரப்***
பார்த்து, 'இங்கு,
இன்று, இவண் வந்த நீ யார்? எய்திய கருமம்
என்னை?
கொன்று இவர் தின்னாமுன்னம் கூறுதி, தெரிய'
என்றான்;
வன் திறல் வாலி சேயும், வாள் எயிறு இலங்க
நக்கான்.

நின்றவன் தன்னை - (குறுக வந்து) (தன் முன்) நின்றவனான அங்கதனை; **அன்னான்** - இராவணன்; **நெருப்பு எழ நிமிரப் பார்த்து** - விழிகளில் தீப்பொறி சிந்த நிமிர்ந்து நோக்கி; **இங்கு இன்று இவண் வந்த நீ யார்?** - 'இன்று இவ்விடத்தில் என்முன் வந்துள்ள நீ யார்? **எய்திய கருமம் என்னை?** - நீ கருதி வந்த காரியம் என்ன? **இவர் கொன்று தின்னா முன்னம்** - இங்குள்ள பணியாளர்கள் உன்னைக் கொன்று தின்று விடுவதற்கு முன்பாக; **தெரியக் கூறுதி என்றான்** - விளக்கி உரைப்பாயாக என்று கேட்டான்; **வன்திறல் வாலி சேயும்** - வலிய ஆற்றல் மிக்க வாலியின் மகனான அங்கதனும்; **வாள் எயிறு இலங்க** - வெள்ளிய பற்கள் ஒளிருமாறு; **நக்கான்** - இராவணனைப் பார்த்துச் சிரித்தான்.

அழையாமல் அங்கதன் நுழைந்திருப்பதும், மிக அருகில் நெருங்கி நிற்பதும், முன் வந்து சென்ற அனுமனைப் போலக் குரங்குருவில் முன் நிற்பதும் இராவணன் நெருப்பெழ நிமிர்ந்து பார்த்தற்குக் காரணங்கள் ஆயின.

acharya.org

அங்கதன் தன்னை யாரென அறிவித்தல்

***6994. 'பூத நாயகன், நீர் சூழ்ந்த புவிக்கு நாயகன், அப்
பூமேல்
சீதை நாயகன், வேறு உள்ள தெய்வ நாயகன்,
நீ செப்பும்
வேத நாயகன், மேல் நின்ற விதிக்கு நாயகன்,
தான் விட்ட
தூதன் யான்; பணித்த மாற்றம் சொல்லிய வந்தேன்'
என்றான்.***

பூத நாயகன் - *(அங்கதன் இராவணனை நோக்கி) (என் தலைவனாகிய இராமபிரான்) ஐம்பூதங்கட்கும் தலைவன்;* **நீர் சூழ்ந்த புவிக்கு நாயகன்** - *(அந்த ஐம்பூதங்களுள்ளும்) (நீ வாழ்கிற) கடல் சூழ்ந்த இம் மண்ணுலகிற்கும் (அவன்) தலைவன்;* **அப்பூமேல் சீதை நாயகன்** - *(அதுமட்டுமின்றி)அழகிய தாமரை மலர்மேல் வாழும் சீதைக்கும் அவன் நாயகன்;* **வேறு உள்ள தெய்வ நாயகன்** - *(சீதையேயன்றி) வேறே உள்ள தெய்வங்கட்கும் அவன் நாயகன்)* **நீ செப்பும் வேதநாயகன்** - *நீ தெய்வங்களைப் போற்றப் பயன்படும் அந்த வேதங்கட்கும் அவனே தலைவன்;* **மேல் நின்ற விதிக்கு நாயகன்** *-இனிமேல் நீ பட உள்ள விதியின் விளைவுகட்கும் அவனே தலைவன்;* **தான் விட்ட தூதன் யான்** - *இத்தகைய நாயக மணியானவன் உனக்கு அனுப்பியுள்ள தூதன் நான்;* **பணித்த மாற்றம்** - *அந்நாயகன் உன்பால் உரைக்கச் சொன்ன சொற்களை;* **சொல்லிட வந்தேன் என்றான்** - *கூறிவிட்டுப் போக இங்கே (உன்முன்னே) வந்துள்ளேன் என்றுரைத்தான்.*

இராவணன் வினாவிய வினாக்களுக்கு உரிய முழுவிடையும், அவன் கேளாத, கேட்கவிரும்பாத தன் தலைவனின் முழுப்புகழையும் ஒரே பாடலில் தொகுத்துச் சுட்டிய அங்கதனின் சொல் ஆற்றல் வியக்க வைப்பது. தன்னையே நாயகன் எனச் செருக்குற்ற இராவணனுக்கு மேல் ஓர் உண்மை நாயகன் இராமனே என்பதை அங்கதன் புலப்படுத்தினான். 'நாயகன்' என்ற சொல்லடுத்தடுத்து வந்தமை குறித்திடுக. என் தலைவன் ஐம்பூதங்கள் ஊறடையாது காக்கும் கடவுள் என்பான், "பூதநாயகன்" என்றான். பணித்த மாற்றம் சொல்லிட வந்தேன் என்பதில் அங்கதன் அடக்கமும் விநயமும் புலனாகின்றன.

இராவணன் ஏசல்

***6995. 'அரன்கொலாம்? அரிகொலாம்? மற்று
அயன்கொலாம்? என்பார் அன்றி,
குரங்கு எலாம் கூட்டி, வேலைக் குட்டத்தைச் சேது
கட்டி,***

"இரங்குவான்ஆகில், இன்னம் அறிதி" என்று
உன்னை ஏவும்
நரன்கொலாம், உலக நாதன்' என்றுகொண்டு,
அரக்கன் நக்கான்.

அரன் கொல் ஆம்? *- (அங்கதன் கூறியவை கேட்ட இராவணன்) சிவபெருமானோ?* ***அன்றி அரி கொல் ஆம்?*** *- அல்லாமல் திருமாலோ?* ***மற்று அயன் கொல் ஆம்?*** *- இவர்கள் இருவரும் அல்லாமல் நான்முகனோ?* ***என்பார்*** *- (நீ கூறிய பூத நாயகனாக முதலாய) புகழுக்குரிய தலைவன்;* ***அன்றி*** *- (உன் தலைவன் அவர்களைப் போல்) அல்லாமல்;* ***குரங்கு எலாம் கூட்டி*** *- குரங்குகளையெல்லாம் படையென்று திரட்டிக்கொண்டு;* ***வேலைக் குட்டத்தைச் சேது கட்டி*** *- சிறு குட்டை போன்ற ஒரு கடற்பகுதியில் அணைகட்டி;* ***இரங்குவான் ஆகில் இன்னம் அறிதியென்று*** *- (அதனை ஒரு வீரச் செயலாகவும் அதனால் தன்னை வீரனாகவும் கருதி) இந்த நிலையிலும் இராவணன் செய்ததற்கு இரங்குகின்றானா? என்று அறிந்து வா' என்று;* ***உன்னை ஏவும்*** *- உன்னைத் தூதனாக ஏவியுள்ள;* ***நரன் கொலாம்*** *- அந்த மனிதன் தானோ?;* ***உலக நாதன்*** *- உலகத்திற்கு நாயகன்?* ***என்று கொண்டு*** *- என்று சொல்லிக்கொண்டே;* ***அரக்கன் நக்கான்*** *- இராவணன் எள்ளிச் சிரித்தான்.*

6996. 'கங்கையும் பிறையும் சூடும் கண்ணுதல், கரத்து
நேமி
சங்கமும் தரித்த மால், மற்று இந் நகர்தன்னைச்
சாரார்;
அங்கு அவர் தன்மை நிற்க, மனிசனுக்காக,
அஞ்சாது,
இங்கு வந்து இதனைச் சொன்ன தூதன் நீ
யாவன்?' என்றான்.

கங்கையும் பிறையும் சூடும் கண்ணுதல் *- கங்கையாற்றையும் பிறை நிலவையும் சடையிற் சூடியுள்ள நெற்றிக் கண்ணனான சிவபெருமான்;* ***கரத்து நேமி சங்கமும் தரித்த மால்*** *-தன் கரங்களில் சக்கரமும் சங்கும் தாங்கிய திருமால்* ***மற்று இந்நகர் தன்னைச் சாரார்*** *- (ஆகிய இருவரும்) இந்த இலங்கை நகருக்குள் (அச்சத்தால்) வரமாட்டார்கள்;* ***அங்கு அவர் நிலமை நிற்க*** *- அவ்வாறு அவர் நிலமையேயிருக்கையில்;* ***மனிசனுக்காக அஞ்சாது*** *- (கேவலம்)*

மனிதன் ஒருவனுக்காக இவ்விலங்கைக்குள் அச்சமின்றித் துணிந்து; ***இங்கு வந்து*** *- என் (அத்தாணி) மண்டபத்திற்குள் நுழைந்து;* ***இதனைச் சொன்ன*** *- இந்த வார்த்தைகளைக் கூறிய;* ***தூதன் நீ*** *- தூதனாகிய நீ;* ***யாவன்? என்றான்*** *- யார்? என்று கேட்டான் இராவணன்.*

அங்கதன் கூறிய விடை

6997. ***'இந்திரன் செம்மல், பண்டு, ஓர் இராவணன் என்பான்தன்னை***
சுந்தரத் தோள்களோடும் வாலிடைத் தூங்கச் சுற்றி,
சிந்துரக் கிரிகள் தாவித் திரிந்தனன், தேவர் உண்ண
மந்தரப் பொருப்பால் வேலை கலக்கினான், மைந்தன்' என்றான்.

பண்டு ஓர் இராவணன் என்பான் - *முன்பு இராவணன் என்று கூறப்படும் ஒருவனை;* **வாலிடைத் தூங்க** - *தன் வாலில் தொங்குமாறு;* **சுந்தரத் தோள்களோடும் சுற்றி** - *அழகிய தோள்களுடன் பிணித்து;* **சிந்துரக்கிரிகள் தாவி** - *யானைகள் வாழ்கின்ற மலைகள் தோறும் தாவிப்பாய்ந்து;* **திரிந்தனன்** - *திரிந்தவனும்;* **தேவர் உண்ண** - *தேவர்கள் உண்டு மகிழுமாறு;* **மந்தரப் பொருப்பால்** - *மந்தர மலையினால்;* **வேலை கலக்கினான்** - *கடலைக் கடைந்தவனும்;* **இந்திரன் செம்மல்** - *இந்திரனின் புதல்வனும் ஆகிய வாலியின் மகன் (நான்);* **என்றான்** - *என்று விடையிறுத்தான் அங்கதன்.*

தன்னை அதட்டிய இராவணனைப் புறக்கணித்துப் படர்க்கையில் ஓர் இராவணன் என்பான் தன்னை எனக்கூறியது அங்கதனின் அங்கதச் சுவை. வாலில் கட்டப்பட்டுள்ளவன் மலைத்தோளனாகிய இராவணன் அவன் அவ்வாறு கட்டப்பட்டுள்ள நினைவேதுமின்றி வாலி மலைகள் மேல் தாவித் திரிந்தான் என்க. தேவர் உண்ணுமாறு கடலைக் கடைந்து அமுது தந்தவன் வாலி என்பதனை, "கைத்தலத்து உவரி நீரைக் கலக்கினான்" (கம்ப. 4080) எனவும் "அலைகடல் கடைய வேண்டின் ஆர் இனிக்கடைவர்" (4176) எனவும் முன்பு கூறியுள்ளமையால் அறிக. "இந்திரன் செம்மல்" என்பதனால் வாலியின் குலப்பெருமையும், வாலால் இராவணன் தோள் பிணித்தவன் என்பதனால், வாலியின் உடற்பெருமையும், தேவர் அமுதுண்ணக் கடைந்தவன் என்பதனால் வாலியின் உளப் பெருமையும் ஒருசேர உணர வைத்த திறம் காண்க. அவன் மகன் என்னும் பெருமையே தனக்குப் போதும் என்பானாய் வேலை கலக்கினான் மைந்தன் எனக் கூறினான் அங்கதன்.

6998. ***'உந்தை என் துணைவன் அன்றே? ஓங்கு அறச் சான்றும் உண்டால்;***
நிந்தனை இதன்மேல் உண்டோ, நீ அவன் தூதன் ஆதல்? தந்தனென் நினக்கு யானே வானரத் தலைமை; தாழா
வந்தனை; நன்று செய்தாய், என்னுடை மைந்த!' என்றான்.

உந்தை - *உன்னுடைய தந்தை;* **என் துணைவன் அன்றே?** - *எனக்கு நண்பன் அல்லவா?;* **ஓங்கு அறச் சான்றும் உண்டு** - *(இதற்குச் சிறந்த) தரும சாட்சியும் உண்டு;* **நீ அவன் தூதன் ஆதல்** - *(இத்தகைய என் நண்பனின் மகனாகிய) நீ அந்த*

இராமனுக்குத் தூதனாகி வருதல் (வந்துள்ள); ***இதன்மேல் நிந்தனை உண்டோ?*** *- இச்செயலைவிட பழிதரும் செயல் வேறு ஏதும் உண்டோ? (இல்லை);* ***என்னுடை மைந்த!*** *-என் அருமை மைந்தனே!* ***நினக்கு*** *-உனக்கு;* ***யானே*** *- நானே;* ***வானரத்தலைமை தந்தனென்*** *- வானரங்களின் தலைமைப் பதவியைத் (இப்போதே) தருகின்றேன்;* ***தாழா வந்தனை*** *- தாமதமின்றி வந்து சேர்ந்தாய்;* ***நன்று செய்தாய் என்றான்*** *- நல்லது செய்தாய்! என்றான்.*

"என்று இலங்கேசன் இயம்பிட வாலி எழுந்த பேர் உவகையால் இறுகத் தன்திரள் தோளால் தழுவி...ஆ இன்று நாள் தொடங்கி என் பிராதா நீ என்று இலங்கேசனை விடுத்தான்" என உத்தர காண்ட வாலி வரலாற்றுப் படலத்துள் வருவது கொண்டு, வாலிக்கும் இராவணனுக்கும் உள்ள தொடர்பு புலப்படும்; வாலியைத் தன் உடன்பிறந்தான் ஆக்கிக்கொள்ளும் ஒப்பந்தம் பற்றி, அங்கதனை "மைந்த" என்றான் இராவணன். இதனால் இராவணனின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சித் திறன் தெளிவாம். "பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும்" (குறள். 633) அரசியல் உத்திகளுள் சிலவாம். "உனக்கு யானே வானரத் தலைமை தந்தனன்" என்பதனால், உலகம் முழுவதும் தன் விருப்பத்தின் கீழ் உள்ளது எனும் 'இராவணாகாரம் தெளிவாம்" "உனக்குரிய அரசை இராமன் உன் சிறிய தந்தைக்குப் பிடுங்கித் தந்துள்ள அரசினைப் பிடுங்கி நான் உனக்குத் தருகிறேன்" என்று அங்கதன் மனத்தைப் பேதலிக்க முயல்கிற இராவணன் திறம் காணலாம்.

6999. ' "தாதையைக் கொன்றான் பின்னே தலை சுமந்து,
இரு கை நாற்றி,
பேதையன் என்ன வாழ்ந்தாய்" என்பது ஓர் பிழையும்
தீர்ந்தாய்;
சீதையைப் பெற்றேன்; உன்னைச் சிறுவனுமாகப்
பெற்றேன்;
ஏது எனக்கு அரியது?' என்றான்--இறுதியின்
எல்லை கண்டான்.

இறுதியின் எல்லை கண்டான் *-வாழ்வின் இறுதி எல்லையைக் கண்டு கொண்டிருப்பவனாகிய இராவணன், (அங்கதனைப் பார்த்து);* ***தாதையைக் கொன்றான் பின்னே*** *- உன் தந்தை வாலியைக் கொன்ற இராமன் பின்னால்;* ***இருகை தலைசுமந்து நாற்றி*** *- இரு கரங்களையும் தலைமேல் குவித்துக்கொண்டு (தலை) கவிழ்ந்து;* ***பேதையன் என்ன*** *- (மானமற்ற) அறிவிலி என்று (கண்டோர் நகைக்குமாறு);* ***வாழ்ந்தாய் என்பதோர் பிழையும் தீர்ந்தாய்*** *- வாழ்கின்றாய் என்கின்ற உன் பழி (என்னிடம் வந்ததால்) தீரப் பெறுவாய்;* ***சீதையைப் பெற்றேன்*** *- (நீ என்னை அடைந்தால்) சீதையை நான் அடைந்துவிட்டவனும் ஆவேன்;* ***உன்னைச் சிறுவனும் ஆகப் பெற்றேன்*** *- உன்னை என் புதல்வனாகவும் பெற்றுக் கொண்டவன் ஆவேன்;* ***எது எனக்கு அரியது?*** *-எனக்கு இனி அரிய செயல்கள் என்று (உலகில் சில) உண்டோ? என்றான்.*

7000. ***'அந் நரர் இன்று, நாளை, அழிவதற்கு ஐயம்***
இல்லை;
உன் அரசு உனக்குத் தந்தேன்; ஆளுதி, ஊழி
காலம்;
பொன் அரி சுமந்த பீடத்து, இமையவர் போற்றி
செய்ய,
மன்னவன் ஆக, யானே சூட்டுவென், மகுடம்'
என்றான்.

அந்நரர் - *"அந்த மனிதர்கள்"* ***இன்று நாளை*** - *இன்றோ நாளையோ;* ***அழிவதற்கு ஐயம் இல்லை*** - *இறந்தொழிந்து போவதற்குச் (சிறிதும்) ஐயமே இல்லை;* ***உன் அரசு*** - *(பிறனுக்குத் தரப்பட்டுள்ள) உன்னுடைய அரசப் பொறுப்பினை;* ***உனக்குத் தந்தேன்*** *-(நான்) உனக்கு (இன்று) தந்து விட்டேன்;* ***ஊழிக்காலம் ஆளுதி*** - *யுக முடிவுக்காலம் வரையிலும் அதனை ஆளுவாயாக;* ***அரி சுமந்த பொன்பீடத்து*** - *சிங்கங்கள் சுமக்கும் பொன் ஆசனத்து;* ***தேவர்கள் போற்றி செய்ய*** - *தேவர்கள் போற்றிப் புகழ்ந்து வணங்குமாறு;* ***மன்னவன் ஆதி*** - *நீ வானர அரசன் ஆவாயாக;* ***யானே மகுடம் சூட்டுவென்*** *-நானே (என் கரங்களால்) உனக்கு மணிமுடி சூட்டி வைப்பேன் என்றான்.*

இப்பாடலில் அங்கதனுக்கு ஆசையூட்டும் இராவணனின் திறம் காண்க. யானே- ஏகாரம் பிரிநிலை. தந்தேன்-துணிவு பற்றி வந்த காலவழுவமைதி.

7001. ***அங்கதன் அதனைக் கேளா, அங்கையோடு அங்கை***
தாக்கி,
துங்க வன் தோளும் மார்பும் இலங்கையும் துளங்க,
நக்கான்;
' "இங்கு நின்றார்கட்கு எல்லாம் இறுதியே" என்பது
உன்னி,
உங்கள்பால்நின்றும் எம்பால் போந்தனன், உம்பி'
என்றான்.

அங்கதன் அதனைக்கேளா - *அங்கதன் இராவணனின் அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு;* ***அங்கையொடு அங்கைதாக்கி*** *-அழகிய தன் கையோடு கையை அடித்து;* ***துங்கவன் தோளும் மார்பும்*** - *தன் தூய தோள்களும் மார்பும்;* ***இலங்கையும் துளங்க நக்கான்*** - *இலங்கை மாநகரும் குலுங்குமாறு (பேரொலியிட்டுச்) சிரித்து;* ***இங்கு நின்றார்கட்கு எல்லாம்*** - *இந்த இலங்கை நகரில் வாழும் அனைவர்க்கும்;* ***இறுதியே என்பது உன்னி*** - *இறுதி அழிவு உறுதி என்பதை நினைத்துத்தானே;* ***உங்கள் பால்***

நின்றும் - உங்களிடத்திலிருந்து விலகி; **உம்பி** - உன் தம்பி வீடணன்; **எம்பால் போந்தனன்** - எங்கள் பக்கம் வந்தடைந்தான் என்றான்.

அங்கையொடு அங்கை தாக்கல்-எள்ளலின் வெளிப்பாடு. தோளும் மார்பும் குலுங்கச் சிரித்தான் என்பது இயல்பு. ஆயின் இலங்கையும் குலுங்கச் சிரித்தான் என்பது கம்ப முத்திரை. அங்கதன் சிரித்தான்; இலங்கை நடுங்கியது என்பது குறிப்பு.

7002. 'வாய் தரத்தக்க சொல்லி, என்னை உன்
வசஞ்செய்வாயேல்,
ஆய்தரத் தக்கது அன்றோ, தூது வந்து அரசது
ஆள்கை? நீ தரக் கொள்வென் யானே? இதற்கு இனி நிகர்
வேறு எண்ணின்,
நாய் தரக் கொள்ளும் சீயம், நல் அரசு!' என்று
நக்கான்.

வாய்தரத்தக்க சொல்லி - வாயில் வந்த சொற்களைக் கூறி; **என்னை உன் வசம் செய்வாயேல்** - என்னை நீ உன் வயப்படுத்துவதற்கு முனைந்தால்; **தூது வந்து அரசு அது ஆள்கை** - தூதனாக வந்தவன் அரசினை ஆட்சி செய்வது; **ஆய்தரத்தக்கது அன்றோ?** - (இதுவரை நடந்துள்ளதா என) ஆராயத்தக்கதோர் அரிய செயல் அன்றோ? **நீ தர யானே கொள்வேன்?** - (வானர ஆட்சியை) நீ தர நானா ஏற்பேன்? **இதற்கு** - இச்செயலுக்கு; **இனி நிகர் வேறு எண்ணில்** - இனி வேறோர் ஒப்புக் கூற எண்ணினால்; **நாய் தர** - (ஒரு) நாயானது கொடுக்க; **நல் அரசு சீயம் கொள்ளும்** - ஒரு நல்ல அரசைச் சிங்கம் ஏற்றுக் கொள்வதை ஒக்கும்; **என்று நக்கான்** - என்று சிரித்தான் (அங்கதன்)

7003. 'அடுவெனே' என்னப் பொங்கி ஓங்கிய அரக்கன்,
'அந்தோ!
தொடுவெனே, குரங்கைச் சீறிச் சுடர்ப் படை?'
என்று, தோன்றா
நடுவனே செய்யத்தக்க நாள் உலந்தார்க்குத் தூத!
படுவதே துணிந்தாய்ஆகில், வந்தது பகர்தி'
என்றான்.

அடுவனே என்னப் பொங்கி - (இவனைக்) கொல்லவே போகிறேன் என்று வெகுண்டு; **ஓங்கிய அரக்கன்** - எழுந்த இராவணன்; **அந்தோ!** - ஐயோ! **குரங்கைச் சீறி சுடர்ப்படை தொடுவெனே** - (ஓர் அற்பக்) குரங்கின் மேல் கோபித்து வாளைத் தீண்டுவேனோ; **என்று** - என்றெண்ணி; **தோன்றா நடுவனே செய்யத்தக்க** - கட்புலனாகாத இயமனே இறுதி செய்யக்கூடிய; **நாள் உலந்தோர்க்குத் தூத!** -

வாழ்நாள் முடிவெய்தியவர்கட்குத் தூதனாக வந்தவனே! **படுவதே துணிந்தாய் ஆகில்** - *(அந்த இராம இலக்குவர்களோடு) நீயும் அழிவது என்று முடிவு செய்து விட்டாயாகில்;* **வந்தது பகர்தி என்றான்** - *நீ வந்த காரியத்தை உரைப்பாயாக என்றான் (இராவணன்)*

7004. 'கூவி இன்று என்னை, நீ போய், "தன் குலம் முழுதும் கொல்லும்
பாவியை, அமருக்கு அஞ்சி அரண் புக்குப் பதுங்கினானை,
தேவியை விடுக! அன்றேல், செருக் களத்து எதிர்ந்து, தன்கண்
ஆவியை விடுக!" என்றான், அருள் இனம் விடுகிலாதான்.

அருள் இ(ன்)னம் விடுகிலாதான் - *(இராவணனை நோக்கி அங்கதன்) இன்னும் உன்னிடம் கருணை நீங்காத இராமபிரான்;* **இன்று என்னைக் கூவி** - *இன்று என்னை அழைத்து;* **நீ போய்** - *நீ சென்று;* **தன் குலம் முழுதும் கொல்லும்** - *தனது (அரக்க) குலம் முழுவதையும் அழிக்கவுள்ள;* **பாவியை** - *பாவப்பட்டவனும்;* **அமருக்கு அஞ்சி** - *போரிடுதற்குப் பயந்து;* **அரண்புக்குப் பதுங்கினானை** - *கோட்டைக்குள் புகுந்து பதுங்கி ஒளிந்திருப்பவனுமாகிய இராவணனைப் (பார்த்து);* **தேவியை விடுக** - *சீதையாம் தேவியை (உடனே) விட்டு விடுக;* **அன்றேல்** - *அவ்வாறு விட விரும்பவில்லையாயின்;* **செருக்களத்து எதிர்ந்து** - *போர்க்களத்தில் எதிர்நின்று;* **தன் கண்** - *தன் முன்பாக;* **ஆவியை விடுக** - *உயிரை விட்டுவிடுக (என்று கூறுக);* **என்றான்** - *என்று (என்னிடம்) கூறினான். (என்றான்)*

தன் குலத்தை வாழ்விக்காதது பாவச் செயலுள் தலையாய செயலாதலின், இராவணன், "தன் குலம் முழுதும் கொல்லும் பாவி" எனப்பட்டான். வீடணன் இராமன் குலமாகிய இட்சுவாகு குலத்தவன் ஆவதை, "நீ விபூஷணனை, இராவணன், "குலபாம்ஸநம்" (குலத்திற்கு அழுக்கு) என்றான். பெருமாள் இக்ஷுவாகு வம்சியாக நினைத்து வார்த்தையருளிச் செய்தார்" (ஸ்ரீ வசந. சூரணை.231) என்பார் பிள்ளை லோகாசாரியார். "பிறந்திலேன் இலங்கை வேந்தன் பின் அவன், பிழைத்த போதே" (கம்ப. 9105) என வீடணன் இந்திரசித்தனிடம் கூறுவதும் காண்க.

7005. ' "பருந்து உணப் பாட்டி யாக்கை படுத்த நாள், படைஞரோடும்
மருந்தினும் இனிய மாமன் மடிந்த நாள், வனத்துள் வைகி
இருந்துழி வந்த நங்கை இருஞ்செவி முலையும் மூக்கும்
அரிந்துழி, வந்திலாதான் இனிச் செய்யும் ஆண்மை

உண்டோ?

பாட்டியாக்கை - பாட்டியாகிய தாடகையின் உடலை; **பருந்து உ(ண்)ணப் படுத்தநாள்** - பருந்துகள் தின்னும்படி கொன்ற நாளிலும்; **மருந்தினும் இனிய மாமன் மடிந்த நாள்** - அமிழ்தினும் இனியவனான தன் மாமன் சுபாகு (வீரரோடும்) இறந்து பட்ட நாளிலும்; **வனத்துள் வைகி இருந்துழி** - காட்டில் (பஞ்ச வடியில்) வாழ்ந்த காலத்தில்; **வந்த நங்கை** - அங்கு வந்த சூர்ப்பணகையின்; **இருஞ்செவி முலையும் மூக்கும்** - பெரிய காதுகளையும் மார்புகளையும் மூக்கையும்; **அரிந்துழி** - (இலக்குவன்) அரிந்து போட்ட நாளிலும்; **வந்திலாதான்** - போருக்கு வாராதவன்; **இனிச் செய்யும் ஆண்மை உண்டோ?** - இப்போது போரிட வந்து வீரம் காட்டுவது உண்டோ? (இல்லை)

பாட்டி-தாடகை. மாமன்-சுபாகு. தாடகையின் மகன், மாரீசனின் சகோதரன். துயர்க்காலத்தே மருந்து போன்று வந்து தாயுடன் பிறந்த மாமன் உதவுவது இந்நாட்டுப் பண்பாதலால், "மருந்தினும் இனிய மாமன்" என்றான்.

7006. **' "கிளையொடும் படைஞரோடும், கேடு இலா**
உயிர்கட்கு எல்லாம்
களை என, தம்பிமாரை வேரொடும் களையக்
கண்டும்,
இளையவன் பிரிய மாயம் இயற்றி, ஆயிழையை
வெளவும்
வளை எயிற்று அரக்கன், வெம் போர்க்கு, இனி
எதிர் வருவது உண்டோ?

கேடு இலா உயிர்கட்கு எல்லாம் - அழிவற்ற உலகத்து உயிர்களாகியவெல்லாம் (அழிப்பதற்கு); **களை என** - இவர்கள் களையாக உள்ளனர் என்று; **தம்பிமாரைக் கிளையொடும் படைஞரோடும்** - (கரன் முதலிய) தம்பியரைச் சுற்றத்தாரோடும்; சேனை வீரர்களோடும்; **வேரொடும் களையக் கண்டும்** - அடி முதலோடு அழித்துவிட்டதை அறிந்திருந்தும்; **இளையவன் பிரிய** - (நேரே வந்து போரிடும் துணிச்சலின்றி) என்னைவிட்டு இளையவன் பிரியுமாறு; **மாயம் இயற்றி** - வஞ்சனைச் செயல் புரிந்து, (அவன் அகன்ற சமயத்தில்); **ஆயிழையை வெளவும்** - சீதா தேவியைக் கவர்ந்து வந்த, **வளை எயிற்று அரக்கன்** - வளைந்த கோரப் பற்களையுடைய அந்த இராவணன், **வெம்போர்க்கு** - கொடிய யுத்தத்திற்கு, **இனி எதிர் வருவது உண்டோ?** - இனி மேல் எதிர்த்துச் சண்டையிட வருவது ஏது?

7007. **'ஏந்திழைதன்னைக் கண்ணுற்று, எதிர்ந்தவர்தம்மை**
எற்றி,

சாந்து எனப் புதல்வன்தன்னைத் தரையிடைத்
தேய்த்து, தன் ஊர்
காந்து எரி மடுத்து, தானும் காணவே, கடலைத்
தாவிப்
போந்த பின், வந்திலாதான் இனிப் பொரும் போரும்
உண்டோ?

__ஏந்திழை தன்னைக் கண்ணுற்று__ - (அனுமன்) சீதா தேவியைச் சந்தித்து; __எதிர்ந்தவர்தம்மை எற்றி__ - அப்போது தன்னை எதிர்த்த (அத்தனை) வீரர்களையும் தாக்கி ஒழித்து; __புதல்வன் தன்னை__ - அட்சய குமாரனை; __சாந்து என__ -(குழைத்த) சாந்து போல் ஆகுமாறு; __தரையிடைத் தேய்த்து__ - மண்ணில் இட்டுத் தேய்த்து; __தானும் காணவே__ - தன் கண் முன்பே; __தன் ஊர்__ -தனது இலங்கை மாநகரை; __காந்து எரி மடுத்து__ - எரியும் நெருப்பிற்கு இரையாக்கி; __கடலைத் தாவிப் போந்த பின்__ -கடலைத் தாண்டி வந்து அடைந்த பின்னரும்; __வந்திலாதான்__ - (போருக்கு) வந்தடையாத இராவணன்; __இனிப் பொரும் போரும் உண்டோ?__ - இனி மேல் செய்யப் போகின்ற போரும் உண்டோ?

சந்தனக் குழம்பு போல் தரையில் தேய்க்கப்பட்டவன் இராவணன் மகனான, அக்ககுமாரன். (5705)

7008. ' "உடைக் குலத்து ஒற்றர்தம்பால் உயிர் கொடுத்து
உள்ளக் கள்ளம்
துடைத்துழி, வருணன் வந்து தொழுதுழி, தொழாத
கொற்றக் குடைத் தொழில் உம்பி கொள்ளக் கொடுத்துழி,
வேலை கோலி
அடைத்துழி, வந்திலாதான் இனி வர ஐயம்
உண்டோ?

__தொழாத கொற்றக் குடைத் தொழில்__ - (தன்னைப் பிறர் தொழுவது அல்லாமல் தான் பிறரைத்) தொழ வேண்டாத இலங்கை ஆட்சியை; __உம்பி கொள்ளக் கொடுத்துழி__ - உன் தம்பி வீடணன் பெறக் கொடுத்த போதும்; __வருணன் வந்து தொழுதுழி__ - விட்ட கணைக்கு ஆற்றாது வருணன் வந்து சரணம் அடைந்த போதும்; __வேலை கோலி அடைத்துழி__ - கடலை வளைத்துச் சேது சமைத்த போதும்; __குலத்து உடை ஒற்றர் தம் பால்__ - அரக்கர் குலத்தில் தோன்றிய ஒற்றர்களுக்கு; __உயிர் கொடுத்து__ -உயிர்ப் பிச்சையளித்து; __உள்ளக் கள்ளம் துடைத்துழி__ - அவர்களின் நெஞ்சத்திலிருந்த வஞ்சனையை அகற்றி அனுப்பிய போதும்; __வந்திலாதான்__ - வாராதிருந்தவன்; __இனி வர__ -இனி மேல் வருவான் என்று நினைக்கும்; __ஐயம் உண்டோ?__ - ஐயப்பாட்டிற்கு இடம் உண்டோ? (இல்லை)

ஒற்றர்களுக்கு உயிர்ப் பிச்சையளித்ததும், அவர்கள் தம் உள்ளத்து வஞ்சம் மாறி, இராவணனிடத்தே இராமன் புகழ் உரைத்ததும் ஒற்றுக் கேள்விப்படலத்துள் காண்க.

7009. ***' "மறிப்புண்ட தேவர் காண, மணி வரைத் தோளின் வைகும்***
நெறிப் புண்டரீகம் அன்ன முகத்தியர்முன்னே, நென்னல்,
பொறிப் புண்டரீகம் போலும் ஒருவனால், புனைந்த மௌலி
பறிப்புண்டும், வந்திலாதான் இனிப் பொரும் பான்மை உண்டோ?"

மறிப்புண்ட தேவர் காண - *(தன்னால் சிறையில்) அடைபட்ட தேவர்கள் எல்லாம் கண்டு கொண்டிருக்க;* **மணி வரைத்தோளின் வைகும்** - *அழகிய மலை போன்ற தோள்களில் தங்கும்;* **நெறிப்புண்டரீகம் அன்ன முகத்தியர் முன்னே** - *(மலரும்) ஒழுங்கினையுடைய தாமரை மலர் போன்ற முகங்களையுடைய தேவ மங்கையர்க்கு முன்பாக;* **நென்னல்** - *நேற்று;* **பொறிப்புண்டரீகம் போலும் ஒருவனால்** - *வரிகளையுடைய புலியினைப் போன்ற சுக்கிரீவனால்;* **புனைந்த மௌலி** - *தான் அணிந்திருந்த மகுட மணிகள்;* **பறிப்புண்டும்** - *பறிக்கப்பட்ட போதும்;* **வந்திலாதான்** - *போர் புரிய வாராத இராவணன்;* **இனிப் பொரும்பான்மை உண்டோ?** - *(இனி வெளிப்போந்து) போர்புரியும் தன்மை உள்ளவனோ? (இல்லை)*

7010. ***' "என்று இவை இயம்பி வா" என்று ஏவினன் என்னை; எண்ணி***
ஒன்று உனக்கு உறுவது உன்னித் துணிந்து உரை; உறுதி பார்க்கின்,
துன்று இருங் குழலை விட்டு, தொழுது வாழ்; சுற்றத்தோடும்
பொன்றுதிஆயின், என் பின், வாயிலில் புறப்படு' என்றான்.

என்று இவை இயம்பி வா என்று - *என்று மேலே கூறிய இந்தச் சொற்களை(உன்னிடம்) கூறி(உன் உளக்கருத்தினை அறிந்து) வா என்று;* **என்னை ஏவினன்** - *எனக்கு ஆணையிட்டான். (என் தலைவன் இராமன்);* **எண்ணி** - *மேலே கூறியவற்றை எல்லாம் சிந்தித்து;* **உனக்கு உறுவது ஒன்று உன்னி** - *உனக்குத் தக்கது ஒன்றைக் கருதி;* **துணிந்து உரை** - *துணிந்து (எனக்கு) உரைப்பாயாக;* **உறுதி**

பார்க்கின் - உனக்கு உறுதி பயப்பது எனச் சிந்திப்பாயானால்; **துன்று இருங்குழலை விட்டு** - நெருங்கியுயர்ந்த கூந்தலைக் கொண்ட சீதா தேவியினைச் சிறையிலிருந்தும் விடுவித்து; **தொழுது வாழ்** - இராமபிரானை வணங்கி (நீ நீடு) வாழ்வாயாக; **சுற்றத்தோடும் பொன்றுதியாகில்** - உன் உறவினர் அனைவரோடும் (சேர்ந்து) மடிய விரும்பினாய் ஆகில்; **என்பின்** - என்னைப் பின் தொடர்ந்து; **வாயிலில் புறப்படு** - இலங்கையரண்மனை வாசலைவிட்டுப் (போர் புரியப்)புறப்படுவாயாக; என்றான்.

7011. ***'நீரிலே பட்ட, சூழ்ந்த நெருப்பிலே பட்ட, நீண்ட***
பாரிலே பட்ட, வானப் பரப்பிலே பட்ட, எல்லாம்
போரிலே பட்டு வீழப் பொருத நீ, "ஒளித்துப் புக்கு,
உன்
ஊரிலே பட்டாய்" என்றால், பழி' என, உளையச்
சொன்னான்.

நீரிலே பட்ட - தண்ணீரில் தோன்றியவர்களும்; **சூழ்ந்த நெருப்பிலே பட்ட** - வளைந்து எரிகின்ற நெருப்பிலே தோன்றிய உயிர்களும்; **நீண்ட பாரிலே பட்ட** - பரந்த பூமியில் தோன்றிய உயிர்களும்; **வானப் பரப்பிலே பட்ட** - ஆகாய வெளியிலே தோன்றிய உயிர்களும்; **எல்லாம்** - ஆகிய எல்லா உயிர்களும்; **போரிலே பட்டு வீழ** - போர்க்களத்திலே மடிந்து வீழுமாறு; **பொருத நீ** - போரிட்ட நீ; (இப்பொழுது) **உன் ஊரிலே ஒளித்துப் புக்குப் பட்டாய் என்றால்** - உன்னுடைய ஊராகிய இலங்கைக்குள் புகுந்து கொண்டு ஒளிந்திருக்கையில் மாண்டாய் என்று சொன்னால்; **பழி** - உனக்கு அது (பெரும்) பழியாய் முடியும்; **என** - என்று; **உளையச் சொன்னான்** - இராவணன் மனம் புண்ணாகுமாறு மொழிந்தான் (அங்கதன்)

இராவணன் அங்கதனை எற்றப் பணித்தல்

கலிவிருத்தம்

7012. ***சொற்ற வார்த்தையைக் கேட்டலும், தொல் உயிர்***
முற்றும் உண்பது போலும் முனிவினான்,
'பற்றுமின், கடிதின்; நெடும் பார்மிசை
எற்றுமின்' என, நால்வரை ஏவினான்.

சொற்ற வார்த்தையைக் கேட்டலும் - (இவ்வாறு அங்கதன்) கூறிய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே (இராவணன்); **தொல் உயிர் முற்றும்** - பழமையான உயிர்களையெல்லாம்; **உண்பது போலும் முனிவினான்** - விழுங்கி விடுவான் போன்ற சினமுடையவனாய்; **கடிதின் பற்றுமின்** - (இந்தக் குரங்கினை) விரைந்து

பிடியுங்கள்; **நெடும்பார் மிசை எற்றுமின்** - *நீண்டு பரந்த பூமியின் மீது மோதுங்கள்;* **என நால்வரை ஏவினான்** - *என்று நான்கு பேர்க்கு ஆணையிட்டான்.*

அங்கதன் நால்வர் உயிருண்டு கூறுதல்

7013. ஏவினார் பிடித்தாரை எடுத்து எழத்
தாவினான், அவர்தம் தலை போய் அறக்
கூவினான், அவன், கோபுர வாயிலில்
தூவினான், துகைத்தான், இவை சொல்லினான்:

ஏவினார் பிடித்தாரை - *இவ்வாறு இராவணனால் ஏவப்பட்டவர்களாய்த் (தன்னைப்) பிடிக்க வந்த நால்வரையும்;* **எழ எடுத்து தாவினான்** *-அந்தரத்தில் தொங்குமாறு அவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு உயரப் பாய்ந்து;* **அவர் தம் தலை போய் அற** - *அவர்கள் தலைகள் அற்று ஒழியச் செய்து;* **கூவினான்** - *முழக்கமிட்டு;* **அவன் கோபுர வாசலில் தூவினான்** - *(அவர்களுடல்) இராவணனுடைய அரண்மனைக் கோபுர வாசலில் சிதறிவிட்டு;* **துகைத்தான்** - *மிதித்தவனாய்;* **இவை சொல்லினான்** - *பின்வரும் சொற்களை மொழிந்தான்.*

இப்பாடலில் வெகுளியின் மெய்ப்பாடுகள் சொல் வடிவம் பெற்றுள்ளன. ஏவினார்-ஏவப்பட்டவர். செயப்படுபொருள் வினை. செய்வினை போல வந்தது. செயப்படு பொருளைச் செய்தது போலத் தொழிற் படக்கிளத்தலும் வழக்கு இயல் மரபே. (தொல். சொல்: 6. 49).

7014. 'ஏமம் சார, எளியவர் யாவரும்,
தூமம் கால்வன, வீரன் சுடு சரம்,
வேம் மின் போல்வன, வீழ்வதன் முன்னமே,
போமின் போமின், புறத்து' என்று போயினான்.

தூமம் கால்வன - *(பின்பு அங்கிருந்த வீரர்களை நோக்கி) புகை கக்குகின்றனவும்;* **வேம் மின் போல்வன** - *கொதிக்கின்ற மின்னல்களைப் போல்வனவும் ஆகிய;* **வீரன் சுடுசரம்** - *இராமபிரானுடைய சுட்டெரிக்கின்ற அம்புகள்;* **வீழ்வதன் முன்னமே** *-உங்கள் மீது வந்து வீழ்வதன் முன்னமே;* **எளியவர் யாவரும்** - *வலிமையற்ற நீங்கள் அனைவரும்;* **ஏமம் சார** - *பாதுகாப்பான இடங்களையடையும்படி, (இப்போதே);* **புறத்துப் போமின் போமின்** - *அப்பால் செல்லுங்கள்; செல்லுங்கள்;* **என்று போயினான்** - *என்று சொல்லியவாறே (இராமபிரான் இருக்குமிடம் சென்றான் அங்கதன்)*

இராமனிடம் அங்கதன் செய்தியுரைத்தல்

7015. அந்தரத்திடை ஆர்த்து எழுந்தான், அவர்

சிந்து ரத்தம் துதைந்து எழும் செச்சையான்,
இந்து விண்நின்று இழிந்துளதாம் என,
வந்து, வீரன் அடியில் வணங்கினான்.

சிந்து ரத்தம் - *சிந்திய உதிரத்தினால்;* ***துதைந்து எழும் செச்சையான்*** - *நெருங்கித் தோன்றிய செஞ்சந்தனம் போன்ற பூச்சுக்களையுடைய அங்கதன்;* ***அந்தரத்திடை*** - *ஆகாயத்தினில்;* ***ஆர்த்தெழுந்தான்*** - *ஆர்ப்பரித்தவாறு எழுந்தானாகி;* ***விண்ணின்று*** - *ஆகாயத்திலிருந்து;* ***இந்து இழிந்துளது ஆம் என*** - *சந்திரன் (பூமியில்) இறங்கியது என்று(கண்டோர் கருதுமாறு);* ***வந்து வீரன் அடியில் வணங்கினான்*** - *வந்து இராமபிரானின் திருவடிகளை வணங்கி நின்றான்.*

7016. உற்ற போது, 'அவன் உள்ளக் கருத்து எலாம்,'
கொற்ற வீரன், 'உணர்த்து' என்று கூறலும்,
'முற்ற ஓதி என்? மூர்க்கன், முடித் தலை
அற்றபோது அன்றி, ஆசை அறான்' என்றான்.

உற்றபோது - *(அங்கதன்) வந்தடைந்த பொழுதில்;* ***கொற்ற வீரன்*** - *வெற்றி வீரனாகிய இராமன்;* ***அவன் உள்ளக் கருத்து எலாம்*** - *அந்த இராவணனுடைய மனக்கருத்தையெல்லாம்;* ***உணர்த்து என்று கூறலும்*** - *(எனக்குத்) தெரிவிப்பாயாக என்று கூறியவுடன்;* ***முற்ற ஓதி என்*** - *(அங்கதன்) (அந்த அரக்கன் நிலையை) முழுவதும் விரித்துக் கூறி என்ன பயன்?* ***மூர்க்கன்*** - *அந்தக் கொடியோன்;* ***முடித்தலை அற்ற போது அன்றி*** - *அவனுடைய மகுடம் சூடிய (பத்துத்) தலைகளுள் அறுபட்டு (மண்ணில் வீழ்ந்தாலன்றி);* ***ஆசையறான்*** - *அவன் ஆசை நீங்கான் என்றான்....*

சொற் சுருக்கமும் பொருட் பெருக்கமும் அமைய உரையாடுந் திறத்துக்கு, இங்கு இராமனும் அங்கதனும் உரையாடியுள்ள திறத்தைச் சான்றாகக் கொள்ளலாம். "மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா" ஆதலின், கொண்ட ஆசையைக் குலம் அழியினும் விடாத இராவணனை "மூர்க்கன்" என்றார்.

முதற் போர் புரி படலம்

இராமபிரானோடு இராவணன் முதன் முதலாக போர் புரிகின்ற செய்தி கூறுதலால், இப்படலம் இப்பெயர் பெற்றது. நான்கு திசைகளிலும் கோட்டையைச் சுற்றி நிறுத்தியுள்ள அரக்கர் படைகளின் மேல் வானரப்படைகள் மோதுவதும், படைத்தலைவர்கள் மோதுவதும் சொல்லப் பெற்றுள்ளன. நால்திசைப் படைகளும் அழிவெய்தியமையை ஒற்றரால் உரைக்கப்பெற்ற இராவணன் பெருஞ்சினம் மூண்டு தானே களம் எய்துகிறான். சுக்கிரீவனும். இலக்குவனும் இராவணனிடம் போரிட்டுச் சோர்கின்றனர். அனுமனும் இராவணனும் மார்பில் குத்துக் குத்திப் போரை முடித்துக் கொள்கின்றனர். வேல் துளைத்துச் சோர்ந்த இலக்குவனை, இலங்கைக்குள் எடுத்துச் செல்ல முயலும். இராவணன் முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. மலையெடுத்த இராவணனால் தூக்க இயலாத இலக்குவனை, குட்டியைத் தூக்கும் தாய் போல், அனுமன் அப்புறம் எடுத்துச் சென்று விடுகின்றான். இறுதியில் இராமனும் இராவணனும் மோதுகின்றனர். போரில் அனைத்தும் இழந்த இராவணனைக் கொல்ல நினையாது, "போர்க்கு இன்று போய் நாளை வா" எனும் அமர வாக்கியத்தை மொழிந்து அருள் புரிகிறான். கோசல நாடுடைய வள்ளல் இராமபிரான். இச் செய்திகள் இப்படலத்துள் உரைக்கப் பெறுகின்றன.

இராமன் வானர சேனைக்கு இட்ட கட்டளை

7017. ' "பூசலே; பிறிது இல்லை" என, புறத்து
ஆசைதோறும் முரசம் அறைந்து, என
பாசறைப் படையின்னிடம் பற்றிய
வாசல்தோறும் முறையின் வகுத்திரால்.

பூசலே பிறிதில்லை - இனிமேல் போரேயன்றிச் சமாதானம் என்பது இல்லை; **என** - என்று; **புறத்து** - வெளியில்; **ஆசை தோறும்** - திசைகள் தோறும்; **முரசம் அறையுமின்** - முரசறையுங்கள்; **பாசறைப் படையின் இடம்** - பாசறையில் உள்ள சேனை வீரர்களிடம்; **பற்றிய வாசல் தோறும்** - தாம்தாம் பொருந்தியுள்ள கோட்டை வாயில்கள் தோறும்; **முறையின் வகுத்திர்** - முறைப்படி அணிவகுத்து நிற்பீராக (என்று ஆணையிட்டான் இராமபிரான்) பூசலே-ஏகாரம். தேற்றப் பொருளில் வந்தது. பிரிநிலையுமாம்.

7018. 'மற்றும் நின்ற மலையும் மரங்களும்
பற்றி,--வீரர்!--பரவையின் மும் முறை,
சுற்று கைகளினால், கடி மா நகர்
சுற்றும் நின்ற அகழியைத் தூர்த்திரால்.

acharya.org

மற்றும் - மேலும்; ***கற்ற கைகளினால்*** - முன்பே கடலைத் தூர்த்துப் பழகிய கைகளினால்; ***வீரர்*** - வீரர்கள்; ***நின்ற மலையும் மரங்களும்*** - ஆங்காங்கு நின்றுள்ள மலைகளையும் மரங்களையும்; ***பற்றி*** - கரங்களால் பிடித்து; ***பரவையின்*** - (சேது அணையிட்ட போது) கடலில் இட்டதினும்; ***மும்முறை*** - மூன்று மடங்கு மிகுதியாகக் கொணர்ந்து (வீசி); ***கடிமாநகர் சுற்றும் நின்ற*** - காவல் அமைந்த பெரிய இலங்கை நகரைச் சுற்றிச் சூழ்ந்துள்ள; ***அகழியைத் தூர்த்திர்*** - அகழியைத் தூர்த்திடுங்கள் (எனக் கட்டளையிட்டான் இராமன்)

7019. 'இடுமின் பல் மரம்; எங்கும் இயக்கு அறத்
தடுமின்; "போர்க்கு வருக!" எனச் சாற்றுமின்;
கடுமின், இப்பொழுதே கதிர் மீச்செலாக்
கொடி மதில் குடுமித்தலைக்கொள்க!' என்றான்.

(எங்கும்) பன்மரம் இடுமின் - (தெருக்கள்) எங்கும் மரங்கள் பலவற்றைப் போடுங்கள்; ***எங்கும் இயக்கறத்தடுமின்*** - (அவ்வாறு இட்டு) அரக்கர்கள் எங்கும் நடமாட இயலாதபடி தடுத்துவிடுங்கள்; ***போர்க்கு வருக எனச் சாற்றுமின்*** - யுத்தத்திற்கு வாருங்கள் எனக் கூவியழையுங்கள்; ***கடுமின்*** - விரைவோடு; ***இப்பொழுதே*** - இப்போதே; ***கதிர் மீச் செலா*** - சூரியனும் (நேராகச்) செல்ல இயலாத; ***கொடுமதில் குடுமித் தலைக்கொள்க*** - வளைந்து செல்லும் மதில்களின் சிகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொள்ளுங்கள்; என்றான்.

இராமன்-தோன்றா எழுவாய். எங்கும் என்பது இடைநிலைத் தீபமாய் நின்று முன்னும் இணைந்து பொருள் தர நின்றது. மதில் குடுமியைக் கைக்கொள்ளுதல் என்பது அம்மதிலின் உச்சியில் ஏறி நிலைகொள்ளுதல். இதனை, "குடுமி கொண்ட மண்ணு மங்கலம்" (தொல். புறத். 68) எனத் தொல்காப்பியம் புகலும்.

வானரப்படை அகழியைத் தூர்த்தல்.

7020. தடங் கொள் குன்றும் மரங்களும் தாங்கியே,
மடங்கல் அன்ன அவ் வானர மாப் படை,
இடங்கர் மா இரிய, புனல் ஏறிட,
தொடங்கி, வேலை அகழியைத் தூர்த்ததால்.

தடம் கொள் குன்றும் மரங்களும் - பெரிய மலைகளையும், மரங்களையும்; ***தாங்கிய*** - ஏந்திச் சென்று; மடங்கல் அன்ன - சிங்கத்தைப் போன்ற; ***அவ்வானரப்படை*** - அந்தப் பெரிய குரங்குச் சேனை; ***இடங்கர் இரியப் புனல் ஏறிட*** - முதலை போன்ற நீர் வாழ் உயிர்கள் நிலை கெட்டோடவும்; அகழி நீர் தளும்பி வழியவும்' ***தொடங்கி*** - பணியினைத் தொடங்கி; ***வேலை அகழியைத் தூர்த்தது*** - கடல் போன்ற அகழியைத் தூர்த்தது.

அகழியில் கற்களும் மரங்களும் விழுந்தபொழுது, அகழிநீர் வழிவதனை, "புனல் ஏறிட" என்றார்.

7021. ஏய வெள்ளம் எழுபதும், எண் கடல்
ஆய வெள்ளத்து அகழியைத் தூர்த்தலும்,
தூய வெள்ளம் துணை செய்வது ஆம் என
வாயிலூடு புக்கு, ஊரை வளைந்ததே.

__எண்கடல் ஏய வெள்ளம் எழுபதும்__ - எட்டாம்கடல் போன்று விரிந்துள்ள எழுபது வெள்ளம் குரங்குப் படையும்; __வெள்ளத்து ஆய அகழியை__ - நீர்ப் பெருக்கைக் கொண்ட அகழியை; __தூர்த்தலும்__ - (மலைகளாலும் மரங்களாலும்) நிரப்பும்போது; __தூய வெள்ளம்__ - தூய்மையான வெண்ணிறம் கொண்ட அந்த வெள்ள நீரானது; __துணை செய்வது ஆம் என__ - (இராமபிரானுக்கு) உதவி புரிவதைப் போன்று; __வாயில் ஊடு புக்கு ஊரை வளைத்தது__ - இலங்கை மாநகரின் வாயில்கள் வழியாக உள்ளே புகுந்து ஊரை வளைத்துக் கொண்டது.

7022. விளையும் வென்றி இராவணன் மெய்ப் புகழ்
முளையினோடும் களைந்து முடிப்பபோல்,
தளை அவிழ்ந்த கொழுந் தடந் தாமரை

வளையம், வன் கையில், வாங்கின--வானரம். *__விளையும் வென்றி__ - இதுகாறும் வெற்றியினையே விளைவித்துக் கொண்டிருந்த; __இராவணன் மெய்ப்புகழ்__ - இராவணனது உண்மையான புகழை; __முளையினோடும் களைந்து முடிப்பபோல்__ - அடியோடு பறித்து முடிப்பவை போலத்; __தளை அவிழ்ந்த__ - கட்டு அவிழ்ந்த; __கொழுந்தடந்தாமரை__ - வளமான தாமரைக் கொடிகளின்; __வளையம்__ - தண்டின் அடிப்பகுதிகளை; __வானரம் வன்கையில் வாங்கின__ - குரங்குகள் தம் வலிய கைகளால் பற்றி எடுத்தன.*

இலங்கை மூதூரின் அகழியில் குரங்குகள் தாமரைக் கிழங்குகளை தோண்டியுண்ட செயல், இராவணன் புகழின் வீழ்ச்சிக்குத் தொடக்கமாதல் அறிக. தற்குறிப்பேற்ற அணி. தாமரை வளையம்- தாமரைக் கிழங்கு. வட்டமாக இருப்பதுபற்றி கிழங்கு வளையம் எனப்பட்டது. இறுதியடி-முற்று மோனை.

7023. இகழும் தன்மையன் ஆய இராவணன்
புகழும் மேன்மையும் போயினவாம் என,
நிகழும் கள் நெடு நீலம் உகுத்தலால்,
அகழிதானும் அழுவது போன்றதே.

நிகழும் கள் நெடுநீலம் உகுத்தலால் - *பெருகுகின்ற தேனை நீண்ட கருவிளை மலர்கள் சிந்துவதால்;* ***இகழும் தன்மையன் ஆய இராவணன்*** - *பழிக்கத்தக்க பண்புடையவனாகிய இராவணனுடைய;* ***புகழும்*** - *(வலிமை மட்டுமின்றி) புகழும்;* ***இன்றோடு போயினது ஆம் என*** - *இன்றோடு போயிற்று என்று;* ***அகழி தானும்*** - *இலங்கையின் அகழியும்;* ***அழுவது போன்றது*** - *அழுவதைப் போல இருந்தது.*

அகழியில் உள்ள நீலமலர்கள் அகழியின் கண்கள் போன்றன. அவற்றில் கள் நீர் (தேன்) வடிவது, இராவணன் வாழ்வு முடியப் போவதையறிந்து அவை கண்ணீர் விடுவது போன்றிருந்தது என்றார். தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி. "தையலும் கணவனும் தனித்து உறுதுயரம், ஐயமின்றி அறிந்தனபோல, கருமிளையடுத்த அகழியில், கருநெடுங்குவளையும் ஆம்பலும் கமலமும், கண்ணீர் கொண்டு கால் உற நடுங்க" (சிலம்பு. 13. 181-88) எனும் அருமைக்கற்பனையை அடியொற்றினார்.

7024. தண்டு இருந்த பைந் தாமரை தாள் அற,
பண் திரிந்து சிதைய, படர் சிறை வண்டு இரிந்தன; வாய்தொறும் முட்டையைக்
கொண்டு இரிந்தன, அன்னக் குழாம் எலாம்.

தண்டு இருந்த பைந்தாமரை - *(அகழி தூர்க்கப் படுகையில்) தண்டுகளோடு இருந்த பசிய தாமரைக் கொடிகள்;* ***தாள் அற*** - *வேர் பறிக்கப்பட்டதனால்;* ***படர்சிறை வண்டு*** - *(அங்கிருந்த) விரிந்த சிறகுகளையுடைய வண்டுகள்;* ***பண்திரிந்து சிதைய இரிந்தன*** - *தம்ரீங்கார இன்னிசை நிலைதிரியுமாறு ஓடின;* ***அன்னக் குழாம் எலாம்*** - *அன்னப் பறவைக் கூட்டங்கள் எல்லாம்;* ***வாய்தொறும் முட்டையைக் கொண்டு இரிந்தன*** - *(தம்) வாய்கள் தோறும் முட்டைகளைக் கவ்விக் கொண்டு நிலைகெட்டு ஓடின.*

7025. ஈளி தாரம் இயம்பிய வண்டுகள்
பாளை தாது உகு நீர் நெடும் பண்ணைய;
தாள தாமரை அன்னங்கள் தாவிட,
வாளை தாவின, வானரம் தாவவே.

ஈளிதாரம் இயம்பிய வண்டுகள் - *இளி, தாரம் எனும் பண் இசைகளை இசைக்கும் வண்டுகளுடன்;* ***பாலை தாது உகு நெடுநீர்ப் பண்ணைய*** - *(தென்னை, கமுகு முதலியவற்றின்) பாளையினுடைய மகரந்தங்கள் சிந்துகின்ற நீரினையுடைய பெரிய வயல்களில் உள்ள;* ***தாள தாமரை அன்னங்கள்*** - *தாள் உள்ள தாமரை மலர்களில் வாழ்கின்ற அன்னங்கள்;* ***தாவிட*** - *தாண்டிச் செல்லுமாறு;* ***வானரம் தாவ வாளை தாவின*** - *குரங்குகள் தாவுதலால் வாளை மீன்கள் தாவிக் குதித்தன.*

இளி-ஈளி என நீண்டது-எதுகை நிறைக்க. இளி-மந்த ஓசையுடையது. தாரம்-எடுத்தல் ஓசை. "மந்தரம் மத்திமம். தாரம் இவை மூன்றில்" (கல்லாடம். 21) எனுமிடத்து இவை இப்பொருளில் ஆளப்பட்டுள்ளமை காண்க. பூட்டுவிற் பொருள் கோள்.

7026. தூறு மா மரமும், மலையும் தொடர்
நீறு, நீர்மிசைச் சென்று நெருக்கலான்,
ஏறு பேர் அகழ்நின்றும் எனைப் பல
ஆறு சென்றன, ஆர்கலிமீதுஅரோ.

***தூறு மாமரம்** - தூறுகள் போல் அடர்ந்த பெரிய மரங்களும்; **குன்றினோடும் தொடர் நீறும்** - மலைகளுடன் தொடர்ந்து எடுத்த புழுதியும்; **நீர் மிசைச் சென்று நெருக்கலான்** - (அகழி) நீர் மேலே சென்று நெருக்குவதால்; **ஏறு பேர் அகழ் நின்று** - நீர், மேலே பொங்கிய பெரிய அகழியிலிருந்து; **எனைப்பல** - எத்தனையோ பல; **ஆறு** - ஆறுகள்; **ஆர்கலி மீது சென்றன** - கடலை நோக்கிப் பாய்ந்தன.*

7027. இழுகு மாக் கல் இடும்தொறு இடும்தொறும்,
சுழிகள்தோறும் சுரித்து இடை தோன்று தேன்
ஒழுகு தாமரை ஒத்தன, ஓங்கு நீர்
முழுகி மீது எழு மாதர் முகத்தையே.*

***இழுகு மாக்கல்** -(அகழியைத் தூர்ப்பதற்காக வானரங்கள்) வீசுகின்ற பெரிய கற்கள்; **இடும் தொறும் இடும்தொறும்** - (வீசி) எறியும்தோறும்; **சுழிகள் தோறும்** - (அப்போது நீரிடையே தோன்றுகின்ற) நீர்ச்சுழிகளின் நடுவிடந்தோறும்; **சுரித்து** - அழுந்திப் (பின்); **இடைதோன்று** -அவ்விடத்தே வெளிப்படுகின்ற; **தேன் ஒழுகு தாமரை** - தேன் ஒழுகப் பெற்ற தாமரை மலர்கள்; **ஓங்குநீர் முழுகி** - அலைகள் எழுகின்ற நீரிலே முழுகி; **மீது எழு மாதர் முகத்தை ஒத்தன** - மேலே எழுகின்ற பெண்களின் முகத்தை ஒத்திருந்தன.*

அகழியில் எழுந்த அலைகளின் அலைக்கழிப்பால், தாமரை மலர்கள் நீருக்குள் மூழ்கி, மீண்டும் எழுவது குளித்து எழும் மாதர் முகங்களைப் போன்றன என அழகுறக் கற்பித்தார். "பாசடை நிவந்த கணைக்கால் நெய்தல், இனமீன் இருங்கழி ஓதம் மல்குதொறும், கய மூழ்குமகளிர் கண்ணின் மானும்" (குறந். 9) எனும் குறுந்தொகைப்பாடல் இங்கு ஒப்பு நோக்க உரியதாகும்.

7028. தன்மைக்குத் தலையாய தசமுகன்
தொன்மைப் பேர் அகழ் வானரம் தூர்த்ததால்;

இன்மைக்கும், ஒன்று உடைமைக்கும், யாவர்க்கும்
வன்மைக்கும், ஓர் வரம்பும் உண்டாம்கொலோ?*

தன்மைக்குத் தலையாய தசமுகன் - தான் எனும் ஆணவப் பண்பிற்குத் தலைவனான பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணனின்; **தொன்மைப் பேர்அகழ்** -பழமை வாய்ந்த பெரிய (இலங்கை) அகழியையும்; **வானரம் தூர்த்தது** - குரங்குகள் தூர்த்து (நிரப்பி) விட்டன; (என்றால்) **யாவர்க்கும்** - எத்தகையோர்க்கும்; **ஒன்று இன்மைக்கும் உடைமைக்கும்** - ஒன்றும் இல்லாமையாகிய வறுமைக்கும் எல்லாம் உடைமையாகிய செல்வத்திற்கும்; **வன்மைக்கும்** - வல்லமைக்கும்; **ஓர் வரம்பும் உண்டாம் கொல்?** - ஒரு எல்லைகட்ட இயலுமோ?

உயிரின் ஆதிப் பண்பு, தான் என்பது ஆதலின், ஆணவம் தன்மை எனப்பட்டது. "இங்கு ஆர் எனக்கு நிகர் எனப் பிரதாபித்து இராவணாகாரமாகி" (தாயு. மௌனகுரு. 9) என்று சான்றோர்கள் கூறுமாறு இராவணன் அகங்காரம் பெயர்பெற்ற ஒன்று ஆதலின், "தன்மைக்குத் தலையாய தசமுகன்" என்றார். இப்பாடல் வேற்றுப்பொருள் வைப்பணியாம்.

7029. **தூர்த்த வானரம், கள்ளி பறித்து இடை,**
சீர்த்த பேர் அணைதன்னையும் சிந்தின;
வார்த்தது அன்ன மதிலின் வரம்புகொண்டு
ஆர்த்த, ஆர்கலி காரொடும் அஞ்சவே.

தூர்த்த வானரம் - அகழியைத் தூர்த்த வானரங்கள்; **கள்ளி பறித்து** - மராமரங்களைப் பிடுங்கி; **இடை சீர்த்த பேரணை தன்னையும் சிந்தின** - அகழியின் இடையே (போக்குவரவுக்காகச்) சிறந்திருந்த பெரிய பாலங்களையும் அழித்து விட்டன; **வார்த்தது அன்ன** - உருக்கி வார்த்தாற்போன்ற; **மதிலின் வரம்பு கொண்டு** - மதிலின் உச்சியை அடைந்து; **ஆர்கலி காரொடும் அஞ்ச** - கடலும் கார் முகிலும் அச்சம் கொள்ளுமாறு; **ஆர்த்த** - முழங்கின.

வானரம் இட்ட ஆரவாரத்திற்குத்தாம் நிகர் ஆகாமையால் கடலும் மேகமும் அஞ்சும் என்பாராய் "ஆர்கலி காரொடும் அஞ்ச ஆர்த்த" என்றார்.

7030. **வட்ட மேரு இது என, வான் முகடு**
எட்ட நீண்ட மதில்மிசை ஏறி, விண்
தொட்ட வானரம், தோன்றின-மீத் தொக
விட்ட வெண் கொடி வீங்கின என்னவே.

வட்ட மேரு இது என - வட்ட வடிவம் பெற்ற மேரு மலை இது என்று எண்ணுமாறு; **வான்முகடு** - ஆகாய உச்சியை; **எட்ட** - தொடுமாறு; **நீண்ட மதில் மிசை** - ஏறி- உயர்ந்த மதில்களின் மேல் ஏறி; **விண் தொட்டவானரம்** - ஆகாய முகட்டைத் தொட்டு நின்ற வானரங்கள்; **மீதொக விட்ட** - மதில் முகட்டில் பலவாகத் தொங்க விடப்பட்ட; **வெண்கொடி என்ன** - வெள்ளைக் கொடிகள் என்னுமாறு; **வீங்கின** - மிகுந்து தோன்றின.

மதில் உச்சியில் வெள்ளைக்கொடிகள் பல பறப்பதைப்போல், வெண்ணிறங்கொண்ட வானரங்களின் இயக்கம் மதிலின் மேல் இருந்தன. வானரங்கள் வெண் கொடிகட்கு உவமையாயின. இலங்கையைச் சுற்றியுள்ள மதில்கள் வட்ட மேருவாய் இலங்கின ஆதலின், "வட்ட மேரு இது என" என்றார். இல்பொருள் உவமம்.

7031. **இறுக்க வேண்டுவது இல்லை; எண் தீர் மணி**
வெறுக்கை ஓங்கிய மேரு விழுக் கலால்
நிறுக்க, நேர்வரும் வீரர் நெருக்கலால்,
பொறுக்கலாது, மதிள் தரை புக்கதால்.

எண்தீர் மணி வெறுக்கை ஓங்கிய - எண்ணில் அடங்காத மாணிக்கங்களாகிய செல்வம் நிறைந்த; **மேரு விழுக் கல்லால்** -மேரு மலையென்னும் எடைக்கல்லினால்; **நிறுக்க** - எடை போட; **நேர் வரும்** - (அதற்கு) எடை சமமாக வரத்தக்க; **வீரர் நெருக்கலால்** - வானர வீரர்கள் அழுத்தியமையால்; **பொறுக்கலாது** - (அந்தக் கணத்தைத்) தாங்க மாட்டாமல்; **மதில் தரை புக்கதால்** - (இலங்கை மாநகரின்) மதில் கீழே அழுந்தியமையால்; **இறுக்க வேண்டுவது இல்லை** - (அந்த இலங்கை மதிலை) (வானரவீரர்கள்) உடைத்தெறிய வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போனது.

பொன்னும் மணியும் பொதிந்த மேருமலையை ஒரு தட்டிலும்,வானர வீரர்களை ஒரு தட்டிலும் வைத்து நிறுத்தால், வானர வீரர்கள் தட்டே தாழும் என வானரங்களின் எடையும் தொகையும் சுட்டி வியந்தவாறு, உயர்வு நவிற்சியணி.

அரக்கர் சேனை எழுச்சி

7032. **அறைந்த மா முரசு; ஆனைப் பதாகையால்**
மறைந்தவால், நெடு வானகம்; மாதிரம்
குறைந்த, தூளி குழுமி; விண்ணூடு புக்கு

உறைந்தது, ஆங்கு அவர் போர்க்கு எழும் ஓதையே.

மாமுரசு அறைந்த - (வானரச் செயல் இவ்வாறாக) (இலங்கையில்) பெரிய முரசங்கள் முழக்கப்பெற்றன; **ஆனைப் பதாகையால்** - யானைகளின் மீது விளங்கிய பெரிய கொடிகளால்; **நெடுவான் அகம் மறைந்த** - நீண்ட விண்ணிடங்கள் மறைந்தன; **தூளி குழுமி** - தூசுகள் திரண்டு; **மாதிரம் குறைந்த** - திக்குள் சுருங்கினவாகத் தோன்றின; **ஆங்கு** - அங்கே; **அவர் போர்க்குப் எழும் ஓதை** - அந்த அரக்கர்கள் போருக்குப் புறப்படும் ஓசையானது; வி **ண்ணூடு புக்கு உறைந்தது** - ஆகாயத்தில் சென்று நிலைபெற்றது.

7033. **கோடு அலம்பின; கோதை அலம்பின;**
ஆடல் அம் பரித் தாரும் அலம்பின;
மாடு அலம்பின, மா மணித் தேர்; மணி
பாடு அலம்பின, பாய் மத யானையே.

கோடு அலம்பின - சங்கங்கள் முழங்கின; **கோதை அலம்பின** -(அரக்கர்கள் மார்பில் அணிந்திருந்த) ஆரங்கள் ஒலித்தன; **ஆடல் அம்பரித் தாரும் அலம்பின** - (போர் முரசு கொம்பு முதலியவற்றின் ஒலிக்கேற்ப) ஆடிச்செல்லும் அழகிய குதிரைகளின் கிண்கிணி மாலைகளும் ஒலித்தன; **மாமணித் தேர் மணிமாடு அலம்பின** - பெரிய அழகிய தேர்களில் கட்டப்பட்டுள்ள மணிகள் பக்கங்களில் ஒலித்தன; **பாய்மத யானை பாடு அலம்பின** - பெருகுகின்ற மதத்தினையுடைய யானைகள் (போர் கிடைத்தது என்ற மகிழ்ச்சியால்) பிளிறின.

வானர சேனையும் அரக்கர் சேனையும் பொருதல்

7034. **அரக்கர் தொல் குலம் வேர்அற, அல்லவர்**
வருக்கம் யாவையும் வாழ்வுற, வந்தது ஓர்
கருக் கொள் காலம் விதிகொடு காட்டிட,
தருக்கி உற்று, எதிர் தாக்கின-தானையே.

அரக்கர் தொல்குலம் வேர் அற - அரக்கர்களின் தொன்மை வாய்ந்த குலம் வேரொடு அழியுமாறும்; **அல்லவர்** - அரக்கர் அல்லாத தேவர், மானிடர் முதலியோருடைய; **வருக்கம் யாவையும் வாழ்வுற** - இனம் எல்லாம் வாழ்வு பெறுமாறும்; **வந்தது ஓர் கருக்கொள் காலம் கொடு** - விதி காட்டி வந்ததாகிய ஒரு காரணத்தைத் தன்னுள்ளே பொதிந்து வந்த காலத்தை; **விதி காட்டிட** - ஊழ்வினை காட்டியதால்; **தானை** - வானர சேனை அரக்கர் சேனையும்; **தருக்கி உற்று எதிர்தாக்கின** - பெருஞ் செருக்கோடு நெருங்கி எதிர் எதிராக (ஒன்றையொன்று) தாக்கிக் கொண்டன.

7035. **பல் கொடும், நெடும் பாதவம் பற்றியும்,**
கல் கொடும், சென்றது-அக் கவியின் கடல்.
வில் கொடும், நெடு வேல்கொடும், வேறு உள
எல் கொடும் படையும் கொண்டது--இக் கடல்.

அக்கவியின் கடல் - அந்தக் கடல் போன்ற வானரச் சேனையானது; **பல்கொடும்** - பற்களைக்கொண்டும்; **நெடும் பாதவம் பற்றியும்** - பெரிய மரங்களைக் கொண்டும்; **கல் கொடும்** - கற்களைக் கொண்டும்; **சென்றது** - (எதிர்க்கச்) சென்றது; **இக்கடல்** - இந்தக் கடல் போன்ற அரக்கர் சேனையோ; **வில் கொடு ம்** - விற்களைக் கொண்டும்; **நெடுவேல் கொடும்** - நீண்ட வேல்களைக் கொண்டும்; **வேறு உள எல்கொடும் படையும் கொண்டது** -மற்றும் உள்ள ஒளி மிக்க படைக்கருவிகளையும் கொண்டு சென்றது.

7036. **அம்பு கற்களை அள்ளின; அம்பு எலாம்**
கொம்புடைப் பணை கூறு உற நூறின;
வம்புடைத் தட மா மரம் மாண்டன,
செம் புகர்ச் சுடர் வேல்-கணம் செல்லவே.

அம்பு கற்களை அள்ளின - அரக்கர் விட்ட அம்புகள் (வானர வீரர்கள் வீசிய) குன்றுகளைத் தூளாக்கின; **அம்பு எலாம்** - அந்த அம்புகளையெல்லாம்; **கொம்புடைப்பணை** - (வானரர வீசிய) கொம்புகளோடு கூடிய மரங்களின் கிளைகள்; **கூறு உற நூறின** - துண்டாகும்படி பொடியாக்கின; **செம்புகர்** - (உதிரம் தோய்தலால்) செந்நிறப் புள்ளிகள் தோன்றும்படி; **சுடர் வேல்கணம் செல்ல** - ஒளிர்கின்ற வேலின் தொகைகள் பாய்தலால்; **வம்பு உடைத்தட மாமரம்** - மணமுடைய மிகர் பெரிய மரங்கள்; **மாண்டன** - அழிந்து வீழ்ந்தன. அள்ளுதல்-கைப்பற்றுதல்; இங்கு அழித்தலைக் குறித்தது. கொம்பு - சிறுகிளை. பணை - பெருங்கிளை. ஆகுபெயரால் மரத்தைக் குறித்தது எனினுமாம்.

7037. **மாக் கை வானர வீரர் மலைந்த கல்**
தாக்கி, வஞ்சர் தலைகள் தகர்த்தலால்,
நாக்கினூடும், செவியினும், நாகம் வாழ்
மூக்கினூடும், சொரிந்தன, மூளையே.

மாக்கை வீரர் - பெரிய கைகளையுடைய வானர வீரர்கள்; **மலைந்த கல்** - போரில் வீசிய கற்கள்; **தாக்கி** - மோதி; **வஞ்சர் தலைகள் தகர்த்தலால்** - வஞ்சகராம் அரக்கர்களின் தலைகளைப் பிளப்பதால்; **நாக்கின் ஊடும்** - அந்த அரக்கர்களின் வாய் வழியாகவும்; **செவியினும்** - காது வழியாகவும்; **நாகம்வாழ் மூக்கின் ஊடு ம்** -

நாகப்பாம்புகள் வசிக்கின்ற மூக்கு வழியாகவும்; ***மூளை சொரிந்தன*** *- (அவர்கள்) மூளைகள் வெளிப்பட்டன.*

வானரவீரர்களின் கரங்கள் மலைகளைப் பெயர்க்கவும் ஏந்தவும் வல்ல வலிமை வாய்ந்தனவாதலின் "மாக்கை" என்றார். நாக்கு ஆகுபெயராய் வாயைக் குறித்தது. நாக்கும், மூக்கும், வாயும் தலையில் தொளைகள் உள்ள உறுப்புகளாதலின், அத்தொளைகள் வழியே அழுத்தப் பெற்ற மூளைகள் வெளிவந்தன.

7038. அற்கள் ஓடும் நிறத்த அரக்கர்தம்
விற்கள் ஓடு சரம் பட, வெம் புணீர்
பற்களோடும் சொரிதர, பற்றிய
கற்களோடும் உருண்ட, கவிகளே.

அற்கள் ஓடும் நிறத்த அரக்கர்தம் *- இருளும் (அஞ்சி) ஓடவல்ல (கருமை) நிறம் உடைய அரக்கர்களுடைய;* ***விற்கள்*** *- விற்களிலிருந்து;* ***ஓடுசரம் பட*** *- விரைந்து வருகின்ற அம்புகள் பட்டதனால்;* ***வெம்புண்நீர்*** *- கொதிக்கின்ற புண்களிலிருந்து சொட்டும் உதிரம்;* ***பற்களோடும் சொரிதர*** *- பற்களோடும் வெளியே விழ;* ***பற்றிய கற்களோடும்*** *- (அரக்கர் மேல் வீசக் கொண்டு வந்த கரங்களில்) கற்களைப் பிடித்தவாறு;* ***கவிகள் உருண்ட*** *- குரங்குகள் (களத்தில்) (வீழ்ந்து) உருண்டன.*

7039. நின்று மேரு நெடு மதில் நெற்றியின்
வென்றி வானர வீரர் விசைத்த கல்
சென்று, தீயவர் ஆர் உயிர் சிந்தின,
குன்றின் வீழும் உருமின் குழுவினே.

மேரு நெடுமதில் நெற்றியின் *- மேருமலை போன்று உயர்ந்த மதிலின் உச்சியில்;* **நின்று** *- நின்று கொண்டு;* **வென்றி வானர வீரர்** *- வெற்றி மிகுகின்ற வானர வீரர்கள்;* **விசைத்தகல்** *- வேகத்துடன் வீசிய கற்கள்;* **குன்றின் வீழும் உருமின் குழுவின்** *- மலை மேல் விழுகின்ற இடியின் கூட்டங்கள் போல;* **சென்று** *- போய் ;* **தீயவர் ஆர் உயிர சிந்தின** *- கொடியவர்களாகிய அரக்கர்களின் அரிய உயிரைப் பறித்துச் சென்றன.*

7040. எதிர்த்த வானரம் மாக் கையொடு இற்றன;
மதில் புறங் கண்டு, மண்ணில் மறைந்தன;-
கதிர்க் கொடுங் கண் அரக்கர் கரங்களால்
விதிர்த்து எறிந்த விளங்கு இலை வேலினே.

கதிர் கொடு கண் அரக்கர் கரங்களால் - *(வெகுளியில்) ஒளியுடைய கண்களைக்கொண்ட அரக்கருடைய கைகளால்;* **விதிர்த்து எறிந்த விளங்கு இலை வேலின்** - *அசைத்து வீசிய ஒளிர்கின்ற இலை வடிவான வேல்களால்;* **எதிர்த்த வானரம்** - *எதிர்த்துப் போரிட்ட வானரங்கள்;* **மாக்கையோடு இற்றன** - *பெரிய கரங்கள் அறுபட்டு மடிந்தனவாகி;* **மதில்புறம் கண்டு மண்ணில் மறைந்தன** - *மதிலுக்கு வெளிப்புறத்தில் மண்ணிலே (வீழ்ந்து) மறைந்தன.*

7041. கடித்த, குத்தின, கையின் கழுத்து அறப்
பிடித்த, வள் உகிரால் பிளவு ஆக்கின,
இடித்த, எற்றின, எண் இல் அரக்கரை
முடித்த-வானரம், வெஞ் சினம் முற்றின.

வானரம் - *குரங்குகள்;* **வெம்சினம் முற்றின** - *கொடுங்கோபம் மிக்கனவாய்;* **கடித்த** - *(பற்களால் அரக்கரைக்) கடித்தன;* **கையில் குத்தின** - *கைகளால் குத்தின;* **கழுத்து அறப்பிடித்த** - *அரக்கர் கழுத்துகள் துண்டாம்படி இறுக்கின;* **வள் உதிரால் பிளவு ஆக்கின** - *கூரிய நகங்களால் இருபிளவாகப் பிளந்தன;* **இடித்த** - *முட்டிகளால் தாக்கின;* **எற்றின** - *கால்களால் உதைத்தன;* **எண்ணில் அரக்கரை முடிக்க** -*எண்ணற்ற அரக்கர்களை (இவ்வாறாக) அழித்தன.*

வினைகளை அடுக்கும் திறத்தால், கம்பர் களக்காட்சியைக் கண்முன் நிறுத்துகிறார்.

7042. எறிந்தும், எய்தும், எழு முளைத் தண்டு கொண்டு
அறைந்தும், வெவ் அயில் ஆகத்து அழுத்தியும்,
நிறைந்த வெங் கண் அரக்கர் நெருக்கலால்,
குறைந்த--வானர வீரர் குழுக்களே.

வெம்கண் நிறைந்த அரக்கர் - *கொடுமை நிறைந்த கண்களையுடைய அரக்கர்கள்;* **எறிந்தும்** - *(பல படைக்கருவிகளை) வீசியும்;* **எய்தும்** - *(அம்புகளை) ஏவியும்;* **எழு** - *இரும்புத் தூண் போன்ற;* **முளை தண்டு கொண்டு அறைந்தும்** - *மூங்கில் கோல்களைக் கொண்டு அடித்தும்;* **வெம் அயில் ஆகத்து அழுத்தியும்** - *கடுமையான வேல்களை உடலில் புதையுமாறு அழுத்தியும்;* **நெருக்கலால்** - *நெருக்கியதனால்;* **வானர வீரர் குழுக்கள் குறைந்த** - *குரங்கு வீரர்கள் கூட்டம் அளவில் குறைந்து போயிற்று.*

எழு-இரும்புத்தூண்:முளை-மூங்கில்."முளைவாய் எயிற்ற முள் உகிர் ஞமலி" (குறிஞ்சிப் : 131) எனுமிடத்து, முளை-மூங்கில் எனும் பொருளில் வந்தமை காணலாம். "நிறைந்த வெங்கண் அரக்கர், குறைந்த வானர வீரர்" என்பதில் அடிமுரணும் சொல் நயமும் தோன்றுதல் காண்க.

acharya.org

7043. **செப்பின் செம் புனல் தோய்ந்த செம் பொன் மதில்,**
துப்பின் செய்தது, போன்றது, சூழ் வரை;
குப்புற்று ஈர் பிணக் குன்று சுமந்துகொண்டு
உப்பின் சென்றது, உதிரத்து ஒழுக்கமே.

செப்பில் செம்புனல் தோய்ந்த செம்பொன்மதில் - செம்பை உருக்கிய ஒழுக்கினைப்போல, இரத்தம் தோய்ந்த செம்பொன்னால் ஆன (இலங்கை) மதிலானது; **சூழ் வரை** - சுற்றி நின்ற ஒரு மலை; **துப்பில் செய்தது போன்றது** - செம்பவழத்தால் ஆக்கியது போலத் தோற்றம் அளித்தது; **உதிரத்து ஒழுக்கம்** - இரத்தப் பெருக்கம்; **குப்புற்று பிணக்குன்று ஈர்** - தலைகீழாக வீழ்ந்த பிண மலைகளை இழுத்து; **சுமந்து கொண்டு** - தாங்கிக் கொண்டு ; **உப்பில் சென்றது** - உப்புக்கடலை நோக்கிப் பாய்ந்து சென்றது.

மதில் இரத்தம் தோய்ந்து கிடந்தமையால், செம்பவழத்தால் ஆன மலை போன்று காட்சியளித்தது. பிணங்களைத் தோளில் சுமந்துகொண்டு செல்கையில், தலைகுப்புற வீழ்ந்து கிடப்பது இயல்பு. இரத்த ஆறு, பிணங்களைத் தலைகீழாக்கிக் கடலை நோக்கி இழுத்துச் சென்றது. உப்பு-ஆகு பெயராய் கடலைக் குறித்தது.

7044. **வந்து இரைத்த பறவை மயங்கின,**
அந்தரத்தில் நெருங்கலின், அங்கு ஒரு
பந்தர் பெற்றது போன்றது--பற்றுதல்

இந்திரற்கும் அரிய இலங்கையே. **இந்திரற்கும் பற்றுதல் அரிய இலங்கை** - (தேவர் தலைவனான) இந்திரனாலும் கைப்பற்றிக் கொள்ளுதற்கு அரியதான இலங்கை மாநகரானது; **வந்து இரைத்த மயங்கின பறவை** - அங்கு பிணம் தின்ன வந்து கூச்சலிட்ட பறவைகளின் பல்வகைக் கூட்டம்; **அந்தரத்தின் நெருங்கலின்** - ஆகாயத்தில் (இடைவெளியின்றி) நெருங்கியதால்; **அங்கு ஒரு பந்தர் பெற்றது போன்றது** - அவ்விடத்தின் மேலே பந்தல் (வேய்ந்து) இட்டாற்போன்று காட்சி தந்தது.

போர்க்களக்காட்சியைத் தேவர்கள் காண இயலாதவாறு, பறவைகள் பந்தலிட்டு மறைத்தன என்பது ஒரு குறிப்பாம். "மயங்கின பறவை" என்பது, பல்வகையான பறவைக் கூட்டத்தைக் குறித்து நின்றது.தேவரும் வாய்திறக்க அஞ்சும் இலங்கையில் பறவைகளும் கூச்சலிடும் துணிவைப் பெற்றனவே! என வியந்தவாறு.

7045. **தங்கு வெங் கனல் ஒத்துத் தயங்கிய**
பொங்கு வெங் குருதிப் புனற் செக்கர்முன்,

கங்குல் அன்ன கவந்தமும் கைஎடுத்து,

அங்கும் இங்கும் நின்று, ஆடினவாம்அரோ. **தங்கு வெங்கனல் ஒத்து** - குவிந்து கிடக்கின்ற கொடுந்தணல் போன்று; **தயங்கிய** - ஒளிர்கின்ற; **பொங்கு வெங்குருதிப் புனல்** - பொங்குகின்ற கொடிய உதிர நீராகிய; **செக்கர்முன்** - சிவந்த அந்தி வானத்தின் முன்னால்; **கங்குல் அன்ன கவந்தமும்** - இரவு வந்தாற் போன்ற (அரக்கர்களின்) தலையற்ற உடல்களும்; **கை எடுத்து** - கைகளை உயர்த்தியவாறு; **அங்கும் இங்கும் நின்று ஆடின** - அங்கும் இங்குமாக நின்று ஆடல் நிகழ்த்தின.

7046. **கொன் நிறக் குருதிக் குடை புட்களின்**
தொல் நிறச் சிறையில் துளி தூவலால்,
பல் நிறத்த பதாகைப் பரப்பு எலாம்
செந் நிறத்தனவாய், நிறம் தீர்ந்தவே.

கொன்நிறக் குருதி - அச்சந் தருகின்ற செந்நிறமுள்ள இரத்தத்திலே; **குடைபுட்களின்** - மூழ்குகின்ற பறவைகளின்; **தொல் நிறச் சிறையில் துளிதூவலால்** - பழைய இறகுகளில் படிந்த (குருதித்) துளிகள் சிந்துவதால்; **பல்நிறத்த பதாகைப் பரப்பு எலாம்** - பல நிறங்களைக் கொண்ட பெருங்கொடிகளின் கூட்டம் எல்லாம்; **செந்நிறத்தனவாய் நிறம் தீர்ந்த** - செந்நிறமாக மாறிப் பழைய நிறம் மாறிவிட்டன.

வானரங்கள் மதிலிலிருந்து இரங்குதலும் அரக்கர் நிரம்புதலும்

7047. **பொழிந்த சோரிப் புதுப் புனல் பொங்கி மீ**
வழிந்த மா மதில் கைவிட்டு, வானரம்,
ஒழிந்த, மேருவின் உம்பர்விட்டு இம்பரின்
இழிந்த மாக் கடல் என்ன, இழிந்ததே.

வானரம் - குரங்குகள்; **ஒழிந்த** - வலிமை குறைந்தனவாய்; **பொழிந்த சோரிப் புதுப்புனல்** - சொரிந்த உதிரம் என்னும் புது வெள்ளம் பொங்கி; **மீவழிந்த மாமதில் கைவிட்டு** - மேலே வழியப் பெற்ற பெரிய மதிலினைக் கைவிட்டு விட்டு; **மேருவின் உம்பர் விட்டு இம்பரின் இழிந்த** -மேருகிரியின் மேலிடத்தை விட்டு அகன்று மற்றொரு பக்கத்தில் இறங்கிய; **மாகடல் என்ன இழிந்த** - பெரிய கடலே போன்று கீழே இறங்கின.

7048. **பதனமும், மதிலும், படை நாஞ்சிலும்,**
கதன வாயிலும், கட்டும் அட்டாலையும்,

முதல யாவையும் புக்குற்று முற்றின-
விதன வெங் கண் இராக்கதர் வெள்ளமே.

விதன வெங்கண் இராக்கதர் வெள்ளம் - துயரம் புரியவல்ல கொடிய கண்களையுடைய இராக்கதர் பெருங்கூட்டத் தொகுதிகள்; **பதனமும்** - மதிலில் உள்ள மேடைகளிலும்;மதிலும்-மதில்களிலும்; **படை நான்கிலும்** - அம்புகள் விடுதற்குரிய (ஏவறை) முடுக்குகளிலும்; **கதன வாயிலும்** - (பகைவர்) கலங்குதற்குரிய கோபுர வாயிலிலும்; **கட்டும் அட்டாலையும்** - மதில் மேல் கட்டப்பட்ட மண்டபங்களிலும்; **முதலயாவையும்** - (இவை) முதலான எல்லா இடங்களிலும்; **புக்குற்று முற்றின** -புகுந்து நிரம்பின.

பதணம் - மதில்களின் உள் உள்ள மேடை "நெடுமதில் நிறைப் பதணத்து" (பதிற்றுப். 22-25) என்பதனால் இச்சொல் பதணம் எனவும் வழங்கும் எனத் தெரிகிறது. நாஞ்சில்- மதில் உறுப்புக்களுள் ஒன்று.. அம்பு ஏவும் துளைகள் உள்ள இடம். ஞாயில் எனவும் வழங்கும். அட்டாலை-கோட்டை மதில் மேல் கட்டப்படும் மண்டபம். அரக்கர் மட்டுமே அன்றிக் கோட்டை வாயிலும் கலக்கம் செய்யும் என்பார். "கதன வாயிலும்" என்றார். "கோட்டைக்கு அரணாகப் போடப்பட்ட உட்படிகள்" என்பது பழைய உரை.

7049. **பாய்ந்த சோரிப் பரவையில் பற்பல**
நீந்தி ஏகும், நெருக்கிடைச் செல்வன;
சாய்ந்து சாய்ந்து, சரம் படத் தள்ளலுற்று
ஓய்ந்து வீழ்ந்த; சில சில ஓடின.

நெருக்கிட - (அரக்கர்) நெருங்கி வந்தமையால்; **செல்வன** - (வேறிடங்கட்குத் தப்பிச்) செல்கின்ற; **பற்பல** - பலவாய குரங்குகள்; **பாய்ந்த சோரிப் பரவையில்** - பாய்ந்து ஓடிச் செல்கின்ற உதிரக் கடலில்; **நீந்தி ஏகும்** - நீந்திக் கடப்பதற்கு முயலும்; **சிலசில** - சிற்சில குரங்குகள்; **சாய்ந்து சாய்ந்து** - மிகவும் தளர்ந்து; **சரம்பட** - (அரக்கர் விட்ட) அம்புகள் தைத்ததனால்; **தள்ளல் உற்று ஓய்ந்து வீழ்ந்த** - உயிர் தளர்ந்து செயலிழந்து வீழ்ந்தன; **சி லசில ஓடின** - சிற்சில (உயிர் தப்பிப் பிழைக்க) ஓட்டம் பிடித்தன.

உதிரவெள்ளத்தின் மிகுதி காட்ட "சோரிப்பரவை" என்றார். போரிடும் பொருட்டு மதில்களில் ஏறிய குரங்குகள், அரக்கர்களால் துரத்தப்பட்டமை கூறியவாறு.

அரக்கர் சேனையின் ஆரவாரம்

7050. **தழிய வானர மாக் கடல் சாய்தலும்,**
பொழியும் வெம் படைப் போர்க் கடல் ஆர்த்தவால்-
ஒழியும் காலத்து உலகு ஒரு மூன்றும் ஒத்து

அழியும் மாக் கடல் ஆர்ப்பு எடுத்தென்னவே.

ஒழியும் காலத்து - யாவும் அழியும் ஊழிக் காலத்தில்; **ஒரு மூன்று உலகும் ஒத்து** - மூன்று உலகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து; **அழியும்** - அழிவதற்குக் காரணமான; **மாகடல்** - பெருங்கடலானது; **ஆர்ப்பு எடுத்து அன்ன** - பேரொலி எழுப்பியது போன்று; **தழிய மாகடல் வானரம் சாய்தலும்** - (மதிலைத்) தழுவியிருந்த பெருங்கடல் போன்ற வானரப் படைகள் வலிமை குன்றிய அளவில்; **பொழியும் வெம்படை** - மேன்மேலும் எய்கின்ற கொடிய போர்க்கருவிகளையுடைய; **போர்க்கடல் ஆர்த்த** - போர் செய்யும் கடல் போன்ற இராக்கத சேனை ஆர்த்தது.

கடல் ஆர்த்த-ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். சுவர்க்கம், மத்திமம், பாதலம் என உலகை மூன்றாகக் கூறுதல் மரபாதலின் "உலகொடு மூன்றும்" என்றார். உலகம் கடலால் அழியும் என்பது முன்னோர் துணிபாதலின், "ஒழியும் காலத்து உலகொரு மூன்றும் ஒத்து அழியும் மாக்கடல்" என்றார்.

7051. முரசும், மா முருடும், முரல் சங்கமும்,
உரை செய் காளமும், ஆகுளி ஓசையும்,
விரைசும் பல் இயம், வில் அரவத்தொடும்,
திரை செய் வேலைக்கு ஓர் ஆகுலம் செய்தவே.

முரசும் - முரசுக் கருவியும்; **மாமுருடும்** - பெரிய முருடு என்னும் கருவியும்; **முரல் சங்கமும்** - முரலுகின்ற சங்கும்; **உரை செய் காளமும்** - புகழ் பெற்ற எக்காளமும்; **ஆகுளி ஓசையும்** - ஆகுளி என்னும் சிறு பறையும்; (என) **விரைசு பல் இயம்** - பலவகையாய்க் கலந்து ஒலிக்கும் பல்வகைக் கருவிகளின் ஓசையும்; **வில் அரவத்தொடும்** - வில்லிலிருந்து சுணை விடுகையில் எழும் ஓசையுடன் கூடி; **திரை செய் வேலைக்கு ஓர் ஆகுலம் செய்த** - அலையால் ஆர்ப்பரிக்கும் கடலுக்கும் ஒரு மனக்கலக்கத்தை உண்டாக்கிவிட்டன. தன் ஒலியை விடப் பேர் ஒலி இல்லை என்று, "ஆர்கலி" எனும் பட்டத்தைப் பெற்றுத் தருக்கியிருந்த கடல், தன் ஒலியிலும் பேரொலியுண்டு என்பதையுணர்ந்து மனக்கலக்கம் அடைந்தது என்பதாம். முருடு - பறைப்பொது எனும் பிங்கலந்தை; மத்தளமுமாம். காளம்-எக்காளம். ஊது கொம்பு. ஆகுளி - சிறு பறை. "நுண்ணீர் ஆகுளி இரட்ட" (மதுரைக்காஞ்சி. 606) தமிழகத்திலிருந்த பல்வகைப் போர்க்கருவிகளின் பெயர்கள்.

இராவணனது படை வெளி வருதல்

7052. ஆய காலை, அனைத்து உலகும் தரும்
நாயகன் முகம் நாலும் நடந்தென,
மேய சேனை விரி கடல், விண் குலாம்

வாயிலூடு புறப்பட்டு வந்ததே.

ஆயகாலை - *அப்பொழுதில்;* **உலகு அனைத்தும் தரும்** - *உலகம் யாவையும் படைக்கும்;* **நாயகன் முகம் நாலும் நடந்தென** - *நான்முகப் பிரமனுடைய நான்கு வாய்களிலிருந்தும் புறப்பட்டது போல;* **மேய சேனை** - *(இலங்கையில்) பொருந்திய (அரக்கர்) சேனையாகிய;* **விரிகடல்** - *பரந்த கடலானது;* **விண்குலாம் வாயில் ஊடு** - *ஆகாயம் அளாவும் (இலங்கையின்) நான்கு வாயில்களின் வழியே;* **புறப்பட்டு வந்தது** - *வெளிப்பட்டு வந்தது.*

7053. **நெடிய காவதம் எட்டும் நிரம்பிய,**
படிய வாயில் பருப்பதம் பாய்ந்தென,
கொடியொடும் கொடி சுற்றக் கொடுத்த தண்டு
ஒடிய ஊன்றின, மும் மத ஒங்கலே.

நெடிய காவதம் எட்டும் நிரம்பிய - *நீண்ட எட்டுக் காதப் பரப்பும் நிறையுமாறு;* **மும்மத ஓங்கல்** - *மூன்று மதங்களையுடைய யானைகள்;* **படிய வாயில்** - *படிகளையுடைய கோட்டை வாயில்களில்;* **பருப்பதம் பாய்ந்தென** - *மலைகள் பாய்ந்து சென்றாற்போல;* **கொடியோடும்** - *(தம்மீதுள்ள) கொடிகளோடும்;* **கொடி சுற்றத் கொடுத்த தண்டு** - *பிற யானைகளின் மீதுள்ள கொடிகளோடும் (அக்கொடிகள்) சுற்றிக்கொள்ள, (அவை) கட்டியுள்ள கம்புகள்;* **ஓடிய ஊன்றின** - *ஒடியுமாறு நெருங்கி (அவற்றை) ஊன்றிக்கொண்டு வெளிவந்தன.*

7054. **சூழி யானை மதம் படு தொய்யலின்,**
ஊழி நாள் நெடுங் கால் என ஓடுவ,
பாழி ஆள் வயிரப் படி பல் முறை
பூழி ஆக்கின, பொன் நெடுந் தேர்களே.

பொன் நெடுந்தேர்கள் - *பொன்னால் ஆகிய நீண்ட தேர்கள்;* **சூழி யானை** - *முகபடாம் அணிந்த யானைகளினுடைய;* **மதம் படு தொய்யலின்** - *மதநீர் பெருகுவதனால் ஆகிய சேற்றில்;* **ஊழி நாள் நெடுங்கால் என** - *ஊழிக்காலத்திலே வீசும் பெருங்காற்றுப் போல;* **ஓடும்** - *விரைந்து ஓடுவனவாய்;* **பாழி ஆள் வயிரப்படி** - *வன்மை பொருந்திய வயிரம் போன்ற பூமியை;* **பன்முறை பூழி ஆக்கின** - *பலவாறாகத் துகள்படுத்தின.*

சேறுமாய்த் தேர்கள் ஓடத்துகளுமாய், ஒன்றோடொன்று மாறுமாறாகி, வாளாகிடக்கிலா மறுகிற் சென்றார்" (கம்ப. 485) என்றார். மிதிலைக்காட்சியிலும்.

7055. **பிடித்த வானரம் பேர் எழில் தோள்களால்**
இடித்த மா மதில் ஆடை இலங்கையாள்,
மடுத்த மாக் கடல் வாவும் திரை எலாம்
குடித்துக் கால்வன போன்ற, குதிரையே.

பிடித்த வானரம் - இலங்கைக் கோட்டையைக் கைப்பற்றிய வானரங்கள்; **பேர் எழில் தோள்களால்** - (அவற்றின்) பெருத்த அழகிய தோள்களால்; **இடித்த மாமதில்** - தகர்க்கப்பட்ட உயர்ந்த மதிலாகிய; **ஆடை இலங்கையால்** - ஆடையையுடுத்த இலங்கையென்னும் மங்கை; **குடித்து மடுத்த மாக்கடல்** - (இடிபட்ட மதில்களின் வழியே உட்புகுந்ததால்) பருகி உட்கொண்ட கடல் நீரை; **வாவும் திரையெலாம்** - தாவிச் செல்லும் அலைகளாக; **கால்வன போன்ற குதிரை** - கக்குவது போன்றிருந்தன குதிரைகள்.

7056. **கேள் இல் ஞாலம், கிளத்திய தொல் முறை**
நாளும் நாளும் நடந்தன நள் இரா,
நீளம் எய்தி, ஒரு சிறை நின்றன,

மீளும் மாலையும் போன்றனர்--வீரரே. **கேள் இல் ஞாலம்** - உவமை கூற இயலாத உலகத்தில்; **தொல்முறை கிளத்திய** - பழங்காலந்தொட்டு பகர்கின்ற; **நாளும் நாளும்** - நாள்தோறும்; **நடந்தன நள் இரா** - சென்றனவாகிய அடர்ந்த இரவுகள்; **நீளம் எய்தி ஒரு சிறை நின்றன** - (இலங்கையின் பேரொளிக் கூட்டத்திற்கு அஞ்சி) வரிசையாக ஒரு பக்கத்தில் (சிறைப்பட்டு) இருந்தவைகள்; **மீளும் மாலையும் போன்றனர் வீரர்** - (சிறை வீடு பெற்று) மீண்டு வெளியே புறப்பட்டு வருவது போன்று அரக்க வீரர்களாகிய காலாட்படையினர் வெளி வந்தனர்.

கேழ்-ஒப்பு. எதுகை நோக்கி, "கேள்" என வந்தது.

7057. **பத்தி வன் தலைப் பாம்பின் பரம் கெட,**
முத்தி நாட்டின் முகட்டினை முற்றுற,
பித்தி பிற்பட, வன் திசை பேர்வுற,
தொத்தி, மீண்டிலவால்--நெடுந் தூளியே.

நெடுந்தூளி - (இவ்வாறு) நால்வகைப் படைகளாலும் எழுப்பப்பட்ட) பெரும் புழுதியானது; **பத்தி** - வரிசையாக; **வன்தலைப் பாம்பின்** - வலிய தலைகளைக் கொண்ட ஆதிசேடனுடைய ; **பரம்கெட** - பாரம் கெடுமாறு; **முத்தி நாட்டின் முகட்டினை** - வான நாட்டின் முகட்டினை; **முற்றுற** - முழுவதும் வளைத்துக் கொள்ளுமாறும்; **பித்திபின்பட** - அண்டச்சுவர் பின் ஆகுமாறும்; **வன்திசை பேர்வுற** - வலிய திசைகள் பெயருமாறும்; **தொத்தி மீண்டில** - ஒட்டிக்கொண்டு மீளாதன ஆயின.

வானரச் சேனை நிலைகுலைய, சுக்கிரீவன் சினந்து பொருதல்

***7058.** நெருக்கி வந்து நிருதர் நெருங்கலால்,*
குரக்குஇனப் பெருந் தானை குலைந்து போய்,
அருக்கன் மா மகன், ஆர் அமர் ஆசையால்
செருக்கி நின்றவன், நின்றுழிச் சென்றவால்.

நெருக்கி வந்து - (தம்மை) நெருக்கிக் கொண்டு வந்து; **நிருதர் நெருங்கலால்** - அரக்கர்கள் நெருங்குவதனால்; **குரக்கினப் பெருந்தானை** - வானரக் கூட்டத்தின் பெரும் படைகள்; **குலைந்து போய்** - நிலை குலைந்து போய்; **ஆர் அமர் ஆசையால்** - போர் செய்யவேண்டும் என்னும் பேராசையுடன்; **செருக்கி நின்றவன்** - பெருமிதத்தோடு நிற்கின்றவனான; **அருக்கன் மாமகன்** - சூரியன் புதல்வன் சுக்கிரீவன்; **நின்றுழிச் சென்ற** - நிற்கும் இடத்தை நோக்கிச் சென்றன.

***7059.** சாய்ந்த தானைத் தளர்வும், சலத்து எதிர்*
பாய்ந்த தானைப் பெருமையும், பார்த்து, உறக்
காய்ந்த நெஞ்சன், கனல் சொரி கண்ணினன்,
ஏய்ந்தது அங்கு ஓர் மராமரம் ஏந்தினான்.

சாய்ந்த தானைத் தளர்வும் - வலிமை குறைந்த வானரப் படையினுடைய தளர்ச்சியையும்; **சலத்து எதிர்பாய்ந்த தானைப் பெருமையும்** -வெகுளியோடு எதிரே தாவி வருகிற அரக்கர் படையின் சிறப்பையும்; **பார்த்து** -கண்டு; **உறக்காய்ந்த** - மிகவும் கொதிப்புற்ற; **நெஞ்சன்** -நெஞ்சையுடையவனும்; **கனல் சொரி கண்ணினன்** -நெருப்புச் சிந்துகின்ற கண்களையுடையவனு மாகி; **அங்கு ஏய்ந்தது** - அவ்விடத்தில் கிடைத்த; **ஓர்** மராமரம் ஏந்தினான் - ஒரு மராமரத்தை தூக்கினான் (சுக்கீரிவன்).

***7060.** வாரணத்து எதிர், வாசியின் நேர், வயத்*
தேர் முகத்தினில், சேவகர்மேல், செறுத்து,
ஓர் ஒருத்தர்க்கு ஒருவரின் உற்று, உயர்
தோரணத்து ஒருவன் எனத் தோன்றினான்.

வாரணத்து - யானை மேலும்; **வாசியின்** - குதிரை மீதும்; **வயத் தேர் முகத்தினில்** - வலிமை மிக்க தேரின் முன்பும்; **சேவகர்மேல்** - அரக்க வீரர் மீதும்; **செறுத்து** - வெகுண்டு; **ஓர் ஒருத்தர்க்கு ஒருவரின்** -ஒவ்வொருத்தனுக்கு முன்னாலும்; **உற்று** - ஒவ்வொரு சுக்கிரீவன் நிற்பதைப்போல; **உயர் தோரணத்து** - உயர்ந்த தோரண

வாயிலிலே; **எதிர்நேர் ஒருவன் என** - எதிர் நின்று (அரக்கருடன்) போரிட்ட ஒப்பற்றவனான அனுமனைப் போல; **தோன்றினான்** - தோற்றமளித்தான் சுக்கிரீவன்.

7061. **களிறும், மாவும், நிருதரும், கால் அற,**
ஒளிறு மா மணித் தேரும் உருட்டி, வெங்
குளிறு சோரி ஒழுக, கொதித்து, இடை

வெளிறு இலா மரமே கொண்டு, வீசினான்.

களிறும் மாவும் நிருதரும் கால் அற - யானைகளும் குதிரைகளும் அரக்க வீரர்களும் கால் ஒடிந்து வீழுமாறும்; **ஒளிறும் மாமணித் தேரும் உருட்டி** - ஒளிர்கின்ற பெரிய மாணிக்கத் தேர்களைக் கவிழுமாறும்; **வெம்குளிறு சோரி ஒழுக** - வெப்பமுடையதாய் ஒலித்துக் கொண்டு உதிரம் ஆறாய்ப் பெருக்கெடுக்குமாறும்; **கொதித்து** - மனத்தில் வெம்மையோடு; **இடை** - நடுவில்; **வெளிறு இலா** - வெண்மையில்லாத (முழுவயிரம் பாய்ந்த); **மரமே கொண்டு வீசினான்** - அந்த மராமரத்தைக் கொண்டே எறிந்தான்.

பிற போர் ஆயுதங்கள் செய்ய இயலாத அழிவை எளிய மரத்தையே கொண்டு சுக்கிரீவன் செய்து முடித்தலால், "எளிய மரமே கொண்டு வீசினான்" என்றார். ஏகாரம்-பிரிநிலை.

7062. **அன்ன காலை, அரிக் குல வீரரும்**
மன்னன் முன் புக, வன்கண் அரக்கரும்
முன் உழந்த முழங்கு பெருஞ் செருத்
தன்னில் வந்து, தலைமயக்குற்றனர்.

அன்ன காலை - அப்பொழுது; **அரிக்குல வீரரும்** - வானர இனத்தைச் சார்ந்த வீரர்களும்; **மன்னன் முன்புக** -அரசனான சுக்கிரீவன் முன்பு செல்ல; **வன்கண் அரக்கரும்** - கொடிய இராக்கதரும்; **முன் உழந்த** - முன்பு போரிட்டு வருந்திய; **முழங்கு பெருஞ்செருதன்னில்** - ஒலிக்கின்ற பெரிய போரில்; **வந்து தலைமயக்குற்றனர்** - வந்து கைகலந்தனர்.

7063. **கல் துரந்த களம் பட, வஞ்சகர்**
இற்று உலந்து முடிந்தவர் எண் இலர்;
வில் துரந்தன வெங் கணையால் உடல்
அற்று உலந்த குரங்கும் அனந்தமே.

களம் துரந்த கல்பட - போர்க்களத்தில் எறிந்த கற்கள் வீழ்ந்ததனால்; **வஞ்சகர் இற்று உலந்து** - வஞ்சகராகிய அரக்கர்களில் உயிரற்று ஆயுள் அழிந்து; **முடந்தவர் எண்ணிலர்** - இறந்து போனவர்கள் கணக்கற்றவர்கள்; **வில்துரந்தன** - அரக்கரின் விற்கள் செலுத்திய; **வெம்கணையால்** - கொடிய அம்புகளால்; **உடல் அற்று உலந்த குரங்கும்** - உடல் இழந்து இறந்த குரங்குகளும்; **அனந்தம்** - எல்லையில்லாதனவாம். கல்லைக் கொண்டு போரிட்ட வானரங்களும், வில்லைக்கொண்டு போரிட்ட அரக்கர்களும் எண்ணற்றோர் களத்தில் இறந்து பட்டனர் என்பதாம்.

7064. **கற்கள் தந்து, நிமிர்ந்து, கடுஞ் செரு**
மற்கடங்கள் வலிந்து மலைந்திட,
தற்கு அடங்கி உலந்தவர்தம் உயிர்
தெற்கு அடங்க நிறைந்து செறிந்தவால்.

நிமிர்ந்து கடும் செரு - உயர்ந்து கடுமையாக நிகழ்ந்த யுத்தத்தில்; **மற்கடங்கள்** - குரங்குகள்; **வலிந்து** - வலிமையோடு; **கற்கள் தந்து மலைந்திட** - கற்களை வீசிப் போரிட; **தற்கு அடங்கி** - (தம்) கர்வம் அழிந்து; **உலந்தவர் தம் உயிர்** - இறந்தவர்களான அரக்கர்களின் உயிர்கள்; **தெற்கு அடங்க** -தென்திசை முழுவதும்; **நிறைந்து செறிந்த** - நிறைந்து நெருங்கின.

மர்க்கடம்-குரங்கு. தற்கு-தருக்கு; செருக்கு. எதுகை நோக்கி மற்கடம் எனவும், தற்கு எனவும் வந்தன. செய்யுளாதலின், தெற்கு-இயமனின் திசை. ஆகுபெயராய் அவன் உலகைக் குறித்தது.

7065. **பாடுகின்றன, பேய்க் கணம்; பல் விதத்து**
ஆடுகின்ற, அறு குறை; ஆழ கடற்கு
ஓடுகின்ற, உதிரம்; புகுந்து, உடல்
நாடுகின்றனர், கற்புடை நங்கைமார்.

பேய்க்கணம் பாடுகின்றன - பேயின் கூட்டங்கள் (போர்க்களத்தில்) பாடத் தொடங்கின; **அறுகுறை** - தலைஅற்ற கவந்தங்கள்; **பல்விதத்து ஆடுகின்ற** - பலவகையாக ஆடத் தொடங்கின; **உதிரம்** - இரத்தமானது; **ஆழ்கடற்கு** - ஆழமிக்க கடலைநோக்கி; **ஓடுகின்ற** - ஓடத்தொடங்கின; **கற்புடை நங்கைமார்** - கற்புடைய மகளிர்; **புகுந்து** - போர்களத்துக்குள் புகுந்து; **உடல் நாடுகின்றனர்** - (இறந்துபட்ட) தத்தம் கணவன்மார்களின் உடலைத் தேடத் தொடங்கினர்.

7066. **யானை பட்ட அழி புனல் யாறு எலாம்**

பானல் பட்ட; பல கணை மாரியின்
சோனை பட்டது; சொல்ல அரும் வானரச்
சேனை பட்டது; பட்டது, செம் புண்ணீர்.

பட்ட யானை - வானரங்களால் தாக்கப்பட்டு மாண்ட யானைகளிலிருந்து; **அழிபுனல் யாறு எலாம்** - பெருகிய இரத்தத்தால் ஆன ஆறுகள் எல்லாம்; **பானல்பட்ட** - கடலிற் சென்று கலந்தன; **பல்கணை மாரியின் சோனைபட்டது** - அரக்கரின் பல்வகையான அம்பு மழையால் விடாமழை தோற்றது; **சொல் அரும்** - (அதனால் இவ்வளவு என்று) சொல்ல இயலாத; **வானரச் சேனை பட்டது** - குரங்குச் சேனை இறந்து பட்டது; **செம்புண் நீர் பட்டது** - (அதனால் களம் எங்கும்) சிவந்த இரத்தமே (கண்ணில்) பட்டது.

"யானை பட்ட வழி" எனக் கொண்டு, யானைகள் மாண்டு கிடந்த வழிகளில் எல்லாம் பெருகி ஓடிய குருதி, ஆறுகளாகி, அருகில் உள்ள கடலில் சங்கமித்தன எனக் கூறினுமாம். பானல்-கடல். யானைகளின் இரத்தமும், வானரங்களின் இரத்தமும் வேறுபாடின்றிக் கடலில் கலந்தன என்றவாறு.

அரக்கர் சேனையின் அழிவு கண்டு, வச்சிரமுட்டி வந்து பொருதல்

7067. **காய்ந்த வானர வீரர் கரத்தினால்**
தேய்ந்த ஆயுளர் ஆனவர் செம் புண்ணீர்
பாய்ந்த தானைப் படு களம் பாழ்படச்
சாய்ந்ததால், நிருதக் கடல்-தானையே.

காய்ந்த வானர வீரர் கரத்தினால் - வெகுண்டெழுந்த வானரப்படை வீரர்களின் கைகளால்; **தேய்ந்த ஆயுளர் ஆனவர்** - குறைந்த ஆயுளையுடையவராகிப் போன அரக்கர்களுடைய; **செம்புண் நீர் பாய்ந்த** - சிவந்த இரத்தம் (வெள்ளமாகப்) பாய்ந்த; **தானைப் படுகளம் பாழ்பட** - சேனைகள் இறந்து கிடந்த போர்க்களம் பாழாகும்படி; **நிருதக் கடல்தானை** - அரக்கர்களுடைய படையாகிய கடல்; **சாய்ந்தது** - வலி குன்றியது.

வானரர் காய்வு(சினம்), அரக்கர் தேய்வுக்குக் காரணம் ஆயிற்று. ஆயுள் தேய்ந்தவர் எனவர உரிய தொடரை "தேய்ந்த ஆயுளர்" என்று ஓர் நயம். களத்தில் உள்ளவர் மடிவது கண்டு, மற்றவர் அஞ்சி ஓடினர் ஆதலால், "களம் பட, சாய்ந்தது நிருதக் கடல் தானை" என்றார்.

7068. **தங்கள் மாப் படை சாய்தலும், தீ எழ**
வெங் கண் வாள் அரக்கன், விரை தேரினை,

கங்க சாலம் தொடரக் கடற் செலூஉம்
வங்கம் ஆம் என வந்து, எதிர் தாக்கினான்.

தங்கள் மாப்படை சாய்தலும் - தங்களுடைய (அரக்கருடைய) பெரும்படை வலி குன்றிய போது; **வெங்கண் தீ எழ** - கண்களில் வெப்பமிக்க தீ (ப்பொறி) எழுமாறு; **வாள் அரக்கன்** -கொடிய அரக்கனாகிய வச்சிரமுட்டி; **விரைதேரினை** - வேகமாக வரும் தேரினை; **கங்கசாலம் தொடர** - பருந்துக் கூட்டங்கள் பின்தொடர்ந்து வர; **கடல்செலூஉம் வங்கம் ஆம் என** - கடலிலே செல்லும் கப்பல் போல் (செலுத்தி); **வந்து எதிர் தாக்கினான்** - வந்து எதிரே தாக்கத் தொடங்கினான்.

இங்குக் கூறப்படும் அரக்கன் வச்சிரமுட்டி என்பது இப்படலத்து 55 ஆம் பாடலால் விளங்கும்.கங்கசாலம்-பருந்துக் கூட்டம். "கங்கமொடு காகம் மிடையக் கடலின் ஓடும் வங்கமெனல் ஆயதொரு தேரின் மிசை வந்தான்" (3034) என்பார் முன்னும் பெருவீரர்கள் போர்க்களம் செல்கையில், தமக்குக் களத்தில் இரை மிகுதிபடக் கிட்டும் என்று பருந்துகள் பின் தொடரும். "கூற்று இனத்து அன்னார்கொடுவில் உடன் ஏந்தி, பாற்றினம் பின்படர முன்படர்ந்து" (பு. வெ.மாலை. 1,5) என்பது காண்க. குருதியை வெள்ளம் என்றதற்கேற்ப, அதனிடை ஓடும் தேரினை வங்கம் என்றார்.

7069. **வந்து தாக்கி, வடிக் கணை மா மழை**
சிந்தி, வானரச் சேனை சிதைத்தலும்,
இந்திராதியரும் திகைத்து ஏங்கினார்;
நொந்து, சூரியன் கான்முளை நோக்கினான்.

வந்து தாக்கி - (வச்சிரமுட்டி தேரில் விரைந்து) வந்து தாக்கி; **வடிக்கணை மாமழை சிந்தி** - கூரிய அம்புகளை மழையாகப் பொழிந்து; **வானரத் தானை சிதைத்தலும்** - குரங்குப் படையை அழித்தபோது; **இந்திராதியரும் திகைத்து ஏங்கினார்** - இந்திரன் முதலான தேவர்களும் மனம் தடுமாறி (எது நேருமோ என்று) தவித்தார்கள்; **சூரியன் கான்முளை** - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **நொந்து நோக்கினான்** - மனம் நொந்து (அந்நிலையைக்) கண்ணுற்றான்.

வந்து தாக்கி- "வந்து தாக்கினான்" என மேற்பாட்டில் சொன்னதன் அநுவாதம்.

வச்சிரமுட்டியைச் சுக்கிரீவன் அழித்தல்

7070. **நோக்கி, வஞ்சன் நொறில் வய மாப் பரி**
வீக்கு தேரினின் மீது எழப் பாய்ந்து, தோள்
தூக்கு தூணியும் வில்லும் தொலைத்து, அவன்
யாக்கையும் சிதைத்திட்டு, எழுந்து ஏகினான்.

நோக்கி - (அந்நிலை) கண்டு (சுக்கிரீவன்); **வஞ்சன் நொறில் வயமாப்பரி** - வஞ்சகன் ஆகிய வச்சிரமுட்டியின் விரைந்து செல்லும் வலிய குதிரைகள்; **வீக்கு தேரின் மீது** - பூட்டிய தேரின் மீது; **எழப் பாய்ந்து** - எழுந்து பாய்ந்து; **தோள் தூக்கு தூணியும் வில்லும்** - தோளில் தொங்க **விட்டிருந்த அம்பறாத் தூணியையும் வில்லினையும்** ; தொலைத்து - அறுத்து; **அவன் யாக்கையும்** - அவனுடைய உடலையும்; **சிதைத்திட்டு எழுந்து ஏகினான்** - அழித்துவிட்டு, (அங்கிருந்து) கிளம்பிச்சென்றான்.

நொறில்-விரைவு. "நொறில் பரித்தேர் பட நூறி" (3034) என்பார் முன்னும். சிதைத்திட்டு-'இட்டு' துணைவினை. தம் அழிவிற்குக் காரண கருத்தனாகிய வச்சிரமுட்டியை மாய்த்து, படைத்தலைவன் தான் என நிரூபித்தான் சுக்கிரீவன். "தானை படைத்தகையால் பாடுபெறும்" (குறள். 768) எனும் வள்ளுவர் வாய்மொழி உண்மையாதல் காண்க.

7071. **மலை குலைந்தென, வச்சிரமுட்டி தன்**
நிலை குலைந்து விழுதலின், நின்றுளார்
குலைகுலைந்து கொடி நகர் நோக்கினார்;
அலை கிளர்ந்தென, வானரம் ஆர்த்தவே.

மலை குலைந்தென - மலை நிலை குலைந்தாற்போல; **வச்சிரமுட்டி** - வச்சிரமுட்டியானவன்; **தன் நிலை குலைந்து விழுதலின்** - தன் நிலைதடுமாறி விழுந்ததனால்; **நின்றுளார்** - (அவனைச் சார்ந்து) நின்றிருந்த அரக்கர்கள்; **குலை குலைந்து** - நடுநடுங்கி; **கொடிநகர் நோக்கினர்** - கொடிகள் உயர்ந்த இலங்கை மாநகரை நோக்கித் திரும்பினர்; **அலை கிளர்ந்தென வானரம் ஆர்த்த** - அலைகள் பொங்கி எழுந்தாற்போல வானரங்கள் பேரொலி செய்தன.

இப்பாடலின் தொடைப்பொலிவும், நடைநயமும் இன்பந் தருபவை. "மலை குலைந்தென" என வச்சிரமுட்டியைக் குறிப்பதனால், "அவன் அளக்கலாகா அளவும் பெருமையும், துளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும்" (நன். பொதுப்) கற்பார் கண் முன் நிறுத்துகின்றார் கவிஞர்.

கீழை வாசலில் நிகழ்ந்த போர்

7072. **வீழி வெங் கண் இராக்கதர் வெம் படை,**
ஊழி ஆழி கிளர்ந்தென ஓங்கின,
கீழை வாயிலில் கிட்டலும், முட்டினர்,
சூழும் வானர வீரர் துவன்றியே.

வீழி வெங்கண் இராக்கதர் வெம்படை - வீழிக்கனி போன்று சிவந்த கொடுங்கண்களையுடைய அரக்கரின் கொடும்படை; ***ஊழி ஆழி கிளர்ந்தென*** - ஊழிக்காலத்தே கடல் பொங்கியெழுந்தது போல; ***ஓங்கின*** - மேல் எழுந்து வந்தன; ***கீழை வாயிலில் கிட்டலும்*** - வை கிழக்கு வாசலை அடைதலும்; ***சூழும் வானர வீரர் துவன்றி முட்டினர்*** - சுற்றிலும் உள்ள வானரப்படை வீரர்கள் நெருக்கித் தாக்கினர்.

வீழி-ஒரு கனி; செந்நிறமுடையது. வெகுளியால் எப்போதும் சிவந்திருக்கும். அரக்கர் கண்களுக்கு உவமை. கீழை வாசல் வானரப்படைத் தலைவன் நீலன் ஆவான்.

7073. சூலம், வாள், அயில், தோமரம், சக்கரம்,
வாலம், வாளி, மழையின் வழங்கியே,
ஆலம் அன்ன அரக்கர் அடர்த்தலும்,
காலும் வாலும் துமிந்த, கவிக் குலம்.

ஆலம் அன்ன அரக்கர் - கொடிய நஞ்சு போன்ற அரக்கர்கள்; ***சூலம், வாள், அயில், தோமரம், சக்கரம், வாலம், வாளி*** - சூலம், வாள், மழு, தோமரம், சக்கரம், பிண்டி பாலம், அம்பு (முதலிய) ஆயுதங்களை; ***மழையின் வழங்கி*** - மழை போன்று பொழிந்து; ***அடர்த்தலும்*** - எதிர்த்தபோது; ***கவிக்குலம்*** - வானரக்கூட்டங்கள்; ***காலும் வாலும் துமிந்த*** - கால்களும் வால்களும் துண்டிக்கப்பட்டன ஆயின.

சூலம் - முத்தலைவேல். தோமரம் - தண்டு; இரும்புலக்கையுமாம். எறியீட்டி என்பாரும் உளர். வாலம்- பிண்டிபாலம். ஆலம்-நஞ்சு. அரக்கர் ஆலத்துக்கு ஒப்பு. "ஆலம் அன்னவர்க்கு" (கம்ப. 5351)

7074. வென்றி வானர வீரர் விசைத்து எறி
குன்றும் மா மரமும், கொடுங் காலனின்
சென்று வீழ, நிருதர்கள் சிந்தினார்;
பொன்றி வீழ்ந்த, புரவியும் பூட்கையும்.

வென்றி வானர வீரர் - வெற்றிக்குரிய வானர வீரர்கள்; ***விசைத்து எறி*** - விசையோடு எறிகின்ற; ***குன்றும் மாமரமும்*** - மலைகளும் பெரிய மரங்களும்; ***கொடும் காலனின்*** - கொடிய கூற்றுவனைப் போல; ***சென்று வீழ*** - (விரைந்து) சென்று வீழ்ந்த போது; ***நிருதர்கள் சிந்தினார்*** - அரக்கர்கள் சிதறினர்; ***புரவியும் பூட்கையும் பொன்றி வீழ்ந்த*** - குதிரைகளும் யானைகளும் இறந்து வீழ்ந்தன.

புழைக்கை - பூட்கை என ஆனையின் பெயராயிற்றுப் போலும். துளையுடைய கையுடையது. என்னும் காரணப்பெயர். சினை ஆகுபெயர்.

7075. **தண்டு, வாள், அயில், சக்கரம், சாயகம்,**
கொண்டு, சீறி, நிருதர் கொதித்து எழ,
புண் திறந்து குருதி பொழிந்து உக,
மண்டி ஓடினர், வானர வீரரே.

நிருதர் - சினம் மிக்க அரக்கர்; **தண்டுவாள் அயில் சக்கரம் சாயகம் கொண்டு** - கதை, வாள், வேல், சக்கரப்படை, அம்பு முதலியன கைக்கொண்டு; **சீறிக் கொதித்து எழ** - வெகுண்டு மனம் வெம்பி எழுந்தபோது; **வானர வீரர்கள்** - குரங்கு வீரர்கள்; **புண் திறந்து குருதி பொழிந்து உக** -(பகைவர் ஆயுதங்களால் விளைந்த) புண்களின் வாய் திறந்து கொட்டிய உதிரம் சிந்த; **மண்டி ஓடினர்** - நெருங்கி ஓடினர்.

தண்டு-கதை. சாயகம்-அம்பு.

நீலன் நிகழ்த்திய போர்

7076. **எரியின் மைந்தன், இரு நிலம் கீழுற,**
விரிய நின்ற மராமரம் வேரொடும்
திரிய வாங்கி, நிருதர் வெஞ் சேனை போய்
நெரிய, ஊழி நெருப்பு என வீசினான்.

எரியின் மைந்தன் - (அப்போது) அக்கினியின் புதல்வனான நீலன்; **இருநிலம் கீழ் உற** - பெருமைக்குரிய பூமிக்குள் வேரூன்றி; **விரிய நின்ற மராமரம்** - பரவி நின்ற மராமரம் ஒன்றை; **வேரொடும் திரிய வாங்கி** - வேரோடு திருகி எடுத்து; **நிருதர் சேனைபோய் நெரிய** - அரக்கரின் கொடிய படைகள் தூளாகுமாறு; **ஊ ழி நெருப்பு என வீசினான்** - ஊழிக்காலத்து எழும் நெருப்பைப் போல வீசி எறிந்தான்.

"அரியும் மற்று எனது கூறு நீலன் என்று அறைந்திட்டானால்" (கம்ப. 205) என்றதனால், "எரியின் மைந்தன்" எனப்பட்டான் நீலன். அவன் வீசிய பச்சை மரம், அரக்கர்க்கு எரியும் நெருப்பாயிற்று என்பது ஒரு நயம்.

7077. **தேரும், பாகரும், வாசியும், செம் முகக்**
காரும், யாளியும், சீயமும், காண் தகு
பாரின் வீழப் புடைப்ப, பசும் புணின்
நீரும் வாரிஅதனை நிறைத்ததே.

தேரும் பாகரும் - தேர்களும், அவற்றை ஓட்டுபவர்களும்; **வாசியும் செம்முகக் காரும் யாளியும் சீயமும்** - அவற்றில் பூட்டப்பட்ட குதிரைகளும், (குருதியால்) சிவந்த முகங்களையுடைய யானைகளும், யாளிகளும், சிங்கங்களும்; **காண்தகு பாரின்** - காணத்தக்க (அழகிய) நிலத்திடையே; **வீழ** - (உயிர் நீத்து) விழும்படி;

புடைப்ப - *(அந்த மராமரம்) தாக்க;* **பசும் புண்ணின் நீரும்** - *பச்சைப் புண்ணிலிருந்து வெளியான குருதியும்;* **வாரி அதனை நிறைத்தது** - *கடலை நிறைத்தது.*

செம்முகக் கார்-சிவந்த முகமுடைய மேகம் போன்ற யானை; உவமையாகு பெயர்.

7078. அரக்கர் சேனை அடு களம் பாழ்பட
வெருக்கொண்டு ஓடிட, வெம் படைக் காவலர்
நெருக்க, நேர்ந்து, கும்பானு நெடுஞ் சரம்
துருக்க, வானரச் சேனை துணிந்தவே.

அடுகளம் பாழ்பட - *(அப்போது) போர்க்களம் பாழாகுமாறு;* **அரக்கர் சேனை வெருக்கொண்டு ஓடிட** - *அரக்கருடைய படைகள் அஞ்சி ஓடுமாறு;* **வெம்படைக்காவலர்** - *கொடிய வானரப் படைத்தலைவர்;* **நெருக்க** - *நெருக்கவே;* **கும்பானு நேர்ந்து** - *கும்பானு என்னும் அரக்க சேனைத்தலைவன் அங்கு வந்து;* **நெடும்சரம் துரக்க** - *மிகத் தூரம் செல்லும் அம்புகளை ஏவ;* **வானரச் சேனை துணிந்த** - *குரங்குப் படை துண்டுபட்டன.*

இது முதல் ஆறு பாடல்கள் கும்பானுவும் இடும்பனும் போரிட்டு மாண்டது கூறும். நீலன் இட்ட மராமரத்துக்கு அஞ்சி, அரக்கர் சேனை ஓடுவதைத் தடுத்து,கும்பானு வானரச்சேனைகள் துண்டுபடுமாறு கணைகள் சொரிந்தான் என்பதாம்.

7079. கண்டு நின்ற கரடியின் காவலன்,
எண் திசாமுகம் எண்ணும் இடும்பன், ஓர்
சண்டமாருதம் என்ன, தட வரை
கொண்டு சீறி, அவன் எதிர் குப்புறா,

கண்டு நின்ற கரடியின் காவலன் - *(இவ்வாறு வானரப்படை துண்டுபடுவதை) நோக்கி நின்ற கரடிகட்குத் தலைவனாகிய;* **எண்திசாமுகம் எண்ணும்** - *எட்டுத்திக்கில் இருப்போரும் மதிக்கின்ற;* **இடும்பன்** - *(வலியோனாகிய) இடும்பன்;* **தடவரை** *கொண்டு - ஒரு பெரிய மலையைக் கையில் கொண்டு;* **ஓர் சண்ட மாருதம் என்ன** - *பெரும் புயல் காற்றுப் போல;* **அவன் எதிர் குப்புறா** - *அக்கும்பானு என்னும் அரக்கர் படைத்தலைவன் முன் சென்று கவிழ்ந்து குதித்து;* **சீறி** *-கோபித்து; (எறிதலும் என்று அடுத்த பாடலொடு தொடரும்).*

குளகம். குப்புறல்-குதித்தல். கரடியின் காவலன் இடும்பன். எண்திசா முகம் எண்ணும் இடும்பன் எனக்கூட்டுக. திசாமுகம் - ஆகுபெயராய்த் திசாமுகத்தில் உள்ளோரைக் குறித்தது. இடும்பன்-சாம்பவானின் வாயிற்பிரதானி என்பர்.

7080. ***தொடுத்த வாளிகள் வீழும் முன், சூழ்ந்து எதிர்***
எடுத்த குன்றை இடும்பன் எறிதலும்,
ஒடித்த வில்லும் இரதமும், ஒல்லெனப்
படுத்த, வாசியும் பதாகையும் பாழ்பட.*

தொடுத்த வாளிகள் - *(கும்பானு என்னும் அரக்கர் படைத்தலைவன்)* விடுத்த அம்புகள்; **சூழ்ந்து** - சுற்றிலும்; **விழும்முன்** -வீழ்வதற்கு முன்னால்; **எதிர் எடுத்த குன்றை** - நேராக உயர்த்திப் பிடித்த மலையை; **இடும்பன் எறிதலும்** - *(கரடிகள் தலைவனாகிய)* இடும்பன் வீசி எறிந்தவுடன்; *(அதனால்)* ஒடித்த **வில்லும் இரதமும்** - ஒடிக்கப்பெற்ற வில்லும் தேரும்; **வாசியும் பதாகையும் பாழ்படக்** - குதிரையும் கொடியும் அழிந்து படுமாறு; **ஒல் எனப் படுத்த** - விரைவாக வீழ்த்தப் பெற்றன.

7081. ***தேர் அழிந்து, சிலையும் அழிந்து உக,***
கார் இழிந்த உரும் எனக் காய்ந்து, எதிர்
பார் கிழிந்து உகப் பாய்ந்தனன்--வானவர்
போர் கிழிந்து புறம் தர, போர் செய்தான்.

வானவர் போர் கிழிந்து புறம்தர - தேவர்கள் போரில் தோற்றுப் புறமுதுகிடும்படியாக; **போர் செய்தான்** - முன்பு போர் செய்தவனாகிய கும்பானு என்னும் அசுரன்; **தேர் அழிந்து** - தேர் சிதைந்து; **சிலையும் அழிந்து உக** - வில்லும் சிதைந்து முறிப்பட்டதனால்; **கார் இழிந்த உரும் எனக் காய்ந்து** - மேகத்திலிருந்து விழுந்த இடி போலக் கோபித்து; **பார் கிழிந்து உக** - நிலமே பிளந்து சிதையும்படி; **எதிர் பாய்ந்தனன்** - இடும்பனுக்கு எதிராகப் பாய்ந்தான்.

சிலை - வில். கார் - மேகம். *(தேரிலிருந்து)* கும்பானு, குதித்தமைக்கு மேகத்திலிருந்து வீழ்ந்த இடி உவமை.

7082. ***தத்தி, மார்பின் வயிரத் தடக் கையால்***
குத்தி நின்ற கும்பானுவை, தான் எதிர்
மொத்தி நின்று, முடித் தலை கீழ் உற,
பத்தி வன் தடந் தோள் உறப் பற்றுவான்.

தத்தி - *(அவ்வாறு)* பாய்ந்து; **மார்பின் வயிரத் தடக்கையால்** - தன் மார்பிலே வயிரம் போன்ற வலிய பெரிய கரங்களால்; **குத்தி நின்ற கும்பானுவை** - தாக்கி

நின்ற கும்பானுவை; ***தான் எதிர் மொத்தி நின்று*** *- தானும் எதிர்த்து அவனைக் குத்தி நின்று;* ***முடித்தலை கீழ் உற*** *- அவன் மகுடமணிந்த தலை கீழாகுமாறு;* ***பத்திவன்*** *- ஒழுங்குற அமைந்துள்ள அவன் வலிய;* ***தடந்தோள் உறப் பற்றுவான்*** *- பெரிய தோள்களை அழுத்திப் பற்றுவான் ஆனான்.*

கும்பானுவைத் தலைகீழாகக் கவிழ்த்து, தோள்களை அழுத்திப் பிடித்து, இடும்பன் கொல்ல முயலும் முயற்சி கூறியவாறு.

7083. கடித்தலத்து இரு கால் உற, கைகளால்
பிடித்துத் தோளை, பிறங்கலின் கோடு நேர்
முடித்தலத்தினைக் கவ்வுற மூளைகள்
வெடித்து வீழ்தர, வீழ்த்தினனாம்அரோ.

கடித்தலத்து இருகால் உற *- (கும்பானுவின் உடலின் இடைப்பகுதியாம்) மறைவிடத்தில் இரண்டு கால்களையும் அழுத்தி;* ***கைகளால் தோளைப் பிடித்து*** *- கைகளால் தோள்களைப் பிடித்துப் பற்றி;* ***பிறங்கலின் கோடு நேர்*** *- மலைச்சிகரம் போன்ற;* ***முடித்தலத்தினை கவ்வுற*** *- மகுடத்தலையை வாயால் கல்வி;* ***மூளைகள் வெடித்து வீழ் தர*** *-மூளைப் பகுதிகள் வெடித்துச் சிதறி வீழ;* ***வீழ்த்தினனாம்*** *- (அந்தக் கும்பானுவை இடும்பன்) உயிரிழக்கச் செய்தான்.*

மற்போரின் வகைகள் சில இப்பாடலில் உள்ளமை காண்க. கரடியின் இயல்புக்கேற்ப அரக்கனின் தலையை வாயால் கல்வி, மூளை சிதறச் செய்து, கும்பானுவைக் கொன்றான் இடும்பன் என்க.

பிரகத்தன் போர்

7084. தன் படைத்தலைவன் படத் தன் எதிர்,
துன்பு அடைத்த மனத்தன், சுமாலி சேய்,
முன் படைத்த முகில் அன்ன காட்சியன்,
வன்பு அடைத்த வரி சிலை வாங்கினான்.

தன் படைத்தலைவன் *- (தன் கீழிலிருந்த) சேனைத்தலைவன்;* ***தன் எதிர் பட*** *- தனக்கு முன்பே உயிர்விட;* ***துன்பு அடைத்த மனத்தன்*** *- துன்பம் நிறைந்த மனத்தையடைந்தவனான;* ***சுமாலிசேய்*** *- சுமாலியின் மகனான பிரகத்தன்;* ***முன் படைத்த முகில் அன்ன காட்சியன்*** *- முன்னே வந்து நின்ற மேகம் போன்ற தோற்றம் உடையவனாய்;* ***வன்பு அடைத்த வரிசிலை வாங்கினான்*** *- வலிமை வாய்ந்த தன் கட்டமைந்த வில்லை வளைத்தான்.*

"இறந்து வீழ்ந்தனனே பிரகத்தன்" என இப்படலத்து (7095)ப்பாடலில் வருதலால் சுமாலியின் சேய் பிரகத்தன் இவன் என்பது புலனாம். இவன் இராவணனால் கிழக்கு

வாசலில் அணி வகுக்குமாறு கட்டளையிடப்பட்டவன். ஒற்றுக் கேள்விப் படலத்தில் சேனைகாவலனாக இவன் இராவணனோடு உரையாடியுள்ளமை காண்க. கரிய மேனியும் வில்லும் உடைய பிரகத்தன், வானர வில்லோடு தோன்றும் மேகத்துக்குச்சமம் ஆனான். முதல் 11 பாக்கள் பிரகத்தன் முடிவுகூறும்.

7085. **வாங்கி வார் சிலை, வானர மாப் படை**
ஏங்க நாண் எறிந்திட்டு, இடையீடு இன்றி,
தூங்கு மாரி என, சுடர் வாளிகள்,
வீங்கு தோளினன், விட்டனனாம்அரோ.

வீங்கு தோளினன் - புயங்கள் பூரிக்கப் பெற்ற பிரகத்தன்; **வார்சிலை வாங்கி** - நீண்ட வில்லை வளைத்து; **வானர மாப்படை ஏங்க** -குரங்கினப் பெரும்படை வருந்துமாறு; **நாண் எறிந்திட்டு** - நாண் ஒலியெழுப்பி; **தூங்குமாரி என** - பொழிகின்ற மழை போல; **சுடர்வாளிகள்** - ஒளிமிக்க அம்புகளை; **இடையீன்றி விட்டனன் ஆம்** - இடைவிடாது எய்தனன் ஆம்.

போர் எனில் பூரிக்கும் தோளினன், ஆதலால் "வீங்கு தோளினன்" என்றார், பிரகத்தன் நாண் ஒலி கேட்டு, வானரப் படை வருந்திற்று என அவன் ஆற்றல் மிகுதி கூறியவாறு. தூங்குதல் - சொரிதல் "வீழ்பனி தூங்கத் துவண்டு" (திருக்கோவை. 320) என்பது காண்க. ஆம் - உரையசை. அரோ-அசை.

7086. **நூறும் ஆயிரமும் கணை நொய்தினின்**
வேறு வேறு படுதலின், வெம்பியே,
ஈறு இல் வானர மாப் படை எங்கணும்
பாற, நீலன் வெகுண்டு, எதிர் பார்ப்புறா,

நொய்தினின் - விரைவோடு; **கணை நூறும் ஆயிரமும்** - அம்புகள் நூறும் ஆயிரமுமாக; **வேறு வேறுபடுதலின்** - வெவ்வேறு வகையில் (தம்மீது) படுதலால்; **ஈறு இல் வானர மாப்படை** - எல்லையில்லாக் குரங்கினத்துப் பெரும்படைகள்; **வெம்பி** - மனம் கொதித்து; **எங்கணும் பாற** - எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிதறி விட; **நீலன் எதிர் பார்ப்புறா** - நீலன் என்னும் வானர வீரன் எதிரே பார்த்து வெகுண்டு கோபித்து;

குளகம் - அடுத்த பாடலில் வினை கொள்ளும். பார்ப்புறா - பார்த்து. நொய்தினின் - விரைவில். பாற - வீற்று வீற்றாகச் சிதற.

7087. **குன்றம் நின்றது எடுத்து, எதிர் கூற்று எனச்**
சென்று எறிந்து, அவன் சேனை சிதைத்தலும்,

வென்றி வில்லின் விடு கணை மாரியால்,
ஒன்று நூறு உதிர்வுற்றது, அக் குன்றமே.

நின்றது குன்றம் எடுத்து - அருகிருந்த ஒரு மலையை எடுத்து; **எதிர் கூற்று எனச் சென்று** - எதிரே வருகிற கூற்றுவனைப் போலப் போய்; **எறிந்து அவன் சேனை சிதைத்தலும்** -தாக்கி அந்தப் பிரகத்தனுடைய படையை அழித்த போது; **வென்றி வில்லின்** -அவ்வரக்கன் தனது வெற்றி ஏந்திய வில்லிலிருந்து; **விடுகணை மாரியால்** - விடுபட்ட அம்புகள் என்னும் மழையினால்; **அக்குன்றம்** - அந்த மலையும்; **ஒன்று நூறு உதிர்வு உற்றது** - ஒன்று நூறாக தூளாகப் (பொடிந்து) விழுந்தது.

குன்றம் நின்ற என்பதனை, நின்ற குன்றம் என மாற்றிப் பொருள் கொள்க. தன் சேனையை அம்பினால் சிதைத்த பிரகத்தன் சேனையை மலையால் நீலன் சிதைத்தான். விடுகணை மாரி-உருவகம்.

7088. **மீட்டும், அங்கு ஓர் மராமரம் வேரொடும்**
ஈட்டி, வானத்து இடி என எற்றலும்,
கோட்டும் வில்லும், கொடியும், வயப் பரி
பூட்டும் தேரும், பொடித் துகள் ஆயவே.

மீட்டும் - (நீலன்) மீண்டும்; **அங்கு ஓர் மராமரம்** - அங்கிருந்த மராமரம் ஒன்றை; **வேரோடும் ஈட்டி** - வேரோடும் பிடுங்கி; **வானத்து இடியென எற்றலும்** - விண்ணில் எழும் இடி போன்று (முழங்கி) (அம்மரத்தை) வீசியபோது; **கோட்டும்** வில்லும்- வளைத்த வில்லும்; **கொடியும்** - தேரின் கொடியும்; **வயப்பரி பூட்டும் தேரும்** - வலிய குதிரைகள் பூட்டிய தேரும்; **துகள் பொடி ஆய** - சிறு துகளாய் விட்டன.

7089. **தேர் இழந்து, சிலையும் இழந்திட,**
கார் இழிந்த உரும் எனக் காந்துவான்,
பார் இழிந்து, பரு வலித் தண்டொடும்,
ஊர் இழந்த கதிர் என, ஓடினான்.

தேர் இழந்து சிலையும் இழந்திட - (பிரகத்தன்) தன் தேரினை இழந்து, வில்லையும் இழந்ததனால்; **கார் அழிந்த உரும்என** - (தனக்குப் பற்றுக்கோடாகிய) மேகத்தை விட்டுவந்த இடி போன்று; **காந்துவான்** - கொதித்தவனாகி; **பார் இழிந்து** - மண்ணில் இறங்கி; **பருவலி தண்டொடும்** - பருத்த வலிமையுள்ள தண்டு என்னும் ஆயுதத்தோடு; **ஊர் இழந்த கதிர் என ஓடினான்** - ஊர்தியாகிய தேரினை இழந்த சூரியனைப் போல (நீலனை நோக்கி) ஓடினான்.

ஊர்-ஊர்தி தேர், ஊர் இழந்த கதிர், தேர் இழந்த பிரகத்தனுக்கு உவமை. இல்பொருள் உவமை. சூரியன் தேரில் ஊர்ந்து வருவதாக குறிப்பிடல் சங்க காலத்திலிருந்து வரும் மரபாம். "காய் சினத்த கதிர்ச் செல்வன் தேர்பூண்ட மாஅ போல" (பட்டினப். 122. 123) ஊர் என்பது ஊர்கோள்; சூரியனைச் சுற்றி வட்டமாக அமையும் பரிவேடம். இந்த ஊர்கோளை இழந்த சூரியன்போல என்பது சிறந்த உரை.

7090. வாய் மடித்து அழல் கண்தொறும் வந்து உக,
போய் அடித்தலும், நீலன் புகைந்து, எதிர்
தாய் அடுத்து, அவன்தன் கையின் தண்டொடும்
மீ எடுத்து விசும்பு உற வீசினான்.

***வாய் மடித்து** - வாயினை மடித்தவாறு; **அழல்கண் தொறும்வந்து உக** - நெருப்பு இருவிழிகளிலும் புறப்பட்டுச் சிந்த; **போய் அடித்தலும்** - போய் நீலனைத் தாக்கியபோது; **நீலன்** - நீலன் ஆனவன்; **புகைந்து எதிர்தாய்** - வெகுண்டு எதிரே தாவிச் சென்று; **அடுத்து** - நெருங்கிச் சென்று; **அவன்தன் கையில் தண்டொடும்** - அப்பிரகத்தனது கையில் உள்ள தண்டு என்னும் ஆயுதத்தோடும்; **மீ எடுத்து** - உயரத்தூக்கி; **விசும்புற வீசினான்** - விண்ணில் பட வீசினான்.*

வாய் மடித்தலும் கண் சிவத்தலும் வெகுளியின் மெய்ப்பாடுகள். கண்களில் நெருப்புச் சிந்த வாய் மடித்த வண்ணம் வந்து பிரகத்தனை அவன் தண்டோடு எடுத்து நீலன் விண்ணில் வீசினான் என்க.

7091. அம்பரத்து எறிந்து, ஆர்ப்ப, அரக்கனும்,
இம்பர் உற்று, எரியின் திரு மைந்தன்மேல்,
செம்புனல் பொழியக் கதை சேர்த்தினான்,
உம்பர் தத்தமது உள்ளம் நடுங்கவே.

***அம்பரத்து எறிந்து ஆர்ப்ப** - (இவ்வாறு அந்த அரக்கனை) விண்ணில் வீசி (நீலன்) ஆர்ப்பரிக்கும்போது; **அரக்கனும்** - அந்தப் பிரகத்தனும்; **இம்பர் உற்று** - தரையையடைந்து; உம்பர் தம் தமது **உள்ளம் நடுங்க** - வானுலகத் தேவர்கள் தத்தம் மனம் நடுங்குமாறு; **எரியின் திரு மைந்தன் மேல்** - நெருப்பின் மைந்தனான அந்த நீலன் மேல்; **செம்புனல் பொழிய** - உதிரம் சொரியுமாறு; **கதை சேர்த்தினான்** - தண்டால் தாக்கினான்.*

அம்பரம் - ஆகாயம். இம்பர் - இங்குத் தரை எனும் பொருளில் வந்தது. உம்பர் - தேவர். அறங்காத்தற்காக தம் பொருட்டுப் போரிடுகின்ற நீலனுக்கு ஏதாயினும் நேர்ந்து விடுமோ என்று தேவர் நடுங்கினர்.

7092. ***அடித்தலோடும், அதற்கு இளையாதவன்,***
எடுத்த தண்டைப் பறித்து எறியா, 'இகல்
முடித்தும்' என்று, ஒரு கைக்கொடு மோதினான்,
குடித்து உமிழ்ந்தெனக் கக்கக் குருதியே.

அடித்தலோடும் - *(பிரகத்தன் தண்டால்) அடித்துத் தாக்கிய போது;* **அதற்கு இளையாதவன்** - *(நீலன்) அதற்குச் (சிறிதும்) சளைக்காதவனாய்;* **எடுத்த தண்டம்** - *(அவன் கையில்) எடுத்த தண்டாயுதத்தை;* **பறித்து எறியா** - *பிடுங்கி எறிந்து;* **இகல்முடித்தும் என்று** - *இப்பகையினை (இப்போது) முடிப்பேன் என்று;* **குடித்து உமிழ்ந்தென** -*(முன்பு) பருகியுள்ள உதிரத்தைக் கொப்புளிப்பதைப் போல;* **குருதி கக்க** - *இரத்தத்தைக் கக்கும்படி;* **ஒரு கைகொடு தாக்கினான்** - *ஒரு கையைக் கொண்டு தாக்கினான் (நீலன்).*

குடித்து உமிழ்ந்தெனக் குருதி கக்கினான் என்றது தற்குறிப்பேற்றம்.

7093. ***குருதி வாய்நின்று ஒழுகவும் கூசலன்,***
நிருதன், நீலன் நெடு வரை மார்பினில்
கருதலாத முன் குத்தலும், கைத்து, அவர்
பொருத பூசல் புகல ஒண்ணாததே.

குருதி வாய்நின்று ஒழுகவும் - *இரத்தமானது வாயிலிருந்து ஒழுகவும்;* **கூசலன்** - *அஞ்சாதவனாய்;* **நிருதன்** - *அந்தப் பிரகத்தன்;* **நீலன்நெடு வரை மார்பினில்** - *நீலனுடைய நீண்ட மலை போன்ற மார்பில்;* **கருதலாத முன் குத்தலும்** - *நீலன் நினைப்பதற்கு முன் குத்தியவுடன்;* **அவர்** - *அவ்விருவரும்;* **கைத்துப் பொருதபூசல்** - *ஒருவருக்கொருவர வெறுப்புடன் புரிந்த போர்;* **புகல ஒண்ணாதது** - *(சொல்லால்) சொல்லும் தரம் உடையதன்று. நினைப்பதற்கு முன் பிரகத்தன் அவனைக் குத்தினான் என்பார். "கருதலாத முன் குடுத்தலும்" என்றார். எண்ணத்திலும் விரைந்தது செயல் என்பதாம். கைத்தல்-வெறுத்தல், வெகுளல்.*

7094. ***மற்று, நீலன், அரக்கனை மாடு உறச்***
சுற்றி வால்கொடு, தோளினும், மார்பினும்,
நெற்றி மேலும், நெடுங் கரத்து எற்றலும்,
இற்று, மால் வரை என்ன, விழுந்தனன்.

மற்று - மேலும்; ***நீலன்*** - நீலன் ஆனவன்; ***அரக்கனை*** - பிரகத்தனை; **வால் கொடு மாடு உறச் சுற்றி** - வாலினால் பக்கமெல்லாம் அழுத்தி சுற்றி; **தோளினும் மார்பினும் நெற்றி மேலும்** - தோள்களிலும் மார்பிலும் நெற்றியிலும்; **நெடுங்கரத்து எற்றலும்** - நீண்ட கைகளால் குத்தியபோது; **இற்றமால் வரை என்ன விழுந்தனன்** -அடியோடு பெயர்ந்த பெரிய மலைபோலப் பிரகத்தன் (மண்மேல்) வீழ்ந்தான்.

பிரகத்தன் கால் இற்று, வீழ்தற்கு அடியோடு பெயர்ந்து வீழ்ந்த மலை உவமையாயிற்று. பிரகத்தன்- பெரிய மலை போன்றவன். பெயருக்கேற்ப வீழ்ந்தான் என்பார். "மால்வரை என்ன வீழ்ந்தனன்" என்ற நயம் காண்க.

7095. 'இறந்து வீழ்ந்தனனே பிரகத்தன்' என்று
அறிந்து, வானவர் ஆவலம் கொட்டினார்;
வெறிந்த செம் மயிர் வெள் எயிற்று ஆடவர்
முறிந்து, தம்தம் முது நகர் நோக்கினார்.*

பிரகத்தன் இறந்து வீழ்ந்தனன் என்று - பிரகத்தனும் மடிந்து விழுந்தானே என்று; **அறிந்து வானவர்** - (வியப்புடன்) அறிந்து தேவர்கள்; **ஆவலம் கொட்டினர்** - (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரம் செய்தார்கள்; **வெறிந்த செம்மயிர் வெள் எயிற்று ஆடவர்** - செறிந்த சிவந்த முடியையும் வெள்ளிய பற்களையுமுடைய அரக்க வீரர்கள்; **முறிந்து** - மனம் உடைந்து; **தத்தம் முதுநகர் நோக்கினர்** - தங்கள் தங்களுக்குரிய தொன்மை வாய்ந்த நகரப் பகுதிகளை நோக்கிச் சென்றனர்; நீலனைப் பிரகத்தன் கதையால் அடித்தபோது "உம்பர் தத்தமது உள்ளம் நடுங்கினர்" (7091) இப்போது அவன் மடிவு, தேவர்களின் ஆரவாரத்திற்கு காரணமாயிற்று. புறமுதுகிட்டு ஓடத்துவங்கினர் என்னாது, "முதுநகர் நோக்கினர்" என நயம்பட மொழிந்த நேர்த்தியை உணர்க.

தெற்கு வாயிலில் அங்கதன் நிகழ்த்திய போர்

7096. தெற்கு வாயிலில் சென்ற நிசாசரர்
மல் குலாவு வயப் புயத்து அங்கதன்
நிற்கவே, எதிர் நின்றிலர் ஓடினார்,
பொன் குலாவு சுபாரிசன் பொன்றவே.

தெற்கு வாயிலில் சென்ற நிசாசரர் - தெற்குக் கோட்டை வாயிலில் போர்க்குச் சென்ற அரக்கர்கள்; **மல்குலாவும் வயப்புயத்து அங்கதன்** - வலிமை விளையாடும் ஆற்றல் மிக்க தோள்களையுடைய அங்கதன்; **நிற்கவே** - போரிட்டு நிற்கையில்; **பொன்குலாவு சுபாரிசன்** - அழகு விளங்கும் சுபாரிசன் என்ற அணித்தலைவன்; **பொன்ற** - இறந்து விழுந்தவுடன்; **எதிர் நின்றிலர் ஓடினர்** - எதிரே நிற்க இயலாதவராய் ஓடினார்கள்.

நிசாசரர் - இரவில் சஞ்சரிப்பவர் அரக்கர். மல் - இங்கு வலிமையைக் குறித்தது. வலிமை எனும் ஆற்றல் விளையாடுகளம் அங்கதன் தோள்கள் என்று அழகுற மொழிந்தார். "அங்கதன் நிற்க அரக்கர் நின்றிலர்" என்றதில் உள்ள முரண் சுவையுணர்க.

மேலை வாயிலில் அனுமன் நிகழ்த்திய போர்

7097. நூற்று-இரண்டு எனும் வெள்ளமும், நோன் கழல்
ஆற்றல் சால் துன்முகனும், அங்கு ஆர்த்து எழ,
மேல் திண் வாயிலில் மேவினர் வீடினார்,--
காற்றின் மா மகன் கை எனும் காலனால்.

***திண்மேல் வாயிலில்** - வலிமை மிக்க மேற்குக் (கோட்டை) வாயிலில்; **நூற்றிரண்டு எனும் வெள்ளமும்** - நூற்றிரண்டு வெள்ளம் அளவுடைய இராக்கதப் படை முழுவதும்; **நோன் கழல்** - வலிய வீரகண்டையணிந்த; **ஆற்றல்சால் துன் முகனும்** - வலிமை மிக்க துன்முகன் என்பவனும்; **ஆர்த்து எழ** - ஆர்ப்பரித்து எழ; **மேவினர்** - அங்கு வந்தவர்கள்; **காற்றின் மாமகன்** - வாயு மைந்தனாகிய அனுமானுடைய; **கையெனும் காலனால்** - கரம் என்னும் கூற்றுவனால்; **வீடினர்** - இறந்து பட்டனர்.*

மேற்கு வாயிலில் நூற்றிரண்டு வெள்ளம் வானர சேனையுடன் நிற்குமாறு இந்திரசித்தினை இராவணன் பணித்தமையை, அணிவகுப்புப் படலத்தில் (6965) காண்க. அவன் கீழ் உள்ள படையில் ஓர் அணியின் தலைவன் துன்முகன். நூற்றிருபது வெள்ளமும் மடிந்தது என்பது பொருள் அன்று; நூற்றிருபது வெள்ளத்தில் துன்முகன் உட்பட, அனுமனை எதிர்த்தவர்கள் மடிந்தனர் என்பது கருத்து.

நால்திசைப் போர் பற்றித் தூதுவர் இராவணனுக்குச் சொல்லுதல்

7098. அன்ன காலை, அயிந்திர வாய் முதல்
துன்னு போர் கண்ட தூதுவர் ஓடினார்,
'மன்ன! கேள்' என, வந்து வணங்கினார்;
சென்னி தாழ்க்க, செவியிடைச் செப்பினார்;

***அன்னகாலை** - அப்போது; **அயிந்திர வாய்முதல்** - இந்திர திசையாகிய கிழக்குத் திசை தொடங்கி (நான்கு வாயிலிலும்); **துன்னுபோர் கண்ட** - நெருங்கிய போரினை (நேரில்) பார்த்த; **தூதுவர் ஓடினர்** - தூதர்கள் விரைந்து ஓடிச் சென்று; **வந்து** - (இராமன் முன்பு) வந்து; **வணங்கினர்** - பணிந்தவராய்; **சென்னி தாழ்க்க** - இராவணன் தலை வளைத்துக் கேட்க; **மன்ன கேள் என** - எங்கள் மன்னவனே கேட்பாயாக என்று; **செவி இடைச் செப்பினார்** - இராவணன் காதுகளில் சொன்னார்கள்.*

அயிந்திரன் - இந்திரன். அவன் காக்கும் திசை கிழக்கு. போர் நிலையினை அவ்வப்போது மன்னவர்கள் அறிந்து கொள்ளுமாறு படையமைந்திருந்தமையை இப்பாடலால் அறியலாம்.

7099. **'வடக்கு வாய்தலில் வச்சிரமுட்டியும்,**
குடக்கு வாயிலில் துன்முகக் குன்றமும்,
அடக்க அரும் வலத்து ஐம்பது வெள்ளமும்,
படச் சிதைந்தது, நம் படை' என்றனர்.

வடக்கு வாய்தலில் வச்சிரமுட்டியும் - வடக்கு வாயிலின் கண் வச்சிரமுட்டி என்னும் படைத்தலைவனும்; **குடக்கு வாயிலில் துன்முகக் குன்றமும்** - மேற்கு வாயிலின் கண் துன்முகன் என்னும் மலை எனலாம் படைத்தலைவனும்; **அடக்க அரும் வலத்து** - பிறரால் வெல்ல முடியாத வலிமை உடைய; **ஐம்பது வெள்ளமும்** - ஐம்பது வெள்ளம் என்னும் எண் அளவான சேனையும்; **பட** - அழியும்படி; **நம் படை சிதைந்தது** - நமது சேனை கெட்டழிந்தது; **என்றனர்** - என்று சொன்னார்கள்.

மடிந்த சேனையின் அளவு ஐம்பது வெள்ளம் ஆகும் என்று கொள்க. ஏன் எனில் மேற்கு வாயிலில் மட்டும் நூற்று இரண்டு வெள்ளம் சேனை என்பதனை முன் (7097) கூறியுள்ளமையால் துன்முகக் குன்றம்-உருவகம்.

7100. **'வென்றி வேற் கை நிருதர் வெகுண்டு எழ,**
தென் திசைப் பெரு வாயிலில் சேர்ந்துழி,
பொன்றினான், அச் சுபாரிசன்; போயினார்
இன்று போன இடம் அறியோம்' என்றார்.*

வென்றி வேற்கை நிருதர் - வெற்றி பொருந்திய வேல்களைக் கரங்களில் ஏந்திய அரக்கர்கள்; **வெகுண்டு எழ** - சினந்து எழுந்து; **தென் திசைப் பெருவாயிலில் சேர்ந்துழி** - தெற்குக் (கோட்டை) வாசலை அடைந்த அளவில்; **அச்சுபாரிசன் பொன்றினான்** - அந்தச் சுபாரிசன் மடிந்தான்; **போயினார்** - அவனுடன் போனவர்கள்; **இன்று போன இடம்** - இன்று சென்ற இடம் (எதுவென்று); **அறியோம் என்றார்** - அறிய இயலவில்லை என்று வருந்தினார்கள்.

மகோதரனும் மாபெரும் பக்கனும் தெற்குவாசல் பொறுப்பாளர என்று (6964) அணிவகுப்புப் படலப் பாடல் சுட்டும். தெற்கு வாயிலில் அங்கதனால் சுபாரிசன் கொல்லப்பட்டதை இப்படல 80 ஆம் பாடலில் கூறினார். இவ்வாயிலுக்கு அனுப்பப்பட்ட வீரர்கள் 16 கோடி என்பதனை, "தென்திசை வாயிலின் வைகும் தீயவர் என்றவர் எண்ணிரு கோடி என்பரால்" (6537) என்று முன்பு குறித்தார்.

7101. "கீழை வாயில், கிளர் நிருதப் படை,
ஊழி நாளினும் வெற்றி கொண்டு உற்ற நின்
ஆழி அன்ன அனீகத் தலைமகன்
பூழியான்; உயிர் புக்கது விண்' என்றார்.

கீழை வாயில் -கிழக்கு வாயிலில்; **ஊழி நாளினும் வெற்றி கொண்டுற்ற** - யுக முடிவுக் காலத்திலும் வெற்றியே ஈட்டிய; **நின் ஆழியன்ன அனிகத்தலைமகன்** - உன்னுடைய ஆணைச்சக்கரம் போன்ற சேனைத்தலைவன்; **கிளர் நிருதப் படை** - எழுச்சி கொண்ட அரக்கர்படை(யுடன் சென்று பொருது); **பூழியான்** - புழுதியாய் (தூளாய்) ஆனான்; **உயிர் விண் புக்கது என்றார்** - அவன் உயிர் வானுலகடைந்தது என்றார்கள்.

ஊழிக்காலத்தும் வெற்றி கொண்ட பிரகத்தனையும் வென்ற வானரப் படையின் பேராற்றலை விளக்கினார்.

இராவணன் பெருஞ்சினம் கொள்ளல்

7102. என்ற வார்த்தை, எரி புகு நெய் எனச்
சென்று, சிந்தை புகுதலும், சீற்றத் தீ
கன்று கண்ணின்வழிச் சுடர் கான்றிட,
நின்று நின்று, நெடிது உயிர்த்தான்அரோ.

என்ற வார்த்தை - என்று ஒற்றர் கூறிய வார்த்தைகள்; **எரிபுகு நெய் என** - தீயில் ஊற்றிய நெய் போல; **சிந்தை சென்று புகுதலும்** - மனத்துட் சென்று சேர்ந்தவுடனேயே; **சீற்றத் தீ** - சினம் என்னும் தீயானது; **கன்று** - வெதும்பிய; **கண்ணின் வழி** - கண்ணின் வழியாக; **சுடர்கான்றிட** - பொறிகளைச் சிந்த; **நின்று நின்று நெடிது உயிர்த்தான்** - விட்டு விட்டுப் பெருமூச்செறிந்தான்.

வெகுளிச் சுவையின் மெய்ப்பொருளை இப்பாடலால் அறிக. வானரங்களின் வெற்றிச் செய்தி நெருப்பில் ஊற்றிய நெய்.அந்த நெருப்பு கண் வழியாகப் பொறிப் பொறியாய்ச் சிந்தியது என அழகுபட உருவகித்தார். "பெருஞ்சினம் புனறப்படு நெருப்பில் பொம்மெனச் சிதற" (பெருங். 1. 47-129) என்பார் கொங்குவேளிரும்.

7103. மறித்தும், 'ஆர் அவன் ஆர் உயிர் வவ்வினான்?
இறுத்துக் கூறும்' என்றான்; 'இசை எங்கணும்
நிறுத்தும் நீலன், நெடும் பெருஞ் சேனையை

ஒறுத்து, மற்று அவனோடும் வந்து உற்றனன்;

மறித்தும் - மீண்டும் (இராவணன் தூதரைப் பார்த்து); **ஆர்அவன் ஆர் உயிர் வவ்வினான்** - யார் அந்தப் பிரகத்தனுடைய உயிரைக் கவர்ந்தவன்?; **இறுத்துக் கூறும்** - விடை சொல்லுங்கள்; **என்றான்** - என்று கேட்டான்; **எங்கணும்** - (அதற்குத் தூதர்கள்) எல்லாத் திசைகளிலும்; **இசை நிறுத்தும் நீலன்** - தன் புகழை நிலை நிறுத்தியுள்ள நீலன் என்பவன்; **நெடும் பெருஞ் சேனையை** - நீண்ட பெரிய (நம்) படையை; **ஒறுத்து** - அழித்து; **மற்றும் அவனோடும் வந்து உற்றனன்** -பிறகு அப் பிரகத்தனோடும் போரிட வந்தடைந்தான்.

இச்செய்யுளின் தொடர், அடுத்த செய்யுளின் "வீந்தனன்" என்பதனோடு முடியும். "இசையெங்கணும்" என்பது தொடங்கி, அடுத்த பாடல் "வீந்தனன்" என்பது முடியத் தூதுவர் கூற்று. இறுத்தல்-விடையிறுத்தல்.

7104. 'உற்ற போதின் இருவரும், ஒன்று அல,
கற்ற போர்கள் எலாம் செய்த காலையில்,
நெற்றிமேல், மற்று அந் நீலன் நெடுங் கையால்
எற்ற, வீந்தனன்' என்ன இயம்பினார்.

உற்ற போதின் - (நீலன், பிரகத்தனோடு) போரிட வந்த போதில்; **இருவரும்** - அவ்விரு வீரர்களும்; **ஒன்றல** - ஒரு வகையல்ல; **கற்ற போர்கள் எலாம் செய்த காலையில்** - (தாங்கள்) பயின்றிருந்த போர் வகைகள் எல்லாம் புரிந்து போரிடும் வேளையில்; **அந்நீலன்** - அந்த நீலன் என்பவன்; **நெற்றி மேல்** - பிரகத்தனுடைய நெற்றியின் மீது; **நெடுங்கையால் எற்ற** - நீண்ட கையினால் தாக்க; வீந்தனன் - மாண்டு வீழ்ந்தனன் (பிரகத்தன்); **என்ன இயம்பினார்** - என்று விடையிறுத்தனர் (தூதுவர்).

போர்க்கல்வியைக் கற்ற தீரர்கள் இருவரும் என்பது தோன்ற, "கற்ற போர்கள்" என்றும், அவை பல திறத்தனவாய், கிளை விரித்தனவாய் இருந்தன என்பது தோன்ற, "கற்ற போர்கள் எலாம்" என்றும் உரைத்தார். கற்ற போர்-விற்போர், மற்போர், யானை ஏற்றம், குதிரை ஏற்றம், தேர் செலுத்துதல் முதலியனவாம்.

7105. 'அன்னவன்னொடும் போன அரக்கரில்
நல் நகர்க்கு வந்தோம், ஐய! நாங்களே'
என்ன என்ன, எயிற்று, இகல் வாய்களைத்
தின்னத் தின்ன, எரிந்தன திக்கு எலாம்.

ஐய -தலைவனே! **அன்னவன்னொடும் போன அரக்கரில்** - அப்பிரகத்தனோடு போருக்குப் போன அரக்க வீரர்களில்; **நல் நகர்க்கு வந்தோம் நாங்களே** - (நம்) அழகிய இலங்கை மாநகர்க்கு (மீண்டு) வந்தவர்கள் நாங்கள் மட்டுமே; **என்ன என்ன** - என்று தூதுவர் கூறக்கூற; **இகல் வாய்களை எயிற்று** - (இராவணன்) தனது வினவிய வாய்கள் பத்தினையும் பற்களினால்; **தின்னத் தின்ன** - பன்முறை கடித்துக் கொண்ட போது; **திக்கு எலாம் எரிந்தன** - திசைகள் யாவும் தீப்பற்றி எரிந்தன.

மற்றவர்கள் போரில் இறந்தார்கள் என்று உரைக்கும் துணிவின்றி, அப்பொருள் தானாகத் தோன்றுமாறு, "நகர்க்கு வந்தோம் நாங்களே" எனக் கூறிய சாதுரியம் பாராட்டற்குரியது.

இராவணன் போருக்குப் புறப்படுதல்

7106. மாடு நின்ற நிருதரை, வன்கணான்
ஓட நோக்கி, 'உயர் படையான் மற்று அக்
கோடு கொண்டு பொருத குரங்கினால்
வீடினான்!' என்று, மீட்டும் விளம்பினான்:

மாடு நின்ற நிருதரை - அருகில் நின்ற அரக்கர்களை; **வன்கணான்** - கொடுமை நிறைந்த கண்களால் இராவணன்; **ஓட நோக்கி** - (அஞ்சி அவர்) ஓடுமாறு உறுத்துப் பார்த்துவிட்டு; **உயர் படையான்** - சிறந்த ஆயுதங்களையுடைய பிரகத்தன்; **அக்கோடு கொண்டு** - அந்த மரக்குச்சிகளைக் கொண்டு; **பொருத குரங்கினால் வீடினான்** - போரிட்ட குரங்கால் மாண்டான்; **என்று மீட்டும் விளம்பினான்** - என்று திரும்பவும் கூறிக்கொண்டான்.

ஒப்புயர்வற்ற ஆயுதங்களை ஏந்திய பிரகத்தன், வெறுங் கிளைகளை ஏந்திய குரங்குக்கா தோறறான் எனும் இராவணனின் நெஞ்சப் பொருமல் வெளிப்பட, "உயர் படையான் மற்று அக்கோடு கொண்டு பொருத குரங்கினால் வீடினான்?" என்றார். மற்று-வினைமாற்றுப் பொருளில் வந்தது.

7107. ' "கட்டது, இந்திரன் வாழ்வை; கடைமுறை
பட்டது, இங்கு ஓர் குரங்கு படுக்க" என்று
இட்ட வெஞ் சொல் எரியினில், என் செவி
சுட்டது; என்னுடை நெஞ்சையும் சுட்டதால்;

கட்டது இந்திரன் வாழ்வை - (இந்தப் பிரகத்தன்) வேருடன் களைந்தது இந்திரன் வாழ்க்கையை; **கடைமுறை** - இறுதியில்; **இங்குபட்டது** - இப்போது அவன் அழிந்ததோ; **ஓர் குரங்கு படுக்க** - ஒரு வானரம் கொன்றதனால்; **என்று இட்ட**

வெஞ்சொல் - என்று (இத்தூதர்கள்) தந்த கொடுஞ்சொல்லாகிய; **எரியினில்** - நெருப்பினால்; **என் செவி சுட்டது** - என் காதுகள் பொசுக்கப்பட்டன; **என்னுடைய நெஞ்சையும் சுட்டது** - (அவ்வளவோ) என் மனத்தையும் சுட்டுவிட்டது.

புரந்தார் கண்ணீர் மல்கச் (குறள். 780) செத்துள்ளான் பிரகத்தன். "என் நெஞ்சையும் சுட்டதால்" என்பதில் உள்ள உம்மை உயர்வு சிறப்பு உம்மையாம். இல்- அசை.

7108. **'கருப்பைபோல் குரங்கு எற்ற, கதிர் சுழல்**
பொருப்பை ஒப்பவன்தான் இன்று பொன்றினான்;
அருப்பம் என்று பகையையும், ஆர் அழல்
நெருப்பையும், இகழ்ந்தால், அது நீதியோ?'

கருப்பை போல் குரங்கு எற்ற -எலியைப் போன்ற (இழிந்த) குரங்கு தாக்கி; **கதிர் சுழல் பொருப்பை ஒப்பவன் தான் இன்று பொன்றினான்** - சூரியன் சுற்றும் மலையாகிய மேரு மலை போன்ற பிரகத்தன் இன்று மாண்டான்; **பகையையும் ஆர் அழல் நெருப்பையும்** - பகையினையும் அரிய நெருப்பையும்; **அருப்பம் என்று இகழ்ந்தால்** - அற்பமென்று இழிவு செய்தால்; **அது நீதியோ?** - அது நீதி நெறியாகுமோ? (ஆகாது).

பிரகத்தன் என்ற சொல்லுக்குப் பெரிய மலை என்பதே பொருளாதலின், "கதிர்சுழல் பொருப்பையொப்பவன்" என்றார். அற்பம் எதுகை நோக்கி அருப்பம் என வந்தது. தீயையும் பகையையும் சிறிதென இகழ்தல் கூடாது என்பதை "வினைபகை என்றிரண்டின் எச்சம் நினையுங்கால், தீ எச்சம் போலத் தெறும்" (குறள். 674) என வள்ளுவரும் கூறுவர். "அளையுறை பாம்பும் அரசும் நெருப்பும், முழையுறை சீயமும் என்றிவை நான்கும், இளைய எளிய என்றெண்ணி, இகழின் இழுக்கம் தரும்" என்பது ஆசாரக்கோவை (84) "எரியும் தீத்திரள் எள்துணைத்து ஆயினும், கரியச் சுட்டிடும் காந்திக் கனலுமேல், தெரியில் தொல் பகை தான் சிறிதாயினும், விரியப் பெற்ற பின் வென்றிடுகிற்குமே" என்பது சூளாமணி. (சீயவதை. 71) வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

7109. **நிற்க அன்னது, நீர் நிறை கண்ணினான்,**
'வற்கம்' ஆயின மாப் படையோடும் சென்று,
ஒற்கம் வந்து உதவாமல் உறுக!' என,
விற் கொள் வெம் படை வீரரை ஏவியே,

நீர்நிறை கண்ணினான் - (இவ்வாறு எண்ணிய) நீர்நிறைந்த கண்ணினனாய இராவணன்; **அன்னது நிற்க** - அது கிடக்கட்டும்; **வற்கம் ஆயின**

மாப்படையோடும்சென்று - அணிஅணியாகப் பெரும் படையோடு சென்று; ***ஒற்கம் வந்து உதவாமல்*** - தளர்ச்சியால் பின் அடைதலின்றி; ***உறுக என*** - சென்று போர் புரியுங்கள் என்று; ***வில் கொள் வெம்படை வீரரை ஏவி*** - வில் ஏந்திய கொடிய சேனை வீரர்களைக் (களத்துக்குச்) செல்க என்று ஆணையிட்டு.

இராவணன் அவலம் "நீர் நிறை கண்ணினான்" என்ற தொடர் உணர்த்தும் குறிப்பு. படைகளை அணி அணியாகப் பிரித்தல் இன்றும் வழக்கு. ஆதலின், "வற்கம் ஆயின மாப்படை" என்றார். வருக்கம்-இனம். அணி. எதுகை நோக்கி வற்கம் என வந்தது.

7110. மண்டுகின்ற செருவின் வழக்கு எலாம்
கண்டு நின்று, கயிலை இடந்தவன்,
புண் திறந்தன கண்ணினன், பொங்கினான்,
திண் திறல் நெடுந் தேர் தெரிந்து ஏறினான்--

கயிலை இடந்தவன் - கயிலை மலையைப் பெயர்த்து எடுத்தவனான இராவணன்; ***மண்டுகின்ற செருவின்*** - நிறைந்து (ஒருவரையொருவர்) மிக்குச் செல்கின்ற போரின்; ***வழக்கு எலாம் கண்டு நின்று*** - நெறிமுறைகளையெல்லாம் மனத்தால் ஆராய்ந்து; ***புண் திறந்தன*** - புண்ணைப் பிளந்தாற்போன்று (மிகச் சிவந்த); ***கண்ணினன் பொங்கினான்*** - கண்களையுடையவனாய்ச் சினந்து பொங்கி; ***திண்திறல் நெடுந்தேர் தெரிந்து ஏறினான்*** - வலிய உறுதியான நெடுந்தேர் ஒன்றை நன்கு தேர்ந்து (அதில்) ஏறினான்.

ஈசன் கயிலையை எளிதாக எடுத்தவனுக்கு அற்பக் குரங்குகள் தரும் தொல்லை பொறுக்க முடியாத சினத்தையாக்கிற்று என்பார். "கயிலையிடந்தவன் புண்திறந்து அன கண்ணினன்" என்றார்.போரில் பகைவர் தாக்குதல், எதிர் தாக்குதல், எயில் காத்தல், எயில் வளைத்தல்; அதிரப் பொருதல் முதலிய போர் முறைகளையெல்லாம் நன்கறிந்தவன் இராவணன். அவற்றையெல்லாம் மனத்துள் நன்கு ஆராய்ந்து தேர் ஏறினான் என்பார். "செருவின் வழக்கு எலாம் கண்டு நின்று நெடுந்தேர் ஏறினான்" என்றார்.

7111. ஆயிரம் பரி பூண்டது; அதிர் குரல்
மா இருங் கடல் போன்றது; வானவர்
தேயம் எங்கும் திரிந்தது; திண் திறல்
சாய, இந்திரனே பண்டு தந்தது.

ஆயிரம் பரி பூண்டது - (இராவணன் ஏறிய தேர்) ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டப் பெற்றது; ***அதிர் குரல்மா இருங்கடல் போன்றது*** - முழங்கொலியுடைய மிகப் பெரிய கடலைப் போன்றது; ***வானவர் தேயம் எங்கும் திரிந்தது*** - தேவர் நாடு முழுவதும்

சென்று வந்தது ***திண்திறல் சாய*** *- (தனது) வலிய திறமை ஒடுங்கியபோது;* ***இந்திரனே பண்டு தந்தது*** *- தேவேந்திரனே முன்பு கொடுத்தது.*

ஆயிரம் மிகுதி குறித்தது. இந்திரன் தந்தது ஆதலால், மண்ணில் மட்டும் அன்றி, விண்ணிலும் பாயவல்லது அத்தேர். இந்திரனோடு இராவணன் மோதிய போது, நிற்க ஆற்றாது இந்திரன் விட்டுச் சென்ற தேர் இது என்பதாம்.

7112. ஏற்றி, எண்ணி இறைஞ்சி, இடக் கையால்
ஆற்றினான், தன் அடு சிலை; அன்னதின்
மாற்றம் என் நெடு நாண் ஒலி வைத்தலும்,
கூற்றினாரையும் ஆர் உயிர் கொண்டதே.

ஏற்றி எண்ணி இறைஞ்சி *- (தன் வழிபடு கடவுளை) துதித்து மனங்கொண்டு தியானித்து வணங்கி;* ***தன் அடுசிலை*** *- (பின்பு) (பகைவரைக்) கொன்று குவிக்கும் தனது வில்லினை;* ***இடக்கையால் ஆற்றினான்*** *- இடக்கையால் பற்றினவனாகி;* ***அன்னதின் மாற்றம் என் நெடுநாண் ஒலி வைத்தலும்*** *- அவ்வில்லுடைய சொல் என்று சொல்லத்தக்க நீண்டநாணின் ஒலியை எழுப்பியவுடன்;* ***கூற்றினாரையும் ஆருயிர் கொண்டது*** *- இயமனுடைய அரிய உயிரையும் கவர்ந்தது போன்றிருந்தது (அந்த ஒலி).*

ஏத்தி என்பது எதுகை நோக்கி, "ஏற்றி" என ஆயிற்று. மனத்தால நினைத்து, வாயால் துதித்து, மெய்யால் வணங்கினான் என்பதனால், "ஏற்றி எண்ணி, இறைஞ்சி" என்றார் எண்ணி ஏற்றி இறைஞ்சி என்பது செய்யுளாதலின் பிறழ்ந்து வந்தது என்க. நாணின் ஒலி வில் பேசுவது போன்றதாதலின், "அன்னதின் மாற்றம் என் நெடுநாண் ஒலி" என்றார்.

7113. மற்றும், வான் படை, வானவர் மார்பிடை
இற்றிலாதன, எண்ணும் இலாதன,
பற்றினான்; கவசம் படர் மார்பிடைச்
சுற்றினான்; நெடுந் தும்பையும் சூடினான்.

மற்றும் *- பின்னும்;* ***வானவர் மார்பிடை*** *- தேவர்கள் மார்பில் (பாய்ந்து);* ***இற்றிலாதன*** *- ஒடிந்து விடாதவையும்;* ***எண்ணும் இலாதன*** *- எண்ணுதற்கும் இயலாத அளவினையுடையனவுமாகிய;* ***வான்படை பற்றினான்*** *- உயர்ந்த ஆயுதங்களைக் கைகளில் எடுத்துக் கொண்டான்;* ***படர் மார்பிடைக் கவசம் சுற்றினான்*** *- பரந்த மார்பினிடையே கவசம் அணிந்தான்;* ***நெடும்தும்பையும் சூடினான்*** *- (தான் புரியும் போர்க்கு அடையாள மாலையான) தும்பை மாலையையும் சூடிக்கொண்டான். (இராவணன்)*

அதிரப் பொருவது தும்பைத் திணையாதலின், அம்மாலையைச் சூடிப் புறப்பட்டான். மைந்து பொருளாக வந்த வேந்தனை, சென்று தலையழிக்கும் சிறப்பிற்று என்ப. (தொல். பொருள். 71) என்று தொல்காப்பியம் தும்பைத்திணையின் இலக்கணம் கூறுவது அறிக.

7114. பேரும் கற்றைக் கவரிப் பெருங் கடல்
நீரும் நீர் நுரையும் என நின்றவன்,
ஊரும் வெண்மை உவா மதிக் கீழ் உயர்
காரும் ஒத்தனன், முத்தின் கவிகையான்.

பேரும் கற்றைக் கவரி - (இருமருங்கும்) வீசப்படும் தொகுத்துக் கட்டப்பட்ட வெண்சாமரையால்; **பெருங்கடல் நீரும் நீர்நுரையும்** - என்ன பெரிய கடலின் நீரும், அதன்மீது உள்ள நுரையும் போல நின்றவனாகிய இராவணன்; **முத்தின் கவிகையான்** - முத்தால் ஆகிய குடை பிடிக்கப்பட்டதனால்; **வெண்ணிறம் ஊரும்** - வெள்ளை நிறமுடைய; **உவா மதிக் கீழ் உயர்காரும் ஒத்தனன்** -பௌர்ணமிச் சந்திரன் கீழே ஒளிர்கின்ற மேகத்தையும் போலே விளங்கினான்.

மன்னர் சின்னங்களாகிய சாமரையும் முத்துக் குடையும் கூறப்பட்டன. சாமரைக்குக் கடல் நுரையும், இராவணனுக்குக் கடல் நீரும் உவமைகள் ஆயின. முத்துக் குடையின் கீழ் விளங்கிய இராவணனுக்கு முழுமதியும் அதன் கீழ் உள்ள மேகமும் உவமைகள் ஆயின. வெண்மை நிறமும், புரளும் செயலும் பற்றி, சாமரைக்குக் கடல் நுரை உவமை. வட்ட வடிவமும் வெண்மை நிறமும் காரணமாக முழுமதி முத்துக்குடைக்கு உவமையாயிற்று.

7115. போர்த்த சங்கப் படகம் புடைத்திட,
சீர்த்த சங்கக் கடல் உக, தேவர்கள்
வேர்த்து அசங்கிட, அண்டம் வெடித்திட,
ஆர்த்த சங்கம், அறைந்த, முரசமே.

போர்த்த சங்கம் படகம் புடைத்திட - தோல் போர்த்தப் பெற்ற கூட்டமான படகம் எனும் தோற்கருவி அடிக்கப்படவும்; **சீர்த்த சங்கக்கடல் உக** - சிறப்புக்குரிய சங்குகளையுடைய கடல் சிதறவும்; **தேவர்கள் வேர்த்து அசங்கவும்** -விண்ணுலகத் தேவர்கள் (அச்சத்தால்) உடல் வியர்த்து வாடவும்; **அண்டம் வெடிபட** - அண்டங்கள் வெடிபடவும்; **சங்கம் ஆர்த்த** - சங்கங்கள் பேரொலி எழுப்பின; **முரசம் அறைந்த** - முரசங்கள் முழங்கப்பட்டன.

மண்ணில் நிகழ்ந்த செயலால், வானுலகில் பாதிப்புகள் நிகழ்ந்தன எனக் கூறியது இது. படகம் தோல் போர்த்தப் பெற்ற ஒருவகைப் போர்ப்பறை. திரிபணி.

7116. **தேரும் மாவும் படைஞரும் தெற்றிட,**
மூரி வல் நெடுந் தானையில் முற்றினான்;
நீர் ஓர் ஏழும் முடிவில் நெருக்கும் நாள்,
மேரு மால் வரை என்ன, விளங்கினான்.

தேரும் மாவும் படைஞரும் தெற்றிட - தேர்களும் குதிரைகளும் படை வீரர்களும் நெருங்க; **மூரி வல்நெடுந் தானையில் முற்றினான்** -வலிமை மிக வாய்ந்த பெரிய சேனைகளால் சூழப்பட்ட இராவணன்; **ஓர் எழுநீர்முடிவில் நெருக்கும் நாள்** - ஒப்பற்ற ஏழு கடல்களும் யுகமுடிவில் சூழ்ந்து நெருக்கப் பெற்றபோது; **மேருமால் வரை என்ன விளங்கினான்** - மிகப் பெரிய மேருமலை போல் காணப்பட்டான்.

தெற்றல் - நெருக்கல். "கற்றவர் தெற்றிவர" (பெரியாழ்.1:5:8) ஊழிக்காலத்தில் மேருகிரியைக் கடல் அலைகள் சூழ்ந்து நெருக்கி மூழ்விக்கும் என்பது புராண மரபு. ஏழுகடல்களால் நெருக்கப்பெறும் மேருகிரிக்கு, இராவணன் நிறத்தாலும் பெருமையாலும் ஒப்பு ஆயினான்.

கலிவிருத்தம் (வேறுவகை)

7117. **ஏழ் இசைக் கருவி வீற்றிருந்தது என்னினும்,**
சூழ் இருந் திசைகளைத் தொடரும் தொல் கொடி,
வாழிய உலகு எலாம் வளைத்து வாய் இடும்
ஊழியின் அந்தகன் நாவின், ஓங்கவே;

ஏழிசைக்கருவி - ஏழ் இசையினையும் தருகின்ற வீணையாகிய இசைக்கருவி; **வீற்றிருந்தது என்னினும்** - (உருவம்) பெருமையுறப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது ஆனாலும்; **சூழ்இருந்திசைகளை** - சுற்றியுள்ள பெருந்திசைகளை; **தொடரும் தொல்கொடி** - காற்றினால் அளாவிப் பறக்கின்ற பழமையான (இராவணனது) கொடியானது; **வாழிய உலகு எலாம்** - வாழ்கின்ற உலகையெல்லாம்; **வளைத்து வாயிடும்** - வளைத்துத் தன் வாயில் இட்டு விழுங்கும்; **ஊழியின்** - ஊழிக்காலத்து; **அந்தகன் நாவின் ஓங்க** - இயமனின் நாக்கினைப் போல உயரத்தே தோன்றவும்.

இகு முதல் ஆறு பாடல்கள் ஒரு தொடர். இராவணன் வீணைக் கொடியுடைய வேந்தன். வீணைக்கொடி திசைகளை அளாவிப் பறப்பது, ஊழிக்காலத்து கிடைத்ததை யெல்லாம் சுழற்றி விழுங்கும் கூற்றுவனின் சுழலும் நாவுக்கு உவமையாயிற்று. தன்மைத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

*7118. 'வேணு உயர் நெடு வரை அரக்கர் வேலைக்கு ஓர்
தோணி பெற்றனர்' எனக் கடக்கும் தொல் செருக்
காணிய வந்தவர், கலக்கம் கைம்மிக,
சேண் உயர் விசும்பிடை அமரர், சிந்தவே;*

வேணுஉயர் நெடுவரை - மூங்கில்கள் உயர்ந்த பெரிய மலை போன்ற; **அரக்கர்** - அரக்கர்களாகிய; **வேலைக்கு ஓர் தோணி பெற்றனர்** - கடலைத் தாண்டுவதற்குக் (கிட்டிய) (இராமனாகிய) ஓர் ஓடம் பெற்றவராய்; **என கடக்கும்** - என்று அத்தோணி கடந்து செல்லப்போகும்; **தொல்செரு** - தொன்மை வாய்ந்த இலங்கைக் களத்தை; **காணிய வந்தவர் அமரர்** - காண வந்தவர்களாகிய தேவர்கள்; **கலக்கம் கைம்மிக** - (இராவணனைக் கண்டு) கலக்கம் மேலோங்க; **சேண் உயிர் விசும்பிடை சிந்த** - மிக உயர்ந்த ஆகாயத்தில் சிதறிப் போகவும்;

வானோர் துன்பக் கடலிடைத் தோணியாய் வந்தவன் பெருமான். "அரக்கர் என் கடலிடை ஆழ்கின்றார் ஒரு மரக்கலம் பெற்றென மறுக்கம் நீங்கினார்" (2636) என முன்பு குறித்தார். கைம்மிகல்-மேல் ஓங்குதல். "கைமீறிப் போயிற்று" எனும் வழக்கும் காண்க.

*7119. கண் உறு கடும் புகை கதுவ, கார் நிறத்து
அண்ணல் வாள் அரக்கர்தம் அரத்தப் பங்கிகள்
வெண் நிறம் கோடலின், உருவின் வேற்றுமை,
நண்ணினர் நோக்கவும், அயிர்ப்பு நல்கவே;*

கண் உறு கடும் புகை கதுவ - (இராவணனுடைய) கண்களில் எழுந்த சினத்தீயால் தோன்றிய கொடிய புகை சூழ்வதனால்; **கார் நிறத்து அண்ணல் வாள் அரக்கர் தம் அரத்தப் பங்கிகள்** - கரிய நிறமும் தலைமையும் கொண்ட கொடிய அரக்கருடைய செம்பட்ட உரோமங்கள்; **வெண்ணிறம் கோடலின்** - வெண்மை நிறம் கொண்டு விட்டதனால்; **உருவில் வேற்றுமை** - உருவத்தில் வேற்றுமையை; **நண்ணினர் நோக்கவும்** -அவர்களுடைய உறவினர் கண்டபோதும்; **அயிர்ப்பு நல்கவும்** - ஐயத்தைத் தரவும்;

அண்ணல் தேவரையும் சிறை வைத்த அரக்கர் தம் தலைமை குறித்து இராவணன் கண்ணில் எழுந்த செந்தீயால் தோன்றிய வெண்புகை, அரக்கர்தம் செம்பட்டை முடியினை வெண்மை யாக்கி விட்டமையால் அரக்கவீரர்களை போர்களத்துக்கு வழி அனுப்பி விடைபெற வந்த அவர்தம் உறவினர்கள் தம் உறவு வீரர் யார் எனத் தெரியாது திகைத்தனர் என்பதாம். கண்ணில் தீயும் புகையும்-உயர்வு நவிற்சி. அரத்தம்-சிவப்பு. பங்கி-மயிர்.

*7120. கால் நெடுந் தேர் உயர் கதலியும், கரத்து
ஏனையர் ஏந்திய பதாகை ஈட்டமும்,*

acharya.org

ஆனையின் கொடிகளும், அளவித் தோய்தலால்,
வான யாறொடு மழை ஒற்றி வற்றவே;

கால் நெடுந் தேர் உயர் கதலியும் - சக்கரங்கள் பொருந்திய உயர்ந்த தேர்களில் கட்டியுள்ள கொடிகளும்; **ஏனையர் கரத்து ஏந்திய பதாகை ஈட்டமும்** - மற்றைய வீரர்கள் கைகளில் ஏந்திய கொடிகளின் கூட்டமும்; **ஆனையின் கொடிகளும்** - ஆனைகள் ஏந்திச் சென்ற கொடிகளும்; **அளவித் தோய்தலால்** - ஒன்று கூடித் தோய்வதனால்; **வான ஆறொடு** - வான கங்கையோடு; **மழை ஒற்றி வற்ற** - மேகமும் (நீர் உறிஞ்சப்பட்டு) நீர் வற்றிப் போகவும்;

வான ஆறு-ஆகாய கங்கை. இக்கொடிகளின் கூட்டம் மேக நீரையெல்லாம் உறிஞ்சியும் விடாய் தீராதது போல, வான கங்கையளவும் வளர்ந்து அதனையும் வற்றச் செய்து விட்டது என உயர்வு நவிற்சியால் குறித்தார்.

7121. **ஆயிரம் கோடி பேய், அங்கை ஆயுதம்**
தூயன சுமந்து, பின் தொடர, சுற்று ஒளிர்
சேயிரு மணி நெடுஞ் சேமத் தேர் தெரிந்து,
ஏயின ஆயிரத்து இரட்டி எய்தவே;

ஆயிரம் கோடிபேய் - ஆயிரம் கோடிப் பேய்க்கணங்கள்; **அங்கை தூயன ஆயுதம் சுமந்து பின்தொடர** - தம் கையகத்தே ஆயுதங்களைச் சுமந்து கொண்டு பின்தொடரவும்; **சுற்று ஒளிர் சேஇருமணி** - சுற்றிலும் ஒளிவீசுகின்ற சிவந்த பெரிய மணிகள் கட்டிய; **தெரிந்து ஏயின** - தெரிந்தெடுத்து உடன்வருமாறு ஆணையிடப்பட்டவையுமான; **நெடுஞ்சேமத்தேர் ஆயிரத்து இரட்டி எய்த** - பெரிய சேமத்தேர்கள் இரண்டாயிரம் பின்தொடரவும்.

இராவணன் கொடுமைக்கேற்ப அவன் மெய்க்காவல் படையாகப் பேய்களைக் கூறினார். போரிடும் தேர் அழியின் அதனிடத்தில் போய் நிற்க இருப்பில் இருக்கும் தேர், "சேமத்தேர்"; போரில் ஆயுதங்கள் அழியின் உடனே அவற்றைப் பெறுவதற்காக ஆயத்த நிலையில் வைத்திருக்கும் படைக்கருவிகள் சேமக்கலங்கள். அவற்றை இரண்டாயிரந் தேர்களில் பேய்கள் எடுத்துச் சென்றன எனினுமாம்.

7122. **ஊன்றிய பெரும் படை உலைய, உற்று உடன்**
ஆன்ற போர் அரக்கர்கள் நெருங்கி ஆர்த்து எழ,
தோன்றினன்--உலகு எனத் தொடர்ந்து நின்றன
மூன்றையும் கடந்து, ஒரு வெற்றி முற்றினான்.

ஊன்றிய பெரும்படை - போர்புரிய எதிரே நின்ற பெரிய வானரப் படை; **உலைய** - நிலைகுலைய; **உடன்உற்று ஆன்ற போர் அரக்கர்கள்** - தன்னுடன் வந்த

(ஆற்றல்) நிறைந்த போர் புரியவுள்ள அரக்கர்கள்; ***ஆர்த்து எழ*** *-(மகிழ்ச்சியால்) ஆர்ப்பரித்து ஓங்க;* ***உலகு எனத் தொடர்ந்து நின்றன*** *- உலகம் என்ற பெயருடன் (ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக) தொடர்ந்து உள்ளனவாகிய;* ***மூன்றையும் கடந்து*** *- மூன்றுலகையும் (தடுப்பார் இல்லாமையால்) கடந்து சென்று;* ***ஒரு வெற்றி முற்றினான்*** *- உலகங்களையெல்லாம் வென்று ஒப்பற்ற வெற்றியைத் திரட்டியவனான இராவணேசுவரன்;* ***தோன்றினன்*** *- போர்க்களத்தில் காட்சியளித்தான்.*

ஊன்றிய படை-இலங்கை மதிலைச் சுற்றி நின்ற வானரப் படையைக் குறித்தது. "எதிர் ஊன்றல் காஞ்சி" (பு.வெ.மாலை) கொடி ஓங்க, அமரர் சிந்த, புகை நோக்கவும் அயிர்ப்பு நல்க, வான ஆறொடு மழை ஒற்றி வற்ற, ஆயிரங்கோடி பேர் தொடர, சேமத்தேர் ஆயிரத்திரட்டி எய்த, ஊன்றிய பெரும்படை உலைய, அரக்கர் நெருங்கி ஆர்த்தெழ, வெற்றி முற்றியவனான இராவணன் தோன்றினன். என முன்பு வந்த ஐந்து செய்யுள்களில் வந்த வினை எச்சங்களையும், இச்செய்யுளில் வந்த வினையெச்சங்களையும் கூட்டி தோன்றினான் என வினை முடிவு செய்க.

இராவணன் வருகையை ஒற்றர் இராமனுக்கு அறிவித்தல்

7123. 'ஓதுறு கருங் கடற்கு ஒத்த தானையான்,
தீது உறு சிறு தொழில் அரக்கன், சீற்றத்தால்,
போது உறு பெருங் களம் புகுந்துளான்' எனத்
தூதுவர் நாயகற்கு அறியச் சொல்லினார்.

ஓதுறு கருங்கடற்கு ஒத்த தானையான் *- ஒலிக்கின்ற கரிய கடலுக்கு ஒப்பான படையையுடையவனும்;* ***தீது உறு சிறு தொழில் அரக்கன்*** *- தீமை மிகுகின்ற இழிந்த செயல்களையுமே புரியும் அரக்கனும் ஆகிய இராவணன்;* ***சீற்றத்தால்*** *- சினத்தோடு;* ***போதுறுபொருகளம் புகுந்துளான் என*** *- (தான்) புகுதற்குரிய போர்க்களத்திலே புகுந்திருக்கின்றான் என்று;* ***தூதுவர்*** *- வானரத் தூதுவர்கள்;* ***நாயகற்கு அறியச் சொல்லினார்*** *- தம் நாயகனாகிய இராமபிரானுக்கு விளக்கமுறச் சொன்னார்கள்.*

"அறன்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை நின்றாருள் பேதையார் இல்" (குறள். 142) என்பது அறநூல் ஆணையாதலின், சிறு தொழில் அரக்கன்" என்றார்.

இராமன் மகிழ்ந்து போர்க்கோலம் பூண்டு புறப்படல்

7124. ஆங்கு, அவன் அமர்த் தொழிற்கு அணுகினான் என,
'வாங்கினென், சீதையை' என்னும் வன்மையால்,
தீங்குறு பிரிவினால் தேய்ந்த தேய்வு அற
வீங்கின, இராகவன் வீரத் தோள்களே.

ஆங்கு - அப்பொழுது; **அவன்** - அந்த இராவணன்; **அமர்த்தொழிற்கு அணுகினான் என** - போர்ச் செயலுக்கு வந்துள்ளான் என்று சொல்லிய அளவில்; **சீதையை வாங்கினன்** - சீதையை (மீண்டும்) பெற்று விட்டேன்; **என்னும் வன்மையால்** - என்னும் உறுதியான நினைவால்; **தீங்குறு பிரிவினால்** - துயர்மிக்க பிரிவினால்; **தேய்ந்த தேய்வு அற** - மெலிந்த மெலிவு எல்லாம நீங்குமாறு; **இராகவன் வீரத் தோள்கள் வீங்கின** - மேலோன் ஆகிய இராமபிரானுடைய வீரம் மிக்க தோள்கள் பருத்தன.; போர்புரிய இராவணன் வந்து விட்டான் என்ற செய்தியே, தேய்ந்த தோளைப் பெருக்க வைத்துவிட்டது. இராவணனைக் கொல்வேன் என்பதனிலும் சீதையைப் பெறுவேன் என்பதே இராகவனுக்குப் பூரிப்பு என்பதனால், உகந்தாரைக் காப்பதற்கே உகவாதாரைப் பெருமானால் அழிக்க நேர்கிறது எனும் வைணவ நெறியின் கோட்பாட்டை இப்பாடலில் காணலாம். கொல்லவே மனமின்றி, வேறு வழியில்லாமையால் தான், பகைவர்களை வேதனையோடு பெருமான் அழிக்கின்றான் என்பது நம் பிள்ளை போன்ற சான்றோர் கருத்தாகும்.

7125. **தொடையுறு வற்கலை ஆடை சுற்றி, மேல்**
புடை உறு வயிர வாள் பொலிய வீக்கினான்-
இடை உறு கருமத்தின் எல்லை கண்டவர்,
கடை உறு நோக்கினின், காணும் காட்சியான்.

இடையுறு கருமத்தின் - (பக்தியோகம், கருமயோகம், ஞானயோகம் என்பவற்றுள்) இடைப்பட்டதாகிய கருமயோகத்தினுடைய; **எல்லை கண்டவர்** - முற்றிய நிலையடைந்தவர்கள்; **கடையுறு நோக்கினில்** - கடைசி யோகமாகிய ஞான யோகத்தில்; **காணும் காட்சியான** - காணுகின்ற காட்சிப் பொருளாகிய இராமபிரான்; **தொடையுறு வற்கலை ஆடை சுற்றி** - தொடுத்துக் கட்டப்பெற்ற மரவுரியை இடையிலே சுற்றி (உடுத்து); **மேல் புடை உறுவயிரவாள்** - அதன் மேல் பக்கத்திலே வயிர வாளினை; **பொலிய வீக்கினான்** - பொலியுமாறு (இடையில்) கட்டினான்.

பக்தி யோகமுடையவராய் கருமயோக நெறியின் எல்லையைக் கண்ட ஞானிகள் காணும் ஞானக்காட்சியாம் பரம்பொருளே இராமன் வடிவில் வந்துள்ளது என்றார். ஞானக்கண்ணாலேயே காண்பதற்குரிய பரம்பொருள், ஓர் எளிய போர் வீரனைப் போல், உடை, வாள், பூண்ட எளிமைக்கு (சௌலப்பியம்) இரங்கியவாறுமாம். வற்கலை-மரவுரி. வற்கலா எனும் வடசொல். "ஆ ஈறு ஐயாம்" எனும் (நன்னூல்) இலக்கணப்படி வற்கலையென வந்தது. ஒப்பு அடக்கும் ஐம்பொறியோடு கரணத்து அப்புறம் கடக்கும் வால் உணர்வினுக்கு அணுகும் காட்சியான்" (கம்ப. 1865) பரமான்மா, சீவான்மா இருவரையும் ஒருங்கே காணும் ஞானக் காட்சி யோகியருக்கும் கிட்டும் என்பதனை "இருவரை ஒருங்கு காணும் யோகியர் என்னல் ஆனான்" (கம்ப. 6772) என்பதனாலும் உணர்க.

7126. **ஒத்து இரு சிறு குறட் பாதம் உய்த்த நாள்,**

acharya.org

வித்தக அரு மறை உலகை மிக்கு, மேல்
பத்து உள விரல் புடை பரந்த பண்பு என,
சித்திரச் சேவடிக் கழலும் சேர்த்தினான்.

ஒத்துஇரு சிறு குறள் பாதம் உற்ற நாள் - இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று ஒத்தனவாய் உள்ள சிறிய குறள் உருக்கொண்ட வாமனனின் பாதம்; **உற்றநாள்** - (மண்உலகையளந்தபின்) வானுலகையளக்க வானிற்கு நிமிர்ந்த காலத்தே; **வித்தக அருமறை** - ஞானம் நிறைந்த வேத புருடனாய பிரமன்; **உலகை மிக்கு** - வாழ் உலகுக்கு மேல் மிக்குச் சென்று; **மேல்** -திருவடியின் மேல்; **பத்துடை விரல் புடை பரந்த பண்பு என** - பிரமனது பத்தாகவுள்ள விரல்கள் அத்திருவடிகள் மேல் பரந்த தன்மை போல, **சேவடி சித்திரக் கழலும் சேர்த்தினான்** - சிவந்த தன்திருவடிமேல் ஓவிய வேலைப்பாடமைந்த வீரக்கழலையும் கட்டினான் (இராமபிரான்).

வேதபுருடன்-பிரமன். திருமால் வாமன அவதாரங் கொண்டு அமைந்தபோது அத்திருவடியைப் பிரமன் வானகங்கை நீரால் கழுவிப் பூசித்த போது பத்து விரல்களையும் பதிய வைத்ததுபோல், இராமபிரான் தன் திருவடிகளின் மேல் வீரக் கழல்களைப் பதித்தான் என்பதாம்.

7127. பூ உயர் மீன் எலாம் பூத்த வான் நிகர்
மேவரும் கவசம் இட்டு இறுக்கி வீக்கினன்--
தேவியைத் திரு மறு மார்பின் தீர்ந்தனன்;
'நோ இலள்' என்பது நோக்கினான்கொலோ?

மீன் எலாம் - விண்மீன்கள் யாவும்; **பூத்த வான் நிகர்** - மலர்ந்துள்ள வானத்தைப் போன்ற; **பூ உயர்** - பூ வேலைப்பாடுகள் சிறந்து; **மேவுஅருங்கவசம் இட்டு இறுக்கி வீக்கினன்** - பொருந்திய அரிய கவசத்தைத் தரித்து இறுக்கிக் கட்டினான் இராமபிரான்; **திருமறு மார்பில்** - "ஸ்ரீவத்சம்" என்னும் மறு அமைந்த மார்பிலிருந்து; **தேவியைத் தீர்ந்தனன்** - தேவியான திருமகளைத் (தற்போது) பிரிந்துள்ளான் ஆதலின்; **நோவிலள் என்பது நோக்கினான் கொல்** - (மார்பை இறுக்குவதனால் அவள்) நோகாள் என்பதனை நினைத்தனன் போலும்.

பூவேலைத் திறன்கள் பொதிந்த மார்புக் கவசத்திற்கு, பூவெலாம் பூத்த வானத்தை உவமித்தார். திருமகள் மார்பில் உள்ளபோது, மார்புக் கவசம் இறுக்கப்பட்டால் அவள் பூமேனி நோகும். திருமகள் சீதையாகி பெருமானைப் பிரிந்து, அசோக வனத்தில் இப்போது இருப்பதால், அவட்கு நோகாது என்று, பெருமான் கவசத்தை இறுக்கிக் கட்டினான் போலும் என்று கூறியது தற்குறிப்பேற்றமாகும். திருமாலின் மார்பில் திருமகள் தங்குமிடம் "ஸ்ரீவத்சம்" எனும் மறு (மச்சம்) வாகக் குறிக்கப் பெறும்.

7128. நல் புறக் கோதை, தன் நளினச் செங்கையின்

***நிற்புறச் சுற்றிய காட்சி, நேமியான்-
கற்பகக் கொம்பினைக் கரிய மாசுணம
பொற்புறத் தழுவிய தன்மை போன்றதால்.***

நேமியான் - இராமபிரான்; **நற்புறக்கோதை** - அழகிய வெளிப்புறம் உள்ள கையுறையை; **தன் நளினச் செங்கையின்** - தன்னுடைய தாமரைபோலச் சிவந்த கைகளில்; **நிற்புற** - பொருந்துமாறு; **சுற்றிய காட்சி** - சுற்றி அணிந்த காட்சி; **கற்பகக் கொம்பினை** - கற்பகத் தருவின் கிளையை; **கரிய மாசுணம்** -கரும்பாம்பு; **பொற்புறத்தழுவிய தன்மை போன்றது** - அழகுபெறச் சுற்றிய தன்மை போன்றிருந்தது.

கோதை-உடும்பின் தோலால் ஆன கையுறை.

***7129. புதை இருட் பொழுதினும் மலரும் பொங்கு ஒளி
சிதைவு அரு நாள் வரச் சிவந்த தாமரை
இதழ்தொறும் வண்டு வீற்றிருந்ததாம் என,
ததைவுறு நிரை விரற் புட்டில் தாங்கினான்.***

புதை இருட் பொழுதினும் - உலகப் பொருள்களைத் தன்னுள் மறையச் செய்கின்ற இருட்காலத்திலும்; **மலரும்** - மலரும் இயல்புள்ளதும்; **பொங்கு ஒளி** - ஒளி பொங்குகின்ற கதிரவன்; **சிதைவு அரு நாள் வர** - (அவ்விருளைக்) கெடுக்கின்ற பகற்பொழுது வரும்போதும்; **சிவந்த தாமரை** - சிவந்த நிறமுடைய தாமரையின்; **இதழ்தொறும்** - இதழ்கள் தோறும்; **வண்டு வீற்றிருந்ததாம் என** - வண்டுகள் அமர்ந்திருந்தன என்று கூறுமாறு; **ததைஉறு நிலை விரல்** - நெருங்கிய வரிசையான விரல்களில்; **புட்டில் தாங்கினான்** - கவசங்களை அணிந்தான் (இராமன்).

இரவிலும் பகலிலும் மலர்ந்திருக்கும் தாமரை என்றது இல்பொருள் உவமை. இரவும் பகலும் கூம்பாது. உலகுக்கு ஓவாது உதவும் கரங்கள் எம்பெருமான் திருக்கரங்கள் என்பது குறிப்பு. புட்டில்-விரற்செறி.

***7130. பல் இயல் உலகு உறு பாடை பாடு அமைந்து,
எல்லை இல் நூற் கடல் ஏற நோக்கிய,
நல் இயல், நவை அறு, கவிஞர் நா வரும்
சொல் எனத் தொலைவு இலாத் தூணி தூக்கினான்.***

உலகுறு பல்லியல் பாடை - உலகில் வழங்கும் பல தன்மைகளையுடைய மொழிகளில்; **பாடு அமைந்து** - சிறந்த அறிவு பெற்று; **எல்லை இல் நூற்கடல் ஏற**

நோக்கிய - கணக்கற்ற நூல்களாகிய கடலைக்கரை கண்டு ஏறக் கருதியுள்ள; ***நவை அறு*** - குற்றம் நீங்கிய; ***நல் இயல் கவிஞர் நாவரும்*** - நல்ல பண்புகள் நிறைந்த கவிஞர்கள் நாவிலிருந்து (சரம் சரமாகப்) ***புறப்படுகின்ற சொல் என*** - சொற்களைப் போன்று; ***தொலைவிலாத் தூணி தூக்கினான்*** - (அம்புகள்) குறையாது புறப்பட்டுக் கொண்டேயிருக்க வல்ல அம்பறாத்தூணியைத் தொங்கவிட்டுக் கொண்டான்.

உலக மொழிகள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனி இயல்புடைமையால், "உலகுறு பல்லியல் பாடை" என்றார். ஒவ்வொரு மொழிக்கும் சிறப்பும் பெருமையும் அம்மொழியில் உள்ள கணக்கற்ற நூல்களைச் சார்ந்தவையாதலின், "பாடு அமைந்து எல்லையில் நூல்கடல்" என்றார். "புலவர் சொல் துறை புரிந்தன போன்றன சரங்கள்" (கம்ப. 7494) எனவும், "நல்லியல் கவிஞர் நாவில் பொருள் குறித்து அமர்ந்த நாமச் சொல் எனச் செய்யுள் கொண்ட தொடையென" (கம்ப. 7293) எனவும், "பல் அலங்காரப் பண்பே காகுத்தன் பகழி" (கம்ப. 7293) எனவும் பலமுறை கவிஞர் சொல்லையும் இராமபிரான் அம்புகளையும் ஒப்பாகச் கூறியுள்ளமை காண்க.

7131. கிளர் மழைக் குழுவிடைக் கிளர்ந்த மின் என
அளவு அறு செஞ் சுடர்ப் பட்டம் ஆர்த்தனன்;
இள வரிக் கவட்டிலை ஆரொடு ஏர் பெறத்
துளவொடு தும்பையும் சுழியச் சூடினான்.

கிளர் மழைக் குழுவிடை - கிளர்ந்தெழுகின்ற மேகக் கூட்டத்தினிடையே; ***கிளர்ந்தமின் என*** - விளங்கிய மின்னல் என்று தோன்றுமாறு; ***அளவு அறு செஞ்சுடர் பட்டம் ஆர்த்தனன்*** - (நெற்றியில்) அளவில்லாத செவ்வொளியுடைய வீரப்பட்டம் கட்டிக்கொண்டான்; ***இளவரிக் கவட்டு இலை ஆரொடு*** - முற்றாக வரிகள் அமைந்து இரு பிளவாக இலையுள்ள ஆத்திமாலையோடு; ***ஏர்பெற*** - அழகுபெற; ***துளவொடு தும்பையும்*** - துளப மாலையொடு தும்பை மாலையையும்; ***சுழியச் சூடினான்*** - வட்டமாக அணிந்தான் (இராமன்).

கரிய மேகத்தில் தோன்றும் மின்னல், பெருமானின் கரிய திருமேனியில் கட்டிய நெற்றிப்பட்டத்திற்கு உவமையாயிற்று. இராமபிரான் தன் குலத்துக்குரிய ஆத்தி மாலையும், வழிபடு கடவுட்கு உரிய துளவ மாலையும், போர்த்திணைக்குரிய தும்பை மாலையும் சூடினான். சுழிய வட்டமாக அணிவது கண்ணி எனப்படும். "சூரிய வங்கிசத்துக்கு ஆத்திமாலையும், பரத்துவத்துக்குத் துழாய் மாலையும் அதிரப்பொருவதற்குத் தும்பை மாலையும் சூடினான் என்க" என்பது பழைய உரை. மூலம் வடமொழி எனினும் பாடுவது தமிழ்க் காப்பிய மாதலின் தமிழின் புறப்பொருள் மரபினைக் கம்பர் பேணியது வரைக.

7132. ஓங்கிய உலகமும், உயிரும், உட்புறம்
தாங்கிய பொருள்களும், தானும், தான் என

நீங்கியது யாவது? நினைக்கிலோம்; அவன்
வாங்கிய வரி சிலை மற்றொன்றேகொலாம்?

ஓங்கிய உலகமும் - புகழ் உயர்ந்த உலகங்களும்; **உயிரும்** - (அவ்வுலகில் உள்ள) உயிர்களும்; **உட்புறம் தாங்கிய பொருள்களும்** - அவ்வுலகிற்கு உள்ளடங்கிய நிலைத்திணைப் பொருள்களும்; தானும் - அப்பரம்பொருளும்; **தான் என** - இராமனாக வடிவெடுத்துள்ள தானே என்று (முடிவாகி)யிருக்க; **நீங்கியது** - இவனிலிருந்து விலகியுள்ளது; **யாவது?** - எந்தப் பொருள்? **நினைக்கிலேம்** - (அப்படி ஒரு பொருள் உள்ளதாக) நாம் நினைக்கவில்லை; (அப்படியிருக்க) அவன், (இராவணனைக் கொல்லத் தன்னைவிட வலியது எனக்கருதி) வாங்கிய வரிசிலை **மற்றொன்றே கொலோ?** - அவன் கைக்கொண்ட அழகிய அவ்வில் தன்னிலும் வலியது ஒன்றாகுமோ? (ஆகாது)

இராமபிரானது பரத்துவத்தையும் சௌலப்பியத்தையும் ஒரு சேர நினைந்து வியந்தவாறு.. சத்திரிய அவதாரத்திற்கேற்ப வில் ஏந்தினானேயன்றி, வில் தன்னிலும் வலிமை வாய்ந்தது என்று ஏந்தவில்லை என்பது கருத்துப் பொருள். மேல் ஒரு பொருளும் இல்லா மெய்ப்பொருள் வில்லும் ஏந்தி, கால் தலை தோய நின்று கட்புலக்கு உற்றதம்மா" (கம்ப. 4089) என்னும் வாலி கூற்று ஈண்டு நினைத்தற்பாலது. "மாபூதத்தின் வைப்பு எங்கும் ஊனும் உயிரும் உணர்வும் போல் உள்ளும் புறனும் உளன் என்பார்" (கம்ப. 1313) "தானே தனக்கு உவமன் தன்னுருவே எவ்வுருவும்" (மூன். திருவந். 38) "திடவிசும்பு. எரி. வளி. நீர், நிலம் இவைமிசைப் படர்பொருள் முழுதும் ஆய் அவை அவைதொறும் உடல்மிசை உயிர் எனக் கரந்து எங்கும் நிறைந்துளன்" (திருவாய். 1:1:7) என்பனவும் இங்கு நினையத்தகும்.

7133. ***நாற் கடல் உலகமும், விசும்பும், நாள்மலர்***
தூர்க்க, வெஞ் சேனையும் தானும் தோன்றினான்--
மால் கடல் வண்ணன், தான் வளரும் மால் இரும்
பாற்கடலோடும் வந்து, எதிரும் பான்மைபோல்.

மால்கடல் வண்ணன் - கரிய கடல் போலும் நிறத்தன் ஆன திருமால்; **தான் வளரும்** - தான் (அறிதுயிலாய்க்) கண் வளர்கின்ற; **மால் இரும்** - மிகப் பெரிய; **பாற்கடலோடும் வந்து** - திருப்பாற் கடலோடும் வந்து; **எதிரும் பான்மை போல்** - எதிர்ப்பட்டாற் போலே; **நாற்கடல் உலகமும்** - நாற்புறமும் கடல் சூழ்ந்த இவ்வுலகத்து மக்களும்; **விசும்பும்** - விண்ணுலகத் தேவர்களும்; **நாண்மலர் தூர்க்க** - அன்றலர்ந்த மலர்களைச் சொரிந்து பூமியை நிறைக்க; **வெம் சேனையும் தானும் தோன்றினான்** - கொடிய வானரச் சேனையும் தானுமாகத் தோன்றினான்.

தம் இடர் தீர, பெருமான் வில்லேந்தி விட்டான் என்ற மகிழ்ச்சியில் மக்களும் தேவரும் அவன் மேல் சொரிந்த மலர்மழை பூமியை நிறைத்தது என்பார். "நாண்மலர் தூர்க்க" என்றார். நாள்மலர்-அன்று அலர்ந்த மலர். வெண்ணிறமுடைய வானர

சேனைக்குப் பாற்கடல் உவமையாக முன்பும் கூறினார். பாற்கடலில் பள்ளி கொள்ளும் பரந்தாமனை அப்பாற்கடலோடும் புறப்பட்டு, இராவணன் முன் நேரில் எதிர்ப்பட்டது போல், வானர சேனையோடு பெருமான் தோன்றினான் என்றவாறு தன்மைத் தற்குறிப்பேற்றவணி.

இராமன் பின்னணியில் நின்ற இலக்குவனைச் சார்தல்

7134. **ஊழியின் உருத்திரன் உருவுகொண்டு, தான்,**
ஏழ் உயர் உலகமும் எரிக்கின்றான் என,
வாழிய வரி சிலைத் தம்பி, மாப் படைக்
கூழையின் நெற்றி நின்றானை, கூடினான்.

ஊழியின் - யுக முடிவுக் காலத்தில்; **தான்** - இராமன் வடிவிலுள்ள பரம்பொருளே; **உருத்திரன் உருவு கொண்டு** - உருத்திரன் வடிவம் எடுத்துக் கொண்டு; **உயர் எழ் உலகமும் எரிக்கின்றான் என** - சிறந்த ஏழ் உலகங்களையும் எரியால் அழிப்பான் போல; **மாப்படையின் கூழையின் நெற்றி நின்றான்** - பெரிய குரங்குச் சேனையினுடைய பின்னணியின் முன் நின்றவனான; **வாழிய வரிசிலைத் தம்பியை** - வாழ்த்தற்குரிய கட்டமைந்த வில்லை ஏந்தி நின்ற தம்பி இலக்குவனை; **கூடினான்** - அடைந்தான்.

இராமனாக வந்துள்ள பரம்பொருளே அயனாகப் படைத்தும், அரியாகக் காத்தும், அரனாக அழித்தும் நிற்கிறது. ஆதலின், "ஊழியின் உருத்திரன் உருவு கொண்டுதான், ஏழ்உயர் உலகமும் எரிக்கின்றான்" என்றார். "உடம்பு உருவின் மூன்று ஒன்றாய் மூர்த்தி வேறாய், உலகு உய்ய நின்றானை" (பெரிய திரு:2:4:3): "மூவருமாய் முதலாய மூர்த்தி" (பெரிய திரு: 4:1:2): "தன்னாலே தன் உருவம் பயந்த தானாய்" (பெரிய திரு: 6:6:6): "தானேயாகி நிறைந்து எல்லா உலகும் உயிரும் தானேயாய்த் தானே யரன் என்பானாகி" (திருவாய்:9:7:2): "தானும் சிவனும் பிரமனும் ஆகிப் பணைத்த தனிமுதலை" (திருவாய்: 8:8:4): - இந்த ஆழ்வார்கள் அருளிச் செயல்கள் இங்கு நினையத்தக்கவை.

அரக்கரும் வானரரும் கைகலத்தல்

7135. **என்புழி, நிருதராம் ஏழு வேலையும்,**
மின் பொழி எயிறுடைக் கவியின் வெள்ளமும்,
தென் புலக் கிழவனும் செய்கை கீழ்ப்பட,
புன் புலக் களத்திடைப் பொருத போலுமால்.

என்புழி -இவ்வாறு இராவணனும் இராமபிரானும் களத்தில் தோன்றினர் என்னும் போதே; **தென்புலக் கிழவனும் கீழ்ப்பட** - தெற்குத் திக்குக்குரியவனான எமனும் (தன் செயலாகிய) கொலைத்தொழில் தாழ்ந்தது என்னுமாறு; **நிருதராம் ஏழுவேலையும்** - அரக்கர்களாகிய ஏழுகடல்களும்; **மின்பொழி எயிறு உடைக்கவியின் வெள்ளமும்** - ஒளியுமிழும் பற்களையுடைய குரங்குப் படையாகிய வெள்ளமும்; **புன்பலக் களத்திடைப் பொருத போலும்** - இகழத்தக்க இலங்கைக் களத்திடையே தம்முட் போரிடலாயின. தென்திசைக்குரிய யமனும் நாண போர்க்களத்தில் கொலைச் செயலும் உயிர் கவர்தலும் தொடங்கின.

7136. **துமிந்தன தலை; குடர் சொரிந்த; தேர்க் குலம்**
அவிந்தன; புரவியும் ஆளும் அற்றன;
குவிந்தன, பிணக் குவை; சுமந்து கோள் நிலம்
நிமிர்ந்தது; பரந்தது, குருதி நீத்தமே.

தலை துமிந்தன - தலைகள் துண்டுபட்டன; **குடர் சொரிந்த** - குடல்கள் சரிந்தன; **தேர்க்குலம் அவிந்தன** - தேரின் தொகுதிகள் சிதைந்தன; **புரவியும் ஆளும் அற்றன** - குதிரைகளும் காலாட்களும் துண்டுபட்டனர்; **குவிந்தன பிணக்குவை சுமந்து** - குவிந்த பிணக்குவியல்களைச் சுமந்து; **கோள்நிலம் நிமிர்ந்தது** - வலிய நிலம் உயர்ந்து மேடாயிற்று; **குருதி நீத்தம் பரந்தது** - இரத்த வெள்ளம் (எங்கும்) பரவிற்று.

புரவியும் ஆளும் அற்றன அஃறிணை வினை முடிவு கொண்டது. வழுவமைதி.

7137. **கடுங் குரங்கு இரு கையால் எற்ற, கால் வயக்**
கொடுங் குரம் துணிந்தன, புரவி; குத்தினால்
ஒடுங்கு உரம் துணிந்தனர், நிருதர்; ஓடின,
நெடுங் குரம்பு என நிறை குருதி நீத்தமே.

கடும் குரங்கு இருகையால் எற்ற - கொடிய வானரங்கள் (தமது) இரண்டு கைகளாலும் தாக்கியபோது; **கால்வயம் கொடும் குரம்** - கால் வலிமையும் வளைந்த குளம்புகளையும் உடைய; **புரவி துணிந்தன** - குதிரைகள் துண்டாயின; **குத்தினால்** - கைகள் குத்தியதனால்; **நிருதர் ஒடுங்கு உரம்** - அரக்கர் வலிமை குன்றிப் போன மார்பு; **துணிந்தனர்** - துண்டு பட்டனர்; **நெடுங்குரம்பு என** - பெரிய அணைக்கட்டிலிருந்து நீர் பெருக்கெடுப்பது போன்று; **நின்ற குருதி நீத்தம் ஓடின** - (போர்க்களத்தில்) நிறைந்திருந்த இரத்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்தோடின.

கொடுங்குரம்-வளைந்த குளம்பு. குரம்பு-அணை-நீர்த்தேக்கம். அரக்கரும், குதிரையும் இரத்தம் தேங்கிய அணைக்கட்டுப் போன்றிருந்தனர்; வானரங்களின்

தாக்குதலால் அணைகளிலிருந்து பெருகிய வெள்ளம் போல, குருதி வெள்ளம் களம் எங்கும் பெருக்கெடுத்து ஓடியது.

7138. **'தெற்கு இது; வடக்கு இது' என்னத் தேர்கிலார்,**
பற் குவை பரந்தன; குரக்குப் பல் பிணம்
பொற் குவை நிகர்த்தன; நிருதர் போர்ச் சவம்
கற் குவை நிகர்த்தன; மழையும் காட்டின.

இது தெற்கு இது வடக்கு என்னத் தேர்கிலார் - இது தென்திசை, இது வடதிசை என்று அறிய இயலாதவாறு; **பல்குவை பரந்தன** - (பிணக்) குவியல்கள் பல பரவிக் கிடந்தன; **குரங்குப் பல் பிணம்** - குரங்குகளின் பிணங்கள் பல; **பொன் குவை நிகர்த்தன** -(வெண்) பொன்னாகிய வெள்ளிக் குவியலைப் போன்று தோன்றின; **போர் நிருதர் சவம்** - போரிட்ட அரக்கர்களின் பிணங்கள்; **கல்குவை நிகர்த்தன** - கறகுவியல்களைப் போன்று (குவிந்து) கிடந்தன; **மழையும் காட்டின** - (மேலும் அவை) மேகக் கூட்டம் போன்றும் காட்சியளித்தன.

பொன்-இங்கு வெண் பொன் ஆகிய வெள்ளியைக் குறித்தது. இரு வகைப் பிணக் குவியல்களிலிருந்தும் இரத்தம் பெருகி ஓடுதலால், "மழையும் காட்டின" என்றார். எனலும் பொருந்தும்.

இராவணன் வில் நாண் ஒலிகேட்டு, வானரம் இரிதல்

7139. **அவ்வழி, இராவணன் அமரர் அஞ்ச, தன்**
வெவ் விழி நெருப்பு உக, வில்லின் நாணினைச்
செவ் வழிக் கோதையின் தெறிக்க, சிந்தின,
எவ்வழி மருங்கினும் இரிந்த, வானரம்.

அவ்வழி - (அவ்வாறு இராக்கதர் பேரழிவு எய்திய) அப்போது; **இராவணன் அமரர் அஞ்ச** - இராவணன் ஆனவன் தேவர்கள் அஞ்சுமாறு; **தன் வெவ்விழி நெருப்புஉக** - தன்னுடைய கொடிய கண்களிலிருந்து தீப்பொறி சிந்த; **வில்லின் நாணினை** - வில்லினுடைய நாண் கயிற்றை; **செவ்வழி கோதையில் தெறிக்க** - செம்மையான முறையில் கையுறையில் உராயுமாறு தெறித்த போதினில்; **இரிந்த வானரம்** - அஞ்சி ஓடிய குரங்குகள்; **எவ்வழி மருங்கினும் சிந்தின** -எல்லாத் திசை வழிகளிலும் சிதறின.

நாண் ஓசையால் பகைவரை அச்சுறுத்துதல் வழக்கு. (123)

7140. **உரும் இடித்துழி உலைந்து ஒளிக்கும் நாகம் ஒத்து**
இரியலுற்றன, சில; இறந்தவால், சில;
வெருவலுற்றன, சில; விம்மலுற்றன;

பொரு களத்து உயிரொடும் புரண்டு போம் சில.

உரும் இடித்துழி - இடியிடித்த போது; **உலைந்து ஒளிக்கும் நாகம் ஒத்து** - வருந்தி ஒளிந்து கொள்ளும் நாகப் பாம்பினைப் போல; **சில** - சில குரங்குகள்; **இரியல் உற்றன** - (தறிகெட்டு) ஓடின; **சில இறந்தன** - சில குரங்குகள் இறந்து ஒழிந்தன; **சில வெருவல் உற்றன** - சில பேரச்சம் அடைந்தன; **சில விம்மல் உற்றன** - சில குரங்குள் விம்மி அழுதன; **சில பொருகளத்து உயிரொடும் புரண்டுபோம்** - சில குரங்குகள் போர்க்களத்தில் (வீழ்ந்து) உயிருடன் புரண்டு ஓடின.

இடி ஓசைக்குப் பாம்புகள் அஞ்சுதலும் இறத்தலும் உண்டு; "உத்தி அரவின் பைந்தலை துமிய" (அகநா: 202) "விரிகிற நாகம் விடர்உளதேனும் உருமின் கடுஞ்சினம் சேண் நின்றும் உட்கும்" (நாலடி 164).

7141. பொர, கரு நிற நெடு விசும்பு போழ்பட,
இரக்கம் இல் இராவணன் எறிந்த நாணினால்,
குரக்கினம் உற்றது என், கூறின்? தன் குலத்து
அரக்கரும் அனையது ஓர் அச்சம் எய்தினார்.

பொர - போர்புரியும்படி; **இரக்கமில் இராவணன்** - இரக்கப பண்பு அற்ற அரக்கனாகிய இராவணன்; **கருநிற நெடு விசும்பு போழ்பட** - கருநிறமுடைய நீண்ட ஆகாயமும் பிளவு படும்படி; **எறிந்த நாணினால்** -எழுப்பிய நாண் ஒலியால்; **கூறின்** - கூறுங்கால்; **தன்குலத்து அரக்கரும்** - தன் குலத்தைச் சார்ந்த அரக்கர்களும்; **அனையதோர் அச்சம் எய்தினார்** - (வாயால் கூற இயலாத) அத்தகையதோர் அச்சம் அடைந்தனர் (என்றால்) **குரக்கினம் உற்றது என்?** - குரங்குக் கூட்டம் அடைந்த நிலையைக் கூறுவது எப்படி?

இராவணனிடம் எல்லாமிருந்தும் இல்லாத ஒன்று இரக்கம் ஆதலின், "இரக்கமில் அரக்கன்" என்றார். " இரக்கம் ஒன்று ஒரு பொருள் இலாத நெஞ்சினர் அரக்கர்" (கம்ப. 2642) என்பார் முன்னும்.

7142. வீடணன் ஒருவனும், இளைய வீரனும்,
கோடு அணை குரங்கினுக்கு அரசும், கொள்கையால்
நாடினர் நின்றனர்; நாலு திக்கினும்
ஓடினர், அல்லவர்; ஒளித்தது, உம்பரே.

வீடணன் ஒருவனும் - வீடணன் எனும் ஒப்பற்றவனும்; **இளைய வீரனும்** - இளைய வீரனான இலக்குவனும்; **கோடு அணை குரங்கினுக்கு அரசும்** - மரக்கிளைகளில் உலாவும் குரங்குகளின் தலைவனான சுக்கிரீவனும்; **கொள்கையால் நாடினர் நின்றனர்** - வீரக் கொள்கை நெறியை எண்ணி நின்றனர்;

அல்லவர் - இவர்கள் அல்லாதவர்கள்; **நாலு திக்கிலும் ஓடினர்** - நான்கு திசைகளிலும் ஓடினர்; **உம்பர் ஒளித்தது** - வான் உலகோரும் மறைந்து கொண்டனர்.

உம்பர்-வானம் இட ஆகு பெயராய்த் தேவரைக் குறித்தது. ஒளிந்த இழிவினால் தேவர்க்கு அஃறினை முடிபு தந்தார் எனினுமாம். போர் வீரர் கோட்பாட்டின் படி உறுதியாக நின்றனர். விழித்த கண் வேல் கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின் ஒட்டன்றோ வன்கண் அவர்க்கு என்ற குறள் (775) வீரக் கோட்பாட்டினை உணர்த்தும். இம்மூவரின் உறுதி சொல்லவே நாயக இராமன் பற்றிச் சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7143. 'எடுக்கின், நானிலத்தை ஏந்தும் இராவணன் எறிந்த நாணால்
நடுக்கினான், உலகை' என்பார்; 'நல்கினான்' என்னறற்பாற்றோ?
மிடுக்கினால் மிக்க வானோர், மேக்கு உயர் வெள்ளம், மேல்நாள்,
கெடுக்கும் நாள், உருமின் ஆர்ப்புக் கேட்டனர் என்னக் கேட்டார்.

எடுக்கின் - பெயர்த்தெடுக்க (வேண்டும் என விரும்பினால்); **நானிலத்தை ஏந்தும்** - இவ்வுலகையே எடுத்து ஏந்தவல்ல; **இராவணன்** - இராவணன் ஆனவன்; **எறிந்த நாணால்** - தெறித்து எழுப்பிய நாண் ஒலியால்; **உலகை நடுக்கினான் என்பர்** - இப்பூவுலகை மட்டும் நடுங்கச் செய்து விட்டான் என்று (சிலர்) சொல்வார்கள்; **நல்கினான் என்னறற்பாற்றோ** - (வானுலகுக்கு விலக்களித்து) நலஞ்செய்து விட்டான் என்று கூற இயலுமோ? (இயலாது); (ஏன்எனில்) **மிடுக்கினால் மிக்க வானோர்** - வல்லமை மிக்க தேவர்கள்; **மேல்நாள் மேக்கு உயர்வெள்ளம்** - முன்னாளில் மேலே உயர்ந்து எழுகின்ற பிரளய வெள்ளம்; **கெடுக்கும் நாள்** - அழிக்கும் போது; **உருமின் ஆர்ப்புக் கேட்டனர் என்ன** - (ஊழிக்காலத்து மேகத்திடையே) இடியின் ஒலி கேட்டது போல; **கேட்டார்** - அந்நாண் ஒலியைக் கேட்டு நடுங்கினர் (ஆதலின்).

சுக்கிரீவன் இராவணன் போர்

7144. ஏந்திய சிகரம் ஒன்று, அங்கு இந்திரன் குலிசம் என்ன,
காந்திய உருமின் விட்டான், கவிக் குலத்து அரசன்; அக் கல்

நீந்த அரு நெருப்புச் சிந்தி நிமிர்தலும், நிருதர்க்கு எல்லாம்
வேந்தனும், பகழி ஒன்றால், வெறுந் துகள் ஆக்கி, வீழ்த்தான்.

கவிக்குலத்து அரசன் - குரங்கினத்து மன்னன் ஆகிய சுக்கிரீவன்; **அங்கு** - அப்பொழுது; **காந்திய உருமின்** - உக்கிரமானதோர் இடி போன்ற; **ஏந்திய சிகரம் ஒன்று** - கையில் ஏந்தியுள்ள மலைச்சிகரம் ஒன்றினை; **இந்திரன் குலிசம் என்ன** - தேவேந்திரனின் வச்சிராயுதத்தைப் போல விட்டான் வீசி எறிந்தான்; **அக்கல்** - அந்த மலைச்சிகரம்; **நீந்த அரு நெருப்புச்சிந்தி** - நீந்துதற்கு இயலாத நெருப்பு வெள்ளைத்தைச் சொரிந்தவாறு; **நிமிர்தலும்** - மேல் வந்தபோது; **நிருதர்க்கு எல்லாம் வேந்தனும்** - உலகில் உள்ள அரக்கர்க்கு எல்லாம் வேந்தனாகிய இராவணனும்; **பகழி ஒன்றால்** - அம்பு ஒன்றினால்; **வெறுந்துகள் ஆக்கி வீழ்த்தான்** - வெற்றுப் பொடியாக ஆக்கித் தள்ளினான்.

சுக்கிரீவன் வீசிய மலை ஒன்றினை இராவணன் எளிதாக ஓரம்பினால் பொடியாக்கினான் என்பதாம். சுக்கிரீவனுக்கு மலை; இராவணனுக்குச் சாம்பல் என்று அவன் உரம் விளக்கியவாறு. குலிசம்-வச்சிராயுதம்; இந்திரன் கையில் உள்ளது. நெருப்பு வெள்ளம், நீர் வெள்ளம் போல, நீந்துதற்கு அரியது ஆதலின், "நீந்தரு நெருப்புச் சிந்தி" என்றார்.

7145. **அண்ணல் வாள் அரக்கன் விட்ட அம்பினால் அழிந்து, சிந்தி,**
திண் நெடுஞ் சிகரம், நீறாய்த் திசை திசை சிந்தலோடும்,
கண் நெடுங் கடுந் தீக் கால, கவிக் குலத்து அரசன், கையால்,
மண்மகள் வயிறு கீற, மரம் ஒன்று வாங்கிக் கொண்டான்.

அண்ணல் வாள் அரக்கன் - (அரக்கர்களின்) தலைமைக்குரியவனான கொடிய அரக்கன்; **விட்ட அம்பினால்** - ஏவிய அம்பினால்; **திண் நெடும் சிகரம்** - திண்ணிய அந்தப் பெரிய மலைச்சிகரம்; **அழிந்து** - வீழ்ந்து; **நீறாய் சிந்தித் திசை திசை சிந்தலோடும்** - தூள் தூளாகத் திசைகள் எங்கும் சிதறியபோது; **கவிக்குலத்து அரசன்** - வானரக் கூட்டத்திற்கு மன்னனான சுக்கிரீவன்; **கண் நெடும் கடும் தீகால** - கண் விழிகள் மிகுதியாக நெருப்பைக் கக்க; **கையால்** - தன் கையினால்; **மண்மகள் வயிறு கீற** - பூமித்தாயின் வயிறு பிளக்கும் படி; **மரம் ஒன்று வாங்கிக் கொண்டான்** - மரம் ஒன்றைப் பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டான்.

7146. **கொண்ட மா மரத்தை அம்பின் கூட்டத்தால், காட்டத் தக்க**

கண்டம் ஆயிரத்தின் மேலும் உள என, கண்டம் கண்டான்;
விண்ட வாள் அரக்கன்மீது, விசும்பு எரி பறக்க, விட்டான்,
பண்டை மால் வரையின் மிக்கது ஒரு கிரி, பரிதி மைந்தன்.

கொண்ட மாமரத்தை - *(சுக்கிரீவன்) கைக்கொண்ட அப்பெரிய மரத்தை;* ***அம்பின் கூட்டத்தால் காட்டத்தக்க*** - *அம்புகளின் மிகுதியினால் (மட்டும்) செய்யத்தக்க;* ***கண்டம் ஆயிரத்தின் மேலும் உள*** - *துண்டுகள் ஆயிரத்துக்கு மேலும் உள்ளன; என - என்னும்படி;* ***கண்டம் கண்டான்*** - *துண்டுபடுத்தினான் (இராவணன்);* ***பரிதிமைந்தன்*** - *(அப்போது) சூரியன் மைந்தனான சுக்கிரீவன்;* ***விண்ட வாள் அரக்கன் மீது*** - *அம்மரத்தைப் பிளந்த இராவணன் மேல்;* ***எரிவிசும்பு பறக்க*** - *தீ விண்ணிலே பறக்குமாறு;* ***பண்டை மால்வரையின் மிக்கது ஒருகிரி விட்டான்*** - *முன்னர் எறிந்த பெரிய மலையினும் பெரிதான ஒரு மலையை வீசி எறிந்தான்.*

7147. ***அக் கிரிதனையும் ஆங்கு ஓர் அம்பினால் அறுத்து மாற்றி,***
திக்கு இரிதரப் போர் வென்ற சிலையினை வளைய வாங்கி,
சுக்கிரீவன்தன் மார்பில் புங்கமும் தோன்றாவண்ணம
உக்கிர வயிர வாளி ஒன்று புக்கு ஒளிக்க, எய்தான்.

ஆங்கு - *அப்பொழுது; அக்கிரிதனையும் - (இராவணன்) அந்த மலையினையும்;* ***ஓர் அம்பினால் அறுத்து மாற்றி*** - *ஓர் அம்பினால் துண்டித்து அகற்றி;* ***திக்கு இரிதர்*** - *திசை தோறும் (வீரர்கள்) அஞ்சி ஓடுமாறு;* ***போர் வென்ற*** - *போரில் வெற்றி பெற்ற;* ***சிலையினை வளைய வாங்கி*** - *தன் வில்லினை வளையச் செய்து;* ***உக்கிர வயிர வாளி ஒன்று*** - *மிகக் கடுமையும் உறுதியுமுடைய ஓர் அம்பினை;* ***சுக்கிரீவன் தன் மார்பில்*** - *சுக்கிரீவனுடைய மார்பிலே;* ***புங்கமும் தோன்றா வண்ணம்*** - *அம்பின் அடிமுனையும் புகுந்தமை தோன்றா வண்ணம்;* ***புக்கு ஒளிக்க எய்தான்*** - *நுழைந்து மறையும் வண்ணம் எய்தான்.*

முனையும் தோன்றாதவாறு புங்கம் அம்பின் முனை (வடமொழிச் சொல்) மார்பில் அழுந்த அம்பு பாய்ச்சினான் என்பார். "புங்கமும் தோன்றாவண்ணம் புக்கு ஒளிக்க எய்தான்" என்றார். "தோளினும் ஆகத்துள்ளும் புங்கமும் தோன்றா வண்ணம்" (கம்ப. 7925) என்று அதிகாயன் வதைப்படலத்துள்ளும் இச்சொல்லை ஆண்டுள்ளார்.

சுக்கிரீவன் தளர்ந்த நிலையில் அனுமன் வருதல்

7148. **சுடு கணை படுதலோடும் துளங்கினான்;**
துளங்காமுன்னம்,
குட திசை வாயில் நின்ற மாருதி, புகுந்த கொள்கை
உடன் உறைந்து அறிந்தான் என்ன, ஓர் இமை
ஒடுங்காமுன்னர்,
வட திசை வாயில் வந்து, மன்னவன் முன்னர்
ஆனான்.

சுடுகணை படுதலோடும் - *(அந்த) எரி அம்புபட்டவுடன்;* **துளங்கினான்** - *சுக்கிரீவன் உடல் தளர்ந்தான்;* **துளங்கா முன்னம்** - *(அவன்) தளர்வதற்கு முன்னமேயே;* **புகுந்த கொள்கை உடன் உறைந்து அறிந்தான் என்ன** - *நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைக் கூட இருந்து அறிந்தவனைப் போல;* **குடதிசை வாயில் நின்ற மாருதி** - *(கோட்டையின்) மேற்கு வாசலிலிருந்த அனுமன்;* **ஓர் இமை ஒடுங்கா முன்னர்** - *ஒரு கண் இமைப்பொழுது கழியும் முன்பே;* **வடதிசை வாயில் வந்து** - *வடக்குக் கோட்டை வாயிலுக்கு வந்து;* **மன்னவன் முன்னர் ஆனான்** - *தன் அரசனாகிய சுக்கிரீவன் முன்பு வந்து நின்றான்.*

சுக்கிரீவன் தளர்வும் அனுமன் வரவும் ஒரு நிகழ்வு போல உடன் நிகழ்ந்தன. அநுமன் அறிந்துவந்த செய்தி நட்பின் உள்ளுணர்வாகும். கோப்பெருஞ்சோழன் துன்புற்று வடக்கிருந்ததை உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து அவன்பால் வந்து சேர்ந்து வடக்கிருந்த பிசிராந்தையார் செயலை ஈண்டு நினைவு கூர்க. உணர்ச்சி தான் நட்பாம் கிழமை தரும், இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு என்ற வாசகங்களையும் நினைக.

7149. **பரிதி சேய் தேறாமுன்னம், 'பரு வலி அரக்க! பல்**
போர்
புரிதியோ என்னோடு?' என்னா, புகை எழ விழித்துப்
பொங்கி,
'வருதியேல், வா, வா!' என்பான்மேல் மலை ஒன்று
வாங்கி,
சுருதியே அனைய தோளால் வீசினான், காலின்
தோன்றல்.

பருவலி அரக்க! - *மிக்க வலிமை வாய்ந்த அரக்கனே!* **பரிதி சேய் தேறா முன்னம்** - *சூரியன் மகனான சுக்கிரீவன் தெளிவு பெறுவதற்கு முன்னாக;* **என்னோடு பல்போர் புரிதியோ?** - *என்னுடன் பல்வகையான போர் வகைகளைப் புரிய உள்ளாயோ?* **என்ன** - *என்று (அனுமன் இராவணனைக் கூவியழைக்க);* **புகை எழ விழித்துப் பொங்கி** - *(விழிகளில்) புகை எழுமாறு கடுமையோடு விழித்துச் சினம் பொங்கி;* **வருதியேல் வா வா என்பான் மேல்** - *வருவதாயின் வருக வருக என்று கூறும்*

இராவணன் மேல்; **காலின் தோன்றல்** -வாயு புத்திரனான அனுமன்; **மலை ஒன்று வாங்கி** - அடியோடு பெயர்த்தெடுத்து; **சுருதியே அனைய தோளால் வீசினான்** - வேதங்களை ஒத்த தன்னுடைய புயங்களால் வீசி எறிந்தான்.

7150. மீ எழு மேகம் எல்லாம் வெந்து, வெங் கரியின் சிந்தித்
தீ எழ, விசும்பினூடு செல்கின்ற செயலை நோக்கி,
காய் கணை ஐந்தும் ஐந்தும் கடுப்புறத் தொடுத்துக் கண்டித்து,
ஆயிரம் கூறு செய்தான், அமரரை அலக்கண் செய்தான்.

அமரரை அலக்கண் செய்தான் - தேவர்களுக்குப் பெருந்துயர் செய்தவனாகிய இராவணன்; **மீ எழு உலகம் எல்லாம்** - (அனுமன் எறிந்த அந்த மலை) மேலே எழுந்து செல்கின்ற மேகம் எல்லாம்; **வெந்து வெம் கரியில் சிந்தி** - வெந்து வெப்பம் கொண்ட கரித்தணல் போலச் சிதறி; **தீ எழ** - நெருப்புப் பொறிபறக்க; **விசும்பின் ஊடு** - வானத்தின் வழியே; **செல்கின்ற செயலை நோக்கி** - போகும் போக்கினைக் கண்டு; **காய் கணை ஐந்தும் ஐந்தும்** - கொதிக்கும் பத்து அம்புகளை; **கடுப்பு உறத்தொடுத்து** - மிக வேகமாக விட்டு; **துண்டித்து** - மலையைத் துண்டித்து ; **ஆயிரம் கூறு செய்தான்** - ஆயிரம் துண்டுகளாகச் செய்தான்.

7151. மீட்டு ஒரு சிகரம் வாங்கி, வீங்கு தோள் விசையின் வீசி,
ஒட்டினான்; ஒட்ட, வானத்து உருமினும் கடுக ஓடி,
கோட்டு வெஞ் சிலையின் வாளி முன் சென்று,
கொற்றப் பொன்தோள்
பூட்டிய வலயத்தோடும், பூழியாய்ப் போயிற்று அன்றே.

மீட்டு ஒரு சிகரம் வாங்கி - (அனுமன்) மீண்டும் ஒரு மலையை எடுத்து; **வீங்கு தோள் விசையின் வீசி** - பருத்த தோள்களின் விசையினால் வீசி; **ஒட்டினான்** - செலுத்தினான்; **ஒட்ட** - (அவ்வாறு) செலுத்திய போது; **உருமினும் கடுக ஓடி** - (அம்மலை) விண்ணிலிருந்து வீழும் இடியை விட வேகமாகச் சென்று; **கோட்டுவெம் சிலையின்** - வளைந்த கொடிய வில்லிலிருந்து; **வாளி முன் சென்று** - (அரக்கன் எய்ய இருந்த) அம்புகட்கு முன்பாகச் சென்று; **கொற்றப் பொன்தோள்** - இராவணனது வெற்றிமிக்க தோளில்; **பூட்டிய வலயத்தோடும்** - அணிந்திருந்த வாகு வலயத்தோடும்; **பூழியாய்ப் போயிற்று** - (தானும்) புழுதியாய்ப் (பொடிந்து) போயிற்று.

மலையில் பட்டு, தோள்வளை பொடியாயிற்று. தோள் வளை பட்டு, மலை பொடியாயிற்று என்பதனால் இரண்டின் வலிமையும் ஒரு சேரக்குறித்த திறம் காண்க. அன்று, ஏ-அசை.

7152. ***மெய் எரிந்து அழன்று பொங்கி, வெங் கணான் விம்மி, மீட்டு ஓர்***
மை வரை வாங்குவானை, வரி சிலை வளைய வாங்கி,
கையினும் தோளின்மேலும் மார்பினும் கரக்க, வாளி
ஐ-இரண்டு அழுந்த எய்தான்; அவன் அவை ஆற்றி நின்றான்.

வெங்கணான் - கொடிய கண்களையுடைய இராவணன்; **விம்மி** - மனம் வெதும்பி; **மீட்டு ஓர் மை வரை வாங்குவானை** - மறுபடியும் ஒரு கரிய மலையைப் பெயர்க்கத் தொடங்கியுள்ள அனுமனை (நோக்கி); **மெய் எரிந்து** - உடல் கொதிக்க; **அழன்று பொங்கி** - வெகுண்டு எழுந்து; **வரிசிலை வளைய வாங்கி** - கட்டமைந்த வில்லை வளையச் செய்து; **கையினும் தோளின் மேலும் மார்பினும் கரக்க** - (அநுமனுடைய) கைகளிலும், தோள்களிலும், மார்பிலும் மறையுமாறு; **ஐ இரண்டு வாளி அழுந்த எய்தான்** - பத்துப் பாணங்களை அழுத்தமாக அடித்தான்; **அவன்** - அந்த அனுமனோ; **அவை** - அந்தக் கணைகளை; **ஆற்றி நின்றான்** - பொறுத்துக் கொண்டு நின்றான்.

கை இரண்டு, தோள் இரண்டு, மார்பு ஒன்று ஆகிய ஐந்து உறுப்புகட்கும் ஒவ்வொன்றுக்கு இரண்டாகப் பத்துக் கணைகள் எய்தான் என்க.

7153. ***'யார் இது செய்யகிற்பார்?' என்று கொண்டு இமையோர் ஏத்த,***
மாருதி, பின்னும், அங்கு ஓர் மராமரம் கையின் வாங்கி,
வேரொடும் சுழற்றி விட்டான்; விடுதலும், இலங்கை வேந்தன்
சாரதி தலையைத் தள்ளிச் சென்றது, நிருதர் சாய.

யார் இது செய்ய கிற்பார்? - (அனுமன் கணைகளைத் தாங்கி நின்ற அருமையைக் கண்டு) யாரே இத்தகைய செயலைச் செய்ய வல்லார்?; **என்று கொண்டு** - என்று உரைத்துக்கொண்டே; **இமையோர் ஏத்த** - தேவர்கள் போற்றிப் புகழ; **மாருதி** - அனுமன்; **பின்னும்** - பிறகும்; **அங்கு** - அவ்விடத்தே (இருந்த); **ஓர் மராமரம்** - ஒரு மராமரத்தை; **வேரொடும் கையின் வாங்கி** - வேரொடும் பெயர்த்துத் தன் கைகளில

கொண்டு; ***சுழற்றி விட்டான்*** *- சுழலச் செய்து வீசினான்;* **விடுதலும்** *- (அவ்வாறு) சுழற்றி வீசியவுடன்;* **இலங்கை வேந்தன்** *- (அது) இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனுடைய;* ***சாரதி தலையைத் தள்ளி*** *- தேர்ப்பாகனின் தலையைத் துண்டித்து;* **நிருதர் சாயச் சென்றது** *- அரக்கர்களும் அழியுமாறு சென்று வீழ்ந்தது.*

சுழற்றி வீசிய பொருள், குறியை மட்டுமன்றி, அருகிருக்கும் பொருள்களையும் வீழ்த்தும், ஆதலின், மாருதி வேரொடு சுழற்றிவிட்ட மராமரம் தேர்ப்பாகனை மட்டுமன்றி, அருகிருந்த அரக்கர் பலரையும் அழித்தது.

7154. ***மாறி ஓர் பாகன் ஏற, மறி திரைப்பரவை பின்னும்***
சீறியது அனையன் ஆன செறி கழல் அரக்கன்,
தெய்வ
நூறுகோல் நொய்தின் எய்தான்; அவை உடல்
நுழைதலோடும்,
ஆறுபோல் சோரி சோர, அனுமனும் அலக்கணுற்றான்.

மாறி ஓர் பாகன் ஏற *- (இறந்த சாரதிக்கு) மாறாக ஒரு தேர்ப்பாகன் (தேரில்) ஏற;* **மறிதிரைப்பரவை பின்னும் சீறியது அனையன் ஆன** *- மீண்டும் மீண்டும் மோதுகின்ற அலைகளையுடைய கடல் மீண்டும் சினந்தெழுந்தாற் போன்றவனான;* **செறிகழல் அரக்கன்** *- வீரக்கழல்கள் செறிந்த இராவணன்;* **தெய்வ நூறுகோல்** *- தெய்வ அம்புகள் நூற்றினை;* **நொய்தின் எய்தான்** *- எளிதில் விடுத்தான்;* **அவை உடல் நுழைதலோடும்** *- அந்நூறு அம்புகளும் அனுமன் உடலுக்குள் நுழைந்தபோது;* ***ஆறுபோல் சோரி சோர*** *- நதி வெள்ளம் போல் குருதி பெருக;* ***அனுமனும் அலக்கண் உற்றான்*** *- அனுமனானவனும் துன்பம் அடைந்தான்.*

தேர்ப்பாகன் இறந்தவுடன் "மாறி ஓர் பாகன் ஏற" என்றதனால், "சேமப்பாகர்" ஆயத்த நிலையில் இருக்கும் போர் மரபு சுட்டினார். முந்தையவை பத்து அம்புகள்; இவை நூறு அம்புகள். முந்தையவை எளிய அம்புகள்; இவை தெய்வங்களிடமிருந்து வரத்தால் பெற்றவை;' ஆதலால், "அனுமனும் அலக்கண் உற்றான்" என்க.

இராவணன் வீரவுரை

7155. ***'கல் கொண்டும், மரங்கள் கொண்டும், கைக்***
கொண்டும், களித்து, நும வாய்ச்
சொல் கொண்டும், மயிரின் புன் தோல் தோள்
கொண்டும் தள்ளி, வெள்ளிப்
பல் கொண்டும், மலைகின்றாரின் பழி கொண்டு
பயந்தது; யான் ஓர்

வில் கொண்டு நின்ற போது, விறல் கொண்டு
மீள்திர் போலாம்.'

நும் வாய்ச் சொல் கொண்டும் - உங்கள் வாய்க்கு வந்தவாறு பிதற்றிக் கொண்டும்; **கல் கொண்டும் மரங்கள் கொண்டும்** - கற்களைக் கொண்டும் மரங்களைக் கொண்டும்; **மயிரின் புன்தோல் தோள் கொண்டும்** - மயிர் அடிந்த அற்பமான தோலுடைய தோள்களைக் கொண்டும்; **வெள்ளிப் பல் கொண்டும்** -வெண்மையான பற்களைக் கொண்டும்; **தள்ளி களித்து மலை கின்றாரில்** - தடுத்து வெறியேறி போர் செய்கின்ற உங்களிடத்தில்; (நான் வில் முதலிய போர்க்கருவிகளைக் கொண்டு போர் புரிவதால் வரும்) **பழி கொண்டு பயந்தது** - பழியைக் கொண்டே (இது காறும்) நான் பயந்திருந்தது; **யான் ஓர் வில் கொண்டு நின்றபோது** - நான் ஒரு வில்லைக் கையில் ஏந்திக்கொண்டு போர் செய்ய நின்றால்; **விறல் கொண்டு மீள்திர் போலாம்?** - குரங்குகளாகிய நீங்கள் வெற்றி கொண்டு திரும்பிப் போய் விடுவீர்களோ?

7156. **என்று உரைத்து, எயிற்றுப் பேழ் வாய் எரி உக நகை**
செய்து, யாணர்ப்
பொன் தொடர் வடிம்பின் வாளி கடை உகத்து
உருமுப் போல,
ஒன்றின் ஒன்று அதிகம் ஆக, ஆயிர கோடி
உய்த்தான்;
சென்றது குரக்குச் சேனை, கால் எறி கடலின் சிந்தி.

என்று உரைத்து - என்று இராவணன் கூறி; **எயிற்றுப் பேழவாய் எரிஉக நகை செய்து** - (வளைந்த கோரைப்) பற்களையுடைய பிளந்த வாயிலிருந்து நெருப்புச் சிந்துமாறு சிரித்து; **கடை உகத்து உருமுப் போல** - ஊழிக்காலத்து இடி போன்றவனாய்; **யாணர் தொடர் பொன்** - புதிய பொன்னினால் (செய்த); **வடிம்பின் ஆயிர கோடி வாளி** - கூர்மையான ஆயிரங் கோடி அம்புகளை; **ஒன்றின் ஒன்று அதிகமாக உய்த்தான்** - ஒன்றை விட ஒன்று விஞ்சுமாறு செலுத்தினான்; **கால் எறி கடலில்** - (அதனால்) (புயல்) காற்றால் மோதுண்ட கடல் போல; **குரக்குச் சேனை சிந்திச் சென்றது** - வானரப் படை சிதறிப் போயிற்று.

எயிற்றுப் பேழ்வாய்-கோரைப்பற்கள் இரண்டு வெளியே தெரியுமாறு உள்ள பிளந்த வாய்.

இலக்குவன், இராவணனுடன் பொரவந்து நாண் ஒலி செய்தல்

7157. **கலக்கிய அரக்கன் வில்லின் கல்வியும்,கவிகள்**
உற்ற
அலக்கணும், தலைவர் செய்த தன்மையும், அமையக்

கண்டான்,
இலக்கவன், 'என் கை வாளிக்கு இலக்கு இவன்;
இவனை இன்று
விலக்குவென்' என்ன வந்தான், வில்லுடை மேரு
என்ன.

கலக்கிய அரக்கன் - (தமது படையினை)க் கலக்கம் செய்த இராவணனுடைய; **வில்லின் கல்வியும்** - வில்வித்தையும்; **கவிகள் உற்ற அலக்கணும்** - வானரங்கள் அடைந்த துன்பமும்; **தலைவர் செய்த தன்மையும்** - வானரப் படைத்தலைவர் புரிந்த போரின் தன்மையும்; **அமையக் கண்டான்** - பொருந்தக் கண்டவனாய்; **இலக்குவன்** - இலக்குவனானவன்; **என் கைவாளிக்கு இலக்கு இவன்** - என்னுடைய கை அம்புகட்கு இன்று இலக்காகிறவன் இந்த இராவணன்; **இவனை இன்று விலக்குவன்** - இவனை இப்போதே தடுப்பேன்; **என்ன** - என்று கூறியவாறு; **வில்லுடை மேரு என்ன** - வில்லினை ஏந்திய மேருவே போல்; **வந்தனன்** - போர் (முனைக்கு) வந்தான்.

பொன்னிறம் பொருந்திய இலக்குவன் வில்லேந்தி வருவது, மேருமலை வில்லேந்தி வருவது போன்றிருந்தது என்று அழகுற மொழிந்தார். இல்பொருள் உவமை. "விற்கை வடவரை பாங்கு நிற்ப" (கம்ப. 6493) என முன்பும் கூறினார்.

7158. **தேயத்தின் தலைவன் மைந்தன் சிலையை நாண்**
எறிந்தான்; தீய
மாயத்தின் இயற்கை வல்லார் நிலை என்னை?
'முடிவின் மாரி
ஆயத்தின் இடி இது' என்றே அஞ்சின, உலகம்;
யானை
சீயத்தின் முழக்கம் கேட்டல் போன்றனர், செறுநர்
எல்லாம்.

தேயத்தின் தலைவன் மைந்தன் - நாட்டிற்கெல்லாம் வேந்தனான தயரதனின் (இளைய) குமாரனான இலக்குவன்; **சிலையை நாண் எறிந்தான்** - வில்லின் நாணைத் தெறித்து ஒலியெழுப்பினான்; **தீய மாயத்தின் இயற்கை வல்லார்** - கேடு தரும் வஞ்சனை செய்வதில் இயல்பாகவே வல்லவர்களாகிய அரக்கர்களுடைய; **நிலை என்ன?** - நிலையை என்னென்று கூறுவது?; **முடிவின் மாரி ஆயத்தின் இடி இது என்றே** - யுகமுடிவில்,மழை கொட்டும் மேகத்தில் எழுகின்ற பேரிடியே இது என்று கருதி; **உலகம் அஞ்சின** - அரக்கர் உலகங்கள் பயந்தன; **செறுநர் எல்லாம்** - பகைவர் எல்லாம்; **யானைச் சீயத்தின் முழக்கம் கேட்டல் போன்றனர்** - யானையானது சிங்கத்தின் கர்ச்சனையைக் கேட்டாற்போல ஆயினர்.

7159. **ஆற்றல் சால் அரக்கன்தானும், அயல் நின்ற வயவர் நெஞ்சம்**
வீற்று வீற்று ஆகி உற்ற தன்மையும், வீரன் தம்பி
கூற்றின் வெம் புருவம் அன்ன சிலை நெடுங் குரலும் கேளா,
ஏற்றினன் மகுடம், 'என்னே! இவன் ஒரு மனிசன்' என்னா.

ஆற்றல் சால் அரக்கன் தானும் - வல்லமை மிக்க இராவணனும்; **அருகில் நின்ற வயவர் நெஞ்சம்** - (தனக்கு) அருகில் (களத்தில்) நிற்கின்ற வீரர்களின் உள்ளம்; **வீற்று வீற்றாகி உற்ற தன்மையும்** - வேறுவேறாகி உடைந்து நிற்கின்ற தன்மையும் (நோக்கி); **வீரன் தம்பி** - வீரனான இராமனுடைய தம்பி இலக்குவனுடைய; **கூற்றின் வெம்புருவம் அன்ன** - கூற்றுவனுடைய கொடிய புருவம் போன்ற; **சிலை நெடும் குரலும் கேளா** - வில் எழுப்பிய பேரோசையும் கேட்டு; **என்னே! இவன் ஒரு மனிசன் என்னா** - என்னே! இவனும் ஒரு மனிதனா! என்று வியந்து; **மகுடம் ஏற்றினன்** - (சரிந்த) தன் மகுடத்தை உயர்த்தித் தள்ளிவிட்டுக் கொண்டான்.

இலக்குவனுடைய வில் வளைவு எமனின் புருவ வளைவு போன்றது என்பது அரியதொரு கற்பனை. இயமனின் புருவ வளைவு பேர் அழிவு செய்தல் ஒருதலை ஆதல் போல, இலக்குவன் வில் வளைவும் பேரழிவு செய்யும் என்பது குறிப்பு. இலக்குவன் வில் நாண் ஒலியால் அதிர்ந்த இராவணன் மணிமுடிகள் தளர்ந்து கீழ் இறங்கியமையால், அவற்றை உயர்த்திச் சரிசெய்து கொண்டான் என்பார். "ஏற்றினன் மகுடம்" என்றார். வியப்பின் மெய்ப்பாடு மகுடம் ஏற்றுதலாம்.

இலக்குவன்-இராவணன் கடும்போர்

7160. **கட்டு அமை தேரின்மேலும், களி நெடுங் களிற்றின்மேலும்,**
விட்டு எழு புரவிமேலும், வெள் எயிற்று அரக்கர்மேலும்,
முட்டிய மழையின் துள்ளி முறை இன்றி மொய்க்குமாபோல்
பட்டன பகழி; எங்கும் பரந்தது, குருதிப் பவ்வம்.

முட்டிய மழையின் துள்ளி - மோதிச் சிதறிய மழைத்துளிகள்; **முறையின்றி மொய்க்குமா போல்** -ஒருமுறையாக இல்லாமல் பல

இடங்களிலும் பரவுவதுபோல்; **கட்குஅமை தேரின் மேலும்** - நன்கு அமைக்கப்பட்ட தேரின் மேலும்; **களிநெடுங்களிற்றின் மேலும்** - மத மயக்கம் கொண்ட பெரிய யானைகள் மேலும்; **விட்டு எழு புரவி மேலும்** - இருக்குமிடத்தை விட்டுத் தாவிப்

பாயும் குதிரைகளின் மேலும்; **வெள்எயிற்று அரக்கர் மேலும்** *- வெள்ளைப் பற்களுடைய அரக்கர்கள் மேலும்;* **பகழி பட்டன** *- இலக்குவன் அம்புகள் பாய்ந்தன;* **குருதிப் பவ்வம்** *- இரத்தமாகிய கடல்;* **எங்கும் பரந்தது** *- எல்லா இடங்களிலும் பரவியது.*

யானை, குதிரை, தேர், காலாட்படை என எங்கு நோக்கினும் இலக்குவன் அம்புகள் பட்ட இடம் ஆயின; அதனால், களம் முழுவதும் இரத்தக் கடல் ஆயிற்று என்பதாம். மழைத்துளிகள் எல்லாவிடத்திலும் தெறிப்பது போல் இலக்குவன் அம்புகள் தெறித்தன என்றார். துள்ளி-துளி.

***7161.* நகங்களின் பெரிய வேழ நறை மத அருவி காலும்**
முகங்களில் புக்க வாளி அபரத்தை முற்றி, மொய்ம்பர்
அகங்களைக் கழன்று, தேரின் அச்சினை உருவி,
அப்பால்
உகங்களின் கடை சென்றாலும், ஓய்வு இல ஓடலுற்ற.

நகங்களின் பெரிய வேழம் *- மலைகளிலும் பெரிய வடிவமுடைய யானைகளின்;* **நறைமத அருவி** *- மணம் உடைய மதப்பெருக்கு; காலும் - ஒழுகுகின்ற;* **முகங்களில் புக்க வாளி** *- முகங்களில் தைத்து உருவிச் சென்ற (இலக்குவனின்) அம்புகள்;* **அபரத்தை முற்றி** *- (அந்த யானைகளின்) பின் புறங்களில் நிறைந்து;* **மொய்ம்பர் அகங்களைக் கழன்று** *- வலிமை நிறைந்த வீரர்களின் நெஞ்சங்களில் பாய்ந்து கழன்று;* **தேரின் அச்சினையுருவி** *- தேர்ச்சக்கரங்களின் அச்சினைத் துளைத்து;* **அப்பால்** *- அதன் பின்னர்;* **உகங்களின் கடை சென்றாலும்** *- யுகங்களின் முடிவு கழிந்தாலும்;* **உலப்பு இல ஓடல்உற்ற** *- முடிவு இன்றி ஓடத்தொடங்கின.*

யானைகளைப் பெரிய மலை என்றமையால், அவற்றின் முகத்திலிருந்து ஒழுகுகின்ற மதநீரை, "நறைமத அருவி" என்றார். இலக்குவன் வில்லாற்றலை "வேழம் வீழ்த்த விழுத்தொடைப் பகழி, பேழ்வாய் உழுவையைப் பெரும் பிறிது உறீஇப் பன்றி வீழ, அயல தாழற்புற்றத்து உடும்பில் செற்றும் வல்வில் வேட்டம் வலம் படுத்திருந்தோன்" (புறம். 152) "உலை உருவக் கனல் உமிழ் கண் தாடகை தன் உரம் உருவி, மலையுருவி மரம் உருவி மண் உருவிற்று ஒரு வாளி" (கம்ப. 662) என்பவற்றோடு ஒப்பிட்டுக் காணலாம். எய்யப்பட்ட விசை புவியீர்ப்பால் பையப் பையத்தாழுமாதலால் அதற்கேற்ப, யானை, வீரர், தேர்அச்சு என்று முறையே உயரங்குறைந்த பொருள்களை ஊடுருவிற்று எனக்கூறும் கவிஞரின் அறிவுத்திறனை உணர்க. "ஓய்வுஇல ஓடலுற்ற" உயர்வு நவிற்சி அணி.

***7162.* நூக்கிய களிறும், தேரும், புரவியும்,நூழில்செய்ய,--**
ஆக்கிய அரக்கர் தானை, ஐ-இரு கோடி,
கையொத்து
ஊக்கிய படைகள் வீசி உடற்றிய--உலகம் செய்த

பாக்கியம் அனைய வீரன் தம்பியைச் சுற்றும் பற்றி.

நூக்கிய களிறும் தேரும் புரவியும் - (அரக்கர்) செலுத்திய யானைகளையும் தேர்களையும் குதிரைகளையும்; **நூழில் செய்ய** - (இலக்குவனுடைய) அம்புகள் கொன்று குவிக்க; **கை ஒத்து ஆக்கிய அரக்கர் ஐயிருகோடி தானை** - அணி வகுத்தி நின்ற அரக்கருடைய பத்துக் கோடி சேனைகள்; **ஊக்கிய படைகள் வீசி** - செலுத்தற்குரிய ஆயுதங்களை எறிந்து; **உலகம் செய்த பாக்கியம் அனைய வீரன்** - உலகம் புரிந்த பாக்கியங்கள் எல்லாம் (ஒருங்கு திரண்டு) உருவம் பெற்றது போன்ற வீரனாகிய இராமனுடைய; **தம்பியை** - இலக்குவனை; **சுற்றும் பற்றி** - தொடர்ந்து சூழ்ந்து கொண்டு; **உடற்றிய** - போரிட்டன.

நூழில் செய்தல்- கொன்று குவித்தல். "ஒள்வாள் வீசிய நூழிலும்" (தொல். பொருள்: புறத்.17) கையொத்தல்-அணிவகுத்தல். இன்றும்போர்ப் படைகள் கை ஒத்து அணிநடை செல்லுதல் காண்க.

7163. **'உறு பகை மனிதன், இன்று, எம் இறைவனை**
உறுகிற்பானேல்,
வெறுவிது, நம்தம் வீரம்' என்று ஒரு மேன்மை
தோன்ற,
எறி படை அரக்கர் ஏற்றார்--'ஏற்ற கைம் மாற்றான்'
என்னா,
வறியவர், ஒருவன், வண்மை பூண்டவன்மேல்
சென்றென்ன.

எறிபடை அரக்கர் - ஆயுதங்களை வீசுகின்ற அரக்கர் **உறுபகை மனிதன்** - மிகு பகை கொண்ட ஒரு மானிடன்; **இன்று எம் இறைவனை உறுகிற்பானேல்** - இப்போது நம் அரசனாகிய இராவணனை நெருங்க வ ல்லவன் ஆனால்; **வெறுவிது நந்தம் வீரம்** - நம் வீரம் வீணானதாகும்; **என்று** - என்றெண்ணியதால்; **ஒரு மேன்மை தோன்ற** - ஓர் எழுச்சியுண்டாகி; **ஏற்றார்** - இலக்குவனை எதிர்த்தார்கள்; **ஏற்ற கை மாற்றான் என்னா** - இரந்து ஏற்ற கைக்கு இல்லையென்று சொல்லமாட்டாதவன் என்னுமாறு; **வண்மை பூண்டான் ஒருவன் மேல்** - வள்ளல் தன்மை மேற்கொண்ட ஒருவனிடத்தில்; **வறியவர் சென்று என்ன** - (பலராய்) ஏழையர் செல்வதுபோல்; (இலக்குவன் பகழி மாரி பொழிந்தான் என அடுத்த பாட்டில் முடியும்.)

7164. **அறுத்தனன், அரக்கர் எய்த எறிந்தன; அறுத்து,**
அறாத
பொறுத்தனன்; பகழி மாரி பொழிந்தனன்; உயிரின்
போகம்

வெறுத்தனன், நமனும்; வேலை உதிரத்தின்
வெள்ளம் மீள
மறித்தன; மறிந்த எங்கும், பிணங்கள் மா மலைகள்
மான.

பகழி மாரி பொழிந்தனன் - (இலக்குவன்) அம்பு மழை பொழிந்தான்; **அரக்கர் எய்த எறிந்தன அறுத்தனன்** - இராக்கதர் விடுத்த கணைகளையெல்லாம் (ஒன்றுவிடாது) அறுத்தெறிந்தான்; **அறுத்து அறாத பொறுத்தனன்** - அறுத்தும் அறாத ஆயுதங்களைத் தன் மேல் ஏற்றுக் கொண்டான்; **நமனும் உயிரின் போகம் வெறுத்தனன்** - எமனும் உயிர்களை உண்ணும் மகிழ்ச்சி துறந்து வெறுப்பதானான்; **மாமலைகள் மான** - பெரிய மலைகள் போல; **பிணங்கள் எங்கும் மறிந்த** - பிணங்கள் போர்க்களம் எங்கும் வழி மறித்துக் கிடந்தன; **உதிரத்தின் வெள்ளம் வேலை மீள மறித்தன** - இரத்த வெள்ளம் கடலிற் போய்ச் சேராவண்ணம் பிணங்கள் தடுத்து விட்டன.

உயிர் உண்ணும் கூற்றுக்கும், உண்ண இயலாமல் திகட்டிப் போய்விட்டது என்பார். "உயிரின் போகம் வெறுத்தனன் நமனும்" என்று அழகுறக் குறித்தார். இங்குப் பெரும் பள்ளமாகிய கடல் அருகிலிருந்தும் பிணமலைகள் தடுத்ததால் கடலில் சென்று சேர இயலவில்லை என்னும் வியப்புச் சுவை தோன்ற வைத்தார்.

7165. **தலை எலாம் அற்ற; முற்றும் தாள் எலாம் அற்ற;**
தோளாம்
மலை எலாம் அற்ற; பொன்-தார் மார்பு எலாம் அற்ற;
சூலத்து
இலை எலாம் அற்ற; வீரர் எயிறு எலாம் அற்ற;
கொற்றச்
சிலை எலாம் அற்ற; கற்ற செரு எலாம் அற்ற, சிந்தி.

வீரர் தலை எலாம் அற்ற - (இலக்குவன் அம்புகளால்) அரக்க வீரர்களின் தலையெல்லாம் அற்று வீழ்ந்தன; **தாள் எலாம் முற்றும் அற்ற** - கால்கள் எல்லாம் முழுவதுமாக அற்று வீழ்ந்தன; **தோளாம் மலை எலாம் அற்ற** - தோள்கள் என்னும் மலையெல்லாம் அற்று வீழ்ந்தன; **பொன்தார் மார்பு எலாம் அற்ற** - பொன் மாலைகள் அணிந்த மார்பு எல்லாம் அற்று வீழ்ந்தன; **எயிறு எல்லாம் அற்ற** - பல் எல்லாம் அற்று வீழ்ந்தன; சூலத்து இலையெல்லாம் அற்ற சூலப்படைகளின் இலை வடிவான நுனியெல்லாம் அற்று வீழ்ந்தன; **கொற்றச் சிலை எலாம் அற்ற** - முன்பு வெற்றி ஈட்டித் தந்த வில் எல்லாம் அற்று வீழ்ந்தன; **சிந்தி** - (அரக்கர் இலக்குவனுக்கு ஆற்றாமல் புறமுதுகிட்டுச்) சிதறி ஓடுவதால்; **கற்ற செரு எல்லாம் அற்ற** - (அவர்) கற்றிருந்த போர்த்திறம் எல்லாம் (அவரிடமிருந்து) அற்று வீழ்ந்தன.

சொற்பொருட்பின் வருநிலையணி. வீரர் என்ற சொல் இடைநிலைத் தீபமாய், வீரர் தலையெலாம், வீரர் தோள் எலாம் என எல்லாவற்றோடும் கூட்டுமாறு நின்றது. கற்றபின், கற்றவாறு நிற்பதே கல்விப் பயன் (குறள். 391) ஆதலின், போர்க்கல்விக்கு மாறாய், புறமுதுகிட்டு ஓடி கற்ற கல்வியைப் பாழாக்கினர் என்பார்.

"சிந்தி கற்ற, செருவெலாம் அற்ற" என்றார். "அற்ற" என்ற சொல்லால் இப்பாடல் அழகு பெற்றது.

7166. **தேர் எலாம் துமிந்த; மாவின் திறம் எலாம் துமிந்த;
செங் கண்
கார் எலாம் துமிந்த; வீரர் கழல் எலாம் துமிந்த;
கண்டத்
தார் எலாம் துமிந்த; நின்ற தனு எலாம் துமிந்த;
தம்தம்
போர் எலாம் துமிந்த; கொண்ட புகழ் எலாம் துமிந்து

போய.**

தேர் எலாம் துமிந்த - *(அரக்கர் சேனை வீரர்களின்) தேர்கள் எல்லாம் துண்டாயின;* **மாவின் திறம் எலாம் துமிந்த** - *குதிரைகளின் வல்லமையெல்லாம் துண்டாயின;* **செங்கட் கார் எலாம் துமிந்த** - *சிவந்த கண்களையுடைய மேகம் போன்ற யானைகள் எல்லாம் துண்டாயின;* **வீரர் கழல் எலாம் துமிந்த** - *அரக்க வீரர்களின் வீரக்கழல்கள் எல்லாம் துண்டாயின;* **கண்டம் தார் எலாம் துமிந்த** - *கழுத்தில் அணிந்திருந்த மாலைகள் எல்லாம் துண்டாயின;* **நின்ற தனு எலாம் துமிந்த** - *கைகளில் ஏந்தி நின்ற விற்கள் எல்லாம் துண்டாயின;* **தம்தம் போர் எலாம் துமிந்த** - *தங்கள் தங்களுடைய போர் ஆற்றல் எல்லாம் துண்டாயின;* **கொண்ட புகழ் எல்லாம் துமிந்து போய** - *(தாம் இது வரையிலும்) ஈட்டி வைத்திருந்த புகழ் எல்லாம் துண்டு துண்டாகச் சிதறிப் போயின.*

சென்ற பாடலில் "அற்ற" எனும் சொல் கொண்டு அழகுறுத்தினார். இப்பாடலில் "துமிந்த" என்னும் சொல்லால் அணி செய்கிறார். சொற்பொருட் பின்வரு நிலையணி, கார் என்பது-உவம ஆகுபெயராய் யானையைக் குறித்தது.

7167. **அரவு இயல் தறுகண் வன் தாள் ஆள் விழ,
ஆள்மேல் வீழ்ந்த
புரவிமேல் பூட்கை வீழ்ந்த; பூட்கைமேல் பொலன் தேர்
வீழ்ந்த,
நிரவிய தேரின் மேன்மேல் நெடுந் தலை கிடந்த;
நெய்த்தோர்
விரவிய களத்துள் எங்கும் வெள்ளிடை அரிது, வீழ.**

அரவு இயல் தறுகண் வன்தாள் ஆள் விழ! *-பாம்புகளைப் போன்று எதிர்த்துச் சீறுகின்ற அஞ்சாமையுடைய வலிய முயற்சிகள் கொண்ட காலாள் வீரர்கள் களத்தில்*

வீழ; **ஆள்மேல் வீழ்ந்த புரவி மேல் பூட்கை வீழ்ந்த** *- அந்தக் காலாட்படைகள் மீது விழுந்த குதிரைகள் மேல் யானைகள் விழுந்தன;* **பூட்கை மேல் பொலந்தேர் வீழ்ந்த** *- அந்த யானைகளின் மேல் பொன் தேர்கள் வீழ்ந்தன;* **நிரவிய தேரின் மேன்மேல் நெடுந்தலை கிடந்த** *-வரிசையாக வீழ்ந்த தேர்களின் மீது நீண்ட தலைகள் சாய்ந்து கிடந்தன;* **நெய்த்தோர் விரவிய களத்துள்** *- உதிரம் கலந்து கிடந்த (அந்த) யுத்த களத்தில்;* **எங்கும் வீழ வெள்ளிடை அரிது** *- எவ்விடத்திலும் இனி வேறொன்று வீழ வெற்றிடம் இல்லை. அடித்த கோலுக்கு அஞ்சாது, எதிர்த்துச் சீறும் வீரம் பாம்புக்குள்ளது ஆதலின், "அரவு இயல்தறுகண் வன்தாள் ஆள்" என்றார்.*

7168. கடுப்பின்கண், அமரரேயும், 'கார்முகத்து அம்பு
கையால்
தொடுக்கின்றான், துரக்கின்றான்' என்று
உணர்ந்திலர்; துரந்த வாளி
இடுக்கு ஒன்றும் காணார்; காண்பது, எய்த கோல்
நொய்தின் எய்திப்
படுக்கின்ற பிணத்தின் பம்மல் குப்பையின் பரப்பே;
பல் கால்.

கடுப்பின்கண் *- (இலக்குவன் கணைகளை விடும்) வேகத்தில்;* **அமரரேயும்** *- தேவர்களும்;* **கார் முகத்து** *- வில்லிலிருந்து;* **அம்பு கையால் தொடுக்கின்றான்** *- அம்புகளைக் கையால் தொடுக்கின்றான் என்பதும்;* **துரக்கின்றான் என்று** *- விடுக்கின்றான் என்பதும்;* **உணர்ந்திலர்** *- யாரும் கண்டவர் இல்லை;* **துரந்த வாளி** *- செலுத்திய அம்பு;* **இடுக்கு ஒன்றும் காணார்** *- சென்று பற்றுவதைச் (சிறிதும்) கண்டவர் (எங்கும்) இல்லை;* **காண்பது** *- (அந்த வானவர்கள்) காண்பதெல்லாம்;* **எய்த கோல்** *- விடுத்த அம்புகள்;* **பல்கால் நொய்தின் எய்தி** *- பலமுறை எளிதாகச் சென்று;* **படுக்கின்ற பிணத்தின்** *-கீழே வீழ்த்துகின்ற பிணங்களின்;* **பம்மல் குப்பையின்** *- அடர்ந்து மூடிய குவியலின்;* **பரப்பே** *- பரப்பினையேயாகும்.*

கடுப்பு-விரைவு. விழிகள் மிக விரைவான செயல்களைத் தொடர்ந்து அவ்விரைவில் பற்றி மனத்துக்குக் காட்டும் திறன் இல்லாதது எனும் அறிவியல் உண்மையைக் கவிஞர் பிரான் இங்குத் தெளிவுறக் காட்டுவது காண்க.

7169. கொற்ற வாள், கொலை வேல், சூலம், கொடுஞ்
சிலை முதல ஆய
வெற்றி வெம் படைகள் யாவும் வெந் தொழில்
அரக்கர் மேற்கொண்டு,
உற்றன, கூற்றும் அஞ்ச ஒளிர்வன, ஒன்று நூறு ஆய்

அற்றன அன்றி, ஒன்றும் அறாதன இல்லை அன்றே. **வெந்தொழில் அரக்கர்** - கொடுஞ்செயல் கூடிய இராக்கதர்கள்; **மேல்கொண்டு உற்றன** - கைக்கொண்டு பயன்படுத்தியனவும்; **கூற்றும் அஞ்ச ஒளிர்வன** - நமனும் அஞ்சுமாறு ஒளி செய்பவையுமான; **கொற்றவாள்** - வெற்றி பொருந்திய வாள்கள்; **கொலைவேல், சூலம்** - கொலைத்தன்மை உடைய வேற்படை, சூலப்படை; **கொடுஞ்சிலை** - வளைந்த விற்கள்; முதலவாய - முதலியவான; **வெற்றி வெம் படைகள் யாவும்** - இதுவரையிலும் வெற்றியினையே ஈட்டித் தந்த அந்தக் கருவிகள் யாவும்; **ஒன்று நூறாய் அற்றன அன்றி** - ஒன்று நூறாகத் துண்டுபட்டு உடைந்தனவே யல்லாமல்; **அறாதன ஒன்றும் இல்லை** - உடையாதன என்று ஒன்று இல்லை.

7170. **குன்று அன யானை, மானக் குரகதம், கொடித்தேர், கோப**
வன் திறல் ஆளி, சீயம், மற்றைய பிறவும், முற்றும்
சென்றன எல்லை இல்லை; திரிந்தில; சிறிது போதும்
நின்றன இல்லை; எல்லாம் கிடந்தன, நெளிந்து பார்மேல்.

எல்லை இல்லை சென்றன குன்றுஅன யானை - எல்லை இல்லாதனவாய் குன்றுகளைப் போன்று (போருக்குச்) சென்ற யானைகளும்; **மானக்குரகதம்** - பெருமிதம் கொண்ட குதிரைகளும்; **கொடித்தேர்** - கொடிகளையுடைய தேர்களும்; **கோபவன்திறல் ஆளிசீயம்** - சினத்தையும் வலிய பலத்தையும் கொண்டயாளிகளும் சிங்கங்களும்; **மற்றைய பிறவும்** -மற்றுமுள்ள (போரிடற்கு உரிய) உயிர்களும்; **முற்றும்** - முழுவதும்; **சிறிய போதும்** - சிறிதுகால அளவிலும்; **திரிந்தன நின்றன இல்லை** - இயங்கிக் கொண்டும் நின்று கொண்டுமாக இருப்பன (எவையும் அங்கு) இல்லை; **எல்லாம் பார்மேல் நெளிந்து கிடந்தன** - எல்லாம் மண்மேல் உயிரற்றுக் கிடந்தன; இல்லையேல் உயிர்விட நெளிந்து கொண்டிருந்தன.

7171. **சாய்ந்தது நிருதர் தானை; தமர் தலை இடறித் தள்ளுற்று**
ஓய்ந்தது; ஒழிந்தது ஓடி உலந்ததும் ஆக, அன்றே
வேய்ந்தது வாகை, வீரற்கு இளையவன் வரி வில்; வெம்பிக்
காய்ந்தது, அவ் இலங்கை வேந்தன் மனம் எனும் காலச் செந் தீ.

நிருதர் தானை - (பின்னிட்டு ஓடும்போது) அரக்கர் சேனையானது; **தமர்தலை இடறித் தள்ளுற்று ஓய்ந்தது** - தம் உறவினரின் தலைகளை இடறிக்கொண்டு வீழ்ந்து

வலிமை குறைந்ததும்; **ஒழிந்தது ஓடி உலர்ந்ததும் ஆக** - ஒழிந்து மிஞ்சிய சேனைப்பகுதி ஓடிச்சென்று (ஓடஓட) உயிர் இழந்ததும் ஆக; சாய்ந்தது - (அடியோடு) சாய்ந்தது; **வீரற்கு இளையவன் வரிவில் அன்றே வாகை வேய்ந்தது** - வீரனாகிய இராமனின் தம்பி இலக்குவனின் கட்டமைந்த வில் அப்போதே வெற்றி வாகை சூடியது; **அவ்விலங்கை வேந்தன்** - அந்த இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனின்; **மனமெனும் காலச் செந்தீ** - உள்ளம் என்னும் ஊழிக்காலத்துச் செந்நெருப்பானது; **வெம்பிக் காய்ந்தது** - வெம்பிக் கொதித்தது.

இராவணன் மனம் முழுவதும் கனல் பிழம்பாகி விட்டமையால், "மனமெனும் செந்தீ" என உருவகத்தால் கூறினார். ஊழிக்காலச் செந்தீ-உலகை அழிப்பது போல, இவன் சினமும் உலகை அழிக்கவே எழும் என்பது குறிப்பு. உருவக அணி.

இராவணன் இலக்குவனை நெருங்கிப் பொருதல்

7172. **காற்று உறழ் கலின மான் தேர் கடிதினின் கடாவி, கண்ணுற்று**
ஏற்றனன், இலங்கை வேந்தன்; எரி விழித்து, இராமன் தம்பி,
கூற்று மால் கொண்டது என்னக் கொல்கின்றான், குறுகச் சென்றான்;
சீற்றமும் தானும் நின்றான்; பெயர்ந்திலன், சிறிதும் பாதம்.

காற்று உறழ் கலினமான் தேர் - காற்றைப் போன்ற வேகமுடைய கடிவாளம் பூண்ட குதிரைகள் பூட்டிய தேரினை; **கடிதினில் கடாவி** - விரைவாகச் செலுத்தி; **இலங்கை வேந்தன்** - இராவணன்; **கண்ணுற்று** - (இலக்குவனை) நேருக்கு நேர் சந்தித்து; **ஏற்றனன்** - எதிர்த்தான்; **இராமன் தம்பி** - இலக்குவன்; **எரிவிழித்து** - தீப்பொறி பறக்க விழித்துப் பார்த்து; **கூற்றுமால் கொண்டது அன்ன** - (அப்போது) கூற்றுவன் பித்துக் கொண்டவன் ஆனது போல; **குறுகச் சென்றான்** -இராவணனின் சேனைப்பக்கம் சென்று; **கொல்கின்றான்** - (அரக்கர் சேனையை) கொலை புரிந்தான்; **சீற்றமும் தானும் நின்றான்** - சினமும் தானுமாக நின்றான்; **பாதம் சிறிதும் பெயர்ந்திலன்** - தன் அடியைச் சிறிது கூடப் பின் வைத்தான் இல்லை.

குதிரையின் வேகம் காற்றின் வேகத்திற்கு ஒத்தது ஆதலின், "காற்று உறழ் கலின மான்" என்றார். மான்-குதிரை. பிறமான்களிலிருந்து வேறுபடுத்தக் "கலினமான்" என்றார். இலக்குவன் அரக்கர் படையைக் கொன்று குவித்த பாங்கைக் கண்ணுற்றால், எமனுக்குப் பைத்தியம் பிடித்துக் கொண்டதோ என எண்ணுமாறிருந்ததால், "கூற்று மால் கொண்டது என்ன" என்றார்.

சந்தக் கலி விருத்தம ◌

7173. ***'காக்கின்ற என் நெடுங் காவலின் வலி நீக்கிய கள்வா!***
போக்கு இன்று உனக்கு அரிதுஆல்' எனப் புகன்றான்; புகை உயிர்ப்பான்,
கோக்கின்றன, தொடுக்கின்றன, கொலை அம்புகள், தலையோடு
ஈர்க்கின்றன, கனல் ஒப்பன, எய்தான்; இகல் செய்தான்.

காக்கின்ற என் நெடுங்காவலின் வலி நீக்கிய கள்வா ! *- (பிராட்டியைக்) காத்துக் கொண்டிருந்த என் பெருங்காவலின் வலிமையை (வஞ்சத்தால்)* ***நீக்கிவிட்டு (ஏமாற்றிய) கள்வனே! உனக்கு இன்று போக்கு அரிது*** *- நீ இன்று தப்பிப் போவது இயலாது;* ***எனப்புகன்றான்*** *- என்று கூறினான் (இலக்குவன்);* ***புகை உயிர்ப்பான்*** *- சினத்தால் புகை தோன்றுமாறு பெருமூச்சு விட்டான்;* ***கோக்கின்றன தொடுக்கின்றன*** *- வில்லில் கோக்கும் தன்மையனவும் தொடுக்கும் தன்மையுடையனவும்;* ***தலையோடு ஈர்க்கின்றன*** *- தலையினை இழுத்துச் செல்வதற்கு உரியனவும்;* ***கனல் ஒப்பன*** *-தீயைப் போன்றவையும் ஆன;* ***கொலை அம்புகள்*** *- - கொலைத்தொழிலில் வல்ல அம்புகளை;* ***எய்தான் இகல் செய்தான்*** *- எய்தவனாய் போர் புரிந்தான்.*

இப்பாடல் முதல் 28 பாடல்கள் போர்க்குரிய விரைவும் மிடுக்கும் அமைந்த சந்தக் கலிவிருத்தங்களாம். வீர வார்த்தையாடலுக்கும், வீரச் செயல்புரிகைக்கும், சினம் என்னும் மெய்ப்பாட்டை வெளிப்படுத்தற்கும் இவை ஏற்றனவாய் அமைந்துள்ளன. இராவணன் தன் காவலுக்கு இழுக்கு ஏற்படுமாறு வஞ்சித்துப் பிராட்டியைக் கொணர்ந்ததால் "காக்கின்ற என் நெடுங்காவலின் வலி நீக்கிய கள்வா!" என்று கொதித்துரைத்தான். மானின்பின் தங்களை அனுப்பி வஞ்சித்துக் கொணர்ந்தமை தோன்ற, "கள்வா!" என்றான், கோக்கின்றன; தொடுக்கின்றன; தலையோடு ஈர்க்கின்றன-அம்பின் வகைகள்.

7174. ***'எய்தான் சரம் எய்தாவகை இற்றீக' என இடையே,***
வைதாலென ஐதாயின வடி வாளியின் அறுத்தான்;
'ஐது ஆதலின் அறுத்தாய்; இனி, அறுப்பாய்!' என அழி கார்
பெய்தாலெனச் சர மாரிகள் சொரிந்தான், துயில் பிரிந்தான்.

எய்தான் சரம் எய்தா வகை *- (இவ்வாறு) எய்தவனாகிய இலக்குவனது அம்புகள் தன் மேற்படாத வகையில்;* ***இடையே இற்றீக என வைதால் என*** *- இடையே இற்று ஒழியட்டும் என்று (அவ்வம்புகளை ஒருவர்) சபித்தாற்போல;* ***ஐதாயின*** *- அவை எளிதாகுமாறு;* ***வடிவாளியின் அறுத்தான்*** *- கூரிய கணைகளால் (இராவணன்)*

துண்டித்து வீழ்த்தினான்; (அப்போது) **துயில் பிரிந்தான்** - உறக்கத்தைத் துறந்தவனாகிய இலக்குவன்; **ஐது ஆதலின் அறுத்தாய்** - அவ்வம்புகள் சிறியவையாதலின் அறுத்து எறிந்து விட்டாய்; **இனி அறுப்பாய் என** - இனி அறுத்துவிடு (பார்ப்போம்) என்று; **அழிகார் பெய்தால் என** - உலகத்தையழிக்கும் ஊழி மேகம் மழை பெய்தால் போன்ற; **சரமாரிகள் சொரிந்தான்** - அம்பு மழை பொழிந்தான்.

எய்தான், துயில் துறந்தான்-வினையால் அணையும் பெயர்கள். ஒருவர் சாபமிட்டு அழித்தாற் போல இருந்தது என்பார். சரம் எய்தாவகை இற்றீகென இடையே வைதால் என அறுத்தான்" என்றார். "சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச்சுடுசரம்" (கம்ப. 394) என்பதனையும் நோக்குக. தற்குறிப்பேற்றம். துயில் துறந்தான்- இலக்குவன். "மனையின் வாழ்வும் உறக்கமும் மாற்றினான்" (கம்ப. 8154) "கங்குல் எல்லை காண் பளவும் நின்றான்; இமைப்பிலன் நயனம்" (கம்ப. 2344) "உறக்கம் என்பதனை ஓடமுனிந்தான்" (கம்ப; 6881) என் உயிர் காவலில் நின்று இமையாதவன்" (கம்ப. 3616) என்னும் புண்ணியன் கண்ணும், வன்தோள் தம்பி போன்ற அன்றே" (கம்ப. 3545) என நூல் நெடுகிலும் இலக்குவன் துயிலாமையைச் சுட்டிச்செல்லும். கவிஞர் பிரான் இங்கும் "துயில் துறந்தான்" எனும் வினைப்பெயர் ஈந்தார். உறங்காவில்லி என்றொரு பெயரும் உண்டு. "சொரிந்தான் துயில் பிரிந்தான்" என்பதில் கடை எதுகை தரும் சொல்லின்பத்தை ஓதியுணர்க.

7175. **ஆம் குஞ்சரம் அனையான் விடும் அயில் வாளிகள்**
அவைதாம்
வீங்கும் சரம் பருவத்து இழி மழை போல்வன
விலக்கா,
தூங்குஞ் சர நெடும் புட்டிலின், சுடர் வேலவற்கு
இளையான்,
வாங்குஞ் சரம் வாங்காவகை அறுத்தான், அறம்
மறுத்தான்.

அறம் மறுத்தான் - அறச் செயல்களைத் (தன் வாழ்வில்) மறுத்து எறிந்து விட்டவனான இராவணன்; **ஆம் குஞ்சரம் அனையான் விடும்** - (வலிமை) கூடிய யானையைப் போன்றவனான இலக்குவன் எய்கின்றவும்; **வீங்கும் சரம் பருவத்து** - மழை மிகும் சரற்காலத்து; **இழிமழை போல்வன** - பெய்கின்ற மழை போல்வனவுமாகிய; **அயில் வாளிகள் அவைதாம் விலக்கா** - கூரிய அம்புகளாகிய அவை அனைத்தையும் தடுத்து; **சுடர் வேலவற்கு இளையான்** - ஒளிர்கின்ற வேல் வல்ல இராமனின் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **தூங்கும் சர நெடும் புட்டிலில்** - (முதுகில்) தொங்குகின்ற அம்புகளையுடைய நெடிய அம்பறாத் தூணியிலிருந்து; **வாங்கும் சரம் வாங்கா வகை** - எடுக்கும் அம்புகளையும் மேலும் எடுக்க இயலாதவாறு; **அறுத்தான்** - அம்பறாத் தூணியை அறுத்து வீழ்த்தினான்.

acharya.org

"சுடர் வேலவற்கு இளையான்" எனும் பாடத்திலும் சிறந்ததாக "சுடர் வில்லினாற்கு இளையான்" எனும் பாடம் கொள்வாரும் உளர். ஆயின் ஓசைச் சிறப்புக் குறையும். சரற்காலத்தே இடைவிடாது மழை பொழிவது போல, இடைவிடாது சரமழை பொழிய உதவும் அம்பறாத் தூணி என்பார். "வீங்கும் சரம் பருவத்து இழி மழைபோல்வன விலக்காத் தூங்கும் சர நெடும் புட்டில்"என்றார். இலக்குவன் விடும் சரமழைகளைத் தடுக்க இயலாத இராவணன், அம் மழை தோன்றும் மூதத்தானமாகிய அம்பறாத் தூணியை அறுத்தெரிந்தான் என்பதாம்.

அயர்வு நீங்கிய அனுமனின் வீரவுரை

7176. அப்போதையின் அயர்வு ஆறிய அனுமான், அழல் விழியா,
'பொய்ப் போர் சில புரியேல், இனி' என வந்து, இடை புகுந்தான்,
கைப் போதகம் என, முந்து, அவன் கடுந் தேர் எதிர் நடந்தான்,
'இப் போர் ஒழி; பின் போர் உள; இவை கேள்' என இசைத்தான்;

அப்போதையின் - அந்தப் பொழுதில்; அயர்வு ஆறிய அனுமான் - இளைப்பாறிய அனுமான்; **அழல் விழியா** - தீ எழுமாறு விழித்து; இனிப்பொய்ப் போர் சில புரியேல் - இனி நீ சில பொய்யான போர்களைப் புரிய வேண்டா; **என** - என்று சொல்லிக்கொண்டு; **இடை வந்து புகுந்தான்** - அந்தப் போரின் இடையே புகுந்தவனாய்; **கைப்போதகம் என** - கையினைக் கொண்ட யானையைப் போல; **முந்து** - முற்பட வந்து; **அவன்** - அந்த இராவணனுடைய; **கடுந்தேர் எதிர் நடந்தான்** - விரைந்து செல்கின்ற தேரினுக்கு எதிராகச் சென்று; **"இப்போர் ஒழி** - (இப்போர் செய்யும்) இந்தச் சண்டையைத் தவிர்; **பின்போர் உள** - பின் செய்ய (இன்னும்) போர்கள் உள்ளன; **இவை கேள்" என இசைத்தான்** - (நான் சொல்லும்) இவற்றைக் கேட்பாயாக என்று கூறலானான்.

முன்வந்த 138- ஆம் பாடலில், ஆறுபோல் குருதி சோர அலக்கண் உற்றவனான அனுமன் இப்போது அந்த அயர்ச்சி நீங்கி, மீண்டும் இராவணன் முன்வந்து உரையாடுகிறான் என்க. தன் ஆற்றல் முழுதும் காட்டிச் செய்யாத போர், "பொய்ப் போர்" ஆகும். உன் ஆற்றலும் என் ஆற்றலும் முழுதும் காட்ட வல்ல ஓர் உண்மைப் போர் புரிக வருக என அழைத்தவாறாம்.

7177. 'வென்றாய் உலகு ஒரு மூன்றையும், மெலியா நெடு வலியால்;
தின்றாய் செறி கழல் இந்திரன் இசையை; திசை திரித்தாய்;
என்றாலும், இன்று அழிவு உன்வயின் எய்தும்' என

இசையா,
நின்றான் அவன் எதிரே, உலகு அளந்தான் என
நிமிர்ந்தான்.

மெலியா நெடுவலியால் - (என்றும்) தளராத பேராற்றல் கொண்டு; **உலகு ஒரு மூன்றையும் வென்றாய்** - மூன்று உலகங்களையும் வெற்றி கொண்டாய்; **திசை திரிந்தாய்** - திக்குகளில் எல்லாம் (திக்குவிசயம்) சென்று மதயானைகள் கொம்புகளைத் திருகினாய்; **செறிகழல் இந்திரன் இசையைத் தின்றாய்** - வீரக் கழல் பொருந்திய இந்திரன் புகழை (உன் வெற்றியால்) விழுங்கினாய்; **என்றாலும்** - (இவ்வளவு புகழ் மிக்கவன் நீ) என்றாலும்; **இன்று** -இப்போது; **உன் வயின் அழிவு எய்தும்** -உனக்கு அழிவு வந்தடையும்; **என இசையா நின்றான்** - என்று கூறியவனாய்; **அவன் எதிரே** - இராவணன் எதிரே போய்; **உலகு அளந்தான் என நிமிர்ந்தான்** - உலகினை யளந்த திருவிக்கிரமனைப் போல நிமிர்ந்தவனாகிய அனுமன் நின்றான்.

இந்திரனின் வலி அழிந்ததை அரக்கப் பண்புக்கேற்ப தின்றாய் என்ற சொல்லால் குறித்த சொல் நயம் அறிக. ஞுலகளந்த திருமால் என அனுமன் பேருரு (விசுவரூபம்) எடுக்கும் ஆற்றல் உடையவன். ஞுரிட்கிந்தா காண்டத்தும் சுந்தரகாண்டத்தும் அவன் பேருருவம் எடுத்தது அறிந்தது.

7178. ***எடுத்தான் வலத் தடக் கையினை; இது போய்,***
உலகு எல்லாம்
அடுத்தான் குறள் அளந்தான் திருவடியின் வரவு
அன்னான்,
மடுத்து ஆங்கு உற வளர்ந்தாலென வளர்கின்றவன்
உருவம்
கடுத்தான் என, கொடியாற்கு எதிர், 'காண்பாய்'
எனக் காட்டா,

வலத் தடக்கையினை எடுத்தான் - அனுமன் தனது அகன்ற வலக்கரத்தினை உயரத் தூக்கினான்; **இது போய் உலகெலாம் அடுத்தான்** -இக்கரமே உலகு எல்லாம் பரவுமாறு ஆனான்; **குறள் அளந்தான் திருவடியின் வரவு அன்னான்** - வாமன அவதாரமாய் உலகளந்தவன் திருவடி வருகை தந்தது போன்றவனாய்; **மடுத்து ஆங்கு உற வளர்ந்தால் என** - அத்திருவடி மீண்டும் இங்கு வந்து வளரத் தொடங்குவது போல்; **உருவம் வளர்க்கின்றவன்** - தன் உருவம் ஆனது வளர்கின்றவனாய்; **கடு தான் எனக் கொடியாற்கு** - (உலகில் உள்ள) நஞ்சு எல்லாம் தானே எனத்தக்க கொடியோன் ஆகிய இராவணனுக்கு; **காண்பாய் எனக் காட்டா** -என் உருவத்தைப் பார்ப்பாயாக எனக் காட்டி.

உலகளந்த திருமாலின் திருவடியே அனுமானாக மீண்டும் வந்துள்ளது என்னுமாறு உலகுக்கு வந்துள்ள அனுமன், அத்திருவடி வளரத் தொடங்கியது போல மேலும் வளர்ந்தான் என்பாராய், "குறள் அளந்தான் திருவடியின் வரவு

அன்னான், மடுத்து ஆங்கு உற வளர்ந்தால் என வளர்ந்தான்" என்று மொழிந்தார். அனுமான் பேருருவமெடுக்கையில், உலகளந்த திருவடிக்கு முன்பும் (4736) உவமிப்பார்.

7179. ***'வில் ஆயுதம் முதல் ஆகிய வய வெம் படை***
மிடலோடு
எல்லாம் இடை பயின்றாய்; புயம் நால்-ஐந்திினொடு
இயைந்தாய்;
வல்லாய்; செரு வலியாய்; திறல் மறவோய்! இதன்
எதிரே
நில்லாய்' என நிகழ்த்தா, நெடு நெருப்பு ஆம் என.
உயிர்ப்பான்

வில் ஆயுதம் முதலாகிய வய வெம்படை எல்லாம் - *விற்படை முதலாகிய ஆற்றல் வாய்ந்த கொடிய போர்க்கருவிகளை யெல்லாம்;* **மிடலோடு இடை பயின்றாய்** - *வல்லமையோடு இவ்வுலகில் பயின்றுள்ளாய்;* **புயல் நால் ஐந்தினொடு இயைந்தாய்** - *இருபது தோள்கள் இணையப் பெற்றாய்;* **செருவலி வல்லாய்** - *போரில் வல்லமையுள்ளாய்;* **ஆய்திறன் மறவோய்! - ஆயுந்திறமையும் கூடிய வீரனே!** *; இதன் எதிரே நில்லாய் - போர் இடுவதற்கு இப்போது என்கை எதிரே நிற்பாயாக!;* **என நிகழ்த்தா** *- என்று கூறி;* **நெடு நெருப்பாம் என** - *பெரிய தீயினைப் போன்று;* **உயிர்ப்பான்** - *(வெப்பப்) பெருமூச்சு விட்டான். இருபது புயங்களைப் பெற்றுள்ளமையால், போர் செய்தற்கு ஆள் இல்லாமல் போயினாய் எனும் பொருளில் "இல்லாய் செரு" என்றார்.*

7180. ***'நீள் ஆண்மையினுடனே எதிர் நின்றாய்; இஃது***
ஒன்றோ?
வாள் ஆண்மையும், உலகு ஏழினொடு உடனே
உடை வலியும்,
தாளாண்மையும், நிகர் ஆரும் இல் தனி
ஆண்மையும், இனி நின்
தோளாண்மையும், இசையோடு உடன் துடைப்பேன்,
ஒரு புடைப்பால்;

நீள் ஆண்மையினுடனே எதிர் நின்றாய் - *(அனுமன் இராவணனை நோக்கி) மிக்க வீரத்துடனே என் எதிரே நின்றாய்;* **இ ஃது ஒன்றோ?** - *இது ஒரு பொருளோ?;* **வாள் ஆண்மையும்** - *(உன்னுடைய) வாள் ஆற்றலும்;* **உலகு ஏழினோடு உடனே உடை வலியும்** - *ஏழ் உலகங்களையும் ஒரு சேர அழிக்க வல்ல (உன்) வலிமையும்;* **தாளாண்மையும்** -

(உன்) முயற்சியும்; **ஆரும் நிகர் இல் தனி ஆண்மையும்** - *எவரும் நிகர் ஆகாத (உன்) தனிப்பட்ட ஆற்றலும்;* **நின் தோள் ஆண்மையும்** - *உன்னுடைய தோளின் ஆற்றலும் (ஆகிய அனைத்தையும்);* **இசையோடு உடன்** - *(உன்) புகழோடு சேர்த்து;* **ஒரு புடைப்பால் இனித் துடைப்பேன்** - *ஒருகுத்தால் (நான்) இப்போது ஒழித்துக் கட்ட உள்ளேன் (என்றான்).*

சூரு குத்தால் என்பதால் முன்பாடலில் 'இதன் எதிரே நில்லாய்" என்பது அனுமன் கையைக் குறித்ததாகக் கொள்ளப் பெற்றது.

7181. 'பரக்கப் பல உரைத்து என்? படர் கயிலைப் பெரு
வரைக்கும்,
அரக்குற்று எரி பொறிக் கண் திசைக் கரிக்கும்,
சிறிது அனுங்கா
உரக் குப்பையின் உயர் தோள் பல உடையாய்!
உரன் உடையாய்!
குரக்குத் தனிக் கரத்தின் புடைப் பொறை ஆற்றுவை
கொல்லாம்?

பரக்கப் பல உரைத்து என்? - *விரித்துப் பலபட உரைப்பது எதற்கு?;* **படர் கயிலைப் பெருவரைக்கும்** - *படர்ந்து விரிந்துள்ள கயிலை மலை என்னும் பெரிய மலைக்கும்;* **அரக்கு உற்று எரி** - *(சாதிலிங்கம் போன்று) செந்நிறத்தோடு எரிகின்ற;* **பொறி கண் திசைக் கரிக்கும்** - *நெருப்புப் பொறி பறக்கும் கண்களையுடைய திக்கு யானைகளுக்கும்;* **சிறிது அனுங்கா** - *சிறிதும் பின்னிடாத;* **உரக்குப்பையின் உயர்தோள் பல உடையாய்!** - *வலிமை குவிந்து கிடக்கும் உயர்ந்த தோள்கள் பலவற்றையுடையவனே!;* **உரன் உடையாய்** - *ஆற்றல் சிதையாதவனே!;* **குரக்குத் தனிக்கரத்தில்** - *(இப்போது) குரங்காகிய என்னுடைய ஒரு கரத்தால்;* **புடைப்பொறை ஆற்றுவை கொல்?** - *குத்தும் குத்தின் வலிமையைத் தாங்கிக் கொள்ளும் வலிமை உனக்கு உண்டோ?*

7182. 'என் தோள் வலிஅதனால் எடுத்து யான் எற்றவும்,
இறவா-
நின்றாய்எனின், நீ பின் எனை, நின் கைத் தல
நிரையால்,-
குன்றே புரை தோளாய்!-மிடல்கொடு குத்துதி;
குத்தப்
பொன்றேன்எனின், நின்னோடு எதிர்
பொருகின்றிலென்' என்றான்.

குன்றே புரை தோளாய்! - மலை போன்ற தோள்களை யுடையவனே!; **என் தோள் வலி அதனால்** - என்னுடைய தோள் வலிமையினால்; **எடுத்து** - என் கையை உயர்த்தி; **யான் எற்றவும்** - நான் குத்தவும்; **இறவா நின்றாய் எனில்** - நீ மடியாமல் இருப்பாய் என்றால்; **எனை நீ பின் நின்கைத்தல நிரையால்** - என்னை நீ பிறகு உன்னுடைய கைகளின் வரிசையினால்; **மிடல் கொடு குத்துதி** - (முழு) ஆற்றலோடு குத்துவாயாக; **குத்த** - (அப்படிக்) குத்தியபின்பும்; **பொன்றேன் எனின்** - (நான்) மடியாமல் இருந்தேன் ஆகில்; **நின்னோடு எதிர் பொருகின்றிலேன்** - உன்னோடு (அதற்குப் பிறகு) போர் இடேன்; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

ஒரு குன்றுதான் மற்றொரு குன்றினை அசைக்க முடியும் என்க. "குன்றே" ஏகாரம் பிரிநிலை. யூான் ஒரு கரத்தால் குத்துவதாகவும் அக்குத்துக்கு இராவணன் தப்பினால் அவன் இருபது கரங்களாலும் குத்தலாம் என்பதாகவும் கூறியதில் தன் வலிமை இற்றெனத் தன்னம்பிக்கையோடு அனுமன் கூறும் திறம் குறித்திடுக.

அனுமன் கூறியன கேட்டு இராவணன் மொழிதல்

7183. **காரின் கரியவன், மாருதி கழற, கடிது உகவா,**
'வீரற்கு உரியது சொற்றனை;--விறலோய்!--ஒரு தனியேன்
நேர் நிற்பவர் உளரோ, பிறர் நீ அல்லவர்? இனி, நின்
பேருக்கு உலகு அளவே; இனி உளவோ பிற?' என்றான்.

காரில் கரியவன் - கரிய மேகத்தை விடக் கரிய நிறத்தனான இராவணன்; **மாருதி கழற** - அனுமன் (இவ்வாறு) கூற; **கடிது உகவா** - மிகவும் கொண்டாடி; **விறலோய்!** - ஆற்றல் மிக்கோனே!; **வீரற்கு உரியது சொற்றனை** - வீரனுக்கு உரிய வார்த்தையினை விளம்பினாய்!; **ஒரு தனியேன்** -தனிப்பட்ட எனது; **நேர் நிற்பவர்** - நேராக நிற்பவர்கள்; **இனி** - இனிமேல்; **நீ அல்லவர் பிறர் உள்ளனரோ?** - உன்னையன்றி பிறரும் (உலகில்) உள்ளனரோ?; **நின்பேருக்கு உலகு அளவே** - உனது புகழின் எல்லைக்கு உலகின் எல்லையே அளவாகும்; **இனிப் பிற உளவோ?** - இனி வேறு உவமைகள் உள்ளனவோ? (இல்லை) என்றான்.

இராவணேசுவரன் என்ற பெயரைக் கொண்டவுடன் மயங்கி வீழ்வாரும் மயங்கி வாழ்வாருமே உலகத்து உள்ளனர் ஆதலின், "ஒரு தனி என் நேர் நிற்பவர் உளரோ?" என்றான்.

7184. **'ஒன்று ஆயுதம் உடையாய்அலை; ஒரு நீ எனது உறவும்**

***கொன்றாய்; உயர் தேர்மேல் நிமிர் கொடு வெஞ்
சிலை கோலி,
வன் தானையினுடன் வந்த என் எதிர் வந்து, நின்
வலியால்
நின்றாயொடு நின்றார் இனி நிகரோ? உரை,
நெடியோய்!***

நெடியோய் - *பேருருவு எடுத்தவனே!;* **ஒரு நீ** - *தனியாக உள்ள நீ;* **ஆயுதம் ஒன்று உடையாய் அ(ல்)லை** - *போர் ஆயுதம் எதுவும் உடையாயும் அல்லை;* **எனது உறவும் கொன்றாய்** - *(அப்படியிருந்தும், வெறுங்கையால்) என்னுடைய சுற்றத்தார் (பலரைக்) கொன்றுள்ளாய்;* **நிமிர் கொடுவெம் சிலை கோலி** - *உயர்ந்ததும் வளைந்ததும் கொடியதுமான வில்லை வளைத்து;* **வன் தானையினுடன்** - *வலிமை மிக்க சேனையோடு;* **உயர் தேர் மேல் வந்த என் எதிர் வந்து** - *உயர்ந்த தேரின் மேல் வந்த என் எதிரே வந்து;* **நின் வலியால் நின்றாயொடு** - *உன்னுடைய ஆற்றல் ஒன்றையே கொண்டு எதிர் நிற்கின்ற உன்னோடு;* **இனி நின்றார் நிகரோ? உரை என்றான்** - *இப்போது உலகில் உள்ளவர்களில் ஒப்பாவார் உள்ளனரோ? சொல்! னுன்று கூறினான்.*

"வீரனை வீரன் அறிவான்" எனும் மொழிப்படி, வீரனாகிய இராவணன் வீரனாகிய அனுமானை மனந்திறந்து பாராட்டி வியந்தவாறு. இந்த வெறுங்கையாளன் வீரத்தை முன்னமே கண்டுள்ளேன் என்பானாய், "நீ எனது உறவும் கொன்றாய்" என்றான்.

***7185. 'முத் தேவர்கள் முதலாயினர்; முழு மூன்று
உலகிடையே
எத் தேவர்கள், எத் தானவர், எதிர்வார் இகல், என்
நேர்,
பித்து ஏறினர் அல்லால்? இடை பேராது, எதிர்,
"மார்பில்
குத்தே" என நின்றாய்; இது கூறும் தரம் அன்றால்.***

முழு மூன்று உலகிடையே - *முழுமை பெற்ற மூன்று உலகத்திலும் உள்ள;* **முத்தேவர்கள் முதலாயினர்** - *அயன், அரி, அரன் எனப்படும் மும்மூர்த்திகள் முதலான தேவர்களில்;* **பித்து ஏறினர் அல்லால்** - *பித்தம் மிகப் பெற்றவர்கள் தவிர;* **எத்தேவர்கள் எத்தானவர் என் நேர் இகல் எதிர்வார்?** - *எந்தத் தேவர்கள், எந்த அசுரர்கள் எனக்கு நிகராகப் போரில் எதிர்பவர்கள்;* **இடை பேராது** - *(அப்படியிருக்க) இருந்த இடத்தை விட்டு நகராமல்;* **மார்பில் குத்தே என எதிர் நின்றாய்** - *(என்) மார்பில் குத்து என்று சொல்லி (என்) எதிரே நிற்கின்றாய்!;* **இது கூறும் தரம் அன்று** - *இந்தத் தீரச் செயல் (என் நாவால்) எடுத்துக் கூறும் தரத்தது அன்று.*

7186. 'பொரு கைத்தலம் இருபத்துள; புகழும் பெரிது

உளதால்;
வரு கைத்தல மத வெங் கரி வலி கெட்டென
வருவாய்!
இரு கைத்தலம் உடையாய்; எதிர் இவை
சொற்றனை; இனிமேல்,
தருகைக்கு உரியது ஓர் கொற்றம் என்? அமர்
தக்கதும் அன்றால்.

பொருகைத்தலம் இருபத்து உள - போரிடுவதற்கு எனக்கு இருபது கரங்கள் உள்ளன; **புகழும் பெரிது உளது** - (உலகில் சிறந்த மாவீரன்) என்னும் புகழும் எனக்கு மிகுதியாய் உள்ளது; **வருகைத்தல மதவெங்கரி** - என் எதிரில் வந்த திசைகளில் உள்ள கொடிய மதயானைகள்; **வலி கெட்டன** - (என்னால்) கொம்புகள் முறிபட்டுப் போயின (இவையெல்லாம் அறிந்திருந்தும்); **இருகைத்தலம் உடையாய்!** -இரண்டு கைகளை மட்டும் உடையவனே! **எதிர் வருவாய்** - என் எதிரில் (துணிந்து) வருகின்றாய்; **இவை சொற்றனை** - இத்தகைய வீர உரைகளையும் ஆற்றுகின்றாய்; **இனிமேல் தருகைக்கு உரியது ஓர் கொற்றம் என்?** - (இதுவே பெரு வெற்றி ஆவதால்) இனிமேல் (நான் இனிப் போரிட்டு உனக்குத்) தரஉள்ள வெற்றி என என் உள்ளது? **அமர் தக்கதும் அன்று** - உன்னுடன் பொருவது தகுதியானதும் ஆகாது.

இருபது கையுடையோன் இருகையுடையோன் ஆகிய உன்னோடு பொருவது, ஒத்தாருடன் பொருவது எனும் போர் முறைக்கு உகந்தது ஆகாது என்பான், "அமர் தக்கதும் அன்று" என்றான். "யானை ஒருகையுடையது எறிவலோ யானும் இருகை சுமந்து வாழ்வேன்?" எனும் பழம் பாடல் இங்கு நோக்குக.

7187. **'திசை அத்தனையையும் வென்றது சிதைய, புகழ்**
தெறும் அவ்
வசை மற்று இனி உளதே? எனது உயிர்போல்
வரும் மகனை
அசையத் தரை அரைவித்தனை; அழி செம்
புனல்அதுவோ
பசையற்றிலது; ஒரு நீ, எனது எதிர் நின்று, இவை
பகர்வாய்.

அத்தனை திசையையும் வென்றது - எல்லாத்திக்குகளையும் வெற்றி கொண்ட பெருமை; **சிதைய** - அழிந்து சிதற; **புகழ் தெறும் அவ்வசை** - புகழை அழிக்கவல்ல அப்பழியை விட; **இனி மற்று உளதே?** - இனி வேறு பழி ஒன்று உள்ளதோ?; (அப்படியாதெனில்) **எனது உயிர் போல் வரு மகனை** - எனது உயிரைப் போல் வளர்ந்து வந்த அக்க குமாரனை; **அசைய** - நிலை கலங்குமாறு; **தலை அரைவித்தனை** - தரையில் தேய்த்து அரைத்தாய்; **அழி செம்புனல் அதுவோ** - அப்படி அரைத்ததனால் பெருகி ஓடிய குருதியானதோ; **பசை அற்றிலது** - இன்னும்

ஈரம் உலரவில்லை; **ஒரு நீ** *- ஒப்பற்ற நீ;* **எனது எதிரே நின்று இவை பகர்வாய்** *- நீ என் நேர் நின்று (இப்போது) இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறியவாறு உள்ளாய்!*

புகழ் நீங்கிப் பழி ஏற்பட தன் மகனைத் தேய்த்தழித்த அனுமன் தன்னுடன் உரையாடும் காலம். "வாய்த்த அக்கனை வரிசிலை மலையொடும் வாங்கித் தேய்த்த அக்குழம்பு உலர்ந்தில இலங்கையின் தெருவில்" (கம்ப. 6579) என்பார் முன்னும்.

7188. **'பூணித்து இவை உரைசெய்தனை; அதனால், உரை பொதுவே;**
பாணித்தது; பிறிது என் சில பகர்கின்றது? பழியால்
நாணித் தலை இடுகின்றிலென்; நனி வந்து, உலகு எவையும்
காண, கடிது எதிர் குத்துதி' என்றான், வினை கடியான்.

வினை கடியான் *- கொடுந்தொழிலனான இராவணன்;* **அதனால் பூணித்து இவை உரை செய்தனை** *- (இவ்வாறு எனக்குப் பழிசேரும் காலம் ஆதலால்) சூள் உரைத்து (என்னிடம்)* **இத்தகு சொற்களை உரைத்தாய்; உரை பொதுவே** *- இவ்வாறு (ஒருவனுக்குப் பழி மிகுகையில்) பிறர் ஏளனம் புரிவது என்பது உலகின் இயல்புதான்;* **பாணித்தது** *- காலம் தாழ்ந்து விட்டது;* **பிறிது சில பகர்கின்றது என்** *- வேறு சில பேசிப்பயன் என்ன?; பழியால் நாணி - (நான்)* **வசையினால் வெட்கமுற்று; தலையிடுகின்றிலென்** *- தலை குனியவில்லை;* **நனி வந்து** *- மிக விரைந்து வந்து;* **உலகு எவையும் காண** *- உலகினர் யாவரும் காணுமாறு;* **கடிது எதிர் குத்துதி** *- விரைந்து (என்) எதிர் நின்று குத்துக; என்றான்.*

பூணித்தல்-சூளுறவு செய்தல். இதனை வஞ்சினக் காஞ்சி என்பார். "என்னோடே பூணித்து" (ஈடு. 10.8.5) குரங்கோடு பொருவது பழி எனினும் சூளுரைத்து அழைப்பதால் மறுப்பது தோற்றுத்தலை குனிவதற்கு ஒப்பாகும் ஆகவே, "பழியால் நாணித்தலையிடுகின்றிலென்" என்றான்.

அனுமன் இராவணனைக் குத்துதலும் அதன் விளைவும்

7189, **'வீரத் திறம் இது நன்று!' என வியவா, மிக விளியா,**
தேரின் கடிது இவரா, முழு விழியின் பொறி சிதறா,
ஆரத்தொடு கவசத்து உடல் பொடி பட்டு உக, அவன் மா
மார்பில் கடிது எதிர் குத்தினன், வயிரக் கரம்அதனால்.

இது வீரத்திறம் - இந்த வீர மனப்பான்மை; **நன்று என வியவா** - (மிகவும்) நன்று என்று வியந்து; **மிக விளியா** - மிகவும் ஆர்ப்பரித்து; **தேரில் கடிது இவரா** - இராவணன் தேரின் மீது விரைந்து அமர்ந்து; **முழு விழியில் பொறி சிதறா** - கண் முழுதும் தீப்பொறி சிந்தும்படி; **அவன் மாமார்பில்** - அந்த இராவணனுடைய அகன்ற மார்பில்; **வயிரக் கரம் அதனால்** - வயிரம் போன்ற (தனது) (வலிய) கரத்தினால்; **ஆரத்தொடு கவசத்து** - மாலையோடு கூடிய கவசத்துடனே; **உடல் பொடி பட்டு உக** - உடம்பு பொடியாகிச் சிதறுமாறு; **கடிது எதிர் குத்தினன்** - விரைந்து எதிர் நின்று குத்தினான் (அனுமன்).

அனுமன் வீரத்தை இராவணன் பாராட்டியது போல இராவணன் வீரத்தை அனுமன் பாராட்டினான். கைவரேயாயினும் மாற்றரின் உயர்பண்புகளைப் பாராட்டும் பண்பாட்டைக் காண்கிறோம்.

7190. ***அயிர் உக்கன, நெடு மால் வரை; அனல் உக்கன***
விழிகள்;
தயிர் உக்கன, முழு மூளைகள்; தலை உக்கன;
தரியா
உயிர் உக்கன, நிருதக் குலம்; உயர் வானரம்
எவையும்,
மயிர் உக்கன, எயிறு உக்கன; மழை உக்கன,
வானம்.

நெடுமால் வரை அயிர் உக்கன - (அனுமனது குத்தினால்) மிக உயர்ந்த பெரிய மணல் துகள் போல் உதிர்ந்தன; **விழிகள் அனல் உக்கன** - கண்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் உதிர்ந்தன; **முழு மூளைகள் தயிர் உக்கன** - மூளைகள் முழுவதும் தயிர் போலக் (குழைந்து) சிந்தின; **தலை தரியா உக்கன** -(அரக்கரின்) தலைகள் (அதிர்ச்சியால் கழுத்தில்) தங்காமல் சிதைந்தன; **நிருதக்குலம் உயிர் உக்கன** -அரக்கர் இனத்தின் உயிர் வாழ்வும் சிதையத் தொடங்கின; **உயர் வானரம் எவையும்** - உயர்ந்த குரங்குகள் யாவும்; **மயிர் உக்கன எயிறு உக்கன** - உரோமக்கற்றைகளும் பற்களும் சிந்தின; **வானம் மழை உக்கன** - வானத்திலிருந்து மேகங்கள் சிதறி வீழ்ந்தன.

அனுமன் குத்து ஒன்றால், பலப்பல எதிர் விளைவுகள் நிகழ்ந்தன என்று குத்தின் வலிமையை உணர்த்தியவாறு. அசுரர் வானரர் இருபக்கமும் அதிர்ச்சியின் பாதிப்பு இருந்தது என்பதாம். சொற்பொருட் பின் வருநிலையணி.

7191. ***வில் சிந்தின நெடு நாண்; நிமிர் கரை சிந்தின,***
விரி நீர்;
கல் சிந்தின, குல மால் வரை; கதிர் சிந்தின,
சுடரும்;
பல் சிந்தின, மத யானைகள்; படை சிந்தினர்,

எவரும்;
எல் சிந்திய எரி சிந்தின, இகலோன் மணி அகலம்.

வில் சிந்தின நெடுநாண் - (வீரர்களின்) வில்லிலிருந்து நீண்ட வில் நாண்கள் அறுந்து வீழ்ந்தன; **விரிநீர் நிமிர் கரை சிந்தின** - விரிந்த கடல் உயர்ந்த கரைகளை அழித்தன; **குலமால் வரை கல் சிந்தின** -சிறந்த பெருமலைகளிலிருந்து எல்லாம் (கட்டுக் குலைந்து) கற்கள் சிதைந்து வீழ்ந்தன; **சுடரும் கதிர் சிந்தின** - சூரிய சந்திரர்களான இரு சுடர்களும் தம் கிரணங்களைச் சிந்தின; **மத யானைகள் பல் சிந்தன** - மதங்கொண்ட யானைகள் தம் தந்தங்கள் சிந்தப்பெற்றன; **எவரும் படை சிந்தினர்** -அங்கிருந்தோர் யாவரும் தத்தம் ஆயுதங்களைக் கீழே போட்டுவிட்டனர்; **இகலோன் மணி அகலம்** -வலியோனாகிய இராவணனது அழகிய மார்பு முழுதும்; **எல் சிந்திய எரிசிந்தின** -ஒளியுமிழ்ந்து கொண்டு நெருப்பைச் சிந்தின. சிந்தின என்ற சொல் பலமுறை வந்ததனால் சொற்பின வருநிலையணி. ஓரிடத்தில் வீழ்ந்த விசையின் அதிர்வு அருகிருக்கும் இடத்தில் எல்லாம் அதிர்வை நிகழ்விப்பது இயல்பு. இங்கு தாங்குவானும் தாக்குவானும் மிகப் பேராற்றலர் ஆதலின், திசைகள், மலைகள், கடல்கள் எல்லாம் அதிர்வால் பாதிக்கப்பட்டன என்றவாறு.

7192. **கைக் குத்துஅது படலும், கழல் நிருதர்க்கு இறை**
கறை நீர்
மைக் குப்பையின் எழில் கொண்டு ஒளிர் வயிரத்
தடமார்பில்,
திக்கில் சின மத யானைகள் வய வெம் பணை
செருவில்
புக்கு இற்றன, போகாதன, புறம் உக்கன, புகழின்.

கைக்குத்து அது படலும் - (அனுமனின்) கைக்குத்துப் பட்டவுடன்; **கழல் நிருதர்க்கு இறை** - வீர கண்டைகள் அணிந்த அரக்கர்களின் தலைவனாகிய இராவணனுடைய; **கறைநீர்** - (இரத்தக்கறை நீர்) படிந்த; **மைக் குப்பையின் எழில் கொண்டு ஒளிர்** - அஞ்சனக் குவியலின் அழகைக் கொண்டு ஒளிர்கின்ற; **வயிரத் தட மார்பில்** - வயிரம் போன்று (திண்ணிய) அகன்ற மார்பில்; **திக்கில் சினமத யானைகள்** - எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள மதங்கொண்ட யானைகளின்; **வயவெம் பணை** - வலிய கொடிய தந்தங்கள்; **செருவில் புக்கு இற்றன** - போரில் (தாக்கியபோது) முறிந்து போனவையாய்; **போகாதன** - (அந்த மார்பிலேயே) அகலாது நின்றவை; **புகழின் புறம் உக்கன** - அந்த இராவணனது புகழ் போல வெளியேறி வீழ்ந்தன.

இராவணன் மார்பில் இத்துணைக் காலம் புதைந்திருந்த எட்டுத்திக்கு யானைகளின் தந்தங்கள் முதுகின் வழியே வெளியேறின என்பதால் அனுமனது குத்தின் விசையை உணர்த்தியவாறு. இந்நிகழ்ச்சி பின்பு, (கம்ப. 9913-14) குறிக்கப் பெறுதல் காண்க. புகழ் வெண்ணிறமுடையது என்பது மரபாதலின் வெண்ணிறக்

கொம்புகள் வெளியேறியதை, இராவணன் புகழ் வெளியேறியது போன்றிருந்தது எனப் பொருத்தமுற உவமித்தார்.

7193. ***அள் ஆடிய கவசத்து அவிர் மணி அற்றன, திசை போய்***
விள்ளா நெடு முழு மீன் என; விழி வெம் பொறி எழ நின்று,
உள் ஆடிய நெடுங் கால் பொர ஒடுங்கா, உலகு உலைய,
தள்ளாடிய வட மேருவின் சலித்தான், அறம் வலித்தான்.

அள் ஆடிய கவசத்து - *சந்து விட்டுப் போன (தனது) கவசத்தில்;* ***அவிர் மணி*** - *ஒளிர்கின்ற மணிகள்;* ***விள்ளா*** *-விண்டு போய்;* ***நெடு முழு மீன் என*** - *நீண்ட முழுமையான நட்சத்திரங்கள் போன்று;* ***திசை போய் அற்றன*** - *திசைகளில் தெறித்து வீழ்ந்தன;* ***அறம் வலித்தான்*** *-(அப்போது) அறத்திற்குத் துன்பம் கொடுத்தவனான இராவணன்;* ***விழி வெம் பொறி எழ நின்று*** - *தன் விழிகளிலிருந்து தீப்பொறி எழுமாறு பார்த்து;* ***உள் ஆடிய நெடுங்கால் பொர ஒடுங்கா*** - *(உலகின்) உள்ளே எளிதாக உலாவிக் கொண்டிருக்கும் காற்று, பெருவலி பெற்று சண்ட மாருதமாகித் தாக்கியதனால் வலிகுன்றி;* ***தள்ளாடிய வடமேருவின் சலித்தான்*** - *தள்ளாடுகின்ற வடமேரு மலை போலத் தள்ளாடினான்.*

அள்ளாடுதல் - கட்டுவிடுதல். சந்து பட்டுத் தளர்தல். "அள்ளாடிப் போனான்" வழக்குச் சொல். அனுமன் குத்தினால் மார்புக் கவசம் கட்டவிழ்ந்து மணிகள் சிந்துவது வானத்து மீன்கள் சிதறி வீழ்வது போன்றிருந்தது என்பதாம். நீலவானம் - இராவணன் கரிய மார்புக்கும், கவசத்தில் பதித்திருந்த மணிகள், வானத்திலிருந்த நட்சத்திரங்களுக்கும் உவமை

7194. ***ஆர்த்தார், விசும்பு உறைவோர்; நெடிது அனுமான்மிசை அதிகம்***
தூர்த்தார், நறு முழு மென் மலர்; இசை ஆசிகள் சொன்னார்;
வேர்த்தார் நிருதர்கள்; வானரர் வியந்தார், 'இவன் விசயம்
தீர்த்தான்' என உவந்து ஆடினர், முழு மெய்ம்மயிர் சிலிர்த்தார்.

விசும்பு உறைவோர் - (அது கண்டு) வானத்தே வாழும் தேவர்கள்; **ஆர்த்தார்** - மகிழ்ச்சியால் ஆர்ப்பரித்தார்கள்; **அனுமன் மிசை** - அனுமானின் மீது; நறு முழு மென்மலர் அதிகம் நெடிது தூர்த்தார் - முழுதும் நறுமணமுள்ள மெல்லிய மலர்களை மிக நெடுநேரம் பொழிந்தார்கள்; **இசை ஆசிகள் சொன்னார்** - (அனுமன்) புகழ் (ஓங்கி) ஆசி மொழிகளைச் சொன்னார்கள்; **நிருதர்கள் வேர்த்தார்** - அரக்கர்கள் (அச்சத்தால் உடல்) வியர்த்தார்கள்; **வானரர் வியந்தார்** - குரங்குப் படையினர் (அனுமன் ஆற்றலைக் கண்டு) வியந்து போய் நின்றார்கள்; **இவன்** - இந்த இராவணனின்; **விசயம்** -வெற்றியை; **தீர்த்தான்** - ஒழித்தான்; **என** - என்று; உவந்து ஆடினர்- மகிழ்ச்சிக் கூத்தாடினர்; **முழுமெய்ம் மயிர் சிலிர்த்தார்** - உடல் முழுவதும் மயிர் சிலிர்த்தார்கள்.

மெய் சிலிர்த்தல் மகிழ்ச்சியாலும் வியப்பாலும் நிகழும் மெய்ப்பாடு. இசை ஆசி- இசைக்கு ஆகி. நான்கன் தொகை.

உணர்வு பெற்ற இராவணன் அனுமனுடன் உரையாடல்

7195. **கற்று, அங்கியின் நெடு வாயுவின் நிலை கண்டவர், கதியால்**
மற்று அங்கு ஒரு வடிவு உற்று, அது மாறாடுறு காலை,
பற்று அங்கு அருமையின், அன்னது பயில்கின்றது ஒர் செயலால்,
உற்று அங்கு அது புறம் போய், உடல் புகுந்தால் என உணர்ந்தான்.

அங்கியின் (நிலை) - அக்கினியின் நிலையினையும்; **நெடு வாயுவின் நிலை** - பெரிய உயிர்க்காற்றின் நிலையினையும்; **கற்றுக் கண்டவர்;** - (அநுபவக்) கல்வியால் உணர்ந்த யோகிகள்; **கதியால்** - அட்டமாசித்தியால் ஆகும் பரகாயப் பிரவேசத்தால்; **மற்று அங்கு ஒரு வடிவுற்று** -பிறிதோர் உடலில் பொருந்தி; **அது மாறாடுறுகாலை** - எடுத்த உடம்புக்கேற்ற செயல் புரிய நேருகையில் உயிர் தான் முன்பெடுத்த உடம்பின் செயலுக்கு மாறான செயலை. செய்ய இயலாமல் முரண்பாடு எழுந்தபோது; **அங்கு** - புது உடலில்; அருமையின் பற்று - அருமையின் உடற்பற்றின்றி; **அன்னது பயில்கின்றதொர் செயலால்** - அந்தப் பழைய உடலிலேயே பழக்கப்பட்ட செயல்களால் (அவற்றையே விரும்பி); **அங்கு அது புறம்போய் உற்று** - வெளிச்சென்ற உயிர் (மீண்டும்) வந்து; **உடல் புகுந்தால் என** - பழைய உடலிலேயே புகுந்தாற்போன்று; **உணர்ந்தான்** - இராவணன் (மயக்கத்தினின்று நீங்கி) உணர்ச்சி பெற்றான். அட்டமாசித்தி பெற்ற யோகிகள் பரகாயப் பிரவேசம் எனும் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்தலிலும் வல்லார் ஆவர். உயிர் அற்றவன் போல உணர்விழந்த இராவணன் மீண்டும் உணர்வு அடைந்ததனை, பரகாயம் செய்த யோகி ஒருவர் மீண்டும் பழைய உடலையே அடைந்ததற்கு உவமித்தார். அங்கி- மூலாக்கினி, குண்டலினியால் எழுவது. நெடுவாயு-இடகலை,

பிங்கலை, சுழுமுனை எனும் மூன்று நாடிகளிலும் சஞ்சரிக்கும் உயிர்க் (பிராண) காற்று.

7196. உணரா, நெடிது உயிரா, உரை உதவா, எரி உமிழா,
இணை ஆரும் இல் அவன் நேர் வரவு எய்தா, 'வலி செய்தாய்!
அணையாய்; இனி, எனது ஊழ்' என அசரா, எதிர் படரா,
பணை ஆர் புயம் உடையானிடை, சில இம் மொழி பகர்வான்:

உணரா - *உணர்ச்சியுற்று;* ***நெடிது உயிரா*** - *பெருமூச்சு விட்டு; உரை உதவா -* ***பேச்சு வெளிவர இயலாமல்*** *; எரி உமிழா - நெருப்பு எழும்படி விழித்து;* ***இணை ஆரும் இல் அவன் நேர் வரவு எய்தா*** *-தன்னை ஒப்பார் எவரும் இல்லாத அனுமன் எதிரே வந்து;* ***வலி செய்தாய்*** *- வலிய போர் செய்தவனே! அணையாய் - என்னை நெருங்கி வருவாயாக;* ***இனி எனது ஊழ்*** *- இனி என்னுடைய முறை; என அடரா - என்று கூறி நெருங்கி;* ***எதிர்படரா*** *- எதிரே சென்று;* ***பணை ஆர் புயம் உடையான் இடை*** *- பருத்து நிறைந்த தோள்களையுடைய அனுமனிடம்;* ***சில இம்மொழி*** *- இவ்வாறு சில மொழிகளை;* ***பகர்வான்*** *- சொல்லலானான் (இராவணன்).*

செய்யா என்னும் வாய்ப்பாட்டு வினையெச்சங்கள் அடுக்கி வந்து உணர்ச்சிமயமான சூழலைத் தருவது காண்க.

7197. 'வலி என்பதும் உளதே? அது நின் பாலது; மறவோய்!
அலி என்பவர், புறம் நின்றவர்; உலகு ஏழினும் அடைத்தாய்;
'சலி' என்று எதிர் மலரோன் உரைதந்தால், இறை சலியேன்;
மெலிவு என்பதும் உணர்ந்தேன்; எனை வென்றாய் இனி, விறலோய்!

மறவோய் *- வீரனே!* ***வலி என்பதும் உளதே*** *- வல்லமை ஒன்று உண்டே;* ***அது நின் பாலது*** *-அது உன்னிடம் அடக்கம்;* ***புறம் நின்றவர் அலி என்பவர்*** *- (உன்னைத்தவிர) வெளியே உள்ள வீரர்கள் யாவரும் அலி என்று சொலத்தக்கவாறு;* ***உலகு ஏழினும் அடைத்தாய்*** *- ஏழுலகையும் நின் புகழால் நிறைத்து விட்டாய்;* ***மலரோன்*** *-பிரம்ம தேவன்;* ***சலி என்று எதிர் உரை தந்தால்*** *- (என் எதிரே வந்து நீ) மனம் தளர்வாயாக என்று உரைத்தாலும்;* ***இறை சலியேன்*** *- சிறிது கூட மனம் தளராதவன் நான்;* ***மெலிவு***

என்பதும் உணர்ந்தேன் -(என் வாழ்வில்) மெலிவு என்பதனையும் (உன்னால்) உணர்ந்தேன்; **விறலோய்!** - ஆற்றல் சான்றவனே!; **இனி எ(ன்)னை வென்றாய்** - இனி, என்னை வென்றவனே ஆனாய்.

'உலகு ஏழினும் அடைத்தாய் எனை வென்றாய் என்றதால் பிறர் வீரம் பாராட்டும் இராவணனின் பெரும்பண்பு புலனாகிறது. அலி என்பவர்-அலி எனப்படுபவர் செயப்பாட்டுவினை, செய்வினை உருவில் வந்தது.

7198. **'ஒன்று உண்டு இனி உரை நேர்குவது; உன்
மார்பின், என் ஒரு கை,
குன்றின்மிசை கடை நாள் விழும் உரும்ஏறு எனக்
குத்த,
நின்று, உன் நிலை தருவாய்எனின், நின் நேர் பிறர்
உளரோ?
இன்றும் உளை; என்றும் உளை; இலை, ஓர் பகை'
என்றான்.**

இனி உரை நேர்குவது ஒன்று உண்டு - இப்போது, நான் உனக்கு உரைக்க வேண்டுவது ஒன்று உண்டு; **உன் மார்பின்** -உனது மார்பில்; குன்றின் மிசை - மலையின் மேல்; **கடை நாள் விழும் உரும் ஏறு என** - ஊழியிறுதியில் விழுகின்ற பேரிடி போன்று; **குத்த** - (நான்) குத்துகையில்; **நீ நின்று இந்நிலை தருவாய் எனில்** - நீ (உயிர் பிரியாமல்) நின்று இந்த நிலையிலேயே இருப்பாய் என்றால்; **நின் நேர் பிறள் உளரோ?** - உன்னைத் தவிர உலகில் நிலைத்து நிற்பார் உள்ளாரோ?; **இன்றும் உளை என்றும் உளை** - நீ இன்றும் இருப்பாய்; அது போன்றே என்றும் (அழியாது) இருப்பாய்; **ஓர் பகை இலை என்றான்** - உனக்குப் பகை ஒன்று என்றும் இராது என்றான் இராவணன். தன் குத்தின் வலிமை, ஊழிக்கடைநாளில் விழும் பேரிடியின் வலிமையை ஒத்திருக்கும் என்றான் இராவணன். என் குத்திற்கு நீ பிழைத்து இருத்தல் இயலாது; இருந்தால் நீ என்றும் இருப்பாய் என்றது அனுமன் திறம் குறித்தது; இராவணனை அறியாமலே அது வாழ்த்தாகவும் அமைகிறது.

இராவணனைப் புகழ்ந்து அனுமன் தன் மார்பு காட்டுதல்

7199. **என்றான் எதிர் சென்றான், இகல் அடு மாருதி;
'எனை நீ
வென்றாய் அலையோ? உன் உயிர் வீடாது, உரை
செய்தாய்;
நன்றாக நின் நிலை நன்று' என நல்கா, எதிர்
நடவா,**

குன்று ஆகிய திரள் தோளவன், 'கடன் கொள்க'
எனக் கொடுத்தான்.*

இகல் அடு மாருதி - பகைவர்களை அழிப்பதில் வல்ல அனுமன்; **என்றான் எதிர் சென்றான்** - என மேற்கண்டவாறு உரைத்த இராவணன் எதிரே போய்; **உன் உயிர் வீடாது** -(நான் குத்திய குத்தினால்) உன் உயிரை விடாமல்; **உரை செய்தாய்** - (என் எதிர் நின்று) உரையாடுகின்றாய்!; **எனை நீ வென்றாய் அல்லையோ?** - (ஆகவே) நீ என்னை வென்று விட்டவன் ஆகவில்லையோ?; **நன்று** - நல்லது; **ஆக நின் நிலை நன்று** - மிகவும் உன் நிலை நல்லது; **என** - என்று; **நல்கா** - (புகழ் உரை) நல்கி; **எதிர் நடவா** - அவன் எதிரே நடந்து சென்று; **குன்று ஆகிய திரள் தோளவன்** - மலைகளே தோள்கள் ஆயின எனுமாறு தோள்களையுடைய இராவணனுக்கு; **கடன் கொள்க** என- உன் கடனை ஏற்றுக் கொள்க என்று; **கொடுத்தான்** - தன் மார்பினைத் தந்தான்.

இராவணன் குத்துதலால் அனுமன் சலித்தல்

7200. **உறுக்கி, தனி எதிர் நின்றவன் உரத்தில், தனது**
ஒளிர் பல
இறுக்கி, பல நெடு வாய் மடித்து, எரி கண்தொறும்
இழிய, முறுக்கிப் பொதி நிமிர் பல் விரல் நெரிய, திசை
முரியக்
குறுக்கிக் கரம், நெடுந் தோள் புறம் நிமிரக் கொடு
குத்த,

தனது நெடுவாய் பல மடித்து - இராவணன் தன்னுடைய பெரிய வாய்களை மடித்துக்கொண்டு; **ஒளிர் பல் இறுக்கி** - ஒளிர்கின்ற பற்களை இறுக்கியவாறு; **கண்தொறும் எரி இழிய** - விழிகள் தோறும் நெருப்புச் சிந்திக்கொண்டு; **உறுக்கி** - வெகுண்டு; **பொதிநிமிர் பல்விரல் நெரிய முறுக்கி** - கணம் மிக்க நீண்ட பலவான விரல்கள் ஒன்றாக இணையுமாறு முறுக்கிக்கொண்டு; **திசை முரிய** - திக்குகள் நிலை கெடுமாறு; **கரம் நெடுந்தோள் புறம் குறுக்கி** -கைகளை நீண்ட தோளிற்கு வெளியே மடக்கிக்கொண்டு; **தனி எதிர் நின்றவன் உரத்தில்** - தனித்தவனாய்த் தன் எதிர் நின்றவனான அனுமனுடைய மார்பின் மீது; **நிரை கை கொடு குத்த** - வரிசையான தன் கைகளை (ஒன்றாக்கிக்) கொண்டு குத்துகையில்.

குளகம் அடுத்த பாடலில் வரும் சலித்தான் எனும் வினையொடு முடியும். மற்போர் செய்பவர்களின் மெய்ப்பாடுகளை நுணுக்கமாகக் கவிஞர் பிரான் இப்பாடலில் உணர்த்தியுள்ளார். உறுக்குதல்-வெகுளல். அதட்டலுமாம்.

7201. **பள்ளக் கடல் கொள்ளப் படர் படி பேரினும் பதையா**

***வள்ளல், பெரு வெள்ளத்து எறுழ் வலியாரினும்
வலியான்,
கள்ளக் கறை உள்ளத்து அதிர் கழல் வெய்யவன்
கரத்தால்
தள்ள, தளர் வெள்ளிப் பெருங் கிரி ஆம் எனச்
சலித்தான்.***

பள்ளக் கடல் கொள்ளப்படர்படி - ஆழம் நிறைந்த கடல் கொள்ளுமாறு பரந்துள்ள **பூமி; பேரினும்** - பெயர்ந்து நிலைகுலையும் காலத்தும்; **பதையா வள்ளல்** - நிலை குலையாத கருணை வள்ளலும்; **பெருவெள்ளத்து** - பெரிய வெள்ளத்தின் (வலிமையைப்) போல; **எறுழ் வலியாரினும் வலியான்** - வலிமை வாய்ந்த வலியவர் யாவரினும் வலியவனுமான அனுமன்; **கள்ளக் கறை உள்ளத்து** - கள்ளத்தனத்தால் அழுக்குடைய மனத்தையும்; **அதிர் கழல் வெய்யவன்** - ஒலிக்கின்ற வீரக் கழல்களையும் உடைய கொடியவனான இராவணன்; **கரத்தால் தள்ள** - கரத்தால் குத்திய போது; **தளர் வெள்ளிப் பெருங்கிரியாம் எனச் சலித்தான்** - தளர்ச்சியுற்ற வெள்ளிப் பெருமலையான கயிலையங்கிரி போலத் தள்ளாடினான்.

அனுமன் செயல்கள் யாவும் பயன் எதிர் பாராமல் செய்யப்பட்ட கொடைகள். ஆதலின் அவனை "வள்ளல்" என்றார். இராவணன் கயிலையைத் தூக்கியபோது அது தள்ளாடியது போல், அனுமன் தள்ளாடினான் என்பதாம்.

கலித்துறை

7202. ***சலித்த காலையின், இமையவர் உலகு எலாம்
சலித்த;
சலித்ததால் அறம்; சலித்தது, மெய்ம் மொழி; தகவும்
சலித்தது; அன்றியும், புகழொடு சுருதியும் சலித்த;
சலித்த நீதியும்; சலித்தன கருணையும் தவமும்.***

சலித்த காலையின் - (அனுமன் இராவணனுடைய குத்தினால்) தளர்வுற்ற போது; **இமையவர் உலகு எலாம் சலித்த** - தேவர்கள் உலகுகள் அனைத்தும் தளர்வெய்தின; **அறம் சலித்தது** - தருமம் தளர்வு அடைந்தது; **மெய்ம்மொழி சலித்த** -சத்திய வாசகங்களும் தளர்ந்தன; **தகவும் சலித்தது** - நற்பண்பும் தளர்ந்தது; **அன்றியும்** - இவையல்லாமல் மேலும்; **புகழொடு சுருதியும் சலித்த** -புகழோடு கூடிய வேதங்களும் தளர்வடைந்தன; **நீதியும் சலித்த** -(அற) நியதியும் சலித்தது; **கருணையும் தவமும் சலித்த** -அருளும் தவமும் தளர்வுற்றன.

தளர்வே அறியாத அனுமன் சலித்தான் என்ற உண்மையை வலியுறுத்துதற்கு தளர்வென்பதே அடைய முடியாதவை யெல்லாம் சலித்தன என்று கூறுகிறார் கவிச் சக்கரவர்த்தி. தம்மை வாழ்விப்பார் தளர்வுறின் அவரைச் சார்ந்திருப்பவை

யனைத்தும், தளர்வுறுவது இயல்பு ஆதலின், அனுமன் தளர்வில், அவனோடு தொடர்புடைய அனைத்துப் பண்புகளும் பொருள்களும் தளர்ந்தன என்றவாறு. சொல்பொருள் பின்வருநிலையணி கொண்டது.

வானரத் தலைவர் மலைகளை எடுத்து, இராவணனுடன் மோதல்

7203. **அனைய காலையின், அரிக் குலத் தலைவர், அவ் வழியோர்**
எனையர் அன்னவர் யாவரும், ஒரு குவடு ஏந்தி,
நினைவின் முன் நெடு விசும்பு ஒரு வெளி இன்றி நெருங்க,
'வினை இது' என்று அறிந்து, இராவணன்மேல் செல விட்டார்.

அனைய காலையின் -(அனுமன் இவ்வாறு தளர்ந்த) அப்போது; **அவ்வழியோர்** - அங்கு இருந்தவர்களான; **அரிக்குலத்தோர்** - வானர இனத்தலைவர்கள்; **எனையர் அன்னவர் யாவரும்** - எத்தகையோர் ஆயினும் அவர்கள் எல்லோரும்; **வினை இது என்று அறிந்து (தாம்)** - செய்யத்தக்க செயல் இதுவே என்று தெளிந்து; **ஒரு குவடு ஏந்தி** - ஆளுக்கு ஒரு மலையினை ஏந்தி; **நினைவின் முன்** - (இராவணன்) நினைப்பதற்கு முன்னே; **நெடு விசும்பு ஒரு வெளியின்றி நெருங்க** - பரந்த வானத்தில் (சிறிதும்) வெற்றிடமில்லாமல் நெருக்கம் ஆகுமாறு; **இராவணன் மேல் செலவிட்டார்** - (அந்த மலைகளை) இராவணன் மேல் செல்லுமாறு வீசினார்கள்.

இராவணனை முடித்து விடவேண்டும் என ஆளுக்கொரு மலையைப் பிடுங்கி எறிந்த வானரர் செயல் அனுமன் மேல் அவர்கள் வைத்திருந்த அன்பின் மிகுதியைப் புலப்படுத்தியவாறு. மேலே நிமிர்ந்து பார்த்தால், வானத்தைப் பார்க்க முடியவில்லை; மலைகளைத்தான் பார்க்க முடிந்தது என்பார். "நெடு விசும்பு ஒரு வெளி இன்றி நெருங்க" என்றார்.

7204. **ஒத்த கையினர், ஊழியின் இறுதியின் உலகை**
மெத்த மீது எழு மேகத்தின் விசும்பு எலாம் மிடைய,
பத்து நூறு கோடிக்கு மேல் பனி படு சிகரம்,
எத்த, மேல் செல எறிந்தனர்; பிறிந்தனர், இமையோர்.

ஒத்த கையினர் - ஒருநிகராய் (ஓங்கிய) கைகளை உடையோராய்; **ஊழியின் இறுதியின்** - யுகமுடிவுக்காலத்தில்; **உலகை மெத்த மீது எழு** - உலகத்தை மூடி மேலே எழுகின்ற; **மேகத்தின்** - மேகத்தினைப் போல; **விசும்பு எலாம் மிடைய** - வானம் எல்லாம் நிரம்ப; **பத்து நூறு கோடிக்குமேல்** - ஆயிரம் கோடி எண்ணிக்கைக்கும்

அதிகமான; **பனிபடு சிகரம்** *- பனி தோய்ந்த சிகரங்களை;* **எத்திமேல் செல** *- தாக்கி (இராவணன்) மேலே பாயுமாறு;* **எறிந்தனர்** *- வீசினர்;* **இமையோர் பிறிந்தனர்** *- தேவர்கள் (அச்சத்தால்) அப்பால் கலைந்து போயினர்.*

எல்லோருடைய கைகளும் மலையை ஏந்துதல் என்னும் ஒரு செயலைச் செய்து நின்றமையின், "ஒத்த கையினர்" என்றார். ஊழிக்காலத்தில் மேகங்கள் அடுக்கு அடுக்காக மூடி மழையாகக் கொட்டி உலகையழிக்குமாதலின், "உலகை மெத்த மீதெழு மேகத்தின் விசும்பெலாம் மிடைய" என்றார். எறிந்தவை என்ற இணை எதுகை நோக்கி, பிரிந்தனர் எனற்பாலது பிறிந்தனர் என வந்தது. வீசிய மலைகள் விசும்பில் பாய்தலால் தம்மையும் தாக்கி விடுமோ என்று தேவர்கள் இடம் பெயர்ந்தனர் என்க.

7205. தருக்கி வீசிட, விசும்பு இடம் இன்மையின், தம்மின்
நெருக்குகின்றன, நின்றன, சென்றில், நிறைந்த;
அருக்கனும் மறைந்தான்; இருள் விழுங்கியது,
அண்டம்;
'சுருக்கம் உற்றனர், அரக்கர்' என்று, இமையவர்
சூழ்ந்தார்.

தருக்கி வீசிட *- (அவ்வாறு வானர வீரர்கள்) செருக்கொடு (மலைகளை) வீசியதனால்;* **விசும்பிடம் இன்மையின்** *- ஆகாயத்தில் இடம் இல்லாமையால்;* **தம்மின் நெருக்குகின்றன 'நின்றன** *- (அம்மலைகள்) ஒன்றுக்கொன்று நெருக்கிக் கொண்டு நின்றன;* **சென்றில நிறைந்த** *- மேலே செல்வதற்கு இடமின்மையால் நிறைந்தன;* **அருக்கனும் மறைந்தான்** *- (அவற்றால்) சூரியனும் மறைவுபட்டான்;* **அண்டம் இருள் விழுங்கியது** *- இவ்வுலகத்தினை இருள் விழுங்கியது;* **அரக்கர் சுருக்கம் உற்றனர் என்று** *- அரக்கர்கள் சுருங்கி அழிந்து விட்டார்கள் என்று;* **இமையவர் சூழ்ந்தார்** *- (கலைந்து சென்ற தேவர்கள் மீண்டும்) அங்கு சூழத் தொடங்கினர்.*

7206. ஒன்றின் ஒன்று பட்டு உடைவன, இடித்து உரும்
அதிரச்
சென்ற வன் பொறி மின் பல செறிந்திட, தெய்வ
வென்றி வில் என விழு நிழல் விரிந்திட, மேன்மேல்
கன்றி ஓடிட, கல்-மழை நிகர்த்தன-கற்கள்.

கற்கள் ஒன்றின் ஒன்றுபட்டு உடைவன *- (வானர வீரர் வீசிய) மலைகள் ஒன்றோடு ஒன்று பட்டு உடைவன ஆகி;* **இடித்து உரும் அதிர** *- ஒலியெழுப்பி இடி போல் அதிரவும்;* **சென்றவன் பொறிமின் பல செறிந்திட** *- தாக்குகையில் பிதிர்ந்த வலிய நெருப்புப் பொறிகள், மின்னல்கள் போல விண்ணில் நெருங்கவும்;*

தெய்வவென்றி வில் என விழுநிழல் விரிந்திட - அம்மலைகளிலிருந்து வீழ்ந்திடும் பல்நிற ஒளியின் சாயைகள், வெற்றிக்குரிய இந்திர வில் போல விரியவும்; **மேன்மேல் கன்றி ஓடிட** - மேலும் மேலும் தாக்கி ஓடுவதால்; **கல்மழை நிகர்த்தன** - (வீழும் கல்துகள்களால்) கல்மழை பொழிகின்ற மேகம் போன்றன. ஏது உவமையணி.

7207. இரிந்து நீங்கியது இராக்கதப் பெரும் படை; எங்கும்
விரிந்து சிந்தின, வானத்து மீனொடு விமானம்;
சொரிந்த வெம் பொறி பட, கடல் சுவறின; தோற்றம்
கரிந்த கண்டகர் கண்-மணி; என் பல கழறி?

(வானரர் வீசிய மலைகளால்) இராக்கதப் பெரும்படை இரிந்து நீங்கியது - அரக்கர்களின் பெரும் படையானது அஞ்சி ஓடியது; **வானத்து மீனொடு விமானம்** - வானவெளியில் உள்ள மீன்களோடு விமானங்களும்; **விரிந்து சிதறின** - (மலைகளின் தாக்குதலால்) பலவேறாகச் சிதைந்து சிதறின; **சொரிந்த வெம்பொறிபட** - மலைகளின் மோதலால் வீழ்ந்த வெப்பம் மிக்க தீப்பொறிகளால்; **கடல் சுவறின** - கடல்கள் வற்றின; **பல கழறி என்?** - பலப்பல சொல்லிப் பயன் என்ன?; **கண்டகர் கண்மணி தோற்றம் கரிந்த** - அரக்கரின் கண்கள் (ஒளிமிகுதியால்) கரிந்து கண்மணிகள் காணும் தோற்றத்தை இழந்து போயின.

வானர வீரர்கள் வீசிய மலைகளால் ஏற்பட்ட அழிவுகள் அடுக்கப்பட்டுள்ளன. கண்டகர் - முள்ளைப் போலத் துன்பஞ்செய்பவர். குரங்குகள் மலைகளாற் போர் செய்தமையைச் செயங்கொண்டாரும் தம் பரணியில் குறிப்பார்: "அணிகொண்ட குரங்கினங்கள் அலை கடலுக்கு அப்பாலை, மணல் ஒன்று காணாமல் மலையெடுத்து மயங்கினவே." (கலிங். பர. பாலை பாடியது.96)

7208. இறுத்தது இன்று உலகு என்பது ஓர் திமிலம் வந்து
எய்த,
கறுத்த சிந்தையன் இராவணன் அனையது
கண்டான்;
ஒறுத்து, வானவர் புகழுண்ட பார வில், உளைய
அறுத்து நீக்கினன், ஆயிர கோடி மேல் அம்பால்.

இன்று உலகம் இறுத்தது - இன்றைக்கு உலகம் அழிந்தது; **என்பதோர் திமிலம் வந்து எய்த** - என்கின்ற பெரிய ஒலி எங்கும் எழ; **கறுத்த சிந்தையன்** - சினமுற்ற மனங்கொண்ட இராவணன்; **அனையது கண்டான்** - தன்னை நோக்கிப் பல மலைகள் வருவதைத் தான் பார்த்தான்; (பார்த்தவுடன்) **ஒறுத்து வானவர் புகழ்உண்ட** - தண்டித்து, தேவர் புகழினையும் அழித்த; **பாரவில் உளைய** - பெருமை சான்ற தன் வில் வளைந்து நெகிழ (அவ்வில்லிலிருந்து வெளிப்பட்ட); **ஆயிரம் கோடி மேல்**

அம்பால் *- மிகப் பல அம்புகளால்;* ***அறுத்து நீக்கினன்*** *- அம்மலைகளைத் தகர்த்து ஒழித்தான்.*

திமிலம் - பேரொலி. துமிலம் எனவும் வழங்குக. 'திமில நான்மறை சேர் திருப்பெருந்துறை' (திருவாச. 26:4)

7209. காம்பு எலாம் கடுந் துகள் பட, களிறு எலாம் துணிய,
பாம்பு எலாம் பட, யாளியும் உழுவையும் பாற,
கூம்பல் மா மரம் எரிந்து உக, குறுந் துகள் நுறுங்க,
சாம்பர் ஆயின, தட வரை--சுடு கணை தடிய.

சுடுகணை தடிய *- (இராவணன் விட்ட) கொடிய அம்புகள் துணித்ததனால்;* ***காம்பு எலாம் கடும் துகள் பட*** *- (தம்மிடம் உள்ள) மூங்கில்கள் எல்லாம் துண்டு துண்டாக;* ***களிறு எலாம் துணிய*** *- யானைகள் எல்லாம் துண்டுபட;* ***பாம்பு எலாம் பட*** *- பாம்புகள் எல்லாம் மடிந்தொழிய;* ***யாளியும் உழுவையும் பாற*** *- ஆளியும் புலிகளும் அழிய;* ***கூம்பல் மாமரம் எரிந்து உக*** *- குவிந்து திரள்படத் தோன்றிய பெரிய மரங்கள் எல்லாம் அழிந்தொழிய;* ***குறுந்துகள் நுறுங்க*** *- சிறு துண்டுகள் மேலும் துகளாக;* ***தடவரை சாம்பர் ஆயின*** *- வானரங்களின் பெரிய மலைகள் யாவும் சாம்பல் ஆகிப் போயின. இராவணன் அம்புகளால், மலைகளில் உள்ள பொருள்கள் எல்லாம் அழிந்து, மலைகளும் தூளாயின என்றார். சுடு கணை தடிய...தடவரை சாம்பர் ஆயின எனக் கூட்டுக.*

7210. 'உற்றவாறு!' என்றும், 'ஒன்று நூறு ஆயிரம் உருவா
இற்றவாறு!' என்றும், 'இடிப்புண்டு பொடிப் பொடி ஆகி
அற்றவாறு!' என்றும், அரக்கனை, 'அடு சிலை கொடியோன்
கற்றவாறு!' என்றும்-வானவர் கைத்தலம் குலைந்தார்.

உற்றவாறு என்றும் *- (இராவணன் அம்புகள்) தாக்கிய விதம் (என்னே!) என்றும்;* ***ஒன்று நூறாயிரம் உருவா*** *- ஒருமலை, பல்லாயிரம் துண்டுகளாக;* ***இற்றவாறு என்றும்*** *- சிதைந்த விதம் (என்னே!) என்றும்;* ***இடிப்புண்டு*** *- (அம்மலைகள்) ஒன்றோடு ஒன்று மோதி;* ***பொடிப் பொடியாகி*** *- தூள் தூளாக மாறி;* ***அற்றவாறு என்றும்*** *- அழிந்தவிதம் (என்னே!) என்றும்; அரக்கனை - இராவணனை (பார்த்து);* ***கொடியோன்*** *- இந்தக் கொடியவன்;* ***அடுசிலை கற்றவாறு என்றும்*** *- பகைவரை அழிக்க வில்*

acharya.org

வித்தை கற்றிருக்கிற திறம் (என்னே!) என்றும் கூறி; **வானவர் கைத்தலம் குலைந்தார்** *- தேவர்கள் கைநடுக்கம் உற்றனர்.*

வானவர் எறிந்த மலைகள் இராவணன் அம்பால் அழிவதைக் கண்ட தேவர்கள் வேறு ஒன்றும் செய்ய இயலாமையால் "உற்றவா என்னே! இற்றவா என்னே! அற்றவா என்னே! கற்றவா என்னே! என்று அடுக்கி வியந்தனர்.

7211. **'அடல் துடைத்தும்' என்று அரிக் குல வீரர் அன்று எறிந்த**
திடல் துடைத்தன, தசமுகன் சரம்; அவை திசை சூழ்
கடல் துடைத்தன; களத்தின்நின்று உயர்தரும் பூழி
உடல் துடைத்தன; உதிரமும் துடைத்தது, ஒண் புடவி.

அடல் துடைத்தும் என்று *- (இராவணனுடைய) வல்லமையை அழித்து விடுவோம் என்று கூறி;'* **அரிக்குல வீரர் அன்று எறிந்த திடல்** *- வானர குல வீரர்கள் அன்று அஞ்சி வீசிய மலைகளை;* **தசமுகன் சரம் அவை துடைத்தன** *- இராவணன் அம்புகள் அழித்தொழித்து விட்டன;* **அவை திசை சூழ்கடல் துடைத்தன** *- அந்த மலைகளின் துகள்கள் திக்குகளில் சூழ்ந்துள்ள கடல்களைத் தூர்த்தன;* **களத்தின் நின்று உயர்தரும் பூழி** *- (அக்காலத்தே) போர்க்களத்தினின்றும் எழுந்த புழுதிகள்;* **உடல் உதிரமும் துடைத்தன** *- (படைவீரர்களின்) உடலிலிருந்த வியர்வை, குருதி எல்லாம் துடைத்தன;* **ஒண் புடவிதுடைத்தது** *- பூமியையும் அப்புழுதி வெள்ளம் துடைத்தது.*

துடைத்தல் என்னும் வினை பன்முறை ஒரே பொருளில் வருதலால், சொற்பின் வருநிலையணி.

இராவணன் சரமழை பொழிய, வானரர் நிலைகுலைதல்

7212. **'கொல்வென், இக் கணமே மற்று இவ் வானரக் குழுவை;**
வெல்வென், மானிடர் இருவரை' எனச் சினம் வீங்க,
வல் வன் வார் சிலை பத்து உடன் இடக் கையின் வாங்கி,
தொல் வன் மாரியின் தொடர்வன சுடு சரம் துரந்தான்.

இவ்வானரக் குழுவை இக்கணமே கொல்வென் *- இந்த வானரக் கூட்டத்தை இக்கணப் பொழுதிலேயே கொல்லுவேன்;* **மற்றும் மானிடர் இருவரை வெல்வேன்** *- மேலும், (இந்த) மனிதர் இருவரையும் (இப்போதே) வெல்லுவேன்;* **என** *- என்று நினைத்து;* **சினம் வீங்க** *- கோபம் பொங்க;* **வல்வன் வார்சிலை பத்துடன்**

(இராவணன்) மிக வலிய நீண்ட பத்துவிற்களை; ***இடக்கையின் வாங்கி*** *- (தனது) இடக்கை பத்தாலும் எடுத்து;* ***தொல்வன் மாரியின்*** *- பழைய பெரு மழை போல்;* ***தொடர்வன சுடுசரம் துரந்தான்*** *- தொடர்ந்து வெங்கணைகளைச் செலுத்தினான்.*

இருபது கையன் ஆதலால், ஒரு பக்கத்து பத்து கைகளால் பத்து விற்களைத் தாங்கி வலப் பக்கத்துப் பத்து கைகளால் விற்களை வளைத்து கணைகளை விடமுடிந்தது.

7213. **அய்-இரண்டு கார்முகத்தினும், ஆயிரம் பகழி,**
கய்கள் ஈர்-ஐந்தினாலும், வெங் கடுப்பினில்
தொடுத்துற்று எய்ய, எஞ்சின, வானமும் இரு நில வரைப்பும்;
மொய் கொள் வேலையும் திசைகளும் சரங்களாய்
முடிந்த.

அய் இரண்டு கார் முகத்தினும் *- பத்து விற்களிலும்;* ***ஆயிரம் பகழி*** *- ஆயிரம் அம்புகளை;* ***கைகள் ஈர் ஐந்தினாலும்*** *- பத்துக் கரங்களினாலும்;* ***கடுப்பினில் தொடுத்துற்று எய்ய*** *- கடிய வேகத்துடன் தொடுத்து எய்ததனால்;* ***எஞ்சின வானமும்*** *- பூதங்கள் யாவற்றையும் கடந்து நிற்கும் வானமும்;* ***இருநில வரைப்பும்*** *- பெரிய பூமிப் பரப்பும்;* ***மொய்கொள் வேலையும்*** *- வலிமை கொண்ட கடலும்;* ***திசைகளும்*** *- திக்குகளும்;* ***சரங்களாய் முடிந்த*** *- அம்புகளாகவே ஆயின.*

அய் இரண்டு-ஐயிரண்டு (பத்து) கய் இரண்டு-கை இரண்டு. எதுகை நோக்கி அய், கய் என வந்தன.

7214. **அந்தி வானகம் ஒத்தது, அவ் அமரக் களம்; உதிரம்**
சிந்தி, வேலையும் திசைகளும் நிறைந்தன; சரத்தால்
பந்தி பந்தியாய் மடிந்தது, வானரப் பகுதி;
வந்து மேகங்கள் படிந்தன, பிணப் பெரு மலைமேல்.

உதிரம் சிந்தி *- இரத்தம் சிந்தியதனால்;* ***அவ்அமரக்களம் அந்தி வானகம் ஒத்தது*** *- அந்தப் போர்க்களம் மாலைச் செவ்வானத்திற்கு ஒப்பானது;* ***வேலையும் திசைகளும் நிறைந்தன*** *- கடலும் திக்குகளும் நிரம்பின;* ***சரத்தால்*** *- (இராவணன்) விட்ட அம்புகளால்;* ***வானரப்பகுதி*** *- குரங்குக் கூட்டம்;* ***பந்தி பந்தியாய் மடிந்தது*** *- வரிசை வரிசையாய் (வந்து) மாண்டது;* ***பிணப் பெருமலை மேல்*** *- (அப்படி மடிந்த) குரங்குகளின் பிணக்குவியலாகிய மலையின் மேல்;* ***வந்து மேகங்கள் படிந்தன*** *- மேகங்கள் வந்து தங்கியிருந்தன.*

"உதிரம் சிந்தி" என்பது இடைநிலைத் தீபமாய் இருமருங்கும் இணைந்தது. மழைபெய்து குளம் நிறைந்தது" என்பது போல, "சிந்தி" என்னும் செய்தென் எச்சம்

காரணப் பொருளில் வந்தது. பிண மலை உயர்ந்தமையால் மேகங்கள் வந்து தங்கின என்றது உயர்வு நவிற்சி.

7215. நீலன் அம்பொடு சென்றிலன்; நின்றிலன், அனிலன்;
காலனார் வயத்து அடைந்திலன், ஏவுண்ட கவயன்;
ஆலம் அன்னது ஓர் சரத்தொடும் அங்கதன்
அயர்ந்தான்;
சூலம் அன்னது ஓர் வாளியால் சோம்பினன்,
சாம்பன்.

நீலன் அம்பொடு சென்றிலன் - *நீலன் என்னும் வானரத் தலைவன் (தன்மீது பட்ட) அம்பினால் நடக்க இயலாதவன் ஆனான்;* ***அனிலன் நின்றிலன்*** - *அனிலன் என்னும் வானர வீரன் நிற்க இயலாதவன் ஆனான்;* ***ஏ உண்ட கவயன்*** - *அம்பு பட்ட கவயன் என்பவன்;* ***காலனார் வயத்து அடைந்திலன்*** - *(இன்னும்) யமனிடத்தில் சென்று சேரவில்லை;* ***அங்கதன் ஆலம் அன்னதோர் சரத்தொடும் அயர்ந்தான்*** - *அங்கதன் நஞ்சு போன்ற கணை ஒன்றால் சோர்ந்து கிடந்தான்;* ***சாம்பன் சூலம் அன்னதோர் வாளியால் சோம்பினான்*** - *சாம்பன் என்பவன் சூலப் படை போன்ற அம்பு ஒன்றினால் செயலற்றுக் கிடந்தான்.*

வானரர் நிலைகண்டு இலக்குவன் வெகுண்டு பொருதல்

7216. மற்றும் வீரர்தம் மருமத்தின் அயில் அம்பு மடுப்ப,
கொற்ற வீரமும் ஆண்தொழில் செய்கையும்
குறைந்தார்;
சுற்றும் வானரப் பெருங் கடல் தொலைந்தது;
தொலையாது
உற்று நின்றவர் ஓடினர்; இலக்குவன் உருத்தான்.

மற்றும் வீரர் - *மற்றைய வீரர்கள்;* ***தம் மருமத்தின் அயில் அம்பு மடுப்ப*** - *தத்தம் உயிர் நிலைகளில் கூர்மையான அம்புகள் தைத்ததனால்;* ***கொற்ற வீரமும்*** - *(தங்கள் பழைய) வெற்றிக்குரிய வீரத்தையும்;* ***ஆண்தொழில் செய்கையும் குறைந்தார்*** - *ஆண்மைச் செயலுக்கேற்ற பெருமையினையும் இழந்தார்கள்;* ***சுற்றும் வானரப் பெரும் கடல் தொலைந்தது*** - *சூழ்ந்து நின்ற குரங்குப் படைக்கடலானது அழிந்தது;* ***தொலையாது உற்று நின்றவர் ஓடினர்*** - *(வானரரில்) இறவாது உயிருடன் நின்றவர்கள் ஓட்டம் பிடித்தனர்;* ***இலக்குவன் உருத்தான்*** - *(இந்நிலை கண்ட) இலக்குவன் வெகுண்டெழுந்தான்.*

மருமம் - மார்பு. "மருமத்தில் எறிவேல் பாய்ந்த புண்" (கம்ப. 325) "மானத்தால் ஊன்றப்பட்ட மருமத்தான்" (கம்ப. 6946) எனுமிடங்களில் மருமம், மார்பு எனும் பொருளில் வருவது காண்க. அயில் - கூர்மை. மடுத்தல் - படுதல். தொழில் செய்கை - ஒரு பொருட்பன்மொழி.

7217. **நூறு கோடிய, நூறு நூறாயிர கோடி,**
வேறு வேறு எய்த சரம் எலாம் சரங்களால் விலக்கி,
ஏறு சேவகன் தம்பி, அவ் இராவணன் எடுத்த
ஆறு நாலு வெஞ் சிலையையும் கணைகளால்
அறுத்தான்.

நூறு கோடிய - *நூறு கோடி என்னும் எண்ணளவு உடையனவும்;* **நூறு நூறாயிர கோடி** - *நூறு இலட்சம் கோடி எண்ணளவுடையனவுமாகிய;* **வேறு வேறு எய்த சரம் எலாம்** - *தனித்தனியாக (அரக்கர்) விட்ட அம்புகள் அனைத்தையும்;* **ஏறு சேவகன் தம்பி** - *(மேலும் மேலும்) வீரம் மிகுகின்ற இராமபிரானுடைய தம்பியான இலக்குவன்;* **சரங்களால் விலக்கி** - *தன் அம்புகளால் அகற்றி ஒழித்து;* **அவ் இராவணன்** - *அந்த இராவணன்;* **எடுத்த** - *(தன் பத்துக் கைகளாலும்) பிடித்திருந்த;* **ஆறு நாலு வெம்சிலையையும் கணைகளால் அறுத்தான்** - *பத்துக் கொடிய விற்களையும் (தன்) அம்புகளால் சிதைத்தான்.*

7218. **ஆர்த்து, வானவர் ஆவலம் கொட்டினர்; அரக்கர்**
வேர்த்து, நெஞ்சமும் செதும்பினர்; வினை அறு
முனிவர
தூர்த்து, நாள்மலர் சொரிந்தனர்; இராவணன்,
தோளைப்
பார்த்து உவந்தனன்; குனித்தது, வானரம் படியில்.

வானவர் ஆர்த்து ஆவலம் கொட்டினர் - *தேவர்கள் ஆர்ப்பரித்து ஆரவாரம் செய்தனர்;* **அரக்கர்கள் வேர்த்து நெஞ்சமும் வெதும்பினர்** - *(இது கண்டு) அரக்கர்கள் உடல்களும் வியர்த்து உள்ளமும் கொதித்தனர்;* **வினை அறு முனிவர்** - *இருவினைகளையும் வென்ற முனிவர்கள்;* **நாள்மலர் சொரிந்து தூர்த்தனர்** - *அன்றலர்ந்த மலர்களைத் தூவிப் (போர்க்களத்தை) நிறைத்தார்கள்;* **வானரம் படியில் குனித்தது** - *வானரச் சேனை தரையின் மேல் குதித்துக் குதித்தாடியது;* **இராவணன் தோளைப் பார்த்து உவந்தனன்** - *இராவணனோ இலக்குவன் தோள் ஆற்றலைப் பார்த்து உவந்த வண்ணம் நின்றான். ஆவலங்கொட்டல் - வெற்றி கண்டு ஆவென்று வாய்கொட்டி யார்த்தல். "குரங்கு நல்வலம் குலைந்தது என்று ஆவலம் கொட்டி" (கம்ப. 5802) இராவணன் பகைவர் வீரத்தை வியக்கும் பண்பை 'தோளைப் பார்த்து உவந்தனன்" என்ற தொடர் உணர்த்தும். இலக்குவன் வீரச் செயல் கண்டு விண்ணும்*

மண்ணும் மகிழ்ந்தது போலவே பகைவன் இராவணனும் மகிழ்ந்தான் என்று கூறிய வீர நயப்பினை உணர்க.

இலக்குவனைப் புகழ்ந்து இராவணன் வேல் எறிதல்

*7219. **'நன்று, போர் வலி; நன்று, போர் ஆள் வலி; வீரம்
நன்று; நோக்கமும் நன்று; கைக் கடுமையும் நன்று;
நன்று, கல்வியும்; நன்று, நின் திண்மையும் நலனும்'
என்று கைம் மறித்து, இராவணன், 'ஒருவன் நீ'
என்றான்.***

போர்வலி நன்று - *உனது போர் ஆற்றல் நன்று;* **போர் ஆள்வலி வீரம் நன்று** - *போரிடுங்கால் நீ போரைக் கை யாள்கின்ற வீரச்செயல் திறனும் நன்று;* **நோக்கமும் நன்று** - *நீ நோக்கும் வீரமிகு பார்வையும் நன்று;* **கைக் கடுமையும் நன்று** - *கை விசையும் நன்று;* **கல்வியும் நன்று** - *நீ கற்றுள்ள போர்க்கலக் கல்வித்திறமும் நன்று;* **நின் திண்மையும் நலனும் நன்று** - *உனது மன உறுதியும், நீ போர் புரியும் அழகும் நன்று;* **என்று இராவணன்** - *என்று இராவணன் கூறி;* **கைமறித்து** - *(வியப்பால்) கைகளை மறித்தவாறு;* **நீ ஒருவன்** - *நீ ஒப்பற்ற வீரன்;* **என்றான்** - *என்று இலக்குவன் வீரத்தை வியந்து (மனந்திறந்து) போற்றினான்.*

பகைவன் தன்னொடு போரிடுங்கால், என்னென்ன தனிச்சிறப்புகளுடன் போரிடுகின்றான் என்பதனை உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கணித்து அறியும் இயல்பினன் இராவணன் என்பதனை இப்பாடலால் உணர்க. "வீரரை யார் வியவாதார்?" (கம்ப.4009) என்பதற்கேற்ப, இராமன் வீரத்தையும் இராவணன் வியந்து போற்றுவதைக் கும்பகருணன் வதைப்படலத்துள்ளும் (15-31) காணல் ஆகும்.

*7220. **'கானின் அன்று இகல் கரன் படை படுத்த அக்
கரியோன்-
தானும், இந்திரன்தன்னை ஓர் தனு வலம்தன்னால்
வானில் வென்ற என் மதலையும், வரி சிலை பிடித்த
யானும், அல்லவர் யார் உனக்கு எதிர்?' என்றும்
இசைத்தான்.***

கானில் அன்று - *அன்று ஒருநாள் தண்டகவனத்திலே;* **இகல்** - *பகை கொண்டு எழுந்த;* **கரன்படை படுத்த** - *அரக்கனின் படையையழித்த;* **அக்கரியோன் தானும்** - *அந்தக் கரிய மேனியனான இராமனும்;* **இந்திரன் தன்னை ஓர் தனுவலம் தன்னால்** - *இந்திரனை ஒப்பற்ற வில் ஒன்றால்;* **வானில் வென்ற என் மதலையும்** - *விண்ணுலகத்தில் வெற்றி கொண்ட என் புதல்வனான இந்திரசித்தும்;* **வரிசிலை பிடித்த யானும்** - *கட்டமைந்த வில்லைப் பிடித்த (இராவணனாகிய) நானும்;* **அல்லர்**

யார் - *அல்லாதவர்கள் வேறுயார்;* ***உனக்கு எதிர்?*** *- உனக்கு (உலகில்) எதிர் நிற்க வல்லார்?;* ***என்றும் இசைத்தான்*** *- என்றும் மொழிந்தான் (இராவணன்).*

7221. 'வில்லினால் இவன் வெலப்படான்' எனச் சினம் வீங்க,
'கொல்லும் நாளும் இன்று இது' எனச் சிந்தையில் கொண்டான்,
பல்லினால் இதழ் அதுக்கினன்; பரு வலிக் கரத்தால்
எல்லின் நான்முகன் கொடுத்தது ஓர் வேல் எடுத்து எறிந்தான்.

இவன் - *இந்த இலக்குவன்;* **வில்லினால் வெலப்படான்** - *வில்லால் வெல்லப்பட இயலாதவன்;* **எனச் சினம் வீங்க** - *எனக் கருதியதால் கோபம் பெருக;* **கொல்லும் நாளும் இன்று** - *(இவனைக்) கொன்று தீர வேண்டிய நாளும் இன்றேயாம்;* **இது என** - *(அதற்கு ஏற்ற நேரமும்) இதுவே என்று;* **சிந்தையில் கொண்டான்** - *தன் மனத்தில் கருதியவனாய்;* **பல்லினால் இதழ் அதுக்கினான்** - *பற்களால் உதடுகளைக் கடித்தவனாய்;* **வலிப்பரு கரத்தால்** - *வலிய பெரிய கரத்தால்;* **எல்லின்** - *ஒளியொடு கூடிய நான்முகன் கொடுத்தது - பிரம்மா கொடுத்ததாகிய;* **ஓர் வேல் எடுத்து எறிந்தான்** - *ஒப்பற்ற வேல் ஒன்றை எடுத்து இலக்குவன் மீது (இராவணன்) வீசினான். வில் ஆற்றலில் தன்னிலும் உயர்ந்தவன் இலக்குவன் எனத் துணிந்த இராவணன் பிரம்மன் கொடுத்த வேலினால் இன்றே இப்போதே முடிப்பேன் எனக் கருதி, இலக்குவன் மீது அவ்வேலைப் பாய்ச்சினன் என்க. இது என்பதற்கு ஏற்ற நேரமும் இது எனக் கொள்ளாமல் ஏற்ற கருவியும் இது எனக் கொண்டான் எனினுமாம்.*

இலக்குவன் அயர, இராவணன் அவனை எடுக்க முயலுதல்

7222. எறிந்த கால வேல், எய்த அம்பு யாவையும் எரித்துப்
பொறிந்து போய் உக, தீ உக, விசையினின் பொங்கி,
செறிந்த தாரவன் மார்பிடைச் சென்றது; சிந்தை
அறிந்த மைந்தனும், அமர் நெடுங் களத்திடை அயர்ந்தான்.

எறிந்த காலவேல் - *(இராவணன்) வீசிய காலனைப் போன்ற (கொடிய) வேலானது;* **எய்த அம்பு யாவையும் எரித்து** - *(இலக்குவன்) எய்த அம்புகள் யாவற்றையும் தீய்த்து;* **பொறிந்து போய் உக** - *தீப்பொறியாகிப் போய்ச் சிந்தி விழுமாறும்;* **தீ உக** - *நெருப்புச் சிந்துமாறும்;* **விசையினில் பொங்கி** - *வேகமுடன் எழுந்து;* **செறிந்த தாரவன் மார்பிடைச் சென்றது** - *மலர்கள் அடர்ந்த மாலையினை ஏந்திய இலக்குவனின் மார்பின் நடுவே (பாய்ந்து) சென்றது;* **சிந்தை அறிந்த**

மைந்தனும் - (அவ்வாறு வேல் சென்றதை) உணர்ந்த இலக்குவனும்; **நெடு அமர்க்களத்திடை அயர்ந்தான்** - பரந்தகன்ற போர்க்களத்தில் சோர்வுற்று வீழ்ந்தான்.

பொறிந்து போய் உக, தீயுக என்பதனை, பொறிந்துபோய், யுகத்தீயுக எனக் கொண்டு யுகம் ஈந்த காலத்தீ போல் விழ எனக் கொள்ளினுமாம். நெஞ்சில் பாய்ந்தவுடன் வேலின் உக்கிரத்தை இலக்குவன் அறிந்தான் ஆதலின், "சிந்தை அறிந்த மைந்தனும்" என்றார்.

7223. இரியலுற்றது வானரப் பெரும் படை; இமையோர்
பரியலுற்றனர், உலைந்தனர்; முனிவரும் பதைத்தார்;
விரி திரைக் கடற்கு இரட்டி கொண்டு ஆர்த்தனர்
விரவார்;
திரிகை ஒத்தது மண்தலம்; கதிர் ஒளி தீர்ந்த.

வானரப் பெரும் படை - வானரங்களின் பெரிய சேனையானது; **இரியல் உற்றது** - (இலக்குவன் சோர்வுற்றதையறிந்து) நிலைகுலைந்து ஓடத் தொடங்கியது; **இமையோர் பரியல் உற்றனர்** - தேவர்கள் வருந்தத் தொடங்கினர்; **முனிவரும் உலைந்தனர் பதைத்தனர்** - முனிவர்களும் உளம் குலைந்து பதைத்தனர்; **விரவார்** - அரக்கர்களோ; **விரிதிரைக் கடற்கு** - விரிகின்ற அலைகளையுடைய கடல் ஒலிக்கு; **இரட்டிகொண்டு ஆர்த்தனர்** - இருமடங்காக ஆரவார ஒலியிட்டனர்; **மண்தலம் திரிகை ஒத்தது** - (அந்தப் பேரதிர்வால்) பூமியும் சக்கரம் போலச் சுழன்றது; **கதிர் ஒளி தீர்ந்த** - (அசையாத) சூரியனின் ஒளியும் மாறுபட்டது.

7224. 'அஞ்சினான்அலன்; அயன் தந்த வேலினும் ஆவி
துஞ்சினான் அலன்; துளங்கினான்' என்பது துணியா,
'எஞ்சுஇல் யாக்கையை எடுத்துக்கொண்டு
அகல்வென்' என்று எண்ணி,
நஞ்சினால் செய்த நெஞ்சினான் பார்மிசை நடந்தான்.

அயன்தந்த வேலினும் - (இந்த இலக்குவன் நான் எறிந்த) நான்முகன் கொடுத்த வேலினாலும்; **அஞ்சினான் அலன்** - பயந்து மயங்கியவனும் அல்லன்; **ஆவி துஞ்சினான் அலன்** - (அந்த அச்சத்தால்) உயிர் விட்டவனும் அல்லன்; **துளங்கினான்** - சோர்ந்துள்ளான் (அவ்வளவே); **என்பது துணியா** - என்பதனைத் துணிந்து; **எஞ்சு இல் யாக்கையை** - (வலி) ஒடுங்காத இந்த இலக்குவன் உடம்பினை; **எடுத்துக்கொண்டு அகல்வேன்** - (இப்போதே) எடுத்துக்கொண்டு (இலங்கைக்குள்) செல்வேன்; **என்று எண்ணி** - என்று நினைத்து; **நஞ்சினால் செய்த நெஞ்சினான்** - நஞ்சாலேயே செய்யப்பெற்ற நெஞ்சினையுடையவனான இராவணன்; **பார்மிசை நடந்தான்** - (இலக்குவனை நோக்கி) மண்மேல் நடந்து சென்றான்.

இராவணன் கொடிய மனத்தன் என்பதால், "நஞ்சினால் செய்த நெஞ்சினன்" என்றார். எதுகை தரும் இன்பத்தையும் ஓதியுணர்க. பிரமன் தந்த படையாதலின், அதற்கு ஒரு மதிப்புத் தரக்கருதிச் சிறிது அடங்கி நின்றான். பிரம்மாத்திரத்துக்குச் சுந்தர காண்டத்துள் அனுமன் மதிப்பளித்தது போல (கம்ப.5800) என்பாருமுளர்.

7225. **உள்ளி, வெம் பிணத்து உதிர நீர் வெள்ளத்தின் ஓடி,**
அள்ளி அம் கைகள் இருபதும் பற்றி, பண்டு அரன்
மா
வெள்ளிஅம் கிரி எடுத்தது வெள்கினான் என்ன.
எள் இல் பொன் மலை எடுக்கலுற்றான் என
எடுத்தான்.

உள்ளி - (இவ்வாறு) கருதி; வெம்பிணத்து உதிர நீர் **வெள்ளத்தின் ஓடி** - கொடிய பிணங்கள் சிந்தும் இரத்தப் பெருக்கினில் விரைந்து போய்; **அம்கைகள் இருபதும் பற்றி அள்ளி** - (தன்னுடைய) அழகிய கைகள் இருபதினாலும் பற்றி வாரி,; **பண்டு** - முன்பு; **அரன்மா வெள்ளி அம்கிரி எடுத்தனன்** - (பொன்மலையாகிய மேரு இருக்க) சிவபிரான் இருந்த பெரிய வெள்ளிப் பனிமலையாகிய கயிலை மலையினை எடுத்தவனாகிய இராவணன்; **வெள்கினான் என** - அச்செயலுக்கு வெட்கம் உற்றவன் போல; **எள்ளில் பொன்மலை எடுக்கல் உற்றான் என எடுத்தான்** - (அந்த வெட்கம் நீங்க) இகழ்வதற்கே வழியில்லாத (மகாமேருவாகிய) பொன்மலையை எடுக்க முனைந்தான் போல (இலக்குவனின் பொன்மயமான பேருடலை) எடுக்கலுற்றான்.

பொன் மலையாகிய மேருமலை மிகப் பெரியதாதலின் அதனை எடுக்காமல் பனிமலையை எடுத்தது இராவணன் உள்ளத்தில் ஒருதாழ்வுணர்வைக் கொடுத்திருந்தது. அதனை நீக்குவான் போல, பொன்னிறத்தனான இலக்குவனின் பொன்மலையொத்த உடலை எடுக்க இராவணன் சென்றான் என்று அழகுறத் தற்குறிப்பேற்றினார். உலோக மதிப்பிலும் பொன்னிலும் வெள்ளி தாழ்வுடையது ஆதல் உணர்க.

இலக்குவனை இராவணன் எடுக்க இயலாதவனாய் நிற்றல்

7226. **அடுத்த நல் உணர்வு ஒழிந்திலன், அம்பரம் செம்**
பொன்
உடுத்த நாயகன் தான் என உணர்தலின்; ஒருங்கே
தொடுத்த எண் வகை மூர்த்தியைத் துளக்கி, வெண்
பொருப்பை
எடுத்த தோள்களுக்கு எழுந்திலன்--இராமனுக்கு
இளையான்.

இராமனுக்கு இளையோன் - இராமனின் இளையவனான இலக்குவன்; **செம்பொன் அம்பரம் உடுத்த நாயகன் தான் என** - செம்பொன் ஆடையாகிய பீதாம்பரம் உடுத்த தலைவன ஆகிய திருமால் தானே என்று; **ஒருங்கே உணர்தலின்** - ஒருமைப்பாட்டுடன் நினைத்திருந்ததனால்; **அடுத்த நல் உணர்வழிந்திலன்** - பொருந்திய நல்உணர்வு நீங்காமலிருந்தான்; (அப்போது) **தொடுத்த எண்வகை மூர்த்தியை** - அட்ட மூர்த்தங்களை ஒருசேரக் கொண்ட மூர்த்தியாகிய சிவபெருமானை; **துளக்கி** - அசைத்து; **வெண்பொருப்போடு** - வெள்ளிப் பனிமலையோடு; **எடுத்த** - தூக்கிய; **தோள்களுக்கு எழுந்திலன்** - (இராவணனுடைய இருபது வலிய) தோள்களுக்கும் அசைக்கமுடியாதவன் ஆனான்.

"அம்பரமே தண்ணீரே" (ஆண். திருப்.18) அம்பரம் - ஆடை. செம்பொன் ஆடையாகிய பீதாம்பரம் உடுத்தவன் திருமால். "பீதக வாடைப் பிரானார்" (பெரி. திருப். 9) அவன் ஆடை செம்பொன் நிறத்தது என்பது. "அந்திபோல் நிறத்து ஆடையும்" (திருப். அமல.3) "புலியின் அதள் உடையானும் பொன் ஆசை புனைந்தானும்" (கம்ப.3069) எனுமிடத்து சிவன், திருமால் இருவரின் உடைகளும் ஒருசேரக் குறித்துள்ளது காண்க. எல்லாம் தான் என நினைத்த இராவணனால், எல்லாம் ஈசன் என நினைத்த இலக்குவனை எடுக்க இயலவில்லை என்க. எட்டு வடிவங்களைக் கொண்டவன் சிவபெருமான் ஆதலால், அவனுக்கொரு பெயர் "அட்டமூர்த்தி" என்பது. எட்டுவடிவங்களாவன: இருநிலனாய், தீயாகி, நீருமாகி, இயமானனாய், எறியும் காற்றுமாகி, அருநிலைய திங்களாய், ஞாயிறாகி, ஆகாசமாய் அட்டமூர்த்தியாகி" (அப். தேவா. 6.94.1) என்பது காண்க. அட்டமூர்த்தியாத் துலங்கும் சிவபெருமானை அசைத்த இராவணனால் இலக்குவனை அசைக்க இயலவில்லை என்று இலக்குவன் பெருமை இயம்பியவாறு. இலக்குவனும் திருமாலின் கூறே என இதனால் இயம்பியவாறுமாம்.

7227. **தலைகள் பத்தொடும் தழுவிய தசமுகத் தலைவன்**
நிலை கொள் மாக் கடல் ஒத்தனன்; கரம் புடை
நிமிரும்
அலைகள் ஒத்தன; அதில் எழும் இரவியை ஒத்தான்,
இலை கொள் தண் துழாய் இலங்கு தோள் இராமனுக்கு
இளையான்.

தலைகள் பத்தொடும் தழுவிய தசமுகத் தலைவன் - (இலக்குவனைத் தூக்க முயன்ற) பத்துத் தலைகளையுடைய இராவணன்; **நிலை கொள் மாக்கடல் ஒத்தனன்** - நிலைத்த பெருங்கடல் ஒன்று போன்று தோன்றினன்; **கரம்புடை நிமிரும் அலைகள் ஒத்தன** - பக்கத்தில் பரந்த அவன் (இருபது) கரங்களும் (கடலின்) அலைகளைப் போன்று தோற்றமளித்தன; **இலைகொள் தண்துழாய்** - இலைகளைக் கொண்ட குளிர்ந்த துழாய் மாலை; **இலங்கு தோள் இராமனுக்கு இளையான்** - விளங்குகின்ற தோள்களையுடைய இராமபிரானுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவன்; **அதில் எழும் இரவியை ஒத்தான்** - அந்தக் கடலிடையே தோன்றும் ஞாயிற்றைப் போலத் தோற்றம் அளித்தான்.

இலக்குவனை அனுமன் எடுத்துச் செல்லுதல்

7228. ***எடுக்கல் உற்று, அவன் மேனியை ஏந்துதற்கு ஏற்ற***
மிடுக்கு இலாமையின், இராவணன் வெய்துயிர்ப்பு
உற்றான்;
இடுக்கில் நின்ற அம் மாருதி புகுந்து எடுத்து ஏந்தி,
தடுக்கலாதது ஓர் விசையினின் எழுந்து, அயல்
சார்ந்தான்.

எடுக்கல் உற்று - (இராவணன் இலக்குவனை) எடுக்கத் தொடங்கி; **அவன் மேனியை** - இலக்குவனின் உடலை; **ஏந்துதற்கு உற்ற** - எடுப்பதற்குத் தக்க; **மிடுக்கு இலாமையின்** - வலிமை யில்லாமையாலே; **வெய்து உயிர்ப்பு உற்றான்** - வெப்பப் பெருமூச்சு விட்டான்; **இடுக்கில் நின்ற அம் மாருதி** - (இச்சமயத்தில்) எங்கோ ஓர் இடுக்கில் நின்று கொண்டிருந்த அனுமன்; **புகுந்து** - நுழைந்து; **ஏந்தி எடுத்து** - (இலக்குவன் பொன்மேனியை) ஏந்தி எடுத்துக் கொண்டு; **தடுக்கலாதது ஓர் விசையினின்** - (யாராலும்) தடுக்க முடியாததொரு வேகத்தோடு; **எழுந்து அயல் சார்ந்தான்** - எழுந்து சென்று வேறிடம் சார்ந்தான்.

மலையெடுத்த இராவணனுக்கு எடுக்க இயலாத பாரங்கொண்ட உடல், அனுமனுக்கு மிக எளியதாய் எடுக்க இயன்றதாயிற்று என்பதாம். இராவணன் உள்ளே நிறைந்திருந்த ஆணவமும், அனுமன் உள்ளே நிறைந்திருந்த அன்பும் இதற்குக் காரணமாயின என்பதாம். இடுக்கு - மூலை. விசையினன் - முற்றெச்சம்.

7229. ***தொக ஒருங்கிய ஞானம் ஒன்று எவரினும் தூயான்,***
தகவு கொண்டது ஓர் அன்பு எனும் தனித் துணை
அதனால்,
அகவு காதலால், ஆண்தகை ஆயினும், அனுமன்
மகவு கொண்டு போய் மரம் புகும் மந்தியை நிகர்த்தான்.

தொக ஒருங்கிய - கூடி ஒன்றாகிய; **ஞானம் ஒன்று எவரினும்** - ஞானம் நிறைந்த யாவரிலும்; **தூயோன்** - தூயவனாகிய அனுமன்; **ஆண் தகை ஆயினும்** - இலக்குவன் பரம புருடனாகிய திருமாலேயாயினும்; **தகவு கொண்டது ஓர்** - தகுதி பெற்றதொரு; **அன்பு எனும் தனித்துணையதனால்** - அன்பு என்னும் ஒப்பற்ற துணையினாலும்; **அகவு காதலால்** - (அதனால்) தழைத்த பக்தியினாலும்; **மகவு கொண்டு போய்** - (இலக்குவனைத் தாவி எடுத்து); குட்டியைத் தாவி எடுத்துச் சென்று; **மரம்புகு மந்தியை நிகர்த்தான்** - மரத்திற்குக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கும் தாய்க்குரங்கினை ஒத்து விளங்கினான்.

ஆண்டகை - புருடோத்தமன்; இராமன். இனி, ஆண்டகை என்பதனை அனுமனுக்கு ஆக்கி, ஆண் குரங்காயிருந்தும் இலக்குவனை அணைத்தெடுத்துச் சென்று காத்த நேர்த்தியால் பெண்குரங்கு அனைய அன்பினன் ஆனான் என்பார். "மகவு கொண்டு

போய் மரம்புகு மந்தியை நிகர்த்தான்" என்றார். பக்தியும் அன்பும் உடையார்க்கு, இறைவன் எளியவன் என்னும் கருத்தை இப்பாடல் உணர்த்துகிறது. "பத்துடை அடியவர்க்கு எளியவன்; பிறர்களுக்குரிய வித்தகன் மலர்மகள் விரும்பும் நம் அரும்பெறல் அடிகள்" (திருவாய்: 1:3:1) என்னும் நம்மாழ்வாரின் திருவாய் மொழிப் பாசுரத்திற்கு அரியதோர் விளக்க நிகழ்ச்சியாக இந்நிகழ்ச்சி அமைந்துள்ளது. நம்பிள்ளை தம் திருவாய் மொழியீட்டில் இந்நிகழ்ச்சியைக் காட்டி, இப்பாசுரப் பகுதியை இவ்வாறு விளக்குவார். "ஸ்ரீராமாவதாரத்திலும் இராவணன் படைகளுடன் கூடினவனாய்க் கொண்டு எடுக்கப் புக்க இடத்தில் நெஞ்சிற் புக்க பகையாலே எடுக்க மாட்டிற்றிலன்; திருவடி தனியனாய் இருந்தும் நெஞ்சில் செவ்வையாலே, கருமுகை மாலை போலே எடுத்து ஏறிட்டுக் கொண்டு போனான். இங்ஙன் அன்றாகில், "இராவணனுக்குக் கனக்க வேண்டும்" அன்றே? ஆதலால் பொருள் தன்மை இருக்கும்படி இது. இமயமலை, மந்தரமலை, மேருமலைகளையும் வசிக்கின்ற பொருள்களோடு மூன்று உலகங்களையும் இருகைகளால் பெயர்த்து எடுக்க முடியும், போர்க்களத்தில் இராமனுக்கு இளையவன் பெயர்த்து எடுக்கக் கூடாதவன். "இராவணன் முதலிய பகைவர்களால் பெயர்த்து எடுக்கவும் கூடாதவனாக இருந்த இலக்குவன், தூய்மையான மனமும் பக்தியும் பொருந்திய அநுமான் குரங்காக இருந்தும் எளிதாக எடுக்கத்தக்கவன் ஆனான்" என்பது ஸ்ரீராமாயணம். (திருவாய்., ஈடு. 1:3:1)

7230. மையல் கூர் மனத்து இராவணன் படையினால் மயங்கும்
செய்ய வாள் அரிஏறு அனான் சிறிதினில் தேற,
கையும் கால்களும் நயனமும் கமலமே அனைய
பொய் இலாதவன் நின்ற இடத்து, அனுமனும் போனான்.

மையல் கூர்மனத்து இராவணன் - *மயக்கம் மிகக் கொண்ட மனத்துக்குரிய இராவணன்;* **படையினால்** - *(வீசிய) வேலால்;* **மயங்கும்** - *மயங்கிக் கிடந்த;* **செய்யவாள் அரி ஏறு அனான்** - *சிவந்த கொடிய சிங்க ஏறு அனைய இலக்குவன்;* **சிறிதினில் தேற** - *சிறு பொழுதில் தெளிவு பெற;* **கையும் கால்களும் நயனமும் கமலமே அனைய** - *(தன்னுடைய) கைகளும், திருவடிகளும் கண்களும் தாமரை மலரையே போன்றுள்ள;* **பொய்யிலாதவன் நின்றிடத்து அனுமனும் போனான்** - *சத்திய வடிவினனான இராமபிரான் நின்றுள்ள இடத்தை நோக்கி அனுமனும் சென்றடைந்தான்.*

இராமன் போர்க்குப் புகல்

7231. போன காலையில், புக்கனன் புங்கவன், போர் வேட்டு
யானைமேல் செலும் கோள் அரிஏறு இவன் என்ன;

வானுளோர் கணம் ஆர்த்தனர்; தூர்த்தனர் மலர், மேல்;
தூ நவின்ற வேல் அரக்கனும், தேரினைத் துரந்தான்.

போன காலையில் - *(அனுமன் அவ்வாறு)* சென்றபோது; **புங்கவன்** - உயர்ந்தோனான இராமபிரானும்; **ஆனைமேல் செலும் கோள் அரி ஏறு இவன் என்ன** - யானையின் மேலே போர்க்குச் செல்லும் ஆற்றல் மிக்க சிங்க ஏறு இவன் என்று (கண்டோர்) உரைக்குமாறு; **போர்வேட்டு** - போர்மேல் விருப்புற்று; **புக்கனன்** - (இராவணனை நோக்கிப்) புகுந்தான்; **வானுளோர் கணம் ஆர்த்தனர்** - (அப்போது அது கண்ட) வானத்திருந்த தேவர் கூட்டமாக (மகிழ்ச்சியால்) ஆர்ப்பொலி எழுப்பினர்; **மலர்மேல் தூர்த்தனர்** -

(இராமபிரானின் மேலே) மலர் மாரி பொழிந்தனர்; **தூ நவின்ற வேல் அரக்கனும்** - ஊன் வாடை மிகுந்த வேல் தாங்கிய இராவணனும்; **தேரினைத் துரந்தான்** - (தனது) தேரினை (இராமபிரானை நோக்கிச்) செலுத்தினான்.

இறுதி வெற்றி சிங்க ஏற்றிற்கே உவமையால் உணர்த்தியவாறு இலக்குவன் மார்பில் அப்போது தான் புகுந்து வந்துள்ள வேல் ஆதலின், "தூ நவின்ற வேல்" என்றார். நவில்தல் - அமைதல். இலக்குவனை மயக்கமுறச் செய்த வேல் என்னிடத்திருப்பது எனும் செருக்கோடு தேரைத் திருப்பினான் எனும் குறிப்புத் தோன்ற, "தூ நவின்ற வேல் அரக்கனும் தேரினைத் துரந்தான்" என்றார்.

இராமன், அனுமன் தோள் மேல் ஏறிச் செல்லுதல்

7232. **தேரில் போர் அரக்கன் செல, சேவகன் தனியே**
பாரில் செல்கின்ற வறுமையை நோக்கினன், பரிந்தான்,
'சீரில் செல்கின்றது இல்லை இச் செரு' எனும் திறத்தால்,
வாரின் பெய் கழல் மாருதி கதுமென வந்தான்.

போர் அரக்கன் - போரிடற்குரிய இராவணன்; **தேரில் செல** - தேர் மீது ஏறிவர; **சேவகன்** - (தேரின்றி) வீரனான இராமபிரான்; **தனியே** - தனியாக; **பாரில் செல்கின்ற வறுமையை நோக்கினன்** - மண்ணில் நடந்து செல்கின்ற எளிமையை நோக்கினவனாய்; **பரிந்தான்** - அன்பு மேலிட்டவனாய்; **வாரில் பெய்கழல் மாருதி** - வாரினால் பின்னப்பட்ட காலணியினையுடைய அனுமன்; **இச்செரு** - (தலை மீதும் தேர் மீதுமிருந்து செய்யும்) இப்போர்; **சீரில் செல்கின்றது இல்லை** - சமமுடையதாகச் செய்கின்றது இல்லை; **எனும் திறத்தால்** - என்ற காரணத்தால்; **கதுமென வந்தான்** - (இராமபிரான் உள்ள இடம் நோக்கி) விரைந்து வந்தடைந்தான்.

7233. ***'நூறு பத்துடை நொறில் பரித் தேரின்மேல் நுன்முன்***
மாறு இல் பேர் அரக்கன் பொர, நிலத்து நீ மலைதல்
வேறு காட்டும், ஓர் வெறுமையை; மெல்லிய எனினும்,
ஏறு நீ, ஐய! என்னுடைத் தோளின்மேல்' என்றான்.

மாறில் போர் அரக்கன் - *நிகரற்ற போர் புரிய வல்ல அரக்கன்;* **நொறில்** - *விரைந்து செல்ல வல்ல;* ***நூறுபத்துடைத் தேரின் மேல்*** - *ஆயிரம் குதிரைகளைக் கொண்ட தேரின் மேலிருந்து;* **நுன்முன் பொர** - *உன் முன்னர்ப் போரிடும் போது;* **நிலத்து** - *தரையிலே நின்று;* ***நீ மலைதல்*** - *நீ சண்டையிடுதல்;* **ஓர் வெறுமையை** - *ஒப்பற்றதொரு வெறுமைத் தன்மையை;* ***வேறு காட்டும்*** - *தனியாகக் காட்டி நிற்கும்;* **ஐய** - *ஐயனே!;* **மெல்லிய எனினும்** - *மென்மையானவை என்றாலும்;* **என்னுடைத் தோளின் மேல் ஏறு** - *(அதனைப் பொருட்படுத்தாது) என்னுடைய தோளின் மேல் நீ ஏறுவாயாக;* **என்றான்** - *என்று வேண்டி நின்றான் (அனுமான்).*

நூறுபத்து-ஆயிரம்; நொறில் பரி-விரைந்து செல்லும் குதிரைகள்.

7234. ***'நன்று, நன்று!' எனா, நாயகன் ஏறினன், நாமக்***
குன்றின்மேல் இவர் கோள் அரிஏறு என; கூடி,
அன்று வானவர் ஆசிகள் இயம்பினர்; ஈன்ற
கன்று தாங்கிய தாய் என மாருதி களித்தான்.

நாயகன் - *தலைவனாகிய இராமபிரான்;* ***நன்று நன்று எனா*** - *நல்லது நல்லது என்று சொல்லி;* ***ஏறினன்*** - *(அனுமன் வேண்டலையேற்று) ஏறியமர்ந்தனன்;* **நாமக்குன்றின் மேல் இவர்** - *புகழ் மிக்க மலையின் மேலே ஏறி நிற்கும்;* **கோள் அரி ஏறு எனக் கூறி** - *கொல்லும் வன்மை மிக்க சிங்க ஏறு என்று கூறி;* **அன்று** - *அப்போது;* **வானரர் ஆசிகள் இயம்பினர்** - *தேவர்கள் வாழ்த்துக் கூறினர்;* **ஈன்ற கன்று தாங்கிய தாய் என மாருதி களித்தான்** - *ஈன்ற கன்றினைத் தாங்கிய பசுவைப் போல அனுமன் உளம் களி கூர்ந்தான்.*

7235. ***மாணியாய் உலகு அளந்த நாள், அவனுடை வடிவை***
ஆணியாய் உணர் மாருதி அதிசயம் உற்றான்;
காணி ஆகப் பண்டு உடையனாம் ஒரு தனிக்
கலுழன்
நாணினான்; மற்றை அனந்தனும், தலை
நடுக்குற்றான்.

மாணியாய் - *(மாவலிக்காக) வாமனப் பிரம்மச்சாரியாய்;* **உலகளந்த நாள்** - *மூன்று உலகங்களையும் (ஈரடியால்) அளந்த நாளில்;* **அவனுடை வடிவை** - *அந்தப் பரம்பொருளின் வடிவத்தை;* **ஆணியாய் உணர் மாருதி** - *சிறப்பாக உணர்ந்துள்ள*

அனுமன்; **அதிசயம் உற்றான்** - வியப்பினையடைந்தான்; **காணியாகப் பண்டு உடையனாம்** - (திருமாலின் வடிவினைத் தாங்கும் பேற்றினை) காணியாட்சியாக முன்பே பெற்றிருந்தவனாகிய; **ஒரு தனிக்கலுழன்** - ஒப்பற்ற கருடன்; **நாணினான்** - (அப்பெருமை அனுமனால் பங்கிடப்பட்டதறிந்து) வெட்கமுற்றான்; **மற்றை அனந்தனும்; தலை நடுக்குற்றான்** - (இறைவனைத் தாங்கும் மற்றொருவனாகிய) ஆதிசேடனும் தலை நடுக்கம் கொண்டான்.

ஓங்கி உலகளந்த பெருமான் வடிவமதனை, தான் தாங்க நேர்ந்த செயலை எண்ணி அனுமன் வியப்புற்றான். "பத்துடையடியவர்க் கெளியவன்; பிறர்களுக்கரிய வித்தகன் நம் அரும்பெறல் அடிகள்" (திருவாய். 1:3:1) என்னும் இறைவனின் அன்பைச் சிறப்பாக உணர்ந்துள்ள அறிஞன் மாருதியாதலின், "அவனுடை வடிவை ஆணியாய் உணர் மாருதி" என்றார். உலகளந்த நாளில். இவ்வுலகம் முழுதும் அவன் ஒரு திருவடிக்கு உள்ளடங்கினதாக, இன்றோ அவன் திருவடிவம் முழுதும் தன் தோள்களுக்குள் அடங்கி நிற்பது கண்டு, "அதிசயம் உற்றான்" என அழகுறக் கூறினார். பரம்பொருளின் திருவடிவைத் தாங்கும் பேற்றைப் பரத்திலும் வியூகத்திலும் பெற்றுள்ள திருவனந்தாழ்வானும், கருடனும், அவதாரத்தில் அனுமன் தாங்கும் பேறு பெற்றமை குறித்து நிலை குலைந்தனர் என்பார்; "கலுழன் நாணினன்;" "அனந்தன் தலை நடுக்குற்றான்" என்றார். திருவடி தாங்கும் பேற்றால் கருடன் "பெரிய திருவடி" என்றும், அனுமன் "திருவடி" என்றும் வைணவர்களால் போற்றப்படுவது மரபாயிற்று.

7236. **ஓதம் ஒத்தனன் மாருதி; அதன் அகத்து உறையும்**
நாதன் ஒத்தனன் என்னினோ, துயில்கிலன் நம்பன்;
வேதம் ஒத்தனன் மாருதி; வேதத்தின் சிரத்தின்
போதம் ஒத்தனன் இராமன்; வேறு இதின் இலை
பொருவே.

மாருதி ஓதம் ஒத்தனன் - அனுமன் பாற்கடலை ஒத்தான்; **அதன் அகத்து உறையும் நாதன்** - அக்கடலிடத்தே அறிதுயில் கொண்டு தங்குகின்ற திருமாலை; **ஒத்தனன் என்னினோ** - இராமபிரான் போன்றான் என்றால்; **நம்பன் துயில்கிலன்** - தலைவனாம் அந்த இராமபிரானோ (அனுமன் மேல்) உறங்குகின்றான் இல்லை; **மாருதி வேதம் ஒத்தனன்** - (பின் எந்தவுவமை கூறலாம் எனில்) அநுமன் நான்கு வேதங்களைப் போன்றவன் ஆனான்; **இராமன் வேதத்தின் சிரத்தின் போதம் ஒத்தனன்** - இராமபிரானோ வேதத்தின் சிரம் என்று புகழப்படும் வேதாந்த ஞானத்தின் தெளிவைப் போன்றவன் ஆனான் என்று கூறலாம்; **இதன் வேறு பொருவே இல்லை** - இதனை விடச் சிறந்த உவமையே கூறுவதற்கில்லை.

அனுமன் கற்றுள்ள கல்வியின் ஆழமும் பெருமையும் அனுமனுக்கு நான்கு வேதங்களையும் இராமனுக்கு வேதங்களின் சாரமாய்த் திகழும் பரம்பொருளையும் உவமித்தார் கவிஞர் பிரான். வேதங்களின் ஞானத்தைச் சாரமாய்ப் பிழிந்து தன் வாழ்வால் உலகுக்கு வாழ்ந்து காட்டியவன் இராமபிரான். ஆதலின், "வேதத்தின் சிரத்தின் போதம் ஒத்தனன்" என்றார் எனினுமாம். "நின் செய்கை கண்டு

நினைந்தனவோ, நீள் மறைகள் உன் செய்கை அன்னவைதான் சொன்ன ஒழுக்கினவோ?" (கம்ப. 3689) என்று வேதம் போதிக்கும் செயல்களே இராம வாழ்வு என உரைத்துள்ளமை காண்க. வேத சிரம்-உபநிடதம் என்பர். அனுமனை வேதம் போன்ற அறிவினன் என்பதனை, "இல்லாத உலகத்து எங்கும் ஈங்கு இவன் இசைகள் கூறக் கல்லாத கலையும் வேதக்கடலுமே என்னும் காட்சி" (கம்ப.3768) என இராமபிரானே உரைத்துள்ளமை காண்க. இராமன் வேதாந்த போதன் என்பதனை, "இலங்கையிற் பொருதார் அன்றே மறைகளுக்கு இறுதியாவார்" (கம்ப. 4740) என்பதனாலும் உணரல் ஆகும்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7237. தகுதியாய் நின்ற வென்றி மாருதி தனிமை சார்ந்த
மிகுதியை வேறு நோக்கின், எவ் வண்ணம் விளம்பும் தன்மை?
புகுதி கூர்ந்துள்ளார் வேதம் பொதுவுறப் புலத்து நோக்கும்
பகுதியை ஒத்தான்; வீரன், மேலைத் தன் பதமே ஒத்தான்.

தகுதியாய் நின்ற வென்றி மாருதி - *இராமபிரானுக்குத் தக்கதொரு ஊர்தியாக நின்ற வெற்றி பொருந்திய அனுமனின்;* **தனிமை சார்ந்த மிகுதியை** - *தனித்தன்மை மிகுந்த சிறப்பினை;* **எவ்வண்ணம் விளம்பும் தன்மை?** - *எவ்வண்ணம் விளக்குவது?;* **வேறு நோக்கின்** - *பிறிதொரு வகையாக (அச்சிறப்பை) நோக்குவோம் ஆயின்;* **புகுதி கூர்ந்துள்ளார் வேதம்** - *ஞானம் மிக்கோர்க்கு உதவுவதாகிய வேதமானது;* **பொதுவுறப் புலத்து நோக்கும்** - *பொதுவாகத் தன் அறிவால் நுழைந்து நோக்கிக் கூறுகின்ற;* **பகுதியை ஒத்தான்** - *மூலப் பகுதியை ஒத்தான் (அனுமன்);* **வீரன், மேலைத்தன் பதமே ஒத்தான்** - *வீரனாகிய இராமன் அம்மூலப் பகுதிக்கும் மூலமாய் மேலே உள்ள தன் பரம பதத்தினையே ஒத்து விளங்கினான் (எனலாம்).*

பகுதி - மூலப்பிரகிருதி. உலகம் மூலப்பிரகிருதியால் 24 தத்துவங்களாய் விரிந்தது. அவை மண்முதற் பூதங்கள் 5; அவை தோன்றற்குரிய நுண் மூலக்கூறுகள் (தன் மாத்திரைகள்) 5; அறிகருவிகள் (ஞானேந்திரியங்கள்) 5: செயற்கருவிகள் (கன்மேந்திரியங்கள்) 5; மனம், அகங்காரம், மகான், அவ்யக்தம் (விளக்கமில் பகுதி என அந்தக் கரணம் 4: ஆகிய இத்தத்துவங்கள் 24ம் அறிவிலாப் பொருள்கள் (அசித்து) ஆகும்; இருபத்தைந்தாவது தத்துவம் உயிர். (ஆத்மா - புருடன்) இது அறிவித்தால் அறிவது இவற்றை உடலாகக் கொண்டு அறிவியாமலேயே அறியும் முழுஞானப் பரம்பொருள், உயிரை மூலப்பகுதியில் சேர்த்துப் படைத்துக் காத்து கரந்தும் பெருமாய விளையாட்டுப் புரிந்து, அறியாமையோடு மிடைந்துள்ள உயிர்களை, தன் போன்றே முழுஞானப் பொருளாக மாற்ற முயல்வதே வாழ்வாகிறது. இப்பரம்பொருள் ஈசன் எனும் 26வது தத்துவமாகிறது. ஆக, வைணவ தத்துவம் 26 ஆம் பரம்பொருள் மூலப்பிரகிருதியோடு தொடர்புடைய அசுத்த மாயா புவனங்கட்கு அப்பாலாய், சுத்த மாயா புவனமாகிய தன் பரம பதத்தில் உறைகிறது

எனும் வைணவ சமயக் கோட்பாட்டை அனுமன், "பகுதியை ஒத்தான் வீரன், மேலைத்தன் பதமே ஒத்தான்" என்று அழகுற விளக்கியவாறு இது. மூலப்பிரகிருதியைக் கடந்து அதற்கு மேல், பரமபதம் விளங்குவது போல், அனுமனுக்கு மேலாக இராமன் விளங்கினான் என்பதாம். "மூலப் பகுதி ஒன்றில் தோன்றியது அன்மையின் அது பகுதியே ஆவது அல்லது விகுதி ஆகாது" எனும் பரிமேலழகர் (குறள் 27) கூற்றையும் உணர்க. புகுதி-ஞானம்.

7238. மேருவின் சிகரம் போன்றதுஎன்னினும், வெளிறு
உண்டாமால்--
மூரி நீர் அண்டம் எல்லாம் வயிற்றிடை முன்னம்
கொண்ட ஆரியற்கு, அனேக மார்க்கத்தால், இடம் வலமது
ஆகச்
சாரிகை திரியல் ஆன மாருதி தாமப் பொன்-தோள்.

__மூரிநீர் அண்டம் எல்லாம்__ - வலிமை மிக்க நீர் சூழ்ந்த அண்டங்களையெல்லாம்; __முன்னம் வயிற்றிடைக் கொண்ட ஆரியற்கு__ - முன்பு மகாப்பிரளய காலத்தில் (தன் திரு) வயிற்றிலே அடக்கிய மேலோனாகிய இராமபிரானுக்கு; __அநேக மார்க்கத்தால்__ - பலவழிகளில் (போர்க்களத்தில் தோளில் ஏந்தி); __இடம் வலமது ஆக__ - இடப்புறமாகவும் வலப்புறமாகவும்; __சாரிகை திரியலான__ - சாரிகை சுற்றித் திரிந்த; __மாருதி__ - அனுமனுடைய; __தாமப் பொன்தோள்__ - மாலை ஏந்திய அழகிய தோள்கள்; __மேருவின் சிகரம் போன்றது என்னினும்__ - மேருமலையின் சிகரங்கள் போன்றவை எனினும்; __வெளிறு உண்டாம்__ - குற்றம் உண்டாகும்.

சுற்றித் திரியும் அனுமனின் தோள்களுக்கு ஓரிடத்தில் நிலைத்திருக்கும் மேருவின் சிகரங்களை உவமை கூறல் பொருந்தாது என்பது முதற்குற்றம். அண்டம் முழுதும் உண்டவனைத் தாங்கித்திரியும் தோள்களுக்கு ஓர் அண்டத்தின் ஓரிடத்தில் இருக்கும் மேருவின் சிகரங்கள் உவமையாகா என்பது அடுத்த குற்றமாம்.

கலித்துறை

7239. ஆசி சொல்லினர் அருந் தவர்; அறம் எனும்
தெய்வம்
காசு இல் நல் நெடுங் கரம் எடுத்து ஆடிட, கயிலை
ஈசன், நான்முகன் என்று இவர் முதலிய இமையோர்
பூசல் காணிய வந்தனர், அந்தரம் புகுந்தார்.

அருந்தவர் - அரிய தவம் புரிந்த முனிவர்கள்; **ஆசி சொல்லினர்** - வாழ்த்துரைகளை வழங்கினர்; **அறம் எனும் தெய்வம்** - அறம் என்னும் கடவுள்; **காசில் நல்நெடும் கரம் எடுத்து ஆடிட** - குற்றமற்ற தன் அழகிய நீண்ட கரங்களை உயர்த்திக் கொண்டு கூத்தாட; **கயிலை ஈசன்** - சிவபெருமான்; **நான்முகன்** - பிரமன்; **என்று இவர் முதலிய இமையோர்** - என்ற இவர்கள் முதலாக உள்ள தேவர்கள்; **பூசல் காணிய** - (இராம இராவணப்) போரினைக் காண்பதற்காக; **வந்தனர் அந்தரம் புகுந்தார்** - வந்து ஆகாயத்தில் புகுந்தார்கள்.

இராம இராவணப் போர்

7240. **அண்ணல், அஞ்சன வண்ணனும், அமர் குறித்து அமைந்தான்;**
எண்ண அரும் பெருந் தனி வலிச் சிலையை நாண் எறிந்தான்;
மண்ணும் வானமும், மற்றைய பிறவும், தன் வாய்ப் பெய்து,
உண்ணும் காலத்து, அவ் உருத்திரன் ஆர்ப்பு ஒத்தது ஓதை.

அண்ணல் அஞ்சன வண்ணனும் - பெருமைக்குரிய மைந்நிறம் கொண்ட இராமபிரானும்; **அமர் குறித்து அமர்ந்தான்** - போர் புரியும் உள்ளம் பொருந்தியவனாய்; **எண் அரும்பெருந்தனி வலிச் சிலையை** - நினைத்தற்கும் அரிய பெருமையுடைய ஒப்பற்ற வலி வாய்ந்த (கோதண்டம் எனும்) வில்லை; **நாண் எறிந்தான்** - நாணைத் தெறித்தான்; **ஓதை** - அதனால் எழுந்த பேரோசை; **மண்ணும் வானமும் மற்றைய பிறவும்** - மண்ணையும் விண்ணையும் மற்றும் எல்லாப் பொருள்களையும்; **தன் வாய்ப் பெய்து உண்ணும் காலத்து** - தன் வாயிலே இட்டு உண்கின்ற பேரூழிக் காலத்து; **அவ்வுருத்திரன் ஆர்ப்பு ஒத்தது** - அந்த உருத்திர மூர்த்தியிடும் பேரோசையை ஒத்திருந்தது.

7241. **ஆவி சென்றிலர்; நின்றிலர், அரக்கரோடு இயக்கர்;**
நா உலர்ந்தனர்; கலங்கினர், விலங்கினர்; நடுங்கி;
கோவை நின்ற பேர் அண்டமும் குலைந்தன; குலையாத்
தேவதேவனும், விரிஞ்சனும், சிரதலம் குலைந்தார்.

அரக்கரோடு இயக்கர் - அரக்கர்களோடு சேர்ந்து இயக்கர்களும்; **ஆவி சென்றிலர்** - (பெருமானின் வில்நாண் ஒலி கேட்டு அச்சத்தால்) உயிர் நீங்கப் பெற்றிலர் ஆயினும்; **நின்றிலர்** - இருந்த இடத்தில் நிற்கும் ஆற்றல் அற்றவராய் (நிலை கொள்ளாதவராய்); **நா உலர்ந்தனர்** - நாக்கு வறண்டு; **விலங்கினர்** - இடம் விலகி; **நடுங்கிக் கலங்கினர்** - உடல் நடுங்கி மனம் கலங்கினர்; **கோவை நின்ற பேர்**

அண்டமும் - வரிசையில் அமைந்துள்ள பெரிய அண்ட கோளங்களும்; **குலைந்தன** - நிலைதடுமாறின; **குலையா** - என்றும் நிலைகுலையாத; **தேவதேவனும்** - சிவபெருமானும்; **விரிஞ்சனும்** - பிரமனும்; **சிரதலம் குலைந்தார்** - தலை நடுக்கம் உற்றனர்.

7242. **ஊழி வெங் கனல் ஒப்பன, துப்பு அன உருவ,**
ஆழி நீரையும் குடிப்பன, திசைகளை அளப்ப,
வீழின் மீச்செலின், மண்ணையும் விண்ணையும்
தொளைப்ப,
ஏழு வெஞ் சரம், உடன் தொடுத்து, இராவணன்
எய்தான்.

ஊழி வெங்கனல் ஒப்பன - (அப்போது) ஊழிக்காலத்துத் தோன்றும் கொடுந்தீயை ஒப்பனவும்; **துப்பன உருவ** - பவளம் போன்ற நிறம் உடையனவும்; **ஆழி நீரையும் குடிப்பன** - கடல் நீரையும் பருக வல்லனவும்; **திசைகளை அளப்ப** - திக்குகள் யாவையும் அளக்க வல்லனவும்; **வீழின் மண்ணையும்** - கீழே விழுந்தால் பூமியையும்; **மீச்செலின் விண்ணையும்** - மேல் நோக்கிப் பாய்ந்தால் வானத்தையும்; **தொளைப்ப** - தொளைக்க வல்லனவும் ஆகிய; **வெம்சரம் ஏழும்** - கொடிய கணைகள் ஏழினையும்; **உடன் தொடுத்து** - சேரத் தொடுத்து; **இராவணன் எய்தான்** - இராவணன் (இராமபிரான் மேல்) விடுத்தான்.

7243. **எய்த வாளியை, ஏழினால், ஏழினோடு ஏழு**
செய்து வெஞ் சரம் ஐந்து ஒரு தொடையினில்
சேர்த்தி,
வெய்து கால வெங் கனல்களும் வெள்குற,
பொறிகள்
பெய்து போம் வகை, இராகவன் சிலைநின்று
பெயர்த்தான்.

எய்த வாளியை - (இராவணன்) விடுத்த அம்புகளை; **ஏழினால்** - தன்னுடைய ஏழு அம்புகளால்; **ஏழினோடு ஏழு எய்து** - (ஒவ்வொன்றும்) ஏழேழு நாற்பத்தொன்பது துண்டுகள் ஆகுமாறு துண்டித்து; **ஒரு தொடையினில்** - ஒருமுறை தொடுக்கையில்; **வெம்சரம் ஐந்து சேர்த்தி** - கொடுங்கணைகள் ஐந்தினையும் ஒருசேரப் பொருத்தி; **வெய்து கால வெங்கனல்களும்** - வெய்யது ஆகிய ஊழிக்கால நெருப்புகளும்; **வெள்குற** - நாணுமாறு; **பொறிகள் பெய்து** - தீப்பொறிகள் கக்கியவாறு; **போம்வகை** - செல்லும் வண்ணம்; **இராகவன் சிலை நின்று பெய்தான்** - இராமபிரான் தன் வில்லினின்று எய்தான்.

7244. ***வாளி ஐந்தையும் ஐந்தினால் விசும்பிடை மாற்றி,***
ஆளி மொய்ம்பின் அவ் அரக்கனும், ஐ-இரண்டு அம்பு
தோளில் நாண் உற வாங்கினன், துரந்தனன்; சுருதி
ஆளும் நாயகன் அவற்றையும் அவற்றினால் அறுத்தான்.

ஆளி மொய்ம்பின் அவ்அரக்கனும் - ஆளியைப் போன்ற வலிய அரக்கனாம் இராவணனும்; **வாளி ஐந்தையும்** - (இராமபிரான் விடுத்த) ஐந்து அம்புகளையும்; **ஐந்தினால்** - ஐந்து அம்புகளினால்; **விசும்பிடை மாற்றி** - ஆகாயத்திலேயே உரு அழித்து; **ஐயிரண்டு அம்பு** - பத்துப் பாணங்களை; **தோளில் நாண் உற வாங்கினன் துரந்தான்** - தன் தோளில் நாண் பொருந்துமாறு வளைத்துச் தலைவனான இராமபிரானும்; **அவற்றையும்** - அந்தப் பத்துக் கணைகளையும்; **அவற்றினால் அறுத்தான்** - பத்துப் பாணங்களினால் அறுத்துத் தள்ளினான்.

7245. ***அறுத்து, மற்று அவன் அயல் நின்ற அளப்ப அரும் அரக்கர்.***
செறுத்து விட்டன படை எல்லாம் கணைகளால் சிந்தி,
இறுத்து வீசிய கிரிகளை எரி உக நூறி,
ஒறுத்து, மற்று அவர் தலைகளால் சில மலை உயர்த்தான்.

அறுத்து - (இராமபிரான் அரக்கன் கணைகளை) அறுத்தெறிந்து; **மற்று** -பின்பு; **அவன் அயல் நின்ற அளப்பரும் அரக்கர்** - அந்த இராவணனின் அருகே நின்ற அளத்தற்கரிய அரக்கர்; **செறுத்து விட்டன படை எலாம்** - வெகுண்டு விட்ட படைக்கலங்கள் யாவற்றையும்; **கணைகளால் சிந்தி** - அம்புகளால் சிதறடித்து; **இறுத்து வீசிய கிரிகளை** - (அவர்கள்) அகழ்ந்து வீசிய மலைகளை யெல்லாம்; **எரி உக நூறி ஒறுத்து** - தீப்பொறி சிதறுமாறு பொடி செய்து ஒழித்து; **அவர் தலைகளால் சிலமலை உயர்த்தான்** - அந்த அரக்கர்களுடைய (அறுபட்ட) தலைகளால் சிலமலைகள் உயர்ந்து தோன்றுமாறு செய்தான்.

எல்லோரும் கல்லால் மலை செய்யலாவது இயல, பெருமான் தலையால் மலைசெய்ய வல்லான் என அவனது "அகடிதகடநா சாமர்த்தியம்" கூறியவாறு. தலைமலை ஒன்றல்ல என்பார், "சிலமலை செய்தான்" என்றார்.

7246. ***மீனுடைக் கருங் கடல் புரை இராக்கதர் விட்ட***
ஊனுடைப் படை, இராவணன் அம்பொடும் ஓடி,
வானரக் கடல் படா வகை, வாளியால் மாற்றி,
தானுடைச் சரத்தால் அவர் தலைமலை தடிந்தான்.

மீன் உடைக் கருங்கடல் புரை இராக்கதர் - *மீன்களையுடைய கருங்கடலினைப் போன்ற (பெருந்திரளான) இராக்கதர்;* ***விட்ட ஊனுடைப் படை*** - *செலுத்திய தசை படிந்த படைக்கருவிகள்;* ***இராவணன் அம்பொடும் ஓடி*** - *இராவணனுடைய அம்புகளுடனே ஓடி;* ***வானரக் கடல் படா வகை*** - *வானர சேனை என்னும் கடலின் மீது படாத வண்ணம்;* ***வாளியான் மாற்றி*** - *(தன்னுடைய) அம்புகளால் விலக்கி;* ***தான் உடைச்சரத்தால்*** - *தன்னுடைய வேறு அம்புகளால்;* ***அவர் தலை மலை*** - *அரக்கர்களுடைய தலை எனும் மலைகளை;* ***தடிந்தான்*** - *அழித்துக் குவித்தான் (பெருமகன்).*

7247. ***இம்பரான் எனில், விசும்பினன் ஆகும், ஓர்***
இமைப்பில்;
தும்பை சூடிய இராவணன் முகம்தொறும் தோன்றும்;
வெம்பு வஞ்சகர் விழிதொறும் திரியும்;--மேல்
நின்றான்
அம்பின் முன் செலும், மனத்திற்கும் முன் செலும்,
அனுமன்.

மேல் நின்றான் - *தன் புயத்தின் மீதிருந்த இராமபிரானுடைய;* **அம்பின் முன் செலும்** - *அம்பின் (வேகத்திற்கும்) முந்திச் செல்லுவான்;* **மனத்திற்கும் முன் செலும் அனுமன்** - *மனவேகத்திற்கும் முன் செல்கின்றவனான அனுமன்;* **ஓர் இமைப்பில்** - *ஒரு கணப்பொழுதில்;* **இம்பரான் எனின்** - *இவ்வுலகத்தினன் என நினைவோமாயின்;* **விசும்பினன் ஆகும்** - *ஆகாயத்தில் அடுத்த கணத்தில் இருப்பவன் ஆவான்;* **தும்பை சூடிய இராவணன் முகம் தொறும் தோன்றும்** - *தும்பை மாலையைச் சூடிப் போரிடுகின்ற பத்து தலைகளின் முன்பும் (மறுகணம்) தோன்றுவான்;* **வெம்பு வஞ்சகர் விழிதொறும் திரியும்** - *(அடுத்தகணம்) கொதிக்கின்ற வஞ்சகராம் அரக்கர் விழிகள் தோறும் காட்சிப்படுவான்.*

ஓர் இமைப்பின்-இடைநிலைத்தீபகம்.

போர்க்களக் காட்சிகள்

7248. ***ஆடுகின்றன, கவந்தமும்; அவற்றொடும் ஆடிப்***
பாடுகின்றன, அலகையும்; நீங்கிய பனைக் கைக்

கோடு துன்றிய கரிகளும் பரிகளும் தலைக்கொண்டு
ஒடுகின்றன, உலப்பு இல, உதிர ஆறு உவரி.

கவந்தமும் ஆடுகின்றன - தலையற்ற உடல்கள் (களத்தில்) கூத்தாடத் தொடங்கின; **அலகையும்** - பேய்களும்; **அவற்றொடும் ஆடி** - அந்தக் கவந்தங்களுடனே கூடி ஆடி; **பாடுகின்றன** - பாடத் தொடங்கின; **உலப்பில உதிரம் ஆறு** - வற்றுதலில்லாத இரத்தப் பெருக்குகள்; **பனைக்கை துன்றிய கோடுநீங்கிய கரிகளும்** - பனை போன்ற கரங்களுடன் முன்பு நெருங்கியிருந்த கொம்புகள் நீங்கப் பெற்ற யானைகளையும்; **பரிகளும்** - குதிரைகளையும்; **தலைக்கொண்டு** - தம்மிடம் அகப்படுத்திக் கொண்டு; **உவரி ஒடுகின்றன** -கடலை நோக்கி ஓடிப் பாய்வன ஆயின.

7249. **அற்ற ஆழிய, அறுப்புண்ட அச்சின அம்போடு**
இற்ற கொய் உளைப் புரவிய, தேர்க் குலம் எல்லாம்;
ஒற்றை வாளியோடு உருண்டன, கருங் களிற்று
ஓங்கல்;
சுற்றும் வாசியும் துமிந்தன, அமர்க் களம் தொடர்ந்த.

அமர்க்களம் தொடர்ந்த - போர்க்களத்தில் தொடர்ந்து வந்த; **தேர்க்குலம் எல்லாம்** - தேர்க்கூட்டங்கள் யாவும்; **அற்ற ஆழிய** - துண்டித்த சக்கரங்களை உடையனவும்; **அறுப்புண்ட அச்சின** - முறிந்து போன அச்சுக்களையுடையனவும்; **இற்ற கொய் உளைப் புரவிய** - இறந்து போன கொய்து அலங்கரிக்கப் பெற்ற பிடரி மயிர்களையுடைய குதிரைகளையுடையனவும்; **கருங்களிற்று ஓங்கல்** - கரிய யானைகள் என்னும் மலைகள்; **ஒற்றை வாளியோடு உருண்டன** - ஒரே அம்புகள் பட்டு (களத்தில்) உருண்டு கிடந்தன; **சுற்றும் வாசியும் துமிந்தன** - சுற்றித்திரியும் குதிரைகளும் துண்டுபட்டுக் கிடந்தன.

"அமர்க்களந்தொடர்ந்த" என்பது கடைநிலைத் தீபகம்."

7250. **தேர் இழந்து, வெஞ் சிலைகளும் இழந்து, செந்**
தறுகண்
கார் இழந்து, வெங் கலின மாக் கால்களும் இழந்து,
சூர் இழந்து, வன் கவசமும் இழந்து, துப்பு இழந்து,
தார் இழந்து, பின் இழந்தனர் நிருதர், தம் தலைகள்.

நிருதர் - அரக்கர்கள்; **தேர் இழந்து** - (தாம் ஏறி வந்த) தேர்களையும் இழந்து; **வெம்சிலைகளும் இழந்து** - தாம் பிடித்திருந்த விற்களையும் இழந்து; **செந்தறு கண்** - சிவந்த கொடிய கண்களுடன் கூடிய; **கார் இழந்து** - மேகம் போன்ற யானைகளையும்

இழந்து; **வெம்கலின மாக்கால்களும் இழந்து** - கொடிய கடிவாளமுடைய குதிரைகளின் கால்களையும் இழந்து; **சூர் இழந்து** - சூரத்தனத்தையும் இழந்து; **வன் கவசமும் இழந்து** - வலிய கவசங்களையும் இழந்து; **துப்பிழந்து** - வலிமையையும் இழந்து; **தார் இழந்து** - மாலைகளையும் இழந்து; **பின் தம் தலைகள் இழந்தனர்** - பிறகு (இறுதியாக) தம்முடைய தலைகளையும் இழந்தழிந்தனர்.

7251. **அரவ நுண் இடை அரக்கியர்; கணவர்தம் அற்ற,
சிரமும் அன்னவை ஆதலின், வேற்றுமை தெரியா,
புரவியின் தலை பூட்கையின் தலை இவை பொருத்தி,
கரவு இல் இன் உயிர் துறந்தனர், கவவுறத் தழுவி.**

அரவ நுண் இடை அரக்கியர் - பாம்பு போன்று நெளியும் நுண்ணிய இடைகளையுடைய அரக்கிமார்கள்; **அற்ற தம் கணவர் சிரமும்** - உயிரற்று இறந்து போன தம் கணவர்களின் தலையும்; **அன்னவை ஆதலின்** - குதிரை, யானை போன்ற விலங்குகளின் தலைகளே ஆதலின்; **வேற்றுமை தெரியா** - தம் கணவர் தலைகட்கும் அவற்றின் தலைகட்குமிடையே வேறுபாடு உணர இயலாமையால்; **புரவியின் தலை பூட்கையின் தலை இவை பொருத்தி** - குதிரையின் தலைகள், யானையின் தலைகள் முதலியவற்றைத் தம் கணவன் உடலோடு சேர்த்து வைத்து; **கரவில்** - மறைவான இடத்தில்; **கவவு உறத்தழுவி** - நன்கு பொருந்த அணைத்து; **இன் உயிர் துறந்தனர்** - தமது இன்னுயிரினைத் (தழுவியவாறே) இழந்தனர்.

அரக்கர் சிலர், யானை, குதிரை ஆளி முதலியவற்றின் தலைகளைக் கொண்டிருந்தமையை வான் மீகமும் புகலும். "கரி, பரி, வேங்கை, மாக்கரடி, யாளி, பேய், அரி, நரி, நாய், என அணிமுகத்தினர்" (கம்ப. 5127) என்று முன்பும் கூறினார். "முலையும் முகனும் சேர்த்திக் கொண்டோன் தலையொடு முடியும் நிலையொடு தொகைஇ" (தொல். பொருள். 79) "மண்டு அமருள் மாறாமைந்தில் கொண்டான் தலையொடு கோல்வளை முடிந்தன்று" (புறப். வெண். காஞ்.13) (என இந்நிகழ்வினைப் புறப்பொருள் இலக்கண நூல்கள் புகலும்.

7252. **ஆர்ப்பு அடங்கின, வாய் எலாம்; அழற் கொழுந்து
ஒழுகும்
பார்ப்பு அடங்கின, கண் எலாம்; பல வகைப்
படைகள்
தூர்ப்பு அடங்கின, கை எலாம்; தூளியின் படலைப்
போர்ப்பு அடங்கின உலகு எலாம்; முரசு எலாம்
போன.**

முரசு எலாம் போன - முரசங்களின் ஒலிகள் எல்லாம் போயின; **வாய் எலாம் ஆர்ப்பு அடங்கின** - அரக்கரின் வாய்கள் எல்லாம் ஆரவாரம் அடங்கின; **கண் எலாம் அழல் கொழுந்து ஒழுகும்** - விழிகள் எல்லாம் தீக்கொழுந்து வெளிப்பட; **பார்ப்பு அடங்கின** - காணும் காட்சியை ஒழிந்தன; **கை எலாம் பலவகைப் படைகள் தூர்ப்பு அடங்கின** - கைகள் எல்லாம் பலவிதப் படைக்கலங்களைப் பொழிதலை ஒழிந்தன; **தூளியின் படலை** - தூசிக்கூட்டங்கள்; **உலகு எலாம் போர்ப்பு அடங்கின** - உலகினையெல்லாம் போர்த்துக் கொள்வதிலிருந்தும் நீக்கம் பெற்றன.

இராவணன் தனித்து நின்று, பொருதல்

7253. **ஒன்று நூற்றினோடு ஆயிரம் கொடுந் தலை உருட்டி,**
சென்று தீர்வு இல, எனைப் பல கோடியும் சிந்தி,
நின்ற தேரொடும் இராவணன் ஒருவனும் நிற்க,
கொன்று வீழ்த்தினது--இராகவன் சரம் எனும்
கூற்றம்.

இராகவன் சரம் எனும் கூற்றம் - இராமபிரானுடைய காலன் போன்ற அம்பு; **ஒன்று நூற்றினோடு ஆயிரம் கொடுந்தலை உருட்டி** - இலட்சம் அரக்கருடைய கொடிய தலைகளை அறுத்து உருளச் செய்து; **சென்று தீர்வில** - அதனோடு முடிந்து விடாமல்; **எனைப் பல கோடியும் சிந்தி** - (மற்றும்) எத்தனையோ பலகோடி வீரர்களையும் அழித்து; **நின்ற தேரொடும்** - மீந்து நின்ற தேர் ஒன்றோடும்; **இராவணன் ஒருவனும் நிற்க** - இராவணன் ஒருவனும் நிற்க - இராவணன் ஒருவனே மிஞ்சி நிற்க; **கொன்று வீழ்த்தினது** - கொன்றழித்தது.

7254. **தேரும் யானையும் புரவியும் அரக்கரும் தெற்றி,**
பேரும் ஓர் இடம் இன்று எனத் திசைதொறும்
பிறங்கி,
காரும் வானமும் தொடுவன பிணக் குவை
கண்டான்,--
மூரி வெஞ் சிலை இராவணன்--அரா என
முனிந்தான்.

மூரி வெஞ்சிலை இராவணன் - வலிமை மிக்க கொடிய வில்லையுடைய இராவணன்; **தேரும் யானையும் புரவியும் அரக்கரும்** - தேர்களும், யானைகளும் குதிரைகளும் இராக்கதரும்; **தெற்றி** - எங்கும் நெருங்கி (ஒன்றோடு ஒன்று முட்டி); **பேரும் ஓர் இடம் இன்றென** - நகர்வதற்கு வேறோர் இடம் இல்லை யென்னும்படி; **திசைதொறும் பிறங்கி** - திக்கெல்லாம் தோன்றுமாறு; **காரும் வானமும் தொடுவன பிணக்குவை கண்டான்** - மேகத்தையும் வானத்தையும் சென்று தொடுமாறு குவிந்த

பிணக்குவியல்களைக் கண்டவனாய்; ***அரா என முனிந்தான்*** *- பாம்பு போல வெகுண்டான்.*

7255. ***முரண் தொகுஞ் சிலை இமைப்பினில் முறையுற வாங்கி,***
புரண்டு தோள் உறப் பொலன் கொள் நாண் வலம்படப் போக்கி,
திரண்ட வாளிகள் சேவகன் மரகதச் சிகரத்து
இரண்டு தோளினும் இரண்டு புக்கு அழுந்திட, எய்தான்.

பொலன் கொள் நாண் *- அழகைக் கொண்ட வில்லின் நாண் ஆனது;* ***புரண்டு தோள் உற*** *- புரண்டு தோளிலே தோயும்படி;* ***முரண் தொகும்சிலை*** *- வலிமையெல்லாம் ஒருங்கு திண்டுள்ள வில்லினை;* ***இமைப்பினில் முறை உறவாங்கி*** *- இமைக்கும் நேரத்திலே முறைப்படி வளைத்து;* ***திரண்ட வாளிகள் இரண்டு*** *- திரண்டெடுத்த உருவினையுடைய இரண்டு அம்புகளை;* ***வலம்படப் போக்கி - வலிமை தோன்ற விடுத்து;*** *சேவகன் - இராமபிரானுடைய;* ***மரகதச் சிகரத்து இரண்டு தோளினும்*** *- மரகத மலைச் சிகரம் போன்ற இரண்டு தோள்களிலும்;* ***புக்கு அழுந்திட எய்தான்*** *- புதையுமாறு எய்தான்.*

7256. ***முறுவல் எய்திய முகத்தினன், முளரி அம் கண்ணன்,***
மறு இலாதது ஓர் வடிக் கணை தொடுத்து, உற வாங்கி,
இறுதி எய்தும் நாள், கால் பொர, மந்தரம் இடையிட்டு
அறுவது ஆம் என, இராவணன் சிலையினை அறுத்தான்.

முறுவல் எய்திய முகத்தினன் *- புன்முறுவல் பூத்த முக மலரினையுடையவனாய்;* ***முளரி அம் கண்ணன்*** *- செந்தாமரை மலரையொத்த அழகிய கண்களையுடைய இராமபிரான்;* ***மறு இலாதது ஓர் வடிக்கணை தொடுத்து*** *- குற்றமற்றதோர் கூரிய அம்பினைப் பூட்டி;* ***உறவாங்கி*** *- (வில்லினை) நன்கு வளைத்து;* ***இறுதிநாள் கால்பொர*** *- உகாந்தகாலக் காற்று வீசும்போது;* ***மந்தரம்*** *- மந்தரமலை;* ***இடையிட்டு அறுவது ஆம் என*** *- இடையிலே இற்று ஒடிவது போல;* ***இராவணன் சிலையினை அறுத்தான்*** *- இராவணனுடைய வில்லினை அறுத்து வீழ்த்தினான்.*

முறுவல் எய்திய முகத்தினனாய் இராமன் நிகழ்த்தியபோர் "அலகிலா விளையாட்டு உடையான் (கம்ப.1) என்பதன் அரும்பொருளை உணர்த்தியது.

பிராட்டியின் கூற்றிலும், (5188) இராவணன் மாலியவானிடம் கூறிய கூற்றிலும் (7258) இந்நிலை அறிக.

7257. **மாற்று வெஞ் சிலை வாங்கினன், வடிம்புடை நெடுநாண்**
ஏற்றுறா முனம், இடை அறக் கணைகளால் எய்தான்;
காற்றினும் கடிது ஆவன, கதிர் மணி நெடுந் தேர்
ஆற்று, கொய் உளைப் புரவியின் சிரங்களும் அறுத்தான்.

மாற்று வெஞ்சிலை வாங்கினன் - *(மாற்றாக) பிறிதொரு கொடிய வில்லினை வளைத்தவனாய்;* **வடிம்புடை நெடுநாண்** - *தழும்பினைத் தரவல்ல நீண்ட நாணினை;* **ஏற்றுறா முன்னம்** - *(இராவணன்) ஏற்றுவதற்கு முன்பாக;* **இடையறக் கணைகளால் எய்தான்** - *(இராமபிரான் இராவணனின் வில்லானது) நடுவிலே முறிந்து போம்படி அம்புகளால் அடித்தான்;* **காற்றினும் கடிது ஆவன** - *(மேலும்) காற்றிலும் வேகமாகச் செல்வனவும்; கதிர்மணி நெடுந்தேர் - ஒளிமிக்க மாணிக்கங்கள் பதித்துச் செய்யப் பெற்றவையுமான பெரிய தேரினை;* **ஆற்று** - *சுமந்து ஓடுபவையுமான;* **கொய்உளைப் புரவியின் சிரங்களும் அறுத்தான்** - *கொய்யப்பெற்ற பிடரிகளையுடைய (தேர்க்) குதிரைகளின் தலைகளையும் அறுத்தெறிந்தான் (பெருமான்).*

7258. **மற்றும் வெம் படை வாங்கினன் வழங்குறாமுன்னம்,**
இற்று அவிந்துக எரி கணை இடை அற எய்தான்;
கொற்ற வெண்குடை கொடியொடும் துணிபடக் குறைத்தான்;
கற்றை அம் சுடர்க் கவசமும் கட்டு அறக் கழித்தான்.

மற்றும் - *மேலும்;* **வெம்படை வாங்கினன்** - *(இராவணன்) (வேறொரு) கொடிய ஆயுதம் எடுத்து;* **வழங்குறா முன்னம்** - *விடுதற்கு முன்பேயே;* **இற்று இடையற அவிந்து உக** - *அது இடையிலேயே முழுதும் சிதைந்து விழுமாறு;* **எரிகணை எய்தான்** - *எரிகின்ற அம்பு ஒன்றினை (இராமபிரான்) எய்தான்;* **கொற்ற வெண்குடை** - *(மேலும் அம்புகளால்) வெற்றிக் குடை;* **கொடியொடும் துணிபட** - *(தன்) கொடியோடு துண்டிக்குமாறு;* **குறைத்தான்** - *வெட்டினான்;* **கற்றை அம் சுடர்க் கவசமும்** - *அழகிய ஒளிமிக உமிழும் கவசத்தையும்;* **கட்டு அற அழித்தான்** - *பூட்டு அற்று விழுமாறு சிதைத்தான்.*

7259. **மாற்றுத் தேர் அவண் வந்தன வந்தன வாரா,**
வீற்று வீற்று உக, வெயில் உமிழ் கடுங் கணை விட்டான்;
சேற்றுச் செம் புனல் படு களப் பரப்பிடைச் செங்

கண்
கூற்றும் கை எடுத்து ஆடிட, இராவணன்
கொதித்தான்.*

அவண் - அவ்விடத்து; மாற்றுத்தேர் வாரா வந்தன வந்தன - (வெவ்வேறு) மாற்றுத் தேர்கள் வாராமல் வருந்தோறும் வருந்தோறும்; **வீற்று வீற்றுக** - (அவை) துண்டு துண்டாகச் சிதறி விழ; **வெயில் உமிழ் கடுங்கணை விட்டான்** - ஒளிவிடும் கொடுங்கணைகளைச் செலுத்தினான் (பெருமான்); **சேறு செம்புனல்** - சேறாகிய குருதிப் புனலைக் கொண்ட; **படுகளப் பரப்பிடை** - போர்க்களப் பரப்பின் இடையே; **செங்கண் கூற்றும்** - (சினத்தினாலே) சிவந்த கண்களையுடைய யமனும்; **கை எடுத்து ஆடிட** - (மகிழ்ச்சியால்) கரங்களை உயர்த்திக் கூத்தாட; **இராவணன் கொதித்தான்** - (அது கண்டு பொறாமல்) இராவணன் (சினத்தால்) மனம் கொதித்தான்.

7260. மின்னும் பல் மணி மவுலிமேல் ஒரு கணை
விட்டான்;
அன்ன காய் கதிர் இரவிமேல் பாய்ந்த போர்
அனுமன்
என்னல் ஆயது ஓர் விசையினின் சென்று, அவன்
தலையில்
பொன்னின் மா மணி மகுடத்தைப் புணரியில்
வீழ்த்த,

மின்னும் பன்மணி பவுலிமேல் - ஒளிர்கின்ற பலமணிகள் பதித்த மகுடத்தின் மீது; **ஒருகணை விட்டான்** - ஓர் அம்பினை விடுத்தான்; **அன்ன** - அந்த அம்பு; **காய்கதிர் இரவி மேல் பாய்ந்த போர் அனுமன் என்னல் ஆயது** - வெய்யகிரணங்களையுடைய சூரியன் மீது தாவிச் சென்ற போர்த்திறம் மிக்க அனுமன் என்று கூறுமாறு; **ஓர் விசையினில் சென்று** - ஒப்பற்ற வேகத்தில் சென்று; **அவன் தலையில்** - அவனுடைய தலைமீதிருந்த; **பொன்னின் மாமணி மகுடத்தை** - பொன்னில் செய்து பெருமைக்குரிய நவமணிகள் பதிக்கப் பெற்ற கிரீடத்தை; **புணரியில் வீழ்த்த** - கடலிடை வீழ்த்தவே. (அடுத்த பாட்டில் தொடரும்).

7261. செறிந்த பல் மணிப் பெருவனம் திசை பரந்து எரிய,
பொறிந்தவாய், வயக் கடுஞ் சுடர்க் கணை படும்
பொழுதின்,
எறிந்த கால் பொர, மேருவின் கொடு முடி இடிந்து,
மறிந்து வீழ்ந்ததும் ஒத்தது, அவ் அரக்கன்தன்
மகுடம்.

வயக் கடுஞ் சுடர்க்கணை படும் பொழுதின் - வெற்றிக்குரிய கடிய ஒளிவீசும் இராமபிரானுடைய அம்பு பட்டபொழுது; **செறிந்த பன்மணி** - *(மகுடத்தில்)* பதிக்கப் பெற்றிருந்த பல மாணிக்கங்கள்; **பெருவனம்** - *(என்னும்)* பெருந்திரள்; **பொறிந்த வாய் திசை பரந்து எரிய** - திசைகள் தோறும் பரவி எரிவது போன்று ஒளிசிந்தி வீழ்ந்தனவாக; **எறிந்தகால் பொர** - வீசியடித்த வாயு மோதியபோது; **மேருவின் கொடுமுடி** - மேரு மலையின் உயர்ந்த சிகரமானது; **இடிந்து மறிந்து வீழ்ந்ததும் ஒத்தது** - உடைந்து மடங்கி *(கடலில்)* விழுந்ததையும் போன்றது; **அவ்வரக்கன் தன் மகுடம்** - அந்த இராவணனுடைய மகுடம்.

வாயுவுக்கும் மேருமலைக்கும் இடையே நிகழ்ந்த பலப் போட்டியில், வாயு, மேருவின் ஒரு சிகரத்தைப் பிய்த்துக் கடலில் எறிந்தது. அதுவே இலங்கையாயிற்று என்பது புராண மரபு. ஆதலின், இராவணன் மகுடம் கடலில் வீழ்ந்ததற்கு, மேருவின் சிகரம் கடலில் வீழ்ந்ததனை உவமையாக்கினார். இதனை *(கம்ப. 4763)* கடல் தாவு படலத்தும் குறித்தார்.

7262. **அண்டர் நாயகன் அடு சிலை உதைத்த பேர் அம்பு
கொண்டு போகப் போய்க் குரை கடல் குளித்த அக்
கொள்கை,
மண்டலம் தொடர் வயங்கு வெங் கதிரவன், தன்னை
உண்ட கோளொடும், ஒலி கடல் வீழ்ந்ததும் ஒக்கும்.**

அண்டர் நாயகன் - தேவர் கோனாகிய இராமபிரானுடைய; **அடுசிலை உதைத்த பேர் அம்பு** - கொல்லும் வில்லானது விடுத்த பெருமைக்குரிய இராம பாணம்; **கொண்டு போகப் போய்** - உந்திச் சென்றதனால் சென்று; **குரை கடல் குளித்த அக்கொள்கை** - *(அம்மகுடம்)* ஒலிக்கும் கடலில் அழுந்திய அத்தன்மை; **மண்டலம் தொடர்** - வட்ட வடிவம் பொருந்திய; **வயங்கு வெங்கதிரவன்** - ஒளிமிகும் வெய்ய கதிர்களையுடைய சூரியன்; **தன்னை உண்ட** - தன்னை விழுங்கிய; **கோளொடும் ஒலிகடல் வீழ்ந்ததும் ஒக்கும்** - கேது என்னும் கோளோடு ஒலி கடலில் வீழ்ந்ததையும் ஒக்கும்.

சூரியன் கிரகணம் பற்றிய நிலையில் கடலிடை மறைவதும் உண்டாதலின், இராமபாணம் தூக்கிச் சென்ற இராவணன் மகுடம் கடலில் வீழ்ந்து மறைவது அதற்கு உவமையாயிற்று. இராவணன் மகுடம் சூரியனுக்கும், இராம சரம் கேது எனும் செம்பாம்பிற்கும் உவமைகள் ஆயின. தற்குறிப்பேற்ற அணி.

இராவணன் மகுடம் இழந்து நாணி நிற்றல்

7263. **சொல்லும் அத்தனை அளவையில் மணி முடி**

துறந்தான்;
எல் இமைத்து எழு மதியமும் ஞாயிறும் இழந்த
அல்லும் ஒத்தனன்; பகலும் ஒத்தனன்; அமர்
பொருமேல்,
வெல்லும் அத்தனை அல்லது, தோற்றிலா விறலோன்.

அமர் பொருமேல் - போரிட்டான் என்றால்; **வெல்லும் அத்தனை அல்லது** - வெல்லுமளவே அன்றி; **தோற்றிலா விறலோன்** - தோல்வியையே யறியாத வலியோனாகிய இராவணன்; **சொல்லும் அத்தனை அளவையின்** - சொல்லும் பொழுதிற்குள்; **மணி முடி துறந்தான்** - (தன்) மணி மகுடங்களை (இராமசரத்தால்) இழந்து போனான்; **எல் இமைத்து எழு மதியமும்** - ஒளி உமிழ்ந்து எழுகின்ற சந்திரனையும்; **ஞாயிறும்** - சூரியனையும்; **இழந்த** - முறையே இழக்கப் பெற்ற; **அல்லும் ஒத்தனன் பகலும் ஒத்தனன்** - இரவினையும் பகலினையும் நிகர்த்து விளங்கினான்.

7264. **மாற்ற அருந் தட மணி முடி இழந்த வாள்**
அரக்கன்,--
ஏற்றம் எவ் உலகத்தினும் உயர்ந்துளன்எனினும்,
ஆற்றல் நல் நெடுங் கவிஞன் ஓர் அங்கதம் உரைப்ப,
போற்ற அரும் புகழ் இழந்த பேர் ஒருவனும்--

போன்றான். **மாற்றருந் தடமணிமுடி** - ஒப்பு உரைக்க இயலாத பெரிய மணிகள் பதித்த மகுடத்தை; **இழந்த வாள் அரக்கன்** - (இராமன் அம்பால் இமைப்பொழுதில்) இழந்து விட்ட இராவணன்; **ஏற்றம் எவ்வுலகத்தினும் உயர்ந்துளன் எனினும்** - பெருமையால் எல்லா உலகங்களிலும் மேம்பட்டுள்ளான் என்றாலும்; **ஆற்றல் நல் நெடுங்கவிஞன்** - (வாழ்வுறவும் தாழ்வுறவும் செய்விக்க வல்ல) ஆற்றல் சான்ற நற்பெருங் கவிஞன் ஒருவன்; **ஓர் அங்கதம் உரைப்ப** - ஓர் அங்கதச் செய்யுளை உரைத்தவுடன்; **போற்ற அரும் புகழ் இழந்த** - போற்றுதற்கு அரிய போர்க்குரிய புகழ் அனைத்தையும் இழந்துவிட்ட; **ஒருவனும் போன்றான்** - ஒருவனைப் போலவும் ஆனான்.

அங்கதம் - வசைப் பாட்டு. அதில் வல்லவர்களை ஆற்றல் நெடுங்கவிஞன் என்றார். "அங்கதந்தானே அரில்தவத் தெரியின் செம்பொருள் பழிகரப்பு என இருவகைத்தே" (தொல். செய்: 124) "செம்பொருளாயின வசையெனப்படுமே" (தொல். செய்.125); மொழி கரந்து சொல்லின் அது பழிகரப்பாகும் (தொல். சொல்.126) என வரும் தொல்காப்பிய நூற்பாக்களாலும் அவற்றின் உரைகளாலும் அங்கதம் பற்றிய விளக்கம் அறியலாம். "ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் இடை முறிந்து வேந்தனும் வெந்து கெடும்" (குறள். 899) எனும் வள்ளுவர் வாய் மொழியினையும் அதற்குப் பரிமேலழகர் உரையினையும் உணர்க. "நந்திகலம்பகத்தால் மாண்ட கதை நாடறியும்" (தனிப்பாடல்) என்பதும் இங்கு உணர்தற்பாலது. மணி மகுடம் பறி

போன இராவணன் அங்கதப் பாடலால் புகழ் அழிந்த ஒருவனை ஒத்திருந்தான். உவமை அணி.

7265. **'அறம் கடந்தவர் செயல் இது' என்று, உலகு எலாம்**
ஆர்ப்ப,
நிறம் கரிந்திட, நிலம் விரல் கிளைத்திட, நின்றான்--
இறங்கு கண்ணினன், எல் அழி முகத்தினன்,
தலையன்,
வெறுங் கை நாற்றினன், விழுதுடை ஆல் அன்ன
மெய்யன்.

இறங்கு கண்ணினன் தலையன் - *(மணிமுடியோடு செருக்கனைத்தும் இழந்ததனால்) கீழ்நோக்கிய பார்வையினையும் தலையினையும் உடையவனும்;* **எல் அழி முகத்தினன்** - *ஒளியிழந்த முகத்தினையுடையவனும்;* **வெறுங்கை நாற்றினன்** - *(கருவிகள் இழந்த) கைகளைத் தொங்க விட்டவனும்;* **விழுதுடை ஆல் அன்ன மெய்யன்** - *(அதனால்) விழுது தொங்குகின்ற ஆலமரம் போன்ற மேனியினையுடையவனுமான இராவணன்;* **'அறம் கடந்தவர் செயல் இது' என்று உலகு எலாம் ஆர்ப்ப** - *அறத்தினை மீறிய தீயோர்களின் செயல்கள் இப்படித்தான் முடியும் என்று உலகில் உள்ளோர் எல்லோரும் ஆரவாரமிட்டுக்கூற;* **நிறம் கரிந்திட** - *தன் நிறம் (பொலிவிழந்து) கரிந்து போக;* **விரல் நிலம் கிளைத்திட நின்றான்** - *கால் விரல்களால் நிலத்தைக் கிளறிய வண்ணம் நின்றான்.*

தோற்று நாணி நிற்கும் ஒரு பெருவீரனின் தோற்றத்தை அவ்வந்நிலைகட்கேற்ற மெய்ப்பாடுகளுடன் இப்பாடல் காட்டுகிறது. பத்து முகங்களிலும் ஒளி இழந்ததால் 'எல் அழி முகத்தினன்' என்றும் ஆயுதங்கள் இழந்ததால் வெறுங்கை நாற்றினன்' என்றும் உரைத்தார். ஆயுதமின்றிக் கைகள் இருபதும் தொங்கிக் கிடக்கும் தோற்றம் 'விழுதுடை ஆல் அன்ன மெய்யன்' ஆயிற்று. அறங்கடை நின்றாருள் எல்லாம் பிறன்கடை நின்றாருள் பேதையார் இல் (குறள். 142) என்பது அறநூல் கூற்றாதலின் முன்னர் இதனைக் கூற அஞ்சிய உலகம் இப்போது துணிந்து கூறியதால், 'அறங்கடந்தவன் செயல் இது' என்று உலகெலாம் ஆர்ப்ப என்றார்.

இராமன் அறிவுரை கூறி, 'இன்று போய், நாளை வா' எனல்

7266. **நின்றவன் நிலை நோக்கிய நெடுந்தகை, இவனைக்**
கொன்றல் உன்னிலன், 'வெறுங் கை நின்றான்'
எனக் கொள்ளா;
'இன்று அவிந்தது போலும், உன் தீமை' என்று,
இசையோடு
ஒன்ற வந்தன வாசகம் இனையன உரைத்தான்:

நின்றவன் நிலை நோக்கிய நெடுந்தகை - *(நிலம் கிளைத்து நின்றவனாகிய) இராவணனது (அவல) நிலையினைக் கண்ணுற்ற பெரும்பண்பினனாகிய இராமபிரான்;* ***வெறுங்கை நின்றான்*** - *(கருவி ஏதுமின்றி) வெறுங்கையோடு நிற்கின்றான்;* ***எனக் கொள்ளா*** - *என்று மனத்துட்கொண்டு;* ***இவனைக் கொன்றல் உன்னிலன்*** - *இவனைக் கொல்ல நினையாதவனாய்;* ***இன்று உன் தீமை அவிந்தது போலும்*** - *இன்றோடு உன் தீய செயல்கள் அழிந்துவிட்டன போலும்;* ***என்று இசையோடு*** - *என்று (உலகு உள்ளளவும் நிற்கும்) புகழோடு;* ***ஒன்ற வந்தன வாசகம் இனையன உரைத்தான்*** - *பொருந்த வந்தவையான இவ்வாசகங்களை உரைப்பான் ஆயினான்.*

கொல்லல் என்பது செய்யுள் ஆதலின் எதுகை நோக்கிக் கொன்றல் என வந்தது. நிராயுதனாய் நிற்பவன் பகைவனே யாயினும் இரக்கத்திற்குரியவன் என நினைந்ததால் இராமனை "நெடுந்தகை" என்றழைத்து மகிழ்கிறார். தாடகை பெண் எனக் கண்டு, கொல்லத் தயங்கிய போது, "பெண் என மனத்திடைப் பெருந்தகை நினைத்தான்' (கம்ப. 374) என்றதும் காண்க. இராவணன் உள்ளத்தில் பாவத்தீயாகிய காமத்தீ ஆணவத்தீ முதலிய தீக்கள் எரிந்து கொண்டிருந்தனவாதலின், "இன்று அவிந்தது போலும் உன் தீமை?" என்று பெருமான் அழகுறக் கேட்டான்.

7267. ***'அறத்தினால் அன்றி, அமரர்க்கும் அருஞ் சமம் கடத்தல்***
மறத்தினால் அரிது என்பது மனத்திடை வலித்தி;
பறத்தி, நின் நெடும் பதி புகக் கிளையொடும்; பாவி!
இறத்தி; யான் அது நினைக்கிலென், தனிமை கண்டு இரங்கி.

அறத்தினால் அன்றி - *(இராமபிரான் இராவணனை நோக்கி) அறநெறியினால் அல்லாமல்;* ***மறத்தினால்*** - *பாவ நெறியினால்;* ***அருஞ்சமர் கடத்தல்*** - *அரிய போர்களில் வெல்லுதல்;* ***அமரர்க்கும் அரிது*** - *தேவர்களுக்கும் இயலாததாகும்;* ***என்பது*** - *என்பதனை;* ***மனத்திடை வலித்தி*** - *உள்ளத்திலே உறுதியாகப் பதித்துக் கொள்க;* ***பாவி!*** - *பாவச் செயல்கள் புரிந்தவனே!;* ***கிளையொடும் நின் நெடும் பதிபுக*** - *உன் சுற்றத்தாரொடும் பெரிய ஊருக்குட் செல்ல;* ***பறத்தி*** - *விரைகிறாய்;* ***இறத்தி*** - *நீ இப்போது இறப்பாய்;* ***தனிமை கண்டிரங்கி யான் அது நினைக்கிலென்*** - *நிராயுதபாணியாக நிற்கும் அவலம் கண்டு இரங்கி உன்னைக் கொல்வதனை நான் நினைக்க வில்லை.*

எதிரிக்கு ஒரு துன்பம் வந்தவிடத்து, தக்க சமயம் வந்தது என்று அவனைக் கொல்லாது உபகாரம் செய்து உயிருடன் அனுப்புதல் பேராண்மை என்பதாகும். "பேராண்மை என்பதறுகண் ஒன்று உற்றக்கால், ஊராண்மை மற்றதன் எஃகு" என்ற குறளும் (773) அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையும் இங்கும் பின்னும் (7271) நினைக.

7268. **'உடைப் பெருங் குலத்தினரொடும், உறவொடும், உதவும்**
படைக்கலங்களும், மற்றும் நீ தேடிய பலவும்,
அடைத்து வைத்தன திறந்துகொண்டு ஆற்றுதிஆயின்,
கிடைத்தி; அல்லையேல், ஒளித்தியால்; சிறு தொழில் கீழோய்!

சிறுதொழில் கீழோய் - இழிசெயல்கள் புரியும் கீழ்மகனே!; **உடைப் பெருங் குலத்தினரொடும்** - உன்னுடைய பேரினத்தவ ரோடும்; **உறவொடும்** - சுற்றத்தாரோடும்; **உதவும் படைக்கலங்களும்** - (உனக்கு இனி) உதவவல்ல படைக்கருவிகளையும்; **மற்றும் நீ தேடிய பலவும்** - மற்றும் நீ தேடிப் பல இடங்களில் வைத்துள்ள சேனைகளையும்; **அடைத்து வைத்தன திறந்து கொண்டு** - நகரின் உள்ளே அடக்கி வைத்துள்ள உன் பலப்பொருள்கள் யாவற்றையும் திறந்து கூட்டிக்கொண்டு; **ஆற்றுதியாயின்** - போர் புரியும் ஆற்றல் உடையவன் நீயானால்; **கிடைத்தி** - (போர்க்கு வந்து) கிட்டுவாயாக; **அல்லையேல் ஒளித்தி** - உனக்கு அந்த ஆற்றல் இல்லையாயின் கோட்டைக்குள் ஒளிந்து கொள்; (என்றான் இராமபிரான்).

பிறர் மனை நயத்தல் முதலிய புன் செயல் புரிந்தமையால் இராவணனை, சிறு தொழிற் கீழோய்! என்றார். "ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை; இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி" (குறள். 137) என்பர் வள்ளுவப் பெருந்தகை. "அறவையாயின் நினது எனத்திறத்தல்; மறவையாயின் போரொடு திறத்தல்" (புறம். 44) என்னும் புறப்பாடல் அடிகள் கவிஞர்க்கு இங்கு நினைவு வந்திருத்தல் வேண்டும் குலத்தினர்- அரக்க இனத்தினர். உறவு-தம்பி, மக்கள் முதலியோர்; படைக்கலங்கள் - வில், வேல், ஈட்டி, தோமரம் முதலியவை. மற்றும் நீ தேடிய பலவும் என்றது - தேர் முதலிய நால்வகைப் படைகளையும் மூலபலப் படை முதலியவற்றையும், "ஆற்றுதியாயின் கிடைத்தி; அல்லையேல் ஒளித்தி" - சந்த நயம் சுவைத்து மகிழ்க. தறுகண்மை, இசைமை அடியாகப் பிறந்த பெருமிதத்தைச் சார்ந்தன இராமனது உரைகள்.

7269. **'சிறையில் வைத்தவள்தன்னை விட்டு, உலகினில் தேவர்**
முறையில் வைத்து, நின் தம்பியை இராக்கதர் முதல் பேர் இறையில் வைத்து, அவற்கு ஏவல் செய்து இருத்தியேல், இன்னும்,
தறையில் வைக்கிலென், நின் தலை வாளியின் தடிந்து.

சிறையில் வைத்தவள் தன்னை விட்டு - உன்னால் சிறை வைக்கப்பட்டுள்ள சீதாதேவியினை விடுதலை செய்து; **நின் தம்பியை** - உனக்குப் பின் பிறந்தவனான தம்பி வீடணனை; **உலகினில் தேவர் முறையில் வைத்து** - உலகின் கண் தேவராகிய

அந்தணர் தகுதியில் வைத்து; **இராக்கதர் முதல் பேர் இறையில் வைத்து** - இராக்கதர்க்கு முதல்வனாகும் பேரரசப் பதவியில் வைத்து; **அவற்கு ஏவல் செய்து இருத்தியேல்** - அவ்வீடணனுக்கு ஏவல் பணிபுரிந்து இருப்பாயானால்; **இன்னும்** - (இப்போது மட்டுமன்றி) இனிமேலும்; **நின்தலை வாளியின் தடிந்து** - உன்னுடைய தலையை (என்) அம்பால் துண்டித்து; **தரையில் வைக்கிலென்** - தரையின் மேல் வைக்க மாட்டேன்.

இதுவும் தறுகண்மையால் வந்த பெருமிதம். உலகினில் தேவர் - பூசுரர் எனப்படும் அந்தணர்.

7270. 'அல்லையாம்எனின், ஆர் அமர் ஏற்று நின்று ஆற்ற
வல்லையாம்எனின், உனக்கு உள வலி எலாம்
கொண்டு,
"நில், ஐயா!" என நேர் நின்று பொன்றுதிஎனினும்,
நல்லை ஆகுதி; "பிழைப்பு இனி உண்டு" என
நயவேல்.

அல்லையாம் எனின் - (நான் மேலே கூறிய வண்ணம் செய்ய) விரும்பவில்லையெனில்; **ஆர் அமர் ஏற்று நின்று** - அரிய போரை மேற்கொண்டு; **ஆற்றவல்லையாம் எனில்** - போர்புரிய வல்லமையுடையாய் என்றால்; **உனக்கு உள வலி எலாம் கொண்டு** - உனக்கு உள்ள ஆற்றல் அனைத்தையும் மேற்கொண்டு; **நில் ஐயா என** - 'எதிர்த்து நில் ஐயா' என்று (என்னிடம்) கூறி; **நேர்நின்று பொன்றுதி** - என் எதிரே நின்று போரிட்டு ஒழிவாயாக; **எனினும்** - அவ்வாறு போரிட்டு ஒழிந்தாய் ஆயினும்; **நல்லை ஆகுதி** - நல்லவன் ஆவாய்; **இனிப் பிழைப்பு உண்டு என நயவேல்** - (ஆனால்) இனி, (போர்புரிந்து) பிழைத்துக் கொள்ளலாம் என்று மட்டும் விரும்பி நில்லாதே. தன் எதிரே நின்று பொருது அழிந்தாலும் வீரருக்குரிய துறக்கமும், வீரன் என்ற பொன்றாப் புகழும் கிடைக்குமாதலின் "பொன்றுதி எனினும் நல்லை ஆகுதி" என்றான். வெற்றியும் தோல்வியும் வீரர்க்கு மாறி மாறி வரும் இயல்பினவாதலின், இப்பொழுது தோற்ற நான் இலங்கைக்குட் சென்று, மீண்டும் படையொடு வந்து வெல்வேன் என்பதை மட்டும் மனத்தில் நயக்காதே; நீ மாள்வது உறுதி எனப் பெருமான் தெளிவுறுத்தியவாறு.

7271. 'ஆள் ஐயா! உனக்கு அமைந்தன மாருதம் அறைந்த
பூளை ஆயின கண்டனை; இன்று போய், போர்க்கு
நாளை வா' என நல்கினன்--நாகு இளங் கமுகின்
வாளை தாவுறு கோசல நாடுடை வள்ளல்.

ஆள் ஐயா - அரக்கரை ஆள்கின்ற ஐயா; **உனக்கு அமைந்தன** - உனக்குத் துணையாக அமைந்திருந்த படைகள் அனைத்தும்; **மாருதம் அறைந்த பூளை ஆயின கண்டனை** - பெருங்காற்றினால் தாக்கப்பட்ட பூளைப் பூக்களைப் போல சிதைந்து போயினமையைக் கண்டாய்; **இன்று போய் நாளை போர்க்கு வா** - இன்று உன் இலங்கையரண்மனைக்குச் சென்று, (மேலும் போர்புரிய விரும்பினால்) போர்க்கு நாளைக்கு வருவாயாக; **என** - என்று; **நல்கினன்** -(இராவணனுக்கு) அருள் புரிந்து விடுத்தான்; (யார் என்னில்) **நாகு இளங்கமுகின்** - மிகவும் இளைய கமுக மரத்தின்மீது; **வாளை தாவுறும் கோசல நாடுடை வள்ளல்** - வாளை மீன்கள் தாவிப் பாயும் (நிலம், நீர்வளம் மிக்க) கோசல நாட்டுக்கு உரிய வள்ளலாகிய இராமபிரான்.

இராவணன் நால்வகைப் படைகளின் அழிவிற்குப் பூளைப் பூவை உவமையாக்கினார். "காற்றிடைப் பூளை கரந்தென அரந்தையுறக் கடல் அரக்கர் சேனை, கூற்றிடைச் செல்லக் கொடுங்கணை துரந்த கோலவில் இராமன் தன் கோவில்" (பெரிய திரு. 4:10:6) எனத் திருமங்கையாழ்வார் மொழிந்துள்ள உவமை தம் சிந்தை கவர்ந்தமையால், அவர் மொழியைப் பொன்னே போல் போற்றி, "மாருதம் அமைந்த பூளையாயின்" என்று மொழிந்தார். "பொங்குகோபம் சுடப்பூளை வீ என்ன' (கம்ப. 339); "பூளை வீந்தெனப் போயின" (கம்ப. 5973) என மேலும் கூறுவார். தன் மனையாட்டியை வஞ்சித்து இன்னும் சிறை வைத்துள்ள மாபாதகன் நிராயுதனாகக் கண்முன் நிற்பது அறிந்தும், அவனைக் கொல்லாது, "இன்று போய்ப் போர்க்கு நாளை வா" என நவின்ற அருள் மனம் சான்றோர் பலரின் உள்ளங் கவர்ந்ததாம். இதுவே தழிஞ்சி எனும் புறப்பொருள் துறையாயிற்று. "அழியுநர் புறக்கொடை அயில்வாள் ஓச்சாக் கழிதறுகண்மை காதலித்து உரைத்தன்று" (புறப், வெண்.72) என இதனை ஐயன் ஆரிதனார் போறறுவார். பேராண்மை என்ப தறுகண்; ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை மற்று அதன் எஃகு" (குறள் 773) என வள்ளுவரும் போற்றுவார். இதற்கு, உரை வரைந்த பரிமேலழகர், "ஊராண்மை - உபகாரியாம் தன்மை. அஃதாவது இலங்கையர் வேந்தன், போரிடைத் தன் தானை முழுதும் படத் தமியனாய் அகப்பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியர் இறை, மேற்செல்லாது, "இன்று போய் நாளை நின் தானையொடு வா" என விட்டாற்போல்வது" என்று, இந்த நிகழ்ச்சியைச் சுட்டி விளக்கந்தருவார். திருவாய் மொழிஈட்டில் இந்நிகழ்ச்சி நம்பிள்ளையின் உள்ளங்கவர்ந்துள்ளமையை கீழ்வரும் பகுதி காட்டுகிறது. இறைவன் உயிர்களை அழிக்க நினைப்பதில்லை; வாழ்விக்கவே விரும்புகின்றான்; அழித்தே தீருவேன் என்று பிடிவாதம் பிடிக்கும் உயிரை, வேறு வழியின்றிக் கண்ணும் கண்ணநீருமாய் அழிக்கின்றான் என நம்பிள்ளை கூறும் பகுதி இது. "சிலரை அழியச் செய்ய" என்றால் ஆற்றல் இல்லாதவனாக இருக்கையைத் தெரிவித்தபடி, "இராவணன் தானே ஆகிலும் இவனை அழைத்து கொண்டுவாரும்" என்னுமவன் அன்றோ, கடலை அணை செய்து, ஊரை முற்றுகை இட்டு, பின்னை அங்கதப் பெருமாளையும் புகவிட்டு, கையிலே வந்து அகப்பட்டவனை, "இராட்சசேஸ்வரனான இராவணனே! போரில் அடிபட்ட நீ போ என்று அனுமதி தருகிறேன். இலங்கைக்குள் சென்று சிரமத்தைப் போக்கிக்கொண்டு, வில்லோடும் தேரோடும் கூடினவனாய் மீண்டும் வா; அப்போது தேரில் இருக்கிற நீ என் வலிமையைப் பார்ப்பாய்" என்று தப்பவிட்டது, இன்னம் ஒருகால் அவன் மனம் திருந்தி, தவறு உணர்வானோ என்ற ஆசையால், அவன் அதர்மத்தில் முற்றி நின்று அழிந்தே தீருவேன் என்று மறுநாளும் வந்தபோது கண்ணும் கண்ணநீருமாய் அன்றோ கொன்றது" (திருவாய்: (ஈடு. 9:2:10) வீடணனேயாயினும் இராவணனே ஆயினும் அழைத்துக் கொண்டு வா என்று

கருணை அலையெறியக் காத்திருக்கிறான் அவன். "நான் இரண்டு துண்டாக வெட்டுப் படக் கடவேன்; அப்பொழுதும் வணங்கமாட்டேன்" என்னும் உறுதியோடு நிற்கில், முடித்து விடுவான்" (திருவாய். ஈடு 1:7:10) என்பது நம்பிள்ளையின் திருவாக்கு. எல்லாத்தானத்திலும் சிறந்தது உயிரைக் கொடுத்தலாம். அப்பெறற்கரும் உயிரைக் கொல்லக் காரணம் பல இருந்தும் அவனுக்குத் தானமாகத் தந்தான் ஆதலின், "வள்ளல்" என்றார். எளிய வாளை, உயர்ந்த கமுகின் மேல் அஞ்சாது தாவி மோதும் எனக் கோசல நாட்டில் நில நீர்வளம் குறிப்பினும், அந்நாட்டு அஃறிணைப் பொருள்களே அத்தன்மையினை யுடையவையாயின், அந்நாட்டுத் தலைவன் அஞ்சுவனோ! என்னும் குறிப்புப் பொருளையும் கொண்டு நின்றது "நாகிளங்கமுகின் வாளை தாவுறும் கோசல நாடுடை வள்ளல்" என்னும் தொடர். இராவணன் ஒருகால் நல்லுணர்வுற்று சீதையைத் தந்து சரண்புகுவான் எனில், இலங்கையரசினைப் பெருமான் முன்பே வீடணனுக்குத் தந்து விட்ட நிலையில், அயோத்தி நகரத்தை இராவணனுக்குத் தருங் கருத்தை இராமபிரான் கொண்டிருந்தான் எனுங்கருத்தில், "கோசல நாடுடை வள்ளல்" எனக் குறித்தார். நல்கினன் வள்ளல் எனும் சொல்லாட்சியினையும் உணர்க.

கும்பகருணன் வதைப் படலம்

முதல் நாட்போரில் தோற்று மெலிந்த இராவணன் இராமனின் அறக்கருணையால் இலங்கை திரும்பினான். பின் நாற்றிசைகளிலுள்ள அரக்கர் சேனையைத் திரட்டத் தூதுவரை அனுப்பினான். பின்பு குலமுதல்வனான மாலியவானிடம் மனம் திறந்து பேசினான். இடையில் புகுந்த மகோதரன் கும்பகருணனின் வலிமையை நினைவூட்டிப் போரினைத் தொடர்ந்து நடத்துமாறு கூறினான். இராவணன் கும்பகருணனைத் துயிலெழுப்பி மானிடர் இருவர் கோநகர்ப்புறம் முற்றிப்பெற்ற வெற்றியை அழிக்குமாறு கூறினான். பாசம் அறத்தினும் பெரிதென எண்ணிய கும்பகருணன் போர்க்களம் புக்கான். ஆக்கிய செருவெலா மாக்கித் தமயனையும் தம்பியையும் காப்பாற்ற முனைந்து இராம பாணத்தால் விழுந்தான். உயிரொடுங்கினும் புகழொடுங்காமான வீரனின் செயல்கள் இப்பகுதியில் விளக்கம் பெறுகின்றன. மனித உறவுகளையும் மனித மனவாழங்களையும் இப்பகுதியில் கல்வியிற்பெரிய கம்பர் பாசமும், அறமும், சோகமும் கலந்து விவரித்துள்ளார்.

இராவணன் இலங்கை மீளுதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7272. **வாரணம் பொருத மார்பும், வரையினை எடுத்த தோளும்,**
நாரத முனிவற்கு ஏற்ப நயம் பட உரைத்த நாவும்,
தார் அணி மவுலி பத்தும், சங்கரன் கொடுத்த வாளும்,
வீரமும், களத்தே போட்டு, வெறுங் கையே மீண்டு போனான்.

வாரணம் பொருதமார்பும் - திசையானைகளின் எதிர் சென்று போரிட்டுத் தந்தங்கள் துளைத்த மார்பும்; **வரையினை எடுத்த தோளும்** - கைலாயமலையை அள்ளி எடுத்த வலிமிகு தோளும்; **நாரத முனிவற்கேற்ப நயம்பட உரைத்த நாவும்** - நாரத முனிவன் நன்று நன்று என்று ஏற்குமாறு சாமவேதத்தை இசைநயத்தோடு **பாடிய நாவும்;** தாரணி மௌலி பத்தும் - பத்துத் தலைகளிலணிந்திருந்த மாலையணிந்த அரசச் சின்னமான மணிமுடி பத்தும்; **சங்கரன் கொடுத்த வாளும்** - சிவபிரான் தவஆற்றல் கண்டு கொடுத்த வாளும்; **வீரமும் களத்தே போட்டு** - தன்னிடம் என்றும் நீங்காமல் இருந்த வீரப் பண்பினையும் போர்க்களத்திலே போட்டு விட்டு; **வெறுங்கையே மீண்டு போனான்** - தன்னிடமிருந்த பிறிதின் கிழமைப் பொருள்களையும் தற்கிழமையாய உறுப்பு, குணம் ஆகியவற்றையும் இழந்து வெறுங்கையனாய் இலங்கை நகருக்கு மீண்டும் போனான்.

மார்பும் தோளும் நாவும் வீரமும் இராவணனிடம் இருந்த தற்கிழமைப் பொருள்கள். இப்பொருள்களை எந்நிலையிலும் எங்கும் போட்டு விடமுடியாது. இங்குக்கவிஞர் வீரமிழந்த இராவணன் பெற்ற முதல் தோல்வியின் பாதிப்பு அவனை எந்த அளவு பாதித்துள்ளது என்ற நுண் பொருளை விளக்குவதற்காக

நுண்பொருளாகிய வீரம், பருப்பொருள்களான மார்பு தோள் நா ஆகியவற்றின் துணைகொண்டு கவிதையை அமைத்துள்ளார்.

7273. **கிடந்த போர் வலியார்மாட்டே கெடாத வானவரை எல்லாம்**
கடந்து போய், உலகம் மூன்றும் காக்கின்ற காவலாளன்,
தொடர்ந்து போம் பழியினோடும், தூக்கிய கரங்களோடும்,
நடந்துபோய், நகரம் புக்கான்; அருக்கனும் நாகம் சேர்ந்தான்.

கிடந்தபோர் வலியார் மாட்டே - போர் செய்யும் வலிமை பொருந்திய பெருவலியுடையவர்களிடம்; **கெடாத வானவரை யெல்லாம்** - தோல்வியடையாத தேவர்களை எல்லாம்; **கடந்து போய்** - வென்று மேல் சிறந்து; **உலக மூன்றும் காக்கின்ற காவலாளன்** - மூவுலகங்களையும் காக்கும் காவல் தொழிலுடைய மால்போல் விளங்கும் இராவணன்; **தொடர்ந்து போம் பழியினோடும்** - என்றும் அழியாது பின்பற்றி வருகின்ற பழியுடனும்; **தூக்கிய கரங்களோடும்** - எதிரியை வெல்ல முடியாது வீணாகத்தொங்கும் இருபது கரங்களோடும்; **நடந்து போய் நகரம் புக்கான்** - நாணத்தோடு நடந்து போய் இலங்கை நகர் புக்கான்; **அருக்கனும் நாகம் சேர்ந்தான்** - சூரியன் அத்தகிரியை அடைந்தான்.

இங்கு சூரியன் மறைதல் என்ற காலம் சார் நிகழ்ச்சியின் மூலம் கவிஞர் இராவணனின் வீரமும் புகழும் மறைதல் என்ற கருத்தை வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

7274. **மாதிரம் எவையும் நோக்கான், வள நகர் நோக்கான், வந்த**
காதலர்தம்மை நோக்கான், கடல் பெருஞ் சேனை நோக்கான்,
தாது அவிழ் கூந்தல் மாதர் தனித் தனி நோக்க, தான் அப்
பூதலம் என்னும் நங்கைதன்னையே நோக்கிப்

புக்கான். மாதிரம் எவையும் நோக்கான் - தோற்று நாணி நகர் திரும்பும் இராவணன் தான் வென்ற திசைகளை நோக்கானாய்; **வளநகர் நோக்கான்** - களிக்கின்றார் அலால் கவல்கின்றார் ஒருவருமில்லாத வளநகரை நோக்கானாய்; **வந்த காதலர் தம்மை நோக்கான்** - வெற்றி பெற்று வந்தபோது வரவேற்றது போல் இப்போதும் வரவேற்க வந்த மக்களையும், மனைவியரையும் நோக்கானாய்;

கடல் பெருஞ்சேனை நோக்கான் - புக்க போர் எல்லாம் வெல்ல உதவிய கடல் போல் பரந்த பெருஞ்சேனையை நோக்கானாய்; **தாது அவிழ் கூந்தல் மாதர்** - விரிந்த மலரணிந்த கூந்தலையுடைய மண்டோதரி முதலிய மனைவியர்; **தனித்தனி நோக்க** - இராவணனின் நிலை கண்டு தனித்தனியாகப் பார்க்க; **தான்** - இராவணன்; **அப்பூதலம் என்னும் நங்கை தன்னையே** - பூமி தேவி என்ற பெண்ணையே; **நோக்கிப் புக்கான்** - பார்த்த வண்ணம் நகரிலுள்ள அரண்மனை முற்றத்தில் புகுந்தான்.

தோல்வியால் ஏற்பட்ட நாணத்தால் தலை குனிந்து புக்க இராவணன் பூமிதேவி என்ற பெண்ணையே நோக்கி முகங்கவிழ்த்து வந்தான். உழுகின்ற கொழு முகத்தில் உதிக்கின்ற கதிரொளி போல் தொழுந்தகைய நன்னலத்துப் பெண்ணரசியாம் சீதை மீது கொண்ட காதல் நோயால் தோற்ற இராவணன் சீதை தோன்றிய பூதலம் என்னும் நங்கை தன்னையே நோக்கிய நயம் காண்க. பிறவற்றை நோக்காது ஒன்றையே நோக்கினான் இராவணன் என்ற கருத்து அவன் மனக்குழப்பத்தையும் தோல்வியால் அடைந்த நாணத்தையும் விளக்கி நிற்கிறது. யாரையும் நோக்காது குனிந்து செல்லும் இராவணன் அங்கும் பூமகள் என்ற பெண்ணைப் பார்க்க நேர்ந்தது என்பது ஓர் நயம்.

7275. **நாள் ஒத்த நளினம் அன்ன முகத்தியர் நயனம் எல்லாம்**
வாள் ஒத்த; மைந்தர் வார்த்தை இராகவன் வாளி ஒத்த;--
கோள் ஒத்த சிறை வைத்து ஆண்ட கொற்றவற்கு, அற்றைநாள், தன்
தோள் ஒத்த துணை மென் கொங்கை நோக்கு அங்குத் தொடர்கிலாமை.

கோள் ஒத்த சிறை வைத்து ஆண்ட கொற்றவற்கு - ஒன்பது கோள்களையும் ஒருங்கே சிறைவைத்து அடிமைப்படுத்தி ஆண்ட வெற்றி வீரனான இராவணனுக்கு; **அற்றை நாள்** - தோற்றுத் திரும்பிய அந்த நாளில்; **நாள் ஒத்த நளினம் அன்ன முகத்தியர்** - பகலில் ஒருசேர மலர்ந்த தாமரை மலர் போன்ற முகத்தினையுடைய மகளிரது; **நயனம் எல்லாம் வாள் ஒத்த** - கண்கள் எல்லாம் வாட்படை போல் துன்பத்தை மிகுவித்தன; **மைந்தர் வார்த்தை** - மக்களுடைய சொற்கள்; **இராகவன் வாளி ஒத்த** - இரகுகுல நாயகனின் அம்பு போல் துன்பம் தந்தன; இதற்கு காரணம் என்னையோ எனின். **தோள் ஒத்த துணை மென் கொங்கை** - தோள் வலிக்குச் சார்ந்த மார்பில் அமைந்த இரட்டை மென் கொங்கைகளையுடைய வெற்றித் தெய்வமாகிய கொற்றவையின்; **நோக்கு அங்குத் தொடர்கிலாமை** - வெற்றி நோக்கு அவனிடத்தில் இதுவரை தொடர்ந்து இப்போது தொடர்கிலாமையேயாகும்.

கொற்றவையின் வெற்றி நோக்கால் இதுவரை முக்கணான் முதலினோரைப் புக்க போரெல்லாம் வென்று நின்ற இராவணன் தாயினும் தொழத்தக்காள் மேல் தங்கிய

காதல் நோயாலும், இராகவன் முனிவாலும் அவ்வெற்றி நோக்கை இழந்ததை ஆசிரியர் இப்பாடலில் குறிப்பிடுகிறார்.

7276. **மந்திரச் சுற்றத்தாரும், வாணுதல் சுற்றத்தாரும்,**
தந்திரச் சுற்றத்தாரும், தன் கிளைச் சுற்றத்தாரும்,
எந்திரப் பொறியின் நிற்ப, யாவரும் இன்றி, தான் ஓர்
சிந்துரக் களிறு கூடம் புக்கென, கோயில் சேர்ந்தான்.

மந்திரச் சுற்றத்தாரும் - அடுக்கு மீது அடாதது என உரைக்கும் மந்திரத் துணையானவர்களும்; **வாணுதல் சுற்றத்தாரும்** - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மனைவியரும்; **தந்திரச் சுற்றத்தாரும்** - சேனைத்தலைவர்களாகிய துணைவரும்; **தன் கிளைச் சுற்றத்தாரும்** - உறவு முறையானவர்களும்; **எந்திரப் பொறியின் நிற்ப** - இதுவரை இராவணனிடம் காணாத தன்மை கண்டதால் இயந்திரத்தின் வன்மையால் இயங்கும் பொறி அவ் இயந்திர வன்மை தீர்ந்தவுடன் செயல் படாது நிற்றல் போல் நிற்க; **யாவரும் இன்றி** - ஒருவரும் பின் தொடரும் வலிமையின்றி அசையாது நிற்றலால் தனியாக; **தான் ஓர்** - இராவணன் ஒரு; **சிந்துரக் களிறு** - செம்பொடியை உடல் முழுதும் அணிந்த ஆண்யானை; **கூடம்புக்கென** - கொட்டாரம் சென்று சேர்வது போல்; **கோயில் சேர்ந்தான்** - அரண்மனையின் உட்புறம் சேர்ந்தான்.

இராவணன் தூதரை அழைத்து வரக் கஞ்சுகியை ஏவல்

7277. **ஆண்டு ஒரு செம் பொன் பீடத்து, இருந்து, தன்**
வருத்தம் ஆறி,
நீண்டு உயர் நினைப்பன் ஆகி, கஞ்சுகி அயல்
நின்றானை,
'ஈண்டு, நம் தூதர்தம்மை இவ்வழித் தருதி'
என்றான்.
பூண்டது ஓர் பணியன், வல்லை, நால்வரைக்
கொண்டு புக்கான்.

ஆண்டு - அவ்வரண்மனையிடத்தில்; **ஒரு செம்பொன் பீடத்து இருந்து** - செம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஒப்பற்ற பீடத்தில் அமர்ந்து; **தன் வருத்தம் ஆறி** - போரில் ஏற்பட்ட உடல் வருத்தமும் தோல்வியால் ஏற்பட்ட மனவருத்தமும் ஓரளவு தணிந்தவுடனே; **நீண்டு உயிர் நினைப்பன் ஆகி** - இனிமேல் செய்ய வேண்டியதைப் பற்றி மிகப்பெருஞ் சிந்தனையுடையவன் ஆகி; **கஞ்சுகி அயல் நின்றானை** - அருகில் நின்றவனாகிய மெய்ப்பை புக்கவனாகிய மெய்க்காப்பாளனைப் பார்த்து; **ஈண்டு** - இப்போதே; **நம் தூதர் தம்மை** - நம் தூதுவர்களை; **இவ்வழித் தருதி என்றான்** - இந்த இடத்திற்கு அழைத்து வா என்று கட்டளையிட்டான்; **பூண்டதோர் பணியன் வல்லை** -

அப்பணி தலை மேற்கொண்ட கஞ்சுகி மேற்கொண்ட பணியினை முடித்து விரைவில்; **நால்வரைக் கொண்டு புக்கான்** - நான்கு தூதரை அழைத்து வந்தான்.

இப்பாடலில் உள்ள "நீண்டு உயர் நினைப்பன் ஆகி" என்ற தொடர் கவனத்தைக் கவருவது; இங்குப் பிறரிடம் கலந்து பேசுதல் இராவணனைப் பொறுத்த அளவு தன் முடிவைப் பிறர் ஏற்கச் செய்தல் என்பதற்கான சடங்காகவே அமைவதை யுணர்த்தவே கவிஞர் மேற்கண்ட தொடரைக் கையாண்டுள்ளார் போலும்.

தூதரிடம் எண்டிசைச் சேனைகளைக் கொணரப் பணித்தல்

7278. **மனகதி, வாயுவேகன், மருத்தன், மாமேகன் என்று**
இவ்
வினை அறி தொழிலர் முன்னா, ஆயிரர்
விரவினாரை,
'நினைவதன் முன்னம், நீர் போய் நெடுந் திசை
எட்டும் நீந்தி,
கனை கழல் அரக்கர் தானை கொணருதிர், கடிதின்'
என்றான்.

வினை அறி தொழிலர் - செய்யவேண்டிய செயலைச் செய்யவேண்டியவாறு செய்யும் செயல் அறிந்தவராய, **மனகதி, வாயு வேகன், மருத்தன், மாமேகன் என்று இவ்** - என்ற பெயருடைய இவர்கள்; **முன்னை ஆயிரர் விரவினாரை** - முதலாக வந்து சேர்ந்த ஆயிரக்கணக்காக வந்த தூதரை (நோக்கிய இராவணன்); **நினைவதன் முன்னம்** - நினைப்பு எழும் காலஅளவுக்குள்; **நீர் போய்** - நீங்கள் போய்; **நெடுந்திசை எட்டும் நீந்தி** - பெரிய எட்டுத் திசைகளையும் கடந்து; **கனைகழல் அரக்கர் தானை** - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த அரக்கச் சேனைகளையெல்லாம்; **கடிதின் கொணருதிர் என்றான்** - விரைவில் அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கள் என்று கட்டளையிட்டான்.

7279. **'ஏழ் பெருங் கடலும், சூழ்ந்த ஏழ் பெருந் தீவும்,**
எண் இல்
பாழி அம் பொருப்பும், கீழ்பால் அடுத்த
பாதாளத்துள்ளும், ஆழி அம் கிரியின் மேலும், அரக்கர் ஆனவரை
எல்லாம்,
தாழ்வு இலிர் கொணர்திர்' என்றான்; அவர் அது
தலைமேல் கொண்டார்.

ஏழ்பெருங்கடலும் சூழ்ந்த ஏழ் பெருந்தீவும் - ஏழு பெருங்கடல்களால் சூழப்பட்ட ஏழு பெரிய தீவுகளிலும்; **எண் இல் பாழி அம் பொருப்பும்** - எண்ணி அளவிடமுடியாத அழகிய வலிய மலைகளிலும்; **கீழ் பால் அடுத்த பாதாளத்துள்ளும்** - கீழே உள்ள பாதாள உலகத்திலும்; **ஆழியம் கிரியின் மேலும்** - சக்கரவாளம் என்ற மலையின் மீதும் உள்ள; **அரக்கர் ஆனவரை எல்லாம்** - எல்லா அரக்கர்களையும்; **தாழ்வு இலிர் கொணர்திர் என்றான்** - காலம் தாழ்த்தாது அழைத்து வாருங்கள் என்று இராவணன் கூறினான்; **அவர் அது தலைமேல் கொண்டார்** - அத்தூதுவர், தலைவன் கட்டளையைத் தலை மேல் கொண்டனர்.

அமளியில் இராவணன் வருந்தி இருத்தல்

7280. **மூவகை உலகுளோரும் முறையில் நின்று ஏவல் செய்வார்,**
பாவகம் இன்னது என்று தெரிகிலர், பதைத்து விம்ம,
தூ அகலாத வை வாய் எஃகு உறத் தொளைக் கை யானை
சேவகம் அமைந்தது என்ன, செறி மலர் அமளி சேர்ந்தான்.

முறையில் நின்று ஏவல் செய்வார் - தங்களுக்கு உரிய முறைப்படி இட்ட ஏவலைச் செய்பவர்களாகிய; **மூவகை உலகுளோரும்** - விண், மண், பாதலம் என்ற மூன்று உலகத்தில் உள்ளவர்களும்; **பாவகம் இன்னது என்று தெரிகிலர்** - இராவணனுடைய மனக்கருத்து இதுவென அறியாதவர்களாகிப்; **பதைத்து விம்ம** - மனம் வருந்தி அழுது விம்ம; **தூ அகலாதவைவாய் எஃகு உறத்** - தசை நீங்காத கூரிய வேல் உடலில் ஆழமாகப் பாய்தலால்; **தொளைக்கையானை** - உட்புழை உடைய கையினையுடைய யானை; **சேவகம் அமைந்தது என்ன** - யானைக் கூடத்திற்குச் சென்று சேர்ந்ததுபோல; **செறிமலர் அமளி சேர்ந்தான்** - மலர் நிறைந்த மலர்ப் படுக்கையில் சேர்ந்தான்.

பாவகம் - மனக்கருத்து. தூ - தசை. சேவகம் - யானைக் கொட்டாரம்.

7281. **பண் நிறை பவளச் செவ் வாய், பைந் தொடி, சீதை என்னும்**
பெண் இறைகொண்ட நெஞ்சில் நாண் நிறைகொண்ட பின்னர்,
கண் இறை கோடல் செய்யான், கையறு கவலை சுற்ற,
உள் நிறை மானம்தன்னை உமிழ்ந்து, எரி

உயிர்ப்பதானான்.

பண்நிறை பவளச் செவ்வாய் - இனிய இசை போன்று பேசும் பவளம் போன்ற சிவந்த வாயினையும்; **பைந்தொடி சீதை** - பைம்பொன்னால் ஆன வளையல்களையும் அணிந்த சீதை; **என்னும் பெண் இறை கொண்ட நெஞ்சில்** - என்கின்ற பெண் தங்கி இடம் முழுதும் கொண்ட நெஞ்சத்தில்; **நாண் நிறை கொண்ட பின்னர்** - முதல் நாள் ஏற்பட்ட தோல்வி காரணமாகத் தோன்றிய நாணம் முழுதும் நிரம்பிய பின்னர்; **கண் இறை கோடல் செய்யான்** - சிறிதும் கண் துயிலாதவனாய்; **கையறு கவலை சுற்ற** - செயலறவும் கவலையும் சூழ; **உள்நிறை மானம் தன்னை** - தன் நெஞ்சில் சீதையிருந்த இடத்தில் நிரம்பிய மான உணர்வை; **உமிழ்ந்து எரி உயிர்ப்பதானான்** - வெளிப்படுத்த விரும்புபவன் போல் நெருப்பென பெருமூச்சு விட்டான்.

கண் இறை கோடல்-கண் சிறிதும் துயிலாமை.

7282. **வான் நகும்; மண்ணும் எல்லாம் நகும்;--நெடு**
வயிரத் தோளான்--
நான் நகு பகைஞர் எல்லாம் நகுவர் என்று, அதற்கு
நாணான்;
வேல் நகு நெடுங் கண், செவ் வாய், மெல் இயல்,
மிதிலை வந்த,
சானகி நகுவள்--என்றே நாணத்தால்
சாம்புகின்றான்.

நெடுவயிரத் தோளான் - வயிரம் போல் உறுதி உள்ள நீண்ட திரள் தோள் இராவணன்; **வான் நகும்** - தான் வென்று நகைத்த வானவர் சிரிப்பர்; **மண்ணும் எல்லாம் நகும்** - மண்ணுலக மாந்தரும் பிறரும் சிரிப்பர்; **நான்நகு பகைஞர் எல்லாம் நகுவர் என்று** - தான் வென்று சிரித்தற்குரிய பகைவர்களாகிய சிறுதொழில் மனிதர்கள் சிரிப்பர் என்று; **அதற்கு நாணான்** - எண்ணி அதற்கு நாணப்படாதவனாய்; **வேல் நகு நெடுங்கண்** - வேலை வென்றிட்ட நீண்ட கண்களையும்; **செவ்வாய்** - சிவந்த வாயினையும்; **மெல் இயல்** - மெத்தென்ற சாயலினையும் உடைய; **மிதிலை வந்த சானகி நகுவள்** - மிதிலையில் தோன்றிய சனகன் மகளாகிய சானகி எள்ளிச் சிரிப்பாள்; **என்றே நாணத்தால் சாம்புகின்றான்** - என்று எண்ணி எண்ணியே நாணத்தால் வாடினான்.

வான், மண் - இடவாகுபெயர்கள். இராவணனின் நினைவில் சீதையின் கண்ணும் வாயும் சாயலும் தோன்றுவதாகக் கவிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளது ஆழ்பொருள் கொண்டதாகும். தன் தோல்வியைக் கண்ணால் பார்த்து வாயால் சிரித்து மெத்தென்ற உடல் சாயல் குலுங்கச் சீதை நகைப்பாளே என்ற எண்ணம் இராவணனது மனதில் தோன்றியதை இக்குறிப்பு உணர்த்தி நிற்கிறது.

மாலியவான் இராவணனிடம் வினவல்

7283. ***ஆங்கு, அவன்தன் மூதாதை ஆகிய, மூப்பின்***
யாக்கை
வாங்கிய வரி வில் அன்ன, மாலியவான் என்று ஓதும்
பூங் கழல் அரக்கன் வந்து, பொலங் கழல் இலங்கை
வேந்தைத்
தாங்கிய அமளிமாட்டு, ஓர் தவிசுடைப் பீடம்
சார்ந்தான்.

ஆங்கு *- அப்போது; வாங்கிய வரிவில் அன்ன - வளைந்த கட்டமைந்த வில்லைப் போன்ற;* ***மூப்பின் யாக்கை*** *- முதுமையால் வளைந்த உடம்பினையுடைய;* ***மாலியவான் என்று ஓதும்*** *- மாலியவான் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற;* ***அவன் தன் மூதாதை ஆகிய*** *- இராவணனுக்குப் பாட்டன் முறை உடைய;* ***பூங்கழல் அரக்கன் வந்து*** *- அழகிய வீரக்கழலணிந்த அரக்கன் வந்து;* ***பொலங்கழல் இலங்கை வேந்தை*** *- பொன்னால் ஆகிய வீரக்கழலணிந்த இலங்கை வேந்தனாம் இராவணனைத்;* ***தாங்கிய அமளி மாட்டு*** *- தாங்கிக் கொண்டுள்ள படுக்கையின் பக்கத்தில் இருந்த;* ***ஓர் தவிசுடைப்பீடம் சேர்ந்தான்*** *- மெத்தை இட்ட அமரும் ஆசனத்தில் அமர்ந்தான்.*

இங்கு மாலியவான் இராவணன் அழைக்காமல் அவனைச் சந்திக்க வருகிறான்.

7284. ***இருந்தவன், இலங்கை வேந்தன் இயற்கையை எய்த***
நோக்கி,
பொருந்த வந்துற்ற போரில் தோற்றனன் போலும்
என்னா,
'வருந்தினை, மனமும்; தோளும் வாடினை;--நாளும்
வாடாப்
பெருந் தவம் உடைய ஐயா!-என், உற்ற பெற்றி?'
என்றான்.

இருந்தவன் *- தவிசுடைப் பீடத்தில் இருந்தவன் ஆகிய மாலியவான்;* ***இலங்கை வேந்தன்*** *- இராவணனுடைய;* ***இயற்கையை எய்த நோக்கி*** *- நிலைமையை உற்றுப் பார்த்து;* ***பொருந்த வந்துற்ற போரில் தோற்றனன் போலும் என்னா*** *- அண்மையில் நெருங்கி வந்த போரில் இவன் தோற்றுவிட்டான் போலும் என்று மனத்தில் எண்ணி;* ***நாளும் வாடாப் பெருந்தவம் உடைய ஐயா*** *- எந்நாளும் கெடாத பெருந்தவ ஆற்றல் பெற்ற ஐயனே!;* ***மனமும் வருந்தினை*** *- மனம் வருத்தமுற்றுள்ளாய்;* ***தோளும் வாடினை*** *- யார்க்கும் தோலாத தோள்களும் வாடியுள்ளன;* ***என் உற்ற பெற்றி என்றான்*** *- உற்ற செயல் யாது என வாய்விட்டு வினவினான்.*

இராவணன் நிகழ்ந்தவை கூறல்

7285. ***கவை உறு நெஞ்சன், காந்திக் கனல்கின்ற***
கண்ணன், பத்துச்
சிவையின் வாய் என்னச் செந் தீ உயிர்ப்பு உறத்
திறந்த மூக்கன்,
நவை அறு பாகை அன்றி அமுதினை நக்கினாலும்
சுவை அறப் புலர்ந்த நாவான், இனையன
சொல்லலுற்றான்;

கவை உறு நெஞ்சன் - துன்பம் மிகப் பொருந்திய மனத்தையும்; **காந்திக் கனல்கின்ற கண்ணன்** - நெருப்புப் போல் எரிகின்ற கண்ணினையும்; **பத்துச் சிவையின் வாய் என்ன** - பத்துத் துருத்திகளின் வாய் போன்று; **செந்தீ உயிர்ப்பு உறத் திறந்த மூக்கன்** - செந்தீயுடன் பெருமூச்சுக் காற்று வெளிப்படும் விடைத்த பத்து மூக்குகளையும்; **நவை அறு பாகை அன்றி** - குற்றமில்லாத வெல்லப்பாகையன்றி; **அமுதினை நக்கினாலும்** - அமுதத்தையே நக்கி உண்டாலும்; **சுவை அறப் புலர்ந்த நாவான்** - சுவை முழுதும் உறைக்காதவாறு உலர்ந்த நாவினையும் உடையவனான இராவணன்; **இனையன சொல்லலுற்றான்** - (கீழ்வரும்) இத்தகைய சொற்களைக் கூறத் தொடங்கினான்.

கவை-கவ்வை. இடைக்குறை. சிவை - துருத்தி. இராவணனின் சினமும் சோகமும் கலந்து வெளிப்படுமாறு இப்பாடல் அமைந்துள்ளது.

7286. ***'சங்கம் வந்து உற்ற கொற்றத் தாபதர்தம்மோடு***
எம்மோடு
அங்கம் வந்து உற்றது ஆக, அமரர் வந்து உற்றார்
அன்றே;
கங்கம் வந்து உற்ற செய்ய களத்து, நம் குலத்துக்கு
ஒவ்வாப்
பங்கம் வந்துற்றது அன்றி, பழியும் வந்துற்றது'
அன்றே?

சங்கம் வந்து உற்ற - தொகுதியாக வானரச் சேனையோடு வந்து சேர்ந்த; **கொற்றத் தாபதர்** - வெற்றியுடைய தவ வேடத்தையுடைய இராம இலக்குவர்; **தம்மோடு எம்மோடு** - தமக்கும் எமக்கும்; **அங்கம் வந்து உற்றது ஆக** - போர் வந்து மூண்டபோது; **அமரர் வந்து உற்றார் அன்றே** - அப்போரினைக் காணத் தேவர்கள் வந்தார்கள் அல்லவா; **கங்கம் வந்து உற்ற செய்ய களத்து** - கழுகுகள் பறந்து வந்து நெருங்கிய குருதியால் சிவந்த அப்போர்க்களத்தில்; **நம் குலத்துக்கு ஒவ்வாப் பங்கம் வந்து உற்றது**

அன்றி - நம் அரக்கர் குலத்துக்குப் பொருந்தாத தோல்வி வந்து பொருந்தியது அல்லாமல்; **பழியும் வந்து உற்றது** - தீராத பழியும் வந்து பொருந்தி விட்டது என்று இராவணன் கூறினான். அமரர் வந்து உற்றார் அன்றே - என்ற தொடர் இருவர் போரில் தேவர் ஏன் வந்தனர் என்று நடந்ததை நுண்ணறிவுடன் எண்ணிப் பார்க்கும் இராவணனின் அறிவுத் திறத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. எந்நிலையிலும் நுணுக்கமாக நடந்ததை எண்ணிப் பார்க்கும் மனத்திறம் உடையவன் இராவணன். சங்கம்-கூட்டம் கங்கம்-பருந்து அன்று, ஏ-அசைகள்.

7287. 'முளை அமை திங்கள் சூடும் முக்கணான் முதல்வர் ஆக,
கிளை அமை புவனம் மூன்றும் வந்து உடன் கிடைத்தவேனும்,
வளை அமை வரி வில் வாளி மெய் உற வழங்கும்ஆயின்,
இளையவன்தனக்கும் ஆற்றாது, என் பெருஞ் சேனை--நம்ப!

நம்ப - குல முதல்வ; முளை அமை திங்கள் சூடும் முக்கணான் - பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் சூடிய மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானை; **முதல்வர் ஆக** - முதலாகக் கொண்டு; **கிளை அமை புவனம் மூன்றும்** - மேலும் மேலும் வளருந்தன்மை கொண்ட மூன்று உலகத்திலுள்ள மக்களும்; **வந்து உடன் கிடைத்த வேனும்** - ஒரு சேர வந்து பக்கத் துணையாய் நின்றாலும்; **என் பெருஞ்சேனை** - என்னுடைய பெரிய படை; **வளை அமை வரிவில் வாளி** - வளைதல் பொருந்திய கட்டமைந்த வில்லிலிருந்து அம்புகளை; **மெய் உற வழங்கும் ஆயின்** - உடலில் உறப் பொருந்துமாறு வெளிப்படுத்தினால்; **இளையவன் தனக்கும் ஆற்றாது** - இளையவனாகிய இலக்குவனின் ஆற்றலுக்கு முன் நிற்க மாட்டாது.

கிளை - மென்மேல் வளர்தல். கிடைத்தவேனும் - பக்கத் துணையாயினும். சங்கரன் கொடுத்த வரமும் வாளும் பெற்றவனாதலால் முக்கணானை ஈண்டு இராவணன் நினைவு கூர்கிறான்.

7288. 'எறித்த போர் அரக்கர் ஆவி எண் இலா வெள்ளம் எஞ்சப்
பறித்த போது, என்னை அந்தப் பரிபவம் முதுகில் பற்றப்
பொறித்த போது, அன்னான் அந்தக் கூனி கூன் போக உண்டை
தெறித்த போது ஒத்தது அன்றி, சினம் உண்மை தெரிந்தது இல்லை.

எறித்த போர் அரக்கர் ஆவி - தன் மேல் படைக் கலங்களை எறிந்த போரில் வல்ல அரக்கரது உயிரினை; **எண் இலா வெள்ளம் எஞ்சப் பறித்த போது** - எண்ணிக்கையில் அடங்காத வெள்ளத்தவரில் ஒருவரும் எஞ்சி நிற்காமல் கவர்ந்த போதும்; **என்னை அந்தப் பரிபவம் முதுகில் பற்றப் பொறித்த போது** - எனக்கு இப்படிப்பட்ட அவமானம் முதுகில் தங்கும்படி அம்புகளைப் பதித்த போது; **அன்னான்** - அந்த இராமனிடம்; **அந்தக் கூனி கூன் போக உண்டை தெறித்த போது** - சிறு வயதில் கூனியின் கூன் போக வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு மண்ணுருண்டைகளை அடித்தபோது; **ஒத்ததன்றி** - இருந்த விளையாட்டு மனநிலையை ஒத்த மனநிலை அன்றி; **சினம் உண்மை தெரிந்தது இல்லை** - சினம் இருந்த நிலை தெரியவில்லை.

இத்தோல்வித் துன்பத்தை என் முதுகில் தங்கும்படி இராமன் செய்தான் என்பது பொருள்.

7289. ***'மலை உறப் பெரியர் ஆய வாள் எயிற்று அரக்கர்***
தானை
நிலையுறச் செறிந்த வெள்ளம் நூற்று-இரண்டு
எனினும், நேரே
குலை உறக் குளித்த வாளி, குதிரையைக் களிற்றை
ஆளைத் தலை உறப் பட்டதுஅல்லால், உடல்களில் தங்கிற்று
உண்டோ?

மலை உறப் பெரியர் ஆய - மலையை மாறுபட்டுப் பெரிய உடலினை உடைய; **வாள் எயிற்று அரக்கர் தானை** - கூர்மையான பற்களை உடைய அரக்கரது சேனை; **நிலை உறச் செறிந்த வெள்ளம் நூற்று இரண்டு எனினும்** - இராமனை நிலையாக நெருங்கி நின்றவை நூற்று இரண்டு வெள்ளம் எனினும்; **நேரே குலை உறக்குளித்த வாளி** - அவனால் நேராகக் குறி தவறாமல் செலுத்தப்பட்ட அம்புகளின் தொகுதி; **குதிரையைக் களிற்றை ஆளை** - குதிரைப் படையினையும், யானைப்படையினையும், காலாட்படையினையும்; **தலை உறப்பட்டது அல்லால்** - தலைகீழ் உறச் செய்ததன்றி; **உடல்களில் தங்கிற்று உண்டோ** - எந்த உடலிலும் தடைப்பட்டு நின்றதுண்டோ, இல்லை.

இராமன் அம்பை முன்னும் (3880, 3881, 4000) வியந்து பேசுவர்.

7290. ***'போய பின், அவன் கை வாளி உலகு எலாம்***
புகுவது அல்லால்,
ஓயும் என்று உரைக்கலாமோ, ஊழி சென்றாலும்?

ஊழித்
தீயையும் தீய்க்கும்; செல்லும் திசையையும் தீய்க்கும்;
சொல்லும்,
வாயையும் தீய்க்கும்; முன்னின், மனத்தையும்
தீய்க்கும் மன்னோ.

அவன் கை வாளி போய பின் - அந்த இராமன் கையிலுள்ள வில்லிலிருந்து அம்பு வெளிப்படத் தொடங்கினால் அது; **உலகு எலாம் புகுவது அல்லால்** - உலகமெல்லாம் புகுந்து எய்த இலக்கைத் தேடிச் செல்வதல்லாமல்; **ஓயும் என்று உரைக்கலாமோ** - ஓய்ந்து விடும் என்று சொல்லலாமா? சொல்ல இயலாது; **ஊழி சென்றாலும்** - ஊழிக்காலம் ஆனாலும்; **ஊழித் தீயையும் தீய்க்கும்** - அவ்வூழிக்காலத்தில் தோன்றும் ஊழித்தீயையும் தீய்க்கும்; **செல்லும் திசையையும் தீய்க்கும்** - அவ்வம்பு செல்லுகின்ற திசைகளையெல்லாம் தீய்க்கும்; **சொல்லும் வாயையும் தீய்க்கும்** - மாறுபடப் பேசுவோர் வாயையும் தீய்க்கும்; **முன்னின் மனத்தையும் தீய்க்கும்** - மாறுபட எண்ணுவோர் மனத்தையும் தீய்க்கும்.

இராமனது அம்பின் கொடுமையை இப்பாடல் விளக்குகிறது. ஊழித்தீ, செல்லும் திசை, மாறுபடப் பேசும் வாய், எண்ணும் மனம் ஆகியவற்றைத் தீய்க்கும் என்றது ஊழிக்காலம் என்னும் கால தத்துவத்தையும், திசைகள் என்ற இடஞ்சார் தத்துவத்தையும், வாய் என்ற உடல் உறுப்பையும் மனம் என்ற உருவமற்ற பொருளையும் கடந்து அழிக்கும் ஆற்றல் இங்கு விளக்கப்படுகிறது. மன், ஓ-அசை.

7291. 'மேருவைப் பிளக்கும் என்றால், விண் கடந்து ஏகும்
என்றால்,
பாரினை உருவும் என்றால், கடல்களைப் பருகும்
என்றால், ஆருமே அவற்றின் ஆற்றல்; ஆற்றுமேல்,
அனந்தகோடி,
மேருவும், விண்ணும், மண்ணும், கடல்களும்
வேண்டும் அன்றே?

மேருவைப் பிளக்கும் என்றால் - மேரு மலையைப் பிளக்கும்படி சொன்னாலும்; **விண் கடந்து ஏகும் என்றால்** - ஆகாயத்தைக் கடந்து அப்பால் ஏகுக என்று சொன்னாலும்; **பாரினை உருவும் என்றால்** - நிலவுலகை ஊடுருவுக என்று சொன்னாலும்; **கடல்களைப் பருகும் என்றால்** - கடல்களைப் பருகுக என்று சொன்னாலும்; **அவற்றின் ஆற்றல் ஆருமே** - அவ்வம்புக்கு ஆற்றல் நிரம்பி இருக்கும்; ஆற்றுமேல் - அவ்வம்பின் விரைவைத் தாங்குவதற்கு; **அனந்த கோடி மேருவும் விண்ணும் மண்ணும் கடல்களும் வேண்டும் அன்றே** - கோடிக்கணக்கான மேரு மலையும் விண்ணும் மண்ணும் கடல்களும் வேண்டும்.

நிலம், நீர், தீ, வளி, வான் என்ற ஐம்பூதங்களில் நிலம், நீர், விண் ஆகிய பூதங்களை வெற்றி கொள்ளும் ஆற்றல் உடையது இராமனின் அம்பு என்பதை இப்பாடலிலும், தீ எனும் பூதத்தை முந்தைய பாடலிலும் சுட்டிய ஆசிரியர் வளி போல் வேகமுடையது அவனது அம்பு என்பதைக் குறிக்க வாளியை விலக்கி ஏனைய பூதங்களின் ஆற்றலை வெல்லும் தன்மையை விளக்கிக் காட்டியுள்ளார். ஆறுமே - அடங்குமோ (அடங்காது என்றபடி) எதுகை நோக்கி ஆருமே என்று நின்றது எனக் கொள்ளல் நேரிது. இத்துடன் 3878, 5185, ஆகிய எண்ணுள்ள பாடல்களை ஒப்பிட்டுச் சுவைத்துக் காண்க.

7292. 'வரி சிலை நாணில் கோத்து வாங்குதல் விடுதல் ஒன்றும்
தெரிகிலர், அமரரேயும்; ஆர் அவன் செய்கை தேர்வார்?
"பொரு சினத்து அரக்கர் ஆவி போகிய போக" என்று
கருதவே, உலகம் எங்கும் சரங்களாய்க் காட்டும் அன்றே.

வரிசிலை நாணில் கோத்து - *இராமன் கட்டமைந்த வில்லில் நாணைப் பூட்டி;* **வாங்குதல் விடுதல் ஒன்றும்** - *வளைத்தலையும் அம்பை விடுதலையும் ஆகிய ஒன்றையும்;* **அமரரேயும் தெரிகிலர்-** *இமையா நாட்டத்துத் தேவர்களும் தெரிந்து கொள்ள முடியாதென்றால்;* **ஆர் அவன் செய்கை தேர்வார்** - *அவனுடைய அம்பு விடுந்திறனாகிய செய்கையை ஆய்ந்து அறியக் கூடியவர் யார் உளர்;* **பொருசினத்து அரக்கர் ஆவி** - *போரினைச் சினந்து செய்யும் அரக்கர்களுடைய உயிரை;* **போகிய போக என்று கருதவே** - *போக்குவதற்காகச் செய்க என்று சங்கற்பித்த அளவிலே;* **உலகம் எங்கும் சரங்களாய்க் காட்டும் அன்றே** - *உலகம் முழுவதும் அம்பு மயமாய் ஆகிவிடும்.*

வாங்குதல், விடுதல்-தொழிற்பெயர்கள், போகிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

7293. 'நல் இயல் கவிஞர் நாவில் பொருள் குறித்து அமர்ந்த நாமச்
சொல் என, செய்யுள் கொண்ட தொடை என, தொடையை நீக்கி
எல்லையில் சென்றும் தீரா இசை என, பழுது இலாத
பல் அலங்காரப் பண்பே காகுத்தன் பகழி மாதோ.

காகுத்தன் பகழி - *இராமனுடைய அம்புகள்;* ***நல் இயல் கவிஞர்*** - *கருவில் திருவுடைக் கவிஞர்களின்;* ***நாவில் பொருள் குறித்து அமர்ந்த*** - *நாவில் பொருளுக்குத் தக வெளிப்பட்ட;* ***நாமச் சொல் என*** - *சிறப்புடைய சொற்கள் போலவும்;* ***செய்யுள் கொண்ட தொடை என*** - *செய்யுளில் அமைந்துள்ள தொடை போலவும்;* ***தொடையை நீக்கி*** - *தொடையைத் தாண்டி;* ***எல்லையில் சென்றும் தீரா இசை என*** - *அளவிட்டுச் சொல்ல முடியாத நீங்காத இசை போலவும்;* ***பழுதிலாத பல் அலங்காரப் பண்பே*** - *குற்றமற்ற பலவகைப்பட்ட அலங்காரப் பண்பு கொண்டவை ஆகும்.*

நல்இயல் கவிஞர் நாவிலிருந்து வரும் சொற்கள் பொருத்தமான இடத்தில் வந்து செய்யுளில் வேகம் குன்றாமல் விழுவது போல், இராமன் பகழியும் சரியான இலக்கைச் சரியான வேகத்தோடு சென்றடையும். இதனையே கம்பர் பிறிதோரிடத்தில் "சொல் ஒக்கும் கடிய வேகச் சுடுசரம்" (388) என்கிறார். கவிஞர் நாவரும் சொல் எனத் தொலைவிலாத் தூணி" (7130) என்பதை இதனுடன் ஒப்பிடுக. செய்யுளில் தொடை என்னும் ஒழுங்கு முறை இருப்பது போல் இராமன் பகழியும் ஒழுங்கும் பரந்து விரியும் தன்மையும் பெற்றது. செய்யுளின் அடி நாதமாக யாப்பிசை இருப்பது போல இராமன் பகழியின் வேகம் இசைவாக அமைந்துள்ளது. பல் அலங்காரப் பண்பு போல பகழியில் பல செயல்கள் ஒன்றுபட்டுள்ளன என்கிறார் கவிஞர்.

7294. 'இந்திரன் குலிச வேலும், ஈசன் கை இலை மூன்று என்னும்
மந்திர அயிலும், மாயோன் வளை எஃகின் வரவும் கண்டேன்;
அந்தரம் நீளிது, அம்மா! தாபதன் அம்புக்கு ஆற்றா
நொந்தனென் யான் அலாதார் யார் அவை நோற்ககிற்பார்?

இந்திரன் குலிச வேலும் - *இந்திரனுடைய வச்சிராயுதமும்;* ***ஈசன் கை இலை மூன்று என்னும் மந்திர அயிலும்*** - *சிவபிரானின் கைகளில் உள்ள மூன்று இலை வடிவத்தைக் கொண்ட மந்திர ஆற்றல் பொருந்திய முத்தலைச் சூலமும்;* ***மாயோன் வளை எஃகின் வரவும் கண்டேன்*** - *திருமாலின் வளைந்த சக்கரப் படையின் வருகையையும் பல போர்களில் கண்டுள்ளேன்;* ***அந்தரம் நீளிது அம்மா*** - *அப்படைகளுக்கும் இராமனுடைய அம்புக்கும் வேற்றுமை மிகுதி;* ***யான் தாபதன் அம்புக்கு ஆற்றா நொந்தனன்*** - *இந்திரன் படை, ஈசன் கை மந்திர அயில், மாயோன் வளை எஃகின் வரவு ஆகியவற்றை எளிமையாகப் பொறுத்த யான் தவவேடம் பூண்ட இராமன் அம்புக்குப் பொறுக்க மாட்டாது நொந்தனன்;* ***அலாதார் யார் அவை நோற்ககிற்பார்*** - *யானல்லாத மற்றையோர் யார் அவ்வம்பின் ஆற்றலை எதிர்த்துத் தாங்க வல்லார்.*

அந்தரம்-வேற்றுமை, நோற்ககிற்பார்-பொறுக்க வல்லவர்.

acharya.org

7295. ***'பேய் இருங் கணங்களோடு சுடு களத்து உறையும் பெற்றி***
ஏயவன் தோள்கள் எட்டும், இந்திரன் இரண்டு தோளும்,
மா இரு ஞாலம் முற்றும் வயிற்றிடை வைத்த மாயன்
ஆயிரம் தோளும், அன்னான் விரல் ஒன்றின் ஆற்றல் ஆற்றா.

பேய் இருங்கணங்களோடு - பெரிய கரிய பேய்க் கூட்டத்தோடு; **சுடுகளத்து உறையும்** - சுடுகாட்டிலே வாழ்கின்ற; **பெற்றி ஏயவன்** - தன்மை பொருந்தியவனான இராமபிரானின்; **தோள்கள் எட்டும்** - எட்டுத் தோள்களும்; **இந்திரன் இரண்டு தோளும்** - இந்திரனுடைய இரண்டு தோள்களும்; **மா இரு ஞால முற்றும்** - மிகப் பெரிய உலகம் முழுவதையும்; **வயிற்றிடை வைத்த மாயன்** - தன் திருவயிற்றடக்கிய திருமாலின்; **ஆயிரம் தோளும்** - ஆயிரந்தோள்களும்; **அன்னான் விரல் ஒன்றின் ஆற்றல் ஆற்றா** - அந்த இராமனுடைய ஒரு விரலின் ஆற்றலுக்குத் தாங்க மாட்டாது.

7296. ***'சீர்த்த வீரியராய் உள்ளார், செங் கண் மால் எனினும், யான் அக்***
கார்த்தவீரியனை நேர்வார் உளர் எனக் கருதல் ஆற்றேன்;
பார்த்த போது, அவனும், மற்று அத் தாபதன் தம்பி பாதத்து
ஆர்த்தது ஓர் துகளுக்கு ஒவ்வான்; ஆர் அவற்கு ஆற்றகிற்பார்?

சீர்த்த வீரியராய் உள்ளார் - மிகு புகழ் பொருந்திய வீரர்கள் எனப்படுபவர்களில்; **செங்கண் மால் எனினும்** - சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலே என்றாலும்; **அக்கார்த்த வீரியனை நேர்வார் உளர் என** - அவர்கள் அந்தக் கார்த்த வீரியனுடைய ஆற்றலுக்கு ஒப்பாக உளர் என; **யான் கருதல் ஆற்றேன்** - நான் கருதுதலைச் செய்யேன்; **பார்த்தபோது** - எண்ணிப் பார்க்கும் இடத்து; **அவனும்** - அக்கார்த்த வீரியனும்; **அத்தாபதன் தம்பி** - அந்தத் தவக்கோலத்தையுடைய இராமனின் தம்பியாகிய இலக்குவனது; **பாதத்து ஆர்த்தது ஓர் துகளுக்கு** - பாதத்திலே ஒட்டிக்கொண்டுள்ள ஒரு தூசிக்கு; **ஒவ்வான்** - ஒப்பாக மாட்டான்; **ஆர் அவற்கு ஆற்றகிற்பார்** - (என்றால்) அந்த இராமனுக்கு முன் எதிர் நிற்க வல்லார் யார் எவருமில்லை என்றவாறு.

இராவணன் கார்த்த வீர்யாச்சுனனிடத்தில் தோற்றவன் ஆதலின் இங்கு அவனைப் பாராட்டிக் கூறினான். இதனை முன்வந்துள்ள 5203ம் பாடலோடு ஒப்பிட்டுக் காண்க.

7297. 'முப்புரம் ஒருங்கச் சுட்ட மூரி வெஞ் சிலையும், வீரன்
அற்புத வில்லுக்கு, ஐய! அம்பு எனக் கொளலும் ஆகா;
ஒப்பு வேறு உரைக்கல் ஆவது ஒரு பொருள் இல்லை; வேதம்
தப்பின போதும், அன்னான் தனு உமிழ் சரங்கள் தப்பா.

ஐய - ஐயனே; **முப்புரம் ஒருங்கச் சுட்ட** - முப்புரங்களையும் ஒருங்கே அழித்த; **மூரி வெஞ்சிலையும்** - வலிமை பொருந்திய சிவபிரானது வில்; **வீரன்** - இராமனது; **அற்புத வில்லுக்கு** - கோதண்டமாகிய அற்புத ஆற்றல் நிறைந்த வில்லுக்கு; **அம்பு எனக் கொளலும் ஆகா** - அம்பு என்று கொள்ளுவதற்கும் அதற்கு ஒப்பு என்று சொல்ல வேறு ஒரு பொருளும் இல்லை; **வேதம் தப்பின போதும்** - வேதம் ஓதுவதால் வரும் பயன்கள் ஓதியவரைச் சென்றடையாமல் தப்பினாலும்; **அன்னான்** - அந்த இராமனது; **தனு உமிழ் சரங்கள் தப்பா** - வில்லிலிருந்து வெளிப்படுகின்ற அம்புகள் இலக்குத் தவற மாட்டா.

7298. 'உற்பத்தி அயனே ஒக்கும்; ஓடும்போது அரியே ஒக்கும்;
கற்பத்தின் அரனே ஒக்கும், பகைஞரைக் கலந்த காலை;
சிற்பத்தின் நம்மால் பேசச் சிறியவோ? என்னைத் தீராத்
தற்பத்தைத் துடைத்த என்றால், பிறிது ஒரு சான்றும் உண்டோ?

உற்பத்தி அயனே ஒக்கும் - இராமனது அம்புகள் தோன்றும் போது பிரம தேவனை ஒக்கும்; **ஓடும் போது அரியே ஒக்கும்** - பகைவர் மேல் செல்லும் போது ஆயிரமுகம் உடைய திருமாலை ஒக்கும்; **பகைஞரைக் கலந்த காலை** - பகைவரை அழிக்கச் சேரும்போது; **கற்பத்தின் அரனே ஒக்கும்** - யுக முடிவுக் காலத்துச் சங்கார மூர்த்தியை ஒக்கும்; சி **ற்பத்தின் நம்மால் பேசச் சிறியவோ** - அவ்வம்புகளின் தொழில் திறமை நம் போன்றோரால் பேசப்படும் சிறுமையுடையதன்று; **என்னை** - என் இடமிருந்து; **தீராத் தற்பத்தைத் துடைத்த** - என்றும் நீங்காத செருக்கையே முழுதும் நீக்கியது என்றால்; **பிறிது ஒரு சான்றும் உண்டோ** - அதன் ஆற்றற்கு வேறு கரி வேண்டுமோ? வேண்டா என்றவாறு.

காத்தற் கடவுளாகிய அரியைப் போல அம்புகள் தம்மைப் பாதுகாத்து இலக்கை நோக்கிச் செல்லும் என்பது ஓர் பொருள். சிற்பம் - பேச்சாற்றல் எனினும் ஆம். தற்பம் - செருக்கு.

7299. ***'குடக்கதோ? குணக்கதேயோ? கோணத்தின் பாலதேயோ?***
தடத்த பேர் உலகத்தேயோ? விசும்பதோ? எங்கும்தானோ?
வடக்கதோ? தெற்கதோ? என்று உணர்ந்திலன்;-- மனிதன் வல்வில்--
இடத்ததோ? வலத்ததோ? என்று உணர்ந்திலேன் யானும் இன்னும்.

மனிதன் வல்வில் - *மனிதனாகிய இராமன் கைக்கொண்டுள்ள வலிமையான வில்;* **குடக்கதோ** - *மேற்குப் பகுதியில் உள்ளதா?;* **குணக்கதோ** - *மேற்குப் பகுதியில் உள்ளதா?;* **கோணத்தின் பாலதேயோ** - *திசை மூலைப் பகுதியில் உள்ளதா?;* **வடக்கதோ** - *வடக்குப் பகுதியில் உள்ளதா?* **தெற்கதோ** - *தெற்குப் பகுதியில் உள்ளதா?* **தடத்த பேர் உலகத்தேயோ** - *அகன்ற பெரிய உலகத்திலுள்ளதா?* **விசும்பதோ** - *ஆகாயத்தில் உள்ளதா?* **எங்கும் தானோ** - *எல்லா இடங்களிலும் உள்ளதா?* **என்று உணர்ந்திலன்** - *என்று அவனுடன் போரிட்ட யான் உணர்ந்தேன் இல்லை;* **யானும் இன்னும்** - *இன்னும் கூட யான் அது;* **இடத்ததோ** - *இடப்புறத்தில் உள்ளதா?* **வலத்ததோ** - *வலப்புறத்தில் உள்ளதா என்று உணர்ந்திலேன் - என்று உணர முடியாதவனாய் உள்ளேன்.*

எங்கிருந்து அம்பு எய்யப்படுகிறது என்று நின்று நிதானித்துப் பார்த்து அறிந்து கொள்ள முடியாதவாறு இராமன் அம்பு மழை பொழிந்ததால், எத்திசையில் இருந்து (அல்) எப்புறத்தில் இருந்து வில் அம்பு பொழிகிறது என்பதை அறியமுடியவில்லை என்று இராமனின் வில்லாற்றலை இராவணன் இப்பகுதியில் குறிப்பிடுகிறான். தடத்த - அகன்ற.

7300. ***'ஏற்றம் ஒன்று இல்லை என்பது ஏழைமைப் பாலது அன்றே?***
ஆற்றல் சால் கலுழனேதான் ஆற்றுமே, அமரின் ஆற்றல்!--
காற்றையே மேற்கொண்டானோ? கனலையே கடாவினானோ?
கூற்றையே ஊர்கின்றானோ?--குரங்கின்மேல் கொண்டு நின்றான்.

குரங்கின் மேல் கொண்டு நின்றான் - *அனுமனை வாகனமாகக் கொண்டு போரில் எதிர் நின்ற இராமன்;* **காற்றையே மேற்கொண்டானோ** - *காற்றை வாகனமாகக் கொண்டுள்ளானோ?;* **கனலையே கடாவினானோ** - *தீயை வாகனமாகக் கொண்டுள்ளானோ;* **கூற்றையே ஊர்கின்றானோ** - *இயமனை வாகனமாகக்*

கொண்டுள்ளானோ?; **ஏற்றம் ஒன்று இல்லை என்பது** - (எனவே) அவனது வாகனத்துக்குப் பெருமை ஒன்றும் இல்லை என்பது; **ஏழைமைப் பாலது அன்றே** - அறியாமையின் பாற்பட்டது அல்லவா? **அமரின் ஆற்றல்** - வாகனமாகிய அனுமன் போரில் செய்யும் செயலை; **ஆற்றல் சால் கலுழனே தான் ஆற்றுமே** - வலிமை பொருந்திய திருமாலின் வாகனமாகிய கருடன்தான் செய்யுமோ என்றவாறு.

இதில் இராமனின் வாகனமாகிய அனுமனின் வேகம், சினம், அழிக்கும் தொழில் ஆகியவை விளக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளன. திருவடியின் சிறப்பை இதனால் உணர்க.

7301. **'போய் இனித் தெரிவது என்னே? பொறையினால் உலகம் போலும்**
வேய் எனத் தகைய தோளி இராகவன் மேனி நோக்கி,
தீ எனக் கொடிய வீரச் சேவகச் செய்கை கண்டால்,
நாய் எனத் தகுதும் அன்றே, காமனும் நாமும் எல்லாம்.

பொறையினால் உலகம் போலும் - அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போல் பொறுமையுடைய; **வேய் எனத் தகைய தோளி** - மூங்கில் எனத் தகுந்த தோளினையுடைய சீதை; **இராகவன் மேனி நோக்கி** - இராமனின் திருமேனி அழகையும்; தீ எனக் கொடிய **வீரச் சேவகச் செய்கை கண்டால்** - தீயினை ஒத்த பெரும் போர் வீரத்தையும் முன்பே கண்டிருத்தலால்; **காமனும் நாமும்** - மன்மதனும் யாமும்; **எல்லாம்** - மற்றையோரும்; **நாய் எனத் தகுதும் அன்றே** - அவளுக்கு நாய் என்று சொல்வதற்குத் தகுவோம் அல்லவா?; **போய் இனித் தெரிவது என்னே** - இனிமேல் போய் அவளது மனத்தைத் தெரிய என்ன உள்ளது என்றவாறு.

இராமனின் திருமேனியழகையும் பெரும் போர் வீரத்தையும் சீதை கண்டிருத்தலால் போய் இனித் தெரிவது என்னே என்றான் என்க. சேவகம் - வீரம். (மிக்கவீரம்) "தோளி இராகவன்" என்ற இசைவு அவளுக்கேற்றவன் அவனே என்ற இராவணன் உள்ளுணர்வை வெளிப்படுத்தியது.

7302. **'வாசவன், மாயன், மற்றை மலருளோன், மழு வாள் அங்கை**
ஈசன் என்று இனைய தன்மை இளிவரும் இவரால் அன்றி,
நாசம் வந்து உற்ற போதும், நல்லது ஓர் பகையைப் பெற்றேன்;--
பூசல் வண்டு உறையும் தாராய்!--இது இங்குப்

புகுந்தது' என்றான்.

பூசல் வண்டு உறையும் தாராய் - ஒலிக்கும் வண்டுகள் தங்குகின்ற மாலை அணிந்த மார்பினனே; **வாசவன்** - இந்திரன்; மாயன் - திருமால்; **மற்றை மலருளோன்** - மற்றும் உள்ள தாமரை மலரில் உறையும் நான்முகன்; **மழுவாள் அங்கை ஈசன்** - மழுப்படையைக் கையில் கொண்ட சிவன்; **என்று இனைய தன்மை** - என்று இப்படிப்பட்ட தன்மை கொண்ட; **இளிவரும் இவரால் அன்றி** - இகழ்ச்சிக்குரிய தன்மை கொண்ட இவர்களன்றி; **நாசம் வந்து உற்றபோதும்** - அழிவுக்காலம் வந்து நெருங்கி விட்ட போதும்; **நல்லது ஓர் பகையைப் பெற்றேன்** - சிறந்தது ஓர் பகையை அடைந்தேன்; **இது இங்குப் புகுந்தது என்றான்** - இதுவே இங்கு நிகழ்ந்தது என இராவணன் மாலியவானிடம் கூறினான்.

பகைவனைப் பற்றிப் புரிந்து கொண்டுள்ள இராவணன் நாசம் வந்துற்றபோது நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன் என்கிறான், பிறிதோரிடத்தில் 'என்னையே நோக்கி யான் இந்நெடும் பகை தேடிக்கொண்டேன்' *(9123)* என்பதை இணைத்து நோக்குக. இளிவரும் - இகழ்ச்சிக்கு ஆளான இவர். பகைவனை மனம் திறந்து பாராட்டும் இயல்பு இராவணன் பால் முன்னைய படலத்தும் கண்டதே ஆகும்.

மாலியவான் இராவணனுக்குக் கூறுதல்

7303. ***"முன் உரைத்தேனை வாளா முனிந்தனை; முனியா உம்பி***
இன் உரைப் பொருளும் கேளாய்; ஏது உண்டுஎனினும், ஓராய்;
நின் உரைக்கு உரை வேறு உண்டோ?--நெருப்பு உரைத்தாலும், நீண்ட
மின் உரைத்தாலும், ஒவ்வா விளங்கு ஒளி அலங்கல் வேலோய்!

நெருப்பு உரைத்தாலும் - நெருப்பை உவமை என உரைத்தாலும்; **நீண்ட மின் உரைத்தாலும்** - வானத்தில் தோன்றும் நீண்ட மின்னலை உவமை என உரைத்தாலும்; **ஒவ்வா விளங்கு ஒளி** - ஒப்பாகாது விளங்குகின்ற ஒளியுடைய; **அலங்கல் வேலோய்** - வெற்றி மாலை சூடிய வேற்படையை உடைய தலைவனே; **முன் உரைத்தேனை வாளா முனிந்தனை** - முன்பு இராமனின் ஆற்றலைக் கூறிய என்னை வீணே கோபித்தாய்; **முனியா உம்பி** - சினமென்னும் குணம் இல்லாத உன்னை ஒரு பொழுதும் வெறுக்காத வீடணன் கூறிய; **இன் உரைப் பொருளும் கேளாய்** - இனிய சொற்களில் பொதிந்துள்ள உட்பொருளையும் காதால் கேட்காமல் விட்டாய்; **ஏது உண்டு எனினும் ஓராய்** - நீ தோல்வியடையப் போவதற்குக் காரணம் உண்டு என்றாலும் அதை ஆராய்ந்து அறியாது விட்டு விட்டாய்; **நின் உரைக்கு உரை**

வேறு உண்டோ - எனினும் உன் சொல்லுக்கு மறுசொல் உண்டா என்கிறான் மாலியவான்.

முன் உரைத்தேனை வாளா முனிந்தனை என்ற வரி ஒற்றுக் கேள்விப் படலத்தில் மாலியவான் கூற்றை மறுத்தது. (6792, 6793) முனியா உம்பி இன் உரைப் பொருளும் கேளாய் என்பதை மேதாவிகட்கெல்லாம் மேலான மேன்மையனாகிய வீடணன் அறவுரை கூறிய போது (6371) இராவணன் மறு மொழி கொண்டு அறிக. ஏது உண்டு எனினும் ஓராய்-என்பதை (6148, 6150, 6151) பாடல்களில் காண்க.

7304. **'உளைவன எனினும், மெய்ம்மை உற்றவர், முற்றும் ஓர்ந்தார்,**
விளைவன சொன்னபோதும், கொள்கிலை; விடுதி கண்டாய்;
கிளைதரு சுற்றம், வெற்றி, கேண்மை, நம் கல்வி, செல்வம்,
களைவு அருந் தானையோடும் கழிவது காண்டி' என்றான்.

உளைவன எனினும் - மனத்திற்கு வருத்தம் தருவன என்றாலும்; **மெய்ம்மை உற்றவர்** - மெய்ம்மையான உறவினர்களும்; **முற்றும் ஓர்ந்தார்** - மேல் வருவனவற்றை முழுவதும் ஆய்ந்தவர்களும்; **விளைவன சொன்ன போதும்** - விளையப் போகிற செயல்களைச் சொன்னபோதும்; **கொள்கிலை** - நீ அவற்றை ஏற்றுக் கொள்ளாது; **விடுதி கண்டாய்** - விட்டிடுதலைச் செய்தாய் காண்; **கிளை தரு சுற்றம்** - தொகுதியாக உள்ள சுற்றத்தாரும்; **வெற்றி** - வெற்றியும்; **கேண்மை** - நட்பும்; **நம் கல்வி** - நமது கல்வியும்; **செல்வம்** - உறுபொருளும் உல்குபொருளும் ஒன்னார்த் தெறு பொருளுமாகிய செல்வமும்; **களைவு அருந்தானையோடு** - பிறரால் அழித்தற்கரிய அரக்கர் படையும்; **கழிவது காண்டி என்றான்** - அழிந்து படுவதை நீ காண்பாய்.

இராவணனிடம் வந்து மகோதரன் கூறுதல்

7305. **ஆயவன் உரைத்தலோடும், அப் புறத்து இருந்தான், ஆன்ற**
மாயைகள் பலவும் வல்ல மகோதரன் கடிதின் வந்து,
தீ எழ நோக்கி, 'என் இச் சிறுமை நீ செப்பிற்று? என்னா,
ஓய்வுறு சிந்தையானுக்கு உறாத பேர் உறுதி சொன்னான்;

ஆயவன் உரைத்தலோடும் - அந்த மாலியவான் அவ்வாறு சொன்ன உடனே; **அப்புறத்து இருந்தான்** - அப்புறத்திலே இருந்தானாகிய; **ஆன்ற மாயைகள் பலவும் வல்ல மகோதரன்** - மிக்க மாயைத் தொழில்கள் பலவற்றிலும் வல்லவனாகிய மகோதரன்; **கடிதின் வந்து** - விரைவாக வந்து; **தீ எழ நோக்கி** - தீ எழுமாறு சினந்து மாலியவானைப் பார்த்து; **என் இச்சிறுமை நீ செப்பிற்று என்னா** - நீ இப்படி நம் தலைவனைப் பார்த்துச் சிறுமையாகச் சொல்லியது என்னே என அதட்டிக் கேட்டு; **ஒய்வுறு சிந்தையானுக்கு** - தோல்வியால் துவண்டுள்ள மனத்தை உடைய இராவணனுக்கு; **உறாத பேர் உறுதி சொன்னான்** - நன்மை தராத பெரிய உறுதி மொழிகளைச் சொன்னான்.

உற்ற பேர் உறுதி சொல்லிய மாலியவானும் உறாத பேர் உறுதி சொன்ன மகோதரனும் இராவணனின் மனத்தை மாற்ற முயன்றனர். ஆனால் தன் மனதறிந்து சொல்லுவான் சொல்லையே ஏற்கும் இராவணன் மாலியவான் சொல்லை ஏற்காது மகோதரன் சொல்லை ஏற்றான். இது கருதியே நாட்டுப் புற வழக்கில் "இராவணனுக்கு மகோதரன் தோணியது போல" என்ற பழமொழி வழக்கில் உள்ளது.

7306. ' "நன்றி ஈது" என்று கொண்டால், நயத்தினை நயந்து, வேறு
வென்றியே ஆக, மற்றுத் தோற்று உயிர் விடுதல் ஆக,
ஒன்றிலே நிற்றல் போலாம், உத்தமர்க்கு உரியது; ஒல்கிப்
பின்றுமேல், அவனுக்கு அன்றோ, பழியொடு நரகம் பின்னை?

நயத்தினை நயந்து - இனியதைப் பெற விரும்பி; **நன்றி ஈது என்று கொண்டால்** - இது நல்லது என்று ஒரு செயலை மேற்கொண்டால்; **வேறு வென்றியே ஆக** - தோல்விக்கு வேறுபட்ட வெற்றியே விளையட்டும்; **மற்று தோற்று உயிர் விடுதல் ஆக** - அல்லது தோற்று உயிர் விடும் நிலையே விளையட்டும்; **உத்தமர்க்கு உரியது** - சிறப்பானவர்களுக்கு உரிய செயல்; **ஒன்றிலே நிற்றல் போலாம்** - மேற்கொண்ட அந்தச் செயல் ஒன்றில் மட்டும் ஊன்றி நிற்றலாம்; **ஒல்கிப் பின்று மேல்** - மனந்தளர்ந்து பின் வாங்குமேல்; **அவனுக்கு அன்றோ** - அவ்வாறு பின்வாங்குபவனுக்கலல்வா; **பழியொடு நரகம் பின்னை** - பிறகு இம்மைப் பழியும் மறுமை நரகமும் ஏற்படும்.

இங்குச் செயலின் தராதரத்தைக் கொண்டு வெற்றி தோல்வி பழி பாவம் நரகம் ஆகியவற்றை நோக்காது தன்மனக் கருத்துக்கு ஏற்பக்கூறும் மகோதரனின் மனநிலை இப்பாடலில் வெளிப்படுகிறது.

7307. 'திரிபுரம் எரிய, ஆங்கு ஓர் தனிச் சரம் துரந்த செல்வன்,

ஒருவன் இப் புவனம் மூன்றும் ஓர் அடி ஒடுக்கிக்
கொண்டோன்,
பொருது, உனக்கு உடைந்து போனார்; மானிடர்
பொருத போர்க்கு
வெருவுதி போலும்; மன்ன! கயிலையை வெருவல்
கண்டாய்!

மன்ன - மன்னனே; **கயிலையை வெருவல் கண்டாய்** - கயிலை மலையை அஞ்ச அசைத்தவனே; **திரிபுரம் எரிய** - முப்புரங்களும் எரியும்படி; **ஆங்கு ஓர்** - அங்கே ஒப்பற்ற; **தனிச்சரம்** - சிறப்பான அம்பைச்; **துரந்த செல்வன்** - செலுத்திய சிவபிரானும்; **ஒருவன்** - தான் ஒருவனே; **இப்புவனம் மூன்றும்** - இந்த உலகங்கள் மூன்றையும்; **ஓர் அடி ஒடுக்கிக் கொண்டோன்** - ஓரடியிலே அடக்கிக் கொண்ட திருமாலும்; **பொருது உனக்கு உடைந்து போனார்** - போர் செய்து உனக்குத் தோற்றுப் போனார்கள்; **மானிடர் பொருத போர்க்கு வெருவுதி போலும்** - அப்படி இருக்க மனிதர் புரியும் போருக்கு நீ அஞ்சுகிறாய் போலும் என்றான்.

கயிலையை அசைத்துச் சிவனையும் திருமாலையும் வென்ற இராவணனின் பழைய வெற்றிகளை நினைவூட்டி அண்மையில் ஏற்பட்ட தோல்வியை மறக்கச் செய்ய முயல்கிறான் மகோதரன். மானிடர் போருக்கு அஞ்சுகிறாய் போலும் என இராவணனின் மான உணர்ச்சியைத் தூண்டித் தோல்வியை மறக்கச் செய்ய முயல்கிறான்.

7308. ***' "வென்றவர் தோற்பர்; தோற்றோர் வெல்குவர்;***
எவர்க்கும் மேலாய
நின்றவர் தாழ்வர்; தாழ்ந்தோர் உயர்குவர்; நெறியும்
அஃதே"
என்றனர் அறிஞர் அன்றே! ஆற்றலுக்கு எல்லை
உண்டோ?
புன் தவர் இருவர் போரைப் புகழ்தியோ?-புகழ்க்கு
மேலோய்!

புகழ்க்கு மேலோய் - உரைப்பார் உரையாம் புகழ் கடந்து நின்ற மேம்பட்டவனே; **வென்றவர் தோற்பர்** - வெற்றி பெற்றவர்கள் தோல்வியடைவர்; **தோற்றோர் வெல்வர்** - தோல்வி அடைந்தவர் வெற்றி பெறுவர்; **எவர்க்கும் மேலாய் நின்றவர் தாழ்வர்** - பிறருக்கு மேலாக உயர்ந்து நின்றவர் தாழ்ச்சியடைவார்கள்; **தாழ்ந்தோர் உயர்குவர்** - தாழ்ந்து நின்றவர்கள் உயர்ச்சியடைவர்; **நெறியும் அஃதே** - உலகத்து முறை அதுதான்; **என்றனர் அறிஞர் அன்றே** - என்று உலகியல் அறிந்த அறிஞர்கள் கூறியுள்ளனர்; **ஆற்றலுக்கு எல்லை உண்டோ** - வல்லமைக்கு எல்லை இது எனக் கூற முடியுமா? **புன்தவர் இருவர் போரைப் புகழ்தியோ** - அதனால் புல்லிய தவவேடத்தை உடைய இருவர் செய்த போரை நீ புகழ்வது என்? என்றவாறு.

வெற்றி தோல்வி உயர்வு தாழ்வு வாழ்வில் ஏற்படுதல் இயற்கை நெறி, எனவே தோல்வியால் துவளற்க என இராவணனுக்குக் கூறியவாறு. அரசறிய வீற்றிருந்த வாழ்வு விழும் 'குடைநிழல் இருந்து குஞ்சரம் ஊர்ந்தோர் நடைமெலிந்து ஓரூர் நண்ணல் இயல்பு. அவற்றை இயல்பாக ஏற்றுச் செயல்பட வேண்டும் எனக் கூறியவாறு காண்க. புன்தவர்-என்ற சொல்லாட்சி எதிரியின் வலிமையைச் சரியாக மதிப்பிட முடியாதவன் மகோதரன் என்பதை விளக்க வந்தது.

7309. ***'தேவியை விடுதிஆயின், திறல்அது தீரும் அன்றே;***
ஆவியை விடுதல் அன்றி, அல்லது ஒன்று ஆவது உண்டோ?
தா அரும் பெருமை அம்மா நீ இனித் தாழ்த்தது என்னே?
காவல! விடுதி, இன்று இக் கையறு கவலை, நொய்தின்.

தேவியை விடுதி ஆயின் - சீதையை விட்டு விடுவாய் ஆனால்; **திறல் அது தீரும் அன்றே** - உன் வலிமையால் வந்து புகழ் நீங்கும் அல்லவா? **அல்லது** - அவ்வாறு விடாமல் போனால்; **ஆவியை விடுதல் அன்றி** - உயிரை விடுதல் அல்லது; **ஒன்று ஆவது உண்டோ** - வேறு ஒன்று நடப்பது உண்டோ? **தா அரும் பெருமை அம்மா** - இதுவரை அழிவில்லாத உன் பெருமையை; **நீ இனித் தாழ்த்தது என்னே** - இப்போது நீயே தாழ்த்திக் கொள்வது எதற்கு? **இன்று இக்கையறு கவலை** - இப்போது செயலற்றுப் போவதற்குக் காரணமான கவலையைக்; **காவல நொய்தின் விடுதி** - காவலனே விரைவாக விடுக. அம்மா-வியப்பிடைச் சொல். எதற்கும் கலங்கா இராவணன் கலங்கியமை குறித்த வியப்பைக் காட்ட வந்தது.

7310. ***'இனி இறை தாழ்த்தி ஆயின், இலங்கையும் யாமும் எல்லாம்***
கனியுடை மரங்கள் ஆக, கவிக் குலம் கடக்கும் காண்டி;
பனியுடை வேலைச் சில் நீர் பருகினன் பரிதி என்னத்
துனி உழந்து அயர்வது என்னே? துறத்தியால் துன்பம்' என்றான்.

இனி இறை தாழ்த்தி ஆயின் - இனி நொடிப் பொழுதேனும் நீ போர் செய்யாது தாமதித்தால்; **இலங்கையும்** - இலங்கை மாநகரமும்; **யாமும் எல்லாம்** - அரக்கர்களாகிய நாமும் பிறவும்; **கனியுடை மரங்கள் ஆக** - பழங்களைக் கொண்ட மரங்கள் போல்

ஆகுமாறு; **கவிக்குலம் கடக்கும்** - வானரர் கூட்டம் வென்று விடும்; **காண்டி** - இதனைக் காண்; **பனியுடை வேலைச் சில்நீர்** - குளிர்ச்சி பொருந்திய கடலில் உள்ள மிகுதியான நீரில் சிறிதளவு நீரைப்; **பருகினன் பருதி** - சூரியன் பருகினான்; **என்னத்** - என்பதற்காகத்; **துனி உழந்து** - மனவெறுப்புக் கொண்டு; **அயர்வது என்னே** - வருந்துவது எதற்காக? **துறத்தியால் துன்பம் என்றான்** - துன்பத்தை விட்டு விடுவாய் என்றான் மகோதரன்.

கடல்நீர் முழுவதையும் பருதி பருக முடியாதது போல இராவணனது பெரும்படை முழுவதையும் சீரை சுற்றிய இருவர் அழிக்க முடியாது என்ற குறிப்பும் காண்க. இறை - நொடிப் பொழுது. மன்னோ ஈற்றசை.

7311. **'முன், உனக்கு இறைவர் ஆன மூவரும் தோற்றார்; தேவர்**
பின், உனக்கு ஏவல் செய்ய, உலகு ஒரு மூன்றும் பெற்றாய்;
புல் நுனைப் பனி நீர் அன்ன மனிசரைப் பொருள் என்று உன்னி,
என், உனக்கு இளைய கும்பகருணனை இகழ்ந்தது?-எந்தாய்!

எந்தாய் - என் தந்தையே!; **முன் உனக்கு** - முன்பு உனக்கு; **இறைவர் ஆன மூவரும் தோற்றார்** - தலைமையுடைய அரி அரன் அயன் ஆகிய மூவரும் தோற்றனர்; **தேவர்பின்** - அதற்குப் பிறகு தேவர்கள் தோற்றார்கள்; **உலகு ஒரு மூன்றும்** - உலகு மூன்றையும்; **உனக்கு ஏவல் செய்யப் பெற்றாய்** - உனக்கு ஏவல் செய்யும்படி வென்று பெற்றுள்ளாய்; அப்படிப்பட்ட வரமும் வலிமையும் உடைய நீ; **புல் நுனைப் பனிநீர் அன்ன** - புல்லின் நுனியில் ஒட்டியுள்ள பனிநீரைப் போன்று உள்ள; **மனிசரைப் பொருள் என்று உன்னி** - மனிதர்களை ஒரு பொருளாக மதித்து எண்ணி; **என் உனக்கு இளைய கும்பகருணனை இகழ்ந்தது** - உனக்கு இளைய கும்பகருணனின் ஆற்றலை மதியாது இகழ்ந்தது என்ன காரணமோ? என்றவாறு.

மனிசரை-இழிவு குறித்து வந்த சொல் புல்நுனைப் பனிநீர் அன்ன மனிசர் - சில் வாழ்நாள், பல்பிணிச் சிற்றறிவுடைய வரவலிவில்லாத மானிடர். கும்பகருணனின் வலியை நினைப்பூட்டி, அவனைப் போருக்கு அனுப்புக என இராவணனை மகோதரன் தூண்டுகிறான்.

7312. **'ஆங்கு அவன்தன்னைக் கூவி, ஏவுதிஎன்னின், ஐய!**
ஓங்கலே போல்வான் மேனி காணவே ஒளிப்பர் அன்றே;
தாங்குவர் செரு முன் என்னின், தாபதர் உயிரைத் தானே

வாங்கும்' என்று இனைய சொன்னான்; அவன் அது
மனத்துக் கொண்டான்.

ஐய - தலைவனே; **ஆங்கு அவன் தன்னைக் கூவி** - அந்தக் கும்பகருணனை அழைத்து; **ஏவுதி என்னின்** - போர் செய்யக் கட்டளையிடுவாயாயின்; **ஓங்கலே போல்வான்** - மலை போன்ற அவனது; **மேனி காணவே ஒளிப்பர் அன்றே** - உடலின் தன்மையைக் காணவே அஞ்சி ஒளிந்து கொள்வார்களன்றோ? **தாங்குவர் செரு முன் என்னில்** - அவ்வாறு அஞ்சி ஒளிந்து கொள்ளாமல் எதிர் வந்து போர் செய்வர் எனில்; **தாபதர் உயிரைத்** - அந்தத் தவவேடம் கொண்ட இராம இலக்குவரது உயிரைத்; **தானே வாங்கும் என்று** - கும்பகருணனே போக்குவான் என்று; **இனைய சொன்னன்** - இத்தன்மையான வார்த்தைகளை மகோதரன் சொன்னான்; அவன் அது - அந்த இராவணன் அந்த சொல்லை; **மனத்துக் கொண்டான்** - மனத்திலே ஏற்றுக் கொண்டான்.

மகோதரன் சொல்லை இராவணன் புகழ்தல்

7313. **'பெறுதியே, எவையும் சொல்லி;--பேர்**
அறிவாள!-சீரிற்று
அறிதியே; என்பால் வைத்த அன்பினுக்கு அவதி
உண்டோ?
உறுதியே சொன்னாய்' என்னா, உள்ளமும்
வேறுபட்டான்;--
இறுதியே இயைவது ஆனால், இடை, ஒன்றால் தடை
உண்டாமோ?

பேர் அறிவாள - பேர் அறிவு உடையவனே; **பெறுதியே யெவையும் சொல்லி** - எல்லாவற்றையும் சொல்லால் பெறுவாய்; **சீரிற்று அறிதியே** - நீ சிறந்த செயலை அறிந்துள்ளாய்; **என்பால் வைத்த** - என்னிடத்தில் கொண்ட; **அன்பினுக்கு அவதி உண்டோ** - அன்பினுக்கு ஓர் எல்லை உண்டோ; **உறுதியே சொன்னாய்** - எனக்கு உறுதி தரும் செயலையே சொன்னாய்; **என்னா** - என்று புகழ்ந்து; **உள்ளமும் வேறுபட்டான்** - மனம் மாறுபட்டவன் ஆனான் இராவணன்; **இறுதியே இயைவது ஆனால்** - ஒருவனுக்கு இறுதி வந்து நேரும்போது; **இடை யொன்றால் தடை உண்டாமோ** - இடையில் வேறு ஒன்றினால் தடை உண்டாகுமோ? (உண்டாகாது என்றவாறு).

முதற்போரில் தோல்வியுற்றதால் இராமலக்குவரது வன்மை உணர்ந்து மனம் மாறி மாலியவானிடம் பேசிய இராவணன் மகோதரனால் மீண்டும் பழைய அழிவு நிலைக்கே தள்ளப்பட்டான் என்பதை விளக்க 'இறுதி ஒருவனுக்கு வருவது என்று விதி இருக்குமானால் வேறொன்றால் அது தடைப்படாது; இறுதி வந்தே தீரும்' என்ற பொதுப்பொருளைப் பின்வைத்தமை யான் இது வேற்றுப் பொருள் வைப்பணி.

இராவணன் ஏவலால் வீரர்கள் கும்பகருணனைத் துயில் எழுப்புதல்

7314. **'நன்று இது கருமம்' என்னா, 'நம்பியை நணுக ஓடிச்**
சென்று இவண் தருதிர்' என்றான்; என்றலும்
நால்வர் சென்றார்; தென் திசைக் கிழவன் தூதர் தேடினர் திரிவர் என்ன,
குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் கொற்ற மாக்
கோயில் புக்கார்.

நன்று இது கருமம் என்னா - கும்பகருணனைப் போருக்கு அனுப்பும் இச்செயல் செயத் தக்கதே என்று சொல்லி; **நம்பியை நணுக ஓடிச் சென்று இவண் திருதிர் என்றான்** - (தூதரை அழைத்த இராவணன் அவர்களிடம்) நீங்கள் ஓடிப்போய் ஆடவர் திலகனாய கும்பகருணனை இங்கே அழைத்து வாருங்கள் என்றான்; **என்றலும்** - என்று இராவணன் கூறிய அளவிலே; **தென்திசைக் கிழவன் தூதர்** - தெற்குத்திசைத் தலைவனாகிய இயமனது தூதர்; **தேடினர் திரிவர் என்ன** - தேடித்திரிவது போல; **நால்வர் சென்றார்** - நான்கு பேர் சென்றார்கள்; **குன்றினும் உயர்ந்த தோளான்** - அவர்கள் குன்றைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தோள்களை உடைய கும்பகருணனது; **கொற்ற மாக்கோயில் புக்கார்** - வெற்றி பொருந்திய பெரிய அரண்மனைக்குள் சென்று புகுந்தார்கள்.

இறுதிக்காலத்து நால்வர் தூக்கச் செல்லல் மரபு என்ற குறிப்பைக் காட்டியது போல் நால்வர் சென்றார் என்றது நயம். தேடினர் - முற்றெச்சம்.

7315. **கிங்கரர் நால்வர் சென்று, அக் கிரி அனான் கிடந்த கோயில்**
மங்குல் தோய் வாயில் சார்ந்து, 'மன்ன! நீ உணர்தி' என்ன,
தம் கையின் எழுவினாலே தலை செவி தாக்க, பின்னும்
வெங்கணான் துயில்கின்றானை வெகுளியால் இனைய சொன்னார்:

கிங்கரர் - பணியாளர்; **நல்வர் சென்று** - நல்வர் போய்: **அக்கிரி அனான்** - மலையை ஒத்தவனான கும்பகருணன்; **கிடந்த கோயில்** - படுத்துறங்கும் அரண்மனையின்; **மங்குல் தோய்** - மேகம் படிந்துள்ள; **வாயில் சார்ந்து** - வாயிலை அடைந்து; **மன்ன** -

அரசனே; **நீ உணர்தி என்ன** - நீ துயில் விட்டு எழுதி என்று சொல்லி; **தம் கையின் எழுவினாலே** - தங்கள் கையில் உள்ள இரும்புத் தூண்களால்; **தலை செவி தாக்க** - தலையிலும் செவியிலும் தாக்க; **பின்னும்** - அவ்வாறு செய்த பின்னும்; **வெங்கணான் துயில்கின்றானை** - கொடிய கண்களையுடைய தூங்குகின்ற கும்பகருணனைப் பார்த்து; **வெகுளியால்** - சினத்தினால்; **இனைய சொன்னார்** - இச்சொற்களைச் சொல்லலானார்.

கும்பகர்ணனை இவ்வாறு அன்றி வேறு வகையில் எழுப்பலாகாமை உணர்ந்தவர் ஆதலின், 'எழுவினால் தலைசெவி தாக்க என்றார். இராவணன் தோற்றதை உணர்ந்தபின் எழுப்புகின்றனர். ஆதலின் வெகுளியாற் சொல்லும் பின்வரும் சொற்களும் இயல்பானதே என்று உய்த்துணரலாம்.

கிங்கரர் கூற்றும் இராவணன் செயலும்

எழுசீர் சந்த விருத்தம்

7316. **'உறங்குகின்ற கும்பகன்ன! உங்கள் மாய**
வாழ்வு எலாம்
இறங்குகின்றது! இன்று காண்; எழுந்திராய்!
எழுந்திராய்!
கறங்கு போல வில்பிடித்த கால தூதர் கையிலே,
உறங்குவாய், உறங்குவாய்! இனிக் கிடந்து
உறங்குவாய்'!

உறங்குகின்ற கும்பகன்ன - உறங்குகின்ற கும்பகர்ணனே; **உங்கள்** - உங்களுடைய; **மாய வாழ்வு எலாம்** - பொய்யான வாழ்வு எல்லாம்; **இன்று இறங்குகின்றது** - இன்றில் இருந்து இறங்குவதற்குத் தொடங்கிவிட்டது; **எழுந்திராய் எழுந்திராய்** - அதனைக் காண்பதற்காக எழுந்திருப்பாய் எழுந்திருப்பாய்; **கறங்கு போல** - காற்றாடி போல் எல்லா இடத்திலும் திரிகின்ற; **வில்பிடித்த** - வில்லைப் பிடித்த; **காலதூதர்** - காலனுக்குத் தூதரானவர்; **கையிலே இனிக் கிடந்து** - கையில் இனிப் படுத்து; **உறங்குவாய் உறங்குவாய்** - தூங்குவாயாக.

இப்பாடலில் வெகுளிக்குரிய வலிய சந்தம் காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. அடுக்கு சந்தம் தழுவி வந்தது. எலாம் - இடைக்குறை. காலதூதர்-நான்காம் வேற்றுமைத் தொகை.

துயிலெழுப்பல்

7317. **என்று சொல்ல, அன்னவன் எழுந்திராமை கண்டு**
போய்,
'மன்றல் தங்கு மாலை மார்ப! வன் துயில்

எழுப்பலம்.'
அன்று, 'கொள்கை கேண்மின்' என்று மாவொடு
ஆளி ஏவினான்,
'ஒன்றன்மேல் ஓர் ஆயிரம் உழக்கிவிட்டு எழுப்புவீர்.'

என்று சொல்ல - என்று பலவாறு சொல்லி எழுப்பவும்; **அன்னவன்** - அந்தக் கும்பகருணன்; **எழுந்திராமை** - உறக்கத்தில் இருந்து எழுந்திராமையைக்; **கண்டு போய்** - கண்டு இராவணனிடம் திரும்பிப் போய்; **மன்றல் தங்கு மாலை மார்ப** - மணம் நிறைந்த மாலை அணிந்த மார்பை உடையவனே; **வன்துயில் எழுப்பலம்** - கும்பகருணனை வலிய உறக்கத்தில் இருந்து எழுப்ப வல்லோம் அல்லோம்; **என்று சொல்ல** - என்று கூற; **அன்று** - அப்போது (இராவணன்); **கொள்கை கேண்மின் என்று** - செய்யத்தக்க செயலைக் கேண்மின் என்று கூறி; **ஒன்றன் மேல்** - ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக; **மாவொடு ஆளி ஓர் ஆயிரம்** - ஓராயிரக்கணக்கான குதிரைகளையும் யாளிகளையும்; **உழக்கி விட்டு எழுப்புவீர்** - மிதிக்கச் செய்து எழுப்புவீர்; **என்று ஏவினான்** - என்று அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

7318. 'அனைய தானை அன்று செல்ல, ஆண்டு நின்று
பேர்ந்திலன்;
இனைய சேனை மீண்டது' என்று இராவணற்கு
இயம்பலும்
'வினையும் வல்ல நீங்கள் உங்கள் தானையோடு
சென்மின்' என்று,
இனைய மல்லர் ஆயிராரை ஏவி நின்று
இயம்பினான்.

அனையதானை - இராவணனால் அனுப்பப்பட்ட ஆயிரம் மாவோடாளியான அந்தச் சேனை; **அன்று செல்ல** - அப்போது கும்பகருணனை மிதித்துச் செல்லவும்; **ஆண்டு** - உறங்கிய இடத்தில்; **நின்று** - இருந்து; **பேர்த்திலன்** - அசையவில்லை; **இனையசேனை** - இந்தச் சேனை; **மீண்டது என்று** - எழுப்ப முடியாமல் திரும்பியது என்று; **இராவணற்கு இயம்பலும்** - கிங்கரர் நால்வரும் இராவணனுக்குச் சொல்ல; **மல்லர் ஆயிராரை** - ஆயிரம் மல்லர்களை; **இனைய வினையும் வல்ல நீங்கள்** - இப்படிப்பட்ட தொழில் செய்வதில் வல்லமை உடைய நீங்கள்; **உங்கள் தானையோடு சென்மின்** - உங்கள் படையுடன் செல்லுங்கள்; **என்று ஏவி நின்று இயம்பினான்** - என்று அவர்களுக்கு ஆணையிட்டு நின்று கூறினான்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7319. சென்றனர் பத்து நூற்றுச் சீரிய வீரர் ஓடி

மன்றல் அம் தொங்கலான்தன் மனம்தனில்
வருத்தம் மாற
இன்றுஇவன் முடிக்கும்' என்னா, எண்ணினர்;
எண்ணி, ஈண்ட,
குன்று என உயர்ந்த தோளான் கொற்றமாக் கோயில்
புக்கார்.

பத்து நூற்றுச் சீரிய வீரர் - ஆயிரம் சிறந்த வீரர்கள்; **மன்றல் அம் தொங்கலான் தன்** - மணம்மிக்க அழகிய மலர் மாலையணிந்த இராவணன் தன்; **வருத்தம் மாற** - மனவருத்தம் தீரும்படி; **இன்று இவன் முடிக்கும் என்னா** - இன்றே இக்கும்பகருணன் பகையை முடிப்பான் என; **எண்ணினர் எண்ணி ஈண்ட** - மனத்தில் பலவாறு எண்ணியவர்களாய் நெருங்கச் சூழ்ந்து; **குன்று என உயர்ந்த தோளான்** - குன்றைவிட உயர்ந்த தோள்களையுடைய கும்பகருணனது; **கொற்றமாக்கோயில்** - வெற்றி தங்கிய பெரிய அரண்மனைக்கண்; **ஓடிச் சென்றனர் புக்கார்** - ஓடிச் சென்று புகுந்தார்கள்.

சென்றனர்-முற்றெச்சம். பத்துநூறு-பண்புத்தொகை.

7320. **திண் திறல் வீரன் வாயில் திறத்தலும், சுவாத வாதம்**
மண்டுற, வீரர் எல்லாம் வருவது போவதாக,
கொண்டுறு தடக் கை பற்றி, குலமுடை வலியினாலே
கண் துயில் எழுப்ப எண்ணி, கடிது ஒரு வாயில்
புக்கார்.

கண்துயில் எழுப்ப எண்ணி - கொற்றமாக்கோயில் புக்க பத்து நூற்றுச் சீரியவீரர் கும்பகருணனைத் துயில் எழுப்பக் கருதிச் சென்று; **திண்திறல் வீரன்** - வலிமை மிக்க கும்பகருணனது; **வாயில் திறத்தலும்** - அரண்மனை வாயிலைத் திறந்தவுடன்; **சுவாதவாதம்** - மூச்சுக்காற்றானது; **மண்டுற** - மிகுதியாக வீசியதால் அதன் வேகத்திலிருந்து தப்பித் துயிலெழுப்புவதற்காக; **வீரர் எல்லாம் வருவது போவதாக** - அவ்வீரர்கள் தாங்கள் அலைக்கழிக்கப் படுவதைக் கண்டு; **கொண்டுறு தடக்கை பற்றி** - வலிமை கொண்டுள்ள தங்கள் கைகளை ஒருவருக்கொருவர் பிடித்துக் கொண்டு; **குலமுடை வலியினாலே** - ஒன்றாகத் திரண்ட தங்கள் வலிமையால்; **கடிது ஒருவாயில் புக்கார்** - விரைவாக வேறொரு வாயில் வழியாக புகுந்தார்கள்.

ஒரு வாயில் என்றது - பக்க வாயில் ஆகும். நேராக உள்ள வாயிலிற் புகுந்து மூச்சுக்காற்றால் தாக்கப்பட்டவர் பக்கவாயிலிற் புகுந்து எழுப்பலாயினர் என்க.

7321. **ஓதநீர் விரிந்ததென்ன உறங்குவான் நாசிக் காற்றால**

கோது இலா மலைகள் கூடி, வருவது போவதாக,
ஈது எலாம் கண்ட வீரர் ஏங்கினர், துணுக்கமுற்றார்;
போதுவான் அருகு செல்லப் பயந்தனர், பொறி
கொள் கண்ணார்.

பொறிகொள் கண்ணார் - தீப்பொறி வெளிப்படும் கண்ணையுடைய அவ்வீரர்கள்; **ஓதநீர் விரிந்த தென்ன உறங்குவான்** - கடல்நீரின் விரிந்த பரப்பு உறங்குவது போல் உறங்குகின்றவனான கும்பகருணனது; **நாசிக் காற்றால்** - மூச்சுக் காற்றினது வேகத்தால்; **கோது இலா மலைகள் கூடி** - குற்றம் இல்லாத மலைக்கூட்டங்கள் ஒன்று சேர்ந்து; **வருவது போவதாக** - வந்து செல்வதாக; **ஈதுஎலாம் கண்ட வீரர்** - இத்தன்மையைக் கண்ட வீரர்கள்; **ஏங்கினர்** - என்ன செய்வது என்று தெரியாது ஏக்கங்கொண்டு; **துணுக்கமுற்றார்** - மனநடுக்கங்கொண்டார்கள்; **போதுவான் அருகு செல்லப் பயந்தனர்** - அக்கும்பகருணனது அருகில் செல்ல அஞ்சினார்கள்.

மூச்சுக்காற்றின் நேர் வாயிலை இவர்கள் திறந்துவிட்டு மூடாமல் ஓடி வந்துவிட்ட படியால் அவ்வழியே மலைகள் கூடி வருவது போவதாயின. அக்காட்சியைப் பக்கவாயில் திறந்து உள்ளே நின்ற அவர்கள் கண்டு பயந்தனர்.

7322. ***'இங்கு இவன் தன்னை யாம் இன்று எழுப்பல் ஆம்***
வகை ஏது?' என்று,
துங்க வெவ் வாயும் மூக்கும் கண்டு, மெய்
துணுக்கமுற்றார்;
அங்கைகள் தீண்ட அஞ்சி, ஆழ் செவி அதனினூடு,
சங்கொடு தாரை, சின்னம், சமைவுறச் சாற்றலுற்றார்.

துங்கவெவ்வாயும் மூக்குங்கண்டு - கும்பகருணனது வலிய வாயினையும் மூக்கினையும் கண்டு; **மெய் துணுக்கமுற்றார்** - உடல் நடுங்கிய அவ்வீரர்கள்; **அங்கைகள் தீண்ட அஞ்சி** - தங்கள் கைகளினால் அவனைத் தொட்டு எழுப்பப் பயந்து; **இங்கு இவன் தன்னை** - இன்று இப்போது இவனை; **யாம் இன்று எழுப்பலாம் வகை ஏது என்று** - வேறு வகையில் யாம் இவனை இன்று எழுப்புவது எவ்வாறு என எண்ணி; **ஆழ் செவி அதனினூடு** - ஆழமான காதுகளின் உள்ளே; **சங்கொடு, தாரை, சின்னம்** - சங்கு அடிக்கும் தாரை, ஊதுகொம்பு ஆகிய கருவிகளின் மூலம், சமைவுறச் சாற்றலுற்றார் - பெருத்த பேரொலி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

7323. ***கோடு, இகல் தண்டு கூடம், குந்தம், வல்லோர்கள்***
கூடி,
தாடைகள், சந்து, மார்பு, தலை எனும் இவற்றில்

தாக்கி,
வாடிய கையர் ஆகி, மன்னவற்கு உரைப்ப, 'பின்னும்
நீடிய பரிகள் எல்லாம் நிரைத்திடும், விரைவின்'
என்றான்.

கோடு இகல் தண்டு - மலையோடு மாறுபட்ட தண்டாயுதமும்; **கூடம்** - சம்மட்டியும்; **குந்தம்** - ஈட்டி; **வல்லோர்கள் கூடி** - என்னும் இப்படைக்கலங்களைக் கையாள்வதில் பயிற்சி வலிமையுடையவர்கள் ஒருங்கு கூடித்; **தாடைகள்** - கும்பகருணனது கன்னத்தாடைகள்; **சந்து** - உடல் பொருத்துக்கள்; **மார்பு** - மார்பு; **தலை** - தலை; **எனும் இவற்றில் தாக்கி** - என்னும் உடலின் மெல்லிய பகுதிகளில் எல்லாம் தாக்கி; **வாடிய கையர் ஆகி** - துயிலெழுப்ப முடியாது கை ஓய்ந்தவர்களாய்; **மன்னவற்கு உரைப்ப** - இராவணனிடம் சென்று அதனைத் தெரிவிக்க; **பின்னும் நீடிய பரிகள் எல்லாம் விரைவின் நிரைத்திடும்** - அதற்கு அவன் இதற்கு மேல் நீண்ட குதிரைகளை எல்லாம் சீக்கிரம் வரிசையாக நிரம்பச் செலுத்துங்கள்; என்றான்.

7324. ***கட்டுறு கவன மா ஓர் ஆயிரம் கடிதின் வந்து,***
மட்டு அற உறங்குவான்தன் மார்பிடை, மாலை மான
விட்டு உற நடத்தி, ஓட்டி, விரைவு உள சாரி
வந்தார்;
தட்டுறு குறங்கு போலத் தடந் துயில்
கொள்வதானான்.

மட்டுஅற உறங்குவான் தன் - (இராவணன் ஆணை பெற்ற வீரர்கள்) அளவு மீறி அதிகமாக உறங்குபவனான கும்பகருணனது; **மார்பிடை** - மார்பில்; **ஓர் ஆயிரம்** - ஓராயிரம்; **கட்டுறு கவனமா** - கடிவாளம் பூட்டப்பெற்ற விரைவாகச் செல்லும் குதிரைகளுடன்; **கடிதின் வந்து** - விரைந்து வந்து; **விட்டு உற நடத்தி ஓட்டி** - அவற்றை மார்பில் நடத்தி ஓட்டி; **மார்பிடை மாலைமான** - அவனுடைய மார்புக்கு மாலை போல; **விரைவுளசாரி வந்தார்** - விரைவாகச் சுற்றி வந்தார்கள்; (அவ்வாறு அவர்கள் செய்த செயலால்) **குறங்கு தட்டுறு போல** - துடையைத் தட்டுவது போலத்; **தடந்துயில் கொள்வதானான்** - அவன் பெருந்துயில் கொள்ளலானான்.

முன்பே அளவு மீறிய தூக்கம் குதிரைகளை நடத்தியதால் உடம்பு பிடித்துவிட்டது போல் ஆகி பெருந்தூக்கமாய் விட்டது.

7325. ***கொய்ம் மலர்த் தொங்கலான்தன் குரை கழல்***
வணங்கி, 'ஐய!
உய்யலாம் வகைகள் என்று, அங்கு எழுப்பல் ஆம்

வகையே செய்தும்;
கய் எலாம் வலியும் ஓய்ந்த; கவன மா காலும்
ஓய்ந்த;
செய்யலாம் வகை வேறு உண்டோ? செப்புதி,
தெரிய' என்றார்.

கொய்ம்மலர்த் தொங்கலான் தன் - (குதிரைகளை விட்டு உழக்கி எழுப்ப முடியாத வீரர்கள்) கொய்த மலர்களால் தொடுக்கப் பெற்ற இராவணனது; **குரைகழல் வணங்கி** - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த பாதங்களை வணங்கி; **ஐய** - ஐயனே; **உய்யலாம் வகைகள் என்று** - அக்கும்பகருணனை எழுப்பினால் போரில் வென்று உய்யலாம் என எண்ணி; **அங்கு எழுப்பல் ஆம் வகையே செய்தும்** - அவனை எழுப்பக்கூடிய எல்லா வழிகளையும் செய்தோம் அவ்வாறு செய்ததால்; **கய் எலாம் வலியும் ஓய்ந்த** - எங்கள் கை வலிமை எல்லாம் போய்விட்டது; **கவனமா காலும் ஓய்ந்த** - விரைந்து செல்லும் குதிரைகளின் காலும் அவன் மார்பை மிதித்து ஓய்ந்தன; **செய்யலாம் வகை வேறு உண்டோ?** - இனி அக்கும்பகருணனைத் துயிலெழுப்பச் செய்யக்கூடிய வழி வேறு ஏதாவது உண்டோ; **செப்புதி தெரிய என்றார்** - உண்டெனின் யாங்கள் அறியும்படி சொல்லுவாயாக என்றார்கள்.

கொச்சகக்கலிப்பா

7326. **'இடை பேரா இளையானை, இணை ஆழி மணி**
நெடுந் தேர்
படை பேரா வரும்போதும், பதையாத உடம்பானை,
மடை பேராச் சூலத்தால், மழு வாள் கொண்டு
எறிந்தானும்,
தொடை பேராத் துயிலானை, துயில் எழுப்பிக்
கொணர்க!' என்றான்.

இடை பேரா இளையானை - எக்காலத்திலும் என்னை விட்டு நீங்காத தம்பியும்; **இணை ஆழி மணி நெடுந்தேர்** - இரண்டாக இணைந்த சக்கரங்களையுடைய மணிகளால் அழகுபடுத்தப்பட்ட பெரிய தேர்ப்; **படை பேரா வரும் போதும்** - படை முதலிய படைகள் தன் மீது எதிர்த்து வந்தாலும்; **பதையாத உடம்பானை** - சிறிதும் மனம் மற்றும் உடல் வருத்தப்படுதலில்லாதவனும்; **தொடை பேராத்துயிலானை** - இடைவிடாது உறங்குகின்றவனும் ஆகிய கும்பகருணனை; **மடை பேராச்சூலத்தால்** - மூட்டுவாய் நீங்காத சூலப்படையாலும்; **மழுவாள் கொண்டு** - மற்றும் நீங்காத சூலப்படையாலும்; **மழுவாய் கொண்டு** - மற்றும் மழுப்படை வாட்படையாலும்; **எறிந்தானும்** - தாக்கியாயினும்; **துயில் எழும்பிக் கொணர்க என்றான்** - துயில் எழுப்பி அழைத்து வருக என்று இராவணன் கூறினான்.

தொடை-மாலை போல் இடைவிடாது இருத்தல். மடை-மூட்டு. இடை பேரா இளையானை-என்ற தொடர் தன்னை விட்டு நீங்கிய வீடணன் போல்

இக்கும்பகருணன் தன் வாழ்விலும் தாழ்விலும் உடன்நிற்பவன் என்று இராவணன் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையைச் சுட்டி நிற்கிறது. "தம்பியர் இன்றி மாண்டு கிடப்பனோ தமையன் மண்மேல்" என்று பின்னால் கும்பகருணன் கூறுவதும், "ஒருத்தரின் முன்னம் சாதல் உண்டவர்க்குரிய தம்ம" (7429, 7428) என அவன் கூறுவதும் சேர்த்து எண்ணத் தக்கன.

7327. என்றலுமே அடி இறைஞ்சி, ஈர்-ஐஞ்ஞூற்று இராக்கதர்கள்,
வன் தொழிலால் துயில்கின்ற மன்னவன்தன் மாடு அணுகி,
நின்று இரண்டு கதுப்பும் உற, நெடு முசலம் கொண்டு அடிப்ப,
பொன்றினவன் எழுந்தாற்போல், புடைபெயர்ந்து அங்கு எழுந்திருந்தான்.

***என்றலுமே** - என்று இராவணன் கூறியவுடனே; **அடி இறைஞ்சி** - அவனது அடியை வணங்கிவிட்டு; **ஈர்-ஐஞ்ஞூற்று** - ஆயிரம்; **இராக்கதர்கள்** - அரக்கர்கள்; **துயில்கின்ற மன்னவன் தன் மாடு அணுகி நின்று** - உறங்குகின்ற கும்பகருணனது பக்கத்தில் நெருங்கி நின்று; **வன்தொழிலால்** - தங்களது வலிய தொழில் திறத்தால்; **இரண்டு கதுப்பும் உற** - இரண்டு கன்னத்திலும் பொருந்துமாறு; **நெடு முசலம் கொண்டு அடிப்ப** - நீண்ட உலக்கைகளைக் கொண்டு அடிக்கப்; **பொன்றினவன் எழுந்தாற்போல்** - இறந்தவன் எழுந்தது போல; **புடை பெயர்ந்து** - படுத்த இடத்தை விட்டு அசைந்து; **அங்கு எழுந்திருந்தான்** - அப்போது எழுந்தான்.*

பொனறினவன் எழுந்தாற்போல் - என்ற பாடல் வரி துயிலெழுப்பல் நிகழ்ச்சியோடும் தீமையின் அழிவு என்ற பாவிக நோக்கத்தோடும் கவிஞனால் அமைக்கப்பட்டுள்ள வரியாகும். மேலும் இது கவிக்கூற்று பின் வருவது காட்டும் முன்னோடியாக விளங்குவதையும் உணர்த்துகிறது.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7328. மூவகை உலகும் உட்க, முரண் திசைப் பணைக் கை யானை
தாவரும் திசையின்நின்று சலித்திட, கதிரும் உட்க,
பூவுளான், புணரி மேலான், பொருப்பினான், முதல்வர் ஆய
யாவரும் துணுக்குற்று ஏங்க, எளிதினின் எழுந்தான், வீரன்.

வீரன் - வீரனாகிய கும்பகருணன்; **மூவகை உலகும் உட்க** - மூன்று உலகங்களும் அஞ்சி நடுங்கவும்; **முரண் திசைப் பணைக்கையானை** - ஒன்றோடு ஒன்று முரண்பட்டு எதிர் எதிர் நிற்கும் திசைகளில் உள்ள வலிய பருத்த கைகளைக் கொண்ட திசையானைகள்; **தாவரும் திசையின் நின்று சலித்திட** - தங்களுக்கு உரிய திசைகளில் இருந்து நிலை பெயரவும்; **கதிரும் உட்க** - சூரியனும் அஞ்சி நடுங்கவும்; **பூவுளான்** - பிரமனும்; **புணரி மேலான்** - பாற்கடலிற் பள்ளி கொண்டுள்ள திருமாலும்: **பொருப்பினான்** - வெள்ளிப் பொருப்பில் தங்கியுள்ள சிவனும் - **முதல்வர் ஆய யாவரும்** - ஆகிய மூவரை முதலாகக் கொண்ட பிற தேவர்களும் பிறரும்; **துணுக்குற்று ஏங்க** - நடுக்கம் உற்று ஏக்கங்கொள்ளுமாறு; **எளிதினின் எழுந்தான்** - எளிமையாக எழுந்தான்.

7329. **விண்ணினை இடறும் மோலி; விசும்பினை**
நிறைக்கும் மேனி;
கண்ணெனும் அவை இரண்டும் கடல்களின் பெரிய
ஆகும்;
எண்ணினும் பெரியன் ஆன இலங்கையர் வேந்தன்
பின்னோன்,
மண்ணினை அளந்து நின்ற மால் என வளர்ந்து
நின்றான்.

எண்ணினும் பெரியன் ஆன - எண்ணும் எண்ணத்தில் அடங்காத வலிமையும் வர ஆற்றலும் பெற்ற பெரியவன் ஆன; **இலங்கையர் வேந்தன்** - இலங்கையர்க்கு அரசனான இராவணனது; **பின்னோன்** - பின்பிறந்தவனான கும்பகருணன்; **விண்ணினை இடறும் மோலி** - ஆகாயத்தை முட்டும் மோலியுடனும்; **விசும்பினை நிறைக்கும் மேனி** - ஆகாயத்தை மறைக்கும் மேனியுடனும்; **கடல்களின் பெரிய ஆகும்** - கடலை விடப் பெரியவை என்று சொல்லும் படியான; **கண்ணெனும் இவை இரண்டும்** - கண்கள் இரண்டு உடனும் தோன்றினான்; (அத்தோற்றம்) **மண்ணினை அளந்து நின்றமால்** - மாபலியிடம் மூவடி மண் கேட்ட குறளனாக வந்த திருமால்; **என வளர்ந்து நின்றான்** - வளர்ந்து நின்றது போல் இருந்தது என்றவாறு.

கும்பகருணன் உணவு அருந்தல்

கலிவிருத்தம்

7330. **உறக்கம் அவ் வழி நீங்கி, உணத் தகும்**
வறைக்கு அமைந்தன ஊனொடு, வாக்கிய
நறைக் குடங்கள் பெறான், கடை நக்குவான்,
இறக்க நின்ற முகத்தினை எய்துவான்;

அவ்வழி உறக்கம் நீங்கி - அப்போது முற்றும் உறக்கம் கலைந்து; **உணத்தகும்** - உடனே உண்ணுதற்குத் தகுந்த; **வறைக்கு அமைந்தன ஊனொடு** - வறுத்தல் செய்யப்பட்ட; **வாக்கிய நறைக் குடங்கள் பெறான்** - நிரப்பிய கட்குடங்களும் குடித்தற்குக் கிடைக்காமையாலே; **இறக்க நின்ற முகத்தினை எய்துவான்** - சோர்ந்து தாழ்ந்த முகத்தினையுடையவனாய்க்; **கடை தக்குவான்** - தன் கடை வாயை நக்கினான்.

பசியின் மிகுதியால் முகஞ்சோர்தலும், கடை வாயை நக்குதலும் செய்யவேண்டிய நிலை கும்பகருணனுக்கு ஏற்பட்டது என்பது குறிப்பு. வறை-வறுத்தல். வாக்குதல்-நிரம்ப வார்த்தல். இறக்க-சோர்ந்து தாழ, இறங்க என்பதன் வலித்தல் விகாரம் தொடை பற்றி வந்தது.

7331. **ஆறு நூறு சகடத்து அடிசிலும்,**
நூறு நூறு குடம் களும், நுங்கினான்;
ஏறுகின்ற பசியை எழுப்பினான்--
சீறுகின்ற முகத்து இரு செங்கணான்.

சீறுகின்ற முகத்து - சினம் மிக்குத் தோன்றுகின்ற முகத்தில்; **இரு செங்கணான்** - அச்சினம் மேலும் மிக்குத் தோன்றுவதற்கு அமைந்த சிவந்த இரு கண்களையுடைய கும்பகருணன்; **ஆறுநூறு சகடத்து அடிசிலும்** - அறுநூறு வண்டிச் சோற்றையும்; **நூறு நூறு குடங்களும்** - பல நூறு குடம் கள்ளையும்; **நுங்கினான்** - விரைந்து உண்டான்; **ஏறுகின்ற பசியை எழுப்பினான்** - அதனால் அவன் மிகுகின்ற பசியை மேலும் அதிகமாக எழுப்பியவன் ஆனான்.

கள்ளும்-களும்; தொக்கது. கும்பகருணன் பேருண்டி உண்பவன் என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. பேருண்டி தாமச குணச் செயல்பாடு கொண்டது. இவ்வளவு உணவும் பசியை எழுப்பிற்றே விர, பசியைத் தீர்க்கவில்லை என்றார்.

7332. **எருமை ஏற்றை ஓர் ஈர்-அறுநூற்றையும்**
அருமை இன்றியே தின்று, இறை ஆறினான்,
பெருமை ஏற்றது கோடும் என்றே-பிறங்கு
உருமைஏற்றைப் பிசைந்து, எரி ஊதுவான்.

பிறங்கு உருமை ஏற்றை - விளங்குகின்ற ஆண் இடியைப்; **பிசைந்து எரி ஊதுவான்** - கையினால் பிசைந்து நெருப்புப் பொறியாக ஊதவல்ல வலிமையுடைய கும்பகருணன்; **பெருமை ஏற்றது** - பெருமை பெற்றதாகிய பேருண்டியைக்; **கோடும் என்றே** - உட்கொள்வோம் என்று கருதி; **எருமை ஏற்றை ஓர் ஈர் அறு நூற்றையும்** - எருமைக்கடாக்கள் ஆயிரத்திருநூற்றையும் அருமை இன்றியே; **தின்று** - வருத்தமில்லாமல் தின்று, இறை ஆறினான்-ஓரளவு பசி தணித்தான்.

மிகுதியான உணவும் மிகுதியான உறக்கமும் மிகப் பரந்த பேருடம்பும் மிகுதியான சினமும், மிகுதியான வலிமையும் உடையவன் கும்பகருணன் என அவனது பாத்திரத்தன்மையை மிகுத்துக் கூறியது காண்க.

கும்பகருணன் தோற்றம்

7333. **இருந்த போதும், இராவணன் நின்றெனத்**
தெரிந்த மேனியன், திண் கடலின் திரை
நெரிந்தது அன்ன புருவத்து நெற்றியான்,
சொரிந்த சோரி தன் வாய் வர, தூங்குவான்;

திண் கடலின் திரை தெரிந்தது அன்ன - வலிய கடலின் அலைகள் வளைந்து, தோன்றுவதைப் போன்ற; **புருவத்து நெற்றியான்** - புருவத்தைக் கொண்ட நெற்றியை உடையவனும்; **சொரிந்த சோரி தன் வாய் வர தூங்குவான்** - தான் உண்ட ஊனில் இருந்து வெளிவரும் குருதி தன் வாயில் இருந்து வெளிப்படுமாறு உறங்குபவனும் ஆன கும்பகருணன்; **இருந்த போதும்** - உட்கார்ந்திருந்த போதும்; **இராவணன் நின்றெனத் தெரிந்த மேனியன்** - இராவணன் எழுந்து நின்றது போன்றுள்ள ஓங்கிய உடம்பினையுடையவன் ஆக விளங்கினான்.

7334. **உதிர வாரியொடு ஊனொடு எலும்பு தோல்**
உதிர, வாரி நுகர்வது ஓர் ஊணினான்;
கதிர வாள் வயிரக் பணைக் கையினான்;
கதிர வாள் வயிரக் கழற் காலினான்;

உதிர வாரியொடு - குருதி பெருக்கெடுக்கும்; **ஊனொடு எலும்பு தோல் உதிர** - ஊனும் எலும்பும் தோலும் சிதறி விழுமாறு; **வாரி நுகர்வது ஓர் ஊணினான்** - வாரி எடுத்து உட்கொள்ளும் உண்ணுதல் தொழில் உடையவன்; **கதிர வாள்** - ஒளியையுடைய வாளேந்திய; **வயிரப் பணைக்கையினான்** - வலிமையுடைய பருத்த கைகளை உடையவன்; **கதிரவாள்** - கதிரின் ஒளி போல் ஒளி விடுகிற; **வயிரக் கழற் காலினான்** - வயிரங்கள் பதிக்கப்பட்ட வீரக்கழல் அணிந்த கால்களை உடையவன்.

கதிர-பெயரெச்சம். உதிர-செய என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம்.

7335. **இரும் பசிக்கு மருந்து என, எஃகினோடு**
இரும்பு அசிக்கும் அருந்தும் எயிற்றினான்;
வரும் களிற்றினைத் தின்றனன்; மால் அறா

அருங் களில் திரிகின்றது ஓர் ஆசையான்;

எஃகினோடு இரும்பு அசிக்கும் - எஃகு, இரும்பு முதலியவற்றை அவமதிக்கின்ற; **அருந்தும் எயிற்றினன்** - உண்ணும் பற்களை உடையவன்; **இரும்பசிக்கு மருந்து என** - தன் மிக்க பசியைத் தணிப்பதற்கு மருந்து என்று; **வரும் களிற்றினைத் தின்றனன்** - தன்மேல் வரும் களிறுகளைத் தின்றான்; **மால் அறா அரும்களில்** - மயக்கம் தருவதில் இருந்து நீங்காத அருமையான கள்ளில்; **திரிகின்றது ஓர் ஆசையான்** - செல்லுகின்ற மனவிருப்பம் உடையவன். அசித்தல்-அவமதித்துச் சிரித்தல். களில்-இடைக்குறை.

7336. ***சூலம் ஏகம் திருத்திய தோளினான்;***
சூல மேகம் எனப் பொலி தோற்றத்தான்;
காலன்மேல் நிமிர் மத்தன்; கழல் பொரு
காலன்; மேல் நிமிர் செம் மயிர்க் கற்றையான்;

ஏகம் சூலம் - ஒப்பற்ற சூலப்படையைத்; **திருத்திய தோளினான்** - தீட்டி வைத்துள்ள தோளினையுடையவன்; **சூலமேகம் எனப் பொலி தோற்றத்தான்** - கருக்கொண்ட கருமேகம் போல் விளங்குகின்ற தோற்றம் உள்ளவன்; **காலன் மேல் நிமிர்மத்தன்** - இயமன் மேல் போருக்குச் செல்லும் அளவு உடற்செருக்குடையவன்; **கழற்பொருகாலன்** - வீரக் கழல் அணிந்த கால்களை உடையவன்; **மேல்நிமிர் செம்மயிர்க் கற்றையான்** - மேல் நோக்கி வளர்ந்த சிவந்த மயிர்த் தொகுதியை உடையவன்.

7337. ***எயில் தலைத் தகர, தலத்து இந்திரன்***
எயிறு அலைத்த கரதலத்து, எற்றினான்;
அயில் தலைத் தொடர் அங்கையன்; சிங்க ஊன்
அயிறலைத் தொடர் அங்கு அகல் வாயினான்.

இந்திரன் எயிறு அலைத்த கரதலத்து - இந்திரனது பற்களை உதிரச் செய்தகையினால்; **தலத்து எயில் தலைத் தகர எற்றினான்** - அவனது இந்திரலோகத்தில் உள்ள மதில் தலையுடைந்திடும்படி மோதியவன்; **அயில் தலைத் தொடர் அங்கையன்** - வேற்படை தலைமையாக உடைய அகங்கைகளை உடையவன்; **சிங்க ஊன் அயிறலைத் தொடர் அங்கு அகல் வாயினான்** - சிங்க ஊனை உண்ணுவதை மேற்கொண்டு அகன்ற வாயினை உடையவன்.

7338. ***உடல் கிடந்துழி, உம்பர்க்கும் உற்று, உயிர்***

குடல் கிடந்து அடங்கா நெடுங் கோளினான்;
கடல் கிடந்தது நின்றதன்மேல் கதழ்
வட கடுங் கனல்போல் மயிர்ப் பங்கியான்;

உடல் கிடந்துழி - தன் உடல் படுத்துக் கிடக்கும்போதே; **உம்பர்க்கும்** - தேவர்களுக்கும்; **உயிர்க்குடல் கிடந்து உற்று அடங்கா** - உயிர் வாழத் தேவையான குடல் இருக்கவேண்டிய இடத்துக் கிடந்து அடங்காதே; **நெடுங்கோளினான்** - மிக்க வலிமை உடையவன்; **கடல் கிடந்தது** - கடல் ஒன்று படுத்திருப்ப; **அதன் மேல் நின்ற** - அந்தக் கடலின் மீது நின்ற; **கதழ் வட நெடுங்கனல் போல்** - ஒளி விடும் கோபமிக்க கொடிய வடவைக் கனல் போல் அமைந்த; **மயிர்ப் பங்கியான்** - செம்மயிர்க் கற்றையை உடையவன்.

இவன் படுத்திருக்கும் போதே தேவர் குடல் கலங்கி நடுங்குவர்.

7339. ***திக்கு அடங்கலும் வென்றவன் சீறிட,***
மிக்கு அடங்கிய வெங் கதிர் அங்கிகள்
புக்கு அடங்கிய மேருப் புழை என,
தொக்கு அடங்கித் துயில்தரு கண்ணினான்;

திக்கு அடங்கலும் வென்றவன் - திக்குகள் முழுவதையும் வென்றவனான இராவணன்; **சீறிட** - சினந்து சீறிடும்போது; **மிக்கு அடங்கிய** - அச்சீற்றத்துக்கு முன் மிகவும் அடங்கிய; **வெங்கதிர்** - சூரியனும்,; **அங்கிகள்** - நெருப்பும்; **புக்கு அடங்கிய** - அஞ்சிப் புகுந்து பதுங்குவதற்குரிய; **மேருப்புழை என** - மேரு மலையில் உள்ள குகை போல் தோன்றுகிற; **தொக்கு அடங்கித்** - தோல் சுருங்கித்; **துயில் தரு கண்ணினான்** - உறக்கக் குறிப்பை வெளிக்காட்டும் கண்களை உடையவன்.

தொக்கு-தோல். தொக்கடங்கி-மிகச் சுருங்கி. ஒரு பொருட்பன்மொழி. இப்பாடலில் கும்பகருணனின் கண்ணின் வருணனை கூறப்பட்டுள்ளது.

7340. ***காம்பு இறங்கும் கன வரைக் கைம்மலை***
தூம்பு உறங்கும் முகத்தின் துய்த்து, உடல்
ஓம்புறும் முழை என்று உயர் மூக்கினான்;
பாம்பு உறங்கும் படர் செவிப் பாழியான்;

தூம்பு உறங்கும் முகத்தின் கைம்மலை - துளை உடைய துதிக்கை பொருந்திய முகத்தினையுடைய யானைகள்; **துய்த்து உடல் ஓம்புறும்** - உண்டு உடலைப் பேணுவதற்குரிய; **காம்பு இறங்கும் கனவரை முழை என்று** - மூங்கில் தாழ வளர்ந்த

பெரிய மலையில் உள்ள குகை எனுமாறு; **உயர் மூக்கினான்** - பெரிய மூக்கினையுடையவன்; **பாம்பு உறங்கும்** - பாம்பு உறங்குமாறு அமைந்த; **படர் செவிப் பாழியான்** - பரந்து நீண்ட காதாகிப் படுக்கையிடத்தை உடையவன்.

கும்பகருணன் என்ற பெயரே அவனது படர் செவிப்பாழியால் வந்தது.

கும்பகருணன் இராவணன் சந்திப்பு

7341. **'கூயினன் நும் முன்' என்று அவர் கூறலும்,**
போயினன், நகர் பொம்மென்று இரைத்து எழ;
வாயில் வல்லை நுழைந்து, மதி தொடும்
கோயில் எய்தினன், குன்று அன கொள்கையான்.

நும்முன் கூயினன் - உன் தமையன் உன்னை அழைத்தான்; **என்று அவர் கூறலும்** - என்று துயில் எழுப்பிய அரக்கர் கூறிய உடன்; **குன்று அன கொள்கையான்** - மலையை ஒத்த தோற்றமும் கொள்கை உறுதியும் உள்ள கும்பகருணன்; **நகர் பொம்மென்று இரைத்து எழப்போயினன்** - இலங்கை மாநகர மக்கள் பொம்மென்று அவனைக் கண்டு மகிழ்ச்சி ஒலி எழுப்பப் போய்; **மதி தொடும் கோயில் வாயில் வல்லை நுழைந்து எய்தினன்** - சந்திரனைத் தொடும் அளவு ஓங்கி உயர்ந்துள்ள இராவணனது அரண்மனை வாயிலில் விரைவாக நுழைந்து சேர்ந்தான்.

7342. **நிலை கிடந்த நெடு மதிள் கோபுரத்து**
அலை கிடந்த இலங்கையர் அண்ணலைக்
கொலை கிடந்த வேல் கும்பகருணன், ஓர்
மலை கிடந்தது போல, வணங்கினான்.

நெடுமதிள் நிலை கிடந்த கோபுரத்து - நீண்ட மதிலையும் பலநிலைகளாகக் கிடந்த கோபுரத்தையும் உடைய; **அலை கிடந்த இலங்கையர் அண்ணலைக்** - கடலால் சூழப்பெற்ற இலங்கை மக்களுக்குத் தலைவனான இராவணனைக்; **கொலை கிடந்த வேல் கும்பகருணன்** - கொலைத்தொழிலில் பயின்ற வேல் ஏந்திய கும்பகருணன்; **ஓர் மலை கிடந்தது போல வணங்கினான்** - ஒரு மலை படுத்துக் கிடப்பதைப் போன்று நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினான்.

7343. **வன் துணைப் பெருந் தம்பி வணங்கலும்,**
தன் திரண்ட தோள் ஆரத் தழுவினான்--
நின்ற குன்று ஒன்று, நீள் நெடுங் காலொடும்

சென்ற குன்றைத் தழீஇயன்ன செய்கையான். **வன் துணைப் பெருந்தம்பி வணங்கலும்** - தனக்கு வலிமையான துணைவனான பெருமை பெற்ற தம்பியாகிய கும்பகருணன் கிடந்து தன்னை வணங்கிய உடனே; **நின்ற குன்று ஒன்று** - அசையாது நிலை பெற்று நின்ற குன்று ஒன்று; **நீள் நெடுங்காலொடும்** - மிக நீண்ட காலோடு; **சென்ற குன்றைத் தழீஇயன்ன செய்கையான்** - தன்னை நோக்கி வந்த மலையைத் தழுவிக் கொண்டது போன்ற தன்மையனாய்; **தன் திரண்ட தோள் ஆரத் தழுவினான்** - தன் திரண்ட தோளினால் ஆரத் தழுவிக் கொண்டான்.

நின்ற குன்று-இராவணன். சென்ற குன்று-கும்பகருணன். ஆர-நன்றாக.

7344. **உடன் இருத்தி, உதிரத்தொடு ஒள் நறைக்**
குடன் நிரைத்தவை ஊட்டி, தசைக் கொளீஇ,
கடல் நுரைத் துகில் சுற்றி, கதிர்க் குழாம்
புடை நிரைத்து ஒளிர் பல் கலன் பூட்டினான்.*

உடன் இருத்தி - இராவணன் கும்பகருணனைத் தன்னுடன் அமர்த்தி; **உதிரத்தொடு** - இரத்தத்துடன்; **ஒள்நறைக்குடன் நிரைத்தவை ஊட்டி** - சிறந்த கட்குடங்களை வரிசையாக வைத்து உண்பித்து; **தசைக்கொளீஇ** - ஊனையும் உண்ணக் கொடுத்து; **கடல் நுரைத் துகில் சுற்றி** - கடல் நுரை போன்ற வெண்பட்டாடையை அரையில் சுற்றி உடுத்து; **கதிர்க்குழாம் புடை நிரைத்து ஒளிர் பல்கலன் பூட்டினான்** - ஒளித்தொகுதிகளைப் பக்கங்களில் வரிசையாக வெளியிடுகின்ற பல மணிகள் பதித்த அணிகளைப் பூட்டினான்.

7345. **பேர விட்ட பெரு வலி இந்திரன்**
ஊர விட்ட களிற்றொடும் ஓடு நாள்,
சோர விட்ட சுடர் மணி ஓடையை
வீரபட்டம் என, நுதல் வீக்கினான்.

பெருவலி பேரவிட்ட இந்திரன் - தன் பெருவலிமை நிலை பெயர விட்ட இந்திரன்; **ஊர் விட்ட களிற்றொடும் ஓடுநாள்** - தான் செலுத்தி வந்த ஐராவதம் என்னும் யானையுடன் தோற்று ஓடும் நாளில்; **சோரவிட்ட** - தவறவிட்ட; **சுடர்மணி ஓடையை** - மிக்க ஒளியை வெளிப்படுத்துகின்ற முகபடாத்தை; **வீரபட்டம் என நுதல் வீக்கினான்** - வீரபட்டம் என்று கும்பகருணனது நெற்றியில் கட்டினான்.

7346. **மெய் எலாம் மிளிர் மின் வெயில் வீசிட,**
தொய்யில் வாசத் துவர் துதைந்து ஆடிய
கையின் நாகம் என, கடல் மேனியில்,
தெய்வம் நாறு செஞ் சாந்தமும் சேர்த்தினான்.

மெய் எலாம் மிளிர் மின் வெயில் வீசிட - உடம்பு எல்லாம் விளங்குகின்ற மின்னல் போல் அணிகலங்கள் ஒளிவீச; **வாசத் தொய்யில் துவர் துதைந்து ஆடிய** - மணமுள்ள சந்தனக் குழம்பின் செந்நிறத்தில் மிகுதியும் தோய்ந்த; **கையின் நாகம் என** - கை உடைய யானையைப் போல் கும்பகருணன் தோன்றுமாறு; **கடல் மேனியில்** - அவனது கடல் போன்ற மேனியில்; **தெய்வம் நாறு செஞ்சாந்தமும் சேர்த்தினான்** - தெய்வத்தன்மையுடைய இயற்கை மணம் வீசுகின்ற செஞ்சந்தனக் குழம்பைப் பூசினான்.

7347. **விடம் எழுந்ததுபோல், நெடு விண்ணினைத்**
தொட உயர்ந்தவன் மார்பிடைச் சுற்றினான்,
இடபம் உந்தும், எழில் இரு-நான்கு தோள்,
கடவுள் ஈந்த கவசமும் கட்டினான்.

நெடுவிண்ணினைத் தொட - நீண்ட ஆகாயத்தைத் தீண்டுதற்காக; **விடம் எழுந்தது போல் உயர்ந்தவன்** - நஞ்சானது எழுந்து நின்றாற்போல உயர்ந்து நின்றவனாகிய கும்பகருணனது; **மார்பிடை** - மார்பில்; **இடபம் உந்தும் எழில் இரு நான்கு தோள் கடவுள் ஈந்த** - இடபவாகனத்தைச் செலுத்தும் அழகிய எண்தோள்களையுடைய சிவபிரான் தந்த; **கவசமும் சுற்றினான் கட்டினான்** - கவசத்தைச் சுற்றி வந்து கட்டினான்.

சுற்றினான்-முற்றெச்சம். கும்பகருணனைச் சுற்றி வந்து இராவணன் கவசத்தைக் கட்டினான் என்க. எழில் இரு நான்கு தோள்கடவுள்-சிவபிரான், எண்தோள் முக்கண் எம்மான், இதனையே "போர்க்கோலம் செய்துவிட்டான்" என்று கும்பகருணன் கூறுவது (7426) காண்க.

கும்பகருணன் - இராவணன் உரையாடல்

7348. **அன்ன காலையின், 'ஆயத்தம் யாவையும்**
என்ன காரணத்தால்?' என்று இயம்பினான்--
மின்னின் அன்ன புருவமும், விண்ணினைத்
துன்னு தோளும், இடம் துடியாநின்றான்.

மின்னின் அன்ன புருவமும் - மின்னலைப் போன்ற வடிவமும் நிறமும் உடைய புருவமும்; **விண்ணினைத் துன்னுதோளும்** - வானத்தை நெருங்குமளவு உயர்ந்த தோளும்; **இடந்துடியா நின்றான்** - இடப்பக்கத்திலேயே துடிக்கப் பெற்றவனான கும்பகருணன்; **அன்ன காலையில்** - அப்போது; **ஆயத்தம் யாவையும் என்ன**

காரணத்தால் - இப்போர் ஆயத்தங்கள் செய்யப்படுவது என்ன காரணத்தால்; **என்று இயம்பினான்** - என்று வினவினான்.

மந்திரப்படலத்து அறிவுரை கூறிய கும்பகருணன் பின்பு உறங்கச் சென்றுவிட்டதால் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அறியாது இவ்வாறு வினவினான் என்க. ஆயத்தம்-போருக்குரிய ஏற்பாடுகள், துடியா-செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். ஆண்களுக்கு இடப்புறத்துப் புருவமும் தோளும் துடித்தல் தீ நிமித்தம் என்க.

7349. **'வானரப் பெருந் தானையர், மானிடர்,**
கோ நகர்ப் புறம் சுற்றினர்; கொற்றமும்
ஏனை உற்றனர்; நீ அவர் இன் உயிர்
போனகத் தொழில் முற்றுதி, போய்' என்றான்.

மானிடர் - மானிடர் இருவர்; **வானரப்பெருந் தானையர்** - வானரப் பெருஞ் சேனையுடையவர்களாய்; **கோநகர்ப் புறம் சுற்றினர்** - நம் நகர்ப்புறத்தைச் சுற்றி வளைத்தனர்; **ஏனை கொற்றமும் உற்றனர்** - ஏனையவர் யாரும் பெறாத வெற்றியையும் அடைந்துள்ளார்கள்; **நீ அவர் இன் உயிர் போனகத் தொழில் முற்றுதி போய் என்றான்** - நீ போய் அவர்களுடைய உயிரை உண்ணுகின்ற தொழிலைச் செய்து முடிப்பாய் என்று இராவணன் கூறினான்.

தான் தோற்றதாகக் கூறாமல் அவர் வெற்றி உற்றதாகக் கூறிய நயம் காண்க. போனகத் தொழில் முற்றுதி-என்ற தொடர்க்கு, நீ அவருடைய இனிய உயிரை உண்பாய் என்றும், உன்னுயிரைக் கொண்டு அவர் போனகத் தொழில் முற்றுவிப்பாய் என்றும் இருபொருள் உரைத்துக் கொள்க.

கும்பகருணன் அறிவுரை

கலி விருத்தம் (வேறு வகை)

7350. **'ஆனதோ வெஞ் சமம்? அலகில் கற்புடைச்**
சானகி துயர் இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ?
வானமும் வையமும் வளர்ந்த வான் புகழ்
போனதோ? புகுந்ததோ, பொன்றும் காலமே?

வெஞ்சமம் ஆனதோ - கொடிய போர் தொடங்கி விட்டதோ?; **அலகில் கற்புடைச் சானகி துயர் இனம் தவிர்ந்தது இல்லையோ** - உவமை கூறமுடியாத கற்பையுடைய சானகியின் சிறைத்துயரம் நீங்கிய பாடு இல்லையா?; **வானமும் வையமும் வளர்ந்த** -

விண்ணுலகிலும் மண்ணுலகிலும் ஒப்புக் கூற முடியாதபடி வளர்ந்த; ***வான் புகழ் போனதோ?*** *- உன் மிகுபுகழ் அழிந்து போய் விட்டதோ?;* ***பொன்றும் காலமே புகுந்ததோ*** *- அழிவு காலம் வந்து புகுந்து விட்டதோ?*

கும்பகருணன் மந்திரப் படலத்துக் கூறிய அறிவுரைகளை இங்கு (6121) நினைக.

7351. 'கிட்டியதோ, செரு? கிளர் பொன் சீதையைச்
சுட்டியதோ? முனம், சொன்ன சொற்களால்,
திட்டியின்விடம் அன்ன கற்பின் செல்வியை
விட்டிலையோ? இது விதியின் வண்ணமே!

செருக்கிட்டியதோ *- போர் கிட்டி விட்டதோ?;* ***கிளர் பொன் சீதையைச் சுட்டியதோ*** *- அப்பேர் அழகு விளங்குகின்ற சீதையைக் காரணமாகக் கொண்டதோ?* ***திட்டியின் விடம் அன்ன கற்பின் செல்வியை*** *- கண்ணில் நஞ்சுடைய திட்டி விடம் என்ற பாம்பு போன்ற கற்புக்கரசியை;* ***முனம் சொன்ன சொற்களால்*** *- முன்பு நான் சொல்லிய சொற்களைக் கருதிப் பார்த்து;* ***விட்டிலையோ*** *- நீ விடவில்லையோ? இது* ***விதியின் வண்ணமே*** *- அவ்வாறு விடாமல் இருந்த இது விதியின் கொடுஞ்செயல் ஆகும்.*

திட்டியின் விடம்-கண்ணில் நஞ்சுள்ள பாம்பு. முனம்-இடைக்குறை. முனம் சொன்ன சொற்கள்-இராவணன் மந்திரப் படலத்தில் கும்பகருணன், வீடணன் ஆகியோர் கூறிய சொற்களை உள்ளடக்கிக் கூறியது.

7352. 'கல்லலாம் உலகினை; வரம்பு கட்டவும்
சொல்லலாம்; பெரு வலி இராமன் தோள்களை
வெல்லலாம் என்பது, சீதை மேனியைப்
புல்லலாம் என்பது போலுமால்--ஐயா!

ஐயா *- ஐயனே;* ***உலகினைக் கல்லலாம்*** *- உலகினைப் பெயர்த்தெடுக்கலாம்;* ***வரம்பு கட்டவும் சொல்லலாம்*** *- அது மட்டுமல்லாமல் அவ்வுலகம் முழுவதற்கும் வேலி கட்டவும் சொல்லலாம்;* ***பெருவலி இராமன் தோள்களை*** *- பெருவலிமை படைத்த இராமனது தோள் ஆற்றலை;* ***வெல்லலாம் என்பது*** *- வென்றுவிடலாம் என்று கருதுவது;* ***சீதை மேனியைப் புல்லலாம் என்பது போலுமால்*** *- சீதையின் மேனியைத் தழுவலாம் என்பது போலும்.*

உலகைக் கல்லும் வலிமையுடையவர்களும் உலகுக்கு வேலி அமைக்கும் பெருவலி படைத்தோரும் இராமனை வென்று சீதை மேனியைப் புல்ல முடியாது என்று கூறியவாறு. ஆல்-அசை. உலகினை என்ற சொல்லைக் கல்லலாம், வரம்பு கட்டவும் சொல்லலாம் என்ற ஈரிடத்தும் இணைக்க.

7353. 'புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த பொய் அறு
குலத்து இயல்பு அழிந்தது; கொற்றம் முற்றுமோ?
வலத்து இயல் அழிவதற்கு ஏது; மை அறு
நிலத்து இயல் நீர் இயல் என்னும் நீரதால்.

புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த - புலத்தியனுடைய மரபிலே வந்த; **பொய்யறு குலத்து இயல்பு அழிந்தது** - தருமவழி நீங்காத குலத்தின் தன்மை உன் செயலால் அழிந்துவிட்டது; **வலத்து இயல் அழிவதற்கு ஏது** - அதுவே வெற்றித் தன்மை அழிவதற்குக் காரணமாகும்; **கொற்றம் முற்றுமோ** - அதனால் உனக்கு வெற்றி கிட்டுமோ?; **மையறு நிலத்து இயல் நீர்இயல் என்னும் நீரதால்** - இது குற்றமற்ற நிலத்தின் இயல்பே நீரின் இயல்பு என்ற முறைமைக்கு ஏற்றுள்ளது.

நிலத்தின் இயல்புக்கேற்ப நீரின் இயல்பு அமைதல் போலச் செயலின் இயல்புக்கேற்றவாறு விளைவின் இயல்பு என்றவாறு., இனி அரக்கியாகிய நின் தாயின் இயல்புக்கேற்ப இத்தன்மை அமைந்தது போலும் என்ற குறிப்பும் உண்டு.

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகும் மாந்தர்க்கு

இனத்தியல்ப தாகு மறிவு

என்ற குறட்பாக் கருத்து அமைந்துள்ளது. ஆல்-அசை

7354. கொடுத்தனை, இந்திரற்கு உலகும் கொற்றமும்;
கெடுத்தனை, நின் பெருங் கிளையும்; நின்னையும்
படுத்தனை; பல வகை அமரர்தங்களை
விடுத்தனை; வேறு இனி வீடும் இல்லையால்.

இந்திரற்கு உலகும் **கொற்றமும் கொடுத்தனை** - சீதையை விட்டிடாத இச்செயலால் உனக்குத் தோற்ற இந்திரனுக்கு அவனுடைய உலகத்தையும் வெற்றியையும் கொடுத்து விட்டாய்; **நின் பெருங் கிளையும் கெடுத்தனை** - உன்னுடைய பெரிய சுற்றத்தாராகிய அரக்கர்களையும் கெடுத்து விட்டாய்; **நின்னையும் படுத்தனை** - உன்னையும் நீயே அழித்துக் கொண்டாய்; **பலவகை அமரர் தங்களை விடுத்தனை** - பலவகையான தேவர்களையும் சிறையில் இருந்து விட வேண்டியவனாய் விட்டாய்; **வேறு இனி வீடும் இல்லையால்** - இதிலிருந்து நீங்குவதற்கு வேறு வழியும் இல்லை.

வீடு-விடுதலை வழி. "வேறு இனி வீடும் இல்லை" என்றது இராவணன் இயல்பினை நோக்கிக் கூறியது.

7355. 'அறம் உனக்கு அஞ்சி, இன்று ஒளித்ததால்; அதன்
திறம் முனம் உழத்தலின், வலியும் செல்வமும்
நிறம் உனக்கு அளித்தது; அங்கு அதனை நீக்கி, நீ
இற, முன் அங்கு, யார் உனை எடுத்து நாட்டுவார்?

இன்று அறம் உனக்கு அஞ்சி ஒளித்ததால் - இப்போது உன் செயல் கண்டு அறம் அஞ்சி ஒளித்துக் கொண்டது; **முனம் அதன் திறன் உழத்தலின்** - முன்பு நீ அறத்தின் கூறுபாட்டை வருந்திச் செய்தலால்; **உனக்கு வலியும் செல்வமும் நிறம் அளித்தது** - அவ்வறம் உனக்கு வலிமை செல்வம் ஆகிய மேன்மையைக் கொடுத்தது; **அங்கு அதனை நீக்கி நீ இற** - அத்தருமத்தை நீக்கி நீ அழிகையில்; **யார் உனை எடுத்து அங்கு முன் நாட்டுவார்** - பிறர் யார் வந்து உன்னை எடுத்து மீட்க வல்லார்.

அறம்பல செய்து தவமும் செல்வமும் வலிமையும் பெற்ற நீ அறம் அலசெய்து அழிகிறாய் என்பது குறிப்பு. முனம், உனை-இடைக்குறைகள்.

7356. 'தஞ்சமும் தருமமும் தகவுமே, அவர்
நெஞ்சமும் கருமமும் உரையுமே; நெடு
வஞ்சமும் பாவமும் பொய்யும் வல்ல நாம்
உஞ்சுமோ? அதற்கு ஒரு குறை உண்டாகுமோ?

அவர் நெஞ்சமும் கருமமும் உரையுமே - அந்த மனிதர்களுடைய நெஞ்சமும் செயலும் பேச்சும்; **தஞ்சமும் தருமமும் தகவுமே** - பிறருக்கு அபயமளித்தலும், அறச்செயல் செய்வதும், நடுநிலை நின்று உண்மை கூறுவதுமாகும்; **நெடு வஞ்சமும் பொய்யும் வல்ல நாம்** - அவ்வாறன்றி நெஞ்சில் வஞ்சனையும், செயலில் பாவமும், பேச்சில் பொய்யும் வல்ல அரக்கர்களாகிய நாம்; **உஞ்சுமோ அதற்கு ஒரு குறையுண்டாகுமோ** - உய்யமுடியுமா? அவர்களின் தருமத்திற்குக் குறை ஏதாவது உண்டாகுமா என்றவாறு.

இச்செய்யுள் நிரனிறைப் பொருள்கோளாகும்.

7357. 'காலினின் கருங் கடல் கடந்த காற்றது
போல்வன குரங்கு உள; சீதை போகிலள்;
வாலியை உரம் கிழித்து ஏக வல்லன
கோல் உள; யாம் உளேம்; குறை உண்டாகுமோ?

காலினின் கருங்கடல் கடந்த - தன் கால்களால் பெரிய கடலைக் கடந்த; ***காற்றது போல்வன குரங்கு உள*** - காற்றுப் போல் விரைந்து இயங்கும் அனுமன் போன்ற குரங்குகள் உள்ளன; ***சீதை போகிலள்*** - சீதை சிறையை விட்டு இன்னும் போகவில்லை; ***வாலியை உரம் கிழித்து ஏக வல்லன கோல் உள*** - வாலியைக் கூட மார்பைக் கிழித்துச் செல்ல வல்ல வன்மையுடைய அம்புகள் நம் பகைவர்களிடம் உள்ளன; ***யாம் உளேம்*** - அவற்றை ஏற்க நாம் இருக்கிறோம்; ***குறை உண்டாகுமோ*** - இனி நமக்கு என்ன குறையிருக்கிறது.

7358. ***என்று கொண்டு இனையன இயம்பி, 'யான் உனக்கு***
ஒன்று உளது உணர்த்துவது; உணர்ந்து கோடியேல்,
நன்று அது; நாயக! நயக்கிலாய்எனின்,
பொன்றினை ஆகவே கோடி; போக்கு இலாய்!

நாயக - தலைவனே; ***என்று கொண்டு இனையன இயம்பி*** - என்று இவ்வாறான பல சொற்களைச் சொல்லி; ***யான் உனக்கு ஒன்று உளது உணர்த்துவது*** - யான் உனக்கு உணர்த்த வேண்டியது மேலும் ஒன்றுள்ளது; ***உணர்ந்து கோடியேல் நன்றது*** - அதன் பொருள் தன்மை தெளிந்து ஏற்றுக் கொள்வாய் ஆனால் நல்லது; ***நயக்கிலாய் எனின்*** - அதனை விரும்பி ஏற்காமல் போவாய் ஆனால்; ***போக்கிலாய்*** - நல்வழியில் செல்ல வழி இல்லாதவனாவாய்; ***பொன்றினை ஆகவே கோடி*** இப்போதே நீ இறந்து விட்டதாகவே கருதிக் கொள் என்றவாறு.

7359. ***'தையலை விட்டு, அவன் சரணம் தாழ்ந்து, நின்***
ஐயறு தம்பியோடு அளவளாவுதல்
உய் திறம்; அன்று எனின், உளது, வேறும் ஓர்
செய் திறம்; அன்னது தெரியக் கேட்டியால்:

தையலை விட்டு - சீதையைச் சிறையில் இருந்து விட்டுவிட்டு; ***அவன் சரணம் தாழ்ந்து*** - அந்த இராமனுடைய பாதங்களை வணங்கி; ***நின் ஐயறு தம்பியொடு அளவளாவுதல்*** - உனது ஐயப்படத்தகாத தம்பியாகிய வீடணனுடன் நட்புப் பூணுதல்; ***உய்திறம்*** - நாம் உயிர் பிழைத்திருக்க ஒரு வழியாகும்; ***அன்று எனின் வேறும் ஓர் செய்திறம் உளது*** - அவ்வாறு செய்வது நன்றன்று எனின் செய்ய வேண்டிய வேறு ஒரு செயலும் உள்ளது; ***அன்னது தெரியக் கேட்டியால்*** - அச்செயலைத் தெளிவாகக் கேட்பாயாக.

ஐயறுதம்பி-உன்னால் ஐயப்படத்தகாத தம்பியாகிய வீடணன், அளவளாவுதல்-நட்புப் பூணுதல். ஐயம் அறுதம்பி-இராமனைப் பரம்பொருளாக உணர்வதில் சிறிதும் ஐயப்பாடு இல்லாத வீடணன் எனினும் ஆம்.

7360. 'பந்தியில் பந்தியில் படையை விட்டு, அவை
சிந்துதல் கண்டு, நீ இருந்து தேம்புதல்
மந்திரம் அன்று; நம் வலி எலாம் உடன்
உந்துதல் கருமம்' என்று உணரக் கூறினான்.

நீ இருந்து - நீ இங்கிருந்து கொண்டு; **பந்தியில் பந்தியில் படையை விட்டு** - பகுதி பகுதியாகப் படைகளைப் போருக்குவிட்டு; **அவை** - அப்படைகள்; **சிந்துதல் கண்டு** - உயிர் விட்டு அழிதல் கண்டு; **தேம்புதல்** - எண்ணி எண்ணி வருந்துதல்; **மந்திரம் அன்று** - உரிய ஆலோசனையான செயலன்று; **நம் வலி எலாம் உடன் உந்துதல்** - நமது படை வலிமை முழுமையையும் பகைவர் மேல் செலுத்துதல்; **கருமம்** - செயத்தகுசெயல்; **என்று உணரக் கூறினான்** - என்று இராவணன் உணருமாறு கும்பகருணன் கூறினான்.

இராவணனின் சினமொழி

7361. 'உறுவது தெரிய அன்று, உன்னைக் கூயது;
சிறு தொழில் மனிதரைக் கோறி, சென்று; எனக்கு
அறிவுடை அமைச்சன் நீ அல்லை, அஞ்சினை;
வெறுவிது, உன் வீரம்' என்று இவை விளம்பினான்;

உன்னைக் கூயது - உன்னை இங்கு அழைத்தது; **உறுவது தெரிய அன்று** - இனிமேல் நடக்கப் போவதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கல்ல; **சென்று** - போருக்குச் சென்று; **சிறுதொழில் மனிதரைக் கோறி** - சிறுதொழிலுடைய மானிடரைக் கொல்வாய்; **எனக்கு அறிவுடை அமைச்சன் நீ அல்லை** - எனக்கு அறிவுரை கூறுவதற்கு நீ அறிவு படைத்த அமைச்சன் அன்று; **அஞ்சினை** - நீ போருக்கு அஞ்சுகிறாய்; **உன் வீரம் வெறுவிது** - உன் வீரம் வீணானது; **என்று இவை விளம்பினான்** - என்று கூறி மேலும் இவைகளைக் கூறினான்.

பகைவர் வலியறியாமை, தன் வலிவியத்தல், அறிவுரை கூறுவதை ஏற்காமை ஆகிய இராவணனது மனப்பண்புகள் அவன் அழிவுக்குரிய காரணங்களாகக் காணப்படுகின்றன.

7362. 'மறம் கிளர் செருவினுக்கு உரிமை மாண்டனை;
பிறங்கிய தசையொடு நறவும் பெற்றனை;
இறங்கிய கண் முகிழ்த்து, இரவும் எல்லியும்
உறங்குதி, போய்' என, உளையக் கூறினான்.

மறம் கிளர் செருவினுக்கு உரிமை மாண்டனை - வீரம் விளங்க வேண்டிய போர்க்களத்துக்குத் தகுதியில்லாதவனாயினாய்; **பிறங்கிய தசையொடு** - உண்ண மிகுதியான ஊனொடு; **நறவும் பெற்றனை** - குடிக்கக் கள்ளையும் பெற்றாய்; **இறங்கிய கண் முகிழ்த்து** - குழி விழுந்துள்ள கண்களை மூடிக்கொண்டு; **இரவும் எல்லியும்** - இரவும் பகலும்; **போய் உறங்குதி என** - போய்த் தூங்குவாய் என்று; **உளையக் கூறினான்** - கும்பகருணனது மனம் வருந்துமாறு இராவணன் கூறினான்.

7363. ***'மானிடர் இருவரை வணங்கி, மற்றும் அக்***
கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட்டு, உய் தொழில்
ஊனுடை உம்பிக்கும் உனக்குமே கடன்;
யான் அது புரிகிலேன்; எழுக போக!' என்றான்.

மானிடர் இருவரை வணங்கி - வலிவற்ற மானிடர் இருவரை வணங்கி; **மற்றும் அக்கூனுடைக் குரங்கையும் கும்பிட்டு** - அதோடு அமையாமல் மேலும் அந்தக் கூனல் முதுகுடைய குரங்கையும் கும்பிட்டுக்கொண்டு; **உய்தொழில்** - உயிர் வாழ்ந்திருக்கும் தொழில்; - **ஊனுடை உம்பிக்கும்** - ஊனுடலோடு உயிர் வாழ்தலை விரும்பும், உன் தம்பியாகிய வீடணனுக்கும்; **உனக்குமே கடன்** - உனக்குமே முறைமையான செயலாகும்; **அது யான் புரிகிலேன்** - அச்செயலை நான் செய்யேன்; **போக எழுக என்றான்** - போவதற்கு எழுக என்று இராவணன் கூறினான்.

அக்கூறுடைக் குரங்கு-அனுமன். மந்திரப் படலத்தில் வரும் "சுட்டது குரங்கு எரி சூறையாடிக் கெட்டது கொடி நகர்" என்ற (6082) வரியை இணைத்து நோக்குக. கடன்-சிறையான செயல் நீயும் உம்பியும் ஊனுடலோடு உயிர் வாழ விரும்புகிறீர்கள். புகழை விரும்பவில்லை என்பது கருத்தாகக் கொள்க.

7364. ***'தருக, என் தேர், படை; சாற்று, என் கூற்றையும்;***
வருக, முன் வானமும் மண்ணும் மற்றவும்;
இரு கை வன் சிறுவரோடு ஒன்றி என்னொடும்
பொருக, வெம் போர்' எனப் போதல்மேயினான்.

என் தேர் படை தருக -(மேற்கண்டவாறு) கூறிய இராவணன்) என்னுடைய தேரையும், படைக்கலங்களையும் கொண்டு வருக; **என் கூற்றையும் சாற்று** - என் கட்டளைக் கூற்றை யாவருக்கும் சொல்லுவாய்; **வானமும் மண்ணும் மற்றவும்** - விண்ணகத் தோறும், மண்ணகத் தோறும் பாதாள உலகத்தோறும்; **இருகைவன் சிறுவரோடு ஒன்றி முன் வருக** - இருகையுடைய வலிய சிறுவர்களான இராம இலக்குவருடன் கூடி என் முன் வந்து; **என்னொடும் வெம்போர் பொருக** - என்னுடன் கொடிய போரைச் செய்யட்டும்; **எனப் போதல் மேயினான்** - என்று பணியாளரிடம் கூறிப் போருக்குச் செல்லத் தொடங்கினான்.

கும்பகருணன் போருக்கு எழுதல்

7365. ***அன்னது கண்டு, அவன் தம்பியானவன்***
பொன் அடி வணங்கி, 'நீ பொறுத்தியால்' என,
வல் நெடுஞ் சூலத்தை வலத்து வாங்கினான்,
'இன்னம் ஒன்று உரை உளது' என்னக் கூறினான்;

அவன் தம்பியானவன் - அவன் தம்பியான கும்பகருணன்; **அன்னது கண்டு** - அச்செயலைக் கண்டு; **நீ பொறுத்தியால் என** - யான் கூறியதை நீ பொறுத்தி எனக் கூறிப்; **பொன் அடி வணங்கி** - இராவணனுடைய பொன்னால் ஆகிய வீரக்கழல் அணிந்த அடியை வணங்கி; **வல்நெடுஞ் சூலத்தை** - போருக்குச் செல்ல வலிய நெடிய சூலத்தை; **வலத்து வாங்கினான்** - வலப்பக்கத் தோளிலே கொண்டவனாய்; **உரை ஒன்று இன்னம் உளது** -சொல்லவேண்டிய சொல் ஒன்று உள்ளது; **என்னக் கூறினான்** - என்று கூறினான்.

7366. ***'வென்று இவண் வருவென் என்று உரைக்கிலேன்;***
விதி
நின்றது; பிடர் பிடித்து உந்த நின்றது;
பொன்றுவென்; பொன்றினால், பொலன் கொள்
தோளியை,
"நன்று" என, நாயக விடுதி; நன்றுஅரோ.

நாயக - தலைவனே; **இவண் வென்று வருவென் என்று உரைக்கிலேன்** - இங்கு மீண்டும் வெற்றி பெற்று வருவேன் என்று சொல்ல இயலாமல் உள்ளேன் என்று; **விதி நின்றது** - வெல்லுதற்கரிதாய் நின்றதாகிய விதி; **பிடர் பிடித்து உந்த நின்றது** - கழுத்தின் புறத்தைப் பிடித்துத் தள்ளும்படி நின்றது; **பொன்றுவென்** - அதனால் யான் போரில் இறந்து விடுவேன்; **பொன்றினால்** -அவ்வாறு யான் அழிந்தால்; **பொலன் கொள் தோளியை** -அழகு கொண்ட தோளையுடைய சீதையை; **நன்று என விடுதி** - உனக்கு நன்மை என்று கருதி விட்டிடுவாய்; **நன்று** - அவ்வாறு விட்டிடுதலே உனக்கு நன்மை பயக்கும்.

அரோ-அசை.

7367. ***'இந்திரன் பகைஞனும், இராமன் தம்பி கை***
மந்திர அம்பினால் மடிதல் வாய்மையால்;
தந்திரம் காற்றுறு சாம்பல்; பின்னரும்

அந்தரம் உணர்ந்து, உனக்கு உறுவது ஆற்றுவாய்.

இந்திரன் பகைஞனும் - இந்திரசித்தனும்; **இராமன் தம்பி கை** -இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவனுடைய கையில் உள்ள; **மந்திர அம்பினால்** - மந்திர ஆற்றல் கொண்ட அம்பினால்; **மடிதல் வாய்மையால்** - இறந்து படுதல் திண்ணம்; **தந்திரம் காற்றுறு சாம்பல்** - அரக்கருடைய பிறபடைகள் மிக்க காற்றின் முன் சாம்பல் போல் ஆகும்; **பின்னரும்** - இவற்றையெல்லாம் கேட்ட பின்னர்; **அந்தரம் உணர்ந்து** - வரும் கேட்டை உணர்ந்து; **உனக்கு உறுவது ஆற்றுவாய்** - உனக்குத் தக்க செயலைச் செய்வாய்.

தந்திரம்-படைகள். ஆல்-அசை.

7368. 'என்னை வென்றுளர்எனில், இலங்கை காவல!
உன்னை வென்று உயருதல் உண்மை; ஆதலால்,
பின்னை நின்று எண்ணுதல் பிழை; அப் பெய்வளை-
தன்னை நன்கு அளிப்பது தவத்தின் பாலதே.

இலங்கை காவல - இலங்கைக்குக் காவலனே; **என்னை வென்றுளர் எனில்** - அப்பகைவர்களாகிய இருவர் என்னை வென்றார்களானால்; **உன்னை வென்று உயருதல் உண்மை** - உன்னையும் வென்று மேம்படுதல் திண்ணம்; **ஆதலால்** - அதனால்; **பின்னை** - மேலும்; **நின்று எண்ணுதல் பிழை** - அவர்களை வெல்ல வேறு உபாயங்களை எண்ணுதல் தவறான செயல்; அ **ப்பெய்வளை தன்னை** - அந்த வளையல் அணிந்த சீதை தன்னை; **அளிப்பது** - விட்டு விடுவது; **நன்கு தவத்தின் பாலதே** - சிறந்த தவப்பயன் அளிக்க வல்லதாம்.

7369. 'இற்றைநாள் வரை, முதல், யான் முன் செய்தன
குற்றமும் உள எனின் பொறுத்தி; கொற்றவ!
அற்றதால் முகத்தினில் விழித்தல்; ஆரிய!
பெற்றனென் விடை' என, பெயர்ந்து போயினான்.

கொற்றவ - வெற்றித் தலைவனே; **முன் முதல் இற்றை நாள் வரை** - முன்னாள் முதல் இன்றைய நாள் வரை; **யான் செய்தன** - நான் செய்தனவாகிய; **குற்றமும் உள எனின் பொறுத்தி** - குற்றங்கள் ஏதாவது இருக்குமானால் அவற்றை நீ பொறுத்தருள்க; **ஆரிய** - ஆரியனே; **முகத்தினில் விழித்தல் அற்றதால்** - இனி உன் முகத்தில் நான் விழித்தல் இல்லாமல் போய்விட்டது; **விடை பெற்றனன்** - விடை பெற்றுக் கொண்டேன்; **என பெயர்ந்து போயினான்** - என்று கூறிப் புறப்பட்டுச் சென்றான்.

இற்றை-இன்று +ஐ = இற்றை வலித்தல். ஆல்-அசை. கொற்றவ, ஆரிய-என வந்துள்ள இரு விளிகள் கும்பகருணனது பாசத்தைச் சுட்டி நின்றது. பெற்றனென் விடை-விரைவுக் குறிப்பை நோக்குக. இப்பாடலைப் பாசத்தின் கொடுமுடியில் நின்று இறக்க இருப்பவனின் இறுதி விடைப்பாடலாகக் கருதிக் கொள்க. உருக்க உணர்ச்சி ததும்பும் பாடல்.

இராவணன் படைகளை உடன் செல்லப் பணித்தல்

7370. **அவ் வழி இராவணன் அனைத்து நாட்டமும்**
செவ் வழி நீரொடும் குருதி தேக்கினான்;
எவ் வழியோர்களும் இரங்கி ஏங்கினார்;
இவ் வழி அவனும் போய், வாயில் எய்தினான்.

அவ்வழி - அப்போது; **இராவணன் அனைத்து நாட்டமும்** - தன் இருபது கண்களிலும்; **செவ்வழி நீரொடும்** - நேரே வழிகின்ற கண்ணீருடன்; **குருதி தேக்கினான்** - குருதியையும் வெளிவிடாது தடுத்துத் தேக்கினான்; **எவ்வழியோர்களும்** - பிற எல்லா உறவின் வழி வந்தவர்களும்; **இரங்கி ஏங்கினார்** - இரக்கம் மிகக்கொண்டு ஏக்கம் உற்றனர்; **இவ்வழி** - இவ்வாறு நிகழும் பொழுதே; **அவனும் போய்** - அக்கும்பகருணனும் போய்; **வாயில் எய்தினான்** - நகர் வாயிலை அடைந்தான்.

இராவணன் அனைத்து நாட்டமும் நீரும் குருதியும் தேக்கப் பிற உறவினர் இரங்கி ஏங்கக் கும்பகருணன் வாயில் எய்தினான் என்க. போர்க்களத்துக்கு வீர வழி அனுப்பு அமையாது சோக வழியனுப்பு இங்கு அமைவது பின்வருவது காட்டும் குறிப்பினதாம். இப்பாடலில் வரும் **தேக்கினான்** என்ற கவிதைச் சொல், ஆழ்ந்து நோக்கத்தக்கது. குருதி தேக்கினான், செவ்வழி நீர் தேக்கினான் என இணைக்க. உறவினர் இரங்கி ஏங்க இராவணன் கண் சிவந்து கண்ணீர் சில தெறியா நின்ற நிலை அவனது பாசமும் மன உறுதியும் நடத்தும் போராட்டத்தில் மன உறுதி வெற்றி பெற்றதையும், காமம் கைமிகுந்த நிலையிலும் பாசமும் மன உறுதியும் குலையாத தன்மையையும் இக்கவிதைச் சொல்லின் வழி உணரலாம். எவ்வழியோர்கள்-எல்லாப் பக்கங்களிலும் உள்ளவர்கள் எனலுமாம்.

7371. **'இரும் படை கடிப்பு எடுத்து எற்றி ஏகுக!**
பெரும் படை இளவலோடு' என்ற பேச்சினால்,
வரும் படை வந்தது, வானுளோர்கள்தம்
சுரும்பு அடை மலர் முடி தூளி தூர்க்கவே.

இளவலொடு - கும்பகருணனுடன்; **இரும்படை ஏகுக என்ற பேச்சினால்** - பெரும்படை செல்லட்டும் என்ற இராவணனது கட்டளையினால்; **வானுளோர்கள் தம்** - தேவர்களுடைய; **சுரும்பு அடை** - வண்டுகள் மொய்க்கின்ற; **மலர் முடி** - மலர்

அணிந்த தலைகளில்; ***தூளி தூர்க்கவே*** *- தூசிகள் சென்று நிரம்புமாறு;* ***கடிப்பு எடுத்து வெற்றி*** *- குறுந்தடியை எடுத்துப் போர்ப்பறை அறைந்து கொண்டு;* ***பெரும்படை வரும்படை வந்தது*** *- பெரிய படையாகிய வருதற்கு உரிய படை வந்தது.*

தேவர் தலையில் தூசி படியுமாறு கடிப்பு எடுத்து எற்றிப் பெரும்படை வந்ததென்க. கடிப்பு-குறுந்தடி வானவர் மாலையில் சுரும்பு அடையா எனினும் வானுளோர்கள் தம் சுரும்படை மலர்முடி என்பது கவிமரபு பற்றி வந்தது என்க.

படைகளின் பெருக்கம்

7372. ***தேர்க் கொடி, யானையின் பதாகை, சேண் உறு***
தார்க் கொடி என்று இவை ததைந்து வீங்குவ--
போர்க் கொடுந் தூளி போய்த் துறக்கம் பண்புற,
ஆர்ப்பன துடைப்பன போன்ற ஆடுவ.

தேர்க்கொடி *- தேரின் கண் கட்டப்பட்டுள்ள கொடிகளும்;* ***யானையின் பதாகை*** *- யானை மேல் உயர்த்திப் பிடித்த கொடிகளும்;* ***சேண் உறு தார்க்கொடி*** *- முன்னணித் தூசிப் படையினர் பிடித்த உயர்ந்த கொடிகளும்;* ***என்று இவை*** *- என்று இவ்வகைப்பட்ட கொடிகளுமாக;* ***ததைந்து வீங்குவ*** *- நெருங்கி மிக்கிருப்பவை;* ***போர்க் கொடுந் தூளி*** *- போர்க்களத்தில் இருந்து புறப்பட்ட தூசுகள்;* ***போய்த் துறக்கம் பண்பற*** *- போய்ச் சுவர்க்கத்தின் பண்பு கெட;* ***ஆர்ப்பன*** *- நிறைந்திருப்பனவற்றைத்;* ***துடைப்பன போன்ற ஆடுவ*** *- துடைப்பன போன்றவாய் ஆடலாயின.*

கொடிகள் வானத்தில் ஆடுவதை படையால் எழுப்பப்படும் சுவர்க்கத்திற் படும் தூசிகளைத் துடைப்பன போன்று ஆடுவதாகக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்றம்.

7373. ***எண்ணுறு படைக்கலம் இழுக எற்றிட***
நண்ணுறு பொறிகளும், படைக்கு நாயகர்
கண்ணுறு பொறிகளும், கதுவ, கண் அகல்
விண்ணுறு மழை எலாம் கரிந்து, வீழ்ந்தவால்.

எண்ணுறு படைக்கலம் *- மதிக்கப்படுகின்ற படைக்கலங்கள்;* ***இழுக எற்றிட*** *- உராய்ந்து மோதுவதனால்;* ***நண்ணுறு பொறிகளும்*** *- தோன்றிய நெருப்புப் பொறிகளும்;* ***படைக்கு நாயகர்*** *- படைத்தலைவர்களின்;* ***கண்ணுறு பொறிகளும்*** *- கண்களில் மிக்குத் தோன்றுகின்ற தீப்பொறிகளும்;* ***கதுவ*** *- ஒன்றோடொன்று கலந்ததனால்;* ***கண் அகல்*** *- இடம் அகன்ற;* ***விண்ணுறு*** *- ஆகாயத்தில் பொருந்திய;*

மழை எலாம் - மேகங்கள் எல்லாம்; ***கரிந்து வீழ்ந்தவால்*** - கரிந்து வீழ்ந்தன. இழுக-உராய. ஆல்-அசை. கதுவ-பற்ற. இங்கு கலத்தல், எலாம்-இடைக்குறை. ஆல்-அசை.

7374. ***தேர் செல, கரி செல, நெருக்கிச் செம் முகக்***
கார் செல, தேர் செல, புரவிக் கால் செல,
தார் செல, கடை செல, சென்ற தானையும்,
'பார் செலற்கு அரிது' என, விசும்பில் பாய்ந்ததால்.

தேர்செல - முன்னால் தேர் செல்வதனாலும்; ***கரி செல*** - யானைகள் செல்வதனாலும்; ***நெருக்கி*** - அவற்றை மேலும் நெருக்கிக் கொண்டு; ***செம்முகக்கார் செல*** - புகர் அமைந்த முகத்தினையுடைய யானைகள் செல்வதனாலும்; ***தேர் செல*** - மேலும் தேர்கள் செல்ல; ***கால் புரவி செல*** - காற்றுப் போல் குதிரைகள் விரைந்து செல்வதனாலும்; ***தார் செல*** - இவ்வாறாக முன்னணிப் படை செல்லவும்; ***கடை செல*** - பின்னணிப் படையும் நெருக்கமாகச் செல்வதால்; ***சென்ற தானையும்*** - இடையில் சென்ற இடையணிச் சேனையும்; ***பார் செலற்கு அரிது என*** - நிலத்தில் செல்லுவது அரியது என எண்ணி; ***விசும்பில் பாய்ந்ததால்*** - ஆகாயத்தில் பாய்ந்து செல்லல் ஆயிற்று.

முன்னணிப் படையும், பின்னணிப் படையும் நெருக்குவதால் இடையணிப்படை பார் செலற்கு அரிது என விசும்பில் பாய்ந்ததென்க. ஆல்-அசை. தார்-முன்னணிப் படை தூசிப் படை கடை-பின்னணிப் படை, கூழைப் படை;தானை-இடையணிப் படை. கார்-உவமையாகுபெயர்.

கும்பகருணன் புறப்பாடு

7375. ***ஆயிரம் கோள் அரி, ஆளி ஆயிரம்,***
ஆயிரம் மத கரி, பூதம் ஆயிரம்,
மா இரு ஞாலத்தைச் சுமப்ப வாங்குவது
ஏய் இருஞ் சுடர் மணித் தேர் ஒன்று ஏறினான்.

மாஇரு ஞாலத்தைச் சுமப்ப - மிகப்பெரிய பூமியைச் சுமப்பனவாகி; ***வாங்குவது*** - மேற்கொள்ளும் வன்மையுடைய; ***ஆயிரம் கோள் அரி*** - ஆயிரம் சிங்கங்களும்; ***ஆயிரம் ஆளி*** - ஆயிரம் ஆளிகளும்; ***ஆயிரம் மதகரி*** - ஆயிரம் மதம் மிக்க யானைகளும்; ***ஆயிரம் பூதம்*** - ஆயிரம் பூதங்களும் பூட்டப் பெற்றதுமான; ***ஏய்*** - ஒப்பில்லாத; ***இருஞ்சுடர் மணித்தேர் ஒன்று***- மிக்க ஒளியுள்ள மணிகள் அழுத்திப் பதிக்கப் பெற்ற தேர் ஒன்றில்; ***ஏறினான்*** - கும்பகருணன் ஏறினான்.

7376. ***தோமரம், சக்கரம், சூலம், கோல், மழு,***
நாம வேல், உலக்கை, வாள், நாஞ்சில், தண்டு, எழு,
வாம வில், வல்லையம், கணையம், மற்று உள
சேம வெம் படை எலாம் சுமந்து, சென்றவால்.

தோமரம் - *பெரிய மரங்களையும்;* ***சக்கரம்*** *- சக்கர வடிவில் அமைந்த வீசு படைகளையும்;* ***சூலம்*** *- முத்தலைச் சூலங்களையும்;* ***கோள்*** *- அம்புகளையும்;* ***மழு*** *- கோடரிப் படையினையும்;* ***நாமவேல்*** *- பகைவருக்கு அச்சம் உண்டாக்கும் வேல் படைகளையும்;* ***உலக்கை*** *-உலக்கைகளையும்;* ***வாள்*** *- வாள் படைகளையும்;* ***நாஞ்சில்*** *- கலப்பை வடிவில் அமைந்த படைக்கலங்களையும்;* ***தண்டு*** *-பெரிய தண்டாயுதங்களையும்;* ***எழு*** *- இரும்பு உலக்கைகளையும்;* ***வாமவில்*** *- வளைந்த பெரிய வில்களையும்;* ***வல்லையம்*** *-எறி ஈட்டிகளையும்;* ***கணையம்*** *-வளை தடிகளையும்;* ***மற்று உள*** *- மற்றுமுள்ள பிற;* ***சேம வெம்படை*** *-கையில் உள்ள படைக்கலங்கள் தீர்ந்தபோது பயன்படுத்தப்படும் சேமிப்புப் படைக்கலங்கள்;* ***எலாம்*** *- எல்லாவற்றையும்;* ***சுமந்து சென்றவால்*** *- கும்பகருணனுடன் சென்ற சேனைகள் சுமந்து சென்றன.*

7377. ***நறையுடைத் தசும்பொடு நறிதின் வெந்த ஊன்***
குறைவு இல் நல் சகடம் ஓர் ஆயிரம் கொடு,
பிறையுடை எயிற்றவன் பின்பு சென்றனர்,
முறை முறை கைக்கொடு முடுகி நீட்டுவார்.

முறை முறை *- முறை முறையாக (தரவேண்டிய உணவுகளைத் தருவதில் முறைகொண்டு);* ***கைக்கொடு*** *- கையிலே உணவுகளைக் கொண்டு;* ***முடுகி நீட்டுவார்*** *- விரைந்து நீட்டுபவர்களாகிய அரக்கர் பலர்;* ***பிறை உடை எயிற்றவன் பின்பு*** *- பிறை போன்ற பற்களை உடைய கும்பகருணனுக்குப் பின்னால்;* ***நறையுடைத் தசும்பொடு*** *- கள்ளைக் கொண்டுள்ள குடங்களையும்;* ***நறிதின் வெந்த ஊன்*** *- நன்றாக வெந்த ஊனினையும்;* ***குறைவு இல் நல்சகடம்*** *- குறைவில்லாது நிரப்பிய வலிய வண்டிகள்;* ***ஓர் ஆயிரம் கொடு*** *- ஓராயிரத்தைப் பின் கொண்டு;* ***சென்றனர்*** *- கும்பகருணனுடன் சென்றனர்.*

கொடு-கொண்டு. இடைக்குறை. முறை முறை-அடுக்குத் தொடர். நீட்டுவார்-முற்றெச்சம்.

7378. ***ஒன்று அல பற்பலர் உதவும் ஊன் நறை***
பின்ற அரும் பிலனிடைப் பெய்யுமாறு போல்,
வன் திறல் இரு கரம் வாங்கி மாந்தியே,
சென்றனன், யாவரும் திடுக்கம் எய்தவே.*

பற்பலர் - பற்பல அரக்கர்; **உதவும்** - முறை முறை தந்து உதவுகின்ற; **ஒன்று அல ஊன், நறை** - ஒன்றல்லாத பலவாகிய ஊனையும் கள்ளையும்; **பின்ற அரும்** - மீளுதலுக்கு அருமையான; **பிலனிடைப் பெய்யுமாறு போல்** - குகைக்குள் பெய்யும் தன்மை போல்; **வன்திறல்** - மிக்க வலிமை கொண்ட; **இருகரம் வாங்கி** - இரண்டு கைகளிலும் வாங்கி; **மாந்தியே** - மிகுதியாக உண்டு கொண்டே; **யாவரும்** - கண்டவர் யாவரும்; **திடுக்கம் எய்தவே** - திகைப்பு அடையும்படி; **சென்றனன்** - கும்பகருணன் போர்க்களம் நோக்கிச் சென்றான்.

பின்ற அரும்-திரும்பி வர அருமையான, திடுக்கம்-திகைப்பு. ஊன் நறை- உம்மைத் தொகை.

7379. **'கணம் தரு குரங்கொடு கழிவதுஅன்று, இது;**
நிணம் தரு நெடுந் தடிக்கு உலகு நேருமோ?
பிணம் தலைப்பட்டது; பெயர்வது, எங்கு இனி;
உணர்ந்தது கூற்றம்' என்று, உம்பர் ஓடினார்.

இது - கும்பகருணனது உண்ணும் தொழில்; **கணம் தரு** - கூட்டமாகப் பொருந்திய; **குரங்கொடு கழிவது அன்று** - வானரக் கூட்டத்தோடு நீங்குவது அன்று; **நிணம் தரு நெடுந்தடிக்கு** - இவன் உண்ணும் கொழுப்போடு கூடிய மிக்க மாமிசத்துக்கு; **உலகு நேருமோ** - இவ்வுலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் போதுமானதாய் ஆகுமா?; **பிணம் தலைப்பட்டது** - எங்கும் பிண மயமாய் ஆகிவிட்டது; **கூற்றம் உணர்ந்தது** - இதைக் கொலைத் தொழிற்குரிய யமனும் உணர்ந்து விட்டான்; **எங்கு இனி பெயர்வது** - இனித் தப்பி நாம் எங்கே ஓடிச் செல்வது; **என்று உம்பர் ஓடினார்** - என்று எண்ணிய வண்ணம் தேவர்கள் ஓடினார்கள். உலகு-இடவாகு பெயர். கும்பகருணனால் உயிர்க்குலம் அழியும் எனக் கூறியவாறு.

கும்பகருணனை, இவன் யார்? என வீடணனிடம் இராமன் வினவல்

7380. **பாந்தளின் நெடுந் தலை வழுவி, பாரொடும்**
வேந்து என விளங்கிய மேரு மால் வரை
போந்ததுபோல் பொலந் தேரில் பொங்கிய
ஏந்தலை, ஏந்து எழில் இராமன் நோக்கினான்.

பாந்தளின் - ஆதிசேடனுடைய; **நெடுந்தலை வழுவி** - பெரிய தலையில் இருந்து நழுவி; **பாரொடும்** - நிலவுலகத்துடன்; **வேந்து என விளங்கிய மேரு மால் வரை** - பிற மலைகளின் வேந்து போன்ற மேரு என்னும் பெருமலை; **போந்தது போல்** - வந்தது

போல; **பொலந்தேரில் பொங்கிய** - பொன்னால் ஆன தேரில் விளங்கித் தோன்றுகின்ற; **ஏந்தலை** -கும்பகருணனை; **எழில் ஏந்து இராமன்** -அழகு மிகத் தங்கிய இராமன்; **நோக்கினான்** -கண்டான்.

பார்-கும்பகருணன் தேர், மேருமலை-கும்பகருணன். பாரொடும் மேரு மால் வரை வந்தது போலத் தேரொடும் கும்பகருணன் வந்தான் என்க.

7381. **'வீணை என்று உணரின், அஃது அன்று; விண்
தொடும்
சேண் உயர் கொடியது, வய வெஞ் சீயமால்;
காணினும், காலின் மேல் அரிய காட்சியன்;
பூண் ஒளிர் மார்பினன்; யாவன் போலுமால்?**

விண் தொடும் சேண் உயர் கொடியது - விண்ணைத் தொடுகின்ற மிக உயர்ந்த கொடியில் இருப்பது; **வீணை என்று உணரின்** - வீணை என்று எண்ணினால்; **அஃது அன்று** - அது இல்லை; **வய வெஞ்சீயமால்** - வெற்றி பொருந்திய கொடிய சிங்கமாகும்; **காணினும்** - மிக்க வேகத்துடன் கண்டாலும்; **காலின் மேல் அரிய காட்சியன்** - காற்பகுதிக்கு மேல் முழுதும் பார்த்தற்கரிய பெருந்தோற்றமுடையவனாய் இருக்கிறான்; **பூண் ஒளிர் மார்பினன்** - அணிகலன் ஒளி விடுகின்ற மார்பை உடையவனாய் இருக்கிறான்; **யாவன் போலுமால்** - இவன் யாவனோ? வீணை- இராவணன் கொடியில் உள்ள சின்னம். சிங்கம்- கும்பகருணன் கொடியில் உள்ள சின்னம். வீணையன்று என்றமையால் இராவணன் அல்லன் என்று தெளிந்தவாறு. ஆல்- அசை.

7382. **'தோளொடு தோள் செலத் தொடர்ந்து நோக்குறின்,
நாள் பல கழியுமால்; நடுவண் நின்றது ஓர்
தாளுடை மலைகொலாம்; சமரம் வேட்டது ஓர்
ஆள் என உணர்கிலேன்; ஆர்கொலாம் இவன்?**

தோளொடு தோள் செலத் தொடர்ந்து - இவனுடைய ஒரு தோளோடு மற்றொரு தோள் வரை முழுவதும்; **தொடர்ந்து** - தொடர்ச்சியாக; **நோக்குறின்** - பார்க்க முயலின்; **பலநாள் கழியுமால்** - பலநாள் கழிந்துவிடும்; **நடுவண் நின்றது ஓர் தாளுடை மலை கொலாம்** - உலகுக்கு நடுவில் உள்ள ஒப்பற்ற கால் முளைத்த மேருமலை இவ்வாறு வந்தது கொல்லோ?; **சமரம் வேட்டது ஓர் ஆளென உணர்கிலேன்** - இவனைப் போரை விரும்பி வந்த ஒரு வீரனென்று நினைக்க முடியவில்லை; **ஆர்கொலாம் இவன்** - இவன் யாரோ.

வீரர்களில் இப்படி இருப்பவரைக் கண்டதில்லையாகையால் இராமன் வியந்து, "சமரம் வேட்டது ஓர் ஆளென உணர்கிலேன்" என்றான் என்க. தாளுடை மலை

என்பதைத் தாளுடை மலையோ என மாற்றி உரைக்க. ஆல் ஆம்-அசைகள். கொல்-ஐயப்பொருளில் வந்த இடைச்சொல். சமரம்-போர்.

7383. ***'எழும் கதிரவன் ஒளி மறைய, எங்கணும்***
விழுங்கியது இருள், இவன் மெய்யினால்; வெரீஇ,
புழுங்கும் நம் பெரும் படை இரியல்போகின்றது;
அழுங்கல் இல் சிந்தையாய்! ஆர் கொலாம்
இவன்?'*

இவன் மெய்யினால் - இக்கும்பகருணனது பேருடம்பினால்; **எழும் கதிரவன் ஒளி மறைய** - உதயகிரியில் எழும் சூரியனது ஒளியானது மறைய; **எங்கணும் இருள் விழுங்கியது** - எல்லா இடமும் இருளால் நிரம்பியது; **புழுங்கும் நம் பெரும்படை** - பேருடம்பு கண்டு மனம் வேர்க்கின்ற நமது பெரிய படை; **வெரீஇ இரியல் போகின்றது** -அஞ்சி நிலை கெட்டு ஒடுகின்றது; **அழுங்கல் இல் சிந்தையாய்** - வருந்துதல் இல்லாத மனமுடைய வீடணனே; **ஆர் கொலாம் இவன்** - இவன் யாவனோ

புழுங்கும்-மனம் வேர்க்கும்.

7384. ***'அரக்கன் அவ் உரு ஒழித்து, அரியின் சேனையை***
வெருக் கொளத் தோன்றுவான், கொண்ட
வேடமோ?
தெரிக்கிலேன் இவ் உரு; தெரியும் வண்ணம், நீ
பொருக்கென, வீடண! புகறியால்' என்றான்.

அரக்கன் -இராவணன்; **அவ் உரு ஒழித்து** -தன்னுடைய அந்த வடிவத்தை விட்டுவிட்டு; **அரியின் சேனையை** - குரங்குச் சேனை; **வெருக் கொளத் தோன்றுவான்** - அஞ்சும்படி தோன்றுவதற்காக; **கொண்ட வேடமோ** - மேற்கொண்ட மாயவேடமோ; **இவ் உரு தெரிக்கிலேன்** - இந்த உரு எது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை; **தெரியும் வண்ணம்** - தெரிந்து கொள்ளும் படி; **நீ புகறியால் என்றான்** - நீ சொல்லுவாய் என்றான் இராமன்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம ்

வீடணன் கும்பகருணனது தன்மையை எடுத்துரைத்தல்

7385. ***ஆரியன் அனைய கூற, அடி இணை இறைஞ்சி,***

'ஐய!
பேர் இயல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன்; எனக்கு
முன்னோன்;
கார் இயல் காலன் அன்ன கழல் கும்பகருணன்
என்னும்
கூரிய சூலத்தான்' என்று, அவன் நிலை
கூறலுற்றான்;

ஆரியன் - இராமன்; **அனைய கூற** - இவ்வாறு கேட்க; **இணையடி இறைஞ்சி** - அவனது திருப்பாத மிரண்டையும் வணங்கி; **ஐய!** - ஐயனே; **பேர் இயல் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன்** - இவன் வரச்சிறப்புடைய இலங்கைத் தலைவனாகிய இராவணனுக்குப் பின்பிறந்தவன்; **எனக்கு முன்னோன்** - எனக்கு முன் பிறந்தவன்; **கார் இயல் காலன் அன்ன** - கருமை நிறம் பொருந்திய இயமனை ஒத்த; **கழல் கும்பகருணன் என்னும்** - வீரக்கழல் அணிந்த கும்பகருணன் என்னும் பெயர் கொண்ட; **கூரிய சூலத்தான் என்று** - கூர்மையான சூலத்தைக் கையிலே கொண்டவன் என்று; **அவன் நிலை கூறலுற்றான்** - அவனது தன்மையைக் கூறத் தொடங்கினான்.

7386. 'தவன் நுணங்கியரும் வேதத் தலைவரும் உணரும்
தன்மைச்
சிவன் உணர்ந்து, அலரின் மேலைத் திசைமுகன்
உணரும் தேவன்-
அவன் உணர்ந்து எழுந்த காலத்து, அசுரர்கள்
படுவது எல்லாம்,
இவன் உணர்ந்து எழுந்த காலத்து இமையவர்
படுவர், எந்தாய்!

எந்தாய்! - எந்தாய்; **தவன் நுணங்கியரும்** - தவத்தால் உடல் சுருங்கி அறிவுக் கூர்மை பெற்ற தவத்தரும்; **வேதத் தலைவரும்** - வேதத் தலைவர்களான அந்தணரும்; **உணருந்தன்மைச் சிவன்** - உணர்வைப் பெறுவதற்காக உபாசனை செய்கின்ற சிவபிரானால் **உணர்ந்து** - தியானிக்கப்பட்டு; **அலரின் மேலைத் திசைமுகன் உணரும்** - தாமரை மலரிலே வாழ்கிற பிரமனாலும் தியானிக்கப்படுகிற; **தேவன் அவன்** - தேவனாகிய அந்தத் திருமால்; **உணர்ந்து எழுந்த காலத்து** - அரிதுயில் நீங்கிப் பக்தர்களைக் காக்க எழுந்த காலத்தில்; **அசுரர்கள் படுவது எல்லாம்** - அசுரர்கள் எல்லாம் இறப்பர்; **இவன் உணர்ந்து எழுந்த காலத்து** - இக்கும்பகருணன் துயில் நீங்கி எழுந்த காலத்தில்; **இமையவர் படுவர்** - தேவர்கள் இறப்பர்.

மூவர்க்கும் முதல்வனின் பரத்துவம் கூறியவாறு. அன்பர்க்காகத் தீமையை அழிக்கும் அவன் செயலையும், நன்மையை அழிக்கும் இவன் செயலையும் ஒப்பிட்டுக் கூறிக் கும்பகருணன் திருமாலை ஒத்த வலியுடையவன் என்று கூறியவாறு.

வஞ்சி விருத்தம்

7387. ***ஆழியாய்! இவன் ஆகுவான்,***
ஏழை வாழ்வுடை எம்முனோன்
தாழ்வு இலா ஒரு தம்பியோன்;
ஊழி நாளும் உறங்குவான்,

ஆழியாய் - *பாற்கடலில் அறிதுயில் கொள்ளும் மாலின் அம்சமானவனே;* ***இவன் ஆகுவான்*** - *இவனானவன்;* ***ஏழை வாழ்வுடை*** - *அறத்திற்காக வாழாத எளிமைப்பட்ட உலக வாழ்வையுடைய;* ***எம்முனோன்*** - *எமக்கு முன்னோனான இராவணனுடைய;* ***தாழ்வு இலா*** - *அறமனத்தாழ்வில்லாத;* ***ஒரு தம்பியோன்*** - *ஒப்பற்ற தம்பியானவன்;* ***ஊழி நாளும் உறங்குவான்*** - *ஒருழிக்காலம் உறங்கும் தன்மையன் என்றவாறு.*

மந்திரப்படலத்தில் உறங்கச் சென்ற கும்பகருணனை இராவணன் ஒன்பதாம் நாள் துயிலெழுப்பினான் என மூலநூல் கூறும் என்பர். பொருக்கென வீடண புகறியால் என்று 113 ஆம் பாடலில் இராமன் கேட்டதை மனதில் கொண்டு, விரைவாகக் கூறற்குப் பொருத்தமான வஞ்சி விருத்தத்தின் மூலம் கவிஞர் வீடணன் பேச்சை அமைத்துள்ளார் என்க.

7388. ***'காலனார் உயிர்க் காலனால்;***
காலின் மேல் நிமிர் காலினான்;
மாலினார் கெட, வாகையே,
சூலமே கொடு, சூடினான்;

காலனார் உயிர்க் காலனால் - *இயமனது உயிர்க்கு எமன் போன்றவன்;* ***காலின் மேல் நிமிர் காலினான்*** - *காற்றை விட விரைவாகச் செல்லும் கால்களையுடையவன்;* ***மாலினார் கெட வாகையே*** - *கருநிறமுள்ள இந்திரன் தோற்றோட வெற்றியைக் குறிக்கும் வாகை மாலையைத்;* ***சூலமே கொடு சூடினான்*** - *தன் சூலப் படை கொண்டு சூடியவன்.*

ஆல்-ஈற்றசை. இயமனையும் இந்திரனையும் வென்ற வெற்றிச் சிறப்பைக் கூறியவாறு.

7389. ***'தாங்கு கொம்பு ஒரு நான்கு கால்***
ஓங்கல் ஒன்றினை, உம்பர்கோன்

வீங்கு நெஞ்சன் விழுந்திலான்

தூங்க, நின்று சுழற்றினான்;

உம்பர் கோன் - தேவர்க்குத் தலைவனாகிய இந்திரன்; **வீங்கு நெஞ்சன்** - அச்சம் மிக்க நெஞ்சுடையவனாய்; **விழுந்திலான் தூங்க** - கீழே விழுந்திலனாய்த் தொங்க; **தாங்கு கொம்பு ஒரு நான்கு கால்** - தாங்குகின்ற நான்கு கொம்புகளையும் நான்கு கால்களையும் உடைய; **ஓங்கல் ஒன்றினை** - மலை போன்ற ஐராவதமென்னும் வெள்ளை யானையினை; **நின்று சுழற்றினான்** - தான் ஒருவனாய் நின்று போர்க்களத்தில் சுழற்றினான்.

முன்பாடலில் இந்திரனை வென்றவன் என்று கூறி இப்பாடலில் வென்ற முறை கூறியவாறு. தாங்கு கொம்பு நான்கு, கால் ஒரு நான்கு என்று கூட்டுக. விழுந்திலான்-முற்றெச்சம். தூங்க-தொங்க.

7390. **'கழிந்த தீயொடு காலையும்**
பிழிந்து சாறு கொள் பெற்றியான்;
அழிந்து மீன் உக, ஆழி நீர்
இழிந்து, காலினின் எற்றுவான்;

கழிந்த தீயொடு காலையும் - மிகுதியான தீயுடன் காற்றையும்; **பிழிந்து சாறு கொள் பெற்றியான்** - பிழிந்து சாறு எடுக்கவல்ல வலிமையுடையவன்; **மீன் அழிந்து உக** - மீன்கள் எல்லாம் அழிந்து உயிர் சிந்துமாறு; **ஆழிநீர் இழந்து காலினின் எற்றுவான்** - கடல் நீரில் இறங்கிக் காலால் எற்றிக் கடலைக் கடக்கும் பேருருவத்தினன்.

7391. **'ஊன் உயர்ந்த உரத்தினான்,**
மேல் நிமிர்ந்த மிடுக்கினான்;
தான் உயர்ந்த தவத்தினான்,
வான் உயர்ந்த வரத்தினான்;

ஊன் உயர்ந்த உரத்தினான் - உடம்பில் மிக்க வலிமை படைத்திருப்பதால்; **மேல் நிமிர்ந்த மிடுக்கினான்** - மிகுதியும் மேம்பட்ட மன உறுதியுடையவன்; **தான் உயர்ந்த தவத்தினால்** -தான் செய்த பெருந்தவத்தினால்; **வான் உயர்ந்த வரத்தினான்** - வானம் போல் உயர்ந்த மிக்க வரத்தினை உடையவன்.

7392. **'திறம் கொள் சாரி திரிந்த நாள்,**

கறங்கு அலாது கணக்கு இலான்;
இறங்கு தாரவன் இன்றுகாறு
உறங்கலால், உலகு உய்ந்ததால்;

இறங்குதாரவன் -தொங்குகின்ற மாலையை அணிந்தவனாகிய இக்கும்பகருணன்; **திறம் கொள் சாரி திரிந்த நாள்** - போரில் பலவகையில் வேகமாகச் சுழன்று சாரி திரியும் காலத்தில்; **கறங்கு அலாது** - காற்றாடி அல்லாது; **கணக்கு இலான்** - பிறிதொன்றின் தன்மையில்லாதவன்; **இன்று காறு உறங்கலால்** - இப்படிப்பட்டவன் இன்று வரை தூங்கியதால்; **உலகு உய்ந்ததால்** - உலகம் அழியாமல் பிழைத்துள்ளது.

7393. **'சூலம் உண்டு; அது சூர் உளோர்**
காலம் உண்டது; கைக் கொள்வான்;
ஆலம் உண்டவன் ஆழிவாய்,
ஞாலம் உண்டவ! நல்கினான்;

ஞாலமுண்டவ - மண்ணுண்டு உலகையெல்லாம் திருவாயில் காட்டியவனே; **ஆழிவாய் ஆலம் உண்டவன்** -திருப்பாற்கடலில் தோன்றிய ஆலகால நஞ்சை உண்டவனாகிய சிவபிரான்; **நல்கினான்** -கொடுத்ததாகிய; **சூலம் உண்டு** - சூலப்படை ஒன்று உள்ளது; **அது சூர் உளோர்** - அச்சூலப்படை வீரம் உடையவர்களுடைய; **காலம் உண்டது** - வாழ்நாளையெல்லாம் உண்ணும் தன்மையது; **கைக்கொள்வான்** - அப்படையை இவன் கையில் கொண்டவன்.

7394. **'மின்னின் ஒன்றிய விண்ணுளோர்,**
'முன் நில்' என்று, அமர் முற்றினார்-
என்னின், என்றும் அவ் எண்ணிலார்
வென்னில் அன்றி, விழித்திலான்;

மின்னின் ஒன்றிய - மின்னல் போல் ஒளி பொருந்திய; **விண்ணுளோர்** - தேவர்கள்; **முன்நில் என்று** - எங்கள் முன்னே நில் என்று; **அமர் முற்றினார்** - பெரும் போரைத் தொடங்குவாராயின்; **என்னின்** - எப்போதும்; **அவ் எண்ணிலார்** - அந்த எண்ணிக்கையில் அடங்காத தேவர்களின்; **வென்னில் அன்றி** - முதுகுப் புறத்தில் அன்றி; **விழித்திலான்** - இக்கும்பகருணன் விழித்தில்லாதவன்.

7395. **"தருமம் அன்று இதுதான்; இதால்**
வரும், நமக்கு உயிர் மாய்வு" எனா,
உருமின் வெய்யவனுக்கு உரை

இருமை மேலும் இயம்பினான்.

உருமின் வெய்யவனுக்கு *- இடிபோல் கொடிய இராவணனுக்கு;* ***இது*** *- பிறிதொருவன் இல்லுறை தவத்தியை மறை துறந்து வவ்விய செயல்;* ***தருமம் அன்று*** *- அறச்செயலன்று;* ***இதால்*** *- இச்செயலால்;* ***நமக்கு உயிர் மாய்வு வரும்*** *- நமக்கு உயிர் மாய்தல் நேரும்;* ***எனா*** *- என்று;* ***இருமை மேலும் உரை*** *- இருமுறைக்கு மேல் பல முறை நல் வார்த்தையை;* ***இயம்பினான்*** *- சொன்னான்.*

7396. ***'மறுத்த தம்முனை, வாய்மையால்***
ஒறுத்தும், ஆவது உணர்த்தினான்;
வெறுத்தும், 'மாள்வது மெய்' எனா
இறுத்து, நின் எதிர் எய்தினான்.

மறுத்த தம்முனை *- தையலை விட மறுத்த தன் முன்னவனாகிய இராவணனை;* ***வாய்மையால்*** *- தன் வாய்மைப் பற்றின் காரணமாக;* ***ஒறுத்தும்*** *- வன் சொற்களால் கடிந்து கூறியும்;* ***ஆவது உணர்த்தினான்*** *- நடக்க இருப்பது பற்றி அறிவு கொளுத்தினான்;* ***வெறுத்தும்*** *- பலவாறு கூறியும் இராவணன் கேளாமையால் வெறுப்புக் கொண்டு;* ***மாள்வது மெய்*** *- இறப்பது உண்மை;* ***எனா இறுத்து*** *- என்று முடிவாகக் கூறிவிட்டு;* ***நின் எதிர் எய்தினான்*** *- இவன் உன் எதிரே வந்து சேர்ந்தான்.*

எத்தகையோர் ஆட்சியிலும் ஒற்றர் ஊடுருவி அறிந்து செல்வர் ஆதலின் கும்பகருணன் புறப்பாட்டின் போது நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சிகளை வீடணன் அறிதல் இயல்பானதே.

7397. ***' "நன்று இது அன்று நமக்கு" எனா,***
ஒன்று நீதி உணர்த்தினான்;
இன்று காலன் முன் எய்தினான்'
என்று சொல்லி, இறைஞ்சினான்.

இது *- பிறர்மனை கவர்ந்து சிறை வைத்த செயல்;* ***நமக்கு நன்று அன்று*** *- நமக்கு நன்மையைத் தருவது அன்று;* ***எனா*** *- என்று;* ***ஒன்று நீதி*** *- பொருத்தமான அறச்சொற்களை;* ***உணர்த்தினான்*** *- இராவணனுக்கு எடுத்துச் சொன்னான்;* ***இன்று காலன் முன் எய்தினான்*** *-அவன் அதைக் கேளாமையால் ஒருத்தரின் முன்னம் சாதல் உண்டவர்க்கு உரியது என்று யமனுக்கு முன்னே வந்து சேர்ந்தான்;* ***என்று சொல்லி*** *- என்று கூறி;* ***இறைஞ்சினான்*** *- இராமனை வணங்கி நின்றான் வீடணன்.*

சுக்கிரீவன், கும்பகருணனை உடன் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் நலம் எனல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7398. **என்று அவன் உரைத்தலோடும், இரவி சேய், 'இவனை இன்று**
கொன்று ஒரு பயனும் இல்லை; கூடுமேல், கூட்டிக்கொண்டு
நின்றது புரிதும்; மற்று இந் நிருதர்கோன் இடரும் நீங்கும்;
"நன்று"என நினைந்தேன்' என்றான்; நாதனும் 'நயன் இது' என்றான்.

என்று அவன் உரைத்தலோடும் - என்று அந்த வீடணன் கூறிய உடனே; **இரவி சேய்** - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **இவனை இன்று** - இக்கும்பகருணனை இப்போரில்; **கொன்று ஒரு பயனும் இல்லை** - கொன்று பயன் ஒன்றும் இல்லை; **கூடு மேல் கூட்டிக்கொண்டு** - இவன் நம்மொடு சேர்வான் ஆனால் சேர்த்துக்கொண்டு; **நின்றது புரிதும்** - மேல் நிகழ வேண்டிய செயல்களைச் செய்வோம்; **இந்நிருதர் கோன் இடரும் நீங்கும்** - இந்த அரக்கர் தலைவனான வீடணனது துன்பமும் நீங்கும்; **நன்று என்று நினைந்தேன் என்றான்** - இதுவே நல்லது என நான் நினைத்தேன் என்றான்; **நாதனும்** - இராமனும்; **இது நயன் என்றான்** - இச்செயல் அரசநீதிக்கு ஏற்றது என்று கூறினான்.

தானே வராத கும்பகருணனை இராமன் பக்கமே சேர்த்தல் நலம் எனச் சுக்கிரீவன் கூறலும் இராமன் அதற்கு உடன்படலும் சந்தி விக்கிரகம் என்ற போர் சார் உத்திகளில் விக்கிரக உத்தியென்க. துணை வலி தூக்கி அத்துணையைப் பிரிக்கும் முயற்சியே சுக்கிரீவனின் இக்கூற்று.

கும்பகருணனை அழைத்து வர வீடணன் செல்லுதல்

7399. **'ஏகுதற்கு உரியார் யாரே?' என்றலும், இலங்கை வேந்தன்,**
'ஆகின், மற்று அடியனே சென்று, அறிவினால், அவனை உள்ளம்
சேகு அறத் தெருட்டி, ஈண்டுச் சேருமேல், சேர்ப்பென்' என்றான்;
மேகம் ஒப்பானும், 'நன்று, போக!' என்று விடையும் ஈந்தான்.

ஏகுதற்கு உரியார் யாரே? - கும்பகருணனிடத்தில் செல்லுவதற்கு உரியவர் யாவர்; **என்றலும்** - என்று இராமன் வினவுதலும்; **இலங்கை வேந்தன்** - இலங்கைக்கு அரசனாகிய வீடணன்; **ஆகின்** - அப்படியானால்; **அடியனே சென்று** - அடியனாகிய யானே போய்; **அறிவினால்** - அறிவின் வல்லமையால்; **அவனை உள்ளம்** - அவனது உள்ளத்தில் உள்ள; **சேகு அறத்தெருட்டி** - ஐயம் நீங்கத் தெளிவித்து; **ஈண்டுச் சேருமேல்** - இங்கு வந்து சேர்வானேயானால்; **சேர்ப்பென் என்றான்** -சேரச் செய்வேன் என்று கூறினான்; **மேகம் ஒப்பானும்** - மேகத்தை ஒத்த நிறமும் பயனும் உடைய இராமனும்; **நன்று போக** - நல்லது போய் வருக; **என்று விடையும் ஈந்தான்** - என்று அவனுக்கு விடை தந்தான்.

மற்று-அசை. அவனை உள்ளம்-உருபு மயக்கம். சேகு-ஐயம். கும்பகருணனுக்குப் பாசம் அறம் இரண்டுக்கும் இடையில் ஏற்பட்ட இரண்டாட்டம்.

7400. தந்திரக் கடலை நீந்தி, தன் பெரும் படையைச்
சார்ந்தான்;
வெந் திறலவனுக்கு, 'ஐய! வீடணன் விரைவில்
உன்பால்
வந்தனன்' என்னச் சொன்னார்; வரம்பு இலா
உவகை கூர்ந்து,
சிந்தையால் களிக்கின்றான்தன் செறிகழல் சென்னி
சேர்த்தான்.

தந்திரக் கடலை நீந்தி - குரக்குச் சேனையாகிய பெருங்கடலை அரிதில் கடந்து; ***தன்பெரும் படையைச் சார்ந்தான்*** - தனது பெரிய அரக்கர் சேனையை வீடணன் சென்று சேர்ந்தான்; **வெந்திறலவனுக்கு** - அ வனது வரவு கண்ட அரக்கப்படையினர் கொடும் வலிமையுடைய அந்தக்கும்ப கருணனுக்கு; ***ஐய!*** - தலைவனே; **வீடணன் விரைவில் உன்பால் வந்தனன்** - வீடணன் விரைவாக உன்னிடத்து வருகிறான்; **என்னச் சொன்னார்** - என்று சொன்னார்கள்; **வரம்பு இலா உவகை கூர்ந்து** - அது கேட்டு எல்லை இல்லாத மகிழ்ச்சி மிக்கு; **சிந்தையால் களிக்கின்றான் தன்** - மனமகிழ்பவனாகிய கும்பகருணனது; **செறிகழல் சென்னி சேர்த்தான்** - வீரக்கழல் அணிந்த கால்கள் தன் தலைமேல் படும்படி வீடணன் நிலத்தில் விழுந்து வணங்கினான்.

தந்திரக்கடல்-உருவகம். ஐய-அண்மை விளி.

கும்பகருணன் 'வந்தது தகுதி அன்று' என வீடணனுக்குக் கூறுதல்

7401. முந்தி வந்து இறைஞ்சினானை, முகந்து, உயிர்
மூழ்கப் புல்லி,

'உய்ந்தனை, ஒருவன் போனாய்' என மனம்
உவக்கின்றேன் தன்
சிந்தனை முழுதும் சிந்த, தெளிவு இலார் போல மீள
வந்தது என், தனியே?' என்றான், மழையின் நீர்
வழங்கு கண்ணான்.

மழையின் நீர் வழங்கு கண்ணான் - *மழை போல கண்ணீர் சொரியும் கண்களையுடையவனான கும்பகருணன்;* ***முந்தி வந்து இறைஞ்சினானை*** - *தன் முன்னே வந்து வணங்கியவனாகிய வீடணனை;* ***மோந்து*** - *உச்சி மோந்து;* ***உயிர் மூழ்கப் புல்லி*** - *ஈருடலும் ஒருயிரும் ஆகுமாறு இறுகத் தழுவி;* ***ஒருவன் உய்ந்தனை போனாய் என*** - *நீ ஒருவனாவது விலகிச் சென்று உய்ந்து விட்டாய் என்று எண்ணி;* ***மனம் உவக்கின்றேன்*** - *மனம் பெருங்களிப்புக் கொள்ளுகிற;* ***தன்*** - *என்னுடைய;* ***சிந்தனை முழுதும் சிந்த*** - *மன எண்ணம் முழுவதும் சிதறிக் கெடுமாறு;* ***தெளிவு இலார் போல*** - *அறம் இது மறம் இது என மனத் தெளிவில்லாதவர் போல;* ***மீள*** - *மீண்டும்;* ***தனியே வந்தது என் என்றான்*** - *தனியாக வந்தது என்ன காரணம் கருதியோ என வினாவினான். நீ இராமபிரானுடன் வரவேண்டியவன் அல்லவா? அப்படி இருக்கத் தனியே வந்ததற்கு என்ன காரணம் என ஐயத்தோடு வினவியவாறு. மழையின் நீர் வழங்குகண்-அவலக்குறிப்பு. உயிர் மூழ்கப் புல்லல் பாசத்தின் மிகுதியைக் காட்ட வந்தது. இங்கு மற வழிப் பட்ட அண்ணனும் வாழவேண்டும், அறவழிப்பட்ட தம்பியும் வாழவேண்டும் எனத் துடிக்கும் பாசப் பெருந்திறலைக் கும்பகருணன் வழியே காணலாம். அன்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு என்ற தமிழ் மறைக்கேற்ற பேரிலக்கிய வாழ்வல்லவா கும்பகருணனின் வாழ்வு.*

7402. ***'அவயம் நீ பெற்றவாறும், அமரரும் பெறுதல் ஆற்றா,***
உவய லோகத்தினுள்ள சிறப்பும், கேட்டு உவந்தேன்,
உள்ளம்;
கவிஞரின் அறிவு மிக்காய்! காலன் வாய்க்
களிக்கின்றேம்பால்
நவை உற வந்தது என், நீ? அமுது உண்பாய் நஞ்சு
உண்பாயோ?

கவிஞரின் அறிவு மிக்காய் - *கவிஞர்களைக் காட்டிலும் அறிவு மிகுந்தவனே!* ***நீ அவயம் பெற்றவாறும்*** - *நீ இராமனிடம் அடைக்கலம் பெற்ற தன்மையையும்;* ***அமரரும் பெறுதல் ஆற்றா*** - *அதனால் தேவர்களும் பெறுதற்கு இயலாத;* ***உவய லோகத்திலுள்ள சிறப்பும் கேட்டு*** - *இம்மை மறுமை ஆகிய இருவேறு உலகங்களில் உள்ள சிறப்புக்கள் பெற்றதையும் ஒற்றர் சொல்லக் கேட்டு;* ***உள்ளம் உவந்தேன்*** - *யான் மனம் மகிழ்ந்தேன்;* ***நீ காலன் வாய்க் களிக்கின்றேம் பால்*** - *(அப்படிப்பட்ட) நீ காலன் வாயில் இருந்துகொண்டு எங்களிடம்;* ***நவை உற வந்தது என்*** - *குற்றம் உண்டாகுமாறு வந்த காரணம் என்னையோ?;* ***அமுது உண்பாய் நஞ்சு உண்பாயோ?*** -

வாழ வைக்கும் அமுதத்தை உண்டு கொண்டு இருக்கிற நீ அழிவுதரும் நஞ்சை உண்ண எண்ணுவையோ?

அமுது-இராமனையடைந்து பெறும் அறவழிப்பட்ட அழியா வாழ்வு. நஞ்சு-இராவணனையடைந்து பாவத்திற்குத் துணை போகும் அழிவு வாழ்வு. தம்பியின் அற உள்ளத்தை உணர்ந்த தமையனின் பாச உணர்வுச் சுழிகளின் களி பொங்கிய கும்மாளியை இப்பாடலில் காண்க.

7403. ' "குலத்து இயல்பு அழிந்ததேனும், குமர! மற்று
உன்னைக் கொண்டே
புலத்தியன் மரபு மாயாப் புண்ணியம் பொருந்திற்று"
என்னா,
வலத்து இயல் தோளை நோக்கி மகிழ்கின்றேன்;
மன்ன! வாயை
உலத்தினை, திரிய வந்தாய்; உளைகின்றது உள்ளம்,
அந்தோ!

குமர - குமரனே; **மன்ன** - மன்னவனே; **குலத்து இயல்பு அழிந்ததேனும்** - புலத்தியன் வழிமுதல் வந்த பொய்யறு குலத்தின் தன்மை வேறு ஒருவன் இல்லுறை தவத்தியை மறை துறந்து சிறை வைத்ததால் அழிந்து விட்டதாயினும்; **உன்னைக் கொண்டு** - உன்னை முதலாகக் கொண்டு; **புலத்தியன் மரபு மாயாப் புண்ணியம் பொருந்திற்று** - அப்புலத்தியன் கால்வழி அழிந்திடாத புண்ணியத்தைப் பெற்றது; **என்னா** - என்று; **வலத்து இயல் தோளை நோக்கி மகிழ்கின்றேன்** - நான் என் வெற்றி பொருந்திய தோளைப் பார்த்து மகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றேன்; **வாயை உலத்தினை திரிய வந்தாய்** - ஆனால் நீ என் வாய் ஈரம் உலருமாறு திரும்பி வந்தாய்; **அந்தோ உள்ளம் உளைகின்றது** - அதுகண்டு ஐயோ என் உள்ளம் வருந்துகின்றது என்றவாறு.

தோள்கள் சோதரர்கள் ஆதலின் கும்பகருணனது ஒரு தோளாகிய இராவணன் பாழானாலும் ஒரு தோளாகிய வீடணன் ஏற்றம் பெற்றதால் "தோளை நோக்கி மகிழ்கின்றேன்" என்றான். குமர-உறவுக் குறிப்பு. அண்மை விளி மன்ன-வீடணன் அடைந்த அடைக்கலம் சார் அண்மை விளி. இருமுறை வந்துள்ள விளிச் சொற்கள் கும்பகருணனின் மனக்குழப்பத்தைக் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளன. புலத்தியன், விச்சிராவசு, இராவணன் எனக் குலமரபு காண்க. கேகசி இராவணனின் தாய். வலம்-வெற்றி. உலத்தினை-வாய் ஈரம் உலரச் செய்தனை.

7404. 'அறப் பெருந் துணைவர், தம்மை அபயம் என்று
அடைந்த நின்னைத்
துறப்பது துணியார், தங்கள் ஆர் உயிர் துறந்த
போதும்; இறப்பு எனும் பதத்தை விட்டாய்; இராமன்
என்பளவும் மற்று இப்

பிறப்பு எனும் புன்மை இல்லை; நினைந்து, என்கொல்
பெயர்ந்த வண்ணம்?

அறப் பெருந்துணைவர் தம்மை - தர்மத்தின் தனிமை தீர்ப்பானாகி அறத்திற்குப் பெருந்துணைவரான இராமனை; **அபயம் என்று அடைந்த நின்னை** - சரணம் என்று அடைந்த உன்னை; **தங்கள் ஆர் உயிர் துறந்த போதும்** - தங்களுடைய அருமையான உயிர் நீங்கப் போகிற நிலை வந்தாலும்; **துறப்பது துணியார்** - கை விடுவதற்குத் துணியமாட்டார்கள்; **இறப்பு எனும் பதத்தை விட்டாய்** - நீ இராமனையடைக்கலமாக அடைந்ததால் இறப்பு என்னும் நிலையைக் கடந்துவிட்டாய்; **இராமன் என்பளவும் மற்று இப்பிறப்பு எனும் புன்மை இல்லை** - இராமனது திருநாமத்தைக் கூறிக் கூறி வரும் உனக்குப் பிறப்பு என்னும் இழிவும் இல்லை; **நினைந்து பெயர்ந்த வண்ணம் என்** - அப்படியிருக்கும் போது நீ நினைத்து இங்கு மீண்டு வந்தது எதனால் என்றவாறு.

கொல்-ஐயப் பொருளில் வந்தது வந்த இடைச்சொல்.

7405. **'அறம் என நின்ற நம்பற்கு அடிமை பெற்று,**
அவன்தனாலே
மறம் என நின்ற மூன்றும் மருங்கு அற மாற்றி,
மற்றும்,
திறம் என நின்ற தீமை இம்மையே தீர்ந்த செல்வ!
பிறர் மனை நோக்குவேமை உறவு எனப் பெறுதி
போலாம்?

அறம் என நின்ற நம்பற்கு - அறத்தின் மூர்த்தி எனச் சொல்லுமாறு நின்ற தலைவனுக்கு; **அடிமை பெற்று** - அடிமையாகப் பெற்று; **அவன் தனாலே** - அவனது கருணை வள்ளல் தன்மையாலே; **மறம் என நின்ற மூன்றும்** - பாவத்துக்குக் காரணம் என்னுமாறு நின்ற காமம், வெகுளி, மயக்கம் ஆகிய மூன்றினையும்; **மருங்கு அற மாற்றி** - முழுதும் இல்லாமல் போக்கி; **மற்றும்** - மேலும்; **திறம் என நின்ற தீமை** - வலிமையுடையதாக இருந்த பிற தீய பண்புகளையும்; **இம்மையே தீர்ந்த செல்வ** - இப்பிறவியிலேயே போக்கிய செல்வனே; **பிறர் மனை நோக்கு வேமை** - அயலவரது மனைவியைஅறந்துறந்து நோக்கும் எங்களை; **உறவு எனப் பெறுதி போலாம்** - உறவு என இனிமேலும் கொள்வாய் போலும் என்றவாறு.

மறம் என நின்ற மூன்றும்-அறியாமை, திரிபு உணர்ச்சி, ஐய உணர்வு எனினும் ஆம். இப்பிறவியில் பெறவரும் பதம் பெற்ற நீ அதை விட்டு இங்கு மீண்டு வந்தது என்னையோ என்றவாறு. பிறர் மனை நோக்குவேமை-என்றது இராவணனுக்குத் துணையாய் நின்று போருக்கு வந்தமையால் உளப்படுத்திக் கூறியதாம்.

7406. ***'நீதியும், தருமம் நின்ற நிலைமையும், புலமைதானும்,***
ஆதி அம் கடவுளாலே அருந் தவம் ஆற்றிப் பெற்றாய்;
வேதியர் தேவன் சொல்லால், விளிவு இலா ஆயுப் பெற்றாய்;
சாதியின் புன்மை இன்னும் தவிர்ந்திலை போலும்,-- தக்கோய்!

தக்கோய் - நற்பண்புகள் உடையவனே; **நீதியும்** - நீதியையும்; **தருமம் நின்ற நிலைமையும்** - அறத்தில் ஊன்றி இருக்கின்ற தன்மையையும்; **புலமை தானும்** - நல்லறிவையும்; **ஆதி அம் கடவுளாலே** - முழுமுதற் கடவுள் பால்; **அருந்தவம் ஆற்றிப் பெற்றாய்** - மிக்க தவம் செய்து அடைந்தாய்; **வேதியர் தேவன் சொல்லால்** - அந்தணர்க்குத் தலைவனாகிய பிரமன் கொடுத்த வரத்தால்; **விளிவு இலா ஆயுள் பெற்றாய்** - அழிவற்ற ஆயுளை அடைந்தாய்; **சாதியின் புன்மை** - இவ்வாறிருக்கவும் சாதியினது இழிவை; **இன்னும் தவிர்ந்திலை போலும்** - இன்னும் விட்டு விடவில்லை போலும்.

7407. ***ஏற்றிய வில்லோன், யார்க்கும் இறையவன், இராமன் நின்றான்;***
மாற்ற அருந் தம்பி நின்றான்; மற்றையோர் முற்றும் நின்றார்;
கூற்றமும் நின்றது, எம்மைக் கொல்லிய; விதியும் நின்ற;
தோற்ற எம் பக்கல், ஐய! வெவ் வலி தொலைய வந்தாய்.

ஐய - ஐயனே; **யார்க்கும் இறையவன் இராமன்** - யாவருக்கும் தலைவனாகிய இராமன்; **ஏற்றிய வில்லோன் நின்றான்** - நாண் ஏற்றிய வில்லையுடையவனாய்க் காத்து நின்று கொண்டிருக்கிறான்; **மாற்ற அருந்தம்பி நின்றான்** - விலக்குதற்கு அரிய பெருவலி படைத்த தம்பியும் நின்று கொண்டிருக்கிறான்; **மற்றையோர் முற்றும் நின்றார்** - பிற படை வீரர்களாகிய வானரரும் மிகுதியும் இருக்கின்றார்கள்; **எம்மைக் கொல்லிய கூற்றமும் நின்ற** - எங்களைக் கொல்லுவதற்காக யமனும் காத்திருக்கிறான்; **விதியும் நின்ற** - அதற்கு ஏற்பவே விதியும் அமைந்துள்ளது; **வெவ்வலி தொலைய** - உனது தவவலியும் அறவலியும் கெட; **தோற்ற எம் பக்கல் வந்தாய்** - தோற்க இருக்கிற எங்கள் பக்கம் ஏன் வந்தாய்.

தோற்ற- தோற்கப்போகிறோம் என்ற தோற்றத்தால் எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்ட கால வழுவமைதி.

7408. 'ஐய! நீ அயோத்தி வேந்தற்கு அடைக்கலம் ஆகி, ஆங்கே
உய்கிலைஎன்னின், மற்று இவ் அரக்கராய் உள்ளோர் எல்லாம்
எய் கணை மாரியாலே இறந்து, பாழ் முழுதும் பட்டால்,
கையினால் எள் நீர் நல்கி, கடன் கழிப்பாரைக் காட்டாய்.

ஐய - ஐயனே; **அயோத்தி வேந்தற்கு** - அயோத்திக்கு வேந்தன் ஆகிய இராமனுக்கு; **அடைக்கலம் ஆகி** - அடைக்கலப் பொருள் ஆகி; **நீ ஆங்கே** - நீ அங்கு; **உய்கிலை என்னின்** -உயிர் உய்ந்து வாழாய் ஆயின்; **மற்று இவ் அரக்கராய் உள்ளோர் எல்லாம்** - இந்த அரக்கர்களாய் உள்ள நாங்கள் எல்லாம்; **எய்கணை மாரியாலே** - இராமன் எய்யும் அம்பு மழையாலே; **முழுதும் இறந்து பாழ்பட்டால்** - முற்றிலும் இறந்து பாழாகிப் போனால்; **கையினால் எள்நீர் நல்கி** - கையினால் எள்ளொடு கூறிய நீரை இறந்தவர் பொருட்டுக் கொடுத்து; **கடன் கழிப்பாரைக் காட்டாய்** - நீர்க் கடன் நிறைவேற்றுவர் யாவர் உளர் எனக் காட்டாய் என்றவாறு.

நீ இராமனுடன் இருந்து எங்கட்கு நீர்க்கடன் செய்க என்றவாறு. நீ இராமனிடம் இருப்பது எங்களுக்கும் நன்மையென்று கும்பகருணன் கூறுகிறான். இறந்தார்க்கு நீர்க்கடன் செய்தல் மிகமிக இன்றியமையாதது என்ற குறிப்பும் காண்க.

7409. 'வருவதும், இலங்கை மூதூர்ப் புலை எலாம் மாண்ட பின்னை;
திருவுறை மார்பனோடும் புகுந்து, பின் என்றும் தீராப்
பொருவ அருஞ் செல்வம் துய்க்கப் போதுதி, விரைவின்' என்றான்.
'கருமம் உண்டு உரைப்பது' என்றான்; 'உரை'என, கழறலுற்றான்;

இலங்கை மூதூர் வருவதும் -நீ இலங்கை மூதூர்க்கு(வரத்தக்க காலம் இப்போது அன்று வரும் காலம்; **புலை எலாம் மாண்ட பின்னை** - இழிதொழில் உடைய அரக்கர் கூட்டம் எல்லாம் அழிந்தபிறகு; **திருவுறை மார்பனோடும் புகுந்து** - திருமகள் வாழும் மார்பினை உடைய இராமனோடு புகுந்து; **பின் என்றும் தீராப்** - பிறகு என்றும் அழியாத; **பொருவ அருஞ்செல்வம்** - ஒப்பற்ற இலங்கையரசச் செல்வத்தையும் மற்றும் வீட்டு உலகச் செல்வத்தையும்; **துய்க்கப் போதுதி விரைவின்** - அனுபவிப்பதற்காக விரைவில் திரும்பிப் போய்விடுக; **என்றான்** - என்று

கும்பகருணன் கூறினான்; **கருமம் உண்டு உரைப்பது என்றான்** - (அதற்கு வீடணன் உன்னிடம்) சொல்லவேண்டிய காரியம் ஒன்று உள்ளது என்றான்; **உரை என** - அதைச் சொல் என்று கும்பகருணன் கேட்க; **கழறலுற்றான்** - வீடணன் கூறத் தொடங்கினான்.

இராமனைச் சரண் புகுமாறு வீடணன் கும்பகருணனுக்கு உரைத்தல்

7410. **'இருள் உறு சிந்தையேற்கும் இன் அருள் சுரந்த வீரன்**
அருளும், நீ சேரின்; ஒன்றோ, அவயமும் அளிக்கும்; அன்றி,
மருள் உறு பிறவி நோய்க்கு மருந்தும் ஆம்; மாறிச் செல்லும்
உருளுறு சகட வாழ்க்கை ஒழித்து, வீடு அளிக்கும் அன்றே.

இருள் உறு சிந்தையேற்கும் - அறியாமை நிரம்பிய மனத்தையுடையவனான எனக்கும்; **இன் அருள் சுரந்த வீரன்** - இனிய அருளைச் சுரந்து அடைக்கலம் தந்த வீரனாகிய இராமன்; **நீ சேரின் அருளும்** - நீ அடைக்கலமாக வந்து சேரினும் அருள் புரிவான்; **ஒன்றோ** -அது மட்டுமா?; **அவயமும் அளிக்கும்** -உனக்கு எவராலும் துன்பம் நேராமல் அபயக் கருணையும் செய்வான்; **அன்றி** - அதோடு; **மருள் உறு பிறவி நோய்க்கு** - மயக்கம் தருகிற பிறவிப் பிணிக்கு; **மருந்தும் ஆம்** - மருந்தும் ஆவான்; **மாறிச் செல்லும்** - இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறி வரும் தன்மையுடைய; **உருளுறு சகட வாழ்க்கை ஒழித்து** - உருண்டு வரும் வண்டிச் சக்கரம் போன்ற இந்த உலக வாழ்வை நீக்கி; **வீடு அளிக்கும் அன்றே** - வீட்டுலகை அளிப்பான் அன்றோ?.

வீடணன் கும்பகருணனை அழைப்பதே கும்பகருணன் வினாவையத்துக்கு விடையாய் நின்றது.

7411. **'எனக்கு அவன் தந்த செல்வத்து இலங்கையும் அரசும் எல்லாம்**
நினக்கு நான் தருவென்; தந்து, உன் ஏவலின் நெடிது நிற்பென்;
உனக்கு இதின் உறுதி இல்லை; உத்தம! உன் பின் வந்தேன்
மனக்கு நோய் துடைத்து, வந்த மரபையும் விளக்கு வாழி!

உத்தம! - உத்தமனே; **எனக்கு அவன் தந்த** - எனக்கு அந்த இராமன் கொடுத்த; **செல்வத்து இலங்கையும்** - செல்வத்தையுடைய இலங்கையையும்; **அரசும்** - அதனை ஆளும் உரிமையினையும்; **எல்லாம் நினக்கு நான் தருவென்** - பிற எல்லாவற்றையும் உனக்கு நான் கொடுப்பேன்; **தந்து** - அவ்வாறு கொடுத்து; **உன் ஏவலின் நெடிது நிற்பென்** - உன் ஏவலின் வழியே என்றும் நடப்பேன்; **உனக்கு இதின் உறுதி இல்லை** - உனக்கு இதைக் காட்டிலும் உறுதி தருவது வேறு ஒன்றும் இல்லை; **உன் பின் வந்தேன்** - உன் பின் பிறந்தோனாகிய எனது; **மனக்கு நோய் துடைத்து** - மனத்தில் உள்ள வருத்தத்தைப் போக்கி; **வந்த மரபையும் விளக்கு** - பிறந்த குலமரபையும் விளங்கச் செய்வாய்.

வாழி-அசை.

7412. 'போதலோ அரிது; போனால், புகலிடம் இல்லை; வல்லே,
சாதலோ சரதம்; நீதி அறத்தொடும் தழுவி நின்றாய்
ஆதலால், உளதாம் ஆவி அநாயமே உகுத்து என்?
ஐய!
வேத நூல் மரபுக்கு ஏற்ற ஒழுக்கமே பிடிக்க
வேண்டும்.

ஐய! - ஐயனே; **நீதி அறத்தொடும் தழுவி நின்றாய்** - நீதியையும் அறத்தையும் பற்றி நிற்பவனே!; **போதலோ அரிது** - போரில் உயிர் தப்பிப் போதல் மிக அரிதாகும்; **போனால் புகலிடம் இல்லை** - அவ்வாறு தப்பிப் போனாலும் புகலாக அடைவதற்கு உரிய வேறு இடமும் இல்லை; **வல்லே சாதலோ சரதம்** - விரைவாகச் சாவதோ உறுதி; **ஆதலால்** - ஆதலால்; **உளதாம் ஆவி** - உள்ள உயிரினை; **அநாயமே உகுத்து என்** - வீணாகப் போக்கி என்ன பயன்?; **வேத நூல் மரபுக்கு ஏற்ற** - வேதநூல்களில் கூறிய முறைமைக்குத் தக்க; **ஒழுக்கமே பிடிக்கவேண்டும்** - நல்லொழுக்கத்தையே உறுதியாகக் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

பற்று விட்டுப் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றுக என்றான். கும்பகருணனின் அற நெஞ்சுணர்ந்து கூறி அவனை இராமன் பக்கம் சேர்க என்கிறான் வீடணன். வல்லே-விரைவாக. அநாயம்-வீண்.

7413. 'தீயவை செய்வர் ஆகின், சிறந்தவர், பிறந்த உற்றார்,
தாய்அவை, தந்தைமார் என்று உணர்வரோ, தருமம்
பார்ப்பார்?
நீ அவை அறிதி அன்றே? நினக்கு நான் உரைப்பது
என்னோ?
தூயவை துணிந்து போது, பழி வந்து தொடர்வது
உண்டோ?

தருமம் பார்ப்பார் - தருமத்தையே சிறப்பாகப் பார்ப்பவர்கள்; **தீயவை செய்வர் ஆகின்** - தீய செயல்களைச் செய்வார்களாயின்; **சிறந்தவர்** - அன்பிற் சிறந்தவர்; **பிறந்த உற்றார்** - உடன் பிறந்த உறவு முறையினர்; **தாய் அவை** - தாயாகிய அவ்வை; **தந்தைமார்** - தந்தைமார்; **என்று உணர்வரோ** - என்று எண்ணிப் பார்ப்பார்களா?; **நீ அவை அறிதி அன்றே** - நீ அவற்றை அறிவாய் அல்லவா?; **நினக்கு நான் உரைப்பது என்னோ** - உனக்கு நான் சொல்ல வேண்டுவது என்ன உள்ளது; **தூயவை துணிந்த போது** - தூய்மையான செயல்களைச் செய்யத் துணியும் போது; **பழி வந்து தொடர்வது உண்டோ?** - பழிச் செயல் வந்து தொடர்வது உண்டாகுமா?

அறம் நோக்குவார் நண்பர், உறவினர், தாய் தந்தை என்ற அன்பு நோக்கிலும் பாச நோக்கிலும் நோக்காது அவர்கள் தவறு செய்யின் அறநோக்கம் கருதி அவர்களைக் கை விடுவர் என்றும் அவ்வாறு செய்யும் போது பழி வந்து தொடராது என்றும் கூறியவாறு. இப்பாடல் வீடணனின் வாழ்க்கை நோக்கு நிலையை விளக்குகிறது. வீடணன் பாசம் என்ற சிறிய வட்டத்தை அறம் என்ற பெரிய வட்டத்தில் அடங்கியவன் என்பதை இதனால் உணர்க. தாய் அவை-இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை; அவை - அவ்வை என்பதன் இடைக்குறை.

7414. **'மக்களை, குரவர்தம்மை, மாதரை, மற்றுளோரை,**
ஒக்கும் இன் உயிர் அன்னாரை, உதவி செய்தாரோடு
ஒன்ற,
"துக்கம், இத் தொடர்ச்சி" என்று, துறப்பரால்,
துணிவு பூண்டோர்;
மிக்கது நலனே ஆக, வீடுபேறு அளிக்கும் அன்றே!

துணிவு பூண்டோர் - உறுதியான துறவு எண்ண வலிமை உள்ளவர்கள்; **மக்களை** - பெற்ற மக்களையும்; **குரவர் தம்மை** - இருமுது குரவரையும்; **மாதரை** - மனைவியரையும்; **மற்றுளோரை** - மற்றுமுள்ள உறவினர்களையும்; **இன் உயிர் ஒக்கும் அன்னாரை** - இனிய உயிரை ஒத்த நண்பர்களையும்; **உதவி செய்தாரோடு** - உதவி செய்தவர்களையும் **ஒன்ற** - முழுமையாக; இத்தொடர்ச்சி **துக்கம் என்று** - இந்த உலகியல் பந்தத் தொடர்ச்சி துன்பம் விளைவிக்கும் என்று எண்ணித்; **துறப்பாரால்** - துறந்து விடுவார்கள்; **மிக்கது** - சிறந்ததாகிய அத்துறவு; **நலனே ஆக** -நற்செயலாக ஆகி; **வீடு பேறு அளிக்கும் அன்றே** - வீட்டுலகத்தைத் தருமல்லவா?

தவறு செய்த தமையனைத் துறத்தலும் அறமே என்பதையும் இங்கு வீடணன் கூறுகிறான். துறவிகளின் ஒழுக்கம் அறத்தைக் கைவிடாதது என்று கூறி இல்லறத்தவனாகிய நீயும் அவ்வற வழி நிற்க என்றவாறு காண்க, தொடர்ச்சி-பந்தம். நலன்-அறம், ஆல்-அசை.

7415. **'தீவினை ஒருவன் செய்ய, அவனொடும் தீங்கு**
இலாதோர்
வீவினை உறுதல், ஐய! மேன்மையோ?

***கீழ்மைதானோ?
ஆய் வினை உடையை அன்றே? அறத்தினை
நோக்கி, ஈன்ற
தாய் வினை செய்ய அன்றோ, கொன்றனன்,
தவத்தின் மிக்கான்?***

ஐய! -ஐயனே; **தீவினை ஒருவன் செய்ய** -தீய செயலை ஒருவன் செய்ய; **அவனொடும் தீங்கு இலாதோர்** - அதற்காக அவனொடு தீமை செய்யாதவர்களும்; **வீவினை உறுதல்** - உயிர் விடுதலை அடைதல்; **மேன்மையோ** - மேன்மை விளைவிப்பதா?; **கீழ்மை தானோ** - தாழ்வினை விளைவிப்பதா?; **ஆய்வினை உடையை அன்றே** - நீ ஆய்வு செய்யும் திறமை படைத்துள்ளாய் அல்லவா? **அறத்தினை நோக்கி** - அறத்துக்காகப் பார்த்து; **ஈன்ற தாய்** - தன்னைப் பெற்ற தாய்; **வினை செய்ய அன்றோ** - தீய செயலைச் செய்ததனாலன்றோ; **தவத்தின் மிக்கான் கொன்றனன்** - தவத்தில் மிகுந்த பரசுராமன் அத்தாயையே கொன்றான் என்றவாறு.

ஒருவன் செய்த தீயசெயலுக்குத் தீங்கு செய்யாதவரும் அழிதல் என்ன நியாயம் என வினவியவாறு. இப்பகுதியில் வீடணன் தனி மனித அறம் பேசுகிறான். அரசியல் அறம் பேசவில்லை. மன்னன் தவறே செய்யான் என்ற எண்ணம் நிலைபெற்றிருந்த காலத்தில் தவறு செய்தவன் பெருமன்னன் ஆயினும் அவனை விட்டு விலகுக என்று வீடணன் வாயிலாக விளக்கப்படுகிறது. தவறு செய்தவர் தண்டனை பெற்றே தீரவேண்டும். அவ்வாறு தண்டிப்பதும் அறமே எனத் தாயைக் கொன்ற பரசுராமன் கதை வழி வீடணன் விளக்குகிறான். சமதக்கினி முனியின் மனைவியாகிய ரேணுகை கங்கையில் நீராடிப் புனல் கொண்டு வரப் போன போது, சித்திரரதன் என்ற கந்தருவன் தன் துணைவியரோடு புனலாடுவது கண்டு மனம் நெகிழ்ந்து காலம் தாழ்த்தித் தன் கணவனது ஓமத்துக்கு நீர் கொண்டு வந்தாள். நடந்ததை அறிந்த முனிவன் தன் மக்களான உருமன்வான், சுசேணன், விசு, விசுவாவசு ஆகியோரை அழைத்து அவளை மனத்தில் கவலையில்லாமல் கொல்லுமாறு சொன்னான். அவர்கள் தயங்கிப் பின் வாங்கியபோது கடைசி மகனாகிய பரசுராமன் தாயைக் கொன்று தந்தையின் கட்டளையை நிறைவேற்றினான் என்பது கதை. வீவினை உறுதல்-இறத்தல், ஆய்வினை-ஆராய்ச்சி செய்யும் திறமை.

***7416. 'கண்ணுதல், தீமை செய்ய, கமலத்து முளைத்த
தாதை
அண்ணல்தன் தலையின்ஒன்றை அறுக்க அன்று
அமைந்தான் அன்றே?
புண் உறு புலவு வேலோய்! பழியொடும் பொருந்தி,
பின்னை,
எண்ணுறு நரகின் வீழ்வது அறிஞரும்
இயற்றுவாரோ?***

புண் உறு புலவு வேலோய் ! - பகைவர் உடல் புண்ணிலிருந்து பொருந்திய ஊன் நாற்றம் படிந்த வேற்படையை உடையவனே; ***கமலத்து முளைத்த தாதை அண்ணல்*** - தாமரையில் தோன்றிய பெருமை மிகு பிரமன்; ***தீமை செய்ய*** - ஒரு தீய தொழிலைச் செய்தபோது; ***கண்ணுதல்*** - நெற்றியில் கண்ணுடைய சிவபிரான்; ***தன் தலையின் ஒன்றை அறுக்க*** - அவனது தலையில் ஒரு தலையை அறுத்துவிட; ***அன்று அமைந்தான் அன்றோ*** -அப்போது அவன் அதற்கு உடன்பட்டான் அல்லவா?; ***பழியொடும் பொருந்தி*** - இம்மையில் பழியைப் பொருந்தி; ***பின்னை*** - மறுமையில்; ***எண்ணுறு நரகின் வீழ்வது*** - கொடிய நரகத்தில் வீழ்வதற்குக் காரணமான செயலை; ***அறிஞரும் இயற்றுவாரோ*** - அறிஞரும் செய்வார்களோ.

தீங்கு செய்தார் உயர்ந்தாராயினும் அழிப்பதே அறம் என்பதை விளக்கச் சிவபிரான் பிரமனது தலையில் ஒன்றை அறுத்த நிகழ்ச்சியைச் சான்று காட்டுகிறான் வீடணன். கமலத் தண்ணல் செய்த தீத்தொழில் பிரமன் தனக்கு உரிய நான்கு தலைகளோடு ஐந்தாவதாக ஒரு தலையினைப் படைத்துக் கொண்டு சிவனோடு ஒப்பத் தன்னையும் எண்ணிச் செருக்கு உற்றான். சிவன் அவன் தலைகளுள் ஒன்றைக் கிள்ளி ஆணவத்தை அடக்கினன் என்பது புராணச் செய்தி. அறம் தவறின் இம்மையில் பழியும் மறுமையில் நரகும் கிடைக்கும் என அறிவு கொளுத்தியவாறு.

7417. ***'உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை அறுத்து, அதன் உதிரம் ஊற்றி,***
சுடல் உறச் சுட்டு, வேறு ஓர் மருந்தினால், துயரம் தீர்வர்; கடலிடைக் கோட்டம் தேய்த்துக் கழிவது கருமம் அன்றால்
மடலுடை அலங்கல் மார்ப! மதி உடையவர்க்கு மன்னோ!

மடலுடை அலங்கல் மார்ப! - இதழ்களையுடைய மலர்களால் ஆன மார்பை உடையவனே!; ***உடலிடைத் தோன்றிற்று ஒன்றை*** - உடலில் தோன்றிய ஒரு கழற்புண்ணை; ***அறுத்து*** - கத்தியால் அறுத்து; ***அதன் உதிரம் ஊற்றி*** - அதில் உள்ள தீய உதிரத்தையும் சீழ் நீரையும் வெளியேற்றி; ***சுடல் உறச் சுட்டு*** - கார மருந்துகளை அல்லது தீச்சுடலைப் பொருத்தமாக வைத்துச் சுட்டு; ***வேறு ஓர் மருந்தினால்*** - புண்ணை ஆற்றுவதற்குரிய வேறு ஒரு மருந்தினால்; ***துயரம் தீர்வர்*** - உலகத்தவர் துயரம் நீங்குவார்கள்; ***மதி உடையவர்க்கு மன்னோ*** - அறிவுடையவர்களுக்கு; ***கடலிடைக் கோட்டம் தேய்த்துக் கழிவது*** - கடலின் கண் நறுமணப் பொருள்களைத் தேய்த்துக் கழிய விடுவது; ***கருமம் அன்றால்*** - செயத்தகு செயலாகாது.

கடலில் கோட்டம் தேய்க்கும் செயல் கடல் நீரின் தன்மையை எவ்வகையிலும் மாற்றாதது போல அரக்கராகிய பாவக் கடலில் அறவழிப்பட்ட உன் உயிராகிய கோட்டத்தைக் கரைப்பது பயனற்ற செயல் என்று கூறுகிறான் வீடணன். இப்பாடலில் உடலில் தோன்றிய கட்டியாக இராவணனைக் கருதிப் பேசுதல் காண்க.

கோட்டம்-ஒரு வகை நறுமணப் பொருள். 'கடலிற் பெருங்காயம் கரைத்தாற் போல' என்னும் உலக வழக்கும் உணர்க. கோட்டம்-பெருங்காயம் என்பாரும் உளர்.

7418. 'காக்கலாம் நும்முன் தன்னை எனின், அது கண்டது இல்லை;
ஆக்கலாம் அறத்தை வேறே என்னினும், ஆவது இல்லை;
தீக் கலாம் கொண்ட தேவர் சிரிக்கலாம்; செருவில் ஆவி
போக்கலாம்; புகலாம், பின்னை நரகு; அன்றிப் பொருந்திற்று உண்டோ?

நும்முன் தன்னைக் காக்கலாம் எனின் *- உன் தமையனான இராவணனைக் காக்கலாம் என்றாலோ;* ***அது கண்டது இல்லை*** *- அதற்கு உபாயம் ஏதும் ஏற்பட்டிலது;* ***அறத்தை வேறே ஆக்கலாம் என்னினும்*** *-அவனுடன் இருந்து தருமத்தை வேறாகச் செய்யலாம் என்றாலும்;* ***ஆவது இல்லை*** *- அச்செயல் ஆவது அன்று;* ***தீக்கலாம் கொண்ட தேவர்*** *- நம்மோடு கொடிய மாறுபாடு கொண்ட தேவர்கள்;* ***சிரிக்கலாம் செருவில்*** *- சிரிக்கும் படி நடக்க உள்ள போரில்;* ***ஆவி போக்கலாம்*** *-உயிரை விடலாம்;* ***பின்னை நரகு புகலாம்*** *- பின்பு நரகத்திலும் புகலாம்;* ***அன்றிப் பொருந்திற்று உண்டோ*** *- இதுவல்லாது வேறு பொருந்திய செயல் உண்டோ என்றவாறு.*

'நம்முன்' என்னாது 'நும்முன்' என்றது வீடணன், தன்னைப் பிரித்துக் கூறிய கூற்று. "பிறந்திலேன் இலங்கை வேந்தன் பின் அவன் பிழைத்த போதே" என்ற (9105) வீடணன் உரையை இங்கு நினைக. கலாம்-கலகம்.

7419. 'மறம் கிளர் செருவில் வென்று வாழ்ந்திலை; மண்ணின் மேலா
இறங்கினை; இன்றுகாறும் இளமையும் வறிதே ஏக,
உறங்கினை என்பது அல்லால், உற்றது ஒன்று உளதோ? என், நீ
அறம் கெட உயிரை நீத்து மேற்கொள்வான் அமைந்தது?--ஐயா!

ஐயா *- ஐயனே;* ***இன்று காறும்*** *- இன்று வரையிலும்;* ***இளமையும் வறிதே ஏக*** *- இளமைப் பருவமும் வீணாகக் கழியுமாறு;* ***உறங்கினை என்பது அல்லால்*** *- ஆறு மாதம் உறங்குவதும் ஒருநாள் விழிப்பதுமாக இருக்கின்றாய் என்பதல்லது;* ***மறம் கிளர் செருவில் வென்று வாழ்ந்திலை*** *-பெரு வீரனாய் இருந்தும் வீரம் விளங்குகின்ற*

போரில் வென்று வாழ்வு பெறவில்லை; **மண்ணின் மேலா இறங்கினை** -நில உலகில் மதிப்பு இழந்து தாழ்வு அடைந்து விட்டாய்; **உற்றது ஒன்று உளதோ** - பெற்ற நற்பயன் வேறு ஒன்று உள்ளதோ?; **நீ அறங்கெட உயிரை நீத்து** - நீ இப்போது அறம் கெடுமாறு உயிரை இராவணனுக்காக விட்டு; **மேற் கொள்வான் அமைந்தது என்** - பெற இருப்பது என்னவோ?

வாழும் போது வாழ்நாளை வீணாய் உறங்கிக் கழித்து இப்போது அறம் கெட உயிரை இராவணனுக்காகப் போக்கி நீ பெற இருப்பது என்னவோ என்றவாறு.

7420. **திரு மறு மார்பன் நல்க, அனந்தரும் தீர்ந்து, செல்வப்**
பெருமையும் எய்தி, வாழ்தி; ஈறு இலா நாளும் பெற்றாய்;
ஒருமையே அரசு செய்வாய்; உரிமையே உனதே; ஒன்றும்
அருமையும் இவற்றின் இல்லை; காலமும் அடுத்தது, ஐயா!

ஐயா ! - ஐயனே; **திருமறு மார்பன் நல்க** - திருமகளையும், ஸ்ரீவத்சமென்னும் மச்சத்தையும் திருமார்பில் கொண்ட மாலின் திருவவதாரமாகிய இராமபிரான் கருணை செய்தலால்; **அனந்தரும் தீர்ந்து** -உன் உறக்க சாபம் நீங்கப் பெற்று; **செல்வப் பெருமையும் எய்தி** - செல்வச் செழிப்பையும் பெற்று; **ஈறு இலா நாளும் பெற்றாய் வாழ்தி** - அழிவில்லாத வாழ்நாளும் பெற்று வாழ்வாயாக; **ஒருமையே அரசு செய்வாய்** - நீ இணையின்றி அரசு செய்வாய்; **உரிமையே உனதே** - அதற்கு உனக்கு உரிமையும் உன்னதே; **இவற்றின் ஒன்றும் அருமையும் இல்லை** - இவ்வாறு எல்லாம் செய்வதில் சிறிதும் அருமையும் இல்லை; **காலமும் அடுத்தது** - அதற்குரிய காலமும் வந்துவிட்டது.

இப்பாடலில் இராமனையடைந்தால் கும்பகருணன் பெறப் போகும் இம்மைப் பேறுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. வீடணனின் வாதம் அறம் பாவம், நன்மை, தீமை பேறு, இழிவு, வாழ்வு சிறப்பு இம்மை மறுமை என்ற இரட்டைகளாக அமைவதை அவனது கூற்றுக்கொண்டு உணரமுடிகிறது. ஒருமையே - இணையின்றியே. அனந்தர் - உறக்கமும் விழிப்பும் அற்ற நிலை. மயக்கநிலை எனலாம். பெற்றாய்-பெறுவாய் என்பது துணிவு காரணமாக எதிர்காலம் இறந்தகாலமாக வந்த கால வழுவமைதி; முற்றெச்சமும் ஆம்.

7421. **'தேவர்க்கும் தேவன் நல்க, இலங்கையில் செல்வம் பெற்றால்,**
ஏவர்க்கும் சிறியை அல்லை; யார், உனை நலியும் ஈட்டார்?--
மூவர்க்கும் தலைவர் ஆன மூர்த்தியார், அறத்தை

முற்றும்
காவற்குப் புகுந்து நின்றார், காகுத்த வேடம் காட்டி!

மூவர்க்கும் தலைவர் ஆன மூர்த்தியார் - அரி அரன் அயன் என்னும் மூவர்க்கும் தலைவரான பரம்பொருள்; **அறத்தை முற்றும் காவற்கு** - அறத்தை முழுதும் காக்கும் பொருட்டுக்; **காகுத்த வேடம் காட்டி புகுந்து நின்றார்** - காகுத்த வேடங்கொண்டு நில உலகில் புகுந்துள்ளார்; **தேவர்க்கும் தேவன் நல்க** - அத்தகைய தேவர்க்குத் தேவன் ஆகிய இராமன் தந்தருள; **இலங்கையில் செல்வம் பெற்றால்** - இலங்கையை ஆளும் செல்வத்தைப் பெற்றால்; **ஏவர்க்கும் சிறியை அல்லை** -எவருக்கும் சிறுமையுடையவன் ஆகாய்; **உனை யார் நலியும் ஈட்டார்** - உன்னை எதிர்த்து வருத்தக் கூடியவர் யாவர்?

7422. 'உன் மக்கள் ஆகி உள்ளார், உன்னொடும் ஒருங்கு
தோன்றும்
என் மக்கள் ஆகி உள்ளார், இக் குடிக்கு இறுதி
சூழ்ந்தான்--
தன் மக்கள் ஆகி உள்ளார், தலையொடும் திரிவர்
அன்றே--
புன்மக்கள் தருமம் பூணாப் புல மக்கள் தருமம்
பூண்டால்?

புன் மக்கள் தருமம் பூணாப் - நீ புல்லிய தன்மையுடைய அரக்கர்களின் தருமத்தை மேற்கொள்ளாமல்; **புலமக்கள் தருமம் பூண்டால்** - அறிவுடை மக்களது தருமத்தைக் கைக்கொண்டால்; **உன் மக்கள் ஆகி உள்ளார்** - உன் மக்களாய் இருப்பவர்களும்; **உன்னொடும் ஒருங்கு தோன்றும் என் மக்கள் ஆகி உள்ளார்** - உன்னோடு உடன் பிறந்த எனக்கு மக்களாய் இருப்பவர்களும்; **இக்குடிக்கு இறுதி சூழ்ந்தான்** - இந்த அரக்கர் குலத்துக்கு அழிவைத் தேடியவனான இராவணன்; **தன் மக்கள் ஆகி உள்ளார்** - தனக்கு மக்களாய் இருப்பவர்களும்; **தலையொடும் திரிவர் அன்றே** - இராமபாணத்தால் தலையை இழக்காது திரிவர் அன்றோ.

அரக்கராய் உள்ளோர் எல்லாம் இறந்து பாழ்படுவோம் பட்டால் கையினால் எள்நீர் நல்கிக் கடன் கழிப்பார் யார் எனக் கேட்ட கும்பகருணனுக்கு நீ இராமனைச் சேர்ந்தால் அரக்கர் குலம் அழியாமல் காக்கலாம் என்று கூறியவாறு.

7423. 'முனிவரும் கருணை வைப்பர்; மூன்று உலகத்தும்
தோன்றி
இனி வரும் பகையும் இல்லை; "ஈறு உண்டு" என்று
இரங்க வேண்டா;
துனி வரும் செறுநர் ஆன தேவரே துணைவர்
ஆவர்;--
கனி வரும் காலத்து, ஐய! பூக் கொய்யக்

கருதலாமோ?

ஐய - *ஐயனே!;* ***முனிவரும் கருணை வைப்பர்*** - *நீ இராமனைச் சேர்ந்தால் உன் மீது பகைமை வைத்துள்ள முனிவர்களும் கருணை கொள்வார்கள்;* ***மூன்று உலகத்தும் தோன்றி இனி வரும் பகையும் இல்லை*** - *மூன்று உலகங்களிலும் பகையாகத் தோன்றி வருபவரும் எவருமிலர்;* ***ஈறு உண்டு என்று இரங்க வேண்டா*** - *மரணம் உண்டு என்று இரக்கப்படத் தேவையில்லை;* ***துணிவரும் செறுநர் ஆன தேவரே துணைவர் ஆவர்*** - *வெறுப்பால் வரும் மிகு பகை கொண்ட தேவர்களே நமக்குத் துணைவராக மாறுவர்;* ***கனி வரும் காலத்து பூக்கொய்யக் கருதலாமோ*** - *கனி தோன்றும் காலத்தில் பூக்களைக் கொய்துவிட நினைக்கலாமோ?*

கனி வருங்காலத்து ஐய பூக்கொய்யக் கருதலாமோ பிறிது மொழிதல் அணி. கனிகள் தோன்றும் காலத்தில் பூக்களைப் பறிக்க நினைத்தல் அறிவுடைமையாகாதது போல இலங்கை அரசாகிய கனி பெற்று இனிது வாழ்வதற்குரிய காலம் கனிந்துள்ள போது, இவ்வினிய வாழ்வுக்குரிய உடலாகிய பூவைக் கொய்தழித்தல் அறிவுடைய செயல் ஆகாது என்று கூறியவாறு காண்க. துனி-வெறுப்பு. செறுநர்-பகைவர். துனிவரும் செறுநர் ஆன தேவர்-வானர வடிவில் வந்த தேவர் எனலுமாம்.

7424. **'வேத நாயகனே உன்னைக் கருணையால் வேண்டி,**
விட்டான்;
காதலால், என்மேல் வைத்த கருணையால், கருமம்
ஈதே;
ஆதலால், அவனைக் காண, அறத்தொடும்
திறம்பாது, ஐய!
போதுவாய் நீயே' என்னப் பொன் அடி இரண்டும்
பூண்டான்

ஐய! - *ஐயனே;* **வேதநாயகனே** - *வேதங்கள் துதிக்கும் தலைவனாகிய இராமனே;* ***கருணையால்*** - *உன்மீது கொண்டுள்ள அருளால்;* ***உன்னைவேண்டி*** - *உன்னை வேண்டி அழைத்து வருமாறு;* ***விட்டான்*** - *என்னை அனுப்பினான்;* ***காதலால் என்மேல் வைத்த கருணையால்*** - *அதற்குக் காரணம் அவன் என் மேல் சிறப்பாகக் கொண்டுள்ள காதலாகிய திருவருளாகும்;* ***கருமம் ஈதே*** - *செய்யத்தக்க காரியமும் அதுவேயாகும்;* ***ஆதலால்*** - *ஆகவே;* ***அறத்தொடும் திறம்பாது*** - *அறத்தில் இருந்து மாறுபடாமல்;* ***நீயே அவனைக் காணப் போதுவாய்*** - *நீயே அவ்விராமனைக் காண்பதற்காக வருவாய்;* ***என்ன*** - *என்று கூறிப்;* ***பொன்அடி இரண்டும் பூண்டான்*** - *அக்கும்பகருணனது அழகிய திருவடி இரண்டும் தலைமேல் பூண்டான்.*

கருணை-இயல்பாய் உயிர்கள் எல்லாவற்றின் மேலும் தோன்றும் அருள், காதல்-தொடர்பு உடையார் மாட்டு ஏற்படும் உள்ள நெகிழ்ச்சி. வேதநாயகனே காதலாலும் என்மேல் கொண்ட கருணையாலும் வேண்டி விட்டதால் அவன்

ஏற்பானா? மாட்டானா? என்று ஐயங்கொள்ளாது அறத்தொடு திறம்பாது போதுவாய் என்றான்.

கும்பகருணன் மறுப்புரை

7425. ***'தும்பி அம் தொடையல் மாலைச் சுடர் முடி படியில் தோய,***
பம்பு பொற் கழல்கள் கையால் பற்றினன் புலம்பும் பொன் தோள்
தம்பியை எடுத்து, மார்பில் தழுவி, தன் தறுகணூடு
வெம் புணீர் சொரிய நின்றான், இனையன விளம்பலுற்றான்;

தும்பி அம் தொடையல் மாலைச் சுடர்முடி *- வண்டுகள் மொய்க்கிற அழகிய தொடுத்தல் அமைந்த மலர் மாலையைச் சூடிய ஒளி பொருந்திய முடி;* ***படியில் தோய*** *- நிலத்தில் படிய விழுந்து வணங்கிப்;* ***பம்பு பொற்கழல்கள்*** *- பரவியுள்ள பொன்னால் ஆகிய வீரக்கழல்கள் அணிந்த கால்களை;* ***கையால் பற்றினன் புலம்பும்*** *- கையால் பற்றிப் புலம்புகிற;* ***பொன் தோள் தம்பியை*** *- அழகிய தோள்களையுடைய தம்பியாகிய வீடணனை;* ***எடுத்து மார்பில் தழுவி*** *- எடுத்து மார்பில் தழுவிக் கொண்டு;* ***தன் தறுகணூடு*** *- தன் வீரம் வெளிப்படும் கண்களின் வழியாக;* ***வெம்புணீர் சொரிய நின்றான்*** *- வெப்பத்துடன் கூடிய குருதி வெளிப்பட நின்றவனாகிய கும்பகருணன்;* ***இனையன விளம்பலுற்றான்*** *- இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லல் ஆனான்.*

7426. ***'நீர்க் கோல வாழ்வை நச்சி, நெடிது நாள் வளர்த்துப் பின்னைப்***
போர்க் கோலம் செய்து விட்டாற்கு உயிர் கொடாது, அங்குப் போகேன்;
தார்க் கோல மேனி மைந்த! என் துயர் தவிர்த்தி ஆகின்,
கார்க் கோல மேனியானைக் கூடுதி, கடிதின் ஏகி,

தார்க்கோல மேனி மைந்த *- மார்பில் மாலையணிந்த அழகிய உடம்பினை உடைய மைந்தனே;* ***நெடிது நாள் வளர்த்து*** *- என்னை நீண்ட நாள் அருமையாக வளர்த்துப்;* ***பின்னை*** *- இன்று;* ***போர்க்கோலம் செய்து விட்டாற்கு*** *- தன் கையாலேயே போர்க்கோலம் பூணுவித்துப் போர்க்குச் சென்று வா என விட்ட இராவணனுக்காக;* ***உயிர் கொடாது*** *- போரில் என்னுயிரைக் கொடுக்காமல்;* ***நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி*** *-*

நீரில் எழுதிய கோலத்தைப் போல் விரைந்து அழியும் செல்வ வாழ்க்கையை விரும்பி; **அங்குப் போகேன்** - அந்த இராமனிடம் போய்ச் சேரமாட்டேன்; **என் துயர் தவிர்த்தி ஆகின்** - என் துன்பத்தைப் போக்க விரும்பினால்; **கார்க்கோல மேனியானை** - காளமேகம் போல் கரிய அழகிய திருமேனியுடைய இராமனை; **கடிதின் ஏகி கூடுதி** - விரைவில் சென்றடைவாய்.

'நீர்க்கோல வாழ்வை நச்சி நெடிது நாள் வளர்த்து' என்பதனை ஆற்றொழுக்காக உள்ளவாறே கொண்டு இராவணன் செயலாகவே ஆக்குதல் ஓர் உரையாகும். போர்க்கோலம் செய்துவிட்டமையை முன்னர்க் காண்க. செய்நன்றி அறிதலிற் சிறந்தவன் கும்பகர்ணன் என்பது இதனால் புலப்படும்.

7427. **'மலரின்மேல் இருந்த வள்ளல் வழு இலா**
வரத்தினால், நீ
உலைவு இலாத் தருமம் பூண்டாய்; உலகு
உளதனையும் உள்ளாய்;
தலைவன் நீ, உலகுக்கு எல்லாம்; உனக்கு அது
தக்கதேயால்;
புலை உறு மரணம் எய்தல் எனக்கு இது
புகழதேயால்.

நீ மலரின் மேல் இருந்த வள்ளல் - தாமரை மலரின் மேல் இருக்கும் வள்ளலாகிய பிரமதேவனது; **வழு இலா வரத்தினால்** - குற்றம் இல்லாத வரத்தினால்; **உலைவு இலாத் தருமம் பூண்டாய்** - என்றும் அழிவு இல்லாத தருமத்தைக் கைக்கொண்டாய்; **உலகு உளதனையும் உள்ளாய்** - உலகம் உள்ளவரை அழியாமல் வாழ உள்ளாய்; **நீ உலகுக்கு எல்லாம் தலைவன்** - நீ உலகுக்கெல்லாம் தலைவனாய் உள்ளவன்; **உனக்கு அது தக்கதேயால்** - அப்படிப்பட்ட உனக்கு இராமனைச் சேர்தல் என்னும் அது தகுதியானது; **புலை உறு மரணம் எய்தல்** - இழிவு பொருந்திய மரணத்தை அடைதல்; **எனக்கு இது புகழதேயால்** - எனக்குப் புகழை விளைவிக்கக் கூடியது.

பிறப்புத் தொட்டு தருமத்தை மேற்கொண்டவன் வீடணன். முன்னர்ப் புலையும் கொலையும் தவிராது வாழ்ந்து போர் தொடங்கிய போது அறத்தைக் காதலித்து இராமன்பால் சென்றால் உலகு குறைகூறும் என்றான் கும்பகருணன். விசேடதர்மத்தை மேற்கொள்வார் பண்பு நலம் தொடக்க முதலே இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்றது காண்க.

7428. **'கருத்து இலா இறைவன் தீமை கருதினால்,**
அதனைக் காத்துத்
திருத்தலாம்ஆகின் அன்றோ திருத்தலாம்? தீராது
ஆயின்,

**பொருத்து உறு பொருள் உண்டாமோ? பொரு
தொழிற்கு உரியர் ஆகி,
ஒருத்தரின் முன்னம் சாதல், உண்டவர்க்கு உரியது
அம்மா.**

கருத்து இலா இறைவன் - மந்திரம் கேட்கும் சூழ்தல் இல்லாத தலைவன்; **தீமை கருதினால்** - தீத்தொழில் செய்ய எண்ணினால்; **அதனைக் காத்துத்** - அவன் அவ்வாறு செய்யாமல் தடுத்து; **திருத்தலாம் ஆகின் அன்றோ திருத்தலாம்** - திருத்துதல் கூடுமாயின் அன்றோ திருத்தலாம்; **தீராது ஆயின்** - அவ்வாறு திருத்த முடியாது போனால்; **பொருத்துறு பொருள் உண்டாமோ** - அவனுக்கு எதிர் சென்று நின்று அடையத் தக்க பெரும் பொருள் உண்டோ?; **உண்டவர்க்கு உரியது** - ஒருவனுடைய உணவை உண்டு வளர்ந்தவர் செய்ய உரிய செயல்; **பொருதொழிற்கு உரியர் ஆகி** - அவனுக்காகப் போர் செய்யும் தொழிலுக்கு உரிமையுடையவர் ஆகி; **ஒருத்தரின் முன்னம் சாதல்** - ஒப்பற்ற தலைவனுக்கு முன்னர்ச் சாதலே; **அம்மா** - கேட்பாயாக.

தலைவன் தவறு செய்தால் திருத்த முயலலாம் அவ்வாறு திருத்த முடியாதபோது செய்யத்தக்கது அவனுடைய மாற்றாரைச் சேர்தல் அன்று. அவனது மாற்றாருடன் பொருது இறத்தலே தக்கது என்றவாறு. தலைவனுக்காகச் சாதலே செய்யத்தக்கது என்று கும்பகருணன் கூறுவது அறத்தை விடப் பாசமும் தலைவன் என்ற பற்றும் தான் முக்கியமானவை என அவன் கருதுவதால் என்க.

புரந்தார்கண் நீர்மல்கச் சாகிற்பின் சாக்காடு

இரத்துகோட் டக்க துடைத்து. என்ற திருக்குறளை (780) இப்பாடலோடு சேர்த்து எண்ணுக. சாமானிய தருமத்தை மேற்கொள்வார் இயல்பு உணர்த்தியவாறு.

7429. **'தும்பி அம் தொடையல் வீரன் சுடு கணை துரப்ப,
சுற்றும்
வெம்பு வெஞ் சேனையோடும், வேறு உள
கிளைஞரோடும்,
உம்பரும் பிறரும் போற்ற, ஒருவன் மூவுலகை
ஆண்டு,
தம்பியை இன்றி மாண்டு கிடப்பனோ, தமையன்
மண்மேல்?**

உம்பரும் பிறரும் போற்ற - தேவர்களும் மற்றுள்ளோரும் போற்றி வணங்குமாறு; **மூவுலகை தமையன் ஒருவன் ஆண்டு** - மூன்று உலகங்களையும் ஒப்பற்றவனாய் ஆண்டவனாகிய அண்ணன்; **தும்பி அம் தொடையல் வீரன்** -

வண்டுகள் மொய்க்கின்ற அழகிய மலர் மாலையை அணிந்த வீரனாகிய இராமன்; ***சுடுகணை துரப்ப*** *- சுடுகின்ற அம்புகளைச் செலுத்துவதால்;* ***வெம்பு வெஞ்சேனையோடும்*** *- வாடுகின்ற சினம் மிக்க படைகளுடனும்;* ***வேறு உள கிளைஞரோடும்*** *- பிற உறவினர்களுடனும்;* ***தம்பியை இன்றி*** *- தனக்காக இறக்கத் தம்பியும் இன்றி;* ***மண் மேல் மாண்டு கிடப்பனோ*** *- மண் மேல் இறந்து கிடப்பதற்கு உரியவனா? எதிர்காலக் காட்சியை மனக்கண்ணில் கண்டு கும்பகருணன் கூறியது. அவனுக்காகப் படைவீரர்களும் உறவினர்களும் இறந்து கிடக்கும் களத்தில் இரு தம்பியர் இருந்தும் தம்பியர் இன்றி மாள இராவணன் விட்டு விடுதல் தகுதியானது அன்று என்று கூறினான்.*

7430. 'அணை இன்றி உயர்ந்த வென்றி அஞ்சினார்
நகையது ஆக,
பிணை ஒன்று கண்ணாள் பங்கன் பெருங் கிரி
நெருங்கப் பேர்த்த
பணை ஒன்று திரள் தோள் காலபாசத்தால் பிணிப்ப,
கூசி,
துணை இன்றிச் சேரல் நன்றோ, தோற்றுள கூற்றின்
சூழல்?

பிணை ஒன்று கண்ணாள் பங்கன் *-பெண் மானின் கண்ணை ஒத்த கண் உடைய உமையம்மையை இடப்பக்கத்தில் கொண்ட சிவபிரானது;* ***பெருங்கிரி நெருங்கப் பேர்த்த*** *- பெரிய மலையாகிய கைலாயத்தை நெருங்கிப் பெயர்த்தெடுத்த;* ***பணை ஒன்று திரள்தோள்*** *- பெருமை பொருந்திய திரண்ட தோள்கள்;* ***கால பாசத்தால் பிணிப்ப*** *- இயமனது கால பாசத்தால் பிணிக்கப்படுவது கண்டு;* ***அணை இன்றி உயர்ந்த வென்றி அஞ்சினார்*** *- முன்பு தடையில்லாமல் பெற்ற வெற்றி கண்டு அச்சங்கொண்ட மாற்றார்;* ***நகையது ஆக கூசி*** *- நகைத்துப் பேரொலி செய்ய அதற்கு நாணி;* ***தோற்றுள கூற்றின் குழல்*** *-முன்பு தனக்குத் தோற்றவனாகிய இயமன் இடத்தில்;* ***துணை இன்றிச் சேரல் நன்றோ*** *- துணையாகத் தம்பியும் இல்லாமல் செல்லுவது நன்றாக உள்ளதோ.*

தோற்ற இயமனிடம் இராவணன் தம்பியர் இன்றித் தோற்றுச் செல்லுதல் நன்றாக உள்ளதோ என்று கும்பகருணன் வினவுவதால் அவனுக்காகத் தம்பியர் இறப்பதே குலத்து மானம் காக்கும் செயல் என்று கூறியவாறு காண்க.

7431. 'செம்பு இட்டுச் செய்த இஞ்சித் திரு நகர்ச் செல்வம்
தேறி,
வம்பு இட்ட தெரியல் எம்முன் உயிர் கொண்ட
பகையை வாழ்த்தி,
அம்பு இட்டுத் துன்னம் கொண்ட புண்ணுடை

நெஞ்சோடு, ஐய!
கும்பிட்டு வாழ்கிலேன் யான்-கூற்றையும், ஆடல்
கொண்டேன்!

ஐய! - ஐயனே; ***கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன்*** - கூற்றுவனையும் வெற்றி கொண்டவனாகிய; ***யான்*** - நான்; **செம்பு இட்டுச் *செய்த* இஞ்சித் திருநகர்** - செம்பை உருக்கி வலிமையும் அழகும் படச் செய்த மதிலால் சூழப்பட்ட அழகிய இலங்கை நகரின்; **செல்வம் தேறி** - அரசுச் செல்வத்தை நிலையானது என்று கருதி; **வம்பு இட்ட தெரியல் எம்முன்** - மணம் பொருந்திய மலர் மாலையணிந்த என் அண்ணனுடைய; **உயிர் கொண்ட பகையை வாழ்த்தி** - உயிரைக் கொண்ட பகைவனாகிய இராமனை வாழ்த்திக் கொண்டு; **அம்பு இட்டுத் துன்னம் கொண்ட** - அம்பு பட்டுத் துளைபட்ட; **புண்ணுடை நெஞ்சோடு** -புண்பட்ட நெஞ்சத்துடன்; **கும்பிட்டு வாழ்கிலேன்** - கும்பிட்டு வாழ மாட்டேன்.

இராவணன் இறந்து விட்டாலும் யான் இராமனைச் சேரேன் என்பதை எம்முன் உயிர் கொண்ட பகையை வாழ்த்தி என்ற தொடரால் கும்பகருணன் குறிப்பிடுகிறான். மனத்தில் அண்ணனைக் கொன்றவன் என்ற எண்ணத்தையும் உடம்பில் அம்பிட்டுத் துன்னம் கொண்ட மார்பையும் கொண்டு வெளிக்கு இராமனை வாழ்த்த என்னால் முடியாது என்றதாம். இப்பகுதியில் கும்பகருணனின் குலத்துக்குரியமான உணர்வும் உடன்பிறப்புப் பாசமும் விளக்கப்பட்டமை காண்க.

7432. ***'அனுமனை, வாலி சேயை, அருக்கன் சேய்தன்னை,***
அம் பொன்
தனு உடையவரை, வேறு ஓர் நீலனை, சாம்பன்
தன்னை,
கனி தொடர் குரங்கின் சேனைக் கடலையும், கடந்து
மூடும்
பனி துடைத்து உலகம் சுற்றும் பரிதியின் திரிவென்;
பார்த்தி!

அனுமனை - அனுமனையும்; **வாலி சேயை** - வாலி மகனாகிய அங்கதனையும்; **அருக்கன் சேய் தன்னை** - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனையும்; **அம்பொன்தனு உடையவரை** - அழகிய பொன் போன்ற வில்லையுடைய இராம இலக்குவர்களையும்; **வேறு ஓர் நீலனை** - வேறுபட்ட தன்மையுடைய நீலனையும்; **சாம்பன் தன்னை** - சாம்பவான் தன்னையும்; **கனி தொடர் குரங்கின் சேனைக் கடலையும்** - கனியைக் கைப்பற்றத் தொடர்ந்து செல்லும் குரங்குகளின் சேனையாகிய கடலையும்; **கடந்து** - வஞ்சியாது எதிர் நின்று வென்று; **உலகம் மூடும் பனி துடைத்து** - உலகத்தை மூடுகின்ற பனியைப் போக்கி; **சுற்றும் பரிதியின் திரிவென்** - வலமாகச் சுற்றுகின்ற கதிரவன் போல் திரிவேன்; **பார்த்தி** - காண்பாய்.

இப்பாடல் முதல் கும்பகருணன் தான் போர்க் களத்தில் காட்ட இருக்கின்ற போர்த்திறனை வீடணனுக்குக் கூறுகிறான். பாடலில் வரும் பாத்திரப் பெயர் அடுக்கு வரிசை முறையில் அனுமனை முன் கூறினான் இலங்கையைச் சுட்டதை நினைவில் கொண்டு என்க.

7433. ***'ஆலம் கண்டு அஞ்சி ஓடும் அமரர்போல் அரிகள் ஓட,***
சூலம் கொண்டு ஓடி, வேலை தொடர்வது ஓர் தோற்றம் தோன்ற,
நீலம் கொள் கடலும் ஓட, நெருப்பொடு காலும் ஓட,
காலம் கொள் உலகும் ஓட, கறங்கு எனத் திரிவென்; காண்டி!

ஆலம் கண்டு அஞ்சி ஓடும் - ஆல கால நஞ்சைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிய; **அமரர் போல் அரிகள் ஓட** -தேவர்களைப் போல் வானரப் படைகள் ஓட; **வேலை சூலம் கொண்டு ஓடி** - ஒரு கடல் ஆனது சூலத்தைக் கையில் கொண்டு ஓடி; **தொடர்வது ஓர் தோற்றம் தோன்ற** - மற்றொரு கடலைத் தொடர்ந்து செல்வது போல் ஒரு தோற்றத்தை உண்டாக்கி; **நீலம் கொள் கடலும் ஓட** - நீல நிறங்கொண்ட கடல் தன் இடம் விட்டுப் புடை பெயர்ந்து செல்லவும்; **நெருப்பொடு காலும் ஓட** - நெருப்பும் காற்றும் நிலை கெட்டு ஓடவும்; **காலம் கொள் உலகும் ஓட** - அழிவுக் காலத்தை நோக்கி உலகமும் ஓடவும்; **கறங்கு எனத் திரிவென் காண்டி** - (போர்க்களத்தில் நான்) காற்றாடி போலத் திரிவேன் அதனைக் காண்பாய்.

கும்பகருணன் குரங்குச் சேனையைத் துரத்தி ஓடுவது ஒரு கடல் மற்றொரு கடலையோடித் தொடர்வது போன்ற தோற்றம் தந்தது என்க. தன் போரிடும் திறத்தால் பஞ்சபூதங்களில் ஆகாயம் தவிர கடல், நெருப்பு, காற்று, நிலம் ஆகிய நான்கு பூதங்களும் நிலை பெயர்ந்து ஓடும் என்கிறான்.

7434. ***'செருவிடை அஞ்சார் வந்து, என் கண் எதிர் சேர்வர் ஆகின்,***
கரு வரை, கனகக் குன்றம், என்னல் ஆம் காட்சி தந்த
இருவரும் நிற்க, மற்று அங்கு யார் உளர், அவரை எல்லாம்,
ஒருவரும் திரிய ஒட்டேன், உயிர் சுமந்து உலகில்' என்றான்.

செருவிடை அஞ்சார் வந்து - போர்க்களத்தில் அஞ்சாதவராய் வந்து; **என்கண் எதிர் சேர்வர் ஆகின்** - என் கண்ணுக்கு எதிரில் சேர்வார்கள் ஆனால்; **கருவரை** - கரிய மலையும்; **கனகக்குன்றம்** - பொன் குன்றமும்; **என்னல் ஆம் காட்சி தந்த** - என்று கூறுமாறு தோற்றம் பொருந்திய; **இருவரும் நிற்க** - இராம இலக்குவர் நிற்க; **மற்று அங்கு யார் உளர்** - வேறு அங்கு உள்ளவர் எவரோ;? **அவரை எல்லாம்** - அவர்களை எல்லாம்; **உலகில் உயிர் சுமந்து** - உலகத்தில் உயிர் சுமந்து கொண்டு; **ஒருவரும் திரிய ஒட்டேன்** - ஒருவரையும் நடமாட ஒருப்படேன்; **என்றான்.**

அம்பொன் தனு உடையவரை (161) என முன்பு போர் ஆவேசத்தால் கூறியவன், 'கருவரை கனகக்குன்றம் என்னல் ஆம் காட்சி தந்த இருவரும் நிற்க' என்று பகை வலி உணர்ந்து இங்குக் கூறினான் என்க. இராம லக்குவரைக் கொல்லல் தன்னால் இயலாது என்பதை உணர்ந்து கூறினான்.

7435. **'தாழ்க்கிற்பாய் அல்லை; என் சொல் தலைக்கொளத்
தக்கது என்று
கேட்கிற்பாய் ஆகின், எய்தி, அவரொடும் கெழீஇய
நட்பை
வேட்கிற்பாய்; "இனி, ஓர் மாற்றம் விளம்பினால்
விளைவு உண்டு" என்று,
சூழ்க்கிற்பாய்அல்லை; யாரும் தொழ நிற்பாய்!"
என்னச் சொன்னான்.**

யாரும் தொழ நிற்பாய்! - பிறர் தொழத்தக்க மேன்மை பெற்றவனே; **என் சொல் தலைக் கொளத்தக்கது** - என் சொல் ஆனது தலையில் ஏற்கத்தக்கது; **என்று கேட்கிற்பாய் ஆகின்** - என்று கருதிக் கேட்பாய் ஆனால்; **தாழ்க்கிற்பாய் அல்லை** - காலந்தாழ்த்தாமல்; **எய்தி** - திரும்பிப் போய்; **அவரொடும் கெழீஇய நட்பை வேட்கிற்பாய்** - அந்த இராம இலக்குவரோடு பொருந்திய நட்பை மேலும் விரும்புவாய்; **இனி ஓர் மாற்றம் விளம்பினால்** - இனிமேலும் ஒரு பேச்சுப் பேசினால்; **விளைவு உண்டு என்று** - அதனால் நன்மை உண்டு என்று; **சூழ்க்கிற்பாய் அல்லை** - எண்ணி ஆலோசிப்பதற்கு உரியவனல்லை; **என்னச் சொன்னான்** - என்று கூறினான்.

விளைவு உண்டு-அதனால் நான் மனம் மாறி வரும் விளைவு உண்டு என்று நினைத்து.

7436. **'போதி நீ, ஐய! பின்னைப் பொன்றினார்க்கு எல்லாம்
நின்ற
வேதியர் தேவன்தன்னை வேண்டினை பெற்று,
மெய்ம்மை
ஆதி நூல் மரபினாலே, கடன்களும் ஆற்றி, ஏற்றி,
மா துயர் நரகம் நண்ணாவண்ணமும் காத்தி**

மன்னோ.

ஐய! - ஐயனே; ***நீ போதி*** - நீ இராமனிடம் திரும்பிச் செல்; ***பின்னை*** - பிறகு; ***எல்லாம் நின்ற*** - சரஅசரப் பொருள்கள் எல்லாமுமாய் நின்ற; ***வேதியர் தேவன் தன்னை*** - வேதியர் தலைவனான இராமன் தன்னை; ***வேண்டினை பெற்று*** - அனுமதி வேண்டிப் பெற்று; ***மெய்ம்மை ஆதி நூல் மரபினாலே*** - மெய்ம்மையாகப் பழ நூலில் கூறிய முறைப்படி; ***பொன்றினார்க்கு*** - இறந்துபட்டவர்களுக்கு எல்லாம்; ***கடன்களும் ஆற்றி*** - அந்திமச் சடங்குகளைச் செய்து; ***ஏற்றி*** - உடம்புடன் கிடந்து அல்லல்படும் நிலையில் இருந்து ஏற்றி; ***மாதுயர் நரகம் நண்ணா வண்ணமும் காத்தி*** - மிக்க துயரத்தைத் தரும் நரகத்தை அடையாதவாறும் காப்பாய்;

ஈமக்கடன் செய்யப் பெறாதவர் உடம்புடன் கிடந்து அல்லல்படுவர் என்ற நூல் கொள்கை சார்ந்து இவ்வாறு கூறினான் என்க.

7437. **'ஆகுவது ஆகும், காலத்து; அழிவதும், அழிந்து சிந்திப்**
போகுவது; அயலே நின்று போற்றினும், போதல் திண்ணம்;
சேகு அறத் தெளிந்தோர் நின்னில் யார் உளர்? வருத்தம் செய்யாது,
ஏகுதி; எம்மை நோக்கி இரங்கலை; என்றும் உள்ளாய்!'

என்றும் உள்ளாய்! - எக்காலத்தும் அழியாது வாழ்பவனே!; ***ஆகுவது ஆகும் காலத்து*** - உரிய காலத்தில் ஆக வேண்டியது ஆகியே தீரும்; ***அழிவதும் அழிந்து சிந்திப் போகுவது*** - அழியவேண்டியது அழிந்து சிதறிப் போகும்; ***அயலே நின்று போற்றினும் போதல் திண்ணம்*** - அவ்வாறு அழிந்து போவதைப் பக்கத்தில் நின்று பாதுகாத்தாலும் அது அழிந்து போயே தீரும்; ***சேகு அறத் தெளிந்தோர்*** - குற்றமற அதை உணர்ந்து தெளிந்தவர்கள்; ***நின்னின் யார் உளர்*** - உன்னைக் காட்டிலும் யாவர் உலகில் உளர்; ***வருத்தம் செய்யாது*** - துன்பப்படாமல்; ***எம்மை நோக்கி இரங்கலை*** - எம்மைக் குறித்து இரங்கலையாய்; ***ஏகுதி*** - செல்வாய்.

நடப்பதை ஏற்கும் பக்குவம் பெற்ற மனிதனாக கும்பகருணன் விளங்குகிறான். நடைமுறை உலகில் வாழ்பவர்க்கு இத்தகைய மனநிலை துன்ப நீக்கத்துக்கு உறுதுணையாக அமையும் என்பது குறிக்கத்தக்கது. தான் இறப்பது சரதம் என்ற உண்மை தெரிந்த பின்னர் கூட உயிர் வாழ்வதற்காகப் பாசத்தை விடாத மான வீரனின் வாழ்க்கைக் கண்ணோட்டம் இங்கு விளக்கப்படுகிறது. சேகு-குற்றம்.

வீடணன் விடை பெறுதல்

7438. ***என்று, அவன்தன்னை மீட்டும் எடுத்து, மார்பு இறுகப் புல்லி,***
நின்று நின்று, இரங்கி ஏங்கி, நிறை கணால் நெடிது நோக்கி,
'இன்றொடும் தவிர்ந்தது அன்றே, உடன்பிறப்பு' என்று விட்டான்;
வென்றி வெந் திறலினாலும், அவன் அடித்தலத்து வீழ்ந்தான்.

என்று - *என்று கூறி;* ***அவன் தன்னை*** - *அந்த வீடணன் தன்னை;* ***மீட்டும் எடுத்து*** - *மறுமுறை மீண்டும் எடுத்து;* ***மார்பு இறுகப் புல்லி*** - *மார்பில் அழுத்தமாகத் தழுவி;* ***நின்று நின்று*** - *மீக நீண்ட நேரம்;* ***இரங்கி ஏங்கி*** - *அழுது ஏக்கம் கொண்டு;* ***நிறை கணால் நெடிது நோக்கி*** - *நீர்நிறை கண்ணால் நீண்ட நேரம் பார்த்து;* ***உடன்பிறப்பு*** - *உனக்கும் எனக்கும் உள்ள உடன்பிறப்பு என்னும் தொடர்பு;* ***இன்றொடும் தவிர்ந்தது அன்றே*** *-இன்றோடு போய் விட்டதல்லவா?;* ***என்று விட்டான்*** - *என்று கூறித் தழுவியதை விட்டான்;* ***வென்றி வெந்திறலினானும்*** - *வெற்றியும் வலிய வலிமையும் உள்ள வீடணனும்;* ***அவன் அடித்தலத்து வீழ்ந்தான்*** - *அந்தக் கும்பகருணனது அடித்தலத்து வீழ்ந்து வணங்கினான்.*

இப்பாடலில் பாசத்தைப் பெரிதென மதித்தவன் அதைக் களைந்தெறியப் பட்ட மனத்துன்பங்கள் பேசப்படுகின்றன. மார்பு இறுகப் புல்லல், நின்று நின்று இரங்கி ஏங்கல், நிறை கணால் நெடிது நோக்கல் போன்ற மெய்ப்பாடுகள் வழி அவனது மனத்துன்பம் விளக்கப்படுகிறது.

7439. ***வணங்கினான்; வணங்கி, கண்ணும் வதனமும் மனமும் வாயும்***
உணங்கினான்; உயிரோடு யாக்கை ஒடுங்கினான்; 'உரைசெய்து இன்னும்
பிணங்கினால் ஆவது இல்லை; பெயர்வது; என்று உணர்ந்து போந்தான்.
குணங்களால் உயர்ந்தான், சேனைக் கடல் எலாம் கரங்கள் கூப்ப.

வணங்கினான் - *வணங்கினனாகிய வீடணன்;* ***வணங்கிக் கண்ணும், வதனமும், மனமும், வாயும் உணங்கினான்*** - *வணங்கிக் கண்ணும், முகமும், மனமும் வாயும் உலர்ந்தான்;* ***உயிரோடு யாக்கை ஒடுங்கினான்*** - *உயிரும் உடம்பும் ஒடுங்கிச் சோ◌ாந்தான்;* ***இன்னும் உரை செய்து*** - *இக்கும்பகருணனுடன் இன்னும் பேசி;* ***பிணங்கினால் ஆவது இல்லை*** - *மனமாறுபாடு கொள்வதால் ஆகக்கூடிய பயன் எதுவும் இல்லை;* ***பெயர்வது என்று உணர்ந்து*** - *திரும்பிச் செல்வதே தக்கது என்று;* ***குணங்களாலுயர்ந்தான்*** - *பண்புகளால் இமயம் என உயர்ந்து நிற்கும்*

கும்பகருணனது, ***சேனைக் கடல் எலாம்*** *- அரக்கர் சேனையாகிய கடல் எல்லாம்;* ***கரங்கள் கூப்ப*** *- கைகூப்பித் தொழ;* ***போந்தான்*** *- திரும்பினான்.*

குணங்களாலுயர்ந்தான் - கும்பகருணன். வீடணன் எனக் கொள்வாருமுளர். எண்ணரும் குணங்கொடன்றோ இராமன் மேல் நிமிர்ந்த காதல் என்று பாடிய கவிஞர் உயர் பண்பை எப்பாத்திரத்தில் கண்டாலும் அதைப் போற்றுவதைக் கவிதை அறமாகக் கொண்டவர். ஆகவே இருவரும் குணங்களால் உயர்ந்தவர் ஆதலின் யாரைக் கூறினும் பொருந்தும்.

7440. 'கள்ள நீர் வாழ்க்கையேமைக் கைவிட்டு, காலும் விட்டான்;
பிள்ளைமை துறந்தான்' என்னாப் பேதுறும் நிலையன் ஆகி,
வெள்ள நீர் வேலைதன்னில் வீழ்ந்த நீர் வீழ, வெங் கண்
உள்ள நீர் எல்லாம் மாறி, உதிர நீர் ஒழுக, நின்றான்.

கள்ளநீர் வாழ்க்கை யேமை *- கள்ளத்தன்மை பொருந்திய வாழ்க்கை உள்ள எங்களைக்;* ***கைவிட்டு*** *- விட்டுவிட்டு;* ***காலும் விட்டான்*** *- தொடர்பையும் அறுத்துக்கொண்டு விட்டான்;* ***பிள்ளைமை துறந்தான்*** *- இளம் பிள்ளைத் தன்மையைத் துறந்துவிட்டான்;* ***என்னா*** *- என்று கருதி;* ***பேதுறும் நிலையன் ஆகி*** *- கலங்கிய மனத்தை உடைய நிலையனாய்;* ***வெள்ள நீர் வேலை தன்னில்*** *- வெள்ள நீர் நிரம்பிய கடல் தன்னில்;* ***வீழ்ந்த நீர் வீழ*** *- விழும் தன்மையுள்ள ஆற்று நீர் பின்னிடுமாறு;* ***வெங்கண் உள்ள நீர் எல்லாம் மாறி*** *- தன் கொடிய கண்களில் உள்ள கண்ணீர் எல்லாம் மாறி;* ***உதிரநீர் ஒழுக நின்றான்*** *- குருதி நீராகப் பெருக நின்றான்.*

கும்பகருணனைப் போருக்கு அனுப்பிய இராவணன்,

"அவ்வழி இராவணன் அனைத்து நாட்டமும்

செவ்வழி நீரொடும் குருதி தேக்கினான்"

ஆகி நின்றமையையும், வீடணனை இன்றொடும் தவிர்ந்ததன்றே உடன்பிறப்பு என்று விட்ட நிலையில், "வெங்கண் உள்ள நீரெல்லாம் மாறி உதிர நீர் ஒழுக நின்றான்." ஆகி நின்றமையையும் நோக்கின், தம்பியர் மீது தமையர் கொண்டிருந்த பாசப்பிணைப்பினை உணரலாம்.

வீடணன் உரையைக் கேட்ட இராமன் கூற்று

7441. எய்திய நிருதர் கோனும், இராமனை இறைஞ்சி, 'எந்தாய்!
உய் திறம் உடையார்க்கு அன்றோ, அறன் வழி ஒழுகும் உள்ளம்?
பெய் திறன் எல்லாம் பெய்து பேசினென்; பெயருந் தன்மை
செய்திலன்; குலத்து மானம் தீர்ந்திலன், சிறிதும்' என்றான்.

எய்திய நிருதர் கோனும் - இராமனை வந்து அடைந்த அரக்கர் தலைவன் ஆகிய வீடணனும்; **இராமனை இறைஞ்சி** - இராமனை வணங்கி; ***எந்தாய்!*** - எந்தையே; **உய்திறம் உடையார்க்கு அன்றோ** - தீமையில் இருந்து தப்புகிற மனக்கூறுபாடு உடையவர்களுக்கல்லவா?; **அறன் வழி ஒழுகும் உள்ளம்** - அற வழியில் செல்லும் மனம் அமையும்; **பெய்திறன் எல்லாம் பெய்து பேசினென்** - செலுத்த வல்ல விரகு எல்லாம் செலுத்திப் பேசினேன்; **பெயருந்தன்மை செய்திலன்** - மனம் மாறும் தன்மையை அவன் மேற்கொள்ளவில்லை; **குலத்து மானம் சிறிதும் தீர்ந்திலன் என்றான்** - குலப்பற்று சிறிது கூட தீரப் பெற்றானில்லை என்றான்.

'பெய்திறன் எல்லாம் பெய்து பேசுதல்' என்பது காரண காரியங்களோடு வீடணன் கும்பகருணனுக்கு விளக்கிக் கூறியதை நினைவு கூர்ந்து வந்தது.

7442. கொய் திறச் சடையின் கற்றைக் கொந்தளக் கோலக் கொண்டல்
நொய்தினில் துளக்கி, 'ஐய! "நுன் எதிர், நும்முனோனை எய்து இறத் துணித்து வீழ்த்தல்இனிது அன்று"
என்று இனைய சொன்னேன்;
செய் திறன் இனி வேறு உண்டோ? விதியை யார் தீர்க்ககிற்பார்?"

(இராமன்) கொய்திறச் சடையின் கற்றைக் கொந்தளக் - கொய்து விடுதற்கு உரிய சடைத் தொகுதியினைக் கொண்ட மயிர் முடியாகிய; **கோலக்கொண்டல்** - அழகிய மேகத்தை; **நொய்தினில் துளக்கி** - மெல்ல அசைத்து; ***ஐய!*** - ஐயனே; **நுன் எதிர்** - உனக்கு எதிரே; **நும் முனோனை** - உன் முன்னவனாகிய தமையனை; **எய்து** - அம்பால் எய்து; **இறத் துணித்து வீழ்த்தல்** -உடல் துண்டுபடும்படி துண்டித்து வீழ்த்தல்; **இனிது அன்று என்று** -இனிமையானது அல்ல என்று கருதி; **இனைய சொன்னேன்** - இவ்வாறான சொற்களைச் சொன்னேன்; **செய்திறன் இனி வேறு உண்டோ** - இனி நாம் செய்யக்

கூடிய செயல் வேறு உள்ளதா?; **விதியை யார் தீர்க்க கிற்பார்** - விதியை யாரால் தவிர்க்க முடியும்; (என இனிது உரைக்கும் வேலை என்று தொடரும் குளகம்)

கொய்திறச் சடையின் கற்றை-கொய்து விடுதற்கு உரிய சடைத்தொகுதி. கொந்தளம்-குந்தலம். தலையை அசைத்தல், தலைமுடியை அசைத்தலாயிற்று.

அரக்கர் சேனை வானர சேனையை வளைத்தல்

7443. **என இனிது உரைக்கும் வேலை, இராக்கதர் சேனை**
என்னும்
கனை கடல், கவியின் தானைக் கடலினை வளைந்து
கட்டி,
முனை தொழில் முயன்றதாக, மூவகை உலகும்
முற்றத்
தனி நெடுந் தூளி ஆர்த்தது; ஆர்த்தில, பரவை
தள்ளி,

என இனிது உரைக்கும் வேலை - என்று இராமன் இனிதாகச் சொல்லும் பொழுது; **இராக்கதர் சேனையென்னும்** - அரக்கர் சேனையெனப் படுகின்ற; **கனை கடல்** - ஒலிக்கின்ற கடல்; **கவியின் தானைக் கடலினை** - குரங்குச் சேனையாகிய கடலினை; **வளைந்து கட்டி** - வளைத்து நெருக்கி; **முனை தொழில் முயன்றதாக** -போர்த் தொழில் செய்ய முயன்றதாக; **மூவகை உலகும் முற்ற** - மூவகை உலகங்களையும் முற்றுகையிடுமாறு; **தனி நெடுந்தூளி ஆர்த்தது** - ஒப்பற்ற மிக்க தூசு மிகுந்தது; **பரவை தள்ளி ஆர்த்தில** - கடல் அத்தூசியைத் தள்ளி ஒலித்தில

7444. **ஓடின புரவி; வேழம் ஓடின; உருளைத் திண் தேர்**
ஓடின; மலைகள் ஓட, ஓடின உதிரப் பேர் ஆறு;
ஆடின கவந்த பந்தம்; ஆடின அலகை; மேல்மேல்
ஆடின பதாகை; ஓங்கி ஆடின, பறவை அம்மா!

புரவி ஓடின - போர்க்களத்தில் குதிரைகள் ஓடின; **வேழம் ஓடின** - யானைகள் ஓடின; **உருளைத் திண் தேர் ஓடின** - சக்கரங்கள் பூட்டப்பெற்ற வலிய தேர்கள் ஓடின; **மலைகள் ஓட** - மலைகள் ஓடும்படி; **உதிரப் பேர் ஆறு ஓடின** - வீரர்கள் தம்முன் பொருதமையால் குருதியாறு ஓடின; **கவந்த பந்தம் ஆடின** -கவந்த தொகுதிகள் ஆடின; **அலகை ஆடின** - பேய்கள் களக்கூத்து ஆடின; **மேல் மேல் பதாகை ஆடின** - மேல் மேல் உயர்ந்து கொடிகள் ஆடின; **பறவை ஓங்கி ஆடின** - பருந்து முதலிய பறவைகள் வானில் உயர்ந்து ஆடின;

சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணி. அம்மா-வியப்பு இடைச்சொல்.

7445. மூளையும், தசையும், என்பும், குருதியும், நிணமும்,
மூரி
வாளொடும் குழம்பு பட்டார், வாள் எயிற்று அரக்கர்;
மற்றுஅவ்
ஆள் ஆழி குருதி வெள்ளத்து அழுந்தின கவிகள்;-
அம்பொன்
தோளொடு மரனும் கல்லும் சூலமும் வேலும் தாக்க.

வாள் எயிற்று அரக்கர் - ஒளி பொருந்திய பற்களை உடைய அரக்கர்கள்; **அம்பொன் தோளொடு** - அழகிய பொன் போன்ற நிறமுடைய தோளும்; **மரனும் கல்லும் தாக்க** - மரமும் கல்லும் தாக்கியதால்; **மூளையும், தசையும் என்பும் குருதியும், நிணமும், மூரி வாளொடும் குழம்பு பட்டார்** - மூளையும்,தசையும், எலும்பும், குருதியும், கொழுப்பும், கையில் ஏந்திய வலிய வாள் படையுடனே குழம்பாகி அழிந்தார்கள்; **கவிகள்** - குரங்குகள்; **சூலமும் வேலும் தாக்க** - முத்தலைச் சூலமும் வேலும் தாக்கியதால்; **மற்று அவ்** - மற்று அந்த; **ஆள் அழி குருதி வெள்ளத்து அழுந்தின** - ஆளை அழிக்கக்கூடிய அரக்கரின் குழம்பு பட்ட குருதி வெள்ளத்தில் அழுந்தின.

7446. எய்தனர், நிருதர்; கல்லால் எறிந்தனர், கவிகள்;
ஏந்திப்
பெய்தனர், அரக்கர்; பற்றிப் பிசைந்தனர் அரிகள்;
பின்றா
வைதனர், யாதுதானர்; வலித்தனர்; வானரேசர்;
செய்தனர், பிறவும் வெம் போர்; திகைத்தனர், தேவர்
எல்லாம்.

நிருதர் எய்தனர் -அரக்கர்கள் அம்புகளைக் கொண்டு எய்தனர்; **கவிகள் கல்லால் எறிந்தனர்** - குரங்குகள் அவர்கள் மீது கற்களால் எறிந்தனர்; **அரக்கர் ஏந்திப் பெய்தனர்** - அரக்கர்கள் அக்கற்களைத் தம் கைகளால் ஏந்தி மீண்டும் வானரர் மீது எறிந்தனர்; **அரிகள் பின்றா பற்றிப் பிசைந்தனர்** - அரக்கர்கள் அவற்றைப் பின்வாங்காமல் கைகளால் பற்றிப் பிசைந்தார்கள்; **யாது தானர் வைதனர்** - அரக்கர்கள் திட்டலானார்கள்; **வானரேசர் வலித்தனர்** - வானரர்கள் பற்றி இழுக்கல் ஆனார்கள்; **பிறவும் வெம்போர் செய்தனர்** - இவ்வாறு மற்றுமுள்ள போர்ச் செயலையும் செய்தார்கள்; **தேவர் எல்லாம் திகைத்தனர்** - அதுகண்டு அனைத்துத் தேவர்களும் திகைத்தார்கள்.

7447. ***நீரினை ஓட்டும் காற்றும், காற்று எதிர் நிற்கும் நீரும்,***
போர் இணை ஆக ஏன்று பொருகின்ற பூசல்
நோக்கி,
தேரினை ஓட்டி வந்தான்-திருவினைத் தேவர்
தங்கள்
ஊரினை நோக்காவண்ணம், உதிர வேல்
நோக்கியுள்ளான்.

நீரினை ஓட்டும் காற்றும் - மழை நீரை விழாமல் ஓட்டுகின்ற காற்றும்; **காற்று எதிர் நிற்கும் நீரும்** - காற்றை எதிர்த்து நிற்கின்ற மழை நீரும்; **போர் இணை ஆக** - போருக்கு இணை என்று சொல்லும்படி; **ஏன்று** - எதிர்த்துப்; **பொருகின்ற பூசல் நோக்கி** -போர் செய்கிற போரைப் பார்த்து; **திருவினைத் தேவர் தங்கள் ஊரினை நோக்கா வண்ணம்** - திருமகள் தேவர்களின் ஊரை நோக்காதபடி; **உதிர வேல் நோக்கி உள்ளான்** - உதிரம் படிந்த வேலைப் பார்த்துக் கொண்டு இருப்பவன் ஆகிய கும்பகருணன்; **தேரினை ஓட்டி வந்தான்** - தன் தேரினை ஓட்டி வந்தான்.

7448. ***ஊழியில் பட்ட காலின் உலகங்கள் பட்டால் ஒப்ப,***
பூழியில் பட்டு, செந்நீர்ப் புணரியில் பட்டு, பொங்கும்
சூழியின் பட்ட நெற்றிக் களிற்றொடும், துரந்த தேரின்
ஆழியில் பட்ட அன்றே--அவனியில் பட்ட எல்லாம்.

அவனியில் பட்ட எல்லாம் - பூமியில் பொருந்திய வானரங்கள் எல்லாம்; **ஊழியில் பட்ட காலின்** - உக முடிவுக் காலத்தில் வீசுகின்ற காற்றில்; **உலகங்கள் பட்டால் ஒப்ப** - உலகங்கள் அகப்பட்டதைப் போல; **பூழியில் பட்டு** - புழுதியில் அகப்பட்டும்; **நெந்நீர்ப் புணரியில் பட்டு** - குருதிக் கடலில் பட்டும்; **பொங்கும் சூழியின் பட்ட நெற்றிக் களிற்றொடும்** - விளங்குகிற முகபடாத்தொடு பட்டமும் கட்டிய நெற்றியையுடைய களிறுகளிலும்; **துரந்ததேரின் ஆழியில் பட்ட அன்றே** - செலுத்துகிற தேர்ச்சக்கரங்களிலும் பட்டு இறந்து போயின.

7449. ***குன்று கொண்டு எறியும்; பாரில் குதிக்கும்; வெங்***
கூலம் பற்றி
ஒன்று கொண்டு ஒன்றை எற்றும்; உதைக்கும்; விட்டு
உழக்கும்; வாரித்
தின்று தின்று உமிழும்; பற்றிச் சிரங்களைத் திருகும்;
தேய்க்கும்;

***மென்று மென்று இழிச்சும்; விண்ணில் வீசும்; மேல்
பிசைந்து பூசும்.***

குன்று கொண்டு எறியும் - கும்பகருணன் வானரப் படை மீது குன்றை வீசி எறிவான்; **பாரில் குதிக்கும்** - நிலத்தில் குதிப்பான்; **வெங்கூலம் பற்றி** - கொடிய வாலினைப் பிடித்து; **ஒன்று கொண்டு ஒன்றை எற்றும்** - ஒன்றைக் கொண்டு பிறிது ஒன்றின் மீது மோதுவான்; **உதைக்கும்** - உதைப்பான்; **விட்டு உழக்கும்** - போக விட்டுக் காலினால் துகைப்பான்; **வாரித் தின்று தின்று உமிழும்** - வாரித் தின்று தின்று உமிழ்வான்; **சிரங்களைப் பற்றித் திருகும்** - தலைகளைப் பிடித்துத் திருகுவான்; **தேய்க்கும்** - பூமியில் தேய்ப்பான்; **மென்று மென்று இழிச்சும்** -வாயில் போட்டு மென்று துப்புவான்; **விண்ணில் வீசும்** - வானத்தில் எறிவான்; **பிசைந்து மேல் பூசும்** - பிசைந்து உடம்பின் மேல் பூசிக்கொள்வான்.

எறியும், குதிக்கும், எற்றும், உதைக்கும், உமிழும், திருகும், இழிச்சும், வீசும், பூசும் என்ற சொற்களின் மூலம் கும்பகருணன் குரங்குப் படையை அழித்த முறையினைக் கவிஞர் விளக்குகிறார்.

***7450. வாரியின் அமுக்கும்; கையால் மண்ணிடைத்
தேய்க்கும்; வாரி
நீரிடைக் குவிக்கும்; அப்பால், நெருப்பிடை நிமிர
வீசும்;
தேரிடை எற்றும்; எட்டுத் திசையினும் செல்லச்
சிந்தும்;
தூரிடை மரத்து மோதும்; மலைகளில் புடைக்கும்,
சுற்றி.***

வாரியின் அமுக்கும் - கடலில் அமுக்குவான்; **கையால் மண்ணிடைத் தேய்க்கும்** - கையினால் வாரி எடுத்து நிலத்தில் தேய்ப்பான்; **வாரி நீரிடைக் குவிக்கும்** - எடுத்து நீரில் மூழ்கச் செய்வான்; **அப்பால் நெருப்பிடை நிமிர வீசும்** - மேலும் நெருப்பில் நேராக உயர்ந்து நிற்கும்படி வீசுவான்; **தேரிடை எற்றும்** - தேரில் அடித்து அழிப்பான்; **எட்டுத் திசையினும் செல்லச் சிந்தும்** - எட்டுத் திசைகளிலும் சிதறிக் கிடக்கும்படி இறைக்கும்; **மரத்தூரிடை மோதும்** - மரத்தின் அடிப்பகுதியில் மோதி அழிப்பான்; **சுற்றி மலைகளில் புடைக்கும்** - சுழற்றி மலைகளில் மோதி அழிப்பான்.

அமுக்கும், தேய்க்கும், குவிக்கும், வீசும், எற்றும், சிந்தும், மோதும், புடைக்கும் என்ற சொற்கள் வழி இப்பாடல் குரங்குப் படையைக் கும்பகருணன் அழித்த முறை விளக்கப்பட்டுள்ளது. தூர்-மரத்தின் அடிப்பகுதி.

***7451. பறைந்தனர், அமரர் அஞ்சி; பல் பெரும் பிணத்தின்
பம்மல்***

நிறைந்தன, பறவை எல்லாம்; நெடுந் திசை
நான்கும் நான்கும்
மறைந்தன; பெருமை தீர்ந்த, மலைக் குலம்; வற்றி
வற்றிக்
குறைந்தன, குரக்கு வெள்ளம்; கொன்றனன்,
கூற்றும் கூச.

அமரர் அஞ்சி பறைந்தனர் - தேவர்கள் அஞ்சிப் பறந்து ஓடினார்கள்; **பல்பெரும் பிணத்தின் பம்மல் நிறைந்தன** - எங்கும் பிணக்கூட்டங்கள் தொகுதியாய் நிறைந்தன; **நெடுந்திசை நான்கும் நான்கும் பறவை எல்லாம் மறைந்தன** -நெடுந்திசை நான்கு, கோணத்திசை நான்கு ஆகிய எட்டுத்திசைகளையும் பறவைக் கூட்டங்கள் மறைத்தன; **மலைக்குலம் பெருமை தீர்ந்த** - மலைக்கூட்டங்கள் பெருமையை இழந்தன; **குரக்கு வெள்ளம் வற்றி வற்றிக் குறைந்தன** - எழுபது வெள்ளங்கொண்ட குரங்குப் படை சிறிது சிறிதாகக் குறைந்தன; **கூற்றும் கூச கொன்றனன்** - கும்பகருணன் இவ்வாறு யமனும் அஞ்சும்படி குரங்குச் சேனையைக் கொன்றான்.

பறைந்தனர்-பறந்தனர். பம்மல்-தொகுதி, மிகுதியெனினுமாம். பெருமை தீர்ந்த மலைக்குலம்-பிறவற்றை விட உயர்ந்து இருக்கின்ற பெருமை நீங்கியது என்றவாறு. கும்பகருணன் கொன்ற குரங்குப் படையின் குவியல் மலையின் பெருமை தீர்த்ததென்க.

7452. ***'மற்று இனி ஒருவர்மேல் ஓர் மரனொடும் கற்கள்***
வீசப்
பெற்றிலம் ஆதும் அன்றே; இன்றொடும் பெறுவது
ஆமே;
அற்றன, தீங்கும்' என்னா, அரிக் குலத் தலைவர்
பற்றி,
எற்றின, எறிந்த, எல்லாம் இணை நெடுந் தோளின்
ஏற்றான்.

மற்று இனி - இனி; **ஒருவர் மேல் வீச** - வேறு ஒருவர் மேல் எறிவதற்கு; **ஓர் மரனொடும் கற்கள் பெற்றிலம் ஆதும்** - ஒரு மரமாவது கற்கள் ஆவது பெறாதவர் ஆவோம்; **இன்றொடும் பெறுவது ஆமே** - எல்லாவற்றையும் இன்றே எடுத்து இவன் மீது எறிவோம்; **தீங்கும் அன்றே அற்றன என்னா** - இவனால் விளையும் அழிவும் முழுதும் நீங்கிவிடும் என்று; **அரிக்குலத்தலைவர்** - குரங்குப் படைத்தலைவர்கள்; **எற்றின எறிந்த எல்லாம்** -காலால் எற்றினவும் கையால் எறிந்தனவுமாகிய எல்லாவற்றையும்; **இணை நெடுந்தோளின் ஏற்றான்** -தனது இரு பெருந்தோள்களில் தாங்கிக் கொண்டான்.

பிறர் மீது எறிவதற்கு மரமும் கற்களும் இல்லாது எல்லாவற்றையும் இவன் மீது எறிந்து இவனை அழித்துப் பகை முடிப்போம் என்று எண்ணி அரிக்குலத்தலைவர் எற்றின எறிந்த எல்லாம் இணை நெடும் தோளில் ஏற்றான் என்க.

7453. **கல்லொடு மரனும், வேரும், கட்டையும், காலில்**
தீண்டும்
புல்லொடு பிறவும், எல்லாம், பொடிப் பொடி ஆகிப்
போன;
'இல்லை, மற்று எறியத் தக்க, எற்றுவ, சுற்றும்'
என்ன,
பல்லொடு பல்லு மென்று பட்டன, குரங்கும் உட்கி.

காலில் தீண்டும் - காற்றுப் போல் விரைவாகத் தீண்டுகிற; **கல்லொடு மரனும் வேரும் கட்டையும் புல்லொடு பிறவும்** - கற்கள், மரங்கள், வேர்கள், கட்டைகள், புற்கள் மற்றயாவும் குரங்குப் படையால் எறியப்பட்டு; **எல்லாம்** - முழுதும்; **பொடிப் பொடி ஆகிப் போன** -கும்பகருணன் உடம்பில் பட்டுப் பொடிப் பொடியாய்ப் போயின; **சுற்றும் எற்றுவ எறியத்தக்க மற்று இல்லை என்ன** - சுற்றிலும் காலால் எற்றவும் கையால் எறியவும் எப்பொருளும் இல்லை என்று எண்ணி; **குரங்கும் உட்கி பல்லொடு பல்லு மென்று பட்டன** - குரங்குப் படைகள் அஞ்சிப் பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு இறந்தன.

எற்றுவ எறிவ இல்லாமையால் பல்லொடு பல்லுமென்று உட்கிக் குரங்குகள் பட்டன என்க. உட்கி-அஞ்சி. காலில் தீண்டும்-காற்றைப் போல் கும்பகருணனைத் தீண்ட வீசப்பட்டவை. புல்-புறக்காழ் உடைய மூங்கில், தென்னை, பனை முதலியவை, வெறும் புல் எனின் பொருந்தாமை உணர்க.

7454. **குன்றின வீழ் குரீஇக் குழாத்தின் குழாம் கொடு**
குதித்துக் கூடி,
சென்று மேல் எழுந்து பற்றி, கைத்தலம் தேயக்
குத்தி,
வன் திறல் எயிற்றால் கல்வி, வள் உகிர் மடியக்
கீளா,
'ஒன்றும் ஆகின்றது இல்லை' என்று, இரிந்து ஓடிப்
போன.

குழாம் கொடு குதித்துக் கூடி - குரங்குகள் கூட்டமாகக் குதித்துக் கூடிக்கொண்டு; **குன்றின் வீழ் குரீஇக் குழாத்தின்** - மலையின் மீது விழுகின்ற குருவிக் கூட்டம் போல; **சென்று** - கும்பகருணனை நோக்கிச் சென்று; **மேல் எழுந்து பற்றி** - உடம்பின் மேல் ஏறிப் பற்றி; **கைத்தலம் தேயக் குத்தி** - கை வருந்தும்படி குத்தியும்; **வன்திறல் எயிற்றால்**

கவ்வி - மிக்க வலிமை உடைய பற்களால் கவ்வியும்; **வள் உகிர் மடியக்கீளா** - கூரிய நகங்கள் நுனி மடங்கும்படி கிழித்தும்; **ஒன்றும் ஆகின்றது இல்லை என்று** - நம்மால் செய்யக்கூடியது ஒன்றும் இல்லை என்று தெரிந்து; **இரிந்து ஓடிப் போன** - இறங்கி ஓடிப் போயின.

குரங்குக் குழாம் குதித்துக் கூடிப் பற்றியும் குத்தியும், கவ்வியும் கீண்டும் ஒன்றும் ஆகின்றது இல்லை என்று இரிந்து ஓடிப் போயின என்க. கீளா-கிழித்து.

நீலன் பொருது தோற்றல்

7455. ***மூலமே மண்ணில் மூழ்கிக் கிடந்தது ஓர் பொருப்பை, முற்றும்***
காலம் மேல் எழுந்த கால்போல், கையினால் கடிதின் வாங்கி,
நீலன், மேல் நிமிர்ந்தது ஆங்கு ஓர் நெருப்பு எனத் திரித்து விட்டான்;
சூலமே கொண்டு நூறி, முறுவலும் தோன்ற நின்றான்.

நீலன் - நீலன்; **மூலமே** - அடிப்பகுதி முழுமையும்; **மண்ணில் மூழ்கிக் கிடந்து ஓர் பொருப்பை** - நிலத்தில் முழ்கிக் கிடந்த ஒப்பற்ற மலையை; **முற்றும்** -முழுவதும்; **காலம் மேல் எழுந்தகால் போல்** - உக முடிவுக் காலத்தில் தோன்றிய பெருங்காற்றுப் போல்; **கடிதின் கையினால் வாங்கி** - விரைவாகக் கையினால் பெயர்த்து எடுத்து; **மேல் நிமிர்ந்தது ஆங்கு ஓர் நெருப்பு என** - வானத்தின் மேல் ஓங்கியதாகிய ஒரு நெருப்புப் போல; **திரித்து விட்டான்** -சுழற்றி விட்டான்; **சூலமே கொண்டு நூறி** - (அதனைக் கும்பகருணன்) தன் முத்தலைச் சூலத்தைக் கொண்டு பொடியாக்கி விட்டு; **முறுவலும் தோன்ற நின்றான்** - புன்சிரிப்புத் தோன்ற நின்றான்.

7456. ***'பெயர்ந்து ஒரு சிகரம் தேடின், அச்சம் ஆம் பிறர்க்கும்' என்னா,***
புயங்களே படைகள் ஆகத் தேர் எதிர் ஓடிப் புக்கான்,
இயங்களும் கடலும் மேகத்து இடிகளும் ஒழிய, யாரும்
பயம் கொள, கரங்கள் ஓச்சிக் குத்தினான், உதைத்தான், பல் கால்.

பெயர்ந்து -பின் வாங்கி மீண்டும்; **ஒரு சிகரம் தேடின்** -ஒரு மலையைத் தேடித் திரிந்தால்; **பிறர்க்கும் அச்சம் ஆம் என்னா** - பிற படை வீரர்களுக்கு அச்சம் தோன்றும் என்று கருதி; **புயங்களே படைகள் ஆக** - தன் தோள்களையே படைக்கலமாகக் கொண்டு; **தேர் எதிர் ஓடிப் புக்கான்** -அவனது தேருக்கு எதிரில் ஓடிப் புகுந்து; **இயங்களும்** - பல்வகை வாச்சியங்களும்; **கடலும்** - கடலும்; **மேகத்து இடிகளும்** - மேகத்தின் கண் தோன்றும் இடிகளும்; **ஒழிய** - ஓசையால் பின்னடையுமாறு; **யாரும் பயங்கொள** - யாவரும் அஞ்சும்படி; **கரங்கள் ஓச்சிக் குத்தினான்** - கைகளால் ஓங்கிக் குத்தினான்; **பல்கால் உதைத்தான்** - காலால் பலமுறை உதைத்தான்.

7457. **கைத்தலம் சலித்து, காலும் குலைந்து, தன் கருத்து முற்றான்.**
நெய்த்தலை அழலின் காந்தி எரிகின்ற நீலன்தன்னை,
எய்த்து உயிர் குடிப்பல் என்னா எற்றினான், இடது கையால்;
மெய்த்தலை, சூலம் ஓச்சான், வெறுங் கையான் என்று வெள்கி.

கைத்தலம் சலித்து - குத்திய கை சலித்து; **காலும் குலைந்து** - உதைத்த காலும் வருந்தித்; **தன் கருத்து முற்றான்** - தன் எண்ணமும் நிறைவேறாமல்; **நெய்த்தலை அழலின் காந்தி எரிகின்ற நீலன் தன்னை** - நெய் பெய் தீப்போல் சினம் கொண்டு எரிகின்ற நீலனை; **வெறும் கையான் என்று வெள்கி** - இவன் போர்க்கருவி இல்லாத வெறும் கையன் என்று வெட்கம் கொண்டு; **மெய்த்தலை சூலம் ஓச்சான்** - கூரிய நுனியை உடைய சூலப்படையை ஓங்கி எறியாது; **எய்த்து உயிர் குடிப்பல் என்னா** - இளைத்துத் தளருமாறு இவனுயிர் குடிப்பேன் என்று எண்ணி; **இடது கையால் எற்றினான்** - இடது கையினால் ஓங்கித் தட்டினான்.

நீலன் தளர்ந்தது கண்டு, அங்கதன் வந்து பொருதல்

7458. **ஆண்டு, அது நோக்கி நின்ற அங்கதன், ஆண்டுச் சால**
நீண்டது ஓர் நெடுந் திண் குன்றம் நில முதுகு ஆற்ற வாங்கி,
'மாண்டனன் அரக்கன் தம்பி' என்று உலகு ஏழும் வாழ்த்தத்
தூண்டினன்; அதனை அன்னான் ஒரு தனித்
தோளின் ஏற்றான்.

ஆண்டு - அப்பொழுது; **அது நோக்கி நின்ற அங்கதன்** - நீலன் நிலையைப் பார்த்து நின்ற அங்கதன்; **ஆண்டு** - அங்கே இருந்த; **சால நீண்டது**

ஓர் நெடுந் திண் குன்றம் - மிக நீண்டதாகிய ஒரு பெரிய மலையினை; **நில முதுகு ஆற்ற வாங்கி** - நிலமகள் தன் முதுகை ஆற்றிக் கொள்ளும்படி பெயர்த்து; **அரக்கன் தம்பி மாண்டனன்** - இராவணன் தம்பி மாண்டான்; **என்று உலகு ஏழும் வாழ்த்த** - என்று ஏழுலகத்தவரும் வாழ்த்தத்; **தூண்டினன்** - எறிந்தான்; **அதனை அன்னான்** - அம்மலையை அந்தக் கும்பகருணன்; **ஒரு தனித் தோளின் ஏற்றான்** - தன் ஒப்பற்ற ஒரு தோளில் தாங்கிக் கொண்டான்.

7459. **ஏற்ற போது, அனைய குன்றம் எண்ண அருந்**
துகளது ஆகி,
வீற்று வீற்று ஆகி, ஓடி விழுதலும், கவியின்
வெள்ளம், 'ஊற்றம் ஏது, எமக்கு!' என்று எண்ணி, உடைந்தது;
குமரன் உற்ற
சீற்றமும் தானும் நின்றான்; பெயர்ந்திலன், சென்று
பாதம்.

ஏற்ற போது - அங்கதன் எறிந்த குன்றத்தைக் கும்பகருணன் தன் ஒரு தனித் தோளில் ஏற்றபோது; **அனைய குன்றம்** - அந்தக் குன்றானது; **எண்ண அருந்துகளது ஆகி** - எண்ணற்கு அருமையான தூளாகி; **வீற்று வீற்று ஆகி** - சின்ன பின்னப் பட்டு; **ஓடி விழுதலும்** - சிதறுண்டு விழுதலும்; **கவியின் வெள்ளம்** - குரங்குப் படையின் தொகுதி; **எமக்கு ஊற்றம் ஏது என்று எண்ணி** - எமக்கு வலிமையாவது யாது என்று எண்ணி; **உடைந்தது** - சிதறி ஓடியது; **குமரன்** - அங்கதன்; **பாதம் பெயர்ந்திலன்** - முன் வைத்த காலைப் பின் வைக்காது; **உற்ற சீற்றமும் தானும் சென்று நின்றான்** - பொருந்திய சினமும் தானுமாக முன் சென்று நின்றான்.

7460. **இடக் கையால் அரக்கன் ஆங்கு ஓர் எழு முனை**
வயிரத் தண்டு,
தடுக்கல் ஆம் தரத்தது அல்லா வலியது, தருக்கின்
வாங்கி,
'மடக்குவாய் உயிரை' என்னா, வீசினன்; அதனை
மைந்தன்
தடக் கையால் பிடித்துக் கொண்டான், வானவர்
தன்னை வாழ்த்த.

ஆங்கு -அப்பொழுது; **அரக்கன்** - கும்பகருணன்; **தடுக்கல் ஆம் தரத்தது அல்லா வலியது** - தடுக்கக் கூடிய தன்மையுடையது அல்லாத வலிமையுடையதும்; **ஓர் எழு முனை வயிரத் தண்டு** -ஒப்பற்ற ஏ ழுமுனைகளையுடையதும் ஆன வலிய தண்டாயுதத்தை; **இடக்கையால்** -தன் இடது கையினால்; **தருக்கின் வாங்கி** -

செருக்கோடு எடுத்து; **மடக்குவாய் உயிரை என்னா** - இந்த அங்கதனுடைய உயிரை நீக்குவாய் என்று; **வீசினன்** - வீசினான்; **அதனை மைந்தன்** - அத்தண்டினை வலியுடைய அங்கதன்; **வானவர் தன்னை வாழ்த்த** - வானவர் தன்னை வாழ்த்தும்படி; **தடக்கையால் பிடித்துக் கொண்டான்** - தன் பெரிய கைகளினால் பிடித்துக் கொண்டான்.

7461. **பிடித்தது சுழற்றி, 'மற்று அப் பெரு வலி அரக்கன் தன்னை,**
இடித்து, உரும்ஏறு, குன்றத்து எரி மடுத்து, இயங்குமா போல்,
அடித்து, உயிர் குடிப்பென்' என்னா, அனல் விழித்து, ஆர்த்து, மண்டி,
கொடித் தடந் தேரின் முன்னர்க் குதித்து, எதிர் குறுகி, நின்றான்.

பிடித்தது சுழற்றி - பிடித்ததாகிய தண்டைச் சுழற்றிக் கொண்டு; **அப் பெருவலி அரக்கன் தன்னை** - பெருவலி படைத்த அரக்கனான கும்பகருணனை; **அடித்து உயிர் குடிப்பேன் என்னா** - இத்தண்டினால் அடித்து உயிரைக் குடிப்பேன் என்று சொல்லி; **ஆர்த்து** - பேரொலி செய்து; **அனல் விழித்து மண்டி** - தீப்பொறி பறக்குமாறு விழித்து மூண்டு; **உரும் ஏறு இடித்து** - பேரிடி இடித்து; **குன்றத்து எரிமடுத்து இயங்குமா போல்** - மலையில் நெருப்பைப் பரப்பிக் கொண்டு இயங்குமாறு போல; **கொடித் தேரின் முன்னர்க் குதித்து** - கொடி கட்டிய பெரிய தேரின் முன்னால் குதித்து; **எதிர் குறுகி நின்றான்** - அக்கும்பகருணன் எதிரே சென்று நின்றான்.

உரும் ஏறு-ஆண் இடி பிடித்தது-வினையாலணையும் பெயர். மற்று-அசை.

கும்பகருணன் அங்கதன் உரையாடல்

7462. **நின்றவன்தன்னை அன்னான் நெருப்பு எழ நிமிர நோக்கி,**
'பொன்ற வந்து அடைந்த தானைப் புரவலன் ஒருவன்தானோ?
அன்று, அவன் மகனோ? எம் ஊர் அனல் மடுத்து அரக்கர்தம்மை
வென்றவன்தானோ? யாரோ? விளம்புதி, விரைவின்' என்றான்.

நின்றவன் தன்னை - தன் எதிர் வந்து நின்றவனாகிய அங்கதனை; **அன்னான்** - அந்தக் கும்பகருணன்; **நெருப்பு எழ நிமிர நோக்கி** - நெருப்புப் பொறி புறப்பட நிமிர்ந்து

பார்த்து; **பொன்ற வந்து அடைந்த** *- இறப்பதற்காக என்னிடம் வந்து சேர்ந்த;* **தானைப் புரவலன் ஒருவன் தானோ** *- குரக்குச் சேனைத் தலைவனாகிய சுக்கிரீவனோ?;* **அன்று அவன் மகனோ?** *- அல்லது அவனது மகனாகிய அங்கதனோ?;* **எம் ஊர்** *- எம்முடைய ஊரில்;* **அனல் மடுத்து** *- நெருப்பை இட்டு;* **அரக்கர் தம்மை வென்றவன் தானோ** *-அரக்கர்களை வென்றவன் ஆகிய அனுமனோ?;* **யாரோ** *-அன்றெனின் யாரோ?;* **விரைவின் விளம்புதி என்றான்** *- விரைவாகச் சொல்லுவாய் என்றான்.*

7463. **'நும்முனை வாலின் சுற்றி, நோன் திசை நான்கும் தாவி,**
மும் முனை நெடு வேல் அண்ணல் முளரி அம் சரணம் தாழ்ந்த
வெம் முனை வீரன் மைந்தன்; நின்னை என் வாலின் வீக்கி,
தெம் முனை இராமன் பாதம் வணங்கிட, செல்வென்' என்றான்.

நும்முனை *- உனக்கு அண்ணனாகிய இராவணனை;* **வாலின் சுற்றி** *- வாலினால் சுற்றி;* **நோன் திசை நான்கும் தாவி** *- வலிய திசை நான்கிலும் தாவிச் சென்று;* **மும்முனை நெடுவேல் அண்ணல்** *- மூன்று முனையைக் கொண்ட முத்தலை வேல் ஏந்திய பெருமை உடைய சிவபிரானது;* **முளரி அம்சரணம் தாழ்ந்த** *- தாமரை மலர் போன்ற அழகிய திருவடிகளை வணங்கிய;* **வெம்முனை வீரன் மைந்தன்** *- கொடிய போர்த்திறம் மிக்க வீர வாலியின் மகன்;* **நின்னை என் வாலின் வீக்கி** *- யான் உன்னை என் தந்தை போல் வாலில் கட்டி;* **தெம்முனை இராமன் பாதம்** *- பகைப் புலத்துள்ள இராமனது திருப்பாதத்தை;* **வணங்கிடச் செல்வென் என்றான்** *- வணங்குவதற்காகச் செல்லுவேன் என்று கூறினான்.*

7464. **'உந்தையை, மறைந்து, ஓர் அம்பால் உயிருண்ட உதவியோற்குப்**
பந்தனைப் பகையைச் செற்றுக் காட்டலை என்னின்,
பாரோர் நிந்தனை நின்னைச் செய்வர்; நல்லது நினைந்தாய்; நேரே
வந்தனை புரிவர் அன்றே, வீரராய் வசையின் தீர்ந்தார்?

உந்தையை *- உன் தந்தையை;* **ஓர் அம்பால் மறைந்து உயிருண்ட** *- ஓரம்பினால் மறைந்திருந்து உயிரைப் போக்கி;* **உதவியோற்கு** *- உதவி செய்தவனாகிய*

இராமனுக்கு; **பந்தனைப் பகையைச் செற்றுக் காட்டலை என்னின்** - கட்டாக உள்ள பகையை அழித்துக் கொடுக்காமல் போவாய் என்றால்; **நின்னைப் பாரோர் நிந்தனை செய்வர்** - உன்னை உலகில் உள்ளவர்கள் நிந்தனை செய்வார்கள்; **நல்லது நினைந்தாய்** - நல்ல செயலையே செய்யக் கருதினாய்; **வீரராய் வசையின் தீர்ந்தார்** - வீரராய்க் குற்றம் அற்றவர்; **நேரே வந்தனை புரிவர் அன்றே** - உனக்கு நேராக வந்து வணக்கம் செய்வார்கள் அல்லவா.

உன் தந்தையைக் கொன்று உனக்குத் துன்பம் தந்தவனுக்காகப் பந்தனைப் பகையைச் செற்றுக் காட்டினால் வீரராய் உள்ளோர் உன்னை அவமதிப்பர். பாரோர் நிந்திப்பர். அதனால் உன் செயல் நன்றன்று என்றவாறு. வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணி. உந்தை-மரூஉ பந்தனைப் பகை-கட்டாக உள்ள பகை. நிந்தனை-பழிச்சொல்.

7465. **'இத்தலை வந்தது, என்னை இராமன்பால், வாலின்
ஈர்த்து
வைத்தலைக் கருதி அன்று; வானவர் மார்பின்
தைத்த
முத் தலை அயிலின் உச்சி முதுகு உற, மூரி
வால்போல்
கைத்தலம் காலும் தூங்க, கிடத்தலைக் கருதி'
என்றான்.**

இத்தலை வந்தது - நீ இந்த இடத்திற்கு வந்தது; **என்னை** - என்னை; **இராமன் பால்** - இராமனிடம்; **வாலின் ஈர்த்து வைத்தலைக் கருதி அன்று** - வாலால் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு போய் வைத்தலைக் கருதி அன்று; **வானவர் மார்பின் தைத்த** - தேவர்களின் மார்பில் தைத்த; **முத்தலை அயிலின் உச்சி** - முத்தலைச் சூலத்தின் முனை; **முதுகு உற** - மார்பில் பாய்ந்து முதுகின் வழி வெளிப்பட, அதனால் உயிர் இழந்து; **மூரி வால் போல்** - வலிய வாலைப் போலவே; **கைத்தலம் காலும்** - கையும் காலும்; **தூங்க** - துவண்டு தொங்க; **கிடத்தலைக் கருதி என்றான்** - இறந்து கிடத்தலைக் கருதியே என்று கூறினான்.

அங்கதன் எறிந்த தண்டு பல துண்டமாதல்

7466. **அற்று அவன் உரைத்தலோடும், அனல் விழித்து,
அசனி குன்றத்து
உற்றது போலும் என்னும் ஒலிபட, உலகம் உட்க,
பொன் தடந் தோளின் வீசிப் புடைத்தனன்;
பொறியின் சிந்தி,
இற்றது நூறு கூறாய், எழு முனை வயிரத் தண்டு.**

அற்று - அவ்வாறாக; **அவன்** - அந்தக் கும்பகருணன்; **உரைத்தலோடும்** - சொன்ன உடனே; **அனல் விழித்து** - நெருப்பப் பொறி வெளிப்பட விழித்து; **அசனி** - இடி; **குன்றத்து உற்றது போலும் என்னும் ஒலிபட** - மலையில் விழுந்தது என்னுமாறு ஒலி தோன்ற; **உலகம் உட்க** - உலகத்தவர் அச்சம் கொள்ள; **பொன் தடந்தோளின்** - கும்பகருணனது அழகிய பெரிய தோளில்; **வீசிப் புடைத்தனன்** -வீசி அவனை அடித்தான்; **எழு முனை வயிரத் தண்டு** - அந்த ஏழுமுனைகளை உடைய வலிய தண்டாயுதம்; **பொறியின் சிந்தி** - தீப்பொறி போல் சிதறி; **நூறு கூறாய் இற்றது** - நூறு துண்டுகளாய் முறிந்து விட்டது.

அனுமன் போரிடுதல்

7467. **தண்டு இற, தடக் கை ஓச்சி, 'தழுவி அத்**
தறுகணானைக்
கொண்டு இறப்புறுவென்' என்னா, தலையுறக்
குனிக்குங் காலை,
புண் திறப்புற வலாளன் கையினால் புகைந்து குத்த,
மண் திறப்பு எய்த வீழ்ந்தான்; மாருதி இமைப்பின்
வந்தான்.

தண்டு இற - தண்டாயுதம் முறிந்தவுடன்; **தடக்கை ஓச்சி** - தன் பெரிய கைகளைச் செலுத்தி; **அத்தறுகணானை** - அந்த வலிய கும்பகருணனை; **தழுவிக்கொண்டு இறப்புறுவென்** - பற்றிக் கொண்டு இறப்பு உறச் செய்வேன்; **என்னா** - என்று எண்ணி; **தலையுறக் குனிக்குங் காலை** - தலைப்பகுதி கீழ் உறக் குனிந்தபோது; **வலாளன்** - வலிமையுடைய கும்பகருணன்; **புண்திறப்புற** - அங்கதன் உடம்பில் புண் பல பிளந்து தோன்றுமாறு; **கையினால் புகைந்து குத்த** - கையினால் சினந்து குத்த; **மண் திறப்பு எய்த வீழ்ந்தான்** - அவன் நிலம் பிளவு படும்படி வீழ்ந்தான்; **மாருதி இமைப்பின் வந்தான்** - அனுமன் நெடிப் பொழுதுக்குள் அங்கு வந்தான்.

தண்டு இற, ஓச்சி கொண்டு இறப்புறுவன் என்னா குனிக்குங்காலை வலாளன் புகைந்து குத்த வீழ்ந்தான் என்க. தறுகணான்-வினையால் அணையும் பெயர். கணான்-இடைக்குறை. இறப்புறுவான் - இறப்பு உறச் செய்வேன், வலாளன்-வல்லவன் ஆகிய கும்பகருணன், மண்திறப்பு எய்தல்-பூமி பிளத்தல்.

7468. **மறித்து அவன் அவனைத் தன் கை வயிர வான்**
சூலம் மார்பில்
குறித்துற எறியலுற்ற காலையில், குன்றம் ஒன்று
பறித்து, அவன் நெற்றி முற்றப் பரப்பிடை, பாகம்

உள்ளே
செறித்தெனச் சுரிக்க வீசி, தீர்த்தனை வாழ்த்தி
ஆர்த்தான்.

அவன் மறித்து - அக்கும்பகருணன் மீண்டும்; **அவனை** - அங்கதனை; **தன் கை** - தனது கையில் உள்ள; **வயிர வான்சூலம்** - உறுதி பொருந்திய கூரிய சூலத்தை; **மார்பில்** - மார்பில்; **குறித்துற எறியலுற்ற காலையில்** - குறியாகப் பொருந்த எறியத் தொடங்கிய பொழுது; **குன்றம் ஒன்று பறித்து** - அனுமன் குறுக்கிட்டு மலையொன்றைப் பரித்து; **அவன் நெற்றி முற்றப் பரப்பிடை** - அவன் நெற்றியாகிய விசாலமான இடத்தில்; **பாகம் உள்ளே செறித்தென** - பாதி உள்ளே பொத்தி உள்ளது என்னுமாறு; **சுரிக்க வீசி** - உள்ளே பதியுமாறு வீசி; **தீர்த்தனை** -தூய்மை உள்ளவனான இராமனை; **வாழ்த்தி ஆர்த்தான்** -வாழ்த்திப் பேரொலி செய்தான்.

7469. ***தலையினில் தைத்து வேறு ஓர் தலை என***
நின்றதன்ன
மலையினைக் கையின் வாங்கி, மாருதி வயிர
மார்பின்,
உலை உற வெந்த பொன் செய் கம்மியர் கூடம்
ஒப்ப,
குலை உறு பொறிகள் சிந்த, வீசி, தோள் கொட்டி
ஆர்த்தான்.

தலையினில் தைத்து - கும்பகருணனது தலையில் பொருந்தி; **வேறு ஓர் தலை என நின்ற தன்ன** -வேறு ஒரு தலை தோன்றி உள்ளது என்னுமாறு நின்ற; **மலையினைக் கையின் வாங்கி** - மலையினைத் தன் கையினால் எடுத்து; **மாருதி வயிர மார்பின்** - அனுமனது உறுதியான மார்பில்; **பொன் செய் கம்மியர்** - இரும்புத் தொழில் செய் கம்மியரது; **உலையுற வெந்த** - உலையில் வெந்த இரும்பின் மீது; **கூடம் ஒப்ப** - சம்மட்டியை ஒப்பக்; **குலையுறு பொறிகள் சிந்த** - தொகுதியாகப் பொருந்திய தீப்பொறிகள் சிதறும்படி; **வீசித்தோள் கொட்டி ஆர்த்தான்** - எறிந்து தோளைத் தட்டி ஆரவாரம் செய்தான்.

7470. ***அவ்வழி வாலி சேயை அரிகுல வீரர் அஞ்சார்***
வவ்வினர் கொண்டு போனார்; மாருதி வானை
முற்றும்
கவ்வியது அனையது ஆங்கு ஓர் நெடு வரை
கடிதின் வாங்கி,
எவ்வம் இல் ஆற்றலானை நோக்கி நின்று, இனைய
சொன்னான்.

அவ்வழி - அவ்விடத்து; அரிகுல வீரர் - குரங்குக் குல வீரர்கள்; **வாலி சேயை** - வாலியின் மகனாகிய அங்கதனை; **அஞ்சார் வவ்வினர் கொண்டு போனார்** - அஞ்சாதவராய்த் தூக்கிக் கொண்டு போனார்கள்; **மாருதி** - அனுமன்; வா **னை முற்றும் கவ்வியது அனையது** - வானம் முழுவதும் மறைத்ததை ஒத்ததாகிய; **ஆங்கு ஓர் நெடுவரை.** - அங்குள்ள ஒரு பெரிய மலையை; **கடிதின் வாங்கி** - விரைவாகக் கையில் எடுத்து; **எவ்வம் இல் ஆற்றலானை** - குற்றம் அற்ற வலிமையுடைய ஆற்றல் உடைய கும்பகருணனை; **நோக்கி நின்று** - பார்த்து நின்று; **இனைய சொன்னான்** - இச்சொற்களைச் சொல்லலானான்.

7471. ***'எறிகுவென் இதனை நின்மேல்; இமைப்புறும் அளவில் ஆற்றல்***
மறிகுவது அன்றி, வல்லை மாற்றினைஎன்னின், வன்மை
அறிகுவர் எவரும்; பின்னை யான் உன்னோடு அமரும் செய்யேன்;
பிறிகுவென்; உலகில், வல்லோய்! பெரும் புகழ் பெறுதி' என்றான்.

வல்லோய் - மிகு வலியுடைய கும்பகருணனே; **இதனை நின் மேல் எறிகுவென்** - இம்மலையினை உன்மேல் எறியப் போகிறேன்; **இமைப்புறும் அளவில்** - இதனால் இமைப்பொழுதில்; **ஆற்றல் மறிகுவது அன்றி** - உன் வலிமை மாய்ந்து போவது அல்லாமல்; வ **ல்லை மாற்றினை என்னின்** - விரைவாக இதனைத் தள்ளி மாற்றிவிட்டாய் என்றால்; **வன்மை அறிகுவர் எவரும்** - உன் வல்லமையை எல்லோரும் அறிவர்; **யான் பின்னை உன்னோடு அமரும் செய்யேன்** - நான் பிறகு உன்னோடு போர் செய்யாமல்; **பிறிகுவென்** - அப்பால் சென்று விடுவேன்; **உலகில்** - உலகத்தில்; **பெரும் புகழ் பெறுதி** - நீ உலகத்தில் பெரும் புகழ் பெறுவாய் என்றான்.

7472. ***மாற்றம் அஃது உரைப்பக் கேளா, மலை முழை திறந்தது என்னக்***
கூற்று உறழ் பகுவாய் விள்ள நகைத்து, 'நீ கொணர்ந்த குன்றை
ஏற்றனென்; ஏற்ற காலத்து, இறை அதற்கு ஒற்கம் எய்தின்,
தோற்றனென், உனக்கு; என் வன்மை சுருங்கும்' என்று அரக்கன் சொன்னான்.

மாற்றம் அஃது உரைப்பக் கேளா - அனுமன் கூறிய அச்சொற்களைக் கேட்டு; **மலை முழை திறந்தது என்ன** - மலைக் குகையைத் திறந்தது போல; **கூற்று உறழ்பகுவாய் விள்ள நகைத்து** - கூற்றுவனோடு மாறுபட்ட பெரியவாயைத் திறந்து சிரித்து; **நீ கொணர்ந்த குன்றை** - நீ கொண்டு வந்து பெருமலையை; **ஏற்றனென்** - ஏற்றவனாய்; **ஏற்ற காலத்து** - அவ்வாறு ஏற்ற காலத்தில்; **இறை அதற்கு ஒற்கம் எய்தின்** - சிறிதளவாவது அதற்குத் தளர்ச்சி அடைந்தால்; **உனக்கு தோற்றனென்** - உனக்குத் தோற்றவன் ஆவேன்; **என் வன்மை சுருங்கும்** - என் வலிமை உன் வலிமைக்குத் தாழ்ந்தது ஆகும்; **என்று அரக்கன் சொன்னான்** - என்று கும்பகருணன் கூறினான்.

7473. மாருதி, 'வல்லைஆகின், நில், அடா! மாட்டாய்
ஆகின்,
பேருதி, உயிர்கொண்டு' என்று, பெருங் கையால்
நெருங்க விட்ட
கார் உதிர் வயிரக் குன்றைக் காத்திலன், தோள்மேல்
ஏற்றான்;
ஓர் உதிர் நூறு கூறாய் உக்கது, எவ் உலகும் உட்க.

மாருதி - அனுமன்; **அடா!** - அடா!; **வல்லை ஆகின் நில்** - வல்லமை உடையவனாயின் நில்; **மாட்டாய் ஆகின்** - மாட்டாய் ஆகின்; **உயிர் கொண்டு பேருதி** - உயிரைக் கொண்டு அப்பால் போ; என்று - **என்று சொல்லி;** பெருங்கையால் நெருங்க விட்ட - தன் பெரிய கைகளினால் அவனை நெருங்குமாறு வீசிய; **கார் உதிர் வயிரக் குன்றை** - மேகங்கள் உதிர்வதற்குக் காரணம் ஆன வலிய மலையை; **காத்திலன்** - தடுத்துக் காத்திலனாய்த்; **தோள் மேல் ஏற்றான்** - தன் தோளின் மீது ஏற்றுக் கொண்டான்; **எவ் உலகும் உட்க** - எல்லா உலகமும் அஞ்சுமாறு; **ஓர் உதிர் நூறு கூறாய் உக்கது** - அது ஒருமுறை உதிர்கையிலே நூறு பகுதியாகச் சிந்திச் சிதறி விட்டது.

7474. இளக்கம் ஒன்று இன்றி நின்ற இயற்கை பார்த்து,
'இவனது ஆற்றல்
அளக்குறற்பாலும் ஆகா; குலவரை அமரின் ஆற்றா;
துளக்குறும் நிலையன் அல்லன்; சுந்தரத் தோளன்
வாளி
பிளக்குமேல், பிளக்கும்' என்னா, மாருதி
பெயர்ந்து போனான்.

இளக்கம் ஒன்று இன்றி நின்ற இயற்கை பார்த்து - வலிய மலை தாக்கியும் தளர்ச்சி எதுவும் இல்லாமல் கும்பகருணன் நின்ற தன்மையைப் பார்த்து; **இவனது ஆற்றல் அளக்குறற்பாலும் ஆகா** - இவனுடைய வலிமை இவ்வளவு என்று அளவிட்டுச் சொல்லக் கூடியதல்ல; **குலவரை அமரின் ஆற்றா** - கூட்டமாக உள்ள மலைகளும்

போரில் இவன் வலிமைக்குத் தாங்க மாட்டா; **துளக்குறும் நிலையன் அல்லன்** - எவராலும் தளர்ச்சி அடையச் செய்யும் தன்மை உடையவன் அல்லன்; **சுந்தரத் தோளன் வாளி** - அழகிய தோள்களையுடைய இராமபிரானது அம்பு; **பிளக்கு மேல் பிளக்கும்** - பிளக்கக் கூடுமானால் கூடும்; **என்னா** - என்று கூறி; **மாருதி பெயர்ந்து போனான்** -அனுமன் அப்பால் போயினன்.

குரக்குச் சேனையின் அழிவு

7475. **'எழுபது வெள்ளத்துள்ளார் இறந்தவர் ஒழிய, யாரும்**
முழுவதும் மாள்வர், இன்றே இவன் வலத்து அமைந்த
முச் சூல்
கழுவினில்' என்று வானோர் கலங்கினார்,
நடுங்கினாரால்--
'பொழுதினின் உலகம் மூன்றும் திரியும்' என்று
உள்ளம் பொங்கி.

எழுபது வெள்ளத்துள்ளார் - எழுபது வெள்ள அளவுடைய குரங்குப் படை வீரர்களில்; **இறந்தவர் ஒழிய** - போரில் இறந்தவர் தவிர; **யாரும்** - எஞ்சியுள்ள யாவரும்; **முழுவதும் மாள்வர்** - அனைவரும் இறந்து படுவார்கள்; **இன்றே** - இப்பொழுதே; **இவன் வலத்து அமைந்த முச்சூல் கழுவினில்** - இவனது வெற்றியுடன் அமைந்த முச்சூலமாகிய கழுவினில்; **என்று** - என்று எண்ணியும்; **பொழுதினில் உலகம் மூன்றும் திரியும் என்று உள்ளம்** பொங்கி இமைப் பொழுதில் மூன்று உலகங்களும் நிலைமாறும் என்று மனம் கொதித்தும்; **வானோர் கலங்கினார் நடுங்கினாரால்** - தேவர்கள் கலங்கி நடுங்கினார்கள்.

7476. **தாக்கினார்; தாக்கினார்தம் கைத்தலம் சலித்தது**
அன்றி,
நூக்கினார் இல்லை; ஒன்றும் நோவு செய்தாரும்
இல்லை-
ஆக்கினான்; களத்தின் ஆங்கு ஓர் குரங்கினது
அடியும் இன்றிப்
போக்கினான்; ஆண்மையாலே புதுக்கினான், புகழை
அம்மா!

தாக்கினார் - கும்பகருணனைக் குரங்குப் படைவீரர் தாக்கினார்; **தாக்கினார் தம்** - அவ்வாறு தாக்கியவர்களுடைய; **கைத்தலம் சலித்தது அன்றி** -கைத்தலம் சலித்ததே அல்லாமல்; **நூக்கினார் இல்லை** - அவனை அசைத்துத் தள்ளியவர் எவரும் இல்லை; **ஒன்றும் நோவு செய்தாரும் இல்லை** - எந்த வகையிலும் நோவு செய்தவர்களும் இல்லை; **களத்தின் ஆங்கு ஓர் குரங்கினது அடியும் இன்றி** - போர்க் களத்தில் ஒரு

குரங்கினது அடிச்சுவடும் இன்றி; **ஆக்கினான் போக்கினான்** - போரைச் செய்தவன் ஆன கும்பகருணன் அழித்தான்; **ஆண்மையாலே புதுக்கினான் புகழை** - தன்னுடைய ஆண்மையால் புகழைப் புதுப்பித்தான்.

புதுக்கினான்-புதுப்பித்தான். அம்மா-வியப்பிடைச் சொல்.

7477. 'சங்கத்து ஆர் குரங்கு சாய, தாபதர் என்னத்
தக்கார்
இங்கு உற்றார் அல்லரோதான்? வேறும்ஓர் இலங்கை
உண்டோ?
எங்குற்றார் எங்குற்றார்?' என்று எடுத்து அழைத்து,
இமையோர் அஞ்ச,
துங்கத் தோள் கொட்டி, ஆர்த்தான்--கூற்றையும்
துணுக்கம் கொண்டான்.

கூற்றையும் நுணுக்கம் கொண்டான் - யமனையும் அச்சம் கொள்ளச் செய்திட்ட கும்பகருணன்; **சங்கத்து ஆர் குரங்கு சாய** - கூட்டமாகப் பொருந்திய குரங்கு வீரர் அழிய; **தாபதர் என்னத் தக்கார்** - தவத்தவர் என்று சொல்லத் தக்கவர் ஆன இராமலக்குவர்; **இங்கு உற்றார் அல்லரோ தான்** - இங்கு வந்துற்றார் அல்லரோ; **வேறும் ஓர் இலங்கை உண்டோ** - அல்லது அவர்கள் முற்றுகை இட வேறு ஒரு இலங்கையும் இருக்கின்றதோ?; **எங்குற்றார் எங்குற்றார் என்று எடுத்து அழைத்து** - எங்கே போனார், எங்கே போனார் என்று பெரும் குரல் எடுத்து அழைத்து; **இமையோர் அஞ்ச** - தேவர்கள் அஞ்சும்படி; **துங்கத் தோள் கொட்டி ஆர்த்தான்** - வலிய தோளைத் தட்டிப் பேரொலி செய்தான்.

7478. பறந்தலைஅதனின் வந்த பல் பெருங் கவியின்
பண்ணை
இறந்தது கிடக்க, நின்ற இரிதலின், யாரும் இன்றி
வறந்தது; சோரி பாய வளர்ந்தது, மகர வேலை--
குறைந்துளது, உவாவுற்று ஓதம் கிளர்ந்து
மீக்கொண்டது என்ன.

பறந்தலை அதனின் வந்த - போர்க்களமாகிய அதன் இடத்து வந்த; **பல்பெருங் கவியின் பண்ணை** - பலவாகிய பெரிய குரங்கினது கூட்டம்; **இறந்தது கிடக்க** - இறந்தது போக; **நின்ற இரிதலின்** - நின்ற குரங்குகள் நிலைகெட்டு ஓடியதால்; **யாரும் இன்றி வறந்தது** - எவரும் இல்லாமல் வறியது ஆயிற்று; **குறைந்துளது மகர வேலை** - குறைந்துள்ளதான மகர மீன்களை உடைய கடல்; **உவாவுற்று ஓதம் கிளர்ந்து**

மீக்கொண்டது என்ன - முழுமதி நாளில் வெள்ளப் பெருக்கு மேல் பொங்குவது ஒப்ப; ***சோரி பாய வளர்ந்தது*** - இரத்தம் பாய்ந்ததனால் மிக்கு வளர்ந்தது.

இலக்குவன் கும்பகருணனுடன் போரிடுதல்

கலித்துறை

7479. குன்றும் கற்களும் மரங்களும் குறைந்தன; குரங்கின்
வென்றி அம் பெருஞ் சேனை ஓர் பாதியின் மேலும்
அன்று தேய்ந்தது' என்று உரைத்தலும், அமரர்
கண்டு உவப்பச்
சென்று தாக்கினன், ஒரு தனிச் சுமித்திரை சிங்கம்.

குன்றும் கற்களும் மரங்களும் குறைந்தன - போர் செய்ய உதவிய மலைகளும் கற்களும் மரங்களும் குறைந்து விட்டன; ***குரங்கின் வென்றி அம் பெருஞ்சேனை*** - குரங்கினது வெற்றி பொருந்திய பெரிய படையானது; ***ஓர் பாதியின் மேலும் அன்று தேய்ந்தது*** - ஒரு பாதி அளவுக்கு மேல் தேய்ந்து அழிந்து விட்டது; ***என்று உரைத்தலும்*** - என்று படை வீரர் உரைத்தலும்; ***ஒரு தனிச் சுமித்திரை சிங்கம்*** - ஒப்பற்ற சுமித்திரை மகனான சிங்கம் போன்ற இலக்குவன்; ***அமரர் கண்டு உவப்ப*** -தேவர்கள் கண்டு மகிழும்படி; ***சென்று தாக்கினன்*** - சென்று கும்பகருணனைத் தாக்கலானான்.

7480. நாண் எறிந்தனன், சிலையினை; அரக்கியர் நகு
பொன்
பூண் எறிந்தனர்; படியிடை இடி பொடித்தென்னச்
சேண் எறிந்து எழு திசை செவிடு எறிந்தன;
அலகை,
தூண் எறிந்தன கையெடுத்து ஆடின துணங்கை.

சிலையினை நாண் எறிந்தனன் - இலக்குவன் தன் வில்லின் நாணைத் தெறித்தான்; ***அரக்கியர் நகுபொன் பூண் எறிந்தனர்*** -அவ்வொலி கேட்டு அரக்கர் இறந்தமையால் இறந்தவர்களுடைய மனைவியர் பொற்றாலியைக் கழற்றி எறிந்தனர்; ***படியினை இடி பொடித்தென்ன*** - நிலத்தில் இடி உண்டானாற் போல; ***சேண் எறிந்து எழுதிசை செவிடு எறிந்தன*** - வெகுதூரம் வரை தோன்றும் திக்குகள் ஓசையால் செவிடு பட்டன; ***அலகை தூண் எறிந்தன கை எடுத்து*** - பேய்கள் தூண்களை அடித்து வைத்தாற் போன்ற கைகளை உயரத் தூக்கி; ***துணங்கை ஆடின*** -துணங்கைக் கூத்தாடின.

துணங்கை-முடக்கிய இரு கைகளையும் விலாப்புறத்தில் ஒற்றியடித்துக்கொண்டு அசைந்தாடும் ஒரு வகைக்கூத்து. "பழுப்புடை இருகை முடக்கி அடிக்கத் துடக்கிய நடையது துணங்கை ஆகும்" என்னும் நூற்பாவால் அறிக.

7481. இலக்குவன் கடிது ஏவின, இரை பெறாது இரைப்ப,
சிலைக் கடுங் கணை நெடுங் கணம் சிறையுடன்
செல்வ,
உலைக் கொடுங் கனல் வெதும்பிட வாய் எரிந்து
ஓடி,
குலக் கயங்களில் குளித்தன; குடித்தன, குருதி.

இலக்குவன் கடிது ஏவின - இலக்குவன் விரைவாகச் செலுத்தியனவும்; **இரை பெறாது இரைப்ப** - இரை பெறாமையால் ஒலிப்பனவுமாகிய; **சிலைக் கருங்கணை** - சிலை வடிவு உடைய கொடிய அம்புகளின்; **நெடுங்கணம்** - பெருங்கூட்டங்கள்; **சிறையுடன் செல்வ** - சிறகுகளுடன் சென்றதனால்; **உலைக் கொடுங்கனல் வெதும்பிட** - உலைக்களத்தில் உள்ள கொடிய தீயும் வெதும்பும்படி; **வாய் எரிந்து ஓடி** - நெருப்பை வாயில் வெளியிட்டுக் கொண்டு ஓடிக்; **குலக்கயங்களில் குளித்தன** - கூட்டமாக உள்ள திசையானைகளின் உடம்பில் மூழ்கி; **குருதி குடித்தன** - அவற்றின் குருதியைப் பருகின.

7482. அலை புடைத்த வாள் அரக்கரைச் சில கழுத்து
அரிவ;
சில, சிரத்தினைத் துணித்து, அவை திசைகொண்டு
செல்வ;
கொலை படைத்த வெங் களத்திடை விழா, கொடு
போவ;
தலை படைத்தன போன்றனவால், நெடுஞ் சரங்கள்.

சில - சில அம்புகள்; **அலை புடைத்த வாள் அரக்கரை** - கடல் அலையை அடித்து வென்ற பெருமையுடைய கொடிய அரக்கர்களைக்; **கழுத்து அரிவ** - கழுத்தை அரிவனவாயின; **சில நெடுஞ்சரங்கள்** -சில நீண்ட அம்புகள்; **சிரத்தினைத் துணித்து** - கழுத்தினைத் துண்டித்து; **அவை கொலை படைத்த வெங்களத்திடை விழா** - அக்கழுத்துக்கள் கொலைத் தொழில் படைத்த கொடிய போர்க்களத்தில் வீழாதவாறு; **கொடு போவ** - கொண்டு போகின்றவைகளாகித்; **திசை கொண்டு செல்வ** - திசைகளின் எல்லைக்குக் கொண்டு செல்வதனால்; **தலை படைத்தன போன்றனவால்** - தலை பெற்றவை போன்று விளங்கின.

***7483. உருப் பதங்களை ஒப்பன சில கணை, ஓடைப்
பொருப்பதங்களை உருவி, மற்று அப்புறம் போவ,
செருப் பதம் பெறா அரக்கர்தம் தலை பல சிந்தி,
பருப்பதங்கள் புக்கு ஒளிப்பன, முழை புகு பாம்பின்.***

உரு பதங்களை ஒப்பன - வடிவம் சூரியனை ஒப்பனவாகிய; ***சில கணை*** - சில அம்புகள்; ***ஓடைப் பொருப் பதங்களை உருவி*** - முகபடாம் அணிந்த மலை போன்ற யானைகளை ஊடுருவி; ***மற்று அப்புறம் போவ*** - பின் அப்புறம் போனவையாய்; ***செருப்பதம் பெறா அரக்கர் தம் தலை பல சிந்தி*** -போர்க்களத்தில் காலடி வைத்திருக்காத அரக்கர்களின் பல தலைகளை உருட்டி; ***முழை புகு பாம்பின்*** - குகையில் புகும் பாம்புகள் போல; ***பருப் பதங்கள் புக்கு ஒளிப்பன*** - மலைகளில் புகுந்து ஒளிப்பனவாயின.

***7484. மின் புகுந்தன பல் குழுவாம் என மிளிர்வ,
பொன் புகுந்து ஒளிர் வடிம்பின கடுங் கணை போவ,
முன்பு நின்றவர் முகத்திற்கும், கடைக் குழை
முதுகின்
பின்பு நின்றவர் பிடர்க்கும், இவ் விசை ஒக்கும்,
பிறழா.***

பல் குழுவாம் மின் புகுந்தன என - பல கூட்டங்களாக மின்னல்கள் புகுந்தன போன்று; ***மிளிர்வ*** - கருதும்படி விளங்குவனவும்; ***பொன் புகுந்து ஒளிர் வடிம்பின*** - பொன் போல் விளங்கி ஒளிர்கின்ற விளிம்புகளையுடையவையும் ஆன; ***கருங்கணை போவ*** - கொடிய கணைகள் விரைந்து போவனவாய்; ***முன்பு நின்றவர் முகத்திற்கும்*** - தார்ப் படையில் நின்றவர் உடைய முகத்துக்கும்; ***கடைக்குழை முதுகின் பின்பு நின்றவர் பிடர்க்கும்*** - கடைப்படையான கூழையின் பின்புறமான இடத்து நிற்பவர் பிடரியிலும்; ***இவ்விசை பிறழா ஒக்கும்*** - இந்த வேகத்தில் மாறுபடாமல் ஒத்து அமையும்.

செல்லச் செல்ல வேகம் குறையாது ஒரு படித்தான வேகம் இறுதி வரை உடையது இலக்குவன் அம்பு.

***7485. போர்த்த பேரியின் கண்ணன, காளத்தின் பொகுட்ட,
ஆர்த்த வாயன, கையன, ஆனையின் கழுத்த,
ஈர்த்த தேரன, இவுளியின் தலையன, எவர்க்கும்
பார்த்த நோக்கன, கலந்தன--இலக்குவன் பகழி.***

இலக்குவன் பகழி - இலக்குவனுடைய அம்புகள்; ***போர்த்த பேரியின் கண்ணன*** - தோலால் போர்த்தப்பட்ட பேரிகையின் கண்ணிடத்துப் பாய்வனவும்; ***காளத்தின் பொகுட்ட*** - காளம் என்ற ஊது கொம்பின் ஊதுகின்ற முனையில் பாய்வனவும்; ***ஆர்த்த வாயின கையின*** - பிற கருவிகளை ஊதும் வாயிலும் பிடித்த கையிலும் பாய்வனவும்; ***ஆனையின் கழுத்த*** - யானைகளின் கழுத்தில் பாய்வனவும்; ***ஆனையின் கழுத்த*** - யானைகளின் கழுத்தில் பாய்வனவும்; ***ஈர்த்த தேரன*** - குதிரைகள் பூட்டி இழுக்கப்பட்ட தேரில் பாய்வனவும்; ***இவுளியின் தலையன*** - குதிரைகளின் தலையில் பாய்வனவும்; ***எவர்க்கும் பார்த்த நோக்கன*** - பார்க்கும் எவராயினும் பார்த்த கண்களில் பாய்வனவுமாகி; ***கலந்தன*** - எங்கும் பரவின.

7486. ***மருப்பு இழந்தன;--களிறு எலாம்--வால் செவி***
இழந்த,
நெருப்பு உகும் கண்கள் இழந்தன; நெடுங் கரம்
இழந்த;
செருப் புகும் கடுங் காத்திரம் இழந்தன; சிகரம்
பொருப்பு உருண்டனவாம் எனத் தலத்திடைப்
புரண்ட.

களிறு எலாம் மருப்பு இழந்தன - இலக்குவன் பகழியால் யானைகள் எல்லாம் கொம்புகளை இழந்தன; ***வால் செவி இழந்த*** - வாலையும் செவிகளையும் இழந்தன; ***நெருப்பு உகும் கண்கள் இழந்தன*** - நெருப்பை வெளிப்படுத்தும் கண்களையிழந்தன; ***நெடுங்கரம் இழந்த*** - நீண்ட துதிக்கைகளை இழந்தன; ***செருப்புகும் கடுங்காத்திரம் இழந்தன*** - போரில் புக்கு விரைந்து செல்லும் முன்னங்கால்களை இழந்தன; ***சிகரப் பொருப்பு உருண்டனவாம் எனத் தலத்திடைப் புரண்ட*** - அவ்வாறு இழந்து சிகரத்தை உடைய மலைகள் நிலத்தில் உருள்கின்றன என்னுமாறு உருண்டன.

7487. ***நிரந்தரம் தொடை நெகிழ்த்தலின், திசை எங்கும்***
நிறைந்த
சரம் தலைத்தலை படப் பட, மயங்கின சாய்ந்த;
உரம் தலத்துற உழைத்தவால்; பிழைத்தது ஒன்று
இல்லை--
குரம் தலத்தினும் விசும்பினும் மிதித்திலாக் குதிரை.

குரம் தலத்தினும் - குளம்புகள் நிலத்திலும்; விசும்பினும் - ஆகாயத்திலும்; ***மிதித்திலாக் குதிரை*** - மிதித்துச் செல்லாத குதிரைகள்; ***நிரந்தரம் தொடை நெகிழ்த்தலின்*** - இலக்குவன் இடைவிடாமல் அம்புகளை விடுவதனால்; ***திசை எங்கும் நிறைந்த*** - திக்குகள் எங்கும் நிறைந்த; ***சரம் தலைத்தலை படப்பட*** - அம்புகள் மேலும் மேலும்

மிகுதியாகப் படுவதனால்; **மயங்கின சாய்ந்த** - மயங்கிச் சாய்ந்தன; **உரம் தலத்துற உழைத்தவால்** - மார்பு பூமியில் படுமாறு விழுந்து வருந்தின; **ஒன்று பிழைத்தது இல்லை** - ஒன்று கூட உயிர் பிழைத்து இல்லை.

7488. **பல்லவக் கணை பட, படு புரவிய, பல் கால்**
வில்லுடைத் தலையாளொடு சூதரை வீழ்த்த,
எல்லை அற்ற செங் குருதியின் ஈர்ப்புண்ட அல்லால்,
செல்லகிற்றில, நின்றில--கொடி நெடுந் தேர்கள்.

கொடி நெடுந்தேர்கள் - கொடி கட்டப்பட்ட பெரிய தேர்கள்; **பல்லவக் கணைபட** - இலக்குவன் விடுத்த இளந்தளிர் போன்ற சிவப்பு நிறமான அம்புகள் பாய்ந்ததனால்; **படு புரவிய** - இறந்த குதிரைகளையுடையனவாயின; **பல்கால் வில்லுடைத் தலையாளொடு** -பல இடங்களில் தேரில் இருந்து போர் செய்யும் தேர் வீரரோடு; **சூதரை வீழ்த்த** - அவை தேர்ப்பாகரையும் கொன்றழித்தன; **செல்லகிற்றில** - அதனால் அத்தேர்கள் ஓடிச் செல்ல மாட்டா ஆயின; **எல்லை அற்ற செங்குருதியின் ஈர்ப்புண்ட அல்லால்** - ஆயினும் தேர்கள் போர்க்களத்து ஓடிய குருதி வெள்ளத்தில் இழுத்துச் செல்லப் பட்டன அல்லாமல்; **நின்றில** - ஓர் இடத்து நிற்க மாட்டா ஆயின.

7489. **பேழை ஒத்து அகல் வாயன பேய்க் கணம் முகக்கும்**
மூழை ஒத்தன--கழுத்து அற வீழ்ந்தன முறை சால்
ஊழை ஒத்தன ஒரு கணை தைத்தன, உதிரத்
தாழி ஒத்த வெங் குருதியில் மிதப்பன, தலைகள்.

முறை சால் - முறைமையின் படி பயன்தரும்; **ஊழை ஒத்தன ஒரு கணை தைத்தன** - ஊழ்வினையை ஒத்தனவாகிய ஒப்பற்ற இலக்குவனின் கணைகள் தைத்ததனால்; **தலைகள் கழுத்து அற வீழ்ந்தன** - வீரர்களின் தலைகள் கழுத்து அறுபட்டு வீழ்ந்தன; **பேழை ஒத்து அகல்வாயின** - அவை பெட்டியைப் போன்று அகன்ற வாயையுடையனவாயும்; **பேய்க்கணம் முகக்கும் மூழை ஒத்தன** - பேய்க்கணங்கள் களக்கூழ் துழாவுவதற்கு உதவும் அகப்பையை ஒத்தனவாயும்; **உதிரத்தாழி ஒத்த வெங்குருதியில் மிதப்பன** -குருதித் தாழியாகிய கடலில் உள்ள குருதியில் மிதக்கும் தோணி போன்றும் இருந்தன.

7490. **ஒட்டி நாயகன் வென்றி நாள் குறித்து ஒளிர் முளைகள்**
அட்டி வைத்தன பாலிகை நிகர்த்தன--அழிந்து
நட்டவாம் என வீழ்ந்தன, துடிகளின் நவை தீர்
வட்ட வான்கணில், வதிந்தன வருண சாமரைகள்.

அழிந்து நட்டவாம் என வீழ்ந்தன துடிகளின் - அழிந்து குத்திட்டாற்போல் வீழ்ந்தனவாகிய துடிகளின்; **நவை தீர் வட்ட வான்கணில்** - துடிப்பறையின் குற்றமற்ற நடுவில் வட்டமாக உள்ள வாய்களில் (அடிக்கப்படும் இடங்களில்); **வதிந்தன** - பொத்துக் கொண்டு விளங்குகிற; **வருண சாமரைகள்** - நன்னிறம் கொண்ட சாமரைகள்; **ஒட்டி நாயகன் வென்றி நாள்** - அண்மையில் வர இருக்கிற இராமனுடைய வென்றி நாள் கொண்டாட; **குறித்து ஒளிர் முளைகள் அட்டி வைத்தன பாலிகை நிகர்த்தன** - எண்ணி வெண்மையாக ஒளிரும் முளைகளைக் கொண்ட பாலிகைகள் வரிசையாக வைக்கப்பட்டதை நிகர்த்தன.

7491. **எரிந்த வெங் கணை நெற்றியில் படுதொறும், யானை,**
அரிந்த அங்குசத்து அங்கையின் கல்வியின் அமைவால்,
திரிந்த வேகத்த, பாகர்கள் தீர்ந்தன, செருவில்
புரிந்த வானரத் தானையில் புக்கன, புயலின்,

எரிந்த வெங்கணை நெற்றியில் படுதொறும் - இலக்குவனது எரியும் தன்மையுள்ள கொடிய கணைகள் நெற்றியில் படுந்தோறும்; யானை யானைகள்; **அரிந்த அங்குசத்து** - கூர்மையாக அரியப்பட்ட அங்குசத்தை; **அங்கையின்** - கொண்ட அழகிய கைகளோடு; **கல்வியின் அமைவால்** - பாகன் கற்றுத் தந்த போர்க் கல்வியின் தன்மையால்; **திரிந்த வேகத்த** - திரிந்த வேகத்தையுடையனவாய்; **பாகர்கள் தீர்ந்தன** - செலுத்துகின்ற பாகர்களையும் இழந்தனவாய்; **புயலின்** - புயல் போல; **செருவில் புரிந்த வானரத் தானையில் புக்கன** - போர்க்களத்தில் விருப்பம் கொண்ட வானரப் படையின் இடையில் புகுந்தன.

இலக்குவன் அம்புகள் நெற்றியில் பட்ட யானைகள் பாகரையிழந்தும் அவர்கள் கற்பித்த போர்த் தொழிற் கல்வியால் வானரப் படையின் இடையில் புயல் போலப் புக்கன. பாகர்கள் அங்குசத்தால் குத்திச் செலுத்துவர். பாகர் இல்லாத யானைகள் இலக்குவன் அம்பு பட்டவுடன் அங்குசத்தால் குத்தப்படுவதாக நினைத்துத் தாமே போர்ச் செயலில் ஈடுபட்டன.

7492. **வேனிலான் அன்ன இலக்குவன் கடுங் கணை விலக்க,**
மான வெள் எயிற்று அரக்கர்தம் படைக்கல வாரி
போன போன வன் திசைதொறும் பொறிக் குலம் பொடிப்ப,
மீன் எலாம் உடன் விசும்பின்நின்று உதிர்ந்தென வீழ்ந்த.

வேனிலான் அன்ன இலக்குவன் - மன்மதனை ஒத்த இலக்குவனுடைய; **கடுங்கணை விலக்க** - கொடிய அம்புகள் விலக்கியதனால்; **மான வெள் எயிற்று அரக்கர்தம்** -மானமிகு வெள்ளிய பற்களையுடைய அரக்கர்கள் வீசிய; **படைக்கல வாரி** -படைக்கலங்களாகிய கடல்கள்; **போன போன வன்திசை தொறும்** - சென்ற சென்ற வலிமையான திசைகளில் எல்லாம்; **பொறிக்குலம் பொடிப்ப** - தீப்பொறித் திரள் தோன்ற; **மீன் எலாம் உடன்** - விண்மீன்கள் எல்லாம் ஒருசேர; **விசும்பின் நின்று** - ஆகாயத்தில் இருந்து; **உதிர்ந்தென வீழ்ந்த** -உதிர்ந்தாற் போன்று வீழ்ந்தன.

7493. ***கரம் குடைந்தன, தொடர்ந்து போய்க் கொய்***
உளைக் கடு மாக்
குரம் குடைந்தன, வெரிநுறக் கொடி நெடுங்
கொற்றத்
தரம் குடைந்தன, அணி நெடுந் தேர்க் குலம்
குடைந்த,__
அரம் குடைந்தன அயில் நெடு வாளிகள் அம்மா!

அரம் குடைந்தன அயில் நெடு வாளிகள் - அரத்தில் அராவப் பட்ட வாய்க் கூர்மையுள்ள நீண்ட அம்புகள்; **கரம் குடைந்தன** - இலக்குவன் கைகளால் வில்லில் பூட்டப் பெற்று; **தொடர்ந்து போய்** - வரிசையாகப் போய்; **கொய் உளைக் கடுமாக்குரம் குடைந்தன வெரி நுற** - கொய்யப்பட்ட பிடரிமயிரை உடைய விரைந்து செல்லும் குதிரைகளின் குளம்பினையும் முதுகினையும் துளைத்தனவாய்; **கொடி நெடுங் கொற்றத் தரம் குடைந்தன** - அக்குதிரை வீரர் கைக்கொண்டுள்ள கொடிகளின் வெற்றிச் சிறப்பையும் ஒழித்தன; **அணி நெடுந் தேர்க்குலம் குடைந்த** - அழகிய நீண்ட தேர்க்கூட்டங்களையும் ஒழித்திட்டன.

7494. ***'துரக்கம், மெய்யுணர்வு இரு வினைகளை எனும்***
சொல்லின்,
கரக்கும் வீரதை தீமையை' எனும் இது கண்டோம்;
இரக்கம் நீங்கினர், அறத்தொடும் திறம்பினர்எனினும்,
அரக்கர் ஆக்கையை அரம்பையர் தழுவினர்,
விரும்பி.

இரக்கம் நீங்கினர் -அரக்கர்கள் இரக்கம் நீங்கியவர்களாய்; **அறத்தொடும் திறம்பினர் எனினும்** - அறநெறி தவறியவர்கள் என்றாலும்; **அரக்கர் ஆக்கையை** - அரக்கர்களின் உடம்பினை; **அரம்பையர் விரும்பித் தழுவினர்** - அமர மகளிர் விரும்பித் தழுவினார்கள் இதனால்; **மெய்யுணர்வு இருவினைகளைத் துரக்கும் எனும் சொல்லின்** - தத்துவ ஞானம் இருவினைகளையும் நீக்கும் என்னும் சொல்லைப் பிரமாணத்தால் கண்டது

போல; **வீரதை தீமையைக் கரக்கும் எனும் இது கண்டோம்** - வீரப் பண்பானது பாவத்தைப் போக்கும் என்பதையும் கண்டோம்.

ஞானம் இருவினைகளை நீக்குதல் போல வீரம் பாவத்தை நீக்கியதை இரக்கமில் அரக்கர் உடம்பை அரம்பையர் தழுவியது கொண்டு உணர்க. வீரதை, வீரம் மெய்யுணர்வு இருவினைகளை ஒழித்தல் உரை அளவை (ஆப்தவாக்கியப் பிரமாணம்) வீரப் பண்பு பாவத்தைப் போக்கும் என்பது காட்சி அளவை (பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்) என்க.

7495. மறக் கொடுந் தொழில் அரக்கர்கள், மறுக்கிலா மழைபோல்
நிறக் கொடுங் கணை நெருப்பொடு நிகர்வன நிமிர,
இறக்கம் எய்தினர் யாவரும், எய்தினர் எனின், அத்
துறக்கம் என்பதின் பெரியது ஒன்று உளது எனச் சொல்லேம்.

மறக் கொடுந்தொழில் அரக்கர்கள் - பாவத்தோடு சேர்ந்த கொடுமையான தொழிலைச் செய்யும் அரக்கர்கள்; **மறுக்கிலா மழை போல்** - விலக்க முடியாத மழையைப் போல; **நெருப்பொடு நிகர்வன** - நெருப்பைப் போன்ற; **நிறக்கொடுங்கணை** - இலக்குவனுடைய கொடிய அம்புகள்; **நிமிர** - உயர்ந்து ஓங்கிப் பட்டதனால்; **இறக்கம் எய்தினர் யாவரும்** - இறந்தவர்கள் யாவரும்; **துறக்கம் எய்தினர் எனின்** - வீர சுவர்க்கம் அடைந்தார்கள் என்றால்; **அத்துறக்கம் என்பதின் பெரியது ஒன்று உளது எனச் சொல்லேம்** - அச்சுவர்க்கத்தைக் காட்டிலும் பெரிய உலகம் வேறு ஒன்று உண்டு என்று சொல்லத்துணியோம்.

துறக்கம் ஈரிடத்தும் கூட்டுக. பாவம் செய்தவர்களுக்கும் வீர சுவர்க்க இன்பத்தைத் தருதலால் அச்சுவர்க்கத்திலும் பெருமை பெற்றது வேறு உண்டு என்று கூற முடியாது என்றார். இவ்வளவு அரக்கர்களும் வீரசுவர்க்கம் பெற்றார்கள். எனின் அந்த சுவர்க்கம் பெரிய உலகமாக இருக்க வேண்டும்.

7496. ஒருவரைக் கரம், ஒருவரைச் சிரம், மற்று அங்கு ஒருவர்
குரை கழல் துணை, தோள் இணை, பிற மற்றும் கொளலால்,
விரவலர்ப் பெறா வெறுமைய ஆயின; வெவ்வேறு
இரவு கற்றன போன்றன--இலக்குவன் பகழி.

வெவ்வேறு இரவு கற்றன போன்றன - வெவ்வேறு வகையாகப் பொருளை இரத்தல் தொழிலைக் கற்றன போன்றவாகிய; **இலக்குவன் பகழி** - இலக்குவன்

அம்புகள்; **ஒருவரைக் கரம்** - ஒருவரது கையையும்; **ஒருவரைச் சிரம்** - ஒருவரது தலையையும்; **மற்று அங்கு ஒருவர்** -பின்னும் ஒருவரது; **குரை கழல் துணை** -வீரக்கழல் அணிந்த இரு பாதங்கள்; **தோள் இணை** - ஒருவரது இரு தோள்கள்; **மற்றும் பிற கொளலால்** - மற்றுக் கிடைக்கும் பிறவற்றையும்; **கொளலால்** - கொண்டு விட்டதால்; **விரவலர் பெறா வெறுமைய ஆயின** - பகைவர் இல்லாமல் வறுமை அடைந்தனவாயின.

இலக்குவன் அம்புகள் அரக்கர்களின் உறுப்புகளை அறுத்து அழிப்பது பல்வேறு வகையில் இரத்தல் தொழிலைக் கற்பது போன்று இருந்தது. அவை பகைவரை முற்றும் அழித்துத் திரிந்தது. அம்புகளுக்கு அழிந்து பட அரக்கர் இல்லை. இரப்பார்க்கு ஈவார் இல்லாத தன்மையை ஒத்து இருந்தது போர்க்களம்.

7497. சிலவரைக் கரம், சிலவரைச் செவி, சிலர் நாசி,
சிலவரைக் கழல், சிலவரைக் கண், கொளும்
செயலால்,
நில வரைத் தரு பொருள்வழித் தண் தமிழ் நிரப்பும்
புலவர் சொல் துறை புரிந்தவும் போன்றன--சரங்கள்.

சரங்கள் - இலக்குவன் அம்புகள்; **சிலவரைக் கரம்** - சிலரது கைகளையும்; **சிலவரைச் செவி** - சிலரது காதுகளையும்; **சிலர்நாசி** - சிலரது மூக்கையும்; **சிலவரைக் கண்** - சிலரது கண்; **கொளும் செயலால்** - கொள்ளுகின்ற தன்மையால்; **நிலவரை** - நிலத்தில்; **தரு பொருள் வழி** - கொடுக்கின்ற பொருளுக்கேற்ப; **தண் தமிழ் நிரப்பும்** - தண் தமிழ்ச் செய்யுளைப் பாடுகின்ற; **புலவர் சொல் துறை புரிந்தவும் போன்றன** - புலவர்களின் சொல் துறையை விரும்பியவற்றை ஒத்திருந்தன.

செல்வர் இடத்துப் பொன் பெற்றுத் தமிழ் பாடும் புலவர் அவர் தந்த பொருளுக்கு ஏற்பப் பாடி நிரப்பும் தன்மை போல இலக்குவன் அம்புகள் கிடைத்த அளவுக்கு ஏற்பத் தமக்குரிய அறுத்தல் தொழிலைச் செய்தன என்க.

7498. அறத்தின் இன் உயிர் அனையவன் கணை பட,
அரக்கர்,
'இறத்தும், இங்கு இறை நிற்பின்' என்று இரியலின்
மயங்கி,
திறத்திறம் படத் திசைதொறும் திசைதொறும் சிந்திப்
புறத்தின் ஓடினர், ஓடின குருதியே போல.

அறத்தின் இன் உயிர் அனையவன் - அறத்திற்கு இனிய உயிரை ஒத்தவனாகிய இலக்குவனது; **கணைபட** - அம்புகள் படுவதால்; **அரக்கர்** - அரக்கர்கள்; **இங்கு இறை**

நிற்பின் இறத்தும் என்று -இங்கு ஒரு நொடிப்பொழுது நிற்பினும் இறந்து விடுவோம் என்று; **மயங்கி** - நிலை கெட்டு; **ஓடின குருதியே போல** - களத்தில் ஓடிய இரத்த வெள்ளம் போல; **திறத்திறம் பட** - கூட்டம் கூட்டமாக; **திசை தொறும் திசை தொறும்** - நாலா திசைகளிலும்; **இரியலின் சிந்திப் புறத்தின் ஓடினர்** - ஓடிச் சிதறுண்டு வெளியே ஓடலாயினர்.

இலக்குவன் வில் ஆண்மையைக் கும்பகருணன் வியத்தல்

7499. **செருவில் மாண்டவர் பெருமையும். இலக்குவன்**
செய்த
வரி வில் ஆண்மையும், நோக்கிய புலத்தியன்
மருமான்,
'திரிபுரஞ் செற்ற தேவனும் இவனுமே செருவின்
ஒரு விலாளர்' என்று ஆயிரம் கால் எடுத்து
உரைத்தான்.

செருவில் மாண்டவர் பெருமையும் - போர்க் களத்தில் இறந்தவர்களது மிகுதியையும்; **இலக்குவன் செய்த வரிவில் ஆண்மையும்** - இலக்குவன் போரில் செய்த கட்டமைந்த வில்லாண்மையையும்; **நோக்கிய** - கண்ணால் கண்ட; **புலத்தியன் மருமான்** - புலத்தியனது வழித் தோன்றலாகிய கும்பகருணன்; **திரிபுரஞ் செற்ற தேவனும்** - முப்புரங்களையும் அழித்த சிவபிரானும்; **இவனுமே செருவின் ஒருவிலாளர் என்று** - போரில் ஒப்பற்ற வில்லாளர் என்று; **ஆயிரம் கால் எடுத்து உரைத்தான்** - பலமுறை எடுத்துக் கூறினான்.

இதனால் கும்பகருணனின் மாற்றான் வலியறிந்து பாராட்டும் இயல்பு கூறியவாறு.

7500. **படர் நெடுந் தடந் தட்டிடைத் திசைதொறும் பாகர்**
கடவுகின்றது, காற்றினும் மனத்தினும் கடியது,
அடல் வயங் கொள் வெஞ் சீயம் நின்று
ஆர்க்கின்றது, அம் பொன்
வட பெருங் கிரி பொருவு தேர் ஓட்டினன் வந்தான்.

படர் நெடுந் தடந்தட்டிடைப் பாகர் - பரவி ஓங்கி அகன்ற தேர்த் தட்டில் அமர்ந்துள்ள பாகரால்; **திசை தொறும் கடவுகின்றது** - திசையெல்லாம் செலுத்தப்படுவதும்; **காற்றினும் மனத்தினும் கடியது** - காற்று மனம் ஆகியவற்றைக் காட்டிலும் வேகமானதும்; **அடல் வயம் கொள் வெஞ்சீயம் நின்று ஆர்க்கின்றது** -வலிய வெற்றி பொருந்திய தேரில் பூட்டப்பெற்ற சிங்கங்கள் இடைவிடாமல் ஒலிக்கப்பெற்றதும்; அம்பொன் வடபெருங்கிரி பொருவு தேர்- அழகிய பொன்மயமான

வடமேருமலையை ஒத்த தேரினை; **ஓட்டினன் வந்தான்** - கும்பகருணன் ஓட்டியவனாய் வந்தான்.

அனுமன் தோள் மீது இலக்குவன் ஏறிச் சென்று பொருதல்

7501. தொளை கொள் வான் நுகச் சுடர் நெடுந் தேர்
மிசைத் தோன்றி,
வளை கொள் வெள் எயிற்று அரக்கன் வெஞ்
செருத் தொழில் மலைய,
'கிளை கொளாது, இகல்' என்று எண்ணி, மாருதி
கிடைத்தான்,
'இளைய வள்ளலே! ஏறுதி தோள்மிசை' என்றான்.

வளை கொள் வெள் எயிற்று அரக்கன் - வளைதலைக் கொண்ட வெள்ளிய பற்களை உடைய கும்பகருணன்; **தொளை கொள்வான் நுகச் சுடர் நெடுந்தேர் மிசைத் தோன்றி** - தொளையில் பூட்டப்பட்ட பெரிய நுகத்தடியை உடைய ஒளி பொருந்திய பெரிய தேரில் ஏறி; **வெஞ்செருத் தொழில் மலைய** - கொடிய போர்த்தொழில் செய்கையில்; **இகல்கிளை கொளாது** - தரையில் இருந்து இலக்குவன் செய்யும் போர் மேம்பாடு அடையாது; **என்று எண்ணி** - என்று கருதி; **மாருதி கிடைத்தான்** - அனுமன் இலக்குவனை நெருங்கி; **இளைய வள்ளலே** - இளைய பெருமானே; **தோள் மிசை ஏறுதி என்றான்** - என் தோள் மீது ஏறிக் கொள்க என்றான்.

முதற்போர் புரி படலத்தில் இராவணன் தேரில் வர இராமனை அனுமன் தன் தோள் மேல் ஏறும்படிக் கேட்டுக் கொள்ளும் சமயத்தில் "சீரில் செல்கின்றது இல்லை இச்செரு (7232) என்பதை இதனுடன் ஒப்பிடுக.

7502. ஏறினான், இளங் கோளரி; இமையவர் ஆசி
கூறினார்; எடுத்து ஆர்த்தது, வானரக் குழுவும்;
நூறு பத்துடைப் பத்தியின் நொறில் பரி பூண்ட
ஆறு தேரினும் அகன்றது, அவ் அனுமன்தன் தடந்
தோள்.

இளங்கோளரி ஏறினான் - அனுமன் தோளில் இளஞ்சிங்கம் போன்ற இலக்குவன் ஏறினான்; **இமையவர் ஆசி கூறினார்** - இமையவர்கள் ஆசி கூறினார்கள்; **வானரக் குழுவும் எடுத்து ஆர்த்தது** - குரங்குக் கூட்டங்களும் பெருங் குரல் எடுத்து ஆரவாரம் செய்தன; **நூறு பத்துடை** - ஆயிரம்; **பத்தியின் நொறில் பரிபூண்ட** - வரிசையாக விரைந்து செல்லும் குதிரைகள் பூட்டப்பெற்ற; **ஆறு தேரினும்** - கும்பகருணனது ஆறு தேர்களைக் காட்டிலும்; **அவ் அனுமன் தன் தடந்தோள் அகன்றது** - அந்த அனுமனது பெரிய தோள்கள் அகன்றன.

7503. ***தன்னின் நேர் பிறர் தான் அலாது இல்லவன் தோள்மேல்,***
துன்னு பேர் ஒளி இலக்குவன் தோன்றிய தோற்றம்,
பொன்னின் மால் வரை வெள்ளி மால் வரை மிசைப் பொலிந்தது
என்னுமாறு அன்றி, பிறிது எடுத்து இயம்புவது யாதோ?

தன்னின் நேர் பிறர் தான் அலாது இல்லவன் - *தனக்கு ஒப்புத் தானேயன்றிப் பிறர் இல்லாதவனாகிய அனுமன்;* ***தோள் மீது*** *-தோளின் மீது;* ***துன்னு பேர் ஒளி இலக்குவன்*** *- நெருங்கிய பேரொளி உடைய இலக்குவன்;* ***தோன்றிய தோற்றம்*** *-தோன்றிய தோற்றமானது;* ***பொன்னின் மால்வரை*** *- பொன் மயமான மேரு மலை;* ***வெள்ளி மால் வரை*** *- வெள்ளி மயமான பெரிய கைலாய மலையின்;* ***மிசைப் பொலிந்தது*** *- மேல் விளங்கிற்று;* ***என்னுமாறு அன்றி*** *- என்று கூறுமாறு அன்றி;* ***பிறிது எடுத்து இயம்புவது யாதோ*** *- வேறு ஒன்றை உவமையாக எடுத்துச் சொல்ல யாது உளது.*

7504. ***ஆங்கு, வீரனோடு அமர் செய்வான் அமைந்த வாள் அரக்கன்,***
தாங்கு பல் கணைப் புட்டிலும் தகை பெறக் கட்டி,
வீங்கு தோள் வலிக்கு ஏயது, விசம்பில் வில் வெள்க,
வாங்கினான், நெடு வடவரை புரைவது ஓர் வரி
வில்.

ஆங்கு *- அப்போது;* ***வீரனோடு*** *- வீரன் ஆகிய இலக்குவனுடன்;* ***அமர் செய்வான் அமைந்த*** *- போர் செய்வான் பொருட்டு;* ***வாள் அரக்கன்*** *- கொடிய கும்பகருணன்;* ***பல்கணைத் தாங்கு புட்டிலும்*** *- பலகணைகளைத் தாங்கின அம்பு அறாத்தூணியையும்;* ***தகை பெறக்கட்டி*** *- அழகு பெறக் கட்டி;* ***வீங்கு தோள் வலிக்கு ஏயது*** *- பருத்த தன் தோள் வலிமைக்கு ஏற்றதும்;* ***நெடுவட வரை புரைவது*** *- பெரிய மேரு மலையை ஒத்ததும் ஆன;* ***ஓர் வரிவில்*** *- ஒப்பற்ற கட்டமைந்த வில்லினை;* ***விசும்பில் வில் வெள்க வாங்கினான்*** *- ஆகாயத்தில் உள்ள வானவில்லும் வெட்கம் கொள்ளும் படி வளைத்தான்.*

கும்பகருணன் வீரவார்த்தையும் இலக்குவன் மறுமொழியும்

7505. ***'இராமன் தம்பி நீ; இராவணன் தம்பி நான்; இருவேம்***
பொராநின்றேம்; இது காணிய வந்தனர், புலவோர்;

***பராவும் தொல் செரு முறை வலிக்கு உரியன
பகர்ந்து,
விராவு நல் அமர் விளைக்குதும், யாம்' என
விளம்பா,***

நீ இராமன் தம்பி - நீ இராமனுக்குத் தம்பி; **நான் இராவணன் தம்பி** - நான் இராவணனுக்குத் தம்பி; **இருவேம் பொரா நின்றேம்** - இருவரும் இப்பொழுது போர் செய்ய நின்றோம்; **இது காணிய வந்தனர் புலவோர்** - இப்போர்த் தொழிலைக் காண்பதற்காகத் தேவர்கள் வந்துள்ளனர்; **பராவும், தொல் செருமுறை வலிக்கு** - வழிபடுவதற்கு உரிய பழைமையான போர் முறை வலிக்கு; **உரியன** - உரியவற்றை; **பகர்ந்து** - சொல்லி; **விராவு நல் அமர் விளைக்குதும்** - பொருந்திய சிறந்த போரைச் செய்வோம்; **யாம் என விளம்பா** - நாம் என்று சொல்லி.

புலவோர்-தேவர்கள், தொல் செருமுறை வலிக்கு உரியன- வஞ்சினம். மாயப் போரல்லாத போர் நல்அமர் என்க.

***7506. 'பெய் தவத்தினோர் பெண்கொடி, எம்முடன்
பிறந்தாள்,
செய்த குற்றம் ஒன்று இல்லவள், நாசி வெஞ்
சினத்தால் கொய்த கொற்றவ! மற்று அவள் கூந்தல் தொட்டு
ஈர்த்த
கை தலத்திடைக் கிடத்துவென்; காக்குதி' என்றான்.***

பெய்தவத்தினோர் பெண் கொடி - எங்களிடம் தங்கிய நல்வினைத் தவத்தால் ஒப்பற்ற கொடி போன்ற பெண் ஒருத்தி; **எம்முடன் பிறந்தாள்** - எங்களுடன் பிறந்தாள்; **செய்த குற்றம் ஒன்று இல்** - அவள் செய்த குற்றம் ஒன்றும் இல்லை; **அவள் நாசி வெஞ்சினத்தால் கொய்த கொற்றவ** - அவ்வாறு இருப்பினும் அவளது மூக்கைக் கொடிய சீற்றத்தால் அரிந்த வெற்றிக்குரியவனே; **மற்று அவள் கூந்தல் தொட்டு ஈர்த்த** - அவளது கூந்தலைத் தொட்டு இழுத்த; **கை தலத்திடைக் கிடத்துவென்** - கையை நிலத்தில் விழச் செய்யப் போகிறேன்; **காக்குதி என்றான்** - காத்துக்கொள் என்றான் கும்பகருணன்.

இலக்குவனைப் பார்த்தவுடன் அவன் தன் தங்கைக்குச் செய்த கொடுமை நினைவுக்கு வரலால் அதையே கூறினான் என்க. உரிமையற்ற ஆடவர் பெண்டிர் கூந்தல் பற்றி இழுத்தமை இழிசெயல் என்றவாறு. கொற்றவ-இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. சூர்ப்பனகையின் காமம் அரக்கர்க்கு இயல்பு ஆதலின் 'செய்த குற்றம் ஒன்று இல்' என்றானாம்.

7507. ***அல்லினால் செய்த நிறத்தவன் அனையது பகர,***
மல்லினால் செய்த புயத்தவன், 'மாற்றங்கள் நும்பால்
வில்லினால் சொல்லின் அல்லது, வெந் திறல்
வெள்கச்
சொல்லினால் சொலக் கற்றிலம், யாம்' எனச்
சொன்னான்.

அல்லினால் செய்த நிறத்தவன் - *இருட்டினால் செய்தது போன்ற கருநிறத்தை உடைய கும்பகருணன்;* ***அனையது பகர*** - *அவ்வாறாகச் சொற்களைச் சொல்ல;* ***மல்லினால் செய்த புயத்தவன்*** - *வலிமைப் பண்பால் செய்யப்பட்ட தோளை உடைய இலக்குவன்;* ***நும்பால் மாற்றங்கள்*** - *நும்மிடம் மறுமொழிகளை;* ***வில்லினால் சொல்லின் அல்லது*** - *வில்லினால் சொல்வது அல்லது;* ***வெந்திறல் வெள்க*** - *கொடிய வலிமைக்கு நாணம் உண்டாக;* ***யாம் சொல்லினால் சொலக் கற்றிலம்*** - *யாம் சொல்லினால் சொல்வதற்குக் கற்கவில்லை;* ***எனச் சொன்னான்*** - *என்று கூறினான்.*

இருவரும் செய்த பெரும் போர்

7508. ***'விண் இரண்டு கூறு ஆயது; பிளந்தது வெற்பு;***
மண் இரண்டு உறக் கிழிந்தது' என்று இமையவர்
மறுக,
கண் இரண்டினும் தீ உக, கதிர் முகப் பகழி
எண்-இரண்டினோடு இரண்டு ஒரு தொடை

தொடுத்து எய்தான்.

கண் இரண்டினும் தீ உக - *கும்பகருணன் தன் கண்ணிரண்டில் இருந்து தீ வெளிப்பட;* ***விண் இரண்டு கூறு ஆயது*** - *ஆகாயம் இரண்டு பகுதியாகப் பிளவுபட்டது;* ***வெற்பு பிளந்தது*** - *மலை பிளந்தது;* ***மண் இரண்டு உறக் கிழிந்தது*** - *மண் இரண்டாகக் கிழிந்தது;* ***என்று இமையவர் மறுக*** - *என்று கருதித் தேவர்கள் கலங்கும்படி;* ***கதிர் முகப்பகழி*** - *ஒளி விடுகின்ற முனையையுடைய அம்புகள்;* ***எண் இரண்டினோடு இரண்டு*** - *பதினெட்டினை,* ***ஒரு தொடை தொடுத்து எய்தான்*** - *ஒரு தொடுப்பில் தொடுத்து விட்டான்.*

7509. ***கொம்பு நாலுடைக் குலக் கரிக் கும்பத்தில் குளித்த,***
உம்பர் ஆற்றலை ஒதுக்கிய, உரும் எனச் செல்வ,
வெம்பு வெஞ் சினத்து இராவணற்கு இளையவன்
விட்ட

அம்பு பத்தினோடு எட்டையும் நான்கினால்

அறுத்தான். வெம்பு வெஞ்சினத்து இராவணற்கு இளையவன் -வெம்புகிற கொடிய சினத்தை உடைய இராவணனது தம்பி; **விட்ட** - செலுத்திய; **கொம்பு நாலுடைக் குலக் கரிக்கும்பத்தில் குளித்த** - நான்கு தந்தங்களை உடைய ஐராவதம் என்னும் யானையின் மத்தகத்தில் பாய்ந்தனவும்; **உம்பர் ஆற்றலை ஒதுக்கிய** - தேவர்களின் வலிமையைப் போக்கியனவும்; **உரும் எனச் செல்வ** - இடிபோல் செல்வனவும் ஆகிய; **அம்பு பத்தினோடு எட்டையும்** - பதினெட்டு அம்புகளையும்; **நான்கினால் அறுத்தான்** - இலக்குவன் நான்கு அம்புகளினால் தடுத்து அறுத்திட்டான். கும்பகருணன் விடுத்த பதினெட்டு அம்புகளை இலக்குவன் நான்கு அம்புகளால் அழித்தான் என்க.

7510. **அறுத்த காலையின், அரக்கனும் அமரரை நெடு நாள்**
ஒறுத்தது, ஆயிரம் உருவது, திசைமுகன் உதவப்
பொறுத்தது, ஆங்கு ஒரு புகர் முகக் கடுங் கணைப் புத்தேள்,
'இறுத்து மாற்று, இது வல்லையேல்' என்று, கோத்து, எய்தான்.

அறுத்த காலையின் - இலக்குவன் தன் அம்புகளை அறுத்த பொழுது; **அரக்கனும்** - கும்பகருணனும்; **அமரரை நெடுநாள் ஒறுத்தது** - தேவர்களை நெடுநாள் அடக்கித் தண்டித்ததும்; **ஆயிரம் உருவது** - ஆயிரம் உருவத்தை உடையதும்; **திசைமுகன் உதவப் பொறுத்தது** - நான்முகன் உதவப் பெற்று வைத்துக் கொண்டிருப்பதுமான; **ஆங்கு ஒரு புகர் முகக் கடுங்கணை** - அப்போது ஒளிவிடும் முகத்தை உடைய அம்பில்; **புத்தேள் இறுத்து** - தெய்வத்தைத் தங்கச் செய்து; **இது வல்லையேல் மாற்று என்று** - இதனை வலிமை உடையையாயின் மாற்றுவாய் என்று; **கோத்து எய்தான்** - அம்பில் கோய்த்து எய்தான்.

இவ்விரு பாடலும் அந்தாதித் தொடை புத்தேள் இறுத்து- மந்திரம் கூறி அம்பில் தெய்வத்தை நிறுத்துதல். பொறுத்தல்- தாங்கப் பெற்றது. புத்தேள்-தெய்வம்.

7511. **புரிந்து நோக்கிய திசைதொறும், பகழியின் புயலால்,**
எரிந்து செல்வதை நோக்கிய இராமனுக்கு இளையான்,
தெரிந்து, மற்ற அதுதன்னை ஓர் தெய்வ வெங் கணையால்
அரிந்து வீழ்த்தலும், ஆயிரம் உருச் சரம் அற்ற.*

புரிந்து நோக்கிய திசைதொறும் - கண்ணால் விரும்பிப் பார்க்கும் திசையெங்கும்; **பகழியின் புயலால்** - அம்புகளின் வேகத்தால்; **எரிந்து செல்வதை நோக்கிய** -எரிந்து போவதைக் கண்ட; **இராமனுக்கு இளையான்** - இராமன் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **மற்ற அது தன்னை** - அதனை; **தெரிந்து ஓர் தெய்வ வெங்கணையால்** - ஆராய்ந்து ஒப்பற்ற தெய்வக் கணை ஒன்றால்; **அரிந்து வீழ்த்தலும்** - அறுத்து வீழ்த்திய அளவில்; **ஆயிரம் உருச்சரம் அற்ற** - ஆயிரம் உருவம் கொண்ட அக்கணை அழிந்தது.

அது ஆயிர உருவக் கணை என்பது இதனால் புலனாகிறது.

7512. ***ஆறு-இரண்டு வெங் கடுங் கணை அனுமன்மேல் அழுத்தி,***
ஏறு வெஞ் சரம் இரண்டு இளங் குமரன்மேல் ஏற்றி,
நூறும் ஐம்பதும் ஒரு தொடை தொடுத்து, ஒரு நொடியில்,
கூறு திக்கையும் விசும்பையும் மறைத்தனன், கொடியோன்.

வெங்கடுங்கணை - கொடிய வேகமான அம்புகள்; **ஆறு இரண்டு** - பன்னிரண்டினை; **அனுமன் மேல் அழுத்தி** - அனுமன் மேல் பதியுமாறு செலுத்தி; **ஏறு வெஞ்சரம் இரண்டு** - பாய்கிற கொடிய அம்புகள் இரண்டினை; **இளங்குமரன் மேல் ஏற்றி** - இலக்குவன் மீது செலுத்தி; **ஒரு தொடை நூறும் ஐம்பதும் தொடுத்து** - ஒரு தொடுப்பினில் நூறும் ஐம்பதுமாக அம்புகளைத் தொடுத்து; **கொடியோன்** - கொடிய கும்பகருணன்; **ஒரு நொடியில்** - ஒரு நொடிப் பொழுதில்; **கூறுதிக்கையும்** - கூறாகப்பட்டுள்ள திசைகளையும்; **விசும்பையும் மறைத்தனன்** - ஆகாயத்தையும் மறைத்தான்.

நூறும் ஐம்பதுமாகக் கணை செலுத்தி திக்கையும் விசும்பையும் மறைத்தனன் கும்பகருணன் என்க. ஏறு- பாய்கிற.

7513. ***மறைத்த வாளிகள் எவற்றையும், அவற்றினால் மாற்றி,***
துறைத் தலம்தொறும் தலம்தொறும் நின்று தேர் சுமக்கும்
பொறைக்கு அமைந்த வெங் கரி, பரி, யாளி, மாப் பூதம்,
திறத் திறம் படத் துணித்து, அவன் தேரையும்

சிதைத்தான்.

மறைத்த வாளிகள் எவற்றையும் - இலக்குவன் திசை, மற்றும் விசும்பு ஆகியவற்றை மறைத்த அம்புகள் எல்லாவற்றையும்; **அவற்றினால் மாற்றி** - அவ்வவற்றை அழிக்கும் திறனுள்ள அம்புகளால் போக்கி; **துறைத்தலந் தொறும் தலந்தொறும் நின்று** - பூட்டுவதற்கு உரிய இடங்கள் தோறும் இடங்கள் தோறும் நின்று; **தேர் சுமக்கும் பொறைக்கு அமைந்த** - தேரைச் சுமக்கிற சுமத்தல் தொழிலுக்கு உரிய; **வெங்கரி** - கொடிய யானை; **பரி** - குதிரை; **யாளி** - யாளி; **மாப்பூதம்** - பெரிய பூதம்; **திறத்திறம் படத் துணிந்து** - ஆகியவற்றை திரள் திரளாக அழித்து; **அவன் தேரையும் சிதைத்தான்** - அக்கும்பகருணனது தேரையும் அழித்தான்.

7514. **தேர் அழிந்தது, செங் கதிர்ச் செல்வனைச் சூழ்ந்த**
ஊர் அழிந்ததுபோல்; துரந்து ஊர்பவர் உலந்தார்;
நீர் அழிந்திடா நெடு மழைக் குழாத்திடை நிமிர்ந்த
பார வெஞ் சிலை அழிந்தெனத் துமிந்தது,
அப் பரு வில்

செங்கதிர்ச் செல்வனைச் - சிவந்த கிரணங்களை உடைய சூரியனைச்; **சூழ்ந்த ஊர் அழிந்தது போல்** - சூழ்ந்திருந்த பரிவேடம் அழிந்ததுபோல; **தேர் அழிந்தது** - கும்பகருணனது தேர் அழிந்தது; **துரந்து ஊர்பவர் உலந்தார்** - தேரைச் செலுத்தி நடத்தும் பாகர் அழிந்தனர்; **நீர் அழிந்திடா நெடு மழைக் குழாத்திடை** - நீர் நீங்கப் பெறாத மிகுதியான மேகக் கூட்டத்தின் இடையே; **நிமிர்ந்த பார வெஞ்சிலை அழிந்தென** - உயர்ந்து தோன்றிய பெருமை மிக்க விரும்பத்தகு வானவில் அழிந்தது போல; **அப்பருவில் துமிந்தது** - கும்பகருணனுடைய அந்தப் பெரிய வில் துண்டுபட்டது.

7515. **செய்த போரினை நோக்கி, இத் தேரிடைச் சேர்ந்த**
கொய் உளைக் கடுங் கோள் அரி முதலிய குழுவை
எய்து கொன்றனனோ?' நெடு மந்திரம் இயம்பி,
வைது கொன்றனனோ?' என, வானவர் மயர்ந்தார்.

செய்த போரினை நோக்கி - இலக்குவன் செய்த போரினைப் பார்த்து; **இத்தேரிடைச் சேர்ந்த** - க்கும்பகருணனது தேரில் பூட்டப் பெற்ற; **கொய் உளை** - வெட்டப்பட்ட பிடரி மயிரை உடைய குதிரை; **கடுங்கோள் அரி** - மற்றும் கொடிய சிங்கம்; **முதலிய குழுவை** - முதலியவற்றின் கூட்டத்தை; **எய்து கொன்றனனோ** - அம்பு எய்து கொன்றானோ; **நெடு மந்திரம் இயம்பி** - சிறந்த மந்திரத்தைச்

சொல்லி; **வைது கொன்றனனோ** - சாபமிட்டுக் கொன்றனனோ; **என** - என்று; **வானவர் மயர்ந்தார்** - தேவர்கள் மயங்கி நின்றார்கள்.

கும்பகருணனும் இலக்குவனும் தரையில் நின்று பொருதல்

7516. ஊன்று தேரொடு சிலை இலன், கடல் கிளர்ந்து ஒப்பான்,
'ஏன்று, மற்று இவன் இன் உயிர் குடிப்பென்' என்று, உலகம்
மூன்றும் வென்றமைக்கு இடு குறி என்ன முச் சிகைத்தாய்த்
தோன்றும் வெஞ் சுடர்ச் சூல வெங் கூற்றினைத் தொட்டான்.

ஊன்று தேரொடு சிலை இலன் - ஏறிய தேரையும் வில்லையும் இழந்தவனான கும்பகருணன்; **கடல் கிளர்ந்து ஒப்பான்** - கடல் பொங்கினாற்போலச் சினந்து; **அவன் இன்னுயிர் குடிப்பென் என்று மற்று என்று** - அந்த இலக்குவன் உடைய இனிய உயிரைக் குடிப்பேன் எதிர்த்து நின்று என்று எண்ணி; **உலகம் மூன்றும் வென்றமைக்கு** - மூன்று உலகங்களையும் வென்றதற்கு; **இடுகுறி என்ன** - இட்ட அடையாளம் என்னுமாறு அமைந்த; **முச்சிகைத்தாய்த் தோன்றும்** - மூன்று கிளையை உடையதாய்த் தோன்றும்; **வெஞ்சுடர்ச் சூல வெங்கூற்றினைத் தொட்டான்** - கொடிய ஒளியுடைய சூலப் படையாகிய கொடிய கூற்றுவனைக் கையில் கொண்டான்.

7517. இழியப் பாய்ந்தனன், இரு நிலம் பிளந்து இரு கூறா,--
கிழியப் பாய் புனல் கிளர்ந்தெனக் கிளர் சினத்து அரக்கன்;
'பழி, அப்பால்; இவன் பதாதி' என்று, அனுமன்தன் படர் தோள்
ஒழியப் பார்மிசை இழிந்து சென்று, இளவலும் உற்றான்.

கிளர் சினத்து அரக்கன் - பொங்கி எழுகின்ற சினத்தை உடைய கும்பகருணன்; **இருநிலம் பிளந்து இரு கூறா கிழியப் பாய்புனல் கிளர்ந்தென** - பெரிய நிலம் பிளந்து இரு பகுதியாகும்படி பாயுந்தன்மையுள்ள கடல் பொங்கியெழுந்தது போல்; **இழியப் பாய்ந்தனன்** - நிலத்தில் குதித்தான்; **இவன் பதாதி** - இவன் ஊர்தியின்றித் தரையில் நிற்பவன்; **அப்பால் பழி என்று** - ஆகையால் பின்பு பழி வரும் என்று;

இளவலும் - இலக்குவனும்; **அனுமன் தன் படர் தோள் ஒழிய** - அனுமனுடைய பரவிய தோளைவிட்டு; **பார்மிசை இழந்து சென்று உற்றான்** - நிலத்தின் மீது இறங்கிப் போய்ப் போர் செய்யப் பொருந்தினான்.

பதாதி-ஊர்தியின்றித் தரையில் நின்று போர் செய்பவன், இழிந்து-இறங்கி.

7518. **உற்ற காலையின், இராவணன், தம்பி மாடு உதவ,
இற்ற தானையின் இரு மடி இகல் படை ஏவ,
முற்றி அன்னது, முழங்கு முந்நீர் என முடுகிச்
சுற்றி ஆர்த்தது, சுமித்திரை சிங்கத்தைத்
தொடர்ந்து.***

உற்ற காலையின் - இலக்குவன் கும்பகருணனுடன் தரையில் போரிடப் பொருந்திய பொழுது; **இராவணன் தம்பி மாடு உதவ** - இராவணன், தன் தம்பி பக்கம் உதவுவதற்காக; **இற்றதானையின் இருமடி** - அழிந்த சேனையினும் இருமடங்கு; **இகல்படை ஏவ** - போரிடும் படையை ஏவ; **அன்னது** - அந்தப் படை; **முழங்கு முந்நீர் என முடுகி** - ஒலிக்கின்ற கடல் போல் ஒலித்து; **சுமித்திரை சிங்கத்தைத் தொடர்ந்து** - சுமித்திரை பெற்ற சிங்கம் போன்ற இலக்குவனைத் தொடர்ந்து சென்று; **முற்றி சுற்றி ஆர்த்தது** - முற்றுகை இட்டுச் சுற்றி பேரொலி செய்தது.

7519. **இரிந்து வானவர் இரியலின், மயங்கினர் எவரும்;
சொரிந்த வெம் படை துணிந்திட, தடுப்ப அருந்
தொழிலால்
பரிந்த அண்ணலும், பரிவிலன் ஒரு புடை படர,
புரிந்த அந் நெடுஞ் சேனை அம் கருங் கடல்
புக்கான்.***

இரிந்து - நிலை கெட்டு; **வானவர் இரியலின்** - தேவர்கள் ஓடுதலினால்; **எவரும் மயங்கினர்** - எல்லோரும் தடுமாறினார்கள்; **சொரிந்த வெம்படை துணிந்திட** - மேலும் மேலும் வந்த படைகள் அற்று விழும்படி; **தடுப்ப அருந்தொழிலால்** - தடுப்பதற்கு அரிய போர்த் தொழிலால்; **பரிந்த அண்ணலும்** - விரைந்து சென்ற பெருமைக்கு உரிய இலக்குவனும்; **பரிவிலன்** - மன இரக்கம் இல்லாதவனாய்; **ஒரு புடை படர** - ஒரு பக்கமாய்ச் செல்ல; **புரிந்த** - போர் செய்ய விரும்பிய; **அந்நெடுஞ்சேனை** -அந்த பெரிய படையாகிய; **அம் கருங்கடல் புக்கான்** - அழகிய கருங்கடலுட் புகுந்தான்.

7520. **முருக்கின் நாள்மலர் முகை விரிந்தாலன முரண்**

acharya.org

கண்
அரக்கர் செம் மயிர்க் கருந் தலை அடுக்கலின்
அணைகள்
பெருக்கினான்--பெருங் கனலிடைப் பெய்து பெய்து,
எருவை
உருக்கினால் அன்ன குருதி நீர் ஆறுகள் ஓட.*

முருக்கின் நாள் மலர் - முள் முருங்கையின் அன்று விரியும் தன்மை கொண்ட மலர்; **முகை விரிந்தாலன** - மொட்டு விரிந்தாற் போன்று; ***முரண் கண் அரக்கர்*** - மாறுபாடு கொண்ட கண்களை உடைய அரக்கரது; **செம்மயிர்க் கருந்தலை** - சிவந்த மயிரைக் கொண்ட கருந்தலையால் கட்டப்பட்ட; **அடுக்கலின் அணைகள்** - மலைகள் ஆகிய அணைகள் மூலமாக; **பெருக்கினான்** - வெள்ளப் பெருக்கினால்; **எருவை** - செம்பினைப்; **பெருங் கனலிடைப் பெய்து பெய்து** - மிகுதியான நெருப்பு இடையே பெய்து; **உருக்கினால் அன்ன** -உருக்கியது போன்ற; **குருதி நீர் ஆறுகள் ஓட** - இரத்த நீராலாகிய ஆறுகள் ஓட.

அரக்கர் தலையால் கட்டப்பட்ட அணைகள் மூலமாகச் செம்பை உருக்கினால் போன்ற குருதி நீரால் ஆகிய ஆறுகள் ஓட, தொடர் அடுத்த பாடலில் முடியும், முருக்கு- பலாசு. எருவை-செம்பு.

7521. ***கரியின் கைகளும், புரவியின் கால்களும், காலின்***
திரியும் தேர்களின் சில்லியும், அரக்கர்தம் சிரமும்,
சொரியும் சோரியின் துறைதொறும் துறைதொறும்
சுழிப்ப,
நெரியும் பல் பிணப் பெருங் கரை கடந்தில, நீத்தம்.*

கரியின் கைகளும் - யானைகளின் கைகளும்; **புரவியின் கால்களும்** - குதிரைகளின் கால்களும்; **காலின் திரியும் தேர்களின் சில்லியும்** - காற்றுப் போல் இயங்கும் தேர்களின் சக்கரங்களும்; **அரக்கர்தம் சிரமும்** - அரக்கர்களின் தலைகளும்; **சொரியும் சோரியின்** - அறுபட்ட உறுப்புக்களில் இருந்து பெருகுகின்ற குருதிகளும்; **துறைதொறும் துறைதொறும் சுழிப்ப** - இடந்தோறும் இடந்தோறும் சுழித்துக் கொண்டிருக்க; **நெரியும் பல்பிணப் பெருங்கரை** - நெருங்கிக் கிடக்கிற பல்பிணங்களால் ஆகிய பெருங்கரையைக்; **கடந்தில நீத்தம்** - கடந்து அப்பால் செல்லவில்லை வெள்ளம்.

7522. ***கொற்ற வாள், எழு, தண்டு, வேல், மழு,***
குலிசம்,
மற்றும் வேறு உள படைக்கலம், இலக்குவன் வாளி

சுற்றும் ஓடுவ தொடர்ந்து இடை துணித்திட,
தொகையாய்
அற்ற துண்டங்கள் படப் பட, துணிந்தன அனந்தம்.*

கொற்றவாள் - வெற்றி பொருந்திய வாள்; **எழு** - இரும்புலக்கை; **தண்டு** - கதை; **வேல்** - வேல்; **கோல்** - அம்பு; **மழு** - கோடரி; **குலிசம்** - வச்சிரப் படை; **மற்றும் வேறு உள படைக்கலம்** - மற்றும் வேறு உள்ள படைக்கருவிகளும் ஆயவற்றை; **இலக்குவன் வாளி** - இலக்குவனது அம்புகள்; **சுற்றும் ஓடுவ தொடர்ந்து** - சுற்றி ஓடிச் சென்று தொடர்ந்து; **இடை துணித்திட** - இடையே துண்டித்ததனால்; **தொகையாய் அற்ற துண்டங்கள்** - பெருந்தொகையாக முறிந்த துண்டுகள்; **படப்பட துணிந்தன அனந்தம்** - மேலே படுந்தோறும் துண்டமானவை மிகப்பல.

இலக்குவன் அம்பினால் துண்டாக்கப் பட்ட படைக்கலங்கள் பட்டதால் சேனைகளும் பிற படைக்கலங்களும் துண்டாயின என்றவாறு. அனந்தம்-மிகப்பல.

7523. ***குண்டலங்களும், மவுலியும், ஆரமும், கோவை,***
தண்டை, தோள்வளை, கடகம் என்று இனையன,
தறுகண்
கண்ட கண்டங்களொடும் கணை துரந்தன, கதிர்
சூழ்
மண்டலங்களை மாறுகொண்டு இமைத்தன,
வானில்.*

குண்டலங்களும் - குண்டலங்களும்; **மவுலியும்** - திருமுடியும்; **ஆரமும்** - முத்தாரங்களும்; **கோவை** -மணிச்சரங்களும்; **தண்டை** - தண்டைகளும்; **தோள் வளை** - தோள் வளைகளும்; **கடகம்** - கடகங்களும்; **என்று இனையன** - என்ற இவ்வாறான அணிகலன்களை; **தறுகண் கணை** - இலக்குவன் எய்த வலிய அம்புகள்; **கண்ட கண்டங்களோடும் துரந்தன** - துண்டு துண்டுகள் ஆக்கி வேகமாகச் செலுத்தின அவை; **கதிர்சூழ்** - ஒளி சூழ்ந்த; **மண்டலங்களை** - சூரிய சந்திர நட்சத்திர மண்டலங்களோடு; **மாறு கொண்டு இமைந்தன வானில்** - மாறுபாடு கொண்டு ஒளியோடு வானில் விளங்கின.

7524. ***பரந்த வெண்குடை, சாமரை, நெடுங் கொடி,***
பதாகை,
சரம் தரும் சிலை, கேடகம், பிச்சம், மொய் சரங்கள்
துரந்து செல்வன, குருதி நீர் ஆறுகள்தோறும்
நிரந்த பேய்க்கணம் கரைதொறும் குவித்தன. நீந்தி.*

பரந்த வெண்குடை - பெரிய வெள்ளிய குடையும்; **சாமரை** - வெண் சாமரையும்; **நெடுங்கொடி** - நீண்ட கொடியும்; **பதாகை** - பெருங்கொடியும்; **சரம்தரும் சிலை** - அம்புகளைச் செலுத்தும் வில்லும்; **கேடகம்** - கேடயமும்; **பிச்சம்** - பீலிக்குடையும்; **மொய்சரங்கள்** - நெருங்கிய அம்புகளும்; **குருதிநீர் ஆறுகள் தோறும்** - இரத்த ஆறுகள் தோறும்; **துரந்து செல்வன** - செலுத்தப்பட்டுச் செல்பவற்றை; **நிரந்த பேய்க்கணம்** - திரளான பேய்க் கூட்டங்கள்; **நீந்தி கரை தொறும் குவித்தன** - நீந்திக் கரையெங்கும் குவித்தன.

இரத்த ஆற்றில் இழுத்துச் செல்லப்படும் பொருள்களைப் பேய்க்கணங்கள் நீந்திக் கரையெங்கும் குவித்தன என்க. பிச்சம்-மயிற்பீலியால் ஆன குடை.

கும்பகருணன் சுக்கிரீவனோடு போர் செய்தல்

7525. ஈண்டு வெஞ் செரு இனையன நிகழ்வுழி எவர்க்கும்,
நீண்ட வெள் எயிற்று அரக்கன், மற்றொரு திசை
நின்றான்.
பூண்ட வெஞ் செரு இரவி கான்முளையொடு
பொருதான்;
'காண்தகும்' என, இமையவர் குழுக்கொண்டு,
கண்டார்.*

ஈண்டு வெஞ்செரு எவர்க்கும் இனையன நிகழ்வுழி - இவ்வாறு இங்குக் கொடிய போர் யாவருக்கும் இத்தன்மைத்தாக நிகழுமிடத்து; **நீண்ட வெள் எயிற்று அரக்கன்** - நீண்ட வெள்ளிய பற்களை உடைய அரக்கனான கும்பகருணன்; **மற்றொரு திசை நின்றான்** - வேறு ஒரு திக்கில் போய் நின்று; **இரவி கான் முளையொடு** -சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனோடு; **பூண்ட வெஞ்செரு பொருதான்** -கொடிய போரைச் செய்தான்; **காண்தகும் என** - இப்போர் காணத்தக்கதாகும் என்று கருதி; **இமையவர் குழுக்கொண்டு கண்டார்** -தேவர்கள் கூட்டமாகக் கூடிக் கண்டார்கள்.

கும்பகருணனுக்கு உதவியாக வந்த படையை இலக்குவன் அழித்த போது கும்பகருணன் வேறு ஒரு திசையில் போய் நின்று சுக்கிரீவனோடு பொருதான் என்க.

கலிவிருத்தம்

7526. பொறிந்து எழு கண்ணினன், புகையும் வாயினன்,--
செறிந்து எழு கதிரவன் சிறுவன்-சீறினான்,
'முறிந்தன அரக்கன் மா முரண் திண் தோள்' என,
எறிந்தனன், விசும்பில், மா மலை ஒன்று ஏந்தியே.*

செறிந்து எழுகதிரவன் சிறுவன் - நெருங்கி எழுகின்ற கதிர்களையுடைய சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **பொறிந்து எழு கண்ணினன்** - தீப்பொறி வெளிப்படுகின்ற கண்களையும்; **புகையும் வாயினன்** - புகை வெளிவருகிற வாயினையும் உடையவனாய்ச்; **சீறினான்** - சினந்து; **அரக்கன்** -கும்பகருணனது; **மாமுரண் திண் தோள்** - பெரிய மாறுபடுகிற வலிய தோள்கள்; **முறிந்தன என** - முறிந்தன என்று கண்டோர் எண்ணும்படி; **மாமலை ஒன்று ஏந்தியே** - பெரிய மலை ஒன்றை எடுத்து; **விசும்பில்** - வானத்தில் இருந்து; **எறிந்தனன்** - எறிந்தான்.

7527. ***அம் மலைநின்று வந்து அவனி எய்திய***
செம் மலை அனைய வெங் களிறும், சேனையின்
வெம் மலை வேழமும், பொருத; வேறு இனி
எம் மலை உள, அவற்கு எடுக்க ஒணாதன?*

அம்மலை நின்று வந்து - அந்த மலையினின்று வந்து; **அவனி எய்திய** - நிலத்தை அடைந்த; **செம்மலை அனைய வெங்களிறும்** - சிவந்த மலை போன்ற கொடிய யானையும்; **சேனையின்** - அரக்கர் சேனையில் இருந்த; **வெம்மலை வேழமும் பொருத** - கொடிய மலை போன்ற வேழமும் போர் செய்யலாயின; **வேறு இனி எம்மலை உள** - இனி வேறு எந்த மலையுள்ளது; **அவற்கு எடுக்க ஒணாதன** - அந்தச் சுக்கிரீவனுக்கு எடுக்க முடியாதன.

7528. ***இவ்வகை நெடு மலை இழிந்த மாசுணம்***
கவ்விய, நிருதர்தம் களிறும் கட்டு அற;
அவ் வகை மலையினை ஏற்று, ஓர் அங்கையால்
வவ்வினன், அரக்கன், வாள் அவுணர் வாழ்த்தினார்.

இவ்வகை - சுக்கிரீவன் இந்த வகையாக எறிந்த; **நெடுமலை இழிந்த மாசுணம்** - பெரிய மலையில் இருந்த வெளிவந்த மலைப் பாம்புகள்; **நிருதர் தம் களிறும்** - அரக்கர் தம் யானைகளும்; **கட்டு அற கவ்விய** - வலிமை நீங்கும்படி கவ்வின; **ஓர் அங்கையால்** - ஒப்பற்ற தன் உள்ளங் கையால்; **அவ்வகை மலையினை ஏற்று** - அந்த வகைப்பட்ட மலையினை ஏற்று; **அரக்கன் வவ்வினான்** - கும்பகருணன் பற்றினான்; **வாள் அவுணர் வாழ்த்தினார்** -கொடிய அவுணர்கள் வாழ்த்தினார்கள்.

7529. ***ஏற்று ஒரு கையினால், 'இதுகொல், நீ அடா!***
ஆற்றிய குன்றம்?' என்று, அளவு இல் ஆற்றலான்,
நீற்று இயல் நுணுகுறப் பிசைந்து, 'நீங்கு' எனா,

தூற்றினான்; இமையவர் துணுக்கம் எய்தினார்.

அளவு இல் ஆற்றலான் - அளவற்ற வலிமை உடைய கும்பகருணன்; **ஒரு கையினால் ஏற்று** - சுக்கிரீவன் வீசிய மலையினை ஒரு **கையால் ஏற்று; அடா நீ** -அடா நீ; **ஆற்றிய குன்றம் இது கொல்** -வலிமை கொண்டு வீசிய மலை இதுதானா?; **என்று** - என்று சொல்லி; **நீற்று இயல் நுணுகுறப் பிசைந்து** - நீற்றின் தன்மையதாய் ஆகுமாறு பொடியாகப் பிசைந்து; **நீங்கு எனா தூற்றினன்** - போ என்று சொல்லித் தூற்றி விட்டான்; **இமையவர் துணுக்கம் எய்தினார்** - அப்பேராற்றல் கண்ட தேவர்கள் அச்சம் கொண்டனர்.

சுக்கிரீவன் மேல் கும்பகருணன் எறிந்த சூலத்தை அனுமன் முறித்தல்.

7530. **'செல்வெனோ, நெடுங் கிரி இன்னும் தேர்ந்து?'**
எனா,
எல்லவன் கான்முளை உணரும் எல்வையில்,
'கொல்!' என எறிந்தனன், குறைவு இல்
நோன்பினோர்
சொல் எனப் பிழைப்பு இலாச் சூலம், சோர்வு
இலான்.

எல்லவன் கான்முளை - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **நெடுங்கிரி இன்னும் தேர்ந்து** - பெரிய மலையை இன்னும் தேடிச்; **செல்வனோ எனா** - செல்வேனோ என்று; **உணரும் எல்வையில்** - எண்ணம் கொண்ட அளவில்; **சோர்வு இலான்** - சோர்வு அற்றவனாகிய கும்பகருணன்; **கொல் என** - கொல் என்று சொல்லிக்; **குறைவு இல் நோன்பினோர்** - குறைவு இல்லாத தவத்தவரது; **சொல் எனப் பிழைப்பு இலாச்** - சாபச் சொல் போல் தவறுதல் இல்லாத; **சூலம் எறிந்தனன்** - சூலத்தை எறிந்தான்.

7531. **'பட்டனன் பட்டனன்' என்று, பார்த்தவர்**
விட்டு உலம்பிட, நெடு விசும்பில் சேறலும்,
எட்டினன் அது பிடித்து, இறுத்து நீக்கினான்;
ஒட்டுமோ, மாருதி, அறத்தை ஓம்புவான்?

பார்த்தவர் - சூலம் வருதலைப் பார்த்தவர்கள்; **பட்டனன் பட்டனன் என்று** - சுக்கிரீவன் இறந்தான் இறந்தான் என்று; விட்டு **உலம்பிட** - வாய்விட்டுக் கதறுமாறு; **நெடு விசும்பில் சேறலும்** - பரந்த ஆகாயத்தில் அச்சூலம் வருதலும்; **அது எட்டினன் பிடித்து** - அனுமன் அச்சூலத்தை எட்டிப் பிடித்து; **இறுத்து நீக்கினான்** - முறித்து அழித்தான்;

அறத்தை ஓம்புவான் மாருதி - அறத்தைப் பாதுகாப்பவனாகிய மாருதி; **ஓட்டுமோ** - இச்செயல் நடக்க விடுவானோ என்றவாறு.

அறத்தைக் காக்க அவதரித்த மாருதி இச்செயல் (சுக்கிரீவன் அழியும் செயல்) நடக்க ஒட்டான் என்றார்.

7532. **சித்திர வன முலைச் சீதை செவ்வியால்**
முத்தனார், மிதிலை ஊர், அறிவு முற்றிய
பித்தன் வெஞ் சிலையினை இறுத்த பேர் ஒலி
ஒத்தது, சூலம் அன்று இற்ற ஓசையே.

அன்று சூலம் இற்ற ஓசையே - என்று சூலப்படை அனுமனால் முறிக்கப்பட்ட போது தோன்றிய ஓசை; **சித்திர வனமுலைச் சீதை** - தொய்யிற் கோலம் எழுதிய அழகிய முலைகளையுடைய சீதையினது; **செவ்வியால்** - அழகால்; **மிதிலை ஊர்** - மிதிலையில்; **முத்தனார்** - முத்தி உலகுக்கு உரிய மாலின் திருவவதாரமான இராமபிரான்; **அறிவு முற்றிய பித்தன்** - அறிவு நிரம்பிய பித்தனென்ற பேர் கொண்ட சிவபிரானது; **வெஞ்சிலையினை இறுத்த பேர் ஒலி ஒத்தது** - கொடிய வில்லினை முறித்தபோது தோன்றிய பேரோசையை ஒத்து இருந்தது.

கும்பகருணன் அனுமனைப் போருக்கு அறைகூவ அனுமன் மறுத்தல்

7533. **நிருதனும் அனையவன் நிலைமை நோக்கியே,**
'கருதவும் இயம்பவும் அரிது, உன் கை வலி;
அரியன முடிப்பதற்கு அனைத்து நாட்டினும்
ஒரு தனி உளை; இதற்கு உவமை யாது?' என்றான்.

நிருதனும் - அரக்கனாகிய கும்பகருணனும்; **அனையவன்** - அந்த அனுமனது; **நிலைமை நோக்கியே** -தன்மையைப் பார்த்து; **உன் கை வலி கருதவும் இயம்பவும் அரிது** - உன் கை வலிமை எண்ணுதற்கும்சொல்லுதற்கும் அருமையானது; **அரியன முடிப்பதற்கு** - அருஞ்செயல்களைச் செய்து முடிப்பதற்கு; **அனைத்து நாட்டினும்** - எல்லா நாட்டினுள்ளும்; **ஒரு தனி உளை** - ஒரு தனிப்பட்டவனாக இருக்கிறாய்; **இதற்கு உவமை யாது** - உன் திறமைத் தன்மைக்கு ஒப்புக் கூற உரியது யாது?; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

அனுமன் கை வலி கண்டு கும்பகருணன் வியந்து கூறியது. அரியன-குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர்.

7534. ***'என்னொடு பொருதியேல், இன்னும், யான் அமர்***
சொன்னன புரிவல்' என்று, அரக்கன் சொல்லலும்,
'முன், "இனி எதிர்க்கிலேன்" என்று முற்றிய
பின், இகல் பழுது' என, பெயர்ந்து போயினான்.

இன்னும் - இடையில் நிறுத்திய போரை மேலும்; **என்னொடு பொருதியேல்** - தொடர்ந்து என்னோடு செய்வாய் ஆனால்; **யான் அமர் சொன்னன புரிவெல்** - யான் போரை நீ சொன்ன முறைப்படியே புரிவேன்; **என்று** - என்று; **அரக்கன் சொல்லலும்** - கும்பகருணன் சொன்ன அளவிலே; **முன் இனி எதிர்க்கிலேன் என்று** - முன்பு இனி உன்னோடு எதிர்க்க மாட்டேன் என்று; **முற்றிய பின்** - போரை முடித்த பிறகு; **இகல் பழுது** - மீண்டும் போரிடுவது சொன்ன சொல் தவறுவது ஆகும்; **என பெயர்ந்து போயினான்** - என்று கூறிய இடத்தை விட்டு அப்பால் போயினன்.

நீ என்னோடு மீண்டும் போரிட வந்தால் நீ சொன்ன முறைப்படியே போரிடலாம் என்று கும்பகருணன் கூற, முன்பு உன்னோடு போரிடேன் என்று கூறிவிட்டு இப்பொழுது போரிடல் சொன்ன சொல் தவறுவது ஆகும் என்று கூறி மறுத்து அனுமன் அப்பால் போயினன்.

மீண்டும் சுக்கிரீவனும் கும்பகருணனும் பொருதல்

7535. ***அற்றது காலையில், அரக்கன், ஆயுதம்***
பெற்றிலன், பெயர்ந்திலன்; அனைய பெற்றியில்,
பற்றினன், பாய்ந்து எதிர், பருதி கான்முளை
எற்றினன், குத்தினன், எறுழ் வெங் கைகளால்.

அற்றது காலையில் - அந்தச் சூலப்படை அழிந்த காலத்தில்; **அரக்கன்** - கும்பகருணன்; **ஆயுதம் பெற்றிலன்** - வேறு ஆயுதத்தைப் பெறாதவனாய் இருந்தும்; **பெயர்ந்திலன்** - இடத்தை விட்டு நிலை பெயராது இருந்தான்; **அனைய பெற்றியில்** - அந்த வேளையில்; **பருதி கான்முளை** - கதிரவன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **எதிர் பாய்ந்து** - கும்பகருணனுக்கு எதிரே பாய்ந்து; **பற்றினன்** - பற்றி; **எறுழ் வெங்கைகளால்** - தன் வலிய கொடிய கைகளால்; **எற்றினன் குத்தினன்** - மோதிக் குத்தினான்.

7536. ***அரக்கனும்',---'நன்று, நின் ஆண்மை; ஆயினும்,***
தருக்கு இனி இன்றொடும் சமையும்தான்' எனா,
நெருக்கினன், பற்றினன், நீங்கொணாவகை;--

உருக்கிய செம்பு அன உதிரக் கண்ணினான்.

உருக்கிய செம்பு அன உதிரக் கண்ணினான் - சினத்தால் உருக்கிய செம்பு போன்று குருதி குழம்பிய கண்களை உடைய; **அரக்கனும்** - கும்பகருணனும்; **நின் ஆண்மை நன்று** - நினது வீரம் நன்று; **ஆயினும்** - ஆனாலும்; **இனி இன்றொடும் தருக்கு சமையும் தான்** - இனிமேல் இன்றுடன் உன் செருக்கு அடங்கிவிடும் தான்; **எனா** - என்று சொல்லி; **நீங்கொணா வகை** - தப்பமுடியாதவாறு; **நெருக்கினன் பற்றினன்** - நெருக்கிப் பற்றினன்;

7537. ***திரிந்தனர் சாரிகை; தேவர் கண்டிலர்;***
புரிந்தனர், நெடுஞ் செரு; புகையும் போர்த்து எழ
எரிந்தன, உரும் எலாம்; இருவர் வாய்களும்
சொரிந்தன, குருதி; தாம் இறையும் சோர்ந்திலார்.

சாரிகை திரிந்தனர் - சுக்கிரீவன் கும்பகருணனைப் பற்றிய அளவிலே இருவரும் சாரிகை திரிந்தனர்; **தேவர் கண்டிலர்** - அப்போது இன்னார் இங்கு உள்ளார் என்று தேவர்களும் காண முடியாதவர் ஆயினர்; **நெடுஞ் செரு புரிந்தனர்** - இருவரும் பெரும் போரைத் தொடங்கினர்; **உரும் எலாம் எரிந்தன** - போரின் வேகத்தால் இடிகள் எல்லாம் எரிந்தன; **புகையும் போர்த்து எழ** - அதனால் புகை திசைகளை மூடிக்கொண்டு மேல் எழுந்தன; **இருவர் வாய்களும் சொரிந்தன குருதி** - இருவர் வாய்களில் இருந்தும் குருதி வெளிப்பட்டன; **தாம் இறையும் சோர்ந்திலார்** - தாங்கள் ஒரு சிறிதும் சோர்வு அடைந்திலர்.

7538. ***உறுக்கினர், ஒருவரை ஒருவர்; உற்று இகல்***
முறுக்கினர், முறை முறை; அரக்கன் மொய்ம்பினால்
பொறுக்கிலாவகை நெடும் புயங்களால் பிணித்து
இறுக்கினான்; இவன் சிறிது உணர்வும் எஞ்சினான்.

ஒருவரை ஒருவர் உறுக்கினர் - அவ்விருவரும் ஒருவரை ஒருவர் பொருந்தி நின்று அதட்டினார்கள்; **முறை முறை உற்று இகல் முறுக்கினர்** - முறை முறையாகப் பொருந்திப் போரைச் சினத்துடன் செய்தனர்; **அரக்கன்** - கும்பகருணன்; **மொய்ம்பினால்** - வலிமையால்; **பொறுக்கிலா வகை** - பொறுக்க முடியாதபடி; **நெடும் புயங்களால் பிணித்து** - தன் பெரிய கைகளினால் சுக்கிரீவனைப் பிடித்து; **இறுக்கினான்** - அழுத்தினான்; **இவன் சிறிது உணர்வும் எஞ்சினான்** - இந்தச் சுக்கிரீவன் சிறிது உணர்வு குறையப் பெற்றான் (மூர்ச்சை அடைந்தான்)

உணர்வு இழந்த சுக்கிரீவனைக் கும்பகருணன் எடுத்துச் செல்லுதல்

7539. ***'மண்டு அமர் இன்றொடு மடங்கும்; மன் இலாத்***
தண்டல் இல் பெரும் படை சிந்தும்; தக்கது ஓர்
எண்தரு கருமம் மற்று இதனின் இல்' என,
கொண்டனன் போயினன், நிருதர்கோ நகர்.

நிருதர் கோ - அரக்கர் தலைவனாகிய கும்பகருணன்; **மண்டு அமர் இன்றொடு மடங்கும்** - இவனைத் தூக்கிப் போய்விட்டால், நெருங்கிய போர் இன்றோடு முற்றுப் பெறும்; **மன் இலாத் தண்டல் இல் பெரும்படை சிந்தும்** - அரசன் இல்லாத கெடுதலில்லாத பெரிய வானரப் பெரும்படை சிதறிவிடும்; **இதனின் தக்கது ஓர்** - இதனைக் காட்டிலும் தக்கதாகிய; **எண் தரு கருமம் மற்று இல்** - எண்ணிச் செய்யத்தக்க தொழில் இல்லை; **என** - என்று எண்ணி; **நகர் கொண்டனன் போயினன்** - நகருக்குச் சுக்கிரீவனைத் தூக்கிக் கொண்டு போனான்.

7540. ***உரற்றின பறவையை ஊறு கொண்டு எழ,***
சிரற்றின பார்ப்பினின் சிந்தை சிந்திட,
விரல் துறு கைத்தலத்து அடித்து, வெய்துயிர்த்து,
அரற்றின, கவிக் குலம்; அரக்கர் ஆர்த்தனர்,

உரற்றின பறவையை - கூவிக் கொண்டிருந்த தாய்ப் பறவையை; **ஊறு கொண்டு எழ** - வல்லூறு பற்றிக் கொண்டு போக; **சிரற்றின பார்ப்பினின்** - துன்பத்தால் அரற்றிய குஞ்சுகள் போல; **சிந்தை சிந்திட** - (சுக்கிரீவனைக் கும்பகருணன் தூக்கிச் சென்ற போது) மனம் முறிந்திட; **விரல் துறு கைத்தலத்து அடித்து** - விரல்கள் நெருங்கிய கையினால் அடித்துக்கொண்டு; **வெய்துயிர்த்து** - பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு; **கவிக்குலம் அரற்றின** - வானரக் கூட்டங்கள் வாய் விட்டுக் கதறின; **அரக்கர் ஆர்த்தனர்** - அரக்கர்கள் மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்தனர்.

சுக்கிரீவனைக் கும்பகருணன் தூக்கிச் சென்ற பொழுது குரங்குப் படை கைத்தலத்து அடித்து அரற்றிய செயல் தாய்ப்பறவையை வல்லூறு கொண்டுபோக வருந்தும் பார்ப்பின் செயலை ஒத்தது. ஊறு - வல்லூறு. சிரற்றுதல் - துன்பத்தால் அரற்றுதல். பார்ப்பு-குஞ்சு, ஊறு-நெருக்கம்.

7541. ***நடுங்கினர் அமரரும்; நா உலர்ந்து வேர்த்து***
ஒடுங்கினர், வானரத் தலைவர்--உள் முகிழ்த்து,
இடுங்கின கண்ணினர், எரிந்த நெஞ்சினர்,
'மடங்கினவாம் உயிர்ப்பு' என்னும் அன்பினார்.

அமரரும் நடுங்கினர் - தேவர்களும் நடுங்கினார்கள்; **வானரத் தலைவர்கள்** - வானரத் தலைவர்கள்; **உள் முகிழ்த்து இடுங்கிய கண்ணினர்** - உள் அடங்கி இடுங்கிய கண்களைக் கொண்டு; **எரிந்த நெஞ்சினர்** - எரிந்த நெஞ்சத்தை உடையவராகி; **உயிர்ப்பு மடங்கினவாம் என்னும்** - அவர்களது உயிர்ப்பும் நின்றிட்டதோ என்று கண்டோர் கருதுமாறு; **அன்பினார்** - தம்மரசன் பால் அன்பு சிறந்தவராய்; **நா உலர்ந்து** - நாவுலர்ந்து; **வேர்த்து** - உடல் வியர்த்து; **ஒடுங்கினர்** - மனமகிழ்வு குன்றினர்.

7542. புழுங்கிய வெஞ் சினத்து அரக்கன் போகுவான்,
அழுங்கல் இல் கோள் முகத்து அரவம் ஆயினான்;
எழும் கதிர் இரவிதன் புதல்வன், எண்ணுற
விழுங்கிய மதி என, மெலிந்து தோன்றினான்.

புழுங்கிய - மனம் புழுங்குவதற்குக் காரணமான; **வெஞ்சினத்து அரக்கன்** - கொடிய சினத்தை உடைய கும்பகருணன்; **போகுவான்** - சுக்கிரீவனைத் தூக்கிப் போபவன்; **அழுங்கலில்** - வருந்துதல் இல்லாத; **கோள் முகத்து அரவம் ஆயினான்** - கிரகத் தன்மை உடைய இராகு என்னும் பாம்பு போல் ஆயினான்; **கதிர் எழும் இரவிதன் புதல்வன்** -கதிர் விடுகின்ற சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **எண்ணுற** - கண்டார் எண்ணுமாறு; **விழுங்கிய மதி என** - இராகுவால் விழுங்கப்பட்ட மதிபோல; **மெலிந்து தோன்றினான்** - மெலிவுற்றுத் தோன்றினான்.

வெண்மையான சுக்கிரீவனை எடுத்துச்செல்லும் கரிய கும்பகருணனை இராகு என்னும் கரிய பாம்பாகவும் எடுத்துச் செல்லப்படும் குரக்கினத்தலைவனை வெண்மதியாகவும் குறிப்பிட்டார் என்க. அழுங்கல்- வருந்துதல். கோள்முகத்து அரவம்-கோளாகிய முகம் மட்டுமாக உள்ள இராகு என்னும் கரும் பாம்பு. பற்றும் தன்மை கொண்ட முகத்தைக் கொண்ட இராகு என்னும் பாம்பு எனினுமாம்.

7543. திக்கு உற விளக்குவான் சிறுவன், தீயவன்
மைக் கரு நிறத்திடை மறைந்த தன் உரு
மிக்கதும் குறைந்ததும் ஆக, மேகத்துப்
புக்கதும் புறத்தும் ஆம் மதியும் போன்றனன்.

திக்கு உற விளங்குவான் சிறுவன் - திக்கெல்லாம் மிக்கு ஒளி விளங்கும் கதிரவன் சிறுவனாகிய சுக்கிரீவன்; **தீயவன்** - கும்பகருணனது; **மைக்கரு நிறத்திடை மறைந்த தன் உரு** - மேகம் போன்ற கரிய நிறத்தில் மறைந்த தன்னுடைய நிறம்; **மிக்கதும் குறைந்ததும் ஆக** - ஒரு கால் மிக்கும், ஒருகால் குறைந்தும் தோன்றுவது; **மேகத்துப்**

புக்கதும் புறத்தும் ஆம் - மேகத்தின் இடையில் புக்கதும் வெளிப்பட்டதும் ஆகிற; ***மதியும் போன்றனன்*** - சந்திரனையும் போன்றனன்.

சுக்கிரீவன் கும்பகருணனது கையில் இருப்பது மேகத்திடை மதிபுக்கும் வெளிப்பட்டும் தோன்றுவது போன்றதாகும். கும்பகருணன்-கருநிறம். சுக்கிரீவன்-வெண்மை நிறம்.

அனுமன் கை பிசைந்து கும்பகருணன் பின்போதல்

7544. 'ஒருங்கு அமர் புரிகிலேன், உன்னொடு யான்' என,
நெருங்கிய உரையினை நினைந்து, நேர்கிலன்,
கருங் கடல் கடந்த அக் காலன், காலன் வாழ்
பெருங் கரம் பிசைந்து, அவன் பின்பு சென்றனன்.

கருங்கடல் கடந்த அக்காலன் - கரிய கடலைக் கடந்த அக்காலை உடையவனாகிய அனுமன்; ***உன்னொடு யான் ஒருங்கு அமர் புரிகிலேன்*** - யான் உன்னோடு பொருந்த இனிப் போர் புரிய மாட்டேன்; ***என*** - என்று; ***நெருங்கிய உரையினை நேர்ந்து நேர்கிலன்*** - அண்மையில் கூறிய உரையினை நினைத்து எதிர்க்காதவனாய்; ***காலன் வாழ் பெருங்கரம் பிசைந்து*** - யமன் வாழ்கின்ற தன் பெருங்கையைப் பிசைந்து கொண்டு; ***அவன் பின்பு சென்றனன்*** - அக்கும்பகருணனுக்குப் பின்பு சென்றான்.

எந்நிலையிலும் போரில் சொன்ன சொல் தவறாமை கடைப்பிடிக்கப் படுதல் காண்க. இதனையே அறப்போர் என்பர்.

7545. ஆயிரம் பெயரவன் அடியில் வீழ்ந்தனர்,
'நாயகர் எமக்கு இனி யாவர்' நாட்டினில்?
காய் கதிர்ப் புதல்வனைப் பிணித்த கையினன்,
போயினன், அரக்கன்' என்று இசைத்த பூசலார்.

வானரர்கள் இராமனிடம் ஓடிச் சென்று, ***காய் கதிர்ப் புதல்வனைப் பிணித்தகையினன்*** - எரிக்கின்ற கதிர்களை உடைய சூரியன் மகனைக் கையினால் கட்டி எடுத்துக்கொண்டு; ***அரக்கன் போயினன் என்று*** - கும்பகருணன் போயினான்; ***நாட்டினில் நாயகர் எமக்கு இனி யாவர் என்று*** - நாட்டில் எமக்குத் தலைவர் யாவர் என்று; ***இசைத்த பூசலார்*** - பேரொலி செய்தவர்களாய்; ***ஆயிரம் பெயரவன்*** -ஆயிரம் திருநாமங்களை உடைய இராமனது; ***அடியில் வீழ்ந்தனர்*** - திருவடியில் விழுந்தனர்.

இராமன் கும்பகருணன் செல்லும் வாயிலை அடைத்தல்-
தலைமைப் போர்

7546. **தீயினும் முதிர்வுறச் சிவந்த கண்ணினான்,**
காய் கணை சிலையொடும் கவர்ந்த கையினான்,
'ஏ' எனும் அளவினில், இலங்கை மா நகர்
வாயில் சென்று எய்தினான்--மழையின் மேனியான்.

மழையின் மேனியான் - *மேகம் போன்ற மேனியை உடைய இராமன்;* **தீயினும் முதிர்வுறச் சிவந்த கண்ணினான்** - *தீயைக்காட்டிலும் முற்றிச் சிவந்த கண்ணினை உடையவன் ஆகவும்;* **காய்கணை சிலையொடும் கவர்ந்த கையினான்** - *எரிக்கக் கூடிய அம்புகளை வில்லுடன் கொண்ட கையினன் ஆகவும்;* **ஏ எனும் அளவினில்** - *ஏ எனும் ஒரு நொடிப் பொழுதில்;* **இலங்கை மாநகர் வாயில் சென்று எய்தினான்** - *இலங்கையாகிய பெரிய நகரின் வாயிலுக்குச் சென்று சேர்ந்தான்.*

அடைக்கலப் பொருளைக் காத்தலில் இராமனுக்குச் சீற்றம் சிறந்தது.

7547. **'உடைப் பெருந் துணைவனை உயிரின் கொண்டு போய்,**
கிடைப்ப அருங் கொடி நகர் அடையின், கேடு' என,
'தொடைப் பெரும் பகழியின் மாரி தூர்த்து, உற
அடைப்பென்' என்று, அடைத்தனன், விசும்பின் ஆறு எலாம்.

உடைப் பெருந் துணைவனை - *என்னுடைய பெருந்துணைவன் ஆகிய சுக்கிரீவனை;* **உயிரின் கொண்டு போய்** - *என் உயிரைக் கொண்டு போவது போல் கொண்டு போய்;* **கிடைப்ப அருங் கொடிநகர்** - *நெருங்குவதற்கு அரிய கொடியோடு விளங்குகின்ற இலங்கை மாநகரை;* **அடையின் கேடு என** - *அடைந்தால் கேடு என்று சொல்லி;* **தொடைப் பெரும் பகழியின்** - *தொடுத்தல் பொருந்திய பெரிய அம்புகளின்;* **மாரி தூர்த்து** - *மழையினால் நிரப்பி;* **உற அடைப்பென்** - *முழுதுமாக அடைப்பேன் என்று;* **விசும்பின் ஆறு எலாம்** - *ஆகாய வழியை எல்லாம்;* **அடைத்தனன்** - *அடைத்தான்.*

தன்னுடைப் பெருந்துணைவனைக் கொடு போய் கிடைப்பரு நகர் அடையின் கேடென பகழியின் மாரி தூர்த்து விசும்பின் ஆறு எலாம் உற அடைத்தனன் என்க. கிடைப்ப-நெருங்க. தூர்த்து-நிரப்பி. உற-முழுதும். ஆறு - வழி - பகழியின். மாரி - உருவகம். எலாம்- இடைக்குறை. கொடிநகர் - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை.

7548. ***மாதிரம் மறைந்தன; வயங்கு வெய்யவன்***
சோதியின் கிளர் நிலை தொடர்தல் ஒவின;
யாதும் விண் படர்கில; இயங்கு கார் மழை
மீது நின்று அகன்றன--விசும்பு தூர்த்தலால்.

விசும்பு தூர்த்தலால் மாதிரம் மறைந்தன - *இராமன் அம்புகள் ஆகாயம் எங்கும் நிரம்பியதால் திசைகள் எல்லாம் மறைந்தன;* ***வயங்கு வெய்யவன்*** - *ஒளி விளங்குகின்ற சூரியனது;* ***சோதியின் கிளர்நிலை*** - *ஒளிக்கதிர்களின் விளங்கும் நிலையும்;* ***தொடர்தல் ஓவின*** - *தொடர்ந்து நிலத்தில் படுதலை நீங்கின;* ***யாதும் விண் படர்கில*** - *எதுவும் வானத்தில் செல்ல மாட்டாது ஒழிந்தன;* ***இயங்கு கார் மழை மீது நின்று அகன்றன*** - *அசைகிற கருநிற மேகங்கள் மேல் பகுதியில் இருந்து அகன்றன.*

இராமனது அம்புகள் ஆகாயத்தை நிரப்பித் திசைகளை மறைத்து சூரிய ஒளி நிலத்தில் படாமல் நீக்கி, எவற்றையும் வானத்தில் செல்ல மாட்டாது. தடுத்து கருமேகங்களை அகற்றின.

கும்பகருணன் இராமனைக் காணுதல்

7549. ***மனத்தினும் கடியது ஓர் விசையின் வான் செல்வான்,***
இனக் கொடும் பகழியின் மதிலை எய்தினான்;
'நினைத்து அவை நீக்குதல் அருமை, இன்று' என,
சினக் கொடுந் திறலவன் திரிந்து நோக்கினான்.

மனத்தினும் கடியது ஓர் விசையின் - *மனத்தைக் காட்டிலும் விரைவான வேகத்தில்;* ***வான் செல்வான்*** - *வானத்து வழியாகச் செல்பவன் ஆன;* ***சினக் கொடுந்திறலவன்*** - *சினத்தொடு கொடிய வலிமை உள்ள கும்பகருணன்;* ***இனக்கொடும் பகழியின் மதிலை எய்தினான்*** - *திரளாக உள்ள இராமனது கொடிய பகழியால் ஆன மதிலை அடைந்து;* ***நினைத்து*** - *ஆய்ந்து;* ***அவை இன்று நீக்குதல் அருமை என*** - *அவற்றை இப்போது போக்குதல் இயலாது என்று கருதி;* ***திரிந்து நோக்கினான்*** - *திரும்பிப் பார்த்தான்.*

7550. ***கண்டனன்--வதனம், வாய், கண், கை, கால் எனப்***
புண்டரீகத் தடம் பூத்து, பொன் சிலை
மண்டலம் தொடர்ந்து, மண் வயங்க வந்தது ஓர்
கொண்டலின் பொலிதரு கோலத்தான்தனை.

பொன்சிலை மண்டலம் தொடர்ந்து - *அழகிய வில் வட்டம் தொடர்ந்து;* ***மண் வயங்க வந்தது*** - *நிலத்தில் விளங்க வந்த;* ***ஓர் கொண்டலின்*** - *ஒப்பற்ற*

கருமேகம்; **புண்டரீகத்தடம்** - தாமரைத் தடாகம் போல்; **வதனம், வாய், கண், கை, கால், எனப் பூத்து** - முகம், வாய், கண், கை, கால் எனத் தாமரை மலர்கள் பூக்கப் பெற்று; **பொலிதரு கோலத்தான் தனை கண்டனன்** - அழகாக விளங்குகிற திருமேனிக் கோலமுடைய இராமனைக் கண்டனன்.

மண்டலம்-வட்டம்.

கும்பகருணன் இராமனை இடித்துரைத்தல்

7551. **மடித்த வாய் கொழும் புகை வழங்க, மாறு இதழ்**
துடித்தன; புருவங்கள் சுறுக்கொண்டு ஏறிட,
பொடித்த தீ, நயனங்கள்; பொறுக்கலாமையால்,
இடித்த வான் தெழிப்பினால், இடிந்த, குன்று எலாம்.

மடித்த வாய் கொழும்புகை வழங்க - கும்பகருணனது மடித்த வாய் மிகுதியான புகையை வெளிப்படுத்த; **மாறு இதழ் துடித்தன** - ஒன்றற்கொன்று மாறுபட்டுடன் வாய் இதழ்கள் துடித்தன; **புருவங்கள் சுறுக் கொண்டு ஏறிட** - புருவங்கள் கோபக் குறியாக நெரித்து ஏற; **நயனங்கள் தீ பொடித்த** - கண்கள் சினத் தீப்பொறியைக் கக்கின; **வான் தெழிப்பினால் இடித்த** - வானம் அவனது பேரொலியால் இடிந்தது; **குன்று எலாம் இடிந்த** - அதுபோலவே குன்றுகளும் ஒலியால் இடிந்தன.

தன் குறிக்கோளாகிய சுக்கிரீவனைக் கொண்டு செல்ல இயலாமல் பெருந்தடை செய்ததால் இராமனைக் கண்டு பெருஞ் சீற்றம் கொண்டான் கும்பகருணன். சீற்றக்காரணம் 7553 ஆம் பாடல் மூலம் கும்பகருணன் கூற்றாக வெளிப்படுகிறது.

7552. **' "மாக் கவந்தனும், வலி தொலைந்த வாலி ஆம்**
பூக் கவர்ந்து உண்ணியும், போலும்" என்று, எனைத்
தாக்க வந்தனை; இவன் தன்னை இன் உயிர்
காக்க வந்தனை; இது காணத் தக்கதால்.

மாக்கவந்தனும் - வயிறே வாயாகக் கொண்ட பெரிய கவந்தனும்; **வலி தொலைந்த வாலி ஆம் பூக்கவர்ந்து உண்ணியும் போலும்** - வலி நீங்கிய வாலியாகிய பூவைப் பறித்து உண்ணும் குரங்கும் போல என்று கருதி; **எனைத் தாக்க வந்தனை** - என்னைத் தாக்குவதற்காக வந்தாய்; **இவன் தன்னை இன் உயிர் காக்க வந்தனை** - இந்தச் சுக்கிரீவனுடைய, இனிய உயிரைக் காக்க வந்தாய்; **இது காணத்தக்கதால்** - இச்செயலைக் காண்போம். உனக்கு வல்லமை இருந்தால் மீட்பாயாக என்றான். பூக்கவர்ந்து உண்ணி-பூவைக் கவர்ந்து உண்ணும் இயல்புள்ள குரங்கு.

7553. ***'உம்பியை முனிந்திலேன், அவனுக்கு ஊர்தியாம்***
தும்பியை முனிந்திலேன், தொடர்ந்த வாலிதன்
தம்பியை முனிந்திலேன், சமரம் தன்னில் யான்--
அம்பு இயல் சிலையினாய்!--புகழ் அன்று ஆதலால்.*

அம்பு இயல் சிலையினாய் - அம்பு தொடுக்கப் பட்ட வில்லினை உடையவனே; ***யான் சமரம் தன்னில்*** - நான் போர் தன்னில்; **உம்பியை முனிந்திலேன்** - உன் தம்பியைச் சினந்தேன் இல்லை; **அவனுக்கு ஊர்தியாம் தும்பியை முனிந்திலேன்** - அவனுக்கு ஊர்தியாக அமைந்த யானை போன்றவனான அனுமனைச் சினந்தேனில்லை;. **தொடர்ந்த வாலி த ன் தம்பியை முனிந்திலேன்** - என்னைத் தொடர்ந்து வந்த வாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரீவனைச் சினந்தேனில்லை; **புகழ் அன்று ஆதலால்** - (எனக்குச் சமம் ஆனவர்கள் அல்ல) அவர்களை வெல்வது எனக்குப் புகழ் தருவதன்று ஆகையால்.

உம்பி, தும்பி என்று அவர்களைக் கேலி செய்வது போல் கூறியது ஓர் நயம்.

7554. ***'தேடினென் திரிந்தனென் நின்னை; திக்கு இறந்து***
ஓடியது உன் படை; உம்பி ஓய்ந்து, ஒரு
பாடு உற நடந்தனன்; அனுமன் பாறினன்;
ஈடுறும் இவனைக் கொண்டு, எளிதின் எய்தினேன்.

நின்னைத் தேடினென் திரிந்தனென் - உன்னைத் தேடித் திரிந்தேன்; **உன் படை திக்கு இறந்து ஓடியது** - உனது படை திக்கைக் கடந்து ஓடியது; **உம்பி ஓய்ந்து ஒருபாடு உற நடந்தனன்** - உன் தம்பி வலி ஓய்ந்து ஒரு பக்கம் பொருந்த நடந்தான்; **அனுமன் பாறினான்** - அனுமன் வலி கெட்டு ஓடிவிட்டான்; **ஈடுறும்** - போர் செய்ய வந்த; **இவனை** - இச்சுக்கிரீவனை; **கொண்டு எளிதின் எய்தினேன்** - எடுத்துக் கொண்டு எளிதாக அடைந்தேன்.

7555. ***'காக்கிய வந்தனைஎன்னின், கண்ட என்***
பாக்கியம் தந்தது, நின்னை; பல் முறை
ஆக்கிய செரு எலாம் ஆக்கி, எம்முனைப்
போக்குவென், மனத்துறு காதல் புன்கண் நோய்.

காக்கிய வந்தனை என்னின் - இச்சுக்கிரீவனைக் காப்பாற்றுவதற்காக வந்தாய் என்னின்; **நின்னைக் கண்ட என் பாக்கியம் தந்தது** - நின்னை, என்னிடம் விளைந்த என் பாக்கியம் தந்துள்ளது; **பல்முறை ஆக்கிய செரு எலாம் ஆக்கி** - முன்பு பலமுறை செய்துள்ள வீரப்போரை எல்லாம் இன்று இப்பொழுது செய்து; **எம்முனை** - என்

அண்ணனுடைய; **மனத்துறு காதல் புன்கண் நோய் போக்குவென** - மனத்தில் பொருந்திய காதல் ஆகிய வருத்தம் தரும் நோயைப் போக்குவேன்.

என் பாக்கியம் தந்தது நின்னை-நான் செய்த புண்ணியமே உன்னை என்னிடம் அனுப்பியது என்றவாறு.

7556. **'ஏதி வெந் திறலினோய்! இமைப்பிலோர் எதிர்,**
பேது உறு குரங்கை யான் பிணித்த கைப் பிணி,
கோதை வெஞ் சிலையினால், கோடி வீடுஎனின்,
சீதையும் பெயர்ந்தனள், சிறை நின்றாம்' என்றான்.

ஏதி வெந்திறலினோய் - படைக்கலத்தால் செய்யும் போரில கொடிய திறமை வாய்ந்தவனே; **இமைப்பிலோர் எதிர்** - தேவர்கள் முன்னிலையில்; **பேது உறு குரங்கை** - மனங்கலங்கிய குரங்காகிய சுக்கிரீவனை; **யான் பிணித்த கைப்பிணி** - யான் கட்டிய கைப்பிணிப்பை; **கோதை வெஞ் சிலையினால்** - கட்டமைந்த கொடிய வில்லினால்; **வீடு கோடி எனின்** - விடுவித்து விட்டாய் ஆனால்; **சீதையும் சிறை நின்று பெயர்ந்தனள் ஆம்** - சீதையும் சிறையில் இருந்து விடுபட்டவள் ஆவாள்; **என்றான்** - என்று கும்பகருணன் கூறினான்.

தேவர்கள் முன்பு மனங்கலங்கிய குரங்கை நீ என் கைப்பிடியில் இருந்து மீட்டு விட்டால் சீதை சிறையில் இருந்து விடுபட்டவள் ஆவாள். ஆம், பிரித்துக் கூட்டுக. இதைச் செய்தால் அதையும் செய்யலாம் என்கிறான் கும்பகருணன்.

இராமன் வஞ்சினம்

7557. **என்றலும், முறுவலித்து, இராமன், 'யானுடை**
இன் துணை ஒருவனை எடுத்த தோள் எனும்,
குன்றினை அரிந்து யான் குறைக்கிலேன்எனின்,
பின்றினென் உனக்கு; வில் பிடிக்கிலேன்' என்றான்.

என்றலும் - என்று கும்பகருணன் கூறியவுடன்; **இராமன் முறுவலித்து** - இராமன் புன்சிரிப்புச் சிரித்து; **யானுடை** - என்னுடைய; **இன்துணை ஒருவனை** - இனிய துணையாகிய சுக்கிரீவனை; **எடுத்த தோள் எனும் குன்றினை** - தூக்கிச் சென்ற தோள் என்கிற குன்றை; **யான் அரிந்து குறைக்கிலேன் எனின்** - நான் வெட்டி வீழ்த்திலேன் எனின்; **உனக்குப் பின்றினென்** - உனக்குத் தோற்றவன் ஆவேன்; **வில் பிடிக்கிலேன் என்றான்** - வில்லைப் பிடிப்பதில்லை என்று சபதம் இட்டான்.

7558. **மீட்டு அவன், சரங்களால் விலங்கலானையே**

மூட்டு அற நீக்குவான் முயலும் வேலையில்,
வாள் தலை பிடர்த்தலை வயங்க, வாளிகள்,
சேட்டு அகல் நெற்றியின், இரண்டு சேர்த்தினான்.

அவன் மீட்டு - இராமன் மீண்டும்; **சரங்களால் விலங்கலானையே** - அம்புகளால் மலை போலும் சுக்கிரீவனை; **மூட்டு அற நீக்குவான் முயலும் வேலையில்** - தடையில்லாமல் நீக்குவதற்கு முயல்கின்ற காலத்தில்; **பிடர்த்தலை வயங்க வாள் தலை வாளிகள்** - பிடர்த் தலையருகிலிருந்த அம்பறாத் தூணியில் இருந்து விளங்குகின்ற வாளின் தலை போன்ற கூரிய அம்புகள்; **இரண்டு** - இரண்டை; **சேட்டு அகல் நெற்றியின் சேர்த்தினான்** - கும்பகருணனது உயர்ந்து அகன்ற நெற்றியில் பாய்ச்சினான்.

கும்பகருணன் குருதியால் சுக்கிரீவன் மயக்கம் தெளிதல்

7559. **சுற்றிய குருதியின் செக்கர் சூழ்ந்து எழ,**
நெற்றியின் நெடுங் கணை ஒளிர நின்றவன்,
முற்றிய கதிரவன் முளைக்கும் முந்து வந்து,

உற்று எழும் அருணனது உதயம் போன்றனன்.

சுற்றிய குருதியின் - அம்பு பட்டதனால் எழுந்து சூழ்ந்த குருதியால்; **செக்கர் சூழ்ந்து எழ** - செவ்வானம் சுற்றிலும் தோன்ற; **நெற்றியின் நெடுங்கணை ஒளிர நின்றவன்** - நெற்றியில் நீண்ட இரண்டு கணைகள் விளங்க நின்ற கும்பகருணன்; **முற்றிய கதிரவன் முளைக்கும் முந்து** - பல கதிர்களை உடைய சூரியன் தோன்றுவதற்கு முன்பு; **வந்து உற்று எழும்** - வந்து பொருந்தித் தோன்றுகின்ற; **அருணனது உதயம் போன்றனன்** - அருணனது உதயத்தையொத்தான்.

குருதி படிந்த கும்பகருணனது நெற்றியில் பாய்ந்து குத்திட்டு நின்ற அம்புகள் பல கதிர்களை உடைய சூரியன் தோன்றுவதற்கு முன் அருணனது உதயத்தை ஒத்தது. அருணோதயம் சிவப்பாக இருக்கும்.

7560. **குன்றின் வீழ் அருவியின் குதித்துக் கோத்து இழி**
புன் தலைக் குருதி நீர் முகத்தைப் போர்த்தலும்,
இன் துயில் உணர்ந்தென, உணர்ச்சி எய்தினான்;
வன் திறல் தோற்றிலான் மயக்கம் எய்தினான்,

குன்றின் வீழ் அருவியின் - மலையில் இருந்து விழுகின்ற அருவி போல; **குதித்துக் கோத்து இழி** - கும்பகருணனது நெற்றியில் இருந்து குதித்துக் கொண்டு ஒன்று சேர்ந்து விழுகின்ற; **குருதி நீர்** - இரத்தமாகிய நீர்; **புன்தலை முகத்தைப்**

போர்த்தலும் - புல்லிய நிலையோடு கூடிய சுக்கிரீவனது முகத்தை நிறைத்தலும்; **இன்துயில் உணர்ந்து என** - இனிய தூக்கத்தில் இருந்து எழுந்தமை ஒப்ப; **உணர்ச்சி எய்தினான்** - நினைவு உணர்ச்சியை அடைந்தான்; **வன்திறல் தோற்றிலான்** - (அப்போது) இதுவரை யாரிடத்தும் வலிய திறல் தோலாதவனாகிய கும்பகருணன்; **மயக்கம் எய்தினான்** - மயக்கம் அடைந்தான்.

கும்பகருணனது நெற்றியில் இருந்து பெருகிய குருதி முகத்தில் பட்டுச் சுக்கிரீவன் மயக்கம் தெளிந்தான் என்றவாறு. ஒருவன் நினைவு பெறப் பிறிதொருவன் மயக்கம் அடைந்தான் என்றமையால் உலகியலில் இன்ப துன்பங்கள் மாறி வரும் இயல்புடையன என உணர்த்தியவாறு. சுக்கிரீவனை விடுவித்தலே நோக்கம்; அன்றியும் தோளை அரிந்து விடுவிக்க வேண்டியில்லாமல் இரண்டு அம்புகளை நெற்றியின் பால் சேர்த்து விடுவித்தலே போதுமானது ஆயின் கும்பகருணனை இகழ்ந்ததாம். அதனால் இராமனுக்குக் குறைவில்லை.

சுக்கிரீவன், கும்பகருணன் மூக்கையும் காதையும் கடித்துச் செல்லுதல்

7561. நெற்றியில் நின்று ஒளி நெடிது இமைப்பன
கொற்றவன் சரம் எனக் குறிப்பின் உன்னினான்;
சுற்றுற நோக்கினன், தொழுது வாழ்த்தினான்--
முற்றிய பொருட்கு எலாம் முடிவுளான்தனை.

நெற்றியில் நின்று - கும்பகருணனது நெற்றியில் ஊன்றி நின்று; **ஒளி நெடிது இமைப்பன** - ஒளி கொண்டு விளங்குவன; **கொற்றவன் சரம் என** - வெற்றிக்குரிய இராமனது அம்பு என்று; **குறிப்பின் உன்னினான்** - குறிப்பால் உணர்ந்தான்; **சுற்றுற நோக்கினான்** - சுற்றுறப் பார்த்து; **முற்றிய பொருட்கு எலாம் முடிவுளான் தனை** - உலகத்தில் நிரம்பிய பொருள்கள் எல்லாம் முடிவாக அடைதற்கு உரிய அவதார அம்சமான இராமனை; **தொழுது வாழ்த்தினான்** - கையால் தொழுது வாழ்த்தினான்.

7562. கண்டனன் நாயகன்தன்னை, கண்ணுறா,
தண்டல் இல் மானமும் நாணும் தாங்கினான்,
விண்டவன் நாசியும் செவியும் வேரொடும்
கொண்டனன், எழுந்து போய்த் தமரைக் கூடினான்,

நாயகன் தன்னைக் கண்டனன் - (சுக்கிரீவன்) தலைவனாகிய இராமனைக் கண்டான்; **கண்ணுறா** - பார்த்து; **தண்டல் இயல் மானமும்** - குறைதல் இல்லாத மானத்தையும்; **நாணும் தாங்கினான்** - நாணத்தையும் தாங்கினவன் ஆகி; **விண்டவன்** - பகைவனான கும்பகர்ணனது; **நாசியும் செவியும்** - மூக்கையும் காதையும்;

வேரொடும் கொண்டனன் - வேரோடு கொண்டு; **எழுந்து போய் தமரைக் கூடினான்** - புறப்பட்டுச் சென்று தம்மவருடன் கூடினான்.

சுக்கிரீவனைக் கண்டு யாவரும் மகிழ்தல்

7563. வானரம் ஆர்த்தன; மறையும் ஆர்த்தன;
தான் அர மகளிரும் தமரும் ஆர்த்தனர்;
மீன் நரல் வேலையும் வெற்பும் ஆர்த்தன;
வானவரோடு நின்று அறமும் ஆர்த்ததே.

வானரம் ஆர்த்தன - சுக்கிரீவன் திரும்பி வந்தது கண்டு குரங்குகள் ஆரவாரித்தன; **மறையும் ஆர்த்தன** - வேதங்களும் ஆரவாரித்தன; **தான் அர மகளிரும்** - தேவ மகளிரும்; **தமரும் ஆர்த்தனர்** - உறவினர்களும் பேரொலி செய்தனர்; **மீன் நரல் வேலையும்** - மீன்கள் ஒலிக்கும் கடலும்; **வெற்பும் ஆர்த்தன** - மலையும் ஒலி செய்தன; **வானவரோடு நின்று அறமும் ஆர்த்ததே** - தேவர்களுடன் சேர்ந்து நின்று அறக்கடவுளும் ஆரவாரம் செய்தது.

7564. காந்து இகல் அரக்கன் வெங் கரத்துள் நீங்கிய
ஏந்தலை அகம் மகிழ்ந்து, எய்த நோக்கிய
வேந்தனும், சானகி இலங்கை வெஞ் சிறைப்
போந்தனளாம் என, பொருமல் நீங்கினான்.

காந்து இகல் அரக்கன் - சினங்கொள்ளும் தன்மை உள்ள வலிமை பெற்ற கும்பகருணனுடைய; **வெங்கரத்துள் நீங்கிய ஏந்தலை** - கொடிய கைகளில் இருந்து தப்பி வெளிப்பட்ட சுக்கிரீவனை; **அகம் மகிழ்ந்து** - மனம் மகிழ்வுற்று; **எய்த நோக்கிய வேந்தனும்** - முழுமையாகப் பார்த்த இராமனும்; **சானகி இலங்கை வெஞ்சிறைப் போந்தனளாம் என** - சானகி இலங்கையின் கொடிய சிறையில் இருந்து மீண்டும் திரும்பி வந்து சேர்ந்தனளாம் என; **பொருமல் நீங்கினான்** - துன்பம் நீங்கி மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.

கும்பகருணனின் வெங்கரத்தில் இருந்து சுக்கிரீவன் வெளிப்பட்டு வந்தது, சானகி இலங்கைச் சிறை வீடு பெற்றது போல இராமனுக்கு மனமகிழ்ச்சி தந்ததென்க. "யான் பிணித்த கைப்பிணி, கோதை வெஞ்சிலையினால் கோடி வீடு எனின், சீதையும் பெயர்ந்தனள் சிறை நின்றாம்" என்று (7556) கும்பகருணன் கூறிய வஞ்சினத்தை உடன்கொண்டு கூறியவாறு.

7565. மத்தகம் பிளந்து பாய் உதிரம் வார்ந்து எழ,

வித்தகன் சரம் தொட, மெலிவு தோன்றிய
சித்திரம் பெறுதலின், செவியும் மூக்கும் கொண்டு
அத் திசைப் போயினன் அல்லது, ஒண்ணுமோ?

மத்தகம் பிளந்து - நெற்றி பிளந்து; **பாய் உதிரம் வார்ந்து எழ** - பாய்கின்ற குருதி மிகுதியாக வெளிப்பட; வித்தகன் சரம் தொட - இராமன் அம்புகளைத் தொடுத்து விட்டதனால்; **மெலிவு தோன்றிய** - மெலிவை அடைந்த; **சித்திரம் பெறுதலின்** - தக்க சமயம் கிடைத்ததனால்; **செவியும் மூக்கும் கொண்டு** - காதையும் மூக்கையும் கடித்துக்கொண்டு; **அத்திசைப் போயினன்** - தமர் இருந்த அந்த இடத்தைப் போய்ச் சேர்ந்தான்; **அல்லது ஒண்ணுமோ** - அவ்வாறில்லா விட்டால் முடியுமோ?

மயங்கிய நிலையில் சுக்கிரீவனைத் தூக்கிச் சென்றது நியாயமானால் கும்பகருணன் மயங்கிய நிலையில் அவன் காதையும் மூக்கையும் குரங்கு இயல்பிற்கேற்பக் கடித்து எடுத்துச் சென்ற சுக்கிரீவன் செயலும் நியாயப்படுத்தப் படவேண்டியதே. 'அல்லது ஒண்ணுமோ' என்றது கும்பகருணனது பேர் ஆற்றலைப் பாராட்டியதே அன்றி சுக்கிரீவனை இகழ்ந்தது அன்று எனலாம்.

உணர்வு பெற்ற கும்பகருணன் வாட்போர் புரிதல்

7566. அக் கணத்து அறிவு வந்து அணுக, அங்கைநின்று
உக்கனன் கவி அரசு என்னும் உண்மையும்,
மிக்கு உயர் நாசியும் செவியும் வேறு இடம்
புக்கதும், உணர்ந்தனன்--உதிரப் போர்வையான்.

உதிரப் போர்வையான் - குருதியே போர்வையாகப் போர்க்கப்பட்ட கும்பகருணன்; **அக்கணத்து** - மூக்கும் செவியும் பறிக்கப்பட்ட அந்தக் கணத்தில்; **அறிவு வந்து அணுக** - மயக்க நிலை நீங்கி அறிவு வந்து விளங்க; **கவி அரசு** - குரங்குகளுக்குத் தலைவனாகிய சுக்கிரீவன்; **அங்கை நின்று உக்கனன் என்னும் உண்மையும்** - தன் அகங்கையில் இருந்து அப்பால் சென்று விட்டான் என்ற உண்மையையும்; **மிக்கு உயர் நாசியும்** - மிக உயர்ந்து தோன்றுகிற மூக்கும்; **செவியும்** - காதுகளும்; **வேறு இடம் புக்கதும் உணர்ந்தனன்** - வேறு இடத்திற்குப் போய் விட்டதையும் உணர்ந்தான்.

'நாசியும் செவியும் அறுபட்டதாக உணராமல் ஞானிகளைப் போல் 'வேறிடம் புக்கதாக' கும்பகருணன் உணர்ந்தான் என்றது ஓர் நயம்.

7567. தாது ராகத் தடங் குன்றம், தாரை சால்
கூதிர் கால் நெடு மழை சொரிய, கோத்து இழி

ஊதையோடு அருவிகள் உமிழ்வது ஒத்தனன்--
மீது உறு குருதி யாறு ஒழுகும் மேனியான்.

மீது உறு குருதியாறு ஒழுகும் மேனியான் - நெற்றி மேல் பெருகிய ஆறு போன்ற இரத்தம் ஒழுகப் பெற்ற உடம்பினை உடையவனான கும்பகருணன்; ***தாதுராகத் தடங் குன்றம்*** - காவிக்கல்லால் ஆகிய சிவந்த நிறத்தைக் கொண்ட பெரிய மலையானது; ***தாரை சால் கூதிர் கால் நெடுமழை சொரிய*** - தாரையாக மிகுதியும் குளிர்ச்சியை வெளியிடுகின்ற கூதிர்ப்பருவ பெருமழை பொழிய; ***கோத்து இழி அருவிகள்*** - வெள்ளம் ஒன்று சேர்ந்து ஓடிவருகிற அருவிகளை; ***ஊதையோடு*** - வாடைக் காற்றோடு; ***உமிழ்வது ஒத்தனன்*** - வெளியிடுவதை ஒத்தனன்.

7568. ***எண்ணுடைத் தம்மையன், இனைய எண் இலாப்***
பெண்ணுடைத் தன்மையன் ஆய பீடையால்,
புண்ணுடைச் செவியொடு மூக்கும் பொன்றலால்,
கண்ணுடைச் சுழிகளும் குருதி கால்வன.

எண்ணுடைத் தன்மையன் - ஆராய்தல் தன்மை உடைய இராவணன்; ***இனைய*** - இவ்வாறான நிலையினை எண்ணாது; ***எண் இலாப் பெண்ணுடைத் தன்மையன்*** - ஆய்தல் இல்லாத சூர்ப்பனகையின் சொல் கேட்ட தன்மையன் ஆனதால்; ***ஆய பீடையால்*** - ஏற்பட்ட போரில்; ***புண்ணுடைச் செவியொடு மூக்கும் பொன்றலால்*** - கும்பகருணனுடைய புண்ணையுடைய காதுகளுடன் மூக்கும் அழிதலால்; ***கண்ணுடைச் சுழிகளும் குருதி கால்வன*** - அவனுடைய கண்ணுடைய வட்டங்களும் குருதியை வெளிப்படுத்துவனவாயின.

இராவணன் சூர்ப்பனகை சொல் கேட்டு ஆராய்ச்சி யின்றி, சீதையைக் கவர்ந்ததால் ஏற்பட்ட போரில் கும்பகருணன் செவியும் மூக்கும் இழந்து சினத்தால் கண்களில் குருதி வெளிப்பட நின்றான். அறுபட்ட உறுப்புகள் மட்டுமன்றி அறுபடாத உறுப்பும் குருதி வெளிப்படுத்தியமை கூறினார்,

7569. ***ஏசியுற்று எழும் விசும்பினரைப் பார்க்கும்; தன்***
நாசியைப் பார்க்கும்; முன் நடந்த நாளுடை
வாசியைப் பார்க்கும்; இம் மண்ணைப் பார்க்குமால்--
'சீ சீ உற்றது!' எனத் தீயும் நெஞ்சினான்.

உற்றது - தனக்கு நேர்ந்தது; ***சீசீ எனத் தீயும் நெஞ்சினான்*** - சீசீ என்று சொல்லி வேகின்ற நெஞ்சை உடைய கும்பகருணன்; ***ஏசியுற்று எழும் விசும்பினரைப் பார்க்கும்*** - தன்னை ஏசிக்கொண்டு எழுகின்ற தேவர்களைப் பார்ப்பான்; ***தன் நாசியைப்***

பார்க்கும் - தன் மூக்கைப் பார்ப்பான்; **முன் நடந்த நாளுடை வாசியைப் பார்க்கும்** - முன் வெற்றி பெற்று நடந்த நாளுக்கும் இதற்கும் உள்ள வேறுபாட்டை எண்ணிப் பார்ப்பான்; **இம்மண்ணைப் பார்க்குமால்** - இந்த நிலத்தைப் பார்ப்பான்.

7570. 'என்முகம் காண்பதன் முன்னம், யான் அவன்-
தன் முகம் காண்பது சரதம்தான்' என,
பொன் முகம் காண்பது ஓர் தோலும், போரிடை
வல் முகம் காண்பது ஓர் வாளும், வாங்கினான்.

என்முகம் காண்பதன் முன்னம் - என்னுடைய முகத்தைக் காண்பதற்கு முன்பு; **யான் அவன் தன் முகம் காண்பது சரதம் தான் என** - யான் அந்த இராமன் தன் முகத்தைப் பார்ப்பது நல்லது என்று கருதி; **பொன்முகம் காண்பது ஓர் தோலும்** - ஒளி பொருந்திய முகப் பகுதியைக் கொண்ட ஒரு கேடயத்தையும்; **போரிடை வல்முகம் காண்பது ஓர்வாளும்** - போரில் வலிய வாய் கொண்டு பொருவதான ஒப்பற்ற வாளையும்; **வாங்கினான்** - எடுத்தான்.

7571. விதிர்த்தனன், வீசினன், விசும்பின் மீன் எலாம்
உதிர்த்தனன்; உலகினை அனந்தன் உச்சியோடு
அதிர்த்தனன்; ஆர்த்தனன்--ஆயிரம் பெருங்
கதிர்த் தலம் சூழ் வடவரையின் காட்சியான்.

ஆயிரம் பெருங் கதிர்த்தலம் சூழ் - ஆயிரத்தினும் மிக்க கதிர்களைக் கொண்ட சூரிய மண்டலம் சுற்றி வருகின்ற; **வடவரையின் காட்சியான்** - வடமேரு என்று கூறத்தக்க தோற்றத்தை உடையவனான கும்பகருணன்; **விதிர்த்தனன் வீசினன்** - கேடயத்தை அசைத்து வீசி; **விசும்பின் மீன் எலாம் உதிர்த்தனன்** - வானத்தில் உள்ள மீன்கள் எல்லாம் உதிர்த்தான்; **உலகினை அனந்தன் உச்சியோடு அதிர்த்தனன் ஆர்த்தனன்** - ஆதிசேடனுடைய உச்சியில் உள்ள உலகினை அதிரச் செய்து பேரொலி செய்தான்.

7572. வீசினன் கேடகம்; முகத்து வீங்கு கால்,
கூசின குரக்கு வெங் குழுவைக் கொண்டு எழுந்து,
ஆசைகள்தோறும் விட்டு எறிய, ஆர்த்து எழும்
ஓசை ஒண் கடலையும் திடர் செய்து ஓடுமால்.

வீசினன் - கும்பகருணன் வீசி எறிந்த; **கேடகம் முகத்து வீங்குகால்** - கேடயத்தின் முகத்தில் இருந்து மிகுதியாகத் தோன்றிய காற்றானது; **கூசின குரங்கு வெங்குழுவைக் கொண்டு** - அச்சம் கொண்ட குரங்குகளின் கொடிய கூட்டத்தைக் கொண்டு; **எழுந்து ஆசைகள் தோறும் விட்டு எறிய** - சென்று திக்குகள் தோறும் விட்டு எறிய; **ஆர்த்து எழும் ஓசை ஒண்கடலையும் திடர் செய்தது** - அக்குரங்குக் கூட்டங்கள் ஆர்த்து எழுகின்ற ஓசையைக் கொண்ட ஒள்ளிய கடலையும்; **திடர் செய்து ஓடுமால்** - மேடாகச் செய்த வண்ணம் ஓடிற்று என்க.

7573. **தோல் இடைத் துரக்கவும், துகைக்கவும், சுடர்**
வேலுடைக் கூற்றினால் துணிய வீசவும்,
காலிடைக் கடல் எனச் சிந்தி, கை கெட,
வாலுடை நெடும் படை இரிந்து மாய்ந்ததால்.

தோல் இடைத் துரக்கவும் - கும்பகருணன் கேடயத்தை இடைய விரையச் செலுத்துவதாலும்; **துகைக்கவும்** - தன் காலினால் துகைத்தலாலும்; **சுடர் வேலுடைக் கூற்றினால் துணிய வீசவும்** - ஒளி பொருந்திய வேலாகிய யமனால் துண்டுபட வீசுவதாலும்; **காலிடைக் கடல் என** - பெருங்காற்று வீசுவதனால் உடைதலைக் கொண்ட கடலைப் போல; **சிந்தி** - சிதற; **கைகெட** - செயலறவு கெட்டு; **வாலுடை நெடும்படை** - வாலையுடைய பெரிய குரங்குப் படை; **இரிந்து மாய்ந்ததால்** - நிலை கெட்டு அழிந்தது.

7574. **ஏறுபட்டதும், இடை எதிர்ந்துளோர் எலாம்**
கூறுபட்டதும், கொழுங் குருதி கோத்து இழிந்து
ஆறு பட்டதும், நிலம் அனந்தன் உச்சியும்
சேறு பட்டதும், ஒரு கணத்தில் தீர்ந்தவால்.

இடை எதிர்ந்துளோர் எலாம் - கும்பகருணனைப் போர்க்களத்தில் எதிர்த்தவர் எல்லாம் (படைக்கலங்களால்); **ஏறுபட்டதும்** - வடுப்பட்டதும்; **கூறுபட்டதும்** - துண்டம் துண்டமாகியதும்; **கொழுங் குருதி கோத்து இழிந்து ஆறுபட்டதும்** - மிகுதியாக குருதி வெள்ளமாகக் கோத்துத் திரண்டு பெருகி ஆறாக ஓடியதும்; **நிலம் அனந்தன் உச்சியும் சேறுபட்டதும்** - நிலமும் அதனைத் தாங்கியுள்ள ஆதிசேடனது உச்சியும் சேறாக ஆனதும்; **ஒரு கணத்தில் தீர்ந்தவால்** - ஆகிய செயல்கள் ஒரு கணத்தில் நடந்து முடிந்தன.

இராமன்-கும்பகருணன் போர்

7575. **'இடுக்கு இலை; எதிர் இனி இவனை இவ் வழித்**
தடுக்கிலையாம்எனின், குரங்கின் தானையை

ஒடுக்கினை, அரக்கரை உயர்த்தினாய்' எனா
முடுக்கினன், இராமனைச் சாம்பன் முன்னியே.

இடுக்கு இலை - இனிமேல் இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியான நேரம் ஏற்படப் போவதில்லை; **எதிர் இனி இவனை இவ்வழித் தடுக்கிலையாம் எனின்** - எதிர் நின்று இப்போது இவனை இவ்விடத்தில் தடுக்காமல் போவாய் ஆனால்; **குரங்கின் தானையை ஒடுக்கினை** - குரங்குப் படையை ஒடுக்கி; **அரக்கரை உயர்த்தினாய் என** - அரக்கர் வலிமை கொள்ள உயர்த்தியவன் ஆவாய் என்று; **இராமனைச் சாம்பன் முன்னியே முடுக்கினன்** - இராமனைச் சாம்பவான் நெருங்கிப் போரிடத் தூண்டினான்.

இது நெருக்கடியான தருணம். நீ இப்போது அவனைத் தடுத்துப் போரிடா விட்டால் குரங்குப் படையை ஒடுக்கி அரக்கர் படையை உயர்த்தியவன் ஆவாய் எனவே போரிடுக எனச் சாம்பவான் இராமனைத் தூண்டினான் என்க. இடுக்கு - நெருக்கடியான நிலை. முடுக்குதல்-தூண்டுதல்.

7576. **அண்ணலும் தானையின் அழிவும், ஆங்கு அவன்**
திண் நெடுங் கொற்றமும், வலியும், சிந்தியா,
நண்ணினன்--நடந்து எதிர், 'நமனை இன்று இவன்
கண்ணிடை நிறுத்துவென்' என்னும் கற்பினான்.

அண்ணலும் - தலைமைத் தன்மை உள்ள இராமனும்; **தானையின் அழிவும்** - குரங்குச் சேனையின் அழிவையும்; **ஆங்கு அவன் திண் நெடுங் கொற்றமும்** - அப்போது அக்கும்பகருணனுடைய உறுதியான பெரிய வெற்றியையும்; **வலியும் சிந்தியா** - வலிமையையும் சிந்தித்து; **நமனை இன்று இவன் கண்ணிடை நிறுத்துவென்** - யமனை இப்போது இவன் கண்ணுக்கு எதிர் நிறுத்துவேன்; **என்னும் கற்பினான்** - என்னும் மனத்திண்மையோடு; **நடந்து எதிர் நண்ணினன்** - கும்பகருணனுக்கு எதிராக நடந்து நெருங்கினான்.

7577. **ஆறினோடு ஏழு கோல், அசனி ஏறு என,**
ஈறு இலா விசையன இராமன் எய்தனன்;
பாறு உகு சிறை என விசும்பில் பாறிட
நூறினான் வாளினால், நுணங்கு கல்வியான்.

ஆறினோடு ஏழுகோல் - பதின்மூன்று அம்புகளை; **அசனி ஏறு என** - இடியேறு போல; **ஈறு இலா விசையன** - எல்லை இல்லா விரைவுடையனவாய்; **இராமன் எய்தனன்** - இராமன் கும்பகருணன் மேல் எய்தான் (அவற்றை); **நுணங்கு கல்வியான்** - நுட்பமான போர்க்கல்வி அறிந்த கும்பகருணன்; **விசும்பில்** - ஆகாயத்தில்; **பாறு உகு சிறை என பாறிட** - பருந்து உகுக்கின்ற இறகுகள் போல சிதறி விழும்படி; **வாளியால் நூறினான்** - தன் அம்புகளால் பொடியாக்கி அழித்தான்.

7578. ***ஆடவர்க்கு அரசனும், தொடர, அவ் வழி,***
கோடையின் கதிர் எனக் கொடிய கூர்ங் கணை
ஈடு உறத் துரந்தனன்; அவையும் இற்று உக,
கேடகப் புறத்தினால் கிழிய வீசினான்.

ஆடவர்க்கு அரசனும் - ஆடவர்க்குத் தலைவன் ஆகிய இராமனும்; **தொடர** - தொடர்ச்சியாக; **அவ்வழி** - அப்போது; **கோடையின் கதிர் எனக்** - கோடைக்காலத்துக் கதிரவனின் கதிர்கள் போல உள்ள; **கொடிய கூர்ங்கணை** - கொடுமையுள்ள கூர்மையான அம்புகளை; **ஈடு உறத் துரந்தனன்** - வலிமை பொருந்தச் செலுத்தினான்; **அவையும் இற்று உக கிழிய** - அவ்வம்புகள் முறிந்து விழவும், கிழியவும்; **கேடகப் புறத்தினால் வீசினான்** - கும்பகருணன் கேடயத்தின் பின்புறத்தால் வீசினான்.

7579. ***சிறுத்தது ஓர் முறுவலும் தெரிய, செங் கணான்,***
மறித்து ஒரு வடிக் கணை தொடுக்க, மற்று அவன்
ஒறுத்து ஒளிர் வாள் எனும் உரவு நாகத்தை
அறுத்தது கலுழனின், அமரர் ஆர்க்கவே.

சிறுத்தது ஓர் முறுவலும் தெரிய - சிறிதாகிய ஒப்பற்ற புன்முறுவல் தோன்ற; **செங்கணான்** - சிவந்த தாமரைக் கண்ணனாகிய இராமன்; **மறித்து ஒரு வடிக்கணை தொடுக்க** - மீண்டும் ஒரு கூர்மையான அம்பைச் செலுத்த; **மற்று அவன்** - (அது) அவனுடைய; **ஒறுத்து ஒளிர் வாள் எனும் உரவு நாகத்தை** - பகைவரை வெட்டி ஒளிவிடுகின்ற வாள் என்னும் வலிய நாகத்தை; **அமரர் ஆர்க்கவே** - தேவர்கள் பேரொலி செய்ய; **கலுழனின் அறுத்தது** - கருடனைப் போல் அறுத்து வீழ்த்தியது.

7580. ***'அற்றது தடக் கை வாள் அற்றது இல்' என,***
மற்று ஒரு வயிர வாள் கடிதின் வாங்கினான்,
'முற்றினென் முற்றினென்' என்று, முன்பு வந்து,
உற்றனன்--ஊழித் தீ அவிய ஊதுவான்.

ஊழித்தீ அவிய ஊதுவான் - ஊழிக்காலத்துத் தீயும் அவியும்படி பெருமூச்சு விடுபவனாகிய அக்கும்பக்கருணன்; **தடக்கை வாள் அற்றது** - பெரிய கையில் உள்ள வாள் அழிந்தது; **அற்றது இல் என** - அழிய வில்லை என்று கண்டோர் எண்ணும்படி; **மற்று ஒரு வயிர வாள் கடிதின் வாங்கினான்** - வேறு ஒரு வலிமையான வாளை விரைவாகக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு; **முற்றினென் முற்றினென் என்று** - யாவரையும் முடித்து விட்டேன்; முடித்து விட்டேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு;

முன்பு வந்து உற்றனன் - இராமன் முன்னே வந்து நின்றான். கும்பகருணன் அழிந்த வாளுக்குப் பதிலாக அது அழியவில்லையோ என்று கண்டோர் கருத விரைவாக வேறு ஒரு வாள் கைக்கொண்டு யாவரையும் முடித்துவிட்டேன் முடித்துவிட்டேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு முன்பு வந்து உற்றனன் என்க. தடக்கை-உரிச் சொல் தொடர். முற்றினென்- தன்மை ஒருமை வினைமுற்று. முற்றினென் முற்றினென்-அடுக்குத் தொடர்.

7581. **அந் நெடு வாளையும் துணித்த ஆண்தகை,**
பொன் நெடுங் கேடகம் புரட்டி, போர்த்தது ஓர்
நல் நெடுங் கவசத்து, நாம வெங் கணை
மின்னொடு நிகர்ப்பன, பலவும் வீசினான்.

அந்நெடு வாளையும் - அந்தப் பெரிய வாளையும்; **துணித்த** - அம்புகளால் துண்டித்த; **ஆண்தகை** - ஆண்மைப் பண்புள்ள இராமன்; **பொன் நெடுங் கேடகம் புரட்டி** - அக்கும்பகருணனுடைய அழகிய நெடிய கேடயத்தை வீழ்த்தி; **போர்த்தது ஓர் நல் நெடுங் கவசத்து** - அவன் உடலைப் போர்த்துக் கொண்டிருந்த நல்ல நெடிய கவசத்தில்; **மின்னொடு நிகர்ப்பன** - மின்னலை ஒப்பவையான; **நாம வெங்கணை** - அச்சத்தைத் தரும் கொடிய கணைகள்; **பலவும் வீசினான்** - பலவற்றைப் பாய்ச்சினான்.

இராவணன் அனுப்பிய பெரும் படை உதவிக்கு வருதல்

7582. **அந்தரம் அன்னது நிகழும் அவ் வழி,**
இந்திரன் தமரொடும் இரியல் எய்திட,
சிந்துவும் தன் நிலை குலைய, சேண் உற
வந்தது, தசமுகன் விடுத்த மாப் படை..

அந்தரம் அன்னது நிகழும் அவ்வழி - அப்படிப்பட்ட கேடு நிகழ்கின்ற அந்த நேரத்தில்; **இந்திரன் தமரொடும் இரியல் எய்திட** - தேவர் தலைவன் தன் உறவினர்களோடு நிலை கெட்டு ஓட; **சிந்துவும் தன் நிலை குலைய** - கடல்கள் தம் நிலை குலைந்து போக; **தசமுகன் விடுத்த மாப்படை** - இராவணன் அனுப்பிய பெரிய படை; **சேண் உற வந்தது** - வெகு தொலைவில் இருந்து நெருங்கி வந்தது.

7583. **வில் வினை ஒருவனும், 'இவனை வீட்டுதற்கு**
ஒல் வினை இது' எனக் கருதி, ஊன்றினான்;
பல் வினை தீயன பரந்த போது ஒரு

நல்வினை ஒத்தது, நடந்த தானையே.*

வில்வினை ஒருவனும் - வில் தொழிலில் ஒப்பற்ற இராமனும்; **இவனை வீட்டுதற்கு** - இக்கும்பகருணனை அழிப்பதற்கு; **ஒல்வினை இது** - ஏற்ற போர்த்தொழில் செய்யத்தக்க காலம் இது; **எனக் கருதி** - என்று எண்ணி; **ஊன்றினான்** - அவன் எதிர் ஊன்றினான்; **தீயன பல்வினை பரந்தபோது** - தீயவினைகள் பலவாக வந்தபோது; **ஒரு நல்வினை ஒத்தது நடந்த தானையே** - அவற்றைத் தடுக்கத் தக்க ஒப்பற்ற நல்வினையை ஒத்தது நடந்து வந்து சேர்ந்த படைகள் என்றவாறு;

இப்பாடலில் வரும் இறுதி இரண்டு அடிகள் ஊன்றி நோக்குதற்குரியன. நடந்ததானை - இராவணன் அனுப்பிய படைகளைக் குறிப்பதாகக் கொண்டால், பல்வினை தீயன பரந்த என்பது குறிக்கும் பொருள் என்ன என்ற குழப்பம் தோன்றும், பல்வினை தீயன பரந்து போது - கும்பகருணனுக்கு உதவியாக இராவணன் அனுப்பிய தீய பல்படை போர்க்களத்தில் பரந்த போது ஊன்றினான் ஆகிய இராமன் பின் சென்ற படை நல்வினையை ஒத்தது எனக் கோடலே பொருந்தும். பல்வினை தீயன பரந்தபோது கும்பகருணனுக்குத் துணையாய் இராவணன் அனுப்பிய படை. நல்வினை ஒத்தது நடந்த தானையே- இராமனுக்குப் பின் நடந்த படை எனக் கோடலே பொருந்தும். (இராவணன் அனுப்பிய உதவிப் படைகள் வந்து சேர்ந்தவுடன்) வில் வினையில் ஒருவனாகிய கும்பகருணனும் இராமனை அழிப்பதற்குத் தக்க சமயம் இது என்று கருதி போரில் கருத்தூன்றினான். பல தீய வினைகள் மேலும் மேலும் பரந்தபோது ஒரே ஒரு நல்வினை வந்தது போல உதவிப்படை இருந்தது எனச் சொல்லி போர்க்களத்தில் தோல்விகளைச் சந்தித்துத் துன்புறும் வேளையில் அண்ணன் அனுப்பிய படை நல்வினை போல வந்தது என்று தம்பி மகிழ்வதாகவே கூறுதலில் தவறில்லை. அப்போதைக்கு அவன் நிலைக்கு அவ் உதவிப்படை ஆறுதலை தருவது ஆதலின் என்பது மகாவித்துவான் மயிலம். வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து. இக்கருத்துக்கு வில்வினை ஒருவன் கும்பகருணன் என்றும் இவனை-இராமனை என்றும் பொருள் மாற்றினால் போதும்.

வந்த சேனையை இராமன் எதிர்த்தலும் கும்பகருணன் பொருது தனித்து நிற்றலும்

7584. **கோத்தது புடைதொறும் குதிரை தேரொடு ஆள்**
பூத்து இழி மதமலை மிடைந்த போர்ப் படை
காத்தது கருணனை; கண்டு, மாய மாக்
கூத்தனும், 'வருக!' எனக் கடிது கூவினான்.

குதிரை தேரொடு ஆள் - குதிரையும் தேரும் காலாட்படையும்; **பூத்து இழி மதமலை** - தோன்றிப் பெருகுகின்ற மதநீரைக் கொண்ட யானையும்; **மிடைந்த போர்ப்படை** - நெருங்கிய போர் செய்ய வல்ல படைகள்; **புடை தொறும் கோத்தது** - பக்கங்களில் சூழ்ந்து; **கருணனைக் காத்தது கண்டு** - கும்பகருணனைக் காக்கத் தொடங்கியது கண்டு; **மாயமாக் கூத்தனும்** - மாயக் கூத்தனாகிய அவதார இராமனும்; **கடிது வருக எனக் கூவினான்** - விரைவாக வருக என அப்படையை அழைத்தான்.

7585. ***சூழி வெங் கட கரி, புரவி தூண்டு தேர்,***
ஆழி வெம் பெரும் படை, மிடைந்த ஆர்கலி
ஏழ்-இரு கோடி வந்து எய்திற்று என்பரால்;
ஊழியின் ஒருவனும், எதிர் சென்று, ஊன்றினான்.

சூழி வெங்கடகரி - முகபடாம் அணிந்த கொடிய மதநீர் ஒழுகும் யானையும்; ***புரவி*** - குதிரையும்; ***தூண்டு ஆழி தேர்*** - செலுத்தப்படுகிற பெரிய சக்கரங்களை உடைய தேரும்; ***வெம்பெரும் படை*** - கொடிய பெரிய காலாட்படையும்; மிடைந்த - நெருங்கிய; ***ஏழ் இரு கோடி ஆர்கலி வந்து எய்திற்று*** - பதினான்கு கோடி பெரும் படைக்கடல் வந்து சேர்ந்தது; ***ஊழியின் ஒருவனும்*** - ஊழிக்காலத்திலும் அழியாது நிற்பவனாகிய திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமனும்; ***எதிர்சென்று ஊன்றினான் என்பரால்*** - எதிரே போய் தடுத்து நின்றான் என்பர்.

நால்வகைப் படையும் ஏழ் இரு கோடி வந்தது. ஊழியின் ஒருவனும் எதிர் சென்று ஊன்றினான் என்க. சுழி-முகபடாம். ஆழி-சக்கரம். ஆர்கலி-கடல். ஆல்-அசை.

7586. ***காலமும், காலனும், கணக்கு இல் தீமையும்,***
மூலம் மூன்று இலை என வகுத்து முற்றிய,
ஞாலமும் நாகமும் விசும்பும் நக்குறும்,
சூலம் ஒன்று அரக்கனும் வாங்கித் தோன்றினான்.

காலமும் - ஆயுள் கால எல்லையும்; ***காலனும்*** - யமனும்; ***கணக்கு இல் தீமையும்*** - கணக்கற்ற தீமையும்; ***மூலம்*** - என்ற மூலகாரணம் மூன்றும்; ***மூன்று இணை என வகுத்து முற்றிய*** - மூன்று இலையாக அமைக்கப் பெற்றுப் படையுருவம் முற்றுப்பெற்ற; ***ஞாலமும்*** - மண்ணுலகும்; நரகமும் - பாதாள உலகும்; ***விசும்பும்*** - ஆகாயமும்; ***நக்குறும்*** - என்ற மூன்றையும் அழிக்கும் வல்லமை பொருந்திய; ***சூலம் ஒன்று*** - சூலம் ஒன்றை; ***அரக்கனும் வாங்கித் தோன்றினான்*** - கும்பகருணன் கையில் கொண்டு தோன்றினான்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

7587. ***'அரங்கு இடந்தன, அறு குறை நடிப்பன***
அல்ல' என்று இமையோரும்,
'மரம் கிடந்தன, மலைக் குவை கிடந்தன
வாம்' என மாறாடி,
கரம் கிடந்தன காத்திரம் கிடந்தன,
கறை படும்படி கவ்விச்
சிரம் கிடந்தன, கண்டனர்; கண்டிலர்,

உயிர்கொடு திரிவாரை.

இமையோரும் - தேவர்களும்; **அரங்கு இடந்தன** - போர்க்களத்தில் (இராமனது அம்பால்) அறுத்து வீழ்த்தப்பட்ட; **அறுகுறை நடிப்பன அல்ல என்று** - தலையற்ற உடற்குறைகள் நடிப்பன அல்ல என்றும்; **மரங்கிடந்தன** - மரத்துண்டங்கள் கிடக்கின்றன; **மலைக்குவை கிடந்தவாம்** - மலைக் குவியல்கள் கிடக்கின்றனவாம்; **என மாறாடி** - என்று மாறுபட்டுக் கூறுமாறு; **கரம் கிடந்தன காத்திரம் கிடந்தன** - கைகளோடு கூடியனவாய வீரர்களின் உடல்கள் கிடந்தன; **கறை படும்படி கவ்வி சிரம் கிடந்தன** -குருதிக் கறை படும்படி மண்ணைக் கவ்விக் கொண்டு வீரர்களின் தலைகள் கிடந்தன; **கண்டனர்** - ஆகியவற்றைக் கண்டனர்; **உயிர் கொடு திரிவாரைக் கண்டிலர்** - உயிர் கொண்டு உலவுபவர்களைக் கண்டிலராயினர்.

இராமனது அம்பால், மரங்கள் கிடந்தன போலக் கையொடு கூடிய வீரர்களின் உடலங்களும், மலைக்குவை கிடந்தன போல், கறைபடும்படி கவ்விச் சிரம் கிடத்தலையும் கண்டனர் அன்றி உயிரோடு உள்ளவர்களைத் தேவர்கள் கண்டிலர். அரங்கு-போர்க்களம். இடத்தல்- அறுத்து வீழ்த்தப்படுதல். அறுகுறை- கவந்தம். மாறாடி-மாறுபட்டு மயங்கி. காத்திரம்-உடல்.

7588. **இற்ற அல்லவும், ஈர்ப்புண்ட அல்லவும்,**
இடை இடை முறிந்து எங்கும்
துற்ற அல்லவும், துணிபட்ட அல்லவும்,
சுடு பொறித் தொகை தூவி
வெற்ற வெம் பொடி ஆயின அல்லவும்,
வேறு ஒன்று நூறு ஆகி
அற்ற அல்லவும், கண்டிலர் படைக்கலம்--
அடு களம் திடர் ஆக.

அடுகளம் திடர் ஆக - போர்க்களம் மேடாகுமாறு; **இற்ற அல்லவும்** - முறிந்து போனவையல்லனவும்; **ஈர்ப்புண்ட அல்லவும்** - குருதிப் பெருக்கால் இழுத்துக்கொண்டு போகப்பட்டவை யல்லனவும்; **இடை இடை முறிந்து எங்கும் துற்ற அல்லவும்** - இடை இடையே முறிந்து எல்லாவிடங்களையும் தூர்த்தன அல்லாதனவும்; **துணிபட்ட அல்லவும்** - துண்டு பட்டவை யல்லனவும்; **சுடு பொறித் தொகை தூவி** - சுடுகின்ற தீப்பொறிச் சுடர்களைச் சிந்தி; **வெற்ற வெம்பொடி ஆயின அல்லவும்** - வீணாக வெவ்விய பொடியாகிப் போயின வல்லவும்; **வேறு ஒன்று நூறு ஆகி அற்ற அல்லவும்** - வெவ்வேறாக நூறு துண்டாகி இல்லாமல் போயின அல்லவும்; **படைக்கலம் கண்டிலர்** - (ஆகியவற்றைக் கண்டனரல்லது) செவ்வனே உள்ள படைக்கலங்களைக் காண மாட்டாதாராயினர் பிறர்.

அடுகளத்தில் அரக்கரது படைக்கலங்கள் முழுவதும் அழிந்து கிடந்தனவன்றிச் செவ்விய படைக்கலம் எதுவுமில்லை.

7589. ***படர்ந்த கும்பத்துப் பாய்ந்தன பகழிகள்***
பாகரைப் பறிந்து ஓடி,
குடைந்து, வையகம் புக்குறத் தேக்கிய
குருதியால் குடர் சோரத்
தொடர்ந்து, நோயொடும் துணை மருப்பு இழந்து, தம்
காத்திரம் துணி ஆகிக்
கிடந்த அல்லது, நடந்தன கண்டிலர்--
கிளர் மதகிரி எங்கும்.

கிளர் மதகிரி - *மிக்க மதநீர் ஒழுகும் மலை போன்ற யானைகள்;* **படர்ந்த கும்பத்துப் பாய்ந்தன பகழிகள்** - *பரந்த தலைமீது பாய்ந்தனவாகிய அம்புகள்;* **குடைந்து** - *குடைவதனால்;* **பாகரைப் பறிந்து ஓடி** - *பாகர்களின் சொல்லைக் கடந்து ஓடி;* **வையகம் புக்குறத்தேக்கிய குருதியால்** - *பூமியில் மிகுதியாகப் புகுந்து தேங்கும் அளவு பெருகிய இரத்தத்தால்;* **குடர சோர நோயொடும் தொடர்ந்து** - *குடல் வெளிப்பட மரண நோயோடு தொடர்ந்து சென்று;* **துணை மருப்பு இழந்து** - *இரு தந்தங்களையும் இழந்து;* **தம் காத்திரம் துணி ஆகி** - *தங்கள் உடல்களும் துணிபட்டுக்;* **கிடந்த அல்லது** - *கிடந்தவை அல்லது;* **எங்கும் நடந்தன கண்டிலர்** - *உயிருடன் நடப்பனவற்றை எங்கும் எவரும் கண்டிலர்.*

7590. ***வீழ்ந்த வாளன, விளிவுற்ற பதாகைய,***
வெயில் உமிழ் அயில் அம்பு
போழ்ந்த பல் நெடும் புரவிய, முறை முறை
அச்சொடும் பொறி அற்று,
தாழ்ந்த வெண் நிணம் தயங்கு வெங் குழம்பிடைத்
தலைத்தலை மாறாடி,
ஆழ்ந்த அல்லது, பெயர்ந்தன கண்டிலர்--
அதிர் குரல் மணித் தேர்கள்.

அதிர் குரல் மணித் தேர்கள் - *ஒலிக்கின்ற குரலை உடைய மணிகள் கட்டப்பெற்ற தேர்கள்;* **வீழ்ந்த வாளன** - *வீழ்ந்த ஒளியினையுடையனவும்;* **விளிவுற்ற பதாகைய** - *அழிவுற்ற கொடிகளையுடையனவும்;* **வெயில் உமிழ் அயில் அம்பு** - *ஒளி விடுகிற கூர்மையான அம்புகள்;* **போழ்ந்த பல்நெடும் புரவிய** - *பிளந்த பலவாகிய பெரிய குதிரைகளை உடையனவுமாய்;* **முறை முறை** - *முறை முறையே;* **அச்சொடும் பொறி அற்று** - *அச்சுடன் இயந்திரமும் அழிந்து;* **தாழ்ந்த வெண் நிணம்** - *இழிவான வெள்ளிய கொழுப்புடன்;* **தயங்கு வெங்குழம்பிடை** - *விளங்குகிற குருதிக் குழம்பின் இடையில்;* **தலைத்தலை மாறாடி** - *இடந்தோறும் இடந்தோறும் மாறுபட்டு;* **ஆழ்ந்த அல்லது** - *ஆழ்ந்துவிட்டன அல்லது;* **பெயர்ந்தன கண்டிலர்** - *நல்லநிலையில் ஓடுவன கண்டிலர்.*

***7591.* ஆடல் தீர்ந்தன, வளை கழுத்து அற்றன,**
அதிர் பெருங் குரல் நீத்த,
தாள் துணிந்தன, தறுகண் வெங் கரி நிரை
தாங்கிய பிணத்து ஓங்கல்
கோடு அமைந்த வெங் குருதி நீர் ஆறுகள்
சுழிதொறும் கொணர்ந்து உந்தி,
ஓடல் அன்றி, நின்று உகள்வன கண்டிலர்--
உரு கெழு பரி எல்லாம்.

உருகெழு பரி எல்லாம் - நிறம் விளங்குகின்ற குதிரைகள் எல்லாம்; ஆடல் தீர்ந்தன - வலிமை குறைந்தனவாய்; **வளை கழுத்து அற்றன** - வளைந்த கழுத்து இல்லாதனவாய்; **அதிர் பெருங்குரல் நீத்த** - ஒலிக்கின்ற பெருங்குரலை விட்டனவுமாய்; **தாள் துணிந்தன** - தாள் துண்டுபட்டனவுமாய்; **தறுகண் வெங்கரி நிரை** - அஞ்சாமை உடைய கொடிய யானைக் கூட்டங்களால்; **தாங்கிய பிணத்து ஓங்கல்** - தோன்றிய பிணமலையின்; **கோடு அமைந்த** - கரை அமைந்த; **வெங்குருதி நீர் ஆறுகள்** - வெப்பமான குருதிநீர் ஆறுகளின்; **சுழி தொறும் கொணர்ந்து உந்தி ஓடல் அன்றி** - சுழிகள் தோறும் கொண்டு தள்ளப் பெற்று ஓடுவன அன்றி; **நின்று உகள்வன கண்டிலர்** - உயிரோடு நின்று நடப்பனவற்றைக் கண்டிலர்.

பரிகள் உறுப்பும் உயிரும் இழந்து யானைகளின் பிண மலையைக் கரையாகக் கொண்டு ஓடிய குருதி ஆற்றில் இழுத்துச் செல்லப்பட்டன.

(320)

***7592.* வேதநாயகன் வெங் கணை வழக்கத்தின்**
மிகுதியை வெவ்வேறு இட்டு
ஓதுகின்றது என்? உம்பரும், அரக்கர் வெங்
களத்து வந்து உற்றாரைக்
காதல் விண்ணிடைக் கண்டனர்; அல்லது,
கணவர்தம் உடல் நாடும்
மாதர் வெள்ளமே கண்டனர்; கண்டிலர்,
மலையினும் பெரியாரை.

வேதநாயகன் - வேதங்களுக்கெல்லாம் தலைவனான இராமன்; **வெங்கணை வழக்கத்தின் மிகுதியை** - கொடிய அம்புகளை எய்த முறையின் மிகுதியை; **வெவ்வேறு இட்டு ஓதுகின்றது என்?** - வெவ்வேறாக வகுத்துப் பிரித்துச் சொல்ல வேண்டுவது எதற்கு?; **உம்பரும்** - தேவர்களும்; **வெங்களத்து வந்து உற்றாரை அரக்கர்** - கொடிய போர்க் களத்திற்குப் போரிட வந்து உற்றவர்களான அரக்கர்களை; **காதல் விண்ணிடைக் கண்டனர் அல்லது** - விரும்பும் தன்மை உடைய வானுலகத்தில் கண்டனரே அல்லாமல்; **மலையினும் பெரியாரை** - மலையினும் மாணப் பெருந்தோற்றம் உடைய அந்த அரக்கர்களை; **கண்டிலர்** - (உயிரோடு போர்க்களத்தில்

*கண்டிலர்); **கணவர் தம் உடல் நாடும்** - போர்க்களத்தில் கணவரது உடலைத் தேடிப் பார்க்கின்ற; **மாதர் வெள்ளமே கண்டனர்** - அரக்க மாதர்களுடைய வெள்ளத்தையே கண்டனர்.*

இராமனின் வில்லாற்றல் பெருமையை வெவ்வேறாக வகுத்துக் கூற வேண்டியது ஏற்றுக்கு, போருக்கு வந்தவர்களைத் தேவர்கள் விண்ணிடைக் கண்டனர். போர்க்களத்தில் கணவர் உடலைத் தேடி ஓடும் மகளிர் வெள்ளமே கண்டனர்.

7593. பனிப் பட்டாலெனக் கதிர் வரப் படுவது
பட்டது, அப் படை; பற்றார்
துனிப்பட்டார் எனத் துளங்கினர் இமையவர்;
'யாவர்க்கும் தோலாதான்
இனிப் பட்டான்' என, வீங்கின அரக்கரும்
ஏங்கினர்; 'இவன், அந்தோ,
தனிப்பட்டான்!' என, அவன் முகம் நோக்கி ஒன்று
உரைத்தனன், தனி நாதன்:

***கதிர்வரப் பனிப்பட்டாலென** - கதிரவன் வருகையால் பனி இல்லாமல் ஒழிந்தது போல; **அப்படை படுவது பட்டது** - அந்த அரக்கர் பெரும்படை இல்லாமல் பட்டு அழிந்தது; **இமையவர்** - தேவர்கள்; **பற்றார் துனிப்பட்டார் எனத் துளங்கினர்** - பகைவர்கள் வெறுப்படைந்தார்கள் என மகிழ்ச்சியால் விளக்கம் பெற்றார்கள்; **யாவர்க்கும் தோலாதான்** - எவருக்கும் தோலாதவனான கும்பகருணன்; **இனிப் பட்டான் என** - இனி இறந்து படுவான் என; **வீங்கின அரக்கரும் ஏங்கினர்** - மகிழ்ந்த அரக்கர்களும் ஏக்கமுற்றார்கள்; **தனிநாதன்** - ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இராமன்; **இவன் அந்தோ தனிப்பட்டான் என** - இந்தக் கும்பகருணன் ஐயோ தனிமையாக ஆகிவிட்டான் என்ற இரக்கத்தால்; **அவன் முகம் நோக்கி ஒன்று உரைத்தனன்** - அவனுடைய முகத்தைப் பார்த்து ஒன்று கூறத் தொடங்கினான்.*

இராமன் கும்பகருணன் உரையாடல்

7594. 'ஏதியோடு எதிர் பெருந் துணை இழந்தனை;
எதிர் ஒரு தனி நின்றாய்;
நீதியோனுடன் பிறந்தனை ஆதலின்,
நின் உயிர் நினக்கு ஈவென்;
போதியோ? பின்றை வருதியோ? அன்று எனின்,
போர் புரிந்து இப்போதே
சாதியோ? உனக்கு உறுவது சொல்லுதி,
சமைவுறத் தெரிந்து, அம்மா!

ஏதியோடு எதிர் பெருந்துணை இழந்தனை - படைக்கலங்களுடன் எதிர்க்க வல்ல பெருந்துணையான படைகளை இழந்தாய்; **ஒரு தனி எதிர்நின்றாய்** - தன்னந் தனியனாய் எதிரே நின்றாய்; **நீதியோனுடன் பிறந்தனை ஆதலின்** - நீதிநெறி தவறாத வீடணனுடன் பிறந்தனை ஆதலின்; **நின் உயிர் நினக்கு ஈவென்** - உன் உயிரை உனக்குத் தருவேன்; **போதியோ** - இப்போது இலங்கைக்குத் திரும்பிப் போய் விடுகிறாயா?; **பின்றை வருதியோ** - பின்பு மீண்டும் வருகிறாயா?; **அன்று எனின் போர் புரிந்து இப்போதே சாதியோ?** - அல்ல எனின் போர் செய்து இப்போதே இறந்து படுகிறாயோ?; **உனக்கு உறுவது சமைவுறத் தெரிந்து சொல்லுதி** - உனக்குப் பொருந்தியதை அமைவுடன் ஆய்ந்து சொல்லுக.

7595. ***'இழைத்த தீவினை இற்றிலது ஆகலின்,***
யான் உனை இளையோனால்
அழைத்த போதினும் வந்திலை, அந்தகன்
ஆணையின் வழி நின்றாய்;
பிழைத்ததால் உனக்கு அருந் திரு, நாளொடு;
பெருந் துயில் நெடுங் காலம்
உழைத்து வீடுவது ஆயினை; என் உனக்கு
உறுவது ஒன்று? உரை' என்றான்.

இழைத்த தீவினை இற்றிலது ஆகலின் - நீ முன்பு செய்துள்ள தீவினை நீங்கவில்லை ஆதலால்; **யான் உனை இளையோனால் அழைத்த போதினும் வந்திலை** - நான் உன்னை இளையவனாகிய வீடணன் மூலம் அழைத்த போதும் வந்திடாமல்; **அந்தகன் ஆணையின் வழி நின்றாய்** - யமனது ஆணைக்கு உட்பட்டு நின்றாய்; **உனக்கு அருந்திரு நாளொடு பிழைத்ததால்** - நீ யான் அழைத்து வாராமையால் பெருஞ்செல்வத்தையும்வாழ்நாளையும் தவற விட்டனை; **பெருந்துயில் நெடுங்காலம் உழைத்து வீடுவது ஆயினை** - பெருந்துயிலை நெடுங்காலம் செய்து இறப்பதற்கு ஒருப்பட்டு நின்றாய்; **என் உனக்கு உறுவது ஒன்று உரை என்றான்** - உன் மனத்தில் உறுவது எதுவோ அதனைச் சொல் என்றான் இராமன்.

7596. ***'மற்று எலாம் நிற்க; வாசியும், மானமும்***
மறத்துறை வழுவாத
கொற்ற நீதியும், குலமுதல் தருமமும்
என்று இவை குடியாகப்
பெற்ற நுங்களால், எங்களைப் பிரிந்து, தன்
பெருஞ் செவி மூக்கோடும்
அற்ற எங்கைபோல், என் முகம் காட்டி நின்று
ஆற்றலென் உயிர் அம்மா!

(அது கேட்ட கும்பகருணன்) **மற்று எலாம் நிற்க** - நீ கூறிய மற்றவைகள் எல்லாம் இருக்கட்டும்; **வாசியும்** - மிக்குத் தோன்றுகின்ற சிறப்பும்; **மானமும்** - மானமும்; **மறத்துறை வழுவாத கொற்ற நீதியும்** - வீரத்துறையில் இருந்து தவறாத வெற்றியோடு பொருந்திய நீதியும்; **குலமுதல் தருமமும்** - குலத்துக்கு முதன்மையாக உள்ள அறங்களும்; **என்று இவை குடியாகப் பெற்ற நுங்களால்** - என்னும் இவை குடியிருக்கும் இடமாக உள்ள உங்களால்; **எங்களைப் பிரிந்து** - எங்களை விட்டுப் பிரிந்து போய்; **தன் பெருஞ்செவி மூக்கோடும் அற்ற எங்கை போல்** - தன்னுடைய பெரிய காதுகளையும் மூக்கையும் இழந்த எமது தங்கையைப் போல; **என் முகம் காட்டி நின்று ஆற்றலென் உயிர்** - என் முகத்தைக் காட்டிக்கொண்டு உயிரோடு இருக்கப் பொறுக்கேன்.

வாசியும், மானமும், கொற்றமும், மறமும் உள்ள உங்களால் எங்கை காதும் மூக்கும் இழந்து உயிர் வாழ்வது போல நான் காதும் மூக்கும் இழந்து உயிர் வாழப் பொறேன். தான் உறுப்பிழந்து உயிர் வாழக் கூடாது என்ற மான உணர்வு மிகுதியால் கும்பகருணன், "மற்று எலாம் நிற்க" என்கிறான். நீங்கள் சிறப்பும் மானமும், மறத்துறை வழுவாத கொற்றநீதியும் உடையவர்கள். ஆனால் உங்களால்தான் எங்கை பெருஞ்செவியும் மூக்கும் இழந்தாள் என்று கூறும் பகுதியில் எள்ளல் குறிப்புக் காண்க. வாசி-மிகுந்து தோன்றுகிற சிறப்பு. அம்மா-கேட்பிக்கும் சொல், அசை எனினுமாம்.

7597. **'நோக்கு இழந்தனர் வானவர், எங்களால்;**
அவ் வகை நிலை நோக்கி,
"தாக்கு அணங்கு அனையவள், பிறர் மனை" எனத்
தடுத்தனென்; "தக்கோர் முன்
வாக்கு இழந்தது" என்று இயர்வுறுவேன் செவி-
தன்னொடு மாற்றாரால்
மூக்கு இழந்தபின் மீளல் என்றால், அது
முடியுமோ?-முடியாதாய்!

முடியாதாய் - அழிவு இல்லாதவனே; **எங்களால் வானவர் நோக்கு இழந்தனர்** - எங்களால் தேவர்கள் பெருமை இழந்தார்கள்; **அவ்வகை நிலை நோக்கி** - அந்த வகையான நிலைமையினைப் பார்த்ததால்; **தாக்கு அணங்கு அனையவள் பிறர் மனை எனத் தடுத்தனென்** - தீண்டி வருத்தும் அணங்கை ஒத்த சீதை பிறர் மனைவி ஆகவே கைப்பற்றலாகாது எனத் தடுத்தேன்; **தக்கோர் முன் வாக்கு இழந்தது என்று அயர்வுறுவேன்** - அது ஏற்றுக் கொள்ளப் படாமையால் தக்கவர்களுக்கு முன் பேசுவதற்கு உரிய வாக்குப் போய்விட்டது என்று வருந்துகிறேன்; **மாற்றாரால்** - அப்படிப்பட்ட நான் பகைவரால்; **செவி தன்னோடு மூக்கு இழந்தபின்** - காதுகளையும் மூக்கையும் இழந்தபிறகு; **மீளல் என்றால் அது முடியுமோ** - திரும்பி நகருக்குத் திரும்புவதென்றால் அது முடியுமோ என்றவாறு.

முன் வாக்கிழந்த நான் இப்போது மூக்கும் செவியும் இழந்தேன் என்று கும்பகருணன் கூறுகிறான், நோக்கு - பெருமை.

7598. ***'உங்கள் தோள் தலை வாள்கொடு துணித்து, உயிர்***
குடித்து, எம்முன் உவந்து எய்த
நங்கை நல் நலம் கொடுக்கிய வந்த நான்,
வானவர் நகை செய்ய, செங்கை தாங்கிய சிரத்தொடும் கண்ணின் நீர்
குருதியினொடு தேக்கி,
எங்கைபோல் எடுத்து அழைத்து, நான் வீழ்வெனோ,
இராவணன் எதிர் அம்மா?

உங்கள் தோள் தலை வாள் கொடு துணித்து - உங்களது தோளையும் தலையையும் வாளைக் கொண்டு துணித்து ***உயிர் குடித்து*** - உயிரைக் குடித்து; ***எம்முன் உவந்து எய்த*** - எமக்கு முன்னவனாகிய இராவணன் மகிழ்ந்து அடையுமாறு; ***நங்கை நல்நலம் கொடுக்கிய வந்த நான்*** - சீதையின் அழகு நலத்தை அவனுக்குக் கொடுப்பதற்காகப் போருக்கு வந்த நான்; ***வானவர் நகை செய்ய*** - தேவர்கள் சிரிக்குமாறு; ***செங்கை தாங்கிய சிரத்தொடும்*** - குருதிபட்டுச் சிவந்த கையால் தலையைத் தாங்கிக்கொண்டு; ***கண்ணின் நீர் குருதியினொடு தேக்கி*** - கண்ணீரைக் குருதியுடன் கலந்து தேங்கச் செய்து; ***எங்கை போல் எடுத்து அழைத்து*** - எனது தங்கையைப் போல் குரலெடுத்து அழைத்துக் கொண்டு; ***நான் இராவணன் எதிர் வீழ்வெனோ*** - நான் இராவணன் எதிரில் சென்று வீழ்வதற்கு உரியனோ (அல்லன்).

உங்களை அழித்து என் அண்ணனுக்கு நங்கை நல்நலம் கொடுக்கிய வந்த நான் வானவர் நகைக்க, கைதலை மேற்கொண்டு கண்ணீரும் குருதியும் வடிய இராவணன் எதிர் செல்வேனோ செல்லேன் என்கிறான் கும்பகருணன். மேல்கண்ட மூன்று பாடல்களில் கும்பகருணன் தான் மூக்கும் செவியும் இழந்ததைக் குறித்தே பேசுகிறான். இப்பேச்சின் மூலம் அவனது அளத்தற்கரிய தன்மான உணர்வை நாம் உணரலாம். அம்மா - அசை.

7599. ***'ஒருத்தன், நீ தனி உலகு ஒரு மூன்றிற்கும்***
ஆயினும், பழி ஒரும்
கருத்தினால் வரும் சேவகன் அல்லையோ?
சேவகர் கடன் ஓராய்?
செருத் திண் வாளினால் திறத் திறன் உங்களை
அமர்த் துறைச் சிரம் கொய்து
பொருத்தினால், அது பொருந்துமோ? தக்கது
புகன்றிலைபோல்' என்றான்.

நீ ஒரு தனி உலகு மூன்றிற்கும் - நீ ஒப்பற்ற சிறந்த மூன்று உலகிற்கும்; **ஒருத்தன்** - ஒப்பற்ற தனி முதல்வன்; **ஆயினும்** - ஆனாலும்; **பழி ஒரும் கருத்தினால் வரும் சேவகன் அல்லையோ** - பிறர்க்கு வரும் பழியை ஆராய்ந்து அறியும் மனக்கருத்து உள்ள வீரனல்லையோ?; **சேவகர் கடன் ஓராய்** - எனினும் வீரர் தம் கடமையை எண்ணிப் பாராதவனாய் உள்ளாயே; **உங்களை செருத்திண் வாளினால்** - உங்களைப் போர்க்களத்தில் வலிய வாளினால்; **திறத்திறன் அமர்த்துறை சிரம் கொய்து** - துண்டம் துண்டமாகப் போரில் தலையை அறுத்து; **பொருத்தினால் அது பொருந்துமோ** - பொருத்தினால் அது பொருந்துமோ?; **தக்கது புகன்றிலை போல் என்றான்** - நீ தகுதியானதைச் சொல்லவில்லை என்றான் கும்பகருணன்.

மூவுலகுக்கும் ஒப்பற்ற தனி முதல்வனும் பழி ஒருங்கருத்தினால் வரு சேவகனும் ஆன நீ அறுத்த தலையை மீண்டும் பொருத்துதல் போல பேசுகிறாய். தகுதியானதைச் சொல்லவில்லை. என்னை நீ ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லுகிறாயா? என்று கேட்பது உன் பெருமைக்குத் தகுதியன்று என்றவாறு. கொய்ததலை மீண்டும் தலையில் பொருந்தாதது போல் நான் இழந்த மானத்தை இனிப் பெறமுடியாது என்கிறான். ஆவியை விட்டாயினும் மானங்காப்பேன் என்ற கருத்தினன் கும்பகருணன் என்க.

கும்பகருணன் இராமன் - பெரும்போர்

***7600.** என்று, தன் நெடுஞ் சூலத்தை இடக்கையின்*
மாற்றினன்; வலக் கையால்
குன்று நின்றது பேர்த்து எடுத்து, இரு நிலக்
குடர் கவர்ந்தெனக் கொண்டான்,
சென்று விண்ணொடும் பொறியொடும் தீச்செல,
சேவகன் செனி நேரே,
'வென்று தீர்க!' என விட்டனன்; அது வந்து
பட்டது மேல் என்ன,

என்று - என்று சொல்லித்; **தன் நெடுஞ்சூலத்தை இடக்கையின் மாற்றினன்** - தனது வலக்கையில் இருந்த நெடுஞ்சூலத்தை இடக்கைக்கு மாற்றிக் கொண்டு; **வலக்கையால்** - வலது கையினால்; **இருநிலக் குடர் கவர்ந்தென** - பெரிய நிலத்தின் குடலைக் கவர்ந்தாற்போல்; **குன்று நின்றது பேர்த்து எடுத்து** - அருகில் இருந்த குன்றினைப் பெயர்த்து எடுத்து; **கொண்டான்** - கையில் கொண்டவனாய்; **விண்ணொடும் பொறியொடும் தீச்செல சென்று** - வானத்தில் சென்று தீப்பொறியும் தீயும் வெளிப்பட; **சேவகன் செனி நேரே வென்று தீர்க என விட்டனன்** - வீரனாகிய இராமனுடைய தலைக்கு நேராக வெற்றி கொண்டு தீர்க என்று வீசி விட்டான்; **அது வந்து பட்டது மேல் என்ன** -அது வந்து இராமன் மேல் பட்டது என்று எண்ணுமாறு நெருங்க; (தொடரும். குளகம்).

நேரே வென்று தீர்க என விட்டனன். அது வந்து பட்டது மேல் என்ன. அந்த மலை இராமன் மேல் பட்டுவிட்டது. என்று கண்டோர் எண்ணுமாறு நெருங்க, குடர்-கடைப்போலி. செனி - இடைக்குறை (சென்னி-தலை)

7601. ***அனைய குன்று எனும் அசனியை, யாவர்க்கும்***
அறிவு அரும் தனி மேனி
புனையும் நல் நெடு நீறு என நூறிய
புரவலன் பொர வென்று
நினையும் மாத்திரத்து ஒரு கைநின்று ஒரு கையின்
நிமிர்கின்ற நெடு வேலை,
தினையின் மாத்திரை துணிபட, முறை முறை
சிந்தினன், சரம் சிந்தி.

அனைய குன்று எனும் அசனியை - அந்தக் குன்று என்ற பேரிடியை; **யாவர்க்கும் அறிவு அரும் தனிமேனி** - எவர்க்கும் அறிதற்கு அரிய ஒப்பற்ற சிவனது திருமேனியை; **புனையும் நல்நெடு நீறு என நூறிய** - அழகுபடுத்தும் நல்ல சிறந்த திருநீற்றுத்தூளி என்று கூறுமாறு பொடி செய்த; **புரவலன்** - இராமன்; **பொரவென்று** - போர் செய்ய வென்று; **நினையும் மாத்திரத்து ஒருகை நின்று ஒரு கையின் நிமிர்கின்ற நெடுவேலை** - எண்ணும் அளவில் ஒரு கையில் இருந்து மற்றொரு கையில் நிமிர்ந்து தோன்றுகிற நெடிய சூலத்தை; **தினையின் மாத்திரை** - தினைப் பொழுதில்; துணிபட - துண்டுபடுமாறு; **முறை முறை** - போரிட வேண்டிய முறைப்படி; **சரம் சிந்தி சிந்தினன்** - அம்புகளைச் சிந்திச் சிதறினான்.

கும்பகருணன் வீசிய மலையைத் தூளாக்கினான் இராமன். அடுத்த கணத்தில் கும்பகருணன் இடக்கையில் மாற்றிய சூலத்தை வலக்கையில் இராமன் மேல் விட மாற்ற உடனே இராமன் அச்சூலத்தைத் தினையளவு நேரத்தில் துண்டுபடச் செய்தான். அனைத்தும் விரைந்து நிகழ்ந்தது.

7602. ***அண்ணல் வில் கொடுங் கால் விசைத்து***
உகைத்தன,
அலை கடல் வறளாக
உண்ணகிற்பன, உருமையும் சுடுவன,
மேருவை உருவிப் போய்
விண்ணகத்தையும் கடப்பன, பிழைப்பு இலா
மெய்யன, மேல் சேர்ந்த
கண்ணுதல் பெருங் கடவுள்தன் கவசத்தைக்
கடந்தில கதிர் வாளி.

அண்ணல் - பெருமையில் சிறந்த இராமனுடைய; **வில் கொடுங்கால் விசைத்து உகைத்தன** - வில்லினது வளைந்த காலிடத்தில் இருந்து வேகமாகச் செல்லுமாறு விடுத்த; **கதிர் வாளி** - ஒளி பொருந்திய அம்புகள்; **அலை கடல் வறளாக உண்ணகிற்பன** - அலையையுடைய கடல் வறண்டு போகுமாறு நீரைப் பருகும் தன்மை பெற்றனவும்; **உருமையும் சுடுவன** - இடியையும் சுட வல்லனவும்; **மேருவை உருவிப் போய் விண்ணகத்தையும் கடப்பன** - மேரு மலையை ஊடுருவிச் சென்று வானிடத்தையும் கடப்பனவும்; **பிழைப்பு இலா மெய்யன** - தவறில்லாமல் பயனை உண்மையில் விளைவிப்பனவும்; **மேல் சேர்ந்த** - ஆக இருப்பினும் கும்பகருணனது உடல்மீது பொருந்தியுள்ள; **கண்ணுதல் பெருங் கடவுள் தன் கவசத்தைக் கடந்தில** - நெற்றிக் கண்ணனாகிய சிவபிரான் ஈந்த கவசத்தைத் துளைக்க மாட்டாவாயின.

மிக வலிய இராமன் அம்புகள் கும்பகருணன் அணிந்திருந்த கண்ணுதற் பெருங்கடவுள் தன் கவசத்தைத் துளைக்க முடியவில்லை. 330 ஆவது பாடலில் அறிவு அருந்தனிமேனியனாய் குறிக்கப்பட்ட சிவபிரான் இப்பாடலில் கண்ணுதல் பெருங் கடவுள் என்று குறிக்கப்பட்டமை காண்க. தொடர்ந்து வரும் பாடல்களில் (330, 331, 331) சிவபிரான் குறிக்கப்பட்டமை கொண்டு அறிவு அருந்திருமேனி என்ற தொடர் சிவபிரானுக்கு உரியது போல் தோன்றுவதை எண்ணுக.

7603. **தாக்குகின்றன நுழைகில; தலையது,**
தாமரைத் தடங் கண்ணான்
நோக்கி, 'இங்கு இது சங்கரன் கவசம்' என்று
உணர்வுற நுனித்து உன்னி,
ஆக்கி அங்கு அவன் அடு படை தொடுத்து விட்டு
அறுத்தனன்; அது சிந்தி வீக்கு இழந்தது வீழ்ந்தது, வரை சுழல்
விரி சுடர் வீழ்ந்தென்ன.

தாக்குகின்றன - தான் விடுத்த அம்புகள் கவசத்தின் மீது மோதுகின்றன எனினும்; **தலையது நுழைகில** - நுனிகள் கவசத்தினுள் நுழைய மாட்டாதனவான தன்மையை; **தாமரைத் தடங்கண்ணான் நோக்கி** - தாமரைத் தடங்கண்ணன் ஆன இராமன் பார்த்து; **இங்கு இது சங்கரன் கவசம் என்று** - இக்கவசம் சிவன் அளித்தது என்று; **உணர்வுற நுனித்து உன்னி** - உணர்வு தோன்ற அதை நுணுகி எண்ணிப் பார்த்து; **அங்கு அவன் அடு படை ஆக்கி** - அப்போது சிவனது கொல்லும் தன்மையுள்ள அம்பினை வில்லில் பூட்டி; **தொடுத்து விட்டு அறுத்தனன்** - தொடுத்துவிட்டு அழித்தனன்; **அது சிந்தி வீக்கு இழந்தது** - அச்சிவ கவசம் கட்டுக் குலைந்ததாகி; **வரைசூழ் விரிசுடர் வீழ்ந்தென்ன வீழ்ந்தது** - மேருமலையை வலமாக வரும் கதிரவன் வீழ்ந்தது போல் ஒளியுடன் பூமியில் விழுந்தது.

சிவனது கணை பாசுபதக்கணை எனப்படும். சிவகவசத்தை சிவனது கணையால் இராமன் அறுத்தனன்.

acharya.org

7604. ***காந்து வெஞ் சுடர்க் கவசம் அற்று உகுதலும்,***
கண்தொறும் கனல் சிந்தி,
ஏந்து வல் நெடுந் தோள் புடைத்து ஆர்த்து, அங்கு
ஓர்
எழு முனை வயிரப் போர்
வாய்ந்த வல் நெடுந் தண்டு கைப்பற்றினன்;
'வானரப் படை முற்றும்
சாந்து செய்குவனாம்' என முறை முறை
அரைத்தனன். தரையோடும்.

வெஞ்சுடர் காந்து கவசம் - வெப்பமான ஒளியை வெளியிடுகிற கவசம்; **அற்று உகுதலும்** - அறுபட்டுச் சிந்திய அளவில்; **கண் தொறும் கனல் சிந்தி** - தன் இரு கண்களிலும் நெருப்புப் பொறியைச் சிந்தி; **ஏந்து வல்நெடுந் தோள் புடைத்து ஆர்த்து** - ஓங்கிய வலிய நெடிய தோளைத தட்டிப் பேரொலி செய்து; **அங்கு** - அப்போது; **எழுமுனை வயிரப் போர் வாய்ந்த ஓர் வல்நெடுந் தண்டு கைப்பற்றினன்** - இரும்பு முனை உடையதும் உறுதியுடையதும், போர்க்கு வாய்த்ததும் ஒப்பற்றதுமான வலிய நெடிய தண்டாயுதத்தைக் கையில் கொண்டவனாய்; **வானரர் படை முற்றும் சாந்து செய்குவனாம் என** - குரங்குப்படை முழுவதையும் சாந்து போல் ஆக்கி விடுவான் என்று கண்டோர் கருதுமாறு; **முறை முறை தரையோடும் அரைத்தனன்** - முறை முறையாகத் தரையோடும் அரைக்கலானான்.

7605. ***பறப்ப ஆயிரம், படுவன ஆயிரம்,***
பகட்டு எழில் அகல் மார்பம்
திறப்ப ஆயிரம், திரிவன ஆயிரம்,
சென்று புக்கு உருவாது
மறைப்ப ஆயிரம், வருவன ஆயிரம்,
வடிக் கணை என்றாலும்,
பிறப்ப ஆயிடைத் தெழித்துறத் திரிந்தனன்,
கறங்கு எனப் பெருஞ் சாரி.

பறப்ப ஆயிரம் - வானத்தில் பறப்பவை ஆயிரம்; **படுவன ஆயிரம்** - பகைவர் மேல் படுவன ஆயிரம்; **பகட்டு எழில் அகல் மார்பம் திறப்ப ஆயிரம்** - பெருமையும் அழகும் பெற்று அகன்ற மார்பைப் பிளப்பன ஆயிரம்; **திரிவன ஆயிரம்** - பறந்து திரிவன ஆயிரம்; **சென்று புக்கு உருவாது மறைப்ப ஆயிரம்** - பகைவர் உடம்பில் போய் உள் புகுந்து தொளைத்திடாமல் மறைந்தன ஆயிரம்; **வருவன ஆயிரம்** - இராமன் வில்லில் இருந்து வெளிப்பட்டு வருவன ஆயிரம்; **வடிக்கணை என்றாலும்** - கூரிய அம்புகள் என்றாலும்; **பிறப்ப** - வாயிடைப் பேரொலி தோன்ற; **ஆயிடை** - அங்கே; **தெழித்து** - அதட்டிக்கொண்டு; **கறங்கு எனப் பெருஞ்சாரி உறத் திரிந்தனன்** - காற்றாடி போல் பெருஞ்சாரி மிகத் திரிந்தனன் என்க.

இராமன் வடிக்கணை பல்வேறு அழிவுகளைச் செய்தாலும் அதற்கு அஞ்சாது கும்பகருணன் பெருஞ்சாரி திரிந்தனன்.

7606. ***'தண்டு கைத்தலத்து உளதுஎனின், உளதன்று***
தானை' என்று, அது சாயக்
கொண்டல் ஒத்தவன், கொடுங் கணை பத்து ஒரு
தொடையினில் கோத்து எய்தான்;
கண்டம் உற்றது மற்று அது; கருங் கழல்
அரக்கனும், கனன்று, ஆங்கு ஓர் மண்டலச் சுடராம் எனக் கேடகம்
வாங்கினன், வாளோடும்.

தண்டு கைத்தலத்து உனது எனின் - தண்டாயுதம் இவனது கையில் உள்ளதானால்; **தானை உளதன்று என்று** - குரங்குச் சேனை உயிரோடு இருத்தல் முடியாது என்று எண்ணி; **அது சாய** - அந்தத் தண்டு அ ழியுமாறு; **கொண்டல் ஒத்தவன்** - கருமேகத்தை ஒத்த நிறத்தவன் ஆகிய இராமன்; **ஒரு தொடையினில்** - ஒரு தொடுப்பினில்; **கொடுங்கணை பத்துக் கோத்து எய்தான்** - கொடிய அம்புகள் பத்தினை வில்லில் கோத்து எய்தான்; **மற்று அது கண்டம் உற்றது** - அதனால் அந்தத் தண்டாயுதம் துண்டாகி விட்டது; **கருங்கழல் அரக்கனும்** - அதனால் கரிய கழலை அணிந்த அரக்கன் ஆகிய கும்பகருணனும்; **கனன்று** - சினம் கொண்டு; **ஆங்கு** - அப்போது; **ஓர் மண்டலச் சுடராம் என வாளோடும் கேடகம் வாங்கினன்** - ஒப்பற்ற பூமியில் விளங்கும் கதிரவன் என்னுமாறு ஒளியுடை வாளும் கேடகமும் கைக்கொண்டான்.

7607. ***வாள் எடுத்தலும், வானர வீரர்கள்***
மறுகினர், வழிதோறும்
தாள் எடுத்தனர், சமழ்த்தனர்; வானவர்
தலை எடுத்திலர், தாழ்ந்தார்;
'கோள் எடுத்தது, மீள' என்று உரைத்தலும்,
கொற்றவன், 'குன்று ஒத்த
தோள் எடுத்தது துணித்தி' என்று, ஒரு சரம்
துரந்தனன், சுரர் வாழ்த்த.

வாள் எடுத்தலும் - கும்பகருணன் வாள் படையை எடுத்த உடனே; **வானர வீரர்கள் மறுகினர்** - குரங்குப் படை வீரர்கள் மனம் கலங்கி; **வழி தோறும் தாள் எடுத்தனர்** - வழி தோறும் கால் விசைத்து ஓடினர்; **வானவர் சமழ்த்தனர் தலை எடுத்திலர் தாழ்ந்தார்** - தேவர்கள் போர்க்களத்தினராய்த் தலை தூக்க முடியாது தலையைத் தொங்கவிட்டனர்; **கோள் எடுத்தது மீள** - உயிர்க் கொள்ளை தொடங்கியது மீளவும்;

என்று உரைத்தலும் - என்று துணைவர்கள் சொல்லலும்; **கொற்றவன்** - வெற்றி பொருந்திய இராமன்; **எடுத்தது** - வாளை எடுத்ததான; **குன்று ஒத்த தோள் துணித்தி என்று** - குன்று ஒத்த தோளைத் துணிப்பாயாக என்று சொல்லி; **ஒருசரம் சுரர் வாழ்த்த துரந்தனன்** - ஒப்பற்ற அம்பினைத் தேவர்கள் வாழ்த்தச் செலுத்தினான்.

கும்பகருணன் கை அறுபடல்

7608. அலக்கணுற்றது தீவினை; நல்வினை
ஆர்த்து எழுந்தது; வேர்த்துக
கலக்கமுற்றனர், இராக்கதர்--'கால வெங்
கருங் கடல் திரை போலும்
வலக் கை அற்றது, வாளொடும்; கோளுடை
வான மா மதி போலும்;
இலக்கை அற்றது, அவ் இலங்கைக்கும் இராவணன்
தனக்கும்' என்று எழுந்து ஓடி.

தீவினை அலக்க ணுற்றது - தனக்கு உதவும் கும்பகருணன் கை அறப் போவதால் தீவினை துன்பமடைந்தது; **நல்வினை ஆர்த்து எழுந்தது** - நல்வினை மகிழ்ச்சியால் பேரொலி யெழுப்பியது; **கால வெங்கருங்கடல் திரை போலும்** - உகமுடிவுக்காலத்தில் பொங்கி எழுகின்ற கருங்கடலின் அலையைப் போன்ற; **வலக்கை** - வலக்கையானது; **கோளுடை வானமாமதி போலும் வாளொடும் அற்றது** - இராகுவினால் பற்றப்பட்டுக் குறைபடுதலை உடைய வானத்து நில போன்ற வாளோடு அறுபட்டு வீழ்ந்தது; **அவ் இலங்கைக்கும் இராவணன் தனக்கும்** - அதனால் இலங்கைப் பெருநகருக்கும் இராவணனுக்கும்; **இலக்கை அற்றது** - பாதுகாவல் நீங்கியது; **என்று எழுந்து ஓடி** - என்று சொல்லிக்கொண்டு எழுந்து ஓடி; **இராக்கதர் வேர்த்துக் கலக்கமுற்றனர்** - அரக்கர்கள் உடல் வியர்த்து மனம் கலங்கினர்.

தீவினை நல்வினை என்பன "வினைத்தெய்வம்" என்று தொல்காப்பியம் கிளவியாக்கம் கூறும்.

7609. மற்றும், வீரர்கள் உளர் எனற்கு எளிதுஅரோ,
மறத்தொழில் இவன் மாடு
பெற்று நீங்கினர் ஆம் எனின் அல்லது--
பேர் எழில் தோளோடும்
அற்று வீழ்ந்த கை அறாத வெங் கையினால்
எடுத்து, அவன் ஆர்த்து ஓடி
எற்ற, வீழ்ந்தன, எயிறு இளித்து ஓடின
வானரக் குலம் எல்லாம்?

பேர் எழில் தோளோடும் - மிக்கு எழுந்து வளர்ந்த அழகிய தோளுடன்; **அற்று வீழ்ந்த கை** - அறுபட்ட வீழ்ந்த வலக்கையை; **அறாத வெங்கையினால் எடுத்து** - அறுபடாது உள்ள கொடுமையான இடக்கையினால் எடுத்துக்கொண்டு; **அவன் ஆர்த்து ஓடி** - அக்கும்பகருணன் பேரொலி எழுப்பிக் கொண்டு ஓடி; **எற்ற எயிறு இளித்து ஓடின** - அடித்ததனால் பல்லை இளித்துக் கொண்டு ஓடின; **வானரக் குலமெல்லாம்** - **குரங்குக் கூட்டங்கள் எல்லாம்; வீழ்ந்தன** - உயிரொழிந்து வீழ்ந்தன; **மறத்தொழில் இவன் மாடு பெற்று நீங்கினர் ஆம்** - இவ்வாறு வீரப் போரிட்ட இவனிடத்து வீரத்தை இரந்து பெற்றவர்கள் ஆம்; **எனின் அல்லது** - தவிரப் பிறர்; **மற்றும் வீரர்கள் உளர் எனற்கு எளிதரோ** - வீரர்களாக வேறு பிறந்தவர் உளர் என்று சொல்லுதல் எளிமையானதோ அன்று.

வலக்கையை இடக்கையால் எடுத்துக் கும்பகருணன் விளைவித்த வீரச் செயலின் சிறப்பை இப்பாடலின் பின்னிரு வரிகள் விளக்குகின்றன. இவனிடம் வீரத்தை இரந்து பெற்றவர்கள் வேண்டுமானால் வீரர்களாக இருக்கலாமே அன்றிப் பிறர் இவனைக் காட்டிலும் சிறந்த வீரர் என்றுரைத்தல் எளிமையான செயலன்று என்றவாறு.

7610. வள்ளல் காத்து உடன் நிற்கவும், வானரத்
தானையை மறக் கூற்றம்
கொள்ளை கொண்டிட, பண்டையின் மும்மடி
குமைக்கின்ற படி நோக்கி,
'வெள்ளம் இன்றொடும் வீந்துறும்' என்பதோர்
விம்மலுற்று உயிர் வெம்ப,
உள்ள கையினும் அற்ற வெங் கரத்தையே
அஞ்சின, உலகு எல்லாம்.

வள்ளல் காத்து உடன் நிற்கவும் - வள்ளல் தன்மை உள்ள இராமன் சேனையைக் காத்து உடன் இருக்கவும்; **வானரத் தானையை** - குரங்குச் சேனையை; **மறக்கூற்றம் கொள்ளை கொண்டிட** - வலிமை உடைய யமன் கொள்ளை கொள்ளும்படி; **பண்டையின் மும்மடி குமைக்கின்ற படி நோக்கி** - முன்பு அழித்ததை விட மூன்று மடங்கு அழிக்கின்ற தன்மையைப் பார்த்து; **உலகு எல்லாம்** - உலகோர் எல்லாம்; **வெள்ளம் இன்றொடும் வீந்துறும் என்பதோர் விம்மலுற்று** - குரங்கு வெள்ளமானது இன்றே அழிந்து போய்விடும் என்று கருதுவதால் துன்பத்தைக் கொண்டு; **உயிர் வெம்ப** - உயிர் துடிக்க; **உள்ள கையிலும் அற்ற வெங்கரத்தையே அஞ்சின** - அற்றுப் போகாமல் உள்ள கையினும், அற்றுப் போன கொடிய கரத்தைக் கண்டே பயந்தனர்.

இடக்கையால் அற்ற வலக்கையை எடுத்து மோதி அடித்து அழிப்பதால அற்றகைக்கு உலகு அஞ்சின என்ற நயம் காண்க.

7611. **மாறு வானரப் பெருங் கடல் ஓட, தன்**
தோள்நின்று வார் சோரி
ஆறு விண் தொடும் பிணம் சுமந்து ஓட, மேல்
அமரரும் இரிந்து ஓட,
கூறு கூறு பட்டு இலங்கையும் விலங்கலும்
பறவையும் குலைந்து ஓட,
ஏறு சேவகன்மேல் எழுந்து ஓடினன்,
மழைக் குலம் இரிந்து ஓட.

மாறு வானரப் பெருங்கடல் ஓட - பகையாக உள்ள வானரப் பெரும் படையாகிய கடல் நிலை கெட்டு ஓட; **தன் தோள் நின்று வார் சோரி ஆறு** - தன் தோளில் இருந்து வடிகின்ற குருதியாகிய ஆறு; **விண்தொடும் பிணம் சுமந்து ஓட** - விண்ணைத் தொடுமளவு போர்க்களத்தில் குவிந்துள்ள பிணங்களைச் சுமந்து கொண்டு ஓட; **மேல் அமரரும் இரிந்து ஓட** - வானத்தில் உள்ள தேவர்களும் நிலை கெட்டு ஓட; **இலங்கையும் விலங்கலும் பறவையும் கூறு கூறுபட்டு குலைந்து ஓட** - இலங்கை நகரும் அங்குள்ள மலைகளும் பறவை முதலிய உயிரினங்களும் குருதி ஆற்றின் வேகத்தால் பலவகையாகப் பிரிந்து நிலைகுலைந்து ஓட; **மழைக்குலம் இரிந்தோட** - மேகக் கூட்டம் நிலை கெட்டு ஓட; **ஏறு சேவகன் மேல் எழுந்து ஓடினன்** - சிங்கவேறு போன்ற இராமன் மேல் எழுந்தோடினன் கும்பகருணன் என்க.

7612. **'ஈற்றுக் கையையும் இக் கணத்து அரிதி' என்று**
இமையவர் தொழுது ஏத்த,
தோற்றுக் கையகன்று ஒழிந்தவன் நாள்அவை
தொலையவும், தோன்றாத
கூற்றுக்கு ஐயமும் அச்சமும் கெட, நெடுங்
கொற்றவன் கொலை அம்பால்
வேற்றுக் கையையும் வேலையில் இட்டனன்,
வேறும் ஓர் அணை மான.

ஈற்றுக் கையையும் இக்கணத்து அரிதி என்று - மற்றொரு கையையும் இப்பொழுதே அரிந்திடுவாய் என்று; **இமையவர் தொழுது ஏத்த** - தேவர்கள் கைதொழுது துதிக்க; **தோற்றுக் கையகன்று ஒழிந்தவன்** - இராமனுக்கு முன் வலி தோற்று வலக்கை நீங்கி ஒழிந்தவனாகிய கும்பகருணனுடைய; **நாள் அவை தொலையவும்** - வாழ்நாள்கள் கெடுமாறும்; **தோன்றாத கூற்றுக்கு ஐயமும் அச்சமும் கெட** - இதுவரை அரக்கர் கண்முன் தோன்றியிராத யமனுக்கு ஐயமும் அதனால் வரும் அச்சமும் நீங்குமாறும்; **நெடுங்கொற்றவன்** - மிக்க வெற்றிக்குரிய இராமன்; **கொலை அம்பால்** - கொல்லும் தன்மை உள்ள தன் அம்பால்; **வேற்றுக்**

கையையும் - மற்றொரு கையையும்; **வேறும் ஓர் அணை மான வேலையில் இட்டனன்** - வேறு அணையென்று தோன்றுமாறு கடலில் இட்டனன்.

ஈற்றுக்கை-மற்றொருகை (இடக்கை) கையகன்று செயலற்று எனினுமாம். வேறும் ஓர் அணை மான-முன்பு கட்டிய சேது அணை இப்போது இட்ட கும்பகருணனின் இடக்கை வேறு ஓரணை என்றார்.

7613. சந்திரப் பெருந் தூணொடுஞ் சார்த்தியது,
அதில் ஒன்றும் தவறு ஆகாது,
அந்தரத்தவர் அலை கடல் அமுது எழக்
கடைவுறும் அந் நாளில்,
சுந்தரத் தடந் தோள் வளை மாசுணம்
சுற்றிய தொழில் காட்ட,
மந்தரத்தையும் கடுத்தது,--மற்று அவன்
மணி அணி வயிரத் தோள்.

சுந்தரத் தடந் தோள்வளை - அழகிய பெரிய தோளில் அணிந்த வளையானது; **மாசுணம் சுற்றிய தொழில் காட்ட** - பாம்பு சுற்றிய தன்மையைத் தோற்றுவிக்க; **மற்று அவன் மணி அணி வயிரத் தோள்** - அந்தக் கும்பகருணனுடைய மணி பதித்த அணிகலன்களை அணிந்த வயிரத் தோள்கள்; **சந்திரப் பெருந் தூணொடுஞ் சார்த்தியது** - சந்திரனாகிய பெரிய தூணோடு சார்த்தியதாய்; **அதில் ஒன்றும் தவறு ஆகாது** - கடைகின்ற அந்த மத்தின் தன்மையில் குறைவு படாததாய்; **அந்தரத்தவர் அலைகடல் அமுது எழக்** - தேவர்கள் அலைகளை உடைய பாற்கடலில் அமுது தோன்றுமாறு; **கடைவுறும் அந்நாளில்** - கிடைகின்ற அந்நாளில்; **மந்தரத்தையும் கடுத்தது** - மந்தர மலையையும் ஒத்தது.

தோள்வளையுடன் கடலில் வீழ்ந்த கும்பகருணனது கை பாற்கடலில் நடப்பட்டு வாசுகி என்ற பாம்பு சுற்றிய மந்தரமலை போல் தோன்றியது. சந்திரப் பெருந்தூணோடு சேர்த்தியது. மந்தரத்தையும் கடுத்தது என்று இயையும். சந்திரப் பெருந்தூணோடு சார்த்தியது என்பது கடல் கடைந்த காலத்து மந்தரத்துக்கு இயற்கை அடைமொழி. மாசுணம்-பாம்பு.

7614. சிவண வண்ண வான் கருங் கடல் கொடு வந்த
செயலினும், செறி தாரை
சுவண வண்ண வெஞ் சிறையுடைக் கடு விசை
முடுகிய தொழிலானும்,
அவண அண்ணலது ஏவலின் இயற்றிய
அமைவினும், அயில் வாளி

உவண அண்ணலை ஒத்தது; மந்தரம்
ஒத்தது, அவ் உயர் பொன் தோள்.

சிவண வண்ண வான் கருங்கடல் கொடு வந்த செயலினும் - தனக்குத்தானே ஒத்த நிறமுடைய அழகிய பெரிய கடலில் கொண்டு சேர்த்த செயலாலும்; **செறி தாரை சுவண வண்ண வெஞ்சிறை உடைக் கடுவிசை முடுகிய தொழிலானும்** - நெருங்கிய ஒளித்தொகுதியாகிய பொன்னிறத்தைக் கொண்ட விரும்பத்தக்க சிறகுடன் மிக்க விரைவுடன் விரைந்து சென்ற செயலாலும்; **அவண அண்ணலது ஏவலின் இயற்றிய அமைவினும்** - அவ்விடத்து இராமபிரானது கட்டளைப்படி தொழில் செய்த தன்மையினாலும்; **அயில்வாளி உவண அண்ணலை ஒத்தது** - இராமபிரானது கூர்மையான அம்பு கருடனை ஒத்தது; **அவ் உயர் பொன் தோள் மந்தரம் ஒத்தது** - அக்கும்பகருணனுடைய உயர்ந்த அழகிய தோள் மந்தர மலையை ஒத்தது.

கடலில் சேர்த்த செயலாலும், பொன்னிறம் கொண்ட சிறகுடன் விரைந்து சென்ற தன்மையாலும், இராமனது கட்டளைப்படி தொழில் பட்ட தன்மையாலும் வாளி கருடனை ஒத்தது கும்பகருணன் தோள் மந்தரம் ஒத்தது என்க. உவண அண்ணல்- கருடன். திருமால் பாற்கடலைக் கடைதற் பொருட்டு கருடனை அனுப்பி மந்தர மலையைக் கொணரச் செய்ததாக ஒரு வரலாறு உண்டு. என்பது இச்செய்யுளால் புலனாகிறது, மகாபாரதத்தில் திருமாலின் கட்டளையால் அநந்தன் என்னும் நாகராசன் மந்தர மலையைப் பெயர்த்துத் தந்ததால் தேவர்கள் பாற்கடலைக் கடைந்தனர் என்ற செய்தி காணப்படுகிறது. சுவண வண்ணம் - பொன் வண்ணம்.

கும்பகருணன் கால்களை இழத்தல்

7615. **பழக்க நாள் வரும் மேருவை உள்ளுறத்**
தொளைத்து, ஒரு பணை ஆக்கி,
வழக்கினால் உலகு அளந்தவன் அமைத்தது ஓர்
வான் குணில் வலத்து ஏந்தி,
முழக்கினாலென, முழங்கு பேர் ஆர்ப்பினான்,
வானர முந்நீரை
உழக்கினான், தசை தோல் எலும்பு எனும் இவை
குருதியொடு ஒன்றாக.

பழக்க நாள் வரும் மேருவை - வழக்கமாகச் சூரியன் வலமாக வரும் மேருமலையை; **உள்ளுறத் தொளைத்து ஒரு பணை ஆக்கி** - உள்ளே பொருத்தமாக துளைத்து ஒருமுரசம் செய்து; **வழக்கினால் உலகு அளந்தவன்** - முறைமையினால் உலகை அளந்தவனான திரிவிக்கிரம அவதாரமாகிய கடவுள்; **அமைத்தது ஓர்வான் குணில் வலத்து ஏந்தி** - அமைத்ததாகிய பெரிய குறுந்தடி ஒன்றை வலக்கையில் ஏந்தி; **முழக்கினாலென முழங்கு பேர் ஆர்ப்பினான்** - அடித்து முழக்கியதை ஒத்த பேர் ஒலியைச் செய்தவன் ஆகிய கும்பகருணன்; **தசை, தோல், எலும்பு எனும் இவை**

குருதியொடு ஒன்றாக - தசை, தோல் எலும்பு என்னும் இவை குருதியோடு சேர்ந்து ஒன்றுபடும்படி; **வானர முந்நீரை உழக்கினான்** - வானரப் படையாகிய கடலைக் கலக்கினான்.

இப்பாடலில் முதல் மூன்று அடிகளில் கும்பகருணன் செய்த பேரொலியை மேருமலையை உள் துளைத்துச் செய்த முரசத்தைத் திரிவிக்கிரமக் கடவுள் அமைத்த குணிலால் அடித்தால் ஏற்படும் ஒலிக்கு உவமை கூறினார்.

7616. **நிலத்த கால், கனல், புனல், விசும்பு, இவை முற்றும்**
நிருதனது உரு ஆகி,
கொலத் தகாதது ஓர் வடிவு கொண்டாலென
உயிர்களைக் குடிப்பானை,
சலத்த காலனை, தறுகணர்க்கு அரசனை,
தருக்கினின் பெரியானை,
வலத்த காலையும், வடித்த வெங் கணையினால்
தடிந்தனன்--தனு வல்லான்.

நிலத்த கால், கனல், புனல் விசும்பு இவை முற்றும் - நிலத்தொடு காற்று, நெருப்பு, நீர் ஆகாயம் என்கிற இவை முழுவதும்; **நிருதனது உரு ஆகி** - அரக்கனது வடிவம் பெற்று; **கொலத் தகாதது ஓர் வடிவு கொண்டாலென** - கொல்ல முடியாத ஒரு உருவைக் கொண்டது போலத் தோன்றி; **உயிர்களைக் குடிப்பானை** - உயிர்களை அழிப்பவனும்; **சலத்த காலனை** - சினம் கொண்ட யமன் போன்றவனும்; **தறுகணர்க்கு அரசனை** - அஞ்சாமையுடையோர்க்கு அரசன் போன்றவனும்; **தருக்கினில் பெரியானை** - செருக்கினில் மிக்கவனும் ஆகிய கும்பகருணனது, **வலத்த காலையும்** -வலது காலையும்; **வடித்த வெங்கணையினால்** - கூரிய கொடிய அம்பினால்; **தனுவல்லான் தடிந்தனன்** - வில்லாளியான இராமன் அறுத்து வீழ்த்தினான்.

நிலம் நீர் தீ வளி வான் என்னும் ஐந்தும் கலந்து மயக்கம் இவ்வுலகமும் உலகில் வாழும் உயிரினங்களின் உடலும் என்பது நூலோர் கருத்து. கும்பகருணனுடைய உடல் இவ்வுலகில் உள்ள பஞ்சபூதங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றாகத் திரட்டிச் செய்தது போல் உள்ளதென்று முதலடியில் கூறுகிறார். பெரியானை - வலத்தகாலை தடிந்தனன் பெரியானது காலை வெட்டினான் என்றோ பெரியானைக் காலின் கண் வெட்டினான் என்றோ மாற்றிப் பொருள் கொள்க.

7617. **பந்தி பந்தியின் பற் குலம் மீன் குலம்**
பாகுபாடு உற, பாகத்து
இந்து வெள் எயிறு இமைத்திட, குருதி யாறு
ஒழுக்கல் கொண்டு எழு செக்கர்
அந்தி வந்தென, அகல் நெடு வாய் விரித்து,
அடி ஒன்று கடிது ஒட்டி, குந்தி வந்தனன், நெடு நிலம் குழி பட,

குரை கடல் கோத்து ஏற.

பந்தி பந்தியின் பற்குலம் மீன்குலம் பாகுபாடு உற - வரிசை வரிசையாக உள்ள பற்களின் கூட்டம் நட்சத்திரக் கூட்டம் போல் பாகுபாடு உற்று விளங்க; **பாகத்து இந்து வெள் எயிறு இமைத்திட** - அதனிடையே பிறைச் சந்திரன் போல் நீண்ட கோரைப் பல் விளங்கித் தோன்ற; **குருதியாறு ஒழுக்கல் கொண்டு எழு செக்கர் அந்தி வந்தென** - குருதியாற்று ஒழுக்கினால் எழுகின்ற செம்மை செவ்வானத்தை உடைய அந்திப் பொழுது வந்தது போல் தோன்ற **அகல் நெடு வாய் விரித்து** - தன் அகன்ற பெரிய வாயை விரித்துக்கொண்டு; **நெடுநிலம் குழிபட** - நெடிய நிலம் குழிபட; **குரை கடல் கோத்து ஏற** - அதனால் ஒலிக்கின்ற கடல் நீர் நிலத்தின் மீது பரவ; **அடி ஒன்று கடிது ஒட்டி குந்தி வந்தனன்** - ஒற்றைக் காலடி மேல் எழுந்து வலிமையாகப் பூமியில் பொருந்துமாறு நொண்டிக் கொண்டு போரிட வந்தான்.

**7618. மாறு கால் இன்றி வானுற நிமிர்ந்து, மாடு
உள எலாம் வளைத்து ஏந்தி,
சூறை மாருதம் ஆம் எனச் சுழித்து, மேல்
தொடர்கின்ற தொழிலானை,
ஏறு சேவகன், எரி முகப் பகழியால்,
இரு நிலம் பொறை நீங்க,
வேறு காலையும் துணித்தனன், அறத்தொடு
வேதங்கள் கூத்தாட.**

மாறுகால் இன்றி - மற்றொரு கால் இல்லாமல்; **வானுற நிமிர்ந்து** - வானத்தைப் பொருந்துமாறு ஓங்கி; **மாடு உள எலாம்** - பக்கத்தில் உள்ளவைகளை எல்லாம்; **வளைத்து ஏந்தி** - நாவால் வளைத்துக் கடித்து ஏந்திய வண்ணம்; **சூறை மாருதம் ஆம் என** - கடுங்காற்று ஆகும் என்று கண்டோர் கூறுமாறு; **சுழித்து மேல்** - வட்டமிட்டு மேல்; **தொடர்கின்ற தொழிலானை** - கொல்லும் தொழிலைத் தொடர்கின்ற கும்பகருணனை; **ஏறு சேவகன்** - ஆண் சிங்கம் போன்றவனாகிய இராமன்; **எரிமுகப் பகழியால்** - நெருப்பை நுனியில் கொண்ட அம்பால்; **இருநிலம் பொறை நீங்க** - பெரிய நிலத்தின் பாரம் குறையும்படி; **அறத்தொடு வேதங்கள் கூத்தாட** - அறக்கடவுளும் வேதங்களும் கூத்தாட; **வேறு காலையும் துணித்தனன்** - மற்றொரு காலையும் துணித்தனன்.

**7619. கை இரண்டொடு கால்களும் துணிந்தன;
கரு வரை பொருவும் தன்
மெய் இரண்டு நூறாயிரம் பகழியால்
வெரிந் உறத் தொளை போய;
செய்ய கண் பொழி தீச் சிகை இரு மடி**

சிறந்தன; தெழிப்போடும்,
வய்யம் வானிடை மழையினும் பெருத்தது,
வளர்ந்தது, பெருஞ் சீற்றம்.

கை இரண்டொடு கால்களும் துணிந்தன - கை இரண்டுடனே கால்கள் இரண்டும் துண்டுபட்டன; **கருவரை பொருவும் தன் மெய்** - தன்னுடைய பெரிய மலையை ஒத்த உடல்; - **இரண்டு நூறாயிரம் பகழியால்** - இருநூறு ஆயிரம் அம்புகளால்; **வெரிந் உறத் தொளை போய** - முதுகுவரை மிகுதியாகத் துளையாக்கியது; **செய்ய கண்பொழி தீச்சிகை** - சிவந்த கண்களில் இருந்து நெருப்பு அனல்; **இருமடி சிறந்தன** - இரண்டு மடங்கு மிக்கது; பெருஞ் சீற்றம் - மிக்க சினம்; **தெழிப்போடும்** - பேரொலியோடு; **வய்யம் வானிடை மழையினும் பெருத்தது வளர்ந்தது** - நில உலகில் வானத்திடையில் தோன்றும் இடியொலி போல் மிக்கு வளர்ந்தது.

வையம்-வய்யம்-போலி.

கும்பகருணன் மலைகளைக் கவ்வி வானரங்களை அழித்தல்

7620. பாதம் கைகளோடு இழந்தனன், படியிடை
இருந்து, தன் பகு வாயால்,
காதம் நீளிய மலைகளைக் கடித்து இறுத்து
எடுத்து, வெங் கனல் பொங்கி,
மீது மீது தன் அகத்து எழு காற்றினால்
விசைகொடு திசை செல்ல
ஊத ஊதப்பட்டு, உலந்தன வானரம்,

உருமின் வீழ் உயிர் என்ன, **பாதம் கைகளோடு இழந்தனன்** - கால்களையும் கைகளையும் இழந்தவனாகிய கும்பகருணன்; **வெங்கனல் பொங்கி** - கொடுஞ் சீற்றம் மிக்கு; **படியிடை இருந்து** - நிலத்திடத்திருந்து; **தன் பகுவாயால்** - தன் பிளந்த பெரிய வாயினால்; **காதம் நீளிய மலைகளை** - காதத்தளவு நீண்டு கிடக்கும் மலைகளை; **கடித்து இறுத்து எடுத்து** - கடித்து ஒடித்து எடுத்து; **மீது மீது தன் அகத்து எழு காற்றினால்** - மேலும் மேலும் தன் உள்ளிருந்து எழும் பெருமூச்சாகிய காற்றினால்; **விசை கொடு திசை செல்ல** - விரைவு கொண்டு திசைகளில் செல்லுமாறு; **ஊத ஊதப்பட்டு** - ஊதுந்தொறும் ஊதுந்தொறும் அக்காற்றினால்; **வானரம் உருமின் வீழ் உயிர் என்ன உலந்தன** - குரங்குப்படை இடியினால் உயிரொழியும் உயிரினம் போல உயிரொழிந்தன.

7621. தீயினால் செய்த கண்ணுடையான், நெடும்
சிகையினால் திசை தீய

வேயினால் திணி வெற்பு ஒன்று நாவினால்
விசும்புற வளைத்து ஏந்தி,
பேயின் ஆர்ப்புடைப் பெருங் களம் எரிந்து எழ,
பிலம் திறந்தது போலும்
வாயினால் செல, வீசினன்; வள்ளலும்
மலர்க் கரம் விதிர்ப்புற்றான்.

தீயினால் செய்த கண்ணுடையான் - தீயினால் செய்யப்பட்டாற் போன்ற சினத்தால் சிவந்த கண்களை உடையவனான கும்பகருணன்; **நெடுஞ் சிகையினால் திசை தீய** - தன்னிடம் இருந்து எவும் நெடிய நெருப்பு அனலால் திசைகள் எல்லாம் கருக; **வேயினால் திணி வெற்பு ஒன்று** - மூங்கில்களால் நெருங்கிய மலை ஒன்றினை; **நாவினால் விசும்புற வளைத்து ஏந்தி** - நாவினால் வானத்தைப் பொருந்த வளைத்து எடுத்து; **பேயின் ஆர்ப்புடை பெருங்களம் எரிந்து எழ** - பேய்களின் பேரொலி கொண்ட பெரிய போர்க்களம் எரிந்து விழுமாறு; **பிலம் திறந்தது போலும் வாயினால்** - குகை திறந்தது போல் உள்ள வாயினால்; **செல வீசினான்** - பெருந்தொலைவு வீசி எறிந்தான்; **வள்ளலும் மலர்க்கரம் விதிர்ப்புற்றான்** - அதுகண்ட வள்ளலாம் இராமனும் தாமரை மலர் போன்ற கை வியப்பால் அசையப் பெற்றான்.

உள் உணர்வு தோன்றிய கும்பகருணன் உரை

7622. **'அய்யன் வில் தொழிற்கு ஆயிரம் இராவணர்**
அமைவிலர்; அந்தோ! யான்
கய்யும் கால்களும் இழந்தனென்; வேறு இனி
உதவல் ஆம் துணை காணேன்;
மய்யல் நோய்கொடு முடிந்தவன் நாள் என்று,
வரம்பு இன்றி வாழ்ந்தானுக்கு
உய்யுமாறு அரிது' என்று, தன் உள்ளத்தின்
உணர்ந்து, ஒரு துயருற்றான்.

அய்யன் வில் தொழிற்கு - பெருமையில் சிறந்த இராமனது வில் தொழில் ஆற்றலுக்கு; **ஆயிரம் இராவணர் அமைவிலர்** - ஆயிரம் இராவணர் இருந்தாலும் எதிர்க்கும் வலிமை அமையாதவர் ஆவர்; **அந்தோ யான் கய்யும் கால்களும் இழந்தனென்** - ஐயோ நான் கையையும் காலையும் இழந்து விட்டேன்; **வேறு இனி உதவ லாம் துணை காணேன்** - இனி வேறு உதவக்கூடிய வகையையும் காண்கிலேன்; **மய்யல் நோய் கொடு முடிந்தவன்** - ஆசையாகிய நோயினால் இராவணன் முடிந்தனன்; **நாள் என்று வரம்பு இன்றி வாழ்ந்தானுக்கு** - வாழ்நாள் என்று எல்லையில்லாமல் வாழ்ந்த அவன்; **உய்யுமாறு அரிது** - இனிமேல் உயிர் பிழைத்து இருத்தல் இல்லை; **என்று தன் உள்ளத்தின் உணர்ந்து** - என்று தன் உள்ளத்தில் அறிந்து; **ஒரு துயருற்றான்** - ஒப்பற்ற மனத்துன்பம் அடைந்தான்.

இப்பாடல் தன் கையும் காலும் இழந்த கும்பகருணனின் மனச் செம்மையையும் பாசப் பெருஞ் சிறப்பையும் காட்டுகிறது. தன் துன்பத்துக்கு வருந்தாது தமையனுக்கு உதவும் வழி எதுவும் இல்லையே என்றும், அவன் உய்யுமாறு அரிது என்றும் எண்ணி வருந்துகிற கும்பகருணன் 'அன்புடையர் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு' என்ற குறளுக்கு இலக்கணமாக வாழ்ந்தவன். பொன்றுவன் என்று சொல்லி வந்த செம்மல் சாவின் விளிம்பிலே நின்ற போதும் பாசப் பெருங்கடலில் தத்தளித்த பெருஞ்செம்மலாய் உயர்ந்து ஓங்கி நிற்பதை ஓர்க. வீர விளிம்பின் விளிம்பில் இராமனைப் பாராட்டி பாசப்பிணைப்பில் அண்ணனை நினைத்து அவலிக்கிறான்.

கொச்சகக் கலிப்பா

7623. ***சிந்துரச் செம் பசுங் குருதி திசைகள்தொறும் திரை ஆறா,***
எந்திரத் தேர், கரி, பரி, ஆள், ஈர்த்து ஓடப் பார்த்திருந்த
கந்தரப் பொன்-கிரி ஆண்மைக் களிறு அனையான், கண் நின்ற
சுந்தரப் பொன்-தோளானை முகம் நோக்கி, இவை சொன்னான்;

சிந்துரச் செம் பசுங்குருதி - சிந்துரப் பொடி போன்ற புதிய பசிய குருதி; **திசைகள் தொறும் திரை ஆறா** - திசைகள் தோறும் அலைகளை உடைய ஆறாக ஓடி; **எந்திரத் தேர் கரி பரி ஆள்** - பொறிகள் அமைந்த தேர்களையும் யானைகளையும், குதிரைகளையும் வீரர்களையும்; **ஈர்த்து ஓடப் பார்த்திருந்த** - இழுத்துக் கொண்டு செல்வதைப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்த; **கந்தரம் பொன்கிரி** - தலையை உடைய பொன்கிரியையும்; **ஆண்மைக் களிறு அனையான்** - வீரம் பொருந்திய களிற்றையும் ஒத்தவனான கும்பகருணன்; **கண் நின்ற** - தன் கண் எதிரில் நின்ற; **சுந்தரப் பொன் தோளானை** - மிக அழகிய தோளினை உடைய இராமனது; **முகம் நோக்கி இவை சொன்னான்** - முகத்தைப் பார்த்து இச்சொற்களைக் கூறினான்.

7624. ***'புக்கு அடைந்த புறவு ஒன்றின் பொருட்டாகத் துலை புக்க***
மைக் கடங் கார் மத யானை வாள் வேந்தன் வழி வந்தீர்!
இக் கடன்கள் உடையீர்! நீர் எம் வினை தீர்த்து, உம்முடைய
கைக்கு அடைந்தான் உயிர் காக்கக் கடவீர், என் கடைக்கூட்டால்.

புக்கு அடைந்த புறவு ஒன்றின் பொருட்டாக - தன்னைச் சரணாகதி அடைந்த புறா ஒன்றின் பொருட்டாக; **துலை புக்க** - தராசுத் தட்டில் ஏறிய; **மைக்கடங்கார் மதயானை வாள் வேந்தன் வழிவந்தீர்** - கருமையான மதநீரை மேகம் போல் பொழிகின்ற வாள் படையுடைய சிபி மன்னனது கால்வழி வந்தவரே!; **இக்கடன்கள் உடையீர்** - நீங்கள் அச்சிபி போல் அன்புக் கடன்களும் உடையீர்; **நீர் எம்வினை தீர்த்து** - நீர் எங்களது உறவினால் உண்டான தீவினைகளைத் தீர்த்து; **உம்முடைய கைக்கு அடைந்தான்** - உம்முடைய கையில் அடைக்கலம் அடைந்தவனாகிய வீடணனது; **உயிர் காக்கக் கடவீர்** - உயிரைப் பாதுகாக்கக் கடவீர்; **என் கடைக்கூட்டால்** - இது என் கடைசி விருப்பமாகும்.

அண்ணனுக்கு உதவலாம் வழிவகை இல்லை என்றும் இனி அவன் உய்யுமாறு அரிது என்னும் உணர்ந்த கும்பகருணனின உடன்பிறப்புப் பாசம் தம்பியைக் காப்பாற்ற முற்படுகிறது. தன் குலம் தழைக்கவும், கையினால் எள்நீர் நல்கவும் தம்பியாவது உயிர் வாழ வேண்டும் என்று எண்ணிய கும்பகருணன் தன் இறுதி விருப்பமாக அதை வெளியிடுகிறான். தனக்கு என வாழப் பிறர்க்கு உரிய வாழ்வினன் அல்லவா அவன்?

7625. **'நீதியால் வந்தது ஒரு நெடுந் தரும நெறி அல்லால்,**
சாதியால் வந்த சிறு நெறி அறியான், என் தம்பி;
ஆதியாய்! உனை அடைந்தான்; அரசர்
உருக்கொண்டு அமைந்த
வேதியா! இன்னம் உனக்கு அடைக்கலம் யான்
வேண்டினேன்.

ஆதியாய் - முழுமுதலே!; **அரசர் உருக்கொண்டு அமைந்த வேதியா** - உலகில் அரசர் வடிவு கொண்டு வந்து வேதங்களால் புகழப்படுகின்றவனே; **நீதியால் வந்தது ஒரு நெடுந்தரும நெறி அல்லால்** - நீதிமுறைப்படி அமைந்து வந்த சிறந்த அற நெறி அல்லாது; **சாதியால் வந்த சிறுநெறி அறியான்** - சாதிப் பிறப்பினால் உண்டான அறமற்ற நெறியை அறியாதவனாகிய; **என் தம்பி** - எனக்குத் தம்பியாகிய வீடணன்; **உனை அடைந்தான்** - உன்னை அடைக்கலமாக அடைந்தான்; **இன்னம் உனக்கு அடைக்கலம் யான் வேண்டினேன்** - மீண்டும் அவனை உனக்கு அடைக்கலப் பொருளாகக் கொண்டு காத்தலை யான் வேண்டினேன்.

7626. **'வெல்லுமா நினைக்கின்ற வேல் அரக்கன்,**
வேரோடும்
கல்லுமா முயல்கின்றான், இவன்" என்னும்
கறுவுடையான்;
ஒல்லுமாறு இயலுமேல், உடன்பிறப்பின் பயன் ஓரான்;
கொல்லுமால், அவன் இவனை; குறிக்கோடி,
கோடாதாய்!

கோடாதாய் - *நீதிநெறி தவறாதவனே;* ***வெல்லுமா நினைக்கின்ற வேல் அரக்கன்*** - *வெல்லுமாறு எண்ணுகின்ற வேல் படையை உடையவனாகிய இராவணன்;* ***இவன் வேரோடும் கல்லுமா முயல்கின்றான் என்னும்*** - *இவ்வீடணன் தன்னை அடியோடு அழிக்க முயல்கின்றான் என்னும்;* ***கறுவுடையான்*** - *உள்ளடங்கிய வஞ்சம் உடையான்;* ***ஒல்லுமாறு இயலுமேல்*** - *வாய்ப்பு நேருமானால்;* ***அவன் இவனை*** - *அந்த இராவணன் இந்த வீடணனை;* ***உடன் பிறப்பின் பயன் ஓரான் கொல்லுமால்*** - *உடன் பிறப்புப் பாசத்தின் பயனை உணராதவனாய்க் கொல்லுவான்;* ***குறிக்கோடி*** - *இதனை மனதில் கொள்.*

உடன்பிறப்பின் பயன் ஓரான் என்ற தொடர் கும்பகருணன் உடன்பிறப்பின் தன்மையை உணர்ந்தவன் என்பதைக் காட்டுகிறது. இப்பிறவியில் உடன்பிறந்தவர் அடுத்த பிறவியில் உடன்பிறந்தவர் ஆகப் பிறக்க வேண்டிய நியதியில்லை ஆகையால் இவ்வாறு குறிப்பிட்டான் என்க. கல்லுதல் - அழித்தல். கறு - உள்ளடக்கிய வஞ்சம். செயிர்ப்பு என்றார் பிறரும். ஒல்லுமாறு இயலுமேல்-வாய்ப்பு நேருமானால்.

7627. ***'தம்பி என நினைந்து, இரங்கித் தவிரான், அத்***
தகவு இல்லான்;
நம்பி! இவன்தனைக் காணின் கொல்லும்; இறை
நல்கானால்;
உம்பியைத்தான், உன்னைத்தான், அனுமனைத்தான்,
ஒரு பொழுதும்
எம்பி பிரியானாக அருளுதி; யான் வேண்டினேன்.

நம்பி - *ஆடவரில் சிறந்தவனே!;* ***அத்தகவு இல்லான்*** - *அந்த நற்குணமில்லாதவனாகிய இராவணன்;* ***தம்பி என நினைந்து இரங்கித் தவிரான்*** - *வீடணன் தம்பி ஆயிற்றே என்று எண்ணி இரக்கம் கொண்டு உயிரோடு விட்டிடான்;* ***இவன்தனைக் காணின் கொல்லும்*** - *இவனைக் கண் எதிரே கண்டால் கொல்லுவான்;* ***இறை நல்கானால்*** - *சிறிது கூட அருள் செய்ய மாட்டான்;* ***உம்பியைத்தான்*** - *ஆகவே உன் தம்பியையும்;* ***உன்னைத்தான்*** - *உன்னையும்;* ***அனுமனைத்தான்*** - *அனுமனையும்;* ***ஒரு பொழுதும்*** - *ஒரு கணப் பொழுதும்;* ***எம்பி பிரியானாக அருளுதி*** - *என் தம்பி பிரியாதிருக்குமாறு திருவருள் செய்க;* ***யான் வேண்டினேன்*** - *இதனை யான் வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.*

வீடணனை இன்னபடி காத்தல் வேண்டும் என்று பின்னிரண்டு அடிகளில் கும்பகருணன் குறிப்பிடுகின்றான். உன்னைத்தான் உம்பியைத்தான் அனுமனைத்தான் என அமைய வேண்டிய மூன்றாமடி உம்பியைத்தான் உன்னைத்தான் அனுமனைத்தான் என எதுகைத் தொடை பற்றி அமைந்தது. உண்ணாது உறங்காது இராமனையே எப்பொழுதும் பாதுகாப்பவன் இலக்குவன் என்பது கருதி இலக்குவனை முதற்கண் குறித்தான் எனலும் ஆம்.

தலையைக் கடலில் இடுமாறு வேண்ட, இராமனும் உடன்படல்

7628. ***' "மூக்கு இலா முகம்" என்று முனிவர்களும் அமரர்களும்***
நோக்குவார் நோக்காமை, நுன் கணையால் என் கழுத்தை
நீக்குவாய்; நீக்கியபின், நெடுந் தலையைக் கருங் கடலுள்
போக்குவாய்; இது நின்னை வேண்டுகின்ற பொருள்' என்றான்.

முனிவர்களும் அமரர்களும் - முனிவர்களும் தேவர்களும்; மூக்கு **இலாமுகம் என்று நோக்குவார்** - என் முகத்தை மூக்கு இல்லாத முகம் என்று சொல்லிக் காண்பார்கள்; **நோக்காமை** - அவர்கள் அவ்வாறு நோக்காமல்; **நுன் கணையால்** - உன அம்பினால்; **என் கழுத்தை நீக்குவாய்** - என் கழுத்தை அறுத்து நீக்குவாய்; **நீக்கிய பின்** - அறுத்து நீக்கிய பிறகு **நெடுந்தலையைக் கருங்கடலுள் போக்குவாய்** -என் கழுத்தோடு கூடிய நெடிய தலையை கரிய கடலுக்குள்ளே மூழ்கச் செய்வாய்; **இது நின்னை வேண்டுகின்ற பொருள் என்றான்** -இதுவும் நான் உன்னை வேண்டிக் கொள்ளுகின்ற பொருள் என்றான் கும்பகருணன். தம்பியின் உயிருக்காக வேண்டியவன் தன் மானத்துக்காக இதனை வேண்டுகிறான். எதிர்மறைத் தொழிற்பெயர்.

7629. ***'வரம் கொண்டான்; இனி மறுத்தல் வழக்கு அன்று' என்று, ஒரு வாளி***
உரம் கொண்ட தடஞ் சிலையின் உயர் நெடு நாண் உள் கொளுவா,
சிரம் கொண்டான்; கொண்டதனைத் திண் காற்றின் கடும் படையால்,
அரம் கொண்ட கருங் கடலின் அழுவத்துள் அழுத்தினான்.

வரம் கொண்டான் - கும்பகருணன் வரமாகக் கேட்டுக் கொண்டான்; **இனி மறுத்தல் வழக்கு அன்று** - ஆகையால் இனி மறுத்தல் முறைமையன்று; **என்று ஒருவாளி** - என்று கருதி ஓரம்பினை; **உரம் கொண்ட தடஞ்சிலையின் உயர் நெடுநாண் உல் கொளுவா** - வலிமை கொண்ட பெரிய வில்லின் சிறந்த நெடிய நாணைப் பூட்டி உள்ளே வைத்து; **சிரம் கொண்டான்** - எய்து கும்பகருணனது தலையை அறுத்தான்; **கொண்டதனை** - அறுத்த அந்தத் தலையை; **திண் காற்றின் கடும் படையால்** - வலிய

காற்றின் கடிய அம்பினால்; **அரம் கொண்ட கருங்கடலின அழுவத்துள் அழுத்தினான்** - ஒலி கொண்ட கரிய கடலின் நடுவில் உள்ளே விழச் செய்தான்.

கும்பகருணன் தலை கடலில் மூழ்குதல்

7630. மாக் கூடு படர் வேலை மறி மகரத் திரை வாங்கி,
மேக்கூடு, கிழக்கூடு, மிக்கு இரண்டு திக்கூடு,
போக்கூடு கவித்து, இரு கண் செவியூடும் புகை
உயிர்க்கும்
மூக்கூடும் புகப் புக்கு மூழ்கியது, அம் முகக்
குன்றம்.

மாக்கூடு படர்வேலை - கருமை நிறம் மிகக் கூடியுள்ள பரந்த கடலில்; **மறி மகரத்திரை வாங்கி** - மடங்குகின்ற அலைகளை அப்பால் தள்ளி; **மேக்கூடு, கிழக்கூடு மிக்கு இரண்டு திக்கூடு** - மேற்கிலும், கிழக்கிலும் மிக்குள்ள இரண்டு திசைகளிலும்; **போக்கூடு கவித்து** - இடையே போதல் தவிர்த்து; **இருகண் செவியூடும்** - இரு கண்களிலும்; **புகை உயிர்க்கும்** - புகையை வெளிப்படுத்தும்; **அம்முகக் குன்றம்** - அந்த முகமாகிய சிறுமலை; **மூக்கூடும் புகப் புக்கு மூழ்கியது** - மூக்கு வழியாகவும் நீர் உள்புகுதலால் மூழ்கியது.

கடலில் மலை போன்ற முகம் விழவே கடல் நீர் முதலில் நான்கு பக்கங்களிலும் விலகியது. அந்த முகம் அறுபட்ட மூக்கின் வழி கடல் நீர் புகுந்ததால் மூழ்கி விட்டது.

7631. ஆடினார் வானவர்கள்; அரமகளிர் அமுத இசை
பாடினார்; மா தவரும் வேதியரும் பயம் தீர்ந்தார்;
கூடினார் படைத்தலைவர், கொற்றவனை; குடர்
கலங்கி
ஓடினார், அடல் அரக்கர், இராவணனுக்கு
உணர்த்துவான்.

வானவர்கள் ஆடினார் - வானவர்கள் ஆடினார்; **அரமகளிர் அமுத இசை பாடினார்** - தேவமகளிர் அமுதம் போன்ற இசைப் பாடலைப் பாடினார்; **மாதவரும் வேதியரும் பயம் தீர்ந்தார்** - தவமுனிவர்களும் அந்தணர்களும் அச்சம் நீங்கினார்கள்; **கொற்றவனைப் படைத்தலைவர் கூடினார்** - வானரப் படைத் தலைவர் வெற்றி பெற்ற இராமனைக் கூடினார்; **அடல் அரக்கர் குடர் கலங்கி** - கொல்லும் தன்மையுள்ள அரக்கர்கள் குடர் கலங்கி; **இராவணனுக்கு உணர்த்துவான் ஓடினார்** - இராவணனுக்கு உணர்த்துவதற்காக ஓடினார்கள்.

வானவர் ஆட, அரமகளிர் பாட, மாதவரும் வேதியரும் பயம் தீர, படைத்தலைவர் கொற்றவனைக் கூட, அடல் அரக்கர் குடர் கலங்கி இராவணனுக்கு உணர்த்துவான் ஓடக் கும்பகருணன் இறந்தனன் என்க.

மிகைப் பாடல்கள்

1. கடல் காண் படலம்

530. மூன்றரைக் கோடியின் உகத்து ஓர் மூர்த்தியாய்த்
தான் திகழ் தசமுகத்து அவுணன், சாலவும்
ஆன்ற தன் கருத்திடை, அயனோடே மயன்
தோன்றுற நினைதலும், அவரும் துன்னினார். (11-1) 531. வந்திடும் அவர் முகம் நோக்கி, மன்னவன்,
'செந் தழல் படு நகர் அனைத்தும் சீர் பெறத்
தந்திடும், கணத்திடை' என்று சாற்றலும்
புந்தி கொண்டு அவர்களும் புனைதல் மேயினார். (11-2) **2. இராவணன் மந்திரப் படலம்** 532. மின் அவிர் குழைகளும் கலனும் வில் இட,
சென்னியின் மணி முடி இருளைச் சீறிட,
அன்னபேர் அவையின் ஆண்டு இருந்த ஆண்டகை
முன்னியது உணர்த்துவான், முறையின் நோக்கினான். (6-1) 533.
மோதரன் முதலிய அமைச்சர் தம் கணக்கு
ஓதும் நூறாயிர கோடியோரொடும்,
காது வெஞ் சேனையின் காவலோர் கணக்கு
ஓதிய வெள்ள நூறவர்கள்தம்மொடும். (10-1) 534. கும்பகம் மேவியோன், குறித்த வீடணத்
தம்பியர் தம்மொடும், தருக்கும் வாசவன்
வெம் புயம் பிணித்த போர் வீரன் ஆதியாம்,
உம்பரும் போற்றுதற்கு உரிய, மைந்தரும், (10-2) 535. மாலியவான் முதல் வரம்பு இல் முந்தையோர்
மேலவர் தம்மொடும், விளங்கு சுற்றமாம்
சால்வுறு கிளையொடும், தழுவி, மந்திரத்து
ஏலுறும் இராவணன் இசைத்தல் மேயினான்: (10-3)

536. பின்னும் ஒன்று உரைத்தனன்: 'பிணங்கு மானிடர்
அன்னவர் அல்லர்; மற்று அரக்கர் என்பதற்கு
இந் நிலை பிடித்தனை; இறைவ! நீ' எனா,
முன் இருபக்கன் ஈது உரைத்து முற்றினான். (21-1)

537. 'எரி விழி நுதலினன், இசையும் நின் தவத்து
அருமை கண்டு, அளித்தனன் அழிவு இலாதது ஓர்
பெரு வரம் என்றிடின், பேதை மானிடர்
இருவரும் குரங்கும் என் செய்யல் ஆவதே?' (26-1)

538. 'கறை மிடற்று இறை அன்று; கமலத் தேவு அன்று;
நிறை கடல் துயில் பரன் அன்று; நின்று வாழ்
சிறு தொழில் குரங்கொடு சிறிய மானிடர்

உறு திறத்து உணர்ச்சியின் உறுதி யாவதோ?' (40-1)

539. 'ஓது பல் அருந் தவம் உஞற்றல் இலதேனும்,
கோதுறு குலச் சிறுமை கொண்டுடையதேனும்,
வாதுறு பகைத் திறம் மலிந்துடையதேனும்,
நீதியதில் நின்றிடின் நிலைக்கு அழிவும் உண்டோ? (52-1)

540. 'உந்து தமரோடு உலகினூடு பல காலம்
நந்துதல் இலாது இறைவன் ஆயிட நயந்தோ,
சிந்தையில் விரும்புதல் மங்கையர் திறத்தோ,
புந்திகொடு நீ தவம் முயன்ற பொறை மேனாள்? (52-2)

541. 'ஆசைகொடு வெய்தில் இரு மானிடரை அஞ்சி,
காசு இல் ஒரு மங்கையவளைத் தனி கவர்ந்தும்,
கூசியதனால் விளையவும் பெறுதல் கூடாய்,
வீசு புகழ் வாழ்வு வெறிதே அழிவது ஆமோ? (52-3) 542. 'நிரம்பிடுகில் ஒன்றுஅதை நெடும் பகல் கழித்தும்,
விரும்பி முயல்வுற்று இடைவிடாது பெறல் மேன்மை;
வரும்படி வருந்தினும் வராத பொருள் ஒன்றை
நிரம்பும் எனவே நினைதல் நீசர் கடன், ஐயா! (52-4)

543. 'ஆசு இல் பல அண்டம் உனதே அரசுஅது ஆக
ஈசன் முன் அளித்தது, உன் இருந் தவ வியப்பால்;
நீசர் தொழில் செய்து அதனை நீங்கியிடலாமோ?--
வாச மலரோன் மரபில் வந்த குல மன்னா! (52-5)

544. ' "ஆலம் அயில்கின்றவன் அருஞ் சிலை முறித்து,
வாலியை வதைத்து, எழு மராமரமும் உட்க,
கோல வரி வில் பகழி கொண்டுடையன்" என்றார்;
சீலம் உறு மானிடன் எனத் தெளியலாமோ? (52-6)

545. 'ஆதிபரனாம் அவன் அடித் துணை வணங்கி,
சீதையை விடுத்து, "எளியர் செய் பிழை பொறுக்க" என்று
ஓதல் கடனாம்' என ஒருப்பட உரைத்தான்;
மூதுரை கொள்வோனும், 'அதுவே முறைமை' என்றான். (52-7)

546. என்று அவன் உரைத்திட, இராவணனும், நெஞ்சம்
கன்றி, நயனத்திடை பிறந்தன கடைத் தீ;
'இன்று முடிவுற்றது உலகு' என்று எவரும் அஞ்ச,
குன்று உறழ் புயக் குவை குலுங்கிட நகைத்தான். (52-8)

547. நகைத்து, இளவலைக் கடிது நோக்கி, நவில்கின்றான்;
'பகைத்துடைய மானுடர் வலிச் செயல் பகர்ந்தாய்;
திகைத்தனைகொலாம்; எனது சேவகம் அறிந்தும்,
வகைத்திறம் உரைத்திலை; மதித்திலை;

என்?--எம்பி! (52-10)

548. 'புரங்கள் ஒரு மூன்றையும் முருக்கு புனிதன்தன்
வரங்களும் அழிந்திடுவதோ? மதியிலாதாய்! தரம்கொடு இமையோர் எனது தாள் பரவ, யான்
என்
சிரம்கொடு வணங்குவதும், மானுடன் திறத்தோ? (52-10)

549. 'பகுத்த புவனத் தொகை எனப் பகர் பரப்பும்,
மிகுத்த திறல் வானவரும், வேத முதல் யாவும்,
வகுத்து, அரிய முத்தொழில் செய் மூவரும் மடிந்தே
உகுத்த பொழுதத்தினும், எனக்கு அழிவும்
உண்டோ? (52-11)

550. 'நிறம்தனில் மறம் தொலைய, நீ துயில் விரும்பி,
துறந்தனை, அருஞ் சமரம்; ஆதல், இவை
சொன்னாய்;
இறந்துபட வந்திடினும், இப் பிறவிதன்னில்
மறந்தும் உளதோ, சனகன் மங்கையை விடுத்தல்?' (52-12)

551. எனக் கதம் எழுந்து அவன் உரைக்க, இளையோனும்,
நினைத்தனன், மனத்திடை நிறுத்து உறுதி சொல்ல;
'சினத்தொடும் மறுத்த இகழ்வு செய்தனன்; இது
ஊழின்
வினைத் திறம்; எவர்க்கும் அது செல்வது அரிது
அன்றே!' (52-13)

552. கறுத்து அவன் உரைத்திடு கருத்தின் நிலைகண்டே,
'பொறுத்தருள் புகன்ற பிழை' என்று அடி வணங்கி,
உறுத்தல் செய் கும்பகருணத் திறலினோனும்,
'மறுத்தும் ஒரு வாய்மை இது கேள்' என
உரைத்தான்: (52-14)

553. 'ஏது இல் கருமச் செயல் துணிந்திடுதல் எண்ணி,
தீதொடு துணிந்து, பினும் எண்ணுதல் சிறப்போ?
யாதும் இனி எண்ணியதில் என்ன பயன்? ஐயா!
போதியது நம் அரசு, பொன்ற வரு காலம். (52-15) 554. என, அவன் அடித் துணை இறைஞ்சி, வாய்
புதைத்து,
இனிய சித்திரம் என ஏங்கி நின்று, தான்
நனை மலர்க் கண்கள் நீர் சொரிய, நல் நெறி
வினை பயில் வீடணன் விளம்பல் மேயினான்: (74-1)

555. 'சானகி, உலகு உயிர் எவைக்கும் தாய் எனல்
ஆனவள், கற்பினால் எரிந்தது அல்லது,

acharya.org

கோ நகர் முழுவதும் நினது கொற்றமும்,
வானரம் சுட்டது என்று உணர்தல் மாட்சியோ?' (74-2)

556. 'ஈசன்தன்வயின் வரம் கொளும்முன்னம், யான் அவனை
வீசும் வான் சுடர் வரையொடும் விசும்பு உற எடுத்தேன்;
ஆசு இல் அங்கது கண்டு அவன் அரும் பதத்து ஊன்றக்
கூசி, என் வலி குறைந்திலென், பாதலத்து அமர்ந்தேன்; (116-1)

557. 'அமர்ந்து, நீங்குதற்கு அருமை கண்டு, "அவன் பதம் அகத்தே
சுமந்து, நீ தவம் புரிக!" எனச் சுக்கிரன் உரைப்ப,
தமம் திரண்டு உறும் புலப் பகை சிமிழ்திதிடத் தருக்கி
நிமிர்ந்து நின்றனென், நெடும் பகல் அருந் தவ நிலையின் (116-2)

558. நின்று பல் பகல் கழிந்திட, நிமலன் நெஞ்சு உருகி,
"நன்று, நன்று!" என நயந்து, எனை வரும்படி அழைத்து,
"ஒன்றினாலும் நீ அழிவு இலாது உகம் பல கழியச்
சென்று வாழுதி எனத் தந்த வரம் சிதைந்திடுமோ? (116-3) 559.
'கார்த்தவீரியன், வாலி என்று அவர் வலி கடக்கும்
மூர்த்தம் என்னிடத்து இல் எனக் கோடலை; முதல் நாள்
சீர்த்த நண்பினர் ஆயபின், சிவன் படை உவர்மேல்
கோத்து, வெஞ் சமம் புரிந்திலென், எனது உளம் கூசி. (116-4)

560. 'இந்த மெய்ம்மை நிற்கு உரைப்பது என்? இவ் வரம் எனக்குத்
தந்த தேவனுக்குஆயினும் என் வலி தவிர்த்துச்
சிந்த ஒண்ணுமோ? மானிடர்திறத்து எனக்கு அழிவு
வந்தது என்று உரைத்தாய்; இது வாய்மையோ?--மறவோய்! (116-5)

561. 'ஆயது ஆக, மற்று அந்த மானுடவரோடு அணுகும்
தீய வான் குரங்கு அனைத்தையுஞ் செறுத்து, அற நூறி,
தூய வானவர் யாரையும் சிறையிடைத் தொடுத்துக்
காய்வென்' என்று தன் கண் சிவந்து இனையன கழறும். (116-6)

3. இரணியன் வதைப் படலம்

562. 'ஓதும் ஆயிர கோடியின் உகத்து ஒரு முதல் ஆய்,
தாது உலாவிய தொடைப் புயத்து இரணியன் தமரோடு
ஆதி நாள் அவன் வாழ்ந்தனன்; அவன் அருந் தவத்துக்கு
ஏது வேறு இல்லை; யார் அவன்போல் தவம் இழைத்தார்?

(இப் படலத்தின் தொடக்கச் செய்யுளாக, 'வேதம் கண்ணிய' எனத் தொடங்கும் பாடலின் முன்னர் அமைந்துள்ளது)

563. 'இந்த இந்திரன் இமையவர் அவனுக்கு ஓர் பொருளோ?
உந்தும் அண்டங்கள் அனைத்தினும் உள்ள இந்திரரும் அந்த நான்முகர் உருத்திரர் அமரர் மற்று எவரும்,
வந்து, இவன் பதம் முறை முறை வணங்கிட வாழ்ந்தான். (2-1)

564. 'திருமகட்கு இறை உலகினும், சேண்படு புரம் மூன்று
எரிபடுத்திய ஈசன்தன் பொருப்பினும், ஏகி,
சுரர் எனப்படும் தூயவர் யாவரும் தொழுது, ஆங்கு
"இரணியாய நம!" என்று கொண்டு ஏத்தல் கேட்டிருக்கும். (5-1)

565. ' "ஓம் அரியாய நம!" என ஒழிவுறாது ஓதும்
நாம நான் மறை விடுத்து அவன்தனக்கு உள்ள நாமம்,
காமமே முதல் குறும்பு எறி கடவுளர் முனிவர்-
ஆம் அது ஓதுகில், அவன் தனக்கு ஒப்பவர் யாரோ? (9-1)

566. ஆலும் வெவ் வலி அவுணர் கோன் அருந் தவப் பெருமை
ஏலுமோ, எமக்கு இயம்பிட? இறைவ! மற்று அவன் பேர்
மூல மா மறை இது என, மூஉலகு உள்ளோர்
தாலமே மொழிந்திட்டது சான்று எனத் தகுமால். (10-1)

567. 'குனிப்பு இலாத பல் ஆயிர கோடி அண்டத்தின்
நுனிக்கும் வானவர் முதலிய உயிர்த் தொகை நோக்கில்,
அனைத்தும் அன்னவன் ஏவலைத் தலைக்கொண்டு, அங்கு அவன் பேர்

நினைத்து வாழ்த்திட, மூவர்போல் ஒரு தனி
நின்றான். (18-1)

568. 'அன்னவன், புகழ், சீலம், நல் அறம், தனி மெய்ம்மை,
உன்னும் நான் மறையோடு அருள் நீதியும்
பொறையும் இன்ன யாவும் மற்று உருவு கொண்டுளது என
உவந்தே,
மன்னுயிர்த் தொகை மகிழ்ந்திட, ஒரு தனி
வாழ்ந்தான் (19-1)

569. 'நடுங்கி அந்தணன், நாப் புலர்ந்து அரும் புலன்
ஐந்தும்
ஒடுங்கி, உள்ளுயிர் சோர்ந்து, உடல் பதைத்து, உளம்
வெருவி,
"அடங்கும், இன்று நம் வாழ்வு" என அயர்ந்து
ஒருபடியாய்ப்
பிடுங்கும் மெல் உரை, புதல்வனுக்கு இனையன
பேசும். (23-1)

570. 'என்று, அவ் வேதியன் இவை இவை இயம்பலும்,
இது கேட்டு,
ஒன்று மெய்ப்பொருள் உணர்ந்துள சிறுவனும்,
"உரவோய்!
நன்று நீ எனக்கு உரைத்தது?" என்று, இன் நகை
புரிந்து, ஆங்கு,
"இன்று கேள் இதின் உறுதி" என்று எடுத்து இவை
உரைப்பான்: (24-1)

571. 'என்னும் வாசகம் கேட்டலும், எழுந்து நின்று,
இறைவன்
பொன்னின் வார் கழல் பணிந்து, வாய் புதைத்து,
அரும் புதல்வன்,
"மன்னர் மன்ன! யான் பழுது ஒன்றும்
உரைத்திலென்; மரபால்
உன்னும் உண்மையை உரைத்தனென்;கேள்"
என உரைப்பான். (39-1)

572. 'அழிவு இல் வச்சிர யாக்கை என் அருந் தவத்து
அடைந்தேன்;
ஒழிவு இல் ஆயிர கோடி கொள் உகம் பல கழியத் தெளிவு பெற்று,
இறை பூண்டுளேன்; யான் அலால் தெய்வம்,
மொழி இல் மூடரும், வேறு உளது ஆம் என்று
மொழியார். (55-1)

573. 'உயிர்க்கு உயிர் ஆகி நின்று உதவும் பான்மை, பார்

அயிர்க்குறும் நேயர் தம் செயலில் காண்டல்போல்,
பயிர்ப்பு உறும் அதனிலே பாசம் நீக்கி, வேறு
அயிர்ப்பு அறும் அறிவினில் அறிவர், சீரியோர். (67-1)

574. 'நான்முகத்து ஒருவனும், நாரி பாகனும்,
தான் அகத்து உணர்வதற்கு அரிய தத்துவத்-
தோன் இகத்தொடு பரம் இரண்டும் எங்குமாய்,
ஊனகத்து உயிரகத்து உலவும் மூர்த்தியான். (67-2)

575. 'வையமேல் இனி வரும் பகை உள எனின்,
வருவது ஒன்று என்றாலும்,
"உய்ய உள்ளுளே ஒருவனை உணர்ந்தனென்"
என்று என் முன் உரைசெய்தாய்;
செய்ய வேண்டுவது என் இனி? நின் உயிர்
செகுக்குவென்; சிறப்பு இல்லாப்
பொய்யிலாளனைப் பொருந்திய பெரும் பகை
போய பின், புகழ் ஐயா! (79-1)

576. ' "இவனை ஏழ் நிலை மாளிகை உம்பர்மேல் ஏற்றிப்
புவனம் தன்னிலே நூக்கும்" என்று அவுணர் கோன்
புகல,
புவனம் உண்டவன் கழல் இணைப் புண்ணியன்
தன்னைப்
பவனன்தன்னிலும் வெய்யவர் பற்றியே எடுத்தார். (98-1)

577. 'உற்று எழுந்தனர், மாளிகை உம்பர்மேல் கொண்டு,
கற்று அறிந்தவர்க்கு அரசனைக் கடுந் திறல்
அவுணர் பற்றி நூக்கலும், பார் மகள் பரிவுடன், நார் ஆர்
நல் தவற்கு ஒரு தீங்கு இலை என அவண்
நயந்தாள். (98-2)

578. 'ஓதத்தில் மிதந்து ஓடிய கலமேல்
தீது அற்றே தெளிவோடு திகழ்ந்தான்;
வேதத்து உச்சியின் மெய்ப் பொருள் நாமம்
ஓதிப் பின்னும் உரைப்பதை உற்றான்: (103-1)

579. 'கயம் மேவும் இடங்கர் கழற் கதுவ,
பயம் மேவி அழைத்தது பன்முறை உன்
நயம் மேவிய நாமம்; மதக் கரி அன்று
உயுமாறு உதவுற்றிட, வந்திலையோ? (112-1)

580. 'வேதன் சிரம் ஒன்றை வெறுத்தமையால்,
காதும் பிரமக் கொலை காய, உலைந்து,
ஓது உன் திரு நாமம் உரைத்த சிவன்
ஏதம் கெட வந்து, இரவு ஓட்டிலையோ? (112-2)

581. 'அது கண்டு, அடல் வஞ்சகர், அப் பொழுதில்,
கதம் மிஞ்சிய மன்னன் முனே கடுகி,
"புதல்வன் இறவாது பொருப்பு முநீர்
மிதவைப்பட மேவினன்" என்றனரால். (113-1)

582. 'மிடல் கொண்டு அவர் வீசு கரம் பொடிபட்டு
உடல் சிந்திட, உட்கினர்; "மற்று அவனுக்கு
ஒடிவு ஒன்று இலது" என்று அவர் ஓதும் முனம்,
விடம் அஞ்ச எழுந்தனன், வெய்யவனே. (116-1)

583. 'நாணி நின் எதிரே ஆண்டு நடுவதாயினது ஓர்
செம் பொன்
தூணில் நின்றனனே அன்றி, தோன்றியது இலது'
என்று ஒன்ற,
வேணுதண்டு உடையோன் வெய்ய வெள்ளியே
விளம்ப, வெள்ளி
காண வந்து அனைய சீயம் கணத்திடைக் கதிர்த்தது
அம்மா! (128-1) 584. 'ஈது அவன் மகிழ்தலோடும், இரணியன் எரியின்
பொங்கி,
"சாதலை இல்லா என் முன் தருக்குறு மாயம்
எல்லாம்
போதும்; ஓர் கணத்தில் இன்னே போக்குவேன்
போக்குவேன்" என்று
ஓதினன், அண்ட கோளம் உடைந்திட உருத்துச்
சொல்வான். (128-2)

585. அப் புறத்து அளவுஇல் கோடி அண்டங்கள்
அனைத்து உள்ளாக,
வெப்புறும் அனந்த கோடி வெள்ளம் என்று உரைப்பர்,
மேலாம்
துப்புடைக் கனகன் சேனைத் தொகை; அவை
அனைத்தும் செந் தீ
ஒப்புற நகைத்து, நீறாய் எரித்தது, ஓர் கடவுள் சீயம். (142-1)

586. 'இத் திறம் அமரின் ஏற்று, ஆங்கு இருவரும்
பொலிந்தகாலை,
பொய்த்திறற் கனகன் வேண்டும் போர் பல இயற்றி,
பின்னும்,
எத்தனை கோடி கோடி மாயங்கள் இயற்ற, நோக்கி,
முத்தனும் முறுவல்கொண்டு, ஆங்கு அவை எலாம்
முடித்து நின்றான். (149-1)

587. நெருப்பு எனக் கனகன் சீறி, நிலம் முதல் புவனம்
அஞ்ச,

acharya.org

பொருப்பு இனம் எவையும் சிந்திப் பொடிபடக்
குதித்து, போர் வாள்
தரிப்புறச் சுழற்றித் தாக்க வருதலும், தரும மூர்த்தி
பருப்பதம் கடந்த தோளான் பதம் இரண்டு ஒரு கை
பற்றா, *(149-2)*

588. 'அழிவு இலான் வயிர மார்பத்து, அமலன் மானுடம்
ஆம் சீய
எழில் உலாம் உருவு கொண்டு, ஆங்குஇரு கையின்
உகிர் வாள் ஓச்சி, கழியவே, பிளத்தலோடும், கனக மா மேரு விண்டு
கிழியவே, குருதி ஓதம் கிளர்ந்தபோல் கிளர்ந்தது
அம்மா! *(153-1)*

589. 'இரணியன் வயிர மார்பும் இரு பிளவாகக் கீறிக்
கரை அறும் அவுண வெள்ளப் படை எலாம் கடிதின்
மாய்த்து,
தரை முதல் ஆன அண்டப் பரப்பு எலாம் தானே
ஆகி,
கருணை கொள் அமலன் பல்வேறு உயிர் எலாம்
காத்து நின்றான். *(153-2)*

590. 'மங்கை ஒரு பாகன் முதல் அமரர், மா மலர்மேல்
நங்கைதனை ஏவுதலும், நாராயணக் கடவுள்
சிங்கல் இலா மானுடம் ஆம் சீய உருவம் போக்கி,
பொங்கு பரஞ் சுடராய் எங்கும் பொலிய நின்றான். *(164-1)*

591. 'ஈது ஆங்கு அமலன் இயம்ப, எழிற் புதல்வன்
நாதாங்கு அரு மறையும் நாடற்கு அரிய செழும்
பாதாம்புய மலரில் பல் முறையும் தான் பணிந்து,
'வேதாந்த மெய்ப்பொருளே!' என்று விளம்பலுற்றான். *(168-1)*

592. ' "சீலம் உறுவோய்!' உனக்குச் செப்பும் திருநாமம்
மேலோர் புகழ் பிரகலாதன்" என, விரும்பி,
நால் வேத வாய்மை நனி மா தவத்தோரும்,
மேலாம் அமரர்களும், யாரும், விளம்ப' என்றான். *(173-1)*

4. வீடணன் அடைக்கலப் படலம்

593. சிரத்தொகை அனைத்தையும் துளக்கி, தீ எழக்
கரத்தொடு கரம் பல புடைத்து, 'காளை! நீ
உரைத்திடும் உறுதிகள் நன்று, நன்று!' எனாச்
சிரித்தனன், கதம் எழுந்து இனைய செப்புவான்: *(1-1)* *594.* 'அன்று
வானரம் வந்து, நம் சோலையை அழிப்ப,
"கொன்று தின்றிடுமின்" என, "தூதரைக் கோறல்
வென்றி அன்று" என விலக்கினை; மேல் விளைவு
எண்ணித்

துன்று தாரவன்-துணை எனக் கோடலே துணிந்தாய். (6-1)

595. *'நேர் வரும் உறுதியின் நிலை உரைத்தனென்;*
சீரிது என்று உணர்கிலை; சீறிப் பொங்கினாய்;
ஓர்தரும் அறிவு இலார்க்கு உரைக்கும் புந்தியார்,
தேர்வுறின், அவர்களின் சிறந்த பேதையோர்.' (11-1)

596. *'மற்று ஒரு பொருள் உளது என்? நின் மாறு இலாக்*
கொற்றவ! சரண்' எனக் கூயது ஓர் உரை
உற்றது, செவித்தலத்து; ஐயன் ஒல்லென
நல் துணைவரை முகம் நயந்து நோக்குறா, (33-1)

597. *' "எந்தையே இராகவ! சரணம்" என்ற சொல்*
தந்தவர் எனைவரோ? சாற்றுமின்!' என,
மந்தணம் உற்றுழீஇ, வய வெஞ் சேனையின்
முந்தினர்க்கு உற்றதை மொழிகுவாம்அரோ: (33-2)

598. *'மேலைநாள், அமுதமும் விடமும் வெண்கடல்*
மூலமாய் உதித்தன; முறையின் முற்றுதல்
சாலுமோ, ஒன்று எனக் கருதல் தக்கதோ--
ஞால நாயக!--தெரிந்து எண்ணி நாடிலே? (86-1)

599. *'ஒருவயிறு உதித்தனர், அதிதி, ஒண் திதி,*
இருவர்; மற்று அவரிடத்து எண்ணில், எம்பிரான்!
சுரரொடு சுடு சினத்து அவுணர் தோன்றினார்;
கருதின் மற்று ஒன்று எனக் கழறலாகுமோ? (86-2)

600. *'எப்பொருள்? ஏவரே? உலகின் ஓர் முறை*
ஒப்பினும், குணத்து இயல் உணரின், பேதமாம்
அப் பொருள் நலன் இழிவு இரண்டும் ஆய்ந்து,
அகம்
மெய்ப் பொருள் கோடலே விழுமிது' என்பரால். (86-3) 601. *'ஆவலின்*
அடைக்கலம் புகுந்துளான் கருத்து
ஓவலின் இவர் தமக்கு உணர ஒண்ணுமோ?
தேவர்கள் தேவன் நீ; தெளியின், அன்னவர்க்
கூவி, இங்கு அறிவது கொள்கை ஆகுமால். (91-1)

602. *மோதி வந்து அடரும் சீய முனிவினுக்கு உடைந்து,*
வேடன்
மீது ஒரு மரத்தில் சேர, வேண்டு உரை அரிக்குச்
சொல்லி,
பேதம் அற்று இருந்தும், அன்னான் பிரிந்த
வஞ்சத்தை ஓர்ந்தும்,
காதலின் கனி காய் நல்கிக் காத்ததும் கவியது
அன்றோ? (116-1)

603. என்ன முன் பருதிமைந்தன் எழுந்து அடி வணங்கி, 'எந்தாய்
சொன்னதே துணிவது அல்லால், மறுத்து ஒரு துணிவும் உண்டோ?
உன் உளத்து உணராது ஏது? உனக்கு அரிது யாதோ?' என்னாப்
பன்னி, மற்று அவரை எல்லாம் பார்த்திருந்து உரைக்கலுற்றான். (117-1)

604. வானவர் இதனைக் கூற, வலங்கொடு தானை வைப்பை,
தானை அம் தலைவரோடும் சார்ந்த வீடணனும், 'தாழாது
ஊனுடைப் பிறவி தீர்ந்தேன்' என மனத்து உவந்து, ஆங்கு அண்ணல்
தேன் உகு கமல பாதம் சென்னியால் தொழுது நின்றான். (151-1)

5. இலங்கை கேள்விப் படலம்

605. திரு மறு மார்பனை இறைஞ்சு, செல்வனும்,
அருள் சுரந்து, அரக்கனை அருகு இருத்தியே, 'அரு வரை அனைய தோள் அறிஞ! நீ புகல்
பொருள் உளது எமக்கு; அது புகலக் கேட்டியால். (14-1)

606. மருக் கிளர் தாமரை வாச நாள்மலர்
நெருக்கிடு தடம் என இருந்த நீதியான்.
திருக் கிளர் தாமரை பணிந்த செம்மலை,
'இருக்க, ஈண்டு எழுந்து' என இருந்தகாலையில். (14-2)

607. 'வலம் பெறு தசமுகன் தவத்தின் மாட்சி கண்டு,
இலங்குறு மலர் அயன் எண் இல் யோசனைத்
தலம் கொடு சமைத்து, நல் நகரும் தந்து, இதற்கு
"இலங்கை" என்று ஒரு பெயர் ஈந்த மேலைநாள். (18-1)

608. 'ஆய இந் நகரிடை, அரக்கர் ஆகிய
தீயவர் தொகையினைத் தெரிக்கின், எண் இல் நாள்
போயிடத் துணிந்து, அவை புந்தி ஓரினும்
ஒயுமோ? அறிந்தவை உரைப்பென், ஆழியாய்! (19-1)

609. 'பேயர்கள் என்ன யான் பிதற்ற, பேர்கிலா
மா இரும் புற மதில் வகுத்த மாப் படை
ஏயின நாள் எலாம் எண்ணும் பித்தர்கள்
ஆயிர வெள்ளமே அறிந்தது, ஆழியாய்! (28-1)

610. 'ஈங்கு இவை அன்றியும், ஏழு தீவினும்,
ஓங்கு பாதலத்தினும், உயர்ந்த வானத்தும்,
தாங்கிய சக்கர வாளச் சார்பினும்,
ஆங்கு அவன் படைதனக்கு அளவை இல்லையால். (30-1)

611. 'ஆயவர் அளவிலர், அறத்தை நுங்கிய
தீயவர், தேவரைச் செறுத்து, தேவர் ஊர்
காய் எரி படுத்திய கடுமையார்களில்,
நாயக! அறிந்தமை நவிலக் கேட்டியால். (32-1) 612. 'இன்னும்
மைந்தர்கள் இயம்பின், மூவாயிர கோடி
என்ன உண்டு; அவர் இரதமும், கரிகளும், பரியும்,
துன்னும் ஆள் வகைத் தொகுதியும், செறிந்திட,
மேல்நாள்
பன்னகாதிபன் உலகினைப் பரிபவப் படுத்தோர். (51-1)

613. கோ...ன் குடைப்பரா கடு களிற்றை மீக்கொள்ளா
வாடலிந்திர......ளடைவர வமரிற்
கோடி வெங்கரி கோள் அரி கண்டெனக் குலையா
ஓடினான் தரு முதலியர் பிற விழுந் துருகி. (56-1)

614. 'பண்டு அவன் தவத்து உமை ஒரு பாகன் முன்
கொடுக்கும்
திண் திறல் பெறும் வானகத் தேர் ஒன்றின்
இவர்ந்தே,
அண்ட கோடிகள் எவற்றினும் புகுந்து, அரசுரிமை
கொண்டு மீளுவான் ஒரு கணத்து இலங்கையில்,
கொடியோன். (58-1)

615. 'சுற்று தன் கிளைப் பரப்பொடும் தொலைவு இன்றி
வாழ்தற்கு
உற்ற மூன்றரைக் கோடியின் உகம் அவன் தவத்தின்
பெற்றனன், சிவன் கொடுத்திடப் பெரு வரம்;
பெரியோய்!
இற்று அவன் செயல்' என்று கொண்டு இனையன
உரைப்பான்: (58-2)

616. "ஈது நிற்க, மற்று எந்தை! நீ ஏவிய தூதன்
மோது வாரிதி கடந்து, ஒரு கணத்தினில் முடுகி,
ஆதி நாயகிதன்னைக் கண்டு, அணி நகர் அரணும்,
காது வெஞ் சினத்து அரக்கர்தம் வலிமையும்,
கடந்தான். (59-1)

617. மழுவும் ஈட்டியும் தோட்டியும் முசலமும் மலையும்
தழுவு மாப் படை முடிவு இலாது அதனொடும் தாமும், எழுவர்
சூட்சியின் தலைவர்கள், கிளர் ஒளி இரவிக்

acharya.org

குழுவின் வாய்ப்படு புழு என, வழுவுறக் குறைந்தார். (63-1)

618. 'இலங்கை வெந்தது; வேறு இனி இயம்புவது எவனோ?
அலங்கலோடு செஞ் சாந்தமும், அன்று தான் அணிந்த
கலன்களோடும் அச் சாத்திய துகிலொடும், கதிர் வாள்
இலங்கை வேந்தனும் விசும்பிடை ஏழு நாள் இருந்தான். (65-1)

6. வருணனை வழி வேண்டு படலம்

619. என்று உரைத்து, இன்னும் சொல்வான்; 'இறைவ! கேள்; எனக்கு வெய்யோர்
என்றும் மெய்ப் பகைவர் ஆகி, ஏழு பாதலத்தின் ஈறாய்
நின்றுள தீவின் வாழ்வார், நிமல! நின் கணையால், ஆவி
கொன்று எமைக் காத்தி!' என்றான்; குரிசிலும் கோறலுற்றான். (78-1)

7. சேது பந்தனப் படலம்

620. சாற்று மா முரசு ஒலி கேட்டு, தானையின்
ஏற்றமோடு எழுந்தனர், 'எறி திரைக் கடல்
ஊற்றமீது ஒளித்து, ஒரு கணத்தில் உற்று, அணை
ஏற்றதும்' எனப் படைத் தலைவர் யாருமே. (4-1)

621. வல் விலங்கு வழாத் தவர் மாட்டு அருள்
செல் வலம் பெறுஞ் சிந்தையின் தீர்வரோ?
'இவ் விலங்கல் விடோம் இனி' என்பபோல்,
எல் வயங்கும் இரவி வந்து எய்தினான். (25-1)

622. தம் இனத்து ஒருவற்கு ஒரு சார்வு உற,
விம்மல் உற்று, விடாது உறைவோர்கள்போல்,
செம்மை மிக்க குரக்கினம் சேர்க்கையால்,
எம் மலைக் குலமும் கடல் எய்துமே, (29-1)

623. இன்னவாறு அங்கு எழுபது வெள்ளமும்,
அன்ன சேனைத் தலைவரும், ஆழியைத்
துன்னி நின்று, விடாது இடை தூர்த்தலால்,
பொன் இலங்கை தொடுத்து அணை புக்கதே. (65-1)

8. ஒற்றுக் கேள்விப் படலம்

624. என்று, நளனைக் கருணையின் தழுவி, அன்பாய்
அன்று வருணன் உதவும் ஆரமும் அளித்து
துன்று கதிர் பொற்கலனும் மற்றுள தொகுத்தே,

'வென்றி, இனி' என்று, படையோடு உடன்
விரைந்தான். (4-1)

625. இறுத்தனன்--ஏழு-பத்து வெள்ளமாம் சேனையோடும்,
குறித்திடும், அறுபத்தேழு கோடியாம் வீரரோடும்,
பொறுத்த மூ-ஏழு தானைத் தலைவர்களோடும்,
பொய் தீர்
அலத்தினுக்கு உயிராய் என்றும் அழிவு இலா
அமலன் அம்மா! (13-1)

(நளனுக்கு முடி சூட்டு படலம்)

626. என்று மகிழ் கொண்டு, இரவி மைந்தனை இராமன்,
'வன் திறலினான் நளன் வகுத்த அணை, மானக்
குன்றம் நெடுநீரின்மிசை நின்று இலகு கொள்கை
நன்று என முயன்ற தவம் என்கொல்? நவில்க!' என்றான். (13-2)

627. நவிற்றுதிர் எனக் கருணை வள்ளல் எதிர் நாமக்
கவிக்கு இறைவன் எய்தி, இரு கை மலர் குவித்தே,
'புவிக்கு இறைவ! போதின் அமர் புங்கவனிடத்தே
உவப்புடன் உதித்தவர்கள் ஓர் பதின்மர் என்பார். (13-3) 628.
'மலரவனிடத்தில் வரு காசிபன், மரீசி,
புலகனுடன் அத்திரி, புலத்தியன், வசிட்டன்,
இலகு விசுவன், பிருகு, தக்கன், இயல்பு ஆகும்
நலம் மருவு அங்கிரவு எனப் புகல்வர் நல்லோர். (13-4)

629. 'மக்கள்தனில் ஒன்பதின்மர் வானம் முதலாக
மிக்க உலகைத் தர விதித்து, விசுவப் பேர்
தொக்க பிரமற்கு ஒரு தொழில்தனை விதித்தான்
அக் கணம் நினைத்தபடி அண்டம் முதல் ஆக. (13-5)

630. 'அன்ன தொழிலால் விசுவகன்மன் எனல் ஆனான்,
பொன்னுலகை ஆதிய வகுத்திடுதல் போல,
நென்னல் இகல் மாருதி நெருப்பினில் அழிந்த
நன் நகரம் முன்னையினும் நன்கு உற அளித்தான். (13-6)

631. 'மூ-உலகின் எவ் எவர்கள் முன்னு மணி மாடம்
ஆவது புரிந்து, மயன் ஆகவும் இருந்தான்;
தேவர் இகல் மா அசுரர் சொற்ற முறை செய்தற்கு
ஆவளவில் வானவர்கள் தச்சன் எனல் ஆனான். (13-7)

632. 'அன்னவன் இயற்கை அறிதற்கு அரிய; மேல்நாள்
பன்னு மறை அந்தணன் விதித்தபடி, பார்மேல்
மன்னும் இறையோர் எவரும் வந்தபடி தானே
உன்னும் அவன் மைந்தன் நளன் என்றிட (13-8)
உதித்தான்.

633. 'தாயரொடு தந்தை மகிழும் தனையன், வானின்
மேய மதி போல வளர் மெய்யின் மணி மாட
நாயகம்அது ஆன திரு வீதியில் நடந்தே
ஏய சிறு பாலருடன் ஆடி மனை எய்தும். (13-9)

634. 'சிந்தை மகிழ் இல்லில் விளையாடு சிறுவன், தேர்
தந்தை வழிபாடுபுரியும் கடவுள்தன்னை
வந்து திகழ் மா மணி மலர்த்தவிசினோடே
கந்த மலர் வாவியினிடைக் கடிதின் இட்டான். (13-10) 635. 'மற்றைய
தினத்தின் இறை எங்கு என மருண்டே
பொற்றொடி மடந்தையை விளித்து, "உரை" என,
போய்
நல் தவ மகச் செயல் நடுக்கி, அயல் நண்ணிச்
சொற்றனள் எடுத்து; வழிபாடு புரி தூயோன். (13-11)

636. 'பூசனை புரிந்தவன் வயத்து இறை புகாமே
கோசிகம் அமைத்து, மணி மாடம்அது கோலி,
நேசம் உற வைத்திடவும், நென்னல் என ஓடி
ஆசையின் எடுத்து, அவனும் ஆழ்புனலில் இட்டான். (13-12)

637. 'இப்படி தினந்தொறும் இயற்றுவது கண்டே
மெய்ப் புதல்வனைச் சினம் மிகுத்திட வெகுண்டும்,
அப்படி செய் அத்திறம் அயர்த்திலன்; "இவன்தன்
கைப்படல் மிதக்க" என ஓர் உரை கதித்தான். (13-13)

638. 'அன்று முதல் இன்னவன் எடுத்த புனல் ஆழா
என்று அரிய மாதவர் இசைத்தபடி இன்னே
குன்று கொடு அடுக்க, நிலைநின்றது, குணத்தோய்!
என்று நளன் வன்திறம் எடுத்துமுன் இசைத்தான். (13-14)

639. சொற்றவை அனைத்தையும் கேட்டு, தூய் மறை
கற்றவர் அறிவுறும் கடவுள், 'இத் தொழில்
முற்றுவித்தனை உளம் மகிழ, மொய்ம்பினோய்!--
மற்று உனக்கு உரைப்பது என், முகமன்?
வாழியாய்!' (13-15)

640. 'ஐயன் நல் இயற்கை, எப் பொருளும் அன்பினால்
எய்தினர் மகிழ்ந்திட ஈயும், எண்ணினால்;
செய் தொழில் மனக்கொள, செய்த செய்கை கண்டு
உய் திறம் நளற்கும் அன்று உடைமை ஆதலான். (13-16) 641. 'இத் திறம்
புரி நளற்கு இன்பம் எய்தவே
வித்தக இயற்றிட வேண்டும்' என்றனன்;
உத்தமன் உரைப்படி உஞற்றற்கு எய்தினார்
முத் திறத்து உலகையும் ஏந்தும் மொய்ம்பினார். (13-17)

acharya.org

642. இங்கு இவை தாதையை எண்ணும் முன்னமே
அங்கு அவன் வணங்கினன், அருகின் எய்தினான்;
'புங்கவ நின் மகற்கு இனிய பொன் முடி
துங்க மா மணிக் கலன் தருதி, தூய்மையாய்!' (13-19)

643. என்றலும், மணி முடி, கலன்கள், இன் நறாத்
துன்று மா மலர்த் தொடை, தூய பொன்-துகில்,
குன்று எனக் குவித்தனன்; கோல மா மலர்
மன்றல் செய் விதானமும் மருங்கு அமைத்து அரோ. (13-19)

644. முடி புனை மண்டபம் ஒன்று முற்றுவித்து,
இடி நிகர் பல் இயம் இயம்ப, வானரர்
நெடிய வான் கங்கையே முதல நீத்த நீர்
கடிது கொண்டு அணைந்தனர் கணத்தின் என்பவே. (13-20)

645. நளன்தனை விதிமுறை நானம் ஆடுவித்து,
இளங் கதிர் அனைய பொன்-துகிலும் ஈந்து, ஒளிர்
களங்கனி அனையவன் ஏவ, கண் அகல்
வளம் திகழ் மண்டப மருங்கின் எய்தினான். (13-21)

646. ஆனதோர் காலையின் அருக்கன் மைந்தனும்
ஏனைய வீரரும் இலங்கை மன்னனும்
வானரர் அனைவரும் மருங்கு சூழ்வர,
தேன் நிமிர் அலங்கலும் கலனும் சேர்த்தியே, (13-22)

647. பொலங்கிரி அனைய தோள்-தம்பி போந்து, ஒளி
இலங்கிய மணி முடி இரு கை ஏந்தினான்,
அலங்கல் அம் தோள் நளற்கு அன்பின்
சூட்டினான்--
'குலங்களோடு இனிது வாழ்க!' என்று கூறியே. (13-23) 648.
இளையவன் திரு மலர்க் கையின் ஏந்திய
ஒளி முடி புனைந்திட உலகம் ஏழினும்
அளவு இலா உயிர்த்தொகை அனைத்தும் வாழ்த்தியே
'நளன் இயற்றிய தவம் நன்று' என்று ஓதினார். (13-24)

649. முடி புனை நளன் எழுந்து, இறைவன் மொய் கழல்
அடிமிசை வணங்கிட, அவனுக்கு அந்தம் இல்
படி புகழ் ஆசிகள் பகர்ந்து, 'பார்மிசை
நெடிது உற நின் குலம்!' என நிகழ்த்தினான். (13-25)

650. மற்றையர் அனைவரும் அருள் வழங்கவே
பொன்-திரள் மணி முடி புனைந்த போர்க் களிறு
உற்று, அடி வணங்கிட, உவந்து தாதையும்,
பெற்றனன் விடை கொடு, பெயர்ந்து போயினான். (13-26)

651. இன்னணம் நிகழ்ந்தபின், இனிதின், எம்பிரான்
தன் நிகர் சேதுவை நோக்கி, தையலாள்
இன்னல் தீர்த்திட எழுந்தருள எண்ணினான்;
பின் அவண் நிகழ்ந்தமை பேசுவாம்அரோ. (13-27)

652. கேட்டலும், நளன் என்று ஓதும் கேடு இலாத் தச்சன், கேள்வி
வாட்டம் இல் சிந்தையான், தன் மனத்தினும் கடுகி, வல்லே
நீட்டுறும் அழிவு இல்லாத யோசனை நிலையதாகக்
காட்டினன், மதிலினோடும் பாசறை, கடிதின் அம்மா! (14-1)

653. போயினன், அமலன் பாதம் பொருக்கென வணங்கி, 'இன்னே
ஆயினது அணி கொள் பாடி நகர் முழுது, அமல!' என்றான்;
நாயகன்தானும், வல்லே நோக்கினன் மகிழ்ந்து, 'நன்று!' என்று
ஏயினன், எவரும் தம்தம் பாசறை இருக்க என்றே. (16-1)

654. அவ் வகை அறிந்து நின்ற வீடணன், அரியின் வீரர்க்கு
ஒவ்வுற உருவம் மாறி அரக்கர் வந்தமை அங்கு ஓத,
செவ்விதின் மாயச் செய்கை தெளிந்திடுமாறு, தாமே
கைவலியதனால் பற்றிக் கொண்டனர், கவியின் வீரர். (25-1)

655. என அவர் இயம்பக் கேட்ட இறைவனுக்கு, இலங்கை வேந்தன்
தனது ஒரு தம்பி, 'அன்னோர் சாற்றிய வாய்மை மெய்யும்
எனது ஒரு மனத்தில் வஞ்சம் இருந்ததும், இன்னே காண்டி;
நினைவதன்முன்னே விஞ்சை நீக்குவென்' என்று நேர்ந்தான். (29-1)

656. ஆங்கு அவர் புகலக் கேட்ட ஐயனும், அவரை நோக்கி,
'ஈங்கு இது கருமமாக எய்தினீர்என்னின், நீர் போய்,
தீங்கு உறும் தசக்கிரீவன் சிந்தையில் தெளியுமாறே
ஓங்கிய உவகை வார்த்தை உரையும்' என்று ஓதலுற்றான். (32-1)

657. இன்னவாறு இவர்தம்மை இங்கு ஏவிய
மன்னர் மன்னவன் ஆய இராவணன்
அன்ன போது அங்கு அளவு இல் அமைச்சரோடு
உன்னும் மந்திரத்து உற்றதை ஓதுவாம்: (38-1)

658. சொல்லும் மந்திரச் சாலையில், தூய் மதி
நல் அமைச்சர், நவை அறு கேள்வியர்,
எல்லை இல்லவர் தங்களை நோக்கியே,
அல் அரக்கர் பதியும் அங்கு ஓதுவான். (41-1)

659. 'ஈது எலாம் உரைத்து என் பயன்? இன்று போய்க்
காதி, மானுடரோடு கவிக் குலம் சாதல் ஆக்குவென், தான் ஓர் கணத்து'
எனும்
போதில், மாலியவானும் புகலுவான்: (46-1)

660. என்னும் வாய்மை இயம்புறு போதினில்,
முன்னமே சென்ற ஒற்றர் முடுகி, 'எம்
மன்னவர்க்கு எம் வரவு உரைப்பீர்!' எனா,
துன்னு காவலர்தம்மிடைச் சொல்லினார். (52-1)

661. வருணன் அஞ்சி, வழி கொடுத்து 'ஐய! நின்
சரணம்' என்று அடி தாழ்ந்து, அவன் தன் பகை
நிருதர் வெள்ளம் அனந்தம் நிகழ்த்து முன்,
திரிபுரச் செயல் செய்தது, அங்கு ஓர் கணை. (60-1)

662. செவித் துளை இருபதூடும், தீச் சொரிந்தென்னக்
கேட்டு
புவித்தலம் கிழிய, அண்டம் பொதிர் உற, திசையில்
நின்ற
இபத் திரள் இரிய, வானத்து இமையவர் நடுங்க,
கையால்
குவித் தடம் புயமே கொட்டி, கொதித்து இடை
பகரலுற்றான். (66-1)

663. தானை அம் தலைவன் ஈது சாற்றலும், தறுகண்
வெம் போர்க்
கோன் அழன்று உருத்து, 'வீரம் குன்றிய மனிதரோடு
வானரக் குழுவை எல்லாம் வயங்கும் என் கரத்தின்
வாளால்
ஊன் அறக் குறைப்பென் நாளை, ஒரு கணப்
பொழுதில்' என்றான்! (70-1)

664. மன்னவர் மன்னன் கூற, மைந்தனும் வணங்கி,
'ஐயா!
என்னுடை அடிமை ஏதும் பிழைத்ததோ? இறைவ!
நீ போய்,
"மன்னிய மனித்தரோடும் குரங்கொடும் மலைவென்"
என்றால்,
பின்னை என் வீரம் என்னாம்?' என்றனன்,

பேசலுற்றான்: (70-2) 665. 'இந்திரன் செம்மல் தம்பி, யாவரும் எவரும்
போற்றும்
சந்திரன் பதத்து முன்னோன்' என்றனர்; 'சமரை
வேட்டு,
வந்தனர்; நமது கொற்றம் வஞ்சகம் கடப்பது என்னும்
சுந்தரன் அவனும் இன்னோன்' என்பதும் தெரியச்
சொன்னார். (75-1)

666. எரி எனச் சீறி, இவ்வாறு உரைத்து, இரு மருங்கில்
நின்ற
நிருதரைக் கணித்து நோக்கி, 'நெடுங் கரி, இரதம்
வாசி,
விருதர்கள் ஆதி வெள்ளப் படைத் தொகை
விரைந்து, நாளைப்
பொரு திறம் அமையும்' என்னா, புது மலர்ச் சேக்கை
புக்கான். (88-1)

9. இலங்கை காண் படலம்

667. கண்டு அகம் மகிழ்ந்து, ஆங்கு அண்ணல், கடி நகர்
இலங்கை மூதூர்
விண்தலம் அளவும் செம் பொற் கோபுரம், விளங்கும்
வீதி,
மண்டபம், சிகர கோடி, மாளிகை, மலர்க் கா ஆதி
எண் திசை அழகும் நோக்கி, இளவலுக்கு இயம்பு
கின்றான். (6-1)

10. இராவணன் வானரத் தானை காண் படலம்

668. 'ஏறிட்ட கல்லு வீழும் இடம் அற, எண்கினாலே
நாறு இட்டதென்ன ஒவ்வோர் ஓசனை நாலுபாலும்
சூறிட்ட சேனை நாப்பண் தோன்றுவோன் இடும்பன்
என்றே
கூறிட்ட வயிரத் திண் தோள் கொடுந் தொழில்
மடங்கல் போல்வான் (27-1) 669. 'மற்று இவன் படையில் ஒன்னார்
அன்றி,
வானவர்களே வந்து
உற்றனர் எனினும், பற்றி உயிர் உகப் பிசைந்திட்டு
ஊத,
கொற்றவன் அருளும் கொண்டோன்; குடாவடிக்கு
இறைவன்; கூற்றம்
பெற்றவன்; அடைந்தோர்தம்மை உயிர் எனப் பேணும்
நீரான். (27-2)

670. 'ஆங்கு அவன் எதிரே வேறு ஓர் ஆடகக் குன்றம்
ஒன்றை
வாங்கு நீர் மகரவேலை வந்து உடன்

வளைந்ததென்ன
ஓங்கு மைம் முகத்தின் தானையுள் பொலிந்திடுவான்,
வெற்றி
ஓங்கிய குவவுத் திண் தோள் வினதன் என்று
உரைக்கும் வெய்யோன். *(27-3)*

671. 'அன்னவன்தனக்கு வாமத்து ஐம்பது கோடி யூகம்
தன்னை வந்து இடையில் சுற்ற, தட வரை என்ன
நிற்பான்,
கொல் நவில் குலிசத்து அண்ணல் கொதித்து
எதிர்கொடுக்கு மேனும்,
வென்னிடக் குமைக்கும் வேகதெரிசி என்று
உரைக்கும் வீரன். *(27-4)*

672. பிளக்கும் மன்பதையும், நாகர் பிலனையும்; கிளக்கும்
வேரோடு
இளக்கும் இக் குடுமிக் குன்றத்து இனம் எலாம்
பிடுங்கி, ஏந்தி,
அளக்கர் கட்டவனும் மாட்டாது அலக்கணுற்றிட
விட்டு, ஆர்க்கும்
துளக்கம் இல் மொய்ம்பர் சோதிமுகனும் துன்முகனும்
என்பார். *(27-5)* *673.* 'குன்றொடு குணிக்கும் கொற்றக் குவவுத் தோள்
குரக்குச் சேனை
ஒன்று பத்து ஐந்தொடு ஆறு கோடி வந்து ஒருங்கு
சுற்ற,
மின் தொகுத்து அமைந்த போல விளங்கு எயிறு
இலங்க, மேருச்
சென்றென வந்து நிற்பான், திறல் கெழு
தீர்க்கபாதன். *(27-6)*

674. 'நூற்றிரண்டாய கோடி நோன் கவித் தானை சுற்ற,
காற்றின் மா மகற்குக் கீழ்பால் கன வரை என்ன
நிற்பான்,
கூற்றின் மா மைந்தன்; கூற்றும் குலுக்கமுற்று
அலக்கண் எய்தச்
சீற்றமே சிந்தும் செங் கண் ததிமுகன் என்னும்
சீயம். *(27-7)*

675. 'நாடில், இங்கு இவர் ஆதியாய் நவின்ற மூ-எழுவர்
ஆடல் வெம் படைத் தலைவர்கள் ஆறு பத்து ஏழு
கோடி வீரர்கள், குன்று எனக் குவவிய தோளாய்!
கூடு சேனையும் எழுபது வெள்ளமாய்க் குறிப்பார். *(33-1)*

676. 'அழிவு இலா வலி படைத்துள நம் படை அரக்கர்
ஒழிவு இலாத பல் ஆயிர வெள்ளத்துக்கு உறை ஓர்

துளியும் ஒவ்விடா எழுபது வெள்ளத்தின் தொகை
சேர்
எளிய புன் குரங்கு என் செயும்?' என்றனன்,
இகலோன். *(35-1)*

11. மகுட பங்கப் படலம்

677. பிடித்தவன் விழித் துணை பிதுங்கிட நெருக்கி,
இடித்து அலம்வரக் கதறி எய்த்திட, இரங்காது
அடிக் கொடு துகைத்து அலை கடற்குள் ஒரு
கையால்
எடுத்து உக, இராவணன் எறிந்து, இகலின்
ஆர்த்தான். *(22-1)* *678.* எறிந்திட விழுந்து, இரவி சேய் அறிவு சோர்வுற்று,
அறிந்ததொர் இமைப்பளவில் ஆகமது தேறி,
பிறிந்திலன் எனத் தொனி பிறந்திட, மருங்கில்
செறிந்து, 'அமர் அரக்கனொடு செய்வென்!' என
வந்தான். *(22-2)*

679. என இவை அமலன் கூற, இரு கையும் எடுத்துக்
கூப்பி,
மனம் மிக நாணி, ஒன்றும் வாய் திறந்து
உரைக்கலாற்றான்,
பனியினை வென்றோன் மைந்தன் பின்னரும்
பணிந்து நின்றே
அனகனுக்கு அன்பினோடும் அடுத்தமை
அறையலுற்றான். *(38-1)*

680. என்றனன்; என்றலோடும், இணை அடி இறைஞ்சி,
ஆங்கு,
குன்று உறழ் குவவுத் திண் தோள் கொற்ற வல்,
வீரற் காண,
தன் தனி உள்ள நாணால் தழல் விழிக் கொலை
வெஞ் சீயம்
நின்றென, எருத்தம் கோட்டி, நிலனுற நோக்கிக்
கூறும். *(38-2)*

681. ஏர் அணி மாட கூடம் இலங்கிய இலங்கை வேந்தை
காரணம் ஆக வாலால் கட்டிய வாலி, அன்றிப்
போரணம் ஆளும் அம்பால் புடைத்த மால் பாதம்
போற்றி
காரணச் சுடரோன் மைந்தன் தலைவனை
வணங்கிச் சொல்லும் *(38-3)*

682. இரவி போய் மறையும் முன்பு, அங்கு இராமனும்
இலங்கை நின்ற
வரை இழிந்து, அனைவரோடும் வந்து, தன்

இருக்கை எய்தி, நிருதர்தம் குலத்தை எல்லாம் நீறு எழப் புரியுமாறே
பொரு திறம் முயன்ற செய்கை புகலுவான்
எடுத்துக்கொண்டாம். *(49-1)*

683. தெய்வத் தாமரையோன் ஆகி யாவையும் தெரியக்
காட்டி,
மெய் வைத்த அருளினாலே அவை எலாம் விரும்பிக்
காத்து
சைவத்தன் ஆகி, யாவும் தடிந்திடும் செயலின்
மேவும்
கை வைத்த நேமியோன்தன் கால் வைத்த
கருத்தமே, யாம். *(49-2)*

684. பூசலைக் குறித்து இராமன், பொரும் கவிச் சேனை
வெள்ளம்
மாசு அற வகுத்து, நாலு திக்கினும் வளையச்
செய்து,
பாசமுற்றுடைய நண்பின் படைத் துணை
யவர்களோடும்
பாசறை இருந்தான்; அந்தப் பதகனும் இழிந்து
போனான். *(49-3)*

12. அணி வகுப்புப் படலம்

685. இறைவன் மற்று இதனைக் கூற, எறுழ் வலி
அமைச்சர் பொங்கி,
'பிறை முடிப் பரமனோடும் பெரு வரை எடுத்த
மேலோய்!
உறு சமர்க்கு எம்மைக் கூவி, ஏவிடாதொழிந்தாய்;
யாமும்
சிறு தொழில் குரங்கு அது என்ற திறத்தினும்
தாழ்த்தது என்றார். *(11-1)*

686. அமைச்சர் மற்று இதனைக் கூறி, 'அரச! நீ
விடைதந்தீமோ?
இமைப்பிடைச் சென்று, வந்த குரங்குஇனப் படையை
எல்லாம் கமைப்பு அறக் கடிது கொன்றே களைகுவம்' என்ற
போதில்,
சுமைத் தட வரைத் தோள் கும்பகருணன்சேய்
நிகும்பன் சொல்வான்: *(12-1)*

687. எரி நெருப்பு என்னப் பொங்கி, இராவணன் என்னும்
மேலோன்
உரை செறி அமைச்சரோடும், உறு படைத்
தலைவரோடும்,
கரி, பரி, இரதம், காலாள், கணக்கு அறும் வெள்ளச்

சேனை
மருவுற, திசை நான்கு உம்பர் வகுத்து, அமர் புரியச்
சொன்னான். (17-1)

688. இம் முறை அரக்கர் கோமான் அணி வகுத்து
இலங்கை மூதூர்,
மும் மதில் நின்ற தானை நிற்க, மூதமைச்சரோடும்
விம்முறு சேனை வெள்ளத் தலைவர்க்கு விடையும்
நல்கி
கம்மெனக் கமழும் வாச மலர் அணை கருகச்
சேர்ந்தான். (22-1)

13. அங்கதன் தூதுப் படலம்

689. 'சூளுறும் வஞ்சனாகத் தோன்றிய இலங்கை வேந்தன்
கோளுறும் சிறையை நீக்கி, குரை கழல் வணங்கும்
ஆகில்
வீழுறும் இலங்கைச் செல்வம் வீடணற்கு அளிப்பென்;
எம்பி
ஆளுறும் அயோத்திதன்னை இராவணற்கு
அளிப்பென்; என்றான். (7-1)

690. 'தப்பு இல வீடணற்கு இலங்கை, தானமாச்
செப்பிய வாய்மைதான் சிதையலாகுமோ? இப்பொழுது இராவணன்
ஈங்கு வந்திடில்,
அப்பொழுது, அயோத்தி நாடு அளிப்பென்
ஆணையே.' (7-2)

691. அரி முதல் தேவர் ஆதி அமரிடைக் கலந்த போதும்,
வரி சிலை இராமன் வாளி வந்து உயிர் குடிப்பது
அல்லால்,
புரம் ஒரு மூன்றும் தீயப் பொடி
செய்தோன்தன்னொடு, அந் நாள்,
அரு வரை எடுத்த வீரன் ஆண்மைக்கும் அவதி
உண்டோ? (17-1)

692. வந்தது என், குரங்கு? ஒன்று இல்லை, அடைத்தது
என், கடல் வாய்? மந்தி
சிந்தையின் களியால் என் பேர் தெரியுமோ?
தெரியாது ஆகில்,
இந்த எம் பதியைக் காக்கும் இறைவனோ? அறிதும்;
எங்கள்
விந்தை எம் பெருமான்! வாழி! வீடணன் என்னும்
வேந்தன். (19-1)

693. 'முந்த ஓர் தசக்கிரீபன் ஆக்கையை மொய்ம்பால்

வீக்கும்
அந்த ஆயிரத்தோளானை அரக்கிய மழுவலாளன்
வந்து எதிர்கொள்ள, வீரச் சிலையும் வெவ் வலியும்
வாங்கும்
சுந்தரத் தோளன் விட்ட தூதன் நான்' என்னச்
சொன்னான். *(20-1)*

694. 'பசை அறு சிந்தையானைத் தமரொடும் படுத்த
போதும்,
இசை எனக்கு இல்லை அன்றே' என்பது ஓர் இகழ்வு
கொண்டான்;
வசை அற இசைக்கும் ஊரை வளைக்கவும்
வந்திலாதான்,
திசையினை வென்ற வென்றி வரவரச் சீர்த்தது!'
என்றான். *(36-1)* *695.* ஆதி அம் பரன், அங்கதன் ஓதல் கேட்டு,
'ஈது அவன் கருத்து என்றிடின் நன்று' எனா,
சோதியான் மகன் ஆதித் துணைவருக்கு
ஓதினான், அங்கு அமரர்கள் உய்யவே. *(43-1)*

14. முதற் போர் புரி படலம்

696. ஆதி நாயகன் அங்கு அது கூறுமுன்;
பாதமீது பணிந்து, அருள் பற்றியே,
காது வெம் படைக் காவலர் ஆதியோர்
மோது போரை முயலுதல் மேயினார். *(3-1)*

697. அந்த வேலை, அரக்கர் அழன்று கண்,
சிந்து தீயில் திசை எரி சேர்த்தவன்
முந்து உரைத்த முறைமையின் முந்துற
வந்து எதிர்த்தனர், வாயில்கள்தோறுமே. *(15-1)*

698. அன்ன போது அங்கு அரக்கர் பிரான் படை
உன்னும் ஆயிர வெள்ளம் உடன்று எழா,
கன்னி மா மதிலின் புறம் காத்து, உடன்
முன்னி வெஞ் சமர் மூண்டு எழுந்துற்றதே. *(15-2)*

699. ஆனை பட்ட; அடு பரி பட்டன;
தானை பட்ட, தார் இரதம்; கணை
சோனைபட்டது; துன் அரும் வானரச்
சேனை பட்டது; பட்டது செங்களம். *(50-1)*

700. ஆர்த்த போதில், அருந் திறல் சிங்கனும்,
சூர்த்த நோக்குடைச் சூரனும், துற்கனும்,
கூர்த்த வெங் கதிர்க் கோபனொடு ஆதியாய்,
வேர்த்து, அரக்கர் வியன் படை வீசினார். *(55-1)*

701. போர் செய் காலை, இடும்பனும் பொங்கி, அக்
கார் செய் மேனி அரக்கனைக் கைகளால்
மேருமீது இடி வீழ்ந்தெனத் தாக்கலும்;
சோர்வு இலாத அரக்கனும் துள்ளினான். *(65-1)* *702.* வரு சுமாலி மகன் பிரகத்தன் அங்கு
இரதம் ஒன்றதின் ஏறினன்; பின்னரும்
வரி நெடுஞ் சிலை வேறு ஒன்று வாங்கியே,
சொரியும் மா மழைபோல், சரம் தூவினான். *(72-1)*

703. வால் அறுந்து, வயிறு துணிந்து, இரு
கால் அறுந்து, கழுத்து அறுந்து, அங்கம் ஆம்
மேல் அறுந்து விளிந்தன-வெஞ் சமர்
ஆலும் வானரச் சேனை அனேகமே. *(72-2)*

704. நீலன் நெஞ்சிடை அஞ்சு நெடுஞ் சரம்
ஆலம் அன்ன அரக்கன் அழுத்தலும்,
சால நொந்தனன்; நொந்து, தருக்கு அறா,
கால வெங் கனல்போல் கனன்றான் அரோ. *(72-3)*

705. கனலும் வெங் கண் அரக்கன், கடுஞ் சிலை
புனையும் தேர் பரி பாகொடு போய் அற,
நினைவதற்குமுன் நீலன் அங்கு ஓர் நெடுந்
தனி மராமரம்தான் கொண்டு, தாக்கினான். *(72-4)*

706. நிருதர் தானை உடைந்தது; நேர்கிலாத்
தரும கோபன், சதமகன், சண்டியோடு
எரிமுகன் இவர் ஆதி இராக்கதர்
செருவின், வெற்றி திகழ, வந்து எய்தினார். *(79-1)*

707. ஏவி, மற்று அயல் நின்ற அரக்கரை,
'தா இல் என் ஒரு தேரினைத் தம்' எனக்
கூவ, மற்று அவர் கொண்டு உடன் நண்ணினார்,
தேவர் ஆதியர் நெஞ்சம் திடுக்கென. *(93-1)*

708. ஆய்வு அருஞ் சத கோடி அடல் பரி
மாய்வு அருந் திரைபோல் வரப் பூண்டது;
தேயம் எங்கும் திரிந்தது; திண் திறல்
சாய, இந்திரனே பண்டு தந்தது. *(93-2)*

709. ஏறினான் இடத் தோள் துடித்தே; அறக்
கூறினான், 'குரங்கோடு மனிதரை நீறது ஆக்குவென்' என்று, நெருப்பு எழச்
சீறினான், சிவன் போல அத் தேரின்மேல். *(94-1)*

710. 'அண்ட கோடி அகிலமும் இன்றொடே

விண்டு நீங்குறும்' என்று உயர் விண்ணவர்,
கொண்ட ஆகுலத்தால், மனம் கூசியே,
புண்டரீகன் பதியிடைப் போயினார். (99-1)

711. வெள்ளம் ஆங்கு அளப்பில; வெள்ளம், வாம் பரி;
கொள்ளை யார் அதன் கணக்கு அறிந்து கூறுவார்?
உள்ளம் ஆய்ந்து ஓது இரு நூறு வெள்ளம் ஆம்
கள்ள வாள் அரக்கர்கள் கடலின் சூழவே. (105-1)

712. நிருதர்கள் எவருமே நோக்கி நின்று போர்
பொருதனர், அயில் முதல் படைகள் போக்கியே;
மரமொடு மலைகளைப் பிடுங்கி, வானரர்
செருவிடைத் தீயவர் சிதறத் தாக்கினார். (119-1)

713. அண்ட கோளகை வெடித்து, அவனி கீண்டுற,
எண் திசாமுகங்களும் இடிய, ஈசனைக்
கொண்ட வான் கயிலையும் சிகர கோடிகள்
விண்டு நீங்கியதுஎனில், விளம்ப வேண்டுமோ? (123-1)

714. வச்சிர வரைப் புயத்து அரக்கன் வாங்கிய
கைச் சிலை நாண் ஒலி கலந்த காலையில்,
அச்சம் இல் புரந்தரன் ஆதி தேவர்கள்,
உச்சிகள் பொதிர் எறிந்து, உரம் மடங்கினார். (123-2)

715. இப் புறத்து உயிர்கள் எல்லாம் இரிந்திட, அரக்கர்
கோமான்
கைப் படு சிலையை வாங்கி, கால மா மழையும்
எஞ்ச,
முப் பறத்து உலகம் எல்லாம் மூடியது என்ன, மூளும்
அப்பு மா மாரி சிந்தி, அண்டமும் பிளக்க ஆர்த்தான். (127-1) 716. ஆர்த்தவன்
பகழி மாரி சொரிந்து, அரிச் சேனை
எல்லாம்
தீர்த்து, ஒரு கணத்தில் போக்க, செங் கதிர்ச்
சிறுவன் தானும்
பார்த்து, உளம் அழன்று பொங்கி, பரு வலி
அரக்கனோடும்
போர்த் தொழிற்கு ஒருவன் போலப் பொருப்பு ஒன்று
ஆங்கு ஏந்திப் புக்கான் (127-2)

717. அலக்கணுற்று அனுமன் சோர, அங்கதன் முதலாம்
வீரர்
மலைக்குற மரங்கள் வாங்கி வருதல் கண்டு,
அரக்கன், வாளி
சிலைக்கிடை தொடுத்து, அங்கு ஏந்து மா மலை
சிதைத்திட்டு, அன்னோர்

கலக்கமுற்று இரிய, ஒவ்வோர் பகழியின் காய்ந்து
கொல்வான். *(138-1)*

718. நகைத்து, 'இது புரிந்தான்கொல்லோ?' என்பதன்
முன்பு, நாண்வாய்த்
துகைத்து ஒலி ஒடுங்காமுன்னம், சோனை அம்
புயலும் எஞ்ச,
மிகைப் படு சரத்தின் மாரி வீரனுக்கு இளையோன்
மேவும்
பகைப் புலத்துஅரக்கன் சேனைப் பரவைமேல்
பொழிவதானான். *(143-1)*

719. எரி முகப் பகழி மாரி இலக்குவன் சிலையின்
கோலிச்
சொரிதர, களிறு, பொன் தேர், துரங்கமோடு
இசைந்த காலாள்
நிருதர்கள் அளப்பு இல் கோடி நெடும் படைத்
தலைவர், வல்லே
பொரு களமீதில் சிந்திப் பொன்றினர் என்ப
மன்னோ. *(153-1)* *720.* எதிர் வரும் அரக்கர் கோமான்
இலக்குவன்தன்னை
நோக்கி,
'மதியிலி! மனிதன் நீயும் வாள் அமர்க்கு ஒருவன்
போலாம்!
இது பொழுது என் கை வாளிக்கு இரை' என
நகைத்தான்; வீரன்
முதிர்தரு கோபம் மூள, மொழிந்து அமர்
முடுக்கலுற்றான் *(156-1)*

721. அரக்கன் மனம் கொதித்து, ஆண்தகை
அமலன்தனக்கு இளையோன்
துரக்கும் பல விசிகம் துகள்பட நூறினன்; அது
கண்டு,
அருக்கன் குல மருமான், அழி காலத்திடை எழு
கார்
நெருக்கும்படி, சர தாரையின் நெடு மா மழை
சொரிந்தான். *(158-1)*

722. 'மாயத்து உரு எடுத்து, என் எதிர் மதியாது, இது
பெரிது என்--
றே இத் தரை நின்றாய்; எனது அடல் வாரி
சிலையிடையே
தீ ஒத்து எரி பகழிக்கு இரை செய்வேன் இது
பொறுத்தேன்;
ஞாயத்தொடும் ஒரு குத்து அமர் புரிதற்கு எதிர்

வரும் நீ. (171-1)

723\. *கல் தங்கிய முழுமார்பிடைக் கவியின் கரம்அதனால்*
உற்று ஒன்றிய குத்தின் வலிஅதனால் உடல்
உளைவான்,
பற்று இன்றிய ஒரு மால் வரை அனையான், ஒரு
படியால்
மல் தங்கு உடல் பெற்று ஆர் உயிர் வந்தாலென
உய்ந்தான். (179-1) 724. கொதித்து ஆங்கு அடல் அரக்கன் கொடுங் கரம்
ஒன்றதின் வலியால்
மதித்தான் நெடு வய மாருதி மார்பத்திடை வர, மேல்
புதைத்து ஆங்குறும் இடிஏறு எனப் பொறி சிந்திய
புவனம்;
விதித்தான் முதல் இமையோர் உளம் வெள்கும்படி
விட்டான். (184-1)

725\. *உருத்து, வெஞ் சினத்து அரக்கன் அங்கு ஒரு*
கையின் புடைப்ப,
வரைத் தடம் புய மாருதி மயங்கியது அறிந்து, ஆங்கு
இரைத்த திண் பரித் தேர்நின்றும் இரு நிலத்து
இழியச்
சரித்து, வானரம் மடிந்திட, சர மழை பொழிந்தான். (186-1)

726\. *உருத்து இலக்குவன் ஒரு கணத்து அவன் எதிர்*
ஊன்றிக்
கரத்தின் வெஞ் சிலை வளைக்குமுன், கடுஞ்
சினத்து அரக்கன்
சிரித்து, வெம் பொறி கதுவிட, திசைமுகம் அடையப்
பொருத்தி, வெஞ் சரம் பொழிந்து, 'இவை விலக்கு'
எனப் புகன்றான். (200-1)

727\. *பண்டை நாள் தரு பனித் திரைப் புனல் சடை*
ஏற்றுக்
கொண்ட தூயவன், கொடுந் தொழில் நிருதர்கள்
குழுமி
மண்டு வாள் அமர்க் களத்தில், அம் மலர்க் கழல்
சேறல்
கண்டு, கூசலன் நிற்கும் என்றால், அது கடனே? (216-1)

728\. *அனைய கண்டு, இகல் அரக்கருக்கு இறைவன், அப்*
பொழுதில்,
மனம் நெருப்பு எழக் கொதித்து, 'ஒரு மனிதன் என்
வலியை நினையகிற்றிலன்; நெடுஞ் சமர் என்னொடும்
துணிந்த
வினையம் இன்றொடும் போக்குவென்' என விழி

சிவந்தான். (225-1)

729. அடுக்கி நின்றிடு பகிரண்டப் பரப்பு எலாம் அதிர,
துடிக்கும் நெஞ்சகத்து இமையவர் துளங்குற, கூற்றும்
நடுக்கம் உற்றிட, நல் அறம் ஏங்கிட, கயிலை
எடுக்கும் திண் திறல் அரக்கனும் சிலையை
நாண்எறிந்தான் (225-2)

730. எறிந்து அடல் சிலை வளைத்து, ஒரு கணத்திடை
எரியின்
நிறம் தகும் பல நெடுஞ் சுடர்ப் பகழிகள், நெறியின்
அறிந்திடற்கு அரிது ஆகிய அளப்பு இல் பல் கோடி
செறிந்திட, திசை வானகம் வெளி இன்றிச்
செறித்தான். (225-3)

731. ஐயன் நோக்கினன், 'நன்று!' என நகைத்து, அவன்
சிலைவாய்
எய்த வெஞ் சரம் பொடிபட, யாவையும் முருக்கி,
வெய்தின் அங்கு அவன்மேற் செல, எழு கணை
விடுத்தான்;
கைதவன், கணை ஏழு கொண்டு, அக் கணை
கடிந்தான். (225-4)

732. எய்து வெள்ளம் நூற்று-இரண்டு எனத் திரண்ட
கால் வயவர்,
மொய் கொள் சேனை அம் தலைவர்கள், முரண்
கரி, பரி, தேர்,
வெய்ய வீரர்கள், அளப்பிலர் கோடியர், விறல் சேர்
ஐயன் வெஞ் சரம் அறுத்திட, அனைவரும்
அவிந்தார். (236-1)

733. அறுத்த வில் இழந்து அழியுமுன், ஐ-இரு கரத்தும்
பொறுத்து வெஞ் சிலை, நாண் ஒலி புடைத்து, அடற்
பகழி நிறுத்தி வீசினன்--நெடுநந் திசை விசும்பொடு
நிமிரக்
கறுத்த வான் முகில் கல் மழை பொழிதரும்
கடுப்பின். (240-1)

734. நிரைக்கும் ஐ-இரு சிலையிடைச் சர மழை நிருதன்
துரக்க, மாருதி, உடல் உறு குருதிகள் சொரிந்த;
குரக்கு வான் படை குறைந்தன; கூசி வானவர்கள்
இரக்கமுற்று உலைந்து ஓடினார்; இருண்டது எவ்
உலகும். (240-2) 735. எறுழ் வலிப் புயந்து இராகவன் இள நகை எழும்ப,
முறுவலித்து, அவன் பகழிகள் யாவையும் முருக்கி,
பிறை முகச் சரம் ஐ-இரண்டு ஒரு தொடை பிடித்து,

ஆங்கு
உறுதி அற்றவன் சிலை ஒரு பத்தையும்
ஒறுத்தான். (240-3)

736. 'வளைத்த வில்லும் இரதமும் மற்றும் நின்
கிளைத்த யானையும் சேனையும் கெட்டது; இங்கு
இளைத்து நின்றனை; இன்று போய் நாளை வா,
விளைக்கும் வெஞ் சமர் செய் விருப்பு உள்ளதேல்'. (255-1)

737. என்று இராமன் இயம்ப, இராவணன்
ஒன்றும் ஓதலன்; 'உள்ளத்தின், என் வலி
நின்ற நேர்மை நினைத்திலன், மானிடன்;
நன்று சொன்னது!' என நகைத்து ஏகினான். (255-2)

15. கும்பகருணன் வதைப் படலம்

738. என்று எடுத்து உரைத்தோன், பின்னும் உளம்
கனன்று, இனைய சொல் வான்;
'வன் திறல் மனிதன் வெம் போர் எவரினும்
வலியனேனும், பொன்றுதல் இல்லா என்னைப் போர் வெலற்கு
எளிதோ? காலம்
ஒன்று அல; உகங்கள் கோடி உடற்றினும்,
ஒழிவதுஉண்டோ? (31-1)

739. 'மானிடன் என்றே நாணி, கடவுள் மாப் படைகள்
யாதும்
யான் எடுத்து ஏகல் விட்டேன்; இன்றை வெஞ்
சமரம் போக,
தான் அமர் அழிந்தேன் என்னத் தக்கதோ?'
என்றான், அந்த
மானம் இல் அரக்கன்; பின்னர், மாலியவானும்
சொல்வான்: (31-2)

740. ' "முப்புரம் எரிந்தோன் ஆதி தேவரும்
முனிவர்தாமும்,
தப்பு அற உணர்தற்கு எட்டாத் தருமமே, கை வில்
ஏந்தி,
இப் பிறப்பு இராமன் என்றே, எம்மனோர் கிளையை
எல்லாம்
துப்பு அற, முருக்க வந்தான்" என்ற சொல்
பிழைப்பது உண்டோ? (31-3)

741. 'ஆதலின் இறைவ! கேட்டி; அவன் பெருந் தேவி
ஆன
மாதினை விடுத்து, வானோர் முனிவரர் வருந்தச்
செய்யும்

தீதினை வெறுத்து, தேவர் தேவனாம் சிலை இராமன்
பாதமே பணியின், நம்பால் பகை விடுத்து, அவன்
போம்' என்றான். (33-1)

742. 'என்றும் ஈறு இலா அரக்கர் இன்ப மாய வாழ்வு
எலாம்
சென்று தீய, நும் முனோன் தெரிந்து தீமை
தேடினான்; இன்று இறத்தல் திண்ணமாக, இன்னும் உன்
உறக்கமே?'
அன்று அலைத்த செங் கையால் அலைத்து
அலைத்து, உணர்த்தினார். (45-1)

743. சாற்றிய சங்கு தாரை ஒலி அவன் செவியில் சார,
ஆற்றலின் அமைந்த கும்பகருணனுக்கு அதுவும்
தாராட்டு
ஏற்றதுஒத்து, அனந்தல் முன்னர்க்கு இரட்டி
கொண்டு உறங்க, மல்லர்,
கூற்றமும் குலைய, நெஞ்சம் குறித்து இவை
புரியலுற்றார். (51-1)

744. அன்னவர் உரைப்பக் கேளா, அரசன் மோதரனை
நோக்கி,
'மின் எனும் எயிற்று வீர எம்பியைக் கொணர்தி!'
என்ன,
'இன்னதே செய்வென்' என்னா, எழுந்து அடி
வணங்கிப் போவான்,
பொன் என விளங்குவான் போய்த் தன் பெருங்
கோயில் புக்கான். (54-1)

745. இனைய கும்பகருணன், இராக்கதர்
தனை முனிந்து இடிஏறு எனச் சாற்றினான்;
'எனை நெடுந் துயில் போக்கியது என்?' என,
மனம் நடுங்கினர், வாய் புதைத்து ஓதினார். (69-1)

746. வட்ட விண்ணையும் மாதிரம் எட்டையும்
கட்டி, வீரம் கணிப்பு அரும் காவலான்
தொட்ட பல் கலனும் சுடர் மௌலியும்
தெட்ட சோதி திளைப்ப நின்றான் அரோ. (76-1)

747. என்ற போதில் எறும் வலிச் செம் மணிக்
குன்றம் ஐ-இரண்டு ஏந்திக் குல வரை
சென்றது என்னத் திரிந்து உலகு யாவையும்
வென்ற வீரன் இனைய விளம்பினான். (77-1) 748. அக் கணத்து அரக்கர்
கோன், 'அளப்பு இல் யானை,
தேர்

மிக்க வான் புரவி, கால் வயவர் வெள்ளமோடு,
ஒக்க வான் படைப் பெருந் தலைவர் ஒன்று அறப்
புக்குமின், இளவலைப் புறத்துச் சூழ்ந்து' என்றான். (99-1)

749. வெள்ளம் நூறு இரதம்; மற்று இரட்டி வெங் கரி;
துள்ளு வான் பரி அதற்கு இரட்டி; தொக்குறும்
வெள்ளி வேல் அரக்கர் மற்று இரட்டி; மேம்படும்
கொள்ளை வான் படைப் பெருந் தலைவர்
கோடியால். (102-1)

750. அன்ன போது இராவணற்கு இளவல் ஆகிய
மின்னு வேல் கும்பகன் என்னும் மேலையோன்,
துன்னு போர் அணிகலம் யாவும் சூடியே,
தன் ஒரு தேரினைத் தொழுது தாவினான். (103-1)

751. தொண்டகம், துடி, கன பேரி, துந்துமி,
திண்டிமம், படகம், மா முரசு, திண் மணிக்
கண்டைகள், கடையுகத்து இடிக்கும் ஓதையின்
எண் திசை செவிடு எறிதரச் சென்று உற்றதால். (106-1)

752. எழு கருங் கடல் கரை எறிந்திட்டு, ஊழி நாள்,
முழுது உலகு அடங்கலும் மூடும் தன்மையின்
தழுவியது என, தசமுகன் தன் ஆணையால்,
கிளர் பெரும் படைக் கடல் கெழுமிப் போந்ததால், (106-2)

753. இரைக்கும் மும் மதம் பொழி தறுகண் யானையின்,
நெருக்கமும், நெடுங் கொடித் தொகையின் தேர்க்
குலப்
பெருக்கமும், புரவிகள் பிறங்கும் ஈட்டமும்
அரக்கர்தம் பெருக்கமும், ஆயது எங்குமே. (106-3) 754. நாற்படை வகை
தொகை நடக்க, தூளிகள்
மேற்பட, விசும்பகம் மறைந்த; வெண் திரைப்
பாற்கடல் எனப் பொலி கவிப் பெரும் படை
காற் படு கதியினின் கரந்தது, ஓடியே. (108-1)

755. குரக்கினப் பெரும் படை குலைகுலைந்து போய்
வெருக் கொள, விசும்பிடை வெய்ய மாயையின்
அரக்கன் இன்று அமைத்தது ஓர் உருக்கொலாம்? நினது
உருக் கொடே கரிய குன்று உற்றவேகொலாம்? (111-1)

756. ஏழு யோசனைக்கு மேலாய் உயர்ந்திடும் முடி
பெற்றுள்ளான்;
சூழி வெங் கரிகள் தாங்கும் திசை எலாம் சுமக்கும்
தோளான்;
தாழ்வு அறு தவத்தின் மேலாம் சதுமுகன்

வரத்தினாலே
வீழ் பெருந் துயிலும் பெற்றான்-வெங் கடுங் கூற்றின் வெய்யோன். *(114-1)*

757. சிலை பொழி பகழி, வேல், வாள், செறி சுடர்க் குலிசம், ஈட்டி,
பல வகைப் படைகள் வாங்கி, நிருதர்கள் பல் போர் செய்தார்;
மலையொடு மரங்கள் ஓச்சி, வயிரத் தோள் கொண்டு, மாறாக்
கொலை அமர் எடுத்து, வாகை குரங்குகள் மலைந்த அம்மா. *(172-1)*

758. பற்றினன் வசந்தன்தன்னை, பனைத் தடங் கைகளாலே;
எற்றினன், 'இவனை மீள விடவொண்ணாது' என்று சொல்லி,
'கொற்றமும் உடையன்' என்னா, குழம்பு எழப் பிசைந்து கொண்டு
நெற்றியில் திலதமாக இட்டனன்-நிகர் இலாதான். *(177-1)* 759.
அளப்பு இல் வெங் கரிகள், பூதம், அளி, வெம் பரிகள் பூண்டு, ஆங்கு
இழுப்ப வந்து உடைய தேர் விட்டு, இரு நிலத்து இழிந்து, வெம் போர்க்
களப் படக் கவியின் சேனைக் கடல் வறந்து உலைய, 'கையால்
குளப் படுக' என்று வெய்யோன் குறித்து, உளம் கனன்று புக்கான். *(177-2)*

760. நிகர் அறு கவியின் சேனை நிலை கெட, சிலவர் தம்மைத்
துகள் எழக் கயக்கி ஊதும்; சிலவரைத் துகைக்கும், காலின்;
தகர் படச் சிலவர்தம்மைத் தாக்கிடும், தடக் கைதன்னால்;
புகவிடும் சிலவர்தம்மை, விசும்பிடைப் போக, வெய்யோன். *(177-3)*

761. வலிதினின், சிலவர்தம்மை வன் கையால் பற்றிப் பற்றி,
தலையொடு தலையைத் தாக்கும்; சிலவரைத் தனது தாளால்
நிலமதில் புதைய ஊன்றி மிதித்திடும்; சிலவர் நெஞ்சைக்
கொலை நகப் படையின் கீறி, குருதி வாய்மடுத்துக்

கொள்ளும். *(177-4)*

762. கடும் பிணக் குவையினூடே சிலவரைப் புதைக்கும்;
கண்ணைப்
பிடுங்குறும் சிலவர்தம்மை; சிலவரைப் பிடித்து,
வெய்தின்
கொடுங் கொலை மறலி ஊரில் போய் விழக் குறித்து
வீசும்;
நெடும் பெரு வாலின் பற்றிச் சிலவரைச் சுழற்றி
நீக்கும். *(177-5)* 763. பருதி மண்டலத்தில் போகச் சிலவரைப் பற்றி வீசும்;
குருதி வாய் பொழியக் குத்திச் சிலவரைக்
குமைக்கும்; கூவித்
திரிதரத் தேவர் நாட்டில் சேர்த்திடும் சிலவர்தம்மை;
நெரிதரச் சிலவர்தம்மைக் கொடுங் கையின்
நெருக்கும் அன்றே. *(177-6)*

764. ஆயிர கோடி மேலும் அடல் குரங்குஅதனை வாரி,
வாயிடைப் பெய்து மூட, வயிற்றிடைப் புகுந்து, வல்லே
கூய் உளம் திகைத்து, பின்னும் கொடியவன்
செவியினூடே,
போயது வெளியில் மீண்டும், புற்றிடைப் பறவை
என்றே. *(179-1)*

765. அவ் வழி அரியின் சேனை அதர்பட வசந்தன்
என்பான்
தவ் அழி வீரன் நாலு வெள்ளத்தின் தலைவன்
என்றான்;
எவ் வழி? பெயர்ந்து போவது எங்கு? என இரு
குன்று ஏந்தி,
வெவ் வழிஇசை அக் கும்பகருணன்மேல் செல்ல
விட்டான். *(180-1)*

766. விசைந்திடு குன்றம் நின்ற விண்ணவர் இரியல்
செல்ல,
இசைந்திடு தோளின் ஏற்றான், இற்று நீறு ஆகிப்
போக;
வசந்தனைச் சென்று பற்றி வாசம் கொண்டுவந்து
கையால்
பிசைந்து சிந்துரமாகப் பெரு நுதற்கு அணிந்து
கொண்டான். *(180-2)*

767. நீலனை அரக்கன் தேரால் நெடு நிலத்து இழியத்
தள்ளி,
சூலம் அங்கு ஒரு கை சுற்றி, 'தொடர்ந்திடும்
பகைஞர் ஆவி காலன் ஊர்தன்னில் ஏற்றி, கடிதில் என் தமையன்

நெஞ்சில்
கோலிய துயரும்தீர்ப்பென்' எனக் கொதித்து, அமரின்
ஏற்றான். (186-1)

768. செய்துறு பகையை வெல்வார், நின்னைப் போல்
அம்மை செய்து,
வைதுறு வந்த போது, வலுமுகம் காட்டி, யாங்கள்
தகைதுறு வினையை வென்று கடன் கொள்வார்
மார்க்கமுள்ளார்;
எய்துறும் இதற்கு என் போல் உன் தகை சிலை
உதவி என்றான். (193-1)

769. மாருதி போதலோடும், வயப் படைத் தலைவர், மற்று
ஓர்
மாருதம் என்னப் பொங்கி, வரையொடு மரங்கள்
வாரி,
போர் எதிர் புகக் கண்டு, அன்னோர் அனைவரும்
புரண்டு போரில்
சோர்தர படைகள் வாரிச் சொரிந்து, அடல் அரக்கன்
ஆர்த்தான். (203-1)

770. மழுவொடு கணிச்சி, சூலம், வாள், மணிக் குலிசம்,
ஈட்டி,
எழு, அயில், எஃகம் என்று இப் படை முதல்
எவையும் வாரி,
மழை எனப் பொழிந்து, நூறு யோசனை வரைப்பில்
மேவும்
அளவு அறு கவியின் சேனை அறுத்து, ஒரு
கணத்தில் வந்தான். (203-2)

771. இலக்குவன் கொடுமரத்திடை எறியும் வெம் பகழி
கலக்கம் அற்றிடும் அரக்கர்தம் கரங்களைக் கடிந்தே.
முலைக்குவட்டு, அவர் கன்னியர், முன்றிலின் எறிய,
விலக்க அரும் விறலாளி கண்டு, அவர் உயிர்
விளிந்தார். (226-1) 772. வடி சுடர்ப் பெரும் பகழிகள் ஏற்றின வதனத்து
அடல் அரக்கரும் சிலர் உளர்; அவர் தலை அறுத்து,
ஆங்கு
உடன் எடுத்து, அவர் மனையினுக்கு உரிய
கன்னியர்பால்
இட, உவப்பொடும் புழுக்கினர், ஊன் இவை
அறியார். (226-2)

773. குஞ்சரத் தொகை, தேர்த் தொகை, குதிரையின்
தொகை, மேல்
விஞ்சு வாள் எயிற்று அரக்கர்தம் தொகை எனும்

acharya.org

வெள்ளம்
பஞ்சினில் படும் எரி என, இலக்குவன் பகழி
அஞ்செனப் படு கணத்து, அவை அனைத்தையும்
அழித்த. (227-1)

774. வந்து அம் மாப் படை அளப்பு இல வெள்ளங்கள்
மடிய,
அந்தி வான் எனச் சிவந்தது, அங்கு அடு களம்;
அமரில்
சிந்தி ஓடிய அரக்கரில் சிலர், 'தசமுகனுக்கு
இந்த அற்புதம் உரைத்தும்' என்று ஓடினர், இப்பால் (227-2)

775. உரைத்து, நெஞ்சு அழன்று, 'ஒரு கணத்து இவன்
உயிர் குடித்து, என்
கருத்து முற்றுவென்' எனச் சினம் கதுவிட, கடுந்
தேர்
பரித்த திண் திறல் பாகரை, 'பகைவனுக்கு எதிரே
பொருத்தும்' என்று அடல் கும்பகன் பொருக்கெனப்
புகன்றான். (228-1)

776. நாண் தெறித்தனன், பகிரண்டப் பரப்பொடு நவை
போய்
மாண்ட விண்ணவர் மணித் தலை துளங்கிட, வயப்
போர் பூண்ட வானரம் நின்றதும் புவியிடை மறிய,
தூண்டி, மற்று அவன் இலக்குவன்தனக்கு இவை
சொல்வான்: (233-1)

777. அது கண்டார் அடல் வானவர், ஆசிகள் கூறித்
துதி கொண்டார்; அடல் அரக்கனும் துணை விழி
சிவந்து ஆங்கு,
'இது கண்டேன்; இனிக் கழிந்தது, உன் உயிர்' எனக்
கனன்றே
கொதி கொண்டான், அடல் சிலையினைக் குழைவுற
வளைத்தான். (240-1)

778. புக்க போதில், அங்கு இலக்குவன் பொருக்கெனத்
துயர் தீர்ந்து,
அக் கணம்தனில் அரக்கர்தம் பெரும் படை அவிய,
மிக்க வார் சிலை வளைத்து, உரும் ஏறொடு
விசும்பும்
உட்க, நாண் எறிந்து, உக முடிவு என, சரம்
பொழிந்தான். (248-1)

779. 'காய் கதிர்ச் சிறுவனைப் பிணித்த கையினன்,
போயினன் அரக்கன்' என்று உரைத்த போழ்தின்வாய்,

நாயகன் பொருக்கென எழுந்து, நஞ்சு உமிழ்
தீ அன வெகுளியன், இனைய செய்தனன். (272-1)

780. ஆயிரம் பேய் சுமந்து அளித்தது, ஆங்கு, ஒரு
மா இருங் கேடகம் இடத்து வாங்கினான்;
பேய் இரண்டாயிரம் சுமந்து பேர்வது ஓர்
காய் ஒளி வயிர வாள் பிடித்த கையினான். (299-1)

781. வீசினன் கேடகம்; விசும்பின் மீன் எலாம்
கூசின; அமரரும் குடர் குழம்பினார்;
காய் சின அரக்கனும் கனன்ற போது, அவன்
நாசியும் செவியும் வெங் குருதி நான்றவே. (299-2)

782. கும்பகன் கொடுமையும், குலைகுலைந்து போம்
வெம்பு வெஞ் சேனையின் மெலிவும், நோக்கிய நம்பனும் அரக்கன் கை நடுவண் பூட்டுறும்
செம் பொனின் கேடகம் சிதைத்து வீழ்த்தினான். (301-1)

783. ஆயிரம் பெயரவன் அறுத்து மாற்றுறப்
போயின கேடகம் புரிந்து நோக்கினான்;
பேய் இரண்டாயிரம் சுமக்கப் பெற்றுடை
மா இருங் கேடகம் கடிதின் வாங்கினான். (301-2)

784. போயின கேடகம் போக நோக்கினன்,
ஆயிரம் பெயரவன், அறியும் முன்பு; அவன்
பேய் இரண்டு ஆயிரம் பேணும் கேடகம்
'ஏ' எனும் அளவினில் எய்தச் சென்றதால். (301-3)

785. ஆலம் உண்டவன் முதல் அளித்தது, அன்னவன்
சூலம் உண்டு; அளப்பு இல கோடி பேய் சுமந்து,
ஓலம் இட்டு அமரர்கள் ஓட, ஊழியில்
காலன் ஒத்தவன் கரத்து அளித்தது, அக் கணம். (310-1)

786. பிடித்தனன் வலக் கையில் சூலம், பெட்பொடு;
முடித்தனன், பூசனை மனத்தின் முன்னியே;
விடுத்தனன், 'பகைவனை வென்று மீள்க' எனா;
தடுப்ப அரிது எனத் தளர்ந்து, அமரர் ஓடினார். (315-1)

787. சூலம் அங்கு அது வரும் துணிவை நோக்கியே,
ஞால நாயகன், அரிக் கடவுள் ஏந்திய
கால வெங் கனல் படை கடிதின் ஏவி, அச்
சூலம் அற்று இரண்டு எனத் துணித்து வீழ்த்தினான். (315-2)

788. அழிந்தது சூலம்; அங்கு அமரர் யாவரும்
தொழும் தகை அமலனைப் புகழ்ந்து துள்ளியே,

'கழிந்தது, எம் மனத் துயர்' என்று கண்ணன் மேல்
பொழிந்தனர், அவன் பெயர் புகன்று, பூமழை. *(315-3)*

789. வந்த வெஞ் சேனைகள் வளைந்த எல்லையில்
இந்திரன் முதலினர் ஏத்த, வள்ளலும்
சுந்தர நெடுங் கணை மாரி தூவினான்;
சிந்தியது, அப் பெருஞ் சேனை வெள்ளமே. *(315-4)*

790. இரண்டு பத்து நூறு எனும் படை வெள்ளம்
மற்று இன்றொடு முடிவு எய்திப்
புரண்டு தத்துறப் பொழிந்தனர், இருவர் தம்
பொரு சிலைக் கணை மாரி;
இருண்டது எத்திசை மருங்கினும், பறவையின்
இனம் பல படி மூடி;
திரண்ட வச்சிரக் கதை கரத்து எடுத்தனன்,
கும்பகன் சினம் மூள. *(321-1)*

791. என்ற போதில், அரக்கனும் நோக்கினன்,
'எம்பிரான் நுவல் மாற்றம்
நன்று, நன்று!' எனா, சிரம் துளக்கினன்,
நகைத்து, இவை இவை நவில்கின்றான்;
'வென்றி தந்து, தம் புறம் கொடுத்து ஓடிய
விண்ணவர் எதிர் போரில்
பொன்றுமாறு இளைத்து, இன்று போய் வருவெனேல்,
புகழுடைத்தது போலாம்.' *(324-1)*

792. இனைய திண் திறல் அரக்கனுக்கு அவ் வழி
இதயத்தில் பெரு ஞான
நினைவு எழுந்தது; 'இங்கு இவன் பெருங் கடவுள்;
மற்று இவன் பத நிழல் காண
வினை அறுந்தது; வேறு இனிப் பிறப்பு இலை'
என்று, தன் மன வேகம்-
தனை மறந்தனன்; மறந்து அவன் தன்மையை
நினைந்தனன், கருத்தோடும். *(350-1)*

Contents

மாயா சனகப் படலம் 2
அதிகாயன் வதைப் படலம் 54
நாகபாசப் படலம் 179
படைத் தலைவர் வதைப் படலம் 328
மகரக் கண்ணன் வதைப் படலம் 369
பிரமாத்திரப் படலம் 389
சீதை களம் காண் படலம் 500
மருத்துமலைப் படலம் 517
களியாட்டுப் படலம் 573
மாயா சீதைப் படலம் 584
நிகும்பலை யாகப் படலம் 630
இந்திரசித்து வதைப் படலம் 714

மாயா சனகப் படலம்

இராவணன் சீதையைப் பெற உபாயம் கூறுமாறு கேட்க, மகோதரன் மருத்தன் என்னும் அரக்கனை மாயாசனகனாக மாற்றி, அந்த மாயச் சனகனைக் கொண்டு இணங்கச் செய்யலாம் என உபாயம் கூறுகிறான். சீதையிடம் முதலில் இராவணன் சென்று பலவாறு குறையிரந்து பேசுகிறான். சீதை அவனைத் துரும்பு என இகழ்ந்து பேசுகிறாள். இராவணன், "உன் கொழுநனின் வீரத்தில் பெரு நம்பிக்கை கொண்டு இராதே. நான் அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும் வீரர்களை அனுப்பி உள்ளேன்" என்று அச்சுறுத்துகிறான். அப்போது மகோதரன் மாயா சனகனைப் பற்றிக் கொண்டு வருகிறான். அதைக் கண்ட சீதை அழுது அரற்றுகிறாள். இராவணன் பெருஞ் செல்வத்தைச் சனகனுக்குத் தருகிறேன் என்று ஆசை காட்டி இணங்குமாறு வேண்டுகிறான். சீதை இராவணனைக் கடிந்து கூற, இராவணன் சினம் கொண்டு சீதையைக் கொல்லச் செல்லுகிறான். மகோதரன் இராவணனைத் தடுத்துச் சனகன் கூறினால் சீதை கேட்பாள் என்று கூறி, மாயாசனகன் மூலம் சீதைக்கு அறிவுரை கூறச் செய்கிறான். அச்சனகன் தன் உண்மையான தந்தை யல்லன் என்று ஐயங்கொண்டு, வெறுத்துக் கூறுகிறாள். இராவணன் 'இவன் சனகன் அல்லன் என நீ எண்ணுவதால் இவனை நான் கொன்று விடுகிறேன்' என்று கூற மகோதரன் அவனைத் தடுத்து நிறுத்துகிறான். அப்போது கும்பகருணன் இறப்பால் வானரங்கள் செய்த பேரொலி இராவணன் காதில் விழுகிறது. அதனால் அவன் கலங்கியிருக்கும் போது தூதுவர் கும்பகருணனது மரணத்தைத் தெரிவித்தனர். அது கேட்ட இராவணன் அவலப்புலம்பலும், சினமும் கொண்டு சீதையை விட்டுப் போகின்றான். மகோதரன் மாய சனகனைச் சிறையில் அடைக்கச் சொல்லி விட்டு வெளியேறுகிறான். திரிசடை மாயா சனகனது உண்மையைச் சீதைக்குச் சொல்லுகிறாள். சீதை துன்பம் நீங்கி மகிழ்கிறாள். இச்செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்படுகின்றன.

மகோதரனிடம் இராவணன் சீதையை அடையும் வழி கேட்டல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

***7632.* அவ்வழி, கருணன் செய்த பேர் எழில் ஆண்மை எல்லாம்**
செவ்வழி உணர்வு தோன்றச் செப்பினம்; சிறுமை தீரா
வெவ் வழி மாயை ஒன்று, வேறு இருந்து எண்ணி வேட்கை
இவ்வழி இலங்கை வேந்தன் இயற்றியது இயம்பலுற்றாம்.

அவ்வழி - *அந்தப் போர்க்களமாகிய இடத்தில்;* **கருணன் செய்த** - *கும்பகருணன் செய்த;* **பேர் எழில் ஆண்மை எல்லாம்** - *நேர்மை தவறாத அழகிய ஆண்மைச் செயல்களையெல்லாம்;* **செவ்வழி உணர்வு தோன்றச் செப்பினம்** - *செம்மையாக உணர்வில் தோன்றுமாறு கூறினோம்;* **இவ்வழி** - *இந்த இலங்கையில்;* **இலங்கை வேந்தன்** - *இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன்;* **வேட்கை** - *பெருங்காமத்தால்;* **வெவ்வழி மாயை ஒன்று** - *அறமல்லாத வழியாகிய சிறுமை நீங்காத மாயைச் செயல் ஒன்றினை;* **வேறு இருந்து எண்ணி** - *வேறாகத் தனி இடத்தில் இருந்து நினைந்து;* **இயற்றியது இயம்பலுற்றாம்** - *செய்ததைக் கூறத் தொடங்கினோம்.*

கருணன் போரறம் தவறாது வீரப் போர் புரிய, இராவணன் அறமல்லாத மாயைச் செயலில் ஈடுபட்டான் என்றவாறு. சிறுமை - அறமற்ற சிறுநெறி; மாயை - வஞ்சனைச் செயல்.

(1)

633. மாதிரம் கடந்த தோளான், மந்திர இருக்கை வந்த
மோதரன் என்னும் நாமத்து ஒருவனை முறையின் நோக்கி,
'சீதையை எய்தி, உள்ளம் சிறுமையின் தீரும் செய்கை
யாது? எனக்கு உணர்த்தி, இன்று, என் இன் உயிர் ஈதி'
என்றான்.

மாதிரம் கடந்த தோளான் *- திசைகளை எல்லாம் வென்ற தோள்வலி உடைய இராவணன்;* ***மந்திர இருக்கை வந்த*** *- தன் மந்திர மண்டபத்துக்கு வந்த;* ***மோதரன் என்னும் நாமத்து ஒருவனை*** *- மகோதரன் என்னும் பெயருடைய மாயையில் வல்ல ஒருவனை; முறையின் நோக்கி - முறையாகப் பார்த்து; சீதையை எய்தி - நான் சீதையை அடைந்து;* ***உள்ளம் சிறுமையின் தீரும் செய்கையாது*** *- மனத் துன்பத்தில் இருந்து விடுபட வழியாது?;* ***எனக்கு உணர்த்தி*** *- அதை எனக்குக் கூறி; இன்று - இப்போது;* ***என் இன் உயிர் ஈதி என்றான்*** *- எனது இனிய உயிரைத் தருவாய் என்றான்.*

மோதரன் - மகோதரன்; சிறுமை - துன்பம்.

(2)

"மருத்தனைச் சனகனாக உருமாற்றிக் காட்டுக" என மகோதரன் கூறுதல்.

7634. 'உணர்த்துவென், இன்று நன்று; ஓர் உபாயத்தின் உறுதி
மாயை
புணர்த்துவென், சீதை தானே புணர்வது ஓர் வினையம்
போற்றி;
கணத்து, வன் சனகன்தன்னைக் கட்டினென் கொணர்ந்து
காட்டின்-
மணத் தொழில் புரியும் அன்றே-மருத்தனை உருவம்
மாற்றி?'

இன்று நன்று ஓர் உபாயத்தின் உறுதி உணர்த்துவென் *- இன்றே நல்லதாகிய ஒப்பற்ற உபாயத்தினால் உனக்கு உறுதியாவது ஒரு பொருள் உணர்த்துவேன்;* ***சீதை தானே புணர்வது மாயை புணர்த்துவென்*** *- சீதை தானே வந்து உன்னைச் சேர்வதற்குரிய மாயைச் செயலைச் செய்வேன்;* ***ஓர் வினையம் போற்றி*** *- ஒப்பில்லாத வஞ்சனையைப் போற்றிச் செய்து;* ***மருத்தனை உருவம் மாற்றி*** *- மருத்தன் என்னும் அரக்கனைச் சனகனாக உருவம் மாற்றி;* ***கணத்து வன் சனகன் தன்னைக் கட்டி கொணர்ந்து காட்டின்*** *- ஒரு நொடியில் அந்த வலிய மாயா சனகனைக் கட்டிக்*

கொணர்ந்து காட்டினால்; **மணத்தொழில் புரியும் அன்றே** - உன்னைத் திருமணம் செய்யச் சீதை விரும்புவாள் அன்றே.

வினையம் - வஞ்சனை; கணத்து - நொடியில்.

(3)

7635. என அவன் உரைத்தலோடும், எழுந்து மார்பு இறுகப் புல்லி,
'அனையவன் தன்னைக் கொண்டு ஆங்கு அணுகுதி,
அன்ப!' என்னா,
புனை மலர்ச் சரளச் சோலை நோக்கினன், எழுந்து
போனான்,
வினைகளைக் கற்பின் வென்ற விளக்கினை வெருவல்
காண்பான்.

என அவன் உரைத்தலோடும் - என்று அந்த மகோதரன் சொன்ன அளவிலே; **எழுந்து மார்பு இறுகப் புல்லி** - இராவணன் மகிழ்ச்சியோடு இருப்பிடத்தில் இருந்து எழுந்து அவனை மார்பு இறுகத் தழுவி; **அன்பு** - என் அன்புக்கு உரியவனே; **அனையவன் தன்னைக் கொண்டு ஆங்கு அணுகுதி என்னா** - அந்த மருத்தனை மாயாசனக உருவத்துடன் கொண்டு அசோக வனத்துக்கு வருக என்று சொல்லிவிட்டு; **வினைகளைக் கற்பின் வென்ற விளக்கினை வெருவல் காண்பான்** - தீய வினைகளைத் தன் கற்பின் திண்மையால் ஒரு பொருட்டாக எண்ணாது வென்ற பெண் குல விளக்காம் சீதையை அச்சுறுத்தும் பொருட்டு; **புனை மலர்ச் சரளச் சோலை நோக்கினான்** - அழகிய மலர்களைக் கொண்ட இனிய அசோக வனத்தை நோக்கி; **எழுந்து போனான்** -

சரளம் - இனிமை; சரசம் - வடசொல்; அனையவன் - வினையாலணையும் பெயர்; விளக்கு - உவம ஆகுபெயர்.

(4)

7636. மின் ஒளிர் மகுட கோடி வெயில் ஒளி விரித்து வீச,
துன் இருள் இரிந்து தோற்ப, சுடர் மணித் தோளில்
தோன்றும்
பொன்னரி மாலை நீல வரையில் வீழ் அருவி பொற்ப
நல் நெடுங் களி மால் யானை நாணுற, நடந்து வந்தான்.

மின் ஒளிர் மகுட கோடி - ஒளி விளங்குகின்ற மகுட வரிசை; **வெயில் ஒளி விரித்து வீச** - இளவெயில் போன்ற ஒளியை எங்கும் பரப்பி வீசுதலால்; **துன் இருள் இரிந்து தோற்ப** - நெருங்கிய இருள் தோற்று நிலை கெட்டு ஓட; **சுடர் மணித் தோளில் தோன்றும்** - ஒளியுடைய மணிகளை அணிந்த தோளில் விளங்கும்; **பொன்னரி மாலை** - பொன்னாலாகிய அரிமாலை; **நீல வரையின் வீழ் அருவி பொற்ப**

- நீலமலையில் இருந்து விழுகின்ற அருவி போல் அழகுற விளங்க; **நல் நெடுங்களி மால் யானை** - நல்லிணக்கம் பொருந்திய நெடிதுயர்ந்த மதம் மிக்க யானை; **நாணுற நடந்து வந்தான்** - நாணமடையும் படி நடந்து வந்தான்.

கோடி - வரிசை; துன்னிருள் - நெருங்கிய இருள்.

(5)

7637. **'விளக்கு ஒரு விளக்கம் தாங்கி, மின் அணி அரவின் சுற்றி,**
இளைப்புறும் மருங்குல் நோவ, முலை சுமந்து இயங்கும்'
என்ன
முளைப் பிறை நெற்றி வான மடந்தையர், முன்னும்
பின்னும்,
வளைத்தனர் வந்து சூழ, வந்திகர் வாழ்த்த, வந்தான்.

முளைப்பிறை நெற்றி வான மடந்தையர் - இளம்பிறை போன்ற நெற்றியை உடைய தேவ மகளிர்; **விளக்கு ஒரு விளக்கம் தாங்கி** - ஒளியுள்ள விளக்கு ஒரு விளக்கைத் தாங்கிக் கொண்டு; **மின் அணி அரவின் சுற்றி** - ஒளி பொருந்திய மேகலையைப் பாம்பு போல் இடுப்பிலே சுற்றி; **இளைப்புறும் மருங்குல் நோவ** - இளைத்தலுடைய இடை நோகுமாறு; **முலை சுமந்து இயங்கும் என்ன** - முலையைச் சுமந்து கொண்டு இயங்கும் என்று வருணித்துக் கூறுமாறு; **முன்னும் பின்னும் வளைத்தனர் வந்து சூழ** - தம் முன்னும் பின்னும் வளைத்து வந்து சூழ; **வந்திகர் வாழ்த்த வந்தான்** - பரவி வாழ்த்துவோர் வாழ்த்த வந்தான்.

முளைப்பிறை - இளம்பிறை; வந்திகர் - பரவி வாழ்த்துவோர்; வளைத்தனர் - முற்றெச்சம்.

(6)

இராவணன் பீடத்தில் வீற்றிருந்து, சீதையை நோக்கிப் பேசுதல்

7638. **பண்களால் கிளவி செய்து, பவளத்தால் அதரம் ஆக்கி,**
பெண்கள் ஆனார்க்குள் நல்ல உறுப்பு எலாம் பெருக்கின்
ஈட்ட,
எண்களால் அளவு ஆம் மானக் குணம் தொகுத்து
இயற்றினாளை,
கண்களால் அரக்கன் கண்டான், அவளை ஓர் கலக்கம்
காண்பான்.

பண்களால் கிளவி செய்து - இசையால் பேச்சைச் செய்து; **அதரம் பவளத்தால் ஆக்கி** - உதடுகளைப் பவளத்தால் ஆக்கி; **பெண்கள் ஆனார்க்குள்** - பெண்களாய்ப்

பிறந்தவர்களுக்கு அமைந்த; **நல்ல உறுப்பு எலாம் பெருக்கின் ஈட்ட** - *அழகிய உறுப்புகளை எல்லாம் மிகுதியாகச் சேர்த்து உண்டாக்கி;* **எண்களால் அளவு ஆம் மானக்குணம் தொகுத்து இயற்றிளாளை** - *எண்ணி அளவிட முடியாத பெருமை மிகு பண்புகளை ஒன்று சேர்த்து உருவாக்கப்பட்டவளான சீதையை;* **கண்களால் அரக்கன்** - *தன் இருபது கண்களாலும் காம நோக்கோடு இராவணன்;* **அவை ள ஓர் கலக்கம் காண்பான்** - *அந்தச் சீதைக்கு ஒரு பெரும் கலக்கத்தை உண்டாக்கிக் காண்பதற்காக;* **கண்டான்** - *பார்த்தான்.*

மானக்குணம் - பெருமை மிகு பண்பு. கண்டான்....காண்பான் - தொடை முரண்.

(7)

7639. இட்டதோர் இரண பீடத்து, அமரரை இருக்கை நின்றும்,
கட்ட தோள்-கானம் சுற்ற, கழல் ஒன்று கவானின் தோன்ற,
வட்ட வெண் கவிகை ஓங்க, சாமரை மருங்கு வீச,
தொட்டது ஓர் சுரிகையாளன் இருந்தனன், இனைய
சொன்னான்.

தொட்டது ஓர்சுரிகையாளன் - *இடையில் கட்டிய குற்றுடை வாளை உடைய இராவணன்;* **இட்டதோர் இரண பீடத்து** - *போடப்பட்டிருந்த பொன்னால் ஆகிய பீடத்தில்;* **அமரரை இருக்கை நின்றும்** - *தேவர்களைத் தங்கள் இருப்பிடத்தில் இருந்து;* **கட்ட தோள் கானம் சுற்ற** - *அப்புறப்படுத்திக் களைந்த தோள்களின் தொகுதி சூழ்ந்திருக்க;* **கழல் ஒன்று கவானின் தோன்ற** - *எடுத்துவைத்த ஒரு கால் தொடை மீது தோன்ற;* **வட்டவெண் கவிகை ஓங்க** - *வட்ட வடிவமைந்த வெண் கொற்றக் குடை தலை மீது ஓங்கிப் பிடிக்கப்பட;* **சாமரை மருங்கு வீச** - *வெண் சாமரைகள் இருமருங்கும் வீசப்பட;* **இருந்தனன் இனைய சொன்னான்** - *இருந்து இச்சொற்களைக் கூறினான்.*

இரணம் - பொன், கட்டல் - களைதல், கானம் - தொகுதி, கவான் - தொடை.

(8)

7640. 'என்றுதான், அடியனேனுக்கு இரங்குவது? இந்து என்பான்,
என்றுதான், இரவியோடும் வேற்றுமை தெரிவது என்பால்?
என்றுதான், அனங்க வாளிக்கு இலக்கு அலாதிருக்கலாவது?
என்று, தான் உற்றது எல்லாம் இயம்புவான் எடுத்துக்
கொண்டான்.

அடியனேனுக்கு இரங்குவது என்றுதான் - *அடியேன் ஆகிய என் பொருட்டு (சீதையே) நீ மனத்தில் இரக்கம் கொள்வது என்று தான்?* **என்பால் இரவியோடு இந்து என்பான் வேற்றுமை தெரிவது என்றுதான்** - *என்னிடம் கதிரவனுக்கும் நிலவுக்கும் இடையில் உள்ள வேறுபாடு அறியத் தோன்றும் நிலை என்றுதான்;* **அனங்க வாளிக்கு** - *உருவமற்ற மன்மதனின் மலரம்புகளுக்கு;* **இலக்கு அலாதிருக்கலாவது என்று தான்** -

இலக்கு ஆகாமல் இருக்கல் ஆவது என்றுதான்? **என்று** - என்று; **தான் உற்றது எல்லாம்** - தான் அடைந்த காம வருத்தங்களை எல்லாம்; **இயம்புவான் எடுத்துக் கொண்டான்** - சொல்வதற்காக எடுத்துக் கொண்டான்.

காம வயப்பட்டவர்க்கு நிலவும் வெப்பமாய்த் தோன்றும் என்ற மரபினை மனங்கொண்டு இந்துவோடு இரவி என்பான் வேற்றுமை தெரிவது என்று என்றார். என்றுதான் என்ற தொடர் இராவணனின் காம மிகுதி சார் எதிர்பார்ப்பைக் காட்ட நான்கு முறை வந்துள்ளது. தான் - நான்கனுள் முதல் மூன்று அடிகளில் வருபவை அசை. நான்காம் அடியில் வருவது - படர்க்கை ஒருமைப் பெயர்ச்சொல். உற்றது எல்லாம் - ஒருமை பன்மை மயக்கம்.

(9)

7641. **‘வஞ்சனேன் எனக்கு நானே, மாதரார் வடிவு கொண்ட,**
நஞ்சு தோய் அமுதம் உண்பான் நச்சினேன்; நாளும்
தேய்ந்த
நெஞ்சு நேரானது; உம்மை நினைப்பு விட்டு, ஆவி நீக்க
அஞ்சினேன்; அடியனேன் நும் அடைக்கலம், அமுதின்
வந்தீர்!

அமுதின் வந்தீர் - அமுதத்துடன் அவதரித்தவரே! **வஞ்சனேன்** - வஞ்சனைத் தன்மையுடைய; **நானே எனக்கு** - நான் எனக்காக; **மாதரார் வடிவு கொண்ட** - பெண்பாலார் உருவத்தைக் கொண்ட; **நஞ்சு தோய் அமுதம் உண்பான் நச்சினேன்** - நஞ்சு கலந்த அமுதத்தை உண்ண விரும்பினேன்; **நாளும் தேய்ந்த நெஞ்சு நேரானது** - நாளுக்கு நாள் தேய்ந்த (என்) நெஞ்சு நேர்மைப் பண்பைக் கொண்டு விட்டது **உம்மை நினைப்பு விட்டு** - உம்மை நினைப்பதை விட்டு; **ஆவி நீக்க அஞ்சினேன்** - உயிரை விடுவதற்கு (நான்) அஞ்சினேன்; **அடியனேன் நும் அடைக்கலம்** - அடியவனாகிய நான் நுமக்கு அடைக்கலப் பொருள். நஞ்சுதோய் அமுதம் - பிரிவில் நஞ்சாயும் சேர்வதில் அமுதாயும் உள்ள நிலை. உம்மை நினைப்பு விட்டு ஆவி போக்க அஞ்சினேன் - உம்மை நினைப்பதை விட்டு விட்டால் என்னுயிர் போய் விடும் என்பதை வேறு வகையாகச் சொல்லியது. அமுதின் வந்தீர் - அவதார உணர்வு இன்றி அழகுணர்வால் கூறியது. மாதர் என்பதில் அர் அசை ஆர் உயர்வுப் பன்மை விகுதி.

(10)

7642. **‘தோற்பித்தீர்; மதிக்கு மேனி சுடுவித்தீர்; தென்றல் தூற்ற**
வேர்ப்பித்தீர்; வயிரத் தோளை மெலிவித்தீர்; வேனில்
வேளை
ஆர்ப்பித்தீர்; என்னை இன்னல் அறிவித்தீர்; அமரர்
அச்சம்
தீர்ப்பித்தீர்; இன்னம், என் என் செய்வித்துத் தீர்திர்
அம்மா!

தோற்பித்தீர் - யார்க்கும் தோலாத என்னை நுமக்குத் தோற்கச் செய்து; **மதிக்கு மேனி சுடுவித்தீர்** - சந்திரனால் என் உடம்பைச் சுடுமாறு செய்தீர்; **தென்றல் தூற்ற வேர்ப்பித்தீர்** - தென்றல் காற்றுப்பரவி வீசக் காம வெப்பத்தால் புழுங்கிய உடம்பு வேர்க்குமாறு செய்தீர்; **வயிரத் தோளை மெலிவித்தீர்** - என் உறுதியான தோளை மெலியச் செய்தீர்; **வேனில் வேளை ஆர்ப்பித்தீர்** - வேனிலைத் துணையாகக் கொண்ட மன்மதனை ஆர்ப்பொலி செய்யச் செய்தீர்; **என்னை இன்னல் அறிவித்தீர்** - எனக்குத் துன்பம் என்பது என்ன என்பதை அறியும்படி செய்தீர்; **அமரர் அச்சம் தீர்ப்பித்தீர்** - தேவர்களின் அச்சத்தை நீக்குவித்தீர்; **இன்னம் என் என் செய்வித்துத் தீர்திர்** - இன்னும் என்னென்ன துன்பங்களை எனக்கு விளைவித்துத் தீர்வீரோ?

காம வயப்பட்ட பெருவீரனை ஒரு பெண் படுத்தும் பாட்டை இப்பாடல் தெரிவிக்கிறது. அம்மா - வியப்புக் குறித்தது.

(11)

7643. **'பெண் எலாம் நீரே ஆக்கி, பேர் எலாம் உமதே ஆக்கி,**
கண் எலாம் நும் கண் ஆக்கி, காமவேள் என்னும் நாமத்து
அண்ணல் எய்வானும் ஆக்கி, ஐங் கணை அரியத் தக்க
புண் எலாம் எனக்கே ஆக்கி, விபரீதம் புணர்த்து விட்டீர்.*

பெண் எலாம் நீரே ஆக்கி - நான் விரும்பும் பெண் எலாம் நீரே என்று ஆக்கி; **பேர் எலாம் உமதே ஆக்கி** - யான் விரும்பி அழைக்கிற பெயர் எல்லாம் உம்முடைய பெயரே என்று ஆக்கி; **கண் எலாம் நும் கண் ஆக்கி** - என் இருபது கண்களும் உம்மை மட்டும் பார்க்கும் கண்கள் என ஆக்கி; **காமவேள் என்னும் நாமத்து அண்ணல் எய்வானும் ஆக்கி** - காமவேள் என்று பெயர் கொண்ட தலைமையில் சிறந்தவனை என் மீது மலரம்புகளைத் தொடுப்பவன் என்று செய்து; **ஐங்கணை அரியத்தக்க புண் எலாம் எனக்கே ஆக்கி** - அக்காமனின் ஐந்து வகை அம்புகள் எல்லாம் எனக்கு உண்டாக்கக் கூடிய புண்கள் எல்லாம் எனக்கு உண்டாகுமாறு செய்து; **விபரீதம் புணர்த்து விட்டீர்** - என்னிடம் மாறுபாடான நிலை தோன்றுமாறு செய்து விட்டீர்.

ஐங்கணை - தாமரை. அசோகு, மா, முல்லை, நீலம் ஆகிய ஐந்து மலர் அம்புகள். விபரீதம் - மாறுபாடு.

(12)

7644. **'ஈசனே முதலா மற்றை மானிடர் இறுதி ஆகக்**
கூச, மூன்று உலகும் காக்கும் கொற்றத்தென்; வீரக் கோட்டி
பேசுவார் ஒருவர்க்கு ஆவி தோற்றிலென்; பெண்பால்
வைத்த
ஆசை நோய் கொன்றது என்றால், ஆண்மைதான்
மாசுணாதோ?

ஈசனே முதலா - சிவபிரானை முதலாகக் கொண்டு; **மற்றை மானிடர் இறுதி ஆகக் கூச** - மற்று மானிடர் வரை உள்ள அனைவரும் அஞ்சும்படி; **மூன்று உலகும் காக்கும் கொற்றத்தென்** - மூன்று உலகத்தையும் காக்கும்படி வெற்றி படைத்த நான்; **வீரக்கோட்டி பேசுவார் ஒருவர்க்கு ஆவி தோற்றிலென்** - வீரர் வரிசையில் பேசப்படுபவர் எவருக்கும் உயிர் தோற்றிலென்; **பெண்பால் வைத்த ஆசை நோய் கொன்றது என்றால்** - அத்துணை வீர வலியுடைய என்னைப் பெண்ணிடம் வைத்த காம நோய் கொன்று விட்டது என்றால்; **ஆண்மை தான் மாசுணாதோ** - (உலகில்) வீர ஆண்மை குற்றப்படும் அல்லவா?

"ஒண்ணுதற் கோஒ உடைந்ததே ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்கும்என் பீடு"

என்ற குறள் இங்கு ஒப்பு நோக்கத் தக்கது. (குறள் 1088). பேசுவார் என்பது நோக்கி ஒருவர் என்ற பாடம் கொள்ளப்பெற்றது.

(13)

7645. ‘நோயினை நுகரவேயும், நுணங்கி நின்று உணங்கும் ஆவி
நாய் உயிர் ஆகும் அன்றே, நாள் பல கழித்த காலை?
பாயிரம் உணர்ந்த நூலோர், "காமத்துப் பகுத்த பத்தி"-
ஆயிரம் அல்ல போன-"ஐ-இரண்டு" என்பர் பொய்யே.*

நுணங்கி நின்று உணங்கும் ஆவி - குறைந்து நின்று வாட்டமுறுகின்ற என் உயிர்; **நோயினை நுகரவேயும்** - காமநோயை நுகர்ந்து கொண்டிருக்கும் போதும்; **நாள் பல கழித்த காலை** - அந்நோயோடு பல நாளைக் கழிக்கும்போது; **நாய் உயிர் ஆகும் அன்றே** - நாயின் உயிர் என்று இழித்துக் கூறப்படும் நிலைக்கு ஆள் ஆகும் அல்லவா? **பாயிரம் உணர்ந்த நூலோர்** - நூலின் வரலாறு கூறும் பாயிரப் பகுதியை ஓதி உணர்ந்த நூல் வல்லோர்; **காமத்துப் பகுத்த பத்தி** - காமப்பகுதியில் ஏற்படுத்திய அவத்தை வரிசை; **ஐ இரண்டு என்பர் பொய்யே** - பத்து என்று கூறுவார்கள் அது பொய்யே; **ஆயிரம் அல்லபோன** - ஆயிரம் என்று கூற முடியாமல் அதையும் கடந்து போயின.

இப்பாடல் சாக்காடு என்னும் அவத்தையைக் கூறுகிறது என்பர் வை.மு.கோ. பாயிரம் - நூலின் வரலாறு, காமத்துப் பகுத்த பத்தி. காமப் பகுதியில் பகுத்த அவத்தை வரிசை. ஐ - இரண்டு பத்து. அவையாவன காட்சி, வேட்கை, உள்ளுதல், மெலிதல், ஆக்கம் செப்பல், நாணுவரையிறத்தல், நோக்குவ எல்லாம் அவையே போறல், மறத்தல், மயக்கம், சாக்காடு என்பன,

(14)

7646. ‘அறம் தரும் செல்வம் அன்னீர்! அமிழ்தினும் இனியீர்! என்னைப்
பிறந்திலன் ஆக்க வந்தீர்; பேர் எழில் மானம் கொல்ல,
"மறந்தன பெரிய; போன வரும்" மருந்து தன்னால்,

இறந்து இறந்து உய்கின்றேன் யான்; யார் இது தெரியும் ஈட்டார்?

அறந்தரும் செல்வம் அன்னீர் - அறவழியில் கிடைத்த செல்வத்தை ஒத்துள்ளவரே! **அமிழ்தினும் இனியீர்** - அமிழ்தத்தைக் காட்டிலும் இனிமை வாய்ந்தவரே! **என்னைப் பிறந்திலன் ஆக்க வந்தீர்** - என்னைப் பிறக்காதவன் போல் செய்ய வந்தவரே! **பேர் எழில் மானம் கொல்ல** - நுமது பேரழகு என் மானத்தை அழிக்க; **பெரிய மறந்தன போன** - நான் செய்த பெருஞ்செயல்கள் மறந்து விட்டன; **வரும் எனும் மருந்து தன்னால்** - நீர் இரங்கும் நாள் வரும் என்னும் மருந்தினால்; **யான் இறந்து இறந்து உய்கின்றேன்** - யான் செத்துச் செத்துப் பிழைக்கின்றேன்; **யார் இது தெரியும் ஈட்டார்** - எனது இந்தத் தன்மையை அறியும் தன்மையுடையவர் யார்?

நீர் மனம் இரங்கி எனக்கு அருள் தர வேண்டும் என்கிறான் இராவணன். பெரிய - பெருஞ்செயல்கள். போன - மறந்து விட்டன. பேர் எழில் மானம் கொல்ல பெரிய மறந்தன போன என இயைக்க. இறந்து இறந்து - அடுக்குத்தொடர்.

(15)

7647. 'அந்தரம் உணரின், மேல்நாள், அகலிகை என்பாள், காதல் இந்திரன் உணர்த்த, நல்கி எய்தினாள் இழுக்குற்றாளோ? மந்திரம் இல்லை, வேறு ஓர் மருந்து இல்லை, மையல் நோய்க்குச் சுந்தரக் குமுதச் செவ்வாய் அமுது அலால்;-அமுதச் சொல்லீர்!

அமுதச் சொல்லீர் - அமுதம் போன்ற இனிய சொல்லை உடையவரே! **அந்தரம் உணரின்** - நடு நிலைமையோடு எண்ணிப் பார்த்தால்; **மேல்நாள்** - முன் ஒரு காலத்தில்; **அகலிகை என்பாள்** - அகலிகை என்ற பெயர் உடையவள்; **காதல் இந்திரன் உணர்த்த** - தனது காதலை இந்திரன் உணர்த்த; **நல்கி எய்தினாள்** - அவனுக்குத் தன்னைக் கொடுத்து இன்பம் அடைந்தாள்; **இழுக்குற்றாளோ** - அதனால் அவள் தாழ்நிலையை அடைந்தாளோ? (இல்லையல்லவா?) **மையல் நோய்க்கு** - என்னுடைய காமமாகிய நோயைப் போக்குவதற்கு; **சுந்தரக் குமுதச் செவ்வாய் அமுது அலால்** - அழகிய குமுதமலர் போன்ற உமது சிவந்த வாய் அமுதமல்லது; **வேறு மந்திரம் இல்லை ஓர் மருந்து இல்லை** - வேறு மந்திரமும் இல்லை ஒப்பற்ற வேறு மருந்தும் இல்லை.

பெண்டிர் பிற ஆடவருடன் கூடல் தவறு இல்லை என்பதை வலியுறுத்த இராவணன் அகலிகை கதையைக் குறிப்பிடுகின்றான். அகலிகை பற்றிய கம்பர் கருத்தோவியம் அகலிகைப் படலத்துள் காண்க. (பாலகாண்டம் ஒன்பதாம் படலம்.) நோயைப் போக்கவல்லன மந்திரம் மருந்து மணி என்பன. இரண்டைக் கூறி மணியை உபலட்சணத்தால் பெற வைத்தார். அந்தரம் - நடுநிலைமை.

(16)

சீதையின் முன் இராவணன் விழுந்து வணங்குதல்

***7648.* என்று உரைத்து, எழுந்து சென்று, அங்கு இருபது என்று உரைக்கும் நீலக்**
குன்று உரைத்தாலும் நேராக் குவவுத் தோள் நிலத்தைக் கூட,
மின் திரைத்து, அருக்கன் தன்னை விரித்து, முன் தொகுத்த போலும்
நின்று இமைக்கின்றது அன்ன முடி படி நெடிதின் வைத்தான்.

என்று உரைத்து - என்று பலவாறு சொல்லி; **அங்கு எழுந்து சென்று** - அங்கு எழுந்து போய்; **இருபது என்று உரைக்கும்** - இருபது என்று சொல்லப்படுகிற; **நீலக்குன்று உரைத்தாலும்** - நீல நிற மலையை உவமை சொன்னாலும்; **நேரா** - ஒவ்வாத; **குவவுத்தோள் நிலத்தைக்கூட** - திரண்ட தோள்கள் நிலத்தைத் தடவ; **மின் திரைத்து** - மின்னலைச் சுருட்டி; **அருக்கன் தன்னை விரித்து** - கதிரவன் தன்னை ஒளி பரப்புமாறு வைத்து; **முன் தொகுத்த போலும்** - முன் ஒரு திரளாகத் தொகுத்து வைத்து; **நின்று இமைக்கின்றது அன்ன** - நிலைத்து நின்று ஒளியை வெளிப் படுப்பது போன்ற; **முடி படி நெடிதின் வைத்தான்** - மௌலியை நிலத்தின் மீது வெகுநேரம் வைத்தான்.

மகுடத்தின் பேரொளி அருக்கன் தன்னை விரித்தது போலவும் அம் மகுடத்தில் உள்ள மணிகளின் ஒளி மின் திரைத்தது போலவும்

இருந்தது என்க. திரைத்து - சுருட்டி, படி - நிலம். நெடிதின் - நீண்ட நேரம்.

(17)

சீதை இராவணனுக்குத் தன் கருத்தை உரைத்தல்

***7649.* வல்லியம் மருங்கு கண்ட மான் என மறுக்கமுற்று,**
மெல்லியல் ஆக்கை முற்றும் நடுங்கினள், விம்முகின்றாள்,
'கொல்லிய வரினும், உள்ளம் கூறுவென், தெரிய' என்னா,
புல்லிய கிடந்தது ஒன்றை நோக்கினள், புகல்வதானாள்:

மெல்லியல் - மெத்தென்ற சாயலை உடைய சீதை; (இராவணனைத் தன் அருகே பார்த்து) **வல்லியம் மருங்கு கண்ட மான் என மறுக்கமுற்று** - புலியைத் தன் பக்கத்தில் கண்ட மான் போலக்கலக்கம் அடைந்து; **ஆக்கை முற்றும் நடுங்கினள் விம்முகின்றாள்** - உடம்பு முழுவதும் நடுங்கி விம்மிப் புலம்பி; **கொல்லியவரினும்** - என்னை அவன் கொல்லும் படிக்கு வந்தாலும்; **உள்ளம் தெரியக் கூறுவென் என்னா** - என் மனதில் உள்ள கருத்தை நன்றாக அறியும்படி கூறுவேன் என்று எண்ணி; **கிடந்தது புல்லிய ஒன்றை** - அருகில் தரையில் கிடந்த புன்மையான (துரும்பு) ஒன்றை; **நோக்கினள் புகல்வதானாள்** - நோக்கிக் கூறலானாள்.

இராவணனுடன் பேசுவது தன் கற்புத் திண்மைக்கு இழுக்கு எனக் கருதிச் சீதை துரும்பைப் பார்த்துப் பேசுகிறாள். 'ஒரு துரும்பை விடத் தாழ்ந்து விட்டாய்' என்பதால் அவ்வாறு துரும்பைப் பார்த்துப் பேசினாள் எனலுமாம். நடுங்கினள், நோக்கினள் - முற்றெச்சங்கள். கொல்லிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம்.

(18)

7650, ' "பழி இது; பாவம்" என்று பார்க்கிலை; "பகரத் தக்க
மொழி இவை அல்ல" என்பது உணர்கிலை; முறைமை
நோக்காய்;
கிழிகிலை நெஞ்சம்; வஞ்சக் கிளையொடும் இன்றுகாறும்
அழிகிலை என்றபோது, என் கற்பு என் ஆம்? அறம்தான்
என் ஆம்?

இது பழி பாவம் என்று பார்க்கிலை - நீ செய்ய விரும்பிய செயலால் பழிவரும் பாவம் வரும் என்று எண்ணிப் பார்த்தாய் அல்லை; **பகரத் தக்க மொழி இவை அல்ல** - உம் போன்றவர் சொல்லத்தக்க சொற்கள் இவை அல்ல; **என்பது உணர்கிலை** - என்பதை நீ அறிந்தாய் அல்லை; **முறைமை நோக்காய்** - யாரிடம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையையும் எண்ணிப் பார்த்தாய் அல்லை; **கிழிகிலை நெஞ்சம்** - இவ்வாறு முறையற்ற செயல் செய்தும் முறையற்ற சொல்லைச் சொல்லியும் கூட உன் நெஞ்சம் கிழிந்து பிளவுபடவில்லை; **வஞ்சக் கிளையொடும்** - உன் வஞ்சனைக்கு உதவும் சுற்றத்தவருடன்; **இன்று காறும் அழிகிலை** - இன்று வரை நீ அழியவில்லை; **என்ற போது** - என்றால்; **என் கற்பு என் ஆம்** - என் கற்பின் வலிமை என்ன ஆகும்? **அறம் தான் என் ஆம்** - அறம் தான் என்னவாகும்?

வாய் வந்தன சொல்லி, மனம் உவந்தன செய்யும் நீ முறைமை நோக்காது செயல்படுகிறாய், உன் நெஞ்சு கிழிபட, உறவினர் அழிந்தால் அன்றோ என் கற்பு பயன் பெற்றதாகவும், அறம் உலகில் மேம்பட்டதாகவும் ஆகும் என்கிறாள் சீதை.

(19)

7651. 'வான் உள அறத்தின் தோன்றும் சொல்வழி வாழு
மண்ணின்
ஊன் உள உடம்புக்கு எல்லாம் உயிர் உள; உணர்வும்
உண்டால்;
தான் உள, பத்துப் பேழ் வாய், தகாதன உரைக்கத் தக்க,
யான் உளென் கேட்க என்றால், என் சொலாய்? யாது
செய்யாய்?

வான் உள - வானம் உளது; **அறத்தின் தோன்றும் சொல் வழி** - அறத்திற்கு உட்பட்டுத் தோன்றும் சொல்லின் படி; **மண்ணின் வாழும் ஊன் உள** - நிலவுலகில் வாழும் தசையால் போர்த்தி உள்ள; **உடம்புக்கு எல்லாம் உயிர் உள** - உடம்பு படைத்தவைகளுக்கு எல்லாம் உயிர் உள்ளன; **உணர்வும் உண்டு** - அவைகளுக்கு

நல்லுணர்வும் உண்டு, (எனினும் அவை உன்னைப் போல் நடந்து கொள்வதும் பேசுவதும் இல்லை); ***தகாதன உரைக்கத்தக்க*** - உனக்குத் தகுதி இல்லாத சொற்களைச் சொல்லுவதற்கு; ***பத்துப் பேழ்வாய் தான் உள*** - பிளவுபட்ட

பத்துவாய்கள் உள்ளன; ***கேட்க யான் உளன்*** - நீ சொல்லும் கொடிய சொற்களைக் கேட்க நான் உள்ளேன்; ***என்றால்*** - என்றால்; ***என் சொலாய்*** - எதைத்தான் (நீ) சொல்லமாட்டாய்; ***யாது? செய்யாய்*** - எதைத்தான் செய்ய மாட்டாய்.

தகாதன - இராவணன் கூறிய சொற்களைத் திருப்பிச் சொல்லக் கூசி ஆவி குலைவுறும் நிலையில் கூறியது. உடம்பு - உடம்புள்ளவைகளுக்கு; ஆகு பெயர், தான் - அசை.

(20)

7652. 'வாசவன், மலரின் மேலான், மழுவலான் மைந்தன், மற்று அக்
கேசவன் சிறுவர் என்ற இந்தத் தன்மையோர்தம்மைக் கேளாய்;
'பூசலின் எதிர்ந்தேன்' என்றாய்; போர்க்களம் புக்க போது, என்
ஆசையின் கனியைக் கண்ணின் கண்டிலை போலும் அஞ்சி,

வாசவன் - இந்திரன்; ***மலரின் மேலான்*** - தாமரை மலரில் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமன்; ***மழுவலான் மைந்தன்*** - மழுப்படைய உடைய சிவபிரான் மகனாகிய முருகவேள்; ***கேசவன் சிறுவர் என்ற*** - மற்றும் கேசி என்ற அசுரனை அழித்த கேசவன் பிரமன் சிவன் என்ற; ***இந்தத் தன்மையோர் தம்மைக் கேளாய்*** - இந்தப் பெருமை பெற்றவர்களின் பேராற்றலைக் கேட்டிடாமல்; (கவலை கொள்ளாமல்) ***பூசலின் எதிர்ந்தேன் என்றாய்*** - அவர்களைப் பெரும் போரில் எதிர்த்து வென்றேன் என்கிறாய்; ***என் ஆசையின் கனியை*** - என் பேர் ஆர்வத்தில் முதிர்ந்த பழம் போன்ற இராமனை; ***போர்க்களம் புக்க போது*** - போர்க்களம் புகுந்த வேளையில்; ***அஞ்சிக் கண்ணின் கண்டிலை போலும்*** - அஞ்சிக் கண்ணால் காணவில்லை போலும்.

கண்ணின் கண்டிலை போலும் - அவனைக் கண்ணால் கண்டிருந்தால் உனக்கு நல்லறிவு வந்திருக்கும், (அல்லது) அவன் அம்பால் மாண்டு போய் இருப்பாய், அவ்வாறு கண்ணால் காணாததால் தான் நீ உயிரோடு இருந்தும் நல்லறிவு பெறாது (அ) இறந்து படாது வாய் தரத் தக்க சொல்லி நிற்கிறாய். ஆசையின் கனி - பேரார்வத்தின் முதிர்ந்த கனி; ஈண்டு இராமன்.

(21)

7653. 'ஊண் இலா யாக்கை பேணி, உயர் புகழ் சூடாது, உன்முன்
நாண் இலாது இருந்தேன் அல்லேன்; நவை அறு குணங்கள் என்னும்
பூண் எலாம் பொறுத்த மேனிப் புண்ணியமூர்த்தி தன்னைக்

காணலாம் இன்னும் என்னும் காதலால் இருந்தேன் கண்டாய்.

ஊண் இலா யாக்கை பேணி - உணவு இன்றி இளைத்த உடம்பைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு; ***உயர் புகழ் சூடாது*** - (கணவனைப் பிரிந்த உடன் இறந்தாள் என்னும்) பெரும் புகழ் பெறாது; ***உன்முன் நாண் இலாது இருந்தேன் அல்லேன்*** - உன் முன்னிலையில் நாணம் இல்லாது இருந்தேன் அல்லேன்; ***நவை அறுகுணங்கள் என்னும்*** - குற்றம் அற்ற பண்புகள் என்கிற; ***பூண் எலாம் பொறுத்த மேனி*** - அணிகலன்களை எல்லாம் தாங்கிய திருமேனியனும்; ***புண்ணிய மூர்த்தி தன்னைக்*** - புண்ணிய வடிவினனுமான இராமன் தன்னை; ***இன்னும் காணலாம் என்னும்*** - இன்னும் கண்ணால் காணலாம் என்னும்; ***காதலால் இருந்தேன் கண்டாய்*** - ஆசையால் உயிரோடு இருந்தேன் கண்டாய்.

உயர் புகழ் - கணவனைப் பிரிந்த உடன் இறந்து அதனால் பெரும் சிறந்த புகழ். "குணங்களை என் கூறுவது கொம்பினைச் சேர்ந்து அவை உய்யப் பிணங்குவன" (கம்ப. 683) எனப் பிராட்டியின் குணச் சிறப்பைக் கூறிய கம்பர், ஈண்டு பிராட்டியின் சொல் மூலம் பிரானின் குண நலம் சுட்டுகிறார். "நினைவு அருங்குணங் கொடன்றோ இராமன் மேல் நிமிர்ந்த காதல்" (கம்ப. 2339) என்பதையும் உன்னுக. மூர்த்தி - வடிவம். யாக்கை - தொழிலாகுபெயர். இலாது - எதிர்மறை வினையெச்சம்.

(22)

7654. **'சென்று சென்று அழியும் ஆவி திரிக்குமால்-செருவில், செம்பொன்**
குன்று நின்றனைய தம்பி புறக்கொடை காத்து நிற்ப
கொன்று, நின் தலைகள் சிந்தி, அரக்கர்தம் குலத்தை முற்றும்
வென்றுநின்றருளும் கோலம் காணிய கிடந்த வேட்கை.

செருவில் செம்பொன் குன்று நின்றனைய தம்பி - போர்க் களத்தில் செம்பொன்மயமான மேருமலை நின்றது போன்ற தம்பியாகிய இலக்குவன், ***புறக்கொடை காத்து நிற்ப*** - நீ புறமுதுகிட்டு ஓடுவதைக் காத்து நிற்க; ***கொன்று நின் தலைகள் சிந்தி*** - (உன்னைக்) கொன்று உன் தலைகள் பத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தி; ***அரக்கர்தம் குலத்தை முற்றும்*** - அரக்கர்களுடைய குலம் முழுவதையும்; ***வென்று நின்றருளும் கோலம்*** - வென்று நிற்க உள்ள திருக்கோலத்தைக்; ***காணிய கிடந்த வேட்கை*** - காண வேண்டும் என்கிற பேராசை; ***சென்று சென்று அழியும்*** - நீங்கி நீங்கி அழிவது ஆகிய; ***ஆவி திரிக்குமால்*** - என் உயிரைப் புறத்தே செல்ல ஓட்டாமல் தடுத்து நிறுத்தும்.

திரித்தல் - திரும்பச் செய்தல், புறத்தே செல்ல ஒட்டாமல் தடுத்து நிறுத்துதல், புறக்கொடை - புறங்கொடுத்தல். சென்று சென்று - அடுக்குத் தொடர், ஆல் - அசை. அருளும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். காணிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம்.

(23)

**7655. எனக்கு உயிர் பிறிதும் ஒன்று உண்டு என்று
இரேல்,-இரக்கம் அல்லால்
தனக்கு உயிர் வேறு இன்றாகி, தாமரைக் கண்ணது ஆகி,
கனக் கரு மேகம் ஒன்று கார்முகம் தாங்கி, ஆர்க்கும்
மனக்கு இனிது ஆகி, நிற்கும் அஃது அன்றி-வரம்பு
இலாதாய்!**

வரம்பிலாதாய் - நெறிமுறை வரம்புக்கு உட்படாதவனே,; **தனக்கு உயிர் இரக்கம் அல்லால் வேறு இன்றாகி** - தனக்கு உயிர் என்பது கருணை அல்லால் வேறு ஒன்றும் இல்லாமல்; **தாமரைக் கண்ணது ஆகி** - தாமரை போன்ற கண்களை உடையதாகி; **கனக்கருமேகம் ஒன்று** - மிகக் கறுத்த மேகம் ஒன்று; **கார்முகம் தாங்கி** - வில்லைத் தாங்கி; **ஆர்க்கும் மனக்கு இனிது ஆகி நிற்கும்** - யாவருடைய மனத்துக்கும் இனிமை தருவது ஆகி நிற்கின்ற; **அஃது அன்றி** - அந்த (இராமன் என்கிற) பொருள் அன்றி; **எனக்கு உயிர் பிறிதும் ஒன்று உண்டு என்று இரேல்** - எனக்கு வேறு உயிர் ஒன்று உண்டு என எண்ணி இராதே. சீதை தனக்கு உயிர் இராமபிரானே என்கிறாள்.

(24)

"இராமனை வெல்வது மட்டும் அன்று; அயோத்திக்கும் மிதிலைக்கும் "அரக்க வீரர் சென்றுள்ளார்" என்று இராவணன் கூறுதல்

**7657. என்றனள்; என்றலோடும், எரி உகு கண்ணன், தன்னைக்
கொன்றன மானம் தோன்ற, கூற்று எனச் சீற்றம்
கொண்டான்,
'வென்று எனை, இராமன் உன்னை மீட்டபின், அவனோடு
ஆவி,
ஒன்று என வாழ்திபோல்' என்று, இடி உரும் ஒக்க நக்கான்.**

என்றனள் - (என்று சீதை) கூறி முடித்தாள்; **என்றலோடும்** - அவ்வாறு சொன்ன அவ்வளவிலே; **எரி உகு கண்ணன்** - நெருப்பு வெளிப்படும் கண்களை உடையவனாய்; **தன்னைக் கொன்றன மானம் தோன்ற** - தன்னைக் கொன்றது போன்ற மான உணர்ச்சி மிக்குத் தோன்ற; **கூற்று எனச் சீற்றம் கொண்டான்** - இயமன் போலக் கோபம் கொண்டவனாய்; **எனை வென்று இராமன் உன்னை மீட்டபின்** - (சீதையை நோக்கி) என்னை வென்று இராமன் உன்னை மீட்டபிறகு; **அவனோடு ஆவி ஒன்று என வாழ்தி போல் என்று** - அந்த இராமனோடு உயிர் ஒன்றாகியது என்று கூறுமாறு வாழ்வாய் போலும் என்று; **இடி உரும் ஒக்க நக்கான்** - பேரிடியின் ஒலி போல் (பேரொலி உண்டாகுமாறு) கேலியாகச் சிரித்தான்.

நடக்கமுடியாத செயலை நடக்கும் என்று நினைக்கிறாயே என எண்ணிச் சிரித்தனள். போல் - ஒப்பில் போலி, இடி உரும் - ஒரு பொருட்பன்மொழி.

(25)

7657. **‘இனத்துளார் உலகத்து உள்ளார், இமையவர் முதலினார், என்**
சினத்துளார் யாவர் தீர்ந்தார்? தயரதன் சிறுவன் தன்னை,
புனத் துழாய் மாலையான் என்று உவக்கின்ற ஒருவன் புக்கு உன்
மனத்துளான்எனினும், கொல்வென்; வாழுதி, பின்னை மன்னோ!

இனத்துளார் - அரக்கர் இனத்தில் உள்ளவரும்; **உலகத்து உள்ளார்** - இந்நில உலகத்துள்ள மனிதரும்; **இமையவர் முதலினார்** - தேவர் முதலியவர்களும்; **என் சினத்துளார் யாவர் தீர்ந்தார்** - என் சினத்துக்கு இலக்கானவர் யாவர் உயிர் தப்பிப் பிழைத்தார்கள்; **தசரதன் சிறுவன் தன்னை** - தசரதன் மகனாகிய இராமன் தன்னை; **புனத்துளாய் மாலையான் என்று உவக்கின்ற** - துழாய் மாலையை அணிந்த திருமால் என்று சொல்லி மகிழ்கின்ற; **ஒருவன் புக்கு** - ஒருத்தன் புகுந்து; **மனத்துளான் எனினும் கொல்வென்** - உன் மனத்தில் கரந்து உறைவான் எனினும் (அவனைக்) கொல்வேன்; **பின்னை வாழுதி மன்னோ** - பின்பு அவனோடு வாழ்வாய்.

இனத்துளார் - அரக்க இனத்தவர், “விழி எதிர் நிற்றியேல் விளிதி” கம்ப. 6372. என்று தனக்கு அறிவுரை கூறிய தம்பியைப் பார்த்து இராவணன் கூறியது கொண்டு அவன் தனக்கு மாறுபட்டுச் செல்லும் தன் இனத்தாரையும் அழிப்பவன் என உணரலாம். தசரதன் சிறுவன் தன் வலி மெச்சிப் பகைவலி இகழ்தல் குறித்து வந்தது.

(26)

7658. **‘”வளைத்தன மதிலை, வேலை வகுத்தன வரம்பு, வாயால்**
உளைத்தன குரங்கு பல்கால்” என்று அகம் உவந்தது உண்டேல்
இளைத்த நுண் மருங்குல் நங்காய்! என் எதிர் எய்திற்று எல்லாம்,
விளக்கு எதிர் வீழ்ந்த விட்டில் பான்மைய; வியக்க வேண்டா.

இளைத்த நுண் மருங்குல் நங்காய் - சிறுத்து நுண்மையான இடையை உடைய பெண்ணே! **குரங்கு மதிலை வளைத்தன** - குரங்குகள் இலங்கை மதிலை வளைத்தன; **வேலை வரம்பு வகுத்தன** - அதற்காகக் கடலில் சேதுவைக் கட்டின; **வாயால் பல்கால் உளைத்தன** - வாயால் பலமுறை உரப்பிப் பேரொலி செய்தன; **என்று அகம் உவந்தது உண்டேல்** - என்று (நீ) மனம் மகிழ்ந்தது உண்டானால்; **வியக்க வேண்டா** - அதற்காக வியப்புக் கொள்ள வேண்டாம்; **என் எதிர் எய்திற்று எல்லாம்** - என் எதிர் வரும் (அக்குரங்குகள்) எல்லாம்; **விளக்கு எதிர் வீழ்ந்த விட்டில் பான்மைய** - விளக்குக்கு முன்னே (திரண்டு வந்து) வீழ்ந்த விட்டில் பூச்சியின் தன்மையனவாம்.

acharya.org

விளக்கில் விட்டில் பூச்சி தானே வந்து விழுந்து இறக்குமாறு போலப் போர்க்களத்தில் குரங்குகள் என்னைக் கண்ட மாத்திரத்து இறக்கும் என்கிறான். வரம்பு - எல்லை (சேது) உளைத்தல் - உரப்பிப் பேரொலி செய்தல்.

(27)

***7659.** **‘கொற்றவாள் அரக்கர்தம்மை, “அயோத்தியர் குலத்தை முற்றும்**
பற்றி நீர் தருதிர்; அன்றேல், பசுந் தலை கொணர்திர்; பாரித்து
உற்றது ஒன்று இயற்றுவீர்” என்று உந்தினேன்; உந்தை மேலும்,
வெற்றியர்தம்மைச் செல்லச் சொல்லினென், விரைவின்’ என்றான்.*

அயோத்தியர் குலத்தை முற்றும் பற்றி நீர் தருதிர் - அயோத்திக்குரிய அரசரின் குலத்தை முற்றிலும் நீர் பற்றிக் கொண்டு வந்து தாருங்கள்; **அன்றேல் பசுந்தலை கொணர்திர்** - அல்லாவிட்டால் (அவர்களது) பசிய தலையைக் கொண்டு வாருங்கள்; **பாரித்து உற்றது ஒன்று இயற்றுவீர்** - முயற்சியை மேற்கொண்டு ஏற்றதொரு செயலைச் செய்யுங்கள்; **என்று கொற்றவாள் அரக்கர் தம்மை உந்தினேன்** - என்று (கட்டளை இட்டு) வெற்றி பொருந்திய வாட்படையை ஏந்திய அரக்கர்களை (அயோத்திக்கு) அனுப்பி உள்ளேன்; **உந்தை மேலும்** - உனது தந்தையாகிய சனகன் மீதும்; **வெற்றியர் தம்மை விரைவின் செல்லச் சொல்லினென் என்றான்** - வெற்றி பொருந்திய அரக்க வீரரை விரைந்து போகுமாறு சொல்லியுள்ளேன் என்று இராவணன் கூறினான்.

மகோதரன் கூறிய ஆலோசனைக்கு ஏற்ப அயோத்தியர் மீதும் சனகன் மீதும் படை வீரரைச் செலுத்தி உள்ளேன் என்று இராவணன் கூறுகிறான். அயோத்தியர் தசரதன் கால் வழி வந்தவர். பசுந்தலை - புதிதாய்க் குருதி வடிய வெட்டப்பட்ட தலை. பாரித்தல் - முயற்சி மேற்கொள்ளல்.

(28)

மகோதரன் மாயா சனகனை அங்குக் கொணர்தல்

***7660.** **என்று அவன் உரைத்தகாலை, ‘என்னை இம் மாயம் செய்தாற்கு**
ஒன்றும் இங்கு அரியது இல்லை’ என்பது ஓர் துணுக்கம் உந்த,
நின்று நின்று உயிர்த்து நெஞ்சம் வெதும்பினாள், நெருப்பை மீளத்*

தின்று தின்று உமிழ்கின்றாரின், துயருக்கே சேக்கை ஆனாள்.

__என்று அவன் உரைத்த காலை__ - என்று அந்த இராவணன் சொன்ன உடன்; __என்னை இம்மாயம் செய்தாற்கு__ - என்னை இப்படிப்பட்ட மாயம் செய்து சிறையில் வைத்த இவ்விராவணனுக்கு, __ஒன்றும் இங்கு அரியது இல்லை__ - ஒன்றும் இங்குச் செய்தற்கு அரிய செயலென்பது இல்லை; __என்பது__ - என்று எண்ணியதால்; __ஓர் துணுக்கம் உந்த__ - ஒரு மன அச்சம் தூண்ட; __நின்று நின்று உயிர்த்து நெஞ்சம் வெதும்பினாள்__ - திகைப்படைந்து நின்று நின்று பெருமூச்சு விட்டு மனம் கொதித்துப் போய்; __நெருப்பை மீளத்தின்று தின்று உமிழ்கின்றாரின்__ - நெருப்பை மீண்டும் மீண்டும் தின்று தின்று உமிழ்கின்றவர்களைப் போல; __துயருக்கே சேக்கை ஆனாள்__ - துன்பத்திற்குத் தங்குமிடம் ஆனாள்.

இம்மாயம் செய்தாற்கு - மாரீசனை மாயமானாக அனுப்பிக் கிழ வேடத்தில் தன்னை நிலத்தொடும் கொண்டு வந்த செயல், துணுக்கம் - மன அச்சம், சேக்கை - இருப்பிடம், நிலைக்களன். நின்று நின்று, தின்று தின்று - அடுக்குத் தொடர்கள்.

(29)

7661. 'இத் தலை இன்ன செய்த விதியினார், என்னை, இன்னும்
அத் தலை அன்ன செய்யச் சிறியரோ? வலியர் அம்மா!
பொய்த்தலை உடையது எல்லாம் தருமமே போலும்' என்னாக்
கைத்தனள் உள்ளம், வெள்ளக் கண்ணின் நீர்க் கரை இலாதாள்.

__கண்ணின் வெள்ள நீர்க்கரை இலாதாள்__ - கண்ணில் இருந்து வெள்ளமாகப் பெருகுகின்ற கண்ணீருக்குக் கரை காணாதவளாகிய சீதை; __இத்தலை இன்ன செய்த விதியினார்__ - எனக்கு இவ்விடத்து இப்படிப்பட்ட செயலைச் செய்த விதியினார்; __என்னை இன்னும் அத்தலை அன்ன செய்யச் சிறியரே?__ - எனக்கு அவ்விடத்து அப்படிப்பட்ட செயலைச் செய்யச் சிறியவரோ; __வலியர் அம்மா__ - வலிமை உடையவர்; பொய்த்தலை உடையது __எல்லாம் கருமமே போலும் என்னாக்__ - பொய்ச் செயல்களைக் கொண்டிருப்பது எல்லாம் தற்போது அறமாகத் தோன்றுகிறது என்று மனதில் எண்ணி; __உள்ளம் கைத்தனள்__ - மன வெறுப்புக் கொண்டாள்.

கைத்தனள் - வெறுத்தனள், உடையது எல்லாம் - ஒருமை பன்மை மயக்கம், அம்மா - அசை, விதியினார் சிறியரோ வலியர் எனக் கூட்டுக.

(30)

7662. ஆயது ஓர் காலத்து, ஆங்கண், மருத்தனைச் சனகன் ஆக்கி,
வாய் திறந்து அரற்றப் பற்றி, மகோதரன் கடிதின் வந்து,

காய் எரி அனையான் முன்னர்க் காட்டினன்; வணங்கக் கண்டாள்,
தாய் எரி வீழக் கண்ட பார்ப்பு எனத் தரிக்கிலாதாள்.

ஆயது ஓர் காலத்து மகோதரன் - (அந்த நேரத்தில்) மகோதரன்; **ஆங்கண்** - அவ்விடத்திற்கு; **மருத்தனைச் சனகன் ஆக்கி** - மருத்தன் என்னும் அரக்கனைச் சனகன் வடிவு கொள்ளச் செய்து; **வாய் திறந்து அரற்றப் பற்றி** - அவன் வாய் விட்டுக் கதறுமாறு பற்றிக்கொண்டு; **கடிதின் வந்து** - விரைவாக வந்து; **காய் எரி அனையான் முன்னர்க் காட்டினன்** - கொழுந்து விட்டு எரியும் நெருப்பை ஒத்த இராவணனுக்கு முன்னர்க் காட்டினான்; **வணங்கக் கண்டாள்** - அம்மாயா சனகன் இராவணனை வணங்குவதைச் சீதை கண்டாள்; **தாய் எரி வீழக் கண்ட பார்ப்பு என** - தன் தாய்ப்பறவை நெருப்பில் விழுவதைக் கண்ட பறவைக் குஞ்சு போல; **தரிக்கிலாதாள்** - மனம் தாங்காதவளாயினாள்.

கடிதின் - விரைவின், பார்ப்பு - பறவைக் குஞ்சு. அனையான் - வினையாலணையும் பெயர்.

(31)

மாயா சனகனைக் கண்ட சீதை வாய்விட்டு அரற்றுதல்

7663. கைகளை நெரித்தாள்; கண்ணில் மோதினாள்; கமலக் கால்கள்
நெய் எரி மிதித்தாலென்ன, நிலத்திடைப் பதைத்தாள்; நெஞ்சம்
மெய் என எரிந்தாள்; ஏங்கி விம்மினாள்; நடுங்கி வீழ்ந்தாள்;
பொய் என உணராள், அன்பால் புரண்டனள், பூசலிட்டாள்.

பொய் என உணராள் - (மகோதரன் பற்றி வந்தவன் மாயா சனகன் என்ற) பொய்த் தன்மையை அறியாதவள் ஆகிய சீதை; **கைகளை நெரித்தாள்** - தன் கைகளை நெரித்தாள்; **கண்ணில் மோதினாள்** - கைகளைக் கண்களில் மோதிக் கொண்டாள்; **கமலக் கால்கள்** - தாமரை மலர் போன்ற பாதங்கள்; **நெய்யெரி மிதித்தாலென்ன நிலத்திடைப் பதைத்தாள்** - நெய் ஊற்றி எரிக்கப் பட்ட தீயை மிதித்தது போல் நிலத்தின் மீது இருக்க முடியாமல் துடித்தாள்; **நெஞ்சம் மெய் என எரிந்தாள்** - மனம் உடல் போல வேக்காடு எய்தினாள்; **ஏங்கி விம்மினாள்** - ஏக்கம் கொண்டு புலம்பினாள்; **நடுங்கி வீழ்ந்தாள்** - உடல் நடுங்கிக் கீழே விழுந்தாள்; **அன்பால் புரண்டனள்** - (தன் தந்தை மீது கொண்ட) பாசத்தால் புரண்டாள்; **பூசலிட்டாள்** - பேரொலி எழுப்பிக் கதறினாள்,

கமலக் கால்கள் - உவமைத்தொகை. கைகளை நெரித்தல் போன்றன துயரத்தால் எழுந்த செயல்கள். இப்பாடலில் அவலச்சுவை விளங்குதல் காண்க.

(32)

7664. **‘தெய்வமோ!’ என்னும்; ‘மெய்ம்மை சிதைந்ததோ?’ என்னும்; ‘தீய**
வைவலோ, உலகை?’ என்னும்; ‘வஞ்சமோ, வலியது?’ என்னும்;
‘உய்வலோ, இன்னம்?’ என்னும்; ஒன்று அல துயரம் உற்றாள்;
தையலோ? தருமமேயோ? யார், அவள் தன்மை தேர்வார்?

தெய்வமோ என்னும் - *(அச்சீதை) தெய்வமே என்பாள்;* **மெய்ம்மை சிதைந்ததோ என்னும்** - *உண்மை அழிந்து விட்டதோ என்பாள்;* **உலகை தீயவைவலோ என்னும்** - *உலகத்தைத் தீய்ந்து போகும்படி சபித்து விடட்டுமா என்பாள்;* **வஞ்சமோ வலியது என்னும்** - *(உலகில்) வஞ்சகச் செய்கையே வலிமையானது என்பாள்;* **இன்னம் உய்வலோ என்னும்** - *இன்னும் உயிரோடு பிழைத்திருப்பேனோ என்பாள்;* **ஒன்று அல துயரம் உற்றாள்** - *ஒரு தன்மைத்தாக அன்றிப் பல வகையில் துன்பம் அடைந்தாள்.* **தையலோ** - *(இவ்வாறு துன்புற்றது) பெண்ணோ;* **தருமமேயோ** - *அல்லது அறந்தானோ?* **அவள் தன்மை தேர்வார் யார்** - *அச்சீதையின் நிலையை ஆய்ந்து அறிபவர் யாவர்.*

தீய - தீய்ந்து போகும்படி, வைதல் - சபித்தல். ஈற்றடி கவிக்கூற்று.

(33)

7665. **‘எந்தையே! எந்தையே! இன்று என் பொருட்டு உனக்கும் இக் கோள்**
வந்ததே! என்னைப் பெற்று வாழ்ந்தவாறு இதுவோ? மண்ணோர்
தந்தையே! தாயே! செய்த தருமமே! தவமே!’ என்னும்;
வெந் துயர் வீங்கி, தீ வீழ் விறகு என வெந்து, வீழ்ந்தாள்.

எந்தையே எந்தையே - *(மேலும் சீதை) என் தந்தையே என் தந்தையே;* **இன்று என் பொருட்டு உனக்கும் இக்கோள் வந்ததே** - *இப்போது என் காரணமாக உனக்கு இந்த நிலை வந்து விட்டதே!* **என்னைப் பெற்று வாழ்ந்தவாறு இதுவோ** - *என்னை மகளாகப் பெற்றதால் (நீ) வாழ்ந்த தன்மை இதுவேதானோ;* **மண்ணோர் தந்தையே** - *நில உலகத்தவர்களுக்குத் தந்தை போல் நல்லது செய்பவனே;* **தாயே** - *(அன்பினால்) தாயைப் போன்றவனே;* **செய்த தருமமே** - *(ஒருவன்) செய்த அறம் போல் நன்மை செய்பவனே;* **தவமே** - *(பயன் விளைவிக்கும்) தவம் போன்றவனே!* **என்னும்** - *என்று கூறி;* **வெந்துயர் வீக்கி** - *கொடிய துயரம் மிகுந்து;* **தீ வீழ் விறகு என வெந்து வீழ்ந்தாள்** - *தீயில் விழுந்த விறகு போல (துயரால்) மனம் வெந்து கீழே விழுந்தாள்.*

என் தந்தையே என்னால் இந்த நிலை உனக்கு வந்ததே. என்னைப் பெண்ணாகப் பெற்று நீ வாழ்ந்த வகை இதுதானா? என்று கொடுந்துயர் கொண்ட சீதை தீயில் வீழ்ந்த விறகு போல் மனம் வெதும்பிக் கீழே விழுந்தாள். இப்பாடலில் உவமை அணி அமைந்துள்ளது.

(34)

7666. 'இட்டு, உண்டாய்; அறங்கள் செய்தாய்; எதிர்ந்துளோர் இருக்கை எல்லாம்
சுட்டுண்டாய்; உயர்ந்த வேள்வித் துறை எலாம் கரையும் கண்டாய்;
மட்டு உண்டார், மனிசர்த் தின்ற வஞ்சரால் வயிரத் திண் தோள்
கட்டுண்டாய்; என்னே, யானும் காண்கின்றேன் போலும் கண்ணால்'.

இட்டு உண்டாய் *- (வறியவரும் விருந்தினரும் நெருங்கி உண்ணுமாறு) அளித்துப் பிறகு (நீ) உண்டாய்;* ***அறங்கள் செய்தாய்*** *- அறச்செயல்களைச் செய்தாய்;* ***எதிர்ந்துளோர் இருக்கை எல்லாம் சுட்டுண்டாய்*** *- எதிர்த்த பகைவர்களின் ஊர்களை எல்லாம் எரித்து விட்டாய்;* ***வேள்வித் துறை எலாம் கரையும் கண்டாய்*** *- வேள்வித் துறைகள் எல்லாவற்றையும் செய்து (அவற்றிற்கு) எல்லையும் கண்டாய்;* ***மட்டுண்டார்*** *- (அத்தகு சிறப்புடை நீ) கள் குடிப்பவராய்;* ***மனுசர்த் தின்ற வஞ்சரால்*** *- மனிதரைத் தின்னும் வஞ்சகப் பண்பு கொண்ட அரக்கரால்;* ***வயிரத்திண் தோள் கட்டுண்டாய்*** *- வயிரம் போன்ற வலிய தோள்கள் கட்டப்பட்டாய்;* ***என்னே யானும் கண்ணால் காண்கின்றேன் போலும்*** *- இப்படிப்பட்ட நிலையை நானும் கண்ணால் காண்கின்றேனே.*

எதிர்த்தோர் இருக்கை சுடல் - பகைவர் இருக்கையை எரித்தல் புறத்திணையில் "உழபுலவஞ்சி" எனப்படும். மட்டு - கள், சுட்டுண்டாய் - உண் துணைவினை. கட்டுண்டாய் - உண் செயப்பாட்டு வினைப் பொருள் உடையது. என்னே - இரக்கக் குறிப்பு.

(35)

7667. என்று, இன பலவும் பன்னி, எழுந்து வீழ்ந்து இடரில் தோய்ந்தாள்,
'பொன்றினள் போலும்' என்னா, பொறை அழிந்து, உயிர்ப்புப் போவாள்,
மின் தனி நிலத்து வீழ்ந்து புரள்கின்றது அனைய மெய்யாள்,
அன்றில் அம் பேடை போல, வாய் திறந்து அரற்றலுற்றாள். **என்று இன பலவும்**

பன்னி - என்று இவ்வாறான பல சொற்களைப் பலமுறை சொல்லி; ***எழுந்து வீழ்ந்து*** - (இருந்த இடம் விட்டு) எழுந்து (துன்பம் பொறுக்க முடியாமல் நிலத்தில்) விழுந்து; ***இடரில் தோய்ந்தாள்*** - பெருந்துன்பத்தில் மூழ்கி, ***பொன்றினள் போலும் என்னா*** - இறந்து விட்டாள் போலும் என்று (பார்த்தவர் கருதுமாறு); ***பொறை அழிந்து*** - (துன்பத்தைத்) தாங்கும் தன்மை அழிந்து; ***உயிர்ப்புப் போவாள்*** - பெருமூச்சு விடுபவளாய்; ***தனி மின் நிலத்து வீழ்ந்து புரள்கின்றது அனைய மெய்யாள்*** - தனித்த மின்னலானது நிலத்தில் விழுந்து புரள்வதை ஒத்த உடம்பு உடையவளாய்; ***அன்றில் அம்பேடை போல*** - அன்றில் பறவையின் அழகிய பெண் பறவை போல; ***வாய் திறந்து அரற்றலுற்றாள்*** - வாய் விட்டுக் கதறத்தொடங்கினாள்.

பன்னுதல் - பலமுறை சொல்லுதல், தோய்தல் - மூழ்குதல், பொறை - தாங்கும் வலி, உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு, இன - இடைக்குறை வால்மீகியும் அழுகின்ற சீதைக்குப் பெண் அன்றிலைப் பல இடங்களில் உவமை கூறுவர்.

(36)

7668. 'பிறையுடை நுதலார்க்கு ஏற்ற பிறந்த இற் கடன்கள் செய்ய,
இறையுடை இருக்கை மூதூர் என்றும் வந்து இருக்கலாதீர்;
சிறையிடைக் காண, நீரும் சிறையொடும் சேர்ந்தவாறே-
மறையுடை வரம்பு நீங்கா வழி வந்த மன்னர் நீரே?

நீரே மறையுடைவரம்பு நீங்கா வழி வந்த மன்னர் - நீர் வேதமுறையின் எல்லை கடவாத கால்வழியில் வந்தவர்; ***பிறையுடை நுதலார்க்கு ஏற்ற*** - பிறை நிலவு போன்ற நெற்றியை உடைய பெண்களுக்கு ஏற்ற; ***பிறந்த இற்கடன்கள் செய்ய*** - பிறந்த வீட்டுக் கடமைகளைச் செய்வதற்குக் கூட; ***இறையுடை இருக்கை மூதூர்*** - (என்) தலைவனுடைய இருப்பிடமாகிய பழமையான ஊராகிய அயோத்திக்கு; ***என்றும் வந்து இருக்கலாதீர்*** - என்றைக்கும் வந்து தங்காது இருப்பவர் ஆனீர்; ***சிறையிடைக் காண*** - (அப்படிப்பட்ட நீர்) சிறையிடையில் (என்னைக்) காண்பதற்காக; ***நீரும் சிறையொடும் சேர்ந்தவாறோ*** - நீங்களும் சிறைக்குச் சேர்ந்த தன்மையோ? (இது)

சனகன் நாளும் அனலோம்பி வேள்வி செய்பவன் ஆதலின் தன் மகள் இருந்த ஊருக்குக் கூடச் செல்ல முடியாமல் தன் ஊரிலேயே இருந்தான் என்க. இறை - தலைவன் (இராமன்); மூதூர் - அயோத்தி.

(37)

7669. '"வன் சிறைப் பறவை ஊரும் வானவன், வரம்பு இல் மாயப்
புன் சிறைப் பிறவி தீர்ப்பான் உளன்" எனப் புலவர் நின்றார்
என் சிறை தீர்க்குவாரைக் காண்கிலேன்: என்னின் வந்த
உன் சிறை விடுக்கற்பாலார் யார் உளர், உலகத்து

*உள்ளார்?**

வன்சிறைப் பறவை ஊரும் வானவன் - வலிமையான சிறகுகளை உடைய கருடனை ஊர்தியாக ஏறிச் செலுத்தும் திருமால்; **வரம்பு இல்மாயப் புன் சிறைப் பிறவி தீர்ப்பான் உளன்** - எல்லையற்ற மாயா காரியமாகிய இழிந்த பிறவிச் சிறையைத் தீர்ப்பதற்காக உளன்; **என்று புலவர் நின்றார்** - என்று நல்லறிவாளர் சொல்லி உள்ளனர்; **என் சிறை தீர்க்குவாரைக் காண்கிலேன்** - (அச்சொல் தவிர) என் சிறை வாழ்க்கையைத் தீர்த்து விடுவிப்பவர்களைக் காண்கிலேன்; **என்னின் வந்த உன்சிறை விடுக்கற்பாலார்** - எனக்காக உனக்குக் கிட்டியுள்ள சிறை வாழ்க்கையில் இருந்து விடுவிப்பவர்கள்; **உலகத்து உள்ளார் யார் உளர்** - உலகத்தில் உள்ளவர்களில் யாவர் உளர்?

கள்ள மாய வாழ்வு எலாம் விள்ள ஞானம் வீசு தாள் வள்ளல் வாழி

(கம்ப. 2578) என்றார் பிற இடத்திலும்,

(38)

7670. **'பண் பெற்றாரொடு கூடாப் பகை பெற்றாய்; பகழி பாய விண் பெற்றாய்எனினும், நன்றால், வேந்தராய் உயர்ந்த மேலோர் எண் பெற்றாய்; பழியும் பெற்றாய்; இது நின்னால் பெற்றது அன்றால்; பெண் பெற்றாய்; அதனால், பெற்றாய்; யார் இன்ன பேறு பெற்றார்?**

பண் பெற்றாரொடு கூடாப் - நல்ல பண்புடையவர்களோடு சேர்தல் இல்லாத; **பகை பெற்றாய்** - பகைவனைப் பெற்றாய்; **பகழி பாய விண்பெற்றாய் எனினும் நன்றால்** - (அத்தன்மையனான பகைவனிடம் சிறைப்பட்டிருப்பதை விட) அவனது அம்பு பாய்ந்து வீர சொர்க்கம் அடைந்தாய் எனினும் நல்லது; **வேந்தராய் உயர்ந்த மேலோர் எண் பெற்றாய்** - வேந்தர்களாகி உயர்வு எய்திய மேலோர்களால் எண்ணப்படும் தன்மையைப் பெற்றுச் சிறந்தாய்; **பழியும் பெற்றாய்** - (அப்படிப்பட்ட நீ) பழியையும் அடைந்தாய்; **அது நின்னால் பெற்றுது அன்றால்** - அப்பழி உன் செயலால் தேடிக் கொண்டது அன்று; **பெண் பெற்றாய் அதனால் பெற்றாய்** - (நீ ஒரு) பெண்ணைப் பெற்றாய் அதனால் பெற்றாய் அதனால் இந்தப் பழியைப் பெற்றாய்; **இன்ன பேறு பெற்றார் யார்** - (உலகில் உன்னைப் போல்) இவ்வாறான பேறு பெற்றார் யார்.

'யான் பிறத்தலால் துறந்த பெரியாள்' கம்ப. 2366. என்று பரதன் குகனிடம் கூறுவதை எண்ணுக. பண் - பண்பு. எண் - எண்ணப்படும் சிறப்பு. ஆல் - அசைகள்.

(39)

7671. **சுற்றுண்ட பாச நாஞ்சில் சுமையொடும் சூடுண்டு, ஆற்ற எற்றுண்டும், அளற்று நீங்கா, விழு சிறு குண்டை என்ன,**

***பற்றுண்ட நாளே மாளாப் பாவியேன், உம்மை எல்லாம்
விற்று உண்டேன்; எனக்கு மீளும் விதி உண்டோ, நரகில்
வீழ்ந்தால்?****

பாசம் சுற்றுண்ட நாஞ்சில் - கயிற்றினால் சுற்றிக் கட்டப்பட்ட கலப்பை; ***சுமையொடும் சூடுண்டு*** - சுமையுடன் சாட்டையால் அடிபட்டும்; ***ஆற்ற எற்றுண்டும்*** - மிகத் தாற்றுக் கோலால் குத்துண்டும்; ***அளற்று நீங்கா*** - சேற்று வயலை நீங்காது; ***விழு சிறு குண்டை என்ன*** - தடுமாறி விழுகிற சிறிய எருது போல; ***பற்றுண்ட நாளே*** - பகைவனால் பற்றப்பட்ட காலத்திலேயே; ***மாளாப் பாவியேன்*** - நீங்காத தீவினை உடைய நான்; ***உம்மை எல்லாம் விற்று உண்டேன்*** - உங்களை எல்லாம் விற்று உண்டவளாகி விட்டேன்; ***நரகில் வீழ்ந்தால்*** - நரகத்தில் விழுந்தால்; ***மீளும் விதி எனக்கு உண்டோ*** - மீளும் வழி எனக்கு உள்ளதோ? நாஞ்சில் - கலப்பை, சூடுண்ணல் - சூட்டுக் கோலால் சுடப்படுதல் எனினும் அமையும். மாட்டு வாகட நூல்களில் நோய்க்குச் சூடிடும் முறைகள் கூறப்பட்டிருத்தலை நினைக. எற்றுண்ணல் - தாற்றுக் கோலால் குத்துதல், அளறு - சேறு, குண்டை - எருது, 'உம்மையெல்லாம் விற்று உண்டேன். அயோத்திக்கும், மிதிலைக்கும் வீரர்களை அனுப்பியதாக இராவணன் சொன்னதை உட்கொண்டு இருதரப்பாரையும் உளப்படுத்திக் கூறியது.

(40)

7672. ***'இருந்து நான் பகையை எல்லாம் ஈறு கண்டு, அளவு இல்
இன்பம்
பொருந்தினேன் அல்லேன்; எம்கோன் திருவடி புனைந்தேன்
அல்லேன்;
வருந்தினேன், நெடு நாள்; உம்மை வழியொடு முடித்தேன்;
வாயால்
அருந்தினேன், அயோத்தி வந்த அரசர்தம் புகழை அம்மா!***

நான் இருந்து - நான் இலங்கைச் சிறையில் உயிருடன் இருந்து; ***பகையை எல்லாம்*** - பகைவர்களை எல்லாம்; ***ஈறு கண்டு*** - அழிவடையுமாறு செய்தல் கண்டு, ***அளவு இல் இன்பம் பொருந்தினேன் அல்லேன்*** - அளவற்ற இன்பத்தை அடைந்தேன் அல்லன்; ***எம்கோன்*** - எமது தலைவனாகிய இராமனின்; ***திருவடி புனைந்தேன் அல்லன்*** - திருவடிகளை (தலையில்)ச் சூட்டினேனுமல்லன்; ***நெடுநாள் வருந்தினேன்*** - (சிறையில் பத்துத் திங்கள்) நீண்ட நாள் வருத்தப்பட்டேன்; ***உம்மை வழியொடு முடித்தேன்*** - உம்மைப் பரம்பரையோடும் அழியுமாறு செய்தேன்; ***அயோத்தி வந்த அரசர் தம் புகழை*** - அயோத்தியில் தோன்றி வந்த அரசர்களுடைய பெருமையை; ***வாயால் அருந்தினேன் அம்மா*** - (என்) வாயால் உண்டு விட்டேன்.

வாயால் அருந்தினேன் - தாய் தந்தையரை இழந்தவர்களைத் தாயைத் தின்றான். தந்தையைத் தின்றான். என்று கூறும் உலக வழக்குப் பற்றி வந்தது. வாயால் அருந்தினேன் என்பது - மாய மானைப் பற்றித் தருக என இராமனை வேண்டிய

"நாயக நீயே பற்றி நல்கலை போலும்"

என்ற பாடலையும் (கம்ப. 3303) மாயமானின் அபயக் குரல்கேட்டு இலக்குவனைக் கடிந்து கூறிய பாடலையும் (கம்ப. 3331) உள்ளடக்கிக் கூறியது எனலும் ஆம். அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

(41) ***7673. '"கொல்" எனக் கணவற்கு ஆங்கு ஓர் கொடும் பகை***
கொடுத்தேன்; எந்தை
கல் எனத் திரண்ட தோளைப் பாசத்தால் கட்டக் கண்டேன்;
இல் எனச் சிறந்து நின்ற இரண்டுக்கும் இன்னல் சூழ்ந்தேன்-
அல்லெனோ? எளியெனோ, யான்? அளியத்தேன்,
இறக்கலாதேன்!

ஆங்கு *- அப்பஞ்சவடியில்;* **கொல் என** *- கொல்வாயாக என்று;* **கணவற்கு ஓர் கொடும் பகை கொடுத்தேன்** *- கணவனுக்கு ஒரு கொடிய பகையைத் தந்தேன்;* **எந்தை** *- (இப்போது இலங்கையில்) எனது தந்தையினது;* **கல் எனத் திரண்ட தோளை** *- மலை போல் திரண்ட வலிய தோள்களை;* **பாசத்தால் கட்டக் கண்டேன்** *- கயிற்றினால் கட்டியிருப்பதைக் கண்டேன்;* **இல் எனச் சிறந்து நின்ற** *- (ஒரு பெண்ணுக்கு) வீடு என்பதற்குரிய சிறப்புப் பொருந்திய;* **இரண்டுக்கும் இன்னல் சூழ்ந்தேன்** *- பிறந்த வீடு, புகுந்த வீடு ஆகிய இரண்டுக்கும் துன்பத்தை எண்ணியவளானேன்.;* **அல்லெனோ** *- இது உண்மையல்லவா,;* **யான் எளியெனோ** *- நான் எளிமையானவளோ?* **இறக்கலாதேன்** *- (இப்படிப் பல செய்தும்) இறக்கலாகாதவளாகிய (நான்);* **அளியத்தேன்** *- இரங்கத் தக்கவள்.*

ஒரு பெண் தன் பிறந்த வீட்டிற்கும் புகுந்த வீட்டிற்கும் பெருமை தேட வேண்டியவள் என்ற உலகியல் நடைமுறை உட்கொண்டு தான், "இரண்டுக்கும் இன்னல் சூழ்ந்தேன்" என்கிறாள். இறந்து படாமையால், தான் கருணை செய்யத் தக்கவள் அல்லள் என்பதை உணர்த்திற்று.

(42)

7674. 'இணை அறு வேள்வி மேல்நாள் இயற்றி, ஈன்று எடுத்த
எந்தை
புணை உறு திரள் தோள் ஆர்த்து, பூமியில் புரளக்
கண்டேன்;
மணவினை முடித்து, என் கையை மந்திர மரபின் தொட்ட
கணவனை இனைய கண்டால் அல்லது, கழிகின்றேனோ?

acharya.org

மேல்நாள் - முன்னொரு காலத்தில்; **இணை அறு வேள்வி இயற்றி** - ஒப்பற்ற பெரு வேள்வியைச் செய்து; **ஈன்று எடுத்த தந்தை** - (என்னைப்) பெற்றெடுத்து (வளர்த்த) என் தந்தையாகிய சனகனது; **புணைஉறுதிரள் தோள்** - பகைவராகிய கடலைக் கடத்தற்குப் புணை போல் நின்று உதவும் இயல்பு அமைந்த வலிய திரண்ட தோள்கள்; **ஆர்த்து பூமியில் புரளக் கண்டேன்** - பகைவரால் கட்டப்பட்டுப் பூமியில் புரளுவதைக் கண்ட (நான்); **மணவினை முடித்து** - திருமணச் சடங்கைச் செய்து முடித்து; **என் கையை மந்திர மரபின் தொட்ட கணவனை** - என் கையை மந்திரங்களில் கூறிய முறைப்படி பிடித்த கணவனாகிய இராமனை; **இனைய கண்டால் அல்லது** - இவ்வாறு பகைவரால் கட்டப்பட்டுப் பூமியில் புரளுவதைக் கண்டால் தான்; **கழிகின்றேனோ** - உயிர் நீங்குவேனோ?

கார்முகப் பாடல்களை (கம்ப. 681, 682) உள்ளடக்கிக் கூறியது. கடிமணப் பாடல்களை (கம்ப. 1248, 1249) உள்ளடக்கிக் கூறியது என்க. புணை உறுதிரள் தோள் - அடைந்தவர்க்குப் பற்றுக் கோடாகிய திரண்டதோள் எனினும் அமையும்.

(43)

7675. **'அன்னைமீர்! ஐயன்மீர்! என் ஆர் உயிர்த் தங்கைமீரே!**
என்னை ஈன்று எடுத்த எந்தைக்கு எய்தியது யாதும் ஒன்று
முன்னம் நீர் உணர்ந்திலீரோ? உமக்கு வேறு உற்றது
உண்டோ?
துன்ன அரு நெறியின் வந்து, தொடர்ந்திலீர்; துஞ்சினீரோ?

அன்னை மீர் - தாய்மார்களே! ஐயன்மீர் - பெரியோர்களே! **என் ஆர் உயிர்த் தங்கைமீரே** - என் அருமையான உயிர் போன்ற தங்கைமார்களே! **என்னை ஈன்று எடுத்த எந்தைக்கு** - என்னைப் பெற்றெடுத்த என் தந்தைக்கு; **எய்தியது யாதும்** - நிகழ்ந்துள்ள நிலை எதனையும்; **ஒன்று முன்னம் நீர் உணர்ந்திலீரோ** - சிறிதும் முன்பு நீங்கள் அறியவில்லையா? **உமக்கு வேறு உற்றது உண்டோ** - (இதுபோலவே) உங்களுக்கும் வேறு துன்பம் நிகழ்ந்தது உண்டோ? **துன்ன அரு நெறியின் வந்து தொடர்ந்திலீர்** - நெருங்குதற்கு அருமையான வழியில் வந்து (தந்தையைத்) தொடர்ந்தீரலீர்; துஞ்சினீரோ - (ஒருவேளை) நீங்கள் எல்லாம் இறந்து விட்டீர்களோ?

ஐயன்மீர் - சனகன் தம்பி குசத்துவசன் சதானந்த முனிவன் முதலிய பெரியவர்கள், தங்கைமீர் - ஊர்மிளை, மாண்டவி, சுருத கீர்த்தி முதலியோர். துஞ்சுதல் - மங்கல வழக்கு.

(44)

7676. **'மேருவின் உம்பர்ச் சேர்ந்து, விண்ணினை**
மீக்கொண்டாலும்,
நீருடைக் காவல் மூதூர் எய்தலாம் நெறியிற்று அன்றால்;
போரிடைக் கொண்டாரேனும், வஞ்சனை புணர்த்தாரேனும்,
ஆர் உமக்கு அறையற்பாலார்? அனுமனும் உளனோ, நும்

acharya.org

பால்?

மேருவின் உம்பர்ச் சேர்ந்து - மேருமலையின் மேல் இடத்துக்குப் போய்; **விண்ணினை மீக்கொண்டாலும்** - ஆகாயத்தைக் கைப்பற்றினாலும்; **நீருடைக் காவல் மூதூர்** - நீரினால் சூழப்பெற்ற கட்டுக்காவல் நிறைந்த பழமையான ஊராகிய இலங்கை; **எய்தலாம் நெறியிற்று அன்றால்** - அடைவதற்கு உரிய தன்மையுடையதன்று; **போரிடைக் கொண்டாரேனும்** - (தந்தையே) உன்னைப் போர் செய்து கைப்பற்றிப் பிணித்து வந்தாரேனும்; **வஞ்சனை புணர்த்தாரேனும்** - வஞ்சனை செய்து கைப்பற்றிப் பிணித்து வந்தாரேனும்; **நும்பால் அனுமனும் உளனோ** - உங்களிடம் அனுமன் இருக்கிறானா? இல்லையே; **ஆர் உமக்கு அறையற்பாலார்** - உங்களுக்கு நிகழ்ந்ததைச் சொல்லக் கூடியவர் யாவர்?

உம்பர் - மேல், ஆல் - அசை.

(45)

**7677. ‘சரதம்; மற்று இவனைத் தந்தார், தவம் புரிந்து ஆற்றல்
தாழ்ந்த
பரதனைக் கொணர்தற்கு ஏதும் ஐயுறவு இல்லை; பல் நாள்
வரதனும் வாழ்வான் அல்லன்; தம்பியும் அனையன்
வாழான்;
விரதம் உற்று, அறத்தில் நின்றார்க்கு, இவைகொலாம்
விளைவ மேன்மேல்?**

இவனைத் தந்தார் - இந்தச் சனக மன்னனைப் பற்றிக் கொண்டு வந்த பகைவர்; **தவம் புரிந்து** - நந்தியம்பதியில் அயிர்த்து நோக்கினும் தென்திசை அன்றி வேறு திசை நோக்காது தவம் செய்து; **ஆற்றல் தாழ்ந்த பரதனைக் கொணர்தற்கு** - வலிமை குறைந்துள்ள பரதனைப் பற்றிக்கொண்டு வருவதற்கு; **ஏதும் ஐயுறவு இல்லை சரதம் மற்று** - எந்தவிதமான ஐயப்பாடும் இல்லை அது உண்மை; **பல்நாள் வரதனும் வாழ்வான் அல்லன்** - (பரதன் பகைவர் கைப்பட்டால்) பல நாள்கள் வேண்டியார்க்கு வேண்டத் தக்கது அறிந்து ஈயும் இராமனும் வாழ மாட்டான்; **தம்பியும் அனையன்** - இலக்குவனும் அவ்வாறே வாழமாட்டான்; **விரதம் உற்று** - விரதத்தைக் கைக்கொண்டு; **அறத்தில் நின்றார்க்கு** - அற வழியில் ஊன்றி நிற்பவர்களுக்கு; **மேன்மேல் விளைவ இவை கொலாம்** - மேலும் மேலும் விளையத் தக்கவை இவையே தான் போலும்.

அறத்தின் வெற்றியைப் பேசவந்த காப்பியத்தில் அறச் சோதனைகள் மிகுதி. மாயா சனகப் படலம் அத்தகைய அறச் சோதனைப் படலமாகும். பாவம் மகிழ்ச்சியால் பொங்க அறம் தடுமாறிச் சாயும் நிலையில் தொடங்கும் இப்படலம் கும்பகருணன் மரணச் செய்தி கேட்டுப் பாவம் பதைத்து விழ அறம் உள்ளே மகிழும் காட்சியோடு முடிவதை உன்னுக.

(46)

acharya.org

7678. ‘"அடைத்தது கடலை; மேல் வந்து அடைந்தது, மதிலை; ஆவி
துடைத்தது பகையை சேனை" எனச் சிலர் சொல்லச் சொல்ல,
படைத்தது ஓர் உவகைதன்னை, வேறு ஒரு வினயம் பண்ணி,
உடைத்தது விதியே" என்று என்று, உளைந்தனள், உணர்வு தீர்வாள்.

கடலை அடைத்தது - (குரங்குப் படையானது) கடலைச் சேது கட்டித் தடுத்தது; **மதிலை மேல் வந்து அடைந்தது** - (இலங்கை) மதிலை எதிர்த்து வந்து சேர்ந்தது; **பகையை ஆவி துடைத்தது சேனை** - பகைவர்களின் உயிரைக் குடித்தது படை; **எனச் சிலர் சொல்லச் சொல்ல** - என்று சிலர் சொல்லும் தோறும் சொல்லும் சோறும்; **படைத்தது ஓர் உவகை தன்னை** - (நான்) அடைந்ததான ஒப்பற்ற பெரு மகிழ்ச்சியை; **வேறு ஒரு வினயம் பண்ணி** - வேறு ஒரு சூழ்ச்சி செய்து; **உடைத்தது விதியே என்று என்று** - கெடுத்தது விதியேதான் என்று என்று பலமுறை கூறி; உளைத்தனள் - வருந்தியவளாகி; உணர்வு தீர்வாள் - உணர்ச்சி ஒடுங்கினாள்.

வினயம் - சூழ்ச்சி, உளைந்தனள் - முற்றெச்சம்.

(47)

மீண்டும் இராவணன் சீதையை இணங்குமாறு வேண்டுதல்

7679. ஏங்குவாள் இனைய பன்ன, இமையவர் ஏற்றம் எல்லாம்
வாங்கும் வாள் அரக்கன் ஆற்ற மனம் மகிழ்ந்து, இனிதின் நோக்கி,
‘தாங்குவாள் அல்லள் துன்பம்; இவளையும் தாங்கி, தானும்
ஓங்குவான்’ என்ன உன்னி, இனையன உரைக்கலுற்றான்;

ஏங்குவாள் இனைய பன்ன - துன்பத்தால் வருந்துபவளாகிய சீதை இவ்வாறு சொல்ல; **இமையவர் ஏற்றம் எல்லாம் வாங்கும் வாள் அரக்கன்** - இமையவர்களுடைய பெருமையை எல்லாம் நீக்கும் வாட்படையை உடைய இராவணன்; **ஆற்ற மனம் மகிழ்ந்து** - மிக மனம் மகிழ்ந்து; **இனிதின் நோக்கி** - காதலோடு பார்த்து; **துன்பம் தாங்குவாள் அல்லள்** - (இச்சீதை இனிமேல்) துன்பத்தைத் தாங்க மாட்டாள்; **இவளையும் தாங்கி** - எனவே இவளைத் தாங்கிக் காத்து; **தானும் ஓங்குவான்** - தானும் (இவள் மனத்தில்) ஓங்கிய இடம் பெறலாம்; **என்ன உன்னி** - என்று எண்ணி; **இனையன உரைக்கலுற்றான்** - இவ்வாறான சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

பன்னல் - பலமுறை கூறல், ஏற்றம் - பெருமை. ஆற்ற - மிக. வாள் - இராவணனுடைய வாளுக்குச் சந்திர காசம் என்று பெயர். சிவபிரான் உமையோடு உயர்மலையில் இருந்த போது தொடிப்பொலி தடக்கையால் அம்மலையைப் பெயர்த்து எடுக்க முயன்று, அம்மலைக் கீழ் அகப்பட்டு வருந்திச் சாமவேதம் பாடி மீண்ட போது சிவபிரான் கொடுத்த வாள் அது என்பர்.

(48)

7680. ‘காரிகை! நின்னை எய்தும் காதலால், கருதலாகாப்
பேர் இடர் இயற்றுலுற்றேன்; பிழை இது பொறுத்தி;
இன்னும்,
வேர் அற மிதிலையோரை விளிகிலேன்; விளிந்த
போதும்,
ஆர் உயிர் இவனை உண்ணேன்; அஞ்சலை, அன்னம்
அன்னாய்!

காரிகை - அழகியே! ***அன்னம் அன்னாய்*** - அன்னப் புள் போன்ற நடையழகு உடையவளே!; ***நின்னை எய்தும் காதலால்*** - உன்னை அடைய வேண்டும் என்ற பெரு விருப்பத்தால்; ***கருதலாகாப் பேர் இடர் இயற்றலுற்றேன்*** - எண்ணவும் கூடாத பெருந் துன்பத்தைச் செய்யத் தொடங்கி விட்டேன்; ***இது பிழை பொறுத்தி*** - இச்செயல் தவறானது (இதனை நீ) பொறுத்துக் கொள்; ***இன்னும் வேர் அற மிதிலையோரை விளிகிலேன்*** - இன்னும் கூட (நான்) முழுமையாக அழியும்படி மிதிலையில் உள்ளவர்கள் மீது சினம் கொள்ளவில்லை; ***விளிந்த போதும் ஆர் உயிர் இவனை உண்ணேன்*** - (அவ்வாறு) சினந்த போதும் கூட இந்தச் சனகனுடைய அருமையான உயிரைக் கொன்றழியேன்; ***அஞ்சலை*** - அஞ்சாதே.

விளிதல் - சினத்தல். எய்தும் - செய்யும் எனும் பெயரெச்சம். மிதிலையோர் - வினையால் அணையும் பெயர். விளிகிலேன் - விளிக்கிலேன்; தன்வினை பிறவினைப் பொருளில் வந்தது. உயிருண்ணேன் - உண்டற்கு உரிய அல்லாத பொருளை உண்டது போலக் கூறும் மரபு பற்றி வந்தது.

(49)

7681. ‘இமையவர் உலகமேதான், இவ் உலகு ஏழுமேதான்,
அமைவரும் புவனம் மூன்றில் என்னுடை ஆட்சியே தான்,
சமைவுறத் தருவென், மற்று இத் தாரணி மன்னற்கு;
இன்னல்
சுமையுடைக் காம வெந் நோய் துடைத்தியேல், தொழுது
வாழ்வேன்.

இன்னல் சுமையுடைக் காம வெந்நோய் - துன்பதைத் தரும் சுமையாக உள்ள (என்) காமம் ஆகிய கொடிய நோயைத்; ***துடைத்தியேல்*** - (நீ எனக்கு உடன்பட்டுப்) போக்குவாய் ஆனால்; ***மற்று இத்தாரணி மன்னற்கு*** - இந்த மலர் மாலை அணிந்த

விதேக நாட்டு அரசனாகிய சனகனுக்கு; **இமையவர் உலகமே தான்** - *தேவர் உலகமாயினும்;* **இவ் உலகு ஏழுமே தான்** - *எழு தீவுகளாக உள்ள இந்த நிலவுலகமாயினும்;* **அமைவரும் புவனம் மூன்றில்** - *பொருந்தி விளங்குகிற மூன்று உலகங்களிலும்;* **என்னுடை ஆட்சியே தான்** - *(செலுத்தப்படும்) என்னுடைய ஆட்சிச் செல்வமாயினும்;* **சமைவுறத் தருவென்** - *முழுதுமாகக் கொடுப்பேன்;* **தொழுது வாழ்வேன்** - *மேலும் உன்னை எப்பொழுதும் தொழுது வாழ்வேன்.*

(50)

7682. 'இலங்கை ஊர் இவனுக்கு ஈந்து, வேறு இடத்து இருந்து வாழ்வேன்;
நலம் கிளர் நிதி இரண்டும் நல்குவென்; நாமத் தெய்வப்
பொலம் கிளர் மானம்தானே பொது அறக் கொடுப்பென்; புத்தேள்
வலம் கிளர் வாளும் வேண்டில், வழங்குவென்; யாதும் மாற்றேன்.

இவனுக்கு இலங்கை ஊர் ஈந்து - *(இவன் விரும்பினால்) இந்தச் சனகனுக்கு இலங்கை ஊரினைக் கொடுத்து;* **வேறு இடத்து இருந்து வாழ்வேன்** - *வேறு ஓரூரில் இருந்து வாழ்கிறேன்;* **நலம் கிளர் நிதி இரண்டும் நல்குவென்** - *நன்மை விளங்குகிற சங்க நிதி பதுமநிதி இரண்டினையும் (இவனுக்குக்) கொடுப்பேன்;* **நாமத் தெய்வப் பொலம் கிளர் மானம்** - *சிறப்புடைய தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அழகு விளங்குகிற புட்பக விமானத்தை;* **பொது அறத்தானே கொடுப்பென்** - *பிறருக்கு உரிமை என்ற பொதுத் தன்மை நீங்க இவனுக்கு உரிமையானதாகக் கொடுப்பேன்;* **புத்தேள் வலம் கிளர் வாழும் வேண்டில் வழங்குவென்** - *தேவர்கள் வலி தொலைக்கும் சிவபிரான் தந்த வெற்றி விளங்குகிற சந்திர காசம் என்ற வாளை விரும்பினாலும் (அதனையும்) கொடுப்பேன்;* **யாதும் மாற்றேன்** - *(கேட்கும்) எதனையும் மறுத்து உரைக்க மாட்டேன்.*

அனைத்தையும் தந்து நிற்பேன் என்கிறான் இராவணன். நிதி இரண்டு - சங்க நிதி, பதும நிதி, "சங்கநிதி பதுமநிதி இரண்டும் தந்து தரணியொடு வானாளத் தருவரேனும் மங்குவார் அவர் செல்வம் மதிப்போமல்லோம்" என்றார் பிறரும். நாமம் - சிறப்பு. அச்சம் எனினும் ஆம். மானம் - விமானம். முதற்குறை, பொது அற - பிறருக்கு உரிமை என்று சொல்லாதபடி, "போகம் வேண்டிப் பொதுச்சொல் பொறாது" என்பது புறம். (புறநா -8) புத்தேள் - தெய்வம், ஈண்டுச் சிவன். மாற்றல் - மறுத்துரைத்தல்.

7683. 'இந்திரன் கவித்த மௌலி, இமையவர் இறைஞ்சி ஏத்த,
மந்திர மரபின் சூட்டி, வானவர் மகளிர் யாரும்
பந்தரின் உரிமை செய்ய, யான் இவன் பணியில் நிற்பேன்-
சுந்தரப் பவள வாய் ஓர் அருள் மொழி சிறிது சொல்லின்.

சுந்தரப் பவள வாய் - (சீதையே) உன் அழகிய சிறந்த பவளம் போன்ற வாயினால்; **ஓர் அருள் மொழி சிறிது சொல்லின்** - ஒப்பற்ற கருணைச் சொல்லினைச் சிறிதாகச் சொன்னால்; **இந்திரன் கவித்த மௌலி** - (நான்) இந்திரன் தலையில் தரித்துள்ள மௌலியை; **இமையவர் இறைஞ்சி ஏத்த** - தேவர்கள் தலையால் வணங்கி வாயால் துதிக்க; **மந்திர மரபின் சூடி** - மந்திரஞ் சொல்ல முறைப்படி அணிவித்து; **வானவர் மகளிர் யாரும்** - தேவ மகளிர் எல்லாரும்; **பந்தரின் உரிமை செய்ய** - பந்தல் போலச் சுற்றிச் சூழ்ந்து உரிய பணிகளைச் செய்ய; **இவன் பணியில் யான் நிற்பேன்** - இந்தச் சனகன் இட்ட கட்டளைப்படி நான் நடப்பேன்.

சிறிது சொல்லின் - பெண்மையின் நாணஞ் சுட்டி வந்தது. பந்தர் - பந்தல்; கடைப் போலி. உரிமை - உரிய பணிகள், பவளவாய் - உவமை.

(52)

7684. 'எந்தைதன் தந்தை தாதை, இவ் உலகு ஈன்ற முன்னோன்,
வந்து இவன்தானே வேட்ட வரம் எலாம் வழங்கும்; மற்றை
அந்தகன் அடியார் செய்கை ஆற்றுமால்; அமிழ்தின் வந்த
செந்திரு நீர் அல்லீரேல், அவளும் வற்து, ஏவல் செய்யும்.

(சீதையே நீ எனக்கு இணங்குவாய் ஆனால்) **எந்தை** - என் தந்தையாகிய விச்சிரவசு முனிவன்; **தன் தந்தை** - தன் தந்தை ஆகிய புலத்திய முனிவனது; **தாதை** - தந்தையும், **இவ்உலகு ஈன்ற முன்னோன்** - இவ்வுலகங்களை எல்லாம் படைத்த பழையோனும் ஆகிய பிரமன்; **தானே வந்து இவன் வேட்ட வரம் எலாம் வழங்கும்** - தானே வந்து இச்சனகன் விரும்பிக் கேட்ட வரங்கள் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பான்; **மற்றை அந்தகன் அடியார் செய்கை ஆற்றுமால்** - மேலும் இயமன் அடிமைகள் செய்யும் பணி செய்வான்; **நீர் அமிழ்தின் வந்த செந்திரு அல்லீரேல்** - நீர் பாற்கடலில் தோன்றிய அமிழ்தத்தோடு உடன் உதித்த திருமகள் அல்லீராயின; **அவளும் வந்து ஏவல் செய்யும்** - அத்திருமகளும் வந்து (உமக்குக்) குற்றவேல் செய்வாள்.

பிரமன், புலத்தியன், விச்சிரவசு, இராவணன் எனக் கால்வழி கொள்க. அந்தகன் - இயமன், எந்தை - மரூஉ, ஆல் - அசை.

(53)

7685. 'தேவரே முதலா, மற்றைத் திண்திறல் நாகர், மண்ணோர்,
யாவரும் வந்து, நுந்தை அடி தொழுது, ஏவல் செய்வார்;
பாவை! நீ இவனின் வந்த பயன் பழுது ஆவது அன்றால்;
மூவுலகு ஆளும் செல்வம் கொடுத்து, அது முடித்தி'
என்றான்.

தேவரே முதலா - தேவர்கள் முதலாக; **மற்றைத் திண் திறல் நாகர்** - மற்றும் உள்ள மிக்க வலிமை படைத்த நாகர்கள்; **மண்ணோர்** - நிலவுலகத்தவர்கள் (ஆகிய); **யாவரும்**

வந்து - எல்லோரும் திரண்டு வந்து; **நுந்தை அடி தொழுது** - உன் தந்தையாகிய சனகனது திருவடிகளைத் தொழுது; **ஏவல் செய்வார்** - கட்டளை இட்ட தொழிலைச் செய்வார்கள்; **பாவை** - ஓவியப்பாவை போன்றவளே; **நீ இவனின் வந்த பயன் பழுது ஆவது அன்றால்** - நீ இந்தச் சனகனுக்குப் பிறந்ததனால் (அவன் பெறப் போகும்) நன்மை பழுது படாதது ஆகும்; **மூ உலகு ஆளும் செல்வம் கொடுத்து** - (உன் தந்தைக்கு நீ) மூன்று உலகங்களையும் ஆளும் செல்வச் சிறப்பைக் கொடுத்து; **அது முடித்தி என்றான்** - நீ பிறந்ததன் பயனை முடிப்பாய் என்றான்.

பாவை - உவமை ஆகு பெயர்.

(54)

இராவணன் உரை கேட்டுச் சீதை சினந்து பேசுதல்

7686. **'இத் திருப் பெறுகிற்பானும், இந்திரன்; இலங்கை நுங்கள்**
பொய்த் திருப் பெறுகிற்பானும், வீடணன்; புலவர் கோமான்
கைத் திருச் சரங்கள் உன்தன் மார்பிடைக் கலக்கற்பால;
மைத் திரு நிறத்தான் தாள் என் தலைமிசை வைக்கற்பால.

இத்திருப் பெறுகிற்பானும் இந்திரன் - (நீ சனகனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன் என்று சொன்ன) இந்தச் செல்வத்தைப் பெறப் போகிறவன் இந்திரன்; **இலங்கை நுங்கள் பொய்த் திருப் பெறுகிற்பானும் வீடணன்** - இலங்கையையும் உங்களுடைய பொய்மையான செல்வத்தையும் பெறப் போகிறவன் வீடணன்; **புலவர் கோமான்** - தேவர்களின் தலைவனாகிய இராமனின்; **கைத்திருச் சரங்கள்** - கையில் உள்ள அழகிய அம்புகள்; **உன் தன் மார்பிடைக் கலக்கற்பால** - உன்னுடைய மார்பில் தைத்தற்கு உரியன; **மைத்திரு நிறத்தான்** - அஞ்சன அழகு நிறத்தவனாகிய இராமனின்; **தாள் என் தலை மிசை வைக்கற்பால** - திருவடிகள் என் தலையின் மீது வைத்தற்கு உரியவை.

புலவர் கோமான் என்பது போலப் பின்னர் புலவர் புந்தியான் (கம்ப 10019) என வருதல் காண்க.

(55)

7687. **'நகுவன நின்னோடு, ஐயன் நாயகன் நாம வாளி,**
புகுவன போழ்ந்து, உன் மார்பில் திறந்தன புண்கள் எல்லாம்
தகுவன இனிய சொல்லத் தக்கன; சாப நாணின்,
உகுவன மலைகள் எஞ்ச, பிறப்பன ஒலிகள் அம்மா!

ஐயன் நாயகன் நாம வாளி - வியப்புக்குரிய (என்) தலைவனாகிய இராமபிரானின் அச்சம் தரும அம்புகள்; **நின்னோடு நகுவன** - உன்னோடு சிரிப்பனவாய்; **உன்**

மார்பில் புகுவன போழ்ந்து - உன்னுடைய மார்பில் புகுந்து பிளந்து; ***திறந்தன புண்கள் எல்லாம்*** - திறந்தனவாகிய புண்கள் எல்லாம்; ***தகுவன இனிய சொல்லத் தக்கன*** - தகுதி உடையனவாகிய நன்மை தரக் கூடியவற்றைச் சொல்லத் தக்கனவாகும்; ***உகுவன மலைகள் எஞ்ச*** - கீழே விழுவனவாகிய மலைகளும் (அஞ்சிப்) பின்னிடும்படி; ***சாபநாணின் பிறப்பன ஒலிகள் அம்மா*** - வில் நாணில் இருந்து ஒலிகள் பிறக்க இருக்கின்றன.

நாமவாளி - "இராம" என்ற பெயர் பொறித்த அம்பு. சாபம் - வில்.

(56)

7688. ‘சொல்லுவ மதுர மாற்றம், துண்டத்தால் உண்டு, உன் கண்ணைக்
கல்லுவ, காகம்; வந்து கலப்பன, கமலக் கண்ணன்
வில் உமிழ் பகழி; பின்னர், விலங்கு எழில் அலங்கல் மார்பம்
புல்லுவ, களிப்புக் கூர்ந்து, புலவு நாறு அலகை எல்லாம்.

கமலக் கண்ணன் - தாமரைக் கண்ணனாகிய இராமனது; ***வில் உமிழ் பகழி*** - வில்லில் இருந்து வெளிப்படும் அம்புகள்; ***விலங்கு எழில் அலங்கல் மார்பம் புல்லுவ*** - எழில் விளங்குகின்ற மாலையை அணிந்த மார்பில் வந்துசேரப் போகின்றன; ***காகம் மதுர மாற்றம் சொல்லுவ*** - காக்கைகள் ஒன்றோடொன்று இனிய மொழிகளைச் சொல்லுவனவாய்; ***உன் கண்ணை துண்டத்தால் உண்டு கல்லுவ*** - உன்னுடைய கண்களை மூக்கினால் கொத்தித் தோண்டி உண்ணப் போகின்றன; ***பின்னர் புலவு நாறு அலகை எல்லாம்*** - அதற்குப் பின்னர் புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற பேய்கள் எல்லாம்; ***களிப்புக் கூர்ந்து புல்லுவ*** - மகிழ்ச்சி மிகுந்து உன்னைத் தழுவப் போகின்றன.

"உன்னை இராமபிரானது அம்புகள் புல்லி வீழ்த்த உன் கண்ணைக் காகங்கள் தோண்டி உண்ணப் போகின்றன. உன் உடலைப் புலால் நாற்றம் வீசுகின்ற பேய்கள் தழுவப் போகின்றன என்றாள். காகம் கர்ண கடூரமாகக் கத்துவதைப் பிற குறிப்பு வகையால் ‘சொல்லுவ, மதுர மாற்றம்’ என்கிறாள். கல்லுதல் - தோண்டுதல், அலகை - பேய், கமலக் கண்ணன் - உவமைத் தொகை.

(57)

7689. ‘விரும்பி நான் கேட்பது உண்டால், நின்னுழை வார்த்தை; "வீரன்
இரும்பு இயல் வயிர வாளி இடறிட, எயிற்றுப் பேழ்
வாய்ப் பெரும் பியல் தலைகள் சிந்திப் பிழைப்பிலை முடிந்தாய்" என்ன,
அரும்பு இயல் துளவப் பைந்தார் அனுமன் வந்து

அளித்த அந்நாள்

வீரன் - வீரப் பெருமகனாகிய இராமபிரானது; **இரும்பு இயல் வயிர வாளி இடறிட** - இரும்பால் செய்யப்பட்ட வலிமையான அம்புகள் இடறித் தள்ளுவதால்; **எயிற்றுப் பேழ்வாய்ப்** - பற்களைக் கொண்ட பிளவுபட்ட வாயினை உடைய; **பெரும்பியல் தலைகள்** - பெரிய பிடரொடு கூடிய தலைகள்; **சிந்திப் பிழைப்பிலை முடித்தாய் என்ன** - வெட்டித் தள்ளப்பட்டு பிழைத்தல் இன்றி முடிந்து போனாய் என்று; **அரும்பு இயல் துளவப் பைந்தார் அனுமன்** - அரும்புகளால் கூடிய பசிய துளசி மாலையை அணிந்த அனுமன்; **வந்து அளித்த அந்நாள்** - வந்து கருணையோடு சொல்லப் போகிற அந்த நாளில்; **நின்னுழை வார்த்தை** - உன்னைப் பற்றிய சொற்களை; **விரும்பி நான் கேட்பது உண்டால்** - நான் மிக விருப்பத்தோடு கேட்கப் போவது உண்டு.

தலைவர்க்குரிய மாலை அடியவனுக்கு உரியதாகக் கூறப்பட்டது. வயிரம் - உறுதி. பியல் - பிடரி, ஆல் - அசை.

(58)

7690. ‘புன் மகன்! கேட்டி, கேட்டற்கு உரியது; புகுந்த போரின்,
உன் மகன் உயிரை எம்மோய் சுமித்திரை உய்ய ஈன்ற
நன் மகன் வாளி நக்க, நாய் அவன் உடலை நக்க,
‘என் மகன் இறந்தான்" என்ன, நீ எடுத்து அரற்றல்’
என்றாள்.*

புன்மகன் - அற்பமகனே; **கேட்டற்கு உரியது கேட்டி** - கேட்பதற்கு உரியனவற்றை (மீண்டும்) கேட்பாய்; **புகுந்த போரின்** - எதிர்வர உள்ள போரில்; **உன் மகன் உயிரை** - உன் மகனுடைய உயிரை; **எம்மோய் சுமித்திரை** - எமது தாயாகிய சுமித்திரை; **உய்ய ஈன்ற** - (உலகில்) நன்மை நிலைப்பெறப் பெற்ற; **நன்மகன்** - நற்பண்புகள் உள்ள மகனாகிய இலக்குவன்; **வாளி நக்க** - அம்புகள் பட்டு அழித்தலால்; **அவன் உடலை நாய் நக்க** - அவனுடைய உயிரற்ற உடலை நாய்கள் நக்கும் போது; **என் மகன் இறந்தான் என்ன** - என் மகன் இறந்து பட்டானே என்று சொல்லிக் கொண்டு; **நீ எடுத்து அரற்றல் என்றாள்** - நீ பெரும் குரல் எழுப்பிப் புலம்புதல் ஆகும் என்று கூறினாள் சீதை.

உன் மகன் - இராவணனுக்கு மூவர் அக்ககுமாரன், அதிகாயன், இந்திரசித்தன், அக்கன் சுந்தர காண்டத்தில் அனுமனிடம் அரை பட்டு இறந்தவன். மீதி உள்ள இருவரில் ஒருவரையே இச்சொல் குறித்தது எனினும் சிலர் இந்திரசித்தனை இது குறிப்பதாகச் சொல்பவர். நாம் இதனைப் பொதுச்சொல் எனவே கொள்ளலாம். எம்மோய் - கணவனின் சிறிய தாயைத் தன் தாயாக மருகியர் கருதி வந்தது குறித்து நின்றது. நரியவனுடலம் - என்ற பாடம் ஓரளவு பொருந்துமோ எனத் தோன்றுகிறது.

(59)

இராவணன் சீதையைக் கொல்லச் செல்ல மகோதரன் தடுத்துக் கூறுதல்

acharya.org

***7691. வெய்யவன் அனைய கேளா, வெயில் உக விழித்து, வீரக்
கை பல பிசைந்து, பேழ் வாய் எயிறு புக்கு அழுந்தக்
கவ்வி,
தையல்மேல் ஓடலோடும், மகோதரன் தடுத்தான்; 'ஈன்ற
மொய் கழல் தாதை வேண்ட, இசையும்; நீ முனியல்'
என்றான்.***

வெய்யவன் அனைய கேளா - கொடிய தன்மை உள்ளவனாகிய இராவணன் அதனைக் கேட்டு; **வெயில் உக விழித்து** - வெப்பம் வெளிப்படுமாறு சினந்து விழித்துப் பார்த்து; **வீரக் கை பல பிசைந்து** - வீரம் நிறைந்த (தன் இருபது) கைகளையும் பிசைந்து; **பேழ்வாய் எயிறு புக்கு அழுந்தக்கவ்வி** - பிளந்த வாயில் உள்ள பற்கள் உதடுகளில் அழுந்தப் பதியும்படி கடித்து; **தையல் மேல் ஓடலோடும்** - சீதையைக் (கொல்ல) விரைந்து ஓடிய போது; **மகோதரன் தடுத்தான்** - மகோதரன் (அவன் செல்வதைத்) தடுத்து; **ஈன்ற மொய்கழல் தாதை வேண்ட இசையும்** - தன்னைப் பெற்ற நெருங்கிய வீரக்கழல் அணிந்த தந்தையாகிய (கட்டுண்ட மாயாசனகன்) வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டால் (சீதை) இணங்குவாள்; **நீ முனியல் என்றான்** - நீ (இவள் மீது) சினவாதே என்று கூறினான். வெயில் உக விழித்தல், கை பிசைதல், வாய் எயிறு புக்கு அழுந்தக் கவ்வுதல், ஆகியவை சினக் குறிகளாம். கேளா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சம். கழல் - தானியாகு பெயர்.

(60)

மாயா சனகன் சீதையை இராவணன் கருத்துக்கு இணங்கக் கூறுதல்

***7692. அன்று அவன் விலக்க மீண்டான் ஆசனத்து இருக்க,
'ஆவி
பொன்றினன் ஆகும்' என்னத் தரையிடைக் கிடந்த
பொய்யோன்,
'இன்று இது நேராய்என்னின், என்னை என்
குலத்தினோடும்
கொன்றனை ஆதி' என்னா, இனையன கூறலுற்றான்.***

அன்று - அப்போது; **அவன் விலக்க மீண்டான்** - அந்த மகோதரன் தடுக்கத் திரும்பியவனாகிய இராவணன்,; **ஆசனத்து இருக்க** - (அருகில் இருந்த) ஆசனத்தில் அமர; **ஆவி பொன்றினன் ஆகும் என்ன** - உயிரை விட்டு விட்டான் போலும் என்று (கண்டோர் எண்ணுமாறு); **தரையிடைக் கிடந்த பொய்யோன்** - நிலத்தில் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த பொய்யோனாகிய மாயாசனகன்; **இன்று இது நேராய் என்னின்** - இப்போது இந்த இராவணன் உடைய வேண்டுகோளை ஏற்காய் என்றால்; **என்னை என் குலத்தினோடும் கொன்றனை ஆதி** - என்னை என் குலத்தோடு கொன்றவள் ஆவாய்; **என்னா** - என்று; **இனையன கூறலுற்றான்** - இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(61)

7693. ***'பூவின்மேல் இருந்த தெய்வத் தையலும் பொதுமை உற்றாள்;***
பாவி! யான் பயந்த நங்கை! நின் பொருட்டாகப் பட்டேன்;
ஆவி போய் அழிதல் நன்றோ? அமரர்க்கும் அரசன் ஆவான்
தேவியாய் இருத்தல் தீதோ? சிறையிடைத் தேம்புகின்றாய்!

பூவின் மேல் இருந்த தெய்வத்தையலும் - செந்தாமரை மலரின் மேல் தங்கி உள்ள தெய்வப் பெண்ணாகிய திருமகளும்; **பொதுமை உற்றாள்** - திருமாலுக்கு மட்டுமன்றிப் பிற செல்வத்தை உடையவர் அனைவருக்கும் பொதுவாதலை அடைந்தாள்; **பாவி யான் பயந்த நங்கை** - பாவியே! நான் பெற்ற பெண்ணே; **நின் பொருட்டாகப் பட்டேன்** - உன் காரணமாகச் சிறைப்பட்டேன்; **ஆவி போய் அழிதல் நன்றோ** - (உனக்காக) என் உயிர் போய் (நான்) அழிந்து படுதல் நல்லதா? **அமரர்க்கும் அரசன் ஆவான்** - தேவர்களுக்கும் அரசனாய் உள்ளவன் ஆன இராவணனது; **தேவியாய் இருத்தல் தீதோ** - தேவியாய் இருத்தலில் (என்ன) தீது? **சிறையிடைத் தேம்புகின்றாய்** - (எதற்காக) சிறையில் இருந்தது நினைத்து நினைத்து வருந்துகிறாய்.

பொதுமை உறல் - திருமாலுக்குச் சிறப்பு உரிமையும், பிற செல்வர்க்குப் பொது உரிமையும் பட இருத்தல். தேம்புதல் - நினைந்து நினைந்து வருந்துதல்.

(62)

7694. ***'என்னை என் குலத்தினோடும் இன் உயிர் தாங்கி' ஈண்டு***
நல் நெடுஞ் செல்வம் துய்ப்பேன் ஆக்கினை நல்கி, நாளும்
உன்னை வெஞ் சிறையின் நீக்கி, இன்பத்துள் உய்ப்பாய்' என்னா,
பொன் அடி மருங்கு வீழ்ந்தான், உயிர் உகப் பொருமுகின்றான்.

உயிர் உகப் பொருமுகின்றான் - உயிர் நீங்கி விடுமோ எனக் (கண்டோர் எண்ணுமாறு) புலம்புகின்றவனாகிய மாயா சனகன்; **என்னை என் குலத்தினோடும் இன் உயிர் தாங்கி** - என்னுடையதும் என் குலத்தில் உள்ளாரதுமான இனிய உயிரைக் காப்பாற்றி; **ஈண்டு நல்நெடுஞ் செல்வம் துய்ப்பேன் ஆக்கினை நல்கி** - இவ்வுலகில் நெடுங்காலம் நிற்கும் செல்வத்தை அனுபவிப்பவனாக ஆக்கிக் கொடுத்து; **உன்னை வெஞ்சிறையில் நீக்கி** - உன்னைக் கொடிய சிறையில் இருந்து நீக்குவித்து; **நாளும் இன்பத்துள் உய்ப்பாய் என்னா** - எந்நாளும் (அனைவரையும்) இன்பத்தை

அனுபவிக்கச் செய்வாய் என்று கூறி; **பொன் அடி மருங்கு வீழ்ந்தான்** - *(சீதையின்) அழகிய திருவடிகளிடத்து விழுந்து வணங்கினான்.*

(63)

சீதை மாயா சனகனைக் கடிந்து கூறுதல்

7695. அவ் உரை கேட்ட நங்கை, செவிகளை அமையப் பொத்தி,
வெவ் உயிர்த்து, ஆவி தள்ளி, வீங்கினள், வெகுளி
பொங்க,
'இவ் உரை எந்தை கூறான், இன் உயிர் வாழ்க்கை பேணி;
செவ்வுரை அன்று இது' என்னாச் சீறினள், உளையச்
செப்பும்.

அவ் உரை கேட்ட நங்கை - *அந்தச் சொற்களைக் கேட்ட பெண்ணாகிய சீதை;* **செவிகளை அமையப் பொத்தி** - *(தன்) காதுகளைக் கைகளால் இறுக்கமாக மூடிக்கொண்டு;* **வெவ் உயிர்த்து** - *வெப்பமான பெருமூச்சு விட்டு;* **ஆவி தள்ளி** - *உயிர் (போய் விட்டது எனும்படி) மயக்கமடைந்து;* **வெகுளி பொங்க வீங்கினள்** - *சினம் மிகப் பொங்கக் கிளர்ந்து எழுந்து;* **இன் உயிர் வாழ்க்கை பேணி** - *இனிய உயிருடன் வாழும் வாழ்க்கையைச் சிறப்பு எனக் கருதி;* **எந்தை இவ்உரை கூறான்** - *என் தந்தையாகிய சனகன் இப்படிப்பட்ட சொற்களைச் சொல்ல மாட்டான்;* **செவ்வுரை அன்று இது என்னா** - *இது செம்மையான சொற்களும் அல்ல என்று;* **சீறினள் உளையச் சொன்னாள்** - *சீறி (மாயா சனகனின்) மனம் வருந்தும்படி கூறத் தொடங்கினாள்.*

செவிகளை அமையப் பொத்தல் - கேட்கத் தகாதன கேட்க நேரும்போது செய்யும் செயல், இவ்உரை எந்தை கூறான் - தன் தந்தையாகிய சனகனின் அறவழியில் சீதை கொண்டிருந்த நம்பிக்கை குறித்து வந்தது. உயிர்த்தல் - பெருமூச்சு விடல், உளைதல் - மனம் வருந்துதல், அமைய - முழுவதுமாக, இறுக, எந்தை - மரூஉ மொழி.

(64)

7696. 'அறம் கெட, வழக்கு நீங்க, அரசர்தம் மரபிற்கு ஆன்ற
மறம் கெட, மெய்ம்மை தேய, வசை வர, மறைகள் ஓதும்
திறம் கெட, ஒழுக்கம் குன்ற, தேவரும் பேணத் தக்க
நிறம் கெட, இனைய சொன்னாய்; சனகன்கொல்' நினையின்?

ஐயா! **அறம் கெட** - *அறம் ஒழிய;* **வழக்கு நீங்க** - *(தொன்று தொட்டு வரும்) வழக்கு முறை அழிய;* **அரசர் தம் மரபிற்கு ஆன்ற மறம் கெட** - *அரசர்களுடைய குலத்துக்குப் பொருந்திய சிறந்த வீரம் தொலைய;* **மெய்ம்மை தேய** - *சத்தியம் குறைபட;* **வசைவர** - *பழி (தேடி) வர;* **மறைகள் ஓதும் திறம் கெட** - *வேதங்கள் குறிப்பிட்டுள்ள கொள்கைகள் மாய;* **ஒழுக்கம் குன்ற** - *நல்லொழுக்கம் சிதைந்து கெட;* **தேவரும் பேணத் தக்க நிறம்கெட** - *தேவர்களும் விரும்பிக் காப்பாற்றத் தக்க புகழ்த் திறமாகிய ஒளி மழுங்க;* **இனைய சொன்னாய்** -

இத்தன்மையான சொற்களைச் சொன்னாய்; ***நினையின் ஐயா சனகன் கொல்*** *- எண்ணிப் பார்த்தால் ஐயா (நீ) சனகன்தானோ?*

தோற்றத்தால் சனகன் ஆயினும் உன் சொல்லால் நீ சனகன் தானா என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது என்கிறாள் சீதை. இப்பாடல் தன் தந்தையின் அற வழி வாழ்க்கையில் சீதை கொண்டிருக்கும் ஆழமான நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. நிறம் - புகழ்த் திறமாகிய ஒளி, கொல் - இடைச்சொல்.

(65)

7697. 'வழி கெட வரினும், தம் தம் வாழ்க்கை தேய்ந்து
இறினும், மார்பம்
கிழிபட அயில் வேல் வந்து கிடைப்பினும், ஆன்றோர் கூறும்
மொழிகொடு வாழ்வது அல்லால், முறை கெடப் புறம் நின்று
ஆர்க்கும்
பழி பட வாழ்கிற்பாரும் பார்த்திவர் உளரோ? பாவம்!*

வழி கெட வரினும் *- தங்களுடைய கால்வழியே அழியும் நிலைமை வரினும்;* **தம் தம் வாழ்க்கை தேய்ந்து இறினும்** *- தத்தமுடைய வாழ்க்கையே தேய்ந்து அழிந்து போவதாயினும்;* **மார்பம் கிழிபட அயில் வேல் வந்து கிடைப்பினும்** *- மார்பு கிழிபடுமாறு கூர்மையான வேல் வந்து எதிர்ப்படினும்;* **ஆன்றோர் கூறும் மொழிகொடு வாழ்வது அல்லால்** *- சான்றோர் கூறும் நன் மெழியைக் கைக்கொண்டு வாழ்வதல்லாது;* **முறை கெடப்** *- அறவழி நீங்கப்;* **புறம் நின்று ஆர்க்கும் பழிபட வாழ்கிற்பாரும் பார்த்திபர்** *- மறைவில் இருந்து (பலர்) ஒலித்துப் பழி தூற்றும்படி வாழ்பவர்களாகிய அரசர்,;* **உளரோ** *- உன்னைத் தவிர்வேறு யாராவது உண்டா?; பாவம் - பாவம்.*

முன் பாடலில் சனகன் கொல் என்று அயிர்த்த சீதை இப்பாடலில் மேலும் ஐயத்தோடு சில கூறினாள் என்க. வழி - பரம்பரை, இறிதல் - அழிதல், கிடைத்தல் - எதிர்ப்படல்.

(66)

7698. 'நீயும், நின் கிளையும், மற்று இந் நெடு நில வரைப்பும்,
நேரே
மாயினும், முறைமை குன்ற வாழ்வெனோ?-வயிரத் திண்
தோள்
ஆயிர நாமத்து ஆழி அரியினுக்கு அடிமை செய்வேன்-
நாயினை நோக்குவேனோ, நாண் துறந்து, ஆவி நச்சி?

நீயும் நின் கிளையும் *- நீயும் உன் உறவினர்களும்;* **மற்று இந்நெடுநில வரைப்பும்** *- மேலும் இந்த நீண்ட நிலப்பரப்பில் உள்ள மக்களும்;* **நேரேமாயினும்** *- (என் கண்ணுக்கு) நேராக அழியினும்,* **முறைமை குன்ற வாழ்வெனோ** *- ஒழுக்க முறைமை அழிய வாழும் வாழ்வை வாழ்வேனோ?* ***(வாழேன்);*** **வயிரத் திண் தோள் ஆயிர நாமத்து ஆழி அரியினுக்கு** *- வயிரம் போன்ற வலிய தோள்களை உடைய ஆயிரம்*

திருநாமத்துக்குரிய சக்கரப் படை தாங்கிய திருமாலின் திருவவதாரமான இராமபிரானுக்கு; **அடிமை செய்வேன் -** அடிமை செய்பவள் ஆகிய (நான்); **நாண் துறந்து -** நாணத்தைக் கைவிட்டு; **ஆவி நச்சி -** உயிர் வாழ்வதை விரும்பி; **நாயினை நோக்குவேனோ -** நாய் போன்ற (இராவணனை) கண்ணாலும் கருத்தாலும் பார்ப்பேனோ!

இப்பாடலில் சீதையின் கற்பெனும் திண்மை விளக்கப்படுகிறது.

(67)

7699. **'வரி சிலை ஒருவன் அல்லால், மைந்தர் என் மருங்கு வந்தார்**
எரியிடை வீழ்ந்த விட்டில் அல்லரோ? அரசுக்கு ஏற்ற
அரியொடும் வாழ்ந்த பேடை, அங்கணத்து அழுக்குத் தின்னும்
நரியொடும் வாழ்வது உண்டோ-நாயினும் கடைப்பட்டோனே!

நாயினும் கடைப்பட்டோனே - நாயினை விடக் கீழ்மைப் பட்டவனே! **வரிசிலை ஒருவன் அல்லால் - கட்டமைந்த** வில்லேந்திய ஒப்பற்ற இராமபிரான் அல்லாமல்; **என் மருங்கு வந்தார் மைந்தர் -** என் பக்கலில் வந்த (வேற்று) ஆடவர்கள்; **எரியிடை வீழ்ந்த விட்டில் அல்லரோ -** விளக்கு எரியில் விழுந்த விட்டில் பூச்சிபோல் உயிர் அழிவர் அல்லவா?; **அரசுக்கு ஏற்ற அரியொடும் வாழ்ந்த பேடை -** விலங்குகளின் அரசனாகும் தன்மை உடைய ஆண் சிங்கத்தோடு வாழ்ந்த ஒரு பெண் சிங்கம்; **அங்கணத்து அழுக்குத் தின்னும் -** புழக்கடையில் அழுக்கைத் தேடித் தின்னும்; **நரியொடும் வாழ்வது உண்டோ -** நரியுடன் கூடி வாழ்வது எங்கேனும் உண்டோ?

தந்தையை நாயினும் கடைப்பட்டோன் எனச் சினந்தும் வெறுத்தும் கூறுகிறாள். விட்டில் - விளக்குப் பூச்சி என்பர். அங்கணம் - தூய்மை இல்லாத முற்றம், புழக்கடை.

(68)

7700. **'அல்லையே எந்தை; ஆனாய் ஆகதான்; அலங்கல் வீரன்**
வில்லையே வாழ்த்தி, மீட்கின் மீளுதி; மீட்சி என்பது
இல்லையேல், இறந்து தீர்தி; இது அலால், இயம்பல் ஆகாச்
சொல்லையே உரைத்தாய்; என்றும் பழி கொண்டாய்' என்னச் சொன்னாள்.

எந்தை அல்லயே - (இத்தகு இழி சொற்களைக் கூறிய நீ) என் தந்தை அல்லை; **ஆனாய் ஆகதான் -** (அவ்வாறு நீ என் தந்தை) ஆனாலும் ஆக; **அலங்கல் வீரன் வில்லையே வாழ்த்தி -** வெற்றி மாலையணிந்த வீரனாகிய இராமபிரானது வில்லையே வாழ்த்திக் கூறி; **மீட்கின் மீளுதி -** (அவன்) மீட்டால் மீள்வாயாக; **மீட்சி என்பது இல்லையேல் இறந்து தீர்தி -** (பகைவர் கட்டில் இருந்து) மீட்கும் செயல் நிகழவில்லையானால் இறந்து ஒழிக; **இது அலால் -** இத்தகு செயல்கள் அல்லாமல்; **இயம்பல் ஆகாச் சொல்லையே உரைத்தாய் -** சொல்லத் தகாத சொற்களைச்

சொல்லுகிறாயே; **என்றும் பழி கொண்டாய்** - (இச்சொற்களால்) என்றும் மாயாப் பழியை ஏற்றுக்கொண்டாய்; **என்னச் சொன்னாள்** - என்று சீதை கூறினாள்.

மீளுதி, தீர்தி - முன்னிலை ஒருமை வினை முற்றுகள். இயம்பல் - தொழிற்பெயர்.

(69)

இராவணன் மாயா சனகனைக் கொல்லுதற்கு வாள் உருவுதல்

7701. வன் திறல் அரக்கன், அன்ன வாசகம் மனத்துக் கொள்ளா,
'நின்றது நிற்க; மேன்மேல் நிகழ்ந்தவா நிகழ்க; நின்முன்
நின்றவன் அல்லன் போலாம் சனகன்; இக் கணத்தினின் முன்
கொன்றுஉயிர்குடிப்பென்' என்னா, சுரிகைவாள் உருவிக்
கொண்டான்.

வன்திறல் அரக்கன் - கொடிய வலி படைத்த அரக்கனாகிய இராவணன்; **அன்ன வாசகம் மனத்துக் கொள்ளா -** (சீதை கூறிய) அத்தன்மையான (கடுமையான) சொற்களை மனத்திலே கொண்டு; **நின்றது நிற்க -** (உன் மனதில்) இருப்பது இருக்கட்டும்; **மேன்மேல் நிகழ்ந்தவா நிகழ்க -** மேலும் மேலும் நடப்பவைகள் நடக்கட்டும்; **நின்முன் நின்றவன் அல்லன் போலாம் சனகன் -** உன் கண்முன் நின்றவன் சனகன் அல்லன் போலும் (என்று எண்ணுகிறாய்); **முன் இக்கணத்தினின் கொன்று உயிர் குடிப்பென் என்னா -** (எனவே உன்) முன் இக்கணத்திலேயே அவனைக் கொன்று (அவனது) உயிரைக் குடிப்பேன் (என்று சொல்லி); **சுரிகை வாள் உருவிக் கொண்டான் -** வாளை உருவிக் (கையில் எடுத்துக்) கொண்டான்.

கொள்ளா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம். சுரிகை வாள் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை.

(70)

'உன்னால் ஒன்றும் இயலாது' எனச் சீதை கூறுதல்

7702. 'என்னையும் கொல்லாய்; இன்னே இவனையும் கொல்லாய்;
இன்னும்
உன்னையும் கொல்லாய்; மற்று, இவ் உலகையும் கொல்லாய்;
யானோ
இன் உயிர் நீங்கி, என்றும் கெடாப் புகழ் எய்துகின்றேன்;
பின்னையும், எம் கோன் அம்பின் கிளையொடும் பிழையாய்'
என்றாள்.

என்னையும் கொல்லாய் - உன்னால் என்னையும் கொல்ல முடியாது; **இன்னே இவனையும் கொல்லாய் -** இது போலவே இந்த மாயாசனகனையும் கொல்ல முடியாது; **இன்றும் உன்னையும் கொல்லாய் -** மேலும் நீ உன்னையும் கொன்று கொள்ள முடியாது; **மற்று இவ் உலகையும் கொல்லாய் -** இவ்வுலகில் உள்ள மக்களையும் உன்னால் கொல்ல முடியாது; **யானோ**

இன் உயிர் நீங்கி என்றும் - யான் (வேண்டுமானால்) என்னுடைய இனிய உயிர் நீங்குமாறு செய்து எப்பொழுதும்; **கெடாப் புகழ் எய்துகின்றேன்** - அழியாத பெரும் புகழை அடையப் போகின்றேன்; **பின்னையும்** - அதற்குப் பின்பு; **எம்கோன் அம்பின் கிளையொடும் பிழையாய்** - எம் தலைவனாகிய இராமனது அம்பினால் (நீ) சுற்றத்தவருடன் பிழைத்திருக்க மாட்டாய்; **என்றாள்** - என்று சீதை கூறினாள்.

மற்று - அசை. உலகு - இடவாகுபெயர்.

(71)

மாயா சனகனைக் கொல்லச் சென்ற இராவணனை மகோதரன் தடுத்தல்

7703. **'இரந்தனன் வேண்டிற்று அல்லால், இவன் பிழை இழைத்தது உண்டோ?**
புரந்தரன் செல்வத்து ஐய! கொல்கை ஓர் பொருளிற்றோதான்;
பரந்த வெம் பகையை வென்றால், நின்வழிப் படரும் நங்கை;
அரந்தையள் ஆகும்அன்றே, தந்தையை நலிவதாயின்?'

புரந்தரன் செல்வத்து ஐய - இந்திரனது செல்வத்தைப் பெற்ற ஐயனே! **இரந்தனன் வேண்டிற்று அல்லால்** - (இந்தச் சனகன் சீதையிடம்) இரந்து வேண்டிக் கொண்டது அல்லாமல்; **இவன் பிழை இழைத்தது உண்டோ** - இவன் (உனக்கு ஏதேனும்) குற்றம் செய்தது உண்டோ? **கொல்கை ஓர் பொருளிற்றோதான்** - ஆதலால் இவனைக் கொல்லுவது ஒரு பொருளுடைய செயலாகுமா? **பரந்த வெம் பகையை வென்றால்** - (நம் இலங்கையைச் சூழ்ந்து) பரந்துள்ள கொடிய பகைவன் ஆகிய இராமனை வெற்றி கொண்டால்; **நங்கை நின் வழிப்படரும்** - சீதை உன் வழிக்கு வருவாள்; **தந்தையை நலிவதாயின்** - (அவளது) தந்தையைத் துன்பப்படுத்தினால்; **அரந்தையள் ஆகும் அன்றே** - (அவள்) துன்பப்படுவாள் அல்லவா?

புரந்தரன் - இந்திரன், அரந்தை - துன்பம்

(72)

கும்பகருணன் இறந்தமையை இராவணன் அறிய நேரிடல்

7704. **என்று அவன் விலக்க, மீண்டு, ஆண்டு இருந்தது ஓர் இறுதியின் கண்,**
குன்று என நீண்ட கும்பகருணனை இராமன் கொல்ல,
வன் திறல் குரங்கின் தானை வான் உற ஆர்த்த ஓதை,
சென்றன செவியினூடு, தேவர்கள் ஆர்ப்பும் செல்ல,

என்று அவன் விலக்க - என்ற கூறி மகோதரன் இராவணனைத் தடுக்க; **மீண்டு ஆண்டு இருந்தது ஓர் இறுதியின் கண்** - அவன் திரும்பி அங்கு இருந்த காலத்தில்; **குன்று என நீண்ட கும்பகருணனை** - மலை போல் ஓங்கிய பெருந்தோற்ற முள்ள கும்பகருணனை; **இராமன் கொல்ல** - இராமன் கொன்று விட்டதனால்; **வன்திறல்**

குரங்கின் தானை - மிகு வலி படைத்த குரங்குப்படை; **வான் உற ஆர்த்த ஓதை** - வானத்தைச் சென்று சேரும்படி எழுப்பிய வெற்றிப் பேரொலி; **தேவர்கள் ஆர்ப்பும்** - தேவர்கள் எழுப்பிய மகிழ்ச்சியொலியுடன்; **செவியினூடு செல்ல சென்றன** - (இராவணன்) காதுகளில் பரவி விழுந்தன.

இங்குக் காம உணர்ச்சியோடு வந்து வீரம் குன்றி மானம் குறைபட நிற்கும் இராவணன் காதில் போரில் வீரமும் மானமும் இழுக்கா மாவீரனின் மரணம் விழுந்தது. எனக் காம விருப்பமும் சோக மரணமும் அடுத்தடுத்து ஒரே நேரத்தில் நிகழுமாறு சீதையை மாற்றிக் கொண்டு செல்லும் மகாகவியின் கவித்திறமை வியந்து பாராட்டற்குரியது. அதனாலன்றோ இது கம்பநாடகம் எனப்பட்டது. ஓதை - ஓசை.

(73)

7705. **'உகும் திறல் அமரர் நாடும், வானர யூகத்தோரும்,**
மிகும் திறம் வேறொன்று இல்லா இருவர் நாண் ஒலியும், விஞ்ச,
தகும் திறன் நினைந்தேன்; எம்பிக்கு அமரிடைத் தனிமைப் பாடு
புகுந்துளது உண்டு' என்று உள்ளம் பொருமல் வந்து உற்ற போழ்தின்.

திறல் உகும் அமரர் - (என்னால்) வலி கெட்டழிந்த தேவர்களும்; **நாடும் வானர யூகத்தோரும்** - (போர் செய்ய) நாடுகின்ற வானரப் படை அணியினரும்; **மிகும் திறம் வேறொன்று இல்லா இருவர் நாண் ஒலியும்** - (பிற எவ்வில்லும்) (தங்கள் வில்நாண்) ஒலியை மிக்கு ஒலிக்கும் தன்மை இல்லாத இராம லக்குவரின் வில் நாண் ஒலியும்; **விஞ்ச தகும் திறன் நினைந்தேன்** - (ஒன்றை ஒன்று) மிக்கு ஒலிக்கத் தக்க காரணத்தை நினைத்தேன்; **எம்பிக்கு அமரிடைத் தனிமைப்பாடு புகுந்துளது உண்டு** - (அது) என் தம்பிக்குப் போர்க்களத்தில் தனியாக இருக்கவேண்டிய நிலை நேர்ந்துள்ளதனால் போலும்; **என்று உள்ளம் பொருமல் வந்து உற்ற போழ்தின்** - என்று எண்ணி மனத்தில் துன்பம் வந்து சேர்ந்த நேரத்தில்.

திறல் - வன்மை, யூகம் - வியூகம், அணி வகுப்பு. பொருமல் - துன்பம். உகும் மிகும் தகும் - பெயரெச்சங்கள்.

(74)

7706. **புறந்தரு சேனை முந்நீர் அருஞ் சிறை போக்கி, போதப்**
பறந்தனர் அனைய தூதர் செவி மருங்கு எய்தி, பைய,
'திறம் திறம் ஆக நின்ற கவிப் பெருங் கடலைச் சிந்தி,
இறந்தனன், நும்பி; அம்பின் கொன்றனன், இராமன்' என்றார்.

புறந்தரு சேனை முந்நீர் அருஞ்சிறை போக்கி - (இராவணனைக் காக்கின்ற) சேனைக் கடலாகிய அரிய காவலைக் கடந்து; **போதப் பறந்தனர் அனைய தூதர்** - (இராவணனிடம்) செல்லப் பறந்து வந்த தூதர்கள்; **செவி மருங்கு எய்தி** - (இராவணனை) நெருங்கி அவனது காதுக்கு அருகில் சென்று; **பைய** - மிக மெதுவாக;

திறம் திறம் ஆக நின்ற கவிப் பெருங் கடலைச் சிந்தி - கூட்டம் கூட்டமாக (எதிர்த்து) நின்ற வானரப் படையாகிய கடலைச் சிதற அழித்து; **நும்பி இறந்தனன்** - உன் தம்பியாகிய கும்பகருணன் இறந்து பட்டான்; **இராமன் அம்பின் கொன்றனன் என்றார்** - இராமன் (அவனை) அம்பினால் கொன்றான் என்று சொன்னார்கள்.

புறந்தருதல் - பாதுகாத்தல் ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே **(புறம் - 312)** **என வருதல் காண்க. போது - விரைவாக, பைய - மெதுவாக, செய்தியின்** தன்மை **கருதிய அச்சத்தால்** இவ்வாறு கூறினர் என்க. சேனை முந்நீர், கவிப் பெருங்கடல் - உருவகங்கள்.

(75)

இராவணன் அழுது அரற்றி நிலத்தில் வீழ்தல்

7707. **ஊரொடும் பொருந்தித் தோன்றும் ஒளியவன் என்ன, ஒண் பொன்**
தாரொடும் புனைந்த மௌலி தரையொடும் பொருந்த, தள்ளி,
பாரொடும் பொருந்தி நின்ற மராமரம், பணைகளோடும்
வேரொடும் பறிந்து, மண்மேல் வீழ்வதே போல, வீழ்ந்தான்.

ஊரொடும் பொருந்தித் தோன்றும் ஒளியவன் என்ன - ஊர்கோளோடு பொருந்தி விளங்குகிற கதிரவன் போல; **ஒண் பொன்தாரொடும் புனைந்த மௌலி** - ஒளி பொருந்திய பொன்னால் ஆகிய மாலைகளினால் அழகு படுத்தப்பட்ட மகுடங்கள்; **தரையொடும் பொருந்தத் தள்ளி** - பூமியில் சென்று சேரும்படி தள்ளி விட்டுவிட்டு; **பாரொடும் பொருந்தி நின்ற மராமரம்** - நிலத்தில் பொருந்தி நின்ற மராமரமானது; **பணைகளோடும்** - தன் வலிய கிளைகளோடு; **வேரொடும் பறிந்து** - வேரொடு பறித்தலுண்டு; **மண்மேல் வீழ்வதே போல வீழ்ந்தான்** - நிலத்தின் மேல் வீழ்வது போல (இராவணன்) விழுந்தான்.

ஒண் பொன் தாரொடு புனைந்த மௌலிக்கு ஊர்கோளோடு கூடிய கதிரவன் உவமையாயிற்று. இராவணன் தன் இருபது கைகளோடு நிலத்தில் விழுந்தது - மராமரம் வேரொடும் கிளைகளோடும் வீழ்ந்தது போலும் என உவமை கூறினார். ஒளியவன் - கதிரவன்.

(76)

7708. **பிறிவு எனும் பீழை தாங்கள் பிறந்த நாள் தொடங்கி என்றும்**
உறுவது ஒன்று இன்றி, ஆவி ஒன்றென நினைந்து நின்றான்
எறி வரும் செருவில் தம்பி தன்பொருட்டு இறந்தான் என்ன
அறிவு அழிந்து, அவசன் ஆகி, அரற்றினன், அண்டம் முற்ற.

தாங்கள் பிறந்த நாள் தொடங்கி - தாங்கள் ஒன்றாகப் பிறந்த நாள் தொடங்கி; **பிறிவு எனும் பீழை** - பிரிவு என்கின்ற துன்பம்; **என்றும் உறுவது ஒன்று இன்றி** - எப்பொழுதும் நேருதல் (என்ற) ஒன்று இல்லாமையால்; **ஆவி ஒன்றென நினைந்து**

நின்றான் - (இருவருக்கும் உடல் இரண்டு) உயிர் ஒன்று என நினைத்திருந்தவனான இராவணன்; **எறி வரும் செருவில்** - படைக் கலங்களை எறிந்து செய்யும் போரில்; **தம்பி தன் பொருட்டு இறந்தான் என்ன** - கும்பகருணன் தனக்காக இறந்தான் என்பதைத் (தூதுவர்) சொல்லக் கேட்டு; **அறிவு அழிந்து** - அறிவு கெட்டு; **அவசன் ஆகி** - துக்கம் மிக்கவனாகி; **அண்டம் முற்ற அரற்றினன்** - அண்டத்தளவு சென்று சேருமாறு பெருங்குரல் எடுத்து அரற்றத் தொடங்கினான்.

பிறிவு - பிரிவு, ரகரம் எதுகை நோக்கி றகரமாகத் திரிந்தது. பீழை - துன்பம். ஆவி ஒன்றென நினைந்து நின்றான், உயிர் ஒன்றாகிய செயிர் தீர் கேண்மை. இருதலைப் புள்ளின் ஒருயிரன்ன நிலை என்க.

(77)

கலி விருத்தம்

7709. தம்பியோ! வானவர் ஆம் தாமரையின் காடு உழக்கும்
தும்பியோ! நான்முகத்தோன் சேம்மதலை தோன்றாலோ!
நம்பியோ! இந்திரனை நாமப் பொறி துடைத்த
எம்பியோ! யான் உன்னை இவ் உரையும் கேட்டேனோ!

தம்பியோ - (நீ எனக்குத்) தம்பி மட்டும் தானா? **வானவர் ஆம் தாமரையின் காடு உழக்கும் தும்பியோ** - தேவர்களாகிய தாமரைக்காட்டைக் கலக்கி அழிக்கவல்ல மதயானை போன்றவனே; **நான்முகத்தோன் சேம் மதலை தோன்றாலோ** - நான்கு முகங்களை உடைய பிரமன் மகனாகிய புலத்தியன் மகனான விச்சிராவசுவின் வழித் தோன்றியவனே; **நம்பியோ** - ஆடவர் திலகனே; **இந்திரனை நாமப்பொறி துடைத்த எம்பியோ** - இந்திரனது புகழுக்குக் காரணமான நல்வினைப் பயனை முற்றும் துடைத்த என் தம்பியே; யான் உன்னை இவ் உரையும் கேட்டேனோ - நான் உன்னைப் பற்றி இவ்வாறான சொற்களைக் கேட்கும்படி ஆனேனே.

தம்பியோ, தும்பியோ, நம்பியோ, எம்பியோ ஆகியவை புலம்பல் விளிப் பெயர்களாதலின் ஓகாரம் பெற்று வந்தன, நாமப் பொறி - புகழுக்குக் காரணமாகிய நல்வினைப் பயன். தும்பி - யானை கேட்டேனோ - ஓகாரம் இரக்கம் குறித்து வந்தது.

(78)

7710. 'மின் இலைய வேலோனே! யான் உன் விழி காணேன்.
நின் நிலை யாது என்னேன், உயிர் பேணி நிற்கின்றேன்;
உன் நிலைமை ஈதுஆயின், ஓடைக்களிறு உந்திப்
பொன்னுலகம் மீளப் புகாரோ, புரந்தரனார்?

மின் இலைய வேலோனே - ஒளி பொருந்திய இலை வடிவில் அமைந்த வேற்படையை ஏந்தியவனே; **யான் உன் விழிகாணேன்** - யான் (நீ இறக்கும் போது) உன் அருகிருந்து கண்ணால் சாவைக் காணாதவனானேன்; **நின் நிலை யாது என்னேன்** - போர்க்களத்தில் உன் நிலை எவ்வாறு உள்ளது என வினவி அறியாதவன் ஆனேன்; **உயிர் பேணி நிற்கின்றேன்** - மேலும் என் உயிரைப் (பெரிதென மதித்து

அதனைப்) பாதுகாத்துக் கொண்டு நிற்கின்றேன்; **உன் நிலைமை ஈது ஆயின்** - உன்னுடைய நிலை இவ்வாறு இருக்குமானால்; **ஓடைக் களிறு உந்தி** - நெற்றிப் பட்டமணிந்த (ஐராவதம் என்னும்) யானையைச் செலுத்திக் கொண்டு; **புரந்தரனார் பொன்னுலகம் மீளப் புகாரோ** - இந்திரன் தன் இந்திரலோகத்துக்கு மீண்டும் புக மாட்டானோ? புகுவன்;.

யான் உன் விழி காணேன் - உடன் பிறந்தார் இறக்கும் போது அருகில் இருந்து காண வேண்டும் என்ற பண்பாட்டு மரபு பற்றி வந்தது. நின்நிலை யாது என்னேன் - கும்பகருணனைப் போருக்கு அனுப்பி விட்டுப் போர்க்கள நிலைமையை எண்ணாது மாயா சனகனை வைத்துக் காம வயப்பட்டுத் தான் செய்த செயலை எண்ணி இரங்கிக் கூறியது. ஓடை - நெற்றிப் பட்டம், களிறு - ஐராவதம் என்ற வெள்ளை யானை. பொன்னுலகம் - தேவலோகம், சுவர்க்கம் எனினும் ஆம்.

(79) ***7711. 'வல் நெஞ்சின் என்னை நீ நீத்துப் போய், வான்***
அடைந்தால்,
இன்னம் சிலரோடு ஒரு வயிற்றின் யார் பிறப்பார்?
மின் அஞ்சும் வேலோய்! விழி அஞ்ச வாழ்கின்றார்,
தம் நெஞ்சம் தாமே தடவாரோ, தானவர்கள்?

மின் அஞ்சும் வேலோய் - மின்னலும் அஞ்சும்படி ஒளி வீசுகின்ற வேல் படையை உடையவனே; **என்னை நீ வன் நெஞ்சின் நீத்துப் போய்** - என்னை நீ வலிய நெஞ்சுடையவனாக விட்டுப் போய்,; **வான் அடைந்தால்** - வீரர் உலகு அடைந்தால்; **இன்னம்** - இனிமேல்; **சிலரோடு ஒரு வயிற்றின் பிறப்பார் யார்** - சிலருடன் ஒரு (தாய்) வயிற்றில் பிறக்க (விரும்புபவர்) யார்? **விழி அஞ்ச வாழ்கின்றார்** - கண் (எதிரில் வர) அஞ்சி வாழ்கின்றவர்களாகிய; **தானவர்கள்** - தனுவின் வழி வந்த அசுரர்கள்; **தம் நெஞ்சம் தாமே தடவாரோ** - தம் மார்பைத் தாமே தடவிக் கொண்டு வரமாட்டார்களா?

வன்நெஞ்சில் - என்னைப் பிரியாமல் இருந்த நீ இப்போது கல் நெஞ்சனாய் என்னைப் பிரிந்தாய். வான் - வீர சுவர்க்கம், நெஞ்சம் தடவல் - தன் பகை போய்விட்டது எனச் செருக்கி நெஞ்சைத் தடவுதல்.

(80)

7712. 'கல் அன்றோ, நீராடும் காலத்து, உன் கால் தேய்க்கும்-
மல் ஒன்று தோளாய்!-வட மேரு? மானுடவன்
வில் ஒன்று நின்னை விளிவித்துளது என்னும்
சொல் அன்றோ என்னைச் சுடுகின்றது, தோன்றால்!

மல் ஒன்று தோளாய் - (மற்போர்) வலி பொருந்திய தோள்களை உடையவனே; **வடமேரு** - வடக்கில் உள்ள மேருமலை; **நீராடும் காலத்து** - (நீ) நீராடும் பொழுது; **உன் கால் தேய்க்கும்** - உன் பாதத்தை (அழுக்குப் போகும்படி) தேய்ப்பதற்கு; **கல்**

அன்றோ - (பயன்படும்) கல் அல்லவா? **தோன்றால்** - ஆடவர்களில் சிறந்தவனே; **மானுடவன் வில் ஒன்று** - (அத்தகு வலியுடை) உன்னை மனிதனின் வில்லில் (இருந்து வந்த) அம்புகளில் ஒன்று,; **விளித்துளது என்னும்** - இறக்குமாறு செய்தது என்கின்ற; **சொல் அன்றோ என்னைச் சுடுகின்றது** - சொல் அல்லவா என்னை மிகவும் வருத்தப்படச் செய்கின்றது.

(81)

7713. **‘மாண்டனவாம், சூலமும், சக்கரமும், வச்சிரமும்;**
தீண்டினவா ஒன்றும் செயல் அற்றவாம்; தெறித்து,
மீண்டனவாம்; மானிடவன் மெல் அம்பு மெய் உருவ,
நீண்டனவாம், தாம் இன்னம் நின்றாராம், தோள் நோக்கி!

மாண்டனவாம் - மாட்சிமைப்பட்டதாகிய; **சூலமும்** - (சிவனது) சூலாயுதமும்; **சக்கரமும்** - (திருமாலுக்கு உரிய) சக்கராயுதமும்; **வச்சிரமும்** - (இந்திரனது) வச்சிராயுதமும்; **தீண்டினவா ஒன்றும் செயல் அற்றவாம்** - (முன்பு) உன்மீது தீண்டினவாகி ஒன்றும் செய்யமுடியாது செயல் அற்றுத்; **தெறித்து மீண்டனவாம்** - தெறித்து (அப்பால்) போய்விட்டன; **மானிடவன் மெல் அம்பு** - (இப்போதே) மனிதன் எய்த மென்மையான அம்புகள்; **மேய் உருவ நீண்டனவாம்** - (உன்) உடம்பைத் துளைக்கும்படி நீண்டு (வலியொடு) வந்தனவாம்; **தாம் இன்னம் நின்றாராம் தோள் நோக்கி** - இந்நிலையில் இராவணன் இன்னும்கூடத் தன்தோளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாராம். (என்னே இது)

மெல்லம்பு - மானிடன் விடும் அம்பின் வலிமைக் குறைவையும் இழிவையும் சுட்டி நின்றது. மாண்டனவாம் - மழுங்கின எனினும் அமையும். தாம் - இராவணன் தன்னைப் படர்க்கையாகக் கூறியது.

(82)

7714. **‘நோக்கு அறவும் எம்பியர்கள் மாளவும், இந் நொய்து இலங்கை**
போக்கு அறவும், மாதுலனார் பொன்றவும், என் பின் பிறந்தாள்
மூக்கு அறவும், வாழ்ந்தேன்-ஒருத்தி முலைக் கிடந்த
ஏக்கறவால்; இன்னம் இரேனோ, உனை இழந்தும்?

எம்பியர்கள் நோக்கு அறவும் மாளவும் - என் தம்பியர்கள் பார்ப்பதற்குக் கூட இல்லாமல் இறந்து படவும்; **இ இலங்கை நொய்து போக்கு அறவும்** - இந்த இலங்கை எளிமையாக (பகைவர் கையில்) பட்டு விடவும்; **மாதுலனார் பொன்றவும்** - மாமனாகிய மாரீசன் இறக்கவும்; **என்பின் பிறந்தாள் மூக்கு அறவும்** - என்பின் பிறந்தவளாகிய (சூர்ப்பநகை) மூக்கை இழக்கவும்,; **ஒருத்தி முலைக் கிடந்த ஏக்கறவால்** - ஒரு பெண்ணின் முலையிடத்துக் கொண்ட ஆசையால் தாழ்ந்தேன்;

வாழ்ந்தேன் - *(மானம் இன்றி) இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறேன்;* **உனை இழந்தும் இன்னம் இரேனோ** - *உன்னை இழந்தும் இன்னும் (உயிருடன்) இருக்க மாட்டேனோ?*

ஒரு பெண்ணின் மீது கொண்ட காமம் தன்னையும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களையும் படுத்தும் பாட்டை இப்பாடலில் இராவணன் கூறி அரற்றுகிறான். எம்பியர்கள் - கரன் தூடணன் கும்பகருணன் முதலியோர். மாதுலனார் - மாமனாகிய மாரீசன். ஏக்கறவு - ஆசையால் தாழ்தல்.

(83)

7715. 'தன்னைத்தான், தம்பியைத்தான், தானைத் தலைவனைத்தான்,
மன்னைத்தான், மைந்தனைத்தான், மாருதத்தின் காதலைத்
தான்,
பின்னைக் கரடிக்கு இறையைத்தான், பேர் மாய்த்தாய்
என்னத்தான் கேட்டிலேன்; என் ஆனவாறு இதுவே!

தன்னைத்தான் - *இராமன் தன்னைத்தான்;* **தம்பியைத் தான்** - *தம்பியாகிய இலக்குவனைத்தான்;* **தானைத் தலைவனைத் தான்** - *வானர சேனைத் தலைவனாகிய நீலனைத்தான்;* **மன்னைத் தான்** - *வானர அரசன் ஆகிய சுக்ரீவனைத்தான்;* **மைந்தனைத்தான்** - *(வாலி) மகனாகிய அங்கதனைத் தான்;* **மாருதத்தின் காதலைத் தான்** - *காற்றின் காதல் மைந்தன் ஆகிய அனுமனைத் தான்;* **பின்னைக் கரடிக்கு இறையைத்தான்** - *மற்றும் கரடிகளுக்குத் தலைவன் ஆகிய சாம்பவானைத்தான்;* **பேர் மாய்த்தாய் என்னத் தான் கேட்டிலேன்** - *பேரே இல்லாமல் செய்து கொன்றாய் என்று கேட்டேனில்லை;* **என் ஆனவாறு இதுவே** - *(உனக்கு இச்சாவு) எப்படி ஆனது அதன் தன்மை இதுவா.*

(84)

கலி விருத்தம் (வேறு வகை)

7716. 'ஏழை மகளிர் அடி வருட, ஈர்ந் தென்றல்
வாழும் மணி அரங்கில், பூம் பள்ளி வைகுவாய்!
சூழும் அலகை துணங்கைப் பறை துவைப்ப,
பூமி அணைமேல் துயின்றனையோ, போர்க்களத்தே?

ஏழை மகளிர் அடிவருட - *பணிப் பெண்கள் காலைப் பிடிக்க;* **ஈர்ந்தென்றல் வாழும் மணி அரங்கில்** - *குளிர்ந்த தென்றல் காற்று வாழ்ந்து வீசுகிற அழகிய பள்ளி அரங்கில்;* **பூம்பள்ளி வைகுவாய்** - *அழகிய (மெல்லிய) படுக்கையில் படுத்திருந்தவனே!* **போர்க்களத்தே** - *போர்க்களத்தின் கண்;* **சூழும் அலகை** - *சூழ்ந்துள்ள பேய்கள்;* **துணங்கைப் பறை துவப்ப** - *துணங்கைக் கூத்துப் பறை போல் ஒலி எழுப்ப;* **பூழி அணை மேல் துயின்றனையோ** - *புழுதிப் படுக்கை (மேல்) படுத்து உறங்கினாயோ.*

மலரணையில் துயின்றவன் புழுதிப் படுக்கையில் உறங்கும்படி நேர்ந்த நிலை மாறிய தன்மையை இப்பாடல் விளக்குகிறது. ஏழை - அறியாமை உடைய எனினும் ஆம். ஈர் - குளிர்ச்சி. அலகை - பேய், துணங்கை - கை கோத்து ஆடும் ஒருவகைக் கூத்து. பூழி - புழுதி. ஈர்ந் தென்றல் - பண்புத் தொகை. ஓகாரம் - இரக்கப் பொருளைக் குறித்து வந்தது.

(85)

7717. **'செந் தேன் பருகித் திசை திசையும் நீ வாழ,**
உய்ந்தேன்; இனி, இன்று நானும் உனக்கு ஆவி
தந்தேன், பிரியேன், தனி போகத் தாழ்க்கிலேன்,
வந்தேன் தொடர; மதக் களிறே! வந்தேனால்,'

மதக் களிறே - மதம் கொண்ட யானை போன்றவனே! **செந்தேன் பருகித்** - சிவந்த நிறமுள்ள மதுவை உண்டு; **திசை திசையும் நீ வாழ** - பல திசைகளிலும் சென்று நீ (வெற்றி பெற்றுச் சிறந்து) வாழ, **உய்ந்தேன்** - (நான் பாதுகாப்பாக) வாழ்ந்திருந்தேன்; **இனி இன்று நானும் உனக்கு ஆவி தந்தேன்** - இனிமேல் இப்பொழுது நானும் உனக்காக உயிரைத் தந்தவனாகிப்; **பிரியேன்** - பிரியாமல்; **தொடர வந்தேன்** - உன்னைத் தொடர்ந்து வந்திட்டேன்; **தனிப்போகத் தாழ்க்கிலேன் வந்தேனால்** - (நீ) தனியே செல்லக் காலம் தாழ்த்தாதவனாய் வந்து விடுகிறேன்.

இவ்வாற்றாமைப் பாடல்கள் இராவணன் தம்பி மீது கொண்டிருந்த அளப்பரிய பாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் விளக்கிக் காட்டுவனவாய் உள்ளன. தந்தேன், வந்தேன் - விரைவு காரணமாக எதிர்காலம் இறந்த காலமாகக் கூறப்பட்ட கால வழுவமைதிகள். நானும் - உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்ச உம்மை, ஆல் - தேற்றப் பொருளில் வந்த இடைச் சொல்.

(86) *இராவணன் கதறச் சீதை மகிழ்தல்*

7718. **அண்டத்து அளவும் இனைய பகர்ந்து அழைத்து,**
பண்டைத் தன் நாமத்தின் காரணத்தைப் பாரித்தான்;
தொண்டைக் கனி வாய் துடிப்ப, மயிர் பொடிப்ப,
கெண்டைத் தடங் கண்ணாள் உள்ளே கிளுகிளுத்தாள்.

இனைய பகர்ந்து - இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லி; **அண்டத்து அளவும் அழைத்து** - வானமுகட்டு அளவு அரற்றல் குரல் எட்டும்படி கூவி அழைத்து; **பண்டைத் தன் நாமத்தின் காரணத்தைப் பாரித்தான்** - பழமையான தன் பெயரின் காரணத்தைப் பலரும் அறிய வளர்த்தான்; **கெண்டைத் தடங்கண்ணாள்** - கெண்டை மீன் போல் பிறழும் பெரிய கண்ணை உடைய சீதை; **தொண்டைக் கனிவாய் துடிப்ப** - கொவ்வைக் கனி போன்ற சிவந்த உதடுகள் துடிக்க; **மயிர் பொடிப்ப** - மயிர்க் கூச்செறிய; **உள்ளே கிளுகிளுத்தாள்** - மனத்தின் உள்ளே குதூகலிப்புக் கொண்டாள்.

பண்டைத் தன் நாமத்தின் காரணத்தைப் பாரித்தல் - முன்பு கைலாய மலையை எடுக்க முயன்று அதன் கீழ் அகப்பட்டு அழுது கதறிய போது, சிவபெருமானால் அளிக்கப் பெற்ற பெயர் இராவணன் என்பது. இராவணம் - அழுகை (அல்) கதறல் என்று பொருள் படும். அழுகை காரணமாகப் பெற்ற பெயர் இது. பாரித்தல் - வளர்த்தல். உள்ளே கிளுகிளுத்தல் - துன்பம் கொண்டார்க்கு முன் தன் மகிழ்ச்சியை வெளிக்காட்டுதல் பண்பாடு உடையார் செயல் அன்று ஆகையால் இவ்வாறு கூறினார். வாய் துடித்தல், மயிர் பொடித்தல் - மகிழ்ச்சி காட்டும் மெய்ப்பாட்டுக் குறிகள்.

(87)

7719. வீங்கினாள் கொங்கை; மெலிந்த மெலிவு அகல
ஓங்கினாள்; உள்ளம் உவந்தாள்; உயிர் புகுந்தாள்;
தீங்கு இலாக் கற்பின் திருமடந்தை சேடி ஆம்
பாங்கினாள் உற்றதனை யாரே பகர்கிற்பார்?

கொங்கை வீங்கினாள் - (சீதை மகிழ்வால்) கொங்கை பூரித்தாள். **மெலிந்த மெலிவு அகல ஓங்கினாள்** - (உடல்) இளைத்த இளைப்பு எல்லாம் நீங்கப் பருத்தாள்; **உள்ளம் உவந்தாள்** - மனம் மிக மகிழ்ந்தாள்; **உயிர் புகுந்தாள்** - இதுவரை (அச்சத்தால் உயிர் உண்டோ இலையோ என்றிருந்தவள்) உயிரே மீண்டும் பெற்றாள்; **தீங்கு இலாக் கற்பின் திருமடந்தை** - குற்றம் சிறிதும் இல்லாத கற்பினை உடைய திருமகள், **சேடி ஆம் பாங்கினாள்** - தனக்குத் தோழியாக இருக்கத்தக்க அழகுடையவளாகிய சீதை; **உற்றதனை யாரே பகர்கிற்பார்** - அடைந்த மகிழ்ச்சி நிலையை யாரால் சொல்ல முடியும்.

தன்முன் இதுவரை நிகழ்ந்தன எல்லாம் மாயச் செயல்கள் என்று உணர்ந்த சீதையின் பெரு மகிழ்ச்சியை இப்பாடல் குறிக்கிறது. தீங்கு இலாக் கற்பு - ஆறிய கற்பு, சேடி - பணிப் பெண் எனினும் ஆம்.

(88)

7720. கண்டாள், கருணனை, தன் கண் கடந்த தோளானை;
கொண்டாள், ஒரு துணுக்கம்; அன்னவனைக்
கொற்றவனார்
தண்டாத வாளி தடிந்த தனி வார்த்தை
உண்டாள் உடல் தடித்தாள்; வேறு ஒருத்தி ஒக்கின்றாள்.

தன் கண் கடந்த தோளானை - தன் கண்ணுக்கு அடங்காத பேரழகு படைத்த தோளை உடைய இராமனையும்; **கருணனை கண்டாள்** - கும்பகருணனையும் முன்பு கண்டு; **ஒரு துணுக்கம் கொண்டாள்** - ஒப்பற்ற அச்சம் கொண்டவள் ஆகிய சீதை; **அன்னவனை** - அத்தகைய பேருருவும் பெருவலியும் படைத்த அவனை; **கொற்றவனார் தண்டாதவாளி** - வெற்றி பொருந்திய இராமபிரானது தவறாமல் அழிக்கும் தன்மை வாய்ந்த அம்பு; **தடிந்த தனி வார்த்தை** - அழித்த ஒப்பற்ற சொற்களை; **உண்டாள்** - மிக விரும்பிக் கேட்டு,; **உடல் தடித்தாள்** - உடல் பூரிப்பு

அடைந்தாள்; **வேறு ஒருத்தி ஒக்கின்றாள்** *- அதனால் வேறு ஒருத்தி போன்றவள் ஆனாள்.*

இதுவரை அவலச் சுவை பற்றி வந்த உணர்வு முன்னுள்ள 87 ஆம் பாடல் முதல் உவகைச் சுவையாக மாறியுள்ளமை காண்க. கருணனைக் கண்டாள் - கும்பகருணனின் பேருருவத்தையும் பெருவலியையும் சொல்லக் கேட்டிருந்த சீதை அவன் இராமபிரான் முன் போர்க்களத்தில் நிற்பதைக் கற்பனையால் கண்டாள் என்க.

(89) *இராவணன் சீறி அகல்தல்*

7721. 'தாவ அரிய பேர் உலகத்து எம்பி சவத்தோடும்
யாவரையும் கொன்று அருக்கி, என்றும் இறவாத
மூவரையும், மேலை நாள் மூவா மருந்து உண்ட
தேவரையும், வைப்பேன் சிறை' என்னச் சீறினான்.

தாவ அரிய பேர் உலகத்து *- கடத்தற்கு அரிய மிகப் பரந்து பட்ட நிலவுலகில் உள்ள;* **யாவரையும்** *- எல்லாரையும்;* **கொன்று** *- கொன்று அழித்து;* **எம்பி சவத்தோடும் அருக்கி** *- என் தம்பியின் உயிரற்ற உடலோடு அடங்குமாறு செய்து;* **என்றும் இறவாத மூவரையும்** *- என்றைக்கும் இறந்து படாத (அரி அரன் அயன் என்ற) மூவரையும்;* **மேலை நாள் மூவா மருந்து உண்ட தேவரையும்** *- முற்காலத்தில் சாவா மருந்தாகிய அமிழ்தத்தை உண்ட தேவரையும்;* **சிறை வைப்பேன்** *- சிறையில் வைப்பேன்;* **என்னச் சீறினான்** *- என்று சீறினான்.*

தன் தம்பியைக் கொன்ற இராமபிரானைச் சினவாமல், மண்ணவரை அழிப்பேன், மூவரையும் தேவரையும் சிறை வைப்பேன் என்றமை காண்க. துயரத்தால் தோன்றிய சீற்றம் இது. இறவாதவர்களைச் சிறை வைத்து இறத்தற்கு உரியாரை அழிப்பேன் என்றபடி. தாவ அரிய - கடத்தற்கு அரிய, தா + அரிய எனப் பிரித்து அழிவு இல்லாத எனினுமாம். அருக்கி - அடங்குவித்து, மூவா - சாவா.

(90)

7722. அக் கணத்து, மந்திரியர் ஆற்ற சிறிது ஆறி,
'இக் கணத்து மானிடவர் ஈரக் குருதியால்
முக் கைப் புனல் உகுப்பென், எம்பிக்கு' என முனியா,
திக்கு அனைத்தும் போர் கடந்தான், போயினான், தீ
விழியான்.

திக்கு அனைத்தும் போர் கடந்தான் *- எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று போர் செய்து வெற்றி பெற்றவனாகிய இராவணன்;* **அக்கணத்து மந்திரியர் ஆற்ற சிறிது ஆறி** *- அந்த நேரத்தில் அமைச்சர்கள் ஆறுதல் கூறச் சிறிது (சினம்) தணிந்து;* **இக்கணத்து** *- இப்பொழுது;* **மானிடவர் ஈரக் குருதியால்** *- மனுசரான இராம*

இலக்குவருடைய பச்சை இரத்தத்தால்,; **எம்பிக்கு** *- என் தம்பியாகிய கும்பகருணனுக்கு;* **முக்கைப் புனல் உகுப்பேன்** *- மூன்று முறை கையால் இறைத்தல் ஆகிய நீர்க்கடன் செய்வேன்;* **என முனியா** *- என்று சினந்து;* **தீ விழியான் போயினான்** *-*

(சினத்தால்) தீ வெளிப்படும் கண்களை உடையவனாய்ச் சீதை இருக்கும் இடத்தை விட்டு) அப்பால் போனான்.

முக்கைப் புனல் உகுத்தல். இறந்தவர்க்கு மூன்று முறை கையொலி நீர் இறைத்துச் செய்யும் நீத்தார்கடன். மந்திரியார் - உடன் இருந்த மகோதரனை மட்டும் குறித்தது. இழிப்பினால் ஒருமையைப் பன்மையாகக் கூறினார் என்க. முனியா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு இறந்த கால உடன்பாட்டு வினை எச்சம்.

(91)

மகோதரன் போதல்

7723. 'கூறோம், இனி நாம்; அக் கும்பகருணனார்
பாறு ஆடு வெங் களத்துப் பட்டார்' எனப் பதையா,
'வேறு ஓர் சிறை இவனை வைம்மின் விரைந்து' என்ன,
மாறு ஓர் திசை நோக்கிப் போனார், மகோதரனார்.

இனி நாம் கூறோம் *- இனிமேல் நாம் (வேறு ஒன்றும்) சொல்வதற்கில்லை (ஏனெனில்);* ***அக்கும்பகருணனார் பாறு ஆடு வெங்களத்துப் பட்டார்*** *- அந்தக் கும்பகருணனார் பருந்துகள் பறக்கின்ற கொடிய போர்க்களத்தில் இறந்து அழிந்தார்;* ***எனப் பதையா*** *-என்று சொல்லி உடல் பதைத்து;* ***இவனை வேறு ஓர் சிறை விரைந்து வைம்மின் என்ன*** *- இந்த மாயாசனகனை மற்றொரு சிறையில் விரைவாக அடைத்து வையுங்கள் என்று சொல்லிவிட்டு;* ***மகோதரனார் மாறு ஓர் திசை நோக்கிப் போனார்*** *- மகோதரன் வேறு ஒரு திசையை நோக்கிப் போனார்.*

மகோதரன் இராவணனுடன் செல்லாது வேறு ஒரு திசையில் செல்லுதல், தான் கூறியே கும்பகருணனைப் போருக்கு அனுப்பியதை எண்ணி இராவணன் தன் மீது சினந்து சீறுவானோ என்ற அச்சத்தால் என்க. பாறு - பருந்து, மாறு ஓர் திசை - வேறு ஒரு திசை, பதையா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினைஎச்சம். மகோதரனார் - பன்மை இழிவுக்குறிப்பு.

(92) ***கலிவிருத்தம் (வேறு)***

7724. வரி சடை நறு மலர் வண்டு பாடு இலாத்
துரிசு அடை புரி குழல் சும்மை சுற்றிய
ஒரு சடை உடையவட்கு உடைய அன்பினாள்,
திரிசடை தெருட்டுவாள், இனைய செப்புவாள்:

வரிசடை நறுமலர் வண்டு பாடு இலாத் *- அழகையும் நிறத்தையும் கொண்ட மணம் மிக்க மலர்களில் மொய்க்கும் வண்டுகள் தங்குதல் இல்லாத;* ***துரிசு அடை புரிகுழல்*** *- அழுக்கடைந்து முறுக்கு ஏறியுள்ள கூந்தலைத்;* ***சும்மை சுற்றிய ஒரு சடை உடையவட்கு*** *- தொகுதியாகச் சுற்றி வைத்துள்ள ஒரு சடையை உடையவளாகிய சீதையிடம்;* ***உடைய அன்பினாள் திரிசடை*** *- மிக்குடைய அன்புடையவள் ஆகிய திரிசடை*

என்பவள்; **தெருட்டுவாள்** *- தேற்றுபவளாய்;* **இனைய செப்புவாள்** *- இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினாள்.*

ஒரு சடை உடைவள் - சீதை, குமையுறத் திரண்டு ஒரு சடை ஆகிய குழலாள் (காட்சிப் படலம் - 10) என்றதும் காண்க. வரி - அழகு. சடை - நிறம். திரிசடை - வீடணன் மகள், தந்தையைப் போலவே அற வழிப்பட்டவள். சுந்தர காண்டக் காட்சிப் படலத்தில் வரும் (3 - 12) பாடல்கள் காண்க. துரிசு - அழுக்கு, "யான் செய்யும் துரிசுகளுக்கு உடனாகி" என்ற சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் தொடர் நினைவு கூர்வதற்கு உரியது. (7 ஆம் திருமுறை 527)

(93)

7725. ‘உந்தை என்று, உனக்கு எதிர் உருவம் மாற்றியே,
வந்தவன், மருத்தன் என்று உளன் ஓர் மாயையான்;
அந்தம் இல் கொடுந் தொழில் அரக்கன் ஆம்’ எனா,
சிந்தையின் உணர்த்தினள், அமுதின் செம்மையாள்.

உந்தை என்று *- உன் தந்தை என்று சொல்லி;* **உனக்கு எதிர் உருவம் மாற்றியே வந்தவன்** *- உனக்கு எதிராக உருவத்தை மாற்றிக் கொண்டு வந்தவன்;* **ஓர் மாயையான் மருத்தன் என்று உளன்** *- ஒப்பற்ற மாயத்தொழில் செய்யவல்ல மருத்தன் என்ற பெயர் கொண்டவன் ஒருவன் உளன்;* **அந்தம் இல் கொடுந்தொழில் அரக்கன் ஆம் எனா** *- (அவன்) எல்லையிட முடியாத கொடிய தொழிலைச் செய்கின்ற அரக்கனாவான் என்று,* **அமுதின் செம்மையாள்** *- அமிழ்தம் போன்ற செம்மைச் செயலையுடையவள் ஆகிய திரிசடை;* **சிந்தையின் உணர்த்தினள்** *- (சீதையின்) மனத்தில் பதியும்படி கூறினாள்.*

மருத்தனே மாயா சனகனாக வந்தவன் எனத் திரிசடை சீதைக்குக் கூறினாள். அமுதின் செம்மையாள் - சீதை உயிர் போகும் அளவு துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் உண்மையைக் கூறி அவளைக் காப்பாற்றிய திரிசடையை உண்டார்க்கு இறுதி வராது தடுக்கும் அமுதின் செம்மையாள் என்றார். அந்தம் - முடிவு.

(94)

7726. நங்கையும் அவள் உரை நாளும் தேறுவாள்,
சங்கையும் இன்னலும் துயரும் தள்ளினாள்;
இங்கு நின்று ஏகிய இலங்கை காவலன்
அங்கு நின்று இயற்றியது அறைகுவாம் அரோ.

அவள் உரை நாளும் தேறுவாள் நங்கையும் *- அந்தத் திரிசடையின் சொல்லைக் கேட்டு எப்பொழுதும் ஆறுதல் அடையும் சீதையும்;* *சங்கையும்,* **இன்னலும் துயரும் தள்ளினாள்** *- (தன் மனத்தில் இருந்த) ஐயத்தையும் (மனத்) துன்பத்தையும் (உடல்) துயரையும் நீக்கினாள்;* **அங்கு நின்று ஏகிய இலங்கை காவலன்** *- அவ்விடத்தில் இருந்து (சினத்தோடு) சென்ற இலங்கை காவலனாகிய இராவணன்;* **அங்கு நின்று**

இயற்றியது அறைகுவாம் - *தன் அரண்மனையில் இருந்து செய்ததை இனிமேல் கூறுவோம்.*

இன்னல் துயர் - ஒரு பொருட் பன்மொழி. இவற்றுள் ஒன்றை மனத்துக்கும் ஒன்றை உடல்சார் மெய்ப்பாட்டிற்கும் கொள்க. இப்படலத்தில் வஞ்சனை, அச்சுறுத்தல், அஞ்சுதல் முதலிய செயல்களும் சாவு, அழுகை போன்ற அவல நிலைகளும், மகிழ்ச்சியின் உள்ளடங்கு நிலைகளும் விளக்கப்பட்டுள்ள திறத்தை உன்னுக. இப்படலத்தில் வரும் உணர்ச்சி மாற்றங்கள் இப்படலத்தை நாடகக் கூறு உடையதாக்கிக் கம்ப நாடகம் என்ற தொடருக்கு உரிய விளக்கமாக அமைவது எண்ணி மகிழத் தக்கது.

(95)

acharya.org

அதிகாயன் வதைப் படலம்

அதிகாயனது இறப்பைக் கூறும் படலம் இது. இராவணன் மக்கள் மூவர். அக்ககுமாரன், அதிகாயன் இந்திரசித்தன் என்பவர் அவர்கள். அதிகாயன் - இராவணனுக்கும் தானிய மாலிக்கும் பிறந்த மகன். அதிகாயன் என்ற சொல்லுக்குப் பெருந்தோற்றம் உள்ள உடல் படைத்தவன் என்ற பொருள். காயம் - உடம்பு. அதி - மிகப்பெரிய என்க.

கும்பகருணன் இறந்தமை கேட்டு அழுது அரற்றிச் சீதை இருக்கும் அசோக வனம் விட்டுப் போன இராவணன் தன் தம்பியைக் காக்க முடியாது சாகவிட்ட அரக்கர்களைப் பார்த்துச் சினந்து பலவாறு பேசுகிறான். உங்களால் முடியாவிடில் சொல்லுங்கள். நானே சென்று என் வேலால் சிறு தொழில் மனிதரைக் கொல்வேன் என்கிறான். அப்போது அதிகாயன் மானமும் சீற்றமும் மிக்கெழத் தான் சென்று பகை முடித்து வருவதாகக் கூறுகிறான். உன் தம்பியைக் கொன்ற இராமனுக்கு அவன் தம்பியைக் கொன்று அவலத்தை உண்டாக்குவேன் என்று வஞ்சினம் கூறி அரக்கர் பெரும் படை சூழப் போருக்குச் செல்லுகிறான். போர்க்களத்தில் தலையற்றுக் கிடந்த கும்பகருணனைப் பார்த்து அவலித்த அதிகாயன், தன் சபதத்தை நிறைவேற்ற எண்ணி மயிடன் என்பவனைத் தூதுவனாக இராமனிடம் அனுப்பினான். வீடணன் அதிகாயனின் பெருவீரத்தைக் குறிப்பிட்டுப் போருக்குச் செல்லும் இலக்குவனுடன் தானும் போர்க்களம் வந்தான். தொடர்ந்து நடந்த பெரும் போரில் இலக்குவன் பிரமாத்திரத்தால் அதிகாயனைக் கொன்றான். அதிகாயன் வீரப் போர் புரிந்த திறத்தை இப்படலம் விளக்குகிறது. அவனது மரணச் செய்தி கேட்ட இராவணனது வருத்தம், சினம், அதிர்ச்சி ஆகியவையும். தாயாகிய தானியமாலியின் அவலப் புலம்பலும், இலங்கையர் துயரமும் இப்படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் ஆகும்.

இராவணன் அமைச்சரைக் கடிதல்

**7727. கொழுந்து விட்டு அழன்று எரி மடங்கல் கூட்டு அற,
எழுந்து எரி வெகுளியான், இரு மருங்கினும்
தொழும் தகை அமைச்சரைச் சுளித்து நோக்குறா,
மொழிந்தனன், இடியொடு முகிலும் சிந்தவே.**

கொழுத்து விட்டு அழன்று எரி - கொழுத்து விட்டு வெப்பத்தோடு எரிகின்ற; **மடங்கல் கூட்டு அற** - ஊழித்தீயையும் ஒப்பென்று சொல்லா அளவு; **எழுந்து எரி வெகுளியான்** - மேன் மேலும் எழுந்து எரிகின்ற சினத்தை உடையவன் ஆகிய இராவணன்; **இரு மருங்கினும் தொழும் தகை அமைச்சரை** - (தன்) இரு பக்கத்திலும் இருந்து தொழுகின்ற தன்மை உள்ள அமைச்சர்களை; **சுளித்து நோக்குறா** - மிக்க சினத்தோடு பார்த்து; **இடியொடு முகிலும் சிந்த மொழிந்தனன்** - இடியோடு மேகங்களும் சிதறிக் கீழே விழுமாறு பெருங்குரல் படப் பேசலானான்.

இராவணன் அமைச்சரைப் பார்த்து மிகச் சினந்து இடியோடு முகிலும் சிந்திச் சிதற வெடிபடப் பேசினான். மடங்கல் - ஊழித்தீ. கூட்டு - ஒப்பு, சுளித்து - சினந்து, முகம் சுளித்து எனினுமாம். ஏகாரம் இசைநிறை.

(1)

7728. 'ஏகுதிர், எம் முகத்து எவரும்-என்னுடை
யோக வெஞ் சேனையும், உடற்றும் உம்முடைச்
சாகரத் தானையும், தழுவச் சார்ந்து, அவர்
வேக வெஞ் சிலைத் தொழில் விலக்கி வீட்டிரால்.

என்னுடை யோக வெஞ்சேனையும் - என்னுடைய சூழ்ச்சித் திறம் மிக்க கொடிய படையும்; **உம்முடைச் சாகரத்தானையும்** - உங்களுடைய கடல் போல் பரந்த பெருஞ்சேனையும்; **தழுவச் சார்ந்து** - ஒன்றாகச் சேர்ந்து; **அவர் உடற்றும்** - அப்பகைவர்கள் மாறுபட்டுச் செய்யும்; **வேக வெஞ்சிலைத்தொழில் விலக்கி வீட்டிரால்** - மிகு வேகத்தோடு கூடிய கொடுமையான வில்லின் தொழிலை விலக்கி மீளத்தக்கவர் அல்லர் ஆயினீர்; **எவரும் எம் முகத்து ஏகுதிர்** - (அதனால்) யாவரும் என் முகத்து எதிரில் நிற்காமல் (அப்பால்) சென்று விடுங்கள்.

யோகம் - சூழ்ச்சி, ஏகுதிர் - முன்னிலைப் பன்மை வினை முற்று, சாகரத்தானை - உவமைத்தொகை. ஆல் - அசை.

(2)

7729. '"எடுத்தவர் இருந்துழி எய்தி, யாரையும்
படுத்து, இவண் மீடும்" என்று உரைத்த பண்பினீர்!
தடுத்திலீர் எம்பியை; தாங்ககிற்றிலீர்;
கொடுத்திலீர், உம் உயிர்; வீரக் கோட்டியீர்.

எடுத்தவர் இருந்துழி எய்தி - நம்மேல் போர் எடுத்தவரான (இராமலக்குவர்) இருக்கும் இடம் சென்று; **யாரையும்** - எல்லோரையும்; **படுத்து இவண் மீடும்** - அழித்து இங்கு மீண்டு வருவோம்; **என்று உரைத்த பண்பினீர்** - என்று கூறிய பெரு வீரப் பண்பு உடையவர்களே; **எம்பியைத் தடுத்திலீர்** - என் தம்பியை இறப்பில் இருந்து தடுத்தீர்களில்லை; **தாங்ககிற்றிலீர்** - அவனுக்குத் தீங்கு நேராமல் காப்பாற்றினீருமல்லீர்; **உம் உயிர் கொடுத்திலீர்** - அவனுக்காக உங்கள் உயிரைக் கொடுத்தீர்களுமில்லை; **வீரக் கோட்டியீர்** - (அப்படியிருந்தும் நீர்) வீரர் வரிசையில் உள்ளீர் என்றபடி.

நீர் பேசியது வெறும் வாய்வீரம் மட்டுமே. செயல் வீரம் உங்களிடம் இல்லை என்கிறான் இராவணன். எடுத்தவர் - படைகொண்டு போருக்கு வந்தவர். கோட்டி - குறைவு எனினுமாம். 'நிரம்பிய நூலின்றிக் கோட்டி கொளல் என்று (குறள் 401) வள்ளுவர் கூறியது 'அவை' என்னும் பொருளில்.

(3)

7730. 'உம்மையின் நின்று, நான் உலகம் மூன்றும் என்
வெம்மையின் ஆண்டது; நீர் என் வென்றியால்
இம்மையில் நெடுந் திரு எய்தினீர்; இனிச்
செம்மையின் இன் உயிர் தீர்ந்து தீர்திரால்.

உம்மையின் நின்று - நெடுங்காலத்துக்கு முன்னிருந்து; ***நான் உலகம் மூன்றும் ஆண்டது*** - நான் மூன்று உலகங்களையும் வென்று அடிப்படுத்தி ஆண்டது; ***என் வெம்மையின்*** - எனது பெரு வலிமையால் (ஆகும்); ***நீர் என் வென்றியால்*** - நீங்கள் எனது வெற்றி காரணமாக; ***இம்மையில் நெடுந்திரு எய்தினீர்*** - இப்பிறவியில் மிக்க செல்வத்தைப் பெற்றீர்; ***இனிச் செம்மையின் இன் உயிர் தீர்ந்து தீர்திரால்*** - இனிமேல் ஆவது செம்மையான (வீரப் பண்பு கொண்டு) உங்கள் இனிமையான உயிரைக் கொடுத்து கடமையைத் தீர்த்தவராமின்.

உம்மையின் நின்று - நெடுங்காலத்துக்கு முன்னிருந்து, வெம்மை - பெருவீரம் (பராக்கிரமம்)

(4)

7731. '"ஆற்றலம்" என்றிரேல் என்மின்; யான், அவர்
தோற்று, அலம்வந்து உகத் துரந்து, தொல் நெடுங்
கூற்று அலது உயிர் அது குடிக்கும், கூர்த்த என்
வேல் தலை மானுடர் வெரிநில் காண்பெனால்.

ஆற்றலம் என்றிரேல் என்மின் - யாம் பகைவர் முன் சென்று போரிட வல்லமையில்லோம் என்று கூறுவீர்களாயின் அதையும் சொல்லுங்கள்; ***அவர் தோற்று அலம் வந்து உகத்*** - அப்பகைவர் தோற்று வலி கெட்டு வருந்துதல் அடையுமாறு; ***யான் தொல் நெடுங்கூற்று அலது உயிர் அது குடிக்கும்*** - நான் பழைய நெடிய இயமன் அல்லாது பிறர் உயிரைக் குடிக்கும் வலிமை உள்ள; ***கூர்த்த என் வேல்தலை மானுடர் வெரிநில் உகத்துரந்து*** - கூர்மையான என் வேலின் நுனி மானிடர் இருவரின் முதுகில் வெளிப்படுமாறு செலுத்திக்; ***காண்பெனால்*** - காண்பேன்.

அலம் வருதல் - வருந்துதல், உக - வலிமை கெட, தலை - நுனி, வெரிந் - முதுகு, வெரிநில் காண்பெனால் - மார்பில் புதுந்து முதுகு வழி ஊடுருவி வருதல் பற்றி இவ்வாறு கூறினான். ஆற்றலம் - தன்மைப் பன்மை வினை முற்று.

(5)

7732. 'அல்லதும் உண்டு, உமக்கு உரைப்பது: "ஆர் அமர்
வெல்லுதும்" என்றிரேல், மேல் செல்வீர்; இனி,
வல்லது மடிதலே என்னின், மாறுதிர்,
சொல்லும், நும் கருத்து' என முனிந்து சொல்லினான்.

அல்லதும் உமக்கு உரைப்பது உண்டு - இவையே அல்லாமல் உமக்கு உரைப்பது வேறு ஒன்றும் உண்டு; ***ஆர் அமர் வெல்லுதும் என்றிரேல் மேல் செல்வீர்*** - கொடிய போரில் வெற்றி பெறுவோம் என்றீராயின் (போர்) மேல் செல்லுங்கள்; ***இனிவல்லது மடிதலே என்னின்*** - இனி இயல்வது (போரில்) இறத்தலே என்றால்; ***மாறுதிர்*** - மீள்வீராக; ***நும் கருத்து சொல்லும்*** - நுமது கருத்து யாது எனச் சொல்லுங்கள்; ***என முனிந்து சொல்லினான்*** - எனச் சினந்து கூறினான்.

வல்லது - இயல்வது, மாறுதிர் - மீள்வீராக.

(6)

அதிகாயன் தன் வீரத்தை மிகுத்துக் கூறுதல்

கலி விருத்தம் (வேறு)

7733. நதி காய் நெடு மானமும் நாணும் உறா,
மதி காய் குடை மன்னனை வைது உரையா,
விதி காயினும் வீரம் வெலற்கு அரியான்
அதிகாயன் எனும் பெயரான் அறைவான்.

விதிகாயினும் வீரம் வெலற்கு அரியான் - விதியே சினந்தாலும் வெல்லமுடியாத வீரத்தை உடைய; **அதிகாயன் எனும் பெயரான்** - அதிகாயன் என்னும்; பெயரை உடையவன்; **நதி காய் நெடுமானமும் நாணும் உறா** - ஆற்று நீரும் சுடுமாறு பெரிய அவமானத்தால் தோன்றிய கடுஞ்சினமும் நாணமும் அடைந்து. **மதி காய் குடை மன்னனை** - மதியை வெல்லும் வெண் கொற்றக் குடையை உடைய இராவணனை; **வைது உரையா அறைவான்** - பழித்துக் கூறிக் கூறத் தொடங்கினான்.

விதி - விதிக்கும் கடவுள் பிரமன் என்பர். பிரமன் தலை எழுத்து என்ற வழக்கை உன்னுக. நெடுமானம் - பெரிய அவமானம். ஈண்டு அதனால் தோன்றிய கடுஞ்சினம். உறா - உற்று, செய்யா எனும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினை எச்சம். உரையா - உரைத்து.

(7)

7734. 'வான் அஞ்சுக; வையகம் அஞ்சுக; மா-
லான் அஞ்சு முகத்தவன், அஞ்சுக; "மேல்
நான் அஞ்சினேன்" என்று, உனை நாணுக; போர்
யான் அஞ்சினென் என்றும் இயம்புவதோ?

வான் அஞ்சுக - வானத்தில் உள்ள தேவர்கள அஞுசட்டும்; **வையகம் அஞ்சுக** - மண்ணுலக மாந்தர் அஞ்சட்டும்; **மாலான்** - திருமாலும்; **அஞ்சு முகத்தவன் அஞ்சுக** - ஐந்து முகத்தை உடைய சிவபிரானும் அஞ்சுக; **மேல் நான் அஞ்சினென் என்று** - மேலும் நான் போருக்கு அஞ்சினேன் என்று உன்னைப் பற்றி நீயே நாணப்படுக; **போர்யான் அஞ்சினென் என்றும் இயம்புவதோ** - போருக்கு நான் அஞ்சினேன் என்று கூறுவது தகுதியுடையதா?

நான் அஞ்சினேன் என்று உனை நாணுக - நீ அஞ்சினாய் என்று உன்னுள் நாணம் கொள்க. என்பதாம். எவர் அஞ்சினும் யான் போருக்கு அஞ்சிலேன் என்கிறான். அஞ்சு முகத்தவன் - சிவபிரான்.

(8)

***7735. வெம்மைப் பொரு தானவர் மேல் வலியோர்-
தம்மைத் தளையில் கொடு தந்திலெனோ?
உம்மைக் குலையப் பொரும் உம்பரையும்
கொம்மைக் குய வட்டணை கொண்டிலெனோ?***

வெம்மைப் பொருதானவர் மேல் வலியோர் - கொடுமையாகப் போர் செய்கின்ற தானவரை விட வலிமையுடையவர்; **தம்மைத் தளையில் கொடு தந்திலனோ** - தம்மைத் தளையிட்டுப் பிணித்து வந்து (உன்னிடம்) கொடுத்திலனோ? **உம்மைக் குலையப் பொரும் உம்பரையும்** - உம்மையும் நடுங்குமாறு போர் செய்யும் (வலி படைத்த) தேவர்களையும்; **கொம்மைக்குய வட்டணை** - திரட்சியான வாளால் இடம் வலமாகச் சாரிதிரிந்து; **கொண்டிலனோ** - பொருது வெற்றி கொண்டிலனோ.

கொம்மை - திரட்சி. குயம் - வாள், மார்பும் ஆம். வட்டணை கொள்ளுதல் - இடம் வலமாகச் சாரிதிரிந்து வெற்றி கொள்ளுதல், சுழல அடித்தலும் ஆம். குயவட்டணை கொள்ளல் என்பதற்கு மார்பில் தாளம் போட்டிலனோ என உரைப்பாரும் உளர்.

(9)

***7736. 'காய்ப்புண்ட நெடும் படை கை உளதாத்
தேய்ப்புண்டவனும், சில சில் கணையால்
ஆய்ப்புண்டவனும், அவர் சொல் வலதால்
ஏய்ப்புண்டவனும், என எண்ணினையோ?***

காய்ப்புண்ட நெடும் படைகை உளதாத் - காய்ச்சிக் கூர்மையாக அடிக்கப் பெற்ற நெடிய படைக்கலங்கள் தன் கையில் உள்ளதாக; **தேய்ப்புண்டவனும்** - தரையில் தேய்க்கப் பட்டு இறந்த அக்ககுமாரனும்; **சில சில் கணையால் ஆய்ப்புண்டவனும்** - சில வலியற்ற அம்புகளால் உயிரொடுங்கியவனான கும்பகருணனும்; **அவர் சொல் வலதால் ஏய்ப்புண்டவனும்** - இராம இலக்குவரது புகழின் வல்லமையால் ஏய்க்கப்பட்டவனான வீடணனும்; **என எண்ணினையோ** - என்று (என்னை) எண்ணினாயோ.

தேய்ப்புண்டவன் - அனுமனால் தரையில் தேய்க்கப்பட்டு உயிரொடுங்கிய அக்ககுமாரன். இச்செயல் சுந்தர காண்டத்தில் அக்ககுமாரன் வதைப் படலத்தில் (படலம் 10) கண்டது. ஆய்ப்புண்டவன் - உயிரொடுங்கியவனான கும்பகருணன். சொல்வலதால் - புகழின் வல்லமையால் வலத்தால் வலதால் என்பது. ஏய்ப்புண்டவன் - ஏய்க்கப்பட்டவனான வீடணன்.

(10)

அதிகாயன் வஞ்சினம் கூறி, போருக்குச் செல்லல்

7737. **‘உம்பிக்கு உயிர் ஈறு செய்தான் ஒருவன்**
தம்பிக்கு உயிர் ஈறு சமைத்து, அவனைக்
கம்பிப்பது ஓர் வன் துயர் கண்டிலனேல்,
நம்பிக்கு ஒரு நன் மகனோ, இனி நான்?

உம்பிக்கு உயிர் ஈறு செய்தான் - உன் தம்பியின் உயிருக்கு இறுதி செய்தவனான; **ஒருவன் தம்பிக்கு உயிர் ஈறு சமைத்து** - ஒருவனாகிய (இராமனின்) தம்பியின் உயிருக்கு அழிவு செய்து; **அவனைக் கம்பிப்பது ஓர் வன்துயர் கண்டிலனேல்** - அவனுக்கு நடுக்கம் தரும் ஒப்பற்ற துன்பத்தைச் செய்யாமல் போவேன் ஆயின்; **இனி நான் நம்பிக்கு ஒரு நன்மகனோ** - இனி நான் ஆடவரிற் சிறந்த உனக்கு ஒப்பற்ற நல்ல மகனாவேனோ?

கம்பித்தல் - நடுங்குதல். நம்பிக்கு - முன்னிலையில் படர்க்கை வந்த வழுவமைதி.

> **"இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகியர் எனத் துன்னரும் துப்பின் வஞ்சினத்தானும்"**

(தொல் - புறத்) என்றபடி அதிகாயனின் இக்கூற்று வஞ்சினக் காஞ்சி என்ற புறத்துறையின் பாற்படும்.

(11)

7738. **‘கிட்டிப் பொருது, அக் கிளர் சேனை எலாம்**
மட்டித்து, உயர் வானரர் வன் தலையை
வெட்டித் தரை இட்டு, இரு வில்லினரைக்
கட்டித் தருவென்; இது காணுதியால்.

கிட்டிப் பொருது - நெருங்கிப் போர் செய்து; **அக்கிளர் சேனை எலாம் மட்டித்து** - அந்த (கும்பகருணன் மரணத்தால்) கிளர்ச்சி கொண்டுள்ள குரங்குப் படையை எல்லாம் அழித்து; **உயர் வானரர் வன் தலையை வெட்டித் தரை இட்டு** - சிறந்த வானரத் தலைவர்களின் வலிய தலைகளை எல்லாம் வெட்டித் தரையில் போட்டு; **இரு வில்லினரைக் கட்டித் தருவென்** - இரு வில்லேந்திகளான இராம லக்குவரைக் கட்டிக்கொண்டு வந்து தருவேன்; **இது காணுதியால்** - இது நடைபெறப் போகிற செயல் இதனை நீ காண்பாயாக.

மட்டித்தல் - அழித்தல். பிசைதல் எனினுமாம். ஆல் - அசை. காணுதி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று.

(12)

7739. **‘"சேனைக் கடலோடு இடை செல்க" எனினும்,**
யான் இப்பொழுதே, "தனி ஏகு" எனினும்

தான் ஒத்தது சொல்லுதி; தா விடை' என்-
றான்; இத் திறம் உன்னி அரக்கர் பிரான்,

சேனைக் கடலோடு இடை செல்க எனினும் - படைக் கடல் சூழ இடையில் *(போருக்குச்)* செல்க என்று கட்டளை இட்டாலும் **தனி ஏகு எனினும்** - அவ்வாறன்றித் தனியாகவே *(போருக்குச்)* செல் என்று கட்டளை இட்டாலும்; **யான் இப்பொழுதே** - நான் இக்கணத்தே *(அதுசெய்வேன்)*; **தான் ஒத்தது சொல்லுதி** - இரண்டனுள் பொருத்தமானதைச் சொல்வாய்; **விடை தா என்றான்** - விடை தருக *(என்று அதிகாயன்)* கூறினான்; **இத்திறம் உன்னி அரக்கர் பிரான்** - இவ்வாறு தன் மகன் கூறிய தன்மையை எண்ணி அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணன் ஏவினனால் *(15)* என்பதோடு முடியும்.

தான் - அசை, சேனைக்கடல் - உருவகம், செல்க - வியங்கோள் வினைமுற்று. தா - தாவென் கிளவி ஒப்போன் கூற்று. மகன் தந்தையிடம் ஒப்போனாகப் பேசுவதால் இச்சொல் வந்தது.

(13)

7740. 'சொன்னாய், இது நன்று துணிந்தனை; நீ
அன்னான் உயிர் தந்தனையாம் எனின், யான்,
பின் நாள், அவ் இராமன் எனும் பெயரான்-
தன் ஆர் உயிர் கொண்டு சமைக்குவெனால்.

நீ துணிந்தனை நன்று இது சொன்னாய் - நீ மனத்தில் துணிந்தனையாகி நல்ல சொற்களாகிய இவற்றைச் சொன்னாய்; **அன்னான் உயிர் தந்தனையாம் எனின்** - அந்த இலக்குவனுடைய உயிரை வாங்கித் தந்தாய் என்றால்; **யான் பின்நாள்** - நான் பின் வருநாளில்; **அவ் இராமன் எனும் பெயரான்** - அந்த இராமன் என்னும் பெயர் கொண்டவனுடைய; **தன் ஆர் உயிர் கொண்டு சமைக்குவெனால்** - அருமையான உயிரைக் கொண்டு *(என்பகை)* முடிப்பேன்.

துணிந்தனை - முற்றெச்சம், ஆர் உயிர் - பண்புத்தொகை.

(14)

7741. 'போவாய் இதுபோது-பொலங் கழலோய்!-
மூவாயிர கோடியரோடு, முரண்
கா ஆர் கரி, பரி காவலின்' என்று,
ஏவாதன யாவையும் ஏவினனால் **பொலங்கழலோய்** - பொன்னால் செய்யப்பட்ட வீரக் கழல் அணிந்தவனே; **முரண் மூவாயிர கோடியரோடு** - வலிமை உள்ள முவாயிரங்கோடி காலாட்படை; **கா ஆர் கரி** - காத்தலைப் பொருந்திய யானைப்படை; **தேர்** - தேர்ப்படை; **பரி** - குதிரைப் படை; **காவலின் போவாய் இது போது** - *(ஆகியவை)* காவல் செய்யப் *(போர்க்களம்)* போவாய் இப்போது; **என்று ஏவாதன யாவையும் ஏவினனால்** - என்று கூறி *(இதுவரை)* போருக்கு அனுப்பாத பெரும் படையை *(அதிகாயனுடன் செல்க என)* ஏவினான்.

முரண் - வலிமை, கா - காத்தல், ஆர் - பொருந்திய, பரி - குதிரை, பொலங்கழல் - மூன்றாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை, கா - முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

(15)

7742. **கும்பக் கொடியோனும், நிகும்பனும், வேறு**
அம் பொன் கழல் வீரன் அகம்பனும்,- உன்
செம் பொன் பொலி தேர் அயல் செல்குவரால்
உம்பர்க்கும் வெலற்கு அரியார் உரவோர்.

உம்பர்க்கும் வெலற்கு அரியார் உரவோர் - *தேவர்களாலும் வெல்லுவதற்கு முடியாத அருமையானவராகிய பெருவலி படைத்த;* **கும்பக் கொடியோனும்** - *கும்பன் என்ற பெயர் படைத்த கொடியவனும்;* **நிகும்பனும்** - *நிகும்பன் என்பவனும்;* **வேறு அம்பொன் கழல் வீரன் அகம்பனும்** - *(இவர்களில் இருந்து) வேறுபட்ட அழகிய பொன்னால் ஆகிய கழலணிந்த வீரனாகிய அகம்பனும்;* **உன் செம்பொன் பொலி தேர் அயல் செல்குவரால்** - *உன்னுடைய சிவந்த பொன் போல் அழகு பொலிகிற தேருக்கு அருகில் (பாதுகாப்பவர்) ஆகச் செல்வார்கள்.*

கும்பன், நிகும்பன் இருவரும் கும்பகருணனின் மகக்ள். அகம்பன் - இவன் சுமாலி என்ற அரக்கனுடைய மகன்.

(16)

7743. **'ஓர் ஏறு சிவற்கு உளது ஒப்பு உளவாம்**
வார் ஏறு வயப் பரி ஆயிரம், வன்
போர் ஏறிட ஏறுவ, பூணுறு திண்
தேர் ஏறுதி; தந்தனென்-வெந் திறலோய்!

வெந்திறலோய் - *கொடிய வலிமை படைத்தவனே!* **போர் ஏறிட ஏறுவ** - *போர்க்களத்தில் மேன்மேற் செல்வன;* **சிவற்கு உளது ஓர் ஏறு ஒப்பு உளவாம்** - *சிவபிரானுக்கு உளதாகிய ஒப்பற்ற இடபத்தை ஒப்பாக உள்ளனவாகிய;* **வார் ஏறுவன் வயப்பரி** - *வார் பூண்ட வலிய குதிரைகள்;* **ஆயிரம் பூணுறு திண்தேர் ஏறுதி - ஆயிரம் பூட்டப்பட்ட வலிய தேரில் ஏறுக, தந்தனென்** - *அதனை உனக்குத் தந்தேன்.*

போர் ஏறிட ஏறுவ, சிவற்கு ஓர் ஏறு ஒப்பு உளவாம். வார் ஏறுவன் வயப்பரி ஆயிரம் பூணுறு திண்தேர் எனக் கூட்டி உரைக்க. ஏறு - காளை. இத்தேர் இராவணனுக்குப் பிரமன் தந்தது என உரைப்பர். அது கருதியே திண் தேர் என்றனன் எனவும் கருதுவர். திண்தேர், வெந்திறல் - பண்புத் தொகைகள், ஏறுதி - முன்னிலை ஒருமை வினை முற்று.

(17)

7744. **‘ஆம் அத்தனை மாவுடை அத்தனை தேர்**
சேமத்தன பின் புடை செல்ல, அடும்
கோ மத்த நெடுங் கரி கோடியோடும்,
போம், அத்தனை வெம் புரவிக் கடலே,’

ஆம் அத்தனை மாவுடை அத்தனை தேர் - பொருந்திய அத்தனை (ஆயிரம்) குதிரைகள் பூண்ட அத்தனை தேர்களும்; **சேமத்தன பின்புடை செல்ல** - பாதுகாவலாகப் பின்னும் பக்கங்களிலும் செல்ல; **அடும் கோ மத்த நெடுங்கரி** - கொல்லும் தன்மை உள்ள தலைமைத் தன்மை வாய்ந்த மதம் பொருந்திய நெடிய யானைகள்; **கோடியொடும்** - கோடியோடு; **அத்தனை வெம்புரவிக் கடலே போம்** - அத்தனை கொடிய புரவிக் கடலும் (உன் உடன்) வரும்.

எல்லாத் தேர்களும் குதிதைகள் பூட்டப்பட்டு, மதங்கொண்ட நெடிய யானைகள் கோடியோடு, புரவிக் கடலும் உன் உடன் வரும் என்கிறான் இராவணன், பின்புடை - உம்மைத் தொகை. புரவிக் கடல் - உருவகம்.

(18)

7745. **என்றே விடை நல்க, இறைஞ்சி எழா**
வன் தாள் வயிரச் சிலை கைக் கொடு, வாள்
பொன் தாழ் கவசம் புகுதா, முகிலின்
நின்றான்; இமையோர்கள் நெளிந்தனரால்.

என்றே விடை நல்க - என்று (இராவணன் கூறி) விடை தர; **இறைஞ்சி எழா** - (அதிகாயன்) வணங்கி எழுந்து; **வன்தாள் வயிரச் சிலை கைக்கொடு** - வலிய முனையை உடைய உறுதியான வில்லைக் கையில் கொண்டு; **வாள் பொன் தாள் கவசம் புகுதா** - ஒளி பொருந்திய பொன்னால் செய்யப்பட்ட கவசத்தினுட்புகுந்து, **முகிலின் நின்றான்** - கருமுகில் போல் நின்றான்; **இமையோர்கள் நெளிந்தனரால்** - (அத்தோற்றத்தைப் பார்த்து) தேவர்கள் நடுங்கி உடல் தளர்ந்தனர்.

எழா - எழுந்து, பொன் தாள் கவசம் புகுதா - பொன்னால் ஆகிய கவசத்தை அணிந்து, நெளிதல் - நடுங்கி உடல் தளர்தல், முகிலின் நின்றான் - அதிகாயன் கரு நிறத்தோடு வில்லைக் கையில் கொண்டிருத்தலின் இவ்வுவமை என்க. எழா - புகுதா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்கள். வயிரச்சிலை - பண்புத்தொகை. கொடு - இடைக்குறை.

(19)

7746. **பல் வேறு படைக்கலம், வெம் பகலோன்**
எல் வேறு தெரிப்ப, கொடு ஏகினனால்,
சொல் வேறு தெழிக்குநர் சுற்றுற,-மா -
வில் வேறு தெரிப்புறும் மேனியினான்.

acharya.org

மாவில் வேறு தெரிப்புறும் மேனியினான் - யானையினும் (வேறாக) பெரிதாகத் தோன்றும் உடலை உடையவனான அதிகாயன்; **சொல் வேறு தெழிக்குநர் சுற்றுற** - கொடுஞ் சொற்களால் அதட்டுகிற வீரர் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவர; **பல்வேறு படைக்கலம்** - பலவகையான வேறுபட்ட படைக்கலங்கள்; **வெம்பகலோன் எல்வேறு தெரிப்ப** - கடுமையான கதிரவன் ஒலியைக் காட்டிலும் வேறாக ஒளி வீசுபவைகளைக்; **கொடு ஏகினனால்** - (கையில்) கொண்டு சென்றான்.

மா - விலங்கு இங்கு யானை, தெழித்தல் - அதட்டுதல், எல் - ஒளி ஆல் - அசை. தெழிக்குநர் - வினையாலணையும் பெயர்.

(20)

அதிகாயனுடன் சென்ற படைகள்

7747. **இழை, அஞ்சன, மால் களிறு, எண் இல் அரி**
முழை அஞ்ச முழங்கின; மும் முறை நீர்
குழை அஞ்ச முழங்கின, நாண் ஒலி; கோள்
மழை அஞ்ச முழங்கின, மா அரசே.

இழை அஞ்சன மால் களிறு - முகபடாம் பூண்ட மைக்கரு நிறமுடை மதம் மிக்க யானைகள்; **முழை அஞ்ச முழங்கின எண் இல் அரி** - குகையில் வாழ்ந்து (கேட்போர்) **அஞ்சுமாறு கர்ச்சனை செய்யும் எண்ணிலா அளவுடைச் சிங்கங்கள், நாண் ஒலி, மும்முறை நீர் குழை அச்ச முழங்கின** - (ஆகியவற்றோடு) வில்லின் நாணைத் தெரிக்கும் ஓசை கடல் நீரும் குழைந்து அஞ்சுமாறு முழங்கின; **மாமுரசு கோள் மழை அஞ்ச முழங்கின** - பெரிய முரசங்கள் (நீரைக்) கொள்ளுதல் உடைய மேகங்களும் அஞ்சும்படி முழங்கின.

இழை - அணிகலன் இங்கு முகபடாம். அஞ்சனம் - கண்மை. முழை - குகை. குழை அஞ்ச - குழைந்து அஞ்சும்படி. கோள் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர். மாமுரசு உரிச்சொல் தொடர்.

(21)

7748. **ஆர்த்தார், நெடு வானம் நடுங்க; அடிப்**
பேர்த்தார், நிலமாமகள் பேர்வள் என;
தூர்த்தார் நெடு வேலைகள், தூளியினால்;
வேர்த்தார், அது கண்டு விசும்பு உறைவோர்.

நெடுவானம் நடுங்க ஆர்த்தார் - (அதிகாயன் உடன் சென்ற வீரர்கள் நெடிய வானமும் நடுங்குமாறு பேரொலி செய்தனர்; **நிலமா மகள் பேர்வள் என அடிப் பேர்த்தார்** - பெரிய நிலமாகிய பெண் இடம் பெயர்வள் என்னுமாறு காலை மாறி மாறி வைத்தனர்; **நெடு வேலைகள் தூளியினால் தூர்த்தார்** - பெரிய கடல்களை (காலடித்) தூசியினால் தூர்த்து நிரப்பினர்; **அது கண்டு** - அச்செயல்களைக் கண்டு;

விசும்பு உறைவோர் வேர்த்தார் - ஆகாயத்தில் வாழ்பவரான தேவர்கள், உடல் வியர்த்தார்.

துளி - தூசி. வேர்த்தல் - அச்சத்தின் செயல் என்க. நிலமா மகள் - உருவகம். மாமகள் - உரிச்சொல் தொடர்.

(22)

7749. அடியோடு மதக் களி யானைகளின்
படியோடு நிகர்த்தன, பின் புறம், முன்-
தடியோடு துடக்கிய தாரைய, வெண்
கொடியோடு துடக்கிய, கொண்மு எலாம்.

தடியோடு துடக்கிய தாரைய - தடித்து (மின்னும்) மின்னலோடு பொருந்திய ஒழுங்கை உடைய; **வெண் கொடியோடு துடக்கியகொணமு எலாம்** - வெண்ணிறக் கொடியோடு துடக்குண்டு செல்லும் மேகங்கள் எல்லாம்; **முன் அடியோடு மதக்களி யானைகளின்** - முன்னே விரைவாக அடியிட்டு ஓடுகிற மதக் களிப்பு மிக்க ஆண் யானைகளின், **பின்புறம் பிடியோடு நிகர்த்தன** - பின்புறம் செல்லும் பெண் யானைகளை ஒத்தன;

மேகங்கள் பெண் யானையை ஒத்தன என்றார் அடியோடல் - விரைந்து அடியிட்டுச் செல்லல். மதக்களி யானைகளின் பின்புறம் அடியோடு பிடியோடு நிகர்த்தன என்று கொண்டு கூட்டி, அடியோடு என்பதற்கு - அடிச்சுவட்டின் வழியே தொடர்ந்து விரைந்து என்று பொருளுரைப்பினும் ஆம். தடி - தடித்து, மின்னல்; தாரை - ஒழுங்கு, கொண்மு - கொண்மூ - மேகம் - குறுக்கல் விகாரம். தற்குறிப்பேற்ற அணி.

(23)

7750. தாறு ஆடின மால் கரியின்புடை தாழ்
மாறாடின மா மதம் மண்டுதலால்,
ஆறு ஆடின, பாய் பரி, யானைகளும்;
சேறு ஆடின, சேண் நெறி சென்ற எலாம்.

தாறு ஆடின மால்கரியின் - அங்குசத்தால் பலமுறை குத்தப்பட்ட மத மயக்கம் கொண்ட யானைகளின்; **புடை தாழ் மாமதம் மண்டுதலால்** - பக்கங்களில் (இரு கன்னங்களில்) இருந்து பெருகி வருகின்ற மதநீர் ஒன்றின் ஒன்று மிக்குப் பெருகி நிறைதலால்; **பாய்பரி யானைகளும் ஆறு ஆடின** - பாய்ந்து செல்லும் தன்மையுள்ள குதிரைகளும் யானைகளும் (அந்த மதநீர் ஆற்றில்) குளித்தன; **சேண் நெறி சென்ற எலாம் சேறு ஆடின** - (அதனால்) (அவை) சென்ற நெடு வழி எல்லாம் சேறாகி விட்டன.

தாறு ஆடுதல் - அங்குசத்தல் பலமுறை குத்தப்படுதல், தாறு - அங்குசம். மதம் மாறாடுதல் - மதநீர் ஒன்றின் ஒன்று மிக்குப் பெருகுதல். யானைகளுக்கு மூன்று வகை மதம் கூறப்படும் அவை கன்ன மதம். கபோல மதம், பீஜமதம் என்பன. ஈண்டுக்

கன்ன மதம் கூறப்பட்டது. ஆறு ஆடின - ஆற்றின் கண்ணே குளித்தன. மண்டுதல் - நிறைதல்.

(24)

7751. **தேர் சென்றன, செங் கதிரோனொடு சேர்**
ஊர் சென்றனபோல்; ஒளி ஓடைகளின்
கார் சென்றன, கார் நிரை சென்றனபோல்;
பார் சென்றில, சென்றன பாய் பரியே.

செங்கதிரோனொடு சேர் ஊர் சென்றன போல் - *சிவந்த கதிர்களை உடைய கதிரவனொடு சேர்ந்து ஊர்கோள் சென்றன போல;* **தேர் சென்றன** - *(அதிகாயனுடைய) தேரைச் சூழ்ந்து பல தேர்கள் சென்றன,* **கார் நிரை சென்றன போல்** - *(மின்னலுடன்) கரிய மேகக் கூட்டங்கள் சென்றன போல்;* **ஒளி ஓடைகளின் கார் சென்றன** - *ஒளி பொருந்தி முகபடாம் அணிந்த யானைகள் சென்றன;* **பாய் பரியே பார் சென்றில சென்றன** - *பாயும் தன்மை உள்ள குதிரைகள் பூமியில் கால் பதித்துச் செல்லாமல் தாவிச் சென்றன.*

அதிகாயன் தேரைப் பல தேர்கள் சூழ்ந்து செல்லுவதற்குச் கதிரவனோடு சேர்ந்து செல்லும் ஊர்கோள் உவமை, ஊர்கோள் - இக்காலத்துக் கோட்டை என வழக்கு. சூரியன் கோட்டை போட்டால் ஓரிரு நாளில் மழை பெய்யும் என்ற நம்பிக்கையும் உள்ளது. நெற்றிப்பட்டத்துடன் யானைகள் செல்லவதற்கு மின்னலுடன் கரிய மேகங்கள் செல்லவது உவமை. பார்சென்றில - பூமியில் கால் பதித்துச் செல்லாமல் தாவிச் சென்றன. பாய்பரி - வினைத் தொகை.

(25)

கும்பகருணன் உடல் கண்டு அதிகாயன் வருந்துதல்

7752. **மேருத்தனை வெற்புஇனம் மொய்த்து, நெடும்**
பாரில் செலுமாறு படப் படரும்
தேர் சுற்றிடவே, கொடு சென்று முரண்
போர் முற்று களத்திடைப் புக்கனனால்.

மேருத்தனை வெற்பு இனம் மொய்த்து - *மேரு மலையின் அளிவுள்ள மலைகளின் கூட்டம் நெருங்கி;* **நெடும் பாரில் செலுமாறு படப்** - *பெரிய நிலவுலகில் செல்லும் தன்மை போல;* **படரும் தேர் சுற்றிடவே** - *செல்லுகின்ற தேர்கள் சுற்றி நிற்க;* **கொடு சென்று** - *(தன் படைகளைச் செலுத்திக்) கொண்டு சென்று;* **முரண் போர் முற்று களத்திடைப் புக்கனனால்** - *(மாறுபாடு முற்றுகிற) போர்க் களத்திற்கு (அதிகாயன்) போய்ச் சேர்ந்தான்.*

மேரு மலையைப் பிற பெரிய மலைகள் சூழ்ந்து நிற்பது அதிகாயன் தேரைப் பிற தேர்கள் சூழ்ந்து நிற்பதற்கு உவமை. வெற்பு - மலை. மொய்த்து - நெருங்கி,

மேருத்தனை - மேருவை தன் என்பது சாரியை. செலுமாறுபட - செல்லும் தன்மை ஒப்ப. கொடு - இடைக்குறை, ஆல் - அசை.

(26)

7753. கண்டான், அவ் இராமன் எனும் களி மா
உண்டாடிய வெங் களன் ஊடுருவ;
புண்தான் உறு நெஞ்சு புழுக்கம் உறத்
திண்டாடினன், வந்த சினத் திறலோன்.

அவ் இராமன் எனும் களிமா *- அந்த இராமன் என்கின்ற மதங் கொண்ட யானை;* ***உண்டாடிய வெங்களன் ஊடுருவ கண்டான்*** *- (உயிர்களை) விழுங்கி விளையாடிய கொடிய போர்க்களத்தை முற்றும் ஊடுருவிக் கண்டான்;* ***புண்தாள் உறு நெஞ்சு புழுக்கம் உறத்*** *- (கண்டகாட்சியால்) புண்பட்ட (தன்) மனம் புழுங்கி அவலிக்க;* ***வந்த சினத்திறலோன் திண்டாடினன்*** *- (போருக்கு வந்த) பெருஞ்சினமும் வலியும் உடைய அதிகாயன் வருந்தினான்;*

களிமா - மதங்கொண்ட யானை, உண்டாடிய - உயிர்களை உண்டு விளையாடிய, களன் - கடைப்போலி. உறு நெஞ்சு - வினைத்தொகை.

(27)

7754. மலை கண்டனபோல் வரு தோளோடு தாள்
கலை கண்ட கருங் கடல் கண்டு, உளவாம்,
நிலை கண்டன கண்டு, ஒரு தாதை நெடுந்
தலை கண்டிலன், நின்று சலித்தனனால்.

மலை கண்டன போல் வரு தோளொடு *- மலையைக் கண்டாற் போன்று (விளங்கி) வருகின்ற தோள்களுடன்;* ***தாள் கலை கண்ட கருங்கடல் கண்டு*** *- தாள்களும் கலைதல் பொருந்திய கருமையான கடலைக் கண்டு; (கும்பகருணன் உடல்)* ***உளவாம் நிலை கண்டன கண்டு*** *- (அவனுக்கு) நேர்ந்துள்ள நிலைமைகளை (மனத்தில்) எணணிக் கண்டு; (வருந்திய அதிகாயன்)* ***ஒரு தாதை நெடுந் தலை கண்டிலென்*** *- ஒப்பற்ற தந்தையாகிய (கும்பகருணனது) பெரிய தலையைக் கண்டிலேன் என்று;* ***நின்று சலித்தனனால்*** *- (எண்ணி) நின்று வருந்தினான்.*

கலைகண்ட கருங்கடல் - கலைதல் பொருந்திய கருமையான கடல், ஈண்டுக் கும்பகருணன் உடம்பு. தோளும் தாளும் தலையும் அற்ற தாதையின் உடம்பு கண்டு அதிகாயன் வருந்தினான் என்க. சலித்தல் - வருந்துதல்.

(28)

7755. 'மிடல் ஒன்று சரத்தொடு மீது உயர் வான்
திடல் அன்று; திசைக் களிறு அன்று; ஒரு திண்

கடல் அன்று; இது என் எந்தை கடக் கரியான்
உடல்' என்று, உயிரோடும் உருத்தனனால்.

இதுமிடல் ஒன்று சரத்தொடு - *(இது)* வலிமை பொருந்திய அம்புகளோடு; **மீது உயர் வான்திடல் அன்று** - மேலே மேடாக உயர்ந்திருக்கிற திட்டு அன்று; **திசைக்களிறு அன்று** - திசை யானைகளின் (உடலும்) அன்று; **ஒரு திண் கடல் அன்று** - ஒப்பற்ற வலிமையான கடலும் அன்று; **எந்தை கடக் கரியான் உடல் என்று** - என் தந்தையாகிய போரில் கடத்தற்கு அரியவனான கும்பகருணின் உடல் என்று (உணர்ந்து); **உயிரோடும் உருத்தனனால்** - (அதிகாயன்) பெரு மூச்சு விட்டுச் சினப்பட்டான்.

இது சரத்தொடு கூடிய உயர்ந்த திடல் அன்று. களிறு அன்று. திண் கடல் அன்று என மறுத்துக் கும்பகருணன் உடல் என்பது பெற வைத்தார். அவன் உடல் திடல், களிறு, கடல் போலும் என்க. மிடல் - வலிமை. கடக்கரியான் என்பதற்கு மதம் கொண்ட யானை போன்றவன் என்றும், யானைப் படையை உடையவன் என்றும் பொருள் உரைப்பார் உளர்.

(29)

7756. 'எல்லே! இவை காணிய எய்தினனோ!
வல்லே உளராயின மானுடரைக்
கொல்லேன், ஒரு நான், உயிர் கோள் நெறியில்
செல்லேன், எனின், இவ் இடர் தீர்குவெனோ?'

எல்லே - அந்தோ; **இவை காணிய எய்தினெனோ** - இவற்றைக் காண்பதற்காகவா (இங்கு) வந்தேன்; **ஒருநான்** - ஒருவனாகிய நான்; **வல்லே உளராயின மானுடரைக் கொல்லேன்** - விரைவாக உயிருடன் உளராகிய மனிதர்களைக் கொல்லாதவனும்; **உயிர் கோள் நெறியில் செல்லேன் எனின்** - அவர்களது உயிரைக் கொள்ளுவதற்குரிய வழியில் செல்லாதவனும் (ஆனேன்) எனின்; **இவ் இடர் தீர்குவெனோ** - இந்தத் துன்பத்தை விட்டு நீங்குவேனோ?

எல்லே - அந்தோ, இரக்கக் குறிப்பிடைச் சொல். "எல்லே இளங்கிளியே இன்னம் உறங்குதியோ" என்று திருப்பாவைப் பாடல் கூறுதல் காண்க. காணிய - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். கோள் - முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்.

(30) *அதிகாயன், இலக்குவன்பால் தூது அனுப்புதல்*

7757. என்னா, முனியா, 'இது இழைத்துளவன்
பின்னானையும் இப்படிச் செய்து பெயர்ந்து,
அன்னான் இடர் கண்டு, இடர் ஆறுவென்' என்று
உன்னா, ஒருவற்கு இது உணர்த்தினனால்:

என்னா முனியா - என்று கூறிச் சினந்து; ***இது இழைத்துளவன் பின்னானையும்*** - இச்செயலைச் செய்தவனாகிய (இராமன்) பின் பிறந்த (இலக்குவனையும்); ***இப்படிச் செய்து பெயர்த்து*** - இத்தன்மையன் (ஆகும்படி) செய்து போய்; ***அன்னான் இடர் கண்டு*** - அந்த இராமனுடைய துன்பத்தைக் கண்டு; ***இடர் ஆறுவென் என்று உன்னா*** - (என்) துனபம் தணிவேன் என்று நினைத்து; ***ஒருவற்கு*** - ஒரு தூதுவனுக்கு; ***இது உணர்த்தினனால்*** - இதனை உணர்த்தல் ஆனான்.

இப்படிச் செய்தல் - கும்பகருணனைச் செய்தது போல் கைவேறு கால்வேறாகச் செய்தல். முனியா, உன்னா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினையெச்சங்கள். ஒருவன் - மயிடன் (அடுத்த பாடல் கொண்டு இதை உணரலாம்.)

(31)

7758. ***'வா நீ, மயிடன்! ஒரு வல் விசையில்***
போ! நீ அவ் இலக்குவனில் புகல்வாய்;
நான் ஈது துணிந்தனென், நண்ணினெனால்;
மேல் நீதியை உன்னி விளம்பிடுவாய்.

மயிடன் நீ வா - மயிடனே நீ வா; ***ஒருவல் விசையில் நீ போ*** - ஒப்பற்ற மிக்க வேகத்தோடு (புறப்பட்டு) நீ போய்; ***அவ் இலக்குவனில் புகல்வாய்*** - அந்த இலக்குவனிடத்தில் சொல்லுவாய்; ***நான் ஈது துணிந்தனென் நண்ணினெனால்*** - நான் (இலக்குவனை முண்டமாகச் செய்யும்) இச்செயலை ஆராய்ந்து துணிந்துள்ளேன்; ***மேல் நீதியை உன்னி விளம்பிடுவாய்*** - சிறந்த நீதியை உணர்ந்து சொல்லுவாய்.

நண்ணுதல் - ஆராய்தல், ஈது - இலக்குவனை தோளும் தாளும் அற்றவனாகச் செய்தல். நான்காவது அடியில் 'நீதியை உன்னி' என்ற பாடம் ஓசை நலன் கருதிக் கொள்ளப்பெற்றது.

(32)

7759. ***'"அம் தார் இளவற்கு அயர்வு எய்தி அழும்***
தம் தாதை மனத்து இடர் தள்ளிடுவான்,
உந்து ஆர் துயரோடும் உருத்து எரிவான்
வந்தான்" என, முன் சொல் வழங்குதியால்.

உந்து ஆர் துயரோடும் - மேலுந்தி எழுகின்ற மிக்க துயரத்தோடும்; ***உருத்து எரிவான்*** - சினந்து எரிபவன் ஆகிய (அதிகாயன் என்பவன்); ***அம்தார் இளவற்கு*** - அழகிய மாலை அணிந்த தம்பியாகிய (கும்பகருணன்) இறந்ததன் காரணமாக; ***அயர்வு எய்தி அழும்*** - மனத்துன்பம் அடைந்து அழுகின்ற; ***தம் தாதை மனத்து இடர் தள்ளிடுவான்*** - தம் தந்தையின் மனத் துன்பத்தைப் போக்கும் பொருட்டு; ***வந்தான் என*** - வந்துள்ளான் என; ***முன் சொல் வழங்குதியால்*** - முதற்சொல்லைச் சொல்லுவாய்.

அயர்வு - மனத்துன்பம், உருத்து - சினந்து, முன்சொல் - முதற்சொல், ஆல் - அசை.

(33)

7760. **'கோளுற்றவன், நெஞ்சு சுடக் குழைவான்,**
நாள் உற்ற இருக்கையில், யான், ஒருதன்
தாள் அற்று உருளக் கணை தள்ளிடுவான்,
சூளுற்றதும் உண்டு; அது சொல்லுதியால்;

கோளுற்றவன் - (துன்பம்) கொள்ளுதலைப் பொருந்தியவனாகி; **நெஞ்சு சுடக் குழைவான்** - மனம் கொதித்து வருந்துபவனாகிய இராவணனுடைய; **நாள் உற்ற இருக்கையில்** - நாளோலக்கமாகிய அவையில்; **ஒரு தன் தாள் அற்று உருளக்கணை தள்ளிடுவான்** - ஒப்பற்ற (இலக்குவன்) தன் கால்கள் அற்று உருளுமாறு அம்புகளைச் செலுத்துவதாக; **யான் சூளுற்றதும் உண்டு** - நான் (அதிகாயன்) சபதம் செய்ததும் உண்டு; **அது சொல்லுதியால்** - அதனைச் சொல்லுவாய்.

கோளுற்றவன் - துன்பத்தால் கொள்ளப்பட்டவன். குழைதல் - வருந்துதல், நாள் உற்ற இருக்கை - நாளோலக்கமாகிய அவை. சூளுறல் - சபதம் செய்தல்.

(34)

7761. **'தீது என்று அது சிந்தனை செய்திலெனால்;**
ஈது என்று அறம் மன் நெறி ஆம்' என, 'நீ
தூது என்று இகழாது, உன சொல் வலியால்,
"போது" என்று, உடனே கொடு, போதுதியால். **அது தீது என்று சிந்தனை செய்திலெனால்** - அவ்வாறு (செய்யக் கருதிய செயல்) தீமை பயப்பது என்று சிந்தனை செய்ய மாட்டேன்; **ஈது என்று மன் அறம் நெறி ஆம் என** - இதுவே எப்பொழுதும் மன்னர்களுக்கு உரிய அறவழி ஆகும் என்று; **நீ தூது என்று இகழாது** - நீ தூதுவன் தானே என்று (அவ்விலக்குவன்) இகழாதவாறு; **உன சொல் வலியால்** - உன் சொல்லாற்றலால்; **உடனே போது என்று கொடு போதுதியால்** - உடனே உடன் வருவாய் என்ற (அவனை இங்கு) அழைத்துக் கொண்டு வருவாய்.

அது - இலக்குவனை முண்டமாக்க எண்ணிய எண்ணம்.

(35)

7762. **'செரு ஆசையினார், புகழ் தேடுறுவார்,**
இருவோரையும், நீ வலி உற்று, "எதிரே
பொருவோர் நமனார் பதி புக்கு உறைவோர்;
வருவோரை எலாம் வருக!" என்னுதியால்.

செரு ஆசையினார் - போரிடுதலில் விருப்பமுள்ளவர்கள்; **புகழ் தேடுறுவார்** - புகழைத் தேடுவோர்; **இருவோரையும்** - ஆகிய இராம இலக்குவர் இருவரையும்; **நீ**

வலி உற்று - நீ வலிய (எதிரே சென்று) பொருந்தி; **எதிரே பொருவோர் நமனார் பதி புக்கு உறைவோர்** - (என்) எதிரே போரிட வருபவர்கள் இயமபுரியில் புக்கு வாழப் போகிறவர்கள் (என்று கூறி); **வருவோரை எலாம் வருக என்னுதியால்** - (போரிட) வருகின்றவர்களையெல்லாம் வருக என்று கூறிடுவாய்.

இருவோர் - இராமஇலக்குவர். வருவோரை - ஐ சாரியை. வினையாலணையும் பெயர். ஆல் - அசை.

(36)

7763. ‘சிந்தாகுலம் எந்தை திரித்திடுவான்,
"வந்தான்" என என் எதிரே, மதியோய்!
தந்தாய்எனின், யான் அலது, யார் தருவார்,
உம் தாரிய உள்ள உயர்ந்த எலாம்?

மதியோய் - நுண் மதியுடையவனே; **எந்தை சிந்தா குலம் திரித்திடுவான்** - என் தந்தையின் மனத் துயரத்தை மாற்றும் பொருட்டு; **வந்தான் என என் எதிரே தந்தாய் எனின்** - (அதிகாயன்) வந்துள்ளான் என்று சொல்லி (இலக்குவனை) எனக்கு எதிரில் (அழைத்து) வருவாய் என்றால்; **உம் தாரிய உள்ள உயர்ந்த எலாம்** - உம்மால் தாங்குதற்கு முடியாத (மிகுதியான) உயர்ந்த பொருள்களை எல்லாம்; **யான் அலது யார் தருவார்** - என்னைத் தவிர யார் தருவார்கள்?

சிந்தா குலம் - மன வருத்தம், திரித்தல் - மாற்றதல், உம்தாரிய - உம்மால் தாங்குதற்கு முடியாத (மிகுதியான)

(37)

7764. ‘வேறே அவ் இலக்குவன் என்ன விளம்பு
ஏறே வருமேல், இமையோர் எதிரே,
கூறே பல செய்து, உயிர் கொண்டு, உனையும்
மாறே, ஒரு மன் என வைக்குவெனால்.

அவ் இலக்குவன் என்ன வேறே விளம்பு - அந்த இலக்குவன் என்று வேறாகச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற; **ஏறே வருமேல்** - ஆண் சிங்கமே (போருக்கு) வருவானானால்; **இமையோர் எதிரே** - தேவர்களுக்கு எதிரில்; **கூறே பல செய்து உயிர் கொண்டு** - (அவன் உடலைப்) பல துண்டுகளாகச் செய்து உயிரைக் கொண்டு; **உனையும் மாறே ஒரு மன் என வைக்குவெனால்** - உன்னையும் (செய்த உதவிக்குக்) கைம்மாறாக ஒரு மன்னனாகச் செய்வேன்.

வேறே - வேறாக (சிறப்பித்து) ஏறு - ஆண் சிங்கம், மாறு - கைம்மாறு.

(38)

7765. **‘விண் நாடியர், விஞ்சையர், அம் சொலினார்**
பெண், ஆர் அமுது அன்னவர், பெய்து, எவரும்
உண்ணாதன கூர் நறவு உண்ட தசும்பு
எண்ணாயிரம் ஆயினும், ஈகுவெனால்.

விண் நாடியர் விஞ்சையர் - *(நீ இலக்குவனை என்னிடம் அழைத்து வந்தால்) வான நாட்டவரும், வித்தியாதரரும் ஆகிய,* **அம் சொலினார்** - *அழகிய சொற்களை உடைய;* **பெண் ஆர் அமுது அன்னவர்** - *பெண்களில் அருமையான அமிழ்தம் போன்றவர்கள்;* **பெய்து எவரும் உண்ணாதன** - *ஊற்றித்தர (வேறு) எவரும் உண்ணாதனவாகிய;* **கூர் நறவு உண்ட குடம்** - *மிகுதியான கள்ளைக் கொண்ட குடங்கள்;* **எண்ணாயிரம் ஆயினும் ஈகுவெனால்** - *எண்ணாயிரம் வேண்டினும் தருவேன்.*

உனக்கு மிகுதியான கள் நிறைந்த குடங்கள் எண்ணாயிரமாயினும் தருவேன். பெய்து எவரும் உண்ணாதன - மகளிர் பொற்கலத்துத் தேட்கடுப்பன்ன தேறலை வாக்குபு தரத்தர ஆடவர் உண்ணும் மரபு குறித்து வந்தது. **கூர்** - *மிகுதி உரிச்சொல்.* **தசும்பு** - *குடம். தசும்பு துளங்கு இருக்கை என்றார் (பதிற். 42) பதிற்றுப்பத்தில்.*

(39)

7766. **‘உறைதந்தன செங் கதிரோன் உருவின்**
பொறை தந்தன, காசு ஒளிர் பூண், இமையோர்
திறை தந்தன, தெய்வ நிதிக் கிழவன்
முறை தந்தன, தந்து முடிக்குவெனால்,

செங்கதிரோன் உருவின் உறை தந்தன பொறை தந்தன - *சிவந்த கதிர்களை உடைய கதிரவன் நிறத்தோடு பொருந்தியனவும் பாரமுள்ளனவும்;* **இமையோர் திறை தந்தன** - *தேவர்களை திறைப் பொருளாகத் தந்தனவும்;* **தெய்வ நிதிக் கிழவன்** - *தெய்வ நிதிகளுக்கு எல்லாம் தலைவனான குபேரன்;* **முறை தந்தன** - *முறைமை பற்றித் தந்தன வுமான;* **காசு ஒளிர்பூண்** - *மணிகள் ஒளிவிடுகிற அணிகலன்களை;* **தந்து முடிக்குவெனால்** - *தருவேன் (தந்து முடிப்பேன்).*

செல்வம் பல தருவேன். உறை தந்தன - பொருந்தியன. பொறை தந்தன - பாரம் உள்ளன, முறை தந்தன - முறைமை பற்றித் தந்தன. முறை - உடன்பிறந்த முறை என்க. தந்து முடிக்குவென் - முடி துணைவினை, (தன் பொருள் இழந்து முதல் வினையின் பொருளில் வருவது) தெய்வநிதிக் கிழவன் - குபேரன்.

(40)

7767. **‘மாறா மத வாரிய, வண்டினொடும்**
பாறு ஆடு முகத்தன, பல் பகலும்
தேறாதன, செங் கண வெங் களி மா
நூறாயிரம் ஆயினும் நுந்துவெனால்,

acharya.org

வாரிய மதமாறா - வடிகிற மதப்பெருக்கு மாறாதனவும்; **வண்டினொடும் பாறு ஆடுமுகத்தன** - வண்டுகளோடு பருந்துகளும் பறந்து ஆடும் முன்புறத்தை உடையனவும்; **பல் பகலும் தேறாதன** - பலநாளும் (மதவெறியில் இருந்து) நீங்காதனவும்; **செங்கண் வெங்களிமா** - ஆகிய சிவந்த கண்களை உடைய கொடிய மதம் மிக்க யானைகள்; **நூறாயிரம் ஆயினும் நுந்துவெனால்** - நூறாயிரம் வேண்டுமானாலும் தருவேன்.

மண மதத்திற்காக வண்டுகளும், எதிர்ப்பட்டோரைக் கொல்லுதலால் கிடைக்கும் உணவுக்குப் பருந்துகளும் மத யானைக்கு முன் பறந்து வரும் என்க, செங்கண் - பண்புத்தொகை. களிமா - இரண்டாம் வேற்றுமை உருபும் பயனும் உடன் தொக்க தொகை. நுந்துவென் - தன்மை ஒருமை வினை முற்று. ஆல் - அசை.

(41)

7768. 'செம் பொன்னின் அமைந்து சமைந்தன தேர்
உம்பர் நெடு வானினும் ஒப்பு உறழாப்
பம்பும் மணி தார் அணி பாய் பரிமா,
இம்பர் நடவாதன, ஈகுவெனால்.

செம்பொன்னின் அமைந்து சமைந்தன தேர் - செம்பொன்னால் செய்யப்பட்டு உறுதி பொருந்திய தேர்களும்; **உம்பர் நெடுவானினும் ஒப்பு உறழாப்** - மேல் உள்ள வானுலகத்திலும் ஒப்பும் மாறுபாடும் இல்லாத; **பம்பும் மணிதார் அணி** - நிறைந்த மணிகளால் ஆன மாலைகளை அணிந்து; **இம்பர் நடவாதன** - இவ்வுலகத்தில் நடக்காதனவாகி; **பாய்பரிமா** - பாய்ந்து செல்லும் குதிரைகளை; **ஈகுவெனால்** - தருவேன்.

பம்புதல் - நிறைதல், இம்பர் - இவ்வுலகில் சமைந்தன - முற்றெச்சம். பரிமா - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆல் - அசை.

(42)

7769. 'நிதியின் நிரை குப்பை நிறைத்தனவும்,
பொதியின் மிளிர் காசு பொறுத்தனவும்,
மதியின் ஒளிர் தூசு வகுத்தனவும்,
அதிகம் சகடு ஆயிரம் ஈகுவெனால்.

நிதியின் நிரை குப்பை நிறைத்தனவும் - நிதிகளின் வரிசை மிகுதியாக நிறைந்து வைத்தனவும்; **பொதியின் மிளிர் காசு பொறுத்தனவும்** - மூட்டையாக ஒளிவிடுகிற மணிகள் தாங்கியனவும்; **மதியின் ஒளிர் தூசு வகுத்தனவும்** - நிலவு போல் ஒளிவிடுகிற பட்டாடைகள் வகை வகையாக வைக்கப்பட்டனவும்; **சகடு ஆயிரம் அதிகம் ஈகுவெனால்** - ஆகிய வண்டிகள் ஆயிரத்திற்கும் அதிகமாகத் தருவேன்.

குப்பை - மிகுதி, தூசு - ஆடை, வகுத்தல் - வகை வகையாக வைத்தல், சகடு - வண்டி.

(43)

7770. 'மற்றும், ஒரு தீது இல் மணிப் பணி தந்து,
உற்று உன் நினைவு யாவையும் உந்துவெனால்;
பொன் திண் கழலாய்! நனி போ' எனலோடு,
எற்றும் திரள் தோளவன் ஏகினனால்.

மற்றும் - மேலும்; ***ஒரு தீது இல் மணிப் பணி தந்து*** - ஒரு குற்றமும் இல்லாத மணிகள் பதிக்கப்பட்ட அணிகலன்களைக் கொடுத்து; ***உன் நினைவு யாவையும் உற்று உந்துவெனால்*** - நீ வேண்டி நினைக்கும் (பொருள்கள்) எல்லாவற்றையும் பொருந்தக் கொடுப்போன்; ***பொன் திண் கழலாய்*** - பொன்னில் ஆகிய வலிய வீரக்கழல் அணிந்தவனே (மயிடனே); ***நனிபோ எனலோடு*** - விரைந்து போ என்று அதிகாயன் கூறியவுடன்; ***எற்றும் திரள் தோளவன் ஏகினனால்*** - (பகைவரைத்) தாக்கும் திரண்ட தோள்களையுடையவனான மயிடன் செல்லலானான்.

பணி - அணிகலன், எற்றுதல் - தாக்குதல்.

(44)

மயிடன் வானரரால் பற்றப் படலம்

7771. ஏகி, தனி சென்று, எதிர் எய்தலுறும்
காகுத்தனை எய்திய காலையின்வாய்,
வேகத்தொடு வீரர் விசைத்து எழலும்,
'ஓகைப் பொருள் உண்டு' என, ஓதினனால்.

தனி சென்று ஏகி - (மயிடன்) தனியே சென்று போய்; ***எதிர் எய்தலுறும் காகுத்தனை*** - தன் முன்பு சேர்ந்த இராமனை; ***எய்திய காலையின் வாய்*** - அடைந்த அப்பொழுதில்; ***வீரர் வேகத்தொடு விசைத்து எழலும்*** - (வானர) வீரர்கள் சினம் கொண்டு வேகமாக (அவனைப் பற்ற) எழுந்தபோது; ***ஓகைப் பொருள் உண்டு என ஓதினனால்*** - (அந்த மயிடன்) (உங்களுக்கு) மகிழ்ச்சிச் செய்தி ஒன்று உண்டு எனக் கூறினான்.

ஓகைப் பொருள் உண்டு என இராமன் வானர வீரரைப் பார்த்துக் கூறுவதாகக் கொள்வாரும் உளர். பற்றப்பட்ட மயிடன் அவர்களால் தனக்கு இடையூறு வரக்கூடாது என எண்ணி இவ்வாறு கூறினான் எனக் கொள்ளலே பொருந்தும். மேலும் தூதுவனாக வந்தவன் தனக்கு ஏற்பட இருந்த துன்பத்தைத் தன் பேச்சாற்றலால் வென்றான் எனக் கொள்ளலாம். 47 ஆம் பாடலில் இராமன் "என் வந்த குறிப்பு" என வினவுவதாக வருதலால் இதை மயிடன் கூற்றாகக் கொள்ளலே நேரிது என்க. ஓகைப்பொருள் - மகிழ்ச்சிச் செய்தி.

(45)

இராமன் வானரரை விலக்கி மயிடனை வினவல்

***7772.* போதம் முதல், 'வாய்மொழியே புகல்வான்;**
ஏதும் அறியான்; வறிது ஏகினனால்;
தூதன்; இவனைச் சுளியன்மின்' எனா,
வேதம் முதல் நாதன் விலக்கினனால்.

போதம் முதல் - மெய்யுணர்வுக்கு முதலாய் இருப்பவனும்; **வேதம் முதல் நாதன்** - வேதங்கள் விளக்கும் சிறப்புப் பொருளாய் உள்ளவனும் ஆகிய இராமபிரான்; **வாய் மொழியே புகல்வான்** - (பற்றிய வானர வீரர்களைப் பார்த்து) இவன் தலைவன் கூறிய சொற்களைச் சொல்லுபவன்; **ஏதும் அறியான்** - வேறு எதுவும் அறியாதவன்; **வறிது ஏகினனால்** - படைக்கலம் இன்றி வெறுமனே வந்துள்ளான்; **தூதன்** - (ஆகவே இவன்) தூதுவனாக இருக்கலாம்; **இவனைச் சுளியன் மின் எனா** - (எனவே) இவனை வெகுளாதீர்கள் என்று; **விலக்கினனால்** - (அந்த வானர வீரர்களை) விலக்கினான்;

போதம் முதல் ஞானத்தால் அறியப்படும் முதல்வன் (மெய்யுணர்வுக்கு முதலாய் இருப்பவன்) சுளிதல் - வெகுளுதல், வேதம் முதல் நாதன் - வேதம் கிடந்து தடுமாறி விளக்கும் பொருள்.

(46)

***7773.* 'என், வந்த குறிப்பு? அது இயம்பு' எனலும்,**
மின் வந்த எயிற்றவன், 'வில் வல! உன்
பின் வந்தவனே அறி பெற்றியதால்,
மன் வந்த கருத்து' என, 'மன்னர்பிரான்!'

என் வந்த கருத்து அது இயம்பு எனலும் - (வானரரை விலக்கிய இராமன்) நீ வந்த காரணம் எது பற்றியது அதைச் சொல் எனக் கேட்ட அளவில்; **மின் வந்த எயிற்றவன்** - ஒளி பொருந்திய பற்களை உடைய (அந்த மயிடன்); **வில்வல, மன்னர் பிரான்** - வில் தொழில் வல்லவனே மன்னர் பெருமானே; **மன் வந்த கருத்து** - எம் மரசன் கொண்டுள்ள கருத்தை; **உன் பின் வந்தவனே அறி பெற்றியதால் என** - உன் பின் பிறந்தவனாகிய இலக்குவனே அறியும் தன்மையது என; (அடுத்த பாடலில் தொடர் முடியும்.)

(47)

இலக்குவன் வினவ, தூதன் தான் வந்த செய்தி உரைத்தல்

***7774.* 'சொல்லாய்; அது சொல்லிடு, சொல்லிடு' எனா,**
வில்லாளன் இளங்கிளையோன் வினவ,
'பல் ஆயிர கோடி படைக் கடல் முன்
நில்லாய்' என, நின்று நிகழ்த்தினனால்.

வில்லாளன் இளங்கிளையோன் - வில்லாளனாகிய இராம பிரானுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **அது சொல்லாய்** - (நீ வந்த காரணத்தைச்) சொல்வாய்;

சொல்லிடு சொல்லிடு எனா வினவ - சொல்லிடு என்று வினவ; **பல் ஆயிர கோடி படைக் கடல் முன்** - (அதிகாயனுடைய) பல ஆயிரம் கோடிப் படையாகிய கடலுக்கு முன்; **நில்லாய் என** - எதிர்த்து நிற்பாய் என்று; **நின்று நிகழ்த்தினனால்** - நின்று கொண்டு மேலும் கூறத் தொடங்கினான்.

சொல்லிடு சொல்லிடு - விரைவு கருதி வந்த அடுக்கு, படைக் கடல் - உருவகம், நில்லாய் - நிற்பாயாக.

(48)

7775. ‘உன்மேல் அதிகாயன் உருத்துளனாய்
நல் மேருவின் நின்றனன்; நாடி அவன்-
தன்மேல் எதிரும் வலி தக்குளையேல்,
பொன் மேனிய! என்னொடு போதுதியால்.

பொன் மேனிய - பொன் போன்ற மேனிய; **உன் மேல் அதிகாயன் உருத்துளனாய்** - உன் மீது அதிகாயன் சினம் கொண்டவனாகி; **நாடி நல்மேருவின் நின்றனன்** - (உன்னை) எதிர் பார்த்து நல்ல மேருமலை போல் நின்றுள்ளான்; **அவன் தன் மேல் எதிரும் வலி தக்குளையேல்** - அவன் தன் மேல் எதிர்ப்பதற்கு உரிய வலிமை பெற்றுள்ளாயானால்; **என்னோடு போதுதி** - என்னோடு வருவாய்.

உருத்தல் - சினத்தல், நாடி - எதிர்பார்த்து, தக்குளையேல் - தகுதியைப் பெற்றுள்ளாயானால். பொன் மேனிய - அண்மை விளி, போதுதி - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. ஆல் - அசை.

(49)

7776. ‘சையப் படிவத்து ஒரு தந்தையை முன்
மெய் எப்படிச் செய்தனன் நும் முன், விரைந்து,
ஐயப்படல், அப்படி இப் படியில்
செய்யப்படுகிற்றி; தெரித்தனெனால்.

சையப் படிவத்து ஒரு தந்தையை - மலை போன்ற வடிவுடைய தந்தையின் (கும்பகருணனது); **மெய் எப்படி நும்முன் செய்தனன்** - உடம்பை எப்படி உன் தமையன் முன்பு செய்தானோ; **விரைந்து அப்படி இப்படியில் செய்யப்படு கிற்றி** - அப்படி விரைந்து இந் நிலத்தில் (நீ) செய்யப்படுவாய்; **ஐயப்படல் தெரிந்தனெனால்** - (அது பற்றி) சந்தேகப்படாதே (அதை நான்) தெரிவித்து விட்டேன்

சையப்படிவம் - மலை போன்ற வடிவம். மெய் எப்படிச் செய்தனன் - கால்களையும் கைகளையும் தலையையும் வெட்டி முண்டமாகச் செய்த நிலை. இப்படியில் - இப்பூமியில். ஆல் - அசை.

(50)

7777. **'"கொன்றான் ஒழிய, கொலை கோள் அறியா**
நின்றானொடு நின்றது என், தேடி?" எனின்,
தன் தாதை படும் துயர், தந்தையை முன்
வென்றானை இயற்றுறும் வேட்கையினால்.

கொன்றான் ஒழிய - (கும்பகருணனைக்) கொன்றவனாகிய (இராமனை) விட்டு; **கொலை கோள் அறியா நின்றானொடு** - அக்கொலைச் செயலைச் செய்து அறியாது நின்றவனாகிய (இலக்குவனை); **தேடி நின்றது என் எனின்** - (இந்த அதிகாயன்) தேடிப் (போரிட) நிற்பது எற்றுக்கு எனின்; **தன் தாதை படும் துயர்** - (அதிகாயனாகிய) தன்னைப் பெற்ற இராவணன் படும் துன்பத்தை; **தந்தையை முன் வென்றானை** - (சிறிய) தந்தையாகிய கும்பகருணனை முன்பு வென்றவனாகிய இராமனுக்கு; **இயற்றுறும் வேட்கையினால்** - உண்டாக்கும் ஆசையினால்;

தேடி - தேடி. தன் தாதை - அதிகாயனாகிய தன்னைப் பெற்ற தந்தையாகிய இராவணன், தந்தை, சிறிய தந்தையாகிய கும்பகருணன். கொலை கோள் - கொலைத் தொழிலைச் செய்தல்.

(51)

7778. **வானோர்களும், மண்ணினுளோர்களும், மற்று**
ஏனோர்களும், இவ் உரை கேண்மின; இவன்-
தானே பொருவான்; அயலே தமர் வந்து
ஆனோரும் உடன் பொருவான், அமைவான்.

வானோர்களும் - வானில் உள்ள தேவர்களும்; **மண்ணினுளோர்களும்** - நிலவுலகில் உள்ளவர்களும்; **மற்று ஏனோர்களும்** - மற்றும் உள்ள பிறரும்; **இவ் உரை கேண்மின்** - இந்தச் சொல்லைக் கேளுங்கள்; **இவன் தானே பொருவான்** - இந்த அதிகாயன் தானே (இலக்குவனுடன்) போரிடுவான்; **அயலே தமர் வந்து ஆனோரும்**

Try error :java.sql.SQLException: Closed Statement: next

அதிகாயன் பிரமனால் சாவாமையும் சலியாமையும் ஆகிய வரம் பெற்றவன். ஓவா - நீங்காத, ஒழியாத, இறையும் - சிறிதும், மூவா - கெடாத. மாதவம் - உரிச்சொல் தொடர், தேவாசுரர் - உம்மைத்தொகை, செய்செரு - வினைத்தொகை.

(56)

7783. **'கடம் ஏய் கயிலைக் கிரி, கண்ணுதலோடு**
இடம் ஏறு எடுத்தனம் என்று இவனை,
திடமே உலகில் பல தேவரொடும்,

வட மேரு எடுக்க, வளர்த்தனனால்.

கடம் ஏய் கயிலைக் கிரி - காடுகள் பொருந்திய கயிலை மலையை; **கண்ணுதலோடு இடம் ஏற எடுத்தனம் என்று** - நெற்றிக் கண்ணையுடைய சிவபிரானோடு அடியோடு (நாம்) பெயர்த்து எடுத்தனம் என்பதற்காக; **இவனைப் பல தேவரோடும் உலகில் திடமே வடமேரு எடுக்க** - இவ்வதிகாயனைப் பல தேவர்களோடு உலகில் வலிமை மிக்க வடமேரு மலையை எடுக்க; **வளர்த்தனன்** - வளர்த்தான்.

கடம் - காடு, ஏய் - பொருந்திய, எடுத்தனம் - பன்மை சிறப்புக் குறித்து வந்தது. ஆல் - அசை.

(57)

7784. 'மாலாரொடு மந்தரம் மாசுணமும்
மேலாகிய தேவரும் வேண்டும் எனா,
ஆலாலமும் ஆர் அமிழ்தும் அமைய,
காலால் நெடு வேலை கலக்கிடுமால்;

மாலாரொடு மந்தரம் மாசுணமும் - (இவன்) திருமாலும் மந்தர மலையும் வாசுகி என்ற பாம்பும்; **மேலாகிய தேவரும் வேண்டும் எனாது** - சிறப்புடைத் தேவர்களும் (கடைவதற்கு உதவ) வேண்டும் என்னாது; **ஆலாலமும் ஆர் அமிழ்தும் அமைய** - ஆலகால நஞ்சும், அருமையான அமிழ்தமும் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு; **காலால் நெடுவேலை கலக்கிடும்** - தன் காலாலேயே பெரிய பாற்கடலைக் கலக்க வல்லவன்.

கடைய வல்லவன் என்றபடி மாலார் - திருமால், மாசுணம் - பாம்பு (வாசுகி) வேலை - கடல். அமைதல் - வெளிப்படல். ஆல் - அசை.

(58)

7785. 'ஊழிக்கும் உயர்ந்து, ஒரு நாள் ஒருவாப்
பாழித் திசை நின்று சுமந்த, பணைச்
சூழிக் கரி தள்ளுதல் தோள் வலியோ?
ஆழிக் கிரி தள்ளும், ஓர் அங்கையினால்;

ஊழிக்கும் ஒருவா உயர்ந்து - ஊழிக்காலத்திலும் அழியாமல் மேம்பட்டு உயர்ந்து; **ஒருநாள் பாழித் திசை நின்று சுமந்த** - ஒருநாளும் (நீங்காமல்) வலிய திசைகளில் நின்று சுமந்த; **பணைச் சூழிக்கரி தள்ளுதல் தோள் வலியோ** - பருத்த முகபடாம் அணிந்த திசை யானைகளைத் தள்ளுதல் தோள் வலிமையாகுமா? **ஓர் அங்கையினால் ஆழிக்கிரி தள்ளும்** - (இவ்வதிகாயன்) ஒப்பற்ற தன் உள்ளங்கையினால் சக்கரவாள மலையையும் தள்ளி விடுவான்.

ஒருவாமல் - அழியாமல் பாழி - வலிமை, சூழி - முகபடாம். ஆழிக்கிரி - சக்கரவாள மலை. பாழித்திசை - பண்புத்தொகை.

(59)

7786. ‘காலங்கள் கணக்கு இற, கண் இமையா
ஆலம் கொள் மிடற்றவன், ஆர் அழல்வாய்
வேல் அங்கு எறிய, கொடு, ‘விட்டது நீள்
சூலம்கொல்?’ எனப் பகர் சொல் உடையான்;

கணக்கு இற காலங்கள்கண் இமையா - கணக்கற்ற காலங்கள் கண் இமைத்தல் இல்லாத; ***ஆலம்கொள் மிடற்றவன்*** - ஆலகால நஞ்சைக் கழுத்தில் கொண்ட (நீலகண்டனாகிய) சிலபிரான்; ***ஆர் அழல் வாய் வேல் அங்கு எறிய*** - நிறைந்த நெருப்பு பொருந்திய வேலினை (போரில் இவ்வதிகாயன் மீது) எறிந்த பொழுது; ***கொடு விட்டது நீள் சூலம் கொல் என*** - (அதனைக் கையில் பற்றிக்) கொண்டு (நீ) விட்டது (இந்த) நீண்ட சூலம் போலும் என்று; ***பகர் சொல் உடையான்*** - செல்லுகின்ற சொல்லை உடையவன்.

ஆலம் கொள்மிடற்றவன் - சிவபிரான். பாற்கடலைக் கடைந்த போது தோன்றிய நஞ்சினை உண்டு அமரர்களைக் காத்தவன், "விண்ணோர் அமுதுண்டும் சாவ நீ ஒருவரும் உண்ணாத நஞ்சுண்டும் இருந்தருள் செய்குவாய்" என்பர் இளங்கோவடிகள். கொடு - கையில் பற்றிக்கொண்டு,

(60)

7787. பகை ஆடிய வானவர் பல் வகை ஊர்
புகை ஆடிய நாள், புனை வாகையினான்,
"மிகை ஆர் உயிர் உண்" என வீசிய வெந்
தகை ஆழி தகைந்த தனுத் தொழிலான்;

பகை ஆடிய வானவர் பல்வகை ஊர் - (இவ்வதிகாயனோடு) பகைமை கொண்ட தேவர்களின் பல பகுப்புகள் கொண்ட ஊர்களை; ***புகை ஆடிய நாள்*** - (இவன்) சுட்டு எரிக்கத் தொடங்கிய காலத்தில்; ***புனை வாகையினான்*** - வெற்றிக்குறியாகிய வாகை மாலை அணிந்த திருமால்; ***மிகை ஆர் உயிர் உண் என வீசிய*** - (இவனது) தேவையற்ற குற்றமுள்ள இனிய உயிரை அழிப்பாய் என்று வீசிய; ***வெந்தகை ஆழி தகைந்த தனுத் தொழிலோன்*** - கொடிய தன்மை பொருந்திய சக்கரப் படையைத் தடுத்த வில்லாற்றல் தொழில் உடையவன்

பல்வகை ஊர் பல பகுப்புக்களைக் கொண்ட ஊர் புனை வாகையினான் - வாகை மாலை புனைந்த திருமால். வெற்றிக் குறியாக வாகை மாலை புனைதலை

இலைபுனை வாகை சூடி இகல் மலைந்து அலை கடல் தானை அரசு அட்டு ஆர்ந்தன்று

என்ற புறப்பொருளின் வெண்பா மாலைச் சூத்திரம் விளக்கும். மிகை - தேவையற்ற, அழி - சுதர்சனம் என்னும் பெயருடைய சக்கரம். தகைந்த - தடுத்த.

(61)

7788. 'உயிர் ஒப்பறு பல் படை உள்ள எலாம்,
செயிர் ஒப்புறும் இந்திரர், சிந்திய நாள்,
அயிர் ஒப்பன நுண் துகள்செய்து, அவர்தம்
வயிரப் படை தள்ளிய வாளியினான்;

செயிர் ஒப்புறும் இந்திரர் - சினம் மிகக் கொண்ட இந்திரன்; உயிர் **ஒப்புறும் உள்ள எலாம் பல் படை** - தன் உயிருக்கு ஒப்பாகக் கூறத்தக்க தன்னிடம் உள்ள பலவகையான படைக்கலங்களை; **சிந்திய நாள்** - (இவ்வதிகாயன் மீது) செலுத்திய காலத்தில்; **அயிர் ஒப்பன நுண்துகள் செய்து** - (இவன் அப்படைக்கலங்களை) மணலுக்கு ஒப்பான நுண்ணிய பொடியாகச் செய்து; **அவர் தம் வயிரப்படை தள்ளிய வாளியினான்** - அந்த இந்திரனின் வச்சிராயு தத்தை வலியிலதாக்கிய அம்புகளை உடையவன்.

இந்திரர் - ஒருமை பன்மையாகக் கூறப்பட்டது. இந்திரர் பலர் எனலும் உண்டு. யாகம் செய்து அடையும் பதவி ஆதலின் இந்திர பதவிக்கு வருவோர் மாறிக்கொண்டு வரும் தன்மை பற்றிப் பன்மையால் கூறினார் எனலும் ஆம். இந்திரர் - தேவர் எனக் கொண்டு பொருள் உரைப்பாருமுளர். அவ்வாறு உரைக்கின் பல்படை சிந்தியவர் தேவர்கள் என்றும், வயிரப் படை செலுத்தியவன் அவர்களின் தலைவனாகிய

இந்திரன் என்றும் கொண்டு பொருளுரைக்க. தேவர் படையை நுண்துகள் செய்து, வயிரப் படை தள்ளிய வாளியினான் என அமையும். அயிர் - மணல், வயிரப்படை - வச்சிராயுதம்.

(62)

7789. 'கறற்ான், மறை நூலொடு கண்ணுதல்பால்;
முற்றாதன தேவர் முரண் படைதாம்,
மற்று ஆரும் வழங்க வலார் இலவும்,
பெற்றான்; நெடிது ஆண்மை பிறந்துடையான்;

கண்ணுதல் பால் - நெற்றியில் கண்ணுடைய சிவபிரான் இடத்தில்; **மறை நூலோடு கற்றான்** - வேதங்களையும் போர் நூல்களையும் கற்றவன்; **தேவர் முற்றாதன முரண் படைதாம்** - தேவர் (செலுத்திப்) பழகாதனவாகிய வலிய படைக்கருவிகளை; **மற்று ஆரும் வழங்கவலார் இலவும் பெற்றான்** - பிறர் யாரும் செலுத்த வல்லவர் இல்லாதனவுமாகிய கருவிகளைப் பெற்றான்; **நெடிது ஆண்மை பிறந்துடையான்** - (அதனால்) மிகக் ஆண்மை தோன்றப் பெற்றுள்ளான்.

முற்றாதன - பழகாதன. தேவர் முற்றாதன என இயைக்க. மறை நூல் - உம்மைத் தொகை. *55 - 63* பாடல்களின் அதிகாயனது பேராற்றல் கூறப்பட்டது.

(63)

7790. 'அறன் அல்லது நல்லது மாறு அறியான்;
மறன் அல்லது பல் பணி மாறு அணியான்;
திறன் அல்லது ஓர் ஆர் உயிரும் சிதையான்;
"உறல் நல்லது, பேர் இசை" என்று உணர்வான்;

நல்லது அறன் அல்லது மாறு அறியான் - (இவ்வதிகாயன்) நன்மை பயக்கும் அறன் இல்லாதது தவிர வேறு ஒன்று அறிய மாட்டான்; **பல் பணி மறன் அல்லது மாறு அணியான்** - பல அணிகலன்களாக வீரத்தைத் தவிர வேறு ஒன்றை அணிய மாட்டான்; **திறன் அல்லது ஓர் ஆர் உயிரும் சிதையான்** - வலிமை இல்லாததாகிய (எந்த ஒரு) ஒப்பற்ற அருமையான உயிரையும் அழிக்க மாட்டான்; **பேரிசை உறல் நல்லது என்று உணர்வான்** - பெரும் புகழே அடைதற்கு உரிய நல்லது என்று உணர்வான்.

அதிகாயனது இப்பண்புகளைக் குறிப்பிட்டுள்ள படியால் அவன் வீரப்போர் செய்யும் பெருவீரன் என்பதையும் மாயப் போரைச் சிறிதும் விரும்பாதவன் என்பதையும் நாமறியலாம். இதனை அடுத்த பாடல் காட்டும். அறன் அல்லது - அறநெறி அன்றி, மாறு - வேறு, பணி - அணிகலன். திறன் அல்லது ஓர் உயிர் - வலிமையற்றதாகிய ஓருயிர்.

(64)

7791. காயத்து உயிரே விடு காலையினும்
மாயத்தவர் கூடி மலைந்திடினும்,
தேயத்தவர் செய்குதல் செய்திடினும்,
மாயத் தொழில் செய்ய மதித்திலனால்.

காயத்து உயிரே விடு காலையினும் - (இந்த அதிகாயன் போர்க்களத்தில்) உடலின் உள்ள உயிரையே விட வேண்டிய காலம் வந்தாலும்; **மாயத்தவர் கூடி மலைந்திடினும்** - (தன்னோடு) வஞ்சனைத் தொழில் செய்வார் பலர் கூடிப் போரிட்டாலும்; **தேயத்தவர் செய்குதல் செய்திடினும்** - உலகில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் (தனக்கு) எதிராக ஏமாற்றுப் (போரைச்) செய்தாலும்; **மாயத் தொழில் செய்ய மதித்திலனால்** - மாயத் தொழிலைச் செய்ய (எப்போதும்) மதித்துக் கருத மாட்டான்.

அதிகாயன் மாயத் தொழிலே செய்யாதவன் என்றவாறு. வான்மீகி அதிகாயனை மாயம் உணர்ந்தவன் என்று கூறுவார். காயம் - உடம்பு. *64 - 65* பாடல்களில் அதிகாயனது பண்பு நலன் கூறப்பட்டது.

(65)

acharya.org

7792. **‘மது கைடவர் என்பவர், வானவர்தம்**
பதி கைகொடு கட்டவர், பண்டு ஒரு நாள்,
அதி கைதவர், ஆழி அனந்தனையும்,
விதி கைம்மிக, முட்டிய வெம்மையினார்.

அதி கைதவர் - மிக்க வஞ்சனை உடையவரான; **மது, கைடவர் என்பவர்** - மது கைடவர் என்ற பெயருடைய தானவர்கள்; **வானவர் தம் பதிகைகொடு கட்டவர்** - தேவர்களுடைய ஊரைக் கைப்பற்றிச் கொண்டு அழித்தவராவர்; **பண்டு ஒருநாள் விதி கைம்மிக** - முன்பு ஒரு காலத்தில் விதியானது மிகுதியாகத் தூண்ட; **ஆழி அனந்தனையும் முட்டிய வெம்மையினார்** - பாற்கடலில் திருப்பள்ளி கொண்டுள்ள (கடவுளாகிய) திருமாலையும் எதிர்த்த கொடுமை உடையோராவர்.

அதி - மிகுதிப் பொருளை உணர்த்தும் ஒரு வடமொழி இடைச் சொல். கைதவர் - வஞ்சனை உடையவர். கட்டல் - அழித்தல், அழி அனந்தன் - திருமால். கைம்மிக - மிகுதியாக.

(66)

7793. **‘நீர் ஆழி இழிந்து, நெடுந்தகையை,**
"தாராய் அமர்" என்றனர், தாம் ஒரு நாள்;
ஆர் ஆழிய அண்ணலும், அஃது இசையா,
"வாரா, அமர் செய்க!" என வந்தனனால்,

தாம் ஒருநாள் - (அவர்கள்) தாம் ஒருநாள்; **நீர் ஆழி இழிந்து** - பாற்கடலில் இறங்கி; **நெடுந்தகையை** - பெருந்தன்மையுள்ள திருமாலைப் பார்த்து; **அமர் தாராய் என்றனர்** - போர் தருவாய் என்றனர்; **ஆர் ஆழிய அண்ணலும்** - வெலற்கரிய சக்கரப் படையை ஏந்திய தலைவனான (திருமாலும்); **அஃது இசையா** - அதனை ஏற்றுக்கொண்டு; **வாராஅமர் செய்க என்று வந்தனனால்** - இது வரையில் நிகழ்ந்திராத (கொடிய) போரைச் செய்க என்று சொல்லி வந்தான்.

ஆழி - கடல். இழிந்து - இறங்கி, அமர் - போர், வாரா - இது வரையில் நிகழ்ந்திராத.

(67)

7794. **‘வல்லார் உரு ஆயிரம் ஆய் வரினும்,**
நல்லார் முறை வீசி, நகும் திறலார்
மல்லால் இளகாது, மலைந்தனன் மால்;
அல் ஆயிரம் ஆயிரம் அஃகினவால்.

வல்லார் உரு ஆயிரம் ஆய்வரினும் - வல்லமை உடையவர் உரு ஆயிரம் கொண்டு வந்தாலும்; ***நல்வார் முறை வீசி நகும் திறலார்*** - நன்மை மிகுந்த போர் முறையால் வீசிச் சிரிக்கும் வலிமையுடையவரான (அந்த மதுகைடபருடன்); ***மால் மல்லால் இளகாது மலைந்தனன்*** - திருமால் மற்போரினால் பின் வாங்காது போரிட்டனன்; ***அல் ஆயிரம் ஆயிரம் அஃகினவால்*** - அங்ஙனம் போர் புரிகை நாள்கள் ஆயிரம் கழிந்து போயின.

மல் - மற்போர், அல் - நாள், அஃகின - கழிந்து போயின.

(68)

7795. 'தன் போல்பவர் தானும் இலாத தனிப்
பொன்போல் ஒளிர் மேனியனை, "புகழோய்!
என் போல்பவர் சொல்லுவது, எண் உடையார்
உன் போல்பவர் யார் உளர்?" என்று உரையா,

தன் போல்பவர் தானும் இலாத - தன்னை ஒத்தவர் யாவர் தானும் இல்லாத; **தனிப்பொன் போல் ஒளிர் மேனியனை** - சிறப்புடைய பொன்போல் ஒளி விடுகிற திருமேனியை உடைய (திருமாலை); **புகழோய்** - (அந்த மதுகைடபர்கள்) பார்த்துப் புகழுடையவனே; **என் போல்பவர் சொல்லுவது** - எங்களைப் போன்றவர் சொல்லுவதற்கு உரித்தானது (யாதெனில்); **எண் உடையார் உன் போல்பவர் யார் உளர்** - எண்ணி மதிக்கத்தக்க வலிமை உடையார் உன்னைப் போன்றவர் யாவர் உளர்; **என உரையா** - என்று கூறி; இவ் "என உரையா" என்பது 71 ஆம் பாடலில் உள்ள "சொல்லுதலும்" என்றதனோடு இயையும்.

எண் - புகழ், ஒளிர் மேனியன் - ஒளிரும் திருமேனியை உடைய திருமால், உரையா - செய்யா எனும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினை எச்சம்.

(69)

7796. '"ஒருவோம் உலகு ஏழையும் உண்டு உமிழ்வோம்;
இருவோமொடு நீ தனி இத்தனை நாள்
பொருவோமொடு நேர் பொருதாய்; புகழோய்!
தருவோம் நின் மனத்தது தந்தனமால்;

ஒருவோம் உலகு ஏழையும் உண்டு உமிழ்வோம் - (நாங்கள்) ஒருவராகவே ஏழு உலகத்தையும் உண்டு உமிழக் கூடிய வலிமை உடையவராவோம்; **இருவோமொடு** - (அப்படிப்பட்ட தனித்தனி வலிமை வாய்ந்த எங்கள்) இருவருடனும்; **இத்தனை நாள் நீ தனி பொருவோமொடு நேர் பொருதாய்** - இவ்வளவு காலமும் நீ தனியாகப் பொருகின்ற (எங்களோடு) நேர் நின்று போர் செய்தாய்; **புகழோய்** - புகழுக்கு உரியவனே; **நின் மனத்தது தருவோம் தந்தனமால்** - (நீ) உன் மனத்தினால் வேண்டும் வேண்டுதலைத் தருவோம்; தந்தோ விட்டோம்.

தருவோம் தந்தனம் - தாங்கள் விரைந்து தவறாது கொடுப்போம் என்பதை வற்புறுத்த வந்தது. காலவழுவமைதி. தருவோம் - எதிர்காலம் தந்தனம் - இறந்தகாலம்.

(70)

7797. '"ஒல்லும்படி நல்லது உனக்கு உதவச்
சொல்லும்படி" என்று, அவர் சொல்லுதலும்,
"வெல்லம்படி நும்மை விளம்பும்" எனக்
கொல்லும்படியால் அரி கூறுதலும்.

நல்லது உனக்கு ஒல்லும்படி உதவச் *- நன்மை உனக்கு ஏற்படும் படி உதவுவதற்காகச்;* ***சொல்லும் படி என்று அவர் சொல்லுதலும்*** *- சொல்லுக என்று அவர் சொல்லுதலும்;* ***நும்மை வெல்லும் படி விளம்பும் என*** *- உங்களை வெல்வதற்கான வழியைச் சொல்லுங்கள் என்று;* ***கொல்லும்படியால் அரி கூறதலும்*** *- (அவர்களைக்) கொல்லுவதற்காகத் திருமால் கூறிய உடனே.*

(71)

7798. '"இடையில் படுகிற்கிலம் யாம்; ஒரு நின்
தொடையில் படுகிற்றும்" எனத் துணியா,
"அடையச் செயகிற்றி; அது ஆணை" எனா,
நடையில் படு நீதியர் நல்குதலும்,

நடையில் படு நீதியர் *- ஒழுக்கம் தவறாத நீதி வழிப் பட்டவர்களாகிய (அந்த மதுகைடவர்);* ***யாம் ஒரு நின் தொடையில் படுகிற்றும்*** *- நாங்கள் ஒப்பற்ற உன்னுடைய தொடையில் இறக்க வல்லோம்;* ***இடையில் படுகிற்கிலம் எனத் துணியா*** *- வேறு இடத்தில் இறக்க மாட்டோம் என்று துணிந்து (சொல்லி);* ***அடையச் செய்கிற்றி அது ஆணை எனா*** *- (நீ எங்களை உன் தொடைக்குள்ளே) அடையும்படி செய்வாய், அது (நீ செய்யவேண்டிய) எங்களுடைய ஆணை என்று;* ***நல்குதலும்*** *- (மேலும்) கூறுதலும் (தொடர் அடுத்த பாடலில் முடியும்.)*

நடை - ஒழுக்கம், இடையில் படுகிற்கிலம் - வேறு இடத்தில் சாக மாட்டோம்.

(72)

7799. 'விட்டான், உலகு யாவையும், மேலொடு கீழ்,
எட்டா ஒருவன் தன் இடந் தொடையை;
ஒட்டாதவர் ஒன்றினர், ஊழ்வலியால்
பட்டார்; இது பட்டது பண்டு ஒருநாள்.*

எட்டா ஒருவன் - மன வாக்குகளுக்குத் கோசரமாகாது கடந்து நின்ற திருமால்; ***உலகு யாவையும் மேலொடு கீழ்*** - மேலும் கீழும் உள்ள எல்லா உலகங்களையும் (பொருந்தி நீண்டு செல்லுமாறு); ***தன் இடந்தொடையை விட்டான்*** - தனது இடத்தொடையை (நீள) விட்டான்; ***ஊழ் வலியால்*** - ஊழின் வலிமை காரணமாக,; ***ஒட்டாதவர் ஒன்றினர் பட்டார்*** - பகைவர்களான மது கைடபர்கள் அத்தொடையில் அகப்பட்டுக் கொண்டார்கள்; ***இது பட்டது பண்டு ஒருநாள்*** - இது நிகழ்ந்தது முன் ஒரு காலத்தில்.

(73)

7800. 'தனி நாயகன், வன் கதை தன் கை கொளா,
நனி சாட, விழுந்தனர், நாள் உலவா;
பனியா மது மேதை படப் படர் மே-
தினி ஆனது, பூவுலகு எங்கணுமே.

தனி நாயகன் - ஒப்பறு தலைவனாகிய (திருமால்); ***வன் கதை தன் கை கொளா*** - வலிய கதையைத் தன் கையில் கொண்டு; ***நனி சாட*** - நன்றாக மோதி அடிக்க; ***நாள் உலவா விழுந்தனர்*** - வாழ்நாள் உலந்து இறந்தனர்; ***பூவுலகு எங்கணுமே*** - (இந்த) பூமி முழுவதும்; ***பனியா மதுமேதை படப்*** - நடுக்கம் இல்லாத மதுவினுடைய கொழுப்புப் பட்டதால்; ***படர் மேதினி ஆனது*** - பரந்த மேதினி என்ற பெயரைப் பெறலாயிற்று.

பனியால் நடுங்காத மேதை - கொழுப்பு. மது என்பவனுடைய உடம்பில் உள்ள ஏழுவகைத் தாதுக்களில் ஒன்றான மேதசு. மதுவின் மேதை பட்டதால் இந் நிலவுலகு மேதினி எனப் பெயர் பெற்றது என்க. கொளா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு உடன்பாட்டு வினை எச்சம். நனிசாட - உரிச்சொல் தொடர்.

(74)

7801. 'விதியால், இவ் உகம்தனில், மெய் வலியால்
மது ஆனவன் எம்முன் மடிந்தனனால்;
கதிர்தான் நிகர் கைடவன் இக் கதிர் வேல்
அதிகாயன்; இது ஆக அறைந்தனெனால்.'

இவ் உகம் தனில் - இந்த யுகத்தில்; ***மெய் வலியால் மது ஆனவன் எம்முன்*** - உடல் வலி மிக்க மது என்பவன் ஆகிய என் அண்ணன் (கும்பகருணன்); ***விதியால் மடிந்தனனால்*** - ஊழ் வினையின் வலிமையால் இறந்து பட்டான்; ***கதிர்தான் நிகர் கைடவன்*** - கதிரவனை ஒத்துச் (சுட்டு எரிக்கும்) ஆற்றல் உள்ள கைடவன்; ***இக்கதிர் வேல் அதிகாயன்*** - இந்த ஒளி பொருந்திய வேல் ஏந்திய அதிகாயனாவன்; ***இது ஆக அறைந்தனெனால்*** - இச்செய்தியை மனத்தில் படுமாறு கூறினேன். மது, கைடபர் ஒரு கற்பத்தில் திருமாலின் காதில் இருந்து தோன்றியவர்கள் என்பர். திருமாலின் மூச்சில் பிறந்தவர்கள் என்று கூறுவதும் உண்டு. இவர்கள் திருமாலுடன் போரிட்டு

அவர் தொடையில் அகப்பட்டுக் கதையால் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களுள் மது கும்பகர்ணன் ஆகவும், கைடபன் அதிகாயன் ஆகவும் இந்த யுகத்தில் பிறந்தனர் என்க.

(75)

இராமன் இலக்குவன் வலிமை கூறல்

7802. என்றான், அவ் இராவணனுக்கு இளையான்;
'நன்று ஆகுக!' என்று, ஒரு நாயகனும்,
மின் தான் உமிழ் வெண் நகை வேறு செயா-
நின்றான், இது கூறி நிகழ்த்தினனால்:

அவ் இராவணனுக்கு இளையான் என்றான் - என்று அந்த இராவணனுக்கு தம்பியாகிய - (வீடணன்) கூறினான்; **நன்று ஆகுக என்று** - நன்று ஆகட்டும் என்று; **ஒரு நாயகனும்** - ஒப்பற்ற தலைவன் ஆகிய இராமனும்; **மின் தான் உமிழ் வெண் நகை வேறு செயா** - மின்னலை ஒத்து வெளிப்படும் வெள்ளிய பற்கள் தெரியுமாறு சிரிப்பை வேறாக வெளிப்படுத்தி; **நின்றான் இது கூறி நிகழ்த்தினனால்** - நின்று இதனைக் கூறத் தொடங்கினான்.

இராமன் தன் தம்பியின் ஆற்றல் தெரிந்து வெண் நகை வேறு செய்தான்.

(76)

7803. 'எண்ணாயிர கோடி இராவணரும்
விண் நாடரும், வேறு உலகத்து எவரும்
நண்ணா ஒரு மூவரும், நண்ணிடினும்,
கண்ணால் இவன் வில் தொழில் காணுதியால்;

எண்ணாயிர கோடி இராவணரும் - எண்ணாயிரங்கோடி இராவணர்களும்; **விண் நாடரும்** - விண்ணுலகத்தவரும்; **வேறு உலகத்து எவரும்** - வேறு உலகங்களில் உள்ள எவரும்; **நண்ணா ஒரு மூவரும்** - நெருங்குதற்குரிய வலி படைத்த ஒப்பற்ற மூவரும்; **நண்ணிடினும்** - நெங்கிப் (போரிட எதிர் வரினும்); **இவன் வில் தொழில் கண்ணால் காணுதியால்** - (அவர்களை எல்லாம் எதிர்க்க வல்ல) இந்த இலக்குவனுடைய வில் தொழில் ஆற்றலைக் கண்ணால் (நேரிடையாகக்) காண்பாய். நண்ணா - நெருங்குதற்கரிய, நண்ணுதல் - நெருங்குதல். ஆல் - அசை.

(77)

7804. 'வான் என்பது என்? வையகம் என்பது என் மால்-
தான் என்பது என்? வேறு தனிச் சிலையோர்,
யான் என்பது என்? ஈசன் என இமையோர்

கோன் என்பது என்?-எம்பி கொதித்திடுமேல்!*

எம்பி கொதித்திடுமேல் - *என் தம்பியாகிய (இலக்குவன்) சினம் கொள்வான் ஆனால்;* ***வான் என்பது என்*** - *வானத்துத் தேவர்கள் என்று கூறுவது என்ன?* ***வையகம் என்பது என்*** - *நிலவுலகத்தவர் என்பது என்ன?* ***மால்தான் என்பது என்*** - *திருமால் என்று கூறுவது தான் என்ன?* ***வேறு தனிச்சிலையோர் தான் என்பது என்*** - *(பிறரிடம் இருந்து) வேறுபட்ட சிறப்பான வில்லாளிகள் தான் என்ன?;* ***ஈசன் என் இமையோர் கோன் என்பது என்*** - *சிவபெருமான் என்பது என்ன? தேவர் தலைவனான இந்திரன் என்பது என்ன?*

எம்பி சினந்தால் யாரும் அவன் முன் எதிர்த்து நிற்க முடியாது என்றவாறு. வான், வையகம் இடவாகு பெயர்கள். 'ஈசன் என்' என்ற பாடம் ஏற்கப்பட்டுள்ளது.

(78)

7805. 'தெய்வப் படையும், சினமும், திறலும்
மய் அற்று ஒழி மா தவம், மற்றும் எலாம்,
எய்தற்கு உளவோ-இவன் இச் சிலையில்
கய் வைப்பு அளவே? இறல் காணுதியால்.

தெய்வப் படையும் - *தெய்வத் தன்மை உள்ள படைக்கலங்களும்;* ***சினமும் திறலும்*** - *சினமும் வலிமையும்;* ***மய் அற்று ஒழி மாதவம்*** - *குற்றம் முழுதும் நீங்கிய பெருந்தவமும்;* ***மற்றும் எலாம்*** - *மற்றும் உள்ள பிற எல்லாமும்;* ***எய்தற்கு உளவோ*** - *வந்து அடைதற்கு உரியனவோ?* ***இவன்*** - *இந்த இலக்குவன்;* ***இச்சிலையில்*** - *இந்த வில்லில்;* ***கய் வைப்பு அளவே*** - *கையை வைத்த அளவிலே;* ***இறல் காணுதியால்*** - *(அவை) அழிந்து ஒழிதலைக் காண்பாய்.*

திறல்-வலிமை, மய் - குற்றம், சிலை - வில், இறல் - அழிதல்.

(79)

7806. 'என் தேவியை வஞ்சனை செய்து எழுவான்
அன்றே முடிவான்; இவன், "அன்னவள் சொல்
குன்றேன்" என ஏகிய கொள்கையினால்
நின்றான் உளன் ஆகி;-நெடுந் தகையாய்!

நெடுந்தகையாய் - *பெருமைப் பண்புள்ளவனே!* ***என் தேவியை வஞ்சனை செய்து எழுவான் அன்றே முடிவான்*** - *என் தேவியை வஞ்சனை செய்து எடுத்துச் சென்ற இராவணன் அன்றே இறந்திருப்பான்;* ***இவன்*** - *இந்த இலக்குவன்;* ***அன்னவள் சொல் குன்றேன் என ஏகிய கொள்கையினால்*** - *அந்தச் சீதையினுடைய சொல்லை மீற மாட்டேன் என்று (பாதுகாத்த இடத்தை விட்டு) வெளியேறியதனால்;* ***உளன்***

ஆகி நின்றான் - *(அந்த இராவணன் இதுவரையில்) உயிர் உள்ளவன் ஆகி வாழ்ந்து நின்றான்; (இல்லை எனின் இறந்திருப்பான் என்றவாறு.)*

சீதை இறப்பேன் என்று கூறிய (கம்ப. 3331) சொற்களைக் கேட்டுப் பாதுகாவலை விட்டு இலக்குவன் போனதால் இராவணன் உயிர் பிழைத்தான். இல்லையாயின் இறந்து பட்டிருப்பான் என்றவாறு.

(80)

வீடணனை உடன் சென்று போரைக் காண இராமன் ஏவுதல்

7807. 'ஏகாய், உடன் நீயும்; எதிர்த்துளனாம்
மாகாயன் நெடுந் தலை வாளியொடும்
ஆகாயம் அளந்து விழுந்ததனைக்
காகாதிகள் நுங்குதல் காணுதியால்.

உடன் நீயும் ஏகாய் - *இந்த இலக்குவனுடன் போர்க் களத்துக்கு நீயும் போவாய்;* **எதிர்த்துள்ளனாம் மாகாயன் நெடுந்தலை** - *இவனை எதிர்த்துள்ளவன் ஆகிய அதிகாயனுடைய பெரிய தலை;* **வாளியொடும் ஆகாயம் அளந்து விழுந்ததனை** - *(எய்யப்பட்ட) அம்போடு ஆகாயத்தை அளந்து (பூமியில்) விழுவதனை;* **காகாதிகள் நுங்குதல் காணுதியால்** - *காகம் முதலிய பறவைகள் கொத்தி உண்பதனைக் காண்பாய்.*

நுங்குதல் - உண்ணுதல், ஆல் - அசை.

(81)

7808. 'நீரைக் கொடு நீர் எதிர் நிற்க ஒணுமே?
தீரக் கொடியாரொடு தேவர் பொரும்
போரைக் கொடு வந்து புகுந்தது நாம்
ஆரைக் கொடு வந்தது? அயர்த்தனையோ?

நீரைக் கொடு நீர் எதிர் நிற்க ஒணுமோ - *நீரைத் துணையெனக் கொண்டு நீரை எதிர்த்து நிற்க முடியுமா?* **தீரக் கொடியாரொடு** - *மிகக் கொடியவரான அரக்கர்களுடன்;* **தேவர் பொரும் போரைக் கொடு வந்து நாம் புகுந்தது** - *தேவர்களுக்காகச் செய்கிற போரைக் கைக்கொண்டு வந்து நாம் போர்க்களம் புகுந்தது;* **ஆரைக்கொடு வந்தது** - *யாரைக் துணையாகக் கொண்டு அமைந்தது;* **அயர்த்தனையோ** - *மனம் சலித்தனையோ?*

அரக்கராகிய நீரை அழித்து வற்றச் செய்யவல்லவன் இலக்குவன் என்றபடி. ஆரைக் கொடு வந்தது - அறம் தவிரப் பிற துணை இல்லை என்றபடி. கொடு, ஒணுமோ - இடைக்குறைகள்.

(82)

***7809. சிவன்; அல்லன்எனில், திருவின் பெருமான்;
அவன் அல்லன்எனில், புவி தந்தருளும்
தவன்; அல்லன்எனில், தனியே வலியோன்
இவன்; அல்லன்எனில், பிறர் யார் உளரோ?***

சிவன் அல்லன் எனில் - (இந்த அதிகாயனைக் கொல்வதற்கு உரியவர்) சிவபிரான் அல்லன் என்றால்; **திருவின் பெருமான் அவன் அல்லன் எனின்** - திருமகள் தலைவனாகிய திருமால் அல்லன் என்றால்; **புவி தந்தருளும் தவன் அல்லன் எனில்** - நிலவுலகைப் படைத்தவன் ஆகிய தவச் சிறப்புடைய பிரமதேவன் அல்லன் என்றால்; **தனியே வலியோன் இவன் அல்லன் எனில்** - தனிச்சிறப்புடைய வலிமை படைத்த இந்த இலக்குவன் அல்லன் என்றால்; **பிறர் யார் உளர்** - மற்றவர் எவர் தாம் உளர்.

சிவனும், மாலும், பிரமனும் தனி வலி இலக்குவனும் தவிர இவ்வதிகாயனைக் கொலற்கு உரியவர் யார் உளர் என்றவாறு.

(83)

***7810. 'ஒன்றாயிர வெள்ளம் ஒருங்கு உள ஆம்
வன் தானையர் வந்து வளைந்த எலாம்
கொன்றான் இவன் அல்லது, கொண்டு உடனே
நின்றார் பிறர் உண்மை நினைந்தனையோ?***

ஒருங்கு உள ஆம் - (கும்பகருணன் உடன்) ஒருங்கு சேர்ந்து வந்து; **ஒன்றாயிர வெள்ளம் வன் தானையர் வந்து விளைந்த எலாம்** - ஒன்றாயிரம் வெள்ளம் வலிய படை வீரர்கள் (தன்னை) வளைத்துக் கொண்டபோது (அவர்கள்) எல்லாரையும்; **கொன்றான் இவன் அல்லது** - கொன்றவன் ஆகிய இந்த இலக்குவன் அல்லது; **கொண்டு உடனே நின்றார் பிறர் உண்மை நினைந்தனையோ** - (எதிர்த்து) இவனுக்குத் துணையெனக் கொண்டு நின்றவர் பிறர் எவரும் இல்லை என்பதனை எண்ணினாயோ?

கும்பகருணனுடன் வந்த பெரும் அரக்கர் படையை இலக்குவன் துணைவர் யாரும் இன்றி அழித்தான் என்க.

(84)

***7811. 'கொல்வானும் இவன்; கொடியோரை எலாம்
வெல்வானும் இவன்; அடல் விண்டு என
ஒல்வானும் இவன்; உடனே ஒரு நீ
செல்வாய்' என ஏவுதல் செய்தனனால்.***

கொடியோரை எலாம் - கொடிய அரக்கர்களை எல்லாம்; **கொல்வானும் இவன்** - கொல்லப் போகின்றவன் இந்த இலக்குவன்; **வெல்வானும் இவன்** - (அவ்வாறு கொன்று) வெற்றி பெறப் போகின்றவன் இந்த இலக்குவன்; **அடல் விண்டு என ஒல்வானும் இவன்** - வலிமை பொருந்திக் கொல்லும் தன்மை உள்ள திருமால் போல எதிர்த்துப் போர் செய்பவனும் இந்த இலக்குவன்; **உடனே ஒரு நீ செல்வாய் என** - எனவே விரைவாக ஒப்பற்ற நீ இவனுடனே செல்வாய் என்று; **ஏவுதல் செய்தனனால்** - இராமன் வீடணனை ஏவினான்.

அடல் - அழித்தல், கொடியோர் - வினையாலணையும் பெயர். ஆல் - அசை.

(85)

இலக்குவன் வீடணனுடன் போர்க்களம் புகுதல்

7812. அக் காலை இலக்குவன் ஆரியனை
முக் காலும் வலம் கொடு, மூதுணர்வின்
மிக்கான், அடல் வீடணன் மெய் தொடரப்
புக்கான், அவன் வந்து புகுந்த களம்.

அக்காலை - அப்பொழுது; **இலக்குவன் ஆரியனை முக்காலும் வலம் கொடு** - இலக்குவன் இராமபிரானை மும்முறை வலம் வந்து; **மூதுணர்வின் மிக்கான் அடல் வீடணன்** - அற உணர்வு மிக்கவன் ஆகிய வலிய வீடணன்; **மெய் தொடர** - தன்னைத் தொடர்ந்து வர; **புக்கான் அவன் வந்து புகுந்த களம்** - அந்த அதிகாயன் வந்து புகுந்த போர்க் களத்துக்குட் புகுந்தான்.

மும்முறை வலம் வருதல் - மனோ வாக்குக் காயங்களில் தண்டம் சமர்ப்பித்தல். முதல் இரண்டு அடிகளுக்குப் "பெருமாளுக்குத் தாம் சேஷமாயிருப்பதையும், பெருமான் நியமனமே தமக்கு உத்தாரக மென்பதையும், தம்முடைய பாரதந்திரிய சொரூபத்தையும் பிரகாசப்படுத்தப் பெரிய பெருமாளாகிய தமது ஆசிரியரை வாசிக காயிக மாநஸிகமாகிய மூன்று கரணங்களாலும் தண்டஞ் சமர்ப்பித்தார் இளைய பெருமாள் என்று முன்னிரண்டு அடிகட்குக் கருத்து அளிப்பர் என்பர், வை.மு.கோ.

(86)

இரு பக்கத்துச் சேனைகளும் நெருங்கிப் பொருதல்

7813. சேனைக் கடல் சென்றது, தென் கடல்மேல்
ஏனைக் கடல் வந்தது எழுந்தது எனா;
ஆனைக் கடல், தேர், பரி, ஆள், மிடையும்
தானைக் கடலோடு தலைப்படலும்.

தென் கடல் மேல் ஏனைக் கடல் வந்தது எழுந்தது எனா - தென் கடலின் மீது பிற கடல்கள் வந்து போருக்கு எழுந்தது என்று கூறும்படி; **ஆனைக் கடல், தேர் பரி ஆள் மிடையும் தானைக் கடலோடு** - யானைக் கடலும் தேரும் குதிரையும்

காலாட்படையும் கலந்த அரக்கரின் சேனைக் கடலோடு; **சென்றது சேனைக் கடல் தலைப்படலும்** - இலக்குவன் உடன் சென்ற (வானர) சேனைக் கடல் போரைத் தொடங்குதலும் அடுத்த பாட்டில் பொருள் முடியும்.

இரு படைகளும் போர் தொடங்கின. தேர் பரி ஆள் - உம்மைத் தொகை. சேனைக்கடல், ஆனைக்கடல், தானைக் கடல் - உருவகங்கள்.

(87)

கலி விருத்தம் (வேறு)

7814. பசும் படு குருதியின் பண்டு சேறுபட்டு,
அசும்பு உற உருகிய, உலகம் ஆர்த்து எழ,
குசும்பையின் நறு மலர்ச் சுண்ணக் குப்பையின்
விசும்பையும் கடந்தது, விரிந்த தூளியே.

பண்டு - முன்பு; **பசும்படு குருதியின்** - பச்சை இரத்தத்தின்; **அசும்பு உற சேறுபட்டு** - நீர்க்கசிவு பொருந்தியதனால் சேறு ஆகி; **உருகிய உலகம்** - குழைந்த போர்க்களம்; **ஆர்த்து எழ** - ஆரவாரத்துடன் (சேனைகள் போரிட) எழுந்ததனால்; **விரிந்த தூளியே** - பரவி எழுந்த தூசி; **குசும்பையின் நறுமலர்ச்** - செந்துருக்கம் என்னும் மணம் மிக்க மலரின்; **சுண்ணக் குப்பையின்** - மகரந்தப் பொடிகளின் தொகுதி போல; **விசும்பையும் கடந்தது** - ஆகாயத்தையும் கடந்த போயது.

பசும் படு குருதி - பச்சை இரத்தம். அசும்பு அற - நீர்க்கசிவு பொருந்தியதனால், உருகிய - குழைந்த, குசும்பை - செந்துருக்கு, சுண்ணக் குப்பை - மகரந்தப் பொடிகளின் தொகுதி. உலகம் - இடவாகு பெயர்.

(88)

7815. தாம் இடித்து எழும் பணை முழக்கும், சங்கு இனம்
ஆம் இடிக் குமுறலும், ஆர்ப்பின் ஓதையும்,
ஏமுடைக் கொடுஞ் சிலை இடிப்பும், அஞ்சி, தம்
வாய் மடித்து ஒடுங்கின-மகர வேலையே.*

தாம் இடித்து எழும் பணை முழக்கும் - தாம் அடிக்கப் படுவதால் எழுந்த போர் முரசின் ஒலியும்; **சங்கு இனம் ஆம் இடிக் குமுறலும்** - சங்குகளின் தொகுதிகளில் இருந்து தோன்றுகின்ற இடிபோன்ற குமுறலும்; **ஆர்ப்பின் ஓதையும்** - (வீரர்கள்) ஆர்த்தலால் தோன்றிய ஓசையும் **ஏமுடைக் கொடுஞ் சிலை இடிப்பும்** - பாதுகாவல் உடைய கொடிய வில்லின் (நாணைத் தெறித்தலால்) உண்டான ஓசையும்; **அஞ்சி** - (ஆகிய பேரொலிகளுக்கு) அஞ்சி; **மகர வேலையே தம் வாய் மடித்து ஒடுங்கின** - மகர மீன்களைக் கொண்டுள்ள கடல் தம் வாயை மடித்துக் கொண்டு ஒடுங்கின.

பிற ஓசைகளுக்குக் கடலின் ஒலி குறைந்து விட்டதை கடல் அவ்வோசைகளைக் கேட்டு அஞ்சி வாய் மூடி ஒடுங்கியது எனக் கற்பனை செய்கிறார் கம்பர். ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

(89)

7816. உலைதொறும் குருதி நீர் அருவி ஒத்து உக,
இலை துறு மரம் எனக் கொடிகள் இற்று உக,
மலைதொறும் பாய்ந்தென, மான யானையின்
தலைதொறும் பாய்ந்தன, குரங்கு தாவியே.

***உலைதொறும்** - (யானைகளுக்குப் பாகர்களாய் வந்த அரக்கர்கள்) அழியும் போதெல்லாம்; **குருதி நீர் அருவி ஒத்து உக** - (அவர்கள் உடம்பில் இருந்து வெளிப்பட்ட) இரத்தநீர் செந்நிற நீர் அருவியை ஒத்து வெளிப்பட; **இலைதுறு மரம் எனக் கொடிகள் இற்று உக** - இலைகள் நெருங்கிய (மலை மீதுள்ள) மரத்தில் இருந்து (இலைகள் விழுவது போல) கொடிகள் அற்று விழ; **குரங்கு தாவியே மலை தொறும் பாய்ந்தென** - குரங்குகள் தாவி மலை தோறும் பாய்ந்தாற் போல: **மானயானையின் தலைதொறும் பாய்ந்தன** - பெருமை மிக்க யானைகளின் தலைகள் மீது பாய்ந்தன.*

உலைதொறும் - அழியும் போது எல்லாம், இலை துறு மரம் - இலைகள் நெருங்கிய மரம்.

(90)

7817. கிட்டின கிளை நெடுங் கோட்ட, கீழ் உகு
மட்டின அருவியின் மதத்த, வானரம்
விட்டன நெடு வரை, வேழம் வேழத்தை
முட்டின ஒத்தன, முகத்தின் வீழ்வன.

***வானரம்** - குரங்குக் கூட்டங்கள்: கிட்டின கிளை நெடுங்கோட்ட - பொருந்திய மரக் கிளைகள் ஆகிய பெரிய கொம்புகளையும்: **கீழ் உகு மட்டின அருவியின் மதத்த** - கீழே சிந்துகின்ற தேனையுடையனவாகிய அருவியாகிய மதநீரையும்: **நெடுவரை விட்டன** - (உடையனவாகி) நீண்ட மலைகளை எறிந்தன: **முகத்தில் வீழ்வன** - அம் மலைகள் போர் முகத்தில் வீழ்வனவாயின; **வேழம் வேழத்தை முட்டின ஒத்தன** - (அக்காட்சி) யானை யானையொடு மோதியதை ஒத்து விளங்கின.*

கிட்டுதல் - பொருந்துதல் (அல்) நெருங்குதல். மட்டின - தேனை உடையான.

(91)

acharya.org

***7818. இடித்தன; உறுக்கின; இறுக்கி ஏய்ந்தன;
தடித்தன; எயிற்றினால் தலைகள் சந்து அறக்
கடித்தன;-கவிக் குலம், கால்கள் மேற்படத்
துடித்தன குருதியில், துரக ராசியே.***

கவிக்குலம் - குரங்குக் கூட்டங்கள்; **இடித்தன** - (அரக்கரின் குதிரைப் படையில் உள்ள குதிரைகளை) கைகளால் இடித்தன; **உறுக்கின** - சினந்து முறுக்கின; **இறுக்கி ஏய்ந்தன** - வலிமையுடன் பற்றின; **தடித்தன** - வெட்டின; **எயிற்றினால் தலைகள் சந்து அறக் கடித்தன** - பற்களினால் தலைகளின் சந்திகள் அறும்படியாகக் கடித்தன; **துரகராசியே** - (இவ்வாறு பலவகையிலும் துன்புறுத்தியதனால்) குதிரைக் கூட்டங்கள்; **குருதியில்** - இரத்த வெள்ளத்தில்; **கால்கள் மேற்படத் துடித்தன** - கால்களை மேலே தூக்கிய வண்ணம் துடித்தன.

துரகம் - குதிரை, ராசி - தொகுதி.

(92)

***7819. அடைந்தன கவிக் குலம் எற்ற, அற்றன,
குடைந்து எறி கால் பொர, பூட்கைக் குப்பைகள்;
இடைந்தன முகிற் குலம் இரிந்து சாய்ந்தென
உடைந்தன; குல மருப்பு உகுத்த, முத்தமே.***

கவிக்குலம் அடைந்தன எற்ற - வானரக் கூட்டங்கள் போர்க்களத்தை அடைந்தனவாய் மோத; **பூட்கைக் குப்பைகள் அற்றன** - (போர்க்ளத்துக்கு) குறிக்கோள் மிகுதியொடு வந்த யானைக் கூட்டங்கள் வலிமை அழிந்தன; **குடைந்து எறிகால் பொர** - பெருங்காற்று மோதுவதனால்; **முகிற்குலம் இடைந்தன இரிந்து சாய்ந்தன உடைந்தன** - மேகக் கூட்டங்கள் இடைந்து நிலை கெட்டுச் சாய்ந்தது போல் (அவை) அழிந்தன; **குல மருப்பு உகுத்த முத்தமே** - அவற்றின் தந்தங்கள் முத்துக்களைச் சிந்தின.

(93)

***7820. தோல் படத் துதைந்து எழு வயிரத் தூண் நிகர்
கால் பட, கை பட, கால பாசம்போல்
வால் பட, புரண்டனர் நிருதர்; மற்று அவர்
வேல் படப் புரண்டனர், கவியின் வீரரே.***

தோல் படத் துகைந்து எழு - யானைகள் அழியும்படி விரைவாக எழுந்த; **வயிரத் தூண் நிகர் கால்பட** - வயிரத் தூணைப் போன்ற (வானரர்களின்) கால்படுவதாலும்; **கைபட** - (வலிய) கை படுவதாலும்; **கால பாசம் போல் வால்பட** - இயமனது பாசம் போன்ற வால் படுவதாலும்; **நிருதர் புரண்டனர்** - அரக்கர்கள் பூமியில் புரண்டனர்; **மற்று அவர் வேல் படப்** - அந்த அரக்கர்களுடைய வேல் படைகள்

பட்டதனால்; **கவியின் வீரரே புரண்டனர்** - வானர வீரர்கள் (அடிபட்டுப்) (பூமியில் விழுந்து) புரண்டனர்.

தோல் - யானை, பாசம் - கயிறு. மற்று - அசை. ஏகாரம் ஈற்றசை.

(94)

7821. மரவமும், சிலையொடு மலையும், வாள் எயிற்று
அரவமும், கரிகளும், பரியும், அல்லவும்,
விரவின கவிக் குலம் வீச, விம்மலால்,
உர வரும் கான் எனப் பொலிந்தது, உம்பரே.

விரவின கவிக்குலம் - கலந்து தொக்க குரங்குக் கூட்டங்கள்; மரவமும் - மரங்களையும்; **சிலையொடு மலையும்** - கற்களோடு மலைகளையும்; **வாள் எயிற்று அரவமும்** - கூர்மையான பற்களை உடைய பாம்புகளையும்; **கரிகளும்** - யானைகளையும்; **பரியும்** - குதிரைகளையும்; **அல்லவும்** - இவைகளல்லாத பிறவற்றையும்; **விம்மலால் வீச** - மிகுதியாக வீசி எறிய; **உம்பரே** - மேலிடமாகிய ஆகாயமானது; **உரவரும் கான் எனப் பொலிந்தது** - வலிமை மிக்க காடு போல் விளங்கியது.

சிலை - கல், விரவின - கலந்து தொக்க விம்மல் - மிகுதி. உம்பர் - ஆகாயம். உவமை அணி.

(95)

7822. தட வரை, கவிக் குலத் தலைவர், தாங்கின.
அடல் வலி நிருதர்தம் அனிக ராசிமேல்
விட விட, விசும்பிடை மிடைந்து வீழ்வன
படர் கடல் இன மழை படிவ போன்றவே.

கவிக்குலத் தலைவர் தாங்கின - குரங்குக் கூட்டத் தலைவர் தாங்கியனவாகிய; **தடவரை** - பெரிய மலைகளை; **அடல் வலி நிருதர்** - கொல்லும் வலிமை உடைய அரக்கர்; **தம் அனிக ராசிமேல்** - தம்முடைய சேனைத் தொகுதியின் மீது; **விடவிட** - விடுந்தோறும் விடுந்தோறும்; **விசும்பிடை மிடைந்து வீழ்வன** - (அவை) ஆகாயத்தில் நெருங்கிக் கடலில் வீழ்வனவாகி; **படர் கடல் இனமழை படிவ போன்றவே** - பரந்த கடலில் தொகுதியாக மேகக் கூட்டங்கள் படிந்திருப்பன போன்றன.

மழை - மேகம். தடவரை - உரிச் சொல் தொடர், தாங்கின - முற்றெச்சம்.

(96)

7823. இழுக்கினர் அடிகளின், இங்கும் அங்குமா,
மழுக்களும், அயில்களும், வாளும், தோள்களும்
முழுக்கினர், உழக்கினர் மூரி யாக்கையை
ஒழுக்கினர் நிருதரை, உதிர ஆற்றினே.

அங்கும் இங்குமா - அங்கும் இங்கும் (ஓடி); **அடிகளின் இழுக்கினர் நிருதரை** - கால் வழுக்கியவர்களான அரக்கர்களை; **உதிர ஆற்றினே** - குருதி ஆற்றில்; **மழுக்களும் அயில்களும், வாளும், தோள்களும் முழுக்கினர்** - (அவர்களுடைய மழுப்படைகளும் வேல்களும், வாளும்; (அவற்றைத் தாங்கிய) **தோள்களும்** (எனும் இவற்றை) முழுகுமாறு செய்தனர்; **மூரி யாக்கையை உழக்கினர்** - (அவர்களுடைய) வலிய உடம்பைக் கலக்கியவர்களாகி; **ஒழுக்கினர்** - (குருதியாற்றில்) செலுத்தினர்.

இழுக்குதல் - வழுக்குதல். முழுக்கினர் - மூழ்கச் செய்தனர். ஒழுக்கினர் - செலுத்தினர்.

(97)

7824. மிடலுடைக் கவிக் குலம், குருதி வெள்ள நீர்
இடை இடை நீந்தின, இயைந்த யானையின்
திடரிடைச் சென்று, அவை ஒழுக்கச் சேர்ந்தன,
கடலிடைப் புக்கன, கரையும் காண்கில.

மிடலுடைக் கவிக்குலம் - வலிமை உள்ள குரங்குக் கூட்டங்கள்; **குருதி வெள்ள நீர்** - குருதி நீர் வெள்ளத்தில்; **இடை இடை நீந்தின** - இடை இடையே நீந்தி; **இயைந்த யானையின் திடரிடைச் சென்று** - (அங்கு விழுந்துள்ள) யானைகளின் உடம்பாகிய மேட்டில் சென்று; (ஏறித் தப்ப முயன்று முடியாமல்) அவை **ஒழுக்கச் சேர்ந்தன** - அவை வெள்ளத்தில் சேர்ந்தனவாகிக்; **கடலிடைப் புக்கன** - கடலுக்குள் புகுந்தன; **கரையும் காண்கில** - கரை காண மாட்டாதவை ஆயின.

மிடல் - வலிமை. திடர் - மேடு, ஒழுக்கம் - குருதி நீர் வெள்ள ஒழுங்கு, நீந்தின, சேர்ந்தன - முற்றெச்சங்கள்.

(98)

7825. கால் பிடித்து ஈர்த்து இழி குருதிக் கண்ண, கண்
சேல் பிடித்து எழு திரை ஆற்றில், திண் நெடுங்
கோல் பிடித்து ஒழுகுறு குருடர் கூட்டம்போல்,
வால் பிடித்து ஒழுகின-கவியின் மாலையே.* **கவியின் மாலையே** - குரங்குக் கூட்டத் தொகுதி; **கால் பிடித்து ஈர்த்து இழி குருதிக் கண்ண** - காலைப்பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு ஓடுகிற குருதி (வெள்ளத்தின் இடையில்) உள்ளனவாகி; **கண் சேல் பிடித்து எழுதிரை ஆற்றில்** - கண்ணை ஒத்த சேல் மீன்களை இழுந்துக் கொண்டு எழுகிற அலைகளை உடைய ஆற்றில்; **திண் நெடுங் கோல் பிடித்து** -

வலிய நீண்ட கோலைப் பிடித்துக் கொண்டு; **ஒழுகுறு குருடர் கூட்டம் போல் வால் பிடித்து ஒழுகின** - செல்லுகின்ற குருடர்களின் கூட்டத்தைப் போல ஒன்றன் வாலை ஒன்று பிடித்துக் கொண்டு சென்றன.

(99)

7826. பாய்ந்தது நிருதர்தம் பரவை; பல் முறை
காய்ந்தது, கடும் படை கலக்கி; கைதொறும்
தேய்ந்தது, சிதைந்தது, சிந்திச் சேண் உறச்
சாய்ந்தது-தகைப் பெருங் கவியின் தானையே.

நிருதர் தம் பரவை - அரக்கவீரர்கள் தம் படைக்கடல்; **பல்முறை பாய்ந்தது** - (குரங்குப் படைகளின் மீது) பலமுறை பாய்ந்து; **கடும் படை கலக்கிக் காய்ந்தது** - அக்கொடிய குரங்குப் படையைக் கலக்கிச் சினந்தது; **தகைப் பெருங் கவியின் தானையே** - (அவ்வளவில்) தகுதியுள்ள அப்பெரிய குரங்குப்படை; **கைதொறும் தேய்ந்து சிந்திச் சிதைந்தது** - அணி தோறும் (வலிமை) கெட்டுச் சிதறியது; **சேண் உறச் சாய்ந்தது** - நீண்ட தூரம் (வலிகெட்டு) ஓடியது.

(100)

இலக்குவன் வானரரைத் தேற்றிப் போரிடல்

7827. அத் துணை, இலக்குவன், 'அஞ்சல், அஞ்சல்!' என்று,
எத் துணை மொழிகளும் இயம்பி, ஏற்றினன்,
கைத்துணை வில்லினை, காலன் வாழ்வினை,
மொய்த்து எழு நாண் ஒலி முழங்கத் தாக்கினான்.

அத்துணை - அந்த நேரத்தில்; **இலக்குவன் அஞ்சல் அஞ்சல் என்று** - இலக்குவன் அஞ்சாதீர் அஞ்சாதீர் என்று,; **எத்துணை மொழிகளும் இயம்பி** - பல (தேறுதல்) சொற்களைச் சொல்லித்; **கைத்துணை வில்லினை** - தன் கைக்குத் துணையாக உள்ள வில்லாகிய; **காலன் வாழ்வினை** - இயமன் வாழ்வு பெறுதற்குத் துணையாய் உள்ளதை; **ஏற்றினன்** - நாண் ஏற்றி; **மொய்த்து எழு நாண் ஒலி முழங்கத் தாக்கினான்** - நெருங்கி எழும் நாண்களின் ஒலி முழங்குமாறு தெறித்தான்.

(101)

7828. நூல் மறைந்து ஒளிப்பினும், நுவன்ற பூதங்கள்
மேல் மறைந்து ஒளிப்பினும், விரிஞ்சன் வீயினும்,
கால் மறைந்து ஒளிப்பு இலாக் கடையின், கண் அகல்
நான்மறை ஆர்ப்பென நடந்தது, அவ் ஒலி.

நூல் மறைந்து ஒளிப்பினும் - சாத்திர நூல்கள் எல்லாம் மறைந்து போய் ஒளிந்து கொண்டாலும்; **நுவன்ற பூதங்கள் மேல் மறைந்து ஒளிப்பினும்** - (விவரித்துச்) சொல்லப்படுகிற ஐம்பெரும் பூதங்களும் (தமது) முதற்காரணமாகிய மூலப்பிரகிருதியில் இலயித்துப் புலனாகாது இருப்பினும்; **விரிஞ்சன் வீயினும்** - (படைப்புத் தொழில் செய்யும்) பிரமதேவன் அழிந்திட்டாலும்; **கால் மறைந்து ஒளிப்பு இலாக் கடையின்** - கால தத்துவம் (மட்டும்) மறைந்து ஒடுங்காது உள்ள ஊழி முடிவில்; **கண்ணகல் நான்மறை ஆர்ப்பென நடந்தது அவ்ஒலி** - இடமகன்ற நான்மறைகளின் ஆரவாரம் போல் (இலக்குவன் வில்நாண்) ஒலி தோன்றி விளங்கியது.

யுகமுடிவுக் காலத்தில் கால தத்துவம் மட்டும் ஒடுங்காது நிற்க, பஞ்ச பூதங்களும் மூலப்பிரகிருதியில் இலயித்து நிற்கும் என்றும், அந்தப் பிரகிருதி பரம் பொருளுக்குத் திருமேனியாய் அமையும் என்றும், அப்போது வேதங்கள் பரம் பொருளைப் பேரொலியுடன் துதித்து நிற்கும் என்றும் கூறியவாறு. இலக்குவன் எழுப்பிய வில் நாண் ஒலியால் அரக்கர் ஆரவாரமும், வீரமும் இல்லாமல் போய், அந்நாணின் ஒலியே எங்கும் வியாபித்திருந்ததை இவ்வாறு கூறினார். விரிஞ்சன் - பிரமன், கால் காலதத்துவம்; கடைக்குறை. நுவன்ற - பெயரெச்சம்.

(102)

7829. துரந்தன சுடு சரம்; துரந்த, தோன்றல
கரந்தன, நிருதர்தம் கரை இல் யாக்கையின்;
நிரந்தன நெடும் பிணம், விசும்பின் நெஞ்சு உற;
பரந்தன குருதி, அப் பள்ள வெள்ளத்தின்.

சுடு சரம் துரந்தன - (இலக்குவனால்) கொடிய அம்புகள் செலுத்தப்பட்டன; **துரந்த** - (அவ்வாறு) செலுத்தப்பட்டன் வாகிய (அம்புகள்); **நிருதர் தம் கரைஇல் யாக்கையின்** - அரக்கர்களுடைய எண்ணற்ற உடம்புகளில்; **தோன்றல கரந்தன** - வெளிப்பட்டுத் தெரியாமல் மறைந்தன; **விசும்பின் நெஞ்சு உற நெடும் பிணம் நிரந்தன-** (அதனால்) ஆகாயத்தின் நடுவிடத்தில் பொருந்துமாறு பிணக்குவியல் வரிசைகள் அமைந்தன; **குருதி** - (அவ்வரக்கர் உடல்களில் இருந்து) வெளிப்பட்ட குருதி; **அப்பள்ள வெள்ளத்தின் பரந்தன** - அந்தப் பள்ளமாகிய கடல் நீரோடு கலந்து பரந்தன.

(103)

7830. யானையின் கரம் துரந்த, இரத வீரர்தம்
வான் உயிர் முடித் தலை தடிந்து, வாசியின்
கால் நிரை அறுத்து, வெங் கறைக்கண் மொய்ம்பரை
ஊனுடை உடல் பிளந்து, ஓடும்-அம்புகள்;

அம்புகள் - (இலக்குவன் எய்த) அம்புகள்; **யானையின் கரம் துரந்த** - யானைகளின் துதிக்கைகளை அறுத்தம்; **இரத வீரர் தம் வான் உயர் முடித்தலை தடிந்து** - தேர் வீரர்களின் மிக உயர்ந்த முடியொடு கூடிய தலைகளை வெட்டியும்;

வாசியின் கால் நிரை அறுத்து - குதிரைகளின் கால் வரிசைகளை அறுத்தும்; **வெங்கறைக் கண் மொய்ம்பரை** - கொடிய குருதிக் கண்கொண்ட வலிய அரக்கரின்; **ஊனுடை உடல் பிளந்து ஓடும்** - தசையைக் கொண்ட உடல்களைப் பிளந்து ஓடின.

இலக்குவன் எய்த அம்புகள் நால்வகைப் படைகளையும் அழித்தமை கூறினார். வாசி - குதிரை, கறைக்கண் - குருதிக்கண், முடித்தலை - மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகை.

(104)

7831. வில் இடை அறுத்த, வேல் துணித்து, வீரர்தம்
எல்லிடு கவசமும் மார்பும் ஈர்ந்து, எறி
கல் இடை அறுத்து, மாக் கடிந்து, தேர் அழீஇ,
கொல் இயல் யானையைக் கொல்லும், கூற்றினே.

(இதற்கு மேல் இலக்குவனுடைய அம்புகள்) **வில் இடை அறுத்து** (வீரர்களின் கைகளில் உள்ள) விற்களை இடையே அறுத்து, **வேல் துணித்து** - வேல்களைத் துண்டு படச் செய்தும்; **வீரர் தம் எல்லிடு கவசமும் மார்பும் ஈர்ந்து** - அந்த வீரர்கள் அணிந்திருந்த ஒளி விடுகிற கவசங்களையும் அவர்களது மார்புகளையும் பிளந்தும்; **எறிகல் இடை அறுத்து** - எறியப்பட்ட மலைகளை இடையில் அழித்தும்; **மாக் கடிந்து** - குதிரைகளைக் கொன்றும்; **தேர் அழீ இ** - தேர்களை அழித்தும்; **கொல் இயல் யானையைக் கூற்றினே கொல்லும்** - கொல்லும் தன்மை உள்ள யானைகளைக் கூற்றுவனைப் போலக் கொல்லுவன ஆயின.

இலக்குவன் எய்த அம்புகளால் ஏற்பட்ட தன்மை இப்பாடலில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. எல் - ஒளி.

(105)

இலக்குவன் அம்பினால் அழிந்துபட்ட படுகளத்தின் நிலை

7832. வெற்றி வெங் கரிகளின் வளைந்த வெண் மருப்பு,
அற்று எழு விசைகளின் உம்பர் அண்மின,
முற்று அரு முப் பகல் திங்கள் வெண் முளை
உற்றன விசும்பிடைப் பலவும் ஒத்தன.

வெற்றி வெங்கரிகளின் வளைந்த வெண் மருப்பு - வெற்றி பொருந்திய கொடிய யானைகளின் வளைந்த வெண்ணிறத் தந்தங்கள்; **அற்று எழு விசைகளின் உம்பர் அண்மின்** - (அம்பு பட்டு) அற்று எழுந்த வேகத்தால் வானத்தைச் சேர்ந்தனவாய்; **முற்று அரு முப்பகல் திங்கள் வெண்முளை** - முழுமையாதல் இல்லாத திருதியை

நாளில் தோன்றும் சந்திரனது வெள்ளிய பிறைகள்; **பலவும் விசும்பிடை உற்றன ஒத்தன** - பலவும் வானத்தில் தோன்றியதை ஒத்தன.

முப்பகல் - திருதியை. வளிர்பிறை மூன்றாம் நாள் மதி என்க.

(106)

7833. கண்டகர் நெடுந் தலை, கனலும் கண்ணன,-
துண்ட வெண் பிறைத் துணை கவ்வி, தூக்கிய
குண்டல மீன் குலம் தழுவி, கோள் மதி
மண்டலடம் விழுந்தன போன்ற மண்ணினே.

கனலும் கண்ணன கண்டகர் நெடுந்தலை - (இலக்குவனால் அறுத்து வீழ்த்தப்பட்ட) நெருப்பை வெளிக்காலும் கண்களை உடையனவாகிய கொடிய அரக்கர்களின் பெரிய தலைகள்; **துண்ட துணை வெண்பிறை கவ்வி** - துண்டுபட்ட இரண்டு வெண்பிறை மதியைக் கவ்விக்கொண்டு; **தூக்கிய குண்டல மீன்குலம் தழுவி** - (காதில்) தொங்குகிற குண்டலங்களாகிய விண்மீன் கூட்டங்களை உடன் சேர்த்துக் கொண்டு; **கோள் மதி மண்டலம் மண்ணினே விழுந்தன போன்றன** - கோள்களோடு கூடிய சிறப்புடைய மண்டலம் நிலத்தில் விழுந்தன போன்றன.

கனலும் கண் - செவ்வானம், வளைந்த பற்கள் - துண்டு பட்ட பிறை. காதில் உள்ள குண்டலம் - விண்மீன் கூட்டம்.

(107)

7834. கூர் மருப்பு இணையன, குறைந்த கையன,
கார் மதக் கன வரை கவிழ்ந்து வீழ்வன-
போர்முகக் குருதியின் புணரி புக்கன,
பார் எடுக்குறு நெடும் பன்றி போன்றன.

கூர் மருப்பு இணையன - கூரிய கொம்புகள் இரண்டு உடையவைாய்; **குறைந்த கையன** - குறைவு பட்ட துதிக்கையை உடையனவாய்; **கார்மதக் கனவரை கவிழ்ந்து வீழ்வன** - கரிய மதங்கொண்ட பெரிய மலை போன்ற யானைகள் கவிழ்ந்து வீழ்பவை; **போர்முகக் குருதியின் புணரி புக்கன** - போரில் பெருகிய குருதியாகிய கடலில் வீழ்ந்தனவாய்; **பார் எடுக்குறு நெடும் பன்றி போன்றன** - (அக்காட்சி) (ஊழிக்கடல் வெள்ளத்து முழுகிய) பூமியை மீள எடுக்கும் பெரு வராகத்தின் தன்மையை ஒத்தன.

மருப்பு - கொம்பு, வரை - மலை, நெடும் பன்றி - மகாவராகம். குருதியின் புணரி - உருவகம்.

(108)

7835. **புண் உற உயிர் உகும் புரவி பூட்டு அற,**
கண் அகன் தேர்க் குலம், மறிந்த காட்சிய-
எண் உறு பெரும் பதம் வினையின் எஞ்சிட
மண் உற, விண்ணின் வீழ் மானம் போன்றன.

புண் உற உயிர் உகும் புரவி பூட்டு அற - *(அம்புகள் பட்ட) புண் நிறைந்ததால் உயிரை விட்ட குதிரைகள் (தேர்களில்) பூட்டிய நிலையில் இருந்து நீங்க;* **கண்அகன் தேர்க்குலம் மறிந்த காட்சிய** - *இடம் அகன்ற தேர்க் கூட்டங்கள் தலைகீழாகக் கவிழ்ந்து விழுந்த காட்சியானது;* **எண் உறு பெரும் பதம் எஞ்சிட** - *மதிக்கத்தக்க பெரிய (துறக்கப்) பதவி தீர்ந்தொழிய;* **வினையின் விண்ணின் மண் உற வீழ் மானம் போன்றன** - *வினைப் பயனால் விண்ணினின்று மண்ணில் பொருந்துமாறு விழும் விமானங்களை ஒத்தன.*

(109)

7836. **அட, கருங் கவந்தம் நின்று ஆடுகின்றன-**
விடற்கு அரும் வினை அறச் சிந்தி, மெய் உயிர்
கடக்க அருந் துறக்கமே கலந்தவாம் என,
உடற் பொறை உவகையின் குனிப்ப ஒத்தன.

அட, கருங் கவந்தம் நின்று ஆடுகின்றன - *(இலக்குவன் எய்த அம்புகள்) அட்டதனால் கரிய நிறமுள்ள உடல் குறைகள் நின்றாடுகின்றன;* **விடற்கு அரும் வினை அறச் சிந்தி** - *விடுவதற்கு முடியாத இரு வினைகளை முழுமையாக ஒழித்து;* **மெய் உயிர் கடக்க அருந் துறக்கமே கலந்தவாம் என** - *உடம்பில் இருந்து உயிர் செல்லுவதற்கு அரிய துறக்கத்தைச் சேர்ந்து விட்டன் என்னுமாறு;* **உடற்பொறை உவகையின் குனிப்ப ஒத்தன** - *உடல் பொறைகள் மகிழ்ச்சியால் கூத்தாடுவதை ஒத்தன.*

(110)

7837. **'ஆடுவ கவந்தம் ஒன்று, ஆறு எண்ணாயிரம்**
வீடிய பொழுது' எனும் பனுவல் மெய்யதேல்,
கோடியின் மேல் உள, குனித்த; கொற்றவன்
பாடு இனி ஒருவரால் பகரற்பாலதோ?

ஆறு எண்ணாயிரம் வீடிய பொழுது - *பதினாலாயிரம் பேர் இறந்தபொழுது;* **ஒன்று கவந்தம் ஆடுவ எனும்** - *ஒரு கவந்தம் ஆடும் என்ற;* **பனுவல் மெய்யதேல்** - *நூல் கொள்கை உண்மையாக இருக்கும் ஆனால்;* **குனித்த கோடியின் மேல் உள** - *(அப்போரில்) ஆடிய (கவந்தங்கள்) கோடிக்கு மேல் உள்ளன (என்றால்);* **கொற்றவன் பாடு இனி ஒருவரால் பகரற் பாலதோ** - *வெற்றியுடைய இலக்குவனுடைய பெருமையை இனி ஒருவரால் சொல்ல முடியுமே.*

acharya.org

பாடு - பெருமை அறு எண்ணாயிரம் - நாற்பத்து எட்டாயிரம் எனவும் கூறுவர். ஆறு எண்ணாயிரம் - உம்மைத் தொகை, பண்புத் தொகை எனினும் இழுக்காது.

(111)

7838. ஆனையின் குருதியும், அரக்கர் சோரியும்,
ஏனை வெம் புரவியின் உதிரத்து ஈட்டமும்,
கானினும் மலையினும் பரந்த கால் புனல்
வான யாறு ஆம் எனக் கடல் மடுத்தவே.

ஆனையின் குருதியும் - *யானைகளின் இரத்தமும்;* *அரக்கர் சோரியும் - அரக்கர்களின் இரத்தமும்;* **ஏனை வெம் புரவியின் உதிரத்து ஈட்டமும்** - *மற்றும் உள்ள விரைந்து செல்லும் குதிரைகளின் இரத்தப் பெருக்கும்;* **கானினும் மலையினும் பரந்த கால் புனல்** - *காட்டிலும் மலையிலும் (மழை பெய்ததனால்) காலாக ஓடிவரும் நீர்;* **வான யாறு ஆம் எனக் கடல் மடுத்தவே** - *வானயாறு என்று சொல்லும்படி (ஓடிக்) கடலில் சேர்ந்தன.*

குருதி, சோரி, உதிரம் - ஒரு பொருட் பன்மொழிகள். பொருட்பின் வரு நிலையணி. நால்வகைப் படையுள் மூவகைப் படையின் அழிவு கூறினார்.

(112)

7839. தாக்கிய சரங்களின் தலைகள் நீங்கிய
ஆக்கைய, புரசையோடு அணைந்த தாளன,
மேக்கு உயர் அங்குசக் கைய, வெங் கரி
நூக்குவ, கணிப்பு இல-அரக்கர் நோன் பிணம்.

தாக்கிய சரங்களின் தலைகள் நீங்கிய ஆக்கைய - *(தங்களைத்) தாக்கிய (இலக்குவனது) அம்புகளால் தலைகள் நீங்கிய உடல்களை உடைய;* **அரக்கர் நோன் பிணம்** - *அரக்கர்களின் வலிமை உள்ள பிணங்கள்;* **புரசையோடு அணைந்த தாளன** - *யானையின் கழுத்தில் கட்டிய கயிற்றொடு சேர்ந்த கால்களை உடையனவாய்;* **மேக்கு உயர் அங்குசக்கைய** - *மேலே உயர்ந்த அங்குசத்தைக் கொண்ட கைகளை உடையனவாய்;* **வெங்கரி நூக்குவ கணிப்பு இல** - *கொடிய யானைகளைச் செலுத்தவன எண்ணில்லாதன.*

(113)

7840. கோளுடைக் கனண பட, புரவி கூத்தன,
தோளுடை நெடுந் தலை துமிந்தும், தீர்கில
ஆளுடைக் குறைத்தலை அதிர ஆடுவ-
வாளுடைத் தடக் கைய, வாசி மேலன.

கோளுடைக் கணைபட - *(இலக்குவனது) கொல்லும் தன்மை உள்ள அம்புகள் பட்டதனால்;* **தோளுடை நெடுந்தலை துமிந்தும்** - *தோளுக்கு மேல் உள்ள*

நெடிய தலைகள் வெட்டப்பட்டும்; **வாளுடைத் தடக்கைய** - வாளை ஏந்திய பெரிய கைகளை உடையனவான; **வாசி மேலன ஆளுடைக் குறைத்தலை** - குதிரைகளின் மேல் உள்ள வீரர்களின் தலையற்ற உடற்குறைகள்; **புரவி கூத்தன** - குதிரைகள் ஆடிய ஆட்டத்திற்கு ஏற்ப; **தீர்கில அதிர ஆடுவ** - நீங்காது அதிர்ந்து ஆடுவன ஆயின.

(114)

7841. வய்வன முனிவர் சொல் அனைய வாளிகள்
கொய்வன தலைகள் தோள்; குறைத்தலைக் குழாம்,
கய் வளை வரி சிலைக் கடுப்பின் கைவிடா
எய்வன எனைப் பல, இரத மேலன.

வய்வன முனிவர் சொல் அனைய வாளிகள் - (இலக்குவன் எய்த) சாபம் தரும் முனிவர்களின் சாபச் சொற்களைப் போன்று (தவறாது பயன் விளைக்கும்) அம்புகள்; **தலைகள் தோள் கொய்வன** - வீரர்களின் தலைகளையும் தோள்களையும் (அறுத்துக்) கொள்வனவாயின; **இரத மேலன குறைத்தலைக் குழாம்** - (அவ்வாறு பட்ட) இரதங்களின் மேல் இருந்த வீரர்களின் உடற்குறைத் தொகுதிகள்; **கய்வளை வரிசிலைக் கடுப்பின் கைவிடா** - கையினால் வளைக்கப்படுகின்ற கட்டமைந்த வில்லில் (முன் எய்த) வேகம் குறையாமல்; **எய்வன எனைப்பல** - எய்பவை மிகப் பலவாம்.

கடுப்பு - வேகம்.

(115)

7842. தாதையை, தம்முனை, தம்பியை, தனிக்
காதலை, பேரனை, மருகனை, களத்து
ஊதையின் ஒரு கணை உருவ, மாண்டனர்-
சீதை என்று ஒரு கொடுங் கூற்றம் தேடினார்.*

சீதை என்று ஒரு கொடுங் கூற்றம் தேடினார் -சீதை என்று பெயர் கொண்ட ஒரு கொடிய யமனைத் தேடியவர்களான (அரக்கர்கள்); **தாதையை தம்முனை, தம்பியை** - தந்தையையும், தமயனையும், தம்பியையும்; **தனிக்காதலை** - சிறந்த அன்புக்குரிய மகனையும்; **பேரனை மருகனை** - பேரனையும் மருமகனையும்; **களத்து** - போர்க்களத்து; **ஊதையின் ஒருகணை உருவ மாண்டனர்** - (இலக்குவனது) பெருங்காற்றுப் போன்ற ஒரு கணை ஊடுருவிச் செல்ல (இழந்து) தாமும் மாண்டனர்.

ஊதை - பெருங்காற்று. காதல் - அன்புக்குரிய மக்கள்.

(116)

acharya.org

7843. **தூண்டு அருங் கணை படத் துமிந்து, துள்ளிய
தீண்ட அரு நெடுந் தலை தழுவிச் சேர்ந்தன, பூண்டு எழு கரதலம் பொறுக்கலாதன
ஆண்டலை நிகர்த்தன, எருவை ஆடுவ.**

தூண்டு அருங்கணை பட - தூண்டுதல் இல்லாமல் மேலும் மேலும் பாயும் தன்மை உள்ள அம்புகள் பட்டதால்; ***துமிந்து துள்ளிய*** - வெட்டுண்டு துள்ளிய; ***தீண்ட அரு நெடுந்தலை*** - (கைகளால்) தீண்டுதற்கு அரிய (அரக்கரது) பெரிய தலைகளைத்; ***தழுவிச் சேர்ந்தன எருவை*** - நெருங்கிச் சேர்ந்தனவாகிய எருவைகள்; ***பூண்டு எழு கரதலம் பொறுக்கலாதன*** - தாம் மேல் (பறந்து) எழுவதற்குரிய கரங்களை (சிறகுகளைப்) பெற்றிராதவையான; ***ஆண்டலை நிகர்த்தன ஆடுவ*** - ஆண்டலை என்னும் பறவையை ஒத்து ஆடுவனவாயின.

ஆண்டலை - ஆண் மகனது தலை போன்று தலையுடைய ஒரு பறவை. எருவை - பருந்து, தலை வெளுத்து உடல் சிவந்துள்ள பருந்து வகை என்பாருமுளர். ஆண்டலைப் பறவை சிறகுகள் இல்லாதது என்பர்.

(117)

7844. **ஆயிர ஆயிர கோடியாய் வரும்
தீ உமிழ் நெடுங் கணை மனத்தின் செல்வன,
பாயவன, புகுவன; நிருதர் பல் உயிர்
ஓய்வன, நமன் தமர் கால்கள் ஓயவே.**

ஆயிர ஆயிர கோடியாய் வரும் - பல ஆயிரம் கோடியாய் வருகின்றனவான; ***தீ உமிழ் நெடுங்கணை*** - தீயைக் கக்குகின்ற நீண்ட அம்புகள்; ***மனத்தின் செல்வன பாய்வன*** - மனம் போல விரைந்து சென்று பாய்வனவாய்; ***புகுவன*** - (பகைவர் உடலில்) புக; ***நிருதர் பல் உயிர்*** - (அதனால்) அரக்கர்களின் பல உயிர்கள்; ***நமன் தமர் கால்கள் ஓயவே ஓய்வன*** - யமனுடைய உறவினர்களின் கால்கள் ஓயுமாறு ஒழிவனவாயின.

அம்புகளின் வேகத்திற்கு மனம் உவமை.

(118)

7845. **விளக்கு வான் கணைகளால் விளிந்து, மேருவைத்
துளக்குவார் உடற் பொறை துணிந்து, துள்ளுவார்;
இளக்குவார், அமரர் தம் சிரத்தை; ஏன்? முதுகு
உளுக்குவாள் நிலமகள், பிணத்தின் ஓங்கலால்.**

மேருவைத் துளக்குவார் - மேரு மலையையும் அசைக்கும் பேராற்றல் படைத்த அரக்கர்; ***விளக்கு வான் கணைகளால் விளிந்து*** - ஒளி விடுகிற சிறந்த

(இலக்குவனுடைய) அம்புகளால் இறந்து; **உடற் பொறை துணித்து துள்ளுவார்** - *உடல் ஆகிய பெருஞ்சுமை துண்டாகித் துடித்தனர்;* **அமரர் தம் சிரத்தை இளக்குவார்** - *(அப்பெருஞ் செயல் கண்டு) தேவர்கள் தங்கள் தலையை அசைப்பாராயினர்;* **ஏன்** - *அதற்கு மேலும் என்ன;* **பிணத்தின் ஓங்கலால் நிலமகள் முதுகு உளுக்குவாள்** - *பிணத்தின் மலை போன்ற குவியலின் பாரம் தாங்காது நில மடந்தை முதுகு நெளிந்தாள்.*

(119)

தாருகன் இலக்குவனுடன் பொருது இறத்தல்

7846. **தாருகன் என்று உளன் ஒருவன்-தான் நெடு**
மேருவின் பெருமையான், எரியின் வெம்மையான்,
போர் உவந்து, உழக்குவான், புகுந்து தாங்கினான்-
தேரினன், சிலையினன், உமிழும் தீயினன்.

தான் நெடு மேருவின் பெருமையான் - *தான் நெடிய மேருமலையின் பெருமையினையும்;* **எரியின் வெம்மையான்** - *நெருப்புப் போன்ற (சின) வெம்மையினையும் (உடைய);* **தாருகன் என்று உளன் ஒருவன்** - *தாருகன் என்று பெயருள்ள ஒப்பற்றவன்;* **போர் உவந்து உழக்குவான் புகுந்து** - *போரை மகிழ்ந்து செய்வான் புகுந்து;* **தேரினன், சிலையினன்** - *தேரின் மீது (ஏறியவனாயும்) (கையில்) வில்லையேந்தியவனாயும்;* **உமிழும் தீயினான்** - *(கண்களில்) நெருப்புப் பொறி சிந்துபவனாயும்;* **தாங்கினன்** - *(இலக்குவனை எதிர்த்து நின்று) தாக்கினான்.*

(120)

7847. **துரந்தனன் நெடுஞ் சரம், நெருப்பின் தோற்றத்த;**
பரந்தன, விசும்பிடை ஒடுங்க; பண்டுடை
வரம்தனின் வளர்வன அவற்றை, வள்ளலும்,
கரந்தனன் கணைகளால், முனிவு காந்துவான்.

பண்டுடை வரந்தனின் வளர்வன - *தான் முன்னே பெற்றுள்ள வர பலத்தால் மிகுந்து வளர்வனவாகிய;* **நெருப்பனின் தோற்றத்த நெடுஞ்சரம் துரந்தனன்** - *நெருப்புப் போன்ற வெப்பத் தோற்றத்தினை உடைய நெடிய அம்பைகளைத் (தாருகன்) செலுத்தினன்;* **விசும்பிடை ஒடுங்க பரந்தன** - *(அவ்வம்புகள்) ஆகாயத்தின் இடமும் குறையும் படி எங்கும் பரந்தன;* **வள்ளலும் அவற்றை** - *இலக்குவனும் அந்த அம்புகளை;* **முனிவு காந்துவான் கணைகளால் கரந்தனன்** - *சினத்தால் கொதித்தவனாய் (தன்) அம்புகளால் மறையுமாறு செய்தான்.*

(121)

7848. அண்ணல் தன் வடிக் கணை துணிப்ப, அற்று அவன்
கண் அகல் நெடுந் தலை, விசையின் கார் என,
விண்ணிடை ஆர்த்தது, விரைவில் மெய் உயிர்
உண்ணிய வந்த வெங் கூற்றும் உட்கவே.

அண்ணல் தன் வடிக்கணை துணிப்ப - பெருமை மிக்க இலக்குவனது கூர்மையான அம்புகள் அறுக்க; ***அவன் கண் அகல் நெடுந்தலை அற்று*** - (அந்தத் தாருகனுடைய) இடமகன்ற நீண்ட பெரிய தலை அறுபட்டு; ***விரைவில் மெய் உயிர் உண்ணிய வந்த வெங்கூற்றும் உட்கவே*** - விரைவாக உடம்பில் இருந்து உயிரைப் (பிரித்து) உண்ண வந்த வலிய யமனும் அஞ்சும்படி; ***விசையின் விண்ணிடை கார் என ஆர்த்தது*** - வேகமாக ஆகாயத்தில் எழுந்து மேகம் போல் பேரொலி செய்தது.

(122)

இலக்குவன் காலன் முதலிய ஐவரைக் கொல்லுதல்

7849. காலனும், குலிசனும், காலசங்கனும்,
மாலியும், மருத்தனும் மருவும் ஐவரும்
சூலமம் கணிச்சியும் கடிது சுற்றினார்;
பாலமும், பாசமும், அயிலும் பற்றுவார்.

சூலமும் - சூலாயுதப் படையும்; ***கணிச்சியும்*** - மழுப்படையும்; ***பாலமும்*** - பிண்டி பாலம் எனும் படையும்; ***பாசமும்*** - கயிற்றினால் ஆன படையும்; ***அயிலும்*** - வேற்படையும்; ***பற்றுவார்*** - கையில் ஏந்தியவராய்; ***காலனும் குலிசனும் கால சங்கனும், மாலியும் மருந்தனும் மருவும் ஐவரும்*** - காலன், குலிசன், கால சங்கன், மாலி, மருத்தன் என்று பெயர் பொருந்திய ஐவரும்; ***கடிது சுற்றினார்*** - விரைவாக வந்து (இலக்குவனைச்) சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

பாடலில் ஐந்து வீரர்களும் ஐவகைப் படைகளும் கூறப்பட்டுள்ளதால், ஒவ்வொருவரும் முறையே ஒவ்வொரு படைக்கலங்களைக் கையில் கொண்டிருந்தனர் என்றோ ஐவரும் ஐவகைப் படைக்கலங்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்றோ பொருள் கூறலாம்.

(123)

7850. அன்னவர் எய்தன எறிந்த ஆயிரம்
துன்ன அரும் படைக்கலம் துணித்து, தூவினன்,
நல் நெடுந் தலைகளைத் துணித்து; நால் வகைப்
பல் நெடுந் தானையைப் பாற நூறினான்.

அன்னவர் எய்தன எறிந்த ஆயிரம் - *அவர்கள் எய்தனவும் எறிந்தனவும் ஆன ஆயிரக்கணக்கான;* ***துன்ன அரும் படைக்கலம்*** - *நெருங்குதற்கு அருமையான படைக் கலங்களை;* ***தூவினன் துணிந்து*** - *(இலக்குவன் அம்புகளைத்) தூவித் துணித்து;* ***நல் நெடுந்தலைகளைத் துணித்து*** - *(அந்த ஐவருடைய) வலிமையான நெடிய தலைகளைத் துண்டித்து;* ***நால்வகைப் பல் நெடுந் தானையைப் பாற நூறினான்*** - *பலவாக அமைந்த நான்கு வகையாக அமைந்த பெருஞ்சேனையைச் சிதறச் செய்தான்.*

(124)

இலக்குவன் அதிகாயன் படை போர் செய்தல்

7851. ஆண்டு அதிகாயன்தன் சேனை ஆடவர்
ஈண்டின மதகிரி ஏழ்-எண்ணாயிரம்
தூண்டினர், மருங்கு உறச் சுற்றினார், தொகை
வேண்டிய படைக்கலம் மழையின் வீசுவார்.

ஆண்டு அதிகாயன் தன் சேனை ஆடவர் - *அப்போது அதிகாயனுடைய படை வீரர்கள்;* ***ஈண்டின மதகிரி ஏழ் - எண்ணாயிரம் தூண்டினர்*** - *நெருங்கிய மதமலை போன்ற களிறுகள் ஐம்பத்தாறாயிரத்தைத் தூண்டி;* ***மருங்கு உறச் சுற்றினார்*** - *(இலக்குவனைப்) பக்கங்களில் பொருந்த வளைத்துக்கொண்டு;* ***தொகை வேண்டிய படைக்கலம் மழையின் வீசுவார்*** - *தொகையாக விரும்பிய படைக்கருவிகளை மழை போல (மிகுதியாக) வீசுவாராயினர்.*

ஏழ் - எண்ணாயிரம் - பண்புத் தொகை. இன் - உவம உருபு.

(125)

7852. போக்கு இலா வகை புறம் வளைத்துப் பொங்கினார்,
தாக்கினார் திசைதொறும், தடக் கை மால் வரை;
நூக்கினார் படைகளால் நுறுக்கினார்; குழம்பு
ஆக்கினார், கவிகள்தம் குழுவை; ஆர்ப்பினார்.

போக்கு இலா வகை புறம் வளைத்துப்பொங்கினார் *-(அரக்கர்கள்) (குரங்குப் படை வீரர்கள்) தப்பிப் போக முடியாதபடி பக்கங்களை எல்லாம் வளைத்துக் கொண்டு சினம் மிக்கவராய்;* ***திசை தொறும் தாக்கினார்*** - *(எல்லாத்) திசைகளிலும் தாக்கினார்கள்;* ***தடக்கை மால் வரை நூக்கினார்*** - *(அந்த வானரப் படைகளின் மீது) பெரிய கைகளை உடைய மயக்கம் கொண்ட மலை போன்ற யானைப் படையைச் செலுத்தினார்கள்;* ***கவிகள் தம் குழுவை படைகளால் நுறுக்கினார்*** - *(மேலும்) வானரக் குழுவைத் தங்கள் படைகளால் துண்டாக்கினார்;* ***குழம்பு ஆக்கினார் ஆர்ப்பினார்*** - *(அதற்கு மேல் அவற்றைக்) குழம்பாக்கி ஆரவாரம் செய்தனர்.*

acharya.org

பொங்கினார்- முற்றெச்சம், தடக்கை - உரிச்சொல் தொடர், மால் வரை - அடையடுத்த உவமையாகு பெயர்.

(126)

7853. எறிந்தன, எய்தன, எய்தி, ஒன்றொடு ஒன்று
அறைந்தன, அசனியின் விசையின் ஆசைகள்
நிறைந்தன, மழை என நெருக்கி நிற்றலால்,
மறைந்தன, உலகொடு திசையும் வானமும்.

எறிந்தன *- (வானரர்கள்) எறிந்தனவாகிய (மலைகளும்);* ***எய்தன*** *- (அரக்கர்கள்) எய்தனவாகிய பல்வகைப் படைக் கலங்களும்;* ***எய்தி ஒன்றோடு ஒன்று அறைந்தன*** *- நெருங்கி ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக் கொண்டன;* ***அசனியின் விசையின் ஆசைகள் நிறைந்தன*** *- (அதனால்) இடி போன்ற வேகமான முழக்கம் திசைகள் தோறும் நிறைந்தன;* ***மழை என நெருங்கி நிற்றலால்*** *- (அந்த எறிந்தனவும் எய்தனவும்) மேகக் கூட்டம் போல நெருங்கி (வானத்தில்) நிற்றலால்;* ***உலகொடு திசையும் வானமும் மறைந்தன*** *- உலகமும் திசைகளும் வானமும் மறைந்தன.*

அசனி - இடி, ஆசை - திசை, மழை - மேகம்.

(127)

7854. அப் படை அனைத்தையும் அறுத்து வீழ்த்து, அவர்
துப்புடைத் தடக் கைகள் துணித்து, சுற்றிய
முப் புடை மதமலைக் குலத்தை முட்டினான்-
எப் புடை மருங்கினும் எரியும் வாளியான்.

எப்புடை மருங்கினும் எரியும் வாளியான் *- எல்லாப் பக்கங்களிலும் எரிகின்ற அம்புகளைச் (செலுத்த வல்ல இலக்குவன்);* ***அப்படை அனைத்தையும் அறுத்து வீழ்த்து*** *- (அரக்கர் எறிந்த) அந்தப் படைக்கலங்கள் முழுவதையும் அறுத்து வீழ்த்தி;* ***அவர் துப்புடைத் தடக்கைகள் துணித்து*** *- அந்த அரக்க வீரர்களுடைய வலிமையுடைய நீண்ட கைகளைத் துண்டித்து;* ***சுற்றிய முப்புடை மதமலைக் குலத்தை முட்டினான்*** *- (தன்னைச்) சுற்றிய மூன்று மதங்களை உடைய மலை போன்ற யானைக் கூட்டத்தைத் தாக்கினான்.*

துப்பு - வலிமை, முப்புடை மதம் - கன்ன மதம், க போல மதம், பீஜ மதம் என்ற மும்மதங்கள்.

(128)

சந்தக் கலிவிருத்தம்

7855. குன்று அன மதகரி கொம்பொடு கரம் அற,
வன் தலை துமிதர, மஞ்சு என மறிவன
ஒன்று அல; ஒருபதும் ஒன்பதும்,-ஒரு கணை
சென்று அரிதர,-மழை சிந்துவ மதமலை.

ஒருகணை சென்று அரிதர - (இலக்குவன் உடைய) ஒரு கணை (விரைந்து) சென்று அறுப்பதனால்; **குன்று அன மதகரி** - மலையைப் போன்ற மதங்கொண்ட களிறுகள்; **ஒன்று அல ஒருபதும் ஒன்பதும்** - ஒன்று மட்டும் அல்லாது ஒருபதும் ஒன்பதுமாக; **கொம்பொடு கரம் அற** - கொம்புகளும் துதிக்கைகளும் அறுபட; **வன்தலை துமிதர** - வலிய தலைகள் துண்டிக்கப்பட; **மஞ்சு என மறிவன** - மேகம் போல் விழுந்து கிடப்பன; **மதமலை மழை சிந்துவ** - மதத்தை உடைய மலையை ஒத்த (அக்) களிறுகள் மழை போல மதநீரைச் சிந்துவன வாயின.

அன - இடக்குறை (உவமஉருபு) மதமலை - அடையடுத்த உவமையாகுபெயர். இப்பாடலில் குறில் எழுத்துக்கள் மிகுதியும் வருதலால் இது குறுஞ்சீர் வண்ணப் பாடலாகும்.

(129)

7856. ஒரு தொடை விடுவன உரும் உறழ் கணை பட,
இரு தொடை புரசையொடு இறுபவர், எறி படை
விருதுடை நிருதர்கள், மலை என விழுவர்கள்;
பொருது உடைவன, மத மழையன புகர் மலை.

ஒரு தொடை விடுவன உரும் உறழ் கணைபட -(இலக்குவன்) ஒரு தொடுப்பினில் விடுவனவாகிய இடியோடு மாறுபட்ட அம்புகள் படுவதனால்; **எறிபடை விருதுடை நிருதர்கள் மலை எனவிழுவர்கள்** - எறிகின்ற படைக்கலங்களையும், விருதுகளையுமுடைய அரக்கர்கள் மலை போன்று விழுந்து இறந்தனர்; **இரு தொடை புரசையோடு இறுபவர்** - (இலக்குவன்) இரு தொடுப்பினில் விட்ட அம்புகளால் யானையின் கழுத்திடு கயிற்றோடு (யானை வீரர்) துண்டிக்கப்பட்டனர்; **மத மழையன புகர் மலை பொருது உடைவன** - மதம் மழை போல் பொழிகின்ற புள்ளிகளை முகத்தில் கொண்ட யானைகள் பொருது உயிர் உடைந்தன.

(130)

7857. பருமமும், முதுகு இடு படிகையும், வலி படர்
மருமமும், அழிபட, நுழைவன வடி கணை,
உருமினும் வலியன, உருள்வன திசை திசை,
கரு மலை நிகர்வன;-கதமலை கனல்வன.

கதமலை கனல்வன - சீற்றத்தை மலை போல் கொண்டனவாகிய யானைகள்; **உருமினும் வலியன வடிகணை** - இடியைக் காட்டிலும் வலிமை உடைய கூர்மையான கணைகள்; **நுழைவன** - நுழையப் பெற்றவை ஆகி; **பருமமும்** -

யானையின் கழுத்தில் இடப்படும் கயிறும்; **முதுகு இடு படிகையும்** - முதுகில் இடப்படும் தவிசும் (அம்பாரி); **வலிபடர் மருமமும் அழிபட** - வலிமை பொருந்திய மருமத்தானமும் அழிந்து பட; **திசை திசை உருள்வன** - திக்குகளில் எல்லாம் உருண்டு,; **கருமலை நிகர்வன** - கருநிறம் உள்ள மலைகளை ஒத்தன.

பருமம் - யானையின் கழுத்தில் இடப்படும் கயிறு. (புரசையுமாம்). படிகை - யானையின் முதுகின் மீது இடப்படும் தவிசு; அம்பாரி. மருமம் - உயிர் நிலை.

(131)

7858. இறுவன கொடியவை, எரிவன இடை இடை
துறுவன சுடு கணை, துணிவன மதகரி;
அறுவன, அவை அவை கடவினர் தடி தலை;
வெறுமைகள் கெடுவன, விழி குழி கழுதுகள்.

எரிவன இடை இடை துறுவன சுடுகணை - (இலக்குவன் எய்த) எரியுந்தன்மை வாய்ந்தவையும், இடை இடையே (இலக்குகளைத்) தேடுகின்றவையுமாகிய சுடுகணைகள்; **கொடியவை இறுவன** - (யானை மீது உள்ள) கொடிகளைத் துண்டு படுத்தின; **மதகரி துணிவன** - (மேலும் அவை) மதங்கொண்ட யானைகளைத் துண்டுபடுத்தின; **அவை அவை கடவினர் தடிதலை அறுவன** - (அதற்கு மேல்) அவ்வவற்றைச் செலுத்திய பாகர்களின் தடித்த தலையை அறுத்தன; **விழி குழி கழுதுகள் வெறுமைகள் கெடுவன** - (அதனால்) குழிகள் பேய்களின் (உணவில்லாத) வெறுமை நிலை கெடுவனவாயின.

கழுது - பேய். துறுதல் - நெருங்கிச் செறிதல்.

(132)

7859. மிடலொடு விடு கணை மழையினும் மிகை உள
படலொடும், உரும் எறி பரு வரை நிலையன,
உடலொடும் உருள் கரி உதிரமது, உரு கெழு
கடலொடு பொருதது, கரியொடு கரி என.

மிடலொடு விடுகணை - (இலக்குவனால்) வலிமையோடு விடப்பட்ட அம்புகள்; **மழையினும் மிகை உள படலொடும்** - மழையைக் காட்டிலும் மிகுதியாக உள்ளவை படுதலினால்; **உரும் எறி பருவரை நிகர்வன** - இடியால் எறியுண்ட பெரிய மலையின் தன்மையை அடைந்தனவாய்; **உடலொடும் உருள் கரி** - உடல்களோடு கீழ் உருண்டு விழுகின்ற யானைகளின்; **உதிரமது கரியொடு கரியென** - குருதி யானையொடு யானை பொருவது போல்; **உரு கெழு கடலொடு பொருதது** - அச்சம் விளங்குகின்ற கடலோடு பொருவது போல் மிக்குப் பெருகியது.

மிடல் - வலிமை, விடுகணை - வினைத்தொகை. உருகெழு - நிறன் எனினுமாம்.

(133)

***7860. மேலவர் படுதலின், விடும் முறை இல, மிடல்
ஆலமும் அசனியும் அனையன, அடு கரி
மால் உறு களியன, மறுகின, மதம் மழை
போல்வன, தம தம எதிர் எதிர் பொருவன.***

மேலவர் படுதலின் - மேல் ஏறிச் செலுத்தும் (பாகர்கள்) பட்டமையால்; **விடும் முறை இல** - செலுத்தும் முறை இல்லாத; **மிடல் ஆலமும் அசனியும் அனையன அடுகரி** - வலிமை உள்ள ஆலகால நஞ்சையும், இடியையும் ஒத்தனவாகிய கொல்லும் தன்மை உள்ள யானைகள்; **மால் உறு களியன மறுகின** - மயக்கம் மிக்க மதக் களிப்பினை உடையனவாகிக் கலங்கி; மதம் மழை **போல்வன** - மதநீரை மழைபோல் (மிகுதியும்) சொரிந்து கொண்டு; **தம தம எதிர் எதிர் பொருவன** - தாம் தாம் எதிர் எதிர் நின்று போரிடலாயின.

மேலவர் - வினையாலணையும் பெயர், படுதல் - தொழிற் பெயர். தம தம - அடுக்குத் தொடர்.

(134)

***7861. கால் சில துணிவன; கரம் அறுவன; கதழ்
வால் சில துணிவன; வயிறுகள் வெளி பட,
நால் சில குடர் அன; நகழ்வன சில-வரு
தோல் சில, கணை பல சொரிவன மழை என.***

மழை என கணை பல சொரிவன - மழை போல் (இலக்குவன்) அம்புகள் பலவற்றைச் சொரிந்ததனால்; **வருதோல்** - போருக்கு வந்த யானைகளில்; **கால் துணிவன சில** - சிலகால் அறுபட்டவை; **கரம் அறுவன சில** - சில துதிக்கைகள் துணியுண்டவை; **கதழ் வால் துணிவன சில** - சில விரைவாக வீசும் வால் இழந்தவை; **வயிறுகள் வெளிபட நால்குடர் சில** - சில வயிறுகள் பிளந்ததனால் வெளித் தொங்குகின்ற குடலை உடையன; **நகழ்வனசில** - அழுந்தி வருந்தியவை சில.

தோல் சில எனவரும் சில என்பதை கரம் அறுவன என்ற தொடரோடு இயைத்துப் பொருள் காண்க. நகழ்வன - அழுந்தி வருந்தின, தோல் - யானை குடர் - கடைப்போலி.

(135)

***7862. முட்டின முட்டு அற, முரண் உறு திசை நிலை
எட்டினும் எட்ட அரு நிலையன எவை? அவன்
விட்டன விட்டன விடு கணை படுதொறும்***

பட்டன பட்டன, படர் பணை குவிவன.

முரண் உறு திசை நிலை முட்டு அற முட்டின - மாறுபாடு கொண்ட திசை நிலைகளில் தடுப்பு இன்றி முட்டியவைகளான (இலக்குவன் எய்த அம்புகள்); ***எட்டினும் எட்ட அரு நிலையன எவை*** - தாக்கும் தன்மை இன்றி எட்டுதற்கு முடியாத தன்மை உடைய (யானைகள்) எவை உள (ஒன்றும் இல்லை); ***அவன் விட்டன விட்டன விடுகணை படுதொறும்*** - அவ்விலக்குவன் பலமுறை செலுத்தியவை ஆன எய்யப்படும் அம்புகள் படுந்தொறும் படுந்தோறும்; ***பட்டன பட்டன*** - (எதிர்த்து வந்த) மதயானைகள் பல இறந்து ஒழிந்தன; படர் பணை குவிவன - அதனால் மிகுதியாகப் (போர்க்களத்தில்) தந்தங்கள் குவிந்தன.

(136)

7863. அறுபதின் முதல் இடை நால் ஒழி ஆயிரம்
இறுதிய மத கரி இறுதலும், எரி உமிழ்
தறுகணர், தகை அறு நிலையினர், சலம் உறு
கறுவினர், அவன் எதிர் கடவினர், கடல் என.

அறுபதின் முதல் - அறுபது என்ற எண்ணில் இருந்து; ***இடை நால் ஒழி ஆயிரம்*** - பின் நான்கு என்ற எண்ணைக் கழித்த ஆயிரம் (ஐம்பத்து ஆறாயிரம்); ***இறுதிய மதகரி இறுதலும்*** - என்ற கணக்குள்ள மதயானைகள் இறந்த உடனே; ***எரி உமிழ் தறுகணர்*** - நெருப்பை வெளிக்காலும் கண்களைக் கொண்ட அஞ்சாமை உடையவரும்; ***தகை அறு நிலையினர்*** - நற்பண்புகள் இல்லாத நிலையினரும்; ***சலம் உறு கறுவினர்*** - வஞ்சம் மிக்க சினங் கொண்டவரும் (ஆகிய அரக்கர்கள்); ***அவன் எதிர் கடல் என கடவினர்*** - அந்த (இலக்குவனுக்கு) எதிரே கடல் போல (யானைப் படையை) மீண்டும் செலுத்தினார்கள்.

(137)

7864. எல்லை இல் மத கரி, இரவினது இனம் நிகர்
செல்வன, முடிவு இல, தெறு தொழில் மறவனை,
வில்லியை, இனிது உற விடு கணை மழையினர்,
'கொல்லுதி' என, எதிர் கடவினர்-கொடியவர்.

கொடியவர் - கொடுமைத் தன்மை உள்ள அரக்கர்கள்; ***இனிது உற விடுகணை மழையினர்*** - எளிதாக விடும் அம்புகளை மழை போல் செலுத்தியவர்களாய்; ***முடிவு இல தெறு தொழில் மறவனை*** - முடிவு இல்லாமல் கொல்லும் தொழிலை மேற்கொண்டுள்ள வீரனும்; ***வில்லியை*** - வில்லாளியும் ஆன (இலக்குவனைக்); ***கொல்லுதி என*** - கொல்லுவாய் என்று; ***இரவினது இனம் நிகர் செல்வன*** - இரவின் கூட்டத்தைப் போல் செல்வனவான; ***எல்லை இல் மதகரி*** - எண்ணிக்கை எல்லை இல்லாத மதங் கொண்ட யானைகளை; ***எதிர் கடவினர்*** - எதிராகச் செலுத்தினார்கள்.

acharya.org

(138)

***7865. வந்தன மத கரி வளைதலின், மழை பொதி
செந் தனி ஒரு சுடர் என மறை திறலவன்,
இந்திரதனு என, எழு சிலை குனிவுழி,
தந்தியின் நெடு மழை சிதறின, தரையின.***

மதகரி ந்தன வளைதலின் - அந்த மதம் பொருந்திய யானைகள் வந்து வளைத்த அளவில்; ***மழை பொதி செந்தனி ஒரு சுடர் என மறை திறலவன்*** - மேகத்தால் மூடப்பட்ட சிவந்த கதிரவன் போன்று மறைக்கப்பட்ட வல்லமை உடையவன் ஆகிய வலிமை உள்ள இலக்குவன்; ***இந்திர தனு என எழுசிலை குனிவுழி*** - இந்திர வில் போல் (தன் அம்பு) எழுகின்ற வில்லினை வளைத்த அளவில்; ***தந்தியின் நெடுமழை தரையின சிந்தின*** - யானைகள் ஆகிய நீண்ட மேகங்கள் தரை இடத்துச் சிந்தின.

(139)

சந்தக் கலி விருத்தம் (வேறு)

***7866. மய்யல் தழை செவி முன் பொழி மழை பெற்றன, மலையின்
மெய் பெற்றன, கடல் ஒப்பன, வெயில் உக்கன விழியின்,-
மொய் பெற்று உயர் முதுகு இற்றன, முகம் உக்கன, முரண்
வெங்
கய் அற்றன; மதம் முற்றிய கணிதத்து இயல்,-கத மா.***

கதமா - கோபம் மிக்க யானைகள்; ***மய்யல் தழை செவிமுன் பொழி மழை பெற்றன*** - மத மயக்கம் உள்ள தழைத்த (பெரிய) தன் காதுகளின் மூலம் மதநீர் ஆகிய மழையைப் பொழிவனவும்; ***மலையின் மெய் பெற்றன*** - மலை போன்ற உடலைப் பெற்றனவும்; ***கடல் ஒப்பன*** - கடல் போல் (கருநிறம்) உள்ளனவும்; ***விழியின் வெயில் உக்கன*** - கண்களில் சினத்தை வெளியிடுவனவும் ஆகிய வலிமிகு யானைகள்; ***மொய் பெற்று உயிர் முதுகு இற்றன*** - வலிமை பெற்று உயர்ந்த முதுகு உடைந்தனவும்; ***முகம் உக்கன*** - முகம் அழிந்தனவும்; ***முரண் வெங்கய் அற்றன*** - மாறுபாடு கொண்ட கொடிய துதிக்கைகள் அற்றனவும் ஆய் இருந்தன எனினும் அவை; ***கணிதத்து இயல் மதம் முற்றிய*** - கணத்துக்குக் கணம் மாறுபடும் இயல்புள்ள மதக்களிப்பு மாத்திரம் முற்றி இருந்தன. மய்யல் - மத மயக்கம். கதமா - கறுவு கொண்ட விலங்கு. கறுவைத்துப் பழி வாங்கல் யானையின் குணங்களில் ஒன்று. எனவே தான் “யானை அறிந்தறிந்தும் பாகனையே கொல்லும்” என்று நாலடியார் குறிப்பிடுகிறது. கணிதத்தியல் - கணத்துக்குக் கணம் மாறும் இயல்பு.

(140)

***7867. உள் நின்று அலை கடல் நீர் உக, இறுதிக் கடை உறு கால்
எண்ணின்தலை நிமிர்கின்றன, இகல் வெங் கணை, இரணம்
பண்ணின் படர் தலையில் பட, மடிகின்றன பல ஆம்,
மண்ணின்தலை உருள்கின்றன-மழை ஒத்தன மதமா.***

உள் நின்று அலை கடல் நீர் உக - *தன் எல்லைக்குள் கட்டுப் பாட்டில் நின்று வீசுகின்ற அலைகளை உடைய கடல் நீர் பெருகி வருமாறு;* ***இறுதிக் கடை உறுகால்*** *- யுக முடிவுக் காலத்தில் வீசும் பெருங்காற்றைப் போல;* ***எண்ணின் தலை நிமிர்கின்ற இகல் வெங்கணை*** *- அளவுக்குரிய எல்லை கடந்து வருகின்றவையாகிய (இலக்குவனின்) வலிய கொடிய அம்புகள்;* ***இரணப் பண்ணின் படர் தலையில் பட*** *- பொன்னால் இயன்ற அலங்காரத்தை உடைய பரந்த மத்தகத்தில் படுதலால்;* ***மழை ஒத்தன மதமா-*** *மேகத்தை ஒத்த மதங் கொண்ட யானைகள்;* ***மண்ணின் தலை உருள்கின்றன*** *- மண்ணில் வெட்டுண்டு உருள்கின்ற காரணத்தால்;* ***மடிகின்றது பல ஆம்*** *- இறந்து போனவை பல ஆகும்.*

இரணப் பண்ணின் படர்தலை - பொன்னால் இயன்ற அலங்காரத்தை உடைய பரந்த மத்தகம்.

(141)

***7868. பிறை பற்றிய எனும் நெற்றிய, பிழை அற்றன பிறழ,
பறை அற்றம் இல் விசை பெற்றன, பரியக் கிரி, அமரர்க்கு,
இறை, அற்றைய முனிவில் படை எறியப் புடை எழு பொன்
சிறை அற்றன என, இற்றன-சினம் முற்றிய மதமா.***

பறை அற்றம் இல் விசை பெற்றன - பறவை (போல் பறத்தலை உடைய) குற்றம் இல்லாத வேகத்தை உடைய; பிழை அற்றன - குறி தவறுதல் இல்லாத; ***பிறை பற்றிய எனும் நெற்றிய பிறழ*** *- பிறை வடிவுடைய நெற்றியை உடையனவாகிய இலக்குவனது அம்புகள் பாய்தலால்;* ***அமரர்க்கு இறை*** *- தேவர்கட்குத் தலைவன் ஆகிய இந்திரன்;* ***அற்றைய முனிவில் படை எறிய*** *- அப்போது தோன்றிய சினத்தால் வச்சிரப்படையை வீச;* ***கிரி பரிய புடை எழு பொன் சிறை அற்றன என இற்றன*** *- மலைகள் அறுந்து பட இரு பக்கங்களிலும் உள்ள அழகிய சிறகுகள் வீழ்ந்தன போல உயிரொழிந்து கிடந்தன.*

பிழையற்றன - தவறுதல் இல்லாத. பிறை பற்றிய எனும் நெற்றிய - பிறைமுக அம்புகள் (அர்த்த சந்திர பாணங்கள்) பறை - பறத்தல், பறவை எனினும் ஆம். அற்றம் - சோர்வு, குற்றம் எனினுமாம் பரிய - அறுபட.

(142)

***7869. கதிர் ஒப்பன கணை பட்டுள, கதம் அற்றில, கதழ் கார்
அதிரத் தனி அதிர்கைக் கரி அளவு அற்றன உளவா,***

எதிர்பட்டு அனல் பொழிய, கிரி இடறி, திசை எழு கார்
உதிரத்தொடும் ஒழுகி, கடல் நடு உற்றவும் உளவால்.

கதிர்ஒப்பன கணை பட்டுள - *(யானைகள்) கதிரவனுக்கு ஒப்பான (வெம்மை மிக்க இலக்குவனது) அம்புகள் பட்டுள்ளன வாயும்;* ***கதம் அற்றில*** - *சினம் நீங்காதனவாயும்:* ***கதழ்கார் அதிரத் தனி அதிர் கைக்கரி அளவற்றன உளவா*** - *விரைவாகச் செல்லுகின்ற மேகத்தின் இடியொலி கூட அதிருமாறு ஒப்பற்றுப் பேரொலி செய்யும் கையை உடைய யானைகள் எண்ணிக்கையில் அடங்காதனவாயும் இருக்க:* ***எதிர்பட்டு அனல் பொழிய*** - *(இலக்குவன் அம்புகளுக்கு) நேரே எதிர்ப்பட்டு வெப்பம் வெளிப்பட:* ***கிரி இடறி*** - *(அதனால்) மலைகளில் தடுமாறி விழுந்து:* ***திசை எழு கார் உதிரத்தொடும் ஒழுகி*** - *திசைகளில் எழுகின்ற மிக்க குருதி (வெள்ளத்தில்) யில் இழுபட்டுப் போய்,:* ***கடல் நடு உற்றவும் உளவால்*** - *கடலின் நடுவில் சென்று சேருவனவும் (யானைகளும்) உள.*

கதழ் - விரைவு. கார் உதிரம் - மேகம் போன்ற உதிரப் பெருக்கு எனலும் ஆம். ஆல் - அசை.

(143)

7870. கண்ணின்தலை அயில் வெங் கணை பட நின்றன, காணா,
எண்ணின்தலை நிமிர் வெங் கதம் முதிர்கின்றன, இனமா
மண்ணின் தலை நெரியும்படி திரிகின்றன, மலைபோல்
உள் நின்று அலை நிருதக் கடல் உலறிட்டன உளவால்.

கண்ணின் தலை அயில் வெங்கணை பட - *கண்ணினிடத்துக் கூர்மையான கொடிய அம்புகள் படுதலால்:* ***காணா நின்றன*** - *காண முடியாதபடி நின்றனவாகிய:* ***இனமா*** - *தொகுதியாகிய யானைகள்:* ***எண்ணின் தலை நிமிர் வெங்கதம் முதிர்கின்றன*** *-அளவிடற்கரியதாய் நிமிர்கின்ற கொடிய சினம் முதிரப் பெற்றனவாய்:* ***மலை போல் மண்ணின் தலை நெரியும் படி திரிகின்றன*** - *மலைகள் நடத்தல் போல் நிலத்தின் இடம் நெரியும்படி திரிவனவாய்,* ***உள் நின்று அலை நிருதக் கடல் உலறிட்டன உளவால்*** - *(எதிரிகளை நோக்கிச் செல்லாது) உள்ளேயே சுற்றித் திரிந்து அரக்கர் படையாகிய கடலையே வற்றச் செய்து விட்டனவுமுள.*

(144)

7871. ஓர் ஆயிரம் அயில் வெங் கணை, ஒரு கால்
விடுதொடையின்,
கார் ஆயிரம் விட தாரையின் நிமிர்கின்றன, கதுவுற்று,
ஈராயிரம் மத மால் கரி விழுகின்றன; இனி மேல்
ஆராய்வது என்? அவன் வில் தொழில் அமரேசரும்

அறியார்!

ஒருகால் விடு தொடையின் - ஒரு தொடுப்பினில்: **ஓர் ஆயிரம் அயில் வெங்கணை** - ஓர் ஆயிரம் கூர்மையான கொடிய அம்புகள்: **கார் ஆயிரம் விடு தாரையின் நிமிர்கின்றன** - கரிய மேகங்கள் பொழியும் ஆயிரக்கணக்கான தாரைகள் போல் வெளிப்படுவன வாய்: **(உள்ளதால்) கதுவுற்று** - அவ்வம்புகள் கவ்வுதலால் (பட்டுப் பிளத்தலால்): **ஈராயிரம் மதமால் கரி விழுகின்றன** - ஈராயிரம் மத மயக்கம் கொண்ட யானைகள் இறந்து விழுகின்றன: **இனிமேல் ஆராய்வது என்?** - (என்றால்) அவனது விற்றொழில் பற்றி இனிமேல் ஆராய்வதற்கு என்ன உள்ளது. **அவன் வில் தொழில் அமரேசரும் அறியார்** - அந்த இலக்குவனின் சித்திர வில் தொழிலைத் தேவர் தலைவர்களும் அறிய மாட்டார்கள்.

கதுவுற்று - கவ்வப்பட்டு, மால் - மயக்கம். அமரேசர் - தேவர் தலைவர்.

(145)

7872. **தேரும், தெறு கரியும், பொரு சின மள்ளரும், வய வெம்**
போரின்தலை உகள்கின்றன புரவிக் குலம் எவையும்,
பேரும் திசை பெறுகின்றில-பணையின் பிணை மத வெங்
காரின் தரு குருதிப் பொரு கடல் நின்றன கடவா.

பணையின் மதபிணை வெங் காரின் தரு குருதிப் பொரு கடல் நின்றன கடவா - தந்தங்களோடு மதம் பொருந்திய கொடிய கரு மேகம் போன்ற யானைகளின் உடம்பில் இருந்து பெருகி வருகிற குருதியால் ஆகிய கடலில் நின்று அதைக் கடந்து செல்ல முடியாதனவாய்: **தேரும்** - அழிந்த தேரும்: **தெறு கரியும்** - அழிக்கும் தன்மை கொண்ட யானைகளும்: **பொரு சின மள்ளரும்** - போர் செய்யும் சினம் மிகுந்த அரக்கவீரரும்; **புரவிக் குலம் எவையும்** - குதிரைக் கூட்டங்கள் முதலிய எல்லாமும்; **வயவெம் போரின் தல உகள்கின்றன** - வெற்றியுள்ள கொடிய போர்க் களத்திலேயே புரள்கின்றனவாகிப்; **பேரும் திசை பெறுகின்றில** - இடம் பெயர்ந்து செல்லும் திசையைப் பெறாதவையாயின.

அதிகாயனுடைய நால்வகைப் படையும், அவனது யானைப் படை சிந்திய குருதிக் கடலைக் கடக்க முடியாது போர்க்களத்திலேயே உழன்றன. பணை - தந்தம்.

(146)

இராவணன் அனுப்பிய யானைப் படையை இலக்குவன் அழித்தல்

7873. **நூறாயிரம் மத வெங் கரி, ஒரு நாழிகை நுவல,**
கூறு ஆயின; பயமுற்று ஒரு குலைவு ஆயின; உலகம்
தேறாதன, மலை நின்றன, தெரியாதன, சின மா
வேறு ஆயின, அவை யாவையும் உடனே வர விட்டான்.

மத வெங்கரி நூறாயிரம் - மதங்கொண்ட கொடிய யானைகள் நூறாயிரமும்; **ஒரு நாழிகை நுவல கூறு ஆயின** - ஒரு நாழிகை கடந்தது என்று சொல்லும் அளவினில் துண்டு துண்டாகி இறந்தன; **உலகம் பயமுற்று ஒரு குலைவு ஆயின** - உலகத்து உயிர்கள் அச்சங்கொண்டு ஒப்பற்ற கலக்கம் அடைந்தன; **(இச்செய்தியை ஒற்றர் சொல்லக் கேட்ட இராவணன்) தேறாதன** - மத மயக்கம் நீங்காதனவும்; **மலை நின்றன** - மலை போல் நின்றனவும், **தெரியாதன சினமா** - (பிறர் இதுவரை) காணாதனவுமாகிய யானைகள்; **வேறு ஆயின** - வேறாக உள்ளவை அவையாவையும்; **உடனே செலவிட்டான்** - உடனே (இலக்குவன் மீது) செல்லுமாறு அனுப்பினான்.

இராவணன் இரண்டாம் முறை அனுப்பிய நூறாயிரம் யானைகளும் இலக்குவனால அழியவே அதை விட அதிகமாக மத யானைகளை அதிகாயனுக்குத் துணையாக இலக்குவனுக்கு எதிராக அனுப்பினான்.

(147)

**7874. ஒரு கோடிய மத மால் கரி, உள வந்தன உடன் முன்
பொரு கோடியில் உயிர் உக்கன ஒழிய, பொழி மத யாறு
அருகு ஓடுவ, வர உந்தினர்-அசனிப் படி கணை கால்
இரு கோடுடை மத வெஞ் சிலை இள வாள் அரி எதிரே.**

உடன் முன் பொரு கோடியில் உயிர் உக்கன ஒழிய -உடனேமுன் போர் செய்த போர் முனையில் உயிர் விட்ட யானைகளைத் தவிர; **உளவந்தன பொழி மத யாறு அருகு ஓடுவ** - உயிருள்ளனவாய் வந்த பொழிகின்ற மத ஆறு அருகில் ஓடுகிற; **ஒரு கோடிய மத மால்கரி** - ஒரு கோடி மத மயக்கம் கொண்ட களிறுகளை; **அசனிப்படி கணைகால் இரு கோடுடை மத வெஞ்சிலை இளவாள் அரி எதிரே** - இடி போன்று அம்புகளைச் செலுத்துகிற இரு முனைகளையுடைய வலிமையான கொடிய வில்லை ஏந்திய இளைய சிங்கம் போன்ற (இலக்குவனுக்கு) எதிராக; **வர உந்தினர்** - (அதிகாயனுடைய அரக்க வீரர்) வருமாறு செலுத்தினார்கள்.

(148)

**7875. உலகத்து உள மலை எத்தனை, அவை அத்தனை உடனே
கொல நிற்பன, பொருகிற்பன, புடை சுற்றின; குழுவாய்
அலகு அற்றன, சினம் முற்றிய, அனல் ஒப்பன, அவையும்
தலை அற்றன, கரம் அற்றன, தனி வில் தொழில் அதனால்,**

உலகத்து உள மலை எத்தனை - (அரக்க வீரர் செலுத்திய யானைகள்) உலகத்தில் உள்ள மலைகள் எத்தனையோ; **அவை அத்தனை உடனே கொல நிற்பன பொருகிற்பன** - அவை அத்தனையையும் உடனே அழிக்குமாறு நிற்பனவற்றை ஒத்தனவாகி; **அலகு அற்றன குழுவாய்ப் புடை சுற்றின** - அளவு இல்லாதனவாய்க் கூட்டமாய் (இலக்குவனைப்) பக்கங்களில் சூழ்ந்து கொண்டன; **சினம் முற்றிய அனல் ஒப்பன** - '(அந்த யானைகள்) சினம் முதிர்ந்த தீயினைப் போன்றன;

acharya.org

அவையும் - (அவ்வாறு சுற்றிய அந்த யானைகள்) யாவும்; ***தனி வில் தொழில் அதனால்*** - (இலக்குவனது) ஒப்பற்ற வில் தொழில் ஆற்றலால்; ***தலை அற்றன கரம் அற்றன*** - தலைகளை இழந்தனவும் துதிக்கைகளை இழந்தனவுமாயின.

(149)

7876. நாலாயின, நவ யோசனை நனி வன் திசை எவையும்,
மால் ஆயின மத வெங் கரி திரிகின்றன வரலும்,
'தோல் ஆயின, உலகு எங்கணும்' என அஞ்சினர்; துகளே-
போல் ஆயின, வய வானமும்; ஆறானது, புவியே.

நாலாயின நவயோசனை நனிவன் திசை எவையும் - முப்பத்தாறு யோசனை தூரம் உள்ள மிக வலிய திசைகளில் எல்லாம்; ***மால் ஆயின மத வெங்கரி திரிகின்றன வரலும்*** - மயக்கம் கொண்ட மதத்தினை உடைய கொடிய யானைகள் திரிகின்றனவாகி மிகுதியாக வருதலும்; ***உலகு எங்கணும் தோல் ஆயின என அஞ்சினர்*** -உலகம் முழுவதும் யானைகளே ஆய்விட்டன என்று (அனைவரும்) அஞ்சினர்; ***வய வானமும் துகளே போல் ஆயின*** - வலிய வானம் எல்லாம் (மண்ணின்) துகள் போல் ஆயின; ***புவியே***

ஆறானது - நிலவுலகம் (அவ்வியானைகளின் மதநீர்ப் பெருக்கால்) ஆறாக மாறிவிட்டது.

நாலாயின நவயோசனை - 4 x 9 =36 யோசனை. நவம் - ஒன்பது.

(150)

7877. கடை கண்டில, தலை கண்டில, கழுதின் திரள், பிணமா
இடை கண்டன, மலை கொண்டென எழுகின்றன; திரையால்
புடை கொண்டு எறி குருதிக் கடல் புணர்கின்றன, பொறி
வெம்
படை கொண்டு இடை படர்கின்றன மத யாறுகள் பலவால்.

கழுதின் திரள் பிணமா தலை கண்டில கடைகண்டில - பேய்களின் கூட்டம் பிணமாகி விட்ட யானைகளின் தலைப் பக்கத்தையும் வால் பக்கத்தையும் காணாதனவாய்; ***இடை கண்டென மலை கொண்டென எழுகின்றன*** - (அவற்றை) இடையில் கண்டு மலைகளைத் தூக்கிச் செல்வன போல் (அந்த யானைகளின் பிணங்களைத்) தூக்கிக் கொண்டு செல்வனவாயின; ***திரையால் புடை கொண்டு எறி குருதிக் கடல்*** - அலைகளால் பக்கங்களில் எறியப்படுகின்ற குருதியாகிய கடல்; ***பொறி வெம் படை கொண்டு இடை படர்கின்றன*** - தீப்பொறி வெளிப்படும் கொடிய படைக் கலங்களை இடையில் அடித்துக் கொண்டு பரவிச் செல்லுகிற; ***மத யாறுகள் பல புணர்கின்றன*** - மதநீர் ஆறுகள் பல (சென்று) சேர்வனவாயின.

கடை - இறுதி. தலை - தொடக்கம் எனினும் ஆம். ஆல் - அசை.

(151)

7878. **ஒற்றைச் சரம்அதனோடு ஒரு கரி பட்டு உக, ஒளிர வாய்**
வெற்றிக் கணை, உரும் ஒப்பன, வெயில் ஒப்பன, அயில்போல்
வற்றக் கடல் சுடுகிற்பன, மழை ஒப்பன பொழியும்
கொற்றக் கரி பதினாயிரம் ஒரு பத்தியில் கொல்வான்.

ஒற்றைச் சரம் அதனோடு ஒருகரி பட்டு உக -ஓர் அம்புக்கு ஒரு யானை இறந்து விழுமாறு; உரும் ஒப்பன, வெயில் ஒப்பன, **அயில் போல் வற்றச் சுடுகிற்பன** - இடியைப் போன்றவையும், வெய்யிலை ஒத்துத் தகிப்பனவும், உக்கிர குமார பாண்டியன் உடைய வேற்படை போல் கடலை வற்றச் செய்வனவுமாகிய; **ஒளிர் வாய் வெற்றிக் கணை** - ஒளி விடுகிற வாயை உடைய வெற்றி பொருந்திய அம்புகளால்; **மழையொப்பன பொழியும் கொற்றக் கரி** -மழையை ஒத்து (மதநீரைப்) பொழியும் வெற்றி பொருந்திய யானைகள்; **பதினாயிரம் ஒரு பத்தியில் கொல்வான்** - பதினாயிரத்தை ஒரு வரிசையில் கொன்றான் (இலக்குவன்).

அயில் - வேல், ஈண்டு உக்கிர குமார பாண்டியன் கடல் வற்ற விட்ட வேற்படை. உக்கிர குமார பாண்டியனுடைய பகை கொண்ட இந்திரன் வருணன் மூலம் அவன் வாழும் இடமான கடல் நீரைப் பொங்கச் செய்து மதுரை நகரை அழிக்கத் தொடங்கும் போது சிவ பெருமான் அப் பாண்டியன் கனவில் தோன்றிக் கட்டளை இட்டபடி வேல் படையை ஏவிக் கடலை வற்றுமாறு செய்து வருணனை அடக்கினான் என்பது புராணச் செய்தி. திருவிளையாடற் புராணம் கடல் சுவற வேல்விட்ட படலத்தில் காண்க.

(152)

7879. **மலை அஞ்சின; மழை அஞ்சின; வனம் அஞ்சின; பிறவும்**
நிலை அஞ்சின, திசை வெங் கரி; நிமிர்கின்றன கடலில்
அலை அஞ்சின; பிறிது என், சில? தனி ஐங் கர கரியும்,
கொலை அஞ்சுதல் புரிகின்றது-கரியின் படி கொளலால்.

கரியின் படி கொளலால் - (இலக்குவன்) யானைப் படையைத் தேடிக் கொல்லும் தன்மை கண்டு; **மலை அஞ்சின** - (யனைகள்) போல் வடிவும் நிறமும் உடைய) மலைகள் அஞ்சின; **மழை அஞ்சின** - (கரு நிழல் படிந்துள்ள) காடுகளும் அஞ்சின; **பிறவும் திசை வெங்கரி நிலை அஞ்சின** - இவைகளின் வேறான திசை யானைகளும் தங்கள் நிலையில் நிற்க அஞ்சின; **கடலின் நிமிர்கின்ற அலை அஞ்சின** - கடலில் உயர்ந்து வருவனவாகிய (கருநிறம் உள்ள) அலைகள் அஞ்சின; **சில பிறிது என்** - வேறு சிலவற்றைப் பற்றித் தனியாகக் கூற என்ன உள்ளது? **தனி ஐங்கர கரியும் கொலை அஞ்சுதல் புரிகின்றது** - ஒப்பற்ற ஐந்து கைகளை உடைய கணபதி ஆகிய யானையும்

acharya.org

(யானை வடிவில் இருத்தலால்) இலக்குவன் கொல்வானோ என்று அச்சத்தைக் கொண்டுள்ளது.

ஐங்கர கரி - ஐந்து கரங்களை உடைய கணபதி ஆகிய யானை. தொடர்பு உயர்வு நவிற்சிஅணி. 'கரியின்படி கொளலால்' என்பதற்கு யானையின் வடிவத் தன்னை கொண்டிருத்தலால் எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பு என்பது மகாலித்துவான். மயிலம். வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

(153)

7880. கால் ஏறின சிலை நாண் ஒலி, கடல் ஏறுகள் பட, வான்-
மேல் ஏறின, மிசையாளர்கள் தலை மெய்தொறும் உருவ,
கோல் ஏறின-உரும்ஏறுகள் குடியேறின எனலாய்,
மால் ஏறின களி யானைகள் மழைஏறு என மறிய.

கால் ஏறின சிலை நாண் ஒலி - (இலக்குவனுடைய) இரு முனைகளும் பொருந்துமாறு வளைத்த வில் நாணின் ஒலி; **கடல் ஏறுகள் படவான் மேல் ஏறின** - கடலில் உள்ள சுறா மகரம் முதலிய பெரு மீன்களை அழியச் செய்து வானத்திலும் தோன்றின; **உரும் ஏறுகள் குடியேறின எனலாய்** - (அதற்குப்பின்பு) பேரிடிகள் ஓரிடத்தில் குடியேறின என்னும் படி; **மால் ஏறின களியானைகள் மழை ஏறு எனமறிய** - மயக்கம் மிக்க மதக்களி கொண்ட யானைகள் மழைக்கால இடியேறு என்னுமாறு மடங்கி விழவும்; **மிசையாளர்கள் தலை மெய் தொறும் உருவ கோல் ஏறின** -(பின்) யானை மேலுள்ள வீரர்களின் தலைகள் மற்றும் உடம்புகளிலும் ஊடுருவி (அவ்) அம்புகள் பாய்ந்தன.

(154)

அனுமன் யானைப் படையை அழித்தல்

7881. இவ் வேலையின், அனுமான்,-முதல் எழு வேலையும் அனையார்,
வேவ் வேலவர், செல ஏவிய கொலை யானையின் மிகையைச்
செவ்வே உற நினையா, 'ஒரு செயல் செய்குவென்' என்பான்,
தவ்வேலென வந்தான்,-அவன் தனி வேல் எனத் தகையான்.

இவ்வேலையின் - இந்த நேரத்தில்; **முதல் எழு வேலையும் அனையார் வெவ்வேலவர்** - சிறப்புடைய ஏழு கடல்களை ஒத்துள்ளவரான கொடிய வேலை ஏந்திய அரக்கர்; **செல ஏவிய கொலை யானையின் மிகையைச்** - செல்லுமாறு ஏவி அனுப்பிய கொலைத் தன்மை கொண்ட யானைகளின் மிகுதியை; **அனுமான் செவ்வே உறநினையா** - அனுமன் செம்மையாகப் பொருந்த நினைத்துப் பார்த்து; **ஒரு செயல் செய்குவென் என்பான்** - ஒரு (வீரச்) செயலைச் செய்வேன் என்று

(மனத்துள் நினைத்து); **அவன் தனிவேல் எனத் தகையான் தவ்வேலென வந்தான்** - அந்த இலக்குவன் உடைய ஒப்பற்ற வேலின் தன்மையை உடையவனாய் திடீரென்று (அங்கு) வந்தான்.

நினையா - செய்யா என்னும் வாய்பாட்டு வினை எச்சம். தவ்வேல் என - தாவுகின்ற வேல்போல் எனினும் அமையும்.

(155)

7882. ஆர்த்து அங்கு அனல் விழியா, முதிர் மத யானையை அனையான்,
தீர்த்தன் கழல் பரவா, முதல் அரிபோல் வரு திறலான்,
வார்த் தங்கிய கழலான்,-ஒரு மரன், நின்றது, நமனார்
போர்த் தண்டினும் வலிது ஆயது, கொண்டான்-புகழ் காண்டான்.

முதிர் மத யானையை அனையான் - முதிர்ந்த மதங் கொண்ட யானையைப் போன்றவனும்; **முதல் அரி போல் வரு திறலான்** - முழு முதற் பொருளாகிய நரசிங்க மூர்த்தியை ஒத்த வலிமை கொண்டவனும்; **வார்த் தங்கிய கழலான்** - வாரால் பிணைத்துக் கட்டப்பட்ட வீரக்கழலை அணிந்தவனும்; **புகழ் கொண்டான்** - (பெரும்) புகழ் கொண்டவனும் ஆகிய (அனுமன்); **தீர்த்தன் கழல் பரவா** - தூயவன் ஆகிய இராமபிரானது திருவடிகளைத் துதித்து; **அங்கு ஆர்த்து அனல் விழியா** - அப்போது பேரொலி செய்து, நெருப்பு வெளிப்பட விழித்து; **நமனார் போர்த்தண்டினும் வலிது ஆயது** - யமனுடைய போரிடும் தண்டினும் வலிமை உடையதாகிய; **ஒரு மரன் நின்றது கொண்டான்** - (அருகில் இருந்து) ஒப்பற்ற மரத்தைக் (போர் செய்யக்) கைக் கொண்டான்.

முதல் அரி - முழுமுதற் பொருளாகிய நரசிங்க மூர்த்தி.

(156)

7883. கருங் கார் புரை நெடுங் கையன களி யானைகள் அவை சென்று
ஒருங்கு ஆயின, உயிர் மாய்ந்தன; பிறிது என், பல உரையால்?-
வரும் காலனும், பெரும் பூதமும், மழை மேகமும் உடனாப்
பொரும்காலையில் மலைமேல் விழும் உரும்ஏறு எனப் புடைத்தான்.

(அனுமன் தண்டு கைக்கொண்ட அப்பொழுது) வரும் காலனும் - கொல்லும் தொழிலில் கைவந்த யமனும்; **பெரும் பூதமும்** - ஐம்பெரும் பூதங்களும்; **மழை**

மேகமும் - பெருமழை மேகமும்; **உடனாப் பொரும் காலையில்** - ஒன்றாகி (உலகைப்) பொருது அழிக்கும் யுகமுடிவுக் காலத்தில்; **மலை மேல் விழும் உரும் ஏறு எனப் புடைத்தான்** - மலை மேல் விழுகின்ற ஆணிடி என்னுமாறு (யானைகளை) அடித்தான் (அதனால்); **கருங்கார் புரை நெடுங்கையன களி யானைகள்** - கரிய மேகத்தை ஒத்தனவும், நீண்ட துதிக்கைகளை உடையனவும் ஆகிய மத மயக்கம் மிக்க யானைகள்; **அவை சென்று** - தொகுதியாக (அனுமன் எதிர்) சென்று; **ஒருங்கு ஆயின உயிர் மாய்ந்தன** - ஒன்றாகச் சேர்ந்தனவாய் உயிரொழிந்தன; **பல உரையால் பிறிது என்** - (இது பற்றி) பலவற்றைக் கூறுவது வேறாக என்ன உளது.

(157)

7884. **மிதியால் பல, விசையால் பல, மிடலால் பல, இடறும்**
கதியால் பல, தெழியால் பல, காலால் பல, வாலின்
நுதியால் பல, நுதலால் பல, நொடியால் பல, பயிலும்
குதியால் பல, குமையால் பல, கொன்றான்-அறம் நின்றான்.

அறம் நின்றான் - தருமத்தின் தனிமை தீர்ப்பான் துணை நின்றவனாகிய அனுமன் (யானைகளில்); **மிதியால் பல** - மிதித்த மிதியால் பலவற்றையும்; **விசையால் பல** - வேகத்தால் பலவற்றையும்; **மிடலால் பல** - வலிமையால் பலவற்றையும்; **இடறும் கதியால் பல** - இடறும் நடையினால் பலவற்றையும்; **தெழியால் பல** - பேரொலியால் பலவற்றையும்; **காலால் பல** - காலினால் பலவற்றையும்; **வாலின் நுதியால் பல** - வாலின் நுனியால் பலவற்றையும்; **நுதலால் பல** - நெற்றியால் முட்டிப் பலவற்றையும்; **நொடியால் பல** - கைவிரல் இரண்டையும் முறுக்கித் தெறித்தலால் பலவற்றையும்; **பயிலும் குதியால் பல** - பழகிய குதிப்பினால் பலவற்றையும்; **குமையால் பல** - குமைத்தலால் பலவற்றையும்; **கொன்றான்** - கொன்றான்.

இடறும் கதி - இடறிக் கொண்டு நடக்கும் நடை, நொடி - கைவிரல் இரண்டை முறுக்குத் தெறித்தல்.

(158)

7885. **பறித்தான் சில, பகிர்ந்தான் சில, வகிர்ந்தான் சில,**
பணை போன்று
இறுத்தான் சில, இடந்தான் சில, பிளந்தான் சில, எயிற்றால்
கறித்தான் சில, கவர்ந்தான் சில, கரத்தால் சில பிடித்தான்,
முறித்தான் சில, திறந்து ஆனையின் நெடுங்
கோடுகள்-முனிந்தான்.

முனிந்தான் - சினம் கொண்டவன் ஆன அனுமன்; **திறத்து ஆனையின் நெடுங் கோடுகள்** - சில வலிய யானையின் நீண்ட கொம்புகளை; **சில பறித்தான்** - சிலவற்றைப் பிடுங்கி எறிந்தும்; **சில பகிர்ந்தான்** - சிலவற்றைப் பிளந்தும்; **சில வகிர்ந்தான்** - சிலவற்றைக் கூறுபடுத்தியும்; **சில பணை போன்று இறுத்தான்** - சிலவற்றை மூங்கில் போல் முறித்தும்; **சில இடந்தான்** - சிலவற்றைத் தோண்டியும்; **சில பிளந்தான்** - சிலவற்றை (பல துண்டாகப்) பிளந்தும்; **சில எயிற்றால் கறித்தான்** -

சிலவற்றைப் பற்களால் கடித்தும்; **சில கவர்ந்தான்** *- சிலவற்றைக் கவர்ந்தும்;* **சில கரத்தால் பிடித்தான்** *- சிலவற்றைக் கைகளால் பிடித்தும்;* **சில முறித்தான்** *- சிலவற்றை முறித்தும் அழித்தான். அனுமன் பல படியாக யானைக் கொம்புகளை அழித்தமை கூறுகிறார்.*

(159)

7886. **வாரிக் குரை கடலில் புக விலகும்; நெடு மரத்தால்**
சாரித்து அலைத்து உருட்டும்; நெடுந் தலத்தில் படுத்து
அரைக்கும்;
பாரில் பிடித்து அடிக்கும்; குடர் பறிக்கும்; படர் விசும்பின்
ஊரில் செல, எறியும்; மிதித்து உழக்கும்; முகத்து உதைக்கும்;

வாரிக் குரை கடலில் புக விலகும் *- (அனுமன் யானைகளை) எடுத்து ஒலிக்கிற கடலில் புகும்படி எறிவான்;* **நெடு மரத்தால் சாரித்து அலைத்து உருட்டும்** *- நீண்ட மரத்தைக் கொண்டு சாரி திரிந்து அலைத்து உருட்டுவான்;* **நெடுந் தலத்தில் படுத்து அரைக்கும்** *- பெரிய நிலத்தில் தள்ளி அரைப்பான்;* **பாரில் பிடித்து அடிக்கும்** *- நிலத்தில் பிடித்து அடிப்பான்;* **குடர் பறிக்கும்** *- குடலைப் பறிப்பான்;* **படர் விசும்பின் ஊரில் செல எறியும்** *- படர்ந்த வானுலகத்து ஊரில் செல்லுமாறு எறியும்;* **மிதித்துக் கலக்கும்** *- மிதித்துக் கலக்கும்;* **முகத்து உதைக்கும்** *- (அவ்வியானைகளின்) முகத்தில் உதைப்பான்.*

அனுமன் யானைகளைப் பலபடி அழித்தமை கூறினார். விலகும் - எறியும். சாரித்து - சாரி திரிந்து.

(160)

7887. **வாலால் வர வளைக்கும், நெடு மலைப் பாம்பு என வளையா,**
மேல் ஆளொடு பிசையும்; முழு மலைமேல் செல, விலக்கும்;
ஆலாலம் உண்டவனே என, அகல் வாயின் இட்டு அதுக்கும்;
தோல் ஆயிரம் இமைப்போதினின் அரிஏறு எனத்
தொலைக்கும்;

வாலால் நெடுமலைப் பாம்பு என வர வளைக்கும் *-(அதற்கு மேல் அனுமன்) வாலினால் நீண்ட மலைப்பாம்பு போல (யானைகளை) வளைப்பான்;* **வளையா மேல் ஆளொடு பிசையும்** *- வளைத்து அதன் மேல் உள்ள வீரர்களோடு அழிக்கும்;* **முழுமலை மேல் செல விலக்கும்** *- சில யானைகளை பெரிய மலை மீது மோதி உயிர்விடச் செய்வான்;* **ஆலாலம் உண்டவனே என அகல்வாயின் இட்டு அதுக்கும்** *- ஆலகால நஞ்சினை உண்ட சிவபெருமான் போல (சிலவற்றை) அகன்ற வாயில் இட்டு அதுக்குவான்;* **அரி ஏறு என தோல் ஆயிரம் இமைப் போதினின் தொலைக்கும்** *- ஆண் சிங்கம் போல யானைகள் ஆயிரத்தை இமைப் பொழுதின் அளவுக்குள் அழிப்பான்.*

அனுமன் யானைப் படையை அழித்தமை கூறினார் ஆலாலம் உண்டவன் - சிவன், அதுக்குதல் - மெல்லுதல். அனுமன் சிவபிரானின் அம்சமானவன்.

(161)

7888. **சய்யத்தினும் உயர்வுற்றன தறுகண் களி மதமா,**
நொய்தின் கடிது எதிர் உற்றன, நூறாயிரம், மாறா
மய்யல் கரி உகிரின் சில குழை புக்கு உரு மறைய,
தொய்யல் படர் அழுவக் கொழுஞ் சேறாய் உகத்
துவைப்பான்.

சய்யத்தினும் உயர்வுற்றன - (மேலும் அனுமன்) மலைகளைக் காட்டிலும் உயர்ந்தனவும்; **தறுகண் களி மதமா** - அஞ்சாமையும் மயக்கமும் உடைய மதங் கொண்டவையும்; **மாறா மய்யல் கரி** - மயக்கம் நீங்காதனவுமாகிய யானைகள்; **நூறாயிரம் நொய்தின் கடிது எதிர் உற்றன** - நூறாயிரம் அளவுள்ள எளிமையாயும் விரைவாயும் (தன்) எதிர்வந்தவைகளை; **உகிரின் சில குழைபுக்கு உரு மறைய** - தன் நகத்தால் சில தழைகளைப் போன்று உள்ளே அழுந்தி உருவம் மறைய; **தொய்யல் படர் அழுவக் கொழுஞ் சேறாய் உகத்துவைப்பான்** - குழம்பாய்ப் படர்ந்து நீர் நிலத்தில் கொழுவிய சேறாகுமாறு துவைத்தான்.

நொய்தின் - எளிமையாக, உகிர் - நகம், குழை புக்கு உரு மறைய - தழைகளைப் போன்று உள்ளே அழுந்தி உருவம் மறைய; குழைந்து புகுந்து உருவம் மறைய எனலும் ஆம். தொய்யல் - குழம்பு.

(162)

7889. **வேறாயின மத வெங் கரி ஒரு கோடியின், விறலோன்,**
நூறாயிரம் படுத்தான்; இது நுவல்காலையின், இளையோன்;
கூறாயின என அன்னவை கொலை வாளியின் கொன்றான்;
தேறாதது ஓர் பயத்தால் நெடுந் திசை காவலர் இரிந்தார்.

விறலோன் - வலிமை உடையவன் ஆன அனுமன்; **வேறாயின மதவெங்கரி ஒரு கோடியின் நூறாயிரம் படுத்தான்** - வேறாக வந்த மதத்தை உடைய கொடிய யானைகள் ஒரு கோடியில் (மேல் கூறியவாறு போரிட்டு) நூறாயிரத்தைக் கொன்றான்; **இது நுவல்காலையின்** - இதனை (அவ்வனுமன்) விரும்பிச் செய்வதைக் கூறும் அளவில்; **இளையோன் கூறாயின என அன்னவை கொலை வாளியின் கொன்றான்** - இளையவனாகிய இலக்குவன் (தன்) பாகமாக நின்றவை என்று கருதி (அனுமன் கொல்லாமல் விட்ட) அந்த (மீதி) யானைகளைத் தன் கொல்லும் தனமை உள்ள அம்புகளால் கொன்றான். **நெடுந்திசை காவலர் தேறாதது ஓர் பயத்தால் இரிந்தார்** - (அச்செயல் கண்ட) எண்திசைக் காவர்கள் தெளிய முடியாத பேரச்சத்தால் நிலை குலைந்து ஓடினார்கள்.

தேறாதது ஓர் பயம் - தேறுதல் கூறித் தெளிவிக்க ஒண்ணாத ஒப்பற்ற பயம்.

(163)

7890. இரிந்தார், திசை திசை எங்கணும் யானைப் பிணம் எற்ற,
நெரிந்தார்களும்; நெரியாது உயிர் நிலைத்தார்களும்
நெருக்கால்
எரிந்தார்; நெடுந் தடந் தேர் இழிந்து எல்லாரும் முன்
செல்ல,
திரிந்தான் ஒரு தனியே, நெடுந் தேவாந்தகன், சினத்தான்.

திசை திசை எங்கணும் யானைப்பிணம் எற்ற நெரிந்தார்களும் இரிந்தார் - எல்லாத் திசைகளிலும் யானைகளின் பிணங்கள் மோதுவதனால் நெரிபட்டவர்கள் நிலை கெட்டு ஓடினார்கள்; **நெரியாது உயிர் நிலைத்தார்களும் நெருக்கால் எரிந்தார்** - *(அவ்வாறு)* நெரிபடாமல் உயிரோடு இருந்தவர்களும் நெருக்கினால் அழிந்திட்டனர்; ***(அவ்வாறு எங்கும் யானைப் பிணங்கள் கிடைத்தலால்)*** **நெடுந் தடந்தேர் இழிந்து எல்லோரும் முன் செல்ல** - நெடிய பெரிய தேரில் இருந்து இறங்கி எல்லாரும் *(தேரைச் செலுத்த முடியாமல்)* முன்னே ஓட; **ஒரு தனியே நெடுந் தேவாந்தகன் சினத்தான் திரிந்தான்** - தன்னந்தனியே நெடிய தேவாந்தகன் *(போர்க்களத்தில்)* சினத்துடன் திரிந்தான்.

(164)

7891. உதிரக் கடல், பிண மால் வரை, ஒன்று அல்லன பலவாய்
எதிர, கடு நெடும் போர்க் களத்து ஒரு தான் புகுந்து
ஏற்றான்,
கதிர் ஒப்பன சில வெங் கணை அனுமான் உடல் கரந்தான்,
அதிரக் கடல்-நெடுந் தேரினன்-மழைஏறு என ஆர்த்தான்.

உதிரக்கடல் - குருதிக்கடலும்,; **பிணமால் வரை** - பிணக் குவியல்களாகிய *(யானை உடல்களின்)* பெரிய மலையும்; **ஒன்று அல்லன பலவாய் எதிர** - ஒன்றல்லாமல் பலவாய் எதிர்ப்பட; **நெடுந்தேரினன்** - பரிய தேரை உடைய தேவாந்தகன்; **கடு நெடும் போர்க்களத்து ஒரு தான் புகுந்து ஏற்றான்** - கடுமையான பெரிய போர்க்களத்தில் தான் ஒருவனாய்ப் புகுந்து எதிர்த்தவனாய்; **கதிர் ஒப்பன சில வெங்கணை அனுமான் உடல் கரந்தான்** - கதிரவனின் ஒளிக் கதிர்களை ஒத்த *(சுடுகணைகளாகிய)* சில கொடிய அம்புகளை அனுமன் உடலில் மறைந்து புதையுமாறு செலுத்தி; **கடல் அதிர மழை ஏறு என ஆர்த்தான்** - கடல் அதிரும்படி மழைக்கால இடி போல பேரொலி செய்தான்.

உதிரக்கடல் - உருவகம். மால் வரை - பண்புத்தொகை.

(165)

acharya.org

7892. **அப்போதினின், அனுமானும் ஓர் மரம் ஓச்சி நின்று ஆர்த்தான்,**
'இப்போது இவன் உயிர் போம்'என, உரும்ஏறு என எறிந்தான்;
வெப்போ என வெயில் கால்வன அயில் வெங் கணை, விசையால்
'துப்போ?' என, துணியாம் வகை, தேவாந்தகன் துரந்தான்.

அப்போதினின் அனுமானும் - அப்போது அனுமானும்; **ஓர் மரம் ஓச்சி நின்று ஆர்த்தான்** - ஒரு மரத்தை உயரத் தூக்கிச் சுழற்றிப் பேரொலி செய்தவனாய்; **இப்போது இவன் உயிர் போம் என** - இப்போது இவனுயிர் (தேவாந்தகன்) போய் விடும் என்று சொல்லி; **உரும் ஏறு என எறிந்தான்** - பேரிடி போன்ற ஒலியோடு எறிந்தான்; **வெப்போ என வெயில் கால்வன அயில் வெங்கணை** - கொடிய நெருப்போ என எண்ணும்படி வெப்பத்தை வெளியிடும் கூர்மையான கொடிய அம்புகளை; **விசையால்** - மிக வேகமாக; **துப்போ என** - (அந்த மரம் ஒரு) வலிமை உடைய பொருளோ என எண்ணுமாறு; **துணியாம் வகை** - (அது) துண்டுபட்டுச் சிதறுமாறு; **தேவாந்தகன் துரந்தான்** - தேவாந்தகன் செலுத்தினான்.

ஓச்சுதல் - செலுத்துதலுமாம். வெப்போ - கொடிய நெருப்போ, துணியாம் வகை - துண்டுபட்டுச் சிதறுமாறு, துப்பு - வலிமை.

(166)

7893. **மாறு ஆங்கு ஒரு மலை வாங்கினன், வய வானரக் குலத்தோர்க்கு**
ஏறு, ஆங்கு அதும் எறியாதமுன், முறியாய் உக எய்தான்;
கோல் தாங்கிய சிலையானுடன் நெடு மாருதி கொதித்தான்,
பாறு ஆங்கு எனப் புகப் பாய்ந்து, அவன் நெடு வில்லினைப் பறித்தான்.

வயவானரக் குலத்தோர்க்கு ஏறு - வலிமை மிக்க வானரக் குலத்தவர்க்கு தலைவன் ஆகிய அனுமன்; **மாறு ஆங்கு ஒரு மலை வாங்கினன்** - வேறாகப் பிறிது ஒரு மலையைக் (கையில்) எடுத்தான்; **ஆங்கு அதும் எறியாத முன்** - அப்போது அந்த மலையை எறிவதற்கு முன்னமேயே; **முறியாய் உக எய்தான்** - அம்மலை துண்டுபட்டுச் சிதறும்படி (தேவாந்தகன்) அம்பினை எய்தான்; **கோல் தாங்கிய சிலையானுடன் நெடு மாருதி கொதித்தான்** - அம்பு பொருந்திய வில்லினை உடைய தேவாந்தகனுடன் சிறப்புப் பொருந்திய அனுமன் மிகச் சினந்து; **ஆங்கு பாறு எனப் புகப்பாய்ந்து** - அங்குப் பருந்து போலப் பாய்ந்து; **அவன் நெடு வில்லினைப் பறித்தான்** - அந்தத் தேவாந்தகனுடைய நெடிய வில்லைப் பறித்தான். மாறு - வேறாக, வயம் - வலிமை, ஏறு - தலைவன், சிங்க மெனினுமாம். கோல் - அம்பு பாறு - பருந்து.

(167)

7894. **பறித்தான் நெடும் படை, வானவர் பலர் ஆர்த்திட, பலவா**
முறித்தான்; அவன் வலி கண்டு, உயர் தேவாந்தகன்
முனிந்தான்.
மறித்து ஆங்கு ஓர் சுடர்த் தோமரம் வாங்கா, மிசை ஓங்கா;
செறித்தான், அவன்இடத் தோள்மிசை; இமையோர்களும்
திகைத்தார்.

நெடும் படை பறித்தான் -(தேவாந்தகன் உடைய) நீண்ட வில்லைப் பிடுங்கியவனாகிய (அனுமன்); **பலர் வானவர் ஆர்த்திட** - பல தேவர்கள் (மகிழ்ச்சியால்) பேரொலி செய்ய; **பலவா முறித்தான்** - (அந்த வில்லைப்) பல துண்டுகள் ஆகும்படி முனித்தான்; **உயர் தேவாந்தகன்** - (வீரத்தில்) சிறந்த தேவாந்தகன்; **அவன் வலி கண்டு முறிந்தான்** - அந்த அனுமனுடைய வலிமையைக் கண்டு சினந்தவனாய்; **ஆங்கு மறித்து ஒரு சுடர்த் தோமரம் வாங்காமிசை ஓங்கா** - அப்போது மீண்டும் ஒரு ஒளி பொருந்திய தோமரம் என்னும் படையை எடுத்து மேல் ஓங்கி; **அவன் இடத்தோள் மிசை செறித்தான்** - அந்த அனுமனுடைய இடது தோளின் மீது நெருங்க அடித்தான்; **இமையோர்களும் திகைத்தார்** - (அச்செயல் கண்ட) தேவர்களும் திகைத்தார்கள்.

மறித்து - மீண்டும், தோமரம் - பகைவர் மீது எறியும் நீண்ட உலக்கை போன்ற போர்க் கருவி போலும். 167, 168 ஆகிய இரு பாடல்களும் அந்தாதி அமைப்பைப் பெற்றுள்ளமை காண்க.

(168)

7895. **சுடர்த் தோமரம் எறிந்து ஆர்த்தலும், கனல் ஆம்**
எனச் சுளித்தான்,
அடல் தோமரம் பறித்தான், திரிந்து உரும்ஏறு என
ஆர்த்தான்,
புடைத்தான்; அவன் தடந்தேரொடு நெடுஞ் சாரதி
புரண்டான்;-
மடல் தோகையர் வலி வென்றவன்-வானோர் முகம்
மலர்ந்தார்.

மடல் தோகையர் வலி வென்றவன் - மடப்பம் பொருந்திய மகளிர் ஏதுவாக உண்டாகும் காமம் ஆகிய (அகப் பகையை) வென்றவன் ஆகிய அனுமன்; **சுடர்த் தோமரம் எறிந்து ஆர்த்தலும்** - (தன் இடத்தோள் மிசை) ஒளி பொருந்திய தோமரப் படையை வீசித் (தேவாந்தகன்) பேரொலி செய்த உடனே; **கனல் ஆம் எனச் சுளித்தான்** - தீ ஆகும்படி எனச் சினந்து; **அடல் தோமரம் பறித்தான் திரிந்து உரும் ஏறு என ஆர்த்தான்** -அந்த வலிமை மிகு தோமரத்தைத் (தேவாந்தகன் கையில் இருந்து) பறித்துத் திரிந்து இடியேறு எனும்படி பேரொலி செய்து; **புடைத்தான்** - (அந்தத் தோமரம் கொண்டு தேவாந்தகனைப்) புடைத்தான்; **அவன்**

தடந்தேரொடு நெடுஞ் சாரதி புரண்டான் - அதனால் அவனுடைய பெரிய தேரோடு வலிமை மிகு தேர்ப்பாகனும் இறந்தான்; **வானோர் முகம் மலர்ந்தனர்** - (அது கண்டு) தேவர்கள் மகிழ்ச்சியால் முகம் மலர்ந்தனர்.

(169)

7896. சூலப் படை தொடுவான்தனை இமையாதமுன் தொடர்ந்தான்;
ஆலத்தினும் வலியானும் வந்து, எதிரே புகுந்து அடர்த்தான்;
காலற்கு இரு கண்ணான் தன கையால் அவன் கதுப்பின்
மூலத்திடைப் புடைத்தான், உயிர் முடித்தான், சிரம்
மடித்தான்.

சூலப்படை தொடுவான் தனை - சூலப் படையைக் கையில் கொண்ட தேவாந்தகனை; **இமையாத முன் தொடர்ந்தான்** - (அனுமன்) கண்ணிமைப்பதற்கு முன்னமே நெருங்கிப் போர் செய்யலானான்; **ஆலத்தினும் வலியானும்** - ஆலகால நஞ்சைக் காட்டிலும் வலிமை பொருந்திய தேவாந்தகனும்; **எதிரே வந்து புகுந்து அடர்த்தான்** - அவனுக்கு எதிரில் வந்து புகுந்து போரிட்டான்; **காலற்கு இரு கண்ணான்** - யமனுக்கு இரு கண்களைப் போன்றவனாகிய (அனுமன்); **தன் கையால்** - தனது கையினால்; **அவன் கதுப்பின் மூலத்திடைப் புடைத்தான்** - அந்தத் (தேவாந்தகனுடைய) கன்னத்து உயிர்ப் பாகத்தில் அடித்தான்; **சிரம் மடித்தான் உயிர் முடித்தான்** - அதனால் அவன் தலை தொங்கி உயிர் விட்டான். அனுமன் தேவாந்தகனைக் கன்னத்தில் அடித்துக் கொன்றான். கதுப்பின் மூலம் - கன்னத்து உயிர் நிலை என்க. இதனை இக்காலத்துப் பொய்க்கண் என வழங்குவர். தனை - இடைக்குறை, இமையாத - ஈறுநீண்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சம்.

(170)

அதிகாயன் - அனுமன் வீர உரை

7897. கண்டான் எதிர் அதிகாயனும், கனல் ஆம் எனக் கனன்றான்,
புண்தான் எனப் புனலோடு இழி உதிரம் விழி பொழிவான்,
'உண்டேன் இவன் உயிர் இப்பொழுது; ஒழியேன்' என
உரையா,
'திண் தேரினைக் கடிது ஏவு' என, சென்றான்; அவன்
நின்றான்.

அதிகாயனும் எதிர் கண்டான் - (தேவாந்தகன் இறந்ததை) அதிகாயனும் கண் எதிரே கண்டான்; **கனல் ஆம் எனக் கனன்றான்** - (அவன்) நெருப்புப் போலக் கொதித்து; **புண்தான் எனப் புனலோடு இழி உதிரம் விழி பொழிவான்** - புண்தான் என்று (கண்டோர்க்குத்) தோன்றுமாறு கண்ணீரோடு வழியும் குருதியை விழிகளில் சோரவிட்டவனாய்; **இவன் உயிர் இப்பொழுது உண்டேன்** - இந்த அனுமனுடைய உயிரை இப்பொழுதே அழிப்பேன்; **ஒழியேன் என உரையா** - செய்யாது விட

மாட்டேன் என்று உரைத்து; **திண் தேரினைக் கடிது ஏவு என** - வலிய நம் தேரினை விரைவாகச் செலுத்து என்று (பாகனுக்குச் சொல்லி); **அவன் நின்றான் சென்றான்** - அந்த அனுமன் நின்ற இடத்துக்குச் சென்றான்.

(171)

7898. **அன்னான் வரும் அளவின்தலை, நிலைநின்றன அனிகம்;**
பின் ஆனதும் முன் ஆனது; பிறிந்தார்களும் செறிந்தார்;
பொன்னால் உயர் நெடு மால் வரை போல்வான் எதிர்
புக்கான்,
சொன்னான் இவை, அதிகாயனும், வடமேருவைத்
துணிப்பான்;

அன்னான் வரும் அளவின் தலை - அந்த அதிகாயன் வரும் பொழுது; **அனிகம் பின் ஆனதும் முன் ஆனது நிலை நின்றன** - சேனைகள் பின்னிட்டவை முன்னிட்டவையாய் நிலை பெற்று நின்றன; **பிறிந்தார்களும் செறிந்தார்** - பிரிந்து சென்றவர்களும் ஒன்று சேர்ந்து நெருங்கினார்கள்; **வடமேருவைத் துணிப்பான் அதிகாயனும்** - வடக்கின் கண் உள்ள மேரு மலையையும் துண்டாக்க வல்ல (வலிமை உடைய) அதிகாயனும்; **பொன்னால் உயர் நெடு மால் வரை போல்வான்** - பொன்னால் ஆகிய உயர்ந்த பெரிய மேரு மலை போன்றவனாகிய அனுமனுக்கு; **எதிர் புக்கான் இவை சொன்னான்** - எதிரே புகுந்து இந்தச் சொற்களைச் சொன்னான் (அதை அடுத்த இரண்டு பாடல்களில் காண்க.)

(172)

அதிகாயன் உரை

7899. **'தேய்த்தாய், ஒரு தனி எம்பியைத் தலத்தோடு ஒரு**
திறத்தால்;
போய்த் தாவினை நெடு மா கடல், பிழைத்தாய்; கடல்
புகுந்தாய்,
வாய்த்தானையும் மடித்தாய்; அது கண்டேன், எதிர்
வந்தேன்.
ஆய்த்து ஆயது முடிவு, இன்று உனக்கு; அணித்தாக வந்து,
அடுத்தாய்.

ஒரு தனி எம்பியைத் தலத்தோடு தேய்த்தாய் - (முன்பு நடந்த பழைய போரில்) ஒப்பற்றுத் தனித்த என் தம்பியாகிய (அக்ககுமாரனைத்) தரையோடு சேர்த்து அழித்து; **ஒரு திறத்தால் நெடுமா கடல்** - ஒப்பற்ற உன் வலிமையால் பெரிய கரிய கடலை; **போய்த் தாவினை பிழைத்தாய்** - போய்த் தாவிப் பிழைத்தாய்; **கடல் புகுந்தாய் வாய்த்தானையும் மடித்தாய்** - (இப்போது நடக்கும் போரில்) அரக்கர் சேனையாகிய கடலில் புகுந்து பொருதற்கு வாய்த்தவனாகிய தேவாந்தகனையும் உயிர் இழக்கச்

செய்தாய்; **அது கண்டேன் எதிர் வந்தேன்** - அச்செயல் கண்டு உன் எதிர் வந்து உள்ளேன்; **இன்று உனக்கு முடிவு ஆய்த்து ஆயது** - இப்போது உனக்கு முடிவு (நெருங்கி) ஆயிற்று ஆயிற்று; **அணித்தாக வந்து அடுத்தாய்** - (அதனால்தான்) என்னை நெருங்கி வந்துள்ளாய். வாய்த்தான் - பொருதற்குக் கிடைத்தவன்; தேவாந்தகன். ஆய்த்து ஆயது - ஆயிற்று ஆயிற்று விரைவு பற்றி வந்த அடுக்கு. இதனை ஒரு பொருட் பன்மொழி என்பாரும் உளர்.

(173)

7900. 'இன்று அல்லது, நெடு நாள் உனை ஒரு நாளினும் எதிரேன்;
ஒன்று அல்லது செய்தாய் எமை; இளையோனையும் உனையும்
வென்று அல்லது மீளாத என் மிடல் வெங் கணை மழையால்
கொன்று அல்லது செல்லேன்; இது கொள்' என்றனன், கொடியோன்.

உனை இன்று அல்லது - உன்னை இன்றைக்குக் (கொன்றால்) அல்லது; **நெடுநாள் ஒரு நாளினும் எதிரேன்** - (இனிவரும்) நீண்ட காலத்தில் ஒருநாள் கூட எதிர்த்துப் போரிட மாட்டேன்; **எமை ஒன்று அல்லது செய்தாய்** - (நீ) எமக்கு ஒரு தீங்கு அல்லாது பல தீங்குகளைச் செய்துள்ளாய் (அதனால்); **வென்று அல்லது மீளாத என் மிடல் வெங்கணை மழையால்** - வெற்றி பெற்று அன்றி வீணாக மீளுதல் இல்லாத என்னுடைய வலிமை பொருந்திய கொடிய அம்புகளின் மழையினால்; **இளையோனையும் உனையும் கொன்று அல்லது செல்லேன்** - (இராமனுக்கு) இளையவனாகிய இலக்குவனையும் உன்னையும் கொன்றல்லது மீள மாட்டேன்; **இது கொள் என்றனன் கொடியோன்** - இதை (நீ மனதில் உறுதியாகக்) கொள்க என்று கூறினான் கொடியவனாகிய அதிகாயன்.

உன்னையும் இளையவனையும் கொன்றே மீள்வன் என்றபடி கணை மழை - உருவகம்.

(174)

அனுமன் திரிசிரனை அழை எனக் கூறல்

7901. 'பிழையாது; இது பிழையாது' என, பெருங் கைத்தலம் பிசையா,
மழை ஆம் எனச் சிரித்தான்-வட மலை ஆம் எனும் நிலையான்-
'முழை வாள் அரி அனையானையும் எனையும் மிக முனிவாய்;

அழையாய் திரிசிரத்தோனையும், நிலத்தோடும் இட்டு
அரைப்பான்.

வட மலை ஆம் எனும் நிலையான் - வடக்கின் கண் உள்ள மேரு மலை ஆம் என்று கூறும்படி சலியா நிலையுடைய அனுமன்; **முழைவாள் அரி அனையானையும் எனையும் மிக முனிவாய்** - குகையில் உள்ள சிங்கத்தை ஒத்த இலக்குவனையும் என்னையும் மிகச் சினக்கின்றாய்; **நிலத்தோடும் இட்டு அரைப்பான்** - (நான்) நிலத்தில் சேர்த்தி அரைத்து அழிப்பதற்காக; **திரி சிரத்தோனையும் அழையாய்** - திரிசிரனையும் (நாங்கள் இருவர் நீ ஒருவன் எனவே) துணையாக அழைத்துக் கொள்வாய்; **இது பிழையாது பிழையாது என** - (நான் சொல்லும்) இது தவறாது தவறாது என்று கூறி; **பெருங்கைத்தலம் பிசையா** - (தன்னுடைய) பெரிய கைகளைச் சேர்த்துப் பிசைந்து கொண்டு; **மழை ஆம் எனச் சிரித்தான்** - மேகம் போல் பெரிய ஒலி எழுமாறு சிரித்தான்.

நீ இருவர் மீது முனிவு கொண்டு உள்ளாய் எனவே உனக்குத் துணையாகத் திரிசிரனையும் சேர்த்துக் கொள் என்கிறான் அனுமன்.

(175)

திரிசிரன் அனுமன் போர்

7902. **'ஆம், ஆம்!' என, தலை மூன்றுடையவன் ஆர்த்து வந்து,**
அடர்த்தான்;
கோமான் தனிப் பெருந் தூதனும், எதிரே செருக
கொடுத்தான்,
'காமாண்டவர், கல்லாதவர், வல்லீர்!' எனக் கழறா,
நா மாண்டு அற, அயல் நின்று உற நடுவே புக நடந்தான்.

ஆம் ஆம் என தலை மூன்றுடையான் ஆர்த்து வந்து அடர்த்தான் - (அனுமன் சொல் கேட்டு) ஆம் ஆம் என்று சொல்லிக் கொண்டு முத்தலையனான திரிசிரன் பேரொலி செய்து கொண்டு வந்து தாக்கினான்; **கோமான் தனிப் பெருந் தூதனும் எதிரே செருக் கொடுத்தான்** - தலைவன் ஆகிய இராமனது ஒப்பற்ற பெருந்தூதன் ஆகிய அனுமனும் (அவனுக்கு) எதிராகப் போர் தொடுத்து; **காமாண்டவர் கல்லாதவர் வல்லீர் எனக் கழறா** - காமத்தால் மிக்கவரும் கல்லாதவரும் ஆகிய (நீங்கள்) (காமம் இல்லாத கற்ற எங்களை) வெல்ல வல்லீராவீரோ என்று சொல்லி; **அயல் நின்று உற** - தூரத்தில் இருந்து நெருங்கி; **நாமாண்டு அற** - (கண்டவர்) நாக்கு வற்றி ஒழிய; **நடுவே புக நடந்தான்** - நடுவில் புகுந்து நடந்தான்.

காமாண்டவர் - காமத்தினால் மிக்கவர்; கல்லாதவர் - கல்வி அறிவிலார். இத்தொடர்க்கு வேறு பொருள் கூறுவதுண்டு. காமாண்டவர் - கா - காத்தல், மாண்டவர் - இல்லாதவர், காத்தல் இல்லாதவர். கல்லாதவர் - தற்காக்கும் தொழிலைக் கல்லாதவர். நாமாண்டு அற - நாக்கு வற்றி ஒழிய; ஈரம் வறளல்

அச்சத்தாலாகும். வல்லீர் - இகழ்ச்சிக்குறிப்பு. புலனடக்கமும் கல்வியும் உள்ள எங்களை உங்களால் வெல்ல இயலாது என்பது கருத்து. கிட்கிந்தா கண்டத்தில் இராமன் அனுமனை,

> **"ஆற்றலும், நிறைவும் கல்வி அமைதியும் அறிவும் என்னும் வேற்றுமை இவனோடு இல்லையாம்"**

(கம்ப. 3767) என்றும்,

> **"கல்லாத கலையும் வேதக் கடலுமே என்னும் காட்சி சொல்லாலே தோன்றிற்று அன்றே"**

(கம்ப - 3768) என்றும் புகழும் சொற்களை இங்கு நினைவு கூர்க.

(176)

திரிசிரனை அழித்தல்

7903. **தேர்மேல் செலக் குதித்தான், திரிசிரத்தானை ஓர் திறத்தால்,**
கார் மேல் துயில் மலை போலியைக் கரத்தால் பிடித்து
எடுத்தான்,
பார்மேல் படுத்து அரைத்தான், அவன் பழி மேற்படப்
படுத்தான்.
'போர் மேல்திசை நெடு வாயிலின் உளது ஆம்' என,
போனான்.

தேர் மேல் செலக் குதித்தான் - *(அனுமன் அந்தத் திரிசிரன் உடைய) தேரின் மேல் சென்று சேரும்படி குதித்து;* **கார் மேல் துயில் மலை போலியை திரிசிரத்தனை** - *மேகம் மேல் படியப் பெற்ற மலையைப் போன்றவன் ஆன அந்தத் திரிசிரனை;* **ஓர் திறத்தால் கரத்தால் பிடித்து எடுத்தான்** - *ஒப்பற்ற வலிமையால் கையால் பிடித்து எடுத்து;* **பார் மேல் படுத்து அரைத்து** - *பூமியின் மீது தள்ளி அரைத்து;* **அவன் பழி மேல் படப் படுத்தான்** - *அவனுக்குப் பழி மிகுதியாக உண்டாகுமாறு கொன்றான்;* **போர் மேல் திசை நெடு வாயிலின் உளது ஆம் என போனான்** - *(அதற்குப் பிறகு) போர் மேற்குத் திசை வாயிலில் உள்ளது என்று அங்குப் போனான்.*

இலக்குவன் இருந்த வட திசை வாயிலில் திரிசிரத்தனை அழித்த அனுமன் போர் செய்ய மேற்குத் திசை வாயிலுக்குச் சென்றனன் என்க.

(177)

அதிகாயன், இலக்குவனுடன் பொர வருதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

acharya.org

7904. ***இமையிடையாகச் சென்றான்; இகல் அதிகாயன் நின்றான்,***
அமைவதுஒன்று ஆற்றல் தேற்றான், அருவியோடு
அழல்கால் கண்ணான்,
'உமையொருபாகனேயும், இவன் முனிந்து உருத்த போது,
கமையிலன் ஆற்றல்' என்னா, கதத்தொடும் குலைக்கும்
கையான்,

இமையிடையாகச் சென்றான் - *(நடுவில் புகுந்து நடந்தவனாகிய அனுமன்) கண்ணிமை காலத்துக்கு முன்பே (மேற்குத் திசை வாயிலுக்குச்) சென்று விட்டான்;* ***இகல் அதிகாயன் அமைவது ஒன்று ஆற்றல் தேற்றான்*** - *வலிமை மிகு அதிகாயன் தக்கதொரு செயலைச் செய்வதற்கு அறியாமல்;* ***அருவியொடு அழல் கால் கண்ணான் நின்றான்*** - *நீர் அருவியோடு நெருப்பையும் வெளிப் படுத்துகின்ற கண்களை உடையவனாகித் (திகைத்து) நின்றவனாகி;* ***உமையொரு பாகனேயும் இவன் முனிந்து உருத்த போது கமையிலன் ஆற்றல் என்னா*** - *உமை அம்மையை இடப்பாகத்திலே கொண்ட சிவபிரானும் இந்த அனுமன் சினம் கொண்டு சீற்றத்தை வெளியிடும் போது பொறுத்தற்கு வல்லமை உடையவன் அல்லன் என்று கூறி; கதத்தொடும் குலைக்கும ்* ***கையான்*** - *சினத்துடன் நடுங்குகின்ற கையை உடையவன் ஆனான்.*

இமை இடையாக - கண்ணிமைப் பொழுதில், காலுதல் - வெளிப்படுத்தல், கமையிலன் பொறுத்தற்கு இலன், கதம் - சினம்.

(178)

7905. ***'பூணிப்பு ஒன்று உடையன் ஆகிப் புகுந்த நான்,***
புறத்து நின்று,
பாணித்தல் வீரம் அன்றால்; பரு வலி படைத்தோர்க்கு
எல்லாம்
ஆணிப்பொன் ஆனான்தன்னைப் பின்னும் கண்டு
அறிவென்'என்னா,
தூணிப் பொன் புறத்தான், திண் தேர் இளவல்மேல்
தூண்டச் சொன்னான்.

பூணிப்பு ஒன்று உடையன் ஆகிப் புகுந்த நான் *-(இலக்குவனை அழிப்பது என்ற) குறிக்கோள் ஒன்றினைக் கைக் கொண்டவனாகிப் (போர்க்களத்துப்) புகுந்த நான்;* ***புறத்து நின்று பாணித்தல் வீரம் அன்றால்*** - *பிறிதொரு எண்ணம் கொண்டு நின்று காலத்தை நீட்டித்தல் வீரம் அல்ல;* ***தூணிப் பொன் புறத்தான்*** - *அம்பு அறாத்தூணியை அழகிய முதுகில் கட்டியுள்ளவனும்;* ***பரு வலி படைத்தோர்க்கு எல்லாம் ஆணிப் பொன் அனான் தன்னை*** - *மிக்க வலிமை படைத்தவர்களுக்கெல்லாம் ஆணிப் பொன் போல் சிறந்தவனும் ஆகிய இலக்குவன் தன்னைப்;* ***பின்னும் கண்டு அறிவென் என்னா*** - *மேலும் கண்டு*

அறிவேன் என்று கூறி; **திண்தேர் இளவல் மேல் தூண்டச் சொன்னான்** - தனது வலிய தேரை இலக்குவனை நோக்கிச் செலுத்துமாறு (தேர்ப்பாகனிடம் அதிகாயன்) சொன்னான்.

பூணிப்பு - குறிக்கோள், மேற்கோள் தீர்மானம். பாணித்தல் - காலம் தாழ்த்தல். புறம் - முதுகு, ஆல் - அசை.

(179)

7906. தேர் ஒலி கடலைச் சீற, சிலை ஒலி மழையைச் சீற,
போர் ஒலி முரசின் ஓதை திசைகளின் புறத்துப் போக,
தார் ஒலி கழற் கால் மைந்தன் தானையும் தானும்
சென்றான்;
வீரனும் எதிரே நின்றான், விண்ணவர் விசையம் வேண்ட,

தேர் ஒலி கடலைச் சீற - தேர்களின் ஒலி கடலைச் சீறுவது போல் மிகவும்; **சிலை ஒலி மழையைச் சீற** - வில்களின் ஒலி மழை ஒலியைச் சீறுவது போல் மிகவும்; **போர் ஒலி முரசின் ஓதை திசைகளின் புறத்துப் போக** - போர்க்களத்தில் ஒலிக்கின்ற முரசின் ஒலி திக்குகள் கடந்து வெளியில் செல்லவும்; **தார் ஒலி கழற்கால் மைந்தன்** - போர் மாலை தழைத்த (மார்பினையும்) வீரக்கழல் அணிந்த காலினையும் உடைய அதிகாயன்; **சேனையும் தானும் சென்றான்** - படைகளும் தானும் ஆகச் சென்றான்; **விண்ணவர் விசையம் வேண்ட** - தேவர்கள் (வெல்க வெல்க என) வெற்றியே விரும்ப; **வீரனும் எதிரே நின்றான்** - வீரனாகிய இலக்குவனும் (அவன்) எதிரே (போரிட) நின்றான்.

இலக்குவனும் அதிகாயனும் போரிட எதிரெதிர் நின்றனர் என்க. சிலை - வில், ஓதை - ஓசை. தார் ஒலி - மாலை தழைத்த, ஒலித்தல் ஈண்டுத் தழைத்தல், விசையம் - வெற்றி, வேண்ட - விரும்ப.

(180)

அங்கதன் தோள் மேலேறி இலக்குவன் போரிடல்

7907. வல்லையின் அணுக வந்து வணங்கினான், வாலி மைந்தன்;
'சில்லி அம் தேரின் மேலான், அவன் அமர் செய்வது
அன்றால்;
வில்லியர் திலதம் அன்ன நின் திருமேனி தாங்கப்
புல்லியன் எனினும், என் தோள் ஏறுதி, புனித!' என்றான்.

வல்லையின் அணுக வந்து வணங்கினான் வாலி மைந்தன் - விரைவாக (இலக்குவனை) நெருங்கி வந்து வணங்கியவனாகிய வாலிக்கு மகனான அங்கதன்; **அவன் சில்லி அம் தேரின் மேலான்** - அவ்வதிகாயன் சக்கரம் அமைந்த அழகிய தேரின் மேல்

உள்ளான்; **அமர் செவ்விது அன்றால்** - (அவனோடு நிலத்தில் இருந்து) போரிடுவது செம்மை உடையதல்ல; **வில்லியர் திலதம் அன்ன நின் திருமேனி** - வில்லாளிகளில் திலகம் போன்ற உனது அழகிய மேனியை; **தாங்கப் புல்லியன் எனினும்** - தாங்குவதற்கு (ஒவ்வாத) புன்மை உடையவன் என்றாலும்; **புனித என் தோள் ஏறுதி என்றான்** - தூய்மையானவனே என் தோளின் மீது ஏறுக என்றான்.

வல்லை - விரைவாக, சில்லி - சக்கரம், வணங்கினன் - முற்றெச்சம். முதற்போர்ப் படலத்து அனுமன் செயலை (7232, 7233) இங்கு காண்க.

(181)

7908. 'ஆம்' என, அமலன் தம்பி அங்கதன் அலங்கல் தோள்மேல்
தாமரைச் சரணம் வைத்தான்; கலுழனின் தாங்கி நின்ற
கோமகன் ஆற்றல் நோக்கி, குளிர்கின்ற மனத்தர் ஆகி,
பூ மழை பொழிந்து வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர், புலவர் எல்லாம்.

அமலன் தம்பி ஆம் என - குற்றம் அற்றவனாகிய இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் (நீ சொல்வது சரி) ஆம் என (ஏற்று); **அங்கதன் அலங்கல் தோள் மேல்** - அங்கதனுடைய மாலையணிந்த தோளின் மீது; **தாமரைச் சரணம் வைத்தான்** - தன் தாமரை போன்ற கால்களை வைத்து ஏறினான்; **கலுழனின் தாங்கி நின்ற கோமகன் ஆற்றல் நோக்கி** - கருடாழ்வார் போல் (அவனைத்) தாங்கி நின்ற அரச மகனான அங்கதனது வலிய ஆற்றலைக் கண்டு; **புலவர் எல்லாம் குளிர்கின்ற மனத்தர் ஆகி** - தேவர்கள் எல்லாம் குளிர்ந்த மனத்தை உடையவர்கள் ஆகி; **பூ மழை பொழிந்து** - பூவாகிய மழையைச் சொரிந்து; **வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர்** - (நீடு வாழ்க என) வாழ்த்திப் புகழ்ந்தனர்.

தாமரைச் சரணம் - உவமைத்தொகை. சரணம் - கால், இன் - உவம உருபு, பூ மழை - உருவகம்.

(182)

7909. ஆயிரம் புரவி பூண்ட அதிர் குரல் அசனித் திண் தேர்
போயின திசைகள் எங்கும், கறங்கு எனச் சாரி போமால்;
மீ எழின் உயரும்; தாழின் தாழும்; விண் செல்லின்
செல்லும்;-
தீ எழ உவரி நீரைக் கலக்கினான் சிறுவன் அம்மா!

உவரி நீரை தீ எழக் கலக்கினான் சிறுவன் - பாற்கடல் நீரைத் தீ வெளிப்படும்படி கலக்கியவனாகிய வாலியின் மகனான அங்கதன்; ஆயிரம் **புரவி பூண்ட அதிர் குரல் அசனித் திண்தேர்** - ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டியதும் ஒலிக்கும் இடியைப் போன்றதுமாகிய (அதிகாயனது) வலிய தேர்; **போயின திசைகள் எங்கும்** - சென்ற திசைகள் எல்லாவற்றிலும்; **கறங்கு எனச் சாரி போமால்** - (அங்கதன் தானும்) காற்றாடி போல சுற்றிப் போவான்; **மீ எழின் உயரும்** - (தேர்) மேல் எழுந்தால் (தானும்)

மேலெழுவான்; **தாழின் தாழும்** - (தேர் கீழே) தாழ்ந்தால் (தானும்) தாழ்வான்; **விண் செல்லின் செல்லும்** - தேர் ஆகாயத்தில் சென்றது என்றால் (தானும்) ஆகாயத்தில் செல்லுவான்.

அதிகாயனுடைய வலிய தேருக்கு ஒப்பாக அங்கதனும் திரிந்தனன் என்க. அசனி - இடி, கறங்கு - காற்றாடி, மீ - மேலே. உவரி - கடல். ஆல் - அசை. அம்ம - அசை.

(183)

***7910.* அத் தொழில் நோக்கி, ஆங்கு வானரத் தலைவர் ஆர்த்தார்;**
'இத் தொழில் கலுழற்கேயும் அரிது' என, இமையோர் எல்லாம்
கைத்தலம் குலைத்தார் ஆக, களிற்றினும் புரவிமேலும்
தைத்தன, இளைய வீரன் சரம் எனும் தாரை மாரி.

அத்தொழில் நோக்கி - (அங்கதனது) அந்தத் தொழிலைப் பார்த்து; அங்கு **வானரத் தலைவர் ஆர்த்தார்** - அப்போது வானரத் தலைவர் மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்தனர்; **இமையோர் எல்லாம்** - தேவர்கள் எல்லாம்; **இத்தொழில் கலுழற்கேயும் அரிது என** - இவ் (அங்கதனது) தொழில் திறமை கருடாழ்வானுக்குக் கூட இயலாது என்று சொல்லி; **கைத்தலம் குலைத்தார் ஆக** - கைகள் விதிர் விதிர்த்தார் ஆக; **இளைய வீரன் சரம் எனும் தாரை மாரி** - இளைய வீரனுடைய அம்புகள் என்னும் தாரையாகப் பொழிகிற மழை; **களிற்றினும் புரவி மேலும் தைத்தன** - (அரக்கரின்) யானைகள் மீதும் குதிரைகள் மீதும் தைத்தன.

குலைத்தல் - விதிர் விதிர்த்தல், நடுங்குதல்

(184) ***7911.***

முழங்கின முரசம்; வேழம் முழங்கின; முரித் திண் தேர்
முழங்கின; முகரப் பாய்மா முழங்கின; முழு வெண் சங்கம்
முழங்கின; தனுவின் ஓதை முழங்கின; கழலும் தாரும்
முழங்கின; தெழிப்பும் ஆர்ப்பும் முழங்கின, முகிலின் மும்மை.

முரசம் முழங்கின - முரசங்கள் முழங்கின; வேழம் முழங்கின - யானைகள் முழங்கின; **மூரித் திண்தேர் முழங்கின** - மிக்க வலிமை உடைய தேர்கள் முழங்கின; **முகரப் பாய்மா முழங்கின** - கனைக்கும் பண்புள்ள குதிரைகள் முழங்கின; **முழு வெண் சங்கம் முழங்கின** - முழுதும் வெண்மையான சங்குகள் முழங்கின; **தனுவின் ஓதை முழங்கின** - வில்லின் ஓசை முழங்கின; **கழலும் தாரும் முழங்கின** - வீரக் கழலும் மாலைகளும் முழங்கின; **தெழிப்பும் ஆர்ப்பும் முகிலின் மும்மை முழங்கின** - (வீரர்களின்) அதட்டலும் ஒலிப்பும் மேக ஒலியினும் மும்மடங்கு முழங்கின.

போர்க்கள ஒலிகள் இப்பாடலில் கூறப்படுகின்றன. முகரம் - கனைத்தல், தார் என்பதனைக் கிண்கிணி என்பாரும் உளர், சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி காண்க.

(185)

7912. கரி பட, காலாள் வெள்ளம் களம் பட, கலினக் காலப்
பரி பட, கண்ட கூற்றும் பயம் பட, பைம் பொன் திண் தேர்
எரிபட, பொருத பூமி இடம் பட, எதிர்ந்த எல்லாம்
முரிபட, பட்ட, வீரன் முரண் கணை மூரி மாரி.

கரி பட - (அப்போர்க்களத்தில்) யானைகள் இறந்து படவும்; **காலாள் வெள்ளம் களம் பட** - காலாட் படையின் கூட்டம் போர்க் களத்தில் அழிந்து படவும்; **கலினக் காலப் பரிபட** - சேணம் பூட்டிய காற்றைப் போல் செல்லும் குதிரைகள் அழிந்து படவும்; **கண்ட கூற்றும் பயம்பட** - (போர்க்கள அழிவினைக்) கண்ட யமனும் அச்சம் மேம்படவும்; **பைம்பொன் திண்தேர் எரிபட** - பசும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட வலிய தேர்கள் எரிந்து படவும்; **பொருத பூமி இடம் பட** - போர்க்களம் படைகள் இறந்து போனதால் இடம் அகன்று தோன்றவும்; **எதிர்ந்த எல்லாம் முரி பட** - எதிர்த்து வந்த படைகள் எல்லாம் அழிந்து படவும்; **வீரன் முரண்கணை மூரி மாரி** - வீரனாகிய இலக்குவன் உடைய வலிமையான அம்புகளால் ஆகிய பெருமழை; **பட்ட** - மிகுதியாகத் தோன்றியது.

கலினம் - சேணம். இடம்பட - வெற்றிடமாகத் தோன்ற, சொற் பொருள் பின்வருநிலையணி காண்க.

(186)

இலக்குவன் அதிகாயன் உரையாடல்

7913. மன்னவன் தம்பி, மற்று அவ் இராவணன் மகனை நோக்கி,
'என் உனக்கு இச்சை? நின்ற எறி படைச் சேனை எல்லாம்
சின்னபின்னங்கள் பட்டால், பொருதியோ? திரிந்து நீயே
நல் நெடுஞ் செருச் செய்வாயோ? சொல்லுதி, நயந்தது'
என்றான்.

மன்னவன் தம்பி - இராமபிரான் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **மற்று அவ் இராவணன் மகனை நோக்கி** - அந்த இராவணன் மகனாகிய அதிகாயனை நோக்கி; **உனக்கு என் இச்சை** - உனக்கு என்ன விருப்பம்; **நின்ற எறிபடைச் சேனை எல்லாம்** - (போர்க்களத்து) நின்ற எறிதற்குரிய படைக்கலங்களைக் கொண்டுள்ள சேனை முழுவதும்; **சின்ன பின்னங்கள் பட்டால் பொருதியோ** - சின்ன பின்னமாய்ச் சிதறி அழிந்த (பிறகு) போர் செய்வாயோ? **திரிந்து நீயே நல் நெடுஞ் செருச் செய்வாயோ** - பிரிந்து நீ மட்டும் நல்ல நெடிய போரினை (இப்போதே)

செய்வாயோ?; **நயந்தது சொல்லுதி என்றான்** *- (நீ) விரும்பியதைச் சொல்லுவாயாக என்றான்.*

மற்று **-** *அசை.*

(187)

7914. 'யாவரும் பொருவர் அல்லர், எதிர்ந்துள யானும் நீயும்,
தேவரும் பிறரும் காண, செருவது செய்வ எல்லாம்;
'காவல் வந்து உன்னைக் காப்பார் காக்கவும் அமையும்;
வேறே
கூவியது அதனுக்கு அன்றோ?' என்றனன்-கூற்றின்
வெய்யோன்.

கூற்றின் வெய்யோன் *- யமனைக் காட்டிலும் கொடியவன் ஆகிய அதிகாயன்;* **யாவரும் பொருவர் அல்லர்** *- எல்லோரும் போரிடுவார் அல்லல்;* **தேவரும் பிறரும் காண** *- (குழுமியுள்ள) தேவர்களும் மற்றவர்களும் காணும்படி;* **செருவது செய்வ எல்லாம்** *- போரது செய்யப் போவதெல்லாம்;* **எதிர்ந்துள யானும் நீயும்** *- (போருக்காக) எதிர்க்கப்பட்டுள்ள யானும் நீயுமே ஆகும்;* **உன்னைக் காவல் வந்து காப்பார் காக்கவும் அமையும்** *- உனக்குக் காவலாக வந்து காப்பவர் காப்பதும் பொருந்தும்; (உன்னை யார் வந்து காத்தாலும் சரியே என்றபடி)* **வேறே கூவியது அதனுக்கு அன்றோ என்றனன்** *- (உனக்கு ஆள் அனுப்பி) தனியாகப் போருக்கு அழைத்தது தனியாகப் போரிட்டு வெல்வதற்காக அல்லவா? என்று கூறினான்.*

செருவது - அது பகுதிப் பொருள் விகுதி. வேறே கூவுதல் - தனித்து நின்று போர் செய்வதற்கு அறை கூவி அழைத்தல்.

(188)

7915. 'உமையனே காக்க; மற்று அங்கு உமை ஒரு கூறன் காக்க;
இமையவர் எல்லாம் காக்க; உலகம் ஓர் ஏழும் காக்க;
சமையும் உன் வாழ்க்கை, இன்றோடு' என்று, தன்
சங்கம் ஊதி,
அமை உருக் கொண்ட கூற்றை நாண் எறிந்து,
உருமின் ஆர்த்தான்.

உமையனே காக்க *- உன் அண்ணனாகிய இராமனே காக்கட்டும்;* **மற்று அங்கு உமை ஒரு கூறன் காக்க** *- அன்றி அங்கு உமையம்மையை இடப்பாகத்தில் கொண்ட சிவபிரானே (வந்து) காக்கட்டும்;* **இமையவர் எல்லாம் காக்க** *- தேவர்கள் எல்லாம் (சேர்ந்து வந்து) காக்கட்டும்;* **உலகம் ஓர் ஏழும் காக்க** *- உலகம் ஓர் ஏழில் வாழும் (அனைவரும் வந்து) காக்கட்டும்;* **இன்றோடு உன் வாழ்க்கை சமையும்** *- இன்றுடன் உன் வாழ்வு முடிந்து விடும்;* **என்று தன் சங்கம் ஊதி** *- என்று கூறித் தன் சங்கினை எடுத்து ஊதி;* **அமை உருக் கொண்ட கூற்றை** *- மூங்கில் உருவம் கொண்ட யமனை*

acharya.org

(தன் வில்லினை); **நாண் எறிந்து உருமின் ஆர்த்தான்** - *நாணினைத் தெறித்து இடி போல் பேரொலி செய்தான்.*

உமையன் - உம் தமையனாகிய இராமன், சமைதல் - முடிதல், அமை - மூங்கில்; ஆடமை என்றார் பிறரும். அங்கு - அசையுமாம்.

(189)

இலக்குவன் அதிகாயனுடன் பொருதல்

7916. அன்னது கேட்ட மைந்தன், அரும்பு இயல் முறுவல் தோன்ற,
'சொன்னவர் வாரார்; யானே தோற்கினும், தோற்கத் தக்கேன்;
என்னை நீ பொருது வெல்லின், அவரையும் வென்றி' என்னா,
மின்னினும் மிளிர்வது ஆங்கு ஓர் வெஞ் சரம்
கோத்து விட்டான்.

அன்னது கேட்ட மைந்தன் - *அச்சொற்களைக் கேட்ட வீரனாகிய இலக்குவன்;* **அரும்பு இயல் முறுவல் தோன்ற** - *முல்லை அரும்பினை ஒத்த பற்கள் தெரியப் புன்னகைத்து;* **நீ சொன்னவர் வாரார்** - *(நீ) சொன்னவர்கள் யாரும் வரமாட்டார்கள்;* **யானே தோற்கினும் தோற்கத்தக்கேன்** - *(ஒருவேளை) நானே தோற்கத் தக்கவன்;* **என்னை நீ பொருது வெல்லின்** - *என்னை நீ போரிட்டு வென்றால்;* **அவரையும் வென்றி என்னா** - *அவர்களை எல்லாம் வென்றவன் ஆவாய் என்று கூறி;* **மின்னினும் மிளிர்வது** - *மின்னலைக் காட்டிலும் ஒளி விடுவதாகிய;* **வெஞ்சரம் ஆங்கோர் கோத்து விட்டான்** - *கொடிய அம்பினை அப்போது (வில்லில்) கோத்து அதிகாயன் மீது செலுத்தினான்.*

முறுவல் எள்ளல் பற்றி வந்தது என்க. அவரையும் என்றது முன் பாடலில் கூறிய உமையன் முதலினோரை என்க. ஆங்கு - அவ்விடத்து. ஓர் - ஒரு எனப் பொருளுரைத்துக் காட்டுக.

(190)

7917. விட்ட வெம் பகழிதன்னை, வெற்பினை வெதுப்பும் தோளான்,
சுட்டது ஓர் பகழிதன்னால் விசும்பிடைத் துணித்து நீக்கி,
எட்டினோடு எட்டு வாளி, 'இலக்குவ! விலக்காய்' என்னா,
திட்டியின் விடத்து நாகம் அனையன, சிந்தி, ஆர்த்தான்.

வெற்பினை வெதுப்பும் தோளான் - *மலையினையும் வெப்ப வலிமையால் அழிக்கவல்ல தோள்களை உடைய அதிகாயன்;* **விட்ட வெம் பகழி தன்னை** - *(இலக்குவன்) விட்ட கொடுமையான அம்பினை;* **விசும்பிடை சுட்ட ஓர் பகழி தன்னால் துணித்து நீக்கி** - *ஆகாயத்தின் கண்ட சுடும் தன்மையுள்ள ஒப்பற்ற (தன்) அம்பு ஒன்றினால் துண்டாக்கி நீக்கி;* **இலக்குவ** - *இலக்குவனே;* **விலக்காய் என்னா** - *(இவ்வம்புகளை) விலக்குவாய் என்று கூறி;* **திட்டியின் விடத்து நாகம் அனையன** -

திட்டி விடம் என்னும் நாகத்தை ஒத்தனவாகிய; **வாளி எட்டினோடு எட்டு** *- அம்புகள் பதினாறினைச்;* **சிந்தி ஆர்த்தான்** *- (இலக்குவன் மீது) எய்து பேரொலி செய்தான்.*

இலக்குவன் செலுத்திய அம்பினை விண்ணில் அழித்த அதிகாயன் அவன் மீது பதினாறு அம்புகளை எய்து "இதை நீ தடுத்து விலக்குக" என்று கூறிப் பேரொலி செய்தான். திட்டி விடம் - கண்ணில் நஞ்சு கொண்ட ஒரு நாக சாதி "திட்டியின் விட மன்ன கற்பின் செல்வியை விட்டிலையோ" (கம்ப. 7351) என்று சீதையைக் குறித்துக் கும்பகருணன் கூறும் பகுதி இங்கு எண்ணத் தக்கது. வெதுப்பும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சம். இலக்குவ - அண்மை விளி.

(191)

7918. ஆர்த்து அவன் எய்த வாளி அனைத்தையும் அறுத்து
மாற்றி,
வேர்த்து, ஒலி வயிர வெங் கோல், மேருவைப்
பிளக்கற்பால,,
தூர்த்தனன், இராமன் தம்பி; அவை எலாம் துணித்துச்
சிந்தி,
கூர்த்தன பகழி கோத்தான், குபேரனை ஆடல்
கொண்டான்.

அவன் ஆர்த்து எய்த வாளி அனைத்தையும் *- அந்த அதிகாயன் பேரொலி செய்து எய்த அம்புகள் அனைத்தையும்;* **இராமன் தம்பி அறுத்து மாற்றி** *- இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் துண்டித்துப் போக்கி;* **வேர்த்து மேருவைப் பிளக்கற் பால** *- சினம் கொண்டு மேரு மலையினையும் பிளக்கும் வல்லமை உடையவனாகிய;* **ஒலி வயிர வெங்கோல் தூர்த்தனன்** *- ஒலிக்கும் திண்மையான கொடிய அம்புகளை நிரப்பினான்;* **குபேரனை ஆடல் கொண்டான்** *- குபேரனை வெற்றி கொண்டவன் ஆகிய அதிகாயன்;* **அவை எலாம் துணித்துச் சிந்தி** *- அந்த அம்புகள் எல்லாவற்றையும் துண்டமாக்கித் தள்ளி;* **கூர்த்தன பகழி கோத்தான்** *- கூர்மை உடையனவாகிய அம்புகளை (வில்லில்) கோத்து எய்தான்.*

வேர்த்து - சினந்து, வயிர வெங்கோல் - திண்ணிய கொடிய அம்பு, ஆடல் - வெற்றி "கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன்" என்ற (கம்ப. 7431) கும்பகருணன் கூற்றில் ஆடல் அப்பொருட்டாதல் காண்க.

(192)

7919. எய்தனன் எய்த எல்லாம், எரி முகப் பகழியாலே,
கொய்தனன் அகற்றி, ஆர்க்கும் அரக்கனைக் குரிசில்
கோபம்
செய்தனன், துரந்தான் தெய்வச் செயல் அன்ன கணையை;
வெங்கோல்

acharya.org

நொய்து அவன் கவசம் கீறி நுழைவன, பிழைப்பு இலாத.

குரிசில் - ஆடவர் திலகனாகிய இலக்குவன்; **எய்தவன் எய்த எல்லாம்** - எய்தவன் ஆகிய (அதிகாயன்) எய்த எல்லா அம்புகளையும்; **எரி முகப் பகழியாலே கொய்தனன் அகற்றி** - நெருப்பை முகத்தில் கொண்ட அம்பால் அறுத்து அகற்றி; **ஆர்க்கும் அரக்கனை** - பேரொலி செய்யும் அரக்கனாகிய அதிகாயனைக்; **கோபம் செய்தனன்** - சினந்தவன் ஆகி; **தெய்வச் செயல் அன்ன கணையைத் துரந்தான்** - (தவறாது பயன் விளைக்கும்) தெய்வச்செயலை ஒத்த அம்புகளைச் செலுத்தினான்; **பிழைப்பு இலாத வெங்கோல்** - (இலக்குத்) தவறாத அந்தக் கொடிய அம்புகள் எல்லாம்; **அவன் கவசம் நொய்து கீறி நுழைவன** - அந்த அதிகாயனுடைய கவசத்தை எளிமையாகப் பிளந்து நுழைவன வாயின.

தெய்வச் செயல் அன்ன கணை - செய்த வினைக்கு ஏற்பப் பயன் விளைக்கும் தவறாத தெய்வச் செயலை ஒத்த அம்புகள், இது பயன் உவமை என்க.

(193) *7920.* **நூறு கோல் கவசம் கீறி நுழைதலும், குழைவு தோன்றத்**
தேறல் ஆம் துணையும், தெய்வச் சிலை நெடுந் தேரின் ஊன்றி,
ஆறினான்; அதுகாலத்து அங்கு அவனுடை அனிகம் எல்லாம்
கூறுகூறாக்கி அம்பால், கோடியின் மேலும் கொன்றான்.

நூறு கோல் கவசம் கீறி நுழைதலும் - நூறு அம்புகள் கவசத்தைப் பிளந்து உடம்பின் உட்புகுந்த உடனே; **குழைவு தோன்ற** - வருத்தம் தோன்ற; **தேறல் ஆம் துணையும்** - (அதிகாயன்) தான் தேறும்கால அளவும்; **தெய்வச் சிலை நெடுந்தேரின் ஊன்றி ஆறினான்** - (தன்) தெய்வத்தன்மை உள்ள வில்லினைப் பெரிய தேரில் ஊன்றியவனாய்க் களைப்பு ஆறினான்; **அதுகாலத்து அங்கு** - அக்காலத்தில் அந்த இடத்தில்; **அவனுடை அனிகம் எல்லாம்** - அதிகாயன் உடைய படைகளை எல்லாம்; **கூறு கூறாக்கி கோடியின் மேலும் அம்பால் கொன்றான்** - (இலக்குவன்) துண்டு துண்டாக்கிக் கோடிக்கும் மேலாகத் (தன்) அம்பால் கொன்று அழித்தான்.

குழைவு - வருத்தம், மயக்கம் எனினும் பொருந்தும். தேறல் ஆம் துணை - தெளிவு பெறும் அளவும். அனிகம் - படை.

(194)

7921. **புடை நின்றார் புரண்டவாறும், போகின்ற புங்க வாளி**
கடைநின்று கணிக்க ஆங்கு ஓர் கணக்கு இலாவாறும் கண்டான்;
இடைநின்ற மயக்கம் தீர்ந்தான்; ஏந்திய சிலையன் காந்தி,

acharya.org

தொடை நின்ற பகழி மாரி, மாரியின் மும்மை தூர்த்தான்.

இடை நின்ற மயக்கம் தீர்த்தான் - இடையே தோன்றிய மயக்கம் நீங்கியவனாகிய அதிகாயன்; ***புடை நின்றார் புரண்ட வாறும்*** - (தன்) பக்கத்தில் நின்றவர்கள் (உயிர் ஒழிந்து) புரண்ட தன்மையினையும்; ***போகின்ற புங்கவாளி*** - (தன்னைச் சுற்றிப் போகின்ற இலக்குவனுடைய) கூர்மையான அம்புகள்; ***கடை நின்று கணிக்க*** - முழுதும் நின்று கணக்கிட; ***அங்கு ஓர் கணக்கு இலாவாறும் கண்டான்*** - அங்கு ஒரு கணக்கு இல்லாத தன்மையில் மிகுதியாகச் செல்வதையும் கண்டவனாகி; ***காந்தி ஏந்திய சிலையன்*** - கொதித்து ஏந்திய வில்லை உடையவனாய்; ***தொடை நின்ற பகழி மாரி*** - தொடுக்கப் பெற்ற அம்பு மழையை; ***மாரியின் மும்மை தூர்த்தான்*** - மழையினும் மூன்று மடங்கு செலுத்தி மிகுதியாக நிரப்பினான்.

புடை - பக்கம், புங்கம் - கூர்மை காந்தி - சினந்து. பகழி மாரி - உருவகம்.

(195)

7922. வான் எலாம் பகழி, வானின் வரம்பு எலாம் பகழி, மண்ணும்
தான் எலாம் பகழி, குன்றின் தலை எலாம் பகழி, சார்ந்தோர்
ஊன் எலாம் பகழி, நின்றோர் உயிர் எலாம் பகழி, வேலை
மீன் எலாம் பகழி, ஆக வித்தினன்-வெகுளி மிக்கோன்.

வெகுளி மிக்கோன் - சினம் மிக்கவனாகிய அதிகாயன்; ***வான் எலாம் பகழி*** - ஆகாயம் எல்லாம் அம்புகள்; ***வானின் வரம்பு எலாம் பகழி*** - ஆகாய எல்லை எல்லாம் அம்புகள்; ***மண்ணும் தான் எலாம் பகழி*** -நிலவுலகம் எல்லாம் அம்புகள்; ***குன்றின் தலை எலாம் பகழி*** - மலை உச்சிகளில் எல்லாம் அம்புகள்; ***சார்ந்தோர் ஊன் எலாம் பகழி*** - (அதிகாயனைச்) சார்ந்திருப்பவர் உடம்பு எல்லாம் அம்புகள்; ***நின்றோர் உயிர் எலாம் பகழி*** - எதிர்த்து நின்றவர்களுடைய உயிர்களில் எல்லாம் அம்புகள்; ***வேலை மீன் எலாம் பகழி*** - கடலில் உள்ள மீன்கள் மேல் எல்லாம் அம்புகள்; ***ஆக வித்தினன்*** - (என) ஆகுமாறு (எல்லா இடத்தும்) அம்புகளை விதைத்திட்டான்.

அதிகாயன் உடலுடைப் பொருள் மற்றும் நுண்பொருள் ஆகியவற்றின் மீது அம்புகளைச் செலுத்தினான் என்க. தலை - உச்சி. சொற் பொருட் பின்வரு நிலையணி. உருவம் மற்றும் அருவப் பொருள்களைப் பகழி சேர்ந்ததாகக் கூறியது உயர்வு நவிற்சி.

(196) 7923. மறைந்தன திசைகள் எல்லாம்; வானவர் மனமே போலக்
குறைந்தன, சுடரின் மும்மைக் கொழுங் கதிர்; குவிந்து, ஒன்று ஒன்றை
அறைந்தன, பகழி; வையம் அதிர்ந்தது; விண்ணும் அஃதே;
நிறைந்தன, பொறியின் குப்பை; நிமிர்ந்தன, நெருப்பின்

கற்றை.

திசைகள் எல்லாம் மறைந்தன - *(அதிகாயன் செலுத்திய அம்புகளால்) திசைகள் எல்லாம் மறைந்தன;* **வானவர் மனமே போல** - *தேவர்களின் மனம் போல;* **மும்மைச் சுடரின் கொழுங் கதிர் குறைந்தன** - *மூன்று சுடர்களின் கொழுவி விளங்கிய ஒளி குறைந்தன;* **பகழி குவிந்து ஒன்று ஒன்றை அறைந்தன** - *அம்புகள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக் கொண்டன;* **வையம் அதிர்ந்தது** - *நிலவுலகம் அதிர்ந்தது;* **விண்ணும் அஃதே** - *ஆகாயமும் அவ்வாறே (அதிர்ந்தது);* **பொறியின் குப்பை நிறைந்தன** - *அனற் பொறிகள் மிகுதியாக நிறைந்தன;* **நெருப்புக் கற்றை நிமிர்ந்தன** - *நெருப்புக் கற்றை ஓங்கி வளர்ந்தன.*

இப்பாடலில் அதிகாயனது அம்புகளால் ஏற்பட்ட நிலைகளைக் கவிஞர் விளக்குகிறார். மும்மைக் கொழுங்கதிர் - சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்றும் காருக பத்தியம், ஆகவனீயம்,தட்சிணாக்கினி என்றும் கொள்ளலாம். வானவர் மனமே போல - என்ற உவமை அதிகாயனின் வில்லாற்றல் கண்டு அவன் வெற்றி பெற்று விடுவானோ என அஞ்சித் தேய்ந்த வானவர் மனத்தைக் குறிக்கிறது.

(197)

7924. 'முற்றியது இன்றே அன்றோ, வானர முழங்கு தானை?
மற்று இவன்தன்னை வெல்ல வல்லனோ, வள்ளல் தம்பி?
கற்றது காலனோடோ, கொலை இவன்? ஒருவன் கற்ற
வில் தொழில் என்னே!' என்னா, தேவரும் வெருவலுற்றார்.

முழங்கு வானர தானை - *ஒலிக்கின்ற வானரப் படை;* **முற்றியது இன்றே அன்றோ** - *தீர்ந்து ஒழிவது இன்றே முடியுமல்லவா?* **வள்ளல் தம்பி இவன் தன்னை வெல்ல வல்லனோ** - *இராமன் தம்பி இவன் தன்னை வெல்ல வல்லவன் ஆவனோ?* **இவன் கொலை கற்றது காலனோடோ?** - *இந்த அதிகாயன் கொலையைக் கற்றுக் கொண்டது யமனிடம் தானோ?* **ஒருவன் கற்ற வில் தொழில் என்னே** - *ஒப்பற்ற (இவன்) கற்றுள்ள வில்வித்தை என்ன (சிறப்புத்) தன்மை உடையது;* **என்னா தேவரும் வெருவலுற்றார்** - *என்று கூறித் தேவர்களும் அஞ்சத் தொடங்கினார்கள்.*

முற்றியது - தீர்ந்து ஒழிந்தது, மற்று - அசை,

(198)

7925. அங்கதன் நெற்றிமேலும், தோளினும், ஆகத்துள்ளும்,
புங்கமும் தோன்றாவண்ணம், பொரு சரம் பலவும் போக்கி,
வெங் கணை இரண்டும் ஒன்றும் வீரன்மேல் ஏவி, மேகச்
சங்கமும் ஊதி, விண்ணோர் தலை பொதிரெறிய ஆர்த்தான்.

அங்கதன் நெற்றி மேலும் தோளினும் ஆகத்துள்ளும் - *(அந்நிலையில் அதிகாயன்) அங்கதனது நெற்றியிலும், தோள்களிலும் மார்பின் உள்ளும்;* **பொருசரம்பலவும்** - *பொருகின்ற அம்புகள் பலவற்றைப்;* **புங்கமும் தோன்றா வண்ணம் போக்கி** - *நுனிகூட வெளித் தோன்றாதபடி (அழுந்துமாறு) செலுத்தி;* **வீரன் மேல் வெங்கணை இரண்டும் ஒன்றும் ஏவி** - *இலக்குவன் மீது கொடிய அம்புகள் மூன்றைச் செலுத்தி;* **மேகச் சங்கமும் ஊதி** - *மேகம் போல் ஒலிக்கும் (தன்) சங்கினை ஊதி;* **விண்ணோர் தலை பொதிரெறிய ஆர்த்தான்** - *தேவர்களின் தலை நடுக்கமுறுமாறு பேரொலி செய்தான்.*

ஆகம் - மார்பு, புங்கம் - கூர்மையான நுனி, பொதிரெறிதல் - நடுக்கமுறுதல், நெற்றி தோள் ஆகம் என மேல் இருந்து கீழ்வரும் வரிசை நயம் காண்க. பொருசரம் - வினைத்தொகை. இரண்டும் ஒன்றும் எண்ணும்மை.

(199)

7926. வாலி சேய் மேனிமேலும், மழை பொரு குருதி வாரி,
கால் உயர் வரையின் செங் கேழ் அருவிபோல் ஒழுகக்
கண்டான்;
கோல் ஒரு பத்து-நூற்றால் குதரையின் தலைகள் கொய்து,
மேலவன் சிரத்தைச் சிந்தி, வில்லையும் துணித்தான்-வீரன்,

வீரன் - *இலக்குவன்;* **வாலி சேய் மேனி மேலும்** - *வாலிக்கு மகனாகிய அங்கதன் மேனி மேல்;* **கால் உயிர் வரையின்** - *(சற்று) ஓங்கி உயர்ந்த அடிபரந்த மலையில்;* **செங்கேழ் அருவி போல்** - *சிவந்த நிறமுடைய அருவி போல;* **மழை பொரு குருதி வாரி ஒழுகக் கண்டான்** - *மழையை ஒத்த குருதி வெள்ளம் ஒழுகுவதைக் கண்டான்;* **கோல் ஒரு பத்து நூற்றால்** - *(உடனே அவன்) அம்புகள் ஓராயிரத்தால்;* **குதிரைகள் தலைகள் கொய்து** - *(தேரில் பூட்டப் பட்ட) குதிரைகளின் தலைகளை அறுத்து;* **மேலவன் சிரத்தைச் சிந்தி** - *(தேர்) மேல் உள்ள பாகனின் தலையைக் கொய்து;* **வில்லையும் துணித்தான்** - *(அந்த அதிகாயனுடைய) வில்லையும் துண்டித்து வீழ்த்தினான்.*

வாரி - வெள்ளம், கால் உயர் வரை - சற்று ஓங்கி அடிப்பகுதி பரந்த மலை, குன்றெனினுமாம், கேழ் - நிறம். பத்து நூற்றால் - ஆயிரம், மேலவன் - தேர்ப்பாகன். பத்து நூறு - பண்புத்தொகை.

(200)

7927. மாற்று ஒரு தடந் தேர் ஏறி, மாறு ஒரு சிலையும் வாங்கி,
ஏற்ற வல் அரக்கன்தன்மேல், எரி முகக் கடவுள் என்பான்,
ஆற்றல் சால் படையை விட்டான், ஆரியன்; அரக்கன்
அம்மா,
வேற்றுள, 'தாங்க!' என்னா, வெய்யவன் படையை

விட்டான்.

மாற்று ஒரு தடந்தேர் ஏறி - வேறு ஒரு பெரிய தேரில் ஏறி; **மாறு ஒரு சிலையும் வாங்கி** - வேறாக ஒரு வில்லையும் கையில் எடுத்து கொண்டு; **ஏற்றவல் அரக்கன் தன்மேல்** - (தன்னை) எதிர்த்து வந்த வலிமை உள்ள அரக்கனாகிய (அதிகாயன்) மேல், ஆரியன் - இலக்குவன்; **எரிமுகக் கடவுள் என்பான் ஆற்றல் சால் படையை விட்டான்** - தீக்கடவுள் என்பானது வலிமை மிகுந்த படைக்கலத்தைச் செலுத்தினான்; அரக்கன் - அதிகாயன்; **தாங்க என்னா** - (அதைத்) தடுக்க என்று கூறி; **வேற்றுள வெய்யவன்**

படையை விட்டான் - வேறாகத் (தன்னிடம் உள்ள) தீக்கடவுளின் படையை விட்டான்.

இருவரும் தீக்கடவுளின் படையை விட்டனர் என்க. எரிமுகக் கடவுள் ஆற்றல் சால்படை, வெய்யவன் படை என்பன அக்னியாஸ்திரம் என்பர். சிலர் வெய்யவன் படையென்பதைக் கதிரவன் படை எனக் கொண்டு பொருள் கூறுவர். இது சூரியாஸ்திரம் எனப்படும் அவ்வாறாயின் இலக்குவன் தீக்கடவுளின் படையை விட அதகாயன் கதிரவன் படையை அதற்கு எதிராக விட்டான் எனக் கொள்ள வேண்டும். மாற்று - வேறு. தன், அம்மா - அசைகள். தடந்தேர் - உரிச் சொல் தொடர்.

(201)

7928. **பொரு படை இரண்டும் தம்மில் பொருதன; பொருதலோடும்,**
எரி கணை, உருமின் வெய்ய, இலக்குவன் துரந்த, மார்பை
உருவின, உலப்பு இலாத; உளைகிலன், ஆற்றல் ஓயான்,
சொரி கணை மழையின் மும்மை சொரிந்தனன்,
தெழிக்கும் சொல்லான்.

பொருபடை இரண்டும் - போரிடுகின்ற அந்த (எரியம்புகள்) இரண்டும் தங்களுக்குள் மோதின; **பொருதலோடும்** - அவ்வாறு போரிடுகையில; **இலக்குவன் துரந்த** - இலக்குவன் எய்த; **உருமின் வெய்ய** - இடியினும் கொடுமை உடைய; **எரிகணை** - வெய்ய அம்புகள்; **உலப்பு இலாத** - (தடுத்து) அழிக்க இயலாதவையாய்; **மார்பை உருவின** - (அதிகாயனது) மார்பில் பட்டு ஊடுருவின; **உளைகிலன்** - (அதற்கு) வருந்தாதவனாகவும்; **ஆற்றல் ஓயான்** - (தன்) வலி குறையாதவனுமாகிய (அதிகாயன்); **சொரிகணை** - (இலக்குவன்) துரந்த அம்புகளை விட; **மும்மை** - மூன்று மடங்கு அம்புகளை; **தெழிக்கும் சொல்லான்** - அதட்டுகின்ற சொற்களை உடையவனாய்; **மழையின் சொரிந்தனன்** - மேகம் போல் சொரிந்திட்டான்.

உரும் - இடி, பொருபடை எரிகணை - வினைத் தொகைகள்,

(202) ***7929.*** **பின் நின்றார் முன் நின்றாரைக்**
காணலாம் பெற்றித்து ஆக,
மின் நின்ற வயிர வாளி திறந்தன, மேனி முற்றும்;
அந் நின்ற நிலையின், ஆற்றல் குறைந்திலன், ஆவி

நீங்கான்,
பொன் நின்ற வடிம்பின் வாளி மழை எனப் பொழியும்
வில்லான்.

மின் நின்ற வயிரவாளி - (இலக்குவன் எய்த) ஒளி பொருந்திய வலிமையான அம்புகள்; **பின் நின்றார் முன் நின்றாரைக்** - பின்னே நிற்பவர்கள் முன்னே நிற்பவர்களைக்; **காணலாம் பெற்றித்து ஆக** - காணும் தன்மையுடையது எனும்படி; **மேனி முற்றும் திறந்தன** - (அந்த அதிகாயனுடைய) உடம்பு முழுவதையும் துளைத்து விட்டன; **அந்நின்ற நிலையின்** - அவ்வாறு நின்ற நிலைமையிலும்; **ஆற்றல் குறைந்திலன்** - வலிமை குறையாதவனாய்; **ஆவி நீங்கான்** - உயிர் போகாதவனாய்; **பொன் நின்ற வடிம்பின் வாளி** - பொன் போன்ற நிறம் பெற்ற கூர்மையை உடைய அம்புகளை; **மழை எனப் பொழியும வில்லான்** - மழை போலச் செலுத்துகிற வில்லை உடையவனானான்.

பெற்றி - தன்மை, பொன் - அழகு எனினுமாம். வடிம்பு - கூர்மை.

(203)

காற்றரசன் கூறியபடி இலக்குவன் நான்முகன் படையைச் செலுத்திக் கொல்லுதல்

***7930.* கோல் முகந்து, அள்ளி அள்ளி, கொடுஞ் சிலை**
நாணில் கோத்து,
கால்முகம் குழைய வாங்கி, சொரிகின்ற காளை வீரன்-
பால் முகம் தோன்ற நின்று, காற்றினுக்கு அரசன், 'பண்டை
நான்முகன் படையால் அன்றிச் சாகிலன், நம்ப!' என்றான்.

கோல் முகந்து - அம்புகளை எடுத்து; **அள்ளி அள்ளி** - அள்ளி அள்ளி; **கொடுஞ்சிலை நாணில் கோத்து** - வளைந்த வில்லின்

நாணில் கோத்து; **கால்முகம் குழைய வாங்கி** - இரு நுனிக் கால்களும் சேருமாறு வளைத்து; **சொரிகின்ற** - (அதிகாயன் மேல்) செலுத்துகிற; **காளை வீரன் பால்** - காளை போன்ற வீரனாகிய இலக்குவன் பக்கத்தில்; **முகம் தோன்றி நின்று** - (நேரிடையாக) முகம் தோன்ற வந்து நின்று; **காற்றினுக்கு அரசன் நம்ப** - வாயுதேவன், விரும்பத்தக்க குணங்களை உடையவனே; **பண்டை நான்முகன் படையால்** - பழமையான பிரமனது படைக்கலத்தால்; **அன்றிச் சாகிலன் என்றான்** - அல்லாமல் இவன் சாக மாட்டான் என்றான்.

கால் - வில்கால், இருநுனி என்க. நம்பன் - விரும்பத்தக்க குணங்களை உடையோன். அள்ளி அள்ளி - அடுக்குத் தொடர்,

(204)

acharya.org

7931. 'நன்று' என உவந்து, வீரன், நான்முகன் படையை வாங்கி
மின் தனி திரண்டது என்னச் சரத்தொடும் கூட்டி விட்டான்
குன்றினும் உயர்ந்த தோளான் தலையினைக் கொண்டு, அவ் வாளி
சென்றது, விசும்பினூடு; தேவரும் தெரியக் கண்டார்.

வீரன் - வீரனாகிய இலக்குவன்; ***நன்று என உவந்து*** - நல்லது என்று மகிழ்ந்து சொல்லி; ***நான்முகன் படையை வாங்கி*** - நான்முகன் படைக் கலத்தை எடுத்து; ***மின்தனி திரண்டது என்ன*** - மின்னல் தனியே திரண்டுவிட்டது என்று கூறும்படியாகக்; ***சரத்தொடும் கூட்டி விட்டான்*** - அம்புடன் சேர்த்துச் செலுத்தினான்; ***அவ்வாளி*** - அந்த அம்பானது; ***குன்றினும் உயர்ந்த தோளான்*** - குன்றினும் உயர்ந்த தோள்களை உடைய (அதிகாயனது); ***தலையினைக் கொண்டு*** - தலையை அறுத்துக் கொண்டு; ***விசும்பினூடு சென்றது*** - ஆகாய வழியாகச் சென்றது, ***தேவரும் தெரியக் கண்டார்*** - அதனைத் தேவர்களும் தெளிவாகக் கண்டார்கள்.

(205)

7932. பூ மழை பொழிந்து, வானோர், 'போயது, எம் பொருமல்' என்றார்;
தாம் அழைத்து அலறி, எங்கும் இரிந்தனர், அரக்கர் தள்ளி;
தீமையும் தகைப்பும் நீங்கித் தெளிந்தது, குரக்குச் சேனை;
கோமகன் தோளின்நின்றும் குதித்தனன், கொற்ற வில்லான்.

வானோர் பூமழை பொழிந்து - தேவர்கள் மலர் மழை சிந்தி; ***எம்பொருமல் போயது என்றார்*** - எம்முடைய பெருவருத்தம் நீங்கி விட்டது என்றார்கள்; ***அரக்கர்*** - அரக்கர்கள்; ***தாம் அழைத்து அலறி*** - தாங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பெயரிட்டு அழைத்து அலறிக் கொண்டும்; ***தள்ளி எங்கும் இரிந்தனர்*** - தள்ளிக்கொண்டும் எல்லா விடங்களிலும் தறிகெட்டு ஓடினார்கள்; ***குரக்குச் சேனை*** - குரங்குப் படை; ***தீமையும் தகைப்பும் நீங்கித் தெளிந்தது*** - (தனக்கு ஏற்பட்ட) தீங்கும், தடையும் நீங்கித் தெளிவு பெற்றது; ***கோமகன்*** - அரச மகனாகிய அங்கதனது; ***தோளின் நின்றும்*** - தோளில் இருந்து; ***கொற்ற வில்லான்*** - வெற்றி பொருந்திய வில்லாளியாகிய இலக்குவன்; ***குதித்தனன்*** - கீழே குதித்தான்.

பொருமல் - பெருந்துன்பம் இரிதல் - சிதறி ஓடல், தகைப்பு - தடை, கோமகன் - அரசமகனாகிய அங்கதன். அதிகாயன் வதைப் படலத்தில் அங்கதன் தோளில் ஏறி அவனை அழித்த இலக்குவன் நிகும்பலை யாகத்தை அழித்து இந்திர சித்தனை வெல்லும்போது அனுமனின் தோளில் ஏறிப் போர் செய்தான். பூமழை - உருவகம். குரக்கு - வலித்தல் விகாரம்.

(206)

வீடணன் இந்திரசித்து இறத்தல் உறுதி எனல்

7933. **வெந் திறல் சித்தி கண்ட வீடணன், வியந்த நெஞ்சன்,**
அந்தரச் சித்தர் ஆர்க்கும் அமலையும் கேட்டான்; 'ஐயன்
மந்திரசித்தி அன்ன சிலைத் தொழில் வலி இது ஆயின்,
இந்திரசித்தனார்க்கும் இறுதியே இயைவது' என்றான்.

வெந்திறல் - இலக்குவனது பெரு வலிமையினது; **சித்தி கண்ட** - பயனைக் கண்ட; **வீடணன்** - வீடணன்; **வியந்த நெஞ்சன்** - வியப்புடைய நெஞ்சத்தை உடையவனாய்; **அந்தர சித்தர்** - வானத்தில் உலவும் சித்தர்கள்; **ஆர்க்கும் அமலையும் கேட்டான்** - ஒலிக்கிற பேரொலியைக் கேட்டான்; **ஐயன்** - (பின்பு அவன் மனதில் இவ்வாறு எண்ணினான்) தலைவனாகிய இலக்குவனுடைய; **மந்திர சித்தி அன்ன** - மந்திர சித்தியினைப் போன்ற; **சிலைத்தொழில் வலி** - வில்லாற்றல் தொழிலின் வலிமை, **இது ஆயின்** - இத்தன்மையது ஆனால்; **இந்திர சித்தனார்க்கும்** - இந்திரசித்தனுக்கும்; **இயைவது இறுதியே** - வந்து பொருந்துவது மரணமே; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

சித்தி - முற்றியபயன், அந்தரம் - வானம், அமலை - ஓசை,

(207)

நராந்தகன் அங்கதனுடன் போரிட்டு அழிதல்

7934. **'"ஏந்து எழில் ஆகத்து எம்முன் இறந்தனன்" என்று, நீ நின்**
சாந்து அகல் மார்பு, திண் தோள், நோக்கி, நின் தனுவை நோக்கி,
போம் தகைக்கு உரியது அன்றால்; போகலை; போகல்!' என்னா,
நாந்தகம் மின்ன, தேரை நராந்தகன் நடத்தி வந்தான்.

எழில் ஏந்து ஆகத்து - அழகு பொருந்திய மார்பினை உடைய; **எம்முன் இறந்தனன்** - எமக்கு முன்னவன் ஆகிய (அதிகாயன்) இறந்து விட்டான்; **என்று** - என்று எண்ணி; **நீ நின்** - நீ உன்னுடைய; **சாந்து அகல் மார்பு** - சந்தனம் பூசப்பட்ட அகன்ற மார்பினையும்; **திண் தோள் நோக்கி** - அதற்குப் பிறகு உனது வில்லினையும் பார்த்துக் கொண்டு; **போம் தகைக்கு உரியது அன்றால்** - போகின்ற தகுதிக்கு உரியது அல்ல (இச்செயல்); **போகலை போகல் என்னா** - போகாதே போகாதே என்று (இலக்குவனைப் பார்த்துக்) கூறிக்கொண்டு; **நராந்தகன்** - நராந்தகன் என்பவன்; **நாந்தகம் மின்ன** - (தனது) வாள் மின்ன; **தேரை நடத்தி** - தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு; **வந்தான்** - வந்தான்.

தனு - வில், நாந்தகம் - வாள்.

(208) *7935.* **தேரிடை நின்று, கண்கள் தீ உக, சீற்றம் பொங்க,**

பாரிடைக் கிழியப் பாய்ந்து, பகலிடைப் பரிதி என்பான்,
ஊரிடை நின்றான் என்ன, கேடகம் ஒரு கை தோன்ற,
நீருடை முகிலின் மின்போல், வாளொடு நிமிர வந்தான்.

கண்கள் தீ உக - *(நராந்தகன் தன்) கண்களில் இருந்து தீ வெளிப்பட;* ***சீற்றம் பொங்க*** - சினம் மிகப் பொங்கி வர; **தேரிடை நின்று** - தேரில் இருந்து; **பாரிடை கிழியப் பாய்ந்து** - நிலவுலகு கிழியுமாறு பாய்ந்து; **பகலிடைப் பரிதி என்பான்** - பகலில் கதிரவன் என்பவன்; **ஊரிடை நின்றான் என்ன** - ஊர்கோளிடை நின்றுள்ளான் என்று சொல்லும்படி; **கேடகம் ஒருகை தோன்ற** - கேடயம் ஒரு கையில் விளங்க; **நீருடை முகிலின் மின் போல்** - நீருடைய கருமேகத்தின் இடையில் மின்னலைப் போல; **வாளொடு நிமிர வந்தான்** - வாளோடு நிமிர்ந்து வந்தான்.

(209)

7936. வீசின மரமும் கல்லும் விலங்கலும், வீற்று வீற்றா,
ஆசைகள்தோறும் சிந்த, வாளினால் அறுத்து மாற்றி,
தூசியும், இரண்டு கையும், நெற்றியும், சுருண்டு, நீர்மேல்
பாசியின் ஒதுங்க, வந்தான்; அங்கதன் அதனைப் பார்த்தான்.

வீசின - *(நராந்தகன் வருதல் கண்டு குரங்குப் படைகள்) வீசிய;* மரமும், **கல்லும் விலங்கலும்** - மரங்களும், கற்களும், மலைகளும்; **ஆசைகள் தோறும்** - திசைகள் தோறும்; **வீற்று வீற்றா சிந்த** - துண்டு துண்டாகச் சிதறும்படி; **வாளினால் அறுத்து மாற்றி** - *(நராந்தகன் அவற்றை);* **வாளால் அறுத்து விலக்கி, தூசியும்** - முன்னணிப் படையும்; **இரண்டு கையும்** - இரு பக்கத்தில் உள்ள படைகளும்; **நெற்றியும்** - நடுவில் நின்ற பெரும் படையும்; **நீர்மேல் பாசியின்** - நீர் மேல் உள்ள பாசம் போல; **சுருண்டு ஒதுங்க** - திரண்டு ஒதுங்கி வழிவிட; **வந்தான் அதனை** - அவன் அவ்வாறு வருவதை; **அங்கதன் பார்த்தான்** - அங்கதன் கண்டான். விலங்கல் - மலை, ஆசைகள் - திசைகள், தூசி - முன்னணிப் படை, இரண்டு கை - இரு பக்கத்திலும் உள்ள படைகள், நெற்றி - நடுவில் நின்று பொரும் படை, சுருண்டு - வாட்டமுற்று.

(210)

7937. மரம் ஒன்று விரைவின் வாங்கி, வாய் மடித்து உருத்து, வள்ளல்
சரம் உன்றின் கடிது சென்று, தாக்கினான்; தாக்கினான்தன்
கரம் ஒன்றில் திரிவது ஆரும் காண்கிலாது அதனைத் தன் கை
அரம் ஒன்று வயிர வாளால் ஆயிரம் துண்டம் கண்டான்.

ஒன்று மரம் விரைவின் வாங்கி - ஒரு மரத்தை விரைவாக எடுத்து; **வாய் மடித்து உறுத்து** - வாயை மடித்து சினந்து; **வள்ளல் சரம் ஒன்றின்** - வள்ளல் தன்மை உடைய இராமனுடைய அம்பு ஒன்று போல; **கடிது சென்று தாக்கினான்** - (அங்கதன்) விரைவாகச் சென்று (நராந்தகனைத்) தாக்கினான்; **தாக்கினான் தன்** - தன்னைத் தாக்கிய அவனுடைய; **கரம் ஒன்றில்** - கையொன்றில்; **திரிவது** - மரம் ஒன்று சுழல்வதை; **ஆரும் காண்கிலாது** - யாரும் காணமுடியாதபடி; **அதனை** - அம்மரத்தைத்; **தன்கை** - தன் கையில் உள்ள; **அரம் ஒன்று** - அரத்தினால் அராவிச் செய்த; **வயிரவாளால்** - உறுதியான (தன்) வாளால்; **ஆயிரம் துண்டம் கண்டான்** - ஆயிரம் துண்டுகளாக ஆக்கினான்.

வள்ளல் சரம் - இராமபாணம்.

(211)

7938. அவ் இடை வெறுங் கை நின்ற அங்கதன். 'ஆண்மை அன்றால்
இவ் இடை பெயர்தல்' என்னா, இமையிடை ஒதுங்கா முன்னர்,
வெவ் விடம் என்னப் பொங்கி, அவனிடை எறிந்த வீச்சுத்
தவ்விட, உருமன் புக்கு, வாளொடும் தழுவிக் கொண்டான்.

அவ்விடை - அவ்விடத்து; **வெறுங்கை நின்ற அங்கதன்** - வெறுங் கையோடு நின்ற அங்கதன்; **இவ் இடை** - இப்பொழுது; **பெயர்தல்** - திரும்பிப் போவது; **ஆண்மை அன்றால் என்னா** - ஆண்மை அன்று என்று எண்ணி; **இமையிடை ஒதுங்கா முன்னர்** - இமைப்பொழுது கழிவதற்கு முன்னமேயே; **வெவ்விடம் என்னப் பொங்கி** - கொடிய நஞ்சு என்னுமாறு சீறி; **அவனிடை எறிந்த வீச்சு** - (அந்த நராந்தகன்) வீசியவாள் வீச்சு; **தவ்விட** - தவறும் படி; **உருமின் புக்கு** - இடி போலப் புகுந்து; **வாளொடும் தழுவிக் கொண்டான்** - வாளுடன் (அவனைத்) தழுவிக் கொண்டான்.

பெயர்தல் - பின்னிடல், தவ்விட - தவறிட, ஒழியும்படி, ஆல் - அசை.

(212)

7939. அத் தொழில் கண்ட வானோர் ஆவலம் கொட்டி ஆர்த்தார்;
'இத் தொழில் இவனுக்கு அல்லால், ஈசற்கும் இயலாது' என்பார்;
குத்து ஒழித்து, அவன் கைவாள் தன்கூர் உகிர்த் தடக் கை கொண்டான்,
ஒத்து இரு கூறாய் வீழ வீசி, வான் உலைய ஆர்த்தான்.

அத்தொழில் கண்டவானோர் - (அங்கதனுடைய) அந்த (வீரத்) தொழிலைக் கண்ட தேவர்கள்; **ஆவலம் கொட்டி ஆர்த்தார்** - கை கொட்டிப் பேரொலி செய்தார்கள்; **இத்தொழில்** - இந்த வீரத் தொழிலை; **இவனுக்கு அல்லால்** - இவனால் செய்ய இயலுமே அல்லாமல்; **ஈசற்கும்** - சிவபிரானுக்கும்; **இயலாது என்பார்** - செய்ய இயலாது என்பர்; **குத்து ஒழித்து** - அங்கதன் (நராந்தகனைக்) குத்துதல் தொழிலை விட்டு; **அவன் கைவாள்** - அந்த நராந்தகனுடைய கையில் உள்ள வாளைத்; **தன் கூர் உகிர்த் தடக்கை கொண்டான்** - தனது கூரிய நகங்களை உடைய நீண்ட கையால் (பற்றிப் பிடுங்கிக்) கொண்டானாய்; **இரு கூறாய் ஒத்து வீழ வீசி** - (அது) இரு துண்டங்களாய் ஒத்து அமைந்து விழுமாறு (ஒடித்து) வீசி; **வான் உலைய ஆர்த்தான்** - தேவர்கள் கூட நடுங்கும் படியாகப் பேரொலி செய்தான்.

ஆவலம் கொட்டல் - கை கொட்டல், ஈசன் - ஈண்டுச் சிவன்.

(213) *போர் மத்தன் நீலனுடன் போரிட்டு இறத்தல்*

7940. கூர்மத்தின் வெரிநின் வைத்து வானவர் அமுதம் கொண்ட
நீர் மத்தின் நிமிர்ந்த தோளான், நிறை மத்த மதுவைத்
தேக்கி
ஊர்மத்தம் உண்டாலன்ன மயக்கத்தான், உருமைத் தின்பான்,
போர்மத்தன் என்பான், வந்தான்-புகர் மத்தப் பூட்கை
மேலான்.

கூர்மத்தின் - யாமையின்; **வெரிநின் வைத்து** - முதுகில் வைத்து; **வானவர் அமுதம் கொண்ட** - தேவர்கள் அமுதத்தைக் (கடைந்து) கொண்ட; **நீர்மத்தின்** - கடலில் நின்ற மத்தான மேரு மலையைக்காட்டிலும்; **நிமிர்ந்த தோளான்** - உயர்ந்த தோளினை உடையவனும்; **உருமைத் தின்பான்** - இடியைக் கூடத் தின்ன வல்லவனும் ஆன; **போர் மத்தன் என்பான்** - போர் மத்தன் என்ற பெயருடையவன்; **நிறை மத்த மதுவைத் தேக்கி** - நிறைந்த மயக்கத்தை உண்டாக்கவல்ல மதுவை மிக உண்டு; **ஊர் மத்தம் உண்டாலன்ன மயக்கத்தான்** - ஊமத்தம் காயை உண்டதைப் போன்ற மயக்கத்தவனாய்; **புகர் மத்தப் பூட்கை மேலான்** - புள்ளிகளை உடைய மத்தகத்தை உடைய யானையின் மேல் ஏறி; **வந்தான்** .

யுத்தோந்மத்தன் என்று மகோதரனுக்குப் பெயர் என்றும் அப்பெயரே போர் மத்தன் என்று வழங்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகிறது என்றும் கூறுவர், வை.மு.கோ. மகோதரனும், மகாபாரிசுவனும் இராவணனுக்குத் தம்பியர் முறை என்றும், மகோதரனுடைய யானை சுதரிசனம் எனப்படும் என்றும் அவர் குறித்துள்ளார். கூர்மம் - யாமை. வெரிந் - முதுகு, நீர் மத்து - மந்தரமலை.

(214)

7941. காற்று அன்றேல், கடுமை என் ஆம்? கடல் அன்றேல்,
முழக்கம் என் ஆம்?

கூற்று அன்றேல், கொலை மற்று என் ஆம்? உரும் அன்றேல், கொடுமை என் ஆம்?
சீற்றம்தான் அன்றேல், சீற்றம் வேறு ஒன்று தெரிப்பது எங்கே?
மாற்று அன்றே மலை; மற்று என்னே? - மத்தன்தன் மத்த யானை.

மத்தன் தன் - போர் மத்தனுடைய; **மத்த யானை** - மத மயக்கம் கொண்ட யானை; **காற்று அன்றேல் கடுமை என் ஆம்** - காற்று அல்லவாயின் விரைவு எவ்வாறு ஆகும்; **கடல் அன்றேல் முழக்கம் என் ஆம்** - கடல் அல்லவாயின் முழக்கம் எவ்வாறு ஆகும்; **கூற்று அன்றேல் கொலை மற்று என் ஆம்** - யமன் அல்லவாயின் கொலைத் தொழில் எவ்வாறு ஆகும்; **உரும் அன்றேல் கொடுமை என் ஆம்** - இடி அல்லவாயின் கொடுஞ் செயல் எப்படி ஆகும்; **சீற்றம் தான் அன்றேல்** - சீற்றம் (கொண்ட வடிவம்) அல்லவாயின்; **சீற்றம் வேறு ஒற்று தெரிப்பது எங்கே** - சீற்றத்தை வேறு ஒன்றாகத் தெரிவிப்பது எப்படி; **மலை மாற்று அன்றே** - அதற்கு மலை ஒப்புடையது அல்ல; **மற்று என்னே** - பின் (அதை) எப்படி விளக்குவது என்றவாறு.

போர் மத்தனுடைய யானையைப் பற்றி வருணித்து விளக்கியவாறு. கடுமை - விரைவு. மாற்று - ஒப்பு.

(215)

7942. வேகமாக் கவிகள் வீசும் வெற்பினம் விழுவ, மேன்மேல்,
பாகர் கால் சிலையின் தூண்டும் உண்டை ஆம் எனவும் பற்றா;
மாக மா மரங்கள் எல்லாம், கடாத்திடை வண்டு சோப்பி
ஆகினும் ஆம்; அது அன்றேல், கரும்பு என்றே அறையலாமால்.

கவிகள் - குரங்குகள்; **வேகமா வீசும் வெற்பினம் மேன்மேல் விழுவ** - வேகமாக வீசுகின்ற மலைக்கூட்டங்கள் மென்மேல் விழுபவை; **பாகர் கால் சிலையின் தூண்டும் உண்மை ஆம் எனவும் பற்றா** - பாகர்கள் முனை கொண்ட வில்லிலே வைத்துச் செலத்துகிற களிமண் உருண்டைகள் ஆகும் என்று கூறுவதற்கும் கூடப் பொருந்தாது; **மாகமா மரங்கள் எல்லாம்** - மிகப் பெரிய மரங்கள் எல்லாம்; **கடாத்திடை வண்டு சோப்பி ஆகினும் ஆம்** - (கன்ன) மதத்தில் படியும் வண்டுகளை ஓட்டுதற்குரிய ஈயோட்டி ஆகினும் ஆகும்; **அது அன்றேல்** - பொருத்தமானது அன்று எனின்; **கரும்பு என்றே அறையலாமால்** - கரும்பு என்றே சொல்லலாம். எளிதில் முறிந்து அழிந்தமையால் மரங்களைக் கரும்பு என்றார். போர் மத்தனின் யானைக்கு மலை மண் உண்டை, மரம் கரும்பு என்க. உண்டை - மண்ணுருண்டை, வில்லுண்டை எனினும் ஆம். வண்டு சோப்பி - வண்டுகளை ஓட்டுதற்கு உரிய ஈயோட்டி, மலைகள் களிமண் உருண்டைகள் போலவும், மரங்கள் ஈயோட்டி போலவும், கரும்பு போலவும் அவ்வியானையின் மீது வீசப்பட்டுப் பயன்படா தொழிந்தமை கூறியது. எதிர்நிலை உவமை அணி.

(216)

7943. காலிடைப்பட்டும், மானக் கையிடைப்பட்டும், கால
வாலிடைப்பட்டும், வெய்ய மருப்பிடைப்பட்டும், மாண்டு,
நாலிடைப்பட்ட சேனை, நாயகன் தம்பி எய்த
கோலிடைப்பட்டது எல்லாம் பட்டது - குரக்குச் சேனை.

குரக்குச் சேனை - *குரங்குப் படை;* ***காலிடைப்பட்டும்*** - *(அந்த) யானையினது காலின் கீழ் அகப்பட்டும்;* ***மானக் கையிடைப் பட்டும்*** - *(அதன்) பெரிய துதிக்கையில் அகப்பட்டும்;* ***கால வாலிடைப்பட்டும்*** - *யமனைப் போன்ற வாலில் அடிபட்டு அகப்பட்டும்;* ***வெய்ய மருப்பிடைப் பட்டும்*** - *கொடிய தந்தங்களில் அகப்பட்டும்;* ***நாலிடைப் பட்ட சேனை*** - *நான்காக வகுக்கப்பட்ட (இராவணது) படை,;* ***நாயகன் தம்பி*** - *தலைவனின் தம்பியாகிய இலக்குவன்;* ***எய்த கோலிடைப் பட்டது எல்லாம்*** - *எய்த அம்புகளினால் பட்ட பாட்டை எல்லாம்;* ***பட்டது மாண்டு*** - *பட்டு இறந்தது.*

யானையால் குரங்குச் சேனை பட்ட பாட்டை எல்லாம் கூறியவாறு. இலக்குவன் இராவணனது நால்வகைப் படையைப் படுத்தியமை போல் போர் மத்தனுடைய யானை குரங்குப் படையைப் படுத்தியது என்றவாறு. மானம் - பெருமை, குரக்கு - வலித்தல் விகாரம், காலவால் - இரண்டன் தொகை, சொற்பொருள் பின்வரு நிலையணி.

(217)

7944. தன் படை உற்ற தன்மை நோக்கினான், தரிக்கிலாமை,
அன்பு அடை உள்ளத்து அண்ணல் அனலன்தன்
புதல்வன், ஆழி
வன் படை அனையது ஆங்கு ஓர் மராமரம் சுழற்றி
வந்தான் -
பின் படை செல்ல, நள்ளார் பெரும் படை இரிந்து பேர.*

அனலின் தன் புதல்வன் - *தீக் கடவுளின் மகனாகிய நீலன்;* ***அன்படை உள்ளத்து அண்ணல்*** - *அன்பு நிறைந்த மனத்தை உடைய தலைவன்; (ஆகையால்)* ***தன் படை உற்ற தன்மை நோக்கினான்*** - *தனது படை அடைந்த நிலையை நோக்கியவனாய்;* ***தரிக்கிலாமை*** - *மனம் தரிக்காது உருகி;* ***ஆங்கு ஓர் மராமரம்*** - *அப்போது ஒரு மராமரத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு;* ***படை பின் செல்ல*** - *தன்படை பின்னால் தொடர்ந்து வர;* ***நள்ளார்*** - *பகைவர்களுடைய;* ***பெரும்படை இரிந்து பேர*** - *பெரிய படை நிலை கெட்டு ஓட;* ***ஆழிவன் படை அனையது*** - *மாலின் வலிய சக்கரப் படையைப் போன்று;* ***சுழற்றி வந்தான்*** - *சுழற்றிக் கொண்டு வந்தான்.*

அனலின் தன் புதல்வன் - தீக் கடவுளின் மகனாகிய நீலன், தரிக்கிலாமை - பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமை, நள்ளார் - பகைவர், இரிதல் - நிலை கெட்டு ஓடல்.

(218)

7945. சேறலும். களிற்றின் மேலான், திண் திறல் அரக்கன், செவ்வே,
ஆறு-இரண்டு அம்பினால் அந் நெடு மரம் அறுத்து வீழ்த்தான்;
வேறு ஒரு குன்றம் நீலன் வீசினான்; அதனை விண்ணில்,
நூறு வெம் பகழி தன்னால், நுறுக்கினான், களிறு நூக்கி.

சேறலும் - முன் சொன்னபடி நீலன் வருதலும்; **களிற்றின் மேலான்** - யானையின் மேல் உள்ளவனாகிய; **திண்திறல் அரக்கன்** - மிக்க வலிமை உடைய அரக்கனாகிய போர் மத்தன்; **செவ்வே** - நேராக; **ஆறு இரண்டு அம்பினால்** - பன்னிரண்டு அம்புகளால்; **அந்நெடு மரம்** - (அவன் ஏந்தி வந்த) அந்த நீண்ட மராமரத்தை; **அறுத்து வீழ்த்தான்** - அறுத்து வீழ்த்தினான்; **நீலன்** - நீலன்; **வேறு ஒரு குன்றம் வீசினான்** - மற்றொரு குன்றை (எடுத்து) வீசினான்; **அதனை** - அக்குன்றத்தை; **களிறு நூக்கி** - தன் யானையை முன்னால் செலுத்தி; **விண்ணில்** - ஆகாயத்தில்; **நூறு வெம்பகழி தன்னால்** - நூறு கொடிய அம்புகளால்; **நுறுக்கினான்** - பொடியாக்கினான்.

செவ்வே - நேராக, நறுக்குதல் - பொடி செய்தல், நூக்குத்ல் - செலத்துதல், ஆறு இரண்டு் பண்புத்தொகை.

(219)

7946. பின், நெடுங் குன்றம் தேடிப் பெயர்குவான் பெயராவண்ணம்
பொன் நெடுங் குன்றம் சூழ்ந்த பொறி வரி அரவம் போல,
அந் நெடுங் கோப யானை, அமரரும் வெயர்ப்ப, அங்கி -
தன் நெடு மகனைப் பற்றிப் பிடித்தது, தடக் கை நீட்டி.

பின் - அதற்குப் பின்பு; **நெடுங்குன்றம் தேடிப் பெயர்குவான்** - (மேலும்) பெரிய மலையைத் தேடிச் செல்கின்றவனாகிய (நீலன்); **பெயரா வண்ணம்** - செல்ல முடியாதபடி; **அந்த நெடுங் கோபயானை** - அந்தப் பெரிய சினம் மிக்க யானை; **தடக்கை நீட்டி** - (தன்) நீண்ட துதிக்கையை நீட்டி; **பொன் நெடுங்குன்றம் சூழ்ந்த** - பொன் போன்ற நீண்ட மந்தரமலையைச் சுற்றிய; **பொறி வரி அரவம் போல** - படப் பொறியும் உடல் கோடும் கொண்ட (வாசுகி என்னும்) பாம்பு போல; **அமரரும் வெயர்ப்ப** - (அதனைக் கண்ட) தேவர்களும் உடல் வியர்க்குமாறு; **அங்கிதன் நெடு மகனை** - தீக் கடவுள் மகனாகிய நீலனைப்; **பற்றிப் பிடித்தது** - பற்றிப் பிடித்தது.

மந்தர மலை - நீலன், அரவு - யானைத் துதிக்கை என்க. பெயர்குவன் - வினையால் அணையும் பெயர். பொன் நெடுங் குன்றம் - மந்தர மலை, பொறி வரி அரவம் - வாசுகி.

(220)

7947. **'ஒடுங்கினன், உரமும், ஆற்றல் ஊற்றமும், உயிரும்' என்ன,**
கொடும் படை வயிரக் கோட்டால் குத்துவான் குறிக்கும் காலை,
நெடுங் கையும் தலையும், பிய்ய, நொய்தினின் நிமிர்ந்து போனான்;
நடுங்கினர், அரக்கர்; விண்ணோர், 'நன்று, நன்று!' என்ன நக்கார்.

ரமும் - (பற்றிப் பிடித்த போது நீலன்) வலியையும்; **ஆற்றல் ஊற்றமும்** - வலிமையால் வந்த மன ஊக்கமும்; **உயிரும்** - உயிரும்; **ஒடுங்கினன் என்ன** - ஒடுங்கி விட்டான் என்று (பார்த்தவர் எண்ணும்படி); **கொடும்படை** - வளைந்த பூணணிந்த; **வயிரக் கோட்டால்** - தன் வலிமை உள்ள கொம்புகளால்; **குத்துவான்** - குத்துவதற்கு, குறக்கும் காலை (அவ்வரக்கனது யானை) எண்ணும் அளவில்; **நெடுங்கையும்** - (அவ்வியானையினுடைய) நீண்ட துதிக்கையையும்; **தலையும் பிய்ய** - தலையையும் பிய்த்துக் கொண்டு; **நொய்தினின்** - விரைவாக; **நிமிர்ந்து போனான்** - மேல் ஓங்கிச் சென்றான்; **அரக்கர் நடுங்கினர்** - (அச்செயல் கண்டு) அரக்கர்கள் நடுங்கினார்கள்; **விண்ணவர் நன்று நன்று என்ன** - தேவர்கள் நல்லது நல்லது என்று கூறி; **நக்கார்** - சிரித்தனர்.

ஆற்றல் ஊற்றம் - உடலாற்றலால் வந்த மன ஆற்றல். கொடும் - வளைந்த, படை - தந்தப்பூண். நன்று நன்று - அடுக்குத் தொடர்.

(221)

7948. **'தறைத்தலை உற்றான் நீலன்' என்பது ஓர் காலம் தன்னில்,**
நிறைத் தலை வழங்கும் சோரி நீத்தத்து நெடுங் குன்று என்னக்
குறைத் தலை வேழம் வீழ, விசும்பின்மேல் கொண்டு நின்றான்,
பிறைத் தலை வயிர வாளி மழை எனப் பெய்யும் கையான்.

நீலன் - நீலன்; **தறைத்தலை உற்றான்** - தரையினிடத்துப் பொருந்தினான்; **என்பது ஓர் காலம் தன்னில்** - என்னும் ஒரு கால அளவுக்குள்; **நிறைத்தலை** - கனமான தலையிலிருந்து (யானைத் தலை); **வழங்கும் சோரி நீத்தத்து** - வடிகிற குருதி வெள்ளத்தில்; **நெடுங்குன்று என்ன** - பெரிய குன்று (விழுந்தது) என்னுமாறு; **தலை குறை வேழம் வீழ** - தலையில்லாத (அந்த) யானை விழ; **விசும்பின் மேல் கொண்டு நின்றான்** - (அதன்மேல் ஏறி இருந்த போர் மத்தன்) வானத்தின் மேல் நின்றவனாகி; **பிறைத்தலை** - (நிலவுப்) பிறையின் உருவத்தை உடைய; **வயிர வாளி** - வலிமையான அம்புகளை; **மழை எனப் பெய்யும் கையான்** - மழை போலச் செலுத்தும் கையை உடையவன் ஆனான். தறை - தரை எதுகை நோக்கி ரகரம் றகரமாயிற்று. தலை - இடம், நிறைத்தலை - நிறையினை உடைய தலை, கனமான யானைத்தலை, பிறைத்தலை வயிர வாளி - பிறை போன்ற அமைப்புடைய அம்பு. அர்த்த சந்திர பாணம்.

(222)

7949. வாங்கிய சிரத்தின் மற்றை வயிர வான் கோட்டை வவ்வி,
வீங்கிய விசையின் நீலன் அரக்கன்மேல் செல்ல விட்டான்;
ஆங்கு அவன் அவற்றை ஆண்டு ஓர் அம்பினால் அறுத்து,
ஓர் அம்பால்,
ஓங்கல்போல் புயத்தினான்தன் உரத்திடை ஒளிக்க, எய்தான்.

__நீலன்__ - நீலன்; __வாங்கிய சிரத்தின்__ - (தாள்) வீழ்த்திய (யானைத்) தலையில் உள்ள; __மற்றை வயிரவான் கோட்டை__ - அந்த வயிரம் ஏறிய உறுதியான கொம்பை; __வவ்வி__ - பிடுங்கி (பறித்து); __வீங்கிய விசையின்__ - மிக்க வேகத்தோடு; __அரக்கன் மேல் செல்ல விட்டான்__ - அரக்கனாகிய போர் மத்தன் மீது செல்லுமாறு செலுத்தினான்; __அவன்__ - அந்தப் போர் மத்தன்; __ஆங்கு__ - அப்பொழுது; __அவற்றை ஆண்டு__ - அக்கொம்புகளை அவ்விடத்திலேயே; __ஓர் அம்பினால் அறுத்து__ - ஓர் அம்பினால் துண்டாக்கி; __ஓர் அம்பால்__ - ஓர் அம்பை; __ஓங்கல் போல் புயத்தினான் தன்__ - மலை போன்ற தோளை உடையவனாகிய (அங்கதன்) தன்; __உரத்திடை ஒளிக்க__ - மார்பில் பதிந்து மறையும்படி; __எய்தான்__ - எய்தான்.

ஓங்கல் - மலை, உரம் - மார்பு, மற்றை - அசை, புயத்தினான் - வினையாலணையும் பெயர்.

(223)

7950. எய்த அது காலமாக, விளிந்திலது யானை என்ன,
கையுடை மலை ஒன்று ஏறி, காற்று எனக் கடாவி வந்தான்;
வெய்யவன், அவனைத்தானும் மேற்கொளா, வில்லினோடு
மொய் பெருங் களத்தின் இட்டான், மும் மதக் களிற்றின்
முன்னர்,. *__எய்தது காலமாக__ - எய்த அந்தக் காலத்தில்; __யானை விளிந்திலது என்ன__ - (போர் மத்தனுடைய) யானை இறக்க வில்லை என்று; (பார்ப்பவர் எண்ணும்படி) __கையுடை மலை ஒன்று ஏறி__ - (அவ்வரக்கன்) கையுடைய மலையைப் போன்ற வேறு ஒரு யானை மீது ஏறி; __காற்று எனக் கடாவி வந்தான்__ - (அதனைக்) காற்றினைப் போல் (விரைவாகச்) செலுத்திக் கொண்டு வந்தான்; __வெய்யவன்__ - சினம் உடைய நீலன்; __அவனை வில்லினோடு தானும் மேற்கொளா__ - அந்தப் போர் மத்தனை வில்லோடுதான் (யானையில் இருந்து) மேலே தூக்கி; __மும்மதக் களிற்றின் முன்னர்__ - மூன்று மதங்களைப் பொழிகின்ற (அந்த) யானையின் முன்பு; __மொய் பெருங் களத்தின்__ - (வீரர்கள்) நெருங்கிப் போரிடுகிற பெரிய போர்க்களத்தில்; __இட்டான்__ - எறிந்தான்.*

விளிதல் - அழிதல், கடாவி - செலுத்தி, மொய்த்தல் - நெருங்கல், மும்மதம் - கன்னமதம் கபோல மதம். பீஜ மதம் என்பன. அந்தாதித் தொடை காண்க.

(224)

7951. இட்டவன் அவனிநின்றும் எழுவதன் முன்னம், யானை
கட்டு அமை வயிரக் கோட்டால் களம் பட வீழ்த்தி, காலால்

எட்டி, வன் தடக் கைதன்னால் எடுத்து, எங்கும் விரைவின வீச,
பட்டிலன், தானே தன் போர்க் கரியினைப் படுத்து வீழ்த்தான்.

இட்டவன் - இடப்பட்டவனாகிய (போர் மத்தன்); **அவனி நின்றும்** - பூமியில் இருந்து; **எழுவதன் முன்னம்** - எழுவதற்கு முன்பே; **யானை** - (மத வெறி மிக்க அவனுடைய) யானை; **கட்டு அமை வயிரக் கோட்டால்** - பூண் அமைந்த (தன்) வலிய கொம்புகளால்; **களம் பட வீழ்த்தி** - அவனைக் களத்தில் விழுமாறு வீழ்த்தி; **காலால் எட்டி** - காலினால் (எட்டி) மிதித்து; **வன் தடக்கை தன்னால் எடுத்து** - வலிய பெரிய கையினால் எடுத்து; **எங்கும் விரைவின் வீச** - பல இடத்திலும் விரைவாக வீசியும்; **பட்டிலன்** - இறந்து ஒழியாதவனாய்; **தான தன் போர்க் கரியினை** - தானே தன் போர் யானையினைப்; **படுத்து வீழ்த்தான்** - கொன்று வீழ்த்தினான்.

இட்டவன் - இடப்பட்டவன், கீழே எறியப்பட்டவன். அவனி - நிலம், கட்டு அமை வயிரக் கோடு - பூண் கட்டுப் பொருந்திய கிம் புரிக்கோடு. அந்தாதித் தொடை காண்க.

(225)

7952. தன் கரி தானே கொன்று, தடக் கையால் படுத்து வீழ்த்தும்
மின் கரிது என்ன மின்னும் எயிற்றினான் வெகுளி நோக்கி,
பொன் கரிது என்னும் கண்கள் பொறி உக, நீலன் புக்கான்,
வன் கரம் முறுக்கி, மார்பில் குத்தினான்; மத்தன் மாண்டான்.

தடக்கையால் - (தன்) பெரிய கைகளினால்; **தன் கரி தானே கொன்று** - தன் யானையைத்தானே கொன்று; **படுத்து வீழ்த்தும்** - உயிர் ஒழிய வீழ்த்திய; **மின் கரிது என்ன மின்னும் எயிற்றினான்** - மின்னலும் கருமையானது என்று கூறுமாறு ஒளிவீசும் பற்களை உடைய போர் மத்தனுடைய; **வெகுளி நோக்கி** - சினத்தைப் பார்த்து; **நீலன்** - நீலன்; **பொன்கரிது என்னும் கண்கள்** - பொன்னும் கூடக் கரியது எனும்படி உள்ள (தன்) கண்களில்; **பொறி உக** - நெருப்புப் பொறி வெளிப்பட; **புக்கான்** - புகுந்தவனாய்; **வன்கரம் முறுக்கி** - (போர் மத்தனுடைய) வலிய கைகளை முறுக்கி; **மார்பில் குத்தினன்** - மார்பில் குத்தினான்; **மத்தன் மாண்டான்** - மத்தன் இறந்தான்.

கொன்று வீழ்த்தும் வெகுளி நோக்கிப் பொறி உகப் புக்கு முறுக்கிக் குத்தினன் மாண்டான். என்க. மின் - மின்னல்,

(226)

வயமத்தன்-இடபன் போர்

7953. உன்மத்தன் வயிர மார்பின் உரும் ஒத்த கரம் சென்று உற்ற
வன்மத்தைக் கண்டும், மாண்ட மத மத்தமலையைப்

பார்த்தும்,
சன்மத்தின் தன்மையானும், தருமத்தைத் தள்ளி வாழ்ந்த
கன்மத்தின் கடைக்கூட்டானும், வயமத்தின் கடிதின் வந்தான்.

மாண்ட - இறந்த,; ***மத மத்தமலையைப் பார்த்தும்*** - மதங் கொண்ட மத்தகத்தை உடைய யானையைப் பார்த்தும்; ***உன் மத்தன்*** - உன் மத்தனது; ***வயிர மார்பில்*** - வலிமையான மார்பில்; ***உரும் ஒத்தகரம்*** - (நீலனது) இடியை ஒத்த கை; ***சென்று உற்ற*** - சென்று பொருந்திய; ***வன்மத்தைக் கண்டும்*** - வலிமையின் (விளைவினைக்) கண்டும்; ***சன்மத்தின் தன்மையானும்*** - பிறவியின் (குணத்) தன்மையாலும்; ***தருமத்தைத் தள்ளி வாழ்ந்த கன்மத்தின் கடைக் கூட்டானும்*** - தருமத்தை விலக்கி வாழ்ந்த தீவினையால் ஏற்பட்ட முடிவாலும்; ***வயமத்தன் கடிது வந்தான்*** - வயமத்தன் விரைந்து (போர்க்களம்) வந்தான்.

வன்மம் - கறுவு கொண்ட வலிமை. சன்மம் - உடன் பிறந்த பண்பு. கன்மம் - வினைப்பயன், கடைக்கூட்டு - முடிவுக்காலம், இப்பாடலால் உன்மத்தன் என்பது போர் மத்தனின் வேறு ஒரு பெயர் என்று தெரிகிறது. 214 ஆம் பாடல் விளக்க உரை காண்க. மகா பாரிசுவனை மத்தன் என்னும் மத்தாதீகன் என்று முதல் நூல் கூறுவதாகச் சுட்டிக்காட்டி அவனையே கம்பர் வயமத்தன் என்று குறித்துள்ளார் என்று தோன்றுகிறது என்பர் வை.மு.கோ. மலை - உவமையாகுபெயர்.

(227)

7954. பொய்யினும் பெரிய மெய்யான்; பொருப்பினைப் பழித்த
தோளான்;
'வெய்யன்' என்று உரைக்கச் சாலத் திண்ணியான்;
வில்லின் செல்வன்
பெய் கழல் அரக்கன் சேனை ஆர்த்து எழ, பிறங்கு பல்
பேய்
ஐ-இருநூறு பூண்ட ஆழி அம் தேரின் மேலான்;

பெய்கழல் அரக்கன் - அணிந்த வீரக் கழலை உடைய வயமத்தன்; ***பொய்யினும் பெரிய மெய்யான்*** - மாயம் (அல்) வஞ்சனையைக் காட்டிலும் பெரிய உடம்பினை உடையவன்; ***பொருப்பினைப் பழித்த தோளான்*** - மலையை எள்ளிய தோள்களை உடையவன்; ***வெய்யன் என்று உரைக்கச் சாலத் திண்ணியான்*** - கொடியவன் என்று உரைப்பதற்கு ஏற்ப மிக வலிமை உடையவன்; ***வில்லின் செல்வன்*** - வில்லாற்றலில் செல்வன் எனத் தக்கவன்; ***சேனை ஆர்த்து எழ*** - இராவணன் படைவீரர் மகிழ்ச்சியால் பேரொலி செய்து எழ; ***பிறங்கு பல்பேய்*** - விளங்குகிற பற்களை உடைய பேய்கள்; ***ஐ - இருநூறு பூண்ட*** - ஆயிரம் பூட்டிய; ***ஆழி அம் தேரின் மேலான்*** - சக்கரத்தை உடைய அழகிய தேரின் மேல் எறியவன்.

பொய் - மாயம், வஞ்சனை, பொய்யினும் பெரிய மெய் - மாயத்தைக் காட்டிலும் பெரிய உடம்பு

(228)

7955. ***ஆர்க்கின்றான், உலகை எல்லாம் அதிர்க்கின்றான், உருமும் அஞ்சப்***
பார்க்கின்றான், பொன்றினாரைப் பழிக்கின்றான், பகழி மாரி
தூர்க்கின்றான், குரங்குச் சேனை துரக்கின்றான், துணிபை நோக்கி,
'ஏற்கின்றார் இல்லை' என்னா, இடபன் வந்து, அவனோடு ஏற்றான்.

ஆர்க்கின்றான் - *(அந்த வயமத்தன்) பேரொலி செய்பவனாயும்;* **உலகை எல்லாம் அதிர்க்கின்றான்** - *உலக உயிர்களை எல்லாம் அதிரச் செய்பவனாயும்;* **உருமும் அஞ்சப் பார்க்கின்றான்** - *இடியும் அஞ்சுமாறு பார்ப்பவனாயும்;* **பொன்றினாரைப் பழிக்கின்றான்** - *(தனக்கு முன்) இறந்தவர்களின் (வலிமையைப்) பழிக்கின்றவனாயும்;* **பகழி மாரி தூர்க்கின்றான்** - *அம்பு மழையைப் (பொழிந்து போர்க்களத்தைத்) தூர்க்கின்றவனாயும்;* **குரங்குச் சேனை துரக்கின்றான்** - *குரங்குப்படையை ஓடச்செய்பவனாயும் (உள்ள);* **துணிபை நோக்கி** - *அவனது துணிவைப் பார்த்து;* **ஏற்கின்றார் இல்லை என்னா** - *(இவனைப்) போர் எதிர்ப்பவர் இல்லையே என்று எண்ணி;* **இடபன் வந்து** - *(வானரத் தலைவனாகிய) இடபன் என்பவன் வந்து;* **அவனோடு ஏற்றான்** - *அந்த வயமத்தனோடு போர் எதிர்த்தான்.*

(229)

7956. ***சென்றவன் தன்னை நோக்கி, சிரித்து, 'நீ சிறியை; உன்னை வென்று அவம்; உம்மை எல்லாம் விளிப்பெனோ? விரிஞ்சன் தானே***
என்றவன் எதிர்த்த போதும், இராவணன் மகனை இன்று
கொன்றவன் தன்னைக் கொன்றே குரங்கின்மேல் கொதிப்பேன்' என்றான். **சென்றவன் தன்னை நோக்கி** - *தன்னை நோக்கிச் சென்றவனாகிய (வந்தவனாகிய) இடபனைப் பார்த்து;* **சிரித்து** - *வயமத்தன் எள்ளிச் சிரித்து;* **நீ சிறியை** - *நீ மிகச் சிறியவன்;* **உன்னை வென்று அவம்** - *உன்னை வெல்லுதல் வீண்;* **உம்மை எல்லாம் விளிப்பெனோ** - *உங்களைப் போன்ற (சிறியவர்களை) எல்லாம் போருக்கு அழைப்பேனோ (அழையேன் என்றபடி);* **விரிஞ்சன் தானே என்றவன்** - *பிரமதேவன்தான் என்று சொல்லத் தக்கவன்;* **எதிர்ந்த போதும்** - *(என்னை) எதிர்த்துவந்த போதும்;* **இன்று இராவணன் மகனை** - *இப்போது இராவணனது மகனாகிய அதிகாயனைக்;* **கொன்றவன் தன்னைக் கொன்றே** - *கொன்றவனாகிய இலக்குவன் தன்னைக் கொன்றபிறகே;* **குரங்கின் மேல் கொதிப்பென்** - *குரங்குகளின் மீது சினம் பொங்கப் போரிடுவேன்;* **என்றான்** - *என்று கூறினான்.*

அவம் - வீண். விரிஞ்சன் - பிரமன்; இது அநுமனைக் குறிப்பிட்டுக் கூறியதாகக் கொள்வர் வை.மு.கோ.

(230)

acharya.org

7957. ***‘வாய்கொண்டு சொற்றற்கு ஏற்ற வலி கொண்டு, பலி உண் வாழ்க்கைப்***
பேய் கொண்டு, வெல்ல வந்த பித்தனே! மிடுக்கைப் பேணி
நோய் கொண்டு மருந்து செய்யா ஒருவ! நின் நோன்மை எல்லாம்
ஒய்கின்றாய் காண்டி!’ என்னா, உரைத்தனன், இடபன் ஒல்கான்.

வாய் கொண்டு - வாயைக் கொண்டு; **சொற்றற்கு ஏற்ற** - சொல்லுவதற்கு ஏற்புடைய; **வலி கொண்டு** - வலிமையைக் கொண்டு; **பலி உண்வாழ்க்கை** - பிறர் தரும் உணவை உண்டு வாழும் வாழ்க்கையை உடைய; **பேய் கொண்டு வெல்ல வந்த பித்தனே** - பேய்களைக் கொண்டு வெற்றிபெற வந்த பித்தனே!; **மிடுக்கைப் பேணி** - *(தன்)* வலிமையைப் புகழ்ந்து; **நோய் கொண்டு மருந்து செய்யா ஒருவ** - நோயை *(உடலில்)* கொண்டிருந்தும் *(அதற்குத் தேவையான)* மருந்தைச் செய்யமுடியாத ஒருவனே!; **நின் நோன்மை எல்லாம்** - உன் வலிமை எல்லாம்; **ஓய்கின்றாய்** - ஓயப் போகிறாய், காண்டி *(அதனைக்)* காண்பாயாக; **என்னா** - என்று; **இடபன்** - இடபன் என்ற குரங்குத் தலைவன்; **ஒல்கான் உரைத்தனன்** - தளர்ச்சி அடையாதவனாய்க் கூறினான். பலி - பிறர் தரப் பெறும் உணவு, மிடுக்கு - வலிமை, பேணி - பெரிதென எண்ணி, நோன்மை - வலிமை, ஒல்குதல் - தளர்தல். பித்தன் என்று கூறுவது வெறும் வாய்ப் பேச்சாலும் தேரில் பூட்டிய பேய்களைக் கொண்டும் *(228)* வெல்ல வந்தவனை இகழ்ந்ததாம். நோய் கண்டு மருந்து செய்யா ஒருவ என்றது அரக்கரின் அழிவுக்குக் காரணம் இராவணன் சீதை மீது கொண்ட காதல் என்ற நோயைக் கண்டு அதற்குச் சீதையை விட்டிடுதலே மருந்து என உணராத ஒருவனே என்றபடி.

(231)

7958. ***‘"ஓடுதி" என்ன, ஓடாது உரைத்தியேல், உன்னோடு இன்னே***
ஆடுவென் விளையாட்டு’ என்னா, அயில் எயிற்று அரக்கன், அம் பொன்
கோடு உறு வயிரப் போர் வில் காலொடு புருவம் கோட்டி,
ஈடு உற, இடபன் மார்பத்து ஈர்-ஐந்து பகழி எய்தான்.

அயில் எயிற்று அரக்கன் - வேல் போலக் கூர்மையான பற்களை உடைய வயமத்தன்; **ஓடுதி என்ன** - *(நான்)* ஓடிப்போ என்று சொல்ல; **ஓடாது உரைத்தியேல்** - ஓடாமடல் *(எதிர்த்துச்)* சொல்லுவாய் ஆனால்; **உன்னோடு** - உன்னுடன்; **இன்னே** - இப்பொழுதே; **விளையாட்டு ஆடுவென்** - விளையாட்டு விளையாடுவேன்; **என்னா** - என்று சொல்லி; **அம்பொன் கோடு உறு வயிரப் போர் வில்** - அழகிய பொன்மயமான மேருமலையை ஒத்த *(தன்னுடைய)* வலிமையான போரிடும் வில்லின்; **காலொடு புருவம் கோட்டி** - முனைகளோடு தன் புருவத்தையும் வளைத்து;

acharya.org

ஈடு உற - வலிமை மிக; ***இடபன் மார்பத்து*** - இடபனுடைய மார்பின் கண்ணே; ***ஈர் ஐந்து பகழி*** - பத்து அம்புகளை; ***எய்தான்*** - எய்தான்.

அயில் - வேல், அம்பொன் கோடு - மேருமலை, கால் முனை, ஈடு - வலிமை, பெருமையுமாம், விளையாட்டு - உன்னுடன் போரிடல் எனக்கு விளையாட்டு என்பது பட வந்தது. உறு - உவம உருபு.

(232)

7959. அசும்புடைக் குருதி பாயும் ஆகத்தான், வேகத்தால் அத்
தசும்புடைக் கொடுந் தேர்தன்னைத் தடக் கையால் எடுத்து வீச,
பசுங் கழல் கண்ண பேயும் பறந்தன, பரவை நோக்கி;
விசும்பிடைச் செல்லும் காரின் தாரைபோல் நான்ற மெய்யான்.

அசும்புடைக் குருதி பாயும் ஆகத்தான் - ஊற்றுப் பெருக்கைப் போல் இரத்தம் (வெளியில்) கொட்டுகிற உடம்பை உடையவனாகிய (இடபன்); ***வேகத்தால்*** - விரைவோடு; ***அத் தசும்புடைக் கொடுத்தேர் தன்னை*** - அந்தக் கலசம் அமைந்த பெரிய தேர் தன்னை; ***தடக்கையால் எடுத்து வீச*** - தன் வலிய கையினால் எடுத்து வீசி எறிய; ***பசுங்கழல் கண்ண பேயும்*** - (அத்தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த) பசுமையான கழற்சிக் காய் போன்ற கண்களை உடைய (ஆயிரம்) பேய்களும்; ***பரவை நோக்கிப் பறந்தன*** - கடலை நோக்கிப் பறந்து சென்றன; ***விசும்பிடைச் செல்லும் காரின் தாரை போல்*** -(அத்தேரின் மேல் இருந்த வயமத்தன்) விண்ணில் செல்லும் மேக ஒழுங்கு போல்; ***நான்ற மெய்யான்*** - தொங்குகின்ற உடலை உடையவன் ஆனான்.

அசும்பு - ஊற்றுப் பெருக்கு, தசும்பு - மிடா. ஈண்டுத் தேர்க் கவசம் என்க. பசுங்கழல்கண் - பசிய கழற்சிக்காய் போலும் கண். பேயின் கண்களுக்குக் கழற்சிக்காயினை உவமை கூறுதல் மரபு. பரவை - கடல். கார் - மேகம், தாரை - ஒழுங்கு, நாலுதல் - (ஞாலுதல்) தொங்குதல். ஞாலம் என்ற பெயர் இதனால் வந்தது என்பர். நாணுட்டுச் செத்தான் என்ற பேச்சு வழக்கையும் எண்ணுக.

(233)

7960. தேரொடும் கடலின் வீழ்ந்து, சிலையும் தன் தலையும் எல்லாம்
நீரிடை அழுந்தி, பின்னும் நெருப்பொடு நிமிர வந்தான்
பாரிடைக் குதியாமுன்னம்,, இடபனும், 'பதக! நீ போய்
ஆரிடைப் புகுதி!' என்னா, அந்தரத்து ஆர்த்துச் சென்றான்.

தேரொடும் - தேருடன்; **கடலின் வீழ்ந்து** - கடலில் விழுந்து; **சிலையும்** - வில்லும்; **தன்தலையும் எல்லாம்** - தன் தலையும் (பிற) எல்லாமும்; **நீரிடை அழுந்தி** - கடல் நீரிலே அழுந்தி; **பின்னும் நெருப்பொடு நிமிர வந்தான்** - மறுபடியும் பெருஞ்சினத்தோடு மேல் எழுந்து வந்தவனாகிய வயமத்தன்; **பாரிடைக் குதியா முன்னம்** - நிலத்தில் குதிப்பதற்கு முன்பே; **இடபனும்** - இடபன் என்பவனும்; **பதக** - பாதகனே; **நீ போய்** - நீ விலகிப் போய்; **ஆரிடைப் புகுதி** - எங்கு (சென்று தப்பிப்) புகுவாய்; **என்னா** - என்று சொல்லிக்கொண்டு; **அந்தரத்து ஆர்த்துச் சென்றான்** - விண்ணில் பேரொலி செய்து கொண்டு சென்றான்.

நெருப்பு - ஈண்டுச்சினம். அந்தரம் - இடம், இங்கே விண்எனவும் போர்க்களம் எனவும் கொள்ளலாம். பதகன் - பாதகன்.

(234)

7961. **அல்லினைத் தழுவி நின்ற பகல் என, அரக்கன் தன்னை,**
கல்லினும் வலிய தோளால், கட்டியிட்டு இறுக்கும் காலை,
பல்லுடைப் பில வாயூடு பசும் பெருங் குருதி பாய,
வில்லுடை மேகம் என்ன, விழுந்தனன், உயிர் விண் செல்ல.

அல்லினைத் தழுவி நின்ற பகல் என - இரவினைத் தழுவி நின்ற பகல் போல; **அரக்கன் தன்னை** - அரக்கனாகிய வயமத்தன் தன்னை; **கல்லினும் வலிய தோளால்** - (இடபன் தன்னுடைய) கல்லைக் காட்டிலும் வலிமையுள்ள தோள்களால்; **கட்டியிட்டு** - கட்டிப்பிடித்து; **இறுக்கும் காலை** - இறுக்கமாய் நெருக்கிய பொழுது; **பல்லுடைப் பில வாயூடு** - பல்பொருந்திய குகை போன்ற வாயின் வழியாக; **பசும் பெருங்குருதிபாய** - பசிய மிகுதியான உதிரம் வெளிப்பட; **உயிர் விண் செல்ல** - உயிர் வானுலகம் செல்ல; **வில்லுடை மேகம் என்ன** - வில்லை உடைய மேகம் போல; **விழுந்தனன்** - நிலத்தில் விழுந்தான்;

அல் - இரவு. அல்லினைத் தழுவி நின்ற பகல் - வயமத்தனைத் தழுவி நின்ற இடபன். பிலம் - குகை. பசுங்குருதி புதிய இரத்தம். வில்லுடை மேகம் - வயமத்தன்.

(235)

சுக்ரீவன் கும்பன் போர்

7962. **குரங்கினுக்கு அரசும், வென்றிக் கும்பனும், குறித்த வெம் போர்**
அரங்கினுக்கு அழகு செய்ய, ஆயிரம் சாரி போந்தார்,
மரம் கொடும், தண்டு கொண்டும், மலை என மலையாநின்றார்;
சிரங்களும் கரமும் எல்லாம் குலைந்தனர், கண்ட தேவர்.

குரங்கினுக்கு அரசும் - குரங்குகளுக்கு அரசனாகிய சுக்ரீவனும்; **வென்றிக்கும்பனும்** - வெற்றி உடைய கும்பன் என்னும் (அரக்கர் தலைவனும்); **குறித்த வெம்போர்** - (அங்குக்)குறித்துச் செய்த கொடியபோர்; **அரங்கினுக்கு அழகுசெய்ய** - அப்போர்க் களத்திற்கு அழகினைச் செய்ய; **ஆயிரம் சாரி போந்தார்** - ஆயிரம் முறை (என்னும் அளவு) வலசாரி, இடசாரியாகச் சுற்றிச் சுற்றிவந்தார்கள்; **மரம்கொடும்** - (அவர்கள்) மரத்தைக் கொண்டும்; **தண்டுகொண்டும்** - தண்டாயுதம் கொண்டும்; **மலைஎன மலையாநின்றார்** - இருமலைகள் போரிடுவது போல் போரிட்டார்கள்; **கண்டதேவர்** - அச்செயலைக்கண்ட தேவர்கள்; **சிரங்களும் கரமும் எல்லாம் குலைந்தனர்** - தலையும் கைகளும் எல்லாம் நடுங்கினர்.

கும்பன் - கும்பகருணன் மக்கள் இருவரில் ஒருவன், மற்றொருவன் நிகும்பன். அரங்கு - போர்க்களம், சாரிபோதல் - இடவலமாகத்திரிதல்.

(236)

கலிவிருத்தம்

7963. கிடைத்தார், உடலில் கிழி சோரியை வாரித்
துடைத்தார், விழியில் தழல் மாரி சொரிந்தார்,
உடைத் தாரொடு பைங் கழல் ஆர்ப்ப உலாவிப்
புடைத்தார், பொருகின்றனர்-கோள் அரி போல்வார்.

கோளரி போல்வார் - வலிமையான சிங்கத்தைப் போன்றவர்களான (சுக்ரீவ கும்பர்கள்); **கிடைத்தார்** - ஒருவரை ஒருவர் நெருங்கியவர்களாய்; **உடலில் கிழி சோரியை வாரித்துடைத்தார்** - உடலில் கிழிசல் (ஏற்பட்டு அதிலிருந்து) பெருகிவருகிற இரத்தத்தை வாரித்துடைத்தார்கள்; **விழியில் தழல் மாரி சொரிந்தார்** - கண்களில் நெருப்பு மழையைப் பொழிந்தார்கள்; **உடைத்தாரொடு** - அணிந்துள்ள மாலையோடு; **பைங்கழல் ஆர்ப்ப** - பசும்பொன்னால் செய்யப்பட்ட வீரக் கழல்கள் ஒலிக்க; **உலாவிப் புடைத்தார்** - இங்கும் அங்கும் நகர்ந்து அடித்துக் கொண்டவர்களாய்ப்; **பொருகின்றனர்** - போர்செய்கின்றனர்,

(237)

7964. தண்டம் கையில் வீசிய தக்க அரக்கன்,
அண்டங்கள் வெடிப்பன என்ன, அடித்தான்;
கண்டு, அங்கு, அது மா மரமே கொடு காத்தான்;
விண்டு அங்கு அது தீர்ந்தது; மன்னன் வெகுண்டான்;

தண்டம் கையின் வீசிய - தண்டாயுதத்தைக் கையில் எடுத்துச் சுழற்றிய; **தக்க அரக்கன்** - (போர்த்தொழில்) தகுதியுள்ள அரக்கனாகிய கும்பன்; **அண்டங்கள் வெடிப்பன என்ன அடித்தான்** - அண்டங்கள் எல்லாம் வெடிக்கின்றன என்று கண்டோர் எண்ணும்படி பேரொலி எழச் (சுக்ரீவனை) அடித்தான்; **அங்கு அதுகண்டு** - அப்போது அந்தச் செயலைக்கண்டு; **மாமரமே கொடு காத்தான்** - (சுக்ரீவன்)

பெரியமரத்தைக் கொண்டு (அடி தன் மீது விழாதபடி) காத்துக் கொண்டான்; **அங்கு அது விண்டு தீர்ந்தது** - அப்போது அப்பெரியமரம் துண்டாகி அழிந்தது; **மன்னன் வெகுண்டான்** - (அதைக்கண்டு) மன்னனாகிய சுக்ரீவன் சினம் கொண்டான்.

(238)

***7965. ‘பொன்றப் பொருவேன், இனி’ என்று, பொறாதான்,
ஒன்றப் புகுகின்றது ஓர் காலம் உணர்ந்தான்,
நின்று அப் பெரியோன் நினையாதமுன், நீலன்
குன்று ஒப்பது ஓர் தண்டு கொணர்ந்து கொடுத்தான்.***

பொறாதான் - மனம் பொறுக்காதவன் ஆகிய சுக்ரீவன்; **இனி** - இனி; **பொன்றப் பொருவேன் என்று** - (நீ) இறக்கும்படி போர் செய்வேன் என்று கூறி; **ஒன்றப் புகுகின்றது** - மும்முரமாய்ப் போரிடப் போகின்ற; **ஓர் காலம் உணர்ந்தான்** - ஒரு காலத்தை எண்ணியவனாய்; **அப்பெரியோன் நின்று** - அந்தப் பெருமை மிக்க சுக்ரீவன் நின்று; **நினையாதமுன்** - நினையாததற்கு முன்பே; **நீலன்** - நீலன்; **குன்று ஒப்பது ஓர் தண்டு** - குன்றினை ஒத்த ஒப்பற்ற தண்டாயுதம் ஒன்றினைக்; **கொணர்ந்து கொடுத்தான்** - கொண்டு வந்து கொடுத்தான். ஒன்றப்புகும் காலம் உணர்தல் - மாமரம் துண்டு பட்டமையால் இவனை எக்காலத்துத் தாக்குவது என்று நினைத்தல், நின்று நினையாதமுன் கருவி இன்மையால் எப்போர்க்கருவி கொண்டு தாக்குவது என நினைத்தல். இங்குக் காலமும் கருவியும் கூறியவாறு காண்க. நீலன் தண்டு கொடுத்தல் - இருவர் போரிடும் போது அடுத்தவர் இடைநுழைந்து போரிடுதல் இல்லை. ஆனால் அவர்களுக்குப் போர்க் கருவி கொடுத்து உதவுதல் உண்டு என்பது இதனால் தெரிகிறது.

(239)

***7966. அத் தண்டு கொடுத்தது கைக்கொடு அடைந்தான்,
ஒத்து அண்டமும் மண்ணும் நடுங்க உருத்தான்,
பித்தன் தட மார்பொடு தோள்கள் பிளந்தான்;
சித்தங்கள் நடுங்கி, அரக்கர் திகைத்தார்.***

கொடுத்தது அத்தண்டு - (நீலன் கொணர்ந்து) கொடுத்தாகிய அந்தத் தண்டினை; **கைக்கொடு அடைந்தான்** - கையில் கொண்டு போரிட அடைந்தவனாகிய (சுக்ரீவன்); **அண்டமும் மண்ணும் ஒத்து நடுங்க உருத்தான்** - விண்ணும் மண்ணும் ஒன்று போல் நடுங்குமாறு சினந்தவனாகி; **பித்தன்** - (போர்) வெறிகொண்டவனாகிய (கும்பனுடைய); **தடமார்பொடு தோள்கள் பிளந்தான்** - பரந்த மார்பையும் தோள்களையும் பிளந்திட்டான்; **அரக்கர்** - (அதுகண்ட) அரக்கர்கள்; **சித்தங்கள் நடுங்கி திகைத்தார்** - மனங்கள் நடுங்கித் திகைத்தனர்.

அந்தாதித்தொடை காண்க.

(240)

7967. அடியுண்ட அரக்கன், அருங் கனல் மின்னா
இடியுண்டது ஓர் மால் வரை என்ன, விழுந்தான்;
'முடியும் இவன்' என்பது ஓர் முன்னம், வெகுண்டான்,
'ஒடியும் உன தோள்' என, மோதி உடன்றான்.

அடியுண்ட அரக்கன் - அடிபட்ட அரக்கனாகிய கும்பன்; **அருங்கனல் மின்னா** - பெருநெருப்போடு மின்னி; **இடியுண்டது ஓர் மால் வரை என்ன விழுந்தான்** - இடியால் தாக்கப்பட்ட ஒரு பெரியமலை என்று கூறுமாறு (நிலத்தில்) விழுந்து; **இவன் முடியும் என்பது ஓர் முன்னம்** - இவன் இறந்து முடிவான் என்று கருதுதற்கு முன்பே; **வெகுண்டான்** - சினம் கொண்டவனாய்; **உனதோள் ஒடியும் என** - (சுக்ரீவனைப் பார்த்து) உன்தோள் (இப்போது) ஒடியும் என்று கூறி; **மோதி உடன்றான்** - மோதிப் போரிட்டான்.

(241)

7968. தோளில் புடையுண்டு அயர் சூரியன் மைந்தன்,
தாளில் தடுமாறல் தவிர்ந்து, தகைந்தான்,
வாளிக் கடு வல் விசையால் எதிர் மண்டி,
ஆளித் தெழில் அன்னவன் மார்பின் அறைந்தான்.

தோளில் புடையுண்டு - தோளில் அடியுண்டு; **அயர் சூரியன் மைந்தன்** - வருந்துகிற கதிரவன் மகனாகிய சுக்ரீவன்; **தாளில் தடுமாறல் தவிர்ந்து** - (அவனைக் கொல்லும்) தன் முயற்சியில் தடுமாறுதலைத் தவிர்த்து; **வாளிக் கடுவல் விசையால்** - அம்பு போன்ற கடுமையான அதிகவேகத்தோடு; **எதிர் மண்டி தகைந்தான்** - (அந்தக் கும்பனுக்கு) எதிரே சென்று நெருங்கி; **ஆளித் தொழில் அன்னவன்** - யாளியின் வீரம் போன்ற வீரத்தொழிலை உடைய (அக்கும்பனுடைய); **மார்பின் அறைந்தான்** - மார்பில் அறைந்தான்.

(242)

7969. அடி ஆயிர கோடியின் மேலும் அடித்தார்;
'முடிவு ஆனவன் யார்?' என, வானவர் மொய்த்தார்;
இடியோடு இடி கிட்டியது என்ன, இரண்டும்
பொடியாயின தண்டு; பொருந்தினர் புக்கார்.

ஆயிர கோடியின் மேலும் - ஆயிரம் கோடிக்கு மேலாக; **அடி அடித்தார்** - (தண்டாயுதத்தால்) அடிகளை அடித்துக் கொண்டார்கள்; **வானவர்** - தேவர்கள்; **முடிவு ஆனவன் யார் என** - (இவ்விருவரில்) முடிவு காலம் வந்து நெருங்கியவர் யாவர் என (அறிய); **மொய்த்தார்** - நெருங்கிச் சூழ்ந்தார்கள்; **இரண்டும் தண்டு** - இரண்டு தண்டுகளும்; **இடியோடு இடி கிட்டியது என்ன** - இடியோடு இடி மோதியது

எனும்படி (மோதி); **பொடியாயின** *- துகள்களாயின;* **பொருந்தினர் புக்கார்** *- (அவ்விருவரும்) நெருங்கினவர்களாகி; (மற்போரிடத்) தொடங்கினர்.*

(243)

7970. மத்தச் சின மால் களிறு என்ன மலைந்தார்;
பத்துத் திசையும் செவிடு எய்தின; பல் கால்
தத்தித் தழுவி, திரள் தோள்கொடு தள்ளி,
குத்தி, 'தனிக் குத்து' என, மார்பு கொடுத்தார்.

மத்தச்சினமால் களிறு என்ன மலைந்தார் *- (சுக்ரீவன் கும்பன் ஆகிய இருவரும்) மதமும் சினமும் கொண்ட மயக்கமுள்ள களிறுகளைப் போல் போரிட்டார்கள்;* **பத்துத் திசையும் செவிடு எய்தின** *- (அதனால் ஏற்பட்ட ஓசையால்) பத்துத்திசைகளும் செவிடுபட்டன;* **பல்கால் தத்தித் தழுவி** *- பலமுறை பாய்ந்து தழுவி (நெருக்கியும்);* **திரள்தோள் கொடு தள்ளி** *- (தங்கள்) திரண்ட தோள்களைக் கொண்டு தள்ளியும்;* **குத்தி** *- (ஒருவரை ஒருவர்) குத்திக்கொண்டும்;* **தனிக்குத்துஎன** *- தனியாகக் குத்துவாய் என்று;* **மார்பு கொடுத்தார்** *- (அடுத்தவருக்கு) மார்பினைக் காட்டியவர்களாயும்; (போர் செய்தனர்.)*

(244)

7971. நிலையில் சுடரோன் மகன் வன் கை நெருங்க,
கலையில் படு கம்மியர் கூடம் அலைப்ப
உலையில் படு இரும்பு என வன்மை ஒடுங்க,
மலையின் பிளவுற்றது, தீயவன் மார்பம்,

நிலையில் *- (மேலே சொன்னவாறு போர்) செய்யும் நிலையில்;* **சுடரோன் மகன்** *- கதிரவன் மகனாகிய சுக்ரீவனது;* **வன் கை நெருங்க** *- வலிமை உடைய கை நெருக்கிக்குத்தியதால்;* **கலையில் படு கம்மியர்** *- தமக்கு உரிய தொழிலை நன்கு பயின்றிருக்கும் கம்மியரது;* **கூடம் அலைப்ப** *- சம்மட்டி மோதுவதால்;* **உலையில் படு இரும்பென** *- உலைக்களத்தில் உள்ள இரும்பு போல;* **வன்மை ஒடுங்க** *- வலிமை கெட;* **தீயவன் மார்பம்** *- தீயவனாகிய (அந்தக் கும்பனுடைய) மார்பு;* **மலையின் பிளவுற்றது** *- மலைபிளவுபட்டதைப் போல பிளவுபட்டது.*

நெருங்க - கையைக் குவித்து நெருங்கிக் குத்தல்

(245)

7972. 'செய்வாய் இகல்?' என்று அவன் நின்று சிரித்தான்;
ஐ வாய் அரவம் முழை புக்கென, ஐயன்
கை வாய் வழி சென்று, அவன் ஆர் உயிர் கக்க,

பை வாய் நெடு நாவை முனிந்து பறித்தான்.

அவன் - (மார்பு பிளந்த நிலையிலும்) அந்தக் கும்பன்; **இகல் செய்வாய் என்று** - போர் செய்வாய் என்று கூறி; **நின்று சிரித்தான்** - நின்று கொண்டு சிரித்தான்; **ஐயன்** - தலைவனாகிய சுக்ரீவன்; **ஐவாய் அரவம் முழை புக் கென** - ஐவாய்ப் பாம்பு குகையில் புகுந்ததைப் போல; **கை வாய் வழி சென்று** - (தன்)கையை (அவனது) வாய்க்குள் செலுத்தி; **அவன் ஆர் உயிர் கக்க** - (அவன்) (தனது) அரிய உயிரை (வெளிக்)கக்கும்படியாக; **பைவாய் நெடு நாவை** - பைபோன்ற வாயில் உள்ள நீண்ட நாக்கை; **முனிந்து பறித்தான்** - சினந்து பிடுங்கினான்.

ஐவாய் அரவம் - பாம்பின் சாதி (அல்) வியப்புக்குரிய பெரிய வாயை உடைய மலைப்பாம்பு எனினுமாம்.

(246)

கும்பன் இறக்க, நிகும்பகை அங்கதன் எதிர்த்தல்

7973. **அக்காலை, நிகும்பன், அனல் சொரி கண்ணன்,**
புக்கான், 'இனி, எங்கு அட போகுவது?' என்னா,
மிக்கான் எதிர், அங்கதன் உற்று வெகுண்டான்;
எக்காலமும் இல்லது ஓர் பூசல் இழைத்தார்.

அக்காலை - அந்தப் பொழுது; **நிகும்பன்** - நிகும்பன் என்பவன்; **அனல் சொரி கண்ணன்** - நெருப்பை வெளிக்காலுகிற கண்களை உடையவனாய்; **புக்கான்** - புகுந்தான்; **இனி எங்கு அட போகுவது என்னா** - இனி எங்கே அட போகப் போகிறார் என்று சொல்லிக்கொண்டு (வந்து); **எதிர் மிக்கான்** - சுக்ரீவன் எதிரில் செருக்கி நின்றான்; **உற்று அங்கதன் வெகுண்டான்** - (அவன் முன்) நெருங்கி அங்கதன் சினந்து நின்றான்; **எக்காலமும் இல்லது ஓர் பூசல் இழைத்தார்** - (அவ்விருவரும் எக்காலத்திலும் (காண) நிகழாத (பெரும்) போரைத் (தொடங்கி) நிகழ்த்தினார்கள்.

(247)

7974. **சூலப் படையானிடை வந்து தொடர்ந்தான்,**
ஆலயத்தினும் வெய்யவன் அங்கதன், அங்கு ஓர்
தாலப் படை கைக் கொடு சென்று தடுத்தான்,
நீலக் கிரிமேல் நிமிர் பொற்கிரி நேர்வான்.

நீலக் கிரி மேல் நிமிர் பொற்கிரி தேர்வான் -நீலமலையின் மேல் நிமிர்ந்து செல்லும் பொன்னால் ஆகிய மலை போல்பவனாகிய; **ஆலத்திலும் வெய்யவன் அங்கதன்** - நஞ்சினும் கொடுமை உடைய அங்கதன்; **சூலப்படையானிடை வந்து தொடர்ந்தான்** - சூலப்படையை ஏந்தியவனான (நிகும்பகை) வந்து தொடர்ந்து; **ஆங்கு ஓர்** -

அப்பொழுது ஒரு; **தாலப் படைகைக் கொடு** - பனைமரம் ஆகிய படையைக் (கைக்) கொண்டு; **சென்று தடுத்தான்** - சென்று (அவனைத்) தடுத்தான். சூலப்படையான். சூலப்படையை உடையவனாகிய நிகும்பன், ஆலம் - ஆலகால நஞ்சு, தாலப்படை - பனைமரம் ஆகிய படை, நீலக்கிரி - நீலமலை ஈண்டு நிகும்பன், பொற்கிரி - பொன் மலை ஈண்டு அங்கதன்.

(248)

நிகும்பன் சூலத்தைத் தடுத்து அனுமன் அவனை அழித்தல்

**7975. எறிவான் உயர் சூலம் எடுத்தலும், 'இன்னே
முறிவான் இகல் அங்கதன்' என்பதன் முன்னே,
அறிவான் அடல் மாருதி அற்றம் உணர்ந்தான்,
பொறி வான் உகு தீ என வந்து புகுந்தான்.**

எறிவான் - (நிகும்பன்) எறிவதற்காக; **உயர் சூலம் எடுத்தலும்** - சிறந்த சூலத்தை (உயர்த்தி) எடுத்த உடனே; **இகல் அங்கதன்** - போர்த் தொழில்வல்ல அங்கதன்; **இன்னேமுறிவான் என்பதன் முன்னே** - இப்பொழுதே அழிந்து படுவான் என்பதற்கு முன்பே; **அடல் மாருதி** - கொல்லும் தொழில்வல்ல அனுமன்; **அறிவான்** - (அதனை) அறிந்தவனாய்; **அற்றம் உணர்ந்தான்** - (அங்கதனின்) முடிவை உணர்ந்து; **பொறிவான் உகு தீ என** - பொறியை மிகுதியாக வெளிப்படுத்துகிற தீயினைப் போல; **வந்து புகுந்தான்** - (அவ்விருவரிடையே) வந்து புகுந்தான்.

(249)

**7976. தடை ஏதும் இல் சூலம் முனிந்து, சலத்தால்,
விடையே நிகர் அங்கதன்மேல் விடுவானை,
இடையே தடைகொண்டு, தன் ஏடு அவிழ் அம் கைப்
புடையே கொடு கொன்று, அடல் மாருதி போனான்.**

தடை ஏதும் இல் சூலம் - (உயிரைப் போக்குவதில்) தடை எதுவும் இல்லாத சூலத்தை; **முனிந்து** - சினந்து; **சலத்தால்** - வஞ்சனையோடு; **விடையே நிகர் அங்கதன் மேல் விடுவானை** - காளையை ஒத்த அங்கதன் மீது செலுத்துபவனாகிய நிகும்பனை; **இடையே தடை கொண்டு** - இடையே (சென்று) தடுத்துக் கொண்டு; **தன்** - தன்னுடைய; **ஏடு அவிழ் அம் கைப்** - இதழ் விரிந்தது போல் அமைந்த அழகிய கைகளால்; **புடையே கொடு கொன்று** - புடைத்துக் கொன்று; **அடல் மாருதி போனான்** - கொல்லும் தொழில் வல்ல மாருதி சென்றான்.

(250)

தலைவர்களை இழந்த அரக்கர் சேனையின் நிலை

7977. ***நின்றார்கள் தடுப்பவர் இன்மை நெளிந்தார்,***
பின்றாதவர் பின்றி இரிந்து பிரிந்தார்;
வன் தாள் மரம் வீசிய வானர வீரர்
கொன்றார்; மிகு தானை அரக்கர் குறைந்தார்.

நின்றார்கள் - (இதுவரை) பின்னிடாது நின்ற (அரக்க வீரர்கள்); **தடுப்பவர் இன்மை நெளிந்தார்** - (குரங்குப்படைகளைத்) தடுத்திடும் (தலைவர்கள்) இல்லாமையால் தத்தளித்து; **பின்றாதவர் பின்றி** - புறங்கொடாதவர் புறங்கொடுத்து; **இரிந்து பிரிந்தார்** - நிலைகெட்டுப் பிரிந்தார்கள்; **வன்தாள் மரம் வீசிய** - வலிய அடிப்பகுதியைக் கொண்ட மரங்களை வீசிய; **வானர வீரர்** - குரக்கு வீரர்கள்; **மிகுதானை கொன்றார்** - (அரக்கரின்) பெரும் படையைக் கொன்றார்கள்; **அரக்கர் குறைந்தார்** - அதனால் அரக்க வீரர் எண்ணிக்கையில் குறைந்தார்கள்.

நெளிதல் - தத்தளித்தல், பின்னாதவர் - பின்னிடாதவர், இரிதல் - நிலைகெட்டு ஓடல்.

(251)

7978. ***ஓடிப் புகு வாயில் நெருக்கின் உலந்தார்,***
கோடிக்கு அதிகத்தினும் மேல் உளர்; குத்தால்
பீடிப்புறு புண் உடலோடு பெயர்ந்தார்,
பாடித்தலை உற்றவர், எண் இலர் பட்டார்,

புகுவாயில் ஓடி - நகரத்துக்குள் ஓடி; **புகுவாயில்** - புகுகின்ற வாயிலின்கண்; **நெருக்கின் உலந்தார்** - (ஏற்பட்ட) நெருக்கத்தால் உயிரிழந்தவர்; **கோடிக்கு அதிகத்தினும் மேல் உளர்** - கோடிக்கு மேல் அதிகமாக உள்ளனர்; **குத்தால்** - (வானர வீரர் குத்திய) குத்தினால்; **பீடிப்புறு புண் உடலோடு பெயர்ந்தார்** - உண்டாகிய புண் உடலோடு திரும்பிப் போய்; **பாடித்தலை உற்றவர்** - பாசறைக் கண் சேர்ந்தவர்கள்; **எண் இலர் பட்டார்** - எண்ணில்லாதவர்கள் இறந்துபட்டார்கள்.

(252)

7979. ***'தண்ணீர் தருக' என்றனர் தாவுற ஓடி,***
உண் நீர் அற, ஆவி உலந்தனர், உக்கார்;
கண்ணீரொடும் ஆவி கலுழ்ந்தனர்; காலால்
மண் ஈரம் உற, கடிது ஊர் புக வந்தார். **தண்ணீர் தருக என்றனர்** - தண்ணீர் தருக என்று கேட்டவர்கள்; **தாவுற ஓடி** - தண்ணீர் உள்ள இடத்தை நோக்கி ஓடி, **உண் நீர் அற** - நாக்கில் இருந்த நீர் முற்றும் வரண்டு விட; **ஆவி உலந்தனர் உக்கார்** - உயிர் வாடியவர்களாய் அழிந்தார்கள்; **கண்ணீரொடும்** - கண்ணீர்ப் பெருக்கோடு; **ஆவி கலுழ்ந்தனர்** - உயிருக்காக அழுதவர்கள்; **காலால் மண் ஈரம் உற** - காலின்வழிப் பெருகும் கண்ணீரினால் மண்ணில் ஈரம் மிக; **கடிது ஊர்புக வந்தார்** - விரைவாக ஊரின்கண் புக வந்தார்கள்.

தாவு - தண்ணீர் கிடைக்கும் பள்ளம். தண்ணீர்த்தாவு என்ற கொங்குப் பேச்சு வழக்கை எண்ணுக,

(253)

7980. விண்மேல் நெடிது ஓடினர், ஆர் உயிர் விட்டார்
மண்மேல் நெடு மால் வரை என்ன மறிந்தார்;
எண் மேலும் நிமிர்ந்துளர், ஈருள் தயங்கப்
புண் மேலுடை மேனியினார், திசை போனார்.

விண்மேல் நெடிது ஓடினர் *- ஆகாயத்தின் மேல் நீண்ட தூரம் ஓடியவர்களாகி;* ***ஆர் உயிர் விட்டார்*** *- தங்களது அரிய உயிரை விட்டவர்களும்;* ***மண் மேல்*** *- நிலத்தின் மேல்;* ***நெடுமால் வரை என்ன மறிந்தார்*** *- உயர்ந்த பெரிய மலைகள் (விழுந்துள்ளன) என்னும்படி இறந்து கிடந்தவர்களும்;* ***ஈருள் தயங்க*** *- ஈரல் வெளியே தெரிய;* ***புண் மேலுடை மேனியினார்*** *- புண்கள் மிக்குடைய உடம்பினை உடையவராய்;* ***திசை போனார்*** *- திசைகளின் கண் ஓடிச் சென்றவர்களும்;* ***எண் மேலும் நிமிர்ந்துளர்*** *- எண்ணிக்கைக்கு அடங்காமல் மிகுந்துள்ளனர்.*

நெடிது-நீண்ட தூரம், எண் - எண்ணிக்கை, ஈருள் தயங்குதல் - ஈரல் வெளியே தெரிதல், ஈருள் - ஈரல்,

(254)

7981. அறியும்மவர்தங்களை, 'ஐய! இவ் அம்பைப்
பறியும்' என வந்து, பறித்தலும் ஆவி
பிறியும் அவர் எண் இலர்; தம் மனை பெற்றார்,
குறியும் அறிகின்றிலர், சிந்தை குறைந்தார்.

அறியும் மவர் தங்களை *- (தங்களுக்கு) அறிமுகமாகி இருப்பவர் தங்களை நோக்கி;* ***ஐய*** *- ஐயனே;* ***இவ்அம்பைப் பறியும் என*** *- இந்த அம்பை (உடலை விட்டுப்) பறித்து விடுங்கள் என்று சொல்ல;* ***வந்து பறித்தலும்*** *- (அவர்கள்) வந்து பறித்த உடனே;* ***ஆவி பிறியும் அவர் எண் இலர்*** *- உயிர் பிரிந்த அவர்கள் எண்ணிக்கை இல்லாதவர் ஆவர்;* ***தம்மனை பெற்றார்*** *- தங்கள் வீட்டைச் சென்று அடைந்தவர்கள்;* ***குறியும் அறிகின்றிலர்*** *- (அதன்) அடையாளத்தையும் அறியாதவர்களாய்;* ***சிந்தை குறைந்தார்*** *- மனம் ஒடுங்கியவர்களும் (எண்ணிலர்) என்றபடி*

எண்ணிலர் என்பதை மத்திம தீபமாகக் கொண்டு, பிறியும் அவர் எண்ணிலர், சிந்தை குறைந்தார் எண்ணிலர் எனக் கூட்டுக. குறியும் அறியாமைக்குக் காரணம் அம்புகள் உடம்பில் பட்டதால் ஏற்பட்ட தளர்ச்சி.

(255)

***7982. பரி பட்டு விழ, சிலர் நின்று பதைத்தார்;
கரி பட்டு உருள, சிலர் கால்கொடு சென்றார்;
நெரி பட்டு அழி தேரிடையே பலர் நின்றார்,
எரி பட்ட மலைக்கண் இருந்தவர் என்ன,***

பரிபட்டு விழ - குதிரைகள் இறந்து விழுந்ததால்; **சிலர் நின்று பதைத்தார்** - சிலர் (தடுமாறி) நின்று பதைப்பு எய்தினார்கள்; **கரிபட்டு உருள** - யானைகள் இறந்து விழுந்து உருண்டதனால்; **சிலர் கால் கொடு சென்றார்** - சிலர் காலினைக் கொண்டு ஓடிச் சென்றார்கள்; **எரிபட்ட மலைக்கண் இருந்தவர் என்ன** - நெருப்பில் எரிந்த மலையிடத்து இருந்தவர்கள் என்னும்படியாக; **நெரிபட்டு அழி தேரிடையே** - நெருக்கத்தினால் அழிந்து போன தேர்களின் இடையே; **பலர்நின்றார்** - பல (அரக்கர்) நின்றார்கள்.

(256)

***7983. மண்ணின் தலை வானர மேனியர் வந்தார்,
புண் நின்ற உடற் பொறையோர் சிலர் புக்கார்,
'கண் நின்ற குரங்கு கலந்தன' என்னா,
உள் நின்ற அரக்கர் மலைக்க, உலந்தார்.***

மண்ணின் தலை -நிலத்திடத்தில்; **புண் நின்ற உடற் பொறையோர்** - புண்பட்ட உடல் பாரம் உடையவர்களாகச் சிலர்; **வானர மேனியர்** - சிலர் குரங்கு மேனி உடையவர்களாக; **வந்தார் புக்கார்** - வந்து புகுந்தார்கள்; **கண் நின்ற குரங்கு** - தங்கள் கண் எதிரே நின்ற குரங்கு(ப் படைவீரர்) **கலந்தன என்னா** - தங்கள் படையோடு கலந்தன என்று எண்ணி; **உள் நின்ற அரக்கர்** - (அரக்கர் படையின்) உள்ளே இருந்த அரக்கர்கள்; **மலைக்க** - (அவர்களோடு) போர் செய்ய; **உலந்தார்** - (அவ்வரக்கர்கள்) அழிந்தார்கள்.

(257)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

***7984. இரு கணும் திறந்து நோக்கி, அயல் இருந்து இரங்குகின்ற
உருகு தம் காதலோரை, 'உண்ணும் நீர் உதவும்' என்றார்,
வருவதன் முன்னம் மாண்டார் சிலர்; சிலர் வந்த தண்ணீர்
பருகுவார் இடையே பட்டார்; சிலர் சிலர் பருகிப் பட்டார்.***

இருகணும் திறந்து நோக்கி - தங்களது இரண்டு கண்களையும் திறந்து பார்த்து; **அயல் இருந்து இரங்குகின்ற** - அருகில் இருந்து (தங்களது நிலைக்கு) இரங்கி; **உருகு தம் காதலோரை** - மனமுருகுகிற (தங்களின்) அன்புக்கு இடமானவரைக் (கண்டு);

உண்ணும் நீர் உதவும் என்றார் - *(நீங்கள் எங்கட்கு) உண்பதற்கு உரிய நீரைத் தந்து உதவுங்கள் என்று கேட்டார்கள்;* **சிலர் வருவதன் முன்னம் மாண்டார்** - *(அவ்வாறு கேட்டவர்களில்) சிலர் (தண்ணீர்) கொண்டு வருவதற்கு முன்பே இறந்தார்கள்.* **சிலர் வந்த தண்ணீர் பருகுவார் இடையே பட்டார்** - *சிலர் (கொண்டு) வந்த தண்ணீரை உண்டு நடுவில் இறந்து அழிந்தார்கள்;* **சிலர் சிலர்** - *மிகச் சிலரே தண்ணீரைப் பருகி இறந்தார்கள்.*

(258)

7985. **மக்களைச் சுமந்து செல்லும் தாதையர், வழியின் ஆவி**
உக்கனர் என்ன வீசி, தம்மைக் கொண்டு ஓடிப் போனார்;
கக்கினர் குருதி வாயால், கண்மணி சிதற, காலால்
திக்கொடு நெறியும் காணார், திரிந்து சென்று, உயிரும்
தீர்ந்தார்.

மக்களைச் சுமந்து செல்லும் தாதையர் - *(போரில் புண் பட்டு விழுந்த தம்) மக்களைச் சுமந்து செல்லுகின்ற தந்தையர்;* **வழியின் ஆவி உக்கனர் என்ன வீசி** - *(அம்மக்கள்) வழியில் உயிர் துறந்தமையால் (அவர்தம் உடலை) வீசிவிட்டுத்;* **தம்மைக் கொண்டு ஓடிப் போனார்** - *தங்களைக் (காப்பாற்றிக்) கொள்வதற்காக ஓடிப் போய்;* **வாயால் குருதி கக்கினர்** - *(துன்பமிகுதியாலும் நெடுந் தூரம் ஓடினமையாலும்) வாயில் இரத்தம் கக்கிக்;* **கண்மணி சிதற** - *கண்ணின் மணிகள் தெறித்து விழுந்ததால்;* **திக்கொடு நெறியும் காணார்** - *திசையும் செல்லும் வழியும் தெரியாதவர்களாகி,* **திரிந்து சென்று** - *(காலால்) தடவி (வழிமாறிச்) சென்று;* **உயிரும் தீர்ந்தார்** - *உயிர் விட்டார்கள்.*

(259)

அதிகாயனும் பிறரும் இறந்து பட்டமையை இராவணனுக்குத் தூதர் கூறல்

7986. **இன்னது ஓர் தன்மை எய்தி, இராக்கதர் இரிந்து சிந்தி,**
பொன் நகர் புக்கார்; இப்பால், பூசல் கண்டு ஓடிப் போன,
துன்ன அருந் தூதர் சென்றார், தொடு கழல் அரக்கர்க்கு
எல்லாம்
மன்னவன் அடியில் வீழ்ந்தார், மழையின் நீர் வழங்கு
கண்ணார்.

இன்னது ஓர் தன்மை எய்தி - *இப்படிப் பட்ட ஒரு நிலைமையை அடைந்து;* **இராக்கதர் இரிந்து சிந்தி** - *அரக்கர்கள் நிலைகெட்டுச் சிதறி;* **பொன் நகர் புக்கார்** - *அழகிய இலங்கை நகரத்தை அடைந்தார்கள்;* **இப்பால்** - *இப் பகுதியில்;* **பூசல் கண்டு** - *நடந்த போரினைக் கண்டு;* **ஓடிப் போன** - *(அங்கு நடந்ததைக் கூறுவதற்காக) ஓடிப்போன;* **துன்ன அருந்தூதர் சென்று** - *நெருங்குவதற்கு அருமையான தூதுவர்கள் சென்று;* **மழையின் நீர் வழங்கு கண்ணார்** - *மழை போல நீர்*

acharya.org

சொட்டுகிறகண்களை உடையவராய்; **தொடு கழல் அரக்கர்க்கு எல்லாம் மன்னவன்** - *வேலைப்பாடு தோன்ற அமைக்கப்பட்ட வீரக்கழலை அணிந்த அரக்கர்களுக்கு எல்லாம் தலைவனாகிய இராவணனது;* **அடியில் வீழ்ந்தார்** - *அடிகளில் விழுந்து வணங்கினர்.*

இரிந்து - நிலைகெட்டு, பூசல் - போர். தொடுகழல் - வேலைப்பாடு தொடுக்கப்பட்ட கழல்.

(260) 7987. நோக்கிய இலங்கை வேந்தன், 'உற்றது நுவல்மின்' என்றான்;
'போக்கிய சேனைதன்னில் புகுந்துள இறையும் போதா;
ஆக்கிய போரின், ஐய! அதிகாயன் முதல்வர் ஆய
கோக் குலக் குமரர் எல்லாம் கொடுத்தனர், ஆவி' என்றார்.

நோக்கிய இலங்கை வேந்தன் - *(தூதர் காலில் விழுந்ததைப்) பார்த்த இலங்கைக்கு வேந்தனாகிய இராவணன்;* **உற்றது நுவல் மின் என்றார்** - *(நீர்) நடந்ததைச் சொல்லுங்கள் என்றான்;* **போக்கிய சேனை தன்னில்** - *(நீ) அனுப்பிய படைதன்னில்;* **புகுந்துள** - *திரும்பி நகருக்கு வந்துள்ளவை;* **இறையும் போதா** - *சிறிது என்று சொல்லுவதற்குக் கூடப் போதாது;* **ஐய** - *ஐயனே;* **ஆக்கிய போரின்** - *நடந்த போரில்;* **அதிகாயன் முதல்வர் ஆய** - *அதிகாயனைத் தலைவனாகக் கொண்ட;* **கோக்குலக்குமரர் எல்லாம்** - *அரசகுலத்துக் குமரர்கள் எல்லாம்;* **ஆவி கொடுத்தனர் என்றார்** - *உயிரைக் கொடுத்துவிட்டனர் என்று கூறினார்கள்.*

(261)

இராவணன் நிலையும் செயலும்

7988. ஏங்கிய விம்மல் மானம், இரங்கிய இரக்கம் வீரம்,
ஓங்கிய வெகுளி துன்பம் என்று இவை ஒன்றற்கு ஒன்று
தாங்கிய தரங்கம் ஆகக் கரையினைத் தள்ளித் தள்ளி,
வாங்கிய கடல்போல் நின்றான்-அருவி நீர் வழங்கு
கண்ணான்.

அருவி நீர் வழங்கும் கண்ணான் - *(கோக்குலக்குமரர் இறந்ததைக் கேள்விப்பட்டதால்) நீரருவி போன்று கண்ணீர் வெளிப்படுகின்ற கண்களை உடையவனாகிய இராவணன்;* **ஏங்கிய விம்மல்** - *ஏக்கம் கொள்ளக் காரணமாகிய;* **மானம் இரங்கிய இரக்கம்** - *மானமும் இரங்குகின்ற இரக்கமும்;* **ஓங்கிய வெகுளி துன்பம் என்று இவை** - *மிக்க சினமும், துன்பமும் என்ற இவை,;* **ஒன்றற்கு ஒன்று** - *ஒன்றோடு ஒன்று;* **தாங்கிய தரங்கம் ஆக** - *மேலும் மேலும் தள்ளி வருகின்ற அலைபோல இருக்க;* **கரையினைத் தள்ளித் தள்ளி** - *(அவ்வலை) கரையளவு (வந்து) தள்ளித் தள்ளி;* **வாங்கிய** - *பின்னால் செல்லுகின்ற;* **கடல் போல் நின்றான்** - *கடல் போல் நின்றான்.*

acharya.org

(262)

7989. திசையினை நோக்கும்; நின்ற தேவரை நோக்கும்; வந்த வசையினை நோக்கும்; கொற்ற வாளினை நோக்கும்; பற்றிப் பிசையுறும் கையை; மீசை கறுக்கொள உயிர்க்கும்; பேதை நசையிடைக் கண்டான் என்ன, நகும், அழும், முனியும், நாணும்.

திசையினை நோக்கும் - (அதற்குப் பின்னால் இராவணன்) திசைகளை எல்லாம் நோக்குவான்; **நின்ற தேவரை நோக்கும்** - (தனக்குப் பணிவிடை செய்து நின்ற) தேவர்களை நோக்குவான்; **வந்த வசையினை நோக்கும்** - (தனக்கு) ஏற்பட்ட பழியினை நோக்குவான்; **கொற்ற வாளினை நோக்கும்** - வெற்றி பொருந்திய வாளினை நோக்குவான்; **கையைப் பற்றிப் பிசையுறும்** - கையைப் பற்றிப் பிசைவான்; **மீசை கறுக்கொள உயிர்க்கும்** - மீசை தீய்ந்து போகும்படி பெருமூச்சு விடுவான்; **நசையிடைப் பேதை கண்டான் என்ன** - விருப்பம் மிகுதியால் பேதமைக் குணங்களை அடைந்தவன் போல; **நகும் அழும் முனியும் நாணும்** - நகுவான், அழுவான், முனிவான், நாணுவான்.

(263)

7990. மண்ணினை எடுக்க எண்ணும்; வானினை இடிக்க எண்ணும்; எண்ணிய உயிர்கள் எல்லாம் ஒரு கணத்து எற்ற எண்ணும்; 'பெண் எனும் பெயர எல்லாம் பிளப்பென்' என்று எண்ணும்; எண்ணி, புண்ணிடை எரி புக்கென்ன, மானத்தால் புழுங்கி நையும்.

மண்ணினை எடுக்க எண்ணும் - (மேலும் இராவணன்) நிலவுலகை எடுக்க எண்ணுவான்; **வானினை இடிக்க எண்ணும்** - வானத்தை இடிக்க நினைப்பான்; **எண்ணிய உயிர்கள் எல்லாம்** - (உலகில்) எண்ணிக் கணக்கிடப்பட்டுள்ள உயிர்கள் அனைத்தையும்; **ஒரு கணத்து எற்ற எண்ணும்** - ஒருகண நேரத்தில் அழிக்க எண்ணுவான்; **பெண் எனும் பெயர எல்லாம் பிளப்பென்** - பெண் என்ற பெயரைக் கொண்ட பொருள்களை எல்லாம் பிளந்து அழிப்பேன்; **என்று எண்ணும்** - என்று நினைப்பான்; **எண்ணி** - அவ்வாறு நினைத்து; **புண்ணிடை எரிபுக்கென்ன** - புண்ணில் தீப் புகுந்தது போல; **மானத்தால் புழுங்கி நையும்** - மான உணர்வினால் (மனம்) புழுங்கி வருந்துவான்.

தனக்குத் துன்பம் வருகிற போது பெண்ணாசையை மறத்தலும் வெறுத்தலும் செய்யும் இராவணன் பிறகு அதை மறந்தவனாகிக் காமப் பித்துக் கொண்டு செயல்படுவதை எண்ணுக.

(264)

தானியமாலி இராவணன் அடி வீழ்ந்து அரற்றல்

7991. ஒருவரும் உரையார் வாயால், உயிர்த்திலர், உள்ளம் ஓய்வார்,
வெருவரும் தகையர் ஆகி, விம்மினர் இருந்த வேலை,
தரு வனம் அனைய தோளான்தன் எதிர் தானிமாலி
இரியலிட்டு அலறி, ஓயாப் பூசலிட்டு, ஏங்கி வந்தாள்;

ஒருவரும் வாயால் உரையார் - *(இராவணனைச் சூழ்ந்திருந்தவர்கள்)* ஒருவரும் வாயால் எதுவும் பேசாமல்; ***உயிர்த்திலர்*** - மூச்சுக்கூட விடாதவர்களாய்; ***உள்ளம் ஓய்வார்*** - மனம் (தடுமாறி) ஓய்ந்து; ***வெரு வரும் தகையர் ஆகி*** - அஞ்சுகிற தன்மை உடையவர்களாகி; ***விம்மினர் இருந்த வேலை*** - அழுதவர்களாய் இருந்த பொழுது; ***தருவனம் அனைய தோளான்*** - மரங்கள் அடர்ந்த வனம் போன்ற தோள்களை உடைய இராவணன்; ***தன் எதிர்*** - தன் எதிரில்; ***தானிமாலி*** - தானிய மாலி (என்ற அவன் மனைவி); ***இரியலிட்டு*** - நிலைகெட்டு; ***அலறி*** - அலறிக் கொண்டு; ***ஓயாப் பூசலிட்டு*** - ஓயாத பேரொலி செய்து கொண்டு; ***ஏங்கி வந்தாள்*** - அழுது கொண்டு வந்தாள்.

வெருவரல் - அஞ்சுதல், இரியல் - நிலைகெட்டு ஓடல், பூசல் - பேரொலி. உரையார், உயிர்த்திலர்.

(265)

7992. மலைக் குவட்டு இடி வீழ்ந்தென்ன, வளைகளோடு ஆரம் ஏங்க,
முலைக் குவட்டு எற்றும் கையாள்; முழை திறந்தன்ன வாயாள்;
தலைக் குவட்டு அணைந்த செக்கர் சரிந்தன குழல்கள் தத்தி,
உலைக்கு வட்டு உருகு செம்பு ஒத்து உதிர நீர் ஒழுகும் கண்ணாள்;

மலைக் குவட்டு இடி வீழ்ந்தென்ன - *(ஏங்கி அரற்றி வந்த தானியமாலி)* மலை உச்சியில் இடி விழுந்தது போல; ***வளைகளோடு ஆரம் ஏங்க*** - *(கையில் அணிந்துள்ள)* வளையல்களும் (கழுத்தில் அணிந்துள்ள) ஆரமும் ஒலிக்க; ***முலைக் குவட்டு எற்றும் கையால்*** - முலையாகிய மலைமீது மோதுகிற கையை உடையவளாய்; ***முழை திறந்தன்ன வாயாள்*** - குகை திறந்தது போன்ற வாயை உடையவளாய்; ***தலைக்குவட்டு அணைந்த செக்கர் சரிந்தன*** - மேற்கு மலையில் பொருந்திய செவ்வானம் (கீழே) சரிந்தது போன்ற; ***குழல்கள் தத்தி*** - சிவந்த நிறமுடைய கூந்தல் அவிழ்ந்து பரவ; ***உலைக்கு*** - உலைக் களத்தின் கண்; ***வட்டு செம்பு உருகு ஒத்து*** - திரண்ட பொருளாகிய செம்பு உருகுவதை ஒத்து; ***உதிர நீர் ஒழுகும் கண்ணாள்*** - குருதி நீர் ஒழுகுகிற கண்களை உடையவள் ஆனாள்.

குவடு - உச்சி, ஆரம் - கழுத்தாரம், முழை - குகை, செக்கர் - செவ்வானம், தத்தி - பரந்து, உலைக்கு - உலைக்களத்தின் கண், வட்டு - திரண்ட பொருள், முலைக்குவடு உருவகம், உதிரநீர் - உருவகம்.

(266)

7993. வீழ்ந்தனள் அரக்கன் தாள்மேல், மென்மைத் தோள் நிலத்தை மேவ;
போழ்ந்தனள், பெரும்பாம்பு என்னப் புரண்டனள்; பொருமிப் பொங்கி,
'சூழ்ந்தனை, கொடியாய்!' என்னா, துடித்து, அருந் துயர வெள்ளத்து
ஆழ்ந்தனள், புலம்பலுற்றாள், அழக் கண்டும் அறிந்திலாதாள்;

அழக்கண்டும் அறிந்திலாதாள் *- (இதுநாள்வரை பிறர்) அழுவதைப் பார்த்து இருந்தும் துன்பத்தை அறிந்திலாதவளாகிய தானியமாலி;* ***மென்மைத் தோள் நிலத்தை மேவ*** *- தன் மெல்லிய தோள்கள் நிலத்தைப் பொருந்த;* ***அரக்கன் தாள் மேல் வீழ்ந்தனள்*** *- அரக்கனாகிய இராவணனது கால்களின் மீது விழுந்து;* ***போழ்ந்தனள்*** *- வாயைத் திறந்து கொண்டு;* ***பெரும் பாம்பு என்னப் புரண்டனள்*** *- (பெரிய) மலைப் பாம்பு போல (நிலத்தில்) புரண்டு;* ***பொருமிப் பொங்கி*** *- மனத்தில் (துன்பப்) பொருமல் பொங்கி (வர);* ***கொடியாய்*** *- கொடியவனே;* ***சூழ்ந்தனை என்ன*** *- (எனக்குக் கேடு) செய்தனை என்று கூறித்;* ***துடித்து*** *- துடித்து;* ***அருந்துயர வெள்ளத்து ஆழ்ந்தனள்*** *- கடத்தற்கரிய துன்பமாகிய வெள்ளத்தில் ஆழ்ந்து;* ***புலம்பலுற்றாள்*** *- புலம்பத் தொடங்கினாள்.*

அழக் கண்டும் - தேவர் முதலிய இராவணன் பகைவர் அழக் கண்டும் என்க. இவ்வாறு கொண்டால்தான், இலங்கையின் காட்சி கண்ட அனுமன் கூறிய,

> ***"அளிக்கும் தேறல் உண்டு, ஆடுநர் பாடுநர் ஆகி களிக்கின்றார் அலால், கவல்கின்றார் ஒருவரைக் காணேன்***
>
> ***(கம்ப. 4864)***

என்ற பாடலோடு முரணாகாமை அறிந்து கொண்டதாக ஆகும் என்க. தான் அழாமையோடு பிறர் அழுவதைப் பார்த்தும் அறியாதவள் எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பு. மேவுதல் - பொருந்துதல், போழ்தல் - பிளத்தல்,

(267)

கலிவிருத்தம்

7994. 'மாட்டாயோ, இக் காலம் வல்லோர் வலி தீர்க்க?
மீட்டாயோ, வீரம்? மெலிந்தாயோ, தோள் ஆற்றல்?
கேட்டாய் உணர்ந்திலையோ? என் உரையும் கேளாயோ?

காட்டாயோ, என்னுடைய கண்மணியைக் காட்டாயோ?

இக்காலம் - இப்பொழுதே; **வல்லோர் வலிதீர்க்க மாட்டாயோ** - (மகனைக் கொன்ற) வலியவர்களின் வலிமையைத் தீர்க்க மாட்டாயா?; **வீரம் மீட்டாயோ** - வீரத்தை மீண்டும் பெற்று விட்டாயா?; **தோள் ஆற்றல் மெலிந்தாயோ** - தோள் வலிமை மெலிந்து விட்டாயா?; **கேட்டாய் உணர்ந்திலையோ** - (நான் கூறுவதைக்) கேட்டு உணரவில்லையா?; **என் உரையும் கேளாயோ** - (அல்லது) என் பேச்சை (நீ) (காது) கொடுத்துக் கேட்கமாட்டாயா?; **என்னுடைய கண்மணியை** - என்னுடைய கண்ணின் மணிபோன்ற (மகனைக்); **காட்டாயோ காட்டாயோ** - காட்டமாட்டாயா? காட்டமாட்டாயா?

(268)

7995. ‘"இந்திரற்கும் தோலாத நன் மகனை ஈன்றாள்" என்று,
அந்தரத்து வாழ்வாரும் ஏத்தும் அளியத்தேன்
மந்தரத் தோள் என் மகனை மாட்டா மனிதன்தன்
உந்து சிலைப் பகழிக்கு உண்ணக் கொடுத்தேனே!

இந்திரற்கும் தோலாத நன்மகனை ஈன்றாள் என்று -இந்திரனுக்கும் தோல்வியடையாத (வலிமையுள்ள) நல்ல மகனைப் பெற்றவள் என்று (சொல்லி); **அந்தரத்து வாழ்வாரும்** - வானத்தில் வாழுகின்ற தேவரும்; **ஏத்தும்** - புகழ்கின்ற; (புகழ்ச்சி பெற்ற நான்) **அளியத்தேன்** - இரங்கத்தக்கவளாய்; **மந்தரத் தோள் என் மகனை** - மந்தரமலை போன்ற தோள்களை உடைய என் மகனை; **மாட்டா மனிதன் தன்** - (வலிமையால் ஒப்பாக) மாட்டாத மனிதன் தன்னுடைய; **உந்து சிலைப்பகழிக்கு** - செலுத்தும் வில்லினது அம்புக்கு; **உண்ணக் கொடுத்தேனே** - உண்ணப் பலி கொடுத்தேனே.

(269)

7996. ‘அக்கன் உலந்தான்; அதிகாயன்தான் பட்டான்;
மிக்க திறத்து உள்ளார்கள் எல்லாரும் வீடினார்;
மக்கள் இனி நின்று உளான், மண்டோதரி மகனே;
திக்குவிசயம், இனி, ஒருகால் செய்யாயோ?

அக்கன் உலந்தான் - (முன்பு அனுமனால்) அக்ககுமாரன் அழிந்தான்; **அதிகாயன் தான்பட்டான்** - (இப்போது) அதிகாயன் தானும் பட்டான்; **மிக்க திறத்து உள்ளார்கள்** - மிக்க வலிமை உடையவர்கள்; **எல்லாரும் வீடினார்** - எல்லோரும் அழிந்தார்கள்; **மக்கள் இனி நின்று உளான்** - மக்களில் இனி (உயிருடன்) நின்றிருப்பவன்; **மண்டோதரி மகனே** - மண்டோதரி மகனாகிய (இந்திர சித்தன்) மட்டுமே; **திக்கு விசயம் இனி** - திக்கு விசயத்தை இனி; **ஒருகால் செய்யாயோ** - ஒரு முறை செய்து வரமாட்டாயா? மக்கள் துணையும் வீர உறவினர் துணையும் இழந்த

நீ இனி ஒருமுறை திக்கு விசயம் செய்வது எவ்வாறு எனத் தானியமாலி வினவினள் என்க. "மக்கள் துணை அற்றனை (கம்ப. 8009) என்று இந்திரசித்தன் இராவணனை நோக்கிக் கூறுதலும் காண்க. உலத்தல் - அழிதல், திறம் - ஈண்டுவலிமை, வீடுதல் - அழிதல், திக்கு விசயம் - திசைதொறும் சென்று எதிர்த்தாரை வெல்லுதல், திக்கு விசயம் இனி ஒருகால் செய்யாயோ - நீயாவது திக்குவிசயம் செய்ய வரமாட்டாயோ என்று தன் மகனைக் கொன்றவரைப் பழிவாங்கத் தானியமாலி கூறுகிறாள் என்றும் கொள்ளலாம்.

(270)

7997. 'ஏது ஐயா சிந்தித்து இருக்கின்றாய்' எண் இறந்த
கோதை ஆர் வேல் அரக்கர் பட்டாரைக் கூவாயோ?
பேதை ஆய்க் காமம் பிடிப்பாய் பிழைப்பாயோ?
சீதையால் இன்னம் வருவ சிலவேயோ?

ஐயா ஏது சிந்தித்து இருக்கின்றாய் *- (இராவணன் மௌனியாய் இருத்தல் கண்டு) ஐயா எதைச் சிந்தித்துக் கொண்டு இருக்கின்றாய்;* ***எண் இறந்த*** *- எண்ணிக்கை கடந்த;* ***கோதை ஆர் வேல்*** *- மாலை பொருந்திய வேலை ஏந்திய;* ***அரக்கர் பட்டாரைக் கூவாயோ*** *- அரக்கர்களாகிய இறந்தவர்களை (உயிருடன் திரும்பிவரக்) கூப்பிடமாட்டாயோ?;* ***பேதைஆய்*** *- அறிவற்றுப்போய்க்;* ***காமம் பிடிப்பாய் பிழைப்பாயோ*** *- காமத்தைக் கைக்கொண்ட (நீ) உயிர் பிழைப்பாயோ?;* ***இன்னும்*** *- இன்னமும்;* ***சீதையால்வருவ*** *- சீதை காரணமாக வருந்துன்பங்கள்;* ***சிலவேயோ*** *- சிலதானோ (அன்று பல).*

(271)

7998. 'உம்பி, உணர்வுடையான், சொன்ன உரை கேளாய்;
நம்பி குலக் கிழவன் கூறும் நலம் ஓராய்;
கும்பகருணனையும் கொல்வித்து, என் கோமகனை
அம்புக்கு இரை ஆக்கி, ஆண்டாய் அரசு, ஐய!'

உணர்வுடையான் உம்பி *- அறிவு உடையவனாகிய உன் தம்பி (வீடணன்);* ***சொன்ன உரை கேளாய்*** *- கூறிய சொற்களைக் கேளாதவனாயும்;* ***நம்பி குலக்கிழவன் கூறும்*** *- ஆடவரிற் சிறந்த குலத்தலைவனாகிய மாலியவான் கூறிய;* ***நலம் ஓராய்*** *- (சொற்களின்) நன்மையை எண்ணாதவனாயும்;* ***கும்பகருணனையும் கொல்வித்து*** *- (இருந்து) கும்பகருணனைப் (பகைவர் கையால்) கொல்வித்து;* ***என் கோமகனை*** *- என் சிறந்த மகனாகிய அதிகாயனை;* ***அம்புக்கு இரை ஆக்கி*** *- (பகைவர்) அம்புக்கு இரையாகக் கொடுத்து;* ***ஐய*** *- ஐயனே;* ***அரசு ஆண்டாய்*** *- அரசு புரிந்தாய்.*

நல்லுரை கேளாது பகைவரிடம் கும்பகருணனையும், அதிகாயனையும் பலி கொடுத்து அரசாள்வாய் என்றபடி. ஐய அரசு ஆண்டாய் - இகழ்ச்சி குறித்து அன்னிய

உணர்வு தோன்ற வந்தது. உணர்வு - ஈண்டு அறிவு. உம்பி - ஈண்டு வீடணனைக் குறித்தது. குலக்கிழவன் - குலத்தலைவனாகிய மாலியவான்.

(272)

தானியமாலி அரண்மனை சேறல்

7999. **என்று, பலப்பலவும் பன்னி எடுத்து அழைத்து,**
கன்று படப் பதைத்த தாய்போல் கவல்வாளை,
நின்ற உருப்பசியும் மேனகையும் நேர்ந்து எடுத்து,
குன்று புரையும் நெடுங் கோயில் கொண்டு அணைந்தார்.

என்று - என்று; **பலப்பலவும்** - பலவற்றையும்; **பன்னி** - பலமுறை; **எடுத்து அழைத்து** - எடுத்துக்கூறி; **கன்று படப்பதைத்த** - கன்று உயிர் இழந்ததால் பதைப்பு எய்திய; **தாய்போல்** - தாய்ப் பசுவைப் போல்; **கவல்வாளை** - கலங்கி அழுகின்றவளாகிய தானியமாலியை; **நின்ற உருப்பசியும்** - (அங்கு அருகில்) நின்ற உருப்பசியும்; **மேனகையும்** - மேனகையும்; **நேர்ந்து எடுத்து** - நெருங்கி வந்து எடுத்து; **குன்று புரையும்** - குன்றினை ஒத்த; **நெடுங்கோயில்** - பெரிய அரண்மனைக்குக்; **கொண்டு அணைந்தார்** - கொண்டு சேர்த்தார்கள்.

(273)

இலங்கையர் வருத்தம்

8000. **தானை நகரத்துத் தளரத் தலைமயங்கி,**
போன மகவுடையார் எல்லாம் புலம்பினார்;-
ஏனை மகளிர் நிலை என்ன ஆகும்?-போய் இரங்கி,
வான மகளிரும் தம் வாய் திறந்து மாழ்கினார்.

நகரத்துத்தானை தளர - இலங்கை நகரத்தின்கண் (தங்கள்) சேனைகளின் தோல்வியைக் (கேள்விப்பட்டு); **தலைமயங்கி** - அரக்கர்கள் எல்லாரும் ஒன்று கூடி; **போன மகவுடையார்** - (போரில் இறந்து) போன மக்கள் உடையவர்கள்; **எல்லாம் புலம்பினார்** - எல்லோரும் புலம்பி அழுதார்கள்; **வானமகளிரும்** - (அப் புலம்பலைக் கேட்ட) தேவமகளிரும்; **இரங்கிபோய்** - இரக்கம் (மிக்குப்) போய்; **வாய் திறந்து மாழ்கினார்** - வாயைத் திறந்து அழுதனர்; **ஏனை மகளிர் நிலை** - அரக்க மகளிரது நிலைமை; என் ஆகும் - என்னவாகும்?

தலைமயங்கி - ஒன்றுகூடி, ஏனை மகளிர் - அரக்க மகளிர் என்க. மாழ்குதல் - அழுது புலம்பல்.

(274)

8001. தார் அகலத்து அண்ணல் தனிக் கோயில் தாசரதி
பேர, உலகு உற்றது உற்றதால், பேர் இலங்கை;
ஊர் அகலம் எல்லாம், அரந்தை, உவா உற்ற
ஆர்கலியே ஒத்தது, அழுத குரல் ஓசை.

பேர் இலங்கை *- பெரிய இலங்கை மாநகரம்;* ***தார் அகலத்து அண்ணல்*** *- மாலையை மார்பில் அணிந்த தலைவனாகிய;* ***தாசரதி*** *- 'தசரத ராமன்;* ***தனிக் கோயில்*** *- ஒப்பற்ற தன் அரண்மனையிலிருந்து;* ***பேர*** *- (காடு நோக்கிச்) செல்ல;* ***உலகு உற்றது உற்றதால்*** *- உலகம் அடைந்த துன்பத்தை அடைந்தது;* ***ஊர் அகலம் எல்லாம்*** *- ஊர்ப்பரப்பு முழுவதும்;* ***அரந்தை*** *- தோன்றிய துன்பம் கலந்த;* ***அழுத குரலோசை*** *- அழுங்குரலோசை;* ***உவா உற்ற*** *-முழு மதி நாளில் தோன்றிய;* ***ஆர்கலியே ஒத்தது*** *- கடலின் ஓசையை ஒத்து விளங்கியது.*

இலங்கை இராமன் காடேகிய போது உலகம் அடைந்த துன்பத்தை அடைந்து. அங்குத் தோன்றிய அழுகுரலோசை முழு மதிநாளின் கடல் ஓசையை ஒத்திருந்தது. அகலம் - மார்பு, தாசரதி - தசரதன் மைந்தன், இராமன். கோயில் - அரண்மனை, அரந்தை - துன்பம், உவா - முழுமதி, ஆர்கலி - கடல்.

(275)

நாகபாசப் படலம்

நாகபாசத்தின் செயல் பற்றிக் கூறும் படலம் நாக பாசப் படலம் எனப்பட்டது. நாக அத்திரமாகிய பாசம் என விரிக்க. கயிற்றைப் போல் கட்டிக் கட்டுப்படுத்துதலின் நாகபாசம் எனப்பட்டது. இந்திர சித்தன் நாகபாசத்தை இலக்குவன் முதலியோர் மீது எய்த செய்தி இப்படலத்தில் கூறப்படுகிறது.

அரக்கமாதரின் அழுகை ஒலி கேட்ட இந்திரசித்து, காரணத்தை அறிய இராவணன் இருக்கும் இடம் சென்றான். நடந்ததை அறிந்து, போருக்கு இராவணனிடம் விடை பெற்றுச் சென்றான். தன் தம்பியாகிய அதிகாயனைக் கொன்ற இலக்குவனைக் கொல்வேன் என்று வஞ்சினம் கூறிப் பல்வகைப் படையுடன் போர்க்கோலம் பூண்டு போர்க்களம் சேர்ந்தான்.

இலக்குவனுக்கு வீடணன் இந்திரசித்தனின் வலிமையைக் கூறித்துணையுடன் சென்று போர் செய்தலே நலம் என்று கூறக் கேட்டு, இலக்குவன் சுக்ரீவன் முதலியோருடன் கூடி அவன் மீது போருக்கு எழுந்தான்.

இலக்குவனுடன் போரிட இந்திர சித்தன் வருவதைக் கண்ட அனுமன், தான் போரிடும் இடத்தை விட்டு அங்குச் சென்றான். சுக்ரீவன் அங்கதன் முதலியோரும் பெரும் படையுடன் சென்றனர். இருதிறப் படைக்கும் போர் தொடங்கியது. அரக்கர் படை குரக்குப் படை வலிமைக்குத் தளர்வது கண்ட இந்திரசித்தன் தானே தனி ஒருவனாய்ப் பொருது வென்று நின்றான். சுக்ரீவன், அனுமன், அங்கதன், நீலன் ஆகியோர் ஆக்கிய போர் எலாம் ஆக்கியும் குரங்குப் படையின் அழிவைத் தடுக்க முடியவில்லை.

அதைக் கண்ட இலக்குவன் தானே முதலில் சென்று போரிடாது குரங்குப் படையைப் போரிட அனுப்பியதற்காக வருந்தினான், உடன் அவன், போர்க்களம் வந்தான். இலக்குவன் இந்திரசித்தனை நெருங்கி அனுமன் தோளின்மீது ஏறிப் போர் தொடங்கினான். இலக்குவன் இந்திரசித்தனின் கவசத்தைப் பிளந்து அவனை மூர்ச்சை அடையச் செய்தான். தொடர்ந்து நடந்த போரில் இந்திரசித்தன் இலக்குவன் மீது நாக பாசத்தை எய்தான். இலக்குவன் முதலியோர் அதனால் கட்டுப் பட்டு விழுந்தனர். அதுகண்ட வீடணன் அனலனால் தேற்றப்பட்டு இராமனைச் சந்தித்து நடந்ததைக் கூறினான், இராமன் தீக்கடவுள் அம்பினால் ஒளியை உண்டாக்கிக் கொண்டு இலக்குவனைத் தேடிச் சென்று கண்டு பலவாறு வருந்தினான். இராமனிடம் வீடணன் நாகபாசத்தின் வரலாற்றை விளக்கிக் கூறினான். கருடன் வந்து இராமனைத் துதித்து நாகபாசத்தை நீக்கினான். இலக்குவன் முதலியோர் விழித்து எழுந்தனர். அனுமனின் யோசனைப்படி குரக்குச் சேனை பேரொலி செய்தது. ஒலி கேட்ட இராவணன் இந்திரசித்தன் பகைவரை வென்றதாகக் கூறிய கூற்றைப் பொய் என எள்ளி இந்திரசித்தனின் அரண்மனையை அடைந்தான். அங்கு இருந்த இந்திரசித்தனிடம், பகைவர் உயிருடன் உள்ளமை கூறினான். அப்போது தூதுவர் நிகழ்ந்தவை கூற, இராவணன் கருடனை இகழ்ந்து, இந்திர சித்தனை மீண்டும் போருக்குச் செல்க எனக் கூற அவனும் அதை ஏற்றான் என்ற செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்பட்டுள்ளன.

அரக்கியர் அழுகை கேட்டு இந்திரசித்தன் எழுதல்

கலிநிலைத்துறை

***8002.* ‘குழுமி, கொலை வாட் கண் அரக்கியர், கூந்தல் தாழ,**
தழுவித் தலைப்பெய்து, தம் கைகொடு மார்பின் எற்றி,
அழும் இத் தொழில் யாதுகொல்?’ என்று, ஓர் அயிர்ப்பும்
உற்றான்,
எழிலித் தனி ஏறு என இந்திரசித்து எழுந்தான்.

இந்திரசித்து - இந்திரசித்தன்; **கொலை வாட்கண் அரக்கியர்** - கொல்லும் தன்மை அமைந்த வாளினைப் போன்ற கண்களை உடைய அரக்கியர்கள்; **குழுமி** - ஒன்று சேர்ந்து; **கூந்தல் தாழ** - கூந்தல் விரிந்து தொங்க; **தழுவித் தலைப் பெய்து** - (ஒருவரை ஒருவர்) கட்டிக்கொண்டு கூட்டமாக; **தம்கை கொடு** - தங்கள் கைகளைக் கொண்டு; **மார்பின் எற்றி அழும்** - மார்பில் அடித்துக் கொண்டு அழுகிற; **இத்தொழில் யாது கொல் என்று** - இந்தச் செயல் என்ன காரணமாகவோ என்று; **ஓர் அயிர்ப்பும் உற்றான்** - ஓர் ஐயத்தை (மனதில்) அடைந்து; **எழிலித் தனி ஏறு என** - மேகத்தின் இடையில் தோன்றும் ஒப்பில்லாத ஆணிடி போல; **எழுந்தான்** - எழுந்து வந்தான்.

அயிர்ப்பு - ஐயம். இந்திரசித் என்ற வடசொல்லுக்கு இந்திரனை வென்றவன் என்பது பொருள். இவன் இராவணனுக்கும், மண்டோதரிக்கும் பிறந்தவன். இவன் இயற்பெயர் மேகநாதன் என்பது. இராவணன் திக்குவிசயம் செய்த காலத்தில் சுவர்க்கத்தில் நடந்த போரில் அவனால் இந்திரனை வெல்ல முடியவில்லை. அப்போது மேகநாதன் மாயையால் மறைந்து போர் செய்து, அவனைக் கலக்கி, மாயைப் பாசத்தால் கட்டி இழுத்துப் போய் இலங்கைச் சிறையில் அடைத்து வைத்தான். அச்செயலை அறிந்த பிரமன் தேவர்கள் சூழ, இலங்கை வந்து இராவணனைப் பார்த்து, இந்திரனை வென்ற உன் மகனுக்கு இந்திரசித் எனப் பட்டம் வழக்கில் அமையட்டும் என்று கூறி இந்திரசித்துனுக்குப் பல வரமும் தந்து இந்திரனைச் சிறை வீடு செய்தான் என்பது புராணச் செய்தி.

(1)

***8003.* ‘எட்டு ஆகிய திக்கையும் வென்றவன் இன்றும் ஈடு-**
பட்டான்கொல்? அது அன்று எனின், பட்டு
அழிந்தான்கொல்? பண்டு
சுட்டான் இவ் அகன் பதியைத் தொடு வேலையோடும்
கட்டான் கொல்? இதற்கு ஒரு காரணம் என்கொல்?’
என்றான்.

எட்டு ஆகிய திக்கையும் வென்றவன் - எட்டுத் திசைகளில் உள்ளார் யாவரையும் வென்றவனாகிய இராவணன்; **இன்றும்** - (முதல்நாள் போலவே) இன்றும் கூட, **ஈடுபட்டான் கொல்** - (தோற்று) பெருமை அழியப்பெற்றான் போலும்; **அது அன்று எனின்** - அது அல்ல என்றால்; **பட்டு அழிந்தான் கொல்** - (போர்க்களத்தில்); இறந்து

அழிந்தான் போலும், **பண்டு சுட்டான்** *- முன்பு இந்நகரைச் சுட்டெரித்தவனாகிய அனுமன்;* **இவ் அகன் பதியை** - *இந்த அகன்ற இலங்கை நகரத்தை;* **தொடு வேலையோடும்** *- (நகரத்துக்கு நீர் அரணாக உள்ள) சகரரால் தோண்டப் பட்ட கடலுடன்;* **கட்டான் கொல்** *- பேர்த்து விட்டான் போலும்;* **இதற்கு ஒரு காரணம் என் கொல்** *- இவ்வாறு அரக்க மகளிர் புலம்பி அழுதற்கு உரிய ஒரு காரணம் எதுவாக இருக்குமோ?* **என்றான்** *- என்று பலபடி ஐயங்கொண்டு கூறினான்.*

ஈடு - பெருமை, தொடுவேலை - கீழ்க்கடலின் வடக்குப் பகுதி சகரரால் தோண்டப்பட்டதால் கடலைச் சாகரம் என்றும் தொடு கடல் என்றும் வழங்குவது உண்டு.

(2)

இந்திரசித்தன் - இராவணன் உரையாடல்

8004. கேட்டான், 'இடை உற்றது என்?' என்று, கிளத்தல் யாரும்
மாட்டாது நடுங்கினர், மாற்றம் மறந்து நின்றார்.
ஓட்டா நெடுந் தேர் கடிது ஓட்டி, இமைப்பின் உற்றான்
காட்டாதன காட்டிய தாதையைச் சென்று கண்டான்.

இடை உற்றது என் என்று கேட்டான் *- (இந்திரசித்தன்) இவ்விடத்தில் (துன்பத்துக்குரியதாக) நடந்தது என்ன என்று கேட்டான்;* **யாரும் கிளத்தில் மாட்டாது நடுங்கினர்** *- அதற்கு யாரும் விடை சொல்ல மாட்டாமல் நடுங்கியவர்களாய்;* **மாற்றம் மறந்து நின்றார்** *- (எதை) விடையாகச் சொல்லுவது என்பதை மறந்து நின்றார்கள்;* **ஓட்டா நெடுந்தேர் கடிது ஓட்டி** *- (காரணத்தை அறிய விரும்பிய இந்திரசித்தன்) ஓட்டாமலேயே (விரைந்து செல்லும் சிங்கங்கள் பூட்டிய) பெரிய தேரினை விரைவாகச் செலுத்தி;* **இமைப்பின் உற்றான்** *- கண்ணிமை அளவு நேரத்தில் போய்ச் சேர்ந்து;* **காட்டாதன காட்டிய தாதையை** *- (செயற்கு) அரிய செயல்களை எல்லாம் செய்து காட்டிய (தன்) தந்தையாகிய இராவணனைச்;* **சென்று கண்டான்** *- சென்று பார்த்தான்.*

காட்டாதன காட்டிய தாதை - இராவணன் பிறரால் செய்ய இயலாத கைலாய மலையை எடுத்தல், தன் தலையைத் தானே கொய்து யாழ் வாசித்தல், திக்கு யானைகளோடு போரிடல் போன்ற அருஞ் செயல்களைச் செய்தவன் என்பது குறிக்க. இதுவரை காட்டாதனவாகிய அவல உணர்வை அதிகாயன் இறந்ததால் முகத்தில் காட்டி வருந்தும் தாதையை என்று உரைப்பினும் அமையும்.

(3)

8005. கண்டான், இறை ஆறிய நெஞ்சினன், கைகள் கூப்பி,
'உண்டாயது என், இவ்வுழி?' என்றலும், 'உம்பிமாரைக்
கொண்டான் உயிர் காலனும்; கும்ப நிகும்பரோடும்

விண்தான் அடைந்தான், அதிகாயனும்-வீர!' என்றான்.

கண்டான் - (இந்திரசித்தன் இராவணனைப்) பார்த்து; **இறை ஆறிய நெஞ்சினன்** - சிறிதளவு (துன்பம்) தணிந்த மனமுடையவனாய்; ***கைகள் கூப்பி*** - அவனைக் கைகூப்பித் தொழுது; **இவ்வுழி** - இவ்விடத்து; **உண்டாயது என் என்றலும்** - உண்டாகிய (துயரத்துக்குக் காரணம்) என்ன என்று கேட்டலும்; **வீர** - (இராவணன் இந்திரசித்தனைப் பார்த்து) வீரனே; **உம்பிமாரை** - உன் தம்பியரைக்; **காலனும் உயிர் கொண்டான்** - காலன் உயிர் கொண்டான்; **கும்ப நிகும்பரோடும்** - கும்பன் நிகும்பன் என்ற இருவருடன்; **அதிகாயனும்** - அதிகாயனும்; **விண்தான் அடைந்தான்** - வானுலகத்தை அடைந்தான்; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

இறை ஆறிய நெஞ்சினன் - இராவணனுக்குத் துன்பம் எதுவும் ஏற்படவில்லை என்று கண்டதால் ஏற்பட்ட ஆறிய மனநிலை. உம்பிமார் - தேவாந்தகன், நராந்தகன், திரிசிரன் என்போர்.

(4)

8006. சொல்லாத முன்னம், சுடரைச் சுடர் தூண்டு கண்ணான்,
பல்லால் அதரத்தை அதுக்கி, விண்மீது பார்த்தான்;
'எல்லாரும் இறந்தனரோ!' என ஏங்கி நைந்தான்;-
வில்லாளரை எண்ணின், விரற்கு முன் நிற்கும் வீரன்.

வில்லாளரை எண்ணின் - வில் வீரர்களை எண்ணினால்; **முன் விரற்கு நிற்கும் வீரன்** - முன் விரலில் நிற்கும் வீரனாகிய இந்திரசித்தன்; **சொல்லாத முன்னம்** - (தம்பியரின் இறப்பை இராவணன்) சொல்லுவதற்கு முன்னமேயே; **சுடரைக் சுடர் தூண்டு கண்ணான்** - தீயைக் கூட எரிக்கும் தன்மை வாய்ந்த கண்களை உடையவனாகி; **பல்லால் அதரத்தை அதுக்கி** - பற்களால் உதட்டைக் கடித்து; **விண்மீது பார்த்தான்** - வானத்தின் மேல் (அண்ணாந்து) பார்த்தான்; **எல்லாரும் இறந்தனரோ** - எல்லோரும் இறந்து விட்டார்களோ? **என** - என்று; **ஏங்கி நைந்தான்** - இரக்கம் கொண்டு வருந்தினான்.

வில்லாளரை எண்ணின் விரற்கு முன் நிற்கும் வீரன் - வில்லாளரில் முதல்வன் என்றபடி, விண்மீது பார்த்தான் - தன்னால் வெல்லப்பட்ட இந்திரனும் பிற தேவரும் சிரிப்பரே என்பதற்காக விண் பார்த்தான் என்க.

(5)

8007. 'ஆர் கொன்றவர்?' என்றலுமே, 'அதிகாயன் என்னும்
பேர் கொன்றவன் வென்றி இலக்குவன்; பின்பு நின்றார்
ஊர் கொன்றவனால், பிறரால்' என, உற்ற எல்லாம்
தார் கொன்றையினான் கிரி சாய்த்தவன்தான்
உரைத்தான். **கொன்றவர் ஆர் என்றலும்** - (ஏங்கி வருந்திய

இந்திர சித்தன் இராவணனைப் பார்த்துக்) கொன்றவர் யாவர் என்று கேட்க; **தார் கொன்றையினான் கிரி சாய்த்தவன்தான்** - மார்பில் கொன்றை மாலை அணிந்த சிவபிரானுடைய (கைலாய) மலையைப் பெயர்த்துச் சாய்த்தவானகிய இராவணன்; **அதிகாயன் என்னும் பேர் கொன்றவன்** - அதிகாயன் என்னும் பெயருடைவனைக் கொன்றவன்; **வென்றி இலக்குவன்** - வெற்றி பொருந்திய இலக்குவன்; **பின்பு நின்றார்** - பின்பு நின்றவர்களாகிய கும்பநிகும்பர் முதலியோர்; **ஊர் கொன்றவனால் பிறரால்** - (இலங்கை) ஊரைத் தீயிட்டு அழித்த அனுமனாலும் பிறராலும் (கொல்லப் பட்டனர்); **என** - என்று,; **உற்ற எல்லாம்** - நடந்ததை எல்லாம்; உரைத்தான் - கூறினான்.

(6)

8008. 'கொன்றார் அவரோ? "கொலை சூழ்க!" என நீ கொடுத்தாய்;
வன் தானையர் மானிடர் வன்மை அறிந்தும் மன்னா!
என்றானும் எனைச் செல ஏவலை; இற்றது' என்னா,
நின்றான், நெடிது உன்னி, முனிந்து, நெருப்பு உயிர்ப்பான்.

மன்னா - (இந்திரசித்தன் இராவணனைப் பார்த்து) அரசனே; **வன் தானையர்** - வலிமை உள்ள குரங்குப் படையை உடைய; **மானிடர்** - மனிதர்களாகிய (இராமலக்குவருடைய); **வன்மை அறிந்தும்** - போர் வலிமையை (நீ முதல் நாள் போரில்) அறிந்திருந்தும்; **என்றானும்** - (அவர்களோடு போரிட) என்ன காரணத்தாலோ; **எனைச் செலஏவலை** - என்னை போரிடச் செல் என்று ஏவவில்லை; **கொன்றார் அவரோ** - (என்னை ஏவாது அவர்களை அனுப்பியதால்) கொன்றவர்கள் அவர்களல்லர்; **கொலை சூழ்க என** - (இவர்களைக்) கொலை செய்யுங்கள் என்று; **நீ கொடுத்தாய்** - நீயே (அவர்களிடம் அனுப்பிக்) கொடுத்தாய்; **இற்றது என்னா** - (அவர்கள் போரில் இறந்து பட்டதால் நம்முடைய வலிமை) குறைந்து விட்டது என்று; **நெடிது உன்னி** - நீண்ட நேரம் (அது பற்றி) நினைத்து; **முனிந்து** - சினம் கொண்டு; நெருப்பு **உயிர்ப்பான்** - நெருப்புப் போல் பெருமூச்சு விட்டுக் கொண்டு; **நின்றான்** - நின்றான். அவர்கள் இறந்ததற்குக் காரணம் உன் பிழை தான் எனக் கூறினான் இந்திரசித்தன் என்க. **மன்னா** - தந்தை என விளிக்காது மன்னா என விளித்ததாக அமைத்த நயம் காண்க.

(7)

8009. 'அக்கப் பெயரோனை நிலத்தொடு அரைத்துளானை,
விக்கல் பொரு, வெவ் உரைத் தூதுவன் என்று விட்டாய்;
புக்கத் தலைப்பெய்தல் நினைந்திலை; புந்தி இல்லாய்!
மக்கள்-துணை அற்றனை; இற்றது உன் வாழ்க்கை மன்னோ!

அக்கப் பெயரோனை - அக்க குமாரன் என்ற பெயர் கொண்டவனை; **நிலத்தொடு அரைத்துளானை** - நிலத்தில் தேய்த்து அழித்தவனாகிய அனுமனை, (நான் பிரமக் கணையால் கட்டிக் கொண்டு வந்த போது கூட); **விக்கல்பொரு** -

எச்சிலுக்குச் சமமான; **வெவ் உரைத்தூதுவன் என்று** *- எதிரியின் விருப்பமான சொற்களைச் சொல்லுகிற தூதுவன் என்று சொல்லி;* **விட்டாய்** *- (கொல்லாது) விட்டு விட்டாய்;* **புக்கத் தலைப் பெய்தல் நினைந்திலை** *- (அவனை விட்டதால் நம் பக்கச் செய்திகள்) எதிர்ப் பக்கத்தில் புகுந்து நிறைதலை நினைத்தாய் இல்லை;* **புந்தி இல்லாய்** *- அறிவு அழிந்து போனவனே;* **மக்கள் துணை அற்றனை** *- (இப்போது நீ) மக்களின் துணையை இழந்து விட்டாய்;* **உன் வாழ்க்கை இற்றது மன்னோ** *- உன் வாழ்க்கை அழிந்து விட்டது.*

(8)

இந்திர சித்தன் வஞ்சினம்

8010. **'என், இன்று நினைந்தும், இயம்பியும் எண்ணியும்தான்?**
கொன் நின்ற படைக்கலத்து எம்பியைக் கொன்றுளானை,
அந் நின்ற நிலத்து அவன் ஆக்கையை நீக்கி அல்லால்,
மன் நின்ற நகர்க்கு இனி வாரலென்; வாழ்வும் வேண்டேன்.

இன்று *- இப்பொழுது;* **நினைந்தும்** *- (நடந்தவற்றை) நினைத்தும்;* **இயம்பியும்** *- (உன் மீது) குறை சொல்லியும்;* **எண்ணியும் தான் என்** *- (பலவாறு பலவற்றை) எண்ணிப் பார்த்தும் தான் என்ன பயன்?* **கொன் நின்ற படைக்கலத்து எம்பியைக்** *- கொல்லும் தொழில் நின்ற படைக்கலங்களை ஏந்திய என் தம்பியாகிய அதிகாயனைக்;* **கொன்றுளானை** *- கொன்றுள்ளவனாகிய;* **அவன் யாக்கையை** *- அந்த இலக்குவனுடைய உடம்பை;* **அந்நின்ற நிலத்து** *- அவன் நின்ற போர்க்களத்தில்;* **நீக்கி அல்லால்** *- உயிர் பிரித்தல் இல்லாமல்;* **மன் நின்ற நகர்க்கு** *- நிலை பெறுந்தன்மை பொருந்தி நின்றுள்ள இலங்கை நகருக்கு;* **இனி வாரலென்** *- இனி வர மாட்டேன்;* **வாழ்வும் வேண்டேன்** *- (அதைச் செய்யாமல் போனால் உயிர்) வாழ்வும் விரும்பேன்.*

இலக்குவனைக் கொன்றல்லது நகர்க்கு மீளேன். அவ்வாறு செய்யேனானால் உயிர் வாழேன் என்றவாறு. இது "இன்னது பிழைப்பின் இதுவாகியரெனக் கூறிய துன்னரும் துப்பின் வஞ்சினம்" என்க. (தொல். பொருள் 77)

(9)

8011. **'வெங் கண் நெடு வானரத் தானையை வீற்று வீற்றாய்ப்**
பங்கம் உற நூறி, இலக்குவனைப் படேனேல்,
அங்கம் தர அஞ்சி என் ஆணை கடக்கலாத
செங் கண் நெடு மால் முதல் தேவர் சிரிக்க, என்னை!

வெங்கண நெடுவானரத் தானையை *- கொடிய கண்களை உடைய பெரிய வானரப் படையை;* **வீற்று வீற்றாய்** *- கூட்டம் கூட்டமாக;* **பங்கம் உற நூறி** *- துண்டு பட்டு அழியும்படியாகச் சிதைத்து;* **இலக்குவனைப் படேனேல்** *- (எம்பியைக் கொன்ற) இலக்குவனைப் போரில் கொல்லாது விடுவேன் எனின்;* **அங்கம் தர அஞ்சி** *- (போரில் புறங்கொடாது) மார்பு காட்டி (நிற்பதற்கு) பயந்து;* **என் ஆணை கடக்கலாத** *- என் ஆணையை மீற முடியாத;* **செங்கண் நெடுமால் முதல் தேவர்** *- சிவந்த கண்களை*

உடைய திருமாலை முதலாகக் கொண்ட தேவர்கள்; **என்னைச் சிரிக்க** - என்னைப் பார்த்து நகைக்கட்டும்.

(10)

8012. ‘மாற்றா உயிர் எம்பியை மாற்றிய மானுடன்தன்
ஊற்று ஆர் குருதிப் புனல் பார்மகள் உண்டிலாளேல்,
ஏற்றான் இகல் இந்திரன் ஈர்-இரு கால், எனக்கே
தோற்றான் தனக்கு என் நெடுஞ் சேவகம்
தோற்க’ என்றான்.

மாற்றா உயிர் எம்பியை - (பிறரால்) போக்க முடியாத உயிரை உடைய என் தம்பியாகிய (அதிகாயனை); **மாற்றிய மானுடன் தன்** - உயிர் வாங்கிய மனிதனாகிய (இலக்குவன்) தன்; **ஊற்று ஆர் குருதிப் புனல்** - ஊற்றுப் போல் நிறைந்து பெருகி வரும் இரத்த வெள்ளத்தைப்; **பார்மகள் உண்டிலாளேல்** - நிலமாகிய பெண் உண்ணாமல் போனால்; **இகல் இந்திரன்** - போராற்றல் மிக்க இந்திரன்; **எனக்கே ஏற்றான்** - என்னுடன் போர் ஏற்று; **தோற்றான் தனக்கு** - தோற்றவனாகிய (அவன்) தனக்கு; **என் நெடுஞ் சேவகம்** - என் பெருவலிமை; **ஈர் இருகால்** - நான்குமுறை; **தோற்க** - தோற்றது ஆகட்டும்; **என்றான்** - (என்று இந்திரசித்தன்) கூறினான்.

(11)

8013. ‘பாம்பின் தரு வெம் படை, பாசுபதத்தினோடும்,
தேம்பல் பிறை சென்னி வைத்தான் தரு தெய்வ ஏதி,
ஓம்பித் திரிந்தேன் எனக்கு இன்று உதவாது போமேல்,
சோம்பித் துறப்பென்; இனிச் சோறும் உவந்து வாழேன்.

பாம்பின் தருவெம்படை - பாம்பு வடிவில் அமைந்த கொடிய படையினையும்; **பாசு பதத்தினோடும்** - பாசு பதப்படையினையும்; **தேம்பல் பிறை சென்னி வைத்தான்** - குறைந்த கலையுடைய பிறைச் சந்திரனைத் தலையில் அணிந்தவனாகிய சிவபிரான்; **தரு தெய்வஏதி** - தந்த தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வாட்படையினையும்; **ஓம்பித் திரிந்தேன் எனக்கு** - பாதுகாத்துத் திரிந்தவன் ஆகிய எனக்கு; **இன்று உதவாது போமேல்** - (அவை) இன்று உதவாமல் போகுமானால்; **சோம்பித் துறப்பென்** - (என் உயிரைச்) சோம்பல் அடைந்து விட்டு விடுவேன்; **இனிச் சோறும் உவந்து வாழேன்** - இனிமேல் சோற்றையும் விரும்பி வாழமாட்டேன்;

பாம்பின் தரு வெம்படை - நாக அத்திரம், பாசுபதம் - பசுபதி தொடர்புடையது. பாசுபத அத்திரம் என்க. தேம்பல் பிறை - குறைந்த கலையினை உடைய பிறை, ஏதி - வாள்.

(12) **8014. ‘மருந்தே நிகர் எம்பிதன் ஆர் உயிர் வவ்வினானை**

விருந்தே என அந்தகற்கு ஈகிலென், வில்லும் ஏந்தி,
பொரும் தேவர் குழாம் நகைசெய்திடப் போந்து, பாரின்
இருந்தேன்எனின், நான் அவ் இராவணி அல்லென்'
என்றான்.

மருந்தே நிகர் எம்பிதன் - சாவா மருந்தைப் போன்ற என் தம்பியாகிய அதிகாயன் தன்; **ஆர் உயிர் வவ்வினானை** - அரிய உயிரைக் கவர்ந்தவன் ஆகிய (இலக்குவனை); **அந்தகற்கு விருந்தே என ஈகிலென்** - யமனுக்கு விருந்து என்று கொடுக்காமல்; **பொரும் தேவர் குழாம் நகை செய்திட** - (என்னுடன்) போரிடும் (பகைவர்களான) தேவர்களின் கூட்டம் (எள்ளி) நகை செய்திட; **வில்லும் ஏந்தி** - வில்லையும் (கையில்) ஏந்தி; **நான்** - நான்; **பாரின் போந்து இருந்தேன் எனின்** - நிலத்தில் பொருந்தி இருந்தேன் என்றால்; **அவ் 'இராவணி அல்லென்** - அந்த இராவணனுடைய மகன் அல்லேன்; **என்றான்** - என்று (இந்திரசித்தன்) கூறினான்.

இராவணி - இராவணனுடைய மகன் இந்திரசித்து.

(13)

8015. 'ஏகா, இது செய்து, எனது இன்னலை நீக்கிடு; எந்தைக்கு
ஆகாதனவும் உளவோ? எனக்கு ஆற்றலார்மேல்
மா கால் வரி வெஞ் சிலையோடும் வளைத்த போது
சேகு ஆகும் என்று எண்ணி, இவ்இன்னலின் சிந்தை
செய்தேன்.'

ஏகா - (இராவணன் இந்திரசித்தனைப் பார்த்து நீ) ஏகி; **இது செய்து** - (இலக்குவனைக் கொல்வதாகிய) இதனைச் செய்து; **எனது இன்னலை நீக்கிடு** - எனது துன்பத்தைப் போக்கி விடுக; **எந்தைக்கு ஆகாதனவும் உளவோ** - எந்தை போன்றவனாகிய (உன்னால்) செய்ய முடியாத செயல்களும் உள்ளனவா (இல்லை என்றபடி); **இவ் இன்னலின்** - (எனக்கு ஏற்பட்ட) மக்களை இழத்தலாகிய துன்பக்காலத்தில்; **எனக்கு** - எனக்காக; **ஆற்றலார் மேல்** - (நீ) பகைவர் மேல் சென்று; **மாகால் வரி வெஞ்சிலை யோடும்** - பெரிய தண்டினை உடைய கட்டமைந்த கொடிய வில்லோடு கூட; **வளைத்தபோது** - (அவர்களை) வளைத்த காலத்தில்; **சேகு ஆகும் என்று எண்ணி** - (அச்செயல் எனக்கு) உறுதியை உண்டாக்கும் என்று எண்ணிப் பார்த்து; **சிந்தை செய்தேன்** - (உன்னை அனுப்ப) மனதில் எண்ணினேன்.

இன்னல் - மக்களை இழந்தமையும், பகைவர் வென்றமையும், சீதையைப் பெறாமையுமாகிய இன்னல் என்க.

(14)

இந்திரசித்தன் போர்க்கோலம் பூண்டு, களம் புகுதல்

***8016. என்றானை வணங்கி, இலங்கு அயில் வாளும் ஆர்த்திட்டு,
ஒன்றானும் அறா, உருவா, உடற்காவலோடும்,
பொன் தாழ் கணையின் நெடும் புட்டில் புறத்து வீக்கி,
வன் தாள் வயிரச் சிலை வாங்கினன்-வானை வென்றான்.***

என்றானை - என்று கூறிய இராவணனை; **வானை வென்றான்** - வானுலகத்தில் உள்ளவர்களை வென்றவனாகிய இந்திரசித்தன்; **வணங்கி** - வணங்கி; **ஒன்றானும் அறா உருவா உடற்காவலோடும்** - ஒன்றினாலும் அறுக்கவோ (அ) ஊடுருவிச் செல்லவோ முடியாத கவசத்தோடு; **இலங்கு அயில்வாளும் ஆர்த்திட்டு** - ஒளி விளங்குகிற கூர்மையான வாளையும் (இடையில்) அணிந்து கொண்டு; **பொன் தாழ் கணையின் நெடும் புட்டில்** - பொன் போல் ஒளிவீசுவதும், உள்ளே ஆழ்ந்த வடிவம் கொண்டதுமான, பெரிய அம்பு அறாத் துணிகளை; **புறத்து வீக்கி** - (தோள்களின்) புறத்தில் கட்டிக்கொண்டு; **வன்தாள் வயிரச்சிலை வாங்கினன்** - வலிய (இரு) முனைகளை உடைய உறுதியான வில்லை எடுத்துக் கொண்டான்.

(15)

***8017. வயிரந் நெடு மால் வரை கொண்டு, மலர்க்கண் வந்தான்,
செயிர் ஒன்றும் உறா வகை, இந்திரற்கு என்று செய்த
உயர் வெஞ் சிலை; அச் சிலை பண்டு அவன் தன்னை
ஓட்டி,
துயரின் தலை வைத்து, இவன் கொண்டது; தோற்றம்ஈதால்.*** **அச்சிலை** - (இந்திரசித்தன் கையில் கொண்டிருந்த) அந்த வில்லானது; **மலர்க்கண் வந்தான்** - (மாலின் நாபித்) தாமரையில் தோன்றியவன் ஆகிய பிரமன்; **செயிர் ஒன்றும் உறாவகை** - துன்பம் ஒன்றும் ஒரு சிறிதும் உண்டாகாமல்; **இந்திரற்கு என்று** - ;இந்திரனுக்கு என்று; **வயிரந் நெடுமால் வரை கொண்டு செய்த** - வலிமையான பெரிய வச்சிரமலையைக் கொண்டு செய்த; **உயர் வெஞ்சிலை** - சிறந்த கொடிய வில்லாகும்; **பண்டு** - முன்பு; **அவன் தன்னை துயரின் தலை வைத்து ஓட்டி** - அந்த இந்திரனைத் துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கித் தோற்று ஓடச் செய்து; **இவன் கொண்டது** - இந்த இந்திரசித்தன் (பறித்துக்) கைக்கொண்டதாகும்; **தோற்றம் ஈதால்** - (இவ்வில்லின்) வரலாறு இதுவேயாகும்.

(16)

***8018. தோளில் கணைப் புட்டிலும், இந்திரன் தோற்ற நாளே
ஆளித் திறல் அன்னவன் கொண்டன; ஆழி ஏழும்
மாள, புனல் வற்றினும் வாளி அறாத; வண்கண்
கூளிக் கொடுங் கூற்றினுக்கு ஆவது ஓர் கூடு போல்வ..***

தோளில் கணைப்புட்டிலும் - (இந்திரசித்தன்) தோளில் கட்டியுள்ள அம்பு அறாத்தூணிகளும்; **இந்திரன் தோற்ற நாளே** - இந்திரன் தோற்றுத் தன்னிடம்

சிறைப்பட்ட நாளில்; ***ஆளித்திறல் அன்னவன் கொண்டன*** *- யாளியினைப் போன்ற வலிமையுடைய அத்தன்மையனான (இந்திரசித்தன்);* ***கொண்டன*** *- அவனிடம் பறித்துக் கொண்டவை ஆகும்;* ***ஆழி ஏழும் மாள புனல் வற்றினும்*** *- கடல்கள் ஏழும் இல்லை என்று கூறுமாறு (அவற்றின்) நீர் முழுதும் வற்றிவிட்டாலும்;* ***வாளி அறாத*** *- (எடுக்க எடுக்க) அம்புகள் குறையாத;* ***வன்கண் கூளி*** *- கொடிய கண்களை யுடைய பேய்களுக்கும்;* ***கொடுங்கூற்றினுக்கும்*** *- கொடிய யமனுக்கும்;* ***ஆவது ஓர்கூடு போல்வ*** *- பிணங்களையும் உயிரையும் உணவாக்கித் தருகின்ற ஒரு கூண்டைப் போன்றுள்ளன,*

கணைப்புட்டில் - அம்பு அறாத்தூணி. ஆளி - யாளி, சிங்கம் போன்ற உடலமைப்பும் துதிக்கையும் உள்ள ஒரு மிருகம். திறல் - வலிமை. ஏழுகடல்கள் - உப்புநீர், கருப்பஞ்சாறு, கள், நெய், பால், தயிர், நன்னீர் ஆகியவை நிறைந்த கடல்கள்.

(17)

8019. பல்லாயிர கோடி படைக்கலம், பண்டு, தேவர்
எல்லாரும் முனைத்தலை யாவரும் ஈந்த, மேரு
வில்லாளன் கொடுத்த, விரிஞ்சன் அளித்த, வெம்மை
அல்லால் புரியாதன, யாவையும் ஆய்ந்து, கொண்டான்.

பண்டு தேவர் எல்லாரும் *- முற்காலத்தில் தேவர்கள் எல்லோரும்;* ***முனைத்தலை யாவரும் ஈந்த*** *- போர்க்களத்தில் (இந்திர சித்தனுக்குத் தோற்றுக்) கொடுத்தவையும்;* ***மேருவில்லாளன் கொடுத்த*** *- மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபிரான் கொடுத்தவையும்;* ***விரிஞ்சன் அளித்த*** *- பிரமன் கொடுத்தவையும் (ஆகிய);* ***வெம்மை அல்லால் புரியாதன*** *- கொலைத் தொழில் அல்லது வேறு புரியாதனவுமாகிய;* ***பல்லாயிரம் கோடி படைக்கலம்*** *- பல்லாயிரம் கோடி என்னும் படியான (மிகப்பல) படைக்கலங்கள்;* ***யாவையும் ஆய்ந்து கொண்டான்*** *- எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து எடுத்துக் கொண்டான்.*

(18)

8020. நூறாயிரம் யாளியின் நோன்மை தெரிந்த சீயத்து
ஏறாம் அவை அன்னவை ஆயிரம் பூண்டது என்ப;
மாறாய் ஓர் இலங்கை நிகர்ப்பது; வானுளோரும்
தேறாதது-மற்று அவன் ஏறிய தெய்வ மாத் தேர்.

அவன் ஏறிய தெய்வ மாத்தேர் *- அந்த இந்திர சித்தன் ஏறிய தெய்வத்தன்மை பொருந்திய பெரியதேர்;* ***நூறாயிரம் யாளியின் நோன்மை தெரிந்த*** *- நூறாயிரம் யாளிகளின் வலிமையைத் (தனித்தனியாகக்) கொண்ட;* ***அன்னவை அவை ஆயிரம் ஏறாம் சீயத்து*** *- அப்படிப்பட்ட தொகுதியாகிய ஆயிரம் ஆண்சிங்கங்கள்;* ***பூண்டது என்ப*** *- பூட்டப்பெற்றது;* ***மாறாய் ஓர் இலங்கை நிகர்ப்பது*** *- வேறாகிய ஓர்*

இலங்கையை ஒத்துள்ளது; **வானுளோரும் தேறாதது** - தேவர்களாலும் இத்தன்மையது என அறியப்படாதது.

(19)

8021. **பொன் சென்று அறியா உவணத் தனிப் புள்ளினுக்கும்,**
மின் சென்று அறியா மழுவாளன் விடைக்கும், மேல் நாள்,
பின் சென்றது அல்லது ஒரு பெருஞ் சிறப்பு உற்ற போதும்,
முன் சென்று அறியாதது, மூன்று உலகத்தினுள்ளும்.

பொன் சென்று அறியா - (அத்தேர் நிறத்தினால்) பொன்னும் உவமை என்று கூறமுடியாத; **உவணத் தனிப்புள்ளினுக்கும்** - கருடன் என்னும் ஒப்பற்ற பறவைக்கும்; **மின்சென்று அறியா மழுவாளன் விடைக்கும்** - மின்னலும் ஒப்பாகச் சென்று அறியாத மழுப்படையைக் (கையில்) ஏந்திய சிவபிரானது இடபத்துக்கும்; **மேல்நாள்** - முற்காலத்தில்; **பின் சென்றது அல்லது** - (அவைகள் தோற்றுப் போய் முன்னால் ஓடியபோது அவற்றைத் துரத்திக் கொண்டு பின்னால் சென்றதே அல்லாமல்; **ஒரு பெருஞ்சிறப்பு உற்ற போதும்** - ஒப்பற்ற (தன் வலிமை துணை வலிமை) முதலிய பெருஞ் சிறப்பைப் பெற்ற காலத்தில் கூட; **மூன்று உலகத்தினுள்ளும்** - மூன்று உலகங்களிலும்; **முன் சென்று அறியாதது** - தோல்வி அடைதலால் அவைகள் பின்னால் துரத்தி வரத்தான்தோற்று முன்சென்று அறியாதது.

பொன் - பொன்வண்ணம், சென்று அறியா - நீங்காத, உவணன் - அழகிய சிறகுகளை உடையவன் என்று பொருள்படும். இவன் காசியபமுனிவரது மனைவியருள் விநதை என்பவளது மகன். சூரியனின் தேர்ப்பாகனான அருணனின் தம்பி. திருமாலின் வாகனமாய் இருப்பவன். இதனால் இவனுக்குப் பெரிய திருவடி என்று வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தில் பெயர் உண்டு.

(20)

8022. **'ஏயாத் தனிப் போர் வலி காட்டிய இந்திரன்தன்**
சாயாப் பெருஞ் சாய் கெட, தாம்புகளால் தடந் தோள்
போய் ஆர்த்தவன் வந்தனன், வந்தனன்' என்று பூசல்
பேய் ஆர்த்து எழுந்து ஆடு நெடுங் கொடி பெற்றது அம்மா!

ஏயாத் தனிப்போர் வலி காட்டிய இந்திரன் தன் - (அத்தேர்) ஒப்பில்லாத சிறந்த போர் வலிமையைக் காட்டிப் (போரிட்ட) இந்திரன் தன்னுடைய; **சாயாப் பெருஞ்சாய் கெட** - அழியாத பெரு வலிமை அழியும்படியாக; **தாம்புகளால் தடந்தோள் போய் ஆர்த்தவன்** -கயிறுகளால் (மாயைப் பாசத்தால்) (அந்த இந்திரனுடைய) அகன்ற தோள்களைப் (போரில்) சென்று கட்டிய (வீரன்); **வந்தனன் வந்தனன் என்று** - வந்தான் வந்தான் என்று; **பூசல் பேய் ஆர்த்து எழுந்து ஆடு** - பேரொலியுடைய பேய்கள் இரைத்து எழுந்து ஆடுகிற; **நெடுங்கொடி பெற்றது அம்மா** - பெரிய கொடியைப் பெற்றது.

இந்திரனை மாயைப் பாசத்தால் கட்டி வென்ற வீரனாகிய இந்திரசித்தனது கொடி பேய்க் கொடி என்பது இப்பாடலால் தெரிகிறது.

(21)

***8023.* செதுகைப் பெருந் தானவர் ஊனொடும் தேய்த்த நேமி-**
யது;-'கைத் திசை யானையை ஓட்டியது' என்னலாமே?-
மதுகைத் தடந் தோள் வலி காட்டிய வான வேந்தன்
முதுகைத் தழும்பு ஆக்கிய மொய் ஒளி மொட்டது
அம்மா!

செதுகைப் பெருந்தானவர் - (மேலும் அந்தத் தேர்) பொருதலைச் செய்த பெரிய அசுரர்களுடைய; **ஊனொடும் தேய்த்த நேமியது** - உடம்புகளைத் (தேய்த்து) அழித்த சக்கரங்களை உடையது; **மதுகைத் தடந்தோள் வலி காட்டிய** - வெற்றி பொருந்திய தன் பெருந்தோள் வலிமையைக் காட்டிப் போர் செய்த; **வானவேந்தன் முதுகைத் தழும்பு ஆக்கியது** - இந்திரனது முதுகில் தழும்பை உண்டாக்கிய; **மொய் ஒளி மொட்டது** - நிறைந்து ஒளியுடைய மொட்டு என்ற (தேர் உறுப்பை) உடையது; **கைத்திசை யானையை ஓட்டியது என்னலாமோ அம்மா** - (இத்துணை சிறப்புப் பெற்றிருப்பதால்) துதிக்கைகளை உடைய திசையானைகளை வென்று விரட்டியது என்று கூறுதல்(அதற்குச் சிறப்போ?

வானவேந்தன் முதுகைத் தழும்பு ஆக்கல் - இராவணனால் வெல்லமுடியாத இந்திரனை இந்திரசித்தன் வென்று இலங்கைக்குக் கொண்டு போன போது, தேரின் மொட்டில் சேர்த்துக் கட்டிக்கொண்டு போனதால் ஏற்பட்ட தழும்பு குறித்தது. மொட்டு - தாமரை வடிவில் அமைந்து தேரின் முன்னால் பொருத்தப்படும் ஒரு தேருறுப்பு. இதனைக் "கொடிஞ்சி" என்ப.

(22)

***8024.* அத் தேரினை ஏறியது ஒப்பன ஆயிரம் தேர்**
ஒத்து ஏய்வன சேமமதாய் வர, 'உள்ளம் வெம் போர்ப்
பித்து ஏறினன்' என்ன, நடந்தனன்- பின்பு அலால், மற்று
எத் தேவரையும் முகம் கண்டு அறியாத ஈட்டான்.

எத்தேவரையும் - எல்லாத் தேவர்களையும்; (தோற்று ஓடச் செய்ததால்) **பின்பு அலால் மற்று** - (அவர்களின்) பின்புறத்தை அல்லாமல்; **முகங்கண்டு அறியாத** - (எதிர்வந்த) முகத்தைக் கண்டு அறியாத; **ஈட்டான்** - வலிமை உடையவன் ஆகிய இந்திரசித்தன்; **அத்தேரினை ஏறி** - அந்தத் தேரின் கண் ஏறிக்கொண்டு; **அது ஒப்பன ஆயிரம் தேர்** - அந்தத் தேரினைப் போன்ற ஆயிரம் தேர்கள்; **சேமமதாய் வர** - பாதுகாவலாய் வர; **உள்ளம் வெம்போர்ப் பித்து ஏறினன் என்ன** - மனத்தில் கொடுமையான போர்ப் பித்துக் கொண்டவன் என்று சொல்லும்படியாக; **நடந்தனன்** - போர்க்களம் நோக்கி நடந்தான்.

(23)

acharya.org

***8025. அன்னானொடு போயின தானை அளந்து கூற
என்னால் அரிதேனும், இயம்பு வான்மீகன் என்னும்
நல் நான்மறையான் 'அது நாற்பது வெள்ளம்' என்னச்
சொன்னான்; பிறர் யார், அஃது உணர்ந்து தொகுக்கவல்லார்.***

அன்னானொடு - அந்த இந்திரசித்தனோடு; **போயின தானை** - (உடன்) சென்ற படைகளின் அளவை; **என்னால் அளந்து கூற அரிதேனும்** - என்னால் இவ்வளவு என்று அறுதியிட்டு அளந்து கூறல் அருமையானதென்றாலும்; **இயம்பு வான்மீகன் என்னும்** - (பிறரால்) சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற வான்மீகி என்கிற; **நல்நான் மறையான்** - சிறப்புடைய நான்கு வேதங்களையும் கற்றறிந்த முனிவன்; **அது நாற்பது வெள்ளம் என்னச் சொன்னான்** - அச்சேனையின் அளவு நாற்பது வெள்ளம் என்று கூறினான்; **அஃது உணர்ந்து தொகுக்க வல்லார்** - அச்சேனையின் (அளவை) அறிந்து தொகுத்து உரைக்க வல்லவர்கள்; **பிறர் யார்** - அவனன்றிப் பிறர் யாருளர் என்றவாறு.

இயம்பு வான்மீகன் - முதல் நூலை இயம்பிய வால்மீகி முனிவர் எனினுமாம்.

(24)

***8026. தூமக் கண் அரக்கனும், தொல் அமர் யார்க்கும் தோலா
மாபக்கனும், அந் நெடுந் தேர் மணி ஆழி காக்க,
தாமக் குடை மீது உயர, பெருஞ் சங்கம் விம்ம,
நாமக் கடற் பல இயம் நாற்கடல் மேலும் ஆர்ப்ப.***

தூமக் கண் அரக்கனும் - புகை நிறக்கண்ணனான அரக்கனும்; **தொல் அமர் யார்க்கும் தோலா மாபக்கனும்** -(முன்பு நடந்த) பழைய போர்களில் எவருக்கும் தோல்வி அடையாத மாபக்கன் என்பவனும்; **அந்நெடுந் தேர் ஆழிகாக்க** - (இந்திரசித்தன் ஏறிச்சென்ற) அந்தப் பெரிய தேரின் அழகிய சக்கரத்தைக் காத்து நிற்க; **தாமக்குடை மீது உயர** - வெண்கொற்றக்குடை மேல் பொருந்திய விளங்க; **பெருஞ் சங்கம் விமம** - பெரிய சங்குகள் முழங்க; **நாமக்கடல் பல்இயம்** - அச்சத்தை உண்டாக்குகிற கடல் போல் மிகுந்த பல்வகை வாத்தியங்கள்; **நாற்கடல் மேலும் ஆர்ப்ப** - நான்கு கடல்களிலும் மிகுதியாகப் பேரொலி எழுப்பவும்; 'சென்றனன்' என அடுத்த பாடலொடு தொடர்ந்து முடியும்.

தூமக்கண் அரக்கன் - தூமிராட்சன். மாபக்கன் - மகாபார்சுவன். தூமக்கண் அரக்கண் இராவணன் முதல் நாள் போரில் தோற்பதற்கு முன்பே அனுமனால் கொல்லப்பட்டவன் என்றும், மகாபார்சுவன் அதிகாயனுக்குத் துணையாகப் போய் ருசபன் என்னும் வானரனால் கொல்லப்பட்டவன் என்றும் முதல் நூல் கூறவதாக வை. மு.கோ. குறித்துள்ளார். இவர்களில் தூமிராட்சன் இராவணனுக்கு மாமன் முறையினன் என்றும், மகாபார்சுவன் உடன் பிறந்தவன் முறையின்ன என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கம்பர் முதல் நூலில் கூறப்பட்டுள்ளதை மாற்றி அவர்கள் இந்திரசித்தனுக்குத் துணையாகச் சென்றனர் என்று கூறுவதை எண்ணுக.

(25)

8027. **தேர் ஆயிரம் ஆயிர கோடி தன் மாடு செல்ல,**
போர் ஆனை புறத்தின் அவற்றின் இரட்டி போத;
தார் ஆர் புரவிக் கடல் பின் செல, தானை வீரப்
பேர் ஆழி முகம் செல, சென்றனன்-பேர்ச்சி இல்லான்.

பேர்ச்சி இல்லான் - போரில் தளர்ச்சி இல்லாதவனாகிய இந்திரசித்தன்; **ஆயிரம் ஆயிரகோடி தேர் தன் மாடு செல்ல** - ஆயிரமாயிரம் கோடித் தேர்கள் தன் பக்கத்தில் (பாதுகாவலாய்) நெருங்கி வரவும்; **அவற்றின் இரட்டி** - (அந்தத் தேர்களின்) இரு மடங்காக; **போர் ஆனைபுறத்தின் போத** - போராற்றல் உள்ள யானைகள் புறக்காவலாகச் சூழ்ந்து வரவும், **தார் ஆர் புரவிக் கடல் பின்செல** - மாலையணிந்த குதிரைப் படைக்கடல் பின்னால் வரவும்; தானை வீரப்பேர் **ஆழிமுகம் செல** - தரைப்படை வீரர்களது பெருங்கடல் முன்னே செல்லுமாறு; **சென்றனன்** - சென்றான்.

(26)

'வருபவன் யார்' என் இலக்குவன் வீடணனை வினவல்

கலி விருத்தம்

8028. **நின்றனன் இலக்குவன், களத்தை நீங்கலன்-**
'பொன்றினன், இராவணன் புதல்வன்; போர்க்கு இனி,
அன்று அவன், அல்லனேல் அமரர் வேந்தனை
வென்றவன், வரும்' என விரும்பும் சிந்தையான்.

இராவணன் புதல்வன் பொன்றினன் - இராவணன் மகனாகிய அதிகாயன்' இறந்துவிட்டான்; **இனி போர்க்கு** - இனிமேல் போருக்கு; **அன்று அவன்** - சினம் மிக்க இராவணன்; அல்லனேல் - அவனல்லன் எனின்; **அமரர் வேந்தனை வென்றவன்** - தேவர் தலைவனை வென்றவன் ஆகிய இந்திர சித்தன்; **வரும் என** - (ஆகிய இருவரின் ஒருவர்) வருவர் என்று; **விரும்பும் சிந்தையான்** - ஆசையுடன் (எதிர்பார்க்கும்) மனதுடன்; **இலக்குவன்** - இலக்குவன்; **களத்தை நீங்கலன்** - போர்க்களத்தை விட்டு நீங்காதவனாய்; **நின்றனன்** - நின்றான்.

(27)

வீடணன் விடை

8029. **'யார், இவன் வருபவன்? இயம்புவாய்!' என,**
வீர வெந் தொழிலினான் வினவ, வீடணன்,
'ஆரிய! இவன் இகல் அமரர் வேந்தனைப்

போர் கடந்தவன்; இன்று வலிது போர்' என்றான்.

வீரவெந்தொழிலினான் - வீரக் கொடுந்தொழிலை உடைய (இலக்குவன்); **இவன் வருபவன் யார்?** - (இதோ இங்கு) வருகின்றவன் யார் என்று; (வீடணனைப் பார்த்து) **இயம்புவாய்** - சொல்லுவாய் என்று கேட்க; **வீடணன்** - (அதற்கு விடையாக) வீடணன்; **ஆரிய** - ஆடவரில் சிறந்தவனே; **இவன்** - வருகின்ற இவன்; **இகல் அமரர் வேந்தனை** - போர் ஆற்றல் மிக்க தேவர் தலைவனைப்; **போர் கடந்தவன்** - போரில் வஞ்சியாது எதிர் நின்று வென்றவன்; **இன்று போர் வலிது என்றான்** - இன்றைய போர் கடுமையானது என்று கூறினான்.

ஆரியன் - ஆடவர் திலகன், கடத்தல் - வஞ்சியாது எதிர் நின்று வெல்லல். ஆரிய - அண்மை விளி.

(28)

8030. 'எண்ணியது உணர்த்துவது உளது, ஒன்று-எம்பிரான்!-
கண் அகன் பெரும் படைத் தலைவர் காத்திட,
நண்ணின துணையொடும் பொருதல் நன்று; இது
திண்ணிதின் உணர்தியால், தெளியும் சிந்தையால்.

எம்பிரான் - எமக்குத் தலைவனே (என்று வீடணன்) இலக்குவனை விளித்து); **எண்ணியது ஒன்று** - (நான்) எண்ணியதாகிய ஒன்றை; **உணர்த்துவது உளது** - உனக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிஉளது; **கண் அகன் பெரும் படைத்தலைவர் காத்திட** - (அது என்னவென்றால்) இடமகன்ற பெரிய படைக்குத் தலைவர்கள் (உனக்குத் துணையாகக்) காத்திட; **நண்ணிய துணையொடும்** - பொருந்திய துணைவர்களோடு; **பொருதல் நன்று** - (இந்த இந்திரசித்தனுடன்) போரிடுதல் நல்லது; **இது** - இக்கருத்தை; **தெளியும் சிந்தையால்** - ஆய்ந்து அறியும் மனத்தால்; **திண்ணிதின் உணர்தியால்** - உறுதியாக எண்ணிப் பார்ப்பாய்.

(29)

8031. 'மாருதி, சாம்பவன், வானரேந்திரன்,
தாரை சேய், நீலன் என்று இனைய தன்மையார்,
வீரர், வந்து உடன் உற,-விமல!-நீ நெடும்
போர் செயத் தகுதியால்-புகழின் பூணினாய்!

விமல - குற்றம் அற்றவனே; **புகழின் பூணினாய்** - புகழை அணிகலனாக அணிந்தவனே; **மாருதி** - அனுமனும்; **சாம்பவன்** - கரடித் தலைவன் ஆகிய சாம்பவானும்; **வானரேந்திரன்** - குரங்குகளின் தலைவனாகிய சுக்ரீவனும்; **தாரை சேய்** - தாரையின் மகனாகிய அங்கதனும்; **நீலன்** - படைத்தலைவன் ஆகிய நீலனும்; **என்று இனைய தன்மையார்** - என்று கூறப்பட்ட இத்தகைய தன்மை உள்ளவர்களான;

வீரர் உடன் வந்து உற - வீரர்கள் உன்னுடன் வந்து பொருந்த; ***நீ*** - நீ (இந்திரசித்தனுடன்); ***நெடும் போர் செயத்தகுதியால்*** - பெரும் போரை விளைவித்தல் தகுதியாகும்.

சாம்பவன் - கரடித்தலைவன். பிரமன் கொட்டாவி விட்ட போது பிரமனின் அம்சமாகத் தோன்றியவன் என்பது புராணச் செய்தி. வானரேந்திரன் - சுக்ரீவன்.

(30)

8032. 'பல் பதினாயிரம் தேவர் பக்கமா,
எல்லை இல் சேனை கொண்டு எதிர்ந்த இந்திரன்
ஒல்லையின் உடைந்தனன், உயிர் கொண்டு உய்ந்துளான்-
மல்லல் அம் தோளினாய்!-அமுதின் வன்மையால்.

மல்லல் அம் தோளினாய் - பெருமை மிகுந்த அழகிய தோள்களை உடையவனே; ***பல்பதினாயிரம் தேவர்*** - பல பதினாயிரக்கணக்கான தேவர்கள்; ***பக்கமா*** - பக்க பலமாக வர; ***எல்லையில் சேனை கொண்டு*** - அளவில்லாத படைகளைக் கொண்டு; ***எதிர்ந்த இந்திரன்*** - (இந்த இந்திரசித்தனை) எதிர்த்த இந்திரன்; ***அமுதின் வன்மையால்*** - அமுதம் உண்டதன் காரணமாக; ***ஒல்லையில் உடைந்தனன்*** - விரைவில் தோற்றவனாகியும் கூட; ***உயிர் கொண்டு உய்ந்துளான்*** - உயிரை விடாமல் கொண்டு தப்பிப் பிழைத்துள்ளான்.

(31)

8033. 'இனி அவை மறையுமோ, இந்திரன் புயப்
பனி வரை உள நெடும் பாசப் பல் தழும்பு?
அனுமனைப் பிணித்துளன் ஆனபோது, இவன்
தனு மறை வித்தகம் தடுக்கற்பாலதோ?'

இந்திரன் புயப்பனிவரை உள - இந்திரனுடைய தோள்களாகிய பனிமலையில் (இமயமலையில்) உள்ள; ***நெடும் பாசப் பல்தழுப்பு*** - (இவன் பிணித்ததால் ஏற்பட்ட) நீண்ட (மாயைக்) கயிற்றினால் உண்டான பல தழும்புகள்; ***இனி அவை மறையுமோ*** - இனிமேல் மறைந்து விடுமோ? ***அனுமனைப் பிணித்துளன் ஆனபோது*** - (அது மட்டும் அல்லாமல்) அனுமனையே பிரமனது கணையால் கட்டியவனாக இருக்கும் போது; ***இவன்*** - இந்த இந்திரசித்தனுடைய; ***தனுமறை வித்தகம்*** - வில்பயிற்சியின் திறமை; ***தடுக்கற் பாலதோ*** - (பகைவரால்) தடுத்தற்கு உரியதோ. குழந்தையாய் இருக்கையில் இளஞ்சூரியனைக் கனிந்த பழம் என்று எண்ணிப் பிடிக்கப் பாய்ந்தபோது, இந்திரன் அவனைத் தன் வச்சிராயுதத்தால் அடிக்க அதனால் கன்னம் சிதைந்து அனுமன் என்னும் இப்பெயர் இந்திரனால் இடப்பட்டது என்பது கதைச் செய்தி.

(32)

acharya.org

8034. ***என்று, அவன் இறைஞ்சினன்; இளைய வள்ளலும்,***
'நன்று' என மொழிதலும், நணுகினான் அரோ-
வன் திறல் மாருதி, 'இலங்கைக் கோ மகன்
சென்றனன் இளவல்மேல்' என்னும் சிந்தையான்.

என்று - என்று கூறி; **அவன் இறைஞ்சினன்** - அந்த வீடணன் வணங்கினான்; **இளைய வள்ளலும்** - இளைய வள்ளலாகிய இலக்குவனும்; **நன்று என மொழிதலும்** - நல்லது என்று கூறிய உடனே; **இலங்கைக் கோமகன்** - இலங்கை அரசனாகிய இராவணனுடைய மகன்; **இளவல் மேல் சென்றனன் என்னும்** - இளவலாகிய இலக்குவன் மீது செல்லுகிறான் என்று எண்ணுகிற; **சிந்தையான்** - மனத்தினை உடையவனான; **வன்திறல் மாருதி** - மிகு வலி உடைய அனுமன்; **நணுகினான்** - (இலக்குவனை) நெருங்கி வந்தான். **அரோ** - அசை.

(33)

8035. ***கூற்றமும் கட்புலம் புதைப்ப, கோத்து எழு***
தோற்றமும், இராவணி துணிபும், நோக்குறா,
மேல் திசை வாயிலை விட்டு, வெங் கடுங்
காற்று என அணுகினன், கடிதின் வந்துஅரோ,

கோத்து எழு - (போருக்கு உரிய படைக்கலங்களைக்) கோத்து எடுத்துகொண்டு எழுகின்ற; **இராவணி** - இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தனது; **தோற்றமும் துணிபும் நோக்குறா** - தோற்றத்தையும் துணிவையும் பார்த்து; **கூற்றமும் கட்புலம் புதைப்ப** - (அனுமன் தன் விரைவு கண்டு) இயமனும் (அஞ்சிக்) கண்களை மூடிக்கொள்ளுமாறு; **மேல்திசை வாயிலை விட்டு** - (தான் இருந்த இலங்கையின்) மேற்குத் திசை வாயிலை விட்டு; **வெங்கடுங்காற்று என** - கொடிய வேகமான காற்றுப்போல; **கடிதின் வந்து அணுகினன்** - விரைந்து (இலக்குவனிடம்) வந்து சேர்ந்தான்.

(34) *8036.* ***அங்கதன் முன்னரே ஆண்டையான்; அயல்***
துங்க வன் தோளினார் எவரும் சுற்றினார்;
செங் கதிரோன் மகன் முன்பு சென்றனன்,
சங்க நீர்க் கடல் எனத் தழீஇய தானையே.

முன்னரே - முன்பே; **அங்கதன் ஆண்டையான்** - அங்கதன் (இலக்குவன் இருந்த) அந்த இடத்திற்கு வந்து சேர்ந்திருந்தான்; **துங்கவன் தோளினார் அயல் எவரும் சுற்றினார்** - உயர்ந்த வலிமையான தோள்களை உடைய பிற வானர வீரர்கள் அனைவரும் (இலக்குவனுக்குத் துனணயாக அவனைச்) சுற்றிச் சூழ்ந்தனர்; **சங்க நீர்க்கடல் எனத் தழீஇய தானையே** - சங்குகள் நிறைந்த நீரையுடைய கடல் போல

(இலக்குவனைக்) குரங்குச் சேனை சூழ்ந்து நிற்க; **செங்கதிரோன் மகன்** - *சிவந்த கதிர்களை உடைய கதிரவன் மகனாகிய சுக்ரீவன்;* **முன்பு சென்றனன்** - *(இலக்குவனுக்கு முன்னால்) போரிடச் சென்றான்.*

(35)

இரு படைகளும் பொருதல்

8037. **இரு திரைப் பெருங் கடல் இரண்டு திக்கினும்**
பொரு தொழில் வேட்டு எழுந்து ஆர்த்துப் பொங்கின
வருவன போல்வன்-மனத்தினால் சினம்
திருகின எதிர் எதிர் செல்லும் சேனையே.

மனத்தினால் சினம் திருகின - *மனத்தில் சினம் முதிர்ந்தவையாகி;* **எதிர் எதிர் செல்லும் தானையே** - *எதிர் எதிராகச் செல்லும் (அரக்கர் படை, குரங்குப் படை என இருபக்கத்துப்) படைகளும்;* **பொருதொழில் வேட்டு** - *போர்த் தொழிலை விரும்பி;* **ஆர்த்துப் பொங்கின எழுந்து** - *பேரொலி செய்து பொங்கி எழுந்து;* **இரண்டு திக்கினும்** - *இரண்டு திசைகளில் இருந்தும்;* **இருதிரைப் பெருங்கடல்** - *பெரிய அலைகள் உடைய பெருங் கடல்கள் (இரண்டு);* **வருவன போல்வன** - *வருவனவற்றை ஒத்தன.*

(36)

8038. **'கண்ணினால் மனத்தினால் கருத்தினால் தெரிந்து,**
எண்ணினால் பெறு பயன் எய்தும், இன்று' எனா,
நண்ணினார் இமையவர் நங்கைமாரொடும்-
விண்ணின் நாடு உறைவிடம் வெறுமை கூரவே.

இன்று - *இன்றைக்கு;* **கருத்தினால் தெரிந்து எண்ணினால்** - *கவனமாக நினைத்து எண்ணினால்;* **கண்ணினால்** - *கண்களினாலும்;* **மனத்தினால்** - *மனத்தாலும்;* **பெறு பயன் எய்தும் எனா** - *பெறுகின்ற பயனை (நாம்) அடைவோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு;* **இமையவர்** - *தேவர்கள்;* **நங்கைமாரொடும்** - *(தங்கள்) மனைவிமார்களுடன்;* **விண்ணின் நாடு உறைவிடம்** - *(தங்கள் வாழும் இடமாகிய) வானுலகம் ஆகிய உறைவிடம்;* **வெறுமை கூர** - *வெற்றிடமாக மிகும்படி;* **நண்ணினார்** - *(போர்க்களத்துக்கு மேல் வந்து) நெருங்கினார்கள்.*

கண்ணினால் பெறுபயன் - அறமும் பாவமும் போரிட எதிர் எதிராக நிற்பதையும், அறத்தின் வலிமைக்கு முன் பாவம் தேய்ந்து அழிவதையும் காணலால் வரும் பயன். மனத்தினால் பெறுபயன் - எண்ணி அறியமுடியாத பாவச் சார்பாளரின் அழிவு தங்களது துயரைப் போக்கும் என எண்ணுவதால் வரும் மனமகிழ்ச்சி என்க. தங்களது அடிமை வாழ்வுக்கு விடிவு காலம் வந்து விட்டது என்று எண்ணி வானுலகத் தேவர் அனைவரும் போர் காண வந்துவிட்டதால், வானுலகம் வெற்றிடமாய் விட்டது என்றார்.

(37)

8039. ஒத்து இரு தானையும் உடற்ற உற்றுழி,
அத்தனை வீரரும் ஆர்த்த அவ் ஒலி,
நத்து ஒலி, முரசு ஒலி, நடுக்கலால், தலை-
பொத்தினர் செவிகளை-புரந்தராதியர்.

புரந்தராதியர் - *(போர் காணவந்த)* இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்; **இரு தானையும்** - இரு பக்கத்துப் படைகளும்; **ஒத்து** - ஒப்பாக; **உற்ற உற்றுழி** - போர் செய்ய நெருங்கிய போது; **அத்தனை வீரரும்** - அவ்விரு படைகளில் உள்ள எல்லா வீரர்களும் **ஆர்த்த அவ்ஒலி** - *(எழுப்பிய)* பேரோசையாகிய அந்த ஒலியும்; **நத்து ஒலி** - சங்கு ஒலியும்; **முரசு ஒலி** - முரசு ஒலியும்; **தலை நடுக்கலால்** - தலையை நடுங்கச் செய்தலால்; **செவிகளை பொத்தினர்** - *(அச்சத்தால் தங்கள்)* காதுகளைக்கைகளால் மூடிக் கொண்டார்கள்.

உடற்றுதல் - போரிடுதல். நத்து - சங்கு, புரந்தரன் - (பகைவர்) பட்டணங்களைப் பிளப்பவன். நத்து - நந்து என்பதன் வலித்தல் விகாரம்

(38) ***8040. 'எற்றுமின், பற்றுமின், எறிமின்,***
எய்ம்மின்' என்று,
உற்றன உற்றன உரைக்கும் ஓதையும்,
முற்றுறு கடை யுகத்து இடியின் மும் மடி
பெற்றன, பிறந்தன, சிலையின் பேர் ஒலி.

எற்றுமின் - *(இரு திறத்துப் படை வீரரும்)* அடியுங்கள்; **பற்றுமின்** - பிடியுங்கள்; **எறிமின்** - *(படைக்கலங்களை)* எறியுங்கள்; **எய்ம்மின்** - *(அம்புகளை)* எய்யுங்கள்; **என்று** - என்று; **உற்றன உற்றன** - *(அந்த அந்த நேரத்திற்குப்)* பொருத்தமானவற்றைப் பொருத்தமானவற்றை; **உரைக்கும் ஓதையும்** - சொல்லுகிற பேரோசையும்; **சிலையின் பேரொலி** - வில்நாண்களின் பேரோசையும்; **முற்றுறு கடையுகத்து** - *(அனைத்தும்)* அழியும் ஊழிக் கடைக்காலத்து; **இடியின்** - *(தோன்றுகிற)* இடி ஓசையிலும்; **மும்மடி** - மூன்று மடங்கு அதிகமாக; **பெற்றன பிறந்தன** - பெற்று எழுந்தன.

(39)

8041. கல் பட, மரம் பட, கால வேல் பட,
வில் படு கணை பட, வீழும் வீரர்தம்
எல் படும் உடல் பட, இரண்டு சேனையும்
பிற்பட, நெடு நிலம் பிளந்து பேருமால்.

இரண்டு சேனையும் - இருதிறத்துப் படைகளும்; **பிற்பட** - (ஒன்று) பின்னிடுதற்காக; **கல்பட** - (எறிகிற) கற்கள் படுதலினாலும்; **மரம்பட** - மரங்கள் படுதலினாலும்; **கால வேல்பட** - கூற்றுவன் போன்ற வேல்கள் படுதலினாலும்; **வில்படுகணைபட** - வில்லில் இருந்து (புறப்) படும் அம்புகள் படுதலினாலும்; **வீழும் வீரர்தம்** - இறந்து பட்டு விழுகின்ற வீரர்களுடைய; **எல்படும் உடல்பட** - இரவு (அல்) பகல் போன்ற உடம்புகள் படுவதினாலும்; **நெடு நிலம்** - நீண்ட நிலவுலகம்; (அதன் பொறையையும்) வேகத்தையும் தாங்கமுடியாமல்; **பிளந்து பேருமால்** - பிளவு பட்டு நிலைகுலையும்.

(40)

8042. எழுத் தொடர் மரங்களால் எற்ற முற்றிய
விழுத் தலை முழுவதும் சிதறி வீழ்ந்தன,
முத்திய பெருஞ் சினத்து அரக்கர் ஆக்கைகள்
கழுத்து உள, தலை இல, களத்தின் ஆடுவ.

எழுத்தொடர் மரங்களால் - (குரங்கு வீரர்கள்) இரும்புத் தூண் போன்ற மரங்களால்; **எற்ற** - தாக்கியதால்; **முற்றிய** - உயிர் நீங்கியனவும்; **விழுத்தலை முழுவதும்** - சிறந்த தலைகள் முழுவதும்; **சிதறி வீழ்ந்தன** - சிதறி வீழ்ந்தனவும் ஆகிய; **பெருஞ்சினத்து** - மிக்க கோபத்தில்; **அழுத்திய** - ஆழங்காற்பட்ட; **அரக்கர் ஆக்கைகள்** - அரக்கரது உடம்புகள்; **கழுத்து உள** - கழுத்து உள்ளனவும்; **தலை இல** - தலை இல்லாதனவுமாய்க்; **களத்தின் ஆடுவ** - போர்க்களத்தில் (கவந்தங்களாய்) நின்று ஆடுவன.

வானரரின் தாக்குதலால் அரக்கர் அழிந்தமை கூறப்பட்டது. எழுத்தொடர் மரங்கள் - இரும்புத் தூண் போன்ற மரங்கள், முற்றுதல் - உயிர் அழிதல், எழு - வளைதடிகள், தொடர் - இரும்புச் சங்கிலி எனலும் ஆம். களத்தின் ஆடுவ - கவந்த மாடல் என்க. தொடர் - உவம உருபு எனினுமாம்.

(41)

8043. வெட்டிய தலையன, நரம்பு வீச மேல்
முட்டிய குருதிய, குரங்கின் மொய் உடல்-
சுட்டு உயர் நெடு வனம் தொலைந்தபின், நெடுங்
கட்டைகள் எரிவன போன்று காட்டுவ.

வெட்டிய தலையன - (குரங்குகள் அரக்கரால்) வெட்டப்பட்ட தலைகளை உடையனவாயும்; **நரம்பு வீச** - நரம்புகள் (அறுபட்டு மேல்) வீசுவதனால்; **முட்டிய குருதிய** - மேலே பாய்கிற உதிரத்தை உடையனவாயும்; **குரங்கின் மொய் உடல்** - (உள்ள) குரங்குகளின் வலிமையான உடம்புகள்; **சுட்டு உயர் நெடுவனம் தொலைந்தபின்** - ஓங்கி உயர்ந்த பெரிய காடு (நெருப்பால்) அழிந்த பிறகு; **நெடுங் கட்டைகள் எரிவன போன்று** - பெரிய கட்டைகள் எரிவன போல; **காட்டுவ** - தோன்றுவன.

தலையறுபட்ட குரங்கு உடல் - மேல்பகுதி வெந்து அழிந்த மரத்தின் அடிக்கட்டை. கழுத்தில் இருந்து வெளிப்படும் குருதி - தீ என்க. இப்பாடலால் குரங்குப் படையின் அழிவு கூறப்பட்டது.

(42)

அரக்கர் அழிவு

***8044. பிடித்தன நிருதரை, பெரிய தோள்களை
ஒடித்தன, கால் விசைத்து உதைத்த உந்தின,
கடித்தன கழுத்து அற, கைகளால் எடுத்து
அடித்தன, அரைத்தன, ஆர்த்த-வானரம்.***

வானரம் - குரங்குகள்; **நிருதரைப் பிடித்தன** - அரக்கர்களைப் பிடித்தும்; **பெரிய தோள்களை ஒடித்தன** - (அவர்களுடைய) பெரிய தோள்களை (இழுத்து) ஒடித்தும்; **கால் விசைத்து உதைத்த உந்தின** - காலால் வேகமாக உதைத்துத் தள்ளியும்; **கழுத்து அற கடித்தன** - கழுத்து (த் துண்டுபடும்படி) கடித்தும்; **கைகளால் எடுத்து அடித்தன** - கைகளால் எடுத்துத் (தரையில்) அடித்தும்; **அரைத்தன** - (நிலத்தில்) தேய்த்தும்; **ஆர்த்த** - பேரொலி செய்தன.

(43)

***8045. வாள்களின் கவிக் குல வீரர் வார் கழல்
தாள்களைத் துணித்தனர், தலையைத் தள்ளினர்
தோள்களைத் துணித்தனர், உடலைத் துண்ட வன்
போழ்களின் புரட்டினர், நிருதர் பொங்கினார்.***

நிருதர் - அரக்கர்கள்; **வாள்களின்** - வாள்களால்; **கவிக்குல வீரர்** - குரங்குக்குல வீரர்களுடைய; **வார் கழல் தாள்களைத் துணித்தனர்** - நீண்ட கழலணிந்த கால்களை வெட்டியும்; **தலையைத் தள்ளினர்** - தலைகளைத் துண்டு படுத்தும்; **தோள்களைத் துணித்தனர்** - தோள்களை (வெட்டி) வீழ்த்தியும்; **உடலைத் துண்டவன் போழ்களின் புரட்டினர்** - உடலைத் துண்டு துண்டாகும்படி பிளந்தும்; **பொங்கினார்** - (மிகுசினம்) பொங்கி நின்றனர்.

(44)

***8046. மரங்களின், அரக்கரை மலைகள் போன்று உயர்
சிரங்களைச் சிதறின; உடலைச் சிந்தின;
கரங்களை, கழல்களை, ஒடியக் காதின-
குரங்கு எனப் பெயர் கொடு திரியும் கூற்றமே.***

குரங்கு எனப் பெயர் கொடு திரியும் கூற்றமே - குரங்கு என்ற பெயரைக் கொண்டு திரிகின்ற இயமன்கள்; **மரங்களின்** - மரங்களினால்; **அரக்கரை** - அரக்கர்களது; **மலைகள் போன்று உயர்** - மலைகளைப் போல உயர்ந்த; **சிரங்களைச் சிதறின** -

தலைகளைச் சிதறச் செய்தும்; **உடலைச் சிந்தின** - உடம்புகளைச் சிந்தச் செய்தும்; **கரங்களை கழல்களை** - கைகளையும் கால்களையும்; **ஒடியக் காதின** - ஒடியுமாறு மோதியும் போரிட்டன.

(45)

8047. சுடர்த்தலை நெடும் பொறி சொரியும் கண்ணன,
அடர்த்து அலை நெடு மரம் அற்ற கையன,
உடர்த்தலை வைர வேல் உருவ, உற்றவர்
மிடற்றினைக் கடித்து, உடன் விளிந்து போவன.

சுடர்த்தலை நெடும் பொறி -ஒளியைத் தன்னிடம் கொண்ட பெரிய தீப்பொறிகளை; **சொரியும் கண்ணன** - வெளிப்படுத்தும் கண்களை உடையனவாகிய (சில குரங்குகள்); **அடர்த்து அலை நெடு மரம்** - (அரக்கர்களை) நெருங்கி வருத்துவதற்காகக் (கைக்கொண்ட) பெரிய மரங்கள் (தங்கிய); **அற்ற கையன** - கைகள் அறுபட்டு விழ; **உடர்த்தலை வைரவேல் உருவ** - (தங்களது) உடம்பின் கண் வலிமையான வேல் உருவிப் (பாய நின்று); **உற்றவர்** - (தங்களின் மேல் வேல் எறிந்து போரிட) வந்தவர்களுடைய; **மிடற்றினைக் கடித்து** - கழுத்தைக் கடித்து (அவர்களைக் கொன்று); **உடன் விளிந்து போவன** - அவர்களோடு சேர்ந்து இறந்து ஒழிந்தன.

(46)

8048. அடர்ந்தன கிரிகளை அசனிஏறு எனத்
தொடர்ந்தன, மழை பொழி தும்பிக் கும்பங்கள்
இடந்தன, மூளைகள் இனிதின் உண்டன,
கடந்தன, பசித் தழல்-கரடி, காதுவ.

கரடி அடர்ந்தன - (சாம்பவானின்) கரடிப் படைகள் போர் செய்வனவாய்; **கிரிகளை அசனி ஏறு எனத் தொடர்ந்தன** - மலைகளை அழிக்கும் இடியேறு போலத் தொடர்ந்து சென்று; **மழைபொழி தும்பிக் கும்பங்கள் இடந்தன** -(மதங்களை) மழை போல் சொரிகின்ற யானைகளின் மத்தகங்களைப் பிளந்து; **மூளைகள் இனிதின் உண்டன** - (அவற்றில் இருந்த) மூளைகளை இனிமையாக உண்டு; **காதுவ பசித்தழல் கடந்தன** - (தங்களை) வருத்துகின்றவையாகிய பசியாகிய தீமை ஒழிந்தன.

கரடிகள் அரக்கரோடு பொருதமை இப்பாடலில் கூறப்பட்டது. இடியினால் பெருமலைகள் அழிவது போல் கரடிகளால் அரக்கரது யானைகள் அழிந்தன என்றார். உவமையணி. இடியும் மழையும் ஒருங்கு கூறிய நயம் காண்க. கரடிகள் மூளையைத் தின்பதாகக் கூறியுள்ள பகுதி சிந்தனைக்குரியது. கொடும் புற்று அகழ்ந்து ஈரலைத் தின்பதன்றிப் பிற உயிர்களைக் கொன்று தின்னல் கரடியின் இயல்பு அன்று என்று கூறுவார் கூற்றை நினைக்க.

(47) ***8049.*** ***கொலை மதக் கரியன, குதிரை மேலன,***
வல மணித் தேரன, ஆளின் மேலன,
சிலைகளின் குடுமிய, சிரத்தின் மேலன,-
மலைகளின் பெரியன குரங்கு-வாவுவ.

மலைகளின் பெரியன - *(உருவத்திலும் வலிமையிலும்) மலைகளைக் காட்டிலும் பெரியனவாகிய குரங்குகள்;* ***கொலை மதக்கரியன*** - *கொல்லும் தன்மையமைந்த மும்மதங்களை உடைய யானைகளின் மேலும்;* ***குதிரை மேலன*** - *குதிரைகளின் மேலும்;* ***வலமணித் தேரன*** - *வலிமை கொண்ட மணிகள் கட்டிய தேர்களின் மேலும்;* ***வாளின் மேலன*** - *(அரக்கர்கள் கையில் கொண்டிருந்த) வாட்களின் மேலும்;* ***சிலைகளின் குடுமிய*** - *வில்களின் நுனிகளின் மீதும்;* ***சிரத்தின் மேலன*** - *பகை அரக்கர்களின் தலைகளின் மீதும்;* ***வாவுவ*** - *தாவிப் பாய்ந்து (அவற்றை அழித்தன).*

இப்பாடலில் குரங்குகள் தாவிப் பாய்ந்து அழிக்கும் தன்மை கூறப்பட்டது. குரங்குகளின் இயல்பாகிய தத்தித் தாவிப்பாய்தலைப் போரிடும் நிலையிலும் காட்டியுள்ள தன்மை காண்க.

(48)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8050. ***தண்டு கொண்டு அரக்கர் தாக்க, சாய்ந்து உகு நிலைய, சந்தின்***
துண்டங்கள் ஆக வாளின் துணிந்த பேர் உடலைத் தூவி,
கொண்டு எழும் அலைகளோடும் குரக்குஇனப் பிணத்தின் குப்பை
மண்டு வெங் குருதி ஆறு அம் மறி கடல் மடுத்த மாதோ.

அரக்கர் தண்டு கொண்டு தாக்க - *அரக்க வீரர்கள் கதைகளைக் கொண்டு தாக்கியதனால்;* ***சாய்ந்து உகு நிலைய*** - *சாய்ந்து விழுகின்ற தன்மையுடைய (குரக்கு வீரர்களின் உடம்புகள்);* ***சந்தின் துண்டங்கள் ஆக*** - *சந்தன மரத்தின் துண்டுகளாக;* ***வாளின் துணிந்த பேர் உடலை*** - *அவர்களது வாட்களால் துண்டு பட்டுச் சிதறிக் கிடந்த பெரிய உடம்புகளை;* ***தூவி*** - *(பல இடங்களில்) சிதற விட்டு;* ***கொண்டு எழும் அலைகளோடும்*** - *மோதி எழும் அலைகளோடு;* ***குரக்குஇனப் பிணத்தின் குப்பை*** - *குரங்குக் கூட்டங்களின் பிணக் கூட்டங்களின் மிகுதியிலிருந்து;* ***மண்டு வெங்குருதி ஆறு*** - *நெருங்கிப் பெருகிய இரத்த ஆறு;* ***அம் மறிகடல் மடுத்த மாதோ*** - *அந்த அலைகள் மடங்கி வரும் கடலையும் நிறைத்து விட்டன.*

சந்தின் துண்டு - நிறத்தால் குரங்குகளின் உடலுக்கு உவமை. அரக்கர் தண்டாலும் வாளாலும் வானரப் படைகளைச் சிதைத்தன ரென்க.

(49)

8051. **பனி வென்ற பதாகை என்றும், பல் உளைப் பரிமா என்றும்,**
தனு என்றும், வாளி என்றும், தண்டு என்றும், தனி வேல்
என்றும்,
சின வென்றி மதமா என்றும், தேர் என்றும் தெரிந்தது
இல்லை-
அனுமன் கை வயிரக் குன்றால் அரைப்புண்ட அரக்கர்
தானை.

அனுமன் கை வயிரக்குன்றால் - அனுமனது கைகளாகிய வலிமை மிகு மலைகளினால்; **அரைப்புண்ட அரக்கர் தானை** - (தரையில்) தேய்த்து அழிக்கப்பட்ட அரக்கர் படையில்; **பனி வென்ற பதாகை என்றும்** - வெண்ணிறத்தால் பனியையும் வெற்றி பெற்ற பெருங்கொடி என்றும்; **பல் உளைப் பரிமா என்றும்** - பலவாகிய பிடரி மயிர்களை உடைய குதிரைகள் என்றும்; **தனு என்றும்** - விற்கள் என்றும்; **வாளி என்றும்** - அம்புகள் என்றும்; **தண்டு என்றும்** - கதைகள் என்றும்; **தனிவேல் என்றும்** - ஒப்பற்ற வேற்படைகள் என்றும்; **சினவென்றி மதமா என்றும்** - சினத்தையும் வெற்றியையும் உடைய மதங்கொண்ட யானைகள் என்றும்; **தேர் என்றும்** - தேர்கள் என்றும்; **தெரிந்தது இல்லை** - (எவையும் தனித்தனி அடையாளம்) தெரியவில்லை.

அனுமன் தன் கையில் அகப்பட்டவற்றை எல்லாம் உருத் தெரியாமல் அழித்தனன் என்பதை இப்பாடல் விளக்குகிறது. பனி வென்ற - அஞ்சுதலை வென்றுள்ள எனப் பொருள் கூறுவார் வை.மு.கோ. அனுமன் கை வயிரக்குன்று - அனுமனது கையாகிய வலிய மலை என்றும் அனுமன் கையில் கொண்ட வலிய மலை என்றும் பொருள் உரைப்பர்.

(50) *8052.* **பொங்கு தேர், புரவி, யானை, பொரு**
கழல் நிருதர் என்னும்
சங்கையும் இல்லா வண்ணம், தன் உளே தழுவி, கூற்றம்,
'எங்கு உள, உயிர்?' என்று எண்ணி, இணைக் கையால்
கிளைத்தது என்ப-
அங்கதன் மரம் கொண்டு எற்ற, அளறுபட்டு அழிந்த தானை.

அங்கதன் மரம் கொண்டு எற்ற - அங்கதன் (தன் கையினால்) மரத்தைக் கொண்டு தாக்க; **அளறு பட்டு அழிந்த தானை** - சேறாகி அழிந்த அரக்கர்களது (நால்வகைப்) படையுள்; **பொங்கு தேர்** - மிகுதியான தேர்களும்; **புரவி** - குதிரைகளும்; **யானை** - யானைகளும்; **பொருகழல் நிருதர்** - போர் செய்யும் வீரக்கழலை அணிந்த அரக்கர்களும்; **என்னும்** - நால்வகைப் படை என்று; **கூற்றம்** - இயமன்; **சங்கையும் இல்லாவண்ணம்** - சிறிது கூட அச்சம் கொள்ளாமல்; **தன் உளே தழுவி** - அவற்றைத் தனக்குள் தழுவிப் பொருத்திக்கொண்டு; **உயிர் எங்கு உள என்று எண்ணி** - (இனியும்) உயிர்கள் எங்காகிலும் தப்பி உள்ளனவோ? என்று எண்ணி; **இணைக்கையால் கிளைத்தது என்ப** - (தன்) இரண்டு கைகளாலும் கிளறிப் பார்த்தது என்று சொல்லுவார்கள்.

(51)

***8053. தாக்கிய திசைகள்தோறும் தலைத்தலை மயங்கி, தம்மில்
நூக்கிய களிறும், தேரும், புரவியும், நூழில் செய்ய,
ஆக்கிய செருவை நோக்கி, அமரரோடு அசுரர் போரைத்
தூக்கினர், முனிவர்; 'என்னை? இதற்கு அது தோற்கும்'
என்றார்.***

தாக்கிய திசைகள் தோறும் - *(எதிர்த்துத்) தாக்கிப் (போரிடுகிற) (எல்லாத்) திசைகளிலும்;* **தலைத்தலை மயங்கி** - *தமக்குள்ளே (நேரிடையாகக்) கலந்து மயங்கி;* **தம்மில் நூக்கிய களிறும்** - *தம்மை எதிர்த்த யானைகளையும்;* **தேரும்** - *தேர்களையும்;* **புரவியும்** - *குதிரைப் படைகளையும்;* **நூழில் செய்ய** - *(குரங்குப்படை) கொன்று குவிக்க;* **ஆக்கிய செருவை நோக்கி** - *(அவ்வாறு) நடந்த (அப்) போரைப் பார்த்து;* **முனிவர்** - *முனிவர்கள்;* **அமரரோடு அசுரர் போரைத் தூக்கினர்** - *தேவர்களோடு அசுரர்கள் (முன்பு செய்த) போரை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து;* **என்னை** - *(இப்போரின் தன்மை) எவ்வளவு;* **இதற்கு அது தோற்கும்** - *இப்போருக்குத் தேவாசுரப் போர் ஒப்பாகாது தோற்கும்;* **என்றார்** - *(என்று வியந்து) கூறினார்கள்.*

(52)

***8054. எடுத்தது நிருதர் தானை; இரிந்தது குரங்கின் ஈட்டம்;
தடுத்தனர், முகங்கள் தாங்கி, தனித் தனி தலைவர் தள்ளி;
படுத்தனர் அரக்கர், வேலை பட்டதும்; படவும், பாரார்,
கடுத்தனர்; கடுத்த பின்னும், காத்தனர் கவியின் வீரர்.***

நிருதர் தானை எடுத்தது - *(முதலில்) அரக்கர் சேனை (வெற்றித்) தலை எடுத்தது;* **குரங்கின் ஈட்டம் இரிந்தது** - *(அதனால்) குரங்குகளின் கூட்டம் (முன்நிற்க முடியாமல்) புறமுதுகிட்டு ஓடியது;* **தலைவர்** - *(அந்நிலையில்) குரங்குப்படைத் தலைவர்கள்;* **தனித்தனி** - *தனித்தனியாக,* **முகங்கள் தாங்கி தடுத்தனர்** - *(அரக்கரின்) முன்னணிப் படைகளைத் தாங்கித் தடுத்தவர்களாய்;* **தள்ளிப் படுத்தனர்** - *(அவர்களை) வீழ்த்திக் கொன்றார்கள்;* **அரக்கர் வேலை பட்டதும்** - *(தலைவர்களால்) அரக்கர் படையாகிய பெருங்கடல் அழிந்ததும்;* **படவும் பாரார் கடுத்தனர்** - *(அவ்வாறு) அழிவதைப் பற்றி எண்ணிப் பாராதவர்களாய் (அரக்கர் மீண்டும் சினந்து) தாக்கினார்கள்;* **கடுத்தபின்னும்** - *(இவ்வாறு அரக்கர் சினந்து) தாக்கிய பின்பும்;* **கவியின் வீரர் காத்தனர்** - *குரங்குத் தலைவர்கள் தங்கள் படையைக் காத்து நின்றனர்.*

(53)

***8055. சூலமும் மழுவும் தாங்கித் தோள் இரு நான்கும் தோன்ற
மூலம் வந்து உலகை உண்ணும் உருத்திர மூர்த்தி என்ன,
நீலன் நின்றுழியே நின்றான்; நிரந்தரம், கணங்களோடும்***

**காலன் என்று ஒருவன், யாண்டும் பிரிந்திலன், பாசக்
கையான்.**

- (அடித்துக்கொல்லும் தன்மையால் நீராய் இருப்பானோவெனில்) நீருமல்லன்; **கனல் அல்லன்** - (மிகச்சினந்து எதிர்த்து அழிப்பதனால் தீயாய் இருப்பானோவெனில்) தீயுமல்லன்; **ஆற்றலன்** - வலிமை உடைய அக்குமுதன்; **இரண்டு கையால்** - (போர்க்கருவிகள் எதுவும் இல்லாமல் தன்) இரண்டு கைகளினாலும்; **ஆற்றுகின்ற அருஞ்சமம் இதுவே ஆகில்** - செய்கின்ற போர் இத்தன்மை உடையது என்றால்; **பலவும் சொல்லி ஏற்றம் என்** - (அவனது போர்த்திறமை பற்றிப்) பலவாறு சொல்லிச் சிறப்பு என்ன?

ஏற்றம் என்பலவும் சொல்லி - சொல்ல முடியாமை உணர்த்தி நின்றது. காற்று, புனல், அனல் முதலியவற்றின் செய்கையை ஒத்துள்ளது குமுதன் போர் என்றார். பஞ்ச பூதங்களில் மூன்று பூதங்களின் ஆற்றலை விளக்கியவாறு

(55)

**8057. மறி கடல் புடை சூழ் வைப்பின் மானவன் வாளி போன
செறி பணை மரமே நின்ற, மரங்களில்; தெரியச் செப்பும்
குறியுடை மலைகள் தம்மில் குல வரைக் குலமே-கொள்ளா,
எறிதலோடு அறைதல் வேட்ட, இடவன் அன்று இடந்திலாத.**

எறிதலோடு - (கையில் எடுத்து வீசி) எறிதலோடு; **அறைதல்** - மோதுதலையும்; **வேட்ட இடவன்** - விரும்பிய இடவன் (என்னும் குரங்குப் படைத்தலைவன்); **அன்று இடந்திலாத** - அன்று (அப்போரில்) வேரோடு பிடுங்கி எடுக்காமல் விட்டவை; **நின்ற மரங்களில்** - (உலகில்) உள்ள மரங்களில்; **மறி கடல் புடைசூழ் வைப்பின்** - அலைகள் மறித்து வருகிற கடலால் பக்கங்களில் சூழப்பட்ட இந்த நிலவுலகில்; **மானவன் வாளி போன செறி பணை மரமே** - இராமனது அம்பு ஊடுருவிச் சென்ற நெருங்கிய பெரிய மரா மரங்கள் மட்டுமே; **தெரியச் செப்பும்** - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற; **குறியுடை மலைகள் தம்மில்** - பெயர்களை உடைய மலைகளுக்குள்ளே; **கொள்ளா** - (அவன்-) எடுக்காதவை; **குலவரைக் குலமே** - குலமலைகளின் கூட்டமே.

வைப்பு - நிலவுலகம். மானவன் - மனு வழி வந்தவன். விவஸ்வாந் என்னும் பெயர் கொண்ட சூரியன் மகனாகிய மனு என்பவன் வைவஸ்வதமநு என்று கூறப்படுவான்; இவனே இராமனது குலத்து மூலமானவன் என்பர்.

(56)

**8058. 'வாம் பரி, மத மா, மான் தேர், வாள் எயிற்று
அரக்கர் மானப்,
பாம்பினும் வெய்யோர் சாலப் படுகுவர்; பயம் இன்று,**

இன்றே;
தூம்பு உறழ் குருதி மண்ட, தொடர் நெடு மரங்கள் சுற்றிச்
சாம்பவன் கொல்ல, சாம்பும்' என்று கொண்டு அமரர்
ஆர்த்தார்.

வாம்பரி - தாவி ஓடிச் செல்லுகின்ற குதிரைகளையும்; **மதமா** - மதங்கொண்ட விலங்காகிய யானைகளையும்; **மான் தேர்** - குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்களையும் உடையராய்; **மானப் பாம்பினும் வெய்யோர்** - சினம் மிக்க பாம்பினும் கொடியவர்களாகிய; **வாள் எயிற்று அரக்கர்** - ஒளி பொருந்திய பற்களை உடைய அரக்க வீரர்கள்; **சாலப்படுகுவர்** - மிகுதியாக இறந்து படுவார்கள்; **பயம் இன்று இன்றே** - (இனி நமக்கு அவர்களால் ஏற்படும்) பயம் இல்லை அல்லவா?; **தூம்பு உறழ் குருதி மண்ட** - மதகு வாயில் நீர் விழுதல் போல (மிகுதியான) குருதி மிகும்படியாக; **தொடர் நெடு மரங்கள் சுற்றி** - வரிசையாக நீண்ட மரங்களை (எடுத்துச்) சுற்றி; **சாம்பவன் கொல்ல** - சாம்பவான் என்னும் வீரன் கொல்வதனால்; **சாம்பும் என்று கொண்டு** - (இந்த அரக்கர் படை முழுதும்) இறந்து அழியும் என்ற (எண்ணம்) கொண்டு; **அமரர் ஆர்த்தார்** - தேவர்கள் பேரொலி செய்தார்கள்.

தூம்பு - நீர் விழும் மதகு வாயில்; மதகு வாயில் நதிநீர் வீழ்தல் போல அரக்கர் உடம்பில் குருதி மண்டப்படுகுவர் என்றார்.

(57)

***8059.* பொரும் குலப் புரவி ஆன திரைகளும், கலம் பொன்**
தேரும்,
இருங் களி யானை ஆன மகரமும், இரியல் போக,
நெருங்கிய படைகள் ஆன மீன் குலம் நெரிந்து சிந்த
கருங் கடல் கலக்கும் மத்தின், பனசனும் கலக்கிப் புக்கான்.

பொரும் குலப் புரவி ஆன திரைகளும் - போரிடுகின்ற குதிரைகளின் கூட்டமாகிய அலைகளும்; **கலம் பொன் தேரும்** - அழகிய தேர்களாகிய மரக்கலங்களும்; **இருங்களி யானை ஆன மகரமும்** - பெரிய மதக்களிப்பினை உடைய யானைகளாகிய சுறா மீன்களும்; **இரியல் போக** - கலங்கிப்பின்னிட; **நெருங்கிய படைகள் ஆன மீன்குலம்** - பல்வகைப் படைக்கலங்களாகிய பலவகை மீன்களின் கூட்டங்கள்; **நெரிந்து சிந்த** - கலங்கிச் சிதற; **கருங்கடல் கலக்கும் மத்தின்** - பாற்கடலைக்கலக்கின (மந்தரம் என்னும்) மத்துப் போல; **பனசனும் கலக்கிப் புக்கான்** - பனசன் என்னும் குரங்கு வீரனும் (அரக்கரது படைகளாகிய கடலைக்) கலக்கிக் கொண்டு புகுந்தான்.

(58)

***8060.* மயிந்தனும் துமிந்தன் தானும், மழைக் குலம் கிழித்து,**
வானத்து
உயர்ந்து எழும் எருவை வேந்தர் உடன் பிறந்தவரை

ஒத்தார்;
கயம் குடைந்து ஆடும் வீரக் களிறு ஒத்தான், கவயன்,
காலின்
பெயர்ந்திலன், உற்றது அல்லால், கேசரி பெரும் போர்
பெற்றான்.

மயிந்தனும் துமிந்தன் தானும் - மயிந்தனும் (அவன் தம்பியாகிய) துமிந்தன் என்பவனும்; **மழைக்குலம் கிழித்து** - மேகக் கூட்டங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு; **வானத்து உயர்ந்து எழும்** - வானத்தை நோக்கி உயர்ந்து எழுகின்ற; **எருவை வேந்தர் உடன் பிறந்தவரை ஒத்தார்** - கழுகுகளுக்கு அரசர்களாகிய உடன் பிறந்த சம்பாதி சடாயு ஆகியோரை ஒத்துத் தோன்றினார்கள்; **கவயன்** - கவயன் என்னும் வானர வீரன்; **கயங்குடைந்தாடும் வீரக் களிறொத்தான்** - குளத்தில் மூழ்கிக் கலக்கி விளையாடுகிற வீரத்தன்மை உடைய ஆண் யானையை ஒத்து விளங்கினான்; **கேசரி** - கேசரி என்னும் பெயருடைய குரங்கு வீரன்; **உற்றது அல்லால் காலின் பெயர்ந்திலன்** - (ஓரிடத்து நிலைத்து இருத்தலல்லாமல்) அடி பெயர்த்துப் பின் வாங்குதல் இல்லாமல்; **பெரும் போர் பெற்றான்** - (உறுதியாக நின்று) பெரிய போரைச் செய்தான்.

(59) **8061. பெரும் படைத் தலைவர்**
யாரும் பெயர்ந்திலர், பிணத்தின்
குப்பை
வரம்பு இல பரப்பி ஆர்த்து மலைகின்ற பொழுதின்
வந்துற்று,
இரிந்தன கவியும் கூடி எடுத்தன; எடுத்தலோடும்,
சரிந்தது நிருதர் தானை; தாக்கினன் அரக்கன், தானே.

பெரும் படைத்தலைவர் யாரும் பெயர்ந்திலர் - (குரங்குப்) பெரும் படைத்தலைவர்கள் எல்லாரும் சலித்துப் பின்வாங்காதவர்களாய்; **வரம்பு இல** - எல்லை இல்லாத; **பிணத்தின் குப்பை** - பிணக்குவியல்களை; **பரப்பி ஆர்த்து மலைகின்ற பொழுதின்** - குவியும்படி பேரொலி செய்து போர் செய்கின்ற பொழுது; **இரிந்தன கவியும்** - தோற்று ஓடிய குரங்குகளும்; **வந்துற்று** - (மன வலிமை பெற்று) மீண்டும் வந்து; **கூடி எடுத்தன** - உடன் கூடிப் போர் செய்யத் தொடங்கின; **எடுத்தலோடும்** - போர் செய்யத் தொடங்கிய பொழுது; **நிருதர் தானை சரிந்தது** - அரக்கர் படை கலங்கி நிலை தளர்ந்தது; **அரக்கன்** - (அதுகண்டு) அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **தானே தாக்கினன்** - தான் மட்டும் (தனி ஒருவனாக நின்று) (வானரப் படைகளைத்) தாக்கினான்.

(60)

இந்திரசித்தன் பெரும்போர்

எழுசீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

8062. ***பூண் எறிந்த குவடு அனைய தோள்கள் இரு***
புடை பரந்து உயர, அடல் வலித்
தூண் எறிந்தனைய விரல்கள் கோதையொடு
சுவடு எறிந்தது ஒரு தொழில் பட,
சேண் எறிந்து நிமிர் திசைகளோடு மலை,
செவிடு எறிந்து உடைய,-மிடல் வலோன்
நாண் எறிந்து, முறை முறை தொடர்ந்து, கடல்
உலகம் யாவையும் நடுக்கினான்.

மிடல் வலோன் - வலிமை மிக்கவனாகிய (இந்திரசித்தன்); **பூண் எறிந்த குவடு அனைய** - அணிகலங்கள் (பூட்டப்பட்டு) ஒளி வெளிக்காலுகிற மலையை ஒத்த; **தோள்கள்** - (தன்) இரு தோள்களும் இருபுடை; **பரந்து உயர** - (போர் கண்டு பூரித்து) இரு பக்கங்களிலும் பரவி உயரவும்; **அடல் வலித் தூண் எறிந்தனைய விரல்கள்** - அழிக்கும் வலிமையுள்ள தூண்கள் பொருந்தியது போல் அமைந்த கை விரல்கள்; **கோதையொடு சுவடு எறிந்தது ஒரு தொழில்பட** - விரற்செறி (அணிந்து) தழும்பு படுதல் ஆகிய ஒரு தொழிலைச் செய்யவும்; **சேண் எறிந்து நிமிர் திசைகளோடு மலை** - நீண்ட தூரம் பரவிப் பரந்த திசைகளும் மலைகளும்; **செவிடு எறிந்து உடைய** - செவிடு படும் (ஓசையை) எழுப்பித் துண்டு துண்டாக; **நாண் எறிந்து** - வில்லினது நாணைக் கையால் தெறித்து; **முறை முறை தொடர்ந்து** - (அந்த ஒலி) வரிசை வரிசையாகப் பரவும் படி செய்து; **கடல் உலகம் யாவையும் நடுக்கினான்** - கடலால் சூழப்பட்ட உலகம் முழுவதையும் நடுங்கும்படி செய்தான்.

(61)

8063. ***சிங்கஏறு, கடல்போல் முழங்கி, 'நிமிர்***
தேர் கடாய் நெடிது செல்க' எனா,
அங்கதாதியர் அனுங்க, வானவர்கள்
அஞ்ச, வெஞ் சின அனந்தன் மாச்
சங்கபால குளிகாதி வால் எயிறு
தந்த தீ விடம் உமிழ்ந்து சார்
வெங் கண் நாகம் என, வேகமாய், உருமு
வெள்க, வெங் கணைகள் சிந்தினான்.

சிங்க ஏறு - ஆண்சிங்கம் போன்றவனாகிய இந்திரசித்தன்; **கடல் போல் முழங்கி** - கடல் போலப் பேரொலி செய்து; **நிமிர் தேர்** - பெரிய உயர்ந்த தேரைக்; **கடாய் நெடிது செல்க எனா** - செலுத்திப் (பகைப்படையுள்) நீண்ட தூரம் செல்க என்று (தேர்ப்பாகனிடம் கூறி); **அங்கதாதியர் அனுங்க** - அங்கதன் முதலிய வானவர் மனம் வருந்தவும்; **வானவர்கள் அஞ்ச** - தேவர்கள் அஞ்சவும்; **உருமுவெள்க** - இடிகளும் (அம்பின் கொடுமை கண்டு ஈடாகோம் என) வெட்கம் அடையவும்; **வால் எயிறு** - ஒளி பொருந்திய பற்கள்; **தந்த தீ விடம் உமிழ்ந்து சார்** - வெளிப்படுத்துகிற கொடிய தீப்போன்ற நஞ்சைக் கக்கிக்கொண்டு வருகின்ற; **வெஞ்சின அனந்தன்** -

கொடிய சினத்தை உடைய அனந்தன்; **மாச்சங்க பால** - பெரிய சங்க பாலன்; **குளிகாதி வெங்கண் நாகம் என** - குளிகன் முதலிய கொடிய கண்களை உடைய நாகங்கள் என்று கூறும்படியாக; **வேகமாய்** - விரைவாக; **வெங்கணைகள் சிந்தினான்** - கொடிய அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

(62)

8064. **சுற்றும் வந்து, கவி வீரர் வீசிய**
சுடர்த் தடங் கல் வரை, தொல் மரம்
இற்று ஒடிந்து பொடியாய் உதிர்ந்தன;
எழுந்து சேணிடை இழிந்தபோல்,
வெற்றி வெங் கணை படப் பட, தலைகள்
விண்ணினூடு திசைமீது போய்,
அற்று எழுந்தன விழுந்து, மண்ணிடை
அழுந்துகின்றன அனந்தமால்.

வெற்றி வெங்கணைகள் படப்பட - (இந்திரசித்தன் எய்த) வெற்றி பொருந்திய கொடிய அம்புகள் மேலும் மேலும் படுதலால்; **கவி வீரர்** - வானர வீரர்கள்; **சுற்றும் வந்து வீசிய** - (இந்திரசித்தனைச்) சூழ்ந்து சுற்றிக்கொண்டு (அவன் மேல்) வீசிய; **சுடர்த் தடங்கல் வரை** - ஒளி உடைய கல்லால் ஆகிய மலைகளும்; **தொல் மரம்** - (பழைய) பெரிய மரங்களும்; **இற்று ஒடிந்து பொடியாய் உதிர்ந்தன** - முறிந்து போய்ப் பொடிப் பொடியாய்ச் சிந்தின; **தலைகள்** - (அறுபட்டு மேல் எழுந்த வானர வீரர்களது) தலைகள்; **விண்ணினூடு எழுந்து** - சேணிடை இழிந்த போல் (பறவைகள்) ஆகாயத்தில் நெடுந்தூரம் மேல் எழுந்து (அங்கிருந்து) கீழிறங்குவன போல; **திசை மீது போய்** - (பல) திசைகளிலும் சென்று; **அற்று விழுந்து எழுந்தன** - துண்டு பட்டு விழுந்து சிதறி எழுந்தனவாய்; **மண்ணிடை அழுந்துகின்றன** - நிலத்தில் புதைந்து போனவை; **அனந்தமால்** - எண்ணிக்கையில் அடங்காதவை.

(63)

8065. **சிலைத் தடம் பொழி வயக் கடும் பகழி**
செல்ல, ஒல்கினர், சினத்தினால்
உலைத்து எறிந்திட எடுத்த குன்றுதொறு
உடல் பரங்கள் கொடு ஒதுங்கினார்,
நிலைத்து நின்று, சினம் முந்து செல்ல, எதிர்
சென்று சென்று, உற நெருக்கலால்,
மலைத் தடங்களொடு உரத் தலம் கழல,
ஊடு சென்ற, பல வாளியே.

சிலைத்தடம் பொழி வயக்கடும் பகழி செல்ல ஒல்கினர் - (சில குரங்கு வீரர்கள், இந்திரசித்தனின்) வில்லில் இருந்து எய்யப்பட்ட கொடிய விரைவான அம்புகள் (தங்கள்) மேல் படுதலால் தளர்ந்தவர்களாகி; **சினத்தினால்** - (அவன் மீது

கொண்ட) சினத்தினால்; **உலைத்து எறிந்திட** *- வீசி எறிந்திடுவதற்காக;* **எடுத்த குன்று தொறு** *- (கையில்) எடுத்த மலைகள் தோறும்;* **உடல் பரங்கள் கொடு ஒதுங்கினார்** *- தங்கள் உடம்பின் பாரத்தைச் சுருக்கிக் கொண்டு (தளர்ச்சி நீங்க) ஒதுங்கி நின்றனர்;* **நிலைத்து நின்று** *- (அவ்வாறு ஒதுங்கி) நிலைபெற்று நின்று;* **சினம் முந்து செல்ல** *- சினம் தங்களை இழுத்துக்கொண்டு முன்னே செல்லுதலால்;* **எதிர்சென்று சென்று உற நெருக்கலால்** *- எதிரில் போய்ப் போய் மிக நெருங்குவதால்;* **மலைத் தடங்களொடு** *- (அவர்கள் கையில் ஏந்திய) மலைகளுடன்;* **உரத்தலம் கழல** *- (அவற்றில் மறைந்து கொண்டுள்ள அவர்களது) மார்பில் பட்டு வெளிப்படுமாறு;* **பல வாளியே** *- பல அம்புகள்;* **ஊடு சென்ற** *- ஊடுருவிச் சென்றன.*

(64)

8066. **முழுத்தம் ஒன்றில், ஒரு வெள்ள வானரம்**
முடிந்து மாள்வன, தடிந்து போய்,
கழுத்த, கைய, நிமிர் கால, வால, பல
கண்டமானபடி கண்டு, நேர்
எழுத் தொடர்ந்த படர் தோள்களால் எறிய,
எற்ற, அற்றன எழுந்து மேல்,
விழுத்த பைந் தலைய வேணு மால் வரைகள்
வீசி வீசி, உடன் வீழுமால்.

முழுத்தம் ஒன்றில் *- (இரண்டு நாழிகை கொண்ட) ஒரு முகூர்த்த காலத்தில்;* **ஒரு வெள்ள வானரம்** *- ஒரு வெள்ளம் எனும் அளவு கொண்ட வானரப் படைகள்;* **முடிந்து** *- (தங்கள்) ஆயுள் முடிந்து;* **தடிந்து போய் மாள்வன** *- துணிபட்டுப் போய் இறந்து படுவனவாகி;* **கழுத்த** *- கழுத்தை உடையனவும்;* **கைய** *- கைகளை உடையனவும்;* **நிமிர் கால** *- நீண்ட கால்களை உடையனவும்;* **வால** *- வாலினை உடையனவும்;* **பல கண்ட மானபடி நேர் கண்டு** *- (ஆகிய பல வானரங்கள்) பல துண்டுகளாகிப் போனதை நேரிடையாகக் கண்டு;* **எழுத்தொடர்ந்த படர் தோள்களால்** *- இரும்புத் தூண் போன்று அகன்ற பெரிய தோள்களினால்;* **எறிய** *எற்ற* **மேல் எழுந்து** *- (அவ்விந்திரசித்தனை) எறிவதற்கும் மோதுவதற்கும் வானத்தில் (பாய்ந்து) எழுந்து சென்று;* **விழுத்த பைந்தலைய** *- (அவன் செலுத்திய அம்புகளினால்) தள்ளப்பட்ட பசுமையான தலைகளை உடையனவாய்;* **வேணுமால் வரைகள் வீசி வீசி** *- மூங்கில்கள் வளர்ந்த பெரிய மலைகளை வீசி வீசி;* **அற்றன உடன் வீழுமால்** *- (தலைகளும் மலைகளும்) அழியத் (தாமும்) ஒருசேர விழுவனவாயின.*

(65)

8067. **அற்ற பைந் தலை அரிந்து சென்றன**
அயில் கடுங் கணை, வெயில்கள் போல்,
புற்று அடைந்த கொடு வெவ் அராவின் நெடு
நாகலோகம் அது புக்கவால்;
வெற்ற வெள்ளிடை விரைந்து போவது, ஒரு

மேடு பள்ளம் வெளி இன்மையால்,
உற்ற செங் குருதி வெள்ளம், உள்ள திரை.
ஓத வேலையொடும் ஒத்ததால்.*

அற்ற பைந்தலை - அறுபட்ட (வானரங்களின்) பசுமையான தலைகளை; ***அரிந்து சென்றன*** - அரிந்துகொண்டு சென்றனவாகிய; ***அயில்கடுங் கணை*** - கூர்மையையும் வேகத்தையும் உடைய (இந்திரசித்தனது) அம்புகள்; ***வெயில்கள் போல்*** - (சிறு தரை வெடிப்பினுள்ளும் நுழைந்து செல்லும்) வெய்யில் போலவும்; ***புற்று அடைந்த கொடு வெவ்அராவின்*** - புற்றினை அடைந்த மிக்க கொடிய பாம்புகள் போலவும்; ***நெடு நாக லோகம் அது புக்கவால்*** - (ஆழமாக) நீண்டுள்ள நாக உலகத்தைச் (சென்று) சேர்ந்தன; ***ஒரு மேடு பள்ளம் வெளி இன்மையால்*** - ஒரு மேடும் பள்ளமும் சம நிலமும் இல்லாதபடி; ***வெற்ற வெள்ளிடை விரைந்து போவது*** - (செய்துகொண்டு) வெட்ட வெளியிடை விரைவாகச் செல்வதாகிய; ***உற்ற செங்குருதி வெள்ளம்*** - (செயற்கையாய்ப்) பொருந்தித் தோன்றிய சிவந்த குருதியாகிய வெள்ளம்; ***உள்ள திரை*** - (இயற்கையாய்) உள்ள அலைகளையும்; ***ஓத வேலையொடும் ஒத்ததால்*** - பொங்குதலையும் உடைய கடலோடு ஒத்துத் (தோன்றியது).

(66)

8068. விழிக்குமேல் விழிய, நிற்கின் மார்பிடைய,
மீளுமேல் முதுக, மேனிய
கழிக்குமேல், உயர ஓடுமேல் நெடிய
கால, வீசின் நிமிர் கைய, வாய்த்
தெழிக்குமேல் அகவும் நாவ, சிந்தையின்
உன்னுமேல்-சிகரம் யாவையும்
பழிக்கும் மேனிய குரங்கின்மேல், அவன்
விடும் கொடும் பகழி பாயவே.

சிகரம் யாவையும் - மலைகள் எல்லாவற்றையும்; ***பழிக்கும் மேனிய குரங்கின் மேல்*** - (தமக்கு ஒப்பாக என்று) பழிக்கத்தக்க வலியும் பெரிய தன்மையும் உடைய) உடம்புகளையும் உடைய குரங்குகளின் மீது; ***அவன் விடும் கொடும் பகழி பாயவே*** - அந்த இந்திரசித்தன் செலுத்திய கொடுமையான அம்புகள் பாயும் போது; ***விழிக்கு மேல் விழிய*** - (அவ்வானரங்கள் கண்) விழித்துப் பார்த்தால் (அந்த) விழிகளின் மீதும்; ***நிற்கின் மார்பிடைய*** - (எதிர்த்து) நின்றால் மார்புகளின் மீதும்; ***மீளு மேல் முதுக*** - புறங்காட்டி ஓடுமானால் முதுகுகளின் மீதும்; ***கழிக்குமேல் மேனிய*** - விலகித் தப்ப முயலுமாயின் உடம்புகளின் மீதும்; ***உயர ஓடுமேல் நெடிய கால*** - உயரக் (குதித்துத் தப்பி) ஓடுமானால் நீண்ட கால்களின் மீதும்; ***வீசின் நிமிர்கைய*** - கைகளை வீசுமாயின் உயர்ந்த கைகளின் மீதும்; ***வாய்த்தெழிக்கு மேல் அகவும் நாவ*** - வாயினால் அதட்டும் என்றால் அசைகின்ற நாக்குகளிலும்; ***சிந்தையில் உன்னுமேல்*** - மனத்தினால் நினைக்குமாயின் (அந்த மனத்தின் மீதும்) அந்த அம்புகள் செல்லுகின்றனவாயின.

(67)

8069. மொய் எடுத்த கணை மாரியால், இடை
முடிந்தது ஒன்றும் முறை கண்டிலார்;
எய்விடத்து எறியும் நாணின் ஓசையலது
யாதும் ஒன்று செவி உற்றிலார்;
'மெய் எடுத்த கவி வெள்ளம் யாவையும் விழுந்து போன' எனும்
விம்மலால்,
கை எடுத்தன குரங்கின் ஓடும் முறை
கண்டு,-தேவர்கள்-கலங்கினார்.

தேவர்கள் - (போர் கண்டு நின்ற) தேவர்கள்; **மொய் எடுத்த கணை மாரியால்** - (இந்திரசித்தன் எய்த) வலிமை மிகுந்த அம்பு மழையினால்; **இடை முடிந்தது ஒன்றும்** - இடையில் நடந்த செயல்கள் ஒன்றையும்; **முறை கண்டிலார்** - முறையாகக் கண்டார்கள் இல்லை; **எய்விடத்து** - (அவன்) அம்பு எய்யும் பொழுது; **எறியும் நாணின் ஓசையலது** - (விரல்களால்) தெறிக்கின்ற ஓசை அல்லாது; **யாதும் ஒன்று செவி உற்றிலார்** - வேறு எந்த ஓசையையும் காதினால் கேட்டு உணர்ந்தார்கள் இல்லை; **மெய் எடுத்த கவி வெள்ளம் யாவையும்** - உடம்பு எடுத்த குரங்குக் கூட்டங்கள் எல்லாம்; **விழுந்து போன** - இறந்து போய் விட்டன; **எனும் விம்மலால்** - என்னும் துன்பத்தினால்; **கை எடுத்தன குரங்கின்** - கைகளை மேலும் தூக்கியனவாகிய குரங்குகளின்; **ஓடும் முறை கண்டு** - ஓடுகிற தன்மையைக் கண்டு; **கலங்கினார்** - கலங்கினார்கள்.

(68)

சுக்கிரீவன் எதிர்த்தல்

8070. கண்ட வானரம் அனந்த கோடி முறை
கண்டமானபடி கண்ட அக்
கண்டன், மாறு ஒருவர் இன்மை கண்டு, கணை
மாறினான், விடுதல் இன்மையாய்;
கண்ட காலையில், விலங்கினான் இரவி
காதல், காதுவது ஓர் காதலால்,
கண்ட கார் சிதைய மீது உயர்ந்து ஒளிர்
மராமரம் சுலவு கையினான்.

கண்ட அனந்த கோடி வானரம் - (தன்) (கண்ணின் முன் எதிர்ப்பட்டுக்) கண்ட பல கோடி வானர வீரர்கள்; **முறை கண்டமான படி கண்ட** - முறையே (பல) துண்டங்களானதைக் கண்ட; **அக்கண்டன்** - (அந்த) முள் போன்று கொடியவனாகிய இந்திரசித்தன்; **மாறு ஒருவர் இன்மை கண்டு** - தன்னை (எதிர்க்க வேறு) ஒருவரும் இல்லாமையைப் பார்த்து; **கணை மாறினான்** - அம்புகளைச் செலுத்துதலை

நிறுத்தினான்; ***விடுதல் இன்மையாய்க் கண்ட காலையில்*** *- (அவன் அவ்வாறு) அம்பு விடுதல் இல்லாது நின்ற தன்மையைக் கண்ட அளவிலே;* ***விலங்கினான் இரவி காதல்*** *- (வெகு தூரத்தில்) விலகி நின்றிருந்தவனாகிய சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்;* ***காதுவது ஓர் காதலால்*** *- (அவனோடு எதிர்த்துப்) போரிட வேண்டும் என்ற விருப்பத்தால்;* ***கண்ட கார் சிதைய*** *- (வானத்தில்) காணப்படுகிற மேகங்கள் சிதையும்படி;* ***மீது உயர்ந்து ஒளிர் மராமரம்*** *- மேல் உயர்ந்து ஒளிவிழுங்குகிற மராமரத்தைப் (பிடுங்கி எடுத்து);* ***சுலவு கையினான்*** *- சுற்றுகின்ற கையை உடையவனாயினான்; (அடுத்த பாடலிலும் தொடரும்)*

(69)

8071. உடைந்து, தன் படை உலைந்து சிந்தி, உயிர்
ஒல்க, வெல் செரு உடற்றலால்,
கடைந்து தெள் அமுது கொள்ளும் வள்ளல் என
மேல் நிமிர்ந்தது ஓர் கறுப்பினான்,
இடைந்து சென்றவனை எய்தி, எய்த அரிய
காவல் பெற்று இகல் இயற்றுவான்
மிடைந்து நின்ற படை வேலை கால் தளர,
வீசினான்; நிருதர் கூசினார்.

தன் படை உடைந்து உலைந்து சிந்தி *- தனது (குரங்குப்) படைவலிமை கேட்டு வருந்திச் சிதறி;* ***உயிர் ஒல்க*** *- உயிர் விடும் படியாக;* ***வெல் செரு உடற்றலால்*** *- (இந்திரசித்தன்) வெல்லும் போரினைச் செய்தலால்;* ***கடைந்து*** *- (திருப்பாற்கடலைக்) கடைந்து;* ***தெள்ளமுது கொள்ளும்*** *- தெளிந்த அமிழ்தத்தைப் பெற்ற;* ***வள்ளல் என*** *- வள்ளல்தன்மை உடைய வாலி போல்;* ***மேல் நிமிர்ந்தது ஓர் கறுப்பினான்*** *- மேலும் மேலும் பொங்குகின்ற ஒப்பற்ற சினத்தினை உடையவனாய்;* ***இடைந்து சென்றவனை எய்தி*** *- (போரை நிறுத்தி) விலகிச் சென்றவனாகிய இந்திர சித்தனை நெருங்கி;* ***எய்த அரிய காவல் பெற்று இகல் இயற்றுவான்*** *- (மற்றவர்) நெருங்குவதற்கு முடியாத காவலாகப் பொருந்தப் பெற்றுப் போரினை இயற்றுவதற்காக;* ***மிடைந்து நின்ற படை வேலை கால் தளர*** *- நெருங்கி நின்ற அரக்கர படையாகிய கடல் நிலைகுலையும் படியாக;* ***வீசினான்*** *- (அந்த மராமரத்தை) வீசிப் போர் செய்தான்;* ***நிருதர் கூசினார்*** *- (அது கண்டு) அரக்கர்கள் கூச்சம் அடைந்தார்கள்.*

(70)

8072. சுற்றும் நின்ற படை சிந்தி ஓட, ஒரு
மரா மரம் கொடு துகைத்துளான்
வெற்றி கண்டு, 'வலி நன்று, நன்று!' என
வியந்து, வெங் கணை தெரிந்து, அவன்
நெற்றியின்தலை இரண்டு, மார்பிடை
ஓர் அஞ்சு, நஞ்சு என நிறுத்தினான்;
பற்றி வந்த மரம் வேறு வேறு உற

நொறுக்கி, நுண் பொடி பரப்பினான்.

சுற்றும் நின்ற படை சிந்தி ஓட - (தன்னைச்) சுற்றி நின்ற (அரக்கர்) படை சிதறி ஓடும்படியாக; **ஒரு மராமரம் கொடு துகைத்துளான்** - ஒரு மராமரத்தைக் (கையில்) கொண்டு தாக்கி வருந்துபவனான சுக்கிரீவனது வெற்றியைக் கண்டு; **வலி நன்று நன்று என வியந்து** - இவனுடைய வலிமை நன்று நன்று என்று (இந்திரசித்தன்) வியந்து (புகழ்ந்து); **வெங்கணை தெரிந்து** - கொடிய அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்து; **அவன்** - அந்தச் சுக்கிரீவனது; **நெற்றியின் தலை இரண்டு** - நெற்றியின் இடத்து இரண்டு அம்புகளையும்; **மார்பிடை ஓர் அஞ்சு** - மார்பின் இடத்தில் ஒப்பற்ற ஐந்து அம்புகளையும்; **நஞ்சு என நிறுத்தினான்** - நஞ்சு என்று கூறுமாறு பதியும் படி எய்தான்; **பற்றி வந்த மரம்** - (அந்தச் சுக்கிரீவன்) கையில் பற்றி (எடுத்து) வந்த மராமரத்தை; **வேறு வேறு உற நொறுக்கி** - துண்டு துண்டாகுமாறு நொறுக்கி; **நுண் பொடி பரப்பினான்** - நுண்மையான பொடியாக்கித் தூவச் செய்தான்.

(71)

அனுமன் குன்று எறிதல்

8073. அக் கணத்து, அனுமன் ஆலகாலம் என-
லாயது ஓர் வெகுளி ஆயினான்;
புக்கு, அனைத்து உலகமும் குலுங்க நிமிர்
தோள் புடைத்து உருமுபோல் உறா,
'இக் கணத்து அவன் இறக்கும்' என்பது ஒரு குன்று எடுத்து, மிசை
ஏவினான்;
உக்கது அக் கிரி, சொரிந்த வாளிகளின்,
ஊழ் இலாத சிறு பூழியாய்.

அக்கணத்து - அப்பொழுது; **அனுமன்** - அனுமன்; **ஆலகாலம்** - ஆலகால நஞ்சு; **எனலாயது** - என்று கூறும் படியாக (உள்ள); **ஓர் வெகுளி ஆயினான்** - ஒப்பற்ற சினத்தைக் கொண்டவனாய்; **புக்கு** - (அப்போர்க்களம்) புகுந்து; **அனைத்து உலகமும் குலுங்க** - எல்லா உலகங்களும் (அஞ்சி நடுங்கிக்) குலுங்கும் படியாக; **நிமிர் தோள் புடைத்து** - (தனது) உயர்ந்த தோளைத் தட்டி; **உருமு போல் உறா** - இடிபோல் பொருந்தி பேரொலி செய்து; **இக்கணத்து இவன் இறக்கும் என்பது** - இப்பொழுதே இந்த இந்திரசித்தன் இறந்து ஒழிவான் என்று பார்த்தவர் கூறும் படியாக; **ஒரு குன்று எடுத்து** - ஒரு (பெரிய) மலையை எடுத்து; **மிசை ஏவினான்** - அந்த இந்திரசித்தன் மீது வீசி எறிந்தான். **சொரிந்த வாளிகளின்** - (அந்த இந்திரசித்தன்) எய்த அம்புகளினால்; **அக்கிரி** - அந்த மலை; **ஊழ் இலாதசிறு பூழியாய்** - முறைமை இல்லாதத சிறிய துகள்களாக; **உக்கது** - சிதறிவிட்டது.

(72)

இந்திரசித்தன் - அனுமன் வீரஉரை

acharya.org

8074. ‘நில், அடா! சிறிது நில், அடா! உனை
நினைந்து வந்தனென், முனைக்கு நான்;
வில் எடாமை நினது ஆண்மை பேசி, உயி-
ரோடு நின்று விளையாடினாய்;
கல் அடா, நெடு மரங்களோ, வரு
கருத்தினேன் வலி கடக்கவோ?
சொல், அடா!’ என இயம்பினான், இகல்
அரக்கன், ஐயன், இவை சொல்லினான்;

இகல் அரக்கன் - *(அனுமன் எறிந்த மலையை அம்புகளால் ஊழ் இலாத சிறு பூழியாய்ச் செய்த)* போர்த்தொழில் வல்ல அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **நில் அடா! சிறிது நில் அடா** - *(அனுமனைப் பார்த்து)* நில் அடா சற்று நில்லடா; **உனை நினைந்து நான் முனைக்கு வந்தனென்** - உன்னை எண்ணித் தான் நான் (போரிடப்) போர்க்களத்துக்கு வந்தேன்; **வில் எடாமை** - (நீ) வில்லை எடுத்துப் போர் செய்யாமல்; **நினது ஆண்மை பேசி** - உனது வலிமையைப் புகழ்ந்து சொல்லிக்கொண்டு; **உயிரோடு நின்று விளையாடினாய்** - உயிரோடு இருந்து (இன்னும்) விளையாடுகிறாய்; **வரு கருத்தினேன்** - (போர்க்களத்துக்கு வெல்லும்) எண்ணத்தோடு வந்துள்ள (என்னை); **வலி கடக்கவோ** - வலிமையடக்க என்று இருப்பவைகள்; **கல் அடா! நெடு மரங்களோ** - அடா! கல்லும் நீண்ட மரங்களுமா? **அடா சொல் என இயம்பினான்** - அடா செல்லுவாயாக என்று (இகழ்ச்சியாகக்) கூறினான்; **ஐயன் இவை சொல்லினான்** - அனுமன் இச்சொற்களைச் சொல்லுபவனானான்.

(73) *8075. ‘வில் எடுக்க உரியார்கள், வெய்ய சில*
வீரர், இங்கும் உளர்; மெல்லியோய்!
கல் எடுக்க உரியானும் நின்றனன்;
அது இன்று நாளையிடை காணலாம்;
எல் எடுத்த படை இந்திராதியர் உனக்கு
இடைந்து உயிர் கொடு ஏகுவார்;
புல் எடுத்தவர்கள் அல்லம்; வேறு சில
போர் எடுத்து, எதிர் புகுந்துளோம்.

மெல்லியோய் - வலியற்ற மென்மைத்தன்மை உடையவனே; **இங்கும்** - எங்கள் பக்கத்திலும்; **வில் எடுக்க உரியார்கள்** - வல்லெடுத்துப் போர் செய்ய உரிய தக்கவர்களான; **வெய்ய சில வீரர்** - கொடிய சில வீரர்கள்; **உளர்** - உள்ளனர்; **கல் எடுக்க உரியானும் நின்றனன்** - கல்லை எடுத்துப் போர் செய்ய உரியவனாகிய நானும் நிற்கின்றேன்; **அது இன்று நாளையிடை காணலாம்** - அவ்வாறு இருத்தலை இன்று (அல்) நாளைக்குள் காணலாம்; **எல் எடுத்த படை இந்திராதியர்** - ஒளி பொருந்திய படைக்கலங்களைக் (கையில் தாங்கிய) இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்; **உனக்கு இடைந்து** - உனக்குத் தோற்று; **உயிர் கொடு ஏகுவார்** - உயிரை (உடலில் தாங்கிக்கொண்டு செல்வார்கள்); **புல் எடுத்தவர்கள் அல்லம்** - (போரில் தோற்றுப்)

புல்லை வாயினால் கவ்வி எடுத்தவர்கள் (நாங்கள்) அல்லோம்; ***வேறு சில போர் எடுத்து*** *- வேறு சில போர் வகைகளைத் தொடங்கி;* ***எதிர் புகுந்துளோம்*** *- (போரிட உன்) எதிரில் வந்துள்ளோம்.*

சில வீரர் - இராமலக்குவரைக் குறித்தது. மெல்லியோய் - இகழ்ந்தவனை இகழ்ந்த குறிப்பு. கல் எடுக்க உரியார் - அரக்கர் குலத்துக்கு வீரக் கல்லெடுப்புச் சடங்கு நடத்த உரிமை உள்ள அனுமன் எனவும் கூறலாம். சவச்சடங்கைக் கல்லெடுப்பிச் சடங்கு என்று கூறலும் எண்ணுக. சுந்தரகாண்டத்தில் மிகப்பல அரக்கரையும் அக்கனையும் கொன்றமை கொண்டு இவ்வாறு கூறினான் என்க. புல் எடுத்தவர்கள் அல்லம் - புல்லை வாயினால் கவ்வி எடுத்தவர்கள் அல்லம். போரில் தோற்றவர் வாயினால் புல்லைக் கவ்வுதல் மரபு. தற்காலத்தில் தோற்றவனை மண்ணைக் கவ்வினான் என்று கூறுவதை நினைக்க. உங்களுக்கெல்லாம் கல்லெடுத்து ஈமச்சடங்கு செய்ய உரியவனாகிய வீடணனும் உள்ளான் என்று கூறுதல் மிகவும் பொருந்தும் என்பது மாகவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் கருத்து.

(74)

8076. 'என்னொடே பொருதியோ? அது அன்று எனின்,
இலக்குவப் பெயரின் எம்பிரான்-
தன்னொடே பொருதியோ? உன் உந்தை தலை
தள்ள நின்ற தனி வள்ளலாம்
மன்னொடே பொருதியோ? உரைத்தது
மறுக்கிலோம்' என, வழங்கினான்-
பொன்னொடே பொருவின் அல்லது ஒன்றொடு
பொருப் படா உயர் புயத்தினான்.

என்னொடே பொருதியோ *- என்னுடன் போர் செய்வாயோ?* ***அது அன்று எனின்*** *- அவ்வாறு அல்லாவிட்டால்;* ***இலக்குவப் பெயரின்*** *- இலக்குவன் என்ற பெயரை உடைய;* ***எம்பிரான் தன்னொடே பொருதியோ*** *- எமது தலைவனுடன் போர் செய்வாயோ; (அதுவும் அன்று என்றால்)* ***உன் உந்தை தலை*** *- உன் தந்தையாகிய இராவணனது தலைகளை;* ***தள்ள நின்ற*** *- துண்டித்துத் தள்ளுவதற்காகவே (தோன்றி) நின்ற;* ***தனி வள்ளலாம்*** *- ஒப்பற்ற வள்ளன்மைப் பண்புடையவனாகிய;* ***மன்னொடே பொருதியோ*** *- மன்ன குமாரனாகிய இராம பிரானோடு போர் செய்வாயோ?* ***உரைத்தது மறுக்கிலோம்*** *- நீ சொல்வதை மறுக்க மாட்டோம்;* ***என வழங்கினான்*** *- என்று கூறினான்;* ***பொன்னொடே பொருவின் அல்லது*** *- பொன் மலையோடு ஒப்பாவதல்லது;* ***ஒன்றொடு*** *- வேறு ஒன்றொடும்;* ***பொருப்படா*** *- ஒப்பாக மாட்டாத;* ***உயர் புயத்தினான்*** *- உயர்ந்த தோள்களை உடைய அனுமன்.*

(75)

8077. 'எங்கு நின்றனன் இலக்குவப் பெயர் அவ்
ஏழை, எம்பி அதிகாயனாம்

சிங்கம் வந்தவனை வென்று, தன் உயிர்
எனக்கு வைத்தது ஓர் சிறப்பினான்?
அங்கு அவன்தனை மலைந்து கொன்று, முனிவு
ஆற வந்தனென்; அது அன்றியும்,
உங்கள் தன்மையின் அடங்குமோ, உலகு
ஒடுக்கும் வெங் கணை தொடக்கினே?

எம்பி அதிகாயனாம் - எனது தம்பியாகிய அதிகயான் என்னும் பெயர் கொண்ட; **சிங்கம் வந்தவனை வென்று** - சிங்கம் போன்றவனாகப் (போருக்கு) வந்தவனைக் (கொன்று) வென்று; **இலக்குவப் பெயர் அவ் ஏழை** - இலக்குவன் என்ற பெயர் கொண்ட அந்த அறிவிலி; **எங்கு நின்றனன்** - (இப்போர்க்களத்தில்) எங்கு (உயிருடன்) நின்றுள்ளான்; **தன் உயிர்** - (அவன்) தனது உயிரை; **எனக்கு வைத்தது ஓர் சிறப்பினான்** - (நான் கொல்வதற்கு என்று) எனக்காகவே வைத்துள்ள சிறப்பினை உடையவன்; **அங்கு அவன் தனை மலைந்து கொன்று** - அவ்விடத்திலேயே அவனைப் போரிட்டுக் கொன்று; **முனிவு ஆற வந்தனென்** - சினம் தணிவதற்காகவே வந்தேன்; **அது அன்றியும்** - அது மட்டுமல்லாமல்; **உலகு ஒடுக்கும்** - உலகங்களையெல்லாம் அழித்து ஒடுங்கச் செய்ய வல்ல; **வெங்கணை தொடுக்கினே** - கொடிய அம்புகளை (நான்) செலுத்தினால்; **உங்கள் தன்மையின் அடங்குமோ** - உங்களது (வீரத்) தன்மையினால்; அவை அடங்குமா? (அடங்கமாட்டாது அன்றே)

(76)

8078. ‘யாரும் என் படைஞர் எய்தல் இன்றி அயல்
ஏக, யானும், இகல் வில்லும், ஓர்
தேரின் நின்று, உமை அடங்கலும் திரள்
சிரம் துணிப்பென்; இது திண்ணமால்;
வாரும்; உங்களுடன் வானுளோர்களையும்
மண்ணுளோரையும் வரச் சொலும்;
போரும், இன்று ஒரு பகற்கணே பொருது,
வெல்வென்; வென்று அலது போகலேன்.’

என் படைஞர் யாரும் எய்தல் இன்றி - என் படை வீரர்கள் எவரும் (எனக்குத் துணையாக) வருதல் இல்லாமல்; **அயல் ஏக** - (விலகி) அப்புறம் சென்றுவிட; **யானும்** - (தனியனாகிய) நானும்; **இகல்வில்லும்** - (என்) வலிமையுள்ள வில்லும்; **ஓர் தேரின் நின்று** - (இப்பொழுது உள்ள) ஒரு தேரின் (மேல்) நின்று; **உமை அடங்கலும்** - உங்கள் எல்லோரையும்; **திரள் சிரம் துணிப்பென்** - முழுதுமாகத் தலை அறுத்து விடுவேன்; **இது திண்ணமால்** - இது நிச்சயமாக நடக்கப்போகிறது; **வாரும்** - போரிட வாருங்கள்; **உங்களுடன்** - உங்களோடு (உதவிக்காக); **வானுளோர்களையும்** - வானத்தில் உள்ள தேவர்களையும்; **மண்ணுளோரையும்** - நில உலகத்தில் உள்ள மனிதர்களையும்; **வரச் சொலும்** - வரும்படி சொல்லுங்கள்; **போரும்** - (வந்து என்னோடு) போர் செய்யுங்கள்; **இன்று ஒரு பகற்கணே** - இன்றைய ஒரு

பகற்பொழுதுக்குள்ளாகவே; **பொருது வெல்வென்** *- (நான் எல்லோரையும்) போரிட்டு வெல்வேன்;* **வென்று அலது போகலேன்** *- (உங்களை) வென்றல்லது பெயர்ந்து போகேன்.*

(77)

இந்திரசித்தன் - அனுமன் போர்

8079. என்று, வெம் பகழி, ஏழு நூறும், இருநூறும்,
வெஞ் சிலைகொடு ஏவினான்;
குன்று நின்றனைய வீர மாருதிதன்
மேனிமேல் அவை குழுக்களாய்ச்
சென்று சென்று உருவலோடும், வாள் எயிறு
தின்று சீறி, ஒரு சேம வன்
குன்று நின்றது பயித்து எடுத்து, அவனை
எய்தி, நொய்தின் இது கூறினான்:

என்று *- என்று கூறி (இந்திரசித்தன்);* **வெஞ்சிலை கொடு** *- தன் கொடுமையான வில்லைக் கொண்டு;* **வெம்பகழி** *- கொடுமையான அம்புகள்;* **ஏழுநூறும் இருநூறும்** *- தொள்ளாயிரத்தை;* **ஏவினான்** *- செலுத்தினான்;* **குன்று நின்றனைய வீரமாருதி தன்** *- மலை நின்றது போன்ற தோற்றங் கொண்ட வீர அனுமன் தன்;* **மேனி மேல்** *- உடம்பின் மீது;* **அவை குழுக்களாய்ச்** *- அந்த அம்புகள் பெருங்கூட்டமாகச்;* **சென்று சென்று உருவலோடும்** *- மேலும் மேலும் சென்று பட்டு உருவிய அளவில்;* **வாள் எயிறு தின்று** *- அனுமன் (சினத்தால்தன்) ஒளிமிக்க பற்களைக் கடித்து;* **சீறி** *- (மேலும்) சினந்து;* **நின்றது ஒரு சேமவன் குன்று பறித்து எடுத்து** *- (அருகில்) இருந்ததாகிய ஒரு தக்க சமயத்தில் உதவ வேண்டும் என வைத்திருந்த குன்றைப் பேர்த்து எடுத்து;* **அவனை எய்தி** *- அந்த இந்திர சித்தன் முன் வந்து நின்று;* **நொய்தின்** *- எளிமையாக;* **இது கூறினான்** *- இச்சொற்களைச் சொன்னான்; அதனை அடுத்த பாடலில் காண்க.*

(78)

8080. 'தும்பி என்று உலகின் உள்ள யாவை, அவை
ஏவையும் தொகுபு துள்ளு தாள்,
வெம்பு வெஞ் சின மடங்கல் ஒன்றின் வலி-
தன்னை நின்று எளிதின் வெல்லுமோ?
நம்பி தம்பி, எனது எம்பிரான், வரு
துணைத் தரிக்கிலை நலித்தியேல்,
அம்பின் முந்தி உனது ஆவி உண்ணும் இது;
கா, அடா! சிலை வல் ஆண்மையால்.'

தும்பி என்று உலகின் உள்ள யாவை - யானை என்று உலகில் உள்ளவை எத்தனையோ; **அவை ஏவையும்** - அவையாவும்; **தொகுப** - ஒன்றாகக் கூடி (திரண்டாலும்); **துள்ளுதாள்** - குதித்துப் பாயும் கால்களை உடைய; வெம்பு வெஞ்சின **மடங்கல் ஒன்றின்** - கொடுஞ்சினத்தினையுடைய சிங்கம் ஒன்றின்; **வலி தன்னை நின்று எளிதின் வெல்லுமோ** - வலிமை தன்னை (எதிர்த்து நின்று) எளிதாக வெல்லமுடியுமோ? முடியாதல்லவா? **நம்பி தம்பி** - ஆடவரில் சிறந்த இராமனது திருத்தம்பியும்; **எனது எம்பிரான்** - எனக்கும் எங்கட்குத் தலைவனும் ஆகிய (இலக்குவன்); **வரு துணைத் தரிக்கிலை நலித்தியேல்** - வருமளவும் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாது (என்னுடன் போரிட்டு என்னை) வருத்துவாய் ஆனால்; **இது** - இம்மலை; **அம்பின் முந்தி** - (உனது) அம்புக்கு முன்னால்; **உனது ஆவி உண்ணும்** - உனது உயிரைக் குடித்து விடும்; **சிலை வல் ஆண்மையால்** - (உன்) வில்தொழில் வல்ல ஆண்மையின் மூலமாக; **கா அடா** - காப்பாற்றிக் கொள்ளடா! (என்று கூறி அனுமன் பெருமலையை இந்திர சித்தன் மேல் எறிந்தான்).

(79)

8081. **செருப் பயிற்றிய தடக் கை ஆளி செல**
விட்ட குன்று, திசை யானையின்
மருப்பை உற்ற திரள் தோள் இராவணன்
மகன்தன் மார்பின், நெடு வச்சிரப்
பொருப்பை உற்றது ஓர் பொருப்பு எனக் கடிது
ஒடிந்து இடிந்து, திசை போயதால்;
நெருப்பை உற்றது ஓர் இரும்பு கூடம் உற,
நீறு பட்டது நிகர்த்ததால்.

செருப்பயிற்றிய - போர் (செய்து) பழக்கப்பட்ட; **தடக்கை ஆளி** - பெரிய கைகளை உடைய ஆளி போன்றவனாகிய அனுமன்; **செலவிட்ட குன்று** - (இந்திரசித்தன் மீது) செல்லும் படியாக (வீசிவிட்ட) குன்று; **திசை யானையின்** - திசை யானைகளின்; **மருப்பை உற்ற** - கொம்புகளைப் பொருந்தியுள்ள; **தோள் இராவணன்** - (திரண்ட) தோள்களை உடைய இராவணனது; **மகன் தன் மார்பின்** - மகனுடைய மார்பில்; **நெடு வச்சிரப் பொருப்பை உற்றது ஓர் பொருப்பு என** - உயர்ந்த வச்சிரத்தால் ஆனமலை மீதுபட்ட (வேறு ஒரு) மலை போல; **கடிது ஒடிந்து இடிந்து திசை போயதால்** - விரைவாக ஒடிந்து துண்டுகளாகித் திசைகளில் சிதறிப் போயிற்று; **நெருப்பை உற்றது ஓர் இரும்பு** - நெருப்பில் பொருந்திய (பழுக்கக் காய்ந்த) இரும்பானது; **கூடம் உற** - சம்மட்டி (அடி) பொருந்தியதால்; **நீறு பட்டது நிகர்த்ததால்** - (பொடிப்) பொடியாய்ச் சிதறியதையும் (அது) ஒத்தது.

(80)

8082. **விலங்கல்மேல் வர விலங்கல் வீசிய**
விலங்கல் நீறு படு வேலையில்,
சலம் கைமேல் நிமிர, வெஞ் சினம் திருகி,
வஞ்சன் மேல் நிமிர் தருக்கினான்,

வலம் கொள் பேர் உலகம் மேருவோடு உடன்
மறிக்கும் மாருதிதன் வாசம் நாறு
அலங்கல் மார்பும் உயர் தோளும் ஊடுருவ,
ஆயிரம் சரம் அழுத்தினான்.

விலங்கல் மேல் வர - *(தன்)* மலை போன்ற மார்பின் மேல் வருமாறு; **விலங்கல் வீசிய விலங்கல்** - மலை போன்ற அனுமன் வீசிய மலை; **நீறு படு வேலையில்** - *(தன் மார்பில் பட்டு)* பொடியாகிப் போன அளவில்; **சலம் கை மேல் நிமிர** - மாறுபாடும் *(அதனால் கறுவும்)* தன்னிடம் மேலும் மேலும் மிகுதிப்பட; **வெஞ்சினம் திருகி** - கொடிய சினம் மிகுந்து; **வஞ்சன்** - வஞ்சகப் பண்பு படைத்த *(அந்த)* இந்திரசித்தன்; **மேல் நிமிர் தருக்கினான்** - மேல் ஓங்கிய செருக்கு உடையவனாய்; **வலம் கொள் பேருலகம்** - உறுதிமிக்க *(இந்தப்)* பெரிய உலகத்தையும்; **மேருவோடு** - மேரு மலையையும்; **உடன் மறிக்கும்** - ஒன்றாகப் பேர்த்தெடுக்க வல்ல; **மாருதிதன்** - அனுமனது; **வாசம் நாறு அலங்கல் மார்பும்** - மணம் மிக்க மாலையணிந்த மார்பும்; **உயர் தோளும்** - உயர்ந்த தோள்களும்; **ஊடுருவ** - ஊடுருவுமாறு; **ஆயிரம் சரம் அழுத்தினான்** - ஆயிரம் அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

விலங்கல் என்ற சொல் மலை போன்ற மார்பு, மலை, மலை போன்ற அனுமன் என்று பொருள் பட்டு நிற்கும் நயம் காண்க. அலங்கல் மார்பு - இந்திரன் கொடுத்த பொற்றாமரை மாலை *(அல்)* போருக்காக அணிந்த தும்பை மாலை என்பர் வை.மு.கோ.

(81)

8083. **ஒன்று போல்வன ஓராயிரம் பகழி**
ஊடு போய் உருவ, ஆடகக்
குன்று கால் குடைய மேல் உயர்ந்து இடை
குலுங்கநின்றனைய கொள்கையான்,
மன்றல் நாறு தட மேனிமேல் உதிர
வாரி சோர வரும் மாருதி,
நின்று தேறும் அளவின்கண், வெங் கண் அடல்
நீலன் வந்து, இடை நெருக்கினான்.

ஒன்று போல்வன ஓராயிரம் பகழி - *(இந்திரசித்தன் எய்த)* ஒன்றை ஒன்று ஒத்தனவாகிய ஓராயிரம் அம்புகள்; **ஊடு போய் உருவ** - *(தன் மார்பின்)* இடையில் புகுந்து போய் ஊடுருவ; **ஆடகக் குன்று** - பொன்மயமான மேருமலை; **கால்குடைய** - காற்றுத் தாக்க; **மேல் உயர்ந்து** -மேல் உயர்ந்து; **இடை குலுங்க நின்றனைய கொள்கையான்** - உள் இடம் *(கலகலத்து வலிமை இழந்தது)* போன்ற தன்மையுடையவனாகி; **மன்றல் நாறு தடமேனி மேல்** - மணம் வீசுகின்ற பெரிய உடம்பின் மீது; **உதிர வாரி சோர வரும் மாருதி** - இரத்தக் கடல் பெருகப் பெற்றவனாகிய அனுமன்; **நின்று தேறும் அளவின் கண்** - *(களைத்து)* நின்று *(ஏது செய்யலாம் என்று)* எண்ணும் பொழுது; **வெங்கண் அடல் நீலன்** - கொடிய

கண்களை உடைய கொல்லும் தன்மை உள்ள நீலன் என்பவன்; **வந்து இடை நெருக்கினான்** - *(எதிர்) வந்து (அந்த இந்திரசித்தனை) வருத்தத் தொடங்கினான்.*

(82)

நீலன் போர்

8084. **நீலன், நின்றது ஒரு நீல மால் வரை**
நெடுந் தடக் கையின் இடந்து, நேர்
மேல் எழுந்து, எரி விசும்பு செல்வது ஒரு
வெம்மையோடு வர வீசலும்,
சூலம் அந்தகன் எறிந்தது அன்னது
துணிந்து சிந்த, இடை சொல்லுறும்
காலம் ஒன்றும் அறியாமல், அம்பு கொடு
கல்லினான், நெடிய வில்லினான்.

நீலன் - *(குரங்குப் படைத்தலைவனாகிய) நீலன்;* **நின்றது** - *தன்னருகில் இருந்ததாகிய;* **ஒரு நீல மால் வரை** - *ஒரு நீல நிறமுடைய பெரிய மலையை;* **நெடுந் தடக்கையின் இடந்து** - *(தன்) நீண்ட (பெரிய) கைகளால் பெயர்த்து எடுத்து;* **நேர் மேல் எழுந்து** - *நேராக மேலே (ஆகாயத்தில்) உயர்ந்து;* **எரி விசும்பு செல்வது ஒரு வெம்மையோடு** - *நெருப்பு (நேராக) ஆகாயத்தில் செல்வது போன்றதொரு வெப்பத்தோடு;* **வர வீசலும்** - *(இந்திரசித்தன்) மேல் நேராக வருமாறு வீசி எறிந்தவுடன்;* **நெடிய வில்லினான்** - *பெரிய வில்லை ஏந்தியவனாகிய இந்திரசித்தன்;* **அந்தகன் எறிந்தது சூலம் அன்னது** - *இயமனால் எறியப்பட்ட சூலத்தைப் போன்ற அந்த மலை;* **துணிந்து சிந்த** - *துண்டுபட்டுச் சிதறும் படியாக;* **இடை சொல்லுறும் காலம் ஒன்றும் அறியாமல்** - *இடையில் கணக்கிட்டுச் சொல்லும் காலம் (உண்டு என) அறியாதபடி;* **அம்பு கொடு கல்லினான்** - *(தன்) அம்புகளால் (விரைவாக) அழித்து விட்டான்.*

(83)

8085. **ஊகம் எங்கும் உயிரோடு நின்றனவும்**
ஓட, வானவர்கள் உள்ளமும்
மோகம் எங்கும்உள ஆக, மேருவினும்
மும் மடங்கு வலி திண்மை சால்
ஆகம் எங்கும் வெளி ஆக, வெங் குருதி
ஆறு பாய, அனல் அஞ்சு வாய்,
நாக வெங் கண் நகு, வாளி பாய்தொறும்
நடுங்கினான், மலை பிடுங்கினான்

உயிரோடு நின்றனவும் - *உயிரோடு உள்ளனவாகிய உயிரினங்களும்;* **ஊகம் எங்கும் ஓட** - *குரங்குகளும் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிதறி ஓடும்படியாக;* **தேவர்கள் உள்ளமும்** -

தேவர்களின் உள்ளங்களிலும் (பிறருடை உள்ளங்களிலும்); **மோகம் எங்கும் உள ஆக** - *திகைப்பு எங்கும் உண்டாகும் படியாக;* **மேருவினும்** - *மேரு மலையைக் காட்டிலும்;* **மும்மடங்கு வலி திண்மை சால்** - *மூன்று மடங்கு வலிமையும் திண்மையும் மிக்க;* **ஆகம் எங்கும்** - *(நீலனுடைய) உடம்பு முழுவதும்;* **வெளி ஆக** - *(அம்பினால் துளைபட்டுச் சல்லடைக் கண்போல்) வெட்ட வெளியாக;* **வெங்குருதி ஆறுபாய** - *கொடிய இரத்தவெள்ள ஆறு (எங்கும்) பாய;* **அனல் அஞ்சுவாய்** - *தீயும் அஞ்சும் நுனியை உடைய;* **வெங்கண் நாகநகு** - *கொடிய கண்களை உடைய பாம்பு (நஞ்சின் கொடுமையை எள்ளி) நகுகின்ற;* **வாளி பாய்தொறும்** - *(இந்திரசித்தனுடைய) அம்புகள் விரைந்து பாய்ந்து வரும் தோறும்;* **மலை பிடுங்கினான்** - *மலையைப் பெயர்த்து (அவன் மேல் எறிந்தவனாகிய) நீலன்;* **நடுங்கினான்** - *நடுங்கி நின்றான்.*

(84)

அங்கதன் போர்

8086. 'மேரு, மேரு' என, 'அல்ல, அல்ல' என
வேரினொடு நெடு வெற்பு எலாம்,
மார்பின்மேலும் உற, தோளின்மேலும் உற,
வாலி காதலன் வழங்கினான்;
சேருமே அவை, தனுக் கை நிற்க? எதிர்
செல்லுமே? கடிது செல்லினும்,
பேருமே? கொடிய வாளியால் முறி
பெறுக்கலாவகை நுறுக்கினான்.

மேரு மேரு என - *(சிலர் இது) மேரு மலையே மேரு மலையே (என்றும்);* **அல்ல அல்ல என** - *(வேறு சிலர் எண்ணி இது) மேருவன்று மேருவன்று (வேறுமலை) என்றும் சொல்லும்படியாக;* **நெடு வெற்பு எலாம்** - *உயர்ந்த மலைகளை எல்லாம்;* **வேரினொடு** - *வேரோடு (பிடுங்கி எடுத்து);* **மார்பின் மேலும்** - *(இந்திரசித்தனது) மார்பின் மீதும்;* **உயர் தோளின் மேலும்** - *உயர்ந்த தோள்களின் மீதும்;* **உற** - *பொருந்தித் (தாக்கும்படியாக);* **வாலி காதலன் வழங்கினான்** - *வாலியின் அன்பு மகனாகிய அங்கதன் வீசி எறிந்தான்;* **தனுக்கை நிற்க** - *(இந்திரசித்தன்) கையில் வில் இருக்கையில்;* **அவை சேருமே** - *அம்மலைகள் (அவனுடலில்) சென்று பட்டு நிற்குமோ?* **எதிர் செல்லுமே** - *(அவனது) எதிரில்தான் செல்ல முடியுமோ?* **கடிது செல்லினும் பேருமே** - *(அம்மலைகள்) விரைவாக அவன் எதிரில் சென்றாலும் (அம்புக்கு இலக்கு ஆகாமல்) தவறுமோ?* **கொடிய வாளியால்** - *(அந்த இந்திரசித்தன் தன்) கொடுமையான அம்புகளால்;* **முறி பெறுக்கலாவகை** - *துண்டம் என்ற தன்மையையும் பெறாதபடி;* **நுறுக்கினான்** - *பொடிப்பொடியாக நொறுங்கச் செய்து விட்டான்.*

(85)

8087. நெற்றிமேலும், உயர் தோளின்மேலும், நெடு
மார்பின்மேலும், நிமிர் தாளினும்,
புற்றினூடு நுழை நாகம் அன்ன, புகை
வேக வாளிகள் புகப் புக,
தெற்றி வாள் எயிறு தின்று, கைத்துணை
பிசைந்து, கண்கள் எரி தீ உக,
வற்றி ஓடு உதிர வாரி சோர்வுற,
மயங்கினான், நிலம் முயங்கினான்.

நெற்றிமேலும் - *(அங்கதனது) நெற்றியின் மீதும்;* **உயர் தோளின் மேலும்** - *உயர்ந்த தோள்களின் மீதும்;* **நெடு மார்பின் மேலும்** - *பரந்த மார்பின் மீதும்;* **நிமிர் தாளினும்** - *நீண்ட கால்களின் மீதும்;* **புற்றினூடு நுழை நாகம் அன்ன** - *புற்றில் நுழைகின்ற பாம்பினைப் போன்ற;* **புகை வேக வாளிகள் புகப்புக** - *புகையொடு கூடிய (இந்திரசித்தன்) விரைவான அம்புகள் பலவாறு பாய்தலினால்;* **தெற்றி** - *(அங்கதன்) தடுமாறி;* **வாள் எயிறு தின்று** - *ஒளியுள்ள பற்களைக் கடித்து;* **கைத்துணை பிசைந்து** - *இரு கைகளையும் பிசைந்து;* **கண்கள் எரி தீ உக** - *கண்களில் இருந்து எரிகின்ற தீப்பொறி சிதற;* **வற்றி** - *வாடி;* **ஓடு உதிர வாரி சோர்வுற** - *(உம்பில் இருந்து) வெளியே ஓடி வருகிற குருதிக் கடல் (மிகுதியும் பெருகுதலால்);* **மயங்கினான்** - *மயங்கியவனாகி;* **நிலம் முயங்கினான்** - *நிலத்தில் விழுந்தான்.*

(86)

இலக்குவன் உரை

8088. மற்றை வீரர்கள்தம் மார்பின்மேலும், உயர்
தோளின்மேலும், மழை மாரிபோல்,
கொற்ற வெங் கணை உலக்க, எய்தவை
குளிப்ப நின்று, உடல் குலுங்கினார்;
இற்று அவிந்தன, பெரும் பதாதி; உயிர்
உள்ள எங்கணும் இரிந்த; அப்
பெற்றி கண்டு, இளைய வள்ளல், ஒள் எரி
பிறந்த கண்ணன், இவை பேசினான்:

மற்றை வீரர்கள்தம் - *(தன்னொடு தனிபோர் செய்த சுக்கிரீவன், அனுமன் நீலன் அங்கதன் தவிரப்) பிற வானர வீரர்கள் தம்;* **மார்பின் மேலும்** - *மார்பின் மேலும்;* **உயர் தோளின் மேலும்** - *உயர்ந்த தோள்களின் மேலும்;* **மழை மாரி போல்** - *மழைத்தாரைகள் போல;* **கொற்ற வெங்கணை உலக்க** - *(இந்திரசித்தனால் எய்யப்பட்ட) வெற்றி பொருந்திய கொடிய அம்புகள் (உடலில் புகுந்து) வருத்தவும்;* **எய்தவை குளிப்பநின்று** - *(அவ்வாறு) எய்தவை (உடம்பில்) மூழ்கி நின்றதனால்;* **உடல் குலுங்கினார்** - *குரங்கு வீரர்கள் உடல் நடுங்கினார்கள்;* **பெரும்பதாதி** - *(அதனால்) பெரிய காலாட் படையாகிய குரங்குப்படை;* **இற்று அவிந்தன** - *உயிர்*

ஒழிந்து இறந்துபட்டன; ***உயிர் உள்ள எங்கணும் இரிந்த*** *- உயிர் பிழைத்தவைகள் எல்லாப் பக்கங்களிலும் சிதறி ஓடின;* ***அப்பெற்றி கண்டு*** *- அந்தத் தன்மையைக் கண்டு;* ***இளைய வள்ளல்*** *- இளைய வள்ளலாகிய இலக்குவன்;* ***ஒள் எரி பிறந்த கண்ணன்*** *- ஒளியுடைய தீப்பொறி பறக்கும் கண்களை உடையவனாய்;* ***இவை பேசினான்*** *- இவற்றைச் சொல்லுபவன் ஆனான்; (அடுத்த பாடலில் காண்க)*

(87)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8089. 'பிழைத்தது, கொள்கை போத; பெரும் படைத் தலைவர் யாரும்
உழைத்தனர், குருதி வெள்ளத்து; உலந்ததும் உலப்பிற்று அன்றே,
அழைத்து இவன்தன்னை, யானே ஆர் உயிர் கொளப்படாதே?
இழைத்தது பழுதே அன்றோ?-வீடண!' என்னச் சொன்னான்.

வீடண *- இலக்குவன் (வீடணனைப் பார்த்து) வீடணனே;* ***கொள்கை பிழைத்தது*** *- (நாம் கொண்டிருந்த) கொள்கை தவறி விட்டது;* ***போத*** *- மிகவும்;* ***பெரும் படைத்தலைவர் யாரும்*** *- பெரிய படைத்தலைவர்கள் எல்லோரும்;* ***குருதி வெள்ளத்து உழைத்தனர்*** *- இரத்த வெள்ளத்தில் அழுந்தி வருந்தினார்கள்;* ***உலந்ததும் உலப் பின்று அன்றே*** *- இறந்த படைவீரர்களும் அளவில்லை அல்லவா?* ***அவன் தன்னே யானே அழைத்து*** *- அந்த இந்திரசித்தனை நானே (அறைகூவிப் போருக்கு அழைத்து);* ***ஆர் உயிர் கொளப்படாதே*** *- (அவனது) அரிய உயிரைக் கொண்டிருக்கக் கூடாதோ;* ***இழைத்தது பழுதே அன்றோ*** *- (அவ்வாறு செய்யாமல படைத்தலைவர்களையும் குரங்கு வீரர்களையும் இவனோடு தனியாகப் போரிடவிட்ட) செயல் தவறுடையதல்லவா?* ***என்னச் சொன்னான்*** *- என்று கூறினான் (இலக்குவன்)*

(88)

வீடணன் இசைதல்

8090. 'ஐய! ஈது அன்னதேயால்; ஆயிர கோடித் தேவர்
எய்தினர்; எத்தினார்கள் ஈடுபட்டு இரிந்தது அல்லால்,
செய்திலர் இவனை ஒன்றும்; நீ இது தீர்ப்பின் அல்லால்,
உய்திறன் உண்டோ, வேறுஇவ் உலகினுக்கு உயிரோடு?'
என்றான்.

(வீடணன்) ***ஐயா*** *- ஐயனே;* ***ஈது அன்னதேயால்*** *- (நீ கூறிய) ஈது அத்தன்மையதாகிய உண்மையேயாகும்;* ***ஆயிர கோடித் தேவர் எய்தினர்*** *- (முன்பு ஒரு காலத்தில் இவனோடு போர் செய்வதற்காக) பல கோடித் தேவர்கள் வந்தார்கள்.;* ***எய்தினார்கள்***

- *(அவ்வாறு)* வந்தவர்களெல்லாரும்; **ஈடுபட்டு இரிந்தது அல்லால்** - வலிமை கெட்டு ஓடியது அல்லாமல்; **இவனை ஒன்றும் செய்திலர்** - இந்த இந்திரசித்தனை எதுவும் செய்ய முடியாதவர்களானார்கள்; **நீ இது தீர்ப்பின் அல்லால்** - நீ *(இவனால் உலகுக்கு ஏற்பட்ட)* துன்பத்தை நீக்கினால் அல்லாமல்; **இவ் உலகினுக்கு** - இந்த உலகத்துக்கும்; **உயிரோடு** - *(இங்குள்ள)* உயிருள்ள பொருள்களுக்கும்; **உய்திறன் வேறு உண்டோ என்றான்** - உய்யும் வழிவகை வேறு *(ஏதேனும்)* உண்டோ என்றான். *(ஒரு வழியும் இல்லை என்றபடி)*

(89)

8091. **என்பது சொல்லக் கேட்ட, இந்திரவில்லினோடும்**
பொன் புரை மேகம் ஒன்று வருவது போல்கின்றானை,
முன்பனை, முன்பு நோக்கி, 'இவன்கொலாம், பரதன் முன்னோன்-
தன் பெருந் தம்பி?' என்றான்; 'ஆம்' எனச் சாரன் சொன்னான்.

என்பது - என்ற சொற்களை; **வீடணன் சொல்லக் கேட்ட** - சொல்லக் கேட்ட; **பொன் புரை மேகம் ஒன்று** - பொன்னை ஒத்த மேகம் ஒன்று; **இந்திர வில்லினோடும்** - இந்திரவில்லினோடும்; **வருவது போல்கின்றானை** - வருவது போல் வருகின்றவனும்; **முன்பனை** - வலிமை உடையவனும் ஆகிய இலக்குவனை; **முன்பு நோக்கி** - *(இந்திரசித்து)* தன் முன்பு பார்த்து; **இவன் கொலாம் பரதன் முன்னோன் தன் பெருந்தம்பி என்றான்** - இவன் போலும் பரதனுக்கு முன்னோன் ஆகிய இராமன்தன் துணைத்தம்பி என்று கேட்டான்; **சாரன் ஆம் எனச் சொன்னான்** - *(ஒற்றன் ஆகிய)* சாரன் *(அதற்கு)* ஆமாம் என்று சொன்னான்.

(90)

அரக்கர் இலக்குவனை எதிர்த்தல்

8092. **தீயவன்இளவல்தன்மேல் செல்வதன் முன்னம், 'செல்க!' என்று**
ஏயினர் ஒருவர் இன்றி, இராக்கதத் தலைவர், 'எங்கள்
நாயகன் மகனைக் கொன்றாய்! நண்ணினை, நாங்கள் காண;
போய் இனி உய்வது எங்கே?' என்று, எரி விழித்துப் புக்கார்.

தீயவன் - கொடியவன் ஆகிய இந்திரசித்தன்; **இளவல் தன் மேல்** - இளவலாகிய *(இலக்குவன்)* தன் மேல்; **செல்வதன் முன்னம்** - *(போரிடச்)* செல்லுவதற்கு முன்பாக; **செல்க என்று** - *(நீங்கள் போரிடச்)* செல்லுங்கள் என்று; **இராக்கதத் தலைவர்** - அரக்கர் *(படைத்)* தலைவர்கள்; **ஒருவர் இன்றி ஏயினர்** - ஒரு வீரரும் மீதியில்லாமல் *(எல்லோரையும்)* *(இலக்குவனுடன் போர் செய்ய)* ஏவினார்கள்; **எங்கள் நாயகன் மகனைக் கொன்றாய்** - *(அவ்ாறு ஏவப்பட்ட அரக்க வீரர்கள்)* எங்கள் தலைவனாகிய இராவணனது மகனாகிய அதிகாயனைக் கொன்றவனே;

நாங்கள் காண நண்ணினை - (நீ) நாங்கள் (கண் எதிரில்) காணுமாறு (வந்து) நெருங்கினை; **இனி போய் உய்வது எங்கே** - இனிமேல் (நீ) போய்ப் பிழைப்பது எவ்வாறு; **என்று** - என்று கூறி; **எரி விழித்துப் புக்கார்** - நெருப்புப் போல் (கடுமையாக) விழித்துப் போர் செய்ய நெருங்கினார்கள்.

(91) *அரக்கர் படை அழிவு*

8093. கோடி நூறு அமைந்த கூட்டத்து இராக்கதர், கொடித்
திண் தேரும்,
ஆடல் மாக் களிறும், மாவும், கடாவினர் ஆர்த்து மண்டி,
மூடினார்; மூடினாரை முறை முறை துணித்து, வாகை
சூடினான், இராமன் பாதம் சூடிய தோன்றல் தம்பி.

நூறு கோடி அமைந்த கூட்டத்து இராக்கதர் - நூறு கோடியாக அமைந்த (திரண்ட) பெரும் கூட்டமாகிய அரக்கர்கள்; **கொடித் திண்தேரும்** - கொடிகள் கட்டிய வலிய தேர்களையும்; **ஆடல் மாக்களிறும்** - வெற்றி பொருந்திய பெரிய யானைகளையும்; **மாவும்** - குதிரைகளையும்; **கடாவினர்** - செலுத்தியவர்களாய்; **ஆர்த்து மண்டி** - ஆரவாரம் செய்து நெருங்கி; **மூடினார்** - சுற்றிச் சூழ்ந்தார்கள்; **மூடினாரை** - (அவ்வாறு தன்னைச்) சுற்றிச் சூழ்ந்தவர்களை; **இராமன் பாதம் சூடிய தோன்றல் தம்பி** - இராமனது திருப்பாதுகைகளைத் தனது தலையில் சூடிய பரதனது தம்பியாகிய இலக்குவன்; **முறை முறை துணித்து** - முறை முறையாகத் துண்டு படுத்திக் கொன்று; **வாகை சூடினான்** - வெற்றி மாலையாகிய வாகை மாலையைச் சூடினான்.

(92)

8094. அதிர்ந்தன, உலகம் ஏழும்; அனற் பொறி, அசனி என்னப்
பிதிர்ந்தன; மலையும் பாரும் பிளந்தன; பிணத்தின் குன்றத்து
உதிர்ந்தன, தலைகள்; மண்டி ஓடின, உதிர நீத்தம்;
விதிர்ந்தன, அமரர் கைகள்; விளைந்தது, கொடிய வெம்
போர்.

உலகம் ஏழும் அதிர்ந்தன - (இலக்குவன் எய்த அம்புகளினால்) ஏழு உலகங்களும் அதிர்ச்சி அடைந்தன; **அசனி என்ன அனற்பொறி பிதிர்ந்தன** - இடியேறு என்று கூறும் படியாகத் தீப்பொறிகள் சிதறின; **மலையும் பாரும் பிளந்தன** - அதனால் மலைகளும் நிலமும் பிளந்தன; **பிணத்தின் தலைகள்** - போரில் இறந்து பிணமாகிப் போன வீரர்களுடைய தலைகள்; **குன்றத்து உதிர்ந்தன** - மலை போல் நிலத்தில் (அறுபட்டு) உதிர்ந்தன; **உதிர நீத்தம் மண்டி ஓடின** - இரத்த வெள்ளம் நெருங்கி ஓடியது; **அமரர் கைகள் விதிர்ந்தன** - தேவர்களுடைய கைகள் நடுங்கின; **கொடிய வெம் போர் விளைந்தது** - (இவ்வாறு) மிகக் கொடிய போர் மூண்டது.

இப்பாடல் போரின் மிகக் கொடுமையை விளக்குவதே தொடர்பு உயர்வு நவிற்சி அணி.

(93)

8095. விட்டனன், விசிகம் வேகம் விடாதன, வீரன்; மார்பில்
பட்டன; உலகம் எங்கும் பரந்தன; பதாகைக் காட்டைச்
சுட்டன; துரக ராசி துணித்தன; பனைக் கைம்மாவை
அட்டன; கூற்றம் என்ன அடர்ந்தன, அனந்தம் அம்மா!

__வீரன் வேகம் விடாதன விசிகம் விட்டனன்__ - இலக்குவன் எப்பொழுதும் வேகம் நீங்காது உள்ள அம்புகளைச் செலுத்தினான்; __மார்பில் பட்டன__ - (அந்த அம்புகள் அரக்க வீரர்களுடைய) மார்பில் பதிந்தன; __உலகம் எங்கும் பரந்தன__ - உலகம் முழுவதும் பரவின; __பதாகைக் காட்டைச் சுட்டன__ - கொடிகளின் தொகுதிகளை (எரித்துச்) சுட்டு (அழித்தன); __துரகராசி துணித்தன__ - குதிரைப் படைகளின் கூட்டத்தைத் துண்டாக்கின; __பனைக் கைம்மாவை அட்டன__ - பனைமரம் போன்ற கையை உடைய யானைகளைத் கொன்றன; __அனந்தம் கூற்றம் என்ன அடர்ந்தன__ - எல்லையில்லாத (அந்த அம்புகள்) இயமனைப் போல் கொலைத் தொழிலைச் செய்தன.

கைம்மா - யானை, அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

(94)

8096. உலக்கின்றார்; உலக்கின்றாரை எண்ணுவான் உற்ற
விண்ணோர்,
கலக்குறு கண்ணர் ஆகி, கடையுறக் காணல் ஆற்றார்,
விலக்க அரும் பகழி மாரி விளைக்கின்ற விளைவை உன்னி,
'இலக்குவன்சிலை கொடேகொல், எழு மழை பயின்றது!'
என்றார்.

__உலக்கின்றார் உலக்கின்றாரை__ - (இலக்குவனது அம்பு பட்டு) மிகுதியாக இறக்கின்ற அரக்கர்களை; __எண்ணுவான் உற்ற விண்ணோர__ - எண்ணுவதற்காக வந்து பொருந்திய தேவர்கள்; __கலக்குறு கண்ணர் ஆகி__ - கலக்கம் மிக்க கண்பார்வை உடையவர்களாய்; __கடையுறக் காணல் ஆற்றார்__ - முடிவு வரையில் (எண்ணி) முடிவு காண மாட்டாதவர் ஆயினார்; __விலக்க அரும் பகழி மாரி__ - பிறரால் விலக்குதற்கு அரிய (இலக்குவனது) அம்பு மழை; __விளைக்கின்ற விளைவை உன்னி__ - (போர்க்களத்தில்) உண்டாக்குகிற விளைவுகளை (மனதில்) நினைத்து; __எழு மழை பயின்றது__ - ஏழு மேகங்களும் (இடைவிடாது பொழியும் தன்மையைக்) கற்றது, __இலக்குவன் சிலை கொடேகொல்__ - இலக்குவனது வில்லை (முன்மாதிரியாகக்) கொண்டுதானோ; __என்றார்__ - என்று வியந்து கூறினார்கள்.

எழு மழை - ஏழு மேகங்கள்; அவையாவன சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், புஷ்கலா வர்த்தம், சங்கிருதம், துரோணம், காளமுகி, நீலவர்ணம் என்பன.

(95)

acharya.org

8097. ஒளி ஒண் கணைகள் தோறும் உந்திய வேழம், ஒற்றை
வாளியின் தலைய, பாரில் மறிவன, மலையின் சூழ்ந்த;
ஆளியின் துப்பின் வீரர் பொரு களத்து, ஆர்த்த ஆழித்
தூளியின் தொகைய, வள்ளல் சுடு கணைத் தொகையும்
அம்மா!

ஒளி ஒண் கணைகள் தோறும் - *(இலக்குவன் செலுத்திய) வரிசையான ஒளி பொருந்திய அம்புகள் (பாயும்) தோறும்;* **உந்திய வேழம்** - *(அவற்றால்) தாக்கி வீழ்த்தப்பட்ட யானைகள்;* **ஒற்றை வாளியின் தலைய** - *(ஒவ்வொன்றும்) ஒவ்வொரு அம்பின் முனையை உடையவாய்;* **பாரில் மறிவன** - *நிலத்தில் விழுந்து இறப்பன;* **மலையின் சூழ்ந்த** - *மலைகளைப் போலப் (போர்க்களம்) எங்கும் கிடந்தன;* **ஆளியின் துப்பின் வீரர்** - *சிங்கம் போன்ற வலிமை உடைய வீரர்கள்;* **பொருகளத்து** - *(போர் செய்கின்ற) போர்க்களத்தில்;* **வள்ளல் சுடுகணைத் தொகையும்** - *வள்ளலாகிய இலக்குவன் (செலுத்திய) கொடுந்தன்மை உள்ள அம்புகளின் எண்ணிக்கையும்;* **ஆர்த்த ஆழித் தூளியின் தொகைய அம்மா** - *ஒலிக்கிற கடலின்கண் உள்ள மணல்களின் தொகையுடையன.*

ஒளி - வரிசை. ஆழித் தூளி - கடலில் உள்ள மணல்கள். அம்மா - மெல்லிடைச் சொல்.

(96)

8098. 'பிறவியில் பெரிய நோக்கின் பிசிதம் உண்டு, உழலும்
பெற்றிச்
சிறையன' என்ன நோக்கி, தேவரும் திகைப்ப, தேற்றி,
துறைதொறும் தொடர்ந்து, வானம் வெளி அறத் துவன்றி,
வீழும்
பறவையின் பெரிது பட்டார் பிணத்தின் மேல் படிவ மாதோ.

பிறவியில் - *(இடைவிடாது வருகின்ற இலக்குவனது அம்புகள்) பிறப்பிலேயே;* **பெரிய நோக்கின்** - *பெரிய தோற்றத்தையும்;* **பிசிதம் உண்டு** - *ஊனினை உண்டு;* **உழலும் பெற்றி** - *திரிகின்ற தன்மையையும் (உடைய)* **சிறையன** - *சிறகுகுகளை உடைய பறவைகளாகும்;* **என்ன** - *என்று;* **தேவரும் நோக்கி திகைப்ப** - *தேவர்களும் பார்த்துத் திகைப்படைய;* **தேற்றி** - *(இவை அம்புகளே பறவைகள் அல்ல என்பதைத்) தெளிய வைத்து;* **துறை தொறும் தொடர்ந்து** - *(அந்த அம்புகள்) எல்லா இடங்களிலும் நிறைந்து;* **வானம் வெளி அற** - *ஆகாயத்தில் இடைவெளி இல்லாதவாறு (நெருங்கி);* **துவன்றி வீழும்** - *(இறந்தவர்களின் உடலைத் தின்பதற்காக அவ்வுடலங்களின் மீது) நெருங்கி விழுகின்ற;* **பறவையின் பெரிது பட்டார்** - *பறவைகளைக் காட்டிலும் மிகுதியாக இறந்தவர்களுடைய;* **பிணத்தின் மேல் படிவ** - *பிணங்களின் மேல் குத்துண்டு கிடப்பன.*

(97)

8099. திறம் தரு கவியின் சேனை, செறி கழல் நிருதன் சீற,
இறந்தன கிடந்த வெள்ளம் எழுபதின் பாதி மேலும்,
பறந்தலை முழுதும் பட்ட வஞ்சகர் படிவம் மூட,
மறைந்தன; குருதி ஓடி, மறி கடல் மடுத்திலாத.

செறிகழல் நிருதன் சீற - *(கட்டிச்) செறித்த வீரக்கழல் அணிந்த அரக்கனாகிய இந்திர சித்தன் (சினந்து) சீறிப் (போர் செய்ததனால்);* ***இறந்தன கிடந்த*** - *இறந்தவைகளாகிக் கிடந்த;* ***திறம் தரு கவியின் சேனை*** - *வலிமை மிக்க குரங்குப் படை;* ***வெள்ளம் எழுபதின் பாதி*** - *வெள்ளம் எழுபதின் பாதியாகிய முப்பத்து ஐந்து ஆகும்;* ***மேலும்*** - *அதற்கு மேலும்;* ***பறந்தலை முழுதும் பட்ட*** - *போர்க்களம் முழுவதும் இறந்த;* ***வஞ்சகர் படிவம் மூட*** - *வஞ்சனைப் பண்பு உள்ள அரக்கர்களின் உடம்புகள் மூடுதலினால்;* ***மறைந்தன*** - *மறைந்தனவாகிய (குரங்குப்படை வீரர் உடலங்கள் பலவாகும்);* ***குருதி ஓடி*** - *(களத்தில்) இரத்த வெள்ளம் (பாய்ந்து) பாயந்து ஓடி;* ***மறி கடல் மடுத்திலாத*** - *மறித்து வரும் அலைகளை உடைய கடலில் அடங்காவாயின.*

(98)

8100. கை அற்றார்; கால்கள் அற்றார்; கழுத்து அற்றார்; கவசம்
அற்றார்;
மெய் அற்றார்; குடர்கள் சோர, விசை அற்றார்; விளிவும்
அற்றார்;
மையல் தார்க் கரியும், தேரும், வாசியும், மற்றும் அற்றார்;
உய்யச் சாய்ந்து ஓடிச் சென்றார், உயிர் உள்ளார் ஆகி
உள்ளார்.

கை அற்றார் - *(அசுரர்களில் பலர்) கைகள் அறுபட்டார்கள்;* ***கால்கள் அற்றார்*** - *கால்கள் அறுபட்டார்கள்;* ***கழுத்து அற்றார்*** - *கழுத்து அறுபட்டார்கள்;* ***கவசம் அற்றார்*** - *கவசம் அறுபட்டார்கள்;* ***மெய் அற்றார்*** - *உடம்பு அறுபட்டார்கள்;* ***குடர்கள் சோர விசை அற்றார்*** - *குடல்கள் (அறுபட்டுத்) தொங்க வேகம் அழிந்தார்கள்;* ***விளிவும் அற்றார்*** - *(வலிமை அழிந்ததால்) கூப்பிடும் சக்தியும் இழந்தார்கள்;* ***மையல் தார்க்கரியும்*** - *மதமயக்கம் மிக்க (படுமணி இரட்டும்) மாலைகளை அணிந்த யானைகளும்;* ***தேரும்*** - *தேர்களும்;* ***வாசியும்*** - *குதிரைகளும்;* ***மற்றும் அற்றார்*** - *மற்றும் உள்ள (துணைக்கருவிகள்) பலவற்றையும் இழந்தார்கள்;* ***உயிர் உள்ளார் ஆகி உள்ளார்*** - *உயிர் (தாங்கி) உள்ளவராகி உள்ளவர்கள்;* ***உய்யச் சாய்ந்து*** - *உயிர் தப்புவதற்காக நிலைகெட்டு;* ***ஓடிச்சென்றார்*** - *ஓடிப் போனார்கள்.*

(99)

இலக்குவன் இந்திரசித்தன் போர்

8101. வற்றிய கடலுள் நின்ற மலை என, மருங்கின் யாரும்
சுற்றினர் இன்றி, தோன்றும் தசமுகன் தோன்றல், துள்ளித்
தெற்றின புருவத்தோன், தன் மனம் எனச் செல்லும் தேரான்,

acharya.org

உற்றனன், இளைய கோவை; அனுமனும் உடன் வந்து
உற்றான்.

வற்றிய கடலுள் நின்ற மலை என - *(தண்ணீர்)* வற்றிய கடலுக்கு நடுவில் நின்ற மலை போல; **மருங்கின் யாரும் சுற்றினர் இன்றி** - பக்கத்தில் எவரும் சூழ்ந்து நிற்பவர் இன்றி; **தோன்றும்** - *(தனியனாத்)* தோன்றுகிற; **தசமுகன் தோன்றல்** - பத்துத் தலைகளை உடைய இராவணனது மகனாகிய இந்திரசித்தன்; **துள்ளி** - மனந்துடித்து; **தெற்றின புருவத்தோன்** - சினத்தால் மேல் ஏறிய புருவத்தை உடையவனாய்; **தன் மனம் எனச் செல்லும் தேரான்** - தன் மனம் போல் *(வேகமாகச்)* செல்லுகிற தேரின் *(மேல்)* ஏறியவனாகி; **இளைய கோவை உற்றனன்** - இளைய தலைவனாகிய இலக்குவனை நெருங்கினான்; **அனுமனும்** - *(அந்த நேரத்தில்)* அனுமனும்; **உடன் வந்து உற்றான்** - உடனே *(இலக்குவன் பக்கலில்)* வந்து சேர்ந்தான்.

(100)

8102. 'தோளின்மேல் ஆதி, ஐய!' என்று அடி தொழுது நின்றான்;
ஆளிபோல் மொய்ம்பினானும் ஏறினன்; அமரர் ஆர்த்தார்;
காளியே அனைய காலன் கொலை அன, கனலின் வெய்ய,
வாளிமேல் வாளி தூர்த்தார், மழையின்மேல் மழை
வந்தன்னார்.

ஐய! தோளின் மேல் ஆதி - *(இலக்குவனை நெருங்கிய அனுமன் அவனைப் பார்த்து)* தலைவனே! *(நீ)* என் தோளின் மீது ஏறிக்கொள்ளுவாய்; **என்று அடி தொழுது நின்றான்** - *(அவனது)* கால்களைத் தொழுது நின்றான்; **ஆளி போல் மெய்ம்பினானும்** - சிங்கம் போன்ற வலிமை உடையவனாகிய *(இலக்குவனும்)*; **ஏறினன்** - *(அதை ஏற்று அவனது* **தோளின்** *மீது)* ஏறினான்; **அமரர் ஆர்த்தார்** - *(அதைக்கண்டு மகிழ்ந்து)* தேவர்கள் பேரொலி செய்தார்கள்; **மழையின் மேல் மழை வந்தன்னார்** - ஒரு மேகத்தின் மீது மற்றொரு மேகம் *(போர் செய்ய)* வந்ததை ஒத்தவர்களாகிய *(இலக்குவன் இந்திரசித்தன் ஆகிய இருவரும்)*; **காளியே அனைய காலன்** - காளி போன்ற கருநிறம் உடைய யமனது; **கொலை அன** - கொலைக்கருவி போன்ற; **கனலின் வெய்ய** - நெருப்பைக் காட்டிலும் கொடுமையான; **வாளி மேள் வாளி தூர்த்தார்** - அம்புகளின் மீது அம்புகளாக *(ஒருவர் மீது ஒருவர்)* எய்தார்கள்.

(101)

8103. இடித்தன, சிலையின் நாண்கள்; இரிந்தன, திசைகள் இற்று;
வெடித்தன, மலைகள் விண்டு; பிளந்தது, விசும்பு மேன்மேல்;
பொடித்த, இவ் உலகம் எங்கும்; பொழிந்தன, பொறிகள்
பொங்கி;
கடித்தன, கணைகளோடு கணைகள் தம் அயில் வாய் கவ்வி.

சிலையின் நாண்கள் இடித்தன - (இலக்குவன் இந்திர சித்தன் ஆகியோருடைய) வில்லின் நாண்கள் இடிபோல ஒலி செய்தன; ***திசைகள் இற்று இரிந்தன*** - (அந்த ஒலியால்) திசைகள் இற்று நிலை கெட்டன; ***மலைகள் விண்டு வெடித்தன*** - மலைகள் பிளந்து சிதறி வெடித்தன; ***மேன் மேல் விசும்பு பொடித்த*** - மேலுலகங்கள் பிளவுபட்டன; ***இவ்வுலகம் எங்கும் பொறிகள் பொங்கி பொழிந்தன*** - (மேல்கூறிய செயல்களின் காரணமாக) இந்த உலகம் முழுவதும் தீப்பொறிகள் மிகுந்து அதிகமாக நிறைந்தன; ***கணைகளோடு கணைகள்*** - (ஒருவர் எய்த) அம்புகள் (மற்றவர் எய்த) அம்புகளை; ***தம் அயில் வாய்கவ்வி*** - தங்களுடைய கூரிய வாயினால் கவ்விக்; ***கடித்தன*** - கடித்தன.

(102)

8104. அம்பினோடு அம்பு ஒன்று ஒன்றை அறுக்க, மற்று அறுக்கிலாத,
வெம் பொறி கதுவ, விண்ணில் வெந்தன, கரிந்து வீழ்ந்த; உம்பரும்
உணர்வு சிந்தி ஒடுங்கினார்; உலகம் யாவும்
கம்பமுற்று உலைந்த; வேலைக் கலம் எனக் கலங்கிற்று, அண்டம்.

அம்பினோடு அம்பு - அம்புகளோடு அம்புகள் (அயில்வாய் கல்வித்தாக்கும்போது); ***ஒன்று ஒன்றை*** அறுக்க - ஒன்று மற்றொன்றை அறுக்க; மற்று அறுக்கிலாத - (அவ்வாறு) அறுக்க மாட்டாதனவாகிய அம்புகள்; ***வெம்பொறிகதுவ*** - கொடிய தீப்பொறிகள் பற்ற; ***விண்ணில் வெந்தன கரிந்து வீழ்ந்த*** - வானத்தில் வெந்து கருகிக் (கீழே) விழுந்தன; ***உம்பரும் உணர்வு சிந்தி ஒடுங்கினார்*** - (அதுகண்டு) தேவர்களும் அறிவு கலங்கி ஒடுங்கினார்கள்; ***உலகம் யாவும் கம்பமுற்று உலைந்த*** - உலகங்கள் எல்லாம் நடுக்கம் கொண்டு வருந்தின; ***அண்டம்*** - உலக உருண்டை; ***வேலைக்கலம் எனக் கலங்கிற்று*** - கடலில் செல்லும் கப்பல் போலக் கலங்கி நடுங்கியது.

கம்பம் - நடுக்கம். மற்று - வினை மாற்று

(103)

8105. அரிஇனம் பூண்ட தேரும், அனுமனும், அனந்த சாரி
புரிதலின், இலங்கை ஊரும் திரிந்தது; புலவரேயும்,
எரி கணைப் படலம் மூட, 'இலர், உளர்' என்னும் தன்மை
தெரிகிலர்; செவிடு செல்லக் கிழிந்தன, திசைகள் எல்லாம்.

அரி இனம் பூண்ட தேரும் - சிங்கக் கூட்டங்கள் பூட்டப்பட்ட (இந்திரசித்தனது) தேரும்; ***அனுமனும்*** - இலக்குவனது (ஊர்தியாகிய) அனுமனும்; ***அனந்தசாரி புரிதலின்*** - பலப்பலவாகச் சாரி சுழன்று வருதலால்; ***இலங்கை ஊரும் திரிந்தது*** - இலங்கை நகரமும் சுழலல் உற்றது; ***எரிகணைப் படலம் மூட*** - (இருவரும் ஒருவர்

மேல் ஒருவர் எய்த) எரியும் தன்மை உள்ள அம்புகளின் கூட்டம் மூடிக்கொண்டதனால்; **இலர் உளர் என்னும் தன்மை** - (இலக்குவன், இந்திரசித்து என்ற அவ்விருவரும்) இலரோ உளரோ என்னும் தன்மையை; **புலவரேயும் தெரிகிலர்** - (அறியும் தன்மை உள்ள) தேவர்களும் அறிய மாட்டாதவர் ஆயினர்; **திசைகள் எல்லாம் செவிடு செல்லக் கிழிந்தன** - எல்லாத் திசைகளும் (திசைகளில் உள்ள உயிரினங்கள் எல்லாம்) செவிடு பட்டுப் பிளவு பட்டன.

அனந்த - பலப்பல. சாரி - இடவலமாகச் சுழல்தல். இது வலசாரி இடசாரி, மண்டலம், பவுரி என நான்கு வகைப்படும்.

(104)

8106. 'என் செய்தார்! என் செய்தார்!' என்று இயம்புவார்;
'இனைய தன்மை
முன் செய்தார் யாவர்?' என்பார்; 'முன் எது? பின் எது?'
என்பார்;
கொன் செய்தார் வீரர் இன்ன திசையினார் என்றும்
கொள்ளார்;-
பொன் செய்தார் மவுலிவிண்ணோர்-உணர்ந்திலர், புகுந்தது
ஒன்றும்.

பொன் செய்தார் மவுலி விண்ணோர் - பொன் மயமான (கற்பக மலர்) மாலையை முடியில் அணிந்த தேவர்கள்; **புகுந்தது ஒன்றும் உணர்ந்திலர்** - (செய்தொழில் விரைவின் காரணமாக அங்கு) நிகழ்ந்தது ஒன்றையும் அறிய மாட்டாதவர்களாய்; **என் செய்தார் என் செய்தார் என்று இயம்புவார்** - (இவ்வீரர்கள்) யாது செய்தார்கள்? யாது செய்தார்கள் என்று (அறிய வியப்புத்) தோன்றக் கூறி; **இனையதன்மை முன் செய்தார் யாவர்?** - இத்தகைய செயலை இதற்கு முன்பு யாவர் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்; **முன் எது பின் எது என்பார்** - (இப்போர் போல்) முன்பும் எதுவுமில்லை பின்பும் எதுவுமில்லை என்பார்கள்; **கொன்செய் தார் வீரர்** - அச்சம் உண்டாகும் மாலையை அணிந்த வீரர்கள்; **இன்ன திசையினார் என்றும் கொள்ளார்** - இன்ன திசையில் உள்ளார்கள் என்றும் அறிய மாட்டாதவர் ஆயினர்.

என் செய்தார் என் செய்தார் - அடுக்கு வியப்புப் பற்றி வந்தது. பொன் செய்தார் - பொன் மயமான (கற்பக மலர்) மாலை. முன் செய்தார் யாவர் - இது போன்ற போரை **முன்பு செய்தவர்கள்** யார்? முன் எது பின் எது - இதற்கு முன்னும் பின்னும் இது போன்ற போர் செய்பவர்களும் செய்யப் போகிறவர்களும் இல்லை. என்றபடி கொன் - அச்சப் பொருள் உணர்த்தும் இடைச்சொல்.

(105) **8107. 'நாண் பொரு வரி வில் செங் கை, நாம**
நூல் நவின்ற கல்வி
மாண்பு ஒரு வகையிற்று அன்று; வலிக்கு இலை அவதி;
வானம்
சேண் பெரிது' என்று, சென்ற தேவரும், 'இருவர் செய்கை

காண்பு அரிது' என்று, காட்சிக்கு ஐயுறவு எய்திற்று
அன்னோ!

நாண் பொரு வரிவில் - நாண் பொருந்திய கட்டமைந்த வில்லினது; **நாம நூல் நவின்ற செங்கை கல்வி** - புகழ் பொருந்திய நூலை (வில் ஆற்றலை)த் தமது சிவந்த கைகளால் (இவ்விருவரும் கற்ற) கல்வியின்; **மாண்பு ஒரு வகையிற்று அன்று** - பெருமை ஒருவகைப் பட்டது அன்று; **வலிக்குஇலை அவதி** - (இவர்களது உடல்) வலிமைக்கும் ஓர் எல்லை இல்லை; **வானம் சேண் பெரிது என்று சென்ற தேவரும்** - (இவர்கள் விளைக்கும் வலிய போர்) வானத்தினும் பெரிது எனவே (இவர்களுடைய போரைக் காண வேண்டும் என்று நினைத்து) வானத்துப் போர் காண வந்த தேவர்களும்; **இருவர் செய்கை காண்பு அரிது என்று** - இருவரது (போர்ச்) செய்கை காண்பதற்கு அருமையானது என்று கூறி விட்டதால்; **காட்சிக்கு ஐயுறவு எய்திற்று** - கண்ணால் காணும் காட்சிப் பிரமாணத்துக்கும் ஐயம் வந்து விட்டது.

நாமம் - பெருமை அச்சமுமாம். அவதி - எல்லை, காட்சி - காட்சிப் பிரமாணம். இது கண்ணால் பிரத்தியட்சமாகக் கண்டறிதல், காட்சிப் பிரமாணம், அனுமானப் பிரமாணம், ஆகமப் பிரமாணம், என்று பிரமாணம் பலவகை. அன்னோ - வியப்பு இடைச்சொல்; இரக்கக் குறிப்பு எனலுமாம்.

(106)

8108. ஆயிர கோடி பல்லம், அயில் எயிற்று அரக்கன், எய்தான்;
ஆயிர கோடி பல்லத்து அவை துணித்து அறுத்தான், ஐயன்;
ஆயிர கோடி நாகக் கணை தொடுத்து, அரக்கன் எய்தான்;
ஆயிர கோடி நாகக் கணைகளால் அறுத்தான், அண்ணல்.

அயில் எயிற்று அரக்கன் - கூர்மையான பற்களை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **ஆயிர கோடி பல்லம் எய்தான்** - ஆயிரங்கோடி பல்லம் எனும் ஒருவகை அம்புகளை எய்தான்; **ஐயன்** - தலைவனாகிய (இலக்குவன்); **அவை ஆயிர கோடி பல்லத்து துணித்து அறுத்தான்** - அந்த அம்புகளை (வேறு) ஆயிரம் கோடி பல்லங்களால் துண்டித்து ஒழித்தான்; **அரக்கன்** - அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **ஆயிர கோடி நாகக் கணைதொடுத்து எய்தான்** - ஆயிரங் கோடி நாகக் கணைகளை (வில்லில்) தொடுத்து எய்தான்; **அண்ணல்** - தலைமைத் தன்மை உடைய இலக்குவன்; **ஆயிர கோடி நாகக் கணைகளால் அறுத்தான்** - ஆயிரம் கோடி நாகக் கணைகளால் (அவற்றை) அறுத்து நீக்கினான்

பல்லம் - ஒருவகை அம்பு, நாகக்கணை - நாகம் போன்ற வடிவுள்ள ஒருவகை அம்பு.

(107)

8109. ***கோட்டியின் தலைய கோடி கோடி அம்பு அரக்கன் கோத்தான்;***
கோட்டியின் தலைய கோடி கோடியால் குறைத்தான், கொண்டல்;
மீட்டு, ஒரு கோடி கோடி வெஞ் சினத்து அரக்கன் விட்டான்;
மீட்டு, ஒரு கோடி கோடி கொண்டு, அவை தடுத்தான், வீரன்.

அரக்கன் - அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **கோட்டியின் தலைய** - துன்பம் செய்யும் இயல்பினைக் கொண்ட நுனியினை உடைய; **கோடி கோடி அம்பு கோத்தான்** - பல கோடி அம்புகளை (வில்லில்) கோத்துச் செலுத்தினான்; **கொண்டல்** - மேகத்தைப் பண்பால் ஒத்த இலக்குவன்; **கோட்டியின் தலைய** - (அதே போல்) துன்பம் செய்யும் இயல்பினைக் கொண்ட நுனியினை உடைய; **கோடி கோடியால் குறைத்தான்** - பல கோடி அம்புகளால் (அவற்றைத்) துண்டாக்கினான்; **வெஞ்சினத்து அரக்கன்** - கொடிய சினத்தை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **மீட்டு ஒரு கோடி கோடி விட்டான்** - மீண்டும் ஒரு கோடி அம்புகளை எய்தான்; வீரன் - வீரனாகிய இலக்குவன்; **அவை** - அவற்றை; **மீட்டு ஒரு கோடி கோடி கொண்டு தடுத்தான்** - மீண்டும் ஒரு கோடி அம்புகளைச் (செலுத்தித்) தடுத்தான். கோட்டியின் தலைய - துன்பம் செய்யும் இயல்பினை உடைய நுனியினை உடைய. கோடி கோடி - எண்ணலளவை ஆகுபெயர், கொண்டல் - உவமையாகுபெயர்.

(108)

8110. ***கங்கபத்திரம் ஓர் கோடி கை விசைத்து, அரக்கன் எய்தான்;***
கங்கபத்திரம் ஓர் கோடி கணை தொடுத்து, இளவல் காத்தான்.
திங்களின் பாதி கோடி, இலக்குவன் தெரிந்து விட்டான்;
திங்களின் பாதி கோடி தொடுத்து, அவை அரக்கன் தீர்த்தான்.

அரக்கன் - இந்திரசித்தன்; **கங்க பத்திரம்** - கழுகின் சிறகுகள் கட்டப் பெற்ற அம்புகள்; **ஓர் கோடி** - ஒரு கோடியினை; **கை விசைத்து எய்தான்** - கையில் வேகம் கொண்டு செலுத்தினான்: **இளவல்** - இளவலாகிய இலக்குவன்; **ஓர் கோடி கங்க பத்திரம் கணை தொடுத்து** - ஒரு கோடி (அதே) கங்கபத்திரக் கணைகளைத் தொடுத்து; **காத்தான்** - (அவை தன் மீது படாமல்) காத்தான்; **இலக்குவன்** - இலக்குவன்; **திங்களின் பாதி** - அர்த்த சந்திர வடிவுடைய; **கோடி தெரிந்து விட்டான்** - கோடி அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்துச் செலுத்தினான்; **அரக்கன்** - இந்திரசித்தன்; **அவை** - அவற்றை; **திங்களின் பாதி** - அர்த்த சந்திர வடிவுடைய; **கோடி தொடுத்து** - கோடி அம்புகளைத் தொடுத்து; **தீர்த்தான்** - நீக்கினான்.

கங்க பத்திரம் - கழுகின் சிறகுகள். போல் பொருந்திய அம்பு. கங்கம் - கழுகு. பத்ரம் - சிறகு வடசொல். திங்களில் பாதி - அர்த்த சந்திர அம்பு; பிறை முகத்தலை என்று இதனைக் கூறலாம்.

(109)

8111. கோரையின் தலைய கோடி கொடுங் கணை அரக்கன் கோத்தான்;
கோரையின் தலைய கோடி தொடுத்து, அவை இளவல் கொய்தான்;
பாரையின் தலைய கோடி பரப்பினான் இளவல், பல் கால்;
பாரையின் தலைய கோடி, அரக்கனும், பதைக்க எய்தான்.

அரக்கன் - இந்திரசித்தன்; ***கோரையின் தலைய*** - கோரைப்புல் போன்ற நுனியை உடையனவாகிய; ***கொடுங்கணை*** - கொடிய அம்புகள்; ***கோடி கோத்தான்*** - கோடியை (வில்லில்) கோத்து எய்தான்; ***இளவல்*** - இளையவனாகிய இலக்குவன்; ***அவை*** - அவற்றை; ***கோரையின் தலைய*** - கோரைப்புல் போன்ற நுனியை உடைய அம்புகள்; ***கோடி தொடுத்து*** - கோடியைத் தொடுத்து; ***காத்தான்*** - (தன்னைக்) காத்துக் கொண்டான்; ***இளவல்*** - இலக்குவன்; ***பல்கால்*** - பலமுறை; ***பாரையின் தலைய*** - பாரை மீன் போன்ற நுனியை உடைய அம்புகள்; ***கோடி பரப்பினான்*** - கோடியை (எங்ஙணும்) தூவினான்; ***அரக்கனும்*** - இந்திரசித்தனும்; ***பாரையின் தலைய*** - பாரை மீன் போன்ற நுனியை உடைய; ***கோடி*** - கோடி அம்புகளை; ***பதைக்க எய்தான்*** - (அவற்றிற்கு எதிராக) துடிக்க எய்தான்.

கோரை - ஒருவகைப்புல், அப் புல்போன்ற நுனியினை உடைய அம்பு கோரையின் தலைய எனப்பட்டது. பாரை - ஒருவகை மீன். பாரை மீன் போன்ற தலையினை உடைய அம்பு பாரையின் தலைய எனப்பட்டது. பாரை - கடப்பாரை என்று கூறி இது குழிகல்லும் கருவியுமாம் என்பர் வை.மு.கோ.

(110)

8112. தாமரைத் தலைய வாளி, தாமரைக் கணக்கின் சார்ந்த,
தாம் வரத் துரந்து, முந்தி, தசமுகன் தனயன் ஆர்த்தான்;
தாமரைத் தலைய வாளி, தாமரைக் கணக்கின் சார்ந்த,
தாம் வரத் தடுத்து வீழ்த்தான், தாமரைக்கண்ணன் தம்பி.

தசமுகன் தனயன் - பத்துத் தலையை உடைய இராவணனது மகனாகிய இந்திரசித்தன்; ***தாமரைத் தலைய*** - தாமரை அரும்பு போன்ற முனையை உடைய; ***வாளி*** - அம்புகள்; ***தாமரைக் கணக்கின்*** - பதுமம் என்னும் பேரெண்; ***சார்ந்த*** - அளவு உள்ளனவற்றை; ***தாம் வர முந்தி துரந்து*** - தாம் (தன் வில்லில் இருந்து) முந்தி வருமாறு செலுத்தி; ***ஆர்த்தான்*** - பேரொலி செய்தான்; ***தாமரைக் கண்ணன் தம்பி*** - தாமரை மலர் போன்ற திருக்கண்களை உடைய இராமனது தம்பியாகிய இலக்குவன்; ***தாமரைத் தலைய வாளி*** - தாமரை அரும்பு போன்ற முனையை உடைய அம்புகள்; ***தாம் தாமரைக் கணக்கின் சார்ந்த*** - தாம் பதுமம் என்னும் பேரெண் அளவு உள்ளனவற்றை; ***வர*** - (தன் வில்லில் இருந்து) வருமாறு செய்து; ***தடுத்து வீழ்த்தான்*** - (அவன் செலுத்திய அம்புகளைத்) தடுத்து அறுத்து அழித்தான்.

நூறு லட்சம் கோடியே பதுமம் எனப்படும். எனவே தாமரை கோடா கோடி என வழங்கும்.

(111)

***8113. வச்சிரப் பகழி கோடி வளை எயிற்று அரக்கன் எய்தான்;
வச்சிரப் பகழி கோடி துரந்து, அவை அனகன் மாய்த்தான்;
முச் சிரப் பகழி கோடி இலக்குவன் முடுக விட்டான்;
முச் சிரப் பகழி கோடி தொடுத்து, அவை தடுத்தான்
முன்பன்.***

__வளை எயிற்று அரக்கன்__ - வளைந்த பற்களை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; __வச்சிரப் பகழி கோடி__ - பல தலைகளை உடைய வச்சிரத்தின் வடிவமானதோர் அம்புகள் கோடியை; __எய்தான்__ - செலுத்தினான்; __அனகன்__ - குற்றம் அற்றவனாகிய இலக்குவன்; __வச்சிரப் பகழி கோடி துரந்து__ - பல தலைகளை உடைய வச்சிரப் படையின் வடிவமான அம்புகள் கோடியைச் செலுத்தி; __அவை மாய்த்தான்__ - (அவற்றைத்) தடுத்து அழித்தான்; __இலக்குவன்__ - இலக்குவன்; __கோடி__ - கோடி அளவு உள்ள; __முச்சிரப் பகழி__ - மூன்று முனைகளை உடைய அம்புகளை; __முடுக விட்டான்__ - விரைவாகச் செல்ல விட்டான்; __முன்பன்__ -வலிமை உடையவனாகிய இந்திரசித்தன்; __முச்சிரப் பகழி கோடி தொடுத்து__ - மூன்று முனைகளை உடைய அம்புகள் கோடியைத் தொடுத்து; __அவை தடுத்தான்__ - அந்த அம்புகளைத் தடுத்தான்.

வச்சிரப் பகழி - பல தலைகளை உடைய வச்சிர வடிவமானதோர் அம்பு; முதுகெலும்புத் தண்டு போல் அமைந்தது 'வச்சிரம்' ஆகும்.

(112)

***8114. அஞ்சலி அஞ்சு கோடி தொடுத்து, இகல் அரக்கன் எய்தான்;
அஞ்சலி அஞ்சு கோடி தொடுத்து, அவை அறுத்தான், ஐயன்
குஞ்சரக்கன்னம் கோடி இலக்குவன் சிலையில் கோத்தான்;
குஞ்சரக்கன்னம் கோடி தொடுத்து, அவை அரக்கன்
கொய்தான்.***

__இகல் அரக்கன்__ - போர் வலிமை உடைய இந்திரசித்தன்; __அஞ்சுகோடி அஞ்சலி தொடுத்து__ - ஐந்து கோடியளவான. கை கூப்பிய வடிவம் போன்ற வடிவம் உள்ள அம்புகளை; __தொடுத்து எய்தான்__ - தன் வில்லில் தொடுத்து எய்தான்; __ஐயன்__ - தலைவனாகிய இலக்குவன்; __அஞ்சுகோடி அஞ்சலி தொடுத்து__ - ஐந்து கோடியளவான கை கூப்பிய வடிவம் போன்று வடிவம் உள்ள அம்புகளைத் தொடுத்து; __அவை__ - அவற்றை; __அறுத்தான்__ - அழித்தான்; __இலக்குவன்__ - இலக்குவன்; __சிலையில்__ - தன் வில்லில்; __குஞ்சரக் கன்னம் கோடி__ - யானையின் காது போன்ற தோற்றம் உடைய அம்புகள் கோடியை; __கோத்தான்__ - தொடுத்து எய்தான்; __அரக்கன்__ - இந்திரசித்தன்;

குஞ்சரக் கன்னம் கோடி தொடுத்து - யானையின் காது போன்ற தோற்றம் உடைய அம்புகள் கோடியைத் தொடுத்து; **அவை கொய்தான்** - அவற்றைக் கொய்தான்.

(113)

8115. எய்யவும், எய்த வாளி விலக்கவும், உலகம் எங்கும்
மொய் கணைக் கானம் ஆகி முடிந்தது; முழங்கு வேலை
பெய் கணைப் பொதிகளாலே வளர்ந்தது; பிறந்த கோபம்
கைம்மிகக் கனன்றது அல்லால், தளர்ந்திலர், காளை வீரர்.

எய்யவும் - (இலக்குவனும் இந்திரசித்தனும் ஒருவர் மேல் ஒருவர்) அம்பு எய்யவும்; **எய்த வாளி விலக்கவும்** - (ஒருவர்) எய்த அம்புகளை மற்றவர் விலக்கவும் (செய்தலினால்); **உலகம் எங்கும்** - உலகம் முழுவதும்; **மொய்கணைக் கானம் ஆகி முடிந்தது** - நெருங்கிய அம்புக் கூட்டங்களை உடைய காடு போலாகி முடிந்தது; **முழங்கு வேலை** - ஒலிக்கிற கடல்; **பெய் கணைப் பொதிகளாலே வளர்ந்தது** - பொழிகின்ற அம்புகளின் கூட்டத்தால் வளர்ச்சி உற்றது; **காளை வீரர்** - (அங்ஙனமாகவும்) இளம் காளை போன்ற (இரு) வீரர்களும்; **பிறந்த கோபம்** - மனத்தில் தோன்றிய சினம்; **கைம் மிகக் கனன்றது அல்லால்** - மேலும் மேலும் அதிகமாகத் தோன்றிக் கனன்றது அல்லது; **தளர்ந்திலர்** - (இருவரும் சிறிதும்) தளர்ச்சி உற்றார்களில்லை.

(114)

8116. வீழியின் கனிபோல் மேனி கிழிபட, அனுமன் வீரச்
சூழ் எழு அனைய தோள்மேல் ஆயிரம் பகழி தூவி,
ஊழியின் நிமிர்ந்த செந் தீ உருமினை உமிழ்வது என்ன,
ஏழ்-இருநூறு வாளி இலக்குவன் கவசத்து எய்தான்.

வீழியின் கனி போல் - (இந்திர சித்தன்) வீழிச் செடியினது சிவந்த நிறமுடைய பழம் போல; **அனுமன் மேனி கிழிபட** - (அனுமனது) உடம்பு கிழிபடும் படியாக; **வீரச் சூழ் எழு அனைய தோள் மேல்** - வீரத்தை உடைய திரண்ட இரும்புத் தூண் போன்ற தோள்களின் மேல்; **ஆயிரம் பகழி தூவி** - ஆயிரம் அம்புகளைச் செலுத்தி; **ஊழியின் நிமிர்ந்த செந்தீ** - ஊழிக் காலத்தில் (கடலில் முற்படத் தோன்றிய) செந்தீயான (வடவாமுகாக்கினி); **உருமினை உமிழ்வது என்ன** - இடியை வெளிப்படுத்துவதுபோல; **ஏழ் இருநூறு வாளி** - ஆயிரத்து நானூறு அம்புகளை; **இலக்குவன் கவசத்து எய்தான்** - இலக்குவனுடைய கவசத்தில் எய்தான்.

(115)

8117. 'முற்கொண்டான், அரக்கன்' என்னா, முளரி வாள்
முகங்கள், தேவர்,
பின் கொண்டார்; இளைய கோவைப் பியல்

கொண்டான் பெருந் தோள் நின்றும்
கல்கொண்டு ஆர்கிரியின் நாலும் அருவிபோல், குருதி
கண்டார்,
'வில் கொண்டான், இவனே!' என்னா, வெருக் கொண்டார்,
முனிவர்எல்லாம்.

தேவர் - (போர் காண) வந்த தேவர்கள்; **அரக்கன்** - அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **முற்கொண்டான் என்னா** - (போரில்) முந்தினான் என்று எண்ணி; **முளரி வாள் முகங்கள் பின் கொண்டார்** - (தங்களது) தாமரை போன்ற ஒளி பொருந்திய முகங்களைப் பின்னால் திருப்பிக் கொண்டார்கள்; **இளைய கோவை** - இளைய தலைவனாகிய இலக்குவனை; **பியல் கொண்டான்** - பிடரியின் மீது ஏற வைத்துக் கொண்டுள்ளவ னாகிய அனுமனது; பெருந் தோள் நின்றும் - பெரிய தோள்களில் இருந்து; கல் கொண்டு ஆர் கிரியின் - கற்கள் பொருந்தி நிறைந்துள்ள மலையில் இருந்து; நாலும் அருவி போல் - பெருகி வருகின்ற அருவியைப் போல்; குருதி கண்டார் - இரத்தத்தைக் கண்டவர்களாகிய; முனிவர் எல்லாம் - முனிவர்கள் எல்லாம்; "வில் கொண்டான் இவனே" என்னா - வில்லைக் கையில் கொண்ட (வீரர்களில் சிறந்தவன்) இவ்வரக்கனே என்று சொல்லி; வெருக் கொண்டார் - அச்சம் கொண்டார்கள்.

மனம் பொறாமையாலும் நாணத்தாலும் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்ளுதல். முளரி - தாமரை.

(116)

8118. **சீறும் நூல் தெரிந்த சிந்தை இலக்குவன், சிலைக் கை வாளி**
நூறு நூறு ஏவி, வெய்தின், நுடங்கு உளை மடங்கல் மாவும்
வேறு வேறு இயற்றி, வீரக் கொடியையும் அறுத்து வீழ்த்தி,
ஆறு நூறு அம்பு செம் பொன் கவசம் புக்கு அழுந்த
எய்தான்.

சீறும் நூல் தெரிந்த சிந்தை இலக்குவன் - சினந்து செய்யும் போர்த் தொழிலைப் பற்றிய சாத்திரத்தை (ஐயந்திரிபற) அறிந்த இலக்குவன்; **கைசிலை வாளி** - (தன்) கையிலுள்ள வில்லில் இருந்து அம்புகளை; **நூறு நூறு ஏவி** - பல நூற்றுக்கணக்கான அளவில் செலுத்தி; **வெய்தின் நுடங்கு உளை மடங்கல் மாவும்** - வலிமையாக வளைந்துள்ள பிடரி மயிரை உடைய சிங்கங்களையும்; **வேறு வேறு இயற்றி** - வேறு வேறு துண்டுகளாகச் செய்து; வீரக் கொடிகயையும் அறுத்து வீழ்த்தி - வீரத்துக்குக் குறியான கொடியையும் அறுத்து வீழ்த்தி; **செம்பொன் கவசம் புக்கு** - இந்திரசித்தன் அணிந்துள்ள சிவந்த பொன் போன்ற கவசத்தில் புகுந்து; **அழுந்த ஆறு நூறு அம்பு எய்தான்** - அழுந்துமாறு அறுநூறு அம்புகளை எய்தான்.

(117)

***8119. காளமேகத்தைச் சார்ந்த கதிரவன் என்னக் காந்தி,
தோளின்மேல் மார்பின்மேலும், சுடர் விடு கவசம் சூழ,
நீள நீள் பவள வல்லி நிரை ஒளி நிமிர்வ என்ன,
வாளிவாய்தோறும் வந்து பொடித்தன, குருதி வாரி.***

காள மேகத்தைச் சார்ந்த - கரிய மேகத்தைப் பொருந்திய; **கதிரவன் என்னக் காந்தி** - கதிரவன் என்னுமாறு ஒளிவிட்டு; **தோளின் மேல்** - தோளின் மீதும்; **மார்பின் மேலும்** - மார்பின் மீதும்; **சுடர் விடு கவசம் சூழ** - ஒளிவிடுகிற கவசத்தைச் சுற்றிலும்; **நீளநீள் பவள வல்லி நிரை ஒளி நிமிர்வ என்ன** - நீளமாக நீண்டுள்ள பவளக் கொடிகளின் வரிசைகள் ஒளியோடு தோன்றுவது போல்; **குருதி வாரி** - இரத்தக் கடல்கள்; **வாளிவாய் தோறும் வந்து பொடிந்தன** - அம்புகள் தைத்த இடந்தோறும் வந்து வெளிப்பட்டன.

கருமையான இந்திரசித்தனது உடலில் சுற்றிப் புனையப்பட்டுள்ள பொன்மயமான கவசத்திற்குக் கருமேகத்தைச் சார்ந்த கதிரவன் உவமை. அம்புகள் பட்ட புண்ணில் இருந்து வெளிவரும் இரத்தப் பெருக்குக்குப் பவளக்கொடி தன் ஒளியை வெளி விட்டுக் கொண்டு இருப்பது போல் தோன்றுகிறது என்றார்.

(118)

***8120. பொன்உறு தடந் தேர் பூண்ட மடங்கல் மாப்புரண்ட
போதும்,
மின் உறு பதாகையோடு சாரதி வீழ்ந்த போதும்,
தன் நிறத்து உருவ, வாளி தடுப்பு இல சார்ந்த போதும்,
இன்னது என்று அறியான், அன்னான், இனையது ஓர்
மாற்றம் சொன்னான்.****

பொன் உறு தடந் தேர் பூண்ட மடங்கல் மா - பொன் மயமான பெரிய (தனது) தேரில் பூட்டப்பட்ட சிங்கங்கள் (இலக்குவனது அம்பு பட்டு); **புரண்ட போதும்** - கீழ் விழுந்து புரண்டு இறந்த காலத்திலும்; **மின் உறு பதாகையோடு** - ஒளி பொருந்திய கொடியுடன்; **சாரதி வீழ்ந்த போதும்** - தேர்ப்பாகன் இறந்து விழுந்த காலத்திலும்; **தன் நிறத்து உருவ** - தன் மார்பில் ஊடுருவும் படியாக; **தடுப்பு இல வாளி சார்ந்த போதும்** - தடுக்க முடியாதனவாகிய அம்புகள் நெருங்கிய காலத்திலும்; **அன்னான்** - அந்த இந்திரசித்தன்; **இன்னது என்று அறியான்** - (நடப்பது) இன்னது என்று ஒன்றும் உணராதவனாகி; **இனையது** - இத்தன்மையதாகிய; **ஓர் மாற்றம் சொன்னான்** - ஒரு சொல்லைச் சொல்லுபவனாயினான்.

(119)

***8121. 'அந் நரன்; அல்லன் ஆகின், நாரணன் அனையன்;
அன்றேல்***

பின், அரன், பிரமன் என்பார்ப் பேசுக; பிறந்து வாழும்
மன்னர், நம் பதியின் வந்து, வரி சிலை பிடித்த கல்வி
இந் நரன்தன்னோடு ஒப்பார் யார் உளர், ஒருவர்?'
என்றான்.

அந்நரன் - (அந்த இலக்குவன்) அந்த நரனோயாவான்; **அல்லன் ஆகின்** - அவன் அல்லாவிட்டால்; **நாரணன் அனையன்** - நாராயணனை ஒப்பவன்; **அன்றேல்** - அவன் அல்லனாயின்; **பின் அரன் பிரமன் என்பார்ப் பேசுக** - பின்பு சிவன் பிரமன் என்ற தேவர்களை (உவமையாகக் கொண்டு) பேசுக; **வரிசிலை பிடித்த கல்வி** - கட்டமைந்த வில்லைப் பிடித்த வில்கல்வியில்; **இந்நரன் தன்னோடு ஒப்பார்** - இந்த மனிதனோடு ஒப்பவர்; **நம் பதியின் வந்து** - நம் பூமியில் வந்து; **பிறந்து வாழும் மன்னர்** - பிறந்து வாழும் மன்னர்களில்; **யார் உளர்** - எவர் உள்ளார்கள்; **என்றான்** - என்று (இந்திரசித்தன் இலக்குவனது வீரத்தைப் புகழ்ந்து) கூறினான்.

(120)

இந்திரசித்தன் தேர் அழிதல்

8122. வாயிடை நெருப்புக் கால, உடல் நெடுங் குருதி வார,
தீயிடை நெய் வார்த்தன்ன வெகுளியான்,-உயிர் தீர்ந்தாலும்,
ஒய்விடம் இல்லான்-வல்லை, ஓர் இமை ஒடுங்காமுன்னம்,
ஆயிரம் புரவி பூண்ட ஆழி அம் தேரன் ஆனான்.

உயிர் தீர்ந்தாலும் - (தன்) உயிர் போவதாய் இருந்தாலும்; **ஒய்விடம் இல்லான்** - போர்த் தொழிலை ஒழியாதவனாகிய இந்திர சித்தன்; **வாயிடை நெருப்புக்கால** - வாயில் இருந்து நெருப்பு வெளிப்படவும்; **உடல் நெடுங்குருதி வார** - உடலில் இருந்து மிகுதியான இரத்தம் ஒழுகவும்; **தீயிடை நெய் வார்த்தன்ன வெகுளியான்** - தீயில் நெய்யை வார்த்தது போன்ற (மிக்க) சினத்தை உடையவனாய்; **வல்லை** - விரைவாக; **ஓர் இமை ஒடுங்கா முன்னம்** - அரை மாத்திரை அளவு காலத்தில்; **ஆயிரம் புரவி பூண்ட** - ஆயிரம் குதிரகள் பூண்டதும்; **ஆழி அம் தேரன் ஆனான்** - சக்கரங்களை உடையதும் ஆகிய அழகிய வேறு ஒரு தேரின் மேல் ஏறிக்கொண்டான்.

(121)

கலி விருத்தம்

8123. ஆசை எங்கணும் அம்பு உக, வெம்பு போர்
ஓசை விம்ம, உருத்திரரும் உடல்
கூச, ஆயிர கோடி கொலைக் கணை
வீசி, விண்ணை வெளி இலது ஆக்கினான்.

ஆசை எங்கணும் அம்பு உக - (இந்திரசித்தன் எல்லாத்) திசைகளிலும் அம்புகள் சிந்தவும்; ***வெம்பு போர் ஓசை விம்ம*** - கொடிய போரினது பேரொலி (எங்கும்) பரவவும்; ***உருத்திரரும் உடல் கூச*** - சிவபிரானும் (போரின் கொடுமையைத் தாங்கமுடியாது) உடம்பு நடுங்கவும்; ***கொலைக்கணை ஆயிர கோடி வீசி*** - கொல்லும் தன்மை உள்ள அம்புகள் ஆயிரம் கோடியை எய்து; ***விண்ணை வெளி இலது ஆக்கினான்*** - ஆகாயத்தை வெற்றிடம் இல்லை யாகும்படி செய்தான்.

கூச, வீசி என்க.

(122)

8124. அத் திறத்தினில், அனகனும், ஆயிரம்
பத்தி பத்தியன் எய்குவ பல் கணை
சித்திரத்தினில் சிந்தி, இராவணன்
புத்திரற்கும், ஓர் ஆயிரம் போக்கினான்.

அனகனும் - பாவச் செயல் இல்லாதவனாகிய (இலக்குவனும்); ***அத்திறத்தினில்*** - அப்பொழுது; ***பத்திபத்தியின்*** - வரிசை வரிசையாக; ***எய்குவ ஆயிரம் பல்கணை*** - எய்வனவாகிய (பல) ஆயிரம் அம்புகளை; ***சித்திரத்தினில் சிந்தி*** - (கண்டோர்) வியப்பு அடையுமாறு செலுத்தி; ***இராவணன் புத்திரற்கும்*** - இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தன் மீதும்; ***ஓர் ஆயிரம் போக்கினான்*** - ஓர் ஆயிரம் அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

(123)

8125. ஆயிரம் கணை பாய்தலும், ஆற்ற அருங்
காய் எரித்தலை நெய் எனக் காந்தினான்;
தீயவன் பெருஞ் சேவகன் சென்னிமேல்
தூய வெங் கணை நூறு உடன் தூண்டினான்.*

ஆயிரம் கணை பாய்தலும் - (இந்திரசித்தன் மேல் இலக்குவனுடைய) ஆயிரம் அம்புகள் பாய்ந்த உடனே; ***ஆற்ற அருங்காய் எரித்தலை நெய் எனக் காந்தினான்*** - (அதனால்) பொறுக்க முடியாத காயும் நெருப்பின் இடத்து (விழுந்த) நெய்யால் (அந்த நெருப்பு) மூண்டு எழுமாறு போலக் கொதித்து; ***தூய பெருஞ் சேவகன் சென்னிமேல்*** - சிறப்புடைய தூய வீரனாகிய இலக்குவனது நெற்றியின் மீது; ***தீயவன்*** - கொடிய தீயவனாகிய இந்திரசித்தன்; ***வெங்கணை நூறு உடன் தூண்டினான்*** - கொடிய அம்புகள் நூறை உடன் எய்தான்.

(124)

8126. நெற்றிமேல் ஒரு நூறு நெடுங் கணை
உற்ற போதினும், யாதும் ஒன்று உற்றிலன்,

மற்று அவ் வன் தொழிலோன் மணி மார்பிடை
முற்ற, வெங் கணை நூறு முடுக்கினான்.

நெற்றி மேல் - *தன் நெற்றியின் மீது;* ***ஒரு நூறு நெடுங்கணை*** - *ஒரு நூறு பெரிய அம்புகள்;* ***உற்ற போதினும்*** - *ஊடு உருவிய போதிலும்;* ***யாதும் ஒன்று உற்றிலன்*** - *(இலக்குவன்) எந்த வகையிலும் சிறிதும் வருந்தாதவனாகி;* ***மற்று அவ்வன் தொழிலோன் மணி மார்பிடை*** - *அந்த வலிமையான தொழிலை உடைய (இந்திரசித்தனது) அழகிய மார்பின் கண்;* ***முற்ற வெங்கணை நூறு முடுக்கினான்*** - *ஊடு உருவுமாறு கொடிய அம்புகள் நூறினைச் செலுத்தினான்;*

(125)

8127. நூறு வெங் கணை மார்பின் நுழைதலின்,
ஊறு சோரியொடு உள்ளமும் சோர்தர,
தேறல் ஆம் துணையும், சிலை ஊன்றியே
ஆறி நின்றனன்-ஆற்றலில் தோற்றிலான்.

ஆற்றலில் தோற்றிலான் - *(போர்) வலிமையில் இதுவரை தோற்றிலாதவனாகிய (இந்திரசித்தன்);* ***நூறு வெங்கணை மார்பின் நுழைதலின்*** - *(இலக்குவனது) நூறு கொடிய அம்புகள் (தன்) மார்பில் (பட்டு ஊடுருவி) நுழைந்ததனால்;* ***ஊறு சோரியோடு*** - *(பொங்கி) ஊறுகிற குருதியோடு;* ***உள்ளமும் சோர்தர*** - *மனமும் சோர்வடைய;* ***தேறல் ஆம் துணையும்*** - *களைப்பு நீங்கித் தேறுகிற கால அளவு மட்டும்;* ***சிலை ஊன்றியே*** - *(தன்) வில்லைத் (தேர்த் தட்டில் ஊன்றுகோல்போல்) ஊன்றிக்கொண்டு;* ***ஆறி நின்றனன்*** - *களைப்பு ஆறிநின்றனன்.*

(126)

8128. புதையும் நல் மணி, பொன் உருள், அச்சொடும்
சிதைய, ஆயிரம் பாய் பரி சிந்திட-
வதையின் மற்றொரு கூற்று என மாருதி-
உதையினால் அவன் தேரை உருட்டினான்.

வதையின் - *கொலைத் தொழிலில்;* ***மற்றொரு கூற்று என*** - *பிறிது ஓர் இயமன் என்று கூறத்தக்க;* ***மாருதி*** - *அனுமன்;* ***நல் மணி புதையும்*** - *நல்ல மணிகள் புதைக்கப்பட்ட;* ***பொன் உருள்*** - *(அழகிய) பொன்மயமான சக்கரங்கள்;* ***அச்சொடும் சிதைய*** - *அச்சுடன் அழிபடவும்;* ***பாய்பரி ஆயிரம் சிந்திட*** - *தாவிச் செல்லும் குதிரைகள் ஆயிரமும் விழுந்து இறக்கவும்;* ***அவன் தேரை*** - *அந்த இந்திரசித்தன் ஏறி வந்த தேரை;* ***உதையினால் உருட்டினான்*** - *உதைத்து உருட்டித் தள்ளினான்.*

(127)

8129. **பேய் ஓர் ஆயிரம் புண்டது, பெய்ம் மணி**
ஏய தேர் இமைப்பின்னிடை ஏறினான்;
தூயவன் சுடர்த் தோள்இணைமேல் சுடர்த்
தீய வெங் கணை ஐம்பது சிந்தினான்.

பேய் ஓர் ஆயிரம் பூண்டது - (இந்திரசித்தன்) பேய்கள் ஓராயிரம் பூட்டப்பட்டதும்; **மணிபெய் ஏயதேர்** - மணிகள் பெய்து பொருத்தப்பட்டதுமான தேரின் மீது; **இமைப்பின்னிடை ஏறினான்** - இமைப்பொழுதில் ஏறியவனாய்; **தூயவன்** - தூய்மை உடையனவாகிய அனுமனின்; **சுடர்த்தோள் இணை மேல்** - ஒளி விடுகிற இரண்டு தோள்களின் மீது; **சுடர்த் தீயவெங்கணை** - ஒளி விளங்குகிற கொடுமையான அம்புகள்; **ஐம்பது சிந்தினான்** - ஐம்பதைச் செலுத்தினான்.

(128)

8130. **ஏறி ஏறி இழிந்தது அல்லால், இகல்**
வேறு செய்திலன், வெய்யவன்; வீரனும்,
ஆறு கோடி பகழியின் ஐ-இரு
நூறு தேர் ஒரு நாழிகை நூறினான்.

வெய்யவன் - (அனுமன் தோளிணை மேல் ஐம்பது வெங்கணை எய்த) கொடியவனாகிய இந்திரசித்தன்; **ஏறி ஏறி இழிந்தது அல்லால்** - (இலக்குவன் தானேறும் தேர்களை எல்லாம் அம்பு கொண்டு அழித்தலால்) (பல தேர்களில்) ஏறி ஏறி இறங்குவது அல்லாது; **வேறு இகல் செய்திலன்** - வேறு எந்த வகையான போரும் செய்யவில்லை; **வீரனும்** - வீரன் ஆகிய இலக்குவனும்; **ஆறு கோடி பகழியின்** - ஆறு கோடி அம்புகளால்; **ஒரு நாழிகை** - ஒரு நாழிகை அளவுக்குள்; **ஐ இருநூறு தேர்** - ஆயிரம் தேர்களை; **நூறினான்** - அழித்தான்.

(129)

8131. **ஆசி கூறினர்; ஆர்த்தனர்; ஆய் மலர்**
வீசி வீசி, வணங்கினர்;-விண்ணவர்-
ஊசல் நீங்கினர்; உத்தரிகத்தொடு
தூசு வீசினர்;-நல் நெறி துன்னினார்.

விண்ணவர் - இந்திரசித்தன் ஏறிய தேர்களை எல்லாம் இலக்குவன் அழிப்பது கண்டு (போர் காண வந்த) தேவர்கள்; **ஆர்த்தனர்** - மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்தனர்; **ஆசி கூறினர்** - (அந்த இலக்குவனுக்கு) ஆசி கூறினார்கள்; **ஆய்மலர் வீசி வீசி வணங்கினர்** - (அவன் மீது) ஆய்ந்து திரட்டிய மலர்களை வீசி வீசி வணங்கினார்கள்; **ஊசல் நீங்கினர்** - மனத் தடுமாற்றம் நீங்கப் பெற்றனர்; **உத்தரிகத்தொடு** - மேலாடையுடன்; **தூசு வீசினர்** - அரையாடையையும் வீசினார்கள்; **நல்நெறி துன்னினார்** - இச்செயல்களால் அவர்கள் நன்னடக்கையோடு நெருங்கியவர்கள் என்பதைக் காட்டினார்கள்.

இலக்குவனின் அவதார ரகசியம் அறிந்தும் வெற்றி கண்டும் நல் நெறி நிற்பவராகிய தேவர்கள் மகிழ்ந்தனர் என்க.

(130)

8132. அக் கணத்தின், ஓர் ஆயிரம் ஆயிரம்
மிக்க வெங் கண் அரக்கர், அவ் வீரனோடு
ஒக்க வந்துற்று ஒருவழி நண்ணினார்,
புக்கு முந்தினர், போரிடைப் பொன்றுவான்.

அக்கணத்தின் - அப்பொழுதில்; **அவ்வீரனோடு ஒக்க** - அந்த இந்திரசித்தனோடு ஒத்த; **ஓர் ஆயிரம் ஆயிரம்** - ஓர் பத்து இலட்சம்; **மிக்கவெங்கண் அரக்கர்** - மிக்ககொடிய கண்களை உடைய அரக்கர்கள்; **வந்துற்று** - வந்து; **ஒரு வழி நண்ணினார்** - ஓரிடத்தில் திரண்டவர்களாய்ப்; **போரிடைப் பொன்றுவான்** - போர்க்களத்தில் அழிவதற்காக; **புக்கு முந்தினர்** - புகுந்து (இலக்குவனை) அழித்தனர்.

(131)

8133. தேரர், தேரின் இவுளியர், செம் முகக்
காரர்,-காரின் இடிப்பினர், கண்டையின்
தாரர், தாரணியும் விசும்பும் தவழ்
பேரர், பேரி முழக்கு அன்ன பேச்சினார்.

தேரர் - (இலக்குவனை எதிர்க்க வந்த அரக்கவீரர்களில்) தேர் வீரர்களும்; **தேரின் இவுளியர்** - தேர்ந்து எண்ணிய குதிரை வீரர்களும்; **செம்முகக்காரர்** - சிவந்த புள்ளிகள் பொருந்திய மேகம் போன்ற கருநிறத்தை உடைய யானை வீரர்களும்; **காரின் இடிப்பினர்** - மேகம் போல் அதட்டுகிறவர்களும்; **கண்டையின் தாரர்** - கண்டை மாலை அணிந்தவர்களும்; **தாரணியும்** - உலகிலும்; **விசும்பும்** - ஆகாயத்திலும்; **தவழ் பேரர்** - பரவிய புகழை உடையவர்களும்; **பேரிமுழக்கு அன்ன பேச்சினார்** - பேரிகையின் முழக்கம் போன்ற பேச்சினை உடையவர்களாயும் இருந்தார்கள்.

(132)

8134. பார்த்த பார்த்த திசைதொறும், பல் மழை
போர்த்த வானம் என இடி போர்த்து எழ,
ஆர்த்த ஓதையும், அம்பொடு வெம் படை
தூர்த்த ஓதையும், விண்ணினைத் தூர்த்தவால்

பார்த்த பார்த்த திசை தொறும் - பார்த்த பார்த்த திக்குகள் எல்லாம்; **பல் மழை** - பல மேகங்கள்; **போர்த்த வானம் என** - சூழ்ந்து மூடிய வானம் போல; **இடி போர்த்து எழ** - இடியோசை பரந்து உண்டாகும்படி; **ஆர்த்த ஓதையும்** - (வீரர்) பேரொலி செய்த ஓசையும்; **அம்பொடு** - அம்புகளும்; **வெம்படை** - பிற கொடிய

படைக்கலங்களையும்; ***தூர்த்த ஓதையும்*** *- செலுத்தியதால் உண்டாகும் ஓசையும்;* ***விண்ணினைத் தூர்த்தவால்*** *- ஆகாயத்தை நிறைத்தன.*

(133)

8135. ***ஆளி ஆர்த்தன; வாள் அரி ஆர்த்தன;***
கூளி ஆர்த்தன; குஞ்சரம் ஆர்த்தன;

Try error :java.sql.SQLException: Closed Statement: next

வன்தலை *- அவர்களுடைய ஆயிரம் வலிய தலைகள்;* ***ஒற்றை வெங்கணையோடும்*** *- (இலக்குவன் எய்த) ஒரு கொடிய அம்பினால்;* ***உருண்டவால்*** *- அறுபட்டுக் கீழ் உருண்டு விழுந்தன.*

(136)

8138. ***குடர் கிடந்தன, பாம்பு என; கோள் மதத்***
திடர் கிடந்தன; சிந்தின, தேர்த் திரள்;
படர் கிடந்தனர், பல் படைக் கையினர்-
கடர் கிடந்தன போன்ற களத்தினே.

கடர் கிடந்தன போன்ற களத்தினே *- கடல் கிடந்தது போன்ற போர்க்களத்தின் கண்ணே;* ***பாம்பு குடர் கிடந்தன*** *- பாம்புகள் போலக் குடல்கள் கிடந்தன;* ***கோள் மதத்திடர் கிடந்தன*** *- கொள்ளும் தன்மை உள்ள மத யானைகள் மேடுகள் போல விழுந்து கிடந்தன;* ***தேர்த்திரள் சிந்தின*** *- தேர்க்கூட்டங்கள் சிதறிக் கிடந்தன;* ***பல்படைக் கையினர்*** *- பல படைக்கலங்களைக் கையில் ஏந்திய படைவீரர்கள்;* ***படர் கிடந்தனர்*** *- (அம்புகளால் புண்பட்டுத்) துன்பத்தில் அழுந்திக் கிடந்தார்கள்*

(137)

8139. ***குண்டலங்களும், ஆரமும், கோவையும்,***
கண்டநாணும், கழலும், கவசமும்,
சண்ட மாருதம் வீச, தலத்து உகும்
விண் தலத்தினின் மீன் என, வீழ்ந்தவால்.

குண்டலங்களும் *- (அரக்கர்கள் காதில் அணிந்திருந்த) குண்டலங்களும்;* ***ஆரமும்*** *- முத்து மாலைகளும்;* ***கோவையும்*** *- (பிறமணிக்) கோவைமாலைகளும்;* ***கண்டநாணும்*** *- கண்ட சரங்களும்;* ***கழலும்*** *- வீரக் கழல்களும்;* ***கவசமும்*** *- ;மார்புக் கவசங்களும்;* ***சண்ட மாருதம் வீச*** *- கொடிய சூறைக்காற்று விசுதலால்;* ***தலத்து உகும்*** *- நிலத்தில் (சிதறி) விழுகிற;* ***விண் தலத்தினின்*** *- ஆகாயத்தில் உள்ள;* ***மீன் என வீழ்ந்தவால்*** *- மீன்போலக் (கீழே) விழுந்தன*

(138)

8140. அரக்கன் மைந்தனை, ஆரியன் அம்பினால்,
கரக்க நூறி, எதிர் பொரு கண்டகர்
சிரக் கொடுங் குவைக் குன்று திரட்டினான்-
இரக்கம் எய்தி, வெங் காலனும் எஞ்சவே.

ஆரியன் - *(பெருமைக்கு உரியவன் ஆகிய)* இலக்குவன்; **அம்பினால்** - தன் அம்புகளினால்; **அரக்கன் மைந்தனை** - அரக்கனாகிய இராவணனது மகனாகிய இந்திரசித்தனை; **கரக்க நூறி** - அம்புகளினால் உருவம் மறையும் படியாக எய்து; **வெங்காலனும்** - கொடிய இயமனும்; **இரக்கம் எய்தி** - *(போரில் இறக்கும் அரக்க வீரர் நிலை கண்டு)* மனமிரங்கி; **எஞ்சவே** - பின்னடையும்படியாக; **எதிர்பொரு கண்டகர்** - *(தன்னை)* எதிர்த்துப் போர் செய்த வஞ்சகர்களான அரக்கர்களின்; **கொடுசிரக் குவைக்குன்று** - கொடிய தலைகளின் குவியல்களாகிய மலைகளைத்; **திரட்டினான்** - குவித்தான்.

(139)

8141. சுற்றும் வால்கொடு; தூவும்; துவைக்கும்; விட்டு
எற்றும்; வானின் எடுத்து எறியும்; எதிர்
உற்று மோதும்; உதைக்கும்; உறுக்குமால்-
கொற்ற வில்லி அன்று ஏறிய கூற்றமே.

அன்று - அப்பொழுது; **கொற்ற வில்லி** - வெற்றி பொருந்திய வில்வீரனாகிய இலக்குவன்; **ஏறிய கூற்றமே** - ஏறிச் செலுத்திய அனுமனாகிய இயமன்; **வால்கொடு சுற்றும் தூவும்** - *(அரக்க வீரர்களைத் தன்)* வாலைக்கொண்டு சுற்றிவளைத்து *(எடுத்துத்)* தூவுவான்; **துவைக்கும்** - தன் கால்களால் மிதிப்பான்; **விட்டு எற்றும்** - நெட்டித் தள்ளி உதைப்பான்; **வானின் எடுத்து எறியும்** - வானத்தில் எடுத்து எறிவான்; **எதிர் உற்று மோதும்** - எதிரே பொருந்தி மோதுவான்; **உதைக்கும்** - *(தன்)* கால்களால் உதைப்பான்; **உறுக்கும்** - சினந்து பார்ப்பான்.

(140)

8142. பார்க்கும் அஞ்ச; உறுக்கும்; பகட்டினால்
தூர்க்கும், வேலையை; தோள் புடை கொட்டி நின்று
ஆர்க்கும்; ஆயிரம் தேர் பிடித்து அம் கையால்
ஈர்க்கும்-ஐயன் அன்று ஏறிய யானையே.

அன்று - அப்பொழுது; **ஐயன்** - தலைவனாகிய இலக்குவன்; **ஏறிய யானையே** - ஏறியிருந்த யானை போன்றவனாகிய அனுமன்; **அஞ்ச பார்க்கும்** - *(அரக்கர்கள்)* அஞ்சும்படியாகப் பார்ப்பான்; **உறுக்கும்** - சினந்து அதட்டுவான்; **பகட்டினால் வேலையைத் தூர்க்கும்** - யானைகளை எடுத்து வீசி எறிந்து கடலைத் தூர்ப்பான்; **தோள்புடை கொட்டி நின்று ஆர்க்கும்** - தோளின் பக்கங்களில் கொட்டி நின்று பேரொலி செய்வான்; **ஆயிரம் தேர் பிடித்து** - ஆயிரம் தேர்களைப் பிடித்து; **அம் கையால் ஈர்க்கும்** - *(தன்)* அழகிய கைகளால் இழுப்பான்.

(141)

8143. மாவும் யானையும் வாளுடைத் தானையும்,
பூவும் நீரும் புனை தளிரும் என,
தூவும்; அள்ளி பிசையும்; துகைக்குமால்-
சேவகன் தெரிந்து ஏறிய சீயமே.

சேவகன் - வீரனாகிய இலக்குவன்; **தெரிந்து** - தேர்ந்தெடுத்து; **ஏறிய சீயமே** - ஏறியிருந்த சிங்கம் போன்ற அனுமன்; **மாவும்** -; குதிரைகளையும் **யானையும்** - யானைகளையும்; **நீரும்** - தண்ணீர் போலவும்; **புனைதளிரும் என** - அழகிய தளிர்கள் போலவும்; **தூவும்** - தூவுவான்; **அள்ளிப்பிசையும்** - கையால் அள்ளிப் பிசைவான்; **துகைக்கு மால்** - காலால் துவைப்பான்.

(142)

8144. உரகம் பூண்ட உருளை பொருந்தின
இரதம் ஆயிரம், 'ஏ' எனும் மாத்திரை,
சரதம் ஆகத் தரைப் படச் சாடுமால்-
வரதன் அன்று உவந்து ஏறிய வாசியே.

அன்று - அப்பொழுது; **வரதன்** - வரந்தரும் வலிமை உள்ள இலக்குவன்; **உவந்து ஏறிய வாசியே** - மகிழ்ந்து ஏறிய வாகனமாகிய குதிரை போன்ற அனுமன்; **உரகம் பூண்ட** - பாம்புகள் பூட்டப் பெற்றனவும்; **உருளை பொருந்தின** - சக்கரங்கள் பொருந்தியனவும் ஆகிய; **ஆயிரம் இரதம்** - ஆயிரம் தேர்களை; **"ஏ" எனும் மாத்திரை** - மிகமிக விரைவான கால அளவில்; **சரதம் ஆக** - தவறாமல்; **தரைப்படச் சாடுமால்** - தரையில்பட்டு அழியுமாறு மோதி அழிப்பான்.

(143)

8145. அவ் இடத்தினில், ஆய் ம்ருந்தால், அழல்
வெவ் விடத்தினை உண்டவர் மீண்டென,
எவ் இடத்தினும் வீழ்ந்த இனத்தலைத்
தெவ் அடக்கும் அவ் வலியவர் தேறினார்.

அவ் இடத்தினில் - (அனுமன் அரக்கர் படையை அழித்துக் கொண்டிருந்த) அந்த நேரத்தில்; **அழல் வெவ்விடத்தினை உண்டவர்** - தீப் போன்ற கொடிய நஞ்சினை உண்டவர்கள்; **ஆய் மருந்தால்** - சிறந்த மருந்தினால்; **மீண்டென** - உயிர் பிழைத்து எழுந்தது போல; **எவ் இடத்தினும்** - போர்க்களத்தின் எல்லா இடங்களிலும்; **வீழ்ந்த** - (இந்திரசித்தனின் அம்பு பட்டுக்) களைத்து மூர்ச்சையாகிக் கிடந்த; **இனத்தலை** - (அனுமானின்) கூட்டத்தில் உள்ளவர்களான; **தெவ் அடக்கும்** - பகைவரை அடக்கும்; **அவ்வலியவர்** - அந்த வலிமை உடையவர்களாகிய குரங்குப் படை வீரர்கள்; **தேறினார்** - களைப்பு நீங்கி எழுந்தார்கள்;

(144)

8146. தேறினார் கண் நெருப்பு உகச் சீறினார்;
ஊறினார் வந்து, இளவலை ஒன்றினார்;
மாறு மாறு, மலையும் மரங்களும்
நூறும் ஆயிரமும் கொடு நூறினார்.

தேறினார் - (மயக்கம்) தெளிந்து எழுந்த (அந்த வானர வீரர்கள்); **கண் நெருப்பு உக** - கண்களில் தீ வெளிப்படுமாறு; **சீறினார்** - சீறியவர்களாகி; **வந்து ஒன்றினார்** - இளவலாகிய இலக்குவனைச் சூழ்ந்தார்கள்; **மாறுமாறு** - (பகைவனாகிய இந்திர சித்தனுக்கு எதிராக) மாற்றி மாற்றி; **மலையும்** - மலைகளையும்; **மரங்களும்** - மரங்களையும்; **நூறும் ஆயிரமும் கொடு** - நூற்றுக்கணக்கிலும், ஆயிரக்கணக்கிலும் (கைகளில்) (ஏந்திக்) கொண்டு; **நூறினார்** - (பகைவர்களை) அழித்தார்கள்.

(145)

8147. விகடம் உற்ற மரனொடு வெற்புஇனம்
புகட, உற்ற பொறுத்தன, போவன,
துகள் தவத் தொழில் செய் துறைக் கம்மியர்
சகடம் ஒத்தன, தார் அணி தேர் எலாம்.

விகடம் உற்ற - வேறுபாடு பொருந்திய (பலவகையாக அமைந்த); **மரனொடு** - மரங்களையும்; **வெற்பு இனம்** - மலைக் கூட்டங்களையும் (குரங்குப்படையினர்); **புகட** - வீச; **உற்ற பொறுத்தன** - உளவாகிய ஊறுபாடுகளைக் கொண்டவையாய்; **போவன** - அழிந்து போவனவாகிய; **தார் அணி தேர் எலாம்** - ஒலிக்கும் கிண்கிணியைக் கட்டி அழகுபடுத்தப்பட்ட தேர்கள் எல்லாம்; **துகள் தவத்தொழில் செய்** - குற்றம் இல்லாமல் மிகுதியான தொழிலைச் செய்கிற; **துறைக்கம்மியர்** - தன் துறையில் சிறந்த மரத்தச்சர்கள் (முடிக்காமல் அரைகுறையாகச் செய்து கொண்டிருக்கிற); **சகடம் ஒத்தன** - தேர்களை ஒத்து விளங்கின.

(146)

8148. வாலி மைந்தன் ஓர் மால் வரை வாங்கினான்,
காலின் வந்த அரக்கனை; 'கா; இது
போலும் உன் உயிர் உண்பது, புக்கு' எனா,
மேல் நிமிர்ந்து, நெருப்பு உக, வீசினான்.

வாலி மைந்தன் - வாலியின் மகனாகிய அங்கதன்; **ஓர் மால் வரை வாங்கினான்** - ஒரு பெரிய மலையைக் (கையில்) பெயர்த்து எடுத்துக்கொண்டு; **காலின் வந்த அரக்கனை** - காற்றுப் போல தேரில் விரைந்து வந்த அரக்கனாகிய இந்திரசித்தனை (நோக்கி); **உயிர் உண்பது இது போலும்** - உன்னுடைய உயிரைக் குடிப்பது இது போலும்; **புக்கு காஎனா** - புகுந்து (உன் உயிரைக்) காத்துக் கொள் என்று சொல்லி; **மேல் நிமிர்ந்து** - உயரக் குதித்து எழுந்து; **நெருப்பு உக வீசினான்** - நெருப்பு வெளிப்படும் படியாக வீசினா;.

(147)

8149. 'ஏர் அழித்தது செய்தவன் ஈண்டு எழில்
சீர் அழித்தவன் ஆம்' என, தேவர்கள்
ஊர் அழித்த உயர் வலித் தோளவன்
தேர் அழித்து, ஓர் இமைப்பிடைச் சென்றதால்.

செய்தவன் - தவம் செய்தவனாகிய இராவணனது; **ஈண்டு எழில்** - நெருங்கிய (வலிமையின்) சிறப்பை; **அழித்தவன் ஆம் என** - அழித்தவன் (இந்த அங்கதனே) ஆகும் என்று (பார்த்தவர் வியந்து பாராட்டும் படியாக); **தேவர்கள் ஊர் அழித்த** - தேவர்களின் ஊராகிய தேவர் உலகத்தை அழித்த; **வலி உயர் தோளவன்** - வலிமை மிகுந்த தோளை உடையவனான (இந்திரசித்தனது); **தேர் ஏர் அழித்தது** - தேரின் அழகு கெட்டது; **அழித்து** - (அவ்வாறு அதை) அழித்து; **ஓர் இமைப்பிடைச் சென்றதால்** - (அங்கதன் வீசிய மால்வரை) ஒரு நொடிப்பொழுதில் சென்றது.

(148)

8150. அந்த வேலையின், ஆர்த்து எழுந்து ஆடினார்,
சிந்தை சால உவந்தனர், தேவர்கள்-
'தந்தை தந்தை பண்டு உற்ற சழக்கு எலாம்
எந்தை தீர்த்தனன்' என்பது ஓர் ஏம்பலால்.

அந்த வேலையின் - அப்பொழுது; **தந்தை தந்தை** - அங்கதனது தந்தையாகிய வாலியின் தந்தையாகிய இந்திரன்; **பண்டு உற்ற சழக்கு எலாம்** - முன்பு அடைந்த அவமானத்தை எல்லாம்; **எந்தை** - எமது ஐயனாகிய அங்கதன்; **தீர்த்தனன் என்பது ஓர் ஏம்பலால்** - தீர்த்து விட்டான் என்பதொரு களிப்பினால்; **தேவர்கள்** - தேவர்கள்; **சிந்தை சால உவந்தனர்** - மனம் மிக மகிழ்ந்தவர்களாய்; **ஆர்த்து** - மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்து; **எழுந்து ஆடினார்** - எழுந்து கூத்தாடினார்கள்.

(149)

8151. அழிந்த தேரின்நின்று, அந்தரத்து, அக் கணத்து,
எழுந்து, மற்று ஓர் இரதம் உற்று ஏறினான்,-
'கழிந்து போகலை, நில்!' என, கைக் கணை
பொழிந்து சென்றனன்-தீ எனப் பொங்கினான்.

அக்கணத்து - அப்பொழுதே; **அழிந்த தேரின் நின்று** - அழிந்த தேரில் நின்று; **அந்தரத்து எழுந்து** - மேலே எழுந்து; **மற்று ஓர் இரதம் உற்று ஏறினான்** - வேறு ஒரு தேரினை நெருங்கி ஏறி; **தீ எனப் பொங்கினான்** - தீயினைப் போலப் பொங்கிச் சினந்து; **கழிந்து போகலை நில் என** - (அங்கதனை நோக்கி) விலகிப் போகாதே

நிற்பாயாக என்று சொல்லி; ***கைக்கணை பொழிந்து சென்றனன்*** *- கையில் உள்ள வில்லில் இருந்து அம்புகளைப் பொழிந்துகொண்டு சென்றான்.*

(150)

8152. இந்திரன் மகன் மைந்தனை, 'இன் உயிர்
தந்து போக!' எனச் சாற்றலுற்றான்தனை,
வந்து, மற்றைய வானர வீரரும்,
முந்து போர்க்கு முறை முறை முற்றினார்.

இந்திரன் மகன் மைந்தனை *- இந்திரன் மகனாகிய வாலியினுடைய மகனாகிய அங்கதனைப் பார்த்து);* ***இன் உயிர் தந்து போக*** *- உனது இனிய உயிரை எனக்கு இரையாகக் கொடுத்துச் செல்வாய்;* ***எனச் சாற்றலுற்றான் தனை*** *- என்று கூறியவனாகிய இந்திரசித்தனை;* ***வந்து*** *- நெருங்கி வந்து;* ***மற்றைய வானர வீரரும்*** *- மற்றும் உள்ள வானர வீரர்கள் எல்லாம்;* ***முந்து போர்க்கு*** *- முந்திச் செல்லும் போருக்கு;* ***முறை முறை முற்றினார்*** *- வரிசை வரிசையாகச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.*

(151)

8153. மரமும், குன்றும், மடிந்த அரக்கர்தம்
சிரமும், தேரும், புரவியும், திண் கரிக்
கரமும், ஆளியும் வாரிக் கடியவன்
சரமும் தாழ்தர, வீசினர், தாங்கினார்.

மரமும் *- (அவ்வாறு சூழ்ந்துகொண்ட வானர வீரர்கள்) மரங்களையும்;* ***குன்றும்*** *- மலைகளையும்;* ***மடிந்த அரக்கர்தம் சிரமும்*** *- இறந்து போன அரக்கர்களுடைய தலைகளையும்;* ***தேரும்*** *- தேர்களையும்;* ***புரவியும்*** *- குதிரைகளையும்;* ***திண்கரிக் கரமும்*** *- வலிய யானைகளின் கைகளையும்;* ***ஆளியும்*** *- சிங்கங்களையும்;* ***வாரி*** *- (கைகளால்) வாரி எடுத்து;* ***கடியவன்*** *- கொடியவனாகிய இந்திரசித்தனது;* ***சரமும் தாழ்தர*** *- அம்புகளின் வேகமும் பின்னால் இருக்கும்படி;* ***வீசினர் தாங்கினார்*** *- வீசித் தாக்கினார்கள்.*

(152)

8154. அனைய காலையில், ஆயிரம் ஆயிரம்
வினைய வெங் கண் அரக்கரை, விண்ணவர்
நினையும் மாத்திரத்து, ஆர் உயிர் நீக்கினான்-
மனையும், வாழ்வும், உறக்கமும் மாற்றினான்.

மனையும் *- தன் மனைவியாகிய ஊர்மிளையையும்;* ***வாழ்வும்*** *- அரச போக மாளிகை வாழ்வினையும்;* ***உறக்கமும்*** *- தூக்கத்தையும்;* ***மாற்றினான்*** *- நீக்கி உள்ளவனாகிய இலக்குவன்;* ***அனைய காலையில்*** *- அந்தச் சமயத்தில்;* ***ஆயிரம் ஆயிரம்*** *- பல்லாயிரம் (இலட்சம்);* ***வினைய வெங்கண் அரக்கரை*** *- போர்த் தொழில் வல்ல*

கொடுமையான கண்களை உடைய அரக்கர்களை; ***விண்ணவர் நினையும் மாத்திரத்து*** *- தேவர்கள் நினைக்கும் கால அளவுக்குள்;* ***ஆர் உயிர் நீக்கினான்*** *- அருமையான உயிரைப் போக்கிக் கொன்றான்.*

மனையும் வாழ்வும் உறக்கமும் மாற்றினான் என்பதற்கு "சர்வேசுவரனாயும் தனது தமையனாயுமுள்ள ஸ்ரீராமபிரானுக்கு ஸர்வ தேஸ ஸர்வ கால ஸர்வாவஸ்தைகளிலும் அடிமைத் தொழில் செய்வதற்காக நாடு துறந்து அப்பிரானுடனே காடு புகுந்து நாட்டின் பங்களையெல்லாங் கைவிட்டு ஜாகரூகனாய் எல்லாக் காலத்திலும் சகல விதகைங்கரியமும் செய்யும். இளைய பெருமாளென்க" என விளக்கம் தருகிறார் வை.மு.கோ.

(153)

8155. **ஆனையும், தடந் தேரும், தன் ஆர் உயித்**
தானையும், பரியும், படும் தன்மையை
மான வெங் கண் அரக்கன் மனக் கொளா,
போன வென்றியன், தீ எனப் பொங்கினான்.

மானவெங்கண் அரக்கன் *- மான உணர்வையும் கொடுமையான கண்களையும் உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்;* ***ஆனையும்*** *- யானைகளும்;* ***தடந்தேரும்*** *- பெரிய தேர்களும்;* ***தன் ஆர் உயிர்த்தானையும்*** *- தனது அரிய உயிர் போன்ற படை வீரர்களும்;* ***பரியும்*** *- குதிரைகளும்;* ***படும் தன்மையை*** *- இறந்து படும் பாட்டை;* ***மனக் கொளா*** *- மனத்தில் கொண்டு;* ***போன வென்றியன்*** *- வெற்றி இல்லாதவனாகி;* ***தீ எனப் பொங்கினான்*** *- தீயினைப் போலச் சினந்தான்.*

(154)

8156. **சீர்த் தடம் பெருஞ் சில்லி அம் தேரினைக்**
காத்து நின்ற இருவரைக் கண்டனன்-
ஆர்த்த தம் பெருஞ் சேனை கொண்டு, அண்டமேல்
ஈர்த்த சோரிப் பரவை நின்று ஈர்த்தலால்.

ஆர்த்த தம் பெருஞ்சேனை கொண்டு *- பேரொலி செய்த (தம் பக்கத்து) அரக்கரது இறந்த பெரிய படையை வாரிக் கொண்டு;* ***அண்டமேல் ஈர்த்த சோரிப்பரவை*** *- அண்டத்தளவு (உயர்ந்த) இரத்தக்கடல்;* ***நின்று ஈர்த்தலால்*** *- நின்று தங்களையும் இழுத்தலால்;* ***சீர்த்தடம் பெருஞ் சில்லி*** *- (அவ்வாறு இழுக்க விடாமல்) சிறப்புப் பொருந்திய சக்கரங்களை உடைய;* ***அம் தேரினை*** *- அழகிய தேரினைப் பற்றிக்கொண்டு;* ***காத்து நின்ற*** *- தங்களைக் காத்துக்கொண்டு நின்ற;* ***இருவரைக் கண்டனன்*** *- (தூமிராட்சன் மாபக்கன் ஆகிய) இருவரை மட்டுமே இந்திரசித்தன் கண்டான்.*

(155)

8157. நேர் செலாது, இடை நின்றனர்-நீள் நெடுங்
கார் செலா; இருள் கீறிய கண் அகல்
தேர் செலாது; விசும்பிடைச் செல்வது ஓர்
பேர் செலாது;-பிணத்தின் பிறக்கமே.

பிணத்தின் பிறக்கமே - அக்களத்தில் பிணங்கள் மிகுந்து குவிந்திருத்தலால்; **நீள் நெடுங்கார் செலா** - (அதற்கு மேல் நேராகச் செல்லுகிற) நீண்ட பெரிய மேகங்கள் செல்ல மாட்டா; **இருள் கீறிய கண் அகல் தேர் செலாது** - இருளை நீக்குகிற கதிரவனுடைய இடமகன்ற பெரிய தேரும் செல்ல மாட்டாது; **விசும்பிடைச் செல்வது ஓர் பேர் செலாது** - ஆகாயத்தில் செல்லும் தன்மை உள்ள ஓர் உயிரும் செல்ல மாட்டாது; **நேர் செலாது** - (இவ்வாறு பிணங்கள் நெருங்கி இருத்தலால் புகை நிறக் கண்ணன், மாபக்கன்) என்ற இரு வீரர்களும் நேராகச் செல்லாது; **இடை நின்றனர்** - இருந்த இடத்திலேயே நின்றிருந்தனர்.

(156)

8158. அன்று தன் அயல் நின்ற அரக்கரை
ஒன்று வாள் முகம் நோக்கி, 'ஒரு விலான்
நன்று நம் படை நாற்பது வெள்ளமும்
கொன்று நின்றபடி!' எனக் கூறினான்.

அன்று - அப்பொழுது; **தன் அயல் நின்ற அரக்கரை** - இந்திரசித்து தன் அருகில் தேரினைப் பற்றி நின்ற அரக்கர்களின்; **வாள் ஒன்று முகம் நோக்கி** - ஒளி பொருந்திய முகத்தைப் பார்த்து; **ஒருவிலான்** - ஒப்பற்ற வில் வீரனாகிய இலக்குவன்; **நம் படை நாற்பது வெள்ளமும்** - நமது படை நாற்பது வெள்ளத்தையும்; **கொன்று நின்றபடி** - கொன்று நின்ற தன்மை; **நன்று எனக் கூறினான்** - நன்றாய் இருக்கிறது என்று கூறினான்.

(157)

8159. ஆய வீரரும், 'ஐய! அமர்த்தலை,
நீயும், நாற்பது வெள்ள நெடும் படை
மாய, வெங் கணை மாரி வழங்கினை:
ஒய்வு இல் வெஞ் செரு ஒக்கும்' என்று ஓதினார்.

ஆய வீரரும் - (இந்திரசித்தன் கூறக் கேட்ட) அத்தன்மை உடைய வீரர்கள் இருவரும்; **ஐய** - ஐயனே; **அமர்த்தலை நீயும்** - போர்க்களத்தில் நீயும்; **நாற்பது வெள்ள நெடும் படை மாய** - எதிரிகளின் நாற்பது வெள்ள அளவுள்ள பெரும்படை அழியும் படியாக; **வெங்கணை மாரி வழங்கினை** - கொடிய அம்பு மழை பொழிந்தாய் (அதனால்); **ஓய்வு இல் வெஞ்செரு** - இடைவிடாது (இருவரும் செய்த) கொடிய போர்; **ஒக்கும்** - ஒத்தது ஆகும்; **என்று ஓதினார்** - என்று கூறினார்கள்.

(158)

8160. வந்து நேர்ந்தனர்; மாருதிமேல் வரும்
அந்திவண்ணனும், ஆயிரம் ஆயிரம்
சிந்தினான், கணை; தேவரை வென்றவன்
நுந்த நுந்த, முறை முறை நூறினான்.

வந்து நேர்ந்தனர் - *(இலக்குவனும் இந்திரசித்தனும் மீண்டும் போரிட) வந்த எதிர்த்தனர்;* ***மாருதி மேல் வரும் அந்தி வண்ணனும்*** - *அனுமன் மீது ஏறி வருகிற செவ்வானம் போன்ற நிறம் உடைய இலக்குவனும்;* ***ஆயிரம் ஆயிரம் கணை சிந்தினான்*** - *ஆயிரக்கணக்கான அம்புகளைச் செலுத்தினான்;* ***தேவரை வென்றவன்*** - *தேவர்களை வென்றவனாகிய இந்திரசித்தன்;* ***நுந்த நுந்த*** - *(இலக்குவன்) எய்யும் தோறும் எய்யும் தோறும்;* ***முறை முறை நூறினான்*** - *அவற்றை முறை முறையே அழித்தான்.*

(159)

8161. ஆறும், ஏழும், அறுபதும் ஐம்பதும்,
நூறும், ஆயிரமும், கணை நூக்கி, வந்து
ஊறினாரை உணர்வு தொலைத்து, உயிர்
தேறினாரை நெடு நிலம் சேர்த்தினான்.

(இந்திரசித்தன்) ***ஆறும் ஏழும் அறுபதும் ஐம்பதும் நூறும் ஆயிரமும்*** - *ஆறும் ஏழும் அறுபதும் ஐம்பதும் நூறும் ஆயிரமும் ஆகிய;* ***கணை நூக்கி*** - *அம்புகளைச் செலுத்தி;* ***வந்து ஊறினாரை*** - *(எதிர்) வந்து ஊன்றியவர்களை;* ***உணர்வு தொலைத்து*** - *மயக்கம் அடையும்படி செய்து;* ***உயிர் தேறினாரை*** - *(முன்பு மயங்கிப் பின்பு மயக்கம் நீங்கி) உயிர் தேறியவர்களை;* ***நெடு நிலம் சேர்த்தினான்*** - *பெரிய நிலத்தில் (உயிரற்று) விழச் செய்தான்.*

(160) ***8162. கதிரின் மைந்தன் முதலினர், காவலார்,***
உதிர வெள்ளத்தின் ஒல்கி ஒதுங்கலும்,
எதிரில் நின்ற இராவணி ஈடுற,
வெதிரின் காட்டு எரிபோல், சரம் வீசினான்.

கதிரின் மைந்தன் முதலினர் காவலார் - *கதிரவன் மகனை முதலாகக் கொண்ட வானரப் படைக்காவல் வீரர்கள்;* ***உதிர வெள்ளத்தின்*** - *(தங்களது உடலில் இருந்து பெருகிய) இரத்தவெள்ளத்தால்;* ***ஒல்கி ஒதுங்கலும்*** - *தளர்ந்து ஒதுங்கிய உடனே;* ***எதிரில் நின்ற*** - *தனக்கு எதிரில் நின்ற;* ***இராவணி*** - *இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தன்;* ***ஈடுற*** - *தளர்ச்சி அடையுமாறு (இலக்குவன்);* ***வெதிரில் காட்டு***

எரிபோல் - மூங்கில் காட்டில் பற்றிய தீயினைப் போல்; ***சரம் வீசினான்*** - அம்புகளைக் கடுமையாக எய்தான்.

(161)

8163. உளைவு தோன்ற, இராவணி ஒல்கினான்;
கிளையின் நின்ற இருவர் கிளைத்தலும்,
அளவு இல் சேனை அவிதர, ஆரியற்கு
இளைய வீரன் சுடு சரம் ஏவினான்.

இராவணி - இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தன்; ***உளைவு தோன்ற ஒல்கினான்*** - (வெதிரின் காட்டு எரிபோல் சரம் வீசிய இலக்குவனின் அம்புகளால்) வருத்தம் உண்டாகித் தளர்ச்சி அடைந்தான்; ***கிளையின் நின்ற இருவர் கிளைத்தலும்*** - (அவனுக்கு இருபக்கங்களிலும் மரத்தின்) கிளைபோல (அத்தேரினைக் காத்து) நின்றவர்களாகிய புகை நிறக்கண்ணன், மாபக்கன் என்னும் இருவரும் மனக்கிளர்ச்சி உற்றுப் போருக்கு எழுந்த உடனே; ***ஆரியற்கு இளையவன்*** - இராமனுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவன்; ***அளவு இல்சேனை அவிதர*** - அளவு இல்லாத அரக்கர் படை அழியும் படியாக; ***சுடுசரம் ஏவினான்*** - கொல்லும் தன்மை பொருந்திய அம்புகளைச் செலுத்தினான்.

(162)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8164. தெரி கணை மாரி பெய்ய, தேர்களும், சிலைக் கைம்மாவும்,
பரிகளும், தாமும், அன்று பட்டன கிடக்கக் கண்டார்.
இருவரும் நின்றார்; மற்றை இராக்கதர் என்னும் பேர்கள்
ஒருவரும் நின்றார் இல்லை; உள்ளவர் ஓடிப் போனார்.

தெரிகணை மாரி பெய்ய - (இலக்குவன்) தேர்ந்தெடுத்த அம்புகளை மழைபோலச் செலுத்த; ***தேர்களும்*** - தேர்களும்; ***சிலைக் கைம்மாவும்*** - சிலிர்க்கின்ற கையை உடைய யானைகளும்; ***பரிகளும்*** - குதிரைகளும்; ***அன்று பட்டன தாமும் கிடக்கக் கண்டார்*** - அப்பொழுது இறந்து விழுந்து கிடப்பதைக் கண்டார்கள் ஆகிய; ***இருவரும் நின்றார்*** - அந்த இருவர் மாத்திரமே போர்க்களத்தில் நின்றார்கள்; ***மற்றை இராக்கதர் என்னும் பேர்கள் ஒருவரும் நின்றாரில்லை*** - பிற அரக்கர்கள் என்னும் பெயருடையவர்கள் ஒருவரும் நிற்கவில்லை; ***உள்ளவர் ஓடிப் போனார்*** - உயிர் உளராக நின்ற அனைவரும் (களத்தை விட்டு) ஓடிப்போனார்கள்.

சிலைத்தல் - முளைத்தது போலச் சிலிர்த்துத் தோன்றுதல்.

(163)

8165. ஓடினர் அரக்கர், தண்ணீர் உண் நச உலர்ந்த நாவர்,
தேடின, தேலிந்து கையால் முகிலினை முகந்து தேக்கி,
பாடு உறு புண்கள்தோறும் பசும் புனல் பாயப் பாய,
வீடினர் சிலவர்; சில்லோர், பெற்றிலர்; விளிந்து வீழ்ந்தார்.

ஓடினர் அரக்கர் - போர்க்களத்தில் நிற்காது உயிர் பிழைத்து ஓடினவர்களாகிய அரக்கர்கள்; **உலர்ந்த நாவர்** - வறண்ட நாவினை உடையவர்களாய்; **உண்நசை தண்ணீர் தேடினர்** - உன்னும் விருப்பத்தால் தண்ணீரைத் தேடினார்கள் (அவ்வாறு தேடியவர்கள்); **தெரிந்து** - தேர்ந்து எடுத்து; கையால் முகிலினை முகந்து தேக்கி - தங்கள் கைகளால் மேகங்களை (மேகநீரை) வாரிக் குடித்துச்; **சிலவர் வீடினர்** - சிலர் இறந்து ஒழிந்தார்கள்; **சில்லோர்** - வேறு சிலர்; **பெற்றிலர்** - (அவ்வாறு) (தண்ணீர்) கிடைக்கப் பெறாமையால்; **பாடுறு புண்கள் தோறும்** - (அம்பு பட்டுத் தோன்றிய புண்களில் இருந்து; **பசும் புனல் பாயப் பாய** - பசிய (குருதிப்) புனல் மேலும் மேலும் பாய்தலால்; **விளிந்து வீழ்ந்தார்** - இறந்து விழுந்தார்கள்.

(164)

8166. வெங் கணை திறந்த மெய்யர், விளிந்திலர், விரைந்து சென்றார்,
செங் குழல் கற்றை சோரத் தெரிவையர் ஆற்ற, தெய்வப்
பொங்கு பூம் பள்ளி புக்கார், அவர் உடல் பொருந்தப் புல்லி,
அங்கு அவர் ஆவியோடும் தம் உயிர் போக்கி அற்றார்.

வெங்கணை திறந்த மெய்யர் - கொடிய அம்புகளால் பிளக்கப்பட்ட உடலினை உடைய சில அரக்கர்கள்; **ஆற்ற விரைந்து சென்றார்** - மிக விரைந்து சென்று; **தெரிவையர் செங்குழல் கற்றை சோர** -தங்கள் மனைவியருடைய சிவந்த கூந்தல் தொகுதி அவிழ்ந்து விழும்படியாக; **அவர் உடல் பொருந்தப் புல்லி** - அவர்களுடைய உடம்பை நெருக்கித் தழுவி; **அங்கு** - அந்த இடத்திலேயே; **அவர் ஆவியோடும் தம் உயிர் போக்கி அற்றார்** - அவர்களுடைய உயிருடன் தங்களது உயிரையும் விட்டு இறந்து; **தெய்வப் பொங்கு பூம்பள்ளி புக்கார்** - தெய்வத்தன்மை பொங்குகிற அழகிய பெரிய படுக்கை ஆகிய வீரசுவர்க்கம் புகுந்தார்கள்.

(165)

8167. பொறிக் கொடும் பகழி மார்பர், போயினர், இடங்கள் புக்கார்,
மறிக் கொளும் சிறுவர் தம்மை, மற்று உள சுற்றம் தம்மைக்
'குறிக்கொளும்' என்று கூறி, அவர் முகம் குழைய நோக்கி,
நெறிக் கொளும் கூற்றை நோக்கி, ஆர் உயிர் நெடிது நீத்தார்.

கொடும் பொறி பகழி மார்பர் - கொடுமையான நெருப்புப் பொறி பறக்கும் அம்புகள் தைத்த மார்பினை உடையவர்களான சில அரக்கர்கள்; ***போயினர்*** - போர்க்களத்தை விட்டுப்போய்;

இடங்கள் புக்கார் - தங்களது இருப்பிடம் புகுந்து; ***மறிக் கொளும் சிறுவர் தம்மை*** - மான் மறிபோல் துள்ளி விளையாடும் புதல்வர் தம்மையும்; ***மற்று உள சுற்றம் தம்மை*** - மற்றும் உள்ள பிற சுற்றத்தார் தம்மையும்; ***குழைய நோக்கி*** - பரிவோடு பார்த்து; ***அவர் முகம் நோக்கி*** - அந்த மக்களின் முகங்களைப் பார்த்து; ***குறிக்கொளும் என்று கூறி*** - (நீங்கள் இம்மக்களைக்) கருத்துடன் கவனமாகப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் என்று கூறிவிட்டு; ***நெறிக்கொளும் கூற்றை நோக்கி*** - தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற முறையாகக் கொள்ள வந்த (இயமனைச் சினந்து) பார்த்து; ***ஆர்உயிர் நெடிது நீத்தார்*** - தங்களுடைய அருமையான உயிரை (விட முடியாமல்) நீண்ட நேரம் (போராடி) விட்டார்கள்,

(166)

*8168. '**தாமரைக்கண்ணன் தம்பி தன்மை ஈதுஆகின், மெய்யே***
வேம், அரக் கணத்தின் இவ் ஊர்; இராவணி விளிதல்
முன்னம்,
மா மரக் கானில், குன்றில், மறைந்திரும்; மறைய, வல்லே
போம்' எனத் தமரைச் சொல்லி, சிலர் உடல் துறந்து
போனார்.

சிலர் - சில அரக்கர்கள்; ***தாமரைக் கண்ணன் தம்பி*** - தாமரை போன்ற திருக்கண்களை உடைய இராமனது தம்பியாகிய இலக்குவனுடைய; ***தம்மை ஈது ஆகின்*** - போரிடும் தம்மை இதுவானால்; ***இவ்ஊர்*** - இந்த இலங்கை ஊர்; ***மெய்யே அரைக்கணத்தின் வேம்*** - உறுதியாக அரை நொடிப்பொழுதில் வெந்து அழிந்துவிடும்; ***இராவணி விளிதல் முன்னம்*** - (ஆகவே) இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தன் இறப்பதற்கு முன்பே; ***மாமரக் கானில்*** - பெரிய மரங்களை உடைய காடுகளிலும்; ***குன்றில்*** - குன்றுகளிலும்; ***மறைந்திரும்*** - மறைந்து (இலக்குவனின் அம்புக்கு அகப்படாமல்) இருங்கள்; ***மறைய வல்லே போம்*** - (அவ்வாறு) மறைவதற்காக விரைவாகப் போங்கள்; ***எனத் தமரைச் சொல்லி*** - என்று உறவினர்களைப் (பார்த்துச்) சொல்லி; ***உடல் துறந்து போனார்*** - (தங்கள்) உடம்பைத் துறந்து விட்டு வீரசுவர்க்கம் போனார்கள்.

(167) *8169.* ***வரை உண்ட மதுகை மேனி மருமத்து, வள்ளல் வாளி***
இரை உண்டு துயில, சென்றார், 'வாங்கிடின், இறப்பம்'
என்பார்,
பிரை உண்ட பாலின் உள்ளம் பிறிதுற, பிறர் முன் சொல்லா
உரையுண்ட நல்லோர் என்ன, உயிர்த்து உயிர்த்து,

உழைப்பதானார்.

வள்ளல் வாளி - வள்ளன்மைப் பண்பு உடைய இலக்குவனது அம்புகள்; **வரை உண்ட மதுகை மேனி மருமத்து** - (அரக்கர்களின்) மலை போன்ற வலிமை உடைய உடம்பின் மார்பில்; **இரை உண்டு துயில** - (பாய்ந்து) தசையைக் கிழித்து (அங்கேயே) தங்கி இருக்க; **சென்றார்** - (அவ்வம்பைத் தாங்கிச் சென்ற சில) அரக்க வீரர்கள்; **வாங்கிடின் இறப்பம் என்பார்** - (இந்த அம்புகளை மார்பில் இருந்து) பிடுங்கினால் இறந்து விடுவோம் என்று எண்ணி; **பிரை உண்டபாலின் உள்ளம் பிறிதுற** - பிரை ஊற்றிய பால் (வேறுபடுவது) போல மனம் வேறுபட்டு மயங்க; **பிறர் முன் சொல்லா** - மற்றவர்க்கு முன் சொல்லத் தகாத; **உரையுண்ட நல்லோர் என்ன** - பழிச்சொற்களை (வாய் விட்டுப் பேசாது மனத்தில்) உண்டு வைத்து அடக்கிய பெரியவர்கள் போல; **உயிர்த்து உயிர்த்து உழைப்பதானார்** - பெருமூச்சை மிகுதியாக விட்டு வருந்துபவர்கள் ஆனார்கள்.

(168)

***8170.* தேரிடைச் செல்லார், மானப் புரவியில் செல்லார், செங் கண்**
காரிடைச் செல்லார், காலின் கால் எனச் செல்லார், காவல்
ஊரிடைச் செல்லார், நாணால் உயிரின்மேல் உடைய
அன்பால்
போரிடைச் செல்லார், நின்று நடுங்கினர், புறத்தும் போகார்.

தேரிடைச் செல்லார் - (அரக்கர்கள்) தேரின் மீது ஏறிச் செல்லாதும்; **மானப்புரவியில் செல்லார்** - பெருமை உள்ள குதிரைகளின் மீது ஏறிச் செல்லாதும்; **செங்கண் காரிடைச் செல்லார்** - சிவந்த கண்களை உடைய கரிய மேகத்தை ஒத்த

யானைகளின் மீது ஏறிச் செல்லாதும்; **கால் எனக்காலின் செல்லார்** - காற்றுப் போலக் கால்களினால் ஓடித் (தப்பிச்) செல்லாதும்; **நாணால் காவல் ஊரிடைச் செல்லார்** - நாணத்தினால் காவலை உடைய இலங்கை ஊருக்குத் திரும்பிச் செல்லாதும்; **உயிரின் மேல் உடைய அன்பால்** - தங்களது உயிரின் மீது உள்ள அன்பினால்; **போரிடைச் செல்லார்** - போர்க்களத்துக்குச் செல்லாதும்; **புறத்தும் போகார்** - போர்க்களத்தை விட்டுத் தப்பி ஓடிச் செல்லாதும்; **நின்று நடுங்கினர்** - (அங்கேயே ஓரிடத்தில்) நின்று நடுங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

(169)

இந்திரசித்தன் கவசத்தை இலக்குவன் பிளத்தல்

***8171.* நொய்தினின் சென்று கூடி, இராவணி உளைவை நோக்கி,**
'வெய்தினின் கொன்று வீழ்ப்பல்' என்பது ஓர் வெகுளி
வீங்கி,-

பெய்துழிப் பெய்யும் மாரி அனையவன்-பிணங்கு கூற்றின்
கையினின் பெரிய அம்பால், கவசத்தைக் கழித்து வீழ்த்தான்.

பெய்துழிப் பெய்யும் மாரி அனையவன் - பெய்த இடத்தில் பெய்யும் மழையை ஒத்தவன் ஆகிய இலக்குவன்; **நொய்தினின் சென்று கூடி** - விரைவாகச் சென்று நெருங்கி; **இராவணி** - இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்தன்; **உளைவை நோக்கி** - தளர்ச்சியடைந்த தன்மை கண்டு; **வெய்தினின் கொன்று வீழ்ப்பல்** - (இவனை யான்) விரைவாகக் கொன்று வீழ்த்துவேன்; **என்பது ஓர் வெகுளி வீக்கி** - என்று ஒப்பற்ற சினம் மிகுந்து; **பிணங்கு கூற்றின்** - மாறுபாடு கொண்ட இயமனைப் போன்ற (தனது); **கையினின் பெரிய அம்பால்** - கையில் உள்ள (வில்லில் பூட்டிய) பெரிய அம்புகளால்; **கவசத்தைக் கழித்து வீழ்த்தான்** - (அவனது) கவசத்தை அறுத்து வீழ்த்தினான்.

(170)

8172. **கவசத்தைக் கழித்து வீழ்ப்ப, காப்புறு கடன் இன்று ஆகி,**
அவசத்தை அடைந்த வீரன் அறிவுறும் துணையின் வீரத்
'துவசத்தின் புரவித் திண் தேர் கடிதுறத் தூண்டி, யாம் இத்,
திவசத்தின் முடித்தும், வெம் போர்' எனச் சினம்
திருகிச் சென்றார்.*

கவசத்தைக் கழித்து வீழ்ப்ப - (இலக்குவன் இந்திரசித்தனின்) கவசத்தை அறுத்து வீழ்த்த; **காப்புறு கடன் இன்று ஆகி** - (தன்னை அம்புபடாது) காக்கிற கடமையுள்ள பொருள் வேறு ஒன்றும் இல்லாமல் போனதால்; **அவசத்தை அடைந்த வீரன்** - தன்னை இழந்த நிலை (மயக்கமடைந்த) அடைந்த வீரனாகிய இந்திரசித்தன்; **அறிவுறும் துணையின்** - (மயக்கம் தெளிந்து) உணர்வு பெற்று எழுவதற்கு முன்னுள்ள கால அளவில்; **வீரத்துவசத்தின்** - வீரத்தின் அடையாளமாகக் கொடியை உடையதும்; **புரவித்திண் தேர்** - குதிரைகள் பூட்டப்பெற்றதுமான வலிய தேரினை; **கடிதுறத் தூண்டி** - விரைவு பொருந்தச் செலுத்தி; **யாம் வெம்போர்** - நாங்கள் (இந்தக்) கொடிய போரினை; **இத்திவசத்தின் முடித்தும்** - இந்த நாளிலேயே முடிப்போம்; **என** - என்று கூறிச்; **சினம் திருகிச் சென்றார்** - சினம் மிக்கவர்களாய் (புகை நிறக் கண்ணனும் மாபக்கனும்) (இலக்குவன் மீது) சென்றார்கள்.

(171)

8173. **மாருதிமேலும், ஐயன் மார்பினும் தோளின்மேலும்,**
தேரினார் இருவர் சென்றார், செந் தழல் பகழி சிந்தி,
ஆரியன், வாகை வில்லும், அச்சுடைத் தேரும், அத் தேர்
ஊர்குவார் உயிரும், கொண்டான்; புரவியின் உயிரும்
உண்டான்.

தேரினர் இருவர் - தேரில் ஏறிய தேர் வீரர்களாகிய (அந்த) இருவரும்; **மாருதி மேலும்** - அனுமன் மீதும்; **ஐயன்** - இலக்குவனது; **மார்பினும் தோளின் மேலும்** - மார்பிலும் தோளின் மீதும்; **செந்தழல் பகழி சிந்தி** - சிவந்த நெருப்புப்போன்ற அம்புகளைத் தூவிச்; **சென்றார்** - சென்றார்கள்; **ஆரியன்** - வலிமையுள்ளவனாகிய இலக்குவன்; **வாகை வில்லும்** - (அவர்களுடைய) முன்பு வெற்றியையே தனக்கு உரிமையாகக் கொண்டிருந்த வில்லினையும்; **அத்தேர் ஊர்குவார் உயிரும் கொண்டான்** - அந்தத் தேரினைச் செலுத்துகிற பாகர்களின் உயிரையும் கவர்ந்து

கொண்டான்; புரவியின் உயிரும் உண்டான் - (அதோடு அத்தேரில் பூட்டப்பட்டிருந்த) குதிரைகளின் உயிரையும் கவர்ந்து கொண்டான்.

(172)

8174. இருவரும் இழந்த வில்லார், எழு முனை வயிரத் தண்டார்,
உரும் எனக் கடிதின் ஓடி, அனுமனை இமைப்பின் உற்றார்,
பொரு கனல் பொறிகள் சிந்தப் புடைத்தனர்;
புடைத்தலோடும்,
பரு வலிக் கரத்தினால் தண்டு இரண்டையும் பறித்துக்
கொண்டான்.

இழந்த வில்லார் இருவரும் - இழந்த வில்களையுடையவர்களான (அந்த) இருவரும்; **எழுமுனை வயிரத்தண்டார்** - எஃகினால் செய்த பூண்களை உடைய வலிமையான தண்டு கைக்கொண்டு; **உரும் எனக் கடிதின் ஓடி** - இடி போல முழங்கிக் கொண்டு விரைவாக ஓடிச்சென்று; **அனுமனை இமைப்பின் உற்றார்** - அனுமனை இமைப்பொழுதில் நெருங்கி; **பொருகனல் பொறிகள் சிந்தப் புடைத்தனர்** - மாறுபட்டு நெருப்புப் பொறிகள் சிதறும்படியாகப் புடைத்தார்கள்; **புடைத்தலோடும்** - (அவர்கள் அவ்வாறு) அடித்த உடனே; **பருவலிக் கரத்தால்** - (அனுமன் தனது) பருத்த வலிமையான கைகளால்; **தண்டு இரண்டையும் பறித்துக்கொண்டான்** - (அவர்கள் கையில் இருந்த) தண்டு இரண்டினையும் பிடுங்கிக்கொண்டான்.

(173)

புகை நிறக்கண்ணனும் மாபக்கனும் ஓடி ஒளிதல்

8175. தண்டு அவன் கையது ஆன தன்மையைத் தறுகணாளர்,
கண்டனர்; கண்டு, செய்யலாவது ஒன்றானும் காணார்;
'கொண்டனன் எறிந்து நம்மைக் கொல்லும்' என்று,
அச்சம் கொண்டார்,
உண்ட செஞ்சோறும் நோக்கார், உயிருக்கே உதவி செய்தார்.

தறுகணாளர் - அஞ்சாமைப் பண்பு உடைய அரக்கர் இருவரும்; **அவன் கையது** - (தங்கள் தண்டு) அந்த அனுமனுடைய கையின்கண்; **ஆன தன்மையைக் கண்டனர்** - போய்விட்ட தன்மையைக் கண்டார்கள்; **கண்டு செய்யலாவது ஒன்றும் காணார்** - (அவ்வாறு) கண்டு

செய்யத்தக்க செயல் ஒன்றையும் காணாதவர்களாகி; **கொண்டனன்** - *(நம் தண்டைப் பறித்துக்) கொண்டவனாகிய அனுமன்;* **எறிந்து கொல்லும்** - *அத்தண்டாலடித்து நம்மைக் கொல்லவான்; என்று* **அச்சம் கொண்டார்** - *என்று அச்சம் கொண்டவர்களாகி;* **உண்ட செஞ்சோறும் நோக்கார்** - *(இராவணனிடம்) உண்ட செஞ்சோற்றுக் கடனையும் எண்ணாது;* **உயிருக்கே உதவி செய்தார்** - *(தம்) உயிருக்கு உதவி செய்பவர்களாய்ப் புறமுதுகு காட்டி ஓடி ஒளிந்தார்கள்.*

(174)

இந்திரசித்தன் வானரப்படையை அழித்தல்

8176. காற்று வந்து அசைத்தலாலும், காலம் அல்லாமையாலும்
கூற்று வந்து உயிரைக் கொள்ளும் குறி இன்மை
குறித்தலாலும்,
தேற்றம் வந்து எய்தி, நின்ற மயக்கமும். நோவும் தீர்ந்தார்,
ஏற்றமும் வலியும் பெற்றார்; எழுந்தனர்-வீரர் எல்லாம்.

வீரர் எல்லாம் காற்று வந்து அசைத்தலாலும் - *(இந்திரசித்தனிடம் போர் செய்து மயக்கம் அடைந்து இருந்த) வானர வீரர்கள் எல்லோரும் காற்று வந்து மென்மையாக வீசுவதாலும்;* **காலம் அல்லாமையாலும்** - *(தாங்கள் இறந்து போவதற்கு உரிய) காலம் அது அல்லாமையாலும்;* **கூற்று வந்து** - *இயமன் வந்து;* **உயிரைக் கொள்ளும்** - *(தங்கள்) உயிரைக் கொள்ளுகின்ற;* **குறி இன்மை குறித்தலாலும்** - *அடையாளம் (எதுவும்) இன்மை தெரிதலாலும்;* **நின்ற மயக்கமும் நோவும் தீர்ந்தார்** - *(தங்களுடன்) வந்து பொருந்தி நின்ற மயக்கமும் வருத்தமும் தீர்ந்தவர்களாகி;* **தேற்றம் வந்து எய்தி** - *தெளியும் தன்மை வந்து பொருந்தி; ஏற்றமும் வலியும் பெற்றார் எழுந்தனர் - ஊக்கமும் வலிமையும் பெற்று எழுந்தார்கள்.*

(175)

8177. அங்கதன், குமுதன், நீலன், சாம்பவன், அருக்கன்
மைந்தன்
பங்கம் இல் மயிந்தன், தம்பி, சதவலி, பனசன் முன்னாச்
சிங்க ஏறு அனைய வீரர் யாவரும், சிகரம் ஏந்தி,
மங்கலம் வானோர் சொல்ல, மழை என ஆர்த்து, வந்தார்.

அங்கதன் - *(வாலி மகனாகிய) அங்கதன்;* **குமுதன்** - *குமுதன்;* **நீலன்** - *(படைத்தலைவனாகிய) நீலன்;* **சாம்பவன்** - *(எண்கின் வேந்தனாகிய) சாம்பவன்;* **அருக்கன் மைந்தன்** - *சூரியன் மகனாகிய சுக்ரீவன்;* **பங்கம் இல் மயிந்தன்** - *குற்றம் இல்லாத மயிந்தன்;* **தம்பி** - *(அவன்) தம்பியாகிய துமிந்தன்;* **சதவலி** - *சதவலி;* **பனசன்** - *பனசன்;* **முன்னா** - *ஆகிய வானர வீரர்கள் முதலாக;* **சிங்க ஏறு அனைய வீரர் யாவரும்** - *ஆண் சிங்கத்தைப் போன்ற வானர வீரர்கள் எல்லோரும்;* **வானோர் மங்கலம் சொல்ல** - *தேவர்கள் (மகிழ்ந்து) மங்கல மொழி கூற;* **சிகரம் ஏந்தி** -

மலைகளைக் (கைகளால்) ஏந்திக்கொண்டு; ***மழை என ஆர்த்து வந்தார்*** *- மேகம் என்னும்படி பேரொலி செய்து கொண்டு வந்தார்கள்;*

(176)

8178. அத்தனையோரும், குன்றம் அளப்பு இல, அசனி ஏற்றோடு
ஒத்தன, நெருப்பு வீசும் உரும் என ஒருங்க உய்த்தார்
'இத்தனை போலும் செய்யும் இகல்' எனா, முறுவல் எய்தி,
சித்திர வில் வலோனும் சின்ன பின்னங்கள் செய்தான்.

அத்தனையோரும் *- அத்தனை வானர வீரர்களும்;* ***அசனி ஏற்றோடு ஒத்தன*** *- இடியேற்றோடு ஒத்தனவாகிய;* ***அளப்பு இல குன்றம்*** *- அளவில்லாத குன்றுகளை;* ***நெருப்பு வீசும் உரும் என*** *- நெருப்பை வெளிப்படுத்தி வீசும் இடி போல;* ***ஒருங்க உய்த்தார்*** *- ஒன்றாக வீசி எறிந்தார்கள்;* ***சித்திர வில்வலோனும்*** *- (அவசத்தை அடைந்த) விசித்திர வில்லாற்றல் உடையவன் ஆகிய இந்திரசித்தனும்;* ***இத்தனை போலும் செய்யும் இகல் எனா*** *- (இந்த வீரர்கள்) செய்யும் போர்த்திறம் இவ்வளவுதான் போலும் என்று எண்ணி;* ***முறுவல் எய்தி*** *- புன்சிரிப்பைச் சிந்தி;* ***சின்ன பின்னங்கள் செய்தான்*** *- அம்மலைகளைப் பொடிப்பொடி ஆக்கினான்.*

(177)

கதிரவன் மறைதல்

8179. மரங்களும் மலையும் கல்லும் மழை என வழங்கி, வந்து
நெருங்கினார்; நெருங்கக் கண்டும்; ஒரு தனி நெஞ்சும், வில்லும்,
சரங்களும், துணையாய் நின்ற நிசாசரன் தனிமை நோக்கி
இரங்கினன் என்ன, மேல்பால் குன்று புக்கு, இரவி நின்றான்.

மரங்களும் *- (வானரப்படை வீரர்கள்) மரங்களையும்;* ***மலையும்*** *- மலைகளையும்;* ***கல்லும்*** *- கற்களையும்;* ***மழை என வழங்கி*** *- மழை போல வீசி அடித்துக்கொண்டு;* ***வந்து நெருங்கினார்*** *- வந்து நெருங்கினார்கள்;* ***நெருங்கக் கண்டும்*** *- (அவர்கள் அவ்வாறு) நெருங்கி வருவதைப் பார்த்தும், (அச்சமோ) மன மயக்கமோ கொள்ளாது);* ***ஒரு தனி வில்லும்*** *- ஒப்பற்ற தனித்தன்மை உடைய (தன்) வில்லினையும்;* ***சரங்களும்*** *- அம்பினையும்;* ***துணையாய் நின்ற நிசாசரன்*** *- (மட்டும்) துணையாகக் கொண்டு நின்ற இரவில் சஞ்சரிக்கும் தன்மை உள்ள இந்திரசித்தனின்;* ***தனிமை நோக்கி*** *- தனிமையைப் பார்த்து;* ***இரங்கினன் என்ன*** *- மன இரக்கம் கொண்டவன் போல்;* ***மேல் பால் குன்று புக்கு*** *- மேற்கில் உள்ள அந்த கிரிக் குன்றில் புகுந்து;* ***இரவி நின்றான்*** *- கதிரவன் (மறைந்து) நின்றான்.*

இயற்கை நிகழ்ச்சியைக் காரணம் காட்டி விளக்கிய ஏதுத் தற்குறிப்பேற்ற அணி.

(178)

**8180. 'வாழிய வேதம் நான்கும், மனு முதல் வந்த நூலும்,
வேள்வியும், மெய்யும், தெய்வ வேதியர் விழைவும் அஃதே,
ஆழி அம் கமலக் கையான் ஆதிஅம் பரமன்' என்னா
ஏழையர் உள்ளம் என்ன இருண்டன-திசைகள் எல்லாம்.**

வாழிய வேதம் நான்கும் - வாழ்வனவாகிய வேதங்கள் நான்கும்; **மனு முதல் வந்த நூலும்** - மனு நூலை முதலாகக் கொண்டு தோன்றிய தரும நூல்களும்; **வேள்விகளும்** - வேள்விகளும்; **மெய்யும்** - சத்தியமும்; **தெய்வ வேதியர் விழைவும்** - தெய்வத்தை (ப் போற்றி வணங்குகிற) அந்தணர்கள் விரும்பும்; **அஃதே** - அந்தப் பெரும் பேறும் (ஆகிய) அனைத்தும்; **ஆழி அம் கமலக்கையான்** - சுதர்சனம் என்னும் சக்கரப் படையை ஏந்திய தாமரை மலர் போன்ற கைகளை உடையவனாகிய; **ஆதி அம் பரமன்** - முதற் பொருளான அழகிய நாராயண சொரூபமே; **என்னா** - என்று உணராத; **ஏழையர் உள்ளம் என்ன** - அறிவற்றவர்களின் மனம் போல; **திசைகள் எல்லாம்** - எல்லாத் திசைகளும்; **இருண்டன** - இருளடைந்தன.

அஞ்ஞானிகளின் மனம் போலத் திசைகள் எல்லாம் இருண்டன என்றார். வேதம் பரம்பொருளின் சுயரூபம் முதலியவற்றைப் பிரதிபலித்தலாலும், மனுமுதல்நூல் - வேதப் பொருளை உணர உதவுதலாலும், வேள்வி - பரம் பொருளின் ஆராதன சொரூபமாதலாலும், மெய் - பரம்பொருள் போல் என்றும் ஒரு படியாக இருத்தலாலும், வேதியர் - விழையும் பேறு பரம் பொருளே ஆதலாலும் ''வேத நான்கும்... பரமன்'' என விளக்குவர் வை.மு.கோ. மனு - கருத்தாவாகு பெயர்.

(179)

வீடணன் தூண்டுதலால் இலக்குவன் இந்திரசித்தைக் கொல்ல முயல்தல்

**8181. 'நாகமே அனைய நம்ப! நாழிகை ஒன்று நான்கு
பாகமே காலம் ஆகப் படுத்தியேல், பட்டான்; அன்றேல்,
வேக வாள் அரக்கர் காலம் விளைந்தது, விசும்பின் வஞ்சன்
ஏகுமேல், வெல்வன்' என்பது, இராவணற்கு இளவல்
சொன்னான்.**

நாகமே அனைய நம்ப - யானையை ஒத்த வலிமை உள்ள சிறந்தவனே; நாழிகை ஒன்று நான்கு பாகமே காலம் ஆகப் - நாழிகை ஒன்றில் நான்கில் ஒரு பாகம் ஆகிய கால் நாழிகைக் காலத்தையே (கொல்லற்கு உரிய) காலமாகக் கொண்டு; **படுத்தியேல் பட்டான்** - கொன்றாய் ஆனால் இவ்விந்திரசித்து இறப்பான்; **அன்றேல்** - அவ்வாறு செய்யாவிட்டால்; **வேகவாள் அரக்கர் காலம் விளைந்தது** - விரைவாகச் செயல்படும் கொடிய அரக்கர்க்கு (மாயையைச் செய்தற்கு உரிய) இராக்காலம் வந்துவிடும்; **வஞ்சன் விசும்பில் ஏகுமேல்** - வஞ்சனைப் பண்புள்ள இந்த இந்திரசித்தன், ஆகாயத்தில் (மாயை விளைக்கச்) செல்வானாயின்; **வெல்வன்** - வெற்றி பெறுவான்; **என்பது** - என்ற செய்தியை; **இராவணற்கு இளவல் சொன்னான்** - இராவணனுக்குத் தம்பியாகிய வீடணன் (இலக்குவனுக்குச்) சொன்னான்.

acharya.org

நாகம் - இலக்குவனின் அவதாரத்தை உட்கொண்டு கூறினார் எனக் கொண்டு பாம்பு எனப்பொருள் கூறினும் அமையும். பின்னர் நாகபாசம் வருவதற்கேற்ப இங்கே இலக்குவனை 'நாகமே அனைய நம்ப' என்று அழைத்த நயம் உணர்க. *நாழிகை ஒன்று நான்கு பாகமே* - கால் நாழிகைப் பொழுது, *அரக்கர்காலம்* - அரக்கர்க்குரிய இரவுக்காலம்,

(180)

8182 அத்தனை வீரர்மேலும், ஆண் தகை அனுமன்மேலும்,
எத்தனை கோடி வாளி மழை என எய்யாநின்ற
வித்தக வில்லினானைக் கொல்வது விரும்பி, வீரன்
சித்திரத் தேரைத் தெய்வப் பகழியால் சிதைத்து வீழ்த்தான்.

அத்தனை வீரர் மேலும் - (போர்க்களத்தில் எதிர் வந்த) அத்தனை வானர வீரர் மீதும்; **ஆண் தகை அனுமன் மேலும்** - ;ஆண்மைப் பண்புடைய அனுமன் மீதும்; **எத்தனை கோடி வாளி** - எத்தனையோ கோடிக்கணக்கான அம்புகளை; **மழை என எய்யா நின்ற** - மழை போல எய்து நின்ற; **வித்தக வில்லினானைக்** - விசித்திரமான வில்லாற்றலை உடைய இந்திரசித்தனைக்; **கொல்வது விரும்பி** - கொல்வதற்கு விரும்பி; **வீரன்** - வீரனாகிய இலக்குவன்; **சித்திரத் தேரை** - அவ்வரக்கனது (அழகிய) சித்திர வேலைப்பாடு உடைய தேரினைத் (தன்); **தெய்வப் பகழியால் சிதைத்து வீழ்த்தான்** - தெய்வத் தன்மை உள்ள அம்புகளால் அழித்து வீழ்த்தினான்.

(181)

8183. அழித்த தேர் அழுந்தாமுன்னம், 'அம்பொடு கிடந்து வெம்பி,
உழைத்து உயிர் விடுவது அல்லால், உறு செரு வென்றேம் என்று
பிழைத்து இவர் போவர் அல்லர்; பாசத்தால் பிணிப்பன்' என்னா,
விழித்து இமையாத முன்னம், வில்லொடும் விசும்பில் சென்றான்.

அழிந்த தேர் அழுந்தா முன்னம் - (இலக்குவன் அம்பினால்) அழித்த தேர் நிலத்தில் விழுந்து அழுந்துவதற்கு முன்பே (இந்திரசித்தன்); **பாசத்தால் பிணிப்பன் என்னா** - (யான் இவர்களை) நாக பாசத்தால் பிணித்துவிட்டால்; **அம்பொடு கிடந்து வெம்பி** - அம்பினால் கட்டப்பட்டுத் தவித்து; **உழைத்து உயிர் விடுவது அல்லால்** - வருந்தி உயிரை இழந்து விடுவது அல்லாமல்; **உறு செரு வென்றேம் என்று** - பெரிய போரில் வெற்றி பெற்றோம் என்று எண்ணிக்கொண்டு; **இவர் பிழைத்து போவர் அல்லர்** - இவர்கள் (உயிர்) தப்பிப் பிழைத்துச் செல்ல மாட்டார்கள்; **என்னா** - என்று எண்ணி; **விழித்து இமையாத முன்னம்** - கண் விழித்து இமையாததற்கு முன்பே

(கண் மூடித் திறப்பதற்குள்); **வில்லொடும் விசும்பில் சென்றான்** - தன் வில்லோடு ஆகாயத்துக்குச் சென்றான்.

(182)

8184. **'பொன் குலாம் மேனி மைந்தன் தன்னொடும் புகழ்தற்கு ஒத்த,**
வன் கலாம் இயற்றி நின்றான், மற்றொரு மனத்தன் ஆகி,
மின் குலாம் கழல் கால் வீரன் விண்ணிடை விரைந்த தன்மை
என்கொலாம்!' என்ன அஞ்சி, வானவர் இரியல்போனார்.

பொன் குலாம் மேனி மைந்தன் - பொன்னை ஒத்த மேனி நிறமுடைய இலக்குவன்; **தன்னொடும்** - தன்னுடன்; **புகழ்வதற்கு ஒத்த** - புகழ்ந்து கூறுவதற்கு உரிய; **வன் கலாம் இயற்றி நின்றான்** - வலிய போரினைச் செய்து நின்ற; **மின்குலாம் கழல் கால் வீரன்** - ஒளி விளங்குகிற வீரக்கழலை அணிந்த கால்களை உடைய வீரனாகிய (இந்திரசித்தன்); **மற்றொரு மனத்தன் ஆகி** - வேறு ஒரு மனத்தை உடையவனாகி; **விண்ணிடை விரைந்த தன்மை** - ஆகாயத்துக்கு விரைவாகச் சென்ற தன்மை; **என் கொலாம்** - என்ன காரணத்துக்காகவோ; **என்ன அஞ்சி** - என்று அச்சம் கொண்டு; **வானவர் இரியல் போனார்** - தேவர்கள் சிதறி ஓடிப் போனார்கள்.

புகழ்வதற்கு ஒத்த வன்கலாம் - ஒத்த சமமான வலிய போர். மற்றொரு மனம் - மாறிய மனம், கொல் - ஐயப் பொருள் தருவதோர் இடைச்சொல். ஆம் - அசை.

(183)

8185. **தாங்கு வில் கரத்தன், தூணி தழுவிய புறத்தன், தன்னுள்**
ஓங்கி உற்று எரியாநின்ற வெகுளியன், உயிர்ப்பன், தீயன்,
தீங்கு இழைப்பவர்கட்கு எல்லாம் சீரியன், மாயச் செல்வன்,
வீங்கு இருட் பிழம்பின், உம்பர் மேகத்தின் மீதின் ஆனான்.

வில்தாங்கு கரத்தன் - வில்லைத் தாங்கிய கைகளை உடையவனும்; **தூணி தழுவிய புறத்தன்** - அம்பு அறாத் தூணியைக் கட்டிய முதுகினை உடையவனும்; **தன்னுள் ஓங்கி உற்று எரியா நின்ற வெகுளியன்** - இயல்பாகவே தன் மனத்தினுள் பொங்கி எரிகின்ற சினத்தை உடையவனும்; **உயிர்ப்பன்** - பெரு மூச்சு விடுபவனும்; **தீயன்** - கொடியவனும்; **தீங்கு இழைப்பவர்கட்கு எல்லாம் சீரியன்** - தீங்கு செய்பவர்களில் எல்லாம் தலை சிறந்தவனும்; **மாயச் செல்வன்** - மாயத்தைச் செல்வமாகவே கொண்டவனும் ஆகிய இந்திரசித்தன்; **வீங்கு இருட் பிழம்பின்** - நெருங்கிய இருட்டின் திரட்சியில்; **(மறைந்து சென்று) உம்பர் மேகத்தின் மீதின் ஆனான்** - ஆகாயத்தில் உள்ள மேகத்தின் மேல் செல்பவன் ஆனான்.

(184)

*8186. **தணிவு அறப் பண்டு செய்த தவத்தினும், தருமத்தாலும்
பிணி அறுப்பவரில் பெற்ற வரத்தினும், பிறப்பினானும்,-
மணி நிறத்து அரக்கன்-செய்த மாய மந்திரத்தினானும்,
அணு எனச் சிறியது, ஆங்கு, ஓர் ஆக்கையும் உடையன்
ஆனான்.***

***மணி நிறத்து அரக்கன்** - நீலமணி போன்ற கருநிறத்தை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **பண்டு** - முன்பு; **தணிவு அற** - குறைவு இல்லாமல்; **செய்த தவத்தினும்** - செய்த தவத்தினாலும்; **தருமத்தானும்** - (முன்பு செய்த) அறத்தினாலும்; **பிணி அறுப்பவரில் பெற்ற வரத்தினும்** - பாசப் பிணிப்பை ஒழிப்பவர்களாகிய பிரமன் முதலியோர் இடத்தில் பெற்ற வரத்தினாலும்; **பிறப்பினானும்** - (தன் அரக்க குலத்துக்கு உரிய) பிறவிப் பண்பினாலும்; **செய்த மந்திரத்தினாலும்** - ஓதிய மாய மந்திரங்களின் வலிமையினாலும்; **ஆங்கு** - அப்பொழுது; **அணு எனச் சிறியது** - அணு என்று கூறுமாறு சிறியதாகிய; **ஓர் ஆக்கையும்** - ஓர் உடம்பினை; **உடையன் ஆனான்** - உடையவனானான்.*

*அனுமன் பேருருக் கொள்ளல், சுகசாரணர் வேறு உருக் கொள்ளல், இந்திரசித்தன் நுண்ணிய உருக் கொள்ளல் போன்ற உருப்பெருக்கம், மற்றும் உரு மாற்ற உத்தி கம்பரது இராமாவதாரத்தில் அமைந்து உள்ள நுட்பத்தை எண்ணுக.
தமிழ்க்காப்பியங்களில் உருப்பெருக்கமும் உருமாற்றமும் பற்றி எண்ணிப் பார்ப்பது சிந்தனைக்கு விருந்தாகும்*

(185)

*8187. **வாங்கினான்-மலரின் மேலான், வானக மணி நீர்க் கங்கை
தாங்கினான், உலகம் தாங்கும் சக்கரத்தவன் என்றாலும்
வீங்கு வான் தோளை வீக்கி வீழ்த்து அலால் மீள்கிலாத
ஓங்கு வாள் அரவின் நாமத்து ஒரு தனிப் படையை உன்னி.***

***மலரின் மேலான்** - மாலின் திருஉந்தி வந்த பிரமனும்; **வானக மணி நீர்க் கங்கை தாங்கினான்** - வானத்தில் உள்ள நீலமணி போன்ற நீரினை உடைய ஆகாய கங்கையைத் தன் சடை முடியில் அணிந்த சிவனும்; **உலகம் தாங்கும் சக்கரத்தவன்** - உலகத்தைக் காக்கும் கடவுளாகிய சக்கரப் படையை ஏந்திய திருமாலும்; **என்றாலும்** - ஆகிய இவர்கள் என்றாலும்; **வீங்கு வான் தோளை வீக்கி வீழ்த்து அலால்** - பருத்த பெரிய தோள்களைக் கட்டி வீழ்த்தி அல்லது; **மீள்கிலாத** - வெறுமனே, மீண்டு வராத; **ஓங்கு வாள் அரவின் நாமத்து** - சிறந்த ஒளியுடைய பாம்பின் பெயரைக் கொண்ட; **ஒரு தனிப்படையை உன்னி** - ஒப்பற்ற கணையைச் சிந்தித்து; **வாங்கினான்** - அதற்கு உரிய மந்திரம் சொல்லி எடுத்தான்.*

உலகம் தாங்கும் சக்கரத்தவன் - ஆதி கூர்ம ரூபியாய்க் கீழிருந்து உலகங்களைத் தாங்குகிற திருமால் எனக் கொள்ளலாம் என்பர் வை.மு.கோ.

(186)

8188. ஆயின காலத்து, ஆர்த்தார், 'அமர்த்தொழில் அஞ்சி, அப்பால்
போயினன்' என்பது உன்னி, வானர வீரர் போல்வார்;
நாயகற்கு இளைய கோவும் அன்னதே நினைந்து, நக்கான்;
மாயையைத் தெரிய உன்னார், போர்த் தொழில் மாற்றி நின்றார்.

ஆயின காலத்து - அவ்வாறு ஆன அக்காலத்தில்; **வானர வீரர் போல்வார்** - வானர வீரர்களைப் போன்றவர்கள்; **அமர்த்தொழில் அஞ்சி அப்பால் போயினன் என்பது உன்னி** - (இந்திரசித்தன்) போர்த்தொழில் செய்வதற்கு அஞ்சி அப்பால் மறைந்து போய் விட்டான் என்று நினைத்து; **ஆர்த்தார்** - மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்தார்கள்; **நாயகற்கு இளைய கோவும்** - தலைவனாகிய இராமனுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவனும்; **அன்னதே நினைந்து நக்கான்** - அவ்வாறே நினைத்துச் சிரித்தான்; **மாயையைத் தெரிய உன்னார்** - (அவர்கள் இந்திரசித்தனது) மாயச் செயலைத் தெளிவாக எண்ணிப் பாராதவர்களாய்; **போர்த் தொழில் மாற்றி நின்றார்** - போர் செய்யும் தொழிலை மாற்றி நின்றார்கள்.

(187)

8189. அது கணத்து, அனுமன் தோள்நின்று ஐயனும் இழிந்து, வெய்ய
கது வலிச் சிலையை வென்றி அங்கதன் கையது ஆக்கி,
முதுகு உறச் சென்று நின்ற கணை எலாம் முறையின் வாங்கி,
விதுவிதுப்பு ஆற்றலுற்றான், விளைகின்றது உணர்ந்திலாதான்.

அதுகணத்து - அந்தப் பொழுதில்; **ஐயனும்** - தலைவனாகிய இலக்குவனும்; **விளைகின்றது உணர்ந்திலாதான்** - நடக்க விருப்பவை எவற்றையும் உணராதவனாய்; **அனுமன் தோள் நின்று இழிந்து** - அனுமனது தோளில் இருந்து இறங்கி; **வெய்ய வலிகது சிலையை** - கொடுமையான வலிமை பொருந்திய வில்லினை; **வென்றி அங்கதன் கையது ஆக்கி** - வெற்றி பொருந்திய அங்கதன் கையில் உள்ளதாக ஆக்கி; **முதுகு உறச் சென்று நின்ற** - மார்பில் பட்டு முதுகு வழியாகப் பாய்ந்து (ஊடுருவாது) நின்ற; **கணை எலாம்** - (பகைவர்களுடைய) அம்புகளை எல்லாம்; **முறையின் வாங்கி** - முறைப்படி பறித்து (எடுத்துவிட்டு); **விதுவிதுப்பு ஆற்றலுற்றான்** - போரினால் ஏற்பட்ட களைப்பைப் போக்க இளைப்பாறத் தொடங்கினான்.

கதுவலி - வலிகதுவு என இயைக்க. கதுவுதல் - நீங்காது பற்றல். விதுவிதுப்பு - போர்க்களைப்பு, விதுவிதுப்பு எனக் கொள்ளின் போர் செய்தலினால் ஏற்பட்ட உணர்வுக் கழிப்பு எனலாம்.

(188)

**8190. விட்டனன் அரக்கன் வெய்ய படையினை; விடுத்தலோடும்,
எட்டினோடு இரண்டு திக்கும் இருள் திரிந்து இரிய ஓடி,
கட்டினது என்ப மன்னோ, காகுத்தற்கு இளைய காளை
வட்ட வான் வயிரத் திண் தோள் மலைகளை உளைய
வாங்கி.**

அரக்கன் - அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன்; **வெய்ய படையினை விட்டனன்** - கொடிய நாகப் படையைச் செலுத்தினான்; **விடுத்தலோடும்** - (அவ்வாறு அவன் அதைச்) செலுத்திய அளவில்; **எட்டினோடு இரண்டு திக்கும்** - பத்துத் திசைகளிலும்; **இருள்திரிந்து** - இருள் பரவவும்; **இரிய** - (பகைவர்) நிலை கெட்டு ஓடவும்; **ஓடி** - விரைவாகச் சென்று; **காகுத்தற்கு இளைய காளை** - இராமனுக்கு இளையவனாகிய காளை போன்ற இலக்குவனின்; **வட்டவான் வயிரத்திண் தோள் மலைகளை** - திரண்ட ஒளியுடைய உறுதியான தோள்களாகிய மலைகளை; **உளைய வாங்கி** - வருந்தும் படி வளைத்துக்; **கட்டினது என்ப** - கட்டியது என்று சொல்லுவார்கள்.

காகுத்தன் - காகுத்தன் என்ற அரச மரபில் பிறந்தவன். புரஞ்சயன் என்ற அரசன் தன் வேண்டுகோளின்படி எருது வடிவம் கொண்டு வந்த இந்திரனின் மீது ஏறிப் பகைவரை வென்று அழித்து ககுஸ்தன் என்று பெயர் பெற்றதை. வை.மு.கோ. விளக்கி உள்ளார். இலக்குவனை நாகபாசம் கட்டியது என்று கூறாமல் "கட்டினது என்ப" என்று கூறியுள்ள கம்பரின் இராம பக்தி நுட்பத்தை அறிந்து உணர்க. மன்னோ - இடைச்சொல் கழிவிரக்கப் பொருளில் வந்தது.

(189)

**8191. இறுகுறப் பிணித்தலோடும், யாவையும் எதிர்ந்த போதும்
மறுகுறக் கடவான் அல்லன்; மாயம் என்று
உணர்வான்அல்லன்;
உறு குறைத் துன்பம் இல்லான்; ஒடுங்கினன்; செய்வது ஓரான்,
அறுகுறைக் களத்தை நோக்கி, அந்தரம் அதனை நோக்கும்.**

யாவையும் எதிர்ந்த போதும் - எல்லா உலகங்களும் உயிர்களும் ஒருங்கு திரண்டு (தன்னை) எதிர்த்த காலத்திலும்; **மறுகுறக் கடவான் அல்லன்** - மனக் கலக்கம் அடையத் தக்கவன் அல்லவனும்; **உறு குறைத்துன்பம் இல்லான்** - மனத்தில் மிக்க குறையாகிய துன்பம் இல்லாதவனுமாகிய இலக்குவன்; **இறுகுறப் பிணித்தலோடும்** - இந்திரசித்தன் செலுத்திய நாகக்கணை (தன்னை) இறுக்கமாகக் கட்டிய அளவில்; **மாயம் என்று உணர்வான் அல்லன்** - (இது இந்திரசித்தனது) மாயச்செயல் என்று

உணராதவனாய்; **செய்வது ஓரான்** - இன்னது செய்வது என்று தெரியாமல்; **ஒடுங்கினன்** - வலி குன்றியவனாகி; **அறு குறைக்களத்தை நோக்கி** - அறுபட்ட உடல் குறைகள் சிதறிக் கிடக்கும் போர்க்களத்தைப் பார்த்து; **அந்தரம் அதனை நோக்கும்** - அதற்குப் பின்பு ஆகாயத்தையும் பார்ப்பானாயினன்,

உறுகுறைத் துன்பம் - போரில் துன்புறுத்தலாகிய குறையால் வரும் மிக்க துன்பம். களத்தையும் அந்தரத்தையும் நோக்கல் - தான்

கட்டப்பட்டது போர்க்களத்தில் உயிருடன் இருந்த அரக்க வீரர்களாலா? அல்லது வானத்தில் மறைந்த இந்திர சித்தனாலா? என்று அறியப் பார்த்தால்.

(190)

அனுமன் முதலிய ஏனையோரையும் நாகபாசம் பிணித்தல்

8192. **மற்றையோர் தமையும் எல்லாம் வாள் எயிற்று அரவம் வந்து**
சுற்றின; வயிரத் தூணின், மலையினின், பெரிய தோள்கள்,
'இற்றன, இற்ற' என்ன, இறுக்கின; இளகா உள்ளம்
தெற்றென உடைய வீரர் இருந்தனர், செய்வது ஓரார்.

வாள் எயிற்று அரவம் - (அந்த நாகக் கணையில் இருந்து வெளிப்பட்ட) ஒளி பொருந்திய பற்களை உடைய பாம்புகள்; **மற்றையோர் தமையும் எல்லாம்** - மற்றைய வானர வீரர்கள் எல்லோர் தம்மையும்; **வந்து சுற்றின** - வந்து சுற்றிச் சூழ்ந்து; **வயிரத்தூணின்** - வலிய தூண் போலவும்; **மலையினின்** - மலைகளைப் போலவும்; **பெரிய தோள்கள்** - (உள்ள) (அவர்களது வலிய) பெரிய தோள்கள்; **இற்றன இற்ற என்ன** - நொறுங்கிப் போயின; என்று அவர்கள் வாய் விட்டுக் கதறும்படியாக; **இறுக்கின** - அழுத்தி நொறுக்கின; **இளகா உள்ளம் தென்றென உடைய வீரர்** - (வலி) குறையாத மனத்தைத் தெளிவுடன் பெற்றுடைய (அந்த) வீரர்கள் எல்லோரும்; **செய்வது ஓரார் இருந்தனர்** - செயத்தக்கது இதுவே என அறியாதவர்களாய் இருந்தனர்.

(191)

8193. **காலுடைச் சிறுவன், 'மாயக் கள்வனைக் கணத்தின்காலை**
மேல் விசைத்து எழுந்து நாடிப் பிடிப்பென்'
என்று உறுக்கும்வேலை,
ஏல்புடைப் பாசம், மேல்நாள், இராவணன் புயத்தை வாலி
வால் பிணித்தென்ன, சுற்றிப் பிணித்தது, வயிரத் தோளை.

காலுடைச் சிறுவன் - காற்றின் வேந்தற்கு (அஞ்சனை வயிற்றின் வந்த) மகனாகிய அனுமன்; **மாயக் கள்ளனை** - (இப்படி) மாயைச் செயல் செய்த கள்ளத்தன்மை உடையவனை; **கணத்தின்** - கணப்பொழுதில்; **காலை மேல் விசைத்து எழுந்து** - காலினை மேலுன்றி வானத்தில் வேகமாக எழுந்து; **நாடிப் பிடிப்பென் என்று** - தேடிப்பிடிப்பேன் என்று; **உறுக்கும் வேலை** - சினங்கொள்ளும் வேளையில்; **ஏல்புடைப் பாசம்** - எதிர்த்துத் தாக்கும் தன்மை உள்ள (அந்த) நாகக் கணை; **மேல்நாள்** - முன்னொரு காலத்தில்;

இராவணன் புயத்தை - இராவணனது தோள்களை; **வாலி வால் பிணித்தென்ன** - வாலியினது வால் சுற்றிப் பிணித்தது போல்; **வயிரத்தோளை** - அனுமனது உறுதியான தோள்களைச்; **சுற்றிப் பிணித்தது** - சுற்றிக் கட்டியது.

(192)

நாக பாசத்தால் கட்டுண்டவர் நிலை

8194. மலை என எழுவர்; வீழ்வர்; மண்ணிடைப் புரள்வர்; வானில்
தலைகளை எடுத்து நோக்கி, தழல் எழ விழிப்பர்; தாவி
அலைகிளர் வாலால் பாரின் அடிப்பர்; வாய் மடிப்பர்;
ஆண்மைச்
சிலையவற்கு இளைய கோவை நோக்குவர்; உள்ளம் தீவர்;

மலை என எழுவர் வீழ்வர் - (நாகக் கணையால் கட்டப்பட்ட வானரவீரர்கள்) மலைகள் மேல் எழுந்தது போல் எழுந்து கீழே விழுவர்; **மண்ணிடைப் புரள்வர்** - நிலத்திடைப் புரளுவார்கள்; **வானில் தலைகளை எடுத்து நோக்கி தழல் எழ விழிப்பர்** - வானத்தை நோக்கித் தலை எடுத்துப் பார்த்து நெருப்புப் பொறி வெளிப்பட விழிப்பார்கள்; **தாவி அலைகிளர் வாலால் பாரின் அடிப்பர்** - பாய்ந்து அலையும் தன்மை உள்ள எழுச்சியை உடைய வாலினால் தரையில் அடிப்பார்கள்; **வாய் மடிப்பர்** - வாயை மடித்து உதடுகளைக் கடிப்பார்கள்; **ஆண்மைச் சிலையவற்கு இளைய கோவை நோக்குவர்** - ஆண்மைத் தன்மை உள்ள வில்லேந்திய இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவனைப் பார்த்து; **உள்ளம் தீவர்** - மனம் கொதிப்பு அடைவார்கள்.

இப்பாடலில் மூன்று உணர்ச்சிகள் கூறப்பட்டுள்ளதாக வை.மு.கோ. கருதுகிறார், எழுதல், வீழ்தல், புரள்தல் - நாகக்கணை இறுக்குதலால் தோன்றும் துன்பம். தழல் எழ விழித்தல், வால் அடித்தல், வாய் மடித்தல் - வெகுளி, உள்ளம் தீதல் - அச்சத்தாலும் நிகழ்ந்தன என்க. சோகம் என்பர் வை.மு.கோ.

(193)

8195. வீடணன் முகத்தை நோக்கி, 'வினை உண்டே,
இதனுக்கு?' என்பர்;
மூடின கங்குல் மாலை இருளினை முனிவர்; 'மொய்ம்பின்
ஈடுறக் தக்க போலாம் நம் எதிர்' என்னா, ஏந்தல்
ஆடகத் தோளை நோக்கி, நகை செய்வர்; விழுவர்;
அஞ்சார்.

வீடணன் முகத்தை நோக்கி - (மேலும் அந்த வீரர்கள்) வீடணனுடைய முகத்தைப் பார்த்து; **இதனுக்கு** - இதற்கு; **வினை உண்டோ என்பர்** - ஏதாவது பரிகாரச் செயல் உள்ளதோ? என்று கேட்பார்கள்; **மூடின கங்குல் மாலை இருளினை**

முனிவர் - (தாங்கள் நாகக் கணையால் கட்டப்பட்டு வருந்தக் காரணமாக இருந்த) நெருங்கிய திரட்சியான தன்மை உடைய இருளைச் சினப்பார்கள்; ***ஏந்தல் ஆடகத் தோளை நோக்கி*** - இலக்குவனது பொன் போன்ற தோளைப் பார்த்து; ***நம் எதிர்*** - நம் கண் எதிரில்; ***ஈடுறத் தக்க போலாம்*** - (இத்தோள்கள்) வலிய பெருமை குறையத் தக்கனவாயினவே; ***என்னா*** - என்று வருந்திக் கூறி; ***நகைசெய்வர்*** - சிரிப்பார்கள்; ***விழுவர்*** - (நிலத்தில்) விழுவார்கள்; ***அஞ்சார்*** - (அந்த நேரத்திலும்) அச்சம் கொள்ளாதிருப்பார்கள்.

தங்கள் கண்ணெதிரில் இலக்குவன் கட்டப்பட்டுக் கிடப்பதற்குக் காரணமான விதியை இகழ்ந்து சிரித்தனர் என்க. எள்ளலடிப்படையாக வந்த நகை.

(194)

8196. 'ஆர், இது தீர்க்க வல்லார்? அஞ்சனை பயந்த வள்ளல்,
மாருதி, பிழைத்தான் கொல்லோ?' என்றனர், மறுகி நோக்கி,
வீரனைக் கண்டு, 'பட்டது இதுகொலாம்!' என்று விம்மி,
'வார் கழல் தம்பி தன்மை காணுமோ, வள்ளல்?' என்பார்.

இது தீர்க்க வல்லார் ஆர் - (அந்த வானர வீரர்கள்) இந்தத் துன்பத்தை நீக்கும் வலிமை உடையவர் யாவர்? (என எண்ணி உடனே); ***அஞ்சனை பயந்த வள்ளல் மாருதி*** - அஞ்சனை வயிற்றில் வந்தவன் வள்ளன்மைப் பணபுடைய அனுமன்; ***பிழைத்தான் கொல்லோ? என்றனர்*** - (இப்பொழுது) உயிர் தப்பிப் பிழைத்துள்ளான் கொல்லோ என்று கூறியவர்களாய்; ***மறுகி நோக்கி*** - (கட்டுண்டு கிடந்த இலக்குவனை) மனம் கலங்கிப் பார்த்து; ***வீரனைக் கண்டு "பட்டது இது கொலாம்" என்று விம்மி*** - இலக்குவனைக் கண்டு நடந்த செயல் இதுவோ என்று கூறிப் புலம்பி; ***வள்ளல்*** - (வள்ளல் பண்புடைய) இராமன்; ***வார் கழல் தம்பி தன்மை காணுமோ*** - நீண்ட வீரக்கழல் அணிந்த (தன்) தம்பியாகிய இலக்குவனுக்கு ஏற்பட்ட இந்நிலையைக் கண்டு (மனம்) பொறுப்பானோ?; ***என்பார்*** - என்று கூறினார்கள்.

ஆர் இது தீர்க்க வல்லார் என்று எண்ணிய வானர வீரர் மாருதி பிழைத்தான் கொல்லோ என்றது மாருதியால் தங்கள் துயரம் தீரும் என அவர்களது நம்பிக்கையைக் காட்டுகிறது. வீடணன் முகத்தை நோக்கி வினை உண்டோ? என்று கேட்டமையை முன்பாடலில் குறிப்பிட்ட கம்பர், வீடணனும் மாருதியும் இத்தகைய துன்பத்தில் இருந்து இளைய கோவையும் வானர வீரரையும் மீட்பதற்கு உரிய தன்மை பெற்றவர் என்பதை உணர்த்தி உள்ளமை ஓர்ந்து அறிக. வள்ளல் தம்பி நிலையைக் கண்டால் உயிர் தரித்து இருப்பானோ என்ற ஐயத்தால், தம்பி தன்மை காணுமோ வள்ளல் என்றார் என்க.

(195)

8197. என், சென்ற தன்மை சொல்லி? எறுழ் வலி அரக்கன் எய்தான்
மின் சென்றது அன்ன; வானத்து உரும்இனம் வீழ்வ என்ன,
பொன் சென்ற வடிம்பின் வாளி, புகையொடு பொறியும் சிந்தி,

முன் சென்ற முதுகில் பாய, பின் சென்ற மார்பம் உற்ற.

சென்ற தன்மை சொல்லி என் - *(அம்பு எய்த காலத்தில்)* நிகழ்ந்த செயல்களை விரிவாகச் சொல்லி என்ன பயன்?; **எறுழ் வலி அரக்கன்** - மிக்க வலிமை உடைய இந்திரசித்தன்; **வானத்து மின் சென்றது என்ன** - வானத்தில் மின்னல் மின்னுவது போன்றனவும்; **உரும் இனம் வீழ்வ என்ன** - இடியின் கூட்டங்கள்

(ஒருங்கே) கீழே விழுவது போலவும்; **பொன் சென்ற வடிம்பின் வாளி எய்தான்** - கரும் பொன்னால் ஆகிய நுனியை உடைய அம்புகளைச் செலுத்தினான்; **புகையொடு பொறியும் சிந்தி** - *(அந்அம்புகள்)* புகையையும் தீப்பொறிகளையும் சிந்திக்கொண்டு; **முன் சென்ற முதுகில் பாய** - மார்பில் தைத்தவை முதுகில் ஊடுருவ; **பின் சென்ற மார்பம் உற்ற** - முதுகில் பாய்ந்தவை மார்பில் ஊடுருவின.

(196)

8198. மலைத்தலைக் கால மாரி; மறித்து எறி வாடை மோத,
தலைத்தலை மயங்கி வீழும் தன்மையின் தலைகள் சிந்தும்;
கொலைத்தலை வாளி பாயக் குன்று அன குவவுத் தோளார்
நிலைத்திலர் உலைந்து சாய்ந்தார்; நிமிர்ந்தது, குருதி நீத்தம்.

மறுத்து எறி வாடை மோத - மடக்கி வீசுகின்ற வாடைக் காற்று மோதுதலினால்; **மலைத்தலைக் காலமாரி** - மலையில் உள்ள கரிய மேகங்கள்; **தலைத்தலை மயங்கி வீழும்** - இடந்தோறும் இடந்தோறும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதிச் சிந்தி விழும் தன்மை போல; **தலைகள் சிந்தும் கொலைத்தலை வாளி பாய** - தலைகளை அறுத்துச் சிந்தச் செய்யும் கொல்லும் தன்மை உள்ள அம்புகள் பாய்வதால்; **குன்று அன குவவுத் தோளார்** - குன்றினை ஒத்த திரண்ட தோள்களை உடைய வானர வீரர்கள்; **நிலைத்திலர்** - *(ஓரிடத்தில்)* நிலைத்து இருக்க மாட்டாது; **உலைந்து சாய்ந்தார்** - வருந்திக் கீழே விழுந்தார்கள்; **குருதி நீத்தம் நிமிர்ந்தது** - *(எங்கும்)* இரத்த வெள்ளம் பரவிப் பெருகியது.

(197)

8199. ஆயிர கோடி மேலும் அம்பு தன் ஆகத்தூடு
போயின போதும், ஒன்றும் துடித்திலன், பொடித்து, மானத்
தீ எரி சிதறும் செங் கண் அஞ்சனை சிங்கம், தெய்வ
நாயகன் தம்பிக்கு உற்ற துயர் சுட, நடுங்குகின்றான்.

பொடித்து மானத் தீ எரி சிதறும் செங்கண் அஞ்சனை சிங்கம் - மான உணர்வினால் தீப்பொறி சிதறுகின்ற சிவந்த கண்களை உடைய அஞ்சனை பெற்ற சிங்கம் போன்றவனாகிய அனுமன்; **ஆயிர கோடி மேலும் அம்பு** - ஆயிரம் கோடிக்கு மேல் அம்புகள்; **தன் ஆகத்தூடு போயின போதும்** - தன் மார்பினுள் ஊடுருவிப் போன போதிலும்; **ஒன்றும் துடித்திலன்** - ஒரு சிறிதும் வருத்தம் அடையவில்லை; **தெய்வ நாயகன் தம்பிக்கு**

உற்ற துயர் சுட - *(ஆனால் அவன்) தெய்வத்தலைவனாம் இராமன் தம்பிக்கு நேர்ந்த துன்பம் (தன் நெஞ்சைச் சுட);* ***நடுங்குகின்றான்*** - *மன நடுக்கம் கொள்பவன் ஆனான்.*

தன துயரைக் கருதாது இலக்குவனின் துயர் தன் நெஞ்சு சுட அனுமன் வருந்தினன். பாகவதனின் துடிப்பு என்க.

(198)

8200. வேறு உள வீரர் எல்லாம் வீழ்ந்தனர், உருமின் வெய்ய
நூறும் ஆயிரமும் வாளி உடலிடை நுழைய, சோரி
ஆறுபோல் ஒழுக, அண்ணல் அங்கதன் அனந்த வாளி
ஏறிய மெய்யனேனும், இருந்தனன், இடைந்திலாதான்.

வேறு உள வீரர் எல்லாம் - *மற்றுள்ள பிற வானரவீரர்கள் எல்லாம்;* ***உருமின் வெய்ய*** - *இடியைக் காட்டிலும் கொடுமையானதாகிய;* ***வாளி நூறும் ஆயிரமும் உடலிடை நுழைய*** - *அம்புகள் நூற்றுக்கணக்காகவும், ஆயிரக்கணக்காகவும் உடம்புகளில் நுழைந்ததனால்;* ***சோரி ஆறு போல் ஒழுக வீழ்ந்தனர்*** - *குருதி ஆற்றினைப் போல் ஒழுகி வெளிப்பட (நிலத்திடை) விழுந்தனர்;* ***அண்ணல் அங்கதன்*** - *பெருமை சிறந்த அங்கதன்; அனந்த வாளி - அளவற்ற அம்புகள்;* ***ஏறிய மெய்யனேனும்*** - *தைத்த உடம்பினை உடையவனாய் இருந்தும்;* ***இடைந்திலாதான் இருந்தனன்*** - *சோர்வு அடையாதவனாய் இருந்தான்.*

(199)

8201. கதிரவன் காதல் மைந்தன், கழல் இளம் பசுங் காய் அன்ன,
எதிர் எதிர் பகழி தைத்த, யாக்கையன்; எரியும் கண்ணன்;
வெதிர் நெடுங் கானம் என்ன வேகின்ற மனத்தன்,
மெய்யன்;
உதிர வெங் கடலுள், தாதை உதிக்கின்றான் தனையும்
ஒத்தான்.

கதிரவன் காதல் மைந்தன் - *கதிரவனின் அன்பு மகனாகிய சுக்கிரீவன்;* ***எதிர் எதிர் பகழி தைத்த*** - *எதிர் எதிராக அம்புகள் தைத்ததனால்;* ***இளம் கழல் பசுங்காய் அன்ன யாக்கையன்*** - *இளமையான கழலின் பசுங்காயை ஒத்த உடம்பினை உடையவனாகி;* ***எரியும் கண்ணன்*** - *(சினத்தால்) தீ எரியும் கண்களையும்;* ***வெதிர் நெடுங் கானம் என்ன*** - *மூங்கில்கள் நிறைந்த பெரிய காடு எரிவது போல;* ***வேகின்ற மனத்தன் மெய்யன்*** - *பற்றி எரிகிற மனமும் உடம்பும் கொண்டவனாகி;* ***வெம் உதிர கடலுள்*** - *கொடிய குருதிக் கடலுள்;* ***உதிக்கின்றான்*** - *உதயமாகிற;* ***தாதை தனையும் ஒத்தான்*** - *(தன்) தந்தையாகிய கதிரவனையும் போன்று விளங்கினான்.*

மேல் முழுதும் அம்பு பட்டுக்கிடக்கும் சுக்கிரீவனுக்கு முட்கள் சுற்றிலும் உள்ள கழற்காய் உவமை. "தந்தையே மகனாகப் பிறக்கிறான்" என்னும் நூல்

வழக்குப் பற்றி, சுக்கிரீவனுக்கு அவன் தந்தையான சூரியனை உவமை கூறுதல் பொருந்தும். "தந்தையர் ஒப்பர் மக்கள்" (தொல். பொருள். 145) என்பதும் நோக்குக.

(200)

8202. வெப்பு ஆரும் பாசம் வீக்கி, வெங் கணை
துளைக்கும் மெய்யன்-
ஒப்பு ஆரும் இல்லான் தம்பி-உணர்ந்திருந்து இன்னல்
உய்ப்பான்,
'இப் பாசம் மாய்க்கும் மாயம், யான் வல்லென்' என்பது
ஓர்ந்தும்,
அப் பாசம் வீச ஆற்றாது, அழிந்த நல் அறிவு போன்றான்.

ஒப்பு ஆரும் இல்லான் தம்பி - தனக்கு உவமையில்லாத இராமனுடைய தம்பியாகிய இலக்குவன்; **வெப்பு ஆரும் நாக பாசம் வீக்கி** - கொடுமை பொருந்திய நாகக்கணையால் கட்டுப்பட்டு; **வெங்கணை துளைக்கும் மெய்யன்** - கொடிய அம்புகள் துளைக்கிற உடம்பை உடையவனாய்; **உணர்ந்திருந்து இன்னல் உய்ப்பான்** - (அதனை நீக்கும் வழியை) உணர்ந்து (அதற்கு உரிய வல்லமை பெற்று இருந்தும்) துன்பத்தில் (தன்னைச்) செலுத்திக் கொள்ளுபவனாய்; **இப்பாசம் மாய்க்கும் மாயம்** - இந்த உலக பாசத்தை அழிக்கும் மாய சக்தியில்; **யான் வல்லென் என்பது ஓர்ந்தும்** - யான் வல்லவன் என்பதை எண்ணி உணர்ந்திருந்தும்; **அப்பாசம் வீச** - அந்த உலக பாசம் (தன்னைத் தாக்க); **ஆற்றாது** - (அதற்கு) ஈடாக முடியாது; **அழிந்த நல் அறிவு போன்றான்** - அழிந்து போன நல்ல ஞானத்தை ஒத்திருந்தான்

ஒருவனுக்குப் பாசத்தை நீக்கும் வல்லமை இருந்தாலும் விதியின் வலிமையால் அதைச் செய்ய முடியாதவாறு போல நாகக் கணையை நீக்கும் வல்லமை பெற்றிருந்தும் மானுட பாவனையால் அவ்வாறு செய்யாது இலக்குவன் கட்டுண்டு வருந்தினன் என்க. அறிவு - ஆன்மா எனக் கொள்வர் வை.மு.கோ.

(201)

8203. அம்பு எலாம் கதிர்கள் ஆக, அழிந்து அழிந்து
இழியும் ஆகச்
செம் புனல் வெயிலின் தோன்ற திசை இருள் இரிய சீறிப்
பம்பு பேர் ஒளிய நாகம் பற்றிய படிவத்தோடும்,
உம்பர் நாடு இழிந்து வீழ்ந்த ஒளியவனேயும் ஒத்தான்.

அம்பு எலாம் கதிர்கள் ஆக - (இலக்குவன் உடம்பில் குத்தி நின்றுள்ள) அம்புகள் எல்லாம் கிரணங்கள் ஆகவும்; **ஆக அழிந்து அழிந்து இழியும் செம்புனல்** - மார்பில் இருந்து சிறிது சிறிதாகப் பெருகுகிற இரத்தம்; **வெயிலின் தோன்ற** - வெய்யில் போலத் தோன்ற; **திசை ருள் இரிய** - திசைகளில் எல்லாம் இருள் நிலை கெட்டு ஓட; **சீறிப் பம்பு பேர் ஒளிய நாகம்** - சீறி நிறைந்த பெரிய ஒளியை உடைய பாம்பினால்; **பற்றிய**

படிவத்தோடும் - பற்றப்பட்ட உருவத்தோடு தவறிக்கீழே விழுந்த; **ஒளியவனேயும் ஒத்தான்** - சூரியனையும் ஒத்து இருந்தான்.

அம்புகள் பட்டுக் குருதி வழிய நாகக்கணையால் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் இலக்குவனுக்குக் கிரணங்களோடு வெயில் வீசப் பாம்பினால் பற்றப்பட்டு வானத்தில் இருந்து விழுந்த கதிரவன் உவமையாம் என்க. பம்புதல் - நிறைதல். படிவம் - உருவம், எலாம் - இடைக்குறை.

(202)

இந்திரசித்தன் இராவணன் அரண்மனை சேறல்

8204. மயங்கினான் வள்ளல் தம்பி; மற்றையோர் முற்றும் மண்ணை
முயங்கினார்; மேனி எல்லாம் மூடினான், அரக்கன் மூரித்
தயங்கு பேர் ஆற்றலானும், தன் உடல் தைத்த வாளிக்கு
உயங்கினான், உளைந்தான், வாயால் உதிர நீர்
உமிழாநின்றான்.

வள்ளல் தம்பி மயங்கினான் - வள்ளலாகிய இராமன் தம்பியாகிய இலக்குவன் மயங்கி விட்டான்; **மற்றையோர் முற்றும் மண்ணை முயங்கினார்** - மற்றையவர்கள் எல்லோரும் நிலத்தைத் தழுவினார்கள்; **மேனி எல்லாம் மூடினான்** - (அவர்களின்) உடம்புகளை எல்லாம் (தன் கை அம்புகளால்) மறைத்தவனாகிய; **மூரித் தயங்கு பேர் ஆற்றலானும் அரக்கன்** - வலிமை விளங்குகிற பெரிய ஆற்றலை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தனும்; **தன் உடல் தைத்த வாளிக்கு** - தன் உடலினிடத்தில் போரின் போது தைத்துள்ள (இலக்குவனது) அம்புகளுக்கு; **உயங்கினான் உளைந்தான்** - தளர்ந்து வருந்தினான்; **வாயால் உதிரநீர் உமிழா நின்றான்** - வாயினால் இரத்தமாகிய நீரைக் கக்கிக்கொண்டு நின்றான்.

(203)

8205. 'சொற்றது முடித்தேன்; நாளை, என் உடற் சோர்வை நீக்கி,
மற்றது முடிப்பென்' என்னா, எண்ணினான், 'மனிசன்
வாழ்க்கை
இற்றது; குரங்கின் தானை இறந்தது' என்று இரண்டு பாலும்
கொற்ற மங்கலங்கள் ஆர்ப்ப, இராவணன் கோயில் புக்கான்.

சொற்றது முடித்தோன் - (நான்) சொன்னதைச் செய்து முடித்து விட்டேன்; **என் உடற் சோர்வை நீக்கி** - எனது உடல் தளர்ச்சியை நீக்கிக் கொண்டு; **நாளை மற்றது முடிப்பென் என்னா எண்ணினான்** - நாளைக்கு மற்றதையும் செய்து முடிப்பேன் என்று எண்ணினான்; **மனிசன் வாழ்க்கை இற்றது** - மனிதனது வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது; **குரங்கின் தானை இறந்தது** - வானரப் படைகள் இறந்து ஒழிந்தன; **என்று இரண்டு பாலும்** - என்று இரண்டு பக்கங்களிலும்; **கொற்ற மங்கலங்கள் ஆர்ப்ப** - வெற்றிக்கு அறிகுறியாக மங்கல ஒலி முழங்க; **இராவணன் கோயில் புக்கான்** - இராவணனது அரண்மனைக்குச் சென்று சேர்ந்தான்.

acharya.org

(204)

***8206. ஈர்க்கு அடைப் பகழி மாரி இலக்குவன் என்ன நின்ற
நீர்க் கடை மேகம்தன்னை நீங்கியும், செருவின் நீங்கான்,
வார்க் கடை மதுகைக் கொங்கை, மணிக் குறு முறுவல்,
மாதர்
போர்க் கடைக் கருங் கண் வாளி புயத்தொடு பொழியப்
புக்கான்.***

ஈர்க்கு அடைப் பகழிமாரி - இறகுகளை உடைய அம்பாகிய மழையினால்; **இலக்குவன் என்ன நின்ற** - இலக்குவன் என்று பெயர் கொண்டு நின்ற; **நீர்க்கடை மேகம் தன்னை நீக்கியும்** - நற்குணங்களை உடைய மேகம் போன்றவனாகிய இலக்குவன் தன்னை அழித்தும்; **செருவின் நீங்கான்** - போர் செய்தலில் இருந்து நீங்காதவனாய் (திரும்பி வந்த இந்திரசித்தன்); **வார்க் கடை மதுகைக் கொங்கை** - கச்சையைக் கடந்து நிற்றலை உடைய வலிமையைக் கொண்ட கொங்கைகளையும்; **மணிக்குறு முறுவல் மாதர்** - அழகிய புன்சிரிப்பையும் உடைய பெண்களின்; **போர்க் கடைக்கருங்கண்** - போர்த் தொழிலைச் செய்கிற கடைக் கருங்கண்களாகிய; **வாளி** - அம்புகள்; **புயத்தொடும் பொழியப் புக்கான்** - (தன்) தோள்களில் பொழிந்து கொண்டிருக்கப் புக்கான்.

(205)

***8207. ஐ-இரு கோடி செம் பொன் மணி விளக்கு அம் கை ஏந்தி,
மை அறு வான நாட்டு மாதரும், மற்றை நாட்டுப்
பை அரவு அல்குலாரும், பலாண்டு இசை பரவ, தங்கள்
தையலர் அறுகு தூவி வாழ்த்தினர் தழுவ, சார்ந்தான்.***

ஐ - இரு கோடி செம்பொன் மணி விளக்கு - பத்துக் கோடியளவினதான செம்பொன்னால் செய்யப்பட்ட அழகிய

விளக்குகளை; **அம் கை ஏந்தி** - (தங்கள்) அழகிய கைகளில் ஏந்திக் கொண்டு; **மை - அறு வானநாட்டு மாதரும்** - குற்றமற்ற தேவ உலக மகளிரும்; **மற்றை நாட்டுப் பைஅரவு அல்குலாரும்** - மற்றை உலகத்தும் (நில உலகத்து) அரவின் பையை ஒத்த அல்குலை உடைய மாதரும்; **இசை பலாண்டு பரவ** - இசையோடு பல்லாண்டு பாட; **தங்கள் தையலார்** - தங்களுக்குரிய அரக்கப் பெண்டிர்; **அறுகு தூவி வாழ்த்தினார் தழுவ** - அறுகைத் தூவி வாழ்த்தி நெருங்கி வரச்; **சார்ந்தான்** - (இராவணன் அரண்மனை) சேர்ந்தான்.

(206)

***8208. தந்தையை எய்தி, அன்று ஆங்கு உற்றுள தன்மை எல்லாம்
சிந்தையின் உணரக் கூறி, 'தீருதி, இடர் நீ; எந்தாய்!***

acharya.org

நொந்தனென் ஆக்கை; நொய்தின் ஆற்றி, மேல் நுவல்வென்' என்னா,
புந்தியில் அனுக்கம் தீர்வான், தன்னுடைக் கோயில் புக்கான்.

தந்தையை எய்தி - (இந்திரசித்தன் தன்) தந்தையாகிய இராவணனை அடைந்து; **அன்று அங்கு** - அன்றைய நாளில் அப்போர்க்களத்தில்; **உற்றுள தன்மை எல்லாம்** - நடந்துள்ள செய்திகளை எல்லாம்; **சிந்தையின் உணரக் கூறி** - (அவன்) மனத்தில் பதியும்படி தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி; **எந்தாய்** - என் தந்தையே; **நீ இடர் தீருதி** - நீ துன்பம் நீங்குவாயாக (என்று சொல்லி); **ஆக்கை நொந்தனென்** - யான் உடல் வருந்தினேன்; **நொய்தின் ஆற்றி** - விரைவாக இளைப்பாறி; **மேல் நுவல்வென் என்னா** - (இனி) மேல் (செய்யவேண்டியவை பற்றிச்) சொல்லுவேன் என்று கூறி; **புந்தியில் அனுக்கம் தீர்வான்** - மனத்துன்பம் நீங்குவதற்காகத்; **தன்னுடைக் கோயில் புக்கான்** - தனது அரண்மனைக்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்.

(207)

இலக்குவன் மற்றும் பிறர் நிலைகண்டு வீடணன் புலம்பல்

8209. **இத் தலை, இன்னல் உற்ற வீடணன் இழைப்பது ஓரான்,**
மத்து உறு தயிரின் உள்ளம் மறுகினன், மயங்குகின்றான்,
'அத் தலைக் கொடியன் என்னை அட்டிலன்; அளியத்தேன் நான்;
செத்திலென்; வலியென் நின்றேன்' என்று போய், வையம் சேர்ந்தான்.

இத்தலை - (இந்திரசித்தன் கோயில் புக்க நேரத்தில் இராமன் பக்கலில்) இந்தப் பக்கத்தில்; **இன்னல் உற்ற வீடணன்** - துன்பம் அடைந்த வீடணன்; **இழைப்பது ஓரான்** - செய்வது என்ன என்று தெரியாதவனாகி; **மத்து உறு தயிரின்** - மத்தினால் கடையப்பட்ட தயிரினைப்போல; **உள்ளம் மறுகினன் மயங்குகின்றான்** - மனம் கலங்கித் தெளிவு குலைபவனாகி; **அத்தலை** - அத்தன்மையுள்ள; **கொடியன் என்னை அட்டிலன்** - கொடிய இந்திரசித்து இவர்களைக் கொன்றது போல் என்னையும் கொன்றானில்லை; **நான் அளியத்தேன்** - நான் இரங்கத்தக்கவனானேன்; **செத்திலென்** - (நான்) இறந்தேனு மில்லை; **வலியென் நின்றேன்** - வலிமை உள்ளவனாய் நின்றிருக்கிறேன்; **என்று போய் வையம் சேர்ந்தான்** - என்று சொல்லிக் கொண்டு (துயரம் கரை கடந்து) போய் நிலத்தில் விழுந்தான்.

(208)

8210. **பாசத்தால் ஐயன் தம்பி பிணிப்புண்டபடியைக் கண்டு**
'நேசத்தார் எல்லாம் வீழ்ந்தார்; யான் ஒரு தமியென் நின்றேன்;

தேசத்தார், என்னை என் என் சிந்திப்பார்!' என்று தீயும்,
வாசத் தார் மாலை மார்பன் வாய் திறந்து அரற்றலுற்றான்;

ஐயன் தம்பி - தலைவனாகிய இராமன் தம்பி இலக்குவன்; **பாசத்தால் பிணிப்புண்ட படியைக் கண்டு** - நாகக் கணையால் கட்டுப்பட்ட தன்மையைக் கண்டு; **நேசத்தார் எல்லாம் வீழ்ந்தார்** - (அவனிடத்து) அன்பு கொண்டவர்கள் எல்லோரும் இறந்து விழுந்து விட்டார்கள்; **யான் ஒரு தமியென் நின்றேன்** - நான் மட்டும் இறவாது ஒரு தனியனாய் நின்றுகொண்டு இருக்கிறேன்; **தேசத்தார் என்னை என் என் சிந்திப்பார்** - உலகத்தவர் என்னைப் பற்றி என்ன என்று சிந்திப்பார்கள்; **என்று** - என்று சொல்லி; **தீயும் வாசத்தார் மாலை மார்பன்** - வாடுகிற மணம் மிக்க மாலை

அணிந்த மார்பினை உடைய வீடணன்; **வாய் திறந்து அரற்றலுற்றான்** - வாய் திறந்து கதறி அழத் தொடங்கினான்.

(209)

8211. ' "கொல்வித்தான், உடனே நின்று அங்கு" என்பரோ. "கொண்டு போனான்
வெல்வித்தான், மகனை" என்று பகர்வரோ? "விளைவிற்கு எல்லாம்
நல் வித்தாய் நடந்தான், முன்னே" என்பரோ? நயந்தோர் தம்தம்
கல்வித்து ஆம் வார்த்தை' என்று கரைவித்தான் உயிரைக் கண்போல்.

உடனே நின்று அங்கு கொல்வித்தான் என்பரோ - (என்னைப் பற்றி மற்றவர்கள்) (இந்த வீடணன்) கூடவே இருந்து அவ்விடத்தில் இலக்குவனை இந்திரசித்தன் மூலம் கொல்லுவித்தான் என்று கூறுவார்களா?; **கொண்டு போனான் வெல்வித்தான் மகனை என்று பகர்வரோ** - (இந்திரசித்தனிடம்) அழைத்துச் சென்று மகனாகிய அவனை வெற்றி பெறும்படிச் செய்து விட்டான் என்று (பழி) கூறுவார்களா?; **விளைவிற்கு எல்லாம் நல்வித்தாய் நடந்தான் முன்னே என்பரோ** - விளைந்த தீமைகளுக்கு எல்லாம் நல்ல விதை போல முன்பே (நல்லவன் போல) (இராமனிடம் வந்து) சேர்ந்து கொண்டான என்று குறை கூறுவார்களோ?; **நயந்தோர் தம் தம் கல்வித்து ஆம் வார்த்தை** - (இராமனை) விரும்பும் (உலகத்தவர்) தம் கல்வியின் அளவினை உடையதாய் (அவர்கள் கூறும்) பழிமொழியும் பலவகைப்பட்டு நிற்கும்; **என்று** - என்று (பலவாறு கூறி); **கண் போல் உயிரைக் கரைவித்தான்** - கண்களைப் போலவே உயிரையும் கரைந்து உருகச் செய்தான்.

இராமபக்தர்கள் அவன் மீது கொண்ட பேரன்பினால், தங்களுக்குத் தோன்றியவாறு எல்லாம் கூறிப் பழிப்பார்களே என்று பழிக்கு நாணி வீடணன் கண்ணீர் விட்டுக் கதறி அழுதனன். கல்வித்து - கல்வியின் அளவினது. (கற்பனைக்குத் தக்கவாறு பேசுவர் என்றபடி).

(210)

8212. ‘போர் அவன் புரிந்த போதே, பொரு அரு வயிரத்
தண்டால்,
தேரொடும் புரண்டு வீழச் சிந்தி, என் சிந்தை செப்பும்
வீரம் முன் தெரித்தேன் அல்லேன்; விளிந்திலேன்;
மெலிந்தேன்; இஞ்ஞான்று
ஆர் உறவு ஆகத் தக்கேன்? அளியத்தேன்
அழுந்துகின்றேன்!

அவன் போர் புரிந்த போதே - அந்த இந்திரசித்தன் போர் செய்த பொழுதே; **பொரு அருவயிரத் தண்டால்** - (என்) ஒப்புமை இல்லாத உறுதியான தண்டினால்; **தேரொடும் புரண்டு வீழச் சிந்தி** - (அவனைத்) தேரோடு புரண்டு விழும் படியாகச் சிதறச் செய்து; **என் சிந்தை செப்பும்** - என் மனம் (என்னிடம்) கூறுகிற; **வீரம் முன் தெரித்தேன் அல்லேன்** - வீரச் செயலை முன்பு (செய்து) வெளிக்காட்டினேன் அல்லேன்; **விளிந்திலேன்** - (அது செய்யவில்லையாயினும் அந்த இந்திரசித்தனால்) இறந்து பட்டேனும் இல்லை; **மெலிந்தேன்** - (உடலும் உள்ளமும்) தளர்ந்து போனேன்; **அளியத்தேன் அழுந்துகின்றேன்** - (இப்போது நான்) எளிமை உடையவனாகித் (துன்பத்தில்) மூழ்கியுள்ளேன்; **இஞ்ஞான்று** - இப்பொழுது; **ஆர் உறவு ஆகத் தக்கேன்** - நான் யாருக்கு உறவாகத் தக்கவன்?

செயத்தக்க செய்யாமையான வந்த துயரம் இப்பாடலில் விளக்கப்படுகிறது. ஆர் உறவு ஆகத்தக்கேன் - உலகத்தவர் பழி தூற்றவர், இராவணனிடமும் பகை கொண்டு வந்துவிட்டேன். இராமன் பக்கலில் உள்ளவர்களும் என்மீது ஐயம் கொள்வர். இனி எனக்கு எக்கதியும் இல்லை என்று தன் நிர்க்கதியான நிலையை எண்ணிப் புலம்பியவாறு.

(211)

8213. ‘ஒத்து அலைத்து, ஒக்க வீடி, உய்வினும் உய்வித்து, உள்ளம்
கைத்தலை நெல்லி போலக் காட்டிலேன்; கழிந்தும்
இல்லேன்;
அத் தலைக்கு அல்லேன்; யான், ஈண்டு, “அபயம்!” என்று
அடைந்து நின்ற
இத் தலைக்கு அல்லேன்; அல்லேன்! இரு தலைச் சூலம்
போல்வேன்!”

ஒத்து அலைத்து - (வானர வீரர்களுடன்) ஒப்பாகப் (பகைவர்களை) வருத்தி; **ஒக்க வீடி** - (அவர்கள் இறக்கும் நிலை வரின் நானும் அவர்களுக்கு) ஒப்பாக இறந்து; **உய்வினும்**

உய்வித்து - (வாழ்ந்து) உய்யும் நெறிகள் (இருப்பின்) யானும் பிழைத்து (அவர்களையும்) பிழைப்பித்து; **உள்ளம்** - (என் பக்தியுள்ள) மனத்தின் (தன்மையை); **கைத்தலை நெல்லி போலக் காட்டிலேன்** - உள்ளங்கையிடத்தில் உள்ள நெல்லிக்கனி போல விளக்கிக் காட்டினேன் அல்லன்; **கழிந்தும் இல்லேன்** - (யான்) இறந்து போகவுமில்லை; **யான் அத்தலைக்க அல்லேன்** - நான் அவ்விடத்துக்கு (இராவணன் பக்கத்துக்கு) வேண்டாதவனானேன்; **ஈண்டு அபயம்**

என்று அடைந்து நின்று - இங்கு (வந்து) சரண் என்று சேர்ந்து நின்ற; **இத்தலைக்கு அல்லேன் அல்லேன்** - இந்தப் பக்கத்துக்கும் (இராமன் பக்கத்துக்கும்) வேண்டாதவனானேன்; **இருதலைச் சூலம் போல்வேன்** - இரண்டு பிரிவாக உள்ள சூலத்தைப் போன்றவனானேன்.

சூலத்தின் முனைகள் ஒன்றிணையாது வேறு வேறாக நிற்றல் போலச் சூலத்தின் கைப்பிடி போன்ற தான் எப்பக்கத்திலும் இணைய முடியாதபடி தனித்து நின்று விட்டேனே என வருந்தியபடி

(212)

நிகழ்ந்தவை இராமன் அறிந்து வருந்துதல்

8214. அனையன பலவும் பன்னி, ஆகுலித்து அரற்றுவானை
'வினை உள பலவும் செய்யத்தக்கன;-வீர!-நீயும்
நினைவு இலார் போல நின்று நெகிழ்தியோ? நீத்தி! என்னா,
இனையன சொல்லித் தேற்றி, அனலன் மற்று இனைய
செய்தான்;

அனையன பலவும் பன்னி - (இவை போன்ற) பல சொற்களைப் பலமுறை சொல்லி; **ஆகுலித்து** - (மனத்) துன்பம் கொண்டு; **அரற்றுவானை** - கதறி அழுகின்றவனாகிய வீடணனை நோக்கி; **வீர** - வீரனே; **பலவும் வினை உள செய்யத் தக்கன** - (இப்போது) செய்யக்கூடிய பல (பரிகாரச்) செயல்கள் உள்ளன; **நீயும் நினைவு இலார் போல நின்று நெகிழ்தியோ?** - (அச்செயல்களைச் செய்யாமல்) நீ கூட அறிவிலார் போல மனந்தளர்ந்து வருந்துவாயோ? **நீத்தி என்னா** - (அந்த மனத்தளர்ச்சியை) விட்டுவிடுவாயாக என்று; **அனலன்** - அனலன் என்பவன்; **இனையன சொல்லித் தேற்றி** - இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லி (வீடணனைத்) தேற்றி; **மற்று இனைய செய்தான்** - பின்பு இச்செயல்களைச் செய்தான் (செய்தவை அடுத்த பாடலில்).

(213) ***8215.***

'நீ இவண் இருத்தி; யான் போய் நெடியவற்கு
உரைப்பெண்' என்னா,
போயினன், அனலன்; போய், அப் புண்ணியன்
பொலன் கொள் பாதம்
மேயினன் வணங்கி, உற்ற வினை எலாம் இயம்பி நின்றான்;
ஆயிரம் பெயரினானும், அருந் துயரக் கடலுள் ஆழ்ந்தான்.

நீ இவண் இருத்தி - நீ இங்கே இருப்பாயாக; **யான் போய்** - நான் போய்; **நெடியவற்கு உரைப்பென் என்னா** - நெடியவனாகிய இராமனுக்கு (நிகழ்ந்தது) கூறுவேன் என்று சொல்லி; **அனலன் போயினன்** - அனலன் (இராமனிடம்) சென்றான்; **போய்** - சென்று; **அப்புண்ணியன் பொலன்கொள் பாதம் மேயினன் வணங்கி** - அப்புண்ணிய உருவினன் ஆகிய இராமனது திருப்பாதத்தில் சேர்ந்து

(விழுந்து) வணங்கி; ***உற்ற வினை எலாம் இயம்பி நின்றான்*** - *நடந்த செயல்களை எல்லாம் சொல்லி நின்றான்;* ***ஆயிரம் பெயரினானும்*** - *ஆயிரம் நாமத்து ஐயனாகிய இராமனும் (அது கேட்டு);* ***அருந்துயர்க் கடலுள் ஆழ்ந்தான்*** - *கடத்தற்கு அரிய துன்பக் கடலுள் முழுகினான்.*

(214)

8216. உரைத்திலன் ஒன்றும்; தன்னை உணர்ந்திலன்; உயிரும் ஓடக்
கரைத்திலன் கண்ணின் நீரை; கண்டிலன் யாதும் கண்ணால்;
அரைத்திலன் உலகம் எல்லாம் அம் கையால்; பொங்கிப் பொங்கி
இரைத்திலன்; 'உளன்' என்று எண்ண இருந்தனன், விம்மி ஏங்கி.

தன்னை உணர்ந்திலன் - *(அனலன் கூறியதைக் கேட்ட இராமன்) தன்னை உணர்ந்திலனாய் (உணர்வு ஒழிந்து);* ***உயிரும் ஓட*** - *உயிர் (தன்னை விட்டு) நீங்கியது போல (மயக்கம் அடைந்ததனால்);* ***ஒன்றும் உரைத்திலன்*** - *ஒன்றையும் (வாயைத் திறந்து) சொல்லாமலும்;* ***கண்ணின் நீரை கரைத்திலன்*** - *கண்களில் இருந்து கண்ணீரை வெளிப்படுத்தாமலும்;* ***யாதும் கண்ணால்***

கண்டிலன் - *யாது ஒன்றையும் கண்ணைத் திறந்து நோக்காமலும்;* ***பொங்கிப் பொங்கி அம் கையால் உலகம் எல்லாம் அரைத்திலன்*** - *மிக்க சினம் கொண்டு (தன்) அழகிய கைகளால் உலகங்களை எல்லாம் அழிக்காமலும்;* ***உளன் என்று எண்ண*** - *கண்டோர் (அவன்) உயிரோடு தான் இருக்கிறான் என்று எண்ணுவதற்காக;* ***விம்மி ஏங்கி இருந்தனன்*** - *விம்மிக் கதறிக் கொண்டு இருந்தான்.*

முதல் மூன்று வரிகளில் செய்தியைக் கேட்ட இராமன் எத்தகைய மெய்ப்பாட்டையும் வெளிக்காட்டவில்லை என்று கூறிய கம்பர், இவ்வளவு பெரிய துயரச் செய்தி இராமனிடம் எவ்வகையான பெருந் துன்பத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லையே ஒருவேளை அவன் இறந்து பட்டானோ என்று பிறர் எண்ணுவர் என்பது கருதி, உளன் என்று எண்ண விம்மி ஏங்கி இருந்தனன் என்றார் என்க. பெருந்துயரம் தாக்கும் போதும் உணர்வுகளை வெளிக்காட்டாது கற்சிலை போல் இருக்கும் மானிட பாவனையைக் கவிஞர் இராமன் மீது ஏற்றிக் கூறியுள்ளமை காண்க.

(215)

8217. விம்மினன், வெதும்பி வெய்துற்று ஏங்கினன், இருந்த வீரன்,
'இம் முறை இருந்து செய்வது யாவதும் இல்' என்று எண்ணி,
பொம்மென விம்மலோடும் பொருக்கென விசையின் போனான்,
தெவ் முறை துறந்து, வென்ற செங்கள மருங்கில் சேர்ந்தான்.

விம்மினன் - விம்மி; **வெதும்பி** - (நினைத்து நினைத்து மனம்) கன்றி; **வெய்துற்று** - பெருமூச்சு விட்டு; **ஏங்கினன்** - ஏக்கம் உடையவனாய்; **இருந்த வீரன்** - இருந்த வீரனாகிய இராமன்; **இம்முறை இருந்து செய்வது யாவதும் இல்** - இவ்வகையில் (புலம்பிக் கொண்டு இருந்து) செய்யத்தக்க செயல் எதுவும் இல்லை; **என்று எண்ணி** - என்று நினைத்து; **பொம்மென** - விரைவாக; **விம்மலோடும் பொருக்கென விசையின் போனான்** - விம்மிக்கொண்டு மிக விரைவாகப் போய்; **தெவ் முறை துறந்து வென்ற** - பகைவன் (இந்திரசித்தன்) அறமுறை தவறி வெற்றி பெற்ற; **செங்கன மருங்கில் சேர்ந்தான்** - (குருதியால்) சிவந்த போர்க் களத்திடத்தில் (சென்று) சேர்ந்தான்,

(216) *இராமன் போர்க்களம் காணல்*

8218. **இழிந்து எழும் காளமேகம், எறி கடல், அனைய மற்றும்**
ஒழிந்தன, நீல வண்ணம் உள்ளன எல்லாம் ஒக்கப்
பிழிந்து அது காலம் ஆகக் காளிமைப் பிழம்பு போதப்
பொழிந்தது போன்றது அன்றே-பொங்கு இருட்
கங்குற் போர்வை.

பொங்கு இருட் கங்குற் போர்வை - மிகுதியாகப் பொங்கும் இரவாகிய போர்வை; **இழிந்து எழுகாள மேகம்** - (நீர் முகக்க) இறங்கி மேல் எழுகிற கரு மேகங்களையும்; **எறி கடல் அனைய** - (அலைகள்) வீசும் கடல்களையும் அவை போல்வன பிறவற்றையும்; **மற்றும் ஒழிந்தன நீலவண்ணம் உள்ளன எல்லாம்** - மற்றும் விடுபட்டுப் போன நீலவண்ணம் உள்ளனவாகிய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்; **ஒக்கப் பிழிந்து** - ஒன்று சேர்த்துப் பிழிந்து; அது - (அவ்வாறு பிழிந்த) அப்பொருள்; காலம் ஆகக் - பொழிவதற்கு உரிய காலமாக; **காளிமைப் பிழம்பு போதப்** - கருமையின் உருவத்தை மிகுதியாக வெளிப்படுமாறு; **பொழிந்தது போன்றது அன்றே** - பொழிந்தது போன்றது.

உலகம் முழுவதையும் மூடி இருத்தல் பற்றி இருட்டைப் போர்வையாக உருவகப் படுத்திக் கூறியுள்ளார். காளம் - கறுப்பு. இழியும் போது வெண்மேகமாயும் எழும் போது காள மேகமாயும் இருந்ததென்க. காளிமைப்பிழம்பு - கருமையின் வடிவம். அன்று ஏ - அசைகள்.

(217)

8219. **ஆர் இருள் அன்னது ஆக, ஆயிர நாமத்து அண்ணல்,**
சீரிய அனலித் தெய்வப் படைக்கலம் தெரிந்து வாங்கி,
பாரிய விடுத்தலோடு, பகை இருள் இரிந்து பாற,
சூரியன் உச்சி உற்றாலொத்தது, அவ் உலகின் சூழல்.

ஆர் இருள் அன்னது ஆக - உலகம் முழுதும் நிறைந்து மூடிய இருள் அவ்வாறு அமைய; **ஆயிர நாமத்து அண்ணல்** - ஆயிரம் திருப்பெயர்களை உடைய தலைவனாகிய இராமன்; **சீரிய அனலித்**

தெய்வப்படைக்கலம் - சிறப்புடைய அங்கியின் தெய்வத்தன்மை உள்ள அம்பினை; **வாங்கி** - தேர்ந்து எடுத்து; **பாரிய விடுத்தலோடும்** - (இருள்) அழியும்படியாகச் செலுத்திய உடனே; **பகை இருள் இரிந்து பாற** - (இதுவரை) பகையாக இருந்த இருட்டு அழிந்து கெட; **அவ் உலகின் சூழல்** - அந்தப் போர்க்களத்தின் சுற்றுப் புறம்; **சூரியன் உச்சி உற்றாலொத்தது** - சூரியன் (வானத்து) உச்சியை அடைந்தது போல் விளங்கியது.

(218)

8220. படை உறு பிணத்தின் பம்மல் பருப்பதம் துவன்றி, பல்வேறு
இடை உறு குருதி வெள்ளத்து, எறி கடல் எழு நீர் பொங்கி,
உடை, உறு தலைக் கை அண்ணல் உயிர் எலாம் ஒருங்க
உண்ணும்
கடை உறு காலத்து, ஆழி உலகு அன்ன, களத்தைக்
கண்டான்.

படை உறு பிணத்தின் - படைக்கலங்கள் தைத்த பிணங்களின்; **பம்மல் பருப்பதம் துவன்றி** - மிகுதி மலைகள் போல நிறைந்து; **பல்வேறு இடை உறு குருதி வெள்ளத்து** - பல்வேறு விதமாக இடை இடையே மிக்க குருதியாகிய வெள்ளம்; **எறி கடல் எழுநீர் பொங்கி** - அலைகள் எறியும் கடலின் நீர் போலப் பொங்கி எழுகிற காரணத்தால்; **உடை உறு தலைக்கை அண்ணல்** - உடைதல் பொருந்திய தலையைக் கையில் ஏந்திய தலைவன் ஆகிய சிவபெருமான்; **உயிர் எலாம் ஒருங்க உண்ணும்** - உயிர்களை எல்லாம் ஒரு சேர உண்ணுகிற; **கடை உறு காலத்து** - இறுதி பொருந்திய காலத்தில்; **ஆழி உலகு அன்ன** - கடலினால் (அழிக்கப்பட்ட) உலகத்தை ஒத்த; **களத்தைக் கண்டான்** - போர்க்களத்தை (இராமன்) கண்டான்.

சங்காரகாரணனாகிய சிவபெருமான் பிரளய காலத்தில் அனைத்துயிரையும் அழிப்பான் என்பது மரபு வழிக் கொள்கை.

(219)

இலக்குவனைக் கண்ட இராமன் துயரம்

8221. பிணப் பெருங் குன்றினூடும், குருதி நீர்ப் பெருக்கினூடும்,
நிணப் பெருஞ் சேற்றினூடும், படைக்கல நெருக்கினூடும்,
மணப் பெருங் களத்தில், மோடி மங்கல வாழ்க்கை வைப்பில்,
கணத்தினும் பாதிப் போதில், தம்பியைச் சென்று கண்டான்.

மோடி மங்கல வாழ்க்கை வைப்பில் - துர்க்கை மங்கலமாக வாழ்க்கை (நடத்துதற்கு உரிய) இடமாகிய; **மணப் பெரும் களத்தில்** - புலால் நாற்றம் வீசுகிற பெரிய போர்க்களத்தில்; **பிணப் பெருங் குன்றினூடும்** - பிணக் குவியல்களாகிய பெரிய மலைகளுக்கு நடுவிலும்; **குருதி நீர்ப் பெருக்கினூடும்** - இரத்த வெள்ளப் பெருக்கின் இடையிலும்; **நிணப் பெருஞ் சேற்றினூடும்** - கொழுப்புகள் (விழுந்து

ஆகிய) பெரிய சேற்றுப் (பகுதிக்கு) இடையிலும்; **படைக்கல நெருக்கினூடும்** *- (கீழே விழுந்து கிடக்கிற) படைக்கலங்களின் இடையிலும்;* **கணத்தினும் பாதிப் போதில்** *- (இராமன்) அரைக்கணத்தில்;* **தம்பியைச் சென்று கண்டான்** *- தம்பியைச் சென்று பார்த்தான்.*

மோடி - துர்க்கை. மோடி மங்கல வாழ்க்கை வைப்பு - போர்க் களத்துக்கு உரிய தெய்வம் காளியாதலின் இவ்வாறு கூறினார். மணப் பெருங்களம் - வீரமகளாகிய துர்க்கையின் திருமணச்சாலை எனலுமாம்.

(220)

8222. அய் அவன் ஆக்கைதன்மேல் விழுந்து மார்பு
அழுந்தப் புல்லி,
'உய்யலன்' என்று, ஆவி உயிர்த்து உயிர்த்து,
உருகுகின்றான்;
பெய் இரு தாரைக் கண்ணீர்ப் பெருந் துளி பிறங்க, வானின்
வெய்யவன் தன்னைச் சேர்ந்த நீல் நிற மேகம் ஒத்தான்.

அய் *- தலைவனாகிய இராமன்;* **அவன் ஆக்கை தன் மேல் விழுந்து** *- அந்த இலக்குவனுடைய உடம்பின் மேல் விழுந்து;* **மார்பு அழுந்தப் புல்லி** *- மார்பு (அவனுடலில்) அழுந்தும் படியாகத் தழுவிக் கொண்டு;* **உய்யலன் என்று** *- (இனிமேல் இவன்) பிழைக்க மாட்டான் என்று (கண்டவர் எண்ணும் படியாக);* **ஆவி உயிர்த்து உயிர்த்து உருகுகின்றான்** *- பெருமூச்சை மிகுதியும் விட்டுக்*

கொண்டு உருகுகின்றவனாகி; **பெய் இரு தாரைக் கண்ணீர்ப் பெருந்துளி பிறங்க** *- இரு வரிசையாகக் கண்களில் இருந்து பெரிய நீர்த்துளிகள் வெளிப்பட;* **வானின் வெய்யவன் தன்னைச் சேர்ந்த** *- வானத்தில் கதிரவன் தன்னைச் சேர்ந்து (விளங்குகிற);* **நீல் நிற மேகம் ஒத்தான்** *- நீல நிறமுள்ள மேகத்தை ஒத்து விளங்கினான்.*

(221)

8223. உழைக்கும்; வெய்து உயிர்க்கும்; ஆவி உருகும்;
போய் உணர்வு சோரும்;
இழைக்குவது அறிதல் தேற்றான், *'இலக்குவா! இலக்குவா!'*
என்று
அழைக்கும்; தன் கையை வாயின், மூக்கின் வைத்து
அயர்க்கும்; 'ஐயா!
பிழைத்தியோ!' என்னும்-மெய்யே பிறந்தேயும் பிறந்திலாதான்

மெய்யே *- உண்மையாக;* **பிறந்தேயும் பிறந்திலாதான்** *- பிறந்திருந்தும் வினை வசத்தால் பிறவாதவனாகிய இராமன்;* **உழைக்கும்** *- வருத்தப்படுவான்;* **வெய்து உயிர்க்கும்** *- பெரு மூச்சு விடுவான்;* **ஆவி உருகும்** *- உயிர் உருகுவான்;* **உணர்வு**

போய் சோரும் - அறிவு நீங்கிச் சோர்வான்; **இழைக்குவது அறிதல் தேற்றான்** - செய்வது இன்னது என்று அறிந்து தெளியாதவனாய்; **இலக்குவா, இலக்குவா என்று அழைக்கும்** - இலக்குவனே, இலக்குவனே என்று பலமுறை அழைப்பான்; **தன் கையை மூக்கின் வைத்து** - (தனது) கையை (இலக்குவனது) மூக்கின் மேல் வைத்து (மூச்சு உளதா) (என்று பார்த்து); **அயர்க்கும்** - வருந்துவான்; **ஐயா** - ஐயா; **பிழைத்தியோ என்னும்** - (நீ) பிழைப்பாயோ என்று கூறுவான்.

அவலச்சுவையை அழகுறக் காட்டிய கவி நயம் தேர்க.

(222)

8224. தாமரைக் கையால் தாளைத் தைவரும்; குறங்கைத் தட்டும்;
தூ மலர்க் கண்ணை நோக்கும்; 'மார்பிடைத் துடிப்பு
உண்டு' என்னா,
ஏமுறும்; விசும்பை நோக்கும்; எடுக்கும்; தன் மார்பின்
எற்றும்;
பூமியில் வளர்த்தும்; 'கள்வன் போய் அகன்றானோ?'
என்னும்.

தாமரைக் கையால் தாளைத்தைவரும் - (மேலும் இராமன் தன்) தாமரை போன்ற கைகளினால் (இலக்குவனுடைய) கால்களைத் தடவுவான்; **குறங்கைத் தட்டும்** - தொடையைத் தட்டுவான்; **தூமலர்க் கண்ணை நோக்கும்** - (அவனுடைய) தூய தாமரை மலர் போன்ற கண்ணின் (இமைகளைப் பிரித்துப்) பார்ப்பான்; **மார்பிடைத் துடிப்பு உண்டு என்னா ஏமுறும்** - மார்பில் துடிப்பு உள்ளது என்று சொல்லி மகிழ்வான்; **விசும்பை நோக்கும்** - விண்ணைப் பார்ப்பான்; **எடுக்கும் தன் மார்பில் எற்றும்** - (அவனைத் தூக்கி) எடுத்துத் தனது மார்பில் அணைத்துக் கொள்ளும்; **பூமியில் வளர்த்தும்** - நிலத்தில் படுக்கச் செய்யும்; **கள்வன் போய் அகன்றானோ என்னும்** - (மாயக்) கள்ளனாகிய இந்திரசித்தன் (தப்பிப்) போய் விட்டானோ? என்பான்;

(223)

8225. வில்லினை நோக்கும்; பாச வீக்கினை நோக்கும்; வீயா
அல்லினை நோக்கும்; வானத்து அமரரை நோக்கும்; 'பாரைக்
கல்லுவென், வேரோடு' என்னும்; பவள வாய் கறிக்கும்;
கற்றோர்
சொல்லினை நோக்கும்; தன் போல் புகழினை நோக்கும்-
தோளான்.

தன் போல் புகழினை நோக்கும் தோளான் - தனக்குத் தானே ஒத்துப் (பிறிதொன்றும் ஒவ்வாது) புகழை விரும்பும் தோள்களை உடையவன் ஆகிய (இராமன்); **வில்லினை நோக்கும்** - (தன் கோதண்டம் என்ற பெயருடைய) வில்லினைப் பார்ப்பான்; **பாச வீக்கினை நோக்கும்** - நாகக் கணையின் கட்டுகளைக் காண்பான்;

acharya.org

வீயா அல்லினை நோக்கும் - விடியாத இரவினைப் பார்ப்பான்; **வானத்து அமரரை நோக்கும்** - ஆகாயத்தில் உள்ள தேவர்களைப் பார்ப்பான்; **பாரை வேரோடு கல்லுவென் என்னும்** - நிலவுலகத்தை

வேருடன் பெயர்த்து விடுவேன் என்று சொல்லுவான்; **பவள வாய் கறிக்கும்** - பவளம் போன்ற வாய் உதடுகளைக் கடிப்பான்; **கற்றோர் சொல்லினை நோக்கும்** - கற்று அறிந்த பெரியோர்கள் கூறியுள்ள (அறம் வெல்லும் பாவம் தோற்கும்) சொற்களை எண்ணிப் பார்ப்பான்.

(224)

8226. வீரரை எல்லாம் நோக்கும்; விதியினைப் பார்க்கும்; வீரப்
பார வெஞ் சிலையை நோக்கும்; பகழியை நோக்கும்; 'பாரில்
யார் இது பட்டார், என்போல் எளி வந்த வண்ணம்?'
என்னும்;
'நேரிது, பெரிது' என்று ஓதும்-அளவையின் நிமிர நின்றான்.

அளவையின் நிமிர நின்றான் - பிரமாணங்களைக் கடந்து நின்றவனாகிய இராமன்; **வீரரை எல்லாம் நோக்கும்** - (தனக்காகப் போரிட்டு மடிந்து கிடக்கும்) வானர வீரர்களை எல்லாம் பார்ப்பான்; **விதியினைப் பார்க்கும்** - (தாரத்தையும் தம்பியையும் இழக்கச் செய்த) விதியினைப் பற்றி எண்ணிப் பார்ப்பான்; **வீரப் பார வெஞ்சிலையை நோக்கும்** - (தக்க தருணத்தில் தனக்கு உதவாத) வீரமுடைய வலிய வில்லினைப் பார்ப்பான்; **பகழியை நோக்கும்** - (பயன்படாது அம்பு அறாத்தூணியில் உள்ள) அம்புகளைப் பார்ப்பான்; **பாரில் என்போல் எளிவந்த வண்ணம் இது பட்டார் யார்? என்னும்** - நிலவுலகத்தில் என்னைப் போல எளி வந்த தன்மையாகிய (பெருந்துன்பத்தை) அடைந்தவர் யார்? என்று கூறுவான்; **நேரிது பெரிது என்று ஓதும்** - என துன்பம் மிக நேரிது பெரியது என்று கூறுவான்.

அளவையின் நிமிர நின்றான் - பசுஞான பாசஞானத்தாலும், காட்சி, கருதல் உரை என்ற அளவைகளாலும் அறிய முடியாதவன் என்றார். அளவை - பொறிகளால் காணும் காட்சி அளவை, உய்த்துணரும் கருதல் அளவை, நூல் அளவை என மூன்றாம். இவற்றை பிரத்தியட்சம், அனுமானம் ஆகமம் என்பர். நேரிது - நேர் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு என்பர் வை.மு.கோ.

(225) *இராமன் வீடணனை நோதல்*

8227. '"எடுத்த போர், இலங்கை வேந்தன் மைந்தனோடு
இளைய கோவுக்கு
அடுத்தது" என்று, என்னை வல்லை அழித்திலை,
அரவின் பாசம்
தொடுத்த கை தலையினோடும் துணித்து, உயிர் குடிக்க;
என்னைக்

கெடுத்தனை; வீடணா!' என்றான்-கேடு இலாதான்.

கேடு இலாதான் - எக்காலத்திலும் அழியாதவனாகிய (அவதார) இராமன்; **இலங்கை வேந்தன் மைந்தனோடு** - இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனின் மகனாகிய இந்திரசித்தனுடன்; **இளைய கோவுக்கு** - இளைய தலைவனாகிய இலக்குவனுக்கு; **எடுத்த போர் அடுத்தது என்று** - பெரும் போர் ஏற்பட்டது என்று கூறி; **வீடணா நீ** - வீடணனே நீ; **என்னை வல்லை அழைத்திலை** - என்னை விரைவாக அழைக்காமல் போனாய் (அதனால்); **அரவின் பாசம் தொடுத்த கை** - நாகக் கணை தொடுத்த (இந்திரசித்தனது) கைகளையும்; **தலையினோடும் துணித்து** - (அவனது) தலையையும் கொய்து களைந்து; **உயிர் குடிக்க** - உயிரைக் குடிப்பதற்கு (இல்லாமல்); **என்னைக் கெடுத்தனை என்றனன்** - என்னைக் கெடுத்து விட்டாய் என்றான்.

(226)

வீடணன் நிகழ்ந்தது கூறல்

8228. அவ் உரை அருளக் கேட்டான், அழுகின்ற அரக்கன் தம்பி,
'இவ் வழி, அவன் வந்து ஏற்பது அறிந்திலம்; எதிர்ந்
தபோதும்,
"வெவ் வழியவனே தோற்கும்" என்பது விரும்பி நின்றேன்.
தெய்வ வன் பாசம் செய்த செயல், இந்த மாயச் செய்கை.

அவ் உரை - (இராமன்) அந்தச் சொற்களை; **அருளக் கேட்டான்** - சொல்லக்கேட்டு; **அழுகின்ற அரக்கன் தம்பி** -

அழுகின்ற இராவணனது தம்பியாகிய வீடணன்; **இவ்வழி** - இந்தப் போர்க்களத்துக்கு; **அவன் வந்து ஏற்பது அறிந்திலம்** - அந்த இந்திரசித்தனே வந்து போர் ஏற்பான் என்பதை (நாங்கள்) முன்பே அறிந்திலோம்; **எதிர்ந்த போதும்** - (அவ்வாறு அவனே வந்து போர்) எதிர்த்த போதும்; **வெவ்வழியவனே தோற்கும் என்பது** - தீய வழியில் செல்லும் (இந்திரசித்தனே) தோற்பான் என்று (எண்ணி); **விரும்பி நின்றேன்** - விருப்பத்தோடு (போர்க்களத்தில்) நின்றிருந்தேன்; (அதனால் வல்லை உன்னை அழைக்கவில்லை) **இந்த மாயச் செய்கை** - இந்த மாமாயச் செயல்; **தெய்வ வன் பாசம் செய்த செயல்** - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய வலிமையான நாகக் கணையின் செயலால் விளைந்தது (என்று இராமனை நோக்கிக் கூறினான்).

(227)

8229. 'அற்று அதிகாயன் ஆக்கை, தலை இலது ஆக்கி ஆண்ட
வெற்றியின் ஆய வீரன் மீண்டிலன், "இலங்கை மேல்நாள்
பெற்றவன் எய்தும்" என்னும் பெற்றியை உன்னி; பிற்போது
உற்றனன், மைந்தன், தானை நாற்பது வெள்ளத்தோடும்.

அதிகாயன் ஆக்கை அற்று - அதிகாயனது உடம்பு அறுபட்டு; **தலை இலது ஆக்கி** - தலை இல்லாததாகச் செய்து; **ஆண்ட வெற்றியன்** - பெற்ற வெற்றியை உடையவன்; **ஆய வீரன்** - ஆகிய வீரனாகிய இலக்குவன்; **மேல் நாள் இலங்கை** - முற்காலத்தில் இலங்கையை; **பெற்றவன் எய்தும்** - (குபேரனிடத்தில் இருந்து) பெற்றவன் ஆகிய இந்திரசித்தன்; **எய்தும் என்னும் பெற்றியை உன்னி** - போருக்கு வருவான் என்னும் தன்மையை எண்ணி; **மீண்டிலன்** - (போர்க்களத்தை விட்டு) நீங்காது நின்றான்; **பிற்போது** - பின்பு; **மைந்தன்** - இராவணன் மகனாகிய இந்திர சித்தன்; **தானை நாற்பது வெள்ளத்தோடும்** - சேனை நாற்பது வெள்ளத்தோடு; **உற்றனன்** - போர்க்களம் வந்தான்.

(228)

8230. ஈண்டு, நம் சேனை வெள்ளம் இருபதிற்று-இரட்டி மாள,
தூண்டினன், பகழி மாரி; தலைவர்கள் தொலைந்து சோர,
மூண்டு எழு போரில், பாரில் முறை முறை முடித்தான்;
பின்னர்
ஆண்தகையோடும் ஏற்றான், ஆயிரம் மடங்கல்-தேரான்.

ஆயிரம் மடங்கல் தேரான் - ஆயிரம் சிங்கங்கள் பூட்டப்பட்ட தேரை உடையவன் ஆகிய (இந்திரசித்தன்); **மூண்டு எழு போரில்** - மிக வலிமையுடன் நடந்த போரில்; **ஈண்டு நம்சேனை** - நெருங்கிய நமது படைகளில்; **இரு பதிற்று இரட்டி வெள்ளம் மாள** - நாற்பது வெள்ளம் உயிர்விடவும்; **தலைவர்கள் தொலைந்து சோர** - வானரப் படைத் தலைவர்கள் வலி தொலைந்து சோர்வு அடையவும்; **பாரில்** - போர்க்களத்தில்; **பகழி மாரி தூண்டினன்** - அம்பு மழை பெய்து; **முறை முறை முடித்தான்** - முறை முறையாக அழித்து விட்டான்; **பின்னர்** - பின்பு; **ஆண் தகையோடும் ஏற்றான்** - ஆண்மைத் தன்மை உள்ள இலக்குவனுடன் போர் ஏற்றான்.

(229)

8231. ‘அனுமன்மேல் நின்ற ஐயன் ஆயிரம் தேரும் மாய,
தனு வலம் காட்டி, பின்னை, நாற்பது வெள்ளத் தானை
பனி எனப்படுவித்து, அன்னான் பலத்தையும்
தொலைத்து, “பட்டான்
இனி’” என, வயிர வாளி, எண் இல, நிறத்தின் எய்தான்..

அனுமன் மேல் நின்ற ஐயன் - அனுமனது தோளின் மீது ஏறி நின்று (போர் செய்த) தலைவனாகிய இலக்குவன்; **ஆயிரம் தேரும் மாய** - (இந்திரசித்தன் அப்பொழுது ஏறிக்கொண்டு போர் செய்த) **ஆயிரம் தேர்களும் அழிந்து சிந்தும் படியாக; தனுவலம் காட்டி** - வில்லாற்றலைக் காட்டி; **பின்னை** - பின்பு; **நாற்பது வெள்ளத்தானை** - நாற்பது வெள்ளம் (அரக்கர்) படையைப்; **பனி எனப் படுவித்து** - (கதிரவன் முன் உள்ள) பனியைப் போல அழியச் செய்து; **அன்னான்** - அந்த இந்திரசித்தனுடைய; **பலத்தையும் தொலைத்து** - வலிமையையும் கெடுத்து; **இனி பட்டான் என** - இனி (இந்திரசித்தன்) இறந்து விடுவான் என்று (கண்டவர்கள் கூறும்படி); **எண் இல வயிர**

வாளி - எண்ணிக்கை இல்லாத வலிய அம்புகளை; **நிறத்தின் எய்தான்** - (அவனுடைய) மார்பில் செலுத்தினான்.

(230)

8232. **'ஏ உண்ட பகு வாயோடும் குருதி நீர் இழிய நின்றான்,**
தூவுண்ட தானை முற்றும் பட, ஒரு தமியன் சோர்வான்;
"போவுண்டது என்னின், ஐய! புணர்க்குவன் மாயம்" என்று,
பாவுண்ட கீர்த்தியானுக்கு உணர்த்தினென்; பரிதி பட்டான்.

ஏ உண்ட பகுவாயோடும் - அம்புபட்டுப் பிளந்த இடந்தோறும்; **குருதிநீர் இழிய நின்றான்** - குருதி நீர் ஒழுக நின்றவனாகிய (இந்திரசித்தன்); **தூவுண்ட தானை முற்றும் பட** - அம்புகளால் தூவப்பட்ட (அரக்கர்) படை முழுவதும் அழிய; **ஒரு தமியன் சோர்வான்** - ஒரு தன்மையானவனாய் (நின்று) வருந்துகின்றவனானான்; **ஐய** - (அப்பொழுது நான் இலக்குவனைப் பார்த்து) ஐயனே; **போவுண்டது என்னின்** - (இப்போது இவன்) தப்பிப் போக நேர்ந்தால்; **மாயம் புணர்க்குவன் என்று** - மாயச் செயல் செய்வான் என்று; **பாவுண்ட கீர்த்தியானுக்கு உணர்த்தினென்** - பரவுதல் பொருந்திய மிகு புகழைக் கொண்ட இலக்குவனுக்கு உணர்த்தினேன்; **பருதி பட்டான்** - (இந்நிலையில்) கதிரவன் மறைந்தான்; (இரவுக் காலம் வந்தது)

(231)

8233. **'மாயத்தால் இருண்டது ஆழி உலகு எலாம்; வஞ்சன், வானில்**
போய், அத் தானுடைய வஞ்ச வரத்தினால் ஒளிந்து, பொய்யின்
ஆயத்தார்ப் பாசம் வீசி அயர்வித்தான், அம்பின் வெம்பும்
காயத்தான்' என்னச் சொல்லி, வணங்கினான், கலுழும் கண்ணான்.

ஆழி உலகு எலாம் இருண்டது - கடலால் சூழப்பட்ட நில உலகம் எல்லாம் இருண்டு போனது; **வஞ்சன்** - வஞ்சனைப் பண்புள்ள (அந்த) இந்திரசித்தன்; **மாயத்தால் வானில் போய்** - மாயச் செய்கையால் வானத்திற்குப் போய்; **அத் தானுடைய வஞ்ச வரத்தினால் ஒளித்து** - அந்தத் தான் பெற்றுள்ள வஞ்சனைச் செயல் செய்ய உரிய வரத்தின் வலிமையால் மறைந்து (நின்று); **பொய்யின் ஆய** - பொய்மையால் ஆகிய; **தார்ப்பாசம் வீசி** - நாகக் கணையை எய்து; **அயர்வித்தான்** - தளரச் செய்தான்; **அம்பின் வெம்பும் காயத்தான்** - (இலக்குவனுடைய) அம்புகளால் வெதும்பிய உடலை உடைய அந்த இந்திரசித்தன்; **என்னச் சொல்லி** - என்று (வீடணன் இராமனிடம்) கூறி; **கலுழும் கண்ணான் வணங்கினான்** - நீர் வடியும் கண்களை உடையவனாய் வணங்கி நின்றான்.

(232)

வீடணன் "யாரும் இறந்திலர்" என்னல்

8234. பின்னரும் எழுந்து, பேர்த்தும் வணங்கி, 'எம் பெரும! யாரும்
இன் உயிர் துறந்தார் இல்லை; இறுக்கிய பாசம் இற்றால்
புல் நுனைப் பகழிக்கு ஓயும் தரத்தரோ? புலம்பி உள்ளம்
இன்னலுற்று அயரல்; வெல்லாது, அறத்தினைப் பாவம்' என்றான்.*

பின்னரும் எழுந்து - மீண்டும் எழுந்து நின்று; **பேர்த்தும் வணங்கி** - மறுமுறையும் வணங்கி; **எம்பெரும** - எங்கள் தலைவனே! **யாரும் இன் உயிர் துறந்தார் இல்லை** - இவர்களில் எவரும் தங்கள் இனிய உயிரை விட்டுவிடவில்லை; **இறுக்கிய பாசம் இற்றால்** - (இவர் ளை) இறுகப் பிணைத்துள்ள நாகபாசம் நீங்கினால் (உயிருடன் எழுவர்); **புல்நுனைப் பகழிக்கு ஓயும் தரத்தரோ?** - இவர்கள் புன்மையான முனையினையுடைய அம்புகளுக்கு வலிகெடும் தன்மையுடையவர்களா? (எனவே) **புலம்பி உள்ளம் இன்னலுற்று அயரல்** - புலம்பி மனத்துன்பம் கொண்டு வருந்தாதே; **அறத்தினை பாவம் வெல்லாது என்றான்** - அறத்தினைப் பாவம் (எக்காலத்திலும்) வெற்றி கொள்ளாது என்றான் (வீடணன்).

(233)

நாகபாச வரலாறு

8235. 'யார், இது கொடுத்த தேவன்? என்னை ஈது? இதனைத் தீர்க்கும்
காரணம் யாது? நின்னால் உணர்ந்தது கழறிக் காண்' என்று,
ஆரியன் வினவ, அண்ணல் வீடணன், 'அமல! சாலச்
சீரிது' என்று, அதனை, உள்ள பரிசு எலாம், தெரியச் சொன்னான்:

இது - இந்த நாகக் கணையை (இந்திரசித்தனுக்குக்); **கொடுத்த தேவன் யார்** - கொடுத்த தேவன் யாவன்; **என்னை ஈது** - என்ன தன்மை உடையது இது; **இதனைத் தீர்க்கும் காரணம் யாது** - இதனைப் போக்கும் உபாயம் யாது? **நின்னால் உணர்ந்து** - நீ (இது பற்றி) அறிந்துள்ளதை; **கழறிக்காண்** - சொல்லுவாயாக; **என்று ஆரியன் வினவ** - என்று இராமன் கேட்க; **அண்ணல் வீடணன்** - தலைமைப் பெருமை உள்ள வீடணன்; **அமல** - (இராமனைப் பார்த்து) குற்றமற்றவனே; **சாலச் சீரிது என்று** - மிக நல்லது என்று சொல்லி; **அதனை உள்ள பரிசு எலாம்** - அதற்கு உள்ள தன்மைகளைத்; **தெரியச் சொன்னான்** - தெளிவாகச் சொன்னான்.

(234)

acharya.org

8236. ***'ஆழி அம் செல்வ! பண்டு இவ் அகலிடம் அளித்த அண்ணல்***
வேள்வியில் படைத்தது; ஈசன் வேண்டினன் பெற்று, வெற்றித்
தாழ்வு உறு சிந்தையோற்குத் தவத்தினால் அளித்தது; ஆணை!
ஊழியின் நிமிர்ந்த காலத்து உருமினது; ஊற்றம் ஈதால்;

ஆழி அம் செல்வ! - *சக்கரப்படையை ஏந்திய அழகிய செல்வனே!* ***பண்டு இவ் அகலிடம் அளித்த அண்ணல்*** - *முற்காலத்தில் இந்த அகன்ற உலகத்தைப் படைத்த பிரமன்;* ***வேள்வியில் படைத்தது*** - *வேள்வி செய்து உருவாக்கியது;* ***ஈசன் வேண்டினன் பெற்று*** - *அவனிடம் இருந்து சிவபிரான் (அதை) வேண்டிப் பெற்று;* ***வெற்றித் தாழ்வு உறு சிந்தையோற்குத்*** - *வெற்றியை உடைய தாழ்வில்லாத மனத்தை உடைய இந்திரசித்தனுக்கு;* ***தவத்தினால் அளித்தது*** - *(அவன் செய்த) தவத்துக்காகக் கொடுத்தது;* ***ஆணை*** - *(இது முற்றிலும்) உண்மை;* ***ஊழியின் நிமிர்ந்த காலத்து உருமினது*** - *ஊழி முடிவுக் காலத்து இடி போன்றது;* ***ஊற்றம் ஈதால்*** - *(இதன்) வலிமை இப்படி உள்ளதாகும்.*

(235)

8237. ***'அன்னதன் ஆற்றல் அன்றே ஆயிரம் கண்ணினானைப்***
பின்உற வயிரத் திண்தோள் பிணித்தது;-பெயர்த்து ஒன்று எண்ணி
என், இனி?-அனுமன் தோளை இறுக்கியது; இதனால் ஆண்டும்
பொன்னுலகு ஆளும் செல்வம் துறந்தது, புலவர் எல்லாம்.

ஆயிரம் கண்ணினானை - *ஆயிரம் கண்களை உடைய இந்திரன்;* ***பின்உற*** - *புறமுதுகு காட்ட;* ***வயிரத் திண்தோள் பிணித்தது*** - *வலிமை மிக்க (அவனது) தோள்களைக் கட்டியது;* ***அன்னதன் ஆற்றல் அன்றே*** - *அந்த நாக பாசத்தினது ஆற்றல் அல்லவா?* ***அனுமன் தோளை இறுக்கியது*** - *தேவியைத் தேடிச் சென்ற அனுமனது தோள்களைக் கட்டியதும் (இந்நாகக் கணையல்லவா)* ***புலவர் எல்லாம்*** - *தேவர்கள் எல்லாம்;* ***யாண்டும்*** - *எப்பொழுதும்; பொன்னுலகு ஆளும் செல்வம் துறந்தது இதனால் - தேவ உலகத்தை ஆளும் செல்வத்தை விட்டு நீங்கியதும் இந்த நாகக் கணையால்தான்;* ***பெயர்த்து ஒன்று எண்ணி என் இனி*** - *வேறு ஒன்றை எண்ணி என்ன பயன்இனி.*

(236)

8238. ***தான் விடின் விடும், இது ஒன்றே; சதுமுகன் முதல்வர் ஆய***
வான் விடின், விடாது; மற்று, இம் மண்ணினை எண்ணி

என்னே!
ஊன் விட, உயிர் போய் நீங்க, நீங்கும்; வேறு உய்தி
இல்லை;
தேன் விடு துளவத் தாராய்! இது இதன் செய்கை' என்றான்.

தேன் விடு துளவத் தாராய் - தேன் பிலிற்றுகிற துளசி மாலையை அணிந்தவனே; **ஒன்றே இது** - ஒப்பற்ற நாகக் கணையாகிய இது; **தான் விடின் விடும்** - தானே விட்டால் தான் விடும்; **சதுமுகன் முதல்வர் ஆய வான்விடின் விடாது** - பிரமனை

முதல்வனாகக் கொண்ட தேவர்கள் விடுவித்தால் கூட விடாது; **மற்று இம்மண்ணினை எண்ணி என்னே** - அதனால் இந்நில உலகத்தவர் (விடுவிப்பர் என்று) எண்ண என்ன உள்ளது; **ஊன்விட உயிர் போய் நீங்க நீங்கும்** - உடல் அழிந்து உயிர் போன உடன் தான் (விட்டு) நீங்கும்; **வேறு உய்தி இல்லை** - வேறு பிழைக்கும் வழி இல்லை. **இது இதன் செய்கை என்றான்** - இது இந்நாகக் கணையின் செயல் என்று (வீடணன் இராமனிடம்) கூறினான்.

(237)

இராமன் சினமும் எண்ணமும்

8239. **'ஈந்துள தேவர்மேலே எழுகெனோ? உலகம் யாவும்**
தீந்து உக நூறி, யானும் தீர்கெனோ? இலங்கை சிந்தப்
பாய்ந்து, அவர் சுற்றம் முற்றும் படுப்பெனோ? இயன்ற
பண்போடு
ஏய்ந்தது பகர்தி' என்றான், இமையவர் இடுக்கண் தீர்ப்பான்.

இமையவர் இடுக்கண் தீர்ப்பான் - (ஐ இருதலையினோன் அனுசர் ஆதிய மெய்வலி அரக்கரால்) தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட துன்பத்தைத் தீர்ப்பதற்காக அவதாரம் செய்த இராமன் (வீடணனைப் பார்த்து) **ஈந்துள தேவர்மேலே எழுகெனோ** - (இந்நாக பாசத்தை இந்திரசித்தனுக்குக்) கொடுத்த தேவர்களின் மீது போருக்கு எழுவேனோ? **உலகம் யாவும் தீந்து உக நூறி யானும் தீர்கெனோ** - உலகம் முழுவதும் சாம்பலாய்ப் போகும்படி அழித்து விட்டு நானும் அழிவேனோ? **இலங்கை சிந்தப் பாய்ந்து** - இலங்கை நகரம் அழிந்து கெட (அதன் மீது) பாய்ந்து; **அவர் சுற்றும் முற்றும் படுப்பெனோ** - அந்த அரக்கர்களுடைய சுற்றத்தோர் அனைவரையும் கொல்வேனோ? **பண்போடு இயன்ற ஏயந்தது பகர்தி என்றான்** - பண்போடு ஏற்றுப் பொருத்த மானதைக் கூறுவாயாக என்றான் இராமன்.

(238)

8240. **'வரம் கொடுத்து இனைய பாசம் வழங்கினான் தானே**
நேர் வந்து
இரங்கிடத் தக்கது உண்டேல், இகழ்கிலென்; இல்லை

என்னின்
உரம் கெடுத்து, உலகம் மூன்றும், ஒருவன் ஓர் அம்பின்
சுட்ட
புரங்களின் தீய்த்து, காண்பென் பொடி, ஒரு கடிகைப்
போழ்தின்.

வரம் கொடுத்து இனைய பாசம் வழங்கினான் - இந்திர சித்தனுக்கு வரத்தைக் கொடுத்து இத்தகைய நாகக் கணையையும் கொடுத்தவனாகிய (சிவன்); **தானே நேர் வந்து** - தானே நேரில் வந்து; **இரங்கிடத் தக்கது உண்டேல்** - மனம் இரங்கி அருள் செய்வது உண்டானால்; **இகழ்கிலென்** - இகழாமல் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளுவேன்; **இல்லை என்னின்** - அவ்வாறு இல்லாமல் போனால்; **உலக மூன்றும் உரம் கெடுத்து** - உலகம் மூன்றையும் வலிமை கெடுத்து; **ஒருவன் ஓர் அம்பின் சுட்ட புரங்களின் தீய்த்து** - சிவபிரான் ஒப்பற்ற ஓர் அம்பினால் சுட்டு அழித்த முப்புரங்களைப் போல் தீய்த்து; **ஒரு கடிகைப் போழ்தின் பொடி காண்பென்** - ஒரு நாழிகைப் பொழுதில் நீறாக்கிக் காண்பேன் (என்று இராமன் கூறினான்)

(239)

8241. 'எம்பியே இறக்கும் என்னில், எனக்கு இனி,
இலங்கை வேந்தன்
தம்பியே! புகழ்தான் என்னை? பழி என்னை?
அறம்தான் என்னை?
நம்பியே என்னைச் சேர்ந்த நண்பரின் நல்ல ஆமே,
உம்பரும் உலகத்து உள்ள உயிர்களும், உதவி பார்த்தால்?'

இலங்கை வேந்தன் தம்பியே - இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனது தம்பியாக வீடணனே; **எம்பியே இறக்கும் என்னில்** - எனது தம்பியாகிய இலக்குவனே இறந்து விடுவான் என்றால்; **புகழ்தான் என்னை** - புகழுடைய (செயல் இது என்று எண்ண) என்ன இருக்கிறது? **பழி என்னை** - பழி உடைய செயல் (என்று நாணப்பட) என்ன இருக்கிறது; **அறம் தான் என்னை** - (இது) தருமத்தோடு இயைந்தது (என்று எண்ணிப் பார்க்க என்ன உள்ளது); **உதவி பார்த்தால்** - (இவர்கள் எனக்குச் செய்துள்ள) உதவியை (எண்ணிப்) பார்த்தால்; **உம்பரும் உலகத்து உள்ள உயிர்களும்** - தேவர்களும் உலகத்தில் உள்ள உயிர்களும்; **என்னை நம்பியே சேர்ந்த நண்பரின் நல்ல ஆமே** - என்னை நம்பிச் சேர்ந்து

(எனக்கு உதவிய) நண்பர்களைக் காட்டிலும்; (அவையெல்லாம்) நல்லன (எனச் சொல்ல) ஆகுமோ? என்றபடி.

(240)

8242. என்று கொண்டு இயம்பி, 'ஈண்டு இங்கு ஒருவன்
ஓர் இடுக்கண் செய்ய,

வென்று, இவண் உலகை மாய்த்தல்விதி அன்றால்' என்று
விம்மி,
நின்று நின்று, உன்னி உன்னி, நெடிது உயிர்த்து
அலக்கணுற்றான்,-
தன் துணைத் தம்பிதன்மேல், துணைவர்மேல்,
தாழ்ந்தஅன்பான்.

தன் துணைத் தம்பி தன் மேல் - தனக்குத் துணைத் தம்பியாகிய இலக்குவன் தன் மேலும்; **துணைவர் மேல் தாழ்ந்த அன்பான்** - நண்பர்களின் மீதும் மிக்க அன்பு உடையவனாகிய இராமன்; **ஈண்டு இங்கு ஒருவன் ஓர் இடுக்கண் செய்ய** - இப்பொழுது இங்கு ஒருவன் ஒப்பற்ற துன்பத்தை (எனக்குச்) செய்ய (அதனைக் காரணமாகக் கொண்டு); **வென்று இவன் உலகை மாய்த்தல் விதி அன்றால்** - வென்று இந்த உலகத்தை அழித்தல் முறை அன்று; **என்று கொண்டு இயம்பி** - என்று (மனத்தில்) கொண்டு (வாயால்) சொல்லி; **என்று விம்மி** - (இது எவ்வாறு ஆகும்) என்று விம்மி; **நின்று நின்று உன்னி உன்னி** - நின்று நின்று நினைத்து நினைத்து; **நெடிது உயிர்த்து அலக்கணுற்றான்** - நீண்ட பெருமூச்சு விட்டுத் துன்பம் கொண்டான்.

(241)

8243. மீட்டும் வந்து, இளைய வீரன் வெற்பு அன்ன
விசயத் தோளைப்
பூட்டுறு பாசம்தன்னைப் பல் முறை புரிந்து நோக்கி,
'வீட்டியதுஎன்னின், பின்னை வீவென்' என்று எண்ணும்-
வேதத்
தோட்டியின் தொடக்கில் நிற்கும் துணைக் கைம்மால் யானை
அன்னான்.

வேதத் தோட்டியின் தொடக்கில் நிற்கும் - வேதமாகிய அங்குசத்தின் கட்டுப்பாட்டில் நிற்கிற; **துணைக் கைம்மால் யானை அன்னான்** - இரண்டு கைகளை உடைய மயக்கம் கொண்ட யானையை ஒத்தவன் ஆகிய இராமன்; **மீட்டும் வந்து** - மறுபடியும் வந்து; **இளைய வீரன் வெற்பு அன்ன விசயத் தோளைப்** - இளைய வீரனாகிய இலக்குவனது மலைபோன்ற வெற்றி பொருந்திய தோள்களைப்; **பூட்டுறு பாசம் தன்னை** - கட்டியுள்ள நாக பாசம் தன்னை; **பல்முறை புரிந்து நோக்கி** - பலமுறை உற்றுப் பார்த்து; **வீட்டியது என்னின்** - (இப்பாசம் இலக்குவனது உயிரை) அழித்தது என்றால்; **பின்னை வீவேன்** - பின்பு (உடனே) நானும் இறப்பேன்; **என்று எண்ணும்** - என்று எண்ணுவான் ஆயினன்.

வேதத் தோட்டி - வேதமாகிய அங்குசம், வேதத் தோட்டியின் தொடக்கில் நிற்றல் - வேதங்களுக்கு வசப்படல், வேத மந்திரங்களை விரும்புதல், வேதங்களால் அறியப்படுதல் என்று விளக்குவர் வை.மு.கோ.

acharya.org

(242)

கருடன் வருகை

எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8244. **இத் தன்மை எய்தும் அளவின்கண், நின்ற**
இமையோர்கள் அஞ்சி. 'இது போய்
எத் தன்மை எய்தி முடியும்கொல்?' என்று
குலைக்கின்ற எல்லைஇதன்வாய்,
அத் தன்மை கண்டு, புடை நின்ற அண்ணல்-
கலுழன் தன் அன்பின் மிகையால்,
சித்தம் நடுங்கி இது தீர, மெள்ள,
இருளூடு வந்து தெரிவான்,-

இத்தன்மை எய்தும் அளவின்கண் - *(இராமன் முன் கூறிய) தன்மைகளை அடைந்து (வருந்தி) நின்ற நேரத்தில்;* **நின்ற இமையோர்கள் அஞ்சி** - *(வானத்தில்* போரினைக் காண்பதற்காக நெருங்கி) நின்ற தேவர்கள் அச்சம் கொண்டு; **இத்தன்மை** - (இராமன் சினமும் வருத்தமும் கொண்டுள்ள) இந்த நிலை; **எத்தன்மை எய்தி முடியும் கொல்? என்று** - எந்த நிலையை அடைந்து முடியுமோ என்று; **குலைகின்ற எல்லை** - மனம் நடுங்குகிற பொழுது; **அதன்வாய் அத்தன்மை கண்டு** - அப்பொழுது அந்த நிலைமையைப் பார்த்து; **புடை நின்ற அண்ணல்** - இராமன் பக்கத்தில் நின்ற தலைவனாகிய கருடாழ்வான்; **தன் அன்பின் மிகையால்** - தான் இராமன் மீது கொண்டுள்ள அன்பின் மிகுதியால்; **சித்தம் நடுங்கி** - மனம்

கலங்கி; **இதுதீர** - (இராமன் கொண்ட) இத்துயரம் நீங்குவதற்காக; **மெல்ல இருளூடு வந்து தெரிவான்** - மெதுவாக இருட்டில் வந்து தோன்றி விளங்கினான். (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்)

புடைநின்ற கலுழன் - திருமாலின் அவதார காலத்தில் இலக்குமி, பஞ்சாயுதங்கள் திருவநந்தாழ்வான் கருடன் ஆகியோர் மறைந்து உடனிருப்பர் என்ற ஒருசார் கொள்கை கருதிக் கூறியது என்பர். வை.மு.கோ.

(243)

8245. **அசையாத சிந்தை அரவால் அனுங்க,**
அழியாத உள்ளம் அழிவான்,-
இசையா இலங்கை அரசோடும் அண்ணல்
அருள் இன்மை கண்டு நயவான்,-
விசையால் அனுங்க வட மேரு, வையம்
ஒளியால் விளங்க, இமையாத்
திசை யானை கண்கள் முகிழா ஒடுங்க,

நிறை கால் வழங்கு சிறையான்,-

அசையாத சிந்தை - *(இராமனது) எதற்கும் கலங்காத மனம்;* ***அரவால் அனுங்க*** - *(தம்பியையும் துணைவரையும் கட்டித் துன்புறுத்துகிற) நாகக் கணையைக் கண்டு கலங்கியதால்;* ***அழியாத உள்ளம் அழிவான்*** - *(அதைக் கண்டு தன்) வருந்தாத உள்ளம் வருந்துபவனாயும்;* ***இசையா இலங்கை அரசோடும்*** - *(நல்வழியில்) பொருந்தாத இலங்கை அரசனாகிய இராவணனோடு;* ***அண்ணல் அருள் இன்மை கண்டு நயவான்*** - *(பிற உலக உயிர்கள் இடத்திலும்) இராமனது அருள் இல்லாத தன்மையைக் கண்டு விரும்பாதவனாயும்;* ***வடமேரு விசையால் அனுங்க*** - *தனது வேகத்தினால் வடக்கின் கண் உள்ள மேரு மலை நிலைகுலையவும்;* ***ஒளியால் வையம் விளங்க*** - *(தனது) மேனி ஒளியினால் உலகங்கள் எல்லாம் விளங்கித் தோன்றவும்;* ***இமையாத் திசை யானை*** - *கண்ணிமைத்தல் இல்லாத திசை யானைகள்;* ***கண்கள் முகிழா ஒடுங்க*** - *கண்களை ஒடுங்கியிருக்கவும்;* ***நிறைகால் வழங்கு சிறையான்*** - *மிக்க காற்றை வீசுகிற சிறகுகளை உடையவனாயும்; (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்)*

அண்ணல் அருளின்மை கண்டு நயவான் - தீமை செய்த அரக்கர் குலத்தை மட்டுமன்றி அனைத்துலகையும் அழிப்பேன் என்று இராமன் கூறிய சொற்களில் உள்ள அருள் இல்லாத தன்மை கண்டு புடை நின்ற கருடன் அதனை விரும்பவில்லை என்றார். கருணை வள்ளற்கு இச் சொல்லும் செயலும் இழுக்காம் என்றதனால் கருடன் விரும்பானாயினான் என்க.

(244)

8246. காதங்கள் கோடி கடை சென்று காணும்
நயனங்கள் வாரி கலுழ,
கேதங்கள் கூர, அயர்கின்ற வள்ளல்
திரு மேனி கண்டு, கிளர்வான்,-
சீதம் கொள் வேலை அலை சிந்த, ஞாலம்
இருள் சிந்த, வந்த சிறையான்,
வேதங்கள் பாட; உலகங்கள் யாவும்
வினை சிந்த; நாகம் மெலிய:

கேதங்கள் கூர - *துன்பங்கள் மிக;* ***அயர்கின்ற வள்ளல்*** - *மனச்சோர்வு அடைகின்ற வள்ளலாகிய இராமனது;* ***திருமேனி கண்டு*** - *திருமேனியின் தன்மையைப் பார்த்து;* ***கோடி காதங்கள் கடைசென்று காணும் நயனங்கள்*** - *கோடிக்காத தூர அளவு உள்ளவற்றைப் பார்வையால் சென்று காணும் ஆற்றல் கொண்ட கண்களில் இருந்து;* ***கிளர்வான்*** - *நாகக் கணையை ஒழிக்கும் ஊக்கம் மிக்கவனும்;* ***சீதம் கொள்வேலை அலைசிந்த*** - *குளிர்ச்சி மிக்க கடல் அலைகளைச் சிந்தவும்;* ***ஞாலம் இருள் சிந்த*** - *உலகங்களில் உள்ள இருள் சிதறி விலகிப் போகவும்;* ***வந்த சிறையான்*** - *(இருசிறைகளையும் அடித்துக்கொண்டு) வந்த சிறகுகளால்;* ***வேதங்கள் பாட*** - *வேத மந்திரம் போல் ஒலி உண்டாகவும்;* ***உலகங்கள் யாவும் வினை சிந்த*** - *உலகங்கள்*

எல்லாவற்றிலும் பாவங்கள் நீங்கவும்; **நாகம் மெலிய** - *பாம்புகள் தளர்ச்சி அடையவும் (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்)*

(245)

8247. **அல்லைச் சுருட்டி, வெயிலைப் பரப்பி,**
அகல் ஆசை எங்கும் அழியா
வில்லைச் செலுத்தி, நிலவைத் திரட்டி,
விரிகின்ற சோதி மிளிர;
எல்லைக் குயிற்றி எரிகின்ற மோலி,
இடைநின்ற மேரு எனும் அத்
தொல்லைப் பொருப்பின் மிசையே விளங்கு
சுடரோனின் மும்மை சுடர;

அகல் ஆசை எங்கும் - *அகலமாகப் பரந்துள்ள திசைகளில் எல்லாம்;* **அழியா வில்லைச் செலுத்தி** - *அழியாத ஒளியைப் பரப்பி;* **அல்லைச் சுருட்டி** - *(அதனால் அங்கு உள்ள) இருளைச் சுருங்கச் செய்து;* **வெயிலைப் பரப்பி** - *(சூரியனது) ஒளியைப் பரவும் படியாகச் செய்து (தன் திருமேனியின் செந்நிற ஒளி விளங்கவும்);* **விரிகின்ற சோதி** - *(தன் கருத்து வெண்மையில் இருந்து) விரிந்து வெளிப்படுகிற ஒளி;* **நிலவைத் திரட்டி** - *நிலவு ஒளியை ஒன்றாக்கி;* **எல்லைக் குயிற்றி** - *பகலைத் தோற்றுவித்து;* **மிளிர** - *விளங்கவும்;* **எரிகின்ற மோலி** - *(தலையில்) ஒளி வெளிப்படுத்துகிற முடி;* **இடை நின்ற மேரு எனும்** - *பூமிக்கு இடையில் உள்ள மேருமலை என்று கூறப்படுகிற;* **அத்தொல்லைப் பொருப்பின்** - *அந்தப் பழமையான மலையின்;* **மிசையே விளங்கு சுடரோனின்** - *மேலே விளங்குகிற கதிரவனின் ஒளியைக் காட்டிலும்;* **மும்மை சுடர** - *மும்மடங்கு மிகுந்து ஒளி வீச.*

(246)

8248. **நான் பால் விளங்கு மணி கோடியோடு,**
நளிர் போது, செம் பொன், முதலாத்
தன்பால் இயைந்த நிழல் கொண்டு அமைந்த
தழுவாது வந்து தழுவ;
மின்பால் இயன்றது ஒரு குன்றம் வானின்
மிளிர்கின்றது என்ன, வெயிலோன்
தென்பால் எழுந்து, வடபால் நிமிர்ந்து,
வருகின்ற செய்கை தெரிய;

நன்பால் விளங்கு - *(தன்) அழகிய (கழுத்தின்) இடத்தில் விளங்குகின்ற;* **கோடி மணியோடு** - *கோடிக்கணக்கான மணி பதித்த மாலைகளோடு;* **நளிர் போது** - *குளிர்ச்சி பொருந்திய பூ மாலைகளும்;* **செம்பொன் முதலாத்** - *சிவந்த பொன்னாலான மாலைகளும் முதலானவையாக;* **தன்பால் இயைந்த** - *தன்னிடத்தில் பொருந்திய;* **நிழல் கொண்டு அமைந்த** - *ஒளி கொண்டு பொருந்திய அணிகலன்கள் எல்லாம்;*

தழுவாது வந்து தழுவ - (சிறகடித்து விரைவாகப் பறந்து வருவதால் மார்பில்) படாதும் பட்டும் பொருந்தி இருக்கவும்; **மின்பால் இயன்றது ஒரு குன்றம்** - மின்னலால் உண்டாக்கப்பட்ட ஒரு மலை; **வானின் மிளிர்கின்றது என்ன** - வானத்தில் தோன்றி விளங்குகின்றது என்று சொல்லும்படியாக; **வெயிலோன்** - கதிரவன்; **தென்பால் எழுந்து** - தெற்குத் திசையில் உதித்து; **வடபால்நிமிர்ந்து** - வடக்கே நிமிர்ந்து உயர்ந்து; **வருகின்ற செய்கை தெரிய** - வருகின்ற தன்மை விளங்கவும் (தொடர்ச்சி அடுத்த பாடலில்)

(247)

8249. பல் நாகர் சென்னி மணி கோடி கோடி
பல கொண்டு செய்த வகையால்
மின்னால் இயன்றது எனலாய் விளங்கு
மிளிர் பூண் வயங்க; வெயில் கால்
பொன்னால் இயன்ற நகை ஓடை பொங்க;
வன மாலை மார்பு புரள;
தொல் நாள் பிரிந்த துயர் தீர, அண்ணல்
திரு மேனி கண்டு, தொழுவான்,-

பல்நாகர் சென்னி கோடி கோடி மணி - பலவாய நாகங்களின் தலையில் உள்ள கோடிக்கணக்கான மாணிக்கங்கள்; **பல கொண்டு செய்த வகையால்** - பலவற்றைக் கொண்டு செய்துள்ள தன்மையால்; **மின்னால் இயன்றது எனலாய் விளங்கு** - மின்னலினால் செய்யப்பட்டுள்ளது என்று கூறும்படி விளங்குகின்ற; **மிளிர் பூண் வயங்க** - ஒளி வெளியிடும் அணிகலன்கள் விளங்கவும்; **வெயில்கால்** - (செவ்விய) ஒளியை வெளிப்படுத்துகிற; **பொன்னால் இயன்ற** - பொன்னால் ஆகிய; **நகை ஓடை பொங்க** - பொலிவு உடைய நெற்றிப்பட்டம் ஒளி வெளியிடவும்; **வனமாலை மார்பு புரள** - (பல்வகை இலைகளால் தொடுக்கப்பட்ட) வனமாலை மார்பில் அசையவும்; **தொல் நாள் பிரிந்த துயர்தீர** - நீண்டநாள் பிரிந்து இருந்த துன்பம் நீங்கவும்; **அண்ணல்** - தலைவன் ஆகிய இராமனது; **திருமேனி கண்டு தொழுவான்** - திருமேனியைக் கண்டு தொழுபவனாயினன்.

(248)

8250. முடிமேல் நிமிர்ந்து முகிழ் ஏறு கையன்,
முகில்மேல் நிமிர்ந்து ஒளியான்,
அடிமேல் விழுந்து பணியாமல் நின்ற
நிலை உன்னி உன்னி அழிவான்,
கொடிமேல் இருந்து, இவ் உலகு ஏழொடு ஏழு
தொழ நின்ற கோளும் இலனாய்,
படிமேல் எழுந்து வருவான், விரைந்து,
பல கால் நினைந்து, பணிவான்,-

முடி மேல் நிமிர்ந்து முகிழ் ஏறுகையன் - தலையின் மீது உயர்ந்து குவிதல் பொருந்திய கைகளை உடையவனாய்; **முகில் மேல் நிமிர்ந்த ஒளியான்** - கருமேகத்தினும் மிக்க நீல நிறம் உடைய (இராமனது); **அடிமேல் விழுந்து பணியாமல்** - திருவடிகளில் விழுந்து (வெகுநாட்களாக) விழுந்து வணங்காமல்; **நின்ற நிலை உன்னி உன்னி அழிவான்** - (அந்த இராமன் துன்ப வடிவமாய்) நின்ற நிலையை எண்ணி எண்ணி வருந்துபவனாய்; **கொடி மேல் இருந்து** - (அவ்வவதார மூலத்தின்) கொடியின் மீது இருந்து; **இவ் உலகு ஏழொடு ஏழு தொழ நின்ற** - இந்தப் பதினான்கு உலகங்களும் தன்னை வணங்கும் படி நின்ற; **கோளும் இலனாய்** - பெருமையும் இல்லாதவனாய்; **படி மேல் எழுந்து வருவான்** - பூமியின் மேல் எழுந்து வருபவனாகிய கருடன்; **விரைந்து** - வேகமாக (இராமன் இருக்கும் இடம்) வந்து; **நினைந்து** - (அவனது திருக்கல்யாண குணங்களை) நினைத்து; **பலகால் பணிவான்** - பலமுறை வணங்கி (அடுத்த பாடலில் முடியும்.)

(249)

கருடன் துதி

8251. ‘வந்தாய் மறைந்து; பிரிவால் வருந்தும்,
மலர்மேல் அயன்தன் முதலோர்-
தம் தாதை தாதை இறைவா! பிறந்து
விளையாடுகின்ற தனியோய்!
சிந்தாகுலங்கள் களைவாய்! தளர்ந்து
துயர் கூரல் என்ன செயலோ?
எந்தாய்! வருந்தல்; உடையாய்! வருந்தல்’
என, இன்னி பன்னி மொழிவான்:

மறைந்து வந்தாய் - (நீ நின் திவ்யமங்கள சொரூபத்தை) மறைத்துக்கொண்டு; (சங்கற்ப மாத்திரையாய் மானிடச் சட்டை தாங்கி) வந்தாய்; **பிரிவால் வருந்து** - உன் பிரிவினால் வருந்துகிற; **மலர் மேல் அயன் தன் முதலோர் தம்** - மலரின் மேல் தாங்கி உள்ள அயன் முதலியோருக்குக் காரணன் ஆன; **தாதை தாதை** - பிதா மகனே; **இறைவா** - எல்லாப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாய்த் தங்கி உள்ளவனே; **பிறந்து விளையாடுகின்ற தனியோய்** - (வினை வயத்தால் அன்றிச் சங்கல்பத்தால்) பிறந்து (மனித உருவத்துக்கு ஏற்ப நடித்து விளையாடுகின்ற ஒப்பற்ற தலைவனை! **சிந்தா குலங்கள் களைவாய்** - சரணாகதி அடைந்தவர்களின் மனத் துன்பங்களைப் போக்குபவனே; **தளர்ந்து துயர் கூரல் என்ன செயலோ** - நீயே மனம் தளர்ந்து துன்பம் மிகப்படுதல் என்ன செயலோ? **எந்தாய் வருந்தல்** - எனது தலைவனே வருந்தாதே; **உடையாய் வருந்தல்** - எப்பொருளையும் சரீரமாக உடையவனே வருந்தாதே; **என இன்ன** - என்று இத்தன்மையான சொற்கள் பலவற்றை; **பன்னி மொழிவான்** - திரும்பத் திரும்பக் கூறுபவனாயினான்,

கருடன் உண்மையை இராமனுக்குத் தெரிவித்துத் தேற்றுவது போல் பாடல்கள் அமைந்துள்ள தன்மையை உணர்ந்து கொள்க. இறைவன் மானிட உருத்தாங்கி வந்து

மானுட இன்பதுன்பங்களை அனுபவித்து மானிட வெற்றியின் கொடுமுடியாய் உயர்வதை விளக்க வந்த கம்பர் இவ்வாறு தானே பாடமுடியும்.

(250)

8252. 'தேவாதிதேவர் பலராலும் முந்து
திருநாமம் ஓது செயலோய்
மூவாது எந் நாளும் உலகு ஏழொடு ஏழும்
அரசாளும் மேன்மை முதல்வா!
மேவாத இன்பம் அவை மேவி, மேவ
நெடு வீடு காட்டு அம் முடியாய்!
ஆவாய்! வருந்தி அழிவாய்கொல்!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

தேவாதி தேவர் - தேவர், பிரமன், உருத்திரன் முதலிய தலைமைத் தேவர்கள் போன்ற பலரும்; **முந்து** - ஒருவரை ஒருவர் முந்திக்கொண்டு; **திருநாமம் ஓது செயலோய்** - நின் திருநாமத்தைச் சொல்லித் துதிக்கும் படியாக உள்ளவனே! **மூவாது** - மூப்படையாது; (இளமையுடன் இருந்து) **எந்நாளும்** - எப்பொழுதும்; **உலகு ஏழொடு ஏழும்** - பதினான்கு உலகங்களையும்; **அரசாளும் மேன்மை முதல்வா** - (பாதுகாத்து) அரசு செலுத்துகிற மேன்மை பொருந்திய தலைவனே; **மேவாத இன்பம் அவை மேவி** - (உன்னைச் சரண் புக்கவர்கள்) பிறரால் அடையமுடியாத பேரின்பங்களை அடைந்து; **மேவ நெடு வீடு காட்டு அம் முடியாய்** - (இறுதியில்) (உன்னை) அடைய முக்தி உலகத்தைக் காட்டும் (அழகிய முதல் தலைவனாய்); **ஆவாய்** - ஆனவனே; **வருந்தி அழிவாய் கொல்** - (இத்தகைய நீ) வருத்தம்

கொண்டு அழிவாய் போலும் **இவ் அதிரேக மாயை** - இந்த (உன்னுடைய) மிகுதியான மாயச்செயலை; **அறிவார் யார்** - அறியத்தக்கவர் யார்?

(251)

8253. 'எழுவாய், எவர்க்கும் முதல் ஆகி, ஈறொடு
இடை ஆகி; எங்கும் உளையாய்,
வழுவாது எவர்க்கும் வரம் ஈய வல்லை;
அவரால் வரங்கள் பெறுவாய்;
தொழுவாய், உணர்ச்சி தொடராத தன்மை
உருவாய் மறைந்து, துயரால்
அழுவாய் ஒருத்தன் உளைபோலும்!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

எவர்க்கும் - எல்லா உலகங்களுக்கும்; **முதல் ஆகி** - படைக்கும் முதல் காரணனாகியும்; **ஈறொடு** - அழிக்கும் காரணன் ஆகியும்; **இடை ஆகி** - காக்கும் காரணன் ஆகியும்; **எழுவாய்** - (சங்கர்ஷண பிரத்தியும்ன, அநிருத்தர்களாய்த்) திருப்பாற்கடலில் தோன்றுவாய்; **எங்கும் உளையாய்** - எல்லாப் பொருள்களிலும்

அந்தர்யாமியாய் வியாபித்து நின்று; **வழுவாது** *- தவறாமல்;* **எவர்க்கும்** *- உபாசிக்கும் எல்லோருக்கும்;* **வரம் ஈயவல்லை** *- (வேண்டிய) வரங்களைக் கொடுக்கும் வல்லமை உடையவனே;* **உணர்ச்சி தொடராத தன்மை உருவாய் மறைந்து** *- இத்தகு (ஆற்றலை உடைய நீ) முற்றுணர்வு உண்டாகாத தன்மை உடைய மனித உருவில் மறைந்து நின்று;* **தொழுவாய்** *- (உன்னைத் தொழும் தேவர்களைத்) தொழுது நிற்பாய்;* **அவரால் வரங்கள் பெறுவாய்** *- அத்தேவர்களால் (வேண்டிய) வரங்களைப் பெற்று நிற்பாய்;* **துயரால் அழுவாய்** *- துன்பத்தால் (வருந்தி) அழுவாய்;* **ஒருத்தன் உளை போலும்** *- (இத்தகைய வியத்தகு நிலை உடைய) நீ ஒருவன் இருக்கின்றாய் போலும்;* **இவ் அதிரேக மாயை** *- இந்த (உன்னுடைய) மிகுதியான மாயச் செய்கையை;* **அறிவார் யார்** *- அறிபவர் யாவர்.*

திருமாலின் வியூகமூர்த்திகளில் சங்கர்ஷணன் என்பவர் ஆமோதம் என்னும் இடத்தில் ஞானம், பலம் என்ற இரண்டு குணங்களைத் தம்மிடத்தில் கொண்டு அழித்தல் தொழிலையும் பிரத்யும்னன் என்பவர் பிரமோதம் என்னும் இடத்தில் ஐசுவரியம், வீரியம் என்ற இரண்டு குணங்களைத் தம்மிடத்தில் கொண்டு படைத்தல் தொழிலையும், அநிருத்தர் என்பவர் சம்மோதம் என்னும் இடத்தில் சக்தி, தேஜஸ் என்ற குணங்களைத் தம்மிடத்தில் கொண்டு காத்தல் தொழிலையும் மோட்சம் அளித்தலையும் செய்கின்றனர் எனக் கம்பர் முதல் வரியில் குறிப்பிடுகிறார்.

திருமால் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலைச் செய்ய சங்கர்சண, பிரத்யும்ன, அநிருத்த மூர்த்திகளாகி, வழிபடுவோர்க்கு அருள் செய்து நிற்கும் வியூக நிலையை 'எழுவாய் எவர்க்கும்... வரயேவல்லை' என்றதனாலும் கடந்தொறும் மறைந்து பரந்து நிற்கும் அந்தர்யாமி நிலையை 'எங்கும் உளையாய்' என்றதனாலும் பாவத்தை அழித்து அறத்தை நிலை நாட்டும் தன்மையை யாதன விபவாதார நிலையை அவரால் வரங்கள் பெறுவாய் - அழுவாய்' என்றதனாலும் குறித்தனர் எனலாம்.

(252)

8254. 'உன் ஒக்க வைத்த இருவர்க்கும் ஒத்தி;
ஒருவர்க்கும் உண்மை உரையாய்;
முன் ஒக்க நிற்றி; உலகு ஒக்க ஒத்தி;
முடிவு ஒக்கின், என்றும் முடியாய்;
"என் ஒக்கும், இன்ன செயலோ இது?" என்னில்,
இருள் ஒக்கும் என்று விடியாய்;
அந் நொப்பமேகொல்? பிறிதேகொல்?-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

உன் ஒக்க வைத்த இருவர்க்கும் ஒத்தி *- (காத்தல் தொழிலைச் செய்யும்) உன்னுடன் ஒருங்கு வைத்துப் பேசப்படுகிற (அழித்தல் படைத்தல் என்ற தொழில்களைச் செய்கிற உருத்திரன் பிரமன்) ஆகிய இருமூர்த்திகளுடன் ஒத்து (அரி அரன் அயன் என மூவராய்ப்) பொருந்தி உள்ளாய்;* **ஒருவர்க்கும் உண்மை உரையாய்** *- (ஆனால் அவர்கள் ஒருவருக்கும்) உன் உண்மைத் தன்மையை உரைக்கின்றாயல்லை;* **முன் ஒக்க நிற்றி** *- (அவர்களில் நீயே) முதல் மூர்த்தியாய் நிற்கிறாய்;* **உலகு ஒக்க ஒத்தி** *- உலகில் உள்ள அனைத்துப் பொருள்களிலும் அந்தர்யாமியாய் ஒத்து நிற்கின்றாய்;*

முடிவு ஒக்கின் - (இப்பிரபஞ்சத்தை அழிக்க நீ திருவுள்ளம் கொண்டால் அவற்றிற்கு) அவ்வழிவு சங்கற்ப மாத்திரையானே பொருந்தும்; **என்றும் முடியாய்** - (நீ) எப்பொழுதும் அழியாமல் இருப்பாய்; **இன்ன செயலோ இது என் ஒக்கும் என்னின்** - (உனது) இத்தன்மையான இச்செயலாகிய இது எத்தன்மைத்து என்று ஒருவர் எண்ணிப் பார்த்தால்; **இருள் ஒக்கும் என்று விடியாய்** -

(அவ்வாறு எண்ணுபவர் மனம்) இருள் உடையது என்று (அவர்களுக்கு) விளக்கம் தராமல் நிற்பாய்; **அந்நொாப்பமே கொல்** - (இவ்வாறு உன் செய்கை அறியப்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம்) அந்தப் புத்தியின் சிறுமையோ? **பிறிதே கொல்** - (அல்லது) வேறு ஏதாகிலும் உளதோ? **இவ் அதிரேக மாயை** - இந்த மிக்க மாயச் செயலை; **அறிவார் ஆர்** - அறிபவர் யாவர்?

திருமால் பிரத்யும்னனாய் இருந்து பிரமனைக் கொண்டு படைத்தல் தொழிலையும் சங்கர்ஷணனாயிருந்து உருத்திரனைக் கொண்டு அழித்தல் தொழிலையும் நடத்துகிறான் என்பதால் உன் ஒக்க வைத்த இருவர் என்றார். நொப்பம் - நொய்ப்பம் - புத்தியின் சிறுமை.

(253)

8255. **'வாணாள் அளித்தி, முடியாமல்; நீதி**
வழுவாமல் நிற்றி;-மறையோய்!
பேணாய், உனக்கு ஓர் பொருள் வேண்டும் என்று;
பெறுவான் அருத்தி பிழையாய்;
ஊண் ஆய், உயிர்க்கும் உயிர் ஆகி நிற்றி;
உணர்வு ஆய பெண்ணின் உரு ஆய்,
ஆண் ஆகி, மற்றும் அலி ஆதி!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

மறையோய் - வேத வடிவானவனே; வாணாள் அளித்தி - உலகில் உள்ள உயிர்களுக்கு எல்லாம் (வினைக்குத்தக) வாழும் நாளைக் கொடுக்கின்றாய்; **முடியாமல்** - எக்காலத்திலும் அழியாமல்; **நீதி வழுவாமல் நிற்றி** - அறநெறி தவறாமல் நிற்கிறாய்; **உனக்கு ஒரு பொருள் வேண்டும் என்று பேணாய்** - (குறைவிலா நிறைவாக நீ இருப்பதால்) உனக்கு (வேறு ஒரு) பொருள் வேண்டும் என்று (நீ) விரும்புவதில்லை; **பெறுவான் அருத்தி பிழையாய்** - (உன்னடியார்) பெறுவதற்கு விரும்பும் பொருள்களைத் தவறாமல் கொடுப்பாய்; **ஊண் ஆய்** - நுகர் பொருளாகவும்; **உயிர்க்கு உயிர் ஆகி** - உயிருக்கு உயிராகவும்; **உணர்வு ஆய** - ஐம்புல உணர்வுகளுக்கும் அரிய ஆய; **பெண்ணின் உரு ஆய்** - பெண்ணின் உருவாகியும்; **ஆண் ஆகி** - ஆணின் வடிவம் ஆகியும்; **மற்றும்** - அவையல்லாமல்; **அலி ஆதி** - அலியின் வடிவமாகியும்; **நிற்றி** - நிற்கின்றாய்; **இவ் அதிரேகமாயை** - இந்த மிக்க மாயச் செயலை; **அறிவார் யார்** - அறிபவர் யாவர்? திருமாலின் பண்புகளாகிய (1) வினைக்கேற்ற பயன் தருதல் (2) அழியாப் பெருநிலை (3) மறைகளால் உணரப்பட்டு மறை வடிவினன் ஆதல் (4) குறைவிலா நிறைவாக எல்லாப் பொருளும் உடையவன் ஆக இருத்தல் (5) அடியவர்க்கு வேண்டுவன வேண்டியவாறு தருதல் (6) நுகர்

பொருள்கள் ஆதல் (7) பல் உருவினன் ஆதல் (8) எல்லாப் பொருள் உருவங்களும் தன் உருவமாதல் என்பவை இப்பாடலில் கூறப்பட்டுள்ளன.

(254)

8256. '"தான் அந்தம் இல்லை; பல" என்னும், ஒன்று;
"தனி" என்னும், ஒன்று; "தவிரா
ஞானம் தொடர்ந்த சுடர்" என்னும், ஒன்று;
"நயனம் தொடர்ந்த ஒளியால்,
வானம் தொடர்ந்த பதம்" என்னும், ஒன்று; மறை
நாலும் அந்தம் அறியாது,
"ஆனந்தம்" என்னும்; "அயல்" என்னும்!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

மறைநாலும் - வேதங்கள் நான்கும்; **அந்தம் அறியாது** - உண்மை முடிவு தெரியாத காரணத்தால்; **ஒன்று** - (அவற்றில்) ஒரு மறை; **தான் அந்தம் இல்லை பல என்னும்** - உன் சொரூபம் எல்லையில்லாத பல படித்தானது என்று கூறும்; **ஒன்று** - பிறிதொரு மறை; **தனி என்னும்** - ஒரே மூர்த்தம் என்று கூறும்; **ஒன்று** - பிறிதொரு மறை; **தவிரா ஞானம் தொடர்ந்த சுடர் என்னும்** - நீங்காத ஞானம் பொருந்திய ஒளி என்று கூறும்; **ஒன்று** - மற்றொரு மறை; **நயனம் தொடர்ந்த ஒளியால் வானம் தொடர்ந்த பதம் என்னும்** - புறக்கண்ணால் காணக் கூடிய ஒளி வடிவாகி ஆகாயத்தை இடமாகக் கொண்டு பொருந்தி உள்ளது என்று கூறும்; **மறை நாலும்** - இவ்வாறு வேதங்கள் நான்கும்; **அந்தம் அறியாது** - உண்மைத் தன்மையை அறிய முடியாமல்; **ஆனந்தம் என்னும்** - பேரானந்த மயமானது என்னும்; **அயல் என்னும்** - வாக்கு காயங்களுக்குக் கோசரமாகாதது என்றும் கூறித் தடுமாறும் ஆகவே; **இவ் அதிரேகமாயை** - இந்த மிக்கமாயச் செயலை; **ஆர் அறிவார்** - யார் அறிவார்கள்.

திருமால் இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் என்று சுட்டி உணரப்படாது வேதம் கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சவெளியாக இருப்பதை இப்பாடல் உணர்த்தி நிற்கிறது.

(255)

8257. 'மீளாத வேதம், முடிவின்கண், நின்னை
மெய்யாக மெய்யின் நினையும்;
"கேளாத" என்று "பிற" என்று, சொன்ன
கெடுவார்கள் சொன்ன கடவான்,
மாளாத நீதி இகழாமை நின்கண்
அபிமானம் இல்லை, வறியோர்;
ஆளாயும் வாழ்தி; அரசாள்தி!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

மீளாத வேதம் - (மெய்யில் இருந்து விலகி) மீளுதல் இல்லாத வேதங்களின்; ***முடிவின் கண்*** - முடிபொருளாய் உள்ள (வேத சிகையாய் விளங்கும்) உபநிடதங்கள்; ***நின்னை*** - உன்னை (பற்றிக் கூறும் இடத்து); ***மெய்யாக*** - உண்மைப் பொருளாகக் கொண்டு (உள் பொருள் என்று); ***மெய்யின் நினையும்*** - உண்மை மெய்யுணர்வாகிய பதிஞானத்தால் ஆய்ந்து கூறும்; ***கேளாத என்று*** - (அவ்வாறு இருக்கும் போது) (நான் கடவுளைக் கண்ணால் கண்டுள்ளேன் என்று ஒருவர் கூறும்கூற்றுக்) கேள்விப் படாத (கூற்று) என்றும்; ***பிற என்று சொன்ன*** - எனவே இக்கூற்று வேறு காரணத்தால் கூறப்பட்டது (கடவுள் உண்மையில் இல்லை) என்றும் கூறுகிற கூற்று; ***கெடுவார்கள் சொன்ன*** - அறிவில்லாத நாத்திகர்கள் சொன்னதாகும்; ***கடவார்*** - தாங்கள் கூறிய கூற்றினைக் கடவாது அவர்கள்; ***மாளாத நீதி இகழாமை நின்கண் அபிமானம் இல்லை*** - (ஒரு பொழுதும்) பழுதுபடாத (சாத்திர) நீதி முறை பிறழாமலும், உன்னிடம் பக்தி செலுத்தாமலும் கெட்டு அழிவார்கள்; ***வறியோர் ஆளாயும் வாழ்தி*** - (ஆனால் நீயோ) பத்துடை அடியவர்க்கு எளிய ஏவல் ஆளாகவும் வாழ்கிறாய்; ***அரசாள்தி*** - (அனைத்து உலகங்களையும்) அரசாளலும் செய்கிறாய்; ***இவ் அதிரேக மாயை*** - இந்த மிகுதியான மாயச் செயலை; ***ஆர் அறிவார்*** - யார் அறிவார்கள்.

இப்பாடலில் கடவுள் என்று ஒரு பொருள் இல்லை என்று கூறும் நாத்திகர்களை மறுத்துத் திருமாலின் சௌலப்யம், பரத்துவம் ஆகிய தன்மைகளைக் கவிஞர் விளக்கி உள்ளார். பத்துடை அடியவர்க்கு எளியனாய்ப் பிறர்க்கு அரிய வித்தகனாய் விளங்கும் தன்மையின் விளக்கம் இங்குக் கூறப்படுகிறது.

(256)

8258. 'சொல் ஒன்று உரைத்தி; பொருள் ஆதி; தூய
மறையும் துறந்து, திரிவாய்;
வில் ஒன்று எடுத்தி; சரம் ஒன்று எடுத்தி;
மிளிர் சங்கம் அங்கை உடையாய்;
"கொல்" என்று உரைத்தி; கொலையுண்டு நிற்றி;
கொடியாய்! உன் மாயை அறியேன்;
அல் என்று, நிற்றி; பகல் ஆதி!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

ஒன்று சொல் உரைத்தி - ஒப்பற்ற நாதவடிவினன் என்று சொல்லப்படுகிறாய்; ***பொருள் ஆதி*** - சொற்களின் பொருளும் ஆகிறாய்; ***தூய மறையும் துறந்து திரிவாய்*** - தூய்மையான வேதங்களையும் கடந்து விளங்குகிறாய்; ***வில் ஒன்று எடுத்தி சரம் ஒன்று எடுத்தி*** - (அறம் தலை நிறுத்துதற்காகக் கையில்) வில் ஒன்றை ஏந்தியுள்ளாய்; (அதில் வைத்துத் தொடுப்பதற்காக) ஒப்பற்ற அம்புகளையும் கைக்கொண்டு இருக்கிறாய்; ***அங்கை மிளிர் சங்கம் உடையாய்*** - அழகிய கைகளில் ஒளி பொருந்திய (பாஞ்ச சன்னியம் என்ற) சங்கினைக் கையில் ஏந்தியுள்ளாய்; ***கொல் என்று உரைத்தி*** - (தீயவர்க்குப் பகைவனாய் இருந்து) கொல்லுக என்று சொல்லுகிறாய்; ***கொலையுண்டு நிற்றி*** - (நீயே பகைவராய் இருந்து) கொல்லப்பட்டுக் கிடக்கிறாய்; ***கொடியாய்*** - (இவ்வாறு) முரண் பல கொண்டவனே; ***உன்மாயை அறியேன்*** - உனது மாயச் செயல்களை எவ்வகையிலும் என்னால் அறியமுடியவில்லை; ***அல் என்று நிற்றி*** - (நீ)

இரவு என்று கூறும்படியும் நிற்கின்றாய்; ***இவ் அதிரேகமாயை*** *- இந்த மிக்க மாயச்செயலை;* ***ஆர் அறிவார்*** *- யார் அறிவார்கள்.*

இப்பாடல் முரண்களின் சேர்க்கையாக இறைவனை விளக்க முயல்கிறது. திருமால், சொல், பொருள், கொலை செய்பவன், கொல்லப்படுபவன், இரவு பகல் ஆகியவைகளாக இருக்கிறான் என்று கூறி அனைத்தும் கடவுளின் சொரூபம் என்று விளக்குகிறார்.

(257)

8259. 'மறந்தாயும் ஒத்தி; மறவாயும் ஒத்தி;
மயல், ஆகும் யானும் அறியேம்;
துறந்தாயும் ஒத்தி; துறவாயும் ஒத்தி;
ஒரு தன்மை சொல்ல அரியாய்;
பிறந்தாயும் ஒத்தி, பிறவாயும் ஒத்தி,
பிறவாமல் நல்கு பெரியோய்!

அறம்தான் நிறுத்தல் அரிது ஆக!-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

பிறவாமல் நல்கு பெரியோய் *- (பத்துடை அடியவர்கள்) மற்றீண்டு வாராப் பிறவாத பெருநெறி தருகின்ற பெரியவனே!* ***மறந்தாயும் ஒத்தி*** *- (நீ) (உன் உண்மைத் தன்மையை) மறந்தவன் போலவும் காட்சி தருகிறாய்;* ***மறவாயும் ஒத்தி*** *- (அவதார நோக்கமாகிய பாவத்தை அழிக்க எண்ணியிருப்பதால்) உன் உண்மை நிலையை மறவாதவன் போலவும் இருக்கிறாய்;* ***மயல்*** *- (இத்தன்மையான உனது) மாயைச் செயலை;* ***ஆரும்*** *- (உலகத்தவர்) யாவரும்;* ***யானும்*** *- நானும்;* ***அறியோம்*** *- அறிய முடியாதவர்களாய் உள்ளோம்;* ***துறந்தாயும் ஒத்தி*** *- (பற்றற்று இருத்தலால்) துறந்தவன் போலவும் இருக்கிறாய்;* ***துறவாயும் ஒத்தி*** *- (தம்பி கட்டுண்டமை கண்டு வருந்தி அழுதலால்) துறவாதவன் போலவும் இருக்கிறாய்;* ***ஒரு தன்மை சொல்ல அறியாய்*** *- (இவ்வாறு இருத்தலினால்) ஒரு தன்மை உடையவன் என்று சொல்ல அரியவனாக விளங்குகிறாய்;* ***பிறந்தாயும் ஒத்தி*** *- (தசரதன் மதலையாய்த் தாரணி வந்ததால்) பிறந்தவன் போலவும் இருக்கிறாய்;* ***பிறவாயும் ஒத்தி*** *- (வினை வசத்தால் பிறவாமையின்) பிறவாதவன் போலவும் விளங்குகிறாய்;* ***அறம் தான் நிறுத்தல் அரிது ஆக*** *- அறத்தை இவ்வுலகில் நிலை நிறுத்தல் அருமை ஆக இருப்பதால் (அதனை நிலை நிறுத்த மானிடச் சட்டை தாங்கி வந்தவனே);* ***இவ் அதிரேக மாயை*** *- இந்த மிகுதியான மாயச் செயலை;* ***ஆர் அறிவார்*** *- யார் அறிவார்கள்.*

தன் சொரூபத்தை மறந்தும் மறவாதும், பிறந்தும் பிறவாதும் உள்ள இறை நிலை இப்பாடலில் விளக்கிக் கூறப்படுகிறது. திருமால் மனிதனாய் அவதரித்து மனிதனைப் போலவே இன்ப துன்பங்களுக்கு ஆட்பட்டமை கொண்டு இவ்வாறு கூறினார் என்க.

(258)

acharya.org

8260. ‘வினை வர்க்கம் முற்றும் உடனே படைத்தி;
அவை எய்தி, என்றும் விளையா,
நினைவர்க்கு, நெஞ்சின் உறு காமம் முற்றி,
அறியாமை நிற்றி, மனமா;
முனைவர்க்கும் ஒத்தி, அமரர்க்கும் ஒத்தி,
முழு மூடர் என்னும் முதலோர்
அனைவர்க்கும் ஒத்தி, அறியாமை-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

வினைவர்க்கம் முற்றும் - (உயிர்களின் பாவ புண்ணியங்களாகிய) இருவினைகளின் தொகுதிகளுக்கு உரியபடி; **உடனே படைத்தி** - (அந்த உயிர்களை உடனே தக்க) உடல் எடுக்கச் செய்து படைக்கின்றாய்; **அவை எய்தி** - அந்த உடம்புகளை அடைந்து; **நினைவர்க்கு** - (உன் திருவடியையே) நினைக்கும் பக்தர்களுக்கு; **என்றும்** - எப்பொழுதும்; **நெஞ்சின் உறுகாமம் முற்றி** - (அவர்கள்) மனத்தில் உள்ள (எவ்வகை) விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றி; **அறியாமை நிற்றி** - (அவர்கள்) அறியாமல் நிற்கின்றாய்; **மனமா** - மனமாகவும் (மறைந்துள்ளாய்); **முனைவர்க்கும் ஒத்தி** - முனிவர்களுக்கும் ஒத்து விளங்குகிறாய்; **அமரர்க்கும் ஒத்தி** - தேவர்களுக்கும் ஒத்து விளங்குகிறாய்; **முழுமூடர் என்னும் முதலோர் அனைவர்க்கும்** - முழு அறிவிலிகள் என்னும் மற்ற பிறராகிய அனைவருக்கும்; **அறியாமை ஒத்தி** - அறிய முடியாத தன்மையால் ஒத்து விளங்குகிறாய்; **இவ் அதிரேக மாயை** - இந்த மிகுதியான மாயச் செயலை; **ஆர் அறிவார்** - யார் அறிவார்கள்.

மலத்தால் இலயித்த ஆன்மாக்களை வினைக்கேற்ப உடம்பு அருளிய இறைவன் உடம்பு எடுத்த ஆன்மாக்களின் ஈடேற்ற நினைப்பிற்கு ஏற்ப இருவினையை அழித்து முத்தி அளிக்கின்றான். எனினும் அவ்வான்மாக்கள் அச்செயலை வெளிப்பட உணர்ந்து கொள்ள முடிவதில்லை. என இறைத்தன்மையும் செயலும் கூறியபடி காண்க.

(259)

8261. ‘எறிந்தாரும், ஏறுபடுவாரும், இன்ன
பொருள் கண்டு இரங்குபவரும்,
செறிந்தாரின் உண்மை எனல் ஆய தன்மை
தெரிகின்றது, உன்னது இடையே;
பிறிந்தார் பிறிந்த பொருளோடு போதி;
பிறியாது நிற்றி; பெரியோய்!
அறிந்தார் அறிந்த பொருள் ஆதி-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?

பெரியோய் - பெரியவனே; எறிந்தாரும் - (படைக்கலங்களை) எறிபவர்களும்; **ஏறு படுவாரும்** - (அந்தப் படைக்கலங்களால்) காயம் படுபவர்களும்; **இன்ன பொருள் கண்டு இரங்குபவரும்** -

இத்தகைய செயலைக் கண்டு இரங்குபவர்களும்; **செறிந்தாரின்** - (இங்கு இவ்வுலகில்) நெருங்கி (இருந்து) வாழ்பவர்கள் இடத்திலும்; **உண்மை எனல் ஆயதன்மை** - (நீ) ஒருங்கு கலந்திருப்பது உண்மை என்ற செய்தி; **உன்னது இடையே தெரிகின்றது** - உன்னிடத்தில் தெரிகின்றது; **பிறிந்தார் பிறிந்த பொருளோடு போதி** - அறிவில் இருந்து பிரிந்தவர்கள் நீக்கியுள்ள ஞானமாகிய பொருளுடன் நீயும் (அவர்களிடம் இருந்து) பிரிந்து போகின்றாய்; **பிறியாது நிற்றி** - அவ்வாறு பிரிந்து இருந்தாலும் கூட அவர்கள் இடத்திலும் அந்தர்யாமியாகப் பிரியாமல் நிற்கிறாய்; **அறிந்தார் அறிந்த பொருள் ஆதி** - தத்துவ ஞானமுடையவர்கள் (உண்மை உணர்வால்) ஆய்ந்து அறிந்த மெய்ப்பொருளாகவும் விளங்குகிறாய்; **இவ் அதிரேகமாயை** - இந்த மிகுதியான மாயையை; **ஆர் அறிவார்** - யார் அறிவார்கள்.

எல்லாப் பொருள்களிலும் வேறுபாடு இன்றி ஒரு தன்மைத்தாய் அந்தர்யாமியாய் இறைவன் கலந்தும் கரைந்தும் உள்ளான் என்றும், அவன் உண்மை அறிவினர்க்கே விளங்கித் தோன்றும் என்றும் அறிவற்ற அஞ்ஞானிகளுக்கு விளங்கித் தோன்ற மாட்டாது என்றும் விளக்கிக் கூறியவாறு.

(260)

8262. ‘பேர் ஆயிரங்கள் உடையாய்; பிறந்த
பொருள்தோறும் நிற்றி; பிரியாய்;
தீராய்; பிரிந்து திரிவாய்; திறம்தொறும்
அவை தோறும் என்று தெளியாய்;
கூர் ஆழி அம் கை உடையாய்; திரண்டு ஓர்
உரு ஆதி; கோடல் உரிபோல்,
ஆராயின், ஏதும் இலையாதி-ஆர், இவ்
அதிரேக மாயை அறிவார்?’

பேர் ஆயிரங்கள் உடையாய் - ஆயிரம் திருப்பெயர்களை உடையவனே; **பிறந்த பொருள் தோறும்** - தோன்றிய பொருள்கள் இடத்தில் எல்லாம்; **பிரியாய் நிற்றி** - பிரியாமல் கலந்து நிற்கின்றாய்; **தீராய்** - அழிவு அற்றவனே; **பிரிந்து திரிவாய்** - பல்வேறு அவதாரங்களால் உன் உண்மை சொரூபத்தில் இருந்து பிரிந்து வந்து திரிகின்றாய்; **திறம் தொறு அவை தோறும் என்று தெளியாய்** - அந்த அவதாரங்களில் எல்லாம் அப்பொருள்கள் உன்னைத் தம் இனம் என்று மயங்கி நிற்றல் அன்றி உன் உண்மை நிலையை அறியும் படி தெளியப்படாத நிலையில் உள்ளாய்; **அம்கை கூர் ஆழி உடையாய்** - அழகிய கைகளில் கூர்மையான சுதர்சனம் என்னும் சக்கரப் படையைக் கைக்கொண்டு உள்ளாய்; **திரண்டு ஓர் உரு ஆதி** - அனைத்துப் பொருள்களும் திரண்டு ஓர் உருவம் ஆகிறாய்; **ஆராயின்** - எண்ணிப் பார்த்தால்; **கோடல் உரிபோல் ஏதும் இலையாதி** - வெண் காந்தள் கிழங்கை உரிப்பதைப் போல ஒன்றும் இல்லாதவன் ஆகிறாய்; **இவ் அதிரேகமாயை** - இந்த மிகுதியான மாயச்செயலை; **ஆர் அறிவார்** - யார் அறிவார்கள்.

திருமால் ஒவ்வொரு அவதாரத்திலும் அந்தந்த அவதாரத்திற்கு ஒத்த செயலும் பண்பும் கொண்டு நடிப்பதால் திறம் தொறு அவை தோறும் என்று தெளியாய்

என்றார். முன் கூறப்பட்ட பதினொரு பாடல்கள் ஆர் இவ் அதிரேகமாயை அறிவார் என முடிந்தன.

(261)

நாக பாசம் நீங்குதல்

8263. என்று, இன்ன பன்னி அழிவான், எறிந்த
எரி சோதி கீற, இருள் போய்,
பொன் துன்னி அன்ன வெயில் வீசுகின்ற
பொருள் கண்டு, நின்ற புகழோன்
நின்று உன்னி உன்னி, 'இவன் யாவன்?'
என்று நினைகின்ற எல்லை, நிமிரச்
சென்று, உன்னும்முன்னர், உடன் ஆயினான், இவ்
உலகு ஏழும் மூடு சிறையான்.

என்று இன்ன பண்ணி *- என்று இவ்வாறான சொற்களைப் பல முறை கூறித் (துதித்து);* ***அழிவான்*** *- மனமழிபவனாகிய கருடன்;* ***எறிந்த எரி சோதிகீற*** *- (வந்ததனால்) வீசிய உடம்பின் ஒளி கிழித்ததனால்;* ***இருள்போய்*** *- இருட்டு நீங்கி;* ***பொன் துன்னி அன்ன*** *- பொன்னின் ஒளி நெருங்கியது போல;* ***ஒளி வீசுகின்ற பொருள் கண்டு*** *- (எங்கும் சிவந்த) ஒளி பரவி வீசுகின்ற தன்மையைக் கண்டு;* ***நின்ற புகழோன்*** *- (மாறாது நிலை பெற்று) நிற்கும் புகழுக்கு உரியவன் ஆகிய இராமன்;* ***நின்று உன்னி உன்னி*** *- (அதைப் பார்த்துக்கொண்டு) நின்று எண்ணி எண்ணி;* ***இவன் யாவன் என்று நினைக்கின்ற எல்லை*** *- இவன் யார்? என்று நினைத்து நிற்கின்ற பொழுது;* ***இவ் உலகு ஏழும் மூடு சிறையான்*** *- இந்த உலகங்கள் ஏழினையும் மூடும் படியாக மிக விரித்த*

சிறகுகளை உடைய அந்தக் கருடன்; ***நிமிரச் சென்று*** *- நேராகச் சென்று;* ***உன்னும் முன்னம் உடன் ஆயினான்*** *- நினைப்பதற்கு முன்பே இராமனிடம் சென்று சேர்ந்தான்.*

பொன் துன்னி அன்ன வெயில் - பொன் போன்ற நிறமுடைய கருடனின் உடம்பில் இருந்து வருகின்ற ஒளி.

(262)

8264. வாசம் கலந்த மரை நாள நூலின்
வகை என்பது என்னை?-மழை என்று
ஆசங்கை கொண்ட கொடை மீளி அண்ணல்
சரராமன் வெண்ணெய் அணுகும்,
தேசம் கலந்த மறைவாணர், செஞ் சொல்
அறிவாளர், என்று இம் முதலோர்
பாசம் கலந்த பசிபோல், அகன்ற-

பதகன் துரந்த உரகம்.

பதகன் துரந்த உரகம் - பாதகனாகிய இந்திரசித்தன் (இலக்குவன் மீது வானரப் படைமீதும்) செலுத்திய பாம்புக்கணை; **மழை என்று ஆசங்கை கொண்ட** - மேகங்கள் என்று ஐயம் கொள்ளுவதற்கு இடமாக உரிய; **கொடை மீளி அண்ணல்** - கொடை கொடுப்பதில் வலிமை மிக்க பெரியோன் ஆகிய; **சரராமன்** - சடையப்ப வள்ளலுக்கு உரிய; **வெண்ணை அணுகும்** - திருநெல்வெண்ணெய் எனும் ஊரை நெருங்கிச் சேர்ந்த; **தேசம் கலந்த மறை வாணர்** - தேசஸ் ஆகிய ஒளி பொருந்திய அந்தணர்களும்; **செஞ்சொல் அறிவாளர்** - செவ்விய கூரிய சீரிய செஞ்சொல் புலவர்களும்; **என்று இம்முதலோர்** - என்று இவர்களை முதலாகக் கொண்ட சுற்றத்தார்கள்; **பாசம் கலந்த பசி போல்** - அடைந்துள்ள பசிபோல்; **அகன்ற** - இருந்த இடம் தெரியாது மறைந்து விட்டது; (அவ்வாறு துண்டுபட்டு அழிந்து மறைந்த நாகங்களை) **வாசம் கலந்தமரை** - மணம் பொருந்திய தாமரை மலரினது; **நாள நூலின் வகை** - தண்டின் உள்ளே உள்ள மெல்லிய நூலின் தன்மையை அடைந்து விட்டது; **என்பது என்னை** - என்று சொல்லுவது என்ன சிறப்பு உள்ளது.

இராம சரிதத்தின் இடையில் தன்னை ஆதரித்துக் காத்த வள்ளலின் சிறப்பைப் பாடிய கம்பரின் செய்நன்றி மறவாச் செம்மை உள்ளத்தை எண்ணுக. நேரடியாக வள்ளலைச் சிறப்பித்தல், மறை முகமாக உவமை கூறிச் சிறப்பித்தல் என்ற இரண்டு வகையாகக் கவிஞர் இக்காப்பியத்தில் சடையப்ப வள்ளலைச் சிறப்பித்து உள்ளார்.

வெண்ணெய் - திருநெல்வெண்ணை என்னும் தலம். தேவாரப்பாடல் பெற்றது. சிக்கல் என வழங்கும்.

(263)

8265. **பல்லாயிரத்தின் முடியாத பக்கம்**
அவை வீச, வந்து படர் கால்
செல்லா நிலத்தின் இருள்ஆதல் செல்ல,
உடல் நின்ற வாளி சிதறுற்று,
எல்லா விதத்தும் உணர்வோடு நண்ணி
அறனே இழைக்கும் உரவோன்
வல்லான் ஒருத்தன் இடையே படுத்த
வடு ஆன, மேனி வடுவும்.

பல்லாயிரத்தின் முடியாத - பல ஆயிரக்கணக்கிலும் அடங்கி முடியாத; **பக்கம் அவை வீச** - இறகுகளை உடைய இரண்டு சிறகுகளும் அடித்துக் கொள்வதால்; **வந்து படர் கால்** - வந்து பரவுகின்ற காற்றானது; **செல்லா நிலத்தின்** - (நாகக் கணையால் கட்டுண்டு விழுந்து கிடப்பவர்களின் பெரும் குவியலால்) செல்ல முடியாமல் உள்ள நிலத்தில் நெருங்கி உள்ள; **இருள் ஆதல் செல்ல** - இருட்டு நீங்கிப் போகும்படி வீசுதலினால்; **உடல் நின்ற வாளி சிதறுற்று** - (இலக்குவன் முதலிய வானர வீரர்களுடைய) உடலில் குத்தி நின்ற அம்புகள் சிதறிப் போயின; **மேனி**

வடுவும் - (அவர்களின் உடலங்களில் ஏற்பட்ட பழியாகப் பொருந்திய உடல் தழும்புகளும்); **எல்லா விதத்தும்** - எல்லா வகையிலும்; **உணர்வோடு நண்ணி** - அறிவோடு பொருந்தி; **அறனே இழைக்கும் உரவோன்** - அறத்தையே செய்யும் மன வலிமை மிக்க; **வல்லான்** - வல்லமை உடைய; **ஒருத்தன் இடையே படுத்த** - ஒரு ஞானியின் பால் இடையில் தோன்றிய; **வடுவான** - பாவத்தைப் போல் நீங்கின.

ஞானிகளின் பாவம் அவன் அருளால் நீங்குவது போல, இலக்குவன் முதலியோர்க்கும் நாக பாசமும், தழும்புகளும் கருடனின் சிறகுக்காற்றால் நீங்கின என்பது கருத்து.

(264)

அனைவரும் உயிர் பெற்று எழுதல்

8266. தருமத்தின் ஒன்று ஒழுகாத செய்கை
தழுவிப் புணர்ந்த தகையால்,
உரும் ஒத்த வெங் கண், வினை தீய, வஞ்சர்
உடல் உய்ந்தது இல்லை; உலகின்
கருமத்தின் நின்ற கவி சேனை வெள்ளம்,
மலர்மேல் அவ் வள்ளல் கடை நாள்
நிருமித்த என்ன, உயிரோடு எழுந்து
நிலை நின்ற, தெய்வ நெறியால்.

தருமத்தின் ஒன்றும் ஒழுகாத செய்கை - அறவழியில் எப்பொழுதும் சிறிதுகூட நடக்காத தன்மை; **தழுவிப் புணர்ந்த தகையால்** - பொருந்தி உள்ள காரணத்தினால்; **உரும் ஒத்த வெங்கண்** - இடியைப் போன்ற கொடிய கண்களையும்; **வினை** - வஞ்சனையையும்; **தீய** - தீய செயல்களையும் கொண்ட; **வஞ்சர் உடல் உய்ந்தது இல்லை** - வஞ்சகர்களாகிய (அரக்கர்களின்) உடம்புகள் உயிர் பெற்று எழவில்லை; **மலர் மேல் அவ்வள்ளல்** - தாமரை மலரின் மேல் தங்கியுள்ள அந்தப் பிரமதேவன்; **கடை நாள் நிருமித்த என்னை** - ஊழி முடிவான பிற்காலத்தில் படைத்த (உயிர்களைப்) போல; **உலகின் கருமத்தின் நின்ற** - உலகத்தில் (பாவத்தைப் போக்கி அறத்தைத் தலை நிறுத்தும்) காரியத்தில் ஈடுபட்டு நின்ற; **கவிசேனை வெள்ளம்** - வானரப்படை வெள்ளங்கள்; **தெய்வ நெறியால்** - இறைவனின் சங்கற்பத்தால்; **உயிரோடு எழுந்து நிலை நின்ற** - உயிர் பெற்று எழுந்து ஊக்கத்தோடு களத்தில் நிலையாக நின்றன.

பாவம் மேற்கொண்ட அரக்கர் உயிர் பெறாமையும் அற வழியில் நின்ற இலக்குவன் முதலியோர் பிழைத்தமையும் இப்பாடலில் கூறினார். நாகபாசத்தால கட்டுண்ட இலக்குவனும் வானர வீரர்களும், கருடன் வருகையால் உயிர் பெற்று எழுதலும், அவ்வாறு இன்றி இலக்குவன் அம்புகளால் உயிரிழந்த அரக்க வீரர் உயிர் பெறாமையும் கூறப்பட்டது. உலகின் கருமம் - அறவழி, கடைநாள் நிருமித்த - ஊழி முடிவான பிற்காலத்தில் படைத்து.

(265)

இராமன் மகிழ்தல்

8267. இளையான் எழுந்து தொழுவானை, அன்பின்
இணை ஆர மார்பின் அணையா,
'விளையாத துன்பம் விளைவித்த தெய்வம்
வெளி வந்தது' என்ன வியவா,
கிளையார்கள் அன்ன துணையோரை, ஆவி
கெழுவா, எழுந்து தழுவா,
முளையாத திங்கள் உகிரான் முன் வந்து,
முறை நின்ற வீரன் மொழிவான்;

முறை நின்ற வீரன் - அறமுறையில் நின்ற வீரனாகிய இராமன்; ***எழுந்து இளையான் தொழுவானை*** - மயக்கம் நீங்கி எழுந்து வணங்குபவனான இளையவனாகிய இலக்குவனை; ***அன்பின்*** - அன்பு மிகுதியால்; ***இணை ஆர மார்பின் அணையா*** - இணைந்த மாலைகள் பொருந்தி உள்ள மார்பில் இறுகத் தழுவி; ***விளையாத துன்பம் விளைவித்த தெய்வம்*** - வரக்கூடாத பெருந் துன்பத்தை உண்டாக்கிய தெய்வம்; ***வெளி வந்தது என்ன*** - கருடன் வடிவில் வெளி வந்தது என்று கூறி; ***வியவா*** - வியந்து; ***கிளையார்கள் அன்ன*** - உறவினர்கள் போன்ற; ***துணையோரை*** - துணைவர்களாகிய வானர வீரர்களை; ***ஆவி கெழுவா எழுந்து தழுவா*** - உயிர் ஒன்றாகுமாறு நெருக்கமாக எழுந்து தழுவி; ***முளையாத திங்கள் உகிரான் முன்வந்து*** - பிறைச் சந்திரன் போன்ற நகங்களை உடைய கருடனுக்கு முன்னால் வந்து; ***மொழிவான்*** - (இவற்றைக்) கூறினான்.

வெளி வந்தது - கருட வடிவில் வெளி வந்தது, திங்கள் உகிரான் - சந்திரனைப் போன்ற நகங்களை உடைய கருடன்

(266)

இராமன் கருடனிடம் பேசுதல்

8268. 'ஐய! நீ யாரை? எங்கள் அருந் தவப் பயத்தின் வந்து,
இங்கு
எய்தினை; உயிரும் வாழ்வும் ஈந்தனை; எம்மனோரால்
கையுறை கோடற்கு ஒத்த காட்சியை அல்லை; மீட்சி
செய் திறம் இலையால்' என்றான்-தேவர்க்கும் தெரிக்க
ஒணாதான்.

தேவர்க்கும் தெரிக்க ஒணாதான் - தேவர்களும் கூட(த் தன் சொரூபத்தை) அறிய முடியாது உள்ளவனாகிய இராமன்; ***ஐய*** - (கருடனைப் பார்த்து) ஐயா; ***நீ யாரை*** - நீ யார்; ***எங்கள் அருந்தவப் பயத்தின்*** - நாங்கள் செய்த மிக்க தவத்தின் பயனால்; ***இங்கு வந்து எய்தினை*** - இங்கு வந்து அடைந்தாய்; ***உயிரும் வாழ்வும் ஈந்தனை*** - (நாகக் கணையால் இறந்தவர்களுக்கு) உயிரையும் வாழ்வையும் தந்தாய்; ***எம்மனோரால்*** -

எங்களைப் போன்றவர்களால்; ***கையுறை கோடற்கு ஒத்த காட்சியை அல்லை*** *- காணிக்கைப் பொருள்*

கொள்ளுவதற்கு உரிய தோற்றம் உடையவனாயும் இல்லை; ***மீட்சி செய்திறம் இலையால் என்றான்*** *- (எனவே நீ செய்த உதவிக்குக்) கைம்மாறு செய்ய வழி இல்லை என்றான்.*

(267)

8269. 'பொருளினை உணர வேறு புறத்தும் ஒன்று உண்டோ, புந்தித்
தெருளினை உடையர் ஆயின்? செயல் அருங் கருணைச் செல்வ!
மருளினில் வரவே, வந்த வாழ்க்கை ஈது ஆகின், வாயால்
அருளினைஎன்னின், எய்த அரியன உளவோ?-ஐய!

ஐய! *- ஐயனே;* ***செயல் அருங் கருணைச் செல்வ*** *- செய்தற்கு அரிய அருட் செயல் செயத் செல்வனே!* ***மருளினின் வரவே வந்த வாழ்க்கை ஈது ஆகின்*** *- மயங்கி வருந்தவதற்கு இடமாக வந்ததே இந்த வாழ்க்கை என்றால்;* ***வாயால் அருளினை என்னின்*** *- (நீ) வாயினால் அருள்கொண்டு வரம் தருவாய் என்றால்;* ***எய்த அரியன உளவோ*** *- (எங்களால்) எய்த முடியாத அரியபேறுகள் எவையேனும் உள்ளதா?* ***புந்தித் தெருளினை உடையர் ஆயின்*** *- அறிவுத் தெளிவு உடையவர்களாய் இருந்தால்;* ***பொருளினை உணர வேறு புறத்தும் ஒன்று உண்டோ?*** *- (நீ செய்த இந்த உதவியின்) பொருளினை உணர்ந்து கொள்ள வேறு பொருள் புறத்தில் ஒன்றும் இல்லை. (நீ செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாகக் கொடுக்கப் புறத்தில் எப்பொருளும் இல்லை என்றபடி)*

(268)

8270. 'கண்டிலை, முன்பு; சொல்லக் கேட்டிலை; கடன் ஒன்று எம்பால்
கொண்டிலை; கொடுப்பது அல்லால், குறை இலை; இது நின் கொள்கை;
"உண்டு, இலை" என்ன நின்ற உயிர் தந்த உதவியோனே!
பண்டு இலை நண்பு; நாங்கள் செய்வது என்? பகர்தி!'
என்றான்.

உண்டு இலை என்ன நின்ற உயிர் தந்த உதவியோனே *- உண்டோ இல்லையோ என்று ஐயங் கொள்ளும்படியாக நின்றிருந்த இலக்குவன் உயிரை (மீட்டும்) தந்த உதவியோனே!* ***பண்டு நண்பு இலை*** *- (உனக்கும் எங்களுக்கும்) முன்பு (எந்த விதமான) நட்பும் இல்லை;* ***முன்பு கண்டிலை*** *- முன்னால் (நீ எங்களைக்)*

கண்டதுமில்லை; **சொல்லக் கேட்டிலை** - (எங்களைப் பற்றி மற்றவர்) சொல்லக் கேட்டதும் இல்லை; **எம்பால்** - எங்களிடம்; **கடன் ஒன்று கொண்டிலை** - கடனாக எந்த ஒன்றையும் பெற்றுக் கொண்டதும் இல்லை; **கொடுப்பது அல்லால்** - எங்களுக்குச் கொடுப்பது அல்லாமல்; **குறை இலை** - இதுவே உனது கோட்பாடாக இருக்கிறது; **நாங்கள் செய்வது என் பகர்தி** - நாங்கள் (உனக்குச்) செய்யும் கைம்மாறு என்ன சொல்; **என்றான்** - என்று (இராமன்) கேட்டான்.

எங்களுக்கும் உனக்கும் இதுவரை எத்தகைய தொடர்பும் இல்லை எனினும் நீ எங்களுக்குக் கைம்மாறு கருதாது உயிர் தந்து பேருதவி புரிந்து உள்ளாய். அப்படிப்பட்ட உனக்கு நாங்கள் எவ்வகையில் உதவுவது என்று இராமன் கருடனைப் பாராட்டிக் கூறியவாறு. கண்டிலை - கேட்டிலை என்பவற்றுக்கு எங்களால் முன்பு காணப்பட்டாயில்லை. கேட்கப்பட்டாயில்லை என்று இராமன் கூற்றாக வைத்தலே பொருந்தும்; கருடன் இவர்களைக் கண்டானா? கேட்டுள்ளானா? என்பதை இவன் விசாரித்தல் பொருந்தாது என்பது மகாவித்துவான் மயிலம். வே. சிவசுப்பிரமணின் அவர்கள் கருத்து.

(269)

கருடன் மறுமொழி கூறி விடை பெறல்

8271. பறவையின் குலங்கள் காக்கும் பாவகன், 'பழைய நின்னோடு
உறவு உள தன்மைஎல்லாம் உணர்த்துவென்; அரக்கனோடு அம்
மற வினை முடித்த பின்னர், வருவென்' என்று உணர்த்தி, 'மாயப்
பிறவியின் பகைஞ! நல்கு, விடை' எனப் பெயர்ந்து போனான்.

பறவையின் குலங்கள் காக்கும் பாவகன் - பறவைக் கூட்டங்களைப் பாதுகாக்கின்ற தூயவனாகிய கருடன்; **மாயப் பிறவியின் பகைஞ** - (இராமனைப் பார்த்து) மாயப்பிறப்பறுக்கும் பிறவியின் பகைவனே; **நின்னோடு பழைய உறவு உள தன்மை எல்லாம்** - உன்னோடு (எனக்குப்) பழைய உறவு உள்ள தன்மைகளை எல்லாம்; **அரக்கனோடு** - அரக்கனாகிய

இராவணனோடு; **அம்மறவினை முடித்த பின்னர் வருவென் உணர்த்துவென்** - அந்தப் போர்த்தொழிலை (நீ) முடித்த பின்பு வந்து உணர்த்துவேன்; **என்று உணர்த்தி** - என்று கூறி; **நல்கு விடை** - இப்போது நீ எனக்கு விடை கொடு; **எனப் பெயர்ந்து போனான்** - என்று திரும்பிப் போனான்.

(270)

இராமன் புகழ்ச்சியும் அனுமன் பேரொலியும்

acharya.org

8272. ஆரியன் அவனை நோக்கி, 'ஆர் உயிர் உதவி, யாதும்
காரியம் இல்லான் போனான்; கருணையோர் கடமை ஈதால்;
பேர் இயலாளர், "செய்கை ஊதியம் பிடித்தும்" என்னார்;
மாரியை நோக்கிக் கைம்மாறு இயற்றுமோ, வையம்?
என்றான்.

ஆரியன் - *இராமன்;* ***அவனை நோக்கி*** - *அந்தக் கருடனைப் பார்த்து;* ***ஆர் உயிர் உதவி*** - *(நாகக் கணையால் விழுந்து இறந்தவர்களுக்கு) அருமையான உயிரைத் தந்துதவி;* ***யாதும் காரியம் இல்லாமல் போனான்*** - *(நம்மிடத்தில்) எந்தக் காரியத்தையும் (கைம்மாறாகப்) பெறாமல் போனான்;* ***கருணையோர் கடமை ஈதால்*** - *அருளுடையவர்களுடைய செய்கை இதுதான் (போலும்);* ***பேர் இயலாளர்*** - *பெருந்தன்மையுடையவர்கள்;* ***செய்கை ஊதியம் பிடித்தும் என்னார்*** - *செய்யும் செயலுக்குப் பயன் பெறுவோம் என்று எண்ண மாட்டார்கள்; (இஃது எவ்வாறு எனின்)* ***வையம்*** - *இவ்வுலகில் வாழ்பவர்கள்;* ***மாரியை நோக்கிக் கைம்மாறு இயற்றுமோ*** - *மழை (தங்களுக்கு) உதவுதலை நோக்கி அதற்குக் கைம்மாறு செய்ய வல்லமை உடையவர்கள் ஆள்வார்களோ?* ***என்றான்*** - *என்று கூறினான்.*

கைம்மாறு கருதாது நாகக் கணையால் விழுந்து கிடந்தவர்களை உயிர்ப்பித்துக் காரியம் இல்லான் போன கருடனது செயல், உலகத்தவர் எவ்வித் கைம்மாறு செய்யாத இடத்தும் அவர்களுக்குப் பெய்து உதவும் மழையின் செயல் போன்றது என்றார்.

கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு என்னாற்றுங் கொல்லோ உலகு

ஒப்புரவறிதல் - 1 *என்ற திருக்குறளின் கருத்து முழுவதும் இப்பாடலில் அமைந்துள்ளமை நோக்குக.*

(271)

8273. '"இறந்தனன், இளவல்" என்னா, இறைவியும் இடுக்கண்
எய்தும்;
மறந்தனர் உறங்குகின்ற வஞ்சரும் மறுகி, "மீளப்
பிறந்தனர்" என்று கொண்டு, ஓர் பெரும் பயம் பிடிப்பர்
அன்றே;
அறம் தரு சிந்தை ஐய! ஆர்த்தும்' என்று அனுமன்
சென்னான்.

அனுமன் - *அனுமன்;* ***அறம் தரு சிந்தை ஐய*** - *(இராமனை நோக்கி) அறம் நிறைந்த மனத்தை உடைய ஐயனே!* ***இளவல் இறந்தனன் என்னா*** - *நாம் இப்பொழுது மகிழ்ச்சிக்குரிய செயல் செய்யவில்லை எனில் இளவலாகிய இலக்குவன் இறந்து விட்டான் என்று;* ***இறைவியும் இடுக்கண் எய்தும்*** - *சீதையும் துன்பம் அடைவாள்;* ***மறந்தனர் உறங்குகின்ற வஞ்சமும் மறுகி*** - *(பேராரவாரம்*

acharya.org

செய்தால்) (கவலையை) மறந்து உறங்குகின்ற (பகை முடித்தோம் என்று) வஞ்சனைப் பண்புள்ள அரக்கர்களும் (மனம் கலங்கி); **மீளப் பிறந்தனர் என்று கொண்டு** *- மீளவும் (நாம்) உயிர் பெற்று எழுந்து விட்டோம் என்று எண்ணிக் கொண்டு;* **ஓர் பெரும் பயம் பிடிப்பர் அன்றே** *- ஒப்பற்ற மிக்க அச்சம் கொள்வார்கள் அல்லவா?* **ஆர்த்தும் என்று** *- (இச்செயல்களுக்காக நாம்) ஆரவாரம் செய்வோம் என்று;* **சொன்னான்** *- கூறினான்.*

சீதையின் மனத்துயர் நீங்கவும், பகைவர் பயம் கொள்ளவும் பேரொலி எழுப்ப அனுமதி தருக என அனுமன் இராமனிடம் வேண்டினன் என்க. இலக்குவன் முதலியோர் இறந்ததை அரக்கர் சீதையிடம் தெரிவித்துத் துன்புறுத்துவர் என அனுமன் கருதியே இவ்வாறு கூறினான் என்க. மாயாசனகப் படலமும், சீதைகளங்காண் படலமும் அனுமன் கொண்ட எண்ணம் சரியானது தான் என்பதைக் காட்டி நிற்றலை உணர்க.

(272)

8274. 'அழகிது' என்று அண்ணல் கூற, ஆர்த்தனர்- கடல்கள் அஞ்சிக்
குழைவுற, அனந்தன் உச்சிக் குன்றின்நின்று அண்டகோளம்
எழ மிசை, உலகம் மேல் மேல் ஏங்கிட, இரிந்து சிந்தி
மழை விழ, மலைகள் கீற, மாதிரம் பிளக்க மாதோ.

அண்ணல் *- தலைமைப் பெருமை உள்ள இராமன்;* **அழகிது என்று கூற** *- (இதுவே) தகுதி உடையது என்று கூற;* **கடல்கள் அஞ்சிக் குழைவுற** *- (வானரப் படைவீரர்கள்) கடல்கள் எல்லாம் அஞ்சிக் கலக்கமுறவும்;* **அனந்தன் குன்றின் உச்சி நின்று** *- ஆதிசேடனது மலைபோன்ற தலையின் உச்சியில் இருந்து;* **அண்ட கோளம் மிசை எழ** *- உலக உருண்டை மேல் நோக்கி எழவும்;* **உலகம் மேல் மேல் ஏங்கிட** *- உலகத்து உயிர்கள் மேலும் மேலும் ஏக்கம் கொள்ளவும்;* **மழை இரிந்து சிந்திவிழ** *- மேகங்கள் நிலை கெட்டுச் சிதறி விழவும்;* **மலைகள் கீற** *- மலைகள் பிளவுபடவும்;* **மாதிரம் பிளக்க** *- திசைகள் பிளவுபடவும்;* **ஆர்த்தனர் மாதோ** *- பேரொலி செய்தனர்.*

(273)

இராவணன் ஆர்ப்பொலி கேட்டல்

8275. பழிப்பு அறு மேனியாள்பால் சிந்தனை படர, கண்கள்
விழிப்பு இலன், மேனி சால வெதும்பினன், ஈசன் வேலும்
குழிப்ப அரிது ஆய மார்பை மன்மதன் கொற்ற வாளி
கிழிப்புற, உயிரிப்பு வீங்கிக் கிடந்த வாள் அரக்கன் கேட்டான்.

பழிப்பு அறு மேனியாள் பால் *- பழிப்பதற்கு அருமையான திருமேனி அழகுடைய சீதையின் இடத்தில்;* **சிந்தனை படர** *- மனம் சென்று*

பரவியதனால்; **கண்கள் விழிப்பு இலன்** - கண்களை விழித்துப் பார்த்தலும் இல்லாதவனாய்; **மேனி சால வெதும்பினன்** - உடம்பு விரகவேதனையால் மிக வெதும்பப்பெற்று; **ஈசன் வேலும்** - சிவபிரானது சூலவேலும்; **குழிப்பு அரிது ஆய மார்பை** - துளைப்பதற்கு அருமையான (மிக்க வலிமைஉடையதன்) மார்பை; **மன்மதன் கொற்ற வாளி கிழிப்புற** - மன்மதனது வெற்றி பொருந்திய அம்புகள் ஊடுருவிப் புறம் போக; **உயிர்ப்பு வீங்கி** - பெருமூச்சு மிகுதியாக; **கிடந்த** - விட்டுக்கொண்டு கிடந்த; **வாள் அரக்கன்** - வாள் படையை உடைய அரக்கனாகிய இராவணன்; **கேட்டான்** - (வானரப் படையினர் எழுப்பிய பேரொலியைக்) கேட்டான்.

ஒண்ணுதற்கோ உடைந்ததே ஞாட்பினுள் நண்ணாரும் உட்குமென் பீடு

தகையணங்குறுத்தல் - 8

என்ற குறளை நினைவுபடுத்தலை உணர்க.

(274)

8276. தாதை சொல் தலைமேல் கொண்ட தாபதன், தரும மூர்த்தி
ஈதைகள் தீர்க்கும் நாமத்து இராமனை எண்ணி ஏங்கும்
சீதையும், அவளை உன்னிச் சிந்தனை தீர்ந்தும் தீராப்
பேதையும், அன்றி, அவ் ஊர் யார் உளர், துயில் பெறாதார்?

தாதை சொல் தலை மேல் கொண்ட - தந்தையாகிய (தசரதனது) சொல்லைத் தலைமேற்கொண்டு செயல் செய்த; **தாபதன்** - தவவேடத்தை உடையவனும்; **தரும மூர்த்தி** - அறந்தலை நிறுத்த வந்தவனும்; **ஈதைகள் தீர்க்கும் நாமத்து இராமனை** - ஓதியவர்களுடைய துன்பங்களை நீக்கும் திருப்பெயரை உடையவனும் ஆய இராமனை; **எண்ணி ஏங்கும் சீதையும்** - எண்ணி எண்ணி வருந்துகிற சீதையும்; **அவளை உன்னி** - அவளை நினைத்து; **சிந்தனை தீர்ந்தும் தீராப் பேதையும்** - (அவள் தன்னை விரும்பாள் எனத்) தெரிந்தும் (அவளிடத்தில் கொண்ட) மோகம் நீங்காத அறிவிலியாகிய இராவணனும்; **அன்றி** - ஆகிய அவர்களைத் தவிர; **அவ் ஊர்** - அந்த இலங்கையில்; **துயில் பெறாதார் யார் உளர்** - தூங்காதவர்கள் யார்? ஒருவரும் இல்லை என்றபடி.

(275)

8277. சிங்கஏறு, அசனிஏறு கேட்டலும், 'சீற்றச் சேனை
பொங்கியது' என்ன, மன்னன் பொருக்கென எழுந்து,
' "போரில்
மங்கினர் பகைஞர்" என்ற வார்த்தையே வலியது!' என்னா,
அங்கையோடு அங்கை கொட்டி, அலங்கல் தோள் குலுங்க
நக்கான்.

சிங்க ஏறு மன்னன் - ஆண் சிங்கம் போன்றவனாகிய இராவணன்; **அசனி ஏறு கேட்டலும்** - ஆணிடி போன்ற (வானரப் படையின்) பேரொலி கேட்ட உடனே; **சீற்றச் சேனை பொங்கியது**

என்ன - சினம் மிக்க வானரப்படை போருக்கு எழுந்தது என்று எண்ணி; **பொருக்கென எழுந்து** - விரைவாக எழுந்து; **போரில் மங்கினர் பகைஞர் என்ற** - போரில் பகைவர்கள் இறந்து ஒழிந்தனர் என்று (இந்திரசித்தன் கூறிய); **வார்த்தையே வலியது என்னா** - சொற்கள் (மிக)வலிமை உடையனவாய் உள்ளன என்று இகழ்ந்து கூறி; **அங்கையோடு அங்கை கொட்டி** - உள்ளங் கையோடு உள்ளங்கையைச் சேர்த்துத் தட்டி; **அலங்கல் தோள் குலுங்க நக்கான்** - மாலை அணிந்த (தன்) தோள்கள் குலுங்குமாறு சிரித்தான்.

(276)

8278. ‘இடிக்கினற் அசனி என்ன இரைக்கின்றது, இராமன் போல்
வில்;
வெடிக்கின்றது அண்டம் என்ன, படுவது தம்பி வில் நாண்;
அடிக்கின்றது என்னை வந்து, செவிதொறும் அனுமன்
ஆர்ப்பு;
பிடிக்கின்றது உலகம் எங்கும், பரிதி சேய் ஆர்ப்பின்
*பெற்றி,**

இராமன் போர் வில் - இராமனுடைய போர் செய்தற்குரிய வில்லானது; **இடிக்கின்ற அசனி உன்ன இரைக்கின்றது** - இடிக்கின்ற இடி போலப் பேரொலி செய்கின்றது; **தம்பி வில் நாண்** - தம்பியாகிய இலக்குவனது வில் நாணொலி; **அண்டம் வெடிக்கின்றது என்ன படுவது** - இந்த அண்டகோளம் வெடிபடுகிறேதா என்று எண்ணும்படி ஒலிக்கின்றது; **அனுமன் ஆர்ப்பு** - அனுமனுடைய பேரொலி; **என்னை** - என்னுடைய; **செவிதொறும் வந்து அடிக்கின்றது** - செவிகள் தோறும் வந்து தாக்குகின்றது; **பருதி சேய் ஆர்ப்பின் பெற்றி** - கதிரவன் மகனாகிய சுக்கிரீவனின் பேரொலியின் தன்மை; **உலகம் எங்கும் பிடிக்கின்றது** - உலகம் முழுதும் பரவி ஒலிக்கின்றது.

(277)

8279. ‘அங்கதன் அவனும் ஆர்த்தான்; அந்தரம் ஆர்க்கின்றானும்,
வெங் கத நீலன்; மற்றை வீரரும், வேறு வேறு,
பொங்கினர் ஆர்த்த ஓசை அண்டத்தும் புறத்தும் போன;
*சங்கை ஒன்று இன்றித் தீர்ந்தார் பாசத்தை, தருமம் நல்க.**

அவனும் அங்கதன் ஆர்த்தான் - அந்த அங்கதனும் பேரொலி செய்கின்றான்; **வெங்கத நீலன்** - கொடும் சினம் உடைய நீலனும்; **அந்தரம் ஆர்க்கின்றானும்** - விண்ணில் ஓசை எழுமாறு ஒலிக்கின்றான்; **மற்றை வீரரும்** - பிற வானர வீரர்களும்; **வேறு வேறு** - தனித்தனியாகப்; **பொங்கினர் ஆர்த்த ஓசை** - மன மகிழ்ச்சி கொண்டு

ஒலித்த பேரொலி; **அண்டத்தும் புறத்தும் போன** *- இந்த அண்டத்திலும் அதற்கு அப்பாலும் பரவின;* **தருமம் நல்க** *- அறம் துணை நின்றதனால்;* **பாசத்தை** *- நாகக் கணையில் இருந்து;* **சங்கை ஒன்று இன்றித் தீர்ந்தார்** *- ஐயம் எதுவும் இல்லாமல் நீங்கினார்கள்; (வானரப் படையினரும் இலக்குவனும் என்க.)*

(278)

இராவணன் இந்திரசித்தன் மாளிகைக்கு எழுதல்

8280. என்பது சொல்லி, பள்ளிச் சேக்கைநின்று இழிந்து, வேந்தன்,
ஒன்பது கோடி வாட் கை அரக்கர் வந்து உழையின் சுற்ற,
பொன் பொதி விளக்கம் கோடிப் பூங் குழை மகளிர் ஏந்த,
தன் பெருங் கோயில்நின்றும் மகன் தனிக் கோயில்
சார்ந்தான்.*

வேந்தன் *- அரசனாகிய இராவணன்;* **என்பது சொல்லி** *- என்பது பலவற்றைத் (தனக்குள்) சொல்லிக்கொண்டு;* **பள்ளிச் சேக்கை நின்று இழிந்து** *- படுக்கையில் இருந்து இறங்கி;* **வாட்கை ஒன்பது கோடி அரக்கர்** *- வாளைக் கையில் ஏந்திய ஒன்பது கோடி அரக்க வீரர்கள்;* **வந்து உழையின் சுற்ற** *- திரண்டு வந்து பக்கங்களில் சூழ்ந்து உடன் வரவும்;* **பூங்குழை மகளிர் கோடி** *- அழகிய காதணியை அணிந்த மகளிர் கோடியளவினர்;* **பொன் பொதி விளக்கம் ஏந்த** *- பொன்னால் செய்யப்பட்ட விளக்குகளை ஏந்தி உடன் வரவும்;* **தன் பெருங்கோயில் நின்றும்** *- தன் பெரிய அரண்மனையில் இருந்து;* **மகன் தனிக்கோயில் சார்ந்தான்** *-*

மகனாகிய இந்திரசித்தனது சிறப்புடைய அரண்மனைக்குச் (சென்று) சேர்ந்தான்.

(279)

8281. தாங்கிய துகிலார், மெள்ளச் சரிந்து வீழ் குழலார் தாங்கி
வீங்கிய உயிர்ப்பார், விண்ணை விழுங்கிய முலையார்,
மெல்லத்
தூங்கிய விழியார், தள்ளித் துளங்கிய நடையார்,-வல்லி
வாங்கிய மருங்குல் மாதர்,-அனந்தரால் மயங்கி வந்தார்.

வல்லி வாங்கிய மருங்குல் மாதர் *- பூங்கொடியையும் பின்னிடச் செய்த இடையினை உடைய பெண்கள்;* **தாங்கிய துகிலார்** *- (கையில் தூக்கித்) தாங்கிய சேலையை உடையவராயும்;* **மெள்ளச் சரிந்து வீழ் குழலார்** *- (கூட்டி முடிக்கப் பெறாமையால்) மெல்லச் சோர்ந்து தொங்குகிற கூந்தலை உடையவராயும்;* **தாங்கி வீங்கிய உயிர்ப்பார்** *- தடைப்பட்டுப் பின்பு மிகுதியாக வெளிப்படுகிற பெருமூச்சினை உடையவராயும்;* **விண்ணை விழுங்கிய முலையார்** *- ஆகாயத்தை இடமின்றி விழுங்கிய (பருத்த) மார்பகங்களை உடையவராயும்;* **மெல்லத் தூங்கிய விழியார்** *- அரை குறையாகத் தூங்கிய கண்களை உடையவராயும்;* **தள்ளித் துளங்கிய**

நடையார் - தடுமாறி நடுங்கும் நடையினை உடையவராயும்; ***அனந்தரால் மயங்கி வந்தார்*** - தூக்க மயக்கத்தால் மயங்கி (இராவணனோடு) வந்தார்கள்.

(280)

8282. பானமும், துயிலும், கண்ட கனவும், பண் கனிந்த பாடல்
கானமும், தள்ளத் தள்ள, களியொடும் கள்ளம் கற்ற,
மீனினும் பெரிய, வாட் கண் விழிப்பது முகிழ்ப்பது ஆக,
வானவர் மகளிர் போனார், மழலை அம் சதங்கை மாழ்க*

வானவர் மகளிர் - தேவமாதர்கள்; ***பானமும்*** - மதுபானமும்; ***துயிலும்*** - தூக்கமும்; ***கண்ட கனவும்*** - (தாங்கள் கண்ட) கனவுகளும்; ***பண் கனிந்த பாடல் கானமும்*** - (இராவணனைப் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட) இசைகனிந்த இனிய பாடல்களும்; ***தள்ளத் தள்ள*** - (தம்மைச்) சூழ்ந்து சுற்றித்தள்ளத் தள்ள; ***களியொடும் கள்ளம் கற்ற மீனினும்*** - மதச் செருக்குடன் வஞ்சனையைக் கற்றுள்ள மீனைக்காட்டிலும்; ***பெரிய வாட்கண்*** - பெரிய ஒளி பொருந்திய (தங்கள்) கண்கள்; ***விழிப்பது முகிழ்ப்பது ஆக*** - திறப்பதும் மூடுவதுமாக (இருக்க); ***அம் சதங்கை மழலை மாழ்க*** - அழகிய சதங்கைகள் மென்மையாக ஒலிக்கப்; ***போனார்*** - (இராவணனுடன்) சென்றார்கள்.

(281)

8283. மழையினை நீலம் ஊட்டி, வாசமும் புகையும் ஆட்டி,
உழை உழை சுருட்டி, மென் பூக் குவித்து, இடைக்கு
இடையூறு என்னா,
பிழையுடை விதியார் செய்த பெருங் குழல்,
கருங் கண், செவ் வாய்,
இழை அணி, மகளிர் சூழ்ந்தார், அனந்தரால்,
இடங்கள்தோறும்.

மழையினை நீலம் ஊட்டி - மேகத்திற்கு நீல நிறத்தை ஏற்றி; ***வாசமும் புகையும் ஆட்டி*** - (அதற்கு) மணத்தையும் (அகில்) புகையையும் ஊட்டிச்; ***சுருட்டி*** - சுருளச் செய்து; ***உழை உழைமென் பூக்குவித்து*** - இடை இடையே மென்னைமயான மலர்களைச் சேர்த்துச் சொருகி; ***இடைக்கு இடையூறு என்னா*** - நூலிடைக்குத் துன்பம் உண்டாகும் என்று கருதாமல்; ***பிழையுடை விதியார் செய்த*** - பிழையை உடைய விதி உண்டாக்கிய; ***பெருங்குழல்*** - நீண்ட கூந்தலையும்; ***கருங்கண்*** - கருமையான கண்களையும்; ***செவ்வாய்*** - சிவந்த வாயினையும் உடைய; ***இழை அணி மகளிர்*** - அணிகலன்களை அணிந்த பெண்கள்; ***அனந்தரால்*** - தூக்கக் கலக்கத்தோடு; ***இடங்கள் தோறும் சூழ்ந்தார்*** - பக்கங்களில் எல்லாம் (இராவணனைச்) சூழ்ந்தார்கள்.

(282)

8284. **தேனிடை, கரும்பில், பாலில் அமுதினில், கிளவி தேடி,**
மானிடை, கயலில், வாளில், மலரிடை, நயனம் வாங்கி,
மேல் நடை அனைய மற்றும் நல் வழி நல்க வேண்டி,
வானுடை அண்ணல் செய்த மங்கையர் மருங்கு சென்றார்.

வானுடை அண்ணல் - சத்தியலோகத்தைத் தனக்கு உரிமையாக உடைய பிரமதேவன்; **தேனிடை** - தேன் இடத்திலும்; **கரும்பில்** - கரும்பின் இடத்திலும்; **பாலில்** - பாலின் இடத்திலும்; **அமுதினில்** - தேவர்களின் அமுதத்தின் இடத்திலும்; **கிளவி தேடி** - (உள்ள இனிய பகுதிகளைப்) பேச்சினை (உருவாக்கத்) தேடி அமைத்து; **மானிடை** - மானின் இடத்திலும்; **கயலில்** - கயல் மீனிடத்திலும்; **வாளில்** - வாளின் இடத்திலும்; **மலரிடை** - மலர்களின் இடத்திலும்; **நயனம் வாங்கி** - (உள்ள சிறப்புப் பகுதிகளைச் சேர்த்துக்) கண்களாகச் சமைத்து; **மற்றும் அனைய மேல் நடை** - மற்றும் அவை போன்ற சிறப்புடையவைகளான; **நல்வழி நல்கவேண்டி** - நல்ல வகைகளைக் கொண்டு படைக்க விரும்பி; **செய்த மங்கையர்** - படைத்த மகளிர்; **மருங்கு சென்றார்** - (இராவணன் உடைய) பக்கங்களில் சென்றார்கள்.

(283)

8285. **தொடங்கிய ஆர்ப்பின் ஓசை செவிப்புலம் தொடர்தலோடும்,**
இடங்கரின் வயப் போத்து அன்ன எறுழ் வலி அரக்கர்
யாரும்,
மடங்கலின் முழக்கம் கேட்ட வான் கரி ஒத்தார்; மாதர்
அடங்கலும், அசனி கேட்ட அளை உறை அரவம் ஒத்தார்.

தொடங்கிய - (வானரப் படையினர்) தொடங்கிச் (செய்த); **ஆர்ப்பின் ஓசை** - பேரொலி; **செவிப்புலம் தொடர்தலோடும்** - காதுகளாகிய புலத்தில் நுழைந்த உடனே; **இடங்கரின் வயப் போத்து அன்ன** - வலிய ஆண் முதலையை ஒத்துள்ள; **எறுழ் வலி அரக்கர் யாரும்** - மிக்க வலிமை உடைய அரக்கர்கள் எல்லோரும்; **மடங்கலின் முழக்கம் கேட்ட** - சிங்கத்தின் முழக்கத்தைக் கேட்ட; **வான் கரி ஒத்தார்** - பெரிய யானைகளை ஒத்து விளங்கினார்கள்; **மாதர் அடங்கலும்** - அரக்கப் பெண்டிர் எல்லோரும்; **அசனி கேட்ட** - இடி முழக்கம் கேட்ட; **அளை உறை அரவம்** - புற்றில் வாழும் பாம்புகளை; **ஒத்தார்** - ஒத்தார்கள்.

(284) *இந்திரசித்தனை இராவணன் காணல்*

8286. **அரக்கனும், மைந்தன் வைகும் ஆடகத்து அமைந்த மாடம்**
பொருக்கெனச் சென்று புக்கான், புண்ணினில் குமிழி
பொங்கத்
தரிக்கிலன், மடங்கல்ஏற்றால் தொலைப்புண்டு சாய்ந்து
போன,
கருக் கிளர் மேகம் அன்ன, களிறு அனையானைக் கண்டான்.

அரக்கனும் - அரக்கனாகிய இராவணனும்; **மைந்தன் வைகும்** - தன் மகனாகிய (இந்திரசித்தன்) தங்கி உள்ள; **ஆடகத்து அமைந்த மாடம்** - பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாளிகைக்குள்; **பொருக்கெனச் சென்று புக்கான்** - விரைவாகச் சென்று சேர்ந்தான்; **புண்ணினில் குமிழி பொங்கத்** - (இலக்குவனது அம்புகள் துளைத்த) புண்களில் (இருந்து) இரத்தக்குமிழி பொங்கி வெளிப்படத்; **தரிக்கிலன்** - பொறுக்க மாட்டாதவனாகி; **மடங்கல் ஏற்றால்** - ஆண் சிங்கத்தினால்; **தொலைப்புண்டு சாய்ந்து போன** - வலிமை கெட்டு ஒழிந்து போன; **கருக்கிளர் மேகம் அன்ன** - கருமையான நீர் பொருந்திய மேகத்தைப் போன்ற; **களிறு அனையானைக் கண்டான்** - ஆண் யானையைப் போன்றவனாக உள்ள இந்திர சித்தனைக் கண்டான்.

(285)

8287. எழுந்து அடி வணங்கல் ஆற்றான், இரு கையும்
அரிதின் ஏற்றித்
தொழும் தொழிலானை நோக்கித் துணுக்குற்ற மனத்தன்,
‘தோன்றல்!
அழுங்கினை; வந்தது என்னை அடுத்தது?’ என்று எடுத்துக்
கேட்டான்;
புழுங்கிய புண்ணினானும், இனையன புகலலுற்றான்;

எழுந்து அடி வணங்கல் ஆற்றான் - எழுந்து (தந்தையின்) அடி வணங்குவதற்குக் கூட முடியாதவனாய்; **இருகையும் அரிதின் ஏற்றித்** - (தன் இரண்டு) கைகளையும் (பெருமுயற்சி செய்து) அருமைப்பாட்டோடு (தலைக்கு) மேல் தூக்கி; **தொழும் தொழிலானை நோக்கித்** - தொழுகின்ற தொழிலை உடையவனான

இந்திரசித்தன் பார்த்து; **துணுக்குற்ற மனத்தன்** - நடுக்கம் கொண்ட மனத்தை உடையவனாய்; **தோன்றல்** - தோன்றலே; **அழுங்கினை** - (நீ) மிக வருத்தம் கொண்டு உள்ளாய்; **அடுத்தது** - அண்மையில்; **என்னை வந்தது** - உனக்கு என்ன தீங்கு வந்தது; **என்று எடுத்துக் கேட்டான்** - என்று பல தடவை கேட்டான்; **புழுங்கிய புண்ணினானும்** - துன்பம் உற்று வருந்துவதற்குக் காரணமாகிய புண்களை உடையனாகிய இந்திரசித்தனும்; **இனையன புகலலுற்றான்** - இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(286)

இந்திரசித்தன் மறுமொழி

8288. ‘உருவின உரத்தை முற்றும் உலப்பு இல உதிரம் வற்றப்
பருகின அளப்பிலாத பகழிகள்; கவசம் பற்று அற்று
அருகின; பின்னை, சால அலசினென்; ஐய! கண்கள்
செருகின அன்றே, யானும் மாயையின் தீர்ந்திலேனேல்?

ஐய! - ஐயனே; ***அளப்பில்லாத பகழிகள்*** - (இலக்குவன் என் மீது தொடுத்த) மிகப்பலவாகிய அம்புகள்; ***உரத்தை முற்றும் உருவின*** - என் மார்பு முழுவதும் பாய்ந்து ஊடுருவின்; ***உலப்பு இல உதிரம் வற்றப் பருகின*** - குறைந்து அழிதல் இல்லாத (என் உடம்பில் உள்ள) குருதியை வற்றிப் போகுமாறு பருகி விட்டன; ***கவசம் பற்று அற்று அருகின*** - (என் மார்புக்) கவசங்கள் நெக்கு விட்டுப் பிளந்தன; ***பின்னை சால அலசினென்*** - பின்பு மிகவும் தளர்ந்து போனேன்; ***கண்கள் செருகின அன்றே*** - (என்) கண்கள் சொருகிவிட்டன அல்லவா? ***யானும்*** - நானும்; ***மாயையின் தீர்ந்திலேனேல்*** - மாயையினால் மறையாமல் இருந்து இருப்பேன் என்றால்; (இறந்தே போய் இருப்பேன் என்றவாறு)

(287)

8289. இந்திரன், விடையின் பாகன், எறுழ் வலிக் கலுழன் ஏறும்
சுந்தரன், அருக்கன் என்று இத் தொடக்கத்தார் தொடர்ந்த போரில்,
நொந்திலென்; இனையதுஒன்றும் நுவன்றிலென்; மனிதன் நோன்மை,
மந்தரம் அனைய தோளாய்! வரம்பு உடைத்து அன்று மன்னோ.

மந்தரம் அனைய தோளாய் - மந்தரப் பெருங்கிரியை ஒத்த தோள்களை உடையவனே; ***இந்திரன்*** - தேவர் தலைவன் ஆகிய இந்திரனும்; ***விடையின் பாகன்*** - வெள்ளேற்றை வாகனமாகக் கொண்ட சிவபிரானும்; ***எறுழ் வலிக்கருடன் ஏறும் சுந்தரன்*** - மிக்க வலிமை உடைய கருடனை ஊர்தியாகக் கொண்ட அழகிய திருமாலும்; ***அருக்கன்*** - கதிரவனும்; ***என்று*** - என்று கூறும்; ***இத்தொடக்கத்தார்*** - இத்தன்மை உடையவர்கள்; ***தொடர்ந்த போரில்*** - (என்மீது) தொடங்கிய போரினால்; ***நொந்திலென்*** - (நான் சிறிது கூட) வருத்தம் அடையவில்லை; ***இனையது ஒன்று நுவன்றிலேன்*** - இத்தகைய சொற்கள் ஒன்றையும் (நான்) சொல்லியதும் இல்லை; ***மனிதன் நோன்மை*** - மனிதனாகிய இலக்குவனுடைய வலிமை; ***வரம்பு உடைத்து அன்று*** - ஓர் எல்லைக்கு உட்பட்டது அன்று.

மன் ஓ - அசைகள்.

(288)

8290. 'இளைவன் தன்மை ஈதால்; இராமனது ஆற்றல் எண்ணின்,
தளை அவிழ் அலங்கல் மார்ப! நம்வயின் தங்கிற்று அன்றால்
விளைவு கண்டு உணர்தல் அல்லால், வென்றி மேல் விளையும் என்ன
உளை;அது அன்று' என்னச் சொன்னான், உற்றுளது

உணர்ந்திலாதான்.

தளை அவிழ் அலங்கல் மார்ப - கட்டு அவிழ்ந்த மலர்களால் ஆகிய மாலை அணிந்த மார்பினை உடையவனே!; ***இளையவன் தன்மை ஈதால்*** - இளையவனாகிய இலக்குவன் (வலிமையின்) தன்மை இதுவாகும்; ***இராமனது ஆற்றல் எண்ணின்*** - இராமனது வலிமையைப் பற்றி எண்ணிப் பார்த்தால்; ***நம் வயின் தங்கிற்று அன்றால்*** - நம் இடத்தில் (எண்ணிப் பார்க்கும்படி) பொருந்தியது ஆகாது; ***விளைவு கண்டு உணர்தல் அல்லால்*** - இனிமேல் எங்ஙனம்

நடக்குமோ என்பதைப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமே தவிர; ***வென்றிமேல் விளையும் என்ன உளை*** - வெற்றி (இனி) மேல் நமக்கு உண்டாகும் என்று எண்ணியுள்ளாய்; ***அது அன்று*** - அவ்வாறு எண்ணுவது சரி அன்று; ***என்ன சொன்னான்*** - என்று சொன்னான்; ***உற்றுளது உணர்ந்திலாதான்*** - (இலக்குவனும் வானரப் படைவீரரும் கருடனால் நாகக்கணை நீங்கி எழுந்ததை) அறிந்திலாதவனாகிய இந்திரசித்தன்.

இலக்குவனை வென்ற வெற்றியை எண்ணுவதை விட இனி இராமனுடன் போரிட்டு வெல்லவேண்டும். அப்போரின் முடிவு தான் நம் வலிமையின் தன்மையை முடிவு செய்யும், அவனுடைய ஆற்றலைப் பற்றி நாம் நினைக்கவும் முடியாது என்று இந்திரசித்தன் இராவணனிடம் கூறினான். பகைவரின் ஆற்றல் உணர்ந்து போரிடும் தன்மை கொண்டவன் இந்திரசித்தன் என்பதை அவனது இக்கூற்று உணர்த்தி நிற்கிறது.

(289)

***8291. 'வென்றது, பாசத்தாலும், மாயையின் விளைவினாலும்;
கொன்றது, குரக்க வீரர்தம்மொடு அக் கொற்றத்தோனை;
நின்றனன், இராமன் இன்னும்; நிகழ்ந்தவா நிகழ்க,
மேன்மேல்'
என்றனன்; என்னக் கேட்ட இராவணன் இதனைச்
சொன்னான்;***

குரக்கு வீரர் தம்மொடு - வானர வீரர்கள் தம்முடன்; **அக்கொற்றத்தோனை** - அந்த வெற்றியை உடைய இலக்குவனை; **கொன்றது** - கொன்றதும்; **வென்றது** - (அவர்களை) வென்றதும்; **பாசத்தாலும்** - நாகக்கணையாலும்; **மாயையின் விளைவினாலும்** - மாயை (யைச் செய்த) செயலின் விளைவினாலும் ஆகும்; **இன்னும் இராமன் நின்றனன்** - இன்னும் இராமன் (உயிருடன்) நின்றுள்ளான்; **மேன்மேல் நிகழ்ந்தவா நிகழ்க** - (இனிமேல்) நடக்கிறபடி நடக்கட்டும்; **என்றனன்** - என்று (இந்திரசித்தன்) கூறினான்; **என்னக் கேட்ட இராவணன்** - என்று (அவன் கூறியதைக்) கேட்ட இராவணன்; **இதனைச் சொன்னான்** - இச்சொற்களைக் கூறினான்.

(290) *இராவணன் உரை*

acharya.org

8292. **‘வார் கழல் கால! மற்று அவ் இலக்குவன் வயிர வில்லின்**
பேர் ஒலி அரவம் விண்ணைப் பிளந்திட, குரங்கு பேர்ந்த,
கார் ஒலி மடங்க, வேலை கம்பிக்க, களத்தின் ஆர்த்த
போர் ஒலி ஒன்றும், ஐய! அறிந்திலை போலும்! என்றான்.

ஐய! - ஐயனே; **வார்கழல் கால!** - நீண்ட கழல் அணிந்த காலை உடைய (இந்திரசித்தனே); **மற்று அவ் இலக்குவன் வயிர வில்லின் பேர் ஒலி அரவம்** - அந்த இலக்குவனுடைய வலிமையான வில்லினது மிகப்பெரிய ஒலி; **விண்ணைப் பிளந்திட** - ஆகாயத்தைப் பிளக்க; **குரங்கு பேர்த்த** - குரங்குகளில் இருந்து எழுந்த பேரொலி; **கார் ஒலி மடங்க** - மேகங்களின் இடியொலி கூடக் கீழ்ப்படும்படி ஒலிக்க; **வேலை கம்பிக்க** - கடல்கள் நடுங்கி நிற்க; **களத்தின் ஆர்த்த** - போர்க்களத்தில் (இருந்து) ஆரவாரம் செய்த; **பேர் ஒலி** - மிகப்பெரிய ஓசையை; **அறிந்திலை போலும் என்றான்** - (நீ) அறியவில்லை போலும் என்று (இராவணன்) கேட்டான்.

(291)

இந்திரசித்தன் வினா

8293. **‘ஐய! வெம் பாசம்தன்னால் ஆர்ப்புண்டார்; அசனி என்னப்**
பெய்யும் வெஞ் சரத்தால் மேனி பிளப்புண்டார்; உணர்வு
பேர்ந்தார்;
“உய்யுநர்” என்ற உரைத்தது உண்மையோ? ஒழிக்க
ஒன்றோ?
“செய்யும்” என்று எண்ண, தெய்வம் சிறிது அன்றோ
தெரியின் அம்மா,’

ஐய! - ஐயனே; **வெம்பாசம் தன்னால் ஆர்ப்புண்டார்** - (இலக்குவனும் வானரப்படை வீரர்களும்) கொடிய நாகக்கணையினால் கட்டுப்பட்டார்கள்; **அசனி என்னப் பெய்யும் வெஞ்சரத்தால்** - (அதற்கு மேல்) இடியைப் போல் சொரிந்த

(என்னுடைய) கொடிய அம்புகளால்; **மேனி பிளப்புண்டார்** - உடல்கள் பிளக்கப்பட்டார்கள்; **உணர்வு பேர்ந்தார்** - உணர்வு கெட்டார்கள்; **உய்யுநர் என்று உரைத்தது உண்மையோ?** - (அத்தகைய நிலை அடைந்தவர்கள்) பிழைத்து உள்ளார்கள் (என்று நீ கூறுவது) உண்மைதானா?; **ஒழிக்க ஒன்றோ** - (அவர்களை நான் கட்டிய நாகக்கணை) ஒழித்து நீக்குவதற்கு உரிய ஒன்றா?; **செய்யும் என்று எண்ண** - (வேறு ஒன்று அக்கணையை வலி இழக்கச்) செய்யும் என்று; **தெரியின்** - எண்ணிப் பார்த்தால்; **தெய்வம் சிறிது அன்றோ அம்மா** - இக்கணையை எனக்குக் கொடுத்த தெய்வம் சிறுமை அடைந்து விடுமல்லவா?

(292)

களத்தில் நிகழ்ந்ததைத் தூதுவர் கூறல்

acharya.org

8294. இது உரை நிகழும் வேலை, எய்தியது அறியப் போன
தூதுவர், விரைவின் வந்தார், புகுந்து, அடி தொழுதலோடும்,
'யாது அவண் நிகழ்ந்தது?' என்ன இராவணன் இயம்ப,
ஈறு இன்று,
ஓதிய கல்வியாளர் புகுந்துளது உரைக்கலுற்றார்:

ஈது உரை நிகழும் வேலை - இவ்வாறு (இராவணனுக்கும் இந்திரசித்தனுக்கும் இடையே) உரையாடல் நடந்து வந்த நேரத்தில்; ***எய்தியது அறியப்போன தூதுவர்*** - நடந்த நிகழ்ச்சிகளை அறிந்து வரப்போன தூதுவர்கள்; ***விரைவின் வந்தார்*** - (போர்க்களத்தில் இருந்து) விரைவாக (இராவணன் இருக்கும் இடம்) வந்து; ***புகுந்து*** - சேர்ந்து; ***அடி தொழுதலோடும்*** - இராவணனுடைய அடிகளில் விழுந்து வணங்கிய உடனே; ***அவண் நிகழ்ந்தது யாது என்ன இயம்ப*** - போர்க்களத்தில் நடந்தது என்ன. என்று (இராவணன்) கேட்க; ***ஈறு இன்றி ஓதிய கல்வியாளர்*** - எல்லை இல்லாது படித்துத் தேர்ந்த கல்வி அறிவுடைய தூதர்கள்; ***புகுந்துளது*** - (அங்கு) நடந்த நிகழ்ச்சிகளை; ***உரைக்கலுற்றார்*** - சொல்லத் தொடங்கினார்கள்.

(293)

8295. 'பாசத்தால் பிணிப்புண்டாரை, பகழியால் களப்பட்டாரை,
தேசத்தார் அரசன் மைந்தன் இடை இருள் சேர்ந்து நின்றே,
ஏசத் தான் இரங்கி, ஏங்கி, "உலகு எலாம் எரிப்பென்"
என்றான்;-
வாசத் தார் மாலை மார்ப!-வான் உறை கலுழன் வந்தான்;

வாசத்தார் மாலை மார்ப! - மணம் மிக்க மாலையை அணிந்த மார்பினை உடையவனே! ***பாசத்தால் பிணிப்புண்டாரை*** - நாகக் கணையால் கட்டுண்டு; ***பகழியால் களப்பட்டாரை*** - அம்புகளினால் போர்க்களத்தில் மயங்கிப்பட்டவர்களை; ***தேசத்தார் அரசன் மைந்தன்*** - கோசலநாட்டுப் பேரரசனாகிய தசரதனது மகனாகிய (இராமன்); ***இடை இருள் சேர்ந்து நின்று*** - நள்ளிரவில் சேர்ந்து இருந்து; ***இரங்கி ஏங்கி ஏசத்தான்*** - முதலில் பரிதவித்து அழுது ஏசிப்பேசி; ***உலகு எலாம் எரிப்பென் என்றான்*** - பின்பு சினம் கொண்டு (எல்லா) உலகங்களையும் எரித்து விடுவேன் என்றான்; ***வான் உறை கலுழன் வந்தான்*** - அந்த நேரத்தில் ஆகாயத்தில் வாழுகிற கருடன் (அங்கு) வந்தான்.

(294)

8296. 'அன்னவன் வரவு காணா, அயில் எயிற்று அரவம் எல்லாம்
சின்னபின்னங்கள் ஆன; புண்ணொடும் மயர்வு தீர்ந்தார்;
முன்னையின் வலியர் ஆகி, மொய்க் களம் நெருங்கி,
மொய்த்தார்;
இன்னது நிகழ்ந்தது' என்றார். அரக்கன் ஈது எடுத்துச்

சொன்னான்;

அன்னவன் வரவு காணா - அந்தக் கருடனது வரவைக் கண்டு; **அயில் எயிற்று அரவம் எல்லாம்** - கூர்மையான பற்களை உடைய பாம்புக்கணைகள் எல்லாம்; **சின்ன பின்னங்கள் ஆன** - சிறிய துண்டுகளாய்ச் சிதறிப்போயின; **புண்ணொடும் மயர்வு தீர்ந்தார்** - (அதனால் நாகக்கணையால் கட்டப்பட்டிருந்த இலக்குவனும் வானர வீரர்களும்) தங்களுடைய புண்களும் தளர்ச்சியும் நீங்கப் பெற்று; **முன்னையின் வலியர் ஆகி** - முன்பை விட வலிமை மிக்கவர்களாகி; **மொய்க்களம் நெருங்கி மொய்த்தார்** - போர்க்களத்தை நெருங்கிச் சூழ்ந்தார்கள்; இன்னது நிகழ்ந்தது

என்றார் - இத்தகு செயல் (அங்கு) நடந்தது என்று (தூதுவர்கள்) கூறினார்கள்; **அரக்கன் ஈது எடுத்துச் சொன்னான்** - அதற்கு அரக்கனாகிய இராவணன் இவற்றை எடுத்துச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(295)

இராவணன் கூற்று

8297. "ஏத்த அருந் தடந் தோள் ஆற்றல் என் மகன் எய்த பாசம்
காற்றிடைக் கழித்துத் தீர்த்தான், கலுழனாம்; காண்மின்,
காண்மின்!
வார்த்தை ஈதுஆயின், நன்றால், இராவணன் வாழ்ந்த
வாழ்க்கை!
மூத்தது, கொள்கை போலாம்! என்னுடை முயற்சி எல்லாம்?

ஏத்த அருந்தடந்தோள் ஆற்றல் - புகழ்ச்சிக்கு அடங்காத பரந்த தோள் ஆற்றல் உடைய; **என் மகன்** - எனக்கு மகனாகிய (இந்திரசித்தன்); **எய்தபாசம்** - செலுத்திய நாகக் கணையைக்; **கலுழனாம் காற்றிடைக் கழித்துத் தீர்த்தான்** - கருடனென்பவன் (தன் சிறகுக்) காற்றினால் நீக்கி அழித்து விட்டானாம்; **காண்மின் காண்மின்** - (இந்த அதிசயத்தைக்) காணுங்கள் காணுங்கள்; **வார்த்தை ஈது ஆயின்** - இந்த சொல் இவ்வாறு ஆயின்; **இராவணன் வாழ்ந்த வாழ்க்கை நன்றால்** - இராவணன் (இதுவரை) வாழ்ந்த (வீர) வாழ்க்கை அழகிதாய் இருக்கிறது; **என்னுடை முயற்சி எல்லாம்** - (பகைவர்களை வென்று அழிக்க இதுவரை); நான் செய்த என்னுடைய முயற்சிகள் முழுவதும்; **கொள்கை மூத்தது போலாம்** - கருத்து வகையால் முதுமை அடைந்து விட்டது போலும்.

(296)

8298. 'உண்டு உலகு ஏழும் ஏழும் உமிழ்ந்தவன் என்னும் ஊற்றம்
கொண்டவன், என்னோடு ஏற்ற செருவினில், மறுக்கம்
கொண்டான்;
மண்டலம் திரிந்த போதும், மறி கடல் மறைந்த போதும்,

கண்டிலன்போலும், சொற்ற கலுழன், அன்று, என்னைக் கண்ணால்?

ஏழும் ஏழும் உலகு உண்டு உமிழ்ந்தவன் - பதினான்கு உலகங்களையும் (அழிவுக்காலத்துத்) தன்னுள் அடக்கி (படைப்புக் காலத்தில்) வெளிப்படுத்தியவன்; **என்னும் ஊற்றம் கொண்டவன்** - என்னும் வலிமைச் சிறப்புக் கொண்டவனாகிய திருமால்; **என்னோடு ஏற்ற செருவினில்** - (முன்பு) என்னுடன் எதிரிட்ட போரில்; **மறுக்கம் கொண்டான்** - மனக்கலக்கம் கொண்டவனாய்; **மண்டலம் திரிந்த போதும்** - (தோல்வி அடைந்து) சுற்றித் திரிந்த போதும்; **மறிகடல் மறைந்த போதும்** - (அலைகள்) மடங்கி மேல் எழுகிற கடலினுள் சென்று மறைந்த காலத்திலும்; **சொற்ற கலுழன்** - (அத்திருமாலின் ஊர்தி என்று சொல்லப்படுகிற கருடன்); **அன்று என்னைக் கண்ணால் கண்டிலன் போலும்** - அன்று என்னைக் கணணால் காணவில்லை போலும்.

(297)

8299. **'கரங்களில் நேமி சங்கம் தாங்கிய கரியோன் காக்கும்**
புரங்களும் அழியப் போன பொழுதில், என் சிலையின் பொங்கி,
உரங்களில், முதுகில், தோளில் உறையுறு சிறையில், உற்ற
சரங்களும் நிற்கவேகொல், வந்தது, அவ் அருணன் தம்பி?

கரங்களில் - தன் திருக்கைகளில்; **நேமி** - (தீயவர்களை அழிக்கும் சுதர்சனம் என்னும்) சக்கரப் படையினையும்; **சங்கம்** - (பகைவரைத்தன் பேரொலியால் குலையச் செய்யும்; பாஞ்ச சன்னியம் என்ற) **சங்கினையும் தாங்கிய கரியோன்** - தாங்கிய கருநிறம் உடையவனாகிய திருமால்; **காக்கும் புரங்களும்** - பாதுகாத்துக் கொண்டிருக்கின்ற (வானுலகில் உள்ள அமராவதி முதலிய) நகரங்களும்; **அழியப் போன பொழுதில்** - அழிந்து சிந்தும் படியாக (நான் அங்கு போருக்குச்) சென்ற காலத்தில்; **என் சிலையின் பொங்கி** - எனது வில்லில் இருந்து மிகுதியாக வெளிப்பட்டு (வந்த அம்புகள்); **உரங்களில்** - (தன்னுடைய)

மார்பிலும்; **முதுகில்** - முதுகிலும்; **தோளில்** - தோளிலும்; **உறை உறுசிறையில்** - போர்வையாகப் பொருந்திய இறகுகளிலும்; **உற்ற சரங்களும் நிற்கவே கொல்** - தைத்த அம்புகளும் இன்னும் நிலைத்துத் தைத்திருக்கும் நிலையில் கூடவா?; **அவ் அருணன் தம்பி வந்தது** - அந்த அருணனுடைய தம்பியாகிய கருடன் (பகைவருக்கு உதவ) வந்தது.

சிலை - வில், உரம் - மார்பு, உறையுறு சிறை - மேற்போர்வையாக இறகுகளை உடைய சிறகு. அருணன் காசியப முனிவர்க்கு வினதையிடம் பிறந்தவன். அவனுடைய இடுப்புக்குக் கீழ் உடல் உறுப்புகள் இல்லாதவன். சூரியன் சாரதி. இங்குக் கருடனை 'அருணன் தம்பி' எனக் குறிப்பிட்டது இகழ்ச்சி பற்றி.

(298)

இராவணன் இந்திரசித்தனைப் போரிடக் கூறல்

8300. ***'ஈண்டு அது கிடக்க; மேன்மேல் இயைந்தவாறு இயைக! எஞ்சி***
மீண்டவர்தம்மைக் கொல்லும் வேட்கையே வேட்கும் அன்றே;
ஆண்தகை! நீயே இன்னும் ஆற்றுதி, அருமைப் போர்கள்;
காண்டலும், நாணும்' என்றான்; மைந்தனும் கருத்தைச் சொன்னான்;

ஈண்டு அது கிடக்க - *இப்பொழுது அது கிடக்கட்டும்;* ***மேன் மேல் இயைந்தவாறு இயைக*** - *இனிமேல் நடப்பது நடக்கட்டும்;* ***எஞ்சி மீண்டவர்*** - *(இப்போது) (நாகக் கணைக்குத்) தப்பி (உயிர்) பிழைத்தவர்கள்;* ***தம்மைக் கொல்லும்*** - *தம்மைக் கொல்லுகிற;* ***வேட்கையே வேட்கும் அன்றே*** - *விருப்பத்தையே விரும்புவோம் அல்லவா?* ***ஆண்தகை*** - *(அதனால்) ஆண்மைப் பண்புகள் நிறைந்தவனே;* ***அருமைப் போர்கள்*** - *அருமையான போர்களை;* ***இன்னும் நீயே ஆற்றுதி*** - *மேலும் நீயே சென்று செய்க;* ***காண்டலும் நாணும் என்றான்*** - *(அவ்வாறு போர் செய்து நீ அவர்களை அழிப்பதைக்) கண்டபொழுது (அவர்கள் தப்பிப் பிழைக்க உதவிய கருடன்) நாணங்கொள்ளுவான் என்று (இராவணன்) கூறினான்.* ***மைந்தனும்*** - *அதற்கு மகனாகிய (இந்திரசித்தனும்);* ***கருத்தைச் சொன்னான்*** - *(தன்) மனக் கருத்தை (இராவணனிடம்) சொன்னான்.*

(299) *இந்திரசித்தன் மொழி*

8301. ***'இன்று ஒருபொழுது தாழ்த்து, என் இகல் பெருஞ் சிரமம் நீங்கி,***
சென்று, ஒரு கணத்தில், நாளை, நான்முகன் படைத்த தெய்வ
வென்றி வெம் படையினால், உன் மனத் துயர் மீட்பென்' என்றான்;
'நன்று' என, அரக்கன் போய், தன் நளிமலர்க் கோயில் புக்கான்.

(இந்திரசித்தன் இராவணனைப் பார்த்து) ***இன்று ஒரு பொழுது தாழ்த்து*** - *இன்று ஒரு நாள் காலம் தாழ்த்தி;* ***என் இகல் பெரும் சிரமம் நீக்கி*** - *எனக்குப் போரினால் ஏற்பட்ட பெரு வருத்தத்தை நீக்கிக்கொண்டு;* ***நாளை*** - *நாளைக்கு;* ***ஒரு கணத்தில் சென்று*** - *ஒரு கண நேரத்தில் (போர்க்களம்) சென்று;* ***நான்முகன் படைத்த*** - *பிரமன் உருவாக்கிப் படைத்த;* ***தெய்வ*** - *தெய்வத்தன்மை பொருந்திய;* ***வென்றி வெம் படையினால்*** - *வெற்றிக்கு உரிய கொடிய கணையால்;* ***உன் மனத்துயர் மீட்பென் என்றான்*** - *(பகைவர்களைக் கொன்று) உன் மனத்தில் ஏற்பட்டுள்ள துன்பத்தைப் போக்குவேன் என்று கூறினான்;* ***நன்று என அரக்கன் போய்*** - *நல்லது என்று கூறிவிட்டு அரக்கனாகிய (இராவணன்) போய்த்;* ***தன் நளிமலர்க் கோயில் புக்கான்*** - *தன்னுடைய சிறந்த மலர் மாலைகளால் அழகு படுத்தப்பட்டிருந்த அரண்மனைக்குச் சென்று சேர்ந்தான்.*

(300)

acharya.org

படைத் தலைவர் வதைப் படலம்

புகைநிறக் கண்ணன், மாபக்கன், மாலி, பிசாசன், சூரியன், பகைஞன், வேள்வியின் பகைவன், வச்சிரத்து எயிற்றவன் ஆகிய அரக்கப் படைத்லைவர்கள் வானரப்படை வீரர்களாலும் இலக்குவனாலும் வதைத்து அழிக்கப்பட்டதைக் கூறுவதால் இப்படலம் படைத்தலைவர் வதைப்படலம் என்று பெயர் பெற்றது.

இந்திரசித்தன் கூறியதைக் கேட்ட இராவணன் தன் கோயில் சென்று சேருகிறான். அந்நிலையில் அரக்கப்படை வீரர்கள் வானரப் படையினரின் ஆர்ப்பினையும், இலக்குவனின் வில்நாண் ஒலியினையும் கேட்டுப் போருக்குச் செல்ல விடை வேண்டுகின்றனர்.

அப்போது புகைநிறக் கண்ணனும் மாபக்கனும் தங்களைப் போருக்கு அனுப்பவேண்டுகின்றனர். அதைக் கேட்ட தூதர்கள் இவர்கள் இருவரும் போர்க்களத்தில் இந்திரசித்னைத் தனியே விட்டு விட்டு உயிருக்கு அஞ்சி ஓடியதைக் குறிப்பிட்டனர். அதைக் கேட்ட இராவணன் சினம் மிகக் கொண்டு அவர்களைப் பற்றி மூக்கறுத்தப் பறை கொட்டி அவர்களது செயலை ஊரில் உள்ள அனைவருக்கும் தெரிவிக்குமாறு கட்டளை இட்டான். உடனே மாலி என்பவன் பலவகை நியாயங்களைக் கூறி அச்செயல் தகாது என்று கூறினான். அவ்விருவரும் தங்களது நிலையை இராவணனுக்கு எடுத்துச் கூறினர். சினம் தணிந்த இராவணன் அவர்களுடன் பெரும் படையையும் படைத்தலைவர்களையும் அனுப்பினான். போர்க்களத்தில் பெரும் போர் நடந்தது. அப்பொழுது இரவு நீங்கிக் கதிரவன் உதித்தான். அரக்கப் படைத்தலைவர்கள் வானரத் தலைவர்களாலும் இலக்குவனாலும் கொல்லப்பட்டனர். அரக்கப்பெரும் படை சிதைந்து அழிந்தது பின்னர் இராவணனது தூதுவர்கள் நடந்ததை அறிவிக்க இராவணன் இருக்கும் இடத்திற்கு ஓடினார்கள். என்ற செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்படுகின்றன.

படைத்தலைவர் போரிட இசைவு வேண்டல்

8302. ஆர்த்து எழும் ஓசை கேட்ட அரக்கரும், முரசம் ஆர்ப்ப,
போர்த் தொழில் வேட்கை பூண்டு, பொங்கினர், புகுந்து மொய்த்தார்;
தார்த் தட மார்பன் தன்னை, 'தா, விடை' என்னச் சார்ந்தார்;
பார்த்தனன், முனிந்து மன்னன், இனையன பகர்வது ஆனான்:

ஆர்த்து எழும் ஓசை கேட்ட அரக்கரும் - *(வானரப் படை வீரர்கள்) ஆரவாரத்தோடு எழுப்பிய (பேரொலி) கேட்ட அரக்கப் படை வீரர்கள்;* ***முரசம் ஆர்ப்ப*** *- முரசு ஒலிக்க;* ***போர்த் தொழில் வேட்கை பூண்டு*** *- போர்த் தொழில் செய்தலில் பெரு விருப்பம் கொண்டு;* ***பொங்கினர் புகுந்து மொய்த்தார்*** *- சினம் மிக்கவர்களாய்ப் புகுந்து நெருங்கித்;* ***தார்த்தட மார்பன் தன்னை*** *- மாலை அணிந்த அகன்ற மார்பினை உடைய இராவணன் தன்னைப் பார்த்து;* ***விடைதா என்னச் சார்ந்தார்*** *- விடை தருக என்று (கேட்டு) நெருங்கினர்;* ***மன்னன்*** *- அரசனாகிய*

இராவணன்; **முனிந்து பார்த்தனன்** - சினம் கொண்டு பார்த்து; **இனையன பகர்வது ஆனான்** - இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லல் ஆனான்

(1)

மாபக்கன் புகை நிறக்கண்ணன் வேண்டுதல்

8303. மாபெரும்பக்கனோடு வான் புகைக்கண்ணன் வந்தான்;
'ஏவுதி எம்மை' என்பார்; தம் முகம் இனிதின் நோக்கி,
'போவது புரிதிர்' என்னப் புகறலும், பொறாத தூதர்,
'தேவ! மற்று இவர்கள் செய்கை கேள்!' எனத் தெரியச்
சொன்னார்;

மாபெரும் பக்கனோடு - மாபக்கனோடு; **வான் புகைக் கண்ணன் வந்தான்** - சிறந்த புகை நிறக் கண்ணனும் (சேர்ந்து) வந்து; **எம்மை ஏவுதி என்பார்** - இப்போருக்கு எங்களை ஏவுக என்றார்கள்; **தம்முகம் இனிதின் நோக்கி** - இராவணன் அவர்தம் முகங்களை மகிழ்ச்சியோடு பார்த்து; **போவது புரிதிர் என்னப் புகறலும்** - (போருக்குப்) போவதைச் செய்யுங்கள் என்று கூறுதலும்; **பொறாத தூதர்** - (அதனைக் கேட்டுப்) பொறுக்க முடியாத தூதுவர்கள்; **தேவ** - தேவனே! **மற்று இவர்கள் செய்கை கேள் எனத்** - இவர்கள் செய்த செயலைக் கேட்பாயாக என்று; **தெளியச் சொன்னார்** - தெளிவாகச் சொல்லலாயினார்.

பொறாத தூதர் - போர்க்களத்தில் இந்திரசித்தனைத் தனியே விட்டு விட்டு உயிர் பிழைப்பதற்காக ஓடிப்போய் விட்டுத் தற்போது எம்மைப் போருக்கு அனுப்புக என்று கேட்டதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாத தூதர் என்க. மற்று - வினைமுற்று.

(2)

8304. 'ஆனையும் பரியும் தேரும் அரக்கரும் அமைந்த ஆழித்
தானைகள் வீய, நின்ற தலைமகன் தனிமை ஓரார்,
"மானவன் வாளி, வாளி! என்கின்ற மழலை வாயார்,
போனவர் மீள வந்து புகுந்தனர் போலும்! என்றார்.

ஆனையும் - யானைகளும்; **பரியும்** - குதிரைகளும்; **தேரும்** - தேர்ப்படைகளும்; **அரக்கரும்** - காலாட் படை வீரர்களாகிய அரக்கர்களும்; **அமைந்த** - (ஒன்றாகச் சேர்ந்து) (நால்வகைப் படையாக) அமைந்த; **ஆழித்தானைகள் வீய** - கடல் போன்ற படைகள் அழிவுற்றதனால்; **தனிமை நின்ற தலைமகன்** - தன்னந் தனியனாய்ப் (போர்க்களத்தில்) நின்ற தலைவனாகிய இந்திரசித்தனது; **தனிமை ஓரார்** - தனிமையைப் பற்றிச் சிறிதும் எண்ணிப் பாராமல்; **மானவன் வாளி வாளி என்ற** - மனிதனாகிய இலக்குவனுடைய அம்புகள் அம்புகள் என்கின்ற; **மழலை வாயார்** - குழறிச் சொல்லும் சொற்களைக் கொண்ட வாயினை உடையவர்களாய்; **போனவர்** - போர்க்களத்தை விட்டு ஓடிப் போனவர்கள்; **மீளவந்து** - மீண்டும் வந்து; **புகுந்தனர்**

போலும் என்றார் - *(தங்கள் வீரத்தை வெளிக்காட்ட) புகுந்துள்ளார் போலும் என்றனர். (தூதுவர்)*

(3)

கலி விருத்தம்

8305. அற்று அவர் கூறலும், ஆர் அழலிற்றாய்
முற்றிய கோபம் முருங்க முனிந்தான்,-
'இற்றிதுவோ இவர் சேவகம்?' என்னா,
'பற்றுமின்!' என்றனன்-வெம்மை பயின்றான்.

அவர் - *அந்தத் தூதுவர்கள்;* **அற்று கூறலும்** - *அவ்வாறு ஆன சொற்களைச் சொன்ன அளவிலே;* **வெம்மை பயின்றான்** - *கொடுஞ் (செயல்களைச் செய்வதிலேயே) பயின்றவன் ஆகிய இராவணன்;* **ஆர் அழலிற்றாய்** - *நிறைந்த தீயின் தன்மைத்தாய;* **முற்றிய கோபம்** - *முதிர்ந்த சினம்;* **முருங்க முனிந்தான்** - *(தன் தன்மையை அழித்தலால்) மிகச் சினந்தவனாகி;* **இவர் சேவகம் இற்றிதுவோ என்னா** - *இவர்கள் (என் மனனுக்குச் செய்த) சேவகம் இவ்வகைப்பட்டதோ என்று கூறி;* **பற்றுமின் என்றனன்** - *(இவர்களைப்) பிடியுங்கள் என்றான்.*

(4)

8306. என்றலும், எய்தினர், கிங்கரர் என்பார்,
பின்றலினோரை வலிந்து பிடித்தார்,
நின்றனர்; ஆயிடை, நீல நிறத்தான்,
'கொன்றிடுவீர் அலிர்; கொண்மின், இது' என்றான்.

என்றலும் - *என்று (இராவணன்) கூறிய உடனே;* **கிங்கரர் என்பார்** - *கிங்கரர் என்ற பெயர் உடையவர்கள்;* **எய்தினர்** - *நெருங்கி;* **பின்றலினோரை** - *(போர்க்களத்தில் இருந்து) பின்னிட்டு ஓடிவந்தவர்களான; (மாபக்கனையும் புகைநிறக் கண்ணனையும்)* **வலிந்து பிடித்தார்** - *இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு;* **நின்றனர்** - *நின்றார்கள்;* **ஆயிடை** - *அப்பொழுது;* **நீல நிறத்தான்** - *கரிய நிறம் உள்ள இராவணன்;* **கொன்றிடுவீர் அலீர்** - *(இவர்களைக்) கொன்று விடவேண்டாம்;* **இது** - *(நான் சொல்லப்போகிற இச்செய்தியை);* **கொண்மின் என்றான்** - *மனத்தில் நிலை நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள் என்றான்.*

(5)

8307. 'ஏற்றம் இனிச் செயல் வேறு இலை; ஈர்வீர்
நாற்றம் நுகர்ந்து உயர் நாசியை; நாமக்
கோல் தரு திண் பணை கொட்டினிர், கொண்டு, ஊர்

சாற்றுமின், "அஞ்சினர்" என்று உரைதந்தே,'

நாற்றம் நுகர்ந்து உயர் நாசியை - மணத்தை நுகர்ந்து கொண்டு உயர்ந்து விளங்கித் தோன்றுகிற மூக்கினை; **ஈர்வீர்** - (முதலில்) அறுப்பீர்கள்; (பிறகு) **ஊர்** - ஊர் முழுதும் கூட்டிக் கொண்டுபோய்); **நாமக்கோல் தரு திண்பணை கொட்டினிர் கொண்டு** - சிறந்த குறுந்தடியால் அடிக்கப்படுகிற வலிய பறையைக் கொட்டிக் கொண்டு; **அஞ்சினர் என்று உரை தந்தே** - (இவர்கள் போருக்கு) அஞ்சி (ஓடிவந்தவர்கள்) என்ற சொற்களைச் சொல்லி; **சாற்றுமின்** - (அனைவருக்கும்) சொல்லுங்கள்; **ஏற்றம் இனிச் செயல் வேறு இலை** - இவர்களுக்குச் செய்கிற உயர்வான

செயல் இதைத்தவிர வேறு எதுவும் இல்லை (என்று இராவணன் கிங்கரர்களிடம் கூறினான்).

இச்செயல் பிற அரக்க வீரர்களுக்கு ஓர் எச்சரிக்கையாயும் அச்சுறுத்தலாயும் அமைந்த செயல் எனக்கொள்க.

(6)

8308. அக் கணனே, அயில் வாளினர் நேரா,
மிக்கு உயர் நாசியை ஈர விரைந்தார்,
புக்கனர்; அப் பொழுதில், 'புகழ் தக்கோய்!
தக்கிலது' என்றனன், மாலி, தடுத்தான்.

அக் கணனே - (அவ்வாறு இராவணன் கட்டளை இட்ட) அப்பொழுதே; **அயில்வாளினர்** - கூர்மையான வாளினை உடைய (கிங்கரர்கள்); **நேரா** - (அக்கட்டளைகது) உடன்பட்டு நேர்ந்து; **மிக்கு உயர் நாசியை** - (மாபக்கன் புகை நிறக் கண்ணன் ஆகியவர்களுடைய) மேல் நோக்கி உயர்ந்த மூக்கினை; **ஈர விரைந்தார் புக்கனர்** - அறுப்பதற்காக விரைந்து வந்து புகுந்தனர்; **அப்பொழுதில்** - அப்பொழுது; **மாலி** - மாலி என்னும் அரக்கப் படைத்தலைவன் (இராவணனை நோக்கி); **புகழ்தக்கோய்** - புகழுக்குத் தகுதியானனே; **தக்கிலது என்றனன் தடுத்தான்** - இச்செயல் தகுதிக்குரியதன்று என்று கூறித் தடுத்தான்.

(7)

8309. 'அம் சமம் அஞ்சி அழிந்துளர் ஆனார்,
வெஞ் சமம் வேறலும், வென்றியது இன்றாய்த்
துஞ்சலும் என்று இவை தொல்லைய அன்றே?
தஞ்சு என ஆர் உளர், ஆண்மை தகைந்தார்?

அம்சமம் - அழகிய போரில்; **அஞ்சி அழிந்துளர் ஆனார்** - அஞ்சி (மனம் அழிந்தவர்களானவர்கள்; **வெஞ்சமம் வேறலும்** - (பிறிதொரு) கொடிய போரில் வெல்லுதலும்; **வென்றியது இன்றாய்த் துஞ்சலும்** - வெற்றி இல்லாமல் இறந்து படுதலும்; **என்று இவை** - என்ற இவ்வகைச்செயல்கள்; **தொல்லைய அன்றே** - பழமையான முறையில் வருபவை அல்லவா? **ஆண்மை தஞ்சு என தகைந்தார்** -

ஆண்மைப் பண்பைத் தன்னிடத்திலேயே அடைக்கலமாக (நிலையாகக்) கொண்டவர்கள்; **ஆர் உளர்** *- (இந்த உலகத்தில்) யாவர் உளர் ஒருவருமில்லை என்றபடி. இதன்மூலம் போரில் எதுவும் நடக்க வாய்ப்பு உள்ளது என்ற கருத்து உயைவன் மாலி எனலாம். உலக இயற்கையும் அதுதானே?*

(8)

8310. 'அந்தரம் ஒன்றும் அறிந்திலை அன்றே;
வந்தன நம்வயின் எத்தனை, மன்னா!
தந்திரம், வானவர் தானவர் என்னும்,
இந்திரன் அஞ்சினன்; எண்ணுதி அன்றே!

மன்னா *- மன்னனே;* **அந்தரம் ஒன்றும் அறிந்திலை அன்றே** *- (நீ) வேறுபாடு எதையும் ஒரு சிறிதம் அறிந்திருக்கவில்லை அல்லவா?* **வானவர்** *- தேவர்கள்;* **தானவர்** *- தானவர்கள்;* **என்னும் தந்திரம்** *- என்கிற படைகள்;* **நம் வயின்வந்தன எத்தனை** *- நம்முடன் போரிட வந்தவைகள் எத்தனையோ அல்லவா? (அவையெல்லாம் நம்மிடம் தோற்றுப்போய் விடவில்லையா?)* **இந்திரன் அஞ்சினான்** *- தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன் (கூடப்) போருக்கு அஞ்சினானே!* **எண்ணுதி அன்றே** *- (அதை நீ) எண்ணிப் பார்க்கலாமல்லவா?*

(9)

8311. 'வருணன் நடுங்கினன், வந்து வணங்கிக்
கருணை பெறும் துணையும், உயிர் கால்வான்;
இருள் நிற வஞ்சகர் எங்கு உளர்? எந்தாய்!
பருணிதர் தண்டம் இது அன்று, பகர்ந்தால்.

எந்தாய் *- எமது தந்தையே;* **வருணன் வந்து வணங்கி** *- (உன்னுடைய ஆற்றலுக்கு அஞ்சித் தோற்ற) வருணன் (வந்து உன்னை) வணங்கி நின்று;* **கருணை பெறும் துணையும்** *- (உன்) அருள் பெறும் கால அளவும்;* **உயிர் கால்வான் நடுங்கினான்** *- பெரு மூச்சு விட்டுக்கொண்டு நடுங்கி நின்றான் (என்றால்);* **இருள் நிற வஞ்சகர் எங்கு உளர்?** *- இருட்டின் நிறம் உள்ள வஞ்சனைப் பண்பு நிறைந்த இவர்கள் எங்கே இருப்பர் (வருணனே அஞ்சி நிற்கையில் இவர்கள் உயிருக்கு அஞ்சி ஓடிவந்தது பெரும் பிழையிலை);* **பகர்ந்தால்** *- எடுத்துச் சொன்னால்;* **இது** *- (நீ கொடுத்த) இந்தத் தண்டனை;* **பருணிதர் தண்டம் அன்று** *- அறிவு உடையோர் கொடுக்கும் தண்டனை அன்று.*

வருணனே உன்னிடத்தில் திக்கு விசயத்தில் நிற்கும்போது இவர்கள் எம்மாத்திரம் என்று மாலி கூறுகிறான். இராமனிடம் வருணன் அஞ்சி நடுங்கியது குறித்ததாகவும் கொள்ளலாம்.

(10)

8312. ‘பத்து-ஒரு நாலு பகுத்த பரப்பின்
அத்தனை வெள்ளம் அரக்கர் அவிந்தார்;
ஒத்து ஒரு மூவர் பிழைத்தனர், உய்ந்தார்;
வித்தக! யார் இனி வீரம் விளைப்பார்?

வித்தக - வித்தகனே! **பத்து ஒரு நாலு** - நாற்பது வெள்ளமாகப்; **பகுத்த பரப்பின்** - பிரிந்த பரப்பினை உடைய; **அத்தனை வெள்ளம் அரக்கர் அவிந்தார்** - அத்தனை வெள்ளம் அரக்கப் படை வீரரும் (இலக்குவன் கணைகளாலும் வானரப் படையினராலும்) போரில் இறந்து ஒழிந்தனர்; **ஒரு மூவர்** - இந்திரசித்தன், புகைநிறக் கண்ணன் மாபக்கன் என்ற மூவர்; **ஒத்து உய்ந்தார் பிழைத்தனர்** - ஒன்றாக (உயிர்) தப்பியவர்களாகிப் பிழைத்தார்கள்; **இனியார்** - இனிமேல் யாவர்? **வீரம் விளைப்பார்** - (இவர்களைப் போல்) வீரச் செயல் செய்யவல்லராவர்?

(11)

8313. ‘பாசமும் இற்றது; பாதியின் மேலும்
நாசமும் உற்றது; நம்பி! நடந்தாய்;
பூசல் முகத்து ஒரு கான்முளை போதா,
நீசரை ஈருதியோ, நெடு நாசி?

நம்பி - ஆடவரில் சிறந்தவனே; **பாசமும் இற்றது** - (இந்திர சித்தனது) நாகக் கணையும் வலி இழந்து இற்றுப் போய் விட்டது; **பாதியின் மேலும் நாசமும் உற்றது** - (அரக்கப் படை) பாதிக்கு மேல் (போரில்) அழிந்து போய் விட்டது; **நடந்தாய்** - (நீயும்) முதல் நாள் போருக்குச் சென்று விட்டுத்) திரும்பி வந்துவிட்டாய்; **பூசல் முகத்து** - போர் முகத்தில்; **ஒருகான்முளை போதா** - ஒப்பற்ற (உன்) மகனுடன் (இறுதி வரை உடன்நின்று) போகாத; **நீசரை** - (எளிமைத் தன்மை உடைய) நீசர்களாகிய இந்தப் பணியாளருடைய; **நெடுநாசி** - நீண்ட மூக்கினை; **ஈருதியோ** - அறுக்கக்கடவாயோ?

(12)

8314. ‘”வாழி இலக்குவன்” என்ன, மறுக்குற்று
ஆழி அரக்கர் தம் வாயில் அடைப்பார்;
ஏழ கடல் துணையோ? இனி, நாசி
ஊழி அறுத்திடினும், உலவாதால்.

வாழி இலக்குவன் என்ன - இலக்குவன் என்று (பெயர்) சொன்னாலும்; **மறுக்குற்று** - மனக்கலக்கம் அடைந்து; **ஆழி அரக்கர் தம் வாயில் அடைப்பார்** - கடல் (நீர்) வாயிலை அடைப்பார்கள்; **இனிநாசி** - (அவர்கள் எல்லோருடைய மூக்கையும் அறுக்க முற்பட்டால்) இனி மூக்கின் தொகுதி; **ஏழு கடல் துணையோ** - ஏழு கடலின் அளவு மாத்திரம் இருக்குமோ; **ஊழி அறுத்திடினும் -** (அப்படி அறுத்தலைத் தொடங்கினால்) ஊழிக்காலம் வரை அறுத்தாலும்; **உலவாதால்** - முடியாததாகும்,

வாழி - அசை. ஆழி அரக்கர் - உவமைத்தொகை

(13)

8315. தூது நடந்தவனைத் தொழுது, அந் நாள்,
ஓது நெடுஞ் செரு அஞ்சி உடைந்தார்,
தீது இலர் நின்றவர், சேனையின் உள்ளார்
பாதியின் மேலுளர், நாசி படைத்தார்!

ஓது நெடுஞ் செரு அஞ்சி - *சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகிற பெரிய போருக்கு அஞ்சி;* **அந்நாள்** - *அந்த நாளில்;* **தூது நடந்தவனைத் தொழுது** - *தூதுவனாக வந்த அனுமனைத் தொழுது;* **உடைந்தார்** - *தோற்றுப் போனவர்களாய் (இருந்தும்);* **தீது இலர் நின்றிவர்** - *(தண்டனை என்னும்) தீது இல்லாதவராய் நின்றவர்கள்;* **சேனையின்** - *(நம்) அரக்கர் படையில்;* **பாதியின் மேலுளர்** - *பாதிக்கு மேல் உள்ளவர்கள்;* **நாசி படைத்தார் உள்ளார்** - *மூக்கு உள்ளவர்களாய் உள்ளார்கள்.*

(14)

8316. 'விட்டிலை சீதையை ஆம்எனின், வீரர்
ஒட்டிய போரினில் ஆர் உளர், ஓடார்?
"வெட்டுதி நாசியை, வெந் தொழில் வல்லோர்
பட்டிலர் என்றிலை என்று பகர்ந்தான்.

சீதையை விட்டிலை ஆம் எனின் - *(நீ) சீதையை விட்டு விடவில்லை ஆனால்* **வீரர் ஒட்டிய போரினில்** - *வீரர்கள் நெருங்கிச் செய்யும் போரில்;* **ஓடார் ஆர் உளர்** - *(அஞ்சி) ஓடாத அரக்க வீரர்கள் யார் இருக்கப் போகிறார்கள்;* **வெந்தொழில் வல்லோர் பட்டிலர்** - *கொடிய போர்த்தொழில் வல்ல (இராம இலக்குவர்)*

அழிந்திலர்; **என்றிலை** - *(என்று) சொல்லவில்லை (என்பதற்காக);* **நாசியை வெட்டுதி** - *(போர்க்களம் சென்றவர்களுடைய) மூக்குகளை எல்லாம் வெட்டி விடுவாயோ;* **என்று பகர்ந்தான்** - *என்று (மாலி இராவணனுக்குச்) சொன்னான்.*

(15)

மாபெரும் பக்கனும் புகைக்கண்ணனும் பேசுதல்

8317. ஆறினன் என்பது அறிந்தனர், அன்னார்
தேறினர், அன்னது சிந்தை உணர்ந்தார்,
சீறிய நெஞ்சினர், செங் கணர், ஒன்றோ
கூறினர்? தம் நிலை செய்கை குறித்தார்:

ஆறினன் என்பது அறிந்தனர் - *(மாலி கூறிய சொற்களால் இராவணன்) சினம் தணிந்தனன் என்பதை அறிந்தவர்களான;* **அன்னார்** - *(அந்த மாபக்கன், புகை நிறக்கண்ணன் ஆகிய) இருவரும்;* **தேறினர்** - *(தண்டனை கிடைக்குமோ என்ற)*

மனக்கலக்கம் தீர்ந்து தெளிந்து; **அன்னது சிந்தை உணர்ந்தார்** *- (அவனது மனநிலையைத்) தெளிவாக மனத்தில் உணர்ந்தவர்களாகி;* **சீறிய நெஞ்சினர்** *- சினம் கொண்ட நெஞ்சினை உடையராய்;* **செங்கணர்** *- சிவந்த கண்களை உடையவராய்;* **தம் நிலை** *- தம்முடைய நிலையினையும்;* **செய்கை குறித்தார்** *- செய்கையையும் குறித்தவர்களாகி;* **ஒன்றோ கூறினர்** *- ஒன்றை மட்டுமா கூறினார்கள்; (பல கூறினர் என்றபடி.)*

(16)

8318. ‘உன் மகன் ஒல்கி ஒதுங்கினன் அன்றோ?
மின் நகு வானிடை ஏக, விரைந்தான்,
அன்னதின் மாயை இயற்றி அகன்றான்;
இந் நகர் எய்தினன், உய்ந்தனன்-எந்தாய்!

எந்தாய் *- எங்களுக்குத் தந்தை போன்றவனே!;* **உன் மகன்** *- உனக்கு மகனாகிய (இந்திரசித்தன்);* **ஒல்கி ஒதுங்கினன்** *- (போரினால்) தளர்ந்து ஒதுங்கினான்;* **அன்றோ** *- அது மாத்திரமா?* **மின்நகு வானிடைஏக விரைந்தான்** *- மின்னல்கள் விளங்குகின்ற ஆகாயத்தினிடத்தில் விரைந்து சென்று;* **அன்னதின் மாயை இயற்றி அகன்றான்** *- அங்கிருந்து மாயைச் செயலைச் செய்து நீங்கி;* **இந்நகர் எய்தினன்** *- இந்த (இலங்கை) நகரை வந்தடைந்து;* **உய்ந்தனன்** *- உயிர் பிழைத்தான்.*

(17)

8319. ‘இப் பகல், அன்றுஎனின் நாளையின், அல்லால்,
முப் பகல் தீர்கிலம்; ஆவி முடிப்போம்,
வெப்பு அகலா எரி வெந் தழல் வெந்த
செப்பு அகல் வெண்ணெயின்-நோன்மை தெரிந்தோய்!

நோன்மை தெரிந்தோய் *- வலிமையின் தன்மையை அறிந்தவனே!* **இப்பகல்** *- (நாங்கள்) இப்பகல் ஒன்றில்;* **அன்று எனின்** *- இல்லை என்றால்;* **நாளையின்** *- நாளை;* **அல்லால்** *- அல்லாமல்;* **முப்பகல் தீர்கிலம்** *- மூன்றாம் நாள் போகவிடோம்; (தவறாமல்)* **வெப்பு அகலா** *- வெம்மை நீங்காத;* **எரி வெந்தழல் வெந்த** *- எரிகின்ற வெப்பமுடைய தீயில் வெந்த;* **செப்பு அகல் வெண்ணெயின்** *- செம்பு விளக்கில் (ஊற்றப்பட்ட) வெண்ணெயைப் போல;* **ஆவி முடிப்போம்** *- பகைவர்களின் உயிரை முடிப்போம் (என்றனர்).*

(18)

8320. ‘விட்டனை எம்மை, விடுத்து, இனி, வெம் போர்
பட்டனர் ஒன்று, படுத்தனர் ஒன்றோ,
கெட்டனர் என்பது கேளலை’ என்னா,
ஒட்டினர், ஆவி முடிக்க உவந்தார்.

எம்மை விட்டனை - எங்களைப் போருக்கு அனுப்பி; **விடுத்து** - விடுத்த பின்பு; **இனி வெம்போர் பட்டனர் ஒன்று** - இனி (இவர்கள்) கொடிய போர் செய்து இறந்தார்கள் என்பது ஒன்று, **படுத்தனர் ஒன்றோ** - (பகைவர்களை) அழித்தனர் என்பது ஒன்று (ஆகிய இவ்இரண்டில் ஒன்றைத் தவிர); **கெட்டனர் என்பது கேளலை என்னா** - போரில் தோற்று விட்டார்கள் என்ற சொல்லைக் கேட்க மாட்டாய் என்று; **ஆவி முடிக்க உவந்தார் ஒட்டினர்** - உயிரைக் கொடுக்க மகிழ்ச்சி கொண்டவர்களாய்ச் சபதம் செய்தனர்.

(19)

இராவணன் இருவருடன் பெரும் படை அனுப்பல்

8321. அன்னவர் தம்மொடும் ஐ-இரு வெள்ளம்
மின்னு படைக் கை அரக்கரை விட்டான்;
சொன்ன தொகைக்கு அமை யானை, சுடர்த் தேர்,
துன்னு வயப் பரியோடு தொகுத்தான்.

அன்னவர் தம்மொடும் - (அந்த மாபக்கன் புகைநிறக் கண்ணன்) தம்முடன் (இராவணன்); **மின்னு படைக்கை** - ஒளி விடுகின்ற படைக்கலங்களைக் கையில் கொண்ட; **ஐ இரு வெள்ளம்** - பத்து வெள்ளம்; **அரக்கரை விட்டான்** - அரக்க வீரர்களை அனுப்பினான்; **சொன்ன தொகைக்கு அமையானை** - முன்னால் கூறிய காலட்படைக்கு (உரிமையாக) அமைந்த யானைப் படைகளையும்; **சுடர்த்தேர்** - ஒளியைக் கொண்ட தேர்ப் படையினையும்; **துன்னு வயப்பரியோடு** - நெருங்கிய வலிமையான குதிரைப் படைகளையும்; **தொகுத்தான்** - சேர்த்து அனுப்பினான்.

(20)

8322. நெய் அழல் வேள்வி நேடும் பகை, நேர் விண்
தைவரு சூரியசத்துரு என்பான்,
பெய் கழல் மாலி, பிசாசன் எனும் பேர்
வெய்யவன், வச்சிரம் வென்ற எயிற்றான்.

நெய் அழல் வேள்வி நெடும்பகை - நெய் பெய்து செய்யும் வேள்விக்கு பெரிய பகைவன்; (வேள்வியின் பகைஞன்) **நேர்விண் தைவரு சூரிய சத்துரு என்பான்** - நேராக வானத்தில் பவனி வருகிற சூரியன் பகைஞன் என்பவன்; **கழல் பெய் மாலி** - கழல் அணிந்த மாலி; **பிசாசன் எனும் பேர் வெய்யவன்** - பிசாசன் என்னும் பெயர் உடைய கொடியவன்; **வச்சிரம் வென்ற எயிற்றான்** - வச்சிரத்தை வென்ற (வலிய) பற்களை உடையவன் (வச்சிரத்து எயிற்றவன்).

(21)

8323. என்றவரோடும் எழுந்து, உலகு ஏழும்
வென்றவன் ஏவலின், முன்னம் விரைந்தார்,

சென்றன, மால் கரி, தேர், பரி; செல்லக்
குன்றுஇனம் என்ன நடந்தனர், கோட்பால்.

என்றவரோடும் - என்ற பெயர் கொண்ட அரக்கத் தலைவர்களுடன்; ***எழுந்து*** - (மாபக்கனும் புகைநிறக் கண்ணனும் சேர்ந்து) எழுந்து; ***உலகு ஏழும் வென்றவன்*** - உலகு ஏழனையும் வென்றவனாகிய (இராவணன்); ***ஏவலின்*** - கட்டளைப்படி; ***சென்றன மால்கரி*** - சென்றனவாகிய மத மயக்கம் கொண்ட யானைகள்; ***தேர்*** - தேர்; ***பரி*** - குதிரை; ***செல்ல*** - என்பவைகள் செல்ல; ***குன்று இனம் என்ன நடந்தனர்*** - மலைகளின் கூட்டம் என்று கூறுமாறு நடந்து; ***கோட்பால் முன்னம் விரைந்தார்*** - கொள்கையால் முன்னால் விரைந்து சென்றார்கள்.

(22)

8324. விண்ணை விழுங்கிய தூளியின் விண்ணோர்
கண்ணை விழுங்குதலின், கரை காணார்;
எண்ணை விழுங்கிய சேனையை, யாரும்,
பண்ணை விழுங்க உணர்ந்திலர், பண்பால்.

விண்ணை விழுங்கிய தூளியின் - (அவர்கள் நால்வகைப் படையும் செல்லுதலினால் தோன்றிய) வானத்தை மறைக்கும் அளவு எழுந்த புழுதியானது; ***விண்ணோர் கண்ணை விழுங்குதலின்*** - தேவர்களின் கண்களை மறைத்ததனால்; ***கரை காணார்*** - (அவர்களும் கூடப் படை அளவின்) எல்லையைக் காணாதவராயினர்; ***எண்ணை விழுங்கிய சேனையை*** - எண்ணிக்கையின் அளவைக் கடந்த (அந்த அரக்கர்) படை; ***பண்ணை*** - அமைந்துள்ள வகையை; ***யாரும்*** - எவரும்; ***பண்பால்*** - முறையாக; ***விழுங்க உணர்ந்திலர்*** - முற்றும் உணராதவராயினர்.

(23)

8325. கால் கிளர் தேரொடு, கால் வரையோடும்,
மேல் கிளர் பல் கொடி வெண் திரை வீச,-
மால் கடலானது, மாப் படை-வாள்கள்
பால் கிளர் மீனிடை ஆடிய பண்பால்.

கால்கிளர் தேரொடு - காற்றுப்போல் விரைந்து செல்லுகின்ற தேர்ப்படையிலும்; ***கால் வரையோடும்*** - கால் படைத்த மலை போன்ற யானைப் படையிலும்; ***மேல்கிளர் பல் கொடி*** - மேலே விளங்குகின்ற பல கொடிகள் ஆகிய; ***வெண்திரை வீச*** - வெண்மையான அலைகள் வீச; வாள்கள் - வாள் படைகள்; ***மாப்படை*** - பெரிய படையின்; ***பால் கிளர் மீனிடை*** - இடத்து விளங்குகின்ற மீன்போல; ***ஆடிய பண்பால்*** - அசைந்து ஆடிய தன்மையினால்; ***மால் கடலானது*** - பெரிய கடல் போல விளங்கியது.

(24)

***8326. பேரி கலித்தன, பேர் உலகைச் சூழ்
ஏரி கலித்தன ஆம் என; யானை
கார் இகலிக் கடலோடு கலித்த;
மாரி கலித்தென, வாசி கலித்த.***

பேர் உலகைச் சூழ் *- பெரிய உலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ள;* ***ஏரி கலித்தன ஆம் என*** *- கடல்கள் ஒலித்தனவாம் எனும் படியாக;* ***பேரி கலித்தன*** *- பேரிகைகள் ஒலித்தன;* ***யானை கார் இகலிக்*** *- யானைகள் மேகங்களின் (இடி ஒலியோடு) மாறுகொண்டு;* ***கடலோடு கலித்த*** *- கடல் ஒலிபோல் ஒலித்தன;* ***மாரி கலித்தென*** *- மழை ஒலித்தது என்னும் படி;* ***வாசி கலித்த*** *- குதிரைகள் ஒலித்தன.*

(25)

***8327. சென்றன சென்ற சுவட்டொடு செல்லா
நின்று பிணங்கிய, கல்வியின் நில்லா,
ஒன்றினை ஒன்று தொடர்ந்தன, ஓடைக்
குன்று நடந்தனபோல்-கொலை யானை.***

கொலையானை *- கொல்லும் தன்மை உள்ள யானைகள்;* ***சென்றன சென்ற சுவட்டொடு செல்லா*** *- சென்றனவாகிய (படைகள்) சென்ற அடிச்சுவட்டினில் செல்லாமல்;* ***நின்று பிணங்கிய*** *- நின்ற இடத்திலேயே நின்று மாறுபாடு கொண்டனவும்;* ***கல்வியின் நில்லா*** *- (பாகர்களின்) சொல்லுக்கு (அடங்கி) நிற்காதனவும் ஆகி;* ***ஓடைக்குன்று நடந்தன போல்*** *- முகபடாம் அணிந்த மலைகள் நடந்தன போல;* ***ஒன்றினை ஒன்று தொடர்ந்தன*** *- ஒன்றினை ஒன்று தொடர்ந்து சென்றன.*

(26)

***8328. மாக நெடுங் கரம் வானின் வழங்கா,
மேக நெடும் புனல் வாரின, மேன்மேல்,
போக விலங்கின, உண்டன போலாம்-
காக நெடுங் களி யானை களிப்பால்.***

காக நெடுங்களி யானை *- காகங்கள் சூழ்ந்துவரும் பெரிய மதம் கொண்ட யானைகள்;* ***களிப்பால்*** *- மத மயக்கத்தால்;* ***நெடுங்கரம்*** *- (தங்களது) நீண்ட துதிக்கையை;* ***மாகவானின்*** *- உயர்ந்த வானத்தில்;* ***வழங்கா*** *- செலுத்தி;* ***மேக நெடும் புனல் வாரின*** *- மேகங்களில் உள்ள மிகுதியான நீரினை வாரி முகந்து;* ***மேன்மேல் போக விலங்கின*** *- மேன்மேல் போதலைத் தவிர்த்தனவாய்;* ***உண்டன போலாம்*** *- (அந்த நீரினை) உண்பனவாயின.*

(27)

8329. **எரிந்து எழு பல் படையின் ஒளி, யாணர்**
அருங் கல மின் ஒளி, தேர் பரி யானை
பொருந்திய பண் ஒளி, தார் ஒளி, பொங்க,
இரிந்து பேர் இருள், எண் திசைதோறும்.

எரிந்து எழு பல்படையின் ஒளி - ஒளிர்ந்து எழுகின்ற பல்வகைப் படைக்கலங்களின் ஒளி; **யாணர் அருங்கல மின்ஒளி** - புதியதாக (வீரர்கள் அணிந்து உள்ள) அரிய அணிகலன்களின் மின்னுகின்ற ஒளி; **தேர் பரி யானை** - தேர், குதிரை, யானை; **பொருந்திய பண் ஒளி** - (ஆகியவற்றுக்குச் செய்து) அமைத்த அலங்காரப் (பொருள்களின்) ஒளி; **தார் ஒளி** - பொன் மாலைகளின் ஒளி; **பொங்க** - (ஆகியவை எங்கும்) மிகுதியாக இருப்பதனால்; **எண்திசை தோறும்** - எட்டுத் திசைகள் தோறும்; (செறிந்திருந்த) **பேர் இருள் இரிந்தது** - மிக்க இருள் (கெட்டு) ஓடியது.

(28)

வீடணன் வருபவர் பற்றி இராமனுக்கு உரைத்தல்

8330. **எந்திய சேனையை, ஈசன் எதிர்ந்தான்,**
'வெய்து இவண் வந்தவன், மாயையின் வெற்றி
செய்தவனேகொல்? தெரித்தி இது' என்றான்;
ஐயம் இல் வீடணன் அன்னது உரைத்தான்:

ஈசன் - (அனைத்துயிர்க்கும் உலகங்களுக்கும் தலைவனாகிய) இராமன்; **எய்திய சேனையை எதிர்ந்தான்** - (போர்க்களம்) வந்து அடைந்த (அரக்கர்) படையை எதிர்கொண்டு கண்டு; **வெய்து இவண் வந்தவன்** - மிகுசினம் கொண்டு இவ்விடத்துக்கு வந்தவன்; **மாயையின்** - மாயையால்; **வெற்றி செய்தவனே கொல்** - வெற்றியை உண்டாக்கிக் கொண்ட இந்திரசித்தன் தானோ? **இது தெரித்தி என்றான்** - இதனைத் தெரிவிப்பாய் என்று கேட்டான்; **ஐயம் இல்வீடணன்** - (வந்தவன் யாவன் என்பதை) ஐயம் இல்லாமல் உணர்ந்தவன் ஆகிய வீடணன்; **அன்னது உரைத்தான்** - அது பற்றிச் சொன்னான்.

(29)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8331. **'முழைக் குலச் சீயம் வெம் போர் வேட்டது முனிந்தது**
என்ன,
புழைப் பிறை எயிற்றுப் பேழ் வாய், இடிக் குலம்
பொடிப்ப, ஆர்த்து,
தழைப் பொறி வாளிப் புட்டில் கட்டி, வில் தாங்கி,
சார்வான்.

மழைக் குரல் தேரின் மேலான், மாபெரும்பக்கன் மன்னோ.

முழைக்குலச்சீயம் - குகையில் வாழுகின்ற சிங்கம்; **வெம்போர் வேட்டது முனிந்தது என்ன** - கொடிய போரினை விரும்பிச் சினங் கொண்டது என்னும்படி; **புழைப்பிறை** - பிளவு பட்ட பிறை போன்ற; **எயிற்றுப் பேழ்வாய்** - பற்களை உடைய பிளந்த வாயினால்; **இடிக்குலம் பொடிப்ப ஆர்த்து** - இடிகளின் கூட்டமும் பொடியாகும்படியாகப் பேரொலி செய்து; **பொறி தழைவாளிப் புட்டில்கட்டி** - நெருப்புப் பொறியினை மிகுதியாகக் கக்குகின்ற அம்புகள் (நிறைந்த) அம்பு அறாத்தூணியை (முதுகில் கட்டி); **வில்தாங்கி** - வில்லைப் பிடித்து; **மழைக்குரல் தேரின் மேலான் சார்வான்** - இடிபோன்று (சக்கரங்கள்) ஒலியை எழுப்பும் தேரின் மேலேறியவனாய் வருபவன்; **மாபெரும்பக்கன்** - மாபக்கன் (என்பவன்). மன், ஓ - அசைநிலை.

(30)

கலி விருத்தம்

8332. ‘சிகை நிறக் கனல் பொழி தெறு கண் செக்கரான்,
பகை நிறத்தவர் உயிர் பருகும் பண்பினான்,
நகை நிறப் பெருங் கடைவாயை நக்குவான்,
புகைநிறக்கண்ணவன், பொலம் பொன் தேரினான்.

சிகை நிறக்கனல் - தன் தலைமுடியின் செந்நிறமுள்ள நெருப்பை; **பொழி** - வெளியிடுகிற; **தெறுகண்** - அழிக்கவல்ல கண்கள்; **செக்கரான்** - சிவந்த நிறமாக உள்ளவனும்; **பகை நிறத்தவர்** - பகைத் தன்மை கொண்டவர்களுடைய; **உயிர் பருகும் பண்பினான்** - உயிரைக் குடிக்கும் தன்மை உள்ளவனும்; **நகைநிறப் பெருங்கடை வாயை** - சிரிப்போடு கூடிய நிறம் பொருந்திய (தன்) பெரிய கடைவாயை; **நக்குவான்** - (நாக்கினால் அடிக்கடி) நக்குபவனும் ஆகிய; **பொலம்பொன் தேரினான்** - பொன்னால் ஆகிய அழகிய தேரில் ஏறி இருப்பவன்; **புகை நிறக் கண்ணவன்** - புகை நிறக்கண்ணன் (என்பவனாவான்.)

(31)

8333. ‘பிச்சரின் திகைத்தன பெற்றிப் பேச்சினான்,
முச் சிரத்து அயிலினான், மூரித் தேரினான்,
“இச் சிரம் உம்மதே?” என வந்து எய்துவான்,
வச்சிரத்து எயிற்றவன், மலையின் மேனியான்.

பிச்சரின் திகைத்தன - பித்தரைப் போன்று திகைத்தனவாகிய; **பெற்றிப் பேச்சினான்** - தன்மை உடைய பேச்சினை உடையவனும்; **முச்சிரத்து அயிலினான்** - முத்தலையை உடைய சூலப் படையைக் (கையில்) ஏந்தியவனும்; **மூரித்தேரினான்** -

வலிமையான தேரினை உடையவனும்; ***மலையின் மேனியான்*** *- மலை போன்ற உடம்பினை உடையவனும் ஆகி;* ***இச்சிரம் உம்மதே என*** *- இந்த (என்னுடைய) தலை உங்களுக்கே என்று; (கூறுவது போல)* ***வந்து எய்துவான்*** *- (போருக்கு) வந்து அடைந்தவன்;* ***வச்சிரத்து எயிற்றவன்*** *- வச்சிரத்து எயிற்றவன் (என்பவன் ஆவான்).*

(32)

8334. 'காலையும் மனத்தையும் பிறகு காண்பது ஓர்
வாலை உளைப் புரவியன், மடித்த வாயினான்,
வேலையின் ஆர்ப்பினன், விண்ணை மீக்கொளும்
சூலம் ஒன்று உடையவன், பிசாசன், தோன்றுவான்.

காலையும் *- காற்றினையும்;* ***மனத்தையும்*** *- மனத்தினையும்;* ***பிறகு காண்பது*** *- பின்னிடச் செய்யும் (தன்மை உள்ள);* ***ஓர் வாலை உளைப் புரவியன்*** *- ஒப்பற்ற வெண்மையான பிடரிமயிரை உடைய குதிரையை உடையவனும்;* ***மடித்த வாயினான்*** *- கடித்த உதடுகளை உடையவனும்;* ***வேலையின் ஆர்ப்பினன்*** *- கடல் போல் பேரொலி செய்பவனும்;* ***விண்ணை மீக்கொளும்*** *- விண்ணுலகத்தையும் வெல்லவல்ல;* ***சூலம் ஒன்று உடையவன்*** *- சூலப்படை ஒன்றினை உடையவனும் (ஆகித்);* ***தோன்றுவான்*** *- தோன்றுபவன்;* ***பிசாசன்*** *- பிசாசன் (என்பவன்).*

(33)

8335. 'சூரியன்பகைஞன், அச் சுடர் பொன் தேரினன்,
நீரினும் முழக்கினன், நெருப்பின் வெம்மையான்;
ஆரிய! வேள்வியின் பகைஞன் ஆம்அரோ,
சோரியும் கனலியும் சொரியும் கண்ணினான்.

ஆரிய *- தலைவனே;* ***அச்சுடர் பொன் தேரினன்*** *- அந்த ஒளி விடுகிற அழகிய தேரினை உடையவனும்;* ***நீரினும் முழக்கினன்*** *- கடலினும் மிக்க முழக்கினை உடையவனும்;* ***நெருப்பின் வெம்மையான்*** *- நெருப்பைக் காட்டிலும் சினமுடையவனும் (ஆகிய இவன்);* ***சூரியன் பகைஞன்*** *- சூரியன் பகைவன் (என்பவன்);* ***சோரியும்*** *- இரத்தமும்; கனலியும் - நெருப்பும்;* ***சொரியும் கண்ணினான்*** *- வெளிப்படுகிற கண்களை உடைய (இவன்);* ***வேள்வியின் பகைஞன் ஆம்*** *- வேள்வியின் பகைஞன் (என்ற பெயர் உடையவன்) ஆம் ஆகும்.*

அரோ - அசைநிலை.

(34)

8336. 'சாலி வண் கதிர் நிகர் புரவித் தானையான்,
மூல வெங் கொடுமையின் தவத்தின் முற்றினான்,
சூலியும் வெருக்கொளத் தேரில் தோன்றுவான்,

மாலி' என்று, அடி முறை வணங்கிக் கூறினான்.

சாலிவண் கதிர்நிகர் - *செந்நெல்லின் வளமை பொருந்திய கதிர்களை ஒத்த;* ***புரவித் தானையான்*** - *(வளம் மிக்குக் கொழுத்த) குதிரைப் படையை உடையவன்;* ***மூல வெங்கொடுமையின்*** - *பழமையாக உள்ள வெவ்விய கொடுமையோடு;* ***தவத்தின் முற்றினான்*** - *தவத்திலும் நிறைந்தவன்;* ***சூலியும்*** - *சிவனும்; வெருக்கொளத் - அச்சம் கொள்ளும்படி;* ***தேரில் தோன்றுவான்*** - *தேரில் தோன்றுபவனாகிய (அவன்);* ***மாலி என்று*** - *மாலி (என்னும் பெயரினன்) என்று;* ***அடிமுறை வணங்கிக்*** - *(இராமனது) திருவடிகளை முறைப்படி வணங்கி;* ***கூறினான்*** - *(வீடணன்) கூறினான்.*

(35)

8337. ஆர்த்து எதிர் நடந்தது, அவ் அரியின் ஆர்கலி
தீர்த்தனை வாழ்த்தி; உற்று இரண்டு சேனையும்
போர்த் தொழில் புரிந்தன; புலவர் போக்கு இலார்;
வேர்த்து உயிர் பதைத்தனர், நடுங்கி விம்மியே.

தீர்த்தனை வாழ்த்தி - *தூயவன் ஆகிய இராமனை வாழ்த்திவிட்டு;* ***அவ்அரியின் ஆர்கலி*** - *அந்தக் குரங்குப் படைகளாகிய கடல்;* ***ஆர்த்து எதிர் நடந்தது*** - *பேரொலி செய்துகொண்டு (அரக்கப் படையின்) எதிரில் சென்றது;* ***உற்று இரண்டு சேனையும்*** - *(அதற்குப் பிறகு) நெருங்கி இரு படைகளும்;* ***போர்த் தொழில் புரிந்தன*** - *போர்த்தொழிலைச் செய்தன;* ***புலவர்*** - *(அதைக் கண்ட) தேவர்கள்;* ***போக்கிலார்*** - *விலகிச் செல்லமாட்டாதவராய்;* ***நடுங்கி*** - *உடல் நடுங்கி;* ***விம்மியே*** - *மனம் விம்மிதமுற்று;* ***வேர்த்து*** - *உடல் வியர்த்து;* ***உயிர்பதைத்தனர்*** - *உயிர் துடித்தனர்.*

(36)

8338. கல் எறிந்தன, கடை உருமின்; கார் என
வில் எறிந்தன, கணை; விசும்பின் மேகத்துச்
செல் எறிந்தன எனச் சிதறி வீழ்ந்தன,
பல்; எறிந்தன தலை, மலையின் பண்பு என.

கடை - *ஊழிக்கடைக்காலத்தில்;* ***உருமின் கார் என*** - *இடியைக் கொண்ட மேகம் என்னும்படி;* ***கல் எறிந்தன*** - *வானரப் படைகள் கற்களை (வீசி) எறிந்தன;* ***வில் எறிந்தன கணை*** - *அரக்கர்களுடைய விற்கள் அம்புகளைத் தூவின; (அதனால்)* ***விசும்பின் மேகத்துச் செல் எறிந்தன எனக்*** - *ஆகாயத்தின் கண் உள்ள மேகங்களில் இருந்து இடி விழுந்த (போது)* ***மலையின் பண்பு என*** - *மலைகளின் தன்மையைப் போல;* ***பல் எறிந்தன தலை*** - *குரங்குகளின் பற்கள் சிதறித் தெரித்த தலைகள்;* ***சிதறி வீழ்ந்தன*** - *சிதறிப் போர்க்களம் (எங்கும்) விழுந்தன.*

(37)

8339. கடம் படு கரி பட, கலின மாப் பட,
இடம் படு சில்லியின் ஈர்த்த தேர் பட,
உடம்பு அடும் அரக்கரை, அனந்தன் உச்சியில்
படம் படும் என, படும் கவியின் கல் பல.

கடம்படு கரிபட - மதம் பொருந்திய யானைகள் இறந்துபடவும்; **கலினமாப்பட** - கல்லணை பூட்டிய குதிரைகள் இறந்துபடவும்; **இடம்படு சில்லியின் ஈர்த்த தேர்பட** - இடம் அகன்ற சக்கரங்கள் பூட்டப்பட்டுக் (குதிரைகளால் (அல்) பிற உயிரினங்களால்) இழுத்துச் செல்லப்படுகிற தேர்கள் அழிந்துபடவும்; **உடம்பு அடும் அரக்கரை** - உடம்பு அழிக்கப்படும் அரக்கப் படையினரை; **அனந்தன் உச்சியில் படம்படும் என** - ஆதிசேடனது

தலையின் உச்சியில் உள்ள படமும் அழிந்துவிடும் என்று (கண்டோர்) என்னும்படியாக; **கவியின் கல்பல** படும் - குரங்குகள் எறிந்த கற்கள் பல வீழ்த்தும்.

(38)

8340. கொலை ஒடுங்கா நெடும் புயத்தின் குன்றொடும்,
நிலை நெடுங் காலொடும், நிமிர்ந்த வாலொடும்,
மலையொடும், மரத்தொடும், கவியின் வல் நெடுந்
லையொடும், போம்-விசைத்து எறிந்த சக்கரம்.

விசைத்து எறிந்த சக்கரம் - (அரக்கவீரர்) விரைவாக எறிந்த சக்கரவடிவமான அம்புகள்; **கொலை ஒடுங்கா** - கொலைத் தொழில் செய்தலில் (குறைவுபட்டு) ஒடுங்காத; **நெடும் புயத்தின் குன்றொடும்** - (வானரப்படையினர் தங்களது) நீண்ட தோள்களாகிய மலையோடும்; **நிலை நெடுங் காலொடும்** - (போரில் புறமுதுகிடாது) நிலைபெற்று நிற்கும் நீண்ட கால்களோடும்; **நிமிர்ந்த வாலொடும்** - (சினத்தால்) நிமிர்ந்து நிற்கும் வாலொடும் ; **மலையொடும்** - (எதிரிகள் மீது வீசக் கையில் தாங்கிய) மலைகளோடும் ; **மரத்தொடும்** - மரங்களோடும்; **கவியின்** - குரங்குகளின்; **வல்நெடும் தலையொடும்** - வலிய நீண்ட தலைகளோடும்; **போம்** - (அலுத்துக்கொண்டு) போகும்.

(39)

8341. ஆண் தகைக் கவிக் குலத் தலைவர் ஆக்கையைக்
கீண்டன; புவியினைக் கிழித்த-மாதிரம்
தாண்டுவ, குலப் பரி, மனத்தின் தாவுவ,
தூண்டினர் கை விசைத்து எறிந்த தோமரம்.*

மாதிரம் தாண்டுவ - திசைகளைத் தாண்டுவனவாயும்; **மனத்தின் தாவுவ** - மனத்தைப் போலத் தாவிச்செல்வனவாயும்; (உள்ள) **பரி குலம்** - குதிரைப்படைக கூட்டத்தைத்; **தூண்டினர்** - செலுத்தியவர்களான (வீரர்களின்); **கைவிசைத்து** - கையில் இருந்து வேகமாக; **எறிந்த தோமரம்** - எறியப்பட்ட தோமரம் என்னும் படைக்கலம்; **ஆண்தகைக்** - ஆண்மைத் தன்மை உள்ள; **கவிக்குலத் தலைவர்** -

acharya.org

குரங்குப் படைத்தலைவர்களின்; ***ஆக்கையைக் கீண்டன*** *- உடம்புகளைக் கிழித்தனவாய்;* ***புவியினைக் கிழித்த*** *- (பூமியில் பட்டு) பூமியைப் பிளக்கச் செய்தன.*

(40) 8342. சில்லி அம் தேர்க் கொடி சிதைய, சாரதி
பல்லொடு நெடுந் தலை மடிய, பாதகர்
வில்லொடு கழுத்து இற, பகட்டை வீட்டுமால்-
கல்லெனக் கவிக்குலம் வீசும் கல்அரோ.

கல்லெனக் *- கல் என்ற ஒலி தோன்றும்படியாகக்;* ***கவிக்குலம் வீசும்*** *- குரங்குக் கூட்டங்கள் வீசும்;* ***கல்*** *- மலைகள்;* ***சில்லி அம்தேர்க்கொடி சிதைய*** *- சக்கரங்களை உடைய அழகிய தேரின் கண்கட்டப்பட்டுள்ள கொடிகள் சிதைந்து அழியவும்;* ***சாரதி பல்லொடு நெடுந்தலை மடிய*** *- தேர்ப்பாகர்களின் பற்களும், நீண்ட தலையும் அறுபட்டு விழவும்;* ***பாதகர் வில்லொடு கழுத்து இற*** *- பாதகர்களான அரக்கர்களுடைய வில்லும் கழுத்தும் அறுபட்டு விழவும் (செய்து அதற்குமேல்)* ***பகட்டை வீட்டுமால்*** *- யானைகளையும் அழிக்கும்.*

ஆல், அரோ - அசைகள

(41)

8343. கரகம் உந்திய மலை முழையில், கட் செவி
உரகம் முந்தின என ஒளிக்கும், ஒள் இலை
அரகம் முந்தின நெடுங் கவியின் ஆக்கையில்-
துரகம் உந்தினர் எடுத்து எறியும் சூலமே.

துரகம் உந்தினர் *- குதிரைகளைச் செலுத்தும் (அரக்க வீரர்);* ***எடுத்து எறியும்*** *- (வானரப்படையினர்மீது) எடுத்து வீசிய;* ***ஒள் இலை சூலமே*** *- ஒளி பொருந்திய இலை வடிவமாக உள்ள சூலப் படை;* ***கரகம் உந்திய மலை முழையில்*** *- நீர்க்குடத்தைப் போன்று வெளிப்பட்டுத் தோன்றும் மலைக்குகைகளில்;* ***கட்செவி உரகம் உந்தின என*** *- கண்ணே செவியாக உடைய பாம்புகள் புகுந்தன எனும்படி;* ***அரகம் முந்தின*** *- போர்க்களத்துக்கு முந்திச் சென்ற;* ***நெடுங்கவியின் ஆக்கையில்*** *- நீண்ட குரங்குகளின் உடலங்களில்;* ***ஒளிக்கும்*** *- புகுந்து மறையும்.*

(42)

8344. வால் பிடித்து அடக்கும் வானரத்தை, மால் கரி;
கால் பிடித்து அடிக்கும், அக் கரியினைக் கவி;
தோல் பிடித்து அரக்கரை எறியும், சூர் முசு;
வேல் பிடித்து எறிவர், அம் முசுவை வெங் கணார்.*

மால்கரி *- மத மயக்கம் கொண்ட யானை;* ***வானரத்தை*** *- குரங்குப்படையினரை;* ***வால் பிடித்து அடிக்கும்*** *- வாலைப் பிடித்து (நிலத்தில்)*

அடிக்கும்; **கவி** *- (தப்பிய) வானரங்கள்; அக்கரியினைக் - அந்த யானைகளைக்;* **கால் பிடித்து அடிக்கும்** *- காலைப் பிடித்து இழுக்கும்;* **சூர்முசு** *- அச்சம் தரும் குரங்குகள்;* **தோல் பிடித்து** *- (அரக்கர் வீசிய) கேடயங்களைக் (கையில்) பிடித்து;* **அரக்கரை எறியும்** *- (அந்த) அரக்கர்கள் மீது மோதும்;* **அம்முசுவை** *- அந்தக் குரங்குகளை;* **வெங்கனார்** *- கொடிய கண்களை உடைய அரக்கர்கள்;* **வேல் பிடித்து எறிவர்** *- வேலைப்பிடித்து (வீசி) எறிந்து அழிப்பர்.*

(43)

8345. முற்படு கவிக்குலம் முடுக வீசிய
கல் பட, களம் படும், அரக்கர் கார்க் கடல்;
பல் படு தலை படப் படுவ, பாதகர்
வில் படு கணை பட, குரங்கின் வேலையே.

முற்படு கவிக்குலம் *- போர்க்களத்தில் முற்பட்டு வருகின்ற குரங்குக் கூட்டங்கள்;* **முடுக வீசிய** *- விரைவாக வீசிய;* **கல்பட** *- மலைகள் படுதலினால்;* **அரக்கர்** *- அரக்கப்படையாகிய கரிய கடல்;* **களம்படும்** *- களத்தில் படும்;* **பாதகர்** *- பாதகர்களாகிய அரக்கர்;* **வில் படுகணை பட** *- வில்லில் இருந்து வெளிப்படுகிற அம்புகள் படுதலினால்;* **பல்படுதலை பட** *- பற்களைக் காட்டுகின்ற தலை (அறு) பட;* **குரங்கின் வேலையே படுவ** *- குரங்குப் படைகளாகிய கடல் அழியும்.*

(44)

8346. கிச்சு உறு கிரி பட, கிளர் பொன் தேர் நிரை
அச்சு இற, செல்கில, ஆடல் வாம் பரி-
எச்சு உறு துயரிடை எய்த, ஈத்து உணா
முச்சு இறு வாழ்க்கையின் மூண்டுளோர் என.

எச்சு உறு துயரிடை எய்த *- இளைத்தலை உண்டாக்கும் வறுமைத்துயர் (தங்களை அடைந்ததனால்);* **ஈத்து உணா** *- (பிறருக்குக்) கொடுத்து உண்ணாத;* **முச்சு இறு வாழ்கைகையின்** *- மூச்சு அற்றுப்போகும் உலக வாழ்க்கையில்;* **மூண்டுளோர் என** *- சிக்கித் தவிப்பவர்கள் போல;* **கிச்சு உறுகிரிபட** *- நெருப்பைக் கொண்ட மலைகள் விளங்குவது போல் விளங்குகின்ற;* **கிளர் பொன் தேர் நிரை** *- விளங்குகிற பொன்னால் ஆகிய தேர்களின் வரிசை;* **அச்சு இற** *- அச்சு இற்றுப்போக;* **ஆடல்வாம் பரி** *- வலிமை பொருந்தியதாகவுள்ள குதிரைகள்;* **செல்கில** *- (அத்தேர்களை இழுத்துச்) செல்லமுடியாதனவாயின.*

வறுமை உற்றோருக்கு உலக வாழ்க்கை இனிது நடவாதது போல் குதிரைகட்டு அச்சிற்ற தேரை ஈர்த்துச் செல்லுகை இயலாதாயிற்று.

(45)

8347. மீயவர் யாவரும் வீய, வெங் கரி
சேயிருங் குருதியில் திரிவ, சோர்வு இல,-
நாயகர் ஆளொடும் அவிய, நவ்வி தம்
பாயொடும் வேலையில் திரியும் பண்பன.

***மீயவர்** - (தம்) மீது இருப்பவர்கள்; **யாவரும்** - எல்லோரும்; **வீய** - (பகைவர்களால்) இறந்து ஒழிய; **வெங்கரி** - கொடிய யானைகள்; **சோர்வு இல** - சோர்வு இல்லாமல்; **சேயிருங் குருதியில்** - சிவந்த மிக்க குருதி வெள்ளத்தில்; **திரிவ** - திரிவன ஆயின; (இக்காட்சி) **நாயகர்** - மாலுமிகள் யாவரும்; **ஆளொடும்** - பணியாளர்களுடன்; **அவிய** - அழிந்திட; **நவ்வி** - கப்பல்கள்; **வேலையில்** - கடலில்; **தம் பாயொடும்** - தமது பாய் மரத்துடன்; **திரியும் பண்பன** - சுற்றித்திரியும் தன்மைய வாய்த்தோன்றின.*

(46)

8348. படையொடு மேலவர் மடிய, பல் பரி,
இடை இடைதர விழுந்து இழிந்த பண்ணன,
கடல் நெடுங் குருதிய,-கனலி காலுறு
வடவையை நிகர்த்தன-உதிர வாயன.

***பல்பரி** - பல குதிரைகள்; **படையொடு** - (தங்கள்) படைக் கலங்களுடன்; **மேலவர் மடிய** - மேலே உள்ள வீரர்கள் அழிந்திட; **கடல் நெடுங் குருதிய** - கடல் போன்ற பெருங்குருதியில் சிக்கித் தவிப்பனவும்; **இடை இடை தர விழுந்து** - இடை இடையே தடுக்கி விழுந்து; **இழிந்த பண்ணன** - அழுந்தும் தன்மை உடையனவும்; **உதிரவாயன** - குருதி வடியும் வாயினை உடையனவும் ஆகிய அவை); **கனலி காலுறு** - நெருப்பைக் கக்குகின்ற; **வடவையை நிகர்த்தன** - (உலக அழிவுக்காலத்தில் கடலிடையே குதிரை வடிவில் தோன்றும்) வடவைக் கனலை ஒத்தன.*

(47)

8349. எயிற்றொடு நெடுந் தலை, இட்ட கல்லொடும்
வயிற்றிடைப் புக, பல பகலும் வைகிய
பயிற்றியர் ஆயினும், தெரிக்கும் பண்பு இலார்,
அயிர்ப்பர், தம் கணவரை அணுகி அந் நலார்.

***எயிற்றொடு** - பற்களுடன்; **நெடுந்தலை** - கூடிய (அரக்க வீரரின்) பெரிய தலைகள்; **இட்ட கல்லொடும்** - (வானரப் படையினர்) வீசிய மலைகளினால்; **வயிற்றிடைப் புக** - (அவர்களது) வயிற்றில் புகுந்து விட; **அந்நலார்** - அவர்களுடைய மனைவியர்; **பல பகலும் வைகிய** - பல நாட்கள் உடன் இருந்து பழகிய; **பயிற்றியர் ஆயினும்** - பயிற்சியை உடையவர்களாய் இருந்தும்; **தம் கணவரை அணுகி** - தங்கள் கணவர்களுடைய (உடலை) நெருங்கி; **தெரிக்கும் பண்பு இலார் அயிர்ப்பர்** - ஆய்ந்து அறிதற்கு ஏற்ற பண்பு இல்லாதவர்களாய் ஐயங்கொள்வர்.*

(48)

கலிநிலைத்துறை

8350. தூமக்கண்ணனும் அனுமனும் எதிர் எதிர் தொடர்ந்தார்;
தாமத்து அங்கதன் மாபெரும்பக்கனைத் தடுத்தான்;
சேமத் திண் சிலை மாலியும் நீலனும் செறுத்தார்;
வாமப் போர் வயப் பிசாசனும் பனசனும் மலைந்தார்.

தூமக்கண்ணனும் அனுமனும் - புகை நிறக்கண்ணனும், அனுமனும்; **எதிர் எதிர் தொடர்ந்தார்** - எதிர் எதிராகப் போரிடத் தொடங்கினார்கள்; **தாமத்து அங்கதன்** - மாலையை அணிந்துள்ள அங்கதன்; **மாபெரும் பக்கனைத் தடுத்தான்** - மாபக்கனைப் போரில் தடுத்தான்; **சேமத்திண் சிலை மாலியும்** - பாதுகாவலாக வலிய வில்லினைக் கொண்ட மாலியும்; **நீலனும் செறுத்தார்** - நீலனும் சினந்து போர் செய்தார்கள்; **வாமப் போர் வயப் பிசாசனும்** - அச்சம் தருகிற வலிய போர் உடற்றுகிற பிசாசனும்; **பனசனும் மலைந்தார்** - பனசனும் போர் செய்தார்கள்.

(49)

8351. சூரியன் பெரும்பகைஞனும் சூரியன் மகனும்
நேர் எதிர்ந்தனர்; நெருப்புடை வேள்வியின்பகையும்
ஆரியன் தனித் தம்பியும் எதிர் எதிர் அடர்ந்தார்;
வீர வச்சிரத்துஎயிற்றனும் இடபனும் மிடைந்தார்.

சூரியன் பெரும் பகைஞனும் - சூரியன் பகைஞனும்; **சூரியன் மகனும்** - சூரியன் மகன் ஆகிய சுக்கிரீவனும்; **நேர் எதிர்ந்தனர்** - நேரிடையாக எதிர்த்தார்கள்; **நெருப்புடை வேள்வியின் பகையும்** - நெருப்புடைய வேள்வியின் பகைஞனும்; **ஆரியன் தனித்தம்பியும்** - தலைவனாகிய இராமனது ஒப்பற்ற தம்பியாகிய இலக்குவனும்; **எதிர் எதிர் அடர்ந்தார்** - எதிர் எதிராக நின்று போர் செய்தார்கள்; **வீர வச்சிரத்து எயிற்றனும்** - வீரம் பொருந்திய வச்சிரத்து எயிற்றவனும்; **இடபனும்** - இடபனும்; **மிடைந்தார்** - நெருங்கிப் போர் செய்தார்கள்.

(50)

8352. வெங் கண் வெள் எயிற்று அரக்கரில், கவிக் குல வீரச்
சிங்கம் அன்ன போர்த்தலைவரில், தலைவராய்த் தெரிந்தார்,
அங்கு அமர்க்களத்து ஒருவரோடு ஒருவர் சென்று அடர்ந்்ார்;
பொங்கு வெஞ் செருத் தேவரும் நடுக்குறப் பொருதார்.

வெங்கண் வெள் எயிற்று அரக்கரில் - கொடுமையான கண்களையும் வெண்மையான பற்களையும் உடைய அரக்கர்களிலும்; **கவிக்குல வீரச்சிங்கம் அன்ன** - குரங்குக் கூட்டத்தில் தோன்றிய வீரச் சிங்கங்களைப் போன்ற; **போர்த் தலைவரில்** - போரில் சிறந்த தலைவர்களிலும்; **தலைவராய்த் தெரிந்தார்** - தலைவர்களாய் விளங்கியவர்கள்; **அங்கு அமர்க்களத்து** - அந்தப் போர்க்களத்தில்; **ஒருவரோடு ஒருவர்** - ஒருவரோடொருவர்; **சென்று அடர்ந்தார்** - சென்று

நெருங்கியவர்களாகி; **தேவரும் நடுக்குற** - *(போர் காணவந்த) தேவர்களும் அஞ்சும்படி;* **பொங்கு வெஞ்செரு** - *சினம் மிகுகிற கொடிய போரை;* **பொருதார்** - *செய்தார்கள்.*

(51)

8353. இன்ன காலையின், ஈர்-ஐந்து வெள்ளம், வந்து ஏற்ற
மின்னும் வெள் எயிற்று அரக்கர்தம் சேனையில், வீரர்
அன்ன வெஞ் சமத்து ஆறு வெள்ளத்தையும் அவித்தார்;
சொன்ன நாலையும் இலக்குவன் பகழியால் தொலைத்தான்.

இன்ன காலையில் - *இவ்வாறு நிகழும் நேரத்தில்;* **ஈர் ஐந்து வெள்ளம் வந்து** - *பத்து வெள்ளமாக வந்து;* **ஏற்ற** - *போர் ஏற்ற;* **மின்னும் வெள் எயிற்று அரக்கர்** - *ஒளி உடைய வெண்மையான பற்களை உடைய அரக்கர்;* **தம் சேனையில்** - *தம் படையில்;* **அன்ன வெஞ்சமத்து** - *அத்தகைய கொடிய போர்க்களத்து;* **வீரர்** - *வானரப்படை வீரர்;* **ஆறு வெள்ளத்தையும் அவித்தார்** - *ஆறு வெள்ளத்தை அழித்தார்கள்;* **சொன்ன நாலையும்** - *(மீதியாகச்) சொல்லப்படுகிற நான்கு வெள்ளத்தையும்;* **பகழியால்** - *அம்புகளால்;* **இலக்குவன் அழித்தான்** - *இலக்குவன் அழித்து விட்டான்;*

"அன்னவர் தம்மொடும் ஐ - இரு வெள்ளம், மின்ன படைக்கை அரக்கரை விட்டான் (கம்ப 8321) என்று கூறிய கவிஞர் அவ்வாறு வந்த அரக்கர் படையில் ஆறு வெள்ளத்தை வானரப் படைத்தலைவர்களும் நான்கு வெள்ளத்தை இலக்குவனும் அழித்தனர் எனக் கூறினார்.

(52)

8354. உப்புடைக் கடல் மடுத்தன உதிர நீர் ஓதம்
அப்பொடு ஒத்தன கடுத்தில; ஆர்கலி முழுதும்
செப்பு உருக்கு எனத் தெரிந்தது; மீன் குலம் செருக்கித்
துப்பொடு ஒத்தன, முத்துஇனம் குன்றியின் தோன்ற.

உப்புடைக் கடல் - *உப்பைக் கொண்ட (நீர் நிறைந்த) கடலில்;* **மடுத்தன** - *சென்று சேர்ந்தனவாகிய;* **உதிர நீர் ஓதம்** - *குருதி நீர்ப் பெருக்கு;* **அப்பொடு ஒத்தன கடுத்தில** - *கடல் நீருடன் கலந்ததாகத் தோன்றவில்லை, (அதனால்);* **ஆர்கலி முழுதும்** - *ஒலிக்கின்ற கடல் முழுவதும்;* **செப்பு உருக்கு எனத் தெரிந்தது** - *செம்பை உருக்கின உருக்குப் போலச் (சிவந்தத நிறம் கொண்டதாய்) தோன்றியது;* **முத்து இனம்** - *(அந்தக் கடலில் உள்ள) முத்துத் தொகுதிகள்;* **குன்றியின் தோன்ற** - *(சிவந்த நிறமுடைய) குன்றி மணியின் தொகுதிகளைப் போல் விளங்க;* **செருக்கி** - *(இறைச்சி உணவு கிடைத்தமையால்) செருக்குக் கொண்டு, திரிந்த;* **மீன்குலம்** - *மீன் கூட்டங்கள் எல்லாம்;* **துப்பொடு** - *பவளத்தோடு; ஒத்தன - ஒத்து விளங்கின.*

(53)

8355. **தத்து நீர்க் கடல் முழுவதும் குருதியாய்த் தயங்க,**
சித்திரக் குலப் பல் நிற மணிகளும் சேந்த;
ஒத்து வேறு உருத் தெரியல, உயர் மதத்து ஓங்கல்
மத்தகத்து உகு தரளமும், வளை சொரி முத்தும்.*

தத்து நீர்க் கடல் முழுவதும் - ஒலிக்கின்ற நீரை உடைய கடல் முழுவதும்; **குருதியாய்த் தயங்க** - குருதியாக விளங்க; **சித்திரக் குலப் பல்நிற மணிகளும்** - (அக்கடலில் உள்ள) விசித்திரமான (வெவ்வேறு) தொகுதிகளாக உள்ள பல்வகை நிறங்களைக் கொண்ட இரத்தினங்களும்; **சேந்த** - சிவந்த நிறம்பெற்றன; **உயர்ந்த ஓங்கல்** - உயர்ந்த மதம் மிக்க மலை போன்ற யானைகளின்; **மத்தகத்து உகுதரளமும்** - கொம்புகளில் இருந்து வெளிப்படுகிற முத்துக்களும்; **வளைசொரி முத்தும்** - சங்குகள் என்ற முத்துக்களும்; **ஒத்து** - (ஒரே மாதிரியாகச் சிவந்த நிறம் அடைந்து) ஒத்து; **வேறு உருத்தெரியல** - வேறு நிறம் தெரியாதவை ஆயின.

(54)

கதிரவன் உதித்தல்

8356. **அதிரும் வெஞ் செரு அன்னது ஒன்று அமைகின்ற அளவில,**
திரவன், செழுஞ் சேயொளிக் கற்றை அம் கரத்தால்,
எதிரும் வல் இருட் கரி இறுத்து, எழு முறை மூழ்கி,
உதிர வெள்ளத்தின் எழுந்தவன் ஆம் என, உதித்தான்.

அன்னது - அப்படிப்பட்ட; **அதிரும் வெஞ்செரு** - அதிர்கின்ற கொடிய போர்; **ஒன்று அமைகின்ற அளவில்** - ஒன்று நிகழ்கின்ற பொழுது; **கதிரவன்** - கதிரவன்; **செழுஞ் சேயொளிக் கற்றை** - செழுமையான சிவந்த ஒளித் தொகுதிகள் ஆகிய; **அம் கரத்தால்** - அழகிய கைகளால்; **எதிரும்** - எதிர்ப்பட்ட; **வல் இருட்கரி இறுத்து** - வலிய இருளாகிய யானையை அழித்து; **உதிர வெள்ளத்தின்** - குருதி வெள்ளத்தில்; **எழுமுறை மூழ்கி** - ஏழு முறை

முழுகி; **எழுந்தவன் ஆம் என** - எழுந்தவன் ஆம் எனக் கூறும் படியாக; **எழுந்தான்** - உதித்தான்.

பகைவரை அழித்தபின் நீராடித் தூய்மைப் படல் போலக் கதிரவன் இருட்பகை அழித்து உதிரக் கடலில் மூழ்கி வந்தனன். தற்குறிப்பேற்ற அணி.

(55)

8357. **அரக்கர் என்ற பேர் இருளினை இராமன் ஆம் இரவி**
துரக்க, வெஞ் சுடர்க் கதிரவன் புறத்து இருள் தொலைக்க,
புரக்கும் வெய்யவர் இருவரை உடையன போல,

நிரக்கும் நல் ஒளி பரந்தன, உலகு எலாம் நிமிர.

அரக்கர் என்ற பேர் இருளினை - அரக்கர் எனப்படுகிற பெரிய இருளினை; **இராமன் ஆம் இரவி துரக்க** - இராமன் என்கிற கதிரவன் துரத்த; **வெஞ்சுடர்க் கதிரவன்** - வெப்பமான கதிர்களை உடைய கதிரவன்; **புறத்து இருள் தொலைக்க** - புறத்தில் காணப்படுகிற இருட்டை நீக்க; **புரக்கும் வெய்யவர்** - (உலகைப்) பாதுகாக்கின்ற சூரியர்; **இருவரை உடையன போல** - இருவரைக் கொண்டவை போல; **நல் ஒளி பரந்தன** - நல்ல (கதிர்) ஒளி பரந்து; உலகு எலாம் - உலகம் எல்லாம்; **நிமிர நிரக்கும்** - தெளிந்து தெரியுமாறு நிரம்பும்.

(56)

படுகளக் காட்சி

8358. நிலை கொள் பேர் இருள் நீங்கலும், நிலத்திடை நின்ற
மலையும் வேலையும் வரம்பு இல வயின்தொறும் பரந்து,
தொலைவு இல் தன்மைய தோன்றுவ போன்றன-சோரி
அலை கொள் வேலையும், அரும் பிணக் குன்றமும் அணவி.

நிலைகொள் பேர் இரள் நீங்கலும் - நிலையாக இருந்த மிகுதியான இருள் நீங்கிய உடனே; **நிலத்திடை நின்ற** - நிலத்தின் கண் நின்ற; **வரம்பு இல** - எல்லை இல்லாத; **வயின் தொறும் பரந்து** - இடந்தோறும் பரந்து (உள்ள); **மலையும் வேலையும்** - மலைகளும் கடல்களும்; **தொலைவு இல் தன்மை** - ஒழிதல் இல்லாத தன்மை உடையனவாய் (விளங்கித் தோன்றுதல் போல); **சோரி அலைகொள் வேலையும்** - இரத்தத்தை அலையாகக் கொண்ட இரத்தக் கடலும்; **அரும் பிணக்குன்றமும் அணவி** - அருமையான பிணங்களாகி (க்கிடக்கிற) யானைக்கூட்டங்களும் கலந்து; **தோன்றுவ போன்றன** - தோன்றுவனவற்றை **ஒத்திருந்தன** .

(57)

8359. நிலம் தவாத செந்நீரிடை, நிணக் கொழுஞ் சேற்றில்,
புலர்ந்த காலையில், பொறி வரி அம்பு எனும் தும்பி
கலந்த தாமரைப் பெரு வனம், கதிரவன் கரத்தால்,
மலர்ந்தது ஆம் எனப் பொலிந்தன, உலந்தவர் வதனம்.

புலர்ந்த காலையில் - (சூரியன்) புலர்ந்த விடியல் காலத்தில்; **நிலம் தவாத** - நிலத்தினின்று நீங்காத; **செந்நீரிடை** - இரத்த வெள்ளத்திலும்; **நிணக்கொழுஞ் சேற்றில்** - கொழுப்பாகிய வளமான சேற்றிலும்; **பொறிவரி அம்பு எனும் தும்பி** - புள்ளிகளும் வரிகளும் உடைய அம்புகள் என்னும் தும்பி; **கலந்த** - மொய்க்கிற; **தாமரைப் பெருவனம்** - தாமரைப் பெருங்காடு; **கதிரவன் கரத்தால்** - கதிரவனது

கிரணங்களால்; ***மலர்ந்தது ஆம் என*** *- மலர்ந்தது ஆம் என்னும்படி;* ***உலந்தவர் வதனம் பொலிந்தன*** *- உயிரிழந்தவர்களின் முகங்கள் அழகுற விளங்கின.*

(58)

8360. தேரும் யானையும் புரவியும் விரவின,-தேவர்
ஊரும் மானமும் மேகமும் உலகமும் மலையும்
பேரும் மான வெங் காலத்துக் கால் பொர, பிணங்கிப்
பாரின் வீழ்ந்தன போன்றன-கிடந்தன பரந்த.

தேரும் யானையும் புரவியும் *- தேர்களும் யானைகளும், குதிரைகளும்;* ***விரவின*** *- கலந்து பரந்து கிடந்தன (பரவிக் கிடப்பவை);* ***தேவர் ஊரும்*** *- தேவர் உலகமும்;* ***மானமும் மேகமும் உலகமும் மலையும்*** *- விமானங்களும் மேகமும், பிற உலகங்களும், மலைகளும்;* ***பேரும்*** *- நிலை பெயருகின்ற;* ***மான வெங்காலத்துக்*** *- பெருமை மிக்க யுக முடிவுக்காலத்தில்;* ***கால் பொர*** *- மிகுதியான*

காற்று வீச; ***பிணங்கி*** *- மாறுபட்டு;* ***பாரின் வீழ்ந்தன போன்றன*** *- நிலத்தில் விழுந்து கிடப்பவற்றை ஒத்துத் தோன்றின.*

'தேவர் ஊரும் மானமும்' என்பதை ஒன்றாக்கி தேவர் ஊர்ந்து செல்கிற விமானங்களும் எனப் பொருள் கூறல் நேரிது என்பது மகாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

(59)

போர்க்களம் போந்த அரக்கியர் நிலை

8361. எல்லி சுற்றிய மதி நிகர் முகத்தியர், எரி வீழ்
அல்லி சுற்றிய கோதையர், களம் புகுந்து அடைந்தார்,
புல்லி முற்றிய உயிரினர் பொருந்தினர் கிடந்தார்,
வல்லி சுற்றிய மா மரம் நிகர்த்தனர் வயவர்.

எல்லி சுற்றிய மதிநிகர் முகத்தியர் *- இரவில் சுற்றி வரும் நிலவினை ஒத்த முகத்தினையும்;* ***எரிவீழ் அல்லி சுற்றிய கோதையர்*** *- நெருப்பைக் காட்டிலும் சிவந்த அகவிதழ்களை உடைய செவ்வல்லி மாலையைச் சுற்றிய கூந்தலையும் (உடைய அரக்கியர்கள்);* ***களம் புகுந்து அடைந்தார்*** *- போர்க்களம் புகுந்து அடைந்து;* ***புல்லி முற்றிய உயிரினர்*** *- (அவர்களால்) தழுவப்பட்டு முடிந்த உயிரினை உடையவர்களாய்;* ***பொருந்தினர் கிடந்தார்*** *- பொருந்திக் கிடக்கின்ற; வயவர் - அரக்க வீரர்கள்;* ***வல்லி சுற்றிய*** *- கொடியினால் தழுவப்பட்ட;* ***மாமரம் நிகர்த்தனர்*** *- பெரிய மரம் விழுந்து கிடப்பது போல் விழுந்து கிடந்தனர்.*

(60)

acharya.org

8362. வணங்கு நுண் இடை, வன முலை, செக்கர் வார் கூந்தல்,
அணங்கு வெள் எயிற்று, அரக்கியர் களத்து வந்து
அடைந்தார்,
குணம் கொளும் துணைக் கணவர்தம் பசுந் தலை கொடாது
பிணங்கு பேய்களின் வாய்களைப் பிளந்தனர், பிடித்தே.

வணங்கு நுண் இடை - ஒசியும் நுண்மையான இடையினையும்; **வனமுலை** - அழகிய மார்பகங்களையும்; **செக்கர் வார் கூந்தல்** - சிவந்த நீண்ட கூந்தலினையும்; **அணங்கு வெள் எயிற்று** - வருத்தும் தன்மை கொண்ட வெண்மையான பற்களையும்; **அரக்கியர்** - உடைய அரக்கியர்கள்; **களத்து வந்து அடைந்தார்** - போர்க்களத்துக்கு வந்து அடைந்தவர்களாகி; **குணம் கொளும்** - (தங்களிடம்) அன்பு எனும் பண்பு கொண்டிருந்த; **தம் - தங்களுடைய; துணைக்கணவர்** - துணையாகிய கணவர்களுடைய; **பசுந்தலை கொடாது** - பசுந்தலையை உண்பதற்காகக் கையில் கொண்டு கொடுக்காமல்; **பிணங்கு பேய்களின்** - மாறுபடுகின்ற பேய்களின்; **வாய்களைப் பிடித்தே பிளந்தனர்** - வாய்களைப் பிடித்துப் பிளந்தனர்.

(61)

8363. சுடரும் வெள் வளைத் தோளி, தன்கொழுநனைத்
தொடர்வாள்,
உடரும் அங்கமும் கண்டு, கொண்டு ஒரு வழி உய்ப்பாள்
குடரும், ஈரலும், கண்ணும், ஓர் குறு நரி கொள்ள,
தொடர ஆற்றலள், நெடிது உயிர்த்து, ஆர் உயிர் துறந்தாள்.

சுடரும் வெள் வளைத்தோளி - ஒளி விடுகிற வெள்ளிய வளையல்களை அணிந்த தோள்களை உடையாள் ஒருத்தி; **தன் கொழுநனைத் தொடர்வாள்** - தன் கணவனைப் (போர்க்களத்தில் தேடித்) தொடர்ந்து சென்றவள்; **உடரும் அங்கமும் கண்டு** - (அங்கு அவனது) உடலினையும் (கை, கால் முதலிய) உறுப்புகளையும் பார்த்து; **கொண்டு ஒருவழி உய்ப்பார்** -(அவற்றை எல்லாம் திரட்டிக்) கொண்டு (வந்து) ஒரிடத்தில் சேர்ப்பவள்; **ஓர் குறு நரி** - ஒருசிறிய நரி; **குடரும் ஈரலும் கண்ணும் கொள்ள** - குடலையும், ஈரலையும், கண்ணையும் தூக்கிச் செல்ல; **தொடர ஆற்றலள்** - அதனைத் தொடர்ந்து செல்லும் வலிமை அற்றவளாகி; நெடிது உயிர்த்து - பெருமூச்சு விட்டு; **ஆர் உயிர் துறந்தாள்** - தனது அரிய உயிரை விட்டாள்.

(62)

8364. பெரிய வாள் தடங் கண்ணியர், கணவர்தம் பெருந் தோள்
நரிகள் ஈர்த்தன, வணங்கவும் இணங்கவும் நல்கா

இரியல்போவன தொடர்ந்து, அயல் இனப் படை கிடைந்த அரிய,, நொந்திலர், அலத்தகச் சீறடி அயர்ந்தார்.

பெரிய வாள் தடங்கண்ணியர் - நீண்ட வாள் போன்ற கண்களை உடைய மகளிர்; **தம் கணவர் தம்** - தங்கள் கணவர்களுடைய; **பெருந்தோள் நரிகள் ஈர்த்தன** - பெரிய தோள்களை நரிகள் இழுத்துச் சென்றனவாக; **வணங்கவும்** - (அவை) வணங்கிக் கேட்கும்; **இணங்கவும்** - இணக்கமாகக் கேட்டும்; **நல்கா** - (அத்தோள்களைக்) கொடுக்காமல்; **இரியல் போவன தொடர்ந்து** - ஓடுகின்ற அவற்றைத் தொடர்ந்து (போய்); **அயல் கிடந்த இனப்படை அரிய** - அருகில் விழுந்து கிடந்த தொகுதியாய் உள்ள படைக்கலங்கள் (தங்கள் கால்களை) அறுத்திட; **அலத்தகச் சீறடி** - செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய சிறிய அடிகள்; **நொந்திலர் அயர்ந்தார்** - ஓடி வருந்தாராய் அயர்ந்து நின்றனர்.

(63)

8365. நலம் கொள் நெஞ்சினர், தம் துணைக் கணவரை நாடி,
விலங்கல் அன்ன வான் பெரும் பிணக் குப்பையின் மேலார்,
அலங்கல் ஓதியர்,-அருந் துணை பிரிந்து நின்று அயரும்,
பொலம் கொள், மா மயில் வரையின்மேல் திரிவன போன்றார்.

தம் துணைக் கணவரை நாடி - தங்களுக்குத் துணைவனாய் அமைந்த கணவரைத் தேடி; **விலங்கல் அன்ன** - மலையைப் போன்று; **வான் பெருங் குப்பையின் மேலார்** - உயர்ந்த பிணக் குவியலின் மேலேறி நின்றவர்களான; **அலங்கல் ஓதியர்** - மாலையை அணிந்த கூந்தலையும்; **நலம் கொள் நெஞ்சினர்** - நன்மையை (விரும்பிக்) கொண்ட நெஞ்சினையும் (உடைய அரக்க மகளிர்); **அருந்துணை பிரிந்து** - (தம்) அருமையான துணையாகிய (ஆண் மயிலைப்) பிரிந்து; **நின்று அயரும்** - நின்று சோருகிற; பொலம் கொள் - அழகு கொண்ட; **மாமயில்** - பெரிய (பெண்) மயில்; **வரையின் மேல் திரிவன போன்றார்** - மலையின் மீது சுற்றித் திரிவன ஒத்தார்கள்.

(64)

8366. சிலவர்-தம் பெருங் கணவர்தம் செருத் தொழில் சினத்தால்,
பலரும், வாய் மடித்து, உயிர் துறந்தார்களைப் பார்த்தார்,
'அலைவு இல் வெள் எயிற்றால் இதழ் மறைத்துளது, அயலாள்
கலவியின் குறி காண்டும் என்று ஆம்' எனக் கனன்றார்.

சிலவர் - சில (அரக்க) மகளிர்; **தம் பெரும் கணவர்** - தங்களுடைய பெருமை மிக்க கணவர்கள்; **பலரும்** - பல பேர்களும்; **தம் செருத்தொழில் சினத்தால்** -

(தங்களுடைய) போர்த் தொழிலில் (மூண்ட பெருஞ்) சினத்தினால்; ***வாய் மடித்து*** *- வாயை மடித்து (இதழ்களைப் பல்லால் கடித்துக்கொண்டு);* ***உயிர் துறந்தார்களைப் பார்த்தார்*** *- உயிரை விட்டவர்களைப் பார்த்து;* ***அயலாள் கலவியின் குறி*** *- மாற்றாள் கலவிக்காலத்தில் செய்த பற்குறிகளை;* ***அலைவு இல் வெள்ளெயிற்றால்*** *- அசைவு இல்லாத வெண்மையான பற்களினால்;* ***இதழ் மறைத்துளது*** *- இதழில் (செய்யப்பட்ட பற்குறியை) மறைத்துள்ளது; (அதற்குக் காரணம்)* ***காண்டும் என்று ஆம்*** *- நாம் பார்த்து விடுவோம் என்று கருதிப் போலும்;* ***எனக் கனன்றார்*** *- என்று எண்ணிச் சினம் கொண்டார்கள்.*

தங்கள் உயிர்த்துணைக்கணவர் இறந்து கிடத்தலைக் கூட நினைக்காமல் அவர்கள் பல்லால் இதழைக் கடித்துக்கொண்டு இருக்கக் காரணம் அயலாள் பற்குறியை மறைக்க என்று கூறியது அம்மகளிருக்குத் தங்கள் கணவன் மீது இருந்த கழி காமத்தைக் காட்டச் சொல்லப்பட்டது போலும் என்க. அவ்வாறு கொள்ளாக்கால் அவலச் சூழலில் வரும் எண்ணமாக இதனைக் கொள்ளுவது சரியாக அமையாது என்பதையும் எண்ணுக.

(65)

8367. நவை செய் வன் தலை இழந்த தம் அன்பரை நணுகி,
அவசம் எய்திய மடந்தையர் உருத் தெரிந்து அறியார்,
துவசம் அன்ன தம் கூர் உகிர்ப் பெருங் குறி, தோள்மேல்
கவசம் நீக்கினர், கண்டு கண்டு, ஆர் உயிர் கழிந்தார்.*

நவை செய் வன்தலை *- குற்றம் செய்கிற வலிய தலைகளை;* ***இழந்த*** *- போரில் இழந்து விட்ட;* ***தம் அன்பரை அணுகி*** *- தங்களுடைய கணவன்மாரை நெருங்கி;* ***உருத்தெரிந்து அறியார்*** *- (அவர்களுடைய) உருவத்தை (அடையாளம்) தெரிந்து அறியாதவர்களாய்;* ***அவசம் எய்திய மடந்தையர்*** *- சலிப்பினை அடைந்த பெண்டிர் (எண்ணிப் பார்த்த பின்பு);* ***கவசம் நீக்கினர்*** *- (அவர்களுடைய உடல்) கவசத்தை நீக்கி;* ***துவசம் அன்ன*** *- கொடியைப் போன்ற;* ***தம் கூர் உகிர்ப் பெருங்குறி*** *- தங்களுடைய கூர்மையான நகத்தால் செய்யப்பட்ட பெருங்குறி;* ***தோள் மேல்கண்டு கண்டு*** *- (அவர்களுடைய) தோளின் மீது இருப்பதைப் பார்த்துப் பார்த்து);* ***ஆர் உயிர் கழிந்தார்*** *- (தங்களது) அருமையான உயிர் நீங்கினார்கள்.*

(66)

8368. மாரி ஆக்கிய கண்ணியர், கணவர்தம் வயிரப்
போர் யாக்கைகள் நாடி, அப் பொரு களம் புகுந்தார்,
பேர் யாக்கையின் பிணப் பெருங் குன்றிடைப் பிறந்த
சோரி ஆற்றிடை அழுந்தினர், இன் உயிர் துறந்தார்.*

மாரி ஆக்கிய கண்ணியர் *- மழை (போல் கண்ணீர் வடித்து) ஆக்கிய கண்களை உடையவர்களான (அரக்க மகளிர்);* ***தம் கணவர்*** *- தங்கள் கணவன்மாருடைய;* ***வயிரப்***

போர் யாக்கைகள் நாடி - வயிரம் (பாய்ந்த) போர் (செய்த) உடல்களைத் தேடி; **அம் பொரு களம் புகுந்தார்** - (அந்தப்) போர்க்களத்தின் கண் புகுந்தார்கள் (அவர்கள்); **பேர் யாக்கையின்** - பெரிய உடம்புகளை உடைய; **பிணப் பெருங்குன்றிடை** - பிணங்களாகிய பெரிய மலையில் இருந்து; **பிறந்த** - தோன்றிய; **சோரி ஆற்றிடை அழுந்தினர்** - குருதி ஆற்றின் இடையில் அழுந்தி; **இன் உயிர் துறந்தார்** - (தங்கள்) இனிய உயிரைத் துறந்தார்கள்.

(67) *அனுமன் புகைநிறக்கண்ணன் போர்*

கலி விருத்தம்

8369. வகை நின்று உயர் தாள் நெடு மாருதியும்,
புகையின் பொரு கண்ணவனும் பொருவார்;
மிகை சென்றிலர், பின்றிலர், வென்றிலரால்;
சிகை சென்று நிரம்பிய தீ உமிழ்வார்.

வகை நின்று உயர்தாள் - அழகாக ஓங்கி நின்ற கால்களை உடைய; **நெடு மாருதியும்** - பெருமை உடைய அனுமனும்; **புகையின் பொரு கண்ணவனும் பொருவார்** - புகையோடு மாறுபடுகிற கண்களை உடையவனும் போரிடுகின்றவர்களாகி; **சிகை சென்று நிரம்பிய** - கொழுந்து எழுந்து சென்று நிரம்புகிற; **தீ உமிழ்வார்** - தீயை உமிழ்கின்றவர்களாகி; **மிகை சென்றிலர்** - (ஒருவருக்கு ஒருவர்) மேம்படுதல் இன்றியும்; **பின்றிலர்** - பின்னிடுதல் இன்றியும்; **வென்றிலரால்** - வெல்லுதல் இன்றியும் போர் செய்தனர்.

(68)

8370. ஐ-அஞ்சு அழல் வாளி, அழற்கொடியோன்,
மெய் அஞ்சனை கான்முளை மேனியின்மேல்,
வை அம் சிலை ஆறு வழங்கினனால்,
மொய் அஞ்சன மேகம் முனிந்தனையான்.

அழற்கொடியோன் - நெருப்பினும் கொடியவன் ஆகிய புகை நிறக்கண்ணன்; **மொய் அஞ்சன மேகம்** - சொரிந்த கரு மேகம்; **முனிந்தனையான்** - சினந்ததனை ஒப்பவனாகி; **மெய் அஞ்சனை** - உண்மை உள்ள அஞ்சனையின்; **கான்முளை மேனியின் மேல்** - மகனாகிய (அனுமனின்) உடம்பின் மீது; **வை அம்சிலை ஆறு** - (தான்) வைத்துள்ள அழகிய வில்லின் வழியாக; **ஐ - அஞ்சு அழல் வாளி** - இருபத்து ஐந்து நெருப்புப் போன்ற அம்புகளை; **வழங்கினனால்** - செலுத்தினான்.

(69)

8371. பாழிப் புயம் அம்பு உருவப் படலும்,
வீழிக் கனிபோல் புனல் வீச, வெகுண்டு,

ஆழிப் பெருந் தேரை அழித்தனனால்,-
ஊழிப் பெயர் கார் நிகர் ஒண் திறலான்.

பாழிப்புயம் - (அனுமன்தன்) வலிமை உள்ள தோள்களில்; **அம்பு உருவப்படலும்** - அம்பானது உருவும் படியாகப்பட்ட உடனே; **வீழிக்கனி போல்** - வீழிக்கனியினைப் போல்; **புனல் வீச** - குருதி நீர் (அங்கிருந்து) வெளிப்பட; **ஊழிப்பெயர்** - உலக அழிவுக்காலத்தில் உலவுகிற; **கார்நிகர்** - மேகத்தைப் போன்று; **ஒண் திறலான்** - பெருவலி படைத்த அனுமன்; **வெகுண்டு** - சினம் மிகக் கொண்டு; **ஆழிப்பெருந்தேரை** - (அந்தப் புகை நிறக்கண்ணனுடைய) சக்கரத்தை உடைய பெரிய தேரை; **அழித்தனனால்** - அழித்தான்.

(70)

8372. **சில்லிப் பொரு தேர் சிதைய, சிலையோடு**
எல்லின் பொலி விண்ணின் விசைத்து எழுவான்,
வில் இற்றது, இலக்குவன் வெங் கணையால்;
புல்லித் தரை இட்டனன், நேர் பொருவான்.

சில்லி - சக்கரத்தை உடைய; **பொருதேர் சிதைய** - போர் செய்வதற்கு உரிய (தன்) தேர் அழிந்ததனால்; **சிலையோடு** - வில்லுடன்; **எல்லின் பொலிவிண்ணின்** - சூரியனால் அழகு பெற்று விளங்கும் ஆகாயத்தின் கண்; **விசைத்து எழுவான்** - வேகமாக எழுபவனாகிய; (புகை நிறக்கண்ணனுடைய) **வில்** - (கை) வில்; **இலக்குவன்** - இலக்குவன்; **வெங்கணையால்** - (எய்த) கொடிய அம்பினால்; **இற்றது** - அழிந்தது; **நேர் பொருவான்** - (அவனுடன்) நேரே போர் செய்பவன் ஆகிய (அனுமன்); **புல்லித்தரை இட்டனன்** - (அவனைத்) தழுவி (இழுத்துத்) தரையில் இட்டான்;

(71)

அனுமன் கொல்லுதல்

8373. **மலையின் பெரியான் உடல் மண்ணிடை இட்டு,**
உலையக் கடல் தாவிய கால் கொடு உதைத்து,
அலையின், பருகிப் பரு வாய் அனல் கால்
தலை கைக்கொடு எறிந்து, தணிந்தனனால்.

மலையின் பெரியான் - மலையினும் பெரிய உடலுடையவனான (புகை நிறக்கண்ணனுடைய); **உடல் மண்ணிடை இட்டு** - உடலை மண்ணில் போட்டு; **கடல் தாவிய கால்கொடு** - கடலைத் தாவிய தன் கால்களைக் கொண்டு; **உலைய உதைத்து** - (அழிந்து உயிர்) வற்றும்படியாக உதைத்து; **பருவாய் அனல் கால்தலை** - பெரிய வாயில் தீயை உமிழ்கின்ற தலையினை; **கைக்கொடு பருகி** - (தன்) கையைக்

கொண்டு பறித்து; **அலையின் எறிந்து** - கடலின் கண் எறிந்து; **தணிந்தனனால்** - சினமாறினான்.

(72)

அங்கதன் மாபக்கன் போர்

8374. மாபக்கனும் அங்கதனும் மலைவார்,
தீபத்தின் எரிந்து எழு செங் கணினார்,
கோபத்தினர், கொல்ல நினைந்து அடர்வார்,
தூபத்தின் உயிர்ப்பர், தொடர்ந்தனரால்.

மலைவார் - போரிடுகின்றவர்களான; **மாபக்கனும்** - மாபக்கன் என்பவனும்; **அங்கதனும்** - அங்கதன் என்பவனும்; **தீபத்தின் எரிந்து எழு** - விளக்கைப் போல் எரிந்து எழுகின்ற; **செங்கணினார்** - சிவந்த கண்களை உடையவர்களாய்; **கோபத்தினர்** - சினத்தினை உடையவர்களாய்; **தூபத்தின் உயிர்ப்பர்** - தூபத்தைப் போல் புகை வெளிப்படுகிற பெரு மூச்சினை உடையவர்களாகி; **கொல்ல நினைந்து** - ஒருவரை மற்றொருவர் கொல்லுவதற்கு எண்ணி; **அடர்வார் தொடர்ந்தனரால்** - அழித்துக் கொல்லுவதற்காகத் தொடர்ந்தார்கள்;

(73)

8375. ஐம்பத்தொரு வெங் கணை அங்கதன் மா
மொய்ம்பில் புக உய்த்தனன், மொய் தொழிலான்-
வெம்பி, களியோடு விளித்து எழு திண்
கம்பக் கரி, உண்டை கடாய் எனவே.

மொய் தொழிலான் - நெருங்கி வந்து போர் செய்த மாபக்கன்; **வெம்பி** - சினந்து; **களியோடு** - மது மயக்கத்தோடு; **விளித்து** - பேரொலி செய்து; **எழு** - எழுகின்ற; **திண் கம்பக்கரி** - வலிமையான கட்டுத்தறியில் கட்டப்பட்டிருந்த யானை; **உண்டை கடாய் எனவே** - மண் உருண்டையை விரைவாக வீசியதைப் போல்; **ஐம்பத்தொரு வெங்கணை** - ஐம்பத்தொரு கொடிய அம்புகளை; **அங்கதன்** - அங்கதனது; **மாமொய்ம்பில்** - அகன்ற வலிமை உள்ள மார்பில்; **புகஉய்த்தனன்** - புகும் படியாகச் செலுத்தினான்.

(74)

8376. ஊரோடு மடுத்து ஒளியோனை உறும்
கார் ஓடும்நிறக் கத நாகம் அனான்,
தேரோடும் எடுத்து, உயர் திண் கையினால்,
பாரோடும் அடுத்து எறி பண்பிடையே.

ஊரோடு மடுத்து - ஊர்தல் தொழிலுடன் பொருந்தி; **ஒளியோனை உறும்** - கதிரவனைச் சேருகின்ற; **கார் ஓடும் நிறக்** - கருமை ஓடுகிற நிறத்தினை உடைய; **கத நாகம் அனான்** - சினம் மிக்க (இராகு கேது என்னும்) பாம்புகள் போன்றவனாகிய (அங்கதன்); **உயர்திண் கையினால்** - (தன்னுடைய) உயர்ந்த வலிமையான கைகளினால்; **தேரோடும் எடுத்து** - (அந்த மாபக்கனைத்) தேருடன் எடுத்து; **பாரோடும் அடுத்து** - நிலத்தில் பொருந்தும் படியாக; **எறி பண்பிடையே** - எறிந்த போது (அடுத்த பாடலில் முடியும்).

தேரைப் பற்றச் சென்ற அங்கதனுக்குச் சூரியனைப் பற்றச் செல்லும் இராகு கேதுக்கள் உவமையாம். ஊரோடு - ஊர் கோளோடு. ஊர்கோள் - சூரியனைச் சுற்றிய பரிவேடம் வட்டவடிவமாக சூரியனைச் சுற்றி அமைவது. அந்த ஊர் கோளோடு விழுங்கச்செல்லும் நாகம்; தேரோடு மாபக்கனைப் பற்றும் அங்கதனுக்கு உவமையாம் என்பது மகாவித்துவான் மயிலம். வே.சிவசுப்பிரமணியன் கருத்து.

(75)

**8377. வில்லைச் செல வீசி, விழுந்து அழியும்,
எல்லின் பொலி தேரிடை நின்று இழியா,
சொல்லின் பிழையாதது ஓர் சூலம், அவன்
மல்லின் பொலி மார்பின் வழங்கினனால்.**

வில்லைச் செலவீசி - (அந்த மாபக்கன்) தன் வில்லை அப்பால் செல்லும்படி வீசி விட்டு; **எல்லின் பொலி** - கதிரவன் போல் விளங்குகிற; **விழுந்து அழியும்** - (மேலிருந்து) கீழே விழுந்து அழிகிற; **தேரிடை நின்று இழியா** - தேரில் இருந்து இறங்கி; **அவன்** - அந்த அங்கதனுடைய; **மல்லின்பொலி மார்பின்** - மற்போர்த் தொழிலால் அழகு விளங்குகின்ற மார்பின்கண்; **சொல்லின் பிழையாதன** - சாபம் போல் தவறாது பயன் விளைக்கவல்ல; **ஓர் சூலம்** - ஒப்பற்ற சூலப்படை (ஒன்றை); **வழங்கினனால்** - செலுத்தினான்.

(76) **8378. 'சூலம் எனின், அன்று; இது தொல்லை வரும்
காலம்' என உன்னு கருத்தினனாய்;
ஞாலம் உடையான், அது நாம் அற, ஓர்
ஆலம் முக அம்பின் அறுத்தனனால்.**

ஞாலம் உடையான் - உலகங்கள் எல்லாம் தன் வடிவாக உடைய (இராமன்); **இது** - இப்போது வருகின்ற சூலம்; **சூலம் எனின் அன்று** - எளிமையான சூலமோ எனின் அன்று; **தொல்லை வரும் காலம் என** - பழமையாக வருகின்ற காலபாசம் என்று; **உன்னு** - நினைக்கிற; **கருத்தினனாய்** - கருத்தினை உடையவனாய்; **அது நாம் அற** - அதன் பெயர் அழியும்படியாக; **ஓர் ஆலம் முக அம்பின்** - ஒப்பற்ற நஞ்சு தோய்ந்த முனையினை உடைய அம்பினால்; **அறுத்தனனால்** - அறுத்தான்.

(77)

***8379. உளம்தான் நினையாதமுன், உற்று, உதவாக்
கிளர்ந்தானை, இரண்டு கிழித் துணையாய்ப்
பிளந்தான்-உலகு ஏழினொடு ஏழு பெயர்ந்து
அளந்தான், 'வலி நன்று' என,-அங்கதனே.***

அங்கதனே - *(அது கண்ட) அங்கதன்;* **ஏழினொடு ஏழு உலகு** - பதினான்கு உலகங்களையும்; **பெயர்ந்து அளந்தான்** - *(மூவடி)* பெயர்த்து வைத்து அளந்தவனாகிய *(திருமாலின் அவதார நாயகனாகிய)* இராமனின்; **வலி நன்று என** - வலிமை நன்று என்று சொல்லி; **உளம் தான் நினையாத முன்** - மனத்தினால் நினைப்பதற்கு முன்னமேயே; **உற்று உதவாக் கிளர்ந்தானை** - நெருங்கிப் போரிடக்கிளர்ந்து எழுந்தவனாகிய *(மாபக்கனை);* **இரண்டு கிழித் துணையாய்ப்** - இரண்டு கிழியின் தன்மையாகுமாறு; **பிளந்தான்** - கிழித்தான்.

(78)

நீலன் - மாலி போர்

***8380. மா மாலியும் நீலனும், வானவர்தம்
கோமானொடு தானவர்கோன் இகலே
ஆமாறு, மலைந்தனர் என்று இமையோர்
பூ மாரி பொழிந்து, புகழ்ந்தனரால்.***

மாமாலியும் - பெருமையில் சிறந்த மாலி என்பவனும்; **நீலனும்** - வானரப் படைத்தலைவனான நீலன் என்பவனும்;

வானவர் தம் கோமானொடு - தேவர் தலைவனாம் திருமாலின் அவதாரமாகிய நரசிங்கத்தோடு; **தானவர் கோன்** - தானவர் தலைவனாகிய இரணியன்; **இகலே ஆமாறு** - செய்த போரே ஒப்பாகுமாறு; மலைந்தனர் - போர் செய்தனர்; **என்று இமையோர்** - என்று கூறி விண்ணவர்கள்; **பூ மாரி பொழிந்து** - பூ மழை பொழிந்து; **புகழ்ந்தனரால்** - புகழ்ந்தனர்.

(79)

***8381. கல் ஒன்று கடாவிய காலை, அவன்
வில் ஒன்று இரு கூறின் விழுந்திடலும்,
அல் ஒன்றிய வாளொடு தேரினன் ஆய்,
'நில்!' என்று இடை சென்று, நெருக்கினனால்.***

கல் ஒன்று கடாவிய காலை - *(நீலன்) கல் ஒன்றை எடுத்துச் செலுத்திய பொழுது;* ***அவன் வில் ஒன்று*** *- (அது) அந்த மாலியினுடைய வில் ஒன்றை;* ***இருகூறின் விழுந்திடலும்*** *- இரண்டு துண்டாக விழுந்திடச் செய்யவும்;* ***அல் ஒன்றிய வாளொடு*** *- (மாலி) ஒளி நிறைந்தவாளுடன்;* ***தேரினன் ஆய்*** *- தேர் மேல் ஏறியவனாகி;* ***நில் என்று*** *- (நீலனைப் பார்த்து) நில் என்று சொல்லி;* ***இடை சென்று*** *- அவனிடத்தில் சென்று;* ***நெருக்கினனால்*** *- போரிடல் ஆனான்.*

(80)

8382. அற்று, அத் தொழில் எய்தலும், அக் கணனே,
மற்றப் புறம் நின்றவன், வந்து அணுகா,
கொற்றக் குமுதன், ஒரு குன்று கொளா,
எற்ற, பொரு தேர் பொடி எய்தியதால்.

அற்று *- அப்பொழுது;* ***அத்தொழில் எய்தலும்*** *- அச்செயல் நிகழும் அளவில்;* ***அக்கணனே*** *- அக்கணமே;* ***மற்றப்புறம் நின்றவன்*** *- மற்றொரு இடத்தில் நின்றவனாகிய;* ***கொற்றக்குமுதன்*** *- வெற்றியை உடைய குமுதன் என்பவன்;* ***ஒரு குன்று கொளா*** *- ஒரு குன்றினைக் கையில் கொண்டு;* ***வந்து அணுகா*** *- வந்து நெருங்கி;* ***எற்ற*** *- அடிக்க;* ***பொருதேர்*** *- போரிடுவதற்குரிய (மாலியின்) தேர்;* ***பொடி எய்தியதால்*** *- பொடியாகப் (போய்) விட்டது.*

(81)

நீலன் - மாலி - இலக்குவன் செயல்கள

8383. தாள் ஆர் மரம் நீலன் எறிந்ததனை
வாளால் மடிவித்து, வலித்து அடர்வான்
தோள் ஆசு அற, வாளி துரந்தனனால்-
மீளா வினை நூறும் விடைக்கு இளையான்.

நீலன் *- நீலன்;* ***எறிந்ததனை*** *- எறிந்ததாகிய;* ***தாள் ஆர் மரம்*** *- அடி பெருத்த மரத்தை;* ***வாளால் மடிவித்து*** *- (தன்) வாளால் அழித்து;* ***வலித்து அடர்வான்*** *- வலிமையோடு பொருபவன் ஆகிய (மாலியினது);* ***தோள் ஆசு அற*** *- தோளின் மூட்டு அறும்படியாக;* ***மீளா வினை நூறும் விடைக்கு இளையான்*** *- போக்குதற்கு அரிய வினைகளைப் போக்குபவனாகிய இடபம் போன்ற இராமனுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவன்;* ***வாளி துரந்தனனால்*** *- அம்புகளைச் செலுத்தினான்.*

(82)

இலக்குவன் செயல்

8384. மின்போல் மிளிர் வாளொடு தோள் விழவும்
தன் போர் தவிராதவனை, சலியா,
'என் போலியர் போர்எனின், நன்று; இது ஓர்
புன் போர்' என, நின்று அயல் போயினனால்.

மின்போல் மிளிர் வாளொடு - மின்னலைப்போல் விளங்குகின்ற வாளுடன்; **தோள் விழவும்** - (தன்) தோள் அறுபட்டுக் (கீழே) விழவும்; **தன் போர் தவிராதவனை** - (தன்) போரை நீங்காமல் செய்பவனாகிய (மாலியைப் பார்த்து இலக்குவன்); **என் போலியர் போர் எனின் நன்று** - என் போன்றவருடன் செய்யும் போர் என்றால் அது நல்லது; **இது ஓர் புன்போர்** - இது ஒரு புன்மையான போர் ஆகும்; **என சலியா** - என்று (கூறி) வெறுத்து; **நின்று** - நின்று; **அயல் போயினனால்** - அப்பால் போயினன்.

ஒப்பாகாதவனுடன் பொருதல் தகாது என இலக்குவன் அயல் போயினன் என்க. ஒருவனோடு பலர் பொரும் போர் புன்போர் என எண்ணி அயல் போயினன் எனினும் ஆம்.

(83)

வானரப்படை வீரர் புகழ்ச்சி

8385. நீர் வீரை அனான் எதிர் நேர் வரலும்,
பேர் வீரனை, வாசி பிடித்தவனை,
'யார், வீரதை இன்ன செய்தார்கள்?' எனா,
போர் வீரர் உவந்து, புகழ்ந்தனரால்.

நீர் வீரை அனான் - நீரினை உடைய கடல் போன்ற நிறமுடையவனாகிய இராமனுக்கு முன்; **எதிர் நேர் வரலும்** - (இலக்குவன்) எதிரில் நேராக வருதலும்; **போர் வீரர்** - வானரப் படைப் போர் வீரர்கள்; **பேர் வீரனை** - புகழுடைய வீரனும்; **வாசி பிடித்தவனை** - அம்பைத் தாங்கி உள்ளவனும் ஆகிய இலக்குவனை; **யார் வீரதை இன்ன செய்தார்கள் எனா** - யாவர் தம் வீரத்தன்மையால், இத்தகைய செயல்களைச் செய்தார்கள் என்று; **உவந்து** - மகிழ்ந்து; **புகழ்ந்தனரால்** - புகழ்ந்தனர்.

வீரை - கடல்.

(84)

இலக்குவன் வேள்விப் பகைஞனை அழித்தல்

8386. வேள்விப்பகையோடு வெகுண்டு அடரும்
தோள் வித்தகன், அங்கு ஓர் சுடர்க் கணையால்,
'வாழ்வு இத்தனை' என்று, அவன் மார்பு அகலம்

ித்தனன்; ஆர் உயிர் போயினனால்.

வேள்விப் பகையோடு - வேள்வியின் பகைஞன் என்பவனுடன்; வெகுண்டு அடரும் - சினந்து போர் செய்கின்ற; **தோள் வித்தகன்** - தோள் வலிமை உடைய இலக்குவன்; **வாழ்வு இத்தனை என்று** - (உனக்கு) வாழ்வு இத்தனை (அளவு) தான் என்று சொல்லி; **அங்கு ஓர் சுடர்க் கணையால்** - அப்போது ஒரு ஒளி விடுகின்ற அம்பினால்; **அவன் மார்பு அகலம் போழ்வித்தனன்** - அவனது பரந்த மார்பைப் பிளந்தான்; **ஆர் உயிர் போயினனால்** - (அவனுடைய) அருமையான உயிர் நீங்கியது.

இப்பாடல் வேள்வியின் பகைஞன் இறந்து பட்டமை கூறுவது. அடுத்து வரும் ''மல்லல் தட மார்பன்'' என்ற பாடலில் வேள்வியின் பகைஞனுடைய வில்லும், தோளும், கழுத்தும், காலும் அறுபட்ட தன்மை கூறப்பட்டுள்ளது. முதல் பாடலில் உறுப்பிழந்தமை *(6,19,86)* கூறுவதாக அமைவது பொருத்தமாகத் தோன்றவில்லை. உறுப்புகளை இழந்து இறுதியில் மார்பு பிளந்து வேள்வியின் பகைஞன் இறந்தான் எனக் கொள்ளுவதே பொருத்தம் உடையதாக இருக்க வாய்ப்புண்டு. இக்கருத்தை ''இச்செய்யுள் ஒரு பிரதியில் மல்லல் தடமார்பன் என்ற அடுத்த பாடலின் பின் உள்ளது'' என்ற வை.மு.கோவின் குறிப்புரை தெளிவு படுத்துதல் காண்க. இனி, இதில் முரண்பாடு இல்லை. முதல் பாடல் இறந்தான் எனக்கூற எவ்வாறு இறந்தான் என்பதை வரும் பாடல் கூறுவது பொருத்தமானதே என்பது மகாவித்துவான் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

(85)

***8387. மல்லல் தட மார்பன் வடிக் கணையால்
எல்லுற்று உயர் வேள்விஇரும்பகைஞன்
வில் அற்றது, தேரொடு மேல் நிமிரும்
கல் அற்ற, கழுத்தொடு கால்களொடும்.***

மல்லல் தட மார்பன் - வளப்பம் பொருந்திய பரந்த மார்பை உடைய (இலக்குவனது); **வடிக்கணையால்** - கூர்மையான அம்புகளால்; **எல்லுற்று** - ஒளி நிறைந்து; **உயர் வேள்வி** - உயர்கிற வேள்வித் தீக்கு; **இரும் பகைஞன்** - மிக்க பகைவனாகிய அவனுடைய; **வில் அற்றது** - வில் அழிந்திட்டது; **கழுத்தொடு** - கழுத்தும்; **கால்களொடும்** - கால்களும்; **மேல் நிமிரும் தேரொடு** - மேல் உயர்ந்து விண்ணில் செல்லும் தேருடன்; **கல் அற்ற** - கற்களும் அழிந்தன;

இப்பாடல் அவன் இறந்தபடி கூறியது. தேரொடு மேல் நிமிரும் கல் அறுதல் - வேள்வியின் பகைஞன் வேள்வி நடத்தும் இடத்துக்குச் சென்று விண்ணில் தேரொடு நின்று கற்களை வீசி வேள்வியினை அழிப்பான். அவன் இறந்து பட்டமையால் இனி அச்செயல் நடை பெறாது என்பதை இப்பகுதி உணர்த்துகிறது.

(86)

சுக்கிரீவன் சூரியன் பகைஞனை அழித்தல்

acharya.org

8388. **தன் தாதையை முன்பு தடுத்து, ஒருநாள்,**
வென்றானை, விலங்கலின் மேனியனை,
பின்றாத வலத்து உயர் பெற்றியனை,
கொன்றான்-கவியின்குலம் ஆளுடையான்.

கவியின் குலம் ஆளுடையான் - வானரக் கூட்டங்களை ஆளடிமை கொண்ட சுக்கிரீவன்; **முன்பு ஒரு நாள்** - முன்பு ஒரு காலத்தில்; **தன் தாதையை தடுத்து** - தன் தந்தையாகிய சூரியனைத் தடுத்து; **வென்றானை** - வென்றவனும்; **விலங்கலின் மேனியனை** - மலை போன்ற உடம்பினை உடையவனும்; **பின்றாத வயத்து உயர் பெற்றியனை** - பின்னிடாத வெற்றியால் உயர்ந்தவனும் (ஆகிய சூரியன் பகைஞனை); **கொன்றான்** - கொன்றான்.

(87)

இடபன் - வச்சிரத்து எயிற்றன் போர்

8389. **இடபன்,-தனி வெஞ் சமம் உற்று எதிரும்**
விட வெங் கண் எயிற்றவன், விண் அதிரக்
கடவும் கதழ் தேர், கடவு ஆளினொடும்
பட,-அங்கு ஒரு குன்று படர்த்தினனால்.

இடபன் - இடபன் என்ற பெயர் கொண்ட வானர வீரன்; **தனி வெஞ்சமம் உற்று** - ஒப்பற்ற வலிமையான போரைச் செய்ய நெருங்கி; **எதிரும்** - (தன்னை) எதிர்ப்பவனும்; **விட வெங்கண்** - நச்சுப் போன்ற கொடிய கண்களையும்; **எயிற்றவன்** - பற்களையும் உடையவனாகிய வச்சிரத்து எயிற்றவன் உடைய; **விண் அதிரக் கடவும் கதழ்தேர்** - வானம் அதிரும்படி செலுத்தப்படுகிற விரைவு பொருந்திய தேரும்; **கடவு ஆளினோடு** - (அதைச்) செலுத்துகிற பாகனும்; **பட** - அழியும்படி; **ஒரு குன்று** - ஒரு குன்றினை; **படர்த்தினன்** - செலுத்தினான். ஆல் - அசை.

(88)

வச்சிரத்து எயிற்றவன் செயல்

8390. **திண் தேர் அழிய, சிலை விட்டு, ஒரு தன்**
தண்டோடும் இழிந்து, தலத்தினன் ஆய்,
'உண்டோ உயிர்?' என்ன உருத்து, உருமோடு
எண் தோளனும் உட்கிட, எற்றினனால்.

திண்தேர் அழிய - (தன்) வலிமையான தேர் அழிந்ததனால்; **சிலை விட்டு** - (தன் கையில் இருந்த) வில்லை விட்டு விட்டு; (அந்த வச்சிரத்து எயிற்றவன்) **ஒரு தன்**

தண்டோடும் இழிந்து - ஒப்பற்ற (தன்னுடைய) தண்டாயுதத்தோடு (கீழ்) இறங்கி; **உருமோடு** - இடியுடன்; **எண் தோளனும்** - எட்டுத் தோள்களை உடைய சிவபிரானும்; **உட்கிட** - அச்சப்படும் படியாக; **உண்டோ உயிர் என்ன** - (கண்டவர் இனி இவனுக்கு) உண்டோ உயிர் என்று எண்ணும் படி; **உருத்து** - சினந்து; **எற்றினன்** - அடித்தான். ஆல் - அசை.

(89)

அனுமன் செயல்

8391. **'அடியுண்டவன் ஆவி குலைந்து அயரா,**
இடியுண்ட மலைக் குவடு இற்றதுபோல்
முடியும்' எனும் எல்லையில் முந்தினனால்-
'நெடியன், குறியன்' எனும் நீர்மையினான்.

அடியுண்டவன் - அடிபட்டவன் ஆகிய இடபன்; **ஆவி குலைந்து** - உயிர் வாதனை அடைந்து; **அயர்ந்து** - துன்பப்பட்டு; **இடியுண்ட மலைக்குவடு இற்றது போல்** - இடியால் தாக்குண்ட மலை உச்சிகள் அழிந்தது போல; **முடியும் எனும் எல்லையில்** - அழிந்து விடுவானெனும் அளவில்; **நெடியன் குறியன் எனும் நீர்மையினான்** - நெடியனும் குறியனும் ஆகும் என்கிற தன்மை உள்ளவனாகிய அனுமன்; **முந்தினன்** - முன்வந்து தோன்றினான். ஆல் - அசை.

(90)

வச்சிரத்து எயிற்றவன் செயல்

8392. **கிடைத்தான் இகல் மாருதியை, கிளர் வான்**
அடைத்தான் என மீது உயர் ஆக்கையினைப்
படைத்தானை, நெடும் புகழ்ப் பைங்கழலான்
புடைத்தான், அகல் மார்பு பொடிச் சிதற.

கிடைத்தான் - தன்முன் வந்து தோன்றியவனாகிய; **கிளர்வான் அடைத்தான் என** - விளங்குகின்ற ஆகாயத்தை அடைத்தவன் என்று (கூறும்படி); **மீது உயர் ஆக்கையினை படைத்தானை** - மிக உயர்ந்த உடம்பு படைத்தவனாகிய; **இகல் மாருதியை** - பகைத் தொழில் வல்ல அனுமனை; **நெடும் புகழ் பைங்கழலான்** - மிக்க புகழை உடைய பசிய வீரக்கழலை அணிந்தவனாகிய வச்சிரத்து எயிற்றன்; **அகல் மார்பு பொடிச்சிதற** - அகன்ற மார்பு பொடியாகச் சிதறும் படியாக; **புடைத்தான்** - அடித்தான்

(91)

அனுமன் கொல்லுதல்

8393. **எற்றிப் பெயர்வானை இடக் கையினால்**
பற்றி, கிளர் தண்டு பறித்து எறியா,

வெற்றிக் கிளர் கைக்கொடு, மெய் வலி போய்
முற்ற, தனிக் குத்த, முடிந்தனனால்.

எற்றிப் பெயர்வானை - (தன் மார்பு பொடிச்சிதற) அடித்து செல்பவன் ஆகிய வச்சிரத்து எயிற்றவனை; **இடக்கையினால்**

பற்றி - (அனுமன்) தன் இடது கையினால் பிடித்து; **கிளர் தண்டு பறித்து எறியா** - (அவன் கையில் இருந்த) மூள்கின்ற போர் செய்யும் தண்டாயுதத்தைப் பறித்து எறிந்து விட்டு; **வெற்றிக் கிளர் கைக்கொடு** - வெற்றியோடு விளங்குகின்ற (தன்) கையினைக் கொண்டு; **மெய் வலி போய் முற்ற** - (அவனுடைய) உடல் வலிமை போய் முடியும்படி; **தனிக்குத்த** - வலிமையாகக் குத்த; **முடிந்தனனால்** - உயிர் முடிந்திட்டான். ஆல் - அசை.

(92)

பனசன் பிசாசன் போர்

***8394.* காத்து, ஓர் மரம் வீசுறு கைக் கதழ் வன்**
போத்து ஓர் புலிபோல் பனசன் புரள,
கோத்து ஓட நெடுங் குருதிப் புனல், திண்
மாத் தோமரம் மார்பின் வழங்கினனால்.

காத்து - (பிசாசன் தன்னைக்) காத்துக்கொண்டு; **ஓர் மரம் வீசுறு** - (தன் மேல்) ஒரு மரத்தை வீசுகிற; **கைக்கதழ்** - கை வேகமுடைய; **ஓர் புலிப் போத்து போல்** - ஒரு புலிப் போத்தைப் போன்றவனாகிய; **பனசன் புரள** - பனசன் என்னும் வானர வீரன் புரளும் படியும்; **நெடுங் குருதிப் புனல்** - மிகுதியான இரத்த வெள்ளம்; **கோத்து ஓட** - வழிந்து ஓடும் படியும்; **திண் மாத்தோமரம்** - வலிய பெரிய தோமரம் என்னும் படைக்கலத்தை; **மார்பின் வழங்கினனால்** - (அவனது) மார்பில் விடுத்தான்.

(93)

பிசாசனின் வேகம்

***8395.* கார் மேலினனோ? கடல் மேலினனோ?**
பார் மேலினனோ? பகல் மேலினனோ?
யார் மேலினனோ? இன என்று அறியாம்-
போர் மேலினன், வாசி எனும் பொறியான்.

போர் மேலினன் - போர் மேல் வந்தவனும்; **வாசி எனும் பொறியான்** - குதிரை என்கிற இயந்திரத்தை உடையவனும் ஆகிய பிசாசன்; **கார் மேலினனோ?** - மேகத்தின் மேல் இருக்கிறானோ? **கடல் மேலினனோ** - கடல்மேல் இருக்கிறானோ? **பார் மேலினனோ?** - நிலத்தின் மேல் இருக்கிறானோ? **பகல் மேலினனோ** - கதிரவன்

மீது இருக்கிறானோ? ***யார் மேலினனோ*** *- யார் மேல் இருக்கிறான் (எங்கிருந்து போரிடுகிறான்);* ***இன என்று*** *- இத்தன்மையான் என்று;* ***அறியாம்*** *- (நாம்) அறியோம்.*

(94)

8396. 'நூறாயிர கோடிகொல்? அன்றுகொல்?' என்று
ஆறாயிர வானவரும், அறிவின்
தேறா வகை நின்று, திரிந்துளதால்-
பாறு ஆடு களத்து, ஒரு பாய் பரியே.

ஆறாயிர வானவரும் *- ஆறாயிரம் தேவர்களும்;* ***நூறாயிர கோடி கொல்*** *- நூறாயிரம் கோடி (குதிரைகள் போர்க்களத்தில்) உள்ளன போலும் (என்றும்);* ***அன்று கொல் என்று*** *- அன்று போலும் என்றும் (தடுமாறி);* ***அறிவின் தேறாவகை*** *- அறிவின் (துணைகொண்டு) தெளிய முடியாத படி;* ***பாறு ஆடு களத்து*** *- கழுகுகள் பறக்கிற போர்க்களத்தில்;* ***ஒரு பாய்பரியே*** *- (பிசாசனுடைய) ஒப்பற்ற பாயும் தன்மை உள்ள குதிரை;* ***திரிந்து நின்றுளது*** *- சுற்றித் திரிந்து நிற்பதாகும். ஆல் - அசை.*

(95)

8397. கண்ணின் கடுகும்; மனனின் கடுகும்;
விண்ணில் படர் காலின் மிகக் கடுகும்;
உள் நிற்கும் எனின், புறன் நிற்கும்; உலாய்,
மண்ணில் திரியாத வயப் பரியே.

மண்ணில் திரியாத *- நிலத்தில் திரிதலைச் செய்யாத;* ***வயப்பரியே*** *- (பிசாசனுடைய) வலிமையான குதிரை;* ***கண்ணின் கடுகும்*** *- கண் பார்வையை விட விரைந்து செல்லும்;* ***மனனின் கடுகும்*** *- மனத்தைக் காட்டிலும் வேகமாகச் செல்லும்;* ***விண்ணில் படர் காலின்*** *- வானத்தில் செல்லுகிற காற்றைக் காட்டிலும்;* ***மிகக் கடுகும்*** *- மிக வேகமாகச் செல்லும்;* ***உலாய் உள் நிற்கும் எனின்*** *- உலவிப் போர்க்களத்தின் கண் நிற்கும் என்றால் (அப்போதே);* ***புறன் நிற்கும்*** *- அதற்கு வெளியேயும் நிற்கும்.*

(96)

8398. மாப் புண்டரவாசியின் வட்டணைமேல்
ஆப்புண்டவன் ஒத்தவன், ஆர் அயிலால்
பூப் புண் தர,-ஆவி புறத்து அகல,
கோப்புண்டன, வானர வெங் குழுவே.

மாப்புண்டர வாசியின் *- பெரிய கழுகு போன்ற குதிரையின்;* ***வட்டணை மேல்*** *- சுழன்று விரைந்த நடையின் மேல்;* ***ஆப்புண்டவன் ஒத்தவன்*** *- கட்டப்பட்டிருப்பவனைப் போன்றவனான (அந்தப் பிசாசன் உடைய) ;* ***ஆர்***

அயிலால் - அருமையான வேல் படையினால்; **பூப்புண் தர** - நிலவுலகம் புண்ணைப் பெற்றிருத்தல் போல; **வானர வெங்குழுவே** - வானரங்களின் கொடிய கூட்டம்; **ஆவி புறத்து அகல** - உயிர் (உடம்பினை விட்டுப்) புறத்து நீங்க; **கோப்புண்டன** - இறந்து குவிந்து கிடந்தன.

(97)

8399. **'நூறும் இரு நூறும், நொடிப்பு அளவின்,**
ஏறும்; நுதி வேலின், இறைப்பொழுதில்
சீறும் கவி சேனை சிதைக்கும்?' எனா,
ஆறும் திறல் உம்பரும் அஞ்சினரால்.

திறல் ஆறும் உம்பரும் - வலிமை ஒய்ந்த தேவர்களும்; **ஏறும் நுதிவேலின்** - வீசி எறிகிற கூர்மையான வேலினால்; **நொடிப்பு அளவின்** - ஒரு நொடிப் பொழுதிலும்; **இறைப் பொழுதில்** - கண நேரத்திலும்; **நூறும் இருநூறும்** - நூறும் இருநூறும் ஆக; **சீறும் கவி சேனை** - சினங்கொண்ட வானர சேனையை; **சிதைக்கும் எனா** - (இப்பிசாசன்) அழிக்கிறானே என்று சொல்லி **அஞ்சினர்** - அச்சம் கொண்டார்கள். ஆல் - அசை.

(98)

8400. **தோற்றும் உரு ஒன்று எனவே துணியா,**
கூற்றின் கொலையால் உழல் கொள்கையனை,
ஏற்றும் சிலை ஆண்மை இலக்குவன், வெங்
காற்றின் படை கொண்டு கடந்தனனால்.

தோற்றும் உரு - பல இடங்களிலும் தோன்றுகின்ற வடிவம்; **ஒன்று எனவே துணியா** - ஒன்றுதான் என்று துணிந்து; **கூற்றின் கொலையால்** - கூற்றுவனுக்கு உரிய கொலைத் தொழிலோடு; **உழல் கொள்கையனை** - திரிகின்ற கொள்கை உடையவனான பிசாசனை; **ஏற்றும் சிலை ஆண்மை இலக்குவன்** - நாணேற்றும் வில் போரில் ஆண்மை கொண்ட இலக்குவன்; **காற்றின் படை கொண்டு** - கொடுமையான காற்றின் வாளியினால்; **கடந்தனன்** - கொன்று வீழ்த்தினான். ஆல் - அசை.

(99) *8401.* **குலையப் பொரு சூலன் நெடுங் கொலையும்**
உலைவுற்றில, உய்த்தலும் ஒய்வு இலன், ஒண்
தலை அற்று உகவும், தரை உற்றிலனால்-
இலையைப் பரி மேல் கொள் இருக்கையினான்.

இலையப்பரி *- தாளத்திற்கு ஏற்ப அடியிட்டு நடக்கும் குதிரையின்;* ***மேல் கொள் இருக்கையினான்*** *- மேல் நிலையாக இருக்கை கொண்டவனாகிய (பிசாசன்);* ***ஒண்தலை அற்று உகவும்*** *- தன் ஒளியுள்ள தலை துண்டுபட்டு விழுந்த பின்பு கூட;* ***குலையப் பொரு சூலன்*** *- (வானர வீரர்கள்) குலைந்து ஓடும்படியாகப் போர் செய்கிற சூலத்தை உடையவனாய்;* ***நெடுங் கொலையும் உலைவுற்றில*** *- (தான்) (செய்து வந்த) பெரும் (போர்க்) கொலையையும் குறைவில்லாமல்;* ***உய்த்தலும் ஓய்வு இலன்*** *- செய்தலிலும் ஓய்வு கொண்டு ஒழியாதவனாகி;* ***தரை உற்றிலனால்*** *- தரையில் விழாமல் இருந்தனன்.*

தலையை இழந்த பிசாசனுடைய முண்டம் நிகழ்த்திய போர் பற்றி இப்பாடல் கூறுகிறது. இது அட்டையாடல் என்க. இலயப்பரி - தாளத்திற்கேற்ப அடியிட்டு நடக்கும் குதிரை. இலையம் - இலயம். தாளத்தின் கால அளவு.

(100)

மகரக் கண்ணனை இராமன் வதைத்தலைப் பற்றிக் கூறும் படலம் என்பது பொருள். 'மகராட்சன்' என்னும் வட சொல் 'மகரக்கண்ணன்' என மொழி மாற்றம் செய்யப் பெற்றுள்ளது. மகரம் போன்ற கண்ணை உடையவன் இவன். கரனுடைய மகன்.

படைத் தலைவர் அழிந்தமையைத் தூதுவர் வாயிலாக அறிந்து இராவணன் வருந்தி இருக்கக் கரன் மகனாகிய மகரக் கண்ணன் தன்னை ஏவினால் தன் தந்தையைக் கொன்றவனாகிய இராமனைக் கொன்று பழிதீர்ப்பேன் எனக் கூற இராவணன் மகிழ்ந்து விடையளிக்கின்றான். மகரக்கண்ணன் தன்னுடைய ஐந்து வெள்ளம் சேனையுடன் இராவணன் அனுப்பிய ஐந்து வெள்ளம் சேனையும், சோணிதக்கண்ணன், சிங்கன் ஆகியோர் தேர்க்காவலராக உடன் வரவும் போர்க்களம் புகுகின்றான். அங்கு மாயப் போர் செய்து இராமனம்பால் மாள்கின்றான். சோணிதக் கண்ணனை நளனும் சிங்கனைப் பனசனும் பொருது மாய்த்தனர் என்ற செய்திகள் இப்படலத்தில் கூறப்படுகின்றன.

இராவணனின் வெற்றிக் கூறாக விளங்குபவன் இந்திரசித்து. அவன் பெறுகின்ற இருவெற்றிகளுள் முதலாவது நாகபாசப் படலத்திலும் இரண்டாவது பிராமத்திரப் படலத்திலும் இடம் பெறுகின்றன. இரண்டையும் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கூறுவதைக் காட்டிலும் சற்று இடையிட்டுக் கூறுவது காவிய ஓட்டத்திற்குச் சுவையூட்டுவதாக அமையும். எனவே இரண்டனுக்கும் இடையில் படைத்தலைவர் வதைப்படலமும், மகரக்கண்ணன் வதைப்படலமும் இடம் பெறுகின்றன.

ஏனைய காண்டங்களைவிட யுத்தகாண்டத்தில் கவிஞன் கையாளவேண்டிய பாத்திரங்கள் மிகுதியாக அமைகின்றன. அவற்றை அவற்றின் தகுதிகளுக்கேற்பச் செயற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. எடுத்துக்காட்டாக அதிகாயன் வதைப்படலம் முதல் இத்திரசித்து வதைப்படலம் ஈறாகப் பலபடலங்களில் இலக்குவன் மற்றும் வானரப்படைத் தலைவருடைய செயல்திறங்களே பெரும்பாலும் பேசப் பெறுகின்றன. இடையில் இம்மகரக்கண்ணன் வதையை இராமன் நிகழ்த்துவது பொருத்தமுடைய அமைப்பாக இருத்தலைக் காணலாம். *தூதுவர் நகருக்கு ஏகி இராவணனுக்கு அறிவித்தல்*

8402. 'இன்று ஊதியம் உண்டு' என இன்னகைபால்
சென்று ஊதின தும்பிகள்; தென் திசையான்
வன் தூதரும் ஏகினர், வஞ்சனையான-
தன் தூதரும் ஏகினர், தம் நகர்வாய்.

இன்னகைபால் - இனிய சிரிப்பினை உடையவளான சீதையினிடத்து; **இன்று ஊதியம் உண்டு என** - இன்று கிடைப்பதொரு நற் பேறு உண்டு என (நன்னிமித்தமாக) **சென்று ஊதின தும்பிகள்** - வண்டுகள் சென்று இசைத்தனவாயின; **தென்திசையான் வன்தூதரும்** - தென்திசைக் காவலனான யமனின் வலிய தூதர்களும்; **ஏகினர்** - (போரில் இறந்தவர்களின் உயிர்களைக் கொண்டு) தம் நகருக்குச் சென்றனர்; **வஞ்சனையான் தன் தூதரும்** - வஞ்சகனான இராவணனின் தூதர்களும்;

தம்நகர்வாய் ஏகினர் - தமது நகரமாகிய இலங்கையினிடத்துச் சென்றனர். (படைத்தலைவர் அழிந்த செய்தியினைக் கொண்டு சென்றனர்).

படைத்தலைவர் அழிந்தமையை நற்செய்தியாகச் சீதைபால் வண்டுகள் எடுத்துச் செல்ல, துயரச் செய்தியாக இராவணனிடம் அவன் தூதர்கள் எடுத்துச்சென்றனர், வெற்றி தோல்விகளால் பாதிக்கப்படாத காலனின் தூதர்கள் தம் கடமையாக இறந்தோரின் உயிர்களைப் பற்றிச் சென்றனர் என்பதாம். கண்ணோட்டமின்றி உயிர் கொண்டு செல்லும் தன்மையுடைமை பற்றி வன்தூதர் என்றது அடைமொழிக் குறிப்பு. முதல் நாட் போரிலேயே தனக்கு "நாசம் வந்துற்றதனை" (பாடல் 7302) நன்குணர்ந்த பின்னும் அதனை வெளிப்படுத்தாமல் தன் உறவினரையும் சுற்றத்தாரையும் ஒருவர் பின் ஒருவராகக் களப்பலியாகப் போர்க்களத்திற்கு அனுப்பிக்கொண்டிருந்ததால் இங்கு இராவணனை "வஞ்சனையான்"- என்றார்.

(1)

8403. ஏகி, தனி மன்னன் இருந்துழி புக்கு,
'ஓகைப் பொருள் இன்று', என, உள் அழியா,
வேகத்து அடல் வீரர் விளிந்த எலாம்
சோகத்தொடு, இறைஞ்சினர், சொல்லினரால்.

ஏகி - (தூதர்கள், தம்நகருக்குச்) சென்று; **தனி மன்னன் இருந்துழிப்புக்கு இறைஞ்சினர்** - ஒப்பற்ற மன்னவனாகிய இராவணன் இருந்த இடத்திற்குச்சென்று (அவனை) வணங்கி;

'ஓகைப் பொருள் இன்று' என - மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி சொல்வதற்கில்லையே என்று; **உள் அழியா** - மனம் வருந்தினவராய் (அத்தூதர்); **வேகத்து அடல்வீரர்** - போர்ச் செயலில் வல்லமையும் அஞ்சாமையும் உடைய படைத்தலைவரும் அவர்தம் படைஞரும்; **விளிந்த எலாம்** - இறந்த செய்தியை எல்லாம்; **சோகத்தொடு சொல்லினர்** - வருத்தத்துடன் கூறினார்கள்.

இராவணன் தன் குடிகளைப் பொறுத்தவரை சிறந்த மன்னனாகையால் ஒப்பற்ற மன்னன் என்றார்.

(2)

8404. சொன்னார்; அவர் சொல் செவியில் தொடர்வோன்,
இன்னாத மனத்தின் இலங்கையர்கோன்,
வெந் நாக உயிர்ப்பினன், விம்மினனால்;
அன்னான் நிலை கண்டு, அயல் நின்று அறைவான்:

சொன்னார் - தூதர்கள் படைத்தலைவர் வதையுண்டமையைக் கூறினார்கள்; **அவர் சொல் செவியில் தொடர்வோன்** - அவ்வுரையினைச் செவியினிடத்துக் கேட்டவனாகிய; **இன்னாத இலங்கையர்கோன்** - துன்புற்ற மனத்தினையுடைய இலங்கையர்களுக்குத் தலைவனாகிய இராவணன்;

வெந்நாக உயிர்ப்பினன் - கொடிய நாகம் போற் (சீற்றத்துடனாகிய) பெருமூச்சை விடுபவனாய்; **விம்மினன்** - பொருமினான்; **அன்னான் நிலை கண்டு** - (அப்படிப்பட்ட) அவனுடைய நிலையைக்கண்டு; **அயல் நின்று அறைவான்** - (மகரக்கண்ணன்) அவ்விராவணன் அருகில் நின்று கூறுவானாயினன்.

(3)

மகரக்கண்ணன் போர்க்குத் தன்னை அனுப்ப வேண்டுதல்

8405. 'முந்தே, என தாதையை மொய் அமர்வாய்,
அந்தோ! உயிர் உண்டவன் ஆர் உயிர்மேல்
உந்தாய்; எனை யாதும் உணர்ந்திலையோ?
எந்தாய்! ஒரு நீ இடர் கூருதியோ?

எந்தாய் - எந்தையே! **மொய் அமர்வாய்** - நெருங்கிய போரில்; **என தாதையை** - என்னுடைய தந்தையை; **ஆர் உயிர் உண்டவன் உயிர்மேல்** - ஆருயிர் கொண்டவனாகிய இராமனின் உயிர்கொள; **முந்தே** - (இதுவரை போரில் அழிந்தவர்களுக்கு) முன்னமே; **உந்தாய்** - என்னை ஏவாமல் விடுத்தாய்; **அந்தோ** - ஐயோ! **எனையாதும் உணர்ந்திலையோ?** - என்னுடைய வலிமைத் தன்மையினை எவ்விதத்தும் உணரவில்லை போலும்? **ஒரு நீ இடர் கூருதியோ?** - (அங்ஙனம் அறிந்து ஏவாமையின்) ஒப்பற்ற நீ துயர் மிக்கிருக்கக் கடவையோ?

(4)

8406. 'யானே செல எண்ணுவென்; எய்த அவன்
தான் நேர்வது தீது எனவே தணிவேன்;
வானே, நிலனே, முதல் மற்றும் எலாம்,
கோனே! எனை வெல்வது ஓர் கொள்கையதோ?

அவன் எய்த - அவ்விராமன் இவ்விடம் வர; **யானே செல எண்ணுவன்** - (அவன் வருகையை அறிந்து) யானே (என் வஞ்சினம் முடிக்க) அவன் மேல் போர்க்குச் செல்ல எண்ணுவன் (எனினும்); **தான் நேர்வது தீது எனவே** - (தலைவனிருக்க) தானே ஒரு முடிவெடுப்பது தீமையெனவே; **தணிவேன்** - அடங்கியிருக்கின்றேன்; (அங்ஙனமன்றி) **கோனே** - **தலைவனே! வானே, நிலனே முதல் மற்றும் எலாம்** - வானும் நிலமும் முதலாக எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாப் பொருள்களும்; **எனை வெல்லது ஓர் கொள்கையதோ?** - எனை வெல்லும் படியான தன்மை யுடையதோ?

தலைவனாகிய இராவணனின் அனுமதிக்காகக் காத்து அடங்கியிருந்ததல்லால் பகை கண்டு அஞ்சியோ, வெற்றி குறித்து ஐயப்பட்டோ அடங்கி இருக்கவில்லை என்பதை மகரக்கண்ணன் தெளிவு படுத்துகின்றான்.

(5)

acharya.org

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

***8407. 'அருந் துயர்க் கடலுளாள் என் அம்மனை, அழுத கண்ணள்,
பெருந் திருக் கழித்தல் ஆற்றாள்,"கணவனைக் கொன்று பேர்ந்தோன்
கருந் தலைக் கலத்தின் அல்லால், கடனது கழியேன்" என்றாள்;
பருந்தினுக்கு இனிய வேலாய்! இன் அருள் பணித்தி" என்றான்.***

என் அம்மனை - *என்னுடைய தாய்; அழுத கண்ணாள்* - *அழுகின்ற கண்களை உடையவளாய்;* ***அருந்துயர்க் கடலுளாள்*** - *(கடத்தற்கு) அரிய துயர்க்கடலுள் ஆழ்ந்திருக்கின்றாள்;* **பெருந்திருக் கழித்தல் ஆற்றாள்** - *பெருமை பெற்ற மங்கல நாணை (இன்னும்) கழித்திடப் பொறுக்க முடியாதவள்;* **கணவனைக் கொன்று போந்தோன்** - *தன்னுடைய கணவனைக் கொன்றவனின் (இராமனின்);* ***கருந்தலைக் கலத்தின் அல்லால்*** - *கரிய தலை ஓடாகிய பாத்திரத்தாலல்லாது;* **கடனது கழியேன் *என்றாள்*** - *(தன்) (கணவனுக்குச் செய்ய வேண்டிய) கடனைச் செய்ய மாட்டேன் எனக் கூறிவிட்டாள்;* **பருந்தினுக்கு இனிய வேலாய்** - *(உணவளிப்பதால்) பருந்துகளுக்கு இனிமையைச் செய்கின்ற வேற்படையை உடையவனே!* **இன்னருள்** - *(தாயின் வஞ்சித்தை உடைய நோன்பினை முடித்துக் கொடுக்கும் கடமையை உடைய மகனுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற) இனிய அருளால்;* **பணித்தி என்றான்** - *(இன்று) போர் மேற்செல்லுதற்கு எனக்குக் கட்டளை இடுக என வேண்டிக்கொண்டான்.*

கணவனைக் கொன்றவனைப் பழி வாங்கும் வரை மங்கல நாணைக் கழற்றாமலும் மரணச் சடங்குகளைச் செய்யாமலும் இருப்பதாய் வஞ்சினம் கூறுவது மறக்குல மகளிர் மரபு. அதனை நிறைவேற்றிக் கொடுப்பது அரச மைந்தன் முதலியோருடைய கடமை. எனவே அரச சேவையில் தன்னுடைய சொந்தக் கடமையும் சேர்ந்திருப்பதால் 'இனிய அருளால் பணித்தி' என இரக்கின்றான். அம்மனை-தாய். ஒருபெண் பெறுகின்ற அனைத்துச் செல்வங்களுள்ளும் உயர்ந்த செல்வம் மங்கல நாணாகையால் - 'பெருந்திரு' எனப்பட்டது.

(6)

மகரக் கண்ணன் போர்க்களம் போதல்

***8408. அவ் உரை மகரக்கண்ணன் அறைதலும், அரக்கன், 'ஐய!
செவ்விது; சேறி! சென்று, உன் பழம் பகை தீர்த்தி!' என்றான்.
வெவ் வழியவனும், பெற்ற விடையினன், தேர் மேற்கொண்டான்,
வவ்விய வில்லன் போனான், வரம் பெற்று வளர்ந்த தோளான்.*** **அவ்வுரை மகரக்கண்ணன் அறைதலும்** -

அவ்வுரையை மகரக்கண்ணன் உரைத்தவுடன்; ***அரக்கன்*** *- இராவணன்;* ***ஐய!*** *- (அவனை நோக்கி) ஐயனே!* ***செவ்விது*** *- (நீ கூறிய உரை) முறைமையுடையது;* ***சேறி!*** *- (நீ) செல்வாயாக;* ***சென்று உன் பழம் பகை தீர்த்தி என்றான்*** *- சென்று உனது பழைய பகையைத் தீர்த்துக் கொள்வாயாக என்று சொன்னான்;* ***பெற்ற விடையினன்*** *- (இங்ஙனம்) இராவணனிடமிருந்து விடை பெற்றவனாய்;* ***வரம் பெற்று வளர்ந்த தோளான்*** *- (தேவர் முதலானவர்களிடமிருந்து) பெற்ற வரங்களினால் பொலிந்த தோள்களை உடையவனும்;* ***வெவ்வழியவனும்*** *- கொடிய போர் நெறிகளை உடையவனும் (ஆகிய அம்மகரக்கண்ணன்);* ***தேர்மேற் கொண்டான் போனான்*** *- தேர்மேல் ஏறிக்கொண்டு (போர்க்களம் நோக்கிப்) போனான்.*

(7)

8409. தன்னுடைச் சேனை வெள்ளம் ஐந்து உடன் தழுவ, தானை
மன்னுடையச் சேனை வெள்ளம் ஓர்-ஐந்து மழையின் பொங்கிப்
பின்னுடைத்தாக, பேரி கடல் பட, பெயர்ந்த தூளி
பொன்னுடைச் சிமயத்து உச்சிக்கு உச்சியும் புதைய, போனான்.

தன்னுடைச்சேனை *- தன்னதாகிய சேனை வரிசை;* ***வெள்ளம் ஐந்து உடன் தழுவ*** *- ஐந்து வெள்ளம் உடன் தழுவி வரவும்;* ***தானை மன்னுடைச் சேனை*** *- தானை கொண்ட மன்னவனுடைய சேனை;* ***வெள்ளம் ஓர் ஐந்து*** *- ஐந்து வெள்ளம் சேனைகளும்;* ***மழையின் பொங்கிப் பின்னுடைத்தாக*** *- மேகத்தைப் போல ஆரவாரித்துக் கொண்டு தன் பின்னே வரவும்;* ***பேரி கடல் படப்*** *- பேரிகை கடல் போல் ஒலிக்கவும்;* ***பெயர்ந்த தூளி*** *- (சேனைகள் செல்லுதலால்) எழுந்த புழுதியால்;* ***பொன்னுடைச் சிமயத்து உச்சிக்கு உச்சியும்*** *- பொன் மயமான மேருமலையின் உச்சியிலுள்ள சிகரமும்;* ***புதைய, போனான்*** *- மறையும் படியாக (அம்மகரக்கண்ணன்) சென்றான்.*

பின்வரும் 8440ஆம் பாடலில் 'பராவ அரும் வெள்ளம் பத்தும்' என வருதற்கேற்ப, இங்கு 'கோடி' என்பது 'வெள்ளம் எனவும் 'நால்' என்பது 'ஓர்' எனவும் பாடம் கொள்ளப்பெற்றது.

(8)

8410. 'சோணிதக்கண்ணனோடு, சிங்கனும், துரகத் திண் தேர்த்
தாள்முதல் காவல் பூண்டு செல்க' என, 'தக்கது' என்னா,
ஆள் முதல் தானையோடும், அனைவரும் தொடரப் போனான்,
நாள் முதல் திங்கள்தன்னைத் தழுவிய அனைய நண்பான்.

சோணிதக்கண்ணனோடு சிங்கனும் *- சோணிதக் கண்ணன் என்பவனோடு சிங்கன் என்பவனும்;* ***துரகத் திண் தேர்த்தாள் முதல் காவல் பூண்டு செல்க என*** *-*

'குதிரை பூட்டப்பெற்ற திண்ணிய தேர்ச் சக்கரத்திடத்துக் காவல் பூண்டு செல்வார்களாக' என்று (இராவணன்) கூற; ***'தக்கது' என்னா*** *- (இராவணனுடைய இவ்வாணை) தகுதி உடையது என்று;* ***ஆள் முதல் தானையோடும்*** *- காலாட் படை முதலிய சேனைகளோடு;* ***அனைவரும் தொடர*** *- (வீரர்) யாவரும் தொடர்ந்து வர;* ***நாள் முதல் திங்கள் தன்னைத் தழுவிய அனைய*** *- விண்மீன்களும் கோள்களும் ஆகியவை சந்திரனைச் சேர்ந்தாற் போல;* ***நண்பான் போனான்*** *- நண்பர்களை உடைய மகரக்கண்ணன் புறப்பட்டுப் போனான்.*

(9)

8411. பல்பெரும் பதாகைப் பத்தி மீமிசைத் தொடுத்த பந்தர்
எல்லவன், சுடர் ஒண் கற்றை முற்ற இன் நிழலை ஈய,
தொல் சின யானை அம் கை விலாழி நீர்த் துவலை தூற்ற,
செல் பெருங் கவியின் சேனை அமர்த் தொழில் சிரமம்
தீர்ந்த,

பல்பெரும் பதாகைப் பத்தி *- (அரக்கர் சேனைகள் பிடித்த) பல பெரிய கொடிகளின் வரிசைகளால்;* ***மீமிசைத் தொடுத்த பந்தர்*** *- மேலே தொடுக்கப்பட்ட பந்தலானது;* ***எல்லவன் சுடர் ஒண் கற்றைமுற்ற*** *- சூரியனது ஒளி பொருந்திய தொகுதியாகிய ஒளிக்கற்றைகளின் வெப்பம் முடிவுறும்படி;* ***இன் நிழலை ஈய*** *- இனிய நிழலைத் தரவும்;* ***தொல்சின யானை அம்கை*** *- பழையதாகிய கோபத்தையுடைய யானையினது அழகிய திக்கையினின்றும் உண்டாகிய;* ***விலாழிநீர்த் துவலை தூற்ற*** *- உமிழ் நீர்த் துவலை எங்கும் சூழவும்;* ***செல்பெருங் கவியின் சேனை*** *- (அரக்கர் சேனையை) எதிர்த்துச் செல்லுகின்ற பெரிய குரங்குச் சேனை;* ***அமர்த்தொழில் சிரமம் தீர்ந்த*** *- போர்த் தொழிலால் உண்டாகிய வருத்தம் நீங்கப் பெற்றன.*

(10)

8412. 'முழங்கின யானை; வாசி ஒலித்தன; முரசின் பண்ணை,
தழங்கின; வயவர் ஆர்த்தார்' என்பதோர் முறைமை தள்ள,
வழங்கின, பதலை ஓதை, அண்டத்தின் வரம்பின்காறும்;
புழுங்கின உயிர்கள் யாவும், கால் புகப் புரை இன்றாக.

'முழங்கின யானை' *- யானைகள் முழங்கின;* ***வாசி ஒலித்தன்*** *- குதிரைகள் ஒலித்தன;* ***முரசின் பண்ணை தழங்கின*** *- முரசின் தொகுதிகள் ஒலித்தன;* ***வயவர் ஆர்த்தார்*** *- வீரர்கள் ஆர்த்தார்கள்;* ***என்பதோர் முறைமை தள்ள*** *- என்று கூறப்படும் ஒலி முறைமை நீங்க;* ***பதலை ஓதை*** *- பதலை என்னும் கருவியால் எழுந்த ஓசை;* ***அண்டத்தின் வரம்பின்காறும் வழங்கின*** *- அண்டம் முழுமையும் (எல்லை வரையிலும்) வழங்கின;* ***கால்புகப் புரை இன்றாக*** *- (அதனால்) காற்றுப் புகவும் (இயங்கவும்) இடமின்றிப் போகவே;* ***உயிர்கள் யாவும் புழுங்கின*** *- எல்லா உயிர்களும் வேர்த்தன.*

முழங்கின, ஒலித்தன, தழங்கின, ஆர்த்தார், வழங்கின என ஒலி குறித்த சொல்வளம் நோக்குக.

(11)

அரக்கர்க்கும் வானரர்க்கும் போர் நிகழ்தல்

8413. வெய்தினின் உற்ற தானை முறை விடா நூழில் வெம் போர்
சய்தன; செருக்கிச் சென்று நெருக்கினர், தலைவர் சேர்த்தி;
கையொடு கைகள் உற்றுக் கலந்தன; கல்லும் வில்லும்
எய்தன எறிந்த; யானை ஈர்த்தன, கோத்த சோரி.

வெய்தினின் உற்ற தானை - *விரைவாகச் சென்று பொருத்திய சேனைகள்;* ***முறைவிடா நூழில் வெம்போர்*** - *போர் முறையை விடாது கொன்று குவித்தலாகிய கொடிய போரைச் செய்தன;* ***செருக்கிச் சென்று நெருக்கினர் தலைவர்*** - *(இருதிறத்துத்) தலைவரும் செருக்கோடு சென்று ஒருவரோடு ஒருவர் தாக்கினர்;* ***சேர்த்த கையொடு கைகள் உற்றுக் கலந்தன*** - *அணி வகுக்கப் பெற்ற பக்கப் படையோடு பக்கப் படைகள் பொருந்திப் போரிட்டன;* ***கல்லும் வில்லும் எய்தன எறிந்த*** - *இருதிற வீரர்களுடைய கைகளில் பொருந்திய கற்களும் வில்லும் முறையே எறியப்பட்டனவும் எய்யப்பட்டனவும் ஆயின;* ***யானை ஈர்த்தன கோத்த சோரி*** - *(அவ்விடத்துப்) பெருகிய இரத்தம் யானைகளை இழுத்துச் சென்றன.*

(12)

8414. வானர வீரர் விட்ட மலைகளை அரக்கர் வவ்வி,
மீனொடு மேகம் சிந்த விசைத்தனர் மீட்டும் வீச,
கானகம் இடியுண்டென்னக் கவிக்குலம் மடியும்-கவ்வி,
போனகம் நுகரும் பேய்கள் வாய்ப் புறம் புடைப்போடு ஆர்ப்ப.

வானர வீரர் விட்ட மலைகளை அரக்கர் வவ்வி - *வாரை வீரர்கள் எடுத்து வீசிய மலைகளை அரக்கர்கள் பிடித்து;* ***மீனொடு மேகம் சிந்த விசைத்தனர் மீட்டும் வீச*** - *நாள் மீனொடு மேகமும் கெடும் படியாக மீளவும் (வானரர் மேல்) விரைவாய் எறிய;* ***கானகம் இடியுண்டென்னக் கவிக்குலம் மடியும்*** - *(அம்மலைகள் படுதலால்) இடி விழுந்த காட்டைப்போல வானரக் கூட்டங்கள் இறக்கும்;* ***கவ்வி, போனகம் நுகரும் பேய்கள்*** - *(அங்ஙனம் இறக்கின்ற வானரங்களைக்) கவ்வி உணவாக உண்ணுகின்ற பேய்கள்;* ***வாய்ப்புறம் புடைப்போடு ஆர்ப்ப*** - *வாய்ப்புறம் புடைத்திருத்தலை உடையனவாய் ஆரவாரிப்பன.*

(13)

8415. மைந் நிற அரக்கர் வன் கை வயிர வாள் வலியின் வாங்கி,
மெய்ந் நிறத்து எறிந்து கொல்வர், வானர வீரர்; வீரர் கைந் நிறைத்து
எடுத்த கல்லும் மரனும் தம் கரத்தின் வாங்கி,
மொய்ந் நிறத்து எறிவர்; எற்றி முருக்குவர், அரக்கர் முன்பர்.

வானர வீரர் - வானர வீரர்கள்; **மைந்நிற அரக்கர் வன்கை வயிரவாள் வலியின் வாங்கி** - கரிய நிறத்தையுடைய அரக்கர்கள் தம் வலிய கையிலே பிடித்த உறுதியான வாளினை தமது வலிமையினால் பிடுங்கி; **மெய்ந் நிறத்து எறிந்து கொல்வர்** - (அவ்வரக்கர்களுடைய) உடலின் மார்புப் பகுதியில் எறிந்து கொல்லுவார்கள்; **அரக்கர் முன்பர்** - அரக்கரில் வலிமையுடையவர்கள்; **வீரர் கைந்நிறைத்து எடுத்த கல்லும் மரனும் தம் கரத்தின் வாங்கி** - வானர வீரர்கள் கைகளில் நிறைய எடுத்த மலையையும் மரத்தையும் தம் கைகளினாலே பிடுங்கி; **மொய்ந்நிறத்து எறிவர் எற்றி முருக்குவர்** - (அவ்வானர வீரர்களுடைய) வலிய மார்பிலே எறிவாராய் அடித்துக் கொல்வர்.

(14)

மகரக்கண்ணன் வஞ்சினம்

8416. வண்டு உலாம் அலங்கல் மார்பன் மகரக்கண், மழை ஏறு என்ன,
திண் திறல் அரக்கன் கொற்றப் பொன் தடஞ் சில்லித் தேரை,
தண்டலை மருத வைப்பின் கங்கை நீர் தழுவும் நாட்டுக்
கொண்டல்மேல் ஓட்டிச் சென்றான்; குரங்கு இனப் படையைக் கொன்றான்.

வண்டு உலாம் அலங்கல் மார்பன் - வண்டுகள் மொய்க்கும் படியாக மாலையை அணிந்த மார்பை உடையனும்; **மகரக்கண் மழை ஏறு என்ன திண்திறல் அரக்கன்** - மகரக்கண்ணையும் இடியேற்றை ஒத்த மிக்க வலிமையையும் உடைய அரக்கனாகிய மகரக்கண்ணன்; **குரங்கு இனப்படையைக் கொன்றான்** - குரங்குக் கூட்டமாகிய சேனையைக் கொன்றவனாய்; **கொற்றப் பொன் தடஞ்சில்லித் தேரை** - (தனது) வெற்றி பொருந்திய அழகிய பெரிய சக்கரத்தையுடைய தேரை; **தண்டலை மருத வைப்பின் கங்கை நீர் தழுவும் நாட்டு** - சோலை சூழ்ந்த மருத நிலத்தைக் கொண்ட கங்கை நீரால் சூழப் பெற்ற (கோசல) நாட்டை உடைய;

கொண்டல்மேல் ஓட்டிச் சென்றான் - மேகம் போன்ற நிற்த்தை உடையவனான இராமன்மேல் (போர் வேண்டி) ஓட்டிச் சென்றான்;

(15)

8417. 'இந்திரன் பகைஞனே கொல்?' என்பது ஓர் அச்சம் எய்தி
தந்திரம் இரிந்து சிந்த, படைப் பெருந் தலைவர், தாக்கி
எந்திரம் எறிந்த என்ன, ஏவுண்டு புரண்டார்; எய்தி;
சுந்தரத் தோளினானை நோக்கி நின்று, இனைய சொன்னான்:

இந்திரன் பகைஞனே கொல் என்பதோர் அச்சம் எய்தி - (அவ்வாறு மகரக்கண்ணன் வருதலைக் கண்ட வானர சேனை) முன்னர் வந்த இந்திரனுக்குப் பகைவனான இந்திரசித்தோ என்பதாகிய ஒரு பயத்தை அடைந்து; **தந்திரம் இரிந்து சிந்த** - படைநிலை கெட்டுச் சிதறி ஓடவும்; **படைப் பெருந் தலைவர் தாக்கி எந்திரம் எறிந்த என்ன, ஏவுண்டு புரண்டார்** - வானர சேனைப் பெருந்தலைவர்கள் அவனோடு பொருது, எந்திரம் எறிந்தாற் போல (அவனால் விடப்பட்ட) அம்பினால் தாக்குண்டு புரண்டாராகவும்; **எய்தி** - (இங்ஙனமாகப் படை நிலை கெடவும் தலைவர் புரளவும் போர் புரிந்த வண்ணம்) இராமனைச் சென்றடைந்து; **சுந்தரத் தோளினானை நோக்கி நின்று** - அழகு பொருந்திய தோளினையுடைய அவ்விராமனை நோக்கி நின்று; **இனைய சொன்னான்** - இவ்வாறான (கீழ்வருமாறு) சொற்களைச் சொல்பவனானான்.

(16)

8418. '"என்னுடைத் தாதை தன்னை இன் உயிர் உண்டாய்" என்னும்
முன் உடைத்தாய தீய முழுப் பகை மூவர்க்கு அன்றி,
நின்னுடைத்து ஆயது அன்றே; இன்று அது நிமிர்வென்' என்றான்-
பொன்னுடைத் தாதை வண்டு குடைந்து உணும் பொலம் பொன் தாரான்.

பொன்னுடைத் தாதை - பொன்போன்ற நிறத்தை உடைய மகரந்தத்தை; **வண்டு குடைந்து உணும் பொலம் பொன்தாரான்** - வண்டுகள் குடைந்து உண்ணும்படியான மிக்க அழகிய மாலையை உடைய மகரக்கண்ணன்; **"என்னுடைத் தாதை தன்னை இன்னுயிர் உண்டாய்"** - (இராமனை நோக்கி) "என்னுடைய தந்தையினது இனிய உயிரை நீ போக்கினாய்" **என்னும் முன் உடைத்தாய தீய முழுப்பகை** - "என்று (எனக்கு) முன்னமே உண்டாகிய கொடிய பெரும் பகையானது; **மூவர்க்கு இன்றி, நின்னுடைத்து ஆயது அன்றே** - மும்மூர்த்திகளிடம் இல்லாமல் உன்னிடத்து உள்ளது அல்லவா? **இன்று அது நிமிர்வென் என்றான்** - இன்று அந்தப் பகையை நீக்கித் தலையெடுப்பேன்" என்று சொன்னான்.

(17)

8419. தீயவன் பகர்ந்த மாற்றம் சேவகன் தெரியக் கேட்டான்,-
'நீ கரன் புதல்வன்கொல்லோ? நெடும் பகை நிமிர வந்தாய்;

ஆயது கடனே அன்றோ, ஆண் பிறந்து அமைந்தார்க்கு?
ஐய!
ஏயது சொன்னாய்' என்றான்,-இசையினுக்கு இசைந்த
தோளான்.

இசையினுக்கு இசைந்த தோளன், சேவகன் - *புகழுக்குப் பொருந்திய தோள் வலி உள்ளவனும் வீரனுமாகிய இராமன்;* **தீயவன் பகர்ந்த மாற்றம் தெரியக் கேட்டான்** - *கொடியவனாகிய மகரக்கண்ணன் சொன்ன சொற்களை விளங்கக் கேட்டு;* **"நீ கரன் புதல்வன் கொல்லோ** - *நீ கரனுடைய மகனா?* **"நெடும் பகை நிமிர வந்தாய்** - *(நின்னுடைய) பழைய பகையைத் தீர்த்துக் கொள்ள வந்திருக்கின்றாய்;* **"ஆண் பிறந்து அமைந்தார்க்கு ஆயது கடனே அன்றோ** - *(ஒரு குடியில் ஆண்மகனாகப் பிறந்து வளர்ந்தவர்க்குத் தந்தை மேல வந்த பழியைத் தீர்ப்பது கடமையல்லவா;* **"ஐய! ஏயது சொன்னாய்" என்றான்** - *ஐயனே! நீ தகுதியானதையே சொன்னாய்" என்று கூறினான்.*

(18)

மகரக்கண்ணன் - இராமன் போர்

8420. உரும் இடித்தென்ன வில் நாண் ஒலி படுத்து,
'உன்னோ எந்தை
செரு முடித்து, என்கண் நின்ற சினம் முடித்து
அமைவென்' என்னா,
கரு முடித்து அமைந்த மேகம், கால் பிடித்து எழுந்த
காலம்,
பெரு முடிக் கிரியில் பெய்யும் தாரைபோல் பகழி
பெய்தான்.

உரும் இடித்தென்ன வில்நாண் ஒலிபடுத்து - *இடி இடித்தாற் போல வில்லினது நாண் ஒலியைத் தோற்றுவித்து;* **'உன்னோடு எந்தை செரு முடித்து'** - *'உன்னோடு என் தந்தை காரணமாக ஏற்பட்ட போரை முடித்து;* **'என் கண் நின்ற சினம் முடித்து அமைவென்' என்னா** - *'எனது கோபத்தையும் தீர்த்துக் கொள்வேன்' என்று சொல்லி (மகரக்கண்ணன்);* **கருமுடித்து அமைந்த மேகம்** - *சூல் முதிரப் பெற்ற மேகம்;* **கால் பிடித்து எழுந்த காலம்** - *(வானத்தின மீது) மழைக்கால் பற்றி எழுந்த காலத்து;* **பெருமுடிக் கிரியில் பெய்யும் தாரை போல்,பகழி பெய்தான்** - *பெரிய முகடுகளையுடைய மலையிற் பொழியும் தாரைபோல் அம்புகளைச் சொரிந்தான்.*

(19)

8421. சொரிந்தன பகழி எல்லாம் சுடர்க் கடுங் கணைகள் தூவி,
அரிந்தனன் அகற்றி, மற்றை ஆண்தகை அலங்கல்
ஆகத்து,

தெரிந்து ஒரு பகழி பாய எய்தனன், இராமன்; ஏவ
நெரிந்து எழு புருவத்தான்தன் நிறத்து உற்று நின்றது
அன்றே.

சொரிந்தன பகழி எல்லாம் - (இராமன்) தன்மேல் மகரக் கண்ணனால் ஏவப்பெற்ற எல்லா அம்புகளையும்; **கூர்க் கடுங்கணைகள் தூவி அரிந்தனன் அகற்றி** - வெம்மையும், ஒளியும் பொருந்திய அம்புகளை ஏவி ஒடித்துத் தள்ளி; **மற்றை ஆண்தகை அலங்கல் ஆகத்து** - ஆனபின்பு ஆண்மைக் குணமுள்ள அந்த மகரக்கண்ணனுடைய மாலையை அணிந்த மார்பிலே; **தெரிந்து ஒரு பகழி பாய எய்தனன், இராமன்** - ஒரு கணை பாயும் படியாக இராமன் ஆராய்ந்து எடுத்து ஓர் அம்பினை எய்தான்; **ஏவ** - (அப்படி அவன்) செலுத்த; **நெரிந்துஎழு புருவத்தான் தன் நிறத்து உற்று நின்றது அன்றே** - (அவ்வம்பானது, கோபத்தால்) வளைந்து எழுந்து புருவத்தை உடைய மகரக்கண்ணனது மார்பிலே அழுந்தி நின்றது.

(20) *422.* ***ஏவுண்டு துளக்கம் எய்தா, இரத்தகப்***
பரிதி ஈன்ற
பூவுண்ட கண்ணன், வாயின் புகை உண்டது உமிழ்வான்
போல்வான்
தேவுண்ட கீர்த்தி அண்ணல் திரு உண்ட கவசம் சேர,
தூவுண்ட வயிர வாயி ஆயிரம் தூவி ஆர்த்தான்.

ஏவுண்டு துளக்கம் எய்தா - (இரமானால் எய்யப்பட்ட) அம்பு தைத்து நடுங்கி; **இரத்தகப் பரிதி ஈன்ற பூவுண்ட கண்ணன்** - செந்நிறத்தை உடைய சூரியனால் மலர்விக்கப் பெற்ற செந்தாமரைப் பூப்போன்ற கண்களை உடைய மகரக்கண்ணன்; **வாயின் புகை உண்டது உமிழ்வான் போல்வான்** - வாயில் முன்னமே உண்ட புகையைக் கக்குபவன் போன்றவனாகி (நெருப்பை உமிழ்ந்துகொண்டு) **தேவுண்ட கீர்த்தி அண்ணல் திருஉண்ட கவசம் சேர** - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய புகழை உடைய இராமனது அழகிய கவசத்தில் தைக்கும் படியாக; **தூவுண்ட வயிர வாளி ஆயிரம் தூவி ஆர்த்தான்** - (பகைவரது) தசையில் தோய்ந்த திண்ணிய ஆயிரம் அம்புகளைப் பொழிந்து ஆரவாரித்தான்.

(21)

8423. அன்னது கண்ட வானோர் அதிசயம் உற்றார்: ஆழி
மன்னனும், முறுவல் எய்தி, வாய் அம்பு ஓர் ஆறு வாய்கி,
பொன் நெடுந் தடந் தேர் பூண்ட புரவியின் குரங்கள்
போக்கி,
வில் நடு அறுத்து, பாகன் தலையையும் நிலத்தில் வீழ்த்தான்.

அன்னது கண்ட வானோர் அதிசயம் உற்றார் - (மகரக்கண்ணன்) அவ்விதம் அம்பு எய்ததைக் கண்ட தேவர்கள் (இப்படியும் எய்ய முடியுமோ என) வியப்படைந்தனர்; **ஆழி மன்னனும் முறுவல் எய்தி** -ஆணைச் சக்கரத்தை உடைய இராமனும் புன்முறுவல் பூத்து; **வாய் அம்பு ஓர் ஆறு வாங்கி** - கூர்மையான ஆறு அம்புகளை எடுத்த; **பொன்நெடுந் தடந்தேர் பூண்ட புரவியின் குரங்கள் போக்கி** - (அவ்வம்புகளால்) அழகிய நெடிய பெரிய தேரில் பூட்டப்பெற்ற குதிரைகளின்

குளம்புகளைத் துண்டித்து; **வில் நடு அறுத்து, பாகன் தலையையும் நிலத்து வீழ்த்தான்** - மகரக்கண்ணன் பிடித்திருந்த வில்லை நடுவிடத்தே

ஒடித்து தேர்ப்பாகனது தலையையும் பூமியில் விழும்படியாகச் செய்தான்.

(22)

மகரக் கண்ணன் தவ வலிமையால் இடியும் காற்றும் விளைத்தல்

8424. மார்பிடை நின்ற வாளிவாயிடை வெயிலின் வாரும்
சோரியன், விசும்பினூடு ஓர் இமைப்பிடைத்
தோன்றாநின்றான்,
கார் உரும்ஏறும், காற்றும், கனலியும், கடைநாள் வையம்
பேர்வுறு காலம் என்ன, பெருக்கினன், தவத்தின் பெற்றான்.

மார்பிடை நின்ற வாளிவாயிடை வெயிலின் வாரும் சோரியன் - மார்பினிடத்து (இராமனால் எய்யப்பெற்று) தைத்து நின்ற அம்பின் வாயிடத்தினின்றும் வெயிலைப் போலச் செந்நிறமுடையதாக ஒழுகும் இரத்தத்தை 'உடையவனாகிய மகரக்கண்ணன்; **விசும்பினூடு ஓர் இமைப்பிடைத் தோன்றா நின்றான்** - ஓர் இமைப்பொழுதிற்குள் ஆகாயத்தினிடத்துத் தோன்றி நின்று; **தவத்தின் பெற்றான்** - தவத்தினால் சித்தி பெற்றவனாதலின்; **கார் உரும் ஏறும், காற்றும், கனலியும்** - மேகத்தில் பொருந்திய பேரிடியும், காற்றும் நெருப்பும் என்ற இவற்றை; **கடைநாள் வையம் பேர்வுறு காலம் என்னப் பெருக்கினன்** - உலகம் நிலை பெயர்ந்து அழியும் படியான ஊழிக்காலம் எனும்படி மிகுதியாக உண்டாக்கினான்.

(23)

வானர சேனை சிதறுதல்

8425, உரும் முறை அனந்த கோடி உதிர்ந்தன; ஊழி நாளின்,
இரு முறை காற்றுச் சீறி எழுந்தது; விழுந்தது, எங்கும்
கரு முறை நிறைந்த மேகம்; கான்றன, கல்லின் மாரி;
பொரு முறை மயங்கி, சுற்றும் இரியலின் கவிகள் போன.

உரும் முறை அனந்த கோடி உதிர்ந்தன - (மகரக் கண்ணனது தவசித்தியால்) இடிகள் வரிசையாக எண்ணில்லாத கோடி உதிர்ந்தன; **ஊழிநாளின் இருமுறை காற்றுச் சீறி எழுந்தது** - ஊழி நாளைக்காட்டிலும் இரு மடங்கு காற்றுச் சீறி எழுந்தது; **விழுந்தது எங்கும்** - எவ்விடத்தும் (உள்ள பொருள்கள் நிலைதடுமாறி) விழுந்தன; **கருமுறை நிறைந்த மேகம் கான்றன கல்லின் மாரி** - கருமைத் தன்மை நிறைந்த மேகங்கள் கல் மழை பொழிந்தன; **பொருமுறை மயங்கி, சுற்றும் இரியலின் கவிகள் போன** - குரங்குகள் போர் செய்யும் தன்மையினின்றும் மயங்கிச் சுற்றிலும் நிலை கெட்டு ஓடிப்போயின.

(24)

வீடணன் தந்த செய்தி

8426. போயின திசைகள் எங்கும் புகையொடு நெருப்புப் போர்ப்ப,
தீஇனம் அமையச் செல்லும் மாய மா மாரி சிந்த,
ஆயிர கோடி மேலும் அவிந்தன, கவிகள்; ஐயன்,
'மாயமோ? வரமோ?' என்றான்; வீடணன் வணங்கிச்
சொல்வான்:

கவிகள் - குரங்குகள்; **போயின திசைகள் எங்கும் புகையோடு நெருப்புப் போர்ப்ப** - (தாம்) ஓடிய திக்குகளிலெல்லாம் புகையும், நெருப்பும் மூடிக்கொள்ளவும்; **செல்லும் தீ இனம் அமைய மாய மா மாரிசிந்த** - மேகமும் நெருப்புத் தொகுதி பொருந்த பெரு மழையை அழியும்படியாகப் பொழியவும்; **ஆயிரம் கோடி மேலும் அவிந்தன** - (அதனால்) ஆயிரம் கோடிக்கும் மிகுதியாக மடிந்தன; **ஐயன், 'மாயமோ? வரமோ?' என்றான்** - (அதனைக் கண்ட) இராமன் (வீடணனை நோக்கி) 'இது மாயத்தினால் நிகழ்ந்ததா? (அல்லது) வரத்தின் பயனால் உண்டானதா?' என்று கேட்டான்; **வீடணன் வணங்கிச் சொல்வான்** - (அதைக் கேட்ட) வீடணன் வணங்கிப் பின்வருமாறு கூறலானான்.

(25)

8427. 'நோற்றுடைத் தவத்தின் நோன்மை நோக்கினர்
கருணை நோக்கி,
காற்றுடைச் செல்வன்தானும், மழையுடைக் கடவுள்தானும்,
மாற்றலர், ஈந்த தெய்வ வரத்தினால் வந்தது' என்றான்;
நூற்று இதழ்க் கமலக் கண்ணன், 'அகற்றுவென்,
நொடியில்'என்றான்.

காற்றுடைச் செல்வன் தானும், மழையுடைக் கடவுள்தானும் - வாயுதேவனும், வருணதேவனும்; **நோற்றுடைத் தவத்தின் நோன்மை நோக்கினர்** - (மகரக்கண்ணன்) செய்த தவத்தினது வலிமையைப் பார்த்து; **'மாற்றலர்'** - (அவன் கேட்ட வரத்தை) மறுக்க முடியாதவராகி; **ஈந்த தெய்வ வரத்தினால் வந்தது என்றான்** - கொடுத்த தெய்வத்தன்மையுடைய வரத்தினால் இது நிகழ்ந்துள்ளது என்றான் (வீடணன்); **நூற்று இதழ்க் கமலக் கண்ணன்** - (அதைக் கேட்டு) நூறு இதழ்களையுடைய தாமரைப் பூப்போலும் கண்களை உடைய இராமன்; **'அகற்றுவென் நொடியின்' என்றான்** - 'ஒரு நொடிப்பொழுதில் (இவற்றைப் போக்குவேன்' என்றான்;

(26)

இராமபிரான் மாயத்தின் விளைவுகளைப் போக்குதல்

8428. காலவன் படையும், தெய்வக் கடலவன் படையும் காலக்
கோல வன் சிலையில் கோத்து கொடுங் கணையோடும்

கூட்டி,
மேலவன் துரத்தலோடும், விசும்பின்நின்று எரிந்து,
வெய்தின்
மால் இருங் கடலின் வீழ்ந்து மறைந்தன, மழையும் காற்றும்.

காலவன் படையும் தெய்வக் கடலவன் படையும் கால - காற்றுக்கு உரிய தெய்வமான வாயு தேவனுடைய அம்பும் கடல் தெய்வமாகிய வருணதேவனுடைய அம்பும் வெளிப்படும் படியாக; **கோலவன் சிலையில் கோத்து கொடுங்கணையோடும் கூட்டி** - அழகிய வலிய வில்லிலே கோத்த கொடிய கணையோடுங்கூட்டி; **மேலவன் துரத்தலோடும்** - மேன்மை பெற்றவனாகிய இராமன் செலுத்தியவுடன்; **மழையும் காற்றும் விசும்பின் நின்று எரிந்து** - (மகரக்கண்ணனால்) ஏவப்பெற்ற மழையும் காற்றும் விரைவாக வானத்திலிருந்து எரிந்து கொண்டு; **மால் இருங்கடலின் வீழ்ந்து மறைந்தன** - மிகப் பெரிய கடலிலே வீழ்ந்து அழிந்து போயின.

(27) *மகரக் கண்ணன் மாயையால் மறைந்து போரிடுதல்*

8429. **அத் துணை, அரக்கன் நோக்கி, அந்தர வானம் எல்லாம்**
ஒத்தன உருவே ஆக்கி, தான் மறைந்து ஒளித்து, சூலப்
பத்திகள் கோடி கோடி பரப்பினன்; அதனைப் பார்த்த
வித்தகன், 'ஒருவன் செய்யும் வினையம்!' என்று இனைய
சொன்னான்.

அத்துணை, அரக்கன் நோக்கி - அவ்வளவில், மகரக் கண்ணன் (தான் உருவாக்கிய மழையும் காற்றும் அழிந்ததைப்) பார்த்து; **அந்தர வானமெல்லாம் ஒத்தன உருவே ஆக்கி** - இடைவெளியாயுள்ள வானமெல்லாம் தன்னை ஒத்தனவாகிய உருவங்களை (மாயத்தால்) தோற்றுவித்து; **தான் மறைந்து ஒளித்து** - தன் உரு வெளிப்படாமல் மறைந்து பதுங்கி; **சூலப் பத்திகள் கோடி கோடிப் பரப்பினன்** - சூல வரிசைகளைக் கோடி கோடியாகப் பரப்பினான்; **அதனைப் பார்த்த வித்தகன்** - அதனைப் பார்த்த ஞான வடிவினனாகிய இராமன்; **'ஒருவன் செய்யும் வினையம்' என்று இனைய சொன்னான்** - 'ஒருவன் செய்யும் சூழ்ச்சி என்னே' (என வியந்து) என்று இப்படியாகச் சொன்னான்.

(28)

மகரக்கண்ணன் மடிதலும் மாயை அகல்தலும்

8430. **'மாயத்தால் வகுத்தான், யாண்டும் வரம்பு இலா**
உருவம்; தான் எத்
தேயத்தான் என்னாவண்ணம் கரந்தனன்; தெரிந்திலாதான்;
காயத்தால் இனையன் என்று நினையல் ஆம் கருத்தன்
அல்லன்;

acharya.org

தீ ஒத்தான் திறத்தில் என்னே செயல்?' எனச் சிந்தை நொந்தான்.

'மாயத்தால் யாண்டும் வரம்பிலா உருவம் வகுத்தான்' - *(மகரக்கண்ணன்) மாயத்தினால் அளவில்லாத உருவத்தை*

எவ்விடத்தும் தோன்றும் படியாகச் செய்தான்; **'தான் எத்தேயத்தான் என்னா வண்ணம் கரந்தனன்** - 'தான் எந்த இடத்தில் இருக்கிறான் என்று சொல்ல முடியாதபடி ஒளித்து விட்டான்; **'தெரிந்திலாதான்'** - (அங்ஙனம்) ஒளித்துவிட்ட அவன்; **'காயத்தால் இனையன் என்று நினையல் ஆம் கருத்தன் அல்லன்** - உடம்பினால் இத்தன்மையான் என்று நினைக்கும்படியான நினைவுக்கு உட்பட்டவன் அல்லன்; **'தீ ஒத்தான் திறத்தில் என்னே செயல்?'** - 'தீயை ஒத்தகொடியவனாகிய அவனிடத்துச் செய்யக்கூடிய செயல் யாது?' **எனச் சிந்தை நொந்தான்** - என்று மனம் வருந்தினான்.

(29)

8431. அம்பின்வாய் ஆறு சோரும் அரக்கன்தன் அருள் இல் யாக்கை
உம்பரில் பரப்பி, தான் வேறு ஒளித்தனன் என்ன ஓர்வான்,
செம்புனல் சுவடு நோக்கி, 'இது நெறி' என்று, தேவர்
தம்பிரான் பகழி தூண்ட, தலை அற்றுத் தலத்தன் ஆனான்.

அம்பின்வாய் ஆறு சோரும் அரக்கன் - (நான் விட்ட) அம்பு பட்ட இடத்திலிருந்து (இரத்து) ஆறு பெருகப் பெற்ற மகரக்கண்ணன்; **தன் அருள் இல் யாக்கை உம்பரில் பரப்பி** - அருள் இல்லமால் வளர்ந்த தன் உடம்பை ஆகாயத்தில் பலவாறாகத் தோன்றச்செய்து; **தான் வேற ஒளித்தனன் என்ன ஓர்வான்** - தான் (அவற்றில்) வேறாக ஒளிந்திருக்கின்றான் என்று எண்ணியவனாகி; **தேவர் தம்பிரான்** - தேவர்களின் தலைவனாகிய இராமன்; **செம்புனல் சுவடுநோக்கி** - இரத்தம் வழியும்படியான அடை யாளத்தைப் பார்த்து; **'இது நெறி' என்று பகழி தூண்ட** - இதுவே (அவனுள்ள)இடம் எனத் துணிந்து (தன்) அம்பினைச் செலுத்த; **தலை அற்றுத்தலத்தன் ஆனான்** - (அம்மகரக்கண்ணன்) தலை அறுபட்டுப் பூமியில் விழுந்தான்.

(30)

8432. அயில் படைத்து உருமின் செல்லும் அம்பொடும், அரக்கன் யாக்கை,
புயல் படக் குருதி வீசி, படியிடைப் புரள்தலோடும், வெயில் கெடுத்து இருளை ஓட்டும் காலத்தின் விளைவினோடும்
துயில் கெடக் கனவு மாய்ந்தால் ஒத்தது-சூழ்ந்த மாயை.

அயில் படைத்து உருமின் செல்லும் அம்பொடும் - கூர்மையுடைத்தாய் இடியைப் போலச் செல்லுகின்ற இராமனது அம்புடன்; **அரக்கன் யாக்கை** - மகரக்கண்ணனது உடல்; **புயல் படக் குருதி வீசி படியிடைப் புரள்தலோடு** - மேகம் மழை பொழிவது போல இரத்தத்தைப் பொழிய விட்டுப் பூமியில் விழுந்து புரண்ட அளவில்; **சூழ்ந்த மாயை** - (அவனால் விளைவிக்கப் பெற்றுச்) சூழ்ந்திருந்த மாயையானது; **வெயில் கெடுத்து இருளை ஓட்டும் காலத்தின் விளைவினோடும்** - சூரியன் இருளைக் கெடுத்து ஓட்டும்படியா விடியற்காலம் தோன்றியதும்; **துயில் கெடக் கனவு மாய்ந்தால் ஒத்தது** - உறக்கம் நீங்க (அவ்வுறக்கத்திற் கண்ட) கனவு (முற்றிலும் பொய்யாய்) அழிந்து போனதை ஒத்தது.

(31)

குருதிக்கண்ணன், சிங்கன் வீழ்ச்சி

8433. **குருதியின் கண்ணன், வண்ணக் கொடி நெடுந்**
தேரன், கோடைப்
பருதியின் நடுவண் தோன்றும் பசுஞ் சுடர் மேகப்
பண்பன்,
எரி கணை சிந்தி, காலின் எய்தினான் தன்னோடு ஏற்றான்-
விரி கடல் தட்டான், கொல்லன், வெஞ் சினத் தச்சன்,
வெய்யோன்.

வண்ணக் கொடி நெடுந்தேரன் - அழகிய கொடி கட்டப் பெற்ற பெரிய தேரை உடையவனும்; **கோடைப் பகுதியின் நடுவண் தோன்றும் பசுஞ்சுடர் மேகப் பண்பன்** - கோடைக்காலத்துச் சூரியனிடையே தோன்றுகின்ற பசிய ஒளியை உடைய மேகத்தின்தன்மையை உடையவனும்; **குருதியின் கண்ணன்** - ஆகிய குருதிக்கண்ணன்; **எரிகணை சிந்தி காலின் எய்தான்** - நெருப்பை உமிழ்கின்ற அம்புகளை எய்துகொண்டு காற்றைப் போல விரைந்து வந்தான்; **விரிகடல் தட்டான் கொல்லன் வெஞ்சினத்**

தச்சன், வெய்யோன் - (அவனை) பெரிய கடலைத் தடுத்து அணை கட்டியவனும், கொல்லும் தன்மையனும், வெம்மையான கோபத்தினால், அச்சமுறச் செய்பவனும், (பகைவர்க்கு) கொடுமையானவனும் ஆகிய நளன் (என்னும் வானரவீரன்); **தன்னோடு ஏற்றான்** - தன்னோடு போர் புரியுமாறு (முன்சென்று) எதிர்த்தான்.

இச்செய்யுளில் தட்டான், கொல்லான், தச்சன் என்னும் சாதிப் பெயர்கள் அமைந்துள்ளமை காண்க. தட்டான் - தடுத்தவன். வெஞ்சினத்து + அச்சன் - வெஞ்சினத்தச்சன். அச்சத்தைத் தருபவன் அச்சன். கடலைத் தடுத்து அணை கட்டியவன் என்பதால் எதிர்த்தவன் நளன் என்பது பெறப்பட்டது. குருதிக்கண்ணன் - கோணதிக் கண்ணன்

(32)

8434. **அன்று, அவன் நாம வில் நாண் அலங்கல் தோள்**
இலங்க வாங்கி,
ஒன்று அல பகழி மாரி, ஊழித் தீ என்ன, உய்த்தான்;
நின்றவன்-நெடியது ஆங்கு ஓர் தருவினால் அகல நீக்கி,
சென்றனன்-கரியின் வாரிக்கு எதிர் படர் சீயம் அன்னான்.

அன்று, அவன் நாம வில்நாண் - அப்பொழுது, குருதிக் கண்ணன் அச்சத்தைத் தருகின்ற வில்லின் நாணை; **அலங்கல் தோள் இலங்க வாங்கி** - மாலையணிந்த தோள் விளங்கும் படியாக இழுத்து; **ஒன்று அல பகழி மாரி** - பலவாகிய அம்பு மழையை; **ஊழித்தீ என்ன, உய்த்தான்** - ஊழிக்காலத்துத் தீயைப் போலச் (நெருப்பு உமிழும்படியாகச்) செலுத்தினான்; **நின்றவன்** - அவனுடன் போருக்கு எதிரூன்றி நின்றவனாகிய நளன்; **நெடியது ஆங்கு ஓர் தருவினால் அகல நீக்கி** - நெடியதாகிய ஒரு மரத்தினால் (அந்த அம்புகளை) அப்பாற் செல்லும்படி நீக்கி; **கரியின் வாரிக்கு எதிர்படர் சீயம் அன்னான் சென்றனன்** - யானைக் கூட்டத்திற்கு எதிராகச் செல்லுகின்ற சிங்கத்தை ஒத்தவனாகிச் சென்றான்.

நாமம்-அச்சம். ஒன்று அல-ஒன்று அல்லாதது; பல என்றவாறு. கரியின் வாரி - யானைக் கூட்டம்.

(33) *8435.* **கரத்தினில் திரியாநின்ற மரத்தினைக்**
கண்டமாகச்
சரத்தினின் துணித்து வீழ்த்த தறுகணான்தன்னை நோக்கி,
உரத்தினைச் சுருக்கிப் பாரில் ஒடுங்கினான், தன்னை
ஒப்பான்
சிரத்தினில் குதித்தான்; தேவர் திசைமுகம் கிழிய
ஆர்த்தார்.

கரத்தினில் திரியா நின்ற மரத்தினை - (தன்னுடைய) கையிலே சுழல்கின்ற மரத்தை; **கண்டமாகச் சரத்தினின் துணித்து வீழ்த்த தறகணான் தன்னை நோக்கி** - துண்டமாக அம்பினால் வெட்டி விழச் செய்த அஞ்சாமையை உடைய குருதிக் கண்ணனைப் பார்த்து; **தன்னை ஒப்பான்** - தன்னைத் தானே ஒப்பவனாகிய நளன்; **உரத்தினைச் சுருக்கிப் பாரில் ஒடுங்கினான்** - மார்பைச் சுருக்கிப் பூமியில் ஒடுங்கினான் போலப் பதுங்கி; **சிரத்தினில் குதித்தான்** - அவனுடைய தலையில் குதித்தான்; **தேவர் திசைமுகம் கிழிய ஆர்த்தார்** - (அதனைப் பார்த்து) தேவர்களெல்லாம் திசையிடங்களெல்லாம் பிளவுபடும்படியாக ஆரவாரித்தார்கள்.

(34)

8436. **எரியும் வெங் குன்றின் உம்பர், இந்திரவில் இட்டென்ன,**
பெரியவன் தலைமேல் நின்ற பேர் எழிலாளன், சோரி
சொரிய, வன் கண்ணின் மூக்கின் செவிகளின், மூளை

தூங்க,
நெரிய, வன் தலையைக் காலால் உதைத்து, மாநிலத்தில் இட்டான்.

எரியும் வெங்குன்றின் உம்பர் - நெருப்பு எரிகின்ற கொடிய மலையின்மேலே; **இந்திரவில் இட்டென்ன** - இந்திரவில் தோன்றினாற் போல; **பெரியவன் தலைமேல் நின்ற பேர் எழிலாளன்** - வெருந்தோற்றமுள்ள குருதிக் கண்ணனது தலையின் மேல் நின்ற மிக்க அழகை உடைய நளன்; **வன் கண்ணின் மூக்கின் செவிகளின் சோரி சொரிய** - (குருதிக்கண்ணனது) வலிய கண்களிலும், மூக்கிலும், செவிகளிலும் இரத்தம் சொரியவும்; **மூளை தூங்க** - மூளை சிதைந்து வழியவும்; **நெரிய வன் தலையைக் காலால் உதைத்து, மாநிலத்தின் இட்டான்** - (அவனது) வலிய

தலையை நெரியும் படியாகக் காலால் உதைத்து (அவனைப்) பூமியில் தள்ளினான்.

(35)

8437. அங்கு அவன் உலத்தலோடும், அழற் கொழுந்து ஒழுகும் கண்ணான்,
சிங்கன், வெங் கணையன், வில்லன், தார் அணி தேரின் மேலான்,
'எங்கு, அடா போதி?' என்னா, எய்தினன்; எதிர் இலாத,
பங்கம் இல்மேரு ஆற்றல், பனசன் வந்து, இடையில் பாய்ந்தான்.

அங்கு அவன் உலத்தலோடும் - குருதிக் கண்ணன் இறந்த அளவில்; **அழற்கொழுந்து ஒழுகும் கண்ணான் சிங்கன்** - நெருப்பை உமிழும் கண்களை உடைய சிங்கன்; **வெங்கணையன், வில்லன் தார் அணி தேரின் மேலான்** - கொடிய அம்பை உடையவனும், வில்லை உடையவனும், சிறு மணிகள் கட்டிய தேரின் மேல் ஏறியவனுமாகி; **'எங்கு அடா! போதி?' என்னா எய்தினன்** - (நளனைப் பார்த்து) 'எங்கடா போகிறாய்?' என்று சொல்லிக் கொண்டே வந்தான் (அப்பொழுது); **எதிர் இலாத, பங்கம் இல்மேரு ஆற்றல்** - கெடுதலில்லாத மேருவைப் போன்ற ஆற்றலை உடையவனும், தனக்கு நிகரொருவருமில்லாதவனுமாகிய; **பனசன் வந்து இடையில் பாய்ந்தான்** - பனசன் (என்னும் வானர வீரன்) நடுவிலே வந்து குதித்தான்.

(36)

8438. பாய்ந்தவன் தோளில், மார்பில், பல்லங்கள் நல்ல பண்போடு
ஆய்ந்தன, அசனி போல, ஐ-இரண்டு அழுந்த எய்தான்;
காய்ந்தனன், கனலி நெய்யால் கனன்றது போலக் காந்தி;
ஏய்ந்து ஏழு தேரினோடும், இமைப்பிடை எடுத்துக்

கொண்டான்.

பாய்ந்தவன் தோளில், மார்பில் - அப்படிக் குதித்த பனசனது தோள்களிலும், மார்பிலும்; **பல்லங்கள் நல்ல பண்போடு ஆய்ந்தன** - நல்ல தகுதி நோக்கி ஆராய்ந்து எடுத்தனவாகிய அம்புகள்; **அசனி போல ஐ-இரண்டு அழுந்த எய்தான்** - பத்தினை இடியைப் போல அழுந்தும்படியாக (சிங்கன்) எய்தான்; **காய்ந்தனன். கனலி நெய்யால் கனன்றது போலக் காந்தி** - (அதைப் பார்த்து பனசன்) கோபித்து, நெருப்பு நெய்யால் சுடர்விட்டு எரிவது போலக் கொதித்து; **ஏய்ந்து எழு தேரினோடும், இமைப்பிடை எடுத்துக் கொண்டான்** - (சிங்கனை) பொருந்தி ஊர்ந்து வருகின்ற தேரோடும் ஒரிமைப்பிற்குள் (கையினால்) தூக்கினான்.

(37)

8439. **தேரொடும் எடுத்தலோடு, நிலத்திடைக் குதித்த செங்கண**
ீமேருவின் தோற்றத்தான்தன் உச்சிமேல் அதனை வீச;
பாரிடை விழுதலோடும், தானவன் உம்பர் பாய்ந்து
சோரியும் உயிரும் சோர, துகைத்தனன், வயிரத் தோளன்.

தேரொடும் எடுத்தலோடு - (பனசன் சிங்கனைத்) தேரோடு தூக்கினவுடனே; **நிலத்திடைக் குதித்த செங்கண் மேருவின் தோற்றத்தான் தன் உச்சிமேல் அதனை வீச** - தேரினின்றும் பூமியிலே குதித்த மலைபோன்ற வடிவத்தினையும் உடைய சிங்கனது தலையின் மேல் (பனசன்) அத்தேரை வீச; **பாரிடை விழுதலோடும்** - அவ்வரக்கன் நிலத்தில் (அதுபட்டு) விழுந்த அளவில்; **தானவன் உம்பர் பாய்ந்து சோரியும் உயிரும் சோரத் துகைத்தனன், வயிரத்தோளன்** - இரத்தம் மேலே பாயவும் உயிர் சோரவும் வயிரம் போல் உறுதியான தோளை உடைய அப்பனசனானவன் (சிங்கனது உடம்பினை) மிதித்து உழக்கினான்.

(38)

8440. **தராதல வேந்தன் மைந்தர் சரத்தினும், கவியின் தானை**
மராமரம், மலை என்று இன்ன வழங்கவும், வளைந்த தானை,
பராவ அரும் வெள்ளம் பத்தும் பட்டன; பட்டிலாதார,
இராவணன் தூதர் போனார், படைக்கலம் எடுத்திலாதார்.

தராதல வேந்தன் மைந்தர் சரத்தினும் - பூமிக்கு மன்னனாகிய தசரதனுடைய மைந்தராகிய இராம இலக்குவர் எய்கின்ற

அம்புகளாலும்; **கவியின் தானை** - குரங்குச்சேனை; **மராமரம், மலை என்று இன்ன வழங்கவும்** - மராமரம், மலை என்ற இவைகளை எறிதலினாலும்; **வளைந்ததானை, பராவ அரும் வெள்ளம் பத்தும் பட்டன** - மகரக்கண்ணனைச் சூழ்ந்து வந்த சொல்லுதற்குரிய பத்து வெள்ளச் சேனைகளும் இறந்து பட்டன; **பட்டிலாதார் இராவணன் தூதர்போனார் படைக்கலம் எடுத்திலாதார்** - படைக்கலம்

எடுக்காதவராயும் (அதனால்) இறவாமல் நின்றவருமான இராவணன் தூதர்கள் (செய்தியை உரைக்க நகருக்குச்) சென்றார்கள்.

தரையாகிய தலம் - தராதலம். பராவுதல் - சொல்லுதல்.

(39)

acharya.org

இந்திரசித்து, இலக்குவன் மற்றும் வானரப்படைகளின் மீது பிரமன் அருளிய அத்திரத்தை ஏவிய செய்தியை விரித்துரைக்கம் பகுதியாதலின் இது பிரமாத்திரப்படலம் எனப்பட்டது.

மகரக்கண்ணன் முதலானோர் போர்க்களத்தில் இறந்தமையைத் தூதர்கள் இராவணனிடம் தெரிவித்தன். அதுகேட்ட இராவணன் தன் மகன் இந்திரசித்தனை அழைத்து வருமாறு ஆணையிட, வந்த மகன் தந்தையைத் தேற்றிப் போர்க்களம் போகின்றான்.

பெரும்படையுடன் சென்ற இந்திரசித்தனின் படைஞரெல்லாம் அழியுமாறு இராமனும் இலக்குவனும் போரிட்டதைக் கண்டு வியந்து நிற்கின்றான். பிறகு இந்திரசித்தனுக்கும் இலக்குவனுக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்தது. அயன் படையை இந்திரசித்தன் மேல் ஏவ முற்பட்ட இலக்குவனை இராமன் தடுக்கின்றான். அவ்வளவில் தான் அயன் படையைத் தொடுக்க எண்ணியவனாய் இந்திரசித்தன் மறைகின்றான். அவன் கருத்துணராத இராம, இலக்குவர் போர்க்கோலம் களைகின்றனர்.

மறைந்து சென்ற இந்திரசித்தன் தன் திட்டத்தை இராவணனிடம் கூற அவனும் மகிழ்வெய்தி மாயப்போர் புரியுமாறு மகோதரனை ஏவுகின்றான். அவனும் போர்க்களம் சென்று மாயப்போர் புரிய வானரத் தலைவர்கள் ஒருவர் ஒருவரைக் காணாமல் திகைக்கின்றனர். இம்மாயை தெளிய இலக்குவன் சிவன் படையைச் செலுத்த, மாயை அகல்கின்றது. இதனைத்தூதர் இராவணனுக்கம் இந்திரசித்தனுக்கும் தெரிவிக்கின்றனர். இது தருணம் எனக் கருதிய இந்திரசித்து அயன்படை ஏவுதற்குரிய வேள்வி இயற்றிப் பின் வானில் மறைந்திருக்கின்றான்.

இவ்வளவில் மகோதரன் இந்திரனுடைய வடிவெடுத்து இராமனுடைய படைகளைத் தாக்குகின்றான். அதனால் அனுமன் முதலானோர் திகைக்கின்றனர். வானில் மறைந்திருந்த இந்திரசித்தன் அயன் படையை இலக்குவன் மேல் ஏவுகின்றான். தெய்வப் படைகளுக்கு வழிபாடு இயற்றப் போர்க்களம் நீங்கிச் சென்ற இராமன், மற்றும் சேனைகளுக்கு உணவு கொண்டு வரச் சென்ற வீடணன் ஆகியோரை விடுத்து ஏனையோரை அவ்வயன் படை சாய்க்கின்றது.

போர்க்களம் புகுந்த இராமன் தம்பியின் நிலை கண்டு பெருந்துயர் கொள்ளுகின்றான். அவன் நிலை கண்டு மனம் பொறாத தேவர்கள் அவனுக்கு உண்மையை உணர்த்துகின்றனர். இவ்வளவில் இராவணனிடம் சென்ற அவனுடைய தூதர் அவனது பகை முடிந்ததாக அறிவிக்கின்றனர்.

இராவணன் இந்திரசித்தை அழைத்தல்

***8441.* கரன் மகன் பட்டவாறும், குருதியின் கண்ணன் காலின்**
சிரன் நெரிந்து உக்கவாறும், சிங்கனது ஈறும், சேனைப்
பரம் இனி உலகுக்கு ஆகாது என்பதும், பகரக் கேட்டான்;

வரன்முறை துறந்தான், 'வல்லைத் தருதிர், என் மகனை!'
என்றான்.

கரன்மகன் பட்டவாறும் - கரனுடைய மகனான மகரக் கண்ணன் இறந்த வகையினையும்; **குருதியின் கண்ணன் காலின் சிரன் நெரிந்து உக்கவாறும்** - இரத்தாட்சன் என்னும் அரக்கன் (நளனது) காலினால் சிரம் நெரிந்து உயிர்விட்ட வகையினையும்; **சிங்கனது ஈறும்** - (பனசனால் ஏற்பட்ட) சிங்கனது முடிவினையும்; **சேனைப் பரம்இனி உலகுக்கு ஆகாது என்பதும்** - (தனது) சேனைப் பாரம் இனி உலகில் இல்லாமல் ஒழிந்ததென்பதையும்; **பகரக் கேட்டான்** - (தூதர்கள் அறிந்து) சொல்லக் கேட்டவனாய்; **வரன் முறை துறந்தான்** - நீதிநெறியினை நீங்கியவனாகிய இரவணன்; **'வல்லைத் தருதிர் என் மகனை' என்றான்** - 'என் மகனை (இந்திரசித்தை) விரைவில் அழைத்து வருவீராக' என (அத்தூதரிடம்) கூறினான்.

தனக்கு மேன்மேலும் ஏற்படுகின்ற தோல்விகளைக் கண்டும் மனம் மாறுபடாமல் - தன் தவற்றை உணராமல் அகங்காரம் கொண்டு செயல்படுகின்றானாகையால் இராவணனை 'வரன்முறை துறந்தான்' என்றார்.

(1)

8442. 'கூயினன், நுந்தை' என்றார்; குன்று எனக் குவிந்த
தோளான்,
'போயின நிருதர் யாரும் பொன்றினர் போலும்!'
என்றான்;
'ஏயின பின்னை, மீள்வார் நீ அலாது யாவர்?' என்னா,
மேயது சொன்னார், தூதர்; தாதைபால் விரைவின்
வந்தான். **'கூயினன், நுந்தை' என்றார்** - (இராவணன் பணித்தவாறு இந்திரசித்தை அணுகிய தூதர்கள்) 'உமது தந்தையார் (உம்மை) அழைத்தனர் எனத் தெரிவித்தனர்; **குன்று எனக் குவிந்த தோளான்** - குன்று போலத் திரண்ட தோளை உடையவனான இந்திரசித்து; **'போயின நிருதர் யாரும் பொன்றினர் போலும்!' என்றான்** - '(போருக்குச்) சென்ற அரக்கர்கள் யாவரும் இறந்து பட்டனரோ?' எனக் கேட்டான்; **'ஏயின பின்னை, மீள்வார் நீ அலாது யாவர்?' என்னா** - '(இராவணனால் இம்மனிதர் மீது) போருக்கு என ஏவின பின்பு (பொருத பின் அப்போர்க்களத்தினின்றும்) மீண்டு திரும்பி வருபவர் உன்னையல்லால் வேறு யார் இருக்கிறார்கள்?' எனக் கூறி; **மேயது சொன்னார் தூதர்** - (போர்க் களத்தில்) நிகழ்ந்ததனைத் தூதர்கள் எடுத்துரைத்தனர்; **தாதை பால் விரைவின் வந்தான்** - (அதனைக் கேட்ட இந்திரசித்தன்) தந்தையினிடத்தினில் விரைந்து வந்தான்.

(2)

தந்தையைத் தேற்றி, இந்திரசித்தன் போர்க்களம் செல்லுதல்

8443. வணங்கி, 'நீ, ஐய! "நொய்தின் மாண்டனர் மக்கள்" என்ன
உணங்கலை; இன்று காண்டி, உலப்பு அறு குரங்கை நீக்கி,

பிணங்களின் குப்பை; மற்றை நரர் உயிர் பிரிந்த யாக்கை
கணங் குழைச் சீதைதானும், அமரரும் காண்பர்' என்றான்.

வணங்கி 'நீ ஐய!' "நொய்தின் மாண்டனர் மக்கள்" என்ன உணங்கலை - *(இந்திரசித்து, தன் தந்தையை) வணங்கி, 'ஐயனே நீ (வன்மையான) புதல்வர்கள் (பகைவரால்) இறந்தொழிந்தார்கள்' என வாடி வருந்துதல் தவிர்க;* **இன்று காண்டி** - *(எனது போர்த்திறனை) இன்றே காண்பாய்;* **உலப்பறு குரங்கை நீக்கி, பிணங்களின் குப்பை** - *அளவற்ற குரங்குச்சேனைகளை (உயிர்) நீக்குவதனால் (அவற்றின்) பிணக்குவியலையும்;* **மற்றை நரர் உயிர் பிரிந்த யாக்கை** - *ஏனை மனிதராகிய இராம இலக்குவரின் உயிர் நீங்கிய உடம்புகளையும்;* **'கணங்குழைச் சீதைதானும் அமரரும் காண்பர்' என்றான்** - *காதணி அணிபவளான சீதையும், தேவர்களும் காண்பார்கள்" என்று கூறினான்.*

உலப்பறு - அளவற்ற, குப்பை - குவியல்.

(3)

8444. வலங்கொண்டு வணங்கி, வான் செல் ஆயிரம் மடங்கல்
பூண்ட
பொலங் கொடி நெடுந் தேர் ஏறி, போர்ப் பணை
முழங்கப் போனான்;
அலங்கல் வாள் அரக்கர் தானை அறுபது வெள்ளம்,
யானைக்
குலங்களும், தேரும் மாவும், குழாம் கொளக் குழீஇய
அன்றே.

வலங்கொண்டு வணங்கி - *(பின்பு தன் தந்தையை) வலம் வந்து வணங்கி;* **வான்செல் ஆயிரம் மடங்கல் பூண்ட** - *வான் வழியாகச் செல்ல வல்லதும் ஆயிரம் சிங்கங்கள் பூட்டப்பட்டதும்;* **பொலங்கொடி நெடுந்தேர் ஏறி** - *பொன் மயமான கொடியினை உடையதுமான நீண்ட தேரின் மேல் அமர்ந்து;* **போர்ப்பணை முழங்கப் போனான்** - *போர் முரசம் முழங்கப் (போர்க்களம் நோக்கி இந்திரசித்து) புறப்பட்டுப் போனான்;* **அலங்கல்வாள் அரக்கர் தானை அறுபது வெள்ளம்** - *(அவனுடன்) வெற்றிமாலை அணிந்த வாட்படை தாங்கிய அரக்கர் சேனை அறுபது வெள்ளமும்;* **யானைக் குலங்களும் தேரும், மாவும்** - *யானைக் கூட்டங்களும், தேர்களும், குதிரைகளும்;* **குழாம் கொளக் குழீஇய** - *கூட்டமாகத் திரண்டு சென்றன.*

(4)

8445. கும்பிகை, திமிலை, செண்டை, குறடு, மாப் பேரி கொட்டி,
பம்பை, தார் முரசம், சங்கம், பாண்டில், போர்ப் பணவம்,
தூரி,

கம்பலி, உறுமை, தக்கை, கரடிகை, துடி, வேய், கண்டை,
அம்பலி, கணுவை, ஊமை, சகடையோடு ஆர்த்த அன்றே.

கும்பிகை திமிலை செண்டை குறடு - *கும்பிகை, திமிலை, செண்டை குறடு;* ***மாப்பேரி*** - *பெரிய பேரிகை;* ***கொட்டி*** - *கொடு கொட்டி;* ***பம்பை, தார்முரசம், சங்கம்*** - *பம்பை, தார் அணியப் பெற்ற முரசம், சங்கம்;* ***பாண்டில், போர்ப்பணவம், தூரி*** - *கஞ்சதாளம், போருக்குரிய பணவம், தூரியம்;* ***கம்பலி, உறுமை, தக்கை, கரடிகை*** - *கம்பலி, உறுமை, தக்கை, கரடிகை;* ***துடி, வேய், கண்டை*** - *உடுக்கை, மூங்கிலால் ஆகிய வங்கியம், கண்டை;* ***அம்பலி, கணுவை, ஊமை சகடையோடு ஆர்த்த*** - *அம்பலி, கணுவை, ஊமை சகடை இயங்கள் ஆரவாரித்தன.*

போர் மேற்செல்லும் வீரர்களுக்குப் போர் வெறி ஊட்டுபவை இவ்வியங்கள். இவை கவிஞர் காலத்தன எனக் கொள்ளவும் இடமுண்டு. கும்பிகை, திமிலை, செண்டை, குறடு, பம்பை, பணவம், உறுமை, தக்கை, கண்டை, அம்பலி, கணுவை, ஊமை, சகடை என்பன தோற்கருவிகள். சங்கம், தூரி, வேய் என்பன துளைக்கருவிகள். கொட்டி - கொடு கொட்டி என்னும் பறை. வேற் - மூங்கிலால் ஆகிய வங்கியம் என்னும் துளைக் கருவி.

(5)

8446. யானைமேல் பறைசால் ஈட்டத்து அறை மணி ஆர்த்தது ஆழி,
மான மாப் புரவிப் பொன்-தார்; மாக் கொடி கொண்ட மானச்
சேனையோர் கழலும் தாரும், சேண் தரப் புலம்ப, மற்றை
வானகத்தோடும் ஆழி அலை என, வளர்ந்த அன்றே.

யானை மேல் பறைசால் ஈட்டத்து - *யானை மேல் வைக்கப் பட்டுள்ள முரசுக் கூட்டத்துடன்;* ***அறை மணி ஆழி ஆர்த்தது*** - *தேர்ச்சக்கரங்களில் மாறி மாறி ஒலிக்கின்ற மணிகளின் ஆர்ப்பும்;* ***மானமாப் புரவிப் பொன் தார்*** - *தருக்குடன் கூடிய சிறந்த புரவிகள் பூண்ட பொன்னாலாகிய கிண்கிணி மாலையும்;* ***மாக்கொடி கொண்ட மானச் சேனையோர் கழலும் தாரும்*** - *பெரிய கொடிகளை ஏந்திய குன்றாத மானமுடைய சேனை வீரர்களின் வீரக்கழலும், பொன்னரி மாலையும் ஆகிய இவற்றின் ஒலிகள்;* ***சேண் தரப் புலம்ப*** - *சேணளவும் சென்றொலிப்ப;* ***மற்றை வானகத்தோடும் ஆழி அலைஎன, வளர்ந்த*** - *ஏனை வானிடமளவும் சென்று படரும் கடலின் அலைகளைப் போன்று விரிந்து உயர்ந்தன.*

(6)

8447. சங்கு ஒலி, வயிரின் ஓசை, ஆகுளி, தழங்கு காளம்
பொங்கு ஒலி, வரி கண் பீலிப் பேர் ஒலி, வேயின் பொம்மல்,

சிங்கத்தின் முழக்கம், வாசிச் சிரிப்பு, தேர் இடிப்பு, திண்
கைம்
மங்குலின் அதிர்வு,-வான மழையொடு மலைந்த அன்றே.

__சங்கொலி__ - சங்கின் ஒலியும்; __வயிரின் ஓசை__ - ஊதுகொம்பின் ஓசையும்; __ஆகுளி__ - ஆகுளியின் ஒலியும்; __தழங்கு காளம் பொங்கு ஒலி__ - காளம் என்னும் வாத்தியத்தினின்றும் மிக்குத் தோன்றுகின்ற ஒலியும்; __வரிகண் பீலிப் பேர் ஒலி__ - மயிற் கண் வரிந்த பீலியென்ற வாத்தியத்தின் பேரொலியும்; __வேயின் பொம்மல்__ - புல்லாங்குழலின் ஓசையும்; __சிங்கத்தின் முழக்கம்__ - சிங்கத்தின் முழக்கமும்; __வாசிச் சிரிப்பு__ - குதிரையின் கனைப்பொலியும்; __தேர் இடிப்பு__ - தேரினின்றும் தோன்றுகின்ற இடி போன்ற ஒலியும்; __திண்கைம் மங்குலின் அதிர்வு__ - வலிய துதிக்கையினை உடைய மேகம் போன்ற யானையின் ஒலியும்; __மழையொடு மலைந்த__ - (ஆகிய இவை) வானத்திலுள்ள மேகங்களின் ஒலியோடு மாறுபட்டுத் தோன்றின.

வயிர் - ஊதுகொம்பு. ஆகுளி - சிறு பறை. தழங்குதல் - ஒலித்தல், காளம் - எக்காளம், பீலி - சிறு சின்னம் என்னும் துளைக்கருவி. வாசி - குதிரை. திண்கை மங்குல் என்பது அன்மொழித் தொகையாக. யானையைக் குறித்தது. (திண்மையான துதிக்கையை உடைய மேகம். மேகம் இங்கே யானைக்கு உருவகம்.)

(7)

8448. பண் தரு கிளவிச் செவ்விப் பல்லியத்து ஒழுகு தீம் தேன்,
கண்டினின் குயின்ற வீணை நரம்பொடு கமழும் தேறல்,
வண்டினின் பொலியும் நல் யாழ் வழியுறு நறவம், வானத்து
அண்டர்தம் செவியின் உண்ணும் அமிழ்து எனல் ஆய
அன்றே.

பண்தரு கிளவிச் செவ்விப் பல்லியத்து ஒழுகுதீம் தேன் - *பண்ணைத் தோற்றுவிக்கின்ற சொற்களின் தன்மையினை உடைய பலவகை வாத்தியங்களினின்றும் தோன்றும் இனிய இசையாகிய தேனும்;* **கண்டினின் குயின்ற வீணை நரம்பொடு கமழும் தேறல்** *- கற்கண்டு போன்ற இனிய சுவை உடையதாய் அமைந்த வீணை நரம்பிலிருந்து தோன்றும் (உணர்வு) மணங்கமழும் இசையாகிய தேனும்;* **வண்டினின் பொலியும் நல்யாழ் வழியுறு நறவம்** *- நல்ல யாழிடத்தினின்று வருவதும் வண்டின் ஒலிபோல விளங்குகின்றதுமான இசையாகிய தேனும்;* **வானத்து அண்டர்தம் செவியின் உண்ணும் அமிழ்து எனல் ஆய** *- வானுலகத்து வாழ்வாராகிய தேவர்கள் தம் செவிவாயாகப் பருகி மகிழ்தற்குரிய அமிழ்து என்று சொல்லும்படியாக (கேட்டார்க்கு) இன்பஞ்செய்வனவாயின.*

(8)

8449. வில் ஒலி, வயவர் ஆர்க்கும் விளி ஒலி, தெழிப்பின்
ஓங்கும்

ஒல்லொலி, வீரர் பேசும் உரை ஒலி, உரப்பில் தோன்றும்
செல் ஒலி, திரள் தோள் கொட்டும் சேண் ஒலி, நிலத்தில்
செல்லும்
கல்லொலியோடும் கூடக் கடல் ஒலி கரந்தது அன்றே.

வில் ஒலி - *வில் நாணின் ஒலியும்;* ***வயவர் ஆர்க்கும் விளி ஒலி*** - *வீரர் ஆரவாரிக்கும் அறைகூவல் ஒலியும்;* ***தெழிப்பின் ஓங்கும் ஒல்லொலி*** - *அதட்டுதலால் உயர்ந்து தோன்றும் ஒல்லென்னும் ஓசையும்;* ***வீரர் பேசும் உரை ஒலி உரப்பில் தோன்றும் செல் ஒலி*** - *வீரர் பேசுகின்ற பேச்சின் ஒலியும், (அவர்கள்) கனைத்தலால் உண்டாகிய இடி போன்ற ஒலியும்;* ***திரள்தோள் கொட்டும் சேண் ஒலி*** - *திரண்ட தோள்களைக் கொட்டுதலால் நெடுந்தூரத்தே சென்றிசைக்கும் ஆர்ப்பொலியும்;* ***நிலத்தில் செல்லும் கல்லொலியோடும்*** - *(அவ்வீரர்கள்) நிலத்தில் (விரைந்து) செல்லுதலால் உண்டாகும் கல்லென்னும் ஓசையுடன்;* ***கூட*** - *ஒருங்கு கூடி ஒலிக்க;* ***கடல் ஒலி கரந்தது*** - *கடலின் ஒலியானது இப்பேரொலிக்குள் (அடங்கி) மறைந்தது.*

(9)

8450. நாற் கடல் அனைய தானை நடந்திட, கிடந்த பாரின்-
மேல் கடந்து எழுந்த தூளி விசும்பின்மேல் கொழுந்து வீச,
மால் கடல் சேனை காணும் வானவர் மகளிர், மானப்
பாற்கடல் அனைய, வாட் கண் பனிக் கடல் படைத்தது
அன்றே.

நாற்கடல் அனைய தானை நடந்திட - *நாற் (றிசைக்) கடல்களை ஒத்த (நால்வகைச்) சேனைகள் இவ்வாறு நடந்து செல்லுவதால்;* ***கிடந்த பாரின் மேல் கடந்து எழுந்த தூளி*** - *பரந்து கிடந்த பூமியிலிருந்து மேலே புறப்பட்டு எழுந்த துகள்கள்;* ***விசும்பின்மேல் கொழுந்து வீச*** - *ஆகாயத்தின் மேற்பரப்பில் முற்பட்டு வீசினமையால்;* ***மால்கடல் சேனை காணும் வானவர் மகளிர்*** - *பெருங்கடல் போலும் இந்திரசித்தின் சேனைகளைக் காண வந்த தேவ மகளிரின்;* ***மானப் பாற்கடல் அனைய வாட்கண்*** - *பெருமை வாய்ந்த பாற்கடலை ஒத்த ஒளிபொருந்திய அகன்ற கண்கள்;* ***பனிக்கடல் படைத்த*** - *குளிர்ந்த கடலை (மிக்க கண்ணீரை)த் தோற்றுவித்தன.*

(10)

8451. ஆயிர கோடித் திண் தேர், அமரர்கோன் நகரம் என்ன
மேயின சுற்ற, தான் ஓர் கொற்றப் பொன் தேரின் மேலான்,
தூய அச் சுடர்கள் எல்லாம் சுற்றுற, நடுவண் தோன்றும்
நாயகப் பரிதி போன்றான்-தேவரை நடுக்கம் கண்டான்.

தேவரை நடுக்கம் கண்டான் - தேவர்களை நடுக்கமுறச் செய்த திறலோனாகிய இந்திரசித்து; **அமரர்கோன் நகரம் என்ன** - தேவேந்திரனது (அமராவதி) நகரத்தையொத்த அழகும் பெருமையுமுடைய; **ஆயிர கோடி திண்தேர் மேயின சுற்ற** - திண்ணிய ஆயிரங்கோடித் தேர்கள் (தன்னைச்) சூழ்ந்துவர; **தான் ஓர் கொற்றப் பொன் தேரின் மேலான்** - தான் ஒப்பற்றதொரு வெற்றி மிக்க பொன்மயமான தேரின் மேல் அமர்ந்தவனாகி; **தூய அச்சுடர்களெல்லாம் சுற்றுற** - தூய்மையான ஒளிக்கற்றைகளை உடைய கோள்களும் பிறவும் தன்னைச் சுற்றி அமைய; **நடுவண் தோன்றும் நாயகப் பரிதி போன்றான்** - (அவற்றின்) நடுவே திகழும் தலைமை வாய்ந்த சூரியனை ஒப்பத் தோன்றினான்.

(11) *இந்திரசித்து நாண் ஒலி செய்தல்*

8452. சென்று வெங் களத்தை எய்தி, சிறையொடு துண்டம், செங் கண்,
ஒன்றிய கழுத்து, மேனி, கால், உகிர், வாலோடு ஒப்ப,
பின்றல் இல் வெள்ளத் தானை முறை படப் பரப்பி, பேழ் வாய்
அன்றிலின் உருவம் ஆய அணி வகுத்து, அமைந்து நின்றான்.

சென்று வெங்களத்தை எய்தி - (அங்ஙனம் தோற்றியவன்) சென்று போர்க்களத்தை அடைந்து; **பின்றல் இல் வெள்ளத்தானை** - பின்னிடுதல் இல்லாத வெள்ளக்கணக்கினவாகிய சேனைகள்; **சிறையொடு துண்டம் செங்கண்** - சிறகு, மூக்கு, சிவந்த கண்; **ஒன்றிய கழுத்து, மேனி, கால், உகிர், வாலொடு, ஒப்ப** - பொருத்திய கழுத்து, உடம்பு, கால், நகம், வால் என்னும் இவ்வுறுப்புக்களுக்குப் பொருந்தித் தோன்ற; **முறைப்படப் பரப்பி,** - முறைமைப் படப் பரப்பி நிறுத்தி; **பேழ்வாய் அன்றிலின் உருவம் ஆய** - பிளந்த வாயினை உடைய அன்றிற் பறவையின் உருவ அமைப்பினை உடையதாக; **அணிவகுத்து, அமைந்து நின்றான்** - அணிவகுத்துப் (போர் செயற்கு) பொருந்தி நின்றான்.

(12)

8453. புரந்தான் செருவில் தந்து போயது, புணரி ஏழும்
உரம் தவிர்த்து, ஊழி பேரும் காலத்தின் ஒலிக்கும் ஓதை
கரந்தது வயிற்றில், கால வலம்புரி கையின் வாங்கி,
சிரம் பொதிர்ந்து அமரர் அஞ்ச, ஊதினான், திசைகள் சிந்த.

புரந்தரன் செருவில் தந்து போயது - இந்திரன் போரில் தோல்வியுற்று திறையாகத்) தந்து சென்றதும்; **புணரி ஏழும் உரம் தவிர்ந்து ஊழி பேருங்காலத்தின்** - கடல்கள் ஏழும் (உலகப் பொருள்களின்) திண்மையைச் சிதைத்துப் பெருகி மேலோங்கும் ஊழி இறுதி நாளிலே; **ஒலிக்கும் ஓதை வயிற்றில் கரந்தது** - ஆரவாரிக்கும்

பேரோசையை, தன் வயிற்றினுள் அடக்கி மறைத்துள்ளதும்; **கால வலம்புரி கையின் வாங்கி** - காலனது

தன்மையினை உடையதுமாகிய வலம்புரிச் சங்கினைக் கையிலெடுத்து; சிரம் பொதிர்ந்து அமரர் அஞ்ச, திசையும் சிந்த ஊதினான் - தேவர்கள் தலை நடுக்குற்று அஞ்சவும், திசைகள் நிலை கெட்டுச் சிதையவும் ஊதினான்.

(13)

8454. சங்கத்தின் முழக்கம் கேட்ட கவிப் பெருந் தானை, தள்ளி
சிங்கத்தின் நாகம் வந்து செவிப் புக விலங்கு சிந்தி,
'எங்கு உற்ற?' என்னாவண்ணம் இரிந்த போல் இரிந்த;
ஏழை-
பங்கத்தன் மலை வில் அன்ன சிலை ஒலி பரப்பி,
ஆர்த்தான்.

சங்கத்தின் முழக்கம் கேட்ட கவிப்பெருந்தானை - வலம்புரிச் சங்கின் முழக்கத்தைக் கேட்ட வானரப் பெருஞ்சேனை,; **தள்ளி** - (அச்சத்தால் ஒன்றையொன்று)' தள்ளிக் கொண்டு; **சிங்கத்தின் நாதம் வந்து செவிப்புக விலங்கு சிந்தி** - சிங்கத்தின் முழக்கம் வந்து தம் செவிகளிற் புக்க அளவில் விலங்குகள் (தாம் இருந்த இடங்களை விட்டுச்) சிதறி; **"எங்கு உற்ற" என்னா வண்ணம் இரிந்த போல் இரிந்த** - 'எங்கே சென்றன' என அறிந்து கொள்ள முடியாதவாறு ஓடிப் போதல்போல ஓடிப்போயின; **ஏழை பங்கத்தன் மலைவில் அன்ன சிலை ஒலி பரப்பி ஆர்த்தான்** - (அந்நிலையில் இந்திரசித்து) பெண்ணொரு பாகனாகிய சிவபெருமானது மேரு மலையாகிய வில்லினை ஒத்த (தன்னுடைய) வில்லின் நாணொலியைப் பரவச் செய்து ஆரவாரித்தான்.

(14)

வானர சேனையின் ஓட்டம்

8455. கீண்டன, செவிகள்; நெஞ்சம் கிழிந்தன; கிளர்ந்து செல்லா
மீண்டன, கால்கள், கையின் விழுந்தன, மரனும் வெற்பும்;
பூண்டன, நடுக்கம்; வாய்கள் புலர்ந்தன; மயிரும் பொங்க,
'மாண்டனம் அன்றோ?' என்ற-வானரம் எவையும் மாதோ.

வானரம் எவையும் - (இந்திரசித்தின் ஆரவாரங்கேட்ட) வானரங்கள் யாவும்; **கீண்டன செவிகள்** - காதுகள் கிழியப் பெற்றன; **நெஞ்சம் கிழிந்தன** - மார்பு பிளந்தன; **கிளர்ந்து செல்லா மீண்டன கால்கள்** - உற்சாகங்கொண்டு செல்ல முடியாதனவாகக் கால்கள் திரும்பின; **கையின் விழுந்தன மரனும் வெற்பும்** - (ஏற்கெனவே எடுத்திருந்த) மரங்களும் மலைகளும் கைகளினின்றும் (நழுவி) விழப் பெற்றன; **பூண்டன நடுக்கம்** - நடுக்கம் மேற்கொண்டன; **வாய்கள் புலர்ந்தன** - வாய்கள் உலரப் பெற்றன; **மயிரும் பொங்க 'மாண்டனம் அன்றோ?' என்ற** - (அச்சத்தால்) மயிர்க்கூச்செறிந்து 'நாமெல்லாம் விரைவில் இறந்தொழிவோமல்லவா?' என அரற்றி வருந்தின.

(15)

8456. **செங் கதிர்ச் செல்வன் சேயும், சமீரணன் சிறுவன்தானும்,
அங்கதப் பெயரினானும், அண்ணலும், இளைய கோவும்,
வெங் கதிர் மௌலிச் செங் கண் வீடணன், முதல வீரர்
இங்கு இவர் நின்றார் அல்லது, இரிந்தது, சேனை எல்லாம்.**

செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயும் - செந்நிற ஒளித் தொகுதியை உடைய செல்வனாகிய சூரியனுடைய மகன் சுக்கிரீவன்; ச **மீரணன் சிறுவன் தானும்** - வாயுதேவனின் மகனான அனுமன்; **அங்கதப் பெயரினானும்** - அங்கதன் என்னும் பெயரை உடையவன்; **அண்ணலும், இளைய கோவும்** - இராமன், இலக்குவன்; **வெங்கதிர் மௌலிச் செங்கண் வீடணன் முடிய** - வெவ்விய ஒளிக்கற்றையினை உடைய (மணிகள் இழைத்த) முடியினையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய வீடணன் வரை; **வீரர் இங்கு இவர் நின்றார்** - முதலாக உள்ள ஏனைய படை வீரர்களும் ஆகிய இவர்களே (போர்க்களமாகிய) இவ்விடத்தில் நின்றவர்கள்; **அல்லது, இரிந்தது சேனை எல்லாம்** - அல்லாமல் ஏனைய படைஞர்களாகிய குரங்குகள் அனைத்தும் நிலைகெட்டு ஓடின.

(16)

8457. **படைப் பெருந் தலைவர் நிற்க, பல் பெருந் தானை
வேலை,
உடைப்புறு புனலின் ஓட, ஊழிநாள் உவரி ஓதை
கிடைத்திட முழங்கி ஆர்த்துக் கிளர்ந்தது; நிருதர் சேனை,
அடைத்தது, திசைகள் எல்லாம்; அன்னவர் அகத்தர்
ஆனார்.**

படைப்பெருந் தலைவர் நிற்க - பெருமை வாய்ந்த (வானரப்) படைத்தலைவர்கள் மட்டும் (இடம் பெயராது) நிலைத்து நிற்க; **பல் பெருந்தானை வேலை** - மிகப்பலவாகிய (குரக்குச்) சேனையாகிய கடல்; **உடைப்புறு புனலின் ஓட** - கரைகளை உடைத்துச் செல்லும் பெரிய நீர்ப்பெருக்கினைப் போல் ஓட; **நிருதர் சேனை** - (அதுகண்ட) அரக்கர் சேனையானது; **ஊழிநாள் உவரி ஓதை கிடைத்திட முழங்கி ஆர்த்துக் கிளர்ந்தது** - ஊழிக் காலத்தே தோன்றும் கடல் ஓசையினைப் போன்று பேரொலி உண்டாகுமாறு முழங்கி ஆரவாரித்து உள்ளக் கிளர்ச்சி உடையதாய்; **திசைகள் எல்லாம் அடைத்தது** - திசைகள் எல்லாவற்றையும் (வெற்றிடம் இல்லையாம்படி) அடைத்து நின்றது; **அன்னவர் அகத்தர் ஆனார்** - (இடம் பெயராது நின்ற இராம இலக்குவரும் ஏனைய படைத் தலைவரும்) அரக்கர் சேனையின் உள்ளிடத்தவராயினார்.

(17)

அனுமன் - அங்கதர் தோள்களில் முறையே இராம-இலக்குவர்

acharya.org

8458. **மாருதி அலங்கல் மாலை மணி அணி வயிரத் தோள்மேல்**
வீரனும், வாலி சேய்தன் விறல் கெழு சிகரத் தோள்மேல்
ஆரியற்கு இளைய கோவும், ஏறினர்; அமரர் வாழ்த்தி,
வேரி அம் பூவின் மாரி சொரிந்தனர், இடைவிடாமல்.

மாருதி அலங்கல் மாலை மணி அணி வயிரத்தோள் மேல் வீரனும் - *அனுமனுடைய அசைந்தொளிரும் இயல்பினவாகிய மலர் மாலையும் மணிகளும் அணிந்த திண்ணிய தோளின் மேல் வீரனாகிய இராமனும்;* **வாலி சேய் தன் விறல் கெழு சிகரத் தோள்மேல்** - வாலி மைந்தன் அங்கதனுடைய வெற்றித் திறன் பொருந்திய மலைச் சிகரத்தை ஒத்த தோளின் மேல்; **ஆரியற்கு இளையகோவும்** - (இராமன் என்னும்) பெரியோனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவனும்; **ஏறினர்** - (போர் மேற்செல்ல) ஏறி அமர்ந்தனர்; **அமரர் வாழ்த்தி, வேரி அம்பூவின் மாரி சொரிந்தனர், இடைவிடாமல்** - *(அதுகண்டு) தேவர்கள் (அவ்விருவரையும்) வாழ்த்தித் தேன் நிறைந்த அழகிய மலர் மழையினை இடைவிடாது சொரிந்தார்கள்.*

(18)

8459. **விடையின்மேல், கலுழன்தன்மேல், வில்லினர் விளங்குகின்ற**
கடைஇல் மேல் உயர்ந்த காட்சி இருவரும்
கடுத்தார்-கண்ணுற்று
அடையின் மேருவையும் சாய்க்கும் அனுமன் அங்கதன்
என்று இன்னார்,
தொடையின் மேல் மலர்ந்த தாரர், தோளின்மேல்
தோன்றும் வீரர்.

கண்ணுற்று அடையின் - *கண்ணுக்குப் புலனாகிப் பொருந்துமாயின்;* **மேருவையும் சாய்க்கும் அனுமன் அங்கதன் என்று இன்னார்** - மேரு மலையையும் வீழ்த்தும், அனுமன் அங்கதன் என்ற இவர்களின்; **தோளின் மேல் தோன்றும்** - தோள்களின் மேல் காணப்பெறுகின்றவரும்; **மேல் மலர்ந்த தொடையின் தாரர்** - மேலே விளங்கும்படியான தொகுக்கப்பெற்ற மாலையினரும்; **வில்லினர், வீரர்** - வில் தாங்கியவருமான, இராம இலக்குவர்; **விடையின் மேல் கலுழன் தன்மேல் விளங்குகின்ற** - *ஆனேற்றின் மீதும், கருடன் மீதும் விளங்கித் தோன்றுகின்ற;* **கடைஇல் மேல் உயர்ந்த காட்சி** - *முடிவின்றி மேம்பட்டுயர்ந்த காட்சியினை உடைய;* **இருவரும் கடுத்தார்** - *சிவன், திருமால் என்ற இரு மூர்த்திகளையும் ஒத்துத் தோன்றினர்.*

(19)

8460. **நீலனை முதலாய் உள்ள நெடும் படைத் தலைவர் நின்றார்,**
தாலமும் மலையும் ஏந்தி, தாக்குவான் சமையும் காலை,
ஞாலமும் விசும்பும் காத்த நானிலக் கிழவன் மைந்தன்

மேல் அமர் விளைவை உன்னி, விலக்கினன்,
விளம்பலுற்றான்;

நீலனை முதலாய் உள்ள நெடும்படைத்தலைவர் நின்றார் - *நீலனை முதலாகக் கொண்டு நெடிய பெருஞ்சேனைகட்குத் தலைவராக அங்கு நின்ற வானரவீரர்கள்;* **தாலமும் மலையும் ஏந்தி தாக்குவான் சமையும் காலை** - *பனை மரங்களையும், மலைகளையும் பறித்தெடுத்துக்கொண்டு (அரக்கர்களை) தாக்குதற்கு முற்பட்ட பொழுது;* **ஞாலமும் விசும்பும் காத்த நானிலக் கிழவன் மைந்தன்** - *மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் காத்த நானில மன்னனாகிய தசரதன் மைந்தனாகிய இராமன்;* **மேல் அமர்விளைவை உன்னி, விலக்கினன், விளம்பலுற்றான்** - *இனிமேல் நிகழவிருக்கும் போரின் விளைவை எண்ணி, (அவ்வானர வீரர்களைத்) தடுத்து நிறுத்தியவனாய்ப் பின்வருமாறு கூறத் தொடங்கினான்.*

(20)

8461. 'கடவுளர் படைகள் நும்மேல் வெய்யவன் துரந்தகாலை,
தடை உளஅல்ல; தாங்கும் தன்மையிர் அல்லீர்; தாக்கிற்கு
இடை உளது எம்பால் நல்கி, பின் நிரை நிற்றிர்; ஈண்டு இப்
படைஉளதனையும், இன்று, எம் வில் தொழில் பார்த்திர்'
என்றான்.

"கடவுளர் படைகள் நும்மேல்" வெய்யவன் துரந்தகாலை - *"தெய்வப் படைக்கலங்களை உங்கள்மீது கொடியோனாகிய இந்திரசித்து செலுத்தும்போது;* **தடை உள அல்ல** - *(அவை, மரம், மலை முதலியவற்றால்) தடுத்தற்குரிய அல்ல;* **தாங்கும் தன்மையீர் அல்லீர்** - *(நீங்களும் அவற்றை ஏற்றுத்) தாங்கக்கூடிய வல்லமை யுடையீரல்லீர்;* **தாக்கிற்கு இடை உளது எம்பால் நல்கிப்பின் நிரை நிற்றிர்** - *(முன்னின்று) தாக்குதற்கு இடமாய் உள்ள முதலிடத்தினை எங்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு (எங்களுக்குப் பின்னே) பின் வரிசையில் நிற்பீராக;* **ஈண்டு இப்படை உளதனையும் இன்று, எம் வில்தொழில் பார்த்திர்" என்றான்** - *இங்கு இந்த அரக்கர் சேனை (உயிரோடு) உள்ள அளவும் இன்று எம்முடைய வில் தொழில் வல்லமையினை (உடன் நின்று) காண்பீராக" என்று கூறினான்.*

(21) *இராம - இலக்குவரின் போர்த் திறன்*

8462. அருள்முறை அவரும் நின்றார்; ஆண் தகை வீரர், ஆழி
உருள் முறை தேரின், மாவின், ஓடை மால் வரையின்,
ஊழி
இருள் முறை நிருதர்தம்மேல், ஏவினர் - இமைப்பிலோரும்,
'மருள் முறை எய்திற்று' என்பர்-சிலை வழங்கு அசனி
மாரி.

அருள் முறை அவரும் நின்றார் - (இராமன்) பணித்தருளிய முறைப்படி (நீலன் முதலாகிய) அப்படைத் தலைவரும் பின் வரிசையில் சென்று நின்றனர்; **ஆண் தகை வீரர்** - ஆண்மைக்குணமுள்ள இராமஇலக்குவராகிய அவ்வீரர்கள்; **ஆழி உருள் முறைத்தேரின்** - சக்கரத்துடன் (விரைந்து) உருளும் முறைமையினை உடைய தேர்கள் மேலும்; **மாவின் - குதிரைகள் மேலும்;** ஓடை மால் வரையின் - முகபடாம் அணிந்த பெரிய மலை போலும் யானைகள் மேலும்; **ஊழி இருள் முறை நிருதர் தம்மேல்** - ஊழிக்காலத்து இருளின் தன்மையை உடைய அரக்க வீரர்கள் மேலும்; **ஏவினர்** - அம்புகளை ஏவினார்கள்; **சிலை வழங்கு அசனிமாரி** - (அவ்விருவருடைய) விற்கள் வெளிப்படுத்தும் இடியேற்றுடன் கூடிய அம்பு மழையானது; **இமைப்பிலோரும்** - கண்ணிமைத்தலில்லாத தேவர்களும்; **'மருள்முறை எய்திற்று' என்பர்** - (இஃது என்ன ஊழிக்காலமோ என) மருளும் நிலை அடைந்தது என்பர்.

(22)

8463. **இமைப்பதன் முன்னம் வந்த இராக்கத வெள்ளம் தன்னைக்**
குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர் தனுத் தொழில் குறித்து
இன்று எம்மால்
அமைப்பது என்? பிறிது ஒன்று உண்டோ? மேரு என்று
அமைந்த வில்லான்,
உமைக்கு ஒருபாகன், எய்த புரங்களின் ஒருங்கி வீழ்ந்த.

வந்த இராக்கத வெள்ளம் தன்னை - (பொருதற்கு) எதிர் வந்த வெள்ளக் கணக்கினவாகிய அரக்கர் சேனைகளை; **இமைப்பதன் முன்னம்** - இமைப்பொழுதுக்குள்ளாக; **குமைத்தொழில் புரிந்த வீரர்** - அழிக்கும் தொழிலைப் புரிந்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவரது; **தனுத்தொழில் குறித்து, இன்று எம்மால் அமைப்பது என்?** - விற்றொழில் வன்மையைக் குறித்து எம்மால் கூறுதற்கு யாதுளது? **உமைக்கு ஒரு பாகன்** - உமா தேவியை ஒரு பாகத்துக் கொண்ட சிவபெருமான்; **மேரு என்று அமைந்த வில்லான்** - மேரு மலை என அமைந்த வில்லினால்; **எய்த புரங்களின் ஒருங்கி வீழ்ந்த** - எய்து அழித்த முப்புரங்களைப் போன்று (அச்சேனைகள் யாவும்) அழிந்து வீழ்ந்தன; **பிறிது ஒன்று உண்டோ?** - (என்பதன்றிச் சொல்லத்தக்க உவமை) வேறொன்றுளதோ?

(23)

8464. **தேரின்மேல் சிலையின் நின்ற இந்திரசித்து என்று ஓதும்**
வீரருள் வீரன் கண்டான்-விழுந்தன விழுந்த என்னும்
பாரின்மேல் நோக்கின் அன்றேல், பட்டன பட்டார்
என்னும்
போரின்மேல் நோக்கு இலாத இருவரும் பொருத பூசல்.

பாரின் மேல் நோக்கின் - (போர்க்களமாகிய) நிலப்பரப்பின் மேல் நோக்கிய; **விழுந்தன விழுந்தன என்னும் அன்றேல்** - விழுந்தவை விழுந்த வண்ணமாக

இருந்தன அளவில் காண்பதன்றி; **பட்டன பட்டார் என்னும் போரின்மேல் நோக்க இலாத** - போர் நிகழ்ச்சியை நோக்கி (இன்னவை) இறந்தன (இன்னார்) இறந்தார்கள் எனப்பிரித்தறிய வொண்ணாதவாறு; **இருவரும் பொருத பூசல்** - (இராம இலக்குவராகிய) இருவரும் நிகழ்த்திய போர்த்தொழிலை; **தேரின் மேல் சிலையின் நின்ற** - தேரின் மேல் வில்லை ஊன்றி நின்ற; **இந்திரசித்து என்று ஓதும் வீரருள் வீரன் கண்டான்** - 'இந்திரசித்து' எனப் புகழப் பெறும் வீரர்க்கெல்லாம் வீரனாகிய அவன் பொருந்த நோக்கினான்.

(24)

8465. 'யானை பட்டனவோ!' என்றான்; 'இரதம் இற்றனவோ!'
என்றான்;
'மான மா வந்த எல்லாம் மறிந்து ஒழிந்தனவோ!' என்றான்;
'ஏனை வாள் அரக்கர் யாரும் இல்லையோ, எடுக்க!'
என்றான்-
வான் உயர் பிணத்தின் குப்பை மறைத்தலின், மயக்கம்
உற்றான்.

வான் உயர் பிணத்தின் குப்பை மறைத்தலின் மயக்கம் உற்றான் - (இராம இலக்குவரது போர்த்தொழில் நிகழ்ச்சியை நோக்கிய இந்திரசித்து) ஆகாயம் அளவும் ஓங்கிய பிணத்தின் குவியல்கள் (போர்க்களத்தை) மறைத்தலால் திகைப்புற்றவனாகி; **'யானை பட்டனவோ!' என்றான்** - 'யானைகள் இறந்து பட்டனவோ!' என ஏங்கினான்; **'இரதம் இற்றனவோ!' என்றான்** - 'தேர்கள் முறிந்தனவோ?' என வருந்தினான்; **'மானமா வந்த எல்லாம் மறித்து ஒழிந்தனவோ!' என்றான்** - 'வீரத்திற் குறையாத பெருமை உடையனவாய் வந்த குதிரைகள் யாவும் மாண்டு ஒழிந்தனவோ' என இரங்கினான்; **'ஏனைவாள் அரக்கர் யாரும் இல்லையோ, எடுக்க!' என்றான்** - (இறந்து வீழ்ந்த பிணங்களை) எடுத்து அப்பாற்படுத்த மற்றும் இறவாதுள்ள வாள் வீரராகிய அரக்கர் ஒருவரும் (இங்கு) இல்லையோ என ஏக்கமுற்று வருந்தினான்.

(25)

8466. 'செய்கின்றார் இருவர், வெம் போர்; சிதைகின்ற
சேனை நோக்கின்,
"அய்யம்தான் இல்லா வெள்ளம் அறுபதும் அவிக!" என்று,
வய்கின்றார்; அல்லர் ஆக, வரி சிலை வலத்தால் மாள
எய்கின்றார் அல்லர்; ஈது எவ் இந்திரசாலம்?' என்றான்.

'செய்கின்றார் இருவர் வெம்போர் - 'கொடிய போரைச் செய்கின்றவர்களோ இருவரே; **சிதைகின்ற சேனை நோக்கின்** - (இவர்களால்) சிதைந்தொழியும் சேனைகளை எண்ணிப் பார்த்தாலோ; **அய்யம்தான் இல்லா வெள்ளம் அறுபது** - ஐயம் அற்றவகையில் அறுபது வெள்ளம் என்னும் தொகையினவாகும்; **'அவிக'**

என்று வய்கின்றார் அல்லர் - (இவையாவும் ஒருசேர) அழிந்தொழிக என்று சபித்துரைக்கின்றவர்களும் அல்லர்; **ஆகின் வரிசிலை வலத்தால் மாள எய்கின்றார் அல்லர்** - ஆனால், வரிந்து

கட்டப்பெற்ற வில்லின் துணை கொண்டு தம் வன்மை விளங்க (பகைவர்சேனை) மாளும்படி வலிந்து எய்கின்றவர்களும் அல்லர்; **'ஈது எவ் இந்திரசாலம்?' என்றான்** - (இப்பெரும் சேனையை அழித்த) இச்செயல் எத்தகைய இந்திரசால வித்தையோ?' என்று வியந்து கூறினான் (இந்திரசித்து)

(26)

போர் நிகழ்ச்சியை இந்திரசித்தன் வியந்து நோக்குதல்

***8467.* அம்பின் மா மழையை நோக்கம்; உதிரத்தின் ஆற்றை**
நோக்கும்;
உம்பரின் அளவும் சென்ற பிணக் குன்றின் உயர்வை
நோக்கும்;
கொம்பு அற உதிர்ந்து முத்தின் குப்பையை நோக்கும்;
தும்பியை நோக்கும்; வீரர் சுந்தரத் தோளை நோக்கும்;

அம்பின் மா மழையை நோக்கும் - (வியப்புற்ற இந்திரசித்து) அம்பின் பெருமழையை உற்றுப்பார்ப்பான்; **உதிரத்தின் ஆற்றை நோக்கும்** - இரத்தப் பெருக்காகிய ஆற்றினைப் பார்ப்பான்; **உம்பரின் அளவும் சென்ற** - விண்ணின் உச்சி அளவும் உயர்ந்து ஓங்கிய; **பிணக்குன்றின் உயர்வை நோக்கும்** - பிணங்களின் குவியலாகிய மலையின் உயர்ச்சியைப் பார்ப்பான்; **கொம்பு அற உதிர்ந்த முத்தின் குப்பையை நோக்கும்** - அவ்யானைகளின் தந்தங்கள் அறுபட்டமையால் சிதறிக்கிடக்கும் முத்தின் குவியலைப் பார்ப்பான்; **வீரர் சுந்தரத் தோளை நோக்கும்** - வீரர்களாகிய இராம இலக்குவரின் அழகிய தோள்களை உற்றுப் பார்ப்பான்.

(27)

***8468.* மலைகளை நோக்கும்; மற்று அவ் வான் உறக் குவிந்த**
வன் கண்
தலைகளை நோக்கும்; வீரர் சரங்களை நோக்கும்; தாக்கி,
உலை கொள் வெம் பொறியின் உக்க படைக்கலத்து
ஒழுக்கை நோக்கும்;
சிலைகளை நோக்கும்; நாண் ஏற்று இடியினைச் செவியின்
ஏற்கும்; **மலைகளை நோக்கும்** - மலைகளைப் பார்ப்பான்; **மற்று அவ் வான் உறக் குவிந்த** - (அம்மலைகளைப் போன்று) விண் அளவும் பொருந்தக் குவிந்துள்ள; **வன்கண் தலைகளை நோக்கும்** - தறுகண்மை மிக்க கண்களோடு கூடிய (அரக்கர்களின்) தலைகளைப் பார்ப்பான்; **வீரர் சரங்களை நோக்கும்** - (அத்தலைகளைத் துண்டித்த ஆற்றல் மிக்க) வீரர் (இருவருடைய)

அம்புகளின் வன்மையைக் கருதிப் பார்ப்பான்; **தாக்கி உலை கொள்வெம் பொறியின் உக்க** *- (அம்புகளால்) தாக்கப்பட்டு உலைக் களத்திலே சிதறிக் கிடக்கும் அனற் பொறிகளைப் போன்று சிதறியுள்ள;* **படைக்கலத்து ஒழுங்கை நோக்கும்** *- (தன் சேனை வீரர்களின்) ஆயுதங்களின் தொடர்ச்சியினை உற்றுப் பார்ப்பான்;* **சிலைகளை நோக்கும்** *- (இத்தகைய அம்புகளைச் சொரிந்த இருவருடைய) விற்படைகளை எண்ணிப் பார்ப்பான்;* **நாண் ஏற்று இடியினைச் செவியின் ஏற்கும்** *- அவ்விற்களில் நாணேற்றுதலால் உண்டாகிய இடி முழக்கத்தினைத் தன் செவிகளால் ஓர்ந்து நோக்குவான்.*

(28)

8469. ஆயிரம் தேரை, ஆடல் ஆனையை, அலங்கல் மாவை,
ஆயிரம் தலையை, ஆழிப் படைகளை, அறுத்தும்,
அப்பால்
போயின பகழி வேகத் தன்மையைப் புரிந்து நோக்கும்;
பாயும் வெம் பகழிக்கு ஒன்றும் கணக்கு இலாப்
பரப்பைப் பார்க்கும்;

ஆயிரம் தேரை, ஆடல் ஆனையை *- ஆயிரக்கணக்கான தேர்களையும், வெற்றியை உடைய யானைகளையும்;* **அலங்கல் மாவை** *- மாலையணிந்த குதிரைகளையும்;* **ஆயிரம் தலையை ஆழிப் படைகளை** *- ஆயிரக்கணக்கான (வீரர்) தலைகளையும், சக்கரப் படைகளையும்;* **அறுத்தும் அப்பால் போயின** *- அறுத்தும் அப்பாற் சென்ற;* **பகழி வேகத் தன்மையைப் புரிந்து நோக்கும்** *- அம்புகளின் விரைவுத் தன்மையினைப் புரிந்து நோக்குவான்;* **பாயும் வெம்பகழிக்கு** *- பாய்ந்து (ஊடுருவிச்) செல்வனவாகிய அம்புகளுக்கு;* **ஒன்றும் கணக்கிலாப் பரப்பைப் பார்க்கும்** *- சிறிதும் கணக்கிட்டுக் கூறுவதற்கில்லாத போர்க்களத்தின் பரப்பினை உற்றுப் பார்ப்பான்.*

பகைவராயினும் அவர் தம் பேராற்றலை வியந்து விரும்பி நிற்கும் இந்திரசித்தனின் பண்பைக் கூறி பகைவனும் வியந்து நிற்கும் இராம இலக்குவரின் போர்த்திறனைப் புலப்படுத்துகிறார்.

(29)

8470. அறுபது வெள்ளம் ஆய அரக்கர்தம் ஆற்றற்கு ஏற்ற,
எறிவன, எய்வ, பெய்வ, எற்றுறு படைகள் யாவும்,
பொறி வனம் வெந்த போலச் சாம்பராய்ப்
போயதுஅல்லால்,
செறிவன இல்லா ஆற்றைச் சிந்தையால் தெரிய நோக்கும்;

அறுபது வெள்ளம் ஆய அரக்கர்தம் ஆற்றற்கு ஏற்ற *- அறுபது வெள்ளம் என்னும் அளவினராகிய அரக்கர்களின் ஆற்றலுக்குப் பொருந்தியனவாய்;* **எறிவன, எய்வ, பெய்வ எற்றுறு படைகள் யாவும்** *- (நேர் நின்று) எறிவனவும் (சேய்மையில்*

நின்று வில்லில் தொடுத்து) எய்வனவும், மிகுதியாகப் பொழிவனவும், எடுத்து வீசுவனவும் ஆகிய ஆயுதங்கள் யாவும்; **பொறிவனம் வெந்த போலச் சாம்பராய்ப் போயது அல்லால்** *- தீப்பொறிகளாற் காடு வெந்து அழிந்தாற் போன்று சாம்பராய் அழிந்ததன்றி;* **செறிவன இல்லா ஆற்றைச் சிந்தையால் தெரிய நோக்கும்** *- (அவற்றுள் எவையும் பகைவரை) நெருங்கித் தாக்குதலில்லாத் தன்மையினைத் தன் மனத்தால் விளங்க ஆராய்ந்து நோக்குவான்.*

(30)

8471. வயிறு அலைத்து ஓடி வந்து கொழுநர்மேல் மகளிர் மாழ்கி.
குயில் தலத்து உக்க என்னக் குழைகின்ற குழைவை
நோக்கும்;
எயிறு அலைத்து இடிக்கும் பேழ் வாய்த் தலைஇலா
ஆக்கை ஈட்டம்
பயிறலை, பறவை பாரில் படிகிலாப் பரப்பை, பார்க்கும்;

வயிறு அலைத்து ஓடிவந்து *- அரக்க மகளிர் (தத்தம் கணவர் இறந்த செய்தி கேட்டு) வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்து;* **கொழுநர் மேல் மகளிர் மாழ்கி** *- (தத்தம்) கணவர் மேல் விழுந்து மனங்கலங்கி;* **குயில் தலத்து உக்க என்னக்** *- குயில்கள் நிலத்தில் வீழ்ந்து அரற்றின என்னும்படி;* **குழைகின்ற குழைவை நோக்கும்** *- மனம் நைந்து இரங்குகின்ற இரங்குதலை நோக்குவான்;* **எயிலு அலைத்து இடிக்கும் பேழ்வாய்த்தலை இலா ஆக்கை ஈட்டம்** *- பற்களைக் கடித்து இடிபோற் பேரொலி செய்யும் பிளந்த வாயினை உடையதலைகள் உயிருள்ள காலத்து உடையனவாய் இப்பொழுது இலாத உடல்களின் தொகுதிகள்;* **பயிறலை** *- (போர்க்களம் எங்கும்) பொருந்தி ஆடுவதனையும்;* **பறவை பாரில் படிகிலாப் பரப்பை, பார்க்கும்** *- (அவற்றை நெருங்குதற்கு அஞ்சிப் பறவைகள் பூமியிற் படிந்து நிணங்கவர்தற்கு இயலாத (போர்க்களப்) பரப்பினையும் (ஒருங்கு) நோக்குவான்.*

(31)

8472. 'அங்கதர் அனந்த கோடி உளர்' எனும்; 'அனுமன்
என்பாற்கு
இங்கு இனி உலகம் யாவும் இடம் இலை போலும்' என்னும்;
'எங்கும் இம் மனிதர் என்பார் இருவரேகொல்!' என்று
உன்னும்;-
சிங்கஏறு அனைய வீரர் கடுமையைத் தெரிகிலாதான்.

அங்கதர் அனந்தகோடி உளர் எனும் *- (இலக்குவனைச் சுமந்து திரியும்) அங்கதராயினார் (ஒருவரன்றிப்) பல கோடி அளவினராக உள்ளார்' என்பான்;* **இங்கு அனுமன் என்பாற்கு** *- இங்கு (இராமனைச் சுமந்து திரியும்) அனுமன் என்பவனுக்கு;* **இனி உலகம் யாவும் இடம் இலை போலும் என்னும்** *- எல்லா உலகங்களிலும் இடம் இல்லையாய் விடுமோ என்பான்;* **சிங்க ஏறு அனைய வீரர்** *- ஆண் சிங்கத்தினை ஒத்த*

வீரர்களாகிய இராம இலக்குவரது; **கடுமையைத் தெரிகிலாதான்** - போரின் விரைவினை அறிந்து கொள்ள இயலாதவனாகிய இந்திரசித்து; **எங்கும் இம்மனிதர் என்பார் இருவரே கொல் என்று உன்னும்** - இம்மனிதர் இருவரே எல்லா இடங்களிலும் நிரம்பி விட்டார்களோ? என இவ்வாறு எண்ணுவானாயினான்.

(32)

8473. ஆர்க்கின்ற அமரர்தம்மை நோக்கும்; அங்கு அவர்கள் அள்ளித்
தூர்க்கின்ற பூவை நோக்கும்; துடிக்கின்ற இடத் தோள் நோக்கும்;
பார்க்கின்ற திசைகள் எங்கும் படும் பிணப் பரப்பை நோக்கும்;
ஈர்க்கின்ற குருதி ஆற்றின் யானையின் பிணத்தை நோக்கும்.

ஆர்க்கின்ற அமரர் தம்மை நோக்கும் - (அரக்கர் சேனைகளின் அழிவுகண்டு) ஆரவாரிக்கின்ற தேவர்களை நோக்குவான்; **அங்கு அவர்கள்** - அப்பொழுது அத்தேவர்கள்; **அள்ளித் தூர்க்கின்ற பூவை நோக்கும்** - (இராம இலக்குவர் மீது) அள்ளிச் சொரிந்து நிரப்பும் மலர்களை நோக்குவான்; **துடிக்கின்ற இடத்தோள் நோக்கும்** - (பின்னர் நேரவிருக்கும் பெருந்துன்பத்திற்கு அறிகுறியாக) துடிக்கின்ற தனது இடது தோளை நோக்குவான்; **பார்க்கின்ற திசைகள் எங்கும்** - தான் காண்கின்ற திசையிடங்கள் எங்கும்; **படும்பிணப் பரப்பை நோக்கும்** - இறந்து வீழ்ந்த பிணங்களின் மிகுதியை நோக்குவான்; **குருதி ஆற்றில் ஈர்க்கின்ற** - இரத்த ஆற்றினால் இழுத்துச் செல்லப்படுகின்ற; **யானையின் பிணத்தை நோக்கும்** - யானைகளின் பிணங்களைப் பார்ப்பான்.

(33)

8474. ஆயிர கோடித் தேரும் அரக்கரும் ஒழிய, வல்ல
மா இருஞ் சேனை எல்லாம் மாய்ந்தவா கண்டும், வல்லை
போயின குரக்குத் தானை புகுந்திலது அன்றே, பொன் தேர்த்
தீயவன்தன்மேல் உள்ள பயத்தினால் கலக்கம் தீரா.

வல்லை போயின குரக்குத் தானை - முன்னர் விரைந்து ஓடிய வானர சேனைகள்; **ஆயிரம் கோடித் தேரும்** - ஆயிரங்கோடி என்னும் தொகையினவாகிய தேர்களும்; **அரக்கரும் ஒழிய** - (அவற்றில் நின்று பொரும்) அரக்கர்களும் தவிர; **அல்லா மா இருஞ் சேனை எல்லாம்** - அவையல்லாத மிகப்பெரிய சேனைகளெல்லாம்; **மாய்ந்தவா கண்டும்** - இறந்தொழிந்தமையை நேரிற்கண்டும்; **பொன் தேர்த் தீயவன் தன்மேல் உள்ள** - பொன்னால் இயன்ற தேரினை உடைய கொடுந்தொழிலாளனாகிய இந்திர

சித்தன்பால்; **பயத்தினால் கலக்கம் தீரா** *- தாம் மேற்கொண்ட பேரச்சத்தினால் மனக்கலக்கம் நீங்காதனவாய்;* **புகுந்திலது அன்றே** *- போர்க்களத்தில் மீண்டும் புகாதனவாயின.*

(34)

8475. தளப் பெருஞ் சேனை வெள்ளம் அறுபதும் தலத்தது ஆக,
அளப்ப அருந் தேரின் உள்ள ஆயிர கோடி ஆக,
துளக்கம் இல் ஆற்றல் வீரர் பொருத போர்த் தொழிலை நோக்கி,
அளப்ப அருந் தோளைக் கொட்டி, அஞ்சனை மதலை ஆர்த்தான்.

தளப் பெருஞ் சேனை வெள்ளம் அறுபதும் *- போர்க்களத்தில் பொருது நிற்கும் பெருமையுடைய அறுபது வெள்ளம் அரக்கர் சேனையும்;* **தலத்தது ஆக** *- (அழிவுற்று) நிலத்தின் கண்ணதாய் மடியவும்;* **அளப்பருந்தேரின் உள்ள ஆயிரகோடி ஆக** *- அளந்து அறிதற்கிலாத தேர்களின் மேலுள்ள (அரக்கர்) சேனை ஆயிரங்கோடி என்னும் அளவுடையதாய் நிற்கவும்;* **துளக்கம் இல் ஆற்றல் வீரர்** *- மனங்கலங்குதல் இல்லாத ஆற்றல் மிக்க வீரர்களாகிய இராம இலக்குவர்;* **பொருத போர்த் தொழிலை நோக்கி** *- எதிர்த்து நின்ற போர்ச் செயலைக் கண்ணுற்று;* **அஞ்சனை மதலை** *- அஞ்சனை என்பாளது மகனான அனுமன்;* **அளப்பருந் தோளைக் கொட்டி ஆர்த்தான்** *- அளத்தற்கரிய (தனது) தோளைத் தட்டிக்கொண்டு பெருமுழக்கம் செய்தான்.*

(35)

8476. ஆர் இடை அனுமன் ஆர்த்த ஆர்ப்பு ஒலி அசனி கேளா,
தேரிடைநின்று வீழ்ந்தார் சிலர்; சிலர் படைகள் சிந்தி,
பாரிடை கிழிந்து போகப் பாரித்தார்; பைம் பொன் இஞ்சி
ஊரிடை நின்றுளாரும், உயிரினோடு உதிரம் கான்றார்.

ஆர்இடை அனுமன் ஆர்த்த ஆர்ப்பு ஒலி *- நெருங்குதற்கரிய போர் அரங்கில் அனுமன் ஆரவாரம் செய்ததால் எழுந்த பெரு முழக்கமாகிய;* **அசனிகேளா** *- இடியொலியைக் கேட்டு;* **தேரிடை நின்று வீழ்ந்தார் சிலர்** *- (தேரில் உள்ளாராகிய அரக்கர்களில்) சிலர் தேரில் நின்றபடியே வீழ்ந்து உயிர்துறந்தார்கள்;* **சிலர் படைகள்**

சிந்தி *- சிலர் தம் கையிலுள்ள படைக்கலங்களைக் கீழே சிதறவிட்டு;* **பாரிடை இழிந்து போகப் பாரித்தார்** *- தேரிலிருந்தும் கீழே இறங்கித் தப்பி ஓடுதற்குப் பரபரப்புற்றார்கள்;* **பைம்பொன் இஞ்சி ஊரிடை நின்றுளாரும்** *- பசிய பொன்மயமான மதிலாற் சூழப் பட்ட (இலங்கையாகிய) ஊரினுள்ளே உள்ள அரக்கர்களும்;* **உயிரினோடு உதிரம் கான்றார்** *- உயிருடனே இரத்தத்தைக் கக்கினார்கள்.*

(36)

இந்திரசித்தன் தனியனாகப் பொருதல்

**8477. ‘அஞ்சினிர், போமின்; இன்று, ஓர் ஆர்ப்பு ஒலிக்கு அழியற்பாலிர்
வெஞ் சமம் விளைப்பது என்னோ? நீரும் இவ் வீரரோடு
துஞ்சினிர் போலும் அன்றே?’ என்று அவர்ச் சுளித்து நோக்கி,-
மஞ்சினும் கரிய மெய்யான்-இருவர்மேல் ஒருவன் வந்தான்.**

மஞ்சினும் கரிய மெய்யான் - மேகத்தினும் கருமையான உடலை உடையவனாகிய இந்திரசித்து; **‘இன்று, ஓர் ஆர்ப்பு ஒலிக்கு அழியற்பாலிர்** - ‘இப்பொழுது ஓர் ஆரவார ஒலிக்கே மனமழியுந் தன்மையுடைவர்களாய்; **அஞ்சினர்** - அஞ்சியவர்களே; **போமின்** - இவ்விடத்தை விட்டு) போய் விடுங்கள்; **வெஞ்சமம் விளைப்பது என்னோ** - *(இத்தகைய அச்சங் கொண்டவர்களாகிய நீங்கள்)* வெம்மையுடைய போர்த்தொழிலை நிகழ்த்துதல் எவ்வாறு முடியும்? **நீரும் இவ்வீரரோடு துஞ்சினீர் போலும் அன்றே?** - *(உயிருடன் உள்ள)* நீங்களும் *(உயிர் நீங்கிப் பிணமாய்க் கிடக்கும்)* இவ்வீரர்களுடன் ஒப்ப இறந்தொழிந்தீர்கள் அல்லவா? **என்று அவர்ச் சுளித்து நோக்கி** - என்று கூறி அவர்களைச் சினந்து பார்த்து; **இருவர் மேல் ஒருவன் வந்தான்** - *(இராம இலக்குவர்)* இருவர் மீதும்தான் ஒருவனாகவே பொருதற்கு வந்தான்.

(37)

**8478. அக் கணத்து, ஆர்த்து மண்டி, ஆயிர கோடித் தேரும்
புக்கன-நேமிப் பாட்டில் கிழிந்தன புவனம் என்ன,
திக்கிடை நின்ற யானை சிரம் பொதிர் எறிய, சிந்தி
உக்கன விசும்பின் மீன்கள் உதிர்ந்திட, தேவர் உட்க,**

அக்கணத்து - அந்தக் கணத்திலேயே; **ஆயிர கோடித் தேரும்** - *(மேற்கண்டவாறு இந்திரசித்தன் சினந்து கூறிய அளவில் அரக்க வீரர்களுடைய)* ஆயிரங்கோடித் தேர்களும்; **திக்கிடை நின்ற யானை சிரம் பொதிர் எறிய** - எண் திசைகளிற் காவலாக நின்ற யானைகள் தலை நடுக்கமுற்று அதிரவும்; **விசும்பின் மின்கள் சிந்தி உக்கன உதிர்ந்திட** - வானத்திலே உள்ள விண் மீன்கள் சிதறிப் பொடியாய் உதிரவும்; **தேவர் உட்க** - தேவர்கள் நெஞ்சங்குலைந்து நடுங்கவும்; **நேமிப்பாட்டில் புவனம் கிழிந்தன என்ன** - சக்கரங்கள் ஆழப்பதிதலால் நிலவுலகம் பிளவுற்றது என்னும்படி; **ஆர்த்து மண்டிப் புக்கன** - ஆரவாரித்து நெருங்கிப் *(போர்க்களத்தில்)* புகுந்தன.

(38)

இலக்குவன் வஞ்சினம்

கலி விருத்தம்

8479. மாற்றம் ஒன்று. இளையவன் வளை வில் செங்கரத்து
ஏற்றினை வணங்கி நின்று, இயம்புவான்; ‘“இகல்-
ஆற்றலன் அரவு கொண்டு அசைப்ப, ஆர் அமர்
தோற்றனென்” என்று கொண்டு உலகம் சொல்லுமால்;

இளையவன் - இளையோனாகிய இலக்குவன்; **வளைவில் செங்கரத்து ஏற்றினை வணங்கி நின்று** - வளைந்த வில்லினைப் பிடித்த சிவந்த கையினை உடைய ஆண்சிங்கம் போல்வானாகிய இராமனை வணங்கி நின்று; **மாற்றம் ஒன்று இயம்புவான்** - (பின்வருமாறு) ஒரு வார்த்தையைக் கூறுவானாயினான்; **“இகல் ஆற்றலன் அரவு கொண்டு அசைப்ப** - ‘போரில் எதிர் நிற்கும் ஆற்றலவனாகிய இந்திரசித்து நாகபாசத்தைக் கொண்டு இறுகப் பிணித்தமையால்; **ஆர் அமர் தோற்றனென் என்று கொண்டு** - அரிய போரில் யான் தோல்வியுற்றதாகக் கொண்டு; **உலகம் சொல்லும்** - (என்னைக் குறித்து) உலகம் பழி கூறும்.

(39)

8480. ‘‘காக்கவும் கற்றிலன், காதல் நண்பரை;
போக்கவும் கற்றிலன், ஒருவன்; போய்ப் பிணி
ஆக்கவும் கற்றிலன்; அமரில் ஆர் உயிர்
நீக்கவும் கற்றிலன்” என்று நின்றதால்;

காதல் நண்பரைக் காக்கவும் கற்றிலன் - (தன்பால்) அன்புடைய நண்பர்களைக் காப்பாற்றவும் (ஆற்றலற்றான்) அறிந்திலன்; **ஒருவன் பொய்ப்பிணி போக்கவும் கற்றிலன்** - (பகைவன்) ஒருவன் வஞ்சனையாற் செய்த (நாகபாசமாகிய) பிணிப்பினைப் போக்குதற்கும் அறிந்திலன்; ***வென்றி ஆக்கவும் கற்றிலன்*** - (பகைவனைத் தொடர்ந்து பொருது) தனக்கு வெற்றியை உண்டாக்கிக் கொள்ளுதற்கும் அறிந்திலன்; ***ஆர் உயிர் நீக்கவும் கற்றிலன்*** - (இந்நிலையில் தனது பெருமை நிலைபெற) அரிய உயிரைத் துறப்பதற்கும் அறிந்திலன்; **என்று நின்றது** - என்றுள்ள பழி (எனக்கு உலகில்) நிலை பெற்று விட்டது.

‘ஒருவன்’ என்றது இந்திரசித்தனை, அவன் வெளிப்பட நின்று போர் செய்யாது மாயத்தால் மறைந்து நின்று நாகபாசத்தை ஏவினமையால் அது ‘பொய்ப்பிணி’ எனப்பட்டது. பொய்ப்பிணி - பொய்ம்மையைத் துணையாகக் கொண்டு பிணித்த பிணிப்பு. நண்பர்கட்குத் தீங்கு வாராமல் முன்னறிந்து காத்தல் வீரர் கடன். அது தவறின் தீங்கு வந்தவுடன் அதனைக் களைந்திருக்க வேண்டும். முடியாத போது தன்னையாவது காத்துக்கொண்டு பகைவனை விடாது பொருது பழி தீர்த்திருக்க வேண்டும். அதுவும் இயலாத பொழுது உயிர் விடுத்து மானங்காத்திருத்தல் வேண்டும். எதுவும் செய்திலன் என இரங்கிக் கூறுகின்றான் இலக்குவன்.

(40)

8481. ‘இந்திரன்பகை எனும் இவனை, என் சரம்
அந்தரத்து அருந் தலை அறுக்கலாது எனின்,
வெந் தொழிற் செய்கையன் விருந்தும் ஆய், நெடு
மைந்தரில் கடை எனப் படுவன், வாழியாய்!

வாழியாய் - *(யாவரையும்) வாழ்விக்க வல்லவனே!* **இந்திரன் பகை எனும் இவனை** - *இந்திரனுக்குப் பகைவன் எனப் பேசப்படும் இவ் இந்திரசித்தனை;* **என் சரம் அந்தரத்து அருந்தலை அறுக்கலாது எனின்** - *எனது அம்பு விசும்பின் கண்ணே அரிய தலையினை அறுத்துத் (தள்ளி) கொல்லாது (வறிது) செல்லுமாயின்;* **வெந்தொழிற் செய்கையன் விருந்தும் ஆய்** - *வெம்மை வாய்ந்த கொலைத் தொழிலைத் தன் இயல்பான செய்கையாகக் கொண்ட கூற்றுவனுக்குரிய விருந்தினனாக (யான்) ஆகி;* **நெடு மைந்தரில் கடை எனப்படுவன்** - *(இவ்வுலகில் உயர்த்துக் கூறத்தகும்) பெருமை வாய்ந்த வீரர்களிற் கடையானவன் என இழித்துரைக்கப்படும் நிலையினனாவேன்.*

(41)

8482. நின்னுடை முன்னர், இந் நெறி இல் நீர்மையான்-
தன்னுடைச் சிரத்தை என் சரத்தின் தள்ளினால்,-
பொன்னுடை வனை கழல் பொலம் பொன் தோளினாய்!-
என்னுடை அடிமையும் இசையிற்று ஆம்அரோ.

பொன்னடை வனைகழல் பொலம்பொன் தோளினாய்! - *பொன்னால் அணிநலமுறப் புனைந்த வீரக்கழலினையும் பொன்னணிகளையுடைய அழகிய தோள்களையும் உடைய அண்ணலே!* **நின்னுடை முன்னர்** - *நினது (கண்) முன்பாக;* **இந்நெறியில் நீர்மையன் தன்னுடைச் சிரத்தை** - *இந்த அறமுறையற்ற தன்மையனாகிய இந்திரசித்தனது தலையினை;* **என் சரத்தின் தள்ளினால்** - *எனது அம்பினால் அறுத்து வீழ்த்துவேனாயின்;* **என்னுடை அடிமையும் இசையிற்று ஆம்** - *யான் நின்பாற் கொண்ட அடிமைத்திறமும் போற்றத் தகும் புகழுடையதாகும்.*

(42)

8483. ‘கடிதினில் உலகு எலாம் கண்டு நிற்க, என்
சுடு சரம் இவன் தலை துணிக்கலாதுஎனின்,
முடிய ஒன்று உணர்த்துவென்; உனக்கு நான் முயல்
அடிமையின் பயன் இகந்து அறுக, ஆழியாய்!’

ஆழியாய் - *ஆணைச் சக்கரத்தை உடையவனே!* **கடிதினில் உலகு எலாம் கண்டு நிற்க** - *விரைவினில் உலகம் எல்லாம் நோக்கி நிற்கும் போழ்தே;* **என் சுடுசரம் இவன் தலை துணிக்கலாது எனின்** - *என்னுடைய சுட்டழிக்க வல்ல அம்பு இந்த இந்திரசித்தனின்*

தலையை அறுத்தெறியவில்லை என்றால்; **முடிய ஒன்று உணர்த்துவேன்** - முடிவாக ஒரு பொருள் (உனக்கு) மொழிவேன்; **உனக்கு நான் முயல் அடிமையின் பயன் இகந்து அறுக** - உனக்காக நான் முயல்கின்ற அடிமைச் செயலின் பயன் (என்னை விட்டு) நீங்குவதாக;

சூளுரையின் உச்சமாக இராமனுக்குத்தான் செய்யும் அடிமைத் தொழிலினால் தனக்குக் கிடைக்கவிருக்கும் பெரும்பேற்றினைக் கூட இழந்து விடத் தயாராகின்றான் இலக்குவன். சூளுரை கூறுவார் தமக்கு இன்றியமையாத விருப்பமான பொருளில் வைத்துச் சூளுரை கூறுவர் என்பதனை நோக்க இராம சேவையில் இலக்குவனுக்கு உள்ள ஈடுபாடு பெரிதும் விளங்கும்.

(43)

இராமன் பாராட்டு

8484. வல்லவன் அவ் உரை வழங்கும் ஏல்வையுள்,
'அல்லல் நீங்கினம்' என, அமரர் ஆர்த்தனர்;
எல்லை இல் உலகங்கள் யாவும் ஆர்த்தன;
நல் அறம் ஆர்த்தது; நமனும் ஆர்த்தனன்.

வல்லவன் அவ் உரை வழங்கும் ஏல்வையுள் - (சொல்லிய வண்ணம் செய்ய) வல்லவனாகிய இலக்குவன் அத்தகைய வஞ்சின மொழியைக் கூறிய அளவில்; **அமரர் 'அல்லர் நீங்கினம்' என ஆர்த்தனர்** - வானவர்கள் 'இனி நாம் துன்பம் நீங்கப் பெற்றேம்' என ஆரவாரித்தனர்; **எல்லையில் உலகங்கள் யாவும் ஆர்த்தன** - எல்லையில்லாத உலகங்களிலுள்ள எல்லா உயிர்களும் (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தன; **நல் அறம் ஆர்த்தது** - நன்மையை உடைய அறக்கடவுளும் ஆரவாரித்தது; **நமனும் ஆர்த்தனன்** - கூற்றுவனும் ஆரவாரித்தான்.

சொல்லிய வண்ணஞ்செய்யும் ஆற்றலுடையவனாகலின் இலக்குவன் வல்லவன் எனப்பட்டான். தீமையின் ஆற்றலின்முன் நன்மைச் சார்பாளராகிய வானவர் அடிமைப்பட்டுக் கிடத்தலின், 'இனி அவ்வடிமைத் தன்மை நீங்கப்பெறுவேம்' எனக் கொண்டு ஆரவாரித்தனர். உலக உயிர்களெல்லாம் 'இரக்கமில் சிந்தையராகிய' அரக்கரின் ஆளுகையால் அல்லலுற்று நின்றமையின் இனி அவ்வல்லல் இல்லையாமென ஆரவாரித்தன. அறக்கடவுளின் நியதி உலகில் செல்லாவண்ணம் அரக்கர் தடையாயிருந்தனர். 'இனி அத்தடை நீங்கிற்றென' அவன் ஆர்த்தனன். நெருங்குதற்கரிய அரக்கர் உயிரை இனி எளிதிற் கொள்ளலாமென கூற்றுவனும் ஆர்த்தனன். என்பதாம்.

(44)

8485. முறுவல் வாள் முகத்தினன், முளரிக்கண்ணனும்.
'அறிவ! நீ, "அடுவல்" என்று அமைதி ஆம்எனின்,
இறுதியும் காவலும் இயற்றும் ஈசரும்

வெறுவியர்; வேறு இனி விளைவது யாது?' என்றான். **முளரிக் கண்ணனும்** - *செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய இராமனும்;* **முறுவல் வாள்முகத்தினன்** - *(இலக்குவனது வஞ்சினத்தைக் கேட்டு) புன்சிரிப்போடும் கூடிய ஒளிபெற்ற முகத்தினனாகிய;* **அறிவ நீ "அடுவல்" என்று அமைதி ஆம் எனின்** - *அறிவுடைய தம்பியே நீ (பகைவரை) கொல்வேன்' என முடிவு செய்து விட்டாய் எனின்;* **இறுதியும், காவலும் இயற்றும் ஈசரும் வெறுவியர்** - *அழித்தல் தொழிலையும், காத்தல் தொழிலையும் செய்யும் இரு பெருங் கடவுளரும் தத்தமக்குரிய தொழிலை இழந்து வெறுமையுறுவர்;* **வேறு இனி விளைவது யாது என்றான்** - *(நின் கருத்திற்கு) மாறாக இனி இவ்வுலகில் நிகழக்கூடியது யாதுளது? என (இலக்குவனைப் பாராட்டிக்) கூறினான்.*

(45)

இராமனைத் தொழுது, இலக்குவன் போருக்கு எழுதல்

8486. சொல் அது கேட்டு, அடி தொழுது, 'சுற்றிய
பல் பெருந் தேரொடும் அரக்கர் பண்ணையைக்
கொல்வல்; இங்கு அன்னது காண்டிகொல்' எனா,
ஒல்லையில் எழுந்தனன்-உவகை உள்ளத்தான்.

சொல்வது கேட்டு அடி தொழுது - *(இராமபிரான் உளமுவந்து கூறிய) அம்மொழியினைக் கேட்டு (அப்பிரானுடைய) திருவடிகளை வணங்கி;* **சுற்றிய பல் பெருந் தேரொடும்** - *சுற்றிச் சூழ்ந்த பலவாகிய தேர்களுடனே;* **அரக்கர் பண்ணையைக் கொல்வல்** - *அரக்கர் தொகுதியை இப்பொழுதே கொன்றொழிப்பேன்;* **இங்கு அன்னது காண்டி கொல்** - *இங்கு அதனைக் காண்பாயாக;* **எனா** - *என்று கூறி;* **உவகை உள்ளத்தான்** - *மகிழ்ச்சி நிரம்பிய மனத்தினனாகிய இலக்குவன்;* **ஒல்லையில் எழுந்தனன்** - *விரைந்து போருக்குப் புறப்பட்டான்.*

பண்ணை - தொகுதி. தனது வஞ்சின மொழியினை மதித்துப் பாராட்டி இந்திரசித்தனைக் கொல்லும் செயலினைத் தனக்கே விடுத்தமையின் இலக்குவன் பெரிதும் மகிழ்ந்தனன் என்பதனை 'உவகை உள்ளத்தான்' என்பதனாற் குறித்தார்.

(46)

8487. அங்கதன் ஆர்த்தனன், அசனி ஏறு என,
மங்குல்நின்று அதிர்ந்தன வய வன் தேர் புனை
சிங்கமும் நடுக்குற; திருவின் நாயகன்
சங்கம் ஒன்று ஒலித்தது, கடலும் தள்ளுற.

அங்கதன் ஆர்த்தனன் அசனி ஏறு என - *(இலக்குவனைச் சுமந்து செல்லும்) அங்கதன் இடியேற்றினைப் போலப் போர் முழக்கம் செய்தான்;* **மங்குல் நின்று அதிர்ந்தன** - *(அதனால் விண்ணிடத்தே) மேகங்கள் நின்று அதிர்ந்தன;* **வயவன் தேர் புனை சிங்கமும் நடுக்குற** - *வீரனாகிய இந்திரசித்தன் தேரில் பூட்டியுள்ள சிங்கங்கள்*

நடுக்கமுறவும்; **கடலும் தள்ளுற** - *கடல் ஓசை பின்னிடவும்;* **திருவின் நாயகன் சங்கம் ஒன்று ஒலித்தது** - *திருமகள் கேள்வனாகிய இராமனது சங்கம் ஒன்று முழங்கியது.*

(47)

8488. எழு, மழு, சக்கரம், ஈட்டி, தோமரம்,
முழு முரண் தண்டு, வேல், முசுண்டி, மூவிலை,
கழு, அயில் கப்பணம், கவண் கல், கன்னகம்,
விழு மழைக்கு இரட்டி விட்டு, அரக்கர் வீசினார்.

எழு, மழு, சக்கரம், ஈட்டி, தோமரம் - *எழுக்கள், மழுக்கள், சக்கரங்கள், ஈட்டிகள், தோமரங்கள்;* **முழு முரண் தண்டு வேல், முசுண்டு, மூவிலை கழு** - *நிறைந்த வன்மை கொண்ட கதாயுதங்கள், வேற்படைகள், முசுண்டிகள், மூன்று இலைவடிவமான கழுக்கள்;* **அயில் கப்பணம், கவண்கல், கன்னகம்** - *கூரிய கப்பணங்கள், கவணில் அமைத்து வீசுங்கற்கள், கன்னகங்கள் ஆகிய இப்படைகளை;* **விழு மழைக்கு இரட்டி விட்டு, அரக்கர் வீசினார்** - *விண்ணினின்று சொரியும் மழையைக் காட்டிலும் இரு மடங்காக அரக்கர்கள் வீசி எறிந்தார்கள்.*

(48)

8489. மீன் எலாம் விண்ணின்நின்று ஒருங்கு வீழ்ந்தென,
வான் எலாம் மண் எலாம் மறைய வந்தன;
தான் எலாம் துணிந்து போய்த் தகர்ந்து காந்தின;-
வேனிலான் அனையவன் பகழி வெம்மையால்.

வான் எலாம் மண் எலாம் மறைய வந்தன - *(மழைக்கு இரட்டிப்பாய் அரக்கரால் வீசப்பெற்று) வான் முழுதும் மண் முழுதும் மறையுமாறு வந்தனவான படைக்கலன்கள்;* **வேனிலான் அனையவன் பகழி வெம்மையால்** - *வேனிற் காலத்துக்கு உரியவனான மன்மதனை ஒத்த பேரழகினை உடைய இலக்குவனது அம்புகளின் கடுமையால்;* **மீன் எலாம் விண்ணின் நின்று ஒருங்கு வீழ்ந்தென** - *விண்மீன்களெல்லாம் விசும்பினின்றும் ஒருசேர வீழ்ந்தன எனும்படி;* **தான் எலாம் துணிந்து போய்த் தகர்ந்து காந்தின** - *அனைத்தும் துண்டுபட்டுப் பொடியாகச் சிதறி ஒளிவிட்டுக் கிடந்தன.*

(49)

8490. ஆயிரம் தேர், ஒரு தொடையின், அச்சு இறும்;
பாய் பரிக் குலம் படும்; பாகர் பொன்றுவர்;
நாயகர் நெடுந் தலை துமியும், நாம் அற;
தீ எழும், புகை எழும், உலகும் தீயுமால்.

ஒரு தொடையின் - (இலக்குவன்) ஒருமுறை தொடுத்த அம்பினால்; **ஆயிரம் தேர் அச்சு இறும்** - (அரக்கர்களின்) ஆயிரந் தேர்கள் அச்சு முறிந்து விழும்; **பாய்பரிக் குலம்படும்** - (அத்தேர்களிற் பூட்டிய) தாவிச்செல்லும் குதிரைக் கூட்டங்கள் இறந்து விழும்; **பாகர் பொன்றுவர்** - (அத்தேர்களின்) தேரோட்டிகள் இறப்பர்; **நாம் அற** - அச்சம் நீங்கும்படி; **நாயகர் நெடுந்தலை துமியும்** - (அத்தேர்களுக்குரிய) தலைவர்களின் பெரிய தலைகள் துணிபடும்; **தீயெழும், புகை எழும்** - (அம்பு பட்ட இடங்களில்) தீ மேற்கிளம்பும், புகைப்படலம் மேல் எழும்; **உலகும் தீயும்** - (அதனால்) உலகமும் தீய்ந்து வெதும்பும்.

(50)

8491. **அடி அறும் தேர்; முரண் ஆழி அச்சு இறும்;**
கடி நெடுஞ் சிலை அறும்; கவச மார்பு இறும்;
கொடி அறும்; குடை அறும்; கொற்ற வீரர்தம்
முடி அறும்; முரசு அறும்; முழுதும் சிந்துமால்.

தேர் அடி அறும் - (மற்றும் அவ்இலக்குவன் எய்த அம்புகளினால்) தேர்களின் அடிப்பகுதி அற்றுச் சிதையும்; **முரண் ஆழி அச்சு இறும்** - வலிய தேர்ச்சக்கரங்களின் அச்சு அற்றுச் சிதையும்; **கடி நெடுஞ்சிலை அறும்** - வலிய நெடிய விற்கள் முறியும்; **கவச மார்பு இறும்** - (வீரர்களின்) கவசம் அணிந்த மார்பு பிளக்கப் பெறும்; **கொடி, அறும், குடை அறும்** - கொடிகள் அறுபடும் (அத்துடன்) குடைகள் முறியும்; **கொற்ற வீரர்தம் முடி அறும்** - வெற்றி மிக்க வீரர்கள் (அணிந்த) முடிகள் அறுந்துபோகும்; **முரசு அறும்** - (வெற்றிக்கு அறிகுறியாக அடித்தற்கு வைத்துள்ள) வீர முரசு கிழிந்துபடும்; **முழுதும் சிந்துமால்** - (இங்ஙனம்) எஞ்சுதல் இன்றி அனைத்தும் அழிவனவாயின.

இச்செய்யுள் சொற்பொருட் பின்வருநிலையணி அமையப் பெற்றது. அடியென்று தொடங்கி இறுதி அடியில் முடியென்று வந்த நயமும் காண்க.

(51)

8492. **'இன்னது ஓர் உறுப்பு; இவை இனைய தேர் பரி;**
மன்னவர் இவர்; இவர் படைஞர், மற்றுளோர்'
என்ன ஓர் தன்னையும் தெரிந்தது இல்லையால்-
சின்னபின்னங்களாய் மயங்கிச் சிந்தலால்.

சின்ன பின்னங்களாய் மயங்கிச் சிந்தலால் - (போரரங்கில் அனைவரும்) கண்டதுண்டமாகச் சிதறிக் கலந்து கிடந்தமையால்; **இன்னது ஓர் உறுப்பு** - காணப்படும் இது இன்ன உறுப்பு; **இவை இனைய தேர் பரி** - இவை இத்தன்மையவாகிய தேர்களும் குதிரைகளும்; **மன்னவர் இவர்** - இவர் அரசர்; **இவர் படைஞர்** - இவர்கள் படை வீரர்கள்; **மற்றுளோர் என்ன** - இவர்கள் அவ்வரசரும்.

படைஞருமல்லாத தேர்ப்பாகர் முதலானோர் என்று பகுத்துரைத்தற்கேற்ற; **ஓர் தன்மையும் தெரிந்தது இல்லை** - *ஒரு தன்மையும் தெரிந்தது இல்லையாம்.*

(52)

8493. **தந்தையர் தேரிடைத் தனயர் வன் தலை**
வந்தன; தாதையர் வயிர வான் சிரம்
சிந்தின, காதலர்க்கு இயைந்த தேரிடை-
அந்தரத்து அம்பொடும் அற்று எழுந்தன.

அந்தரத்து அம்பொடும் அற்று எழுந்தன - *(அம்பினால்) துணிக்கப்பட்டு அம்பொடும் விசும்பின் மேல் எழுந்தனவாகிய தலைகளில்;* **தனயர் வன்தலை தந்தையர் தேரிடை வந்தன** - *புதல்வர்களின் வலிய தலைகள் (அவருடைய) தந்தையர் தேர்களில் வந்து வீழ்ந்தன;* **தாதையர் வயிர வான்சிரம்** - *தந்தையர்களின் வலிமை வாய்ந்த தலைகள்;* **காதலர்க்கு இயைந்த தேரிடை** *சிந்தின - (அவர்தம்) புதல்வர்கட்கு அமைந்த தேர்களிற் சிதறி வீழ்ந்தன.*

(53)

8494. **செம் பெருங் குருதியின் திகழ்ந்த, செங் கண் மீன்**
கொம்பொடும் பரவையில் திரியும் கொட்பு என-
தும்பை அம் தொடையலர் தடக் கை, தூணி வாங்கு
அம்பொடும் துணிந்தன சிலையொடு அற்றன. **தும்பை அம் தொடையலர் தடக்கை** - *அழகிய தும்பை மாலையை அணிந்த அரக்க வீரர்களுடைய பெரிய கைகள்;* **தூணி வாங்கு அம்பொடும் துணிந்தன** - *அம்பறாத் தூணியி னின்றும் பற்றி எடுக்கும் அம்பினோடும் துணிக்கப்பட்டனவாகி;* **சிலையொடு அற்றன** - *(பற்றிய) வில்லுடன் அறுபட்டன;* **செங்கண் மீன் கொம்பொடும்** - *சிவந்த கண்களை உடைய மீன்கள் கொம்புடன்;* **பரவையில் திரியும் கொட்பு என** - *கடலிடை அலைந்து சுற்றும் தன்மைக்கு ஒப்பாக;* **செம்பெருங் குருதியின் திகழ்ந்த** - *செந்நிறம் வாய்ந்த குருதிப் பெருவெள்ளத்திலே விளங்கித் தோன்றின.*

கொம்பு மீன், சுறாமுதலியன. இச்செய்யுள் தற்குறிப்பேற்ற அணி. "அதிரப்பொருவது தும்பை" என்ற தமிழர் போர் முறை இங்கு இந்திரசித்து இலக்குவர் ஆகியோர்க்கிடையில் வைத்து ஆசிரியரால் பேசப் பெறுகின்றது. "தும்பை அம்தொடையலர்" என்பது 'தும்பை மலர் மாலையை அணிந்தவர்' என்னும் பொருளதாயிற்று.

(54)

8495. **தடிவன கொடுஞ் சரம் தள்ள, தள்ளுற**
மடிவன கொடிகளும், குடையும், மற்றவும்,
வெடி படு பெரும் பிணக் களத்தில் மொய்த்தன,

படிவன, ஒத்தன, பறவைப் பான்மையா.

தடிவன கொடுஞ்சரம் தள்ள, தள்ளுற மடிவன - வெட்டி வீழ்த்துந் தன்மையனவாகிய கொடிய அம்புகள் வெட்டித் தள்ளுதலால் தள்ளப்பட்டு வீழ்ந்து கிடப்பனவாகிய; **கொடிகளும் குடையும் மற்றவும்** - கொடிகளும், குடைகளும் ஏனையவும்; **வெடிபடு பெரும்பிணக் களத்தில் மொய்த்தன** - அச்சந்தரத்தக்க பெரும்பிணக் குவியலையுடைய போர்க்களத்திலே நெருங்கியுள்ளவை; **படிவனபான்மையா பறவை ஒத்தன** - (பிணங்களை உண்ணுதற்கு) பறவைகள் பலவாகப் படியுந் தன்மையினை ஒத்தன.

(55)

கலிநிலைத்துறை

8496. சிந்துரங்களின் பருமமும், பகழியும், தேரும்,
குந்து வல் நெடுஞ் சிலை முதல் படைகளும், கொடியும்,
இந்தனங்களாய், இறந்தவர் விழிக் கனல் இலங்க,
வெந்த வெம் பிணம் விழுங்கின, கழுதுகள் விரும்பி.

சிந்துரங்களின் பருமமும் பகழியும் தேரும் - யானைகளின் மேல் இடும் தவிசும், அம்புகளும் தேரும்; **குந்துவல் நெடுஞ்சிலை முதல் படைகளும் கொடியும்** - வளைந்த வலிய நெடிய வில் முதலிய படைகளும், கொடியும்; **இந்தனங்களாய்** - விறகுகளாக (அமைய) இறந்தவர் விழிக்கனல் இலங்க - இறந்த வீரர்களுடைய (சினம் மிக்க) கண்களாகிய தீ (கொழுந்து விட்டு) விளங்க; **வெந்த வெம்பிணம் கழுதுகள் விரும்பி விழுங்கின** - வெந்தன போன்ற வெம்மையுடைய பிணங்களைப் பேய்கள் விரும்பி விழுங்கின.

போர்க்களத்தில் பகைவரைக் காணுந்தோறும் சினம் மிகுந்து வீரர்கள் விழியில் தீப்பொறி பறக்கும். எனவே பருமம், பகழி முதலானவற்றை விறகாக்கி, வீரர்கள் விழி நெருப்பினை அதனை எரிக்கும் அனலக்கினார்; இஃது இயைபுருவகம் என்னும் அணியாம்.

(56)

8497. சில்லி ஊடு அறச் சிதறின சில; சில, கோத்த
வல்லி ஊடு அற, மறிந்தன; புரவிகள் மடியப்
புல்லி மண்ணிடைப் புரண்டன சில; சில, போர் ஆள்
வில்லி சாரதியொடும் பட, திரிந்தன வெறிய.

சில சில்லி ஊடு அறச் சிதறின - சில தேர்கள் சக்கரங்கள் நடுவே முறியச் சிதறின; **கோத்த சில வல்லி ஊடு அற மறிந்தன** - (ஒன்றோடு ஒன்று மோதி) பிணைந்த சில தேர்கள் குசைக்கயிறுகள் இடையில் அறுபட்டொழிய குப்புற வீழ்ந்தன; **சில,**

புரவிகள் மடியப் புல்லி மண்ணிடைப் புரண்டன - சில தேர்கள் கட்டிய குதிரைகள் இறந்து விழத் தரையிற் பொருந்தி உருண்டன; ***சில போர் ஆள் வில்லி சாரதியொடும் பட வெறிய திரிந்தன*** - சில தேர்கள், போர்த்தொழிலை ஆள்பவனாகிய வில்வீரன் பாகனொடும் இறந்துபட (யாரும் அமர்வாரின்றி) வெறுமையுடையனவாய்த் திரிந்தன.

(57)

8498. அலங்கு பல் மணிக் கதிரன, குருதியின் அழுந்தி,
விலங்கு செஞ் சுடர் விடுவன, வெளி இன்றி மிடைந்த,-
குலம் கொள் வெய்யவர் அமர்க் களத் தீயிடைக் குளித்த
இலங்கை மா நகர் மாளிகை நிகர்த்தன-இரதம்.

அலங்கு பல்மணிக் கதிரன - விட்டு விளங்கும் பலவகை மணிகளின் ஒளிக்கற்றைகளை உடையனவும்; ***குருதியின் அழுந்தி விலங்கு செஞ்சுடர் விடுவன*** - இரத்த வெள்ளத்தில் அழுந்தினமையால் மேலே பரவிப்பாயும் செந்நிற ஒளியை வீசுவனவும் ஆகி; ***வெளி இன்றி மிடைந்த இரதம்*** - இடைவெளி இன்றி நெருங்கிய தேர்கள்; ***குலங்கொள் வெய்யவர் மறுகிடத்*** - கூட்டமாகப் பொருந்திய கொடியோராகிய அரக்கர்கள் மனங்கலங்கி வருந்த; ***தீயிடைக் குளித்த இலங்கை மாநகர் மாளிகை நிகர்த்தன*** - (அநுமனாற் கொளுத்தப்பட்ட) தீயினுள்ளே அழுந்திய இலங்கைப் பெருநகரத்தினுள்ளேயுள்ள மாளிகைகளை ஒத்துத் தோன்றின.

(58)

இராமனும் அம்புசொரிதலால் இந்திரசித்து தனிப்படுதல்

8499. ஆன காலையில், இராமனும், அயில் முகப் பகழி
சோனை மாரியின் சொரிந்தனன், அனுமனைத் தூண்டி;
வான மானங்கள் மறிந்தெனத் தேர் எலாம் மடிய,
தானும் தேருமே ஆயினன், இராவணன் தனயன்.

ஆன காலையில் இராமனும் அனுமனைத் தூண்டி - அப்பொழுது இராமபிரானும் (தன்னைத் தாங்கியுள்ள) அநுமனை (இந்திரசித்தன் முன்னர்ச்) செல்லுமாறு செலுத்தி; ***அயில்முகப் பகழி சோனை மாரியிற் சொரிந்தனன்*** - கூரிய முனையுடன் கூடிய அம்புகளை விடாப்பெருமழை போற் சொரிந்தான்; ***(அதனால்) தேர் எலாம் வானமானங்கள் மறிந்தென மடிய*** - அரக்கர்களுடைய தேர்களெல்லாம், வான்வழியே செல்லும் விமானங்கள், குப்புற வீழ்ந்தாற் போன்று சிதைந்து வீழ்ந்தமையால்; ***இராவணன் தனயன் தானும் தேருமே ஆயினன்*** - இராவணன் மைந்தனாகிய இந்திர சித்து தானும் தன்னுடைய தேருமேயாகத் தனிப்பட்டான்.

(59)

இந்திரசித்து ஒன்று கூறத் தொடங்குதல்

8500. பல் விலங்கொடு புரவிகள் பூண்ட தேர்ப் பரவை
வல் விலங்கல்போல் அரக்கர்தம் குழாத்தொடு மடிய,
வில் இலங்கிய வீரரை நோக்கினன், வெகுண்டான்,
சொல், விலங்கலன், சொல்லினன்-இராவணன் தோன்றல்.

பல் விலங்கொடு புரவிகள் பூண்ட தேர்ப் பரவை - *பல விலங்குகளுடன் குதிரைகள் பூட்டப்பட்ட தேர்த் தொகுதிகள்;* **வல் விலங்கல் போல் அரக்கர் தம் குழாத்தொடு மடிய** - *வலிய மலைகளைப் போன்று அரக்கர் கூட்டத்துடன் மடிந்து கிடக்கக் (கண்ட);* **இராவணன் தோன்றல்** - *இராவணன் மைந்தனாகிய இந்திரசித்து;* **வில் இலங்கிய வீரரை நோக்கினன் வெகுண்டான்** - *(அவற்றை) விற்றொழிலால் அழித்தொழித்த வீரர்களாகிய இராம இலக்குவர் இருவரையும் நோக்கி வெகுண்டவனாகி;* **விலங்கலன் சொல் சொல்லினன்** - *(போரிற்) பின்னிடாதவனாய் ஒரு சொல்லைச் சொன்னான்.*

(60)

8501. 'இருவிர் என்னொடு பொருதிரோ? அன்றுஎனின், ஏற்ற
ஒருவிர் வந்து, உயிர் தருதிரோ? உம் படையோடும்
பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ? உறுவது புகலும்;
தருவல், இன்று உமக்கு ஏற்றுளது யான்' எனச் சலித்தான்.

இருவிர் என்னொடு பொருதிரோ? - *(இராம இலக்குவராகிய) நீங்கள் இருவரும் (ஒருசேர இயைந்து) என்னுடன் போர் செய்கின்றீர்களா?* **அன்று எனின் ஏற்ற ஒருவர் வந்து உயிர் தருதிரோ?** - *அன்றேல் (ஒருவிர் ஒருவிராய்த் தனித்து) வந்து உயிரைத் தருகின்றீர்களா?* **உம்படையொடும் பொருது பொன்றுதல் புரிதிரோ?** - *(அல்லது) நுமக்குரிய (வானர) சேனைகளோடும் கூடி (என்னுடன்) போர் செய்து இறந்தொழிலைச் செய்கின்றீர்களா?* **உறுவது புகலும்** - *(இவற்றுள் ஆற்றலுக்கும் விருப்பத்திற்கும்) பொருந்துவது ஒன்றைச் சொல்வீராக;* **தருவல், இன்று உமக்கு ஏற்றுளது யான் எனச் சலித்தான்** - *நுமக்கு ஏற்புடையதொன்றை இன்று யான் தருகின்றேன் எனச் சிதைந்து கூறினான் (இந்திரசித்து).*

(61)

இலக்குவன் தன் வஞ்சினம் பற்றிக் கூறுதல்

8502. 'வாளின், திண் சிலைத் தொழிலினின், மல்லினின், மற்றை
ஆளுற்று எண்ணிய படைக்கலம் எவற்றினும், அமரில்
கோளுற்று, உன்னொடு குறித்து, அமர் செய்து,
உயிர் கொள்வான்
சூளுற்றேன்; இது சரதம்' என்று, இலக்குவன் சொன்னான்.

'வாளின், திண்சிலைத் தொழிலினின் மல்லினின் - 'வாள் கொண்டும், உறுதியான வில்லினாலும், மற்போர் புரிந்தும்; **மற்றை ஆளுற்று எண்ணிய படைக்கலம் எவற்றினும்** - ஏனைய ஆளுதல் பொருந்தி எண்ணப்பட்ட போர்க்கருவிகள் எல்லாவற்றாலும்; **அமரில் கோளுற்று** - போரில் வலிமையை மேற்கொண்டு; **உன்னொடு குறித்து அமர் செய்து உயிர் கொள்வான் சூளுற்றேன்** - 'உன் நேர் நின்று, போர் புரிந்து உன் உயிரைக் கொள்ளும் பொருட்டு வஞ்சினம் கூறினன்; **இது சரதம் என்று, இலக்குவன் சொன்னான்** - இது உறுதி என (இந்திரசித்தனை நோக்கி) இலக்குவன் மறுமொழி கூறினான்.

(62)

இந்திரசித்தன் மறுமொழி

8503. 'முன் பிறந்த உன் தம்முனை முறை தவிர்த்து, உனக்குப்
பின்பு இறந்தவன் ஆக்குவென்; பின் பிறந்தோயை
முன்பு இறந்தவன் ஆக்குவென்; இது முடியேனேல்,
என், பிறந்ததனால் பயன் இராவணற்கு?' என்றான்.

முன் பிறந்த உன்தம் முனை - (உனக்கு) முன்னே பிறந்த உன் அண்ணனாகிய இராமனை; **முறை தவிர்த்து** - (கால) முறைமையினின்றும் நீக்கி; **உனக்குப் பின்பு இறந்தவன் ஆக்குவென்** - உனக்குப் பிறகு இறந்தவனாகச் செய்வேன்; **பின் பிறந்தோயை முன்பு இறந்தவன் ஆக்குவென்** - பின் பிறந்த தம்பியாகிய உன்னை (அண்ணனுக்கு) முன்னர் இறந்தவனாகச் செய்வேன்; **இது முடியேனேல்** - இதனை நான் செய்து முடிக்காமற் போனால்; **இராவணற்குப் பிறந்ததனால் பயன் என்? என்றான்** - இராவணனுக்கு மகனாகப் பிறந்ததனால் உற்ற பயன் யாது? என (இலக்குவனை நோக்கி) கூறினான்.

(63)

8504. 'இலக்குவன் எனும் பெயர் உனக்கு இயைவதே என்ன,
இலக்கு வன் கணைக்கு ஆக்குவென்; "இது புகுந்து
இடையே
விலக்குவன்" என விடையவன் விலக்கினும், வீரம்
கலக்குவன்; இது காணும், உன் தமையனும் கண்ணால்.

இலக்குவன் எனும் பெயர் உனக்கு இயைவதே என்ன - இலக்குவன் எனும் பெயர் உனக்குத் தக்கதே என்று (யாவரும்) கருதுமாறு; **வன் கணைக்கு இலக்கு ஆக்குவென்** - (உன்னை என்னுடைய) வலிய அம்பினுக்கு இலக்கு ஆக்குவென்; **"இது புகுந்து இடையே விலக்குவன்" என விடையவன் விலக்கினும்** - (யான் செய்யும்) "இப்போரினை விலக்குவேன்' எனக் கூறி எருதினை வாகனமாக உடைய உருத்திர மூர்த்தியே இடையிற் புகுந்து (பொருது) விலக்கினாலும்; **வீரம் விலக்குவன்** - (அவருடைய அத்தகைய) வீரத்தைத் தடுத்து நீக்குவேன்; **உன் தமையனும் கண்ணால்**

இது காணும் - இதனை (உனது அழிவினை) உன் அண்ணனான இராமனும் (செயலற்று) கண்களாற் காண்பான்.

இது முதல் மூன்று செய்யுட்கள் ஒரு தொடாய் அமைந்தன. 'லக்ஷ்மண' எனும் வட மொழிச் சொல்லின் திரிபு இலக்குவன் என்பது. இத்திரிபினையே முதன்மையாகக் கொண்டு இந்திரசித்தின் அம்பினுக்கு இலக்கு ஆகுபவன் இலக்குவன் என்று பொருள் கொள்ளும்படி இருக்கும் நயம் உணர்ந்து மகிழத் தக்கது. இச்செய்யுள் முன்னிரண்டடி ஒரு வகையாகவும், பின்னிரண்டடி ஒரு வகையாகவும் நின்ற 'யமகம்' என்னும் சொல்லணி பெற்றது.

(64)

8505. 'அறுபது ஆகிய வெள்ளத்தின் அரக்கரை அம்பால்,
இறுவது ஆக்கிய இரண்டு வில்லீரும் கண்டு இரங்க,
மறுஅது ஆக்கிய எழுபது வெள்ளமும் மாள,
வெறுவிது ஆக்குவென், உலகை இக் கணத்தின் ஓர்
வில்லால்.

அறுபது வெள்ளத்தின் ஆக்கிய அரக்கரை - அறுபது வெள்ளம் என்னும் தொகையினராய் அணிவகுத்து நிறுத்திய அரக்க வீரர்களையெல்லாம்; **அம்பால் இறுவது ஆக்கிய** - அம்புகளினால் இறந்தொழியும் படி செய்த; **இரண்டு வில்லீரும் கண்டு இரங்க** - இரு வில்லாளிகளான நீவீர் இருவருங் கண்டு வருந்துமாறு; **மறுவது ஆக்கிய எழுபது வெள்ளமும்மாள** - (எமக்குப்) பழியினை உண்டாக்கிய எழுபது வெள்ள (வானரச்) சேனையும் இறந்தொழியுமாறு செய்து; **உலகை இக்கணத்தின் ஓர் வில்லால் வெறுவிது ஆக்குவன்** - உலகினை இவ்வொரு கணத்திலேயே (எனது) ஒரு வில்லினால் வெறுமை உடையதாகுமாறு அழிப்பேன்.

(65)

8506. 'கும்பகன்னன் என்று ஒருவன், நீர் அமரிடைக் கொன்ற
தம்பி, அல்லன் நான்; இராவணன் மகன்; ஒரு தமியேன்;
எம்பிமாருக்கும், என் சிறு தாதைக்கும், இருவீர்
செம் புணீர்கொடு கடன் கழிப்பேன்' எனத் தீர்ந்தான்.

நீர் அமரிடைக் கொன்ற - நீர் போரில் (அங்க அங்கமாகச்) சிதைத்தழித்த; **கும்பகன்னன் என்று** - கும்ப கன்னன் என்று பெயர் படைத்த ஒருவனோ; **தம்பி அல்லன் நான்** - அல்லது என் தம்பிமார் போன்றவனோ அல்லேன் நான்; **இராவணன் மகன் ஒரு தமியேன்** - இராவணன் மகன் (யான்) ஆனால் (அவன் மக்களான அக்ககுமாரன், அதிகாயன் என்பார் போன்று அல்லேன்) (உம்மைக் கொல்லவல்ல) ஒப்பற்றுத் தனித்த ஆற்றலுடையேன்; **எம்பிமாருக்கும் என்சிறு தாதைக்கும்** - (உம்மால் இறந்த) என் தம்பியர்க்கும் என் சிறிய தந்தையான கும்பகன்னருக்கும்; **இருவீர் செம்புணீர் கொடு கடன் கழிப்பேன் எனத் தீர்ந்தான்** - உங்கள் இருவருடைய குருதியாகிய

புனலைக் கொண்டு (நீர்க்கடன்களை) இறுதிக் கடனைச் செய்வேன் எனக் கூறி முடித்தான்.

(66)

இலக்குவன் மாற்றுரை

8507. 'அரக்கர் என்பது ஓர் பெயர் படைத்தீர்க்கு எலாம் அடுத்த,
புரக்கும் நன் கடன் செய உளன், வீடணன் போந்தான்;

கரக்கும் நுந்தைக்கு நீ செயக் கடவன கடன்கள்,
இரக்கம் உற்று, உனக்கு அவன் செயும்' என்றனன், இளையோன்.

அரக்கர் என்பது ஓர் பெயர் படைத்தீர்க்கு எலாம் - *அரக்கர் என்று கூறப்படுவதோர் பெயருடையீராகிய நும் இனத்தார்க்கெல்லாம்;* **அடுத்த புரக்கும் நன்கடன்** - *நிகழ்வதாக உள்ளதும் (உயிர்) ஈடேறுவதற்குரியதுமான சிறந்த ஈமக்கடன்களை;* **செய வீடணன் போந்தான் உளன்** - *செய்தற்கு (உன் சிற்றப்பனாகிய) வீடணன் எம்மை அடைந்துள்ளான்;* **கரக்கும் நுந்தைக்கு நீ செயக்கடவன கடன்கள்** - *(இறந்து) மறையும் நும் தந்தையாகிய இராவணனுக்கு (மைந்தனாகிய) நீ செய்தற்குரிய (ஈமக் கடன்களை;* **இரக்கம் உற்று உனக்கு அவன் செயும்** - *(நீ இப்போதே இறக்கப்போகின்றாய் ஆதலால்) பெரிதும் துயருற்று உனக்கு அவன் செய்யப்போகின்றான்;* **என்றனன் இளையோன்** - *என்று கூறினான் இலக்குவன்.*

(67)

இந்திரசித்தன் - இலக்குவன் கடும் போர்

8508. ஆன காலையின், அயில் எயிற்று அரக்கன் நெஞ்சு அழன்றான்,
வானும் வையமும் திசைகளும் யாவையும் மறைய,
பால் நல் வேலையைப் பருகுவ சுடர் முகப் பகழி,
சோனை மாரியின் இரு மடி மும் மடி சொரிந்தான்.

ஆன காலையில் அயில் எயிற்று அரக்கன் நெஞ்சு அழன்றான் - *(அவ்வாறு இலக்குவன் கூறிய) அப்பொழுது கூரிய பற்களை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்து மனம் கொதிப்புற்றவனாகி;* **பால் நல் வேலையைப் பருகுவ, சுடர்முகப் பகழி** - *நல்ல பால் போலும் (வானர சேனைகளாகிய) கடலைப் பருகி வற்றச் செய்யும் ஆற்றலுடையனவாகிய ஒளி பொருந்திய முனையினையுடைய அம்புகளை;* **வானும் வையமும் திசைகளும் யாவையும் மறைய** - *வானிடமும், மண்ணிடமும்,*

திசைகளும் மறையும்படி; **சோனை மாரியின் இருமடி மும்மடி சொரிந்தான்** *- விடாத பெரு மழையினும் இரு மடங்கு மும்மடங்கு (மிகுதியாகப்) பொழிந்தான்.*

(68) 8509. அங்கதன்தன்மேல் ஆயிரம்;
அவற்றினுக்கு இரட்டி,
வெங் கண் மாருதி மேனிமேல்; வேறு உள வீரச்
சிங்கம் அன்னவர் ஆக்கைமேல் உலப்பு இல செலுத்தி,
எங்கும் வெங் கணை ஆக்கினன்-இராவணன் சிறுவன்.

இராவணன் சிறுவன் அங்கதன் தன்மேல் ஆயிரம் - *இராவணன் மகனான இந்திரசித்து அங்கதன் மீது ஆயிரம் அம்புகளையும்;* **வெங்கண் மாருதி மேனிமேல் அவற்றினுக்கு இரட்டி** - *(சினத்தால்) வெம்மை மிக்க கண்களையுடைய வாயுவின் மகனான அனுமன் மேனியின் மேல் அவற்றுக்கு இருமடங்கு (ஈராயிரம்) அம்புகளையும்;* **வேறு உளவீரச் சிங்கம் அன்னவர் ஆக்கைமேல் உலப்பில செலுத்தி** *- அவர்களின் வேறாக உள்ள சிங்க ஏற்றினை ஒத்தவர்களாகிய வீரர்களின் உடம்பின்மேல் கணக்கிட முடியாத அம்புகளையும் செலுத்தி;* **எங்கும் வெங்கணை ஆக்கினன்** - *போர்க்களமெங்கும் (தன்னடைய) கொடிய அம்புகளே நிரம்பும்படி செய்தான்.*

(69)

8510. இளைய மைந்தன்மேல், இராமன்மேல், இராவணி இகலி,
விளையும் வன் தொழில் வானர வீரர்மேல், மெய் உற்று
உளையும் வெஞ் சரம் சொரிந்தனன்; நாழிகை ஒன்று,
வளையும் மண்டலப் பிறை என நின்றது, அவ் வரி வில்.

இராவணி - *இராவணன் மகனான இந்திரசித்து;* **இளைய மைந்தன் மேல் இராமன் மேல்** - *இளையோனாகிய இலக்குவன் மீதும் இராமன் மீதும்;* **வன்தொழில் விளையும் வானர வீரர் மேல்** - *வலிய போர்த்தொழிலை விளைவிக்கின்ற வானர வீரர்கள் மீதும்;* **இகலி** - *மாறுபாடு கொண்டு;* **மெய்யுற்று உளையும் வெஞ்சரம் சொரிந்தனன்** - *அவர்தம் உடம்புகளில் தைத்து வருத்தும் வண்ணம் வெம்மையுடைய அம்புகளை (மழை போல் மிகுதியாகச்) சொரிந்தான்;* **அவ்வரிவில்** - *அவ்விந்திரசித்தனுடைய கட்டமைந்த வில்லானது;* **வளையும் மண்டலப் பிறை என** -

வளைந்து தோன்றுகின்ற வான மண்டலத்திலுள்ள பிறைச் சந்திரன் போல; **நாழிகை ஒன்று நின்றது** - *ஒரு நாழிகை அளவு (அம்புகளைத் தொடர்ந்து எய்யும் தொழிலில் நிலைத்து) நின்றது.*

வடமொழியில் தசரதன் மைந்தன் தாசரதி என்றாற்போலத் தமிழிலும் இராவணன் மகன் இராவணி என வருமாறு புதிய வழக்கினைப் புகுத்தினார். நாழிகை - 24 நிமிடங்கள். 2லு நாழிகை ஒரு மணி நேரமாம். வளைத்த வில் நிமிரும் முன்னமே வேறொரு அம்பினை அதன் கண்பூட்டி விடுதலால் வில் வளைந்தே

காணப்பொற்றதாம். இங்ஙனம் ஒரு நாழிகை நேரம் வில் வளைந்தே நின்றது என்றமையால் ஒரு தடவை வளைக்கப்பட்ட வில் நீண்ட நேரம் கணை எய்யப் பயன் பட்ட பாங்கு புலப்பட்டது.

(70)

8511. பச்சிமத்தினும், மருங்கினும், முகத்தினும், பகழி,
உச்சி முற்றிய வெய்யவன் கதிர் என உமிழ,
கச்சம் உற்றவன் கைத் துணைக் கடுமையைக் காணா,
அச்சம் உற்றனர், கண் புதைத்து ஒடுங்கினர், அமரர்.

கச்சமுற்றவன் - (போர்) ஆடையை இறுகக் கட்டிப் போர் செய்பவனாகிய இந்திரசித்து; **உச்சி முற்றிய வெய்யவன் கதிரென** - உச்சிப் பொழுதில் முற்றிய வெம்மை உடையவன் ஆன சூரியனுடைய கதிர்களைப் போன்று; **பச்சிமத்தினும் முகத்தினும் மருங்கினும் பகழி உமிழ** - (இராம இலக்குவர் முதலானோரின்) மேற்புறத்தும், முகத்திலும் இரு பக்கங்களினும் அம்புகளைச் செலுத்த; **கைக்கணைக் கடுந்தொழில் காண** - (அங்ஙனம் செலுத்தப் பெற்ற) (அவனது) கையின் கணிருந்து புறப்பட்ட அம்புகளின் கொடுந்தொழிலைக் காணுதற்கு; **அமரர் அச்சம் உற்றனர் கண் புதைத்து ஒடுங்கினர்** - தேவர்கள் அச்சமுற்றவர்களாய்க் கண்களைக் (கைகளாற்) பொத்தி மூடிக்கொண்டு ஒடுங்கி நடுக்கமுற்றார்கள்.

கச்சம் - ஆடை. கச்சம் உறுதல் - ஆடையை இறுக உடுத்தல், பச்சிமம் - மேற்றிசை. இங்கு மேற்புறம் என்ற பொருளில் வந்தது. முகம் - முன்புறம். மருங்கு - இரு பக்கம். முற்றுதல் - முதிர்தல், பகைவரை எல்லாப் பக்கங்களிலும் கொடுமையும், கடுமையுமுடைய அம்புகளால் இந்திரசித்து வாட்டினான் என்க.

(71) ***8512. மெய்யில் பட்டன பட, படாதன எலாம் விலக்கி,***
தெய்வப் போர்க் கணைக்கு அத்துணைக்கு அத்துணைச் செலுத்தி,
ஐயற்கு ஆங்கு இளங் கோளரி, அறிவு இலான் அறைந்த
பொய்யின் போம்படி ஆக்கினன், கடிதினின் புக்கான்.

ஐயற்கு ஆங்கு இளங்கோளரி கடிதினின் புக்கான் - தலைவனாகிய இராமனுக்கு இளைய வலிய சிங்கம் போன்றவனாகிய இலக்குவன், விரைந்து போர் செய்ய முற்பட்டவனாகி; **மெய்யில் பட்டன பட, படாதன எலாம் விலக்கி** - தன் உடலில் பட்டனவாகிய அம்புகள் தைத்துத் தோன்ற, தைக்கப் பெறாதனவாகிய அம்புகள் அனைத்தையும் (தனது அம்புகளால்) தடுத்து நீக்கி; **தெய்வப் போர்க் கணைக்கு அத்துணைக்கு அத்துணை செலுத்தி** - (இந்திரசித்தன் ஏவிய) தெய்வத்தன்மையுள்ள அம்புகளுக்கு அந்தந்த அம்புகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தக அவ்வவற்றைச் செலுத்தி; **அறிவிலான் அறைந்த பொய்யின் போம்படி போக்கினான்** -

(அவ்வம்புகள் அனைத்தையும்) அறிவில்லாதவன் கூறிய பொய்மொழிகளை ஒத்து விரைவில் அழிந்தொழியுமாறு விலக்கிப் போக்கினான்.

(72)

8513. பிறகின் நின்றனன் பெருந்தகை, இளவலைப் பிரியான்;
'அறன் இது அன்று' என, அரக்கன்மேல் சரம் துரந்து
அருளான்;
இறவு கண்டிலர் இருவரும், ஒருவரை ஒருவர்;
விறகின் வெந்தன, விசும்பிடைச் செறிந்தன விசிகம்.

பெருந்தகை *- பெருந்தகைமையை உடையவனாகிய இராமன்;* ***இது அறன்று என*** *- (இலக்குவனும், இந்திரசித்தும் தனித்து நின்று பெரும்போரில் தான் இடையே புகுந்து அம்பு தொடுத்தல்) போர் அறம் ஆகாதென எண்ணி;* ***அரக்கன் மேல் சரம் துரந்து அருளான்*** *- அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன் மேல் அம்பு தொடுக்காதவனாகி;* ***இளவலைப் பிரியான் பிறகின் நின்றனன்*** *- இலக்குவனைப் பிரியாதவனாய் அவன் பின்புறத்திலேயே வாளா நின்றான்;* ***இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் இறவு கண்டிலர்*** *-*

(இலக்குவன் இந்திரசித்து என்னும்) இருவரும், ஒருவரை ஒருவர் (வெற்றியினால்) மேம்படுவதை (யாரும்) பார்த்தாரில்லை; ***விசிகம் விசும்பிடைச் செரிந்தன விறகின் வெந்தன*** *- (அவ்விருவராலும் எய்யப்பட்டனவாய்) வானிடத்தே நெருங்கிய அம்புகள் (தீயிடைப்பட்ட) விறகினையொத்து வெந்து சாம்பராயின.*

இறத்தல் - கடத்தல், ஒருவரை ஒருவர் விஞ்சுதல், மேம்படல். பிறகு - பின்புறம், இறவு - 'வு' விகுதி பெற்ற தொழிற்பெயர். வெந்தன - வெந்தது என, விசிகம் - அம்பு. இலக்குவன் இந்திரசித்து எனுமிருவர் வஞ்சினங் கூறிப் போர் புரிகையில் தான் இடையிற் புகுந்து அம்பு தொடுத்தல் அறமன்று என எண்ணி இராமன் வாளா நின்றான் என்பதாம். வாலி வதத்தில் பிறிதொரு காரணம் பற்றி இவ்வாறு எண்ணாமல் இராமன் அம்பு எய்தனன் என்பதை நினைவு கூர்க. சூழல் நோக்கிச் செய்யுள் மாற்றம் ஏற்படும் என்பதை உணர முடிகிறது. இலக்குவன் இந்திரசித்தன் இருவரில் யார் மேம்பட்டவர் எனக் கூறுதற்கியலாதவாறு சமமாகப் பொருதனர் என்பதனை, "இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் இறவு கண்டிலர்" என்பதனாற் குறித்தார்.

(73)

8514. மாடு எரிந்து எழுந்து, இருவர் தம் கணைகளும் வழங்க,
காடு எரிந்தன; கன வரை எரிந்தன; கனக
வீடு எரிந்தன; வேலைகள் எரிந்தன; மேகம்
ஊடு எரிந்தன; ஊழியின் எரிந்தன, உலகம்.

இருவர் தம் கணைகளும் *- (இலக்குவன், இந்திரசித்து என்ற) இருவருடைய அம்புகளும்;* ***மாடு எரிந்து எழுந்து வாங்க*** *- பக்கங்களில் அனல் வீசி எழுந்து*

(யாண்டும்) பரவிச் செல்லுதலால்; **காடு எரிந்தன, கனவரை எரிந்தன** - *காடுகள் தீப்பற்றி எரிந்தன. பருமையுடைய மலைகள் எரிந்தன;* **கனக வீடு எரிந்தன வேலைகள் எரிந்தன** - *பொன்மயமான (இலங்கையின்) வீடுகள் எரிந்தன. கடல்கள் வெதும்பின;* **மேகம் ஊடு எரிந்தன ஊழியின் உலகம் எரிந்தன** - *மேகங்களின் (நீர் சுவறி) உட்புறமும் எரிந்தன. ஊழிக்காலத்தை ஒத்து உலகங்களும் எரிந்தன.*

(74)

8515. படம் கொள் பாம்பு-அணை துறந்தவற்கு இளையவன், பகழி,
விடம் கொள் வெள்ளத்தின்மேலன வருவன விலக்கி,

இடங்கர்ஏறு அன எறும் வலி அரக்கன் தேர் ஈர்க்கும்
மடங்கல் ஐ-இரு நூற்றையும் கூற்றின்வாய் மடுத்தான்.

படம் கொள் பாம்பு அணை துறந்தவற்கு இளையவன் - *படத்தினைக் கொண்ட (ஆதிசேடன் என்ற) பாம்புப் படுக்கையை விட்டு (த்தசரதன் மகனாக) அவதரித்த (திருமாலாகிய) இராமனுடைய தம்பி இலக்குவன்;* **வெள்ளத்தின் மேலன வருவன** - *வெள்ளத்தினும் அதிகமாக வருவனவாகிய;* **விடங் கொள் பகழி விலக்கி** - *விடத்தைக் தன்னிடம் கொண்ட அம்புகளைத் தடுத்து;* **எறும் வலி அரக்கன் தேர்** - *மிக்க வலிமையுடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்தன் தேரினை;* **இடங்கர் ஏறு என ஈர்க்கும்** - *(குருதி வெள்ளத்தில்) ஆண் முதலையினை ஒத்து இழுத்துச் செல்லும்;* **மடங்கல் ஐ-இருநூற்றையும் கூற்றின்வாய் மடுத்தான்** - *சிங்கங்கள் ஆயிரத்தையும் கூற்றுவன் வாயுட் புகுமாறு கொன்றொழித்தான்.*

(75)

8516. தேர் அழிந்திட, சேமத் தேர் பிறிது இலன், செறிந்த
ஊர் அழிந்திடத் தனி நின்ற கதிரவன் ஒத்தான்;
'பார் அழிந்தது, குரங்கு எனும் பெயர்' எனப் பகைத்த
சூர் அழிந்திடத் துரந்தனச் சுடு சரம் சொரிந்தான்.

தேர் அழிந்திட சேமத்தேர் பிறிது இலன் - *(தன்) தேர் அழிந்து பட (ஏறுதற்கு) சேமத்தேர் பிறிதொன்றும் இல்லாதவனாகிய இந்திரசித்து;* **செறிந்த ஊர் அழிந்திடத் தனிநின்ற கதிரவன் ஒத்தான்** - *நெருங்கியமைந்த ஊர்கோள் அழிந்து மறையத் தனித்து நின்ற கதிரவனை ஒத்துத் தோன்றியவனாய்;* **பார் அழிந்தது, குரங்கு எனும் பெயர் என** - *பூமியின் கண் குரங்கு என்னும் (இனமேயன்றிப்) பெயரும் அழிந்தொழிந்தது என்னும் படியாக;* **பகைத்த சூர் அழிந்திடத் துரந்து அனச் சுடுகரம் சொரிந்தான்** - *பகை கொண்டு எதிர்த்த சூரபதுமன் அழியும் படியாக (முருகப்பெருமானால்) ஏவப்பெற்ற வேற்படையினை ஒத்த சுட்டழிக்குந்தன்மை வாய்ந்த அம்புகளை (வானரப் படைமீது) பொழிந்தான்.*

acharya.org

(76)

8517. அற்ற தேர்மிசை நின்று போர் அங்கதன் அலங்கல்
கொற்றத் தோளினும், இலக்குவன் புயத்தினும், குளித்து
முற்ற, எண் இலா முரண் கணை தூர்த்தனன்; முரண் போர்,
ஒற்றைச் சங்கு எடுத்து ஊதினான், உலகு எலாம் உலைய.

அற்ற தேர்மிசை நின்று *- (இந்திரசித்து) அறுபட்டுச் சிதைந்த (தன்) தேரின்மேல் நின்று;* ***போர் அங்கதன் அலங்கல் கொற்றத் தோளினும்*** *- போர் வலி மிக்க அங்கதனுடைய மாலையணிந்த வெற்றி பொருந்திய தோளின் மேலும்;* ***இலக்குவன் புயத்தினும் குளித்து முற்ற*** *- இலக்குவன் தோளிலும் அழுந்தி நிறையுமாறு;* ***எண் இலா முரண்கணை தூர்த்தனன்*** *- அளவில்லாத வலிய அம்புகளைச் சொரிந்து நிரப்பினான்;* ***உலகு எலாம் உலைய முரண்போர் ஒற்றைச் சங்கு எடுத்து ஊதினான்*** *- உலகங்க ளெல்லாம் நடுங்கும்படியாக (தனது) ஒப்பற்ற சங்கினை எடுத்து ஊதினான்.*

(77)

8518. சங்கம் ஊதிய தசமுகன் தனி மகன் தரித்த
கங்கணத்தொடு கவசமும் மூட்டு அறக் கழல,
வெங் கடுங் கணை ஐ-இரண்டு உரும் என வீசி,
சிங்கஏறு அன்ன இலக்குவன் சிலையை நாண்எறிந்தான்.

சிங்க ஏறு அன்ன இலக்குவன் *- ஆண் சிங்கத்தினை ஒத்த இலக்குவன்;* ***சங்கம் ஊதிய தசமுகன் தனிமகன் தரித்த*** *- (வெற்றிச்) சங்கினை ஊதிய இராவணனின் ஒப்பற்ற மகனாகிய இந்திர சித்து அணிந்திருந்த;* ***கங்கணத்தொடு கவசமும் மூட்டு அறக் கழல*** *- வீர கங்கணத்துடன் (மார்பிலணிந்த) கவசமும் மூட்டுவாய் விண்டு கழலும்படி;* ***வெங்கடுங்கணை ஐ-இரட்ணடு உரும் என வீசி*** *- வெம்மையும் விரைவும் வாய்ந்த அம்புகள் பத்தினை இடியேறு என்னும்படி எய்து;* ***சிலையை நாண் எறிந்தான்*** *- தன் வில்லின் நாணைத் தெறித்துப் பேரொலி எழச் செய்தான்.*

(78) *இலக்குவன் வெற்றிக்கு வானரர் ஆர்த்தல்*

8519. கண்ட கார் முகில் வண்ணனும், கமலக்கண் கலுழ,
துண்ட வெண் பிறை நிலவு என முறுவலும் தோன்ற,
அண்டம் உண்ட தன் வாயினால், 'ஆர்மின்' என்று அருள,
'விண்டது அண்டம்' என்று, உலைந்திட ஆர்த்தனர் வீரர்.

கண்ட கார் முகில் வண்ணனும் கமலக்கண் கலுழ - *(தம்பியின் போர் வன்மையைக்) கண்ட கருமுகில் வண்ணனாகிய இராமனும், செந்தாமரை போலும் கண்கள் மகிழ்ச்சிக் கண்ணீர் சிந்த;* **துண்ட வெண் பிறை நிலவு என முறுவலும் தோன்ற** - *துண்டமாகிய வெள்ளிய பிறைச் சந்திரனது நிலவினைப் போன்று (தன் முகத்தில்) புன்சிரிப்பின் ஒளி தோன்ற!* **அண்டம் உண்ட தன் வாயினால் 'ஆர்மின்' என்று அருள** - *அண்டத்தை உண்ட தன் வாயினால் (நம் படை வீரர் அனைவரும்) 'ஆரவாரம் செய்வீர்களாக' எனப் பணித்தருள;* **விண்டது அண்டம் என்று உலைந்திட வீரர் ஆர்த்தனர்** - *'இவ்வண்டம் பிளவுற்றது' என்று உலகத்தார் நடுங்கும்படியாக (வானர) வீரர்கள் (பேரொலியுண்டாக வாய் விட்டு) ஆரவாரித்தார்கள்.*

(79)

இலக்குவன், அயன்படை தொடப்புக இராமன் தடுத்தல்

8520. கண் இமைப்பதன் முன்பு போய் விசும்பிடைக் கரந்தான்;
அண்ணல், மற்றவன் ஆக்கை கண்டறிகிலன் ஆகி,
பண்ணவற்கு, 'இவன் பிழைக்குமேல், படுக்கும் நம் படையை;
எண்ணம்மற்று இலை; அயன் படை தொடுப்பென்' என்று இசைத்தான்.

கண் இமைப்பதன் முன்பு போய் விசும்பிடைக் கரந்தான் - *(அப்பொழுது இந்திரசித்து) கண்ணிமைக்கும் நேரமாகிய நொடிப் பொழுதிற்கு முன்பே விரைந்து சென்று ஆகாயத்தில் மறைந்தான்;* **அண்ணல், மற்றவன் ஆக்கை கண்டறிகிலன்** - *(அதனை உணர்ந்த) பெருமை சான்றவனாகிய இலக்குவன், அவ்விந்திரசித்தின்*

உடம்பினைக் கண்டறிய இயலாதவனாய்; **இவன் பிழைக்கு மேல் நம் படையைப் படுக்கும்** - *இவ்விந்திரசித்து இவ்விடத்தை விட்டு இப்பொழுது தப்பிப் பிழைப்பானாயின் நம் சேனைகளை அழித்தொழிப்பான்;* **எண்ணம் மற்று இலை அயன் படை தொடுப்பல் என்று ஆழிப்பண்ணவற்கு இசைத்தான்** - *(எனவே) இப்பொழுது சிந்தித்துச் செய்தக்க செயல் வேறில்லை, பிரமாத்திரத்தை (இவன் மேல் இப்பொழுதே) தொடுப்பேன் எனச் சக்கரப்படையோனாகிய திருமாலின் அமிசமாகிய இராமனுக்கு எடுத்துக் கூறினான்.*

கண் இமைப்பதன் முன்பு - ஒரு மாத்திரை அளவு காலத்திற்கு முன்பே. அண்ணல் - பெருமை சான்ற குணங்களையுடைய இலக்குவன், பண்ணவன் - தேவன், இங்கு இராமனைக் குறித்தது. வேறு முயற்சிகளைச் செய்து புதிய பலத்தோடு வருவதன் முன் இப்பொழுதே இந்திரசித்தனை அழித்தல் நல்லதென்கின்றான் இலக்குவன். நிகழப் போவதை முன் கூட்டியே இராமனுக்கு இலக்குவன் அறிவிக்கும் இடங்களில் இது.

(80)

acharya.org

8521. **ஆன்றவன் அது பகர்தலும், 'அறநிலை வழாதாய்!
ஈன்ற அந்தணன் படைக்கலம் தொடுக்கில், இவ்
உலகம்
மூன்றையும் சுடும்; ஒருவனால் முடிகிலது' என்றான்,
சான்றவன்; அது தவிர்ந்தனன், உணர்வுடைத் தம்பி.**

ஆன்றவன் அது பகர்தலும் - (குணங்களால்) நிறைந்தவனாகிய இலக்குவன் அவ்வாறு கூறிய அளவில்; **சான்றவன்** - (எவ்வுயிர்க்கும்) சாட்சியாய் விளங்கும் இறைவனாகிய இராமன்; **'அறநிலை வழாதாய்!'** - (தன் தம்பியை நோக்கி) அற நெறியின் நிற்பதினின்றும் வழுவாது ஒழுகுபவனே! **ஈன்ற அந்தணன் படைக்கலம் தொடுக்கில்** - (நீ கூறிய வண்ணம்) உலகினைப் படைத்த வேதியனாகிய பிரமனது படைக்கலத்தைத் தொடுத்து எய்தனை என்றால்; **ஒருவனால் முடிகிலது, இவ்வுலகம் மூன்றையும் சுடும் என்றான்** - (அப்பிரமாத்திரம்) அவ்விந்திரசித்துவாகிய ஒருவனை மட்டும் அழிப்பதோடு நில்லாமல் (மேல், கீழ், நடு என்னும்) இவ்வுலகங்கள் மூன்றினையும் ஒரு சேரச் சுட்டழிக்கும் என அறிவுறுத்தினான்; **உணர்வுடைத் தம்பி அது தவிர்ந்தனன்** - (அதனைக் கேட்ட) நல்லுணர்வுடைய தம்பியாகிய இலக்குவன் (பிரமமாத்திரம் தொடுத்தலாகிய) அச்செயலைச் செய்யா தொழிந்தான். ஆன்றவன் - (அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம் முதலான குணங்களால்) நிறைந்தவன். சான்றவன் - சாட்சியாய் நிற்கும் இறைவன் - இங்கு இராமனைக் குறித்தது. உணர்வுடைத் தம்பி - தானே உணரவல்ல அறிவுடைத்தம்பி. இலக்குவன் இங்கு,

(81)

இந்திரசித்தன் தெய்வப்படையை விட எண்ணி மறைதல்

8522. **மறைந்துபோய் நின்ற வஞ்சனும், அவருடை மனத்தை
அறிந்து, தெய்வ வான் படைக்கலம் தொடுப்பதற்கு
அமைந்தான்,
'பிறிந்து போவதே கருமம், இப்பொழுது' எனப்
பெயர்ந்தான்,
செறிந்த தேவர்கள் ஆவலம் கொட்டினர், சிரித்தார்.**

மறைந்து போய் நின்ற வஞ்சனும் - (விரைந்து) மறைந்து போய் வானில் வந்தவனாகிய இந்திரசித்து; **அவருடை மனத்தை அறிந்து** - (இராம இலக்குவர் எனும்) அவ்விருவருடைய மனக்கருத்தை அறிந்து; **தெய்வவான் படைக்கலம் தொடுப்பதற்கு அமைந்தான்** - (அவர்கள் தன்மேல் எய்யாத) தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த உயர்ந்த படைக்கலமாகிய பிரம்மாத்திரத்தை (தான் அவர்கள் மீது) எய்வதற்குப் பொருந்தியவனாகி; **இப்பொழுது பிறிந்து போவதே கருமம் எனப் பெயர்ந்தான்** - 'இப்பொழுது இவ்விடத்தை விட்டு நீங்கிச் செல்வதே செய்யத்தக்க செயலாகும்' எனக்கருதி (அவ்விடத்தினின்றும்) ப்போயினன்; **செறிந்த தேவர்கள் ஆவலம் கொட்டினர், சிரித்தார்** - (போர்ச்செயல் காணத்) திரண்டிருந்த தேவர்கள்

(இந்திரசித்தனின் கருத்தை உணராதவர்களாய்) கை கொட்டி ஆரவாரித்துச் சிரித்தனர்.

(82)

***8523. செஞ் சரத்தொடு செம்மழை விசும்பின்மேல் செல்ல,
மஞ்சின் மா மழை போயினது ஆம் என மாற,
'அஞ்சினன் அகன்றான்' என்பது அறிந்தனர் ஆர்த்தார்-
வெஞ் சினம் தரு களிப்பினர், வானர வீரர்.***

***செஞ்சரத்தொடு செம்மழை விசும்பிடைச் செல்ல** - செம்மை வாய்ந்த (இலக்குவனது) அம்புடன் கூடிய செம்மேகம் வானத்தின் கண்ணே செல்ல; **மஞ்சின் மாமழை போயினது ஆம் என மறைய** -*

*(அங்குள்ள கரிய நிறமுடைய) மழைமேகம் (அவ்விடத்தை விட்டு) அகன்று சென்றது என்னுமாறு (கருநிறமுடை இந்திரசித்து) அவ்விடத்தினின்றும் மறைந்துவிட; **அஞ்சினன் அகன்றான் என அறிந்தனர் வானர வீரர்** - இந்திரசித்து பொருதற்கு அஞ்சியவனாய் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடினான் என்பதனை அறிந்தவர்களாகிய வானரவீரர்கள்; **வெஞ்சினம் தருகளிப்பினர் ஆர்த்தார்** - மிகுந்த சினமும் அதன் பயனாகிய வெற்றிக்களிப்பும் உடையவர்களாய் ஆரவாரித்தார்கள்.*

(83)

***8524. உடைந்த வானரச் சேனையும், ஓத நீர் உவரி
அடைந்தது ஆம் என வந்து, இரைத்து, ஆர்த்து, எழுந்து ஆடி,
தொடர்ந்து சென்றது; தோற்றவன், யாவர்க்கும் தோற்றான்
கடைந்த வேலைபோல் கலங்குறும் இலங்கையில் கலந்தான்.***

***உடைந்த வானரச் சேனையும்** - (முன் இந்திரசித்தனின் சங்க முழக்கங் கேட்டு அஞ்சி) தோற்றுப் பிரிந்து பின்னடைந்த வானர சேனையும்; **ஓதநீர் உவரி அடைந்தது ஆம் என** - கடலினின்றும் புறத்தே சென்ற ஓதமாகிய நீர் மீண்டும் கடலைச் சேர்ந்தாற் போன்று; **இரைந்து, ஆர்த்து, எழுந்து ஆடித் தொடர்ந்து சென்றது** - (திரும்பி வந்து) பேரிரைச்சலுடன் ஆரவாரித்து எழுந்து கூத்தாடி (ஏனைய வானர சேனையுடன்) தொடர்ந்து சென்றது; **தோற்றவன் யாவர்க்கும் தோற்றான்** - தோல்வியுற்றவனாகிய இந்திரசித்து, யாவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாதவனாகி; **கடைந்த வேலை போல் கலங்குறும் இலங்கையில் கலந்தான்** - (முன்னம் மந்தர மலையால்) கடையப்பெற்ற கடலைப் போலக் (பகைவர் தாக்குதலால்) கலங்கிய இலங்கை மாநகரைச் சேர்ந்தான்.*

தோற்றவனாகிய இந்திரசித்து எவருக்கும் தோற்றாதவனாய் ஒளிந்தான் என்பது கதைப் பொருள் என்னும் தோற்றவன் (ஆகிய இந்திரசித்து) வானர சேனைக்கு மட்டுமன்றி எல்லோருக்கும் தோற்றான் (தோல்வியுற்றான்) என்று எண்ணுமாறு தோற்றவன் யாவருக்கும் தோற்றான் என்ற சொல்லமைதியின் நயம் காண்க. இது டாக்டர் ம.ரா.போ. குருசாமி அவர்கள் கண்ட நயம்.

(84) இராவணி கருத்து உணராத இராம-இலக்குவர் போர்க்கோலம் களைதல்

**8525. 'எல் கொள் நான்முகன் படைக்கலம், இவர் என்மேல்
விடா முன்,
முற்கொல்வேன்' எனும் முயற்சியன், மறை முறை
மொழிந்த
சொல் கொள் வேள்வி போய்த் தொடங்குவான்
அமைந்தவன் துணிவை
மல் கொள் தோளவர் உணர்ந்திலர்; அமர்த் தொழில்
மறந்தார்.**

'இவர் எல்கொள் நான்முகன்' படைக்கலம் என்மேல் விடாமுன் - (இராம இலக்குவராகிய) இவர்கள் ஒளி பொருந்திய அயன்படையை என்மேல் செலுத்துவதற்கு முன்பு; **முற்கொள்வேன் எனும் முயற்சியன்** - (அதனை) முற்படக் கொண்டு (இவர்மேற்) செலுத்துவேன் என்னும் போர்த்தொழில் முயற்சியை உடையவனாய்ச் சென்று; **மறை முறை மொழிந்த சொல்கொள் வேள்வி** - வேத முறைப்படி விதிக்கப்பட்ட மந்திரங்களைக் கொண்ட யாகத்தினை; **போய்த் தொடங்குவான் அமைந்தவன் துணிவை** - சென்று தொடங்குதற்குப் பொருந்திய இந்திரசித்தனின் மனத்துணிவை; **மல்கொள் தோளவர் உணர்ந்திலர்** - வலிமை மிக்க புயங்களை உடையவரான இராம இலக்குவர் உணராதவர்களாய், அவனது வஞ்சனைத்திறனை (அறவே) மறந்தாராயினர்.

(85)

**8526. அனுமன் அங்கதன் தோளின்நின்று இழிந்தனர் ஆகி,
தனுவும், வெங் கணைப் புட்டிலும், கவசமும், தடக்
கைக்கு
இனிய கோதையும், துறந்தனர், இருந்தனர், இமையோர்
பனி மலர் பொழிந்து ஆர்த்தனர்; வாழ்த்தினர்
பல்கால்.***

அனுமன் அங்கதன் தோளின் நின்று இழிந்தனர் ஆகி - (இராம இலக்குவராகிய இருவரும் முறையே) அனுமன், அங்கதன் என்வர்களுடைய தோள்களினின்றும் (தரையில்) இறங்கியவர்களாய்; **தனுவும், வெங்கணைப் புட்டிலும் கவசமும்,**

தடக்கைக்கு இனிய கோதையும், துறந்தனர் இருந்தனர் - வில்லும், கொடிய அம்புகளைக் கொண்ட தூணியும், மார்புக் கவசமும், பெரிய கைகட்கு இனியவாகிய கையுறையும் ஆகியவற்றை நீக்கியவர்களாய் (ப் போர்க்கோலம் களைந்து) இருந்தார்கள்; **இமையோர் பனிமலர் பொழிந்து வாழ்த்தொலி பரப்பி ஆர்த்தனர்** - (அப்பொழுது) தேவர்கள் குளிர்ந்த மலர்களைச் சொரிந்து வாழ்த்தொலி எங்கணும் பரவுமாறு ஆரவாரித்தனர்;

(86)

8527. ஆர்த்த சேனையின் அமலை போய் விசும்பினை அலைக்க,
ஈர்த்த தேரொடும் கடிது சென்றான், அகன்று இரவி;
'தீர்த்தன்மேல் அவன் திசைமுகன் படைக்கலம் செலுத்தப்
பார்க்கிலேன்; முந்திப் படுவல் என்பான்' எனப் பட்டான்.

ஆர்த்த சேனையின் அமலை போய் விசும்பினை அலைக்க - ஆரவாரித்த சேனையில் பேரொலி சென்று வானத்தினைக் கலக்க முறச் செய்ய; **ஈர்த்த தேரொடும் கடிது சென்றான், அகன்று இரவி** - (குதிரைகளால்) இழுக்கப் பெற்ற தேருடனே (அவ்விடத்தை) விட்டு நீங்கி விரைந்து சென்றவனாகிய கதிரவன்; **தீர்த்தன் மேல் அவன் திசை முகன் படைக்கலம் செலுத்தப் பார்க்கிலேன்** - 'தூயோனாகிய இலக்குவன் மீது (இந்திரசித்தாகிய) அவன் பிரம்மாத்திரத்தைச் செலுத்தும் (வஞ்சனைச் செயலை) பார்க்க மாட்டேன்; **முந்திப் படுவல் என்பான் எனப்பட்டான்** - அதற்கு முந்தியே மறைந்தொழிவேன் என்பான் போன்று மறைந்தான்.

(87)

8528. 'இரவும் நன் பகலும் பெரு நெடுஞ் செரு இயற்றி,
உரவு நம் படை மெலிந்துளது; அருந்துதற்கு உணவு
வரவு தாழ்த்தது; வீடண! வல்லையின் ஏகி,
தரவு வேண்டினென்' என்றனன், தாமரைக்கண்ணன்.

இரவும் நன்பகலும் - இரவிலும் நல்ல பகலிலும்; **பெருநெடுஞ் செரு இயற்றி** - பெரிய நீண்ட போரினைச் செய்து; **உரவு நம் படை மெலிந்துளது** - வலிமை மிக்க நம் சேனை மெலிவடைந்துள்ளது; **அருந்துதற்கு உணவு வரவு தாழ்த்தது** - (சேனை வீரர்கள்) உண்ணுதற்கு உரிய உணவு வரத் தாமதித்தது; **வீடண!** - வீடணனே! வல்லையின் ஏகி - (நீ) விரைந்து சென்று; **தரவு வேண்டினன்** - (அதனைக் கொணர்ந்து) தருதலை விரும்புகின்றேன்; **என்றனன் தாமரைக் கண்ணன்** - என (வீடணனை நோக்கிக்) கூறினான் தாமரை போலும் கண்களை உடையவனாகிய இராமபிரான்.

(88)

***8529. ‘இன்னதே கடிது இயற்றுவென்’ எனத் தொழுது எழுந்தான்,
பொன்னின் மௌலியன் வீடணன், தமரொடும் போனான்;
கன்னல் ஒன்றில் ஓர் காலினின் வேலையைக் கடந்தான்;
அன்ன வேலையின் இராமன் ஈது இளையவற்கு அறைந்தான்.***

பொன்னின் மௌலியன் வீடணன் - பொன்னாலாகிய முடியினைத் தரித்தவனாகிய வீடணன்; **இன்னதே கடிது இயற்றுவன்** - (உணவு கொணர்தலாகிய) இச்செயலை விரைந்து செய்வேன்; **எனத் தொழுது எழுந்தான்** - எனக்கூறி (இராமனை) வணங்கி எழுந்தவனாய்; **தமரொடும் போனான்** - தம்மவரோடும் போயினான்; **கன்னல் ஒன்றில்** - (அங்ஙனம் போனவன்) ஒரு நாழிகைக்குள்; **ஓர் காலினின் வேலையைக் கடந்தான்** - ஒப்பற்ற காற்றினையொத்துக் கடலினைக் கடந்து சென்றான்; **அன்ன வேலையின்** - அந்தச் சமயத்தில்; **இராமன் இளையவற்கு ஈது அறைந்தான்** - இராமபிரான் தன் தம்பியாகிய இலக்குவற்குக் (பின்வருமாறு) கூறினான்;.

(89)

***8530. ‘தெய்வ வான் பெரும் படைகட்கு வரன்முறை திருந்து
மெய் கொள் பூசனை இயற்றினம் விடும் இது விதியால்;
ஐய! நான் அவை ஆற்றினென் வருவது ஓர் அளவும்,
கை கொள் சேனையைக் கா’ எனப் போர்க்களம் கடந்தான்.***

தெய்வவான் பெரும் படைகட்கு - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த உயர்ந்த பெருமை மிக்க ஆயுதங்களுக்கு; **வரன் முறை திருந்து மெய்கொள் பூசனை** - வரன் முறையாகத் திருந்திய மெய்ம்மையோடு பொருந்திய வழிபாடுகளை; **இயற்றினம் விடும் இது விதியால்** - செய்தோமாகி (ப்பிறகு அவற்றை) ஏவுகின்ற இதுவே முறையான செயலாகும்; **ஐய!** - ஐயனே! **நான் அவை ஆற்றினென் வருவது ஓர் அளவும்** - நான் அவ்வழிபாடுகளைச் செய்து முடித்தோனாகி (இங்கு திரும்பி) வரும் வரையில்; **கை கொள் சேனையைக்** - அணி வகுத்தலைக் கொண்ட (நமது) சேனையை; **‘கா’ எனப் போர்க்களம் கடந்தான்** - (இடரின்றி) பாது காத்திருப்பாயாக’ என்று கூறிப் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கிப் புறத்தே சென்றான்.

(90)

இந்திரசித்தன் இராவணனுக்குத் தன் திட்டத்தைக் கூறல்

***8531. தந்தையைக் கண்டு, புகுந்துள தன்மையும், தன்மேல்
முந்தை நான்முகன் படைக்கலம் தொடுக்குற்ற முறையும்,
சிந்தையுள் புகச் செப்பினன்; அனையவன் திகைத்தான்;
‘எந்தை! என், இனிச் செயத் தக்கது? இசை’ என,
இசைத்தான்.***

தந்தையைக் கண்டு - *(போர்க்களத்தை விட்டு மறைந்து இலங்கையை அடைந்த இந்திரசித்து) தந்தையாகிய இராவணனைக் கண்டு;* ***புகுந்துள தன்மையும்*** - *(போரில்) நிகழ்ந்துள்ள செயலையும்;* ***தன்மேல்*** - *தன் மீது;* ***முந்தை நான்முகன் படைக்கலம்*** - *பழையோனாகிய பிரமனது படைக்கலத்தை;* ***தொடுக்குற்ற முறையும்*** - *(பகைவர்) தொடுத்தற்கு எண்ணிய முறைமையையும்;* ***சிந்தையுள் புகச் செப்பினன்*** - *(தன் தந்தையின்) மனத்திற்பதியும்படி எடுத்துரைத்தான்;* ***அனையவன் திகைத்தான்*** - *(அதனைக் கேட்டுணர்ந்த) அவ் இராவணன் திகைப்புற்றவனாகி;* ***எந்தை! என் இனிச் செயத்தக்கது*** - *'எந்தாய்! இப்பொழுது நம்மாற் செய்யத் தக்கது யாது?;* ***இசை என, இசைத்தான்*** - *சொல்வாயாக' எனக் கேட்க (அவ்விந்திரசித்தனும்) (கீழ்க்கண்டவாறு) சொன்னான்.*

(91) 532. ***'"தன்னைக் கொல்வது துணிவரேல்,***
தனக்கு அது தகுமேல்,
முன்னர்க் கொல்லிய முயல்க!" என்று அறிஞரே
மொழிந்தார்;
அன்ன போர் அவர் அறிவுறாவகை மறைந்து, அயன்தன்
வெல் நற் போர்ப் படை விடுதலே நலம்; இது விதியால்.

தன்னைக் கொல்வது துணிவரேல் - *(பிறர்) தன்னைக் கொல்லுதற்குத் துணிந்தாராயின்;* ***தனக்கு அது தகுமேல்*** - *தனக்கு அவ்வாறு தன்னைக் கொல்லத் துணிந்தவரைக் கொல்வதென்பது இயையுமானால்;* ***முன்னர்க் கொல்லிய முயல்க*** - *(அவர்கள் அச்செயலைத் தொடங்குதற்கு) முன்பே (அன்னோரைக்) கொல்லுதற்கு முயலுக;* ***என்று அறிஞரே மொழிந்தார்*** - *என்று அறிஞர்களே கூறியுள்ளனர்;* ***அன்ன போர் அவர் அறிவுறா வகை மறைந்து*** - *(அவர்களின் கூற்றினுக்கு ஏற்ப நமக்கு நன்மையை விளைவிக்கின்ற) அத்தகைய நல்ல போர்த் தொழிலினை (அப்பகைவராகிய) மானுடர் தெரிந்து கொள்ளாதபடி மறைந்து நின்று;* ***அயன்தன் வெல்நற் போர்ப்படை விடுதலே நலம்*** - *பிரம்ம தேவனுடைய வெற்றி தருகின்ற நல்ல போர்ப்படையாகிய பிரம்மாத்திரத்தை விடுவதே நன்மை தரும் செயலாகும்;* ***இது விதி*** - *இதுவே முறையுமாகும்.*

'தற்கொல்லியை முற்கொல்க' என்பது முதுமொழி. அதற்கேற்பச் செயல்படவேண்டுமென்கிறான் இந்திரசித்து. தற்காப்பின் பொருட்டு எதுவும் செய்யலாம் என்பதற்கியைய ஆற்றல் மிக்க பகைவராகிய இராம இலக்குவர் அறியா வண்ணம் அவர்கள் மேல் அயன் படையை ஏவ வேண்டும் என்கிறான்.

(92)

8533. 'தொடுக்கின்றேன் என்பது உணர்வரேல், அப் படை
தொடுத்தே,
தடுப்பர்; காண்பரேல், கொல்லவும் வல்லர், அத் தவத்தோர்;
இடுக்கு ஒன்று ஆகின்றது இல்லை; நல் வேள்வியை இயற்றி,
முடிப்பன், அன்னவர் வாழ்வை, ஓர் கணத்து' என
முடித்தான்.

தொடுக்கின்றேன் என்பது உணர்வரேல் - யான் (பிரம்மாத் திரத்தை) தொடுக்கின்றேன் என்ற செய்தியை (அப்பகைவர்) அறிந்தனராயின்; **அப்படை தொடுத்தே தடுப்பர்** - அதே பிரம்மாத்திரத்தை (எதிராகத்) தொடுத்து (யான் ஏவியதனை)த் தடுத்து விடுவார்கள்; **அத்தவத்தோர் காண்பரேல் கொல்லவும் வல்லர்** - தவத்திற் சிறந்தோராகிய அவர்கள் (என்னை நேரிற்) காண்பார்களாயின் (உடனே) கொன்றுவிடவும் வல்லவர்கள்; **இடுக்கு ஒன்று ஆகின்றது இல்லை** - (இது பற்றிச்) சங்கடம் ஒன்றும் நேர்ந்து விடப் போவதில்லை; **நல்வேள்வியை இயற்றி** - நன்மையைத் தரும் யாகம் ஒன்றினைச் செய்து; **அன்னவர் வாழ்வை ஓர் கணத்து முடிப்பல்** - அம்மனிதர்களது வாழ்வை ஒரு கணப் பொழுதிற்குள் முடிப்பேன்; **என முடித்தான்** - என உறுதியாகக் கூறினான். (இந்திரசித்து)

(93)

8534. 'என்னை அன்னவர் மறந்தனர் நின்று இகல் இயற்ற,
துன்னு போர்ப் படை முடிவு இலாது அவர்வயின் தூண்டின்,
பின்னை, நின்றது புரிவென்' என்று அன்னவன் பேச,
மன்னன், முன் நின்ற மகோதரற்கு இம் மொழி வழங்கும்:

அன்னவர் என்னை மறந்தனர் நின்று இகல் இயற்ற - அந்த இராம இலக்குவர் என்னை அறவே மறந்தவராய் நின்று போர் செய்யுமாறு; **துன்னு போர்ப்படை** - நெருங்கிய சேனைகளை; **முடிவிலாது அவர் வயின் தூண்டின்** - ஒழிவின்றி அவர்கள் மீது செலுத்துவாயாயின்; **பின்னை நின்றது புரிவென்** - பின்பு (நான் செய்யவேண்டியதாய்) எஞ்சி நின்ற செயலைச் செய்வேன்; **என்று அன்னவன் பேச** - என்று அவ் இந்திரசித்து கூறினானாக; **மன்னன், முன் நின்ற மகோதரற்கு இம்மொழி வழங்கும்** - மன்னவனாகிய இராவணன் தன் முன்னால் நின்றிருந்த மகோதரனுக்கு (பின்வரும்) **இம்மொழியினைக் கூறுவானாயினான்.**

பிரம்மாத்திரம் நிராயுதரை அழிக்காது எனவே, இலக்குவனும் வானர சேனையும் போரில் ஈடுபட்டவர்களாயிருந்தாலே தான் பிரம்மாத்திரம் எய்தல் பயன் தரும் என்பதுணர்ந்து இந்திரசித்தன் இவ்வாறு கூறுகிறான். என்பதே பொருத்தமானது என்பது மகாவித்துவான் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து. இந்திரசித்து என்னவாயினன் என்று இராமலக்குவர் எண்ண இடம் கொடாமல் மேலும் மேலும் சேனைகளை அனுப்பிப் போர்ச் செயலில் அவர்களை ஈடுபடுத்தினாலே பிரமாத்திரம் எய்த இயலும் என்னும் கருத்து பொருந்துமேல் கொள்க.

(94)

8535. 'வெள்ளம் நூறுடை வெஞ் சினச் சேனையை, வீர!
அள் இலைப் படை அகம்பனே முதலிய அரக்கர்
எள் இல் எண் இலர்தம்மொடு விரைந்தனை ஏகி,
கொள்ளை வெஞ் செரு இயற்றுதி, மனிதரைக் குறுகி.

வீர்! - *வீரனே!* **வெள்ளம் நூறுடை வெஞ்சினச் சேனையை** - நூறு வெள்ளம் வெஞ்சினச் சேனையை உடையையாய்; **அள் இலைப் படை அகம்பனே முதலிய அரக்கர்** - கூரிய இலைத் தொழிலமைந்த வேற்படையை உடைய அகம்பன் முதலாக உள்ள அரக்கர்கள்; **எள் இல் எண் இலர் தம்மொடு** - (வீரத்தில்) இகழ்தல் இல்லாத எண்ணற்றவராயுள்ளவர்களோடு; **விரைந்தனை ஏகி** - விரைந்து சென்று; **மனிதரைக் குறுகி கொள்ளை வெஞ்செரு இயற்றுதி** - (இராம இலக்குவர் என்னும்) மனிதரை நெருங்கி வந்து உயிரைக் கவர்ந்து கொள்ளுதற்குரிய கொடிய போர்ச்செயலை நிகழ்த்துவாயாக.

எள் - எள்ளுதல். முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பகுதியாகிய முதலினை மட்டும் கொண்டு தொகுதியாகிய பெயருக்குரிய விகுதி பெறாத சொல்.

(95)

8536. 'மாயை என்றன, வல்லவை யாவையும், வழங்கி,
தீ இருட் பெரும் பரப்பினைச் செறிவு உறத் திருத்தி,
நீ ஒருத்தனே உலகு ஒரு மூன்றையும் நிமிர்வாய்;
போய் உருத்து, அவர் உயிர் குடித்து உதவு' எனப்
புகன்றான்.

மாயை என்றன - மாயை என்று கூறப்படுவன; **வல்லன** - (பகைவரை வெற்றி கொள்ளுதற்குரிய) தந்திரம் போன்ற பிற மிக்க செயல்கள்; **யாவையும் வழங்கி** - ஆகிய அனைத்தையும் செய்து; **தீ இருட் பெரும் பரப்பினை** - கொடிய மிக்க இருள் தொகுதியை; **உலகு ஒரு மூன்றையும் செறிவு உறத்திருத்தி** - உலகங்கள் மூன்றினையும் மூடுமாறு நெருக்கமாக உண்டாக்கி; **நீ ஒருத்தனே நிமிர்வாய்** - நீ ஒருவனே உயர்ந்தோங்கும் வல்லமை உடையாய்; **போய்** - (இன்று பெரும் படையுடன்) (இவ்விடம் விட்டு) நீங்கிச் சென்று; **உருத்தவர் உயிர் குடித்து உதவு எனப் புகன்றான்** -

நம்மிடம் வெகுண்டவருடைய உயிரை (இந்திரசித்தனுக்கு உறு துணையாகி) பருகி உதவுவாயாக எனக் கூறினான் (இராவணன்).

(96)

மகோதரன் போர்க்குச் செல்லல்

8537. என்ற காலையின், 'என்றுகொல் ஏவுவது?' என்று
நின்ற வாள் எயிற்று அரக்கனும் உவகையின் நிமிர்ந்தான்;
சென்று தேர்மிசை ஏறினன்; இராக்கதர் செறிந்தார்,
குன்று சுற்றிய மத கரிக் குலம் அன்ன குறியார்.

என்ற காலையின் - என்று இராவணன் கூறியபோது; **என்று கொல் ஏவுவது என்று நின்ற வாள் எயிற்று அரக்கனும்** - (மன்னன் என்னைப் போர் மேல் ஏவுவது எந்தநாளோ? என ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து நின்ற வாள் போலும் (கோரப்)

பற்களை உடைய அரக்கனான மகோதரனும்; **உவகையின் நிமிர்ந்தான்** - மகிழ்ச்சியினால் தலை நிமிர்ந்து; **சென்ற தேர்மிசை ஏறினான்** - போய்த் தேர் மீது ஏறி அமர்ந்தான்; **குன்று சுற்றிய மதகரிக் குலம் அன்ன குறியார்** - மலையைச் சூழ்ந்து நின்ற மதம் செறிந்த யானைக் கூட்டத்தை ஒத்த தன்மை உடையவரான; **இராக்கதர் செறிந்தார்** - அரக்கர்கள் (அம்மகோதரனை) புடை சூழ்ந்து நெருங்கினார்கள்.

பெரு வீரர்களான கும்பகர்ணன், அதிகாயன் முதலானோர் இறந்தும், இந்திரசித்து புறங்காட்டியும் நின்ற காலத்திலும், 'மன்னன் தன்னைப் போருக்கு என்று ஏவுவான்' என மகோதரன் ஏங்கி நின்றது அவனுக்குள்ள அரச பக்தியையும், வீரப்பண்பினையும் எடுத்துக் காட்டுவதாக அமைகின்றது.

(97)

8538. **கோடி கோடி நூறாயிரம் ஆயிரம் குறித்த**
ஆடல் ஆனைகள், அணிதொறும் அணிதொறும்
அமைந்த;
ஓடு தேர்க் குலம். உலப்பு இல, ஓடி வந்து உற்ற;
கேடு இல் வாம் பரி, கணக்கையும் கடந்தன, கிளர்ந்த.

கோடி கோடி நூறாயிரம் ஆயிரம் குறித்த - கோடி கோடி நூறாயிரம் ஆயிரம் என்னும் தொகையினவாகக் குறித்து உரைக்கப்படும்; **ஆடல் யானைகள் அணிதொறும் அணிதொறும் அமைந்த** - வெற்றி தரும் யானைகள் அணிதோறும், அணிதோறும் பொருந்தி நின்றன; **ஓடு தேர்க்குலம் உலப்பு இல கோடி வந்து உற்ற** - விரைந்து செல்லும் தேர்க் கூட்டங்கள் அளப்பு இல்லனவாகிய கோடிகள் வந்து சேர்ந்தன; **கேடில் வாம்பரி கணக்கையும் கடந்தன கிளர்ந்த** - பழுதில்லாதனவாகிய தாவிச் செல்லும் குதிரைகள் எண்ணற்றனவாய்க் கிளர்ச்சியுடன் எழுந்தன.

(98)

8539. **படைக்கலங்களும், பரு மணிப் பூண்களும், பகு வாய்**
இடைக் கலந்தன எயிற்று இளம் பிறைகளும், எறிப்ப,
புடைப் பரந்தன வெயில்களும் நிலாக்களும் புரள,
விடைக் குலங்கள்போல், இராக்கதப் பதாதியும் மிடைந்த.

படைக்கலங்களும் - (கையிற் கொண்ட) ஆயுதங்களும்; **பருமணிப் பூண்களும்** - பெரிய மணிகள் பொருந்திய அணிகளும்; பகுவாய் **இடைக் கலந்தன எயிற்று இளம் பிறைகளும்** - பிளவு பட்ட வாயினிடையே கலந்துள்ள பற்களாகிய இளம் பிறைகளும்; **எறிப்ப** - ஒளி வீசுதலால்; **புடைப் பரந்தன, வெயில்களும், நிலாக்களும் புரள** - பக்கத்திற் பரவிய வெயில் ஒளியும் நிலா ஒளியும் மாறி மாறி விளங்க; **விடைக் குலங்கள் போல் இராக்கதப் பதாதியும் மிடைந்த** - வலிமை மிக்க எருதுகளின் தொகுதி போன்று இராக்கதர்களாகிய காலாட்படையும் மிக்கு நெருங்கின.

(99)

8540. கொடிக் குழீஇயின கொழுந்து எடுத்து எழுந்து மேற்கொள்ள,
இடிக் குழீஇ எழு மழைப் பெருங் குலங்களை இரித்த;
அடிக் குழீஇயிடும் இடம்தொறும் பிதிர்ந்து எழுந்து ஆர்த்த
பொடிக் குழீஇ, அண்டம் படைத்தவன் கண்ணையும் புதைத்த.

குழீஇயின கொடி - *திரண்டனவாகிய கொடிகள்;* **கொழுந்து எடுத்து எழுந்து மேற்கொள்ள** - *தம்கொழுவிய நுனிப்பாகங்கள் (காற்றினால்) உயர்ந்து மேலோங்கி மேலிடத்தை அகப்*

படுத்துவதனால்; **இடிக்குழீஇ எழுமழைப் பெருங்குலங்களை இரித்த** - *இடி ஏற்றுடன் கூடி எழுந்த பெரிய மேகக் கூட்டங்களை நிலை குலையைச் செய்தன;* **அடிக்குழீஇயிடும் இடம்தொறும்** - *(சேனைகளின்) கால்கள் பூமியில் ஆழப் பதிய வைக்கும் இடந்தோறும்;* **பிதிர்ந்து எழுந்து ஆர்த்த பொடிக் குழீஇ** - *பிதிர் பட்டு எழுந்து நிரம்பிய தூளிகள் ஒருசேரத் திரண்டு;* **அண்டம் படைத்தவன் கண்ணையும் புதைத்த** - *(மேற்சென்று) உலகத்தைப் படைத்தவனாகிய பிரம தேவனுடைய கண்களையும் மறைந்தன.*

(100)

8541. ஆனை என்னும் மா மலைகளின் இழி மத அருவி
வான யாறுகள், வாசி வாய் நுரையொடு மயங்கி,
கான மா மரம் கல்லொடும் ஈர்த்தன, கடிதில்
போன, போக்க அரும் பெருமைய, புணரியுள் புக்க.

ஆனை என்னும் மா மலைகளின் - *யானைகள் என்னும் பெரிய மலைகளினின்றும்;* **இழி மத அருவி வானயாறுகள்** - *விழும் மதநீர் அருவியாகிய வான நதிகள்;* **வாசிவாய் நுரையொடு மயங்கி** - *குதிரைகளின் வாயிலிருந்து வெளிப்படும் (விலாழி எனப்படும்) நுரைகளுடன் கலந்து;* **கான மாமரம் கல்லொடும் ஈர்த்தன** - *காட்டிலுள்ள பெருமரங்களைக் கற்களுடன் இழுத்துக் கொண்டு;* **கடிதில் போன** - *விரைந்து ஓடியவை;* **போக்கரும் பெருமைய புணரியுள் புக்க** - *தடுத்தற்கு அரிய பெருக்கத்தை உடையனவாய்க் கடலினுள்ளே சென்று புகுந்தன.*

(101)

8542. தடித்து மீன்குலம் விசும்பிடைத் தயங்குவ-சலத்தின்
மடித்த வாயினர், வாள் எயிற்று அரக்கர், தம் வலத்தின்
பிடித்த திண் படை விதிர்த்திட விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்து,
பொடித்த வெம் பொறி கொதித்து மேல் போவன-போன்ற.

வாள் எயிற்று அரக்கர் சலத்தின் மடித்த வாயினர் - *வாள் போற்கூரிய பற்களையுடைய அரக்கர்கள் வெகுளியால் மடித்த வாயினை உடையவராய்;* **தம்**

வலத்தின் பிடித்த திண் படை - தம் வலக்கையிலே பற்றிய திண்ணிய ஆயுதங்களை; **விதிர்த்திட விதிர்த்திடப் பிறழ்ந்து** - அசைக்குந்தோறும் அசைக்குந்தோறும் மாறுபட்டு; **பொடித்த வெம்பொறி கொதித்து மேல்போவன** - வெளிப்பட்டுத் தோன்றிய வெவ்விய அனற் பொறிகள் கனன்று மேலே போவன; **தடித்து மீன்குலம் விசும்பிடைத் தயங்குவ போன்ற** - மின்னலும் விண்மீன் தொகுதிகளும் வானிடத்தே விளங்குவன ஒத்தன.

(102)

8543. சொன்ன நூறுடை வெள்ளம், அன்று இராவணன் துரந்த
அன்ன சேனையை வாயிலூடு உமிழ்கின்ற அமைதி,
முன்னம் வேலையை முழுவதும் குடித்தது, 'முறை ஈது'
என்ன, மீட்டு உமிழ் தமிழ்முனி ஒத்தது, அவ் இலங்கை.

நூறுடை வெள்ளம் என்று சொன்ன - நூறு வெள்ளம் என்று எண்ணிச் சொல்லப்பட்டனவும்; **இராவணன் துரந்த அன்ன சேனையை** - இராவணனால் செலுத்தப்பட்டனவும் ஆகிய அத்தகைய சேனைகளை; **வாயிலூடு உமிழ்கின்ற அமைதி** - (தன்) வாயிலின் வழியாக (ஒருங்கே) வெளிவிடுகின்ற தன்மையினால்; **முன்னம் வேலையை முழுவதும் குடித்தது** - முற்காலத்தில் கடல் முழுவதனையும் குடித்திட்டது; **முறை ஈது என்ன** - இம்முறையே என்னும்படி; **மீட்டு உமிழ் தமிழ் முனி ஒத்தது, அவ் இலங்கை** - அக்கடலினை மீளவும் உமிழ்ந்து வெளிப்படுத்தின தமிழ் முனிவராகிய அகத்திய முனிவரை ஒத்துத் தோன்றியது அந்த இலங்கை நகரம்.

(103)

8544. சங்கு பேரியும், காளமும், தாளமும், தலைவர்
சிங்க நாதமும், சிலையின் நாண் ஒலிகளும், சின மாப்
பொங்கும் ஓதையும், புரவியின் அமலையும், பொலந் தேர்
வெங் கண் ஓலமும, மால் என, விழுங்கிய உலகை.

சங்கும், பேரியும், காளமும் தாளமும் - சங்கு, பேரிகை, எக்காளம், தாளம் முதலானவற்றின் ஒலிகளும்; **தலைவர் சிங்க நாதமும்** - படைத்தலைவர்களது சிங்கத்தின் முழக்கத்தை ஒத்த பெரு முழக்கமும்; **சிலையின் நாண் ஒலிகளும்** - வில் நாணின்

ஒலிகளும்; **சினமாப் பொங்கும் ஓதையும்** - வெகுளியுற்ற யானைகள் கிளர்ந்தெழுப்பிய பிளிற்றொலியும்; **புரவியின் அமலையும்** - குதிரைகளின் கனைப்பொலியும்; **பொலந் தேர் வெங்கண் ஓலமும்** - பொன்மயமான தேர்களின் சக்கரங்களின்றெழும் ஓசையும்; **மால் என உலகை விழுங்கிய** - திருமாலைப் போன்று உலகினை (த்தன் அகத்திட்டு) விழுங்கின.

(104)

8545. புக்கதால் பெரும் போர்ப் படை, பறந்தலைப் புறத்தில்;
தொக்கதால், நெடு வானரத் தானையும் துவன்றி,
ஒக்க ஆர்த்தன, உறுக்கின, தெழித்தன, உருமின்
மிக்க வான் படை விடு கணை மா மழை விலக்கி.

பெரும் போர்ப்படை பறந்தலைப் புறத்தில் புக்க - *பெரும் போரை இயற்றுதற்குரிய அந்த (அரக்கர்) சேனை போர்க்களத்துப் புகுந்தது;* **நெடுவானரத் தானையும் துவன்றித் தொக்கது** - *நெடிய குரங்குப்படையும் நெருங்கிக் கூடிற்று;* **மிக்க வான் படை விடுகணை மாமழை விலக்கி** - *(பிறகு வானரப் படையானது) மிகுதியாக இருந்த பெரிய அரக்கர் படை ஏவுகின்ற அம்பு மழையினைத் தடுத்து;* **உருமின் ஒக்க ஆர்த்தன, உறுக்கின தெழித்தன** - *இடி போன்று ஒருங்கே ஆரவாரித்து, தண்டித்து அதட்டினவாய் வெகுண்டன.*

(105)

8546. குன்று கோடியும் கோடிமேல் கோடியும் குறித்த
வென்றி வானர வீரர்கள், முகம்தொறும் வீச,
ஒன்றின், நால்வரும் ஐவரும் இராக்கதர் உலந்தார்;
பொன்றி வீழ்ந்தன, பொரு கரி, பாய் பரி, பொலந் தேர்.

கோடியும் கோடிமேல் கோடியும் குன்று - *கோடியும், கோடிக்கு மேற்கோடியும் ஆக மலைகளை;* **குறித்த வென்றி வானர வீரர்கள்** - *இலக்கு நோக்கிய வெற்றித்திறன் வாய்ந்த வானர வீரர்கள்;* **முகந் தொறும் வீச** - *இடந்தோறும் (எடுத்து) வீசுதலால்;* **ஒன்றின், நால்வரும் ஐவரும் இராக்கதர் உலந்தார்** - *(அங்ஙன் எடுத்து வீசிய மலை) ஒன்றனுக்கு இராக்கதர் நால்வரும் ஐவரும் என்ற எண் முறையில் இறந்து பட்டார்கள்;* **பொருகரி, பாய்பரி பொலந்தேர் பொன்றி வீழ்ந்தன** - *(அவ்வரக்கர்களுடைய) போர்த்தொழில் வல்ல யானை, பாய்ந்து செல்லும் குதிரை, பொன்னாலாகிய தேர் ஆகியவையும் கெட்டொழிந்தன.*

(106)

8547. மழுவும், சூலமும், வலயமும், நாஞ்சிலும், வாளும்,
எழுவும், ஈட்டியும், தோட்டியும், எழு முனைத் தண்டும்,
தழுவும் வேலொடு கணையமும், பகழியும், தாக்க,
குழுவினோடு பட்டு உருண்டன, வானரக் குலங்கள்.

மழுவும், சூலமும், வலயமும் நாஞ்சிலும் வாளும் - *(அரக்கர்களுடைய) மழுவும், சூலப்படையும், வாகுவலயமும், நாஞ்சிலும் வாளும்;* **எழுவும், ஈட்டியும், தோட்டியும் எழுமுனைத் தண்டும்** - *கணைய மரமும், ஈட்டியும், அங்குசமும், மேற்பட்டெழுந்த கூரிய முனையை உடைய தண்டாயுதமும்;* **தழுவும் வேலொடு கணையமும் பகழியும் தாக்க** - *கையிற் பற்றிய வேற்படையுடன் கணையமும்,*

அம்பும் தாக்குதலால்; **வானரக் குலங்கள் குழுவினோடு பட்டு உருண்டன** - *வானரத் தொகுதிகள் தத்தம் குழுவுடன் கொல்லப்பட்டு (த்தரையில்) உருண்டன.*

(107)

8548. முற்கரங்களும், முசலமும், முசுண்டியும், முளையும்,
சக்கரங்களும், பிண்டிபாலத்தொடு தண்டும்,
கப்பணங்களும், வளையமும், கவண் உமிழ் கல்லும்,
வெற்புஇனங்களை நுறுக்கின; கவிகளை வீழ்த்த.

முற்கரங்களும், முசலமும், முசுண்டியும், முளையும் - *(மற்றும் அரக்கர்கள் விடுத்த) முற்கரங்களும், இருப்புலக்கையும், முசுண்டியும், மூங்கிலும்,;* **சக்கரங்களும் பிண்டிபாலத்தொடு தண்டும்** - *சக்கரப் படைகளும், பிண்டி பாலமும், தண்டும்;* **கப்பணங்களும், வளையமும் கவண் உமிழ் கல்லும்** - *கப்பணங்களும், வளையமும், கவண் வீசுகின்ற கல்லும், ஆகியவை;* **வெற்பு இனங்களை நுறுக்கின** - *(குரங்குகள் வீசிய) மலைத்தொகுதிகளை பொடியாக நொறுக்கின;* **கவிகளை வீழ்த்த** - *(அவற்றை எறிந்த) குரங்குகளைக் கொன்று வீழ்த்தின.*

(108)

8549. கதிர் அயில் படைக் குலம் வரன்முறை முறை கடாவ,
அதிர் பிணப் பெருங் குன்றுகள் படப் பட, அழிந்த
உதிரம் உற்ற பேர் ஆறுகள் திசை திசை ஓட,
எதிர் நடக்கில், குரக்குஇனம்; அரக்கரும் இயங்கார்.

கதிர் அயில் படைக்குலம் வரன்முறை முறை கடாவ - *ஒளி பொருந்திய கூர்மையான ஆயுதத் தொகுதிகளை (அரக்கர்கள்) அடுத்து அடுத்து முறையே செலுத்துதலால்;* **குரக்கு இனம் எதிர் நடக்கில** - *குரங்குத் தொகுதிகள் அரக்கர் எதிரே நடக்கவியலாதவை ஆயின;* **அதிர் பிணப்பெருங் குன்றுகள் படப்பட** - *அதிர்ச்சியுற்று விழும் பிணங்களாகிய பெருமலைகள் மேலும் மேலும் உண்டாவதாலும்;* **அழிந்த உதிரம் உற்ற பேர் ஆறுகள் திசை திசை ஓட** - *(ஆயுதங்கள் பட்டு உடல்) சிதைந்தமையால் தோன்றிய குருதிப் பேராறுகள் (போர்க்களத்தில்) திசைகள் தோறும் ஓடுதலாலும்;* **அரக்கரும் இயங்கார்** - *அரக்கரும் (அப்போர்க்களத்தில்) மேற்செல்லுதற்கு இயலாதவராயினர்.*

கதிர் - ஒளி, அயில் - கூர்மை, கடாவுதல் - செலுத்துதல்.

(109)

8550. யாவர் ஆங்கு இகல் வானரம் ஆயினர், எவரும்
தேவர் ஆதலின், அவரொடும் விசும்பிடைத் திரிந்தார்;
மேவு காதலின் மெலிவுறும் அரம்பையர் விரும்பி,

ஆவி ஒன்றிடத் தழுவினர், பிரிவு நோய் அகன்றார்.

யாவர் ஆங்கு இகல் வானரம் ஆயினர் - யார் யார் அப்போர்க்களத்தில் மாறுபட்டுப் பொருதலை உடைய வானரராகி வந்துள்ளார்களோ; ***எவரும் தேவர் ஆதலின்*** - அவர்கள் அனைவரும் (முன்னைத் தம் உண்மை நிலையில்) தேவர்களே ஆதலால்; ***அவரொடும் விசும்பிடைத் திரிந்தார்*** - (தாம் உயிர் துறந்ததால் வானர உடம்பை விடுத்து) அத்தேவர்களோடும் (ஒன்று கூடி) விண்ணுலகில் உலவுவாராயினர்; ***மேவு காதலின் மெலிவுறும் அரம்பையர்*** - (அங்ஙனம் பிரிந்து சென்ற அவர்களை) மீண்டும் அடையவேண்டும் என்னும் காதலால் தளர்ந்து மெலியும் வானுலக மகளிராகிய அரம்பையர்; ***விரும்பி ஆவி ஒன்றிடத் தழுவினர்*** - (அவர்களை) விரும்பி உயிரோடொன்றாக இறுகத் தழுவியவராய்; ***பிரிவு நோய் அகன்றார்*** - பிரிவுத் துன்பம் தீர்ந்தார்கள்.

(110)

8551. கரக்கும் மாயமும், வஞ்சமும், களவுமே, கடனா,
இரக்கமே, முதல் தருமத்தின் நெறி ஒன்றும் இல்லா,
அரக்கரைப் பெருந் தேவர்கள் ஆக்கின அமலன்
சரத்தின், வேறு இனிப் பவித்திரம் உள எனத் தகுமே?

கரக்கும் மாயமும் வஞ்சமும் களவுமே கடனா - ஒளித்துச் செய்யும் சூழ்வினையும், வஞ்சனையும், களவுத்தன்மையும் ஆகிய இவற்றையே தம் செயல் முறையாகக் கொண்டு; ***இரக்கமே முதல் தருமத்தின் நெறி ஒன்றும் இல்லா*** - இரக்கம் முதலான அறநெறி ஏதும் இல்லாத; ***அரக்கரைப் பெருந்தேவர்கள் ஆக்கின*** - (கொடிய) அரக்கர்களையும் பெருமையுடைய தேவர்களாக ஆக்கிய; ***அமலன் சரத்தின்*** - தூயோனான இலக்குவனின் அம்பினைக் காட்டிலும்; ***வேறு இனிப் பவித்திரம் உள எனத் தகுமே*** - தூய்மை விளைவிப்பன பிற உளவெனல் பொருந்துவதோ?

(111)

8552. அந்தகன் பெரும் படைக்கலம் மந்திரத்து அமைந்தான்,
இந்து வெள் எயிற்று அரக்கரும், யானையும், தேரும்,
வந்த வந்தன, வானகம் இடம் பெறாவண்ணம்
சிந்தினான் சரம், இலக்குவன், முகம்தொறும் திரிந்தான்.

இலக்குவன் - இலக்குவன்; ***அந்தகன் பெரும் படைக்கலம் மந்திரத்து அமைத்தான்*** - இயமனது பெரிய அத்திரத்தினை மந்திரத்தால் அமைத்துக் கொண்டவனாகி; ***முகம் தொறும் திரிந்தான்*** - போர் முகத்தில் எங்கும் திரிந்து; ***இந்து வெள் எயிற்று அரக்கரும்*** - பிறையினை ஒத்த வெள்ளிய பற்களை உடைய அரக்கர்களும்; ***யானையும், தேரும் வந்த வந்தன*** - யானைகளும், தேர்களும் என அடுத்தடுத்து வந்தன அனைத்தையும்; ***வானகம் இடம் பெறா வண்ணம் சிந்தினான் சரம்*** - (உயிர் துறந்து) வானுலகில் இடம் கொள்ளாது நெருங்கும்படி அம்புகளைச் சிதறினான்.

(112)

கும்பகருணன் களத்தில் இட்ட தண்டைக் கொண்டு அனுமன் பொருதல்

8553. கும்பகன்னன் ஆண்டு இட்டது, வயிர வான் குன்றின்
வெம்பு வெஞ் சுடர் விரிப்பது, தேவரை மேல்நாள்
தும்பையின் தலைத் துரந்தது, சுடர் மணித் தண்டு ஒன்று,
இம்பர் ஞாலத்தை நெளிப்பது, மாருதி எடுத்தான்.

கும்பகன்னன் ஆண்டு இட்டது - (இராவணன் தம்பியாகிய) கும்பகருணன் அப்போர்க்களத்திலே இட்டுச் சென்றதும்; **வான் வயிர குன்றின் வெம்பு வெஞ்சுடர் விரிப்பது** - பெரிய வயிர மலையினைப் போன்று வெதும்பச் செய்யும் கடுங்கதிர்களை விரிப்பதும்; **மேல்நாள் தேவரை தும்பையின் தலைத் துரந்தது** - முன்னாளில் (அரக்கரொடு பொருதற்கு வந்த) தேவர்களைத் தும்பைப்போரில் (தோற்று ஓடும்படி) துரத்தியதும்; **இம்பர் ஞாலத்தை நெளிப்பது** - (பொறுத்தற்கரிய பாரத்தால்) இப்பூமியை நெளியச் செய்வதும் ஆகிய; **சுடர் மணித்தண்டு ஒன்று மாருதி எடுத்தான்** - ஒளியுடைய மணிகள் பதிக்கப்பெற்ற தண்டாயுதம் ஒன்றினை வாயுவின் மகனான அனுமன் (தன் கையில்) எடுத்துக் கொண்டான்.

(113)

சந்தக் கலி விருத்தம்

8554. 'காற்று அன்று, இது கனல் அன்று' என இமையோரிடை
காணா
ஏற்றம் கடு விசையோடு உயர் கொலை நீடிய இயல்பால்,
சீற்றம் தனி உருவாய், இடை தேறாதது ஓர் மாறு ஆய்க்
கூற்றம் கொடு முனை வந்தெனக் கொன்றான், இகல்
நின்றான்.

இகல் நின்றான் - (அரக்கர் மேல்) பகைகொண்டு நின்றவனாகிய அனுமன்; **காற்று அன்று இது கனல் அன்று என** - இது காற்றும் அன்று தீயும் அன்று என்று; **இமையோரிடை காணா** - தேவர்கள் (தன்னோடு அக்காற்று தீ ஆகியவற்றிற்கு) வேற்றுமை உணராதவாறு; **ஏற்றம் கடுவிசையோடு உயர் கொலை நீடிய இயல்பால்** - மிகுந்த கடுவேகத்துடனே மிக்க கொலைத் தொழிலில் நிலை பெற்றுள்ள தன்மையால்; **கூற்றம் சீற்றம் தனி உருவாய்** - கூற்றுவனாகிய தெய்வம் சீற்றத்தையே தனது உருவாகக் கொண்டு; **இடை தேறாதது ஓர் மாறு ஆய்** - (தன்னை இன்னான் என) வேற்றுமை தெளிந்துணர இயலாத நிலையில் மாறுபட்டு **கொடுமுனை வந்தெனக் கொன்றான்** - கொடிய போர் முனைக்கு வந்தது எனும்படி (கையிலுள்ள தண்டாயுதத்தால் அரக்கரைக்) கொன்றான்.

(114)

8555. வெங் கண் மதமலைமேல், விரை பரிமேல், விடு தேர்மேல்,
சங்கம் தரு படை வீரர்கள் உடல்மேல், அவர் தலைமேல்,
"எங்கும் உளன் ஒருவன்" என இரு நான் மறை தெரிக்கும்
செங் கண்ணவன் இவனே' எனத் திரிந்தான்-கலை
தெரிந்தான்.

கலை தெரிந்தான் - பல கலைகளையும் கற்றுணர்ந்தவனாகிய அனுமன்; **வெங்கண் மத மலைமேல்** - வெகுளி மிக்க கண்களையும் மதத்தையுமுடைய மலை போன்ற யானையின் மேலும்; **விரை பரிமேல் விடுதேர் மேல்** - விரைந்து பாயும் குதிரையின் மேலும் (வீரர்களால்) செலுத்தப்படும் தேரின் மேலும்; **சங்கம் தரு படை வீரர்கள் உடல் மேல் அவர் தலை மேல்** - திரளாக உள்ள படைவீரர்களின் உடலின் மீதும், அவர்களின் சிரசின் மேலும்; **எங்கும் உளன் ஒருவன் என இருநான்மறை தெரிக்கும்** - எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ளவன் ஒருவனே எனப் பெருமை சான்ற நான்கு வேதங்களால் தெளிந்து போற்றப்பெறும்; **'செங்கண்ணவன் இவனே' எனத் திரிந்தான்** - செந்தாமரைக் கண்ணன் (திருமால்) இவனே என (கண்டோர்) கருதும்படி (தான் ஒருவனே எங்கும் உள்ளவனாகித்) திரிந்தான்.

(115)

8556. கிளர்ந்தாரையும் கிடைத்தாரையும் கிழித்தான், கனல்
விழித்தான்;
களம்தான் ஒரு குழம்பு ஆம் வகை அரைத்தான்;
உருக் கரைத்தான்;
வளர்ந்தான் நிலை உணர்ந்தார், 'உலகு ஒரு மூன்றையும்
வலத்தால்
அளந்தானும் முன் இவனே?' என இமையோர்களும்
அயிர்த்தார்.

கிளர்ந்தாரையும், கிடைத்தாரையும் கனல் விழித்தான் கிழித்தான் - (அனுமன் சினத்தால்) பொங்கி எழுந்தாரையும், எதிர்ப்பட்டாரையும் தீப்பொறி தோன்ற (ச்சினந்து) நோக்கியவனாய் அவர் தம் உடம்பைக் கிழித்தெறிந்தான்; **களந்தான் ஒரு குழம்பாம் வகை அரைத்தான் உருக்கரைத்தான்** - போர்க்களம் எங்கும் (நிணக்) குழம்பாகுமாறு (அரக்கர் உடம்புகளை) அரைத்து உருவின்றிக் கரைத்தவனாய்; **வளர்ந்தான் நிலை உணர்ந்தார்** - பேருருவாக வளர்ந்து தோன்றிய அவனது நிலையை உணர்ந்தவர்களாகிய; இமையோர்களும் - தேவர்களும்; **உலகு ஒரு மூன்றையும் வலத்தால் அளந்தானும் முன் இவனே** - ஒப்பற்ற மூன்று உலகங்களையும் தனது வலிமையால் முன்னம் அளந்தவனும் இவன்தானோ? **என அயிர்த்தார்** - என ஐயுற்று வியந்தார்கள்.

(116)

acharya.org

8557. ***மத்தக் கரி நெடு மத்தகம் வகிர்பட்டு உக மணி மேல்***
முத்தின் பொலி முழு மேனியன், முகில் விண் தொடு
மெய்யான்,
ஒத்தக் கடையுகம் உற்றுழி, உறு கால் பொர, உடு மீன்
தொத்தப் பொலி கனகக் கிரி வெயில் சுற்றியது ஒத்தான்.

மத்தக் கரி நெடு மத்தகம் வகிர்பட்டு உக - மதம் பொருந்திய யானையின் நெடிய மத்தகம் பிளவுபட்டுச் சிந்த; **மணிமேல் முத்தின் பொலி முழுமேனியன்** - மணியின் மேல் முத்துக்கள் பொலிந்து விளங்கினாற் போன்ற முழுவுடம்பினை உடையவனும்; **முகில்விண் தொடு மெய்யன்** - மேகந் தவழும் ஆகாயத்தைத் தொடுகின்ற உடம்பினை உடையவனுமாகிய அனுமன்; **ஒத்தக் கடையுகம் உற்றுழி** - (எல்லாப் பொருளும்) ஒருசேர அழியும் அந்த ஊழிக் காலம் வந்தபோது; **உறுகால் பொர, உடுமீன்** - பெருங்காற்று மோத உடுவாகிய விண்மீன்கள்; **தொத்தப் பொலி, வெயில் சுற்றியது கனகக் கிரி ஒத்தான்** - தொத்தி நிற்க விளங்குவதும் கதிரவனால் சூழப் பெறுவதும் ஆகிய பொன் மயமான மேருமலையை ஒத்துத் தோன்றினான்.

(117) *8558.* ***இடித்தான் நிலம் விசும்போடு என,***
இட்டான் அடி,
எழுந்தான்;
பொடித்தான், கடற் பெருஞ் சேனையை; பொலந்
தண்டு தன் வலத்தால்
பிடித்தான்; மத கரி, தேர், பரி, பிழம்பு ஆனவை குழம்பா
அடித்தான்; உயிர் குடித்தான்; எடுத்து ஆர்த்தான்;
பகை தீர்த்தான்.

இடித்தான் நிலம் விசும்போடு என - (அவ்அனுமன்) நிலத்தினை ஆகாயத்துடன் இடித்தான் என்னும்படி; **அடி இட்டான் எழுந்தான்** - (பூமியில்) அடி இட்டு (வான முகடளவும்) நிமிர்ந்தான்; **பொலந்தண்டு தன் வலத்தால் பிடித்தான்** - பொன் மயமான தண்டாயுதத்தை தன் வன்மையாற் பற்றியவனாகி; **கடற் பெருஞ்சேனையைப் பொடித்தான்** - கடல் போலும் (அரக்கரது) பெருஞ் சேனையைப் பொடியாக்கினான்; **மதகரி. தேர், பரி பிழம்பு ஆனவை** - மதம் பொருந்திய யானை, தேர், குதிரை என்னும் வடிவுள்ளவைற்றை; **குழம்பா அடித்தான்** - உருச்சிதைத்துக் குழம்பாகும்படி அடித்தான்; **உயிர் குடித்தான், பகை தீர்த்தான் எடுத்து ஆர்த்தான்** - (அவற்றின்) உயிரைக் குடித்துத் தன் பகையை ஒழித்தவனாகிப் பேர் ஆரவாரஞ் செய்தான்.

(118)

8559. ***நூறாயிரம் மத மால் கரி, ஒரு நாழிகை நுவல்போது,***
ஆறாய், நெடுங் கடுஞ் சோரியின் அளறு ஆம் வகை
அரைப்பான்,
ஏறு ஆயிரம் எனலாய் எழு வய வீரரை இடறி,

acharya.org

தேறாது உறு கொலை மேவிய திசை யானையின் திரிந்தான்.

ஒரு நாழிகை நுவல்போது - ஒரு நாழிகை எனக் கூறப்படும் கால அளவில்; **நூறாயிரம் மதமால் கரி** - ஒரு நூறாயிரம் மத யானைகளை; **ஆறாய், நெடுங் கடுஞ் சோரியின்** - ஆறாகிப் பெருகும் நெடிய கடிய இரத்த வெள்ளத்தில் இட்டு; **அளறு ஆம் வகை அரைப்பான்** - சேறாகும்படி துகைத்து அரைப்பவனாகிய அனுமன்; **ஏறு ஆயிரம் எனலாய் எழு வய வீரரை இடறி** - ஆண் சிங்கங்கள் ஆயிரம் எனும் படி பொங்கி எழுந்த வலிய (அரக்க)

வீரர்களை (க்காலினால்) இடறித்தள்ளி; **தேறாது உறு கொலை மேவிய திசை யானையின் திரிந்தான்** - (மத மயக்கத்தினின்றும்) தெளியாது மிகுந்த கொலைத்தொழிலைப் பொருந்திய திசை யானை போன்று (போர்க்களமெங்கும்) திரிவானாயினான்.

(119)

8560. தேர் ஏறினர், பரி ஏறினர், விடை ஏறினர், சின வெங்
கார் ஏறினர், மழை ஏறினர், 'கலை ஏறினர், பல வெம்
போர் ஏறினர், புகழ் ஏறினர், புகுந்தார் புடை
வளைந்தார்;
நேர் ஏறினர் விசும்பு ஏறிட, நெரித்தான், கதை
திரித்தான்.

தேர் ஏறினர், பரி ஏறினர் விடை ஏறினர் - தேரில் ஏறியவர்களும், குதிரைமீது ஏறியவர்களும், விடையேற்றினை ஒத்த (காலாட்படை) வீரர்களும்; **சினவெங்கார் ஏறினர் மழை ஏறினர்** - வெகுளி மிக்க கொடிய மேகத்தை ஒத்த யானையின் மேல் ஏறியவர்களும் (அம்பு) மழையை மிகுதியாகப் பொழிகின்றவரும்; **கலை ஏறினர், பலவெம் போர் ஏறினர் புகழ் ஏறினர்** - போர்க்கலையில் வல்லவரும், பல கொடிய போர்களில் ஈடுபட்டு வெற்றிப் புகழ் கொண்டவரும் (ஆகிய அரக்கவீரர்கள்); **புகுந்தார் புடை வளைத்தார்** - (இப்போது போர்க்களத்திற்) புகுந்து (அனுமனைச்) சுற்றி வளைத்துக் கொண்டனர்; **நேர் ஏறினர் விசும்பு ஏறிட** - (இங்ஙனம்) நேர்பட்டு வந்து வளைத்துக் கொண்டவர்கள் அனைவரும் விண்ணுலகிற் செல்லுமாறு; **கதை திரித்தான் நெரித்தான்** - (அனுமன்) தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றியவனாய் (அவர்களை) நெரித்துக் கொன்றான்.

(120)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8561. அரி குல மன்னன், நீலன், அங்கதன், குமுதன் சாம்பன்
பரு வலிப் பனசன் என்று இப் படைத் தலை வீரர் யாரும்,
பொரு சினம் திருகி, வென்றிப் போர்க் கள மருங்கில்
புக்கார்;

ஒருவரை ஒருவர் காணார்; உயர் படைக் கடலின் உள்ளார்.

அரிகுல மன்னன், நீலன் அங்கதன், குமுதன், சாம்பன் பருவலிப் பனசன் - வானர குல மன்னனாகிய சுக்கிரீவன், நீலன், அங்கதன், குமுதன், சாம்பன், பெருவன்மை படைத்த பனசன்; **என்று இப்படைத் தலைவீரர் யாரும்** - என்று தலைமை பெற்ற இச்சேனை வீரர்கள் யாவரும்; **பொருசினம் திருகி** - போர் செய்தற்குரிய வெகுளியால் மாறுபட்டு; **வென்றிப் போர்க்கள மருங்கில் புக்கார்** - வெற்றியை விளைக்கும் போர்க் களத்தின் கண்ணே (தனித்தனியே) புகுந்தவர்கள்; **ஒருவரை ஒருவர் காணார்** - ஒருவரை ஒருவர் சந்தித்துக்) காணாதவர்களாய்; **உயர் படைக் கடலின் உள்ளார்** - அரக்கர் படையாகிய பெரிய கடலினுள்ளே (தனித்தனியே) உள்ளவரானார்கள்.

(121)

அனுமன் - அகம்பன் போர்

8562. தொகும் படை அரக்கர் வெள்ளம் துறைதொறும் அள்ளித்
தூவி,
நகம் படை ஆகக் கொல்லும் நரசிங்கம் நடந்தது என்ன,
மிகும் படைக் கடலுள் செல்லும் மாருதி, வீர வாழ்க்கை
அகம்பனைக் கிடைத்தான், தண்டால் அரக்கரை
அரைக்கும் கையான்.

தொகும்படை அரக்கர் வெள்ளம் - கூட்டமாக வந்து கூடிய சேனைகளாகிய அரக்கர் வெள்ளத்தை; **துறை தொறும் அள்ளித் தூவி** - (போர் முனைகளாகிய) துறைகள் தோறும் வாரி வீசி; **நகம் படை ஆகக் கொல்லும்** - (தன்னுடைய விரலின்) நகமே படைக் கலனாகக் கொன்று குவிக்கும்; **நரசிங்கம் நடந்தது என்ன** - நரசிங்கம் (ஆகிய திருமால் முன்னர்) நடந்தது போன்று; **மிகும் படைக் கடலுள் செல்லும் மாருதி** - மிக்கு நிறைந்த அரக்கர் சேனையாகிய கடலினுள்ளே செல்லும் அனுமன்; **தண்டால் அரக்கரை அரைக்கும் கையான்** - தண்டாயுதத்தினால் அரக்கரை

அரைக்கும் கையை உடையவனாகி (ச்செல்லும் போது); **வீர வாழ்க்கை அகம்பனைக்கிடைத்தான்** - வீரத் திறத்துடன் வாழ்பவனாகிய அகம்பன் என்னும் அரக்கனை எதிர்ப்பட்டான்.

(122)

8563. மலைப் பெருங் கழுதை ஐஞ்ஞூற்று இரட்டியான், மனத்தின்
செல்லும்
தலைத் தடந் தேரன், வில்லன், தாருகன் என்னும் தன்மைக்
கொலைத் தொழில் அவுணன்; பின்னை, இராக்கத வேடம்
கொண்டான்,
சிலைத் தொழில் குமரன் கொல்ல, தொல்லை நாள் செருவில்

தீர்ந்தான்.

மலைப் பெருங் கழுதை ஐஞ்ஞூற்று இரட்டியான் - மலையினை ஒத்த பெரிய ஆயிரங் கழுதைகளால் (இழுக்கப் பெற்ற); **மனத்தின் செல்லும் தலைத் தடந்தேரன், வில்லன்** - மனத்தைக் காட்டிலும் விரைந்து செல்லும் தலைமை பெற்ற தேரினை உடையவனும், வில்லை ஏந்தியவனுமாகிய அகம்பன்; **தாருகன் என்னும் தன்மைக் கொலைத்தொழில் அவுணன்** - தாருகன் என்னும் பெயரைப் பெற்ற கொலைத் தொழிலையுடைய அவுணன்; **சிலைத் தொழில் குமரன் கொல்ல** - வில்லாற்றல் மிக்க முருகப் பெருமான் கொல்ல; **தொல்லை நாள் செருவில் தீர்ந்தான்** - முற்காலத்தில் போரில் உயிர் நீங்கியவனாய்; **பின்னை, இராக்கத வேடங் கொண்டான்** - பிற் காலத்தில் (அகம்பனென்னும்) இராக்கத வேடத்தைக் கொண்டு தோன்றியவனாவான்.

முற்காலத்தில் முருகப்பெருமானால் போரில் கொல்லப்பட்ட தாருகன் என்னும் அவுணனே இப்பொழுது அகம்பன் என்னும் அவுணனே இப்பொழுது அகம்பன் என்னும் அரக்கனாகத் தோன்றி நின்றான். தாருகன் - இப்பெயர் கொண்ட ஒருவன் அதிகாயனுக்குத் துணையாக வந்து இலக்குவனால் கொல்லப்பட்டான். *(7846-47)* முருகப் பெருமானால் கொல்லப்பட்ட தாருகன் வரலாற்றைக் கந்தபுராணத்துள் காணலாம். பிறிதொரு தாருகன் காளியினால் கொல்லப்பட்டவன். "தாருகன் பேருரங்கிழித்த பெண்ணும் அல்லள்" (சிலம்பு *20: 39:40*) என்பது காண்க.

(123) 8564. **'பாகசாதனனும், மற்றைப் பகை அடும் திகிரி பற்றும்**
ஏக சாதனனும், மூன்று புரமும் பண்டு எரித்துளோனும்
போக; தாம் ஒருவர் மற்று இக் குரங்கொடு பொரக் கற்றாரே,
ஆக; கூற்று ஆவி உண்பது இதனின் மேற்று ஆகும்'
என்றான்.

பாக சாதனனும் - பாகன் என்னும் அசுரனைக் கொன்ற இந்திரனும்; **மற்றைப் பகை அடும் திகிரி பற்றும் ஏக சாதனனும்** - ஏனைப் பகையினை அழிக்கும் தன்மையினை உடைய சக்கரப் படையினைக் கையிற்கொண்ட திருமாலும்; **மூன்று புரமும் பண்டு எரித்துளோனும் போக** - முப்புரங்களையும் முற்காலத்தே எரித்தழித்த சிவபெருமானும் தவிர; **தாம் ஒருவர் மற்று இக் குரங்கொடு பொரக் கற்றாரே** - ஏனைத் தேவர் முதலியவர்களில் ஒருவரேனும் இக்குரங்குடன் தனித்துப் போர் செய்யக் கற்றுள்ளார்களோ? (இல்லை) **ஆக கூற்று ஆவி உண்பது இதனின் மேற்று ஆகும் என்றான்** - எனவே, கூற்றுவன் (போர்க்களத்தில் போர் செய்வோரது) உயிரைக் கவர்தல் என்பது (அனுமன் என்னும்) இக்குரங்கின் போர் வன்மையின் மேலதேயாகும் என்றான் (அகம்பன்).

(124)

acharya.org

8565. 'யான் தடேன்என்னின், மற்று இவ் எழு திரை வளாகம் என் ஆம்?
வான் தடாது; அரக்கர் என்னும் பெயரையும் மாய்க்கும்' என்னா,
ஊன் தடாநின்ற வாளி மழை துரந்து, உருத்துச் சென்றான்;
மீன் தொடாநின்ற திண் தோள் அனுமனும், விரைவின் வந்தான்.

யான் தடேன் என்னின் - யான் (இக்குரங்கினை) தடுக்காமல் விடுவேனாயின்; **இவ் எழுதிரை வளாகம் என் ஆம்** - ஏழு கடல்களால் சூழப்பட்ட இந்நிலவுலகம் என்ன ஆகும்? (அழிக்கப்பட்டு விடும்); **வான் தடாது** - வானுலகத் தேவரோ தடுக்க மாட்டார்கள்! **அரக்கர் என்னும் பெயரையும் மாய்க்கும்** - (இக்குரங்கு) அரக்கர் என்ற பெயர் கூட இல்லாதபடி அழித்து

விடும்; **என்னா** - என்று கூறியவனாய் (அகம்பன்); **ஊன் தடா நின்றவாளி மழைதுரந்து** - ஊனுடல் பெற்ற உயிர்களால் தடுக்க வியலாத (வன்மை வாய்ந்த) அம்பு மழையைப் பொழிந்து கொண்டு; **உருத்துச் சென்றான்** - கோபமுடையவனாய் (அனுமனை) நெருங்கிச் சென்றான்; **மீன் தொடா நின்ற திண் தோள்** - விண்மீன்களைத் தீண்டுமாறு உயர்ந்து நின்ற திண்ணிய தோள்களை உடைய; **அனுமனும், விரைவின் வந்தான்** - அனுமனும் (அவனை நோக்கி) விரைந்து எதிர்த்து வந்தான்.

(125)

8566. தேரொடு களிறும் மாவும் அரக்கரும் நெருக்கித் தெற்ற,
காரொடு கனலும் காலும் கிளர்ந்தது ஓர் காலம் என்ன,
வாரொடு தொடர்ந்த பைம் பொற் கழலினன் வருதலோடும்,
சூரொடும் தொடர்ந்த தண்டைச் சுழற்றினான் வயிரத் தோளான்.

தேரொடு களிறும் மாவும் அரக்கரும் நெருங்கித் தெற்ற - தேருடன் யானைகளும் குதிரைகளும், அரக்கராகிய வீரர்களும் நெருங்கிச் செறிந்து உடன் வர; **காரொடு கனலும் காலும் கிளர்ந்தது ஓர் காலம் என்ன** - மேகத்துடன் நெருப்பும் காற்றும் பொங்கி எழுந்ததோர் ஊழிக்காலம் இது என்று சொல்லும்படி; **வாரொடு தொடர்ந்த பைம்பொற் கழலினன் வருதலோடும்** - வாரினாற் பிணிக்கப் பெற்ற பசிய பொன்னாலாகிய வீரக்கழலை அணிந்த அகம்பன் (எதிர்த்து) வந்தபோது; **வயிரத்தோளான்** - வயிரம் போலும் திண்ணிய தோள்களை உடைய அனுமன்; **சூரொடும் தொடர்ந்த தண்டைச் சுழற்றினான்** - கொடுந் தன்மையுடன் கூடிய தண்டாயுதத்தைச் சுழற்றி வீசினான்.

(126)

acharya.org

8567. எற்றின, எறிந்த வல்லை ஏயின, எய்த, பெய்த,
முற்றின படைகள் யாவும், முறை முறை முறிந்து சிந்த,
சுற்றின வயிரத் தண்டால் துகைத்தனன், அமரர் துள்ள;
கற்றிலன் அன்று கற்றான், கதையினால் வதையின் கல்வி.

எற்றின, எறிந்த வல்லை ஏயின, எய்த, பெய்த - (அரக்கர்களால்) எறியப் பெற்றனவும் வீசப் பெற்றனவும், விரைந்து ஏவப் பெற்றனவும், எய்யப்பெற்றனவும், சொரியப் பெற்றனவுமாக; **முற்றின படைகள் யாவும் முறை முறை முறிந்து சிந்த** - (தன்னை) சூழ்ந்த படைக் கலங்கள் யாவும் முறை முறையே முறிபட்டுப் பொடியாய்ச் சிதறும்படியாக; **சுற்றின வயிரத்தண்டால் அமரர் துள்ளத் துகைத்தனன்** - (அனுமன் தான்) சுழற்றின திண்ணிய தண்டாயுதத்தால் தேவர்கள் (மகிழ்ந்து) துள்ளும்படி மோதி அழித்திட்டான்; **கதையினால் வதையின் கல்வி கற்றிலன் அன்று கற்றான்** - (இவ்வாறு) தண்டாயுதத்தால் (பகைவரைக்) கொல்லும் கல்வியை இதற்கு முன்பு முழுமையாகக் கல்லாதவனாகிய அனுமன் அகம்பனோடு பொருத அன்று முழுமையாகக் கற்றான்.

(127)

8568. அகம்பனும் காணக் காண, ஐ-இரு கோடிக் கைம்மா,
முகம் பயில் கலினப் பாய்மா, முனை எயிற்று அரக்கர், மூரி
நுகம் பயில் தேரினோடும் நுறுக்கினன்; நூழில் தீர்த்தான்;-
உகம் பெயர் ஊழிக் காற்றின் உலைவு இலா மேரு ஒப்பான்.

உகம் பெயர் ஊழிக் காற்றின் - ஊழி முடிவடைகின்ற காலத்து வீசும் பெருங்காற்றினாலும்; **உலைவிலா மேரு ஒப்பான்** - அசைக்கப்படாத மேரு மலையை ஒத்த அனுமன்; **அகம்பனும் காணக்காண** - அகம்பனாகிய பகைவனும் கண்டு கொண்டிருக்க; **ஐ-இரு கோடிக்கைம்மா முகம்பயில் கலினப்பாய்மா** - பத்துக் கோடி யானைகள் முகத்திற் பொருந்திய கடிவாளத்தைப் பூண்ட பாயுந் தன்மையுடைய குதிரைகள்; **முனை எயிற்று அரக்கர்** - கூரிய பற்களை உடைய அரக்கர்கள், ஆகிய சேனைகளை; **மூரி நுகம்பயில் தேரினோடும்** - வலிய நுகத்தோடு பொருந்திய தேர்களோடு; **நுறுக்கினன் நூழில் தீர்த்தான்** - பொடியாக்கினவனாகிக் கொன்று குவித்தலைச் செய்து முடித்தான்.

(128)

8569. 'இன்று இவன்தன்னை விண்ணாடு ஏற்றி, வாள் இலங்கை வேந்தை
வென்றியன் ஆக்கி, மற்றை மனிதரை வெறியர் ஆக்கி,
நின்று உயர் நெடிய துன்பம் அமரர்பால் நிறுப்பல்' என்னாச்
சென்றனன் அரக்கன்; 'நன்று, வருக!' என அனுமன் சேர்ந்தான்.*

இவன் தன்னை இன்று விண்ணொடு ஏற்றி - (அனுமனாகிய) இவனை இன்றைக்கே வானுலகில் ஏற்றி; **வாள் இலங்கை வேந்தை வென்றியன் ஆக்கி** - வாட்படையை உடைய இலங்கை மன்னனாகிய இராவணனை வெற்றி பெற்றவனாகச் செய்து; **மற்றை மனிதரை வெறியர் ஆக்கி** - ஏனை (இராம இலக்குவராகிய) மனிதர்களை (தேல்வியுடையவர்களாய்) வெறுமை உடையவராகச் செய்து; **அமரர்பால் நின்று உயர் நெடிய துன்பம்** - தேவர்களிடத்து மேன்மேல் ஓங்கிய பெருந்துயரத்தை; **நிறுப்பல் என்னா** - நிலை பெறச் செய்வேன் என்று; **அரக்கன் சென்றனன்** - (அகம்பனாகிய) அரக்கன் அனுமனை நெருங்கிச் சென்றான்; **அனுமன் 'நன்று வருக' எனச் சேர்ந்தான்** - (அது கண்ட) அனுமன் 'நல்லது வருக' எனக்கூறி அவனை நெருங்கினான்.

(129)

8570. படுகளப் பரப்பை நோக்கி, பாழி வாய் அதுக்கி, நூழில்
சுடு கனற் பொறிகள் வெங் கண் தோன்றிட, கொடித்
தேர் தூண்டி,
விடு கனல் பகழி மாரி மழையினும் மும்மை வீசி,
முடுகுறச் சென்று, குன்றின் முட்டினான், முகிலின்
ஆர்ப்பான்.

படுகளப் பரப்பை நோக்கி - போர்க்களப் பரப்பினைப் பார்த்து; பாழிவாய் அதுக்கி - குகை போன்ற (தன்) வாயை அதுக்கியவனாய்; **நூழில் சுடுகனற் பொறிகள் வெங்கண் தோன்றிட** - (பகைவரைக்) கொன்று குவிக்கும் தொழிலிலே சுடுகின்ற தீப்பொறிகள் (தன்) கொடிய விழிகளில் காணப்பட; **கொடித்தேர் தூண்டி விடுகனல் பகழி மாரி** - கொடி கட்டிய தேரினைச் செலுத்தி விடுகின்ற கனல் கக்குகின்ற அம்புத் தொகுதி மழையை; **மழையினும் மும்மை வீசி** - மழையினைக் காட்டிலும் மும் மடங்கு அதிகமாக வீசிக்கொண்டு; **முகிலின் ஆர்ப்பான்** - மேகம் போன்று (இடிப்) பெருங்குரலில் ஆர்ப்பவனாய்; முடுகுறச் **சென்று, குன்றின் முட்டினான்** - விரைந்து சென்று குன்றினைப் போல (அனுமனைத்) தாக்கினான்.

(130)

8571. சொரிந்தன பகழி மாரி தோளினும் மார்பின்மேலும்
தெரிந்தன-அசனி போலத் செறு பொறி பிதிர்வ திக்கின்,
வரிந்தன எருவை மானச் சிறைகளால், அமரர் மார்பை
அரிந்தன, வடிம்பு பொன் கொண்டு அணிந்தன, வாங்கு
கண்ண.

அசனி போலத் செறிபொறி திக்கின் பிதிர்வ - இடியைப் போன்றனவான நெருங்கிய அனற்பொறிகளை திசைகளில் சிதறுவனவும்; **எருவை மானச்சிறைகளால் வரிந்தன** - கழுகுகளின் பெரிய சிறகுகளால் கட்டப்பட்டனவும்; **அமரர் மார்பை அரிந்தன** - வானவர் மார்பை (முன்னர்) அரிந்தனவும்; **பொன் கொண்டு**

வடிம்பு அணிந்தன ஆங்கு கண்ண - பொன்னைக் கொண்டு கூரிய முனை அலங்கரிக்கப்பட்ட இடத்தைக் கொண்டனவுமான; **சொரிந்தன பகழி மாரி** - (அகம்பன்) பொழிந்தனவான அம்பு மழைகள்; **தோளினும் மார்பின் மேலும் தெரிந்தன** - (அனுமனது) தோளின்மீதும் மார்பின் மீதும் காணப்பட்டன;

(131)

8572. மார்பினும் தோளின்மேலும், வாளி வாய் மடுத்த வாயில்,
சோர் பெருங் குருதி சோரத் துளங்குவான், தேறாமுன்னம்,
தேர் இரண்டு அருகும் பூண்ட கழுதையும் அச்சும் சிந்த,
சாரதி, புரள, வீரத் தண்டினால் கண்டம் செய்தான்.

மார்பினும் தோளின் மேலும் - (தனது) மார்பு தோள் ஆகியவற்றின் மீதும்; **வாளி வாய் மடுத்த வாயில்** - அம்பு துளை செய்து சென்ற வாய்வழியாக; **சோர்பெருங் குருதி சோரத் துளங்குவான்** - வழிகின்ற பெரும் குருதி பெருகிய வண்ணமிருக்கச் சோர்வுற்றவனான அனுமன்; **தேறா முன்னம்** - (அந்நிலையினின்றும் தான்) தெளிவடைவதற்கு முன்னரே; **தேர் இரண்டு அருகும்**

பூண்ட கழுதையும் அச்சும் சிந்த - தேரின் இரு பக்கத்தும் பூட்டப் பெற்ற கோவேறு கழுதையும் அச்சும் அழிந்து வீழவும்; **சாரதி, புரள வீரத்தண்டினால் கண்டம் செய்தான்** - பாகன் புரண்டு தரையில் வீழவும், வீரத்தண்டாயுதத்தினால் துண்டு செய்தான்

(132)

8573. 'வில்லினால் இவனை வெல்லல் அரிது' எனா,
நிருதன்-வெய்ய
மல்லினால் இயன்ற தோளின், வலியினால், வானத் தச்சன்
கொல்லினால் அமைத்தது, ஆங்கு, ஓர் கொடு முனைத்
தண்டுகொண்டான்,
அல்லினால் வகுத்தது அன்ன மேனியான், கடலின்
ஆர்ப்பான்.

அல்லினால் வகுத்தது அன்ன மேனியான் - இருளைக் கொண்டு இயற்றியது போலும் (கரிய) உடம்பினை உடையவனும்; **கடலின் ஆர்ப்பான், நிருதன்** - கடல் போலப் பெருமுழக்கம் செய்பவனுமாகிய (அகம்பன் என்னும்) அரக்கன்; **வில்லினால் இவனை வெல்லல் அரிது எனா** - இவ்வனுமனை வில் தொழிலினால் வெற்றி கொள்வது அருமையான செயல்' என எண்ணியவனாய்; **வெய்ய மல்லினால் இயன்ற தோளின் வலியினால்** - கொடிய மற்றொழிலுக்கென்றே இயன்றது போன்ற (தன்) தோளின் வன்மையால் (வெல்லக்கருதி); **வானத்தச்சன் கொல்லினால் அமைத்தது** - தெய்வத்தச்சன் தனது கொல்லுத் தொழிலினால் செய்தமைத்தான்; **ஓர்கொடுமுனைத் தண்டு கொண்டான்** - கொடிய முனையினை உடைய ஓர் தண்டாயுதத்தை அப்போது (கையில்) எடுத்துக் கொண்டான்.

(133)

***8574.* தாக்கினார்; வலத்து மற்றை இடத்தினும் திரிந்தார் சாரி;**
ஒக்கினார்; ஊழின் ஆர்ப்புக் கொட்டினார்; கிட்டினார்; கீழ்த்
தூக்கினார்; சுழற்றினார், மேல்; சுற்றினார்; எற்றி வெற்றி;
நீக்கினார்; நெருக்கினார் போய்; நீங்கினார், ஏங்கினார்
மேல்.

தாக்கினார் - (அனுமன் அகம்பன் ஆகிய அவ்விருவரும்) ஒருவரை ஒருவர் முட்டித்தாக்கினர்; **வலத்து மற்றை இடத்தினும் திரிந்தார் சாரி** - வலப்பக்கத்திலும் மற்றை இடப்பக்கத்திலுமாகச் சாரி திரிந்தனர்; ஒக்கினார்; **ஊழின் ஆர்ப்புக் கொட்டினர்** - (கைகளை) ஓங்கியவர்களாய் ஊழிக்காலத்தைப் போன்று பேராரவாரம் செய்து (போருக்குத் தோள்) கொட்டினர்; **கிட்டினார், கீழ்த் தூக்கினார், சுழற்றினார்** - (தம்முள்) கிட்டி நெருங்கியவர்களாய்த் தூக்கிக்கொண்டு (உடம்பு தரையில் படுமாறு) கீழே சுற்றினர்; **மேல் சுற்றினார்** - மேலே எழுத்து (ஒருவரை ஒருவர்) வெற்றி கொள்வதினின்றும் நீக்கினர்; **நெருக்கினார் போய்; நீங்கினார் ஏங்கினார்மேல்** - மீண்டும் சென்று நெருக்கினர் அந்நிலையில் மேலே எம்பித் தள்ளி ஒருவரின் ஒருவர் நீங்கினர்.

(134)

***8575.* தட்டினார்; தழுவினார்; மேல் தாவினார்; தரையினோடும்**
கிட்டினார்; கிடைத்தார்; வீசிப் புடைத்தனர் கீழும் மேலும்
கட்டினார்; காத்தார்; ஒன்றும் காண்கிலார், இறவு; கண்ணுற்று,
ஒட்டினார்; மோதி வட்டம் ஓடினார்; ஆதி போனார்.

தட்டினார், தழுவினார் - (தோள்) தட்டியவராய் (ஒருவரை ஒருவர்) தழுவிப் பிடித்தனர்; **மேல் தாவினார் தரையினோடும் கிட்டினார்** - விசும்பின் மேல் தாவினர் தரையிற் கிட்டி நெருக்கினார்; **கிடைத்தார்** - (ஒருவரை ஒருவர்) நெருங்கினார்; **வீசிப்புடைத்தனர் கீழும் மேலும்** - (ஒருவரை ஒருவர்) கீழும் மேலும் வீசி மோதிப் புடைத்தனர்; **கட்டினார்; காத்தார்** - நெருக்கிக் கட்டிக் கொண்டனர் (அக்கட்டினின்றும் நெகிழ்ந்து வெளிவந்து) தம்மைக் காத்துக்கொண்டனர்; **ஒன்றும் இறவு காண்கிலார்** - ஒருவர் (மற்றவரை) இறத்தலைச் சிறிதும் காண மாட்டாதவராயினர்; **கண்ணுற்று ஒட்டினார்** - ஒருவரை ஒருவர் நோக்கிச் சபதம் கூறினர்; **மோதி வட்டம் ஓடினார்** - (தம்முள்) மோதித் தாக்கி இடம் வலமாகச் சாரி திரிந்தனர்; **ஆதிபோனார்** - நேராக ஓடினர்.

(135)

***8576.* மய்யொடும் பகைத்து நின்ற நிறத்தினான் வயிர மார்பில்,**
பொய்யொடும் பகைத்து நின்ற குணத்தினான் புகுந்து மோத,
வெய்யவன், அதனைத் தண்டால் விலக்கினான்;
விலக்கலோடும்,
கய்யொடும் இற்று, மற்று அக் கதை களம் கண்டது அன்றே.*

பொய்யொடும் பகைத்து நின்ற குணத்தினான் - பொய்ம்மையின் மாறுபட்டு நின்ற வாய்மையனாகிய அனுமன்; **மய்யொடும் பகைத்து நின்ற நிறத்தினான்** - மைக்குழம்புடன் பகைத்து மிகுந்து நின்ற கருமை நிறத்தை உடைய அகம்பனின்; **வயிரமார்பில் புகுந்து மோத** - திண்ணிய மார்பிடத்துப் (தண்டு கொண்டு) புகுந்து தாக்கிய அளவில்; **வெய்யவன் அதனைத் தண்டால் விலக்கினான்** - கொடியவனாகிய அகம்பன் அத் தாக்குதலைத் (தன் கையிற் கொண்ட) தண்டாயுதத்தால் தடுத்து விலக்கினான்; **விலக்கலோடும்** - அங்ஙனம் தடுத்த அளவில்; **அக்கதை கய்யொடும் இற்று களம் கண்டது அன்றே** - அந்தத் தண்டாயுதம் (அதனைப் பற்றிய அகம்பனின் வலக்) கையுடன் முறிந்து போர்க்களத்தில் வீழ்ந்தது.

(136)

**8577. கய்யொடு தண்டு நீங்க, கடல் எனக் கலக்கம் உற்ற
மெய்யொடு நின்ற வெய்யோன், மிடலுடை இடக் கை ஓச்சி,
அய்யனை அலங்கல் ஆகத்து அடித்தனன், அடித்த ஓசை,
ஒய்யென வயிரக் குன்றத்து உருமின்ஏறு இடித்தது ஒத்த.***

கய்யோடு தண்டு நீங்க - (பற்றிய வலக்) கையுடன் தண்டாயுதம் (முறிந்து) நீங்க; **கடல் எனக் கலக்கம் உற்ற மெய்யொடு நின்ற வெய்யோன்** - (பெருங்காற்று எழுந்தபோது) கடலைப் போன்று கலக்கமுற்று உடம்புடனே நின்ற வெம்மையுடைய அகம்பன்; **மிடலுடை இடக்கை ஓச்சி** - வலிமை மிக்க தனது இடக்கையினை ஓங்கி; **அய்யனை அலங்கல் ஆகத்து அடித்தனன்** - அனுமனை வெற்றி மாலை விளங்கும் மார்பின் கண்ணே அடித்தான்; **அடித்த ஓசை** - அங்ஙனம் அடித்தலால் எழுந்த பேரோசை; **வயிரக்குன்றத்து உருமின் ஏறு** - திண்ணிய வயிரமலையில் பேரிடியானது; **ஒய்யென இடித்தது ஒத்த** - விரைந்து வீழ்ந்ததை ஒத்திருந்தது.

(137)

**8578. அடித்தவன் தன்னை நோக்கி, அசனிஏறு அனைய தண்டு
பிடித்து நின்றேயும் எற்றான், 'வெறுங் கையான்;
பிழையிற்று' என்னா,
மடித்து வாய், இடத்த கையால் மார்பிடைக் குத்த, வாயால்
குடித்து நின்று உமிழ்வான் என்னக் கக்கினன், குருதி
வெள்ளம்.**

அடித்தவன் தன்னை நோக்கி - அனுமன் (தன்னை) அடித்தவனாகிய அகம்பனை நோக்கி; **வெறுங்கையான் பிழையிற்று என்னா** - இவன் (ஆயுதம் எடாத) வெறுங்கையினை உடையான் (இவனை ஆயுதத்தால் தாக்குதல்) குற்றமுடைய செயலாம் என எண்ணி; **அசனி ஏறு அனைய தண்டு பிடித்து நின்றேயும் எற்றான்** - இடியேற்றினைப் போன்ற தண்டாயுதத்தைத்தான் பிடித்திருந்தும் (அதனைக் கொண்டு) தாக்காதவனாய்; **வாய் மடித்து இடத்தகையால் மார்பிடைக்**

acharya.org

குத்த - வாயினை மடித்துக்கொண்டு தனது இடக்கையினால் அவ்வகம்பனுடைய மார்பின் கண்ணே குத்த; ***குருதி வெள்ளம் வாயால் குடித்து நின்று*** - (அவ்வரக்கன்) உதிரப் பெருக்கினை (முன்னம்) வாயினால் பருகி நின்று; ***உமிழ்வான் என்னக் கக்கினான்*** - (இப்போது) உமிழுகின்றவனைப்போலக் கக்கினான்.

(138)

8579. மீட்டும் அக் கையால் வீசி, செவித்தலத்து எற்ற, வீழ்ந்தான்;
கூட்டினான் உயிரை, விண்ணோர் குழாத்திடை; அரக்கர் கூட்டம்
காட்டில் வாழ் விலங்கு மாக்கள் கோள் அரி கண்ட என்ன,
ஈட்டம் உற்று எதிர்ந்த எல்லாம் இரிந்தன, திசைகள் எங்கும்.

மீட்டும் அக்கையால் வீசி செவித்தலத்து எற்ற வீழ்ந்தான் - திரும்பவும் (அனுமன்) அவ்விடது கரத்தினாலே ஓங்கி (அகம்பனது) கன்னத்திலே அறைந்து தாக்க வீழ்ந்தவனாய்; ***உயிரை விண்ணோர் குழாத்திடை கூட்டினான்*** - தனது உயிரைத் தேவர் குழாத்திடைச் செலுத்தி இறந்துபட்டான்; ***ஈட்டம் உற்று எதிர்ந்த அரக்கர் கூட்டம் எல்லாம்*** - (அவ்வளவில் போர்க்களத்தில் திரண்டு நின்று, எதிர்ந்த அரக்கர் கூட்டம் அனைத்தும்; ***கோள் அரி கண்ட காட்டில் வாழ் விலங்கு மாக்கள் என்ன*** - சிங்கத்தைக் கண்ட காட்டில் வாழுகின்ற விலங்குகளைப் போன்று; ***திசைகள் எங்கும் இரிந்தன*** - எல்லாத் திக்குகளிலும் நிலைகுலைந்து சென்றன.

(139)

அனுமன் முதலியோர் ஒருவரை ஒருவர் காணாது திகைத்தல்

8580. ஆர்க்கின்ற குரலும் கேளான்; இலக்குவன் அசனி ஏற்றைப்
பேர்க்கின்ற சிலையின் நாணின் பேர் ஒலி கேளான்; வீரன்
யார்க்கு இன்னல் உற்றது என்பது உணர்ந்திலன்; இசைப்போர் இல்லை;
போர்க் குன்றம் அனைய தோளான் இனையது ஓர் பொருமல் உற்றான்.

போர்க்குன்றம் அனைய தோளான் - பொருதல் தொழிலை உடையதும் மலையினை ஒத்ததுமாகிய தோள்களை உடைய அனுமன்; ***ஆர்க்கின்ற குரலும் கேளான்*** - (மீண்டு வந்த வானர வீரர்) ஆரவாரிக்கின்ற குரலைக் கேட்டிலன்; ***அசனி ஏற்றைப் பேர்க்கின்ற*** - பேரிடியின் ஒலியையும் அடக்கவல்ல; ***இலக்குவன் சிலையின் நாணின் பேர் ஒலி கேளான்*** - இலக்குவனது வில் நாணின் பேரொலியையும் கேட்டிலன்; ***வீரர் யார்க்கு இன்னல் உற்றது என்பது உணர்ந்திலன்*** - (தன்) சேனையைச் சேர்ந்த வீரர்களில் இன்னார்க்கு இன்ன துன்பம் நேர்ந்தது என்பதனையும் அறிந்திலன்; ***இசைப்போர் இல்லை*** - அவற்றை அறிந்து கூறுவோரும் இல்லை; ***இனையது ஓர் பொருமல் உற்றான்*** - (இந்நிலையில்) இத்தகையது என ஒப்புமை கூறவியலாத ஓர் பெருந்துயரத்தை அடைந்தான்.

(140) ***8581. வீசின நிருதர் சேனை வேலையில்***
தென்மேல் திக்கின்
யோசனைஏழு சென்றான் அங்கதன்; அதனுக்கு அப்பால்,
ஆசையின் இரட்டி சென்றான் அரி குலத்து அரசன்;
அப்பால்,
ஈசனுக்கு இளைய வீரன் இரட்டிக்கும் இரட்டி சென்றான்.

வீசின நிருதர் சேனை வேலையில் - சிதறிய அரக்கர் சேனையாகிய கடலினுள்ளே; **தென்மேல் திக்கின்** - தென் மேற்குத் திசையில்; **யோசனை ஏழு அங்கதன் சென்றான்** - ஏழு யோசனை அளவு (தூரம்) அங்கதன் சென்றான்; **அரிகுலத்து அரசன்** - வானர குலவேந்தனாகிய சுக்கிரீவன்; **அதனுக்கு அப்பால் ஆசையின் இரட்டி சென்றான்** - அவ்வங்கதன் சென்ற தூரத்துக்கப்பால் அதே திசையில் அதன் இரண்டு மடங்கு (பதினான்கு) யோசனை அளவு சென்றான்; **ஈசனுக்கு இளைய வீரன்** - இராமபிரானுக்குத் தம்பியான இலக்குவன்; **அப்பால் இரட்டிக்கும் இரட்டி சென்றான்** - அதற்கு அப்பால் நான்கு மடங்கு (இருபத்து எட்டு) யோசனை அளவு சென்றான்.

(141)

8582. மற்றையோர் நாலும் ஐந்தும் யோசனை மலைந்து புக்கார்;
கொற்ற மாருதியும் வள்ளல் இலக்குவன் நின்ற சூழல்
முற்றினன்-இரண்டு மூன்று காவதம் ஒழிய, பின்னும்
சுற்றிய சேனை நீர்மேல் பாசிபோல் மிடையும் துள்ளி.

மற்றையோர் நாலும் ஐந்தும் யோசனை மலைந்து புக்கார் - ஏனைய படைத்தலைவர்கள் நாலு யோசனையும், ஐந்து யோசனையும் அளவே (அரக்கர் சேனையை) பொருது (உள்ளே) புகுந்தனர்; **பின்னும் சுற்றிய சேனை** - அதன் மேலும் சூழ்ந்து நின்ற படை; **நீர்மேல் பாசிபோல் துள்ளி மிடையும்** - நீர் மேல் பாசி படர்வதைப் போன்று விரைந்து நெருங்கும்; **கொற்ற மாருதியும்** - வெற்றி பொருந்திய அனுமனும்; **வள்ளல் இலக்குவன் நின்ற சூழல்** - வள்ளன்மை பொருந்திய லக்குவன் நின்ற இடத்திற்கு;

இரண்டு மூன்று காவதம் ஒழியமுற்றினன் - இரண்டு மூன்று காவதங்கள் இடையிட்டுச் சேர்ந்தான்.

(142)

8583. ‘இளையவன் நின்ற சூழல் எய்துவென், விரைவின்’ என்று ஓர்
உளைவு வந்து உள்ளம் தூண்ட, ஊழி வெங் காலின்
செல்வான்,
களைவு அருந் துன்பம் நீங்கக் கண்டனன் என்ப மன்னோ-

விளைவன செருவில் பல் வேறு ஆயின குறிகள் மேய.

ஓர் உளைவு வந்து உள்ளம் தூண்ட - (இலக்குவனைக் காணாமையால் உண்டாக்கிய) ஒரு துயரந்தோன்றித் தன் உள்ளத்தைத் தூண்டுதலால்; **இளையவன் நின்ற சூழல் எய்துவென் விரைவின் என்று** - இளையோனாகிய இலக்குவன் நின்ற இடத்தினை விரைவில் அடைவேன் என்று; **ஊழி வெங்காலின் செல்வான்** - ஊழிக்காலத்து வீசும் பெருங்காற்றினைப் போன்று விரைந்து செல்பவனாகிய அனுமன்; **விளைவன செருவில் மேய பல்வேறு ஆயின குறிகள்** - (இலக்குவனால் அங்கு) நிகழ்வனவாகிய போர்ச் செயல்களில் பொருந்திய பல்வேறு அடையாளங்களை; **களைவு அருந்துன்பம் நீங்கக் கண்டனன்** - நீக்குதற்கரிய தன் மனத் துயரம் நீங்கும்படி கண்டான்.

(143)

8584. ஆனையின் கோடும், பீலித் தழைகளும், ஆரத்தோடு
மான மா மணியும், பொன்னும், முத்தமும், கொழித்து வாரி,
மீன் என அங்கும் இங்கும் படைக்கலம் மிளிர, வீசும்
பேன வெண் குடைய ஆய, குருதிப் பேர் ஆறு கண்டான்.

ஆனையின் கோடும், பீலித் தழைகளும் - யானைத் தந்தங்களையும் மயிற் பிச்சங்களையும்; **ஆரத்தோடு மானமா மணியும்** - மாலைகளோடு பெருமை மிக்க இரத்தினங்களையும்; **பொன்னும், முத்தமும் கொழித்து வாரி** - பொன்னையும் முத்துக்களையும், கொழித்து வாரிக்கொண்டு; **படைக்கலம் மீன் என அங்கும் இங்கும் மிளிர** - (ஒளி மிக்க வாள் முதலான) ஆயுதங்கள் மீன்களைப் போன்று விளங்க; **வீசும் பேன வெண்குடைய ஆய, குருதிப்போர் ஆறு கண்டான்** - வீசியொதுக்கும் நுரைகளை யொத்த வெண் குடைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு செல்வனவாகிய இரத்தப் பேராறுகளை (அனுமன்) கண்டான்.

(144)

8585. ஆசைகள்தோறும் சுற்றி அலைக்கின்ற அரக்கர்தம்மேல்
வீசின பகழி, அற்ற தலையொடும் விசும்பை முட்டி,
ஓசையின் உலகம் எங்கும் உதிர்வுற, ஊழி நாளில்
காசு அறு கல்லின் மாரி பொழிவபோல், விழுவ கண்டான்.*

ஆசைகள் தோறும் சுற்றி அலைக்கின்ற அரக்கர் தம்மேல் - திசைகள் தோறும் சூழ்ந்து வளைத்துப் போர் செய்கின்ற அரக்கர்களின் மேலே; **வீசின, பகழி, அற்ற தலையொடும் விசும்பை முட்டி** - (இலக்குவன்) ஏவிய அம்புகள் அறுபட்ட தலைகளோடு வான முகட்டைச் சென்று முட்டி; **ஓசையின் உலகம் எங்கம் உதிர்வுற** - பெரு முழக்கத்துடன் உலகம் எங்கும் பொடியாய்ச் சிதர்ந்து உதிருமாறு; **ஊழிநாளில் காசு அறு கல்லின் மாரி** - ஊழி முடிவில் குற்றமற்ற கல்மழை;

பொழிவபோல் விழுவ கண்டான் *- சொரிவனவற்றையொத்து (தரையில்) வீழ்வனவற்றை (அனுமன்) கண்டான்.*

(145)

8586. மான வேல் அரக்கர் விட்ட படைக்கலம், வான மாரி
ஆன வன் பகழி சிந்த, திசைதொறும் பொறியோடு அற்று
மீன் இனம் விசும்பின்நின்றும் இருள் உக விழுவ போல,
கானகம் தொடர்ந்த தீயின் சுடுவன பலவும் கண்டான்.

மானவேல் அரக்கர் விட்ட படைக்கலம் வானமாரி *- (வீரத்தில் குறையாத) பெருமை வாய்ந்த வேற்படையை உடைய அரக்கர்கள் விடுவித்த ஆயுதங்களாகிய பெரு மழையை;* ***ஆனவன் பகழி சிந்த*** *- அத்தகைய வீரத்தன்மை உடையவனாகிய இலக்குவன் (எய்த) அம்புகள் துணிக்க;* ***திசையொடும் பொறியோடு அற்ற*** *- (அவை) திக்குகள் தோறும் தீப்பொறிகளோடும் துணிபட்டுத் (தரையில்)*

வீழ்வன; ***மீன் இனம் விசும்பினின்றும் இருள் உக வீழ்வபோல*** *- விண்மீன் தொகுதிகள் வானத்தினின்றும் இருள் கெட வீழ்வனவற்றைப் போன்று (விழுவனவாகி);* ***கானகம் தொடர்ந்த தீயின் சுடுவன பலவுங் கண்டான்*** *- காட்டிற் பற்றிய பெருந்தீயினையொத்துச் சுடுவன பலவற்றையும் (அனுமன்) கண்டான்.*

(146)

8587. அருளுடைக் குரிசில் வாளி, அந்தரம் எங்கும் தாம் ஆய்,
தெருள் உறத் தொடர்ந்து வீசிச் செல்வன, தேவர் காண
இருளிடைச் சுடலை ஆடும் எண் புயத்து அண்ணல் வண்ணச்
சுருளுடைச் சடையில் கற்றைச் சுற்று எனச் சுடர்வ,
கண்டான்.

அருளுடைக் குரிசில் வாளி *- அருட்குணமுடைய தலைவனாகிய இலக்குவன் எய்த அம்புகள்;* ***அந்தரம் எங்கும் தாம் ஆய்*** *- ஆகாயமெங்கும் தாமேயாய் பரவி;* ***தெருள் உறத் தொடர்ந்து வீசிச் செல்வன*** *- (வீரர்கள் யாவரும் இருள் நீங்கித்) தெளிவு பெறுமாறு தொடர்ந்து ஒளிவீசி (உயர்ந்து) செல்பவை;* ***தேவர் காண இருளிடைச் சுடலை ஆடும்*** *- தேவரெல்லாம் காணுமாறு நள்ளிருளில் சுடுகாட்டகத்தே நடம்புரியும்;* ***எண் புயத்து அண்ணல் வண்ணச் சுருளுடைச் சடையின் கற்றைச் சுற்று என*** *- எண் தோள் ஈசனாகிய சிவபெருமானின் அழகு வாய்ந்த சுருளுதலைக் கொண்ட சடைத் தொகுதியின் சுற்றுப் போன்று;* ***சுடர்வ கண்டான்*** *- ஒளி செய்வதைக் கண்ணுற்றான். (அனுமன்)*

(147)

8588. நெய் உறக் கொளுத்தப்பட்ட நெருப்பு என, பொருப்பின்
ஓங்கும்

மெய் உறக் குருதித் தாரை விசும்பு உற, விளங்குகின்ற-
அய்யனை, கங்குல் மாலை, அரசு என அறிந்து, காலம்,
கய் விளக்கு எடுத்தது என்ன-கவந்தத்தின் காடு கண்டான்.

நெய்யுறக் கொளுத்தப்பட்ட நெருப்பு என - நெய்யிட்டு எரிக்கப் பெற்ற தீயினைப் போன்று; **பொருப்பின் ஓங்கும் மெய்யுறக்** - மலை போன்று உயர்ந்து நிற்கும் உடலினின்றும் மிகுதியாக; **குருதித் தாரை விசும்பு உற விளங்குகின்ற** - (எழுந்த) குருதிப்பெருக்கு ஆகாயத்தின் உற விளங்கி நின்றமை; **அய்யனை அரசு என அறிந்து** - இலக்குவனை அரச குமாரன் என அறிந்து; **கங்குல், மாலை, காலம் கய் விளக்கு எடுத்தது என்ன** - இருளுடன் கூடிய இரவுக் காலக் கைவிளக்கு ஏந்தினாற் போன்று; **கவந்தத்தின் காடு கண்டான்** - கவந்தங்களின் மிகுதியை (அனுமன்) கண்டான்.

(148)

8589. ஆள் எலாம் இழந்த தேரும் ஆனையும் ஆடல் மாவும்,
நாள் எலாம் எண்ணினாலும் தொலைவு இலர் நாதர் இன்றி,
தாள் எலாம் குலைய ஓடித் திரிவன, தாங்கல் ஆற்றும்
கோள் இலா மன்னன் நாட்டுக் குடி எனக் குலைவ கண்டான்.

ஆள் எலாம் இழந்த தேரும் ஆனையும் ஆடல் மாவும் - (செலுத்தும்) வீரர்களை இழந்து வெறுமையுற்ற தேரும், யானையும் வெற்றி மிக்க குதிரையும்; **நாள் எலாம் எண்ணினாலும் தொலைவு இலா** - (வாழ்) நாட்களெல்லாம் (இருந்து) எண்ணினாலும் எண்ணத் தொலையாதனவாம்; **நாதர் இன்றி, தாள் எலாம் குலைய ஓடித் திரிவன** - (அங்ஙனம் தம்மைச் செலுத்தும்) தலைவர்களின்றி கால்களெல்லாம் குலைந்து தளருமாறு (நிலைபெறாது) ஓடித் திரிபவை; **தாங்கல் ஆற்றும் கோள் இலா மன்னன்** - தாங்கிக் காக்கும் கொள்கை இல்லாத (கொடுங்கோல்) மன்னனது; **நாட்டுக்குடி எனக் குலைவு கண்டான்** - நாட்டிலுள்ள குடி மக்களைப் போன்று நிலைகுலைந்து சிதைவனவற்றை மேலும் அனுமன் கண்டான்.

(149)

8590. மிடல் கொளும் பகழி மாரி, வானினும் மும்மை வீசி,
மடல் கொளும் அலங்கல் மார்பன் மலைந்திட, உலைந்து
மாண்டார்
உடல்களும், உதிர நீரும், ஒளிர் படைக்கலமும், உற்ற
கடல்களும், நெடிய கானும், கார் தவழ் மலையும்,
கண்டான்.

மடல் கொளும் அலங்கல் மார்பன் - இதழ்களை உடைய மலர் மாலையை அணிந்தவனான இலக்குவன்; **மிடல் கொளும் பகழி மாரி** - வன்மை பொருந்திய

அம்பு மழையினை; **வானினும் மும்மை வீசி மலைந்திட** - *மேகத்தைக் காட்டிலும் மூன்று மடங்கு சொரிந்து போர் செய்தமையால்;* **உலைந்து மாண்டார்** *-உயிர் நீங்கியவராகிய அரக்கரின்;* **உடல்களும் உதிர நீரும் ஒளிர்படைக்கலமும்** - *உடல்களும், இரத்தப் புனலும், ஒளி செய்கின்ற போர்க்கருவிகளும் உற்ற - பொருந்திய (அவற்றாலாகிய);* **கடல்களும் நெடிய கானும் கார்தவழ் மலையும் கண்டான்** - *கடல்களையும், பரந்த காட்டினையும் மேகந்தவழ்கின்ற மலையையும் (அனுமன்) கண்டான்.*

(150)

8591. சுழித்து எறி ஊழிக் காலின் துருவினன் தொடரும் தோன்றல்,
தழிக் கொண்ட குருதி வேலை தாவுவான், 'தனிப் பேர் அண்டம்
கிழித்தது, கிழித்தது' என்னும் நாண் உரும்ஏறு கேட்டான்;
அழித்து ஒழி காலத்து ஆர்க்கும் ஆர்கலிக்கு இரட்டி ஆர்த்தான்.

சுழித்து எறி ஊழிக்காலின் - *(எல்லாப்பொருள்களையும்) சுழற்றி வீசும் யுகமுடிவுக் காலத்தின் பெருங்காற்றுப்போல;* **துருவினன் தொடரும் தோன்றல்** - *(இலக்குவனைத்) தேடிச் செல்லும் பெருமை மிக்கவனாகிய அனுமன்;* **தழிக்கொண்ட குருதி வேலை தாவுவான்** - *(நாற்புறத்தும்) வளைத்துக் கொண்டுள்ள குருதி நீர்க்கடலைத் தாவிக் கடந்து செல்லுபவன்;* **தனிப்பேர் அண்டம் கிழித்தது, கிழித்தது என்னும்** - *தனித்துள்ள இப்பெரிய அண்டத்தைக் கிழித்தது கிழித்தது என்னும்படியாக (எழுந்த)!* **நாண் உரும் ஏறு கேட்டான்** - *(இலக்குவனது) வில் நாணின் ஒலியாகிய இடி ஓசையினைக் கேட்டவனாகி;* **அழித்து ஒழி காலத்து ஆர்க்கும்** - *(எல்லாப் பொருள்களையும்) அழித்தொழிக்கின்ற ஊழி முடிவுக்காலத்தில் ஆரவாரித்து ப்பொங்கி) எழும்;* **ஆர்கலிக்கு இரட்டி ஆர்த்தான்** - *கடலைக் காட்டிலும் பெருமுழக்கம் செய்தான்.*

(151)

அனுமனைத் தழுவி, இலக்குவன் சேனையின் நிலைமை உசாவுதல்

8592. ஆர்த்த பேர் அமலை கேளா, அணுகினன் அனுமன்; 'எல்லா
வார்த்தையும் கேட்கல் ஆகும்' என்று, அகம் மகிழ்ந்து, வள்ளல்
பார்ப்பதன் முன்னம் வந்த வணங்கினன், விசயப் பாவை
தூர்த்தனை; இளைய வீரன் தழுவினன், இனைய சொன்னான்:

ஆர்த்த பேர் அமலைகேளா - *ஆரவாரித்த (அனுமனின்) பேரொலியினைக் கேட்டு;* **'அனுமன் அணுகினன்'** - *அனுமன் (இங்கு) வந்து சேர்ந்தான்;* **எல்லாவார்த்தையும் கேட்கல் ஆகும்** - *(அவன் வாயிலாக) எல்லோருடைய*

செய்திகளையும் கேட்டறியலாம்; ***என்று அகம் மகிழ்ந்து*** *- என்று தன்னுள்ளத்தே மகிழ்ச்சியுற்று;* ***வள்ளல் பார்ப்பதன் முன்னம்*** *- வள்ளன்மையுடையோனாகிய இலக்குவன், (அவ்வனுமனைத் திரும்பிப்) பார்ப்பதற்கு முன்னே;* ***வந்து வணங்கினன்*** *- (அவன் இலக்குவனை) அடைந்து வணங்கினான்;* ***இளையவீரன்*** *- (இராமனுக்கு) இளைய வீரனாகிய இலக்குவன்;* ***விசயப்பாவை தூர்த்தனை*** *- வெற்றி மங்கையைக் காமுற்றவனாகிய அனுமனை;* ***தழுவினன் இனைய சொன்னான்*** *- தழுவிக் கொண்டவனாய் (ப்பின்வருமாறு) இவ்வார்த்தைகளைக் கூறினான்.*

விசயப்பாவை - வெற்றி மங்கை, தூர்த்தன் - காமுகன், அனுமன். அனுமன் நைட்டிக பிரம்மசாரியாக இருந்தும் பலரும் தழுவிய வெற்றி மங்கையை அவனும் தழுவியதாகக் கொண்டு அவனைத் தூர்த்தன் எனக் கூறிய நயம் உணர்ந்து மகிழ்தற்பாலது. பலருந்தழுவியவளைக் காமுகனையன்றிப் பிறர் தழுவாராதலின் தூர்த்தன் என்றார்.

(152)

8593. 'அரி குல வீரர், ஐய! யாண்டையர்? அருக்கன் மைந்தன்
பிரிவு உனைச் செய்தது எவ்வாறு? அங்கதன்
பெயர்ந்தது எங்கே?
விரி இருள் பரவைச் சேனை வெள்ளத்து விளைந்தது
ஒன்றும்
தெரிகிலென்; உரைத்தி' என்றான். சென்னிமேல்
கையன் சொல்வான்.

ஐய! அரிகுல வீரர் யாண்டையர்? *- 'தலைமை சான்றவனே! (அனுமனே) குரக்குக் குலத்து வீரர்கள் எவ்விடத்தே உள்ளார்கள்?* ***அருக்கன் மைந்தன் பிரிவு உனைச் செய்தது எவ்வாறு?*** *- சூரியன் மகனான சுக்ரீவன் உன்னை விட்டுப் பிரிந்து சென்றது எவ்வாறு?* ***அங்கதன் பெயர்ந்தது எங்கே?*** *- அங்கதன் சென்றது எங்கே?* ***விரிஇருள் பரவைச் சேனை வெள்ளத்து*** *- பரந்த இருட்கடலில் கலந்த சேனை வெள்ளத்தில்;* ***விளைந்தது ஒன்றும் தெரிகிலென் உரைத்தி என்றான்*** *- நிகழ்ந்த செயல் எதையும் அறிந்திலேன், (இவற்றை விளங்கச்) சொல்வாயாக என (இலக்குவன்) வினவினான்;* ***சென்னிமேல் கையன் சொல்வான்*** *- (அது கேட்ட அனுமன்) தலைமேல் குவித்த கையனாய் (ப்பின் வருமாறு மறுமொழி) கூறுவானாயினன்.*

(153)

அனுமன் மறுமொழி

8594. 'போயினார் போயவாறும், போயினது அன்றிப் போரில்
ஆயினார் ஆயது ஒன்றும், அறிந்திலென், ஐய! யாரும்
மேயினார் மேய போதே தெரிவது, விளைந்தது' என்றான்-
தாயினான் வேலையோடும் அயிந்திரப் பரவைதன்னை.

வேலையோடும் அயிந்திரப் பரவைதன்னைத் தாயினான் - கடலுடன் ஐந்திரவியாகரணமாகிய கடலையும் கடந்தவனாகிய அனுமன்; **ஐய! போயினார் போயவாறும் போயினது அன்றி** - (இலக்குவனை நோக்கி) தலைவனே! போர்மேற் சென்றவர்களாகிய அவர்கள் (தம்மை எதிர்த்த பகைவர்களைத் தொடர்ந்து) போயினதைத் தவிர; **போரில் ஆயினார் ஆயது ஒன்றும் அறிந்திலென்** - போரில் ஈடுபட்டோராகிய அவர்களிடையே நிகழ்ந்த செய்தி எதுவும் அறியப் பெற்றிலேன்; **யாரும் மேயினார் மேயபோதே** - (போரில்) பொருந்தியவர்களாகிய அவர்கள் வரும் (இங்கு மீண்டு) வந்தபோது தான்; **விளைந்தது தெரிவது' என்றான்** - (அங்கு) நிகழ்ந்தவற்றை அறிதல் கூடும்' என்று கூறினான்.

(154)

8595. 'மந்திரம் உளதால், ஐய! உணர்வுறும் மாலைத்து; அஃது உன்
சிந்தையின் உணர்ந்து, செய்யற்பாற்று எனின், செய்தி;
தெவ்வர்
தந்திரம்அதனைத் தெய்வப் படையினால் சமைப்பின்
அல்லால்,
எந்தை! நின் அடியர் யாரும் எய்தலர், நின்னை' என்றான்.

ஐய!, உணர்வுறும் மாலைத்து மந்திரம் உளது - 'ஐயனே! (பகைவரது மாயையாற் பொருந்திய மயக்கம் நீங்கி) நல்லுணர்வினை அடையச் செய்யும் இயல்பினதாகிய உபாயம் ஒன்று உள்ளது; **அஃது உன் சிந்தையின் உணர்ந்து** - அதனை நின் மனத்தின் கண்ணே ஆராய்ந்து தெளிந்து; **செய்யற்பாற்று எனின், செய்தி** - (இப்பொழுது) செய்யத்தக்கதாயின் அதனைச் செய்வாயாக; **தெவ்வர் தந்திரம் இதனை** - பகைவருடைய சூழ்ச்சித்திறமாகிய இம்மயக்கத்தினை; **தெய்வப்படையினால் சமைப்பின் அல்லால்** - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அத்திரங்களால் செய்தால் அன்றி; **எந்தை! நின் அடியர் யாரும் எய்தலர் நின்னை' என்றான்** - எந்தையே நின் அடித்தொண்டராகிய வானரவீரர்கள் எவரும் (மயக்கந்தெளிந்து) நின்னை வந்தடையும் ஆற்றலுடையவர் அல்லர்' என (அனுமன் இலக்குவனுக்கு) கூறினான்.

(155)

இலக்குவன் சிவன்படை தொடுத்தல்

8596. 'அன்னது புரிவென்' என்னா, ஆயிர நாமத்து அண்ணல்-
தன்னையே வணங்கி வாழ்த்தி, சரங்களைத் தெரிந்து தாங்கி,
பொன் மலை வில்லினான்தன் படைக்கலம் பொருந்தப் பற்றி,
மின் எயிற்று அரக்கர்தம்மேல் ஏவினான்-வில்லின்
செல்வன்.

வில்லின் செல்வன் - விற்றொழில் வன்மையாகிய செல்வத்தை உடைய இலக்குவன்; **அன்னது புரிவென் என்னா** - (நீ கூறிய) "அதனையே செய்வேன்" என (அனுமனுக்குக்) கூறி; **ஆயிர நாமத்து அண்ணல் தன்னையே வணங்கி வாழ்த்தி** - ஆயிரம் திருப்பெயர்களை உடையவனாகிய இறைவனாம் இராமபிரானை

வணங்கி, வாழ்த்தி; **சரங்களைத் தெரிந்துதாங்கி** - அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்து; **பொன்மலை வில்லினான் தன் படைக்கலம் பொருந்தப் பற்றி** - பொன்மயமான மேருமலையை வில்லாகக் கொண்ட சிவபெருமானது படைக்கலத்தினைப் பொருந்தும் படி செய்து; **மின்னெயிற்று அரக்கர் தம்மேல் ஏவினான்** - மின்னலை ஒத்து விளங்கும் ஒளி பொருந்திய பற்களை உடைய அரக்கரின் மீது செலுத்தினான்.

ஆயிரம் நாமத்து அண்ணல் - திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரான். பொன்மலை வில்லினான் - மேருவை வில்லாகத் தாங்கிய சிவபெருமான், வில்லின் செல்வன் - இலக்குவன். அனுமன் குறித்தபடி செய்ய முடிவுசெய்த இலக்குவன், இராமபிரானைத் தியானித்து அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் பாசுபத அத்திரத்தினைப் பொருந்தச் செய்து அரக்கரின் மேல் ஏவினான் என்பதாம். சைவ - வைணவ வேறுபாடு உயர்ந்தோரிடம் இல்லை என்ற குறிப்பு இப்பாடலில் அமைந்துள்ளமை உணரத் தக்கது.

(156)

8597. முக்கணான் படையை மூட்டி விடுதலும், மூங்கில் காட்டில்
புக்கது, ஓர் ஊழித் தீயின், புறத்தின் ஓர் உருவும் போகாது
அக் கணத்து எரித்து வீழ்ந்தது, அரக்கர்தம் சேனை; ஆழித்
திக்கு எலாம் இருளும் தீர்ந்த; தேவரும் மயக்கம் தீர்ந்தார்.

முக்கணான் படையை மூட்டி விடுதலும் - (இலக்குவன்) சிவபெருமானது படைக்கலத்தைத் தொடுத்துச் செலுத்திய அளவில்; **மூங்கில் காட்டில் புக்கது ஓர் ஊழித் தீயின்** - மூங்கில் காட்டில் பற்றியதொரு ஊழிக்காலத்தீயினைப் போன்று; **புறத்தின் ஓர் உருவும் போகாது** - புறத்தே ஒரு பொருளும் தப்பிப் போகாதவாறு; **அரக்கர்தம் சேனை அக்கணத்து எரிந்து வீழ்ந்தது** - அரக்கர் சேனை அப்பொழுதே எரிந்து வீழ்ந்தது; **ஆழித்திக்கெலாம் இருளும் தீர்ந்த** - கடலை எல்லையாக உடைய திசைகள் அனைத்தும் இருள் நீங்கப்பெற்றன; **தேவரும் மயக்கம் தீர்ந்தார்** - தேவர்களும் திகைப்பு நீங்கப்பெற்றனர்.

(157)

8598. தேவர்தம் படையை விட்டான் என்பது சிந்தை செய்யா,
மா பெருந் தேரில் நின்ற மகோதரன் மறையப் போனான்;
யாவரும் இரிந்தார் எல்லாம், இன மழை கழிய ஆர்த்து,
கோ இளங் களிற்றை வந்து கூடினார்; ஆடல் கொண்டார்.

தேவர்தம் படையை விட்டான் - (இலக்குவன்) தேவர்க்குரிய (திறல்மிக்க பாசுபதாத்திரத்தை) படைக்கலத்தை ஏவினான்; **என்பது சிந்தை செய்யா** - என்பதனை மனத்தில் எண்ணி; **மாபெருந்தேரில் நின்ற மகோதரன்** - மிகப்பெருந்தேரில் (அனைத்தையும் பார்த்துக்கொண்டு) நின்றவனாகிய மகோதரன்; **மறையப் போனான்** - (தான்ஏவிய) மாயை மறைந்தொழியத் தானும்

அவ்விடத்தைவிட்டுப் போயினன்; **யாவரும் இரிந்தார் எல்லாம்** - (ஒருவரை விட்டு ஒருவர் பிரிந்த நிலையில் போராற்றிய) வானரத்தலைவர் யாவரும் (போரில்) நிலைகுலைந்து ஓடிய எல்லோருடனும்; **இனமழை கழிய ஆர்த்து** - மேகக் கூட்டங்கள் பின்னிடுமாறு ஆரவாரித்து; **கோ இளங்களிற்றை** - தலைமைசான்ற இளங்களிறு போன்றவனாகிய இலக்குவனை; **வந்து கூடினார் ஆடல் கொண்டார்** - வந்து சூழ்ந்தவராய் (மகிழ்ச்சி மிகுதியால்) கூத்தாடத் தொடங்கினார்.

(158)

8599. யாவர்க்கும் தீது இலாமை கண்டு கண்டு, உவகை ஏற,
தேவர்க்கும் தேவன் தம்பி திரு மனத்து ஐயம் தீர்ந்தான்;
காவல் போர்க் குரங்கின் சேனைக் கடல் எனக் கலந்து புல்ல,
பூ வர்க்கம் இமையோர் தூவ; பொலிந்தனன்; தூதர் போனார்.

தேவர்க்கும் தேவன் தம்பி - தேவாதி தேவனாகிய இராமபிரானின் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **யாவர்க்கும் தீது இலாமை** - (தன் சேனையிலுள்ளார்) யாவர்க்கும் எவ்வித இடையூறும் நேராத தன்மையினை; **கண்டு கண்டு உவகை ஏற** - விடாமல் பார்த்து மகிழ்ச்சி மிகக் கொண்டவனாய்; **திருமனத்து ஐயம் தீர்ந்தான்** - (தான் முன்புகொண்ட) சந்தேகம் தீர்ந்தவனாகி; **காவல் போர்க் குரங்கின் சேனை** - (தனது) காவலிற் போர் புரியும் குரங்குப்படை; **கடல் எனக் கலந்து புல்ல** - கடல் போலத்திரண்டு (தன்னை) நெருங்கி நிற்க; **இமையோர் பூவர்க்கம் தூவ** - வானவர் மலர்வகைகளைத் தூவ; **பொலிந்தனன்** - விளங்கி நின்றான்; **தூதர் போனார்** - தூதர்கள் (இச்செய்தியினைக் கூற இராவணனிடம்) சென்றனர்.

(159)

தூதர் இராவணனுக்கும் இந்திரசித்திற்கும் செய்தி கூறுதல்

8600. இலங்கையர் கோனை எய்தி, எய்தியது உரைத்தார், 'நீவிர்
விலங்கினிர் போலும்; வெள்ளம் நூற்றை ஓர் வில்லின், வேழக்
குலங்களினோடும் கொல்லக் கூடுமோ?' என்ன, 'கொன்றை
அலங்கலான் படையின்' என்றார. 'அன்னதேல், ஆகும்' என்றான்.

இலங்கையர் கோனை எய்தி - (சென்ற தூதர்கள்) இலங்கையர் வேந்தனாகிய இராவணனை அடைந்து; **எய்தியது உரைத்தார்** - (போர்க்களத்தில்) நிகழ்ந்த செய்தியை எடுத்துரைத்தார்கள்; **நீவிர் விலங்கினர் போலும்** - (அது கேட்ட இராவணன் அத்தூதர்களை நோக்கி) நீங்கள் (அஞ்சி) விலகித் திரும்பினீர் போலும்; **வேழக் குலங்களினோடும்** - யானைக் கூட்டத்துடன்; **வெள்ளம் நூற்றை** - நூறு வெள்ளம் சேனைகளையும்; **ஓர் வில்லின் கொல்லக் கூடுமோ** - ஒரு வில்லாலே

கொன்றொழித்தல கூடுமோ?; **என்ன** - என்று கேட்க; **கொன்றை அலங்கலான் படையின் என்றார்** - கொன்றை மாலை அணிந்த சிவபெருமானின் படைக்கலமாகிய பாசுபதாத்திரத்தினால் (இவ்வாறு நம் சேனை அழிவுற்றது) எனத் தூதர் விடை கூறினார்; **'அன்னதேல், ஆகும்' என்றான்** - (அதனைக் கேட்ட இராவணன்) அப்படியானால் அரக்கர் சேனை எல்லாம் அழிவது நிகழ்ந்திருக்கும் என உடன்பட்டு உரைத்தான்.

(160)

8601. 'வந்திலன் இராமன்; வேறு ஓர் மலை உளான்; உந்தை, மாயம்
தந்தன தீர்ப்பான் போனான், உண்பன தாழ்க்க; தாழா
எந்தை! ஈது இயன்றது' என்றார். 'மகோதரன் யாண்டை?' என்ன,
'அந்தரத்திடையன்' என்றார். இராவணி, 'அழகிற்று!' என்றான்.

இராமன் வந்திலன் - இராமன் (போர் நிகழுமிடத்திற்கு) வந்தானல்லன்; **வேறு ஓர் மலை உளான்** - (அவன்) வேறு ஓர் மலையினிடத்தே தங்கியிருக்கின்றான்; **மாயம் தந்தன தீர்ப்பான் உந்தை** - நாம்பகைவர் மாட்டுச் செய்கின்ற மாயைகளை (அவர்களுக்கு முன்னறிவிப்புச் செய்து) தீர்ப்பவனாகிய உன் சிறிய தந்தை; **உண்பன தாழ்க்கப் போனான்** - (வானர சேனைகள்) உண்ணுதற்கு உரியனவாகிய உணவுகள் வரத் தாழ்த்தமையால் (அவற்றைக் கொணர்தற்குப் (புறத்தே) போயினான்; **'தாழா எந்தை! ஈது இயன்றது' என்றார்** - (செயலாற்றுவதில்) காலந்தாழாத எந்தை போல்பவனே! இதுவே (போர்க்களத்தில்) நிகழ்ந்ததாம் எனத் தூதர்கள் கூறினர்; **'மகோதரன் யாண்டை?' என்ன** - (அதனைக் கேட்ட இந்திர சித்து 'மகோதரன் எவ்விடத்துள்ளான்? எனவினவ; **'அந்தரத்திடையன்' என்றார்** - 'அவன் ஆகாயத்திடத்தே மறைந்தனன்' என (தூதர்)க் கூறினர்; **இராவணி 'அழகிற்று' என்றான்** - இந்திரசித்து (மகோதரன் செயல்) 'அழகாயிருக்கிறது என (இகழ்ந்து) கூறினான்.

(161)

இந்திரசித்தன் பிரமாத்திரம் ஏவ வேள்வி செய்தல்

கலித்துறை

8602. 'காலம் ஈது' எனக் கருதிய இராவணன் காதல்.
ஆல மா மரம் ஒன்றினை விரைவினில் அடைந்தான்;
மூல வேள்விக்கு வேண்டுவ கலப்பைகள் முறையால்
கூலம் நீங்கிய இராக்கதப் பூசுரர் கொணர்ந்தார்.

'காலம் ஈது' எனக் கருதிய இராவணன் காதல் - *(தான் பிரமாத்திரம் விடுவதற்குரிய) காலம் இதுவே என எண்ணிய இராவணன் மகனாகிய இந்திரசித்து;* ***ஆலமா மரம் ஒன்றினை விரைவினில் அடைந்தான்*** - *பெரியதோர் ஆலமரத்தின் அடியிடத்தை விரைவாகச் சென்றடைந்தான்;* ***கூலம் நீங்கிய இராக்கதப் பூசுரர்*** - *ஒழுக்க நெறியை விட்டு விலகிய அரக்கர் குல வேதியர்கள்;* ***மூலவேள்விக்கு வேண்டுவ*** - *முதன்மையுடைய வேள்விக்கு வேண்டியவையான;* ***கலப்பைகள் முறையால் கொணர்ந்தார்*** - *கருவிகளை முறைப்பட (அவ்விடத்திற்குக்) கொண்டு சேர்த்தார்கள்.*

இராவணன் காதல் - இராவணனுடைய அன்பிற்குரிய மகன். இங்குக் காதல் என்னும் சொல் ஆகு பெயராய் அன்பு செய்தற்குரிய மகன் என்னும் பொருளை உணர்த்திற்று. அசுவத்தாமன் பாண்டவரைக் கொல்லவேண்டி ஆலமரத்தடியில் வேள்வி செய்தான் என்பதனை, 'அந்நெடு மாமறை ஆல மரத்திடை அழி சேனை, இன்னுயிர் பெற்றிடும் வகைகொடு மீளவும் இகல்வேனென்று, உன்னி' (வி.பார.18 ஆம் போர் 102) எனப் பாரதம் கூறும். கூலம் - கரை, எல்லை, இங்கு ஒழுக்கம் என்ற பொருளில் வந்தது. அருமறை ஓதி உலகிற்கு அறவழி காட்ட வேண்டிய வேதியர், இரக்கமென்பதொன்றில்லா அரக்கர்க்குத்துணை நின்று அறத்திற்குப் புறம்பாய் வேள்வி செய்தலின் கூலம் நீங்கிய இராக்கதப் பூசுரர் எனப்பட்டனர். 'பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கம் குன்றக் கெடும்' என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. கூலம் நீங்கிய பூசுரர் என்னாது இராக்கதப் பூசரர் என்றதால் அசுர குருவாகிய வெள்ளியைப் போல இவர்கள் அரக்க சாதிப் புரோகிதர் என்பது கருத்து.

(162)

8603.

அம்பினால் பெருஞ் சமிதைகள் அமைத்தனன்; அனலில்
தும்பை மா மலர் தூவினன்; காரி எள் சொரிந்தான்;
கொம்பு பல்லொடு, கரிய வெள்ளாட்டு இருங் குருதி,
வெம்பு வெந் தசை, முறையின் இட்டு, எண்ணெயால்
வேட்டான்.

அம்பினால் பெரும் சமிதைகள் அமைத்தனன் - *(இந்திரசித்து) வேள்விக்குரிய சமித்துக்களை அம்பினாலேயே அமைத்தான்;* ***அனலின் தும்பை மாமலர் தூவினன்*** - *வேள்வித் தீயில் சிறந்ததும்பை மலர்களைத் தூவினான்;* ***காரிஎள் சொரிந்தான்*** - *கருமை நிறமுடைய எள்ளினைப் பெய்தான்;* ***கொம்பு பல்லொடு, கரிய வெள்ளாட்டு இருங்குருதி*** - *கொம்பு, பல் ஆகியவற்றுடன் கரிய வெள்ளாட்டினது பெருகிய குருதியையும்;* ***வெம்பு வெந்தசை முறையின் இட்டு*** - *வேகக்கூடிய வெவ்விய தசையினையும் முறையாகப் பெய்து;* ***எண்ணெயால் வேட்டான்*** - *எள்ளின் நெய்யைச் சொரிந்து ஓமம் செய்தான்.*

காரிஎள் - கரிய எள்; கரிய வெள்ளாடு. காராட்டை - வெள்ளாடு என்பது மங்கல வழக்கு. இருங்குருதி - நிறைந்து பெருகிய இரத்தம். நற்றேவதைக்குப் பூவும், புனலும், பூசனைக்காம்பொருளாகத் துர்தேவதைக்கு உயிர்ப்பலி கொடுத்து

உலகோர் வணங்குதல் போல அரக்கனிடம் இருந்த பிரம்மாத்திரத்திற்கு உயிர்ப்பலி இட்டு அதன் அதிதேவதையை வழிபட்டான் என்பதாம்.

தீயவை தீமைபயத்தல் ஒருதலை; இவன் வேள்வியும் அத்தகையதே. கருவியென்பது கருத்தாவின் கருத்தின்படி இயங்குவது.

(163)

பிரமாத்திரத்துடன் இந்திரசித்து வானில் மறைந்திடுதல்

8604. வலம் சுழித்து வந்து எழுந்து எரி, நறு வெறி வயங்கி,
நலம் சுரந்தன பெருங் குறி முறைமையின் நல்க,
குலம் சுரந்து எழு கொடுமையான், முறையினில் கொண்டே,
'நிலம் சுரந்து எழு வென்றி' என்று உம்பரில் நிமிர்ந்தான்.

எரி நறுவெறி வயங்கி வலஞ் சுழித்து வந்து எழுந்து - (வேள்வியின்) தீயானது நறுமணத்துடன் வலது புறமாகச் சுழன்று வந்து மேலெழுந்து; **நலம் சுரந்தன பெருங்குறி முறைமையின் நல்க** - நன்மையை விளைவிப்பனவாகிய பெரிய அறிகுறிகளை முறைப்படி புலப்படுத்திக்காட்ட; **குலம் சுரந்து எழு கொடுமையான் முறையினில் கொண்டே** - (அரக்கர்) குலத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பெருகும் கொடுமைகட்கெல்லாம் நிலைக்களமான இந்திரசித்து (தீவலம் சுழித்த) அம்முறைமையினை ஆதரவாகக் கொண்டு; **'நிலம் சுரந்து எழுவென்றி' என்று உம்பரில் நிமிர்ந்தான்** - 'செருநிலத்தில் வெற்றி பெருகித் தோன்றும்' என்று (எண்ணயிவனாய்) விசும்பின் மேல் உயர்ந்து சென்றான்.

யாகத்தீ வலமாகச் சுழன்று எழுவது நற்சகுனமாகக் கொள்ளப்பட்டது. எனவே, இந்திரசித்து தனக்கு வெற்றி கிடைப்பது உறுதி என எண்ணியவனாய் வானில் உயர்ந்தான் என்பதாம்.

அரக்கர் குலமாகிய ஊற்றுச் சுரந்த கொடுமையின் வடிவமாக இந்திரசித்து வர்ணிக்கப் பெறுகின்றான். நிலம் - போர்க்களம்.

(164)

8605. விசும்பு போயினன், மாயையின் பெருமையான்; மேலைப்
பசும் பொன் நாட்டவர் நாட்டமும் உள்ளமும் படரா,
அசும்பு விண்ணிடை அடங்கினன், முனிவரும் அறியாத்
தசும்பு நுண் நெடுங் கோளொடு காலமும் சார.

மாயையின் பெருமையான் - (யாவரையும் மயக்குந் தன்மையாகிய) மாயத்தின் மிகுதியை உடையவனாகிய இந்திரசித்து; **தசும்பு நுண் நெடுங்கோளொடு காலமும் சார** - (வானப்பெருவெளியில்) அசையுந்தன்மையனவாகிய நுண்ணிய நீண்ட கோள்களுடன் (வெற்றியைத் தரும்) காலமும் சேர; **விசும்பு போயினன்** -

acharya.org

ஆகாயத்தில் சென்றவனாகி; **மேலைப் பசும்பொன் நாட்டவர் நாட்டமும் உள்ளமும் படரா** - *மேலேயுள்ள பசிய பொன்மயமான துறக்க உலகத்தவராகிய தேவர்களுடைய கண்களும் உள்ளமும் (ஊடுருவிச்) செல்ல முடியாத;* **அசும்பு விண்ணிடை அடங்கினன்** - *நீர்த்திவலையை உடைய வானத்திடையிலே நுண்ணுருவுடையவனாய் ஒடுங்கினான்;* **முனிவரும் அறியார்** - *(அவனது இருப்பினை) முனிவர்களும் அறிய முடியாதவராயினர்.*

(165)

மகோதரன் இந்திரவடிவுடன் வந்து பொருதல்

8606. அனையன் நின்றனன்; அவ் வழி, மகோதரன் அறிந்து, ஓர்
வினையம் எண்ணினன், இந்திர வேடத்தை மேவி,
துனை வலத்து அயிராவதக் களிற்றின்மேல் தோன்றி,
முனைவர் வானவர் எவரொடும் போர் செய மூண்டான்.

அனையன் நின்றனன் - *அத்தன்மையனாகிய இந்திரசித்து (வானகத்து உருக்கரந்து) நின்றான்;* **அவ்வழி மகோதரன் அறிந்து ஓர் வினையம் எண்ணினன்** - *அப்போது மகோதரன் அதனை அறிந்து ஒரு சூழ்ச்சிச் செயலைச் செய்ய எண்ணியவனாய்;* **இந்திர வேடத்தை மேவி** - *இந்திரனது உருவத்தைத்தான் மேற்கொண்டு;* **துனைவலத்து அயிராவதக் களிற்றின் மேல் தோன்றி** - *வேகமும் வலிமையுங் கொண்ட ஐராவதக் களிற்றின் மேல் தோன்றி;* **முனைவர் வானவர் எவரொடும் போர் செய மூண்டான்** - *முனிவர் தேவர் முதலியவர்களோடும் போர் புரிய முனைந்தெழுந்தான்.*

அஃதாவது தேவர் முனிவர் முதலானோரும் அறிய முடியாதபடி மறைந்து நின்ற இந்திரசித்து என்றவாறு, வினையம் - சூழ்ச்சிச் செயல். துனைவு - விரைவு; வேகம். வலம் - வன்மை, அயிராவதம் - ஐராவதம் - இந்திரனுக்குரிய வாகனமாகிய வெள்ளையானை. இந்திரசித்தன் மறைந்து நின்றமையை 'பாம்பறியும் பாம்பின் கால்' என்பது போல மகோதரன் தன்மாயை வன்மையால் உணர்ந்தனன் என்க.

மகோதரன் சூழ்ச்சி - வெற்றிக்களிப்பில் மூழ்கி ஆரவாரித்து நின்ற வானரப்படையைத் திகைப்படையச் செய்தல். இதனால் தோன்றும் குழப்பம் இந்திரசித்தனின் முயற்சிக்கு (பிரமாத்திரம் விடுதற்கு)ப் பெரிதும் துணை நிற்கும். என்ன நிகழ்ந்தது என இலக்குவன் முதலானோர் உணராமுன்னமே அவர்களை வீழ்த்திவிட வேண்டும் என்பது நோக்கம். அலதேல் அவ்விலக்குவன் இந்திர சித்தனின் பிரமாத்திரத்தைத் தடுத்துவிடுதலும் கூடுமாதலின் என்க.

(166)

8607. 'அரக்கர், மானிடர், குரங்கு, எனும் அவை எலாம் அல்லா
உருக்கள் யா உள, உயிர் இனி உலகத்தின் உழல்வ,

தருக்கும் போர்க்கு வந்தனவாம்' எனச் சமைத்தான்;
வெருக்கொளப் பெருங் கவிப் படை குலைந்தது, விலங்கி,

அரக்கர் மானிடர் குரங்கு எனும் அவை எல்லாம் அல்லா - *(தன் இனத்தவராகிய) அரக்கரும் (பகைவர் இனத்தவராகிய) மனிதரும் குரங்கும் ஆகிய அவை அல்லாத;* ***உருக்கள் யாவுள உயிர் இனி உலகத்தின் உழல்வ*** - *உருவங்களை உடையவாய் இவ்வுலகத்தில் திரிவனவாகிய உயிரினங்கள் யாவை உள்ளன. அவை எல்லாமும் (இப்பொழுது);* ***தருக்கும் போர்க்கு வந்தனவாம் எனச் சமைத்தான்*** - *(இலக்குவன் முதலானோரோடு) செருக்கிச் செய்யும் போர்க்கு (துணைசெய்ய) வந்துள்ள எனக் கண்டோர் கருதும்படி (மகோதரன்தன் மாயத்தால்) படைத்துக் காட்டினான்;*

வெருக்கொளப் பெருங் கவிப்படை குலைந்தது விலங்கி - *(அதுகண்டு) பெரிய வானர சேனை அச்சங்கொண்டு நிலை கெட்டுப் பின் வாங்கியது.*

(167)

8608. 'கோடு நான்குடைப் பால் நிறக் களிற்றின்மேல் கொண்டான்
ஆடல் இந்திரன்; அல்லவர் யாவரும் அமரர்,
சேடர், சிந்தனை முனிவர்கள்; அமர் பொரச் சீறி,
ஊடு வந்து உற்றது என்கொலோ, நிபம்?' என உலைந்தார்.

கோடு நான்குடைப்பால் நிறக் களிற்றின் மேல் கொண்டான் - *நான்கு தந்தங்களை உடைய பால் போன்ற வெண்ணிற யானை மேல் ஏறி வருபவன்; ஆடல் இந்திரன்;* ***அல்லவர் யாவரும் அமரர்*** - *வலிமை வாய்ந்த இந்திரன் (அவனைச் சூழ்ந்துள்ள) ஏனையோர் தேவர்கள்;* ***சேடர் சிந்தனை முனிவர்கள்*** - *எஞ்சியோர் இறைவனை எண்ணியிருக்கின்ற முனிவர்கள்;* ***அமர் பொரச் சீறி*** - *இங்ஙனம் வானுலகவர் (நம்மீது பகையுடன்) போர் செய்தற்குச் சீற்றங்கொண்டு;* ***ஊடு வந்து உற்றது என்கொலோ நிபம்? என உலைந்தார்*** - *(இப்போர்க்களத்தின்) இடையே வந்து சேர்ந்தது எக்காரணத்தினாலோ' என (வானரர் திகைப்புற்று) வருந்தினர்.*

(168)

இலக்குவன், அனுமனை முனிவர் முதலியோர் பொரும் காரணம் வினவல்

8609. அனுமன் வாள் முகம் நோக்கினன், ஆழியை அகற்றித்
தனு வலம் கொண்ட தாமரைக் கண்ணவன்தம்பி,
'முனிவர் வானவர் முனிந்து வந்து எய்த, யாம் முயன்ற
துனி இது என்கொலோ? சொல்லுதி, விரைந்து' எனச்
சொன்னான்.

ஆழியை அகற்றித் தனுவலம் கொண்ட - *சக்கரப்படையை நீக்கி வில்லை வலக்கையிற் கொண்ட;* ***தாமரைக் கண்ணவன் தம்பி*** - *செந்தாமரை மலர் போலும் கண்களை*

உடைய இராமபிரானின் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **அனுமன் வாள் முகம் நோக்கினன்** - *அனுமனது ஒளிபொருந்திய முகத்தை நோக்கியவனாய்;* **முனிவர் வானவர் முனிந்து வந்து எய்த** - *முனிவர்களும் தேவர்களும் சினந்து '(நம்முடன் போர் செய்ய) வருமாறு;* **யாம் முயன்ற துனி இது என்கொலோ** - *நாம் செய்த வெறுக்கத்தக்க குற்றம் யாதோ?* **சொல்லுதி உணர்ந்து எனச் சொன்னான்** - *ஆராய்ந்து கூறுவாயாக'' என்று கூறினான்.*

(169)

இந்திரசித்தன் பிரமாத்திரத்தை இலக்குவன் மேல் விடுதலும் அதன் விளைவுகளும்

***8610.* இன்ன காலையின் இலக்குவன் மேனிமேல் எய்தான்,**
முன்னை நான்முகன் படைக்கலம்; இமைப்பதன் முன்னம்,
பொன்னின் மால் வரைச் குரீஇஇனம் மொய்ப்பது போல,
பன்னல் ஆம் தரம் அல்லன சுடர்க் கணை பாய்ந்த.

இன்ன காலையின் - *இவ்வாறு (அனுமனை நோக்கி இலக்குவன்) வினவும் நேரத்தில்;* **முன்னை நான் முகன் படைக்கலம்** - *(இந்திரசித்து) காலத்தால் முற்பட்ட முதியவனாகிய பிரமதேவனது படைக்கலத்தை;* **இமைப்பதன் முன்னம்** - *ஓர் இமைப்பொழுதிற்குள்;* **இலக்குவன் மேனி மேல் எய்தான்** - *இலக்குவனது உடலின் மீது செலுத்தினான்;* **பொன்னின் மால் வரைக்குரீஇ இனம் மொய்ப்பது போல** - *பொன் மயமான பெரிய மலையின் மீது குருவிக் கூட்டங்கள் மொய்ப்பதைப் போன்று;* **பன்னல் ஆம் தரம் அல்லன சுடர்க்கணை பாய்ந்த** - *சொல்லும் தன்மைய வல்லாத ஒளிமிக்க அம்புகள் (இலக்குவனது மேனியிற்) பாய்ந்து தைத்தன.*

(170)

8611.
கோடி கோடி நூறாயிரம் சுடர்க் கணைக் குழாங்கள்
மூடி மேனியை முற்றுறச் சுற்றின மூழ்க,
ஊடு செய்வது ஒன்று உணர்ந்திலன், உணர்வு புக்கு ஒடுங்க,
ஆடல் மாக் கரி சேவகம் அமைந்தென, அயர்ந்தான்.

கோடி, கோடி நூறாயிரம் சுடர்க் கணைக் குழாங்கள் - *கோடி கோடி நூறாயிரம் என்னும் தொகையினவாகிய ஒளி படைத்த*

அம்பின் தொகுதிகள்; **மேனியை மூடி முற்றுறச் சுற்றின் மூழ்க** - *(இலக்குவனது) மேனியை முழுவதுமாக மூடி மறைத்துத் தைக்க;* **ஊடு செய்வத ஒன்று உணர்ந்திலன்** - *அவ்விடை நேரத்தில் இன்னது செய்வது என்று ஒன்றும் உணராதவனாகி;* **உணர்வு புக்கு ஒடுங்க** - *தன்னுணர்வு உள்ளே சென்று ஒடுங்க;* **ஆடல்மாக்கரி சேவகம்**

அமைந்தென அயர்ந்தான் - வலிய பெரிய யானையானது தான் துயிலுமிடத்தில் அயர்ந்து துயில் கொண்டாற்போன்று அயர்ந்தான்.

(171)

8612. அனுமன், 'இந்திரன் வந்தவன் என்கொல், ஈது அமைந்தான்?
இனி என்? எற்றுவென் களிற்றினோடு எடுத்து' என
எழுந்தான்;
தனுவின் ஆயிர கொடி வெங் கடுங் கணை தைக்க,
நினைவும் செய்கையும் மறந்துபோய், நெடு நிலம் சேர்ந்தான்.

அனுமன், வந்தவன் இந்திரன் ஈது என்கொல் அமைந்தான்? *(அது கண்ட)* அனுமன், 'வந்தவனோ இந்திரன், (நம்மோடு போர் செய்தலாகிய) இதனை எது கருதி மேற்கொண்டான்? **இனி என்? எற்றுவன் களிற்றினோடு எடுத்து என எழுந்தான்** - இவ்வாறு பகைவனாக வந்துள்ளமையால்) இப்பொழுது செய்தற்குரியது வேறு என்ன இருக்கிறது? (இவனை) யானையோடும் எடுத்து எற்றித் தள்ளுவேன்' எனக்கிளர்ந்து எழுந்தவன்; **தனுவின் ஆயிர கோடி வெங்கடுங்கணை தைக்க** - (தனது) உடம்பில் ஆயிரங்கோடி வெம்மை மிக்க அம்புகள் தைக்க; **நினைவும் செய்கையும் மறந்து போய் நெடு நிலம் சேர்ந்தான்** - தன்நினைவும் செயலும் மறந்து போக நெடியதரையின் கண் வீழ்ந்தான்.

(172)

8613. அருக்கன் மா மகன், ஆடகக் குன்றின்மேல் அலர்ந்த
முருக்கின் கானகம் ஆம் என, குருதி நீர் முடுக
தருக்கி, வெஞ் சரம் தலைத்தலை மயங்கின தைக்க,
உருக்கு செம்பு என கண்ணினன், நெடு நிலம் உற்றான்.

அருக்கன் மாமகன் - பெருமை வாய்ந்த சூரியன் புதல்வனான சுக்ரீவன்; **ஆடகக் குன்றின் மேல் அலர்ந்த** - பொன்மலையின் மேல்பூத்துத் தோன்றும்; **முருக்கின் கானகம் ஆம் எனக் குருதி நீர் முடுக** - செம்முருங்கக் காட்டினை யொத்து (தன் உடம்பின்மேல்) இரத்தம் சுரந்து பெருகித் தோன்றுமாறு; **வெஞ்சரம் தலைத் தலைமயங்கின தைக்க** - வெம்மையுடைய அம்புகள் (தன் உடம்பின்) இடந்தோறும் விரவினவாய்த் தைத்து ஊன்றுதலால்; **உருக்கு செம்பு எனக் கண்ணினன்** - 'உருகிய செம்பு' எனக் கூறத்தக்க (சிவந்த) கண்களை உடையவனாகி; **தருக்கி, நெடுநிலம் உற்றான்** - செருக்குற்று நீண்டதரையிடத்தே வீழ்ந்தான்.

(173)

8614. அங்கதன், பதினாயிரம் அயில் கணை அழுந்த;
சிங்கஏறு இடியுண்டென நெடு நிலம் சேர்ந்தான்;
சங்கம் ஏறிய பெரும் புகழ்ச் சாம்பனும் சாய்ந்தான்,

துங்க மார்பையும் தோளையும் வடிக் கணை துளைக்க.

அங்கதன் பதினாயிரம் அயில்கணை அழுந்த - *அங்கதன் (தன் உடல் மீது) பதினாயிரம் கூரிய அம்புகள் தைக்கப்பெற்று;* ***சிங்க ஏறு இடியுண்டென நெடுநிலம் சேர்ந்தான்*** - *ஆண்சிங்கம் இடியினால் தாக்கப் பட்டாற்போன்று நெடிய நிலத்தில் வீழ்ந்தான்;* ***துங்க மார்பையும் தோளையும் வடிக்கணை துளைக்க*** - *உயர்ந்த மார்பையும், தோளையும் கூரிய அம்புகள் துளைத்ததனால்;* ***சங்கம் ஏறிய பெரும் புகழ்ச் சாம்பனும் சாய்ந்தான்*** -*வீரர் குழுவில் உயர்ந்து விளங்கிய பெரிய புகழினனான சாம்பவனும் (தரையில்) சாய்ந்தான்.*

சங்கம் - குழு, அவைக்களம். சிறந்த அனுபவமும் எடுத்ததை முடிக்கும் ஆற்றலும் விடா முயற்சியும் பின்னிடாவீரமும் அமையப் பெற்றவன் சாம்பவான். எனவே, பெரும்புகழ்ச்சாம்பன் எனப்பட்டான். இன்றும் "நீ பெரிய சாம்பவனோ?" எனவும், "அதில் அவர் சாம்பவான்" எனவும் உலகியலில் பேசப்படுதலைக் காணலாம்.

(174)

8615. நீலன், ஆயிரம் வடிக் கணை நிறம் புக்கு நெருங்க,
காலனார் முகம் கண்டனன்; இடபன் விண் கலந்தான்;
ஆலமே அன்ன பகழியால், பனசனும் அயர்ந்தான்;
கோலின் மேவிய கூற்றினால், குமுதனும் குறைந்தான்.

நீலன் ஆயிரம் வடிக்கணை நிறம்புக்கு நெருங்க - *(வானர வீரர்களில்) நீலன் என்பான் ஆயிரம் கூரிய அம்புகள் (தன்) மார்பில் புகுந்து செறிதலால்;* ***காலனார் முகம் கண்டனன்*** - *(உயிர் துறந்து) கூற்றுவனது முகத்தைக் காண்பானாயினான்;* ***இடபன் விண் கலந்தான்*** - *இடபன் வானுலகடைந்தான்;* ***பனசனும் ஆலமே அன்ன பகழியால் அயர்ந்தான்*** - *பனசன் ஆலகால நஞ்சினைப் போன்ற அம்பினால் அயர்வுற்றான்;* ***குமுதனும் கோலின் மேவிய கூற்றினால் குறைந்தான்*** - *குமுதன் அம்பின் வடிவத்தில் வந்த கூற்றுவனால் உயிர்குறைந்தான்.*

(175)

8616. வேலை தட்டவன், ஆயிரம் பகழியால், வீழ்ந்தான்;
வாலி நேர் வலி மயிந்தனும் துமிந்தனும் மடிந்தார்;
கால வெந் தொழில் கவயனும் வானகம் கண்டான்;
மாலை வாளியின் கேசரி மண்ணிடை மடிந்தான்.

வேலை தட்டவன், ஆயிரம் பகழியால், வீழ்ந்தான் - *கடலை அணை கட்டித் தடுத்தவனாகிய நளன் ஆயிரம் அம்புகளால் வீழ்ந்து இறந்தான்;* ***வாலி நேர் வலி மயிந்தனும் துமிந்தனும் மடிந்தார்*** - *வாலியை ஒத்த வலிமை வாய்ந்தமயிந்தன் என்பானும் (அவன் தம்பி) துமிந்தனும் ஒருசேர மாண்டனர்;* ***காலவெந்தொழில்***

கவயனும் வானகம் கண்டான் - காலனையொத்த கொடுந்தொழிலை உடைய கவயன் என்பவனும் (உயிர்துறந்து) வானகம் சேர்ந்தான்; ***மாலை வாளியின் கேசரி மண்ணிடை மடிந்தான்*** - மாலை போன்று (தொடர்ச்சியாக) வந்த அம்புகளால் கேசரி என்பான் நிலத்தில் வீழ்ந்து இறந்தான்.

தட்டவன் - (கடலை மலைகளைக் கொண்டு அணைகட்டித்) தடுத்தவனாகிய நளன். "தட்டோரம்ம விவண் தட்டோரே" எனவரும் புறப்பாடல் (18) காணத்தக்கது. வாலி நேர்வலி - வாலியை யொத்தவலிமை; காலவெந்தொழில் - காலனைப் போலக் கொன்று குவிக்கும் தொழில். மாலைவாளி - மாலைபோன்று தொடர்ச்சியாக வந்த அம்புகள்.

(176)

8617.

கனகன் ஆயிரம் கணை பட, விண்ணிடைக் கலந்தான்;
அனகன் ஆயின சங்கனும் அக் கணத்து அயர்ந்தான்;
முனையின் வாளியின் சதவலி என்பவன் முடிந்தான்;
புனையும் அம்பினில் தம்பனும் பொருப்பு எனப்
புரண்டான்.*

கனகன் ஆயிரம் கணைபட விண்ணிடைக் கலந்தான் - கனகன் என்பவன் ஆயிரம் அம்புகள் பாய்ந்தமையால் (உயிர் நீத்து) விண்ணில் கலந்தான்; ***அனகனாயின சங்கனும் அக்கணத்து அயர்ந்தான்*** - (மாயையால்) அரூபியான சங்கன் என்பவனும் (அம்புகள்பட்ட) அந்தக் கணத்திலேயே அயர்ந்தான்; ***முனையின் வாளியின் சதவலி என்பவன் முடிந்தான்*** - முனைதீட்டப் பெற்ற அம்பினால் சதவலி என்பவன் இறந்தான்; ***புனையும் அம்பினில் தம்பனும் பொருப்பு எனப் புரண்டான்*** - புனைந்து ஏவப் பெற்ற அம்பினால் தம்பன் என்பவனும் மலைபோல மண்ணில் புரண்டான்.

(177)

8618. **விந்தம் அன்ன தோள் சதவலி, சுசேடணன், வினதன்,**
கெந்தமாதனன், இடும்பன், வன் ததிமுகன், கிளர,
உந்து வார் கணை கோடி தம் உடலம் உற்று ஒளிப்ப,
தம்தம் நல் உணர்வு ஒடுங்கினர், மண் உறச் சாய்ந்தார்.*

விந்தம் அன்ன தோள் சதவலி சுசேடணன், வினதன் - விந்த மலையினை ஒத்து உயர்ந்த தோளையுடைய சதவலி, சுசேடணன் வினதன்; ***கெந்தமாதனன், இடும்பன்வன் ததிமுகன்கிளர*** - கந்தமாதனன், இடும்பன், வன்மையுடைய ததிமுகன் ஆகிய வானர வீரர்கள், கிளர்ந்துமேலெழ; ***உந்துவார்கணை கோடி தம் உடலம் உற்று ஒளிப்ப*** - (இந்திரசித்தனாற்) செலுத்தப்பட்ட நீண்ட அம்புகள் கோடிக்கணக்கின வாகத்தம் உடலில் அழுந்தத் தைத்து மறைந்தலால்; ***தம்தம் நல்***

உணர்வு ஒடுங்கினர் மண் உறச் சாய்ந்தார் - *தங்கள் தங்களது நல்லுணர்வு ஒடுங்கியவர்களாய் மண்ணிற் பொருந்த வீழ்ந்தார்கள்.*

(178)

8619. மற்றை வீரர்கள் யாவரும் வடிக் கணை மழையால்
முற்றம் வீந்தனர்; முழங்கு பேர் உதிரத்தின் முந்நீர்
எற்று வான் திரைக் கடலொடும் பொருது சென்று ஏற,
ஒற்றை வான் கணை ஆயிரம் குரங்கினை உருட்ட.

முழங்கு பேர் உதிரத்தின் முந்நீர் - *ஒலிக்கின்ற பெரிய குருதி நீராகிய (செங்)கடல்;* ***எற்று வான் திரைக் கடலொடும்*** - *மோதுகின்ற பெரிய அலைகளை உடைய கருங்கடலோடு;* ***பொருது சென்று ஏற*** - *எதிர்த்து மோதி மேற் செல்லும்படி;* ***ஒற்றை வான் கணை ஆயிரம் குரங்கினை உருட்ட*** - *(ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பெருகிய பிரமாத்திரத்தின்) ஒரு தெய்வக்கணை ஆயிரம் வானரங்கள் வீதம் ஒரு சேர உருட்டித்தள்ள;* ***மற்றைவீரர்கள் யாவரும் வடிக்கணை மழையால்*** - *(மேலேகுறிக்கப்பட்டவர்களை யொத்த) ஏனைய வானரவீரர்கள் அனைவரும் கூரிய அம்பு மழையால்;* ***முற்றும் வீந்தனர்*** - *(தாக்கப்பட்டு) முழுமையாக அழிந்து போயினார்.*

(179)

8620. தளைத்து வைத்தது, சதுமுகன் பெரும் படை தள்ளி;
ஒளிக்க, மற்றொரு புகலிடம் உணர்கிலர்; உருமின்
வளைத்து வித்திய வாளியால், மண்ணொடும் திண்ணம்
முளைப் புடைத்தன ஒத்தன; வானரம் முடிந்த.

சதுமுகன் பெரும்படை தள்ளித் தளைத்து வைத்தது - *நான் முகனது பெருமை வாய்ந்த படைக்கலமானது (வானரங்களைக் கீழே) தள்ளிப் பிணித்துவிட்டது;* ***ஒளிக்க, மற்றொரு புகலிடம் உணர்கிலர்*** - *(அவ்விடத்தை விட்டுத் தப்பியோடி) மறைதற்கு அன்னோர் வேறொரு பாதுகாப்பான இடத்தை உணர்தற்கு இயலாதவராயினர்;* ***உருமின் வளைத்து வித்திய வாளியால் மண்ணொடும் திண்ணம்*** - *இடியினைப் போன்று சுற்றிலும் எய்யப்பெற்ற அம்புகளால் பூமியுடன் சேர்த்து உறுதியாக;* ***முளைப்புடைத்தான் ஒத்தன வானரம் முடிந்த*** - *முளையடிக்கப் பட்டவற்றை ஒத்தனவாய் அங்குள்ள வானரங்கள் யாவும் இறந்தன.*

(180)

8621. குவளைக் கண்ணினை வான் அர மடந்தையர் கோட்டித்
துவள, பாரிடைக் கிடந்தனர்; குருதி நீர் சுற்றித்
திவள, கீழொடு மேல் புடை பரந்து இடை செறிய,

பவளக் காடுடைப் பாற்கடல் ஒத்தது, அப் பரவை.

குவளைக் கண்ணினைக்கோட்டி - நீலமலர்போன்ற கண்களைச் சாய்த்து நோக்கி; **வான் அரமடந்தையர் துவள** - வானுலகிலுள்ள தேவமகளிர் வாட்டமுற்று வருந்த; **பாரிடைக் கிடந்தனர்** - (வானரவீரர்கள்) பூமியிற் (பிணமாகக்) கிடந்தார்கள்; **குருதி நீர் சுற்றிக் கீழொடு மேல் புடை பரந்து** - (அவர்தம் வெண்ணிற உடம்பினின்றும் வெளிப்பட்ட) இரத்த நீர் கீழும் மேலும் பக்கங்களிலும் பரவி; **இடை திவள செறிய** - இடையிடையே நெருங்கி விளங்குதலால்; **அப்பரவை, பவளக் காடுடைப் பாற்கடல் ஒத்தது** - அந்த (வானரப்படையாகிய) கடற்பரப்பானது பவளக்கொடிகளாகிய காடுகளையுடைய பாற்கடலை ஒத்துத் தோன்றியது.

(181)

8622. **விண்ணில் சென்றது, கவிக் குலப் பெரும் படை வெள்ளம்;**
கண்ணில் கண்டனர் வானவர், விருந்து எனக் கலந்தார்,
உள் நிற்கும் பெருங் களிப்பினர், அளவளாய் உவந்தார்;
'மண்ணில் செல்லுதிர், இக் கணத்தே' எனும் மனத்தார்.

கவிக்குலப் பெரும்படை வெள்ளம் விண்ணில் சென்றது - வானரகுலப்பெரும் படையாகிய வெள்ளம் (மண்ணில் உயிர்துறந்து தேவர்களாகி) விண்ணுலகிற் சென்றது; **வானவர் கண்ணில் கண்டனர் விருந்து எனக் கலந்தார்** - (அதனைத்) தேவர்கள் தம் கண்களாற் கண்டவர்களாய் விருந்தினர்என (அன்பினாற்) கலந்தவர்களாய்; **உள்நிற்கும் பெருங்களிப்பினர்** - உள்ளத்தில் நிலைபெற்ற பெருங்களிப்பினை உடையவர்களாய்; **அளவளாய் உவந்தார்** - (அவர்களோடு) அளவளாவி மகிழ்ந்தார்கள்; **இக்கணத்தே மண்ணில் செல்லுதிர்** - '(நீங்கள், எம்பொருட்டு) இப்பொழுதே' மண்ணுலகத்திற்கு (மீண்டு) செல்வீராக; **என வலித்தார்** - எனவற்புறுத்தி வேண்டினார்கள்.

(182)

8623. **'பார் படைத்தவன் படைக்கு ஒரு பூசனை படைத்தீர்;**
நீர் படக் கடவீர்அலீர்;-வரி சிலை நெடியோன்
பேர் படைத்தவற்கு அடியவர்க்கு அடியரும் பெறுவார்,
வேர் படைத்த வெம் பிறவியில் துவக்குணா, வீடு.

வரிசிலை நெடியோன் - வரிந்து கட்டப்பெற்ற வில்லினை உடையோனாகிய இராமபிரானது; **பேர்படைத்தவர்க்கு** - பெயரைத் தரித்தவர்களுக்கு; **அடியவர்க்கு அடியரும்** - அடித்தொண்டுபட்டார்க்கு அடியவராயினாரும்; **வேர்படைத்த வெம்பிறவியில்** - (வினையாகிய) வேரூன்றிட வெம்மையான பிறவியினால்; **துவக்குணா வீடு பெறுவர்** - பிணிக்கப்படாது, வீடு பேற்றினைப் பெறுவர்; (என்றால்); **நீர்படக் கடவீர் அலீர்** - (இராமபிரானது சேவையிலிருக்கின்ற) நீங்கள் (இங்ஙனம் அகாலமாக) இறக்கும் தன்மை உள்ளவர்களல்லீர்; **பார்படைத்தவன்**

படைக்கு - இவ்வுலகைப் படைத்த பிரமதேவனுடைய பாடையாகிய பிரமாத்திரத்திற்கு; **ஒரு பூசனை படைத்தீர்** - செய்யத்தக்கதொரு வழிபாட்டினைச் செய்தவராய் (நும் உடம்பைத் துறந்து) இவ்விடம் வந்தீர்கள்!

(183)

8624. 'நங்கள் காரியம் இயற்றுவான் உலகிடை நடந்தீர்;
உங்கள் ஆர் உயிர் எம் உயிர்; உடல் பிறிது உற்றீர்;
செங் கண் நாயகற்காக வெங் களத்து உயிர் தீர்ந்தீர்;
எங்கள் நாயகர் நீங்கள்' என்று இமையவர் இசைத்தார்.

'நங்கள் காரியம் இயற்றுவான் - (தேவர்களாகிய) நம்முடைய செயல்களை நிறைவேற்றுதற்காக; **உலகிடை நடந்தீர்** - நிலவுலகில் சென்று பிறந்தீர்கள்; **உங்கள் ஆர் உயிர் எம் உயிர்** - உங்களுடைய அரிய உயிர் எம்முடைய உயிரே; **உயிர் பிறிது உற்றீர்** - உடம்பு (மட்டும்) வேறாகப் பெற்றுள்ளீர்கள்; **செங்கண் நாயகற்காக** - (தாமரைபோலும்) சிவந்த கண்களை உடைய இராமபிரான்பொருட்டு; **வெங்களத்து உயிர் தீர்ந்தீர்** - கொடுமை மிக்க போர்க்களத்தில் உயிர் நீங்கப் பெற்றீர்; **எங்கள் நாயகர் நீங்கள்'** - எம்முடைய இறைவர் நீங்களே; **என்று இமையவர் இசைத்தார்** - என்று தேவர்கள் (வானரவீரரைப்) புகழ்ந்து பாராட்டினர்.

(184) *இந்திரசித்தன் தந்தையின் இருப்பிடம் சென்று செய்தி சொல்லுதல்*

8625. 'வெங் கண் வானரக் குழுவொடும், இளையவன் விளிந்தான்;
இங்கு வந்திலன், இராமன் இப்போது' என இகழ்ந்தான்;
சங்கம் ஊதினன்; தாதையை வல்லையில் சார்ந்தான்;
பொங்கு போரிடைப் புகுந்துள பொருள் எலாம் புகன்றான்.

'வெங்கண் வானரக் குழுவொடும் - 'வெகுளி மிக்க கண்களை உடைய வானரக் கூட்டத்துடன்; **இளையவன் விளிந்தான்** - இலக்குவன் இறந்து பட்டான்; **இராமன் இப்போது இங்கு வந்திலன்'** - (அவன் தமையனாகிய) இராமனோ (யான் பிரமாத்திரம் விடுத்த இப்பொழுது) இப்போர்க்களத்திடத்து வந்து சேர்ந்திலன்'; **என இகழ்ந்தான்** - என்று இகழ்ந்தவனாகிய இந்திரசித்து; **சங்கம் ஊதினான்** - (வெற்றிச்) சங்கினை ஊதினான்; **தாதையை வல்லையில் சார்ந்தான்** - (பிறகு) தன்தந்தையாகிய இராவணனை விரைவிற் சென்றடைந்து; **பொங்கு போரிடை** - எழுச்சி மிக்க போரின்கண்; **புகுந்துள பொருள் எலாம் புகன்றான்** - விளைந்துள்ள நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் எடுத்துரைத்தான்.

(185)

'இராமன் இறந்திலனோ?' என்ற இராவணன் வினாவும் இந்திரசித்தன் விடையும்

8626. ‘இறந்திலன்கொலாம் இராமன்?’ என்று இராவணன் இசைத்தான்;
‘துறந்து நீங்கினன்; அல்லனேல், தம்பியைத் தொலைத்து,
சிறந்த நண்பரைக் கொன்று, தன் சேனையைச் சிதைக்க,
மறந்து நிற்குமோ, மற்று அவன் திறன்?’ என்றான், மதலை.

“இறந்திலன் கொலாம் இராமன்?” - *(இந்திரசித்தன் கூறியவற்றைக் கேட்டபின்பு) ‘இராமன் இறக்கவில்லையோ?’* ***என்று இராவணன் இசைத்தான்*** - *என்று (மகனைப்பார்த்து) இராவணன் கேட்டான்; (அதற்கு);* ***‘துறந்து நீங்கினான்’*** -

‘அவ்விராமன் போர்க்களத்தை விட்டு எங்கேயோ சென்று விட்டான்; ***அல்லனேல்*** - *அங்ஙனம் செல்லாதிருந்திருப்பானாயின்;* ***தம்பியைத் தொலைத்து*** - *அவனுடைய தம்பியாகிய இலக்குவனை உயிர் நீங்கச் செய்து;* ***சிறந்த நண்பரைக் கொன்று*** - *அவனுக்குச் சிறந்த நண்பர்களாயிருந்தோரை எல்லாம் கொன்று;* ***தன்சேனையைச் சிதைக்க*** - *அவன்றன்னுடைய சேனையையும் சிதைத்த (பிரம்மாத்திரம்);* ***மற்று அவன் திறம்*** - *மற்று அவ்விராமன் பக்கத்தும்;* ***மறந்து நிற்குமோ*** - *(கொல்லாமல்) மறந்து நிற்பதுண்டோ?* ***என்றான் மதலை*** - *என்று மறுமொழி கூறினான்;* ***மைந்தனாகிய*** *இந்திரசித்து.*

(186)

8627. ‘அன்னதே’ என, அரக்கனும் ஆதரித்து அமைந்தான்;
சொன்ன மைந்தனும், தன் பெருங் கோயிலைத் தொடர்ந்தான்;
மன்னர் ஏவலின் போயினன், மகோதரன் வந்தான்;
எனனை ஆளுடைய நாயகன் வேறு இடத்து இருந்தான்.

அன்னதே என - *(நீ கூறிய) அதுவே நிகழ்ந்திருத்தல் வேண்டும் என்று கூறி;* ***அரக்கனும் ஆதரித்து அமைந்தான்*** - *இராவணன் (தன்மகன் கூறியதை) உடன்பட்டு ஏற்றுக்கொண்டான்;* ***சொன்ன மைந்தனும்*** - *(நிகழ்ந்தவற்றைச்) சொன்ன இந்திர சித்தும்;* ***தன் பெருங் கோயிலைத் தொடர்ந்தான்*** - *தனது பெரிய மாளிகையினை அடைந்தான்;* ***மன்னன் ஏவலின் போயினன்*** - *இராவணன் ஏவலால் முன்பு போருக்குச் சென்றவனாகிய;* ***மகோதரன் வந்தான்*** - *மகோதரனும் (மீண்டு தன் இருப்பிடத்திற்கு) வந்து சேர்ந்தான்;* ***என்னை ஆளுடை நாயகன்*** - *என்னை அடிமையாக உடைய இறைவனான இராமன்;* ***வேறு இடத்து இருந்தான்*** - *(தெய்வப்படைக்கலங்களுக்கு வழிபாடு செய்து கொண்டு) வேறோர் இடத்தில் தங்கி இருந்தான்.*

‘என்னை ஆளுடை நாயகன்’ என்றவிடத்துக் கவிக்கூற்றாயிற்று. இதனால் கம்பர் இராமபிரானையே வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டிருக்கக்கூடுமெனச் கூற இடனாயிற்று. ‘என்னை ஆளுடையவன்’ (கம்ப. 194) என் முன்னும் கவிக் கூற்றாக வந்துள்ளது.

(187) இராமன் தெய்வப்படைகளுக்கு வழிபாடு இயற்றிப் போர்க்களம் புகுதல்

**8628. செய்ய தாமரை நாள்மலர்க் கைத் தலம் சேப்ப,
துய்ய தெய்வ வான் படைக்கு எலாம் வரன்முறை துரக்கும்
மெய்கொள் பூசனை விதிமுறை இயற்றி, மேல், வீரன்,
'மொய்கொள் போர்க் களத்து எய்துவாம் இனி' என
முயன்றான்.**

வீரன் - (வீரருள்) வீரனாகிய இராமபிரான்; **செய்ய தாமரை நாள்மலர்** - அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போன்ற; **கைத்தலம் சேப்ப** - (தனது) கைத்தலங்கள் மேலும் சிவக்கும்படி; **துய்ய தெய்வ வான் படைக்கு எலாம்** - தூய்மையும் தெய்வத்தன்மையும் உடைய உயர்ந்த (தனது) படைகளுக்கெல்லாம்; **வரன்முறை துரக்கும் மெய்கொள் பூசனை** - வரன்முறையாகச் செலுத்துதற்குரிய மெய்மையான வழி பாட்டினை; **விதி முறை இயற்றி** - செய்ய வேண்டிய முறைப்படி செய்து; **மேல்** - பிறகு, இனிமேல்; **மொய்கொள் போர்க்களத்து** - (வீரர்தம்) வலிமை விளங்கித் தோன்றும் போர்க்களத்திடத்து; **எய்துவாம் என முயன்றான்** - செல்வோம் என்று (புறப்படுதலாகிய) முயற்சியை மேற்கொண்டான்.

(188)

**8629. கொள்ளியின் சுடர் அனலிதன் பகழி கைக்கொண்டான்;
அள்ளி நுங்கலாம் ஆர் இருட் பிழம்பினை அழித்தான்;
வெள்ள வெங் களப் பரப்பினைப் பொருக்கென விழித்தான்;
தள்ளி, தாமரைச் சேவடி நுடங்குறச் சார்ந்தான்.**

கொள்ளியின் சுடர் அனலிதன் - தீக்கொள்ளியினை யொத்துச் சுடர் விட்டொளிர்கின்ற அக்கினி தேவனது; **பகழிகைக் கொண்டான்** - அம்பினைத் தன் கையிற் கொண்டவனாகி; **அள்ளி நுங்கலாம்** - (கையினால்) அள்ளியெடுத்து விழுங்குதற்குத் தக்கவாறு; **ஆர் இருட் பிழம்பினை அழித்தான்** - திரண்டுள்ள அரிய இருளின் பிழம்பினைச் சிதைத்து அழித்தான்; **தள்ளில் தாமரைச் சேவடி** - தள்ளப் படுதற்கியலாத (சிறந்த) தாமரை போன்ற சிவந்த திருவடி; **நுடங்குறச் சார்ந்தான்** - அசைவுற்றுத் தளர நடந்து

சென்று; **வெள்ள வெங்களப் பரப்பினை** - (குருதி) வெள்ளம் நிரம்பிய கொடுமை மிக்க போர்க்களமாகிய பரந்த இடத்தினைப்; **பொருக்கென விழித்தான்** - திடுக்கிட்டு விழித்துப் பார்த்தான்.

தனக்கென ஒருவடிவில்லாத இருள் செறிவு மிகுதியால் கையினால் அள்ளி எடுத்து உட் கொள்ளத்தக்கவாறு தோன்றியதால், 'அள்ளி நுங்கலாம் ஆரிருட் பிழம்பு' என்றார். தள்ளில் தாமரை - எவ்விதித்தும் குறை கூறித்தள்ளவியலாத தாமரை என்றவாறு, தான் விட்டுச்சென்ற பொழுது இருந்ததைப் போலல்லாமல்

குருதி வெள்ளம் நிறைந்து கொடுமையாகக் காட்சியளித்ததால் திடுக்கிட்டு விழித்துப் பார்த்தான் என்பதாம்.

(189)

வீழ்ந்து கிடக்கும் சுக்ரீவன் முதலானோரைத் தனித்தனி கண்டு இராமன் வருந்துதல்

***8630.* நோக்கினான் பெருந் திசைதொறும்; முறை முறை நோக்கி,**
ஊக்கினான்; தடந் தாமரைத் திரு முகத்து உதிரம்
போக்கினான்; நிணப் பறந்தலை அழுவத்துள் புக்கான்;
காக்கும் வன் துணைத் தலைவரைத் தனித் தனி கண்டான்.

நோக்கினான் - *(அங்ஙனம் போர்க்களத்தை) விழித்துப் பார்த்தவனாகிய இராமபிரான்;* **பெருந்திசை தொறும் முறை முறை நோக்கி** - *திசையிடங்கள் தோறும் அடுத்தடுத்து உற்றுப்பார்த்து;* **ஊக்கினான்** - *(அங்குள்ள அவலக் காட்சிகளைக் கண்டு) முயன்று மேற்சென்றவனாய்;* **தடந்தாமரைத் திரு முகத்து** - *விரிந்த பெரிய செந்தாமரை மலர் போலும் (தன்) அழகிய முகத்தின் கண்ணே;* **உதிரம் போக்கினான்** - *உதிரத்தை வெளிப்படுத்தினான்;* **நிணப்பறந்தலை அழுவத்துள் புக்கான்** - *நிணம் நிறைந்த போர்க்களப் பரப்பினிடத்தே புகுந்தான்;* **காக்கும் வன் துணைத் தலைவரை** - *(தன் சேனையைக்) காத்தற்றொழிலை மேற்கொண்டிருந்த வலிமை வாய்ந்த துணையாயமைந்த (வானரத்) தலைவைர்களை;* **தனித்தனி கண்டான்** - *(ஒவ்வொருவராகத்) தனித்தனியே சென்று பார்த்தான்.*

ஊக்குதல் - முயலுதல், முயன்று மேற் செல்லுதல். இராமபிரான் போர்க்களமெங்கும் தன் வீரர்கள் மாண்டு கிடத்தலைக் கண்டு முகம் வெளுத்துக் கண்களில் உதிரம் ஒழுக அவலமும் வெகுளியுமுடையனாய் வானர வீரர்கள் ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியே சென்று கண்டு வருந்தியதுன்ப நிலையினை இச்செய்யுளும் அடுத்து வருவனவும் விரித்துரைக்கின்றன. எந்நிலையிலும் விருப்பு வெறுப்புக்களைக் கடந்து சித்திரத்தின் செந்தாமரை ஒத்திருக்கும் உள்ளத்தவனாகிய இராமபிரான் உற்ற அவலம் அருமையாய் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது.

(190)

***8631.* சுக்ரீவனை நோக்கி, தன் தாமரைத் துணைக் கண்**
உக்க நீர்த்திரள் ஒழுகிட, நெடிது நின்று உயிர்த்தான்;
'தக்கதோ, இது நினக்கு!' என்று, தனி மனம் தளர்ந்தான்;
பக்கம் நோக்கினன்; மாருதி தன்மையைப் பார்த்தான்.

சுக்ரீவனை நோக்கி - *(மடிந்துகிடக்கும்) சுக்ரீவனைப் பார்த்து;* **தன் தாமரைத் துணைக்கண்** - *தனது தாமரை மலர் போன்ற இருகண்களினின்றும்;* **உக்க நீர்த்திரள் ஒழுகிட** - *சிந்திய கண்ணீர்த்திரள் வழிந்த படி இருக்க;* **நின்று நெடிது**

உயிர்த்தான் - *(செயலற்று) நின்று பெருமூச்செறிந்தான்;* ***‘இது நினக்குத் தக்கதோ என்று*** - *(என்னைத் தனியே புலம்புமாறு விட்டுப் பிரிந்து) இங்ஙனம் கிடப்பது உனக்குப் பொருந்துவதோ என்று;* ***தனிமனந்தளர்ந்தான்*** - *மனந்தளர்ந்து வருந்தினான்;* ***பக்கம் நோக்கினன்*** - *(அச்சுக்ரீவனது) பக்கத்தில் பார்த்தான்;* ***மாருதிதன்மையைப் பார்த்தான்*** - *அனுமானின் நிலைமையைக் கண்ணுற்றான்.*

(191)

8632. ‘கடல் கடந்து புக்கு, அரக்கரைக் கருவொடும் கலக்கி,
இடர் கடந்து நான் இருக்க, நீ நல்கியது இதற்கோ?
உடல் கடந்தனவோ, உனை அரக்கன் வில் உதைத்த
அடல் கடந்த போர்வாளி?’ என்று, ஆகுலித்து அழுதான்.

கடல் கடந்து புக்கு - *கடலைக் கடந்து (இலங்கையினுள்) புகுந்து;* ***அரக்கரைக் கருவொடும் கலக்கி*** - *(எதிர்ப்பட்ட) அரக்கர்களைக் கருவுடனே கலங்கச்செய்து;* ***இடர் கடந்து நான் இருக்க*** - *(அரக்கர்செய்த) துன்பத்தைக் கடந்து நான் (உயிர் தாங்கி) இருக்கும்படி;* ***நீநல்கியது இதற்கோ*** - *நீ (எனக்கு) உதவியது (இங்ஙனம் உன்னை இழந்து, பார்த்துப் பரிதவிப்பதற்குத்*

தானோ?’ ***அரக்கன் வில் உதைத்த*** - *அரக்கனுடைய (இந்திரசித்தினுடைய) வில்லினின்று செலுத்திய;* ***அடல் கடந்த போர் வாளி*** - *வலிமை வாய்ந்த போர்த்தொழிற்குரிய அம்புகள்;* ***உனை, உடல் கடந்தனவோ?*** - *உனது உடம்பினை ஊடுருவி அப்பாற் சென்றனவோ?”* ***என்று ஆகுலித்து அழுதான்*** - *என்று கூறி (வாய்விட்டு அரற்றி) இரைந்து அழுதான் (இராமன்).*

(192)

8633. ‘முன்னைத் தேவர்தம் வரங்களும், முனிவர்தம் மொழியும்,
பின்னைச் சானகி உதவியும், பிழைத்தன; பிறந்த
புன்மைச் செய் தொழில் என் வினைக் கொடுமையால்
புகழோய்
என்னைப் போல்பவர் ஆர் உளர், ஒருவர்?’ என்று
இசைத்தான்.

புகழோய் - *புகழத்தக்க பெருமையுடையோனே!* ***பிறந்த புன்மை செய் தொழில்*** - *(என்னுடன்) தோன்றிய இழிந்த செய் தொழிலுக்குக் காரணமாகிய;* ***என்வினைக்கொடுமையால்*** - *எனது தீவினையின் கொடுமையால்;* ***முன்னைத் தேவர்தம் வரங்களும்*** - *முன்பு (உனக்குத்) தேவர்கள் கொடுத்த வரங்களும்;* ***முனிவர்தம் மொழியும்*** - *முனிவர்கள் அளித்த வாழ்த்துரையும்;* ***பின்னைச் சானகி உதவியும்*** - *பின்பு (சனகன் மகளாகிய) சானகி (நீ இலங்கையில் அவளைக் கண்ட காலத்துச்) செய்த உதவியும்;* ***பிழைத்தன*** - *ஆகிய இவையெல்லாம் (இன்னு உன்னைக் காத்தற்கு முடியாதனவாய்) பயனற்றவாய் ஒழிந்தன;* ***என்னைப் போல்பவர் ஒருவர் ஆர் உளர்*** - *(இதற்குக்காரணமாய்) என்னைப் போன்று (உயிர் தாங்கி)*

acharya.org

உள்ளவர் ஒருவர் (என்னையன்றிப் பிறர் யாருளர்? ***என்று இசைத்தான்*** *- என்று (தன்னை வெறுத்துக்) கூறினான் (இராமன்).*

தேவர்தம் வரங்களாவன; *"உலகமுள்ளளவும் பெறுதி பெயராப் புகழ்" (உத்தர. அனுமப் - 34) என இந்திரனும்." 'என்வில்லார் கரத்திற் சத கூற்றில் ஒரு கூறுனக்கு* மேவிடுக, எல்லா விஞ்சைகளும் தரிக்க இசைந்த சக்தியுண்டாக, நல்லாய் கொள் நீ' *தருகின்றேன், (உத்தர - அனுமப். 34) எனச் சூரியனும், 'இரணபூமியிடை நேர்ந்தால் என் பாசத்தால் மரணமில்லை உனக்கு' என வருணனும், 'என் தண்டத்தால் முரணின் மிகு மாருதி ஆவி முடியா தொழிக' (உத்தர. அனும - 36) என இயமனும், 'என்கதையால் நீ கூற்றின் சூழல் உறாய்' எனக்குபேரனும், 'என்கர மூவிலையினாலும் என்னாலும் மாருதி ஆவியகாலாதொழிக' (உத்தர - அனுமப் - 37) என ஈசனும், 'என் பிரம தண்டால் தானும் சாவின்றி மேதாவியுமாய், ஒரு நாளும் விளியா நாளும் உறுக' எனப் பிரமதேவனும், 'தேவர்படையாற் செருக்களத்தில் வாதாமகன் சாவொழிக' (உத்தர - அனுமப் - 38) எனவானோர் தச்சனும் கொடுத்த வரங்கள், 'வந்து நின்ற மறையோர் முனிவரருளாளர் ஆனோரெல்லாமனுமனுக்கழிவிலாத வரமளிப்ப (உத்தர - அனுமப் - 39) என முனிவர் ஆசி நல்கியமை ஆகியவற்றைக் காணலாகும். சீதையை அசோகவனத்தில்கண்டு இராமனது மணியாழியைப் பெற்றுத் துயர் தவிர்ந்த சீதை அனுமனை நோக்கி, மனமகிழ்ந்து அளித்துதவிய (கம்ப. 5299) இறவாமையாகிய பெருவரம்.*

(193)

8634. 'புன் தொழில் புலை அரசினை வெஃகி, என் பூண்டேன்?
கொன்று ஒருக்கினேன், எந்தையை; சடாயுவைக் குறைத்தேன்;
இன்று ஒருக்கினேன், இத்தனை வீரரை; இருந்தேன்!
வன் தொழிற்கு ஒரு வரம்பும் உண்டாய் வரவற்றோ?

புன் தொழில் புல அரசினை - சிறுமையான செயலால் இழிந்த அரச பதவியினை; **வெஃகி என் பூண்டேன்** - விரும்பி என்ன (பெறுதற்கரிய பேற்றினைப்) பெற்று விட்டேன்? **எந்தையைக் கொன்று ஒருக்கினேன்** - (அதனால்) என் தந்தையைக் கொன்றழித்தேன்; **சடாவுவைக் குறைத்தேன்** - (என்தந்தைக்குச் சமமான) சடாயுவை வீழ்த்தினேன்; **இத்தனை வீரரை இன்று** - (இப்போர்க்களத்தில்) இத்தனை வானரவீரர்களையும் இன்று; **ஒருக்கினேன் இருந்தேன்** - உயிர் நீங்கச் செய்தேனாய் (நான்மட்டும் உயிர் தாங்கி) இருந்தேன்; **வன்தொழிற்கு** - (இத்தகைய என்னுடைய) கொடிய செயல்களுக்கு; **ஒருவரம்பும் உண்டாய் வரவற்றோ?** - ஓர் எல்லையும் உண்டாகி அமையவல்லதோ? (இல்லை என்றபடி).

'புன்தொழிலால் புலைத்தன்மையை உடைய அரசு' எனக் கூட்டிப் பொருள் கொண்டால், ஆளுவோன் தன்னால் ஆளப் பெறுகின்ற உயிர் வர்க்கங்களின் வினைப்பந்தங்களில் தானும் தொடர்புடையவனாகி நிற்றலால் புன் தொழிலாகவும், அரச செல்வம் பொறிபுலன்களுக்கேற்ற போக நுகர்ச்சிகளை வேண்டிய வண்ணம் கொடுக்கும் தன்மையதாகலின் புலைத் தன்மையதாகவும் கொண்டு

acharya.org

பொருள்கொள்ளலாம். அங்ஙனமின்றி, 'புலை அரசினை வெஃகுதலாகிய புன் தொழில்' எனக் கூட்டியும் பொருள்கொள்ளலாம். தான் அரசினை ஏற்க ஒப்பியதை இங்ஙனம் பல்வேறு இடங்களிலும் இராமன் கடிந்து கூறிக் கொள்வதை நூலின் பிற பகுதிகளிலும் காணலாம்.

(194)

***8635. 'தமையனைக் கொன்று, தம்பிக்கு வானரத் தலைமை
அமைய நல்கினென், அடங்கலும் அவிப்பதற்கு அமைந்தேன்;
கமை பிடித்து நின்று, உங்களை இத்துணைக் கண்டேன்;
சுமை உடல் பொறை சுமக்க வந்தேன்' எனச் சொன்னான்.***

தமையனைக் கொன்று - அண்ணனைக் கொன்று; **தம்பிக்கு வானரத்தலைமை** - தம்பிக்கு (சுக்கிரீவனுக்கு) வானரகுல அரசனாம் தன்மையை; **அமைய நல்கினென்,** - பொருந்தும்படி தந்து; **அடங்கலும் அவிப்பதற்கு அமைந்தேன்** -(நன்மை செய்வது போன்று அவ்வானவர்குலம்) முழுமையும் அழிப்பவனாகி அமைந்தேன்; **கமைபிடித்து நின்று,** - பொறுமையைக் கடைபிடித்து நின்று; **உங்களை இத்துணை கண்டேன்** - உங்களை இவ்வளவு துன்பத்திற்குள்ளாக்கினேன்; **சுமை உடல் பொறை** - பூமிக்குப் பாரமாகவுள்ள எனது உடம்பின் சுமையினை; **சுமக்க வந்தேன்' எனச் சொன்னான்** - சுமத்தற்கென்றே (இவ்வுலகிற்) பிறந்தேன்' என்று கூறி (இராமன்) வருந்தினான்.

(195)

***8636. விடைக் குலங்களின் நடுவண் ஓர் விடை கிடந்தென்ன,
கடைக்கண் தீ உக, அங்கதக் களிற்றினைக் கண்டான்;
'படைக்கலங்களைச் சுமக்கின்ற பதகனேன், பழி பார்த்து,
அடைக்கலப் பொருள் காத்தவாறு அழகிது' என்று அழுதான்.***

விடைக்குலங்களின் நடுவண் - 'எருதுக் கூட்டங்களின் நடுவே; **ஓர் விடை கிடந்தென்ன** - ஒப்பற்ற தோர் இடபம் கிடந்தாற்போல (ப்பெருவீரர்களின் நடுவிலே கிடக்கும்); **அங்கதக் களிற்றினை** - அங்கதனாகிய யானையை; **கண்டகடைதீ உகக் கண்டான்** - (இராமன் தன்) கண்களின் கடையினின்றும் தீப்பொறி பறக்குமாறு பார்த்தான்; **படைக்கலங்களைச் சுமக்கின்ற பதகனேன்** - (பகைவரால் துன்புறாது அடைந்தாரைப் பாதுகாக்கும் நோக்குடன்) ஆயுதங்களைச் சுமந்து கொண்டுள்ள தீவினையாளனாகிய யான்; **பழி பார்த்து** -பழி (நேராமல்) நோக்கி; **அடைக்கலப் பொருள் காத்தவாறு** - (என்னிடத்தில் ஒப்புவித்த) அடைக்கலப்பொருளைப் பாதுகாத்ததிறம்; **அழகிது' என்று அழுதான்** - மிகவும் அழகாயுள்ளது' என்று கூறி அழுதான்.

அடைக்கலப்பொருள் அங்கதன். அவனை, இறக்கும் நிலையில் வாலி, "பொய்யுடை உள்ளத்தார்க்குப் புலப்படாப் புலவ... உன் கையடையாகும்" எனக் கூறி அடைக்கலமாகத் தந்தமை (கம்ப.4092) முன்பு காண்க.

(196)

இலக்குவனைக் கண்டு இராமன் அடைந்த துயரம்

8637. உடரிடைத் தொடர் பகழியின் ஒளிர் கதிர்க் கற்றைச்
சுடருடைப் பெருங் குருதியில், பாம்பு எனச் சுமந்த
மிடருடைப் பண மீமிசை, தான் பண்டை வெள்ளக்
கடரிடைத் துயில்வான் அன்ன தம்பியைக் கண்டான்.

உடரிடைத் தொடர் பகழியின் - உடம்பின் இடையே துளைத்து ஊடுருவிய அம்புகளின்; **ஒளிர்கதிர்க் கற்றை** - ஒளிவிட்டு விளங்கும் ஒளித் தொகுதியான; **சுடருடைப் பெருங் குருதியில்** - சுடரினையுடைய பெரிய குருதியினிடத்தே; **பாம்பு எனச் சுமந்த** - பாம்பெனப் பகருமாறு சுமந்து அக்காட்சி; **மிடருடைப் பணமீமிசை** - வலிமையை உடைய ஆதிசேடன் என்னும்) பாம்பின் மேல்; **பண்டை வெள்ளக் கடரிடை** - பழமையான பாற்கடலின் கண்ணே; **துயில்வான் தான் அன்ன** - துயில்பவனாகிய தன்னை நிகர்த்திருக்க (க்கிடைக்கும்); **தம்பியைக் கண்டான்** - இளவலான இலக்குவனை இராமபிரான் பார்த்தான்.

பணம் என்பது படத்தினை உடைய பாம்பினைக் குறித்தது.

(197)

8638. பொருமினான், அகம்; பொங்கினான்; உயிர் முற்றும்
புகைந்தான்;
குரு மணித் திரு மேனியும், மனம் எனக் குலைந்தான்;
தருமம் நின்று தன் கண் புடைத்து அலமர, சாய்ந்தான்;
உருமினால் இடியுண்டது ஓர் மராமரம் ஒத்தான்.

அகம் பொருமினான் - (இரத்த வெள்ளத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் தம்பியைக் கண்ட இராமன்) மனம் வெதும்பினான்; பொங்கினான்; **உயிர் முற்றும் புகைந்தான்** - வெகுளி மிகுந்தவனாகி உயிர்ப்பு முழுமையும் புகையுடன் தோன்றப் பெற்றான்; **குருமணித் திருமேனியும்** - நிறந்தாங்கிய நீலமணி போலும் (தனது) அழகிய உடம்பும்; **மனம் எனக் குலைந்தான்** - உள்ளம்போல நடுக்கமுற்றான்; **தருமம் நின்று** - அறக்கடவுள் (இத்துன்பநிலை கண்டு இரங்கி) நின்று; **தன்கண்புடைத்து அலமரச் சாய்ந்தான்** - தன் கண்களில் அடித்துக் கொண்டு வருந்துமாறு (நிலத்தில்) சாய்ந்தான்; **உருமினால் இடியுண்டது ஓர்** - இடியினால் தாக்கப்பட்டதொரு; **மராமரம் ஒத்தான்** - மராமரத்தை ஒத்து (த்தரையில்) வீழ்ந்தான்.

(198)

8639. உயிர்த்திலன் ஒரு நாழிகை; உணர்ந்திலன் ஒன்றும்;
வியர்த்திலன், உடல்; விழித்திலன், கண் இணை;
விண்ணோர்,
'அயிர்த்து இலன் கொல்?' என்று அஞ்சினர்;
அங்கையும் தாளும்
பெயர்த்திலன்; உயிர் பிரிந்திலன்-கருணையால் பிறந்தான்.

கருணையால் பிறந்தான் -*(உயிர்கள் மீது வைத்த) பெரும் கருணை காரணமாக அவதரித்து வந்தவனாகிய இராமபிரான்;* ***ஒரு நாழிகை உயிர்த்திலன்*** *- ஒரு நாழிகைப் பொழுதளவும் மூச்சு விட்டிலன்;* ***ஒன்றும் உணர்ந்திலன்,*** *- ஒன்றும் உணர்ந்தானில்லை;* ***உடல் வியர்த்திலன்*** *- உடல் வியர்வை கொள்ளவும் இல்லை;* ***கண் இணை விழித்திலன்*** *- இரு கண்களும் திறக்கவும் இல்லை;* ***அங்கையும் தாளும் பெயர்த்திலன்*** *- அழகிய கைகளும் கால்களும் நிலைபெயர்த்து அசைத்திலன்;* ***உயிர் பிரிந்திலன்*** *- (ஆனால்) உயிர்மட்டும் நீங்கப் பெறாதவனாயினான்;* ***விண்ணோர் 'அயிர்த்து இலன்கொல்?' என்று அஞ்சினர்*** *- (அந்நிலையில்) தேவர்கள் (அப்பிரான்) 'உயிரொடுங்கினானோ' என அச்சமுற்றனர்.*

(199)

8640. தாங்குவார் இல்லை; தம்பியைத் தழீஇக்கொண்ட தடக் கை
வாங்குவார் இல்லை; வாக்கினால் தெருட்டுவார் இல்லை;
பாங்கர் ஆயினார் யாவரும் பட்டனர்; பட்ட
தீங்குதான் இது; தமியனை யார் துயர் தீர்ப்பார்?

தாங்குவார் இல்லை *- (அங்கு இராமபிரானை) தாங்கிக் கொள்வார் எவரும் இலர்;* ***தம்பியைத் தழீஇக்கொண்ட*** *- தம்பியாகிய இலக்குவனைத் தழுவிக் கொண்டுள்ள;* ***தடக்கை வாங்குவாரில்லை*** *- (இராமனது) பெரிய கையினை (ப்பிரித்து) வாங்கி எடுப்பவர் ஒருவரும் இலர்;* ***வாக்கினால் தெருட்டுவார் இலர்*** *- தேறுதல் மொழிகளால் தேற்றுவாரும் இலர்;* ***பாங்கர் ஆயினார் யாவரும் பட்டனர்*** *- (அவனுக்கு) அணுக்கராயுள்ளோர் அனைவரும் இறந்துபட்டனர்;* ***பட்டதீங்குதான் இது*** *- (அவனுக்கு) உண்டாகிய துன்பம் இத்தகையது;* ***தமியனை யார் துயர் தீர்ப்பார்?*** *- (உற்றார் உறவினர் எவருமின்றித்) தனிப்பட்டவனைத் துன்பம் தவிர்ப்பவர் எவர் உளர்?*

(200)

8641. கவந்த பந்தமும், கழுதும், தம் கணவரைக் காணார்
சிவந்த கண்ணியர் தேடினர் திரிபவர் திரளும்,
உவந்த சாதகர் ஈட்டமும், ஓரியின் ஒழுங்கும்,
நிவந்த; அல்லது, பிறர் இல்லை, களத்திடை நின்றார்.

கவந்த பந்தமும், கழுதும் *- தலையற்ற உடம்புகளின் தொகுதியும், பேயும்;* ***தம் கணவரைக் காணார்*** *- தம்முடைய கணவரைக் காணப் பெறாமையால்;* ***சிவந்த கண்ணியர்*** *- (துயரத்தால்) சிவப்பேறிய கண்களை உடையவராய்;* ***தேடினர் திரிபவர் திரளும்*** *- தேடி அலைபவராகிய மகளிர் கூட்டமும்;* ***உவந்த சாதகர் ஈட்டமும்*** *- (தமக்கு உணவாகும் பிணங்களின் மிகுதிகண்டு) மகிழ்ச்சி கொண்ட பூதங்களின் தொகுதியும்;* ***ஓரியின் ஒழுங்கும்*** *- நரிகளின் வரிசையும்; நிவந்த அல்லது - மிகுந்து*

காணப்பட்டனவல்லாமல்; ***களத்திடை நின்றார் பிறர் இல்லை*** *- (அப்) போர்க்களத்தின் கண்ணே உயிரோடு நின்றவர் பிறர்யாரும் இல்லை.*

(201)

8642. வான நாடியர் வயிறு அலைத்து அழுது, கண் மழை நீர்
சோனை மாரியின் சொரிந்தனர்; தேவரும் சோர்ந்தார்;
ஏனை நிற்பவும் திரிபவும் இரங்கின, எவையும்
ஞான நாயகன் உருவமே ஆதலின், நடுங்கி.

வானநாடியர் *- (இராமனின் துயரங்கண்ட) வானவர் நாட்டு மகளிர்;* ***வயிறு அலைத்து அழுது*** *- தம் வயிற்றில் அடித்துக் கொண்டு அழுது;* ***மழைக்கண் நீர்*** *- (மேகம் போன்ற) கரிய கண்ணின் நீரை;* ***சோனை மாரியின் சொரிந்தனர்*** *- விடா மழையினுடைய மேகம் போலச் சொரிந்தனர்;* ***தேவரும் சோர்ந்தார்*** *- தேவர்களும் மனம் சோர்வுற்று வருந்தினர்;* ***எவையும் ஞான நாயகன் உருவமே ஆதலின்*** *- எல்லாப் பொருள்களும் ஞானப் பொருளாம் இறைவனாகிய திருமாலின் வடிவங்களே ஆதலின்;* ***ஏனை நிற்பவும் திரிபவும்*** *- ஏனைய நிற்பனவும் நடப்பனவுமாகிய எல்லா உயிர்களும்;* ***நடுங்கி இரங்கின*** *- (அவ்விராமனைப் போலவே) நடுங்கி வருத்தமுற்றன.*

நிற்பனவும், நடப்பனவுமாகிய எல்லா உயிர்களையும் தன் உடம்பாகக் கொண்டு எள்ளுக்குள் எண்ணெய்போல நிற்பவன் இறைவன். எனவே அவன் துயருற்று வருந்திய காலத்து அவ்வுயிர்களும் அவனைப் போலவே வருந்தா நின்றன என்பதாம். திருவிளையாடல் புராணத்தில், மண் சுமந்த படலத்துப் பாண்டியனின் பிரம்படி சிவபெருமான் மேல் பட்ட போதும், மகாபாரதத்தில் (வில்லிபாரதம்) அருச்சுனனின் வில்லடி அப்பெருமான் மீது பட்ட காலத்தும், எல்லா உயிர்களும் அவ்வடிகளைப் பெற்றனவாகக் கூறப்படுதல் காண்க. எல்லாப் பொருள்களிடத்தும் இறைவன் சர்வாந்தர்யாமியாய் உள்ளான் என்ற வைணவ தத்துவம் இங்கு குறிக்கப்பெற்றது.

(202)

8643. முகையின் நாள்மலர்க் கிழவற்கும், முக்கணான் தனக்கும்,
நகையும் நீங்கிய; திருமுகம், கருணையும் நலிந்த;
தொகையுள் நின்றவர்க்கு உள்ளது சொல்லி என்?

தொடர்ந்த
பகையும் பார்க்கின்ற பாவமும் கலுழ்ந்தது, பரிவால்.

முகையின் நாள் மலர்க் கிழவற்கும் - மொட்டாகவில்லாமலே புதிதாக மலர்ந்தது போன்ற (திருமாலின் உந்திக்கமலமாகிய) தாமரையில் வசிப்பவனாகிய பிரமனுக்கும்; **முக்கணான் தனக்கும்** - மூன்று கண்களை உடையவனாகிய உருத்திர மூர்த்திக்கும்; **கருணையும் நலிந்த** - (இராமன் படுகின்ற துயரத்தைக் கண்ணுற்றதால் ஏற்பட்ட) இரக்கத்தினால் விளைந்த வருத்தத்தினால்; **திருமுகம் நகையும் நீங்கிய** - திருமுகங்கள் மகிழ்ச்சியாகிய மலர்ச்சியின் நீங்கி வாட்டமுற்றன; **தொகையுள் நின்றவர்க்கு** - (முப்பத்து முக்கோடி என்னும்) எண்ணின் அளவினை உடையவராய் நின்ற (ஏனைய) தேவர்களுக்கு; **உள்ளது சொல்லியென்?** - நேர்ந்த துன்பநிலையினைச் சொல்லி யாது பயன்? **தொடர்ந்த பகையும் பார்க்கின்ற பாவமும்** - தொடர்ந்துள்ள பகைமையுடன் (அத்துயரைக்) கண்ணுறுகின்ற பாவத்திற்குரிய தேவதையும்; **பரிவால் கலுழ்ந்தது** - (தன்னிலைமறந்து) இரக்கத்தினால் கண்ணீர் விட்டு அழுதது.

(203)

***8644. அண்ணலும், சிறிது உணர்வினோடு அயாவுயிர்ப்பு அணுகிக்
கண் விழித்தனன்; தம்பியைத் தெரிவுறக் கண்டான்;
'விண்ணை உற்றனன்; மீள்கிலன்' என்று, அகம் வெதும்பா,
புண்ணின் உற்றது ஓர் எரி அன்ன துயரினன் புலம்பும்;***

அண்ணலும், சிறிது உணர்வினோடு - பெருமை மிக்கவனாக இராமபிரானும் சிறிது உணர்வுடன்; **அயாவுயிர்ப்பு அணுகி** - பெருமூச்சு வரப் பெற்றது; **கண்விழித்தான்** - கண்களை விழித்தான்; **தம்பியைத் தெரிவுறக் கண்டான்** - தம்பியை நன்கு உற்றுப் பார்த்தான்; **விண்ணை உற்றனன் மீள்கிலன் என்று** - (இவன் இறந்து) விண்ணுலகடைந்தான் (இனி) மீளமாட்டான்' என்று எண்ணி; **அகம் வெதும்பா** - உள்ளம் அழன்று வெம்மையெய்த; **புண்ணின் உற்றது ஓர் எரி அன்ன** - புண்ணில் நெருப்புத்

தோய்ந்தது போன்று; **துயரினன் புலம்பும்** - துன்பத்தினை உடையவனாகிப் (பின்வருமாறு) வருந்தி அழுபவனானான்.

(204)

சிறிது உணர்வு பெற்ற இராமன் இலக்குவனைக் குறித்துப் புலம்புதல்

சந்தக் கலித்துறை

***8645. 'எந்தை இறந்தான்' என்றும் இருந்தேன்; உலகு எல்லாம்
தந்தனென் என்னும் கொள்கை தவிர்ந்தேன்; தனி
அல்லேன்;***

கந்தன் இருந்தாய் நீ என நின்றேன்; உரை காணேன்;
வந்தனென், ஐயா! வந்தனென், ஐயா! இனி வாழேன்!

‘எந்தை இறந்தான்’ என்றும் இருந்தேன் - எம்தந்தை (தசரதன்) இறந்தான் எனக் கேள்வியுற்றும் (இறவாது) இருந்தேன்; **உலகு எல்லாம் தந்தனென் என்னும் கொள்கை தவிர்ந்தேன்** - ‘உலகம் முழுவதனையும் (பரதனே ஆளத்) தந்தேன்’ என்ற (எனது உறுதியான) கொள்கையில் நெகிழ்ந்து நீங்கி (எனது ஆணையின் வழி பரதன் ஆளும்படி) ஆட்சியை ஏற்றுக்கொண்டவனாயினேன்; **கந்தன் நீ இருந்தாய்** - (இருப்பினும்) பற்றுக்கோடானவனாக நீ இருந்தாய்; **தனி அல்லேன் என நின்றேன்** - (ஆதலினால்) நான் தனித்துள்ளவன் அல்லேன் என எண்ணி (உறுதியுடன்) நின்றேன்; **உரைகாணேன்** - (இன்றோ) உனது உரையை நான் காணப் பெற்றேனில்லை; **இனிவாழேன்** - இனியும் நான் வாழ்ந்திருக்க மாட்டேன்; **ஐயா! வந்தனன்** - ஐயனே! வந்துவிட்டேன்! **ஐயா! வந்தனன்!** - ஐயனே! வந்துவிட்டேன்!

(205)

8646. ‘தாயோ நீயே; தந்தையும் நீயே; தவம் நீயே;
சேயோ நீயே; தம்பியும் நீயே; திரு நீயே;
போயோ நின்றாய்; என்னை இகந்தாய்; புகழ் பாராய்,
நீயோ; யானோ, நின்னினும் நெஞ்சம் வலியேனோ?

தாயோ நீயே; தந்தையும் நீயே; தவம் நீயே; - (எனக்குத்) தாயும் நீயே; தந்தையும் நீயே; தவமும் நீயே; **சேயோ நீயே; தம்பியும் நீயே; திரு நீயே** - மைந்தனும் நீயே; தம்பியும் நீயே; செல்வமும் நீயே; புகழ் பாராய், **என்னை இகந்தாய் போயோ நின்றாய்** - (இத்தகைய) நீயோ புகழைக் கருதாமல் என்னை (த்தனியே) விடுத்து (உயிர்துறந்து) சென்றாய்; **நீயோ; யானோ;** - (இங்ஙனம் எனக்கு எல்லாமாகவும் இருந்தும் என்னைத் தனித்துக் கதறவிடுத்துச் சென்ற வன்னெஞ்சத்தால்) நீயோ, (அல்லது இங்ஙனம் எல்லாமாகவும் எனக்கிருந்த உன்னை இழந்தும் உயிரோடிருக்கும் வன்னெஞ்சத்தால்) யானோ; **நின்னினும் நெஞ்சம் வலியேனோ** -(ஆராய்ந்து பார்த்தால்) உன்னைக் காட்டிலும் (எனக்காக உயிருங்கொடுத்த உன் செயலின் முன்) யானே வன்னெஞ்ச முடையேன்.

(206)

8647. ‘ஊறாநின்ற புண்ணுடையாய்பால் உயிர் காணேன்;
ஆறாநின்றேன், ஆவி சுமந்தேன்; அழிகின்றேன்;
ஏறே! இன்னும் உய்யினும் உய்வேன்; இரு கூறாக்
கீறா நெஞ்சம் பெற்றனென் அன்றோ, கெடுவேனே?

ஊறா நின்ற புண்ணுடையாய்பால் - (உதிரம்) ஊறுகின்ற புண்ணை உடைய உன் உடம்பின் கண்ணே; **உயிர் காணேன்** - உயிர்ப்பினைக் காண்கிலேன்; ஆறா நின்றேன்;

ஆவி சுமந்தேன்; அழிகின்றேன் - ஆறுதலுடையவனாய், உயிர் சுமந்தவனாய் வருந்துகின்றேன்; **ஏறே! கெடுவேன் (ஏ)** - ஆண் சிங்கம் போன்றவனே, (அன்பின் திறமின்றி) கெட்டொழிவேனாகிய நான்; **இரு கூறாக் கீறா நெஞ்சம்** - (நீ இறந்தமை அறிந்தும்) இரண்டு கூறாகப் பிளந்து சிதையாத வலிய நெஞ்சம்; **பெற்றெனென் அன்றோ இன்னும் உய்யினும் உய்வேன்** - (ஆதலால்) இன்னும் உயிர்தாங்கி இருப்பினும் இருப்பேன்.

(207)

8648. ‘பயிலும் காலம் பத்தொடு நாலும் படர் கானத்து
அயில்கின்றேனுக்கு ஆவன நல்கி, அயிலாதாய்!
வெயில் என்று உன்னாய், நின்று தளர்ந்தே மெலிவு
எய்தி,
துயில்கின்றாயோ இன்று? இவ் உறக்கம் துறவாயோ?

படர்கானத்துப் பயிலும் - பரவிய இடமகன்ற காட்டினிடத்தே பழகிவாழும்! **காலம் பத்தொடு நாலும்** - பதினான்கு ஆண்டு

காலத்தில்; **அயில்கின்றேனுக்கு** - (உணவினை) உண்கின்றவனாகிய எனக்கு; **ஆவன நல்கி அயிலாதாய்** - பொருந்துவனவாகிய உணவுகளைத் (தேடித்) தந்து (நீமட்டும்) உண்ணாதிருந்தவனே! **வெயில் என்று உன்னாய்** - வெயில் என்று கருதாத நீ; **நின்று தளர்ந்தே மெலிவு எய்தி** - (எனக்குத் துணையாக) நின்று தளர்ச்சியுற்று மெலிவினை அடைந்து; **இன்று துயில்கின்றாயோ** - இப்பொழுது உறங்குகின்றாயோ? **இவ்வுறக்கம் துறவாயோ** - இவ்வுறக்கத்தினை விட்டு எழமாட்டாயோ?

(208)

8649. அயிரா நெஞ்சும் ஆவியும் ஒன்றே எனும் அச் சொல்
பயிரா எல்லைப் பாதகனேற்கும் பரிவு உண்டோ?
செயிரோ இல்லா உன்னை இழந்தும், திரிகின்றேன்;
உயிரோ, நானோ, ஆர் இனி உன்னோடு உறவு, ஐயா!

அயிரா நெஞ்சும் ஆவியும் - ஐயுறவு கொள்ளாத தெளிந்த நெஞ்சமும் உயிரும்; **ஒன்றே எனும் அச்சொல்** - (தம்முட்பிரிவின்றி ஒன்றிக் கலந்திருத்தலால்) ஒன்றே என (உலகோர்) கூறும் அம்மொழி; **பயிரா எல்லை** - பொருளுள்ளதாக ஆகாதபோது; **பாதகனேற்கும் பரிவு உண்டோ** - பாவியாகிய என்னிடம் இரக்கம் என்ற உணர்வுதான் நிகழுமோ; **செயிரோ இல்லா** - ஒரு குற்றமும் இல்லாத; **உன்னை இழந்தும் திரிகின்றேன்** - உன்னை இழந்தபின்பும் (வருத்தமின்றித்) திரியும் நிலையினனாக உள்ளேன்; **ஐயா! இனி உன்னோடு உறவு** - ஐயனே! இனி உன்னுடன் (உண்மையான) உறவு; **உயிரோ, நானோ, ஆர்** - (எனது) உயிரோ, யானோ யார்?

(209)

acharya.org

8650. 'வேள்விக்கு ஏகி, வில்லும் இறுத்து, "ஓர் விடம் அம்மா வாழ்விக்கும்!" என்று எண்ணினென், முன்னே வருவித்தேன்; சூழ்வித்து, என்னைச் சுற்றினரோடும் சுடுவித்தேன்; தாழ்வித்தேனோ, இத்தனை கேடும் தருவித்தேன்?

வேள்விக்கு ஏகி வில்லும் இறுத்து -*(சனகன் புரிந்த) வேள்விக்குச் சென்று சிவன் வில்லையும் ஒடித்து;* **ஓர்விடம் வாழ்விக்கும் என்று எண்ணினென்** - *ஓர் நஞ்சினை (சீதையை) (இது நம்மை) வாழ்விக்கும் என்று எண்ணினேனாய்;* **முன்னே வருவித்தேன்** - *என்முன்னே வருவித்துக் கொண்டேன்;* **சூழ்வித்து** - *(என்னைச்) சூழ்ந்துவரச் செய்து;* **என்னைச் சுற்றினரோடும் சுடுவித்தேன்** - *என்னைச் சுற்றி இருந்தவர்களையும் சுட்டொழித்தேன்!* **இத்தனைகேடும் தருவித்தேன்** - *இத்தனை கெடுதிகளையும் உண்டாக்கிக் கொண்டேன்;* **தாழ்வித்தேனோ?** - *(இதன் பின்பும்) சிறிதேனும் பின்வாங்கினேனா? (இல்லை).*

(210)

8651. 'மண்மேல் வைத்த காதலின், மாதா முதலோர்க்கும் புண்மேல் வைத்த தீ நிகர் துன்பம் புகுவித்தேன்; பெண்மேல் வைத்த காதலின், இப் பேறுகள் பெற்றேன்; எண்மேல் வைத்தேன், என் புகழ்; யான்தான் எளியேனோ!

மண்மேல் வைத்த காதலின் - *மண்ணிடத்தே வைத்த பற்றுக் காரணமாக;* **மாதாமுதலோர்க்கும்** - *(என்னுடைய) தாயார் முதலானோர்க்கும்;* **புண்மேல் வைத்த தீநிகர் துன்பம் புகுவித்தேன்-** *புண்ணிடத்தே தீ நுழைந்தாற் போன்ற பெருந்துன்பத்தை உண்டாக்கி விட்டேன்;* **பெண்மேல் வைத்த காதலின்** - *(சீதை என்னும்) பெண்ணிடத்தே வைத்துள்ள ஆசையினால்;* **இப்பேறுகள் பெற்றேன்** - *இத்தகையபயன்களை அடைந்தேன்;* **என்புகழ் எண்மேல் வைத்தேன்** - *எனது புகழ்த்திறங்களை (ஒன்றன் மேலொன்றாகப் பிறர் எண்ணி மதிக்குமாறு உயர்த்தினேன்;* **யான்தான் எளியேனோ?** - *நான்தான் வலியற்ற எளியவனோ?*

மண்மேல் வைத்த காதல் - தசரதன் கொடுப்பக் கொள்ள விசைந்த ஆட்சிக் காதல். இதனால் தந்தை இறப்பத்தாயார் முதலானோர்க் குற்ற பெருந்துயர். இதனைப் 'புண்மேல் வைத்த தீ நிகர்துன்பம்' என்றான். பெண்மேல் வைத்த காதல் என்றது சீதைவிரும்பியவாறு ஆராயாமல் மாயமான்பின் சென்றமை. இப்பேறுகள் என்றது, மனைவியை மாற்றான் கொண்டேகவும், அன்புத் தம்பியையும் ஆருயிர்த் தோழர்களையும் போரில் இழந்து வருந்தும் நிலையினை. எண்மேல் வைத்தல் - அளவுக்கு மேலாக உயர்த்துவைத்தல். புகழ் என்றது புகழுக்கு மாறாகிய பழியை உணர்த்தியது. எளியேனோ என்ற விடத்து ஓகாரம் எதிர் மறையாய் இரக்கமற்ற வன்னெஞ்சினேன் என்னும் பொருள் தந்து நின்றது.

(211)

***8652. 'மாண்டோய் நீயோ; யான் ஒருபோதும் உயிர் வாழேன்;
ஆண்டான் அல்லன் நானிலம், அந்தோ, பரதன்தான்!
பூண்டார் எல்லாம் பொன்றுவர், துன்பப் பொறையாற்றார்;
வேண்டாவோ, நான் நல் அறம் அஞ்சி, மெலிவுற்றால்?***

நீயோ மாண்டாய் - *(என் ஆருயிர்த் தம்பியாகிய) நீயோ இறந்துவிட்டாய்;* **யான் ஒருபோதும் உயிர் வாழேன்** -*(நீயின்றி) நான் (இனி) ஒரு கணமும் உயிருடன் வாழமாட்டேன்;* **பரதன் நானிலம் ஆண்டான் அல்லன்** - *(என்னைப் பிரிந்து) பரதனும் இவ்வுலகத்தை ஆளமாட்டான்;* **பூண்டார் எல்லாம்** - *(நம்மோடு அன்பின் தொடர்பினைப் பூண்டவர்கள் எல்லோரும்;* **துன்பப்பொறை ஆற்றார் பொன்றுவர்** - *(பிரிவுத்) துன்பத்தைப் பொறுக்கும் வலியற்றவராய் இறந்துபடுவர்;* **நான் நல் அறம் அஞ்சி மெலிவுற்றால்** - *நான் நன்மையுடைய அறத்துக்குப் பயந்து (பகைவரை அழிப்பதில்) தளர்ச்சியுற்றால்;* **வேண்டாவோ?** - *(அதன்பயனாக) இத்தனை துயரங்களும் வேண்டத் தக்கன அல்லவோ?*

இத்தனை கேடுகளும் நிகழ்வதற்குக் காரணமாய் அமைந்தது இந்திரசித்தன் மேல் பிரமாத்திரத்தை விடுவதற்கு நீ முற்பட்ட பொழுது அறநெறிக்கு அஞ்சி அதனை அவன் மேல் விடாதபடி தடுத்த எனது செயல் மெலிவே ஆதலால், அவ்வாறு அறத்திற்கு அஞ்சியமைந்த எனது தளர்ச்சியே உன் உயிர்க்கும் நண்பர்களுயிர்க்கும் தீங்காய் முடிந்ததாதலின் அதன் பயனாக இத்தனைத் துயரங்களையும் யான் அடைதற்குரியவனாயினேன் என்பான், 'நான் நல்லறம் அஞ்சி மெலிவுற்றால் (இத்தனையும்) வேண்டாவோ' என இரங்கிக் கூறுகின்றான் இராமன்.

(212)

***8653. 'அறம், தாய், தந்தை, சுற்றமும், மற்றும், எனை அல்லால்,
துறந்தாய்! என்றும் என்னை மறாதாய்! துணை வந்து
பிறந்தாய்! என்னைப் பின்பு தொடர்ந்தாய்! பிரிவு அற்றாய்!
இறந்தாய்! உன்னைக் கண்டும் இருந்தேன், எளியேனோ?***

துணை வந்து பிறந்தாய் - *(எனக்குத்) துணையாகவந்து பிறந்தவனே!* **அறம், தாய், தந்தை, சுற்றமும்** - *அறம், அன்னை, தந்தை, உறவினர்;* **மற்றும்** - *மற்றுள்ள அனைத்தும்;* **அல்லால் துறந்தாய்** - *என்னைத்தவிர (உனக்குப் பற்றுதற்குரியனவல்லாவென) துறந்தாய்!* **பிரிவு ஆற்றாய்** - *பிரிந்திருக்கப் பெறாதவனாய்;* **என்னைப் பின்பு தொடர்ந்தாய்** - *என்னைப் பின்தொடர்ந்து (கானகத்திற்கு) வந்தவனே!* **என்றும் என்னை மறாதாய்** - *எக்காலத்தும் என்னை மறவாதவனே!* **இறந்தாய்** - *(இன்று என்னைப் பிரியும் படியாக) இறந்துபட்டாய்!* **உன்னைக் கண்டும் இருந்தேன்** - *அங்ஙனம் இறந்துபட்ட உன்னைக் கண்டும் நான் உயிர்தாங்கி இருந்தேன்!* **எளியேனோ?** - *வலியற்றவனாவேனோ? ஓகாரம் எதிர்மறை.*

(213)

acharya.org

***8654. 'சான்றோர் மாதைத் தக்க அரக்கன் சிறை தட்ட,
ஆன்றோர் சொல்லும் நல் அறம் அன்னான் வயமானால்,
மூன்று ஆய் நின்ற பேர் உலகு ஒன்றாய் முடியாவேல்,
தோன்றாவோ, என் வில் வலி வீரத் தொழில் அம்மா?***

சான்றோர் மாதை *- சான்றோர்களால் பாராட்டத்தகும் (கற்பென்னும் திண்மையையுடைய) பெண்ணை;* ***தக்க அரக்கன்*** *- அரக்கத் தன்மைக்குச் சான்றாக நிற்கும் அரக்கன்;* ***சிறைதட்ட*** *- சிறைப்படுத்தி வைக்க;* ***ஆன்றோர் சொல்லும் நல் அறம்*** *- கொடியவர்களை ஒறுத்தழிக்க வல்ல அறக்கடவுள் உண்டெனச் சான்றோர்களால் சிறப்பித்துக் கூறப்பெறும் நல்லறமும்;* ***அன்னான் வயமானால்*** *- அத்தகைய கொடியவனின் கொடுமைக்கு உட்பட்டு அடங்கிச் செயலற்றுப் போகுமானால்;* ***மூன்றுஆய் நின்ற பேர் உலகு*** *- (மேல், கீழ், நடுஎன) மூவகையாய் நிலை பெற்றுள்ள பெரிய உலகங்கள் யாவும்;* ***ஒன்றாய் முடியாவேல்*** *- ஒருசேர அழிந்து போகாமல் இருக்குமானால்;* ***என் வில்வலி வீரத் தொழில்*** *- என்னுடைய வில்லின் வன்மை காட்டும் வீரத் தொழில்;* ***தோன்றாவோ*** *- உலகோர்க்கு நன்கு விளங்கித் தோன்றாதோ?*

அம்மா - அசை.

(214)

***8655. 'வேலைப் பள்ளக் குண்டு அகழிக்கும், விராதற்கும்,
காலின் செல்லாக் கவந்தன் உயிர்க்கும், கரனுக்கும்,
மூலப் பொத்தல் செத்த மரத்து ஏழ் முதலுக்கும்,
வாலிக்கும்மே ஆயினவாறு என் வலி அம்மா?***

வேலைப் பள்ளக்குண்டு அகழிக்கும் *- கடற்பள்ளமாகிய ஆழ்ந்த அகழியை (அணைகட்டிக்) கடத்தற்கும்;* ***விராதற்கும்*** *- விராதனைக் கொல்லுதற்கும்;* ***காலின் செல்லாக் கவந்தன் உயிர்க்கும்*** *- கால்கொண்டு நடக்கவியலாத கவந்தனது உயிரைக் கவர்வதற்கும்;* ***கரனுக்கும்*** *- கரன் என்னும்அரக்கனை அழிப்பதற்கும்;* ***மூலப் பொத்தல் செத்த*** *-ஆணிவேரின் கண் துளையுற்று பட்டுப்போன;* ***ஏழ் மரத்து முதலுக்கும்*** *- ஏழு மராமரங்களின் முதலைத் துளைத்தற்கும்;* ***வாலிக்கும்மே*** *- வாலியைக் கொல்லுதற்கும் மட்டுமே;* ***ஆயினவாறு என் வலி அம்மா*** *- ஆகித் தீர்ந்தொழிந்தது எனது வன்மையனைத்தும்! (அந்தோ! இரங்கத்தக்கதே).*

'எனது வலிமையனைத்தும் அற்பமாகிய கடற்பள்ளத்தைக் கடப்பதற்கும், விராதன், கவந்தன், கரன் முதலான சாதாரணர்களைக் கொல்லுதற்கும், குறையுடைய மராமரங்களைத் துளையிடுதற்கும், வாலியென்னும் வானரனைக் கொல்லுதற்குமாகத் தீர்ந்தொழிந்ததே' என இரங்குகின்றான் இராமன். அம்மா வியப்பிடைச்சொல். குண்டு - ஆழம், 'திண்டோர் குழித்த குண்டு நெடுந்தெருவின்' (பெரும்பாண்-397) 'அருங் குழுமிளைக் குண்டு கிடங்கின்' (மதுரைக்-64) என்பனகாண்க.

‘காலின் செல்லும்’ - என்பதற்குப் பதிலாகக் காலின் செல்லா எனப் பாடங்கொள்ளப் பெற்றது.

(215)

***8656. ‘இருந்தேனானால், இந்திரசித்தே முதலாய
பெருந் தேராரைக் கொன்று பிழைக்கப் பெறுவேனா?
வருந்தேன்; “நீயே வெல்லுதி” என்னும் வலி கொண்டேன்;
பொருந்தேன், நான், இப் பொய்ப் பிறவிக்கும் பொறை
அல்லேன்!***

வருந்தேன் *-வருத்தம் இல்லாதேனாகி;* **“நீயே வெல்லுதி” என்னும் வலி கொண்டேன்** *- ‘நீயே (இந்திரசித்தைப் போரிற் கொன்று) வெற்றியடைவாய்’ என்னும் (மன) வலிமையைக் கொண்டு இருந்தேன்;* **இருந்தேனானால்** *- (இனி, நின்னை இழந்த இந்நிலையிலும் உயிர்துறவாது) இருந்தேனானால்;* **இந்திரசித்தே முதலாய பெருந்தேராரை** *- இந்திரசித்து முதலாகவுள்ள பெரிய தேர் வீரர்களாகிய பகைவர்களை;* **கொன்று பிழைக்கப் பெறுவேனா?** *- (போரிற்) கொன்று பிழைத்திருத்தலாகிய ஆற்றலைப் பெறவல்லேனா?* **நான் பொருந்தேன்** *- நான், ‘உன்னுடன் பிறந்தேன்’ எனக் கூறிக் கொள்ளுதற்கும் பொருத்தமுடையேனல்லேன்;* **இப்பொய்ப் பிறவிக்கும் பொறை அல்லேன்** *- (எனவே) இப்பொய்மைத் தன்மையுடைய பிறவியின் சுமையைத் தாங்குதற்கும் வன்மையுடையேனல்லேன்!*

(216)

***8657. ‘மாதாவும், நம் சுற்றமும், நாடும் மறையோரும்,
“ஏது ஆனாரோ?” என்று தளர்ந்தே இறுவாரை,
தாதாய்! காணச் சால நினைந்தேன்; தரை ஆள்வேம்;
போதாய்; ஐயா, பொன் முடி என்னைப் புனைவிப்பான்!***

தாதாய் *- என் அப்பனே!* **மாதாவும், நம் சுற்றமும் நாடும் மறையோரும்** *- (நம்மை ஈன்ற) தாயும், நம் சுற்றத்தாரும், நாட்டுமக்களும், வேதியரும்;* **‘ஏது ஆனாரோ?” என்று தளர்ந்தே இறுவாரை** *- (வனம் போந்தநம்மைக் குறித்து) ‘என்ன நிலையினராயினாரோ’ என்று தளர்வெய்தி (மனம் நொந்து) அழிபவரை;* **காணச் சால நினைந்தேன்** *- (அவர் தம் துயர் நீங்க) காணுதற்குப் பெரிதும் எண்ணி நிற்கின்றேன்;* **ஐயனே!** *- ஐயனே!* **என்னைப் பொன்முடி புனைவிப்பான்** *- என்னைப் பொன்னாலியன்ற முடியைப் புனைவித்தல் வேண்டி;* **தரை ஆள்வேம் போதாய்** *- நிலமாள்வதற்கு (மீண்டும் உயிர்பெற்று) வருவாயாக.*

(217)

***8658. ‘பாசமும் முற்றச் சுற்றிய போதும், பகையாலே
நாசமும் முற்ற இப்போதும், நடந்தேன், உடன் அல்லேன்;***

நேசமும் அற்றார் செய்வன செய்தேன்; நிலை நின்றேன்;
தேசமும் மற்று, என் கொற்ற நலத்தைத் தெரியாதோ?

பாசமும் முற்றச் சுற்றியபோதும் - நாகபாசம் முழுவதும் (உனது உடம்பைச்) சுற்றிய அப்பொழுதும்; **பகையாலே நாசமும் முற்ற இப்போதும்** - பகைவனாலே (நம் சேனைக்குக்) கேடு முற்றிவிட்ட இப்பொழுதும்; **உடன் அல்லேன் நடந்தேன்** - உன்னுடன் துணை நிற்பேன் அல்லாதேனாகி (உன்னை விட்டுப்புறத்தே) சென்று விட்டேன்; **நேசமும் அற்றார் செய்வன செய்தேன்** - அன்பில்லாதார் செய்வனவற்றைச் செய்தேன்; **நிலைநின்றேன்** - (ஆயினும்) தளர்ச்சியின்றி நிற்கின்றேன்; **என்கொற்ற நலத்தை** - (இத்தகைய) எனது வெற்றி நலத்தை; **தேசமும் மற்று தெரியாதோ** - உலகமும் தெரிந்து கொள்ளாதோ?

பாசம் - இந்திரசித்து ஏவிய நாகபாசம்.

(218)

8659. 'கொடுத்தேன் அன்றே, வீடணனுக்குக் குலம் ஆள
முடித்து ஓர் செல்வம்; யான் முடியாதே முடிகின்றேன்;
படித்தேன் அன்றே, பொய்ம்மை? குடிக்குப் பழி பெற்றேன்;
ஒடித்தேன் அன்றே என் புகழ் நானே, உணர்வு அற்றேன்?'

வீடணனுக்குக் குலம் ஆள முடித்து ஓர் செல்வம் - (என்னை அடைக்கலம் அடைந்த) வீடணனுக்கு அவன் குலமுழுவதனையும் ஆளுமாறு முடிவு செய்து ஒப்பற்ற (இலங்கை அரசாகிய) செல்வத்தை; **அன்றே கொடுத்தேன்** - (அவன் அடைக்கலம் புகுந்த அந்நாளிலேயே) அன்றே (வாயளவில்) கொடுத்து விட்டேன்; **யான் முடியாதே முடிகின்றேன்** - நான் (அங்ஙனம் வாக்குறுதிகொடுத்ததனை) நிறைவேற்றாமலேயே இறந்துபடப் போகின்றேன்; **படித்தேன் அன்றே பொய்மை** - பொய்மை மொழி கூறப் பயின்றேன் அல்லவா? **குடிக்குப் பழி பெற்றேன்** - (அதனால்) என் குடிக்குப் பழியைத் தேடி)ப் பெற்றேன்; **உணர்வு அற்றேன் நானே என்புகழ் ஒடித்தேன் அன்றே** - உணர்வற்றவனாகிய யான் எனது புகழினை நானே சிதைத்தழித்தேன் அன்றோ?

(219)

8660. என்று என்று ஏங்கும், விம்மும், உயிர்க்கும், இடை அஃகி,
சென்று ஒன்று ஒன்றோடு இந்தியம் எல்லாம் சிதைவு எய்த,
பொன்றும் என்னாத் தம்பியை ஆர்வத்தொடு புல்லி,
ஒன்றும் பேசான்; தன்னை மறந்தான், துயில்வுற்றான்.

என்று என்று ஏங்கும் - என்று என்று இவ்வாறு புலம்பி வருந்துவான்; **விம்மும் உயிர்க்கும்** - மனம் விம்முவான்; பெருமூச்சு விடுவான்; **இடைஅஃகிச் சென்று** - இடை இடையே (நெட்டுயிர்ப்பு அடங்கிச் சென்று; **இந்தியம் எல்லாம் ஒன்றோடு**

ஒன்று சிதைவு எய்த - (கண்முதலிய) பொறிகளெல்லாம் (தத்தம் புலன்களைக் கொள்ளுதலின்றி) சிதைந்து கெட; **பொன்றும் என்னா** - 'இறந்தொழிவோம்' என்று; **தம்பியை ஆர்வத்தோடு புல்லி** - தம்பியை மார்போடு இறுகத் தழுவிக்கொண்டு; **ஒன்றும் பேசான், தன்னை மறந்தான், துயில்வுற்றான்** - ஒன்றும் பேச இயலாதவனாகி தன்னை மறந்து உறங்கிக் கிடந்தான் (இராமன்).

(220)

தேவர்கள் இராமனுக்கு உண்மை உணர்த்துதல்

8661. கண்டார் விண்ணோர்; கண்கள் புடைத்தார், கலுழ்கின்றார்;
கொண்டார், துன்பம்; 'என் முடிவு?' என்னாக்
குலைகின்றார்;
'அண்டா! ஐயா! எங்கள் பொருட்டால் அயர்கின்றாய்;
உண்டோ உன்பால் துன்பு?' என அன்பால் உரை செய்தார்.

விண்ணோர் கண்டார் - (இராமனுற்ற இப்பெருந்துயரை) தேவர்கள், கண்டனர்; **கண்கள் புடைத்தார் கலுழ்கின்றார்** - (அதனைக் கண்டமைக்காக இரங்கி) தம்முடைய கண்களில் மோதி அறைந்து கொண்டவர்களாய் அழுவாராயினர்; **துன்பம் கொண்டார்** - (எல்லையற்ற) துன்பத்தினை மேற்கொண்டார்கள்; **'என் முடிவு?' என்னாக் குலைகின்றார்** - 'முடிவில் நிகழப் போவது யாதோ?' என அஞ்சி நடுங்குகின்றார்கள்; **"அண்டா! ஐயா!"** - 'அண்டம் முழுவதும் ஆனவனே! (எம்முடைய) தலைவனே! **உன்பால் துன்பு உண்டோ?'** - (இறைவனாகிய) உன்னிடத்துத் துன்பம் என்பது உளதோ? **எங்கள் பொருட்டால் அயர்கின்றாய்** - (நின் அன்பர்களாகிய) எங்கள் பொருட்டாகவே (இத்தகைய துன்பங்களை மேற்கொண்டு) தளர்ந்து வருந்துகின்றாய்! **என**

அன்பால் உரை செய்தார் - எனச் சொல்லி (அம்முதல்வனிடத்துத் தாம் கொண்ட) பேரன்பினால் பின்வருமாறு கூறினார்கள்.

புடைத்தல் - மோதி அறைதல்; கலுழ்தல் - அழுதல்; குலைதல் - நடுங்குதல்; அண்டா - அண்டம் முழுவதுமாய் நிறைந்து விளங்குபவனே! 'வானாடும் மண்ணாடும் மற்றுள்ள பல்லுயிரும், தானாய எம்பெருமான்' (பெரியதிருமொழி 4-1-3) என்பது திருமங்கையாழ்வார் திருவாக்கு. இறைவன் இன்பதுன்பங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவன். எனவே உன்பால் துன்புண்டோ? என வினவுகின்றனர். "இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே" (திருவா-சிவபுராணம்) என்பது மணிவாசகம். தேவர்கள் இராமபிரான் படுகின்ற துயரங்கண்டு ஆற்றாராகி, 'துன்பமற்ற நீ எங்கள் பொருட்டால் இப்பெருந்துயர் ஏற்றாய்' எனத்தாமும் பெருந்துயரெய்தி அப்பிரானுக்குச் சில சொல்லத் தொடங்கினர்.

(221)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8662. 'உன்னை உள்ளபடி அறியோம்; உலகை உள்ள திறம் உள்ளோம்;
பின்னை அறியோம்; முன் அறியோம்; இடையும் அறியோம், பிறழாமல்;
நின்னை வணங்கி, நீ வகுத்த நெறியில் நிற்கும் இது அல்லால்,
என்னை, அடியோம் செயற்பால?-இன்ப-துன்பம் இல்லோனே!

இன்ப-துன்பம் இல்லோனே - இன்பமும் துன்பமும் இல்லாதவனே! **உன்னை உள்ளபடி அறியோம்** - உன் நிலையை உள்ளது உள்ளவாறு அறியும் திறம் அறியமாட்டோம்; **உலகை உள்ளதிறம் உள்ளோம்** - உலகினை (உள்ளும் புறமும்) நிறைந்துள்ள நின் வியாபகத் தன்மையைச் சிந்தித்துணரும் திறமுடையோம் அல்லோம்; **பின்னை அறியோம், முன் அறியோம், இடையும் அறியோம்** - முடிவு இதுவென்றறியோம்; முதல் இதுவென்றறியோம்; நடுவும் இதுவென்றறியோம்; **நின்னை வணங்கி** - (ஆதி அந்தம் நடுவென்றறிய வொண்ணாப் பரமாகிய) நின்னை வழிபட்டு; **நீவகுத்த நெறியின் பிறழாமல்** - நீ வகுத்தருளிய அற நெறியில் மாறுபடாமல்; **நிற்கும் இது அல்லால்** - நின்று ஒழுகுதலையின்றி; **அடியோம் செயற்பால என்னை?** - நின் அடியோங்களாகிய எங்களாற் செய்யத் தக்கனயாவை உள்ளன?

உன்னை உள்ளபடி அறியோம் - "உணர்ந்தார்க்கு உணர்வறியோன்" (திருக்கோவை-9) இறைவனின் வியாபகத் தன்மையை அறிய முடியாமை குறித்து 'உலகை உள்ளதிறம் உள்ளோம்' எனப்பட்டது. உள்ளோம் - நினைக்கமாட்டோம்.

> **'திடவிசும் பெரிவெளி நீர்நில மிவைமிசை படர்பொருள் முழுவது மாயவை யவைதொறும் உடல்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன் சுடர்மிகு சுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே!'**
>
> ***(திருவாய்மொழி - 1-1-7)***

எனவரும் நம்மாழ்வார் திருவாக்கு இங்கு நினைக்கத் தக்கது. சிற்றறிவாகிய உயிர், பரம்பொருளின் முழுமையை அறியவியலாது. எனவே, அப்பரம்பொருள் வகுத்த வழி பிறழாமல் ஒழுகுதலன்றி வேறொன்றும் செயற்கரியதாகும்.

(222)

8663. '"அரக்கர் குலத்தை வேர் அறுத்து, எம் அல்லல் நீக்கி அருளாய்" என்று
இரக்க, எம்மேல் கருணையினால், ஏயா உருவம் இவை எய்தி,
புரக்கும் மன்னர் குடிப் பிறந்து, போந்தாய்! அறத்தைப் பொறை தீர்ப்பான்,

acharya.org

கரக்க நின்றே, நெடு மாயம் எமக்கும் காட்டக்கடவாயோ?

அரக்கர் குலத்தை வேர் அறுத்து - (இரக்கமற்றவர்களாகிய) அரக்கரினத்தை வேருடன் அறுத்துக் களைந்து; **எம் அல்லல் நீக்கி அருளாய் என்று** - எம்முடைய துன்பங்களை நீக்கியருள்வாயாக என்று; **இரக்க, எம்மேல் கருணையினால்** - (யாம் நின்னைக்) குறையிரந்து வேண்ட, எம்மேல் (நீவைத்த) பேரருளால்; ***ஏயா உருவம் இவை எய்தி*** - (நினக்கு) பொருந்தாத மானிடவடிவங்களை ஏற்று; **அறத்தைப் பொறை தீர்ப்பான்** - அறத்தின் (பொறுக்க முடியாத) பாரமாகிய தீமைகளைப் போக்குதற்காக; **புரக்கும் மன்னர் குடிப் பிறந்து போந்தாய்** - (உலக உயிர்களைக்) காக்கும் மன்னர்குலத்தில் அவதரித்து இங்குவந்தாய்; **கரக்க நின்றே நெடுமாயம்** - (இவ்வாறு எமது குறை தீர்க்க வந்த நீ நின் இறைமைத் தன்மை) மறைய நின்று நினது நெடிய

மாயத்தன்மையினை; **எமக்கும் காட்டக் கடவாயோ?** - (நின்பால் அன்புடைய) எம்மனோர்க்கும் காட்டும் முறைமையினை உடையாயோ?

ஏயா உருவம் - இறையாற்றற்குப் பொருந்தாத மானுட வடிவம். காலத்தாலும் இடத்தாலும் கட்டுண்டிருக்கும் மானுடயாக்கை காலத்தாலும், இடத்தாலும் கட்டுப்படாத பரம்பொருளின் தன்மைகளைத் தாங்கும் ஆற்றலற்றதாகலின் இங்ஙனம் கூறப்பெற்றது. அல்லது வினைக்கு விளைவாகும் மானுடயாக்கை வினைத்தொடர்பற்ற பரம் பொருள் தங்கி நிற்றற்குப் பொருத்தமின்மை நோக்கியும் இங்ஙனம் கூறப்பட்டதென்க. 'நின் அன்பர்களாய எமக்கும் மறைந்து நின்று நெடுமாயங்களைக் காட்டக் கடவையோ?' எனக் கேட்பது 'நின் அன்பர் மாட்டும் இத்திருவிளையாடல் செய்வையோ' என்ற கருத்திலாம்.

(223)

8664. 'ஈன்று, எம் இடுக்கண் துடைத்து அளிப்பான் இரங்கி,
அரசர் இல்பிறந்தாய்!
"மூன்று ஆம் உலகம் துயர்தீர்த்தி" என்னும் ஆசை
முயல்கின்றோம்;
ஏன்றும் மறந்தோம், "அவன் அல்லன்; மனிதன்"
என்றே; இது மாயம்
போன்றது இல்லை; ஆளுடையாய்! பொய்யும் புகலப்
புக்காயோ?

ஈன்று எம் இடுக்கண் துடைத்து அளிப்பான் - (நின்னால்) படைக்கப்பட்டவராகிய எம்முடைய துன்பங்களை அறவே நீக்கி (எம்மைக்) காத்தற் பொருட்டு; **இரங்கி, அரசர் இல் பிறந்தாய்** - அருள் கொண்டு அரசர் குடியில் பிறந்தவனே! **மூன்று ஆம் உலகம் துயர் தீர்த்தி** - (அவ்வாறு அவதரித்து அருளியநீ) மூன்றாகிய உலகங்களின் துயர்களைத் தீர்த்தருள்வாய்; **என்னும் ஆசை முயல்கின்றோம்** - என்னும் ஆசையினாலேயே முயன்று (உயிருடன்) வாழ்கின்றோம்; **ஏன்றும்** - (நீ எம்மை உறுதியாகப் பாதுகாப்பாய் என்பதனை மனம் பொருந்த) ஏற்றுக் கொண்டிருந்தும்;

“அவன் அல்லன்; மனிதன்” என்றே மறந்தோம் - (நின் அரற்றுதல் கேட்டு இராமனாகிய இவன்) திருமாலாகிய அவனல்லன்; மனிதருள் ஒருவனே! என்று (அவ்வுண்மையை) மறந்தோமாயினும்; **இதுமாயம் போன்றது இல்லை** - (எம்மிடத்து நீகாட்டிய) இதனையொப்பதொரு வஞ்சனைச் செயல் (வேறெங்கும் கழ்ந்தது) இல்லை; **ஆளுடையாய்! பொய்யும் புகலப் புக்காயோ** - எம்மை அடிமையாக உடைய இறைவனே! (மெய்மையின் வடிவமான நீ) பொய்யுரைகளையும் புகலுதற்குமுற்பட்டு விட்டாயோ?”

தேவர்களின் முன்பும் மனிதன் போன்றே இராமபிரான் நடித்துக் காட்டுவதால், “பொய்யும் புகலப் புக்காயோ” எனத்தேவர் கூறுகின்றனர். முயலுதல் என்றது, அல்லற்காலத்துப் பலவகை முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வாழுதலை, இறைவன் மெய்ம்மையே உருவாக உடையவன் என்பதனை வள்ளுவப்பெருமான் 354, 355, 357 என்ற குறள்களின் வழி கூறுதலைக் காணலாம்.

(224)

8665. ‘அண்டம் பலவும், அனைத்து உயிரும், அகத்தும்
புறத்தும் உள ஆக்கி,
உண்டும் உமிழ்ந்தும், அளந்து இடந்தும், உள்ளும்
புறத்தும் உளை ஆகிக்
கொண்டு, சிலம்பி தன் வாயின் கூர் நூல் இயையக்
கூடு இயற்றி,
பண்டும் இன்றும் அமைகின்ற படியை ஒருவாய்-பரமேட்டி!

பரமேட்டி! -மேலான பரம்பொருளே! **அண்டம் பலவும் அனைத்து உயிரும்** - அண்டங்கள் பலவற்றையும், எல்லா உயிர்களையும்; **அகத்தும் புறத்தும் உள ஆக்கி** - (இறைவனான நினக்கு) உள்ளேயும் புறத்தேயும் உள்ளனவாகச் செய்து; **உண்டும் உமிழ்ந்தும்** - (உலகங்களை ஒருசேர) உண்டு (வயிற்றில்) அடக்கியும் உமிழ்ந்து வெளிப்படுத்தியும்; **அளந்தும் இடந்தும், உள்ளும் புறத்தும் உளை ஆகி** - (நின் அடியினால்) அளந்தும், பிளந்தும் அவற்றின் உள்ளேயும் புறம்பேயும், நீக்கமற நிறைந்துள்ளாயாகி; **சிலம்பி தன் வாயின் கூர் நூல் இளைய** - சிலந்திப் பூச்சி தன் வாயில் மெல்லிய நூலினால் பொருந்த; **கொண்டு கூடு இயற்றி** - கொண்டு கூட்டினை வகுத்து (அதன் கண்தங்கி இருத்தல் போல); பண்டும் இன்றும் **அமைகின்றபடியை ஒருவாய்** - (உலகுயிர்களை நிலை நிறுத்தித்) தொன்மைக் காலத்தும் இக்காலத்தும் காக்கின்ற (கரக்கின்ற) நின் தன்மையினில் நீங்காது உள்ளாய்.

பரமேட்டி - உயர்ந்த நிலையில் உள்ளவன்; பரம்பொருள்; குடங்கை நீரும் பச்சிலையும் இடுவார்க் கிமையாக் குஞ்சரமும்

படங்கொள் பாயும் பூவணையும் தருவாய் மதுரைப் பரமேட்டி" என்பது பரஞ்சோதி திருவிளையாடற் புராணம். உள்ளே உளை - என்றது இறைவன் உயிர்க்குயிராய்க் கலந்திருக்கும் ‘அந்தர்யாமி’ நிலையினை, புறத்து உளை - என்றது அவனது வியாபக நிலையினை, திருமால் தன்னிடத்தே உலகுயிர்களைப் படைத்து அவற்றைத் தன்னுள்ளே மீளவும் ஒடுக்கிக் கொள்ளுதற்குச் சிலந்திப் பூச்சி தன் வாயின்

acharya.org

நூலால் கூடியமற்றி அந்நூலினை மீளவும் தன்னுட்சுருக்கிக் கொள்ளுதலை உவமையாகக் கூறுவர் வைணவ சிந்தாந்திகள். இதனை,

> ***சின்னூல் பலபல வாயா லிழைத்துச் சிலந்தி பின்னும் அந்நூ லருந்தி விடுவது போல அரங்கரண்டம் பன்னூறு கோடி படைத்தவை யாவும் பழம்படியே மன்னூழி தன்னில் விழுங்குவர் போத மனமகிழ்ந்தே!***

எனத்திருவரங்கத்து மாலை (18) யும் குறிப்பிடுதல் காணலாம். இறைவன் தான் எவ்வித மாறுபாட்டிற்கும் உட்படாமல் உலகங்களை உருவாக்கிக் காத்தும் அழித்தும் நிற்கின்ற நிலை சிலந்திப் பூச்சியின் தன்மையோடு ஒப்புமைப் படுத்திப் பேசப் பெற்றது.

(225)

8666. 'துன்ப விளையாட்டு இதுவேயும், உன்னைத் துன்பம் தொடர்பு இன்மை,
இன்ப விளையாட்டு ஆம்; எனினும், அறியாதேமுக்கு இடர் உற்றால்,
அன்பு விளையும், அருள் விளையும், அறிவு விளையும், அவை எல்லாம்,-
முன்பு, பின்பு, நடு, இல்லாய்!-முடித்தால் அன்றி, முடியாவே.

முன்பு பின்பு நடு இல்லாய் *-தோற்றம் நிலை இறுதி இல்லாதவனே!* ***துன்ப விளையாட்டு இதுவேயும்*** *- (நீ மேற்கொண்ட) இச்செயல் துன்பத்தைத் தரும் விளையாட்டாம், ஆயினும்;* ***உன்னைத் துன்பம் தொடர்பின்மை*** *- (இறைவனாகிய நின்னை) அத்துன்பம் தொடர்தல் இல்லாமையால்;* ***இன்பவிளையாட்டு ஆம்*** *- இன்பத்தைத் தரும் விளையாடலே ஆம்;* ***எனினும் அறியாதே முக்கு இடர்*** *- ஆயினும் (நின் இயல்பினை) அறியாதேமாகிய எங்களுக்குத் துன்பத்தையே தருவதாயிற்று;* ***உற்றால் அன்பு விளையும்,அருள் விளையும், அறிவு விளையும்*** *- (நீ செய்த) இச்செயலால் (எங்கள்உள்ளத்தில்) அன்பு உண்டாகும், அருள் உண்டாகும், ஞானம் உண்டாகும்;* ***அவையெல்லாம் முடித்தால் அன்றி முடியாவே*** *- அத்தகைய பயன்களெல்லாம் (முதல்வனாகிய நீ முன்னின்று) முடித்து வைத்தாலன்றி (எம்மிடத்து) நிறைவேறுவன அல்ல.*

அன்பு - தொடர்புடையார் மாட்டுவிளைவது. அருள் என்பது அனைத்துயிர்கள் மேலும் செல்லும் கருணை. அன்பு, அருள், ஞானம் என்பவை உயிர் பெறுகின்ற வளர் நிலைக் கூறுகள். இவற்றை இறைவன் முன்னின்று முடித்துத் தருதல் வேண்டும். தொடர்புடையார் மாட்டு ஏற்படும் அன்பே அடுத்து அனைத்துயிர்கள்மேல் ஏற்படும் அருளுக்கு வித்தாகின்றது. அருளே ஞானத்திற்கு வழி வகுக்கின்றது. ஞானம் பதி உணர்வைத் தந்து வீட்டின்பத்தைக் கூட்டுவிக்கின்றது.

(226)

acharya.org

8667. ‘வருவாய் போல வாராதாய்! வந்தாய் என்று மனம் களிப்ப,
வெருவாதிருந்தே நீ இடையே துன்பம் விளைக்க,
மெலிகின்றோம்;
கரு ஆய் அளிக்கும் களைகண்ணே! நீயே இதனைக்
காவாயேல்,
திரு வாழ் மார்ப! நின் மாயை எம்மால் தீர்க்கத் தீருமோ?’

வருவாய் போல வாராதாய் - *(வெளிப்பட) வருவாய் போன்று தோன்றி வாராமல் இருப்பவனே!* ***வந்தாய் என்று மனம் களிப்ப*** - *(காணுதற்கு அரிய நீ இன்று இராமனாக அவதரித்து) வந்தாய் என்று மனமகிழ்ச்சியுறுதலால்;* **வெருவாதிருந்தோம்** - *(பகைவர் செய்யும் இடர்களுக்குச் சிறிதும்) அஞ்சாதிருந்தோம்;* **நீ இடையே துன்பம் விளைக்க மெலிகின்றோம்** - *(அச்சந்தீர்த்தருளவல்ல) நீயே (எம்மகிழ்ச்சியின்) இடையே துன்பத்தை உண்டாக்கினமையால் மெலிவுற்று வருந்துவேம் ஆயினேம்;* ***கரு ஆய் அளிக்கும் களைகண்ணே!*** - *மூலமாய் நின்று எம்மைப் பாதுகாத்தருளும் பற்றாகிய பெருமானே!* **நீயே இதனைக் காவாயேல்** - *(அருளாளனாகிய) நீயே இத்துன்பத்தைக் களையா தொழிவாயாயின்;* **நின்மாயை எம்மால் தீர்க்கத் தீருமோ?** - *நினது மாயச் செயல் (உணர்வற்ற) எங்களால் தீர்க்கத் தீர்ந்தொழியும் எளிமையுடையதோ?*

"வந்தாய் போலே வாராதாய், வாராதாய் போல் வருவானே" என்ற திருவாய் மொழித்தொடர் (6-10-9) இங்கு ஒப்புக் காணத்தக்கது.

(227)

8668. ‘அம்பரீடற்கு அருளியது, அயனார் மகனுக்கு அளித்ததுவும்,
எம்பிரானே! எமக்கு இன்று பயந்தாய் என்றே ஏமுறுவேம்;
வெம்பு துயரம் நீ உழக்க, வெளி காணாது மெலிகின்றேம்;
தம்பி துணைவா! நீ இதனைத் தவிர்த்து, எம்
உணர்வைத் தாராயோ?’*

எம்பிரானே! *-எம்முடைய இறைவனே!* **அம்பரீடற்கு அருளியதும்** - *அம்பரீடன் என்பானுக்கு அருள் புரிந்ததும்;* **அயனார்மகனுக்கு அளித்ததுவும்** - *பிரம தேவருயை மகனான உருத்திர மூர்த்திக்கு அருள் வழங்கியதும், (ஆகிய நின் அருளை);* **எமக்கு இன்று பயந்தாய் என்றே ஏமுறுவேம்** - *எங்களுக்கும் இப்பொழுது கொடுத்தாய் என்று (நினது) பாதுகாப்பினை நாடி அடைதற்கு உள்ள யாங்கள்;* **வெம்புதுயரம் நீ உழக்க** - *மனம் வெதும்புதற்குக் காரணமான துன்பத்தை நீ அடைந்தமையால்;* **வெளிகாணாது மெலிகின்றேம்** - *(துன்பஇருளைவிட்டுச் செல்லும்) வழிகாணாது தளர்ந்து வருந்துகின்றோம்;* ***தம்பிதுணைவா!*** - *தம்பிக்கு துணைவனே!* **நீ இதனைத் தவிர்த்து, எம் உணர்வைத் தாராயோ** - *நீ (மேற்கொண்டுள்ள) இத்துயரத்தை நீக்கி (உணர்விழந்த) எங்களுக்கு நல்லுணர்வினைத் தந்தருள மாட்டாயா?*

ஏமுறுதல் - பாதுகாப்பினை அடைதல், வெம்புதுயரம் - கண்டோர் செய்வதறியாது மனம் வெதும்புதற்குரிய பெருந்துயர். இராமன் இலக்குவன் மீது பேரன்பினன் ஆதலால், இவ்விடம் நோக்கி 'தம்பி துணைவா' என அழைக்கப் பெறுகின்றான்.

(228)

இராவணனிடம் தூதர், 'உன்பகை முடிந்தது' என அறிவித்தல்

8669. என்ப பலவும் எடுத்து இயம்பி, இமையாதோரும் இடர்உழந்தார்;
அன்பு மிகுதியால், ஐயன் ஆவி உள்ளே அடங்கினான்,
துன்ப மனிதர் கருமமே புரிய முன்பு துணிந்தமையால்;
புன்கண் நிருதர் பெருந் தூதர் போனார், அரக்கனிடம் புகுந்தார்.

***என்ப பலவும் எடுத்து இயம்பி** - என மேற்குறித்த பலவற்றையும் எடுத்துக்கூறி; **இமையாதோரும் இடர் உழந்தார்** - கண்ணிமையாதவராகிய தேவர்களும் துன்புற்று வருந்தினார்கள்; **ஐயன், துன்பமனிதர் கருமமேபுரிய** - இறைவனாகிய இராமன் துன்பத்தில் உழலும் மனிதர்களுக்குரிய செயல் முறையினையே புரிவதாக; **முன்பு துணிந்தமையால்** - தான் முன்பு துணிந்து மேற்கொண்ட அவதாரச் செய்கை காரணமாக; **அன்பு மிகுதியால் ஆவி உள்ளே அடங்கினான்** - (இலக்குவன் பால் வைத்த) அன்பு மிகுதியால் (அவனைப் பிரிய முடியாமல்) உயிர் உள்ளே ஒடுங்கப்பெற்றான்; **புன்கண் நிருதர் பெருந்தூதர்** - (அதுகண்டு) துன்பஞ்செய்தலையே இயல்பாக உடைய அரக்கருடைய பெரிய தூதர்கள்; **போனார், அரக்கனிடம் புகுந்தார்** - போர்க்களத்தைவிட்டு நீங்கிச் சென்றவர்கள் அரக்கனாகிய இராவணன் (இருக்கும்) இடத்தை அடைந்தார்கள்.*

மானுடவேடந்தாங்கி மண்ணுலகில் அவதரித்து வந்தமையின் மனிதருக்குரிய ஆசாபாசங்கள் அவனுக்கும் உள்ளதுபோல் காட்ட வேண்டி இராமபிரான் ஆவி உள்ளே அடங்கப்பெற்றான். இறைவனின் இவ்வெளிவந்த தன்மையை,

> **'துயரில் சுடரொளி தன்னுடைச் சோதி நின்றவண்ணம் நிற்கவே துயரில் மலியும் மனிசர் பிறவியில் தோன்றிக் கண்காண வந்து துயரங்கள் செய்துதன் தெய்வ நிலையுலகில் புகவுய்க்கு மம்மான் துயரமில் சீர்க்கண்ணன் மாயன் புகழ்துற்ற யானோன் துன்பமிலலே!'**

(திருவாய்மொழி - 3-10-6)

என நம்மாழ்வார் பாடுவதைக் காணலாம்.

(229)

acharya.org

8670. ‘என் வந்தது, நீர்?’ என்று அரக்கர்க்கு இறைவன் இயம்ப,
‘எறிசெருவில்,
நின் மைந்தன்தன் நெடுஞ் சரத்தால், துணைவர்
எல்லாம் நிலம் சேர,
பின்வந்தவனும் முன் மடிந்த பிழையை நோக்கி,
பெருந்துயரால்,
முன்வந்தவனும் முடிந்தான்; உன் பகை போய்
முடிந்தது’என மொழிந்தார்.

அரக்கர்க்கு இறைவன் ‘என்வந்தது நீர்?’என்று இயம்ப -அரக்கர் வேந்தனாகிய இராவணன் (வந்த தூதர்களை நோக்கி) ‘நீர் வந்தது என்ன காரணம் பற்றி?" என வினவ; **நின் மைந்தன் நெடுஞ்சரத்தால்** - (அது கேட்ட தூதர்) ‘நின்னுடைய மகன் ஏவிய நெடிய பிரம்மாத்திரத்தால்; **துணைவரெல்லாம் நிலம் சேர** - தன்னுடைய தோழர்கள் எல்லோரும் நிலத்தில் மடிந்து வீழ; **பின் வந்தவனும் முன் மடிந்த பிழையை நோக்கி** - தன்பின்னே வந்த தம்பி இலக்குவனும் தனக்கு முன்னே இறக்க நேர்ந்தமைக்குக் காரணமாயமைந்த தனது (காலத்தாழ்வாகிய) பிழையை எண்ணி; **பெருந்துயரால் முன் வந்தவனும் முடிந்தான்** - பெருந்துயரால் மூத்தோனாகிய இராமனும் இறந்து போனான்; **‘உன்பகைபோய் முடிந்தது’ என மொழிந்தார்** - (அதுவே) ‘உனது தீராப் பகையும் அறவே தொலைந்தது’ எனக் கூறினார்கள்.

இராமன் நினைவிழந்து கிடந்ததனை மரணமடைந்து விட்டதாகத் தவறாக கருதிய தூதுவர் இராவணனுக்கு இங்ஙனம் அறிவிக்கின்றனர்.

(230)

acharya.org

இந்திர சித்தனின் பிரமாத்திரத்தினால் வீழ்ந்து பட்ட இராம இலக்குவரைப் போர்க்களத்தில் கண்ட சீதை வருந்துகின்ற பகுதியாதலின் இது "சீதை களங்காண்படலம்" எனப்பட்டது. 'களங்காட்டு படலம்' எனவும் 'சானகி களங்காண்படலம்' எனவும், 'சனகி களங்காண்படலம்' எனவும் வழங்கும்.

இப்படலத்துள், தூதர்வாயிலாக வெற்றிச் செய்தி அறிந்த இராவணன், இலங்கை மக்களை வெற்றி கொண்டாடக் கூறியபின், மருத்து என்பவனைக் கொண்டு அரக்கர் பிணங்களைக் கடலில் இடுமாறு செய்து விட்டு சீதையைப் புட்பக விமானத்தில் ஏற்றி வந்து போர்க்களத்தில் இராமஇலக்குவர் வீழ்ந்து கிடப்பதைக் காட்டுமாறு பணிக்கின்றான். அங்ஙனம் போர்க்களம் போந்த சீதையின் கொடிய துயரைக் கற்கனியக் கவிஞர் வடித்துக் காட்டும் கவிதைகள் நம் நெஞ்சை விட்டு நீங்காதவை.

மேலும், இப்படலத்துள் வீடணன் மகள் திரிசடையின் பாத்திரப் படைப்பு சிறப்பதையும் காணலாம்,

வெற்றி விழாக் கொண்டாட இராவணன் கட்டளை இடுதல்

8671. பொய்யார் தூதர் என்பதனால்,
பொங்கி எழுந்த உவகையன் ஆய்,
மெய் ஆர் நிதியின் பெரு வெறுக்கை
வெறுக்க வீசி, 'விளைந்தபடி
கய் ஆர் வரைமேல் முரசு ஏற்றி,
சாற்றி, "நகரம் களி சிறப்ப,
நெய் ஆர் ஆடல் கொள்க!" என்று,
நிகழ்த்துக' என்றான்;-நெறி இல்லான்.

நெறி இல்லான் - *நல்வழி மேற்கொள்ளாத இராவணன்;* **தூதர் பொய்யார் என்பதினால்** - *தன் தூதுவர் பொய் சொல்ல மாட்டார்கள் என்ற உறுதிப் பாட்டினால்;* **பொங்கி எழுந்த உவகையன் ஆய்** - *(தன்) உள்ளத்தில் பொங்கி எழுந்த மகிழ்ச்சியை உடையவனாய்;* **மெய்யார் நிதியின் பெரு வெறுக்கை வெறுக்க வீசி** *-(அத்தூதுவர்க்கு) தன் உடம்பின் கண் (அணிகளாக)*

அணிந்திருந்த நிதியாக பெரும் செல்வத்தை அவர் (மிக அதிகமாகப் பெற்றமையால்) வெறுக்குமாறு கொடுத்துவிட்டு; **கய் ஆர் வரைமேல் முரசு ஏற்றி, சாற்றி** - *யானை மேல் முரசத்தை ஏற்றச் சொல்லி;* **விளைந்தபடி** - *போர்க்களத்தில் கிடைத்த வெற்றியினை;* **"நகரம் களி சிறப்ப நெய் ஆர் ஆடல் கொள்க"** *-இலங்கை மாநகரம் களிப்பு மிகுமாறு நெய் தேய்த்து முழுகுவதாகிய நீராடல் மேற் கொள்வதாக;* **என்று, நிகழ்த்துக என்றான்** - *என்று சொல்லுக என்று கட்டளையிட்டான்.*

(1)

மாய்ந்த அரக்கர் உடலைக் கடலில் தள்ளல்

8672. அந்த நெறியை அவர் செய்ய,
அரக்கன் மருத்தன்தனைக் கூவி,
'முந்த நீ போய், அரக்கர் உடல்
முழுதும் கடலில் முடுக்கிடு; நின்
சிந்தை ஒழியப் பிறர் அறியின்,
சிரமும் வரமும் சிந்துவென்' என்று
உந்த, அவன் போய் அரக்கர் உடல்
அடங்கக் கடலினுள் இட்டான்.

அந்த நெறியை அவர் செய்ய - (இராவணன் இட்ட) அப்பணியினை அப்பணியாளர் இயற்ற; **அரக்கன் மருத்தன் தனைக் கூவி** - இராவணன் மருத்தன் என்பவனை அழைத்து; **முந்த நீ போய் அரக்கர் உடல் முழுதும் கடலில் முடுக்கிடு** - "முன்னே நீ சென்று, இறந்து கிடக்கும் அரக்கரின் உடம்புகள் எல்லாவற்றையும் கடலில் வீசுக"; **நின் சிந்தை ஒழியப் பிறர் அறியின்** -(இச்செய்தியை) நின் மனந்தவிரப் பிறர் யாரேனும் அறிந்தால்; **சிரமும்,வரமும் சிந்துவென் என்று உந்த** - (நின்) தலையையும் (நீ தவத்தால் பெற்றுள்ள) வரத்தையும் சிந்தி விடுவேன் என்று கூறி அனுப்ப; **அவன் போய் அரக்கர் உடல் அடங்கக் கடலினுள் இட்டான்** - அந்த மருத்தன் சென்று அரக்கர் உடல் முழுவதையும் கடலில் போட்டான்.

இறந்து பட்ட இராம இலக்குவரைச் சீதைக்குக் காட்டித் தன் வெற்றிச் சிறப்பை அவள் உணர வேண்டுமென்ற எண்ண முடையனாதலின் அங்ஙனம் அவள் போர்க்களம் காணும்போது அரக்கர் எவரும் இறவாமல் இராமன் பக்கத்தாரே இறந்தொழிந்தனர் என அவள் நினைக்கும் வண்ணம் அரக்கருடல்களை மறைக்க இவ்வுபாயத்தை மேற்கொள்ளுகின்றான். ஆர்வமிகுதியால் அறிவாளியும் அறிவற்ற செயல்களைச் செய்வான் என்பதற்கு இதுவோர் எடுத்துக்காட்டு.

இப்பாடலின் செய்தி நாடகத் திறம் செறிந்ததாகும். மருத்து மலையின் நற்பயன் அரக்கர் சேனைக்கு வாய்க்காமல் போனது இராவணன் செயலால் ... இதுபோன்ற பல நயங்களைக் கொண்டது இப்பாடலின் செய்தி,

(2)

சீதையைக் களத்திற்குக் கொணர்தல்

8673. 'தெய்வ மானத்திடை ஏற்றி
மனிசர்க்கு உற்ற செயல் எல்லாம்
தய்யல் காணக் காட்டுமின்கள்;
கண்டால் அன்றி, தனது உள்ளத்து
அய்யம் நீங்காள்' என்று உரைக்க,

acharya.org

அரக்கர் மகளிர் இரைத்து ஈண்டி,
உய்யும் உணர்வு நீத்தாளை
நெடும் போர்க் களத்தின்மிசை உய்த்தார்.

தெய்வ மானத்திடை ஏற்றி - (பின்பு இராவணன் சீதைக்குக் காவலாய் அமைந்த அரக்கியரை அழைத்து, நீங்கள்) சீதையைத் தெய்வத்தன்மையை உடைய புட்பக விமானத்தில் ஏற்றி; **மனிசர்க்கு உற்ற செயல் எல்லாம்** -இராமலக்குமவராகிய மனிதர்க்கு நேர்ந்த கதி எல்லாவற்றையும்; **தய்யல் காணக் காட்டுமின்கள்** -அவள் காணுமாறு காட்டுங்கள்; **கண்டால் அன்றி, தனது உள்ளத்து,அய்யம் நீங்காள்** - தன் கண்ணால் கண்டால் அல்லது தன் மனத்தின் கண்ணுள்ள ஐயப்பாடு நீங்கப்பெறாள்; **என்று உரைக்க** - என்று (அவ்விராவணன்) கூற; **அரக்க மகளிர் இரைத்து ஈண்டி** -அரக்கியர்கள் ஆரவாரித்துக் கொண்டு நெருங்கி; **உய்யும் உணர்வு நீத்தாளை** - இவ்வுலகில் உய்ந்திருக்க வேண்டும் என்னும் உணர்ச்சியற்ற சீதையை; **நெடும் போர்க் களத்தின் மிசை உய்த்தார்** - நெடிய போர்க்களத்துக்கு மேலாக அழைத்துச் சென்றார்கள்,

(3)

இராவணன் கண்ட சீதையின் துயர்

8674. கண்டாள் கண்ணால் கணவன் உரு;
அன்றி, ஒன்றும் காணாதாள்;
உண்டாள் விடத்தை என, உடலும்
உணர்வும் உயிர்ப்பும் உடன் ஓய்ந்தாள்;
தண் தாமரைப் பூ நெருப்புற்ற
தன்மை உற்றாள்; தரியாதாள்;
பெண்தான் உற்ற பெரும் பீழை
உலகுக்கு எல்லாம் பெரிது அன்றோ!

கணவன் உரு கண்ணால் கண்டாள் - கணவன் உருவைச் சீதை கண்ணால் கண்டாள்; **அன்றி ஒன்றும் காணாதாள்** - அவ்வுருவத்தை அன்றி வேறு ஒன்றும் காணாதவள் ஆயினாள்; **உண்டாள் விடத்தை என** - (பின்பு) விடத்தை உண்டவள் போல; **உடலும், உணர்வும், உயிர்ப்பும் உடன் ஓய்ந்தாள்** - உடம்பும், உணர்ச்சியும், உயிர்ப்பும் ஒருங்கே ஓயப்பெற்றாள்; **தண்டாமரைப் பூ நெருப்புற்ற தன்மை உற்றாள்** - குளிர்ந்த தாமரைப்பூ நெருப்பில் வீழ்ந்தாற்போன்றதன்மையை அடைந்தாள்; **தரியாதாள் பெண்தான் உற்ற பெரும் பீழை** - (பெருந்துயரைத்) தாங்கமாட்டாதவளான சீதை என்னும் பெண் அடைந்த பெருந்துயரம்; **உலகுக்கு எல்லாம் பெரிதன்றோ?** - உலகங்கள் எல்லாவற்றினும் பெரியதாகும் அன்றோ?

(4)

8675. மங்கை அழலும்-வான் நாட்டு
மயில்கள் அழுதார்; மழ விடையோன்
பங்கின் உறையும் குயில் அழுதாள்;
பதுமத்து இருந்த மாது அழுதாள்;
கங்கை அழுதாள்; நாமடந்தை
அழுதாள்; கமலத் தடங் கண்ணன்
தங்கை அழுதாள்; இரங்காத
அரக்கிமாரும் தளர்ந்து அழுதார்.

மங்கை அழலும் - *(உயிரோய்ந்திருந்த) சீதை எழுந்து அழுதலும்;* ***வான் நாட்டு மயில்கள் அழுதார்*** - *(அவளைக்கண்டு) வானுலகத்திலுள்ள மயில் போன்ற சாயலை உடைய தேவமாதர் அழுதனர்;* ***மழவிடையோன் பங்கின் உறையும் குயில் அழுதாள்*** - *இளமையான எருதை ஊர்தியாகவுடைய சிவபிரானது இடப்பாகமமர்ந்த குயில் போன்றவளான உமையவள் அழுதாள்;* ***பதுமத்து இருந்த மாது அழுதாள்*** - *செந்தாமரை மலரில் தங்கியுள்ள திருமகள் அழுதாள்;* ***கங்கை அழுதாள் நாமடந்தை அழுதாள்*** - *கங்காதேவி அழுதாள், அயனார் நாவில் வீற்றிருக்கும் கலைமகள் அழுதாள்;* ***கமலத்தடங்கண்ணன் தங்கை அழுதாள்*** *-தாமரைமலர் போன்ற கண்களை உடைய திருமாலின் தங்கையான கொற்றவை அழுதாள்;* ***இரங்காத அரக்கிமாரும் தளர்ந்து அழுதார்*** - *இரங்காத வன்னெஞ்சராகிய அரக்கிமாரும் தம் வன்மை தளர்ந்து அழுதார்.*

கணவனை இழந்ததாகக் கருதிச் சீதை அழும் துன்பத்தைக் கண்டு கணவனோடு வாழும் மகளிரும், மற்றையோரும் அழுதனர் என்றவாறு. கண்ணன் தங்கை - கொற்றவை வெற்றித்திருமகளான இவள் அழுததோடன்றி, சீதையைக் காவல்காப்பவரும், வன்னெஞ்சரும் ஆன அரக்கியரும் தளர்ந்து அழுதனராம். தெய்வப் பெற்றிமை உடைய தேவிமாரின் பெண்மை அவலப்பட்டது பெரிதன்று; பொதுவாக இரக்கம் கொள்ளாத அரக்கியரும்கூடச் சீதை துயர் கண்டு அழுதனராம்; அரக்கியரும் என்பது எண்ணும்மை அன்று; சிறப்பும்மையாகிறது என்பது டாக்டர் ம.ரா.போ. குருசாமி அவர்கள் கருத்து.

(5)

8676. பொன் தாழ் குழையாள்தனை ஈன்ற
பூ மா மடந்தை புரிந்து அழுதாள்;
குன்றா மறையும், தருமமும், மெய்
குழைந்து குழைந்து, விழுந்து அழுத;
பின்றாது உடற்றும் பெரும் பாவம்
அழுத; பின் என் பிறர் செய்கை?
நின்றார் நின்றபடி அழுதார்;
நினைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்திட்டாள்.*

பொன்தாழ் குழையாள் தனை ஈன்ற - *பொன்னாற் செய்யப் பெற்றுக் காதில் தொங்குகின்ற குழை என்னும் அணியை அணிதற்குரியவளான சீதையைப்*

பெற்றதாயாகிய; **பூமாமடந்தை புரிந்து அழுதாள்** - பூமாதேவி எனும் பெண் மனம் இரங்கி அழுதாள்; **குன்றாமறையும் தருமமும்** - தன் இயல்பில் குன்றாது என்றும் ஒருதன்மைத்தாக இருக்கும் வேதங்களும் தருமமும்; **மெய்குழைந்து குழைந்து விழுந்து அழுத** - மெய் நெகிழ்ந்து, நெகிழ்ந்து விழுந்து அழுதன; **பின்றாது உடற்றும் பெரும் பாவம்** - பிற்படாமல் முற்பட்டு வந்து வருந்துகின்ற பெரும் பாவமும்; **அழுதபின் என்பிறர் செய்கை** - அழுதபின்பு பிறர் செய்கையை என்னென்பது?; **நின்றார் நின்றபடி அழுதார்** - ஆங்காங்கிருந்தவர் (மதிமயங்கி) நின்றது நின்ற வண்ணம் புலம்பினர்; நினைப்பும்

உயிர்ப்பும் நீத்திட்டாள் - (அப்போது பிராட்டி) நினைப்பும், உயிர்ப்பும் நீத்தவளானாள்.

பாவமும் அழுதது என்ற செய்தியை முன் பாடலில் அரக்கியரும் அழுத செய்தியோடு இணைத்துக்காண்க.

(6)

சீதை தெளிந்து துன்புற்று ஏங்குதல்

8677. **நினைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்தாளை**
நீரால் தெளித்து, நெடும் பொழுதின்
இனத்தின் அரக்கர் மடவார்கள்
எடுத்தார்; உயிர் வந்து ஏங்கினாள்;
கனத்தின் நிறத்தான்தனைப் பெயர்த்தும்
கண்டாள்; கயலைக் கமலத்தால்
சினத்தின் அலைப்பாள் என, கண்ணைச்
சிதையக் கையால் மேதினாள்.

நினைப்பும் உயிர்ப்பும் நீத்தாளை -நினைப்பும், உயிர்ப்பும் இன்றி மூர்ச்சையுற்றிருந்த சீதையை; **இனத்தின் அரக்கர் மடவார்கள்** - கூட்டமான அரக்கப் பெண்கள்; **நெடும்பொழுதின் நீரால் தெளிந்து எடுத்தார்** - நெடிது நேரம் வரை நீர் தெளித்து தெளியச் செய்து, எடுத்து அமரச் செய்தார்கள்; **உயிர் வந்து ஏங்கினாள்** - சீதை அவர்தம் உதவியால் உயிர் வரப்பெற்று வருந்தினாள்; **கனத்தின் நிறத்தான் தனைப் பெயர்த்தும் கண்டாள்** - மேக வண்ணனான இராமனை மீண்டும் முன்கிடந்தவாறே கிடக்கக்கண்டாள்; **கயலைக் கமலத்தால் சினத்தின் அலைப்பாள் என** - கயல் மீனைத் தாமரை மலரால் கோபங்கொண்டு அடிப்பவள் போல; **கண்ணைக் கையால் சிதைய மோதினாள்** - கண்களைக் கைகளால் சிதையுமாறு அடித்துக் கொண்டாள்.

கனம் -மேகம்

(7)

acharya.org

8678. **அடித்தாள் முலைமேல்; வயிறு அலைத்தாள்;**
அழுதாள்; தொழுதாள்; அனல் வீழ்ந்த
கொடித்தான் என்ன, மெய் சுருண்டாள்;
கொதித்தாள்; பதைத்தாள்; குலைவுற்றாள்;
துடித்தாள், மின்போல்; உயிர் கரப்பச்
சோர்ந்தாள்; சுழன்றாள்; துள்ளினாள்;
குடித்தாள் துயரை, உயிரோடும்
குழைத்தாள்; உழைத்தாள்,-குயில் அன்னாள்.

குயில் அன்னாள் - குயில் போன்ற இனிய குரலுடைய சீதை; **அடித்தாள் முலைமேல் வயிறு அலைத்தாள்** - மார்பின்மேல் அடித்துக்கொண்டாள், வயிற்றின்மேல் அறைந்தாள்; **அழுதாள்; தொழுதாள்** - அழுதாள், கணவனைத் தொழுதாள்; **அனல் வீழ்ந்த கொடித்தான் என்ன மெய் சுருண்டாள்** - நெருப்பில் விழுந்த கொடிபோல உடம்பு சுருண்டாள்; **கொதித்தாள்; பதைத்தாள்; குலைவுற்றாள்** - மனங்கொதித்தாள், பதை பதைத்தாள், நடுங்கினாள்; **துடித்தாள், மின்போல் உயிர்கரப்பச் சோர்ந்தாள்** - துடித்தாள், மின்னல் தோன்றி மறைவதுபோல முன்வந்த உயிர்ப்பு மீண்டும் மறையச் சோர்வுற்றாள்; **சுழன்றாள்; துள்ளினாள்** - மனம் சுழலப் பெற்றாள்; பின்பு துள்ளிக் குதித்தாள்; **குடித்தாள் துயரை,உயிரோடும் குழைத்தாள்; உழைத்தாள்** - கணவனை இழந்த துயரைத் தன் உயிரோடும் குழைத்துக் குடித்தாள், வருந்தினாள்.

சிறு சிறு சொற்களையும் தொடர்களையும் பலவாக அடுக்கி மெய்ப்பாடு புலப்படுத்துவது கவிச் சக்கரவர்த்தியின் இலக்கிய நெறி.

(8)

8679. **விழுந்தாள்; புரண்டாள்; உடல் முழுதும்**
வியர்த்தாள்; அயர்த்தாள்; வெதும்பினாள்;
எழுந்தாள்; இருந்தாள்; தளிர்க் கரத்தை
நெரித்தாள்; சிரித்தாள்; ஏங்கினாள்;
'கொழுந்தா!' என்றாள்; 'அயோத்தியர்தம்
கோவே!' என்றாள்; 'எவ் உலகும்
தொழும் தாள் அரசேயோ!' என்றாள்;
சோர்ந்தாள்; அரற்றத் தொடங்கினாள்;

விழுந்தாள்,புரண்டாள், உடல்முழுதும் வியர்த்தாள் -விழுந்தாள்; புரண்டாள், உடல்முழுதும் வியர்க்கப் பெற்றாள்; **அயர்த்தாள், வெதும்பினாள்** - பெருமூச்சு விட்டாள் பின்பு மனம் வெதும்பினாள்; **எழுந்தாள், இருந்தாள்** - பின்பு எழுந்தாள், உடனே அமர்ந்தாள்; கு **ளிர்க்கரத்தை நெரித்தாள்,சிரித்தாள், ஏங்கினாள்** -தனது கரங்களை நெரித்துக் கொண்டாள், (தன் நிலையை எண்ணிச்) சிரித்தாள், உடனே ஏங்கினாள்; **'கொழுந்தா' என்றாள்** - (இலக்குவனைப் பார்த்துக் 'கொழுந்தா!' என்று கூவினாள்; **'அயோத்தியர்தங்கோவே!' என்றாள்** - இராமனைப்

பார்த்து, 'அயோத்திநகரத்தவரின் அரசே!' என்று விளித்தாள்; ***'எவ்வுலகும் தொழும் தாள் அரசேயோ' என்றாள்*** *-'எவ்வுலகத்தவரும் வந்து தொழுதற்குரிய திருவடிகளையுடைய அரசே!' என்று அழைத்தாள்;* ***சோர்ந்தாள் அரற்றத் தொடங்கினாள்*** *- (அப்பெருமானின் பெருமையை நினைத்துச்) சோர்ந்தாள், பின்பு வாய் திறந்து பல சொல்லி அரற்றத் தொடங்கினாள்!*

இங்கும் துயருற்ற சீதையின் மெய்ப்பாடுகள் விவரிக்கப்பெற்றன. துன்ப மிகுதியின் போது அழுதலும் சிரித்தலுமாகிய முரண்பட்ட செயல்கள் நிகழ்வதியல்பு. மேலும் ஒரு உணர்ச்சியின் போது பிறிதோர் உணர்வுக்குரிய மெய்ப்பாடு தோன்றுமாயின் அவ்வுணர்வின் உச்சம் எனலாம். அஃதாவது பெருந்துயரில் சிரிப்புத் தோன்றுமாயின் துயர உணர்வின் உச்ச நிலை அதுவெனக் கூறலாம். சீதை அரற்றுதல் தொடர்ந்து வரும் பன்னிரண்டு பாடல்களில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

(9)

சீதை அரற்றுதல்

கலிவிருத்தம்

8680. 'உற மேவிய காதல் உனக்கு உடையார்,
புறம் ஏதும் இலாரொடு, பூணலையோ?
மறமே புரிவார் வசமாயினையோ-
அறமே!-கொடியாய், இதுவோ, அருள்தான்?

அறமே! *- அறக்கடவுளே!;* ***உனக்கு உறமேவிய காதல் உடையார்*** *- உன்னிடத்தில் மிகுதியாகப் பொருந்திய அன்புடையவராய்;* ***புறம் ஏதும் இலாரொடு பூணலையோ?*** *- (உனக்குப்) புறம்பான பாவச் செயல் சிறிதும் இல்லாதவராகிய என்கணவரோடு சேரவில்லையோ?;* ***மறமே புரிவார் வசம் ஆயினையோ?*** *- பாவத்தையே விரும்பிச் செய்கின்ற அரக்கர் வசம்? ஆய்விட்டாயோ?;* ***கொடியாய்; இதுவோ அருள்தான்?*** *- கொடியவனே உனது அருள்தான் இத்தகையதோ?*

(10)

8681. 'முதியோர் உணர் வேதம் மொழிந்த அலால்,
கதி ஏதும் இலார் துயர் காணுதியோ?
மதியேன் மதியேன் உனை-வாய்மை இலா
விதியே!-கொடியாய், விளையாடுதியோ?

வாய்மை இலா விதியே! *- வாய்மை தவறிய விதியே!; முதியோர்* ***உணர் வேதம் மொழிந்த அலால்*** *- அறிவினால் பெரியவர்கள் எல்லாம் உணர்தற்குரிய வேதங்கள் சொல்லிய நெறியில் அல்லது;* ***கதி ஏதும் இலார் துயர் காணுதியோ?*** *- வேறுபற்றுகோடு ஏதுமில்லாதவர்களுடைய (இராமலக்குவர்) துன்ப நிலையைக்*

கண்டு கொண்டுதான் இருக்கின்றாயோ?; ***கொடியாய் விளையாடுதியோ?*** *- அல்லது (என்னைச் சோதிக்கக்) கொடுமையுடையாய் விளையாடுகின்றாயோ?;* ***உனைமதியேன்! மதியேன்!*** *- (எங்ஙனமாயினும்) உனை (ஒருபொருட்டாக) மதிக்கமாட்டேன்! மதிக்கமாட்டேன்!*

(11)

8682, 'கொடியேன் இவை காண்கிலேன்; உயிர் கோள்
முடியாய், நமனே! முறையோ! முறையோ!
விடியா இருள்வாய் என வீசினையே?-
அடியேன் உயிரே! அருள் நாயகனே!

கொடியேன் இவை காண்கிலேன் *- கொடியவளாகியயான் (இராமலக்குவர்க்கு நேர்ந்துள்ள) இந்த அவல நிலைமையைக் காணப்பெறேன்;* ***நமனே*** *- கூற்றுவனே!* ***அடியேன் உயிரே, அருள் நாயகனே!*** *- அடியேனுடைய உயிரே அருள் மிக்க என் நாயகனே!* ***உயிர்கோள் முடியாய்*** *- (அப்படிப்பட்ட என் நாயகனும் தம்பியும் வீழ்ந்து கிடக்கக் கண்டு கதறும் என்) உயிரைக் கொள்ளும் செயலை முடிக்காமல்;* ***விடியா இருள்வாய் எனை வீசினையே*** *- விடிவில்லாத இருளில் (முடிவில்லாத துன்பத்தில்) என்னை வீசிவிட்டாயே!* ***முறையோ முறையோ*** *- இது முறையாகுமா? முறையாகுமா? (முறையன்று).*

(12)

8683, 'எண்ணா, மயலோடும் இருந்தது நின்
புண் ஆகிய மேனி பொருந்திடவோ?-
மண்ணோர் உயிரே! இமையோர் வலியே!
கண்ணே! அமிழ்தே! கருணாகரனே!

மண்ணோர் உயிரே! *- மண்ணுலகத்தவர்க்கு உயிர் போன்றவனே;* ***இமையோர் வலியே!*** *- தேவர்கட்கு*

(பகைவெல்வதில்) வலிமையாக இருப்பவனே! ***கண்ணே, அமிழ்தே, கருணாகரனே*** *- என் கண் போன்றவனே என் உயிர்க்கு அமிழ்தம் போன்றவனே, கருணையின் நிலையமே;* ***எண்ணாமயலோடும் இருந்தது*** *- எனக்குற்ற துன்பங்களைச் சிறிதும் எண்ணாமல், யான் இது காறும் அளவிட முடியாத காதல் மயக்கத்தோடு அரக்கர் ஊரில் உயிர் வாழ்ந்திருந்தது;* ***நின்புண்ணாகிய மேனி பொருந்திடவோ?*** *- நின் புண்ணான உடம்பைப் பொருந்திடத்தானோ?*

சீதை ஊணுறக்கமின்றிப் பகைவர் ஊரில் வாழ்ந்திருந்தது பகைவரை வென்று புகழோடுவரும் இராமன் அழகைக் காண வேண்டும் என்னும் ஆசையால் தான் என்பதனை, முன்னும் கூறியுள்ளதால் (கம்ப. 7653) அறிக.

(13)

***8684. ‘மேவிக் கனல் முன், மிதிலைத்தலை, என்
பாவிக் கை பிடித்தது, பண்ணவ! நின்
ஆவிக்கு ஒரு கோள் வரவோ?-அலர் வாழ்
தேவிக்கு அமிழ்தே! மறையின் தெளிவே!***

அலர்வாழ் தேவிக்கு அமிழ்தே - *செந்தாமரை மலரில் வாழ்கின்ற திருமகளுக்கு அமிழ்தம் போன்றவனே!* ***மறையின் தெளிவே!*** - *வேதத்தின் தெளிபொருளாக உள்ளவனே!* ***பண்ணவ*** - *கடவுளே!* ***மிதிலை மேவிக் கனல் முன் என் பாவிக் கைபிடித்தது*** - *(நீ) மிதிலைக்கு வந்து ஓமத்தீமுன்னர் பாவியாகிய என் கை பிடித்து மணந்து கொண்டது;* ***நின் ஆவிக்கு ஒரு கோள் வரவோ?*** - *நின் உயிருக்கு ஒரு தீமை நிகழ்தற்குத்தானோ?*

(14)

***8685, ‘உய்யாள், உயர் கோசலை தன் உயிரோடு;
அய்யா! இளையோர் அவர் வாழ்கிலரால்;
மெய்யே, வினை எண்ணி, விடுத்த கொடுங்
கய்கேசி கருத்து இதுவோ?-களிறே!***

களிறே! ஐயா! - *ஆண்யானைபோன்றவனே, தலைவனே* ***உயர் கோசலைதன் உயிரோடு உய்யாள்*** - *(நின் நிலைமையைக் கேட்டால்) உயர்ந்த பண்பினளான கோசலை தன் உயிர் உய்ந்திருக்க மாட்டாள்;* ***இளையோர் அவர் வாழ்கிலர்*** - *(நினக்கு) இளையவர்களாகிய அப்பரத சத்துருக்கர் (நின்னை இழந்து) உயிர் வாழ்ந்திருக்க மாட்டார்;* ***வினை எண்ணி விடுத்த*** - *வஞ்சனை நினைந்து நின்னைக் காட்டிற்கு அனுப்பிய;* ***கொடுங்கய்கேசி கருத்து மெய்யே இதுவோ?*** - *கொடிய தன்மையளான கைகேசியின் கருத்து உண்மைாகவே இது தானோ?*

‘கைகேசி’ என்பது எதுகை நோக்கி ‘கய்கேசி’ என நின்றது.

(15)

***8686. "தகை வான் நகர் நீ தவிர்வாய்" எனவும்,
வகையாது, தொடர்ந்து, ஒரு மான் முதலா,
புகை ஆடிய காடு புகுந்து, உடனே
பகை ஆடியவா! பரிவு ஏதும் இலேன்!***

"தகைவான் நகர் நீ தவிர்வாய்" எனவும் *-பெருமைசான்ற உயர்ந்த அயோத்தி நகரில் நீ தங்கி இருப்பாயாக" என்று நீ கூறவும்;* ***பரிவு ஏதும் இலேன்*** - *இரக்கம் சிறிதும் இல்லாத நான்;* ***வகையாது தொடர்ந்து*** - *நின்னைப் பிரிந்திராமல் தொடர்ந்து;* ***புகை ஆடிய காடு புகுந்து*** - *புகை மண்டியகானகத்தில் நின்னுடனே புகுந்து;* ***ஒரு மான்***

முதலா பகை ஆடியவா! - *ஒரு மான் காரணமாக நின்னைக் கொல்லும் பகையை உண்டாக்கியவாறு என்னே!*

சீதை தற்பழி நொந்து புலம்பும் இடம் இது.

(16)

8687. "இன்று ஈகிலையேல், இறவு இவ் இடை; மான்
அன்று, ஈ" எனவும் பிரிவோடு அடியேன்
நின்று ஈவது, நின்னை நெடுஞ் செருவில்,
கொன்று ஈவது ஓர் தீமை குறித்தலினோ?

அன்று - *அக்காலத்தில்;* ***இன்றுமான் ஈகிலையேல்*** - *இன்று மானைப் பிடித்துக் கொடுக்கவில்லையானால்;* ***இவ்விடை இறவு ஈ எனவும்*** - *இவ்விடத்து எனக்கு இறப்புத்தான்; (ஆதலால்) அம்மானைப் பிடித்துக்கொடு என வேண்டவும்;* ***பிரிவோடு அடியேன் நின்று ஈவது*** - *நிற்பிரிந்து அடியேன் தனித்து நின்றது;* ***நின்னை நெடுஞ் செருவில் கொன்று ஈவது ஓர் தீமை குறித்தலினோ?*** - *நின்னை நெடிய போரில் கொல்வதோர் தீமை நினைத்தலினால் தானோ?*

(17)

8688. 'நெய் ஆர் பெரு வேள்வி நிரப்பி, நெடுஞ்
செய் ஆர் புனல் நாடு திருத்துதியால்;
மெய் ஆகிய வாசகமும் விதியும்
பொய் யான, என மேனி பொருந்துதலால்.

நெய்யார் பெருவேள்வி நிரப்பி - *(முடிசூட்டு விழாவில் செய்தற்குரிய நெய் நிரம்பச் சொரியப் பெறும் பெரிய வேள்வியை நிறைவுறச் செய்து;* ***நெடுஞ் செய் ஆர் புனல் நாடு திதுத்துதியால்*** - *பின், வயல்கள் நிறைந்த நீர் வளம் மிக்க கோசல நாட்டை நீதி வழுவாமல் அரசாண்டிருப்பாய்;* ***என்மேனி பொருந்துதலால்*** - *(பாவியாகிய) என் உடம்பைத் தீண்டிய குற்றத்தால்;* ***மெய் ஆகிய வாசகமும் விதியும் பொய் ஆன*** - *(நின்தந்தை நினக்கு முடி சூட்டுவதாகக்கூறிய) மெய்யான சொல்லும், நீ முடி சூடுதற்குரியதாக அமைந்த விதியும் பொய்யாயின!*

(18)

8689, 'மேதா! இளையோய்! விதியார் விளைவால்,
போதா நெறி எம்மொடு போதுறுநாள்,
"மூது ஆனவன் முன்னம் முடிந்திடு" எனும்,
மாதா உரையின்வழி நின்றனையோ?

மேதா! இளையோய்! - அறிவு நிரம்பியவனே! இளவரசே! **விதியார் விளைவால்** - விதியின் விளைவாக; **போதா நெறிஎம்மொடு போதுறுநாள்** - சொல்ல முடியாத காட்டு வழியில் எங்களோடு வரப்புறப்படும் நாள்; **"மூது ஆனவன் முன்னம் முடிந்திடு" எனும்** - "முன்னவனாகிய இராமன் இறக்கும் நிலை நேர்ந்தால், அவனுக்கு முன் நீ முடிந்திடுவாயாக" எனக் கூறிய; **மாதா உரையின் வழி நின்றனையோ** - நின்தாய் சுமித்திரையின் சொல்வழியே (நீ) முன்னம் இறந்தனையோ?"

மேதா - அறிவாளன்; போதா நெறி - மக்கள் நடமாட்டமற்ற காட்டு வழி. மூதானவன் - அண்ணன்.

கம்ப.1752 நினைவில் கொண்டு "மாதா உரையின் வழி நின்றனையோ என வினவுகின்றாள் சீதை.

(19)

8690. **'பூவும் தளிரும் தொகு பொங்கு அணைமேல்**
கோவும் துயில, தவிர்வாய்! கொடியார்
ஏவின்தலை வந்த இருங் கணையால்
மேவும் குளிர் மெல் அணை மேவினையோ?

பூவும் தளிரும் தொகு பொங்கு அணைமேல் - மெல்லிய பூவும், தண்ணியதளிரும் நிறைந்துள்ள சிறந்த படுக்கையில்; **கோவும் துயில, தவிர்வாய்** - இராமன் துயில் கொள்ளும்போது (அவனைக் காத்துக்கொண்டு, தூக்கத்தை விடுத்து) விழித்திருப்பவனே! **கொடியார் ஏவின் தலைவந்த இருங்கணையால்** - (இப்போது) கொடியவர்களாகிய அரக்கர்தம் வில்லினிடத்திருந்து வெளிப்பட்டு வந்த பெரிய அம்புகளால்; **மேவும் குளிர்மெல் அணைமேவினையோ** - அமைந்த குளிர்ந்த மெல்லிய படுக்கையை விரும்பிப் படுத்து உறங்குகின்றாயோ?

(20)

திரிசடை சீதையின் மயக்கம் தீர்த்தல்

8691. 'மழு வாள் வரினும் பிளவா மனன் உண்டு
அழுவேன்; இனி, இன்று இடர் ஆறிட, யான்
விழுவேன், அவன் மேனியின்மீதில்' எனா,
எழுவாளை விலக்கி இயம்பினளால்:

மழுவாள் வரினும் - மழு, வாள் என்கின்ற ஆயுதங்கள் வந்து தாக்கினாலும்; **பிளவாமனன் உண்டு அழுவேன்** - பிளந்துபடாத கடினமான மனம் (எனக்கு) உண்டு; எனவே என் கணவன் உயிர்நீத்தமை கண்ட அளவிலேயே உயிர் விடாமல் வெற்று அழுகையாக அழுவேன்; **இனி, இடர் இன்று ஆறிட** - இனி (அவ்வெற்றெழுகையை விடுத்து இப்பெருந்துன்பத்தினின்றும் இப்பொழுது ஆறுதல் பெற்றிட; **யான் அவன் மேனியின் மீதில் விழுவேன்** - அப்பெருமானின்

மேனியின் மேல் விழுந்து உயிர் விடுவேன்; **எனா எழுவாளை** - என்று சொல்லி எழுபவளை; **விலக்கி இயம்பினளால்** - தடுத்து (திரிசடை) கூறலானாள்.

(21)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8692. 'மாடு உற வளைந்து நின்ற வளை எயிற்று அரக்கிமாரைப்
பாடு உற நீக்கி, நின்ற பாவையைத் தழுவிக் கொண்டு,
கூடினள் என்ன நின்று, செவியிடை, குறுகிச் சொன்னாள்-
தேடிய தவமே என்னத் திரிசடை, மறுக்கம் தீர்ப்பாள்.

தேடியதவமே அன்ன திரிசடை - சீதை முன்பு தேடிய தவப்பயன் போன்ற திரிசடை; **மறுக்கம் தீர்ப்பாள்** - (அப்பிராட்டியின்) மனக்கலக்கத்தை அகற்றுபவளாகி; **மாடு உற வளைந்து நின்ற வளை எயிற்று அரக்கி மாரை** - அவள் பக்கத்தில் சுற்றி நின்ற வளைந்த கோரப் பற்களை உடைய அரக்கியர்களை; **பாடுஉற நீக்கி, நின்ற பாவையைத் தழுவிக் கொண்டு** - இருபக்கமும் பிரிந்து போகுமாறு நீக்கிக்கொண்டு, (இராமன்மேல் விழும் நோக்கத்தோடு) நின்ற பாவை போன்ற சீதையைத் தழுவிக்கொண்டு; **கூடினள் என்ன நின்று செவியிடை குறுகிச் சொன்னாள்** - அவளோடு ஒன்றாயினாள் என்னுமாறு நெருங்கி நின்று அவள் செவியிற் சென்று சொன்னாள்.

(22)

8693, 'மாய மான் விடுத்தவாறும், சனகனை வகுத்தவாறும்,
போய நாள் நாகபாசம் பிணித்தது போனவாறும்,
நீ அமா! நினையாய்; மாள நினைதியோ? நெறி இலாரால்
ஆய மா மாயம்; ஒன்றும் அறிந்திலை, அன்னம் அன்னாய்!

அன்னம் அன்னாய், அமா! - அன்னம் போன்ற தாயே!; **மாயமான் விடுத்தவாறும்** - மாரீசனாகிய மாயமானை முன் விடுத்த தன்மையும்; **சனகனைவகுத்தவாறும்** - மாயா சனகனை உண்டாக்கின தன்மையும்; **போயநாள் நாகபாசம் பிணித்தது போனவாறும்** - சென்ற நாளில் (இராமலக்குவன் முதலானோரை) பிணித்ததாகிய நாகபாசம் அழிந்துபோன தன்மையும்; **நினையாய்** - எண்ணிப் பார்ப்பாயாக; **நெறி இலாரால் ஆய மா மாயம் ஒன்றும் அறிந்திலை** - நல்ல நெறியில் செல்லாதவர்களால் (அரக்கரால்) உண்டாய பெரிய மாயச் செயல் ஒன்றையும் அறிகிலையாய்; **மாளநினைதியோ?** - மாண்டுபோக நினைக்கின்றாயோ?

(23)

8694. 'கண்ட அக் கனவும், பெற்ற நிமித்தமும், நினது கற்பும்,
தண்ட வாள் அரக்கர் பாவச் செய்கையும், தருமம் தாங்கும்
அண்டர் நாயகர் தம் வீரத் தன்மையும், அயர்க்கலாமோ?

புண்டரீகற்கும் உண்டோ, இறுதி, இப் புலையர்க்கு அல்லால்?

கண்ட அக் கனவும் பெற்ற நிமித்தமும் நினது கற்பும் - *நீ முன் கண்டுள்ள கனவும் பெற்றுள்ள நன்னிமித்தங்களும், நின்னுடைய கற்பின் திண்மையும்;* ***தண்டவாள் அரக்கர் பாவச் செய்கையும்*** - *தண்டாயுதத்தையும், வாளையுமுடைய அரக்கர் தம் பாவச் செய்கையும்;* ***தருமம் தாங்கும் அண்டர் நாயகர் தம வீரத்தன்மையும்*** - *தருமத்தைத் தாங்குகின்ற இராமலக்குவரின் வீரத் தன்மையும்;* ***அயர்க்கலாமோ?*** - *மறக்கலாகுமோ? (மறக்கலாகாதுகாண்);* ***இப்புலையர்க்கு அல்லால் புண்டரீகற்கும் உண்டோ இறுதி?*** - *இப்புலையர்களாகிய அரக்கர்க்கு அழிவு உண்டாவதல்லால் உந்திக் கமலத்தை உடைய திருமாலின் அமிசமான இராமனுக்கும் அழிவுண்டாகுமோ?*

(24)

8695. ஆழியான் ஆக்கைதன்னில் அம்பு ஒன்றும் உறுகிலாமை,
ஏழை! நீ காண்டி அன்றே? இளையவன் வதனம் இன்னும்
ஊழி நாள் இரவி என்ன ஒளிர்கின்றது; உயிருக்கு இன்னல்
வாழியார்க்கு இல்லை; வாளா மயங்கலை-மண்ணில் வந்தாய்!

மண்ணில் வந்தாய் - *பூமியினின்றும் தோன்றியவளே!* ***ஆழியான் ஆக்கை தன்னில் அம்பு ஒன்றும் உறுகிலாமை*** - *சக்கரப்படைக்கு உரியவனாகிய இராமனது உடம்பில் அம்பு ஒன்றும் அழுந்தவில்லை என்பதை;* ***ஏழைநீ காண்டி அன்றே*** - *மென்மையான உள்ளமுடைய நீ நேரே காண்கிறாயல்லவோ?* ***இளையவன் வதனம்*** - *(அம்புபட்டிருந்தாலும்) இலக்குவனின் முகம்;* ***இன்னும் ஊழி நாள் இரவி என்ன ஒளிர்கின்றது*** - *இன்னமும் ஊழி இறுதியில் தோன்றும் சூரியனைப் போல ஒளி வீசிக் கொண்டிருக்கிறது;* ***உயிருக்கு இன்னல் வாழியார்க்கு இல்லை*** - *எனவே நெடிதுநாள் வாழுந்தன்மையுள்ள அவ்விருவர்க்கும்*

உயிருக்கு அழிவில்லை; வாளாமயங்கலை - (எனவே) அவர்கள் இறந்தார்கள் என்று வீணாக மயங்காதே!

(25)

8696. 'ஓய்ந்துளன், இராமன், என்னின், உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும்
தீய்ந்துறும்; இரவி பின்னும் திரியுமோ? தெய்வம் என் ஆம்?
வீய்ந்துறும், விரிஞ்சன் முன்னா உயிர் எலாம்; வெருவல், அன்னை!
ஆய்ந்தவை உள்ள போதே, அவர் உளர்; அறமும் உண்டால்.

ஓய்ந்துளன், இராமன் என்னின் - *இராமன் இறந்துளன் ஆயின்;* ***உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும் தீய்ந்துறும்*** - *கீழ் ஏழ் உலகமும் மேல் ஏழ் உலகமும் தீய்ந்து போயிருக்கும்;* ***இரவி***

பின்னும் திரியுமோ? தெய்வம் என் ஆம்? - சூரியன் பின்னும் விண்ணில் திரிவானோ? ஊழாகிய தெய்வம் என்ன பயனுடையதாகும்? **விரிஞ்சன் முன்னா உயிர் எலாம் வீய்ந்துறும்** - பிரமன் முதலிய உயிர்கள் எல்லாம் அழிவுறும்; ஆய்ந்தவை உள்ளபோதே அவர் உளர்; ***அறமும் உண்டால்*** - மேற்கூறியவை அழியாமல் உள்ள போதே அவரும் இருக்கின்றனர்; தருமமும் உண்டு; **அன்னை வெருவல்** - அன்னையே நீ அஞ்சாதே!

'உலகிற்கு முதற் காரணமாயிருக்கின்ற இராமன் அழிந்திருந்தால் அவன் காரியமாக விளங்கும் உலகங்களும் உயிர்களும் அழிந்திருக்க வேண்டும். அவை அழியாமலிருப்பதால் இராமனும் உளன், இலக்குவனும் உளன், தருமமும் உண்டு' என அருத்தாபத்தி அளவையால் திரிசடை நிறுவுகின்றாள். வீடணன் போலவே, அவன் மகளும் இராமனின் தெய்வத் தன்மையை அறிந்திருக்கிறாள்.

(26)

8697, **'மாருதிக்கு இல்லை அன்றே, மங்கை நின் வரத்தினாலே**
ஆர் உயிர் நீங்கள்! நின்பால் கற்புக்கும் அழிவு உண்டாமே?
சீரியது அன்று, இது ஒன்றும்; திசைமுகன் படையின் செய்கை
பேரும், இப்பொழுதே; தேவர் எண்ணமும் பிழைப்பது
உண்டோ?

மங்கை நின் வரத்தினாலே - மங்கையே! நீ கொடுத்த வரத்தினாலே; ***மாருதிக்கு ஆருயிர் நீங்கல் இல்லை அன்றே*** - அனுமானுக்கு அரிய உயிர் நீங்கப் பெறுதல் இல்லை அன்றோ? ***நின்பால் கற்புக்கும் அழிவு உண்டாமோ*** - (அனுமான் உயிர் நீங்கி இருப்பின் நின் கற்பின் பெருமை குன்றும்) நின்பால் அமைந்த கற்பிற்கும் அழிவு உளதாமோ? ***இது ஒன்றும் சீரியது அன்று*** - இரவெல்லாம் மூர்ச்சையுற்றுக் கிடக்கின்ற இந்நிலை ஒன்றும் பிறிதொன்றால் நீங்காத சிறப்பினதன்று; ***திசைமுகன் படையின் செய்கை இப்பொழுதே பேரும்*** - இது பிரம்மாத்திரத்தின் செய்கையாகும்; இது இப்போதே நீங்கும்; ***தேவர் எண்ணமும் பிழைப்பது உண்டோ?*** - தேவர்களின் எண்ணமும் தவறு படுவது உண்டோ? (இல்லை).

(27)

8698. **'தேவரைக் கண்டேன்; பைம் பொன் செங் கரம் சிரத்தில்**
சேர்த்தி,
மூவரைக் கண்டாலென்ன, இருவரை முறையின் நோக்கி,
ஆவலிப்பு எய்துகின்றார்; அயர்த்திலர்; அஞ்சல்; அன்னை!
"கூவலில் புக்கு, வேலை கோட்படும்" என்று கொள்ளேல்.

தேவரைக்கண்டேன் - விண்ணவர்களைப் பார்த்தேன்; **மூவரைக்கண்டால் என்ன இருவரை முறையின் நோக்கி** -(அவர்கள்) திருமூர்த்திகளைக் காண்பார் போன்று (உயிர்சோர்ந்து கிடக்கின்ற) இருவரையும் முறையாகப் பார்த்து; **பைம்பொன் செங்கரம் சிரத்தில் சேர்த்தி** - பசும் பொன்னாற் செய்த அணிகலன் அணிந்த தம் சிவந்த கைகளைத்தலைமேல் வைத்து; **ஆவலிப்பு எய்துகின்றார் அயர்த்திலர்** - வணங்கிச் செருக்குற்றிருக்கின்றனர் துன்புறவில்லை; **அன்னை!**

acharya.org

அஞ்சல் - ஆதலால் அன்னையே, அஞ்சாதே! ***'வேலை கூவலில்புக்கு கோட்படும்' என்று கொள்ளல்*** - கடல் கிணற்றில் புகுந்து அக்கிணற்றால் கொள்ளப்பட்டு விடும் என்று கொள்ளாதே!

(28)

8699. 'மங்கலம் நீங்கினாரை, ஆர் உயிர் வாங்கினாரை,
நங்கை! இக் கடவுள் மானம் தாங்குறும் நவையிற்று
அன்றால்;
இங்கு, இவை அளவை ஆக, இடர்க் கடல் கடத்தி'
என்றாள்;
சங்கையள் ஆய தையல் சிறிது உயிர் தரிப்பதானாள்.

நங்கையே! இக்கடவுள் மானம் - பெண்களிற்சிறந்தவளே! இந்தத் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த புட்பகவிமானம்; ***மங்கலம் நீங்கினாரை ஆருயிர் வாங்கினாரை*** - மங்கலநாண் நீங்கப்பெற்ற கைம் பெண்டிரையும், அரிய உயிர் நீங்கப்பெற்று பிணமானவரையும்; ***தாங்குறும் நவையிற்று அன்றால்*** - தாங்குகின்ற குற்ற முடையதன்று; ***'இங்கு இவை அளவையாக இடர்க்கடல் கடத்தி' என்றாள்*** - இங்கு யான் கூறிய இக்கருத்துக்களை அளவையாகக் கொண்டு இராமன் இறக்கவில்லை என்பதறிந்து துன்பக்கடலைக் கடப்பாயாக எனத் திரிசடை கூறினாள்; ***சங்கையள் ஆயதையல் சிறிது உயிர் தரிப்பதானாள்*** - (இராம லக்குவர் இறந்து விட்டார்களோ என) ஐயம்கொண்டவளான சீதை (திரிசடை சொற்களால்) சிறிது உயிர்தாங்கி இருப்பாளானாள்.

கடவுள் மானம் - தெய்விகமான புட்பக விமானம். சங்கை - ஐயம். பல ஏதுக்களைக் காட்டிச் சீதையின் ஐயத்தைப் போக்க முயலும். காட்சியும் அனுமானமும், அருத்தாபத்தியும், ஆகிய அளவைகளைக் கூறிய திரிசடை இராமன் முதலியோர் இறந்திலர் என்பதை நிறுவினளாதலின், 'இங்கிவை அளவையாக இடர்க்கடல் கடத்தி' எனக் கூறினாள்.

(29)

சீதையின் மறுமொழி

8700. 'அன்னை! நீ உரைத்தது ஒன்றும் அழிந்திலது; ஆதலானே
உன்னையே தெய்வமாக் கொண்டு, இத்தனை காலம்
உய்ந்தேன்;
இன்னம், இவ் இரவு முற்றும் இருக்கின்றேன்; இறத்தல்
என்பால்
முன்னமே முடிந்தது அன்றே ?' என்றனள்-முளரி நீத்தாள்.

முளரி நீத்தாள் - *தாமரை மலரை விட்டுச் சனகன் மகளாகப் பிறந்தவளாகிய திருமகளாகிய சீதை;* ***அன்னை! நீ உரைத்தது ஒன்றும் அழிந்திலது ஆதலானே*** - *அன்னை போன்றவளே, நீ இதுவரை சொன்னது ஒன்றும் பழுதுபட்டதில்லை ஆதலால்;* ***உன்னையே தெய்வமாக்கொண்டு இத்தனை காலம் உய்ந்தேன்*** - *உன்னையே தெய்வமாகக் கொண்டு இவ்வளவு காலம் உயிரைப் போக்கிக்கொள்ளாமல் உய்ந்திருந்தேன்;* ***இன்னம் இவ்இரவு முற்றும் இருக்கின்றேன்*** - *இன்னும் (நின்சொல்லையே நம்பி) இந்த இரவு முழுதும் இருக்கின்றேன்;* ***இறத்தல் என்பால் முன்னமே முடிந்தது அன்றே என்றனள்*** - *இறப்பது என்பது என்னிடம் முன்னமே முடிவானது அன்றோ என்று கூறினாள்.*

'சுந்தரகாண்டத்துத் திரிசடை கூறிய இராமதூதுவன் வருகை முதலியன தப்பாமல் நிகழ்ந்ததாதலின் 'நீ உரைத்தது ஒன்றும் அழிந்திலது' என்றாள். இராவணன் எடுத்துக் கொண்டு வந்தது முதல் காலம் வாய்க்கும்போது உயிர்விட வேண்டும் என்று துணிந்து விட்டாள் ஆதலின், 'இறத்தல் என்பால் முன்னமே முடிந்ததன்றே' என்றாள். உயிர் தாங்கியிருக்க உதவிய திரிசடையைத் தெய்வமாகவே மதிக்கிறாள், பிராட்டி.

(30)

8701. 'நாண் எலாம் துறந்தேன், இல்லின் நன்மையின் நல்லார்க்கு ஏய்ந்த;
பூண் எலாம் ஆகி நின்ற என்தன் பொரு சிலை மேகம்தன்னைக்
காணலாம் என்னும் ஆசை தடுக்க, என் ஆவி காத்தேன்;
ஏண் இலா உடலம் நீக்கல் எளிது, எனக்கு' எனவும் சொன்னாள்'.

இல்லின் நன்மையின் நல்லார்க்கு - *இல்லறத்தின் நன்மையினை உடைய கற்புடைய பெண்களுக்கு;* ***ஏய்ந்தநாண் எலாம் துறந்தேன்*** - *பொருந்துதற்குரிய நாண் முதலிய குணங்களை எல்லாம் துறந்தேன்;* ***என் தன் பூண் எலாம் ஆகி நின்ற*** - *என்னுடைய அணிகலன்கள் அனைத்துமாகி நின்ற;* ***பொருசிலை மேகம் தன்னை*** - *(என்னுடைய கணவனாகிய) போர் செய்யும் வில்லேந்திய மேகம் போல்வானை;* ***காணலாம் என்னும் ஆசை தடுக்க*** - *காணலாகு மென்கின்ற ஆசை தடுத்தலால்;* ***என் ஆவிகாத்தேன்*** - *என் உயிரை இதுவரையில் காப்பாற்றிக் கொண்டிருந்தேன்;* ***ஏண் இலா உடலம் நீக்கல்*** - *(உணவின்றி) வலிகுன்றியுள்ள உடலினின்றும் உயிர் நீங்குதல்;* ***எனக்கு எளிது***

எனவும் சொன்னாள் - *எனக்கு எளிது; (அரிதன்று) என்றும் சொன்னாள்.*

இது முன்பாடலோடு (கம்ப. 7653) பொருத்திக் காணத்தக்கது.

(31)

சீதையை மீண்டும் அசோகவனத்திற்குச் செலுத்துதல்

8702. தய்யலை, இராமன் மேனி தைத்தவேல் தடங்கணாளை,
கய்களின் பற்றிக் கொண்டார், விமானத்தைக் கடாவுகின்றார்,-
மெய் உயிர் உலகத்து ஆக, விதியையும் வலித்து, விண்மேல்
பொய் உடல் கொண்டு செல்லும் நமனுடைத் தூதர் போன்றார்.

தய்யலை, இராமன் மேனி தைத்தவேல் தடங்கணாளை - கட்டழகுடைய சீதையை, இராமன் மேனியில் பாய்ந்த வேலைப் போன்ற பெரியகண்களை உடையவளை; **கய்களில் பற்றிக் காண்டார் விமானத்தைக் கடாவு கின்றார்** -தம் கைகளில் பற்றிக்கொண்டு புட்பக விமானத்தைச் செலுத்துகின்ற அரக்கியர்; **மெய் உயிர் உலகத்து ஆக விதியையும் வலித்து** - உண்மையான உயில் மண்ணுலகத்து ஆக விடுத்து, முன்னை விதியையும் வற்புறுத்தி மாற்றி; **விண்மேல் பொய்யுடல் கொண்டு செல்லும்** - விண்மேல் பொய்யான உடம்பைக் கொண்டு செல்லுகின்ற; **நமனுடைத் தூதர் போன்றார்** - எமதூதரைப் போன்றனர்.

'இராமன் மேனியை வைத்த கண் வாங்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த சீதையின் நிலையை விளக்க 'இராமன் மேனி தைத்த வேல் தடங்கணாளை' என்றார். விமானம் புறப்பட்டால் இராமன் திருமேனியைப் பிரிய முடியாமல் எங்கே பாய்ந்து விடுவாளோ என்ன அச்சத்தால் அரக்கியர் சீதையைக் கைகளால் பற்றிக்கொள்ளுகின்றனர்.

(32)

acharya.org

மருத்துமலைப் படலம்

பிரமாத்திரத்தினால் வீழ்ந்துபட்டவர்களைச் சாம்பவான் மொழிந்தபடி, அநுமன், இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் மருந்துகளை உடைய மலையைக் கொண்டுவந்து உயிர்ப்பித்த பின்னர், மீண்டும் அதனைக் கொண்டு சென்று வைத்த நிகழ்ச்சியைக் கூறுகின்ற பகுதியாகலின் இது மருத்துமலைப் படலம் எனப்பட்டது.

இப்படலப்பெயர் சுவடிகளில், ''மருத்துமாமலைப்படலம்'' எனவும், ''மருத்துப்படலம்'' எனவும், ''மருத்துவப்படலம் எனவும், 'மருந்துப்படலம்' எனவும் வேறுபடக் காணப்படுகின்றது.

இராமன் கட்டளைப்படி படைஞர்க்கு உணவுதேடி வந்த வீடணன் போர்க்களக்காட்சியைக் கண்டு துயருறுகின்றான். பின்பு தெளிந்து அனுமனைத் தேடிக் கண்டு, அவனை மூர்ச்சை தெளிவிக்கின்றான். இருவரும் சாம்பவானைத் தேடிக் காண்கின்றனர். சாம்பவான் மொழிப்படி அனுமன் மருந்து கொண்டு வரச் சென்று பலவித அனுபவங்களைப் பெற்று மருந்து மலையையே கொண்டுவந்து விடுகின்றான். போர்க்களத்தின் மேலதாக மருந்து மலைவந்தவுடன் அதன் காற்றுப்பட்ட அளவில் அனைவரும் உயிர்பெற்றெழுகின்றனர் அனுமன் மீண்டும் அம்மலையினை அதன் இருப்பிடத்திலேயே கொண்டு சென்று வைத்துவிட்டு வருகின்றான். இராமனாதியர் மகிழ்கின்றனர். போர்க்களத்திலிருந்த அரக்கர்பிணங்களை மருத்தனைக் கொண்டு இராவணன் அப்புறப்படுத்திக் கடலில் போட்டுவிட்டதால் அவர்கள் பிழைக்க வழியின்றிப் போய் விடுகின்றது. இச்செய்திகள் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன.

உணவுகொணர்ந்து, பாசறையில் சேர்த்த வீடணன் களங்கண்டு மயங்கி வீழ்தல்

8703. போயினள் தையல்; இப்பால், 'புரிக' எனப் புலவர் கோமான்
ஏயின கருமம் நோக்கி, எய்திய இலங்கை வேந்தன்,
மேயின உணவு கொண்டு, மீண்டு, அவை உறையுள் விட்ட
ஆயின ஆக்கி, தான் வந்து, அமரப் பெருங் களத்தன்
ஆனான்.

தையல்போயினள் - சீதை அசோகவனத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தாள்; **இப்பால், 'புரிக' என** - இங்கே, இராமபிரான் 'செய்க' என; **புலவர் காமான் ஏயின கருமம் நோக்கி எய்திய** - தேவர்தலைவனாகிய இராமபிரான் தன்னை நோக்கி ஏவிய பணியைச் செய்யக்கருதிச் சென்ற; **இலங்கை வேந்தன்** - வீடணன்; **மேயின உணவு கொண்டு மீண்டு** - பொருந்திய உணவுப் பொருள்களைக் கொண்டு திரும்பி; **அவை உறையுள்விட்ட ஆயின ஆக்கி** - அவற்றைப் பாசறையுள் சேர்த்துவிட்டு; **தான் வந்து, அமரப்பெருங் களத்தன் ஆனான்** - தான் பெரும் போர்க்களத்திற்கு வந்து சேர்ந்தான்.

(1)

acharya.org

8704. நோக்கினான்; கண்டான், பண்டு, இவ் உலகினைப் படைக்க நோற்றான்
வாக்கினால் மாண்டார் என்ன, வானர வீரர் முற்றும்
தாக்கினார் எல்லாம் பட்ட தன்மையை; விடத்தைத் தானே
தேக்கினான் என்ன நின்று, தியங்கினான், உணர்வு தீர்ந்தான்.

பண்டு இவ்வுலகினைப் படைக்கநோற்றான் -*(போர்க்களம் போந்த வீடணன்) ஆதியில் இவ்வுலகங்களையெல்லாம் படைக்கும் பேறுபெற்றவனாகிய பிரமதேவனுடைய;* ***வாக்கினால் மாண்டார் என்ன*** *- சாபச்சொல்லால் இறந்து பட்டனர் என்னும்படியாக;* ***வானரவீரர் முற்றும் தாக்கினார்*** *- வானரவீரர் அனைவரும் (பிரம்மாத்திரத்தால்) தாக்கப்பெற்றவராய்;* ***எல்லாம் பட்ட தன்மையை நோக்கினான் கண்டான்*** *- எல்லோரும் இறந்துபட்ட தன்மையைத்தன் கண்களால் கண்டான்;* ***விடத்தைத்தானே தேக்கினான் என்ன*** *- (கண்டு) நஞ்சினைத் தானே அருந்தினான் என்னுமாறு;* ***நின்று, தியங்கினான் உணர்வு தீர்ந்தான்*** *- நின்று மயங்கியவனாய் உணர்வு நீங்கினான்.*

(2)

8705. விளைந்தவாறு உணர்கிலாதான், ஏங்கினான்; வெதும்பினான்; மெய்
உளைந்து உளைந்து உயிர்த்தான், 'ஆவி உண்டு, இலை' என்ன, ஓய்ந்தான்;
வளைந்த பேய்க் கணமும் நாயும் நரிகளும் இரிய, வந்தான்;
இளங் கிளையோடும் சாய்ந்த இராமனை இடையில் கண்டான்.

விளைந்தவாறு உணர்கிலாதான் *- (பிரம்மாத்திரத்தால்) நிகழ்ந்ததை உணரமுடியாத வீடணன்;* ***ஏங்கினான். வெதும்பினான மெய் உளைந்து உளைந்து உயிர்த்தான்*** *- ஏக்கங்கொண்டு, மனம் வெதும்பி உடம்பு வருந்தி வருந்தி பெருமூச்சுவிட்டு;* ***'ஆவிஉண்டு, இலை' என ஓய்ந்தான்*** *- 'உயிர் உண்டோ,' இல்லையோ' என்னும் படி ஓய்வுற்றவனாய்;* ***வளைந்த பேய்க்கணமும் நாயும் நரிகளும் இரிய*** *- (பின்புசற்று தேறி) பிணங்களைச் சூழ்ந்து கொண்டிருந்த பேய்க் கணமும் நாய்க்கூட்டமும், நரிக்கூட்டமும் அஞ்சி ஓடுமாறு;* ***வந்தான்*** *- (பிணங்களுக்கிடையே) நடந்துவந்து;* ***இளங்கிளையோடும் சாய்ந்த இராமனை இடையில் கண்டான்*** *- இளையவனாகிய இலக்குவனோடும் தரையில் சாய்ந்து கிடக்கும் இராமனை இடையே பார்த்தான்.*

(3)

வீடணன், இராமன் மேனியில் வடு இன்மை கண்டு துயரம் தணிதல்

acharya.org

8706. ‘என்பு என்பது, யாக்கை என்பது, உயிர் என்பது, இவைகள் எல்லாம்,
பின்பு என்ப அல்ல; என்றும் தம்முடை நிலையின் பேரா;
முன்பு என்றும் உளது என்றாலும், முழுவதும் தெரிந்தவாற்றால்,
அன்பு என்பது ஒன்றின் தன்மை அமரரும் அறிந்ததுஅன்றே.

என்பு என்பது யாக்கை என்பது உயிர் என்பது இவைகள ் எல்லாம் - எலும்பு என்பதும் உடல் என்பதும் (அதனோடியைந்த) உயிர் என்பதும் ஆகிய இவையெல்லாம்; **பின்பு என்ப அல்ல முன்பு** - (அன்பினை நோக்கப்) பிற்பட்டது என்பதல்லாமல், (அவ்வன்பு விளங்கித் தோன்றுவதற்கேதுவாக, அதன்) முன்பே தோன்றி இயைந்து நிற்பனவாகி; **என்றும் தம்முடை நிலையின் பேரா** - எக்காலத்தும் (அன்பு விளங்கித் தோன்றுவதற்கேதுவாக அதன் முன்பே தோன்றுதலாகிய) தம்முடைய நிலையில் மாறுத

லின்றி நிற்கின்றன; **என்றும் உளதென்றாலும்** - இப்படிப்பட்ட தொடர்பு (உடலுயிர் ஆகியன அன்பு தோன்றி விளங்குதற்குக் காரணமாய் முன்தோன்றுவதும், பின்பு, அன்பு அவை மாட்டுத் தோன்றி விளங்குவது மாகிய தொடர்பு) என்றும் உள்ள தென்றாலும்; **முழுவதும் தெரிந்தவாற்றால்** - முழுவதுமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால்; **அன்பு என்பது ஒன்றின் தன்மை** - அன்பு என்பதாகிய ஒன்றனுடைய (உடலுயிர் ஆகியவற்றைத் தளிர்ப்பச் செய்தலும், சிதைப்பச்செய்தலுமாகிய) இருவேறுபட்ட தன்மையினை; **அமரரும் அறிந்ததன்றே** - தேவர்களும் அறிந்தவர் களல்லவே?

இப்படாலின் கருத்தை, “அன்போடியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்கென்போடியைந்த தொடர்பு” (குறள்-73) என்னும் குறள் வழி நின்று காணுதல் வேண்டும்.

பிறவி என்பது உடலும் உயிரும் இணைதலாம். அறிவற்றதும் மாயாகாரியமுமாகிய உடம்பு என்னும் பருப்பொருளை, அறிவு வடிவானதும், அருவமானதுமான உயிர் இயைந்திருப்பது அருளார்ந்த அறிவு வெளியாக இருக்கின்ற இறைவனை அடைந்து அனுபவித்தற்காகும். இதற்குப் பிறவிதோறும் உடம்போடு கூடி உயிர் அன்பினைப் பெருக்கிக் கொண்டு அருள் நிலைக்கு உயர்தல் வேண்டியிருக்கின்றது. எனவே, அன்பு தோன்றி விளக்கம் பெறுதற்கு உடலோடு உயிர் இயைதல் தேவையாகின்றது. உடலோடு உயிர் இனணந்த பின்பேதான் அன்பு தோன்றி விளக்கம் பெறுதல் முடியும். எனவேதான் “என்பு என்பது, யாக்கை என்பது, உயிர் என்பது இவைகள் எல்லாம் அன்பிற்குப் பின்பு அல்ல முன்பு” என்றார். மேலும் இவை இந்நிலையினின்றும் மாறுதலின்றித் தொடர்கின்றன என்பதும் வெளிப்படை.

உடலும் உயிரும் சேர்ந்தவழி தோன்றிச் சிறக்கின்ற அன்பு அன்பிற்குரியார் அருள் செய்த போது அவ்வுடலுயிர்கள் இன்புறும் வண்ணம் தளிர்ப்பதும்;

அங்ஙனமின்றி அவ்வன்பிற்குரியார் பிரிகின்ற காலத்து அவ்வுடலுயிர்கள் சிதைவுபெற்றழிய அவ்வன்பே காரணமாதலும் காணுகின்றோம். எனவே அன்பு, தளிர்ப்பச் செய்தலும் சிதைப்பச் செய்தலுமாகிய இருகூறுகளை உடைய தன்மையுடைத்தாகின்றது. இதனை, "அன்புற்றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத்து இன்புற்றார் எய்தும் சிறப்பு" (குறள்-75) என்ற குறள் வழி உணரலாம்.

அன்பு, உடலுயிர் இணைவிற்குப் பின்பு அவற்றிடத்து நின்று தோன்றினும் அவை மென்மேலும் இன்புற்றுச் சிறக்கவோ அன்றி அவை இரண்டும் தனிப்பட்டுப் பிரியவோ அதுவே காரணமாகின்றது. நுணுகி ஆராய்ந்து பார்த்தால் இவ்வுண்மை புலப்படும். இதனைத் தேவர்களும் உணரார்கள் என்கின்றார் கவி.

(4) ***8707.*** **'ஆயினும், இவருக்கு இல்லை அழிவு'**
எனும் அதனால் ஆவி
போயினது இல்லை; வாயால் புலம்பலன், பொருமி; பொங்கித்
தீயினும் எரியும் நெஞ்சன் வெருவலால், தெரிய நோக்கி.
'நாயகன் மேனிக்கு இல்லை வடு' என நடுக்கம் தீர்ந்தான்.

ஆயினும் 'இவருக்கில்லை அழிவு' எனும் அதனால் - *(வீடணன் அத்தகைய) பேரன்புடையவனாயினும், "இவ்விராம இலக்குவர்க்கு அழிவு இல்லை" என்கின்ற உறுதியான நம்பிக்கை இருந்தமையால்;* **ஆவிபோயினது இல்லை** - *அவன் ஆருயிர் பிரியவில்லை;* **வாயால் புலம்பலன் பொருமி பொங்கி** - *வாயால் பல சொல்லிப் புலம்பவும் இல்லை, உள்ளுக்குள்ளே பொருமிக் கொண்டு துன்பம் கிளரப் பெற்று;* **தீயினும் எரியும் நெஞ்சன்** - *நெருப்பினும் மிக்குக் கொதித்து எரிகின்ற நெஞ்சினிடம் மிக்குத்தோன்றும் அச்சத்தால்;* **தெரியநோக்கி** - *அவர்களுடைய வீழ்ந்து கிடக்கின்ற உடலங்களைத் தெளிவாகப் பார்த்துவிட்டு;* **'நாயகன் மேனிக்கு இல்லை வடு'** - *'தலைவனாகிய இராமன் மேனிக்கு (அம்பினாலாய) வடு ஏற்படவில்லை';* **என நடுக்கம் தீர்ந்தான்** - *என அறிந்து மனநடுக்கம் நீங்கப் பெற்றவனானான்.*

(5)

வீடணன் துயர்தீர்க்கும் வழி ஆராய்தல்

8708. **அந்தணன் படையால் வந்தது என்பதும், ஆற்றல் சான்ற**
இந்திரசித்தே எய்தான் என்பதும், இளவற்கு ஆக
நொந்தனன் இராமன் என்னும் நுண்மையும், நொய்தின் நோக்கி,
சிந்தையின் எண்ணி எண்ணி, தீர்வது ஓர் உபாயம் தேர்வான்.

அந்தணன் படையால் வந்தது என்பதும் - (இராமலக்குவர் முதலானோர் அடைந்த இத்துன்பம்) பிரம்மாத்திரத்தால் ஏற்பட்டது என்பதனையும்; **ஆற்றல் சான்ற இந்திரசித்தே எய்தான் என்பதும்** - ஆற்றல்மிக்க இந்திரசித்தே அதனை எய்தவன்

என்பதனையும்; **இளவற்காக நொந்தனன் இராமன் என்னும் நுண்மையும்** - இலக்குவனுக்காக இராமன் வருந்தி மூச்சற்றுக்கிடக்கின்றான் என்னும் நுட்பத்தையும்; **நொய்தின் நோக்கிச் சிந்தையின் எண்ணி, எண்ணி** - விரைவில் அறிந்து கொண்டு (இதனைத் தீர்த்தற்காம் உபாயம் பலவற்றையும்) சிந்தையினால் எண்ணி எண்ணி; **தீர்வது ஓர் உபாயம் தேர்வான்** - இத்துயர் தீர்வதற்குரிய உபாயம் ஒன்றனை ஆராய்வானானான்.

(6)

***8709.* ‘உள்ளுறு துன்பம் ஊன்ற, உற்றனன் உறக்கம் அன்றோ?**
தெள்ளிதின் உணர்ந்த பின்னை, சிந்தனை தெரிவென்
அன்றே;
வள்ளலோ, தம்பி மாள வாழ்கிலன்; மாய வாழ்க்கைக்
கள்ளனோ வென்றான்?’ என்றான், மழை எனக் கலுழும்
கண்ணான்.

உள்ளுறு துன்பம் ஊன்ற - “உள்ளத்தில் உற்ற பெருந்துயரம் பதிந்துள்ளமையினால்; **உற்றனன் உறக்கம் அன்றோ** - இராமன் மூர்ச்சை உற்றான் அன்றோ?; **தெள்ளிதின் உணர்ந்த பின்னை** - தெளிவாக (அப்பிரான்) உணர்வு நிலைக்கு வந்த பின்னால்; **சிந்தனை தெரிவென் அன்றே** - (அவ்விராமனுடைய) சிந்தனை (எத்தகையதாக இருக்கும் என்பதனை) அறிவேன் அன்றோ! **வள்ளலோ, தம்பிமாள வாழ்கிலன்** - வள்ளல் தன்மையுடைய இராமனோ தம்பி இறந்தபின் தான் வாழமாட்டான் (இதுவே மூர்ச்சை தெளிந்தபின் அவனது முடிவாக இருக்கும்); **மாய வாழ்க்கைக் கள்ளனோ வென்றான்** - (அங்ஙனமாயின்) மாயத் தன்மையை உடைய கள்வனாகிய இந்திரசித்தோ வெற்றி பெற்றவனாவான்?” **என்றான் மழையெனக் கலுழும் கண்ணான்** - எனத் தனக்குள் கூறிக் கொண்டவனாகிய வீடணன் (பெருந்துன்பமுற்று) மழைபோல் நீர்சொரியுங் கண்களை உடையவனானான்.

(7)

***8710.* ‘பாசம் போய் இற்றாற் போலப் பதுமத்தோன் படையும்**
இன்னே
நாசம் போய் எய்தும்; நம்பி தம்பிக்கு நடுக்கம் இல்லை;
வீசும் போர்க் களத்து வீழ்ந்த சேனையும் மீளும்; வெய்ய
நீசன் போர் வெல்வது உண்டோ?’ என்று உளம் நிலையில்
நின்றான்.

பாசம் போய் இற்றாற் போல - (முன்னம் இந்திரசித்து விடுத்த) நாகபாசம் அழிந்து போனதுபோல; **பதுமத்தோன்படையும் இன்னே நாசம் போய் எய்தும்** - பிரமதேவனுடைய கணையும் இப்பொழுதே நாசமடையும்; **நம்பிதம்பிக்கு நடுக்கம் இல்லை** - இராமபிரானுடைய தம்பிக்கும் அழிவில்லை; **வீசும் போர்க்களத்து வீழ்ந்த சேனையும் மீளும்** - (படைக்கலங்கள்) எறியப்படும் போர்க்களத்திலே வீழ்ந்துபட்ட சேனைகளும் உயிர்பெற்றெழும்; **வெய்ய நீசன் போர் வெல்வதுண்டோ** - கொடியவனான அரக்கன் போரில் வெற்றிபெறுவதுண்டாமோ? **என்று உளம் நிலையில் நின்றான்** - என்று (எண்ணிய) வீடணன் மனம் தடுமாறாமல் ஒருநிலையில் நிற்கப் பெற்றான்.

(8)

'இறவாதார் இருப்பரோ?' என வீடணன் தேடுதல்

8711. 'உணர்வதன்முன்னம், இன்னே உற்றுழி உதவற்கு ஒத்த
துணைவர்கள், துஞ்சல் இல்லார், உளர்எனின் துருவித்
தேடிக்
கொணர்குவென், விரைவின்' என்னா, கொள்ளி ஒன்று
அம்கைக் கொண்டான்
புணரியின் உதிர வெள்ளத்து, ஒரு தனி விரைவின்
போனான்.

உணர்வதன் முன்னம் - "இராமன் உணர்வு வந்து எழுவதற்கு முன்; **இன்னே உற்றுழி உதவற்கு ஒத்த துணைவர்கள்** - இப்பொழுது துன்பம் உற்றபோது உதவுவதற்குரிய துணைவர்கள்; **துஞ்சல் இல்லார் உளர் எனின்** - இறவாதவர்கள் உளராயின்; **'துருவித் தேடிக் கொணர்குவென் விரைவின்' என்னா** - ஆராய்ந்து தேடி அழைத்துக்கொண்டு விரைவில் வருவேன்" என்று; **கொள்ளி ஒன்று அம்கைக் கொண்டான்** - கொள்ளிக்கட்டை ஒன்றை கையிலே கொண்டவனாகி; **உதிரப் புணரியின் வெள்ளத்து** -

இரத்தக் கடற்பெருக்கிலே; **ஒரு தனி விரைவிற்போனான்** - தன்னந்தனியனாய் விரைந்து போனான்.

(9)

வீடணன் அனுமனைக் காணல்

8712. வாய் மடித்து, இரண்டு கையும் முறுக்கி, தன் வயிரச்
செங்கண்
தீ உக, கனகக் குன்றின் திரண்ட தோள் மழையைத் தீண்ட
ஆயிர கோடி யானைப் பெரும் பிணைத்து அமளி மேலான்,
காய் சினத்து அனுமன் என்னும் கடல் கடந்தானைக்

கண்டான்.

வாய் மடித்து இரண்டு கையும் முறுக்கி - *தன்வாயை மடித்துக் கொண்டும், இரண்டு கைகளையும் முறுக்கிக் கொண்டும்;* ***வயிரச் செங்கண் தீ உக*** - *பகைமை உணர்ச்சி கொண்ட சிவந்த விழிகளிலிருந்து நெருப்புப் பொறி சிதற;* ***கனகக்குன்றின் திரண்ட தோள்மழையைத் தீண்ட*** - *மேருமலையை ஒத்த திரண்ட புயம் மேகமண்டலத்தைச் சென்றுதொட;* ***ஆயிர கோடி யானைப் பெரும் பிணத்து அமளி மேலான்*** - *ஆயிரங்கோடி யானைகளின் மிக்க பிணங்களாகிய படுக்கைமேல் கிடப்பவனாகிய;* ***காய்சினத்து அனுமன் என்னும் கடல் கடந்தானைக் கண்டான்*** - *கொல்லுங் கோபத்தையுடைய அனுமன் என்கின்ற கடல் கடந்த வீரனைக் கண்டான்.*

(10)

8713. கண்டு, தன் கண்களூடு மழை எனக் கலுழி வார,
'உண்டு உயிர்' என்பது உன்னி, உடற் கணை ஒன்று ஒன்று ஆக,
விண்டு உதிர் புண்ணின்நின்று மெல்லென விரைவின் வாங்கி,
கொண்டல் நீர் கொணர்ந்து, கோல முகத்தினைக் குளிரச் செய்தான்.

கண்டு, தன் கண்களூடு மழை எனக் கலுழி வார - *(அங்ஙனம் வீடணன் அனுமனை) கண்ணுற்று, (அவன் நிலையினை உணர்ந்து) தனது விழிகளின் வழியாக மழை போன்று (கண்ணீர்ப்) பெருக் கெழுதலால்;* ***'உயிர்உண்டு' என்பது உன்னி*** - *(இவனுக்கு) உயிர் உள்ளது என்று அனுமானித்து;* ***உடல் விண்டு உதிர் புண்ணின் நின்று*** - *உடல் பிளவுபட்டு உதிரம் ஒழுகா நின்ற புண்களிலிருந்து;* ***கணை ஒன்று ஒன்று ஆக மெல்லென விரைவின் வாங்கி*** - *அம்புகளை ஒவ்வொன்றாக மென்மையாகவும், விரைவாகவும் எடுத்து;* ***கொண்டல் நீர் கொணர்ந்து கோலமுகத்தினைக் குளிரச் செய்தான்*** - *மேகத்தினின்றும் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து (அவ்வனுமனுடைய) அழகிய முகத்தைக் குளிருமாறு செய்தான்.*

(11)

உணர்வு பெற்ற அனுமன், இராமனைப் பற்றி உசாவி அறிதல்

8714. உயிர்ப்பு முன் உதித்த பின்னர், உரோமங்கள் சிலிர்ப்ப ஊறி
வியர்ப்பு உளதாக, கண்கள் விழித்தன, மேனி மெல்லப்
பெயர்த்து, வாய் புனல் வந்து ஊற, விக்கலும் பிறந்ததாக,
அயர்த்திலன் இராம நாமம், வாழ்த்தினன்; அமரர்

ஆர்த்தார்.

உயிர்ப்பு முன் உதித்த பின்னர் உரோமங்கள் சிலிர்ப்ப -சுவாசம் முன்னே வந்தபின்பு மயிர்க்கூச்செறிய; **ஊறிவியர்ப்பு உளதாக கண்கள் விழித்தன** - வியர்வை நீர் ஊறி வியர்வை உண்டாகக் கண்கள் திறக்கப்பெற்றன; **மேனிமெல்லப் பெயர்த்து வாய்புனல் வந்து ஊற** - உடல்மெல்ல அசைய வாயில் நீர் வந்து ஊறிட; **விக்கலும் பிறந்த தாக** - விக்கலும் எழுந்ததாக; **அயர்த்திலன் 'இராம நாமம்' வாழ்த்தினன்** - (அந்த நிலையிலும்) மறவாதவனாய் இராமநாமம் கூறி வாழ்த்தினான்; **அமரர் ஆர்த்தார்** - அதுகண்டு தேவர்கள் ஆரவாரித்தனர்.

மரண நிலையிலிருந்து வாழ்வு நிலைக்கு வரும் உயிர்களுக்கு மெய்யின்கண் ஏற்படும் மெய்ப்பாடுகள் எங்ஙனமிருக்கும் என்பதனை, சுவாசம் முன்னேவருதல், மயிர்க்கூச்செறிதல், வியர்வை வருதல், உடல் அசைவு, வாயில் நீர் ஊறுதல், விக்கல் எழுதல் முதலானவற்றைக் கூறுகின்றமையைக் காண்கிறோம். மரணத்-துன்பத்திலும் இராமநாமத்தை மறவாத அனுமனின் இராமபக்தி ஈண்டு சுட்டப்படுகின்றது. மயங்கிக் கிடந்த காலத்தும் ஆழ்மனத்தில் இராமநாமம் பதிந்திருந்தமை நினையத்

தக்கது. 'நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே' என்ற சுந்தரர் வாக்கிற்குப் பொருள் ஈதென உணரலாம். மூர்ச்சிப்பதற்கு முன் மனத்தில் இருந்த இராமநாமத்தின் தொடர்ச்சி விழிப்புணர்வு வரும்போது மீளத் தோன்றியது என்பது உளவியல் உண்மை.

(12)

8715. அழுகையோடு உவகை உற்ற வீடணன் ஆர்வம் கூர,
தழுவினன் அவனை, தானும் அன்பொடு தழுவி, 'தக்கோய்!
வழு இலன் அன்றே, வள்ளல்?' என்றனன்; 'வலியன்'
என்றான்;
தொழுதனன், உலகம் மூன்றும் தலையின்மேல் கொள்ளும்
தூயான்.

அழுகையோடு உவகை உற்ற வீடணன் - அழுகையோடு மகிழ்ச்சியும் அடைந்த வீடணன்; **ஆர்வம் கூர, தழுவினன் அவனை** - ஆர்வம் பொங்க அவ்வனுமனைத் தழுவிக்கொண்டான்; **தானும் அன்பொடு தழுவி** - அனுமன் தானும் வீடணனை அன்போடு தழுவி; **'தக்கோய்! வழு இலன் அன்றே வள்ளல்?' என்றனன்** - 'தகுதியுடையோனே! வள்ளலாகிய இராமன் தீங்கில்லாது உளன் அன்றே?' என்று வினவினான்; **'வலியன்' என்றான்** - (வீடணனும்) 'வழுவின்றி வலியனாக உளன்' என விடை கூறினான்; **உலகம் மூன்றும் தலையின்மேல் கொள்ளும் தூயோன் தொழுதனன்** - (அதுகேட்டு மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால்) மூவுலகத்தோரும் தலைமேற்கொண்டு போற்றத்தக்க தூய்மை உடைய அனுமன் இராமனைத் தொழுதனன்.

(13)

இருவரும் சாம்பனைத் தேடிச் சென்று அடைதல்

8716. **அன்பு தன் தம்பிமேல் ஆத்து, அறிவினை மயக்க, ஐயன்,**
துன்பொடும் துயிலன் ஆனான்; உணர்வுஇனித் தொடர்ந்த பின்னே
என் புகுந்து எய்தும் என்பது அறிகிலென்!' என்றலோடும்,
'தன் பெருந் தகைமைக்கு ஒத்த சாம்பன் எத் தலையன்?' என்றான்.

தன் தம்பி மேல் அன்பு ஆத்து அறிவினை மயக்க - *'தன் தம்பி மேல் கொண்ட அன்பு தனது அறிவினை மயக்கியதால்;* ***ஐயன் துன்பொடு துயிலன் ஆனான்*** - *இராமன் துன்பத்தோடு கலந்த துயிலுடையவனாக (மூர்ச்சித்தவனாக) ஆனான்;* ***இனி உணர்வு தொடர்ந்த பின்னே*** - *இனி அவனுக்கு உணர்வு வந்தபின்;* ***என்புகுந்து எய்தும் என்பது அறிகிலென் என்றலோடும்*** - *என்ன நடக்கும் என்பதனை அறியேன்' என்று வீடணன் கூறியவுடன்;* ***தன் பெருந்தகைமைக்கு ஒத்த சாம்பன் எத்தலையன் என்றான்*** - *(அனுமன் வீடணனை நோக்கி) தன் பெருந்தகைமைக்கு ஒத்த (மூப்பினை உடைய) சாம்பன் எவ்விடத்து உள்ளான்!' என்று வினவினான்.*

(14)

8717. **'அறிந்திலென் அவனை; யாண்டும் கண்டிலென்; "ஆவி யாக்கை**
பிறந்திலன், உளன்" என்று ஒன்றும் தெரிந்திலென், பெயர்ந்தேன்' என்று
செறிந்த தார் நிருதர் வேந்தன் உரைசெய, காலின் செம்மல்,
'இறும் திறம் அவனுக்கு இல்லை; நாடுதும், ஏகி' என்றான்.

யாண்டும் கண்டிலென் அவனை அறிந்திலென் - *அச்சாம்பனை எவ்விடத்தும் கண்டிலேன், ஆதலால் அவனைப் பற்றி ஒன்றும் அறிந்திலேன்; 'ஆவி யாக்கை பிறிந்திலன்;* ***உளன்' என்று ஒன்றும் தெரிந்திலென் பெயர்ந்தேன்*** - *உயிர் உடம்பினின்றும் நீங்கப் பெற்றானோ அன்றி உயிரோடு உளனோ என ஒன்றும் தெரியாதவனாய் வந்துள்ளேன்;* ***என்று செறிந்ததார் நிருதர் வேந்தன் உரைசெய*** - *என் நெருங்கிய மலர்மாலையை அணிந்த அரக்கர் வேந்தனாகிய வீடணன் கூற!* ***காலின் செம்மல், 'இறும்திறம் அவனுக்கு இல்லை,'நாடுதும், ஏகி,' என்றான்*** - *காற்றின் மகனான அனுமன், 'இறக்கும் தன்மை அவனுக்கு இல்லை. ஆதலால், நாம் சென்று அவனைத் தேடுவோம்' என்று கூறினான்.*

சாம்பவன் சிரஞ்சீவிகளில் ஒருவன்; ஆகவே, அவன் இறந்திருக்க முடியாது என்பது அனுமன் கருத்து.

(15)

8718. ***‘அன்னவன்தன்னைக் கண்டால், ஆணையே, அரக்கர்க்கு எல்லாம்***
மன்னவ! நம்மை ஈண்டு வாழ்விக்கும் உபாயம் வல்லன்’
என்னலும், ‘உய்ந்தோம், ஐய! ஏகுதும் விரைவின்’ என்றான்;
சில் நெறி இருளில் சென்றார்; சாம்பனை விதியில் சேர்ந்தார்.

அரக்கர்க்கு எல்லாம் மன்னவா! *-“அரக்கர்க்கு எல்லாம் அரசனே!;* ***அன்னவன் தன்னைக் கண்டால்*** *- அந்த சாம்பனைக் கண்டால்;* ***ஈண்டு நம்மை வாழ்விக்கும் உபாயம் வல்லன்*** *- இப்பொழுது நம்மை வாழ்விக்கும் உபாயங் கூறுதலில் வல்லவன் அவனே;* ***ஆணையே என்னலும்*** *- இது உறுதியே” என்று (அனுமன்) கூறியதும்;* ***‘ஐய! உய்ந்தோம் ஏகுதும் விரைவின்’ என்றான்*** *- (வீடணன்) ஐய, வாழ்ந்தோம் விரைவாகச் செல்லுவோம் என்றான்;* ***சில்நெறி இருளில் சென்றார்*** *- (இருவரும்) சிறிது தொலைவு இருளில் சென்றார்கள்;* ***சாம்பனை விதியில் சேர்ந்தார்*** *- சாம்பனை ஆகூழ் கூட்டுவிக்கச் சென்று சேர்ந்தனர்.*

ஆணை - உறுதி என்ற பொருளில் வந்தது. விதியில் சேர்ந்தார் என்றது, அவ்வளவு பரந்துபட்ட போர்க்களத்தில் சாம்பனைக் காணுதல் அருமையே ஆயினும் ஆகூழ் கூட்டுவித்தமையால் இருவரும் அவனைக் கண்டனர் என்பதற்காம்.

(16)

8719. ***எரிகின்ற மூப்பினாலும், ஏவுண்ட நோவினாலும்,***
அரிகின்ற துன்பத்தாலும், ஆர் உயிர்ப்பு அடங்கி, ஒன்றும்
தெரிகின்றது இல்லா மம்மர்ச் சிந்தையன்எனினும், வீரர்
வருகின்ற சுவட்டை ஓர்ந்தான், செவிகளால்-வயிரத் தோளான்.

எரிகின்ற மூப்பினாலும் *- வருத்தத்திற்குக் காரணமான கிழத்தன்மையாலும்;* ***ஏவுண்ட நோவினாலும்*** *- அம்புகள் தைத்ததனாலான துன்பத்தாலும்;* ***அரிகின்ற துன்பத்தாலும்*** *- (நண்பர்களெல்லாம் இறந்துபட்டனரே என எண்ணுவதால்) நெஞ்சம் புண்ணாகும் நெடுந்துயராலும்;* ***ஆர் உயிர்ப்பு அடங்கி*** *- அருமையான மூச்சு அடங்கப் பெற்று;* ***ஒன்றும் தெரிகின்றது இல்லா*** *- ஒன்றும் தெரியவியலாத;* ***மம்மர்ச் சிந்தையன் எனினும்*** *- மயக்கம் மிக்க மனத்தான் என்றாலும்;* ***வயிரத் தோளான்*** *- வயிரம் போன்ற தோள்களை உடைய சாம்பவன்;* ***வீரர் வருகின்ற சுவட்டை செவிகளால் ஓர்ந்தான்*** *- வீரர் இருவர் வருகின்ற அடையாளத்தைக் (காலடி ஓசையைக்) காதுகளால் ஓர்ந்து அறிந்தான்.*

(17)

8720. ***'அரக்கனோ? என்னை ஆளும் அண்ணலோ? அனுமன்தானோ?***
இரக்கம் உற்று அருள வந்த தேவரோ? முனிவரேயோ?
வரக் கடவார்கள், அல்லர்; மாற்றலர், மலைந்து போனார்;
புரக்க உள்ளாரே!' என்னாக் கருதினன், பொருமல் தீர்ந்தான்.

அரக்கனோ? என்னை ஆளும் அண்ணலோ? அனுமன தானோ? -வீடணனோ அல்லது என்னை ஆட்கொண்ட இராமனோ? அல்லது அனுமன்தானோ?; **இரக்கம் உற்று அருள வந்த தேவரோ முனிவரேயோ?** - இரக்கங்கொண்டு (இத்துன்பத்தை நீக்கி) அருள் செய்ய வந்த தேவரோ? முனிவர்களோ?; **மாற்றலர் மலைந்து போனார் வரக்கடவார்கள் அல்லர்** - பகைவர்கள் போர் செய்து வெற்றியுடன் சென்றார்களாதலின், அவர்கள் (இவ்விரவில்) வரமாட்டார்கள்; **'புரக்க உள்ளாரே' என்னாக் கருதினன் பொருமல் தீர்ந்தான்** - (எனவே) 'இப்போது வருபவர்கள் எம்மைக் காப்பாற்றும் தன்மைஉள்ள அன்பரே ஆவர்' என எண்ணி மனத்துயர் நீங்கப் பெற்றவனானான்.

(18)

அனுமன் வருகையால் சாம்பன் மகிழ்தல்

8721. ***வந்து அயல் நின்று, குன்றின் வார்ந்து வீழ் அருவி மானச்***
சிந்திய கண்ணின் நீரர் ஏங்குவார்தம்மைத் தேற்றி,
'அந்தம் இல் குணத்திர்! யாவிர், அணுகினிர்?' என்றான்; 'ஐய!
உய்ந்தனம்; உய்ந்தோம்!, என்ற வீடணன் உரையைக கேட்டான்.

வந்து அயல்நின்று - வந்து தன்பக்கத்தில் நின்று கொண்டு; **குன்றின் வார்ந்து வீழ் அருவிமானச் சிந்திய கண்ணின் நீரர்** - குன்றிலுருகி வீழ்கின்ற அருவிபோலச் சிந்திய கண்ணீரை உடையவராய்; **ஏங்குவார் தம்மைத் தேற்றி** - ஏங்குகின்றவர்களைத் தேற்றி; **'அந்தமில் குணத்திர் யாவிர் அணுகினிர்?' என்றான்** - முடிவில்லாத குணத்தை உடையவர்களே! என்னன அணுகிய நீவிர் யாவிர்? என வினவிய சாம்பவன்; **ஐய, 'உய்ந்தனம்! உய்ந்தோம்!!' என்ற வீடணன் உரையைக் கேட்டான்** - 'ஐய', வாழ்ந்தோம், வாழ்ந்தோம் என்ற வீடணன் சொல்லைக் கேட்டான்.

(19)

8722. ***'மற்று அயல் நின்றான் யாவன்?' என்ன, மாருதியும், 'வாழி!***

கொற்றவ! அனுமன் நின்றேன்; தொழுதனென்' என்று கூற,
'இற்றனம், ஐய! எல்லோம் எழுந்தனம், எழுந்தேம்!' என்னா,
உற்ற பேர் உவகையாலே, ஓங்கினான், ஊற்றம் மிக்கான்.

'மற்று அயல் நின்றான் யாவன்? என்ன - (வீடணனை அவன் உரையால் அறிந்து கொண்ட சாம்பவன்)' பின்பு, பக்கத்தில் நின்றவன் யார்?' என்று கேட்க, மாருதியும், கொற்றவ! வாழி! அனுமன் நின்றேன்; **தொழுதனென்' என்று கூற** - அனுமனும், 'வெற்றியை உடையாய்! வாழி! அனுமன் நிற்கின்றேன், தொழுதேன்' என்று சொல்ல; **ஐய! இற்றனம் எல்லோம் எழுந்தனம், எழுந்தேம் என்னா** - (சாம்பவன்) ஐயா, இறந்துபட்ட எல்லோரும் உயிர் பெற்று எழுந்தோம், எழுந்தோம் என்று கூறியவனாய்; **உற்ற பேர் உவகையாலே, ஊற்றம்மிக்கான் ஓங்கினான்** - உள்ளத்தில் உற்ற பெருமகிழ்ச்சியாலே வலிமை மிக்கவனாய்ப் பூரித்தான்.

(20) *சாம்பன், மருத்துமலை கொணர வழிகூறி அனுமனை ஏவுதல்*

8723. 'விரிஞ்சன்தன் படை என்றாலும், வேதத்தின் வேதம அன்ன
அரிந்தமன்தன்னை ஒன்றும் ஆற்றிலது என்னும் ஆற்றல்
தெரிந்தனென்; முன்னே, அன்னான் செய்தது என்? தெரித்தி' என்றான்;
'பெருந்தகை துன்ப வெள்ளத் துயில் உளான், பெரும!' என்றான்.

விரிஞ்சன்தன் படை என்றாலும் - பிரமனுடைய படைக்கலன் (பிரமாத்திரம்) ஆனாலும்; **வேதத்தின் வேதம் அன்ன அரிந்தமன் தன்னை** - வேதத்திற்கும் மேலான வேதம் போன்றவனும் பகை வரை அழிக்க வல்லவனுமான இராமனை; **ஒன்றும் ஆற்றிலது என்னும் ஆற்றல் முன்னே தெரிந்தனன்** - ஒன்றும் செய்யாது என்பதற்குரிய அவனுடைய ஆற்றலை முன்னமே தெரிந்திருக்கின்றேன்; **அன்னான் செய்தது என்? தெரித்தி என்றான்** - 'அப்பெருமான் செய்த செயல் என்ன? தெரிவிப்பாயாக!' எனச் சாம்பன் வினவினான்; **'பெரும! பெருந்தகை துன்ப வெள்ளத் துயில் உளான் என்றான்** -'பெருமானே! பெருந்தகையான இராமன் துன்ப வெள்ளத்தினால் தோன்றிய துயிலில் இருக்கின்றான்' (துன்பத்தினால் உணர்விழந்து கிடக்கின்றான்) என்றான் (அனுமன்)

(21)

8724. 'அன்னவன்தன்மை கண்டால் ஆற்றுமோ? ஆக்கை வேறே;
இன் உயிர் ஒன்றே; மூலத்து இருவரும் ஒருவரேயால்;

இன்னது கிடைப்பத் தாழாது, இங்கு இனி
இமைப்பின்முன்னம்,
கொன் இயல் வயிரத்தோளாய்! மருந்து போய்க் கொணர்தி'
என்றான்.

மூலத்து இருவரும் ஒருவரேயால் - இராமஇலக்குவர் ஆகிய இருவரும் தமக்கு மூலமான தெய்வநிலையில் ஒருவரே ஆவர்; **ஆக்கை வேறே இன் உயிர் ஒன்றே** - (இப்போதும்) உடம்பு மட்டும் வேறு, இனிய உயிர் இருவருக்கும் ஒன்றாகும்; **அன்னவன் தன்மை**

கண்டால் ஆற்றுமோ - ஆதலால் அந்த இலக்குவன் இறந்து கிடக்கும் நிலையைக் கண்டால் ஆற்றி இருப்பானோ? (ஆற்றாது மூர்ச்சையுறல் இயல்பே); **கொன்இயல் வயிரத்தோளாய்** - வலிமை பொருந்திய வயிரம் போன்ற தோள்களை உடையவனே! (அனுமனே); **இன்னது கிடைப்பத் தாழாது இங்கு இனி இமைப்பின் முன்னம்** - இத்துன்பநிலைக்கு மிகுதியும் தாழ்த்தல் செய்யாது இனி இங்கு கண்ணிமைப் பொழுதிற்கு முன்னமேயே; **'மருந்துபோய்க கொணர்தி' என்றான்** - (உயிர்கொடுக்கும்) மருந்து போய்க் கொண்டு வருக என்று சாம்பன் கூறினான்.

(22)

8725. 'எழுபது வெள்ளத்தோரும், இராமனும், இளைய கோவும்,
முழுதும் இவ் உலகம் மூன்றும், நல் அற மூர்த்திதானும்,
வழு இலா மறையும், உன்னால் வாழ்ந்தன ஆகும்; மைந்த!
பொழுது இறை தாழாது, என் சொல் நெறி தரக் கடிது
போதி.

மைந்த! - வலிமையுள்ளவனே! (அனுமனே!) **எழுபது வெள்ளத்தோரும் இராமனும் இளைய கோவும்** - எழுபதுவெள்ளம் வானரச் சேனையும், இராமனும், இலக்குவனும்; **முழுதும் இவ்உலகம் மூன்றும் நல் அற மூர்த்தி தானும்** - இம் மூவுலகம் முழுவதும் நல்ல தருமதேவதையும்; **வழுஇலர் மறையும் உன்னால் வாழ்ந்தன ஆகும்** - தவறுதல் இல்லாத வேதமும் உன்னால் (நீ மருந்து கொண்டு வந்தால்) வாழ்ந்தன ஆகும்; **இறைபொழுது தாழாது என்சொல் நெறிதரக்கடிது போதி** - ஆதலால் சிறிது போழ்தும் காலந்தாழ்த்தாது என்சொல் நினக்கு வழியைக் கொடுக்க விரைந்து செல்வாயாக.

(23)

வேறு

8726. 'பின்பு உளது இக் கடல் என்னப் பெயர்ந்ததற்பின்
யோசனைகள் பேச நின்ற
ஒன்பதினாயிரம் கடந்தால், இமயம் எனும்

குலவரையை உறுதி; உற்றால்,
தன் பெருமை ஓர் இரண்டாயிரம் உளது
யோசனை; பின் தவிரப் போனால்,
முன்பு உள யோசனை எல்லாம் முற்றினை, பொற்-
கூடம் சென்று உறுதி, மொய்ம்ப!

மொய்ம்ப - *வலிமையுடைய அனுமனே!* ***இக்கடல் பின்பு உளது என்னப் பெயர்ந்ததற்பின்*** - *இத்தென்கடல் பின்புளது என்னுமாறு கடந்து சென்றபின்;* ***பேசநின்ற யோசனைகள் ஒன்பதினாயிரம் கடந்தால்*** - *கண்டோர் சொல்லும்படி நின்ற யோசனைகள் ஒன்பதினாயிரம் கடந்தால்; இமயம் எனும் குலவரையை உறுதி;* ***உற்றால்*** - *இமயம் என்கின்ற சிறந்த மலைக்கூட்டத்தை அடைவாய்; அங்ஙனம் அடைந்தால்;* ***தன் பெருமை ஓர் இரண்டாயிரம் யோசனை உளது*** - *அந்த இமயத்தின் பரப்பு இரண்டாயிரம் யோசனை உளது;* ***பின் தவிரப் போனால்*** - *அது பின்நிற்க முற்பட்டுச் சென்றால்;* ***முன்பு உள யோசனை எல்லாம் முற்றினை பொற்கூடம் சென்று உறுதி*** - *நின் முன்பு உள்ள யோசனைகள் எல்லாவற்றையும் கடந்து போனால், ஏமகூட மலையைச் சென்று அடைவாய்.*

(24)

8727. ‘அம் மலைக்கும் ஒன்பதினாயிரம் உளதால்,
யோசனையின் நிடதம் என்னும்
செம் மலையம்; உளவாய அத்தனை யோசனை
கடந்தால், சென்று காண்டி,
எம் மலைக்கும் பெரிது ஆய வடமலையை;
அம் மலையின் அகலம் எண்ணின்,
மொய்ம் மலைந்த திண் தோளாய்! முப்பத்து ஈர்-
ஆயிரம் யோசனையின் முற்றும்;

மொய்ம் மலைந்த திண்தோளாய் - *வலிமைமேவிய திண்மையான தோளினை உடையவனே!* ***அம்மலைக்கும் ஒன்பதினாயிரம் யோசனையின்*** - *அந்த ஏமகூட மலையிலிருந்து ஒன்பதினாயிரம் யோசனைத் தொலைவில்;* ***நிடதம் என்னும் செம்மலையம் உளதால்*** - *நிடதம் என்னும் செம்மலை உளது;* ***உளவாய அத்தனை யோசனை கடந்தால்*** - *அச் செவ்விய நிடத மலையிலிருந்து ஒன்பதினாயிரம் யோசனை கடந்து போனால்;* ***எம்மலைக்கும் பெரிது ஆய வடமலையை, சென்று காண்டி*** - *எல்லா மலைகளுக்கும் பெரிதாகிய மேருமலையைச் சென்று காண்பாய்;*

அம்மலையின் அகலம் எண்ணின் முப்பத்து ஈர்ஆயிரம் யோசனையின் முற்றும் - *அம்மேருமலையின் அகலம் எண்ணினால் முப்பத்து இரண்டாயிரம் யோசனையில் முடிவு அடையும்.*

(25)

8728. மேருவினைக் கடந்து, அப்பால் ஒன்பதினாயிரம்
உள ஓசனையை விட்டால்,
நேர் அணுகும் நீலகிரிதான் இரண்டா-
யிரம் உள யோசனையின் நிற்கும்;
மாருதி! மற்று அதற்கு யோசனை
நாலாயிரத்தின் மருந்து வைகும்,
கார் வரையைக் காணுதி; மற்று, அது காண,
இத் துயர்க்குக் கரையும் காண்டி;

***மாருதி** - 'அனுமனே! **மேருவினைக் கடந்து** - மேருமலையினைக் கடந்து; **அப்பால் ஒன்பதினாயிரம் உள ஓசனையை விட்டால்** - அப்பால் உள்ள ஒன்பதினாயிரம் யோசனையைக் கடந்தால்; **நேர் நீலகிரி அணுகும்** - நினக்குநேராக நீலகிரி என்னும் மலைநெருங்கித் தோன்றும்; **தான் இரண்டாயிரம் உளயோசனையின் நிற்கும்** - அந்நீலகிரிதான் இரண்டாயிரம் ஆக உள்ள யோசனை அளவில் பரவி நிற்கும்; **மற்று அதற்கு யோசனை நாலாயிரத்தின்** - அந்நீலகிரிக்கு யோசனை நாலாயிரத்துக்கு அப்பால்; **மருந்து வைகும் கார் வரையைக் காணுதி** - மருந்து தங்கியுள்ள கரிய மருத்துமலையைக் காண்பாய்; **மற்று, அதுகாண, இத் துயர்க்கும் கரையுங் காண்டி** - அம்மலையைக் காணவே இத் துயர்க்கு எல்லையுங் காண்பாய்'.*

(26)

8729. 'மாண்டாரை உய்விக்கும் மருந்து ஒன்றும்,
உடல் வேறு வகிர்களாகக்
கீண்டாலும் பொருந்துவிக்கும் ஒரு மருந்தும்,
படைக்கலங்கள் கிளைப்பது ஒன்றும்,
மீண்டேயும் தம் உருவை அருளுவது ஓர் மெய்ம்
மருந்தும் உள; நீ, வீர!
ஆண்டு ஏகி, கொணர்தி' என அடையாளத்தொடும்
உரைத்தான், அறிவின் மிக்கான்.

***அறிவின் மிக்கான்** - அறிவில் மிக்கவனான சாம்பவன்; **மாண்டாரை உய்விகும் மருந்து ஒன்றும்** - இறந்தவரை உயிர் பெறச்செய்யும் மருந்து ஒன்றும்; **உடல்வேறு வகிர்கள் ஆகக் கீண்டாலும் பொருந்துவிக்கும் ஒரு மருந்தும்** - உடம்பு வெவ்வேறு பிளவுகளாகக் கிழிந்தாலும் முன்போலப் பொருந்தச் செய்யும் ஒரு மருந்தும்; **படைக்கலங்கள் கிளைப்பது ஒன்றும்** - (உடம்பில் தைத்திருக்கும்) படைக்கலங்களை வெளிப்படுத்தும் மருந்து ஒன்றும்; **மீண்டேயும் தம் உருவை அருளுவது ஓர் மெய்ம் மருந்தும் உள** - மீண்டும் தம் முன்னைய உருவையே கொடுக்கும் உண்மை மருந்தும் அங்கு உள்ளன; **வீர! நீ, ஆண்டு ஏகிக் கொணர்தி என அடையாளத்தொடும் உரைத்தான்** - வீரனே! நீ அங்கு சென்று அவற்றைக் கொணர்வாயாக'' என அவற்றின் அடையாளத்தோடும் (அனுமனுக்குக்) சொன்னான்.*

மாண்டாரை உய்விக்கும் மருந்து, மிருதசஞ்சீவினீ; உடற் கிழிவைப் பொருந்துவிப்பது; ஸந்தரனகரணீ; படைக்கலங்கள் கிளைப்பது. விஸல்யகரணீ;

மீண்டேயும் தம் உருவை அருளுவது சாவர்ண்ய கரணீ - இவை முதனூலிற் கூறப் பெறுபவை.

(27)

8730. ‘இன்ன மருந்து ஒரு நான்கும், பயோததியைக்
கலக்கிய ஞான்று, எழுந்த; தேவர்
உன்னி அமைத்தனர்; மறைக்கும் எட்டாத
பரஞ்சுடர், இவ் உலகம் மூன்றும்
தன் இரு தாள் உள் அடக்கிப் பொலி போழ்தின்,
யான் முரசம் சாற்றும் வேலை,
அன்னவை கண்டு, உயாவுதலும், தொல் முனிவர்
அவற்று இயல் எற்கு அறிவித்தாரால்;*

இன்ன மருந்து ஒரு நான்கும் *- இத்தகைய வாயமருந்து ஒரு நான்கும்;* ***பயோததியைக் கலக்கிய ஞான்று எழுந்த*** *- பாற்கடலைக்கடைந்த காலத்து, அதிலிருந்து தோன்றின;* ***தேவர் உன்னி அமைத்தனர்*** *- தேவர்கள் அவற்றின் பயனை நினைத்து அவற்றை அம்மலையில் அமையுமாறு செய்தனர்;* ***மறைக்கும் எட்டாத பரஞ்சுடர்*** *- வேதங்களுக்கும் எட்டாத திருமால்;* ***இவ்உலகம் மூன்றும் தன் இருதாள் உள் அடக்கிப் பொலிபோழ்தின்*** *- இவ்வுலகம் மூன்றையும் தன் இரண்டு அடிக்குள் அடக்கிக் கொண்டு நின்ற போது;* ***யான் முரசம் சாற்றும் வேலை*** *- நான் வெற்றி முரசை*

அடிக்கையில்; ***அன்னவை கண்டு, உயாவுதலும்*** *- அம் மருந்தினைக் கண்டு அவற்றைப் பற்றிக் கேட்டபோது;* ***தொல் முனிவர் அவற்று இயல் எற்கு அறிவித்தாரால்*** *- பழமைசான்ற முனிவர்கள் அவற்றின் பண்புகளை எனக்குத் தெரிவித்தனர்.* ***ஆல்*** *- அசை.*

(28)

8731. ‘இம் மருந்து காத்து உறையும் தெய்வங்கள் எண் இலவால்;
இரங்கா, யார்க்கும்;
நெய்ம் மருங்கு படரகில்லா நெடு நேமிப்
படையும் அவற்றுடனே நிற்கும்;
பொய்ம் மருங்கின் நில்லாதாய்! புரிகின்ற
காரியத்தின் பொதுமை நோக்கி,
கைம் மருங்கு உண்டாம்; நின்னைக் காவாய் என்று;
அப்புறம் போய்க் கரக்கும்’ என்றான்.

இம் மருந்து காத்து உறையும் தெய்வங்கள் எண் இலவால் *-இந்த மருந்தைக் காத்துக் கொண்டிருக்கும் தெய்வங்கள் கணக்கிலாதன;* ***யார்க்கும் இரங்கா*** *- அவை*

யார்க்கும் இரக்கம் கொள்ளமாட்டா; **நெய்ம் மருங்கு படரகில்லா நெடுநேமிப் படையும் அவற்றுடனே நிற்கும்** - *நெய்பூசப் பெற்றதும், அருகில் செல்வதற்கும் இயலாததும் ஆகிய நெடிய சக்கரப்படையும் அத்தெய்வங்களுடன் காத்து நிற்கும்;* **பொய்ம் மருங்கின் நில்லாதாய்** - *பொய்யின் அருகில் கூட நில்லாதமெய்மை உடையவனே!* **புரிகின்ற காரியத்தின் பொதுமைநோக்கி** - *நீ செய்கின்ற செயலின் பொதுத்தன்மையினை நோக்கி;* **கைம் மருங்கு உண்டாம்** - *நின் கையருகில் நிற்கும்;* **நின்னைக் காவாய் என்று அப்புறம் போய்க்கரக்கும் என்றான்** - *(மேலும்) உன்னை, 'இம் மருந்தை மீட்டும் கொணர்ந்து கெடாமல் காப்பாயாக' எனக் கேட்டுக் கொண்டு அப்புறம் போய் மறைந்து கொள்ளும்'. என்று கூறினான்.*

(29)

அனுமன் மருந்து கொணரப் பெருவடிவு கொண்டு எழுதல்

8732. 'ஈங்கு இதுவே பணி ஆகில், இறந்தோரும்
பிறந்தோரே; எம் கோற்கு யாதும்
தீங்கு இடையூறு எய்தாமல், தெருட்டுதிர், போய்'
எனச் சொல்லி, அவரைத் தீர்ந்தான்-
ஓங்கினன் வான் நெடு முகட்டை உற்றனன்; பொன்
தோள் இரண்டும் திசையோடு ஒக்க
வீங்கின; ஆகாயத்தை விழுங்கினனே
என வளர்ந்தான்-வேதம் போல்வான்.

'ஈங்கு இதுவே பணி ஆகில் இறந்தோரும் பிறந்தோரே - *"இப்பொழுது இதுவே (நான் செய்ய வேண்டிய) பணி ஆனால் இறந்துகிடப்பவர்கள் அனைவரும் மீண்டும் இறப்பு நீங்கி எழுந்தவரே ஆவர்"* **எம்கோமாற்கு யாதும் தீங்கு இடையூறு எய்தாமல்** - *எம்கோமானாகிய இராமனுக்கு தீங்குவரத்தக்க இடையூறு ஏதும் எய்தாதபடி;* **தெருட்டுதிர்போய் எனச் சொல்லி** - *போயத் தெளிவுபடுத்துங்கள்" எனக் கூறி;* **அவரைத் தீர்ந்தான், வேதம் போல்வான்** - *அவர்களை விட்டு நீங்கினவனாய்; வேதம் போல்பவனாகிய அனுமன்;* **ஓங்கினன் வான் நெடுமுகட்டை உற்றனன்** - *உயர ஓங்கி வானத்தின் நெடிய முகட்டை அடைந்தான்;* **பொன்தோள் இரண்டும் திசையோடு ஒக்க வீங்கின** - *அவன் தோள்கள் இரண்டும் திசைகளின் அளவோடு ஒக்கப் பருத்தன;* **ஆகாயத்தை விழுங்கினனே என வளர்ந்தான்** - *ஆகாயத்தை இடமில்லாமல் விழுங்கிவிட்டான் என்னுமாறு பேருரு எடுத்து வளர்ந்தான்.*

(30)

8733. கோளோடு தாரகைகள், கோத்து அமைந்த
மணி ஆரக் கோவை போன்ற;
தோளோடு தோள் அகலம் ஆயிரம்
யோசனை அளவு சொல்ல ஒண்ணா;
தாளோடு தாள் பெயர்க்க, இடம் இலது-

ஆயின இலங்கை; தடக் கை வீச,
நீளோடு திசை போதா; விசைத்து எழுவான்
உருவத்தின் நிலை ஈது அம்மா!

கோளோடு தாரகைகள் கோத்து அமைந்த - விண்ணில் விளங்கும் நவகோள்களும் நட்சத்திரங்களும் (அனுமனது மார்பிற்கு அணியாகக்) கோத்து அமைத்த; **மணி ஆரக்கோவை போன்ற** - மணியும் முத்தும் கலந்த மாலை போன்று விளங்கின; **தோளோடு தோள் அகலம்** - ஒருதோளிலிருந்து மற்றொரு தோளுக்கு உள்ள அகலம்; **ஆயிரம் யோசனை அளவு சொல்ல ஒண்ணா** - ஆயிரம் யோசனை அளவு எனவும் சொல்ல

ஒண்ணாதவையாய் விரிந்திருந்தன; **தாளோடு தாள் பெயர்க்க இடம் இலது ஆயினது இலங்கை** - ஊன்றிய அடியோடு மற்றொரு அடியைப் பெயர்த்துவைக்க இடம் இல்லாததாகியது இலங்கை; **தடக்கைவீச, நீளோடு திசைபோதா;** -அவன் பெரியகைகளை வீசநீண்டு ஓடுகின்ற திசைகள் போதாவாயின; **விசைத்து எழுவான் உருவத்தின் நிலை ஈது அம்மா** - (மருத்துமலை கொணர) விரைந்து எழுகின்ற அனுமனது பேருருவத்தின் நிலை இதுவாகும்.

(31)

8734. வால் விசைத்து, கைந் நிமிர்த்து, வாயினையும்
சிறிது அகல வகுத்து, மானக்
கால் நிலத்தினிடை ஊன்றி, உரம் நெருக்கி,
கழுத்தினையும் சுருக்கிக் காட்டி,
தோல் மயிர்க் குந்தளம் சிலிர்ப்ப, விசைத்து எழுந்தான்.
அவ் இலங்கை, துளங்கிச் சூழ்ந்த
வேலையில் புக்கு அழுந்தியது ஓர் மரக்கலம்போல்,
சுரித்து உலைய,-விசையத் தோளான்.

விசயத்தோளான் - வெற்றிபொருந்திய தோளை உடைய அனுமன்; **வால்விசைத்து கைந்நிமிர்த்து வாயினையும் சிறிதகல வகுத்து** - தன் வாலினை விசைத்துக் கொண்டு, வாயினையும் சிறிது விரிந்திருக்குமாறு செய்து கொண்டு; **மானக்கால் நிலத்தினிடை ஊன்றி** - பெருமைபொருந்திய கால்களை நிலத்தில் ஊன்றிக்கொண்டு; **உரம் நெருக்கிக் கழுத்தினையும் சுருக்கிக் காட்டி** -மார்பினை நெருக்கிக் கொண்டு, கழுத்தினையும் சுருக்கிக்காண்பித்து; **தோல்மயிர்க்குந்தளம் சிலிர்ப்ப** - தோலில் உள்ள மயிர்க்கூச்சுகள் சிலிர்க்க; **அவ்விலங்கை துளங்கிச் சூழ்ந்த வேலையில்புக்கு அழுந்தியது மரக்கலம் போல்** - அவ்விலங்கை, குலைந்து தன்னைச் சுற்றிய கடலில் நுழைந்து அழுந்தப்பெற்ற ஒரு கப்பலைப் போன்று; **சுரித்து உலைய விசைத்து எழுந்தான்** - சுழன்றுவருந்த விரைவுடன் கிளம்பினான்.

(32)

அனுமன் வேகத்தால் நிகழ்ந்தவை

***8735. கிழிந்தன, மா மழைக் குலங்கள்; கீண்டது, நீண்டு
அகல் வேலை; கிழக்கும் மேற்கும்
பொழிந்தன, மீன்; தொடர்ந்து எழுந்த, பொருப்புஇனமும்,
தருக் குலமும், பிறவும், பொங்கி;
அழிந்தன, வானவர் மானம், ஆகாயத்து
இடையன பேர் அசனி என்ன
விழுந்தன, நீர்க் கடல் அழுந்த; ஏறின மேல்,
கீறின போய்த் திசைகள் எல்லாம்.***

மாமழைக்குலங்கள் கிழிந்தன - (அனுமன் விசைத்தெழவே) பெரிய மேகக்கூட்டங்கள் கிழிந்தன; **நீண்டகல் வேலை கிழக்கும் மேற்கும் கீண்டது** - நீண்டு அகன்றுள்ள தென்கடல் கிழக்கும் மேற்குமாக பிரிந்து கிழிந்தது; **மீன் பொழிந்தன;** - விண்மீன்கள் உதிர்ந்தன; **பொருப்பு இனமும் தருக்குலமும் பிறவும், பொங்கி தொடர்ந்து எழுந்த** - மலைத்தொகுதிகளும், மரத்தொகுதிகளும், பிறவும் கிளர்ந்து தொடர்ந்து எழுந்தன; **வானவர் மானம் ஆகாயத்து இடையன அழிந்தன** - தேவர்களின் விமானம் ஆகாயத்தின் நடுவே அழிந்தனவாய்; **பேர் அசனி என்ன நீர்க் கடல் அழுந்த விழுந்தன** -பெரிய இடியைப் போல நீர்க்கடலில் அழுந்த விழுந்தன; **மேல் ஏறின போய்த்திசைகளெல்லாம் கீறின** - அதனால் கடல்நீர் மேல் ஏறின வாய்த் திசைகளெல்லாம் கிழிந்தன.

(33)

***8736. பாய்ந்தனன், அங்கு அப்பொழுதத்தே; பரு வரைகள்
எனைப் பலவும் வடபாகத்துச்
சாய்ந்தன; 'பேர் உடல் பிறந்த சண்டமா-
ருதம் வீச, தாதை சால
ஓய்ந்தனன்' என்று உரைசெய்ய, விசும்பூடு
படர்கின்றான், உரு வேகத்தால்,
காய்ந்தன வேலைகள்; மேகம் கரிந்தன; வெந்து
எரிந்த, பெருங் கானம் எல்லாம்.***

அப்பொழுதத்தே அங்கு பாய்ந்தனன் - அப்பொழுதே அங்கு பாய்ந்தனன்; **பருவரைகள் எனைப் பலவும்** - பருத்தமலைகள் பலவும்; **பேர் உடல் பிறந்த சண்டமாருதம் வீச** - பெரிய உடலிலிருந்து தோன்றிய பெருங்காற்று வீசுதலால்; **வடபாகத்துச் சாய்ந்தன** - வடக்குப் பக்கமாகச் சாய்ந்தன; **தாதைசால ஓய்ந்தனன் என்று உரைசெய்ய** - தந்தையான வாயுதேவனும் மிகவும் தளர்ச்சியுற்றான் என்று சொல்லுமாறு; **விசும்பூடு படர்கின்றான்**

உருவேகத்தால் - விரைந்து விண்வழியே செல்கின்ற உருவத்தின் வேக வெப்பத்தால்; **வேலைகள் காய்ந்தன மேகம் கரிந்தன** -கடல்கள் வறண்டு காய்ந்தன; மேகங்கள் கரிந்து போயின; **பெருங்கானம் எல்லாம் வெந்து எரிந்த** - பெரிய காடுகள் எல்லாம் வெந்து எரிந்தன.

(34)

8737. கடல் முன்னே நிமிர்ந்து ஓட, கால் பின்னே
தொடர்ந்து ஓட, கடிதின் செல்வான்
உடல் முன்னே செல, உள்ளம் கடைக் குழையாய்ச்
செல, செல்வான் உருவை நோக்கி,
'அடல் முன்னே தொடங்கிய நாள், ஆழ் கடல் சூழ்
இலங்கை எனும் அரக்கர் வாழும்
திடல் முந்நீர்இடைப் படுத்து மறித்தலின்; நம்
துயர்' என்றார், தேவர் எல்லாம்.

கடல் முன்னே நிமிர்ந்து ஓட - கடல் முன்னால் நிமிர்ந்து ஓடவும்; **கால்பின்னே தொடர்ந்து ஓட** -கால்கள் பின்னால் தொடர்ந்து ஓடவும்; **கடிதின்செல்வான் உடல் முன்னே செல** - விரைந்து செல்லும் பொருட்டு உடல் முன்னே செல்லவும்; **உள்ளம் கடைக்குழையாய் செல** - மனம் கடைசியாக வேகங் குறைந்ததாகப் பின்னே செல்லவும்; **செல்வான் உருவை நோக்கி** - செல்கின்றவனாகிய அனுமனின் உருவத்தைப் பார்த்து; **தேவர் எல்லாம் அடல்முன்னே தொடங்கிய நாள்** - தேவர்கள் அனைவரும் 'அரக்கரைக் கொல்லும் போர்த்தொழிலை முன்னே தொடங்கிய நாளில்; **ஆழ்கடல் சூழ் இலங்கை என்னும்** - ஆழ்ந்த கடலால் சூழப் பெற்ற இலங்கை என்னும்; **அரக்கர் வாழும் திடல் முந்நீர் இடைப்படுத்து** - அரக்கர் வாழ்கின்ற தீவினை எடுத்துச் கடலிடை வீழ்த்தி; **நம்துயர் மறித்திலன் என்றார்** - நம் துயரைத்தடுத்திலனே'' என்று கூறினர்.

''திடல் முந்நீர்க் கிடை அறிந்தான்; முரிந்தது'' என்ற இறுதி அடி, ''திடல் முந்நீர் இடைப்படுத்து மறித்திலன்'' என்று பாடம் கொள்ளப் பெற்றது.

(35)

விரைந்து செல்லும் அனுமனைக்கண்ட வானவர் கூற்று

8738. மேகத்தின் பதம் கடந்து, வெங் கதிரும்
தண் கதிரும் விரைவில் செல்லும்

மாகத்தின் நெறிக்கு அப்பால், வானமீன்
குலம் விளங்கும் வரம்பு நீங்கி,
போகத்தின் நெறி கடந்தார் புகலிடங்கள்
பிற்படப் போய், 'பூவின் வந்த

***ஏகத்து அந்தணன் இருக்கை இனிச் சேய்த்து அன்-
றாம்' என்ன, எழுந்து சென்றான்.***

மேகத்தின பதம் கடந்து - மேகமண்டலத்தைக் கடந்து; **வெங்கதிரும் தண்கதிரும் விரைவில் செல்லும்** - வெப்பம்மிக்க கிரணங்களை உடைய சூரியனும், குளிர்ந்த கிரணங்களை உடைய சந்திரனும் விரைந்து செல்லுகின்ற; **மாகத்தின் நெறிக்கு அப்பால்** - வான வழிக்கு அப்பால்; **வானமீன் குலம் விளங்கும் வரம்பு நீங்கி** - விண்மீன்களின் கூட்டம் இயங்குகின்ற நட்சத்திர மண்டலத்தையும் கடந்து சென்று; **போகத்தின் நெறிகடந்தார் புகலிடங்கள் பிற்படப்போய்** -மகளிரோடு கலந்து துய்க்கும் போகத்தின் நெறியையே கடந்தவர்களான தவத்தினரின் தவலோகம் பிற்படுமாறு சென்று; **பூவின் வந்த ஏகத்து அந்தணன் இருக்கை** - திருமாலின் உந்திக்கமலத்தில் தோன்றியவனாகிய பிரமனது இருக்கையான சத்தியலோகம்; **இனிச் சேய்த்து அன்றாம் என்ன எழுந்து சென்றான்** - இனிச்சேயது அன்று *(அண்மையதே)* என்று கூறுமாறு உயர்ந்து சென்றான். *(அனுமன்)*

(36)

***8739. வான நாட்டு உறைகின்றார், 'வயக் கலுழன்
வல் விசையால், மாயன் வைகும்
தான் நாட்டு எழுகின்றான்' என்று உரைத்தார்,
சிலர்; சிலர்கள், 'விரிஞ்சன்தான் தன்
ஏனை நாட்டு எழுகின்றான்' என்று உரைத்தார்;
சிலர் சிலர்கள், 'ஈசன் அல்லால்,
போன நாட்டிடை போக வல்லாரோ?
இவன் முக் கண் புனிதன்' என்றார்.***

வானநாட்டு உறைகின்றார் சிலர் - வான நாட்டில் வாழ்கின்றவர்கள் சிலர்; **'வயக்கலுழன் வல்விசையால்'** - வலிமைமிக்க கருடன் வலியவேகத்தோடு; **மாயன்வைகும் தான நாட்டு எழுகின்றான்' என்று உரைத்தார்** - திருமால் தங்கியுள்ள இடமாகிய வைகுந்தத்திற்குச் செல்கின்றான்' என்று சொன்னார்கள்; **சிலர்கள் 'விரிஞ்சன் தான்தன் ஏனைநாட்டு**

எழுகின்றான்' என்று உரைத்தார் - வேறுசிலர் 'பிரமன்தான் தன் நாட்டிலும் வேறாகிய நாட்டிற்குச் செல்ல எழுகின்றான்' என்று சொன்னார்கள்; **சிலர்சிலர்கள் 'ஈசன் அல்லால் போன நாட்டிடைப் போகவல்லாரோ?** - சிலர்சிலர், 'சிவன் அல்லாதவர்கள், மிகவும் உயர்ந்து போன நாட்டிடையே செல்லவல்லவர்களோ? *(அல்லர்! ஆதலின்);* **இவன் முக்கண் புனிதன்' என்றார்** - இவன், மூன்று கண்களையுடைய தூயவனாகிய சிவனே' என்று சொன்னார்கள்.

(37)

8740. ‘வேண்டு உருவம் கொண்டு எழுந்து, விளையாடு-
கின்றான்; மெய் வேதம் நான்கும்
தீண்டு உருவன் அல்லாத திருமாலே
இவன்’ என்றார்; ‘“தெரிய நோக்கிக்
காண்டும்” என இமைப்பதன்முன், கட் புலமும்
கடந்து அகலும்; இன்னும் காண்மின்;
மீண்டு வரும் தரம் அல்லான் வீட்டுலகம்
புகும்’ என்றார், மேன்மேல் உள்ளார்.

மேன்மேல் உள்ளார் - மேல்மேல் உள்ள உலகத்தவர்கள் சிலர்; **வேண்டு உருவம் கொண்டு எழுந்து விளையாடுகின்றான் இவன்** - விரும்பிய உருவந்தாங்கி விளையாடுகின்றவனாகிய இவன்; **மெய்வேதம் நான்கும் தீண்டு உருவன் அல்லாத திருமாலே என்றார்** - உண்மையான வேதங்கள் நான்கும் எட்டுதற்குரிய வடிவினன் அல்லாத திருமாலே' என்றார்; **‘தெரிய நோக்கிக் காண்டும்’ என** -(சிலர்) ‘தெளிவுற நோக்கிப் பார்ப்போம்’ என்று நினைக்க; **‘இமைப்பதன் முன்கட்புலமும் கடந்து அகலும்** - (அவர்களின்) இமைப்பொழுதிற்கு முன்னமே கட்புலத்தைக் கடந்து செல்லுவான்; **இன்னும் காண்மின் மீண்டு வரும் தரம் அல்லன் வீட்டுலகம் புகும் என்றார்** -(மற்றும் சிலர்) ‘இன்னும் பாருங்கள் இவன் திரும்பிவரும் தன்மையன் அல்லன், வீட்டுலகத்திற்குச் செல்லுவான்’ என்றார்.

(38)

8741. ‘உரு’ என்றார், சிலர் சிலர்கள்; ‘ஒளி’ என்றார்,
சிலர் சிலர்கள்; ‘ஒளிரும் மேனி
அரு’ என்றார், சிலர் சிலர்கள்; ‘அண்டத்துக்கு
அப் புறம் நின்று, உலகம் ஆக்கும்

கரு’ என்றார், சிலர் சிலர்கள்; ‘மற்று’ என்றார்,
சிலர் சிலர்கள்; கடலைத் தாவிச்
செரு வென்றான் நிலை ஒன்றும் தெரியகிலார்-
உலகு அனைத்தும் தெரியும் செல்வர்.

உலகு அனைத்தும் தெரியும் செல்வர் - உலகனைத்தையும் தெரிந்துணர்ந்த ஞானச் செல்வராகிய பெரியோர்; **கடலைத் தாவிச் செருவென்றான் நிலை ஒன்றும் தெரியகிலார்** - கடலைத் தாண்டி அரக்கரைப் போரில் வென்றவனாகிய அனுமனது நிலையைச் சிறிதும் தெரியாதவர்களாயினர் ஆதலால்; **சிலர் சிலர்கள் ‘உரு’ என்றார்** -(மனோவேகத்தையும் விஞ்சிச் செல்லுகின்ற அனுமனை) சிற்சிலர் உருவப்பொருளே என்றார்கள்; **சிலர் சிலர்கள் ஒளிருமேனி ‘அரு’ என்றார்** - மற்றும் சிலர் (தம்மைக் கடந்து விரைந்துசென்ற) அவனது ஒளிரும் மேனியை அருவப் பொருள் என்று கூறினார்; **சிலர் சிலர்கள் அண்டத்துக்கு அப்புறம் நின்று உலகம் ஆக்கும் ‘கரு’ என்றார்** -இன்னும் சிலர் அண்டத்துக்கு அப்புறத்தில் நின்று

உலகத்தைப் படைக்கும் காரணப் பொருள் என்றார்கள்; **சிலர் சிலர்கள் ‘மற்று’ என்றார்** - மேலும் சிலர் (அவனை) இது வேறு ஒன்றுதான்’ எனக் கூறினர்.

(39)

8742. **வாச நாள் மலரோன்தன் உலகு அளவும்**
நிமிர்ந்தன, மேல் வானம் ஆன
காசம் ஆயின எல்லாம் கரந்த தனது
உருவிடையே கனகத் தோள்கள்
வீச, வான் முகடு உரிஞ்ச, விசைத்து எழுவான்
உடல் பிறந்த முழக்கம் விம்ம,
ஆசை காவலர் தலைகள் பொதிர் எறிந்தார்;
விதிர் எறிந்தது, அண்டகோளம்.

வாசநாள் மலரோன்தன் உலகு அளவும் நிமிர்ந்தன - மணம் பொருந்திய அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வாழ்கின்ற பிரமனுடைய உலகத்தின் அளவும் உயர்ந்தனவாகி; **மேல் வானம் ஆன காசம் ஆயின எல்லாம் கரந்த தனது உருவினிடையே** - அதன் மேலுள்ள வானமான ஆகாயமெல்லாம் மறைத்த தன்னுடைய உருவத்தில் உள்ள; **கனகத் தோள்கள் வான்முகடு உரிஞ்ச வீச** -

பொன்னிறத்தோள்களை வானத்தின் உச்சியில் பட்டுத் தேய்க்கும்படி வீசுதலால்; **விசைத்து எழுவான் உடல் பிறந்த முழக்கம் விம்ம** - விசையால் எழுகின்ற அவனது உடம்பில் பிறந்த முழக்கம மிக; **ஆசை காவலர் தலைகள் பொதிர் எறிந்தார்** - (அதனால்) திசைக்காவலர்கள் தலைநடுக்கமுற்றனர்; **அண்டகோளம் விதிர் எறிந்தது** - அண்டமாகிய உருண்டை விதிர் விதிர்ப்பு எய்தியது.

(40)

வேறு

8743. **தொடுத்த நாள்மாலை வானோர், முனிவரே முதல**
தொல்லோர்,
அடுத்த நான்மறைகள் ஓதி வாழ்த்தலால், அவுணர் வேந்தன்
கொடுத்த நாள், அளந்து கொண்ட குறளனார் குறிய பாதம்
எடுத்த நாள் ஒத்தது-அண்ணல் எழுந்த நாள், உலகுக்கு
எல்லாம்.

அண்ணல் எழுந்தநாள் உலகுக்கெல்லாம் - பெருமை சான்றவனாகிய அனுமன் வளர்ந்து எழுந்த நாள், உலகங்கட்கெலாம்; **தொடுத்த நாள் மாலை வானோர் முனிவரே முதல தொல்லோர்** - அன்றலர்ந்த மலர்களைத் தொடுத்த மாலையை அணிந்த தேவர்களும் முனிவர் முதலாய பெரியோர்களும்; **அடுத்த நான் மறைகள்**

ஓதி வாழ்த்தலால் - தமக்குரிய நான்கு வேதங்களை ஓதிக் கொண்டு வாழ்த்துக் கூறி நிற்க; **அவுணர் வேந்தன் கொடுத்தநாள்** - அவுணர் வேந்தனாகிய மாபலி தாரைவார்த்துக் கொடுத்தநாளில்; **அளந்து கொண்ட குறளனார் குறிய பாதம் எடுத்த நாள் ஒத்தது** - உலகத்தை அளந்து கொண்ட வாமன மூர்த்தியின் குறுகிய அளவினை உடைய பாதத்தை (பெரிதாக்கி) விண்ணின் மேல் எடுத்த நாளை ஒத்து மகிழ்வூட்டியது.

(41)

8744. தேவரும் முனிவர்தாமும், சித்தரும் தெரிவைமாரும்,
மூவகை உலகினுள்ளார், உவகையால் தொடர்ந்து
மொய்த்தார்;

தூவின மணியும் சாந்தும் சுண்ணமும் மலரும் தொத்த,
பூவுடை அமரர் தெய்வத் தரு என, விசும்பில் போனான்.

தேவரும் முனிவர் தாமும் சித்தரும் தெரிவைமாரும் - தேவர்களும், முனிவர்களும், சித்தர்களும் அவர்தம் மனைவிகளும்; **மூவகை உலகினுள்ளார் உவகையால் தொடர்ந்து மொய்த்தார்** - மூவுலகத்திலுள்ளவர்களும் மகிழ்ச்சி மிகுதியால் தொடர்ந்து வானில் நெருங்கியவர்களாய்த்; **தூவின மணியும் சாந்தும் கண்ணமும் மலரும் தொத்த** - தூவிய மணிகளும், சந்தனமும், சுண்ணப்பொடியும் மலர்களும் அனுமனின் உடல்மேல் தொத்தி நிற்க; **பூவுடை அமரர் தெய்வத் தருஎன விசும்பில் போனான்** -தேவர்களுக்குரிய, மலர்கள் நிறைந்ததெய்வத்தன்மையுடைய கற்பகத்தரு என வான்வழியே சென்றான்.

(42)

கயிலையைக் கண்டு வணங்கி, அனுமன் செல்லுதல்

8745. இமய மால் வரையை உற்றான்; அங்கு உள
இமைப்பிலோரும்,
கமையுடை முனிவர், மற்றும் அறன் நெறி கலந்தோர்,
எல்லாம்,
அமைக, நின் கருமம்!' என்று வாழ்த்தினர்; அதனுக்கு
அப்பால்,
உமையொருபாகன் வைகும் கயிலை கண்டு, உவகை
*உற்றான்.**

இமையமால் வரையை உற்றான் - அனுமன் இமயம் என்னும் பெரிய மலையை அடைந்தான்; **அங்குஉள இமைப்பிலோரும் கமையுடை முனிவர்** - அங்கு வாழும் இமையாக்கண்ணராகிய தேவர்களும், பொறுமையுடைய முனிவர்களும்; **மற்றும்**

அறன்நெறி கலந்தோர் எல்லாம் - மேலும் அறநெறி வழுவாப் பெரியோரும், ஆகிய அனைவரும்; **'அமைக, நின் கரும்ம!' என்று வாழ்த்தினர்** - (அனுமனைப் பார்த்து) 'நீ மேற்கொண்டுள்ள செயல் இனிது நிறைவேறுவதாக' என்று வாழ்த்தினார்கள்; **அதனுக்கு அப்பால் உமையொரு பாகன் வைகும் கயிலை கண்டு உவகை உற்றான்** - அதன் பின்னர் உமையம்மையை இடப்பாகங் கொண்ட சிவ

பெருமான் தங்கியுள்ள கயிலை மலையைக் கண்டு மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

(43)

8746. **வட குண திசையில் தோன்றும், மழுவலான் ஆண்டு வைகும்
தட வரை அதனை நோக்கி, தாமரைக் கைகள் கூப்பி,
படர்குவான்தன்னை, அன்பால் பரமனும் விசும்பில்
பார்த்தான்;
தட முலை உமைக்குக் காட்டி, 'வாயுவின் தனயன்' என்றான்.**

வடகுண திசையில் தோன்றும் - வடகிழக்குத் திசையில் தோன்றுகின்றதும்; **மழுவலான் ஆண்டு வைகும்** - மழுப்படையை உடைய சிவபெருமான் தங்கி இருப்பதும் ஆகிய; **தடவரை அதனை நோக்கி தாமரைக் கைகள் கூப்பி** - பெரிய மலையினை (கயிலையை)ப்பார்த்துத் தாமரை போலச் சிவந்த கைகளைக் குவித்து வணங்கி; **படர்குவான் தன்னை அன்பால் பரமனும் விசும்பில் பார்த்தான்** - செல்லுகின்ற அனுமனைப் பெருமையிற் சிறந்தவனாகிய சிவபரம் பொருளும் விரும்பிப் பார்த்து; **தடமுலை உமைக்குக் காட்டி 'வாயுவின் தனையன்' என்றான்** - பருத்த தனங்களை உடைய உமாதேவிக்குக் காண்பித்து, 'வாயுதேவனுடைய மகன் அனுமன்' என்று கூறினான்.

வடகுணதிசை ஈசான்யம். இதற்குரிய தெய்வம் சிவாம்சம் பெற்ற ஈசானன். மழு- எரியீட்டி. இதனைத் தாருகாவனத்து முனிவர்கள் தமது ஆபிசார யாகத்தால் தோற்றுவித்து அனுப்ப அதனைச் சிவன் வலக்கரம் ஏற்றனன் என்பது புராணம்.

(44)

உமையின் வினாவும், ஈசனது உரையும்

8747. **'என், இவன் எழுந்த தன்மை?' என்று, உலகு ஈன்றாள்
கேட்ப,
'மன்னவன் இராமன் தூதன் மருந்தின்மேல் வந்தான்; வஞ்சர்
தென் நகர் இலங்கைத் தீமை தீர்வது திண்ணம்; சேர்ந்து,
நன்னுதல்! நாமும் வெம் போர் காணுதும், நாளை என்றான்.**

'இவன் எழுந்த தன்மை என்?' என்று உலகு ஈன்றாள் கேட்ப - "இவன் வான்வழி எழுந்து செல்வதற்கு யாது காரணம்?" என்று உலகத்தை ஈன்ற உமையவள் கேட்க; **மன்னவன் இராமன் தூதன் மருந்தின்மேல் வந்தான்** - "மன்னவர் குலத்துத்

தோன்றிய இராமனின் தூதனாகிய இவன் மருந்தைக் கொண்டு போக வந்திருக்கின்றான்'; **'வஞ்சர் தென் நகர் இலங்கைத் தீமை தீர்வது திண்ணம்!'** - "வஞ்சகராகிய அரக்கர்க் குரிய தென் இலங்கையினால் உளதாகிய தீமை இனித்தீர்வது திண்ணம்'; நன்னுதல்! **நாளை நாமும் சேர்ந்து வெம்போர்காணுதும் என்றான்** - "அழகிய நுதலை உடையவளே! நாளை நாமும் (தேவர்களுடன்) சேர்ந்து கொடிய போரைக் காண்போம்" என்று கூறினான் பரமன்.

(45)

ஏமகூடத்தைத் தாண்டி, அனுமன் மேருமலைமீது போதல்

8748. நாம யோசனைகள் கொண்டது ஆயிரம் நடுவு நீங்கி,
ஏமகூடத்தின் உம்பர் எய்தினன், இறுதி இல்லாக்
காமமே நுகரும் செல்வக் கடவுளர் ஈட்டம் கண்டான்;-
நேமியின் விசையின் செல்வான்-நிடதத்தின் நெற்றி உற்றான்.

நேமியின் விசையின் செல்வான் - சக்கரப்படைபோல விரைவாகச் செல்லுகின்ற அனுமன்; **நாம ஆயிரம் யோசனைகள் கொண்டது நடுவு நீங்கி** - பெயர்பெற்ற (ஒன்பதின்) ஆயிரம் யோசனைத் தொலைவு கொண்ட நடுவிடத்தைத் தாண்டி; **ஏம கூடத்தின் உம்பர் எய்தினன்** - ஏம கூட மலையின் மேல் அடைந்து நின்று; **இறுதி இல்லாக் காமமே நுகரும் செல்வக் கடவுளர் ஈட்டம் கண்டான்** - முடிவில்லாத காமஇன்பத்தையே துய்க்கின்ற செல்வச் சிறப்பினை உடைய தேவர்களின் கூட்டத்தைக் கண்டான்; **நிடதத்தின் நெற்றி உற்றான்** - பின்பு நிடத மலையின் உச்சியை அடைந்தான்.

(46)

8749. எண்ணுக்கும், அளவு இலாத அறிவினோர் இருந்து நோக்கும்
கண்ணுக்கும், கருதும் தெய்வ மனத்திற்கும், கடியன்
ஆனான்,
மண்ணுக்கும், திசைகள் வைத்த வரம்பிற்கும், மலரோன்
வைகும்
விண்ணுக்கும், அளவை ஆன மேருவின்மீது சென்றான்.

எண்ணுக்கும் அளவு இலாத அறிவினோர் - (மனிதர்) எண்ணத்திற்கும் அளவிட முடியாத அறிவினை உடைய ஞானிகள்; **இருந்து நோக்கும் கண்ணுக்கும்** - இருந்தவாறே எல்லாவற்றையும் நோக்குகின்ற ஞானக்கண்ணுக்கும்; **கருதும் தெய்வ மனத்திற்கும் கடியன் ஆனான்** - எல்லாவற்றையும் கருதவல்ல தெய்வ மனத்திற்கும் பின்பற்ற முடியாத வேகத்தை உடையவனான அனுமன்; **மண்ணுக்கும் திசைகள் வைத்த வரம்பிற்கும்** - மண்ணுலகத்திற்கும், திசைகளுக்குரியவாகவைத்த எல்லைக்கும்; **மலரோன் வைகும் விண்ணுக்கும்** - பிரமன் தங்கியுள்ள

பிரமலோகமாகிய விண்ணுலகத்திற்கும்; **அளவை ஆன மேருவின் மீது சென்றான்** - அளவு கருவி போல் உளதான மேரு மலையின் மீது போனான்.

(47)

பிரமன் முதலிய தேவர்களை வணங்கிச் செல்லுதல்

8750.** **'யாவதும் நிலைமைத் தன்மை இன்னது' என்று, இமையா நாட்டத்
தேவரும் தெரிந்திலாத வடமலைக்கு உம்பர்ச் சென்றான்;
நாவலம் பெருந் தீவு என்னா நளிர் கடல் வளாக வைப்பில்,
காவல் மூன்று உலகும் ஓதும் கடவுள் மா மரத்தைக் கண்டான்.*

இமையா நாட்டத் தேவரும் - இமையாத விழிகளைப் பெற்ற தேவர்களும்; **'நிலைமைத் தன்மை இன்னது' என்று யாவதும் தெரிந்திலாத** - நிலையாக உள்ள தன்மையாவது எனச் சிறிதும் தெரியவியலாத; **'வடமலைக்கு உம்பர் சென்றான்'** - மேருமலைக்கு மேலே சென்று; **நளிர்கடல் வளாக வைப்பில்** - குளிர்ந்த கடலால் சூழப்பட்ட பூமியில்; **நாவலம் பெருந்தீவு என்னா** - நாவலம் பெருந்தீவு என்று; **காவல் மூன்று உலகும் ஓதும் கடவுள் மா மரத்தைக் கண்டான்** - காவலை உடைய மூன்று உலகத்தாரும்

சிறப்பித்துக் கூறுவதற்குக் காரணமான தெய்வத்தன்மையை உடைய பெரிய நாவல் மரத்தைக் கண்டான்.

(48)

8751.** **அன்ன மா மலையின் உம்பர், உலகு எலாம் அமைத்த அண்ணல்
நல் நெடு நகரம் நோக்கி, அதன் நடு நாப்பண் நாம
பொன் மலர்ப் பீடம்தன்மேல் நான்முகன் பொலியத் தோன்றும்
தன்மையும் கண்டு, கையால் வணங்கினான்-தருமம் போல்வான்.*

தருமம் போல்வான் - தருமதேவதை போன்றவனான அனுமன்; **அன்னமாமலையின் உம்பர்** - அந்த மேருமலையின் உச்சியில்; **உலகு எலாம் அமைத்த அண்ணல் நல்நெடு நகரம் நோக்கி** - உலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்த பிரம தேவனுடைய சிறந்த நகரைப்பார்த்து; **அதன் நடு நாப்பண் நாம பொன்மலர்ப் பீடம்தன்மேல்** - அதன் நட்ட நடுவில் புகழ்பெற்ற பொன்மலர்ப்பீடத்தின் மேல்; **நான்முகன் பொலியத் தோன்றும்** - நான்முகக்கடவுள் பொலிவு பெற்றுத்

தோன்றும் தன்மையைக்; ***கண்டு கையால் வணங்கினான்*** *- கண்டு தன்கைகளால் வணங்கினான்.*

(49)

8752. தரு வனம் ஒன்றில், வானோர் தலைத்தலை மயங்கித் தாழ,
பொரு அரு முனிவர் வேதம் புகழ்ந்து உரை ஓதை பொங்க,
மரு விரி துளவ மோலி, மா நிலக் கிழத்தியோடும்
திருவொடும் இருந்த, மூலத் தேவையும் வணக்கம்
செய்தான்.

தருவனம் ஒன்றில் வானோர் தலைத்தலை மயங்கித்தாழ *- (பின்னர் அனுமன்) மரங்கள் நிறைந்துள்ள வனமொன்றில் தேவர்கள் இடந்தொறும் இடந்தொறும் கலந்து வணங்கி நிற்க;* ***பொரு அரு முனிவர் வேதம் புகழ்ந்து உரை ஓதை பொங்க*** *- ஒப்பற்ற முனிவர்கள் வேத மந்திரங்களோடு புகழ்ந்து சொல்லும் ஒலி மிக்குத் தோன்ற;* ***மருவிரிதுளவ மோலி மாநிலக்கிழ்த்தியோடும்*** *-*

மணம் வீசும் துளவமாலை அணிந்த முடியினை உடையனாய்ப் பூதேவி யோடும்; ***திருவொடும் இருந்த மூலத்தேவையும்*** *- சீதேவியோடும் இருந்த எல்லாவற்றிற்கும் மூலமாக உள்ள நாராயணனையும்;* ***வணக்கம் செய்தான்*** *- வணங்கினான்.*

(50)

8753. ஆயதன் வட கீழ்ப் பாகத்து, ஆயிரம் அருக்கர் ஆன்ற
காய் கதிர் பரப்பி, ஐந்து கதிர் முகக் கமலம் காட்டி,
தூய பேர் உலகம் மூன்றும் தூவிய மலரின் சூழ்ந்த
சேயிழை பாகத்து, எண் தோள் ஒருவனை வணக்கம்
செய்தான்.

ஆயதன் வடகீழ்ப் பாகத்து *- (பின்னர்) அம்மேருவின் வட கிழக்கில்;* ***ஆயிரம் அருக்கர் ஆன்ற காய்கதிர் பரப்பி*** *- ஆயிரம் சூரியர்களின் நிறைந்த ஒளிவீசும் கதிர்களைப் பரப்பிக் கொண்டு;* ***ஐந்து கதிர்முகக் கமலம் காட்டி*** *- ஐந்து ஒளிவாய்ந்த முகங்களாகிய தாமரைகளைக் காட்டிக் கொண்டு;* ***தூயபேர் உலகம் மூன்றும் தூவிய மலரின் சூழ்ந்த*** *- தூயவான பெரிய உலகங்கள் மூன்றிலுள்ளோரும் அருச்சனையாகத் தூவிய மலர்களால் சூழப் பெற்று;* ***சேயிழை பாகத்து எண்தோள் ஒருவனை வணக்கம் செய்தான்*** *- செம்மையான அணிகலன்களை அணிந்த மனோன்மணியை இடப்பாகத்தில் கொண்டுள்ள எட்டுத் தோள்களை உடைய சதாசிவனைக் கண்டு வணக்கம் செய்தான்.*

கயிலையில் உருத்திர மூர்த்தியை உமையாளொடும் வணங்கிய அனுமன் இங்கு சதாசிவனைக் கண்டு வணங்குகின்றான். ஐந்து முகங்களாவன, (1)

அகோரம் (2) வாமனம் (3) தத்புருஷம் (4) ஈசானம் (5) சத்தியோசாதம் என்பன. "மேருவரையதற்கு நடுப்பிரமன் மூதூர் மிக்க மனோவதி, அதற்கு மேலைத்திக்கில், நாரணண் வாழ் வைகுண்டம், வட கீழ் பாலின் நாதன் அமர் சோதிட்கம்; திசைகள் எட்டும் சீரிய இந்திரன் முதலாம் எண்மர் தேயம்" (கந்தபுரா-அண்டகோசப்-30) என்ற பகுதி இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

(51)

8754. சந்திரன் அனைய கொற்றத் தனிக் குடை தலையிற்று ஆக,
சுந்தர மகளிர் அங்கைச் சாமரை தென்றல் தூற்ற,

அந்தர வான நாடர் அடி தொழ, முரசம் ஆர்ப்ப,
இந்திரன் இருந்த தன்மை கண்டு உவந்து, இறைஞ்சிப் போனான்.*

சந்திரன் அனைய கொற்றத் தனிக்குடை தலையிற்று ஆக - சந்திரனைப் போன்ற வெற்றிமைந்த ஒப்பற்ற குடை தலைமீது நிழற்றவும்; **சுந்தர மகளிர் அங்கைச் சாமரை தென்றல் தூற்ற** - அழகிய பெண்கள் தம் அழகிய கையில் தாங்கிய வெண்சாமரைகள் தென்றல் (போலும்) இளங்காற்றை வீசவும்; **அந்தரவானநாடர் அடி தொழமுரசம் ஆர்ப்ப** - 'அந்தரம்' எனப்படும் வான் நாட்டில் உள்ள தேவர்கள் அடிவணங்கி நிற்க, முரசங்கள் ஆரவாரிக்க; **இந்திரன் இருந்த தன்மை கண்டு உவந்து இறைஞ்சிப் போனான்** - இந்திரன் அரியணையில் இருந்த தன்மையைக் கண்டு மகிழ்ந்து வணங்கிப் போனான்.

(52)

8755. பூ அவர் மரத்தைப் போர்ப்ப அந்தரம் விரிந்து பொங்கும்
தேவர்தம் இருக்கையான் மேருவின் சிகர வைப்பில்,
மூவகை உலகும் சூழ்ந்த முரண் திசை முறையின் காக்கும்
காவலர் எண்மர் நின்ற தன்மையும் தெரியக் கண்டான்.*

பூ அலர் மரத்தைப் போர்ப்ப அந்தரம் விரிந்து பொங்கும் - மலர்கள் விரிந்து கற்பகத் தருவைச் சூழுமாறு போல விண்ணில் விரிந்து உயர்ந்திருக்கின்ற; **தேவர்தம் இருக்கை ஆன மேருவின் சிகர வைப்பில்** - தேவர்களின் இருப்பிடமான மேருமலையின் சிகரங்களாகிய இடங்களில்; **மூவகை உலகும் சூழ்ந்த முரண் திசை முறையின் காக்கும்** - மூவகையான உலகத்தைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற முரண்பட்ட திசைகள் எட்டையும் முறைமையாகக் காத்து நிற்கின்ற; **காவலர் எண்மர் நின்ற தன்மையும் தெரியக் கண்டான்** - திசைக் காவலர் எண்மரும் நிற்கின்ற தன்மையையும் தெளிவாகக் கண்டான். (அனுமன்).

(53)

8756. அத் தடங் கிரியை நீங்கி, அத் தலை அடைந்த வள்ளல்,
உத்தரகுருவை உற்றான்; ஒளியவன் கதிர்கள் ஊன்றி,
செத்திய இருள் இன்றாக, விளங்கிய செயலை நோக்கி,
வித்தகன், 'விடிந்தது!' என்னா, 'முடிந்தது, என் வேகம்!'
என்றான்.

அத்தடங்கிரியை நீங்கி அத்தலை அடைந்த வள்ளல் - அந்தப் பெரிய மேருமலையை விட்டு நீங்கி அப்பக்கத்தை அடைந்த அனுமன்; ***உத்தரகுருவை உற்றான்*** - உத்தர குரு என்ற போக பூமியை அடைந்தான்; ***ஒளியவன் கதிர்கள் ஊன்றி*** - அங்கு, ஒளியை உடைய சூரியன் தன் கதிர்களைப் பரப்பி; ***செத்திய இருள் இன்றாக விளங்கிய செயலை நோக்கி*** - நெருங்கிய இருள் இல்லையாம்படி செய்து கொண்டு விளங்கிய செயலைப் பார்த்து; ***வித்தகன், "விடிந்தது!" என்னா, முடிந்தது, என்வேகம்!' என்றான்*** - திறமைமிக்கவனாகிய அனுமன், பொழுது விடிந்து விட்டது என்று கருதி, 'என் வேகம் முடிந்துவிட்டது' என வருந்திக் கூறினான்.

(54)

8757. 'ஆதியான் உணராமுன்னம் அரு மருந்து உதவி, அல்லின்
பாதியால், அனைய துன்பம் அகற்றுவான் பாவித்தேற்குச்
சோதியான் உதயம் செய்தான்; உற்றது ஓர் துணிதல்
ஆற்றேன்;
ஏது யான் செய்வது? என்னா, இடர் உற்றான், இணை
இலாதான்.

இணை இலாதான் - ஒப்பற்றவனாகிய அனுமன்; ***ஆதியான் உணரா முன்னம் அருமருந்து உதவி*** - ஆதிமூர்த்தியாகிய இராமன் மூர்ச்சை தெளிதற்கு முன்பே அரிய மருந்தினைக் கொண்டு போய்க் கொடுத்து; ***அல்லின்பாதியால் அனைய துன்பம் அகற்றுவான் பாவித்தேற்குச்*** - இரவின் பாதியிலேயே அத்துன்பத்தை நீக்க எண்ணி இருந்த எனக்கு; ***சோதியான் உதயம் செய்தான்*** - பேரொளியை உடைய கதிரவன் உதயஞ் செய்து விட்டான்; ***உற்றது ஓர் துணிதல் ஆற்றேன்*** - இனிப் பொருந்திய செயல இன்ன தென்பதைத் துணிய இயலாதவனாக இருக்கின்றேன்; ***'ஏது யான் செய்வது?' என்னா இடர் உற்றான்*** -

(இப்போது) 'யான் செய்ய வேண்டுவது எது?' என்று வருத்தமடைந்தான்.

(55)

8758. கால் திசை சுருங்கச் செல்லும் கடுமையான்,-'கதிரின்
செல்வன்
மேல் திசை எழுவான்அல்லன்; விடிந்ததும் அன்று; மேரு
மாற்றினன், வடபால் தோன்றும் என்பது மறைகள் வல்லோர்

சாற்றினர்' என்ன, துன்பம் தவிர்ந்தனன்-தவத்து மிக்கான்.

தவத்து மிக்கான் - தவத்தாற் சிறந்தவனும்; **கால் திசை சுருங்கச் செல்லும் கடுமையான்** - காற்றின் வேகம் குறையுமாறும் திசையின் தொலைவு சுருங்குமாறும் செல்லுகின்ற விரைவினை உடையவனுமாகிய அனுமன்; **கதிரின் செல்வன் மேல் திசை எழுவான் அல்லன்** - கதிரினைச் செல்வமாக உடைய சூரியன் மேற்குத் திசையில் எழுகின்ற இயல்புடையவன் அல்லன்; **விடிந்ததும் அன்று; மேருமாற்றினன்** - இப்போது விடியற்காலமுமில்லை; **மேருவில் தன் செலவை மாற்றினவனாய்; வடபால் தோன்றும் என்பது மறைகள் வல்லோர் சாற்றினர்** - வடபுறத்தில் (உள்ளார்க்கு மேற்குத்திசையில்) தோன்றும் என்பது, வேதம் பயின்றவர்கள் கூறியுள்ளனர்; **என்ன, துன்பம் தவிர்ந்தனன்** - என்று எண்ணித் துன்பம் தணிந்தான்.

(56)

உத்தரகுரு நாட்டைக்கண்டு, அனுமன் அப்பால் போதல்

8759. இருவரே தோன்றி, என்றும் ஈறு இலா ஆயுள் எய்தி,
ஒருவரோடு ஒருவர், உள்ளம் உயிரொடும் ஒன்றே ஆகி,
பொரு அரும் இன்பம் துய்த்து, புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும்,
திரு உறை கமலம் அன்ன, நாட்டையும் தெரியக் கண்டான்.

இருவரே தோன்றி, என்றும் ஈறுஇலா ஆயுள் எய்தி - (ஆண் பெண் என்ற) இருவரே பிறந்து, என்றும் முடிவிலாத ஆயுளைப்

பெற்று; **ஒருவரோடு ஒருவர், உள்ளம் உயிரொடும் ஒன்றே ஆகி** - ஒருவரோடு ஒருவர் உள்ளமும் உயிரும் ஒன்றே என்னுமாறு ஒற்றுமை உடையராய்; **பொரு அரு இன்பம் துய்த்து புண்ணியம் புரிந்தோர் வைகும்** - ஒப்பற்ற இன்பம் துய்த்துக் கொண்டு, புண்ணியச் செயல்களைச் செய்தோர் பொருந்தி இருப்பதான; **திருஉறை கமலம் அன்ன நாட்டையும் தெரியக் கண்டான்** - திருமகள் வாழும் தாமரை மலர்போன்ற உத்தர குரு நாட்டையும் கண்களால் தெரியக் கண்டான்.

புண்ணியப் பயன்காரணமாக ஆண், பெண் என இரு பாலராகத் தோன்றி, 'ஒருயிரும் ஈருடலும்' என்னுமாறு உள்ளமொத்து வாழ்கின்ற வாழ்வினராயும், முடிவிலா ஆயுளும், ஒப்பற்ற இன்பமும் பெற்று திருமகள் தங்கியுள்ள தாமரை எனும் படித்தான உத்தரகுரு நாட்டில் வாழ்வர். அத்தகைய உத்தர குருவை அனுமன் தன் கண்களால் காணப் பெற்றான் என்பதாம். "திருவின் அருந்தவ முடித்தோர், உத்தர குருவின் ஒப்பத் தோன்றிய" *(சிலப்-மனையறம்-9-10)* என்பதும் இதற்கு, "அறத்தானாகிய பொருளால் தலைப்படு தானத்தைச் செய்தோர் எய்தும் உத்தரகுருவினை" என்ற அதன் உரையும் காணத்தக்கது.

acharya.org

இதனைக் 'காம பூமி' எனவும், 'தானப் பயனாற் பெறும் போகபூமி' எனவும் கூறுவர் (சீவக - 189)

(57)

8760. வன்னி நாட்டிய பொன் மௌலி வானவன், மலரின் மேலான்,
கன்னி நாள் திருவைச் சேரும் கண்ணனும், ஆளும் காணி,
சென்னி நாள் தெரியல் வீரன், தியாக மா விநோதன்
தெய்வப்
பொன்னி நாட்டு உவமை வைப்பை, புலன் கொள,
நோக்கிப்போனான்.*

வன்னி நாட்டிய பொன் மௌலி வானவன், மலரின் மேலான் - *வன்னி இலையைத் தரித்த பொன்னிறமான சடா மகுடத்தைத் தாங்கிய சிவபெருமானும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரம தேவனும்;* **கன்னிநாள் திருவைச் சேரும் கண்ணனும்** - *என்றும் மாறாக் கன்னிமையுடைய திருமகளை மார்பிலே கொண்டுள்ள திருமாலும்;* **ஆளும் காணி** - *ஆட்சி செய்கின்ற தலமாகி;* **சென்னி நாள் தெரியல்வீரன் தியாக மா விநோதன்** - *தலையில் அன்றலர்ந்த மலர்மாலையைப் புனைந்த வீரனும், தியாக மாவிநோதன் என்ற*

சிறப்புப் பெயர் தாங்கியவனும் ஆகிய சோழனுடையதுமாகிய; **தெய்வப் பொன்னி நாட்டு உவமை வைப்பை** - *தெய்வத்தன்மையுடைய காவிரி பாயும் சோழ நாட்டுக்கு உவமையாகத் தக்க அந்த உத்தரகுருவை;* **புலன் கொள நோக்கிப் போனான்** - *அனுமன் கட்புலன் கொள்ளுமாறு கருத்தொடு நோக்கிச் சென்றான்.*

வன்னி - ஓர்மரம். அதன் இலை சிவபெருமான் சூடுதற்குரியது. முன்பு கோசலத்தை "காவிரிநாடன்ன கழனி நாடு ஒரீஇ" (குகப்-1) எனக் கூறிய கம்பநாடன் இங்கு உத்தர குருவைக் காவிரி பாயும் நாட்டிற்கு உவமையாகத் தக்கதென்று கூறித்தனது நாட்டுப்பற்றைக் காட்டுகின்றான். 'தியாகமாவிநோதன்' என்பது முதற்குலோத்துங்கன் முதல் பல சோழ மன்னர்க்குப் பெயராக வருதலின் இதனைக் கொண்டு கம்பனின் காலத்தை வரையறுத்தற்கியலாமற் போகின்றது.

(58)

நீலமலைக்கு அப்பால் மருத்துமலையை அனுமன் காணுதல்

8761. விரிய வன் மேரு என்னும் வெற்பினின்மீது செல்லும்
பெரியவன், அயனார் செல்வம் பெற்றவன், பிறப்பும்
போர்ந்தான்,
அரியவன், உலகம் எல்லாம் அளந்த நாள் வளர்ந்து
தோன்றும்
கரியவன் என்ன நின்ற, நீல மால் வரையைக் கண்டான்.

வன்மேரு என்னும் வெற்பினின் மீதுவிரிய செல்லும் பெரியவன் - வலிய மேரு என்னும் மலையின் மீது (வேகந்தாங்காது) பிளவுறுமாறு செல்லும் பெரிய தோற்றத்தை உடையவனும்; **அயனார் செல்வம் பெற்றவன் பிறப்பும் பேர்ந்தான் அரியவன்** - பிரமனுடைய பட்டத்தைப் பெறப் போகின்றவனும், பிறவித் துன்பத்தினின்றும் நீங்கியவனும், குரங்கு வடிவினனுமாகிய அனுமன்; **உலகம் எல்லாம் அளந்தநாள் வளர்ந்து தோன்றும்** - உலகம் அனைத்தையும் அளந்த காலத்தில் பேருரு வினனாக வளர்ந்து தோன்றுகின்ற; **கரியவன் என்ன நின்ற நீல மால் வரையைக் கண்டான்** - திருவிக்கிரமனாகிய கரியவன் போல நின்ற பெரிய நீலமலையைக் கண்டான்.

(59)

8762. அல் குன்ற அலங்கு சோதி அம் மலை அகலப் போனான்,
பொன் குன்றம் அனைய தோளான் நோக்கினான், புலவன் சொன்ன
நல் குன்றம் அதனைக் கண்டான், உணர்ந்தனன்-'நாகம முற்ற
எல் குன்ற எறியும் தெய்வ மருந்து அடையாளம்' என்ன.

அல்குன்ற அலங்கு சோதி அம்மலை அகலப்போனான் -இருளும் (தன் முன்னர்) ஒடுங்குமாறு (மிகக் கருநிறத்துடன்) விளங்கும் சோதியையுடைய அம்மலை பின்னிடுமாறு கடந்து சென்றவனாகிய; **பொன்குன்றம் அனையை தோளான் நோக்கினான்** - பொன்மலைபோன்ற தோளினை உடைய அனுமன் கண்களால் நோக்கி; **புலவன் சொன்ன நல்குன்றம் அதனைக் கண்டான்** - அறிஞனாகிய சாம்பவன் சொன்ன நல்லமருந்துமலையைக் கண்டு; **தெய்வமருந்து அடையாளம் நாகம் முற்ற எல்குன்ற எறியும் என்ன உணர்ந்தனன்** -தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த மருந்துக்கு அறிகுறி, மேலுலகம் முழுவதும் சூரியனுடைய ஒளி குறையுமாறு ஒளிவிடுவது என்ன ஊகித்துத் தெரிந்து கொண்டான்.

(60)

மருத்து மலையை அனுமன் பெயர்த்து எடுத்து மீளுதல்

8763. பாய்ந்தனன்; பாய்தலோடும், அம் மலை பாதலத்துச்
சாய்ந்தது; காக்கும் தெய்வம் சலித்தன, கடுத்து வந்து,
காய்ந்தது, 'நீதான் யாவன்? கருத்து என்கொல்? கழறுக!'என்ன,
ஆய்ந்தவன் உற்ற தன்மை அவற்றினுக்கு அறியச் சொன்னான்.

பாய்ந்தனன் பாய்தலோடும் - (மருத்துமலையைத் தெரிந்த அனுமன்) அந்த மலைமீது பாய்ந்தான், அங்ஙனம் பாய்ந்த உடனே; **அம்மலை பாதலத்துச் சாய்ந்தது** -

அம் மருத்துமலை பாதலத்தில் சாய்ந்தது; **காக்கும் தெய்வம்சலித்தன** - (அம் மருந்துகட்குக்) காவலாக இருந்த தேவதைகளும் மனம் தளர்ந்தன; **கடுத்து வந்து காய்ந்தது** - (பிறகு தேறி) விரைந்துவந்து சினங

கொண்டு; **'நீதான் யாவன்? கருத்து என்கொல்? கழறுக!' என்ன** - (அனுமனைப் பார்த்து) 'நீ யாவன்? (உன்) எண்ணம் யாது? சொல்லுக!' என்று கேட்க; **ஆய்ந்தவன் உற்ற தன்மை அவற்றினுக்கு அறியச் சொன்னான்** - ஆராயுந் தன்மை உள்ளவனாகிய அனுமன் தான் வந்ததற்குரிய காரணத்தை அத்தேவதைகள் அறிந்து கொள்ளுமாறு கூறினான்.

(61)

8764. கேட்டு அவை, 'ஐய! வேண்டிற்று இயற்றி, பின் கெடாமல் எம்பால்
காட்டு' என உரைத்து, வாழ்த்திக் கரந்தன; கமலக்கண்ணன்
வாள் தலை நேமி தோன்றி, மறைந்தது; மண்ணின்நின்றும்
தோட்டனன், அனுமன் மற்று அக் குன்றினை, வயிரத் தோளால்

கேட்டு அவை, 'ஐய! வேண்டிற்று இயற்றி - அனுமன் கூறிய வற்றைக் கேட்ட அத் தெய்வங்கள், 'ஐயனே! (இம்மருந்துகளால்) (உனக்கு ஆக) வேண்டுவனவற்றைச் செய்து முடித்துக் கொண்டு; **பின் கெடாமல் எம்பால் காட்டு என உரைத்து வாழ்த்திக் கரந்தன** - 'பின்பு இம்மருந்து கெடாதபடி கொண்டு வந்து எமக்குக் காட்டுவாயாக!' எனக்கூறி அவனை வாழ்த்திவிட்டு மறைந்தன; **கமலக் கண்ணன் வாள் தலை நேமி தோன்றி, மறைந்தது** - (பின்பு) தாமரைமலர் போன்ற கண்களை உடையவனான திருமாலின் கூரிய முனையை உடைய சக்கரப்படை வந்து தோன்றி அதுவும் மறைந்தது; **அனுமன், மற்று அக்குன்றினை மண்ணின் நின்றும் வயிரத் தோளால் தோட்டனன்** - பின்பு அனுமன் அந்த மருந்து மலையை மண்ணில் நின்றும் தன் வயிரம் போன்ற தோளினால் பெயர்த்து எடுத்தான்.

(62)

கலிவிருத்தம்

8765. 'இங்கு நின்று, இன்னன மருந்து என்று எண்ணினால்,
சிங்குமால் காலம்' என்று உணரும் சிந்தையான்,
அங்குஅது வேரொடும் அங்கை தாங்கினான்,
பொங்கிய விசும்பிடைக் கடிது போகுவான்.

இங்கு நின்று இன்னன மருந்து என்று எண்ணினால் - 'இவ்விடத்தில் நின்று இன்னவை நமக்குத் தேவையான மருந்துகள் என்று ஆராய்வோமானால்; **காலம்**

சிங்குமால் என்று உணரும் சிந்தையான் - காலம் கழியும் என்று உணர்ந்த மனத்தினனான அனுமன்; **அங்கு அது வேரொடும் அங்கை தாங்கினான்** - அப்போது அம்மலையினை வேருடன் அழகிய கரத்தில் தாங்கிக் கொண்டு; **பொங்கிய விசும்பிடைக் கடிது போகுவான்** - விரிந்து பரந்த ஆகாய வழியே விரைந்து செல்பவனானான்.

சிங்கும் - குறையும்; கழியும், "சிங்கா வண்புகழ்ச் சிங்க புரத்து" (சிலப். பதி.47) சாம்பவன் கூறியபடி நால்வகை மருந்துகளையும் இனங் கண்டு எடுப்பது காலதாமதத்திற்கு வழி வகுக்கும் என எண்ணிய அனுமன் அம் மருந்துமலையையே வேருடன் எடுத்துக்கொண்டு விண்வழியே விரைந்தான் என்பதாம்.

(63)

8766. ஆயிரம் யோசனை அகன்று மீ உயர்ந்து,
ஆயிரம் யோசனை ஆழ்ந்தது அம் மலை,
'ஏ' எனும் மாத்திரத்து, ஒரு கை ஏந்தினான்.
தாயினன்-உலகு எலாம் தவழ்ந்த சீர்த்தியான்.

உலகு எலாம் தவழ்ந்த சீர்த்தியான் - உலகம் முழுமையும் பரவிய புகழை உடையவனான அனுமன்; **ஆயிரம் யோசனை அகன்று மீஉயர்ந்து** - ஆயிரம் யோசனை அளவு விரிந்தும், ஆயிரம் யோசனை அளவுமேல் உயர்ந்தும்; **ஆயிரம் யோசனை ஆழ்ந்தது அம்மலை** - ஆயிரம் யேசானை அளவு தரையில் ஆழ்ந்தும் உள்ளதாகிய அச்சஞ்சீவி மலையை; **'ஏ' எனும் மாத்திரத்து, ஒரு கை ஏந்தினான் தாயினன்** - 'ஏ' எனும் காலத்திற்குள் ஒரு கையில் ஏந்திக் கொண்டு தாவிச் சென்றான்.

(64)

அனுமனை அனுப்பிய பின், சாம்பனும் விடணனும் இராமனைச் சென்று காணுதல்

8767. அத் தலை, அன்னவன் அனையன் ஆயினான்;
இத் தலை, இருவரும் விரைவின் எய்தினார்,

கைத் தலத்தால் அடி வருடும் காலையில்,
உத்தமற்கு உற்றதை உணர்த்துவாம் அரோ.

அத்தலை, அன்னவன் அனையன் ஆயினான் -அவ்விடத்து அவ் அனுமன் அத்தன்மையன் ஆயினான் (அக்காலத்தில்); **இத்தலை, இருவரும் விரைவின் எய்தினார்** - இங்கே, (போர்க்களத்தில்) சாம்பன் வீடணன் என்ற இருவரும், விரைவாக இராமனை அடைந்தவராய்; **கைத் தலத்தால் அடி வருடும் காலையில்** - தம் கைகளால் அவனுடைய திருவடிகளைப் பற்றி வருடும் போது; **உத்தமற்கு**

உற்றதை உணர்த்துவாம் அரோ - உத்தமனாகிய அவ்விராமனுக்கு நிகழ்ந்ததைக் கூறுவோம்.

உணர்த்துவாம் - கவிவெளிப்பட்டுக் கற்போருக்குக் கதைத் தொடர்பினையும், காட்சி மாற்றத்தினையும் உணர்த்துதல். மலையை ஏந்தி அனுமனைப் புறப்பட வைத்து விட்டுக் கவி காட்சியை மாற்றிப் போர்க்களம் காட்டும். இப்போக்கு நாடகத்தன்மை வாய்ந்த நலமுடையதாதல் காண்க. அனுமன் போன வழியினையும், பயணத்தையும் விரிவாகக் கூறிய பின் திரும்பவும் அவன் அவ்வழியே வருதலை விவரிக்க வேண்டுவதில்லையாகலானும், போர்க்களத்தில் நடக்கும் நிகழ்ச்சித் தொடர்பினைக் கொண்டு செலுத்த வேண்டுதலானும் இவ்வுத்தியைக் கவி பின்பற்றுதல் கண்டு இன்புறத்தக்கது.

(65)

8768. வண்டு அன மடந்தையர் மனதை வேரொடும்
கண்டன, கொள வரும் கருணைதாம் எனக்
கொண்டன, கொடுப்பன வரங்கள், கோள் இலாப்
புண்டரீகத் துணை தருமம் பூத்தென;

வண்டு ஆன மடந்தையர் மனத்தை வேரொடும் கண்டன - (தம்மீது படிந்திருக்கும்) வண்டு எனும்படி, மகளிரின் உள்ளத்தை வேரோடு கொண்டனவும் **கொளவரும் கருணைதாம் எனக கொண்டன** - (எல்லா உயிர்களும் முகந்து) கொள்ளும்படி எழுகின்ற கருணையே தாம் என்னும்படி அதனை நிரம்பக் கொண்டனவும்; **வரங்கள் கொடுப்பன** - வரங்களைத் தருவனவும் ஆகிய; **கோள்இலாப் புண்டரீகத்துணை தருமம் பூத்தென** - மாறுபாடில்லாத தாமரைமலர் போன்ற விழியிணைகள் தருமம் போன்று மலர்ந்து திகழ்ந்தன.

(66)

8769. நோக்கினன்-கரடிகட்கு அரசும், நோன் புகழ்
ஆக்கிய நிருதனும், அழுத கண்ணினர்,
தூக்கிய தலையினர், தொழுத கையினர்,
ஏக்கமுற்று, அருகு இருந்து, இரங்குவார்களை.

கரடிகட்கு அரசும், நோன்புகழ் ஆக்கிய நிருதனும் - (அங்ஙனம் மலர்ந்த கண்களை உடைய இராமன்) கரடிகட்கு அரசனாகிய சாம்பவனும், மிக்க புகழ் பெற்ற வீடணனும்; **அழுத கண்ணினர், தூக்கிய தலையினர் தொழுதகையினர்** - அழுத கண்ணினராய், தூக்கிய தலையினை உடையராய், தொழுதகையினை உடையராய்; **ஏக்கமுற்று அருகு இருந்து இரங்குவார்களை நோக்கினன்** - துன்பமுற்றுத் தன்னருகில் இருந்து கொண்டு இரங்குகின்றவர்களைக் கண்டான்.

(67)

இராமன் அவர்களை உசாவுதல்

8770. ‘ஏவிய காரியம் இயற்றி எய்தினை?
நோவிலை? வீடணா!’ என்று நோக்கி, பின்,
தா அரும் பெரும் புகழ்ச் சாம்பன்தன்னை, ‘நீ
ஆவி வந்தனைகொல்?’ என்று அருளினான் அரோ.

“வீடணா! ஏவிய காரியம் இயற்றி எய்தினை? - *(கண் விழித்துப் பார்த்த இராமன்)’ வீடணா யான் ஏவிய (உணவு கொணர்வதாகிய) காரியத்தைச் செய்து வந்தாயோ?;* ***நோவிலை? என்று நோக்கி*** - *(ஆகவே பிரமாத்திரத்தினால் எய்திய) நோவிலை யன்றோ? என வீடணனை நோக்கி வினவியபின்;* ***தா அரும் பெரும் புகழ்ச் சாம்பன் தன்னை*** - *குற்றமற்ற பெரும்புகழையுடைய சாம்பவன் தன்னையும் பார்த்து;* ***‘நீ ஆவி வந்தனை கொல்?’ என்று அருளினான் அரோ*** - *‘நீ உயிர் வரப் பெற்றனையோ? என்று கேட்டருளினான் இராமன்.*

(68)

8771. ‘ஐயன்மீர்! நமக்கு உற்ற அழிவு இது ஆதலின்,
செய்வகை பிறிது இலை; உயிரின் தீர்ந்தவர்
உய்கிலர்; இனிச் செயற்கு உரியது உண்டுஎனின்,
பொய் இலீர்! புகலுதிர், புலமை உள்ளத்தீர்!

‘ஐயன்மீர்! இது நமக்கு உற்ற அழிவு ஆதலின் - *‘ஐயன்மீர்! இது நமக்கு நேர்ந்த அழிவேயாகலின்;* ***செய்வகை பிறிது இலை*** - *இதற்கு மாறாகச் செய்யும் செயல்வேறு இல்லை;* ***உயிரின் தீர்ந்தவர் உய்கிலர்*** - *உயிர் நீங்கினவர் மீண்டும் பிழைக்கமாட்டார்கள்;* ***இனிச் செயற்கு உரியது உண்டு எனின்*** - *இனிச் செய்வதற்குரிய செயல் ஏதேனும் இருப்பின்;* ***பொய் இலீர்! புலமை உள்ளத்தீர் புகலுதிர்’*** - *பொய்மையில்லாத அறிவுசான்ற மனத்தை உடையவர்களே கூறுங்கள்.*

முதல் அடியில் நம்குலத்து அழிவு என்பதற்குப் பதிலாக நமக்கு உற்ற அழிவு என வேறுபாடம் கொள்ளப்பெற்றது.

(69)

8772. ‘சீதை என்று ஒருத்தியால் உள்ளம் தேம்பிய
பேதையேன், சிறுமையால் உற்ற பெற்றியை
யாது என உணர்த்துகேன்! உலகொடு ஈர்வுறாக்
காதை, வன் பழியொடும் நிறுத்திக் காட்டினேன்.

சீதை என்று ஒருத்தியால் உள்ளம் தேம்பிய - *சீதை என்ற ஒருத்தி காரணமாக மனம் வருத்திய;* ***பேதையேன், சிறுமையால் உற்றபெற்றியை*** - *அறிவிலியாகிய யான் என் கீழ்மையால் அடைந்த தன்மையை;* ***யாது என உணர்த்துகேன்!*** -

என்னவென்று சொல்லுவேன்? **உலகொடு ஈர்வுறாக் காதை** - உலகத்தோடு பொருந்தாத (இந்தஎன்) வாழ்க்கைக் கதையை; **வன்பழியொடும் நிறுத்திக் காட்டினேன்** - கொடிய பழியோடும் பொருந்துமாறு செய்து காண்பித்தேன்.

(70)

8773. **"'மாயை இம் மான்" என, எம்பி, வாய்மையான்,**
தூயன உறுதிகள் சொன்ன சொல் கொளேன்,
போயினென்; பெண் உரை மறாது போகலால்,
ஆயது, இப் பழியுடை மரணம்-அன்பினீர்!

அன்பினீர் - அன்புடையவர்களே! "மாயை இம்மான்" என எம்பி, **வாய்மையான் சொன்ன** - 'மாயமான்இது' என என் தம்பி உண்மையாகக் கூறிய; **தூயன உறுதிகள் சொன்ன சொல் கொளேன்** - தூய்மையான உறுதிமிக்கவாகக் கூறிய சொற்களைக் கொள்ளாமல்; **பெண் உரைமறாது போயினென்** - பெண் உரை மறுக்காமல் அந்த மானின்பின்னே போயினன்; **போகலால்,**

இப்பழியுடை மரணம் ஆயது - அங்ஙனம் போனதால் இப்பழியுடைய மரணம் உண்டாயிற்று.

மாயமானென இலக்குவன் எச்சரித்ததை *3288, 3296, 3298, 3300* எனும் பாடல்கள் வழி காண்க.

(71)

8774. **'கண்டனென், இராவணன்தன்னைக் கண்களால்;**
மண்டு அமர் புரிந்தனென், வலியின்; ஆர் உயிர்
கொண்டிலென், உறவு எலாம் கொடுத்து, மாள, நான்,
பண்டுடைத் தீவினை பயந்த பண்பினால்.

இராவணன் தன்னைக் கண்களால் கண்டனென் - 'இராவணன் தன்னை என் கண்களால் கண்டேன்; **வலியின் மண்டு அமர் புரிந்தனென்** - அவனோடு வலிமையால் நெருங்கிய போரையும் செய்தேன்; **பண்டுடைத் தீவினை பயந்த பண்பினால்** - (ஆனால்) பழைய என் தீவினைப் பயனால்; **உறவு எலாம் கொடுத்து நான் மாள** - என் உறவாக உள்ள எல்லோரையும் பறிகொடுத்து நான்மாளும்படி; **ஆர் உயிர் கொண்டிலென்** - அவன் ஆருயிரைக் கொள்ளாது விட்டேன்.

(72)

8775. **'"தேவர்தம் படைக்கலம் தொடுத்து, தீயவன்**
சாவது காண்டும்" என்று இளவல் சாற்றவும்,
ஆவதை இசைந்திலென்,-அழிவது என்வயின்
மேவுதல் உறுவது ஓர் விதியின் வெம்மையால்.

இளவல், "தேவர் தம் படைக்கலம் தொடுத்து - என்தம்பி, 'பிரமதேவர்தம் படைக்கலத்தைத் தொடுத்து; **"தீயவன் சாவது காண்டும்" என்று சாற்றவும்** - தீயவனாகிய இந்திரசித்து சாவதைக்காண்போம்'' என்று கூறவும்; **என்வயின் அழிவது மேவுதல் உறுவது ஓர் விதியின் வெம்மையால்** - என்னிடத்தில் அழிவு பொருந்துதற்குக் காரணமான ஒரு விதியின் கொடுமையால்; **ஆவதை இசைந்திலென்** - பொருத்தமான அச்செயலை உடன்படாது போயினேன்.

(73)

8776. 'நின்றிலென், உடன், நெறி படைக்கு நீதியால்
ஒன்றிய பூசனை இயற்ற உன்னினேன்;
பொன்றினர் நமர் எலாம்; இளவல் போனினான்;
*வென்றிலென் அரக்கனை, விதியின் மேன்மையால்.**

உடன் நின்றிலென் - என் தம்பியுடன் போர்க்களத்தில் நின்றிலேன்; **எறிபடைக்கு நீதியால் ஒன்றிய பூசனை இயற்ற உன்னினேன்** - எறிகின்ற படைக்கலன்களுக்கு முறைமைப்படி பொருந்திய பூசையைச் செய்யக் கருதினேன்; **நமர் எலாம் பொன்றினர்** - நம்மவர் எல்லாம் இறந்தனர்; **இளவல் வென்றிலென் அரக்கனை விதியின் மேன்மையால் போயினன்** - என் தம்பியும் இந்திரசித்தனை வெல்லாமல் தீவினையின் மிகுதியால் இறந்து போயினன்.

(74)

8777. 'ஈண்டு, இவண் இருந்து, இவை இயம்பும் ஏழைமை
வேண்டுவது அன்று; இனி, அமரின் வீடிய
ஆண் தகை அன்பரை அமரர் நாட்டிடைக்
காண்டலே நாம்; பிற கண்டது இல்லையால்.

ஈண்டுஇவண் இருந்து இவை இயம்பும் ஏழைமை வேண்டுவது அன்று - இப்போது இங்கே இருந்து இவற்றைச் சொல்லுகின்ற பேதைமை வேண்டத் தகுவதன்று; **இனி அமரின் வீடிய ஆண் தகை அன்பரை** - இனி போரில் இறந்துபட்ட ஆண் தகையாகிய இலக்குவனையும், அன்பர்களையும்; **அமரர் நாட்டிடைக் காண்டலே நலம் பிற கண்டது இல்லையால்** - (இறந்துபோய்) வீரசுவர்க்கத்தில் காண்பதே நல்லது, இதைத் தவிரவேறு வழி தோன்றவில்லை.

(75)

8778. 'எம்பியைத் துணைவரை இழந்த யான், இனி,
வெம்பு போர் அரக்கரை முருக்கி, வேர்அறுத்து,
அம்பினின் இராவணன் ஆவி பாழ்படுத்து,

acharya.org

உம்பருக்கு உதவி, மேல் உறுவது என்அரோ?

எம்பியைத் துணைவரை இழந்தயான் - *என் தம்பியையும் துணைவரையும் இழந்துவிட்ட நான்;* ***இனி வெம்புபோர் அரக்கரை முருக்கி வேர் அறுத்து*** - *இனிமேல் மனம் வெதும்பிச் செய்கின்ற போரில் அரக்கரைக் கொன்று அடியோடு அழித்துவிட்டு;* ***அம்பினின் இராவணன் ஆவி பாழ்படுத்து*** - *என் அம்பினால் இராவணன் உயிரையும் ஒழித்துவிட்டு;* ***உம்பருக்கு உதவி மேல்***

உறுவது என் - *தேவர்களுக்கு உதவி செய்து யான் இனி அடையப் போவது என்ன இருக்கின்றது?* ***அரோ*** - *அசை.*

(76)

8779. 'இளையவன் இறந்தபின், எவரும் என் எனக்கு?
அளவு அறு சீர்த்தி என்? அறன் என்? ஆண்மை என்?
கிளை உறு சுற்றம் என்? அரசு என்? கேண்மை என்?
விளைவுதான் என்? மறை விதி என்? மெய்ம்மை என்?

இளையவன் இறந்தபின் எனக்கு எவரும் என்? - *என் தம்பி இறந்தபின் எனக்கு எவராயிருந்தால் என்ன?* ***அளவறு சீர்த்தி என்? அறன் என்? ஆண்மை என்?*** - *எல்லையற்ற புகழ் எதற்கு? அறம் எதற்கு? ஆண்மை எதற்கு?* ***கிளைஉறு சுற்றம் என்? அரசு என்? கேண்மை என்?*** - *பல்கித் தழுவும் சுற்றத்தார் எதற்கு? அரசாட்சி எதற்கு? நண்பர்கள்தான் எதற்கு?* ***விளைவுதான் என்? மறைவிதி என்? மெய்மைஎன்?*** - *(ஏற்படப் போகும்) விளைவுகள் பற்றி என்ன? வேதவிதிகள் என்ன? மெய் நெறிதான் எதற்கு?*

'தம்பியை இழந்தபின்னர் புகழ், அறம், ஆண்மை, சுற்றம், அரசு, நட்பு, வேதம், மெய்ம்மை என்பனவற்றால் எனக்கு ஆகப்போவது ஒன்றுமில்லை' - என்று கூறியவாறு. இலக்குவன் மீது இராமன் கொண்டுள்ள அளப்பறும் அன்பை முன்பும் கூறியது காண்க.

(77)

8780. 'இரக்கமும் பாழ்பட எம்பி ஈறு கண்டு,
அரக்கரை வென்று நின்று, ஆண்மை ஆள்வெனேல்,
மரக் கண் வன் கள்வனே, வஞ்சனேன்; இனி,
கரக்குமது அல்லது, ஓர் கடன் உண்டாகுமோ?

இரக்கமும் பாழ்பட எம்பி ஈறுகண்டு - *இரக்கம் எனும் பண்பு கெட்டொழியும்படி என்தம்பியின் இறுதியைக் கண்டபின்பும்;* ***அரக்கரை வென்று நின்று ஆண்மை ஆள்வனேல்*** - *அரக்கரை வென்றுநின்று என்வீரத்தைப் பெரிது படுத்திக் காட்டுவேனாயின்;* ***வஞ்சனேன் மரக்கண் வன்கள்வனே!*** - *வஞ்சகத் தன்மையை*

உடைய யான் (அம்பினால்) சுரக்கும் தன்மையற்ற மரக்கண்ணை உடைய கள்வனே!; **இனி கரக்குமது அல்லது ஓர் கடன்**

உண்டாகுமோ? - இனி (உலகின் முன் தோன்றாது) ஒளிந்து கொள்வதல்லாது வேறு ஓர் கடமை இருக்குமோ? (இராது).

ஒப்பு:- "மண்ணோடியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ டியைந்து கண்ணோடாதவர்" (குறள் 576) "வன்பராய் முருடொக்குமென் சிந்தைமரக்கண் என் செவி இரும்பினும் வலிது (திருவாசகம் - செத்திலாப்பது-4)

(78)

8781. '"தாதையை இழந்தபின், சடாயு இற்றபின்
காதலின் துணைவரும் மடிய, காத்து உழல்
கோது அறு தம்பியும் விளிய, கோள் இலன்,
சீதையை உவந்துளான்" என்பர், சீரியோர்.

தாதையை இழந்தபின் சடாயு இற்றபின் - தந்தையை இழந்த பின்னும் அம்முறையினனாகிய சடாயு இறந்த பின்னும்; **காதலின் துணைவரும் முடிய** - அன்புடைய நண்பரெல்லாம் உயிர் நீங்கப் பெறவும்; **காத்து உழல் கோது அறு தம்பியும் விளிய** - (இரவு பகலாக) என்னைப் பாதுகாத்து வருத்தமுற்ற குற்றம் இலாத தம்பியான இலக்குவனும் இறந்துபடவும்; **'சீதையை உவந்துளான், கோள் இலன்" என்பர் சீரியோர்** - (தான் மட்டும் இறவாது) சீதையை விரும்பி இருக்கின்றான், (ஆதலால்) நல்ல கொள்கை இல்லாதவன் இராமன் என்று சீர்மையுடையவர்கள் கூறுவர்.

(79)

8782. 'வென்றனென், அரக்கரை வேரும் வீய்ந்து அறக்
கொன்றனென், அயோத்தியைக் குறுகினேன், குணத்து
இன் துணை எம்பியை இன்றி, யான் உளேன்;
நன்று அரசு ஆளுமா, சால நன்றுஅரோ.

அரக்கரை வென்றனென் - அரக்கரை வெற்றிகொண்டு; வேரும் **வீய்ந்து அறக் கொன்றனென்** - அவர்களை வேரும் அற்றுப் போகுமாறு கொன்று; **அயோத்தியைக் குறுகினேன்** - அயோத்தியை அடைந்து; **குணத்து இன் துணை எம்பியை இன்றி** - நற்பண்புகள் நிறைந்த இனிய துணைவனான தம்பி இல்லாமல்; **யான் உளேன் நன்று!** - நான் மட்டும் உயிர்வாழ்வதோ? நல்லதே! **அரசு ஆளுமா சாலநன்று** - அரசும் ஆளுவதோ? மிகவும் நல்லதே!

அரோ - ஈற்றசை.

(80)

8783. ‘படி இனது ஆதலின், யாதும் பார்க்கிலென்,
முடிகுவென், உடன்’ என முடியக் கூறலும்,
அடி இணை வணங்கிய சாம்பன், ‘ஆழியாய்!
நொடிகுவது உளது’ என நுவல்வதாயினான்:

படி இனது ஆதலின் யாதும் பார்க்கிலென் - *(என்) நிலைமை இவ்வாறு இருப்பதினால், பின் விளைவுகளைப் பாராமல்;* **‘உடன் முடிகுவன்’ என முடியக் கூறலும்** - *‘உடனே இறப்பேன்’ என்று முடிவாகக் (இராமன்) கூறியபோது;* **அடி இணை வணங்கிய சாம்பன்** - *(அவ் இராமனுடைய) திருவடிகளை வணங்கிய சாம்பவன்;* **‘ஆழியாய்! நொடிகுவது உளது’ என நுவல்வதாயினான்** - *‘சக்கரப்படையை உடையவனே! யான் சொல்லவேண்டுவது உளது’ என்று சொல்லத் தொடங்கினான்.*

(81)

8784. ‘உன்னை நீ உணர்கிலை; அடியனேன் உனை
முன்னமே அறிகுவேன்; மொழிதல் தீது, அது;
என் எனில், இமையவர் எண்ணுக்கு ஈனம் ஆம்;
பின்னரே தெரிகுதி-தெரிவு இல் பெற்றியோய்!

தெரிவு இல் பெற்றியோய் - *எவராலும் தெரிந்துகொள்ள முடியாத (அளத்தற்கரிய)* **தன்மையே! உன்னை நீ உணர்கிலை** - *உன்னை நீ உணராமல் இருக்கின்றாய்;* **அடியனேன் உனை முன்னமே அறிகுவேன்** - *அடியேன் உன்னை முன்னமே அறிவேன்;* **அது, மொழிதல் தீது என் எனில் இமையவர் எண்ணுக்கு ஈனம் ஆம்** - *அதைக் கூறுதல் நன்றன்று ஏனென்றால் வானவர்b எண்ணத்திற்குக் குறைவாகும்;* **பின்னரே தெரிகுதி!** - *(உன்தன்மையை நீ) பின்னர் நீயே தெரிந்து கொள்வாய்!*

“மனவாசகங் கடந்த தொல்லோன் ஆகலின்” தெரிவில் பெற்றியோய் என்றார். “தன் பெருமை தானுணராத் தன்மையன்” (திருவா. திருச்சாழல்) ஆகலின் “உன்னை நீ உணர்கிலை”என்றான். சாம்பவன் அவதார ரகசியம் அறிந்தவனாகலின், “உன்னை முன்னமே அறிகுவேன்” எனக் கூறுவதுடன் இப்பொழுது அதனை வெளிப்படுத்துவது தீமைபயக்கும் எனவும், அது தேவர்களின் எண்ணத்திற்கும் குறைவாகும் எனவும் கூறுகின்றான்.

(82)

8785. ‘அம்புயத்து அயன் படை ஆதல் தேறினேன்,
உம்பியை, உலப்பு அரும் உருவை ஊன்றிட,
வெம்பு போர்க் களத்திடை வீழ்த்த வென்றியால்;
எம் பெருந் தலைவ! ஈது எண்ணம் உண்மையால்;

எம் பெருந் தலைவ! - எம்முடைய பெருமை சான்ற தலைவனே! **வெம்பு போர்க்களத்திடை** - வெம்மை மிக்க போர்க்களத்தின் கண்ணே; **உலப்பு அரும் உருவை ஊன்றிட** - அழிப்பதற்கரிய உடலில் ஆழப் பதிந்து; **உம்பியை வீழ்த்த வென்றியால்** - உன் தம்பியாகிய இலக்குவனை வீழ்த்திய வெற்றியினால்; **அம்புயத்து அயன்படை ஆதல் தேறினேன்** - அது (இந்திரசித்தனால் ஏவப்பட்டது) அழகிய புயங்களுடைய பிரமனுடைய கணை என்பதனை அறிந்தேன். **ஈது எண்ணம் உண்மையால்** - இந்த என் எண்ணம் உண்மையானதாகும்.

(83)

8786. 'அன்னவன் படைக்கலம், அமரர் தானவர்-
தன்னையும், விடின் உயிர் குடிக்கும்; தற்பர!
உன்னை ஒன்று இழைத்திலது, ஒழிந்து நீங்கியது;
இன்னமும் உவமை ஒன்று எண்ண வேண்டுமோ?

அன்னவன் படைக்கலம் விடின் - அந்தப் பிரமனுடைய படைக்கலத்தைவிட்டால்; **அமரர் தானவர் தன்னையும் உயிர் குடிக்கும்** - தேவர்கள் அசுரர்கள் ஆகிய எவர்களையும் உயிர் குடிக்கும் தன்மையது; **தற்பர, உன்னை ஒன்று இழைத்திலது** - (அத்தகையபிரமாத்திரம்) எல்லாப் பொருளுக்கும் மேலானவனே! உன்னை ஒன்றுஞ் செய்யாது, **ஒழிந்து நீங்கியது** - விலகி நீங்கியது; **இன்னமும் உவமை ஒன்று எண்ண வேண்டுமோ?** - (எனவே) இன்னமும் (இதுபிரமாத்திரந்தான் என்பதற்கும், வலிமைமிக்கது என்பதற்கும்) இந்தப்படைக்கு வேறு உவமை கருதற்குரியதோ?

(84)

8787. 'பெருந் திறல் அனுமன், ஈண்டு உணர்வு பெற்றுளான்,
அருந் துயர் முடிக்குறும் அளவு இல் ஆற்றலான்,
மருந்து இறைப் பொழுதினில் கொணரும் வாய்மொழி
பொருத்தினன், வட திசைக் கடிது போயினான்.*

பெருந்திறல் அனுமன் ஈண்டு உணர்வு பெற்றுளான் - பெருவன்மைபடைத்த அனுமன் இப்போது தன்னினைவு எய்தப் பெற்றனன்; **அருந்துயர் முடிக்குறும் அளவு இல் ஆற்றலான்** - (நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள) நீக்குதற்கரிய துன்பத்தைத் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய அளவற்ற ஆற்றல்களை உடையவன் அவன்; **மருந்து இறைப் பொழுதினில் கொணரும் வாய்மொழி பொருந்தினன்** - (ஆதலால் அவன் இறந்தவரை எழுப்புகின்ற) "மருந்தினை இமைப்பொழுதில் கொணர்வாயாக" என்ற என்னுடை மொழியை ஏற்றவனாய்; **வடதிசை கடிது போயினான்** - வடதிசை நோக்கி விரைந்து போயிருக்கின்றான்.

(85)

acharya.org

*8788. 'பனி வரை கடந்தனன், பருப்பதங்களின்
தனி அரசு அதன்புறம் தவிர்ந்து சார்ந்துளான்,
இனி ஒரு கணத்தின் வந்து எய்தும்; ஈண்டுறும்
துனி வரு துன்பம் நீ துறத்தி, தொல்லையோய்!*

பனிவரை கடந்தனன் - (அனுமன் இப்போது) இமயமலையைக்கடந்து; **பருப்பதங்களின் தனிஅரசு அதன்புறம் தவிர்ந்து** - மலைகட்கெல்லாம் ஒப்பற்ற அரசாகியமேருமலையின் புறத்தை நீங்கி; **சார்ந்துளான்** - அம்மருந்துள்ள மலையைச் சார்ந்திருக்கின்றான்; **இனி ஒரு கணத்தில்வந்து எய்தும்** - இன்னும் ஒரு கணப் போதில் வந்து சேர்ந்துவிடுவான்; **தொல்லையோய்** - பழமையானவனே! **ஈண்டுறும் துனிவருதுன்பம் நீ துறத்தி** - இங்கு நீ அடைகின்ற மனம் கலங்குதற்குக் காரணமான பெருந்துன்பத்தை விடுவாயாக.

(86)

*8789. 'யான் அலால், எந்தையாய் உலகை ஈன்றுளான் -
தான் அலால், சிவன் அலால், நேமி தாங்கிய
கோன் அலால், எனைவரும் உணரும் கோள் இலர்,-
வேனிலான் மேனியாய்!-மருந்தை மெய் உற .*

வேனிலான் மேனியாய் - வசந்தகாலத்திற்கிறைவனாகிய மன்மதன் போன்ற மேனி அழகு உடையவனே! **யான் அலால் எந்தையாய் உலகை ஈன்றுளான் தான் அலால்** - யான் அல்லது, என் தந்தையாய் இவ்வுலகைப் படைத்தவனாகிய பிரமன் அல்லது; **சிவன் அலால், நேமிதாங்கிய கோன் அலால்** - சிவன்

அல்லது, சக்கரப்படை தரித்த திருமால் அல்லது; **எனைவரும் மருந்தை மெய் உற உணரும் கோள் இலர்** - மற்றுள்ள எத்தன்மையோரும் அம்மருந்தை மெய்மையாக உணரும் தன்மையர் அல்லர்.

(87)

*8790.
'ஆர்கலி கடைந்த நாள், அமிழ்தின் வந்தன;
கார் நிறத்து அண்ணல்தன் நேமி காப்பன;
மேருவின் உத்தரகுருவின்மேல் உள;
யாரும் மற்று உணர்கிலா அரணம் எய்தின;**

ஆர்கலி கடைந்தநாள் அமிழ்தின் வந்தன - (அம்மருந்துகள்) திருப்பாற் கடலைக் கடைந்த காலத்தில் அமிழ்தினோடு தோன்றியவை; **கார் நிறத்து அண்ணல் தன் நேமி காப்பன** - மேக வண்ணனாகிய திருமாலின் சக்கரப்படையால் பாதுகாக்கப்படுவன; **மேருவின் உத்தர குருவின் மேல் உள** - மேருவின் வடபால் உள்ள உத்தரகுரு

நாட்டிற்கும் அப்பால் உள்ளன; ***யாரும் மற்று உணர்கிலா அரணம் எய்தின*** *- யாரும் நெருங்கி அறியவியலாத வண்ணம் பாதுகாவல் பொருந்தியன.*

(88)

8791. ‘தோன்றிய நாள் முதல் யாரும் தொட்டில்;
ஆன்ற பேர் அண்ணலே! அவற்றின் ஆற்றல் கேள்;
மூன்று என ஒன்றிய உலகம், முன்னை நாள்,
ஈன்றவன் இறப்பினும், ஆவி ஈயுமால்.

தோன்றிய நாள்முதல் யாரும் தொட்டில் *- (அம்மருந்துகள் பாற்கடலில்) தோன்றிய நாள் முதல் யாராலும் தொடப்படாதவை; ஆன்றபேர் அண்ணலே!* ***அவற்றின் ஆற்றல்கேள்*** *- விரிந்து புகழை உடைய அண்ணலே! அம்மருந்துகளின் ஆற்றலைக் கேட்பாயாக;* ***மூன்று என ஒன்றிய உலகம்*** *- மூன்று என்னுமாறு, பாதலம், பூதலம், மீதலம் என ஒன்றிய உலகங்களை;* ***முன்னை நாள் ஈன்றவன் இறப்பினும் ஆவி ஈயுமால்*** *- பண்டு படைத்த பிரமன் இறந்தாலும் அவனுக்கும் உயிரைக் கொடுக்க வல்லவை.*

(89)

8792. ’சல்லியம் அகற்றுவது ஒன்று; சந்துகள்
புல்லுறப் பொருத்துவது ஒன்று; போயின
நல் உயிர் நல்குவது ஒன்று; நல் நிறம்
தொல்லையது ஆக்குவது ஒன்று;-தொல்லையோய்!

தொல்லையோய் *- பழமையானவனே!* ***சல்லியம் அகற்றுவது ஒன்று*** *- (அம்மருந்துகளுள்) உடம்பில் பதிந்துள்ள அம்புகளை அகற்றுவது ஒன்று;* ***சந்துகள் புல்லுறப் பொருத்துவது ஒன்று*** *- மூட்டுக்கள் பொருந்துமாறு பொருத்துவது ஒன்று;* ***போயின நல்லுயிர் நல்குவது ஒன்று*** *- போன நல்லுயிரை மீட்டுக் கொடுப்பது ஒன்று;* ***நல்நிறம் தொல்லையது ஆக்குவது ஒன்று*** *- பழைய நல்ல நிறத்தை உண்டாக்குவது ஒன்று.*

சல்லியம் - அம்பு சந்துகள் - மூட்டுவாய்கள்.

(90)

8793. ‘வருவது திண்ணம்; நீ வருந்தல்; மாருதி,
தரு நெறி தருமமே காட்ட, தாழ்க்கிலன்;
அருமையது அன்று’ எனா, அடி வணங்கினான்;
இருமையும் துடைப்பவன் ஏம்பல் எய்தினான்.

‘வருவது திண்ணம்’ நீ வருந்தல் - *‘மருந்துகள் வருவது உறுதி! நீ வருந்தாதே;* ***மாருதி தருநெறி தருமமே காட்ட, தாழ்க்கிலன்*** - *அனுமன், கொண்டுவரும் வழியினைத் தருமதேவதையே காட்டக்காலம் தாழ்க்காமல் கொண்டுதருவன்;* ***‘அருமையது அன்று’ எனா அடிவணங்கினான்*** - *அது அவனுக்கு அருமையுடையது அன்று’ என்று சொல்லிச் சாம்பவன் இராமனடியை வணங்கினான்;* ***இருமையும் துடைப்பவன் ஏம்பல் எய்தினான்*** - *(தன்னை அடைந்தவர்களின் இம்மை மறுமைகளை மாற்றி வீட்டின்பத்தைத்தருபவனாகிய) இராமன் மகிழ்ச்சி அடைந்தான்.*

(91)

அனுமன் மலை கொண்டு வருதல்

8794. ‘“பொன்மலைமீது போய், போக பூமியின்
நல் மருந்து உதவும்” என்று உரைத்த நல் உரைக்கு
அன்வயம் இல்லை என்று அயிர்க்கின்றேன் அலேன்’
என்னலும், விசும்பிடை எழுந்தது, அங்கு ஒலி,

“பொன்மலை மீது போய் போக பூமியின் - *“பொன் மலையாகிய மேருவின் மேற்சென்று போக பூமிக்கு அப்பால் உள்ள;* ***நல் மருந்து உதவும்” என்று உரைத்த நல் உரைக்கு*** - *நல்ல*

மருந்தை அனுமன் உதவுவான்” என்று நீ சொன்ன நல்லசொல்லுக்கு; ***அன்வயம் இல்லை என்று அயிர்க்கின்றேன் அலேன் என்னலும்*** - *பொருத்தம் இல்லை என்று யான் ஐயுறவு கொள்ளவில்லை” என்று இராமன் சொல்லுதலும்;* ***அங்கு விசும்பிடை ஒலி எழுந்தது*** - *அங்கே வானிடத்தே பேரொலி எழுந்தது.*

(92)

8795. கடல் கிளர்ந்து எழுந்து மேல் படர, கார் வரை
இடை இடை பறிந்து விண் ஏற, இற்று இடை
தடை இலது உடற்றுறு சண்டமாருதம்
வட திசை தோன்றிய மறுக்கம் வந்ததால்.

கடல் கிளர்ந்து எழுந்து மேல்படர - *கடல் பொங்கி எழுந்து கரை கடந்து செல்லவும்;* ***கார்வரை இடை இடை பறிந்து விண் ஏற*** - *கரிய மலைகள் நடுநடுவே பறியுண்டு இடையில் முறிந்து விண்மேல் ஏறவும்;* ***தடை இலது உடற்றுறு சண்டமாருதம்*** - *தங்கு தடையில்லாமல் வீசுகின்ற சண்டமாருதம்;* ***வடதிசை தோன்றிய மறுக்கம் வந்ததால்*** - *வடதிசையில் தோன்றியதாலாகிய கலக்கம் உண்டாகியது.*

ஆல் - அசை.

(93)

acharya.org

8796. மீன் குலம் குலைந்து உக, வெயிலின் மண்டிலம்
தான் குலைந்து உயர் மதி தழுவ, தன்னுழை
மான் குலம் வெருக் கொள, மயங்கி, மண்டி, வான்,
தேன் குலம் கலங்கிய நறவின், சென்றவால்.

மீன்குலம் குலைந்து உக - (அனுமன் வரும் வேகத்தால் உண்டான பெருங்காற்றால்) விண்மீன் கூட்டங்கள் நிலை தடுமாறிச் சிந்தவும்; **வெயிலின் மண்டிலம் தான் குலைந்து உயர்மதி தழுவ** - வெயிலினை உடைய சூரியமண்டலம் நிலை கலங்கி உயர்ந்த சந்திரனைத் தழுவவும்; **தன்னுழை மான்குலம் வெருக் கொள** - அந்தச் சந்திரனிடத்து உள்ள மான் அச்சங்கொள்ளவும்; **வான் தேன்குலம் கலங்கிய நறவின் மயங்கி மண்டி சென்றவால்** - மேகக் கூட்டம் தேன்கூட்டில் கலங்கி எழுந்த தேனீக்கள் போலக் கலங்கி நெருங்கிச் சென்றன.

ஆல் - அசை.

(94)

8797. வேர்த்துள தூறொடு விசும்பை மீச் செலப்
போர்த்தன, மலையொடு மரனும், முன்புபோல்
தூர்த்தன, வேலையை; காலின் தோன்றலும்,
ஆர்த்தனன், அனையவர் அரந்தை ஆற்றுவான்.

வேர்த்துள தூறொடு விசும்பை மீச்செலப் போர்த்தன - வேரோடு கூடிய புதரினோடும், வானத்தின் மேல் செல்லுமாறு மூடிக்கொண்டுள்ள; **மலையொடுமரனும் முன்பு போல் வேலையைத் தூர்த்தன** - மலையோடு மரமும் அணைகட்டிய காலத்தைப் போலக் கடலைத் தூர்த்தன; **காலின் தோன்றலும்** - காற்றின் மகனான அனுமனும்; **அனையவர் அரந்தை ஆற்றுவான் ஆர்த்தனன்** - அங்குள்ள சாம்பவன் முதலானோரின் துன்பத்தை (முன்கூட்டியே போக்குதற்காக) ஆரவாரித்தான்.

தூர் - புதர்.

(95)

8798. மழைகளும் கடல்களும், மற்றும் முற்றும் மண்-
உழையவும் விசும்பவும் ஒலித்தற்கு ஒத்துள,
குழீஇயின, குமுறின கொள்கை கொண்டதால்-
உழுவையின் சினத்தவன் ஆர்த்த ஓசையே.

உழுவையின் சினத்தவன் ஆர்த்த ஓசையே - புலிபோன்ற கோபத்தையுடைய அனுமன் ஆரவாரித்த ஓசையானது; **மண் உழையவும் விசும்பவும் ஒலித்தற்கு**

ஒத்துள - தரையிடத்தனவும், வானிடத்தனவுமாய் ஒலி செய்தற்குரியனவாகிய; **கடல்களும் மழைகளும் மற்றும் முற்றும்** - கடல்களும், மேகங்களும் மற்றும் அவைபோல் ஒலி செய்தற்கு உரியனவாயுள்ள அனைத்தும்; **குழீஇயின, குமுறின கொள்கை கொண்டதால்** - ஒன்று சேர்ந்தனவாய் ஆரவாரித்த தன்மையைக் கொண்டன.

(96)

8799. எறி திரைப் பெருங் கடல் கடைய ஏற்ற நாள்,
'செறி சுடர் மந்தரம் தருதி, சென்று' என,
'வெறிதுகொல்!' எனக் கொடு, விசும்பின் மீச்செலும்
உறு வலிக் கலுழனே ஒத்துத் தோன்றினான்.

எறிதிரைப் பெருங்கடல்கடைய ஏற்றநாள் - வீசுகின்ற அலைகளை உடைய பெரிய திருப்பாற்கடலைக் கடைதற்கு (தேவர்களும் அசுரர்களும்) ஏன்று கொண்ட நாளில்; **'செறிசுடர்**

மந்தரம் தருதி சென்று' என - 'நெருங்கிய ஒளியையுடைய மந்தர மலையைப் போய்க் கொணர்க' என்று சொல்ல; **'வெறிது, கொல்' எனக் கொடு விசும்பின் மீச்செலும்** - 'உள்ளீடு இல்லாததொரு எளிய பொருளோ' எனக் (கண்டோர்) கருதுமாறு (முயற்சி ஏதுமின்றி விளையாட்டாக) எடுத்துக் கொண்டு விண்மீது சென்ற; **உறுவலிக்கலுழனே ஒத்துத் தோன்றினான்** - மிக்க வலிமையையுடைய கருடனையே போன்று (அனுமன்) தோன்றினான்.

(97)

8800. பூதலத்து, அரவொடு மலைந்து போன நாள்,
ஓதிய வென்றியன், உடற்றும் ஊற்றத்தன்,
ஏதம் இல் இலங்கை அம் கிரிகொடு எய்திய
தாதையும் ஒத்தனன், உவமை தற்கு இலான்.*

பூதலத்து, அரவொடு மலைந்து போனநாள் - பூவுலகின் கண்ணே ஆதிசேடனுடன் போர் செய்து சென்ற காலத்து; **ஓதியவென்றியன், உடற்றும் ஊற்றத்தன்** - சிறப்பித்துக் கூறப்படும் வெற்றியை உடையவனும், போர் செய்யும் வலிமையுடையவனுமாகி; **ஏதம்இல் இலங்கை அம்கிரி கொடு எய்திய** - குற்றமில்லாத இலங்கைக்கு இடமாக உள்ளதிரிகூட மலையைப் பறித்துக்கொண்டு தென்திசை எய்திய; **தாதையும் ஒத்தனன் தற்கு உவமை இலான்** - தன் தந்தையாகிய **வாயுதேவனையும் ஒத்து விளங்கினான்** - தனக்கு உவமை இல்லாதவனாகிய அனுமன்.

(98)

'வந்தான்' என்பதற்குள்ளாக, அனுமன் வந்து நிலத்தில் அடி இடுதல்

acharya.org

***8801. ‘தோன்றினன்’ என்னும் அச் சொல்லின் முன்னம் வந்து
ஊன்றினன், நிலத்து அடி; கடவுள் ஓங்கல்தான்
வான்தனில் நின்றது, வஞ்சர் ஊர் வர
ஏன்றிலது ஆதலின்; அனுமன் எய்தினான்.***

‘தோன்றினன்’ என்னும் அச் சொல்லின் முன்னம் வந்து - *(அனுமனது ஆர்ப்பொலி கேட்டு) சாம்பவன், அனுமன் வந்து தோன்றினான்’ என்று சொல்லிய அச் சொல்லுக்கு முன்பே வந்து;* ***நிலத்து அடி ஊன்றினான்*** - *(அனுமன்) நிலத்தில் அடியை ஊன்றினான்;* **வஞ்சர் ஊர்வர ஏன்றிலது ஆதலின்** - *வஞ்சக*

அரக்கரின் ஊர்க்கு வர இசையவில்லை ஆதலால்; **கடவுள் ஓங்கல்தான் வான்தனில் நின்றது** - *தெய்வத்தன்மையுள்ள மருத்துமலை வானில் தனியே நின்றுவிட;* **அனுமன் எய்தினான்** - *அனுமன் மட்டும் வந்து நிலத்தை அடைந்தான்.*

(99)

மருத்துமலையின் காற்றால் யாவரும் உயிர்பெற்று எழுதல்

***8802. காற்று வந்து அசைத்தலும்,-கடவுள் நாட்டவர்
போற்றினர் விருந்து உவந்திருந்த புண்ணியர்-
ஏற்றமும் பெரு வலி அழகொடு எய்தினார்,
கூற்றினை வென்று, தம் உருவும் கூடினார்.***

காற்று வந்து அசைத்தலும் - *(வானில் நின்ற மருத்து மலையின்) காற்று வந்து (தம் உடம்பின் மேல்) வீசுதலும்;* **கடவுள் நாட்டவர் போற்றினர் விருந்து உவந்திருந்த புண்ணியர்** - *அமரர் நாட்டவர்கள் போற்றுமாறு அவர்க்கு விருந்தாய் மகிழ்ந்து தங்கியிருந்த வானர வீரர்களாகிய புண்ணியவான்கள்;* **ஏற்றமும் பெருவலி அழகொடு எய்தினார்’** - *உயர்வும், மிக்கவலிவும் அழகும் பெற்றவராய்;* **கூற்றினை வென்று தம் உருவும் கூடினார்** - *யமனை வெற்றி கண்டு தமது பழையவானர உருவத்துடன் இயைந்தனர்.*

(100)

***8803. அரக்கர்தம் ஆக்கைகள் அழிவு இல் ஆழியில்
கரக்கலுற்று ஒழிந்தன ஒழிய, கண்டன
மரக்குலம் முதலவும் உய்ந்து வாழ்ந்தன;
குரக்குஇனம் உய்ந்தது கூற வேண்டுமோ?***

அரக்கர் தம் ஆக்கைகள் - *அரக்கருடைய உடல்கள்;* **அழிவுஇல் ஆழியில் கரக்கலுற்று ஒழிந்தன ஒழிய** - *அழிலில்லாத ஆழ்கடலில் (மருத்தனால் எறியப்பட்டு)*

மறைந்து ஒழிந்தனபோக; **கண்டன மரக்குலம் முதலவும் உய்ந்து வாழ்ந்தன** - *காணப்பட்டனவாகிய (பட்ட) மரக்குலம் முதலிய ஓருயிர்ப் பொருள்களும் உயிர்பெற்று வாழலாயின என்றால்;* **குரக்கு இனம் உய்ந்தது கூற வேண்டுமோ** - *(ஐயறிவுயிராகிய) குரங்கினம் உயிர் பெற்றது பற்றிக் கூறவும் வேண்டுமோ?*

(101)

8804. கழன்றன, நெடுங் கணை; கரந்த புண்; கடுத்து
அழன்றில குளிர்ந்தன, அங்கம்; செங் கண்கள்
சுழன்றன; உலகு எலாம் தொழுவ; தொங்கலின்
குழன்ற பூங் குஞ்சியான் உணர்வு கூடினான்.

கழன்றன நெடுங்கணை கரந்த புண் - *உடம்பில் தைத்திருந்த நீண்ட அம்புகள்தாமே கழன்று வீழ்ந்தன; அவற்றாலாகிய புண்களெல்லாம் தாமே மறைந்தன;* **கடுத்து அங்கம் அழன்றில குளிர்ந்தன** - *வலிமிகுந்திருந்த அங்கங்கள் அழற்சி இன்றிக் குளிர்ந்தன;* **செங்கண்கள் சுழன்றன** - *(கோபத்தால்) சிவந்திருந்த கண்கள் சுழலத் தொடங்கின;* **உலகு எலாம் தொழுவ** - *உலகனைத்தும் தொழுவனவாயின;* **தொங்கலின் குழன்ற பூங் குஞ்சியான் உணர்வு கூடினான்** - *மாலை போன்று சுருண்ட அழகிய மயிர் முடியை உடைய இலக்குவன் தன் உணர்வு வரப்பெற்றான்.*

(102)

8805. யாவரும் எழுந்தனர்; ஆர்த்த ஏழ் கடல்
தாவரும் பேர் ஒலி செவியில் சார்தலும்,-
தேவர்கள் வாழ்த்து ஒலி கேட்ட செங் கணான்
யோகம் நீங்கினன் என,-இளவல் ஓங்கினான்.

யாவரும் எழுந்தனர் - *வானரர் யாவரும் உயிர் பெற்று எழுந்தனராய்;* **ஆர்த்த, ஏழ்கடல் தாவரும் பேர்ஒலி செவியில் சார்தலும்** - *ஆரவாரித்த ஏழுகடலின் ஒலி போன்ற கெடுதலில்லாதபெரிய ஆரவாரம் தன் செவியில் சேர்ந்தவுடன்;* **தேவர்கள் வாழ்த்தொலிகேட்ட செங்கணான்** - *தேவர்களுடைய வாழ்த்தொலியைக் கேட்ட சிவந்த கண்களை உடைய திருமால்;* **யோகம் நீங்கினான் என இளவல் ஓங்கினான்** - *யோக நித்திரையிலிருந்து எழுந்தான் போல இலக்குவன் எழுந்து நின்றான்.*

(103)

இராமன் தம்பியைத் தழுவித் துயர் தீர்தல்

8806. ஓங்கிய தம்பியை, உயிர் வந்து உள் உற
வீங்கிய தோள்களால் தழுவி, வெந் துயர்
நீங்கினன், இராமனும்; உலகில் நின்றில,
தீங்கு உள; தேவரும் மறுக்கம் தீர்ந்தனர்.

உயிர் வந்து உள் உற ஓங்கிய தம்பியை - உயிர் வந்து உடம்பினுள் பொருந்தியதினால் உணர்வு பெற்ற எழுந்த தம்பி இலக்குவனை; **இராமனும் வீங்கிய தோள்களால் தழுவி வெந்துயர் நீங்கினான்** - இராமனும் தன் பூரித்த தோள்களால் தழுவிக் கொண்டு கொடிய துன்பம் நீங்கப் பெற்றான்; **உலகில் உள தீங்கு நின்றில** - உலகில் தீங்காக உள்ளன எல்லாம் நில்லாமல் சென்றன; **தேவரும் மறுக்கம் தீர்ந்தனர்** - தேவர்களும் கலக்கம் நீங்கினார்கள்.

(104)

8807. அரம்பையர் ஆடினர்; அமிழ்த ஏழ் இசை,
நரம்பு இயல் கின்னரம் முதல நன்மையே
நிரம்பின; உலகு எலாம் உவகை நெய் விழா
பரம்பின; முனிவரும் வேதம் பாடினார்.

அரம்பையர் ஆடினர் - அரம்பையர்கள் ஆடினர்; **அமிழ்த ஏழ்இசை நரம்பு இயல் கின்னரம் முதல நன்மையே நிரம்பின** - அமிழ்தம் போன்ற இனிய ஏழிசையை யெழுப்புகின்ற நரம்பினாலியன்ற கின்னர முதலிய இசைக்கருவிகளின் ஒலி (உலகெலாம்) நிரம்பின; **உலகு எலாம் உவகை நெய்விழா பரம்பின** - உலகெங்கும் மகிழ்ச்சியால் செய்யும் நெய்யாடல் விழா பரவின; **முனிவரும் வேதம் பாடினார்** - முனிவர்களும் வேதம் பாடினார்கள்.

(105)

8808. வேதம் நின்று ஆர்த்தன; வேத வேதியர்
போதம் நின்று ஆர்த்தன; புகழும் ஆர்த்தன;
ஓதம் நின்று ஆர்த்தன; ஓத வேலையின்
சீதம் நின்று ஆர்த்தன, தேவர் சிந்தனை.

வேதம் நின்று ஆர்த்தன - வேதங்கள் மகிழ்ச்சியோடு நின்று ஆரவாரித்தன; **வேத வேதியர் போதம் நின்று ஆர்த்தன** - வேதம் பயின்ற அந்தணர் தம் அறிவு நிலைபெற்று ஆரவாரித்தன; **புகழும் ஆர்த்தன; ஓதம் நின்று ஆர்த்தன** - புகழும் ஆரவாரித்தன; கடல்கள் நின்று ஒலி செய்தன; **ஓத வேலையின் தேவர் சிந்தனை சீதம் நின்று ஆர்த்தன** - அலைகளோடு கூடிய கடலைப்போல் தேவர்களின் சிந்தனையும் குளிர்ச்சியோடு நின்று ஆரவாரித்தன.

(106)

அயன்படை அகலுதல்

8809. 'உந்தின பின் கொலை ஒழிவு இல் உண்மையும்
தந்தனை நீ; அது நினக்குச் சான்று' எனா,
சுந்தரவில்லியைத் தொழுது, சூழ வந்து,

அந்தணன் படையும் நின்று, அகன்று போயதால்.

கொலை உந்தினபின் - கொலை நீங்கின பின் (யாவரும் உயிர் பெற்றெழுந்தபின்); ***அந்தணன் படையும் சுந்தர வில்லியை சூழவந்து தொழுது நின்று*** - பிரமாத்திரமும் அழகிய வில்லாளனான இராமனைச் சுற்றி வந்து வணங்கி, எதிர்நின்று; ***நீ ஒழிவு இல் உண்மையும் தந்தனை*** - நீ, நீங்குதலில்லாத சத்தியத்தையும் தந்தாய்; ***அது நினைக்குச் சான்று எனா அகன்று போயதால்*** - அது உனக்குப் பெருமையே எனக் கூறி நீங்கிச் சென்றது.

ஆல் - அசை. 'பிரமபாணம் இராமனை வணங்கி வாழ்த்திச் சென்றது என்றவாறு.

(107)

சந்தக் கலிவிருத்தம்

8810. ஆய காலையின், அமரர் ஆர்த்து எழ,
தாயின் அன்பனைத் தழுவினான்,-தனி
நாயகன், பெருந் துயரம் நாம் அற,
தூய காதல் நீர் துளங்கு கண்ணினான்.

ஆயகாலையின் தனி நாயகன் - அது போழ்து ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இராமன்; ***பெருந்துயரம் நாம் அற*** - (முன்பிருந்த) பெருந்துயரமும் அச்சமும் ஒழிதலால்; ***தூயகாதல் நீர் துளங்கு கண்ணினான்*** - தூய்மையான அன்புக் கண்ணீர்ததளும்பும் கண்களை உடையவனாய்; ***தாயின் அன்பனை அமரர் ஆர்த்தெழத் தழுவினான்*** - தாய் போன்ற அன்பனாகிய அனுமனைத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்து எழாநிற்கத் தழுவிக் கொண்டான்.

நாம் - அச்சம். இராமனுடைய துயரமும் அச்சமும் அகன்றதால் 'தூய காதல் நீர் துளங்கு கண்ணினான்" என்றார். அறம் தழைக்க அனைவரும் உயிர்த்தெழவும், உலகம் உய்யவும் காரணமாயிருந்தமையின் அனுமன் "தாயின் அன்பன்" எனப்பட்டான்.

(108)

8811. எழுது குங்குமத் திருவின் ஏந்து கோடு
உழுத மார்பினான், உருகி, உள் உறத்
தழுவி நிற்றலும், தாழ்ந்து, தாள் உறத்
தொழுத மாருதிக்கு, இனைய சொல்லினான்:

எழுது குங்குமத் திருவின் ஏந்துகோடு உழுதமார்பினான் - (தொய்யிற்கோலமாக) எழுதிய குங்குமத்தினை உடைய திருமகளின் அமிசமான சீதையின் உயர்ந்த

யானைக் கொம்பு போன்ற தனங்களால் உழப்பட்ட மார்பினை உடைய இராமன்; ***உருகி உள்உறத் தழுவி நிற்றலும்*** *- உருகி மனம் பொருந்தத் தழுவி நின்ற அளவில்;* ***தாள்உறத் தாழ்ந்து தொழுத மாருதிக்கு*** *- அவன் பாதத்தில் பொருந்துமாறு தாழ்ந்து வணங்கிய அனுமனுக்கு;* ***இனைய சொல்லினான்*** *- இத்தன்மையான சொற்களைச் சொன்னான் (இராமன்).*

(109)

இராமன் அனுமனைப் புகழ்ந்து, வாழ்த்துக் கூறுதல்

8812. 'முன்னின் தோன்றினோர் முறையின் நீங்கலாது,
என்னின் தோன்றிய துயரின், ஈறு சேர்
மன்னின் தோன்றினோம் முன்னம்; மாண்டுளோம்;
நின்னின் தோன்றினோம், நெறியின் தோன்றினாய்!

முன்னின் தோன்றினோர் முறையில் நீங்கலாது *- முன் எம் குலத்தில் தோன்றினோரது முறைமையினின்றும் நீங்காமலிருந்து;* ***என்னின் தோன்றிய துயரின்*** *- என்னால் தோன்றிய துயரின்;* ***ஈறுசேர் மன்னின் முன்னம் தோன்றினோம்*** *- இறந்த தசரத மன்னனிடத்தில் முன்னம் தோன்றினோம்;* ***மாண்டுளோம்*** *- (பின்பு பிரமாத்திரத்தால்) இறந்துபட்டோம்;* ***நெறியின் தோன்றினாய் நின்னின் தோன்றினோம்*** *- நன்னெறியில் விளங்குபவனே! (இப்போது) நின்னால் மீண்டும் பிறந்தவர்களானோம்.*

முன்னில் தோன்றினோர் முறை - வாய்மை தவறாமை. என்னில் தோன்றிய துயர் - காடு நோக்கித்தான் பிரிந்ததால் ஆயதுயர். ஈறு - இறுதி. ஈறுசேர் மன்னன் - தயரதன். ''முன்பு தயரதமன்னனின் மக்களாகப் பிறந்த நாங்கள் மாண்டுவிட்டோம். இப்பொழுது நின்னில் தோன்றியுள்ளோம்'' என அனுமனை இராமன் பாராட்டுகின்றான்.

(110)

8813. 'அழியுங்கால் தரும் உதவி, ஐயனே!
மொழியுங்கால், தரும் உயிரும் முற்றுமே?
பழியும் காத்து, அரும் பகையும் காத்து, எமை
வழியும் காத்தனை; நம் மறையும் காத்தனை.

ஐயனே! அழியுங்கால் தரும் உதவி மொழியுங்கால் *- 'ஐயனே! எல்லோரும் அழியுங்காலத்தில் நீதந்த உதவியைச் சொல்லுமிடத்து;* ***தரும் உயிரின் முற்றுமோ?*** *- இப்போது தரப்பட்ட உயிரோடு முற்றுப் பெற்றதாகுமோ (ஆகாது);* ***பழியுங் காத்து அரும் பகையும் காத்து*** *- (நீ தந்த உதவியால்) எமக்கு வரும் பழியையும் வாராமல் காத்து; அரிய எம்பகையும் வலிமிக்கு உலகை அழிக்காமல் காத்து;* ***எமை வழியும் காத்தனை நம் மறையும் காத்தனை*** *- எம்மரபையும் அழியாமல் காத்து நமது வேத நெறியையும் அழியாமல் காப்பாற்றினாய்'.*

'ஐயனே! நீ எமக்கு உயிர்மட்டுமா தந்துளாய்? பழி, பகை, வழி, மறை ஆகிய அனைத்தையுமல்லவா காப்பாற்றியுள்ளாய்', என்கிறான்'. பழி - சீதையை மீட்காமை, முனிவர்க்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றாமை. பகை - வலிமைமிகுந்து உலகை அழிக்காமை. வழி - இலக்குவன் இறக்கவே இராமனும், தொடர்ந்து பரதசத்துருக்கர் ஆகியோர் இறக்கச் சூரியகுலம் வழியற்றுப் போதல்.

(111)

8814. 'தாழ்வில் இங்கு இறைப்பொழுது தக்கதே,
வாழி எம்பிமேல் அன்பு மாட்ட, வான்
ஏழும் வீயும்; என் பகர்வது?-எல்லை நாள்
ஊழி காணும் நீ, உதவினாய்அரோ!

தாழ்வில் இங்கு இறைப்பொழுது தக்கதே - எனக்கு நேர்ந்த இத்தாழ்வும் இவ்விடத்தில் இன்னும் சிறிது போழ்து (நீக்கப்படாமல்) தாழ்ந்திருக்குமாயின்; **வாழி எம்பிமேல் அன்பு மாட்ட** - நெடிது வாழ்வதற்குரிய என் தம்பி மேல் எனக்கிருக்கும் அன்பானது அழிக்க; **வான் ஏழும் வீயும்; என் பகர்வது** - மேலேழுகங்களும் அழிந்திருக்கும் என்ன சொல்வது? **ஊழி எல்லை நாள் காணும் நீ** - ஊழியின் இறுதி நாளையும் காணப்போகின்ற நீ; **உதவினாய்** - அவ்வுலகங்கள் அழியாமலிருக்க உதவி செய்தாய்.

அரோ - அசை.

(112)

8815. 'இன்று வீகலாது, எவரும் எம்மொடு
நின்று வாழுமா நெடிது நல்கினாய்;
ஒன்றும் இன்னல் நோய் உறுகிலாது, நீ
என்றும் வாழ்தியால் இனிது, என் ஏவலால்!'

இன்று வீகலாது எவரும் எம்மோடு - (மேகநாதன் பிரமாத்திரம் ஏவிய) இன்று எவரும் இறவாது எம்மொடு; **நெடிது நின்று வாழுமா நல்கினாய்** - நெடிது காலம் நின்று வாழுமாறு உயிர் நல்கினாய்; **என் ஏவலால் நீ ஒன்றும் இன்னல் நோய் உறுகிலாது** - என் கட்டளையினால் நீ சிறிதும் துன்பநோய் அடையாது; **என்றும் இனிது வாழ்தியால்** - என்றும் இனிது வாழ்வாயாக.

(113)

8816. மற்றையோர்களும், அனுமன் வண்மையால்,
பெற்ற ஆயுளார், பிறந்த காதலார்,
சுற்றும் மேவினார்; தொழுது வாழ்த்தினார்;

உற்றவாறு எலாம் உணரக் கூறினான்.

அனுமன் வண்மையால் பெற்ற ஆயுளார் மற்றையோர்களும் - *அனுமனுடைய வள்ளல்தன்மையினால் ஆயுளைப் பெற்றவர்களாகிய மற்றவர்களும்;* **பிறந்த காதலார் சுற்றும் மேவினார் தொழுது வாழ்த்தினார்** - *அன்பு மிக்கவர்களாய் அவ்வனுமனைச் சுற்றிக் கொண்டு தொழுது அவனை வாழ்த்தினார்கள்;* **உற்றவாறு எலாம் உணரக் கூறினான்** - *அனுமனும் மருத்துமலையைக் கொண்டு வந்த நிகழ்ச்சி எல்லாவற்றையும் அவர்கள் உணருமாறு கூறினான்.*

(114)

மருத்துலையுடன் அனுமன் மீண்டு போதல்

8817. **'உய்த்த மா மருந்து உதவ, ஒன்னலார்,**
பொய்த்த சிந்தையார், இறுதி பொய்க்குமால்;
மொய்த்த குன்றை அம் மூல ஊழிவாய்
வைத்து, மீடியால்-வரம்பு இல் ஆற்றலாய்!'

வரம்பு இல் ஆற்றலாய்! - *எல்லையற்ற ஆற்றலை உடைய அனுமனே!;* **உய்த்தமாமருந்து உதவ** - *நீ கொண்டு வந்த சிறந்த மருந்து உதவுவதால்;* **பொய்த்த சிந்தையர் ஒன்னலார் இறுதி**

பொய்க்குமால் - *பொய் மனத்தவராகிய பகைவர் இறத்தல் பொய்த்துவிடும். (இறந்த அரக்கர் மீண்டும் உயிர் பெறுவர் என்றபடி);* **மொய்த்த குன்றை அம்மூல ஊழிவாய் வைத்து மீடியால்** - *(ஆதலால்) மருந்துகள் நெருங்கி உள்ள இம்மலையினை அந்தப் பழைய இடத்தில் வைத்து விட்டுத் திரும்புவாயாக.*

என்று சாம்பவன் இயம்ப என அடுத்த செய்யுளில் முடியும். மீள்தி என்பது மீடி எனத் (ளகரத்தோடு தகரத்திற்கு மயக்கவிதி இன்மையால்) திரிந்து நின்றது.

(115)

8818. **என்று சாம்பன் ஆண்டு இயம்ப, 'ஈதுஅரோ**
நன்று, சால!' என்று, உவந்து, 'ஓர் நாழிகைச்
சென்று மீள்வென்' என்று எழுந்து, தெய்வ மாக்
குன்று தாங்கி, அக் குரிசில் போயினான்.

என்று சாம்பவன் ஆண்டு இயம்ப - *என்று சாம்பவன் அங்கு சொல்ல;* **ஈது அரோ சால நன்று என்று உவந்து** - *'இது மிகவும் நல்லது' என்று மகிழ்ந்து;* **'ஓர் நாழிகைச் சென்று மீள்வென்' என்று எழுந்து** - *'ஓர் நாழிகையிலே சென்று திரும்புவேன்' என்று எழுந்து;* **தெய்வமாக் குன்று தாங்கி அக்குரிசில் போயினான்** -

தெய்வத்தன்மையுடைய பெரிய மருத்துமலையைத் தாங்கிக் கொண்டு அந்த அனுமன் போயினான்.

அரோ - அசை ஈது சால நன்று என இயையும். குரிசில் - ஆண்மகன்.

(116)

acharya.org

களியாட்டுப் படலம்

மேகநாதனின் பிரமாத்திரத்தால் பகைவர் மடிந்தனர் எனக் கேள்வியுற்ற இராவணன் பெருமகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்றான். அதன்விளைவாக மகளிரைக் கள்ளுண்டு களி வெறியோடு ஆடவைத்துப் பார்க்க விரும்புகின்றான். அங்ஙனம் மகளிர் கள்ளை உண்டு ஆடிய ஆடலைப் பற்றிக் கூறுகின்ற பகுதியாதலின் இது களியாட்டுப் படலம் எனப் பெயர் பெறுகின்றது.

இப்படலப் பெயர், 'களியாட்டப் படலம்' எனவும் சில சுவடிகளில் காணப்படுகின்றது. இப்பகுதி கம்பரே அமைத்துக்கொண்ட பகுதியாகும், வான்மீகத்தில் இது இல்லை.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

பகை ஒழிந்தது என்று உவந்த இராவணன் மகளிரின் களியாட்டம் காணுதல்

8819. இன்னது இத் தலையது ஆக, இராவணன் எழுந்து பொங்கி,
தன்னையும் கடந்து நீண்ட உவகையன், சமைந்த கீதம்
கின்னரர் முதலோர் பாட, முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டைக்
கன்னி நன் மயில் அன்னாரை நெடுங் களியாட்டம் கண்டான்.

இன்னது இத்தலையது ஆக இராவணன் எழுந்து பொங்கி - இங்ஙனம் இராமன் சேனையில் இவ்வாறு நிகழாநிற்க, இராவணன் (பகை அழிந்தது என்ற எண்ணத்தல்) எழுச்சி கொண்டு கிளர்ச்சிமிக்கு; **தன்னையும் கடந்து நீண்ட உவகையன் சமைந்த கீதம்** - தன்னையும் கடந்து பெருகிய மகிழ்ச்சியுடையவனாய் முறைப் படி அமைந்த இசையை; **கின்னரர் முதலோர் பாட, முகத்திடைக் கிடந்த கெண்டை** - கின்னரர் முதலியோர் பாடா நிற்க, முகத்தில் கிடந்த (கண்ணாகிய) கெண்டை மீன்களை உடைய; **கன்னி நன் மயில் அன்னாரை நெடுங்களியாட்டம்**

கண்டான் - இளமையான நல்ல மயில் போன்ற சாயலை உடையமகளிரை நெடிதாய களியாட்டம் ஆடுமாறு செய்தான்.

(1)

8820. அரம்பையர், விஞ்சை மாதர், அரக்கியர், அவுணர் மாதர்,
குரும்பை அம் கொங்கை நாகர் கோதையர், இயக்கர் கோது இல்
கரும்பினும் இனிய சொல்லார், சித்தர்தம் கன்னிமார்கள்,
வரம்பு அறு சும்மையோர்கள், மயில்-குலம் மருள, வந்தார்.

அரம்பையர், விஞ்சை மாதர் அரக்கியர் அவுணர் மாதர் - தேவமாதரும், வித்யாதரமகளிரும், அரக்கியரும், அசுரப் பெண்டிரும; **குரும்பை அம் கொங்கை நாகர்கோதையர், இயக்கர்** - குரும்பை போன்ற அழகிய தனங்களை உடைய நாககன்னியரும், இயக்க மகளிரும்; **கோது இல் கரும்பினும் இனிய சொல்லார், சித்தர்தம் கன்னிமார்கள்** - கோது நீக்கிய கரும்பினும்இனிய சொல்லை உடையவர்களாகிய சித்தர் பெண்களும் ஆகிய; **வரம்பு அறு சும்மையோர்கள் மயில் குலம் மருள வந்தார்** - எல்லையற்ற கூட்டத்தினர் மயிற்குழாங்களும் மருட்சியுறுமாறு வந்தார்கள்.

குரும்பை - மகளிர்தனத்திற்குவமை, "குவவின கொங்கை குரும்பை (திருக்கோவை - 108) கோது இல் கரும்பு - கோது - சக்கை. "கரும்பூர்ந்த சாறுபோற் சாலவும் பின்னுதவி, மற்றதன் கோது போற் போகும் உடம்பு" (நாலடி - 34) கரும்பினும் இனிய சொல்லார்; "கன்னி நடக்கும் நடை கற்றாள் கரும்பு கசக்கும் மொழி பெற்றாள்" (பிரபு -உற்பத்தி - 57)

(2)

8821. மேனகை, விசய வாட்கண் திலோத்தமை, அரம்பை, மெல்லென்
தேன் நகு மழலை இன் சொல் உருப்பசி, முதலாம் தெய்வ
வானக மகளிர் வந்தார்-சில் அரிச் சதங்கை பம்ப,
ஆனகம், முரசம், சங்கம், முருட்டொடும் இரட்ட, ஆடி.

மேனகை விசய வாட்கண் திலோத்தமை அரம்பை - மேனகை, வெற்றி பெற்ற வாளைப் போன்ற கண்ணையுடைய திலோத்தமை, அரம்பை; **மெல்லென் தேன் நகு மழலை இன்சொல் உருப்பசி** - மென்மையாக ஒலிக்கின்ற, தேனையும் பழித்துச் சிரிப்பதற்குரிய, மழலையாகிய இனிய சொல்லினை உடைய ஊர்வசி; **முதலாம் வானக தெய்வமகளிர்** - முதலாயவானுலகத்துத் தெய்வமகளிர்; **ஆனகம், முரசம், சங்கம், முருட்டொடும் இரட்ட** - படகமும் முரசமும் சங்கும் முருடு என்னும் வாத்தியத்தோடு முழங்க; **சில் அரிச் சதங்கை பம்ப ஆடி வந்தார்** - தம் காலில் அணிந்த சிலவாகிய பரலை உடைய சதங்கைகள் ஒலிக்க ஆடிக்கொண்டே வந்தார்கள்.

ஆனகம் - படகம்; ஒரு வகை வாத்தியம். முருடு - மத்தளம். “முரசியம்பின் முருடதிர்ந்தன” (சிலம்-1-46) என்றவிடத்து முருடு மத்தளமெனும் குறிப்புரை காண்க.

(3)

8822. தோடு உண்ட சுருளும், தூங்கும் குழைகளும், சுருளின் தோய்ந்த
ஏடு உண்ட பசும் பொன் பூவும், திலதமும், இலவச் செவ் வாய்
மூடுண்ட முறுவல் முத்தும், முள்ளுண்ட முளரிச் செங்கண்,
காடு உண்டு புகுந்தது என்ன, முனிந்தது-கறை

வெண் திங்கள்.

தோடு உண்ட சுருளும் தூங்கும் குழைகளும் - பனந்தோட்டின் தன்மை பொருந்தியகாதணியாகிய பொற்சுருளும், தொங்குகின்ற குழைகளும்; **சுருளின் தோய்ந்த ஏடுஉண்ட பசும் பொன் பூவும் திலகமும்** - (ஐம்பாலில் ஒன்றாகிய) சுருள் என்ற முடிவகையில் அமைந்த இதழ் பொருந்திய பசும் பொன்னாலியன்ற பூவும், திலகமும்; **இலவச் செவ்வாய் மூடுண்ட முறுவல் முத்தும்** - இலவம் பூப்போன்ற சிவந்த வாயால் மூடுண்டு கிடக்கின்ற பற்களாகிய முத்தும்; **முள்ளுண்ட முளரிச் செங்கண் காடுஉண்டு புகுந்தது என்ன** - முட்கள் பொருந்திய செந்தாமரை மலர் போன்ற சிவந்தகண்ணும் ஆகியவற்றைக் கொண்ட (தனக்குப் பகையான முளரிக்காடு தன்னை மறைக்கும் வண்ணம்) காடு புகுந்துள்ளது என்ற காரணத்தால; **கறைவெண்திங்கள் முனிந்தது** - களங்கத்துடன் கூடய வெண்ணிறமான சந்திரன் வெகுண்டது.

தோடு உண்ட சுருள் - பனந்தோட்டின் தன்மை பொருந்திய காதணி. சுருளில் தோய்ந்தபூ - ஐம்பால் முடிவகையில் ஒன்றான சுருளில் அமைந்த பூ.

(4)

8823.

முளைக் கொழுங் கதிரின் கற்றை முறுவல் வெண் நிலவும், மூரி
ஒளிப் பிழம்பு ஒழுகும் பூணின் உமிழ் இள வெயிலும், ஒண் பொன்
விளக்கையும் விளக்கும் மேனி மிளிர் கதிர்ப் பரப்பும், வீச,
வளைத்த பேர் இருளும், கண்டோர் அறிவு என, மருளும் மாதோ.

முளைக் கொழுங் கதிரின் கற்றை முறுவல் வெண்நிலவும் - தோன்றுகின்ற செழுமையான ஒளித்திரளைக் கொண்ட (பெண்களின்) புன்சிரிப்பின் வெண்ணிறமான நிலவும்; **மூரி ஒளிப்பிழம்பு ஒழுகும் பூணின் உமிழ். இளவெயிலும்** - பெரிய ஒளிப்பிழம்பை வெளிப்படுத்துகின்ற அணிகலன்கள் வீசுகின்ற இளவெயிலும; **ஒண் பொன் விளக்கையும் விளக்கும் மேனி மிளிர்கதிர்ப் பரம்பும்வீச** - ஒளிவாய்ந்த பொன்னைப் போன்று, விளக்கையும் விளக்குகின்ற அவர்தம் மேனியினது விளங்குகின்ற ஒளிக்கதிர்ப் பரப்பும் வீசுதலால்; **வளைத்த பேர் இருளும் கண்டோர் அறிவு என, மருளும் மாதோ** - உலகத்தையே வளைத்துக் கொண்டிருந்த பெரிய இரவு இருளும், அப்பெண்களைக் கண்ட ஆடவர் அறிவு போல் மருண்டு நிலை கெடுவதாயிற்று.

(5)

8824. நல் பெருங் கல்விச் செல்வம் நவை அறு நெறியை நண்ணி,
முன் பயன் உணர்ந்த தூயோர் மொழியொடும் பழகி, முற்றி,
பின் பயன் உணர்தல் தேற்றாப் பேதைபால், வஞ்சன் செய்த
கற்பனை என்ன ஓடிக் கலந்தது, கள்ளின் வேகம்.

நல்பெருங்கல்விச் செல்வம் நவைஅறு நெறியை நண்ணி *- நல்லதாகிய பெரிய கல்விச் செல்வத்தால் குற்றமற்றவழியைப்*

பொருந்தி; ***முன்பயன் உணர்ந்த தூயோர் மொழியொடும் பழகி முற்றி*** *- முற்காலத்து அந்நெறியின் பயனை உணர்ந்த தூயோர்தம் உபதேச மொழியோடு பழகி முதிர்ச்சியுற்று;* ***பின்பயன் உணர்தல் தேற்றாப் போதைபால் வஞ்சன் செய்த*** *- பின்னால் அந்த உபதேச மொழியினால் உளதாம்பயனை (உணரவேண்டி இருக்க, அதனை) உணர்தல் இல்லாத பேதைபால் வஞ்சகன் ஒருவன் செய்த;* ***கற்பனை என்ன ஓடிக் கலந்தது கள்ளின் வேகம்*** *- கற்பனை, அப்பேதையின் உள்ளத்தில் விரைந்த நம்பப்பட்டு பரவுவது போலக் கள்ளின் வேகம் மகளிர் கூட்டத்தில் விரைந்து பரவியது.*

நூலறிவோடு கேள்வி ஞானமும் எய்தி அதன் பயனை உணராதாசைப் பேதை என்றார். "ஓதியுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப் பேதையிற் பேதையாரில்" (குறள்-834) என்பது காண்க.

(6)

8825. பல பட முறுவல் வந்து பரந்தன; பனித்த, மெய் வேர்;
இலவு இதழ் துடித்த; முல்லை எயிறு வெண் நிலவை ஈன்ற;
கொலை பயில் நயன வேல்கள் கொழுங் கடை சிவந்த;
கொற்றச்
சிலை நிகர் புருவம் நெற்றிக் குனித்தன; விளர்த்த செவ்
வாய்.

பலபட முறுவல் வந்து பரந்தன மெய்வேர் பனித்த *- (கள்ளருந்திய மகளிர்க்கு) பல வகையாகச் சிரிப்பு வந்து பரவின. உடம்பில் வேர்வைத் துளிகள் தோன்றின;* ***இலவு இதழ்துடித்த; முல்லை எயிறு வெண் நிலவை ஈன்ற*** *- இலவமலர் போன்று சிவந்த உதடுதுடத்தன; முல்லை அரும்பு போன்ற பற்கள் வெள்ளிய நிலவைச் சொரிந்தன;* ***கொலைபயில் நயன வேல்கள் கொழுங்கடை சிவந்த*** *- (ஆடவரை) வருத்துதலில் பழகிய கண்களாகிய வேற்படையின் செழுமையான ஓரங்கள் சிவந்தன;* ***கொள்ளச் சிலைநிகர் புருவம் நெற்றிக்குனித்தன செவ்வாய்விளர்த்த*** *- வெற்றி பொருந்திய வில்லை நிகழ்த்த புருவங்கள் நெற்றியின் மீது வளைந்தன; சிவந்தவாய் வெண்ணிறம் பெற்றன.*

(7)

8826. கூந்தல் அம் பாரக் கற்றைக் கொந்தளக் கோலக் கொண்டல்
ஏந்து அகல்அல்குல் தேரை இகந்துபோய் இறங்க, யாணரப்
பூந் துகிலோடும் பூசல் மேகலை, சிலம்பு பூண்ட
மாந் தளிர் எய்த, நொய்தின் மயங்கினர்-மழலைச்
சொல்லார்.

கூந்தல் அம்பாரக் கற்றைக் கொந்தளக் கோலக் கொண்டல் - கூந்தலாகிய - அழகிய சுமையான திரண்ட சுருள் தன்மையுடைய அழகு செய்யப்பட்ட மேகம்; **ஏந்து அகல் அல்குல்தேரை இகந்து போய் இறங்க** - பக்கம் உயர்ந்த விரிந்த அல்குல் ஆகிய தேரையும் கடந்து கீழ் இறங்கவும்; **யாணரப் பூந்துகிலோடும் பூசல் மேகலை** - புதிய பூந்துகிலோடு, ஆரவாரிக்கும் மேகலையும் (கழன்று); **சிலம்பு பூண்ட மாந்தளிர் எய்த மழலைச் சொல்லார் நொய்தின் மயங்கினர்** - சிலம்பு பூண்டுள்ள மாந்தளிர் போன்ற பாதத்தை அடையவும் மழலை மொழியினை உடைய மகளிர் விரைவில் மயங்கினார்கள்.

(8)

8827. கோத்த மேகலையினோடும் துகில் மணிக் குறங்கைக் கூட,
காத்தன, கூந்தற் கற்றை, அற்றம், அத் தன்மை கண்டு-
வேத்தவை, 'கீழ் உளோர்கள் கீழ்மையே விளைத்தார்;
மேலோர்
சீர்த்தவர் செய்யத் தக்க கருமமே செய்தார்' என்ன.

வேத்தவை - வேந்தனாகிய இராவணனின் அவையில் உள்ளோர்; **'கீழ் உளோர்கள் கீழ்மையே விளைத்தார்** - கீழ் உள்ளவர்கள் கீழ்மையே செய்தார்கள்; **மேலோர் சீர்த்தவர் செய்யத்தக்க கருமமே செய்தார் என்ன** - மேலுள்ளவர்கள் சிறந்தவர் செய்யத்தக்க நற்செயலையே செய்தார்கள் என்று புகழுமாறு; **மணிகோத்த மேகலையினோடும் துகில் குறங்கைக் கூட** - மணிகள் கோத்துள்ள மேகலையினோடு இடையில் அணிந்துள்ள துகில் அவிழ்ந்து அற்றங்காட்டித் துடையை அடைய; **அத்தன்மை கண்டு கூந்தற் கற்றை அற்றம் காத்தன** - அத்தன்மை கண்டு (தலை மேலுள்ள) கூந்தல் திரள் அவிழ்ந்து வீழ்ந்து அவர் அற்றத்தை மறைத்துக் காத்தன.

மேற்பாடலின் விளக்கமாக இப்பாடல் அமைகின்றது. "அற்றம் மறைக்கும் பெருமை சிறுமை தான் குற்றமே கூறிவிடும்" (குறள்-980)

என்ற குறள் கவியினால் பொன்னே போல் போற்றப்படுவது காண்க. அற்றம் - குறி. மேலே இருக்கும் கூந்தலை மேலோர்க்கும் கீழே அணியப் பெற்ற துகிலைக் கீழோர்க்கும் கூறிய பொருத்தம் காண்க. இயல்பாகவே தம்மோடிருக்கும் கூந்தல் போல் ஒட்டி உறவாவார் உதவியும், இடையிடையே உடுத்துக்களையும் துகில் போன்று பழகிப்பிரிவார்தம் செய்கையும் இத்தன்மைத்தென வாழ்வியல் கூறியவாறு, அரிய அழகிய கற்பனை.

(9)

8828. பாணியின் தள்ளி, கால மாத்திரைப் படாது பட்ட
நாணியின் முறையின் கூடாது, ஒரு வழி நடையின் செல்லும்
ஆணியின் அழிந்த பாடல் நவின்றனர்-அனங்க வேள்தன்
தூணியின் அடைத்த அம்பின் கொடுந் தொழில் துறந்த
கண்ணார்.

அனங்க வேள்தன் தூணியின் அடைத்த அம்பின் - *மன்மதன் உலகவர்மேற் செலுத்தாது தனது அம்பறாத்தூணியில் அடைத்து வைத்த அம்பைப் போலக்;* **கொடுந்தொழில் துறந்த கண்ணார்** - *கொடுந்தொழிலைச் செய்யாமல் (செருகிக்கொண்டுள்ள) கண்களையுடைய பெண்டிர்; பாணியின் தள்ளி காலமாத்திரைப் படாது தாளமுறையினின்றும் வேறுபட்டும், பாடவேண்டிய கால அளவினின்றும் தவறியும்;* ***பட்ட நாணியின் முறையில் கூடாது*** - *நரம்புக் கருவியில் அமைந்துள்ள நிரம்பிஒலிக்கின்ற முறைக்கு ஒவ்வாமலும்;* ***ஒருவழி நடையின் செல்லும் ஆணியின் அழிந்தபாடல் நவின்றனர்*** - *தனிப்பட்டதொரு வழியில் செல்லுகின்ற வரம்புதவறிய பாடலைப் பாடினார்கள்.*

(10)

8829. வங்கியம் வகுத்த கானம் வயங்கிய மழலை வாயர்,
சங்கை இல் பெரும் பாண் உற்ற நிறத்துறை நிரம்பித் தள்ள,
சிங்கல் இல் அமுதினோடும் புளி அளாம் தேறல் என்ன,
வெங் குரல் எடுத்த பாடல் விளித்தனர், மயக்கம் வீங்க.

வங்கியம் வகுத்த கானம் வயங்கிய மழலை வாயர் - *புல்லாங்குழல் வழங்கும் இன்னிசை தன்னிடம் விளங்குகின்ற மழலைச் சொல்லைப் பேசும் வாயினை உடைய மகளிர்;* ***மயக்கம் வீங்க*** - *மயக்கம் ஏற்பட்டதனால்;* ***சங்கையில் பெரும்பாண் உற்ற நிறத்துறை நிரம்பித்தள்ள*** - *குற்றமற்ற பெரும் பாணர்கள் கண்டறிந்த விளக்கமானதுறை மிக்கு மாறுபட்டுப்போக;* ***சிங்கல் இல் அமுதினோடும் புளி அளாம் தேறல் என்ன*** - *சுவை குன்றாத இனிய அமிழ்தத்தோடு புளிப்புச் சுவை விரவிய கள்ளினைக் கலந்தாற்போல;* ***வெங்குரல் எடுத்தபாடல் விளித்தனர்*** - *கடுங்குரல் எடுத்துப்பாடும் பாடலைப் பாடினர்.*

(11)

8830. ஏனைய பிறவும் கண்டார்க்கு இந்திரசாலம் என்ன,-
தான் அவை உருவில் தோன்றும் பாவனைத் தகைமை
சான்றோர்,-
மான் அவர் நோக்கினாரை மைந்தரைக் காட்டி, வாயால்
ஆனையை விளம்பி, தேரை அபிநயத்து இயற்றி உற்றார்.

acharya.org

கண்டார்க்கு இந்திர சாலம் என்ன - *(தம் அபிநயத்தைக்) கண்டோர்க்கு இந்திர சாலவித்தை போலத்தோன்றும்படி;* **ஏனைய பிறவும் தான் அவை உருவில் தோன்றும்** - *தாமல்லாத பிற உயிர்களாகிய அவையும் தம் உருவில் தோன்றுமாறு;* **பாவனைத் தன்மை சான்றோர்** - *நடிக்கும் பாவனைத் தன்மை மிக்கோராகிய நாடக மகளிர்;* **மான் அமர் நோக்கினாரை மைந்தரைக்காட்டி** - *மான் போன்ற கண்ணினை உடைய பெண்டிரையும ஆடவரையுங் காட்டி, (சைகையால் அவர்களைப் போல் அபிநயிக்கப் போவதாகக் குறித்து);* **வாயால் ஆனையை விளம்பி தேரை அபிநயித்து இயற்றி உற்றார்** - *(அதைமறந்து) வாயினால் ஆனையைக் காட்டப் போவதாகக் கூறிவிட்டு (அதையும் மறந்து) அபிநயிக்கும்போது தேரை அபிநயித்துக் காட்டினார்கள்.*

(12)

8831. அழுகுவர்; நகுவர்; பாடி ஆடுவர்; அயல் நின்றாரைத்
தொழுகுவர்; துயில்வர்; துள்ளித் தூங்குவர்; துவர் வாய்
இன் தேன்
ஒழுகுவர்; ஒல்கி ஒல்கி, ஒருவர்மேல் ஒருவர் புக்கு,
முழுகுவர், குருதி வாட் கண் முகிழ்த்து, இடை, மூரி போவர்.

அழுகுவர்; நகுவர்; பாடி ஆடுவர்; - *(கள்ளுண்டமயக்கத்தால்) அழுவார்கள்; பின்பு உடனே சிரிப்பார்கள்; பின்பு விரும்பியாங்கு பாடிக்கொண்டு ஆடுவார்கள்;* **அயல் நின்றாரைத் தொழுகுவர் துயில்வர்; துள்ளித்தூங்குவர்** - *பின்பு அருகில் நின்றவர்களைக் கை கூப்பித் தொழுவார்கள்; உடனே உறங்குவார்கள்; உடனே துள்ளி எழுந்து சோர்வார்கள்;* **துவர்வாய் இன்தேன் ஒழுகுவர் ஒல்கி ஒல்கி ஒருவர் மேல் ஒருவர்புக்கு முழுகுவர்** - *சிவந்தவாயில் உள்ள இனிய தேன் போன்ற உமிழ்நீரை ஒழுகவிடுவர், உடனே தளர்ந்து தளர்ந்து ஒருவர்மேல் ஒருவர்புகுந்து படிவார்கள்;* **குருதி வாட்கண் முகிழ்த்து, இடை, மூரிபோவர்** - *இரத்தம் போன்று சிவந்த ஒளி வாய்ந்த கண்ணை மூடிக்கொண்டு நெட்டை முரிப்பார்கள்.*

(13)

8832. உயிர்ப்புறத்து உற்ற தன்மை உணர்த்தினார், 'உள்ளத்து
உள்ளது
அயிர்ப்பினில் அறிதிர்' என்றே; அது களியாட்டம் ஆக,
செயிர்ப்பு அறு தெய்வச் சிந்தைத் திரு மறை
முனிவர்க்கேயும்,
மயிர்ப்புறம்தோறும் வந்து பொடித்தது, காம வாரி.

'உள்ளத்து உள்ளது அயிர்ப்பினில் அறிதிர்' என்றே - *'எம் உள்ளத்தில் உள்ள கருத்து (புணர்ச்சி விருப்பமே என்பது) தெளிவாகவே தெரிந்து கொள்ளுங்கள்' என்று;* **உயிர்ப்புறத்து உற்றதன்மை உணர்த்தினார்கள்** - *தம் உடம்பில் பொருந்திய செய்கையால் அப்பெண்கள் உணர்த்தினார்கள்;* **அது களியாட்டம் ஆக** - *அக்குறிப்பு*

acharya.org

களியாட்டமாக வெளிப்பட; **செயிர்ப்பு அறு தெய்வச் சிந்தைத் திருமறை முனிவர்க்கேயும்** - காமவெகுளி மயக்கங்களின் நீங்கிய சிந்தையரான தெய்வத் தன்மை பொருந்திய சிறந்த வேதமுணர்ந்த முனிவர்க்கும்; **மயிர்ப்புறம் தோறும் வந்து காம வாரி பொடித்தது** - மயிர்க்கால் தோறும் காம உணர்ச்சியாகிய வெள்ளம் தோன்றியது.

(14)

8833. மாப் பிறழ் நோக்கினார்தம் மணி நெடுங் குவளை வாட் கண்
சேப்புற, அரத்தச் செவ் வாய்ச் செங் கிடை வெண்மை சேர,
காப்பு உறு படைக் கைக் கள்வ நிருதர்க்கு ஓர் இறுதி
காட்டி,
பூப் பிறழ்ந்து உருவம் வேறாய்ப் பொலிந்தது ஓர் தன்மை
போன்ற.

மாப்பிறழ் நோக்கினார்தம் மணி நெடுங்குவளைவாட்கண் - வண்டு பிறழ்வது போன்ற நோக்கத்தை உடைய கள்ளுண்ட பெண்டிர்தம்கரிய நீண்ட குவளை மலர் போன்ற ஒளி பொருந்திய கண்கள்; **சேப்புற அரத்தச் செவ்வாய்ச் செங்கிடை வெண்மை சேர** - சிவக்கப்பெற்ற தன்மையும் செங்கழு நீர் மலர் போன்ற சிவந்த வாயாகிய செங்கிடை வெண்ணிறம் சேரப் பெற்ற தன்னையும்; **கைப்படை காப்புஉறு கள்வநிருதர்க்கு ஓர் இறுதி காட்டி** - (அறத்தையன்றி) தம்கையகத்துள்ள படைக்கலன்களையே காவலாகக் கொண்ட வஞ்சகராகிய அரக்கர்க்கு நேரவிருக்கின்ற ஓரழிவினை முன்னர்த் தெரிவித்து; **பூப்பிறழ்ந்து உருவம் வேறாய்ப் பொலிந்தது ஓர்தன்மை போன்ற** - மலர்கள் வேறுபட்டு வண்ணம் வேறாக விளங்கியதோர் தன்மை போன்று தோன்றின.

(15)

8834. கயல், வரு காலன் வை வேல், காமவேள் கணை, என்றாலும்,
இயல் வருகிற்கிலாத நெடுங் கணார், இணை மென்
கொங்கைத்
துயல்வரு கனக நாணும், காஞ்சியும், துகிலும், வாங்கி,
புயல் வரு கூந்தல் பாரக் கற்றையின் புனையலுற்றார்.

கயல் வருகாலன்வைவேல் காமவேள்கணை என்றாலும் - கெண்டை மீனும், உயிரைக் கொள்ளவருகின்ற எமன் கையிலுள்ள கூரிய வேற்படையும், மன்மதனுடைய கணையும் என உவமை கூறினும்; **இயல் வருகிற்கிலாத நெடுங்கணார்** - ஒப்பமை அமையாத நீண்ட கண்களையுடைய பெண்கள்; **இணைமென் கொங்கைத் துயல்வருகனக நாணும் காஞ்சியும், துகிலும்** - தம் இணையான மென்மை பொருந்திய தனங்களின் மேல்

அசைகின்ற பொன் சரட்டையும், மேகலையையும், புடவையையும்; வாங்கி, புயல்வரு கூந்தல் பாரக் கற்றையின் புனையலுற்றார் - கையில் வாங்கி மேகம் போன்ற கூந்தலாகிய கனமுடைய கற்றையில் அணியத் தொடங்கினார்கள்.

(16)

வானரர் ஆர்ப்பொலியும் அதன் விளைவும்

**8835. முத்து அன்மை மொழியல் ஆகா முகிழ் இள முறுவல் நல்லார்,
இத் தன்மை எய்த நோக்கி, அரசு வீற்றிருந்த எல்லை,
அத் தன்மை அரியின் சேனை ஆர்கலி ஆர்த்த ஓசை
மத்தன் மெய் மயங்க வந்து, செவிதொறும் மடுத்தது அன்றே.**

முத்து அன்மை மொழியில் ஆகா முகிழ் இளமுறுவல் நல்லார் - முத்து அல்ல எனக்கூறமுடியாத (முத்துக்களே எனத்தகும்) பற்கள் தோன்ற முகிழ்க்கின்ற புன்முறுவலையுடைய பெண்கள்; **இத்தன்மை எய்த நோக்கி அரசு வீற்றிருந்த எல்லை** - கள் மயக்கத்தால் இத்தன்மை அடைதலை விருப்பத்தோடு நோக்கிக் கொண்டு (இராவணன்) அரசு வீற்றிருந்தபோது; **அத்தன்மை அரியின் சேனை ஆர்கலி ஆர்த்த ஓசை** - அங்ஙனம் (அனுமான் கொணர்ந்த மருந்தால்) உயிர் பெற்றெழுந்த வானரசேனையாகிய கடல் ஆரவாரித்த ஓசை; **மத்தன் மெய்மயங்க வந்து செவிதொறும் மடுத்தது** - காமமயக்கம் கொண்ட அவ்விராவணன் உடல் தளருமாறு வந்து அவன் செவிகள் தோறும் நுழைந்தன.

அன்று, ஏ - அசைகள்.

(17)

**8836. ஆடலும், களியின் வந்த அமலையும், அமிழ்தின் ஆன்ற
பாடலும், முழவின் தெய்வப் பாணியும், பவள வாயார்
ஊடலும், கடைக்கண் நோக்கும், மழலை வெவ் உரையும், எல்லாம்
வாடல் மென் மலரே ஒத்த-ஆர்ப்பு ஒலி வருதலோடும்.**

பவளவாயார் ஆடலும், அமிழ்தின் ஆன்ற பாடலும் - பவளம் போன்ற வாயினை உடைய பெண்களின் ஆடலும், அமுதினும் இனிதாய் அமைந்த அவர் பாடலும்; **முழவின் தெய்வப்பாணியும்** - அப்பாடலுக்கேற்ற மத்தளத்தின் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஓசையும்; **களியின் வந்த அமலையும்** - அவற்றைக் காண்போரின் களிப்பால் வந்த ஆரவாரமும்; **ஊடலும், கடைக்கண் நோக்கும்** - (அம்மகளிர் மீது ஆசை கொண்டு நோக்குவோர்க்கு அம்மகளிர் காட்டும்) ஊடலும், (அவ்வூடலால் அவ்வாடவர் வருத்தம் கண்டு இரங்கி அம்மகளிர்தம் இசைவைத் தெரிவிக்கும்) கடைக்கண் நோக்கமும்; **மழலைவெவ் உரையும் எல்லாம்** - அவ்வாடவரிடத்து அம்மகளிர் பேசும் காம வெப்பத்தை மிகுவிக்கும் மழலைத் தன்மையுடைய உரையும் ஆகிய அனைத்தும்; **ஆர்ப்பு ஒல வருதலோடும் வாடல் மென்மலரே ஒத்த** - வானரர்தம் ஆரவாரப்பேரொலி வந்தவுடன் வாடிய மலர்போலப் பொலிவழிந்து போயின.

acharya.org

(18)

8837. **தறி பொரு களி நல் யானை சேவகம் தள்ளி ஏங்க,
துறு சுவல் புரவி தூங்கித் துணுக்குற, அரக்கர் உட்க,
செறி கழல் இருவர் தெய்வச் சிலை ஒலி பிறந்தது அன்றே-
எறி கடல் கடைந்த மேல்நாள், எழுந்த பேர் ஓசை என்ன.**

தறி பொருகளி நல்யானை சேவகம் தள்ளி ஏங்க - *கட்டுத்தறியையும் முறிக்கின்ற மதக்களிப்பினையுடைய நல்ல யானைகள் தாம் படுத்த விடங்களில் திடுக்குற்று வருந்தவும்;* **துறுசுவல் புரவி தூங்கித் துணுக்குற, அரக்கர் உட்க** - *நெருங்கிய பிடரி மயிரினை உடைய குதிரைகள் துணுக்குற்றுச் சோரவும் காலாள் வீரராகிய அரக்கர்கள் அஞ்சவும்;* **ஏறிகடல் கடைந்த மேல்நாள் எழுந்தபேர் ஓசை என்ன** - *அலைகள் வீசுகின்ற பாற்கடலைக் கடைந்த முந்காலத்து எழுந்த பேரொலி போல;* **செறிகழல் இருவர் தெய்வச் சிலை ஒலி பிறந்தது** - *வீரக்கழல் அணிந்த இராமஇலக்குவரின் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த வில்லினின்றும் நாண் ஒலி பிறந்தது. அன்றெ - அசை.*

நால்வகைப் படையுள் தேர்ப்படை தனக்கென வீரம் உடையதன்று, "தானை, யானை குதிரையென்ற நோனார் உட்கு மூவகை

நிலையும்" (தொல்-பொருள். புறத்12) இதற்கு, "குதிரையானன்றித் தேர்தானே செல்லாமையின் தேர்க்கு மறம் இன்றென்று அது கூறாராயினர்" என்ற நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பும் இங்கு காணத்தகும்.

(19)

8838. **முத்து வாள் முறுவல் மூரல் முகத்தியர், முழுக் கண்
வேலால்
குத்துவார், கூட்டம் எல்லாம் வானரக் குழுவின் தோன்ற,
மத்து வார் கடலின் உள்ளம் மறுகுற, வதனம் என்னும்
பத்து வாள் மதிக்கும், அந் நாள், பகல் ஒத்தது இரவும்,
பைய.**

முழுக்கண் வேலால் குத்துவார் - *இலக்கணம் முழுமையும் பெற்ற வேற்படைபோன்ற கண்களால் குத்துகின்றவர்களாகிய;* **முத்துவாள் முறுவல் மூரல் முகத்தியர் கூட்டம் எல்லாம்** - *முத்துக்களைப் போன்ற பற்களைக் காட்டி ஒளி பொருந்திய சிரிப்பினைச் சிந்துகின்ற நகைமுகத்தினை உடைய களியாட்டு மகளிர் கூட்டமெல்லாம்;* **வானரக்குழுவின் தோன்ற** - *இப்போதுவானரக்கூட்டம் போல (வெறுக்கத்தக்கனவாகத்) தோன்றவும்;* **மத்துவார்கடலின் உள்ளம் மறுகுற** - *மந்தரமலையாகிய மத்தாற் கடையப் பெற்ற கடலைப்போல உள்ளம் கலங்கவும்;* **வதனம் என்னும் பத்துவாள் மதிக்கும்** - *இராவணனது முகம் என்கின்ற பத்து ஒளி*

வாய்ந்த மதிகளுக்கும் **அந்நாள் பகல் ஒத்தது இரவும் பைய** - அந்நாள் இரவு (பொலிவழியச் செய்த) பண்பினால் பகலை ஒத்தது.

(20)

8839. **ஈது இடை ஆக, வந்தார், அலங்கல்மீது ஏறினார்போய்**
ஊதினார், வேய்கள், வண்டின் உருவினார், உற்ற
எல்லாம்;
'தீதுஇலர், பகைஞர்' என்ன, திட்கென்ற மனத்தன்,
தெய்வப்
போது உகு பந்தர்நின்று, மந்திரத்து இருக்கை புக்கான்.

ஈது இடைஆக வேய்கள் வண்டின் உருவினார் வந்தார் - இந்நிகழ்ச்சிக்கு இடையே ஒற்றர்கள் வண்டின் உருவம் உடையவராய் வந்து; **அலங்கல் மீது ஏறினார்போய் உற்ற எல்லாம் ஊதினார்** - இராவணன் மாலைமீது ஏறிப் போய்ப் போராட்டத்தில் நிகழ்ந்த எல்லாவற்றையும் (அவன் செவியில்) கூறியவர்களாய்; **'பகைஞர் தீது இலர்' என்ன திட்கென்ற மனத்தன்** - 'பகைவர்கள் மரணமென்னும் தீது இலராயினர்' என்று கூற 'திக்'கென்ற மனத்தனாகிய இராவணன்; **தெய்வப்போது உகுபந்தர் நின்று மந்திரத்து இருக்கை புக்கான்** - கற்பகம் முதலிய தெய்வமலர்கள் சிந்துகின்ற பந்தலில் இரந்து ஆலோசனைக்குரிய மண்டபத்தில் புகுந்தான்.

(21)

acharya.org

மாயா சீதைப் படலம்

இந்திரசித்து மாயையினால் சீதை போன்ற உருவமொன்றனைச் சமைத்து அதனை அனுமனின் முன்னால் வெட்டிக் கொன்றதையும் அதனால் விளைந்தவற்றையும் கூறும் படலம் எனவிரியும்.

மருந்து மலையைக் கொண்டுவந்து இந்திரசித்துவின் பிரமாத்திரத்தினால் மாண்டவர்களை எழுப்புகின்றான் அனுமன். களியாட்டங் கண்டு மகிழ்ந்திருந்த இராவணன் அதனை உணர்ந்து திடுக்கிட்டவனாய் மந்திராலோசனைச் சபையை அடைகின்றான். மாலியவான், இந்திரசித்து முதலானோர் மந்திரா லோசனையில் பங்குபெறுகின்றனர். மாலியவான் கூறும் உறுதி மொழிகள் பயன்படாமல் போகவே, இந்திரசித்து தான் நிகும்பலை என்னுமிடத்தில் வேள்வி செய்து முடித்தால் பகைவரைவென்று விடலாமெனக் கூறி, அதனைப் பகைவர் அறியாதவாறு இயற்ற வேண்டுமென்று கூறுகின்றான். சிந்தனைக்குப்பின்பு, சீதைபோன்று ஒரு மாயா சீதையை உருவாக்கி அவளை அனுமனின் முன்பு வெட்டிக் கொன்று விட்டு அயோத்தி சென்று அங்குள்ளவர்களை அழிப்பதாகப் போக்குக் காட்டினால் பகைவர் கவனத்தைத் திசை திருப்பலாம் என அவனே யோசனை கூறுகின்றான். அந்த யோசனை நிறைவேற்றப்படுகின்றது. ஆனால் இம்மாயையை வீடணன் கண்டுணர்ந்து நிகும்பலை வேள்வி அழியவும் இந்திரசித்துவுக்கு இறுதி ஏற்படவும் வழி வகுக்கின்றான். இச்செய்திகள் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன.

இராவணன் மந்திராலோசனை நிலைமையைக் கூறுதல்

8840. மைந்தனும், மற்றுளோரும் மகோதரன் முதலோர் ஆய
தந்திரத் தலைமையோரும், முதியரும், தழுவத் தக்க
மந்திரர் எவரும், வந்து, மருங்கு உறப் படர்ந்தார்; பட்ட
அந்தரம் முழுதும் தானே அனையவர்க்கு அறியச்
சொன்னான்.

மைந்தனும், மற்றுளோரும் - இந்திரசித்தும், ஏனைய உறவினர்களும்; **மகோதரன் முதலோர் ஆயதந்திரத் தலைமையோரும் முதியரும்** - மகோதரன் முதலான சேனைத் தலைவர்களும், மூத்தோராக உள்ள பெரியோர்களும்; தழுவத்தக்க

மந்திரர் எவரும் வந்து, மருங்கு உறப்படர்ந்தார் - ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க ஆலோசனையாளர் எவரும், மற்றவர்களும் வந்து தன் பக்கத்தில் நெருங்கிச் சேர்ந்தார்கள்; **பட்ட அந்தரம் முழுதும் அனையவர்க்கு தானே அறியச் சொன்னான்** - (அப்போதுதான்) பட்ட துன்பம் யாவற்றையும் அச்சபைக்கு வந்திருந்த அனைவருக்கும் தானே தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னான். (இராவணன்).

(1)

மாலியவான் அறிவுரை

8841. 'நம் கிளை உலந்தது எல்லாம் உய்ந்திட, நணுகும் அன்றே,
வெங் கொடுந் தீமைதன்னால் வேலையில் இட்டிலேமேல்?
இங்கு உள எல்லாம் மாள்தற்கு இனி வரும் இடையூறு
இல்லை,
பங்கயத்து அண்ணல் மீளாப் படை பழுதுற்ற பண்பால்.

வெங்கொடும் தீமை தன்னால் வேலையில் இட்டிலேமேல் - *(அதுகேட்ட மாலியவான் இராவணனை நோக்கி) மிகக் கொடிய தீய எண்ணத்தால் கடலில் கொண்டு போய் போடாமல் இருந்திருந்தால்;* **நம் கிளை உலந்தது எல்லாம் உய்ந்திட நணுகும் அன்றே?** - *அழிந்து போன நம் சேனை முழுதுங் கூட உயிர் பெற்றெழ வாய்ப்பிருந்திருக்கும் அல்லவோ?* **பங்கயத்து அண்ணல் மீளாப் படை பழுதுற்ற பண்பால்** - *தாமரைமலரில் வீற்றிருப்பவனாகிய பிரமதேவனின் மீட்கமுடியாத படையாகிய பிரமாத்திரமும் வீணான தன்மையால்;* **இனி இங்கு உள எல்லாம் மாள்தற்கு வரும் இடையூறு இல்லை** - *இனிமேல் இங்குள்ள யாவும் இறப்பதைத் தடுக்கவரும் இடையூறு கிடையாது.*

இதுமுதல் ஏழு பாடல்களில்அறிவுரை கூறுகிறான் என்பதனைப் பின்வரும் 8847 ஆம் பாடல் கொண்டு அறிக.

(2)

8842. 'இலங்கையின்நின்று, மேரு பிற்பட, இமைப்பில் பாய்ந்து,
வலம் கிளர் மருந்து, நின்ற மலையொடும், கொணர
வல்லான்

அலங்கல் அம் தடந் தோள் அண்ணல் அனுமனே ஆதல்
வேண்டும்-
கலங்கல் இல் உலகுக்கு எல்லாம் காரணம் கண்ட ஆற்றால்.

கண்ட ஆற்றால் - *(நாம் நூல்களால்) கண்ட நெறியால் (பார்க்கும்போது);* **இலங்கையின் நின்று மேரு பிற்பட இமைப்பில் பாய்ந்து** - *இலங்கையினின்றும் மேருமலையும் பிற்பட இமைப்பொழுதில் பாய்ந்து சென்று;* **வலம்கிளர் மருந்து நின்ற மலையொடும் கொணர வல்லான்** - *வலிமை விளங்கும் மருந்தினை அது நின்ற மலையோடும் கொணரவல்லவனாகிய;* **அலங்கல் அம்தடந்தோள் அண்ணல் அனுமனே** - *மாலையணிந்த அழகிய பெரிய தோளினையுடைய பெருமை மிக்க அனுமனே;* **உலகுக்கு எல்லாம் கலங்கலில் காரணம் ஆதல் வேண்டும்** - *உலகுக்கெல்லாம் கலங்குதல் இல்லாத காரணப் பொருளாகிய கடவுள் ஆதல் வேண்டும்.*

(6)

8843. ‘நீரினைக் கடக்க வாங்கி, இலங்கையாய் நின்ற குன்றைப்
பாரினில் கிழிய வீசின், ஆர் உளர், பிழைக்கற்பாலார்?
போர் இனிப் பொருவது எங்கே? போயின அனுமன்,
பொன் மா
மேருவைக் கொணர்ந்து, இவ் ஊர்மேல் விடும் எனின்,
விலக்கல் ஆமோ?

இலங்கையாய் நின்ற குன்றை நீரினைக் கடக்க வாங்கி - இலங்கை நகராக நின்றுள்ள குன்றினை, அதனைச் சூழ்ந்துள்ள கடல் நீரினைக் கடக்குமாறு பறித்து எடுத்து; **பாரினில் கிழிய வீசின் பிழைக்கற் பாலார், ஆர் உளர்?** - பூமியின் மேல் கிழியுமாறு எறிவானாயின், உயிர் பிழைத்தற்குரியோர் இங்கு யார் உளர்? **போர் இனிப்பொருவது எங்கே? போயின அனுமன்** - (அனுமன் அங்ஙனம் செய்தால்) இனிய போர் செய்வது எங்கே? மருத்துமலையை வைத்துவிட்டு வரப் போயுள்ள அனுமன்; **பொன்மா மேருவைக் கொணர்ந்து இவ் ஊர்மேல் விடும் எனின் விலக்கல் ஆமோ?** - பொன்மயமான மேருமலையைக்

கொண்டுவந்து இவ்விலங்கையின் மேல் போடுவானாயின் அதனைத் தடுக்கவியலுமோ?

(4)

8844. ‘முறை கெட வென்று, வேண்டின் நினைந்ததே
முடிப்பன்; முன்னின்,
குறை இலை குணங்கட்கு; என்னோ, கோள் இலா
வேதம் கூறும்
இறைவர்கள் மூவர் என்பது? எண் இலார் எண்ணமேதான்;
அறை கழல் அனுமனோடும் நால்வரே முதல்வர் அம்மா.

முறைகெட வென்ற வேண்டின் முன்னின் நினைந்ததே முடிப்பன் - அனுமன் முறைகெடச் செய்ய விரும்பினார் முன்பு நாம்நினைந்ததையே தன் வன்மை மிகுதியால் செய்து முடித்துவிடுவான்; **குணங்கட்கு குறை இலை** - ஆனால், குணங்கட்கு அவனிடத்துக் குறையில்லை; **கோள் இலா வேதம் கூறும் இறைவர்கள் மூவர் என்பது என்னோ** - குற்றமில்லாத வேதங்கள் சொல்லும் கடவுளர்கள்மூவரே என்பது என்ன? **எண் இலார் எண்ணமே தான்** - (ஆராய்ந்து பார்த்தால்) சிந்தனை இல்லாதவர்களின் எண்ணமே ஆம்! **அறைகழல் அனுமனோடும் நால்வரே முதல்வர் அம்மா!** - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை உடைய அனுமனோடு முதற்கடவுளர் நால்வரே ஆவார்.

(5)

8845. ‘இறந்தவர் இறந்து தீர; இனி ஒரு பிறவி வந்து
பிறந்தனம்ஆகின், உள்ளேம்; உய்ந்தனம், பிழைக்கும்

பெற்றி
மறந்தனம்; எனினும், இன்னம் சனகியை மரபின் ஈந்து,
அவ்
அறம் தரு சிந்தையோரை அடைக்கலம் புகுதும், ஐய!

இறந்தவர் இறந்து தீர - (போரில்) இறந்தவர்கள் இறந்தவர்களே ஆக! **உள்ளேம் இனி ஒரு பிறவி வந்து பிறந்தனம் ஆகின் உய்ந்தனம்** - இறவாது உள்ள நாம், புதியதொரு பிறவியில் வந்து பிறந்தனம் போன்று உய்ந்திருக்கின்றோம்; **பிழைக்கும் பெற்றி மறந்தனம்** - உயிர் பிழைத்து வாழும் தன்மையை இதுவரையில் மறந்திருந்தோம்; **எனினும் ஐயா! இன்னம் சனகியை மரபின் ஈந்து** -

என்றாலும், இனியேனும் ஐயனே! சீதையை முறைப்படி கொடுத்துவிட்டு; **அவ் அறம் தரு சிந்தையோரை அடைக்கலம் புகுதும்** - அந்தத் தரும நெறி செல்லும் சிந்தையராகிய இராமலக்குவரை அடைக்கலம் புகுவோமாக.

இதுவரை நாம் உயிரோடிருப்பதே பெரிதென்பான் 'உள்ளேம் இனி ஒரு பிறவி வந்து பிறந்தனம் ஆகின் உய்ந்தனம்' என்றான். இராம இலக்குவர் சீதையைக் கொடுத்துவிட்டால் இன்னும் நம்மை உயிர்கொண்டு பிழைக்க அனுமதிக்கும் அருளாளர்கள் என்பதனை 'அறம்தருசிந்தையோர்' என்பதனால் குறித்தான்.

(6)

8846. 'வாலியை வாளி ஒன்றால் வானிடை வைத்து, வாரி
வேலையை வென்று, கும்பகருணனை வீட்டினானை,
ஆலியின் மொக்குள் அன்ன அரக்கரோ, அமரின்
வெல்வார்?-
சூலியைப் பொருப்பினோடும் தூக்கிய விசயத் தோளாய்!

சூலியைப் பொருப்பினோடும் தூக்கிய விசயத் தோளாய் - சூலப்படையை உடைய சிபெருமானை கயிலையினோடும் தூக்கி வெற்றி பொருந்திய தோள்களை உடையவனே! **வாலியை வாளி ஒன்றால் வானிடைவைத்து** - வாலியை அம்பு ஒன்றினால் கொன்று விண்ணுலகத்திற்கு அனுப்பிவிட்டு; **வேலையை வென்று கும்பகருணனை வீட்டினானை** - நீர் நிறைந்த கடலைச் சேது கட்டி வென்று, கும்பகருணனைக் கொன்றவனாகிய இராமனை; **ஆலியின் மொக்குள் அன்ன அரக்கரோ, அமரின் வெல்வார்?** - மழைதுளியால் நீரில் தோன்றும் மொக்குளைப் போன்று விரைந்து அழியத் தக்க அரக்கரோ வெல்ல வல்லார்?

'நீ கயிலையைத் தூக்கிய ஆற்றலுடையவனாயினும் நின் வலிமைக்கு மேற்பட்ட மூன்று செயல்களைச் செய்து முடித்தவன் இராமன் என்கிறான் மாலியவான்.

(7)

8847. ‘மறி கடல் குடித்து, வானை மண்ணொடும் பறிக்க வல்ல
எறி படை அரக்கர் எல்லாம் இறந்தனர்; இலங்கை ஊரும்,

சிறுவனும் நீயும் அல்லால், ஆர் உளர், ஒருவர் தீர்ந்தார்?
வெறிது, நம்வென்றி’ என்றான், மாலி, மேல் விளைவது ஓர்வான்.

மறிகடல் குடித்து வானை மண்ணொடும் பறிக்க வல்ல - அலைகடல் நீரையெல்லாம் குடித்து விட்டு ஆகாயத்தை மண்ணுலகத்தோடும் சேர்த்துப் பெயர்த் தெடுக்கவல்ல; **எறிபடை அரக்கர் எல்லாம் இறந்தனர்** - எறிதற்கு உரிய ஆயுதங்களை உடைய அரக்கர்ளெல்லாம் இறந்து பட்டனர்; **இலங்கை ஊரும் சிறுவனும் நீயும் அல்லால் ஆர் உளர் ஒருவர்? தீர்ந்தார்?** - இலங்கை என்கின்ற இந்த ஊரும் நின் சிறுவனாகிய இந்திரசித்தும் நீயும் அல்லாமல் வேறு ஒருவர் யார் உளர்? எல்லோரும் இறந்து பட்டனர்; **‘நம்வென்றி வெறிது என்றான் மாலிமேல் விளைவது ஓர்வான்** - (ஆகவே) நம் வெற்றி யெல்லாம் வெறுமையானதே’ என்று கூறினான். மேலே விளையும் செயல் இத்தன்மைத் தாயிருக்கும் என்பதை உய்த்துணர்ந்த மாலியவான்.

(8)

இராவணன் மறுப்புரை

8848. கட்டுரை அதனைக் கேளா, கண் எரி கதுவ நோக்கி,
‘பட்டனர் அரக்கர் என்னின், படைக்கலம் படைத்த எல்லாம்
கெட்டன எனினும், வாழ்க்கை கெடாது; இனி, கிளி அனாளை
விட்டிட எண்ணியோ நான் பிடித்தது, வேட்கை வீய?

கட்டுரை அதனைக் கேளா, கண்ணெரி கதுவநோக்கி - மாலியவான் கூறிய அவ் உறுதி மொழிகளைக் கேட்டு தன் கண்களில் தோன்றிய தீப்பொறி அம்மாலியவானைப் பற்றுமாறு சினந்து நோக்கி; **அரக்கர் பட்டனர் என்னின் படைத்த படைக்கலம் எல்லாம்** - அரக்கர்களெல்லாம் இறந்து பட்டனர் என்றாலும், நாம் படைத்த படைக்கலங்களெல்லாம்; **கெட்டன எனினும், இனி கிளி அனாளை** - கெட்டுப் பயனற்றன என்றாலும், இனிக் கிளிபோன்ற சொற்களைப் பேசுகின்ற சீதையை; **நான்பிடித்தது வேட்கை வீய வாழ்க்கை கெடாது விட்டிட எண்ணியோ?** - நான் பற்றியது, என்

ஆசை கெட, என் உயிர் வாழ்க்கை கெடாமல் (கை) விட்டுவிட நினைத்தோ? (அன்றே என்றபடி).

(9)

8849. ‘மைந்தன் என்? மற்றையோர் என்? அஞ்சினிர் வாழ்வு வேட்டிர்!

உய்ந்து நீர் போமின்; நாளை, ஊழி வெந் தீயின் ஓங்கி,
சிந்திய மனித்தரோடு, அக் குரங்கினைத் தீர்ப்பென்'
என்றான்,
வெந் திறல் அரக்கர் வேந்தன். மகன் இவை
விளம்பலுற்றான்:

மைந்தன் என்? மற்றையோர் என்? - *(என்) மகன் என்ன? மற்றை யவர்தாம் என்ன?* ***அஞ்சினர், வாழ்வு வேட்டிர் நீர் உய்ந்து போமின்*** - *இவ்வாறு அச்சங்கொண்டவர்களாய் உயிர் வாழ்க்கையை விரும்பியவர்களாய் உள்ள நீங்கள் பிழைத்துப் போங்கள்;* ***'நாளை ஊழி வெந்தீயின் ஓங்கி*** - *நாளைக்கு ஊழிக்காலத்துத் தோன்றும் கொடிய வடவைத் தீப்போலப் பொங்கி;* ***'சிந்திய மனித்தரோடு அக்குரங்கினைத் தீர்ப்பென்'*** - *எனது சேனைகளை அழித்த அம்மனிதரோடு அக்குரங்கினையும் (அனுமனை) அழித்தொழிப்பேன்'* ***என்றான் வெந்திறல் அரக்கர் வேந்தன், மகன் இவை விளம்பலுற்றான்*** - *என்று கூறினான் கொடிய திறமையை உடைய அரக்கர் தம் வேந்தனாகிய இராவணன். (அதுகேட்ட அவன்) மகன் இந்திரசித்து இவற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.*

(10)

நிகும்பலை வேள்வி குறித்து இந்திரசித்தன் கூறுதல்

8850. **'உளது நான் உணர்த்தற்பாலது, உணர்ந்தனை கோடல்**
உண்டேல்;
தள மலர்க் கிழவன் தந்த படைக்கலம் தழலின் சார்த்தி,
அளவு இலது அமைய விட்டது, இராமனை நீக்கி அன்றால்;
விளைவு இலது, அனையன் மேனி தீண்டில, மீண்டது அம்மா!

உணர்ந்தனை கோடல் உண்டேல் நான் உணர்த்தற் பாலது உளது - *உணர்ந்து கொள்ளும் எண்ணம் இருக்குமாயின் நான் கூறத் தகுவது உளது;* ***தளமலர்க்கிழவன் தந்த படைக்கலம் தழலின் சார்த்தி*** - *(என்னவெனில்) இதழ்களை உடைய தாமரை மலரில் இருக்கும் பிரமன் கொடுத்த பிரமாத்திரத்தைத் (தூப) தீப வழிபாடு செய்து;* ***அளவு இலது அமைய விட்டது இராமனை நோக்கி அன்றால்*** - *அளவற்ற ஆற்றலுடையதாய் அமைத்துவிட்டது இராமனை நீக்கியதன்று (அவனையும் கொல்ல வேண்டுமென்றே விடுத்தேன்);* ***விளைவு இலது, அனையன் மேனி தீண்டில, மீண்டது அம்மா!*** - *(எனினும்) பயன் இலதாய் அந்த இராமனின் மேனியைத் தீண்டாததாய் மீண்டது (இது) பெருவியப்பாகும்.*

(11)

8851.
'மானிடன் அல்லன்; தொல்லை வானவன் அல்லன்; மற்றும்,
மேல் நிமிர் முனிவன் அல்லன்; வீடணன் மெய்யின்

சொன்ன,
யான் எனது எண்ணல் தீர்ந்தார் எண்ணுறும் ஒருவன்
என்றே,-
தேன் உகு தெரியல் மன்னா!-சேகு அறத் தெரிந்தது
அன்றே.

தேன் உகு தெரியல் மன்னா! - தேன் சிந்தும் மாலையை அணிந்த அரசே! **மானிடன் அல்லன், தொல்லை வானவன் அல்லன்** - (அவ் இராமன்) மனிதகுலத்தைச் சேர்ந்தவன் அல்லன், பழைமையான வானவர் மரபைச் சார்ந்தவனும் அல்லன்; **மற்றும் மேல் நிமிர் முனிவன் அல்லன்** - மற்று, மேன்மைபொருந்திய முனிவனும் அல்லன்; **வீடணன் மெய்யின் சொன்ன** - வீடணன் உண்மையாக ஆராய்ந்து சொன்ன; **யான் எனது எண்ணல் தீர்ந்தார் எண்ணுறும் ஒருவன் என்றே** - யான் எனது என்னும் செருக்கினை நினையாமல் நீங்கியுள்ள ஞானிகள் என்றும் எண்ணுதற்கு உரிய ஒப்பற்ற பரம்பொருள் என்றே; **சேகு அறத் தெரிந்து - ஐயமறத் தெளிவாயிற்று. 'அன்று' 'ஏ'** - அசை.

(12)

8852. 'அனையது வேறு நிற்க; அன்னது பகர்தல் ஆண்மை
வினையன அன்று; நின்று வீழ்ந்தது வீழ்க! வீர!
இனையல் நீ; மூண்டு யான் போய், நிகும்பலை விரைவின்
எய்தி,
துனி அறு வேள்வி வல்லை இயற்றினால், முடியும், துன்பம்.

அனையது வேறு நிற்க - அத்தகைய உண்மை ஒருபுறம் இருக்கட்டும்; **அன்னது பகர்தல் ஆண்மை வினையன அன்று** - அத்தகு உண்மைகளைக் கூறித் தயங்குதல் போராண்மைச் செயலுக்குரியது அன்று; **நின்று வீழ்ந்தது வீழ்க வீர நீ இனையல்** - போரில் எதிர்த்து நின்று வீழ்ந்தவர்கள் வீழட்டும்; **வீர! நீ, அது பற்றி வருந்தாதே! மூண்டு யான் போய் நிகும்பலை விரைவின் எய்தி** - யான் முனைந்து சென்று நிகும்பலை என்ற கோயிலை விரைவில் அடைந்து; **துனி அறு வேள்வி வல்லை இயற்றினால் துன்பம் முடியும்** - துன்பம் அறுதற்குக் காரணமான வேள்வியை விரைந்து தொடங்கினால், நின் துன்பம் முடியும்.

(13)

இராவணன், நிகும்பலை வேள்வி பற்றி உசாவல்

8853. 'அன்னது நல்லதேயால்; அமைதி' என்று அரக்கன்
சொன்னான்;
நல் மகன், 'உம்பி கூற, நண்ணலார் ஆண்டு நண்ணி,
முன்னிய வேள்வி முற்றாவகை செரு முயல்வர்' என்னா,

acharya.org

‘என், அவர் எய்தாவண்ணம் இயற்றலாம் உறுதி?’ என்றான்.

‘அன்னது நல்லதேயால்; ‘அமைதி’ என்று அரக்கன் சொன்னான் - (நீ கூறுகின்ற) அது நல்லதே; நிகும்பலையில் வேள்வி அமைத்துச் செய்க’ என்று இராவணன் கூறினான்; **நல்மகன், ‘உம்பிகூற, நண்ணலார் ஆண்டு நண்ணி** - அது கேட்ட அவனது நல்லமகனாகிய இந்திரசித்து, ‘உன் தம்பி வீடணன் இந்த இரகசியத்தைக் கூறக்கேட்டுப் பகைவர் அந்நிகும்பலையை அடைந்து; **‘முன்னிய வேள்வி முற்றாவகை செரு முயல்வர்’ என்னா** - நாம் கருதிய வேள்வி முற்றுப் பெறாதபடி போர்செய்ய முயல்வார்களே என்று கூறினான்; **‘அவர் எய்தா வண்ணம் இயற்றலாம் உறுதி என்?’ என்றான்** - அவ்வாறு அப்பகைவர்கள்

வராதபடி செய்யத்தக்க உபாயம் என்ன’ இராவணன் வினவினான்.

(14)

இந்திர சித்தன் உரை

**8854. ‘சானகி உருவமாகச் சமைத்து, அவள் தன்மை கண்ட
வான் உயர் அனுமன்முன்னே, வாளினால் கொன்று மாற்றி,
யான் நெடுஞ் சேனையோடும் அயோத்திமேல் எழுந்தேன்
என்னப்
போனபின், புரிவது ஒன்றும் இலாது அவர் துயரம் பூண்பார்.**

சானகி உருவமாகச் சமைத்து - சீதையின் உருவமாக மாயையினால் செய்து கொண்டு; **அவள் தன்மை கண்டவான் உயர் அனுமன் முன்னே** - அச்சீதையின் தன்மையை முன்னமே வந்து கண்டுள்ள, மிக்க உயர்வுள்ள அனுமனுக்கு முன்னே சென்று; **வாளினால் கொன்று மாற்றி** - அவளைக் கொன்று உயிரைப் போக்கிவிட்டு; **யான் நெடுஞ்சேனையோடும் அயோத்தி மேல் எழுந்தேன் என்ன** - ‘யான் நெடிய சேனையோடும் அயோத்தியின் மேல் போகின்றேன்’ என்று கூறி; **போனபின், புரிவது ஒன்றும் இலாது அவர் துயரம் பூண்பார்** - அத்திசை நோககிப் போயினதாகப் போக்குக் காட்டிவிட்டால், ‘செய்வது ஒன்றும் அறியாதவராய் (திகைத்து) அவர்கள் துயரங்கொள்வார்கள்.

அயோத்தி மேல் எழுகின்றேன் என நிகழ்காலத்தில் கூற வேண்டியதை விரைவுபற்றி ‘எழுந்தேன்’ என இறந்தகாலத்தில் கூறினான்.

(15)

**8855. ‘“இத் தலைச் சீதை மாண்டாள்; பயன் இவண் இல்லை”
என்பார்,
அத் தலை, தம்பிமாரும், தாயரும், அடுத்துளோரும்,
உத்தம நகரும், மாளும் என்பது ஓர் வருத்தம் ஊன்ற,**

acharya.org

பொத்திய துன்பம் மூள, சேனையும் தாமும் போவார்.

"இத்தலைச் சீதை மாண்டாள், பயன் இவண் இல்லை" என்பார் - ''இவ்விடத்தில் சீதையோ மாண்டு போனாள்; இனி

இங்கு நின்று (போர்செய்வதில்) பயன் இல்லை'' என்று கருதும் இராமஇலக்குவர்; **அத்தலை தம்பிமாரும், தாயரும் அடுத்துளோரும்** - அவ்விடத்துத் தம்பிமாரும், தாயரும், அடுத்துள்ள சுற்றத்தோரும்; **உத்தம நகரும் மாளும் என்பது ஓர் வருத்தம் ஊன்ற** - சிறந்த அயோத்தி நகரத்தில் உள்ள மக்களும் (இந்திரசித்தனால்) உயிர் ஒழிந்து போவார்கள்' என்பதாகிய பெருந்துன்பம் மனதில் ஆழ்ந்து பற்ற; **பொத்திய துன்பம் மூள, சேனையும் தாமும் போவார்** - அங்ஙனம் கலந்த துயரம் மேன்மேல் வளர்தலால் சேனையும் தாமும் அயோத்திக்குப்போய் விடுவார்கள்.

(16)

8856. 'போகலர் என்ற போதும், அனுமனை ஆண்டுப் போக்கி,
ஆகியது அறிந்தால் அன்றி, அருந் துயர் ஆற்றல் ஆற்றார்;
ஏகிய கருமம் முற்றி, யான் இவண் விரைவின் எய்தி,
வேக வெம் படையின் கொன்று, தருகுவென் வென்றி'
என்றான்.

போகலர் என்றபோதும் அனுமனை ஆண்டுப் போக்கி - அயோத்திக்கு அவர்கள் போக வில்லை ஆயினும் அனுமனையேனும் அங்கே அனுப்பி; **ஆகியது அறிந்தால் அன்றி அருந்துயர் ஆற்றல் ஆற்றார்** - அங்கு நிகழ்ந்ததை அறிந்தால் அல்லது, தாங்குதற்கரிய இத்துன்பத்தைத் தாங்க மாட்டார்கள்; **யான்ஏகிய கருமம் முற்றி இவண் விரைவின் எய்தி** - நான் (அதற்குள்) சென்ற காரியத்தை (வேள்வியை) முடித்துக் கொண்டு விரைவாக இங்குவந்து; **வேகவெம் படையின் கொன்று தருகுவென் வென்றி என்றான்** - 'வேகமுடைய கொடிய படைக்கலத்தால் அப்பகைவரைக் கொன்று வெற்றியைத் தருவேன் என்று கூறினான்.

(17)

மாயாசீதை அமைக்க மேகநாதனும் இலங்கையை எரியூட்ட வானரங்களும் செல்லுதல்

8857. 'அன்னது புரிதல் நன்று' என்று அரக்கனும் அமைய, அம்
சொல்
பொன் உரு அமைக்கும் மாயம் இயற்றுவான் மைந்தன்
போனான்;
இன்னது இத் தலையது ஆக, இராமனுக்கு இரவி செம்மல்,
'தொல் நகர்அதனை வல்லைக் கடி கெடச் சுடுதும்' என்றான்.

'அன்னது பிரிதல் நன்று' என்று அரக்கனும் அமைய - 'அந்தச் செயல் செய்தல் நல்லதே' என்று இராவணனும் உடன்பட; ***அம்சொல்பொன் உரு அமைக்கும் மாயம் இயற்றுவான் மைந்தன்போனான்*** - அழகிய சொல்லையுடைய சீதையின் உருவத்தை அமைக்கும் மாயத்தைச் செய்வதற்கு அவன் மகனான இந்திரசித்தும் போயினான்; ***இத்தலையது இன்னது ஆக இராமனுக்கு இரவி செம்மல்*** - இவ்விடத்து இத்தகைய செயல் நிகழ, இராமனுக்குக் கதிரவன் மகனான சுக்கிரீவன்; ***தொல்நகர் அதனை வல்லைக் கடிகெடச் சுடுதும்' என்றான்*** - பழமையான இலங்கை நகரை விரைவாக அதன் சிறப்புக்கெடுமாறு எரிப்போம் என்று கூறினான்.

(18)

8858. 'அத் தொழில் புரிதல் நன்று' என்று அண்ணலும் அமைய, எண்ணி,
தத்தினன், இலங்கை மூதூர்க் கோபுரத்து உம்பர்ச் சார்ந்தான்;
பத்துடை ஏழு சான்ற வானரப் பரவை பற்றிக்
கைத்தலத்து ஓர் ஓர் கொள்ளி எடுத்தது, எவ் உலகும் காண.

அத்தொழில் புரிதல் நன்று என்று அண்ணலும் எண்ணி அமைய - 'அச்செயலைச் செய்தல் நல்லதே' என்று பெருமை மிக்க இராமனும் சிந்தித்து உடன்பட; ***தத்தினன் இலங்கை மூதூர் கோபுரத்து உம்பர்ச் சார்ந்தான்*** - சுக்கிரீவன், தாவி, இலங்கையாகிய பழைய நகரின் கோபுரத்தின் உச்சியை அடைந்தான்; ***பத்துடை ஏழுசான்ற வானரப் பரவை*** - எழுபது வெள்ளம் என்று அமைந்த வானர சேனையாகிய கடல்; ***பற்றி எவ் உலகும் காண ஓர் ஓர் கொள்ளி கைத்தலத்து எடுத்தது*** - அவனைப்பின் பற்றி (ஒவ்வொரு வானரமும்) எவ்வுலகமும் காணுமாறு ஒவ்வொரு கொள்ளியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டது.

(19)

சந்தக் கலிவிருத்தம்

8859. எண்ணின கோடிப் பல் படை யாவும்,
மண்ணுறு காவல் திண் மதில் வாயில்,
வெண் நிற மேகம் மின்இனம் வீசி
நண்ணின போல்வ, தொல் நகர் நாண.

எண்ணின் கோடிப் பல்படையாவும் - எழுபது வெள்ளம் என்று கணக்கிடப் பட்ட கோடிக்கணக்கான வானரப்படைகள் யாவும்; ***மண்ணுறு காவல் திண்மதில் வாயில்*** - அழகு செய்யப்பெற்றதும், காவலை உடையதுமாகிய திண்மையான மதிலின் வாயில் வழியாக; ***வெண்நிற மேகம் மின் இனம் வீசி*** - வெண்மையான நிறத்தை உடைய மேகங்கள் மின்னல்களை வீசிக் கொண்டு; ***தொல் நகர் நாண நண்ணின***

போல்வ - பழைமையான அந்த இலங்கை நகர் நாணும்படி நெருங்கின போல்வனவாயின.

(20)

8860. ஆசைகள்தோறும் அள்ளின கொள்ளி,
மாசு அறு தானை மர்க்கட வெள்ளம்,
'நாசம் இவ் ஊருக்கு உண்டு' என, நள்ளின்
வீசின, வானின் மீன் விழும் என்ன.

மாசு அறுதானை மர்க்கடவெள்ளம் - குற்றம் அற்ற சேனையாகிய வானர வெள்ளம்; **ஆசைகள் தோறும் கொள்ளி அள்ளின** - திசைகள் தோறும் கொள்ளிக்கட்டைகளை அள்ளி; **இவ் ஊருக்கு நாசம் உண்டு என** - இவ்வூருக்கு அழிவு உண்டு என்று குறிக்க; **வானின் மீன் விழும் என்ன நள்ளின் வீசின** - வானத்திலிருந்து மீன்கள் விழுகின்றன என்னும் படியாக நள்ளிரவில் (அக்கொள்ளிகளை) வீசின.

'வானிலிருந்து விண்மீன் விழுதல் அரசுக்கு அழிவு எனும் நம்பிக்கை' இங்கு குறிக்கப்பட்டதெனினும் அமையும். உற்பாதம் போல அமைந்தது என்று தற்குறிப்பேற்ற உவமையாம்.

(21)

8861. வஞ்சனை மன்னன் வாழும் இலங்கை,
குஞ்சரம் அன்னார் வீசிய கொள்ளி,
அஞ்சன வண்ணன் ஆழியில் ஏவும்
செஞ் சரம் என்னச் சென்றன மென்மேல்.*

வஞ்சனை மன்னன் வாழும் இலங்கை - வஞ்வனை செய்த இராவணன் வாழ்கின்ற இலங்கையின் மீது; **குஞ்சரம் அன்னார் வீசிய கொள்ளி** - யானை போன்ற வானரவீரர் வீசிய கொள்ளிகள்; **அஞ்சன வண்ணன் ஆழியில்ஏவும்** - மைவண்ணனான இராமன் சினங்கொண்டு கடலின் மீது எய்த; **செஞ்சரம் என்ன மென் மேல் சென்றன** - சிவந்த அக்கினியாத்திரங்களைப் போல மேலும் மேலும் தொடர்ந்து சென்றன.

(22)

8862. கை அகல் இஞ்சிக் காவல் கலங்க,
செய்ய கொழுந் தீ சென்று நெருங்க,
ஐயன் நெடுங் கார் ஆழியை அம்பால்
எய்ய எரிந்தால் ஒத்தது, இலங்கை.

கை அகல் இஞ்சிக் காவல் கலங்க - இடமகன்ற கோட்டை மதிற் காவல் கலங்குமாறு; ***செய்ய கொழுந் தீ சென்று நெருங்க*** - சிவந்த கொழுவிய நெருப்பானது சென்று நெருங்குவதால்; ***இலங்கை*** - இலங்கை நகரமானது; ***ஐயன் நெடுங்கார் ஆழியை அம்பால்*** - இராமன், நெடிய கருங்கடலைத் தனது கணைகளால்; ***எய்ய எரிந்தால் ஒத்தது*** - எய்த காலத்து எரிந்த தோற்றம் போல் காட்சியளித்தது.

(23)

8863. பரம் துறு தொல் பழுவத்து எரி பற்ற,
நிரல் துறு பல் பறவைக் குலம், நீளம்
உரற்றின, விண்ணின் ஒலித்து எழும் வண்ணம்
அரற்றி எழுந்தது, அடங்க இலங்கை.*

பரல் துறு தொல்பழுவத்து எரி பற்ற - பரற்கற்கள் நெருங்கியுள்ள பழமையான காட்டில் தீ பற்றிக் கொள்ள; ***நிரல் துறு பல் பறவைக் குலம்*** - வரிசையாக நெருங்கி வாழ்கின்ற பலபறவைக் கூட்டங்கள்; ***நீளம் உரற்றின விண்ணின் ஒலித்து எழும் வண்ணம்*** - தம் கூட்டின் முன்பு அரற்றினவாய்ப் பின்பு வானத்தில் ஒலித்துக் கொண்டு எழுந்தது போல; ***இலங்கை அடங்க அரற்றி எழுந்தது*** - இலங்கை நகர அரக்கர் கூட்டம் முழுவதும் புலம்பிக்கொண்டு எழுந்தது.

நீளம் - கூடு.

(24)

8864. மூஉலகத்தவரும், முதலோரும்
மேவின வில் தொழில் வீரன் இராமன்,
தீவம் எனச் சில வாளி செலுத்த,
கோவுரம் இற்று விழுந்தது, குன்றின்.

மூஉலகத்தவரும் முதலோரும் - மூன்று உலகத்து வாழ்வோரும் முதற்கடவுளர் மூவரும்; ***மேவின வில் தொழில் வீரன் இராமன்*** - விரும்பிய வில்தொழில் வீரனாகிய இராமன்; ***தீவம் எனச் சில வாளி செலுத்த*** - தீபங்களைப் போன்ற சில அம்புகளைச் செலுத்தியதால்; ***கோவுரம் இற்று குன்றின் விழுந்தது*** - இலங்கைக் கோபுரம் இடிந்து குன்றைப் போல விழுந்தது.

(25)

மீண்ட அனுமன் ஆர்ப்பொலியால் இலங்கை நடுங்குதல்

8865. இத் தலை, இன்ன நிகழ்ந்திடும் எல்லை,
கைத்தலையில் கொடு காலின் எழுந்தான்,
உய்த்த பெருங் கிரி மேருவின் உப் பால்

வைத்த, நெடுந் தகை மாருதி வந்தான்.

இத்தலை இன்ன நிகழ்ந்திடும் எல்லை - இலங்கையில் இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கையில்; **உய்த்த பெருங்கரி கைத்தலையில் கொடு** - (முன்பு) கொண்டுவந்த பெரிய மருத்து மைலையக் கையினிடத்தில் கொண்டு; **காலின் எழுந்தான் மேருவின் உப்பால்** - காற்றைப் போல விரைந்தெழுந்து (சென்று) மேருமலையின் அப்புறத்தில்; **வைத்த நெடுந்தகை மாருதி வந்தான்** - மீண்டும் கொண்டுபோய் வைத்த நெடிய தன்மையனாகிய அனுமன் திருமபி வந்தான்.

(26)

8866. அறை அரவக் கழல் மாருதி ஆர்த்தான்;
உறை அரவம் செவி உற்றுளது, அவ் ஊர்;
சிறை அரவக் கலுழன் கொடு சீறும்
இறை அரவக் குலம் ஒத்தது, இலங்கை

அறை அரவக் கழல் மாருதி ஆர்த்தான் - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை அணிந்த அனுமன் ஆரவாரித்தான்; **உறை அரவம் அவ் ஊர் செவி உற்றுள்ளது** - அந்தச் செறிந்த ஒலி

அவ்விலங்கையின் செவியில் பட்டது; **இலங்கை, சிறை அரவக் கலுழன் கொடு சீறும்** - (அவ்வார்ப்பைக் கேட்டதனால்) இலங்கை சிறகுகளை உடைய கருடன் ஆராவாரங்கொண்டு சீறப்பெற்ற; **இறை அரவக்குலம் ஒத்தது** - சிதறின பாம்புக் கூட்டத்தை ஒத்தது.

(27)

அனுமன் முன்னிலையில் இந்திரசித்தன் மாயாசீதையைக் 'கொல்வேன்' எனல்

8867. மேல் திசை வாயிலை மேவிய வெங் கண்
காற்றின் மகன்தனை வந்து கலந்தான்-
மாற்றல் இல் மாயை வகுக்கும் வலத்தான்,
கூற்றையும் வென்று உயர் வட்டணை கொண்டான்.

மாற்றல் இல் மாயை வகுக்கும் வலத்தான் - மாற்றமுடியாத மாயத்தைச் செய்யும் வலிமை பெற்றவனும் ; **கூற்றையும் வென்று உயர் வட்டணை கொண்டான்** - எமனையும் வெற்றிகொண்டு உயர்ந்த வெற்றி உலாவை மேற்கொண்டவனுமாகிய இந்திரசித்தன்; **மேல்திசை வாயிலை மேவிய வெங்கண்** - மேலை வாயிலை அடைந்த கொடிய கண்ணையுடைய; **காற்றின் மகன்தனை வந்து கலந்தான்** - காற்றின் மகனாகிய அனுமனை வந்து நெருங்கினான்.

(28)

8868. சானகி ஆம்வகை கொண்டு சமைத்த
மான் அனையாளை வடிக் குழல் பற்றா,
ஊன் நகு வாள் ஒரு கைக்கொடு உருத்தான்,
ஆனவன் இன்னன சொற்கள் அறைந்தான்:

சானகி ஆம் வகை கொண்டு சமைத்த - *சீதையாகும் வண்ணம் மாயை கொண்டு உருவாக்கிய;* ***மான் அனையாளை வடிக்குழல் பற்றா*** - *ஒருமான் போன்ற (மருட்சியை உடைய) பெண் ஒருத்தியின் திருந்திய கூந்தலினைப் பற்றியவனாய்;* ***ஊன் நகு வாள் ஒரு கைக் கொடு உருத்தான்*** - *மற்றொருகையால் தசை விளங்குகின்ற வாளினைப் பற்றியவனாய்ச் சினங்கொண்டு;* ***ஆனவன் இன்னன சொற்கள் அறைந்தான்*** - *தனது எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முனைந்தவனாய் இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லத் தொடங்கினான்.*

(29)

8869.
'வந்து, இவள் காரணம் ஆக மலைந்தீர்;
எந்தை இகழ்ந்தனன்; யான் இவள் ஆவி
சிந்துவென்' என்று செறுத்து, உரை செய்தான்;
அந்தம் இல் மாருதி அஞ்சி அயர்ந்தான்.

"இவள் காரணம் ஆக வந்து மலைந்தீர் - *இவளைக் காரணமாகக்கொண்டு இங்கேவந்து போர் செய்தீர்கள்;* ***எந்தை இகழ்ந்தனன்*** - *இப்பொழுது என்தந்தை இவளை வேண்டாம் என இகழ்ந்து ஒதுக்கி விட்டான்;* ***யான் இவள் ஆவி சிந்துவென்" என்று செறுத்து உரை செய்தான்*** - *எனவே நான் இவளுடைய உயிரைப் போக்குவேன் என்று வெகுண்டு சொன்னான்;* ***அந்தம் இல் மாருதி அஞ்சி அயர்ந்தான்*** - *முடிவில்லாதவனாகிய (சிரஞ்சீவியான) அனுமன் அஞ்சிக் சோர்ந்தான்;.*

(30)

8870. 'கண்டவளே இவள்' என்பது கண்டான்,
'விண்டதுபோலும், நம் வாழ்வு' என வெந்தான்;
கொண்டு, இடை தீர்வது ஒர் கோள் அறிகில்லான்,
'உண்டு உயிரோ!' என, வாயும் உலர்ந்தான்.

'கண்டவளே இவள்' என்பது கண்டாள் - *(அப்பொழுது அனுமன்) (முன்பு அசோகவனத்தில் தன்னால்) காணப்பெற்றவளே இவள் என்பதை உணர்ந்தான்;* ***நம் வாழ்வு விண்டது போலும் என வெந்தான்*** - *'நம்வாழ்வு அழிந்தது போலும்' என*

மனம் வெந்தான்; **கொண்டு இடைதீர்வது ஓர்கோள் அறிகில்லான்** - அச்சீதையை அவன் கையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு போவதொரு நெறியை அறிய இயலாதவனாய்; **'உயிர் உண்டோ?' எனவாயும் உலர்ந்தான்** - உயிர் உண்டோ? எனக் கண்டவர் ஐயுறுமாற வாயும் உலரப் பெற்றான்.

(31)

8871.

'யாதும் இனிச் செயல் இல்' என எண்ணா,
'நீதி உரைப்பது நேர்' என, ஓரா,
'கோது இல் குலத்து ஒரு நீ குணம் மிக்காய்!
மாதை ஒறுத்தல் வசைத் திறம் அன்றோ?

'யாதும் இனிச்செயல் இல்' என எண்ணா - (அனுமன்) இனி நாம் செய்யத் தக்க செயல் ஏதும் இல்லை என எண்ணியும்; **'நீதி உரைப்பது நேர்' என ஓரா** - நீதி சொல்வதே நேர்மையான உபாயம்

என ஆராய்ந்து அறிந்தும்; **கோதுஇல் குலத்து ஒரு நீ குணம் மிக்காய்** - குற்றமில்லாத குலத்தில் பிறந்த ஒப்பற்ற நீ குணங்களால் உயர்ந்தவன்! **மாதை ஒறுத்தல் வசைத்திறம் அன்றோ** - ஒரு பெண்ணைக் கொல்லுதல் என்பது பழிச் செயல் அல்லவோ?

(32)

8872. **'நான்முகனுக்கு ஒரு நால்வரின் வந்தாய்;**
நூல்முகம் முற்றும் நுணங்க உணர்ந்தாய்;
பால் முகம் உற்ற பெரும் பழி அன்றோ,
மால் முகம் உற்று, ஒரு மாதை வதைத்தல்?

நான் முகனுக்கு ஒரு நால்வரின் வந்தாய் - (நீ) பிரமனுக்கு ஒரு நான்காவது தலைமுறையினனாக வந்து பிறந்துள்ளாய்; **நூல்முகம் முற்றும் நுணங்க உணர்ந்தாய்** - நூல்களில் உள்ள சிறந்த கருத்துகள் எல்லாவற்றையும் நுட்பமாக உணர்ந்துள்ளாய்; **மால் முகம் உற்று ஒரு மாதை வதைத்தல்** - அறிவு மயங்கி ஒரு பெண்ணைக் கொல்லுதல்; **பால்முகம் உற்ற பெரும் பழி அன்றோ** - பகுக்கப்பெற்ற பழிகளில் முதன்மையான பெரிய பழியல்லவோ?

(33)

8873. **'மண் குலைகின்றது; வானும் நடுங்கிக்**
கண் குலைகின்றது; காணுதி, கண்ணால்;
எண் குலைகின்றது இரங்கல் துறந்தாய்!

பெண் கொலை செய்கை பெரும் பழி அன்றோ?

மண் குலைகின்றது - (நீ செய்யும் செயலைக் கண்டு) மண்ணுலகம் நடுங்குகின்றது.; **வானும் நடுங்கிக் கண் குலைகின்றது** - வானுலகமும் நடுங்கிக்கண் குலைகின்றது; **கண்ணால் காணுதி** - இவற்றை நீ கண்ணால் காணுகின்றாய்; **இரங்கல் துறந்தாய்** - (இருப்பினும்) இரக்கம என்னும் பண்பினைக் கைவிட்டுவிட்டாய்! **எண் குலைகின்றது** - (இச்செயல் கண்டு) என் எண்ணமும் நடுங்குகின்றது! **பெண் கொலை செய்கை பெரும்பழி அன்றோ** - பெண் கொலை செய்வது பெரும் பழிக்குக் காரணம் அல்லவா?

(34)

8874. 'என்வயின் நல்கினை ஏகுதி என்றால்,
நின் வயம் ஆம், உலகு யாவையும்; நீ நின்
அன்வயம் ஏதும் அறிந்திலை; ஐயா!
புன்மை தொடங்கல்; புகழ்க்கு அழிவு' என்றான்.*

என்வயின் நல்கினை ஏகுதி என்றால் - இந்தச் சீதையை என்னிடத்தில் கொடுத்துச் சென்றால்; **உலகம் யாவையும் நின் வயம் ஆம்** - இவ்வுலகம் எல்லாம் உன் வசத்ததாம்! **நீநின் அன்வயம் ஏதும் அறிந்திலை** - நீ உன்னுடைய குலப்பெருமையை சிறிதும் உணர்ந்தாயில்லை! **ஐயா! புன்மை தொடங்கல் புகழுக்கு அழிவு என்றான்** - ஐயா! புன்மையான இச்செயலைச் செய்யத் தொடங்காதே! தொடங்கினால் நின் புகழ்க்கு அழிவு உண்டாகும் என்றான்.

(35)

இந்திரசித்தன் மறுமொழி

8875. 'எந்தையும் இந்த இலங்கை உளோரும்,
உய்ந்திட, வானவர் யாவரும் ஓடச்
சிந்துவென் வாளினில்' என்று செறுத்தான்,
இந்திரசித்தவன் இன்ன இசைத்தான்:

எந்தையும் இந்த இலங்கை உளோரும் - என் தந்தையும் இந்த இலங்கையில் உள்ளவர்களும்; **உய்ந்திட, வானவர் யாவரும ஓடச்** - நல்வாழ்வு பெறவும், வானத்தவர்கள் அச்சமுற்று ஓடிவிடவும்; **சிந்துவென் வாளினில், என்று செறுத்தான்** - (சீதையை) வாளினில்வெட்டுவேன் என்று வெகுண்டவனாய்; **இந்திர சித்தவன் இன்ன இசைத்தான்** - இந்திரசித்து (மேலும்) இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லானான்.

(36)

***8876. 'போமின், அடா! வினை போயது போலாம்;
ஆம் எனில், இன்னும் அயோத்தியை அண்மி,
காமின்; அது இன்று கனல் கரி ஆக
வேம்; அது செய்து, இனி மீள்குவென்' என்றான்.***

அடா! வினை போயது போலாம்? - *அடா குரங்கே! என் செய்கை இவள் கொலையோடு முடிந்துவிட்டதோ? (இல்லை); போமின்* , **ஆம் எனில் இன்னும் அயோத்தியை அண்மி** - *நீங்கள்*

எல்லாம் செல்லுங்கள், உங்களால் ஆகும் என்றால் அயோத்தியை நெருங்கி; **காமின் அது இன்று கனல் கரி ஆக வேம்** - *காவல் செய்யுங்கள்; அந்த அயோத்தி நகரம் இன்று நெருப்பில் கரியாக வேகப் போகின்றது;* **அது செய்து இனி மீள்குவென் என்றான்** - *அந்தச் செயலைச் செய்துவிட்டு இப்போதே மீள்வேன் என்று கூறினான்.*

(37)

***8877. 'தம்பியர்தம்மொடு தாயரும் ஆயோர்,
உம்பர் விலக்கிடினும், இனி உய்யார்;
வெம்பு கடுங் கனல் வீசிடும் என் கை
அம்புகளோடும் அவிந்தனர் அம்மா!***

தம்பியர் தம்மொடு தாயரும் ஆயோர் - *(இராமனுக்கு) தம்பியரும், தாயரும் ஆகிய அனைவரும்;* **உம்பர் விலக்கிடினும் இனி உய்யார்** - *இனித்தேவர்களே வந்து தடுத்தாலும் பிழைக்கமாட்டார்கள்;* **வெம்பு கடுங்கனல் வீசிடும் என்கை** - *வெம்புகின்ற கடுமையான கனலை வீசுகின்ற எனது கையிலுள்ள;* **அம்புகளோடும் அவிந்தனர்** - *கணைகளால் இறந்தவரே ஆவார்.*

அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

(38)

***8878. 'இப்பொழுதே கடிது ஏகுவென், யான்; இப்
புட்பக மானம்அதில் புக நின்றேன்;
தப்புவரே அவர், சங்கை இலா என்
வெப்பு உறு வாளிகள் ஓடி விரைந்தால்?***

யான்இப்புட்பக மானம் அதில் புக நின்றேன் - *நான் இந்தப் புட்பக விமானத்தில் புக நின்றவனாய்;* **இப்பொழுதே கடிதேகுவன்** - *இப்பொழுதே அயோத்திக்கு விரைந்து செல்வேன்;* **சங்கை இலா என் வெப்பு உறு வாளிகள்** - *கணக்கற்ற எனது வெப்பம் மிக்கக் கணைகள்;* **ஓடி விரைந்தால் தப்புவரே அவர்?** - *ஓடி விரைந்து சென்று தாக்குமேயானால் அவர்கள் தப்பி விடுவார்களா? (தப்பார்).*

(39)

மாயாசீதையை வெட்டி, இந்திரசித்தன் படையுடன் வடக்கு நோக்கி எழுதல்

8879. 'ஆளுடையாய்! அருளாய், அருளாய்!' என்று
ஏழை வழங்குறு சொல்லின் இரங்கான்,
வாளின் எறிந்தனன்; மா கடல் போலும
நீள் உறு சேனையினோடு நிமிர்ந்தான்.

ஆளுடையாய் அருளாய் அருளாய்! என்று - 'என்னை ஆளாக உடைய அரசே! அருள்வாயாக, அருள்வாயாக என்று; **ஏழை வழங்குறு சொல்லின் இரங்கான்** - (மாய்) சீதை சொல்கின்ற சொல்லுக்கு இரங்காதவனாய்; **வாளின் எறிந்தனன்** - அவளை வாளால் வெட்டி வீழ்த்தினான்; **மாகடல் போலும் நீள் உறு சேனையினோடு நிமிர்ந்தான்** - (பிறகு) கடல் போலும் முழக்கத்தையுடைய பெரிய சேனையோடு புட்பக விமானத்தில் உயர்ந்து பறந்தான்.

(40)

***8880.* தென் திசைநின்று வடாது திசைக்கண்**
பொன் திகழ் புட்பகம்மேல்கொடு போனான்;
ஒன்றும் உணர்ந்திலன், மாருதி, உக்கான்,
வென்றி நெடுங் கிரி போல விழுந்தான்.

தென்திசை நின்று வடாது திசைக்கண் - தென்திசையிலிருந்து வடதிசையினிடத்தை (நோக்கி); **பொன்திகழ் புட்பகம் மேல் கொடு போனான்** - பொன்னொளி வீசும் புட்பக விமானத்தின் மேல் இந்திர சித்துபோனான்; **மாருதி ஒன்றும் உண்ர்ந்திலன் உக்கான்** - அது கண்டு அனுமன் ஒன்றும் உணராதவனாய் உயிர்ப்பிழந்து; **வென்றி நெடுங்கிரி போல விழுந்தான்** - (பெருமையால் ஏனைய மலைகளைப் புறங்கண்டு) வெற்றி கொண்ட நெடிய மலை வீழ்ந்தது போல வீழ்ந்தான்.

(41)

இந்திரசித்தன் நிகும்பலை புகுதல்

***8881.* போய், அவன் மாறி நிகும்பலை புக்கான்;**
தூயவன் நெஞ்சு துயர்ந்து சுருண்டான்;
ஓய்வொடு நெஞ்சம் ஒடுங்க உலர்ந்தான்;
ஏயன பன்னினன், இன்னன சொன்னான்;

போய் அவன் மாறி நிகும்பலை புக்கான் - அயோத்தி நோக்கிப் போவதாகக் காட்டிய இந்திரசித்து அத்திசை மாறி நிகும்பலை என்னும் கோயிலுள் புகுந்தான்; **தூயவன் நெஞ்சு துயர்ந்து சுருண்டான்** - வஞ்சனையை உணரவியலாத

யவனாகிய அனுமன் மனம் வருந்திச் சுருண்டு விழுந்தான்; **நெஞ்சம் ஓய்வொடு ஒடுங்க உலர்ந்தான்** - (அங்ஙனம் வீழ்ந்தவனுடைய) நெஞ்சம் ஓய்தலோடு தளர்ச்சியடைய உடலும் உலர்ந்து காய்பவனானான்; **ஏயன பன்னினன் இன்னை சொன்னான்** - (மேலும்) தன் மனத்தில் தோன்றியதைச் சொல்லத் தொடங்கி இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லலானான்.

(42)

அனுமன் அரற்றல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

8882 . 'அன்னமே!' என்னும்; 'பெண்ணின் அருங் குலக்
கலமே!' என்னும்;
'என் அமே!' என்னும்; 'தெய்வம் இல்லையோ,
யாதும்?' என்னும்;
'சின்னமே செய்யக் கண்டும், தீவினை நெஞ்சம்
ஆவி
பின்னமே ஆயதுஇல்லை' என்னும்- பேர் ஆற்றல்
பேர்ந்தான்.

பேர் ஆற்றல் பேர்ந்தான் அன்னமே! என்னும் - தனது பெரிய வலிமை குறையப் பெற்றவனாகிய அனுமன் (சீதையை நோக்கி) 'அன்னமே' என்பான்; **பெண்ணின் அருங்குலக் கலமே! என்னும்** - 'பெண்களின் அரிய குலத்திற்கே அணிகலன் போன்றவளே!' என்பான்; **என் அமே! என்னும் தெய்வம் இல்லையோ யாதும்? என்னும்** - 'என் அம்மையே' என்பான்; இத்தீமையைத் தடுக்கத் தெய்வம் எதுவும் இல்லையோ? என்பான்; **சின்னமே செய்யக் கண்டும்** - (உன்னை வாளினால்) சின்ன பின்னமாக்கக் கண்டும்; **'தீவினை நெஞ்சம்ஆவி பின்னமே ஆயது இல்லை' என்னும்** - தீவினையுடைய எனது நெஞ்சமும் உயிரும் பிளந்தொழியவில்லை என்பான்.

(43)

8883. எழுந்து, அவன்மேலே பாய எண்ணும்; பேர் இடரில்
தள்ளி
விழுந்து, வெய்து உயிர்த்து, விம்மி, வீங்கும்; போய்
மெலியும்; வெந்தீக்
கொழுந்துகள் உயிர்க்கும்; யாக்கை குலைவுறும்;
தலையே கொண்டுற்று

உழும் தரைதன்னை; பின்னும் இனையன உரைப்பதானான்;

எழுந்து அவன் மேலே பாய எண்ணும் - *(பிறகு) எழுந்து அவ்விந்திரசித்துவின் மேலே பாயலாமா? என எண்ணுவான்;* **பேர் இடரில் தள்ளி விழுந்து வெய்து உயிர்த்து விம்மி வீங்கும்** *- தான் பெருந்துன்பத்தில் தள்ளிவிடப் பட்டவனாக விழுந்து, வெம்மையான பெருமூச்சு விட்டு திணறி முகம் வீங்குவான்;* **போய் மெலியும் வெந்தீக் கொழுந்துகள் உயிர்க்கும்** *- அந்நிலைபோய் மெலிவுறுவான் வெப்பமான அனற்கொழுந்துகளையே உயிர்ப்பான்;* **யாக்கை குலைவுறும்** *- உடல் நடுங்குவான்;* **தலையே கொண்டுற்று தரை தன்னை உழும்** *- தன் தலையையே கொண்டு தரையைப் பொருந்தி உழுவான்;* **பின்னும் இனையன உரைப்பதானான்** *- பின்னர் இத்தன்மையான சொற்களைச் சொல்லலானான்.*

(44)

8884. '"முடிந்தது நம்தம் எண்ணம்; மூஉலகிற்கும் கங்குல் விடிந்தது"என்று இருந்தேன்; மீள வெந் துயர் இருளின் வெள்ளம்
படிந்தது; வினையச் செய்கை பயந்தது; பாவி! வாளால்
தடிந்தனன் திருவை! அந்தோ, தவிர்ந்தது தருமம் அம்மா!

முடிந்தது நம் தம் எண்ணம் *- நமது எண்ணம் முடிந்தது;* **"மூஉலகிற்கும் கங்குல் விடிந்தது" என்று இருந்தேன்** *- மூன்று உலகங்கட்கும் துன்ப இருள் விடிந்தது என்று இருந்தேன்;* **மீள வெந்துயர் இருளின் வெள்ளம் படிந்தது** *- மீளவும் கொடிய துன்பமாகிய இருளின் பெருக்கு வந்து படிந்தது;* **வினையச் செய்கை பயந்தது** *- வஞ்சகச் செய்கையே பயனளித்து விட்டது;* **பாவி! வாளால் தடிந்தனன் திருவை!** *- பாவியாகிய இந்திரசித்து திருமகளின் அமிசமான சீதையை வெட்டி வீழ்த்தி விட்டான்;* **அந்தோ தருமம் தவிர்ந்தது** *- அந்தோ தருமம் தவிர்ந்து விட்டதே.*

அந்தோ - இரக்கக் குறிப்பு, அம்மா - உரையசை; வியப்பிடைச் சொல் எனினுமாம். நிகழாதது நிகழ்ந்ததால் வியப்பாயிற்று. இனி வரும் பாடல்களிலும் 'அம்மா'வுக்கு இங்ஙனமே உரைக்க.

(45)

8885. 'பெருஞ் சிறைக் கற்பினாளைப் பெண்ணினைக் கண்ணின்கொல்ல,
இருஞ் சிறகு அற்ற புள் போல், யாதும் ஒன்று இயற்றல்ஆற்றேன்;

இருஞ் சிறை அழுந்துகின்றேன்; எம்பிரான் தேவி
பட்ட
அருஞ் சிறை மீட்ட வண்ணம் அழகிது பெரிதும்,
அம்மா!

பெருஞ்சிறைக் கற்பினாளைப் பெண்ணினைக் - *பெரியகாவலாகிய கற்பினை உடையசீதையை, பெண்ணினை;* **கண்ணின் கொல்ல** - *என்கண்முன்னால் கொல்லவும்;* **இருஞ்சிறகு அற்ற புள்போல்** - *பெரிய சிறகுகளை இழந்த பறவைபோல;* **யாதும் ஒன்று இயற்றல் ஆற்றேன்** - *யாதொன்றும் செய்ய இயலாதவனாய் இருந்து;* **இருஞ்சிறை அழுந்துகின்றேன்** - *பெரிய துன்பச்சிறையில் அழுந்துகின்றேன்;* **எம்பிரான் தேவிபட்ட** - *எம்பெருமானாகிய இராமன் மனைவியை அவள் அகப்பட்டிருந்த;* **அருஞ்சிறை மீட்டவண்ணம் அழிகிது பெரிதும், அம்மா** - *பொறுத்தற்கரிய சிறையிலிருந்து மீட்ட வண்ணம் அம்மா மிகவும் அழகிது!*

(46)

8886. 'பாதக அரக்கன், தெய்வப் பத்தினி, தவத்துளாளை,
பேதையை, குலத்தின் வந்த பிழைப்பு இலாதாளை,
பெண்ணை,
சீதையை, திருவை, தீண்டிச் சிறை வைத்த தீயோன்
சேயே
காதவும், கண்டு நின்ற கருமமே கருணைத்து
அம்மா!

தெய்வப் பத்தினி தவத்துளாளை - *தெய்வக் கற்புடையவளாய்த் தவத்திலிருப்பவளை;* **பேதையை, குலத்தின் வந்த பிழைப்பு இலாதாளை** - *பேதமைக் குணமுடையவளை, நல்ல குலத்திற் பிறந்த குற்றமற்றவளை;* **பெண்ணை, சீதையை திருவைத் தீண்டி** - *பெண் தன்மை நிரம்பியவளை, சீதையை, திருமகள் அமிச*

மானவளைக் கவர்ந்து சென்று; **சிறை வைத்த பாதக அரக்கன் தீயோன் சேயே** - *சிறையில் வைத்த பாதக அரக்கனாகிய தீய இராவணன் மகனே;* **காதவும் கண்டு நின்ற கருமமே கருணைத்து அம்மா** - *கொல்லவும் பார்த்து நின்ற என் செயலே கருணையுடையது!*

(47)

8887, 'கல்விக்கும் நிமிர்ந்த கீர்த்திக் காகுத்தன் தூதன்
ஆகி,
சொல்விக்க வந்து போனேன், ஆய இத் துயர்
செய்தாரை
வெல்விக்க வந்து, நின்னை மீட்பிக்க அன்று;

acharya.org

வெய்தின்
கொல்விக்க வந்தேன் உன்னை; கொடும் பழி
கூட்டிக் கொண்டேன்.*

கல்விக்கும் நிமிர்ந்த கீர்த்தி - கல்வி அறிவிற்கும் எட்டாது உயர்ந்த பெரும்புகழினை உடைய காகுத்தன் தூதன் ஆகி - இராமபிரானுக்குத் தூதுவனாகி; **சொல்விக்க வந்து போனேன்** - அப்பெருமான் சொல்லியனுப்பியவற்றை (உன்னை உய்விக்கும் சொற்களை) தெரிவிக்க முன் வந்து போனேன்; **ஆய இத்துயர் செய்தாரை வெல்விக்க வந்து** - (ஆனால் இப்போதோ) கூட்டமாக இந்தத் துயர் செய்த அரக்கர்களை வெல்விக்கவந்தேன்; **உன்னை மீட்பிக்க அன்று** - உன்னை மீட்பிக்க அன்று; **வெய்தின் உன்னைக் கொல்விக்க வந்தேன்** - கொடுமையாக உன்னைக் கொல்லுமாறு செய்யவே வந்தேன் என்று; **கொடும்பழி கூட்டிக் கொண்டேன்** - ஒரு கொடும் பழியை நான் தேடிக்கொண்டேன்.

(48)

8888. **'வஞ்சியை எங்கும் காணாது, உயிரினை மறந்தான்**
என்ன,
செஞ் சிலை உரவோன் தேடித் திரிகின்றான் உள்ளம்
தேற,
"அம் சொலாள் இருந்தாள்; கண்டேன்" என்ற யான்,
"அரக்கன் கொல்லத்
துஞ்சினாள்" என்றும் சொல்லத் தோன்றினேன்;
தோற்றம் ஈதால்!

வஞ்சியை எங்கும் காணாது - வஞ்சிக் கொடி போன்ற சீதையை எங்கும் காணாமல்; **உயிரினை மறந்தான் என்ன** - தன் உயிரையே மறந்தவன் போல; **தேடித்திரிகின்றான் செஞ்சிலை உரவோன் உள்ளம் தேற** - தேடித்திரிகின்றவனாகிய செம்மையான வில்லாற்றல் மிக்க வீரனாகிய இராமன் மனம் தெளியும்படி; **"அம்சொலாள் இருந்தாள் கண்டேன்" என்ற யான்** - 'அழகிய சொல்லை உடைய சீதை இருந்தாள், (இலங்கையில்) கண்டேன்'' என்று கூறி மகிழ்வித்த நான்; **'அரக்கன் கொல்லத் துஞ்சினாள்' என்றும் சொல்ல** - இப்போது 'அரக்கனாகிய இந்திரசித்து கொல்லச் சீதை இறந்தாள்' என்று சொல்லவும்; **தோன்றினேன் தோற்றம் ஈதால்** - தோன்றினேன், என்பிறப்பின் பயன் இத்தகையதாயிற்றே!

(49)

8889. **'அருங் கடல் கடந்து, இவ் ஊரை அள் எரி மடுத்து,**
வெள்ளக்
கருங் கடல் கட்டி, மேருக் கடந்து ஒரு மருந்து காட்டி,
"குரங்கு இனி உன்னோடு ஒப்பது இல்" என,
களிப்புக் கொண்டேன்;

பெருங் கடல் கோட்டம் தேய்த்தது ஆயது, என்
அடிமைப் பெற்றி!

அருங்கடல் கடந்து - கடத்தற்கு அரிய கடலைக் கடந்து வந்து; **இவ் ஊரை அள் எரிமடுத்து** - இவ்வூரைச் செறிந்த நெருப்பினால் கொளுத்தி; **வெள்ளக் கருங்கடல் கட்டி** -நீர் நிறைந்த கரிய கடலுக்கு அணை கட்டுவதில் உதவி செய்து; **மேருக்கடந்து ஒருமருந்து காட்டி** - மேருமலையைத் தாண்டிச் சென்று ஒப்பற்ற மருந்தினைக் கொணர்ந்து காட்டி; **"குரங்கு இனி உன்னோடு ஒப்பது இல்" எனக் களிப்புக கொண்டேன்** - "குரங்குகளிலே இனி உன்னோடு ஒப்பக் கூறக் கூடிய குரங்கு ஒன்றுமில்லை" எனப் பிறர் புகழக் கேட்டுக் களிப்புக்கொண்டேன்; **என் அடிமைப் பெற்றி பெருங் கடல் கோட்டம் தேய்த்தது ஆயது** - இத்தகைய என் அடிமைத் தன்மை பெரிய கடலில் தேய்த்து விட்ட கோட்டம் போலப் பயனற்றுப் போய் விட்டதே!

(50)

8890. 'விண்டு நின்று ஆக்கை சிந்தப் புல் உயிர்
விட்டிலாதேன்,
கொண்டு நின்றானைக் கொல்லக் கூசினேன்!
எதிரே கொல்லக்
கண்டு நின்றேனே நன்று; என் கையினின்,
கலத்தின் வெண் சோறு
உண்டு நின்று, உய்ய வல்லேன்; எளியனோ?
ஒருவன் உள்ளேன்!'

கொண்டு நின்றானைக் கொல்லக் கூசினேன்! - நின்னைக் கொல்லுதற்காக கையில் கொண்டு நின்ற அரக்கனைக் கொல்லக் கூசினேன்; **எதிரே கொல்லக் கண்டு நின்றேனே** - ஆனால் என் கண் எதிரே உன்னைக் கொல்லக் கண்டு நின்றேனே! **விண்டு நின்று ஆக்கை சிந்தப் புல் உயிர் விட்டிலாதேன்** - என் உடம்பு நின்று பிளந்து இந்தச் சிறிதாகிய என்னுயிரை விடத்துணியாதவனாய்; **என்கையினின் கலத்தின் வெண் சோறு** - இன்னும் கையினால் கலத்திலுள்ள வெண்சோற்றினை; **உண்டு நின்று உய்ய வல்லேன் நன்று** - உண்டு நின்று உயிர் வாழ்வதற்கு வல்லவனாய் - வாளாநின்றேன், நல்லதே! **எளியனோ ஒருவன் உள்ளேன்** - இத்தகைய யான் எளியவனோ? ஒப்பற்றவனாகவே உள்ளேன்.

(51)

8891. என்ன நின்று இரங்கி, 'கள்வன் "அயோத்திமேல்
எழுவென்" என்று
சொன்னதும் உண்டு; போன சுவடு உண்டு;
தொடர்ந்து செல்லின்,
மன்னன் இங்கு உற்ற தன்மை உணர்கிலன் ஓரேன்;

பின் இனி முடிப்பது யாது?' என்று இரங்கினான்,
உணர்வு பெற்றான்.

என்ன நின்று இரங்கி, கள்வன் "அயோத்திமேல் எழுவேன்" என்று - என்று *சொல்லி நின்று அனுமன் இரங்கி, கள்வனாகிய இந்திரசித்து, "அயோத்திமேல் எழுகின்றேன்" என்று;* ***சொன்னதும் உண்டு போன சுவடு உண்டு*** *- சொன்னவாறே அத்திசை நோக்கிப் போன அடையாளமும் உண்டு;* ***தொடர்ந்து செல்லின் மன்னன்***

இங்கு உற்றதன்மை உணர்கிலன் *- அவனைத் தொடர்ந்து நான் போனால் இராமன் இங்கு நடந்ததை உணரவழியில்லை;* ***வருவது ஒரேன் பின் இனி முடிப்பது யாது?*** *- இனி விளைவதை அறியமுடியாதவனாக இருக்கின்றயான், தொடர்ந்து செய்து முடிக்க வேண்டுவது எதனை?* ***என்று இரங்கினான் உணர்வு பெற்றான்*** *- என்றுமனமிரங்கித் துன்புற்றவனாய்ப் பின் உணர்வினைப் பெற்றான்.*

(52)

அனுமன் இராமனிடம் செய்தி கூறல்

8892. 'உற்றதை உணர்த்தி, பின்னை உலகுடை
ஒருவனோடும்,
இற்று உறின், இற்று மாள்வென்; அன்று எனின்,
எண்ணம் எண்ணி,
சொற்றது செய்வென்; வேறு ஓர் பிறிது இலன்
துணிவிற்று' என்னா,
பொன் தடந் தோளன், வீரன் பொன் அடி மருங்கில்
போனான்.

உற்றதை உணர்த்தி பின்னை இற்று உறின் *- நடந்ததை இராமனுக்குக் கூறிப் பிறகு (அவன்) உயி ர் நீங்கப் பெறுவானாயின்;* ***உலகுடை ஒருவனோடும் இற்று மாள்வென்*** *- உலகுடைய அப்பிரானோடு, யானும் அழிந்தொழிவேன்;* ***அன்று எனின் எண்ணம் எண்ணி சொற்றது செய்வென்*** *- அங்ஙனமில்லையாயின் அவன் கருத்தை எண்ணி அறிந்து அவன் சொன்னதைச் செய்வேன்;* ***வேறு பிறிது ஓர் இலன் துணிவிற்று என்னா*** *- வேறு பிறிது ஒரு செயலும் யான் உடையனல்லேன்; இதுவே துணிவு என்று ;* ***பொன் தடந்தோளன், வீரன் பொன் அடி மருங்கில் போனான்*** *- பொன்னிறமான பெரிய தோளை உடைய அனுமன் வீரனாகிய இராமனது அழகிய திருவடிகளின் மருங்கில் சென்றான்.*

(53)

8893. **சிங்கஏறு அனைய வீரன் செறி கழல் பாதம்**
சேர்ந்தான்,
அங்கமும் மனமும் கண்ணும் ஆவியும்
அலக்கணுற்றான்,

பொங்கிய பொருமல் வீங்கி, உயிர்ப்பொடு புரத்தைப்
போர்ப்ப,
வெங் கண் நீர் அருவி சோர, மால் வரை என்ன
வீழ்ந்தான்.

சிங்க ஏறு அனைய வீரன் செறிகழல் பாதம் சேர்ந்தான் - ஆண் சிங்கத்தைப் போன்ற வீரனாகிய இராமனது வீரக்கழல் அணிந்த பாதத்தை நெருங்கிய அனுமன்; **அங்கமும் மனமும் கண்ணும் ஆவியும் அலக்கணுற்றான்** - உடம்பும், உளமும் கண்ணும் உயிரும் பதைக்கத் துயரமுற்றவனாய்; **பொங்கிய பொருமல் வீங்கி, உயிர்ப்பொடு புரத்தைப் போர்ப்ப** - மனத்துள் பொங்கி எழுந்த அழுகைப் பொருமல் பெருகிப் பெருமூச்சோடு உடம்பின் புறத்தை மூடிக்கொள்ள; **வெங்கண் நீர் அருவி சோர, மால்வரை என்ன வீழ்ந்தான்** - வெம்மையான கண்ணீர் அருவிபோல வீழ பெரிய மலை வீழ்வது போல வீழ்ந்தான்.

(54)

8894.
வீழ்ந்தவன்தன்னை, வீரன், 'விளைந்தது விளம்புக!'
என்னா,
தாழ்ந்து, இரு தடக் கை பற்றி எடுக்கவும்,
தரிக்கிலாதான்,
ஆழ்ந்து எழு துன்பத்தாளை, அரக்கன், இன்று,
அயில் கொள் வாளால்
போழ்ந்தனன்' என்னக் கூறி, புரண்டனன்,
பொருமுகின்றான்.

வீழ்ந்தவன் தன்னை வீரன் 'விளைந்தது விளம்புக!' என்னா - வீழ்ந்தவனாகிய அனுமனை, 'நடந்ததைக் கூறுக' என்றவாறு; **தாழ்ந்து இரு தடக்கை பற்றி எடுக்கவும், தரிக்கிலாதான்** - குனிந்து அவனுடைய பெரியகைகளைப் பற்றி எடுக்கவும், எடுக்கத்தரிக்கிலாதவனாய்; **'ஆழ்ந்து எழு துன்பத்தாளை அரக்கன் இன்று அயில் கொள்வாளால்** - ஆழப் பதிந்து எழுகின்ற துன்பத்தையுடைய சீதாபிராட்டியை அரக்கனாகிய இந்திரசித்து இன்று கூர்மையான வாளினால்; **போழ்ந்தனன்' என்னக் கூறிப் புரண்டனன், பொருமுகின்றான்** - பிளந்து விட்டான்' என்று கூறி (மண்ணில்) புரண்டு விம்முவானாயினன்.

(55)

இராமனும் வானரர் முதலியோரும் உற்ற துயரம்

**8895. துடித்திலன்; உயிர்ப்பும் இல்லன்; இமைத்திலன்;
துள்ளிக் கண்ணீர்
பொடித்திலன்; யாதும் ஒன்றும் புகன்றிலன்; பொருமி,
உள்ளம்
வெடித்திலன்; விம்மிப் பாரின் வீழ்ந்திலன்;
வியர்த்தான்அல்லன்;
அடுத்து உள துன்பம் யாவும் அறிந்திலர், அமரரேயும்.**

துடித்திலன்; **உயிர்ப்பும் இல்லன் இமைத்திலன்** - (அனுமன் கூறக்கேட்ட இராமன்) துடிதுடித்தானில்லை, பெருமூச்சு விடவுமில்லை, கண்கள் இமைக்கப் பெறவுமில்லை; **துள்ளிக் கண்ணீர் பொழிந்திலன் யாதும் ஒன்றும் புகன்றிலன்** - கண்ணீர்த்துளிகளைத் தோற்றுவிக்கவும் இல்லை, யாதொன்றும் பேசவுமில்லை; **பொருமி உள்ளம் வெடித்திலன், விம்மிப் பாரின் வீழ்ந்திலன் வியர்த்தான் அல்லன்** - தேம்பி இதயம் பிளக்கவும் இல்லை; **பெருந்துயரால் வியர்க்கப் பெறவும் இல்லை; அடுத்து உள துன்பம் யாவும் அமரரேயும் அறிந்திலர்** - அவனுக்கு அடுத்துள்ள துன்பம் அனைத்தையும் தேவர்கள் கூட அறிந்தாரல்லர்.

(56)

**8896. சொற்றது கேட்டலோடும், துணுக்குற, உணர்வு சோர,
நல் பெரு வாடை உற்ற மரங்களின் நடுக்கம் எய்தா,
கற்பகம் அனைய வள்ளல் கருங் கழல் கமலக்
கால்மேல்,
வெற்புஇனம் என்ன வீழ்ந்தார், வானர வீரர் எல்லாம்.**

சொற்றது கேட்டலோடும் துணுக்குற உணர்வு சோர - அனுமன் சொன்னதைக் கேட்ட அளவில் மனம் திடுக்கிட, உணர்வு சோர்ந்துவிட; **நல் பெருவாடை உற்ற மரங்களின் நடுக்கம் எய்த** - நல்ல பெரிய வாடைக் காற்றால் மோதுண்ட மரங்களைப் போல நடுக்கம் அடைந்து; **கற்பகம் அனைய வள்ளல் கருங்கழல் கமலக் கால் மேல்** - கற்பக மரம் போன்ற வள்ளல் தன்மையுடைய இராமனது பெரிய வீரக் கழல் அணிந்த கமல மலர் போன்ற பாதங்களின் மேல்; **வெற்பு இனம் என்ன வீழ்ந்தார்**

வானரவீரர் எல்லாம் - மலைகளின் கூட்டம் போல வானர வீரர்கள் எல்லாம் வீழ்ந்தார்கள்.

(57)

8897. ***சித்திரத் தன்மை உற்ற சேவகன், உணர்வு தீர்ந்தான்,***
மித்திரர் வதனம் நோக்கான், இளையவன் வினவப் பேசான்,
பித்தரும் இறை பொறாத பேர் அபிமானம் என்னும்
சத்திரம் மார்பில் தைக்க, உயிர் இலன் என்னச் சாய்ந்தான்.

சித்திரத் தன்மை உற்ற சேவகன் உணர்வு தீர்ந்தான் - *சித்திரத்தின் தன்மை அடைந்திருந்த வீரனாகிய இராமன் உணர்வு நீங்கப் பெற்றவனாய்;* **மித்திரர் வதனம் நோக்கான் இளையவன் வினவப் பேசான்** - *நண்பர்களின் முகங்களைப் பாராதவனாய். இலக்குவன் கேட்டதற்கும் பதில் கூறாதவனாய்;* **பித்தரும் இறைபொறாத பேர் அபிமானம் என்னும்** - *பித்தர்களாய் உள்ளவர்களும் சிறிதும் பொறுக்கவியலா பெரிய அபிமான உணர்ச்சி என்கின்ற;* **சித்திரம் மார்பில் தைக்க உயிர் இலன் என்னச சாய்ந்தான்** - *படைக்கலம் மார்பில் பாய்தலால் உயிர்நீங்கினன் என்னுமாறு நிலத்தில் சாய்ந்தான்.*

(58)

8898. ***நாயகன் தன்மை கண்டும், தமக்கு உற்ற நாணம் பார்த்தும்,***
ஆயின கருமம் மீள அழிவுற்ற அதனைப் பார்த்தும்,
வாயொடு மனமும் கண்ணும் யாக்கையும் மயர்ந்து சாம்பி,
தாயினை இழந்த கன்றின், தம்பியும் தலத்தன் ஆனான்

நாயகன் தன்மை கண்டும் தமக்குற்ற நாணம் பார்த்தும் - *தலைவனாகிய இராமனின் நிலையைக் கண்டும், தங்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள நாணத்தக்க நிலையை நோக்கியும்;* **ஆயினகருமம் மீள அழிவுற்ற அதனைப் பார்த்தும்** - *கை கூடிவந்த செயல் மீண்டும் அழிந்து போன நிலையினைப் பார்த்தும்;* **வாயொடு மனமும் கண்ணும் யாக்கையும் மயர்ந்து சாம்பி** - *வாயும் மனமும் கண்ணும் உடம்பும் உணர்வழிந்து வாடி;* **தாயினை இழந்தகன்றின் தம்பியும்**

தலத்தன் ஆனான் - *தாய்ப் பசுவை இழந்த கன்றினைப் போலத் தம்பி இலக்குவனும் தரையில் சாய்ந்தான்.*

(59)

வீடணன் கொண்ட ஐயம்

acharya.org

8899. **தொல்லையது உணரத் தக்க வீடணன், துளக்கம் உற்றான்,**
எல்லை இல் துன்பம் ஊன்ற, இடை ஒன்றும் தெரிக்கிலாதான்,
''வெல்லவும் அரிது; நாசம் இவள்தனால் விளைந்தது'' என்னா,
கொல்வதும் அடுக்கும்' என்று மனத்தின் ஓர் ஐயம் கொண்டான்.

தொல்லையது உணரத்தக்க வீடணன், துளக்கம் உற்றான் - ஒருவரின் இயல்பினை உணரத் தக்க அறிவுடையவனான வீடணன் நடுக்கமுற்றவனாய்; **எல்லையில் துன்பம் ஊன்ற இடை ஒன்றும் தெரிக்கிலாதான்** - பெருந்துன்பம் அழுத்துதலால் அதற்கிடையில் ஒன்றும் தெரியாதவனாய்; **'வெல்லவும் அரிது நாசம் இவள்தனால் விளைந்தது' என்னா** - ''வெல்வதும் அரிதாக உளது அழிவும் இவளால் உண்டாயிற்று'' என்று; **கொல்வதும் அடுக்கும் என்று மனத்தின் ஓர் ஐயம் கொண்டான்** - இந்திரசித்து சீதையைக் கொன்றிருக்கவும் கூடும் என மனத்தில் ஒரு சந்தேகத்தைக் கொண்டான்.

(60)

8900. **சீத நீர் முகத்தின் அப்பி, சேவகன் மேனி தீண்டி,**
போதம் வந்து எய்தற்பால யாவையும் புரிந்து, பொன் பூம்
பாதமும் கையும் மெய்யும் பற்றினன் வருடலோடும்,
வேதமும் காணா வள்ளல் விழித்தனன், கண்ணை மெல்ல.

சீதநீர் முகத்தின் அப்பி சேவகன் மேனி தீண்டி - (வீடணன்) குளிர்ந்த நீரை இராமனின் முகத்தில் தெளித்து அப்பிரானின் திருமேனியைத் தன் கையால் தீண்டி; **போதம், வந்து எய்தற்பால யாவையும் புரிந்து** - உணர்வு வருதற்குரிய எல்லாச் செயல்களையும் செய்து; **பொன்பூம் பாதமும் கையும் மெய்யும் பற்றினன்** -

வருடலோடும் - அழகிய மலர் போன்ற அவன் திருவடிகளையும் கைகளையும் உடம்பையும் தன் கையால் பற்றித் தடவிக்கொடுத்த அளவில்; **வேதமும் காணா வள்ளல் விழித்தனன் கண்ணை மெல்ல** - வேதங்களாலும் காண முடியாத வள்ளல் தன்மையுடையவனாகிய இராமன் கண்களை மெல்ல விழித்தான்.

போதம் - உணர்வு. வீடணனால் தீண்டற்கரிய மேனி என்பதனைச் சேவகன் மேனிதீண்டி என்பதனாற் குறிப்பித்தார். வேதமும் காண முடியாதவனாகிய பிரான் அரக்கர் குலத்தில் தோன்றியவனாயினும் தன் அன்பனாகையால் அவனுக்கு எளிவந்து, பொன்பூம்பாதமும் கையும், மெய்யும் பற்றி வருடக் கிடந்து அத்தொண்டினை ஏற்கவே மயங்கினன் போல விழித்தெழுந்த கருணை நோக்கி, ''வள்ளல் விழித்தனன்'' என்றார். இவ்வுபசாரங்களை இவக்குவன் செய்தனன் எனக்

கூறுவாரும் உளர். மூல நூலில், இவ்வுபசாரங்களைத் துயருற்று அங்கு வந்த தேவர்கள் செய்தனர் எனக் கூறப் பெற்றுள்ளது

(61)

இலக்குவன் பேச்சு

8901. 'ஊற்று வார் கண்ணீரோடும் உள் அழிந்து, உற்றது எண்ணி,
ஆற்றுவான் அல்லன் ஆகி, அயர்கின்றான்எனினும், ஐயன்,
மாற்றுவான் அல்லன்; மானம் உயிர் உக வருந்தும்' என்னா,
தேற்றுவான் நினைந்து, தம்பி இவை இவை செப்பலுற்றான்:

தம்பி ஊற்றுவார் கண்ணீரோடும் உள் அழிந்து உற்றது எண்ணி - இலக்குவன் ஊற்றெனப் பெருகிவருகின்ற கண்ணீரோடு உள்ளம் அழிந்து தமக்கு நேர்ந்ததை எண்ணி; **ஆற்றுவான் அல்லன் ஆகி அயர்கின்றான் எனினும்** - ஆற்றுதற்கியலாதவனாய் வருந்துகின்றான் என்றாலும்; **ஐயன் மாற்றுவான் அல்லன் மானம் உயிர் உக வருந்தும் என்னா** - இராமன் பகைவரை அழிக்கமாட்டான், மான உணர்வு காரணமாக உயிர் நீங்குமாறு வருந்துவான் என; **தேற்றுவான் நினைந்து இவை இவை செப்பலுற்றான்** - அவனைத் தேற்றுவதற்கு எண்ணி இவ்விவற்றைக் கூறத் தொடங்கினான்.

(62)

8902. 'முடியும் நாள் தானே வந்து முற்றினால், துன்ப முந்நீர்
படியுமாம், சிறியோர் தன்மை; நினக்கு இது பழியிற்றாமால்;
குடியும் மாசு உண்டதுஎன்னின், அறத்தொடும் உலகைக் கொன்று,
கடியுமாறு அன்றி, சோர்ந்து கழிதியோ, கருத்து இலார்போல்?

முடியும் நாள் தானே வந்து முற்றினால் - ஒருவருக்கு முடிவுநாள் (ஊழ்வினையால்) தானே வந்து சேர்ந்தால்; **துன்ப முந்நீர் படியுமாம் சிறியோர் தன்மை** - துன்பமாகிய கடலில் அழுந்தி விடும் தன்மை சிறியோர் தன்மையாகும்; **நினக்கு இது பழியிற்று ஆமால்** - (பெருந்தன்மையுடைய) நினக்கு (துன்பக்கடலில் அழுந்துவது) இத்தன்மை பழியினைத் தருவதாகும்; **குடியும் மாசு உண்டது என்னின்** - (அறத்துவழிப்படும்) நமது குடியும் மாசுபட்ட தென்றால்; **அறத்தொடும் உலகைக்**

கொன்று கடியுமாறு அன்றி - (பயன்படாத)தருமத்தையும் (தகாத செயலைப் பார்த்து நின்ற) உலகத்தையும் அழித்து ஒழிப்பதல்லாமல்; **கருத்து இலார்போல் சோர்ந்து கழிதியோ** - கருத்தில்லாதவர்போல மனம் சோர்ந்து கிடப்பாயோ?

(63)

8903. 'தையலை, துணை இலாளை, தவத்தியை, தருமம் கற்பின்
தெய்வதம்தன்னை, மற்று உன் தேவியை, திருவை, தீண்டி,
வெய்யவன் கொன்றான்என்றால், வேதனை உழப்பது, இன்னம்
உய்யவோ? கருணையாலோ? தருமத்தோடு உறவும் உண்டோ?

தையலை, துணை இலாளை, தவத்தியை - மெல்லியலாகிய பெண்ணை, துணையில்லாதவளை, தவ நிலையில் இருப்பவளை; **தருமக் கற்பின் தெய்வம் தன்னை மற்று உன் தேவியை** - அறநெறியாகிய கற்பின் தெய்வமாக இருப்பவளை, அறத்தைக்காக்கும் நின்தேவியை; **திருவைத் தீண்டி வெய்யவன் கொன்றான் என்றால்** - திருமகள் போல்பவளை கையால் தீண்டி

கொடியவனாகிய இந்திர சித்து கொலை செய்தான் என்றால்; **வேதனை உழப்பது இன்னம் உய்யவோ? கருணையாலோ?** - (அறத்தோடு இவ்வரக்கர் குலத்தையும் வேரோடு அழிக்காமல்) வேதனைப்படுவது, இன்னும் உயிர் உய்ந்து வாழ வேண்டும் என்பதாலோ அன்றிக் கருணையாலோ? **தருமத்தோடு உறவும் உண்டோ?** - இனித் தருமத்தோடு நமக்கு உறவென்பது உண்டோ? (இல்லை என்றவாறு).

(64)

8904. 'அரக்கர் என், அமரர்தாம் என், அந்தணர்தாம் என், அந்தக்
குருக்கள் என், முனிவர்தாம் என், வேதத்தின் கொள்கைதான் என்;
செருக்கினர் வலியர் ஆகி, நெறி நின்றார் சிதைவர்என்றால்,
இருக்குமிது என்னாம், இம் மூன்று உலகையும் எரி மடாதே?

செருக்கினர் வலியர் ஆகி நெறி நின்றார சிதைவர் என்றால் (அறநெறிவிடுத்து) செருக்கினவர் வலியவர்களாகி, அறநெறி நின்றோர் சிதைவார்களென்றால்; **அரக்கர்**

என், அமரர்தாம் என் அந்தணர்தாம் என் - *(நமக்குஇனி) அரக்கர்கள் என்ன, அமரர்கள் என்ன, அந்தணர் தாம் என்ன;* **அந்தக் குருக்கள் என் முனிவர் தாம் என், வேதத்தின் கொள்கைதான் என்** - *அந்தக் குருக்கள் என்ன, முனிவர்தாம் என்ன, வேதத்தின் கொள்கைதானென்ன (இவர் யாவரும் ஒருங்கே அழியுமாறு) ;* **இம்மூன்று உலகையும் எரிமடாதே இருக்குமிது என்னாம்** - *இந்த மூன்று உலகையும் நெருப்புக்கு இரையாக்காது வருந்திக் கொண்டிருப்பது என்ன பயனைத் தரும்?*

(65)

8905. 'முழுவது ஏழ் உலகம் இன்ன முறை முறை செய்கை மேல் மூண்டு,
எழுவதே! அமரர் இன்னம் இருப்பதே! அறம் உண்டு என்று
தொழுவதே! மேகம் மாரி சொரிவதே! சோர்ந்து நாம் வீழ்ந்து
அழுவதே! நன்று, நம்தம் வில் தொழில் ஆற்றல் அம்மா!

இன்ன ஏழ் உலகம் முழுவதும் - *(சீதையை அரக்கன் கொன்றபின் இன்னமும், ஏழுஉலகங்கள் முழுவதும்;* **முறை முறை செய்கைமேல் மூண்டு எழுவதே** - *ஒழுங்காகத் தத்தம் செயற்பாட்டின் மீது மூண்டு எழுவதா?* **அமரர் இன்னும் இருப்பதே அறம் உண்டு என்று தொழுவதே** - *தேவர்கள் இன்னமும் இருப்பதா? அறம் என்ற ஒன்று உண்டு என எண்ணி அதனைத்தொழுது கொண்டிருப்பதா?* **மேகம் மாரி சொரிவதே! சோர்ந்து நாம் வீழ்ந்து அழுவதே!** - *இனியும் மேகம் மழையைப் பொழிவதா? (இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டு) நாம் சோர்ந்து வீழ்ந்து அழுது கொண்டிருப்பதா?* **நம்தம் வில் தொழில் ஆற்றல் நன்று அம்மா!** - *நம்முடைய வில் தொழில் வலிமை மிக நன்றாயிருக்கின்றது!*

இச்செய்யுளில் ஏகார `வினாக்கள் எதிர்மறைப் பொருள்காட்டி நின்றன. "இன்னும் எல்லா லோகமும் அழியா மலிருக்கின்றனவே என்று சீற்றமானார் இளவல்" என்பது பழைய உரை. முறையற்ற ஒரு செயல் நடந்த பின்பு இனி முறையான செயல்கள் நடப்பதாக நினைத்து நம் வில்வலிமறந்து சோர்ந்து புலம்புவதில் பொருளில்லை என்கிறான் இலக்குவன். அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

(66)

8906.

'புக்கு, இவ் ஊர் இமைப்பின் முன்னம் பொடிபடுத்து, அரக்கன் போன
திக்கு எலாம் சுட்டு, வானோர் உலகு எலாம் தீத்து, தீரத்
தக்க நாம், கண்ணீர் ஆற்றி, தலை சுமந்து இரு கை நாற்றி,

துக்கமே உழப்பம்என்றால், சிறுமையாய்த் தோன்றும்
அன்றே?

புக்கு, இவ்வூர் இமைப்பின் முன்னம் பொடிபடுத்து - புகுந்து இந்த இலங்கையை இமைப்பொழுதில் பொடிபடும் படி அழித்துவிட்டு; **அரக்கன் போன திக்கு எலாம் சுட்டு** - அரக்கன் போன திசை எல்லாவற்றையும் சுட்டு; **வானோர் உலகு எலாம் தீத்து தீரத்தக்க நாம்** - வானவர் உலகம் முழுவதையும் அழித்து அழியத் தக்க நாம்; **கண்ணீர் ஆற்றி, தலை சுமந்து இருகை நாற்றி** - (அவற்றைச் செய்யாது) கண்ணீர் பெருக்கிக்கொண்டு தலையையும் சுமந்து கொண்டு, இருகைகளையும் தொங்கவிட்டுக் கொண்டு; **துக்கமே உழப்பம் என்றால் சிறுமையாய்த் தோன்றும்**

அன்றே - துக்கப்பட்டுக் கொண்டே இருப்போம் ஆயின் இது பிறர் கண்ணுக்குச் சிறுமையாய்ப் படுமன்றோ,

(67)

8907. 'அங்கும், இவ் அறமே நோக்கி, அரசு இழந்து,
அடவி எய்தி,
மங்கையை வஞ்சன் பற்ற, வரம்பு அழியாது
வாழ்ந்தோம்;
இங்கும், இத் துன்பம் எய்தி இருத்துமேல், எளிமை
நோக்கி,
பொங்கு வன் தளையில் பூட்டி, ஆட்செயப் புகல்வர்
அன்றே?

அங்கும், இவ் அறமே நோக்கி அரசு இழந்து அடவி எய்தி - அவ்விடத்தும் (அயோத்தியிலும்) அந்தத் தருமத்தையே நோக்கி அரசினை இழந்து கானகத்தை அடைந்து; **மங்கையை வஞ்சன் பற்ற வரம்பு அழியாது வாழ்ந்தோம்** - சீதையை வஞ்சகனாகிய இராவணன் கவர்ந்து செல்லவும் தருமத்தின் வரம்பினைக் கெடாது வாழ்ந்தோம்; **இங்கும் இத்துன்பம் எய்தி இருத்துமேல் எளிமை நோக்கி** - (சீதை கொலைக்குப் பின்னும்) இந்த இலங்கையிலும் இந்தத் துன்பம் அடைந்து கொண்டு இருப்போமாயின் நம் எளிமையைப் பார்த்து; **பொங்குவன் தளையில் பூட்டி ஆட் செயப் புகல்வர் அன்றே** - (நம்பகைவர்) வலிமைமிக்க தளையில் நம்மைப் பூட்டி அழைத்துச் சென்று அடிமை செய்யுமாறு சொல்லுவார்கள் அன்றோ?

(68)

8908. 'மன்றல் அம் கோதையாளைத் தம் எதிர்
கொணர்ந்து, வாளின்
கொன்றவர்தம்மைக் கொல்லும் கோள் இலர், நாணம்
கூரப்

பொன்றினர்' என்பர், ஆவி போக்கினால்; பொதுமை பார்க்கின்,
அன்று, இது கருமம்; என், நீ அயர்கின்றது, அறிவு இலார்போல்?'

ஆவி போக்கினால் - இப்பொழுது துன்பத்தினால் உயிர் விடுவோமாயின்; **'மன்றல் அம் கோதையாளைத் தம் எதிர் கொணர்ந்து** - மணம்மிக்க அழகிய கூந்தலை உடைய சீதையைத்

தமக்கு எதிரிலேயே கொண்டுவந்து; **வாளின் கொன்றவர் தம்மைக் கொல்லும் கோள் இலர்** - வாளினால் கொன்ற அரக்கரைக் கொல்லும் வலிமையில்லாதவர்கள்; **நாணம் கூரப் பொன்றினர்' என்பர்** - நாணம் மிகுதலால் இறந்துபட்டார்கள்' என்று உலகவர் பேசுவர்; **பொதுமை பார்க்கின் இது கருமம் அன்று** - நடுநிலையில் நின்று பார்த்தால் இங்ஙனம் துன்புறுவது நமக்குரிய செயல் அன்று; **அறிவு இலாதவர்போல் நீ அயர்கின்றது என்?** - (எல்லாம் உணர்ந்தநீ) அறியாதவர் போல் வருந்துவது எதற்காக?

(69)

சுக்கிரீவன் 'அரக்கனைத் தாக்குவோம்' எனல்

8909. அனையன இளவல் கூற, அருக்கன் சேய், அயர்கின்றான், ஓர்
கனவு கண்டனனே என்னக் கதுமென எழுந்து, 'காணும்
வினை இனி உண்டே? வல்லை, விளக்கின் வீழ் விட்டில் என்ன,
மனை உறை அரக்கன் மார்பில் குதித்தும், நாம்; வம்மின்' என்றான்.

(70)

அனையன இளவல் கூற அருக்கன் சேய் அயர்கின்றான் - அத்தகைய சொற்களை இலக்குவன் சொல்லக் கேட்ட சுக்கிரீவன், துன்பத்தால் சோர்ந்து கிடக்கின்றவன்; **ஓர் கனவு கண்டனனே என்னக்கதுமென எழுந்து** - ஒரு கனவு கண்டவனைப் போல விரைந்து எழுந்து; **'காணும் வினை இனி உண்டே? வல்லை விளக்கின் வீழ் விட்டில் என்ன** - இனி ஆராய்ந்து பார்க்கும்செயலும் உண்டோ? விரைந்து விளக்கில் வீழ்ந்து மடியும் விட்டில் பூச்சி என்று கூறும் படியான செயல்களை உடையவனாய்; **மனை உறை அரக்கன் மார்பில் குதித்தும் நாம் வம்மின் என்றான்** - இப்பொழுது தன் அரண்மனையின் கண்ணே உறையும் அரக்கனாகிய இராவணன மார்பில் குதிப்போம் வாருங்கள்'' என்று கூறினான்.

8910. **‘இலங்கையை இடந்து, வெங் கண் இராக்கதர்**
என்கின்றாரைப்
பொலங் குழை மகளிரோடும், பால் நுகர்
புதல்வரோடும்,
குலங்களோடு அடங்கக் கொன்று, கொடுந் தொழில்
குறித்து, நம்மேல்
விலங்குவார் என்னின், தேவர் விண்ணையும்
மண்ணில் வீழ்த்தும்.

இலங்கையை இடந்து வெங்கண் இராக்கதர் என்கின்றாரைப் - இலங்கை நகரத்தையே பெயர்த்து விட்டு கொடிய கண்களை உடைய அரக்கர் என்பவர்களை; **பொலங்குழை மகளிரோடும் பால் நுகர் புதல்வரோடும்** - பொன்னாலியன்ற குழையினை அணிந்த மனைவியரோடும் பாலுண்கின்ற புதல்வர்களோடும்; **குலங்களோடு அடங்கக்கொன்று, கொடுந்தொழில் குறித்து** - இனத்தோடு அழியுமாறு கொன்று; **அக்கொலைத் தொழிலைக்குறித்து; நம்மேல் விலங்குவார் தேவர் என்னின்** - நம்மேல் வெகுண்டு வந்து தேவர்கள் தடுப்பாராயின்; **விண்ணையும் மண்ணில் வீழ்த்தும்** - அவர்களது விண்ணுலகத்தையும் இம்மண்ணுலகத்தில் வீழ்த்துவோம்.

(71)

8911. **‘அறம் கெடச் செய்தும் என்றே அமைந்தனம் ஆகின்,**
ஐய!
புறம் கிடந்து உழைப்பது என்னே? பொழுது இறை
புவனம் மூன்றும்
கறங்கு எனத் திரிந்து, தேவர் குலங்களைக் கட்டும்’
என்னா,
மறம் கிளர் வயிரத் தோளான் இலங்கைமேல்
வாவலுற்றான்.

அறம் கெடச் செய்தும் என்றே அமைந்தனம் ஆகின் - ‘அறங்கெடுமாறு (செயல்) செய்வோம் என்றே துணிந்து விட்டோமாயின்; **ஐய! புறம் கிடந்து உழைப்பது என்னே** - ஐயனே! புறத்தே கிடந்து வருந்துவது எதற்காக? **இறைபொழுது புவனம் மூன்றும் கறங்கு எனத் திரிந்து** - சிறிது பொழுதினுக்குள் உலகங்கள் மூன்றிலும் காற்றாடி போலத்திரிந்து; **தேவர் குலங்களைக் கட்டும் என்னா** - தேவர் குலங்களையும் களைந்தெறிவோம்’ என்று கூறியவாறு; **மறம் கிளர் வயிரத்தோளான் இலங்கை மேல் வாவலுற்றான்** - வீரம் விளங்குகின்ற வயிரம் போன்ற தோள்களை உடையவனான சுக்கிரீவன் இலங்கை மேல் பாயத் தொடங்கினான்.

(72)

acharya.org

இராமன் மனம் அழிதல்

**8912. மற்றைய வீரர் எல்லாம் மன்னனின் முன்னம் தாவி,
'எற்றுதும், அரக்கர்தம்மை இல்லொடும் எடுத்து'என்று,
ஏகல்
உற்றனர்; உறுதலோடும், 'உணர்த்துவது உளது'
என்று உன்னா,
சொற்றனன் அனுமன், வஞ்சன் அயோத்திமேல்
போன சூழ்ச்சி.**

மன்னனின் முன்னம் - சுக்கிரீவ மகாராஜாவுக்கு முன்னால்; **மற்றைய வீரர் எல்லாம்** - ஏனைய வானர வீரர்கள் அனைவரும்; **தாவி** - (இலங்கைமேல்) புறப்பட்டு; **'அரக்கர் தம்மை இல்லொடும் எடுத்து எற்றுதும்' என்று** - 'அரக்கர்களை அவர்கள் வாழும் வீட்டோடு தூக்கி மோதிவிடுவோம்' என்று சொல்லி; **ஏகல் உற்றனர்** - செல்லத் தொடங்கினார்கள்; **உறுதலோடும்** - அப்படிச் செல்லத் தொடங்கியவுடனே; **அனுமன்** -; 'உணர்த்துவது உளது' என்று உன்னா -'இவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டிய செய்தி ஒன்று இருக்கிறது' என்று (மனத்தில்) கருதி; **வஞ்சன்** - வஞ்சனையுடையவனான இந்திரசித்து; **அயோத்தி மேல் போன சூழ்ச்சி** - அயோத்தியை நோக்கிப் போர் செய்யச் (செல்வதாகச்) சென்ற தீய ஆலோசனையை; **சொற்றனன்** - எடுத்துச் சொன்னான்.

இலங்கையை அழிப்பதினும் மிக முக்கியம் அயோத்தியில் உள்ளாரைப் பாதுகாப்பது ஆதலின் இதுகாறும் சொல்லாதுவிட்ட அந்த இந்திரசித்துவின் செயலை விரைந்து சொன்னான்.

(73)

**8913. தாயரும் தம்பிமாரும் தவம்புரி நகரம் சாரப்
போயினன் என்ற மாற்றம் செவித்துளை புகுதலோடும்,
மேயின அடியின் நின்ற வேதனைகளைய, வெந்த
தீயிடைத் தனிந்தது என்ன, சீதைபால் துயரம்
தீர்ந்தான்.**

தாயரும் தம்பி மாரும் தவம்புரிநகரம் சார - தாய்மாரும், தம்பிமாரும், தவம் புரிந்து கொண்டிருக்கும் அயோத்தி நகருக்கு; **போயினன் என்ற மாற்றம் செவித் துளை புகுதலோடும்** -அரக்கன் போயினன் என்ற சொல் (இராமனது) செவித்துளையில் புகுந்தவுடன்; **மேயின அடியின் நின்ற வேதனை, களைய வெந்த** -

முன்னம் அடிபட்டதனால் உண்டானதுன்பம் மிகுதியாக வெந்த; **தீயிடைத் தணிந்தது என்ன சீதைபால் துயரம் தீர்ந்தான்** - தீபட்டதனால் தணிந்தது போல சீதை காரணமாக ஏற்பட்ட துயரத்தினின்றும் தீர்ந்தான்.

(74)

8914. அழுந்திய பாலின் வெள்ளத்து ஆழிநின்று, அனந்தர் நீங்கி
எழுந்தனன் என்ன, துன்பக் கடலின்நின்று ஏறி, ஆறாக்
கொழுந்து உறு கோபத் தீயும் நடுக்கமும் மனத்தைக் கூட,
உழுந்து உருள் பொழுதும் தாழா விரைவினான், மறுக்கம் உற்றான்.

அழுந்திய பாலின் வெள்ளத்து ஆழி நின்று, அனந்தர் நீங்கி - *ஆழமான பாலின் வெள்ளத்தை உடைய கடலிலிருந்து உறக்கம் நீங்கி;* ***எழுந்தனன் என்ன துன்பக் கடலின் நின்று ஏறி*** - *எழுந்தவன் போலத் துன்பமாகிய கடலினின்றும் ஏறி;* ***ஆறாக் கொழுந்து உற கோபத் தீயும் நடுக்கமும் மனத்தைக் கூட*** - *ஆறாததாய்க் கொழுந்துவிட்டு எரிகின்ற கோபத்தீயும் நடுக்கமும் உள்ளத்தைச் சேர;* ***உழுந்து உருள் பொழுதும் தாழா விரைவினான் மறுக்கம் உற்றான்*** - *உழுந்து உருள் பொழுதுங் கூடத் தாமதித்தலில்லாத விரைந்த முயற்சியை உடையவனான இராமன் கலக்கம் அடைந்தான்.*

(75)

8915. 'தீரும் இச் சீதையோடும் என்கிலது அன்று, என் தீமை;
வேரொடு முடிப்பது ஆக விளைந்தது; வேறும் இன்னும்
யாரொடும் தொடரும் என்பது அறிகிலேன்; இதனை, ஐய!
பேரிட அவதி உண்டோ? எம்பியர் பிழைக்கின்றாரோ?

என் தீமை தீரும் இச்சீதையோடும் என்கிலது அன்று - *எனது தீவினை, இச்சீதையோடும் தீர்ந்து விடும் என்று சொல்லக்கூடியதாகவும் இல்லை;* ***வேரொடு முடிப்பது ஆக விளைந்தது*** - *எம்*

குலத்தையே வேரோடு முடிப்பதாக விளைந்துள்ளது; ***வேறும் இன்னும் யாரொடும் தொடரும் என்பது அறிகிலேன்*** - *இன்னும் வேறு யாரோடு தொடரும் என்பதை அறியேன்;* ***ஐய! இதனை பேரிட அவதி உண்டோ? எம்பியர் பிழைக்கின்றாரோ?*** - *ஐயா! இத்துன்பத்தை வாராமல் பெயர்க்கும் வழியும் உண்டோ? அங்கு என் தம்பிமார் உயிரோடு இருக்கின்றாரோ?*

(76)

8916. ‘நினைவதன் முன்னம் செல்லும் மானத்தில் நெடிது போனான்,
வினை ஒரு கணத்தின் முற்றி மீள்கின்றான்; வினையேன் வந்த
மனை பொடி பட்டது, அங்கு; மாண்டது, தாரம் ஈண்டும்;
எனையன தொடரும் என்பது உணர்கிலேன்! இறப்பும் காணேன்!

நினைவதன் முன்னம் நெடிது செல்லும் மானத்தில் போனான் - *நினைவதற்கு முன்பே நெடிது தூரம் செல்லவல்ல புட்பகவிமானத்தில் போனவனாகிய இந்திர சித்து;* ***வினை ஒரு கணத்தில் முற்றி மீள்கின்றான்*** *- தான் நினைத்த காரியத்தை கணப்பொழுதில் முடித்துக்கொண்டு மீள்வதற்குரியவனாவான்;* ***வினையேன் வந்த மனை அங்கு பொடிபட்டது*** *- தீவினையேனாகிய யான் பிறந்த வீடு அங்கு பொடிபட்டு அழிந்தது;* ***ஈண்டும் தாரம் மாண்டது*** *- இங்கும் மனைவி மடிந்தாள்;* ***எனையன தொடரும் என்பது உணர்கிலேன்! இறப்பும் காணேன்*** *- இன்னும் எத்தகைய துன்பங்கள் என்னைத் தொடரும் என்பதனையும் உணரமுடியாதவனாக இருக்கின்றேன். (இப்படிப்பட்ட நான் இறந்து படலாமென்றாலோ) இறப்பும் வரக்காணேன்.*

(77)

8917. ‘தாதைக்கும், சடாயுவான தந்தைக்கும், தமியள் ஆய
சீதைக்கும், கூற்றம் காட்டித் தீர்ந்திலது, ஒருவன் தீமை;
பேதைப் பெண் பிறந்து, பெற்ற தாயர்க்கும், பிழைப்பு இலாத
காதல் தம்பியர்க்கும், ஊர்க்கும், நாட்டிற்கும், காட்டிற்று அன்றே.

ஒருவன் தீமை தாதைக்கும் சடாயுவான தந்தைக்கும் *- ஒருவனாகிய என்னுடைய தீமை, என்னுடைய தந்தைக்கும், (என்னைமகனாக ஏற்ற) சடாயுவான தந்தைக்கும்;* ***தமியள் ஆய சீதைக்கும் கூற்றம் காட்டித் தீர்ந்திலது*** *- தனிமைப்பட்ட சீதைக்கும், மரணத்தை விளைவித்தும் நீங்காமல்;* ***பேதைப் பெண் பிறந்து பெற்ற தாயர்க்கும்*** *- பேதமை வாய்ந்த பெண் பிறவியாய்ப் பிறந்து என்னைப் பெற்றதைத் தவிர வேறு குறையற்ற தாயர்க்கும்;* ***பிழைப்பு இலாத காதல் தம்பியர்க்கும்*** *- எந்தத் தவறும் இல்லாத அன்புடைய தம்பிமார்க்கும்;* ***ஊர்க்கும், நாட்டிற்கும் காட்டிற்று அன்றே*** *- அயோத்தி என்னும் எமது ஊரக்கும், எமது கோசல நாட்டிற்கும் இறுதியைக் காட்டி விட்டது.*

(78)

8918. ‘உற்றது ஒன்று உணரகில்லார்; உணர்ந்து வந்து
உருத்தாரேனும்,
வெற்றி வெம் பாசம் வீசி விசித்து, அவன் கொன்று
வீழ்த்தால்,
மற்றை வெம் புள்ளின் வேந்தன் வருகிலன்; மருந்து
நல்கக்
கொற்ற மாருதி அங்கு இல்லை; யார் உயிர்
கொடுக்கற்பாலார்?

உற்றது ஒன்றும் உணர கில்லார் - இங்கு நடந்தவற்றை எதனையும் அறியாதவர்களாகிய பரத சத்துருக்கனர் (துடுமென இந்திரசித்து சென்று தாக்கினால்) வீழ்ந்துபடுவர்; **உணர்ந்து வந்து உருத்தாரேனும்** - (இங்கு நடந்தவற்றை அறியாவிட்டாலும்) பகை கொண்டு ஒருவன் தாக்க வருகின்றான் என்பதனை உணர்ந்து கோபித்துப் போர் செய்யினும்; **அவன் வெற்றி வெம்பாசம் வீசி விசித்துக் கொன்று வீழ்த்தால்** - அவ்விந்திரசித்து தனக்கு வெற்றியைத் தருகின்ற கொடுமை பொருந்திய நாகபாசத்தை வீசிக்கட்டி அவர்களைக் கொன்று வீழ்த்தினால்; **மற்றை வெம்புள்ளின் வேந்தன் வருகிலன்** - (அப்பாசத்திற்குப் பகையான) கொடிய கருடன் அங்கு வரமாட்டான்; **மருந்து நல்கக் கொற்ற மாருதி அங்குஇல்லை** - (அவன் வராவிட்டாலும்) மருத்து மலையைக் கொணர்ந்து கொடுக்க வெற்றி வாய்ந்த அனுமனும் அங்கு இல்லை; **யார் உயிர் கொடுக்கற்பாலார்?** - அவர்கட்கு உயிர் கொடுக்கத்தக்கார் யாருளர்? (ஒருவருமில்லை).

(79)

அயோத்திக்கு விரைய வழி உண்டோ? என இராமன் வினாவுதல்

8919. ‘மாக ஆகாயம் செல்ல, வல்லையின், வயிரத் தோளாய்!
ஏகுவான் உபாயம் உண்டேல், இயம்புதி; நின்ற எல்லாம்
சாக; மற்று, இலங்கைப் போரும் தவிர்க; அச் சழக்கன்
கண்கள்
காகம் உண்டதற்பின், மீண்டும் முடிப்பென் என் கருத்தை’
என்றான்.

வயிரத்தோளாய் - வயிரம் போன்ற தோளை உடைய வீடணனே! **மாக ஆகாயம் வல்லையின் செல்ல** - மாகம் எனப்படும் ஆகாயவழியே விரைவாகச் செல்லவும்; **ஏகுவான் உபாயம் உண்டேல் இயம்புதி** - அயோத்தியைச் சேரவும் உபாயம் இருக்குமாயின் இயம்புக; **நின்ற எல்லாம் சாக, மற்று இலங்கைப் போரும் தவிர்க** - எஞ்சி நின்றனவெல்லாம் அழியட்டும் இலங்கைப்போரும் நிற்கட்டும்; **அச்சழக்கன் கண்கள் காகம் உண்டதற்பின்** - அக்கொடியவனான இந்திர சித்தின் கண்களைக்

காகம் உண்டபின்; ***மீண்டும் என்கருத்தை முடிப்பென் என்றான்*** *- மீண்டும் வந்து என் கருத்தை முடிப்பேன் என்று இராமன் கூறினான்.*

(80)

பரதனரைப் பற்றிய இலக்குவன் கணிப்பு

8920. அவ் இடத்து, இளவல் 'ஐய! பரதனை அமரின் ஆர்க்க,
எவ் விடற்கு உரியான் போன இந்திரசித்தே அன்று;
தெவ் இடத்து அமையின், மும்மை உலகமும் தீந்து
அறாவோ?
வெவ் இடர்க் கடலின் வைகல்; கேள்' என,
விளம்பலுற்றான்:

அவ்இடத்து, இளவல், *ஐய!* பரதனை அமரின் ஆர்க்க *- (இராமன் இவ்வாறு கூறிய) அப்போது, இலக்குவன் (இராமனை நோக்கி) ஐயனை! பரதனைப் போரில் கட்டுமாறு;* **எவ்விடற்கு உரியான் போன இந்திரசித்தே அன்று** *- நாகபாசம் முதலான படையினை ஏவுவதற்கு உரியவனாய்ப் போன இந்திரசித்தே*

அல்ல; மும்மை உலகமும் தெவ் இடத்து அமையின் தீந்து அறாவோ *- மூன்று உலகமும் சேர்ந்து பகைப்புலத்து நிற்குமாயினும் அழிந்து ஒழியாவோ;* **வெவ் இடர்க் கடலின் வைகல்; கேள் என, விளம்பலுற்றான்** *- கொடிய துன்பக்கடலில் நீதங்கவேண்டா; எனக்கூறத் தொடங்கினான்.*

(81)

8921. 'தீக் கொண்ட வஞ்சன் வீச, திசைமுகன் பாசம் தீண்ட,
வீக் கொண்டு வீழ, யானோ பரதனும்? வெய்ய கூற்றைக்
கூய்க்கொண்டு, குத்துண்டு அன்னான் குலத்தொடு நிலத்தன்
ஆதல்,
போய்க் கண்டு கோடி அன்றே?' என்றனன்
புழுங்குகின்றான்.

தீக்கொண்ட வஞ்சன் வீச திசை முகன் பாசம் தீண்ட *- தீமையை இயல்பாகக் கொண்ட வஞ்சனாகிய இந்திரசித்து வீசியதால் பிரமன் அளித்த நாகபாசம் வந்து தீண்டிய உடனே;* **வீக்கொண்டு வீழ, யானோ பரதனும்** *- இறந்து வீழ யானோ பரதனும்? (யான் அல்லன் அப்பரதன்);* **அன்னான் குத்துண்டு வெய்ய கூற்றைக் கூய்க் கொண்டு** *- அவ் இந்திரசித்து (பரதனால்) குத்துப்பட்டு கொடிய யமனைக் கூவி அழைத்தவாறு;* **குலத்தொடு நிலத்தன் ஆதல்** *- தன் இனத்தவரோடு நிலத்தில் வீழ்வதனை;* **போய்க்கண்டு கோடி அன்றே? என்றனன், புழுங்குகின்றான்** *- நீயே போய் நேரே கண்டு கொள்வாய் அல்லவோ? என்று கூறினான் மனம்புழுங்குகின்றவனாகிய இலக்குவன்.*

இராமனைத் தேற்றக்கூறினான் என்பதிலும் பரதன் தன்னினும் பேராற்றல் உடையவன் என்பதை உணர்ந்தே கூறினான் என்பதே பொருந்தும். "வள்ளலையே அனையான் அல்லவோ (கம்ப.657) பரதன்.

(82)

இராம - இலக்குவர் அயோத்தி செல்லத் தன் தோள்மேல் ஏறுமாறு அனுமன் வேண்டுதல்

8922. அக் கணத்து அனுமன் நின்றான், 'ஐய! என் தோளின் ஆதல்,
கைத் துணைத் தலத்தே ஆதல், ஏறுதிர்; காற்றும் தாழ,

இக் கணத்து அயோத்தி மூதூர் எய்துவென்; இடம் உண்டு என்னின்,
திக்குஅனைத்தினிலும் செல்வென்; யானே போய்ப் பகையும் தீர்வென்;

அக்கணத்து நின்றான் அனுமன் 'ஐய! என் தோளின் ஆதல் - (இவ்வாறு இலக்குவன் கூற) அப்பொழுது அங்கு நின்றிருந்தவனான அனுமன் (இராமனை நோக்கி) 'ஐயனே! என் தோள்களிலோ; **கைத்துணைத் தலத்தே ஆதல் ஏறுதிர்** - அல்லது இருகைத் தலங்களிலோ ஏறிக் கொள்ளுங்கள்; **காற்றும் தாழ இக்கணத்து அயோத்தி மூதூர் எய்துவென்** - காற்றும் விரைவில் பின்னிடுமாறு இந்தக் கணத்தில் அயோத்தி என்னும் பழமையான ஊரை அடைவேன்; **இடம் உண்டு என்னின் திக்கு அனைத்திலும் செல்வென்** - இடம் வாய்க்குமாயின் திசை எல்லாவற்றிலும் செல்வேன் **யானே போய்ப்பகையும் தீர்வென்** - (நீங்கள் விரும்பினால்) யானே தனித்துச் சென்று பகைவனையும் ஒழிப்பேன்.

(83)

8923.
'கொல்ல வந்தானை நீதி கூறினென், விலக்கிக் கொள்வான்,
சொல்லவும் சொல்லி நின்றேன்; கொன்றபின், துன்பம் என்னை
வெல்லவும், தரையின்வீழ்வுற்று உணர்ந்திலென்; விரைந்து போனான்;
இல்லை என்று உளனேல், தீயோன் பிழைக்குமோ? இழுக்கம் உற்றான்!

கொல்லவந்தானை விலக்கிக் கொள்வான் நீதி கூறினென் - சீதையைக் கொல்லவந்த இந்திரசித்தை அச்செயலினின்றும் விலக்கிச் சீதையை உய்யக் கொள்வதற்காக

நன்னெறிகளை எடுத்துக்கூறினேன்; **சொல்லவும் சொல்லி நின்றேன் கொன்றபின் துன்பம் என்னை வெல்லவும்** - *இதமான சொற்களைப் பேசி நின்றேன் (அவற்றைக் கேளாமல் அவன் பிராட்டியைக்) கொன்ற பிறகு (பற்றிய) துன்பம் என்னை வெற்றி கொண்டதால்;* **தரையின் வீழ்வுற்று உணர்ந்திலென் விரைந்து போனான்** - *தரையில் வீழ்ந்து உணர்விழந்தேன் (அப்போது அவ்விந்திரசித்து) விரைந்து போய்விட்டான்;* **இல்லை என்று உளனேல் தீயோன் பீழைக்குமோ?**

இழுக்கம் உற்றான் - *அங்ஙனமின்றி இருந்திருப்பானேயானால் தீயனாகிய அவன் உயிர் வாழ்ந்திருப்பானோ? தவறு செய்தான்?*

(84)

8924. 'மனத்தின் முன் செல்லும் மானம் போனது வழியது ஆக,
நினைப்பின் முன் அயோத்தி எய்தி, வரு நெறி பார்த்து நிற்பென்;
இனி, சில தாழ்ப்பது என்னே? ஏறுதிர், இரண்டு தோளும்,
புனத் துழாய் மாலை மார்பீர்! புட்பகம் போதல் முன்னம்.'

மனத்தின் முன் செல்லும் மானம் போனது வழியது ஆக - *மனத்தின் முன் விரைவாகச் செல்லத்தக்க புட்பக விமானம் போன வழியாகவே;* **நினைப்பின முன் அயோத்தி எய்தி, வரு நெறி பார்த்து நிற்பென்** - *அவ்விமானம் பிற்படும்படி நம் நினைப்பினும் முன்னதாக அயோத்தியை அடைந்து அவ்விமானம் வரும் வழியை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு நிற்பேன்;* **புனத்துழாய் மாலை மார்பீர் இனிச் சிலதாழ்ப்பது என்னே?** - *துளபமாலையை அணிந்தமார்பினை உடையவர்களே! இனிச்சில கணங்கள் தாமும் தாழ்ப்பது எதற்கு?* **புட்பகம் போதல் முன்னம் இரண்டு தோளும் ஏறுதிர்** - *புட்பகவிமானம் போவதற்குமுன்பே அயோத்தியை அடையுமாறு என் இரண்டு தோள்களிலும் ஏறுங்கள்; (என அனுமன் கூறினான்)*

(85)

வீடணன், 'இது மாயம்' எனல்

8925. 'ஏறுதும்' என்னா, வீரர் எழுதலும், இறைஞ்சி, 'ஈண்டுக்
கூறுவது உளது: துன்பம் கோளுறக் குலுங்கி, உள்ளம்
தேறுவது அரிது; செய்கை மயங்கினென்; திகைத்து நின்றேன்;
ஆறினென்; அதனை, ஐய! மாயம் என்று அயிர்க்கின்றேனால்.

'ஏறுதும்' என்னா வீரர் எழுதலும் இறைஞ்சி - *(அனுமன் தோள்மேல்) ஏறுவோம் என்று இராமலக்குவர் எழுகையில்*

(வீடணன் இராமனை) வணங்கி; **ஈண்டுக் கூறுவது உளது துன்பம் கோளுற உள்ளம் குலுங்கி** - *இப்போது யான் சொல்ல வேண்டிய செய்தி உளது, துன்பம் என்னை முழுமையாகக் கொண்டதால் உள்ளம் நடுங்கி;* **தேறுவது அரிது; செய்கை மயங்கினென் திகைத்து நின்றேன்** - *தெளிவு பெறுவது அரிதாய்விட்டமையால், செயல் மயங்கியவனாய்த் திகைத்து நின்றேன்;* **ஆறினென்; அதனை ஐயா! மாயம் என்று அயிர்க்கின்றேனால்** - *இப்போது அத்துன்பம் ஆறினென்; (தெளிவுற்றேன்) ஐயனே! (இந்திரசித்து) சீதையைக் கொன்ற செயல் மாயம் என்று ஐயறுகின்றேன்.*

(86)

8926.

**'பத்தினிதன்னைத் தீண்டிப் பாதகன் படுத்தபோது,
முத் திறத்து உலகும் வெந்து சாம்பராய் முடியும் அன்றே?
அத் திறம் ஆனதேனும், அயோத்திமேல் போன வார்த்தை
சித்திரம்; இதனை எல்லாம் தெரியலாம், சிறிது போழ்தின்.**

பத்தினி தன்னைத் தீண்டிப் பாதகன் படுத்தபோது - *பத்தினியாகிய சீதையைப் பாதகனாகிய இந்திரசித்து தீண்டிக்கொன்றிருப்பானாயின் அச் செயல் நடந்த போதே;* **முத்திறத்து உலகும் வெந்து சாம்பராய் முடியும் அன்றே?** - *மூன்று வகையான உலகங்களும் வெந்து சாம்பலாய்ப் போயிருக்கு மன்றோ? (அங்ஙனம் நடவாமையின் அது மாயச்செயலே);* **அத்திறம் ஆனதேனும் அயோத்தி மேல் போன வார்த்தை** - *அந்நிகழ்ச்சி உண்மையாக நடந்திருந்ததாயினும் இந்திரசித்து அயோத்தி மேல் போனான் என்றவார்த்தை* **சித்திரம் இதனையெல்லாம் சிறிது போழ்தின்தெரியலாம்** - *அதிசயமானது இதையெல்லாம் இன்னும் சிறிது நேரத்தில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.*

(87)

வீடணன் வண்டு உருக்கொண்டு சென்று சீதையைக் காணுதல்

8927. **'இமை இடையாக யான் சென்று, ஏந்திழை இருக்கை எய்தி,
அமைவுற நோக்கி, உற்றது அறிந்து வந்து அறைந்த பின்னைச்
சமைவது செய்வது' என்று வீடணன் விளம்ப, 'தக்கது;
அமைவது' என்று இராமன் சொன்னான்; அந்தரத்து அவனும் சென்றான்.**

இமை இடையாக யான் சென்று - *இமைப்பொழுதுக்குள்ளாக யான் போய்;* **ஏந்திழை இருக்கை எய்தி** - *சீதையின் இருப்பிடத்தை அடைந்து;* **அமைவுற நோக்கி** - *பொருத்த முறப்பார்த்து;* **உற்றது அறிந்து வந்து அறைந்து பின்னர்ச்** - *நிகழ்ந்ததை அறிந்து வந்து (யான்) சொன்ன பின்பு;* **'சமைவது செய்வது' என்று வீடணன் விளம்ப** - *'பொருந்தியது செய்யத் தக்கது' என்று வீடணன் சொல்ல;* **இராமன், 'தக்கது அமைவது' என்று சொன்னான்** - *இராமன் இது செய்யத் தக்கது! பொருத்தமானது!*

acharya.org

என்று உடன்பட்டுச் சொன்னான்; **அவனும் அந்தரத்து சென்றான்** - *வீடணனும் விண்வழியே (அசோக வனத்திற்குப்) போனான்.*

(88)

8928. வண்டினது உருவம் கொண்டான், மானவன் மனத்தின்
போனான்;
தண்டலை இருக்கைதன்னைப் பொருக்கெனச் சார்ந்து,
தானே
கண்டனன் என்ப மன்னோ, கண்களால்-கருத்தில் 'ஆவி
உண்டு, இலை' என்ன நின்ற, ஓவியம் ஒக்கின்றாளை.

வண்டினது உருவம் கொண்டான் - *வண்டினது உருவத்தைக் கொண்டவனாய்;* **மானவன் மனத்தின் போனான்** - *இராமனது மனத்தைப் போல் விரைந்து சென்று;* **தண்டலை இருக்கை தன்னைப் பொருக்கெனச் சார்ந்து** - *அசோகவனத்திலுள்ள சீதையின் இருப்பிடத்தை விரைந்து அடைந்து;* **'ஆவி உண்டு, இலை' என்ன நின்ற** - *உயிர் உண்டு, இல்லை என ஐயுற்றுச் சொல்லுமாறு இருக்கின்ற;* **ஓவியம் ஒக்கின்றாளை** - *ஓவியம் போன்றவளாகிய சீதையை;* **தானே கண்களால் கருத்தில் கண்டனன்** - *(வீடணன்) தானே தன் கண்களினால் கருத்தோடு கண்டான்.*

என்ப, மன் ஓ - *ஓசை. பிறர் அறியாமலிருக்க வீடணன் வண்டின் உருவத்தை எடுத்தான். மானவன் - பெருமை உடையவன் - இராமன்;* **தண்டலை** - *குளிர்ந்த இடம். பொருக்கென - இடைச்சொல், விரைவு உணர்த்த வந்தது.*

(89)

வீடணன், இந்திரசித்தன் சூழ்ச்சியை உணர்தல்

8929.

'தீர்ப்பது துன்பம், யான் என் உயிரொடு' என்று
உணர்ந்த சிந்தை
பேர்ப்பன செஞ் சொலாள், அத் திரிசடை பேசப்
பேர்ந்தாள்,
கார்ப் பெரு மேகம் வந்து கடையுகம் கலந்தது என்ன
ஆர்ப்பு ஒலி அமுதம் ஆக, ஆர் உயிர்
ஆற்றினாளை,

யான் துன்பம் தீர்ப்பது என் உயிரொடு என்று - *'யான் துன்பம் தீர்வது என் உயிரோடுதான்' என்று;* **உணர்ந்த சிந்தை பேர்ப்பன செஞ்சொலாள்** - *எண்ணி (இறக்கத்துணிந்த) மனத்தை மாற்றும் ஆற்றலுடைய செம்மையான சொற்களை உடையவளான;* **அத்திரிசடை பேசப் பேர்ந்தாள்** - *அந்தத் திரிசடை பேசியதால்*

துன்பம் நீங்கப் பெற்றவளாய்; **கார்ப்பெரு மேகம் வந்து கடையுகம் கலந்தது என்ன** - கரிய பெரிய மேகம் வந்து ஊழி இறுதியில் கலந்து ஆரவாரித்தாற்போன்ற; **ஆர்ப்பொலி அமுதம் ஆக ஆர் உயிர் ஆற்றினாளை** - (வானரங்களின்) ஆரவார ஒலியே தனக்கு அமிழ்தம் போன்றதாகத் தன் அரிய உயிரைச் சுமந்திருந்த சீதையை. 'கண்டனன்' என்று முன்பாட்டில் முடிந்தது.

(90)

8930. வஞ்சனை என்பது உன்னி, வான் உயர் உவகை வைகும்
நெஞ்சினன் ஆகி, உள்ளம் தள்ளுறல் ஒழிந்து நின்றான்,
'வெஞ் சிலை மைந்தன் போனான், நிகும்பலை
வேள்வியான்' என்று,
எஞ்சல் இல் அரக்கர் சேனை எழுந்து, எழுந்து, ஏகக்
கண்டான்.

வஞ்சனை என்பது உன்னி - (சீதையைக் கொன்றசெயல்) மாயம் என்பதை நினைத்து; **வான் உயர் உவகை வைகும்**

நெஞ்சினன் ஆகி - மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சி தங்கிய மனத்தினனாய்; **உள்ளம் தள்ளுறல் ஒழிந்து நின்றான்** - (முன்பு ஏற்பட்ட) மனத்தடுமாற்றம் நீங்கி நின்ற வீடணன்; **வெஞ்சிலை மைந்தன் போனான்** - கொடிய வில்லை உடைய இந்திரசித்து அயோத்திக்குப் போக்குக் காட்டிப் போனவன்; **நிகும்பலை வேள்வியான் என்று** - நிகும்பலை என்ற கோயிலில் வேள்வி செய்து கொண்டிருக்கின்றான் என்று; **எஞ்சல் இல் அரக்கர் சேனை எழுந்து எழுந்து ஏகக் கண்டான்** - குறைவில்லாத அரக்கர் சேனை எழுந்து எழுந்து அவ்விடத்திற்குப் போகக் கண்டான்.

(91)

8931. 'வேழ்விக்கு வேண்டற்பால கலப்பையும், விறகும், நெய்யும்,
வாழ்விக்கும் தாழ்வில்' என்னும் வானவர் மறுக்கம்
கண்டான்,
சூழ்வித்த வண்ணம் ஈதோ நன்று!' எனத் துணிவு
கொண்டான்,
தாழ்வித்த முடியன், வீரன் தாமரைச் சரணம் தாழ்ந்தான்.

வேழ்விக்கு வேண்டற்பால கலப்பையும் விறகும் நெய்யும் - "வேள்விக்கு வேண்டியனவான கலவைப் பொருள்களும், விறகும், நெய்யும்; **தாழ்வில் வாழ்விக்கும் என்னும்** - நம்மைத் தாழ்வில் வாழ்விக்கப் போகின்றதே" என்று; **வானவர் மறுக்கம் கண்டான்** - தேவர்கள் கலங்குதலையும் கண்டு; 'சூழ்வித்த வண்ணம்' ஈதோ நன்று; **எனத் துணிவு கொண்டான்** - 'இந்திரசித்து சூழ்ச்சி செய்த

வண்ணம் இதுதானோ நல்லது!' எனத் துணிவு கொண்டவனாய்; **தாழ்வித்த முடியன் வீரன் தாமரைச் சரணம் தாழ்ந்தான்** *- வணங்கிய தலையினனாய் இராமனுடைய தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களைச் சேர்ந்தான்.*

கலப்பை *- வேள்வியில் தருகின்ற அவிசுக்காகக் கலக்கும் கலவைப் பொருள்கள். மறுக்கம் - கலக்கம், மாயத்தால் சீதையைக் கொன்றதுபோல் காட்டியதும், அயோத்திமேல் போவதாகப் போக்குக் காட்டியதும், நிகும்பலை வேள்விக்காகவே என்பான் 'சூழ்வித்த வண்ணம் ஈதோ?'' என்றனன். ஈதோ என்றது இதற்குத் தானோ என்ற பொருளிலாம். வேள்வி எதுகை நோக்கி 'வேழ்வி' என ஆயிற்று.*

(92)

வீடணன் வந்து, இராமனை வணங்கி நிலைமையை எடுத்துரைத்தல்

8932.

'இருந்தனள், தேவி; யானே எதிர்ந்தனென், என் கண் ஆர;
அருந்ததிக் கற்பினாளுக்கு அழிவு உண்டோ? அரக்கன் நம்மை
வருந்திட மாயம் செய்து, நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்;
முருங்கு அழல் வேள்வி முற்றி, முதல் அற முடிக்க மூண்டான்.'

தேவி இருந்தனள் யானே என் கண் ஆர எதிர்ந்தனென் *-"தேவி இருந்தனள் யானே என் கண்ணாரக் கண்டேன்;* **அருந்ததிக் கற்பினாளுக்கு அழிவு உண்டோ** *- அருந்ததி அனைய கற்பினை உடைய சீதைக்கு அழிவும் வருவதுண்டோ?* **அரக்கன் நம்மை வருந்திட மாயம் செய்து** *- இந்திரசித்து நம்மை வருந்தும் படியான மாயங்களைச் செய்து (போக்குக்காட்டிவிட்டு);* **நிகும்பலை மருங்கு புக்கான்** *- நிகும்பலை என்னும் கோயிலில் புகுந்து;* **முருங்கு அழல் வேள்வி முற்றி முதல் அற முடிக்க மூண்டான்** *- (எல்லாவற்றையும் அழிக்க வல்ல) தீயில் செய்யப்படும் வேள்வியைச் செய்து முடித்து நம்மை அடியோடு அறும்படி அழிக்க மூண்டுளான்".*

(93)

8933. **என்றலும், 'உலகம் ஏழும், ஏழு மாத் தீவும், எல்லை**
ஒன்றிய கடல்கள் ஏழும், ஒருங்கு எழுந்து ஆர்க்கும் ஓதை
அன்று' என, 'ஆகும்' என்ன, அமரரும் அயிர்க்க, ஆர்த்து,
குன்றுஇனம் இடியத் துள்ளி, ஆடின-குரக்கின் கூட்டம்.

என்றலும், 'உலகம் ஏழும் ஏழுமாத்தீவும் *- என்று வீடணன் கூறியவுடன் 'ஏழுஉலகங்களும், இவ்வுலகத்து ஏழுபெரிய தீவுகளும்;* **'எல்லை ஒன்றிய கடல்கள் ஏழும்** *- எல்லை பொருந்திய ஏழு கடல்களும்;* **ஒருங்கு எழுந்து ஆர்க்கும் ஓதை அன்று' என 'ஆகும்' என்ன** *- 'ஒரு சேர எழுந்து ஆரவாரிக்கும் ஓசை இதுவன்று'*

acharya.org

எனவும், 'அவ்வோசையே ஆகும்' எனவும், ***அமரரும் அயிர்க்க குரக்கின் கூட்டம்*** *- தேவர்களும் ஐயுறுமாறு குரங்கின் கூட்டம் ஆரவாரித்து;* ***குன்று இனம் இடியத் துள்ளி ஆடின*** *- மலைகளும் இடியுமாறு துள்ளிக்குதித்து ஆடின.*

(94)

acharya.org

நிகும்பலை யாகப் படலம்

இந்திரசித்து போரில் வெற்றி பெறுதல் குறித்து 'நிகும்பலை' என்ற விடத்தில் அமைந்த கோயிலில் சென்று வேள்வி செய்தமையைப் பற்றிக் கூறும் படலம் 'நிகும்பலை யாகப்படலம்' எனப் பெயர் பெற்றுது. இது சில ஏடுகளில் நிகும்பலைப் படலம்' என்வும், 'நிகும்பலையாகப் படலம்' எனவும் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது. முதல் நூலில் 'நிகும்பிலை' என்றே உள்ளது. இச்சொல் இலங்கையின் மேற்குக் திசையிலுள்ள குகையினையும் அங்குள்ள பத்திர காளியையும் குறிக்கும் என வாசஸ்பதிய நிகண்டு கூறும்.

நிகும்பலையில் இந்திர சித்து தொடங்கிய வேள்வி முடியுமாயின் அவனை வெல்லுதல் யாராலும் இயலாதென்பதனை வீடணன் கூற, இராமன் இலக்குவனையும், வீடணனையும் அவ்யாகத்தை அழிக்க அனுப்புகின்றான், அவர்களும் அங்ஙனமே சென்று யாகத்தை அழிக்கின்றனர் என்ற செய்தி இப்படலத்தில் கூறப்படுகிறது.

இராமன் வீடணனைப் புகழ்தல்

***8934.** **வீரனும் ஐயம் தீர்ந்தான்; வீடணன்தன்னை மெய்யோடு**
ஆர்வமும் உயிரும் ஒன்ற அழுந்துறத் தழுவி, 'ஐய!
தீர்வது பொருளோ, துன்பம்? நீ உளை; தெய்வம் உண்டு;
மாருதி உளன்; நாம் செய்த தவம் உண்டு; மறையும்
உண்டால்.*

வீரனும் ஐயம் தீர்ந்தான் - வீரனாகிய இராமனும், ஐயம் நீங்கப் பெற்றவனாய்; **வீடணன் தன்னை மெய்யோடு** - வீடணனைத் தான் உடம்புடனே; **ஆர்வமும் உயிரும் ஒன்ற அழுந்துறத் தழுவி** - ஆர்வமும் உயிரும் ஒன்றும்படியாக இறுகத் தழுவிக்கொண்டு; **ஐய! துன்பம் தீர்வது பொருளோ?** - ஐயனே! (யான்) துன்பம் நீங்கப் பெறுவது அரிய செயலோ? **நீ உளை, தெய்வம் உண்டு ; மாருதி உளன்** - நீ (துணையாக) உள்ளாய், தெய்வம் (துணை) உள்ளது; அனுமன் (நமக்குத் துணையாக) உள்ளான்; **நாம் செய்த தவம் உண்டு; மறையும் உண்டால்** - (மேலும்) நாம் செய்த தவம் (துணையாக) உள்ளது; (அத்துடன்) வேதமும் (துணையென) உள்ளது.

(1)

***8935.** **என்றலும், இறைஞ்சி, 'யாகம் முற்றுமேல், யாரும் வெல்லார்**
வென்றியும் அரக்கர் மேற்றே; விடை அருள்; இளவலோடும்
சென்று, அவன் ஆவி உண்டு, வேள்வியும் சிதைப்பென்'
என்றான்;
'நன்று அது; புரிதிர்!' என்னா, நாயகன் நவில்வதானான்:*

என்றலும் இறைஞ்சி - என்று (இராமன்) கூறிய அளவில் (வீடணன் இராமனை) வணங்கி; **யாகம் முற்றுமேல் யாரும் வெல்லார்** - (இந்திரசித்து செய்யத் தொடங்கிய) வேள்வி நிறைவுறுமானால் யாரும் அவனை வெல்ல வல்லவராகார்; **வென்றியும் அரக்கர் மேற்றே** - வெற்றியும் அரக்கர் பக்கத்தேயாகும்; **விடை அருள் இளவலோடும் சென்று அவன் ஆவி உண்டு** - ஆகவே விடை கொடுப்பாயாக இலக்குவனோடும் சென்று அவனது உயிரை உண்டு; **வேள்வியும் சிதைப்பன் என்றான்** - அவன் இயற்றும் வேள்வியினையும் அழிப்பேன் என்று கூறினான்; **நாயகன், 'நன்று அது புரிதிர்' என்னா நவில்வதானான்** - தலைவனாகிய இராமன் 'நல்லது! அதனைச் செய்யுங்கள்! எனச் சொல்லி (மேலும் சிலவற்றைக்) கூறுவானாயினன்.

என்றான் என்னும் பயனிலைக்குரிய வீடணன் என்னும் எழுவாய் விருவித்துரைக்கப்பட்டது. அவன் என்றது இந்திர சித்தனை. 'நன்று அது புரிதிர்' என்பது இராமனின் இசைவு மொழி. வீடணனுடன் இலக்குவன் முதலியோரையும் சேர்த்துக் கூறுவதால் 'புரிதிர்' எனப் பலர்பாலாற் கூறினான். நாயகன் - தலைவன் - இராமன்.

(2)

இராமன் இலக்குவனுக்கு அம்பு விடுவது பற்றி அறிவுறுத்தல்

8936. தம்பியைத் தழுவி, ஐய! தாமரைத் தவிசின் மேலான்
வெம் படை தொடுக்கும்ஆயின், விலக்குமது அன்றி, வீர!
அம்பு நீ துரப்பாய்அல்லை; அனையது துரந்த காலை,
உம்பரும் உலகும் எல்லாம் விளியும்; அஃது ஒழிதி'
என்றான்.

தம்பியைத் தழுவி - (இராமன்) தன் தம்பியாகிய இலக்குவனைத் தழுவிக்கொண்டு; **'ஐய! தாமரைத் தவிசின் மேலான்** - 'ஐயனே! (இந்திரசித்து) தாமரையை இருக்கையாகக் கொண்டுள்ள பிரமதேவனுடைய; **வெம்படை தொடுக்கும் ஆயின்** - வெம்மை பொருந்திய அம்பினை (உன்மேல்) தொடுத்து விடுவானாயின்; **வீர! விலக்குமது ன்றி அம்பு நீ துரப்பாய் அல்லை** - வீரனே! அப்பிரமாஸ்திரத்தை விலக்குவதற்காகவன்றி மற்று நின் அம்பினை (பிரமன் கணையை) (அவன்மேல்) செலுத்தா திருப்பாயாக; **அனையது துரந்த காலை** - அங்ஙனமின்றி நினது பிரமன் கணையை அவன் மீது விடுப்பாயின்; **உம்பரும் உலகும் எல்லாம் விளியும்;** அஃது ஒழிதி' என்றான் - (அவன் மட்டுமின்றி) வானுலகும், இவ்வுலகும் ஆகிய எல்லாம் அழிந்தொழியும். எனவே அதனை அங்ஙனம் செலுத்துதலைத் தவிர்ப்பாயாக என்று கூறினான்.

(3)

8937. 'முக்கணான் படையும், ஆழி முதலவன் படையும், முன்
நின்று

ஒக்கவே விடுமே; விட்டால் அவற்றையும் அவற்றால்
ஒயத்
தக்கவாறு இயற்றி, மற்று, உன் சிலை வலித்
தருக்கினாலே,
புக்கவன் ஆவி கொண்டு, போதுதி-புகழின் மிக்கோய்!

புகழின் மிக்கோய் - *மேம்பட்ட புகழினை உடையவனே!* ***முக்கணான் படையும் ஆழி முதலவன் படையும்*** - *மூன்று கண்களையுடைய சிவபெருமானின் பாசுபதாத்திரம் மற்றும் சக்கரப் படையை உடைய திருமாலின் நாராயணாத்திரம் ஆகியவற்றை;* ***முன்னின்று ஒக்கவே விடுமே விட்டால்*** - *(அவ்விந்திரசித்து) முற்பட்டு நின்று ஒருசேர (உன்மேல்) ஏவுதல் கூடும், அங்ஙனம் ஏவினால்;* ***அவற்றையும் அவற்றால் ஒயத் தக்கவாறு இயற்றி*** - *அப்படைக்கலங்களையும் அப்படைகளினாலேயே ஆற்றல் கெடுமாறு செய்து;* ***மற்று உன் சிலைவலித் தருக்கினாலே*** -

உன்னுடைய வில் வலிமையினாலே; ***புக்கவன் ஆவிகொண்டு போதுதி*** - *(நின்மேற் போர் செய்யப்) புகுந்தவனது ஆவியினைக் கவர்ந்து கொண்டு மீள்வாயாக;*

(4)

8938.

'வல்லன மாய விஞ்சை வகுத்தன அறிந்து, மாள,
கல்லுதி, தருமம் என்னும் கண் அகன் கருத்தைக் கண்டு;
பல் பெரும் போரும் செய்து வருந்தி; அற்றம் பார்த்து
கொல்லுதி, அமரர்தங்கள் கூற்றினை-கூற்றம் ஒப்பாய்!

கூற்றம் ஒப்பாய் - *(பகைவர்க்கு) இயமனைப் போன்றவனே!* ***தருமமென்னும் கண் அகன் கருத்தைக் கண்டு*** - *இவ்விடத்திற்கு இது தருமம் என்னும் விரிவான அறக்கோட்பாடுகளை (நுட்பமாகக்) கண்டு (அதன் வழி நின்று);* ***வல்லன மாய விஞ்சை வகுத்தன அறிந்து*** - *(இந்திரசித்து தான் பயின்று) கைவந்த மாயச் செயல்களாக வகைபெற இயற்று முன்னரே (குறிப்பினால்) அறிந்து;* ***மாள, கல்லுதி*** - *(அவையெல்லாம்) அறவே கெட்டொழியுமாறு (வேருடன்) பெயர்த்தெறிவாயாக;* ***பல்பெரும் போரும் செய்து*** - *பல்வகைப்பட்ட பெரிய போர்த் தொழில்களையும் செய்து;* ***வருந்தின அற்றம் பார்த்து*** - *தளர்ச்சியுற்ற சமயம் பார்த்து;* ***அமரர் தங்கள் கூற்றினைக் கொல்லுதி*** - *தேவர்களுக்குக் கூற்றுவனாக விளங்குகின்ற அவ்விந்திரசித்தனைக் கொல்வாயாக;*

போரும் செய்து வருந்தலை என்பதற்குப் பதிலாக வருந்தின எனப் பாடம் கொள்ளப்படுகின்றது.

(5)

***8939. ‘பதைத்து அவன், வெம்மை ஆடி, பல் பெரும் பகழி மாரி
விதைத்தவன் விதையாநின்று விலக்கினை, மெலிவு மிக்கால்,
உதைத்த வன் சிலையின் வாளி மருமத்தைக் கழிய ஓட்டி,
வதைத் தொழில் புரிதி-சாப நூல் நெறி மறப்பிலாதாய்!***

சாப நூல் நெறி மறப்பிலாதாய் - வில்வேத நெறிமுறையினை மறவாதவனே! **பதைத்து அவன் வெம்மை ஆடி** - அவ் இந்திரசித்து பதைப்புற்று வெகுண்டு; **பல்பெரும் பகழி மாரி விதைத்தவன்** - பலவேறுவகைப்பட்ட பெரிய அம்புகளை மழைபோற் சொரிவானாயின்; **விதையா நின்று விலக்கினை** - (நீயும் அங்ஙனமே) சொரியா நின்று விலக்குவாயாக; **மெலிவு மிக்கால் உதைத்தவன் சிலையின் வாளி** - (அவன்) மெலிவு மிகுந்து வருந்திய நிலையில் நாண் வலிக்கப்பட்ட வலிய வில்லினின்றும் செலுத்தப்படும் அம்பினை; **மருமத்தைக் கழிய ஓட்டி வதைத்தொழில் புரிதி** - (அவனது) மார்பினைத் துளைத்து ஊடுருவிச் செல்லமாறு செலுத்தி (அவனைக்) கொல்லுந்தொழிலைச் செய்வாயாக.

போரில் தான் உணர்ச்சி வசப்படாமல் நின்று எதிரியை உணர்ச்சி வசப்படச் செய்தல் வெல்லுதற்குப் பயன்படும் ஓர் உத்தி! உணர்ச்சி வசப்பட்டவன் நிதானத்தையும், கூர்ந்தறியும் ஆற்றலையும் இழந்தவனாகிப் பலவீனப்படுகின்றான். அத்தகு பலவீனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு இலக்குவனுக்குக் கூறுகின்றான் இராமன். இதனைப் “பதைத்தவன் வெம்மையாடி” என்பதனாலும் “மெலிவு மிக்கால்” என்பதனாலும் குறித்தார்.

(6)

8940.

***‘தொடுப்பதன்முன்னம், வாளிதொடுத்து, அவை
துறைகள்தோறும்
தடுப்பன் தடுத்தி; எண்ணம் குறிப்பினால் உணர்ந்து, தக்க
கடுப்பினும், அளவு இலாத கதியினும், கணைகள் காற்றின்
விடுப்பன அவற்றை நோக்கி, விடுதியால்-விரைவு இலாதாய்.***

விரைவு இலாதாய் - (இடருற்ற போது நிதானமிழந்து) கலங்குதல் இல்லாதவனே! **தொடுப்பதன் முன்னம் வாளி தொடுத்து** -(இந்திரசித்து நின்மேல்) அம்பு தொடுப்பதற்கு முன்னே (நீ) அவற்றைத் தொடுத்து; **துறைகள் தோறும் அவை தடுப்பன தடுத்தி** - போர்த்துறைகள் தோறும் தடுத்தற்குரியனவாகிய (பகைவனுடைய) படைக்கலங்களைத் தடுத்து விலக்குவாயாக; **எண்ணம் குறிப்பினால் உணர்ந்து** - (பகைவனது) மனக்கருத்தினை முகக்குறிப்பு முதலியவற்றால் உணர்ந்து; **தக்க**

கடுப்பினும் அளவு இலாத கதியினும் - தக்க விரைவுடனும் அளவு இல்லாத கதியினோடும்; **கணைகள் காற்றின் விடுப்பன் அவற்றை நோக்கி விடுதியால்** - அம்புகள் காற்றைப் போன்று விடுப்பன வற்றை (கூர்ந்து) நோக்கி (அவன்மேல்) செலுத்துவாயாக.

(7)

திருமாலின் வில் முதலியன இராமன் கொடுத்தல்

8941.

என்பன முதல் உபாயம் யாவையும் இயம்பி, ஏற்ற
முன்பனை நோக்கி, 'ஐய! மூவகை உலகும் தான் ஆய்
தன் பெருத் தன்மை தானும் அறிகிலா ஒருவன் தாங்கும்
வன் பெருஞ் சிலை ஈது ஆகும்; வாங்குதி; வலமும்
கொள்வாய்!

என்பன முதல் உபாயம் யாவையும் இயம்பி - என மேற்கூறியனவாகிய உபாயங்கள் யாவற்றையும் (இலக்குவனுக்கு) எடுத்துக் கூறி; **ஏற்ற முன்பனை நோக்கி** - (தான் கூறியவற்றை விரும்பி) ஏற்றுக் கொண்ட வலிமிக்கோனாகிய இலக்குவனை (மீண்டும்) நோக்கி; **ஐய! மூவகை உலகும் தான் ஆய்** - ஐயனே! மூவகை உலகங்களும் தானே ஆகி; **தன் பெருந்தன்மை தானும் அறிகிலா ஒருவன்** - தனது பெருமையினைத் தானும் அறியாத ஒப்பற்ற தலைவனாகிய திருமால்; **தாங்கும் வன்பெரும் சிலை ஈது ஆகும்** - (தன் கையில்) ஏந்திய பெரிய வில் இதுவாகும்; **வாங்குதி வலமும் கொள்வாய்** - இதனை நின்கையில் வாங்குவாயாக (இதனால்) வெற்றியும் கொள்வாயாக;

இறைவன் தன்னினும் பிறிதுபொருள் தனக்கு ஒப்பு நோக்கவின்றி நின்ற ஒருமையன் ஆகலின், 'தன் பெருந்தன்மை தானும் அறிகிலா ஒருவன்' என்றார். "தன்பெருமை தானறியாத் தன்மையன் சாழலோ" (திருவாசகம் திருச்சாழல் - 19) என்பது ஒப்பு நோக்கத்தக்கது.

(8)

8942. **'இச் சிலை இயற்கை மேல்நாள்; தமிழ் முனி இயம்பிற்று**
எல்லாம்
அச்செனக் கேட்டாய் அன்றே? ஆயிரம் மௌலி அண்ணல்

மெய்ச் சிலை; விரிஞ்சன் தானே வேள்வியின் வேட்டுப்
பெற்ற
கைச் சிலை கோடி' என்று கொடுத்தனன்,
கவசத்தோடும்.

இச்சிலை இயற்கை மேல் நாள் - இந்த வில்லினுடைய இயல்பைக் குறித்து முன்னொரு நாள்; **தமிழ் முனி இயம்பிற்று எல்லாம்** - தமிழ் முனிவராகிய அகத்தியர் கூறியவற்றை எல்லாம்; **அச்செனக் கேட்டாய் அன்றே?** - உறுதியுடைய சொற்களாக (நின் உள்ளத்தில்) பதியும்படியாகக் கேட்டாயல்லவா? **ஆயிரம்**

மௌவி அண்ணல் மெய்ச்சிலை - ஆயிரம் திருமுடிகளை உடைய திருமால் (தன்) திருமேனியில் கொண்ட வில்லாகிய இது; **விரிஞ்சன் தானே வேள்வியில் வேட்டுப்பெற்ற கைச்சிலை** - பிரமதேவனே (தான் செய்த) வேள்வியில் விரும்பிப் பெற்ற கைவில்லாகும்; **கோடி என்று கவசத்தோடும் கொடுத்தனன்** - (இதனை) ஏற்றுக் கொள்வாயாக என்று (அதன் பெருமையைக்) கூறி (தனது) போர்க் கவசத்தோடும் (இலக்குவனுக்கும்) கொடுத்தான் (இராமன்)

சிலை - வில். தமிழ் முனி - அகத்தியர். சிவபெருமானிடம் தமிழ் கற்று 'என்றுமுள அத்தென்தமிழை இயம்பி இசை கொண்டதால்' இப்பெயர் பெற்றார். அச்சு - வலிமை, உறுதி. "ஆயிரம் ஞாயிறு போலும் ஆயிரம் நீள் முடியானும்" (தேவா -4-4-8) என்றவாறு எண்ணிலா முடிகளை உடைய இறைவனை "ஆயிரமௌலி அண்ணல்" எனக் குறித்தார். விரிஞ்சன் - பிரமன். திருமாலிடமிருந்த வில்லினை பிரமன் வேள்வி செய்து வேண்டிப்பெற்று அகத்தியரிடம் கொடுக்க, அவர் அதனை இராமனுக்கு அளிக்க, அதனை இப்பொழுது இலக்குவனுக்கு, கவசத்தோடும் கொடுத்தனன் என்பது வில் வரலாறு.

(9)

8943. ஆணி, இவ் உலகுக்கு, ஆன ஆழியான் புறத்தின் ஆர்த்த
தூணியும் கொடுத்து, மற்றும் உறுதிகள் பலவும் சொல்லி,
தாணுவின் தோற்றத்தானைத் தழுவினன்; தழுவலோடும்,
சேண் உயர் விசும்பில் தேவர், 'தீர்ந்தது எம் சிறுமை' என்றார்.

இவ்வுலகுக்கு ஆணி ஆன ஆழியான் - இவ் உலகினுக்கு அச்சாணி போல நின்று முறைப்படுத்துகின்ற சக்கரப் படையினை உடைய (திருமாலாகிய) இராமன்; **புறத்தின் ஆர்த்த தூணியும் கொடுத்து** - தன் முதுகிற் கட்டியுள்ள அம்புப் புட்டிலையுங் கொடுத்து; **மற்றும் உறுதிகள் பலவும் சொல்லி** - மற்றும் உறுதி மொழிகள் பலவும் கூறி; **தாணுவின் தோற்றத் தானைத் தழுவினன்** - சிவபெருமானைப் போன்ற தோற்றத்தை உடையவனான இலக்குவனைத் தழுவிக்கொண்டான்; **தழுவலோடும் சேண் உயர் விசும்பில் தேவர்** - அங்ஙனம் தழுவி (ப் போர்க்கு) விடை கொடுத்தவுடனே மிக உயர்ந்த விண்ணுலகவராகிய தேவர்கள்; **தீர்ந்தது எம் சிறுமை என்றார** - எம்முடைய துன்பம் தொலைந்தது என்று கூறி மகிழ்ந்தனர்.

ஆணி - தேரின் சக்கரம் கழலாதபடி அச்சின் கடையிற் செருகப்படுவது. தேரின் இயக்கம் தடைப்படாமல் நின்று காப்பது. இங்ஙனமே உலகம் இடையூறின்றி இயங்குதற்குத் தோன்றி நிற்றலின் இராமனை "இவ்வுலகுக்கு ஆணி ஆன ஆழியான்" என்றார். புறம் - முதுகு. ஆர்த்த - கட்டிய. தூணி - அம்புப்புட்டில் தாணு - சிவபெருமான். அப்பெருமான் "செம்மேனி அம்மான்" ஆகையினால் அந்நிறத்தினைக் கொண்ட இலக்குவனை "தாணுவின் தோற்றத்தான்" என்றார்.

acharya.org

சிறுமை - துன்பம். இந்திரசித்தனால் அடியுண்ட அவமானத்தால் ஏற்பட்ட நாணம் எனினுமாம்.

(10)

நிகும்பலை செல்லுதல்

8944. மங்கலம் தேவர் கூற, வானவ மகளிர் வாழ்த்தி,
பங்கம் இல் ஆசி கூறி, பலாண்டு இசை பரவ,-பாகத்
திங்களின் மோலி அண்ணல் திரிபுரம் தீக்கச் சீறிப்
பொங்கினன் என்ன, தோன்றிப் பொலிந்தனன்-போர்மேல்
போவான்.

தேவர் மங்கலம் கூற வானவ மகளிர் வாழ்த்தி *- தேவர்கள் மங்கலம் கூறி வாழ்த்தவும் தேவமகளிர் வாழ்த்தி;* ***பங்கம் இல் ஆசி கூறிப் பலாண்டு இசை பரவ*** *- குற்றமில்லாத ஆசிகளைக் கூறி பல்லாண்டு என்னும் இசை பாடிப் பரவவும்;* ***போர் மேல் போவான்*** *- போர்மேற் செல்வானாகிய இலக்குவன்;* ***பாகத் திங்களின் மோலி அண்ணல்*** *- பிறை சூடிய சடையனாகிய சிவ*

பெருமான்; ***திரிபுரம் தீக்கச் சீறிப்*** *- முப்புரங்களையும் சுட்டெரிக்கச் சினந்து;* ***பொங்கினன் என்ன, தோன்றிப் பொலிந்தனன்*** *- பொங்கி எழுந்தான் என்னும் தோற்றமுடையவனாய் விளங்கினான்*

(11)

8945.

'மாருதி முதல்வர் ஆய வானரர் தலைவரோடும்.
வீர! நீ சேறி' என்று விடை கொடுத்தருளும் வேலை,
ஆரியன் கமல பாதம், அகத்தினும் புறத்தும் ஆக,
சீரிய சென்னி சேர்த்து, சென்றனன், தருமச் செல்வன்.

மாருதி முதல்வர் ஆய வானரர் தலைவரோடும் *- அனுமனை முதலாகக் கொண்ட வானரப் படைத்தலைவர்களோடும்;* ***வீர! நீ சேறி என்று விடை கொடுத்தருளும் வேலை*** *- வீரனே! நீ போருக்குச் செல்வாயாக என்று (இராமன்) விடை கொடுத்தருளிய பொழுது;* ***ஆரியன் கமல பாதம் அகத்தினும் புறத்தும் ஆக*** *- பெரியோனாகிய இராமனின் செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அகத்தும் புறத்தும் அமைய;* ***சீரிய சென்னி சேர்த்து தருமச் செல்வன் சென்றனன்*** *- சிறப்புடைய தன் தலையிற் பொருந்த வைத்துத் தருமத்திற்குச் செல்வம் போன்றவனாகிய இலக்குவன் (நிகும்பலைக்குச்) சென்றான்.*

ஆரியன் - பெரியோன். கமல பாதம் - கமலம் போன்ற திருவடிகள். அகத்திலும் - நெஞ்சகத்திலும், புறத்திலும் - புறத்தில் புலப்படும்படியாக நாவால்

வாழ்த்தியும் - என்றவாறு. திருவடிகளைச் சூடும் சீர்மையால் சீரிய சென்னி என்றார். சென்னி - தலை. தருமத்தின் செல்வம் போன்றவனாகலின் இலக்குவனைத் தருமச் செல்வன் என்றார்.

(12)

8946. பொலங் கொண்டல் அனைய மேனிப் புரவலன், பொருமி, கண்ணீர்
நிலம் கொண்டு படர நின்று, நெஞ்சு அழிவானை, தம்பி
வலம் கொண்டு, வயிர வல் வில் இடம் கொண்டு, வஞ்சன்மேலே,
சலம் கொண்டு, கடிது சென்றான், 'தலை கொண்டு வருவென்' என்றே.

பொலங்கொண்டல் அனைய மேனிப்புரவலன் - அழகிய மேகத்தைப் போன்ற மேனியை உடைய இராமன்; ***பொருமி, கண்ணீர் நிலம் கொண்டு படர நின்று*** - (உள்ளம்) விம்மிக் கண்ணின் நீர் ஒழுகி நிலத்திற் படர்ந்து செல்லும்படி நின்று; ***நெஞ்சு அழிவானை, தம்பி வலம் கொண்டு*** - (பிரிவால்) மனம் கலங்குகின்றவனைத் தம்பி (இலக்குவன்) வலம் வந்து வணங்கி; ***வயிரவல்வில் இடம் கொண்டு*** - (அவன் தந்த) திண்மையான வலிய வில்லினைத் தன் இடக்கையில் கொண்டு; ***வஞ்சன் மேலே சலம் கொண்டு*** - வஞ்சனைத் திறமுடையவனாகிய இந்திரசித்தன் மேல் சினங்கொண்டு; ***தலை கொண்டு வருவன் என்றே கடிது சென்றான்*** - அவனது தலையைக் கொண்டுவருவேன் என்று சொல்லி விரைந்து சென்றான்.

(13)

8947. தான் பிரிகின்றிலாத தம்பி வெங் கடுப்பின் செல்வான்,
ஊன் பிரிகின்றிலாத உயிர் என, மறைதலோடும்
வான் பெரு வேள்வி காக்க; வளர்கின்ற பருவ நாளில்
தான் பிரிந்து ஏகக் கண்ட தயரதன் தன்னை ஒத்தான்.

தான் பிரிகின்றிலாத தம்பி வெங்கடுப்பின் செல்வான் - தன்னாற் பிரிந்துறைதல் இயலாத (தன்) தம்பி இலக்குவன் மிக்க விரைவுடன் செல்பவன்; ***ஊன் பிரிகின்றிலாத உயிர் என மறைதலோடும்*** - உடம்பினை விட்டுப் பிரிதலாற்றாத உயிரைப் போன்று மறைந்த அளவில்; ***தான் வளர்கின்ற பருவநாளில்*** - இராமனாகிய தான் வளர்ந்து வருகின்ற இளம் பருவத்திலே; ***வான் பெருவேள்வி காக்க*** - (விசுவாமித்திரனது) உயர்ந்த பெரிய வேள்வியைக் காத்தற்பொருட்டு; ***பிரிந்து ஏகக்கண்ட தயரதன் தன்னை ஒத்தான்*** - பிரிந்து செல்லுதலைக் கண்ணுற்ற தந்தை தயரதனை ஒத்துத் தோன்றினான்.

(14)

நிகும்பலையில் வானரர் அரக்கர் சேனையைக் காணுதல்

acharya.org

கலி விருத்தம்

8948. சேனாபதியே முதல் சேவகர்தாம்
ஆனார், நிமிர் கொள்ளி கொள் அங்கையினார்,

கான் ஆர் நெறியும் மலையும் கழியப்
போனார்கள், நிகும்பலை புக்கனரால்.

சேனாபதியே முதல் சேவகர் தாம் ஆனார் - படைத்தலைவன் (நீலன்) முதலான வானர வீரர்கள் ஆனார்; **நிமிர் கொள்ளி கொள் அங்கையினார்** - நீண்டு எரியும் தீக்கொள்ளியினைக் கொண்ட அங்கையினராய்; **கான் ஆர் நெறியும் மலையும் கழியப் போனார்கள்** - காட்டிற் பொருந்திய வழியும் மலையும் கழிந்து பிற்பட (விரைந்து) சென்றார்கள்; **நிகும்பலை புக்கனரால்** - நிகும்பலை என்னும் வேள்விக் களத்தில் புகுந்தார்கள்.

(15)

8949.
உண்டாயது ஓர் ஆல், உலகுள் ஒருவன்
கொண்டான் உறைகின்றதுபோல் குலவி,
விண்தானும் விழுங்க விரிந்த்ததனைக்
கண்டார்-அவ் அரக்கர் கருங் கடலை.

உலகு ஒருவன் உள் கொண்டான் - உலகங்களை எல்லாம் ஒப்பற்ற திருமால் தன் திருவுந்தியுள் அடக்கி; **உறைகின்றது போல் ஓர் ஆல் உண்டாயது** - (தான்) தங்கி இருப்பது போன்ற (இலைகளைக் கொண்ட) ஓர் ஆலமரம் அங்கு உளதாயது; **அவ் அரக்கர் கருங்கடல் குலவி** - (அங்கு) அந்த அரக்கர் சேனையாகிய கரிய கடல் விளங்கி நிற்க; **விண்தானும் விழுங்க விரிந்தனைக் கண்டார்** - விண்ணின் பரப்பும் தன்னுள் அடங்குமாறு விரிந்து பரந்திருப்பதனைக் (வானரர்) கண்டார்.

ஊழிக்காலத்தில் உலகங்களையெல்லாம் தன் வயிற்றுள் அடக்கிக் காத்து பெருங்கடல் நடுவணதோர் ஆலிலையின் மீது பெருமாள் பள்ளி கொண்டிருப்பார் என்பது புராணம். அத்தகு ஆலிலை போன்ற ஆலிலைகளைத் தன்னிடத்துக் கொண்டதாய் விண்ணை அளாவி அதன் பரப்பினை உட்கொண்டதாய் அரக்கர் சேனை தன் அடியிடத்துக் குலவி இருப்பதாய் நின்றதொரு பெரும் ஆலவிருட்சத்தை வானரர் கண்டனர் என்பதாம். இச்செய்யுள் வந்த "கண்டார்" எனும் பயனிலையைப் பின்வரும் செய்யுட்கள் நான்கிலும் உள்ள, "ஓர்பான்மையதை' ஓர் ஆயிரம் யோசனை உள்ளதனை' 'சுற்று ஆயிரம் ஊடு சுலாயதனை' 'கடல் போல்வதோர் பான்மையதை' என வரும் செயப்படு பொருளோடும் கூட்டி முடிக்க.

(16)

***8950. நேமிப் பெயர் யூகம் நிரைத்து, நெடுஞ்
சேமத்தது நின்றது, தீவினையோன்***

***ஓமத்து அனல் வெவ் வடவைக்கு உடனே
பாமக் கடல் நின்றது ஓர் பான்மையதை.***

தீவினையோன் ஓமத்து அனல் - *கொடுவினையாளனாகிய இந்திரசித்தனுடைய வேள்வித்தீயினை;* **நேமிப்பெயர் யூகம் நிரைத்து** - *சக்கர வியூகம் என்னும் பெயருடைய அணி பெற வகுத்து;* **நெடுஞ்சேமத்து நின்றது** - *(சூழ்ந்து) நீண்ட பாதுகாப்புடையதாய் நின்றதாகிய (அரக்கர்) சேனை;* **வெவ் வடவைக்கு உடனே** - *வெம்மை மிக்க வடவைத் தீயைத் தன்னுட்கொண்டு;* **பாமக்கடல் நின்றது ஓர் பான்மையதை** - *பரவிய அக்கடல் நின்றதோர் தன்மை உடையதனை (வானர வீரர் கண்டார்)*

(17)

8951.

***கார் ஆயனி காய் கரி, தேர், பரிமா,
தார் ஆயிர கோடி தழீஇயதுதான்,
நீர் ஆழியொடு ஆழி நீறீஇயதுபோல்,
ஓர் ஆயிரம் யோசனை உள்ளதனை,***

கார் ஆயின காய்கரி - *கரிய மேகத்தை ஒத்த வெகுளுந் தன்மையினை உடைய யானை;* **தேர், பிரமா, தார்ஆயிர கோடி தழீஇயது தான்** - *தேர், குதிரை, காலாள் ஆகிய ஆயிரங்கோடி சேனைகளைத் தன்பாற் கொண்டதாய்;* **நீர் ஆழியோடு ஆழி நீறீ இயது போல்** - *நீர்த்தன்மையதாகிய கடலோடு (வேறொரு) கடலை நிறுத்தியது போன்று;* **ஓர் ஆயிரம் யோசனை உள்ளதனை** - *ஓராயிரம் யோசனை தூரம் பரவியுள்ளதனை (வானர வீரர் கண்டார்).*

(18)

8952.

***பொன்-தேர், பரிமா, கரிமா, பொரு தார்
எற்றே? படை வீரரை எண்ணிலமால்!
உற்று ஏவிய யூகம் உலோகமுடைச்
சுற்று ஆயிரம் ஊடு சுலாயதனை.***

பொன் தேர்,பரிமா, கரிமா பொருதார் எற்றே? *-பொன் மயமான தேர், குதிரை, யானையுடன் கூடிய பொருதல் தொழிலை உடைய தூசிப்படை எவ்வளவினது?* **படை வீரரை எண்ணிலமால்** *- சேனை வீரர்களை (அளவிட்டு) எண்ணுதற்கு*

இயலாதவரானோம்! **உற்று ஏவிய யூகம் உலோகமுடைச்** - *பொருந்தி ஏவப்பட்ட சேனை அணிகள் உலகங்கள் ஒரு*

சேரவந்து; **சுற்று ஆயிரம் ஊடு சுலாயதனை** - *சுற்றினாற் போன்ற ஆயிரக்கணக்கினவாக வரிசைகள் இடையிடையே சுற்றி நிற்பதனை (வானர வீரர் கண்டார்).*

(19)

8953. வண்ணக் கரு மேனியின்மேல் மழை வாழ்
விண்ணைத் தொடு செம் மயிர் வீசுதலால்,
அண்ணல் கரியான் அனலம்பு அட, வெம்
பண்ணைக் கடல் போல்வது ஓர் பான்மையதை.

வண்ணக் கருமேனியின் மேல் - *(அரக்கர்களின்) கருநிறம் வாய்ந்த உடம்பின்மேல்;* **மழைவாழ் விண்ணைத் தொடு செம்மயிர் வீசுதலால்** - *மேகம் வாழ்கின்ற ஆகாயத்தைத் தொடும் அளவில் (உள்ள) செம்மயிர்கள் (ஒளியை) வீசுதலால்;* **அண்ணல் கரியான் அனல் அம்பு பட** - *கரிய திருமேனியை உடைய பெரியோனாகிய இராமனது தீக்கணை சுட்டு வெதுப்புதலால்;* **வெம்பண்ணைக் கடல் போல்வதோர் பான்மையதை** - *வெம்மையுற்ற நீர்த்திரளைக் கொண்ட (கருங்) கடலையொத்து விளங்கும் தன்மையினதாகிய (நிகும்பலை என்னும்) அதனை (வானரவீரர் கண்டார்).*

(20)

8954. வழங்கா நிலை நாண் ஒலி, வானில் வரும்
பழங் கார்முகம் ஒத்த; பணைக் குலமும்
தழங்கா, கடல் வாழ்வனபோல், தகை சால்
முழங்கா, முகில் ஒத்தன, மா முரசே.

சிலை நாண் ஒலி வழங்கா - *(அரக்கர்கள் கையிற் கொண்ட) விற்கள், நாணொலியை வெளிப்படுத்தாதனவாய்;* **வானில் வரும் பழங்கார் முகம் ஒத்த** - *மேகத்தினிடத்தே தோன்றும் பழைய இந்திரவில்லை ஒத்தன;* **பண்ணைக் குலமும் கடல் வாழ்வனபோல் தழங்கா** - *(அவர்களுடைய) வாத்தியத் தொகுதிகளும் கடலில் வாழ்வனவற்றையொத்து முழங்காமலிருந்தன;* **தகைசால் மாமுரசே முழங்கா முகில் ஒத்தன** - *தகுதி வாய்ந்த பெரிய முரசங்களும் இடி முழக்கஞ் செய்யாத மேகத்தை ஒத்தன.*

(21)

8955. வலியான இராகவன் வாய்மொழியால்
சலியாத நெடுங் கடல்தான் எனலாய்

ஒலியாது உறு சேனையை உற்று, ஒரு நாள்
மெலியாதவர் ஆர்த்தனர், விண் கிழிய.

ஒருநாள் மெலியாதவர் - ஒரு காலத்தும் தளர்ச்சியுறாதவராகிய வானர வீரர்கள்; **வலியான இராகவன் வாய் மொழியால்** - வலிமை மிக்கவனான இராமனின் ஆணையினால்; **சலியாத நெடுங்கடல் தான் எனலாய்** - அசையாது ஒலியடங்கிய பெரிய கடல் என்னும் படியாக; **ஒலியாது உறு சேனையை உற்று விண் கிழிய ஆர்த்தனர்** - ஆர்ப்பரவஞ் செய்யாது பொருந்தி இருந்த அரக்கர் சேனையை அடைந்து வான் முகடு கிழியும் படியாகப் பேராரவாரம் செய்தனர்.

(22)

அரக்கர் சேனையுடன் வானரர் பொருதல்

8956. **ஆர்த்தார் எதிர், ஆர்த்த, அரக்கர் குலம்;**
போர்த் தார் முரசங்கள் புடைத்த; புகத்
தூர்த்தார் இவர், கற் படை; சூல் முகிலின்
நீர்த் தாரையின், அம்பு அவர் நீட்டினரால்.

ஆர்த்தார் எதிர் அரக்கர் குலம் ஆர்த்த - ஆரவாரித்தவராகிய வானர வீரர்கட்கு எதிராக அரக்கர் குலம் ஆரவாரித்தன; **தார்போர் முரசங்கள் புடைத்த** - மாலை சூட்டப்பட்ட போர் முரசங்கள் (குணில் கொண்டு) முழக்கப்பட்டன; **இவர், புக, கற்படை தூர்த்தார்** - (வானர வீரர்களாகிய) இவர்கள் (பகைவர் சேனைமேற்) புகுமாறு கல்லாகிய படைக்கலங்களை (ச்சொரிந்து) நிரப்பினார்கள்; **அவர், சூல் முகிலின் நீர்த்தாரையின் அம்பு நீட்டினரால்** - (அரக்கராகிய) அவர்கள் கருக்கொண்ட மேகத்தினின்றும் பொழியும் நீர்த்தாரைகளையொப்ப அம்புகளைச் செலுத்தினார்கள்.

(23)

8957. **மின்னும் படை வீசலின், வெம் படைமேல்**
பன்னும் கவி சேனை படிந்துளதால்-
துன்னும் துறை நீர் நிறை வாவி தொடர்ந்து
அன்னங்கள் படிந்தனவாம் எனலாய்.

துன்னும் துறைநீர் நிறைவாவி தொடர்ந்து - (பலரும்) நெருங்கிச் சென்று படியும் துறைகளை உடைய நீர்நிறைந்த தடாகத்தின் மேல்; **அன்னங்கள் படிந்தனவாம் எனலாய்** - அன்னப் பறைவகள் தொடர்ந்து படிந்தன என்னும்படி; **மின்னும் படை வீசலின் வெம்படை மேல்** - ஒளிவீசும் படைக்கலங்களை வீசலினால்

(அவ்) வரக்கர்களது கொடுமைமிக்க மிக்க சேனையின் மேல்; **பன்னும் கவிசேனை படிந்துளதால்** - *(வீரத்தாற்) பாராட்டி உரைக்கப்படும் வானர சேனை மேற்சென்று தாக்கியது.*

(24)

8958. வில்லும், மழுவும், எழுவும், மிடலோர்,
பல்லும், தலையும். உடலும், படியில்
செல்லும்படி சிந்தின, சென்றனவால்-
கல்லும் மரமும் கரமும் கதுவ.

கல்லும் மரமும் கரமும் கதுவ - *(வானரர் வீசிய) கல்லும், மரமும், (அவர்தம்) கையும் பற்றித் தாக்கியதனால்;* **மிடலோர் வில்லும் மழுவும் எழுவும்** - *வலிமை வாய்ந்தவரான அரக்கருடைய வில்லும் மழுவும், எழுவும்;* **பல்லும், தலையும், உடலும் படியில் செல்லும்படி சிந்தின சென்றனவால்** - *பல்லும், தலையும், உடலும் பூமியிற் செல்லும்படி சிதைந்து சென்றன.*

(25)

8959. வாலும், தலையும், உடலும், வயிறும்,
காலும், கரமும், தரை கண்டனவால்-
கோலும், மழுவும். எழுவும், கொழுவும்,
வேலும், கணையும், வளையும் விசிற.

கோலும், மழுவும், எழுவும் கொழுவும், வேலும், கணையும் வளையும் விசிற - *(அரக்கர்கள்) தண்டங்களையும், மழுப்படைகளையும், எழுக்களையும் கொழுக்களையும், வேல்களையும், அம்புகளையும், வளைகளையும் (வானரர் மேல்) எறிதலால்;* **வாலும், தலையும், உடலும், வயிறும், காலும், கரமும், தரை கண்டனவால்** - *(அவற்றின்) வாலும், தலையும், உடலும், வயிறும், காலும், கையும் (அறுபட்டு) தரையில் வீழ்ந்தன.*

(26)

உடனே வேள்வியைச் சிதைக்குமாறு வீடணன் இலக்குவனுக்கு உரைத்தல்

8960. வென்றிச் சிலை வீரனை, வீடணன், 'நீ
நின்று இக் கடை தாழுதல் நீதியதோ?
சென்று, இக்கடி வேள்வி சிதைத்திலையேல்,
என்று, இக் கடல் வெல்குதும் யாம்?' எனலும்,

வீடணன் வென்றிச் சிலை வீரனை - *வீடணன், வெற்றி மிக்க வில்வீரனாகிய இலக்குவனை (நோக்கி);* **நீ இக்கடை நின்று தாழுதல் நீதியதோ?** - *நீ இவ்விடத்து*

acharya.org

(இந்திரசித்தன் வேள்வியைச் சிதைக்காது) நின்று காலந்தாழ்த்துதல் முறையாகுமா? **இக்கடி வேள்வி சென்று சிதைத்திலையேல்** - *இந்தக் காவல் மிக்க வேள்வியை மேற்சென்று சிதைத்து அழிக்காமல் விடுவாயாயின்;* **இக்கடல் யாம் என்று வெல்லதும்? எனலும்** - *(அரக்கர் சேனையாகிய) இக்கடலை நாம் எக்காலத்தில் வெல்ல வல்லோம்? எனக் கூறிய அளவில்.*

(27)

தேவர் முதலியோரும் வியந்து காண இலக்குவன் அரக்கர் சேனையை அழித்தல்

8961. தேவாசுரரும். திசை நான்முகனும்,
மூவா முதல் ஈசனும், மூஉலகின்
கோ ஆகிய கொற்றவனும், முதலோர்
மேவாதவர் இல்லை, விசும்பு உறைவோர்.*

தேவாசுரரும் திசை நான்முகனும் - *தேவர்களும், அசுரர்களும் திசைக்கு ஒருமுகமாக நாற்றிசைகளிலும் முகமுடைய பிரம தேவனும்;* **மூவாமுதல் ஈசனும்** - *(காலக் கட்டினுள் அடங்காத) மூத்தல் இல்லாத ஈசனும்;* **மூவுலகின்கோ ஆகிய கொற்றவனும்** - *மூவுலகின் தலைவனாகிய இந்திரனும்;* **முதலோர், விசும்பு உறைவோர் மேவாதார் இல்லை** - *முதலாக வானுறையும் தேவர்களில் (அங்கு) விரும்பிவந்து சேராதவர் யாருமில்லை.*

(28)

8962. பல்லார் படை நின்றது; பல் அணியால்,
பல் ஆர் படை நின்றது; பல் பிறை வெண்
பல்லார் படை நின்றது; பல்லியம் உம்-
பல் ஆர் படை நின்றது-பல் படையே.*

பல்படையே பல்லார் படை நின்றது - *பலவகைப்பட்ட (அரக்கர்) சேனைகளுள் (வீரர்) பலராற் செலுத்தப்படும் தேர்ப்படை நின்றது;* **பல்அணியால் பல் ஆர் படை நின்றது** - *பல வரிசையால் பொருந்திய குதிரைப் படை நின்றது;* **பல்பிறை வெண் பல்லார் படை நின்றது** - *பலபிறை போலும் வெண்மையான (கோரைப்) பற்களை உடைய அரக்கர் சேனையாகிய காலாட்*

படை நின்றது; **பல்லியம் உம்பல் ஆர் படை நின்றது** - *பல வாத்தியங்களுடனே யானைகள் நிரம்பிய படை நின்றது*

இந்திரசித்தின் நால்வகைப் படைகளும் அவ்வேள்விக் களத்தைக் காத்து நின்றமை கூறப்பெற்றது. முதலடியில் பல்லார் படை என்றது தேர்ப்படையை. இரண்டாம் அடியில் வரும் 'பல்லார் படை' என்றது. 'பல்லணி' எனக்

acharya.org

குறித்தமையால் குதிரைப் படையாயிற்று. மூன்றாம் அடியில் 'பிறை வெண் பல்லார்' எனக் குறித்தமையால் காலாட் படையாயிற்று. நான்காம் அடியில் 'உம்பல் ஆர்படை' என்றமையால் யானைப்படை கூறியதாயிற்று. இங்ஙனம் நால்வகைப் படையும் காத்து நின்ற களத்தில் இலக்குவன் போராற்றப் புறப்பட்டான் என்க. பல்அணி - பலவரிசை. இச்செய்யுள் 'யமகம்' என்னும் சொல்லணியும், சொற்பொருட்பின்வரு நிலையணியும் தழுவி அமைந்துள்ளது.

(29)

8963. அக் காலை, இலக்குவன், அப் படையுள்
புக்கான், அயில் அம்பு பொழிந்தனனால்;
உக்கார் அவ் அரக்கர்தம் ஊர் ஒழிய,
புக்கார், நமனார் உறை தென் புலமே.

அக்காலை இலக்குவன் அப்படையுள் புக்கான் - அப்பொழுது இலக்குவன் அந்த (அரக்கர்) சேனையுட் புகுந்தான்; **அயில் அம்பு பொழிந்தனனால்** - கூரிய முனையினை உடைய அம்புகளை (மழைபோல்) மிகுதியாகச் சொரிந்தான்; **உக்கார் அவ் அரக்கர தம்ஊர் ஒழிய** - (அதனால் உடம்பு) சிதைந்தொழிந்தவர்களாகிய அவ்வரக்கர்கள் தமது ஊராகிய இலங்கையை விட்டு; **நமனார் உறை தென்புலமே புக்கார்** - இயமன் உறையும் தென் திசைக் கண்ணதாகிய உலகினை அடைந்தார்கள்.

(30)

8964. தேறா மா மால் கரி, தேர், பரிமா
நூறாயிர கோடியின் நூழில்பட,
சேறு ஆர் குருதிக் கடலில், திடராய்க்
கூறு ஆய் உக, ஆவி குறைத்தனனால்.

தேறா மதமால் கரிதேர் பரிமா - தெளியாத மதச் செருக்குடைய பெரிய யானை தேர், குதிரை ஆகிய சேனைகள்; **நூறாயிர கோடியின் நூழில் பட** - நூறாயிரங்கோடி என்னும் தொகையினவாய்க் கொன்று குவிக்கப்படவும்; **சேறு ஆர் குருதிக் கடலில் திடராய்க்** - சேறாகப் பொருந்திய இரத்தக் கடலிலே

(இடையிடையே அமைந்த) தீவினைப் போன்று; **கூறு ஆய் உக ஆவி குறைத்தனனால்** - கூறுபட்டு விழவும், (அரக்கர் சேனையின்) உயிரைப் போக்கினான் (இலக்குவன்)

கடலில் திடர் என்றது, கடலின் இடையே காணப்படும் சிறிய தீவுகளை, 'திடலிடைச் செய்த கோயில் திருவிராமேச் சுரத்தை' (4-6153) என்பது அப்பர் தேவாரம்.

(31)

***8965. வாமக் கரிதான் அழி வார் குழி, வன்
தீ மொய்த்த அரக்கர்கள் செம் மயிரின்
தாமத் தலை உக்க, தழங்கு எரியின்
ஓமத்தை நிகர்த்த; உலப்பு இலவால்.***

வாமக் கரிதான் அழிவார் குழி - அழகிய யானையின் கால்களால் மிதிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த (தரையிடத்தே உண்டாகிய) நீண்ட குழியிடத்தே; **வன் தீ மொய்த்த செம்மயிரின்** - வலிய தீச்சுடர்க் கற்றைகள் நெருங்கினாற் போன்ற செந்நிறமயிரினைக் கொண்ட; **அரக்கர்கள் தாமத் தலைஉக்க** - அரக்கருடைய மாலையணிந்த தலைகள் சிதறி விழுந்தவை; **தழங்கு எரியின் ஓமத்தை நிகர்த்த உலப்பு இலவால்** - ஒளி விட்டொழியும் யாக குண்டத்தின் தீயை ஒப்பன எண்ணில்லாதன உளவாயின.

(32)

***8966. சிலையின் கணையூடு திறந்தன, திண்
கொலை வெங் களி மால் கரி செம் புனல் கொண்டு,
உலைவு இன்று கிடந்தன, ஒத்தனவால்,
மலையும் சுனையும், வயிறும் உடலும்.***

திண் கொலை வெங்களி மால் கரி - திண்மையினையும் கொல்லுந் தொழிலையும், வெகுளியையும் மதச் செருக்கையும் உடைய பெரிய யானைகள்; **சிலையின் கணையூடு வயிறும் உடலும் திறந்தன** - (இலக்குவனது) வில்லினின்றும் வெளிப்படும் அம்புகளால் வயிற்றிலும் உடலிலும் இடையிடையே பிளக்கப்பட்டனவாய்; **செம்புனல் கொண்டு உலைவு இன்று கிடந்தன** - செந்நிறமான குருதிப் புனலைக் கொண்டு உயிர் போகாது கிடந்தவை; **மலையும் சுனையும் ஒத்தனவால்** - மலையையும் (அதன்கண் உள்ள) சுனையையும் ஒத்துத் தோன்றின.

(33)

***8967. வில் தொத்திய வெங் கணை, எண்கின் வியன்
பல் தொத்தியபோல் படியப் பலவும்,
முற்றச் சுடர் மின்மினி மொய்த்துள வன்
புற்று ஒத்த-முடித் தலை பூழியன.***

வில் தொத்திய வெங்கணை பலவும் - (இலக்குவனது) வில்லினின்று (வெளிப்பட்டுத்) தொடர்ந்த அம்புகள் பலவும்; **எண்கின் வியன்பல் தொத்திய போல் படிய** - கரடியின் பெரிய பற்கள் கௌவிப் பற்றினாற் போன்று தைத்து ஊன்ற;

பூழியன முடித்தலை - புழுதியிற் கிடப்பனவாகிய முடியணிந் தலைகள்; **சுடர்மின்மினி முற்ற மொய்த்துள புற்று ஒத்த** - ஒளியினை உடைய மின்மினிப் பூச்சிகள் முழுவதும் மொய்த்துள்ள வலிய புற்றுக்களை ஒத்தன.

(34)

8968. படு மாரி நெடுங் கணை பாய்தலினால்,
விடும் ஆறு உதிரப் புனல் வீழ்வனவால்,
தடுமாறு நெடுங் கொடி, தாழ் கடல்வாய்
நெடு மா முகில் வீழ்வ நிகர்த்தனவால்.

படுமாரி நெடுங்கணை பாய்தலினால் - பெய்கின்ற மழையினைப் போன்று நீண்ட அம்புகள் (உடம்பிற்) பாய்தலினால்; **விடும் உதிரப் புனல் ஆறும் வீழ்வனவால்** - வெளிப்பட்டுப் பெருகிய குருதி நீர் ஆற்றினையொத்து (ச்சென்று கடலில்) வீழ்வனவாயின; **தடுமாறு நெடுங்கொடி - தாழ் கடல்வாய்** - (அரக்கர் சேனையினின்றும்) தளர்ந்து வீழும் நீண்ட கொடிகள் ஆழமான கடலிலே; **நெடுமா முகில் வீழ்வ நிகர்த்தனவால்** - நீண்ட பெரிய மேகங்கள் (படிந்து) வீழ்வனவற்றை ஒத்தன.

(35)

8969. மின் ஆர் கணை தாள் அற வீச, விழுந்து,
அன்னார் உதிரத்துள் அழுந்துதலால்,
ஒன்னார் முழு வெண் குடை ஒத்தனவால்,
செந் நாகம் விழுங்கிய திங்களினை.

ஒன்னார் முழுவெண்குடை - பகைவராகிய அரக்கருடைய முழுமை வாய்ந்த வெண்குடைகள்; **மின் ஆர் கணை வீச தாள் அற விழுந்து** - (இலக்குவன் ஏவிய) ஒளி மிக்க அம்புகள் துணித்தலால்

காம்பு அறுபட்டு விழுந்து; **அன்னார் உதிரத்துள் அழுந்துதலால்** - அவ்வரக்கரது இரத்த வெள்ளத்துள் அழுந்துதலால்; **செந்நாகம் விழுங்கிய திங்களினை ஒத்தனவால்** - செந்நிறப் பாம்பினால் விழுங்கப்பட்ட சந்திரனை ஒத்தன.

(36)

8970. கொடு நீள் கரி, கையொடு தாள் குறைய,
படு நீள் குருதிப் படர்கின்றனவால்,
அடு நீள் உயிர் இன்மையின் ஆழ்கிலவால்,
நெடு நீரின் இடங்கர் நிகர்த்தனவால்.

கொடுநீள் கரி, கையொடு தாள் குறைய - கொடிய யானைகள் நீண்ட துதிக்கையுடன் கால்களும் அறுபட்டமையால்; ***படுநீள் குருதிப் படர்கின்றனவால்*** - அங்கு உண்டாகிய நீண்ட குருதி வெள்ளத்தில் செல்வன்; ***அடுநீள் உயிர் இன்மையின் ஆழ்கிலவால்*** - (பகைவரை) அடுதற்குரிய ஆற்றல் மிக்க உயிர் இல்லாமையால் (அக்குருதி வெள்ளத்தில்) ஆழாதனவாயின; ***நெடுநீரின் இடங்கர நிகர்த்தனவால்*** - (அவை) கடலிடத்தே உள்ள இடங்கர் என்னும் முதலையை ஒத்துத் தோன்றின.

(37)

8971. கரி உண்ட களத்திடை உற்றன, கார்
நரி உண்டி உகப்பன நட்டனவால்;
இரியுண்டவர் இன் இயம் இட்டிடலால்,
மரியுண்ட உடற் பொறை மானினவால்.

கரி உண்ட களத்திடை உற்றன கார் நரி - யானைகளைத் தன்பாற் கொண்ட போர்க்களத்தின் கண்ணே புகுந்தனவாகிய கரிய நரிகள்; ***உண்டி உகப்பன நட்டனவால்*** - உணவை விரும்பின வாய்த் தங்கின; ***இரியுண்டவர் இன் இயம் இட்டிடலால்*** - நிலை கெட்டு ஓடிய அரக்கர்களின் இனிய பறைகள்; ***மரியுண்ட உடற் பொறை மானினவால்*** - (அவர்களால்) விடப்பட்டமையால் இறந்த உடற்பொறையை ஒத்தன.

(38)

8972. வாயில் கனல் வெங் கடு வாளிஇனம்
பாய, பருமக் குலம் வேவனவால்,
வேய் உற்ற நெடுங் கிரி மீ வெயில் ஆம்
தீ உற்றன ஒத்த-சினக் கரியே.

வாயில் கனல் வெங்கடு வாளி இனம் பாய - முனையின் கண்ணே தீயினையும், கொடிய நஞ்சினையும் கொண்ட அம்பின் தொகுதிகள் பாய்ந்து தைத்தலால்; ***பருமக்குலம் வேவனவால் சினக்கரியே*** - தம் மேலுள்ள கழுத்து மெத்தை முதலியவற்றின் தொகுதிகள் எரிந்து வேகும் நிலையிலுள்ளனவாகிய வெகுளி மிக்க யானைகள்; ***வேய் உற்ற நெடுங்கரி மீ*** - மூங்கில் அடர்ந்துள்ள நெடிய மலைகள் மீது; ***வெயில் ஆம் தீ உற்றன ஒத்த*** - வெவ்விய நெருப்புப் பற்றி எரிவனவற்றை ஒத்தன.

(39)

8973. அலை வேலை அரக்கரை, எண்கின் உகிர்,
தலைமேல் முடியைத் தரை தள்ளுதலால்,
மலைமேல் உயர் புற்றினை, வள் உகிரால்,
நிலை பேர, மறிப்ப நிகர்த்தனவால்.

அலைவேலை அரக்கரை எண்கின் உகிர் - அலைகளை உடைய கடல் போன்ற அரக்கரை (வானர சேனையிலுள்ள) கரடிகள் தம் நகங்களால்; **தரைமேல் முடியைத் தவிர தள்ளுதலால்** - (அவர் தம்) தலை மீதுள்ள மணி முடியினைப் (பெயர்த்து) தரையில் தள்ளுதலால்; **மலைமேல் உயர் புற்றினை வள்உகிரால்** - மலை மீது உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள புற்றினைக் கூரிய நகங்களால்; **நிலை பேர மறிப்ப நிகர்த்தனவால்** - நிலை பெயரும் படி பெயர்த்துத் தள்ளுவனவற்றை ஒத்தன.

(40)

8974. மா வாளிகள் மா மழைபோல் வரலால்,
மா ஆளிகள் போர் தெறு மா மறவோர்,
மா ஆளிகள் வன் தலையின்தலை வாம்
மா ஆளிகளோடு மறிந்தனரால்.

மாவாளிகள் மா மழைபோல் வரலால் - (இலக்குவனது) பெருமை வாய்ந்த அம்புகள் பெரும் மழையைப் போன்று (மிக்கு) வந்தமையால்; **மா ஆளிகள் போர் தெறு மா மறவோர்** - பெரிய சிங்கங்களைப் போரில் வெல்லவல்ல மாவீரர்களாகிய அரக்கர்களும்; **மா ஆளிகள்** - (யானை, குதிரை என்னும்) விலங்குகளை (ப்போரில்) ஆளும் வீரர்களும்; **வன்தலையின் தலைவாழ்** - (தமது) வலிய தலையிடத்தே (அணியப் பெற்றுள்ள மலர்களிடத்தில் உள்ளவாம்); **மா ஆளிகளோடு மறிந்தனரால்** - கரிய வண்டுகளோடும் இறந்துபட்டனர்.

மடக்கு என்னும் சொல்லணி வந்த செய்யுள்.

(41)

8975. அங்கம் கிழியத் துணி பட்டதனால்,
அங்கு அங்கு, இழிகுற்ற அமர்த் தலைவர்,
அம் கங்கு இழி செம்புனல் பம்ப, அலைந்து,
அம் கங்கள் நிரம்பி அலம்பியதால்.

அங்கு அங்கு இழிகுற்ற அமர்த் தலைவர் - அங்கங்கே தோல்வியுற்ற போர்ப்படைத்தலைவர்களுடைய; **அங்கம் கிழியத் துணி பட்டதனால்** - உடம்புகள் கிழிய வெட்டப்பட்டதனால்; **இழிசெம்புனல் பம்பஅம் கங்குஅலைந்து** - வீழ்கின்ற குருதி நீர் மேலெழ அழகிய பருந்து (அவ்வெள்ளத்தில்) அலைதலுற்று; **அங்கங்கள் நிரம்பி அலம்பியதால்** - தன் உடலுறுப்புக்கள் முழுவதும் நிரம்பிக் கழுவப் பெற்றது.

(42)

8976. வன் தானையை, வார் கணை மாரியினால்,
முன், தாதை, ஓர் தேர்கொடு, மொய் பல தேர்ப்
பின்றா எதிர் தானவர் பேர் அணியைக்

கொன்றான் என, எய்து குறைத்தனனால்.

தாதை முன் ஓர் தேர்கொடு மொய் பலதேர்ப் - *தன் தந்தையாகிய தயரதன் முன்பொருகால் ஒரே தேரினைக் கொண்டு (தன்னை) நெருங்கிய பல தேர்களுடன்;* ***பின்றா எதிர் தானவர் பேர் அணியை*** - *(போரிற்) பின்னிடாது எதிர்த்து நின்ற அசுரர் பெருஞ் சேனையை;* ***கொன்றான் என வன்தானையை*** - *கொன்றவனைப் போன்று (இலக்குவனும் தான் ஒருவனாகவே நின்று) வலிய அரக்கர் சேனையை;* ***வார்கணை மாரியினால் எய்து குறைத்தனனால்*** - *நீண்ட அம்பு மழையினால் எய்து அழித்தான்.*

(43)

இந்திர சித்தன் யாகம் சிதைதல்

வேறு

8977. **மலைகளும், மழைகளும், வான மீன்களும்,**
அலைய வெங் கால் பொர, அழிந்த ஆம் என,
உலை கொள் வெங் கனல் பொதி ஓமம் உற்றலால்,
தலைகளும் உடல்களும் சரமும் தாவுவ.

அலைய வெங்கால் பொர - *(யாவும் நிலை பெயர்ந்து) அலையுமாறு (ஊழிக்காலத்துக்) கடுங்காற்று வீசித்தாக்குதலால்;* ***மலைகளும், மழைகளும், வான மீன்களும் அழிந்த ஆம் என*** - *மலைகளும், மேகங்களும், விண்மீன்களும் அழிந்து வீழ்ந்தன என்னும்படி;* ***தாவுவ சரமும், தலைகளும் உடல்களும்*** - *தாவிப் படர்வனவாகிய அம்புகளும் (அவற்றால் எய்யப்பட்ட அரக்கர்களின்) தலைகளும் உடல்களும்;* ***உலைகொள் வெங்கனல் பொதி ஓமம் உற்றவால்*** - *உலைக்களத்தின் இயல்பினைக் கொண்ட வெம்மை மிக்க தீ நிறைந்த ஓம குண்டத்தில் வீழ்ந்தன.*

(44)

8978. **வாரணம் அனையவன் துணிப்ப, வான் படர்**
தார் அணி முடிப் பெருந் தலைகள் தாக்கலால்,
ஆரண மந்திரம் அமைய ஓதிய
பூரண மணிக் குடம் உடைந்து போயதால்.

வாரணம் அனையவன் துணிப்ப வான் படர் - *யானையை ஒத்தனவாகிய இலக்குவன் (அம்பினால்) துண்டித்துத் தள்ள விசும்பினின்றும் வீழும்;* ***தார் அணி முடிப்பெருந் தலைகள் தாக்கலால்*** - *மாலையினையுடைய முடி அணிந்த தலைகள் மோதித் தாக்குவதனால்;* ***ஆரண மந்திரம் அமைய ஓதிய*** - *வேத மந்திரங்களைப் பொருந்த ஓதி;* ***பூரண மணிக்குடம் உடைந்து போயதால்*** - *(நீர்*

நிறைந்து, யாக வேதிகையில்) அமைக்கப்பட்ட மணிகள் பொருந்திய நிறை குடம் உடைந்து போயிற்று.

(45)

8979. தாறு கொள் மதகரி சுமந்து, தாமரை
சீறிய முகத் தலை உருட்டி, செந் நிறத்து
ஊறுகள் சொரிந்த பேர் உதிரத்து ஓங்கு அலை
யாறுகள் எழுங் கனல் அவியச் சென்றவால்.

செந்நிறத்து ஊறுகள் சொரிந்த பேர் உதிரத்து - *செந்நிறத்தினை உடைய (வடுப்பட்ட) புண்களிலிருந்து சுரந்து பெருகிய குருதியினாலாகிய;* ***ஓங்கு அலை யாறுகள்*** - *உயர்ந்து எழும் அலைகளை உடைய ஆறுகள்;* ***தாறு கொள் மதகரி சுமந்து*** - *அங்குசத்தாற் செலுத்தப் படுதலை உடைய மதயானைகளைச் சுமந்துகொண்டு;* ***தாமரை சீறிய முகத்தலை உருட்டி*** - *செந்தாமரைப் பூவினைச் சினந்த (செங்கண்களை உடைய) முகத்தோடு பொருந்திய (வீரர்களின்) தலைகளை உருட்டி;* ***எழுங்கனல் அவியச்***

சென்றவால் - *(ஓமகுண்டத்தில்) எழுந்து எரியும் வேள்வித்தீ அவியும்படி சென்று பாய்ந்தன.*

(46)

8980. தெரி கணை விசும்பிடைச் சுமந்து, செம் மயிர்
வரி கழல் அரக்கர்தம் தடக் கை வாளொடும்
உரும் என வீழ்தலின், அனலிக்கு ஒக்கிய
எருமைகள் மறிந்தன; மறியும் ஈர்ந்தவால்.

தெரிகணை விசும்பிடைச் சுமந்து - *(இலக்குவன்) ஆராய்ந்து எய்த அம்புகளால் விசும்பின் கண்ணே சுமக்கப்பெற்று;* ***செம்மயிர் வரிகழல் அரக்கர் தம் தடக்கை*** - *சிவந்த மயிரினையும் வரிந்து கட்டப்பெற்ற வீரக்கழலையுடைய அரக்கர்களுடைய பெரிய கைகள்;* ***வாளொடும் உரும் என வீழ்தலின்*** - *(தாம் பிடித்துள்ள) வாட்படையுடனே இடிபோன்று (நிலத்தில்) வீழ்தலால்;* ***அனலிக்கு ஒக்கிய எருமைகள் மறிந்தன, மறியும், ஈர்ந்தவால்*** - *தீக்கடவுளுக்கென (யாகத்தில்) உரிமை செய்து வைக்கப்பட்ட எருமைகள் (வெட்டுண்டு) இறந்தன. ஆடுகளும் (அவ்வாறே) பிளக்கப்பட்டு இறந்தன.*

(47)

8981. அம் கடம் கழிந்த பேர் அருவிக் குன்றின்நின்று
அம் கடம் கிழிந்திலர், அழிந்த ஆடவர்,
அங்கு அடங்கலும் படர் குருதி ஆழியின்

அங்கு அடங்கினர், தொடர் பகழி அஞ்சினார்.

அம் கடம் கழிந்த பேர் அருவிக் குன்றின் நின்று - அழகிய கன்னங்கள் (கிழியப்பெற்று) வழிகின்ற குருதியுடன் பெரிய அருவி வீழ்கின்ற குன்றினைப் போல (உயிர் எஞ்சி) நின்று; ***அம் கடம் கிழிந்திலர் அழிந்த ஆடவர்*** - (தம்) அழகிய (திண்மையான) உடம்பு கிழியப்பெறாது (தோற்றழிவதால்) நெஞ்சழிந்த அரக்க வீரர்கள்; ***தொடர் பகழி அஞ்சினர்*** - (இலக்குவனது வில்லினின்றும்) தொடர்ந்து வரும் அம்புகளுக்கு அஞ்சியவர்களாய்; ***அங்கு அடங்கலும் படர் குருதி ஆழியின் அங்கு அடங்கினர்*** - போர்க்களமாகிய அவ்விடத்தில் முழுதும் பரவிய குருதிக் கடலினுள்ளே அடங்கி மறைந்தனர்.

(48)

8982. கால் தலத்தொடு துணிந்து அழிய, காய் கதிர்க்
கோல் தலைத்தலை உற, மறுக்கம் கூடினார்,
வேல் தலத்து ஊன்றினர், துளங்கு மெய்யினர்,
நாறு அலைக் குடலினர், பலரும் நண்ணினார்.*

கால் தலத்தொடு துணிந்து அழிய - கால்கள் தரையொடு துணிக்கப்பட்டுச் சிதைந்து வீழ; ***காய்கதிர்க் கோல் தலைத் தலை உற*** - (இலக்குவன் ஏவிய) வெதுப்பும் சுடரினையுடைய அம்புகள் மேன்மேலும் வந்து பொருந்த; ***மறுக்கம் கூடினார் பலரும் துளங்கு மெய்யினர்*** - கலக்கமுற்றவர்களாகிய அரக்கர்கள் பலரும் நடுங்கிய உடம்பினராய்; ***நாறு அலைக்குடலினர்*** - (வயிற்றின் புறத்தே) வெளிப்பட்டு அலைதலை உடைய குடரினை உடையராய்; ***வேல் தலத்து ஊன்றினர் நண்ணினார்*** - (தம் கையிற் கொண்ட) வேற் படையை (ஊன்று கோலாகக் கொண்டு) ஊன்றியவர்களாய் (வருந்தி) அடைந்தார்கள்.

(49)

8983. பொங்கு உடல் துணிந்த தம் புதல்வர்ப் போக்கிலார்,
தொங்கு உடல் தோள்மிசை இருந்து சோர்வுற,-
அங்கு உடல் தம்பியைத் தழுவி அண்மினார்-
தம் குடர் முதுகிடைச் சொரியத் தள்ளுவார்.

தம் குடர் முதுகிடைச் சொரியத் தள்ளுவார் - தமது குடர் முதுகின் வழியாகவெளிப்பட்டுச் சரிந்த தொங்க, (அதனை ஒரு கையினால்) உள்ளே தள்ளிக்கொண்டு (மீளவும் போர்முகஞ்) செல்லும் அரக்கர் வீரர் சிலர்; ***பொங்கு உடல் துணிந்த தம் புதல்வர்ப் போக்கிலார்*** - வெகுண்டு பொருது, உடல் துணிக்கப்பட்ட தம் அருமைப் புதல்வரை (அங்கேயே) விட்டுச் செல்ல ஆற்றாதவராய்; ***தொங்கு உடல் தோள் மிசை இருந்து சோர்வுற*** - தொங்கும் இயல்பினதாகிய (அம்மைந்தரது) உடம்பு (தம்) தோள் மீதிருந்தவாறு சோர்ந்து

தொங்க; ***அங்கு உடல் தம்பியைத் தழுவி அண்மினார்*** *- அவ்விடத்திற் (பகைவரோடு) பொருது நிற்கும் தம்பியைத் தழுவிக்கொண்டு (பகைவர் சேனையை எதிர்த்து) நெருங்கினார்கள்.*

(50)

8984. மூடிய நெய்யொடு நறவம் முற்றிய
சாடிகள், பொரியொடு தகர்ந்து தள்ளுற,
கோடிகள் பல படும் குழாம் குழாங்களாய்
அறு குறை அறுக்கும் ஆக்கைகள்.

நெய்யொடு நறவு முற்றிய மூடிய சாடிகள் *- நெய்யுடன் தேன் நிறைந்தனவாய் மூடப்பட்டுள்ள சாடிகள்;* ***தகர்ந்து பொரியொடு தள்ளுற*** *- உடைந்து பொரிகளோடு சிதைவுற்றுத் தள்ளப்பட;* ***அறுகுறை அறுக்கும் ஆக்கைகள்*** *- தலையறுபட்ட குறையுடலாகிய கவந்தங்கள்;* ***பல கோடிகள் படும் குழாம் குழாங்களாய் ஆடின*** *- பல கோடியினைக் கொண்ட கூட்டம் கூட்டமாக ஆடின.*

(51)

8985. கால் என, கடு என, கலிங்கக் கம்மியர்
நூல் என, உடற் பொறை தொடர்ந்த நோய் என,
பால் உறு பிரை என, கலந்து, பல் முறை,
வேல் உறு சேனையைத் துணித்து வீழ்த்தினான்.

கால்என, கடுஎன, கலிங்கக் கம்மியர் நூல் என *- காற்றினைப் போலவும், நஞ்சினைப் போலவும், ஆடை நெய்வோர் (பாலிடையே செலுத்தும்) நூலினைப் போலவும்;* ***உடற்பொறை தொடர்ந்த நோய் என*** *- உடலாகிய பாரத்தைப் பிணித்துள்ள நோயினைப் போலவும்;* ***பால்உறு பிரை என, பல்முறை கலந்து*** *- பாலிற் பொருந்திய பிரையினைப் போலவும் (இலக்குவன்) பலமுறை உட்புகுந்து;* ***வேல் உறு சேனையைத் துணித்து வீழ்த்தினான்*** *- வேலேந்திய அரக்கர் சேனையை வெட்டி வீழ்த்தினான்;.*

கால் - காற்று, கடு - நஞ்சு, கலிங்கம் - ஆடை. கம்மியர் - ஆடை நெய்வோராகிய காருகர். நூல் - பாவிடையே செலுத்தப்பெறும் ஊடை நூல். பிரை - பால் தயிராதற்பொருட்டுத் தெளிக்கப்படும் மோர்த் துளி. கலத்தல் - எங்கும் சென்று பொருந்துதல். "விரைந்து செல்லும் தொழில் பற்றிக் காற்றும், உயிரைப் போக்கும் திறம் பற்றிக் கடுவும், உள்ளே புகுந்து கரந்து பரவுதல் பற்றிக் கம்மியர் நூலும், அகலாது தொடர்ந்து வருத்துதல் பற்றி நோயும், பகைவர் சேனையை உருவறச் சிதைத்தல் பற்றிப் பாலுறு பிரையும் இலக்குவனுக்கு உவமையாயின.

(52)

***8986. கண்டனன்-திசைதொறும் நோக்கி, கண் அகல்
மண்தலம், மறி கடல் அன்ன மாப் படை,
விண்டு எறி கால் பொர மறிந்து வீற்றுறும்
தண்டலை ஆம் எனக் கிடந்த தன்மையே.***

கண் அகல் மண்தலம் மறி கடல் அன்ன மாப்படை - இடம் விரிந்த மண்ணுலகில் (அலைகள்) மறிந்து சூழும் கடற் பரப்பினை

ஒத்த (தனது) பெருஞ்சேனையானது; **விண்டு எறி கால் பொர மறிந்து வீற்றுறும்** - மாறுபட்டு வீசும் பெருங்காற்று மோதுதலால் (மரங்கள்) ஒடிந்து சின்னபின்னப்பட்டுக் கிடக்கும்; **தண்டலை ஆம் எனக் கிடந்த தன்மையே** - சோலையினை ஒத்துச் சிதைந்து கிடந்த தன்மையினை; **திசைதொறும் நோக்கிக் கண்டனன்** - (இந்திரசித்து) எல்லாத் திசைகளிலும் உற்று நோக்கிக் கண்டான்.

(53)

***8987. மிடலின் வெங் கட கரிப் பிணத்தின் விண் தொடும்
திடலும், வெம் புரவியும், தேரும், சிந்திய
உடலும், வன் தலைகளும், உதிரத்து ஓங்கு அலைக்
கடலும், அல்லாது இடை ஒன்றும் கண்டிலன்.***

மிடலின் வெங் கட கரிப்பிணத்தின் விண் தொடும் திடலும் - வன்மை மிக்க கொடிய மதமுடைய யானைகளின் பிணங்களாலாகிய வானத்தை அளாவிய மேட்டுப்பகுதியும்; **வெம்புரவியும் தேரும் சிந்திய உடலும், வன்தலைகளும்** - வெவ்விய குதிரைகளும் தேர்களும் (வீரர்களின்) சிதறுண்ட உடம்புகளும், தலைகளும்; **ஓங்கு அலை உதிரத்துக் கடலும்** - ஓங்கி மேலெழும் அலைகளை உடைய குருதிக் கடலும்; **அல்லாது இடை ஒன்றும் கண்டிலன்** - ஆகிய இவற்றை அன்றி (த்தன் சேனையில் அழிவின்றி உள்ளனவாக) அப்போர்க் களத்தினிடையே வேறொன்றையுங் காணாதவனாயினான்.

(54)

***8988. நூறு நூறாயிர கோடி நோன் கழல்
மாறு இல் போர் அரக்கரை, ஒருவன் வாட் கணை
கூறு கூறு ஆக்கிய குவையும், சோரியின்
ஆறுமே, அன்றி, ஓர் ஆக்கை கண்டிலன்.***

நோன்கழல் மாறு இல்போர் நூறு நூறாயிர கோடி அரக்கரை - ;வலிய வீரக்கழலினையும் மாறுதலில்லாத போராற்றலையும் உடைய நூறு நூறாயிரங் கோடி அரக்க வீரர்களை **ஒருவன் வாட்கணை கூறுகூறு ஆக்கிய குவையும்** -

(இலக்குவன் என்னும்) ஒருவனுடைய கூரிய அம்புகள் துண்டந் துண்டமாகச் சிதைத்த பிணக்குவையினையும்; **சோரியின் ஆறுமே அன்றி ஓர் ஆக்கை கண்டிலன்** *- (அங்கு பெருகி ஓடிய) குருதி ஆற்றினையுமே அல்லாமல் வேறு முழுமையான உடம்பினை உடையார் யாரையும் (இந்திரசித்து அப்போர்க்களத்தில்) கண்டிலன்.*

நோன் - வலிமை. வாள் - கூர்மை. சோரியின் ஆறு - இரத்த ஆறு.

(55)

8989. நஞ்சினும் வெய்யவர் நடுங்கி, நா உலர்ந்து,
அஞ்சினர், சிலர் சிலர் அடைகின்றார்; சிலர்
வெஞ் சின வீரர்கள், மீண்டிலாதவர்,
துஞ்சினர், துணை இலர் எனத் துளங்கினார்.

நஞ்சினும் வெய்யவர் சிலர் சிலர் அஞ்சினார் *- நஞ்சை விடக் கொடுமையுடையோரான அரக்கர்களுட் சிலர் சிலர் (இலக்குவன் முன் நிற்கலாற்றாது) அஞ்சியவர்களாய்;* **நடுங்கி நாவுலர்ந்து அடைகின்றார்** *- நடுக்கமுற்று நாவறண்டு இந்திரசித்தை அடைவாராயினர்;* **வெஞ்சின வீரர்கள் மீண்டிலாதவர் சிலர்** *- மிக்க வெகுளியுடைய அவ்வீரர்களுள் மீண்டு வரமுடியாதவர் சிலர்;* **துணை இலர் எனத் துளங்கினார் துஞ்சினர்** *- தம்மைத் தாங்கும் துணையில்லாதாரைப் போன்று மனந்துளங்கி இறந்தனர்.*

(56)

வேள்வித் தீ அவிதல் கண்டு இந்திரசித்தன் வெதும்புதல்

8990. ஓம வெங் கனல் அவிந்து, உழைக் கலப்பையும்,
காமர் வண் தருப்பையும் பிறவும் கட்டு அற,
வாம மந்திரத் தொழில் மறந்து, நந்துறு
தூம வெங் கனல் எனப் பொலிந்து தோன்றினான்.

ஓமவெங்கனல் அவிந்து *- (வேள்விக்குண்டத்தில்) ஓமம் செய்யப்படும் வெம்மையுடைய தீ அவிந்து;* **உழைக் கலப்பையும் காமர்வண் தருப்பையும்** *- (வேள்வியிற்) பயன்படுத்தற்குரிய பொருள்கள் நிறைந்த பையும், அழகிய வளம் நிறைந்த தருப்பையும்;* **பிறவும் கட்டு அற வாம மந்திரத் தொழில் மறந்து** *- பிற பொருள்களும் கட்டுக்குலைந்து அழிய வாம மந்திரங்களை எண்ணுதலாகிய தொழிலை மறந்து;* **நந்துறு தூம வெங்கனல் எனப் பொலிந்து தோன்றினான்** *- அவியும் நிலையிற் புகை படர்ந்த வெம்மையுடைய (வேள்வித்) தீயினைப் போன்று (தானும்) பொலிவிழந்து காணப்பட்டான். (இந்திரசித்து)*

(57)

acharya.org

8991. அக் கணத்து, அடு களத்து, அப்பு மாரியால்
உக்கவர் ஒழிதர, உயிர் உளோர் எலாம்
தொக்கனர், அரக்கனைச் சூழ்ந்து சுற்றுற,
புக்கது, கவிப் பெருஞ் சேனைப் போர்க் கடல்.

அக்கணத்து, அடுகளத்து அப்பு மாரியால் - *அப்பொழுது போர்க்களத்திலே அம்பு மழையால்;* **உக்கவர் ஒழிதர உயிர் உளோர் எலாம்** - *உயிர் நீங்கினோர் போக எஞ்சி உயிரோடுள்ள அரக்கர்கள் எல்லோரும்;* **அரக்கனை தொக்கனர் சூழ்ந்து சுற்றுற** - *இந்திரசித்தனை (க்காவலாக) சூழ்ந்து நிற்றி நிற்க;* **போர் கவிப் பெருஞ் சேனைக் கடல் புக்கது** - *பொருதற்றொழிலை உடைய வானரப் பெருஞ்சேனையாகிய கடல் (அவ்வரக்கர் மேற் சென்று) புகுந்தது.*

(58)

8992. ஆயிரம் மலருடை ஆழி மாப் படை,
'ஏ' எனும் மாத்திரத்து இற்ற கொற்றமும்,
தூயவன் சிலை வலித் தொழிலும், துன்பமும்
மேயின வெகுளியும், கிளர வெம்பினான்.

ஆயிரம் மலருடை ஆழி மாப்படை - *ஆயிரம் தாமரை என்னும் அளவினைக் கொண்ட கடல் போன்ற பெரிய (அரக்கர்) சேனை;* **'ஏ' எனும் மாத்திரத்து இற்ற கொற்றமும்** - *'ஏ' என்னும் அளவில் அழித்த (இலக்குவனது) வெற்றித்திறமும்;* **தூயவன் சிலை வலித் தொழிலும் துன்பமும்** - *தூயோனாகிய இலக்குவனது விற்றொழில் வன்மையும் (தான் தொடங்கியவேள்வி) முற்றுப் பெறாமையால் தான் அடைந்த) துன்பமும்;* **மேயின வெகுளியும் கிளர வெம்பினான்** - *(அதுபற்றிப்) பொருந்திய கோபமும் (தன் உள்ளத்திற்) பொங்கி எழ (இந்திரசித்து) மனம் வெதும்பினான்.*

மலர் - தாமரை. இங்கு ஒரு பேரெண்ணைக் குறித்தது. தாமரை, வெள்ளம், ஆம்பல் என்பன பேரெண்களைக் குறிப்பனவாம். இதனைத் தொல்காப்பிய எழுத்ததிகார 393- ஆம் நூற்பாவிற் காணலாம். 'ஏ' எனும் மாத்திரை. 'ஏ' என்னும் கால அளவுக்குள் விரைவுக்குறிப்பு. இறுதல் - அழித்தல். கொற்றம் - வெற்றி. தூயவன் - இலக்குவன். வெம்பியவன் - இந்திரசித்து.

(59)

8993. மெய் குலைந்து, இரு நில மடந்தை விம்முற,
செய் கொலைத் தொழிலையும், சென்ற தீயவர்
மொய் குலத்து இறுதியும், முனிவர் கண்டவர்
கை குலைக்கின்றதும், கண்ணின் நோக்கினான்.

இருநில மடந்தை மெய் குலைந்து விம்முற - பெரிய நில மகளாகிய பூமிதேவியும் உடல் நடுங்கித் துன்புறும்படி; **செய்கொலைத் தொழிலையும்** - இலக்குவன் செய்யும் கொல்லுதல் தொழிலையும்; **சென்ற தீயவர் மொய் குலத்து இறுதியும்** - போர் மேற்சென்ற அரக்கர் குலத்தின் அழிவையும்; **கண்டவர் முனிவர் கை குலைக்கின்றதும்** - (போர்க்களத்தைக்) கண்ணுற்றவர்களாகிய முனிவர்கள் கை விதிர்த்தலையும்; **கண்ணின் நோக்கினான்** - (இந்திர சித்து நேரே) கண்களாற் கண்டான்.

பொறையிற் சிறந்த பூமி தேவியும் அரக்கர்களின் மடிந்து வீழும் உடற்பொறை தாங்கலாற்றது குலைந்தனள் என்றார்.

(60)

இந்திரசித்தன் நியமம் குலைந்து வருந்திப் புலம்புதல்

8994. மானமும் பாழ்பட, வகுத்த வேள்வியின்
மோனமும் பாழ்பட, முடிவு இலா முரண்
சேனையும் பாழ்பட, சிறந்த மந்திரத்து
ஏனையும் பாழ்பட. இனைய செப்பினான்.

மானமும் பாழ்பட - தனது பெருமை பாழ்பட்டொழியவும்; **வகுத்த வேள்வியின் மோனமும் பாழ்பட** - (தான்) இயற்றிய வேள்வியில் மோன நிலைபாழ் பட்டொழியவும்; **முடிவு இலா முரண் சேனையும் பாழ்பட** - எல்லையற்ற வலிமை வாய்ந்த (தனது) சேனை வெறுமையுற்று அழியவும்; **சிறந்த மந்திரத்து ஏனையும் பாழ்பட** - சிறந்த மந்திரம் செபம் முதலாக உள்ள ஏனைய வேள்விக் கிரியைகளும் பாழ்பட்டுச் சிதையவும்; **இனைய செப்பினான்** - இத்தகைய மொழிகளைக் கூறினான் (இந்திரசித்து).

மானம் - தன்னிலையிற் தாழாமையும்; ஊழ் வயத்தால் தாழ்வு வந்தால் உயிர் வாழக் கருதாமையுமாகிய பெருமை.

(61)

8995. 'வெள்ளம் ஐ-ஐந்துடன் விரிந்த சேனையின்
உள்ளது அக்குரோணி ஈர்-ஐந்தொடு ஒயுமால்;
எள்ள அரு வேள்வி நின்று, இனிது இயற்றுதல்
பிள்ளைமை; அனையது சிதைந்து பேர்ந்ததால்.

வெள்ளம் ஐ-ஐந்துடன் விரிந்த சேனையின் - இருபத்தைந்து வெள்ளம் என்னும் தொகையினதாகி விரிந்து பரவிய சேனையில்; **உள்ளது அக்குரோணி ஈர் ஐந்தொடு ஒயுமால்** - எஞ்சி உள்ளது

பத்து அக்குரோணி சேனை (அதுவும்) தளர்ந்து ஒழியும்; **எள்ள அருவேள்வி நின்று இனிது இயற்றுதல் பிள்ளைமை** - இகழ்தற்கரிய யாகத்தினை இடம் பெயராது நின்று இனிது இயற்றுதல் என்பது சிறு பிள்ளைத்தனம்; **அனனயது சிதைந்து பேர்ந்ததால்** - அந்த வேள்வி வேரறச் சிதைந்து போயிற்று.

வெள்ளம் என்பது பேரெண். கோடி x கோடி x கோடி x கோடி x கோடி - என 57 ஆம் தானத்தது வெள்ளம் என்பர். அக்குரோணி என்பது 21870 தேர்களும், 21870 யானைகளும், 65610 குதிரைகளும், 109350 காலாட்படை வீரர்களும் ஆகிய பெருஞ்சேனை என்பர்.

(62)

8996. 'தொடங்கிய வேள்வியின் தூம வெங் கனல்
அடங்கியது அவிந்துளது, அமையுமாம் அன்றே?
இடம் கொடு வெஞ் செரு வென்றி இன்று எனக்கு
அடங்கியது என்பதற்கு ஏது ஆகுமால்.

தொடங்கிய வேள்வியின் தூம வெங்கனல் - தொடங்கிச் செய்த புகையொடு கூடிய வெம்மை உடைய தீ; **அடங்கியது அவிந்துளது அமையுமாம் அன்றே?** - (மேலோங்கி எரியாமல்) அடங்கியதாய் அவிந்துள்ளது ஒன்றே போதுமல்லவா? **இடம் கொடு வெஞ்செரு இன்று எனக்கு வென்றி** - இடத்தைக் கொண்டு நிகழும் கடும் போரில் இன்று எனக்கு வெற்றி; **அடங்கியது என்பதற்கு ஏது ஆகுமால்** - இல்லையாகி அடங்கியது என்பதற்குரிய தீய நிமித்த மாகும்.

(63)

8997. 'அங்கு அது கிடக்க; நான் மனிதற்கு ஆற்றலென்
சிங்கினென் என்பது ஓர் எளிமை; தேய்வுற,
இங்கு நின்று, இவை இவை நினைக்கிலேன்; இனி,
பொங்கு போர் ஆற்றல் என் தோளும் போனதோ?

அது அங்கு கிடக்க - (வேள்வி அழிந்தமையாகிய) அது ஒருபுறம் கிடக்க; **நான மனிதற்கு ஆற்றலென் சிங்கினென் என்பது ஓர் எளிமை** - நான் மனிதற்கு வலியற்றேனாய் (ஆற்றலின்) குறைந்தேன் என்று எண்ணுவது எளிமையின் பாலதாகும்; **தேய்வு உற இங்கு நின்று இவை இவை நினைக்கிலேன்** - (எனது வலிமை) தேய்ந்து ஒழியுமாறு இவ்விடத்தில் நின்று இத்தகைய எண்ணங்களை நினைக்க மாட்டேன்; **இனி பொங்கு போர் ஆற்றல்**

என்தோளும் போனதோ? - இப்பொழுது வெகுண்டு போர் செய்தற்குரிய ஆற்றல் மிக்க என்தோள்களும் இல்லா தொழிந்தனவோ?

(64)

8998. '"மந்திர வேள்வி போய் மடிந்ததாம்" எனச்
சிந்தையின் நினைந்து, நான் வருந்தும் சிற்றியல்,
அந்தரத்து அமரரும், "மனிதர்க்கு ஆற்றலன்;
இந்திரர்க்கே இவன் வலி!" என்று ஏசவோ?'

மந்திர வேள்வியோய் மடிந்ததாம் எனச் - மந்திரத்துடன் இயற்றப்படும் யாகம் சென்று அழிந்ததாம் என்று; ***சிந்தையின் நினைந்து நான் வருந்தும் சிற்றியல்*** - மனதிலே நினைந்து நான் வருந்தும் சிறுமைத்தன்மை; ***அந்தரத்து அமரரும்*** - வானத்திலுள்ள தேவர்களும்; ***"மனிதர்க்கு ஆற்றலன்; இந்திரர்க்கே இவன் வலி!" என்று ஏசவோ?*** - (இவ்விந்திரசித்து) 'மனிதன் ஒருவனுக்கு (எதிர் நிற்க) ஆற்றாதவனாயினான், இவனது வலிமை இந்திரனை வெற்றி கொள்வதற்கு மட்டுமே' என (என்னைக் குறித்துப்) பழித்துரைத்தற்காகவோ?

(65)

8999. என்று அவன் பகர்கின்ற எல்லை, வல் விசை,
குன்றொடு மரங்களும், பிணத்தின் கூட்டமும்,
பொன்றின கரிகளும், கவிகள் போக்கின;
சென்றன பெரும் படை இரிந்து சிந்தின.

என்று அவன் பகர்கின்ற எல்லை - என்று அவ்இந்திரசித்து (தனக்குள்) சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதில்; ***குன்றொடு மரங்களும் பிணத்தின் கூட்டமும்*** - குன்றுகளோடு மரங்களையும் பிணத்தின் தொகுதிகளையும்; ***பொன்றின கரிகளும் கவிகள் வல்விசை போக்கின*** - இறந்த யானைகளையும் குரங்குகள் வலிய விசையினோடு (அரக்கர் மேல்) வாரி வீசின; ***சென்றன பெரும் படை இரிந்து சிந்தின*** - (இந்திரசித்தனுடன்) சென்றனவாகிய பெரும் சேனைகள் நிலைகெட்டுச் சிதறின.

(66)

9000. ஒதுங்கினர், ஒருவர் கீழ் ஒருவர் புக்குறப்
பதுங்கினர், நடுங்கினர்; பகழி பாய்தலின்,
பிதுங்கினர்; குடர் உடல் பிளவு பட்டனர்;
மதம் புலர் களிறு எனச் சீற்றம் மாறினார்.

ஒதுங்கினர், ஒருவர் கீழ் ஒருவர் புக்குறப் பதுங்கினர் நடுங்கினர் - (குரங்குகள் வீசிய குன்று மரம் முதலியன தம் மேற்படாதவாறு) ஒதுங்கி விலகிய அரக்கர்கள், ஒருவரின் பின் ஒருவராகப் புகுந்து பதுங்கியவர்களாய் அஞ்சி நடுங்கினர்; பகழி பாய்தலின் - (இலக்குவனது) அம்பு (தமது உடம்பிற்) பாய்தலால்; குடர் பிதுங்கினர் உடல் பிளவு பட்டனர் - குடல் பிதுங்கியவர்களும், உடல் பிளந்தவர்களும்; ***மதம்புலர் களிறு எனச் சீற்றம் மாறினார்*** - மதம் வற்றிச் செருக்கடங்கிய யானையைப் போன்று சினம் ஒழிந்தார்கள்.

(67)

9001. வீரன் வெங் கணையொடும் கவிகள் வீசிய
கார் வரை அரக்கர்தம் கடலின் வீழ்ந்தன,
போர் நெடுங் கால் பொர, பொழியும் மா மழைத்
தாரையும் மேகமும் படிந்த தன்மைய.
b>< font>
p>< b>

வீரன் வெங்கணையொடும் - இலக்குவன் ஏவிய கொடிய அம்புகளோடு; **கவிகள் வீசிய கார் வரை** - வானரங்கள் வீசிய கரிய மலைகள்; **அரக்கர் தம் கடலின் வீழ்ந்தன** - அரக்கருடைய சேனையாகிய கடலில் வீழ்ந்தவை; **போர் நெடுங் கால்பொர** - பொருது அலைக்கும் நெடிய பெருங்காற்று மோதுதலால்; **பொழியும் மாமழைத் தாரையும்** - பொழிதலை உடைய கரிய மழை மேகங்களின் நீர்த்தாரையும்; **மேகமும் படிந்த தன்மைய** - (அவற்றையுடைய) மேகங்களும் ஒருசேர (கருங்கடலில்) படிந்த தன்மையை ஒத்தன.

(68)

அனுமன் இந்திரசித்தனை எள்ளி நகையாடுதல்

9002. திரைக் கடற் பெரும் படை இரிந்து சிந்திட
மரத்தினின் புடைத்து அடர்த்து உருத்த மாருதி,
அரக்கனுக்கு அணித்து என அணுகி, அன்னவன்
வரக் கதம் சிறப்பன மாற்றம் கூறுவான்;

திரைக் கடற் பெரும் படை இரிந்து சிந்திட - அலைகளை உடைய கடல் போலும் (அரக்கரது) பெரும் சேனை நிலை கெட்டு சிதறி ஓட; **மரத்தினின் புடைத்து அடர்த்து உருத்த மாருதி** - மரத்தினால் புடைத்துத் தாக்கி வெகுண்ட அனுமன்; **அரக்கனுக்கு அணித்து என அணுகி** - இந்திரசித்துக்கு அருகாக நெருங்கி நின்று;

ன்னவன் கதம் வரச் சிறப்பன மாற்றம் கூறுவான் - அவ்வரக்கனுக்கு வெகுளி மிகுந்து தோன்றுதற்கு ஏதுவாகிய மொழிகளைக் கூறுவானாயினன்.

(69)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9003 'தடந் திரைப் பரவை அன்ன சக்கர யூகம் புக்குக்
கிடந்தது கண்டது உண்டோ? நாண் ஒலி கேட்டிலோமே?
தொடர்ந்து போய் அயோத்திதன்னைக் கிளையொடும் துணிய நூறி,
நடந்தது எப்பொழுது? வேள்வி முடிந்ததே? கருமம் நன்றே!

தடந்திரைப் பரவை அன்ன சக்கர யூகம் - பெரிய அலைகளை உடைய கடல் போன்ற சக்கரவியூகமாக அமைந்த (நினது) சேனை; ***புக்குக் கிடந்தது கண்டது உண்டே? -*** (இவ்விடத்துப்) புகுந்து கிடந்ததே? (அதனைத்தாங்கள்) கண்டது உண்டோ? ***நாண் ஒலி கேட்டிலோமே*** - (அதன்) வில்நாண் ஒலியைக் கூட நாங்கள் கேட்கப் பெற்றிலோமே? ***தொடர்ந்து அயோத்திபோய்*** - தொடர்ந்து அயோத்தி நகரத்தினை அடைந்து; ***தன்னைக கிளையொடும் துணிய நூறி*** - பரதனை சுற்றத்தோடும் (உடல்) துண்டிக்கப்பட்டு வீழும்படி கொன்றுவிட்டு; ***நடந்தது எப்பொழுது*** - (தாங்கள் இங்கு) மீண்டு வந்தது எப்பொழுதோ? ***வேள்வி முடிந்ததே? கருமம் நன்றே?*** - தொடங்கிய யாகம் முற்றுப் பெற்றதல்லவா? எண்ணிய செயல் நன்மையை விளைவித்ததல்லவா?

(70)

9004 'ஏந்து அகல் ஞாலம் எல்லாம் இனிது உறைந்து, இயற்கை
தாங்கும்
பாந்தளின் பெரிய திண் தோள் பரதனை, பழியின் தீர்ந்த
வேந்தனை, கண்டு, நீ நின் வில் வலி காட்டி, மீண்டு
போந்ததோ, உயிரும் கொண்டேஆயினும், புதுமை அன்றே!

ஏந்து அகல் ஞாலம் எல்லாம்இனிது உறைந்து - (அனைத்தையும்) தாங்குகின்ற அகன்ற நிலவுலகம்

முழுவதனையும் இனிதே தங்கி இருந்து; ***இயற்கை தாங்கும் பாந்தளின் பெரிய திண்தோள் பரதனை*** - இயல்பாகத் தாங்குகின்ற ஆதிசேடனைக் காட்டிலும் பெரிய திண்ணிய தோள்களை உடைய பரதனும்; ***பழியின் தீர்ந்த வேந்தனைக் கண்டு*** - பழியினின்றும் நீங்கிய வேந்தனுமாகியவனைக் கண்டு; ***நீ நின் வில் வலி காட்டி மீண்டு போந்ததோ?*** - நீ உனது வில் வலிமையைக் காட்டி மீண்டு வந்தாயிற்றோ? ***உயிரும் கொண்டே? ஆயினும் புதுமை அன்றே*** - அதுவும் உயிருடனேயோ? ஆயினும் இது மிகவும் புதுமையன்றோ?

(71)

9005 'அம்பரத்து அமைந்த வல் வில் சம்பரன் ஆவி வாங்கி,
உம்பருக்கு உதவி செய்த ஒருவனுக்கு உதயம் செய்த
நம்பியை, முதல்வர் ஆன மூவர்க்கும் நால்வர் ஆன
தம்பியை, கண்டு, நின்தன் தனு வலம் காட்டிற்று உண்டோ?

அம்பரத்து அமைந்த வல்லில் சம்பரன் ஆவி வாங்கி - வானுலகத்தே (போர் மேற்கொண்டு) தங்கிய வலிய விற்படையினை உடைய சம்பரன் என்னும் அசுரனது உயிரைக் கவர்ந்து; ***உம்பருக்கு உதவி செய்த ஒருவனுக்கு*** - தேவர்களுக்கு உதவி புரிந்த ஒப்பற்றவனாகிய தசரதனுக்கு; ***உதயம் செய்த நம்பியை*** - பிறந்த குணங்களால் உயர்ந்தவனை; ***முதல்வர் ஆன மூவர்க்கும் நால்வர் ஆன தம்பியை*** - முதல்வரான மூவர்க்குப் பின்னே அவர்கள் நால்வராகும் வண்ணம் தோன்றிய

acharya.org

தம்பியாகிய சத்துருக்கனனை; ***கண்டு நின் தனுவலம் காட்டிற்று உண்டோ?*** *- கண்டு நீ நினது வில் வலிமையைக் காட்டியது உண்டோ?*

(72)

9006 தீ ஒத்த வயிர வாளி உடல் உற, சிவந்த சோரி
காயத்தின் செவியினூடும், வாயினும், கண்களூடும்,
பாய, போய், இலங்கை புக்கு, வஞ்சனை பரப்பச் செய்யும்
மாயப் போர் ஆற்றல் எல்லாம் இன்றொடு மடியும் அன்றே!

தீ ஒத்த வயிர வாளி உடல் உற - நெருப்பினை ஒத்துச் சுட்டழிக்கும் திண்ணிய அம்புகள் உடம்பில் தைத்து ஊன்றுதலால்; **சிவந்த சோரி காயத்தின் செவியினூடும், வாயினும் கண்களூடும் பாய** - சிவந்த இரத்தம் உடம்பினும், செவியிலும் வாயிலும் கண்களிலும் பாய்ந்து வழிய; **போய், இலங்கை புக்கு வஞ்சனை பரப்புச் செய்யும்** - (விரைந்து) சென்று இலங்கை நகரிற் புகுந்து நினது வஞ்சனைத் திறங்களை எங்கும் பரப்பச் செய்யும்; **மாயப்போர் ஆற்றல் எல்லாம் இன்றொடு மடியும் அன்றே?** - மாயப் போரின் வலிமை அனைத்தும் இன்றோடு முடிந்து விடும் அல்லவா?

(73)

9007, 'பாசமோ, மலரின் மேலான் பெரும் படைக்கலமோ, பண்டை
ஈசனார் படையோ, மாயோன் நேமியோ, யாதோ, இன்னம்
வீச, நீர் விரும்புகின்றீர்? அதற்கு நாம் வெருவி, சாலக்
கூசினோம்; போதும் போதும்; கூற்றினார் குறுக வந்தார்.

பாசமோ? மலரின் மேலான் பெரும் படைக்கலமோ - நாக பாசமோ? தாமரை மலரில் இருப்போனாகிய பிரமனது பெருமை வாய்ந்த படைக்கலமோ? **பண்டை ஈசனார் படையோ, மாயோன் நேமியோ, யாதோ** - (எல்லாப் பொருட்கும்) பழையோனாகிய சிவ பெருமானின் (பாசுபதப்) படையோ? திருமாலது சக்கரப் படையோ? வேறு யாதோ? **இன்னும் வீச நீர் விரும்புகின்றீர்?** - இனிமேலும் எங்கள் மேல் ஏவுதற்கு நீர் விரும்பியுள்ளீர்? **அதற்கு நாம் வெருவிச் சாலக் கூசினோம்** - (நும்மால் செலுத்தப்படும்) அப்படைக்கலத்திற்கு நாங்கள் மிகவும் அஞ்சி நடுக்கமுற்று ஒடுங்கினோம்; **போதும் போதும் கூற்றினார் குறுக வந்தார்** - (நீர் அவற்றை எம்மேல் வீசியது) போதும் போதும், கூற்றுவனார் நெருங்கி வந்து விட்டார்

(74)

9008 'வரங்கள் நீர் உடையவாறும், மாயங்கள் வல்லவாறும்,
பரம் கொள் வானவரின் தெய்வப் படைக்கலம்
படைத்தவாறும்,
உரங்களோடு உன்னி அன்றோ, உம்மை நாம்
"உயிரினோடும்

சிரங்கொளத் துணித்தும்" என்னக் கண்டது?
திறம்பினோமோ?

வரங்கள் நீர் உடையவாறும் - (இந்திரசித்தாகிய) நீவிர் வரங்களைப் பெற்றுள்ள தன்மையும்; **மாயங்கள் வல்லவாறும்** - மாயச் செயல்களைக் கற்று வல்ல தன்மையும்; **பரம் கொள் வானவரின் தெய்வப் படைக்கலம் படைத்தவாறும்** - பெறுமையினைக் கொண்ட தேவர்கள்பால் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த ஆயுதங்களைப் பெற்றுள்ள தன்மையும்; **உரங்களோடு உன்னி அன்றோ உம்மை நாம்** - (நுமக்கு இயல்பாக வாய்ந்த) வன்மைகளும் ஆகியவற்றை எண்ணிய பின்பல்லவா உம்மை நாங்கள் **"உயிரினோடும் சிரங்கொளத் துணித்தும்" என்னக் கண்டது? திறம்பினோமோ?** - "உயிரினோடு தலையினையும் துணிப்போம்" எனக் கூறிய பதில் மாறுபட்டுப் போனவரானோமோ?

(75)

9009, 'விடம் துடிக்கின்ற கண்டத்து அண்ணலும், விரிஞ்சன்தானும்,
படம் துடிக்கின்ற நாகப் பாற்கடல் பள்ளியானும்,
சடம் துடிக்கிலராய் வந்து தாங்கினும், சாதல் திண்ணம்;
இடம் துடிக்கின்றது உண்டே? இருத்திரோ? இயம்புவீரே!

விடம் துடிக்கின்ற கண்டத்து அண்ணலும், விரிஞ்சன் தானும் - (ஆலகால) நஞ்சு நிறைந்து ததும்புகின்ற கண்டத்தினை உடைய சிவபெருமானும் பிரமதேவனும்; **படம் துடிக்கின்ற நாகப் பாற்கடல் பள்ளியானும்** - படம் விரித்து எழுகின்ற (ஆதி சேடனாகிய) பாம்பணையின் மேற் பாற்கடலில் பள்ளி கொள்வோனாகிய திருமாலும்; **சடம் துடிக்கிலராய் வந்து தாங்கினும் சதால் திண்ணம்** - உடல் நடுங்காதாராய் வந்து (உமக்குத் துணையாய்) தாங்கிப் பாதுகாத்தாலும் (போரில்) சாவது உறுதி; **இடம் துடிக்கின்றது உண்டே? இருத்திரோ? இயம்புவீரே!** - (உமக்கு) இடப்பக்கம் துடிக்கின்றதல்லவா? (இனியும் நீர்) உயிருடன் இருப்பீரோ? சொல்வீராக,

(76)

9010. '"கொல்வென்" என்று, உன்னைத்தானே குறித்து, ஒரு சூளும் கொண்ட
வில்லி வந்து அருகு சார்ந்து, உன் சேனையை முழுதும் வீட்டி,
"வல்லை நீ பொருவாய்" என்று, விளிக்கின்றான்; வரி வில் நாணின்
ஒல்லொலி, ஐய! செய்யும் ஓமத்துக்கு உறுப்பு ஒன்று ஆமோ?

“கொல்வென்” என்று, உன்னைத் தானே குறித்து ஒரு சூளும் கொண்ட - ‘உன்னைக் கொல்வேன்’ என்று தானே (முற்படக்) குறித்து ஒப்பற்ற வஞ்சினங் கூறிய; **வில்லி வந்து அருகு சார்ந்து உன் சேனையை முழுதும் வீட்டி** - வில்லாளனாகிய இலக்குவன் நின் பக்கத்தே நெருங்கிச் சார்ந்து உன் சேனை முழுவதையும் கொன்று வீழ்த்தி; **வல்லை நீ பொருவாய்” என்று விளிக்கின்றான்** - ‘‘விரைவில் நீ வந்து போரிடுவாய்’’ என்று உன்னை அழைகின்றான்; **ஐய! வரிவில் நாணின் ஒல்லொலி** - ஐயனே! (அவனது) வரிந்து கட்டப் பெற்ற வில் நாணினின்றும் எழுகின்ற ஒல்லென்னும் ஒலியானது; **செய்யும் ஓமத்துக்கு உறுப்பு ஒன்று ஆமோ?** - நீ செய்து கொண்டிருக்கும் வேள்விக் கிரியைக்கு (மந்திர பூர்வமாகிய) ஓர் அங்கமாக அமைந்ததோ?

(77)

9011. ‘மூவகை உலகும் காக்கும் முதல்வன் தம்பி பூசல்,
தேவர்கள், முனிவர், மற்றும் திறத்திறத்து உலகம் சேர்ந்தார்,
யாவரும், காண நின்றார்; இனி, இறை தாழ்ப்பது என்னோ?
சாவது சரதம் அன்றோ?’ என்றனன், தருமம் காப்பான்.

மூவகை உலகும் காக்கும் முதல்வன் தம்பி பூசல் - மூன்று வகை உலகங்களையும் இடர் நீக்கிப் பாதுகாக்கும் முதல்வனாகிய இராமனின் தம்பி இலக்குவனது போர்த் திறத்தை; **தேவர்கள், முனிவர், மற்றும் திறத்திறத்து உலகம் சேர்ந்தார்** - தேவர்களும், முனிவர்களும, ் மற்றும் பல திறப்பட்ட உலகங்களில் வாழ்வோர்; **யாவரும் காண நின்றார், இனி இறை தாழ்ப்பது என்னோ?** - யாவரும் காணுதற் பொருட்டு வந்து நின்றார்கள், இனிச் சிறிதும்

தாமதிப்பது ஏனோ? **சாவது சரதம் அன்றோ? என்றனன் தருமம் காப்பான்** - இறப்பது உறுதி அன்றோ என்று கூறினான் அறத்தினைக் காப்பவனாகிய இராமன்.

(78)

அனுமன் முதலியோரை இந்திரசித்து இகழ்தல்

9012. அன்ன வாசகங்கள் கேளா, அனல் உயிர்த்து, அலங்கல்
பொன் - தோள்
மின் நகு பகு வாயூடு வெயில் உக, நகை போய் வீங்க,
‘முன்னரே வந்து, இம் மாற்றம் ஆற்றலின் மொழிந்தவாறே?
என்னதோ, நீயிர் என்னை இகழ்ந்தது?’ என்று இனைய
சொன்னான்;

அன்ன வாசகங்கள் கேளா அனல் உயிர்த்து - (அனுமன் கூறிய) அம்மொழிகளைக் கேட்டு நெருப்பெனப் பெருமூச்சு விட்டு; **அலங்கல் பொன்தோள் மின் நகுபகுவாயூடு வெயில் உக** - மாலை அணிந்த பொன்மயமான தன் தோள்களினின்றும் மின்னொளி சிதற, பிளந்த வாயினிடையே வெயில் வெளிப்பட்டு வீச; **நகை போய் வீங்க** -

வெகுளிச் சிரிப்பு மிக்குத் தோன்ற; **முன்னரே வந்து இம்மாற்றம் ஆற்றலின் மொழிந்தவாறே** - என் முன்னே வந்து இம்மொழியினை ஆற்றல் காரணமாக மொழிந்தவாறோ? **நீயிர் என்னை இகழ்ந்தது என்னதோ? என்று இனைய சொன்னான்** - நீயிர் என்னை இகழ்ந்து கூறியது ஏனோ? என்று சொல்லிப் பின் வரும் மொழிகளைக் கூறினான் (இந்திரசித்து).

அனல் - நெருப்பு. உயிர்ப்பு - பெருமூச்சு, அலங்கல் - மாலை. பகுவாய் - பிளந்தவாய்.

(79)

9013. 'மூண்ட போர்தோறும் பட்டு முடிந்த நீர், முறையின் தீர்ந்து மீண்டபோது, அதனை எல்லாம் மறத்திரோ? 'விளிதல் வேண்டி "ஈண்ட வா!" என்னாநின்றீர்; இத்தனை பேரும் இன்னம் மாண்டபோது, உயிர் தந்தீயும் மருந்து வைத்தனையோ மான?

மூண்ட போர் தோறும் பட்டு முடிந்தநீர் - மிக்கெழுந்த போர்கள் தோறும் (படைக்கலங்களால்) தாக்கப்பட்டு இறந்த நீங்கள்; **முறையின் தீர்ந்து மீண்டபோது அதனை எல்லாம் மறத்திரோ?** -(உயிர் போன) விதிமுறையின் நீங்கி (உயிர் பெற்று) மீண்டு வந்த இப்பொழுது (முன்னுற்ற) அத்துன்பங்களை எல்லாம் மறந்து விட்டீரோ? **விளதில் வேண்டி "ஈண்டி வா" என்னா நின்றீர்** - இறத்தலை விரும்பி,'அணுக வருவாயாக' என்று (என்னைப் போருக்கு) அழைகின்றீர்கள்; **இத்தனை பேரும் இன்னம் மாண்ட போது** - (நீங்கள்) இத்தனை பேரும் (என் அம்புகளால்) தாக்கப்பட்டு இறந்தபொழுது; **உயிர் தந்தீயும் மருந்துமான வைத்தனையோ** - (அவர்களின்) உயிரை மீட்டுத் தருவதற்குரிய மருந்தினை நிறையைப் பெற்று வைத்துள்ளாயோ?

(80)

9014. 'இலக்குவன் ஆக, மற்றை இராமனே ஆக, ஈண்டு விலக்குவர் எல்லாம் வந்து விலக்குக; குரக்கின் வெள்ளம் குலக் குலம் ஆக மாளும் கொற்றமும், மனிதர் கொள்ளும் அலக்கணும், முனிவர்தாமும் அமரரும் காண்பர் அன்றே

இலக்குவன் ஆக, மற்றை இராமனே ஆக - (என்னோடு போர் புரிய வருபவன்) இலக்குவனே ஆகுக, அன்றி இராமனே ஆகுக; **ஈண்டு விலக்குவோர் எல்லாம் வந்து விலக்குக** - இங்கு (இவர்க்கு இணையாக வந்து) என்னை எதிர்த்து விலக்குவாரெல்லாம் வந்து விலக்குக; **குரக்கின் வெள்ளம் குலக் குலம் ஆகமாளும் கொற்றமும்** - குரங்குச் சேனையாகிய வெள்ளம் கூட்டம் கூட்டமாக மடிதற்குக் காரணமாக எனது வெற்றித் திறத்தையும்; **மனிதர் கொள்ளும் அலக்கணும்** - (என்னால் இராம இலக்குவராகிய) மனிதர் படும் துயரத்யையும்; **முனிவர் தாமும்**

அமரரும் காண்பர் அன்றே - *முனிவர்களும் தேவர்களும் (வானிலிருந்தபடி) ஒருங்கே காணுவார்கள்.*

(81)

9015. **‘யானுடை வில்லும், என் பொன் - தோள்களும், இருக்க, இன்னும்,**
ஊனுடை உயி◌ாகள் யாவும் உய்யுமோ, ஒளிப்பு இலாமல்?
கூனுடைக் குரங்கினோடு மனிதரைக் கொன்று, சென்று, அவ்
வானினும் தொடர்ந்து கொல்வேன்; மருந்தினும் உய்யமாட்டீர்

யானுடை வில்லும் என் பொன் தோள்களும் இன்னும் இருக்க - *யான் (கைக்கொண்டு) உடைய வில்லும் என்னுடைய திண்ணிய தோள்களும் இன்னமும் (அழியாது) உள்ளவரையில்;* **ஊனுடை உயிர்கள் யாவும் ஒளிப்பு இலாமல் உய்யுமோ** - *(என்னை எதிர்த்த) உடம்புடன் கூடிய உயிர்கள் எல்லாம் ஒடி ஒளியாமல் பிழைக்கவல்லனவோ?* **கூனுடைக் குரங்கினோடு மனிதரைக் கொன்று** - *கூனி வளைந்த உடம்பினை உடைய வானரங்களோடு (இராமஇலக்குவராய) மனிதர்களையும் கொன்று;* **அவ்வானினும் தொடர்ந்து சென்று கொல்வேன் மருந்தினும் உய்யமாட்டீர்** - *(அவர் செல்லும்) அவ்வானுலகிலும் (அவர்களைத்) தொடர்ந்து சென்று கொல்வேன். (முன்புபோல) மருந்தினாலும் (இப்பொழுது) பிழைக்க மாட்டீர்!*

(82)

9016. **‘வேட்கின்ற வேள்வி இன்று பிழைத்தது; “வென்றோம்” என்றுகேட்கின்ற**
வீரம் எல்லாம் கிளத்துவீர்! கிளத்தல் வேண்டா;
தாழ்க்கின்றது இல்லை; உம்மைத் தனித் தனி தலைகள் பாறச்
சூழ்க்கின்ற வீரம் என் கைச் சரங்களாய்த் தோன்றும் அன்றே.

வேட்கின்ற வேள்வி இன்று பிழைத்தது - *செய்கின்ற யாகம் இன்று (நிறைவேறாமல்) தவறியது;* **“வென்றோம்” என்று கேட்கின்ற வீரம் எல்லாம் கிளத்துவீர்!** - *(நாங்களே) ‘வெற்றி பெற்றோம்’ என்று (எண்ணி என்னை) வினவுவதற்குக் காரணமான (உம்முடைய) வீரத்தினை எல்லாம் எடுத்துரைப்பவர்களே! கிளத்தல் வேண்டா; தாழ்கின்றது இல்லை - (அவற்றை நீவிர்) எடுத்துரைத்தல் வேண்டா (நான் இனியும்) தாமதிக்கின்றது இல்லை;* **உம்மைத் தனித்தனி தலைகள் பாறச்** - *உங்களைத் தனித்தனியே தலைகள் சிதறுமாறு; சூழ்க்கின்ற வீரம் என்கைச் சரங்களாய்த் தோன்றும்*

அன்றே - *ஆராய்ந்து அழிக்கவல்ல வீரத்தன்மை என் கையிலுள்ள அம்புகளாய் (நுமது உடம்பின் கண்ணே தைத்து)த் தோன்றும்.*

(83)

9017. ‘மற்று எலாம் நும்மைப் போல வாயினால் சொல்ல மாட்டேன்,
வெற்றிதான் இரண்டும் தந்தீர்; விரைவது வெல்லற்கு ஒல்லாம்,
உற்று நான் உருத்த காலத்து, ஒரு முறை எதிரே நிற்கக்
கற்றிரோ? இன்னம் மாண்டு கிடத்திரோ? நடத்திரோதான்?

மற்று எலாம் நும்மைப் போல வாயினால் சொல்ல மாட்டேன் - பிற வெற்றித் திறங்கள் எல்லாவற்றையும் குறித்து நும்மைப் போல வாயளவிற் பேசி அமைய மாட்டேன்; **வெற்றிதான் இரண்டும் தந்தீர்; விரைவது வெல்லற்கு ஒல்லாம்?** - (எனக்கு) வெற்றியை இருமுறை அளித்தீர்; (தோல்வியுற்ற நீவிர் இப்பொழுது) விரைவினை மேற்கொள்வது என்னை வெல்லுவதற்கோ? **உற்று நான் உருத்த காலத்து ஒரு முறை எதிரே நிற்கக் கற்றிரோ?** - நான் உம்மை அடைந்து வெகுண்டு பொருத பொழுது ஒரு முறையேனும் என் முன்னே (அச்சமின்றி) நிற்கக் கற்றுள்ளீரோ? **இன்னம் மாண்டு கிடத்திரோ? நடத்திரோதான்?** - இனிமேலும் (இங்கு) இறந்து கிடக்கப் போகின்றீர்களோ? அன்றி இவ்விடத்தை விட்டு அகன்று ஓடப்போகின்றீர்களோ?

(84)

இந்திரசித்தன் சங்கு முழங்கி வருதல்

9018. ‘நின் மின்கள்; நின்மின்!’ என்னா, நெருப்பு எழ விழித்து, நீண்ட
மின்மின்கொள் கவசம் இட்டான்; வீக்கினான், தூணி; வீரம்
பொன் மினகொள் கோதை கையில் பூட்டினான்; பொறுத்தான், போர் வில்
எல் மின்கொள் வயிரத் திண் தேர் ஏறினான்; எறிந்தான், நாணி ;

‘நின்மின்கள்; நின்மின்!’ என்னா நெருப்பு எழ விழித்து - (இவ்விடத்தை விட்டு அகல மாட்டோம் என்பீராயின்)’ நில்லுங்கள், நில்லுங்கள்’ என்று சொல்லி, அனற்பொறி தோன்ற வெகுண்டு விழித்து; **நீண்ட, மின்மின் கொள் கவசம் இட்டான்** - மின்னலை ஒத்த ஒளியினைக் கொண்ட கவசத்தை (த்தனது உடம்பில்) அணிந்து கொண்டான்; **தூணி வீக்கினான், வீரப்பொன் மின்கொள் கோதை கையில் பூட்டினான்** - அம்பாறத் தூணியை (த்தோளிற்) கட்டினான். வீரத்திற்கு அறிகுறியான பொன்னாலியன்ற ஒளியினைக் கொண்ட விரல் உறையினைக் கை விரலிற் செறித்தான்; **போர் வில் பொறுத்தான்** - போர்த் தொழிற்குரிய வில்லினை (க்கையில்) தாங்கினான்; **எல்மின் கொள் வயிரத்திண்தேர் ஏறினான், எறிந்தான் நாணி** - கதிரவனை ஒத்து ஒளி விடுகின்ற திண்ணிய வயிரத்தேரில் ஏறினான்; வில் நாணினைத் தெறித்து ஒலி செயதான் (இந்திரசித்து).

(85)

9019. ஊதினான் சங்கம்; வானத்து ஒண் தொடி மகளிர் ஒண் கண்
மோதினார்; 'கணத்தின் முன்னே முழுவதும் முருக்கி முற்றக்
காதினான்' என்ன, வானோர் கலங்கினார்; கயிலையானும்,
போதினான்தானும், 'இன்று புகுந்தது, பெரும் போர்'
என்றார்.

சங்கம் ஊதினான்; வானத்து ஒண் தொடி மகளிர் - *(பின்பு) சங்கத்தை ஊதினான். (அந்நிலையில்) வானத்திலுள்ள ஒளி பொருந்திய வளையலை அணிந்த தேவமாதர்கள்;* ***ஒண்கண் மோதினார்*** - *(அஞ்சி ஆற்றாதவராய்) கண்களில் மோதிக் கொண்டார்கள்;* ***கணத்தின் முன்னே*** - *(இவ் இந்திரசித்து) ஒரு கணப் பொழுதிற்குள்ளே;* ***முழுவதும் முருக்கி முற்றக் காதினான் என்ன வானோர் கலங்கினர்*** - *(சேனை) முழுவதனையும் அழியும்படி வளைத்துக் கொன்றவனாவான் என எண்ணித் தேவர்கள் கலக்கமுற்றார்கள்;* ***கயிலையானும் போதினான் தானும்*** - *கயிலை மலையில் இருக்கும் சிவபெருமானும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனும்;* ***இன்று புகுந்தது பெரும்போர் என்றார்*** - *'இன்று பெரியதொரு போர் உண்டாயிற்று' எனக் கூறினார்கள்.*

(86)

9020. 'இழைத்த பேர் யாகம்தானே, யாம் செய்த தவத்தினாலே
பிழைத்தது; பிழைத்ததேனும், வானரம் பிழைக்கல் ஆற்றா;
அழைத்தது, விதியேகொல்?' என்று அஞ்சினார்;
'அம்பினோடும்
உழைத்தது காண்கின்றோம்' என்று, உணங்கினார், உம்பர்
உள்ளார்.

இழைத்த பேர் யாகம் தானே - *(இந்திரசித்து) செய்யத் தொடங்கிய யாகமானது;* ***யாம் செய்த தவத்தினாலே பிழைத்தது*** - *நாம் (முன்பு) செய்த தவத்தின் காரணமாக (நிறைவேறாமல்) தவறிவிட்டது;* ***பிழைத்ததேனும் வானரம் பிழைக்கல் ஆற்றா*** - *யாகம் தவறினாலும் (இப்போரில்) குரங்குகள் இனிப் பிழைத்திருக்க மாட்டா;* ***அழைத்தது விதியே கொல்? என்று அஞ்சினார்*** - *(இங்கு) அழைத்து வந்தது (தீவினையாகிய) விதயேயாகும் என்று அஞ்சியவர்களாகி;* ***அம்பினோடும் உழைத்தது காண்கின்றோம் என்று*** - *அம்பினோடும் (குரங்குகள்) வருத்துவதனைக் காணப் போகின்றோம் என்று;* ***உம்பர் உள்ளார் உணங்கினார்*** - *தேவர்களாக உள்ளவர்கள் வாட்டமுற்று வருந்தினார்கள்.*

(87)

acharya.org

***9021. நாண்தொழில் ஓசை வீசிச் செவிதொறும் நடத்தலோடும்
ஆண்தொழில் மறந்து, கையின் அடுக்கிய மரனும் கல்லும்
மீண்டன மறிந்து சோர விழுந்தன; விழுந்த, 'மெய்யே
மாண்டனம்' என்றே உன்னி, இரிந்தன குரங்கின் மாலை.***

நாண் தொழில் ஓசை வீசிச் செவிதொறும் நடத்தலோடும் - (இந்திரசித்து) வில்லின் நாணைத் தெறித்தலாகிய தொழிலினாலே (தோன்றிய) ஓசையானது பரவி (தம்முடைய) செவிகள் தோறும் சென்று சேர்ந்த அளவில்; **குரங்கின் மாலை ஆண் தொழில் மறந்து** - (அங்கு உள்ள) குரங்குகளின் (சேனையாகிய) வரிசைகள் (தமது) ஆண்மைத் தொழிலை மறந்தனவாய்; **கையின் அடுக்கிய மரனும் கல்லும்** - கையில் அடுக்காகக் கொண்டுள்ள மரமும் மலையும்; **மீண்டன மறிந்து சோர விழுந்தன** - (பகைவர் மேல்

எறியப்படாமல்) மடங்கிச் சோர்ந்து வீழ (த்தரையில்) வீழ்நதன; **விழுந்தன 'மெய்யே மாண்டனம்' என்றே உன்னி இரிந்தன** - அவ்வாறு விழுந்த வானரங்கள் 'நிச்சயமாக இறந்தோம்' என்றே எண்ணி நிலை கெட்டு ஓடின;

(88)

***9022. படைப் பெருந் தலைவர் நின்றார்; அல்லவர், இறுதி பற்றும்
அடைப்ப அருங் காலக் காற்றால் ஆற்றலது ஆகிக் கீறிப்
புடைத்து இரிந்து ஓடும் வேலைப் புனல் என, இரியலுற்றார்;
கிடைத்த பே ா ர் அனுமன், ஆண்டு, ஓர் நெடுங் கிரி
கிழித்துக் கொண்டான்.***

படைப்பொருந்தலைவர் நின்றார் - (வானர சேனையின்) பெரிய படைத்தலைவராக உள்ளவர்கள் (அஞ்சாது) நின்றனர்; **அல்லவர், இறுதி பற்றும் அடைப்ப அருங்காலக் காற்றால்** -அவர்களல்லாத ஏனையோர் அழிவினைத்தேடும் தடுக்கவொண்ணாத ஊழிக் காலத்துப் பெருங்காற்றால்; **ஆற்றலது ஆகிக் கீறிப் புடைத்து இரிந்து** - தாங்கவொண்ணாததாகிப் பிளக்கப்பட்டுப் பிதிர்ந்து பக்கங்களில் மோதி அலைவுற்று; **ஓடும் வேலைப் புனல் என இரியலுற்றார்** - வழிந்து ஓடும் கடல் நீரைப் போன்று நிலை கெட்டு ஓடுவாராயினர்; **கிடைத்த போர் அனுமன்** - (இந்திரசித்தை) எதிர்ப் பட்டு நின்ற போர்த் தொழிலில் வல்ல அனுமன்; **ஆண்டு ஓர் நெடுங்கிரி கிழித்துக் கொண்டான்** - அவ்விடத்துள்ளதொரு பெரிய மலையினைப் (பூமியினின்றும்) பெயர்த்து எடுத்துக்கொண்டான்.

(89)

இந்திரசித்தன் - அனுமன் போர்

***9023. 'நில், அடா! நில்லு நில்லு! நீ, அடா! வாசி பேசிக்
கல் எடாநின்றது என்னைப் போர்க்களத்து, அமரர் காண,***

கொல்லலாம் என்றோ? நன்று; குரங்கு என்றால் கூடும் அன்றே?
நல்லை; போர், வா வா!' என்றான் - நமனுக்கும் நமனாய் நின்றான்.

நமனுக்கும் நமனாய் நின்றான் - *(எதிர்ப்பட்டார் உயிரைவாங்கும் திறத்தில்) எமனுக்கும் எமனாக மேம்பட்டு நின்ற இந்திரசித்து (அனுமனை நோக்கி);* **'நில் அடா! நில்லு நில்லு நீ அடா வாசி பேசிக்கல் எடா நின்றது** - *'நில் அடா! நில்லு நில்லு, நீ அடாத வேறுபட்ட மொழிகளைப் பேசிப்கொண்டு கல்லினைப் பெயர்த்து எடுப்பது;* **என்னை அமரர் காணப் போர்களத்து, கொல்லலாம் என்றோ?** - *என்னைத் தேவர்கள் காணும் படியாகப் போர்க்களத்தில் கொல்லலாம் என்று எண்ணியோ? நன்று;* **குரங்கு கூடும் அன்றே?** - *(நின்) செயல் நன்றாயிருக்கின்றது; குரங்கு என்பதனால் நினக்கு இச்செயல் பொருத்தமானதே?* **நல்லை; போர் வா! வா! என்றான்** - *நல்ல ஆண்மை உடையாய்! என்னுடன் பொருதற்கு வருக வருக எனக் கூறினான்.*

(90)

9024, வில் எடுத்து உருத்த நின்ற வீரருள் வீரண் நேரே,
கல் எடுத்து, எறிய வந்த அனுமனைக் கண்ணின் நோக்கி,
'மல் எடுத்து உயர்ந்த தோளாற்கு என்கொலோ வலியது?' என்னா,
சொல் எடுத்து, அமரர் சொன்னார்; தாதையும் துணுக்கமுற்றான்.

வில் எடுத்து உருத்து நின்ற வீரருள் வீரன் நேரே - *வில்லினை ஏந்தி வெகுண்டு நின்ற வீரர்க்கெல்லாம் வீரனாகிய இந்திரசித்தனுக்கு எதிரே;* **கல் எடுத்து, எறிய வந்த அனுமனைக் கண்ணின் நோக்கி** - *(அஞ்சாமல்) மலையினைப் பெயர்த்தெடுத்து எறிய வந்த அனுமனைக் கண்களால் உற்று நோக்கி;* **'மல் எடுத்து உயர்ந்த தோளாற்கு என் கொலோ வலியது?'என்னா** - *'மல் தொழில் திறத்தால் மேம்பட்டு உயர்ச்சி உற்ற தோள்களை உடைய இவ்அனுமனுக்கு அமைந்த வண்ணம் எத்தகையதோ? என்று;* **சொல் எடுத்து, அமரர் அமரர் சொன்னார் தாதையும் துணுக்கம் உற்றான்** - *(அவனது) புகழைத் தேவர்கள் உயர்த்திக் கூறிப் புகழ்ந்தார்கள். (அனுமனுக்குத்) தந்தையாகிய வாயு தேவனும் (இவனுக்கு என்ன நேருமோ என) மன நடுக்கமுற்றான்,*

(91)

9025. வீசினன் வயிரக் குன்றம், வெம் பொறிக் குலங்குகள் விண்ணின்
ஆசையின் நிமிர்ந்து செல்ல; 'ஆயிரம் உரும் என்று ஆகப்

பூசின பிழம்பு இது' என்ன வரும் அதன் புரிவை நோக்கி,
கூசின உலகம் எல்லாம்; குலைந்தது, அவ் அரக்கர் கூட்டம்.

விண்ணின் ஆசையின் வெம்பொறிக் குலங்கள் நிமிர்ந்து செல்ல - *(அனுமான்)* வானத்திலும் திசைகளிலும் வெம்மையுடைய தீப்பொறித்திரள்கள் உயர்ந்து செல்லுமாறு; **வயிரக்குன்றம் வீசினன்** - திண்ணிய மலையினை (அரக்கர் மேல்) வீசி எறிந்தான்; **'ஆயிரம் உரும்' ஒன்று ஆகப் பூசின பிழம்பு இது' என்ன** - ஆயிரம் இடிகள் ஒரே உருவமாக இயைந்து கூடிய வடிவம் இதுவென்று சொல்லுமாறு; **வரும் அதன் புரிவை நோக்கி உலகம் எல்லாம் கூசின** - வருகின்ற அந்த மலையின் செயலை நோக்கி உலகமெல்லாம்; அஞ்சின; **அவ்வரக்கர் கூட்டம் குலைந்தது** - அவ்வரக்கர் கூட்டம் நிலை குலைந்தது.

(92)

9026. குண்டலம் நெடு வில் வீச, மேருவின் குவிந்த தோளான்,
அண்டமும் குலுங்க ஆர்த்து, மாருதி, அசனி அஞ்ச,
விண் தலத்து எறிந்த குன்றம் வெறுந் துகள் ஆகி வீழக்
கண்டனன்; எய்த தன்மை கண்டிலர், இமைப்பு இல்
கண்ணார்.

குண்டலம் நெடுவில் வீச மேருவின் குவிந்த தோளான் - (காதிலணியப்பட்ட) குண்டலம் பேரொளியினைப் பரப்ப மேருமலையினை யொத்துத் திரண்டுயர்ந்த தோள்களை உடையவனாகிய இந்திர சித்து; **அண்டமும் குலுங்க ஆர்த்து** - அண்டமும் குலுங்கி நடுங்கும் படி ஆரவாரித்து; **விண்தலத்து அசனி அஞ்ச மாருதி எறிந்த குன்றம்** - விண்ணிடத்தே இடியும் அஞ்சும் படி அனுமன் வீசியெறிந்த மலையானது; **வெறுந்துகள் ஆகி வீழக் கண்டனன்** - வெறுந்துகள்களாகிச் சிதர்ந்தன விழும்படி

செய்தான்; **இமைப்பு இல் கண்ணார் எய்ததன்னை கண்டிலர்** - இமைத்தல் இல்லாத கண்களை உடைய தேவர்களும்; (இந்திரசித்து) அம்பு எய்த தன்னையினைக் காணப் பெற்றிலர்

(93)

9027. மாறு ஒரு குன்றம் வாங்கி மறுகுவான் மார்பில், தோளில்,
கால் தரு காலில், கையில், கழுத்தினில், நுதலில், கண்ணில்,
ஏறின என்ப மன்னோ-எரி முகக் கடவுள் வெம்மை
சீறின பகழி மாரி, தீக் கடு விடத்தின் தோய்ந்த,

மாறு ஒரு குன்றம் வாங்கி மறுகுவான் மார்பில் தோளில் - வேறொரு மலையினைப் பெயர்த்தெடுத்துச் (அதனை வீசுதற்கு) சுழல்கின்றவனாகிய

அனுமனது மார்பிலும், தோளிலும்; **கால்தருகாலில், கையில், கழுத்தினில், நுதலில், கண்ணில்** - காற்றினையொத்த (விரைவும் வன்மையும் உடைய) கால்களிலும், கழுத்திலும், நெற்றியிலும், கண்களிலும், **தீக்கடு விடத்தின் தோய்ந்த** - தீய கொடிய நெஞ்சில் தோய்க்கப் பட்டனவும்; **எரிமுகக் கடவுள் வெம்மை சீறின பகழிமாரி** - எரி முகக் கடவுளாகிய அக்கினி தேவனது வெம்மையைச் சினந்து கீழ்ப்படுத்தனவுமாகிய (இந்திரசித்தன்) அம்பு மழை; **ஏறின என்ப மன்னோ** - ஊன்றித் தைத்தன.

(94)

9028. **வெதிர் ஒத்த சிகரக் குன்றின் மருங்கு உற விளங்கலாலும்,**
எதிர் ஒத்த இருளைச் சீறி எழுகின்ற இயற்கையாலும்,
கதிர் ஒத்த பகழிக் கற்றை கதிர் ஒளி காட்டலாலும்,
உதிரத்தின் செம்மையாலும், உதிக்கின்ற கதிரோன்
ஒத்தான்.*

வெதிர் ஒத்த சிகரக் குன்றின் மருங்கு உற விளங்கலாலும் - மூங்கில் ஒத்து வளர்ந்த சிகரத்துடன் கூடிய மலையின் அருகே விளங்குதலாலும்; **எதிர் ஒத்த இருளைச் சீறி எழுகின்ற இயற்கையாலும்** - எதிர்ப்பட்டுப் பொருந்திய இருளைச் சினந்து மேற்பட்டு விளங்கும் (தன்உடம்பின்) இயற்கை ஒளியினாலும்;

கதிர் ஒத்த பகழிக் கற்றை கதிர் ஒளி காட்டலாலும் - ஞாயிற்றின் ஒளித்தொகுதியினை யொத்த அம்பின் தொகுதி மிக்க ஒளியினைத் தோற்றுவித்தலாலும்; **உதிரத்தின் செம்மையாலும் உதிக்கின்ற கதிரோன் ஒத்தான்** - (உடம்பினின்றும் வழியும்) இரத்தத்தின் செம்மையாலும் (அனுமன்) உதயமலையில் தோன்றுகின்ற சூரியனை ஒத்துக்காணப்பட்டான்.

(95)

இந்திரசித்தன், 'இலக்குவன் எங்குள்ளான்?' எனல்

9029. **ஆயவன் அயர்தலோடும், அங்கதன் முதல்வர் ஆனோர்,**
காய் சினம் திருகி, வந்து கலந்துளார்தம்மைக் காணா,
'நீயிர்கள் நின்மின், நின்மின்; இரு முறை நெடிய வானில்
போயவன் எங்கே நின்றான்?' என்றனன், பொருள்
செயாதான்.

ஆயவன் அயர்தலோடும் அங்கதன் முதல்வர் ஆனோர் - அவ் அனுமன் தளர்ந்து சோர்வுற்ற நிலையில், அங்கதன் முதலாகவுள்ள வானர சேனைத் தலைவர்கள்; **காய்சினம் திருகி வந்து கலந்துளார் தம்மைக் காணா** - சுட்டு வெதும்பும் தன்மையதாகிய வெகுளியால் மாறுபட்டுவந்து கூடியவர்களாகிய அவர்களைக் கண்ணுற்று; **"நீயிர்கள் நின் மின் நின்மின், இருமுறை நெடியவானில்** - 'நீங்கள் (என்னுடன் பொருதற்கு முந்து தலைவிட்டு) நில்லுங்கள் நில்லுங்கள், (என்

எதிர்நின்று பொருது) இருமுறை நெடிய விசும்பாகிய துறக்கத்தை; **போயவன் எங்கே நின்றான்?" என்றனன், பொருள் செயாதான்** *- அடைந்தவனாகிய இலக்குவன் எங்கே உள்ளான்?" என வினவினான் (அவ்வானரவீரர்களைப்) பொருட்படுத்தி மதியாதவனாகிய இந்திரசித்து,*

(96)

9030 வெம்பினர் பின்னும் மேன்மேல் சேறலும், வெகுண்டு, 'சீயம்
தும்பியைத் தொடர்வது அல்லால், குரங்கினைச் சுளிவது
உண்டோ?

அம்பினை மாட்டி, என்னே சிறிது போர் ஆற்ற வல்லான்
தம்பியைக் காட்டித் தாரீர்; சாதிரோ, சலத்தின்?' என்றான்.

வெம்பினர் பின்னும் மேன் மேல் சேறலும், வெகுண்டு *- (அம்மொழியினைக் கேட்டு) வெகுண்டோராகிய அங்கதன் முதலியோர் இந்திரசித்தனை மேலும் மேலும் நெருங்கிப் பொருதற்குச் சென்றபோது (அவன்) சினந்து;* **'சீயம் தும்பியைத் தொடர்வது அல்லால், குரங்கினைச் சுளிவது உண்டோ?** *- 'சிங்கமானது யானையைத் தொடர்வதன்றிக் குரங்கினை முரண்பட்டுப் பொருவதுண்டோ?* **அம்பினை மாட்டி என்னே?** *- (நும்மீது) அம்பினைச் செலுத்தலால் ஆவதென்ன?* **சிறிதுபோர் ஆற்றவல்லான் தம்பியைக்காட்டித் தாரீர்** *- சிறிது பொழுது போர் செய்யவல்லவனாகிய இராமனது தம்பியை (எனக்கு)க் காட்டித் தாராதீராகி;* **சலத்தின் சாதிரோ?** *- (வீண்) வெகுளியால் இறந்தொழிவீரோ? என்று கூறினான் (இந்திரசித்து).*

(97)

9031. 'அனுமனைக் கண்டிலீரோ? அவனினும் வலியிரோ? என்
தனு உளதன்றோ? தோளின் அவ் வலி தவிர்ந்தது
உண்டோ?
இனும், முனை நீர் அலீரோ, எவ் வலி ஈட்டி வந்தீர்?
மனிசனைக் காட்டி, நும்தம் மலைதொறும் வழிக்கொளீரே.'

அனுமனைக் கண்டிலீரோ? அவனினும் வலியிரோ *- (என்னுடைய அம்புகளால் அயர்ச்சியுற்ற அனுமனைக் கண்டீர் அல்லீரோ? அவ்வனுமனைக் காட்டிலும் (மிக்க) வலிமை உடையீரோ?* - **என்தனு உளதன்றோ? தோளின் அவ்வலிதவிர்ந்தது உண்டோ?** *- (எனது) வில்லானது (அழிவின்றி) உள்ளதன்றோ? (என்) தோள்களின் (முன்பும் உம்மைக்கொன்ற) அத்தகைய வன்மை குறைந்து போயிற்றோ?* **இனும் முனை நீர் அலீரோ? எவ்வலி ஈட்டி வந்தீர்** *- இன்னும் போர் முனையில் முன்னே வந்த நீங்களே அல்லீரோ? எத்தகைய வன்மையினை (ப்புதுவதாக)ச் சம்பாதித்து வந்துள்ளீர்கள்?* **மனிசனைக் காட்டி, நும்தம் மலைதொறும் வழிக் கொளீரே'** *- (இலக்குவனாகிய) மனிதனை*

(என்முன்) காட்டிவிட்டு நுமக்குரிய மலை தோறும் (வந்த) வழியே திரும்பிச் செல்வீராக.

(98)

9032. என்று உரைத்து, இளவல்தன்மேல் எழுகின்ற இயற்கை நோக்கி,
குன்றமும் மரமும் வீசிக் குறுகினார்; குழாங்கள்தோறும்
சென்றன பகழி மாரி, மேருவை உருவித் தீர்வ,
ஒன்றுஅல கோடி கோடி நுழைந்தன; வலியும் ஓய்ந்தார்.

என்று உரைத்து, இளவல் தன்மேல் - என்று இவ்வாறு கூறி இளையோனாகிய இலக்குவன் மீது; **எழுகின்ற இயற்கை நோக்கி** - (இந்திரசித்து, போருக்கு) எழுகின்ற தன்மையை நோக்கி; **குன்றமும் மரமும் வீசிக் குறுகினார்** - (வானரவீரர்கள்) மலைகளையும், மரங்களையும் வீசி (அவனை) நெருங்கினார்கள்; **மேருவை உருவித் தீர்வ பகழிமாரி** - மேருமலையினையும் ஊடுருவிப் பிளப்பனவாகிய அம்புமழை; **ஒன்று அலகோடி, கோடி** - ஒன்று அல்ல கோடி கோடி என்னும் பேர் எண்ணின் அளவாக (இந்திரசித்தினால் எய்யப்பெற்றது); **குழாங்கள் தோறும் சென்றன நுழைந்தன** - வானரக் கூட்டங்கள் தோறும் சென்று நுழைந்தன; **வலியும் ஓய்ந்தார்** - (அவற்றால், வானரவீரர்கள் தம் வலிமையினையும் இழந்தனர்.

ஓய்தல் - தளர்தல்

(99)

9033 'படுகின்றது அன்றோ, மற்று உன் பெரும் படை? பகழி மாரி
விடுகின்றது அன்றோ, வென்றி அரக்கனாம் காள மேகம்?
இடுகின்ற வேள்வி மாண்டது; இனி, அவன் பிழைப்புறாமே
முடுகு' என்றான் அரக்கன் தம்பி; நம்பியும் சென்று மூண்டான்.

அரக்கன் தம்பி - (அப்பொழுது) இராவணனின் தம்பியாகிய வீடணன் (இலக்குவனை நோக்கி); **"வென்றி அரக்கனாம்**

காளமேகம் - "வெற்றித்திறன் வாய்ந்த அரக்கனாகிய காளமேகம்; **பகழி மாரி விடுகின்றது அன்றோ?** - அம்பு மழையினை ஓயாது சொரிகின்றது அன்றோ? **மற்று உன் பெரும் படை படுகின்றது அன்றோ** - (அவற்றால்) உனது பெருஞ்சேனைஅழிகின்றதே! **இடுகின்ற வேள்வி மாண்டது** - (ஓமப்பொருளை) இடுதற்குரிய (இந்திரசித்தன்) யாகம் அழிந்துவிட்டது; **இனி, அவன் பிழைப்புறாமே முடுகு" என்றான்** - இனி அவன் உயிர் பிழைத்துப் போகாதபடி விரைவாயாக" எனக் கூறினான்; **நம்பியும் சென்று மூண்டான்** - ஆடவரிற்சிறந்தோனாகிய இலக்குவனும் (இந்திரசித்தின் அருகே) சென்று போர் செய்யத் தொடங்கினான்,

(100)

சந்தக்கலி விருத்தம்

9034. வந்தான் நெடுந் தகை மாருதி, மயங்கா முகம் மலர்ந்தான்,
'எந்தாய்! கடிது ஏறாய், எனது இரு தோள்மிசை' என்றான்;
'அந்தாக' என்று உவந்து, ஐயனும் அமைவு ஆயினன்;
இமையோர்
சிந்தாகுலம் துறந்தார்; அவன் நெடுஞ் சாரிகை திரிந்தான்.

நெடுந்தகை மாருதி மயங்கா முகம் மலர்ந்தான் வந்தான் - பெருமைக்குணமுடையோனாகிய அனுமன் மயக்கமுறாது முகம் மலர்ந்து வந்து; **எந்தாய்! எனது இருதோள் மிசை கடிது ஏறாய் என்றான்** - (இலக்குவனை நோக்கி) 'எந்தையே!' என்னுடைய இரண்டு தோள்களின் மேலும் விரைந்து ஏறுவாயாக!" என வேண்டிக்கொண்டான். **'அந்தாக' என்ற உவந்து ஐயனும் அமைவு ஆயினன்** - 'அப்படியே ஆகுக' என்று உளமுவந்து தலைவனாகிய இலக்குவனும் அதற்கு இசைந்தனன்; **இமையோர் சிந்தாகுலம் துறந்தார்** - (அதுகண்டு) தேவர்கள் மனமயக்கத்தை விட்டொழித்தனர்; **அவன் நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்** - அவ்வனுமன் (அப்போர்க்களத்தில் இலக்குவனைச் சுமந்தபடி) நெடிய வட்டமாக ஓடித் திரிந்தான்.

(101)

இந்திர சித்தன் - இலக்குவன் பெரும் போர்

9035. 'கார் ஆயிரம் உடன் ஆகியது' எனல் ஆகிய கரியோன்,
ஓர் ஆயிரம் பரி பூண்டது ஓர் உயர் தேர்மிசை உயர்ந்தான்;
நேர் ஆயினர் இருவோர்களும்; நெடு மாருதி, நிமிரும்
பேர் ஆயிரம் உடையான் என, திசை எங்கணும்
பெயர்ந்தான்.

'கார் ஆயிரம் உடன் ஆகியது' எனல் ஆகிய கரியோன் - மழைமேகங்கள் ஆயிரம் ஒன்று கூடின என்னும் படி அமைந்த கரிய மேனியனாகிய இந்திரசித்து; **ஓர் ஆயிரம் பரி பூண்டது ஓர் உயர்தேர் மிசை உயர்ந்தான்** - ஓர் ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டியதோர் உயர்ந்த தேரின் மேல் உயர்ந்து தோன்றினான்; **நேர் ஆயினர் இருவோர்களும்** - (இந்திரசித்து, இலக்குவன் என்னும்) இருவரும் நேரே எதிர்த்தனர்; **நெடுமாருதி, நிமிரும் பேர் ஆயிரம் உடையான் என** - நெடியவனாகிய அனுமன் (திரிவிக்கரமனாகி) ஓங்கிய ஆயிரம் திருப் பெயர்களை உடைய இறைவனாகிய திருமாலைப் போன்று; **திசை எங்கணும் பெயர்ந்தான்** - திசைகள் எங்கும் திரிந்து சென்றான

(102)

9036. தீ ஒப்பன, உரும் ஒப்பன, உயிர் வேட்டன, திரியும்
பேய் ஒப்பன, பசி ஒப்பன, பிணி ஒப்பன, பிழையா

**மாயக் கொடு வினை ஒப்பன, மனம் ஒப்பன, கழுகின்
தாய் ஒப்பன, சில வாளிகள் துரந்தான்-துயில் துறந்தான்.**

துயில் துறந்தான் - உறக்கத்தை விட்டொழித்தவனாகிய இலக்குவன்; **தீஒப்பன, உரும் ஒப்பன, உயிர் வேட்டன** - (சுட்டெரித்தலால்) தீயினை ஒத்தனவும், (தாக்கி அழித்தலால்) இடியனை ஒத்தனவும், (பகைவரின்) உயிரை விரும்பிப் பற்றுவனவும்; **திரியும் பேய் ஒப்பன பசி ஒப்பன பிணி ஒப்பன** - (திரிந்து ஊன்கவர்தலால்) திரிதலை இயல்பாக உடைய பேயினை ஒத்தனவும், (உள்ளிருந்து வருத்துதலால்) பசியை ஒத்தனவும் (உள்ளும் புறமும் ஒப்ப வருத்துதலால்) நோயினை ஒத்தனவும்; **பிழையா மாயக் கொடு வினை ஒப்பன, மனம் ஒப்பன** - (விடாது பற்றி விளைவினைக்கொத்தலில்) தப்பாத சூழ்ச்சி மிக்க தீவினையினைஒத்தனவும், (விரைந்து பற்றுதலால்) மனத்தினை ஒத்தனவும்; **கழுகின் தாய் ஒப்பன சில வெங்கணை துரந்தான்** - (ஊனுணவு கொடுத்துக் காத்தலால்) கழுகினத்துக்குத் தாயினை ஒத்தனவும் ஆகிய வெம்மை மிக்க அம்புகள் சிலவற்றை (இந்திரசித்தன் மேல்) விரைந்து செலுத்தினான்.

(103)

9037. **அவ் அம்பினை அவ் அம்பினின் அறுத்தான், இகல்
அரக்கன்;
எவ் அம்பு இனி உலகத்து உளது என்னும்படி எய்தான் -
எவ் அம்பரம், எவ் எண் திசை, எவ் வேலைகள், பிறவும்,
வவ்வும் கடையுக மா மழை பொழிகின்றது மான.**

அவ் அம்பினை அவ் அம்பினின் அறுத்தான் - (இலக்குவனால எய்யப்பெற்ற) அந்த அம்புகளை அத்தகைய அம்புகளைக் கொண்டே வெட்டி வீழ்த்தினான் (அன்றியும்); **எவ் அம்பரம், எவ் எண்திசை, எவ் வேலைகள் பிறவும்** - ஆகாயம் முழுமையும், எட்டுத்திக்குகள், எல்லாவற்றையும், கடல்கள் யாவற்றையும், பிறவற்றையும்; **வவ்வும் கடையுகமாமழை பொழிகின்றதுமான** - பற்றி அழிக்கும் கடைசி யுகாந்தப் பெரிய மழை கொட்டுகின்றது போலவும்; **இனி எவ் அம்பு உலகத்து உளது என்னும்படி எய்தான்** - இனி இவற்றின் மிக்கனவாய் அம்புகள் எவை உலகத்து உள?' எனக் (கண்டோர்) கூறு மாறு (இலக்குவன்) அம்புகளை எய்தான்.

(104)

9038. **ஆயோன், நெடுங் குருவிக் குலம் எனலாம் சில அம்பால்
போய் ஓடிடத் துரந்தான்; அவை, 'பொறியோ' என மறிய,
தூயோனும், அத்துணை வாளிகள் தொடுத்தான், அவை
தடுத்தான்;
தீயோனும், அக் கணத்து, ஆயிரம் நெடுஞ் சாரிகை
திரிந்தான்.**

ஆயோன், நெடுங்குருவிக் குலம் எனலாம் சில அம்பால் - அவ் இந்திரசித்து, நெடிய குருவிக் கூட்டம் என்று சொல்லுதற்குரிய சில அம்புகளால்; **போய் ஓடிடத் துரந்தான்** - (இலக்குவன் ஏவிய

அம்புகளை) நீங்கி ஒழியும் படி விலக்கினான்; **அவை 'பொறியோ' எனமறிய** *- (அங்ஙனம் இலக்குவனின் அம்புகளைத் துண்டித்தபின்பும்) அந்த அம்புகள் தீப் பொறியோ என்று எண்ணுமாறு மறிந்து செல்ல;* **தூயோனும், அத்துணை வாளிகள் தொடுத்தான் அவை தடுத்தான்** *- தூயவனாகிய இலக்குவனும் அத்துணை அம்புகளைத் தொடுத்து எய்து அவற்றை விலக்கினான்;* **தீயோனும் அக்கணத்து ஆயிரம் நெடுஞ்சாரிகை திரிந்தான்** *- கொடியவனாய இந்திர சித்தும் அப்பொழுது ஆயிரம் முறை நெடிய வட்டமாக (ப் போர்க்களமெங்கும்) சுற்றித் திரிந்தான்.*

(105)

9039. கல்லும், நெடு மலையும், பல மரமும், கடை காணும்
புல்லும், சிறு கொடியும், இடை தெரியாவகை, புரியச்
செல்லும் நெறிதொறும், சென்றன - தெறு கால் புரை மறவோன்
சில்லின் முதிர் தேரும், சின வய மாருதி தாளும்.

தெறுகால் புரை மறவோன் *-அழிக்கும் ஊழிக்காற்றினை ஒத்த (வலிமைகொண்ட) வீரனான இந்திரசித்தினது;* **சில்லின் முதிர்தேரும் சினவய மாருதிதாளும்** *- சக்கரத்தால் வலிய தேரும் சினம் மிக்க வலிய அனுமனுடைய கால்களும்;* **கல்லும், நெடுமலையும், பல மரமும் கடைகாணும்** *- கல்லும் மலையும் பலவகை மரமும், (தாவரங்களில்) கடையாகிய;* **புல்லும் சிறு கொடியும் இடை தெரியாவகை புரியச்** *- புல்லும் சிறு கொடியும், தம்முள் வேற்றுமை தெரியாதவாறு அமைய;* **செல்லும் நெறி தொறும் சென்றன** *- (தாம்) செல்லுகின்ற வழிகள் தோறும் (தடையின்றிச்) சென்றன.*

(106)

9040. இரு வீரரும், 'இவன் இன்னவன், இவன் இன்னவன்' என்னச்
செரு வீரரும் அறியாவகை திரிந்தார், கணை சொரிந்தார்;
'ஒரு வீரரும் இவர் ஒக்கிலர்' என, வானவர் உவந்தார்;
பொரு வீரையும் பொரு வீரையும் பொருதாலெனப் பொருதார்;

இரு வீரரும், 'இவன் இன்னவன், இவன் இன்னவன்' என்னச் *-இலக்குவன் இந்திரசித்து என்னும்) இரண்டு வீரர்களும், 'இவன் இன்னான் இவன் இன்னான்' என்று;* **செருவீரும் அறியாவகை திரிந்தார் கணை சொரிந்தார்** *- போர் செய்யும் வீரர்களும் உருவறிய வொண்ணாதவாறு (எங்கும்) திரிந்தனராகி அம்பினைச் சொரிந்தார்கள்;* **பொருவீரையும் பொருவீரையும் பொருதாலெனப் பொருதார்** *- அலைமோதும் கடலும் அலை மோதும் கடலும் (தம்மில் எதிர் நின்று) பொருதாற்போன்று போர் செய்தனர்;* **வானவர், 'ஒருவீரரும் இவர் ஒக்கிலர் என**

உவந்தார் - (அதுகண்ட) தேவர்கள் (உலகில்) ஒரு வீரரும் இவர்களை ஒத்திலர்' என மகிழ்ந்து பாராட்டினார்கள்.

(107)

9041. 'விண் செல்கில, செல்கின்றன, விசிகம்' என, இமையோர்
கண் செல்கில; மனம் செல்கில; கணிதம் உறும்எனின், ஓர்
எண் செல்கில; நெடுங் காலவன் இடை செல்கிலன்;
உடல்மேல்
புண் செல்வன் அல்லால், ஒரு பொருள் செல்வன தெரியா.

'விசியம் விண் செல்கில செல்கின்றன,' என - (இருவரும் எய்த) அம்புகள் விண்ணிடத்தே செல்கில, அன்றிச் செல்கின்றன' என்று, கண்டறியுமாறு; **இமையோர் கண்செல்கில மனம் செல்கில** - தேவருடைய கண்கள் (ஊடுருவிச்) செல்ல மாட்டாதன வாயின. மனமும் செல்ல முடியாதனவாயின; **கணிதம் உறும் எனின் ஓர் எண் செல்கில** - கணக்கிட்டுக் கூறுதல் பொருந்து மெனின் (அளவிடுதற்கு) எண்கள் போதியனவாகச் செல்கில; **நெடுங்காலவன் இடை செல்கிலன்** - நெடிய வாயு தேவன் அவற்றிடையே ஊடுருவிச் செல்லுவதற்கு இயலாதவனாயினான்; **உடல் மேல் புண் செய்வன அல்லால்** - (அவ்விருவருடைய அம்புகளும்) உடம்பின் மீது புண்களைச் செய்வதன்றி; **ஒரு பொருள் செல்வன தெரியா** - தாம் ஒரு பொருளாய்ச் செல்லுந்திறங்களைத் தெரிந்துணர முடியாதனவாயின.

(108)

9042. எரிந்து ஏறின, திசை யாவையும்; இடி ஆம் எனப்
பொடியாய்
நெரிந்து ஏறின, நெடு நாண் ஒலி; படர் வான் நிறை
உருமின்
சொரிந்து ஏறின, சுடு வெங் கணை; தொடுந் தாரகை
முழுதும்
கரிந்து ஏறின, உலகு யாவையும் கனல் வெம் புகை கதுவ.

நெடுநாண் ஒலி இடி ஆம் எனப் பொடியாய் நெரிந்து ஏறின - நெடியவில்லின் நாணோசையானவை இடியோசை என்று சொல்லும்படி யாவையும் தூளாகிச் சிதையும்படி எங்கும் பரவின; **படர்வான் நிறை உருமின் சொரிந்து ஏறின சுடுவெங்கணை** - பரவிச் செல்லுதற்கு இடமாகிய வானத்தில் (ஆற்றல்) நிறைந்த இடியினை யொத்துச் சொரிந்ததனால் வெளிப்பட்ட சுட்டெரிக்கும் தன்மையவாகிய அம்புகள்; **திசையாவையும் எரிந்து ஏறின** - திசைகள் எல்லாவற்றிலும் எரிந்து மேற் சென்றன; **உலகு யாவையும் கனல் வெம் புகை கதுவ** - (அவற்றால்) உலகமெங்கும் தீயின் வெம்மை மிக்க புகைப் படலம் சென்று மூட; **தொடுந்தாரகை முழுதும் கரிந்து ஏறின** - வானத்தில் இயைந்துள்ள விண்மீன்கள் முழுவதும் கரிந்து போயின.

(109)

***9043. வெடிக்கின்றன திசை யாவையும், விழுகின்றன இடி வந்து
இடிக்கின்றன சிலை நாண் ஒலி; இரு வாய்களும் எதிராக்
கடிக்கின்றன, கனல் வெங் கணை; கலி வான் உற விசைமேல்
பொடிக்கின்றன, பொறி வெங் கனல்; இவை கண்டனர்,
புலவோர்.***

***சிலை நாண் ஒலி** - வில் நாணின் ஓசைகள்; **திசையாவையும் வெடிக்கின்றன** - திசை எல்லாவற்றிலும் வெடிக்கின்றனவாய்; **விழுகின்றன இடிவந்து இடிக்கின்றன** - விழும் இடிகளை ஒத்துவந்து பெருமுழக்கம் செய்தன; **இருவாய்களும் எதிராக் கடிக்கின்றன கனல் வெங்கணை** - இரு முனைகளும் பொருந்த ஒன்றை ஒன்று எதிர்ப்பட்டுக் கடிப்பனவாகிய கனலினைச் சொரியும் வெம்மையுடைய அம்புகள்; **கலிவான் உறவிசைமேல் வெங்கனல் பொறி பொடிக்கின்றன** - ஒலிக்கும் வானத்திடத்தே பொருந்தச் சென்ற வேகத்தால் மேலே வெம்மை உடைய தீப்பொறிகளைத் தோற்றுவிப்பனவாயின; **புலவோர் இவை கண்டனர்** - தேவர்கள் இவற்றைக் கண்டனர்.*

(110)

***9044. கடல் வற்றின; மலை உக்கன; பருதிக் கனல் கதுவுற்று
உடல் பற்றின; மரம், உற்றன கனல் பட்டன; உதிரம்
சுடர் வற்றின; சுறு மிக்கது; துணிபட்டு உதிர் கணையின்,
திடர் பட்டது, பரவைக் குழி; திரிவுற்றது புவனம்.***

***கடல் வற்றின, மலை உக்கன** - (இருவரும் ஏவிய அம்புகளின் வெம்மையால்) கடல்களெல்லாம் (நீர்) வற்றின, மலைகள் பிளந்து சிதறின; **பருதி உடல் கனல் கதுவுற்று பற்றின** - கதிரவனுடைய உடற்பகுதிகள் தீச்சுடர்களால் கதுவப்பெற்றுப் பற்றி எரிந்தன; **மரம் கனல் உற்றன பட்டன** - மரங்கள் தீப்பற்றி அழிந்தன; **உதிரம் சுடர் வற்றின, சுறு மிக்கது** - (வீரர்களின் உடலிலுள்ள) இரத்தம் தீச் சுடரின் வெம்மையால் வற்றின; (உடம்பில்) சுறு நாற்றம் மிக்குத் தோன்றியது **பரவை குழி துணிபட்டு உதிர் கணையின் திடர்பட்டது** - கடற்பரப்பாகிய பள்ளம் முறிபட்டுச் சிதறிய அம்புகளால் மேடாயிற்று; **புவனம் திரிவுற்றது** - உலகம் (ஒரு நிலையில் நில்லாது) சுழன்றது.*

(111)

***9045, எரிகின்றன அயில் வெங் கணை - இரு சேனையும் இரியத்
திரிகின்றன, புடை நின்றில, திசை சென்றன; சிதறிக்
கரி பொன்றின; பரி மங்கின; கவி சிந்தின; கடல்போல்
சொரிகின்றன, பொரு செம்புனல்; தொலைகின்றன,***

கொலையால், **எரிகின்றன அயில்**

வெங்கணை இரு சேனையும் இரியத் திரிகின்றன - (சுடர்விட்டு) எரிவனாகிய கூரிய வெம்மையினையுடைய அம்புகள், இருதிறச் சேனைகளும் அஞ்சி நிலை கெட்டு ஓடும்படி திரிபவை; **புடைநின்றில சிதறி திசை சென்றன** - (அடுத்தடுத்துப்) பக்கத்தில் (உடன்) நில்லாதனவாய்த் திசைகளிற் சிதறிச் சென்றன; கரிபொன்றின; **பரிமங்கின கவி சிந்தின** -(அவற்றால்) யானைகள் இறந்துபட்டன; குதிரைகள் பொலிவற்றழிந்தன; வானரங்கள் சிதறுண்டு இறந்தன; **பொருசெம்புனல் கடல் போல் சொரிகின்றன** -அலைகள் மறியும் செம்மை நிறம் வாய்ந்த குருதி வெள்ளம் கடல் போன்று வெளிப்படுவனவாயின; **கொலையால் தொலைகின்றனர்** - (இருதிறப்படைவீரர்களும்) கொலைத் தொழிலால் (உயிர்) தொலைந்தனர்.

(112)

9046, புரிந்து ஓடின; பொரிந்து ஓடின; புகைந்து ஓடின; புகை போய்
எரிந்து ஓடின; கரிந்து ஓடின; இடம் ஓடின; வலமே
திரிந்து ஓடின; பிரிந்து ஓடின; செறிந்து ஓடின; திசைமேல்
சரிந்து ஓடின; - கருங் கோள் அரிக்கு இளையான் விடு சரமே,

கருங்கோளரிக்கு இளையான் விடுசரமே - கரிய வலிய சிங்கம் போன்ற இராமனுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் ஏவிய அம்புகளுட் சில; **புரிந்து ஓடின, பொரிந்து ஓடின புகைந்து ஓடின** - வளைந்து ஓடின (சில) பொரிந்து ஓடின; (சில) புகைந்த வண்ணம் ஓடின; **புகை போய் எரிந்து ஓடின கரிந்து ஓடின; இடம் ஓடின** - (சில) புகை நீங்கி எரிந்த வண்ணம் ஓடின; (சில) கரிந்து போய் ஓடின (சில) இடப்பக்கமாக ஓடின; **வலமே திரிந்து ஓடின; பிரிந்து ஓடின, செறிந்து ஓடின; திசைமேல் சரிந்து ஓடின** - (சில) வலப்பக்கமாகச் சுற்றி ஓடின; (சில) பிரிந்து (தனித்தனியாக) ஓடின; (சில) ஒரு சேர நெருங்கி ஓடின; (சில) திசைகளின் மேலாகச் சரிவுற்று ஓடின.

(113)

9047. நீர் ஒத்தன; நெருப்பு ஒத்தன; பொருப்பு ஒத்தன; நிமிரும்
கார் ஒத்தன; உரும் ஒத்தன; கடல் ஒத்தன; கதிரோன் தேர் ஒத்தன; விடை
மேலவன் சிரிப்பு ஒத்தன; உலகின்
வேர் ஒத்தன; - செரு ஒத்து இகல் அரக்கன் விடு விசிகம்.

செரு ஒத்து இகல் அரக்கன் விடு விசிகம் - போரில் ஒத்துப்பொருகின்ற வலமிக்க அரக்கனாகிய இந்திரசித்து ஏவிய அம்பிகளுட்சில; **நீர் ஒத்தன; நெருப்பு ஒத்தன; பொருப்பு ஒத்தன** - நீரை ஒத்தன (சில) மலையை ஒத்தன; **நிமிரும் கார்ஒத்தன, உரும்ஒத்தன; கடல் ஒத்தன** - (சில) விசும்பில் உயர்ந்து செல்லும் மேகத்தை ஒத்தன; (சில) இடியை ஒத்தன; (சில) கடலை ஒத்தன; **கதிரோன் தேர்**

ஒத்தன; விடை மேலவன் சிரிப்பு ஒத்தன; உலகின் வேர் ஒத்தன - *(சில) கதிரவனது தேரை ஒத்தன (சில) இடபத்தின் மேலமர்ந்தவனாகிய சிவனது சிரிப்பினை ஒத்தன; (சில) உலகத்தின் வேரை ஒத்தன.*

இவற்றை ஜலமுகாஸ்திரம், அக்கினியாஸ்திரம், பர்வதாஸ்தரிம், மேகாஸ்திரம், இடியாஸ்திரம், சமுத்திராஸ்திரம், சூரியாஸ்திரம், சிவபிரானின் பஞ்ச முகாஸ்திரம், மேருமுகாஸ்திரம் எனவும் கூறுவர்.

(114)

9048, ஏமத் தடங் கவசத்து இகல் அகலத்தன்; இருவோர்
வாமப் பெருந் தோள் மேலன; வதனத்தன்; வயிரத்
தாமத்தன; குறங்கோடு இரு சரணத்தன் - தம் தம்
காமக் குல மட மங்கையர் கடைக்கண் எனக் கணைகள்.

தம்தம் கணைகள், காமக்குல மட - *மங்கையர் கடைக்கண் என - இலக்குவன், இந்திரசித்து ஆகிய இருவரும் எய்த அம்புகள், காதல் வயப்பட்ட இளமை வாய்ந்த குலமகளிரின் கடைக்கண்களைப் போன்று (ஊடுருவவல்லனவாய்);* ***இருவோர் ஏமத்தடங் கவசத்து இகல் அகலத்தன*** - *அவ்விருவரின் பாதுகாவலாக அமைந்த அகன்ற கவச மணிந்த வலிய மார்புகளிலே பாய்ந்தன;* ***வாமப் பெருந்தோள் மேலன வதனத்தன*** - *அவர்களின் அழகிய பெரிய தோள்களின் மேலே சென்றன; முகங்களிலே பதிந்தன;* ***வயிரத்தாமத்தன; குறங்கோடு இரு சரணத்தன*** - *வைரம் போன்று வலிய அழகியவனாகிய துடைகளுடனே இருபாதங்களிலும் ஊன்றித் தங்கின. மங்கையர் கடைக்கண் அம்புக்கு, 'நல்லார் கொழுங்கயற்றடங்கண்போலும், அம்பு கொண்டரசர் மீண்டார்' (சீவக - 439) என்பதும் புற, வெண்பா-84-ஆம். பாவும் காண்க.*

(115)

9049. 'எந் நாளினின், எத் தேவர்கள். எத் தானவர், எவரே,
அன்னார் செரு விளைத்தார்?' என, இமையோர் எடுத்து
அழைத்தார்;
பொன் ஆர் சிலை இரு கால்களும், ஒருகால் பொறை
உயிரா,
முன்நாளினில் இரண்டாம் பிறை முளைத்தாலென
வளைத்தார்.

முன்னாளினில் இரண்டாம் பிறை ஒருகால் பொறை உயிரா முளைத்தால் என - *பூர்வபட்சத்தில் இரண்டாகிய பிறைச் சந்திரன் ஒரேசமயத்தில் வெளிப்பட்டு முளைத்தாற் போன்று;* ***பொன்னார் சிலை இருகால்களும் வளைத்தார்*** - *பொன் கட்டுக்கள் அமைந்த விற்களின் இரு முனைகளையும் (இருவரும்) ஒரு சேர வளைத்தார்கள்;* ***இமையோர்*** - *(அது கண்ட) தேவர்கள்;* ***எந்நாளினின், எத்தேவர்கள்***

எத்தானவர் - 'எந்த நாளிலே, எந்த தேவர்கள் எந்த அசுரர்கள்; **எவரே அன்னார் செருவிளைத்தார் என எடுத்து அழைத்தார்** - வேறு யாவர் (இலக்குவன் இந்திரசித்து என்னும்) இவர்களுடைய செருத்தொழிலை ஒத்துப் போர்புரிந்தார்கள்?' என எடுத்துக் கூறிப் புகழ்ந்தார்கள்.

பொறை உயிர்த்தல் - கருவுயிர்த்தல்; இங்கு வெளிப்படுதல் என்னும் பொருளில் வந்தது. முன்னாள் - பூர்வபட்சம். ஒரு கால் இருகால்களும் வளைத்தல்: 'வரையென்பொருகாலிருகால் வளைய நிமிர்த்து' (திருக்கோ.152).

(116)

9050. **வேகின்றன உலகு, இங்கு இவர் விடுகின்றன விசிகம்;**
போகின்றன சுடர் வெந்தன; இமையோர்களும் புலர்ந்தார்;
'ஆகின்றது ஓர் அழிகாலம் இது ஆம். அன்று' என
அயிர்த்தார்;
நோகின்றன திசை யானைகள், செவி நாண் ஒலி நுழைய.

இங்கு இவர் விடுகின்றன விசிகம் போகின்றன - இங்கு (இலக்குவன் இந்திரசித்து) இருவரும் செலுத்துகின்றனவாகிய அம்புகள் (விரைந்து) செல்கின்றன; **உலகுவேகின்றன சுடர் வெந்தன** -(அவற்றால் தாக்கப்பட்டு) உலகங்கள் வேவனவாயின, (சூரியன் சந்திரன் முதலிய) சுடர்கள் வெந்தன; **இமையோர்களும் புலர்ந்தார்** - தேவர்களும் வாட்டமுற்றவராய்; **இது ஆகின்றது ஓர் அழிகாலம் ஆம் அன்று' என அயிர்த்தார்** - இது இப்பொழுது தோன்றியதோர் அழிவுகாலமாகிய ஊழியோ என்றும் அன்றோ என்றும் ஐயுற்றனர்; **நாண் ஒலி செவி நுழையத் திசையானைகள் நோகின்றன** - வில் நாணின் ஒலி (தம்) செவியிலே நுழைதலால் திசை யானைகள் வருந்துவனவாயின.

(117)

9051. **மீன் உக்கது, நெடு வானகம்; வெயில் உக்கது, சுடரும்;**
மான் உக்கது, முழு வெண் மதி; மழை உக்கது, வானம்;
தான் உக்கது, குல மால் வரை; தலை உக்கது; தகை சால்
ஊன் உக்க, எவ் உலகத்தினும் உளவாயின உயிரும்.

நெடுவானகம் மீன் உக்கது சுடரும் வெயில் உக்கது -(இருவரும் எய்த அம்புகள் தாக்கினமையால்) நீண்ட வானகம் மீன்களை உகுத்தது; ஞாயிறு வெயிலை உகுத்தது; **முழுவெண்மதி மான் உக்கது வானம் மழை உக்கது** - கலை நிறைந்த வெள்ளிய மதியம் (தன் உடலிலுள்ள) மானை உகுத்தது; ஆகாயம் மேகத்தை உகுத்தது; **குலமால் வரைதான் உக்கது தலை உக்கது** - தொகுதியாகிய மலைகள் உதிர்ந்து பொடியாவதன் முன்னம் சிகரங்களை உகுத்தன; **எவ்வுலகத்தினும் உளவாயின உயிரும் தகைசால் ஊன் உக்க** - எல்லா உலகத்திலும் உள்ளனவாகிய உயிர்களும் அழகமைந்த உடம்பினைச் சிந்தின.

(118)

9052. ***அக் காலையின், அயில் வெங் கணை ஐ - ஐந்து புக்கு அழுந்த,***
திக்கு ஆசு அற வென்றான் மகன், இளங்கோ உடல் செறித்தான்;
கைக் கார்முகம் வளையச் சில கனல் வெங் கணை, கவசம்
புக்கு, ஆகமும் கழன்று ஓடிட, இளங் கோளரி பொழிந்தான்.

திக்கு ஆசு அற வென்றான் மகன் *-திசைகளை எல்லாம் குற்றமற வெற்றிகண்ட இராவணன் மகனான இந்திரசித்து;* ***அக்காலையின் அயில் வெங்கணை ஐ -*** *ஐந்து - அப்பொழுது கூரிய வெம்மையுடைய அம்புகள் இருபத்தைந்து;* ***புக்கு அழுந்த இளங்கோ உடல் செறித்தான்*** *- உள்ளே புகுந்து அழுந்தும்படி இலக்குவனது உடம்பிலே நெருங்கிப் பதியச் செலுத்தினான்;* ***இளங்கோளரி கைக் கார்முகம் வளையக் கனல் வெங்கணை சில*** *- இளஞ்சிங்கம் போன்றவனாகிய இலக்குவன் தன்கையிற் கொண்ட வில் வளையக் கனன்று எரியும் கொடிய அம்புகள் சிலவற்றை;* ***கவசம்புக்கு, ஆகமும் கழன்று ஓடிடப் பொழிந்தான்*** *- (இந்திரசித்து அணிந்த) கவசத்தினுள்ளே புகுந்து மார்பினையும் (துளைத்து)' ஊடுருவி ஓடுமாறு சொரிந்தான்.*

(119)

9053. ***தெரிந்தான் சில சுடர் வெங் கணை, தேவேந்திரன் சின மா***
இரிந்து ஓடிடத் துரந்து ஓடின, இமையோரையும் முன் நாள்
அரிந்து ஓடின, எரிந்து ஓடின, அவை கோத்து, அடல் அரக்கன்
சொரிந்தான், உயர் நெடு மாருதி தோள் மேலினில் தோன்ற.

அடல் அரக்கன் தேவேந்திரன் சினமா இரிந்து ஓடிடத் துரந்து ஓடின *- வலிமை மிக்க அரக்கனாகிய இந்திரசித்து தேவேந்திரனுடைய வெகுளிமிக்க யானையை நிலை கெட்டு ஓடுமாறு துரத்திச் சென்றனவும்;* ***முன்நாள் இமையோரையும் அரிந்து ஓடின, எரிந்து ஓடின*** *- முற்காலத்தில் தேவர்களை அரிந்து ஓடினவும் (தீமிக்கு) எரிந்து ஓடினவும் ஆகிய;* ***சுடர் வெங்கணை சில தெரிந்தான் அவை கோத்து*** *- சுடர்கின்ற வெம்மையுடைய சில அம்புகளைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை (வில்லிற்) கோத்து;* ***உயர் நெடு மாருதி தோள் மேலினில் தோன்ற சொரிந்தான்*** *- உயர்ந்து நீண்ட உருவமுடையவனாகிய அனுமனுடைய தோள்களின் மேல் ஊன்றித் தோன்றும்படி சொரிந்தான்*

(120)

9054. ***குருதிப் புனல் சொரிய, குணம் குணிப்பு இல்லவன், குணபால்***
பருதிப்படி பொலிவுற்றதை இளங் கோளரி பார்த்தான்;
ஒரு திக்கிலும் பெயராவகை, அவன் தேரினை உதிர்த்தான்;
'பொருது இக் கணம் வென்றான்' என, சர மாரிகள் பொழிந்தான்.

குணம் குணிப்பு இல்லவன் குருதிப் புனல் சொரிய - குணங்களால் எண்ணி அளவிடுதற்கரியவனாகிய அனுமன் (உடம்பினின்றும்) குருதிநீர் சொரிதலால்; **குணபால் பருதிப்படி பொலிவுற்றதை இளங்கோளரி பார்த்தான்** - கிழக்குத் திசையில் உதித்த இளஞ்சூரியனைப் போன்று தோன்றிய தன்மையினை இளங்சிங்கம் போல்வானாகிய இலக்குவன் நோக்கினான்; **இக்கணம் பொருது வென்றான் என சரமாரிகள் பொழிந்தான்** - 'இந்தக் கணத்திலேயே (இந்திரசித்தனை) பொருதழித்து வெற்றி கொண்டான்'' எனக் கண்டோர் கருதுமாறு அம்புமழையினை (அவன் மேற்) சொரிந்து; **ஒருதிக்கிலும் பெயராவகை அவன் தேரினை உதிர்த்தான்** - எந்தத் திசையிலும் இடம் பெயர்த்து செல்லாதபடி அவ்விந்திரசித்தின் தேரினை (பொடியாக) உதிரச் செய்தான்.

(121)

9055. ***அத் தேர் அழிந்தது நோக்கிய இமையோர் எடுத்து ஆர்த்தார்,***
முத் தேவரும் உவந்தார்; அவன் உரும்ஏறு என முனிந்தான்;
தத்தா, ஒரு தடந் தேரினைத் தொடர்ந்தான், சரம் தலைமேல்
பத்து ஏவினன், அவை பாய்தலின், இளங் கோளரி பதைத்தான்.

அத்தேர் அழிந்தது நோக்கிய இமையோர் எடுத்து ஆர்த்தார் - (இந்திரசித்துவின்) அந்தத் தேர் அழிந்ததனைப் பார்த்து தேவர்கள் பெருங்குரலெடுத்து ஆரவாரஞ்செய்தனர்; **முத்தேவரும் உவந்தார் அவன் உரும் ஏறு என முனிந்தான்** - (அயன் அரி அரன் என்னும்) மும் மூர்த்திகளும் உளம் மகிழ்ந்தனர். அவ் இந்திரசித்து இடி ஏற்றினைப் போல் சினந்தவனாய்; **தத்தா ஒரு தடந்தேரினைத் தொடர்ந்தான்** - பாய்ந்து சென்று மற்றொரு பெரும் தேரினை அடைந்தவனாகி; **தலைமேல் பத்து சரம் ஏவினான்** - (இலக்குவனது) தலையின் மேல் பத்து அம்புகளைச் செலுத்தினான்; **அவை பாய்தலின் இளங்கோளரி பதைத்தான்** - அவ்வம்புகள் பாய்ந்ததனால் இலக்குவன் பதைப்புற்றான்.

(122)

9056. **பதைத்தான், உடல் நிலைத்தான், சில பகு வாய் அயில்**
பகழி
விதைத்தான்; அவன் விலக்காதமுன், விடைமேல் வரு
விமலன்,
மதத்தால் எதிர் வரு காலனை, ஒரு கால் உற மருமத்து
உதைத்தாலென, தனித்து ஓர் கணை அவன் மார்பிடை
உய்த்தான்.

பதைத்தான் உடல் நிலைத்தான் - *பதைப்புற்றவனாகிய இலக்குவன் (தன்வீரத்தால்) உடம்பினை நிலைபெற நிறத்தியவனாய்;* ***பகுவாய் அயில் பழகி சில விதைத்தான்*** - *பிளவுபட்ட வாயினை உடைய கூரிய சில அம்புகளை (இந்திரசித்தின்மேல்) பதியச் செய்தான்;* ***அவன் விலக்காதமுன்*** - *அவன் (அவற்றை) தடுப்பதற்கு முன்னே;* ***விடைமேல் வரும் விமலன், மதத்தால் எதிர் வருகாலனை*** - *எருதின் மேல்வருகின்ற தூயவனாகிய சிவபெருமான், செருக்கினால் எதிர்த்து வந்த கூற்றுவனை;* ***மருமத்து ஒருகால் உற உதைத்தாலென*** - *அவனது மார்பில் ஒரு திருவடியூன்ற உதைத்தாற்போன்று;* ***தனித்தோர் கணை அவன் மார்பிடை உய்த்தான்*** - *ஒப்பற்ற தோர் அம்பினை அவ்விந்திரசித்தின் மார்பின் கண்ணே செலுத்தினான்.*

(123)

9057. **கவசத்தையும் நெடு மார்பையும் கழன்று அக் கணை கழிய,**
அவசத் தொழில் அடைந்தான்; அதற்கு இமையோர் எடுத்து
ஆர்த்தார்; திவசத்து எழு கதிரோன் எனத்
தெரிகின்றது ஓர்
கணையால்
துவசத்தையும் துணித்தே, அவன் மணித் தோளையும
துளைத்தான்.*

அக்கணை கவசத்தையும் நெடுமார்பையும் கழன்று கழிய - *(இலக்குவனால் எய்யப்பெற்ற) அந்த அம்பு (இந்திரசித்தன்) கவசத்தையும் நெடிய மார்பினையும் துளைத்து உருவி வெளிப்பட்டு அப்பாற்செல்ல;* ***அவசத்தொழில் அடைந்தான் அதற்கு இமையோர் எடுத்து ஆர்த்தார்*** - *தன்னிலைமறந்து செயலற்ற தன்மையினை இந்திரசித்து அடையக் கண்ட அதற்குத் தேவர்கள் பெரும் ஆராவாரம் செய்தனர்;* ***திவசத்து எழுகதிரோன் எனத் தெரிகின்றது ஓர் கணையால்*** - *நாட்பகலில் தோன்றும் சூரியனை ஒத்த வெம்மையுடையதாய தெரிந்தெடுத்த ஓர் அம்பினால்;* ***துவசத்தையும் துணிந்தே அவன் மணித்தோளையும் துளைத்தான்*** - *(அவ்விந்திரசித்தின் தேரிற்கட்டிய) கொடியினையும் அறுத்துத் தள்ளி அவனது திண்ணிய தோள்களையும் துளைத்தான் (இலக்குவன்).*

(124)

acharya.org

9058. உள் ஆடிய உதிரப் புனல் கொழுந் தீ என ஒழுக,
தள்ளாடிய வட மேருவின் சலித்தான்; உடல் தரித்தான்,
தொள்ளாயிரம் கடும் போர்க் கணை துரந்தான்; அவை
துறை போய்
விள்ளா நெடுங் கவசத்திடை நுழையாது உக, வெகுண்டான்.

உள் ஆடிய உதிரப் புனல் கொழுந்தீ என ஒழுக - *(இலக்குவன் எய்த அம்பினால்) உடம்பினுள்ளே ஓடிக்கொண்டிருக்கும் குருதி நீர் கொழுவிய தீத்திரள் போன்று வெளிப்பட்டு ஒழுக;* **தள்ளாடிய வடமேருவின் சலித்தான்; உடல் தரித்தான்** - *அசைவுற்ற வடதிசைக் கண்ணதாகிய மேருமலையினைப் போன்று நிலைகுலைந்தவனாகிய இந்திரசித்து (தன்) உடம்பினைத் தளர்வுறாதபடி பொறுத்தவனாகி;* **தொள்ளாயிரம் கடும் போர்க்கணை துரந்தான் அவை துறைபோய்** - *தொள்ளாயிரம் கொடிய போர் அம்புகளை (இலக்குவன் மேல்) செலுத்தினான். அந்த அம்புகள் தமது இலக்கை அடைந்து;* **விள்ளா நெடுங்கவசத்திடை நுழையாது உக, வெகுண்டான்** - *பிளக்கமுடியாது நீண்ட (இலக்குவனது) கவசத்தினுள்ளே நுழையவியலாது உதிர்ந்தனவாக (அது கண்டு இந்திரசித்து) சினமுற்றான்,*

(125)

9059. மறித்து ஆயிரம் வடி வெங் கணை, மருமத்தினை மதியாக்
குறித்து, ஆயிரம் பரித் தேரவன் விடுத்தான்; அவை குறி
பார்த்து
இறுத்தான் நெடுஞ் சரத்தால், ஒரு தனி நாயகற்கு
இளையோன்;
செறித்தான் உடல் சில பொற் கணை, சிலை நாண் அறத்
தெறித்தான்.

ஆயிரம் பரித்தேரவன் மறித்து ஆயிரம் வடிவெங்கணை - *ஆயிரம் குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மேலானாகிய இந்திரசித்து, மீண்டும் ஆயிரம் வெம்மைமிக்க அம்புகளை;* **மருமத்தினை மதியாக் குறித்து விடுத்தான்** - *(இலக்குவனது) மார்பினை இலக்காக மதித்துக் குறிபார்த்து செலுத்தினான்;* **ஒரு தனி நாயகற்கு இளையோன்அவை குறிபார்த்து நெடுஞ்சரத்தால் இறுத்தான்** -*ஒப்பற்றதனி முதல்வனாகிய இராமனுக்கு இளையவனான இலக்குவன் அந்த அம்புகளைக் குறிபார்த்து முறித்துத் தள்ளினான்;* **பொற்கணை சில உடல் செறித்தான் சிலை நாண் அறத் தெறித்தான்** - *பொன்மயமான சில அம்புகளை தெரிந்து எடுத்துக் கொண்டவனாகி, (இந்திரசித்தின்) வில்லின் நாண் அறும்படி அவனது உடம்பில் நெருங்கச் செலுத்தினான்.*

(126)

9060. ‘வில் இங்கு இது, நெடு மால், சிவன் எனும் மேலவர தனுவே -
கொல்?’ என்று கொண்டு அயிர்த்தான்; நெடுங் கவசத்தையும் குலையாச்
செல்லுங் கொடுங் கணை யாவையும் சிதையாமையும் தெரிந்தான்;
வெல்லும் தரம் இல்லாமையும் அறிந்தான், அகம் மெலிந்தான்.

வில் இங்கு இது நெடுமால் சிவன் எனும் மேலவர் தனுவே கொல் - இங்கு (இலக்குவன் பிடித்துள்ள) வில்லாகிய இது நெடிய திருமால், சிவன் எனப் போற்றப் பெறும் மேலோராகிய பெருந்தெய்வங்களின் வில் தானோ? **என்று கொண்டு அயிர்த்தான்** - எனறு எண்ணி (இந்திரசித்து) ஐயுற்றான்; **நெடுங்கவசத்தையும் குலையாச் செல்லுங் கொடுங்கணை** - நீண்ட கவசத்தையும் குலைத்து (ஊடுருவி)ச் செல்லும் (இலக்குவனுடைய) அம்புகள்; **யாவையும் சிதையாமையும் தெரிந்தான்** - எல்லாமும் சிதைவுறாத தன்மையையும் அறிந்தான்; **வெல்லும் தரம் இல்லாமையும் அறிந்தான் அகம் மெலிந்தான்** - (அவனை) வெற்றி கொள்ளுந்திறம் (தனக்கு) இல்லாமையையும் அறிந்தவனாகி உளம் தளர்ந்தான்.

(127)

இந்திரசித்தின் மெலிவினை வீடணன் இலக்குவனுக்குக் கூறுதல்

9061. அல் தன்மையை அறிந்தான் அவன் சிறுதாதையும், அணுகா,
முத்தன் முகம் நோக்கா, ‘ஒரு மொழி கேள்’ என மொழிவான்,
‘எத் தன்மையும் இமையோர்களை வென்றான் இகல் கண்டால்,
பித்தன் மனம் தளர்ந்தான்; இனி பிழையான்’ எனப் பகர்ந்தான்.

அவன் சிறுதாதையும் அத்தன்மையை அறிந்தான் அணுகா - (இந்திரசித்து என்னும்) அவனது சிறியதந்தையாகிய வீடணனும் (இந்திரசித்து மனம் மெலிவுற்ற) அத்தன்மையினை அறிந்தவனாகி அணுகிவந்து; **முத்தன் முகம் நோக்கா,’ஒரு மொழிகேள்’ என மொழிவான்** - (பாசங்களின்று) விடுபட்ட தூயோனாகிய இலக்குவனின் முகத்தைப் பார்த்து ‘(யான்கூறும்) ஒரு வார்த்தையைக் கேட்பாயாக’ என்று மொழிபவன்; **‘எத்தன்மையும் இமையோர்களை வென்றான் இகல் கண்டால்** - ‘எல்லாத் திறத்தாலும் தேவர்களை வென்றவனாகிய இந்திரசித்தனின் (இப்போதைய) போர் புரியும் தன்மையைக் கண்டால்; **பித்தன் மனம் தளர்ந்தான் இனி பிழையான்’ எனப்பகர்ந்தான்** - போர்ப்பித்துக் கொண்டவன் மனம் தளர்ந்து விட்டான் (ஆதலால்) இனிப்பிழைக்க மாட்டான்’ என்று கூறினான்.

acharya.org

படைகளை இலக்குவன் விலக்கல்

9062. கூற்றின்படி கொதிக்கின்ற அக் கொலை வாள் எயிற்று அரக்கன்
ஏற்றும் சிலை நெடு நாண் ஒலி உலகு ஏழினும் எய்த,
சீற்றம் தலைத்தலை சென்று உற,'இது தீர்' எனத் தெரியா,
காற்றின் படை தொடுத்தான்; அவன் அதுவே கொடுகாத்தான்.

கூற்றின் படி கொதிக்கின்ற அக்கொலைவாள் எயிற்று அரக்கன் - *(உயிர் கொள்ளும்)* கூற்று வனது தன்மையினை ஒத்து *(ச்சினத்தாற்)* கொதிப்புற்று எழுகின்ற அந்தக் கொல்லுந்தன்மையதாகிய வாட்படையினையும் *(கோரப்)* பற்களையும் உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்து; **ஏற்றும் சிலை நெடுநாண் ஒலி உலகு ஏழினும் எய்த** - *(தன்)* வில்லில் ஏற்றிய நாணின் ஓசை ஏழுலகங்களிலும் சென்றடைய; **சீற்றம் தலைத்தலை சென்று உற, 'இது தீர்; எனத் தெரியா** - கோபமானது மேன்மேற் கிளர்ந்தெழ *(அம்புகளில் வன்மை உடையதனை)* தெரிந்தெடுத்து 'இதனை விலக்கி அழிப்பாயாக' என்று கூறி; **காற்றின் படை தொடுத்தான் அவன் அதுவே கொடு தடுத்தான்** - வாயு தேவனுடைய படைக்கலத்தினை *(இலக்குவன் மேல்)* தொடுத்து விட்டான் *(இலக்குவனாகிய)* அவன் *(அவ்வாயுதேவன் படைக்கலமாகிய)* அதனையே கொண்டு தடுத்தான்.

(129)

9063. அனலில் படை தொடுத்தான்; அவன் அதுவே கொடு தடுத்தான்;
புனலின் படை தொடுத்தான்; அவன் அதுவே கொடு பொறுத்தான்;
கன வெங் கதிரவன் வெம் படை துரந்தான், மனம் கரியான்;
சின வெந் திறல் இளங் கோளரி அதுவே கொடு தீர்த்தான்.

அனலின் படை தொடுத்தான் அவன் அதுவே கொடுதடுத்தான் - *(இந்திரசித்து)* அங்கியந் தெய்வத்தினுடைய படையைத் தொடுத்து விட்டான். அவ் இலக்குவன் அந்தப் படையினைக் கொண்டே *(அதனைத்)* தடுத்தான்; **புனலின் படை தொடுத்தான், அவன் அதுவே கொடு பொறுத்தான்** - *(இந்திரசித்து)* வருண தேவனுடைய படையைச் செலுத்தினான்; அவ்இலக்குவன் அந்தப் படையினைக் கொண்டே *(அதனைத்)* தடுத்தான்; **மனம் கரியான் கனல் வெங்கதிரவன் வெம்படை துரந்தான்** - நெஞ்சங்கரியோனாகிய இந்திரசித்து அழன்று வீசும் வெம்மையான கதிர்களை உடைய சூரியனது படைக் கலத்தைச் செலுத்தினான்; **சினவெந்திறல் இளங்கோளரி அதுவே கொடு தீர்த்தான்** -வெகுளியும் கடுந்திறலும் உடைய இளம் சிங்கம் போல் பவனாகிய இலக்குவன் அச்சூரியனுடைய படையினையே கொண்டு அதனை அழித்துப் போக்கினான்.

(130)

9064. 'இது காத்திகொல்? என்னா, எடுத்து, இசிகப் படை எய்தான்;
அது காப்பதற்கு அதுவே உளது என்னா, தொடுத்து
அமைந்தான்;
செதுகாப் படை தொடுப்பேன் என நினைந்தான்,
திசைமுகத்தோன்
முது மாப் படை துரந்தான், 'இனி முடிந்தாய்' என
மொழிந்தான்.

'இது காத்திகொல்?' என்னா, எடுத்து, இசிகப்படை எய்தான் - *(இலக்குவனை நோக்கி) 'இதனைத் தடுக்கவல்லாயோ?' என்று சொல்லி இசிகப்படையை எடுத்து ஏற்றினான். (இந்திரசித்து);* **அது காப்பதற்கு அதுவே உளது என்னா தொடுத்து அமைந்தான்** - *அதனை (த்தடுத்து)க் காப்பதற்கு அதுவே தக்கதாக உள்ளது என்று (அவ் இசிகப் படையினைத்தடுத்து அமைந்தான் (இலக்குவன்);* **செதுகாப்படை தொடுப்பேன் என நினைந்தான்** *-(உயிர்கொள்வதில்) தப்பாத படையினைத் தொடுத்து எய்வேன் என எண்ணியவனாகிய இந்திரசித்து;* **'இனி முடிந்தாய்' என மொழிந்தான்** *-(இலக்குவனைப் பார்த்து) 'நீ இறந்தொழிவாய்' என்று சொல்லி;* **திசை முகத்தோன் முது மாப்படை துரந்தான்** *-நான்முகனது தொன்மையும் பெருமையும் வாய்ந்த (பிரம்மாத்திரம் என்னும்) படைக்கலத்தினை (இலக்குவன் மேற்) செலுத்தினான்.*

(131) ***9065, 'வானின்தலை***
நிலைநின்றவர் மழுவாளியும், மலரோன் -
தானும், முனிவரரும், பிற தவத்தோர்களும், அறத்தோர்
கோனும், பிற பிற தேவரக்ள் குழுவும், மனம் குலைந்தார்;
'ஊனம் இனி இலது ஆகுக, இளங்கோக்கு!' என
உரைத்தார்.

வானின் தலை நிலைநின்றவர் மழுவாளியும் மலரோன் தானும் - *வானிடத்தே நிலையாக நின்றவர்களான மழுவென்னும் படையினை உடைய சிவபெருமானும்,* **மலராசனத்தானாகிய பிரமதேவனும்; முனிவரும், பிறதவத்தோர்களும் அறத்தோர் கோனும்** - *முனிவர்களும் (அவர்களல்லாது) வேறு தவம்புரிவோர்களும் அறத்தை உடையவராய தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனும்;* **பிற பிற தேவர்கள் குழுவும் மனம் குலைந்தார்** *-ஏனைய தேவர் கூட்டத்தினரும் மனம் நடுங்கியவர்களாகி;* **'இளங்கோக்கு, ஊனம், இனி இலது ஆகுக' என உரைத்தார்** *- 'இளவரசனாகிய இலக்குவனுக்கு எத்தகைய தீங்கும் இனி இல்லாதொழிக' என்று கூறினார்கள்*

(132)

acharya.org

***9066. ஊழிக்கடை இறும் அத்தலை, உலகு யாவையும் உண்ணும்
ஆழிப் பெருங் கனல்தன்னொரு சுடர் என்னவும் ஆகாப்
பாழிச் சிகை பரப்பித் தனி படர்கின்றது பார்த்தான், -
ஆழித் தனி முதல் நாயகற்கு இளையான் - அது
மதித்தான்.***

ஆழித்தனி முதல் நாயகற்கு இளையான் - சக்கரப்படையினை உடைய ஒப்பற்ற இறைவனாகிய இராமபிரானுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன்; **ஊழிக்கடை இறும் அத்தலை உலகுயாவையும் உண்ணும்** -(யாவையும்) அழிந்தொழியும் இறுதிக் காலமாகிய ஊழி முடிவில் உலகம் எல்லாவற்றையும் பற்றி அழிக்கும்; **ஆழிப் பெருங்கனல் தன்னொரு சுடர் என்னவும் ஆகாப்** - கடல் நடுவே உள்ள வடவைப் பெருந்தீயானது, தன்னுடைய ஒரு சுடரினை ஒக்கும் என்று உவமைகூறுதற்கும் ஆகாத; **பாழிச் சிகை பரப்பித் தனிபடர்கின்றது பார்த்தான், அது மதித்தான்** - வலியதீக் கொழுந்துகளைப் பரப்பிக்கொண்டு (தன்னை நோக்கித்) தனித்து வருகின்ற பிரமாத்திரத்தைப் பார்த்தான்; அதன் இயல்பினை (உள்ளவாறு) எண்ணி அறிந்தான்.

(133)

***9067. '"மாட்டான் இவன், மலரோன் படை முதற் போது
தன்வலத்தால்,
மீட்டான்அலன்; தடுத்தான் அலன்; முடிந்தான்" என,
விட்டான்;
'காட்டாது இனிக் கரந்தால், அது கருமம் அலது' என்னா,
'தாள்தாமரை மலரோன்படை தொடுப்பேன்' எனச்
சமைந்தான்.***

"முதற்போது தன் வலத்தால் இவன் மலரோன்படை மீட்டான் அலன் -'(நான் பிரமாத்திரத்தினை ஏவிய) முதற்பொழுதில் (இவன்) தன் வலிமையினால் பிரமாத்திரத்தைத் தன்பால் வாங்கிக் கொண்டானல்லன்; **தடுத்தான் அலன் மாட்டான் முடிந்தான்" என விட்டான்** - (தன்பால் வராது) தடுத்தானும் அல்லன்; (எனவே, இப்பொழுதும் இதனை எதிர்த்து நிற்க) மாட்டாதவன் (ஆதலால்) இறந்தொழிந்தான்' என்று எண்ணி (இந்திர சித்து என்மேல் பிரமாத்திரத்தை)ச் செலுத்தினான்' **காட்டாது இனிக்கரந்தால், அது கருமம் அலது' என்னா** - (எனது வன்மையைக்) காட்டாது மறைத்துக் கொண்டால் அது செய்யதக்க செயலாகாது என்று கருதி; **'தாள் தாமரை மலரோன்படை தொடுப்பேன்' எனச் சமைந்தான்** - தண்டினையுடைய தாமரைமலரில் அமர்ந்த பிரமனது படையினை (இவ் இந்திரசித்தின் மேல்) செலுத்துவேன் என்று (இலக்குவன்) அப்படையினைச் செலுத்துதற்கு அமைந்தனன்.

(134)

9068. ‘நன்று ஆகுக, உலகுக்கு!’ என, முதலோன் மொழி
நவின்றான்;
‘பின்றாதவன் உயிர்மேல் செலிவு ஒழிக’ என்பது பிடித்தான்;
’ஒன்றாக இம் முதலோன் படைதனை மாய்க்க’ என்று
உரைத்தான்,
நின்றான், அது துரந்தான்; அவன் நலம் வானவர்
நினைந்தார்.

’உலகுக்கு நன்று ஆகுக!’ என முதலோன் மொழி நவின்றான் -’உலகத்திற்கு (தீங்கின்றி) நன்மை உண்டாகுக’ என்று கூறிப் பிரமதேவனுக்குரிய மந்திரத்தை அபிமந்திரத்தவனாகி; ***‘பின்றாதவன் உயிர்மேல் செலவு ஒழிக’ என்பது பிடித்தான்*** - (கொடும் போர் செய்வதில்) பின்னிடாதவனாகிய இந்திரசித்தின் உயிர் மேற் செல்லாத தொழிக என நெறிப்படுத்தும் உறுதியுடன் அப்படையைப் பற்றியவனாகி; ***‘இம் முதலோன் படைதனை ஒன்றாக மாய்க்க’ என்று உரைத்தான்*** - (உலகிற்கு) முன்னோனது படையினை உறுதியாக அழித்தொழிப்பாயாக என்று சொல்லி; ***நின்றான் அது துரந்தான்; அவன் நலம் வானவர் நினைத்தார்*** -நின்று அப்படையினைச் செலுத்தினான். (இலக்குவனாகிய) அவனது (அருளுடைமையாகிய) நலத்தினைத் தேவர்கள் எண்ணி வியந்தனர்.

(135)

9069. ‘தான் விட்டது மலரோன் படைஎனின், மற்று இடைதருமே?
வான் விட்டதும், மண் விட்டதும், மறவோன் உடல்
அறுமே?
“தேன் விட்டிடு மலரோன் படை தீர்ப்பாய்” எனத்
தெரிந்தான்;
ஊன் விட்டவன் மறம் விட்டிலன்’ என, வானவர் உவந்தார்.

தான் விட்டது மலரோன்படை எனின் மற்று இடை தருமே? - இலக்குவன் ஏவியது பிரம்மாத்திரம் என்றால் அது (பகைவர் படையினை எதிர்த்துச் செல்வதன்றிப்) பின்னிடக்கூடியதோ? ***வான் விட்டதும், மண்விட்டதும் மறவோன் உடல் அறுமே?*** - (அவன் பணித்த வண்ணம் அது) வானுலகத்தை (அழிக்காமல்) விட்டது, மண்ணுலகத்தை (அழிக்காமல்) விட்டது, (அதனால் இந்திரசித்தை அவன் கொல்ல எண்ணி இருப்பின்) வீரனாகிய இந்திரசித்தின் உடம்பு அறுபட்டு அழிந்திருக்கும். ***’தேன்விட்டிடு மலரோன் புடை தீர்ப்பாய்’ எனத் தெரிந்தான்*** - ‘தேனனைச் சொரியும் தாமரை மலரிடத்தோனாகிய பிரமனுக்குரிய பிரமாத்திரத்தை மட்டும் அழித்தொழிப்பாய்’ என்று அறிந்து செலுத்தினான்; ***‘ஊன் விட்டவன் மறம் விட்டிலன்’ என, வானவர் உவந்தார்*** - ‘குற்றத்தைக் களைந்தவனாகிய இலக்குவன் (தனக்கே உரிய) வீரத்திறனை விட்டு நீங்கினானல்லன்’ என்று தேவர்கள் உவந்து பாரட்டினர்.

(136)

9070. உரும்ஏறு வந்து எதிர்த்தால், அதன் எதிரே,
நெருப்பு உய்த்தால்,
வரும் ஆங்கது தவிர்ந்தாலென, மலரோன் படை மாய,
திருமால்தனக்கு இளையான் படை உலகு ஏழையும் தீய்க்கும்
அரு மா கனல் என நின்றது, விசும்பு எங்கணும் ஆகி.

உரும் ஏறு வந்து எதித்தால், அதன் எதிரே, நெருப்பு உய்த்தால் - பேரிடி வந்து எதிர்த்தால் அதன் எதிராகத் தீத்திரளைச் செலுத்தினால்; **வரும் ஆங்கது தவிர்ந்தாலென மலரோன்படை மாய** - எதிர் வரும் அந்த நெருப்பு (இடியாற்) சிதைந்தழிந்தாற் போன்று, (இந்திரசித்தன் ஏவிய) பிரம்மாத்திரம் சிதைந்தழிய; **திருமால் தனக்கு இறையோன் படை** - திருமாலின் அவதாரமாகிய இராமபிரானுக்குத் தம்பியாகிய இலக்குவன் செலுத்திய பிரம்மாத்திரம்; **உலகு ஏழையும் தீய்க்கும் அருமாகனல் என விசும்பு எங்கணும் ஆகி நின்றது** - ஏழு உலகங்களையும் சுட்டெரிக்கும் அணுகுதற்கரிய (ஊழிக்காலத்துப்) பெருந்தீ என்னும் படி ஆகாய மெங்கும் பரவி நின்றது,

(137)

9071. படை அங்கு அது படராவகை, பகலோன் குல மருமான்,
இடை ஒன்று அது தடுக்கும்படி செந் தீ உக எய்தான்,
தொடைஒன்றினை; 'கணை மீமிசைத் துறுவாய்,
இனி 'என்றான்!
விடம்ஒன்று கொண்டு ஒன்று ஈர்ந்ததுபோல் தீர்ந்தது,
வேகம்.

பகலோன் குல மருமான் அங்கு படை அது படராவகை - சூரிய குலத்தோன்றலாகிய இலக்குவன், அங்கு (த்தன்னால் ஏவப் பட்ட) பிரமாத்திரம் (வானத்திற்) பரவிச் செல்லாதபடி; **அது தடுக்கும் படி தொடை ஒன்றினை** -அதன் வன்மையைத் தடுத்துக் குறைத்தற்பொருட்டுத் தொடுக்கப் படுவதாய அம்பு ஒன்றினை; **'கணைமீமிசைத் துறுவாய் இனி' என்றான்** - (பிரமாத்திரமாகிய) 'அம்பின் மீது இனி நெருங்கிச் செல்வாயாக' என்று கூறியவனாகி; **இடை ஒன்று செந்தீ உக எய்தான்** - அதனிடையே மற்றோரம்பினைச் சிவந்த தீப்பொறி சிதற ஏவினான்; **விடம் ஒன்று கொண்டு ஒன்று ஈர்ந்தது போல் தீர்ந்தது வேகம்** - (அதனால்) ஒரு நஞ்சினைக் கொண்டு மற்றொரு நஞ்சு ஈர்க்கப்பட்டுத் தன் வலி கெட்டழிந்தாற் போன்று (பிரம்மாத்திரமாகிய) அதன் வேகம் தீர்ந்தொழிந்தது.

(138)

9072. விண்ணோர் அது கண்டார், 'வய வீரர்க்கு இனி மேன்மேல்
ஒண்ணாதன உளவோ?' என மனம் தேறினர், உவந்தார்;
கண்ஆர் நுதல் பெருமான், 'இவர்க்கு அரிதோ?' எனக்

கடைபார்த்து,
‘எண்ணாது இவை பகர்ந்தீர்; பொருள் கேளீர்!’ என
இசைத்தான்;

விண்ணோர் அது கண்டார் - தேவர்கள் (இலக்குவன் செய்த அச்செயலைக் கண்டார்கள்; **‘வயவீரர்க்கு இனி மேன்மேல் ஒண்ணாதன உளவோ? என** - ‘வன்மை மிக்க பெரு வீரராகிய இராம இலக்குவர்கட்குச் செய்து முடிக்க ஒண்ணாத (அரிய) செயல்களும் இனி உள்ளனவோ?’ என்று கூறி; **மனம் தேறினர் உவந்தார்** - (கவலை நீங்கி) மனம்தெளிந்தவர்களாய் மகிழ்ச்சியுற்றார்கள்; **கண் ஆர் நுதல் பெருமான், ‘இவர்க்கு அரிதோ?’ எனக்கடைபார்த்து** - கண் பொருந்திய நெற்றியினை உடைய சிவபெருமான், ‘இவ்வீரர்கட்கு (இது) செய்தற்கரியதோ?’ என்று சொல்லிக் கடைக்ககண்ணோக்கஞ் செய்து; **‘எண்ணாது இவை பகர்ந்தீர்; பொருள் கேளீர்!’ என இசைத்தான்** - ‘எண்ணிபாராது இம்மொழிகளைக் கூறினீர்கள் (இவ்விருவருடைய பேராற்றலாகிய) பொருளியல்பினை உள்ளவாறு கேட்பீராக என்று (பின் வருமாறு) கூறினான்.

(139) **9073. ‘நாராயண நரர் என்று இவர் உளராய்,**
நமக்கு எல்லாம்
வேராய், முழு முதல் காரணப் பொருளாய், வினை
கடந்தோர்;
ஆராயினும் தெரியாதது ஓர் நெடு மாயையின் அகத்தார்;
பாராயண மறை நான்கையும் கடந்தார்; இவர் பழையோர்;

இவர் நாராயண நரர் என்று உளராய் - (இராமஇலக்குவர் என்னும்) இவர்கள், நாராயணன் நரன் என்று உள்ளவர்கள்; **நமக்கு எல்லாம் வேராய் முழு முதல் காரணப் பொருளாய் வினைகடந்தார்** - நமக்கெல்லாம் மூலகாரணமாயுள்ள முழுமுதற்பொருளாய் வினைத் தொடர்பைக் கடந்தவர்கள்; **ஆராயினும் தெரியாதது ஓர் நெடுமாயையின் அகத்தார்** -எத்திறத்தோராயினும் தெரிந்து உணர வொண்ணாததொரு பெரிய மாயையினுள்ளே மறைந்திருப்பவர்கள்; **பாராயண மறை நான்கையும் கடந்தார்; இவர் பழையோர்** - (அறிஞரால்) இடைவிடாது ஓதப்பெறும் நான்கு வேதங்களையும் கடந்துள்ளவர்! இவர்கள் மிகவும் தொன்மை உடையவர்கள்.

திருமால் உலகவர்க்கு ஆசிரியர் மாணவர் நெறிமுறைகளை உணர்த்த வேண்டிப் பதரிகாச்சிரமத்தில் நரன் நாராயணன் என்னும் இருவராகத் தோன்றி, நரனாகிய மாணவனுக்கு நாராயணன் ஆசிரியனாக அமர்ந்து திருமந்திரப் பொருளை உபதேசித்தருளினான் என வைணவ நூல்கள் கூறும் அவர்களே இப்பொழுது இராம இலக்குவராக அவதரித்துள்ளார் என்பதாம் இதனை,

‘உன்னை நான் பிரிவதில்லை ஒருமுறை பிரிந்து மேனாள் நன்னிலா வெறிக்கும் பூணாய் நரனு நாரணனு மானோம் பின்னொரு பிறப்பில் யாமே இராமலக்குவப் பேர் பெற்றோம்’

acharya.org

என அருச்சுனனுக்குக் கண்ணன் கூறுவதாக வரும் வில்லி பாரதச் செய்யுனாலும் உணராலாம்.

வேர் - மூலம் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாய் தமக்கொரு காரணமற்றவராய், காரணகாரிய வினைக்குட்படாதவராய், உயிரறிவுக்கு எட்டாதவராய் இருப்பவர் என்றவாறு.

(140)

9074. '"அறத்தாறு அழிவு உளது ஆம்" என அறிவும்
தொடர்ந்து அணுகாப்
புறத்தார், புகுந்து அகத்தார் எனப் புகுந்து, அன்னது
புரப்பார்,
மறத்தார் குலம் முதல் வேர்அற மாய்ப்பான், இவண்
வந்தார்;
திறத்தால் அது தெரிந்து, யாவரும் தெரியாவகை திரிவார்;

அறிவும் தொடர்ந்து அணுகாப்புறத்தார் -அறிவும் தொடர்ந்து நெருங்க முடியாத (சிந்தைக்கு) அப்புறத்தே உள்ளாராகிய அவர்கள்; **அறத்தாறு அழிவு உளதாம் என அது புரப்பார்** - (உலகத்து) அறநெறி அழிவுக்குட்படுவதாயிற்று' என்று அதனை (நிலைநிறுத்தி)க் காப்பவராய்; **அகத்தார் எனப் புகுந்து பிறந்தார்** - உலகத்தின் அகத்திலும் நீங்காது உள்ளார் என்னும் படி புகுந்து (இராமஇலக்குவர் எனப்) பிறந்தருளினர்; **திறத்தால் அது தெரிந்து யாவரும் தெரியாவகை திரிவார்** - (தமது அருளின்) திறத்தால் (அறத்தினைக் காத்தலாகிய) அம்முறையினை ஆராய்ந்து (பிறர்யார்க்கும் தமது இயல்பு) புலனாகாதவாறு சஞ்சரிப்பவர்களாகிய இவர்கள்; **மறத்தார் குலம் முதல்வேர் அற மாய்ப்பான், இவண் வந்தார்** - தீவினையாளர்களாகிய அரக்கர் குலத்தை அதன்மூலமாகிய வேருடன் அற்றுச் சிதைய அழித்தற்பொருட்டு (இலங்கையாகிய) இவ்விடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தர்கள்.

'ஞானவான்களின் நுண்ணறிவாலும் தொடரவொண்ணாப் புறத்தார்களாகிய இவர்கள் உலகின் அகத்திலும் உள்ளாராமென பிறந்து வந்துள்ளனர். உலகில் அறம் வீழ்கின்றது என்பதை உணர்ந்து அதனைக் காக்கும் பொருட்டுத் தமது அவதார ரகசியம் யார்க்கும் தெரியாத வண்ணம் சஞ்சரிப்பவராகி அரக்கர் குலத்தை வேருடன்அழிக்க இவண் வந்துள்ளனர்' என்றவாறு,

(141)

9075. '"உயிர்தோறும் உற்றுளன், தோத்திரத்து ஒருவன்" என
உரைக்கும்
அயிரா நிலை உடையான் இவன்; அவன்,இவ் உலகு
அனைத்தும் தயிர் தோய் பிரை எனல் ஆம் வகை கலந்து, ஏறிய
தலைவன்;

பயிராதது ஓர் பொருள் இன்னது என்று உணர்வீர்; இது பரமால்.

"உயிர்தோறும் உற்றுளன் தோத்திரத்து ஒருவன்" என உரைக்கும் - "உயிர்கள் தோறும் பொருந்தியுள்ளவனாகிப் போற்றுதற் பொருளாயுள்ள ஒப்பற்ற முதல்வன்" என்று உயர்த்திக் கூறப்படும்; **அயிரா நிலை உடையான் இவன்** - ஐயுறப்படாத இறை நிலையை உடையவன் (இலக்குவன் என்னும்) இவன் ஆவான்; **அவன் இவ்வுலகு அனைத்தும் தயிர்தோய் பிரை எனல் ஆம் வகைகலந்து ஏறியதலைவன்** - (இராமனாகிய) அவன், இவ்வுலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் (பால்) தயிராதற்குரிய பிரைமோர் என்று சொல்லும் படி (நீக்கமறக்) கலந்து பரவி நின்ற தலைவன் ஆவான்; **பயிராதது ஓர் பொருள் இன்னது என்று உணர்வீர்; இது பரமால்** - (இன்னதன்மையது என்று) சொல்ல வொண்ணாத முழுமுதற்பொருள் இத்தன்மையதென்று உணர்வீராக. (நும்கண்ணுக்குப் புலனாகிய) இதுவே பரம் பொருளாகும்.

உயிர்க்குயிராய் உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் தயிர்தோய் பிரைஎனக் கலந்து ஒன்றாகியும் உள்ள முழுமுதற்பொருளே இராம இலக்குவர் என்னும் இருவராக அவதரித்துள்ளது என்பதாம். அயிராநிலை - ஐயுறப்படாத (தெய்வ) நிலை. பயிர்தல் - சொல்லுதல். பரம்- மேலானபொருள்; கடவுள்.

(142)

9076.

'நெடும் பாற்கடல் கிடந்தாரும். பண்டு, இவர் நீர் குறை நேர.
விடும் பாக்கியம் உடையார்களைக் குலத்தோடு அற வீட்டி,
இடும் பாக்கியத்து அறம் காப்பதற்கு இசைந்தார்' என, இது எலாம்,
அடும்பு ஆக்கிய தொடைச் செஞ்சடை முதலோன் பணித்து அமைந்தான்.

நெடும் பாற்கடல் கிடந்தாரும் இவர் - நீண்ட பாற்கடலின் கண்ணே அறிதுயில் கொண்டவர்களும் இவர்களே; **பண்டு நீர் குறை நேர விடும் பாக்கியம் உடையார்களை** - முன்னாளில் நீங்கள் நேரிற் குறையிரந்து வேண்டுதலால் இழக்கும் நற்பேற்றினை உடையவர்களாகிய அரக்கர்களைக்; **குலத்தோடு அறவீட்டி இடும் பாக்கியத்து அறம் காப்பதற்கு இசைந்தார்' என இது எல்லாம்** - குலத்தோடும் அற்றொழியக் கொன்று அளிக்கும் நற்பேற்றினால் அறத்தினை (நிலைநிறுத்திக்) காப்பதற்கு உளம் பொருந்திவந்துள்ளார்கள் என்று இச்செய்தியினை எல்லாம்; **அடும்பு ஆக்கிய தொடைச் செஞ்சடை முதலோன் பணித்து அமைந்தான்** - அடப்ப மலர்களால் தொடக்கப்பெற்ற மாலையினை அணிந்த செஞ்சடை முதல்வனாகிய சிவபொருமான் (தேவர்கட்கு) அறிவுறுத்தி அமைந்தனன்.

(143)

9077. ‘அறிந்தே இருந்து, அறியேம், அவன் நெடு மாயையின் அயர்ப்போம்;
பிறிந்தோம் இனி முழுது ஐயமும்; பெருமான் உரை பிடித்தோம்;
எறிந்தோம் பகை முழுதும்; இனித் தீர்ந்தோம் இடர் கடந்தோம்;
செறிந்தோர் வினைப் பகைவர்!’எனத் தொழுதார், நெடுந் தேவர்.

செறிந்தோர் வினைப்பகைவா! - தன்னை அடைந்தவர்களது தீவினைகளைச் சினந்தழிப்பவனே! ***அறிந்தே இருந்து அவண் நெடுமாயையின் அறியேம் அயர்ப்போம்*** - (இச்செய்தியை நாங்கள்) முன்பே அறிந்திருந்தோமாயினும் அவனது நெடிய சூழ்ச்சியில் அகப்பட்டு அவனை அறியாதோமாகி மறந்தோம்; ***பெருமான் உரைபிடித்தோம் இனி முழுது ஐயமும் பிறிந்தோம்*** - எங்கள் பெருமானாகிய நினது அருளுரையினை (உறுதியாகப்) பற்றிக் கொண்டோமாகி இப்பொழுது அம்மாயத்தினின்றும் (எம்மனத்திற்கொண்ட) சந்தேகங்கள் முழுவதும் நீங்கித் தெளிந்தோம்; ***பகை முழுதும் எறிந்தோம் இடர் கடந்தோம் என நெடுந்தேவர் தொழுதார்*** - எமது பகை முழுவதையும் அழித்துப் போக்கினோம். இடர்களின் நீங்கி வென்றோம்’ என்று சொல்லிப் பெருமை மிக்க தேவர்கள் (சிவனை) வணங்கினார்கள்,

(144)

மாயோன்படை இலக்குவனை விலகிப் போதல்

9078. மாயோன் நெடும் படை வாங்கிய வளை வாள் எயிற்று அரக்கன்
‘நீயோ இது தடுத்தாய்எனின், நினக்கு ஆர் எதிர் நிற்பார்? போயோ விசும்பு அடைவாய்; இது பிழையாது’ எனப் புகலா,
தூயோன்மிசை, உலகு யாவையும் தடுமாறிட, துரந்தான்.

மாயோன் நெடும் படை வாங்கிய வளைவாள் எயிற்று அரக்கன் - திருமாலின் நெடிய படைக்கலத்தினைக் கையிற்கொண்ட வளைந்த கூரிய கோரப்பற்களை உடைய அரக்கனாகிய இந்திரசித்து; ***’நீயோ இது தடுத்தாய் எனின், நினக்கு ஆர் எதிர் நிற்பார்?*** - (இலக்குவனை நோக்கிய)’ நீ இதனைத் தடுத்தனையேயானால் நின்னை எதிர்க்கவல்லார் யார்? ***போயோ விசும்பு அடைவாய்! இது பிழையாது’ எனப் புகலா*** - (உயிர்நீங்கி, இவ்வுலகினை விட்டும்) போய் விண்ணுலகத்தினை அடைவாய். இப்படையானது (நினது உயிரைக் கொள்வதில்) தவறாது எனக்கூறி;

உலகுயாவையும் தடுமாறிட தூயோன்மிசை துரந்தான் - உலகங்கள் யாவையும் (மயங்கி) தடுமாறும்படி தூய்மையுடையோனாகிய இலக்குவன் மேல் (அதனைச்) செலுத்தினான்.

மாயோன் நெடும்படை - நாராயணாத்திரம்.

(145)

9079. சேமித்தனர் இமையோர் தமை. சிரத்து ஏந்திய கரத்தால்;
ஆம்இத் தொழில். பிறர் யாவரும் அடைந்தார்; பழுது
அடையாக்
காமிப்பது முடிவிப்பது படிகின்றது கண்டான்;
'நேமித் தனி அரி, தான்' என நினைந்தான், எதிர்
நடந்தான்.

இமையோர் சிரத்து ஏந்திய கரத்தால் தமை சேமித்தனர் - தேவர்கள், தம் தலைமீது சுமந்து கைகளால் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொண்டனர்; **ஆம் இத்தொழில், பிறர் யாவரும் அடைந்தார்** - பொருந்திய இச்செயலையே (அங்குள்ள முனிவர் முதலிய) ஏனையோர் எல்லோரும் மேற்கொண்டனர்; **பழுது அடையாக் காமிப்பது முடிவிப்பது படர்கின்றது கண்டான்** -பழுதுறாவண்ணம் விரும்பியதனை நிறைவேற்றவல்லதாகிய அப்படைக்கலம் (தன்னைக் கைக்கூப்பித் தொழுவார் மேற் செல்லாது) நிலத்தில் படிந்து வருவதனைக் கண்ட இலக்குவன்; **'நேமித்தனி அரி, தான்' என நினைந்தான் எதிர் நடந்தான்** - ஒப்பற்ற சக்கரப்படையினை யேந்திய திருமாலே தான் என உணர்ந்தவனாகி (பாவித்துக்கொண்டு அப்படையின்) எதிரே நடந்து சென்றான்.

(146)

9080. தீக்கின்றது இவ் உலகு ஏழையும் எனச் செல்வதும்
தெரிந்தான்;
நீக்கும் தரம் அல்லா முழு முதலோன் என நினைத்தான்;
மீச் சென்றிலது, அயல் சென்று, அது விலங்கா, வலம்
கொடு மேல்
போய்த்து; அங்கு அது கனல் மாண்டது, புகை
வீய்ந்தது, பொதுவே.

இவ்வுலகு ஏழையும் தீக்கின்றது எனச் செல்வதும் தெரிந்தான் - இவ்வுலகங்கள் ஏழினையும் சுட்டெரிக்கின்ற தென்னும் படி (அப்படை) செல்வதனையும் தெரிய உணர்ந்தான்; **நீக்கும் தரம் அல்லா முழு முதலோன் என நினைந்தான்** - (ஒருவராலும்) அழித்துப் போக்குந்தன்மையில்லாதோனாகிய முழுமுதற் கடவுளாகிய திருமாலே தான் என்பதனையும் எண்ணினான்; **அங்கு அது மீச்**

சென்றிலது விலங்கா வலங்கொடு அயல் சென்றது - அந்நிலையில் (திருமால் படையாகிய) அது இலக்குவன்மேல் செல்லாது விலகி (அவனை) வலஞ் செய்து கொண்டு பக்கத்தே சென்றதாகி; **மேல் போய்த்து பொதுவே கனல் மாண்டது புகை வீய்ந்தது** - ஆகாயத்தின் மேற் போயிற்று. பொதுவாக (எங்கும் பரவிய) தீ அழிந்து புகையும் அற்றொழிந்தது.

(147)

9081. **ஏத்து ஆடினர், இமையோர்களும்; கவியின் குலம் எல்லாம்**
கூத்து ஆடினர்; அர மங்கையர் குனித்து ஆடினர்;
தவத்தொர்,
'காத்தாய் உலகு அனைத்தும்' எனக் களித்து
ஆடினர்; கமலம்
பூத்தானும், அம் மழுவாளியும், முழு வாய்கொடு புகழ்ந்தார்.

இமையோர்களும் ஏத்து ஆடினர் - (அதுகண்டு) தேவர்களும் (இலக்குவனைத்) துதித்து ஆடினார்கள்; **கவியின் குலம் எல்லாம் கூத்து ஆடினர்** - குரங்குக் கூட்டம் யாவும் (மகிழ்ந்து) கூத்தாடினர்; **அரமங்கையர் குனித்து ஆடினர்** - தேவமங்கையர்கள் பரதத்தொழிலை மேற்கொண்டு நடனம் ஆடினார்கள்; **தவத்தோர் 'காத்தாய் உலகு அனைத்தும்' எனக் களித்து ஆடினர்** - தவச் செல்வர்களாகிய முனிவர்கள் (இலக்குவனை நோக்கி) 'உலகம் எல்லாவற்றையும் காத்தவன் ஆயினாய்' என்று சொல்லி மகிழ்ந்து ஆடினார்கள்; **கமலம் பூத்தானும் அம்மழுவாளியும் முழுவாய் கொடு புகழ்ந்தார்** - (திருமாலின் உந்தித்) தாமரையிலே தோன்றிய பிரமனும் மழுப்படையினை ஏந்திய அச்சிவபெருமானும் வாயாரப் புகழ்ந்து (இலக்குவனைப்) பாராட்டினார்கள்.

(148)

சிவன் படையை இந்திரசித்து விடுதல்

9082. **அவன் அன்னது கண்டான்; 'இவன் ஆரோ?' என**
அயிர்த்தான்;
'இவன் அன்னது முதலே உடை இறையோன்' என வியவா,
'எவன் என்னினும் நன்று ஆகுக! இனி எண்ணலென்'
என்னா,
'சிவன் நன் படை தொடுத்து, ஆர் உயிர் முடிப்பேன்'
எனத் தெரிந்தான்;

அவன் அன்னது கண்டான் 'இவன் ஆரோ?' என அயிர்த்தான் - இந்திரசித்து திருமால்படை பழுதானதைப் பார்த்தான்; இவ் இலக்குவன் யாரோ? என ஐயமுற்றான்; **'இவன் அன்னது முதலே உடை இறையோன்' எனவியவா** - 'இலக்குவனாகிய இவன் அப்படையினைத் தொன்மையே கொண்டுள்ள (திருமாலாகிய) இறைவனே' என்று வியந்து; **'எவன் என்னினும் நன்று ஆகுக! இனி எண்ணலென்' என்னா** - 'இவன் யாவன் ஆயினும் (எனது போர்ச்செயல்) நன்றாக

நிறைவுறுக' இனி (வேறு எதனையும்) எண்ணுவேனல்லன்' என்று; **சிவன் நன்படை தொடுத்து, ஆர் உயிர் முடிப்பேன்' எனத் தெரிந்தான்** - *சிவனுடைய நல்ல (பாசுபதப்) படையினைத் தொடுத்து இவனது அரிய உயிரைப் போக்குவேன்' என்று தேர்ந்து துணிந்தேன்.*

(149) **9083. 'பார்ப்பான் தரும்**
உலகு யாவையும், ஒரு கால், ஒரு பகலே,
தீர்ப்பான் படை தொடுப்பேன்' எனத் தெரிந்தான்; அது
தெரியா,
மீப் பாவிய இமையோர் குலம் வெருவுற்றது; 'இப்பொழுதே
மாய்ப்பான்' என, உலகு யாவையும் மறுகுற்றன, மயங்கா.

பார்ப்பான் தரும் உலகு யாவையும் ஒருகால், ஒருபகலே - *வேதியனாகிய பிரமன் படைத்த உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் ஒரு காலப்பகுதியின் ஒரு பொழுதுக்குள்;* **தீர்ப்பான் படை தொடுப்பேன் எனத் தெரிந்தான்** - *அழித்துத் தீர்ப்பவனாகிய பசுபதியின் படையை (இலக்குவன் மேல்) தொடுத்து விடுவேன் எனத்தெரிந்தெடுத்தான் (இந்திரசித்து);* **அது தெரியா மீப்பாவிய இமையோர் குலம் வெருவுற்றது** - *அதனைத் தெரிந்து ஆகாயத்தின் மேல் பரவி நின்ற தேவர்கூட்டம் அஞ்சி நடுங்கியது;* **'இப்பொழுதே மாய்ப்பன்' என உலகு யாவையும் மயங்கா மறுகுற்றன** - *'இவன் இப்பொழுதே அழித்தொழிப்பான்' என்று எல்லா உலகங்களும் மயங்கித் தடுமாற்றமடைந்தன.*

(150)

9084. 'தானே சிவன் தரப் பெற்றது, தவம் நாள் பல உழந்தே;
தானே, "பிறர் அறியாதது தந்தேன்" எனச் சமைந்தான்;
ஆனால், இவன் உயிர் கோடலுக்கு ஐயம் இலை' என்னா,
மேல் நாளும் இதனை ஏவிடின் எதிர்நிற்பவர் இல்லை.

பலநாள் உழந்தே தவம் சிவன் தானே தரப் பெற்றது - *(இதுயான்) பல நாட்கள் வருந்தித் தவஞ்செய்தமையால் சிவபெருமான்தானே வந்து தரப் பெற்ற ஆயுதமாகும்;* **தானே,"பிறர் அறியாதது தந்தேன்" எனச் சமைந்தான்** - *அவ் இறைவன் தானே பிறர் பெற்றிலாத இதனைத் தந்தேன் என்று சொல்லி (மேலும்) பொருந்தி அளித்தான்;* **மேல் நாளும் இதனை ஏவிடின் எதிர் நிற்பவர் இல்லை** - *முற்காலத்தில் இப்படையினைச் செலுத்தினால் இதன் எதிர் நிற்பவர் ஒருவரும் இல்லை;* **ஆனால், இவன் உயிர் கோடலுக்கு ஐயம் இல்லை' என்னா** - *ஆதலால் (இப்படையானது) இவ் இலக்குவனது உயிரைக் கவர்ந்து செல்வதிற் சிறிதும் சந்தேகம் இல்லை என்று.*

(151)

9085. மனத்தால், மலர் புனல் சாந்தமொடு அவி தூபமும்
வகுத்தான்;

நினைத்தான்; 'இவன் உயிர் கொண்டு இவண் நிமிர்வாய்'
என நிமிர்ந்தான்;
சினத்தால் நெடுஞ்சிலை நாண் தடந்தோள்மேல்
உறச் செலத்தா,
எனைத்து ஆயது ஓர் பொருளால் இடை தடை இல்லதை
விட்டான்.

மலர் புனல் சாந்தமொடு மனத்தால் வகுத்தான் - பூவும் நீரும் சந்தனமும் திருவமுதும் நறும்புகையும் மனத்தினால் (வழிபடுபொருள்களாக) வகுத்துக் கொண்டவனாகி நினைத்து வழிப்பட்டான்; **'இவன் உயிர் கொண்டு இவண் நிமிர்வாய்' என நிமிர்ந்தான்** - 'இவ்இலக்குவனது உயிரைக் கவர்ந்து கொண்டு இங்கு மேற்பட்டெழுவாயாக' என நிமிர்ந்தவனாகி; **சினத்தால் நெடுஞ்சிலை நாண் தடந்தோள் மேல் உறச் செலுத்தா** - வெகுளியால் நெடியவில்லின் நாணினைத் தனது பெரியதோள் வரையிலும் பொருந்த வலித்து இழுத்து; **எனைத்து ஆயது ஓர் பொருளால் இடை தடை இல்லதை விட்டான்** - எத்தகைய தொரு பொருளாலும் இடை நின்று தடுத்தற்கியலாத (பாசுபதப்) படையினை (இலக்குவன் மேற்) செலுத்தினான் (இந்திரசித்து).

(152)

9086. சூலங்களும், மழுவும், சுடு கணையும், கனல் சுடரும்,
ஆலங்களும், அரவங்களும், அசனிக் குலம் எவையும்,
காலன் தனது உருவங்களும், கரும் பூதமும், பெரும் பேய்ச்
சாலங்களும், நிமிர்கின்றன, உலகு எங்கணும் தான் ஆய்.

சூலங்களும், மழுவும், சுடுகணையும் கனல் சுடரும் - (அப்பொழுது அப்பாசுபதப் படையினின்றும்) சூலங்களும், மழுப்படைகளும், சுட்டெரிக்கும் அம்புகளும், கனன்றெரியும் தீச்சுடர்களும்; **ஆலங்களும், அரவங்களும், அசனிக் குலம் எவையும்** - நஞ்சுகளும், பாம்புகளும், இடித்தொகுதிகள் யாவையும்; **காலன் தனது உருவங்களும் கரும் பூதமும் பெரும்பேய்ச் சாலங்களும்** - இயமனுடைய வடிவங்களும் கரிய பூதங்களும் பெரிய பேய்க்கூட்டங்களும்; **உலகு எங்கணும் தான் ஆய் நிமிர்கின்றன** - உலகில் எவ்விடங்களிலும் ஆகி எழுந்து தோன்றுவனவாயின.

(153)

9087. ஊழிக் கனல் ஒருபால் அதன் உடனே தொடர்ந்து உடற்றும்;
சூழிக் கொடுங் காற்று அதன் உடனே வர, தூர்க்கும்-
ஏழிற்கும் அப் புறத்தாய் உள பெரும் போர்க் கடல்
இழிந்தாங்கு
ஆழித்தலைக் கிடந்தாலென நெடுந் தூங்கு இருள் அடைய.

ஊழிக்கனல் ஒருபால் அதன் உடனே தொடர்ந்து உடற்றும் - ஊழித் தீ ஒருபக்கத்தே அப் (பாசுபதப்) படையினைத் தொடர்ந்து வந்து வருத்தும்; **சூழிக்கொடுங் காற்று அதன் உடனே வர** - சுழன்று வீசும் கொடிய காற்று அப்படையினூடே தொடர்ந்துவர; **ஏழிற்கும் அப்புறத்தாய் உள பெரும் போர்க்கடல் இழிந்தாங்கு** - ஏழுகடல்களுக்கும் அப்புறத்தாயுள்ள (அலைகள்) பொருதலையுடைய பெரும் புறக் கடல் இறங்கிவந்து; **ஆழித்தலைக் கிடந்தாலென நெடுந்தூங்கு இருள் அடைய தூர்க்கும்** - (சேனாக்) கடலினிடத்தே படிந்து கிடந்தாற்போன்று நெடிதாய்த் தங்கிய பேரிருள் (உலகம் எல்லாவற்றையும்) செறியத் தூர்த்தது.

(154)

9088. இரிந்தார் குல நெடுந் தேவர்கள்; இருடிக் குலத்து எவரும்
பரிந்தார், 'இது பழுது ஆகிலது; இறுவான்' எனும் பயத்தால்; நெரிந்து
ஆங்கு அழி குரங்கு உற்றது; பகரும் துணை
நெடிதே?
திரிந்தார், இரு சுடரோடு உலகு ஒரு மூன்று உடன் திரிய.

குலநெடுந்தேவர்கள் இரிந்தார் - சிறந்த பெருமை வாய்ந்த தேவர்கள் (பாசு பதப்படைகண்டு) அஞ்சி ஓடினார்கள்; **இருடிக் குலத்து எவரும், 'இது பழுது ஆகிலது; இறுவான்' எனும் பயத்தால் பரிந்தார்** - முனிவர் கூட்டத்திலுள்ளார் யாவரும் 'இப்படை (தன் இலக்கில்) தவறுபடாது; (எனவே இலக்குவன்) இறந்து படுவான்' என்னும் அச்சத்தால் வருத்தமுற்றார்கள்; **ஆங்கு நெரிந்து அழி குரங்கு உற்றது பகரும் துணை நெடிதே?** - அங்கு நெரிதலுற்று அழிந்த குரங்குகள் அடைந்த துயரம் சொல்லுங்கால் அவ்வுரை மிகவும் நீளும் தன்மையதே! **இரு சுடரோடு ஒரு மூன்று உலகு உடன் திரிய திரிந்தார்** - சூரிய சந்திரர்களான இரு சுடர்களோடு மூன்று உலகங்களும் ஒன்று சேர்ந்து திரிய (அங்குள்ளவர்கள்) அலைந்தார்கள்.

(155)

9089. பார்த்தான் நெடுந் தகை வீடணன், உயிர் காலுற, பயத்தால்
வேர்த்தான், 'இது விலக்கும் தரம் உளதோ, முதல் வீரா!
தீர்த்தா!' என அழைத்தான்; அதற்கு இளங் கோளரி
சிரித்தான்;
போர்த்தார் அடர் கவி வீரரும், அவன் தாள் நிழல்
புகுந்தார்.

நெடுந்தகை வீடணன் பார்த்தான் உயிர் காலுற, பயத்தால் வேர்த்தான் - பெருந்தகையான வீடணன் (அப்படையின் கடுமையைக்) கண்டான்; பெருமூச்சு வெளிப்பட அச்சத்தால் (உடல் முழுவதும்) வேர்த்தவனாகி; **'இது விலக்கும் தரம் உளதோ, முதல் வீரா! தீர்த்தா!' என அழைத்தான்** - 'இப்படையினை விலக்கும் உபாயம் உளதோ? வீரர்க் கெல்லாம் முதல்வனே! தூயோனே!' என (இலக்குவனை

நோக்கி) அழைத்து முறையிட்டான்; **அதற்கு இளங்கோளரி சிரித்தான்** - வீடணனது அச்சத்தைக் கண்ட இளஞ்சிங்கம் போன்றவனாகிய இலக்குவன் (இகழ்ச்சியுடன்) நகைத்தான்; **போர்த்தார் அடர் கவி வீரரும் அவன் தாள் நிழல் புகுந்தார்** - போர் மாலை நெருங்கிய வானர வீரர்களும் அவ் இலக்குவனின் திருவடி நிழலிலே சரணடைந்தனர்.

(156)

இலக்குவனும் சிவன் படையை விடுதல்

9090. 'அவயம்! உனக்கு அவயம்!' எனும்
அனைவோரையும், 'அஞ்சேல்!
அவயம் உமக்கு அளித்தோம்' என, தன் கைத்
தலத்து அமைத்தான்;
'உவயம் உறும் உலகின் பயம் உணர்ந்தேன், இனி
ஒழியேன்;
சிவம், ஐம் முகம் உடையான், படை தொடுப்பேன்'
எனத் தெளிந்தான்.

'அவயம்! உனக்கு அவயம்!' எனும் அனைவோரையும் - 'உனக்கு அபயம், அபயம்' என்று சொல்லி முறையிடுகின்ற அனைவரையும்; **'அஞ்சேல்! அவயம் உமக்கு அளித்தோம்' என, தன் கைத்தலத்து அமைத்தான்** - (இலக்குவன் அருளால் நோக்கி) 'அஞ்சற்க, உங்களுக்கு அபயம் அளித்தோம்' என்றுதன் கைத்தலத்தால் அமைத்து ஆறுதல் கூறினான்; **'உவயம் கூறும் உலகின் பயம் உணர்ந்தேன், இனி ஒழியேன்** - '(மண்ணுலகும் விண்ணுலகும் என) இரண்டாகப் பொருந்திய உலகங்களின் அச்சத்தினை உணர்ந்து கொண்டேன், இனி(என் கடமையினின்றும்) நீங்கேன்; **ஐம் முகம் உடையான் சிவன் படை தொடுப்பேன்' எனத் தெளிந்தான்** - ஐந்து திருமுகங்களை உடைய சிவ பெருமானின் (பாசுபத) படையினைத் தொடுத்து விடுவேன் என்று (தன்மனத்தில்) தெளிந்து துணிந்தான்.

(157)

9091. அப் பொன் படை மனத்தால் நினைந்து, அர்ச்சித்து, 'அதை
அழிப்பாய்;
இப் பொன் படைதனை மற்றொரு தொழில் செய்கிலை'
என்னா,
துப்பு ஒப்பது ஓர் கணை கூட்டினன் துரந்தான்;
இடைதொடரா,
எப் பொன் படை எவையும் விழுங்குற்றது, ஓர் இமைப்பின்.

அப்பொன் படை மனத்தால் நினைந்து அர்ச்சித்து - (சிவபெருமானுக்குரிய) அத்திண்மை வாய்ந்த பாசுபத அத்திரத்தினை தன் மனத்தால் நினைத்து வழிபட்டு; **'அதை அழிப்பாய் மற்றொரு தொழில் செய்கிலை' என்னா** - இந்திரசித்து விடுத்த அப்படையினை

அழிப்பாய்; வேறு ஒரு அழிவுத்தொழிலையும் செய்யாதே’ என்று கூறி; ***இப்பொன் படை தனை துப்பு ஓர் கணை கூட்டினன் துரந்தான்*** *- தான் எடுத்த இப்பாசுபதத்தை (அதன்) வன்மைக்கு ஒத்ததாய அம்பு ஒன்றினோடு கூட்டிச் செலுத்தினான் (இலக்குவன்);* ***இடைதொடரா எப்பொன்படை எவையும் விழுங்குற்றது ஓர் இமைப்பின்*** *- (அப்படையானது) அவ்விடத்தே தொடர்ந்து சென்று எத்தகைய திண்மை வாய்ந்த படைக்கலங்களும் தன்னுள்ளே அடங்க ஓர் இமைப் பொழுதிற்குள் (அதனை) விழுங்கி விட்டது.*

(158)

9092. விண் ஆர்த்தது; மண் ஆர்த்தது; மேலோர் மணி முரசின்
கண் ஆர்த்தது; கடல் ஆர்த்தது; மழை ஆர்த்தது;
கலையோர்
எண் ஆர்த்தது; மறை ஆர்த்தது; ‘விசயம்’ என இயம்பும்
பெண் ஆர்த்தனள்; அறம் ஆர்த்தது; புறம் ஆர்த்தது,
பெரிதால்.

விண் ஆர்த்தது; மண் ஆர்த்தது; மேலோர் மணி முரசின் கண் ஆர்த்தது *- (அதுகண்டு) விண்ணவர் ஆரவாரித்தனர் மண்ணுலகவர் ஆரவாரித்தனர். மேலுலகத்தவர் மணி முரசின் கண் முழங்கியது;* ***கடல் ஆர்த்தது; மழை ஆர்த்தது கலையோர் எண் ஆர்த்தது*** *- கடல் ஆரவாரித்தது; மேகம் முழங்கியது. கலை நூல்களை உணர்ந்த அறிஞர்களின் உள்ளம் (மகிழ்ச்சியால்) ஆர்த்தது;* ***மறை ஆர்த்தது; விசயம் என இயம்பும் பெண் ஆர்த்தனள், அறம் ஆர்த்தது பிறர் ஆர்த்தது பெரிதால்*** *- வேதம் முழங்கியது, விசயம் எனப்படும் வெற்றி மகள் ஆரவாரித்தாள்; அறமும் ஆர்த்தது; ஏனைய பிறர் யாவரும் எழுப்பிய ஆர்ப்பரவம் பெரிதாகும்.*

(159)

9093. இறுகாலையின் உலகு யாவையும் அவிப்பான் இகல்
படையை,
மறுகாவகை வலித்தான், அது வாங்கும்படி வல்லான்;
தெறு காலனின் கொடியோனும், மற்று அத கண்டு,
அகம் திகைத்தான்;
அறு கால வயக் கவி வீரரும் அரி என்பதை அறிந்தார்.

இறுகாலையின் உலகு யாவையும் அவிப்பான் இகல் படையை *- (ஊழிமுடிவில்) இறுதிக்காலத்தில் உலகங்கள் எல்லாவற்றையும் (ஒருசேர) அழிப்பவனாகிய சிவபெருமானது ஆற்றல் மிக்க (பாசுபத) அத்திரத்தினை;* ***மறுகாவகை வலித்தான் அது வாங்கும் படி வல்லான்*** *- (வேறெங்கும்) திரியாதபடி வலித்து இழுத்தான்; அதனை (வலிதிற்) பற்றி வாங்குவதற்கு வல்லவனாகிய இலக்குவன்;* ***தெறுகாலனின் கொடியோனும் மற்று அதுகண்டு அகம் திகைத்தான்*** *- அழிக்குந்திறனுடைய கூற்றுவனை விடக்கொடியவனாகிய இந்திரசித்து*

(இலக்குவனது) அத்திறமை கண்டு மனம் திகைப்படைந்தான்; **அறுகால் வயக் கவிவீரரும் அரி என்பதை அறிந்தார்** *- செயலற்ற கால்களை உடைய வலிமிக்கவானரவீரர்களும் (இலக்குவனாகிய அவன்) திருமாலே என்னும் மெய்ம்மையை உணர்ந்தார்கள்.*

(160)

9094. ‘தெய்வப் படை பழுது உற்றது எனக் கூசுதல் சிதைவால்;
எய் வித்தகம் உளது; அன்னது பிழையாது’ என இசையா,
கை வித்தகம் அதனால் சில கணை வித்தினன்; அவையும்
மொய் வித்தகன் தடந் தோளினும் நுதற் சூட்டினும் மூழ்க.

‘தெய்வப்படை பழுது உற்றது எனக் கூசுதல் சிதைவால் *- (என்னால் ஏவப்பட்ட) ‘தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த அத்திரம் (இலக்குவனால்) பழுதுற்று அழிந்தது’ என்று மனம் கூசி ஒடுங்குதல் (எனது வீரத்திற்குக்) குற்றமாகும்; எய்வித்தகம் உளது;* **அன்னது பிழையாது’ என இசையா** *- (மேன்மேலும் அம்புகளை) எய்யும் தொழிலாகிய திறமை என்பால் (குறைவின்றி நிரம்பி) உள்ளது. அத்திறமை (என்றும்) தவறு படாது’ என்று சொல்லி;* **கைவித்தகம் அதனால் சில கணை வித்தினன்** *- தன்கைத்திறமையால் சில அம்புகளைத் தூவினான்;* **அவையும் மொய்வித்தகன் தடந்தோளினும் நுதற் சூட்டினும் மூழ்க** *- அவ்அம்புகளும் வன்மை நிறைந்த சதுரப்பாடுடைவனாகிய இலக்குவனுடைய பெரிய தோள்களிலும் நெற்றியின் உச்சியிலும் அழுந்திப் பதியும்படி.*

(161)

9095. வெய்யோன் மகன் முதல் ஆகிய விறலோர், மிகு திறலோர்,
கை ஓய்வு இலர், மலை மாரியின் நிருதக் கடல் கடப்பார்,
‘உய்யார்’ என, வடி வாளிகள் சத கோடிகள் உய்த்தான்;
செய்யோன் அயல் தனி நின்ற தன் சிறு தாதையைச்
செறுத்தான்.

வெய்யோன் மகன் முதல் ஆகியவிறலோர், மிகுதிறலோர் *- (அவ் இந்திரசித்து) வெம்மை வாய்ந்த கதிரவன் மகனாகிய சுக்கிரீவன் முதலிய வெற்றித்திறம் வாய்ந்தோர், ஆற்றல் மிக்கவீரர்கள்;* **கை ஓய்வு இலர், மலை மாரியின் நிருதக் கடல் கடப்பார்** *- கைதளராதவர்களாய் மலைகளை(ப்பறித்து) மழை போற் சொரிதலால் அரக்கர் சேனையாகிய கடலைக் கடப்பவர்கள்;* **‘உய்யார்’ என, வடிவாளிகள் சத கோடிகள் உய்த்தான்** *- ‘இனிப் பிழைக்கமாட்டார்கள்’ என்று (கண்டோர்) கருதும்படி (அவர்கள் மீது) கூர்மையுடைய நூறு கோடி அளவினவாகிய அம்புகளைச் செலுத்தினான்;* **செய்யோன் அயல் தனி நின்ற தன் சிறு தாதையைச் செறுத்தான்** *- செம்மேனியனாகிய இலக்குவனது அருகே நின்ற தன் சிறிய தந்தையாகிய வீடணனை வெகுண்டான்.*

வெய்யோன் - சூரியன், சிறுதாதை - சிறியதந்தை, வீடணன்.

(162) *வீடணனை இந்திரசித்தன் சினத்தால் இகழ்தல்*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9096. **'முரண் தடந் தண்டும் ஏந்தி, மனிதரை முறையைக் குன்றிப்**
பிரட்டரின் புகழ்ந்து, பேதை அடியரின் தொழுது, பின்சென்று,
இரட்டுறும் முரசம் என்ன, இசைத்ததே இசைக்கின்றாயைப்
புரட்டுவென் தலையை, இன்று; பழியொடும் ஒழிவென் போலாம்.

முரண் தடந்தண்டும் ஏந்தி - *வலிய பெரிய தண்டாயுதத்தைக் கையில் ஏந்தி;* **பிரட்டரின் மனிதரை முறையைக் குன்றிப் புகழ்ந்து** - *(சாதி) நெறியின் நீங்கினோரைப் போன்று மனிதர்களை முறைமை இல்லாமல் (உறவு முறை சொல்லிப்) புகழ்ந்து கூறி;* **பேதை அடியரின் தொழுது பின் சென்று** - *அறியாமையை உடைய அடிமைகளைப் போன்று (அவர்களைத்) தொழுது பின் சென்று;* **இரட்டுறும் முரசம்என்ன இசைத்ததே இசைக்கின்றோயை** - *(குறுந்தடியால் அடிக்கப்பட்ட) முறையே ஒலிக்கும் பறையினைப் போன்று (அம்மனிதர்) கூறியவற்றையே கூறுபவனாகிய உன்னை;* **இன்று தலையைப் புரட்டுவன்; பழியொடும் ஒழிவென் போலாம்** - *இன்று (கொன்று உனது) தலையினை (த்தரையில்) உருளச் செய்வேன்; (சிறியதந்தையைக் கொன்றான் என்னும்) பழியொடும் ஒழிவேனோ?*

பிரட்டர் - பிரஷ்டர்; "பிரட்டரைக் காணாகண்" (திருவிசை. திருமாளி. 4,3) புரட்டுதல் - தள்ளி உருட்டுதல்.

(163)

9097. **'விழி பட, முதல்வர் எல்லாம் வெதும்பினர், ஒதுங்கி வீழ்ந்து**
வழிபட, உலகம் மூன்றும் அடிப்பட வந்ததேனும்,
அழி படை தாங்கல் ஆற்றும் ஆடவர், யாண்டும் வெஃகாப்
பழி பட வந்த வாழ்வை யாரே நயக்கற்பாலார்?

முதல்வர் எல்லாம் வழிபட வெதும்பினர் ஒதுங்கி வீழ்ந்து வழிபட - *(உலகினை இயக்கும்) முதன்மையுடைய கடவுளர் யாவரும் தம் கண்ணின் பார்வைபட்ட அளவிலேயே (அச்சத்தால்) வெதும்பியவராகித் தரைமீது வீழ்ந்து வணங்க;* **உலகம் மூன்றும் அடிப்பட வந்தேனும்** - *மூவுலக ஆட்சியும் (தம்) அடிக்கீழ் வந்து பொருந்திற்றாயினும்;* **அழிபடை தாங்கல் ஆற்றும் ஆடவர் யாண்டும் வெஃகாப்** - *தோற்றுப் பின்னிடும் (தமது) சேனையினைப் (பின்னிடாது) பொறுத்துத் தாங்கவல்ல வீரர்கள் எக்காலத்தும் விரும்பாத;* **பழிபடவந்த வாழ்வை யாவரே நயக்கற்பாலார்** -

பழியுண்டாகவந்த (அடிமை) வாழ்வினை (மானமும் புகழும் நயக்கும்) யார்தான் விரும்புகின்றவராவார்?

“பழியெனின் உலகுடன் பெறினும் கொள்ளலர்” (புறம்-182) எனும் பாடலும், “பழிமலைந்தெய்திய வாக்கத்தின் சான்றோர், கழி நல்குரவே தலை (குறள்657) என்ற குறளும் ஈண்டு ஒப்புக் காணத்தக்கன.

(164)

9098. ‘நீர் உளதனையும் உள்ள மீன் என, நிருதர் எல்லாம்
வேர் உளதனையும் வீரர், இராவணனோடு; மீளார்;
ஊர் உளது; ஒருவன் நின்றாய் நீ உளை; உறைய;
நின்னோடு
ஆர் உளர் அரக்கர் நிற்பார், அரசு வீற்றிருக்க? ஐயா!

நீர் உளதனையும் உள்ள மீன் என, நிருதர் எல்லாம் *- நீர் இருக்கும் அளவும் உயிர் தாங்கியுள்ள மீன் என்னும்படி அரக்கர்கள் எல்லோரும்;* ***வேர் உளதனையும் வீவர் இராவணனோடு; மீளார்*** *- வேர் (மூலகாரணம்) உள்ள அளவும் (போர் செய்து) இராவணனோடு இறந்தொழிவர் (அவர்களில் எவரும் உயிருடன்) மீளமாட்டார்கள்;* ***ஐயா! ஊர் உளது; ஒருவன் நின்றாய் நீ உறைய உளை*** *- ஐயனே! இலங்கையாகிய ஊர் மட்டும் எஞ்சி இருக்கும். ஒருவனாக நின்றாயாகிய நீ (இங்கு) தங்குதற்கு உயிரோடு உள்ளாய்;* ***அரசு வீற்றிருக்க நின்னோடு நிற்பார் அரக்கர் ஆர் உளர்?*** *- நீ அரசனாக வீற்றிருக்க நினக்குத் துணையாக நிற்பார் அரக்கர் இனத்தாரில் வேறு யார் உள்ளார்கள்?*

(165)

9099. ‘முந்தை நாள், உலகம் தந்த மூத்த வானோர்கட்கு எல்லாம்
தந்தையார் தந்தையாரைச் செருவிடைச் சாயத் தள்ளி,
கந்தனார் தந்தையாரைக் கயிலையோடு ஒரு கைக் கொண்ட
எந்தையார் அரசு செய்வது, இப் பெரும் பலம்
கொண்டேயோ?

முந்தைநாள், உலகம் தந்த மூத்தவானோர்கட்கு எல்லாம் தந்தையார் *- முற்காலத்தில் உலகங்களைப் படைத்தவரும், (யாவருக்கும்) மூத்தவரும், தேவர்களுக்கெல்லாம் தந்தையாரும் ஆகிய பிரமதேவரின்;* ***தந்தையாரைச் செருவிடைச் சாயத்தள்ளி*** *- தந்தையாராகிய திருமாலைப் போரிலே தளர்ந்து வீழும்படி தள்ளி;* ***கந்தனார் தந்தையாரைக் கயிலையோடு ஒருகைக் கொண்ட*** *- கந்தக் கடவுளின் தந்தையாகிய ‘சிவபெருமானைக் கயிலாய மலையுடன் ஒரு கையிற் பெயர்த்தெடுத்துக்கொண்ட;* ***எந்தையார் அரசு செய்வது, இப்பெரும் பலம் கொண்டேயோ?*** *- என் தந்தையாராகிய இராவணனார் (இவ்வுலகினை) ஆட்சி புரிவது (நீ சரண்புகுந்துள்ள மனிதரின்) இப் பெரிய வலிமையினைத் துணையாகக் கொண்டுதானோ?*

(166)

9100. ‘பனி மலர்த் தவிசின் மேலோன் பார்ப்பனக் குலத்துக்கு எல்லாம்
தனி முதல் தலைவன் ஆன உன்னை வந்து அமரர் தாழ்வார்;
மனிதருக்கு அடிமையாய் நீ இராவணன் செல்வம் ஆள்வாய்;
இனி உனக்கு என்னோ, மானம்? எங்களோடு அடங்கிற்று அன்றே.

பனிமலர்தவிசின் மேலோன் பார்ப்பனக்குலத்துக்கு எல்லாம் - குளிர்ந்த தாமரை மலரின்மேல் உள்ளவனாகிய பிரமனை முதல்வனாகக் கொண்ட வேதியர்குகலத்துக்கெல்லாம்; **தனிமுதல் தலைவன் ஆன உன்னை வந்து அமரர் தாழ்வார்** - ஒப்பற்ற முதன்மையுடைய தலைவனாகிய உன்னைத் தேவர்கள் வந்து வணங்குவார்கள்; **நீ மனிதருக்கு அடிமையாய் இராவணன் செல்வம் ஆள்வாய்** - (அத்தகைய தலைமை வாய்ந்த) நீயோ (இழிந்த) மனிதர்களுக்கு அடிமையாகி (அவர்களது உதவிபெற்று) நின் தமையன் இராவணனுக்குரிய அரச செல்வத்தை ஆளுதற்கு உள்ளாய்; **இனி உனக்கு மானம் என்னோ? எங்களோடு அடங்கிற்று அன்றே** - இனி உனக்குமானம் என்ன இருக்கின்றது? அப்பெருமை (போரில் இறந்தொழியும் நிலையினேம் ஆகிய) எங்களோடு அடங்கி ஒழிந்தது.

(167)

9101. ‘சொல்வித்தும், பழித்தும் நுங்கை மூக்கினைத் துணிவித்தோர் ஆர்?
எல் வித்தும் படைக் கை உங்கள் தமையனை எங்களோடும்
கொல்வித்தும், தோற்று நின்ற கூற்றினார் குலத்தை எல்லாம்
வெல்வித்தும் வாழும் வாழ்வின் வெறுமையை விழுமிது அன்றோ?

சொல்வித்தும், பழித்தும் நுங்கை மூக்கினைத் துணிவித்தோர் ஆர்? - (பிறர் வாயிலாகப்) பழியுரைகளைச் சொல்லச் செய்தும், (தாமே) பழித்தும், உன் தங்கையின் மூக்கினை அறுத்தோர் யார்? (இன்று நீ சரணடைந்திருக்கின்ற இம்மனிதரன்றோ); **எல்வித்தும்படைக்கை உங்கள் தமையனை எங்களோடும் கொல்வித்தும்** - (இம்மனிதர்களைக் கொண்டு) ஒளி விடும் படைகளை உடைய உங்கள் தமையனாகிய இராவணனை (ச்சுற்றத்தாராகிய) எங்களோடு கொல்வித்தும்; **தோற்றுநின்ற கூற்றினார் குலத்தை எல்லாம் வெல்வித்தும்** - (இதுவரையிலும் எமக்குத்) தோல்வியுற்று(ப்பின்னே) நின்ற கூற்றுவனாரது பரிவாரத்தையெல்லாம் (எங்களை) வெற்றி கொள்ளும்படி செய்தும்; **வாழும் வாழ்வின் வெறுமையே விழுமிது அன்றோ?** - (அவற்றின் பயனாக நீ பெற்று) வாழ்கின்ற வாழ்க்கை வளத்தைவிட (ஒன்றுமில்லாத) வறுமை நிலையே மிகவும் சிறப்புடைய தல்லவா?

acharya.org

(168)

9102. 'எழுதி ஏர் அணிந்த திண் தோள் இராவணன்,
இராமன் அம்பால்,
புழுதியோ பாயல் ஆகப் புரண்ட நாள், புரண்டு
மேல்வீழ்ந்து, அழுதியோ? நீயும் கூட
ஆர்த்தியோ? அவனை வாழ்த்தித்
தொழுதியோ? யாதோ, செய்யத் துணிந்தனை?-விசயத்
தோளாய்!

'விசயத்தோளாய்! - *வெற்றித்திறம் வாய்ந்த தோள்களை உடையவனே!* **எழுதி ஏர் அணிந்த திண் தோள் இராவணன்** - *(வரிக்கோலம்) எழுதப்பெற்ற அழகினைக் கொண்ட திண்ணிய தோள்களையுடைய இராவணன்;* **இராமன் அம்பால் புழுதியேபாயல் ஆகப்புரண்டநாள்** - *இராமனது அம்பினால் (தாக்கப்பட்டுப்) புழுதிபடிந்த தரையினையே பாயலாகக்கொண்டு புரள்கின்ற நாளிலே;* **புரண்டு மேல் வீழ்ந்து அழுதியோ? நீயும் கூட ஆர்த்தியோ** - *(அவன் தம்பியாகிய நீ அப்புழுதியிற்) புரண்டு அவனது உடம்பின் மேல் வீழ்ந்து அழப்போகின்றாயோ? (அன்றி) நீயும் பகைவருடன்) சேர்ந்து (மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரிப்பாயோ?* **அவனை வாழ்த்தித் தொழுதியோ யாதோ, செய்யத்துணிந்தனை?** - *(தமையனது உயிர் கொண்டமைக்காக) அந்த இராமனை வாழ்த்தி வணங்கப் போகின்றாயா? (இவற்றுள்) எதனைச் செய்யத் துணிந்துள்ளாய்?'*

(169)

9103. 'ஊனுடை உடம்பின் நீங்கி, மருந்தினால் உயிர் வந்து
எய்தும்
மானிடர் இலங்கை வேந்தைக் கொல்வரே? நீயும்
அன்னான்-
தானுடைச் செல்வம் துய்க்கத் தகுதியோ? சரத்தினோடும்
வானிடைப் புகுதி அன்றே, யான் பழி மறுக்கில்!' என்றான்.

ஊனுடை உடம்பின் நீங்கி மருந்தினால் உயிர் வந்து எய்தும் - *ஊனுடைய உடம்பினின்றும் (உயிர்) நீங்கி, மருந்தினாலே உயிர் வந்து சேரப் பெற்றுப் பிழைத்த;* **மானிடர் இலங்கை வேந்தைக் கொல்வரே?** - *மனிதர்கள் இலங்கை வேந்தனைக் கொல்லவல்லாரோ?* **நீயும் அன்னான் தானுடைச் செல்வம் துய்க்கத் தகுதியோ?** - *நீயும் அவ்விராவணன் பெற்றுடைய செல்வத்தை நுகர்தற்குத் தகுதியுடையாய். ஆவாயோ?* **யான் பழி மறுக்கில் சரத்தினோடும் வானிடைப் புகுதி அன்றே' என்றான்** - *(சிறியதந்தையாகிய உன்னைக் கொல்லுதல்) பழி என்பதனை மறுத்து நின்னை (அம்பினாற்) கொல்லப் புகின் நீ அந்த அம்பினோடும் வானுலகத்தை அடைவாய் அல்லையோ? என்று கூறினான்.*

தனது யாகத்தை அழிவித்தும், தனது குலத்தைக் காட்டிக்கொடுத்தும் இலங்கை அழிவிற்குத்தானுமொரு காரணமாயிருக்கும் வீடணன் போர் முகத்தில் பகைவனோடு நின்றுமுரண்பட்ட நிலையிலும் தந்தை முறையாகும் அவனைக் கொல்லப் பழிபார்க்கும் இந்திரசித்தனின் பண்பு நிலை பாராட்டுதற் குரியது.

(170)

வீடணன் மறுமொழி

9104. அவ் உரை அமையக் கேட்ட வீடணன், அலங்கல் மோலி
செவ்விதின் துளக்கி, மூரல் முறுவலும் தெரிவது ஆக்கி,
'வெவ்விது பாவம்; சாலத் தருமமே விழுமிது; ஐய!
இவ் உரை கேட்டி!' என்னா, இனையன விளம்பலுற்றான்:

அவ்வுரை அமையக்கேட்ட வீடணன் - *(இந்திரசித்து கூறிய) அந்த வார்த்தையினை (மனம்) பொருந்தக்கேட்ட வீடணன்;* **அலங்கல் மோலி செவ்விதின் துளக்கி** - *மாலையணிந்த முடியினை நன்கு அசைத்து;* **மூரல் முறுவலும் தெரிவது ஆக்கி** - *(தன்முகத்தே) புன் சிரிப்பு வெளிப்படச்செய்து;* **'ஐய! வெவ்விது பாவம் சாலத்தருமமே விழுமிது** - *'ஐயனே! பாவம் கொடுமையுடையது அறமே மிகவும் சிறந்தது;* **'இவ்வுரை கேட்டி!' என்னா இனையன விளம்பலுற்றான்** - *(யான் கூறும்) 'இம்மொழியினைக் கேட்பாயாக' என்று (பின்வரும்) இம்மொழிகளைக் கூறத் தொடங்கினான்.*

(171)

9105. 'அறம் துணை ஆவது அல்லால், அரு நரகு அமைய நல்கும்
மறம் துணை ஆக, மாயாப் பழியொடும் வாழ மாட்டேன்;
துறந்திலேன் மெய்ம்மை, எய்தும் பொய்ம்மையே
துறப்பது அல்லால்;
பிறந்திலேன் இலங்கை வேந்தன் பின்னவன், பிழைத்த
போதே.

அறம் துணை ஆவது அல்லால், அரு நரகு அமைய நல்கும் - *அறமே துணையாவது (அவ் அறத்தை) அன்றி(க்கடப்பதற்கு) அரிய நரகத்தினைப் பொருந்தும்படி தரும்;* **மறம்துணையாக, மாயாப் பழியொடும் வாழ மாட்டேன்** - *பாவத்தினைத்துணையாகக்கொண்டு நீங்காத பழியோடும் உயிர் வாழ மாட்டேன்;* **எய்தும் பொய்மையே துறப்பது அல்லால் மெய்மை துறந்திலேன்** - *(இடையில்) வந்து அடையும் பொய்ம்மையினை விட்டு ஒழிப்பதல்லது மெய்மையினை விட்டு நீங்கினேன் அல்லேன்;* **இலங்கைவேந்தன் பிழைத்த போதே அவன் பின் பிறந்திலேன்** - *இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன் (பிறனில் விழைதலாகிய) பிழையினைச் செய்த பொழுதே அவன் பின் பிறவாதவன் ஆயினேன்.*

acharya.org

(172)

9106. ‘உண்டிலென் நறவம்; பொய்ம்மை உரைத்திலென்;
வலியால் ஒன்றும்
கொண்டிலென்; மாய வஞ்சம் குறித்திலென்; யாரும் குற்றம்
கண்டிலர் என்பால்; உண்டே? நீயிரும் காண்டிர் அன்றே?
பெண்டிரின் திறம்பினாரைத் துறந்தது பிழையிற்று ஆமே?

நறவம் உண்டிலென்; பொய்மை உரைத்திலென்; வலியால் ஒன்றும் கொண்டிலென் - *(யான்) மதுவினை உண்டிலேன்; பொய்ம்மொழி உரைத்திலேன்; (பிறர்க்குரிய பொருள்களுள்) ஒன்றையும் வலிதிற்கவர்ந்து கொண்டிலேன்;* **மாய வஞ்சம் குறித்திலென்; யாரும் குற்றம் கண்டிலர் என்பால்** - *(எவர்க்கும்) மாயத்தினாற் செய்யும் வஞ்சனைச் செயலை(மனத்தாற்) குறித்திலேன். என்பால் யாரும் குற்றத்தினைக் கண்டிலர்;* **நீயிரும் காண்டிர் அன்றே? உண்டே?** - *நீங்களும் என்னை நன்கு அறிந்திருக்கிறீர்களல்லவா? என்பால் ஏதேனும் குற்றம் உளதோ?;* **பெண்டிரின் திறம்பினாரைத் துறந்தது பிழையிற்று ஆமே?** - *கற்புடைய பெண்டிரிடத்து முறைதவறி நடந்தவரை (யான்) விட்டு நீங்கியது தவறுடைய செயலாகுமோ?*

(173)

9107. ‘“மூவகை உலகும் ஏத்தும் முதலவன், எவர்க்கும் மூத்த
தேவர்தம் தேவன், தேவி கற்பினில் சிறந்துளாளை
நோவன செய்தல் தீது” என்று உரைப்ப, நுன் தாதை சீறி,
“போ!” எனப் போந்தேன்; இன்று நரகதில்
பொருந்துவேனோ?

மூவகை உலகும் ஏத்தும் முதலவன் - *‘மூன்று வகை உலகங்களும் துதித்துப் போற்றும் முதல்வனும்;* **எவர்க்கும் மூத்ததேவர்தம் தேவன் தேவி** - *எல்லார்க்கும் முன்னே தோன்றி மூத்ததேவாதி தேவனும் ஆகிய திருமாலின் மனைவி;* **கற்பினில் சிறந்துளாளை’ நோவனசெய்தல் தீது** - *கற்பினில் சிறந்துள்ளவளாகிய பிராட்டியை மனம் நொந்து வருந்தத்தக்கன செய்தல் பாவம்;* **என்று உரைப்ப நுன்தாதை சீறிப் “போ”! எனப்போந்தேன்** - *என்று (யான்) சொல்ல, உன்தந்தை (என்னை) வெகுண்டு, ‘ஓடிப்போ’ என்று கூற (அவனை விட்டு) வந்தேன்;* **இன்று நரகதில் பொருந்து வேனோ** - *இப்பொழுது நரகத்திற் புகுவேனோ?*

(174)

9108. ‘வெம்மையின், தருமம் நோக்கா, வேட்டதே வேட்டு, வீயும்
உம்மையே புகழும் பூண்க; துறக்கமும் உமக்கே ஆக;
செம்மையில் பொருந்தி மேலோர் ஒழுக்கினோடு
அறத்தைத் தேறும்

எம்மையே பழியும் பூண்க; நரகமும் எமக்கே ஆக.

வெம்மையின் தருமம் நோக்காவேட்டதே வேட்டு வீயும் - கொடுமைகாரணமாக *அறத்தை நோக்காது (மனம்) விரும்பியதனையே விரும்பிக்கெட்டொழியும்;* **உம்மையே புகழும் பூண்க துறக்கமும் உமக்கே ஆக** - உங்களையே புகழும் *(அணியாகப் பொருந்துக. துறக்கவுலக இன்பமும் உங்களுக்கே உரியதாகுக;* **செம்மையில் பொருந்தி மேலோர் ஒழுக்கினோடு அறத்தைத் தேறும்** - செவ்விதாகிய பண்பினைப் பொருந்தி மேன்மையுடையோர் கொண்டொழுகிய ஒழுக்கத்தோடு *அறத்தினைத் தெளிந் தொழுகும்;* **எம்மையே பழியும் பூண்க; நரகமும் எமக்கே ஆக** - எங்களையே பழிவந்து பொருந்துக. நரகத்துன்பமும் எங்களுக்கே அமைவதாக;

(175)

9109. ‘”அறத்தினைப் பாவம் வெல்லாது” என்னும் அது
அறிந்து, “ஞானத்
திறத்தினும் உறும்” என்று எண்ணி, தேவர்க்கும்
தேவைச் சேர்ந்தேன்;
புறத்தினில் புகழே ஆக; பழியொடும் புணர்க; போகச்
சிறப்பு இனிப் பெறுக; தீர்க’ என்றனன், சீற்றம் தீர்ந்தான்.

“அறத்தினைப் பாவம் வெல்லாது” என்னும் அது அறிந்து - *“அறத்தினைப் பாவம் வெல்லாது” என்று ஆன்றோர் கூறும் அவ்வுண்மையினை அறிந்து;* **“ஞானத்திறத்தினும் உறும்” என்று எண்ணி தேவர்க்கும் தேவைச் சேர்ந்தேன்** - *(அவ் அறத்தின் மூர்த்தியை அடைதலால்) ஞானத்திறத்தாலும் மிக்க பயன்பொருந்தும் என்று கருதித் தேவர்க்கும் தேவனாகிய இராமபிரானைச் சரணடைந்தேன்;* **புறத்தினில் புகழே ஆக பழியொடும் புணர்க** - *(எனக்குப்) புறத்தே புகழே உண்டாகுக. அன்றிப் பழியொடு பொருந்துக;* **போகச் சிறப்பினிப் பெறுக! தீர்க என்றனன் சீற்றம் தீர்ந்தான்** - *(பேதைமை தீர்ந்த) ஞானச் சிறப்பினை (யான்) பெறுக அன்றிப் பெறா தொழிக (அது பற்றிக் கவலை இல்லை) என்று கூறினான் சினமாகிய குற்றத்தினை விட்டொழித்தவனாகிய வீடணன்.*

(176)

9110. ‘பெறும் சிறப்பு எல்லாம் என் கைப் பிறை முகப்
பகழி பெற்றால்,
இறும் சிறப்பு அல்லால், அப் பால் எங்கு இனிப்
போவது?’ என்னா,
தெறுஞ் சிறைக் கலுழன் அன்ன ஒரு கணை தெரிந்து,
செம் பொன்
உறும் சுடர்க் கழுத்தை நோக்கி, நூக்கினான், உருமின்

வெய்யோன்.

உருமின் வெய்யோன் - இடியினை யொத்த வெம்மை உடையனாகிய இந்திரசித்து; **பெறும் சிறப்பு எல்லாம் என் கைப் பிறைமுகப் பகழி பெற்றால்** - (வீடணனை நோக்கி) 'நீ பெறக்கருதியுள்ள சிறப்புக்கள் யாவும் என்கையிலுள்ள பிறைமுக அம்பு ஒன்றினைப் பெற்றால்; **இறும் சிறப்பு அல்லால் எங்கு இனிப் போவது?' என்னா** - அழிந்தொழியும் சிறப்பாய் முடிவதன்றி (அழியாது) இனி அப்பால் செல்வது எங்கே? என்று சொல்லி; **தெறுஞ்சிரைக் கலுழன் அன்ன ஒரு கணை தெரிந்து** - (பாம்பினை) அழிக்கும் சிறகினை உடைய கருடனை ஒத்ததாகிய ஓர் அம்பினைத் தெரிந்தெடுத்து; **செம்பொன் உறும் சுடர் கழுத்தை நோக்கி நூக்கினான்** - செம்பொன் அணிகள் பொருந்திய ஒளியினை உடைய (வீடணனது) கழுத்தை நோக்கிச் செலுத்தினான்.

(177)

9111. அக் கணை அசனி என்ன, அன்று என, ஆலம் உண்ட
முக்கணான் சூலம் என்ன, முடுகிய முடிவை நோக்கி,
'இக் கணத்து இற்றான், இற்றான்' என்கின்ற
இமையோர்காண,
கைக் கணை ஒன்றால், வள்ளல், அக் கணை கண்டம்
கண்டான்.

அக்கணை அசனி என்ன அன்று என - (இந்திரசித்து ஏவிய) அந்த அம்பானது, இடி எனவும், தீ எனவும்; **ஆலம் உண்ட முக்கணான்சூலம் என்ன** - நஞ்சினை உண்ட மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமானுடைய சூலப்படை எனவும்; **முடுகிய முடிவை நோக்கி** - விரைந்து செல்லுதலால் நேரும் முடிவினை எண்ணிப்பார்த்து; **'இக்கணத்து இற்றான், இற்றான்' என்கின்ற இமையோர் காண** - '(வீடணன்) இப்பொழுதே இறந்தான் இறந்தான்' எனத் தம் முட் கூறுகின்ற தேவர்கள் காண; **வள்ளல் கைக்கணை ஒன்றால் அக்கணை கண்டம் கண்டான்** - வள்ளல் தன்மை உடையோனாகிய இலக்குவன், தன்கையிற் கொண்ட அம்பு ஒன்றினால் (இந்திரசித்துவிட்ட) அந்த அம்பினைத் துண்டித்து முறித்தான்.

(178)

9112. கோல் ஒன்ற துணிதலோடும், கூற்றுக்கும் கூற்றம் அன்னான்,
வேல் ஒன்று வாங்கி விட்டான்; வெயில் ஒன்று விழுவது
என்ன, நால் ஒன்றும் மூன்றும்
ஆன புவனங்கள் நடுங்கலோடும்,
நூல் ஒன்று வரி விலானும், அதனையும் நுறுக்கி வீழ்த்தான்.

கூற்றுக்கும் கூற்றம் அன்னான் கோல் ஒன்றுதுணிதலோடும் - கூற்றுவனுக்கும் கூற்றுவனாகிய இந்திரசித்து (வீடணன் மேல் தான் ஏவிய) ஒப்பற்ற அம்புதுண்டிக்கப்பட்டவுடனே; **வேல் ஒன்று வாங்கி விட்டான்** - வேற்படை ஒன்றை எடுத்து (அவ்வீடணன் மேல்) விட்டான்; **வெயில் ஒன்று விழுவது என்ன** - அந்நிலையில் சூரியனாகிய சுடந் ஒன்று விழுவது என்னும்படி; **நால் ஒன்றும் மூன்றும் ஆன புவனங்கள் நடுங்கலோடும்** - ஏழு உலகங்களும் நடுக்கமுறுதலும்; **நூல் ஒன்று வரிவிலானும் அதனையும் நுறுக்கி வீழ்த்தான்** - வில்வேத முறைப்படி கட்டமைந்த வில்லினை உடையவனாகிய இலக்குவனும் அவ்வேற்படையையும் பொடியாக்கி வீழ்த்தினான்.

(179)

9113. **‘வேல்கொடு கொல்லல் உற்றான்’ என்று, ஒரு வெகுளி பொங்க,**
கால்கொடு காலின் கூடிக் கை தொடர் கனகத் தண்டால்,
கோல் கொளும் ஒருவனோடும், கொடித் தடந் தேரில் பூண்ட
பால் கொளும் புரவி எல்லாம் படுத்தினான், துடிப்பு மாற.

‘வேல் கொடு கொல்லல் உற்றான்’ என்று ஒரு வெகுளி பொங்க - ‘(இந்திரசித்து என்னும் இவன்) வேற்படையினைக் கொண்டு (என்னைக்) கொல்லுதற்கு முற்பட்டான்’ என்று (தன்மனத்தே) கோபம் கிளர்ந்து எழ; **கால்கொடு காலின் கூடிக்கை தொடர் கனகத் தண்டால்** - காலினால் காற்றினைப் போன்று (விரைந்து அவனை) அடைந்து (தன்) கையிற்பற்றிய பொன்மயமான தண்டாயுதத்தால்; **கோல் கொளும் ஒருவனோடும் கொடித்தடந்தேரில் பூண்ட** - தாற்றுக் கோலினைக் கொண்ட (தேர்ப்பாகனாகிய) ஒருவனோடு கொடியினையுடைய பெரிய தேரிற் பூட்டப்பட்டுள்ள; **பால்கொளும் புரவி எல்லாம் படுத்தினான் துடிப்புமாற** - தொகுதியினைக் கொண்ட குதிரைகள எல்லாவற்றையும் (அவற்றின் உயிர்த்) துடிப்பு நீங்கக் கொன்று வீழ்த்தினான் வீடணன்.

(180)

9114. **அழிந்த தேர்மீது நின்றான், ஆயிர கோடி அம்பு**
பொழிந்து, அவன் தோளின்மேலும், இலக்குவன் புயத்தின்மேலும்
ஒழிந்தவர் உரத்தின்மேலும், உதிர நீர் வாரி ஓதம்
அழிந்து இழிந்து ஓட, நோக்கி, அண்டமும் இரிய ஆர்த்தான்.

அழிந்த தேர் மீது நின்றான் அவன் தோளின் மேலும் - அழிவுற்ற (அந்தத்) தேரின் மேல் நின்றவனாகிய இந்திரசித்து அவ்வீடணன் தோளின் மேலும் **இலக்குவன் புயத்தின் மேலும் ஒழிந்தவர் உரத்தின் மேலும்** - இலக்குவன் தோளின்

மேலும் எஞ்சியுள்ள வானரவீரர் மார்பின் மேலும்; **ஆயிரகோடி அம்புபொழிந்து உதிர நீர் வாரி ஓதம்** - ஆயிர கோடி அளவினவாகிய அம்புகளைச் சொரிந்து குருதி நீராகிய பெருவெள்ளம்; **அழிந்து இழிந்து ஓட நோக்கி அண்டமும் இரிய ஆர்த்தான்** - வரம்பழிந்து இழிந்து ஓடக்கண்டு அண்டமும் நிலைகெட்டு ஓடும்படி பேராரவாரம் செய்தான்.

(181)

இந்திரசித்து இராவணனிடம் போதல்

9115. ஆர்த்தவன், அனைய போழ்தின், 'அழிவு இலாத்
தேர் கொண்டு அன்றிப்
போர்த் தொழில் புரியலாகாது' என்பது ஓர் பொருளை
உன்னி,
பார்த்தவர் இமையாமுன்னம், 'விசும்பிடைப் படர்ந்தான்'
என்னும்
வார்த்தையை நிறுத்திப் போனான், இராவணன் மருங்கு
புக்கான்.

ஆர்த்தவன்; அனையபோழ்தின் 'அழிவு இலாத்தேர்கொண்டு அன்றி - *(அங்ஙனம்)* ஆரவாரித்தவனாகிய இந்திரசித்து, அப்பொழுது அழிவுறாத தேரினைக் கொண்டல்லாமல்; **போர்த்தொழில் புரியல் ஆகாது' என்பது ஓர் பொருளை உன்னி** - போர்த்தொழில் புரிதல் முடியாது என்பதொரு பொருளை *(மனத்தில்)* எண்ணி; **பார்த்தவர் இமையாமுன்னம் 'விசும்பிடைப் படர்ந்தான்' என்னும்** - தன்னை நோக்கியவர்கள் 'கண் இமையினை மூடித்திறப்பதற்குள் ஆகாயத்தில் மறைந்து சென்றான் (இந்திரசித்து)' என்னும்; **வார்த்தையை நிறுத்திப் போனான் இராவணன் மருங்குபுக்கான்** - சொல்லினை (ப்போர்க்களத்தில்) நிலைக்கச் செய்து (மறைந்து) சென்றவனாகி இராவணன் பக்கத்திற் புக்கான்.

ஆர்த்தவன் - இந்திரசித்து. 'இமைப்பதன் முன்னம் விசும்பிடை மறைந்தான்' என்று அனைவரும் பேசிக் கொள்ளும்படி மறைந்து போனான் என்பதாம். 'அழிவில்லாத தேர் கொண்டாலன்றி போர் வெல்லலாகாதென' எண்ணியவனாய் இந்திரசித்து இமைப்பதன் முன் வானில் மறைந்து சென்றான் என்றவாறு.

(182)

இந்திரசித்து வதைப் படலம்

இலக்குவன் இந்திரசித்தனை வதை செய்த (கொன்ற) நிகழ்ச்சியைக் கூறும் பகுதியாகலின் இப்பகுதி இந்திரசித்து வதைப்படலம் எனப் பெயர் பெற்றது. சில ஏடுகளில் இப்படலம் நிகும்பலைப் படலத்தோடு சேர்ந்தே காணப்படுகின்றது.

நிகும்பலை யாகம் குலைய, போர் செய்து தேர் இழந்து இந்திரசித்தன் ஊர் திரும்புகின்றான். தந்தையைச் சந்தித்து இராமலக்குவர் பரம் பொருள் என அறிவித்து சீதையை விட்டுவிட வேண்டுகிறான். மறுத்துரைத்த இராவணனிடம் பொறுக்கும்படி வேண்டிப் போர்க்குப் புறப்படுகிறான். இலக்குவனை எதிர்க்கின்றான். அற்புதமான போர் செய்கின்றான். இந்திரசித்து இரவில் இறவான் என்பதனை வீடணன் எடுத்துரைத்து இந்திரசித்துவை உடனே கொல்ல இலக்குவனைத் தூண்டுகின்றான். சிவன் கொடுத்த தேரும் வில்லும் இருக்கும் வரை இந்திரசித்தை அழிக்க இயலாது என்கிறான் வீடணன். இலக்குவன் இந்திரசித்தின் தேரையும் வில்லையும் அழிக்கிறான். பிறைமுக அம்பு ஒன்றினை எய்து இராமன் பரம் பொருள் என்பது சத்தியமானால் இந்திரசித்துவை இது கொல்க! என்று ஏவுகிறான். இந்திரசித்து வீழ்கிறான். அவன் தலையை ஏந்தி அங்கதன் முன்னே செல்ல இலக்குவன் முதல் அனைவரும் பின்னே செல்கின்றனர்.

இராமன் திருவடிக்கீழ் இந்திரசித்தின் தலையை வைத்துப் பணிகிறான் இலக்குவன். இராமன் மகிழ்ச்சி கொண்டு வீடணனைப் புகழ்ந்து பேசுகிறான். அனைவரும் மகிழ்கின்றனர். இச்செய்திகள் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன.

இந்திரசித்தின் அனுபவ ஞானம், இராவணனின் மூர்க்கத்தனம் முதலியவை இப்படலத்துக் கம்பரின் சொற்சித்திரங்களாக மலர்கின்றன.

இராவணன் இந்திரசித்திடம் 'நிகழ்ந்ததை உரை' எனல்

9116. விண்ணிடைக் கரந்தான் என்பார், 'வஞ்சனை
விளைக்கும்' என்பார்,
கண்ணிடைக் கலக்க நோக்கி, ஐயுறவு உழக்கும் காலை,
புண்ணுடை யாக்கைச் செந்நீர், இழிதர, புக்கு நின்ற
எண்ணுடை மகனை நோக்கி, இராவணன் இனைய
சொன்னான்.

'விண்ணிடைக் கரந்தான்' என்பார்; 'வஞ்சனை விளைக்கும்' என்பார் - 'இந்திரசித்து விண்ணில் மறைந்தான்' என்பாரும், 'இனி வஞ்சனைச் செயலைச் செய்வான் என்பாருமாய்; **கண்ணிடைக் கலக்க நோக்கி ஐயுறவு உழக்கும் காலை** - வானரர் கண் கலங்கி (விண்ணை) நோக்கி, ஐயத்தால் வருந்திக் கொண்டிருக்கும்போது; **புண்ணுடை யாக்கைச் செந்நீர் இழிதரப்புக்கு நின்ற** - (விண்ணிடை மறைந்து நில்லாமல்) புண்ணுடைய தன் உடம்பில் இரத்தம் சோர, இராவணன் இல்லம் புகுந்து நின்ற; **எண்ணுடை மகனை நோக்கி, இராவணன் இனைய சொன்னான்** - மதிப்புடைய மகனைப் பார்த்து இராவணன் இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொன்னான்.

(1)

9117. ‘தொடங்கிய வேள்வி முற்றுப் பெற்றிலாத் தொழில்,
நின் தோள்மேல்
அடங்கிய அம்பே என்னை அறிவித்தது; அழிவு இல்
யாக்கை
நடுங்கினை போலச் சாலத் தளர்ந்தனை; கலுழன் நண்ணப்
படம் குறை அரவம் ஒத்தாய், உற்றது பகர்தி’ என்றான்.

தொடங்கிய வேள்வி முற்றுப் பெற்றிலாத் தொழில் - நீ தொடங்கிய வேள்வி முற்றுப் பெறாத தன்மையை; **நின் தோள் மேல் அடங்கிய அம்பே என்னை அறிவித்தது** - நின் தோள் மேல்தைத்துள்ள அம்பே எனக்கு அறிவித்தது; **அழிவு இல் யாக்கை நடுங்கினை போலச் சாலத் தளர்ந்தனை** - அழிவு இல்லாத உடம்பு (முதுமையால்) நடுங்கினவன் போல மிகவும் தளர்ந்து; **கலுழன் நண்ணப் படங்குறை அரவம் ஒத்தாய்** - கருடன் நெருங்கியதால் படம் ஒடுங்கின பாம்பு போன்றோய்; **உற்றது பகர்தி என்றான்** - நிகழ்ந்ததைச் சொல் என்று இராவணன் வினவினான்.

(2)

9118. ‘சூழ் வினை மாயம் எல்லாம் உம்பியே துடைக்க, சுற்றி,
வேள்வியைச் சிதைய நூறி, வெகுளியால் எழுந்து வீங்கி, ஆள்வினை
ஆற்றல்தன்னால் அமர்த் தொழில்
தொடங்கி யார்க்கும்
தாழ்வு இலாப் படைகள் மூன்றும் தொடுத்தனென்;
தடுத்து விட்டான்.

சூழ்வினை மாயம் எல்லாம் உம்பியே துடைக்க - யான் செய்த சூழ்ச்சியையும் மாயையும் உன் தம்பி வீடணனே உண்மை சொல்லிப் பயனிலதாக்கி விட்டமையால்; **வேள்வியைச் சிதைய நூறி, வெகுளியால் எழுந்து வீங்கி** - (இலக்குவன்) தன் சேனையோடு முற்றுகையிட்டு வேள்வியைச் சிதையுமாறு அழித்து விட்டுக் கோபத்தால் கிளர்ச்சியைப் பெற்றுப் பூரித்து நிற்க; **ஆள்வினை ஆற்றல் தன்னால் அமர்த்தொழில் தொடங்கி** - யானும் முயற்சி மிக்க வலிமையினால் போர்த் தொழில் தொடங்கி; **யார்க்கும் தாழ்வு இலாப் படைகள் மூன்றும் தொடுத்தனன் தடுத்து விட்டான்** - யார்க்கும் தாழ்தலில்லாத தெய்வப் படைகள் மூன்றையும் தொடுத்து விட்டேன் அவன் அவற்றைத் தடுத்து விட்டான்.

(3)

9119. ‘நிலம் செய்து, விசும்பும் செய்து, நெடிய மால்
படை நின்றானை
வலம் செய்து போயிற்று என்றால், மற்று இனி வலியது
உண்டோ?

குலம் செய்த பாவத்தாலே கொடும் பகை தேடிக்
கொண்டாய்;
சலம் செயின், உலகம் மூன்றும் இலக்குவன் முடிப்பன்,
தானே.

நெடிய மால் படை நிலம் செய்து விசும்பும் செய்து, நின்றானை - யான் எய்த நெடிய திருமாலின் படை நிலம் முழுதும் பரவியதோடு விண் முழுதும் பரவி என் எதிர் நின்ற இலக்குவனை; **வலம் செய்து போயிற்று என்றால் மற்று இனி வலியது உண்டோ?** - வலம் செய்து கொண்டு (அவனை ஒன்றும் செய்யாது) போவது என்றால், அப்படையினும் வலியதொரு படை நம்மிடம் உளதோ? **குலம் செய்த பாவத்தாலே கொடும் பகை தேடிக்கொண்டாய்** - நம் அரக்கர் குலம் செய்த பாவத்தினாலே நீ கொடுமையான பகையைத் தேடிக்கொண்டாய்; **இலக்குவன் சலம் செயின் தானே உலகம் மூன்றும் முடிப்பன்** - இலக்குவன் வெகுள்வானாயின் அவன் ஒருவனே உலகம் மூன்றையும் அழிப்பான்.

‘கெட்ட பின்பு ஞானி ’ என்னுமாப் போலே, முன்பு இராவணன் மந்திராலோசனை முதலானவற்றுள் இராம இலக்குவரை அற்பமாகக் கொண்டு பேசிய இறுமாப்புடைய வீரனான இந்திரசித்து போர்க்களத்தில் தனது தவபலம், உடற்பலம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாகத் தனது தெய்வப் படைகளின் பலம் ஆகியவை பொய்த்துப் போனமையினால் உண்மை நிலை தெளியப் பெற்றுப் பேசும் பேச்சாமிது.

(4)

9120. ‘முட்டிய செருவில், முன்னம் முதலவன் படையை என்மேல்
விட்டிலன், உலகை அஞ்சி; ஆதலால், வென்று மீண்டேன்
கிட்டிய போதும் காத்தான்; இன்னமும் கிளர வல்லான்;
சுட்டிய வலியினாலே கோறலைத் துணிந்து நின்றான்.

முட்டிய செருவில் முன்னம் முதலவன் படையை - நெருங்கிய போரில் முன்னம் பிரமன் படையை; **உலகை அஞ்சி என்மேல் விட்டிலன்** - உலகம் அழியுமே என்று அஞ்சி என் மேல் விட்டிலன்; **ஆதலால் வென்று மீண்டேன்** - ஆதலால் (யான் பிரமாத்திரம் விடுத்து அவனை) வென்று மீண்டேன்; **கிட்டிய போதும் காத்தான்** - நிகும்பலையில் வந்து நெருங்கிப் போர் செய்தபோதும் அப்பிரமன் படையை என் மீது விடாமல் யான் விட்ட பிரமன் படையை மட்டும் தடுத்தான்; **இன்னமும் கிளர வல்லான்** - இன்னமும் ஆர்வங்கொண்டு போர் செய்தலில் வல்லவனாய்; **சுட்டிய வலியினாலே கோறலைத் துணிந்து நின்றான்** - (உலகவரால்) சுட்டி உரைக்கப்பெறும் தன் வில்வலிமையினாலேயே என்னைக் கொல்லுதலைத் துணிந்து நின்றுள்ளான்.

(5)

9124. ‘ஆதலால், “அஞ்சினேன்“ என்று அருளலை; ஆசைதான்
அச்

சீதைபால் விடுதிஆயின், அனையவர் சீற்றம் தீர்வர்;
போதலும் புரிவர்; செய்த தீமையும் பொறுப்பர்; உன்மேல்
காதலால் உரைத்தேன்' என்றான்-உலகு எலாம் கலக்கி
வென்றான். **ஆதலால் அச்சீதைபால் ஆசைதான் விடுதி ஆயின்** - அவர்களின் ஆற்றல் அத்தகையதாக இருத்தலால் அச்சீதையினிடத்தில் ஆசையை விட்டுவிடு; **விடுவாயானால்; அனையவர் சீற்றம் தீர்வர் போதலும் புரிவர்** - அவர்கள் கோபம் தணிவார்கள்; நம்மோடு போர் செய்யாது போதலும் செய்வர்; **செய்த தீமையும் பொறுப்பர் உன்மேல் காதலால் உரைத்தேன்** - நாம் செய்த தீமையையும் பொறுத்துக்கொள்வார்கள்; உன்மேல் வைத்த அன்பினால் இதனைச் சொன்னேன்; **அஞ்சினேன் என்று அருளலை என்றான் உலகு எலாம் கலக்கி வென்றான்** - அவர்களுக்கு அஞ்சிச் சொல்லுகின்றான் என்று கருதாதே என உலகம் முழுவதையும் கலங்கச் செய்து (முன்னம் நடந்த போர்களில்) வென்றவனாகிய இந்திரசித்து கூறினான்.

"அழிவு இலாத்தேர் கொண்டன்றிப் போர்த் தொழில் புரியலாகாது" எனப் போர்க்களத்திலிருந்து புறப்பட்ட இந்திரசித்து அத்தகு தேரினை ஊர்ந்து போர்க்களம் போதலை விடுத்துத் தந்தையிடம் வந்து இங்ஙனம் பேசுவது ஏன்? இறுதியாக இலக்குவனுடன் நடந்த போரில் "அறம் வெல்லும், பாவம் தோற்கும்" என்ற படிப்பினையை அவன் உணர்ந்தமையே. கும்பகர்ணன் முன்பே குறிப்பிட்ட (கும்பகர்ணவதை 84, 85) இந்த உண்மையை இவன் காலங் கடந்து உணருகின்றான். எனினும் இறுதியாகத் தந்தையிடம் சொல்ல வேண்டுவதைச் சொல்லிப் பார்க்கலாமே, என்ற எண்ணத்தினால் இங்ஙனம் வந்து கூறுகின்றான் என்க.

(6)

இராவணன் இந்திரசித்தைக் கடிந்து பேசுதல்

9122. இயம்பலும், இலங்கை வேந்தன், எயிற்று இள நிலவு தோன்ற,
புயங்களும் குலுங்க நக்கு, 'போர்க்கு இனி ஒழிதி போலாம்;
மயங்கினை; மனிசன்தன்னை அஞ்சினை; வருந்தல்; ஐய!
சயம் கொடு தருவென், இன்றே, மனிசரைத் தனு ஒன்றாலே.

இயம்பலும் இலங்கை வேந்தன் - (என்று இந்திரசித்து) கூறிய அளவில் இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணன்; **எயிற்று இள நிலவு தோன்ற புயங்களும் குலுங்கநக்கு** - தன் கோரப் பற்களில் இள நிலவு தோன்றுமாறும், இருபது தோள்களும் குலுங்குமாறும் சிரித்து; **ஐய! போர்க்கு இனி ஒழிதி போலாம்?** - ஐயனே! போருக்குச் செல்லாமல் இனி நீங்குகின்றாய் போலும்? **மயங்கினை, மனிசன் தன்னை அஞ்சினை, வருந்தல்** - மனம் கலங்கியவனே! மனிசனைக் கண்டு அஞ்சி வருந்தாதே! **இன்றே தனு ஒன்றாலே மனிசரைச் சயம் கொடு தருவேன்** - இன்றைக்கே என் ஒரு வில்லாலே மனிதரை வெற்றி கொண்டு தருவேன்!

ஒரு சிறந்த வீரன் தான் உணர்ந்த உண்மையை சிரத்தையோடு சொல்லும்போது அதைக் கேட்பவன் ஏளனமாகச் சிரிப்பதும், அவனுடைய தன்மானத்திற்கு இழுக்காகப் பேசுதலும் அவன் உள்ளத்தைப் புண்படுத்துவதாகும். இராவணன் வேண்டுமென்றே கும்பகர்ணனிடத்தும், இங்கு இந்திரசித்தனிடத்தும் அவ்விதம் நடந்து கொள்ளுதலைக் காணலாம். அதற்குக் கராணம் ஒரு வீரன் எவ்விடத்தும், எவ்விதத்தும் மனத் தளர்ச்சி உடையனாதல் கூடாது என்பதாம். முதல் நாள்போர் முடிவிலேயே ''நாசம் வந்துற்ற போதும் நல்லதோர் பகையைப் பெற்றேன்'' என ஒரு முடிவுக்கு வந்து விட்ட இராவணனுக்கு இவர்கள் கூறுவதெல்லாம் தெரியாதவை அல்ல. இந்தப் பின்னணி இனி வரும் இராவணன் பேச்சைப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

(7)

9123. ***'முன்னையோர், இறந்தார் எல்லாம், இப் பகை***
முடிப்பர் என்றும்,
பின்னையோர், நின்றோர் எல்லாம், வென்றனர் பெயர்வர்
என்றும்,
உன்னை, "நீ அவரை வென்று தருதி" என்று
உணர்ந்தும், அன்றால்;
என்னையே நோக்கி, யான் இந் நெடும் பகை தேடிக்
கொண்டேன்.

முன்னையோர், இறந்தார் எல்லாம், இப்பகை முடிப்பர் என்றும் - (யான் இந்த நெடும் பகையைத் தேடிக்கொண்டது) முன்னே போருக்குச் சென்றவராய் இறந்தவர்கள் எல்லாம் இந்தப் பகையை முடித்து விடுவார்கள் என்றோ; **பின்னையோர், நின்றோர் எல்லாம் வென்றனர் பெயர்வர் என்றும்** - பின்பு போர் செய்யத்தக்கவராய் உயிருடன் நிற்பவரெல்லாம் அப்பகைவரை வென்று மீள்வர் என்றோ; **உன்னை, "நீ அவரை வென்று தருதி" என்று உணர்ந்தும் அன்றால்** - உன்னைக் குறித்து, நீ அவரை வென்று தருவாய் என்றோ, எண்ணி அன்று; என்னையே நோக்கியான் இந்நெடும் பகை தேடிக்கொண்டேன் - என் வலிமையை எண்ணியேயான் இந்த நெடிய பகையைத் தேடிக்கொண்டேன்.

(8)

9124. ***'பேதைமை உரைத்தாய்; பிள்ளாய்! உலகு எலாம்***
பெயர, பேராக்
காதை என் புகழினோடு நிலைபெற, அமரர் காண,
மீது எழும் மொக்குள் அன்ன யாக்கையை விடுவது
அல்லால்,
சீதையை விடுவது உண்டோ, இருபது திண் தோள்
உண்டால்?

acharya.org

பிள்ளாய்! பேதைமை உரைத்தாய் - பிள்ளாய்! அறிவோடு பொருந்தாத சொற்களைச் சொன்னாய்; **உலகு எலாம் பெயர பேராக்காதை என்புகழினோடு நிலைபெற** - உலகங்கள் எல்லாம் நிலை பெயரவும் அழியாத கதை எனது புகழினோடு நிலை பெறுமாறும்; **அமரர் காண மீது எழும் மொக்குள் அன்ன யாக்கையை விடுவது அல்லால்** - அதனைத் தேவர்கள் காணுமாறும், நீர்மேல் எழுகின்ற குமிழி போன்ற நிலையில்லாத உடம்பை விடுவது அல்லது; **இருபது திண் தோள் உண்டால் சீதையை விடுவது உண்டோ?** - இருபது திண்ணிய தோள்கள் எனக்கு இருக்கச் சீதையை விடுவதும் உண்டோ?

(9)

9125. **‘வென்றிலென் என்ற போதும், வேதம் உள்ளளவும் யானும்**
நின்றுனென் அன்றோ, மற்று அவ் இராமன் பேர்
நிற்கும்ஆயின்?
பொன்றுதல் ஒரு காலத்தும் தவிருமோ? பொதுமைத்து
அன்றோ?
இன்று உளார் நாளை மாள்வர்; புகழுக்கும் இறுதி உண்டோ?

வென்றிலன் என்ற போதும் - யான் வெற்றி பெறவில்லையாயினும்; **மற்று அவ் இராமன் பேர் நிற்கும் ஆயின்** - (வெற்றி பெற்ற) அந்த இராமன் பேர் நிற்குமாயின்; **யானும் வேதம் உள்ளளவும் நின்றுளன் அன்றோ** - (அவனால்) வெல்லப் பெற்ற) யானும் வேதம் இருக்கின்ற காலம் வரையில் நிலைபெற்றுள்ளேன் அன்றோ? **பொன்றுதல் ஒரு காலத்தும் தவிருமோ? பொதுமைத்து அன்றோ** - இறத்தல் என்பது ஒரு காலத்தும் தவிரக் கூடியதோ? அது எவ்வுயிர்க்கும் பொதுவானது அன்றோ? இன்றுளார் நாளை மாள்வர்; **புகழுக்கும் இறுதி உண்டோ?** - இன்று இருப்பவர்கள் நாளைக்கு இறப்பார்கள்; ஆனால் புகழுக்கும் அத்தகைய இறுதி உளதாமோ?

இராமன் பரம் பொருளானால் அப்பரமே இராவணனை வெல்வதற்கு மண்ணில் பிறப்பெடுத்து வென்றதெனில்; அதற்காக அதன் பெயர் வேதமுள்ளவும் நிற்குமாயின், அதனோடு சேர்ந்து என் பெயரும் நிற்குமன்றோ என்கின்றான். இறுதி இரண்டடிகள் அற்புதமானவை. “இன்றுளேன் நாளையில்லேன் என் செய்வான் தோன்றினேனே“ (அப்பர். தே.வா 4:78:1) என்பதனையும், “ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் பொன்றாது நிற்பதொன்றில்“ (233) என்ற குறளினையும் இதனோடு ஒத்துக் காண்க. “மன்னா உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர் தம் புகழ் நிறீஇத் தாம் மாய்ந்தனரே“ என்ற புறப்பாடல் அடியும் இங்கு நினைக்கத்தகும். “இன்றைக்கிருப்பாரை நாளைக்கிருப்பர் என்று எண்ணவோ திடமில்லை“ என்பார் தாயுமான அடிகள்.

(10)

9126. **‘“விட்டனென், சீதைதன்னை“ என்றலும், விண்ணோர்**
நண்ணி,

கட்டுவது அல்லால், என்னை யான் எனக் கருதுவாரோ?
“பட்டனென்“ என்ற போதும், எளிமையின் படுகிலேன் யான்,
எட்டினோடு இரண்டும் ஆன திசைகளை எறிந்து வென்றேன்.

சீதை தன்னை விட்டனென் என்றலும் - சீதையை இராமனிடம் விட்டு விட்டேன் என்றவுடன்; ***விண்ணோர் நண்ணிக் கட்டுவது அல்லால்*** - தேவர்கள் என்னை நெருங்கி வந்து கட்டுவார்களே அல்லாமல்; ***என்னை யான் எனக் கருதுவாரோ*** - பிறகு என்னை இராவணன் எனக்கருதி அஞ்சி நிற்பார்களோ? (ஆதாலால் சீதையை விடாது போர் செய்து இறத்தலே நல்லது) ***எட்டினோடு இரண்டுமான திசைகளை எறிந்து வென்றேன் யான்*** - பத்துத் திசைகளில் உள்ளோரையும் படைக்கலங்களை எறிந்து வென்றவனாகிய யான்; ***“பட்டனென்“ என்ற போதும் எளிமையின் படுகிலேன்*** - இறந்து பட்டேன் என்றாலும் எளிமையாக இறந்து பட மாட்டேன் (பலரையும் கொன்றே இறப்பேன்)

இங்கு, “ஆசை தான் அச்சீதை பால் விடுதியாயின் என்ற இந்திரசித்தனுக்கு விடை கூறுகின்றான் தந்தை, எட்டினோடு இரண்டுமான திசை - எட்டும் இரண்டும் சேர்ந்த பத்துத் திசை.

(11)

9127. ‘சொல்லி என், பலவும்? நீ நின் இருக்கையைத்
தொடர்ந்து, தோளில்
புல்லிய பகழி வாங்கி, போர்த் தொழில் சிரமம் போக்கி,
எல்லியும் கழித்தி’ என்னா, எழுந்தனன்; எழுந்து, பேழ்
வாய்,
வல்லியம் முனிந்தாலன்னான், ‘வருக, தேர் தருக!’ என்றான்.

பலவும் சொல்லி என் நீ நின் இருக்கையைத் தொடர்ந்து - ‘பலவும்’ சொல்லிப் பயனென்ன? நீ நின் இருப்பிடத்தை அடைந்து; ***தோளில் புல்லிய பகழி வாங்கி, போர்த்தொழில் சிரமம் போக்கி*** - தோளில் அழுந்திய அம்புகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு, போர்த் தொழிலினால் உண்டான துன்பத்தைப் போக்கிக் கொண்டு; ***எல்லியும் கழித்தி என்னா, எழுந்தனன், எழுந்து*** - இந்த இரவு முழுமையும் கழிப்பாயாக என்று விட்டு எழுந்தனன் எழுந்து; ***பேழ்வாய் வல்லியம் முனிந்தாலன்னான், வருக தேர் தருக என்றான்*** - பிளந்த வாயினை உடைய புலி வெகுண்டாற் போன்றவனாய், இங்கு வருக என் தேரைக் கொணர்க என்று (தன் தோர்ப்பாகனை நோக்கிக்) கூறினான்.

புல்லிய - அழுந்திய, பகழி - அம்பு. எல்லி - இரவு. வல்லியம் - புலி. இந்திரசித்தன் போர்த்தொழிலால் ஏற்பட்ட சிரமத்தால் இங்ஙனம் பேசுவதாகக் கொண்டு இவ்வாறு கூறினான் என்க. “சீதையை விடாது மானத்தோடு இறந்து போதல் என் உளக் கிடக்கை இறப்பதற்கு நீயும் போ“ எனக் கூற முடியுமா? அதற்குப் பதிலாக, “சொல்லியென் பலவும்? சிரமம் போக்கி எல்லியும் கழித்தி“ எனக்கூறி, “யாரவன் இங்கு வருக“ எனது தேர் தருக“ என ஆணையிட்டான் என்பதை இராவணன்

உணர்வான். இதே உத்தியைக் கும்பகர்ணனிடம் கையாண்டமையைக் காணலாம். ''அஞ்சினை, வெறுவிது உன் வீரம்'' (கம்ப 7361) ''கண் முகிழ்த்து இரவும் எல்லியும் உறங்குதி போய்'' (7362) தருக என் தேர் படை, சாற்று, என் கூற்றையும் (கம்ப 7364) என்பன காண்க.

(12) *இராவணனைத் தடுத்து இந்திரசித்துப் போர்க்குச் செல்லுதல்*

9128. **எழுந்தவன் தன்னை நோக்கி, இணை அடி**
இறைஞ்சி, 'எந்தாய்!
ஒழிந்தருள், சீற்றம்; சொன்ன உறுதியைப் பொறுத்தி; யான்
போய்க்
கழிந்தனென் என்ற பின்னர், நல்லவா காண்டி' என்னா
மொழிந்து, தன் தெய்வத் தேர்மேல் ஏறினன், முடியலுற்றான்.

எழுந்தவன் தன்னை நோக்கி இணை அடி இறைஞ்சி - அவ்வாறு போர்க்கு எழுந்த இராவணனைப் பார்த்து அவனுடைய இரண்டு அடிகளையும் வணங்கி,; **'எந்தாய்! சீற்றம் ஒழிந்தருள், சொன்ன உறுதியைப் பொறுத்தி** - 'என் தந்தையே! கோபத்தை விடுவாயாக! யான் சொன்ன உறுதிச்சொற்களைப் பற்றி என்மேல் வெகுளாது பொறுத்துக் கொள்வாயாக; **யான் போய்க் கழிந்தனென் என்ற பின்னர் 'நல்லவா காண்டி' என்னா** - யான் போர்க்குச் சென்று இறந்தேன் என்று கேள்விப்பட்ட பின்பு என் சொற்களை 'நல்லனவாகக் காணுவாய்' என்று கூறிவிட்டு; **மொழிந்து, தன் தெய்வத் தேர் மேல் முடியலுற்றான் ஏறினான்** - தனது தெய்வத்தன்மையுடைய தேரின்மேல் இறக்கும் உறுதி கொண்டவனாய் ஏறினான் (இந்திரசித்து).

(13)

9129. **படைக்கல விஞ்சை மற்றும் படைத்தன பலவும், தன்பால்**
அடைக்கலம் என்ன ஈசன் அளித்தன, தேர்மேல் ஆக்கி,
கொடைத் தொழில் வேட்டோர்க்கு எல்லாம் கொடுத்தனன்,
கொடியோன் தன்னைக்
கடைக்கணால் நோக்கி நோக்கி, இரு கண் நீர் கலுழப்
போனான்.

படைக்கல விஞ்சை மற்றும் படைத்தன பலவும் - படைக்கலங்களைச் செலுத்தக் கூடிய மறை பொருளாகத் தனக்குத் தெரிந்த வித்தைகளும் மற்றும் போர்த்துறைக்குரிய வகையான ஆயுதங்களையும்; தன்பால் அடைக்கலம் என்ன ஈசன் அளித்தன **தேர்மேல் ஆக்கி** - தன்னிடத்து அடைக்கலப் பொருள்களாக சிவ பொருமான் அன்புடன் அளித்தனவுமான பொருள்களைத் தேர்மேல் வைத்து; **கொடைத்தொழில் வேட்டார்க்கு எல்லாம் கொடுத்தனன்** - தான் கொடுக்கும் தொழிலிலே விரும்பியவர்களுக்கு (விரும்பிய வண்ணம் மீதமின்றி)

அனைத்தையும் கொடுத்தனனாகி; **கொடியோன் தன்னை** - *கொடுமை வாய்ந்தவனாகிய இராவணனை;* **கடைக்கணால் நோக்கி நோக்கி இரு கண் நீர் கலுழப் போனான்** - *தன் கண்களின் ஓரங்களினால் அடிக்கடி பார்த்து இரண்டு கண்களினின்றும் கண்ணீர் சிந்தப் போர் மீது சென்றான்.*

முன்பு பிற உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்தும், இன்று தன் உறவும், கிளையும் போரில் பலியாவதை இரக்கமின்றி ஏற்றும் நின்றமையால் இராவணனைக் கொடியான் என்றார். “கடைக்கண்ணால் நோக்கி என்பதற்கு, பிராட்டியை விட்டு விடுகிறேன் என்று அழைப்பானோ என்று பார்த்தான். என்பது பழைய உரை. கலுழ்தல் - சிந்துதல்.

(14)

9130. இலங்கையின் நிருதர் எல்லாம் எழுந்தனர், விரைவின் எய்தி,
‘விலங்கல் அம் தோளாய்! நின்னைப் பிரிகலம்; விளிதும்’ என்று
வலங்கொடு தொடர்ந்தார் தம்மை, ‘மன்னனைக் காமின், யாதும்
கலங்கலிர்; இன்றே சென்று, மனிசரைக் கடப்பென்’ என்றான்.

இலங்கையின் நிருதர் எல்லாம் எழுந்தனர் விரைவின் எய்தி - *இலங்கையிலுள்ள அரக்கர் எல்லோரும் எழுந்து விரைவுடன் (இந்திரசித்தன் அத்தேரை அடைந்து;* **விலங்கல் அம்தோளாய்! நின்னைப் பிரிகலம் விளிதும் என்று** - *மலை போன்ற அழகிய தோள்களை உடையவனே! உன்னை யாங்கள் பிரியமாட்டோம். (இறப்பதாயின் உன்னுடனே) இறப்போம் என்று கூறியவராய்;* **வலங்கொடு தொடர்ந்தார் தம்மை** - *வலமாகத் தன்னைத் தொடர்ந்து வருபவரை (இந்திரசித்து);* **மன்னனைக் காமின், யாதும் கலங்கலிர்** - *அரசனைக் காப்பாற்றுங்கள் சிறிதும் கலக்கம் அடையாதீர்கள்;* **இன்றே சென்று, மனிசரைக் கடப்பென் என்றான்** - *நான் இப்பொழுதே சென்று மனிதர்களை வெல்வேன்’ என்று கூறினான், ‘மன்னனைக்காமின்’ என்றதனால் மன்னனுக்கு ஆபத்து என்பதும் ‘யாதும் கலங்கலிர்’ என்றதனால், அனைவரும் கலக்கமடைந்துள்ளன ரென்பதும் பெறப்பட்டது. ‘மனிசரைக் கடப்பென்’ என்பவன் பின் ஏன் மன்னனைக் காமின் என்றான்? தன் வீழ்ச்சி தவிர்க்க முடியாததும், உறுதியானதுமென இந்திரசித்து நினைத்ததினால் என்க.*

(15)

9131. வணங்குவார், வாழ்த்துவார், தன் வடிவினை நோக்கித் தம் வாய்
உணங்குவார், உயிர்ப்பார், உள்ளம் உருகுவார் வெருவலுற்றுக்
கணங் குழை மகளிர் ஈண்டி இரைத்தவர், கடைக்கண்

என்னும்
அணங்குடை நெடு வேல் பாயும் அமர் கடந்து,
அரிதின் போனான்,

கணங்குழை மகளிர் ஈண்டி - *திரண்ட குழைகளை உடைய மகளிர் நெருங்கி வந்து;* ***வணங்குவார், வாழ்த்துவார், தன் வடிவினை நோக்கி*** - *வணங்குகின்றவர்களும், வாழ்த்துகின்றவர்களும் இந்திரசித்தின் வடிவினைப் பார்த்து;* ***தம் வாய் உணங்குவார், உயிர்ப்பார் உள்ளம் உருகுவார்*** - *தம்முடைய வாய் உலர்பவரும், பெருமூச்செறிவாரும் உள்ளம் உருகுகின்றவரும் ஆகி;* ***வெருவலுற்று இரைத்தவர் கடைக்கண் என்னும்*** - *அஞ்சி அரற்றினவர் தம் கடைக்கண் நோக்கு என்கின்ற;* ***அணங்குடை நெடுவேல் பாயும் அமர் கடந்து அரிதின் போனான்*** - *வருத்தும் தன்மை பொருந்திய நீண்ட வேல் பாய்கின்ற போரினை அரிதாகக் கடந்து இந்திரசித்து (இலக்குவனோடு செய்யும் போருக்குப்) போனான்.*

(16)

9132. **ஏயினன் இன்னன் ஆக, இலக்குவன், எடுத்த வில்லான்,**
சேய் இரு விசும்பை நோக்கி, 'வீடண! தீயோன் அப் பால்
போயினன் ஆதல் வேண்டும்; புரிந்திலன்
ஒன்றும்' என்பான்,
ஆயிரம் புரவி பூண்ட தேரின் பேர் அரவம் கேட்டான்.

ஏயினன் இன்னன் ஆக - *(போர்க்களத்தை விட்டு) ஏகியவனாகிய இந்திரசித்து இத்தன்மையனாக;* ***இலக்குவன், எடுத்த வில்லான் சேய் இருவிசும்பை நோக்கி*** - *இலக்குவன் கையில் எடுத்த வில்லை உடையவனாய் சேய்மைத்தாகிய அகன்ற ஆகாயத்தை நோக்கிக்கொண்டு;* ***வீடண! தீயோன் அப்பால் போயினன் ஆதல் வேண்டும்; புரிந்திலன் ஒன்றும்' என்பான்*** - *''வீடணா! தீயவனாகிய இந்திரசித்து அப்பாற் போயிருத்தல் வேண்டும் (மாயம்) ஒன்றும் செய்திலனே! என்று (வீடணனிடம்) கூறிக் கொண்டிருக்கையில்;* ***ஆயிரம் புரவி பூண்ட தேரின் பேர் அரவம் கேட்டான்*** - *ஆயிரம் குதிரைகள் கட்டிய தேரின் பெரிய முழக்கத்தைக் கேட்டான்.*

(17)

அறுசீர்ச் சந்த விருத்தம்

9133. **குன்று இடை நெரிதர, வடவரையின்**
குவடு உருள்குவது என முடுகுதொறும்,
பொன் திணி கொடியினது, இடி உருமின்
அதிர் குரல் முரல்வது, புனை மணியின்
மின் திரள் சுடரது, கடல் பருகும்
வடவனல் வெளி உற வருவது எனச்
சென்றது, திசை திசை உலகு இரிய,-

திரி புவனமும் உறு தனி இரதம்.

திரிபுவனமும் உறுதனி இரதம் - மூன்று உலகங்களிலும் திரிந்த (இந்திரசித்தன்) ஒப்பற்ற தேர்; ***இடை குன்று நெரிதர, பொன் திணி கொடியினது*** - வழியிலுள்ள குன்றுகள் எல்லாம் பொடிப் பொடியாய் நெரிந்து போகுமாறும் பொன்னால் நிரப்பப் பெற்ற கொடிகளை உடைய; **வடவரையின் குவடு உருள்குவதென** - வடதிசை உள்ள மேருமலையின் சிகரமொன்று உருளுகின்றது என்று சொல்லுமாறும்; ***முடுகு தொறும் இடி உருமின் அதிர்குரல் முரல்வது*** - விரைந்து செல்லும் தோறும் பேரிடியின் முழங்குகின்ற குரலை எழுப்புவதாய் இருந்தது; **புனை மணியின் மின் திரள் சுடரது** - அலங்கரிக்கப் பெற்ற இரத்தினங்களின் மின்னலை ஒத்த ஒளித் திரள்களான ஒளியை வீசுவது; **உலகு இரிய திசை திசை** - உலகம் அஞ்சி ஓடும்படி பல திசைகளிலும்; **கடல் பருகும் வடவனல் வெளி உற வருவது எனச் சென்றது** - கடல் நீரை மிகாமற் பருகும் இயல்பினை உடைய வடவைக்கனல் (அக்கடலை விட்டு) வெளியிலே வருகின்றது என்று சொல்லுமாறு ஓடிற்று

(18)

9134. **கடல் மறுகிட, உலகு உலைய, நெடுங்**
கரி இரிதர, எதிர் கவி குலமும்
குடர் மறுகிட, மலை குலைய, நிலம்
குழியொடு கிழிபட, வழி படரும்
இடம் மறுகிய பொடி முடுகிடவும்
இருள் உளது என எழும் இகல் அரவின்
படம் மறுகிட, எதிர் விரவியது-அவ்
இருள் பகல் உற வரு பகை இரதம்.

அவ் இருள் பகல் உறவரு பகை இரதம் - அந்த இரவு இருள் பகலாகப் பொருந்துமாறு ஒளியுடன் வருகின்ற பகைவனுடைய இரதம்; **எதிர் கவிகுலமும் குடல் மறுகிட** - எதிர்க்கின்ற குரக்கினங்கள் குடல் கலங்கவும்; **கடல் மறுகிட, உலகு உலைய நெடுங்கரி இரிதர** - கடல் கலங்கவும், உலகம் வருந்தவும், நெடிய திசை யானைகள் அஞ்சி ஓடவும்; **மலை குலைய நிலம் குழியொடு கிழிபட** - அட்ட குலமலைகள் குலுங்கவும், நிலம் குழியாதலொடு கிழிபடவும்; **வழிபடரும் இடம் மறுகிய பொடி முடுகிடவும்** - செல்லுகின்ற வழியாகிய இடம் கலங்கியதாலாய புழுதி விண்ணில் விரைந்து செல்லவும்; **இருள் உளது என எழும் இகல் அரவின் படம் மறுகிட எதிர் விரவியது** - இருள் உளது என்று கண்டோர் கருதுமாறு நஞ்சினைக் கக்கிக்கொண்டு மேல் எழுகின்ற வலிமையுள்ள ஆதி சேடனுடைய படம் வருந்தவும் இலக்குவனுக்கு எதிரே வந்தது.

(19)

இந்திரசித்தும் இலக்குவனும் பொருதல்

9135. **ஆர்த்தது நிருதர்தம் அனிகம்; உடன்**
அமரரும் வெருவினர்; கவி குலமும்
வேர்த்தது, வெருவலொடு அலம்வரலால்;
விடு கணை சிதறினன், அடுதொழிலோன்;
தீர்த்தனும், அவன் எதிர் முடுகி, நெடுந்
திசை செவிடு எறிதர, விசை கெழு திண் போர்த் தொழில் புரிதலும், உலகு கடும்
புகையொடு சிகை அனல் பொதுளியதால்.

நிருதர் தம் அனிகம் ஆர்த்தது உடன் அமரரும் வெருவினர் - அரக்கர் சேனை ஆரவாரித்தது உடனே தேவர்களும் அஞ்சினர்; **கவிகுலமும் வெருவலோடு அலம் வரலால் வேர்த்தது** - வானர சேனையும் அஞ்சுதலோடு துன்புறுதலால் வேர்த்தது; **அடு தொழிலோன் விடுகணை சிதறினன்** - கொலைத் தொழிலை உடைய இந்திரசித்து விடுதற்குரிய அம்புகளை வில்லில் கோத்து விடுத்தான்; **தீர்த்தனும் அவன் எதிர் முடுகி நெடுந் திசை செவிடு எறிதர** - தூயவனான இலக்குவனும் அந்த இந்திரசித்தின் எதிரே விரைந்து சென்று நெடிய திசைகளெல்லாம் செவிடுபடும் படி (ஆரவாரித்து); **விசை கெழுதிண் போர்த்தொழில் புரிதலும்** - விரைவு பொருந்திய திண்ணிய போர்த்தொழிலைச் செய்தலும்; **உலகு கடும் புகையொடு சிகை அனல் பொதுளியதால்** - உலகில் கடுமையான புகையோடு கொழுந்து விட்டு எரியும் தழல் நிரம்பியது.

(20) 9136. **வீடணன் அமலனை, 'விறல் கெழு போர்**
விடலையை இனி இடை விடல் உளதேல்,
சூடலை, துறு மலர் வாகை' எனத்
தொழுதனன்; அவ் அளவில் அழகனும் அக்
கோடு அணை வரி சிலை உலகு உலைய
குல வரை பிதிர்பட, நிலவரையில்
சேடனும் வெருவுற, உரும் உறழ் திண்
தெறு கணை முறை முறை சிதறினனால்.

வீடணன் அமலனை - வீடணன், தூயவனாகிய இலக்குவனை நோக்கி; **விறல் கெழுபோர் விடலையை இனி இடை விடல் உளதேல்** - "வெற்றி பொருந்திய போராற்றல் மிக்கவனாகிய இந்திரசித்தனை இனி போரின் இடையே கொல்லாமல் (முன் போல் மறைய) விடுதல் உண்டாகுமாயின்; **துறுமலர் வாகை சூடலை எனத் தொழுதனன்** - நீ நெருங்கிய மலர்களை உடைய வாகை மாலையை (வெற்றியை) சூட மாட்டாய்" எனக் கூறித் தொழுதானாக; **அழகனும் அவ்வளவில் அக்கோடு அணை வரி சிலை** - அழகனாகிய இலக்குவனும் அவ்வளவில் அந்தப் பெரு முழக்கத்தையுடைய கட்டமைந்த வில்லில்; **உலகு உலைய குலவரை விதிர்பட நிலவரையில் சேடனும் வெருவுற** - உலகெல்லாம் வருந்துமாறும், பெரும் மலைகள் பிதிர்பட்டு உதிரவும், நிலத்தின் அடியிலுள்ள ஆதிசேடனும் அஞ்சுதல் செய்யவும்; **உரும் உறழ் திண் தெறுகணை முறை முறை சிதறினனால்** - இடியை ஒத்த திண்ணிய அழித்தல் தன்மை பொருந்திய அம்புகளை முறை முறையாகக் கோத்து எய்தான்.

(21)

9137. ஆயிர அளவின அயில் முக வாய்
அடு கணை அவன் விட, இவன் விட, அத்
தீயினும் எரிவன உயிர் பருக,
சிதறின கவிகளொடு இன நிருதர்,
போயின போயின திசை நிறையப்
புரள்பவர் முடிவு இலர்; பொரு திறலோர்
ஏயின, ஒருவரை ஒருவர் குறித்து,
எரி கணை, இரு மழை பொழிவனபோல்.

அயில் முகவாய் அடுகணை ஆயிர அளவின அவன் விட இவன் விட - அவ்வமையம் அனல் சிந்தும் முனையை உடையவாய்க் கொல்லுகின்ற அம்புகளை அவ்விந்திரசித்து விடவும், அவனுக்கு எதிரே இலக்குவன் விடவும்; **அத்தீயினும் எரிவன உயிர் பருக, சிதறின கவிகளொடு இன நிருதர்** - அந்தத் தீயினும் மிக்கு எரிவனவாய் உயிரைப் பருகுதலால், சிதறுண்ட வானரங்களோடு கூட்டமான அரக்கர்கள் (ஆற்றாமல்) போயின போயின திசை நிறையப் புரள்பவர் முடிவு இலர் - சென்ற சென்ற திசைகள் நிறையுமாறு புரள்கின்றவர்கள் எண்ணற்றவராயினர்; **பொருதிறலோர் எரிகணை சொரிவன இரு மழை போல் ஒருவரை ஒருவர் குறித்து ஏயினர்** - போராற்றல் மிக்க இந்திர சித்தும் இலக்குவனும் தீ அம்புகளையே சொரிகின்ற இரண்டுமே மேகங்களைப் போல ஒருவரை ஒருவர் குறித்து அம்புகளை ஏவினர்.

(22)

9138. அற்றன, அனல் விழி நிருதன் வழங்கு
அடு கணை இடை இடை; அடல் அரியின் கொற்றவன் விடு கணை முடுகி, அவன்
உடல் பொதி குருதிகள் பருகின கொண்டு
உற்றன; ஒளி கிளர் கவசம் நுழைந்து
உறுகில; தெறுகில அனுமன் உடல்;
புற்றிடை அரவு என நுழைய, நெடும்
பொரு சரம் அவன் அவை உணர்கிலனால்.

அனல் விழி நிருதன் வழங்கு அடுகணை இடை இடை அற்றன - நெருப்புப் போன்ற கண்களை உடைய இந்திரசித்து எய்த கொல்லும் இயல்புள்ள அம்புகள் (இலக்குவனால் துணிக்கப் பெற்று) இடை இடையே அற்று வீழ்ந்தன; **அடல் அரியின் கொற்றவன் விடுகணை முடுகி** - வலிய சிங்கத்தைப் போன்ற வெற்றியை உடைய இலக்குவன் விடுகின்ற அம்புகள் விரைந்து சென்று; **அவன் உடல் பொதிகுருதிகள் பருகின கொண்டு உற்றன** - அவ்வரக்கனது உடலில் நிறைந்த இரத்தத்தைப் பருகிக்கொண்டு அங்கே தங்கின; **நெடும் பொரு சரம், ஒளிகிளர் கவசம்**

நுழைந்து உறுகில, தெறுகில - *இந்திர சித்து விடும் நெடிய அம்புகள் இலக்குவனது ஒளியோடு விளங்கும் கவசத்தில் நுழைந்து உடம்பில் தைக்கவுமில்லை அவனை வருத்தவுமில்லை;* ***அனுமன் உடல் புற்றிடை அரவு என நுழைய அவன் அவை உணர்கிலனால்*** - *ஆயின் (அவன் ஊர்தியான) அனுமனது உடம்பில் புற்றிடை நுழையும் பாம்புகள் போல எளிதாக நுழைந்தன; அவ்வனுமன் அவற்றை உணராதவனாயிருந்தான்.*

(23)

9139. ஆயிடை, இளைவன், விடம் அனையான்
அவன் இடு கவசமும் அழிவுபட,
தூயினன், அயில் முக விசிகம்; நெடுந்
துளைபட, விழி கனல் சொரிய, முனிந்து,
ஏயின நிருதனது எரி கணைதான்
இடன் இல படுவன இடை இடை வந்து
ஒய்வுறுவன; அது தெரிவுறலால்,
உரறினர் இமையவர், உவகையினால்.

ஆயிடை இளையவன் விடம் அனையான் அவன் இடு கவசமும் - *(அனுமன் மேல் இந்திரசித்து அம்புகளை எய்த) அப்போது இளையவனாகிய இலக்குவன் நஞ்சு போன்றவனாகிய இந்திரசித்தன் அணிந்திருந்த கவசமும்;* ***அழிவுபட அயில்முக விசிகம் தூயினன்*** - *அழியுமாறு கூரிய முனையினை உடைய அம்புகளைத் தூவினான்;* ***நெடுந் தொளைபட விழி கனல் சொரிய முனிந்து*** - *அந்த அம்புகளால் தன் உடம்பில் நெடிய தொளை உண்டாகப் பொறாது கண்களில் தீப்பொறி சிந்த வெகுண்டு;* ***ஏயின நிருதனது எரிகணை தான் இடன் இலபடுவன இடை இடை வந்து ஒய்வுறுவன*** - *ஏவிய அரக்கனது எரிகின்ற அம்புகள் குறிப்பிட்ட விடத்திலன்றி வேறிடத்தில் படுவனவும், இடையிடையே வந்து ஓய்வுறுவனவும் ஆயின;* ***அது தெரிவுறலால் இமையவர் உவகையினால் உரறினர்*** - *அச்செயலைத் தேவர் தெரிந்து கொண்டதால் மகிழ்ச்சி மிக்கு ஆரவாரித்தனர்.*

(24)

9140. 'வில்லினின் வலி தரல் அரிது' எனலால்,
வெயிலினும் அனல் உமிழ் அயில், 'விரைவில்
செல்' என, மிடல் கொடு கடவினன்; மற்று
அது திசைமுகன் மகன் உதவியதால்;
எல்லினும் வெளி பட எதிர்வது கண்டு,
இளையவன் எழு வகை முனிவர்கள்தம்
சொல்லினும் வலியது ஓர் சுடு கணையால்,
நடு இரு துணிபட உரறினனால்.

வில்லினின் வலிதரல் அரிது எனலால் - வில்லினால் இலக்குவனை வெல்லுதல் அரிது என (இந்திர சித்து) எண்ணியதால்; **வெயிலினும் அனல் உமிழ் அயில் 'விரைவில் செல்' என** - சூரியனைக் காட்டிலும் வெப்பமான கனலை உமிழ்கின்ற வேலினை எடுத்து விரைவில் செல்வாயாக என; **மிடல் கொடு கடவினன் மற்று அது திசைமுகன் மகன் உதவியதால்** - வலிமை கொண்டு செலுத்தினான். அவ்வேல் பிரமன் மகன் கொடுத்ததாம்; **எல்லினும் வெளிபட எதிர்வது கண்டு இளையவன்** - பகற்பொழுதினும் விளக்கம் உண்டாகத் தன்னை எதிர்த்து வருவதைக் கண்டு இலக்குவன்; **எழுவகை முனிவர்கள்தம் சொல்லினும் வலியது ஓர் சுடு கணையால்** - எழு முனிவர்களின் சாபச் சொல்லினும் வலியதாகிய ஒரு சுடும் இயல்புடைய அம்பினால்; **நடு இரு துணிபட உரறினால்** - நடுவே அது இரண்டு துண்டாக எய்துவிட்டு மகிழ்ச்சியினால் ஆரவாரித்தான்.

(25)

9141. ஆணியின் நிலையன விசிகம் நுழைந்து,
ஆயிரம் உடல் புக, அழிபடு செஞ் சோணிதம் நிலம் உற, உலறிடவும்,
தொடு கணை விடுவன மிடல் கெழு திண்
பாணிகள் கடுகின முடுகிடலும்,
பகலவன் மருமகன், அடு கணை வன்
தூணியை உரும் உறழ் பகழிகளால்
துணிபட, முறை முறை சிதறினனால்.

ஆயிரம் விசிகம் ஆணியின் நிலையன உடல் புக - இலக்குவன் விடுத்த ஆயிரம் அம்புகள் ஆணிகள் போலத்தைத்து இந்திரசித்தின் உடம்பில் புகுதலால்; **அழிபடு செஞ் சோணிதம் நிலம் உற, உலறிடவும்** -அங்கிருந்து பெருகுகின்ற சிவந்த இரத்தம் நிலத்தில் விழ உடம்பு இரத்தம் இல்லாமல் வற்றவும் (சோராது); **தொடுகணை விடுவன மிடல் கெழுதிண் பாணிகள் கடுகின முடுகிடலும்** - வில்லில் தொடுக்கின்ற அம்புகளை விடுவனவாகிய வலிமை பொருந்திய திண்ணிய கைகள் அம்புகளை அம்பறாத் தூணியிலிருந்து எடுக்க மிகவும் விரைந்து சென்ற அளவில்; **பகலவன் மருமகன் அடுகணை வன் தூணியை** - சூரிய குலத்தோன்றலான இலக்குவன், கொல்லுங்கணைகள் நிறைந்த வலிய அம்பறாத் தூணியை; **உரும்உறழ் பகழிகளால் துணிபட முறை முறை சிதறினனால்** - இடியையொத்த வலிய அம்புகளால் துணிபடுமாறு முறை முறையே எய்தான்.

(26)

9142. 'தேர் உளது எனின், இவன் வலி தொலையான்'
எனும் அது தெரிவுற, உணர் உறுவான்,
போர் உறு புரவிகள் படுகிலவால்;
புனை பிணி துணிகில, பொரு கணையால்;
சீரிது, பெரிது, இதன் நிலைமை' எனத்
தெரிபவன் ஒரு சுடு தெறு கணையால்,

சாரதி மலை புரை தலையை நெடுந்
தரையிடை இடுதலும், முறை திரிய.

தேர் உளது எனின் இவன் வலி தொலையான் - தேர் அழியா திருக்குமாயின் இந்த இந்திரசித்து வலிமை அழியான்; **எனும் அது தெரிவுற, உணர் உறுவான்** - என்கின்ற அதனைத் தெளிவாக உணர்ந்துள்ள இலக்குவன்; **பொருகணையால் போர் உறு புரவிகள் படுகிலவால்** - (தேரை அழிக்க முயன்று பார்த்து) நமது போர் செய்யும் கணைகளால் இவன் தேரில் பூட்டியுள்ள போர்த் தன்மை பொருந்திய குதிரைகள் வீழ்ந்தில; **புனை பிணி துணிகில சீரிது பெரிது இதன் நிலைமை எனத் தெரிபவன்** -தேர் உறுப்புகள் பொருந்தி உள்ள மூட்டுவாய்களும் துணிபடவில்லை. இத்தேரின் நிலைமை மிக்க சிறப்புடையது என்று தெரிந்தவனாய்; **ஒரு சுடு தெறு கணையால் சாரதி மலை புரை தலையை** -ஒரு சுடுகின்ற அழிக்கும் அம்பினால் அத்தேர்ப்பாகனது மலை போன்ற தலையைக் கொய்து; **முறை திரிய நெடுந் தரையிடை இடுதலும்** - அவன் நிலை கெடப் பெரிய தரையினில் இடுதலும்.

(27)

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9143. உய்வினை ஒருவன் தூண்டாது உலத்தலின், தவத்தை நண்ணி.
அய்வினை நலிய, நைவான் அறிவிற்கும் உவமை ஆகி
மெய் வினை அமைந்த காமம் விற்கின்ற விரகின் தோலாப்
பொய் வினை மகளிர் கற்பும் போன்றது - அப்பொலம்
பொன் திண் தேர்.

உய்வினை ஒருவன் தூண்டாது உலத்தலின் அப்பொலம் பொன்திண் தேர் - தேரைச் செலுத்துகின்ற வினையை மேற்கொண்ட ஒப்பற்ற பாகன் (குதிரையைத் தூண்டாமல் பகைவர் கையில்) இறந்து பட்டதனால் அந்தப் பொன் மயமான அழகிய தேர்; **தவத்தை நண்ணி அய்வினை நலிய நைவான் அறிவிற்கும் உவமை ஆகி** - தவவேடத்தை மேற்கொண்டும் (அவ்வேடத்திற்குப் பகையாய்) ஐம்பொறிகளின் செயல் தன்னை வருத்த வருந்துகின்றவனது (அழிவுற்ற) ஞானத்திற்கும் உவமையாகப் பொருந்தி; **மெய்வினை அமைந்த காமம் விற்கின்ற விரகின் தோலாப்** - (உள்ளம் ஒன்றாது) உடம்பின் செயலாக மட்டும் அமைந்த காமநுகர்ச்சியை வேண்டுவார்க்கு விலை பெற்று விற்கின்ற தந்திரத்தில் தோல்வியுறாமல்; **பொய்வினை மகளிர் கற்பும் போன்றது** - தேர்ச்சி பெற்ற பொய்யான செயல்களைச் செய்கின்ற வேசியரின் அழிவுற்ற கற்பொழுக்கமும் போன்றது.

(28) ***144. துள்ளு பாய் புரவித் தேரும் முறை முறை***
தானே தூண்டி,
அள்ளினன் பறிக்கும் தன் பேர் ஆகமே ஆவம் ஆக,
வள்ளல்மேல், அனுமன்தன்மேல், மற்றையோர் மல்
திண் தோள்மேல்,
உள்ளுறப் பகழி தூவி, ஆர்த்தனன், எவரும் உட்க,

acharya.org

துள்ளு பாய் புரவித் தேரும் முறை முறை தானே தூண்டி - (இந்திரசித்து) துள்ளுதலோடு பாய்ந்து செல்லுகின்ற குதிரைகளைப் பூட்டியுள்ள தேரையும் தானே முறை முறையாகத் தூண்டிக்கொண்டே; **தன்பேர் ஆகமே ஆவம் ஆக அள்ளினன் பறிக்கும் பகழி** -தனது பெரிய மார்பகமே அம்பறாத் தூணியாகக் கொண்டு கையால் பற்றிப் பறித்த அம்புகளை; **வள்ளல் மேல் அனுமன் தன் மேல், மற்றையோர் மல்திண் தோள்மேல்** - இலக்குவன் மேலும், அனுமன் மேலும், மற்றையோர் தம் மல்தொழில் பயின்ற தோள்கள் மேலும்; **உள்ளுறத் தூவி எவரும் உட்க ஆர்த்தனன்** - அழுந்துமாறு தூவிவிட்டு யாவரும் அஞ்சுமாறு ஆரவாரித்தான்.

(29)

இந்திரசித்தின் வீரம் கண்டு தேவரும் இலக்குவனும் வியத்தல்

9145. 'வீரர் என்பார்கட்கு எல்லாம் முன் நிற்கும் வீரர் வீரன்;
பேரர் என்பார்கள் ஆகும் பெற்றியின் பெற்றித்து ஆமே?
சூரர் என்று உரைக்கற்பாலார், துஞ்சும் போது உணர்வின் சோராத்
தீரர்' என்று அமரர் செப்பி, சிந்தினார், தெய்வப் பொற் பூ

வீரர் என்பார்கட்கு எல்லாம் முன் நிற்கும் வீரர் வீரன் -''இவன் வீரர் என்று புகழப்படுவோர்கட்கு எல்லாம் முன் நிற்பதற்குரிய வீரர் வீரன்; **பேரர் என்பார்கள் ஆகும் பெற்றியின் பெற்றித்து ஆமே?** - வீரத்தில் பேர் பெற்றவர்கள் ஆதற்குரிய தன்மை இத்தன்மையதே ஆகும்; **சூரர் என்று உரைக்கற்பாலார் துஞ்சும் போது உணர்வின் சோராத் தீரர்** - சூரர் என்று சிறப்பித்துக் கூறத்தக்கவர்கள் இறக்கும் போது வீர உணர்ச்சியில் சோர்வடையாத துணிவுடையவர் ஆவர்; **என்று அமரர் செப்பி தெய்வப் பொற்பூ சிந்தினார்** - என்று தேவர்கள் சொல்லிக் கொண்டு தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த கற்பக மலர்களாகிய பொன் மலர்களைச் சொரிந்தார்கள்.

(30)

9146. 'எய்த வன் பகழி எல்லாம் பறித்து, இவன் என்மேல் எய்யும்;
கய் தடுமாறாது; உள்ளம் உயிர் இனம் கலங்கா; யாக்கை
மொய் கணை கோடி கோடி மொய்க்கவும், இளைப்பு ஒன்று இல்லான்,
அய்யனும், 'இவனோடு எஞ்சும் ஆண்தொழில் ஆற்றல் என்றான்.

அய்யனும், எய்த வன் பகழி எல்லாம் பறித்து, இவன் என்மேல் எய்யும் - இலக்குவனும், ''யான் எய்த வலிய அம்புகளையெல்லாம் பறித்து இவன் என்மேல் எய்கின்றான்; **கய் தடுமாறாது உள்ளம் உயிர் இனம் கலங்கா** - இவன் கை தடுமாற வில்லை, இவன் உள்ளமும் உயிரும் இன்னும் துளங்காமல் இருக்கின்றன; **யாக்கை மொய்கணை கோடி கோடி மொய்க்கவும் இளைப்பு ஒன்று இல்லான்** - (இவன்)

உடம்பில் வலிமை வாய்ந்த அம்புகள் கோடி கோடியாக மொய்த்துதைக்கவும் இளைப்புச் சிறிதும் இல்லாதவனாக இருக்கின்றான்; **ஆண்மைத் தொழில் ஆற்றல் இவனோடு எஞ்சும் என்றான்** - *(ஆதலால்) ஆண்மைத் தொழிலாகிய ஆற்றல் இவனோடு அழியும் என்று வியந்து கூறினான்.*

(31)

இந்திரசித்தன் இரவில் இறவான் என இலக்குவனுக்கு வீடணன இயம்புதல்

9147. 'தேரினைக் கடாவி, வானில் செல்லினும் செல்லும்; செய்யும்
போரினைக் கடந்து, மாயம் புணர்க்கினும் புணர்க்கும்;
போய் அக்
காரினைக் கடந்தும் வஞ்சம், கருதினும் கருதும், காண்டி,
வீர! மெய்; பகலின் அல்லால், விளிகிலன் இருளின்,
வெய்யோன்.

தேரினைக் கடாவி வானில் செல்லினும் செல்லும் - *தேரினைச் செலுத்திக்கொண்டு வானத்தில் சென்றாலும் செல்வான்;* **செய்யும் போரினைக் கடந்து மாயம் புணர்க்கினும் புணர்க்கும்** - *நேரே செய்யும் போரை விடுத்து (இவ்விடத்தே) மாயச் செயல்களைச் செய்தாலும் செய்வான்;* **போய் அக் காரினைக் கடந்தும் வஞ்சம் கருதினும் கருதும்** - *விண்ணில் போய் அந்த மேகத்தில் கலந்து கொண்டு வஞ்சனைச் செயல்கள் செய்ய நினைத்தாலும் நினைப்பான்;* **வீர காண்டி, வெய்யோன் பகலில் அன்றி இருளின் விளிகிலன் மெய்** - *வீரனே! கருத்தோடு காண்பாயாக! கொடியனாகிய இந்த இந்திரசித்து பகலில் அன்றி இருளில் இறக்கமாட்டான்; இது உண்மை.*

(32)

9148. என்று எடுத்து இலங்கை வேந்தற்கு இளையவன் இயம்ப,
'இன்னே
பொன்றுவது அல்லால், அப்பால் இனி ஒரு போக்கும்
உண்டோ?
சென்றுழிச் செல்லும் அன்றே தெறு கணை; வலியின்
தீர்ந்தான்,
வென்றி இப்போதே கோடும்; காண்' என விளம்பும் எல்லை.

என்று எடுத்து இலங்கை வேந்தற்கு இளையவன் இயம்ப -*என்று இலங்கை வேந்தனாகி, இராவணனுக்கு இளையவனாகிய வீடணன் எடுத்துச் சொல்ல;* **இன்னே பொன்றுவது அல்லால் அப்பால் இனி ஒரு போக்கும் உண்டோ** - *(இலக்குவன்) இப்பொழுதே அவன் இறப்பது அல்லால் இனி ஒருமுறை அப்பால் போதலும் உண்டோ?* **தெறுகணை சென்றுழிச் செல்லும் அன்றே** - *அழிக்கின்ற என் அம்புகள் அவன் சென்ற இடத்திற்குச் செல்லும் அன்றோ?* **வலியின் தீர்ந்தான்** - *(அவன்) வலிமை நீங்கினான்;* **இப்போதே வென்றி கோடும் காண் என விளம்பும்**

எல்லை - இப்பொழுதே வெற்றி கொள்வோம் பார்ப்பாயாக என்று சொல்லும் அளவில்;

(33)

9149. **செம் புனல் சோரிச் செக்கர் திசை உறச் செறிகையாலும்**
அம்பு என உற்ற கொற்றத்து ஆயிரம் கதிர்களாலும்,
வெம்பு பொன் தேரில் தோன்றும் சிறப்பினும், அரக்கன் மெய்யோடு
உம்பரில் செல்கின்றான் ஒத்து, உதித்தனன், அருக்கன் உப்பால்.

செம்புனல் சோரிச் செக்கர் திசை உறச் செறிகையாலும் - செந்நீராகிய இரத்தம் போன்ற செக்கர் வானம் (கீழ்த்) திசையின் கண் பொருந்த நெருங்குகையினாலும்; **அம்பு என உற்ற கொற்றத்து ஆயிரம் கதிர்களாலும்** - அம்புகளைப் போலப் பொருந்திய வெற்றி வாய்ந்த ஆயிரங் கதிர்களையுடைமையாலும்; **வெம்பு பொன் தேரில் தோன்றும் சிறப்பினும்** - வெம்புகின்ற பொன் தேரில் தோன்றுகின்ற சிறப்புடைமையாலும்; **அரக்கன் மெய்யோடு உம்பரில் செல்கின்றான் ஒத்து அருக்கன் உப்பால் உதித்தனன்** - இந்திரசித்தன் தன் உடம்போடு தரையிலிருந்து விண்ணில் செல்பவனைப் போன்று சூரியன் கீழ்த்திசையில் உதித்தான்.

(34)

9150. **விடிந்தது பொழுதும்; வெய்யோன் விளங்கினன், உலகம் மீதாய்,**
இடுஞ் சுடர் விளக்கம் என்ன அரக்கரின் இருளும் வீய,
'கொடுஞ் சின மாயச் செய்கை வலியொடும் குறைந்து குன்ற,
முடிந்தனன், அரக்கன்' என்னா, முழங்கினர், உம்பர் முற்றும்.

பொழுதும் விடிந்தது அரக்கரின் இருளும் வீய - பொழுதும் விடிந்தது. அரக்கரைப் போன்று இருளும் அழியுமாறு; **வெய்யோன் உலகம் மீதாய் இடும் சுடர் விளக்கம் என்ன விளங்கினன்** -சூரியன் உலகின்மேல் இட்ட சுடர் விடுகின்ற விளக்கு என்னும் படி விளக்கம் பெற்றுவிட்டான்; **அரக்கன் வலியொடும் கொடுஞ் சினமாயச் செய்கை குறைந்து நின்ற** - இனி இந்திரசித்து தன் வலிமையொடு கொடிய கோபமும் மாயச் செயலும் குறைந்து அழிய; **முடிந்தனன் என்னா உம்பர் முற்றும் முழங்கினர்** - முடிந்தனனே ஆவான் என்று தேவர் வானமெங்கும் ஆரவாரித்தனர்.

(35) 'சிவன் ஈந்த தேரும் சிலையும் இருக்கும் வரை அழியான்' என வீடணன் குறிப்பித்தல்

9151. **ஆர் அழியாத சூலத்து அந்தணன் அருளின் ஈந்த**
தேர் அழியாத போதும், சிலை கரந்து இருந்தபோதும்,
போர் அழியான், இவ் வெய்யோன்; புகழ் அழியாத பொன் - தோள்
வீர! இது ஆணை' என்றான்-வீடணன், விளைவது ஓர்வான்.

விளைவது ஓர்வான் வீடணன் -மேல் நிகழ்வதை அறிந்தவனாகிய வீடணன்; **புகழ் அழியாத பொன் - தோள் வீர!** - (இலக்குவனை நோக்கி) புகழ் அழியாமைக்குக் காரணமாகிய அழகிய தோள்களை உடையவீரனே! **ஆர் அழியாத சூலத்து அந்தணன் அருளின் ஈந்த** - கூர்மையழியாத சூலப்படையை உடைய அந்தணனாகிய சிவபெருமான் அருள் செய்து கொடுத்த; **தேர் அழியாத போதும், சிலை கரத்து இருந்தபோதும்** - தேர் அழியாதபோதும், வில் அவன் கரத்தில் இருக்கும் போதும்; **இவ்வெய்யோன் போர் அழியான் இது ஆணை' என்றான்** - இக்கொடியவன் போரில் அழியமாட்டான். இது அவ்விறைவனின் ஆணையாகும்' என்று கூறினான்.

இவ்வரத்தினை இந்திரசித்து எங்ஙனம் பெற்றான் என்பது காணற்பாலது. 'தேரும் வில்லும் சிவன் அருளினால் கொடுக்கப்பெற்றவை. அவை அழியாமலிருக்கும் போது இவனும் அழியான் என்பது அக்கடவுள் இவனுக்குக் கொடுத்தவரம்' என வீடணன் இலக்குவனுக்கு இந்திரசித்தினை உயிர் வாங்கற்கு உபாயங் கூறியவாறு.

(36)

இலக்குவன் இந்திரசித்தன் தேரைச் சிதைக்க, அவன் விண்ணில் மறைந்து ஆரவாரித்தல்

9152. **'பச்சை வெம் புரவி வீயா; பல்லியச் சில்லி பாரில்**
நிச்சயம் அற்று நீங்கா' என்பது நினைந்து, வில்லின்
விச்சையின் கணவன் ஆனான், வின்மையால், வயிரம் இட்ட
அச்சினோடு ஆழி வெவ்வேறு ஆக்கினான், ஆணி நீக்கி.

வில்லின் விச்சையின் கணவன் ஆனான் - வில்வித்தைக்குத் தலைவனாகிய இலக்குவன்; **'வெம்பச்சைப் புரவிவீயா** - (இந்திரசித்தின் தேரில் பூட்டியுள்ள) கொடிய பச்சைப்புரவிகள் இறந்துபடா; **பல்லியச் சில்லிபாரில் நிச்சயம் அற்று நீங்கா** - பல இயல்புகள் அமைந்த (தேரின்) சக்கரங்கள் உறுதியற்று பூமியில் அழியா; **என்பது நினைந்து வின்மையால் ஆணி நீக்கி** - என்பதை நினைந்து தன்வில்லின் திறத்தால் கடையாணியை நீக்கிவிட்டு; **வயிரம் இட்ட அச்சினோடு ஆழி வெவ்வேறு ஆக்கினான்** - வயிரத்தன்மை பொருந்திய அச்சினோடு சக்கரத்தை வெவ்வேறாகப் பிரித்து விட்டான்.

(37)

9153. **மணி நெடுந் தேரின் கட்டு விட்டு, அது மறிதலோடும்,**
அணி நெடும் புரவி எல்லாம் ஆற்றல ஆய அன்றே-

திணி நெடு மரம் ஒன்று, ஆழி வாள் மழுத் தாக்க, சிந்திப்
பணை நெடு முதலும் நீங்க, பாங்கு உறை பறவை போல.

மணி நெடுந் தேரின் கட்டுவிட்டு அது மறிதலோடும் - ஒளி மணிகள் பதித்துச் செய்யப்பட்ட நெடிய தேரின் கட்டுக்கோப்பு நீங்கி, அத்தேர் கீழ்மேல் ஆனவுடன்; **அணி நெடும் புரவி எல்லாம்** - (அத்தேரில் கட்டியிருந்த) அழகிய பெருமை வாய்ந்த குதிரைகள் எல்லாம்; **திணி நெடும் மரம் ஒன்று ஆழிவாள் மழுத்தாக்க** - திண்மையான நீண்ட மரம் ஒன்று சக்கரப்படையைப் போன்ற கூர்மையுடைய கோடாலி தாக்குதலால்; **சிந்திப்பணை நெடு முதலும் நீங்க** - சிதறிப் பருத்த நெடிய அடி மரமும் துணிபட்டு வேறாகி நீங்க; **பாங்கு உறை பறவை போல ஆற்றல ஆய அன்றே** - அம்மரத்திடத்தே தங்கி இருந்த பறவைகளைப்போலப் பிரிவாற்றாதனவாய் வருந்துவனவாயின.

(38)

9154. அழிந்த தேர்த் தட்டின்நின்றும் அங்குள்ள படைகள் அள்ளிப்
பொழிந்தன்; இளைய வீரன் கணைகளால் துணித்துப் போக்க, மொழிந்து
இறாவகையில் விண்ணை முட்டினான், உலகம் மூன்றும்
கிழிந்தன என்ன ஆர்த்தான்; கண்டிலர், ஓசை கேட்டார்,

அழிந்த தேர்த்தட்டின் நின்றும் அங்குள்ள படைகள் அள்ளி - அழிந்துபட்ட தேரின் தட்டில் நின்று கொண்டு அத்தட்டில் இருந்த படைக்கலங்களை எல்லாம் அள்ளிக்கொண்டு; **பொழிந்தனன், இளைய வீரன் கணைகளால் துணித்துப்போக்க** - இலக்குவன் மேல் பொழிந்தான் இந்திரசித்து; அவற்றையெலாம் இலக்குவன் தன் அம்புகளால் துண்டித்து அழிக்க; **மொழிந்து இறாவகையில் விண்ணை முட்டினான்** - சொல்லுஞ்சொல் முடிவதற்குமுன் (வெகுவிரைவில்) வானத்தில் மூண்டு நின்று; **உலகம் மூன்றும் கிழிந்தன என்ன ஆர்த்தான்; கண்டிலர் ஓசை கேட்டார்** - உலகங்கள் மூன்றும் கிழிந்தன என்று எண்ணுமாறு ஆரவாரித்தான்; யாரும் அவன் வடிவைக் கண்டிலர்; 'ஆனால் அவன் ஆரவாரத்தை மட்டும் கேட்டனர்.

(39)

இந்திரசித்தன் - இலக்குவன் போர்

9155. மல்லின் மா மாரி அன்ன தோளினான், மழையின் வாய்ந்த
கல்லின் மா மாரி, பெற்ற வரத்தினால், சொரியும்காலை,
செல்லும் வான் திசைகள் ஓரார், சிரத்தினோடு உடல்கள் சிந்தப்

புல்லினார் நிலத்தை, நின்ற வானர வீரர், போகார்.

மல்லின் மாரி அன்ன தோளினான் - மற்போர் பயிற்சியினை உடையதும் கரிய மேகம் போன்ற நிறத்தினை உடையதுமான தோளினை உடைய இந்திரசித்து; **மழையின் வாய்ந்த கல்லின் மாமாரி** - மேகத்தில் பொருந்தி இருந்த கல்லினாலாகிய மழையை; **பெற்றவரத்தினால் சொரியுங்காலை** - தான் முன்பெற்ற வரத்தினால் சொரியும் போது; **செல்லும் வான் திசைகள் ஓரார் போகார் நின்ற வானரவீரர்** - தப்பிச் செல்லுவதற்குரிய சிறந்த திசைகளையும் அறியாதவராய் போகவியலாமல் நின்றவானர வீரர்கள்; **சிரத்தினோடு உடல்கள் சிந்தப் புல்லினார் நிலத்தை** - தலைகளோடு உடல்கள் சிதையப் பெற்றுத் தரையில் வீழ்ந்து கிடந்தார்கள்.

(40)

9156. **காண்கிலன், கல்லின் மாரி அல்லது, காளை வீரன்,**
சேண் கலந்து ஒளித்து நின்ற செய்கையால், திசைகள் எங்கும்
மான் கலந்து அளந்த மாயன் வடிவு என, முழுதும் வெளவ,
ஏண் கலந்து அமைந்த வாளி ஏவினான், இடைவிடாமல்.

காளை வீரன், சேண்கலந்து ஒளித்து நின்ற செய்கையால் - காளைவீரனான இலக்குவன் (இந்திரசித்து) வானத்துச் சென்று மேகத்தில் மறைந்து நின்ற செய்கையால்; **கல்லின் மாரி அல்லது காண்கிலன்** - கல்லின் மழை அல்லது அவன் வடிவினைச் சிறிதும் காணமாட்டாதவனாய்; **மாண் கலந்து திசைகள் எங்கும் அளந்தமாயன் முடிவு என முழுவதும் வெளவ** - பெருமையோடு பொருந்தித் திசை முழுவதையும் அளந்த (திருவிக்கிரமனான) திருமாலின் வடிவுபோல விண் முழுவதையும் கவர்ந்து கொள்ளுமாறு; **ஏண் கலந்து அமைந்த வாளி இடைவிடாமல் ஏவினான்** - வலிமை கலந்து பொருந்திய அம்புகளை இடைவிடாமல் ஏவினான்.

(41)

9157. **மறைந்தன திசைகள் எங்கும்; மாறு போய் மலையும் ஆற்றல்**
குறைந்தனன்; இருண்ட மேகக் குழாத்திடைக் குறுதிக் கொண்மூ
உறைந்துளது என்ன நின்றான் உருவினை, உலகம் எல்லாம்
நிறைந்தவன் கண்டான்; காணா, இனையது ஓர் நினைவது ஆனான்:

திசைகள் எங்கும் மறைந்தன - *(இலக்குவன் விட்ட அம்புகளால்) திசையிடம் முழுவதும் மறைந்தன;* **மாறுபோய் மலையும் ஆற்றல் குறைந்தனன்** - *(அவனுக்கு) மாறாகச் சென்று போர் செய்யும் வலிமை குறைந்தவனாய்;* **இருண்ட மேகக் குழாத்திடைக் குருதிக் கொண்மூ உறைந்துளது என்ன நின்றான் உருவினை** - *இருண்ட மேகக் கூட்டத்தினிடையே இரத்தம் சொரியும் மேகம் ஒன்று தங்கியுள்ளது என்னுமாறு நின்றவனாகிய இந்திரசித்தன் உருவத்தை;* **உலகம் எல்லாம் நிறைந்தவன் கண்டான்; காணா இனையது ஓர் நினைவது ஆனான்** - *உலகெங்கும் நிறைந்து நிற்பவனாகிய இலக்குவன் பார்த்தான்; பார்த்து இத்தகையதொரு எண்ணத்தை உடையவனான்.*

(42)

9158. 'சிலை அறாது எனினும், மற்று அத் திண்ணியோன் திரண்ட
தோளாம்
மலை அறாது ஒழியாது' என்னா, வரி சிலை ஒன்று வாங்கி,
கலை அறாத் திங்கள் அன்ன வாளியால், கையைக்
கொய்தான்-
விலை அறா மணிப் பூணோடும், வில்லொடும், நிலத்து வீழ.

சிலை அறாது எனினும் - *(இந்திரசித்தின்) வில் என் அம்பினால் அறுபடாத தெய்வத்தன்மை உடையது எனினும்;* **மற்று அத்திண்ணியோன் திரண்ட தோளாம் மலை அறாது ஒழியாது என்னா** - *அத்திண்மைமிக்கவனாகிய இந்திரசித்தின் திரண்ட தோளாகிய மலை அறாமலிருக்காது என்று கருதிக் கொண்டு;* **வரிசிலை ஒன்று வாங்கி கலை அறாத்திங்கள் அன்ன வாளியால்** - *கட்டமைந்ததொரு வில்லை வளைத்து ஒருகலை அறாதுள்ள பிறைத்திங்களைப் போன்ற அம்பினால்;* **கையை, விலை அறாமணிப்பூணோடும், வில்லொடும், நிலத்து வீழக் கொய்தான்** - *அந்த இந்திரசித்தினுடைய கையை விலைதீராத (விலைமதிப்புடைய) மணிகள் பதித்த அணிகலன்களோடும் வில்லொடும் தரையில் வீழுமாறு அறுத்துத் தள்ளினான்.*

(43)

9159. பாக வான் பிறைபோல் வெவ் வாய்ச் சுடு கணை
படுதலோடும்,
வேக வான் கொடுங் கால் எற்ற முற்றும் போய் விளியும்
நாளில்,-
மாக வான் தடக் கை மண்மேல் விழுந்தது மணிப் பூண்
மின்ன-
மேகம் ஆகாயத்து இட்ட வில்லொடும் வீழ்ந்தது என்ன.

வான்பாகப் பிறை போல் வெவ்வாய்ச் சுடுகணை படுதலோடும் - *(இலக்குவன் விடுத்த) வானில் தோன்றும் பிறைச்சந்திரனைப் போல், கொடிய வாயினை உடையதாய்ச் சுடுகின்ற இயல்பினை உடைய அம்பு (இந்திரச்சித்தன்மேல்) பட்டவுடனே;* **வேகவான் கொடுங்கால் எற்ற முற்றும் போய் விளியும் நாளில்** - *மிக்க*

வேகத்தையுடைய கடுங்காற்று மோதுதலினால் உலகம் முழுவதும் சென்று அழியும் ஊழி இறுதியில்; **மேகம் ஆகாயத்து இட்ட வில்லொடும் வீழ்ந்தது என்ன** - மேகம் ஆகாயத்தில் இட்ட இந்திர வில்லினோடும் (மண்மிசை) வீழ்ந்ததுஎன்னும்படி; **மாகவான் தடக்கை மணிப் பூண் மின்ன மண் மேல் விழுந்தது** - ஆகாயத்தில் இருந்த சிறந்த பெரிய அவ்விந்திரசித்தின் கை மணிகள் பதித்த அணிகலன் மின்ன மண்மிசை வீழ்ந்தது.

(44)

9160. படித்தலம் சுமந்த நாகம் பாக வான் பிறையைப் பற்றிக்
கடித்தது போல, கோல விரல்களால் இறுகக் கட்டிப்
பிடித்த வெஞ் சிலையினோடும், பேர் எழில் வீரன்
பொன்-தோள்
துடித்தது,-மரமும் கல்லும் துகள் பட, குரங்கும் துஞ்ச.

படித்தலம் சுமந்த நாகம் - பூமியைச் சுமந்து கொண்டுள்ள ஆதிசேடன் என்னும் பாம்பு; **பாக வான் பிறையைப் பற்றிக் கடித்தது போல** - வானிலுள்ள சந்திரனின் பாகமாகிய பிறைச் சந்திரனைப் பற்றிக் கடித்தது போல; **கோலவிரல்களால் இறுகக் கட்டிப் பிடித்தவெஞ் சிலையினோடும்** - அழகிய விரல்களால் இறுகக்கட்டிப்பிடித்த கொடிய வில்லினோடும்; **பேர் எழில் வீரன் பொன் - தோள்** - பேரழகுடைய இந்திரசித்தன் அழகிய தோள்; **மரமும் கல்லும் துகள்பட குரங்கும் துஞ்ச துடித்தது** - மரங்களும் கற்களும் துகளாகவும் குரங்குகள் இறந்து படவும் நிலத்தில் வீழ்ந்து துடித்தது.

(45)

9161. அந்தரம்அதனில் நின்ற வானவர், 'அருக்கன் வீழா,
சந்திரன் வீழா, மேரு மால் வரை தகர்ந்து வீழா, இந்திரசித்தின் பொன்-தோள்
இற்று இடைவிழுந்தது
என்றால்,
எந்திரம் அனைய வாழ்க்கை இனிச் சிலர் உகந்து என்?'
என்றார்.

அந்தரம் அதனில் நின்ற வானவர் - (போர் நிகழ்ச்சிகளைப் பார்த்தபடி) வானத்தில் நின்ற தேவர்கள்; அருக்கன் வீழா; **சந்திரன் வீழா மேருமால்வரை தகர்ந்து வீழா** -சூரியன் வீழ்ந்தபோது, சந்திரன் வீழாமல் இருக்கும்போது, பெரிய மேருமலை உடைந்து வீழாது நிற்கும் போது; **இந்திரசித்தன் பொன் தோள் இற்று இடை விழுந்தது என்றால்** - இந்திரசித்தன் அழகிய தோள் அறுபட்டு நடுவே வீழ்ந்தது என்றால்; **எந்திரம் அனைய வாழ்க்கை இனிச்சிலர் உகந்து என்? என்றார்** - நிலை பேறின்றித் தேர்ச்சக்கரம் போன்று மாறிமாறிச் செல்கின்ற உயிர் வாழ்க்கையை இனிச்சிலர் நிலையெனக் கருதி மகிழ்வதால் பயன் என்ன?

(46)

9162. மொய் அற மூர்த்தி அன்ன மொய்ம்பினான் அம்பினால், அப்
பொய் அறச் சிறிது என்று எண்ணும் பெருமையான் புதல்வன், பூத்த
மை அறக் கரிது என்று எண்ணும் மனத்தினான், வயிரம் அன்ன,
கை அற, தலை அற்றார் போல் கலங்கினார், நிருதர் கண்டார்.

மொய் அறமூர்த்தி அன்ன மொய்ம்பினான் அம்பினால் -வலிமை பொருந்திய அறக்கடவுள் போன்ற வலிமையுடையவனாகிய இலக்குவனின் அம்பினால்; **பொய் அறச் சிறிது என்று எண்ணும் பெருமையான் புதல்வன்** - பொய்யைப் பெரும்பாதகமாக நினைக்காமல் மிகவும் எளிமையானது என்று கருதி மேற்கொள்ளும் பெருமையுடைய இராவணண் மகன்; **பூத்த மை அறக்கரிது என்று எண்ணும் மனத்தினான்** - அப்போது உண்டானமையானது (இவன் மனம் நம்மினும்) மிகக் கரியது’ என்று எண்ணுதற்குரிய கருமனத்தினன் ஆகிய இந்திரசித்தனுடைய; **வயிரம் அன்னகை அறக்கண்டார் நிருதர் தலை அற்றார் போல் கலங்கினார்** - வயிரம் போன்ற கை அற்றுப் போகக் கண்டவர்களாகிய அரக்கர் தம் தலை அற்றவர்களைப் போல மனம் கலங்கினார்கள்.

(47)

9163. அன்னது நிகழும் வேலை, ஆர்த்து எழுந்து, அரியின் வெள்ளம்
மின் எயிற்று அரக்கர் சேனை யாவரும் மீளாவண்ணம்,
கொல் நகக் கரத்தால், பல்லால்; மரங்களால், மானக் குன்றால்,
பொன் நெடு நாட்டை எல்லாம் புதுக் குடி ஏற்றிற்று அன்றே.

அன்னது நிகழும் வேலை அரியின் வெள்ளம் ஆர்த்து எழுந்து - இந்திரசித்தன் கையற்று வீழ்ந்தது கண்டு அரக்கர்கலங்கியபோது, குரங்குச் சேனை ஆரவாரித்து எழுந்து; **மின் எயிற்று அரக்கர் சேனை யாவரும் மீளா வண்ணம்** - மின்னலைப் போன்று ஒளி வீசும் கோரைப் பல்லினையுடைய அரக்கர் சேனையில் எவரும் மீளாதபடி; **கொல் நகக் கரத்தால், பல்லால், மரங்களால், மானக் குன்றால்** - கொல்லுதற்குரிய நகத்தை உடைய கையினாலும், பல்லினாலும், மரங்களாலும், பெரிய குன்றுகளாலும் (கொன்று); **பொன் நெடு நாட்டை எல்லாம் புதுக்குடி ஏற்றிற்று அன்றே** - பொன்னாடு முழுவதிலும் புதிதாகக் குடிகளை ஏறச் செய்தது.

(48)

9164. **காலம் கொண்டு எழுந்த மேகக் கருமையான், 'செம்மை காட்டும்
ஆலம் கொண்டு இருண்ட கண்டத்து அமரர்கோன் அருளின் பெற்ற
சூலம் கொண்டு எறிவல்' என்று தோன்றினான், 'பகையின் தோற்ற
மூலம் கொண்டு உணரா நின்னை முடித்து அன்றி முடியேன்' என்றான்.**

காலம் கொண்டு எழுந்த மேகக் கருமையான் - கார்காலத்து நீர் கொண்டு எழுந்த மேகம் போன்ற கருமையுடைய இந்திரசித்து; **செம்மை காட்டும் ஆலம் கொண்டு இருண்ட கண்டத்து அமரர்கோன்** - செம்மேனியும் அதனால் மிகுவித்துக் காட்டப்பெறும் நஞ்சுண்டு இருண்ட கண்டத்தினையும் உடைய தேவர் தலைவனாகிய சிவபெருமானின்; **அருளின் பெற்ற 'சூலம் கொண்டு எறிவல்' என்று தோன்றினான்** - அருளினால் தான் பெற்றதான சூலப்படையைக் கொண்டு (இவன்மீது) எறிவேன் என்று தோன்றியவனான இந்திரசித்து; **'பகையின் தோற்ற கொண்டு மூலம் உணரா நின்னை** - (எனது) பகைவாக்ளுக்குள்ளே மானிட வடிவமாகிய உனது புறத்தோற்றத்தைக் கொண்டு (அவ்வடிவத்திற் கொவ்வா ஆற்றலின்) மூலத்தை உணர முடியாத உன்னை; **முடித்தன்றி முடியேன் என்றான்** - கொன்றன்றி யான் இறவேன்' என்று கூறினான்.

(49)

9165. **காற்று என, உரும்ஏறு என்ன, கனல் என, கடை நாள் உற்ற
கூற்றம ஓர் சூலம் கொண்டு குறுகியது என்ன, கொல்வான்
தோற்றினான்; அதனைக் காணா, 'இனி, தலை துணிக்கும் காலம்
ஏற்றது' என்று, அயோத்தி வேந்தற்கு இளையவன் இதனைச் செய்தான்.**

கடைநாள் உற்ற காற்று என, உரும் ஏறு என்ன கனல் என - ஊழியிறுதியில் வந்த காற்று என்னும் படியும், இடியேறு என்னும்படியும், வடவைக்கனல் என்னும் படியும்; **கூற்றம் ஓர் சூலம் கொண்டு குறுகியது என்ன** - எமன் ஒரு சூலத்தைக் கொண்டு நெருங்கினான் என்னும்படியும்; **கொல்வான் தோன்றினான்** - (இலக்குவனைக்) கொல்வதற்காக (இந்திரசித்து) தோன்றினான்; **அதனை அயோத்தி வேந்தற்கு இளையவன் காணா** -அதனை இராமனுக்கு இளையவனாகிய இலக்குவன் கண்டு; **'இனி, தலை துணிக்கும் காலம் ஏற்றது, என்று இதனைச் செய்தான்** - 'இப்பொழுது இவன் தலையைத் துணிக்கும் காலம் 'வந்துவிட்டது' என்று இச்செயலைச் செய்தான்.

(50)

இலக்குவன் பிறைமுக அம்பு எய்து இந்திரசித்தன் தலையை அறுத்தல்

9166.** **'மறைகளே தேறத் தக்க, வேதியர் வணங்கற்பால,
இறையவன் இராமன் என்னும் நல் அற மூர்த்திஎன்னின்,
பிறை எயிற்று இவனைக் கோறி' என்று, ஒரு பிறை வாய் வாளி
நிறை உற வாங்கி விட்டான்-உலகு எலாம் நிறுத்தி நின்றான்.

மறைகளே தேறத்தக்க வேதியர் வணங்கற்பால இறையவன் - *வேதங்களே தெளியத்தக்கவனும் வேதியர்கள் வணங்குதற்கு உரியவனுமாகிய இறைவன்;* ***இராமன் என்னும் நல் அறமூர்த்தி என்னின்*** - *இராமன் என்கின்ற நல்ல தரும மூர்த்தியே என்பது உண்மையாயின்;* ***'பிறை எயிற்று இவனைக் கோறி' என்று, ஒரு பிறைவாய் வாளி*** - *பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற கோரைப் பல்லினையுடைய இந்த இந்திரசித்தனைக் கொல்வாயாக, என்று ஒரு பிறைவாய் அம்பினைத்;* ***நிறை உற வாங்கிவிட்டான் உலகு எலாம் நிறுத்தி நின்றான்*** - *தன் வலிமை முழுவதும் பொருந்தவில்லில் தொடுத்து விட்டான்; அதனால் இலக்குவன் உலகு முழுவதையும் அரக்கரால் அழிவு எய்தாதவாறு நிறுத்தித் தானும் புகழுடன் அவ்வுலகம் உள்ளவும் நின்றவனாயினான்.*

இராம நாமத்தை முன்னிறுத்தி இந்திரசித்தனைக் கொன்றவாறாம். இராம நாமத்தின் சிறப்பையும், இந்திரசித்தனின் வலிமையையும் ஒரு சேரவிளக்கியதாம். இராவணாதி அரக்கரின் முழு ஆற்றலின் வடிவமாக விளங்கியவன் இந்திரசித்தன். இந்த வல்லமையை வென்றழிக்கவே பரம் பொருள் கால் நிலந்தோய மண்மிசை நடந்தனன். இராவணனின் வல்லமையின் - வெற்றியின் அமிசமாக விளங்கிய இவ்விந்திரசித்து வீழ்ச்சியின் பின் இராவண வதம் என்பது ஒரு சம்பவமே. இவனைக் காட்டிலும் இறைவனின திருநாமம் பக்தனுக்கு வல்லமையைக் கொடுக்குமென்பர். அவ்வகையில் இராமனுஜனாகிய இலக்குவன் இராமநாமத்தை உச்சரித்து அம்பெய்து இராவணியைக் கொல்வது நினைக்கற்பாலது. 'உலகெலாம் நிறுத்தி நின்றான்' என்பதற்கு, 'உலகத்தை சுமந்து கொண்டு நின்றவனாகிய ஆதி சேடனின் அமிசமாகிய இலக்குவன்' எனப் பொருள் கூறலுமாம்.

(51)

9167.** **நேமியும், குலிச வேலும், நெற்றியின் நெருப்புக் கண்ணான்
நாம வேல்தானும், மற்றை நான்முகன் படையும், நாண,
தீ முகம் கதுவ ஓடிச் சென்று, அவன் சிரத்தைத் தள்ளி,
பூ மழை அமரர் சிந்த, பொலிந்தது-அப் பகழிப் புத்தேள். ***அப்பகழிப்புத்தேள்*** - *(இலக்குவன் விடுத்த) அவ் அம்புத் தெய்வம்;* ***நேமியும், குலிசவேலும்*** - *(திருமாலின்) சக்கரப்படையும், (இந்திரனின்) வச்சிரப்படையும்;* ***நெருப்புக்***

கண்ணான் நாம வேல்தானும் - *நெற்றியில் நெருப்புக் கண்ணை உடைய உருத்திரனின் அஞ்சத்தக்க சூலவேலும்;* ***மற்றை நான் முகன் படையும் நாண*** - *எஞ்சியுள்ள பிரமனுடைய பிரமாத்திரமும் நாணுமாறு;* ***தீமுகம் கதுவ ஓடிச்சென்று அவன் சிரத்தைத்தள்ளி*** - *நெருப்பு முனையில் பற்றி எரியும் படியாக ஓடிச் சென்று அந்த இந்திரசித்தின் தலையை அறுத்துத் தள்ளிவிட்டு;* ***அமரர் பூமழை சிந்த, பொலிந்தது*** - *தேவர்கள் மலர்மாரி சொரிய விளங்கிற்று.*

(52)

9168. அற்றவன் தலைமீது ஓங்கி, அண்டம் உற்று அணுகாமுன்னம்,
பற்றிய சூலத்தோடும், உடல் நிறை பகழியோடும்,
எற்றிய காலக் காற்றால், மின்னொடும் இடியினோடும்
சுற்றிய புயல் வீழ்ந்தென்ன, வீழ்ந்தது, சோரன் யாக்கை.

அற்றவன் தலை மீது ஓங்கி அண்டம் உற்று அணுகா முன்னம் - *(இலக்குவனது அம்பினால்) அறுபட்ட வலியதலை, மேலே உயர்ந்து சென்று விண் முகட்டை முட்டி விட்டுத் தரையை அணுகுதற்கு முன்னமே;* ***காலக்காற்றில் எற்றிய சுற்றிய புயல்*** - *வீசிய ஊழிக்காற்றினால் தாக்குண்டு சுற்றிக் கொண்டிருந்த மேகம்;* ***மின்னொடும் இடியினோடும் வீழ்ந்தென்ன*** - *மின்னலோடும் இடியினோடும் தரையில் வீழ்ந்தாற்போல;* ***சோரன்யாக்கை பற்றிய சூலத்தோடும், உடன் நிறை பகழியோடும் வீழ்ந்தது*** - *கள்வனாகிய இந்திரசித்தன் உடம்பு, ஒரு கையிற் பற்றிய சூலத்தோடும் தன்பால் ஒருங்கே நிறைந்த அம்புகளோடும் (தரையில்) வீழ்ந்தது.*

(53)

9169. விண்தலத்து இலங்கு திங்கள் இரண்டொடும், மின்னு வீசும்
குண்டலத் துணைகளோடும், கொந்தளக் குஞ்சிச் செங் கேழ்ச்
சண்ட வெங் கதிரின் கற்றைத் தழையொடும், இரவிதான்
அம்
மண்டலம் வீழ்ந்தது என்ன, வீழ்ந்தது, தலையும் மண்மேல்.

விண்தலத்து இலங்கு திங்கள் இரண்டொடும் - *வானத்தில் விளங்கும் இரு பிறை மதிகளோடும்;* ***மின்னு வீசும் குண்டலத்துணைகளோடும்*** - *ஒளி வீசுகின்ற இரு குண்டலங்களோடும்;* ***கொந்தளக் குஞ்சிச் செங்கேழ்ச் சண்ட வெங்கதிரின் கற்றைத் தழையொடும்*** - *சுருண்ட குடுமியாகிய செந்நிறத்தையுடைய கொடிய வெப்பமான கதிர்களின் தாழ்ந்த கற்றையோடும்;* ***இரவிதான் அம்மண்டலம் வீழ்ந்தது என்ன*** - *சூரியன் தான் அம்மண்தலத்தில் வீழ்ந்தது என்று எண்ணுமாறு;* ***தலையும் மண் மேல் வீழ்ந்தது*** - *இந்திரசித்தின் தலையும் (இருகோரப் பற்களோடும் குண்டலங்களோடும், செம்பட்டை மயிர்க்குடுமியோடும்) மண் மேல் விழுந்தது.*

acharya.org

'சூரியன் திங்களிரண்டொடு வீழ்ந்தது போன்றது' என்றது இல்பொருளுவமையும், தற்குறிப்பேற்றமுமாம். கொந்தளக்குஞ்சி - சுருண்ட குடுமி.

(54)

9170. உயிர் புறத்து உற்ற காலை, உள் நின்ற உணர்வினோடும்,
செயிர் அறு பொறியும் அந்தக்கரணமும் சிந்துமாபோல்,
அயில் எயிற்று அரக்கர் உள்ளார், ஆற்றலர் ஆகி, ஆன்ற
எயிலுடை இலங்கை நோக்கி, இரிந்தனர், படையும் விட்டார்.

உயிர்புறத்து உற்ற காலை உள் நின்ற உணர்வினோடும் - உயிர் உடம்பிலிருந்து புறத்தே சென்றதும், (இதற்கு முன்) உள்ளிருந்த உணர்வும்; **செயிர் அறு பொறியும் அந்தக் கரணமும் சிந்துமாபோல்** - குற்றமற்ற ஐம்பொறிகளும், மனம் முதலிய அந்தக் கரணங்களும் அழிவது போல; **அயில் எயிற்று அரக்கர் உள்ளார் ஆற்றலர் ஆகி** - கூர்மையான பற்களையுடைய அரக்கராக உள்ளவர் எல்லாம் (இந்திரசித்து இறந்தவுடன்) ஒன்றும் செய்ய இயலாதவராய்; **படையும் விட்டார் ஆன்ற எயிலுடை இலங்கை நோக்கி இரிந்தனர்** - யிலிருந்த படைகளையும் விட்டுவிட்டுச் சிறந்த மதிலை உடைய இலங்கையை நோக்கி ஓடினார்கள்.

(55)

9171. வில்லாளர் ஆனார்க்கு எல்லாம் மேலவன் விளிதலோடும்,
'செல்லாது, அவ் இலங்கை வேந்தற்கு அரசு' எனக்களித்த தேவர்
எல்லாரும், தூசு நீக்கி ஏறிட ஆர்த்த போது,
கொல்லாத விரதத்தார்தம் கடவுளர் கூட்டம் ஒத்தார்.

வில்லாளர் ஆனார்க் கெல்லாம் மேலவன் விளிதலோடும் - வில்வீரர்க்கெல்லாம் மேம்பட்டவனாகிய இந்திரசித்து இறந்து விட்டமையால்; **அவ்இலங்கை வேந்தற்கு அரசு செல்லாது எனக்களித்த தேவர்** - 'அந்த இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனுக்கு அரசு நடவாது' என்று களிப்படைந்த தேவர்கள்; **எல்லாரும் தூசு நீக்கி ஏறிட ஆர்த்த போது** - யாவரும் உடுத்திருந்த ஆடைகளை அவிழ்த்து விண்ணில் ஏறிடுமாறு வீசி ஆரவாரித்தபோது; **கொல்லாத விரதத்தார் தம் கடவுளர் கூட்டம் ஒத்தார்** - (அத்தேவர்கள் அம்மணமாக இருத்தலின்) கொல்லாத விரதம் பூண்ட அருக சமயத்தவரின் கடவுளர் கூட்டத்தை ஒத்துத் தோன்றினார்கள்.

இராவணன் ஆட்சியில் அல்லலுற்ற தேவர்கள் இந்திரசித்தின் வீழ்ச்சி கண்டதும் இனி அவ் இராவணன் ஆட்சி நடவாது என்ற மகிழ்ச்சியினால் உடுத்த ஆடையையும் விண்ணில் ஏறிடுமாறு வீசி ஆரவாரம் செய்தனர் என்பதாம். மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் இவ்வாறு ஆடைகளை வீசி ஆரவாரித்தல் உண்டு என்பதனை, "மறையோரெல்லாம் உத்தரியம் விண்ணிலேற விட்டு ஆர்த்தார்" (பெரியபு. வெள்ளானை - 13) என்பதாலும், "மாமறையோர் குழாத்துடனும்

மல்குதிருத்தொண்டர் குழாம் மருங்கு ஆர்க்கும் தன்மையாலே" (பெரியபு. திருஞான சம்பந்தர் - 95) என்பதாலும் அறியலாம்.

கொல்லாதவிரதத்தார் - சமணர். அவருள் திகம்பரர் என்பவர் ஆடையின்றி அமணமாக இருப்பர். அவர் வணங்கும் கடவுளும் அத்தகையவரே. அவர் ஒருவரே, இங்கு தேவர்கள் பலராகலின், 'கடவுளர் கூட்டம் ஒத்தார்' எனக் கூறினார்.

(56) *9172.* **வரம் தரு முதல்வன்,**
மற்றை மான் மறிக் கரத்து வள்ளல்
புரந்தரன், முதல்வர் ஆய நான்மறைப் புலவர், பாரில்
நிரந்தரம் தோன்றி நின்றார்; அருளினால் நிறைந்த நெஞ்சர்
கரந்திலர்; அவரை யாக்கை கண்டன, குரங்கும் கண்ணால்.

வருந்தரு முதல்வன் மற்றை மான்மறிக்கரத்து வள்ளல் - வரங்களைத் தருகின்ற முதற்கடவுளாகிய திருமாலும், மற்றும் மான்குட்டியைக் கைவிற்கொண்ட வள்ளலாகிய சிவனும்; **புரந்தரன், முதல்வர் ஆய நான் மறைப்புலவர்** - இந்திரன், இவர்களைத் தலைவர்களாகக் கொண்ட நான்கு மறைகளையும் அறிந்த தேவர்கள், (ஆகியோர்); **பாரில் நிரந்தரம் தோன்றி நின்றார்** - பூமியில் வந்து நிரந்தரமாகத் தோற்றம் அளித்து நின்றார்கள்; **அருளினால் நிறைந்த நெஞ்சர் கரந்திலர் அவரை** - அருளினால் நிறைந்த நெஞ்சர் ஆதலினால் அவர்தம் உருவை மறைக்காமல் நின்றனர்; **குரங்கும் கண்ணால் யாக்கை கண்டன** - குரங்குகளும் தம் கண்களால் அவர்தம் உடம்பைக் கண்டன.

(57)

9173. 'அறம்தலை நின்றார்க்கு இல்லை அழிவு' எனும் அறிஞர்
வார்த்தை
சிறந்தது-சரங்கள் பாயச் சிந்திய சிரத்த ஆகி,
பறந்தலைஅதனில் மற்று அப் பாதக அரக்கன் கொல்ல,
இறந்தன கவிகள் எல்லாம் எழுந்தன, இமையோர் ஏத்த.

'அறந்தலை நின்றார்க்கு இல்லை அழிவு' எனும் அறிஞர் வார்த்தை சிறந்தது - 'அறவழியில் நின்றவர்க்கு இல்லை அழிவு' என்ற அறிஞரின் மொழி (உண்மையாய்ச்) சிறப்புற்றது; (எங்ஙனம் எனின்?) **சரங்கள் பாயச் சிந்திய சிரத்த ஆகி** - அம்புகள் பாய்ந்ததனால் சிதறப்பெற்ற தலையினவாகி; **புறந்தலை அதனில் மற்று அப்பாதக அரக்கன் கொல்ல** - போர்க்களத்தில் அந்தப் பாதக அரக்கனாகிய இந்திரசித்தினால் கொல்லப்பட்டு; **இறந்தன கவிகள் எல்லாம் இமையோர் ஏத்த எழுந்தன** - இறந்தனவாகிய ரங்குகள் எல்லாம் இமையவர்கள் வாழ்த்தியதனால் உயிர் பெற்று எழுந்தன (ஆகலின் என்க).

(58)

இந்திரசித்தின் தலையை ஏத்தி, அங்கதன் முன் செல்ல இலக்குவன் பின் செல்லுதல்

**9174. ஆக்கையின்நின்று வீழ்ந்த அரக்கன்தன் தலையை அம் கை
தூக்கினன், உள்ளம் கூர்ந்த வாலி சேய் தூசி செல்ல,
மேக்கு உயர்ந்து அமரர் வெள்ளம் அள்ளியே தொடர்ந்து
வீசும்
பூக் கிளர் பந்தர் நீழல், அனுமன்மேல் இளவல் போனான்.**

ஆக்கையின் நின்று வீழ்ந்த அரக்கன் தன் தலையை -உடம்பில் நின்று அறுபட்டு விழுந்த இந்திரசித்தின் தலையை; **உள்ளம் கூர்ந்த வாலி சேய் அம்கை தூக்கினன் தூசி செல்ல** - மனமகிழ்ச்சி மிக்க வாலியின் மகனான அங்கதன் அகங்கையில் தூக்கிக் கொண்டு முன்னணியில் செல்லா நிற்க; **மேக்குயர்ந்து அமரர் வெள்ளம்** - விண்ணில் உயர்ந்து நின்று தேவர்களின் திரள்; **அள்ளியே தொடர்ந்து வீசும் பூக்கிளர் பந்தர் நீழல்** - அள்ளினவாய்த் தொடர்ந்து சொரிகின்ற மலர்களின் கிளர்ச்சி மிக்க பந்தல் நிழலில்; **இளவல் அனுமன் மேல் போனான்** - இலக்குவன் அனுமன் தோள் மேலனாய்ப் போனான்

(59)

**9175. வீங்கிய தோளன், தேய்ந்து மெலிகின்ற பழியன், மீதுற்று
ஓங்கிய முடியன், திங்கள் ஒளி பெறு முகத்தன், உள்ளால்
வாங்கிய துயரன், மீப் போய் வளர்கின்ற புகழன், வந்துற்று
ஓங்கிய உவகையாளன், இந்திரன், உரைப்பதானான்;**

இந்திரன் வீங்கிய தோளன், தேய்ந்து மெலிகின்ற பழியன் - *(அக்காட்சியைக் கண்ட)* இந்திரன் பூரித்த தோள்களையுடையவனாய், தனக்கிருந்த பழி தேய்ந்து மெலியப் பெற்றவனாய்; **மீதுற்று ஓங்கிய முடியன் திங்கள் ஒளிபெறும் முகத்தான்** - மேலே நிமிர்ந்த முடியை உடையவனாய்ச் சந்திரனைப் போல ஒளி பெற்ற முகத்தை உடையவனாய்; **உள்ளால் வாங்கிய துயரன் மீப்போய் வளர்கின்ற புகழன்** - உள்ளத்திருந்த துயரம் வாங்கப் பெற்றவனாய், மேலே சென்று வளர்கின்ற புகழை உடையவனாய்; **வந்துற்று ஓங்கிய உவகையாளன் உரைக்கலுற்றான்** - புதிதாக வந்து பொருந்தி உயர்ந்துள்ள மகிழ்ச்சியுடைவனாய்ச் சொல்லத் தொடங்கினான்.

(60)

**9176. '"எல்லி வான் மதியின் உற்ற கறை என, என் மேல் வந்து
புல்லிய வடுவும் போகாது" என்று அகம் புலம்புகின்றேன்,
வில்லியர் ஒருவர் நல்க, துடைத்துறும் வெறுமை தீர்ந்தேன்;
செல்வமும் பெறுதற்கு உண்டோ குறை? இனி, சிறுமை
யாதோ?**

"எல்லிவான் மதியின் உற்றகறை என - *'இரவில் விளங்கும் வெள்ளிய சந்திரனிடத்துப் பொருந்தியகளங்கம் போல;* **என்மேல் வந்து புல்லிய வடுவும் போகாது" என்று அகம் புலம்புகின்றேன்** - *என்மேல் வந்து பொருந்தியுள்ள பழியும் நீங்காது போலும்" என்று மனம் புலம்புகின்ற யான்;* **வில்லியர் ஒருவர் நல்க துடைத்துறும் வெறுமை தீர்ந்தேன்** - *(இப்போது) வில் வீரராகிய ஒருவர் அருளியதால் அந்த வடுதுடைக்கப்பெற்று இதுகாறும் இருந்த என் வெறுமைத் தன்னையும் தீர்ந்தேன்;* **செல்வமும் பெறுதற்கு உண்டோகுறை? இனி, சிறுமையாதோ?** - *இனி என் அரசச்செல்வத்தையும் பெறுதற்குக் குறையேதும் உண்டோ? இனிச் சிறுமைதான்யாதுளது?*

(61)

9177. தென்தலை ஆழி தொட்டோன் சேய் அருள் சிறுவன செம்மல்,
வென்று அலைத்து என்னை ஆர்த்துப் போர்த் தொழில் கடந்த வெய்யோன், தன் தலை எடுப்பக் கண்டு, தானவர் தலைகள் சாய,
என் தலை எடுக்கலானேன்; இனிக் குடை எடுப்பென்' என்றான்.

தென்தலை ஆழி தொட்டோன் சேய் அருள் சிறுவன் செம்மல் - *அழகிய இடத்தை உடைய கடலைத் தோண்டின சகரபுத்திரரின் வழித்தோன்றலாகிய இராமபிரானின் அருளைப் பெற்ற சிறுவனான செம்மைக் குணம் வாய்ந்த அங்கதன்;* **என்னை வென்று அலைத்து ஆர்த்து போர்த்தொழில் கடந்த வெய்யோன்** - *என்னை வென்று வருத்திக்கட்டிப் போர்த் தொழிலில் வெற்றிபெற்ற கொடியவனாகிய;* **தன்தலை எடுப்பக் கண்டு தானவர் தலைகள் சாய** -*இந்திரசித்தினது தலையை எடுப்பக் கண்டு, அசுரர்கள் தலைகள் அச்சத்தால சாயுமாறு;* **என்தலை எடுக்கலானேன் இனிக் குடை எடுப்பேன் என்றான்** - *என்னுடைய தலையைத் தூக்கிப்பார்க்கலானேன; இனி என் வெண்கொற்றக் குடையையும் எடுப்பேன்' என்று கூறினான்.*

(62)

9178. வரதன், போய் மறுகாநின்ற மனத்தினன், 'மாயத்தோனைச்
சரதம் போர் வென்று மீளும், தருமமே தாங்க' என்பான்,
விரதம் பூண்டு, உயிரினோடும் தன்னுடை மீட்சி நோக்கும்
பரதம் போன்று இருந்தான், தம்பி வருகின்ற பரிசு பார்த்தான்.

வரதன், போய் மறுகா நின்ற மனத்தினன் - *வரந்தரத்தக்க பெருமையனாகிய இராமன் மிகவும் கலங்கிய மனத்தை உடையவனாய்;* **தருமமே தாங்க மாயத்தோனைச் சரதம் போர் வென்று மீளும் என்பான்** - *'தருமமே துணைநின்று தாங்க மாயத்தவனாகிய இந்திரசித்தனைப் போரில் வென்று (இலக்குவன்)*

நிச்சயமாகத் திரும்புவான்' என்று எண்ணுகின்றவனாய்; **விரதம் பூண்டு, உயிரினோடும் தன்னுடை மீட்சி நோக்கும்** *- விரதத்தை மேற்கொண்டு உயிரைத்தாங்கியவனாய் தனது மீட்சியை எதிர் நோக்கி இருக்கும்;* **பரதன் போன்று, தம்பிவருகின்ற பரிசுபார்த்தான் இருந்தான்** *- பரதனைப் போன்று, தம்பி இலக்குவன் மீண்டும் வருகின்ற தன்மையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இருந்தான்.*

(63)

9179. வன் புலம் கடந்து மீளும் தம்பிமேல் வைத்த மாலைத்
தன் புல நயனம் என்னும் தாமரை சொரியும் தாரை,
அன்புகொல்? அழு கணீர்கொல்? ஆனந்த வாரியேகொல்?
என்புகள் உருகிச் சோரும் கருணைகொல்? யார், அது
ஓர்வார்?

வன்புலம் கடந்து மீளும் தம்பிமேல் வைத்த *- வலிதாகிய பகைப்புலத்தில் சென்று வென்று மீளுகின்ற தம்பிமேல் வைத்த;* **தன் நயனப்புலம் என்னும் தாமரை மாலை சொரியும் தாரை** *- தன் கட்புலம் என்கின்ற தாமரை மாலை மாலையாகச் சொரிகின்ற கண்ணீர்த்தாரை;* ***அன்பு கொல்? அழுகணீர்கொல்? ஆனந்த வாரியே கொல்?*** *- அன்பு காரணமானதோ? அல்லது (அவன் பிரிந்த துன்பம் நினைந்து வருந்தி) அழுத கண்ணீரோ? அல்லது அவனது வெற்றி கண்டு மகிழ்ந்து உகுத்த உவகைக் கண்ணீரோ? அல்லது;* ***என்புகள் உருகிச் சோரும் கருணை கொல்? யார், அது ஓர்வார்?*** *- என்புகளும் உருகும்படியாகச் சோர்கின்ற கருணைக் கண்ணீரோ? அதை அறிபவர்யார்? யாருமிலர்!*

ஒருவர்க்குக் கண்ணீர் பெருகுதற்குரிய காரணங்கள் அன்பும், அழுகையும், கருணையும் என நான்காகுமானால், இராமன் இலக்குவன் மீண்டமை கண்டு சொரிந்த கண்ணீர் இந்நான்கனுள் எக்காரணம் பற்றியது என அறிவது அரிதாகுமென்பார், "யார் அது ஓர்வார்?" என்றார். ஒருவேளை இந்நான்குமே காரணம் ஆதலும் கூடும்! "அன்பிற்கும் உண்டோ அடைக்கும்தாழ் ஆர்வலர் புன் கணீர் பூசல்தரும்" (71) என்னும் வள்ளுவத்தின் படி அன்பினால் கண்ணீர் தோன்றலாம்; பிரிவினால் கண்ணீர் வருமென்பதை உலகியலிலேயே உணரலாம்! உவகையினால் கண்ணீர் ருமென்பதை, "வானரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன் களிறெறிந்து பட்டனனென்னுமுவகை, ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே கண்ணீர், நோன் கழை துயல்வரும் வெதிரத்து. வான்பெயத்தூங்கிய சிதரினும் பலவே" (277) என்னும் புறப்பாட்டால் உணரலாம். கருணையென்பது தொடர்பு கருதாத மன நெகிழ்ச்சி உயிர்கள் மேல் வைத்த நேயம். இஃது என்புருகக் கசியும் கசிவு. இராமனின் கண்ணீர் இதில் எவ்வகைப் பட்டது? என்று வினவிய கவிஞர், யாறிவார் என முடித்துள்ளார்.

(64) *இராமன் திருவடிகளில் இந்திரசித்தின் தலையை வைக்க, அவன் களிப்புக் கொள்ளுதல்*

acharya.org

9180. விழுந்து அழி கண்ணின் நீரும், உவகையும், களிப்பும், வீங்க,
எழுந்து எதிர் வந்த வீரன் இணை அடி முன்னர் இட்டான்-
கொழுந்து எழும் செக்கர்க் கற்றை வெயில் விட, எயிற்றின்
கூட்டம்
அழுந்துற, மடித்த பேழ் வாய்த் தலை அடியறை ஒன்று ஆக,

விழுந்து அழி கண்ணின் நீரும் உவகையும் களிப்பும் வீங்க - கண்களிலிருந்து விழுந்து அழிகின்ற கண்ணீரும், மகிழ்ச்சியும், களிப்பும் பெருக; **எழுந்து எதிர் வந்த வீரன் இணையடி முன்னர்** - எழுந்து எதிர் வந்த இராமனுடைய இரு திருவடிகட்கு முன்னர்; **கொழுந்து எழும் செக்கர்க்கற்றை வெயில் விட** - ஒளிக்கொழுந்து எழுகின்ற செவ்வானம் போன்ற செம்பட்டை மயிர்க்கற்றை வெயில் வீசாநிற்க; **எயிற்றின் கூட்டம் அழுந்துறமடிந்த பேழ்வாய்த் தலை** - பற்களின் கூட்டம் அழுந்துமாறு மடித்துள்ள பிளந்த வாயையுடைய இந்திரச்சித்தின் தலையை; **அடியுறை ஒன்று ஆக இட்டான்** - ஓர் அடியுறைப் பொருளாக வைத்தான்.

(65)

9181. தலையினை நோக்கும்; தம்பி கொற்றவை தழீஇய
பொன் தோள்
மலையினை நோக்கும்; நின்ற மாருதி வலியை நோக்கும்;
சிலையினை நோக்கும்; தேவர் செய்கையை நோக்கும்; செய்த
கொலையினை நோக்கும்; ஒன்றும் உரைத்திலன்,
களிப்பு கொண்டான்.

களிப்புக் கொண்டான் ஒன்றும் உரைத்திலன் - (தன் அடியுறையைக் கண்டு) களிப்புக்கொண்டவனாகிய இராமன் ஒன்றும் பேசாதவனாய்; **தலையினை நோக்கும்** - தன் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள இந்திரசித்தன் தலையினை நோக்குவான்; **தம்பி கொற்றவை தழீஇய பொன்தோள் மலையினை நோக்கும்** - பின்பு (அத்தலைய வீழ்த்திய) தம்பியின் வெற்றத்திருதழுவிய அழகிய தோளாகிய மலையினை நோக்குவான்; **நின்ற மாருதி வலியை நோக்கும்** - பின்பு அவனுக்கு ஊர்தியாக இருந்த அனுமனது வலிமையை நோக்குவான்; சிலையினை நோக்கும்; **தேவர் செய்கையை நோக்கும்** - பின்பு (இலக்குவன் கையிலுள்ள) வில்லின் சிறப்பினை நோக்குவான் (இந்திரசித்தன் வீழ்ச்சிகண்டு தூசு வீசி ஆரவாரிக்கும்) தேவர்களுடைய செயல்களை நோக்குவான்; **செய்த கொலையினை நோக்கும்** - (அங்ஙனம் தேவர்களும் மகிழுமாறு) இலக்குவன் செய்த கொலையின் சிறப்பை நோக்குவான்.

உவகை மிகுந்ததால் பேச்சுத் தோன்றாது என்பார். "களிப்புக் கொண்டான் ஒன்றும் உரைத்திலன்" என்றார். வெற்றி பெற்ற தோள் ஆதலின், 'கொற்றவை தழீஇய பொற்றோள்' எனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

(66)

9182 காள மேகத்தைச் செக்கர் கலந்தென, கரிய குன்றில்
நாள் வெயில் பரந்தது என்ன, நம்பிதன் தம்பி மார்பில்
தோளின்மேல் உதிரச் செங் கேழ்ச் சுவடு தன் உருவில்
தோன்ற,
தாளின்மேல் வணங்கினானைத் தழுவினன், தனித்து ஒன்று
இல்லான்.

தனித்து ஒன்றில்லான் நம்பி - *(இலக்குவனை யன்றித் தனக்கெனத்) தனித்து ஒன்றும் இல்லாதவனாகிய இராமன்;* ***தன் தம்பி மார்பில் தோளின் மேல் உதிரச் செங்கேழ்ச் சுவடு தன் உருவில்*** *-தன் தம்பி இலக்குவன் மார்பிலும் தோளின் மேலும் இருந்த குருதியின் செந்நிறமுடைய சுவடுகள் தன் உருவத்தில்;* ***காளமேகத்தைச் செக்கர் கலந்தென*** *- கரிய மேகத்தைச் செவ்வானம் கலந்தாற்போலவும்;* ***கரியகுன்றில் நாள்வெயில் பரந்து என்ன தோன்ற*** *- கரிய குன்றத்தில் காலை வெயில் பரவியது போலவும் தோன்றுமாறு;* ***தாளின் மேல் வணங்கினானைத் தழுவினான்*** *- தன் திருவிடி மேல் வணங்கிய அத்தம்பியைத் தழுவிக் கொண்டான்.*

இன்ப துன்பங்களில் இலக்குவனையன்றித் தனக்கென ஒன்றும் இல்லாதவன் இராமன் என்பதனை ''தனித்து ஒன்றில்லான் நம்பி'' எனக் குறித்தார். இலக்குவன் மார்பிலும் தோள்களிலுமுள்ள இரத்தச்சுவடுகள் தன்மார்பிலும் தோள்களிலும் தோன்றத் தழுவிக்கொண்டான் என்றார்.

(67)

அறுசீர்ச் சந்த விருத்தம்

9183. 'கம்ப மதத்துக் களி யானைக் காவல் சனகன் பெற்றெடுத்த
கொம்பும் என்பால் இனிவந்து குறுகினாள் என்று அகம்
குளிர்ந்தேன்;
வம்பு செறிந்த மலர்க் கோயில் மறையோன் படைத்த மா
நிலத்தில்,
"தம்பி உடையான் பகை அஞ்சான்" என்னும் மாற்றம்
*தந்தனையால்.**

கம்பமதத்துக் களியானைக் காவல்சனகன் பெற்றெடுத்த *- (இலக்குவ! நீ இந்திரசித்தனை வென்றதனால்) அசைந்தாடும் இயல்புயை மதக்களிப்பு மிக்க யானை போன்று தன் இனத்தைக் காக்கும் காவற்சிறப்பினை உடைய சனகன் பெற்ற;* ***கொம்பும் என்பால் இனி வந்து குறுகினள் என்று அகம் குளிர்ந்தேன்*** *- பூங்கொம்பு போன்றவளாகிய சீதையும் இனி என்னிடம் வந்து நெருங்கிவிட்டாள் என்று மனங்குளிர்ந்தேன்;* ***வம்பு செறிந்த மலர்க்கோயில் மறையோன் படைத்த மாநிலத்தில்*** *- மணம் நிறைந்த தாமரை மலரைக் கோயிலாகக் கொண்ட பிரமன் படைத்த*

இப்பெரிய உலகத்தில்; ***"தம்பி உடையன் பகை அஞ்சான் என்னும் மாற்றம் தந்தனையால்*** *- "தம்பியை உடையவன் பகைக்கு அஞ்சமாட்டான்" என்னும் சொல்லை எனக்குத் தந்தனை" (என்று பாராட்டினான்).*

கம்பம் - அசைவு. யானை தன் இனத்தைக் காப்பதில் தலை சிறந்ததாதலின் அது போன்ற காவற் சிறப்பினை உடையவன் சனகன் என்றவாறு. "சீதை என்பால் குறுகினள் என்று அகம் குளிர்ந்தேன்." "தம்பி உடையான் பகையஞ்சான்" என்னும் மாற்றம் தந்தனை" என்றெல்லாம் இராமன் பாராட்டுவதன் காரணம் இந்திரசித்தன் மேல் கிடைத்த வெற்றியேயாம். இனி இராவண வதம் எளிமை என்பது குறிப்பு. துள்ளும் ஓசையில் இந்த அறுசீர்ச் சந்த விருத்தம் ஒன்றினை இடையே கம்பர் அமைத்து இராமபிரானின் உள்ளத்தே துள்ளும் களிப்பினைப் படம் பிடித்துக் காட்டினார் என்பது மகாவித்துவான். மயிலம். வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

(68) அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

9184. தூக்கிய தூணி வாங்கி, தோளொடு மார்பைச் சுற்றி
வீக்கிய கவச பாசம் ஒழித்து, அது விரைவின் நீக்கி,
தாக்கிய பகழிக் கூர் வாய் தடிந்த புண் தழும்பும் இன்றிப்
போக்கினன்-தழுவிப் பல்கால், பொன் தடந் தோளின் ஒற்றி.

தூக்கிய தூணி வாங்கி *- இலக்குவன் தோளில் தொங்கவிட்டிருந்த அம்பறாத்தூணியைக் கழற்றி விட்டு;* ***தோளொடு மார்பைச் சுற்றி வீக்கிய கவசபாசம் ஒழித்து*** *- தோளோடு சேர்த்து மார்பைச் சுற்றிக் கட்டியிருந்த கவசத்தின் கயிற்றை அவிழ்த்து;* ***அது விரைவின் நீக்கி*** *- அக்கவசத்தை விரைவாக நீக்கிவிட்டு;* ***தாக்கிய பகழிக் கூர்வாய்த் தடித்தபுண் தழும்பும் இன்றி****, - (பகைவன்) தாக்கிய அம்பின் கூரிய வாய் வெட்டிய புண்ணின் சுவடும் இல்லாதபடி;* ***பல்கால் தழுவிப் பொன் தடந் தோளின் ஒற்றிப் போக்கினன்*** *- பலமுறை தழுவியும் அழகிய பெரிய தோளினால் ஒற்றியும் போக்கினான்.*

(69)

வீடணனை இராமன் புகழ்ந்து பேசி இனிது இருத்தல்

9185. 'ஆடவர் திலக! நின்னால் அன்று; இகல் அனுமன் என்னும்
சேடனால் அன்று; வேறு ஓர் தெய்வத்தின் சிறப்பும் அன்று;
வீடணன் தந்த வென்றி, ஈது' என விளம்பி மெய்ம்மை,
ஏடு அவிழ் அலங்கல் மார்பன் இருந்தனன், இனிதின்,
இப்பால்.

ஏடு அவிழ் அலங்கல் மார்பன் *- இதழ்கள் விரியப் பெற்ற மலர் மாலை அணிந்த மார்பினை உடைய இராமன்;* ***'ஆடவர் திலக! நின்னால் அன்று! இகல் அனுமன்***

என்னும் சேடனால் அன்று - (இலக்குவனை நோக்கி) 'ஆடவர்களிற் சிறந்தவனே! (இவ்வெற்றி) நின்னால் உண்டானது அன்று! அனுமன் என்கின்ற வல்லமைமிகக் உயர்ந்த பண்பினனாலும் அன்று; **வேறு ஓர் தெய்வத்தின் சிறப்பும் அன்று** - வேறோர் தெய்வத்தின் சிறப்பினாலும் அன்று; **வீடணன் தந்த வென்றி ஈது என மெய்ம்மை விளம்பி இப்பால் இனிதின் இருந்தனன்** - 'வீடணன் தந்த வென்றி' என மெய்யான காரணத்தைக் கூறிப் பாராட்டிவிட்டு இங்கு இனிதாக இருந்தான்.

நாகபாசப் படலத் திறுதியில் "கெடுத்தனை வீடணா" என்று (கம்ப.8227) அவலாதி சயத்தில் இராமன் உரைத்த வார்த்தை வீடணன் மனத்தைப் புண்படுத்தியிருக்குமாயின் இங்கு "வீடணன் தந்த வென்றி" எனப் பாராட்டியது அதனைச் சமன் செய்ததாகும் என்பது மகா வித்துவான். வே.சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

(70) மிகைப் பாடல்கள்

16. மாயா சனகப் படலம்

793. **இம் மொழி அரக்கன் கூற, ஏந்திழை இரு காதூடும்**
வெம்மை சேர் அழலின் வந்த வே ....
...........ல் வஞ்சி நெஞ்சம் தீய்ந்தவள் ஆனாள்; மீட்டும்
விம்முறும் உளத்தினோடும் வெகுண்டு, இவை
விளம்பலுற்றான்:

(54-1)

794. **மங்கையை, குலத்துளாளை, தவத்தியை முனிந்து, வாளால்**
சங்கை ஒன்று இன்றிக் கொன்றான், குலத்துக்கே தக்கான்
என்று
கங்கை அம் சென்னியாலும் கண்ணனும் கமலத்தோனும்
செங்கைகள் கொட்டி உன்னைச் சிரிப்பரால், சிறுமை என்னா.

(72-1)

795. **அம் தாமரையின் அணங்கு அதுவே ஆகி உற,**
நொந்து, ஆங்கு அரக்கன் மிக நோனா உளத்தினன் ஆய்,
சிந்தாகுலமும் சில நாணும் தன் கருத்தின்
உந்தா, உளம் கொதித்து, ஆங்கு ஒரு வாசகம் உரைத்தான்.

(89-1)

17. அதிகாயன் வதைப் படலம்

796. முதிர் போர் உறு மொய்ம்பன், முனைத்தலையில்
சதிர் ஏறிய தானை தழைத்திட, அங்கு
எதிர் தேரிடை ஏறினன்; மற்று ஒரு வெங்
கதிரோன் இகல் கண்டிட ஏகினனால்.

(20-1) *797.* தேர் வெள்ளம் அளப்பு இல; திண்
புரவித்
தார் வெள்ளம் அளப்பு இல; தந்திஇனக்
கார் வெள்ளம் அளப்பு இல; கண்டகராம்
பேர் வெள்ளம் அளப்பு இல பெற்றதுவால்.

(20-2)

798. மல் ஏறிய திண் புய மள்ளர் கரத்து
எல் ஏறிய வாள், எழு, வல் முசலம்,
வில்லோடு அயில், வெங் கதை, வேல் முதலாம்
பல் ஆயுத பத்தி பரித்து உடையார்.

(25-1)

799. என, வந்த நிசாசரன், இவ் உரையைத்
தனு வல்லவனோடு எதிர் சாற்றுதலும்,
சனகன் மகள்தன் ஒரு நாயகன் ஆம்
அனகன் அது கேட்டு, இது அறைந்திடுவான்.

(50-1)

800. என்றே உலகு ஏழினொடு ஏழினையும்
தன் தாமரைபோல் இரு தாள் அளவா -
நின்றான் உரை செய்ய, நிசாசரனும்
பின்றா உரை ஒன்று பிதற்றினனால்.

(52-1)

801. வெங் கொலை மத கரி வெள்ளம் ஆயிரம்
துங்க நீள் வரைப் புயத்து அரக்கர் தூண்டினார்;

வெங் கணை இலக்குவன் வெகுண்டு, உகாந்தத்தில்
பொங்கிய மாரியின் பொழிதல் மேயினான்.

(103-1)

802. முடிவுறும் உகம் பொழி மாரி மும்மையின்
விடு கணை மழை நெடுந் தாரை, வெம் மதக்
கட களிறு அடங்கலும் கழிய, கால், கரம்,
குடல், தலை, குறைத்தமை கூறல் ஆவதோ?

(103-2)

803. அறுந்தன, தலை, கழுத்து; அறுந்த, தாள், கரம்
அறுந்தன, செவி, முகம்; அறுந்த, வால், மருப்பு;
அறுந்தன, குடல், உடல்; அறுந்த, வாய், விழி;
அறுந்தன, கட களிறு ஆய நாமமே.

(103-3)

804. அறுத்தன, சில கணை; அறுத்த கூறுகள்
செறுத்தன, சில கணை; சின்னபின்னமாய் ஒறுத்தன,
சில கணை; உம்பர் ஊர் புகத்
தெறித்தன, சில கணை; செப்பல் ஆவதோ?

(103-4)

805. மத கரி வெள்ளம் ஆயிரமும் மாண்டுற,
முதிர் சினத்து இலக்குவன், கடிகை மூன்றினில்,
கொதி கொள் வெஞ் சர மழை கொழிப்பக் கண்டு, தாள்
அதிர்வுறு பொலன் கழல் அரக்கர் அண்மினார்.

(103-5)

806. அடுத்தனர் ஆனை, தேர், புரவி, ஆழியை;
தொடுத்தனர் அணி படச் சூழ்ந்து, வள்ளல்மேல்
விடுத்தனர் படைக் கலம்; வெகுண்டு வீரனும்

தடுத்தனன், ஒரு தனித் தனுவின் வன்மையால்.

(103-6)

807. பெருங் கடை யுக மழை பிறழ, தன் ஒரு
கரம் படு சிலையினின் கான்ற மாரியின்,
சரம் படச் சரம் பட, தாக்கு இராக்கதக்
கருங் கடல் வறந்தது கழறல் ஆகுமோ?

(103-7)

808. இலக்குவக் கடவுள்தன் ஏவின் மாரியால்,
விலக்க அருங் கரி, பரி, இரதம், வீரர் என்று
உலப்ப அரும் வெள்ளமாம் சேனை ஒன்று அற
நிலப் படச் சாய்ந்தமை நிகழ்ந்த போதிலே.

(119-1)

809. காந்திய அரக்கனும் கணையின் மாரிகள்
பாய்ந்திட, பருஞ் சிலை விசையின் பற்றினான்;
மாய்ந்தது குரங்கு; அது கண்டு, மா மறை
வேந்தனுக்கு இளவலும் வெகுளி வீங்கவே.

(121-1)

810. கார்முக விசை உறும் கணையின் மாரியால்
பார வெஞ் சிலை அறுத்து, அவன்தன் பாய் பரித்
தேரினைப் பாகனோடு அழியச் சிந்தி, மற்று
ஓர் கணை அவன் சிரம் உருளத் தூண்டினான்.

(121-2) 811. 'தாருகன் எனும் படைத் தலைவன் தன்
வயப்
போர் அழிந்தவன் உயிர் பொன்றினான்' என,
கார் நிற அரக்கர்கள் கனலின் பொங்கியே,
வீரனை வளைத்தனர், வெகுளி மிக்குளார்.

(122-1)

acharya.org

812. மழை உற்றன முகில் ஒப்பன செவி மும் மத வழியே
விழ உற்றன, வெறி வெங் கணை நிமிரப் பொறி சிதற,
முழை உற்றன முகில் சிந்தின முன்பு ஏறில முடிய,
உழை உற்றன உலவும்படி உலவுற்றன-கரிகள்.

(140-1)

813. துள்ளிக் களி வய வானரர் ஆர்த்தார்; அவை தோன்றக்
கள்ளக் கடு நிருதக் குலம் கண்டப்படக் கண்டே,
உள்ளக் கடு வேகத்தொடு தேவாந்தகன், உளத்தே
கொள்ளைப் படை அனையஃது ஒரு கொடுஞ் சூலம் கைக்
கொண்டான்.

(169-1)

814. ஆங்கு அது நிகழக் கண்ட அடல் அதிகாயன் சீறி,
தாங்கு பல் அண்ட கோடிதான் பிளந்து உடைய, தன் கை
வாங்கினன் சிலை; நாண் ஓசை படைத்தபின், வாளி மாரி
பாங்குறு கவியின் சேனைக் கடல்மிசைப் பரப்பி ஆர்த்தான்.

(186-1)

815. ஆர்த்து அரும் பகழி மாரி ஆயிர கோடி மேலும்
தூர்த்து, அடல் கவியின் சேனை துகள் படத் துணிந்து
சிந்தப்
பேர்த்தனன் சிலை நாண் ஓதை; பிறை முகப் பகழி
பின்னும்
கோத்தனன், அனந்த கோடி கோடியின்-கொதித்து
வெய்யோன்.

(186-2) *816.* உருத்து, அதிகாயன்,
மேன்மேல் ஒண் சுடர்ப் பகழி மாரி
நிரைத்தலின், இடைவிடாது நெடுங் கவிச் சேனை வெள்ளம்
தரைத் தலம்அதனில் பட்டுத் தலை உடல் சிதற, சோரி
இரைத்து எழு கடலின் பொங்க, இமையவர் அலக்கணுற்றார்.

(186-3)

817. கரடியின் சேனையோடு கவிக் குலத் தானை எல்லாம்
தரைப் பட, சரத்தின் மாரித் தசமுகன் சிறுவன்-சீறா,
கரை அறு கவியின் சேனைத் தலைவர்கள் கனலின் பொங்கி,
வரையொடு மரமும் கல்லும் வாங்கினர், விரைவின் வந்தார்.

(186-4)

818. வானரத் தலைவர் பொங்கி வருதலும், அரக்கன் மைந்தன்,
போன திக்கு அறிவுறாமல், பொழிந்திடும் பகழிதன்னால்
ஆனவர் உடலம் முற்றும் அழித்தனன்; குருதி பொங்க,
தான் அறிவு அழிந்து, யாரும் தனித் தனி தலத்தின
வீழ்ந்தார்.

(186-5)

819. திசை முகம் கிழிய, தேவர் சிரம் பொதிர் எறிய, திண் தோள்
தசமுகன் சிறுவன், பின்னும், தடஞ் சிலை குழைய வாங்கி,
விசை கொள் நாண் எறிந்து, மேன்மேல் வெங் கவித் தானை
வெள்ளம்
பசை அறப் புலர்ந்து போகப் பொழிந்தனன், பகழி மாரி.

(186-6) *820.* ‘வீரருக்கு ஒருவரான விறல், அதிகாயன்
வெம் போர்
ஆர்இனித் தடுக்க வல்லார்?’ எனப் பதைத்து, அமரர்
எல்லாம்,
சோர்வுறத் துளங்கி, நில்லாது ஓடினர்; சுடரும் வை வேல்
போர் வலி அரக்கன் சேனை புகுந்தது, கடலின் பொங்கி.

(186-7)

821. அங்கதன் தோளில் நின்ற அண்ணல், ஆங்கு அதனைக்
கண்டே,
செங் கையில் பிடித்த வீரச் சிலையை நாண் எறிந்து, தீரா,
வெங் கொலை அரக்கன் விட்ட கணை எலாம் விளிய வீசி,

துங்க வேல் நிருதர் சேனை துணி படச் சொரிந்தான், வாளி.

(186-8)

822. உரை பெறு புவனம் மூன்றும் ஒழிந்திடும் காலத்து, ஏழு
கரு முகில் பொழிவதென்னக் கணை மழை சொரிந்து, காலாள்
இரதமொடு இபங்கள் வாசி யாவையும் களத்தின் வீழ்த்தி,
பொரு திறல் அரக்கனோடும் புகுந்து, அமர் கடிதின்
ஏன்றான்.

(186-9)

823. புரம் எரித்துடைய புத்தேள் முதலிய புலவர் உள்ளம்
திரிதர, அரக்கன் சீறி, திண் சிலை குழைய வாங்கி,
எரி முகப் பகழி மாரி இடைவிடாது அனந்த கோடி
சொரிதர, அனுமன் ஆதி வீரர்கள் சோர்ந்து வீழ்ந்தார்.

(195-1)

824. வில்லினுக்கு ஒருவன் ஆகி, உலகு ஒரு மூன்றும் வென்ற
வல் அதிகாயன் என்னும் வாள் எயிற்று அரக்கன் ஒயான்,
கல் இடும் மாரி என்னக் கணை மழை பொழியக் கண்ட
வில்லியும், விடாது, வெய்ய கணை மழை விலக்கி
நின்றான்.

(203-1)

825. விறல் அதிகாயன் வீழ, வெந் திறல் அரக்கன் மைந்தர்
குறுகினர், மும்மையான ஆயிர கோடி உள்ளார்;
எறி கடற் சேனையோடும் எங்கணும் இரிய ஆர்த்து,
செறிய எண் திசையும் வந்து சூழ்ந்தனர், தெழிக்கும்
சொல்லார்.

(207-1)

826. வருதலும் அரக்கன், மற்று(அவ்) வானரச் சேனை பின்னும்
பொரு சினம் திருகி முற்றா, பொங்கு அழல் என்னப்

பொங்கி,
மரமொடு மலைகள் ஏந்தி, மாதிரம் மறைய, வல்லே
உரும் எனச் சொரிய வீசி உடற்றினர், ஒழிவு இலாதார்.

(209-1)

827. மற்றும் திறல் வானர வீரர்கள் யாரும்,
கொற்றம் கொள் இராவணன் மைந்தர் குலைந்தே
முற்றும்படி மோதினர்; மோத முடிந்தே
அற்று, அங்கு அவர் யாவரும் ஆவி அழிந்தார்.

(250-1)

828. அளப்பு இல் மைந்தர் எல்லாம், ஆனை, தேர், பரி, ஆள்
என்னும்
வழக்குறும் சேனை வெள்ளம் அளப்பு இல மடிய, தாமும்
களத்திடைக் கவிழ்ந்தார் என்ற மொழியினைக் காதில் கேளா.
துளக்கம்இல் அரக்கன், மேருத் துளங்கியது என்ன,
சோர்ந்தான்.

(261-1) 18. நாகபாசப் படலம்

829. எரி முகப் பகழி மாரி தொடுத்து, இகல் அரக்கன் எய்தான்;
எரி முகப் பகழி மாரி தொடுத்து, அவை இறுத்தான், எந்தை,
உரும்இனப் பகழி மாரி உருத்து விட்டு, அரக்கன்
ஆர்த்தான்;
உரும்இனப் பகழி மாரி உருத்து விட்டு, இளவல் கொன்றான்.

(106-1)

830. நெருக்கி மற்று அனந்த கோடி நெடுங்
கணை அரக்கன் கோத்தான்;
நெருக்கி மற்று அனந்த கோடி நெடுங்
கணை நிமலன் மாய்த்தான்;
முருக்கின் உற்று அனந்த கோடி முகைக்
கணை அரக்கன் மொய்த்தான்;
முருக்கின் உற்று அனந்த கோடி முகைக்

acharya.org

கணை முடித்தான், மொய்ம்பன்.

(106-2)

831. சிந்து வாளி செறிதலும், சேவகன்
ஐந்து நூறு கடுங் கணையால்; அவன்
உந்து தேரை ஒறுத்தனன்; வெய்யவன்
வந்து தேர் ஒன்றின் வல்லையில் ஏறினான்.

(128-1)

832. அழித்தனன் தடத் தேர் என்று அழன்று, தீ
விழித்தனன்; கடு நெஞ்சம் வெகுண்டு எழத்
தெழித்தனன்; சிலையால் திறல் வாளிகள்
கொழித்தனன்; இமையோர் மெய் குலுங்கினார்.

(148-1)

833. அங்கதன் தடந் தோளினும் மார்பினும்
புங்க வாளி புகப் புக, தேர் எதிர்,
சிங்கஏறு அனையான் திரள் தோள்வரை
மங்க, வேறொர் மராமரம் வீசினான்.

(148-2)

834. மல் திண் தோளின் அடித்த மராமரம்
இற்று நூறு திறத்தது, இமைப்பிலோர்
பொன் திண் தேர்மிசைத் தாவினன் பொங்கெலி
முற்று நாளில் முயற்சி முரஞ்சவே.

(148-3)

835. கண்ட வாலிதன் காதலனும், கனல்
விண்டதாம் என வெஞ் சினம் உற்றவன்
மண்டு தேர்மிசையில், குதியா வலி
கொண்டு, வான் இடிஏறு எனக் குத்தினான்.

(148-4)

836. குத்தி, மற்று அவன் கொய் உளை மாப் பரி
பத்தி பத்தியின் வீழ, பரிந்து எதிர்
தத்தி, வல் வில் தடக் கையினால், சரம்
வித்துராமுனம் வீழ்த்தினன், தேர்அரோ.

(148-5)

837. மாறு ஓர் தேரின் மடங்கல் என, கனன்று
ஏறினான், சரம் எண்-இரண்டு ஏவினான்;
ஊறு சோரி சொரிய, உயக்கம் உற்று,
ஆறினான் கடிது, அங்கதன் ஆண்மையான்.

(148-6)

838. கோல் கொள் ஆளும் பரியும் குழம்பதாய்,
காலின் நூறி, கரங்களின் மற்று அவன்
தாலு மூலத்து அடிப்ப, தனு வலான்,
மால் உழந்தவர் போல மயங்கினான்.

(148-7)

839. பல்ஆயிரத்தின் முடியாத டக்கம் அவை வீச வந்த படர் கால்
செல்லா நிலத்தின் அருளோடு செல்ல, உடல் நின்ற வாளி சிதறுற்று,
எல்லாம் அவித்தும் உணர்வோடும் எண்ணி, அறனே விளைக்கும் உரவோன்,
வல்லான் ஒருத்தன், இடையே படுத்த வடுஆன, மேனி வடுவும்.

(264-1)

840. பறவை நாயகன்தான் ஏக, படர் உறு துயரம் நீங்கி,
கறவையும் கன்றும் போலக் களிக்கின்ற மனத்தர் ஆகி, இறைவனும்
இளைய கோவும் யாவரும் எழுந்து நின்றார்;
மறை ஒரு நான்கும், மண்ணும், வானமும், மகிழ்ந்த மாதோ,

(270-1)

841. இரு நிலம் கிழிய, பாயும் எறி கடல் இரைப்புத் தீர,
பரவும் எண் திசையைத் தாங்கும் பகட்டினம் இரியல் போக,
கரு வயிறு உடைந்து சிந்தி அரக்கியர் கலங்கி வீழ,
அரு வரை அண்ட கோளம் பிளக்க, நின்று, அனுமன்
ஆர்த்தான்.

(273-1)

19. படைத் தலைவர் வதைப் படலம்

842. 'அளப்ப அரும் வெள்ளச் சேனை நமர் திறத்து அழிந்தது
அல்லால்,
களப்படக் கிடந்தது இல்லை, கவிப் படை ஒன்றதேனும்;
இளைப்புறும் சமரம் மூண்ட இற்றை நாள்வரையும், என்னே
விளைப்ப அரும் இகல் நீர் செய்து வென்றது, விறலின்
மிக்கீர்!

(1-1)

843. 'இகல் படைத் தலைவர் ஆய எண்பது வெள்ளத்து எண் இல்
தொகைப்பட நின்றோர் யாரும் சுடர்ப் படை கரத்தின் ஏந்தி,
மிகைப்படும் தானை வெள்ளம் ஈர்-ஐந்தோடு ஏகி, வெம்
போர்ப்
பகைப் பெருங் கவியின் சேனை படுத்து, இவண் வருதிர்'
என்றான்.

(1-2)

844. 'மன்னவர் மன்னவ! மற்று இது கேண்மோ!
துன்னும் அரக்கரின் வீரர் தொகைப்பட்டு
உன்னிய நாற்பது வெள்ளமும் உற்று, ஆங்கு
அந் நரன் அம்பினில் ஆவி அழிந்தார்.

(16-1)

845. மத்த மதக் கரியோடு மணித்
தேர்
தத்துறு வாசி, தணப்பு இல காலாள்,

அத்தனை வெள்ளம் அளப்பு இல எல்லாம்,
வித்தக மானிடன் வாளியின், வீந்த.

(16-2)

846. இப் படையோடும் எழுந்து இரவின்வாய்
வெப்பு உறு வன் கவி வீரர்கள் ஓதை
எப் புறமும் செவிடு உற்றதை எண்ணி,
துப்புறு சிந்தையர் (வீரர்) தொடர்ந்தார்.

(20-1)

847. தேர் நிரை சென்றது; திண் கரி வெள்ளக்
கார் நிரை சென்றது; கால் வய வாசித்
தார் நிரை சென்றது; தாழ்வு அறு காலாள்
பேர் நிரை சென்றது; பேசுவர் யாரே?

(22-1)

848. 'ஐய! கேள்; சிவன் கை வாள் கொண்டு, அளப்ப அரும் புவனம் காக்கும்
வெய்யவன் வெள்ளச் சேனைத் தலைவன் விழுமம் பெற்றோர்,
கை உறும் சேனையோடும், கடுகினர் கணக்கிலாதோர்,
மொய்படைத் தலைவர்' என்று, ஆங்கு அவர் பெயர் மொழியலுற்றான்.

(29-1)

849. 'இன்னவர் ஆதியர் அளப்பிலோர்; இவர்
உன்ன அருந் தொகை தெரிந்து உரைக்கின், ஊழி நாள்
பின்னரும் செல்லும்' என்று ஒழியப் பேசினான்;
அன்ன போர் அரக்கரும் களத்தை அண்மினார்.

(35-1)

850. கொடுமரத்திடை இராகவன் கோத்த வெம் பகழி
அடல் அரக்கர் என்று உரைத்திடும் கானகம் அடங்கக்
கடிகை உற்றதில் களைந்தது கண்டு, விண்ணவர்கள்,

‘விடியலுற்றது நம் பெருந் துயர்’ என வியந்தார்.

(58-1) 851. வெற்றி வெம் படைத் தலைவர் என்று உரைத்திடும்
வெள்ளத்து
உற்ற போர் வலி அரக்கர்கள், ஒரு தனி முதல்வன்
கொற்ற வெஞ் சரம் அறுத்திட, அளப்பு, இலர் குறைந்தார்;
மற்றும் நின்றவர் ஒரு திசை தனித் தனி மலைந்தார்.

(67-1)

852. தேர் போய் அழிவுற்றது எனத் தெளியா,
போர் மாலி பொருந்து தரைப்பட, முன்
ஓர் மா மரம் நீலன் உரத்தொடு கொண்டு
ஏர் மார்பிடை போக எறிந்தனனால்.

(81-1)

853. அப் போது அழல் வேள்வி அடல் பகைஞன்
வெப்பு ஏறிய வெங் கனல் போல வெகுண்டு,
‘இப் போர் தருக!’ என்ற இலக்குவன் மேல்
துப்பு ஆர் கணை மாரி சொரிந்தனனால்.

(85-1)

854. சொரி வெங் கணை மாரி தொலைத்து, இரதம்
பரி உந்திய பாகு படுத்து, அவன் வெம்
பொரு திண் திறல் போக, இலக்குவன் அங்கு
எரி வெங் கணை மாரி இறைத்தனனால்.

(85-2)

855. முடிவுற்றனன். மாருதி மோதுதலால்,
கொடு வச்சிர, எயிற்றன் எனும் கொடியோன்;
விடம் ஒத்த பிசாசன் விறற் பனச-

னொடும் உற்று, இருவோரும் உடன்றனரால்.

(92-1)

856. பொர நின்ற பணைப் புயவன் பனசன்
நிருதன் களமீது நெருக்கி, அதில்
பரி வெள்ளம் அளப்பு இல பட்டு அழியத்
தரு அங்கை கொடே எதிர் தாக்கினனால்.

(92-2)

857. பனசன் அயர்வுற்று ஒருபால் அடைய,
தனி வெம் பரி தாவு நிசாசரன் வெங்
கனல் என்ன வெகுண்டு, கவிப் படையின்
இனம் எங்கும் இரிந்திட, எய்தினனால்.

(93-1)

858. விசை கண்டு உயர் வானவர்
விண் இரிய,
குசை தங்கிய கோள் என, அண்டமொடு எண்
திசை எங்கணும் நின்று திரிந்துளதால்-
பசை தங்கு களத்து ஒரு பாய் பரியே.

(96-1)

859. மற்றும் படை வீரர்கள் வந்த எலாம்
உற்று அங்கு எதிரேறி உடன்று, அமர்வாய்
வில் தங்கும் இலக்குவன் வெங் கணையால்,
முற்றும் முடிவு எய்தி முடிந்தனரால்.

(100-1)

20. மகரக்கண்ணன் வதைப் படலம்

860. இந்திரியத்தை இகழ்ந்தவன், அந்தோ!
மந்திர வெற்றி வழங்க வழங்கும்
இந்திரம் அற்றது எனக் கடிதிகொல்?

வந்தது என், வில் தொழிலைக் கொலை மான?

(5-1)

861. அம்புயக் கண்ணன் கண்டத்து ஆயிரம் பகழி நாட்டி,
தம்பிதன் கவசமீதே இரட்டி சாயகங்கள் தாக்கி,
வெம்பு இகல் அனுமன்மீதே வெங் கணை மாரி வித்தி,
உம்பர்தம் உலகம் முற்றும் சரங்களாய் மூடி உய்த்தான்.

(19-1)

862. 'இந்திரன் பகைஞன் போல இவனும் ஓர் மாய வீரன்;
தந்திரக் குரக்குச் சேனை உளது எலாம் தரையின் வீழ்த்தான்;
எந்திரம் ஆகிப் பார்த்த இடம் எலாம் தானே ஆனான்;
அந்தரம் அவனோடு ஒப்பார் ஆர்?' என அமலன்
சொன்னான்.

(29-1)

863. மற்று அவன் இறத்தலோடும், மறைகளும் தேடிக் காணாக்
கொற்றவன் சரத்தின் மாரி கடையுக மழையின் கொள்ளப் பற்றி, அங்கு
அரக்கர் தானை வெள்ளம் அத்தனையும்
பாரில்
அற்றவை அழிந்து சிந்த அறுத்து, ஒரு கணத்தில்
மாய்த்தான்.

(31-1)

864. மடிந்தனன் சிங்கன் என்னும் மறம் தரு வயிரத் தோளான்;
தொடர்ந்தனர் அரக்கர், பின்னும்; தொடர்ந்தவர் தம்மை
எல்லாம்
கடந்தனர், கவியின் வீரர்; களத்திடைக் கணத்தில்
மாய்த்தார்;
நெடுந் திரைப் பரவைமீது நிறைந்தது, குருதி நீத்தம்.

(38-1)

21. பிரமாத்திரப் படலம்

865. தலைகளை நோக்கும்; தான் தன் சரங்களை நோக்கும்; தன்கைச்
சிலையினை நோக்கும்; செம் பொன் தேரினை நோக்கும்; செய்த
கொலைகளை நோக்கும்; கொன்ற கொற்றவர் தம்மை நோக்கும்;
அலை பொரும் குருதி என்னும் அளக்கரை அமைய நோக்கும்.

(25-1)

866. ஆர்த்த வானரர் வாய் எலாம் கை எலாம் அசைய,
பார்த்த கண் எலாம் அங்கதன் உடல் எலாம் பாரில்
சீர்த்த வீரியன் இளையவன் இராமன்மேல் செறிய,
தூர்த்த வாளியன் சிலையொடும் விசும்பினைத் தொடர்ந்தான்.

(77-1)

867. இன்னது இவ் வழி நிற்க, மற்று இருஞ் சமர்க்கு உடைந்தே,
துன்னு வான் வழி இலங்கையில் போகின்ற தோன்றல்,
பொன்னின் வார் சிலைக் கரத்தொடும் பொருக்கெனப் புகுந்து,
தன்னை ஈன்றிடும் ஒரு தனித் தந்தையைக் கண்டான்.

(88-1)

868. மாண்டனன் அகம்பன், மண்மேல்; மடிந்தன, நிருதர் சேனை;
மீண்டனர், குரக்கு வீரர்; விழுந்தன, சினக் கை வேழம்;
தூண்டின், கொடித் தேர்; அற்றுத் துணிந்தன, தொடுத்த வாசி:-
ஆண்தகை இளைய வீரன் அடு சிலை பொழியும் அம்பால்.

(137-1)

869. அருந் திறல் அகம்பன் ஆதி அரக்கரோடு, அளவு இல் ஆற்றல்
பொரும் திறல் களிறு, காலாள், புரவி, தேர், அளப்பு இல்

கோடி,
இரிந்திடக் கொன்று, தான் அங்கு ஒரு திசை, யாரும் இன்றிப்
பொருந்திய இருளின் பொம்மல் பொலிய, மாருதியும் நின்றான்.

(140-1)

870. தொடு அவிழ் அலங்கல் என் சேய்க்கு உணர்த்துமின்' என்னச் சொன்னான்;
ஓடினார் சாரர்; வல்லை உணர்த்தினார்; துணுக்கம் எய்தா,
ஆடவர் திலகன், 'யாண்டையான் இகல் அனுமன்? ஏனோர்,
வீடணன், யாங்கண் உள்ளார்? உணர்த்துமின்' விரைவின் என்றான்.

(157-1)

871. தந்தை இறந்தும், தாயர் பிரிந்தும், தலம் விட்டும்,
பின் தனி மேவும் மாது பிரிந்தும், பிரிவு இல்லா
எம் துணை நீ என்று இன்பம் அடைந்தேன்; இது காணேன்;
வந்தனென், எம்பி! வந்தனென், எந்தாய்! இனி வாழேன்!

(202-1) *22. சீதை களம் காண் படலம்*

872. அயன் சிவன் அறிவுறா ஆதி நாயகன்,
வியன் கர நேமி அம் படை அவ் வெற்பினை
நியங்கொடு தாங்கி விண் நின்றதால்; அதில்
இயங்கிய ஊதை வெங் களத்தின் எய்தவே.

(99-1)

873. வந்த நல் மருந்தினை மருத்து வானவன்
சிந்தையில் பெரு மகிழ் சிறப்பச் சேர்ந்து உறீஇ,
அந்தரத்து அருக்கன் மா மகனொடு ஆயவர்
வந்து இரைத்து, ஆர்த்து, எழும்வகை செய்தான்அரோ.

(99-2)

acharya.org

23. மருத்துமலைப் படலம்

874. மூன்று அரத் தாவொடும் புல்லின் முன்னம் வந்து,
ஊன்றின நிலத்து அடி, கடவுள் ஓங்கருள்;
வான் தனி நின்றது; வஞ்சர் ஊர் வர,
ஏன்றிலது; ஆதலால், அனுமன் எய்தினான்.

(97-1)

24. களியாட்டுப் படலம்

875. வடித்திடும் அமுதத் தேறல் மாந்தினர் எவரும்; உள்ளம்
பிடித்தது களிப்பின் பெற்றி; பிறந்தது காம வேகம்;
எடுத்தனர், மகர யாழின் இன் இசை இனிமையோடு;
நடித்தனர், நங்கைமார்கள் நாடகத் தொகையின் பேதம்.

(3-1)

25. மாயா சீதைப் படலம்

876. அரக்கரில் சிறந்த வீரர், ஆயிர வெள்ளம் என்னும்
திரைக் கடல் அரக்கர் யாரும் சிதைந்தனர்; திண் தேர்,
யானை,
சுருக்கம்இல் இவுளி,
காலாள் எனும் தொகை அளப்பு இல்
வெள்ளம்,
உரைக்கு அடங்காதது எல்லாம், உலந்தது, அங்கு இருவர்
வில்லால்.

(5-1)

877. என்று மாலியவான் கூற, பிறை எயிற்று எழிலி நாப்பண்
மின் தெரிந்தென்ன நக்கு, வெருவுற, உரப்பி, பேழ் வாய்
ஒன்றின் ஒன்று அசனி என்ன உருத்து, 'நீ உரைத்த மாற்றம்
நன்று, நன்று!' என்று சீறி, உரைத்தனன், நலத்தை ஓரான்.

(8-1)

878. என்றனன் மாருதி; இந்திரசித்தும்,
'ஒன்று உரை கேள்; எனது எந்தையும் ஊரும்
பொன்றுதல் தீரும்; இதின் புகழ் உண்டே?
நன்று உரை!' என்று, பின் நக்கு, உரைசெய்தான்.

(35-1)

879. 'எந்தை உவந்த இலங்கு இழையாளைத்
தந்திடில், இன்று தரும் புகழ் உண்டோ?
சிந்துவென்; எந்தை தியங்கிய காம
வெந் துயர் தீரும் விழுப்பமும் உண்டால்?

(36-1)

880. '"எழுபது வெள்ளத்தோடும் இலங்கையை
இடந்து, என் தோள்மேல்
தழுவுற வைத்து, இன்று ஏகு" என்று
உரைத்தியேல், சமைவென், தக்கோய்!
பொழுது இறை தாழ்ப்பது, என்னோ?
புட்பகம் போதல் முன்னம்,
குழுவொடும் கொண்டு போவென்,
கணத்தினின், குதிப்பென், கூற்றின்.'

(83-1)

881. கண்டு, தன் கருத்தில் கொண்ட கவலையைக் கடந்து, அங்கு
ஆவி
உண்டு எனத் தெளிந்து, தேறும் வீடணன், உற்றது எல்லாம் கொண்டு
தன் அகத்தில் உன்னி, குலவிய உவகை தூண்ட,
தொண்டை வாய் மயில் அன்னாளை மனத்தொடும்
தொழுது நின்றான்.

(91-1)

26. நிகும்பலை யாகப் படலம்

882. நூறு ஆகிய வெள்ளம் நுனித்த கணக்கு
ஆறாதன சேனை அரக்கர் உடற்கு

ஏறாதன இல்லை-இலக்குவன் (வில்)
தூறா நெடு வாளி துரந்திடவே.

(42-1)

883. சிர நிரை அறுத்து, அவர் உடலைச் சிந்தி, மற்று
உர நிரை அறுத்து, அவர் ஒளிரும் வெம் படைக்
கர நிரை அறுத்து, வல் அரக்கர் கால் எனும்
தர நிரை அறுப்பது, அங்கு இலக்குவன் சரம்.

(51-1)

884. ஆயின பொழுதில் அங்கு அளவு இல் மந்திரம்
ஒய்வு இலது உரைத்தனன்; ஓம ஆகுதித்
தீயிடை நெய் சொரிந்து இயற்றும் திண் திறல்
தீயவன், 'என்!' எனத் திகைத்து நோக்கினான்.

(52-1)

885. 'ஆங்கு அது கிடக்க, நான் மனிதர்க்கு ஆற்றலேன்,
நீங்கினென் என்பது ஓர் இழிவு நேர் உற,
சங்கு நின்று யாவரும் இயம்ப, என் குலத்து
ஓங்கு பேர் ஆற்றலும் ஒழியும்; ஒல்குமால்.

(64-1)

886. 'நான் உனை இரந்து கூறும் நயமொழி ஒன்றும் கேளாய்;
சானகிதன்னை வாளால் தடிந்ததோ? தனதன் தந்த
மானமேல் சேனையோடும் வடதிசை நோக்கி மீது
போனதோ?-கோடி கோடி வஞ்சமும் பொய்யும் வல்லாய்!

(69-1)

887. சூர் எலாம் திரண்ட பொன்-தோள் தாபதர்க்கு இளைய தோன்றல்
நீர் எலாம் மறந்தீர் போலும்; யான் செரு ஏற்று நின்று,
கார் எலாம் சொரிவது என்னும் கணைகளால் கவியின்

வெள்ளம்
போர் எலாம் மடிந்து நூறி, இறத்தலும் இருகால் பெற்றீர்.

(84-1)

888. ‘விடு வாளிகள் கடிது ஓடுவ; வீற்று ஆகுவ; வீயா
நெடு நாணிடை சிதையாதவர், நேர் ஏவிய விசிகம்,
தொடு கார் விசை நுழையா, எதிர் மீளாது, இடை சோரா,
எடு பாணமும் அழியா, முதுகு இடு தூணியை அறுத்தான்.’

(126-1)

889. அரு ஆகியும், உரு ஆகியும், அழியா முழுமுதல் ஆம்
கரு ஆகியும், எமை ஆளுறு கருணாகர வடிவாம்
பொருள் ஆகியும், இருள் ஆகியும், ஒளி ஆகியும், பொலியும்
திருமார்பிளன் நெடு மாயையை யாரே தெரிந்து அறிவார்?

(142-1)

890. ஈது அங்கு அவை நெடு வானிடை நிகழ்கின்றது; இப்பாலில்
காதும் கொலை அரக்கன் அது கண்டான்; ‘தகை மலர்மேல்
போதன தரு படை போக்கினன் போலாம்’ எனப்
புகைந்தான்;
எது இங்கு இவன் வலி நன்று; மற்று இது காண்பென்’ என்று
இசைப்பான்.

(144-1)

891. உமை பற்றிய பாகன் முதல் இமையோர் பல உருவம்
சமைவுற்றது தான் அல்லது ஓர் பொருள் வேறு இலது எனவே
அமைவுற்றது பகிரண்டமும் அழிகாலம் இது எனவே
குமைவுற்றிட, வடவைப் பொறி கொழிக்கின்றது, எவ்உலகும்.

(145-1) *27. இந்திரசித்து வதைப் படலம்*

892. என்று அவன் இகழ்ந்தது எல்லாம் இந்திரசித்து கேளான்,
நன்று நம் ஆணை என்னா, நகைசெய்யா, அவனைப் பார்த்து,

‘கொன்று நான் இருவர்தம்மைக் குரக்குஇனத்தோடும் மாய்த்து,
வென்று நான் வருவன,-எந்தாய்!-கேள்’ என, விளம்பலுற்றான்.

(10-1)

893. ‘வாசக் குழலாள் மயில் சீதையை நீ
ஆசைப்படுகின்றது நன்று அல காண்;
நாசத்தை உறும், உயிர் போய்; நானே
நேசப்படுகின்றனன்ட என்றனனே.

(10-2)

894. ‘சிறியோர் செயல் துன்மதி செய்தனை நீ;
வெறி ஆர் குழல் சீதையை விட்டு அகல,
செறி ஆர் மணி மாளிகை சேர் தரு, நின்
அறியாமையினால் அழிவானதுவே.

(10-3)

895. ‘வண்டு ஆர் குழலார் மலர்மாதினை நீ
கண்டே மனம் வைப்பது கற்பிலகாண்;
விண்டே எதிர் வாலிதன் மார்பு உருவக்
கண்டோன் அவனே, கணை ஒன்றதனால்.

(10-4)

896. ‘ஆரே, பிறர் தாரம் உறுப்புஅதனில்
நேரே நினைகின்றவர்? நீ நினைவாய்;
பாரே இழிவு ஆனது; தான் நிலையின்
பேரே ஒழிவு ஆனது’ என்று சொன்னான்.

(10-5)

897. ‘வட்ட மா மதி முகத்து எம் மங்கையை மூக்கு அரிந்த
கட்ட மானிடவர் தங்கள் கை வலி காட்டினாலும்,
இட்ட நாள் எல்லைதன்னை யாவரே விலக்க வல்லார்?
பட்டு, நான் விழுந்தால் அன்றி, பாவையை விடுவது

உண்டோ?

(11-1) ***898. 'பழுது இலா வடிவினாளை,***
பால் அன்ன மொழியினாளை,
தழுவினால் அன்றி, ஆசை தவிருமோ? தவம் இலாதாய்!
முழுதும் வானவரை வென்றேன்; மூவர் என் முன்
நில்லார்கள்;
அழிவுதான் எனக்கும் உண்டோ? ஆண் அலாய்; பேடி!'
என்றான்.

(11-2)

899. சிறு தொழிற்கு உரியர் ஆகி, தீவினைக்கு உறவாய் நின்ற
எறி படை அரக்கர் என்னும் எண் இலா வெள்ளச் சேனை
மறி திரைக் கடலின் போத, வான் முரசு இயம்ப, வல்லே,
தெறு சினத்து அரக்கன், வானோர் திகைத்து உளம் குலைய,
சென்றான்.

(16-1)

900. அச்சு எனலாக முன்பின் தோன்றலும், அறாத மெய்யன்
தச்சன பகழி மாரி எண்ணல்ஆம் தகவும் தத்தி,
பச்செனும் மரத்தவாறு பெருக்கவும், பதையாநின்றான்,
நிச்சயம் போரில் ஆற்றல் ஒய்வு இலன்; நெஞ்சம் அஞ்சான்.

(30-1)

901. 'வான் தலை எடுக்க, வேலை மண் தலை எடுக்க, வானோர்
கோன் தலை எடுக்க, வேதக் குலம் எடுக்க, குன்றாத்
தேன் தலையெடுக்கும் தாராய்! தேவரை வென்றான் தீய
ஊன் தலை எடுத்தாய், நீ' என்று உரைத்தனர், உவகை
மிக்கார்.

(62-1)

Contents

இராவணன் சோகப் படலம் 2
படைக்காட்சிப் படலம் 33
மூலபல வதைப் படலம் 60
வேல் ஏற்ற படலம் 174
வானரர் களம் காண் படலம் 199
இராவணன் களம் காண் படலம் 215
இராவணன் தேர் ஏறு படலம் 227
இராமன் தேர் ஏறு படலம் 242
இராவணன் வதைப் படலம் 255
மீட்சிப் படலம் 368
திருமுடி சூட்டு படலம் 527
விடை கொடுத்த படலம் 549

இராவணன் சோகப் படலம்

தன் மகன் இந்திரசித்து இறந்த செய்தி கேட்டுப் பெருந்துயருற்ற இராவணன் நிலையைக் கூறுதலின் இது இராவணன் சோகப் படலம் எனப் பெயர் பெற்றது.

இலக்குவனால் இந்திரசித்து இறந்ததும் அதனைத் தூதர் சிலர் ஓடிச்சென்று நடுக்கத்துடன் இராவணனிடம் கூறுகின்றனர். அங்ஙனம் கூறிய தூதர்களை வாளால் எறிந்த இராவணன் துயரம் தாளாமல் விழுந்து புலம்புகின்றான். பின்பு போர்க்களம் புகுந்து ஒருநாள் முழுதும் தேடி இந்திரசித்துவின் தலையைக் காணாது பெருந்துயருற்றுப் புலம்பித் வித்துத் தன் அரண்மனைக்கு உடம்பை மட்டும் எடுத்துச் செல்லுகின்றான். மண்டோதரி, மகன் உடல் மேல் விழுந்து கதறுகின்றாள். இராவணன், இவையெல்லாம் சீதையால் வந்ததன்றோ என நினைந்து அவளைக் கொல்ல வாளெடுத்து ஓடுகின்றான். இதனைக் கண்ணுற்ற மகோதரன் என்ற அமைச்சன் தன் மன்னவனுக்கு ஏற்படும் பழியை நினைந்து அஞ்சி, துணிவோடு இராவணன் பாதங்களில் விழுந்து பெண் கொலையால் வரும் பழியினைப் பலவாறு எடுத்துக் கூறுகின்றான். அதனைச் செவி மடுத்த இராவணன் அச்செயலைக் கைவிட்டு, மைந்தன் உடலைத் தைலத்தோணியில் வளர்த்துமாறு கட்டளையிடுகின்றான். இச்செய்திகள் இப்படலத்துக் கூறப்படுகின்றன.

தூதர் இராவணனுக்கு இந்திரசித்து இறந்தமை தெரிவித்தல்

***9186.* ஓத ரோதன வேலை கடந்துளார்,**
பூதரோதரம் புக்கென, போர்த்து இழி
சீதரோதக் குருதித் திரை ஒரீஇ,
தூதர் ஓடினர், தாதையின் சொல்லுவார்.

***தூதர் தாதையின் சொல்லுவார்** - (போர்க்களத்திலிருந்து இராவணனின்) தூதுவர்கள் (நடந்தவற்றை) தந்தையாகிய இராவணனிடம் சொல்லும் பொருட்டு; **ரோதன ஓத வேலை கடந்துளார்** - அழுகையாகிய அலைகடலைக் கடந்தவர்களாய்; **போர்த்துஇழி சீதரோதக் குருதித்திரை ஒரீஇ** - (போர்க்களமெங்கும்) போர்த்தது போல் மூடிக்கொண்டு இழிந்து ஓடுகின்ற குளிர்ந்த கரையை உடைய இரத்த அலைகளைக் கடந்து,; **பூதர உதரம் புக்கென ஓடினர்** - மலை வயிற்றுள் புகுந்தாற்போல் (கோபுர வாயிலில் புகுந்து) (இலங்கையினுள்) ஓடினர்.*

தூதர், ரோதனம், பூதரம், உதரம், ரோதம் என்பன வடசொற்கள். ரோதனம் - அழுகை; பூதரம் - மலை; உதரம் - வயிறு, நடுவிடம்; ரோதம் கரை; ஓதம் - அலை; வேலை - கடல்; சீதம் - குளிர்ச்சி, ரோதம் என்பதற்குத் துன்பம் என்று பொருள் கொள்ளினுமாம்.

9187. ***அன்றில் அம் கரும் பேடைகள் ஆம் என,***
முன்றில் எங்கும் அரக்கியர் மொய்த்து அழ,
'இன்று இலங்கை அழிந்தது' என்று ஏங்குவார்,
சென்று, இலங்கு அயில் தாதையைச் சேர்ந்துளார்.

அன்றில் அம் கரும் பேடைகள் ஆம் என - (தூதர்கள்) அன்றிற் பறவைகளின் அழகிய கரிய பேடைகளைப் போல; **அரக்கியர் முன்றில் எங்கும் மொய்த்து அழ** - அரக்கியர் தம் முன்றில் எங்கும் மொய்த்துக் கொண்டு அழ; **'இன்று இலங்கை அழிந்தது' என்று ஏங்குவார்** - 'இன்று இலங்கை நகரம் அழிந்தது' என்று கூறிக் கொண்டு ஏங்குபவராய்; **இலங்கு அயில் தாதையைச் சென்று சேர்ந்துளார்** - விளங்குகின்ற வேற்படையையுடைய இந்திரசித்தின் தந்தையைச் சேர்ந்தார்கள்.

இலங்கை மாநகரின் செல்வத் திருமகனும் இளவரசனும் ஆகையினால் இந்திரசித்தின் இறப்பு இலங்கை அழிவதற்கு ஒப்பாகும் எனவே 'இன்று இலங்கை அழிந்தது' என்று தூதர் ஏங்கினர் என்பதாகும்.

9188. ***பல்லும் வாயும் மனமும் தம் பாதமும்***
நல் உயிர்ப் பொறையோடு நடுங்குவார், -
'இல்லை ஆயினன், உன் மகன் இன்று' எனச்
சொல்லினார் - பயம் சுற்றத் துளங்குவார்.

தம் பல்லும் வாயும் மனமும் பாதமும் - (சேர்ந்த தூதுவர்) தமது பற்களும், வாயும், மனமும், பாதமும்; **நல்உயிர்ப் பொறையோடு நடுங்குவார்** - சிறந்த உயிர்ப் பாரத்தோடு நடுங்கப் பெற்றவரும்; **பயம் சுற்றத் துளங்குவார்** - அச்சம் சூழ்ந்து கொள்ள நிலை கலங்கினவரும் ஆகி,; **'உன்மகன் இன்று இல்லை ஆயினன்' எனச் சொல்லினார்** - 'உன் மகன் இன்று இல்லாமற் போனான்' என்று இராவணனிடம் கூறினர்.

இல்லை ஆயினன் - இறந்தான் என்று மங்கலமல்லாத சொல்லைச் சொல்லுதற்கு அஞ்சி இங்ஙனம் சொல்லினர்.

9189. ***மாடு இருந்த வர மாதவர், வானவர்,***
ஆடல் நுண் இடையார் மற்றும் யாவரும்,
'வீடும், இன்று, இவ் உலகு' என விம்முவார்,
ஓடி, எங்கணும் சிந்தி ஒளித்தனர்.

மாடு இருந்த வரமாதவர் வானவர் - (தூதர் சொன்னபோது) இராவணன் அருகில் இருந்தவர்களாகிய பெருந்தவமுடையவர்களும், தேவர்களும்; ***ஆடல் நுண் இடையார் மற்றும் யாவரும்*** - ஆடும் இயல்பினராகிய நுண்ணிய இடையையுடைய பெண்டிரும் மற்றும் யாவரும்; ***வீடும், இன்று, இவ்உலகு' என விம்முவார்*** - 'இவ்வுலகம் இன்று அழியும்' எனப் புலம்பி; ***ஓடி, எங்கணும் சிந்தி ஒளித்தனர்*** - ஓடி எங்கும் சிதறி ஒளித்துக் கொண்டனர்.

மாடு - பக்கம், வீடுதல் - அழிதல், விம்முதல் - தேம்பிப் புலம்புதல்.

தூதரை இராவணன் வாளால் வீசுதல்

9190. சுடர்க் கொழும் புகை தீ விழி தூண்டிட,
தடற்று வாள் உருவி, தரும் தூதரை
மிடற்று வீசல் உறா, விழுந்தான்அரோ -
கடல் பொருந் திரைபோல் கரம் சோரவே.

விழி கொழும்புகை சுடர்த்தீ தூண்டிட - (இராவணன்) கண்கள் கொழுவிய புகையையும் ஒளி வாய்ந்த சின நெருப்பினையும் கக்க; ***தடற்று வாள் உருவி தரும் தூதரை*** - தன் உறையிலிருந்த வாளை உருவித் துன்பச் செய்தியைக் கொணர்ந்த தூதரை; ***மிடற்று வீசல் உறா, பெரும் கடல் திரைபோல்*** - கழுத்தின்கண் வீசத் தொடங்கி பெரிய கடல் அலைகள் போல்; ***கரம் சோரவே விழுந்தான்*** - இருபது கரங்களும் சோர்ந்து விழுந்தான்.

தடறு - உறை. 'தடற்றிடங்கொள்வாள்' (களவழி - 18)

இராவணன் புலம்பல்

9191. 'வாய்ப் பிறந்தும், உயிர்ப்பின் வளர்ந்தும்,வான்
காய்ப்பு உறும்தொறும் கண்ணிடைக் காந்தியும்,
போய்ப் பிறந்து, இவ் உலகைப் பொதியும் வெந்
தீப் பிறந்துளது, இன்று' எனச் செய்ததால்.

வாய்ப்பிறந்தும் உயிர்ப்பின் வளர்ந்தும் - (இராவணனது) வாயில் பிறந்தும் அவனது மூச்சுக்காற்றில் வளர்ந்தும்; ***வான் காய்ப்பு உறும் தொறும் கண்ணிடைக் காந்தியும் போய்ப் பிறந்து*** - பெரும் வெறுப்பு (வளர்ந்து) தோன்றுந் தோறும் கண்களிலே எரிந்து போய்த் தோன்றி; ***'இவ்உலகைப் பொதியும் வெந்தீ*** - 'இவ்வுலகத்தையெல்லாம் மூடுகின்ற வெப்பமிக்க தீ; ***இன்று பிறந்துளது' எனச் செய்ததால்*** - இன்று பிறந்தது' என்று உலகம் சொல்லுமாறு பரவியது.

உலகைப் பொதியும் வெந்தீ - ஊழித்தீ. வான் - பெருமை, காய்ப்பு - வெறுப்பு.

9192. படம் பிறங்கிய பாந்தளும் பாரும் பேர்ந்து,
இடம் பிறங்கி, வலம்பெயர்ந்து ஈடு உற,
உடம்பு இறங்கிக் கிடந்து உழைத்து, ஓங்கு தீ
விடம் பிறந்த கடல் என வெம்பினான்.

படம் பிறங்கிய பாந்தளும் பாரும் *- படம் விளங்குகின்ற ஆதிசேடனும், அவனால் தாங்கப்பட்ட பூமியும்;* ***இடம் பேர்ந்து பிறங்கி, வலம் பெயர்ந்து ஈடு உற*** *- இடப்பக்கமாகப் பேர்ந்து பொருந்தியும் வலப்பக்கமாகப் பெயர்ந்து பொருந்தியும் வருத்தமுற;* ***இறங்கிக் கிடந்து உடம்பு உழைத்து*** *- இராவணன் தன் ஆசனத்திலிருந்து இறங்கி தரையில் கிடந்து உடம்பு வருந்தி;* ***ஓங்குதீ விடம் பிறந்த கடல் என வெம்பினான்*** *- ஓங்கிய கொடுமையுடைய நஞ்சு தோன்றிய கடல்போல வெதும்பினான்.*

இராவணன் தரையில் கிடந்து வருந்தும்போது இடப்பக்கமும் வலப்பக்கமுமாக உருண்டு புரண்டான். அங்ஙனம் அவன் புரளும் போது பூமியும் அதனைத் தாங்கியுள்ள ஆதிசேடனும் அவன் புரளுதற்கேற்ப இடப்பக்கமும் வலப்பக்கமுமாகச் சாய்ந்து நிலை கெட்டு வருந்தின என்பதாம். நஞ்சு தோன்றிய கடல் அந்நஞ்சினால் வெதும்பியது போல இராவணன் தன்னிடத்துத் தோன்றிய புத்திர சோகத்தினால் வெதும்பினான் என்றார்.

9193. திருகு வெஞ் சினத் தீ நிகர் சீற்றமும்,
பெருகு காதலும், துன்பும், பிறழ்ந்திட,
இருபது என்னும் எரி புரை கண்களும்,
உருகு செம்பு என, ஓடியது ஊற்று நீர்.

திருகுவெஞ்சினத்தீ நிகர் சீற்றமும் *- (பகைவர் மேலெழுந்த) மாறுபட்ட கொடிய சினம் என்று சொல்லப்படுகின்ற தீயை ஒத்த சீற்றமும்;* ***பெருகு காதலும், துன்பும் பிறழ்ந்திட*** *- (மகன் மேல்) பெருகுகின்ற அன்பும் (அவன் இறந்தமையால்) துன்பமும் மாறி மாறித் தோன்றுதலால்;* ***இருபது என்னும் எரிபுரை கண்களும்*** *- இராவணனுடைய தீயை ஒத்த இருபது என்ற எண்ணிக்கையை உடைய கண்களும்;* ***ஊற்று நீர் உருகு செம்பு என ஓடியது*** *- ஊற்றுகின்ற துன்பக் கண்ணீர் உருகிய செம்பு போலப் பெருகி ஓடியது.*

9194. கடித்த பற் குலம், கற் குலம் கண் அற

இடித்த காலத்து உரும் என எங்கணும்,
அடித்த கைத்தலம் அம் மலை, ஆழி நீர்,
வெடித்த வாய்தொறும் பொங்கின, மீச் செல.

கற்குலம் கண் அற - *மலைக்கூட்டங்கள் துகளாக அற்றுப் போமாறு;* ***இடித்த காலத்து உரும் என எங்கணும்*** - *'மேகம் இடித்த காலத்துத் தோன்றும் இடியொலியே' என எவ்விடத்தவரும் பேசுமாறு;* ***பற்குலம் கடித்த*** - *இராவணனது பல்வரிசைகள் கடித்தன;* ***அம்மலை வெடித்தவாய் தொறும் ஆழிநீர் பொங்கின மீச்செல*** - *அத்திரிகூட மலை வெடித்த வாய்தொறும் கடல் நீர் பொங்கி மேல் வழியுமாறு; கைத்தலம் அடித்த - அவன் கைகள் தரையில் மோதின.*

9195. 'மைந்தவோ!' எனும்; 'மா மகனே!' எனும்;
'எந்தையோ!' எனும்; 'என் உயிரே!' எனும்;
'முந்தினேன் உனை; நான் உளெனோ!' எனும்;-
வெந்த புண்ணிடை வேல் பட்ட வெம்மையான்.

வெந்த புண்ணிடை வேல் பட்ட வெம்மையான் - *வெந்த புண்ணில் வேல் பட்டாற் போன்ற கொடுந்துன்பத்தை அடைந்தவனான இராவணன்;* ***'மைந்தவோ!' எனும் 'மாமகனே!' எனும்*** - *'மைந்தா ஓ!' என்பான்; சிறந்த மகனே! என்பான்;* ***'எந்தையோ!' எனும்; 'என் உயிரே!' எனும்*** - *'என் அப்பா ஓ!' என்பான்; 'என் உயிரே!' என்பான்;* ***'உனை முந்தினேன்; நான் உளனோ!' எனும்*** - *'உனக்கு முன்னர் உயிர் விட வேண்டியவனாகிய நான் இன்னும் இருக்கின்றேனே' என்பான்.*

கும்பகருணனை இழந்த துன்பம் வெந்தபுண் போன்றது எனவும், இந்திரசித்தனை இழந்த துன்பம் அப்புண்ணில் வேல் நுழைந்தது போன்றதெனவும் கொள்க. 'ஓ' என்பது இரக்கக் குறிப்புணர்த்தும் இடைச்சொல். மகனை எந்தை என்பது அன்பு பற்றி வந்த வழுவமைதி.

9196. 'புரந்தரன் பகை போயிற்று அன்றோ!' எனும்;
'அரந்தை வானவர் ஆர்த்தனரோ!' எனும்;
'கரந்தை சூடியும், பாற்கடல் கள்வனும்,
நிரந்தரம் பகை நீங்கினரோ!' எனும்.

புரந்தரன் பகை போயிற்று அன்றோ!' எனும் - *'இந்திரனது பகை போயிற்று அல்லவோ!' என்பான்;* ***'அரந்தை வானவர் ஆர்த்தனரோ!' எனும் ;*** - *(நம்மால்) துன்பமடைந்த தேவர்கள் (துன்பம் நீங்கி மகிழ்ச்சியால்) ஆரவாரித்தனரோ?' என்பான்;* ***'கரந்தை சூடியும் பாற்கடல் கள்வனும்*** - *'கரந்தையைச் சூடிய சிவனும் பாற்கடலில்*

ஒளிந்துகொண்டுள்ள திருமாலும்; ***நிரந்தரம் பகை நீங்கினரோ!' எனும்*** *- நிரந்தரமாகத் தம் பகை நீங்கப் பெற்றனரோ?' என்பான்.*

அரந்தை - துன்பம், கரந்தை - கரந்தை மலர், திருநீற்றுப்பச்சை நிரந்தரம் - இனி எப்பொழுதும், இந்திரன், சிவன், திருமால் என்போர் இந்திரசித்தனுக்கு அஞ்சி அடங்கி இருந்தவர் இனி அச்சம் தீர்ந்து மகிழ்வர் என்றவாறு.

9197. 'நீறு பூசியும் நேமியும் நீங்கினார்,
மாறு குன்றொடு வேலை மறைந்துளார்,
ஊறு நீங்கினராய், உவணத்தினோடு
ஏறும் ஏறி, உலாவுவார்' என்னுமால்.*

'நீறு பூசியும் நேமியும் *- திருநீறு பூசிய சிவனும், சக்கரப் படை தாங்கிய திருமாலும்;* ***மாறு குன்றொடு வேலை மறைந்துளார் நீங்கினார்*** *- மேடும் பள்ளமுமாய் மாறுபட்டுள்ள மலையிலும் கடலிலும் மறைந்துள்ளவர்களாய் (முன்பு உன் எதிரில் வராமல்) விலகிக்கொண்டனர்;* ***ஊறு நீங்கினராய், உவணத்தினோடு ஏறும் ஏறி உலாவுவார்' என்னுமால்*** *- (இப்பொழுது) துன்பம் நீங்கப் பெற்றவராய் கருடன் மீதும் ஏற்றின் மீதும் ஏறிக்கொண்டு உலாவுவார்கள்' என்று கூறுவான்.*

நீறு பூசியும் நேமியும் குன்றொடு வேலை மறைந்துளார் என்பது நிரல் நிறைப் பொருள்கோள். 'உவணத்தினோடு ஏறும் ஏறி' என்பது எதிர் நிரல் நிறைப்பொருள்கோள்.

9198. 'வான மானமும், வானவர் ஈட்டமும்,
போன போன திசை இடம் புக்கன,
தானம் ஆனவை சார்கில; சார்குவது,
ஊன மானிடர் வென்றிகொண்டோ?' எனும்.

'வானவர் ஈட்டமும் வானமானமும் *- தேவர்களின் கூட்டமும் அவர்கள் ஏறிச் செல்லுதற்குரிய வானவிமானமும்;* ***போன போன திசை இடம் புக்கன*** *- (இந்திரசித்தின் முன்னிற்கவியலாது) போன போன திசையிடங்களில் புகுந்தனவாய் மறைந்திருந்து,;* ***தானம் ஆனவை சார்கில சார்குவது*** *- தம் இருப்பிடத்தை இதுகாறும் சேர்ந்தில, அவை மீண்டும் சேர்வது;* ***ஊன மானிடர் வென்றி கொண்டோ?' எனும்*** *- குறைபாடுடைய மனிதர்களின் வெற்றியைத் துணையாகக்கொண்டு தானோ?' என்பான்.*

மானம் - விமானம் என்பதன் முதற்குறை. 'ஈட்டம்' என்னும் அஃறிணை 'சார்கில' என்னும் அஃறிணை முடிவு கொண்டது. தானம் - ஸ்தானம் அவரவர் இருப்பிடமாம். உயர்வுடைய தேவர்கள் குறைபாடுடைய மனிதர்கள் பெற்ற வெற்றியைத்

துணையாகக் கொண்டு தத்தம் தானத்தை அடைவது பெருமைக்குரியதாயிற்றோ? என்றவாறு.

9199. 'கெட்ட தூதர் கிளத்தினவாறு ஒரு
கட்ட மானிடன் கொல்ல, என் காதலன்
பட்டு ஒழிந்தனனே!' எனும்; பல் முறை

விட்டு அழைக்கும்; உழைக்கும்; வெதும்புமால்.

கெட்ட தூதர் கிளத்தினவாறு - கொடிய தூதர்கள் கூறியவாறு; **ஒரு கட்ட மானிடன் கொல்ல** - ஒரு வருந்துந் தன்மையை உடைய மனிதன் கொல்ல; **என் காதலன் பட்டு ஒழிந்தனனே' எனும்** - என் அன்புக்குரிய மகன் இறந்து பட்டனனே!' என்பான்; **பல்முறை விட்டு அழைக்கும் உழைக்கும் வெதும்புமால்** - பலமுறை 'மகனே! மகனே!' என்று குரல் விட்டு அழைப்பான்; (அவன் வாராமையால்) வருந்துவான்; பின் மனம் வெதும்புவான்.

9200. எழும்; இருக்கும்; இரைக்கும்; இரக்கம் உற்று
அழும்; அரற்றும்; அயர்க்கும்; வியர்க்கும், போய்
விழும்; விழிக்கும்; முகிழ்க்கும்; தன் மேனியால்,
உழும் நிலத்தை; உருளும்; புரளுமால்.

எழும்; இருக்கும்; இரைக்கும்; இரக்கம் உற்று அழும் - (துன்ப மிகுதியால் இராவணன்) எழுவான். பிறகு தரையில் இருப்பான்; பெருமூச்சு விடுவான், இரக்கமிக்கு அழுவான்; **அரற்றும்; அயர்க்கும்; வியர்க்கும்; போய் விழும்** - வாய் திறந்து அரற்றுவான்; சோர்வுறுவான்; வியர்ப்பான்; சிறிது நடந்து விழுவான்; **விழிக்கும்; முகிழ்க்கும்; தன் மேனியால் நிலத்தை உழும்; உருளும்; புரளுமால்** - (பேதலித்து ஒன்றும் தோன்றாமல்) கண்களை விழிப்பான்; பின்பு மூடுவான், தன் உடம்பினால் நிலத்தை உழுவான்; பின்பு தரையில் உருண்டு செல்வான், மீண்டும் புரண்டு வருவான்.

இரைத்தல் - பெருமூச்சு விடுதல், அயர்த்தல் - சோர்தல், முகிழ்த்தல் - கண்களை மூடுதல், கலப்பையால் நிலத்தை உழுவது போலத் துன்ப மிகுதியால் இராவணன் தன் உடம்பால் நிலத்தை உழுவான் போல் இயங்கித் துன்புற்றான்.

9201. 'அய்யனே!' எனும், ஓர் தலை; 'யான் இனம்
செய்வெனே அரசு!' என்னும், அங்கு ஓர் தலை;
'கய்யனேன், உனைக் காட்டிக் கொடுத்த நான்,
உய்வெனே!' என்று உரைக்கும், அங்கு ஓர் தலை.

ஓர் தலை, 'அய்யனே!' எனும் - (இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளுள்) ஒருதலை 'அய்யனே!' என்று அழைக்கும்; **ஆங்கு ஓர் தலை 'யான் இனம் அரசு செய்வனே!' என்னும்** - மற்றொரு தலை 'யான் இன்னும் அரசு செய்வேனோ!' என்றும் சொல்லும்; **'உனைக் காட்டிக் கொடுத்த கய்யனேன் நான்** - உன்னைப் பகைவன் கொல்ல வழி செய்து கொடுத்த சிறுமையனாகிய நான்; **உய்வனே!' என்று உரைக்கும் அங்கு ஓர் தலை** - உயிர் வாழ்ந்திருப்பேனோ?' என்று ஒருதலை சொல்லும்.

இராவணனுடைய பத்துத் தலைகளுள் மூன்று தலைகள் கூறியவை இங்கு கூறப்பெற்றன. வாய் கூறியதைத் தலை கூறியதாகச் சொன்னது தானியாகுபெயர். கய்யன் - சிறுமையுடையவன். கை - சிறுமை. தான் செய்த செயலுக்குத் தானே பொறுப்பேற்று முந்திச் சென்று உயிர் விடாமல், தன் அன்புக்குரிய மகனை உயிர் விடச் செய்த சிறுமை இராவணனை வாட்டுகின்றது.

9202. 'எழுவின் கோலம் எழுதிய தோள்களால்
தழுவிக் கொள்கலையோ!' எனும், ஓர் தலை;
'உழுவைப் போத்தை உழை உயிர் உண்பதே!
செழு வில் சேவகனே!' எனும், ஓர் தலை.

ஓர் தலை; 'எழுவின் கோலம் எழுதிய தோள்களால் - இராவணனது ஒருதலை "சந்தனக்கோலம் எழுதிய இரும்புத்தூண் போன்ற தோள்களால்; **'தழுவிக் கொள்கலையோ!' எனும்** - தழுவிக்கொள்ள மாட்டாயோ?" என்று சொல்லும்; **ஓர் தலை, 'செழு வில் சேவகனே! 'உழுவைப் போத்தை** - மற்றொரு தலை 'செழுமையான வில்லேந்திய வீரனே! ஆண்புலியை; **உழை உயிர் உண்பதே!' எனும்** - பெண்மான் உயிர் வாங்குவதோ?' என்று சொல்லும்.

எழு - இரும்புத்தூண். உழுவைப் போத்து - ஆண்புலி. உழை - பெண்மான். ஆடவர் தோளுக்கு எழு - 'எழுவுறழ் திணிதோள்' (பெருங் 2, 6, 131) தோளில் எழுதுதல்; 'எழிற்றோள் எழுதி' (பெருங், 1, 34, 201) வீரனுக்குப் புலிப்போத்து; 'புலிப்போத்தன்ன புல்லணற்காளை' (பெரும்பான். 138) 'வயப்புலிப் போத்தன்னார்' (பெரி. ஏனாதி 13) புலிப்போத்து, 'பொறி வரியிடும் புலிப்போத்து நவ்வி வெரீஇ' (பெருங், 1, 54, 37)

9203. 'நீலம் காட்டிய கண்டனும், நேமியும்
ஏலும் காட்டின் எறிந்த படை எலாம்
தோலும் காட்டி, துரந்தனை; மீண்டும் நின்

ஓலம் காட்டிலையோ!' எனும், ஓர் தலை.*

நீலம் காட்டிய கண்டனும் நேமியும் - *நீலநிறம் பொருந்திய கண்டத்தை உடைய சிவனும், சக்கரப்படையை உடைய திருமாலும்;* ***ஏலும் காட்டின் எறிந்த படை எலாம்*** - *பொருந்திய போர்க்களத்தின் கண் எய்த ஆயுதங்களை எல்லாம்;* ***தோலும் காட்டி துரந்தனை மீண்டநின்*** - *நின் கேடகத்தைக் காட்டித் துரத்தி மீண்டநின்;* ***ஓலம் காட்டிலையோ?' எனும் ஓர் தலை*** - *வீர கர்ச்சனையை (அம்மனிதனிடம்) காட்டவில்லையோ?' என்று மற்றோர் தலை சொல்லும்.*

காடு, இங்கே பறந்தலையைக் குறித்தது. தோல் - கேடயம். இதற்குத் தோல்வி என்று பொருள் கூறலும் ஆம். ஓலம் காட்டுதல் - கர்ச்சித்தல்; இதற்குக் குரலைக் காட்டுதல் என்று பொருள் கொண்டு 'என்னோடு பேச மாட்டாயோ' எனப் பொருளுங் கொள்வர்.

9204. 'துஞ்சினாய்கொல், துணை பிரிந்தேன்' எனும்;
'வஞ்சமோ!' எனும்; 'வாரலையோ!' எனும்;
'நெஞ்சு நோவ, நெடுந் தனியே கிடந்து,
அஞ்சினேன்!' என்று அரற்றும்;- அங்கு ஓர் தலை.*

துஞ்சினாய் கொல், துணை பிரிந்தேன்' எனும் - *நீ உண்மையாக இறந்து விட்டாயோ? யான் என் துணையாக இருந்த உன்னைப் பிரிந்தேனே!' என்று சொல்லும்;* ***'வஞ்சமோ!' எனும் 'வாரலையோ' எனும்*** - *(நீ இறந்தாய் என்பது) 'வஞ்சனையோ' என்று சொல்லும். (உண்மையாகவே) 'என் முன் வரமாட்டாயோ!' என்று சொல்லும்;* ***நெஞ்சு நோவ, நெடுந்தனியே கிடந்து*** - *நெஞ்சு நோவுமாறு நெடுநேரம் (தன் துன்பத்தோடு) தனித்துக் கிடந்த (பின்பு);* ***'அஞ்சினேன்' என்று அரற்றும், அங்கு ஓர் தலை*** - *'அஞ்சினேன்' என்று வாய்விட்டு அரற்றும் ஒருதலை.*

பெருந்துயரிலிருப்போர் பலவாறு புலம்பிக் கதறிய பின்பு சிறிது தமக்குத்தாமே புழுங்கிய வண்ணம் கிடப்பர். பின்பு திடீரென்று வாய் விட்டு அரற்றுவர். இவ்வுலகியல் நடப்பைக் கவனித்திருந்த கவிஞன் 'நெஞ்சு நோவ நெடுந்தனியே, தனக்குத்தானே ஏக்குற்று புழுங்கிச் சிறிது போது கிடந்த இராவணன் பின்பு திடீரென்று வாய் விட்டு அரற்றுவதாக அமைத்திருக்கும் நுட்பம் அறிந்து பாராட்டத்தக்கதாம்.

9205. 'காகம் ஆடு களத்திடைக் காண்பெனோ,
யாகசாதனன் மௌலியொடும் பொறித்து;
ஓகை மாதவர் உச்சியின் வைத்த நின்
வாகை நாள்மலர்?' என்னும் - மற்று ஓர் தலை.

யாகசாதனன் மௌலியோடும் - தேவேந்திரனுடைய முடியுடன்; ***ஓகைமாதவர் நின் உச்சியின் பொறித்து வைத்த*** - (நீ அவனை வெற்றி கண்டதனைக் கண்ட) உவமை மிக்க தவமுனிவர்கள் (நின் வெற்றிக்கு அறிகுறியாகப்) பொறித்து வைத்த; ***வாகை நாள் மலர் காகம் ஆடு களத்திடைக்*** - வாகையின் அன்றலர்ந்த மலர்மாலையை இப்போது காகங்கள் (பிணங்களை உண்டு) ஆடுகின்ற போர்க்களத்தின் கண்; ***காண்பேனோ' என்னும் மற்று ஓர் தலை*** - காணப்பெறுவனோ?" என்று மற்றோர் தலை சொல்லும்.

யாக சாதனன் - யாகங்களால் பதவி பெற்ற இந்திரன்.

9206. 'சேல் இயல் கண் இயக்கர்தம் தேவிமார்,
மேல் இனித் தவிர்கிற்பர்கொல், வீர! நின்
கோல வில் குரல் கேட்டுக் குலுங்கித் தம்
தாலியைத் தொடல்' என்னும் - மற்று ஓர் தலை.

மற்று ஓர் தலை - மற்று ஒரு தலை; ***'வீர! சேல் இயல் கண் இயக்கர் தம் தேவிமார்*** - 'வீரனே! சேல் மீனை ஒத்த கண்களை உடைய இயக்கர் தம் மனைவியர்; ***நின் கோலவில் குரல் கேட்டுக் குலுங்கி*** - நினது அழகிய வில்லின் நாண் ஒலி கேட்டு நடுங்கி; ***தம் தாலியைத் தொடல் மேல் இனித் தவிர்கிற்பர் கொல்' என்னும்*** - தத்தம் தாலியைத் தொட்டுப் பார்த்துக்கொள்ளும் இயல்பை இனிமேல் நீங்குவார்களோ?' என்று சொல்லும்.

இந்திரசித்து வாழ்ந்த காலத்தில் அவனது வில் நாணின் ஒலி கேட்டு இயக்க மாதர்கள் தம் கணவர் உயிர்க்கு ஊறு வந்ததாக நடுங்கித் தத்தம் தாலியைத் தொட்டு அறுந்து போய்விடுமோ என நடுங்கி நிற்பர். 'இனி அங்ஙனம் அவர்கள் நடுங்குதல் ஒழிவார்களோ?' எனத் தன் மகனது பகை நடுக்கும் ஆற்றலை நினைத்து இரங்கியவாறு.

9207. 'கூற்றம் உன் எதிர் வந்து, உயிர் கொள்வது ஓர்
ஊற்றம்தான் உடைத்து அன்று; எனையும் ஒளித்து
ஏற்ற எவ் உலகு உற்றனை? எல்லை இல்
ஆற்றலாய்!' என்று உரைக்கும் - அங்கு ஓர் தலை.

எல்லை இல் ஆற்றலாய்! - எல்லை இல்லாத வல்லமையை உடையவனே! ***கூற்றம் உன் எதிர் வந்து*** - கூற்று உன் எதிரில் வந்து; ***உயிர் கொள்வது ஓர் ஊற்றம் தான் உடைத்து அன்று*** - உனது உயிரைக் கொள்ளத் தக்க மிகுவலி உடையதன்று; ***எனையும் ஒளித்து ஏற்ற எவ்உலகு உற்றனை?'*** - (ஆதலால் நீ இறந்திருக்க மாட்டாய் உனக்கு ஏற்ற எந்த உலகத்துக்கோ சென்றிருக்கின்றாய்) எனக்குத் தெரியாமல்; மறைந்து உனக்கு

ஏற்ற எந்த உலகத்தை அடைந்தாய்?' **என்று உரைக்கும் ஆங்கு ஓர் தலை** - என்று வினவும் அங்கு ஒருதலை.

இது இராவணின் பத்தாவது தலை கூறுவது.

இராவணன், மைந்தன் உடலைத் தேடிக் களம் புகுதல்

9208. இன்னவாறு அழைத்து ஏங்குகின்றான் எழுந்து,
உன்னும் மாத்திரத்து ஓடினன், ஊழி நாள்
பொன்னின் வான் அன்ன போர்க்களம் புக்கனன்,
நன் மகன்தனது ஆக்கையை நாடுவான்.

இன்னவாறு அழைத்து ஏங்குகின்றான் எழுந்து - இவ்வாறு இந்திரசித்தனை அழைத்து ஏங்குகின்ற இராவணன் எழுந்து; **உன்னும் மாத்திரத்து ஓடினன்** - நினைக்கும் அளவில் ஓடிச்சென்று; **ஊழிநாள் பொன்னின் வான் அன்ன போர்க்களம்** - ஊழி இறுதியில் தோன்றும் பொன்னிறமுடைய செவ்வானம் போன்று குருதியால் சிவந்து காட்டும் போர்க்களத்தில்; **தனது நன்மகன் ஆக்கையை நாடுவான் புக்கனன்** - தனது சிறந்த புதல்வனுடைய உடம்பைத் தேடுவதற்காகப் புகுந்தான்.

9209. தேவரே முதலாகிய சேவகர்
யாவரும் உடனே தொடர்ந்து ஏகினார்,
'மூவகைப் பேர் உலகின் முறைமையும்
ஏவது ஆகும்?' என்று எண்ணி இரங்குவார்.

தேவரே முதலாகிய சேவகர் யாவரும் - தேவர் முதலிய பணியாளர்கள் யாவரும்; **உடனே தொடர்ந்து ஏகினார்** - இராவணனுடனே தொடர்ந்து சென்றவர்களாய்; **மூவகைப் பேர் உலகின் முறைமையும்** - (இராவணனின் கோபத்தால்) மூவுலகங்களின் முறைமையும்; **ஏவது ஆகும்?' என்று எண்ணி இரங்குவார்** - 'இனி என்னாகுமோ?' என்று எண்ணி இரங்குவாராயினர்.

9210. அழுதவால் சில; அன்பின போன்று, அடி
தொழுதவால் சில; தூங்கினவால் சில;
உழுத யானைப் பிணம் புக்கு ஒளித்தவால் -
கழுதும் புள்ளும், அரக்கனைக் காண்டலும்.*

கழுதும் புள்ளும் அரக்கனைக் காண்டலும் - (போர்க்களத்தில் பிணங்களைத் தின்று கொண்டிருந்த) பேய்களும் கழுகு முதலிய பறவைகளும் இராவணனைக் கண்டவுடனே; ***சில அழுத, சில அன்பின போன்று அடி தொழுத*** - அஞ்சிச் சில அழுதன, சில அவன்பால் அன்பு கொண்டவை போலத் தொழுதன; ***சில தூங்கின, உழுத யானைப் பிணம்புக்கு ஒளித்த*** - (பொய்யாகச்) சில தூங்கின (சில) ஆனைப் பிணங்களைத் தலையால் உழுது வழி செய்து கொண்டு புகுந்து ஒளிந்து கொண்டன.

கழுது - பேய், புள் - கழுகு முதலான பறவைகள், அசைநிலைகள்.

9211. கோடி கோடிக் குதிரையின் கூட்டமும்,
ஆடல் வென்றி அரக்கர்தம் ஆக்கையும்,
ஓடை யானையும், தேரும், உருட்டினான்,
நாடினான், தன் மகன் உடல், நாள் எலாம்.*

தன் மகன் உடல் நாடினான் - (இராவணன்) தன் உடலைத் தேடுபவனாய்; ***கோடி கோடிக் குதிரையின் கூட்டமும்*** - கோடி கோடிக் குதிரைப் பிணங்களின் கூட்டங்களையும்; ***ஆடல் வென்றி அரக்கர்தம் ஆக்கையும்*** - வலிமையும் வெற்றியுமுடைய அரக்கர் தம் உடம்புகளையும்; ***ஓடை யானையும் தேரும்*** - முக பட்டத்தை உடைய யானைப் பிணங்களையும் தேர்களையும்; ***நாள் எலாம் உருட்டினான்*** - ஒருநாள் முழுவதும் புரட்டிப் புரட்டிப் பார்த்தான்.

9212. மெய் கிடந்த விழி வழி நீர் விழ,
நெய் கிடந்த கனல் புரை நெஞ்சினான்,
மொய் கிடந்த சிலையொடு மூரி மாக்
கய் கிடந்தது கண்டனன், கண்களால்.

மெய் கிடந்த விழி வழி நீர்விழ - உடம்பில் பொருந்திய (பத்துத் தலைகளிலும் உள்ள) இருபது விழிகளிலும் நீர் உழுக; ***நெய் கிடந்த கனல்புரை நெஞ்சினான்*** - நெய் பெய்த நெருப்புப் போல எரியும் நெஞ்சினையுடைய இராவணன்; ***மொய் கிடந்த சிலையொடு மூரிமாக்கய்*** - வலிமை பொருந்திய வில்லோடு வலிய பெரிய கை; ***கிடந்தது கண்டனன் கண்களால்*** - போர்க்களத்தில் விழுந்து கிடந்ததைக் கண்களால் கண்டான்.

கை என்பது எதுகை நோக்கிக் 'கய்' எனப் போலியாயிற்று.

9213. பொங்கு தோள்வளையும் கணைப் புட்டிலோடு
அங்கதங்களும் அம்பும் இலங்கிட,

வெங் கண் நாகம் எனப் பொலி வெய்ய கை
செங் கையால் எடுத்தான், சிரம் சேர்த்தினான்.

பொங்க தோள்வளையும் கணைப்புட்டிலோடு - ஒளி விளங்குகின்ற தோள் வளையும் அம்புப் புட்டிலோடு; **அங்கதங்களும் அம்பும் இலங்கிட** - வாகுவலயங்களும் அம்பும் விளங்கிட; **வெங்கண் நாகம் எனப் பொலிவெய்யகை** - கொடுங்கண்ணையுடைய நாகம் போலப் பொலிகின்ற இந்திரசித்தின் விரும்பத்தக்க கையை; **செங்கையால் எடுத்தான், சிரம் சேர்த்தினான்** - இராவணன் தன் சிவந்த கையால் எடுத்துத் தலைமேல் வைத்துக் கொண்டான்.

அங்கதம் - வாகுவலயம். கொடுமையும் வடிவும் தோன்ற இந்திரசித்தின் கையினுக்கு வெங்கண் நாகம் உவமை கூறப்பெற்றது. புத்திர பாசத்தால் துடிக்கும் இராவணன் இந்திரசித்தின் கையினைக் கண்டவுடன் பேரன்பின் காரணமாக அதனை ஒரு புனிதப் பொருளினைப் போலச் சிரமிசை வைத்துக் கொள்ளுகின்றான்.

9214. **கல் திண் மார்பில் தழுவும்; கழுத்தினில்**
சுற்றும்; சென்னியில் சூட்டும்; சுழல் கணோடு
ஒற்றும்; மோந்திட்டு உருகும்; உளைக்குமால்;
முற்றும் நாளின் விடும் நெடு மூச்சினான்.

முற்றும் நாளின் விடும் நெடுமூச்சினான் - (மேலும்) ஆயுள் முடியும்நாளில் விடுகின்றது போன்ற நீண்ட மூச்சினையுடையவனாகிய இராவணன் (அக்கையினை); **கல்திண் மார்பில் தழுவும் கழுத்தினில் சுற்றும்** - மலை போன்ற மார்பில் தழுவுவான் பின் கழுத்தினில் (மாலைபோலச்) சுற்றுவான்; **சென்னியில் சூட்டும்; சுழல் கணோடு ஒற்றும்** - தலையில் (கண்ணிபோல) சூட்டுவான் சுழல்கின்ற தன் கண்களிலே வைத்து ஒற்றிக் கொள்வான்; **மோந்திட்டு உருகும்; உளைக்கும்** - அதைத்தன் மூக்கில் வைத்து மோந்து பார்த்து மனம் உருகுவான்; வருந்துவான்.

முற்றும் நாள் - இறக்கும் நாள், ஆல் - அசை

9215. **கை கண்டான், பின் கருங் கடல் கண்டென,**
மெய் கண்டான், அதன்மேல் விழுந்தான்அரோ -
பெய் கண் தாரை அருவிப் பெருந் திரை,
மொய் கண்டார் திரை வேலையை மூடவே.

கை கண்டான் - இந்திரசித்தனின் கையைக் கண்ட இராவணன்; **பின் கருங்கடல் கண்டென மெய் கண்டான்** - பின்பு கருங்கடலைக் கண்டாற் போன்ற அவன்

உடம்பினைக் கண்டான்; **பெய் கண் தாரை அருவிப் பெருந்திரை** - கண்கள் தாரை தாரையாகப் பொழிகின்ற கண்ணீர் அருவியின் பெரிய அலைகள்; **மொய் கண்டார் திரை வேலையை மூடவே** - வலிமை கொண்டு ஆரவாரிக்கின்ற அலைகளோடு கூடிய கடலையும் சென்று மூடுமாறு; **அதன்மேல் விழுந்தான் அரோ!** - அழுதுகொண்டு அவ்வுடம்பின் மீது விழுந்தான்.

கைகண்டான் - வினையால் அணையும் பெயர். இங்கு இராவணனை உணர்த்தியது. கருங்கடல் - கருமையும் பரப்பும் பற்றி இந்திரசித்தின் உடம்பிற்கு உவமையாயிற்று. மொய் - வலிமை, ஆர்திரை - வினைத்தொகை. அரோ - அசை.

9216. அப்பு மாரி அழுந்திய மார்பைத் தன்
அப்பு மாரி அழுது இழி யாக்கையின்
அப்பும்; மார்பில் அணைக்கும்; அரற்றுமால்;
அப் புமான் உற்றது யாவர் உற்றார்அரோ!

அப்பு மாரி அழுந்திய மார்பை - அம்பு மாரி அழுந்தி இருந்த இந்திரசித்தின் மார்பை; **அப்புமாரி அழுது இழி தன் யாக்கையின்** - அழுது அழுது கண்ணீர் மாரி இழிகின்ற தன் உடம்பின் கண்; **அப்பும், மார்பில் அணைக்கும் அரற்றுமால்** - ஒற்றிக் கொள்வான். பின் மார்பில் அணைத்துக் கொள்வான்; வாயால் அரற்றுவான்; **அப்புமான் உற்றது யாவர் உற்றார்** - அந்த ஆண்மையுள்ள

இராவணன் உற்ற துன்பம் இவ்வுலகில் யாவர் அடைந்திருக்கின்றார்கள்!

'அம்புமாரி', 'அப்புமாரி' எனத் தம்மின வன்தொடராயிற்று. இரண்டாவது அப்புமாரி கண்ணீர் மழை என்ற பொருளது. அப்புதல் - ஒற்றிக்கொள்ளுதல் புமான் - ஆடவன் என்ற பொருளுடைய வடசொல்.

இச்செய்யுளில் நான்கடியினும் முதற்சீர் முழுமையும் ஒத்து வந்தமையால் 'யமகம்' என்னும் சொல்லணி அமைந்தது.

9217. பறிக்கும், மார்பின் பகழியை; பல் முறை
முறிக்கும்; மூர்ச்சிக்கும்; மோக்கும்; முயங்குமால்;
'எறிக்கும் வெங் கதிரோடு உலகு ஏழையும்
கறிக்கும், வாயில் இட்டு, இன்று' எனக் காந்துமால்.

மார்பின் பகழியைப் பறிக்கும் - (இந்திரசித்தின்) மார்பில் தைத்திருக்கும் அம்புகளை அவன் மார்பிலிருந்து (இராவணன்) பறிப்பான்; **பல்முறை முறிக்கும்; மூர்ச்சிக்கும்; மோக்கும்; முயங்கும்** - அவற்றைப் பல முறை முறிப்பான்; பின்பு மூர்ச்சையுறுவான்; பின் மூக்கில் வைத்து மோந்து பார்ப்பான்; பின் மார்பில்

அணைப்பான்; **எறிக்கும் வெங்கதிரோடு உலகு ஏழையும்** - *வெயில் வீசும் வெப்பமுள்ள சூரியனோடு உலகம் ஏழினையும்;* **வாயில் இட்டு இன்று கறிக்கும் எனக் காந்தும்** - *வாயில் இட்டு இன்று கறிப்போம்' என்று வெகுள்வான்.*

இந்திரசித்தின் மார்பில் தைத்திருந்த அம்புகளைப் பறித்தலும், முறித்தலும் செய்தது. அவன் உயிரை வாங்கியதே என்னும் வெறுப்பினாலாம். கறித்தல் - கடித்தல். கறிக்கும் என்பது உம்மீற்றுத் தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று. ஆல் - அசைகள்.

9218. தேவரோடு முனிவரும், சீரியோர்
ஏவரோடும், இடம் இன்றி நின்றவன் -
'மூவரோடும், உலகு ஒரு மூன்றொடும்
போவதேகொல், முனிவு?' எனும் பொம்மலான்.

தேவரோடு - *தேவர்களோடு;* **முனிவரும், சீரியோர் ஏவரோடும்** - *முனிவர்களும், சிறந்துள்ள ஏவரோடும்;* **இடம் இன்றி நின்றவன் முனிவு** - *சமானமின்றி நின்றவனாய இராவணன் சீற்றம்;* **மூவரோடும் உலகு ஒரு மூன்றோடும்** - *மும்மூர்த்திகளோடும் மூன்று உலகினோடும்;* **போவதே கொல்? எனும் பொம்மலான்** - *போய் விடக்கூடியதோ? எனும் (அச்சத்தை ஏற்படுத்தும்) பெருஞ்சீற்றமுடையவனானன்.*

இந்திரசித்தின் தலைகாணாது இராவணன் அரற்றுதல்

9219. கண்டிலன் தலை; 'காந்தி, அம் மானிடன்
கொண்டு இறந்தனன்' என்பது கொண்டவன்,
புண் திறந்தன நெஞ்சன், பொருமலன்,
விண் திறந்திட, விம்மி, அரற்றினான்:

தலை கண்டிலன், காந்தி - *(இந்திரசித்தின் கையையும் உடம்பையும் கண்ட இராவணன்) தலையைக் காணாதவனாய் மனம் எரிந்து;* **அம் மானிடன் கொண்டு இறந்தனன் என்பது கொண்டவன்** - *அம்மனிதன் (இலக்குவன்) எடுத்துச் சென்றனன் என்று அறிந்துகொண்டு;* **புண்திறந்தன நெஞ்சன் பொருமலன்** - *புண் திறந்தாற் போன்ற நெஞ்சத்தோடு பொருமுகின்ற இராவணன்;* **விண்திறந்திட, விம்மி, அரற்றினான்** - *விண்முகடு பிளக்குமாறு விம்மி விம்மி வாய்திறந்து அரற்றலானான்.*

காந்துதல் - சினத்தல், இறத்தல் - கடத்தல். பொருமுதல் - விம்முதல் - துன்பமுறல் எனினுமாம்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9220. ***'நிலையின் மாதிரத்து நின்ற யானையும், நெற்றிக் கண்ணன்***
மலையுமே, எளியவோ, நான் பறித்தற்கு? மறு இல் மைந்தன்
தலையும் ஆர் உயிரும் கொண்டார்அவர் உடலோடும் தங்க,
புலையனேன் இன்னும் ஆவி சுமக்கின்றேன் போலும் போலும்!

நிலையின் மாதிரத்து நின்ற யானையும் - *நிலைத்துள்ள எட்டுத் திசையிலும் நின்ற யானைகளும்;* ***நெற்றிக்கண்ணன் மலையுமே*** - *நெற்றிக்கண்ணை உடைய சிவன் தங்கியுள்ள கயிலை மலையுமே;* ***நான் பறித்தற்கு எளியவோ?*** - *யான் பறித்தற்கு எளிய ஆயினவோ? (இம்மானிடர் எளியரல்லரோ);* ***மறுஇல் மைந்தன்***

தலையும் ஆர் உயிரும் கொண்டார் - *குற்றமற்ற என் மகன் தலையையும் அரிய உயிரையும் கொண்டவர்;* ***அவர் உடலோடும் தங்க*** - *தமது உடலோடும் (இன்னும் உயிர்விடாமல்) தங்கி இருக்க;* ***புலையனேன் இன்னும் ஆவி சுமக்கின்றேன் போலும் போலும்*** - *இழிவுடையவனாகிய யான் உயிர் சுமந்திருக்கின்றேன் போலும்! போலும்!*

மாதிரம் - திசை, மறு - குற்றம், போலும் - ஒப்பில் போலி; உரையசைப் பொருளில் வந்தது.

9221. ***'எரி உண அளகை மூதூர், இந்திரன் இருக்கை எல்லாம்***
பொரி உண, உலகம் மூன்றும் பொது அறப் புரந்தேன் போலாம்!
அரி உணும் அலங்கல் மௌலி இழந்த என் மதலை யாக்கை
நரி உணக் கண்டேன்; ஊணின், நாய் உணும் உணவு நன்றால்!

அளகை மூதூர் எரிஉண - *குபேரனுக்கு உரிமையான அளகை என்னும் பழமையான ஊர் எரியுண்ணவும்;* ***இந்திரன் இருக்கை எல்லாம் பொரி உண*** - *இந்திரன் இருப்பிடமாகிய அமராவதி தீயில் பொரிந்து போகவும் செய்து;* ***உலகம்***

மூன்றும் பொது அறப் புரந்தேன் போலாம் - உலகம் மூன்றும் பிறர்க்கும் பொது என்பது இல்லாமல் (எனக்கே உரிமையாக்கிக்) காப்பாற்றினேன் போலும்! **அரி உணும் அலங்கல் மௌலி இழந்த என் மதலை யாக்கை** - வண்டுகள் தேனை உண்கின்ற மாலையை அணிந்த தலையை இழந்த என் புதல்வனது உடம்பை; **நரி உணக் கண்டேன்; ஊணின் நாய் உணும் உணவு நன்றால்** - நரி உண்ணக் கண்டேனாகிய யான் உண்ணும் உணவைக் காட்டிலும் (தான் கக்கியதையே உண்கின்ற) நாய் உண்ணும் (எச்சில்) உணவு சிறந்ததாகும்.

9222. 'பூண்டு, ஒரு பகைமேல் புக்கு, என் புத்திரனோடும் போனார்
மீண்டிலர் விளிந்து வீழ்ந்தார்; விரதியர் இருவரோடும்
ஆண்டு உள குரங்கும், ஒன்றும் அமர்க் களத்து, ஆரும் இன்னும்
மாண்டிலர்; இனி மற்று உண்டோ, இராவணன் வீர வாழ்க்கை?

பூண்டு, ஒரு பகை மேல் புக்கு - போர்க்கோலம் பூண்டு ஒரு பகை மேல் (இலக்குவன் மேல் போர் செய்ய) புகுந்து; **என் புத்திரனோடும் போனார்** - என் மகனோடும் (போர்க்களம்) போனவர்களெல்லாம்; **மீண்டிலர் விளிந்து வீழ்ந்தார்** - மீளாதவர்களால் இறந்து வீழ்ந்தார்கள்; **விரதியர் இருவரோடும் ஆண்டு உள குரங்கும்** - தவ விரதம் பூண்ட (இராம இலக்குவராகிய) இருவரோடும் ஆங்கு இருக்கின்ற குரங்கும்; **ஒன்றும் அமர்க்களத்து, ஆரும் இன்னும் மாண்டிலர்** - பொருந்திய போர்க்களத்தில் யாரும் இன்னும் இறந்திலர்; **இராவணன் வீர வாழ்க்கை இனிமற்று உண்டோ?** - இராவணனது வீரவாழ்க்கை இனிவேறு உண்டோ?

போர்க்களத்தினின்றும் தப்பியோடிய அரக்கர் உளரேனும், குரங்குகள், மருந்து மலையாலும், தேவர் அருளாலும் அனைத்தும் உயிர்த்தெழுந்தமையை நோக்க இராவணன் தன்னைப் பழித்துக் கூறிக் கொள்ளும் இக்கூற்றின் பொருத்தத்தை உணரலாம்.

9223. கந்தர்ப்பர், இயக்கர், சித்தர், அரக்கர்தம் கன்னிமார்கள்,
சிந்து ஒக்கும் சொல்லினார், உன் தேவியர், திருவின் நல்லார்,
வந்து உற்று, 'எம் கணவன்தன்னைக் காட்டு' என்று, மருங்கில் வீழ்ந்தால்,
*அந்து ஒக்க அரற்றவோ, நான் கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன்!**

acharya.org

கந்தர்ப்பர், இயக்கர், சித்தர் அரக்கர் தம் கன்னிமார்கள் - கந்தருவர், இயக்கர், சித்தர் அரக்கர் என்பார் தம் புதல்வியராய்; **சிந்து ஒக்கும் சொல்லினார்** - 'சிந்து' என்னும் பண்ணினை ஒத்துப் பேசும் சொல்லினிமையை உடையவர்களும்; **திருவின் நல்லார் உன் தேவியர் வந்து உற்று** - திருமகளினும் அழகு மிக்கவர்களுமாகிய உன் மனைவிமார்கள் வந்து அடைந்து; **'எம் கணவன்**

தன்னைக் காட்டு' என்று மருங்கில் வீழ்ந்தால் - 'எம் கணவனைக் காட்டு' என்று அரற்றிக்கொண்டு என் பக்கத்திலே வீழ்ந்தால்; **கூற்றையும் ஆடல் கொண்டேன் நான் அந்து ஒக்க அரற்றவோ?** - எமனையும் வெற்றி கொண்ட யான் அப்படியே அவர்களோடு சேர்ந்து (செய்வதறியாது) அரற்றுவேனோ?

9224. 'சினத்தொடும் கொற்றம் முற்றி, இந்திரன் செல்வம் மேவி,
நினைத்தது முடித்து நின்றேன்; நேரிழை ஒருத்தி நீரால்,
எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடன் எலாம், ஏங்கி ஏங்கி,
உனக்கு நான் செய்வதானேன்! என்னின் யார் உலகத்து உள்ளார்?'

சினத்தொடும் கொற்றம் முற்றி - சினத்தோடு நின்று வெற்றியை முழுமையாக எய்தி; **இந்திரன் செல்வம் மேவி** - இந்திரனுடைய செல்வத்தை அடைந்து; **நினைத்தது முடித்து நின்றேன்** - நினைத்ததைச் செய்து முடித்து நின்ற யான்; **நேரிழை ஒருத்தி நீரால்** - (இப்போது) பொருந்திய அணிகலன்களை அணிந்த (சீதை என்கின்ற) ஒருத்தியின் காரணமாக, (அந்நிலையிழந்து); **எனக்கு நீ செய்யத்தக்க கடன் எலாம்** - எனக்கு நீ செய்யத் தக்க இறுதிக் கடன்களை எல்லாம்; **ஏங்கி ஏங்கி உனக்கு நான் செய்வதானேன்** - வருந்தி வருந்தி உனக்கு யான் செய்யும் நிலைமையை அடைந்தேன்; **என்னின் யார் உலகத்து உள்ளார்?** - என்னைவிட இழிந்தவர்கள் இவ்வுலகத்து யாருளர்?

மகன் இறக்கும் நிலை, சீதை மேல் தான் கொண்ட காதல் என்பதை இராவணன் தனித்துத் துயருறும்போது ஒத்துக் கொள்ளுகின்றமையை இங்கு காணலாம். "நுந்தைக்கு நீ செயக்கடவன கடன்கள், இரக்கம் உற்று, உனக்கு அவன் செயும்" (பிரமாத்திர - 67) என்ற இலக்குவனின் கூற்றுக்கு ஏற்ப இப்பாடல் அமைந்திருப்பது காண்க. முதிய தந்தை இறக்க மகன் அவற்கு அந்திமக் கடன்கள் செய்வது இயல்பு. மாறி அமையினும் விதி எனலாம். இங்கு தந்தையின் தவறான காமம் காரணமாக மகன் இறக்க அம்மகனுக்கு அந்தந்தையே ஈமக்கடன் செய்வதாய் இருப்பதால், 'என்னின் யார் உலகத்து உள்ளார்' எனப் புலம்புகின்றான் இராவணன்.

இந்திரசித்தின் உடலோடு இராவணன் இலங்கை புகல்

**9225. என்பன பலவும் பன்னி, எடுத்து அழைத்து, இரங்கி ஏங்கி,
அன்பினால் மகனைத் தாங்கி, அரக்கியர் அரற்றி வீழ,
பொன் புனை நகரம் புக்கான்; கண்டவர் புலம்பும் பூசல்,
ஒன்பது திக்கும், மற்றை ஒரு திக்கும், உற்றது அன்றே.**

என்பன பலவும் பன்னி - என்பன போன்ற பலவற்றையும் சொல்லிக்கொண்டு; **எடுத்து அழைத்து இரங்கி ஏங்கி** - உரத்த குரலில் மகனை அழைத்து இரக்கமுற்று வருந்தி; **அன்பினால் மகனைத் தாங்கி** - அன்பினால் மகனுடைய உடம்பைத் தூக்கிக் கொண்டு; **அரக்கியர் அரற்றி வீழ பொன் புனை நகரம் புக்கான்** - அரக்கியர்களெல்லாம் அரற்றிக்கொண்டு சோர்ந்து வீழப் பொன்கொண்டு புனைந்த இலங்கை நகரத்தில் புகுந்தான்; **கண்டவர் புலம்பும் பூசல்** - அதனைக் கண்டவர்கள் புலம்பும் அழுகை ஒலி; **ஒன்பது திக்கும், மற்றை ஒரு திக்கும், உற்றது அன்றே** - பத்துத் திசைகளிலும் பரவியது.

பூசல் - அழுகை ஆரவாரம்.

**9226. கண்களைச் சூல்கின்றாரும், கழுத்தினைத் தடிகின்றாரும்,
புண் கொளத் திறந்து, மார்பின் ஈருளைப் போக்குவாரும்
பண்கள் புக்கு அலம்பும் நாவை உயிரொடு பறிக்கின்றாரும்,-
எண்களில் பெரிய ஆற்றார் - இருந் துயர் பொறுக்கல் ஆற்றார்.**

இருந்துயர் பொறுக்கல் ஆற்றார் கண்களைச் சூழ்கின்றாரும் - (இந்திரசித்து இறந்த) அந்தப் பெரிய துயரைப் பொறுக்க முடியாதவராய் கண்களைத் தோண்டுகின்றவர்களும்; **கழுத்தினைத் தடிகின்றாரும்** - தம் கழுத்தினை வெட்டுகின்றவர்களும்; **புண்கொள மார்பின் திறந்து ஈருளைப் போக்குவாரும்** - புண் கொள்ளுமாறு மார்பினைப் பிளந்து திறந்து, ஈரலை வெளிப்படுத்துவாரும்; **பண்கள் புக்கு அலம்பும் நாவை** - பண்கள் புகுந்து ஒலிக்கின்ற நாவை; **உயிரொடு**

பறிக்கின்றாரும் - உயிரோடு பறிக்கின்றவர்களும் ஆகிய பெண்கள்; **எண்களில் பெரிய ஆற்றார்** - எண்ணில் அடங்காதவராயினர்;

சூல்கின்றார் - தோண்டுகின்றார். தடிதல் - வெட்டுதல் "வாளோச்சிமிகத் தடிந்தார்" (பு.வெ. 5,8) ஈருள் - ஈரல். அலம்புதல் - ஒலித்தல், இந்திரசித்தின் இறத்தல் துன்பத்தைத் தாள முடியாதவர்களின் செயல் கூறப்பட்டது. துன்பத்தின் மிகுதி காட்டுவான் பெண்கள் மேல் வைத்துக் கூறினார்.

9227. **மாதிரம் கடந்த திண் தோள் மைந்தன்தன் மகுடச்
சென்னி
போதலைப் புரிந்த யாக்கை பொறுத்தனன் புகுதக்
கண்டார்,
ஓத நீர் வேலை அன்ன கண்களால் உகுத்த
வெள்ளக்
காதல் நீர் ஓடி, ஆடல் கருங் கடல் மடுத்தது அன்றே.**

மாதிரம் கடந்த திண்தோள் மைந்தன் தன் - திசைகளையெல்லாம் வென்ற திண்ணிய தோள்களையுடைய மகனுடைய; **மகுடச் சென்னி போதலைப் புரிந்த யாக்கை** - முடியணிந்த தலை நீங்கப் பெற்ற உடலை; **பொறுத்தனன் புகுதக் கண்டார்** - சுமந்தவனாய் இராவணன் இலங்கைக்குள் புகக் கண்டவர்கள்; **ஓதநீர் வேலை அன்ன கண்களால்** - வெள்ளமான நீரைக் கொண்ட கடலைப் போன்ற பரந்த கண்களால்; **உகுத்த வெள்ளக் காதல் நீர் ஓடி** - சொரிந்த, அன்பினை வெளிப்படுத்தும் வெள்ளநீர் ஓடிச்சென்று; **ஆடல் கருங்கடல் மடுத்தது** - அலையாடுதலை யுடைய கரிய கடலைக் கலந்தது.

அன்று, ஏ - அசைகள்.

9228. **ஆவியின் இனிய காதல் அரக்கியர் முதல்வர் ஆய
தேவியர் குழாங்கள் சுற்றி, சிரத்தின்மேல் தளிர்க்
கை சேர்த்தி,
ஓவியம் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புரள்வன ஒப்ப, ஒல்லைக்
கோ இயல் கோயில் புக்கான், குருதி நீர்க் குமிழிக்
கண்ணான்.**

ஆவியின் இனிய காதல் - இந்திரசித்தின் உயிரினும் இனிய காதலை உடைய; **அரக்கியர் முதல்வர் ஆய** - அரக்கியர் முதலோராகிய; **தேவியர் குழாங்கள் சுற்றி** - அவன் மனைவியர் கூட்டங்கள் சூழ்ந்துகொண்டு; **சிரத்தின் மேல் தளிர்க்கை சேர்த்தி** - தத்தம் சிரங்களின் மேல் தளிர்போன்ற கரங்களைச் சேர்த்துக் குவித்துக்கொண்டு; **ஓவியம் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புரள்வன ஒப்ப** - சித்திரப் பதுமைகள்

தரையில் வீழ்ந்து புரள்வன போலப் புரளா நிற்க; ***குருதிநீர்க் குமிழிக் கண்ணான்*** *- இரத்தம் நீர்க்குமிழிகளைப் போலக் கொப்பளித்துக் கொண்டிருக்கும் கண்களை உடைய இராவணன்;* ***ஒல்லைக்கோ இயல் கோயில் புக்கான்*** *- விரைவாக அரசியற்குரிய அரண்மனையில் புகுந்தான்.*

முன்பு இராவணன் கூறியவாறு (பாடல் 38) இந்திரசித்தின் மனைவியர் பலவகையினராதலின் "அரக்கியர் முதல்வராய தேவியர்" என்றார். இராவணன் கூறி அரற்றியவாறு போலவே, அவன் தன் மைந்தன் உடலோடு இலங்கைக்குள் புகுந்தவுடனே இந்திரசித்தின் தேவிமார் வந்து அரற்றி வீழ்ந்தனராக. அவர்தம் அழகிய தோற்றம் புலப்பட, 'ஓவியம் புரள்வன ஒப்ப' எனக் கூறினார்.

மண்டோதரி மைந்தன் மேல் வீழ்ந்து, புலம்புதல்

9229. கருங் குழல் கற்றைப் பாரம் கால் தொட, கமலப் பூவால்
குரும்பையைப் புடைக்கின்றாள்போல் கைகளால் முலைமேல் கொட்டி,
அருங் கலச் சும்மை தாங்க, 'அகல் அல்குல் அன்றி, சற்றே
மருங்குலும் உண்டு உண்டு' என்ன, - மயன் மகள் - மறுகி வந்தாள்.

மயன் மகள் *- மயனுடைய மகளாகிய மண்டோதரி;* ***பாரம் கருங்குழல் கற்றை கால் தொட*** *- பாரமுள்ள கரிய கூந்தல் கற்றை (அவிழ்ந்து) கால்களைத் தொடா நிற்க;* ***கமலப் பூவால் குரும்பையைப் புடைக்கின்றாள் போல்*** *- தாமரைப் பூவினால் (தென்னங்) குரும்பையை அடிப்பவளைப் போல;* ***கைகளால் முலைமேல் கொட்டி*** *- கைகளால் முலைகள் மேல் அடித்துக் கொண்டு;* ***'அருங்கலச் சும்மை தாங்க*** *- அரிய அணிகலன்களாகிய சுமையைத் தாங்குவதற்கு;* ***அகல் அங்குல் அன்றி, சற்றே மருங்குலும் உண்டு உண்டு' என்ன, மறுகி வந்தாள்*** *- அகன்ற அல்குல் மட்டும் அல்லாது, சிறிது இடையும் உண்டு' எனக் கண்டோர் வியந்து கூறுமாறு (ஒல்கி நடந்து) மனம் கலங்கி வந்துற்றாள்.*

துன்பம் மிகுந்ததால் தலைவிரி கோலத்துடன் மண்டோதரி வந்தனள் என்பதாம். உத்தமப் பெண்ணாகையால் காலளவு நீண்ட கற்றைக் கூந்தலையுடையவள் என்றார்.

9230. தலையின்மேல் சுமந்த கையள், தழலின்மேல் மிதிக்கின்றாள்போல்
நிலையின்மேல் மிதிக்கும் தாளன், நேசத்தால்

நிறைந்த நெஞ்சள்,
கொலையின் மேல் குறித்த வேடன் கூர்ங் கணை
உயிரைக் கொள்ள,
மலையின்மேல் மயில் வீழ்ந்தென்ன, மைந்தன்மேல்
மறுகி வீழ்ந்தாள்.

தலையின் மேல் சுமந்த கையள் - மண்டோதரி தலையின் மேல் வைத்த கையை உடையவளாய்; ***தழலின் மேல் மிதிக்கின்றாள் போல்*** - நெருப்பின் மேல் மிதிக்கின்றவளைப் போல; ***நிலையின் மேல் மிதிக்கும் தாளள்*** - நிலையாக உள்ள தரையின் மேல் மிதிக்கின்ற (பதைபதைக்கும்) பாதங்களை உடையவளாய்; ***நேசத்தால் நிறைந்த நெஞ்சள்*** - மகன் மேல் வைத்த பேரன்பினால் துக்கத்தால் நிறைந்த நெஞ்சுடையவளாய் வந்து; ***கொலையின் மேல் குறித்த வேடன்*** - கொலைமேல் சென்ற குறிப்புடைய வேட்டுவனது; ***கூர்ங்கணை உயிரைக் கொள்ள*** - கூரிய அம்பு தன் உயிரை வாங்க, ***மயில் மலையின் மேல் வீழ்ந்தென்ன*** - ஒரு மயில் மலையின் மேல் வீழ்ந்தாற்போல; ***மைந்தன் மேல் மறுகி வீழ்ந்தாள்*** - மகனது உடம்பின் மேல் சுழன்று வீழ்ந்தாள்.

9231. உயிர்த்திலள்; உணர்வும் இல்லள்; 'உயிர்
இலள்கொல்லோ!' என்னப்
பெயர்த்திலள், யாக்கை; ஒன்றும் பேசலள்; விம்மி
யாதும்
வியர்த்திலள்; நெடிது போது விம்மலள்; மெல்ல
மெல்ல,
அயர்த்தனள் அரிதின் தேறி, வாய் திறந்து,

அரற்றலுற்றாள்; ***உயிர்த்திலள், உணர்வும் இல்லள்*** - (அங்ஙனம் வீழ்ந்த மண்டோதரி) மூச்சடங்கி உணர்வற்றவளாய்; ***'உயிர் இலள் கொல்லோ!' என்ன யாக்கை பெயர்த்திலள்*** - உயிர் நீங்கப் பெற்றாளோ என ஐயுறுமாறு உடம்பு அசையாதவளாய்; ***விம்மி யாதும் ஒன்றும் பேசலள் வியர்த்திலள்*** - விம்மலெடுத்து எதைப் பற்றியும் பேசாதவளாய், வியர்வரும்பாதவளாய்; ***நெடிது போது அயர்த்தனள்*** - நீண்ட நேரம் அயர்ச்சியுற்றுக் கிடந்து; ***மெல்ல மெல்ல அரிதின் தேறி விம்மலள்*** - பின்பு மெல்ல மெல்ல அரிதில் தெளிந்து தேம்பி; ***வாய் திறந்து அரற்றலுற்றாள்*** - வாய் திறந்து அரற்றத் தொடங்கினாள்.

பெருந்துயர் உற்றவர்களின் மெய்ப்பாடுகள் கவிஞரால் நுட்பமாகப் புலப்படுத்தப் பெறுகின்றன. இலக்குவன் பிரமாத்திரத்தால் வீழ்ந்து கிடந்ததைக் கண்ட இராமனின் மெய்ப்பாடுகளாக (கம்ப. 8639) விவரிக்கப்படுபவை இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கதாம்.

9232. 'கலையினால் திங்கள் என்ன வளர்கின்ற காலத்தே
உன்,
சிலையினால் அரியை வெல்லக் காண்பது ஓர் தவம்
முன் செய்தேன்;
தலை இலா ஆக்கை காண எத் தவம் செய்தேன்!
அந்தோ!
நிலை இலா வாழ்வை இன்னும் நினைவெனோ,
நினைவு இலாதேன்?

கலையினால் திங்கள் என்ன *- நாளுக்கு நாள் கலையினால் (வளர்கின்ற) சந்திரனைப் போல;* ***வளர்கின்ற காலத்தே*** *- வளர்கின்ற இளம் பருவத்தே;* ***உன் சிலையினால் அரியை வெல்லக்*** *- உன் வில்லினால் இந்திரனை வெல்ல;* ***காண்பது ஓர் தவம் முன் செய்தேன்*** *- கண்டு மகிழும் தவத்தை முன் செய்திருந்தேன்;* ***தலை இலா ஆக்கை காண*** *- தலையில்லாத நின் உடம்பைக் காண்பதற்கு;* ***எத்தவம் செய்தேன்! அந்தோ!*** *- எந்தத் தவத்தை (பாவத்தை)ச் செய்தேன்! அந்தோ!* ***நினைவு இலாதேன்*** *- நல்ல நினைவு இல்லாத யான்;* ***நிலை இலா வாழ்வை இன்னும் நினைவேனா*** *- (இவ்வாறு) நிலையில்லாத வாழ்வினை இனியும் மதித்திருப்பேனா? கலை - கலை, அறிவையும் குறித்ததென்க. "எத்தவம் செய்தேன்" என்றவிடத்துத் "தவம்" என்ற சொல் எதிர்மறையாய்ப் பாவத்தைக் குறித்தது.*

9233. 'ஐயனே! அழகனே! என் அரும் பெறல் அமிழ்தே!
ஆழிக்
கையனே, மழுவனே, என்று இவர் வலி கடந்த கால
மொய்யனே!- முளரி அன்ன நின் முகம்
கண்டிலாதேன்,
உய்வெனோ?- உலகம் மூன்றுக்கு ஒருவனே! செரு
வலோனே!

ஐயனே! அழகனே! என் அரும் பெறல் அமிழ்தே *- என் ஐயனே! அழகிற் சிறந்தவனே! என் பெறுதற்கரிய அமிழ்தம் போன்றவனே;* ***ஆழிக் கையனே, மழுவனே என்று*** *- சக்கரப் படையை ஏந்திய கையை உடைய திருமாலும், மழுப்படையை உடைய சிவனும்;* ***என்று இவர் வலி கடந்த கால மொய்யனே!*** *- என்று சொல்லப்படுகின்ற (முதல் தேவர்களாகிய) இவர்களின் வலிமையை வெற்றி கொண்ட எமனைப் போன்ற வலிமையை உடையவனே!* ***உலகம் மூன்றுக்கு ஒருவனே! செருவலோனே!*** *- உலகம் மூன்றினுக்கும் ஒருவனாய்ச் சிறந்தவனே! போரில் வல்லவனே;* ***முளரி அன்ன நின் முகம் கண்டிலாதேன் உய்வெனோ*** *- தாமரை மலர் போன்ற நினது முகத்தைக் கண்டிலாத யான் உயிர் வாழ்ந்திருப்பேனோ? (வாழேன்).*

ஆழி - சக்கரம், ஆழிக்கையன் - திருமால், மழுவன் - சிவன், செரு - போர்.

9234. ***'தாள் அரிச் சதங்கை ஆர்ப்பத் தவழ்கின்ற***
பருவம்தன்னில்,
கோள் அரி இரண்டு பற்றிக் கொணர்ந்தனை;
கொணர்ந்து, கோபம்
மூளுறப் பொருத்தி, மாட முன்றினில் முறையின் ஓடி
மீள அரு விளையாட்டு இன்னம் காண்பெனோ,
விதியிலாதேன்!

தாள் அரிச் சதங்கை ஆர்ப்பத் - *(நின்) காலில் பரலோடு கூடிய சதங்கை ஆரவாரிக்க;* **தவழ்கின்ற பருவம் தன்னில்** *தவழ்ந்து விளையாடுகின்ற இளம் பருவத்தில்;* **கோள் அரி இரண்டு பற்றி** - *வலிமையுள்ள சிங்கங்கள் இரண்டினைப் பிடித்து;* **மாட முன்றினில் கொணர்ந்தனை** - *மாடத்தின் முற்றத்தில் கொணர்ந்தாய்;* **கொணர்ந்து கோபம் மூளுறப் பொருத்தி** - *அவ்வாறு கொணர்ந்து அவற்றிற்குக் கோபம் மூளுமாறு ஒன்றோடு ஒன்று போர் செய்யுமாறு விடுத்து;* **முறையின் ஓடி மீள அருவிளையாட்டு** - *முறையாக ஓடி மீளா நிற்க, அவ்விளையாட்டினை;* **விதியிலாதேன் இன்னம் காண்பெனோ** - *நல்லூழ் இல்லாத யான் இனி மேலும் காண்பேனோ?*

அரி - சதங்கையின் உள்ளிடும் பரல். கோள் அரி - வலிமை பொருந்திய சிங்கம். "அரி பொலி கிண்கிணியார்ப் போவா வடி" (கலி - 81, 6) "சுடுபொன் வளைஇய ஈரமை சுற்றொடு பொடியழல் புறந்தந்த செய்வுறு கிண்கிணி" (கலி 85-1-2) "கிண்கிணி களைந்த கால்" (புறம் 77-1) முதலானவை காண்க. இந்திரசித்தின் இளம் பருவத்தில் விளையாடிய அஞ்சாமையோடு கூடிய விளையாட்டினை நினைத்து மண்டோதரியின் தாயுள்ளம் தவிக்கின்ற தவிப்பினை இப்பாடல் படம் பிடித்துக் காட்டும் நலன் காண்க.

9235. ***'அம்புலி! அம்ம வா!' என்று அழைத்தலும், அமர்***
வெண் திங்கள்
இம்பர் வந்தானை அஞ்சல் என இரு கரத்தின் ஏந்தி,
வம்புறும் மறுவைப் பற்றி, 'முயல்' என வாங்கும்
எண்ணம்,
எம் பெருங் களிறே! காண, ஏசற்றேன்;
எழுந்திராயோ!

'அம்புலி! அம்ம வா! என்று அழைத்தலும் - *(இளம் பருவத்தில் சந்திரனைக் கண்டு நீ) 'அம்புலி! அம்ம வா!' என்று அழைத்த அளவில்;* **அமர்வெண் திங்கள் இம்பர் வந்தானை** - *விளக்கமுடைய வெண்திங்கள் இந்த உலகிற்கு (நின்கட்டளையை மறுக்க*

அஞ்சி) வந்தவனை, ***'அஞ்சல்' என இரு கரத்தின் ஏந்தி*** *- 'அஞ்சாதே எனக் கூறியபடி இரு கைகளாலும் ஏந்திக் கொண்டு;* ***வம்புறும் மறுவைப் பற்றி*** *- புதுமையாக உள்ள (நீ நினைத்த) களங்கத்தைப் பற்றி;* ***'முயல்' என வாங்கும் வண்ணம்*** *- 'முயல்' எனக் கருதி எடுக்கும் தன்மையைக்;* ***காண ஏசற்றேன்*** *- காணுதற்கு ஆசைப்பட்டேன்;* ***எம்பெருங்களிறே எழுந்திராயோ*** *- எம் பெரிய களிறு போன்றவனே (அந்த ஆடலை மீண்டும் செய்து காட்ட) எழுந்திருக்க மாட்டாயோ?*

அம்புலி - சந்திரன், அம்ம - கேட்டற் பொருளைத் தழுவி வரும் இடைச்சொல். 'அம்ம கேட்பிக்கும்' (தொல், சொல் - 278) இம்பர் - இவ்வுலகம். வம்பு - புதுமை. ஏசற்றேன் - ஆசைப்பட்டேன்.

9236. 'இயக்கியர், அரக்கிமார்கள், விஞ்சையர் ஏழைமாதர்,
முயல் கறை பயிலாத் திங்கள் முகத்தியர், முழுதும் நின்னை
மயக்கிய முயக்கம்தன்னால், மலர் அணை அமளிமீதே
அயர்த்தனை உறங்குவாயோ? அமர் பொருது அலசினாயோ?

முயல் கறை பயிலாத் திங்கள் முகத்தியர் *- முயற் களங்கம் பொருந்தாத சந்திரனைப் போன்ற முகத்தினை உடையவரான;* ***இயக்கியர், அரக்கிமார்கள் விஞ்சையர் ஏழை மாதர்*** *- இயக்கியரும், அரக்கியரும், வித்யாதர மகளிருமான நின் மனைவியர்;* ***முழுதும் நின்னை மயக்கிய முயக்கம் தன்னால்*** *- நின்னை முழுதுமாகத் தம் காதலால் மயக்கிச் சேர்ந்த புணர்ச்சியாலாகிய மெலிவினால்;* ***மலர் அணை அமளிமீதே அயர்த்தனை உறங்குவாயோ?*** *- மலரணை பரப்பிய படுக்கை மீது சோர்ந்து உறங்குகின்றாயோ?* ***அமர் பொருது அலசினாயோ*** *- (அல்லது) போர் செய்து இளைத்தமையால் படுத்திருக்கின்றாயோ?*

மயக்கிய முயக்கம் - முயக்கத்தாற் பிறந்த அவசத்தைக் குறித்தது. ஏழையர் - பெண்கள். "எருதேறி யேழையுடனே" (தேவா 1171-2) அலசுதல் - வருந்துதல்; இளைத்தல். "காதலால் உளதாகிய அயர்ச்சியும், பொருதமையால் உளதாகிய இளைப்பும் அன்றி அசைவறக் கிடத்தற்குக் காரணம் வேறு இருக்க இயலாது என்று இந்திரசித்தின் இறப்பினால் பொங்கும் துன்பத்தை மாற்ற முயல்கிறாள் மண்டோதரி.

9237. 'முக்கணான் முதலினோரை, உலகு ஒரு மூன்றினோடும்,
புக்க போர் எல்லாம் வென்று நின்ற என் புதல்வன் போலாம்,
மக்களில் ஒருவன் கொல்ல, மாள்பவன்? மான மேரு
உக்கிட, அணு ஒன்று ஓடி உதைத்தது போலும் அம்மா!

முக்கணான் முதலினோரை - சிவபிரான் முதலிய முத்தேவர்களுடன்; **உலகொரு மூன்றினோடும்** - மூன்று உலகங்களோடும்; **புக்கபோர் எல்லாம் வென்று நின்ற** - உண்டான போர்கள் அனைத்தையும் வெற்றி கொண்டு நின்ற; **என் புதல்வன் மக்களில் ஒருவன் கொல்ல மாள்பவன் போலாம்** - என் மகன் மானிடரில் ஒருவன் கொல்ல இறப்பவனோ? **மானமேரு உக்கிட அணு ஒன்று ஓடி** - (இந்நிகழ்ச்சி) பெருமையை உடைய மேரு மலை சிதறும்படி ஓர் அணு ஓடிச்சென்று; **உதைத்தது போலும் அம்மா!** - 'உதைத்தது' என்று சொல்லுவது போல உள்ளது! என்னே வியப்பு!

போலாம் - உரையசை, அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

9238. **'பஞ்சு எரி உற்றது என்ன அரக்கர்தம் பரவை எல்லாம்**
வெஞ் சின மனிதர் கொல்ல, விளிந்ததே; மீண்டது இல்லை;
அஞ்சினேன் அஞ்சினேன்; அச் சீதை என்று அமுதால் செய்த
நஞ்சினால், இலங்கை வேந்தன் நாளை இத் தகையன் அன்றோ?'

பஞ்சு எரி உற்றது என்ன - பஞ்சுப் பொதியில் நெருப்புப் பற்றி எரிந்தது என்னுமாறு; **அரக்கர் தம் பரவை எல்லாம்** - அரக்கர் தம் படைக்கடல் எல்லாம்; **வெஞ்சின மனிதர் கொல்ல** - கொடிய கோபத்தை உடைய (இரு) மனிதர் - கொல்ல; **விளிந்ததே, மீண்டது இல்லை** - இறந்ததே அன்றி உயிர் மீண்டது இல்லை! **அச்சீதை என்று அமுதால் செய்த நஞ்சினால்** - அந்தச் சீதை என்ற பெயரை உடைய அமிழ்தினால் செய்த நஞ்சினால்; **இலங்கை வேந்தன் நாளை இத்தகையன் அன்றோ** - இலங்கைக்கு அரசனாகிய இராவணன் நாளைக்கு இத்தகையன் (இறந்து பட்டவன்) அன்றோ? **அஞ்சினேன்! அஞ்சினேன்!** - (ஆதலால்) அஞ்சினேன் அஞ்சினேன்!

தன் கணவன் மேல் குற்றம் காணாளாய், சீதையை அமுதாகத் தோன்றிய நஞ்சு என்றாள். தன் கணவன் கண்களுக்கு அமுதெனத் தோன்றியதனாலன்றோ அவன் கொணர்ந்தான் என்றபடி, இனி 'இராவணன் நாளை இங்ஙனம் மடிவானே' என கூறப்பொறாளாய், "இலங்கை வேந்தன் நாளை இத்தகையன் அன்றோ" என்றாள்!

இராவணன் சீதையை வெட்டச் சொல்லுதல்

9239. **என்று அழைத்து இரங்கி ஏங்க, 'இத் துயர் நமர்கட்கு எல்லாம்**

பொன் தழைத்தனைய அல்குல் சீதையால் புகுந்தது'
என்ன,
'வன் தழைக் கல்லின் நெஞ்சின் வஞ்சகத்தாளை,
வாளால்
கொன்று இழைத்திடுவென்' என்னா, ஓடினன்,
அரக்கர் கோமான்.

என்று அழைத்து இரங்கி ஏங்க - என்று, மண்டோதரி அழைத்து ஏங்கா நிற்க; **அரக்கர் கோமான்** - (அதைக் கேட்டிருந்த) அரக்கர் வேந்தனாகிய இராவணன்; **நமர்கட்கு எல்லாம் இத்துயர்** - நம்மவர்க்கு எல்லாம் இந்தத் துயரம்; **'பொன் தழைத்தனைய அல்குல்** - பொன் தழைத்தாற்போன்ற அல்குலை உடைய; **சீதையால் புகுந்தது என்ன** - சீதையினால் வந்தது என்று சினந்து; **'வன்தழைக் கல்லின் நெஞ்சின் வஞ்சகத்தாளை** - வன்மை தழைத்த கல் போன்ற நெஞ்சினை உடைய வஞ்சகத்தாளை (சீதையை); **வாளால் கொன்று இழைத்திடுவேன்' என்னா ஓடினான்** - வாளால் கொன்று பகைவர்க்குத் தீங்கு புரிவேன் என்று (சீதை இருக்குமிடம் நோக்கி) ஓடினான்.

தான் பிறன்மனை நோக்கிய பிழை நினையாமல், தன்மேல் அன்பு செலுத்தாமல் தன் கணவனையே நினைந்து நிற்கும் சீதையைக் 'கல் நெஞ்சங் கொண்ட 'வஞ்சகி' எனக்கடிய நினைக்கும் இராவணச் செயல் மிகவும் அடாத செயலாம். இத் தன் குற்றம் நோக்காத் தன்மையே அவன் குலத்தோடு அழிதற்குக் காரணமாயிற்று.

மகோதரன் இராவணனைத் தடுத்தல்

9240. **ஓடுகின்றானை நோக்கி, 'உயர் பெரும் பழியை**
உச்சிச்
சூடுகின்றான்' என்று அஞ்சி, மகோதரன், துணிந்த
நெஞ்சன்,
மாடு சென்று, அடியின் வீழ்ந்து, வணங்கி, 'நின்
புகழ்க்கு மன்னா!
கேடு வந்து அடுத்தது' என்னா, இனையன
கிளத்தலுற்றான்:

ஓடுகின்றானை நோக்கி - (அவ்வாறு சீதை இருக்கும் இடம் நோக்கி) ஓடுகின்ற இராவணனைப் பார்த்து; **உயர் பெரும் பழியை உச்சிச்** - உயர்ந்த பெரிய பழியைத் தலையில்; **சூடுகின்றான் என்று அஞ்சி** - சூடிக் கொள்கின்றான் என்று அஞ்சி; **மகோதரன் துணிந்த நெஞ்சன் மாடு சென்று** - மகோதரன் துணிந்த நெஞ்சனாய் அவன் பக்கத்தில் சென்று; **அடியின் வீழ்ந்து வணங்கி** - அவன் பாதங்களில் வீழ்ந்து

வணங்கி; **மன்னா! நின்புகழ்க்கு கேடு வந்து அடுத்தது என்னா** - *'மன்னா! நின் புகழுக்கு கேடு வந்துவிட்டது என்று முன் சொல்லி;* **இனையன கிளத்தலுற்றான்** - *இத்தன்மையான சொற்களைப் பின்சொல்லலானான்.*

உச்சிச் சூடுதலாவது - எல்லோரும் காணுமாறு தலையில் சூடிக் கொள்ளும் மாலை போலப் பழியை ஏற்றலாம். கற்புடைப் பெண்டிரைக் கொல்லுதல் பழிகளுள் தலையாயதாதலின் 'உயர்பெரும் பழி' எனப்பட்டது. தன் மன்னனுக்கு வரும் பழிக்குப் பெரிதும் அஞ்சும் அமைச்சனாதலின் அவன் கோபத்துக்கு அஞ்சானாய் துணிந்த நெஞ்சனாய்த் தன் மன்னனைத் தடுக்கத் துணிகின்றான் என்பதாகும். வான்மீகத்தில் இங்கு இராவணனைத் தடுத்து நிறுத்துபவனாகக் கூறப்படுபவன் 'சுபார்சுவன்' என்பவனாம்.

9241. 'நீர் உளதனையும், சூழ்ந்த நெருப்பு உளதனையும், நீண்ட
பார் உளதனையும், வானப் பரப்பு உளதனையும், காலின்
பேர் உளதனையும், பேராப் பெரும் பழி பிடித்தி போலாம் -
போர் உளதனையும் வென்று, புகழ் உளதனையும் உள்ளாய்.

போர் உளதனையும் வென்று புகழ் உளதனையும் உள்ளாய் - *போர்கள் அனைத்தையும் வென்று புகழ் அனைத்தையும் பெற்றுள்ளாய்;* **நீர் உளதனையும் சூழ்ந்த நெருப்பு உளதனையும்** - *நீர் உள்ளவரையும் பரவிச் சூழும் இயல்பைப் பெற்ற நெருப்பு உள்ளவரையும்;* **நீண்ட பார் உளதனையும், வானப் பரப்புளதனையும்** - *நீட்சியை உடைய பூமி உள்ளவரையும், ஆகாயப்பரப்பு உள்ளவரையும்;* **காலின் பேர் உளதனையும் பேராப் பெரும்பழி பிடித்திபோலாம்** - *காற்றின் பெயர் உலகில் வழங்கும் வரையிலும், நீங்காத பெரும் பழியைப் பெறுகின்றாய் போலும்.*

தனை - அளவு குறிக்கப் பிற சொல்லின் பின் வரும் ஒரு சொல். "இத்தனையும் வேண்டும் எமக்கேலோர் எம்பாவாய்" (திருவாச - 7, 3) போலும் - உரையசை.

9242. 'தெள்ள அருங் காலகேயர் சிரத்தொடும், திசைக் கை யானை
வெள்ளிய மருப்புச் சிந்த வீசிய விசயத்து ஒள் வாள்,
வள்ளி அம் மருங்குல், செவ் வாய், மாதர்மேல் வைத்த போது,
கொள்ளுமே ஆவி தானே, நாணத்தால் குறைவது

அல்லால்?

தெள்ளரும் காலகேயர் சிரத்தொடும் - *(இவர் வலிமை எவ்வளவு என்று) தெளிதற்கு அரிய பெருவலி பெற்ற காலகேயர் தலைகளோடு;* ***திசைக்கை யானை வெள்ளிய மருப்புச் சிந்த*** - *திசை யானைகளின் வெள்ளிய கொம்பு சிதற;* ***வீசிய விசயத்து ஒள்வாள்*** - *வீசிய நின் வெற்றியை உடைய ஒள்ளிய வாள்;* ***வள்ளி அம் மருங்குல், செவ்வாய்*** - *கொடி போன்ற இடையினையும் சிவந்த வாயினையும் உடைய;* ***மாதர்மேல் வைத்த போது*** - *பெண் பாலர்மேல் செலுத்தியபோது;* ***நாணத்தால் தானே குறைவது அல்லால்*** - *வெட்கத்தால் அந்த வாள் தன் தொழிலில் குறைவு படுவதல்லாமல்;* ***கொள்ளுமே ஆவி?*** - *அவர் உயிரைக் கொள்ளுமோ? (கொள்ளாது)*

காலகேயர் - காசிபருக்குக் கலை என்பவளிடம் பிறந்த அசுரர். இவர்கள் பொன்னிறமுடையவர்; வலிமை மிக்கவர். இந்திரனை வென்றவர்கள். கடலில் இருந்த இவர்களை இராவணன் வருணனை வெல்லச் செல்லுங்காலத்து வென்றான் என்பது உத்தர காண்டத்தில் உள்ளது. (உத்தர. திக்விசயப் 83) திக்கயங்களை இராவணன் வென்றமையையும் உத்தர காண்டத்தால் (திக்விசயப் 227) அறியலாம். வீரம் விளைத்த வாளைப் பேதைப் பெண் மேல் வீசுவது அவ்வாளுக்கே இழிவைச் சேர்க்கும் செயல் என்பதாம்.

9243. 'மங்கையை, குலத்துளாளை, தவத்தியை, முனிந்து, வாளால்
சங்கை ஒன்று இன்றிக் கொன்றால், ''குலத்துக்கே தக்கான்'' என்று,
கங்கை அம் சென்னியானும், கண்ணனும், கமலத்தோனும்,
செங் கையும் கொட்டி, உன்னைச் சிரிப்பரால், ''சிறியன்'' என்னா.

மங்கையை, குலத்துளாளை, தவத்தியை - *ஒரு பெண்ணை, சிறந்த குலத்துள் தோன்றியவளை, தவ ஒழுக்கமுடையவளை;* ***முனிந்து, வாளால் சங்கை ஒன்று இன்றிக் கொன்றால்*** - *முனிந்து வாட்படையினால் ஐயமின்றிக் கொன்றால்;* ***கங்கை அம் சென்னியானும் கண்ணனும் கமலத்தோனும்*** - *கங்கை சூடிய தலையை உடைய சிவனும், திருமாலும், பிரமனும்;* ***'குலத்துக்கே தக்கான்' என்று*** - *'அரக்கர் குலத்துக்கே தகுந்தவன் இவன்' என்று;* ***செங்கையும் கொட்டி உன்னை ''சிறியன்'' என்னா சிரிப்பர்*** - *சிவந்த கைகளைக் கொட்டி உன்னைச் ''சிறியன்'' என்று எள்ளிச் சிரிப்பர்.*

பெண்ணைக் கொல்லுதல் பெரும்பாவம். அதுவும் நற்குலத்தில் தோன்றியவளைக் கொல்லுதல் அதனிலும் பாவம். அதனினும் கற்புக் கடம்பூண்டு நின்ற தவத்தியைக் கொல்லும் பாவம் பெரிது; எனவே தன் மன்னனை இப்பழியினின்று காக்க முயலும் மகோதரன் இராவண ஆணவத்தை அறிந்தவனாதலின், 'குலத்துக்கே தக்கான் என்றும் 'சிறியன்' என்றும் முத்தேவரும் நகைப்பர் எனக் கூறித் தடுக்கின்றான்.

9244. ***'நிலத்து இயல்பு அன்று; வானின் நெறி அன்று; நீதி***
அன்று;
தலத்து இயல்பு அன்று; மேலோர் தருமமேல், அதுவும்
அன்று;
புலத்தியன் மரபின் வந்து, புண்ணிய விரதம்
பூண்டாய்!
வலத்து இயல்பு அன்று; மாயாப் பழி கொள
மறுகுவாயோ?

புலத்தியன் மரபில் வந்து புண்ணிய விரதம் பூண்டாய் - *புலத்திய முனிவனுடைய மரபில் பிறந்து புண்ணிய விரதங்களை மேற்கொண்டவனே!* ***நிலத்து இயல்பு அன்று; வானின் நெறி***

அன்று - *பெண்ணைக் கொலை செய்தல் என்பது மண்ணுலக இயல்பன்று வானுலகத்தோர் நெறி அன்று;* ***நீதி அன்று; தலத்து இயல்பு அன்று*** - *நீதிக்குரியதும் அல்ல எவ்விடத்துக்கும் இயல்பல்ல;* ***மேலோர் தருமமேல், அதுவும் அன்று*** - *பெரியோர்கள் பின்பற்றிய தரும நெறியோ எனில் (இத்தருமத்தால் இதைச் செய்யலாம் என அனுமதிக்கப் பட்டதோ எனின்) அதுவும் அன்று;* ***வலத்து, இயல்பு அன்று*** - *இது செய்தல்) வலிமையின் பாற்பட்டதுமன்று;* ***மாயாப் பழிகொள மறுகுவாயோ?*** - *(அப்பெண்ணைக் கொலை செய்து) என்றும் அழியாத பழயை ஏற்று (பின்பு எண்ணி) மனங்கலங்குவாயோ?*

புலத்தியன் - பிரம தேவனின் மகன். அம்முனிவனின் மகன் விச்சிரவசு. அவன் மகன் இராவணன். மறுகுதல் - கலங்குதல். இராவணன் புண்ணிய விரதம் மேற்கொண்டதனை மாரீசன் கூற்றால் (கம்ப. 3245) அறியலாம்.

9245. ***'இன்று நீ இவளை வாளால் எறிந்துபோய்***
இராமன்தன்னை
வென்று மீண்டு, இலங்கை மூதூர் எய்தினை
வெதும்புவாயோ?
பொன்றினள் சீதை; இன்றே, புரவல!
புதல்வன்தன்னைக்
கொன்றவர்தம்மைக் கொல்லக் கூசினை போலும்!'
என்றான்.

நீ இன்று இவளை வாளால் எறிந்துபோய் - *நீ இன்றைக்கு இச்சீதையை வாளால் வெட்டிவிட்டுச் சென்று;* ***இராமன் தன்னை வென்று இலங்கை மூதூர் மீண்டு எய்தினை***

- இராமனை வென்று இலங்கையாகிய பழமை வாய்ந்த (நம்) நகரத்துக்குத் திரும்பி வந்து; **இன்றே பொன்றினள் சீதை வெதும்புவாயோ** - இன்றே (நீ கொல்வாயானால்) இறந்துபடும் சீதைக்காக (பிறகு நினைந்து) மனம் வெதும்புவாயோ? **புரவல! புதல்வன் தன்னைக் கொன்றவர் தம்மை** - அரசே! (நின்) மகனைக் கொன்றவர் தம்மை; **கொல்லக் கூசினை போலும் என்றான்** - கொல்லுவதற்குப் பின்வாங்கினை போலும்' என்றான்.

'சீதையைக் கொன்ற பின்பு சென்று இராமனை வென்று மீள்வதால் என்பயன்' என்கிறான் மகோதரன். அத்துடன் பெண்ணைக் கொல்வதற்கு இவ்வளவு ஆவேசப்படுகின்ற நீ உன் புதல்வனைக் கொன்றவனைக் கொல்ல ஏன் பின்தங்குகின்றாய்; உன் வீரத்தையும் ஆவேசத்தையும் அவரிடமன்றோ காட்டவேண்டுமென்பதனையும் குறிப்பால் உணர்த்துகின்றான். கூசுதல் - மனம் பின்வாங்குதல்.

இந்திரசித்தின் உடலைத் தைலத்தோணியில் இடப் பணித்தல்

9246. என்னலும், எடுத்த கூர் வாள் இரு நிலத்து இட்டு,
மீண்டு,
மன்னவன், 'மைந்தன்தன்னை மாற்றலார் வலியால்
கொண்ட
சின்னமும், அவர்கள் தங்கள் சிரமும் கொண்டு
அன்றிச் சேர்கேன்;
துன்னரும் தயிலத்தோணி வளர்த்துமின்' என்னச்
சொன்னான்.

என்னலும், எடுத்த கூர்வாள் இருநிலத்து இட்டு - என்று மகோதரன் கூறிய அளவில் தான் சீதையை வெட்ட எடுத்த கூரிய வாளைப் பெரிய நிலத்தின் மேல் போட்டுவிட்டு; **மன்னவன் மீண்டு** - மன்னவனாகிய இராவணன் தான் செய்யக்கருதியதினின்றும் மீண்டு; **'மைந்தன் தன்னை மாற்றலார் வலியால் கொண்ட சின்னமும்** - 'மைந்தன் இந்திரசித்தினை பகைவர்கள் வலிமையால் கொன்று கொய்து (தம்) வெற்றிக்குச் சின்னமாகக் கொண்டு சென்ற தலையினையும்; **அவர்கள் தங்கள் சிரமும் கொண்டு அன்றிச் சேர்கேன்** - (பழிக்குப் பழியாக) அப்பகைவர் தங்கள் தலையையும் கொண்டல்லது இங்கு வாரேன்; **துன்னரும் தயிலத்தோணி வளர்த்துமின்' என்னச் சொன்னான்** - நெருங்குதற்கரிய எண்ணைத் தாழியில் இந்திரசித்தின் உடம்பை இட்டு வையுங்கள் என்று கூறினான்.

acharya.org

படைக்காட்சிப் படலம்

தன் ஆணையை ஏற்றுப் பலவிடங்களிலிருந்தும் வந்த அரக்கர் படைகளை இராவணன் காண்பதைத் தெரிவிக்கும் பகுதியாதலின் இப்பெயர் பெற்றது. இப்படலம் 'மூலபல வரவு காண் படலம்' எனவும், 'படைக்காட்டுறு படலம்' எனவும், 'படை வரவுப் படலம்' எனவும் வெவ்வேறு பெயர்களுடன் சுவடிகளில் காணப்பெறுகின்றது.

இராவணன் தூதுவர்களின் மூலம் உலகின் பல பாகங்களிலுமுள்ள அரக்கர் சேனைகளை வரவழைக்க அவை வருகின்றன. அவற்றைக் காண்பதற்காக இராவணன் கோபுரத்தின் மேல் ஏறிப் பார்க்கின்றான். படைப்பெருக்கத்தை அளவிட முடியாதெனத் தூதுவர் கூறக் கேட்டு மகிழ்ந்த இராவணன் அப்படைகளின் தலைவர்களை அழைப்பிக்கின்றான். வந்த தலைவர்கள் செய்தியறிந்து, 'மனிதர்கள்' என்று இராம இலக்குவர்களை அற்பமாக மதித்துப் பேச, மாலியவான் இராம இலக்குவரின் பெருமையினையும் வானரங்களின் வலிமையையுங் கூறிச் சீதையை விட்டுவிடுதலே விரும்பத்தக்கது என்கின்றான். ஆனால் வன்னி என்ற அரக்கர் தலைவன் அதற்கு உடன்படாது இந்திரசித்து இறந்தபின்பு போராற்றி வெல்லுதலே தகுந்தது எனக்கூறுகின்றான். 'பகை வென்று வருவோம்' என வஞ்சினம் கூறி அரக்கர் எல்லோரும் எழுகின்றனர். இது இப்படலத்தின் சுருக்கமாகும்.

அரக்கர் சேனை இலங்கையில் நிறைதல்

9247. அத் தொழில் அவரும் செய்தார்; ஆயிடை,
அனைத்துத் திக்கும்
பொத்திய நிருதர் தானை கொணரிய போய தூதர்,
ஒத்தனர் அணுகி வந்து வணங்கினர், 'இலங்கை
உன் ஊர்ப்
பத்தியின் அடைந்த தானைக்கு இடம் இலை; பணி
என்?' என்றார்.

அத்தொழில் அவரும் செய்தார் - *(இந்திரசித்தின் உடலைத் தயிலத் தோணியில் இடும்) அத்தொழிலை அந்த ஏவலாளரும் செய்தனர்;* ***ஆயிடை அனைத்துத்திக்கும் பொத்திய*** - *அப்போது எல்லாத் திசைகளிலும் நிரம்பியுள்ள;* ***நிருதர் தானை காணரிய போய தூதர்*** - *அரக்கர் சேனையைக் கொண்டு வரச் சென்ற தூதர்கள்;* ***ஒத்தனர் அணுகி வந்து வணங்கினர்*** - *ஒரு சேர நெருங்கி வந்து வணங்கினராய்;* ***இலங்கை உன் ஊர்ப் பத்தியின் அடைந்த*** - *(அரசே!) இலங்கையாகிய உனது ஊரில் வரிசையாக வந்து அமைந்த;* ***தானைக்கு இடம் இலை; பணி என்?' என்றார்*** - *சேனைக்கு இடம் இல்லை; இனி, யாம் செய்யத்தக்க பணி என்ன?' என்று வினவினார்கள்.*

அத்தொழில் - இந்திரசித்துவின் உடலைத் தயிலத் தோணியில் இடும் தொழில். ஆயிடை - அவ் + இடை. அனைத்துத் திக்கும் - திக்கு அனைத்தும். பொத்திய - நிரம்பிய.

9248. ஏம்பலுற்று எழுந்த மன்னன், 'எவ் வழி எய்திற்று?' என்றான்;
கூம்பலுற்று உயர்ந்த கையர், 'ஒரு வழி கூறலாமோ?
வாம் புனல் பரவை ஏழும் இறுதியின் வளர்ந்தது என்னாத்
தாம் பொடித்து எழுந்த தானைக்கு உலகு இடம் இல்லை' என்றார்.

ஏம்பலுற்று எழுந்த மன்னன் 'எவ்வழி எய்திற்று?' என்றான் - மகிழ்ச்சியுற்று எழுந்த இராவணன் (அப்படை) எவ்விடத்து வந்துளது? என வினவினான்; **கூம்பலுற்று உயர்ந்த கையர்** - குவிந்து உயர்ந்த கையை உடையவர்களாகிய தூதுவர்கள்; **'ஒருவழி கூறலாமோ? வாம்புனல் பரவை எழும்** - (அச்சேனை இன்ன இடத்தில் இருந்தது என்று சுட்டி) ஓரிடத்தைச் சொல்லுதல் கூடுமோ? அலைகள் தாவிச் செல்லுகின்ற கடல்கள் ஏழும்; **இறுதியின் வளர்ந்தது என்னா** - ஊழி இறுதியில் பொங்கிப் பரந்தது என்னுமாறு; **தாம் பொடித்து எழுந்த தானைக்கு உலகு இடம் இல்லை' என்றார்** - தாமே கிளர்ந்து எழுந்த சேனை தங்குவதற்கு உலகம் இடமுடையதாக இல்லை என்று கூறினார்கள்.

ஏம்பல் - மகிழ்ச்சி. கூம்பல் உற்று உயர்ந்த கையர் என்றது சிரமேற் குவிந்த கரத்தவர் என்றவாறு. "கூம்பலங்கைத்தலத் தன்பரென் பூடுருகக்குனிக்கும்" (திருக்கோவை - 11) "குவிகையேவலர்" (குசேலர் - 2:78) எவ்வழி எய்திற்று? என்ற வினாவிற்கு "ஒரு வழி கூறலாமோ?" என்ற வினவிப் பதிலிறுத்தனர் தூதர். 'அரக்கர் தானைக்கு உலகில் இடமில்லை' என்றதனால் அது இறந்துபடும் என்ற குறிப்புப் பொருளும் தொக்கது.

9249. மண் உற நடந்த தானை வளர்ந்த மாத் தூளி மண்ட,
விண் உற நடக்கின்றாரும் மிதித்தனர் ஏக, மேல் மேல்,
கண்ணுற அருமை காணாக் கற்பத்தின் முடிவில் கார்போல்,
எண்ணுற அரிய சேனை எய்தியது, இலங்கை நோக்கி.

மண் உற நடந்த தானை வளர்ந்த மாத்தூளி மண்ட - பூமியில் பொருந்த நடந்த சேனையால் பெருகிய துகள் மிகுந்து எழுந்து நெருங்குதலால்; **விண்ணுற நடக்கின்றாரும் மிதித்தனர் ஏக** - விண்ணிற் பொருந்த நடக்கின்ற தேவர்களும் (மண்ணில் நடப்பது போல) அத்துகளின் செறிவை மிதித்து நடக்க; **கற்பத்தின்**

முடிவில் கார் போல் எண்ணுற அரிய சேனை - யுக முடிவில் எழும் மேகம் போன்று, கணக்கிட முடியாத அந்த அரக்கர் சேனை; **கண்ணுற அருமை காணா** - (தூளிப் பரப்பினால்) பார்த்தற்கு அருமையாகக் காணப்பட்டு; **இலங்கை நோக்கி மேல் மேல் எய்தியது** - இலங்கா புரியை நோக்கி மேலும் மேலும் சென்றடைந்தது.

தூளிமண்ட விண்ணுற நடக்கின்றாரும் (ஒப்பு) "கதிகொண்ட சேனை நடவெழுதுகள் ககனம் சுலாவி யனிலகதியுற முதிர் சண்ட சூர கிரணமிருளெழ முகில் பஞ்ச பூதவடிவு பெறவிய, னதிவண்டலாக வமரகுறை தருநகரம் பொன்வீதி புழுதியெழ' (வில்லி. பா. 16, 78)

9250. வாள்தனின் வயங்க மின்னா; மழை அதின்
இருளமாட்டா;
ஈட்டிய முரசின் ஆர்ப்பை, இடிப்பொடு முழக்கமாட்டா;
மீட்டு இனி உவமை இல்லை, வேலை மீச் சென்ற
என்னின்-
தீட்டிய படையும் மாவும் யானையும் தேரும் செல்ல.

வாள்தனின் வயங்கமின்னா மழை அதின் இருள மாட்டா - அரக்க சேனை ஏந்திய வாட்களைப் போல மின்ன மாட்டாதனவான மேகங்கள் அப்படைஞரைப் போல (கடுமையால்) இருண்டிருக்கமாட்டா; **ஈட்டிய முரசின் ஆர்ப்பை இடிப்பொடு முழக்கமாட்டா** - (மேலும் அப்படை) நெருக்கமாக அடித்துச் செல்லுகின்ற முரசங்களின் ஆரவாரத்தை ஒப்ப அம் மேகங்கள் இடியொடு முழங்கமாட்டா; **தீட்டிய படையும் மாவும் யானையும் தேரும்** - இங்ஙனமாக ஒளி மிகுமாறு தீட்டப் பெற்ற ஆயுதங்களையும், குதிரைகள் யானைகள் மற்றும் தேர்களுமாக; **வேலை மீச்சென்ற என்னின்** - அச்சேனை (நிலத்தில் நடத்தற்கு இடமின்மையால்) கடலின் மீது எழுந்து நடந்து சென்றது என்றால்; **செல்ல மீட்டு இனி உவமை இல்லை** - (அங்ஙனம்) செல்லுகின்ற சேனைக்கு (மேகத்தைத் தவிர) வேறு இனி உவமை கூற ஏதுமில்லை.

9251. உலகினுக்கு உலகு போய்ப் போய், ஒன்றின் ஒன்று
ஒதுங்கலுற்ற,
தொலைவு அருந் தானை மேன்மேல் எழுந்தது
தொடர்ந்து சுற்ற;
நிலவினுக்கு இறையும் மீனும் நீங்கின, நிமிர்ந்து;
நின்றான்,
அலரியும், முந்து செல்லும் ஆறு நீத்து, அஞ்சி,
அப்பால்.

தொலைவு அருந்தானை மேன்மேல் எழுந்தது தொடர்ந்து சுற்ற - அழிவு இல்லாத சேனை மேலும் மேலும் எழுந்து தொடர்ந்து வந்து சூழ்ந்து நிற்க; **உலகினுக்கு உலகு போய்ப் போய் ஒன்றின் ஒன்று ஒதுங்கலுற்ற** - உலகத்திற்கு உலகம் ஒதுங்கி சென்று ஒருலகத்தில் மற்றோருலகம் மறைந்து ஒதுங்கத் தொடங்கின; **நிலவினுக்கு இறையும் மீனும் நீங்கின** - நிலவுக்குத் தலைவனாகிய சந்திரனும் விண்மீன்களும் (அஞ்சி அப்பால்) நீங்கின; **அலரியும், முந்து செல்லும் ஆறு நீத்து** - சூரியனும் முன் செல்லுகின்ற வழியை விடுத்து; **அஞ்சி அப்பால் நிமிர்ந்து நின்றான்** - அச்சமுற்று அப்பால் உயர்ந்து நின்றான்.

9252. மேற்பட விசும்பை முட்டி, மேருவின் விளங்கி, விண்ட
நாற் பெரு வாயிலூடும், இலங்கை ஊர், நடக்கும் தானை,-
கார்க் கருங் கடலை, மற்றோர் இடத்திடை, காலன்தானே
சேர்ப்பது போன்றது, யாண்டும் சுமை பொறாது உலகம் என்ன.

மேற்பட விசும்பை முட்டி மேருவின் விளங்கி - மேலிடம் பொருந்த ஆகாயத்தை முட்டி மேருவைப் போல ஒளிர்ந்து; **விண்ட நாற்பெரு வாயிலூடும்** - திறந்த நான்கு பெரிய வாயில் வழியாக; **இலங்கை ஊர் நடக்கும் தானை** - இலங்கை மாநகரை நோக்கி நடக்கின்ற அச்சேனையானது; **காலன்தானே கார்க் கருங்கடலை** - யமனே கரிய நிறம் வாய்ந்த பெரிய கடலை; **உலகம் யாண்டும் சுமை பொறாது என்ன** - உலகம் எவ்விடத்தும் சுமை தாங்காது என்ற காரணத்தால்; **மற்றோர் இடத்திடை சேர்ப்பது போன்றது** - பிறிதோர் இடத்தில் சேர்ப்பதைப் போன்றிருந்தது.

9253. 'நெருக்குடை வாயிலூடு புகும் எனின், நெடிது காலம்
இருக்கும் அத்தனையே' என்னா, மதிலினுக்கு உம்பர் எய்தி,
அரக்கனது இலங்கை உற்ற - அண்டங்கள் அனைத்தின் உள்ள
கருக் கிளர் மேகம் எல்லாம் ஒருங்கு உடன் கலந்தது என்ன.

நெருக்குடை வாயிலூடு புகும் எனின் - நெருக்கத்தை உடைய வாயிலின் வழியாக உள்ளே நுழைவோம் என்றால்; **நெடிது காலம் இருக்கும் அத்தனையோ என்னா** - 'நெடிதுகாலம் காத்துக் கொண்டிருக்கும் அவ்வளவே; (உள்ளே புகல் அரிது)' என்று கருதி **மதிலினுக்கு உம்பர் எய்தி** - மதிலுக்கு மேல் ஏறிச் சென்று; **அண்டங்கள் அனைத்தின் உள்ள** - எல்லா அண்டங்களிலுமுள்ள; **கருக்கிளர் மேகம் எல்லாம்** -

கருக்கொண்ட மேகங்கள் எல்லாம்; **ஒருங்குடன் கலந்தது என்ன அரக்கனது இலங்கை உற்ற** - ஒருசேர உடன் கலந்தது என்னுமாறு வந்த சேனைகள் அரக்கனாகிய இராவணனுடைய இலங்கை நகரை அடைந்தன.

இராவணன் சேனைகளை நோக்குதல்

9254. அதுபொழுது, அரக்கர்கோனும், அணிகொள்
கோபுரத்தின் எய்தி,
பொதுவுற நோக்கலுற்றான், ஒரு நெறி போகப் போக,
விதி முறை காண்பென் என்னும் வேட்கையான்,
வேலை ஏழும்
கதுமென ஒருங்கு நோக்கும் பேதையின்காதல்

கொண்டான்.

அதுபொழுது அரக்கர் கோனும் அணிகொள் கோபுரத்தின் எய்தி - அப்பொழுது அரக்கர் தலைவனாகிய இராவணனும் அழகு மிக்க கோபுரத்தின் மேலே ஏறி; **பொதுவுற நோக்கலுற்றான்** - அச்சேனையைப் பொதுவகையால் நோக்கத் தொடங்கினவன்; **வேலை ஏழும் கதுமென ஒருங்கு நோக்கும்** - ஏழு கடல்களையும் விரைவாக ஒருங்கு காண (ஆவல் கொண்ட); **பேதையின் காதல் கொண்டான்** - அறிவிலி போல ஆசை கொண்டவனாய்; **ஒரு நெறி போகப் போக விதிமுறை காண்பென் என்னும் வேட்கையான்** - தன் பார்வையை ஒரு நெறியே செல்லுமாறு செலுத்தி விதிமுறைப்படி தனித்தனியே காண்பேன் என்னும் விருப்பத்தை உடையவனானான்.

மிகப்பெரிய அச்சேனையை இராவணன் விரும்பியவாறு தனித்தனியே காணவியலாது என்பதனைக் கூறவந்த கவிஞர், "வேலை ஏழும் கதுமென ஒருங்கு நோக்கும் பேதையின் காதல் கொண்டான்" என உவமை கூறினார்.

9255. மாதிரம் ஒன்றின்நின்று, மாறு ஒரு திசைமேல் மண்டி,
ஓத நீர் செல்வது அன்ன தானையை, உணர்வு
கூட்டி,
வேத வேதாந்தம் கூறும் பொருளினை
விரிக்கின்றார்போல்,
தூதுவர் அணிகள்தோறும் வரன்முறை காட்டிச்
சென்றார்;

acharya.org

மாதிரம் ஒன்றின் நின்று மாறு ஒரு திசை மேல் - ஒரு திசையில் நின்று மற்றொரு திசைமேல்; ***ஓதநீர் மண்டிச் செல்வது அன்ன தானையை*** - கடல்நீர் விரைந்து செல்வது போன்று இலங்கை நோக்கிச் செல்லுகின்ற சேனையை; ***தூதுவர் உணர்வு கூட்டி*** - தூதுவர்கள் (கேட்கின்றவனாகிய) இராவணனுடைய அறிவு கூடும்படி; ***வேதவேதாந்தம் கூறும் பொருளினை விரிக்கின்றார் போல்*** - வேதங்களும் வேதாந்தங்களும் கூறும் பரம் பொருளின் இயல்பினை விரித்துக் கூறுவோர் போல,; ***அணிகள் தோறும் வரன் முறை காட்டிச் சென்றார்*** - அணிகள் தோறும் உள்ளவர்களை வரன் முறையாக விளக்கிக் காட்டிச் சென்றார்கள்.

பரம் பொருள் வேத வேதாந்தங்களாலும் எட்ட முடியாதது. அங்ஙனமாய பொருளை ஒருவாறு தர்க்கரீதியாக விளக்கிச் செல்லுவாரும், அதனைக் கேட்பாரும் எங்ஙனம் அப்பொருளை முற்றிலும் உணராமல் இருக்கின்றார்களோ அங்ஙனமே விளக்க முடியாத பெரும் எண்ணிக்கையான படைகளைத்தாமே முழுவதும் உணராதவராய தூதுவர் ஒருவாறு விளக்கிக் கூறக் கேட்டான் இராவணன்.

கலித்துறை

9256. 'சாகத் தீவினின் உறைபவர், தானவர் சமைத்த
யாகத்தில் பிறந்து இயைந்தவர், தேவரை எல்லாம்
மோகத்தின் பட முடித்தவர், மாயையின் முதல்வர்,
மேகத்தைத் தொடும் மெய்யினர், இவர்' என
விரித்தார்.

சாகத் தீவினின் உறைபவர் - இவர் சாகத் தீவில் வாழ்பவர்; ***தானவர் சமைத்த யாகத்தில் பிறந்து இயைந்தவர்*** - அரக்கர்களை செய்த வேள்வியில் தோன்றி அமைந்தவர்; ***தேவரை எல்லாம் மோகத்தின் படமுடித்தவர்*** - தேவர்களை எல்லாம் மோகத்தில் விழுமாறு மாயை செய்து முடித்தவர்; ***மாயையின் முதல்வர்*** - மாயை செய்வதில் முதன்மை பெற்றவர்; ***மேகத்தைத் தொடும் மெய்யினர்*** - (வானில் இயங்கும்) மேகத்தைத் தொடும்படி உயர்ந்துள்ள உடம்பினை உடையவர்; ***'இவர்' என விரித்தார்*** - இவர்கள் என ஒரணியைக் காட்டி விரித்துக் கூறினர் தூதர்கள்.

சாகம் - தேக்கு. அம்மரங்கள் மிகுந்திருந்தமையால் அத்தீவு சாகத்தீவு எனப்பட்டது என்பர். இதனைத் தேக்கத் தீவு எனவும் கூறுவர். இது ஏழுதீவுகளுள் ஒன்றெனவும் கூறுவர். ஏனையவை நாவலந்தீவு. இறலித்தீவு, இலவந்தீவு,கிரவுஞ்சத்தீவு, குசைத்தீவு, புட்கரத் தீவு என்பனவாம்.

9257. 'குசையின் தீவினின் உறைபவர், கூற்றுக்கும்
விதிக்கும்

வசையும் வன்மையும் வளர்ப்பவர், வான நாட்டு உறைவார்
இசையும் செல்வமும் இருக்கையும் இழந்தது, இங்கு, இவரால்;

விசையம்தாம் என நிற்பவர், இவர் - நெடு விறலோய்!

நெடு விறலோய்! இவர் குசையின் தீவினின் உறைபவர் - நீண்ட வெற்றியை உடையவனே! இவர்கள் குசைத்தீவில் வாழ்பவர்கள்; **கூற்றுக்கும் விதிக்கும் வசையும் வன்மையும் வளர்ப்பவர்** - யமனுக்கும் பிரமனுக்கும் பழியையும் வலிமையையும் வளர்க்கின்றவர்; **வானநாட்டு உறைவார் இசையும் செல்வமும் இருக்கையும் இழந்தது, இங்கு இவரால்** - வானுலகில் வாழ்கின்ற தேவர்கள் தம் புகழையும் செல்வத்தையும் இருப்பிடத்தையும் இழந்தது இங்குள்ள இவராலேயாம்; **விசையம் தாம் என நிற்பவர்** - வெற்றி என்றால் அதற்குப் பொருள் தாமே என்னுமாறு வெற்றியே பெற்று நிற்கும் இயல்பினர் ஆவார்.

குசை - தருப்பைப்புல். அது நிறைந்திருந்தமை பற்றி அத்தீவு குசைத்தீவு எனப் பெயர் பெற்றது. கூற்றுக்கு வசையும், விதிக்கு வன்மையும் என இயையும். கூற்று இவர் உயிரைக் கொள்ள வியலாமையால் வசை. அங்ஙனம் இவர் உயிரைக் கொள்ளவியலாதவாறு படைத்தமையால் பிரமனுக்கு வலிமை என்பதாம். விசையம் - வெற்றி. சென்ற போர் தோறும் வெற்றியே பெற்று வருதலின் வெற்றியே இவர்கள் தாமோ எனப் பிறர் வியக்குமாறு வாழ்பவர் என்றவாறு, விசயம் என்ற சொல் எதுகை நோக்கி விசையம் எனவாயிற்று.

9258. ***'இலவத் தீவினின் உறைபவர், இவர்கள்; பண்டு இமையாப்***
புலவர்க்கு இந்திரன் பொன்னகர் அழிதரப் பொருதார்;
நிலவைச் செஞ் சடை வைத்தவன் வரம் தர, நிமிர்ந்தார்;
உலவைக் காட்டு உறு தீ என வெகுளி பெற்றுடையார்.

இவர்கள் இலவத்தீவினில் உறைபவர் - இவர்கள், இலவத் தீவினில் வாழ்பவர்கள்; **இமையாப் புலவர்க்கு இந்திரன்** - இமையா நாட்டமுடைய தேவர்களுக்குத் தலைவனாகிய இந்திரனது; **பொன்னகர் அழிதரப் பண்டு பொருதார்** - பொன்மயமான அமராவதி நகரம் அழிவெய்துமாறு முன்பு போர் செய்தவர்கள்; **நிலவைச் செஞ்சடை வைத்தவன் வரம் தர, நிமிர்ந்தார்** - பிறைச் சந்திரனைச் சிவந்த சடையில் வைத்த சிவபிரான் வரம் தந்தமையால் மேன்மை பெற்றவர்கள்; **உலவைக் காட்டுஉறு தீஎன வெகுளி பெற்றுடையார்** - உலர்ந்த மரங்கள் நெருங்கிய காட்டில் பற்றிய தீப்போல் பெருங்கோபம் கொண்டவர்கள்.

இலவ மரங்கள் நிறைந்த தீவாகலின் 'இலவத்தீவு' எனப்பட்டது. இமையாப்புலவர் - கண்ணிமைத்தலில்லாத தேவர்கள். பொன்னகர் - பொன்னமராவதி. குற்றம் செய்து சாபம் பெற்ற சந்திரனையே முடிமிசை வைத்த அருளாளன் முக்கட் பெருமான் ஆகலின் தீமையே புரியினும் அவர்தம் தவத்திற்காக வரம் நல்கினான் என்பதாம். உலவை - உலவை மரம். காட்டுத்தீ விரைந்து பரவுந் தன்மையது. அதுவும் உலர்ந்த மரங்கள் நெருங்கிய காடெனில் பெருந்தீக்கதுமென பரவுமன்றோ? அத்தகைய கடுங்கோபத்தினர் இவர்கள் என்றவாறு.

9259. 'அன்றில் தீவினின் உறைபவர், இவர்; பண்டை
அமரர்க்கு
என்றைக்கும் இருந்து உறைவிடம் என்றிட மேருக்
குன்றைக் கொண்டு போய், குரை கடல் இட, அறக்
குலைந்தோர்
சென்று, 'இத் தன்மையைத் தவிரும்' என்று
இரந்திடத் தீர்ந்தோர்.

இவர் அன்றில் தீவினின் உறைபவர் - இவர்கள் அன்றில் தீவில் வாழ்பவர்கள்; **அமரர்க்கு என்றைக்கும் இருந்து உறைவிடம் என்றிட** - தேவர்கட்கு எக்காலத்தும் இருந்து வாழ்கின்ற இடம் இது என்று பிறர் கூறிய அளவில்; **மேருக்குன்றைக் கொண்டு போய் பண்டைக் குரைகடல் இட** - அம்மேருமலையினைப் பெயர்த்துக் கொண்டு போய்ப் பண்டைக்காலத்தில் ஒலிக்கின்ற கடலில் இட முயலாநிற்க; **அறக்குலைந்தோர் சென்று** - மிகவும் நிலை குலைந்தவர்களாகிய அத்தேவர்கள் சென்று; **இத்தன்மையைத் தவிரும் என்று இரந்திடத் தீர்ந்தோர்** - 'இந்தச் செயலைக் கைவிடுங்கள்' என்று இரந்து கேட்டுக்கொள்ள அச்செயலை விடுத்த வீரமுடையவர்கள்.

அன்றில் தீவு - அன்றில் பறவைகள் நிறைந்த தீவாகலின் இப்பெயர் பெற்றது. இதனைக் கிரௌஞ்சம் என்பர் வடமொழியாளர். அறக்குலைதல் - மிகவும் நிலை குலைதல்.

9260. 'பவளக் குன்றினின் உறைபவர்; வெள்ளி பண்பு
அழிந்து, ஓர்
குவளைக் கண்ணி, அங்கு, இராக்கதக் கன்னியைக்
கூட,
அவளின் தோன்றினர், ஐ-இரு கோடியர்; நொய்தின்
திவளப் பாற்கடல் வறள்படத் தேக்கினர், சில நாள்.

பவளக் குன்றினின் உறைபவர் - (இவர்கள்) பவளக் குன்றினில் வாழ்பவர்கள்; **வெள்ளி பண்பு அழிந்து ஓர் குவளைக் கண்ணி** - சுக்கிரன் குணங்கெட்டு (க்காமுகனாகி) ஒரு குவளை மலர் போன்ற கண்களை உடையவளான; **இராக்கதக் கன்னியை அங்கு கூட** - அரக்கர் குலக்கன்னிகையை அவ்விடத்துப் புணர; **அவளின் தோன்றினர் ஐ - இரு கோடியர்** - அவளிடத்துத் தோன்றியவர் பத்துக்கோடி என்னும் தொகையினராவர்; **திவளப் பாற்கடல் வறள்பட நொய்தின் சிலநாள் தேக்கினர்** - வெண்ணிறமுடைய பாற்கடல் வற்றுமாறு எளிதாக சில நாட்களில் பருகினவர்கள்.

பவளம் நிறைந்த தீவு பவளக்குன்று எனப்பட்டது வெள்ளி - அசுர குருவாகிய சுக்கிரன்.

9261. 'கந்தமாதனம் என்பது, இக் கருங் கடற்கு அப் பால்
மந்தமாருதம் ஊர்வது ஓர் கிரி; அதில் வாழ்வோர்,
அந்த காலத்து அவ் ஆலகாலத்துடன் பிறந்தோர்;
இந்த வாள் எயிற்று அரக்கர் எண்
இறந்தவர் - இறைவ!

இறைவ! இந்த வாள் எயிற்று அரக்கர் - அரசே! இந்த வாள் போன்ற கோரைப் பல்லினை உடைய அரக்கர்கள்; **இக்கருங்கடற்கு அப்பால் மந்த மாருதம் ஊர்வது** - இந்தக் கரிய கடலுக்கு அப்புறத்தே தென்றல் தவழ்கின்ற; **கந்த மாதனம் என்பது ஓர் கிரி அதில் வாழ்வோர்** - கந்த மாதனம் என்பதோர் மலை, அம்மலையில் வாழ்பவராவார்; அந்த காலத்து அவ்ஆல காலத்துடன் பிறந்தோர் எண்ணிறந்தவர் - (பாற்கடல் கடையப் பெற்ற) அந்தக் காலத்து ஆலகாலத்தோடு உடன் பிறந்தவர் என்று சொல்லத் தக்கவர் எண்ணிக்கை இல்லாதவர்.

9262. 'மலயம் என்பது பொதிய மாமலை; அதில் மறவோர்
நிலயம் அன்னது சாகரத் தீவிடை நிற்கும்;
''குலையும் இவ் உலகு'' எனக் கொண்டு, நான்முகன்
கூறி,
''உலைவிலீர்! இதில் உறையும்'' என்று இரந்திட,
உறைந்தார்.

மலையம் என்பது பொதியமாமலை - மலையம் என்பது பொதிய மாமலையாகும்; **அதில் மறவோர் நிலையம் அன்னது சாகரத் தீவிடை நிற்கும்** - அதில் பிறந்த வீரராகிய இவர் இருப்பிடம் கடலில் உள்ள தீவில் இருக்கின்றது; 'இவ்உலகு குலையும்' எனக் கொண்டு - (இவர்கள் இங்கிருந்தால்) இந்த உலகமே அழியும்' என்று நினைந்து; உலைவிலீர்! இதில் உறையும் என்று நான்முகன் கூறி இரந்திட உறைந்தார் -

'அழிவில்லாதவர்களே! இதில் தங்கி இருங்கள்' என்று கூறிப் பிரமன் இரந்து வேண்டியதனால் அத்தீவில் தங்கி இருந்தனர்.

9263. 'முக்கரக் கையர்; மூ இலை வேலினர்; முசுண்டி
சக்கரத்தினர்; சாபத்தர்; இந்திரன் தலைவர்;
நக்கரக் கடல் நால் ஒரு மூன்றுக்கும் நாதர்;
புக்கரப் பெருந் தீவிடை உறைபவர் - புகழோய்!

புகழோய்! முக்கரக் கையர் மூஇலை வேலினர் *- புகழினோய் (இவர்கள்) மூன்று கைகளை உடையவர்கள் (அவற்றில்) மூன்று இலைகளை உடைய வேலினை உடையவர்கள்;* ***முசுண்டி சக்கரத்தினர்; சாபத்தர்; இந்திரன் தலைவர்*** *- முசுண்டி என்னும் ஆயுதத்துடன் சக்கரத்தை உடையவர்கள், வில்லை ஏந்தியவர்கள், இந்திரனுக்கும் மேலான தகுதி உடையவர்கள்;* ***நக்கரக் கடல் நால் ஒரு மூன்றுக்கும் நாதர்*** *- முதலைகள் வாழுகின்ற ஏழு கடல்களுக்கும் இறைமை பூண்டவர்கள்;* ***புக்கரப் பெருந்தீவிடை உறைபவர்*** *- (இத்தகைய சிறப்பினரான இவர்கள்) புட்கரம் என்னும் பெரும் தீவிடை வாழ்பவராவர்.*

கரக்கை - மீமிசைச்சொல். முசுண்டி - ஒருவகை ஆயுதம். சாபம் - வில். நக்கரம் - முதலை 'புட்கரம்' என்ற சொல் எதுகை நோக்கி 'புக்கரம்' என நின்றது.

9264. 'மறலியை, பண்டு, தம் பெருந் தாய் சொல, வலியால்,
புற நிலைப் பெருஞ் சக்கர மால் வரைப் பொருப்பின்,
விறல் கெடச் சிறையிட்டு, அயன் இரந்திட, விட்டோர்;
இறலி அப் பெருந் தீவிடை உறைபவர் - இவர்கள்.

இவர்கள் இறலி அப்பெருந் தீவிடை உறைபவர் *- இவர்கள் இறலி என்கின்ற அந்தப் பெரிய தீவில் வாழ்பவர்கள்;* ***பண்டு பெருந்தாய் சொல தம் வலியால் மறலியை*** *- முன்பு (தம்) பெருமையுடைய தாய் சொல்லத்தமது வலிமையினால் எமனை;* ***புறநிலைப் பெருஞ்சக்கர மால்வரைப் பொருப்பின்*** *- (ஏழுலகங்கட்கும்) புறத்தே நிலைத்துள்ள பெரிய சக்கரவாளம் என்கின்ற பெரிய மலையில்;* ***விறல் கெடச் சிறையிட்டு அயன் இரந்திட விட்டோர்*** *- அவனுடைய வலிமை கெட வென்று சிறைவைத்துப் பின்பு பிரமன் இரந்து வேண்டியதால் அவனை விடுத்தவர்கள்;*

இறலி - இத்தி என்றும் மருதமரம் என்றும் கூறுவர். சக்கரவாளகிரி மணி. 6. 355 உரைக்குறிப்புக் காண்க.

*9265. 'வேதாளக் கரத்து இவர், ''பண்டு புவியிடம் விரிவு
போதாது உம்தமக்கு; எழு வகையாய் நின்ற புவனம்,
பாதாளத்து உறைவீர்'' என, நான்முகன் பணிப்ப,
நாதா! புக்கு இருந்து, உனக்கு அன்பினால், இவண்
நடந்தார்.*

நாதா! வேதாளக் கரத்து இவர் - தலைவனே! வேதாளத்தின் கையைப் போன்ற கையை உடைய இவர்கள்; **நான்முகன் 'பண்டு உம் தமக்கு புவியிடம் விரிவு போதாது** - நான்முகனாகிய பிரமன் முற்காலத்து, ''உமக்கு இந்நிலவுலகத்தின் பரப்பு விரிவு போதாது ஆதலால்; **எழுவகையாய் நின்ற புவனம் பாதாளத்து உறைவீர் எனப் பணிப்ப** - ஏழு வகையாக நின்ற புவனங்களில் பாதாளத்தில் தங்குவீர்களாக'' எனக் கட்டளை இட; **புக்கு இருந்து, உனக்கு அன்பினால் இவன் நடந்தார்** - அங்கு சென்று வாழ்ந்திருந்து உன்பால் கொண்ட அன்பால் இங்கு வந்தவர்களாவர்.

வேதாளம் - பேய் எனினுமாம். ''வேதாளம் சேருமே வெள்ளெருக்குப் பூக்குமே'' *(நல்வழி - 23)*

*9266. 'நிருதி தன் குலப் புதல்வர்; நின் குலத்துக்கு நேர்வர்;
''பருதி தேவர்கட்கு'' எனத் தக்க பண்பினர்; பானக்
குருதி பெற்றிலரேல், கடல் ஏழையும் குடிப்பார்;
இருள் நிறத்தவர்; ஒருத்தர் ஏழ் மலையையும்
எடுப்பார்.*

இருள் நிறத்தவர் நிருதி தன்குலப் புதல்வர் - இருள் போன்ற நிறத்தினை உடைய இவர் நிருதி என்னும் திசைக்காவலனது குலப் புதல்வர்கள்; **நின் குலத்துக்கு நேர்வர்** - (தகுதிகளில்) நின் குலத்துக்கு ஒப்பானவர்கள்; **''தேவர்கட்குப் பருதி'' எனத் தக்க பண்பினர்** - 'தேவர்கட்குச் சூரியன்' என்னத் தக்க பண்புடையவர்கள்; **பானக் குருதி பெற்றிலரேல் கடல் ஏழையும் குடிப்பர்** - பருகுவதற்கு உரிய உதிரம் பெறாமற் போவாரே ஆயின் ஏழு கடல்களையும் பருகிவிடக் கூடியவர்; **ஒருத்தர் ஏழ் லையையும் எடுப்பர்** - ஒருவரே ஏழு மலைகளையும் எடுக்கத் தக்க மிடுக்குடையவர்.

நிருதி - தென்மேற்குத் திசையின் காவலனாம். இவன் மனைவி தீர்க்காதேவியின் வயிற்றுப்பிறந்த மக்கள் இப்படையினராம். வீரம், தவம் முதலான தகுதிகளில் இராவணன் குலத்துக்கு ஒப்பானவர் என்பதாம். தேவர்களில் பருதி சிறந்திருத்தல் போல அரக்கரில் இவர் சிறந்தவர். நிருதி பெண் மகள் என்றலும் ஒரு கருத்து. ''இந்திரன் கலையா யென் மருங்கிருந்தான், அக்கினி உதிரம் விட்டகலான். எமனெனைக் கருதா னரனெனக் கருதி, நிருதி வந்தென்னையென் செய்வாள்; அந்தமாம் வருணனிருகண் விட்டகலான்'' (தனிப்பா) என்றவிடத்துக் காண்க.

9267. 'பார் அணைத்த வெம் பன்றியை அன்பினால் பார்த்த
காரணத்தின், ஆதியின் பயந்த பைங் கழலோர்;
பூரணத் தடந் திசைதொறும் இந்திரன் புலரா
வாணத்தினை நிறுத்தியே, சூடினர் வாகை.

பார் அணைத்த வெம் பன்றியை - பூமிதேவி, தன்னை அணைத்தெடுத்த வராக மூர்த்தியை; **அன்பினால் பார்த்த காரணத்தின்** - அன்பினால் பார்த்த காரணத்தினால்; **ஆதியின் பயந்த பைங்கழலோர்** - திருமாலாற் பெறப்பட்ட பசிய பொன்னால் செய்யப்பட்ட வீரக்கழலை உடையவர்கள்; **பூரணத் தடந்திசை தொறும்** - முழுமையான பெருந்திசைகள் தோறும்; **புலராவாரணத்தினை நிறுத்தியே இந்திரன் வாகை சூடினர்** - மதம் வற்றாத தம்முடைய யானைகளை (வென்றதற்கு அடையாளமாக) நிறுத்தி இந்திரனை வென்ற வெற்றி மாலையைச் சூடினர்.

இந்திரனை வென்றமைக்கு அறிகுறியாக திசையானைகளை விலக்கித் தமது யானைகளை அவ்விடத்தில் நிறுத்தினர் என்பது கருத்து. ஒன்றார் இகல் அற நூறித்தன் மதவாரணந், திசைதொறு நிறுவிய - சீயகங்கன்" என்றதும் காண்க.

9268. 'மறக் கண் வெஞ் சின மலை என இந் நின்ற
வயவர்,
இறக்கம் கீழ் இலாப் பாதலத்து உறைகின்ற
இகலோர்;
அறக் கண் துஞ்சிலன், ஆயிரம் பணந் தலை
அனந்தன்,
உறக்கம் தீர்ந்தனன், உறைகின்றது, இவர் தொடர்ந்து
ஒறுக்க.

மறக்கண் வெஞ்சின மலை என இந்நின்ற வயவர் - கொடுங் கண்ணையும் கடும் சினத்தையும் உடைய மலை போல இங்கு நின்ற வீரர்கள்; **இறக்கம் கீழ் இலாப் பாதலத்து உறைகின்ற இகலோர்** - (தன்னினும்) இறக்கமுடைய கீழிடம் இல்லாத, பாதலத்தில் வாழ்கின்ற வலிமையுடையோராவர்; **ஆயிரம் பணந்தலை அனந்தன் அறக்கண் துஞ்சிலன்** - ஆயிரம் படத்தோடு கூடிய தலைகளை உடைய ஆதிசேடன் முழுவதும் கண் துஞ்சாமல்; **உறக்கம் தீர்ந்தனன். உறைகின்றது, இவர் தொடர்ந்து ஒறுக்க** - உறக்கம் நீங்கினவனாய்த் தங்கி இருப்பது இவ்வீரர் அவனைத் தொடர்ந்து வருத்துதலாலேயாம்.

9269. 'காளியைப் பண்டு கண்ணுதல் காட்டியகாலை,
மூள முற்றிய சினக் கடுந் தீயிடை முளைத்தோர்;
கூளிகட்கு நல் உடன்பிறந்தார்; - பெருங் குழுவாய்

வாள் இமைக்கவும், வாள் எயிறு இமைக்கவும்,
வருவார்.

பெருங்குழுவாய் வாள் இமைக்கவும், வாள் எயிறு இமைக்கவும் வருவார் - பெருங் கூட்டமாக, வாள் ஒளி வீசவும், வாள் போன்ற பற்கள் ஒளி வீசவும் வருகின்றவர்களாகிய இவர்கள்; **கண்ணுதல் பண்டு காளியைக் காட்டிய காலை** - நெற்றிக்கண்ணை உடைய இவன் முற்காலத்தில் காளியை வெல்ல ஊர்த்துவ தாண்டவம் செய்து காட்டிய காலத்தில்; **மூள முற்றிய சினக்கடுந் தீயிடை முளைத்தோர்** - (அந்தக் காளியின்) மூளுமாறு முதிர்ந்த சினமாகிய கடுமையான நெருப்பில் தோன்றியவர்கள்; **கூளிகட்கு நல்உடன் பிறந்தார்** - பேய்கட்கு நல்ல உடன்பிறப்புப் போன்றவர்கள்.

காளியை நடனத்தில் வெல்லச் சிவன் ஒரு காலைத் தலையில் தூக்கி ஊர்த்துவ தாண்டவம் புரியக் காளி அங்ஙனம் செய்து காட்டி வெல்ல முடியாமையால் நாணிச் சினங்கொள்ள, அச்சினத்தீயில் தோன்றியவர்கள்.

9270. **'பாவம் தோன்றிய காலமே தோன்றிய பழையோர்;**
தீவம் தோன்றிய முழைத் துணை எனத்
தறுகண்ணார்;
கோவம் தோன்றிடின், தாயையும் உயிர் உணும்
கொடியோர்;-
சாவம் தோன்றிட, வட திசைமேல் வந்து சார்வார்.

சாவம் தோன்றிட வட திசை மேல் வந்து சார்வார் - வில் கையில் தோன்றிட வடதிசைமேல் வந்து தோன்றுகின்ற இவர்கள்; **பாவம் தோன்றிய காலமே தோன்றிய பழையோர்** - பாவம் தோன்றிய காலத்திலே தோன்றிய பழையவர்; **தீவம் தோன்றிய துணை முழை எனத் தறு கண்ணார்** - விளக்கு மிளிர்கின்ற இரண்டு குகைகளென்று சொல்லுமாறு (தோன்றி) பயம் விளைக்கின்ற விழிகளுடன் கூடியவர்கள்; **கோவம் தோன்றிடின் தாயையும் உயிர் உணும் கொடியோர்** - கோபம் வந்தால் தாயையும் உயிர் உண்கின்ற கொடியவர்கள் ஆவர்.

கண்ணோட்டமற்ற கோபமுடையவர் என்பதனைக் குறிக்க "தாயையும் உயிருணும் கொடியார்" எனக் கூறினார்.

9271. **'சீற்றம் ஆகிய ஐம்முகன், உலகு எலாம் தீப்பான்,**
ஏற்ற மா நுதல் விழியிடைத் தோன்றினர், இவரால்;
கூற்றம் ஆகிய கொம்பின் ஐம்பாலுடை, கொடுமைக்கு
ஊற்றம் ஆகி, பண்டு உதித்தனர் என்பவர், உவரால்.

இவர் சீற்றம் ஆகிய ஐம்முகன் - இவர்கள், சீற்றம் மிக்கவனாகிய ஐந்து முகங்களை உடைய சிவன்; **உலகு எலாம் தீப்பான் ஏற்றமாநுதல் விழியிடைத் தோன்றினர்** - உலகம் முழுவதையும் எரிக்கும்படி கொண்டுள்ள பெரிய நெற்றிக் கண்ணில் பிறந்தவர்கள்; **உவர், ஐம்பாலுடைக் கூற்றம் ஆகிய**

கொம்பின் - அதோ அங்கிருப்பவர் கூந்தலைக் கொண்ட யமன் என்று கூறத்தக்க ஓர் பெண்ணின், **கொடுமைக்கு ஊற்றம் ஆகி, பண்டு உதித்தனர் என்பவர்** - கொடுமைக்கு ஊன்றுகோலாக முற்காலத்தில் தோன்றியவர் எனப்படுவார்.

ஆல் - ஈரிடத்தும் அசை, சிவபிரான் சங்காரத் தொழில் முதலிரண்டடிகளில் குறிக்கப் பெறுகின்றது. அங்ஙனம் அழிவு செய்யுங் காலத்து அவ்விழியினின்றும் தோன்றியவர் என்பதாம். ஈசனின் ஐந்து முகங்களாவன, 1. ஈசானம், 2. தற்புருடம், 3. அகோரம், 4. வாமதேவம், 5. சத்யோசாதம் என்பனவாம். ஐம்பால் - கூந்தல். இவர்களை ஆதியில் பெற்ற தாய் கூற்றுப் போன்ற கொடுமையுடையளாய் இருந்தாள் என்பதனை இங்ஙனம் குறித்தார். கொம்பு - உவமையாகு பெயராய்ப் பெண்ணைக் குறித்தது.

9272. 'காலன் மார்பிடைச் சிவன் கழல் பட, பண்டு கான்ற
வேலை ஏழ் அன்ன குருதியில் தோன்றிய வீரர்,
சூலம் ஏந்தி முன் நின்றவர்; இந் நின்ற தொகையார்,
ஆலகாலத்தில், அமிழ்தின், முன் பிறந்த போர்
அரக்கர்.

சூலம் ஏந்தி முன் நின்றவர் - சூலம் ஏந்திக்கொண்டு நம்முன் நின்ற இவர்; **காலன் மார்பிடைச் சிவன் கழல் பட** - எமனுடைய மார்பில் சிவனது திருவடி படுதலால்; **பண்டு கான்ற வேலை ஏழ் அன்ன குருதியில் தோன்றிய வீரர்** - முன்பு அவனது உடம்பிலிருந்து வெளிப்பட்ட இரத்தத்தில் தோன்றிய வீரர் ஆவார். **இந்நின்ற தொகையார் ஆலகாலத்தின் அமிழ்தின் முன் பிறந்தபோர் அரக்கர்** - இங்கு நின்ற குழுவினர் ஆலகாலத்தில் அமிழ்திற்கு முன்னாகப் பிறந்த போர்த்திறன் மிக்க அரக்கராவார்.

காலன் - உரிய காலத்தில் உயிர்களைக் கவர்ந்து செல்லும் யமன். "காலனும் காலம் பார்க்கும்" (புறநா - 41) என்பது காண்க. மார்கண்டேயனுக்காக சிவபெருமான் காலாலுதையுண்ட யமன் கக்கிய இரத்தத்தினின்றும் தோன்றியவர். 'சூலம் ஏந்தி முன்னின்றவர்' என்றும், தொகையாக நின்றோர் பாற்கடல் கடைந்த காலத்து முன்பு தோன்றி வந்த ஆலகால விடத்தில் அமிழ்துக்கு முன்பு தோன்றியவர்' என்றும் கூறப்பட்டது.

9273. 'வடவைத் தீயினை, வாசுகி கான்ற மாக் கடுவை

இட, அத் தீயிடை எழுந்தவர், இவர்; இன மழையைத்

தடவ, தீ நிகர் குஞ்சியர் இவர்; உவர், தனித் தேர்
கடவ, தீந்த வெம் புரத்திடைத் தோன்றிய கழலோர்.

இவர் வாசுகி கான்ற மாக்கடுவை - இவர்கள் (பாற்கடல் கடைந்தபொழுது) வாசுகி என்னும் அரவம் கக்கிய கொடிய நஞ்சினை; **வடவைத் தீயினை இட, அத்தீயிடை எழுந்தவர்** - வடவா முகாக்கினியில் இட அத்தீயிடத்துத் தோன்றியவர்; **இவர் இன மழையைத் தடவ தீநிகர் குஞ்சியர்** - இவர்கள் தொகுதியான மேகத்தைத் தடவா நிற்கும் தீப்போலும் சிவந்த குஞ்சியை உடையவராய்ப் பருத்துள்ளவர்கள்; **உவர், தனித்தேர் கடவ, தீந்த வெம்புரத்திடைத் தோன்றிய கழலோர்** - அதோ நிற்கின்ற அவர்கள் (பிரமனால் செலுத்தப் பெற்ற) ஒப்பற்ற தேரினை செலுத்தியதினால் வெந்த முப்புரங்களினிடையில் தோன்றிய கழலணிந்த வீரர்களாவர்.

வடவைத்தீ - பெண் குதிரையின் முகத்துடன் கடலின் கண் மறைந்து நின்று ஊழிக்காலத்து வெளிப்பட்டு உலகினை அழிக்கும் மாபெருந்தீ. அத்தீயில் கடல் கடைந்த காலத்து வாசுகி என்ற அரவங் கக்கிய ஆலகால விடம் படப் பிறந்தவர்களும், வானளாவிய நெடிய தோற்றத்தையும் சிவந்த தலைமுடியினையும் உடையவரும், பிரமனால் செலுத்தப் பெற்ற ஒப்பற்ற தேரிலிருந்து இறைவனால் அழிக்கப்பெற்ற முப்புரங்களின் அழிவினின்றும் தோன்றியவர்களுமாகிய அரக்கர்கள் இங்கு கூறப்பெற்றனர்.

9274. **'இனையர் இன்னவர் என்பது ஓர் அளவு**
இலர் - ஐய !-
நினையவும், குறித்து உரைக்கவும், அரிது; இவர்
நிறைந்த
வினையமும் பெரு வரங்களும் தவங்களும் விளம்பின்,
அனைய பேர் உகம் ஆயிரத்து அளவினும் அடங்கா.

ஐய! இனையர் இன்னவர் என்பது ஓர் அளவு இலர் - ஐயனே! இவர் இத்தன்மையர் என்று தனித்தனியே சொல்லுதற்குரிய சிறிய அளவினர் அல்லர்; **நினையவும், குறித்து உரைக்கவும் அரிது** - இவர்கள் தன்மை நினைப்பதற்கும், குறித்துச் சொல்லுதற்கும் அரிது; **இவர் நிறைந்த வினையமும் பெரு வரங்களும் தவங்களும் விளம்பின்** - இவர் தம் நிறைந்த வஞ்சகங்களும், பெற்ற வரங்களும் அவ்வரங்களைப் பெற இவர் செய்த தவங்களும் சொல்லத் தொடங்கின்; **அனைய பேருகம் ஆயிரத்து அளவினும் அடங்கா** - அத்தன்மையான பெரிய ஊழிகள் ஆயிரத்தினும் அடங்காவாம்.

வினையம் - வஞ்சகம். அனைய என்பது நெஞ்சறி சுட்டாய் மிகப்பல ஆண்டுகளை விளக்கின.

9275. 'ஒருவரே சென்று, அவ் உறு திறல் குரங்கையும், உரவோர்
இருவர் என்றவர்தம்மையும், ஒரு கையோடு எற்றி,
வருவர்; மற்று இனிப் பகர்வது என்? - வானவர்க்கு அரிய
திருவ!' என்றனர், தூதுவர். இராவணன் செப்பும்:

வானவர்க்கு அரிய திருவ ! - தேவர்கட்கும் பெறுதற்கரிய பெருஞ்செல்வத்தைப் பெற்றவனே! ***ஒருவரே சென்று அவ் உறு திறல் குரங்கையும்*** - இப்படையில் உள்ள ஒருவரே சென்று அந்த மிக்க திறமையுடைய குரங்கையும்; ***உரவோர் இருவர் என்றவர் தம்மையும்*** - வலியவர் இருவர் என்ற இராம இலக்குவர் தம்மையும்; ***ஒரு கையோடு ஏற்றி வருவர்*** - ஒரு கையினால் தாக்கி அழித்து வருவர்; ***மற்று இனிப் பகர்வது என்? என்றனர், தூதுவர். இராவணன் செப்பும்*** - வேறு இனிச் சொல்லுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? என்று தூதுவர் சொல்லக் கேட்ட இராவணன் சொல்லுவான்.

குரங்கு - இங்கு அனுமனைக் குறித்தது. உரவோர் - வலியவர். செப்பும் - செய்யும் என்னும் முற்று ஆண்பாற்கண் வந்தது.

9276. 'எத் திறத்து இதற்கு எண் எனத் தொகை வகுத்து, இயன்ற
அத் திறத்தினை அறைதிர்' என்று உரைசெய, அவர்கள்,
'ஒத்த வெள்ளம் ஓர் ஆயிரம் உளது' என உரைத்தார்,
பித்தர்; இப் படைக்கு 'எண் சிறிது' என்றனர், பெயர்ந்தார்.

இதற்கு எண் எத்திறத்து எனத்தொகை வகுத்து இயன்ற - இப்படைக்கு எண்ணிக்கை எனைத்து என்று தொகையை வகுத்துப் பொருந்திய; ***அத்திறத்தினை அறைதிர்' என்று உரை செய*** - அந்த வகையினைக் கூறுங்கள்' என்று இராவணன் கேட்க; ***அவர்கள், ஒத்த வெள்ளம் ஓர் ஆயிரம் உளது' என உரைத்தார் பித்தர்*** - அத்தூதுவர்கள் ஒத்த அளவினை உடைய வெள்ளம் ஓராயிரம் உளது' எனக் கூறினார்கள், அவர் பித்தராவார்; ***இப்படைக்கு 'எண் சிறிது' என்றனர், பெயர்ந்தார்*** - இப்படையின் அளவிற்கு 'அந்த எண் சிறிது' என்று கூறினராய்ச் சென்றார்கள்.

9277. 'படைப் பெருங் குலத் தலைவரைக் கொணருதிர், என்பால் -
கிடைத்து, நான் அவர்க்கு உற்றுள பொருள் எலாம் கிளத்தி,
அடைத்த நல் உரை விளம்பினென் அளவளாய், அமைவுற்று,
உடைத்த பூசனை வரன்முறை இயற்ற' என்று உரைத்தான்.

நான் கிடைத்து அவர்க்கு உற்றுள பொருள் எலாம் கிளத்தி - *(இராவணன் தூதுவரை நோக்கி) நான் அவர்களை நெருங்கி இருந்து இங்கு நிகழ்ந்துள்ள செய்திகள் எல்லாவற்றையும் விளக்கி;* **அடைத்த நல் உரை விளம்பினென் அளவளாய், அமைவுற்று** - *(என மனத்தே) பொருந்திய நல்ல இனிய சொற்களைச் சொல்லி அளவளாவி மனம் நிறைவுற்று;* **உடைத்த பூசனை வரன் முறை இயற்ற படைப்பெருங்குலத் தலைவரை** - *அவர்களுக்கு உரித்தான பூசனையை வரன் முறையாகச் செய்யப் படையிலுள்ள பெருஞ் சிறப்புடைய தலைவர்களை;* **கொணருதிர், என்பால் என்று உரைத்தான்** - *என்னிடம் கொணர்வீர்களாக என்று சொன்னான்.*

குலம் - சிறப்பு, கிடைத்தல் - நெருங்குதல் "விடைத்தனி யேறன்னானோர் விடலையோர் வேற்கணாள் முன் கிடைத்து" (திருவிளை - திருமிக்கு - 42) உற்றுள பொருள் என்றது, இதுவரை போரில் நிகழ்ந்தனவற்றை. அளவளாவுதல் - ஒருவர்க்கொருவர் மனம் விட்டுப் பேசுதல். பூசனை என்றது வீரர்க்கு அளிக்கும் பெருஞ்சோறு முதலானவற்றை.

9278. தூதர் கூறிட, திசைதொறும் திசைதொறும் தொடர்ந்தார்,
ஓத வேலையின் நாயகர் எவரும் வந்து உற்றார்;
போது தூவினர், வணங்கினர், இராவணன் பொலன் தாள்
மோதும் மோலியின் பேர் ஒலி வானினை முட்ட.

தூதர் கூறிட ஓத வேலையின் நாயகர் எவரும் - *தூதுவர் இராவணன் ஆணையைக் கூறவும் பெருக்கெடுத்த கடல்போற் பரந்த சேனைத் தலைவர் எல்லோரும்;* **திசைதொறும் திசைதொறும் தொடர்ந்தார் வந்து உற்றார்** - *திக்குகளிலெல்லாமிருந்து அணி வகுத்து வந்தவராய்;* **இராவணன் பொலன்தாள் போது தூவினர்** - *இராவணனுடைய அழகிய பாதங்களில் மலர் தூவினவராய்;* **மோதும் மோலியின் பேர் ஒலி வானினை முட்ட வணங்கினர்** - *மகுடத்தோடு மகுடம் மோதுவதால் உளதாய பெரிய ஒலிவானை முட்டுமாறு ஒருவர்க்கு ஒருவர் முற்பட்டு வணங்கினர்.*

ஓதம் - நீர்ப்பெருக்கு, "திரைய வீங்கோதம் தந்து" (சிலம் கானல் வரி - சார்த்துவரி) 'போது' - மலரும் பருவத்தரும்பு 'காலை அரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி' (குறள் - 1227)

9279. அனையர் யாவரும் அருகு சென்று, அடி முறை வணங்கி,
வினையம் மேவினர், இனிதின் அங்கு இருந்தது ஓர் வேலை,
'நினையும் நல் வரவு ஆக, நும் வரவு!' என நிரம்பி,
'மனையும் மக்களும் வலியரே?' என்றனன், மறவோன்.

***அனையர் யாவரும் அருகு சென்று அடிமுறை வணங்கி** - (அவ்வாறு) அப்படைத்தலைவர் யாவரும் இராவணன் அருகிற் சென்று அவனடிகளை முறையாக வணங்கி; **வினையம் மேவினர் இனிதின் அங்கு இருந்தது ஓர் வேலை** - பணிவு பொருந்தினவராய் இனிதாக அங்கு இருந்தபோது; **மறவோன், நும் வரவு நினையும் நல்வரவு ஆக! என நிரம்பி** - பெருவீரனாகிய இராவணன் (அவர்களை நோக்கி) நும் வரவு யான் நினைக்கின்றபடி நல்வரவு ஆவதாக! என்று வரவேற்புச் செய்து முடித்து; **'மனையும் மக்களும் வலியரே?' என்றனன்** - 'நும் மனைவியும் மக்களும் மெலிவின்றி வலியராக இருக்கின்றனரோ' என நலம் உசாவினான். வினையம் - பணிவு. நினையும் நல்வரவாவது - இராம இலக்குவரை வென்றழித்தலாம். வலியரே? என்றது நலமாக உள்ளனரோ? என வினவியவாறாம்.*

9280. 'பெரிய திண் புயன் நீ உளை; தவ வரம் பெரிதால்;
உரிய வேண்டிய பொருள் எலாம் முடிப்பதற்கு ஒன்றோ?
இரியல் தேவரைக் கண்டனம்; பகை பிறிது இல்லை;
அரியது என் எமக்கு?' என்றனர், அவன் கருத்து அறிவார்.

***அவன் கருத்து அறிவார்** - அவ்விராவணனது கருத்தை அறியும் நோக்கத்தினராய் (படைத்தலைவர் இராவணனை நோக்கி); **பெரிய திண்புயன் நீ உளை தவ வரம் பெரிதால்** - பெரிய வலிமையான தோள்களை உடைய தலைவன் நீ இருக்கின்றாய்; யாங்கள் தவத்தினால் பெற்றுள்ள வரமும் மிகப்பெரிது; **உரிய வேண்டிய பொருள் எலாம் முடிப்பதற்கு ஒன்றோ** - நமக்கு உரியனவாய் வேண்டியுள்ள காரியங்களை யெல்லாம் முடிப்பதற்கு அரிதோ? **தேவரை இரியல் கண்டனம் பகை பிறிது இல்லை** - தேவரைத் தோற்றோடச் செய்து விட்டோம்; வேறு பகையும் இல்லை; **அரியது என் எமக்கு என்றனர்** - எமக்குச் செய்தற்கரியது என் உளது என்றனர்.*

உளை - முன்னிலை ஒருமை வினைமுற்று. ஒன்றோ? என்பது 'ஒரு பொருட்டோ?' என்னும் பொருளது.

9281. **'மாதரார்களும் மைந்தரும் நின் மருங்கு இருந்தார்**
பேது உறாதவர் இல்லை; நீ வருந்தினை, பெரிதும்;
யாது காரணம்? அருள்' என, அனையவர்
இசைத்தார்;
சீதை காதலின் புகுந்துள பரிசு எலாம் தெரித்தான்.

நின் மருங்கு இருந்தார் மாதரார்களும் மைந்தரும் - நின்பக்கத்து இருந்தவர்களாகிய பெண்டிர் பிள்ளைகளில்; **பேது உறாதவர் இல்லை நீ பெரிதும் வருந்தினை** - கலக்கமுறாதவர்கள் இல்லை நீ பெரிதும் வருந்திக் கொண்டிருக்கின்றாய்; **யாது காரணம்? அருள்" என அனையவர் இசைத்தார்** - யாது காரணம்? அருள் செய்க' என அப்படைத் தலைவர் வினவினார்; **சீதை** காதலின் புகுந்துள பரிசு எலாம் தெரித்தான் - (இராவணன்) சீதை மேல் வைத்த காதலால் உண்டான தன்மைகள் எல்லாவற்றையும் அவர்கட்குத் தெரிவித்தான்.

9282. **'கும்பகன்னனோடு இந்திரசித்தையும், குலத்தின்**
வெம்பு வெஞ் சினத்து அரக்கர்தம் குழுவையும்,
வென்றார்
அம்பினால், சிறு மனிதரே! நன்று, நம் ஆற்றல்!
நம்ப! சேனையும் வானரமே!' என நக்கார்.

நம்ப - நமது தலைவனே! கும்பகர்ணனோடு இந்திரசித்தையும்; **குலத்தின் வெம்புவெஞ் சினத்து அரக்கர் தம் குழுவையும்** - நம் குலத்தில் பிறந்த மனம் வெதும்புகின்ற கொடிய கோபத்தையுடைய அரக்கர் தம் கூட்டத்தையும்; **அம்பினால் வென்றார் சிறு மனிதரே! சேனையும் வானரமே!** - அம்பினால் வென்றவர்கள் சிறிய மனிதர்களா? அவர் சேனையும் குரங்கா? **நம் ஆற்றல் நன்று! என நக்கார்** - நமது வலிமை நன்று! என்று படைத்தலைவர்கள் சிரித்தனர்.

9283. **உலகைச் சேடன்தன் உச்சிநின்று எடுக்க அன்று,**
ஓர் ஏழ்
மலையை வேரொடும் வாங்க அன்று, அங்கையால்
வாரி
அலைகொள் வேலையைக் குடிக்க அன்று,

அழைத்தது; மலரோடு
இலைகள் கோதும் அக் குரங்கின்மேல் ஏவக்கொல்,
எம்மை?'

எம்மை அழைத்தது *- (நீ) எம்மை இங்கு வரவழைத்தது;* ***உலகைச் சேடன்தன் உச்சி நின்று எடுக்க அன்று*** *- உலகத்தை ஆதிசேடனது உச்சியினின்றும் எடுப்பதற்கு அன்று;* ***ஓர் ஏழ் மலையை வேரொடும் வாங்க அன்று*** *- ஒப்பற்ற ஏழு குலமலை மகளை வேரோடும் பறிக்க அன்று;* ***அங்கையால் வாரி அலைகொள் வேலையைக் குடிக்க அன்று*** *- உள்ளங்கையால் அள்ளி அலைகளைக் கொண்ட கடலைக் குடிக்கவும் அன்று;* ***மலரோடு இலைகள் கோதும் அக்குரங்கின் மேல் ஏவக்கொல்?*** *- மலர்களோடு இலைகளைக் கோதித்தின்னுகின்ற அந்தச் சிறிய குரங்கின் மேல் ஏவுதற்குத்தானோ?*

9284. என்ன, கை எறிந்து, இடி உரும்ஏறு என நக்கு,
மின்னும் வாள் எயிற்று அரக்கரை அம் கையால்
விலக்கி,
வன்னி என்பவன், புட்கரத் தீவுக்கு மன்னன்,
'அன்ன மானுடர் ஆர் வலியாவது' என்று
அறைந்தான்.

என்ன, கை எறிந்து, இடி உரும் ஏறு என நக்கு *- என்று கூறிக் கைதட்டி இடிக்கின்ற இடியேறு போலச் சிரித்த;* ***மின்னும் வாள் எயிற்று அரக்கரை அம்கையால் விலக்கி*** *- மின்னுகின்ற வெள்ளிய பல்லினையுடைய அரக்கர்களை (அவ்வாறு சிரிக்காமல் இருக்கும்படி) தன் அகங்கையால் அமைத்து, விலக்கி விட்டு;* ***புட்கரத்தீவுக்கு மன்னன் வன்னி என்பவன்*** *- புட்கரம் என்னும் தீவினுக்கு அரசனாகிய வன்னி என்பவன்;* ***அன்ன மானுடர் ஆர்? வலி யாது? என்று அறைந்தான்*** *- அந்த மனிதர்கள் யார்? அவரது வலிமை எத்தகையது? என்று (இராவணனை நோக்கிக்) கேட்டான்.*

மனிதர்களையும், குரங்குகளையும், அற்பமாக மதித்துச் சிரித்த படைத்தலைவர்களின் ஏளன நகையை கையமர்த்தி அடக்கிய புட்கரத் தீவின் மன்னனாகிய வன்னி கும்பகன்னனையும் இந்திரசித்துவையும் வென்றழித்தவர் சாதாரணவராக இருக்கமுடியாது என்ற கருத்தினால் அம்மனிதர் யார்? அவர் வலிமை யாது? என வினவினான் என்க.

மாலியவான் மனிதர் வலிமையை உரைத்தல்

9285. மற்று அவ் வாசகம் கேட்டலும், மாலியவான் வந்து,
'உற்ற தன்மையும், மனிதரது ஊற்றமும், உடன் ஆம்

***கொற்ற வானரத் தலைவர்தம் தகைமையும், கூறக்
கிற்றும், கேட்டிரால்' என்றனன், கிளத்துவான்
துணிந்தான்:***

மற்று அவ்வாசகம் கேட்டலும் மாலியவான் வந்து - (வன்னி கூறிய) அச்சொல்லைக் கேட்டவுடனே மாலியவான் முன்வந்து; **உற்ற தன்மையும், மனிதரது ஊற்றமும்** - இது காறும் நடந்துள்ள வற்றின் தன்மையையும், மனிதர்களின் வலிமையையும்; **உடன் ஆம் கொற்ற வானரத் தலைவர் தம் தகைமையும்** - அம்மனிதரோடு வந்துள்ள வெற்றி பொருந்திய வானரத் தலைவர் தம் பெருமையையும்; **கூறக்கிற்றும் கேட்டிரால் என்றனன் கிளத்துவான் துணிந்தான்** - சொல்லும் வல்லமையுடையேம், கேட்பீர்களாக என்று சொல்லத் துணிந்தான்.

ஊற்றம் - வலிமை, கொற்றம் - வெற்றி கிற்றும் - ஆற்றலுடையேம் வலிமையுடையேம் கில் - ஆற்றலுணர்த்தும் இடைச்சொல். அதன் அடியாகப் பிறந்த 'கிற்றும்' என்பது தன்மைப் பன்மை வினைமுற்றாம். சொல்லுபவை இராவணனுக்குப் பிடிக்காதவையும், அவனது தோல்விகளுமாதலால் மாலியவான் சொல்லத் துணிந்தான்.

***9286. 'பரிய தோளுடை விராதன், மாரீசனும் பட்டார்;
கரிய மால் வரை நிகர் கர தூடணர், கதிர் வேல்
திரிசிரா, அவர் திரைக்கடல் அன பெருஞ் சேனை,
ஒரு விலால், ஒரு நாழிகைப் பொழுதினின், உலந்தார்.***

ஒருவிலால் பரிய தோளுடை விராதன், மாரீசனும் பட்டார் - (இராமனுடைய) ஒரே வில்லினால் பருத்த தோள்களையுடைய விராதனும், மாரீசனும் இறந்து பட்டார்கள்; **கரிய மால்வரை நிகர் கரதுடணர், கதிர்வேல் திரிசிரா** - கரிய பெரிய மலையை ஒத்தவரான கரனும், தூடணனும், ஒளி பொருந்திய வேற்படையை உடைய திரிசிராவும்; **அவர் திரைக்கடல் அன பெருஞ்சேனை** - அவர்களுடைய அலைகடல் போன்ற பெருஞ்சேனையும்; **ஒரு நாழிகைப் பொழுதினின் உலந்தார்** - ஒரு நாழிகைப் பொழுதினில் அழிந்துபட்டார்கள்.

இராமனுடைய ஒரு வில்லால் விராதன், மாரீசன், கரன், தூடணன், திரிசிரா முதலானவர்களும் அரக்கர் பெரும் படையும் அழிந்தமை கூறப்பட்டது.

***9287. 'ஆழி அன்ன நீர் அறிதிர் அன்றே, கடல் அனைத்தும்
ஊழிக் கால் எனக் கடப்பவன் வாலி என்போனை?
ஏழு குன்றமும் எடுக்குறும் மிடுக்கனை, இந் நாள்,
பாழி மார்புஅகம் பிளந்து, உயிர் குடித்தது, ஓர் பகழி.***

ஆழி அன்னநீர் கடல் அனைத்தையும் ஊழிக்கால் எனக் - கடலைப்போன்று பரவியுள்ள நீங்கள், கடல்கள் எல்லாவற்றையும் ஊழிக்காற்று போல விரைந்து; ***கடப்பவன் வாலி என்போனை அறிதிர் அன்றே?*** - கடந்து செல்பவனாகிய வாலி என்பவனை அறிவீரன்றோ? ***எழு குன்றமும் எடுக்குறும் மிடுக்கனை*** - ஏழு குல மலைகளையும் எடுக்கவல்ல மிடுக்கினை உடைய அவ்வாலியை; ***இந்நாள் ஓர் பகழி பாழி மார்பு அகம் பிளந்தது உயிர் குடித்தது*** - இந்நாளில் இராமனுடைய ஓர் அம்பு வலிமை மிக்க மார்பகத்தைப் பிளந்து உயிரைக் குடித்தது.

ஏழு மலைகளாவன, கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், கந்தமாதனம் என்பவை.

9288. 'இங்கு வந்து நீர் வினாயது என்? எறி திரைப் பரவை
அங்கு வெந்திலதோ? சிறிது அறிந்ததும் இலிரோ?
கங்கைசூடிதன் கடுஞ் சிலை ஒடித்த அக் காலம்,
உங்கள் வான் செவி புகுந்திலதோ, முழங்கு ஓதை?

நீர் இங்கு வந்து வினாயது என் - நீர் (இரு மனிதரின் ஆற்றலைப்பற்றி) இங்கு வந்து வினவியது என்? ***எறி திரைப் பரவை அங்கு வெந்திலதோ?*** - இராமனுடைய அக்கினிக்கணையால் அலை வீசுங்கடல் அங்கு வேகவில்லையோ? ***சிறிதும் அறிந்ததும் இலிரோ?*** - அது இராமனால் நிகழ்ந்தது என்பதைச் சிறிதும் அறிந்ததும் இல்லீரோ? ***கங்கை சூடிதன் கடுஞ்சிலை ஒடித்த அக்காலம்*** - கங்கையைச் சடையில் கொண்டுள்ள சிவனது கடுமையான வில்லை (இராமன் சீதையை மணக்கும் பொருட்டு) ஒடித்த அக்காலத்து; ***முழங்கு ஓதை உங்கள் வான் செவி புகுந்திலதோ?*** - (அவ்வில் ஒடிந்ததாலாய) முழங்கும் பேரொலியானது உங்களது சிறந்த செவியில் புகுந்திலதோ?

கடல் வெந்தமை கண்டும், வில்லொடித்த ஓசையைக் கேட்டும் இவற்றிற்குக் காரணம் தெரிந்திருக்க வேண்டிய நீர் இங்கு வந்து வினவுவது என்? என்கின்றான் மாலியவான்.

9289. 'ஆயிரம் பெரு வெள்ளம் உண்டு, இலங்கையின் அளவில்,
தீயின் வெய்ய போர் அரக்கர்தம் சேனை; அச் சேனை
போயது, அந்தகன் புரம் புக நிறைந்தது போலாம்,
ஏயும் மும்மை நூல் மார்பினர் எய்த வில் இரண்டால்.

இலங்கையின் அளவில் தீயின் வெய்யபோர் அரக்கர் தம் சேனை - இலங்கையின் எல்லையில் நெருப்பினும் கொடியவர்களாய்ப் போராற்றும் அரக்கர் தம் சேனை; **ஆயிரம் பெரு வெள்ளம் உண்டு அச்சேனை போயது** - ஆயிரம் பெருவெள்ளம் உண்டு அச்சேனை அழிந்துபோயது; **அந்தகன் புரம்புக நிறைந்தது போலாம்** - எமபுரத்தில் அது நிறைந்தது போலும்! **ஏயும் மும்மை நூல் மார்பினர் எய்தவில் இரண்டால்** - (இவ்வளவும் செய்தவை) முந்நூல் பொருந்திய மார்பினர் ஆகிய இராம இலக்குவர் எய்த வில் இரண்டே ஆம்.

9290. 'கொற்ற வெஞ் சிலைக் கும்பகன்னனும், நுங்கள்
கோமான்
பெற்ற மைந்தரும், பிரகத்தன் முதலிய பிறரும்,
மற்றை வீரரும், இந்திரசித்தொடு மடிந்தார்;
இற்றை நாள் வரை, யானும் மற்று இவனுமே
இருந்தேம்.

கொற்றை வெஞ்சிலைக் கும்பகன்னனும் - வெற்றியே பெறுதற்குரிய கொடிய வில்லையேந்திய கும்பகன்னனும்; **நுங்கள் கோமான் பெற்ற மைந்தரும்** - நும் அரசனாகிய இராவணன் பெற்ற மைந்தரும்; **பிரகத்தன் முதலிய பிறரும்** - பிரகத்தன் முதலிய பிறரும்; **மற்றை வீரரும் இந்திரசித்தொடு மடிந்தார்** - மற்றைய வீரர்களும், இந்திரசித்தோடு மடிந்தார்கள்; **இற்றை நாள் வரை யானும் மற்று இவனுமே இருந்தேம்** - இன்று வரையில் யானும் இந்த இராவணனுமே மடியாதிருந்தோம்.

9291. 'மூலத் தானை என்று உண்டு; அது மும்மை நூறு
அமைந்த
கூலச் சேனையின் வெள்ளம்; மற்று அதற்கு இன்று
குறித்த
காலச் செய்கை நீர் வந்துளீர்; இனி, தக்க கழலோர்
சீலச் செய்கையும், கலிப் பெருஞ் சேனையும்,

தெரிக்கில்.

மூலத்தானை என்று உண்டு - மூலபலப்படை என்ற ஒன்று உண்டு; **அது மும்மை நூறு அமைந்த கூலச்சேனையின் வெள்ளம்** - அது மூன்று நூறாக அமைந்த திரண்ட சேனையாகிய வெள்ளம்; **மற்று அதற்கு இன்று குறித்த காலச்செய்கை நீர் வந்துளீர்** - அப்படைக்கு இன்று போர் செய்யுமாறு குறிக்கப்பெற்ற காலத்தின் செயலால் (அதற்கு உதவியாக) நீவிர் வந்திருக்கின்றீர்கள்; **இனி, தக்க கழலோர் சீலச் செய்கையும்** - இனித்தகுதி அமைந்த கழல் களை அணிந்த வானரப் படைத்தலைவரின் ஒழுங்கமைந்த செய்கையையும்; **கவிப்பெருஞ்சேனையும் தெரிக்கில்** - மிகுந்த குரங்குப்படையின் தன்மையையும் கூற வேண்டின்.

முந்நூறு வெள்ளம் மூலத்தானை போர் செய்ய வேண்டிய நாள் இன்று ஆதலின் அத்தானைக்குத் துணையாக நீவிர் வந்துளீர் என்றவாறு. மும்மை நூறு - முந்நூறு கூலம் - திரட்சி. தக்க கழலோர் - வானரப் படைத்தலைவர். சீலம் - ஒழுங்கு. கவி - குரங்கு.

9292. **'ஒரு குரங்கு வந்து இலங்கையை மலங்கு எரியூட்டி,**
திருகு வெஞ் சினத்து அக்கனை நிலத்தொடும்
தேய்த்து,
பொருது, தூது உரைத்து, ஏகியது, - அரக்கியர் புலம்ப,
கருது சேனையாம் கடலையும் கடலையும் கடந்து.

ஒரு குரங்கு வந்து இலங்கையை மலங்கு எரியூட்டி - ஒரு குரங்கு வந்து இலங்கையைக் கலங்குதற்குக் காரணமான தீயை மூட்டி; **திருகு வெஞ்சினத்து அக்கனை நிலத்தொடும் தேய்த்து** - மாறுபட்ட சினத்தினை உடைய அக்க குமாரனையும் நிலத்தோடு தேய்த்துக் கொன்று; **பொருது, தூதுரைத்து அரக்கியர் புலம்ப** - போர் செய்து, தூது சொல்லி அரக்கியர் புலம்புமாறு; **கருது சேனையாம் கடலையும் கடலையும் கடந்து ஏகியது** - மதிக்கத்தக்க, சேனையாகிய கடலையும், பெரிய கடலையும் கடந்து சென்றது.

ஒரு குரங்கு - அனுமன். மலங்கு எரி - கலங்குதற்குக் காரணமாகிய தீ, அக்கன் - அக்ககுமாரன், இராவணன் மகன். குரங்குதானே என எள்ளிய படைத்தலைவர்க்கு அதன் வலிமை கூறினான்.

9293. **'கண்டிலீர்கொலாம், கடலினை மலை கொண்டு கட்டி,**
மண்டு போர் செய, வானரர் இயற்றிய மார்க்கம்?
உண்டு வெள்ளம் ஓர் எழுபது; மருந்து ஒரு நொடியில்
கொண்டு வந்தது, மேருவுக்கு அப்புறம் குதித்து.

மண்டு போர் செய, கடலினை மலை கொண்டு கட்டி - நெருங்கிப் போர் செய்யும் பொருட்டு கடலினை மலை கொண்டு அடைத்துக் கட்டி; **வானரர் இயற்றிய மார்க்கம் கண்டிலீர் கொலாம்** - (நீவிர் இகழ்ந்து கூறிய) குரங்குகள் ஏற்படுத்திய சேதுவாகிய வழியினைக் கண்டிலீரோ? **ஓர் எழுபது வெள்ளம் உண்டு** - பகைவரிடம் (இந்த வல்லமையுள்ள குரங்குகள் கொண்ட) ஓர் எழுபது வெள்ளம் சேனை உளது; **மேருவுக்கு அப்புறம் குதித்து மருந்து ஒரு நொடியில் கொண்டு வந்தது** - (அப்படையில் ஒரு குரங்கு) மேரு மலைக்கு அப்புறத்தே குதித்து ஒரு நொடிப் பொழுதில் (உயிரைத் தருகின்ற) மருந்தினைக் கொண்டு வந்தது.

மார்க்கம் - வழி. இங்கு சேதுவைக் குறித்தது, கொலாம் - கொல் ஐயம்.

9294. ***'இது இயற்கை; ஓர் சீதை என்று இருந்தவத்து***
இயைந்தாள்,
பொது இயற்கை தீர் கற்புடைப் பத்தினி பொருட்டால்,
விதி விளைத்தது; அவ் வில்லியர் வெல்க! நீர்
வெல்க!
முதுமொழிப் பதம் சொல்லினென்' என்று, உரை
முடித்தான்.

இது இயற்கை; ஓர் சீதை என்று இருந்தவத்து இயைந்தாள் *- இது பகைவர் தம் சேனையின் இயல்பு; ஒப்பற்ற சீதை என்று மிக்க தவத்துடன் கூடியவளான;* ***பொது இயற்கை தீர் கற்புடைப் பத்தினி பொருட்டால்*** *- பொது இயற்கையொழிந்த (பிறர் எவர்க்கும் இல்லாது தனக்கே சிறப்பாக அமைந்த) கற்பினை உடைய ஒரு பத்தினியை முன்னிட்டு;* ***விதி விளைத்தது; அவ்வில்லியர் வெல்க, நீர் வெல்க*** *- விதியே (இத்தகு பகையை) விளைவித்தது. அந்த வில்லாளர்களே வெற்றி பெறுக (அன்றி) நீர் வெற்றி பெறுக;* ***முதுமொழிப்பதம் சொல்லினென் என்று உரை முடித்தான்*** *- முதுவோர் மொழிதற்குரிய சொல்லைச் சொன்னேன் என்று மாலியவான் தன் உரையை முடித்துக் கொண்டான். இது இயற்கை எனப் பகைப் படையின் தன்மையைக் கூறியவன் இப்போர் ஒப்புவமையற்ற ஓர் கற்புடைப் பெண்ணின் பொருட்டால் விதி கூட்ட விளைந்துள்ளது. இதில் அவர்களே வெல்வர் என்ற கருத்தை உடையவனாயினும் நிலைமைக்கேற்ப அவரே வெல்க அல்லது நீவிரே வெல்க எனப் பொதுவாகக் கூறித்தான் அனுபலங்களாலும் வயதாலும் முதிர்ந்தவனாதலின் தன்னுரையினை முதுமொழி எனக் குறிப்பிட்டு மாலியவான் உரை முடிக்கின்றான்.*

வன்னி 'பொருதலே தக்கது' எனல்

9295. ***வன்னி, மன்னனை நோக்கி, 'நீ இவர் எலாம் மடிய,***
என்ன காரணம், இகல் செயாதிருந்தது?' என்று
இசைத்தான்;
'புன்மை நோக்கினென்; நாணினால் பொருதிலேன்'
என்றான்;
'அன்னதேல், இனி அமையும் எம் கடமைஅஃது'
என்றான்.

வன்னி, மன்னனை நோக்கி, இவர் எலாம் மடிய *- வன்னி, இராவணனை நோக்கி 'இவரெலாம் மடிந்து போகவும்;* ***நீ இகல் செயாதிருந்தது என்ன காரணம்? என்று இசைத்தான்*** *- நீ போர் செய்யாதிருத்தற்கு என்ன காரணம்? என்று வினவினான்;*

புன்மை நோக்கினன்; நாணினால் பொருதிலேன்' என்றான் - (மனிதரையும் குரங்குகளையும் எதிர்த்துப் போர் செய்தலாகிய) இழிவை நோக்கி, வெட்கத்தால் போர் செய்யவில்லை' என்று இராவணன் (அதற்குக்) கூறினான்; ***'அன்னதேல், இனி எம் கடமை அஃது அமையும்' என்றான்*** -அவ்வாறாயின் அவரோடு போர் செய்வது எம் கடமையாக அமையும் என வன்னி கூறினான்.

முதல் நாளே போருக்குப் போய்ப் பட்ட புன்மை காரணமாக ஏற்பட்ட நாணத்தினால் பொருதிலேன்;" என்ற பொருளும் அமைந்திருத்தல் காண்க, இங்கு இராவணன் தான் முதல் நாளே போருக்குப் போய்த் தோற்று வந்ததனை மறைத்துக்கொண்டு பொய் கூறுகின்ற அளவுக்குத் தாழ்ந்து போகின்ற நிலையினைக் காணுகின்றோம்.

9296. 'மூது உணர்ந்த இம் முது மகன் கூறிய முயற்சி
சீதை என்பவள்தனை விட்டு, அம் மனிதரைச்
சேர்தல்;
ஆதியின்தலை செயத்தக்கது; இனிச் செயல்
அழிவால்,
காதல் இந்திரசித்தையும் மாய்வித்தல் கண்டும்?

மூது உணர்ந்த இம்முதுமகன் கூறிய முயற்சி - பழையனவற்றை உணர்ந்த இம்முதியவன் மாலியவான் கூறிய முயற்சிப்பயன்; ***சீதை என்பவன் தனைவிட்டு அம்மனிதரைச் சேர்தல்*** - சீதை என்பவளைச் சிறையிலிருந்து விடுத்து அம்மனிதரைச் சேர்வது என்பதாகும்; ***ஆதியின் தலை செயத்தக்கது*** - அது, முன்னமே தொடக்கத்தில் செய்யத்தக்க செயல் ஆகும்; ***காதல் இந்திரசித்தையும் மாய்வித்தல் கண்டும், இனிச் செயல் அழிவால்*** - அன்பிற்குரிய இந்திரசித்தினையும் பகைவர் கொல்லக்கண்டும் இனி அவ்வாறு செய்வது நமது புகழுக்கு இழிவாகும்.

'மாலியவான் வெளிப்படையாகச் சீதையை விட்டுவிடலாமெனக் கூறவில்லையாயினும் அவன் சொன்னதைக் கொண்டு அதன் பின்னணியாகிய அவன் கருத்தை உணர்ந்த வன்னி, அக்கருத்தின்படி சீதையை விட்டுவிட்டுச் சமாதானமாகப் போதல் என்பது தொடக்கத்திலேயே செய்ய வேண்டியசெயலாம். அங்ஙனம் செய்திருப்பின் கும்பகன்னன், அதிகாயன் முதலான வீரர்களும், அரக்கர் படையும் அழிந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அன்பிற்கினிய இந்திர சித்துவும் பகைவர்களால் கொல்லப்பட்ட நிலையில் அப்படிச் செய்வது அரக்கர் குலம் இதுவரையும் தேடிய வீரப்பண்பாகிய பெருமைக்கு அழிவைத் தருவதாகும் என்றான்.

9297. 'விட்டம்ஆயினும் மாதினை, வெஞ் சமம் விரும்பிப்
பட்ட வீரரைப் பெறுகிலெம்; பெறுவது பழியால்;

முட்டி, மற்றவர் குலத்தொடு முடிக்குவது அல்லால்,
கட்டம், அத் தொழில்; செருத் தொழில் இனிச்
செயும் கடமை'

மாதினை விட்டம் ஆயினும் வெஞ்சமம் விரும்பி - சீதையை விட்டு விட்டோம் எனினும், கொடிய போரை விரும்பிச் சென்று; **பட்ட வீரரைப் பெறுகிலம், பெறுவது பழியால்** - இறந்துபட்ட வீரர்களைத் திரும்பப் பெறமாட்டோம், அது மட்டுமின்றிப் பெறப்போவது பழியேயாகும்; **முட்டி, மற்றவர் குலத்தொடு முடிக்குவது அல்லால்** - பகைவரைத் தாக்கி, அவர்களை முற்றும் அழித்து முடிப்பதே அல்லால்; **அத்தொழில் கட்டம்; இனிச் செயும் கடமை செருத்தொழில்** - சமாதானத் தொழில் வருத்தம் தருவதாகும், இனிச் செய்யத்தக்க கடமை போர்த் தொழிலை மேற்கொள்வதே.

முட்டி - தாக்கி குலத்தொடு முடிக்குவது - முற்ற முடித்தல், கட்டம் - வருத்தம்.

9298. **என்று, எழுந்தனர் இராக்கதர், 'இருக்க நீ; யாமே**
சென்று, மற்றவர் சில் உடல் குருதி, நீர் தேக்கி,
வென்று மீளுதும்; வெள்குதுமேல், மிடல் இல்லாப்
புன் தொழில் குலம் ஆதும்' என்று உரைத்தனர்,
போனார்.

என்று, எழுந்தனர் இராக்கதர் நீ இருக்க யாமே சென்று - என்று சொல்லிப் படைத் தலைவராகிய இராக்கதர்கள் எழுந்தவர்களாய் (இராவணனை நோக்கி) நீ இங்கு இருப்பாயாக யாங்களே சென்று; **மற்றவர் சில் உடல் குருதி நீர் தேக்கி வென்று மீளுதும்** - அப்பகைவரின் சிறிய உடலில் உள்ள இரத்தத்தைக் குடித்து வென்று மீளுவோம்; **வெள்குதுமேல், மிடல் இல்லாப் புன்தொழில் குலம் ஆதும்'** - அவர்களுக்கு நாணிப் பின்வாங்குவோமாயின் வலிமை இல்லாத சிறுதொழில் செய்யும் குலத்தவர் ஆவோம்' **என்று உரைத்தனர் போனார்** - என்று கூறியவர்களாய்ப் போயினர்.

சில் உடல் - சிறிய உடல் - அரக்கரை நோக்கச் சிற்றுடல் பெற்றவர் மனிதர். வெள்குதல் இங்கு நாணிப் பின்வாங்குதலைக் குறித்தது. மிடல் - வலிமை. புன்தொழில் - வலிமையற்ற சிறு தொழில்.

மூலபல வதைப் படலம்

இராவணனுக்கும் அவன் குலத்தினருக்கும் மூல பலமாக இருந்த படையை இராமபிரான் ஒருவனே தனித்து நின்று அழித்ததை விளக்குகின்ற செய்தியைச் சொல்லும் படலம் இது.

மூலப் **படை** வதைப் படலம் என்று வெளிப்படையாகக் குறிக்காமல், மூல **பல** வதைப் படலம் என்று குறித்ததை எண்ண வேண்டும். வான்மீகரும் இப்பகுதிக்கு மூல பல யுத்தம் என்றே பெயரிட்டுள்ளார். 'பலம்' என்ற சொல்லுக்குப் 'படை' என்ற பொருளும் உண்டு. 'தந்திரக் கடலை நீந்தித் தன் பெரும் படையைச் சார்ந்தான் (7400) என்ற அடியில் தன் பெரும் பலத்தைச் சேர்ந்தான்' என்ற பாடம் கொண்டு 'பலம்' என்ற சொல்லுக்குப் 'படை' என்றே பொருள் கொண்டார் வை.மு.கோ.

மூலப்படையைத் 'தொல்படை' என்று வள்ளுவர் குறிக்கிறார். (குறள் 762) தொல்படையாகிய மூலப்படை பற்றிப் பரிமேலழகர் தெளிவுற விளக்கியுள்ளார். "மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப்படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை என்னும் அறுவகைப் படையுள்ளும் சிறப்புடையது மூலப்படை யாதலால், அம்மூலப் படையை அரசன் அவல் பொரி முதலியவற்றைக் கொடுத்துக் காப்பாற்றும் என்பதுகுறிப்பெச்சம்" என்பது, கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள் தெளிவுரை. இப்படையின் சிறப்புப் பற்றி மேலும் தந்துள்ள விளக்கம் வருமாறு: "மூலப் படை அரசனது முன்னோரைத் தொடங்கிவரும் சேனை. இது மூல பலம் எனப்படும். இராமாயணம், இராவணன் இந்திரசித்து மாண்ட பிறகு இராமர் முதலாயினோரை அழித்தொழிக்குமாறு மூலபலச் சேனையை அனுப்பினான் என்று கூறுவதாலும் இஃது அறியப்படும். அம் மூலப்படைக்குச் சிறப்பாவது அரசனிடத்து அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவரும் அன்பும் தான் சிறிதாகிய விடத்தும் பயந்து நீங்காத சௌரியம் (வீரம்) உடைமையுமாம்.

மூலம், பலம் என்ற இரண்டு சொற்களுக்கும் வேர் என்ற பொருளும் உண்டு என்பது இங்கே நினைக்கத் தக்கது. ஆதிதொட்டு வருதல், மூலம் ஆகி வேராகியிருத்தல், முதலான பண்புகளை உடையது மூலப்படை என்பது புலப்படுகிறது. வேரே அழிந்ததென்றால் பின் வாழ்வு இல்லை என்பது தெளிவு.

கம்பராமாயணப் படலங்களில் பெரியனவற்றுள் இப்படலமும் ஒன்று. இதில் கூறப்படும் செய்திகளின் சுருக்கம் வருமாறு. வன்னி என்ற அரக்கர் தலைவன் தான் சென்று பகை முடித்து வருவதாகப் புறப்பட்ட பொழுது அரக்க வீரர்கள் அவனை இருக்கச் சொல்லித் தாமே போர்முனை செல்ல முனைந்தனர் என்ற செய்தியொடு முந்திய படைக்காட்சிப் படலம் முடிந்தது. அந்த அரக்கர் மூலபல வீரர்களை நோக்கி, இராவணன் பேசுவதிலிருந்து தொடங்குகிறது இப்படலம்.

"நீங்கள் யாவரும் முனைந்து சென்று இராம இலக்குவரைக் கொன்றிடுங்கள். நான் வானர சேனையை அழிக்கிறேன்" என்று இராவணன் கூறினான். அவன் சொற்படி அரக்கர் தலைவர்கள் தம் படைகளோடு இராம, இலக்குவரை எதிர்த்துப்போர் செய்யப் போயினர். இராவணன் தனது மூலபலச் சேனையையும் அவ் அரக்கர்க்கு முன்னே இராம இலக்குவரை அழித்திட அனுப்பினான். ஆக, மூல பலப்படையும்

எஞ்சியிருந்த அரக்கர் படையும் இராம, இலக்குவரை அழித்திடும் கடமை பூண்டன. இராவணன், தேர் ஏறி, வானர சேனையை முற்றும் அழித்திடப் போர்க்கோலம் கொண்டு புறப்பட்டான். போர்க்களமெங்கும் அரக்கர் சேனையே தென்பட்டது கண்டு அஞ்சிய தேவர்கள் சிவபிரானிடம் முறையிட்டனர். 'இராமபிரான் இப்படைகளை யொழிப்பார்' எனத்தேவர்க்குச் சிவபிரான் தேறுதல் கூறினார். அரக்கர் சேனையைக் கண்ட வானர வீரர்கள் அஞ்சிச் சிதறி ஓடினர். சுக்கிரீவன், அங்கதன், அனுமன் மூவர் மட்டுமே அஞ்சி ஓடாது நின்றனர். அரக்கர் சேனையின் வரலாறும் தன்மையும் கேட்டறிந்த இராமபிரான், அச்சம் தவிர்த்துப் போர்க்களம் மீளுமாறு அழைத்திடச் சொன்னான். அங்கதன் அழைத்தபோது முதலில் வரத் தயங்கிய ஜாம்பவான் உட்பட வானர சேனையினர் யாவரும் பின்னர்ப் போர் புரிதலே தக்கதெனத் துணிந்து மீண்டனர். அவர்களுக்குப் பாதுகாவலாகத் துணை இருக்கும்படி இலக்குவனை இராமன் ஏவினான். சுக்கிரீவன் முதலோர் இலக்குவனுக்குத் துணையாகுமாறு பணிக்கப்பட்டனர். தான் ஒருவனே மூலபலப் படையைத் தனித்து நின்று அழிக்கப்போவதாக இராமபிரான் கூறினன். அநுமன் தான் மட்டிலுமாக உடன்வந்து பெருமானைத் தோள்மீது சுமப்பதாக வேண்டியதையும் மறுத்து, அவனை இலக்குவனுக்குத் துணையாக இருக்குமாறு வற்புறுத்திப் பணித்து, இராமபிரான் மூலபலப் படையைத் தனியொருவனாக எதிர்த்துப் பொருதிடலானான்.

இராமபிரான் ஒருவனே பல திக்கிலும் சாரி திரிந்து பொழிந்த அம்பு மழையின் பெருக்கத்தில் அரக்கர் சேனை அழியலாயிற்று. "ஒருவன் மட்டும் எதிர்நிற்க நாம் இத்துணைப் பேர் இருந்தும் கலங்குவதா? நாம் அனைவரும் ஒருமுகமாக அவன்மீது விழுந்து அவனைச் செயலற்றிடச் செய்வோம்" என வன்னி என்பான் பொங்கினான். அவர்களின் தீவிரத் தாக்குதலும் பயனற்றுப் போயிற்று. பெருமான் சாரிகை திரிந்து பொருதமையால் எங்கு நோக்கினும் அரக்கர் கண்களுக்கு இராமனே தென்பட்டான். அரக்கர்களே கூட இராமனாகத் தென்பட்டமையால் அரக்கர்கள் தம்மவரையே தாக்கி அழிதலும் நிகழ்ந்தது" பல கோடி அரக்கர் மாண்ட பின்னும் இராமன் சளையாதிருத்தல் கண்ட அரக்கர்கள் நாராயணாஸ்திரம் முதலான தெய்வப் படைக்கலங்களை ஏவினர். இராமனும் அவ்வப்படைகள் கொண்டே அரக்கர் ஏவிய தெய்வப் படைக்கலங்களின் ஆற்றலழியச் செய்தார்.

மூலபலப் படையை முழுமையாக அழித்தொழித்துவிட்டு, இணைப்பு நீக்கி, இலக்குவன் முதலியோர் இராவணனோடு போரிடுகின்ற களத்தை நோக்கி இராமபிரான் சென்றான். இது இப்படலச் செய்திகளின் சுருக்கம்.

இப்போரில் இறந்தவர் தொகை கணக்கில் அடங்காது என்பதைக் கலிக்கூற்றாகக் (9513) கூறியுள்ள பாடல் கற்பனை வளம் மிக்கது. இலக்குவன், சுக்கிரீவன், அங்கதன், அனுமன் போன்ற மாவீரர்களை எதிர்த்து முன் எப்போதும் தோற்றிலா விறலோன் ஆகிய இராவணன் போர் செய்துகொண்டிருக்கிறான். மூலபலப் படையின் பெருக்கமும் திறமும் நோக்க வானர சேனையின் அளவும் ஆற்றலும் சுருங்கியவையே. ஆயினும், அந்தப் போர் முடிந்துவிடாமல் நடந்துகொண்டிருக்கும் போதே அளவு காணமுடியாத பெரும்படையைத் தான் ஒருவனே தனி நின்று அழித்துவிட்டான். இராமபிரான் என்பது கூட்டு ஒருவரையும் வேண்டாக் கொற்றவனாகிய இராமன், செயராமனே என்பதை நிலைநாட்டும். இப்படலத்தின் சிறப்பான குறிப்பு இது.

acharya.org

படைத்தலைவர்களுக்கு இராவணன் கட்டளை

9299. 'வானரப் பெருஞ் சேனையை யான் ஒரு வழி சென்று,
ஊன் அறக் குறைத்து, உயிர் உண்பென்; நீயிர் போய், ஒருங்கே
ஆன மற்றவர் இருவரைக் கோறிர் என்று அறைந்தான் -
தானவப் பெருங் கரிகளை வாள் கொண்டு தடிந்தான்.

தானவப் பெருங் கரிகளை - அசுரராகிய பெரிய யானைகளை; **வாள் கொண்டு தடிந்தான்** - வாளினைக் கொண்டு துணித்தவனாகிய இராவணன் (சேனைத் தலைவர்களை நோக்கி); **யான் ஒருவழி சென்று** - நான் ஒரு புறமாகப் போய்; **வானரப் பெருஞ்சேனையை** - வானரப் பெரும்படைகளை; **ஊன் அறக்** குறைத்து - உடல்கள் சிதையும்படி வெட்டி; **உயிர் உண்பென்** - உயிரைக் குடிப்பேன்; **நீயிர் ஒருங்கே போய்** - நீங்கள் யாவரும் ஒன்றாகச் சென்று; **மற்றவர் ஆன இருவரை** - வானரர் தவிர இராம இலக்குவராகிய இருவரை; **கோறிர்** - கொல்லுவீர்களாக; **என்று அறைந்தான்** - என்று கட்டளை இட்டான்.

தானவர் - அரக்கரில் ஓர் இனத்தார். இராவணன் இவர்களை அழித்த செய்தி உத்தரகாண்டத்துள் பேசப்படுகிறது என்பர்.

9300. என உரைத்தலும், எழுந்து, தம் இரதமேல் ஏறி,
கனை திரைக் கடல் சேனையைக் கலந்தது காணா,
'வினையம் மற்று இலை; மூல மாத் தானையை விரைவோடு
இனையர் முன் செல, ஏவுக!' என்று இராவணன் இசைத்தான்.

என உரைத்தலும் - மேற்கண்டவாறு இராவணன் கட்டளை இட்டவுடனே; **எழுந்து** - புறப்பட்டு; **தம் இரதம் மேல் ஏறி** - தங்களுக்குரிய தேர்களில் ஏறி; **கனை திரைக் கடல் சேனையைக் கலந்தது காணா** - ஒலிக்கும் கடல்மேல் பரந்த தம் சேனைகளோடு அரக்கத் தலைவர்கள் சென்று சேர்ந்ததைக் கண்டு; **வினையம் மற்று இலை** - இனிச் செய்யத்தக்க பணி வேறு இல்லை; **மாமூலத் தானையை** - பெரிதாகிய மூல பல சேனையை; **இனையர் முன் விரைவோடு செல ஏவுக என்று** - இப்போது போருக்குப் போகின்ற இவர்களுக்கு முன்னே வேகமிகச் செல்லும்படியாக

ஏவுவீர்களாக என்று; **இராவணன் இசைத்தான்** - *இராவணன் (மேலும்) கட்டளை இட்டான்.*

9301. ஏவி அப் பெருந் தானையை, தானும் வேட்டு
எழுந்தான்,
தேவர் மெய்ப் புகழ் தேய்த்தவன், சில்லிஅம்
தேர்மேல்,
காவல் மூவகை உலகமும் முனிவரும் கலங்க,
பூவை வண்ணத்தன் சேனைமேல் ஒரு புறம்
போனான்.

அப்பெருந்தானையை ஏவி - *அந்தப் பெரிய மூலபலச் சேனையை இராமனை எதிர்த்தழித்திடுமாறு ஏவியபின்;* **தேவர் மெய்ப்புகழ் தேய்த்தவன்** - *தேவர்களின் மெய்யான புகழை அழித்தவனாகிய இராவணன்;* **வேட்டு** - *போர் செய்தலை விரும்பி;* **சில்லி அம் தேர்மேல்** - *சக்கரங்கள் கொண்ட அழகிய தேர் மீது;* **தானும் எழுந்தான்** - *தானும் ஏறியவனாய்;* **காவல் மூவகை உலகமும்** - *தன் ஆட்சியில் உள்ள மூன்று உலகத்தவரும்;* **முனிவரும்** - *முனிவர்களும்;* **கலங்க** - *மனம் கலங்கும்படியாக;* **பூவை வண்ணத்தன் சேனைமேல்** - *பூவைப் பூவின் நிறம் கொண்டவனாகிய இராமனுக்கு உதவியாக வந்த சேனையை எதிர்த்து;* **ஒரு புறம் போனான்** - *(மூலபலப்படை ஒருபுறம் போக) தான் வேறு ஒரு பக்கம் போனான்;*

மூல பலப் படையின் சிறப்பு

9302. 'எழுக, சேனை!' என்று, யானைமேல் மணி முரசு
ஏற்றி,
வழு இல் வள்ளுவர் துறைதொறும் விளித்தலும்,
வல்லைக்
குழுவி ஈண்டியது என்பரால், குவலயம் முழுதும்
தழுவி, விண்ணையும் திசையையும் தடவும் மாத்
தானை,

வழு இல் வள்ளுவர் - *தம் கடமையில் குற்றம் இல்லாத (முரசறையும்) வள்ளுவன்மார்;* **யானை மேல் மணி முரசு ஏற்றிக்** - *யானை மீது இருந்த அழகிய முரசுகளை அறைந்து;* **எழுக சேனை என்று** - *சேனைகள் எழுவதாக என்று;* **குவலயம் முழுதும் தழுவி** - *உலகம் முழுவதையும் அளாவி;* **விண்ணையும் திசையையும் தடவும் மாத்தானை** - *ஆகாயத்தையும் திசைகளையும் வருடுகின்ற பெரிய (மூலபலச்) சேனையானது;* **வல்லை** - *விரைவாக;* **ஈண்டியது என்பர்** - *கூடியது என்பர்.*

ஆல் - அசை.

9303. ***அடங்கும் வேலைகள், அண்டத்தின் அகத்து; அகல் மலையும்***
அடங்கும், மன் உயிர் அனைத்தும், அவ் வரைப்பிடை அவைபோல
அடங்குமே, மற்று அப் பெரும் படை அரக்கர்தம் யாக்கை,
அடங்கும் மாயவன் குறள் உருத் தன்மையின் அல்லால்?

அண்டத்தின் அகத்து வேலைகள் அடங்கும் - *அண்டத்தின் எல்லைக்குள்ளே கடல்கள் அடங்கி நிற்கும்;* ***அகல் மலையும் மன் உயிர் அனைத்தும் அடங்கும்*** - *பெரியனவாய் விரிந்த மலைகளும் நிலைபேறுடைய எல்லா உயிர்களும் (அவ்வாறே) அண்டத்தின் எல்லையுள் அடங்கி நிற்கும்;* ***அவ் வரைப்பின் அவை போல்*** - *அந்த (அண்டத்து) எல்லையுள் அவை அடங்குதல் போல;* ***அடங்கும் மாயவன் குறள் உருத் தன்மையின் அல்லால்*** - *யாவும் அடங்குமாறு ஓங்கிய திருமாலின் வாமன உருவினுள் யாவும் அடங்கிவிடும் தன்மை கொண்டதுபோல் அல்லாமல்;* ***அப்பெரும்படை அரக்கர் தம் யாக்கை அடங்குமே*** - *அந்தப் பெரிய படை கொண்ட அரக்கர்களின் பேருருவம் அடங்கிவிடுமோ? (அடங்காது என்றபடி).*

மூலபலப் படை வீரரின் தன்மை

9304. ***அறத்தைத் தின்று, அருங் கருணையைப் பருகி, வேறு அமைந்த***
மறத்தைப் பூண்டு, வெம் பாவத்தை மணம் புணர் மணாளர்
நிறத்துக் கார் அன்ன நெஞ்சினர், நெருப்புக்கு நெருப்பாய்,
புறத்தும் பொங்கிய பங்கியர், காலனும் புகழ்வார்;

அறத்தைத் தின்று - *(அந்த மூலபலத்தைச் சேர்ந்த அரக்க வீரர்கள்) அறத்தையே உணவாகத் தின்று;* ***அருங் கருணையைப் பருகி*** - *(அந்த உணவுக்கு ஏற்ப) அரிய கருணையையே நீராகக் குடித்து;* ***வேறு அமைந்த*** - *(அறத்துக்கு) மாறாக அமைந்ததாகிய;* ***மறத்தைப் பூண்டு*** - *மறநெறியையே மேற்கொண்டு;* ***வெம் பாவத்தை மணம் புணர் மணாளர்*** - *கொடிய பாவத்தையே மணம் செய்து சேரும்*

மாப்பிள்ளைகளாய்; ***நிறத்துக் கார் அன்ன நெஞ்சினர்*** *- நிறத்தினால் மேகத்தை ஒத்த கரிய நெஞ்சகத்தை உடையவர்களாய்;* ***நெருப்புக்கு நெருப்பார்*** *- சேர்ந்தவர்களை எரிக்கும் இயல்புடைய நெருப்புக்கு நெருப்புப் போன்ற சினமுடையவர்களாய்;* ***புறத்தும் பொங்கிய பங்கியர்*** *- (அகத்தில் உள்ள சின நெருப்புக்கு அடையாளமாய்) வெளியே விரிந்து தோன்றும் செம்முடியுடையவராய்;* ***காலனும் புகழ்வார்*** *- (கொல்லுதலில்) யமனாலும் புகழப்படுவோராய் விளங்கினர்.*

அரக்கரை மணவாளப் பிள்ளைகளாகக் கூறியதற்கு ஒப்ப, 'மறத்தைப் பூண்டு' என்ற தொடருக்கு மறத்தையே அழகு செய்யும் அணிகளாகப் பூண்டு எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். இப்பாடலில் வரும் வருணனை படிமக் (இமேஜரி) களஞ்சியமாக உள்ளது.

9305. நீண்ட தாள்களால் வேலையைப் புறம் செல நீக்கி,
வேண்டும் மீனொடு மகரங்கள் வாயிட்டு விழுங்கி
தூண்டு வான் உரும் ஏற்றினைச் செவிதொறும்
தூக்கி,
மூண்ட வான் மழை உரித்து உடுத்து, உலாவரும்
மூர்க்கர்;

நீண்ட தாள்களால் வேலையைப் புறம் செல நீக்கி *- தங்கள் நீண்ட கால்களால் கடல் நீரை அப்பாற் செல்லும்படி போக்கி;* ***வேண்டும் மீனொடு மகரங்கள்*** *- வேண்டிய அளவு மீன்களோடு மகரப்பெரு மீன்களையும்;* ***வாயிட்டு விழுங்கி*** *- வாயில் போட்டு விழுங்கி;* ***தூண்டுவான் உரும் ஏற்றினை*** *- (மேகங்களால்) உண்டாக்கப்படுகின்ற பேரிடிகளை;* ***செவிதொறும் தூக்கி*** *- காதுகளிலெல்லாம் தொங்க விட்டுக்கொண்டு;* ***மூண்டவான் மழை*** *- திரண்டெழுந்து வருகின்ற பெரிய மேகங்களை;* ***உரித்து உடுத்து*** *- பிய்த்து ஆடையாக உடுத்துக்கொண்டு;* ***உலா வரும் மூர்க்கர்*** *- எங்கணும் உலவி வருவர் அந்த முருடர்கள்.*

9306. மால் வரைக் குலம் பரல் என, மழைக் குலம்
சிலம்பா
கால் வரைப் பெரும் பாம்பு கொண்டு அசைத்த பைங்
கழலார்;
மேல் வரைப்பு அடர் கலுழன் வன் காற்று எனும்
விசையோர்;
நால் வரைக் கொணர்ந்து உடன் பிணித்தால் அன்ன

நடையார்;

மால்வரைக் குலம் பரல் என - *பெரிய மலைக் கூட்டங்களே உட்பரலாக அமைய;* ***மழைக்குலம் சிலம்பா*** - *மேகக் கூட்டங்களே காலில் அணியும் சிலம்புகளாக;* ***கால் வரை*** - *கால்களாகிய பெருமலைகளில்;* ***பெரும்பாம்பு கொண்டு அசைத்த பைங்கழலார்*** - *பெரிய பாம்பு கொண்டு கட்டிய பசும் பொன் கழல் அணிந்தவர்கள் (அவ் அரக்கர்கள்);* ***மேல்வரைப் படர் கலுழன்*** - *விண்ணக எல்லை வரை பறந்து செல்லும் கருடனால் எழுப்பப்படுகின்ற;* ***வன் காற்று எனும் விசையோர்*** - *வலிய காற்றுப் போன்ற வேகத்தை உடையவர்கள்;* ***நால் வரைக் கொணர்ந்து*** - *தொங்கி அசைகின்ற (துதிக்கை கொண்ட) மலையனைய யானைகளைக் கொண்டுவந்து;* ***உடன் பிணித்தால் அன்ன நடையார்*** - *ஒன்றாகக் கட்டியது போன்ற நடையை உடையவர்கள்.*

நால்வரை கொணர்ந்து எனற்பாலது நால்வரைக் கொணர்ந்து என வந்தமை முந்தைய வரிகளில் அமைந்த ஓசையைப் பேணும் நயத்திற்காக.

9307. உண்ணும் தன்மைய ஊன் முறை தப்பிடின், உடனே
மண்ணில் நின்ற மால் யானையை வாயிடும் பசியார்;
தண்ணின் நீர் முறை தப்பிடின், தடக் கையால் தடவி,
விண்ணின் மேகத்தை வாரி, வாய்ப் பிழிந்திடும்
விடாயர்;

உண்ணும் தன்மைய ஊன் முறை தப்பிடின் - *உண்ணுதற்கு உரிய தசைகள் உரிய நேரத்தில் கிடைக்காமல் போனால்;* ***உடனே மண்ணில் நின்ற மால் யானையை வாயிடும் பசியார்*** - *மண் மீது நிற்கின்ற பெரிய யானைகளை உடனே வாய்க்குள் போட்டுக் கொள்கின்ற பசியை உடையவர்கள் (அந்த அரக்கர்கள்);* ***தண் இன் நீர் முறை தப்பிடின்*** - *குளிர்ந்த இனிய நீர் குடிப்பதற்கு உரிய நேரத்தில் கிடைக்காமல் தடைப்பட்டால்;* ***தடக் கையால் தடவி*** - *பெரிய கைகளால் ஆகாயத்தைத் தடவி;* ***விண்ணின் மேகத்தை வாரி*** - *அவ் ஆகாயத்திலே படர்கின்ற மேகத் திரள்களை அள்ளி;* ***வாய்ப் பிழிந்திடும் விடாயர்*** - *தங்கள் வாயிலே பிழிந்திடுகின்ற நீர் வேட்கை உடையவர்கள் அவர்கள்.*

9308. உறைந்த மந்தரம் முதலிய கிரிகளை உருவ
எறிந்து, வேல் நிலை காண்பவர், இந்துவால் யாக்கை
சொறிந்து, தீர்வு உறு தினவினர்; மலைகளைச் சுற்றி
அறைந்து, கற்ற மாத் தண்டினர்; அசனியின்
ஆர்ப்பர்;

உறைந்த மந்தரம் முதலிய கிரிகளை - *திண்ணெனச் செறிந்த மந்தரம் முதலிய மலைகளை;* ***உருவ எறிந்து*** - *ஊடுருவும்படியாக தங்கள் வேலால் தாக்கி;* ***வேல் நிலை காண்பவர்*** - *தாங்கள் ஏந்திய வேற்படையின் கூர்மையைப் பரிசோதித்து*

அறிபவர்கள் அந்த அரக்கர்கள்; **இந்துவால் யாக்கை சொறிந்து** - சந்திரனைப் பற்றி தங்கள் உடம்பைச் சொறிந்து; **தீர்வு உறு தினவினர்** - தங்கள் உடல் தினவைத் தீர்த்துக் கொள்பவர்கள்; **மலைகளைச் சுற்றி அறைந்து** - கையில் அகப்படும் மலைகளைச் சுழற்றி மோதி; **கற்ற மாத் தண்டினர்** - பயிற்சி செய்யும் கதாயுதங்களைப் பயன்படுத்தியவர்கள்; **அசனியின் ஆர்ப்பர்** - இடிபோல முழங்குவார்கள்;

திருப்பாற்கடலைக் கடைவதற்குத் தேவர்கள் முதலியோர் பலரும் ஒன்றாகத் திரண்டு பற்றிப் பயன்படுத்திய மந்தரமலையையே தன் தோளுக்கு ஏற்ற கதாயுதம் என இரணியன் எடுத்தான். எடுத்தவன் 'இது நொய்ம்மையானது' எனக் கைவிட்டான். இக்கருத்தினை (கம்ப. 6199) கம்பர் பாடுவார். இச்செய்யுளோடு அதனை ஒப்பிட்டு நயம் உணர்க.

9309. சூலம் வாங்கிடின், சுடர் மழு எறிந்திடின், சுடர் வாள்
கோல வெஞ் சிலை பிடித்திடின், கொற்ற வேல்
கொள்ளின்
சால வன் தண்டு தரித்திடின், சக்கரம் தாங்கின்
காலன், மால், சிவன், குமரன் என்று, இவரையும்
கடப்பார்;

சூலம் வாங்கிடின் - சூலாயுதத்தைக் கையில் எடுத்தாலும்; **சுடர் மழு எறிந்திடின்** - ஒளி வீசும் மழுவாயுதம் கொண்டு தாக்கினாலும்; **சுடர் வாள் கோல வெஞ்சிலை பிடித்திடின்** - ஒளிர்கின்ற வாளினையும் அழகிய கொடிய வில்லையும் கையில் பிடித்தாலும்; **கொற்றவேல் கொள்ளின்** - வெற்றி வேலைக் கையிலே கொண்டாலும்; **சால வன் தண்டு தரித்திடின்** - மிக வலிய கதாயுதத்தைத் தாங்கினாலும்; **சக்கரம் தாங்கின்** - சக்கராயுதத்தைத் தாங்கினாலும்; **காலன், மால், சிவன், குமரன் என்று இவரையும்** - யமன், திருமால், சிவபிரான், முருகன் என்ற இவர்களையும்; **கடப்பார்** - போரில் வென்று மேம்படுவர் அவ் அரக்கர்கள்.

இவரையும் என்பதில் உம்மை, உயர்வு சிறப்பு.

9310. ஒருவரே வல்லர், ஓர் உலகத்தினை வெல்ல;
இருவர் வேண்டுவர், ஏழ் உலகத்தையும் இறுக்க;
திரிவரேல், உடன் திரிதரும், நெடு நிலம்; செவ்வே
வருவரேல் உடன் கடல்களும் தொடர்ந்து, பின்
வருமால்.

ஓர் உலகத்தினை வெல்ல ஒருவரே வல்லர் - ஓர் உலகத்தை வெல்ல வேண்டுமாயின் அவ் அரக்கர்களில் ஒருவரே அதற்கு வேண்டிய வல்லமை

உடையவர்; **ஏழ் உலகத்தையும் இறுக்க இருவர் வேண்டுவர்** - ஏழு உலகங்களையும் அழிப்பதற்கு அவர்களில் இருவர் தேவைப்படுவார்கள்; **திரிவரேல் நெடுநிலம் உடன் திரிதரும்** - அவர்கள் ஓர் இடத்தில் நில்லாமல் திரிந்து கொண்டிருப்பாராயின் பெரிய நிலவுலகம் அவர்களுடனே சேர்ந்து திரியும்; **செவ்வே வருவரேல்** - நேராக அவர்கள் வந்தால்; **கடல்களும் உடன் தொடர்ந்து பின்வரும்** - கடல்களெல்லாம் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து அவர்கள் பின்னே வரும்.

ஆல் - அசை.

நால்வகைப் படைகள்

9311. மேகம் எத்தனை, அத்தனை மால் கரி, விரிந்த
நாகம் எத்தனை, அத்தனை தேர்; நனி நாளாப்
போகம் எத்தனை, அத்தனை புரவியின் ஈட்டம்;
ஆகம் உற்றன எத்தனை, அத்தனை அனிகம்.

மேகம் எத்தனை அத்தனை மால் கரி - மேகங்கள் எத்தனை உண்டோ அத்தனை பெரிய யானைகள்; **விரிந்த நாகம் எத்தனை அத்தனை தேர்** - எங்கணும் பரவியுள்ள யானைகள் எத்தனையோ அத்தனைக்கு ஈடான தேர்கள்; **நனி நாளாப் போகம் எத்தனை அத்தனை புரவியின் ஈட்டம்** - நெடுநாளாகி விளைந்த (நெல்மணிகள்) விளைச்சலில் எத்தனையோ அத்தனை குதிரைகளின் கூட்டம்; **ஆகம் உற்றன எத்தனை அத்தனை அனிகம்** - உடல் பெற்ற உயிர்கள் எத்தனையோ அத்தனை காலாட்படை வீரர்கள் (என்று அளவிறந்தன அரக்கரின் நால்வகைப் படைகள்)

உயிர்கள் அனுபவிப்பதற்கென இறைவனால் எத்தனையோ பல போகங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளனவோ அத்தனை புரவிகளின் கூட்டம் எனவும் மூன்றாவது வரிக்குப் பொருள் கொள்ளலாம். 'எத்தனை கோடி இன்பம் வைத்தாய் இறைவா எங்கள் இறைவா' எனச் சுப்பிரமணிய பாரதியார் பாடியது இங்கு நினைவுகூரத் தக்கது.

9312. இன்ன தன்மைய யானை, தேர், இவுளி என்று
இவற்றின்
பன்னு பல்லணம், பருமம், மற்று உறுப்பொடு பலவும்,
பொன்னும் நல் நெடு மணியும் கொண்டு அல்லது
புனைந்த
சின்னம் உள்ளன இல்லன, மெய்ம் முற்றும்
தெரிந்தால்.

இன்ன தன்மைய - இத்தன்மைகளைக் கொண்ட; **யானை தேர் இவுளி என்று இவற்றின்** - யானை, தேர், குதிரை ஆகிய இவற்றின்; **மெய் முற்றும் தெரிந்தால்** - உடல் முழுவதையும் ஆராய்ந்து பார்த்தால்; **பன்னு பல்லணம் பருமம்** - சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுகின்ற (குதிரை மீது உள்ள) தவிசும், (யானை மேல் இடும் ஆசனமாகிய) இருக்கையும்; **மற்று உறுப்பொடு பலவும்** - மற்றும் உள்ள பலவேறு உறுப்புகளும்; **பொன்னும் நல் நெடு மணியும் கொண்டு அல்லது** - பொன்னும் நல்ல பெரிய மணிகளும் கொண்டல்லது; **புனைந்த சின்னம் உள்ளன இல்லன** - வேறு செய்த அடையாளக் குறிகள் கொண்டவை இல்லையாம்.

9313. இப் பெரும் படை எழுந்து இரைத்து ஏக, மேல் எழுந்த
துப்பு உதிர்ந்தன தூளியின் படலம் மீத் தூர்ப்ப,
தப்பு இல் கார் நிறம் தவிர்ந்தது; கரி மதம் தழுவ,
உப்பு நீங்கியது, ஓங்கு நீர் வீங்கு அலை உவரி.

இப் பெரும் படை எழுந்து இரைத்து ஏக - அரக்கரின் இந்தப் பெரிய படை போர்க்களம் நோக்கிப் புறப்பட்டு ஆரவாரம் செய்து போகும்போது; **ஓங்கு நீர் வீங்கு அலை உவரி** - பெருகிவரும் நீர் கொண்டதும் பொங்கும் அலைகள் கொண்டதுமான கடல்; **மேல் எழுந்த துப்பு உதிர்ந்தன தூளியின் படலம் மீத் தூர்ப்ப** - மேல் எழுந்து பரவியதும் பவளம் தூளாகி உதிர்ந்தது போன்றதுமான தூசிப் படலம் (கடற்பரப்பின்) மேற்பரப்பின் மீது வீழ்ந்து தூர்த்தமையால்; **தப்பு இல் கார் நிறம் தவிர்ந்தது** - இயல்பான கரிய நிறத்தை இழந்தது; **கரி மதம் தழுவ** - சேனையில் உள்ள யானைகளின் மத நீர் கலந்ததால்; **உப்பு நீங்கியது** - உவர்ப்புச் சுவை நீங்கியது.

9314. மலையும், வேலையும், மற்று உள பொருள்களும், வானோர்
நிலையும், அப் புறத்து உலகங்கள் யாவையும், நிரம்ப
உலைவுறாவகை உண்டு, பண்டு உமிழ்ந்த பேர் ஒருமைத்
தலைவன் வாய் ஒத்த - இலங்கையின் வாயில்கள் தருவ.

தருவ - (மூலப் படையை) வெளியே விடுக்கின்ற; **இலங்கையின் வாயில்கள்** - இலங்கையின் வாசல்கள்; **மலையும் வேலையும் மற்று உள பொருள்களும்** - மலைகளும் கடல்களும் மற்றும் உள்ள பொருள்களும்; **வானோர் நிலையும்** - தேவர் உலகமும்; **அப்புறத்து உலகங்கள் யாவையும்** - அப்பால் உள்ள எல்லா உலகங்களும்; **நிரம்ப** - திருவயிறு நிறையும்படியாக; **உலைவுறாவகை உண்டு** - சிதைவுறாமல் உண்டு; **பண்டு உமிழ்ந்து** - முன்பு உமிழ்ந்தருளிய; **பேர் ஒருமைத் தலைவன் வாய்**

ஒத்த - பெரியவனும் தனிப் பெருந் தலைவனுமாகிய திருமாலினது திருவாயினைப் போன்று காணப்பட்டன.

9315. கடம் பொறா மதக் களிறு, தேர், பரி, மிடை, காலாள்
படம் பொறாமையின் நனந் தலை அனந்தனும் பதைத்தான்;
விடம் பொறாது இரி அமரர்போல் குரங்குஇனம் மிதிக்கும்
இடம் பொறாமையின், இரிந்து போய், வடதிசை இறுத்த.

கடம் பொறா மதக்களிறு - கன்னத்திலிருந்து தடையின்றிப் பெருகும் மதநீர் கொண்ட ஆண்யானைகள்; **தேர், பரி, மிடை, காலாள்** - மற்றும் தேர்கள், குதிரைகள், நெருங்கியுள்ள காலாட்படை ஆகியவற்றைச் சுமைமிகுதியை; **படம் பொறாமையின்** - ஆயிரந் தலையிலுள்ள படங்களால் தாங்கமுடியாமையால்; **அனந்தனும் பதைத்தான்** - ஆதிசேடன் கூடத் துடித்தான்; **விடம் பொறாது** - பாற்கடல் கடைந்த போது எழுந்த ஆலகால நஞ்சினைக் காணவும் பொறாமல்; **இரி அமரர்போல்** - ஓடிய தேவர்களைப் போல; **குரங்கு இனம் மிதிக்கும் இடம் பொறாமையின்** - குரங்குகள் தாம் நின்ற இடத்தில் நிலைக்க முடியாமல்; **இரிந்துபோய்** - ஓடிச்சென்று; **வடதிசை இறுத்த** - திசையின் வடகோடியில் தங்கின.

9316. ஆழி மால் வரை வேலி சுற்றிட வகுத்து அமைத்த
ஏழு வேலையும், இடு வலை; அரக்கரே, இன மா;
வாழி காலனும் விதியும் வெவ் வினையுமே, மள்ளர்;
தோழம் மா மதில் இலங்கை; மால் வேட்டம் மேல் தொடர்ந்தார்.

ஆழி மால் வரை வேலி சுற்றிட - சக்கரவாளமாகிய பெரிய மலையே வேலியாகச் சுற்றி நிற்கும்படி; **வகுத்து அமைத்த** - நடுவில் வகுத்து அமைக்கப்பட்ட; **ஏழு வேலையும்** - ஏழு கடல்கள் கொண்ட இடம்; **இடு வலை** - இடப்பட்ட வலை வீசுதலுக்கு உரிய இடம்; **அரக்கரே மா இனம்** - அரக்கர்களே விலங்குகளின் கூட்டம்; **காலனும் விதியும் வெவ்வினையுமே மள்ளர்** - யமனும் பிரமனும் கொடிய ஊழ்வினையுமே (வேட்டையாடும்) வீரர்கள்; **மாமதில் இலங்கை தோழம்** - பெரிய மதில்களைக் கொண்ட இலங்கையே கொட்டில்; **மால் வேட்டம் மேல் தொடர்ந்தார்** - அந்த இலங்கையில் மயக்கம் ஊட்டும் (போர்) வேட்டையைத் தொடர்ந்தார்கள்.

9317. ***ஆர்த்த ஓசையோ? அலங்கு தேர் ஆழியின்***
அதிர்ப்போ?
கார்த் திண் மால் கரி முழக்கமோ? வாசியின்
கலிப்போ?
போர்த்த பல் இயத்து அரவமோ? - நெருக்கினால்
புழுங்கி
வேர்த்த அண்டத்தை வெடித்திடப் பொடிந்தது
மேன்மேல்.

நெருக்கினால் புழுங்கி *- நெருக்கத்தில் வெந்து;* ***வேர்த்த அண்டத்தை வெடித்திட*** *- வேர்த்திடுகின்ற அண்டகோளம் வெடித்திடுமாறு;* ***மேன்மேல் பொடிந்தது*** *- மேலும் மேலும் விளங்கித் தோன்றியது;* ***ஆர்த்த ஓசையோ*** *- வீரர்கள் ஆரவாரித்து எழுப்பிய ஓசையோ?* ***அலங்கு தேர் ஆழியின் அதிர்ப்போ*** *- அசைந்து செல்லும் தேர்ச் சக்கரங்களின் ஓசையா?* ***கார்த்திண் மால் கரி முழக்கமோ*** *- கருநிறமும் திண்மையும் கொண்ட பெரிய ஆண்யானைகள் பிளிறிய ஓசையா?* ***வாசியின் கலிப்போ*** *- குதிரைகளின் ஓசையா?* ***போர்த்த பல் இயத்து அரவமோ?*** *- இத்தனை ஓசைகளையும் உள்ளடக்கிய பல்வகை இசைக் கருவிகளின் ஓசையா?*

9318. ***வழங்கு பல் படை மீனது; மத கரி மகரம்***
முழங்குகின்றது; முரி திரைப் பரியது; முரசம்
தழங்கு பேர் ஒலி கலிப்பது; தறுகண் மா நிருதப்
புழுங்கு வெஞ் சினச் சுறவது - நிறைபடைப் புணரி.

நிறை படைப் புணரி *- இடமெலாம் பரவி நிறைந்த சேனையாகிய கடல்;* ***வழங்கு ப ல் படை மீனது*** *- பகைவரை நோக்கிச் செலுத்தப்படுதற்கு உரிய படைக்கலங்களாகிய மீன்களைக் கொண்டது;* ***முழங்குகின்றது மத கரி மகரம்*** *- பிளிறுகின்ற யானைகளாகிய திமிங்கலங்களை உடையது;* ***முரி திரைப் பரியது*** *- கரையில் மோதிச் சிதைகின்ற அலைகளாகிய குதிரைகளைப் பெற்றது;* ***முரசம் தழங்கு பேரொலி கலிப்பது*** *- போர் முரசுகள் ஒலிப்பதால் எழுகின்ற சத்தத்தைக் கொண்டது;* ***தறுகண் மா நிருத*** *- அஞ்சாமை கொண்ட பெரிய அரக்கராகிய;* ***புழுங்கு வெஞ்சினச் சுறவது*** *- மன வேக்காடுடைய கொடிய சினங்கொண்ட சுறாமீன்கள் உடையது.*

சேனை, யானை, குதிரை, முரசொலி, அரக்கர் இவை முறையே கடல், திமிங்கலம், அலை, கடலோசை, சுறாமீன்கள் ஆகியவையாக உருவகம் செய்யப்பட்டன. முற்றுருவகம் மீன் + அது. 'அது' பகுதிப் பொருளில் விகுதி. அஃதாவது விகுதிக்கெனத் தனிப்பொருள் இல்லை. இப்படியே பரியது, கலிப்பது, சுறவது என்பனவும் பகுதிப் பொருள் விகுதி கொண்டவை.

9319. தசும்பின் பொங்கிய திரள் புயத்து அரக்கர்தம் தானை
பசும் புல் தண் தலம் மிதித்தலின், கரி படு மதத்தின்
அசம்பின் சேறு பட்டு, அளறு பட்டு, அமிழுமால், அடங்க;
விசும்பின் சேறலின் கிடந்தது, அவ் விலங்கல்மேல் இலங்கை.

தசும்பின் பொங்கிய *- குடம் போல ஓங்கிய;* ***திரள் புயத்து அரக்கர் தம் தானை*** *- திரண்ட தோள்களையுடைய அரக்கரின் சேனை;* ***பசும்புல் தண் தளம் மிதித்தலின்*** *- பச்சைப் புல்லால் குளிர்ந்துள்ள தரையை மிதித்துப் போவதாலும்;* ***கரிபடு மதத்தின்*** *- யானைகளிலிருந்து பொழியும் மதநீர்ப் பெருக்கத்தாலும்;* ***அசும்பின் சேறுபட்டு*** *- வழுக்கு நிலத்துச் சேறுபோல;* ***அளறுபட்டு*** *- நெகிழும் சேறு உண்டாவதால்;* ***அடங்க அமிழும்*** *- எல்லாம் புதைபட்டுவிடும்; (ஆனால்)* ***விசும்பின் சேறலின்*** *- (சேற்றில் அமிழ்வதற்குத் தப்பி) யாவரும் விண்வழியே சென்றதால்;* ***அவ் விலங்கல் மேல் இலங்கை*** *- அந்தத் திரிகோண மலை மேல் இருந்த இலங்கை;* ***கிடந்தது*** *- (அமிழாமல்) இருந்தது.*

ஆல் - அசை.

சிவபிரானிடம் முறையிடுதல்

9320. படியைப் பார்த்தனர்; பரவையைப் பார்த்தனர்; படர் வான்
முடியைப் பார்த்தனர்; பார்த்தனர், நெடுந் திசை முழுதும்;
வெடியப் பார்ப்பது ஓர் வெள்ளிடை கண்டிலர்; மிடைந்த
கொடியைப் பார்த்தனர்; வேர்த்தனர், வானவர் குலைந்தார்.

வானவர் *- தேவர்கள்;* ***படியைப் பார்த்தனர்*** *- நிலவுலகத்தைப் பார்த்தார்கள்;* ***பரவையைப் பார்த்தனர*** *- கடலிடத்தைப் பார்த்தார்கள்;* ***படர் வான் முடியைப் பார்த்தனர்*** *- எங்கெங்கும் பரவியுள்ள ஆகாயத்தின் உச்சியைப் பார்த்தார்கள்;* ***நெடும் திசை முழுதும் பார்த்தனர்*** *- நீண்ட திசைகள் முழுவதையும் பார்த்தார்கள்;* ***வெடியப் பார்ப்பது ஓர் வெள்ளிடை கண்டிலர்*** *- (அரக்கர் சேனை இல்லா இடம்) ஒழிந்ததால் பார்ப்பதற்கு ஒரே ஒரு வெற்றிடத்தைக்கூட அவர்கள் காணவில்லை;* ***மிடைந்த கொடியைப் பார்த்தனர்*** *- நெருங்கிச் செறிந்த கொடிகளைப் பார்த்தார்கள்;* ***வேர்த்தனர் குலைந்தார்*** *- அச்சத்தால் உடல் வேர்த்தவராய் மனம் குலைந்தார்கள்.*

*9321. **உலகில் நாம் அலா உரு எலாம் இராக்கத உருவா,***
அலகு இல் பல் படை பிடித்து அமர்க்கு எழுந்தவோ?
அன்றேல்
விலகு நீர்த் திரை வேலை ஓர் ஏழும் போய் விதியால்
அலகு இல் பல் உருப் படைத்தனவோ?' என
அயிர்த்தார்.

உலகில் நாம் அலா உரு எலாம் - உலகத்தில் நம்மைத் தவிர உள்ள எல்லா உருவங்களும்; **இராக்கத உருவா** - அரக்கர் உருவாகி; **அலகு இல்பல் படை பிடித்து** - அளவில்லாத பல வகைப் போர்க்கருவிகளை ஏந்தி; **அமர்க்கு எழுந்தவோ** - போர் செய்வதற்குப் புறப்பட்டு வந்தனவோ? **அன்றேல்** - அவ்வாறு இல்லையென்றால்; **விலகு நீர்த்திரை** - விலகிச் செல்லுகின்ற நீர் அலைகளையுடைய; **வேலை ஓர் ஏழும் போய்** - ஏழு கடல்களும் சென்று; **விதியால்** - முறைப்படி; **அலகுஇல் பல் உருப் படைத்தனவோ** - அளவில்லாத பல வடிவங்களை உண்டாக்கினவோ? **என அயிர்த்தார்** - என்று ஐயப்பட்டனர்.

*9322. **நடுங்கி, நஞ்சு அடை கண்டனை, வானவர், 'நம்ப!***
ஒடுங்கி யாம் கரந்து உறைவிடம் அறிகிலம்; உயிரைப்
பிடுங்கி உண்குவர்; யார் இவர் பெருமை பண்டு
அறிந்தார்?

முடிந்தது, எம் வலி? என்றனர், ஓடுவான் முயல்வார்.

வானவர் - தேவர்கள்; **நடுங்கி** - (அச்சத்தால்) நடுங்கி, ஓடுவான் முயல்வார் - ஓடத் தொடங்கியவர்கள்; **நஞ்சு அடை கண்டனை** - நஞ்சு தங்கிய கழுத்துடைய சிவபிரானை (அடைந்து) **நம்ப** - (எம்) தலைவனே; **யாம் கரந்து ஒடுங்கி உறைவிடம் அறிகிலம்** - நாங்கள் (இந்த அரக்கரிடமிருந்து தப்பி) மறைந்து ஒடுங்கி வாழ்வதற்கு ஏற்ற இடத்தை அறிகிலேம்; **உயிரைப் பிடுங்கி உண்குவர்** - நாங்கள் மறைந்து ஒடுங்கி விடவில்லையென்றால் எம் உயிரைப் பறித்து உண்டுவிடுவார்கள்; **இவர் பெருமை** - இவ் அரக்கர்களின் பெருமையை; **பண்டு அறிந்தார் யார்** - முன்பு தெரிந்தவர்கள் யார்? (எவரும் இல்லை); **முடிந்தது எம் வலி என்றனர்** - எங்கள் வலிமையெல்லாம் அழிந்தது என்றனர்.

*9323. **'ஒருவரைக் கொல்ல, ஆயிரம் இராமர் வந்து,***
ஒருங்கே
இருபதிற்றிரண்டு ஆண்டு நின்று அமர் செய்தால்,

என் ஆம்?
நிருதரைக் கொல்வது, இடம் பெற்று ஓர் இடையில்
நின்று அன்றோ?
பொருவது, இப் படை கண்டு, தம் உயிர் பொறுத்து
அன்றோ?'

ஒருவரைக் கொல்ல - *இந்த அரக்கருள் ஒருவனைக் கொல்ல வேண்டுமென்றாலும்;* ***ஆயிரம் இராமர் ஒருங்கே வந்து*** - *ஆயிரம் இராமர்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்து வந்து;* ***இரு பதிற்றிரண்டு ஆண்டு*** - *இருபத்து நான்கு ஆண்டுக்காலம்;* ***நின்று அமர் செய்தால் என் ஆம்*** - *புறமுதுகு இட்டு ஓடாமல் உறுதியாக நிலைத்து நின்று போர் செய்தாலும் என்ன விளைவு ஆகப்போகிறது? (ஒன்றும் செய்துவிட முடியாது);* ***நிருதரைக் கொல்வது*** - *அரக்கர்களைக் கொல்வதென்பது;* ***இடம் பெற்று ஓர் இடையில் நின்று அன்றோ*** - *நிற்பதற்குப் போர்க்களத்தில் இடம் பெற்று, அந்த ஓரிடத்தில் உறுதியாக நின்றபிறகு அன்றோ? (நிற்பதற்கு இடம் கிடைக்கவும் போவதில்லை; ஓர் இடத்தில் நின்று போர் செய்ய முடியப்போவதும் இல்லை என்பதாம்.)* ***பொருவது*** - *போர் செய்வதென்பது;* ***இப்படை கண்டு*** - *இந்தப் படையைக் கண்ட பிறகும்;* ***தம் உயிர் பொறுத்து அன்றோ?*** - *தங்கள் உயிரைத் தாங்கி நிற்கும் சாகசம் பெற்றால் அன்றோ? பதிற்றிரண்டு - பன்னிரண்டு. இரு பதிற்றிரண்டு - இரண்டு பன்னிரண்டுகள்; இருபத்து நான்கு. இருபதிற்றிரண்டு எனப்பிரியாது இருபதிற்றி இரண்டு - எனப்பிரித்து நாற்பதாண்டுகள் என்பார் உளர். பன்னிரண்டு என்பது ஒரு வியாழ வட்டம். எனவே ஒரு வியாழ வட்டங்கள் இருபத்து நான்கு என்றாராம்.*

9324. என்று இறைஞ்சலும், மணி மிடற்று இறைவனும்
'இனி, நீர்
ஒன்றும் அஞ்சலிர்; வஞ்சனை அரக்கரை ஒருங்கே
கொன்று நீக்கும், அக் கொற்றவன்; இக் குலம்
எல்லாம்
பொன்றுவிப்பது ஓர் விதி தந்ததாம்' எனப்
புகன்றான்.

என்று இரைஞ்சலும் - *மேற்குறித்தவாறு முறையிட்டுத் தேவர்கள் வணங்கிய அளவில்;* ***மணி மிடற்று இறைவனும்*** - *நீல மணியை ஒத்த நிறம் கொண்ட கழுத்தினையுடைய சிவபிரான்;* ***இனி நீர் ஒன்றும் அஞ்சலிர்*** - *இதுவரை அஞ்சியிருந்தது போதும் இனிமேல் நீங்கள் சிறிதும் அஞ்சாதீர்கள்;* ***அக்கொற்றவன்*** - *அந்த வெற்றி கொள்ளும் இராமன்;* ***வஞ்சனை அரக்கரை ஒருங்கே கொன்று நீக்கும்*** - *வஞ்சகராகிய அரக்கர் அனைவரையும் கொன்று நீக்குவான்;* ***இக்குலம் எல்லாம் பொன்றுவிப்பது*** - *இந்த அரக்கர் குலம் முழுவதையும் கொல்லுவதாகிய;* ***ஓர் விதி*** - *ஒப்பற்ற ஊழ்வினை;* ***தந்தது*** - *இவர்களை இங்கே கொண்டு வந்து சேர்த்திருக்கிறது;* ***எனப் புகன்றான்*** - *என்று கூறினான்.*

ஆம் - உரையசை.

மூலபலச் சேனையைக் கண்டு வானரர் அஞ்சி ஓடுதல்

9325. புற்றின்நின்று வல் அரவுஇனம் புறப்பட, பொருமி,
'இற்றது, எம் வலி' என விரைந்து இரிதரும் எலிபோல்
மற்ற வானரப் பெருங் கடல் பயம் கொண்டு மறுகி,
கொற்ற வீரரைப் பார்த்திலது; இரிந்தது, குலைவால்.

புற்றின் நின்று வல் அரவு இனம் புறப்பட - புற்றுகளிலிருந்து வலிய பாம்புக்கூட்டங்கள் புறப்படக் கண்டு; **பொருமி** - பொருமிக்கொண்டு; **எம் வலி இற்றது** - எங்கள் ஆற்றல்அழிந்தது; **என** - என்று சொல்லிக்கொண்டு; **விரைந்து இரிதரும் எலிபோல்** - விரைவாக ஓடுகின்ற எலிக்கூட்டம் போல; **மற்ற வானரப் பெருங்கடல்** - மற்று அங்கு உள்ள வானர சேனையாகிய பெரிய கடல் (கடல் போன்ற பெரிய வானர வீரர்கள்); **பயம் கொண்டு மறுகி** - அச்சம் கொண்டு கலங்கி; **கொற்ற வீரரைப் பார்த்திலது** - வெற்றிக்கு உரிய இராம இலக்குவராகிய வீரர்கள் தம் பக்கல் இருக்கிறார்கள் என்பதைக் கருதிப்பார்க்கவில்லையாய்; **குலைவால் இரிந்தது** - மன நடுக்கத்தோடு ஓடியது.

'எலிப் பகை நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும்' (திருக்குறள் 763) என்ற குறட்கருத்தை நினைவு கூர்க. இக்கருத்து முன்னும் 'எலியெலாம் இப்படை அரவம் யான்' (கம்ப. 2312) என வந்தது. 'அரவின் நாமத்தை எலி இருந்து ஓதினால் அதற்கு விரவும் நன்மை என்' (கம்ப. 6238) என இரணியன் கூற்றிலும் வந்தது.

9326. அணையின்மேல் சென்ற, சில சில; ஆழியை நீந்தப்
புணைகள் தேடின, சில; சில நீந்தின போன;
துணைகளோடு புக்கு, அழுந்தின சில; சில தோன்றாப்
பணைகள் ஏறின; மலை முழை புக்கன, பலவால்.

சில சில அணையின் மேல் சென்ற - மூல பலச் சேனையைக் கண்டு ஓடிய வானரங்களில் சிலசில தாம் கட்டிய அணைமேல் தப்பி ஓடின; **சில ஆழியை நீந்தப் புணைகள் தேடின** - வேறு சில வானரங்கள் கடலை நீந்திக் கடப்பதற்குத் தெப்பம் தேடின; **சில நீந்தின போன** - மேலும் சில வானரங்கள் கடலில் நீந்திச் சென்றன; **சில துணைகளோடு புக்கு அழுந்தின** - மற்றும் சில வானரங்கள் துணைவந்த வானரங்களோடு கடலில் மூழ்கின; **சில தோன்றாப் பணைகள் ஏறின** - இன்னும் சில வானரங்கள் பார்ப்போர்க்குத் தெரியாத மரக்கிளைகளில் ஏறிக்கொண்டன; **பல, மலை முழை புக்கன** - பல வானரங்கள் மலைக்குகைகளுக்குள் புகுந்தன.

ஆல் - அசை.

9327. 'அடைத்த பேர் அணை அளித்தது நமக்கு உயிர்;
அடைய
உடைத்துப் போதுமால், அவர் தொடராமல்' என்று,
உரைத்த;
'புடைத்துச் செல்குவர், விசும்பினும்' என்றன;
'போதோன்
படைத்த திக்கு எலாம் பரந்தனர்' என்றன, பயத்தால்.

***அடைத்த பேர் அணை நமக்கு உயிர் அளித்தது** - கடலைத் தூர்ப்பதற்காக நாம் அமைத்த பெரிய அணை இப்போது நமக்கு உயிர் அளித்தது; **அவர் தொடராமல் அடைய உடைத்துப் போதும்** - நம்மைப் பிடிப்பதற்கு அந்த அரக்கர் தொடர்ந்து வர முடியாமல் அணை முழுவதையும் உடைத்துக் கொண்டே போவோம். **விசும்பினும் புடைத்துச் செல்குவர் என்றன** - தப்பி ஓடுகின்ற நம்மை ஆகாய வழியிலும் வந்து அடித்துப் போடுவார்கள்; **போதோன் படைத்த திக்கு எலாம் பரந்தனர்** - தாமரை மலரில் உள்ள நான்முகன் படைத்த எல்லாத் திசைகளிலும் அவ் அரக்கர்கள் பரவியுள்ளனர்; **என்றன பயத்தால்** - பயங்கொண்டமையால் இவ்வாறு (வானரங்கள்) கூறின.*

9328. அரியின் வேந்தனும், அனுமனும், அங்கதன் அவனும்
பிரியகிற்றிலர் இறைவனை, நின்றனர் பின்றார்;
இரியலுற்றனர் மற்றையோர் யாவரும்; எறி நீர்
விரியும் வேலையும் கடந்தனர்; நோக்கினன், வீரன்.

***அரியின் வேந்தனும் அனுமனும் அங்கதன் அவனும்** - குரங்குகளின் அரசனாகிய சுக்கிரீவன், அனுமன், அங்கதன், ஆகியோர்; **இறைவனைப் பிரியகிற்றிலர்** - தலைவனாகிய இராமனைப் பிரிய முடியாதவர்களாய்; **பின்றார் நின்றனர்** - பின்னிட்டு ஓடாமல் நின்றனர்; **மற்றையோர் யாவரும் இரியலுற்றனர்** - வானரர் படையில் இருந்த மற்றவர் எல்லோரும் ஓடலாயினர்; **எரிநீர் விரியும் வேலையும் கடந்தனர்** - அலை வீசும் நீர் பரந்த கடலையும் தாண்டிச்சென்றனர்; **வீரன் நோக்கினான்** - இந்த நிலையை வீரனாகிய இராமன் பார்த்தான்.*

புதிதாக வந்த மூலப்படை பற்றி வீடணனிடம் இராமன் உசாவி அறிதல்

9329. **'இக்கொடும் படை எங்கு உளது? இயம்புதி'**
என்றான்;
மெய்க் கொடுந் திறல் வீடணன் விளம்புவான்; 'வீர!
திக்கு அனைத்தினும், ஏழு மாத் தீவினும், தீயோர்
புக்கு அழைத்திடப் புகுந்துளது, இராக்கதப் புணரி.

இக்கொடும்படை எங்கு உளது, இயம்புதி என்றான் - 'இதுவரை இல்லாமல் திடீரென இப்போது தோன்றியுள்ள இந்தக் கொடிய படை எங்கே இருப்பது என்று இராமன் கேட்டான்; **மெய்க் கொடுந்திறல் வீடணன் விளம்புவான்** - சத்தியமாகிய வலிய ஆற்றலனாகிய வீடணன் விளக்கமாகச் சொன்னான்; **வீர** - வீரனே; **இராக்கதப் புணரி** - இந்த அரக்கராகிய கடல்; **திக்கு அனைத்தினும்** - எல்லாத் திசைகளிலும்; **ஏழு மாத் தீவினும்** - ஏழு பெரிய தீவுகளிலும்; **தீயோர் புக்கு அழைத்திட** - இலங்கை அரக்கர் புகுந்து அழைத்திடலால்; **புகுந்துளது** - இலங்கைக்கு வந்துள்ளது.

9330. **'ஏழ் எனப்படும் கீழ் உள தலத்தின்நின்று ஏறி,**
ஊழி முற்றிய கடல் எனப் புகுந்ததும் உளதால்;
வாழி மற்று அவன் மூல மாத் தானை முன் வருவ;
ஆழி வேறு இனி அப் புறத்து இல்லை, வாள்
அரக்கர்.

ஏழ் எனப்படும் கீழ் உள தலத்தின் நின்று ஏறி - ஏழு எனக் கணக்கிடப்படுகின்ற நிலவுலகின் கீழ் உள்ள பாதாளத்திலிருந்து ஏறி; **ஊழி முற்றிய கடல் எனப் புகுந்ததும் உள** - பிரளய காலத்தில் உலகத்தைச் சுற்றி வளைக்கின்ற கடல்போல இங்கு வந்து புகுந்துள்ள படைக்கூட்டமும் இச்சேனையுள் உண்டு; **முன் வருவ** - இப்போது வருவதில் முன்னே வருவது; **அவன் மூல மாத்தானை** - இராவணனின் மூலபலப் படையாகும்; **வாள் அரக்கர் ஆழி** - வாளேந்திய கொடிய அரக்கராகிய கடல்; **இனி அப்புறத்து வேறு இல்லை** - இதற்குமேல் அப்பால் வேறு இல்லை.

கீழ் உள தலம் ஏழு; அதல, விதல, சுதல, தராதல, மகாதல, ராசதல, பாதல என்பனவாம். வாழி, ஆல் - அசை.

9331. **'ஈண்டு, இவ் அண்டத்துள் இராக்கதர் எனும் பெயர்**
எல்லாம்
மூண்டு வந்தது, தீவினை முன் நின்று முடுக்க;
மாண்டு விழும் இன்று, என்கின்றது என் மதி; வலி
ஊழ்
தூண்டுகின்றது' என்று, அடி மலர் தொழுது, அவன்

சொன்னான்.

அவன் - வீடணன்; **அடிமலர் தொழுது** - இராமபிரானின் திருவடி மலரில் விழுந்து வணங்கி; **இவ் அண்டத்துள் இராக்கதர் எனும் பெயர் எல்லாம்** - இந்த அண்டம் முழுவதிலும் இராக்கதர் என்று பெயர் கொண்ட கூட்டம் முழுவதும்; **தீவினை முன்நின்று முடுக்க** - அவர்கள் செய்த, தீவினை முனைந்து நின்று விரைந்து உந்துவதால்; **ஈண்டு** - இங்கே; **மூண்டு வந்தது** - ஏற்பட்டு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது; **இன்று மாண்டு வீழும் என்கின்றது என் மதி** - இன்றைக்கு இவ் அரக்கர் சேனை முழுவதும் இறந்து விழும் என்று என் அறிவு சொல்கிறது; **வலி ஊழ் தூண்டுகின்றது** - வலிமையான் ஊழானது இங்கு வந்து இறக்க அவர்களைத் தூண்டுகின்றது. என்று சொன்னான்.

வானரர்களை அழைத்து வர அங்கதனை இராமன் ஏவுதல்

9332. கேட்ட அண்ணலும், முறுவலும் சீற்றமும் கிளர,
'காட்டுகின்றனென்; காணுதி ஒரு கணத்து' என்னா
ஓட்டின் மேற்கொண்ட தானையைப் பயம் துடைத்து,
உரவோய்!
மீட்டிகொல்?' என, அங்கதன் ஓடினன் விரைந்தான்.

கேட்ட அண்ணலும் - மேற்கண்டவாறு வீடணன் கூறியதைக் கேட்ட இராமபிரான்; **முறுவலும் சீற்றமும் கிளர** - புன்சிரிப்பும் கோபமும் பொங்கிவர; **காட்டுகின்றனென்** - என் (வீரச்செயல்) இப்படிப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகின்றேன்; **ஓர் கணத்தில் காணுதி** - (என் சீற்றத்தின் விளைவால் இச்சேனை முழுவதும் அழிவதை) ஒரு கண நேரத்தில் காண்பாயாக; **என்னா** - என்று (வீடணனிடம்) சொல்லிவிட்டு; **உரவோய்** - வலிமை மிக்க வீரனே! **ஓட்டின் மேற்கொண்ட தானையை** - ஓட்டம் பிடித்த சேனை வீரர்களை; **பயம் துடைத்து** - அவர்கள் கொண்ட அச்சத்தைப் போக்கி; **மீட்டி** - திரும்பக் கொண்டு வருவாயாக; **என** - என்று இராமபிரான் சொல்ல; **அங்கதன் ஓடினன் விரைந்தான்** - அங்கதன் விரைந்து ஓடினான்.
முறுவல் வெளியே புலப்படத் தோன்றிய மெய்ப்பாடு. கொல் அசைநிலை. விரைந்து (விரைந்தான்) ஓடினன் என்று இருக்கவேண்டிய தொடர் ஓடினான் விரைந்தான் என மாறிநின்றது. ஓட்டத்தின் வேகத்தைப் புலப்படுத்த முனைந்த கவியின் சொல் ஓட்டம்.

அழைத்த அங்கதனுக்குச் சேனைத் தலைவர்கள் பதில் உரைத்தனர்

9333. சென்று சேனையை உற்றனன், 'சிறை சிறை

கெடுவீர்!
நின்று கேட்டபின், நீங்குமின்' எனச் சொல்லி
நேர்வான்;
'ஒன்றும் கேட்கிலம்' என்றது அக் குரக்குஇனம்;
உரையால்
வென்றி வெந் திறல் படைப் பெருந் தலைவர்கள்
மீண்டார்.

சென்று சேனையை உற்றனன் - *(இராமபிரான் ஏவிய வண்ணம்) அங்கதன் ஓடிக்கொண்டிருந்த வானர சேனையை அடைந்தான்;* ***சிறை சிறை கெடுவீர்*** - *கண்ட கண்ட பக்கமெல்லாம் சிதறி ஓடுகின்றவர்களே!* ***நின்று கேட்டபின் நீங்குமின்*** - *(நான் சொல்லப்போவதை) நின்று கேட்டபிறகு ஓட வேண்டுமென்று நினைத்தால் பிறகு செல்லுங்கள்!* ***எனச் சொல்லி நேர்வான்*** - *எனச் சொல்லி அவர்களை நெருங்கினான்;* ***அக்குரக்கு இனம்*** - *அங்கதன் கூறியதைக் கேட்ட அந்தக் குரங்குக் கூட்டம்;* ***ஒன்றும் கேட்கிலம் என்றது*** - *நீ சொல்வது எதையும் கேட்க மாட்டோம் என்று சொல்லியது;* ***உரையால்*** - *அங்கதன் சொன்ன சொல்லால்;* ***வென்றி வெந்திறல்*** - *வெற்றியை விளைக்கின்ற கொடிய ஆற்றல் கொண்ட;* ***படைப் பெருந் தலைவர்கள் மீண்டார்*** - *சேனையை நடத்துகின்ற பெரிய சேனைத்தலைவர்கள் (மட்டும்) திரும்பி வந்தார்கள்.*

தலைவர்கள் முதலில் ஓடினாலும் அங்கதன் சொன்னதைக் கேட்டபின் சற்றே பொறுப்புணர்வு தோன்ற, திரும்பி வந்தனர். இது தலைமைக்குரிய பாங்கு; பொறுப்புணர்வு இல்லாதது தலைமையாகாதே.

9334. ***மீண்டு, வேலையின் வட கரை, ஆண்டு ஒரு***
வெற்பின்
ஈண்டினார்களை, 'என் குறித்து இரிவுற்றது?'
என்றான்;
'ஆண்ட நாயக! கண்டிலை போலும், நீ அவரை?
மாண்டு செய்வது என்?' என்று உரை கூறினர்,
மறுப்பார்.

மீண்டு - *அங்கதன் சொல்லால் திரும்பி;* ***வேலையின் வடகரை ஆண்டு ஒரு வெற்பின்*** - *கடலின் வடக்குக் கரையிலே இருந்த ஒரு மலையிடத்தில்;* ***ஈண்டினார்களை*** - *நெருங்கி வந்த படைத்தலைவர்களை நோக்கி;* ***என் குறித்து இரிவுற்றது என்றான்*** - *எதனை நினைத்து இப்படி ஓடினீர்கள் என்று அங்கதன் கேட்டான்;* ***மறுப்பார்*** - *அங்கதனின் கருத்தை மறுப்பவர்களாய்;* ***ஆண்ட நாயக*** - *எங்களை ஆளாகக் கொண்ட தலைவனே;* ***நீ அவரைக் கண்டிலை போலும்*** - *நீ அந்த அரக்கர்களை (சரியாகப்) பார்க்கவில்லை போல் தெரிகிறது (பார்த்திருந்தால் நீயும் எம்மோடு ஓடி வந்திருப்பாய்);* ***மாண்டு செய்வது என்*** - *வீணாக உயிர் விடுதல் சாதிக்கக்கூடியது என்ன?;* ***என்று உரை கூறினர்*** - *என விடை சொன்னார்கள்.*

9335. 'ஒருவன் இந்திரசித்து என உள்ளவன் உள நாள்,
செருவின் உற்றவை, கொற்றவ! மறத்தியோ?
தெரியின்
பொரு இல் மற்றவர் இற்றிலர், யாரொடும்
பொருவார்;
இருவர் வில் பிடித்து, யாவரைத் தடுத்து நின்று
எய்வார்?

கொற்றவ - மன்னனே! **இந்திரசித்து என உள்ளவன் ஒருவன்** - இந்திரசித்து என்னும் பெயர் கொண்ட ஒருவன்; **உள நாள்** - இருந்த வரையுள்ள காலத்தில்; **செருவின் உற்றவை மறத்தியோ** - போரிலே நாம் அடைந்த (வேதனைகளையெல்லாம்) மறந்துவிட்டாயோ; **தெரியின்** - இப்போதுள்ள நிலையை ஆராய்ந்து பார்த்தால்; **பொரு இல் மற்றவர்** - ஒப்பற்றவர்களாயுள்ள மற்ற அரக்கர்கள்; **இற்றிலர்** - (இறந்து போன இந்திர சித்துக்கு) வன்மையால் குறைந்தவர்களல்லர்; **யாரொடும் பொருவார்** - எவருடனும் போர் செய்வார்கள்; **இருவர் வில் பிடித்து** - (அரக்கர்கள் அத்தனை பேரும் எவருடனும் போர் செய்வாராயின்) இராம, இலக்குவர் இருவர் மட்டும் வில்லைப் பிடித்து; **யாவரைத் தடுத்து நின்று எய்வார்** - இத்துணை அரக்கர்களில் எவரைத்தான் தடுத்து நின்று அம்பு எய்வார்கள்.

9336. 'புரம் கடந்த அப் புனிதனே முதலிய புலவோர்
வரங்கள் தந்து, உலகு அளிப்பவர் யாவரும்,
மாட்டார்,
கரந்து அடங்கினர்; இனி, மற்று அவ் அரக்கரைக்
கடப்பார்
குரங்கு கொண்டு வந்து, அமர் செயும் மானுடர்
கொல்லாம்?

புரம் கடந்த அப் புனிதனே முதலிய புலவோர் யாவரும் - முப்புரத்தை அழித்து வென்ற தூய சிவபிரான் முதலிய தேவர்கள் எல்லாரும்; **உலகு அளிப்பவர்** - உலகங்களைக் காப்பவர்கள்; **வரங்கள் தந்து** - (இந்தப் பொல்லா அரக்கர்களுக்கெல்லாம்) வரங்களை வழங்கி; **மாட்டார்** - (அதனால் தங்கள் கடமையாகிய உலகு காத்தலைச்) செய்ய மாட்டாராய்; **கரந்து அடங்கினர்** - (அரக்கர்களை எதிர்த்து ஒழிக்க மாட்டாமல்) மறைந்து அடங்கிப் போய்விட்டார்கள்; **இனி** - இதற்கு மேல்; **அவ் அரக்கரைக் கடப்பார்** - அந்த அரக்கர்களை வெல்லப் போகிறவர்கள்; **குரங்கு கொண்டு வந்து** - தங்களுக்குத் துணையாகக் குரங்குப் படையைக் கொண்டுவந்து; **அமர் செயும் மானுடர்கொல்** - போர் செய்கின்ற இந்த இரண்டு மனிதர்கள் தாமா? (முடிகிற காரியமாக இல்லையே!)

9337. ***'ஊழி ஆயிர கோடி நின்று, உருத்திரனோடும்
ஆழியானும் மற்று அயனொடு புரந்தரன் அவனும்,
சூழ ஓடினர், ஒருவரைக் கொன்று, தம் தோளால்
வீழுமா செய்ய வல்லரேல், வென்றியின் நன்றே!***

உருத்திரனோடும் - *அழித்தற் கடவுளாகிய உருத்திர மூர்த்தியோடு;* ***ஆழியானும்*** - *சக்கராயுதம் ஏந்திய திருமாலும்;* ***அயனொடு புரந்தரன் அவனும்*** - *பிரமனோடு இந்திரனும்;* ***ஆயிர கோடி ஊழி நின்று*** - *ஆயிரங்கோடி ஊழிக் காலமாக;* ***சூழ ஓடினர்*** - *இவ்வரக்கர்களைச் சுற்றிச் சுற்றி ஓடினவர்களாய்;* ***ஒருவரைக் கொன்று*** - *இந்த அரக்கர்களிடையே ஒரே ஒருவரை மட்டிலுமாவது கொன்று;* ***தம் தோளால் வீழுமா செய்ய வல்லரேல்*** - *தங்களுடைய தோள்வலிமை கொண்டு செத்து விழுமாறு செய்யும் வல்லமை உடையவராயின்;* ***வென்றியின் நன்றே*** - *பிற வெற்றிகளையெல்லாம் விடப் பெரியதாகும்.*

9338. ***'என் அப்பா! மற்று, இவ் எழுபது வெள்ளமும், ஒருவன்
தின்னப் போதுமோ? தேவரின் வலியமோ, சிறியேம்?
முன் இப் பார் எலாம் படைத்தவன்; நாள் எலாம் முறை நின்று,
உன்னிப் பார்த்து நின்று, உறையிடப் போதுமோ, யூகம்?***

என் அப்பா - *என் தந்தை போன்றவனே!* ***இவ் எழுபது வெள்ளமும்*** - *இந்த எழுபது வெள்ளம் வானரசேனை முழுவதும்;* ***ஒருவன் தின்னப் போதுமோ*** - *அரக்கரில் ஒருவனுக்கேனும் தின்பதற்குப் போதுமா?* ***சிறியேம்*** - *வடிவாலும் வலிமையாலும் சிறியவர்களாகிய நாங்கள்;* ***தேவரின் வலியமோ?*** - *பல்வகைப் பேராற்றல் கொண்ட தேவர்களைவிட வலிமை உடையவர்களா? (இல்லை)* ***முன் இப் பார் எலாம் படைத்தவன்*** - *முன்னே இந்த உலகமெல்லாம் படைத்த பிரமன்;* ***நாள் எலாம்*** - *தன் வாழ் நாளெல்லாம்;* ***முறை நின்று உன்னிப் பார்த்து நின்று*** - *முறையாகக் கவனமாகப் பார்த்து நின்று கணக்கிட்டாலும்;* ***யூகம்*** - *நம் வானரசேனை;* ***உறையிடப் போதுமோ*** - *உறையிடுவதற் காவது போதுமானதாகுமோ? (ஆகாது).*

பிரமன் தன் வாழ்நாள் முழுவதும் அரக்கர் சேனையைக் கணக்கிட்டு உணரும் முயற்சியில் வானர சேனை வீரர்களை யாவரையும் உறையிட்டுப் பார்த்தாலும் முடிவு காணமுடியாது. மிகப் பெரிய அளவாக உள்ளவற்றைக் கணக்கிடும்போது நூற்றுக்கு ஒன்றாக அடையாளம் கொண்டு கணக்கிடுவது உறையிடுதல் எனப்படும். வியூகம் என்ற வடமொழிச் சொல் யூகம் எனத் திரிந்து நின்றது. யூகம் - குரங்கு. "உறை இடப்போதுமோ யூகம்" என இயையும்.

9339. "நாயகன் தலை பத்து உள; கையும் நால் - ஐந்து" என்று
ஓயும் உள்ளத்தேம்; ஒருவன் மற்று அவன், வந்து இங்கு உற்றார்
ஆயிரம் தலை; அதற்கு இரட்டிக் கையர்; ஐயா!
பாயும் வேலையின் கூலத்து மணலினும் பலரால்!

நாயகன் - இந்த அரக்கர்களின் தலைவனுக்கு; ***தலை பத்து உள*** - பத்துத் தலைகள் இருக்கின்றன; ***கையும் நால் ஐந்து*** - கைகள் இருபது; ***என்று ஓயும் உள்ளத்தேம்*** - என்று நினைக்கும் போதே தளர்ந்து போகும் உள்ளம் உடையவர்களாய் இருக்கிறோம்; ***மற்று அவன் ஒருவன்*** - பத்துத் தலையும் இருபது கைகளும் உடைய அவன் ஒருவன்தான்; ***இங்கு வந்து உற்றார்*** - (தலைவனாகிய இராவணன் அப்படி இருக்க) இங்கே போருக்கு வந்துள்ள அரக்கர் ஒவ்வொருவருக்கும்; ***ஆயிரம் தலை*** - ஆயிரம் தலைகள்; ***அதற்கு இரட்டிக் கையர்*** - அதற்கு இரண்டு மடங்கு கைகள் (இரண்டாயிரம் கைகள்); ***ஐயா*** - ஐயனே!; ***பாயும் வேலையின்*** - அலை மோதுகின்ற கடலின்; ***கூலத்து*** - கரையிலே உள்ள; ***மணலினும் பலர்*** - மணலை விட அதிகமானவர்கள்.

9340. 'கும்பகன்னன் என்று உளன், மற்று இங்கு ஒருவன், கைக்கொண்ட
அம்பு தாங்கவும் மிடுக்கு இலம்; அவன் செய்தது அறிதி;
உம்பர் அன்றியே, உணர்வு உடையார் பிறர் உளரோ?
நம்பி! நீயும் உன் தனிமையை அறிந்திலை; நடந்தாய்.

நம்பி!-; கும்பகன்னன் என்று ஒருவன் மற்று இங்கு உளன் - கும்பகர்ணன் என்று பெயர் கொண்ட ஒருவன் இங்கு இருந்தான்; ***கைக்கொண்ட அம்பு தாங்கவும் மிடுக்கு இலம்*** - அவன் கையில் எடுத்தெய்த அம்பைக்கூடத் தாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய வலிமை இல்லாதவர்கள் ஆனோம் நாம்; ***அவன் செய்தது அறிதி*** - அவன் செய்த போரின் கொடுமையை நீ அறிவாய்; ***உம்பர் அன்றியே*** - தேவர்களைத் தவிர; ***உணர்வுடையார் பிறர் உளரோ*** - நல்லது இதுவே என உணரக் கூடியவர்கள் வேறு எவரேனும் இருக்கிறார்களா? (இல்லை); ***நீயும் உன் தனிமையை அறிந்திலை நடந்தாய்*** - நீயும் தனியாக உள்ளோம் என்பதை உணராதவனாகி இங்கே வந்தாய்.

9341. 'அனுமன் ஆற்றலும், அரசனது ஆற்றலும்., இருவர்
தனுவின் ஆற்றலும், தம் உயிர் தாங்கவும் சாலா;
கனியும் காய்களும் உணவு உள; முழை உள, கரக்க;

மனிதர் ஆளின் என், இராக்கதர் ஆளின் என்,
வையம்?

அனுமன் ஆற்றலும் அரசனது ஆற்றலும் - அனுமன் வலிமையும் நம் மன்னனாகிய சுக்கிரீவனது வலிமையும்; **இருவர் தனுவின் ஆற்றலும்** - இராமன், இலக்குவன், ஆகிய இரண்டு பேரின் வில் ஆற்றலும்; **தம் உயிர் தாங்கவும் சாலா** - தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கே போதா (இப்படிப்பட்ட நிலையில் நாமெல்லாம் பிழைத்திருக்க முடியுமா?); **கனியும் காய்களும் உணவு உள** - உண்பதற்குப் பழங்களும் காய்களும் இருக்கின்றன; **கரக்க முழை உள** - மறைந்து கொள்ள குகைகள் இருக்கின்றன; **வையம்** - இந்த உலகத்தை; **மனிதர் ஆளின் என் இராக்கதர் ஆளின் என்** - மனிதர்கள் ஆண்டால் என்ன, அரக்கர்கள் ஆண்டால் என்ன (அதைப் பற்றி நாம் ஏன் கவலைப்பட வேண்டும்?)

இராமன் ஆண்டால் என்ன இராவணன் ஆண்டால் என்ன என்ற பழமொழி பிறந்த சூழலை இப்பாட்டு உணர்த்துகிறது.

9342. 'தாம் உளார் அன்றே புகழினைத் திருவொடும்
தரிப்பார்?
யாம் உளோம் எனின், எம் கிளை உள்ளது; எம்
பெரும!
''போமின் நீர்'' என்று விடை தரத் தக்கனை,
புரப்போய்!
''சாமின் நீர்'' என்றல் தருமம் அன்று'' என்றனர்,
தளர்ந்தார்.

எம் பெரும ! - எங்கள் தலைவனே! **தாம் உளார் அன்றே புகழினைத் திருவொடும் தரிப்பார்** - தாம் உயிரோடு இருப்பவர்கள் தாமே புகழைச் செல்வத்தோடு தாங்கியிருப்பார்கள்? **யாம் உளோம் எனின்** - நாங்கள் உயிரோடு இருந்தால்தான்; **எம் கிளை உள்ளது** - எங்கள் சுற்றமும் இருப்பதாகும்; **புரப்போய்** - எங்களைப் பாது காப்பவனே; **போமின் நீர் என்று விடைதரத் தக்கனை** - இந்தப் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கள் செல்லுங்கள் என்று விடை கொடுத்து எங்களை அனுப்புதற்கு உரியவனாகிய நீ; **சாமின் நீர் என்றால் தருமம் அன்று** - நீங்கள் யாவரும் (இங்கே அரக்கரால்) சாவீராக என்று கூறுதல் அறமாகாது; **என்றனர் தளர்ந்தார்** - என்று மனம் தளர்ந்தவர்களாய்க் கூறினர்;

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9343. ''சாம்பனை வதனம் நோக்கி, வாலிசேய், 'அறிவு

சான்றோய்!
''பாம்புஅணை அமலனே மற்று இராமன்'' என்று,
எமக்குப் பண்டே
ஏம்பல் வந்து எய்தச் சொல்லித் தேற்றினாய்
அல்லையோ, நீ?
ஆம்பல் அம் பகைஞன்தன்னோடு அயிந்திரம்
அமைந்தோன் அன்னாய்!

வாலி சேய் - வாலியின் மகனான அங்கதன்; **சாம்பனை வதனம் நோக்கி** - சாம்பவானின் முகத்தைப் பார்த்து; **ஆம்பல் அம பகைஞன் தன்னோடு அயிந்திரம் அமைந்தோன் அன்னாய்** - ஆம்பற் பூவுக்குப் பகைவனாகிய சூரியனோடு இலக்கணம் கற்றறிந்த அனுமனை ஒத்தவனே! **அறிவு சான்றோய்!** - அறிவால் நிறைந்தவனே; **பாம்பு அணை அமலனே மற்று இராமன் என்று** - பாம்புப் படுக்கையில் எழுந்தருளியுள்ள திருமாலே இராமன் என்று; **எமக்குப் பண்டே** - முன்பே எங்களுக்கு; **ஏம்பல் வந்து எய்தச் சொல்லி** - மகிழ்ச்சி வந்து சேரும் வகையாகச் சொல்லி; **தேற்றினாய் அல்லையோ நீ** - தெளிவித்தவன் நீ அல்லவா?

'உன்னை நீ அறிகிலை அடியனேன் உனை முன்னமே அறிகுவேன் (8784) என்று இராமபிரான் இன்னான் என்று தான் முன்பே அறிந்துளதாக இராமபிரானிடமே சாம்பவான் கூறும் இடம் ஒன்று உண்டு.

9344. 'தேற்றுவாய் தெரிந்து சொல்லால் தெருட்டுவாய்
தெளிவிலோரை
ஆற்றுவாய் அல்லை; நீயும் அஞ்சினை போலும்! ஆவி
போற்றுவாய் என்ற போது, புகழ் என் ஆம்? புலமை
என ஆம்?
கூற்றின்வாய் உற்றால், வீரம் குறைவரே இறைமை
கொண்டார்?

தெரிந்து தேற்றுவாய் - நிலைமையை நன்றாகத் தெரிந்து கொண்டபின் கலக்கமுற்றவர்களைத் தேற்றுவாய்; **தெளிவிலோரைச் சொல்லால் தெருட்டுவாய்** - அறிவிலே தெளிவில்லாதவர்களை உன் தெளிவான சொல்லால் தெளிவு படுத்துவாய்; **ஆற்றுவாய் அல்லை** - அப்படிப்பட்ட நீயே இப்போது எதிரிகளின் ஆற்றலைத் தாங்க முடியாதவனாகி விட்டாய்; **நீயும் அஞ்சினை போலும்** - நீ கூடப் பயந்து விட்டாயோ? **ஆவி போற்றுவாய் என்றபோது** - வீரத்தையும் குறிக்கோளையும் போற்றாமல் உன் உயிரையே பெரிது எனப் போற்றுகிறாய் என்றால்; **புகழ் என் ஆம்** - புகழ் என்ன ஆகும்? **புலமை என் ஆம்** - அறிவுதான் என்னாகும்? **இறைமை கொண்டார்** - தலைமைப் பண்பு கொண்டவர்; **கூற்றின் வாய் உற்றால்** - யமன் வாயில் அகப்பட்டு விட்டால்; **வீரம் குறைவரே** - வீரத்தில் குறைவு படுவார்களோ? (வீரத்தில் குறையார் என்பது இயல்பு)

9345. 'அஞ்சினாம்; பழியும் பூண்டாம்; அம் புவி யாண்டும், ஆவி
துஞ்சுமாறு அன்றி, வாழ ஒண்ணுமோ, நாள்மேல் தோன்றின?
நஞ்சு வாய் இட்டாலன்னது அமுது அன்றோ? நம்மை, அம்மா,
தஞ்சம் என்று அணைந்த வீரர் தனிமையின் சாதல் நன்றே!

அஞ்சினாம் - நாம் இப்போது அஞ்சியவர்களானோம்; **பழியும் பூண்டாம்** - ஆகையால் பழியையும் மேற்கொண்டு விட்டோம்; **அம் புவி யாண்டும்** - அழகிய இந்தப் பூமியில் எங்குச் சென்றாலும்; **துஞ்சுமாறு அன்றி வாழ ஒண்ணுமோ** - சாவைத் தவிர வாழமுடியுமா? **நாள் மேல் தோன்றின்** - சாவு வருதற்குரிய நாள் நம் முன்னே வந்து தோன்றினால்; **நஞ்சு வாய் இட்டாலன்னது அமுது அன்றோ** - நஞ்சினை வாயிலிட்டது போல்வதாகிய அமுதம் அல்லவா? **நம்மைத் தஞ்சம் என்று அணைந்த** - நம்மை பற்றுக்கோடு என்று கொண்டு சேர்ந்த; **வீரர்** - இராம இலக்குவர் ஆகிய வீரர்கள்; **தனிமையின் சாதல் நன்றே** - நாம் துணையாக நிற்காமல் விலகிவிட்டதால் அவர்கள் தனிமையில் சாவது; இது நல்லதாகுமா?

அம்மா - வியப்பிடைச் சொல்.

9346. 'தானவரோடும், மற்றைச் சக்கரத் தலைவனோடும்,
வானவர் கடைய மாட்டா மறி கடல் கடைந்த வாலி
ஆனவன் அம்பு ஒன்றாலே உலந்தமை அயர்த்தது என் நீ?
மீன் அலர் வேலை பட்டது உணர்ந்திலைபோலும்? - மேலோய்!

மேலோய் ! - நீ எங்களிலே யாவரினும் மேம்பட்டவனே! **தானவரோடும் மற்றைச் சக்கரத் தலைவனோடும்** - அசுரர்களோடும் சக்கராயுதம் ஏந்திய திருமாலோடும் சேர்ந்து; **வானவர் கடைய மாட்டா மறிகடல்** - தேவர்கள் கடைய முடியாமல் தளர்ந்த போது அலைகள் மறித்துவிழும் அந்தக் கடலை; **கடைந்த வாலி ஆனவன்** - கடைந்த வாலி என்பவன்; **அம்பு ஒன்றாலே** - இராமன் செலுத்திய ஒரே அம்பினால்; **உலந்தமை நீ அயர்த்தது என்?** - இறந்ததை நீ மறந்தது ஏன்? **மீன் அலர் வேலைபட்டது** - மீன்கள் நிறைந்து விளங்குகின்ற கடல்பட்ட துன்பத்தை; **உணர்ந்திலை போலும்** - (நேரே கண்டிருந்தும் அதனில் விளங்கும் இராமபிரான் சிறப்பினை மனத்தில் பதியுமளவுக்கு) உணரவில்லை போலும்.

9347. **'எத்தனை அரக்கரேனும், தருமம் ஆண்டு இல்லை அன்றே;**
அத்தனை அறத்தை வெல்லும் பாவம் என்று அறிந்தது உண்டோ?
பித்தரைப் போல நீயும் இவருடன் பெயர்ந்த தன்மை
ஒத்திலது' என்னச் சொன்னான், அவன் இவை உரைப்பதானான்;

எத்தனை அரக்கரேனும் - எதிர்த்து வந்துள்ள அரக்கர்கள் மிகவும் பலராக இருந்தாலும்; **ஆண்டுத் தருமம் இல்லை அன்றே** - அந்தப் பக்கத்தில் தருமம் இல்லையன்றோ? (எனவே

அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைக்காது) **அத்தனை அறத்தை** - மிகப் பெரிதாகிய தருமத்தை; **பாவம் வெல்லும் என்று அறிந்தது உண்டோ** - பாவம் வென்றுவிடும் என அனுபவத்தில் அறிந்தது உண்டா? (இல்லையே); **பித்தரைப் போல** - அறிவும் மனமும் குழம்பிய பயித்தியக்காரர்களைப் போல; **நீயும் இவருடன் பெயர்ந்த தம்மை** - நீ கூட இவர்களோடு நீங்கிவந்த பாங்கு; **ஒத்திலது** - உன் தகைமைக்கு ஏற்றதாகப் பொருந்தவில்லை; **என்னச் சொன்னான்** - என்று அங்கதன் கூறினான்; **அவன் இவை உரைப்பதானான்** - அதைக் கேட்ட சாம்பவான் இவற்றை (வரும் சொற்களை)ச் சொல்லலானான்.

சாம்பவான் மறுமொழி

9348. **நாணத்தால் சிறிது போது நலங்கினன் இருந்து, பின்னர்**
'தூண் ஒத்த திரள் தோள் வீர! தோன்றிய அரக்கர் தோற்றம்
காணத்தான், நிற்கத்தான், அக் கறை மிடற்றவற்கும் ஆமே?
கோணற் பூ உண்ணும் வாழ்க்கைக் குரங்கின்மேல் குற்றம் உண்டோ?

சிறிது போது நாணத்தால் நலங்கினன் இருந்து - சிறிது நேரம் சாம்பவான் வெட்கத்தால் கலங்கியிருந்து; **பின்னர்** - பிறகு (அங்கதனை நோக்கி); **தூண் ஒத்த திரள் தோள் வீர!** - தூண்போலத் திரண்ட தோள் கொண்ட வீரனே! **தோன்றிய அரக்கர் தோற்றம்** - பேரளவிலும் பெரிய உருவிலும் தோன்றியுள்ள அரக்கர்களின் அஞ்சத்தக்க காட்சியை; **காணத்தான் நிற்கத்தான்** - பார்க்கவோ பார்த்தபின்

துணிவுடன் நிற்கவோ; **அக்கறை மிடற்றவற்கும் ஆமே** - நஞ்சுக் கறை கொண்ட அந்த நீலகண்டனானும் முடிகிற காரியமா (முடியாதே) அப்படியிருக்க) **பூ உண்ணும் வாழ்க்கை** - பூக்களைத் தின்று வாழும் எளிய வாழ்க்கையுடைய; **கோணற் குரங்கின் மேல் குற்றம் உண்டோ** - கூனி நிற்பதை இயல்பாகவே கொண்ட குரங்குகளிடம் குற்றம் உண்டா? (இல்லை)

***9349. 'தேவரும் அவுணர்தாமும் செருப் பண்டு செய்த
காலம்,
ஏவரே என்னால் காணப்பட்டிலர்? இருக்கை ஆன்ற
மூவகை உலகின் உள்ளார்; இவர் துணை ஆற்றல்
முற்றும்
பாவகர் உளரே? கூற்றை அஞ்சினால், பழியும்
உண்டோ?***

தேவரும் அவுணர் தாமும் - தேவர்களும் அசுரர்களும்; **பண்டு செருச் செய்த காலம்** - முன்பு போர் செய்த காலத்தில்; **என்னால் காணப் பட்டிலர் ஏவரே** - என்னால் காணப்படாதவர்கள் யார்? **இருக்கை ஆன்ற மூவகை உலகின் உள்ளார்** - நிலை பெறுதல் மிக்க மூன்று உலகிலும் வாழ்வோரில்; **இவர் துணை ஆற்றல் முற்றும் பாவகர் உளரே** - இந்த அரக்கர்கள் அளவுக்கு ஆற்றல் நிரம்பிய கொடியவர்கள் இருக்கிறார்களா?; **கூற்றை அஞ்சினால் பழியும் உண்டோ** - யமனுக்குப் பயந்தால் அந்த மரண அச்சம் காரணமாகப் பழி உண்டோ?

உளரே, உண்டோ - இரண்டும் எதிர்மறைப் பொருள் தரும் வினாக்கள். துணை - அளவு.

***9350. 'மாலியைக் கண்டேன்; பண்டை மாலியவானைக்
கண்டேன்;
கால நேமியையும் கண்டேன்; இரணியன்தனையும்
கண்டேன்;
ஆல மா விடமும் கண்டேன்; மதுவினை
அனுசனோடும்
வேலையைக் கலக்கக் கண்டேன்; இவர்க்கு உள
மிடுக்கும் உண்டோ?***

மாலியைக் கண்டேன் - மாலியைக் கண்டவன் நான்; **பண்டை மாலியவானைக் கண்டேன்** - பழங்காலத்து மாலியவானையும் பார்த்தவன் நான்; **கால நேமியையும் கண்டேன்** - கால நேமியையும் பார்த்திருக்கிறேன்; **இரணியன் தனையும் கண்டேன்** - இரணியனையும் பார்த்திருக்கிறேன்; **ஆலமாவிடமும் கண்டேன்** - ஆலகாலமாகிய பெரு நஞ்சையும் நான் பார்த்துள்ளேன்; **மதுவினை அனுசனோடும் வேலையைக்**

கலக்கக் கண்டேன் - மது என்ற அரக்கனோடு அவன் தம்பியாகிய கைடபன் ஆகிய இருவரும் கடலைக் கலக்கியதையும் பார்த்திருக்கிறேன்; **இவர்க்கு உள மிடுக்கும் உண்டோ** - இங்கே தோன்றியுள்ள அரக்கர்களுக்கு உள்ள வலிமை நான் மேலே சொன்ன அரக்கர்களுக்கு உண்டோ? இல்லை; அவர்கள் அத்தனை பேரையும் விட இவர்கள் வலிமை மிக்கவர்கள்.

**9351. 'வலி இதன் மேலே, பெற்ற வரத்தினர்; மாயம்
வல்லார்;
ஒலி கடல் மணலின் மிக்க கணக்கினர்; உள்ளம்
நோக்கின்;
கலியினும் கொடியர்; கற்ற படைக்கலக் கரத்தர்;
என்றால்,
மெலிகுவது அன்றி உண்டோ, விண்ணவர் வெருவல்
கண்டால்?**

வலி இதன் மேலே - இத்தகைய வலிமைக்கு மேலே; **பெற்ற வரத்தினர்** - தேவர்களிடமிருந்து பெற்ற வரங்களையும் உடையவர்கள்; **மாயம் வல்லார்** - வலிமை வரம் ஆகியவற்றோடு மாயங்களிலும் வல்லவர்கள்; **ஒலி கடல் மணலின் மிக்க கணக்கினர்** - ஒலிக்கின்ற கடலில் உள்ள மணலை விட மிகுந்த எண்ணிக்கை உடையவர்கள்; **உள்ளம் நோக்கின்** - இவர்களுடைய மனம் எத்தகையது என்று பார்த்தால்; **கலியினும் கொடியர்** - கலி புருஷனை விட கொடியவர்கள்; **படைக்கலங்கற்ற கரத்தர்** - போர்க் கருவிகளைக் கையாளுவதில் தேர்ச்சி பெற்ற கைகளை உடையவர்கள்; **என்றால்** - என்று இவ்வாறானால்; **விண்ணவர் வெருவல் கண்டால்** - இவர்களை நினைத்தும் பார்த்து தேவர்களே அஞ்சுவதை நோக்கினால்; **மெலிகுவது அன்றி உண்டோ** - எளியவர்களாகிய நாங்களெல்லாரும் தளர்வது தவிர வேறு வழி உண்டா?

**9352. 'ஆகினும், ஐய! வேண்டினார்க் கென அமரின்
அஞ்சிச்
சாகிலம், பெயர்ந்த தன்மை பழி தரும்; நரகில்
தள்ளும் ஏகுதும், மீள; இன்னும் இயம்புவது
உளதால்; எய்தி
மேகமே அனையான் கண்முன் எங்ஙனம் விழித்து
நிற்றும்?**

ஐய - ஐயனே! **ஆகினும்** - எங்கள் செயல் இப்படியாகி விட்டாலும்; **வேண்டினார்க்கு என** - நம் உதவியை வேண்டி வந்தவர்களுக்காக; **அமரின் சாகிலம்** -

போரில் ஈடுபட்டுச் சாகாதவர்களாய்; **அஞ்சிப் பெயர்ந்த தன்மை** - அரக்கர்களுக்கு அஞ்சி விலகி வந்து விட்ட தன்மை; **பழி தரும்** - நமக்குப் பழியைத் தரும் (மேலும்); **நரகில் தள்ளும்** - மறுமையிலே நகரத்தில் தள்ளி விடும்; **ஏகுதும் மீள** - (எனவே, பழியிலிருந்தும் நரகிலிருந்தும் தப்புவதற்காக) மீண்டும் போர்க்களம் போகிறோம்; **இன்னும் இயம்புவது உளது** - மேலும் சொல்லவேண்டிய ஒன்று இருக்கிறது; **எய்தி** - போர்க்களத்தை அடைந்து; **மேகமே அனையான் கண் முன்** - மேகம் போன்றவனாகிய இராமபிரானுக்கு முன்னே சென்று; **எங்ஙனம் விழித்து நிற்றும்** - எப்படி விழித்து நிற்கப் போகிறோம்?

ஆல் - அசை.

9353. 'எடுத்தலும், சாய்தல்தானும், எதிர்த்தலும்
எதிர்ந்தோர் தம்மைப்
படுத்தலும், வீர வாழ்க்கை பற்றினர்க்கு உற்ற,
மேல்நாள்;
அடுத்ததே அஃது; நிற்க, அன்றியும் ஒன்று கூறக்
கடுத்தது; கேட்டீர் நீரும் கருத்துளீர், கருதி
நோக்கின்.

எடுத்தலும் சாய்தல் தானும் - பகைவரை எதிர்க்கும்போது அவரினும் மிகுதலும் அவரிடம் தோற்பதும்; **எதிர்த்தலும்** - பகைவர்களை எதிர்த்துத் தாக்குப்பிடித்து நிற்றலும்; **எதிர்ந்தோர் தம்மைப் படுத்தலும்** - எதிர்த்தவர்களைக் கொல்லுதலும்; **வீர வாழ்க்கை பற்றினார்க்கு** - வீர வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர்களுக்கு; **மேல் நாள்** - பழங்காலத்திலிருந்தே; **உற்ற** - பொருந்தி வருவனவேயாகும்; **அஃது அடுத்ததே** - அப்படி வருவது பொருத்தமே; **நிற்க** - அஃது அப்படி ஒரு புறம் இருக்க; **அன்றியும்** - மேலும்; **ஒன்று கூறக் கடுத்தது** - ஒரு செய்தியைச் சொல்ல என் நெஞ்சம் விரைகிறது; **கேட்டீர் கருதி நோக்கின் நீரும் கருத்துளீர்** - எண்ணிப் பார்த்தால் உமக்கும் பெரும் ஆராய்ச்சி உடையதாகும்.

9354. 'ஒன்றும் நீர் அஞ்சல், ஐய! யாம் எலாம் ஒருங்கு
சென்று
நின்றும், ஒன்று இயற்றல் ஆற்றேம்; நேமியான் தானே
நேர்ந்து,
கொன்று போர் கடக்கும்ஆயின், கொள்ளுதும்
வென்றி; அன்றேல்,
பொன்றுதும், அவனோடு' என்றான்; 'போதலோ
புகழ் அன்று' என்றான்.

ஐய! ஒன்றும் நீர் அஞ்சல் *- நீர் சிறிதும் அஞ்சல் வேண்டா;* ***யாம் எலாம் ஒருங்கே சென்று நின்றும்*** *- நாம் எல்லோரும் ஒன்று சேர்ந்து போய் அரக்கர்களை எதிர்த்து நின்றால் கூட;* ***ஒன்று(ம்) இயற்றல் ஆற்றேம்*** *- அரக்கர்களை அழிப்பதில் எதுவும் செய்ய முடியாதவர்கள் நாம்;* ***நேமியான் தானே நேர்ந்து*** *- சக்கரப் படை கொண்ட திருமாலாகிய இராமனே எதிர்த்து நின்று;* ***கொன்று போர் கடக்குமாயின்*** *- அரக்கர்களைக் கொன்று வென்றானானால்;* ***கொள்ளுதும் வென்றி*** *- நாம் வெற்றி பெறுவோம்;* ***அன்றேல்*** *- அப்படி இராமபிரான் வெல்லாவிடின்;* ***அவனோடு பொன்றுதும்*** *- அந்த இராமனோடு நாமும் சாவோம்;* ***என்றான்*** *- எனச் சாம்பவான் சொன்னான்;* ***போதலோ புகழ் அன்று என்றான்*** *- போர்க்களத்தை விட்டுப் போவது புகழாகாது என்றும் அவன் சொன்னான்.*

சேனைத்தலைவர் மீள்வதும் அரக்கர் சேனை பற்றி

இலக்குவனிடம் இராமன் உரைத்தலும்

9355. 'ஈண்டிய தானை நீங்க, நிற்பது என்? யாமே சென்று
பூண்ட வெம் பழியினோடும் போந்தனம்; போதும்'
என்னா,
மீண்டனர் தலைவர் எல்லாம், அங்கதனோடும்; வீரன்
மூண்ட வெம் படையை நோக்கி, தம்பிக்கு மொழிவதானான்:

ஈண்டிய தானை நீங்க நிற்பது என் *- நெருங்கிய சேனை நிற்க நாம் விலகி நிற்பது ஏன்;* ***யாமே சென்று*** *- நாமே புறப்பட்டு;* ***பூண்ட வெம்பழியினோடும் போந்தனம்*** *- மேற்கொண்ட கொடிய பழியோடு வந்து விட்டோம்;* ***போதும் என்னா*** *- (இனிப் பழி துடைக்க இராமனிடம்) போவோம் என்று முடிவு செய்து;* ***அங்கதனோடு தலைவர் எல்லாம் மீண்டனர்*** *- அங்கதனோடு சேர்ந்து வானரப் படைத்தலைவர்கள் யாவரும் திரும்பி வந்தனர்;* ***மூண்ட வெம் படையை நோக்கி*** *- எதிர்த்தெழுந்த கொடிய அரக்கர் சேனையைப் பார்த்து;* ***வீரன்*** *- இராமன்;* ***தம்பிக்கு மொழிவதானான்*** *- இலக்குவனுக்குச் சொல்லலானான்.*

மூண்ட வெம்படையை நோக்கி' திரும்பி வந்து செறிந்த வானரப் படையைப் பார்த்து என உரைப்பினும் அமையும்.

9356. 'அத்த! நீ உணர்தி அன்றே, அரக்கர்தான்,
அவுணரேதான்
எத்தனை உளர் என்றாலும், யான் சிலை
எடுத்தபோது
தொத்துறு கனலின் வீழ்ந்த பஞ்சு எனத் தொலையும்
தன்மை!

ஒத்தது; ஓர் இடையூறு உண்டு என்று உணர்விடை
உதிப்பது அன்றால்.

அத்த நீ - அத்தனே நீ; **அரக்கர் தான் அவுணரே தான்** - அரக்கர் என்றாலும் அவுணர்களே என்றாலும்; **எத்தனை உளர் என்றாலும்** - எத்தனை பேர் என்னை எதிர்த்துப் போர் செய்ய உள்ளார் எனினும்; **யான் சிலை எடுத்தபோது** - நான் வில்லை எடுத்த சமயத்தில்; **தொத்துறு கனலின் வீழ்ந்த பஞ்சு என** - தொகுதியாகப் பெருகி எரியும் நெருப்பில் விழுந்துவிட்ட பஞ்சு போல; **தொலையும் தன்மை** - தோற்று அழிந்து போகும் தன்மையை; **உணர்தி அன்றே** - தெரிந்திருக்கிறாய் அல்லவா?; **ஒத்தது ஓர் இடையூறு உண்டு என்று** - என் போர்த்திறமைக்கு ஈடாக எழக்கூடிய இடையூறு உண்டு என; **உணர்விடை உதிப்பது அன்று** - என் உணர்விலே எழுவதில்லை.

ஆல் - அசை.

வானர சேனையைக் காக்க இலக்குவனிடம்
கூறுதல்

9357. **'காக்குநர் இன்மை கண்ட கலக்கத்தால், கவியின்**
சேனை
போக்கு அறப் போகித் தம்தம் உறைவிடம் புகுதல்
உண்டால்;
தாக்கி, இப் படையை முற்றும் தலை துமிப்பளவும்,
தாங்கி
நீக்குதி, நிருதர் ஆங்கு நெருக்குவார் நெருங்கா
வண்ணம்.

காக்குநர் இன்மை கண்ட கலக்கத்தால் - தங்களைக் காப்பவர்கள் எவரும் இல்லை என்று உணர்ந்த கலக்கத்தினால்; **கவியின் சேனை** - குரங்குப் படையில் உள்ள வீரர்கள்; **போக்கு அறப் போகி** - புகலிடம் இல்லாமல் ஓடி; **தம்தம் உறைவிடம் புகுதல் உண்டு** - தத்தம் வாழும் இடங்களை அடைய நேரிடும் (அப்படி அவர்களைக் கதியற்றவர்களாக்குவது நமக்கு இழுக்கு); **இப்படையை** - இந்த அரக்கர் சேனையை; **தாக்கி முற்றும் தலை துமிப்பளவும்** - எதிர்த்துத் தாக்கி முழுவதையும் தலைகளைத் துண்டித்து வரும் வரை; **தாங்கி** - பாதுகாத்து; **ஆங்கு** - அந்த வானரர் இருக்கும் இடத்திற்கு; **நிருதர் நெருக்குவார்** - அரக்கர்கள் நெருக்குவாராகி; **நெருங்கா வண்ணம்** - குறுகாதபடி; **நீக்குதி** - அரக்கர் சேனை வீரர்களை நீக்குவாயாக.

9358. **'இப் புறத்து இனைய சேனை ஏவி, ஆண்டு இருந்த**
தீயோன்,

அப் புறத்து அமைந்த சூழ்ச்சி அறிந்தவன், அயலே வந்து,
தப்பு அறக் கொன்று நீக்கில், அவனை யார் தடுக்கத் தக்கார், -
வெப்புறுகின்றது உள்ளம், - வீர! நீ அன்றி, வில்லோர்?

வீர - வீரனே! **இப்புறத்து** - இங்கே; **இனைய சேனை ஏவி** - இத்தகைய அரக்கர் படையை வருமாறு கட்டளை இட்டு; **ஆண்டு இருந்த** - அங்கே இருந்த; **தீயோன்** - கொடியவனும்; **அமைந்த சூழ்ச்சி அறிந்தவன்** - பொருத்தமான தந்திரம் அறிந்தவனும் ஆகிய

இராவணன்; **அப்புறத்து அயலே வந்து** - அந்தப் பக்கத்தில் வானர சேனை உள்ள இடத்துக்குப் பக்கமாக வந்து; **தப்பு அற** - தப்புதல் இன்றி; **கொன்று நீக்கின்** - குரக்குப் படையைக் கொன்று தீர்த்தால்; **அவனை** - அந்த இராவணனை; **நீ அன்றி** - நீ அல்லாமல்; **வில்லோர்** - வில் ஏந்திய வீரர்களில்; **யார் தடுக்கத் தக்கார்** - யார் தடுக்கத் தகுதி உடையவர்கள்? **உள்ளம் வெப்பு உறுகின்றது** - (இந்த நிலையை எண்ணினால்) மனம் வெதும்புகின்றது.

9359. 'மாருதியோடு நீயும், வானரக்கோனும், வல்லே,
பேருதிர் சேனை காக்க; என்னுடைத் தனிமை பேணிச்
சோருதிர்என்னின், வெம் போர் தோற்றும், நாம்' என்னச்சொன்னான்,
வீரன்; மற்று அதனைக் கேட்ட இளையவன் விளம்பலுற்றான்:

வீரன் - இராமன்; **மாருதியோடு வானரக் கோனும் நீயும்** - அனுமனோடு சேர்ந்து சுக்கிரீவனும் நீயும்; **சேனை காக்க** - வானரப் படையைக் காப்பதற்கு; **வல்லே** - விரைவாக; **பேருதிர்** - புறப்படுங்கள்; **என்னுடைத் தனிமை பேணி** - என் தனிமையைப் பெரிதாகப் போற்றி; **சோருதிர் என்னின்** - தளர்வீர்களானால் (அந்தத் தளர்வினால் தாமதிப்பீர்களானால்); **நாம் வெம் போர் தோற்றும்** - நாம் இந்தக் கொடிய போரிலே தோற்றுப் போவோம்; **என்ன சொன்னான்** - என்று சொன்னான்; **அதனைக் கேட்ட இளையவன் விளம்பலுற்றான்** - இராமபிரான் சொல்லிய அதனைக் கேட்ட தம்பியாகிய இலக்குவன் சொல்லலானான்.

இலக்குவன் இசைதல்

9360. 'அன்னதே கருமம்; ஐய! அன்றியும், அருகே நின்றால்,
என் உனக்கு உதவி செய்வது - இது படை என்ற போது,
சென்னியில் சுமந்த கையர், தேவரே போல, யாமும்
பொன்னுடை வரி வில் ஆற்றல் புறன் நின்று

காண்டல்போக்கி?'

(இலக்குவன் அதனைக் கேட்டு) ***ஐய அன்னதே கருமம்*** *- அதுதான் செய்யவேண்டிய செயல்;* ***அன்றியும்*** *- அது மட்டுமின்றி;* ***இது படை என்ற போது*** *- அரக்கர் படை இத்தகையதாக இருப்பதால்;* ***தேவரே போல்*** *- (போரில் உதவிக்கு வராமலே தூர நின்று பார்த்திருக்கும்) தேவர்களைப் போல;* ***சென்னியில் சுமந்த கையர்*** *- தலைமேல் கை வைத்திருப்பவராகி;* ***பொன்னுடை வரிவில் ஆற்றல்*** *- உனது பொன்னாலாய கட்டமைந்த ஆற்றலை;* ***புறம் நின்று காண்டல் போக்கி*** *- வெளியிலிருந்து பார்ப்பதை நீக்கிவிட்டு;* ***உனக்கு உதவி செய்வது என்*** *- உனக்கு நாங்கள் செய்யக்கூடிய உதவி யாது?*

அனுமன் செய்த விண்ணப்பம்

9361. என்று அவன் ஏகலுற்ற காலையின், அனுமன் 'எந்தாய்!
''புன் தொழில் குரங்கு'' எனாது, என் தோளின்மேல் ஏறிப் புக்கால்,
நன்று எனக் கருதா நின்றேன்; அல்லது, நாயினேன் உன்
பின் தனி நின்றபோதும், அடித் தொழில் பிரியேன்' என்றான்.

என்று அவன் ஏகலுற்ற காலையின் *- மேற்குறித்தவாறு இலக்குவன் சொல்லி வானர சேனையை நோக்கிப் போகத் தொடங்கிய போது;* ***அனுமன்*** *- அனுமன் (இராமனை நோக்கி) எந்தாய் - எம் பெருமானே!* ***புன் தொழில் குரங்கு எனாது*** *- அற்பச் செயல் திறம் கொண்ட குரங்குதானே என்று புறக்கணிக்காமல்;* ***என் தோளின் மேல் ஏறிப் புக்கால்*** *- என் தோளின் மீது ஏறிப் போர்க்களம் புகுந்தால்;* ***நன்று எனக் கருதா நின்றேன்*** *- நல்லது என்று நினைக்கின்றேன்;* ***அல்லது*** *- அவ்வாறு செய்யாவிடினும்;* ***நாயினேன் உன் பின்*** *- அடியனேன் உனக்குப் பின்புறமாக;* ***தனி நின்றபோதும்*** *- தனியாக நின்றாலும்;* ***அடித் தொழில் பிரியேன்*** *- திருவடிக்குரிய பணி செய்வதிலிருந்து பிரியாதவன் ஆவேன்; என்றான்.*

அனுமன் உட்பட யாவரும் இலக்குவன் பின் செல்லுமாறு

இராமன் பணித்தல்

9362. 'ஐய! நிற்கு இயலாது உண்டோ? இராவணன்
அயலே வந்துற்று
எய்யும் வில் கரத்து வீரன் இலக்குவன் தன்னோடு
ஏற்றால்
மொய் அமர்க் களத்தின் உன்னைத் துணை
பெறான்என்னின், முன்ப!
செய்யும் மா வெற்றி உண்டோ? சேனையும்
சிதையும் அன்றே!

ஐய! நிற்கு இயலாது உண்டோ - உன்னால் செய்ய முடியாதது என ஏதாவது உண்டா?; **இராவணன் அயலே வந்துற்று** - இராவணன் வானர சேனையின் பக்கம் வந்து சேர்ந்து; **எய்யும் வில் கரத்து வீரன் இலக்குவன் தன்னோடு** - அம்புகளை எய்கின்ற வில் ஏந்திய இலக்குவனை; **ஏற்றால்** - எதிர்த்து நின்றால்; **மொய் அமர்க் களத்தின்** - செறிந்த அந்தப் போர்க்களத்தில்; **உன்னைத் துணை எனப்பெறான் என்னில்** - உன்னைத் தனக்கு துணையாகப் பெறாமற் போனால்; **முன்ப** - வலிமை மிக்கவனே; **செய்யும் மா வெற்றி உண்டோ** - இலக்குவன் விளைக்கக் கூடிய பெரிய வெற்றி உண்டோ; **சேனையும் சிதையும் அன்றே** - மேலும், வானரப் படையும் சிதைந்து போகுமன்றோ?

9363. 'ஏரைக் கொண்டு அமைந்த குஞ்சி இந்திரசித்து
என்பான் தன்
போரைக் கொண்டு இருந்த முன்நாள், இளையவன்
தன்னைப் போக்கிற்று
ஆரைக் கொண்டு? உன்னால் அன்றே, வென்றது
அங்கு அவனை? இன்னும்
வீரர்க்கும் வீர! நின்னைப் பிரிகலன், வெல்லும்
என்பேன்.

ஏரைக் கொண்டு அமைந்த குஞ்சி இந்திரசித்து என்பான் தன் - அழகோடு கூடியமைந்த குடுமியை உடைய இந்திரசித்து என்பவனுடைய; **போரைக் கொண்டு இருந்த முன்நாள்** - போரினை மேற்கொண்ட முன் நாளில்; **இளையவன் தன்னைப் போக்கிற்று** - இலக்குவனை அனுப்பியது; **ஆரைக் கொண்டு** - யாரை முன்னிட்டுக் கொண்டு போருக்கு அனுப்பியது? **அங்கு அவனை வென்றது உன்னால் அன்றே** - அவனை வெற்றி கொண்டது உன்னால்தான் அல்லவா? **வீரர்க்கு வீர!** -

வீரர்களுக்கெல்லாம் வீரனே! **நின்னைப் பிரிகலன்** *- உன்னை விட்டுப் பிரியாதவனாயின்;* **வெல்லும் என்பேன்** *- (இலக்குவன் இனியும்) வெல்வான் என்று உறுதியாகச் சொல்வேன்.*

9364. 'சேனையைக் காத்து, என் பின்னே திரு நகர் தீர்ந்து போந்த
யானையைக் காத்து, மற்றை இறைவனைக் காத்து, எண் தீர்ந்த
வானை இத் தலத்தினோடும் மறையொடும் வளர்த்தி' என்றான்;
ஏனை மற்று உரைக்கலாதான், இளவல்பின் எழுந்து சென்றான்.

சேனையைக் காத்து *- வானரப் படையைப் பாதுகாத்து;* **திருநகர் தீர்ந்த** *- அயோத்தியாகிய செல்வ நகரை விடுத்து;* **என் பின்னே போந்த** *- என்னைத் தொடர்ந்து (காட்டுக்கு) வந்த;* **யானையைக் காத்து** *- களிறு போல்வானாகிய இலக்குவனைப் பாதுகாத்து;* **எண் தீர்ந்த வானை** *- மன எண்ணத்தின் எல்லையைக் கடந்த விண்ணுலகத்தை;* **இத் தலத்தினோடும்** *- இந்த நிலவுலகத்தோடும்;* **மறையொடும்** *- வேத நெறியோடும்;* **வளர்த்தி என்றான்** *- வளர்ப்பாயாக என்று இராமபிரான் கூறினான்;* **ஏனை மற்று உரைக்கிலாதான்** *- இராமன் சொன்னதற்கு மறு மாற்றமாக வேறு ஒன்றும் சொல்லமாட்டாதவனாகிய அனுமன்;* **எழுந்து இளவல் பின் சென்றான்** *- புறப்பட்டு இலக்குவன் பின்னால் போகலானான்.*

9365. 'வீடண! நீயும் மற்று உன் தம்பியொடு ஏகி, வெம்மை
கூடினர் செய்யும் மாயம் தெரிந்தனை கூறி, கொற்றம்
நீடுறு தானை தன்னைத் தாங்கினை, நில்லாய்என்னின்
கேடு உளது ஆகும்' என்றான்; அவன் அது கேட்பதானான்.

வீடண *- விபீஷணா!* **நீயும் உன் தம்பியோடு ஏகி** *- நீயும் உன் தம்பியுடன் சென்று;* **வெம்மை கூடினர்** *- கொடுமையால் மிக்க அரக்கர்கள்;* **செய்யும் மாயம் தெரிந்தனை கூறி** *- செய்கின்ற மாயங்களை ஆராய்ந்து சொல்லி;* **கொற்றம் நீடு உறு தானை தன்னை** *- வெற்றி நிலை பெறுகின்ற (நம்) சேனையை;* **தாங்கினை நில்லாய் என்னின்** *- தாங்கி நிற்க மாட்டாயென்றால்;* **கேடு உளது ஆகும்** *- கெடுதல் உண்டாகும்;* **என்றான்** *- என இராமன் கூறினான்;* **அவன் அது கேட்பதானான்** *- வீடணன் அதைக்கேட்டு நடந்தான்.*

9366. **சூரியன் சேயும், செல்வன் சொற்றதே எண்ணும்**
சொல்லன்;
ஆரியன் பின்பு போனான்; அனைவரும்,' அதுவே
நல்ல
காரியம்' என்னக் கொண்டார்; கடற்படை காத்து
நின்றார்,
வீரியன் பின்னர்ச் செய்த செயல் எலாம்
விரிக்கலுற்றாம்:

சூரியன் சேயும் - அனுமனுக்கும் வீடணனுக்கும் இராமன் இட்ட கட்டளை கேட்டு நின்ற சுக்கிரீவனும்; **செல்வன் சொற்றதே எண்ணும் சொல்லன்** - இராமபிரான் என்ன சொன்னானோ அதனையே நினைக்கின்ற தன்மை உடையவன் ஆதலால்; **ஆரியன் பின்பு போனான்** - (இராமன் வாயால் சொல்லுமுன்பே) இலக்குவன் பின் போனான்; **அனைவரும் அதுவே நல்ல காரியம் என்னக் கொண்டார்** - அவன் செய்கையைப் பார்த்த எல்லாரும் அதுவே நல்ல செயல் என முடிவு கட்டினவராய்; **கடற்படை காத்து நின்றார்** - கடல்போல் பரந்த வானரப் படையைக் காத்து நின்றார்கள் (எனவே யாவரும் போய்விட இராமன் தனியே மூல பலத்தை எதிர்க்க நின்றான்.); **வீரியன் பின்னர்ச் செய்த செயல் எலாம் விரிக்கலுற்றாம்** - வீரனாகிய இராமன் அதன்மேல் செய்த செயல்களையெல்லாம் விரித்துரைக்கலானோம்.

இராமபிரான் போர் தொடங்க முனைதல்

9367. **வில்லினைத் தொழுது, வாங்கி, ஏற்றினான்; வில்**
நாண் மேருக்
கல் எனச் சிறந்ததேனும், கருணை அம் கடலே
அன்ன
எல் ஒளி மார்பில் தீராக் கவசம் இட்டு, இழையா
வேதச்
சொல் எனத் தொலையா வாளித் தூணியும்
புறத்துத் தூக்கி.

மேருக்கல் எனச் சிறந்ததேனும் - இராமபிரானின் மார்பு மேரு மலைபோல் திண்மையால் சிறந்ததேயாயினும்; **கருணை அம் கடலே அன்ன** - கருணையாகிய கடலினையே போன்றதும்; **எல் ஒளி மார்பில்** - விளங்குகின்ற ஒளி பொருந்தியதும் ஆகிய மார்பில்; **தீராக் கவசம் இட்டு** - அழியாத கவசம் அணிந்து; **இழையா வேதச் சொல் எனத் தொலையா** - எவராலும் செய்யப்படாத வேத மந்திரம் போல் என்றும் வற்றாத; **வாளித் தூணியும் புறத்துத் தூக்கி** - அம்பறாத் தூணியையும் முதுகிலே

தொங்க விட்டு; **வில்லினைத் தொழுது வாங்கி** - வில்லை வணங்கி வளைத்து; **வில் நாண் ஏற்றினான்** - அந்த வில்லிலே (இராமன்) நாண் ஏற்றினான்.

9368. **ஓசனை நூற்றின் வட்டம் இடைவிடாது உறைந்த சேனைத்**
தூசி வந்து அண்ணல்தன்னைப் போக்கு அற வளைந்து சுற்றி
வீசின படையும் அம்பும் மிடைதலும், விண்ணோர் ஆக்கை
கூசின, பொடியால்; எங்கும் குமிழ்த்தன, வியோம கூடம்.

நூற்றின் சேனை வட்டம் - நூறு யோசனை தூரப் பரப்பில் வட்டமாக; **இடைவிடாது உறைந்த சேனைத் தூசி வந்து** - சற்றும் இடைவெளியில்லாமல் தங்கிய அரக்கர் படையின் முன்னணிப் படையானது புறப்பட்டு; **போக்கு அற அண்ணல் தன்னை வளைத்துச் சுற்றி** - தப்ப முடியாமல் இராமபிரானை வளைத்துச் சூழ்ந்துகொண்டு; **வீசின படையும் அம்பும் மிடைதலும்** - வீசிய படைக்கலங்களும் அம்பும் செறிந்தமையால்; **விண்ணோர் யாக்கை கூசின** - தேவர்கள் உடல்கள் கூசின; **பொடியால்** - (போர்க்களத்து மோதுதலால் எழுந்த) தூசுகளால்; **வியோம கூடம்** - ஆகாயமாகிய கூடம்; **எங்கும் குமிழ்த்தன** - எவ்விடத்தும் சிலிர்ப்பு அடைந்தன.

9269. **'கண்ணனே! எளியேம் இட்ட கவசமே! கடலே அன்ன**
வண்ணனே! அறத்தின் வாழ்வே! மறையவர் வலியே! மாறாது
ஒண்ணுமே, நீ அலாது, ஓர் ஒருவர்க்கு இப் படைமேல் ஊன்ற?
எண்ணமே முடித்தி!' என்னா, ஏத்தினர், இமையோர் எல்லாம்.

இமையோர் எல்லாம் - தேவர்கள் எல்லோரும்; **கண்ணனே** - எமக்குக் கண்ணானவனே! **எளியேம் இட்ட கவசமே** - எளியவர்களாகிய எங்களுக்குப் பாதுகாவலாக இடப்பட்ட கவசமே; **கடலே அன்ன வண்ணனே** - கடல்போல் (நீல) நிறம் உடையவனே; **அறத்தின் வாழ்வே** - தருமத்திற்கு வாழ்வாய் இருப்பவனே; **மறையவர் வலியே** - வேதியர்க்கு வலிமையானவனே; **நீ அலாது** - உன்னைத் தவிர; **இப்படைமேல் ஊன்ற** - இந்த அரக்கர் படையை எதிர்த்து நிற்க; **ஓர் ஒருவர்க்கு மாறாது ஒண்ணுமே** - வேறு ஒருவருக்கு மாறாமல் முடியுமா? **எண்ணமே முடித்தி** - உன் அவதார எண்ணத்தை முடிப்பாயாக; **என்னா ஏத்தினர்** - என்று இராமபிரானைத் துதித்தனர்.

9370. ***முனிவரே முதல்வர் ஆய அறத் துறை முற்றினோர்கள்***
தனிமையும், அரக்கர் தானைப் பெருமையும்,
தரிக்கலாதார்,
பனி வரு கண்ணர், விம்மிப் பதைக்கின்ற நெஞ்சர்,
'பாவத்து
அனைவரும் தோற்க! அண்ணல் வெல்க!' என்று
ஆசி சொன்னார்.

முனிவரே முதல்வர் ஆய அறத்துறை முற்றினோர்கள் - *முனிவர்கள் முதலியோராகிய அறநெறியில் நிரம்பியவர்கள்;* **தனிமையும்** - *(இராமபிரானது) தனிமையையும்;* **அரக்கர் தானைப் பெருமையும்** - *இராக்கதர்களின் சேனைப் பெருக்கத்தையும்;* **தரிக்கலாதார்** - *பொறுக்க இயலாதவர்களாய்;* **பனிவரு கண்ணர்** - *நீர் சொரியும் கண்ணினராயும்;* **விம்மிப் பதைக்கின்ற நெஞ்சினர்** - *விம்மலுற்று நடுங்குகின்ற நெஞ்சினராயும்;* **பாவத்து அனைவரும் தோற்க** - *பாவத்தின் சார்பிலுள்ள (அரக்கர்) எல்லாரும் தோற்றிடுக;* **அண்ணல் வெல்க** - *தலைவராகிய இராமபிரானே வெல்க;* **என்று ஆசி சொன்னார்** - *என வாழ்த்தினார்கள்.*

அரக்கர் வியப்பு

எழுசீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

9371. ***இரிந்து சேனை சிந்தி, யாரும் இன்றி ஏக, நின்று,***
நம்
விரிந்த சேனை கண்டு, யாதும் அஞ்சல் இன்றி,
வெஞ் சரம்
தெரிந்த சேவகம் திறம்பல் இன்றி நின்ற
செய்கையான்
புரிந்து தன்மை வென்றி மேலும் நன்று! மாலி
பொய்க்குமோ?

இரிந்து சிந்தி - *ஓடிச் சிதறி;* **யாரும் இன்றிச் சேனை ஏக** - *போர்க்களத்திலே எவரும் எஞ்சி நிற்காமல் வானர சேனை முழுவதும் போய்விட;* **நின்று** - *உறுதியாகப் போர்க்களத்திலே நிலைத்து நின்று;* **விரிந்த நம் சேனை கண்டு யாதும் அஞ்சல் இன்றி** - *பரந்துள்ள நம் அரக்கர் சேனையைக் கண்டு சிறிதும் பயம் இல்லாமல்;* **வெஞ்சரம் தெரிந்த சேவகம் திறம்பல் இன்றி** - *பகைவரை அழித்தலில் கொடிய கணைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து எய்யும் வீரர்க்குரிய*

நெறியிலிருந்து பிறழாமல்; **நின்ற செய்கையான்** - போரிலே உறுதியாக நிற்கும் வீரச் செய்கை உடைய இந்த இராமன்; **புரிந்த தன்மை வென்றி** - போர் விரும்பும் தன்மையால் பெறும் வெற்றி; **மேலும் நன்று** - மேன்மேலும் சிறப்புடையதே யாகும்; **மாலி பொய்க்குமோ** - மாலியவான் சொன்னது பொய்யாகுமா (ஆகாது என்று அரக்கர் வியந்தனர்).

9372. புரங்கள் எய்த புங்கவற்கும் உண்டு தேர்;
பொருந்தினார்
பரந்த தேவர்; மாயன் நம்மை வேர் அறுத்த பண்டை
நாள், விரைந்து புள்ளின்மீது
விண்ணுளோர்களோடு
மேவினான்;
கரந்திலன், தனித்து ஒருத்தன் நேரும், வந்து,
காலினான்.

புரங்கள் எய்த புங்கவற்கும் தேர் உண்டு - முப்புரங்களை எய்த மேலானவனாகிய சிவனுக்கும் தேர் இருந்தது; **பரந்த தேவர் பொருந்தினார்** - பெருகிய தேவர்களும் (வாகனங்களைப்) பொருத்தியவர்களே; **பண்டை நாள் நம்மை வேர் அறுத்த மாயன்** - முன்னாளில் நம் குலத்தை வேரோடு அழித்த திருமால்; **விண்ணுளோர்களோடு** - தேவர்களோடு; **புள்ளின் மீது விரைந்து மேவினான்** - வாகனமாகிய (கருடப்) பறவையோடு வேகமாக வந்தான்; **தனித்து ஒருத்தன்** - (அவர்களெல்லாம் அப்படி வாகனங்களோடு வர) இந்தத் தனி ஒருவன்; **கரந்திலன்** - ஒளியாதவனாய்; **காலினான் வந்து நேரும்** - காலால் நடந்து வந்து எதிர் நிற்கிறான்;

9373. 'தேரும், மாவும், யானையோடு சீயம், யாளி, ஆதியா
மேரு மானும் மெய்யர் நின்ற வேலை ஏழின் மேலவா;
"வாரும், வாரும்" என்று அழைக்கும் மானுடற்கு, இம்
மண்ணிடைப்
பேருமாறும் நம்முழைப் பிழைக்குமாறும் எங்ஙனே?'

தேரும் மாவும் யானையோடு சீயம் யாளி ஆதியா - தேர், குதிரை, யானைகளோடு சிங்கங்கள் யாளி முதலானவையும்; **மேரு மானும் மெய்யர்** - மேரு மலை போன்ற பெரிய உடல் கொண்டவர்களுமாய்; **ஏழின் வேலை மேலவா நின்ற** - ஏழு கடல்களுக்கும் அதிகமான பரப்போடு அமைப்போடு (படைகள் பெருகி) நின்றன; (எனினும்) **வாரும் வாரும் என்று அழைக்கும் மானுடற்கு** - போர் செய்ய வாருங்கள் என்று அழைக்கும் மனிதனுக்கு எதிராக; **இம்மண்ணிடைப் பேருமாறும்** - (போர் செய்து) இந்த உலகத்திலே தப்பிப் போகும் வகையும்; **நம் முழைப்**

பிழைக்குமாறும் - நம்மிடையே உள்ளவர்கள் உயிர் தப்பிப் பிழைக்கும் வகையும்; **எங்ஙனே** - எப்படி?

இராமபிரான் வில் நாண் தெறித்தல்;
அரக்கரிடையே தீய
நிமித்தம் தோன்றுதல்

9374. **என்று சென்று, அடர்த்து இரைத்து, ஓர் சீய ஏறு**
அடர்ந்ததைக்
குன்று வந்து சூழ் வளைந்தபோல், தொடர்ந்து
கூடலும்,
'நன்று இது!' என்று, ஞாலம் ஏழும் நாகம் ஏழும்
மானும் தன்
வென்றி வில்லை வேத நாதன் நாண் எறிந்த
வேலைவாய்.

என்று சென்று - மேற்கூறியபடி அரக்கர்கள் மேலே சென்று; **இரைத்து அடர்த்து** - ஆரவாரம் செய்து தாக்க முனைந்து; **ஓர் சீய ஏறு அடர்ந்ததை** - ஓர் ஆண்சிங்கம் தாக்க வந்ததை; **குன்று சூழ் வளைந்தபோல்** - மலைகள் சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்டது போல்; **தொடர்ந்து கூடலும்** - அரக்கர் சேனை மேன்மேல் கூடியதும்; **வேதநாதன்** - மறைகளின் தலைவனாகிய இராமபிரான்; **ஞாலம் ஏழும் நாகம் ஏழும் மானும் தன் வென்றி வில்லை** - ஏழு உலகங்களையும் ஏழு மலைகளையும் ஒத்ததாகியதும் வெற்றிக்கே உரியதுமான தன் கோதண்டம் என்ற வில்லினது; **நாண் எறிந்த வேலைவாய்** - கயிற்றினை இறுக்கித் தெறித்தபோது (தொடரும்)

9375. **கதம் புலர்ந்த, சிந்தை வந்த, காவல் யானை;**
மாலொடு
மதம் புலர்ந்த; நின்ற வீரர் வாய் புலர்ந்த; மா எலாம்
பதம் புலர்ந்த; வேகம் ஆக, வாள் அரக்கர் பண்பு
சால்
விதம் புலர்ந்தது; என்னின், வென்ற வென்றி சொல்ல
வேணுமோ?

காவல் யானை சிந்தை வந்த கதம் புலர்ந்த - காவலாக வந்த அரக்கர் சேனை யானைகளின் மனத்தில் எழுந்த கோபம் உலரப் பெற்றன; **மாலொடு மதம் புலர்ந்த** - மதத்தோடு மத நீரும் உலர்ந்தன; **நின்ற வீரர் வாய் புலர்ந்த** - ஓடிவிடாமல் நின்ற அரக்க வீரர்களின் வாய்கள் உலர்ந்தன; **மா எலாம் பதம் புலர்ந்த** -

குதிரைகளெல்லாம் தங்கள் வேகம் இழந்தன; ***வாள் அரக்கர் பண்பு சால் வீதம் வேகமாகப் புலர்ந்தது*** *- வாள் ஏந்திய அரக்கர்களின் வீரப் பண்பு மிக்க போர்வேகம் விரைவாகக் குறைந்தது;* ***என்னின்*** *- என்றால்;* ***வென்ற வெற்றி சொல்ல வேணுமோ*** *- இராமபிரான் வென்ற வெற்றியின் சிறப்பைத் தனியே சொல்லவேண்டுமா? (வேண்டியதில்லை).*

9376. வெறித்து இரிந்த வாசியோடு, சீய மாவும் மீளியும்,
செறித்து அமைந்த சில்லி என்னும் ஆழி கூடு தேர் எலாம்
முறித்து எழுந்த முற்கை யானை வீசும் மூசு பாகரைப்
பிறித்து இரிந்து சிந்த, வந்து ஓர் ஆகுலம் பிறந்ததால்

வெறித்து இரிந்த வாசியோடு *- அஞ்சி மருண்டு ஓடிய குதிரைகளோடு;* ***சீய மாவும்*** *- சிங்கமாகிய விலங்குகளும்; மீளியும் - பேய்களும்;* ***செறித்து அமைந்த சில்லி என்னும் ஆழி கூடு தேரெலாம்*** *- நன்கு செறிவுற அமைக்கப்பட்ட சில்லி என்னும் சக்கரங்கள் சேர்ந்த தேர்களையெல்லாம்;* ***முறித்து எழுந்த*** *- முறித்து முன்னேறி ஓடின;* ***முற்கை யானை*** *- முன்னே (தொங்கும்) துதிக்கையுடைய யானைகள்;* ***வீசும் மூசு பாகரை*** *- (அங்குசம்) வீசி நெருங்குகின்ற பாகர்களை;* ***பிறித்து இரிந்து சிந்த*** *- பிரித்து ஓடிச் சிதறும்படியாக;* ***ஓர் ஆகுலம் வந்து பிறந்தது*** *- ஒரு துயரம் வந்து தோன்றியது.*

ஆல் - அசை.

9377. 'இந் நிமித்தம் இப் படைக்கு இடம் துடித்து அடுத்தது ஓர்
துன்னிமித்தம்' என்று கொண்டு, வானுளோர்கள் துள்ளினார்;
அந் நிமித்தம் உற்ற போது, அரக்கர் கண் அரங்க, மேல்
மின் நிமிர்த்தது அன்ன வாளி வேதநாதன் வீசினான்.

இந் நிமித்தம் *- இப்போது ஏற்பட்டுள்ள இந்த உற்பாதங்கள்;* ***இப் படைக்கு*** *- இந்த அரக்கர் சேனைக்கு;* ***இடம் துடித்து அடுத்தது ஓர் துன்னிமித்தம்*** *- இடப் புறம் துடித்து, அதன் பின் தொடர்ந்து வந்த தீய நிமித்தமாகும்;* ***என்று கொண்டு*** *- என்று கருதி;* ***வானுளோர்கள் துள்ளினார்*** *- விண்ணுலகத்துத் தேவர்கள் மகிழ்ச்சியால் துள்ளினார்கள்;* ***அந்நிமித்தம் உற்றபோது*** *- அந்தத் தீய சகுனம் உண்டான போது;* ***அரக்கர் கண் அரங்க*** *- அரக்கர்கள் கண் கலங்கும்படி;* ***வேத நாதன்*** *- வேதங்களுக்குத்*

தலைவனாகிய இராமன்; **மேல்மின் நிமிர்த்தது அன்ன** - விண்ணில் தோன்றும் மின்னலை நிமிர்த்தி அமைத்தது போன்ற; **வாளி வீசினான்** - அம்புகளை எய்தான்.

9378. ஆளி மேலும், ஆளின் மேலும், ஆனை மேலும்,
ஆடல் மா
மீளி மேலும், வீரர் மேலும், வீரர் தேரின் மேலும்,
வெவ்
வாளி மேலும், வில்லின் மேலும், மண்ணின்மேல்
வளர்ந்த மாத்
தூளி மேலும் ஏற ஏற, வீரன் வாளி தூவினான்.

ஆளி மேலும் - அரக்கர் படையில் வந்த சிங்கங்களின் மீதும்; **ஆளின் மேலும்** - காலாட்படை வீரர்கள் மீதும்; ஆனை மேலும் - யானைகள் மீதும்; **ஆடல் மா மேலும்** - ஆடுகின்ற குதிரைகள் மீதும்; **மீளி மேலும்** - பேய்கள் மீதும்; **வீரர் மேலும்** - வீரர்கள் மேலும்; **வீரர் தேரின் மேலும்** - வீரர்கள் செலுத்தி வந்த தேரின் மேலும்; **வெவ் வாளி மேலும்** - அரக்கர் ஏவிய கொடிய அம்புகளின் மீதும்; **வில்லின் மேலும்** - அந்த அம்புகளை எய்த விற்களின் மேலும்; **மண்ணின் மேல் வளர்ந்த மாத்தூளி** - போர்க்கள நிலத்தில் மேலும் மேலும் பெருகிய பெருந் தூசிப்படலம்; **மேலும் ஏற ஏற** - மேன்மேல் ஏறிப் பெருகும்படியாக; **வீரன்** - இராமபிரான்; **வாளி தூவினான்** - அம்புகளை (எங்கெங்கும்) சிதறினான்.

9379. மலை விழுந்தவா விழுந்த, மான யானை; மள்ளர்
செந்
தலை விழுந்தவா விழுந்த, தாய வாசி; தாள் அறும்
சிலை விழுந்தவா விழுந்த, திண் பதாகை; திங்களின்
கலை விழுந்தவா விழுந்த, வெள் எயிற்ற காடு
எலாம்.

மான யானை - பெருமை மிக்க யானைகள்; **மலை விழுந்த வா விழுந்த** - மலைகள் விழுந்ததுபோல விழுந்தன; **தாய வாசி** - தாவிச் செல்லும் குதிரைகள்; **மள்ளர் செந்தலை விழுந்தவா விழுந்த** - அரக்க வீரர்களின் சிவந்த (குடுமியுடைய) தலைகள் விழுந்ததுபோல விழுந்தன; **திண் பதாகை** - வலிய கொடிகள்; **தாள் அறும் சிலை விழுந்த வா விழுந்த** - அடிப்பகுதி அறுபட்ட விற்கள் விழுந்ததுபோல் விழுந்தன; **வெள் எயிற்ற காடு எலாம்** - யானைத் தந்தங்களும் அரக்கர்களின் கோரைப் பற்களும் ஆகிய தொகுதிகள்; **திங்களின் கலை விழுந்தவா விழுந்த** - சந்திர கலைகள் விழுந்தது போல் விழுந்தன.

9380. **வாடை நாலு பாலும் வீச, மாக மேக மாலை வெங்**
கோடை மாரி போல வாளி கூட, ஓடை யானையும்
ஆடல் மாவும், வீரர் தேரும், ஆளும், மாள்வது
ஆனவால்,
பாடு பேருமாறு கண்டு, கண் செல் பண்பும்
இல்லையால்.

வாடை நாலு பாலும் வீச - வாடைக் காற்று நான்கு பக்கங்களிலும் வீச; **மாக மேக மாலை** - வானத்திலுள்ள மேகக் கூட்டங்கள்; **வெங்கோடை மாரி போல** - கொடிய கோடைக் காலத்து மழை போல; **வாளி கூட** - இராமபிரான் விடுக்கும் கணைகள் மிகுதியாகப் பெருகுவதால்; **ஓடை யானையும்** - முகபடாம் அணிந்த யானைகளும்; **ஆடல் மாவும்** - வெற்றி தரும் குதிரைகளும்; **வீரர் தேரும்** - வீரர்கள் செலுத்துகின்ற தேர்களும்; **ஆளும்** - காலாட்படை வீரர்களும்; **மாள்வது ஆனவால்** - இறந்து பட்டன(ர்); **பாடு பேருமாறு கண்டு** - எல்லாப் பக்கங்களிலும் (குருதி வெள்ளம்) பெருகி ஓடுகின்றதைக் கண்டு; **கண் செல் பண்பும் இல்லை** - கண்ணின் பார்வை செல்கின்ற பண்பும் இல்லை.

ஆல் : அசை

9381. **விழித்த கண்கள், கைகள், விற்கள், வேல்கள்,**
வாள்கள், விண்ணினுள்
தெழித்த வாய்கள், செல்லலுற்ற தாள்கள், தோள்கள்
செல்லினைப்
பழித்த வாளி சிந்த, நின்று பட்ட அன்றி, விட்ட
கோல்
கழித்த ஆயுதங்கள் ஒன்று செய்தது இல்லை
கண்டதே .

செல்லினைப் பழித்த வாளி சிந்த - மேகத்தைப் பழித்தது போல இராமபிரான் அம்புகளைப் பொழிந்திட; **விழித்த கண்கள்** - அரக்கரின் திறந்த கண்களும், கைகளும்; **விற்கள், வேல்கள், வாள்கள்** - வில், வேல், வாள் முதலியவைகளும்; **விண்ணினுள் தெழித்த வாய்கள்** - ஆகாயத்தில் பரவும்படி உரப்பிய வாய்களும்; **செல்லலுற்ற தாள்கள்** - போர்க்களத்தை விட்டுப் போய் நடக்கும் கால்களும்; **தோள்கள்** - தோள்களும்; **நின்று பட்ட அன்றி** - நின்ற நின்ற இடங்களிலேயே அழிந்தனவே தவிர; **விட்ட கோல்** - அரக்கர்கள் இராமனை நோக்கிச் செலுத்திய அம்புகளோ; **அழித்த ஆயுதங்கள்** - செலுத்திய (மற்றுள்ள) ஆயுதங்களோ; **ஒன்று செய்தது கண்டதில்லை** - இராமபிரானுக்கு ஒரு கெடுதலையும் செய்யக் கண்டதில்லை.

9382. **தொடுத்த வாளியோடு வில் துணிந்து வீழும், முன் துணிந்து**
எடுத்த வாள்களோடு தோள்கள் இற்று வீழும்; மற்று உடன்
கடுத்த தாள்கள் கண்டம் ஆகும்; எங்ஙனே, கலந்து நேர்
தடுத்து வீரர்தாமும் ஒன்று செய்யுமா, சலத்தினால்?

தொடுத்த வாளியோடு வில் துணிந்து முன் விழும் - நாணிலே இணைக்கப்பட்ட அம்போடு விற்கள் கணை விடுபடுமுன் துண்டுபட்டு விழும்; **துணிந்து எடுத்த வாள்களோடு தோள்கள் இற்று வீழும்** - அரக்க வீரர்கள் துணிவுடன் எடுத்த வாள்களோடு தோள்களும் துண்டுபட்டு விழும்; **மற்று** - மேலும்; **கடுத்த தாள்கள் உடன் கண்டம் ஆகும்** - விரைந்து இயங்கும் கால்கள் உடனே துண்டு பட்டு விழும் (இவ்வாறு இராமபிரான் ஏவும் கணைகள் செயல்படுதலால்); **வீரர் தாமும்** - அரக்க வீரர்கள்; **கலந்து நேர் தடுத்து** - எதிர்நின்று (இராமபாணங்களை) விலக்கி; **சலத்தினால்** - சினத்தினால்; **ஒன்று செய்யுமா எங்ஙனே** - ஏதேனும் ஓர் எதிர்ச்செயல் செய்வது எப்படி?

9383. **குரம் துணிந்து, கண் சிதைந்து, பல்லணம் குலைந்து, பேர்**
உரம் துணிந்து, வீழ்வது அன்றி, ஆவி ஓட ஒண்ணுமே -
சரம் துணிந்த ஒன்றை நூறு சென்று சென்று தள்ளலால்,
வரம் துணிந்த வீரர் போரின் முந்த உந்து வாசியே?

துணிந்த ஒன்றை - இராமபிரான் தன் அம்புக்கு இலக்காக முடிவு செய்த ஒன்றை; **சரம் நூறு** - அம்புகள் நூற்றுக்கணக்கில்; **சென்று சென்று தள்ளலால்** - மேலும் மேலும் சென்று விழச் செய்வதால்; **வரம் துணிந்த வீரர்** - வரங்களின் வலிமையால் இராமனையே எதிர்க்கத் துணிந்த அரக்க வீரர்கள்; **போரின் முந்த உந்து வாசி** - போர்முனை நோக்கி முன்னேறும்படி செலுத்துகின்ற குதிரைகள்; **குரம் துணிந்து** - குளம்புகள் சிதையப் பெற்றும்; **கண் சிதைந்து** - கண்கள் சிதையப் பெற்றும்; **பல்லணம் குலைந்து** - (குதிரையின் மீதுள்ள) இருக்கை சிதைவுற்றும்; **பேர் உரம் துணிந்து** - பெரிய மார்பு சிதைவுற்றும்; **வீழ்வதன்றி** - மடிந்து விழுவதைத் தவிர; **ஆவி ஓட ஒண்ணுமே** - உயிரோடு ஓட முடியுமா? (முடியாது என்றபடி)

9384. **ஊர உன்னின், முன்பு பட்டு உயர்ந்த வெம் பிணங்களால்**
பேர ஒல்வது அன்று; பேரின், ஆயிரம் பெருஞ் சரம்

தூர, ஒன்று நூறு கூறுபட்டு உகும்; துயக்கு அலால்,
தேர்கள் என்று வந்த பாவி என்ன செய்கை
செய்யுமே?*

தேர்கள் ஊர உன்னின் - பகையரக்கர்களின் தேர்கள் மெல்லவாவது போக நினைத்தால்; **முன்பு** - அப்படிச் செல்ல முற்படும் தேர்களின் முன்புறத்தில்; **பட்டு உயர்ந்த வெம் பிணங்களால்** - இறந்து உயரமாகக் குவிந்து கிடக்கின்ற பிணங்களால்; **பேர ஒல்வது அன்று** - போக முடிவதில்லை (பிணக் குவியல்களே தடை); **பேரின்** - தடையையும் மீறி மேலே சென்றால்; **ஆயிரம் பெருஞ்சரம் தூர** - இராமபிரான் செலுத்தும் ஆயிரம் பெருங் கணைகள் பெருகுதலால்; **ஒன்று நூறு கூறுபட்டு உகும்** - ஒவ்வொன்றும் நூறு துண்டுகளாகி விழும்; **துயக்கு அலால்** - இதனால் மனச்சோர்வே அன்றி; **தேர்கள் என்று வந்த பாவி** - தேர்கள் எனச் சொல்லப்பட்ட பாவிகள்; **என்ன செய்கை செய்யுமே** - என்னத்தைத்தான் செய்துவிடும்! (மனங் கலங்குவதன்றிச் செய்யத்தக்கது ஒன்றுமில்லை).

தேர்களைப் பாவிகள் என்றதற்கேற்ப அவற்றுக்கு மனச் சோர்வு உண்டென்றும் கற்பித்தார், கவிஞர். அழுக்காறு என ஒரு பாவி (குறள் 168) இன்மை என ஒரு பாவி (குறள் (1042) என்றது போன்ற ஆட்சி இது.

9385. **எட்டு வன் திசைக்கண் நின்ற யாவும், வல்ல**
யாவரும்
கிட்டின், உய்ந்து போகிலார்கள் என்ன நின்ற,
கேள்வியால்;
முட்டும் வெங் கண் மான யானை, அம்பு உராய,
முன்னமே,
பட்டு வந்தபோல் விழுந்த; என்ன தன்மை
பண்ணுமே?*

எட்டு வன் திசைக்கண் நின்ற யாவும் - எட்டுத் திசைகளிலும் காவலுக்கு அமைந்த வலிய யானைகள் எல்லாமும்; **வல்ல யாவரும்** - அவற்றைப் போல வன்மை மிக்க யாவரும்; **கிட்டின்** - போரிலே மோதினால்; **உய்ந்து போகிலார்கள் என்ன** - உயிருடன் பிழைத்துப் போக முடியாதவர்கள் ஆவர் என்று சொல்லும்படி; **கேள்வியால் நின்ற** - புகழோடு நின்ற அரக்கர் சேனையின் யானைகள்; **முட்டும் வெங்கண் மான யானை** - பகைவரைத் தாக்கும், கொடிய பார்வை கொண்ட மான உணர்வுடைய (அந்த) யானைகள்; **அம்பு உராய** - இராமபிரான் செலுத்திய அம்புகள் உராய்ந்த அளவிலேயே; **முன்னமே பட்டு வந்த போல் விழுந்த** - ஏற்கெனவே இறந்து வந்தவை போல விழுந்தன; **என்ன தன்மை பண்ணுமே** - இராமனுக்கு எதிராக அவை என்னதான் பண்ண முடியும்!

9386. வாவி கொண்ட புண்டரீகம் அன்ன கண்ணன் வாளி ஒன்று
ஏவின், உண்டை நூறு கோடி கொல்லும் என்ன, எண்ணுவான்
பூவின் அண்டர் கோனும், எண் மயங்கும்; அன்ன போரின் வந்து
ஆவி கொண்ட காலனார் கடுப்பும் அன்னது ஆகுமே?

வாவி கொண்ட புண்டரீகம் அன்ன கண்ணன் - பொய்கையில் உள்ள தாமரை போன்ற கண் கொண்ட இராமபிரான்; **வாளி ஒன்று ஏவின்** - அம்பு ஒன்றைச் செலுத்தினால்; **உண்டை நூறு கோடி கொல்லும்** - அப்படி ஏவிய ஓர் அம்பின் படைவகுப்பு நூறு கோடி உயிர்களைக் கொல்லும்; **என்ன** - என்பதாக; **எண்ணுவான்** - (மாண்ட உயிர்களைக்) கணக்கிடுவோ னாகிய; **பூவின் அண்டர் கோனும்** - பூவில் உதித்தவனும் தேவர் தலைவனுமாகிய பிரமனும்; **எண் மயங்கும்** - எண்ணிக்கை கணக்கிடுவதில் திகைப்பான்; **அன்ன போரில் வந்து** - அந்தப் போர்க்களத்துக்கு வந்து; **ஆவி கொண்ட காலனார் கடுப்பும்** - உயிர்களைக் கவர்ந்த யமனுடைய வேகமும்; **அன்னது ஆகுமே** - (இராமபிரான் கணை செலுத்திய) அந்த வேகம் ஆகுமோ? (ஆகாது)

9387. கொடிக் குலங்கள், தேரின் மேல, யானை மேல, கோடை நாள்
இடிக் குலங்கள் வீழ வெந்த காடுபோல் எரிந்தவால் -
முடிக் குலங்கள் கோடி கோடி சிந்த, வேகம் முற்றுறா
*வடிக் குலங்கள் வாளி ஓட வாயினூடு தீயினால்!**

வடி வாளிக் குலங்கள் - கூர்மையான அம்பின் கூட்டங்கள்; **வாயினூடு தீயினால் ஓட** - அந்த அம்புகளின் முனையில் எழும் தீயோடு பாய்தலால்; **முடிக்குலங்கள் கோடி கோடி சிந்த** - அரக்க வீரர்களின் தலைகளின் கூட்டம் கோடிக்கணக்கில் சிதைவு படவும்; **வேகம் முற்றுறா** - கோடிக்கணக்கில் தலைகளை வீழ்த்திய பிறகும் தம் வேகம் முடிவு பெறாமையால்; **தேரின் மேல யானை மேல** - தேர்கள் மீதும் யானைகள் மீதும் விளங்கியனவாகிய; **கொடிக் குலங்கள்** - கொடிகளின் கூட்டங்கள்; **கோடை நாள்** - கோடைக் காலத்தில்; **இடிக்குலங்கள் வீழ** - இடிக் கூட்டங்கள் விழுதலால்; **வெந்த காடுபோல்** - எரிந்தொழியும் காடுபோல்; **எரிந்த** - தீப் பற்றி எரிந்தன.

9388. அற்ற வேலும் வாளும் ஆதி ஆயுதங்கள் மீது எழுந்து

உற்ற வேகம் உந்த ஓடி, ஓத வேலை ஊடுற,
துற்ற வெம்மை கைம்மிக, சுறுக்கொளச்
சுவைத்ததால்,
வற்றி நீர் வறந்து, மீன் மறிந்து, மண் செறிந்தவால்.

அற்ற - சிதைந்துபோன; **வேலும் வாளும் ஆதி ஆயுதங்கள்** - வேல், வாள் முதலான ஆயுதங்கள்; **மீது எழுந்து** - மேல் நோக்கிப் பாய்ந்து; **உற்ற வேகம் உந்த ஓடி** - மிகுந்த வேகம் செலுத்துதலால் மேலே சென்று; **ஓத வேலை ஊடுற** - நீர்ப் பெருக்குடைய கடலிலே ஊடுருவி; **துற்ற வெம்மை கைம்மிக** - நெருங்கிய வெப்பம் மிகுதலாலும்; **சுறுக்கொளச் சுவைத்ததால்** - சுறுக்கெனும் ஓசையுடன் கடல்நீரை உறிஞ்சிச் சுவைத்ததாலும்; **நீர் வற்றி வறந்து** - கடல் நீர் வற்றி வறண்டிட; **மீன் மறிந்து** - மீன்கள் மடங்கி; **மண் செறிந்த** - கடலடி நிலத்திலே செறிந்து விட்டன.

9389. **போர் அரிந்தமன் துரந்த புங்க வாளி, பொங்கினார்**
ஊர் எரிந்த நாள் துரந்தது என்ன மின்னி ஓடலால்,
நீர் எரிந்த வண்ணமே, நெருப்பு எரிந்த, நீள் நெடுந்
தேர் எரிந்த, வீரர்தம் சிரம் பொடிந்து சிந்தவே.

போர் - போர்க்களத்திலே; **அரிந்தமன்** - பகைவர்களை அடக்குவோனாகிய இராமன்; **துரந்த** - செலுத்திய; **புங்க வாளி** - மேலான அம்புகள்; **பொங்கினார் ஊர் எரிந்த நாள்** - எதிர்த்தெழுந்த அசுரர்களின் திரிபுரம் எரிந்த காலத்தில்; **துரந்தது என்ன** - (சிவபிரான்) செலுத்திய அம்பு என்னும்படி; **மின்னி ஓடலால்** - ஒளி வீசிப் பாய்வதால்; **நீர் எரிந்த வண்ணமே** - நீர் பற்றி எரிந்தது போலவே; **நெருப்பு எரிந்த** - நெருப்புப் பற்றி எரிந்தன; **வீரர் தம் சிரம்** - அரக்க வீரர்களின் தலைகள்; **பொடிந்து சிந்தவே** - பொடியாகிச் சிதறும்படி; **தேர் எரிந்த** - தேர்கள் பற்றி எரிந்தன.

நீர் எரிதல் என்பது கடல்நீர் வற்றியதைக் குறித்தது. நெருப்புக்கு நெருப்பாய் அம்பு பொசுக்கியது என்பதை நெருப்பு எரிந்த என்றார்.

9390. **பிடித்த வாள்கள் வேல்களோடு, தோள்கள் பேர் அரா**
எனத்
துடித்த; யானைமீது இருந்து போர் தொடங்கு சூரர்
தம்
மடித்த வாய்ச் செழுந் தலைக் குலம் புரண்ட,
வானின் மின்
இடித்த வாயின் இற்ற மா மலைக் குலங்கள்
என்னவே.

பிடித்த வாள்கள் வேல்களோடு - கையில் பிடித்த வாள்களோடும் வேல்களோடும்; **பேர் அரா என** - பெரிய பாம்புகளைப் போல; **தோள்கள் துடித்த** - (அரக்க வீரர்களின்) தோள்கள் துடித்தன; **யானைமீது இருந்து** - யானைகள் மேல் அமர்ந்து; **போர் தொடங்கு சூரர் தம்** - போர் செய்யத் தொடங்கும் வீரர்களின்; **மடித்த வாய்ச் செழுந் தலைக்குலம்** - மடித்த வாயோடு கூடிய பெரிய தலைத் தொகுதிகள்; **வானின் மின் இடித்த வாயின்** - விண்ணிலிருந்து வரும் மின்னல் தாக்கிய இடத்தில்; **இற்ற** - பிளவுற்ற; **மாமலைக் குலங்கள் என்ன** - பெரிய மலைக் கூட்டங்கள் போல; **புரண்ட** - புரண்டன.

போர் முற்றுமளவு வாழார் என்பது தோன்றப் போர் தொடங்கு சூரர் என்றார்.

9391. கோர ஆளி, சீயம், மீளி, கூளியோடு ஞாளியும்,
போர ஆளினோடு தேர்கள் நூறு கோடி
பொன்றுமால் -
நார ஆளி, ஞால ஆளி, ஞான ஆளி, நாந்தகப்
பார ஆளி, வீர ஆளி, ஏக வாளி பாயவே.

நார ஆளி - அன்பினால் ஆள்பவனும்; **ஞால ஆளி** - உலகங்களை ஆள்பவனும்; **ஞான ஆளி** - ஞானத்தை ஆள்பவனும்; **நாந்தகப் பார ஆளி** - நாந்தகம் என்ற வாளின் பாரத்தை ஆள்பவனும்; **வீர ஆளி** - வீரத்தை ஆள்பவனுமாகிய இராமபிரானின்; **ஏக ஆளி பாய** - ஒரே அம்பு பாய்ந்ததனால்; **கோர ஆளி** - பயமூட்டும் யாளிகளும்; **சீயம் மீளி கூளியோடு ஞாளியும்** - சிங்கம், வலிய பேய்கள் மற்றும் (செந்) நாயும்; **போர ஆளினோடு** - போர்க் களத்தில் வந்த வீரர்களோடு; **தேர்கள் நூறு கோடி பொன்றும்** - நூறு கோடி தேர்கள் அழியும்.

9392. ஆழி பெற்ற தேர் அழுந்தும்; ஆள் அழுந்தும்;
ஆளொடும்
சூழி பெற்ற மா அழுந்தும்; வாசியும் சுரிக்குமால் -
பூழி பெற்ற வெங் களம் குளம் பட, பொழிந்த பேர்
ஊழி பெற்ற ஆழி என்ன சோரி நீரினுள் அரோ.

பூழி பெற்ற வெங்களம் - புழுதி பரவிய கொடிய போர்க்களத்தில்; **குளம் பட** - குளங்கள் உண்டாகும்படியாக; **பேர் ஊழி பெற்ற ஆழி என்ன** - பெரிய யுகமுடிவுக் காலத்துக் கடல்போல்; **பொழிந்த சோரி நீரினுள்** - பொழிந்த இரத்தமாகிய வெள்ளத்தில்; **ஆழி பெற்ற தேர் அழுந்தும்** - சக்கரங்களோடு கூடிய தேர்கள் அழுந்திப் போகும்; **ஆள் அழுந்தும்** - காலாட்படை வீரர்கள் அழுந்திப் போவர்; **ஆளொடும்** - மேலே அமர்ந்து செலுத்தும் பாகரோடு; **சூழி பெற்ற மா அழுந்தும்** -

நெற்றிப் பட்டம் அணிந்த யானைகள் மூழ்கும்; **வாசியும் சுரிக்கும்** - குதிரைகளும் மூழ்கும்.

அரோ : அசை.

9393. அற்று மேல் எழுந்த வன் சிரங்கள்தம்மை அண்மி, மேல்,
ஒற்றும் என்ன அங்கும் இங்கும் விண்ணுளோர் ஒதுங்குவார்;
'சுற்றும் வீழ் தலைக் குலங்கள் சொல்லு கல்லின் மாரிபோல்
எற்றும்' என்று, பாரின் எங்கும் வாழுவார்; இரங்குவார்.

அற்று மேல் எழுந்த வன் சிரங்கள் - உடம்பிலிருந்து துண்டு பட்டு மேல்நோக்கி எழுந்த வலிய தலைகள்; **தம்மை அண்மி** - தங்களை நெருங்கி; **மேல் ஒற்றும் என்ன** - தங்கள் மேல் ஒட்டும் என்று; **விண்ணுளோர் அங்கும் இங்கும் ஒதுங்குவார்** - தேவர்கள் அங்கும் இங்குமாக ஒதுங்கிக் கொண்டார்கள்; **சுற்றும் வீழ் தலைக் குலங்கள்** - சுற்றிலும் எங்கெங்கும் விழுகின்ற தலைகளின் தொகுதிகள்; **சொல்லு கல்லின் மாரிபோல்** - சிறப்பாகச் சொல்லப் படுகின்ற கல் மழை போல்; **எற்றும் என்று** - மோதித் தாக்கும் என்று; **பாரின் எங்கும் வாழுவார்** - மண்ணுலகெங்கும் வாழ்கின்றவர்கள்; **இரங்குவார்** - வேதனைப்பட்டார்கள்.

9394. மழைத்த மேகம் வீழ்வ என்ன, வான மானம் வாடையின்
சுழித்து வந்து வீழ்வ என்ன, மண்ணின்மீது துன்னுமால் -
அழித்து ஒடுங்கு கால மாரி அன்ன வாளி ஒளியால்
விழித்து எழுந்து, வானினூடு மொய்த்த பொய்யர் மெய் எலாம்.

அழித்து ஒடுங்கு கால மாரி அன்ன - உலகங்களை யெல்லாம் அழித்து ஒடுக்குகின்ற ஊழிக்கால மழைபோல; **வாளி ஒளியால்** - இராமபிரான் எய்த அம்புகளின் வரிசையால்; **விழித்து எழுந்து** - கண்கள் திறந்தபடியே (விண்ணின்மீது) எழும்பி; **வானினுக்கு மொய்த்த பொய்யர் மெய் எலாம்** - ஆகாயவெளியிலே நெருங்கிச் செறிந்த பொய்யர்களாகிய அரக்கர்களின் உடம்புகளெல்லாம் **மழைத்த மேகம் வீழ்வ என்ன** - மழைநீர் நிரம்பிய மேகங்கள் விழுபவை போலவும்;

வாடையின் கழித்து வந்து - வாடைக் காற்றினால் சுழன்று வந்து; **வான மானம்** - ஆகாயத்தில் பறக்கும் விமானங்கள்; **வீழ்வ என்ன** - விழுபவை போலவும்; **மண்ணின் மீது துன்னும்** - நிலத்தை வந்து அடையும்.

ஆல் - அசை. ஒளி - வரிசை, மானம் - விமானம்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

அரக்கர் செய்த போர்

9395. தெய்வ நெடும் படைக் கலங்கள் விடுவர் சிலர்;
சுடு கணைகள் சிலையில் கோலி,
எய்வர் சிலர்; எறிவர் சிலர்; எற்றுவர்
சுற்றுவர், மலைகள் பலவும் ஏந்தி;
பெய்வர் சிலர்; 'பிடித்தும்' எனக் கடுத்து உறுவர்;
படைக் கலங்கள் பெறாது, வாயால்
வைவர் சிலர்; தெழிப்பர் சிலர்; வருவர் சிலர்;
திரிவர் சிலர் - வயவர் மன்னோ.

வயவர் சிலர் தெய்வ நெடும் படைக்கலங்கள் விடுவர் - அரக்க வீரருள் சிலர் தெய்வ வரங்களால் பெற்ற பெரிய போர்க்கருவிகளை ஏவுவர்; **சிலர்** - அவர்களிலே மற்றும் சிலர்; **சிலையில் சுடு கணைகள் கோலி எய்வர்** - வில்லில் வெப்பம் உமிழும் அம்புகளைப் பொருத்தி எய்வார்கள்; **சிலர் எறிவர்** - மேலும் சிலர் கிடைத்த கருவிகளைக் கொண்டு எறிவார்கள்; **மலைகள் பலவும் ஏந்தி எற்றுவர், சுற்றுவர்** - இன்னும் சில அரக்கர் பல மலைகளைக் கையால் ஏந்தித் தாக்குவர், மேலும் கைக்கொண்ட மலைகளைச் சுழற்றுவர்; **சிலர் பெய்வர்** - வேறு சிலர் (அந்த மலைகளை) பொழிவர்; **(சிலர்) பிடித்தும் எனக் கடுத்து உறுவர்** - மற்றுள்ள சில அரக்கர்கள் அப்படிப் பெய்யப்பட்ட மலைகளைப் 'பற்றுவோம்' என விரைவாக மலை வருமிடத்தை அடைவார்கள்; **படைக்கலங்கள் பெறாது சிலர் வாயால் வைவர்** - எவ்வித போர்க் கருவிகளும் பெறாத சிலர் வாயால் திட்டுவார்கள்; **சிலர் தெழிப்பர்** - மேலும் சிலர் அதட்டுவார்கள்; **வருவர் சிலர், திரிவர் சிலர்** - மற்றும் சிலர் புதிதாகப் போர்க்களத்துள் வருவர்; படைக்கலம் பெற்றிடாத வேறு சிலர் போர்க்களத்தில் இங்குமங்குமாகத் திரிவார்கள்.

மன், ஓ : அசைகள்.

9396. ஆர்ப்பர் பலர்; அடர்ப்பர் பலர்; அடுத்து அடுத்தே,

படைக் கலங்கள் அள்ளி அள்ளித்
தூர்ப்பர் பலர்; மூவிலைவேல் துரப்பர் பலர்;
கரப்பர் பலர்; சுடு தீத் தோன்றப்
பார்ப்பர் பலர்; நெடு வரையைப் பறிப்பர் பலர் -
பகலோனைப் பற்றிச் சுற்றும்
கார்ப் பருவ மேகம் என, வேக நெடும்
படை அரக்கர் கணிப்பு இலாதார்.

கணிப்பு இலாதார் - கணக்கிட முடியாதவராகிய; **பகலோனைப் பற்றிச் சுற்றும் கார்ப்பருவ மேகம் என** - சூரியனைச் சூழ்ந்து சுழலும் கார்கால மேகம் போல; **வேக நெடும் படை அரக்கர்** - வேகமாகச் செல்லக் கூடிய படையிலுள்ள அரக்கர்களில்; **பலர் ஆர்ப்பர்** - பலர் போர் முழக்கம் செய்வார்கள்; **பலர் அடர்ப்பர்** - பகைஞரை நெருங்கிப் போர் செய்வார்கள்; **பலர் அடுத்தடுத்தே படைக்கலங்கள் அள்ளி அள்ளி** - மற்றும் பலர் போர்க்கருவிகளைத் தொடர்ந்து எடுத்து; **தூர்ப்பர்** - நிரப்புவார்கள்; **பலர் மூவிலை வேல் துரப்பர்** - பலர் திரிசூலத்தைச் செலுத்துவார்கள்; **பலர் கரப்பர்** - பலர் ஒளிந்து கொள்வார்கள்; **பலர் சுடுதீத் தோன்றப் பார்ப்பர்** - பலர் தன் கண்களிலே சுடும் நெருப்புப் புலப்படும்படியாகப் பார்ப்பார்கள்; **பலர் நெடுவரையைப் பறிப்பர்** - பலர் பெரிய மலைகளைப் பெயர்த்து எடுப்பார்கள்.

இராமபிரான் வெற்றி விளக்கம்

9397. ***எறிந்தனவும், எய்தனவும், எடுத்தனவும்,***
பிடித்தனவும், படைகள் எல்லாம்
முறிந்தன, வெங் கணைகள் பட; முற்றின
சுற்றின தேரும், மூரி மாவும்;
நெறிந்தன குஞ்சிகளோடும் நெடுந் தலைகள்
உருண்டன; பேர் இருளின் நீங்கி
பிறிந்தனன் வெய்யவன் என்னப்
பெயர்ந்தனன் - மீது
உயர்ந்த தடம் பெரிய தோளான்.

எறிந்தனவும், எய்தனவும், எடுத்தனவும், பிடித்தனவும் படைகள் எல்லாம் - வீசி எறியப்பட்டவை, எய்யப் பெற்றவை, கைகளில் பிடிக்கப்பட்டவை ஆகிய பல்வேறு போர்க்கருவிகளெல்லாம்; **வெங்கணைகள் பட முறிந்தன** - இராமபிரானின் கொடிய அம்புகள் தாக்கியதால் ஒடிந்தொழிந்தன; **சுற்றின தேரும்** - சுழன்று சூழ்ந்த தேர்களும்; **மூரி மாவும்** - வலிய யானைகளும், குதிரைகளும்; **முற்றின** - வாழ்வின் முடிவைப் பெற்றன; **நெறிந்தன குஞ்சிகளோடும் நெடுந்தலைகள் உருண்டன** - செறிந்து வளர்ந்தனவாகிய தலைமுடிகளோடு (அரக்க வீரரின்) பெரிய தலைகள்

உருண்டன; **பேர் இருளின் நீங்கிப் பிறந்தனன் வெய்யவன் என்ன** - *செறிவுற்ற இருளைவிட்டு நீங்கிப் பிற சூரியனைப் போல;* **மீது உயர்ந்த தடம் பெரிய தோளான்** - *மிக உயர்ந்தனவும் அகன்றனவும் ஆகிய பெரிய தோள்களை உடைய இராமபிரான்;* **பெயர்ந்தனன்** - *அரக்கர் கூட்டத்திலிருந்து வெளியேறினான்.*

9398. சொல் அறுக்கும் வலி அரக்கர், தொடு கவசம்
துகள் படுக்கும்; துணிக்கும் யாக்கை;
வில் அறுக்கும்; தலை அறுக்கும்; மிடல் அறுக்கும்;
அடல் அறுக்கும்; மேல் மேல் வீசும்
கல் அறுக்கும்; மரம் அறுக்கும்; கை அறுக்கும்
செய்ய மள்ளர் கமலத்தோடு
நெல் அறுக்கும் திரு நாடன் நெடுஞ் சரம்
என்றால், எவர்க்கும் நிற்கலாமோ?

செய்ய மள்ளர் - *வயல்களில் இறங்கும் உழவர்கள்;* **கமலத்தோடு நெல் அறுக்கும்** - *தாமரையோடு நெற்பயிரை அறுவடை செய்கின்ற;* **திருநாடன்** - *தெய்வத்தன்மை பொருந்திய (கோசல) நாட்டவனாகிய இராமபிரான் ஏவிய;* **நெடுஞ் சரம்** - *நெடிய அம்புகள்;* **சொல் அறுக்கும் வலி அரக்கர்** - *சொல்லின் எல்லைக்கு முடிவு கட்டும் வலிமையுடைய அரக்கர்கள்;* **தொடும் கவசம்** - *கட்டியுள்ள கவசங்களை;* **துகள் படுக்கும்** - *தூளாக்கும்;* **யாக்கை துணிக்கும்** - *உடல்களைத் துண்டாக்கும்;* **வில் அறுக்கும்** - *விற்களை அறுத்திடும்;* **தலை அறுக்கும்** - *தலைகளை அறுக்கும்;* **மிடல் அறுக்கும்** - *வலிமையை அழிக்கும்;* **அடல் அறுக்கும்** - *(அரக்கர்களின்) கொல்லுதல் தொழிலை அழிக்கும்;* **மேல் மேல் வீசும் கல் அறுக்கும்** - *தொடர்ந்து (அரக்கரால்) வீசப்படுகின்ற பெருங்கற்களை நொறுக்கும் ;* **மரம் அறுக்கும்** - *(தாக்குதற்கு அரக்கர் ஏந்தும்) மரங்களை அறுக்கும்;* **கை அறுக்கும்** - *அவற்றை ஏந்தியுள்ள கைகளைத் துணிக்கும்;* **என்றால்** - *இப்படி இராமன் கணை செயல்பட்டது என்றால்;* **எவர்க்கும் நிற்கலாமோ** - *எவரேனும் (இராமனை) எதிர்த்து நிற்க முடியுமா? (முடியாது)*

சொல் - சொல்லுதல், புகழ், அரக்கர் புகழ் சொல்லி மாளாது என்பது கருத்து. அடல் - வெற்றி எனினும் ஆம்.

9399. 'கால் இழந்தும், வால் இழந்தும், கை இழந்தும்
கழுத்து இழந்தும், பருமக் கட்டின்
மேல் இழந்தும், மருப்பு இழந்தும், விழுந்தன'
என்குநர் அல்லால், வேலை அன்ன,
மால் இழந்து, மழை அனைய மதம் இழந்து;
வலி இழந்து, மலைபோல் வந்த
தோல் இழந்த தொழில் ஒன்றும் சொல்லினர்கள்

இல்லை - நெடுஞ் சுரர்கள் எல்லாம்.

நெடுஞ் சுரர்களெல்லாம் - தரத்தால் பெருமையுடைய தேவர்கள் யாவரும்; **கால் இழந்தும் வால் இழந்தும் கை இழந்தும் கழுத்து இழந்தும்** - கால், வால், தும்பிக்கை, கழுத்து ஆகியவற்றை இழந்தும்; **பருமக் கட்டின் மேல் இழந்தும்** - மேல் இருந்த அம்பாரியை இழந்தும்; **மருப்பு இழந்தும் விழுந்தன** - தந்தங்களை இழந்தும் இறந்து விழுந்தன; **என்குநர் அல்லால்** - என்று பேசினார்களே தவிர; **மலை போல் வந்த தோல்** - மலைகளைப் போன்ற வடிவுகொண்ட யானைகள்; **மால் இழந்து** - கோபம் அழிந்து; **மழை அனைய மதம் இழந்து** - மழைபோல் சொரியும் மதநீர் ஒழுகுதலை இழந்து; **இழந்த தொழில் ஒன்றும் சொல்லினர்கள் இல்லை** - இழந்துவிட்ட செயல் எதையும் சொல்லவில்லை.

சந்தக் கலிவிருத்தம்

9400. வேல் செல்வன, சத கோடிகள்; விண்மேல் நிமிர் விசிகக்
கோல் செல்வன, சத கோடிகள்; கொலை செய்வன, மலைபோல்,
தோல் செல்வன, சத கோடிகள்; துரகம் தொடர் இரதக்
கால் செல்வன, சத கோடிகள்; ஒருவன், அவை கடிவான்!

(அரக்கர் ஏவி, இராமன் மேல்) **செல்வன சத கோடிகள் வேல்** - செலுத்தப்படுகின்றவை நூறு கோடி வேல்களாகும்; **விண் மேல் நிமிர் விசிகக் கோல் சத கோடிகள் செல்வன** - வானம் நோக்கி உயரப் பாய்ந்த அம்புக்கோல்கள் நூறு கோடியாகும்; **கொலை செய்வன மலைபோல் செல்வன** - கொலை செய்கின்றவை யாவும் மலை போன்றனவாயும் செல்லுகின்றனவாகிய; **தோல் சதகோடிகள்** - யானைகள் நூறு கோடியாகும்; **துரகம் தொடர்** - குதிரைகள் பூட்டப் பெற்று; கால் செல்வன இரதம் சதகோடி - சக்கரங்களால் இயங்கும் தேர்கள் நூறு கோடியாகும்; **அவை கடிவான் ஒருவன்** - மேமலே குறித்த நூறு கோடிகள் கணக்காயினவற்றை ஒழிப்பவன் (இராமன்) ஒருவன்.

9401. ஒரு வில்லியை, ஒரு காலையின், உலகு ஏழையும் உடற்றும்
பெரு வில்லிகள், முடிவு இல்லவர், சர மா மழை பெய்வார்;
பொரு வில்லவர் கணை மாரிகள் பொடியாம் வகை பொழிய,

***திருவில்லிகள் தலை போய் நெடு மலைபோல் உடல்
சிதைவார்.***

உலகு ஏழையும் உடற்றும் முடிவில்லவர் பெரு வில்லினர் - ஏழு உலகங்களையும் எதிர்த்துப் போரிட வல்லவர்களும் பெரிய விற்கள் ஏந்தியோருமாகிய கணக்கற்ற அரக்கர்கள்; **ஒரு வில்லியை** - வில்லை ஏந்தித் தனியொருவனாயுள்ள இராமனை எதிர்த்து; **சர மா மழை பெய்வார்** - பெரு மழையாக அம்புகளைப் பெய்தனர்; **பொருவில்லவர்** - போர் செய்யும் அந்த வில்லேந்திகளின்; **கணை மாரிகள் பொடியாம் வகை** - அம்பு மழை தூளாகும் வண்ணம்; **பொழிய** - (இராமபிரானும்) வில் மழை பொழிதலினால்; **திருவில்லிகள்** - (வீரச்) செல்வம் இல்லாதவர்களாகிய அரக்கர்கள்; **தலைபோய்** - தலைகள் அறுபட்டு; **நெடு மலை போல் உடல் சிதைவார்** - பெரிய மலை போன்ற தங்கள் உடல்கள் அழிந்தனர்.

***9402. 'நூறாயிர மத யானையின் வலியோர்' என
நுவல்வோர்,
மாறு ஆயினர், ஒரு கோல் பட, மலை போல் உடல்
மறிவார்;
ஆறு ஆயிரம் உளவாகுதல் அழி செம் புனல் அவை
புக்கு,
ஏறாது, எறி கடல் பாய்வன, சின மால் கரி இனமால்.***

நூறாயிரம் மத யானையின் வலியோர் - லட்சம் மத யானைகளின் வலிமை கொண்டவர்கள்; **என நுவல்வோர்** - என்று (சிறப்பித்துச்) சொல்லப்படுவோராகிய அரக்கர்கள்; **ஒரு கோல் பட** - (இராமபிரான் ஏவிய) ஓர் அம்பு பட்டவுடன்; **மாறு ஆயினர்** - தம் வீரம் மாறுபட்டவராய்; **மலை மேல் உடல் மறிவார்** - மலை போன்ற உடல்கள் மடங்கப் பெற்றனர்; **ஆயிரம் ஆறு உள ஆகுவ** - (மேலும்) ஆயிரம் (குருதி) ஆறுகள் உண்டாயினவாக; **வழி செம்புனல் அவை புக்கு** - களத்தில் வழிந்த இரத்தம் ஆகிய ஆறுகளிலே கலந்து; **சின மால் கரி இனம்** - சினமும் மதமும் கொண்ட யானைக் கூட்டங்கள்; **ஏறாது** - (அந்தக் குருதியாற்றின் கரை) ஏறமுடியாமல்; **எறி கடல் பாய்வன** - அலைகள் மோதும் கடலிலே போய்க் கலந்தன.

ஆல் - அசை.

***9403. மழு அற்று உகும்; மலை அற்று உகும்; வளை அற்று
உகும்; வயிரத்து
எழு அற்று உகும்; அயில் அற்று உகும்; இலை அற்று
உகும்; எழு வேல்;
பழு அற்று உகும், மத வெங் கரி; பரி அற்று உகும்;***

இரதக்
குழு அற்று உகும்;- ஒரு வெங் கணை தொடை
பெற்றது ஓர் குறியால்.

ஒரு வெங்கணை - (இராமன் ஏவிய) ஒப்பற்ற ஒரு கொடிய அம்பு; **தொடை பெற்றது ஓர் குறியால்** - தொடுக்கப்பட்டதாகிய ஓர் இலக்கினால்; **மழு அற்று உகும்** - மழுக்கள் சிந்தி விழும்; **மலை அற்று உகும்** - அரக்கரால் எறியப்பட்ட மலைகள் சிதறி விழும்; **அற்று உகும் வளை** - சிந்தி விழும் வளை என்னும் கருவிகள்; **அற்று உகும் வயிரத்து எழு** - வயிரம் போல் உறுதி வாய்ந்த எழு என்னும் கருவிகள் உடைந்துவிழும்; **அற்று உகும் அயில்** - வேல்கள் உடைந்துவிடும்; **எழுவேல்** - ஓங்கி எழுகின்ற வேல்களின்; **இலை அற்று உகும்** - (கூரிய) இலை போன்ற பகுதி சிதைந்துவிழும்; **மத வெங்கரி** - மத நீர் பொழியும் கொடிய யானைகள்; **பழு அற்று உகும்** - விலா எழும்பு முறிந்து விழும்; **பரி** - குதிரைகள்; **அற்று உகும் -; இரதக் குழு** - தேர்களின் கூட்டம்; **அற்று உகும் -.**

9404. ஒரு காலையின், உலகத்து உறும் உயிர் யாவையும்
உண்ண
வரு காலனும், அவன் தூதரும், நமன்தானும், அவ்
வரைப்பின்
இரு கால் உடையவர் யாவரும் திரிந்தார்
இளைத்திருந்தார்;
அருகு ஆயிரம் உயிர் கொண்டு தம் ஆறு ஏகலர்,

அயர்த்தார்.

ஒரு காலையின் - ஒரே நேரத்தில்; **உலகத்து உறும் உயிர் யாவையும் உண்ண** - உலகில் வாழும் எல்லா உயிர்களையும் கவர்வதற்கு; **வரு காலனும்** - வருகின்ற இயமனும்; **அவன் தூதரும்** - இயம தூதர்களும்; **நமன் தானும்** - நமன் என்பவனும்; **அவ் வரைப்பின்** - அப்போர்க்களத்தில்; **இரு கால் உடையவர்** - இரண்டு கால்கள் மட்டுமே உடையவராய்; **யாவரும் திரிந்தார்** - அவர்கள் எல்லாரும் திரிகின்றவர்களாகி; **இளைத்திருந்தார்** - தளர்ச்சி அடைந்தார்கள்; **அருகு ஆயிரம் உயிர் கொண்டு** - பக்கத்தே ஆயிரக் கணக்கான உயிர்களைக் கவர்ந்துகொண்டு; **தம் ஆறு ஏகலர்** - தமக்குரிய வழியில் போகாமல்; **அயர்த்தார்** - உயிர் கவர்தலாகிய தம் தொழிலை மறந்தார்கள்.

இயமன், நமன் இரண்டு சொற்களும் கூற்றுவனையே குறிப்பதாகக் கொள்ளும் பொதுக் கருத்தைக் கம்பர் இப்பாடலில் ஏற்கவில்லை. வை.மு.கோ. பதிப்பு, ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பு இரண்டும் நமன் என்பான் இயமனின் பிரதானி எனக் குறிக்கும். 'நமன் என்பது யமனைக் காட்ட, காலன் என்பது அவ் யமனுடைய மந்திரியைக் காட்டும் எனவும் வை.மு.கோ. குறித்துள்ளார். திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தையும் (4, 49, 2) பரிபாடல் (3 - 8) அடிகளுக்குப் பரிமேலழகர் தந்த

விளக்கத்தையும் எடுத்துக்காட்டி, தருமன் - யமன், மடங்கல் அவன் ஏவல் செய்யும் கூற்றம்' என அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பதிப்பு விளக்கம் தருகிறது.

9405. அடுக்குற்றன மத யானையும், அழி தேர்களும்,
பரியும்
தொடுக்குற்றன விசும்பூடு உறச் சுமந்து ஓங்கின
எனினும்
மிடுக்குற்றன கவந்தக் குலம் எழுந்து ஆடலின்,
எல்லாம்,
நடுக்குற்றன, பிணக் குன்றுகள், உயிர் நண்ணின்
என்ன.*

அடுக்குற்றன (அழி) மத யானையும் - அடுக்கடுக்காக, வந்து அழிந்த மத யானைகளும்; **அழி தேர்களும்** - அழிந்த தேர்களும்; **பரியும்** - அழிந்த குதிரைகளும்; **தொடுக்குற்றன** - ஒன்றொடொன்று தொடர்புடையனவாய்; **விசும்பு ஊடுற** - ஆகாயத்தினூடு சென்று; **சுமந்து ஓங்கின** - மிக உயரமாய்க் குவிந்து விட்டன; **எனினும்** - இப்படிப் பிணங்களாய்க் குவிந்துவிட்டாலும்; **மிடுக்குற்றன கவந்த குலம்** - வலிமையான உடல்வாகு கொண்ட கவந்தங்களின் கூட்டம்; **எழுந்து ஆடலின்** - குதித்தெழுந்து ஆடுவதால்; **பிணக்குன்றுகள் எல்லாம்** - பிண மலைகளெல்லாம்; **உயிர் நண்ணின என்ன** - மீண்டும் உயிர் பெற்றுவிட்டதைப் போல்; **நடுக்குற்றன** - அதிர்ந்தன.

9406. பட்டார் உடல் படு செம்புனல் திருமேனியில் படலால்
கட்டு ஆர் சிலைக் கரு ஞாயிறு புரைவான்,
கடையுகநாள்,
சுட்டு, ஆசு அறுத்து உலகு உண்ணும் அச்
சுடரோன் எனப் பொலிந்தான்;
ஒட்டார் உடல் குருதிக் குளித்து எழுந்தானையும்
ஒத்தான்.*

பட்டார் உடல் படு செம்புனல் - இறந்துவிட்ட அரக்கர்களின் உடலிலே தோன்றிய குருதி; **திருமேனியில் படலால்** - தெய்வீக உடம்பிலே பட்டதால்; **கட்டு ஆர்சிலைக் கருஞாயிறு புரைவான்** - உறுதி பெறக் கட்டப்பட்ட வில்லாளியும் கரிய சூரியனைப் போல்வானுமாகிய இராமபிரான்; **யுகக் கடை நாள்** - ஊழிக் காலத்தின் கடைசி நாளில்; **சுட்டு** - எரித்து; **ஆசு அறுத்து** - பற்றுக் கோடானவற்றை அழித்து; **உலகு உண்ணும்** - உலகங்களை உண்ணுகின்ற; **சுடரோன் எனப் பொலிந்தான்** - சூரியனைப் போல அழகுற விளங்கினான்; **ஒட்டார் உடல் குருதி**

குளித்து எழுந்தானையும் ஒத்தான் - பகைவர்களின் குருதியிலே மூழ்கி எழுந்த பரசுராமனைப் போலவும் இருந்தான்.

குருதி குளித்து எனற்பாலது ஓசை நியதிக்காகக் குருதிக் குளித்து என நின்றது. கருநிறம் ஆயினும் ஒளி மேனியன் ஆதலின் கரு ஞாயிறு என இல்பொருள் உவமை கூறினார்.

9407. தீ ஒத்தன உரும் ஒத்தன சரம் சிந்திட, சிரம் போய்
மாய, தமர் மடிகின்றனர் எனவும், மறம் குறையா,
காயத்திடை உயிர் உண்டிட, உடல் மொய்த்து எழு
களியால்
ஈ ஒத்தன நிருதக் குலம்; நறவு ஒத்தனன்

இறைவன். *

தீ ஒத்தன உரும் ஒத்தன - நெருப்பையும் இடியையும் ஒத்தனவாகிய; **சரம் சிந்திட** - அம்புகளை இராமபிரான் செலுத்தியதால்; **சிரம் போய் மாய** - தலை அறுபட்டு மாய்தலால்; **தமர் மடிகின்றனர் எனவும்** - தம்மைச் சார்ந்தவர்கள் இறக்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்தும் கூட; **மறம் குறையா** - தங்கள் வீரத்தில் குறையாமல்; **காயத்திடை உயிர் உண்டிட** - உடலில் உள்ள உயிரை இராமபாணங்கள் உண்ணும்படியாக; **எழு களியால்** - பொங்குகின்ற மன எக்களிப்போடு; **நிருதக் குலம்** - அரக்கர் கூட்டங்கள்; உடன் மொய்த்து - ஒருங்கே மொய்த்து; **ஈ ஒத்தன** - தேனீக்களைப் போன்று இருந்தன; **இறைவன்** - தலைவனாகிய இராமன்; **நறவு ஒத்தனன்** - தேன் அடையினைப் போன்றவன் ஆனான்.

9408. மொய்த்தாரை ஓர் இமைப்பின்தலை, முடுகத் தொடு
சிலையால்
தைத்தான்; அவர், கழல் - திண் பசுங்காய் ஒத்தனர்,
சரத்தால்,
கைத்தார் நெடுந் தேரும், கடுங் களிறும், களத்து
அழுந்தக்
குத்தான், அழி குழம்பு ஆம்வகை, வழுவாச் சரக்
குழுவால். *

மொய்த்தான் - தன்னை சூழவந்து நெருங்கிய அரக்கர்களை; **ஓர் இமைப்பின் தலை** - ஒரு நொடி நேரத்தில்; **முடுகத் தொடு சிலையால்** - விரைவாக அம்பு தொடுக்கும் வில்லினைக் கொண்டு; **தைத்தான்** - (இராமபிரான்) தைத்தான்; **அவர் சரத்தால்** - அவ்வாறு அம்புகளால் தைக்கப்பட்ட அரக்கர்கள்; **திண் பசுங் கழல்காய் ஒத்தனர்** - திண்ணிய பசிய கழற்சிக்காய் போன்று காட்சியளித்தனர்; **கைத்தார் நெடுந்தேரும்**

- வெறுப்புக் கொண்ட பகைவர்களுடைய பெரிய தேர்களையும்; **கடுங்களிறும்** - விரைவுடைய யானைகளையும்; **வழுவாச் சரக் குழுவால்** - இலக்குத் தப்பாத அம்புக் கூட்டத்தால்; **அழி குழம்பால் வகை** - மிகுத்துப் பெருகும் குழம்பாகும் வகையில்; **களத்து அழுந்தக் குத்தான்** - போர்க்களத்திலே புதையும்படி சிந்தினான்.

9409. பிரிந்தார் பலர்; இரிந்தார் பலர்; பிழைத்தார் பலர்;
உழைத்தார்,
புரிந்தார் பலர்; நெரிந்தார் பலர்; புரண்டார் பலர்;
உருண்டார்;
எரிந்தார் பலர்; கரிந்தார் பலர்; எழுந்தார் பலர்;
விழுந்தார்;
சொரிந்தார் குடல்; துமிந்தார் தலை; கிடந்தார், எதிர்
தொடர்ந்தார்.

பிரிந்தார் பலர் - தம் குழுவிலிருந்து பிரிந்தவர்கள் பலர்; **இரிந்தார் பலர்** - ஓடினவர்கள் பலர்; **பிழைத்தார் பலர் -; உழைத்தார் (பலர்)** - வேதனை அடைந்தார்கள் பலர்; **புரிந்தார் பலர்** - அவருள்ளும் போர் தொடர்ந்து செய்வர்கள் பலர்; **நெரிந்தார் பலர்** - உடல் நெரிந்தவர்கள் பலர்; **புரண்டார் பலர், உருண்டார் பலர் எரிந்தார் பலர்-; கரிந்தார் பலர்** - உடல் கருகியவர்கள் பலர்; **எழுந்தார் பலர்** - போர்க்களத்தில் விழுந்தவர்களில் மீண்டும் எழுந்தவர்கள் பலர்; **விழுந்தார்** - அப்படி எழுந்தவர்கள் மீண்டும் விழுந்தனர்; **குடல் சொரிந்தனர் (பலர்)** - குடல் சொரியப் பெற்றவர்கள் பலர்; **தலை துமிந்தார் (பலர்)** - தலை வெட்டப் பட்டவர்கள் பலர்; **எதிர் தொடர்ந்தார்** - இராமனை எதிர்த்துத் தொடர்ந்து போர் செய்தவர்கள்; **கிடந்தார்** - மேற்குறித்தபடி வீழ்ச்சி அடைந்தார்கள்.

9410. மணி குண்டலம், வலயம், குழை, மகரம், சுடர்
மகுடம்
அணி கண்டிகை, கவசம், கழல்; திலகம், முதல
அகலம்
துணியுண்டவர் உடல், சிந்தின; சுடர்கின்றன
தொடரும்
திணி கொண்டலினிடை மின் குலம் மிளிர்கின்றன
சிவண.*

திணி கொண்டலினிடை - செறிந்த மேகங்களினிடையே; **மின் குலம் மிளிர்கின்றன சிவண** - மின்னல் கூட்டங்கள் ஒளி விடுவன போல்; **சுடர்கின்றன தொடரும்** - ஒளிர்வனவாய்த் தொடர்ந்துள்ள; **மணி குண்டலம்** - இரத்தின மணி இழைத்த குண்டலங்கள்; **வலயம்** - தோளில் அணியும் (வாகு) வலயம்; **மகரம் குழை** - மகரக் குழைகள்; **சுடர் மகுடம்** - ஒளி வீசும் கிரீடங்கள்; **அணி கண்டிகை** - அழகிய கண்டிகை;

கவசம், கழல், திலகம் முதல - கவசம், வீரக் கழல், வெற்றித் திலகம் முதலாகிய; **கலம்** - அணிகள்; **சிந்தின** - சிதைவுற்றன.

அரக்கர் உடல்கள் மேகத்திரள்கள் போலவும், அவர் உடல்களிலிருந்து சிதறி ஒளி வீசும் அணிகலன்கள் மின்னல் திரள் போலவும் காணப்பட்டன.

9411. முன்னே உளன்; பின்னே உளன்; முகத்தே உளன்;
அகத்தின் -
தன்னே உளன்; மருங்கே உளன்; தலைமேல் உளன்;
மலைமேல்
கொன்னே உளன்; நிலத்தே உளன்; விசும்பே உளன்;
கொடியோர்
'என்னே ஒரு கடுப்பு!' என்றிட, இருஞ் சாரிகை
திரிந்தான்.

முன்னே உளன், மின்னே உளன் - முன்னாலே இருக்கிறான், பின்னாலே இருக்கிறான்; **முகத்தே உளன்** - அணிவகுப்பின் முற் பகுதியிலே இருக்கிறான்; **அகத்தின் தன்னே உளன்** - போர்ப் படைகளின் உட்பகுதியிலே இருக்கிறான்; **மருங்கே உளன்** - பக்கத்திலே இருக்கிறான்; **தலைமேல் உளன்** - நம் தலைக்குமேல் இருக்கிறான்; **மலைமேல் கொன்னே உளன்** - மலை மீது பெருமை தோன்ற இருக்கிறான்; **நிலத்தே உளன்** - பூமியில் காணப்படுகிறான்; **என்னே ஒரு கடுப்பு** - இப்படி எல்லா இடங்களிலும் காணப்படும் இவனது வேகம் இருந்தவாறு என்னே; **கொடியோர் என்றிட** - என்று வியப்போடு கொடிய அரக்கர் கூறிடுமாறு; **இருஞ்சாரிகை திரிந்தோன்** - (இராமன்) பெருஞ்சாரிகை சுற்றினான்.

9412. 'என் நேரினன்; என் நேரினன்' என்று யாவரும்
எண்ண,
பொன் தேர் வரு வரி வில் கரத்து ஒரு கோளரி
பொருவான்
ஒன்னார் பெரும் படைப் போர்க் கடல் உள் நின்று
உளன் எனினும்
அல் நேரலர் உடனே திரி நிழலே எனல் ஆனான்.

பொன் நேர் வரு வரிவில் கரத்து - பொன்னை ஒத்ததாய் கட்டமைந்த வில்லினைக் கையிலே கொண்ட; **ஒரு கோளரி பொருவான்** - ஒரு சிங்கம் போன்றவனாகிய இராமன்; **ஒன்னார்** - பகைவர்களுடைய; **பெரும் படைப் போர்க்கடல் உள் நின்றுளன் எனினும்** - பெரிய போர்ப் படையாகிய கடலுக்கு நடுவிலேயே நின்றானென்றாலும்; **'என் நேரினன்; என் நேரினன்' என்று யாவரும்**

எண்ண - என் எதிரில் உள்ளான் என்று எல்லோரும் நினைக்கும் படியாக; **அல் நேரலர் உடனே** - இருட்டினைப் போன்ற பகைவர்களுடனேயே; **திரி நிழலே எனல் ஆனான்** - திரிகின்ற நிழல் போன்றவனானான்.

9413. பள்ளம் படு கடல் ஏழினும், படி ஏழினும், பகையின்
வெள்ளம் பல உள என்னினும், வினையம் பல
தெரியா,
கள்ளம் படர் பெரு மாயையின் சுரந்தார், உருப்
பிறந்தார்
உள் அன்றியும், புறத்தேயும் உற்று, உளனாம் என
*உற்றான்.**

பள்ளம் படு கடல் ஏழினும் - பள்ளமாக உண்டாகிய ஏழு கடலிலும்; **படி ஏழினும்** - ஏழு உலகங்களிலும்; **பகையின் வெள்ளம் பல உள என்னினும்** - பகை கொண்ட சேனைப் பெருக்கம் பலவாக இருந்தாலும்; **வினையம் பல தெரியா** - வஞ்சங்கள் பலவற்றை அறிந்து; **கள்ளம் படர்** - கள்ளத்தனம் நிறைந்த; **பெரு மாயையின் கரந்தார்** - பெரிய மாயைகளால் தங்கள் உருவங்களை மறைப்பவராகிய; **உருப் பிறந்தார்** - உடலோடு பிறந்த அரக்கர்களின்; **உள் அன்றியும்** - மனத்தில் மட்டுமல்லாமல்; **புறத்தேயும் உற்று உளனாம் என** - வெளியேயும் வந்துள்ளான் என்று கருதும்படியாக; **உற்றான்** - (இராமபிரான்) போர்க் களத்திலே நின்றான்.

9414. நானாவிதப் பெருஞ் சாரிகை திரிகின்றது நவிலார்
போனான் இடை புகுந்தான், எனப் புலன் கொள்கிலர்
மறந்தார்
'தானாவதும் உணர்ந்தான், உணர்ந்து, உலகு
எங்கணும் தானே
ஆனான்; வினை, துறந்தான்' என, இமையோர்களும்

அயிர்த்தார்.

நானாவிதப் பெருஞ்சாரிகை திரிகின்றது நவிலார் - பல்வேறு விதமான பெரிய சாரிகை திரிவதைச் சொல்லாதவராய்; **போனான் இடை புகுந்தான் என** - போர்க்களத்துள் போன இராமன் அரக்கர் சேனையிடையே புகுந்துவிட்டான் என்று; **புலன் கொள்கிலர் மறந்தார்** - அறிவால் கொள்ளமாட்டாதவராய் இராமபிரானின் செயலை மறந்தாராகி; **தானாவதும் உணர்ந்தான்** - இந்த இராமபிரான் தானே பரம்பொருள் என்பதை உணர்ந்து விட்டான் போலும்; **உணர்ந்து** - அவ்வாறு உணர்ந்து கொண்டு; **உலகு எங்஑னும் தானே ஆனான்** - உலகங்கள் எல்லாவற்றிலும் தானே கலந்துவிட்டான்; **வினை துறந்தான்** - (பரம் பொருளுக்குரிய நிலையை

அடைந்துவிட்டதால்) அவதாரத்துக்கு உரிய செயலை விட்டுவிட்டான் போலும்; **என இமையோர்களும் அயிர்த்தார்** - எனத் தேவர்களும் ஐயப்பட்டனர்.

9415. சண்டக் கடு நெடுங் காற்றிடை துணிந்து எற்றிட, தரைமேல்,
கண்டப் படு மலைபோல், நெடு மரம்போல், கடுந் தொழிலோர்
துண்டப் பட, கடுஞ் சாரிகை திரிந்தான், சரம் சொரிந்தான் -
அண்டத்தினை அளந்தான் எனக் கிளர்ந்தான், நிமிர்ந்து அகன்றான்.

அண்டத்தினை அளந்தான் என - எல்லா அண்டங்களையும் அளந்த விக்கிரமாவதாரப் பரமன் என்று சொல்லும்படியாக; **கிளர்ந்தான்** - எழுச்சி பெற்றவனாகிய இராமபிரான்; **நிமிர்ந்து அகன்றான்** - நிமிர்ந்து போர்க்களத்தின் பல பக்கங்களையும் அடைந்தவனாய்; **கடுந்தொழிலோர்** - கொடுஞ் செயல் உடையவர்களாகிய அரக்கர்கள்; **கடு நெடுஞ் சண்டக் காற்று** - விரைவுடன் வீசுகின்ற நெடிய சண்ட மாருதக் காற்றானது; **இடை** - நடுவே புகுந்து; துணிந்து எற்றிட - பிளந்து மோதுதலால்; **தரை மேல்** - மண்ணின் மீது; **கண்டப்படு மலைபோல்** - துண்டாகி விழும் மலை போலவும்; **நெடு மரம் போல்** - பெரிய மரங்களைப் போலவும்; **துண்டப்பட** - துண்டு துண்டாகும்படி; **கடுஞ் சாரிகை திரிந்தான்** - விரைவாகச் சாரிகையிட்டான்; **சரம் சொரிந்தான்** - (சாரிகை திரிந்த வேகத்துடனேயே) அம்புகளைப் பொழிந்தான். சண்டம் - வேகம், வெப்பம்.

9416. களி யானையும், நெடுந் தேர்களும், கடும் பாய் பரிக் கணனும்
தெளி யாளியும், முரட் சீயமும், சின வீரர்தம் திறமும்,
வெளி வானகம் இலதாம்வகை விழுந்து ஓங்கிய பிணப் பேர்
நளிர் மா மலை பல தாவினன், நடந்தான் - கடல் கிடந்தான்.

களி யானையும் - மதங்கொண்டிருந்த யானைகளும்; **நெடுந் தேர்களும் கடும் பாய் பரிக் கணமும்** - உயரமான தேர்களும் விரைவுடன் பாய்ந்து ஓடுகின்ற குதிரைக் கூட்டமும்; **தெளி யாளியும்** - தாக்கும் முறையில் தெளிவு கொண்ட யாளிகளும்; **முரட்சீயமும்** - முரண் படுகின்ற சிங்கங்களும்; **சின வீரர் தம் திறமும்** -

கோபங்கொண்ட வீரர்களின் பகுதியும்; **வானகம் வெளி இலதாம் வகை** - வானத்திலே இடைவெளியே இல்லாத வகையில்; **விழுந்து ஓங்கிய** - செத்து விழுந்து உயர்ந்த; **பிணப்போர் நளிர் மா மலை பல** - பிணங்களென்ற பேர் கொண்ட குளிர்ந்த பெரிய மலைகள் பலவற்றை; **கடல் கிடந்தான்** - திருப்பாற் கடலில் பள்ளி கொண்டிருந்தவனாகிய இராமன்; **தாவினன் நடந்தான்** - தாண்டி நடந்தான்.

சந்தக் கலி விருத்தம் (வேறுவகை)

9417. அம்பரங்கள் தொடும் கொடி ஆடையும்,
அம்பரங்களொடும் களி யானையும்,
அம்பு அரங்க, அழுந்தின, சோரியின்
அம்பரம் கம் அருங் கலம் ஆழ்ந்தென.

அம்பரங்கள் தொடும் கொடி ஆடையும் - ஆகாயத்தைத் தொடுகின்ற கொடிச் சீலையும்; **அம்பரங்களொடும் களி யானையும்** - அம்பாரிகளோடு மத யானைகளும்; **அம்பு அரங்க** - (இராமன் ஏவிய) கணைகள் அழுத்துதலால்; **சோரியின் அம்பரம் கம்** - இரத்தக் கடலாகிய நீரிலே; **அருங்கலம் ஆழ்ந்தென** - அரிய கப்பல்கள் மூழ்கியதென்னும்படி; **அழுந்தின** - மூழ்கின. பொருள் விளக்கத்துக்காகச் சொற்களைப் பிரிக்காதிருந்தால் நான்கு அடிகளிலும் 'அம்பரங்க' என்ற பல எழுத்துகள் ஒன்றாகவே வரும். இப்படி வருவது யமகம் என்னும் சொல்லணி. அடுத்த பாடலும் இது போன்றதே.

9418. கேட கங்கண அம் கையொடும் கிளர்
கேடகங்கள் துணிந்து கிடந்தன;
கேடு அகம் கிளர்கின்ற களத்த நன்கு
*ஏட கங்கள் மறிந்து கிடந்தவே.**

கேட - அழித்தல் தொழிலையுடைய; **கங்கண அம்கையொடும்** - கங்கணம் அணிந்த அழகிய கையோடு; **கிளர் கேடகங்கள்** - சிறந்து விளங்கும் கேடயங்கள்; **துணிந்து கிடந்தன** - துண்டுபட்டுக் கிடந்தன; **கேடு அகம் கிளர்கின்ற** - கேடுகளைத் தன்னிடத்தே நிரம்பப் பெற்றுள்ள; **களத்த** - போர்க்களத்திலே; **நன்கு ஏட** - நன்றாக (தும்பை மலர்களின்) இதழ்கள் கொண்ட; **கங்கள்** - தலைகள்; மறிந்து கிடந்த - உருண்டு கிடந்தன.

9419. அங்கதம் களத்து அற்று அழிந் தாரொடும்

அம் கதம் களத்து அற்று அழிவுற்றவால் -
புங்கவன் கணைப் புட்டில் பொருந்திய
புங்க வன் கணைப் புற்று அரவம் பொர.*

புங்கவன் - *உயர்ந்தவனாகிய இராமனுடைய;* ***கணைப் புட்டில் பொருந்திய*** - *அம்பறாத்தூணியில் இருந்த;* ***புங்கம் வன் கணை*** - *கூர்மையான நுனியினை யுடைய வலிய அம்பாகிய;* ***புற்று அரவம் பொர*** - *புற்றிலுள்ள பாம்பு தாக்கியதால்;* ***அங்கதம் களத்து அற்று*** - *தோள்வளை கழுத்தோடு அறுபட்டு;* ***அழிந்தாரொடும்*** - *இறந்து பட்டவர்களோடு;* ***களத்து*** - *போர்க்களத்திலே;* ***அம் கதம் அற்று*** - *(வீரர்க்கு) அழகு தருவதாகிய கோபமும் அழிந்து;* ***அழிவுற்ற*** - *அரக்கர் சேனைகள் அழிவுற்றன.*

அங்கதம் - தோள்வளை. கதம் - கோபம். வீரர்கள் அழிந்ததோடு அவர்களின் கோப உணர்வும் அழிந்தது என்பதாம்.

9420. தம் மனத்தில் சலத்தர் மலைத் தலை
வெம்மை உற்று எழுந்து ஏறுவ மீளுவ,
தெம் முனைச் செரு மங்கை தன் செங் கையால்
அம்மனைக் குலம் ஆடுவ போன்றவே.

தம் மனத்தில் சலத்தர் - *தங்கள் மனத்திலே வஞ்சனை உடையவராகிய அரக்கர்களின்;* ***மலைத் தலை*** - *மலை போன்ற தலைகள்;* ***வெம்மை உற்று*** - *இராமபிரானது கொடுமை உற்றதால்;* ***எழுந்து*** - *உடலிலிருந்து தனியாக எழுந்து;* ***ஏறுவ மீளுவ*** - *மேலே போய்க் கீழே வருவதைப் பார்த்தால்;* ***தெவ் முனைச் செரு மங்கை*** - *போர்க்களத்துக்கு வந்த போர் மகள்;* ***தன் செங்கையால்*** - *தன்னுடைய சிவந்த கைகளால் (எறியப்படுகின்ற);* ***அம்மனைக்குலம் ஆடுவ போன்ற*** - *அம்மனைக் காய்களின் கூட்டம் மேலும் கீழுமாய் ஆடுகின்றவை போல் காணப்பட்டன.*

ஏ - ஈற்றசை.

9421. கயிறு சேர் கழல் கார் நிறக் கண்டகர்
எயிறு வாளி படத் துணிந்து, யானையின்
வயிறுதோறும் மறைவன, வானிடைப்
புயல்தொறும் புகு வெண் பிறை போன்றவை.*

கயிறு சேர் கழல் - *கயிற்றினால் காலில் கட்டப்பட்ட கழலினையுடைய;* ***கார் நிறக் கண்டகர்*** - *கரிய நிறங்கொண்ட அரக்கர்களின்;* ***எயிறு*** - *பற்கள்;* ***வாளிபட*** - *இராமன் ஏவிய அம்புகள் பட்டதால்;* ***துணிந்து*** - *துண்டுபட்டு;* ***யானையின் வயிறு***

தோறும் மறைவன - யானைகளின் வயிறுகளிலெல்லாம் மறைந்தவை; **வானிடை** - ஆகாயத்தில் உலவும்; புயல் தொறும் - மேகங்களிலெல்லாம்; **புகு வெண்பிறை போன்ற** - புகுகின்ற வெள்ளைப் பிறை போன்றிருந்தன.

9422. வென்றி வீரர் எயிறும், விடா மதக்
குன்றின் வெள்ளை மருப்பும், குவிந்தன -
என்றும் என்றும் அமைந்த இளம் பிறை
ஒன்றி மா நிலத்து உக்கவும் ஒத்தவால்.

குவிந்தன - குவிந்தனவாகிய; **வென்றி வீரர் எயிறும்** - வெற்றி (தேடிய) அரக்க வீரரின் பற்களும்; **மதம் விடாக் குன்றின் வெள்ளை மருப்பும்** - மத நீர் ஒழுகுதல் நீங்காத குன்றுகளாகிய யானைகளின் வெள்ளைத் தந்தங்களும்; **என்றும் என்றும் அமைந்த இளம்பிறை -** ஒவ்வொரு நாளும் தோன்றுகின்ற இளம்பிறைகள்; **ஒன்றி** - பலவும் ஒன்றாக; **உக்கவும் ஒத்த** - சிதறியவை போன்றன.

ஆல் - அசை. அரக்க வீரரின் கோரைப் பற்களும் யானைகளின் தந்தங்களும் மிகப் பல. அவற்றுக்கு நேரான பிறைகளும் பலவாதல் வேண்டுமென்பதால் ஒவ்வொரு நாளும் தோன்றும் பிறைகளாகக் குறித்தான்.

9423. ஒவிலார் உடல் உந்து உதிரப் புனல்
பாவி வேலை உலகு பரத்தலால்,
தீவுதோறும் இனிது உறை செய்கையார்
ஈவு இலாத நெடு மலை ஏறினார்.

ஓவிலார் - ஒழிதல் இல்லாதவராகிய அரக்கர்களின்; **உடல் உந்து உதிரப் புனல்** - உடல்களிலிருந்து பெருகிய இரத்தமாகிய நீர்; **பரவி** - பரவி; **வேலை உலகு பரத்தலால்** - கடல் சூழ்ந்த உலக முழுவதிலும் பரவுதலால்; **தீவுதோறும் இனிது உறை செய்கையார்** - தீவுகள் தோறும் இனிமையாக வாழ்கின்ற செயலுடையவர்கள்; **ஈவு இலாத** - ஒழிவு இல்லாத; **நெடு மலை ஏறினார்** - உயரமான மலைகள்மீது ஏறினார்கள்.

9424. விண் நிறைந்தன, மெய் உயிர்; வேலையும்
புண் நிறைந்த புனலின் நிறைந்தன;
மண் நிறைந்தன, பேர் உடல்; வானவர்
*கண் நிறைந்தன. வில் தொழில் கல்வியே.**

மெய் உயிர் - உடல்களில் இருந்த உயிர்கள்; **விண் நிறைந்தன** - விண்ணுலகில் நிறைந்தன; **வேலையும் புண் நிறைந்த புனலின் நிறைந்தன** - கடல்களும் அரக்கரின் புண்களில் பெருகிய குருதி நீரால் நிறையப் பெற்றன; **பேர் உடல் மண் நிறைந்தன** - அரக்கரின் பெரிய உடல்கள் நிலவுலகை நிரப்பின; **வில் தொழில் கல்வி** - வில்லையாளும் செயல்முறைக் கலை கண்டு; **வானவர் கண் நிறைந்தன** - தேவர்களின் கண்கள் நிறைந்தன.

9425. செறுத்த வீரர் பெரும் படை சிந்தின
பொறுத்த சோரி புகக் கடல் புக்கன,
இறுத்த நீரின் செறிந்தன, எங்கணும்
அறுத்து, மீனம் உலந்த அனந்தமே.*

செறுத்த வீரர் - சினம் கொண்ட வீரர்கள் தாங்கியிருந்த; **பெரும் படை சிந்தின** - பெரிய படைக்கலங்களாகிய ஆயுதங்கள் சிதறினவாய்; **பொறுத்த சோரி புக** - தங்களைத் தாங்கி (ஈர்த்துச் சென்ற) இரத்தம் புகுந்ததால்; **கடல் புக்கன** - தாமும் (அதாவது போர்க்கருவிகளும்) கடலிலே புகுந்தனவாகி; **நீரின்** - அந்தக் கடலிலே; **இறுத்த செறிந்தன** - தங்கினவும் செறிந்தனவுமாகிய; **மீனம்** - மீன் முதலிய உயிர்களை; **எங்கணும் அறுத்த** - எல்லாப் பக்கங்களிலும் அறுத்தமையால்; **உலந்த அனந்தமே** - இறந்தவை எண்ணற்றனவாகும்.

வன்னி என்ற அரக்கர் படைத்தலைவன்

9426. 'ஒல்வதே! இவ் ஒருவன், இவ் யூகத்தைக்
கொல்வதே, நின்று! குன்று என யாம் எலாம்
வெல்வது ஏதும் இலாமையின், வெண் பலை
மெல்வதே!' என வன்னி விளம்பினான்.

ஒல்வதே - தனியாக நிற்கும் இந்த ஒருவனுக்கு இத்துணை வலிமை இருக்கமுடியுமா! **இவ் ஒருவன் நின்று இவ் யூகத்தைக் கொல்வதே** - இந்த ஒருவன் தனியாக நின்று அணி வகுத்துள்ள இந்த வியூகத்தை அழிப்பதா; **குன்று என யாம் எலாம்** - மலைபோல ஓங்கி நிற்கும் நாமெலாம்; **வெல்வது ஏதும் இலாமையின்** - வெல்லுவதற்கு யாதொரு வழியும் இல்லாமையால்; **வெண் ப(ல்)லை மெல்வதே** - வெள்ளைப் பல்லை மென்று கொண்டிருப்பதா? **என வன்னி விளம்பினான்** - என்று வன்னி என்ற அரக்கர் படைத்தலைவன் மொழிந்தான்.

வ்யூகம் - யூகம் என நின்றது. வியூகம் - அணிவகுப்பு.

9427. கோல் விழுந்து அழுந்தாமுனம், கூடியாம்
மேல் விழுந்திடினும், இவன் வீயுமால்,
கால் விழுந்த மழை அன்ன காட்சியீர்!
மால் விழுந்துளிர் போலும், மயங்கி, நீர்!*

கோல் விழுந்து அழுந்தாமுனம் - இந்த இராமனுடைய அம்பு நம் மேல் விழுந்து நாம் அழுந்துவதற்கு முன்பே; ***யாம் கூடி மேல் விழுந்திடினும்*** - நாம் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இவன்மேல் விழுந்தாலும்; ***இவன் வீயும்*** - இவன் அழிவான்; ***மழை கால் விழுந்தன்ன காட்சியீர்*** - மேகம் கால் இறங்கியிருப்பது போன்ற தோற்றம் உடையவர்களே! ***நீர் மயங்கி*** - நீங்கள் செய்வது அறியாமல் கலங்கி; ***மால் விழுந்துளிர் போலும்*** - மயக்கத்திலே அழுந்தியிருக்கிறீர்கள் போலும்,

ஆல் - அசை

9428. ஆயிரம் பெரு வெள்ளம் அரைபடத்
தேய நிற்பது; பின்பு, இனி என் செய?
பாயும், உற்று, உடனே' எனப் பன்னினான்.
நாயகற்கு ஓர் உதவியை நல்குவான்.*

நாயகற்கு ஓர் உதவியை நல்குவான் - தன் தலைவனாகிய இராவணனுக்கு ஓர் உதவி செய்பவனாகி; ***ஆயிரம் பெருவெள்ளம்*** - மிகப் பெரிய அளவினதாகிய ஆயிர வெள்ளம் அரக்கர் சேனை; ***அரைபட*** - அரைக்கப்படுவதால்; ***தேய நிற்பது*** - அழிந்து மெலியும் நிலையிலே இருக்கிறது; ***பின்பு இனி என் செய*** - இந்த நிலை அடைந்தபின் மேலே என்ன செய்வது? ***உடனே உற்று*** - உடனடியாகப் (ஊக்கம்) பெருகி எழுந்து; ***பாயும்*** - இராமன் மேல் பாயுங்கள்; ***எனப் பன்னினான்*** - என்று (வன்னி) கூறினான்.

பன்னுதல் - பல முறை வற்புறுத்தல். உறு என்பது மிகுதி குறித்த இடைச்சொல்; இங்கு உற்று என வினையெச்சமாகி நின்றது.

வன்னி தூண்டுதலால் பொங்கி எழுந்த அரக்கர் படையை இராம பாணம் அழித்தல்

9429. உற்று, உருத்து எழு வெள்ளம் உடன்று எழா,
சுற்றும் முற்றும் வளைந்தன, தூவின -
ஒற்றை மால் வரைமேல் உயர் தாரைகள்
பற்றி மேகம் பொழிந்தென, பல் படை.

உருத்து எழு வெள்ளம் - சினந்த எழுந்த பெருஞ்சேனை வெள்ளம்; ***உடன்று எழா*** - மாறுபாடு கொண்டு எழுந்து; உற்று - இராமனை அடைந்து; ***சுற்றும் முற்றும்*** - சூழ்ந்து முழுவதாக; வளைந்தன - வளைத்துக்கொண்டு; ***ஒற்றை மால் வரைமேல்*** - தனியேயுள்ள ஒரு பெரிய மலைமீது; ***மேகம் பற்றி உயர் தாரைகள் பொழிந்தன*** - மேகம் பொழிந்தது போல; ***பல் படை தூவின*** - பலவகைப் படைக்கலங்களைத் தூவின.

9430. குறித்து எறிந்தன, எய்தன, கூறுறத்
தறித்த தேரும் களிறும் தரைப் பட,
மறித்த வாசி துணித்து, அவர் மாப் படை
தெறித்துச் சிந்த, சர மழை சிந்தினான்.

குறித்து எறிந்தன எய்தன - அரக்கர் குறிபார்த்து வீசிய படைக்கலங்கள் மற்றும் எய்த அம்பு முதலியவைகளும்; ***கூறு உற*** - துண்டாகிட; ***தறித்த தேரும்*** - வெட்டப்பட்ட தேரும்; ***களிறும்*** - யானைகளும்; ***தரைப்பட*** - நிலத்தில் சாய்ந்திட; ***மறித்த வாசி துணித்து*** - குறுக்காகப் பாய்ந்த குதிரைகளை வெட்டி; ***அவர் மாப் படை தெறித்துச் சிந்த*** - இப்படியாக அந்த அரக்கர்களின் பெரிய சேனை சிதையும்படி; ***சர மழை சிந்தினான்*** - இராமன் அம்பு மழையைத் துவினான்.

9431. வாய் விளித்து எழு பல் தலை வாளியில்
போய் விளித்த குருதிகள் பொங்கு உடல்,
பேய் விளிப்ப நடிப்பன, பெட்புறும்
*தீ விளிப்புறு தீபம் நிகர்த்தவால்.**

வாய் விளித்து எழு பல் தலை வாளியில் - (விரைந்து பாய்ந்து செல்வதால்) நுனிப்பகுதியில் ஓசை எழுப்பிப் பாயும் பன்முக அம்பிலே; ***போய் விளித்த பொங்கு உடல்*** - வலியச் சென்று இறந்து போன வீரர்களின் குருதி பொங்கிப்பாயும் உடல்கள்; ***பேய் விளிப்ப நடிப்பன*** - பேய்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரித்து கூத்தாடுபவை; ***பெட்புறும்*** - (திகைக்கும் மாலுமிகளுக்கு) விருப்பம் மிகுகின்ற; ***தீ விளிப்புறு தீபம் நிகர்த்த*** - தீச்சுடரால் அழைத்திடும் (கலங்கரை) விளக்குகளைப் போன்றிருந்தன.

இரண்டாமடியில் விளிந்த என்றிருக்கவேண்டிய சொல் எதுகை (ஓசை) நயம் பற்றி விளித்த என விகாரப்பட்டது. அம்பு விரைந்து பாயும் போது அதன் நுனியில் காற்று உராயும்போது ஓசை எழும். அதனை 'வாய் விளித்து' எனக் குறித்தார். போர்க்களத்திலே தாக்குதற்கு முன்னேறுகிறவர்களை அம்பு தாக்கும். இங்கு அம்பிலே வீரர்கள் போய் வீழ்ந்து விளிவதாகக் கூறினார். (விளிதல் - இறத்தல்) கலங்கரை விளக்கம் உடல்களுக்கும் அதில் எரியும் தீ உடல்களில் (கழுத்திலே) பொங்கப் பாயும் குருதிக்கும் உவமைகளாயின.

acharya.org

9432. ***நெய் கொள் சோரி நிறைந்த நெடுங் கடல்***
செய்ய ஆடையள், அன்ன செஞ் சாந்தினள்,
வைய மங்கை பொலிந்தனள், மங்கலச்
செய்ய கோலம் புனைந்தன்ன செய்கையாள்.

நெய்கொள் சோரி நிறைந்த - *கொழுப்புச் செறிந்த குருதியால் நிறைந்த;* **நெடுங்கடல்** - *பெரிய கடலாகிய;* **செய்ய ஆடையள்** - *சிவந்த ஆடை அணிந்தவளாயும்;* **அன்ன செஞ்சாந்தினள்** - *அதே நிறமுடைய சாந்தினை அழகுறப் பூசியவளாகவும்;* **மங்கலச் செய்ய கோலம்** - *கணவனோடு சேரும் மங்கலச் செயலுக்குரிய சிவந்த கோலத்தினை;* **புனைந்தன்ன செய்கையாள்** - *பூண்டு கொண்டது போன்ற செயல் உடையவளாகவும்;* **வைய மங்கை** - *நிலமகள்;* **பொலிந்தனள்** - *அழகாக விளங்கினாள்.*

9433. ***உப்பு, தேன், மது, ஒண் தயிர், பால், கரும்பு,***
அப்புத்தான் என்று உரைத்தன ஆழிகள்
துப்புப்போல் குருதிப் புனல் சுற்றலால்,
தப்பிற்று அவ் உரை, இன்று ஓர் தனுவினால்.

உப்பு, தேன், மது, ஒண் தயிர், பால், கரும்பு, அப்பு என்று உரைத்தன ஆழிகள் - *உப்பு, தேன், கள், ஒள்ளிய தயிர், பால், கருப்பஞ்சாறு, தண்ணீர் என்று உரைக்கப்பட்ட ஏழு கடல்களும்;* **இன்று** - *இப்போது;* **ஓர் தனுவினால்** - *(இராமனுடைய) ஒப்பற்ற வில்லினால்;* **துப்புப் போல்** - *பவழம் போல் உள்ள;* **குருதிப் புனல் சுற்றலால்** - *இரத்த நீரால் சூழப்பட்டதால்;* **அவ் உரை தப்பிற்று** - *தனித்தனி ஏழு கடல்கள் என்று சொல்லப்பட்ட பழைய பேச்சுத் தவறாகிவிட்டது.*

மது என்பதற்குப் பதில் நெய் சேர்த்துச் சொல்வது வேறு பாடம். இப்போது ஏழு கடல்கள் இல்லை. எல்லாம் ஒரே குருதிக் கடலே என்பதாம். தான் - தான் உரை அசை.

9434. ***ஒன்றுமே தொடை; கோல் ஒரு கோடிகள்***
சென்று பாய்வன; திங்கள் இளம் பிறை
அன்றுபோல் எனல் ஆகியது அச் சிலை;

என்று மாள்வர் எதிர்த்த இராக்கதர்?

ஒன்றுமே தொடை - *(அம்பு) தொடுத்தல் ஒரு தடவைதான்;* **கோல் ஒரு கோடிகள் சென்று பாய்வன** - *(ஆனால்) கோடிக் கணக்கான அம்புகள் அந்த ஒரு தடவையிலேயே பாய்ந்தன;* **அச்சிலை** - *இராமனது அந்த வில்;* **இளம்பிறை அன்றுபோல் எனல் ஆகியது**

- அன்றைய சிறிய பிறை என்று சொல்லுமாறு அமைந்தது; **எதிர்த்த இராக்கதர் என்று மாள்வர்** - எதிர்த்துப் பொருத அரக்கர்கள் என்றுதான் செத்து ஒழிவரோ?

அறுசீர் ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்

9435. எடுத்தவர், இரைத்தவர், எறிந்தவர்
செறிந்தவர், மறங்கொடு எதிரே
தடுத்தவர், சலித்தவர், சரிந்தவர்
பிரிந்தவர், தனிக் களிறுபோல்
கடுத்தவர், கலித்தவர், கறுத்தவர்
செறுத்தவர், கலந்து, சரம் மேல்
தொடுத்தவர், துணிந்தவர், தொடர்ந்தனர்
கிடந்தனர் - துரந்த கணையால்.

எடுத்தவர் - படைக்கலங்களை எடுத்தவரும்; இரைத்தவர் - ஆரவாரம் செய்தவர்களும்; **எறிந்தவர்** - படைக்கலங்களை இராமனை நோக்கி எறிந்தவர்களும்; **செறிந்தவர்** - ஒருங்கே கூடி வந்தவர்களும்; **மறங்கொடு எதிரே தடுத்தவர்** - வீரத்தோடு எதிர்த்து வந்த கணைகளைத் தடுத்தவர்களும்; **சலித்தவர்** - போரை முடிக்க இயலவில்லையே என மனம் சலித்தவர்களும்; **சரிந்தவர்** - ஆற்ற மாட்டாமல் நிலத்திலே சரிந்தவர்களும்; **பிரிந்தவர்** - தம் உடன் வந்தோரிடமிருந்து பிரிந்து வந்தவர்களும்; **தனிக் களிறு போல் கடுத்தவர்** - தனியாக வந்த யானைபோல் விரைந்தவர்களும்; **கலித்தவர்** - செருக்கியவர்களும்; **கறுத்தவர்** - சினம் கொண்டவர் களும்; **செறுத்தவர்** - சீறியவர்களும்; **கலந்து** - நெருங்கி வந்து; **சரம் மேல் தொடுத்தவர்** - அம்புகளை (இராமன்) மேல் தொடுத்தவர்களும் (ஆகிய அனைவரும்); **துரந்த கணையால்** - இராமபிரான் செலுத்திய அம்புகளால்; **துணிந்தவர்** - வெட்டப்பட்டவராய்; **தொடர்ந்தனர் கிடந்தனர்** - அணியணியாகக் கிடந்தார்கள். போர்க்களத்திலே போர் செய்வோரின் செயல்களை எத்தனை சொற்களால் கம்பர் குறிக்கிறார் என்பதை மனம் கொள்க.

9436. தொடுப்பது சுடர்ப் பகழி ஆயிரம்
நிரைத்தவை துரந்த துறை போய்ப்
படுப்பது, வயப் பகைஞர் ஆயிரரை
அன்று, பதினாயிரவரை,
கடுப்பு அது; கருத்தும் அது; கட்புலன்
மனம் கருதல் கல்வி இல; வேல்
எடுப்பது படப் பொருவது அன்றி, இவர்
செய்வது ஒரு நன்றி உளதோ?

தொடுப்பது ஆயிரம் சுடர்ப் பகழி - இராமபிரானால் தொடுத்துச் செலுத்தப்படுகின்ற ஒளிமிக்க அம்புகள் ஆயிரம்; **நிரைத்தவை** - வரிசையாகத் தொடுக்கப்படுகின்ற அவை; **துரந்த துறைபோய்ப் படுப்பது** - செலுத்தப்பட்ட இலக்குகளை அடைந்து அழிப்பது; **வயப் பகைஞர் ஆயிரரை அன்று** - வலிமை மிக்க பகைஞர் ஆயிரம் பேரை அன்று; **பதினாயிரவரை** - பதினாயிரம் பேரையாகும்; **கடுப்பு அது** - செலுத்தப்படும் வேகம் அது; **கருத்தும் அது** - செலுத்திய இராமனுடைய கருத்தும் அதுவே; **கட் புலன் மனம் கருதல் கல்வி இல** - அம்புகள் வேகமாகச் செல்வதைக் கண்டறிவதற்கு கண்ணுக்கோ விளைவைக் கருதிப் பார்ப்பதற்கு மனத்துக்கோ பயிற்சி இல்லை; **வேல் எடுப்பது** - அரக்கர்கள் இராமனைத் தாக்குவதற்கு வேற்படையை எடுப்பது; **படப் பொருவது அன்றி** - தாங்கள் இறப்பதற்கு போர் செய்வதைத் தவிர; **இவர் செய்வது ஒரு நன்றி உளதோ** - இந்த அரக்கர்கள் செய்து கொள்ளக்கூடிய வேறு நல்ல செயல் உளதோ? (இல்லை).

9437. தூசியொடு நெற்றி இரு கையினொடு
பேர் அணி கடைக் குழை தொகுத்து,
ஊசி நுழையா வகை சரத்து அணி
வகுக்கும்; அவை உண்ணும் உயிரை;
ஆசைகளை உற்று உருவும்; அப் புறமும்
ஓடும்; அதன் இப் புறம் உளார்
ஈசன் எதிர் உற்று, உகுவது அல்லது, இகல்
முற்றுவது ஓர் கொற்றம் எவனோ?

தூசியொடு நெற்றி, இரு கையினொடு பேரணி, கடைக்குழை - தூசிப்படை, நெற்றிப் படை, இரு பக்கங்களில் நிற்கும் கைகோட்படை, பேரணிப் படை, பின்னணிப் படை ஆகிய அத்துணை வகையான படைகளையும்; **ஊசி நுழையா வகை தொகுத்து** - அந்த அரக்கர் படைநடுவே ஊசிகூட நுழையமுடியாதவாறு ஒரே இடத்தில் கூட்டி வளைத்து; **சரத்து அணி வகுக்கும்** - அம்புகளை (இராமபிரான்) வரிசையாகச் செலுத்தினான்; **அவை உயிரை உண்ணும்** - அந்த அம்புகள் (ஒரே இடத்தில் கூட்டியதோடு) அரக்கரின் உயிரைப் போக்கிவிடும்; **ஆசைகளை உற்று உருவும்** - (செறிந்து கூடிய அரக்கரைக் கொன்றதோடு) மேலும் திசைகளை அடைந்து திசைகளை ஊடுருவும்; **அதன் இப்புறம் உளார்** - அம்புகள் பாய்ந்த திசைகளின் எல்லைகளுக்கு இந்தப் பக்கத்தில் இருந்த அரக்கர்கள்; **ஈசன் எதிர் உற்று** - இறைவனாகிய இராமன் முன்பு வந்து; **உகுவது அல்லால்** - தங்கள் உயிரைச் சிந்துவதைத் தவிர; **இகல் முற்றுவது ஓர் கொற்றம் எவனோ?** - பகையினை முடிப்பதாகிய ஒரு வெற்றி பெறுவது எது?

தூசி - முன்வரிசைப் படை; தார் என்றும் இதனைக் குறிப்பர். நெற்றி என்பதும் முன்னணிப் படையேயாகும். இரு பக்கங்களில் வருவன கைகோட் படை; கை - பக்கம். பேரணி - படையின் நடுப்பகுதி. கடைக்கூழை - படையின் பின்பகுதி அணி. (கூழை என்பது குழை எனக் குறுகி நின்றது)

9438. ***ஊன் நகு வடிக் கணைகள் ஊழி அனல்***
ஒத்தன; உலர்ந்த உலவைக்
கானகம் நிகர்த்தனர் அரக்கர்; மலை
ஒத்தன, களித்த மத மா;
மானவன் வயப் பகழி வீசு வலை
ஒத்தன; வளைப்புனலுள் வாழ்
மீன் குலம் ஒத்தன, கடற் படை
இனத்தொடும் விளிந்துறுதலால்.

ஊன் நகு - தசைகள் விளங்கிய; ***வடிக் கணைகள்*** - கூர்மையான அம்புகள்; ***ஊழி அனல் ஒத்தன*** - ஊழிக்காலத்தில் (அனைத்தையும் எரித்தழிக்கும்) தீயை நிகர்த்தன; ***அரக்கர் உலர்ந்த உலவைக் கானகம் நிகர்த்தனர்*** - அரக்க வீரர்கள் காய்ந்து பட்டுப்போன காட்டை நிகர்த்தனர்; ***களித்த மத மா*** - வெறி கொண்ட மதம் பொழியும் யானைகள்; ***மலை ஒத்தன*** - மலைகளைப் போன்றிருந்தன; ***மானவன் வயப்பகழி*** - மனு குலத்தவனாகிய இராமன் ஏவிய வலிமை மிக்க அம்புகள்; ***வீசு வலை ஒத்தன*** - (கடலுள்) வீசப்படுகின்ற வலையை நிகர்த்தன; ***கடற்படை*** - கடல் போலப் பெருகிய அரக்கரின் படைகள்; ***இனத்தொடும் விளிந்து உறுதலால்*** - இனத்தோடு (கூட்டமாக) இறந்துபடுவதால்; ***வளைப் புனலுள் வாழ் மீன்குலம் ஒத்தன*** - சங்குகள் நிரம்பிய கடலிலே வாழ்கின்ற மீன் கூட்டங்களை நிகர்த்தன.

9439. ***ஊழி இறுதிக் கடுகு மாருதமும்***
ஒத்தனன், இராமன், உடனே
பூமி என உக்கு உதிரும் மால் வரைகள்
ஒத்தனர், அரக்கர், பொருவார்,
ஏழ் உலகும் உற்று உயிர்கள் யாவையும்
முருக்கி, இறுதிக்கணின் எழும்
ஆழியையும் ஒத்தனன்; அம் மன்னுயிரும்
ஒத்தனர், அலைக்கும் நிருதர்.

இராமன் ஊழி இறுதிக் கடுகு மாருதமும் ஒத்தனன் - ஊழிக் காலத்து முடிவிலே விரைந்து வீசும் சண்ட மாருதத்தைப் போன்றவனானான்; ***பொருவார் அரக்கர்*** - அவனோடு போர் செய்கின்றவராகிய அரக்கர்கள்; ***பூமி என உக்கு உதிரும்*** - புழுதி யெனச் சொல்லும்படியாகப் பொடிபட்டு உதிர்கின்ற; ***மால் வரைகள் ஒத்தனர்*** - பெரிய மலைகளைப் போன்றவர் ஆனார்; ***ஏழ் உலகமும் உற்று*** - ஏழு உலகங்களையும் அடைந்து; ***உயிர்கள் யாவையும் முருக்கி*** - எல்லா உயிர்களையும் அழித்து; ***இறுதிக்கண் எழும்*** - யுக முடிவிலே பொங்குகின்ற; ***ஆழியையும் ஒத்தனன்*** - கடலைப் போன்றவன் ஆனால் (இராமன்); ***அலைக்கும் நிருதர்*** - உயிரினங்களைத் துன்புறுத்தும் அரக்கர்கள்; ***அம் மன் உயிரும் ஒத்தனர்*** - (ஊழிக் காலத்து அழிகின்ற) அந்த நிலையான உயிர்களை ஒத்தவர் ஆனார்.

மன் உயிர் - நிலையான உயிர். ஊழிக் காலத்து உயிர் அழியும் என்றது அக்காலத்து அவ் உயிர்கள் கொண்ட உடல் வாழ்வின் அழிவினைக் குறித்தது. உயிருக்கு அழிவில்லை.

9440. மூல முதல் ஆய், இடையும் ஆய், இறுதி
ஆய், எவையும் முற்றும் முயலும்
காலம் எனல் ஆயினன் இராமன்; அவ்
அரக்கர், கடைநாளில் விளியும்
கூலம் இல் சராசரம் அனைத்தினையும்
ஒத்தனர்; குரை கடல் எழும்
ஆலம் எனலாயினன் இராமன்; அவர்
மீனம் எனல் ஆயினர்களால்.

மூல முதல் ஆய் - எல்லாவற்றுக்கும் மூல காரணமாகி; **இடையும் ஆய்** - ஆதியாக மட்டுமின்றி நடுவும் ஆகி; இறுதி ஆய் - முடிவும் ஆகி; **எவையும் முற்றும் முயலும்** - யாவையும் முடிவாக முயல்கின்ற; **காலம் எனல் ஆயினன் இராமன்** - இராமன் கால தத்துவம் என்று விளக்கப்படும் நிலையை உடையவன் ஆனான்; **அவ் அரக்கர்** - அந்த அரக்கர்கள்; **கடைநாளில் விளியும்** - ஊழிக்கால இறுதியில் அழிகின்ற; **கூலம் இல் சராசரம் அனைத்தினையும் ஒத்தனர்** - அளவில்லாத சராசரங்கள் யாவற்றையும் ஒத்தனர்; **இராமன் குரை கடல் எழும்** - ஒலிக்கின்ற கடலிலே தோன்றிய; **ஆலம் எனலாயினன்** - ஆலகால நஞ்சு போன்றவனானான்; **அவர்** - அந்த அரக்கர்கள்; **மீனம் எனல் ஆயினர்கள்** - அந்தக் கடலில் உள்ள மீன்கள் போன்றவராயினர்.

ஆல் : அசை.

9441. வஞ்ச வினை செய்து, நெடு மன்றில் வளம்
உண்டு, கரி பொய்க்கும் மறம் ஆர்
நெஞ்சம் உடையோர்கள் குலம் ஒத்தனர்
அரக்கர்; அறம் ஒக்கும் நெடியோன்;
நஞ்ச நெடு நீரினையும் ஒத்தனன்;
அடுத்து அதனை நக்குநரையும்,
பஞ்சம் உறு நாளில் வறியோர்களையும்
ஒத்தனர், அரக்கர், படுவார்.

அரக்கர் வஞ்ச வினை செய்து - வஞ்சகச் செயல்களைச் செய்து; **நெடு மன்றில் வளம் உண்டு** - பெருமை வாய்ந்த நீதி மன்றத்துக்குரிய பொருளைக் கவர்ந்துண்டு; **கரி பொய்க்கும்** - பொய்ச்சான்று பகரும் (பொய்ச்சாட்சி சொல்லும்); **மறம் ஆர்**

நெஞ்சம் உடையோர் - *பாவம் பொருந்திய மனம் கொண்டோரின்;* **குலம் ஒத்தனர்** - *கூட்டத்தைப் போன்றவர் ஆனார்கள்;* **நெடியோன் அறம் ஒக்கும்** - *இராமபிரான் அறத்தினை நிகர்த்தான்;* **(நெடியோன்) நஞ்ச நெடு நீரினையும் ஒத்தனன்** - *இராமபிரான் நஞ்சு மயமாகிய பெருங்கடலைப் போன்றவனானான்;* **படுவார் அரக்கர்** - *சாகின்றவர்களாகிய அரக்கர்கள்;* **அதனை அடுத்து நக்குநரையும்** - *அந்த நச்சுக்கடலை அடைந்து நக்குகின்றவர்களையும்;* **பஞ்சம் உறு நாளில் வறியோர்களையும்** - *பஞ்சம் பெருகுகின்ற காலத்தில் விழும் ஏழைகளையும்;* **ஒத்தனர்-**.

பஞ்சக் காலத்து உணவற்ற வறியோர் கூட்டமாக இறப்பர். ஆதலின் அது உவமை ஆயிற்று.

அரக்க மகளிரும் துன்புற்றனர்

9442. வெள்ளம் ஒரு நூறு படும் வேலையின், அவ்
வேலையும் இலங்கை நகரும்
பள்ளமொடு மேடு தெரியாதவகை
சோர் குருதி பம்பி எழலும்,
உள்ளும் மதிலும் புறமும் ஒன்றும் அறியாது
அலறி ஓடினார்களால்,
கள்ள நெடு மான் விழி அரக்கியர்
கலக்கமொடு கால்கள் குலைவார்.

வெள்ளம் ஒரு நூறு படும் வேலையின் - *நூறு வெள்ள அளவு கொண்ட அரக்கர் சேனை அழியும் அந்த நேரத்தில்;* **அவ் வேலையும் இலங்கை நகரும்** - *இலங்கையைச் சூழ்ந்த அந்தக் கடலும் இலங்கை நகரமும்;* **பள்ளமொடு மேடு தெரியாத வகை** - *பள்ளம் எது மேடு எது என்று தெரியமுடியாதபடி;* **சோர் குருதி பம்பி எழலும்** - *சொரிகின்ற இரத்தம் பரவி எழுந்ததால்;* **உள்ளும் மதிலும் புறமும் ஒன்றும் அறியாது** - *இலங்கையின் உட்பகுதி மதில் எது, இலங்கையின் வெளிப்பகுதி எது என ஒன்றும் அறிய முடியாமல்;* **கள்ள நெடு மான் விழி அரக்கியர்** - *வஞ்சகம் கொண்டதும் மான் போன்ற மருட்சி கொண்டதுமான கண்ணுடைய அரக்க மாதர்கள்;* **கலக்கமொடு** - *மனம் கலங்கியதோடு; கால்கள் குலைவார் - கால் தடுமாறினவர்களாய்;* **அலறி ஓடினார்கள்** - *அலறிக்கொண்டு ஓடினார்கள்.*

ஆல் : அசை.

9443. நீங்கினர், நெருங்கினர், முருங்கினர்,
உலைந்து உலகில் நீளும் மலைபோல்
வீங்கின, பெரும் பிணம் விசும்பு உற;
அசும்பு படு சோரி விரிவுற்று,

ஓங்கின, நெடும் பரவை, ஒத்து உயர
எத் திசையும் உற்று, எதிர் உற,
தாங்கினர், படைத் தலைவர், நூறு சத
கோடியர், தடுத்தல் அரியார்.

நீங்கினர் நெருங்கினர் முருங்கினர் - இராமனை விட்டு நீங்கினராய் (இழுக்கு நினைந்து மீண்டும்) அவனை நெருங்கி அழிந்தனர் (அரக்கர்); **உலைந்து** - சிதைவுற்று; **உலகில் நீளும் மலைபோல்** - நிலவுலகிலே நீண்டு கிடக்கும் மலைபோல; **விசும்பு உற** - ஆகாயத்தை அளாவி; **பெரும் பிணம் வீங்கின** - பெரிய பிணங்கள் பெருகிக் குவிந்தன; **அசும்பு படு சோரி விரிவுற்று** - (வீழ்ந்தவர் உடலிலிருந்து) ஊற்றெடுக்கும் இரத்தம் பெருகி; **நெடும் பரவை ஒத்து** - பெரிய கடல்களைப் போல; **உயர** - பெருக்கு அதிகமானதால்; **எத்திசையும் உற்று** - எல்லாத் திசைகளையும் அடைந்து; **எதிர் உற** - கடல்கள் யாவும் ஒன்றையொன்று எதிரெதிர் சேர; **ஓங்கின-; நூறு சத கோடியர்** - பதினாயிரம் கோடியராகிய; **படைத்தலைவர்** - அரக்கரின் படைத்தலைவர்கள்; **தடுத்தல் அரியார்** - இராமனைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாதவராய்; **தாங்கினர்** - எதிர்த்தனர்.

9444. தேரும், மதமாவும், வரை ஆளியொடு
வாசி, மிகு சீயம், முதலா
ஊரும் அவை யாவையும் நடாயினர்
கடாயினர்கள், உந்தினர்களால்;
காரும் உரும்ஏறும் எரிஏறும் நிகர்
வெம் படையொடு அம்பு கடிதின்
தூரும்வகை தூவினர்; துரந்தனர்கள்,
எய்தனர், தொடர்ந்தனர்களால்.

தேரும், மத மாவும், வரை, ஆளியொடு, மிகு சீயம் முதலா - தேர் மதங்கொண்ட யானை, மலையில் வாழும் யாளி, வலிமை மிக்க சிங்கம் முதலிய; **ஊரும் அவை யாவையும்** - ஏறிச் செல்கின்ற அவை எல்லாவற்றையும்; **நடாயினர் கடாயினார்கள், உந்தினர்கள்** - இயக்கி நடத்திச் செலுத்தினார்கள்; **காரும்** - மேகமும்; **உரும் ஏறும்** - பேரிடிகளும்; **எரி ஏறும்** - பெரு நெருப்பும்; **நிகர் வெம்படையோடு** - ஒத்த கொடிய படைக்கலங்களோடு; **அம்பு** - அம்புகளை; **கடிதின் தூரும் வகை தூவினர்** - விரைவாக நிறையும்படி இறைத்தார்கள்; **துரந்தனர்கள், எய்தனர்** - மேலும் அவற்றை விரைவோடு செலுத்தியவர்களாய் குறிநோக்கிச் செலுத்தியவர்களாய்; **தொடர்ந்தனர்கள்** - தாம் மேற்கொண்ட தாக்குதலைத் தொடர்ந்தார்கள்.

9445. 'வம்மின், அட வம்மின்! எதிர் வந்து, நுமது
ஆர் உயிர் வரங்கள் பிறவும்

தம்மின்!' என இன்னன மொழிந்து, எதிர்
பொழிந்தன, தடுப்ப அரியவாம்,
வெம் மின் என, வெம் பகழி, வேலை என
ஏயினன், அவ் வெய்ய வினையோர்
தம் இனம் அனைத்தையும் முனைந்து எதிர்
தடுத்தனன், தனித் தனிஅரோ.

'வம்மின் அட வம்மின்' - *வாருங்கள் அட! வாருங்கள்;* ***எதிர் வந்து*** - *என எதிரே வந்து;* ***நுமது ஆருயிர் வரங்கள் பிறவும்*** - *உங்களுடைய அரிய உயிரையும் வரங்களையும் இன்னும் மற்றவற்றையும்;* ***தம்மின்*** - *என்னிடம் தந்து விடுங்கள்;* ***என இன்னன மொழிந்து*** - *என்று இத்தகைய சொற்களைச் சொல்லி;* ***எதிர் பொழிந்தன*** - *அரக்கர்களை எதிர்த்துப் பெய்தனவும்;* ***தடுப்பு அரியவாம்*** - *தடுத்து நிறுத்துதற்கு அரியவாயினவும் ஆகிய;* ***வெம் பகழி*** - *கொடிய அம்புகளை;* ***வெம் மின் என*** - *வேக்காடு மிக்க மின்னலைப் போலவும்;* ***வேலை என*** - *கடலைப் போலவும்; ஏயினன் - (இராமபிரான்) ஏவினான்;* ***அவ் வெய்ய வினையோர் தம் இனம் அனைத்தையும்*** - *அந்த கொடிய வினைப்பயனை அனுபவிப்போராகிய அரக்கர் கூட்டம் முழுவதையும்;* ***முனைந்து தனித்தனி எதிர் தடுத்தனன்*** - *ஊக்கத்தோடு தனித்தனியே எதிர் தடுத்தனன் இராமன்.*

அரோ : அசை.

கவலையுற்ற தேவர்கள் சிவனை நாடல்

9446. அக் கணையை அக் கணம் அறுத்தனர்
செறுத்து, இகல் அரக்கர் அடைய,
புக்கு அணையலுற்றனர், மறைத்தனர்
புயற்கு அதிகம் வாளி பொழிவார்,
திக்கு அணை வகுத்தனர் எனச் செல
நெருக்கினர், செருக்கின் மிகையால்
முக்கணனை உற்று அடி வணங்கி
இமையோர் இவை மொழிந்தனர்களால்:

இகல் அரக்கர் அடையப் புக்கு - *பகைமையுள்ள அரக்கர்கள் எல்லாரும் சேரவந்து;* ***அணையலுற்றனர்*** - *இராமபிரானை நெருங்கியவர்களாய்;* ***அக்கணம்*** - *அந்தக் கணத்திலேயே;* ***அக்கணையை*** - *இராமபிரான் செலுத்திய அந்த அம்பினை;* ***செறுத்து*** - *சினந்து;* ***அறுத்தனர்*** - *சிதைத்தனர்;* ***மறைத்தனர்*** - *இராமனைச் சூழ்ந்து மறைத்தார்கள்;* ***புயற்கு அதிகம் வாளி பொழிவார்*** - *மேகம் (மழை பொழிவதைவிட) மிகுதியாக அம்பினைப் பொழிவாராகி;* ***திக்கு அணை வகுத்தனர் என*** - *திசைகளுக்கு ஓர் அணை அமைத்து விட்டனர் என்னும்படியாக;* ***செருக்கின் மிகையால்*** - *ஆணவ மிகுதியால்;* ***செல நெருக்கினர்*** - *மிகவும் நெருக்கினார்கள்;*

இமையோர் - (இதனைக் கண்ட) தேவர்கள்; ***முக்கணனை உற்று*** - சிவபெருமானை அடைந்து; ***அடி வணங்கி*** - திருவடிகளை வணங்கி; ***இவை மொழிந்தனர்கள்*** - (பின்வரும்) இவற்றைச் சொன்னார்கள்.

அடைய - முழுமையாக, திருவரங்கத்தில் எல்லா மதில்களையும் உள்ளடக்கிக் கடைசியாகவுள்ள மதிலை அடைய வளைந்தான் என்று சொல்லும் வழக்கினை நினைக.

9447. 'படைத் தலைவர் உற்று ஒருவர் மும் மடி
இராவணன் எனும் படிமையோர்;
கிடைத்தனர் அவர்க்கு ஒரு கணக்கு இலை;
வளைத்தனர் கிளைத்து, உலகு எலாம்
அடைத்தனர், தெழித்தனர், அழித்தனர்
தனித்து உளன் இராமன்; அவரோ,
''துடைத்தனர் எம் வெற்றி'' என உற்றனர்;

இனிச் செயல் பணித்தி - சுடரோய்!

சுடரோய் - ஒளி மேனியனே! ***படைத்தலைவர் ஒருவர் மும்மடி இராவணன் எனும் படிமையோர் உற்று*** - படைத்தலைவர், ஒவ்வொருவரும் மும்மடங்கு இராவணர்கள் என்று சொல்லத்தக்க உருவம் உடையவராய் வந்து; ***கிடைத்தனர்*** - இராமனை நெருங்கியிருக்கின்றார்கள்; ***அவர்க்கு ஒரு கணக்கு இலை*** - அப்படி நெருங்கி விட்ட அரக்கர்களுக்கு ஒரு கணக்கு இல்லை; ***வளைத்தனர் கிளைத்து*** - இராமனைச் சூழ்ந்து கொண்டு கிளர்ந்தெழுந்து; ***உலகு எலாம் அடைத்தனர்*** - உலகம் முழுவதையும் அடைத்துக்கொண்டு; ***தெழித்தனர், அழித்தனர்*** - அதட்டிக் கொண்டு அழிக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்; ***தனித்துளன் இராமன்*** - இராமன் தன்னந் தனியாக இருக்கிறான்; ***அவரோ*** - அந்த அரக்கர்களோ; ***துடைத்தனர் எம் வெற்றி என உற்றனர்*** - (எமக்குக் கிடைத்துவிட்டதென்று நாங்கள் எண்ணிக்கொண் டிருந்த) வெற்றியை அழிக்கின்றனர்; ***இனிச் செயல் பணித்தி*** - இனி நடக்கப்போகும் நிகழ்ச்சிகள் இவையெனக் கூறுக என (கலங்கிக்) கூறினர்.

எவ்வளவு ஈடுபாடு கொண்ட பக்தர்களும் தளர்வோராகி இறைவன் ஆற்றலை மறந்துவிடுவதுண்டு என்ற மெய்ம்மைகளை உணர்த்துகிறது இமையோர் செயல். அடுத்து வரும் பாடலும் அவ்வகையினதே.

9448. 'எய்த கணை எய்துவதன் முன்பு, இடை
அறுத்து, இவர்கள் ஏழ் உலகமும்
பெய்த கணை மா முகில் எனப் புடை
வளைத்தனர், பிடித்தனர்கள் போய்;
வைது அகலின் அல்லது மறப் படை,

கொடிப் படை, கடக்கும் வலிதான்
செய்ய திருமாலொடும் உனக்கும் அரிது'
என்றனர், திகைத்து விழுவார்.*

எய்த கணை - இராமனால் எய்யப்பட்ட அம்பு; ***எய்துவதன் முன்பு*** - இலக்கினை அடைவதற்கு முன்பே; **இடை அறுத்து** - நடு வழியிலேயே முறித்து; **இவர்கள்** - இந்த அரக்கர்கள்; ***பெய்த கணை மா முகில் என*** - இராமனை எதிர்த்துச் செலுத்திய அம்புகள் பெரிய மேகத்திரள் என்று சொல்லும்படியாக; **புடை வளைத்தனர்** - பக்கங்களில் சூழ்ந்தவர்களாய்; **போய்ப் பிடித்தனர் கள்** - முன்னேறிப் பிடித்துக்கொண்டனர்; **வைது கொலின் அல்லது** - இவ் அரக்கர்களைச் சாபம் இட்டுக் கொன்றால் அல்லாமல்; **மறப்படை கொடிப்படை** - வீரப் படைக்கலங்களாலோ கொடி ஏந்தி நடக்கும் காலாட்படைகளாலோ; **கடக்கும் வலி** - வெல்லும் வல்லமை; **செய்ய திருமாலொடு உனக்கும் அரிது** - செம்மை நெறி பேணும் திருமாலுக்கும் உனக்கும் இல்லை; **என்றனர்** - என்று கூறி; **திகைத்து விழுவார்** - திகைத்துத் தளர்ந்தனர்.

சிவபிரான் விடையும் விளக்கமும்

9449. 'அஞ்சி, அயரன்மின்! அவர் எத்தனையர்
ஆயிடினும், அத்தனைவரும்,
பஞ்சி எரி உற்றதென, வெந்து அழிவர்
இந்த உரை பண்டும் உளதால்,
நஞ்சம் அமுதத்தை நனி வென்றிடினும்
நல் அறம் நடக்கும் அதனை
வஞ்ச வினை பொய்க் கருமம் வெல்லினும்
இராமனை இவ் வஞ்சர் கடவார்.

அஞ்சி அயரன்மின் - நீங்கள் அஞ்சித் தளராதீர்கள்; **அவர் எத்தனையர் ஆயிடினும்** - அந்த அரக்கர்கள் எத்தனை பேராக இருந்தாலும்; **அத்தனைவரும்** - அத்தனை பேர்களும்; **பஞ்சி எரி உற்றதென** - பஞ்சில் நெருப்புப் பற்றியதைப் போல; **வெந்து அழிவர்** - எரிந்து சாவார்கள்; **இந்த உரை பண்டும் உளது** - இந்தச் செய்தி பழங்காலத்திலிருந்து இருப்பதுதான்; **நஞ்சம் அமுதத்தை நனி வென்றிடினும்** - நஞ்சு அமுதத்தை மிகவே வென்றாலும்; **நடக்கும் நல் அறம் அதனை** - நடைபெறுகின்ற நல்ல அறத்தை; **வஞ்ச வினை பொய்க் கருமம் வெல்லினும்** - வஞ்சகச் செயல்களும் பொய்ம்மைச் செயல்களும் வென்றாலும்; **இராமனை இவ் வஞ்சகர் கடவார்** - இராமபிரானை இந்த வஞ்சகர்கள் வெல்ல மாட்டார்கள்.

வென்றிடினும், வெல்லினும் என்பவற்றில் உள்ள உம்மைகள் அவை வெல்லமாட்டா என்ற எதிர்மறைப் பொருளைத் தந்தன. தீமை வெல்வது போன்ற

acharya.org

தோற்றம் ஏற்படினும் இறுதியில் அறமே வெல்லும் என்பது இந்த நாட்டுப் பண்பாட்டு நம்பிக்கை.

9450. 'அரக்கர் உளர் ஆர் சிலர், அவ் வீடணன்
அலாது, உலகின் ஆவி உடையார்?
இரக்கம் உளதுஆகின், அது நல் அறம்
எழுந்து வளர்கின்றது; இனி நீர்
கரக்க, முழை தேடி உழல்கின்றிலிர்கள்;
இன்று ஒரு கடும் பகலிலே
குரக்கின் முதல் நாயகனை ஆளுடைய
கோள் உழுவை கொல்லும், இவரை.'

அவ் வீடணன் அலாது - அந்த வீடணனைத் தவிர; **உலகில்** - இந்த உலகத்தில்; **அரக்கர் சிலர் ஆவி உடையார் உளர் ஆர்** - அரக்கருள் சிலராய் உயிருடையவர்களாய் இனி இருக்கப் போகிறவர்கள் யார்? (யாரும் இரார்); **இரக்கம் உளது ஆகின்** - இரக்கம் என்ற ஒரு தத்துவம் இருப்பது உண்மையாயின்; **அது நல் அறம் எழுந்து வளர்கின்றது** - அதனால் நல்ல அறம் உயர்ந்து வளர்வதாகிறது; **இனி நீர் கரக்க** - இனிமேல் நீங்கள் ஒளிந்து கொள்வதற்கு; **முழை தேடி** - குகைகளைத் தேடி; **உழல்கின்றிலிர்கள்** - துன்பப்பட வேண்டியதில்லை; **இன்று ஒரு கடும் பகலிலே** - இன்றைய கடும் பகலிலேயே; **குரக்கின் முதல் நாயகனை ஆளுடைய** - வானரங்களின் முதல் தலைவனாகிய சுக்கிரீவனை அடிமையாகக் கொண்ட; **கோள் உழுவை** - குறிதப்பாத புலியாகிய இராமன்; **இவரைக் கொல்லும்** - இந்த அரக்கர்களைக் கொல்வான்.

'கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங்காரிகை உண்மையான் உண்டு இவ் உலகு' (குறள் 571) கண்ணோட்டத்து உள்ளது உலகியல் (குறள் 572) என்ற வள்ளுவர் வாய்மொழிகள் இங்கு நினையத் தக்கன.

9451. என்று பரமன் பகர, நான்முகனும்
அன்ன பொருளே இசைதலும்,
நின்று நிலை ஆறினர்கள், வானவரும்,
மானவனும் நேமி எனல் ஆம்
வென்றி நெடு வாளி மழை, மாரியினும்
மேலன துரந்து, விரைவின்
கொன்று, குல மால் வரைகள் மானு தலை

மா மலை குவித்தனன் அரோ.

என்று பரமன் பகர - மேற்கண்டவாறு சிவபெருமான் கூற; **நான்முகனும் அன்ன பொருளே இசைதலும்** - பிரமனும் அந்தக் கருத்தே சரி என உடன்பட; **வானவரும்** -

தேவர்களும்; நின்று - (மனத்தால் உறுதிபட) நின்று; ***நிலை ஆறினர்கள்*** *- (கலங்கிய) நிலை மாறி ஆறுதல் அடைந்தனர்;* ***மானவனும்*** *- மனு வமிசத்தவனான இராமனும்;* ***நேமி எனல் ஆம்*** *- சக்கராயுதம் என்று சொல்லத்தக்க;* ***வென்றி நெடு வாளி மழை*** *- வெற்றி விளைப்பனவும் நெடியனவுமாகிய அம்புகளாகிய மழையினை;* ***மாரியினும் மேலன துரந்து*** *- மேகத்தை விட அதிகமாக விரையச் செலுத்தி;* ***விரைவின் கொன்று*** *- விரைவாக அரக்கரைக் கொன்று;* ***வரைகள் மானு(ம்) தலை*** *- மலைகளை ஒத்த தலைகளை;* ***மா மலை*** *- (மலைகளின் அடுக்காகிய) பெரிய மலையாக;* ***குவித்தனன்...***

சந்தக் கலி விருத்தம்

9452. மகர மறி கடலின் வளையும் வய நிருதர்
சிகரம் அனைய உடல் சிதறி, இறுவர் உயிர் -
பகர அரிய பதம் விரவ, அமரர் பழ
நகரம் இடம் அருக, நவையர் நலிவு பட.

மகர மறி கடலின் *- மகர மீன் நிறைந்த கடலைப்போல;* ***வளையும் வய நவையர் நிருதர்*** *- இராமபிரானைச் சூழ்ந்து கொண்ட வலிமையுடைய குற்றம் நிறைந்த அரக்கர்கள்;* ***சிகரம் அனைய உடல் சிதறி*** *- மலைபோன்ற தங்கள் உடல் சிதறுண்டு;* ***நலிவு பட*** *- சிதறியிட;* ***பகர அரிய பதம் விரவ*** *- உயர்த்திச் சொல்லுதற்கு அரிய வீரசுவர்க்க பதத்தில் சேர்தலால்;* ***அமரர் படி நகரம்*** *- தேவர்கள் வாழும் தேவருலகத்தில்;* ***இடம் அருக*** *- இடமில்லாமல் போகும்படியாக;* ***உயிர் இறுவர்*** *- உயிர் முடிந்தனர் (இறந்தனர்).*

9453. உகளும், இவுளி தலை துமிய - உறு கழல்கள்
தகளி அற, வலிய தலைகள் அறு தலைவர்
துகளின் உடல்கள் விழ, உயிர்கள் சுரர் உலகின்
மகளிர் வன முலைகள் தழுவி அகம் மகிழ.

உறு கழல்கள் *- வலிமை மிகு கால்கள்;* ***தகளி அற*** *- அகல் விளக்குப் போல் துண்டாகிட;* ***வலிய தலைகள் அறு தலைவர்*** *- வன்மை மிக்க தலைகள் அறுபட்ட வீரத் தலைவர்களின்;* ***உடல்கள் துகளின் விழ*** *- உடல்கள் (தரைப்) புழுதியிலே விழ;* ***உயிர்கள்*** *- அவர்களின் உயிர்கள்;* ***சுரர் உலகின்*** *- தேவர் உலகத்தில் உள்ள;* ***மகளிர் வன முலைகள் தழுவி*** *- பெண்களின் அழகிய மார்பினைத் தழுவி;* ***அகம் மகிழ*** *- மனம் மகிழ;* ***இவுளி தலை துமிய*** *- அவர்கள் ஏறிவந்த குதிரைகள் தலை துண்டிக்கப்பட்டு;* ***உகளும்*** *- (தரையிலே) புரளும்.*

வீரர்களின் கால்களும் தலைகளும் அறுபட்டு, உடல்கள் புழுதியிலே புரண்டன. அவர்களின் உயிர்கள் சுவர்க்க மகளிரைத் தழுவி மகிழ்ந்தன. குதிரைகள் தலை அறுபட்டு நிலத்திலே புரண்டன.

9454. மலையும், மறி கடலும், வனமும், வறு நிலனும்,
உலைவு இல் அமரர் உறை உலகும், உயிர்களொடு
தலையும் உடலும் இடை தழுவு தவழ் குருதி
அலையும் அரியது ஒரு திசையும் இலது, அணுக.

மலையும் - *மலைகளும்;* ***மறி கடலும்*** - *(அலைகள்) மடங்கி வரும் கடல்களும்;* **வனமும் வறு நிலமும்** - *காடுகளும் வெற்று நிலமும்;* **உலைவு இல் அமரர் உறை உலகும்** - *அழிதல் இல்லாத தேவர்கள் வாழும் உலகமும் ஆகிய இத்துணை இடங்களிலும்;* **உயிர்களொடு** - *அரக்கரின் உயிர்களுடன்;* **தலையும் உடலும்** - *அவர்களுடைய தலைகளும் (தலைகளற்ற) உடல்களும்;* **இடை தழுவு** - *இவற்றினிடையே இணைத்து;* **தவழ் குருதி அலையும்** - *ஓடுகின்ற இரத்தக் கடலும்;* **அரியது ஒரு திசையும்** - *இல்லாத ஒரு பக்கம் கூட;* **அணுக** - *ஒதுங்குவதற்கு;* **இலது** - *இல்லை.*

மலை, கடல், வனம், வறு நிலம் ஆகியவை தமிழ் நூல்கள் குறிக்கின்ற குறிஞ்சி, நெய்தல், முல்லை, பாலை ஆகிய நானிலங்களைக் குறித்தன எனக் கூறுவாரும் உளர். அது பொருந்துமாறில்லை. காரணம் பாலையை விடுத்து மருதம் கூறுதல் மரபு. இங்கு மருதம் இல்லை.

அரக்கர் அழிதலும் வானவர் பூமாரி சொரிதலும்

9455. இனைய செரு நிகழும் அளவின், எதிர் பொருத
வினையமுடை முதல்வர் எவரும் உடன் விளிய,
அனைய படை நெளிய, அமரர் சொரி மலர்கள்
நனைய விசையின் எழு துவலை மழை நலிய,

இனைய செரு நிகழும் அளவின் - *இத்தகைய போர் நடக்கும் போது;* **எதிர் பொருத** - *இராமனுக்கு எதிராகப் போர் செய்த;* **வினையமுடை முதல்வர் எவரும்** - *வஞ்சனை கொண்ட (அரக்கர்) தலைவர்கள் எல்லோரும்;* **உடல் விளிய** - *ஒருங்கே அழிந்ததனால்;* **அனைய படை** - *அந்த (அரக்கர்) சேனை;* **நெளிய** - *தளர்ந்திட;* **அமரர் சொரி மலர்கள் நனைய** - *(மகிழ்ச்சி கொண்ட) தேவர்கள் சொரிந்த மலர்களின் அரும்புகளிலிருந்து;*

விசையின் எழு துவலை மழை நலிய - வேகமாக எழுந்து பொழிகின்ற (தேன்) மழை வருத்துவதால்.. (தொடரும்)

வெல்வோர் உவகை தோற்போர்க்கு அவலம்.

9456. இரியல் உறு படையை, நிருதர், இடை விலகி
எரிகள் சொரியும் நெடு விழியர், 'இழுதையர்கள்!
திரிக, திரிக!' என உரறு தெழி குரலர்,
கரிகள், அரிகள், பரி, கடிதின் எதிர் கடவ.

இரியல் உறு படையை - களத்தை விட்டு ஓடுகின்ற சேனையை; **எரிகள் சொரியும் நெடு விழியர்** - நெருப்பைக் கக்கும் பெரிய விழிகள் உடையவராய்; **நிருதர்** - அரக்கர்கள்; **இடை விலகி** - ஓடுவோர்களுக்கிடையே குறுக்கே தடுத்து நின்று; **இழுதையர்கள்** - அறிவில்லாதவர்களே! **'திரிக திரிக' என** - மீண்டும் திரும்புக திரும்புக என்று; **உரறு தெழி குரலர்** - முழங்கி அதட்டுகின்ற குரல் உடையவர்களாய்; **கரிகள், அரிகள், பரி** - யானைகளையும் சிங்கங்களையும் குதிரைகளையும்; **கடிதின்** - விரைவாக; **எதிர் கடவ** - (மீண்டும்) இராமனுக்கு எதிராகச் செலுத்த... (தொடரும்)

9457. உலகு செவிடு பட, மழைகள் உதிர, உயர்
அலகு இல் மலை குலைய, அமரர் தலை அதிர,
இலகு தொடு படைகள் இடியொடு உரும் அனைய,
விலகியது, திமிலம் வளையும்வகை விளைய.

உலகு செவிடு பட - உலகங்கள் செவிடாகவும்; **மழைகள் உதிர** - மேகங்கள் உதிரவும்; **அலகு இல் உயர் மலை குலைய** - அளவில்லாதனவும், உயரமானவையுமாகிய மலைகள் நிலை குலையவும்; **அமரர் தலை அதிர** - தேவர்களின் தலைகள் அதிரவும்; **இலகு தொடு படைகள்** - ஒளியோடு விளங்குபவையும் தொடுக்கப்படுபவையுமாகிய படைக்கலங்கள்; **இடியொடு உரும் அனைய** - இடியோசையோடு கூடிய மின்னல் போல் அமைந்திட; **திமிலம் வளையும் வகை விளைய** - பேரொலி வளைந்து நிற்கும் வகை உண்டாகும்படி; **விலகியது** - இராமபிரானைக் குறுக்கே தடுத்து நின்றது.

9458. 'அழகிது, அழகிது!' என அழகன் உவகையொடு
பழகும் அதிதியரை எதிர்கொள் பரிசு பட,
விழைவின் எதிர அதிர் எரிகொள் விரி பகழி
மழைகள் முறை சொரிய, அமரர் மலர் சொரிய.

'அழகிது, அழகிது!' என - (அரக்கர் படை ஆரவாரத்தோடு தன்னைச் சூழ்ந்ததைக் கண்டு) 'அழகாய் இருக்கிறது அழகாய் இருக்கிறது' என்று சொல்லி; ***அழகன்*** - இராமன்; ***பழகும் அதிதியரை*** - புதிதாகப் பழகுகின்ற விருந்தினரை; ***உவகையொடு எதிர்கொள் பரிசுபட*** - மகிழ்ச்சியோடு எதிர்சென்று வரவேற்கும் தன்மை தோன்ற; ***விழைவின் எதிர*** - ஆசையோடு எதிரேற்குமாறு; ***அதிர்*** - எதிரிகளை அதிரச் செய்கின்றனவும்; ***எரி கொள்*** - நெருப்பினைப் போல் எரிதல் தன்மை கொண்டனவும் ஆகிய; ***விரி பகழி மழைகள்*** - பரந்து செல்லுகின்ற அம்பு மழைகளை; ***முறை சொரிய*** - முறைப்படி சொரியவும்; ***அமரர் மலர் சொரிய*** - தேவர்கள் மலர் மாரி சொரியவும்; (தொடரும்.)

9459. தினகரனை அணவு கொடிகள் திசை அடைவ,
சினவு பொரு பரிகள் செறிவ அணுக, உயர்
அனகனொடும் அமரின் முடுகி எதிர, எழு
கனக வரை பொருவ, கதிர் கொள் மணி இரதம்.*

தினகரனை அணவு கொடிகள் - கதிரவனையே தீண்டுகின்ற கொடிகள்; ***திசை அடைவ*** - திக்குகளின் எல்லையை அடைந்தனவாக; ***சினவு, பொரு பரிகள்*** - சினம் கொண்டனவும் போர் செய்கின்றனவுமாகிய குதிரைகள்; ***அணுக செறிவ*** - எதிராளிகளை நெருங்கிச் செறிந்தனவாக; ***கதிர்கொள் மணி இரதம்*** - ஒளி கொண்ட மணிகள் பதிக்கப்பட்ட தேர்கள்; ***உயர் அனகனொடும்*** - உயர்ந்தவனும் குற்றமற்றவனுமாகிய இராமபிரானோடு; ***அமரின் முடுகி எதிர*** - போரில் விரைந்து எதிர்ப்பதற்கு; ***எழு*** - எழுகின்ற; ***கனக வரை பொருவ*** - பொன் மலையாகிய மேருவைப் போல் அமைந்தன.

சினவு, பரி, பொரு பரி எனக் கூட்டிப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது.

9460. பாறு, படு சிறகு கழுகு, பகழி பட,
நீறு படும் இரத நிரையின் உடல் தழுவி,
வேறு படர் படர, இரவி சுடர் வலையம்,
மாறு பட, உலகின் மலைகள் அளறு பட.*

பாறு - பருந்துகளும்; ***படு சிறகு கழுகு*** - பெருஞ் சிறகுகளைக் கொண்ட கழுகுகளும்; ***பகழி பட*** - அம்புகள் தாக்குவதால்; ***நீறு படும் இரத நிரையின்*** - சிதைந்து தூளாகின்ற தேர்களின் வரிசையில்; ***உடல் தழுவி*** - உடல்கள் பட்டு; ***வேறு படர் படர*** - வேறு வழிகளில் செல்லவும்; ***இரவி சுடர் வலையம்*** - கதிரவனது ஒளி வட்டம்; ***மாறு பட*** - நிலை குலையவும்; உலகின் மலைகள் - உலகத்து மலைகளெல்லாம்; ***அளறு பட*** - சேறு ஆகிடவும் (தொடரும்)

9461. ***அருகு கடல் திரிய, அலகு இல் மலை குலைய,***
உருகு சுடர்கள் இடை திரிய, - உரனுடைய
இரு கை ஒரு களிறு திரிய, விடு குயவர்
திரிகை என உலகு முழுதும் முறை திரிய.*

உரனுடைய - *வலிமை கொண்ட;* ***இரு கை ஒரு களிறு*** - *இரண்டு கரங்கள் கொண்ட யானை போன்றவனாகிய இராமன்;* ***திரிய*** - *போர்க்களத்திலே சாரி திரிந்தமையால்;* ***அருகு கடல் திரிய*** - *(தொலைவில் உள்ள ஏழு) கடல்களும் ஒன்றுக்கொன்று அருகு வந்து திரிந்திடவும்;* ***அலகு இல் மலை குலைய*** - *அளவற்ற மலைகள் நிலை குலையவும்;* ***உருகு சுடர்கள் இடை திரிய*** - *உரு(க்)குகின்ற வெப்பச் சுடர்க் கோள்கள் வானிடையே நிலை மாறவும்;* ***உலகு முழுதும்*** - *எல்லா உலகங்களும்;* ***குயவர் விடு திரிகையென*** - *குயவர்கள் இயக்குகின்ற சக்கரம் போல;* ***முறை திரிய*** - *தமக்குரிய முறையான தடங்களிலிருந்து மாறவும்; தொடரும்.*

9462. ***சிவனும், அயனும், எழு திகிரி அமரர் பதி***
அவனும், அமரர் குலம் எவரும், முனிவரொடு
கவனம் உறு கரணம் இடுவர் - கழுதுஇனமும்,
நமனும், வரி சிலையும், அறனும், நடன் நவில.

கழுது இனமும் - *பேய்க் கூட்டங்களும்;* ***நமனும்*** - *யமனும்;* ***வரி சிலையும்*** - *கட்டு அமைந்த வில்லும்;* ***அறனும்*** - *அறக் கடவுளும்;* ***நடன் நவில*** - *(மகிழ்ச்சியால்) நடனமாடும் படியாக;* ***சிவனும் அயனும் எழு திகிரி அமரர் பதி அவனும்*** - *சிவபிரான், நான்முகன், பகையை அழிக்க எழும் சக்கரப்படை ஏந்திய தேவர் தலைவனாகிய திருமால் ஆகியோரும்;* ***அமரர் குலம் எவரும்*** - *தேவர் கூட்டத்தைச் சேர்ந்த எல்லோரும்;* ***முனிவரொடு*** - *முனிவர்களோடு சேர்ந்து;* ***கவனம் உறு*** - *வேகம் மிகுந்த;* ***கரணம் இடுவர்*** - *(மகிழ்ச்சியால்) குட்டிக்கரணமிட்டுக் கூத்தாடினர்.*

நடன் நவில்தல் - நடனம் இடுதல். 'நட்டமே நவில்வாய்' (தேவாரம் 3-1-2) என்ற ஆட்சி காண்க.

9463. ***தேவர் திரிபுவன நிலையர் செரு இதனை***
ஏவர் அறிவுறுவர் இறுதி? முதல் அறிவின்
மூவர் தலைகள் பொதிர் எறிவர், 'அற முதல்வ!
பூவை நிறவ!' என வேதம் முறை புகழ.

தேவர் - *வானவர்கள்;* ***திரிபுவன நிலையர்*** - *மற்றும் மூன்று உலகங்களிலும் வாழ்பவர் ஆகியோரில்;* ***செரு இதனை*** - *இந்தப் போரின்;* ***இறுதி*** - *முடிவு எப்படி*

இருக்குமென; **ஏவர் அறிவுறுவர்** - யார்தான் அறிவார்கள்? (அவர்களுள் எவரும் அறியார் என்பதாம்); **முதல் அறிவின் மூவர்** - எல்லாவற்றுக்கும் காரணமாய் விளங்கிய அறிவு வடிவினராகிய மும்மூர்த்திகள்; **தலைகள் பொதிர் எறிவர்** - தலை நடுக்கம் கொண்டவராகிட; **அற முதல்வ** - அறத்தின் நாயகனே; **பூவை நிறவ** - காயாம் பூவின் (நீல) நிறம் கொண்டவனே! **என வேதம்முறை புகழ** - என்று வேதம் முறைப்படி புகழ்ந்திட; (தொடரும்).

9464. எய்யும் ஒரு பகழி, ஏழு கடலும், இடு
வெய்ய களிறு பரியாளொடு இரதம் விழ,
ஒய்ய ஒரு கதியின் ஓட உணர் அமரர்
கைகள் என, அவுணர் கால்கள் கதி குலைவ.

எய்யும் ஒரு பகழி - இராமபிரான் எய்யும் ஓர் அம்பானது; **ஏழு கடலும் இடு** - ஏழு கடல்களிலும் சேரும்படி குறி வைக்கப்பட்ட; **வெய்ய களிறு பரி ஆளொடு இரதம் விழ** - கொடிய யானைகள், குதிரைகள், காலாட்களோடு தேர்களும் விழும்படி; **ஒய்ய ஒரு கதியின் ஓட** - வேகம் கொண்ட போக்கிலே ஓட; **உணர் அமரர்** - அதனை உணர்ந்த தேவர்களின்; **கைகள் என** - கைகளைப் போல; **அவுணர் கால்கள் கதி குலைவ** - அரக்கர்களின் கால்கள் நிலையில் திரிந்தன.

9465. அண்ணல் விடு பகழி, யானை, இரதம், அயல்
பண்ணு புரவி, படை வீரர், தொகு பகுதி
புண்ணின் இடு குறிகள் புள்ளி என விரைவின்
எண்ணுவன அனைய எல்லை இல நுழைவ.

யானை, இரதம், அயல் பண்ணு புரவி, படை, வீரர் - யானைகள், தேர்கள், இவற்றில் பக்கத்தில் உள்ளதைப் பருமம் முதலியன கொண்டு தயார் நிலையில் உள்ள குதிரைகள் காலாட்கள் ஆகியவை; **தொகு பகுதி** - கூடியுள்ள அணி வகுப்பிலே; **புண்ணின் இடு குறிகள்** - புண்களால் இடப்படுகின்ற அடையாளங்கள்; **புள்ளி என** - புள்ளிகள் ஆகும் என்னும்படியாக; **விரைவில் எண்ணுவன அனைய** - விரைந்து எண்ணுகின்றவை போல; **அண்ணல் விடு பகழி** - இராமபிரான் செலுத்துகின்ற அம்புகள்; **எல்லை இல நுழைவ** - முடிவில்லாதனவாய் படைகளூடே நுழைந்தன.

கலி விருத்தம் (வேறு வகை)

இராமன் அம்பு மதில் அமைத்தல்

9466. சுருக்கம் உற்றது படை; 'சுருக்கத்தால் இனிக்
கரக்கும், உற்று ஒரு புறத்து' என்னும் கண்ணினால்
அரக்கருக்கு அன்று செல்வு அரியதாம்வகை
சரக் கொடு நெடு மதில் சமைத்திட்டான் அரோ.

சுருக்கம் உற்றது படை - அரக்கரின் படை குறைந்து விட்டது; **சுருக்கத்தால்** - படையின் அளவு குறைந்து விட்டதால்; **இனி ஒரு புறத்து உற்றுக் கரக்கும்** - இனி ஒரு புறமாகச் சென்று ஒளிந்து கொள்ளும்; **என்னும் கண்ணினால்** - என்ற கருத்தினால்; **அன்று** - அப்போதே; **அரக்கருக்குச் செல்வு அரிதாம் வகை** - அரக்கர்கள் தப்பிப் போக முடியாத வகையாக; **சரக் கொடு** - அம்புகளைக் கொண்டு; **நெடு மதில் சமைத்திட்டான்** - பெரிய மதிலை அமைத்துவிட்டான் (இராமன்)

9467. மாலியை, மாலியவானை, மால் வரை
போல் உயர் கயிடனை, மதுவை, போன்று உளார்.
சாலிகை யாக்கையர், தணப்பு இல் வெஞ் சர
வேலியைக் கடந்திலர், உலகை வென்றுளார்.

உலகை வென்றுளார் - உலகையே வெற்றி கொண்டவர்களும்; **மாலியை, மாலியவானை, மால்வரை போல உயர் கயிடனை மதுவைப் போன்று உளார்** - மாலி, மாலியவான், பெரிய மலைபோல் உயர்ந்த கயிடபன் மது ஆகியோரைப் போன்று உள்ளவர்களும்; **சாலிகை யாக்கையர்** - கவசம் அணிந்த உடல் உடையவர்களுமாகிய அரக்கர்கள்; **வேலியைக் கடந்திலர்** - இராமபிரான் இட்ட அம்பு வேலியைக் கடந்து போகவில்லை (இயலவில்லை)

9468. மாண்டவர் மாண்டு அற, மற்றுளோர் எலாம்
மீண்டனர், ஒரு திசை - எழு வேலையும்
மூண்டு அற முருக்கிய ஊழிக் காலத்தில்
தூண்டுறு சுடர் சுட, சுருங்கித் தொக்கபோல்.

மாண்டவர் மாண்டு அற - இறந்தவர்கள் இறந்து ஒழிந்தவராக; **மற்றுளோர் எலாம்** - அதன்மேலும் உள்ளவர்கள் எல்லாரும்; **மூண்டு அற முருக்கிய** - பொங்கிப் பெருகி எல்லாவற்றையும் அழிக்கின்ற; **ஊழிக் காலத்தில்** - உலகங்களின் முடிவுக் காலத்தில்; **தூண்டுறு சுடர் சுட** - மூண்டு பெருகி வரும் (வடவை முகத்) தீ; **சுட** - சுடுவதால்; **ஏழு வேலையும்** - ஏழு கடல்களும்; **சுருங்கித் தொக்கபோல்** - அளவிலே சுருங்கி (ஒரு சிற்றிடத்தில்) கூடியதுபோல; **ஒரு திசை மீண்டனர்** - ஒரு திசையிலே வந்து சேர்ந்தனர்.

9469. 'புரம் சுடு கடவுளும், புள்ளின் பாகனும்
அரம் சுடு குலிச வேல் அமரர் வேந்தனும்
உரம் சுடுகிற்கிலர்; ஒருவன் நாமுடை
வரம் சுடும்; வலி சுடும்; வாழும் நாள் சுடும்.

புரம் சுடு கடவுளும் - முப்புரம் எரித்த சிவனும்; **புள்ளின் பாகனும்** - (கருடப்) பறவையைச் செலுத்தும் திருமாலும்; **அரம் சுடு குலிசவேல்** - அரத்தினால் அராவிக் கூர்மைப்படுத்தப் படுகின்ற வச்சிராயுதத்தை ஏந்தியுள்ள; **அமரர் வேந்தனும்** - தேவர் தலைவனாகிய இந்திரனும்; **உரம் சுடுகிற்கிலர்** - நம் வலிமையை அழிக்க இயலாதவர்களானார்கள்; **ஒருவன்** - இப்போது இங்கே உள்ள தனி ஒருவன்; **நாம் உடை வரம் சுடும்** - தெய்வங்களிடமிருந்து நாம் பெற்ற வரங்களின் வலிமையை அழிக்கிறான்; **வாழும் நாள் சுடும்** - வாழ்நாளையே அழிக்கிறான்.

வாழும் நாள் சுடும் என்ற தொடரிலுள்ள உம்மையை இடம் மாற்றி வாழ் நாளும் சுடும் எனவும் பொருள் கொள்ளலாம். கருத்து ஒன்றே.

9470. 'ஆயிர வெள்ளம் உண்டு; ஒருவர், ஆழி சூழ்
மா இரு ஞாலத்தை மறிக்கும் வன்மையோர்
மேயின பெரும் படை இதனை, ஓர் விலால்
''ஏ'' எனும் மாத்திரத்து எய்து கொன்றனன்.

ஆயிரம் வெள்ளம் உண்டு - அரக்கர் சேனை ஆயிரம் வெள்ளம் அளவில் உண்டு; **ஒருவர்** - அப்படையில் உள்ள ஒவ்வொருவரும்; **ஆழி சூழ் ஞாலத்தை மறிக்கும் வன்மையோர்** - கடல் சூழ்ந்த உலகமே எதிர்த்து வந்தாலும் தடுத்து நிறுத்திப் போர் செய்யும் ஆற்றல் உடையவர்கள்; **மேயின பெரும்படை இதனை** - போர்க்களத்துக்கு வந்த இந்தப் பெரிய படையை; **ஓர் வி(ல்)லால்** - ஒரே ஒரு வில்லைக் கொண்டு; **ஏ எனும் மாத்திரத்து** - ''ஏ'' என்று சொல்லிமுடிக்கும் கால அளவிலே; **எய்து கொன்றனன்** - (ஒருவனே) கணை செலுத்திக் கொன்று விட்டான்.

9471. 'இடை படும், படாதன இமைப்பிலோர் படை;
புடைபட, வலம்கொடு விலங்கிப் போகுமால்;
படை படும் கோடி ஓர் பகழியால் பழிக்
கடைபடும் அரக்கர்தம் பிறவி கட்டமால்.

இமைப்பிலோர் படை - தேவர்களின் படை; **இடை** - போர்க் களமாகிய இடத்திலே; **படாதன படும்** - எம் அரக்கர் சேனையில் (வேறெங்கும்) படாத துன்பத்தை

அடையும்; **புடைபட** - அடிபடுவதால்; **வலங்கொடு** - வலப்புறமாகச் சுற்றிக்கொண்டு; **விலங்கிப் போகும்** - விலகிப் போய்விடும்; **படை படும் கோடி** - அரக்கர் சேனை கோடிக்கணக்கில் இருந்தும்; **ஓர் பகழியால் கடைபடும்** - இராமன் விடுக்கும் ஒரு அம்பினால் (வாழ்வின்) இறுதியை அடைகின்றது; **அரக்கர்தம் பழி பிறவி கட்டம்** - அரக்கரின் இழி பிறவியை நீக்கிக்கொண்டோம்.

ஆல் : அசை

9472. **'பண்டு உலகு அளித்தவனோடும், பண் அமை**
குண்டையின் பாகனும், பிறரும் கூடினார்;
அண்டர்கள் விசும்பினின்று ஆர்க்கின்றாருழைக்
கண்டிலம்; இவன் நெடு மாயக் கள்வனால்.

பண்டு உலகு அளித்தவனோடும் - முன்பு உலகங்களைப் படைத்தவனாகிய பிரமனோடும்; **பண் அமை குண்டையின் பாகனும்** - ஆசனம் அமைந்த இடபத்தைச் செலுத்தும் சிவபிரானும்; **பிறரும் கூடினார்** - மற்றவர்களும் கூடியிருக்கின்றனர்; **விசும்பினின்று** - ஆகாயத்திலிருந்து; **ஆர்க்கின்றாருழை** - ஆரவாரம் செய்கின்ற தேவர்களிடையே; **கண்டிலம்** - (மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனாகிய திருமாலைக்) காணவில்லை; **இவன்** - இந்த இராமன்; **நெடு மாயக்கள்வன்** - பெரு மாயைகள் வல்ல (அந்தத்) திருமாலே போலும்

9473. **'கொன்றனன், இனி ஒரு கோடி கோடி மேற்று;**
அன்று எனின், பதுமம் அன்று; ஆயின் வெள்ளமா
நின்றது; நின்று இனி நினைவது என் பிற?
ஒன்று என நினைக' என, வன்னி ஓதினான்:

இனி - இப்போது; **ஒரு கோடி கோடி மேற்று கொன்றனன்** - ஒரு கோடி கோடிக்கு மேலான அரக்கரை (இராமன்) கொன்றுவிட்டான்; **அன்று எனின் பதுமம்** - கோடி கோடி அன்று என்றால் அவனால் கொல்லப்பட்டவரின் எண்ணிக்கை பதுமம் ஆக இருக்கலாம்; **அன்று எனின் வெள்ளமா நின்றது** - அதுவும் இல்லையென்றால் வெள்ளம் அளவினதாக அமைந்திருக்கலாம். **நின்று இனி நினைவது என் பிற** - (அத்துணைப் பேரையும் இழந்தபின்) வாளா நிற்பதால் இனிமேல் நினைத்து செய்யக் கூடியது என்ன இருக்கிறது; **ஒன்று என நினைக** - செய்யத்தக்கது ஒன்றுதான் என நினையுங்கள்; **என வன்னி ஓதினான்** - என்று வன்னியாகிய அரக்கர் படைத் தலைவன் அரக்கரிடம் பின்வருமாறு கூறினான்.

கோடி - பதுமம் - வெள்ளம் ஒன்றுக்கொன்று ஏற்றம்.

ஒருங்கே இணைந்து இராமனை எதிர்க்குமாறு வன்னி அரக்கரைத் தூண்டுதல்

9474. **'விழித்துமோ, இராவணன் முகத்து மீண்டு, யாம் -**
பழித்துமோ, நம்மை. - நாம் படுவது அஞ்சினால்?
அழித்தும் ஓர் பிறப்பு உறா நெறி சென்று அண்ம, யாம்
கழித்தும் இவ் ஆக்கையை, புகழைக் கண்ணுற.

நாம் படுவது அஞ்சினால் - *நாம் இறப்பதற்குப் பயப்பட்டால்;* **மீண்டு இராவணன் முகத்து யாம் விழித்துமோ** - *திரும்பச் சென்று இராவணன் முகத்திலே நாம் விழிப்போமா?;* **நம்மைப் பழித்துமோ** - *(தோல்வியை நினைத்து) நம்மை நாமே பழித்துக்கொண்டிருப்போமா? (இரண்டும் பெரிய பழிக்குரிய செயல்கள்)* **புகழைக் கண்ணுற** - *புகழைக் காணுவதற்கு;* **அழித்தும் ஓர் பிறப்பு உறா நெறி சென்று அண்ம** - *மீண்டும் ஒரு பிறப்பினை அடையாத வழியைச் சென்று நெருங்குவதற்காக;* **இவ் ஆக்கையை** - *இந்த உடம்பினை;* **யாம் கழித்தும்** - *நாம் விட்டு விடுவோமாக.*

'வாழ்ந்தால் பழி; வீழ்ந்தால் புகழ். உடம்பை வீழ்த்துப் பிறவா நெறி அடைந்து புகழினைப் பெறுவோமாக' என்கிறான் வன்னி.

9475. **'இடுக்கு, இனிப் பெயர்ந்து உறை எண்ணுவேம்எனின்**
அடுத்த கூர் வாளியின் அரணம் நீங்கலோம்;
எடுத்து ஒரு முகத்தினால் எய்தி, யாம் இனிக்
கொடுத்தும் நம் உயிர்' என, ஒருமை கூறினான்.

இனி - *இதற்குமேல்;* **இடுக்கு** - *இந்தச் சங்கடத்திலிருந்து;* **பெயர்ந்து** - *நீங்கி;* **உறை எண்ணுவேம் எனின்** - *தங்குவதற்குரிய வழிகளை எண்ணிப் பார்த்தோமானால்;* **அடுத்த** - *நம்மை (இங்கே இப்போது) அடுத்துள்ளதாகிய;* **கூர் வாளியின் அரணம்** - *கூர்மையான அம்பினாலாகிய மதிலுக்கு அப்பால்;* **நீங்கலோம்** - *வெளியேற முடியாதவர்களாக இருக்கிறோம்;* **எடுத்து** - *ஊக்கம் கொண்டு;* **ஒரு முகத்தினால் எய்தி** - *ஒருமுகமாக அடைந்து;* **யாம் இனிக் கொடுத்தும் நம் உயிர்** - *இனி நாம் நம் உயிரைக் கொடுப்போமாக;* **என** - *என்று;* **ஒருமை கூறினான்** - *ஒருதலையாக (உறுதியாக)க் கூறினான்.*

9476. **இளக்க அரு நெடு வரை ஈர்க்கும் ஆறு எலாம்**

அளக்கரின் பாய்ந்தென, பதங்கம் ஆர் அழல்
விளக்கினில் வீழ்ந்தென, விதிகொடு உந்தலால்
வளைத்து இரைத்து அடர்த்தனர், மலையின்
மேனியார்.

இளக்க அரு நெடுவரை - அசைத்தலுக்கு அரிய பெரிய மலைகளைக்கூட; **ஈர்க்கும் ஆறு எலாம்** - இழுத்துச் செல்லக் கூடிய ஆறுகளெல்லாம்; **அளக்கரின் பாய்ந்தென** - கடலிலே சென்று பாய்தல் போலவும்; **பதங்கம்** - விட்டிற் பூச்சிகள்; **ஆர் அழல் விளக்கினில் வீழ்ந்தென** - நிறைந்த சுடரையுடைய விளக்கிலே வீழ்வது போலவும்; **விதி கொடு உந்தலால்** - ஊழ்வினை (பிடரியைப்) பிடித்துக்கொண்டு தள்ளியதால்; **மலையின் மேனியார்** - மலைபோலப் பெரிய உடல் கொண்ட அரக்கர்கள்; **வளைத்து இரைத்து அடர்த்தனர்** - சூழ்ந்து ஆரவாரம் செய்து எதிர்த்து நெருக்கினர்.

9477. மழு, எழுத் தண்டு, கோல், வலயம், நாஞ்சில், வாள்,
எழு, அயில், குந்தம், வேல், ஈட்டி, தோமரம்,
கழு, இகல் கப்பணம் முதல கைப் படை,
தொழுவினில் புலி அனான் உடலில் தூவினார்.

மழு... கப்பணம் முதல - மழு, எழுந்து மோதுகின்ற கதாயுதம், அம்பு, வலயம், கலப்பை, வாள், கணையம், கூர்மையான குந்தம், வேல், ஈட்டி, தோமரம், கழு, வலிய கப்பணம் முதலாகிய; **கைப்படை** - கையில் ஏந்திச் செலுத்தும் படைக்கலங்களை; **தொழுவினில் புலி அ(ன்)னான் உடலில்** - தொழுவத்தில் உள்ளே இருக்கும் புலி போன்றவனாகிய இராமன் உடல்மீது; **தூவினார்** - (அரக்கர்கள்) வீசினார்கள்.

இராமன் காந்தருப்பக் கணை ஏவல்

9478. காந்தருப்பம் எனும் கடவுள் மாப் படை,
வேந்தருக்கு அரசனும், வில்லின் ஊக்கினான்,
பாந்தளுக்கு அரசு என, பறவைக்கு ஏறு என,
போந்து உருத்தது, நெருப்பு அனைய போர்க் கணை.

வேந்தருக்கு அரசனும் - (அரக்கர்கள் படைக்கலங்களை வீச) அரசனுக்கு அரசனான இராமனும்; **காந்தருப்பம் எனும் கடவுள் மாப் படை** - காந்தர்ப்பம் என்னும் பெயருடைய தெய்வீகம் பொருந்திய பெருமை மிக்க படைக்கலத்தை; **ஊக்கினான்** - விரைந்து செலுத்தினான்; **நெருப்பு அனைய போர்க் கணை** -

acharya.org

நெருப்பினைப் போன்ற அந்தப் போர் அம்பு; **பாந்தளுக்கு அரசு என** - பாம்புகளுக்குத் தலைவனான ஆதிசேடனைப் போலவும்; **பறவைக்கு அரசு என** - பறவைகளுக்கு அரசனான கருடனைப் போலவும்; **போந்து உருத்தது** - சென்று அச்சத்தை ஊட்டியது.

உரு என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த வினைமுற்று உருத்தது என்னும் சொல். (உரு உட்கு ஆகும். தொல். சொல். உரி. 4)

9479. மூன்று கண் அமைந்தன, ஐம் முகத்தன,
ஆன்ற மெய் தழலன, புனலும் ஆடின,
வான் தொட நிமிர்வன வாளி மா மழை
தோன்றின, புரம் சுடும் ஒருவன் தோற்றத்த.

புரம் சுடும் ஒருவன் தோற்றத்த - முப்புரங்களை எரித்த சிவபிரானின் தோற்றம் கொண்டனவாய்; **மூன்று கண் அமைந்தன** - மூன்று கண் (முனை) பொருந்தியனவாகவும்; **ஐம் முகத்தன** - ஐந்து முகம் (முனை) பொருந்தியனவாகவும்; **ஆன்ற மெய் தழலன** - நிறைந்த தழல் உருவம் பொருந்தியனவாகவும்; **புனலும் ஆடின** - நீரில் தோய்ந்தனவாகவும்; **வான் தொட நிமிர்வன** - வானத்தைத் தொடுமளவுக்கு மேல் நோக்கி எழுவனவுமாக; **வாளி மா மழை தோன்றின** - அம்பின் பெருமழைகள் தோன்றின. காந்தருப்பக் கணை பல்வகை அம்புகளைப் பொழியும் தன்மை கொண்டது என்பது இப்பாடலால் பெறப்படும் செய்தி. இக்கணைக்கு நாரணன் தொடர்பு உண்டென்ற குறிப்பினை முன் பாடலும், சிவபிரான் தொடர்பு உண்டென்ற குறிப்பினை இப்பாடலும் தருகின்றன. தீயோர் இறந்து உகும் காலத்தில் தெய்வ சக்திகளெல்லாம் இணைந்து எதிர் நிற்கும் என்பது கவிஞர் குறிப்பு என்பது நோக்கத் தக்கது. முக்கண், ஐம்முகம், தழல் மெய் (கங்கை)நீர் ஆடுதல் ஆகியன சிவனுக்கு உரியன. அகோரம், ஈசானம், சத்தியோசாதம், தத்புருஷம், வாமனம் என்பன சிவபிரான் ஐந்து முகங்களின் பெயர்கள்.

அழிந்தது மூலப் படை

9480. அய் - இரு கோடியர் அரக்கர் வேந்தர்கள்
மொய் வலி வீரர்கள் ஒழிய முற்றுற
'எய்' எனும் மாத்திரத்து, அவிந்தது என்பரால் -
செய் தவத்து இராவணன் மூலச் சேனையே.

அய் இரு கோடியர் அரக்கர் வேந்தர்கள் - பத்துக் கோடி அரக்க அரசர்களும்; **வலி மொய் வீரர்கள்** - வலிமை செறிந்த (அரக்க) வீரர்களும்; **முற்றுற ஒழிய** - முழுமையாக

அழிந்திட; **எய் எனும் மாத்திரத்து** - எய் என்று சொல்லும் (நொடி) அளவில்; **செய் தவத்து இராவணன்** - செய்து சிறந்த தவங்களையுடைய இராவணனது; **மூலச்சேனை அவிந்தது என்பர்** - மூல பலப் படை அழிந்துவிட்டது என்று சொல்வார்கள்.

'செய்தவம்' என்ற வினைத்தொகை மேன்மேல் தொடர்ந்து பயன் விளைக்கும் என்பதைக் குறிக்கும்.

மேலும் பல திசைகளிலிருந்து அரக்கர் படைகள்

9481. மாப் பெருந் தீவுகள் ஏழும், மாதிரம்
பாப்பு அரும் பாதலத்துள்ளும், பல் வகைக்
காப்பு அரு மலைகளும் பிறவும் காப்பவர்
யாப்புறு காதலர் இராவணற்கு அவர்.

மாப் பெரும் தீவுகள் ஏழும் - மிகப் பெரிய ஏழு தீவுகளையும்; **மாதிரம்** - திசைகளையும்; **அரும் பாப்பு பாதலத்துள்ளும்** - அரிய பாம்புகள் வாழும் பாதாளத்தையும்; **காப்பு அரு பல்வகை மலைகளும்** - காவல் தொழிலால் அருமைப்பாடு உடைய பல்வகை மலைகளிலும்; **பிறவும்** - மற்றும் பிற இடங்களையும்; **காப்பவர்** - காவல் புரிவோராய்; **அவர்** - அவ்வாறு காக்கின்றவர்கள்; **இராவணற்கு யாப்பறு காதலர்** - இராவணனிடம் பிணைப்புற்ற அன்பினராவார்.

இலங்கையில் மட்டுமன்றி எல்லா இடங்களிலும் இராவணனிடம் அன்பு காட்டுவோர் இருந்தனர் என்பதை இப்பாடலில் வரும் பட்டியல் தெளிவுறுத்துகிறது. ஆம், அரக்கர் இலாத இடம் இல்லை!

9482. மாத் தட மேருவை வளைந்த வான் சுடர்
கோத்து அகல் மார்பிடை அணியும் கொள்கையார்,
பூத் தவிசு உகந்தவன் புகன்ற பொய் அறு
நாத் தழும்பு ஏறிய வரத்தர், நண்ணினார்.

மாத் தட மேருவை வளைந்த வான் சுடர் - மிகப் பெரிய மேரு மலையைச் சுற்றி வருகின்ற வானத்துச் சுடர்களாகிய ஞாயிறு, திங்கள், ஆகியவற்றை; **கோத்து** - சரத்திலே கோத்து; **அகல் மார்பிடை** - தங்களுடைய அகலமான மார்பிலே; **அணியும் கொள்கையர்** - அணிந்து கொள்ள வேண்டுமென்ற கொள்கையுடையவர்கள்; **பூத் தவிசு உகந்தவன்** - மலராசனத்தை விரும்பும் பிரமன்;

புகன்ற - சொல்லி அருளிய; பொய் அறு - பொய்ம்மையற்றதும்; **நாத்தழும்பு ஏறிய** - சொல்லிச் சொல்லி உரம் ஏறியதுமான; **வரத்தர்** - வரம் பெற்றவர்கள்; (ஆகிய இவர்களெல்லாம்) **நண்ணினார்** - (இராவணன் விரும்பியபடி) வந்து சேர்ந்தனர்.

9483. 'நம்முள் ஈண்டு ஒருவனை வெல்லும் நன்கு எனின்,
வெம் முனை, இராவணன்தனையும் வெல்லுமால்;
இம்மென உடன் எடுத்து எழுந்து சேறுமோ?
செம்மையில் தனித் தனி செய்துமோ செரு?

ஈண்டு - இப்போர்க்களத்திலே; **நம்முள் ஒருவனை** - நமக்குள் ஒருவனை; **நன்கு வெல்லும் எனின்** - நல்ல முறையிலே இராமன் வெற்றி கொள்வானாயின்; **வெம் முனை** - கொடிய போர் முனையிலே; **இராவணன் தனையும்** - இராவணனையும் வென்றிடுவான்; **இம்மென** - உடனே; **எடுத்து எழுந்து உடன் சேறுமோ** - கிளர்ந்தெழுந்து ஒன்றாக இணைந்து செல்வோமா? **தனித்தனி** - (அவ்வாறு இல்லாமல்) தனித்தனியாக; **செம்மையில் செருச் செய்துமோ** - செம்மையாகப் போர் செய்வோமா? (என வன்னி என்ற தலைவனைக் கேட்டனர்).

(சந்தக் கலித்துறை)

வன்னி சொன்னதை அனைவரும் ஏற்றல்

9484. 'எல்லோம் எல்லோம் ஒன்றி வளைந்து, இந்
நெடியோனை
வல்லே வல்லே போர் வலி முற்றி மலையோமேல்,
வெல்லோம் வெல்லோம்!' என்றனன், வன்னி;
மிடலோரும்,
'தொல்லோன் சொல்லே நன்று' என, அஃதே
துணிவுற்றார்.

'எல்லோம் எல்லோம்' - நாம் எல்லோரும் எல்லோரும்; **ஒன்றி வளைந்து** - ஒன்றாகச் சூழ்ந்து கொண்டு; இந்நெடியோனை - நெடியவனாகிய இவனை; **வல்லே** - விரைவிலே; **வல்ல போர் வலி முற்றி** - திறமை கொண்ட போர் வலிமையாலே சூழ்ந்துகொண்டு; **மலையோமேல்** - போர் செய்யாவிட்டால்; **வெல்லோம் வெல்லோம்** - வெல்ல மாட்டோம் வெல்ல மாட்டோம்; **என்றனன் வன்னி** - என்று வன்னி கூறினான்; **மிடலோரும்** - வலிமை கொண்ட மற்ற வீரர்களும்; **தொல்லோன் சொல்லே நன்று என** - பழமையான வீரனாகிய வன்னி சொல்லியதே நல்லது என்று; **அஃதே து ணிவுற்றார்** - அவன் சொன்னபடியே செய்யத் துணிந்தனர்.

9485. அன்னார்தாமும், ஆர்கலி ஏழும் என, ஆர்த்தார்,
'மின் ஆர் வானம் இற்று உறும்' என்றே, விளி சங்கம்
கொன்னே ஊதி, தோள் புடை கொட்டிக்கொடு சார்ந்தார்;
எம் ஆம் வையம்? என்படும் வானம்? திசை ஏதாம்?

அன்னார் தாமும் - அங்ஙனம் துணிந்த அந்த அரக்கர்களும்; **ஆர்கலி ஏழும் என ஆர்த்தார்** - கடல்கள் ஏழும் ஒன்றாக முழங்கியது என்னும்படி ஆரவாரித்தனர் ; **'மின் ஆர் வானம் இற்று உறும்' என்றே** - மின்னல் பொருந்திய வானம் இற்று (நிலத்தை) அடையும் என்று சொல்லுமாறு; **விளி சங்கம்** - ஒலிக்கின்ற சங்குகளை; **கொன்னே ஊதி** - அச்சம் தோன்றுமாறு ஊதி; **தோள் புடை கொட்டிக்கொடு** - தோள்களைப் பக்கமாகக் கொட்டிக்கொண்டு; **சார்ந்தார்** - போர் செய்ய வந்து சேர்ந்தனர்; **வையம் என் ஆம்** - நிலவுலகம் என்ன ஆகுமோ; **என் படும் வானம்** - வானுலகம் என்ன பாடு படப்போகிறதோ; **திசை ஏதாம்** - (நிலை பெற்றுள்ள) திசைகள்தான் என்ன ஆகுமோ?

9486. ஆர்த்தார் அன்னார்; அன்ன கணத்தே, அவர் ஆற்றல்
தீர்த்தானும் தன் வெஞ் சிலை நாணைத் தெறிப்புற்றான்;
பேர்த்தான் பொன் - தோள்; முற்றும் அளந்தான் பிறழ் சங்கம்
ஆர்த்தால் ஒத்தது, அவ் ஒலி, எல்லா உலகுக்கும்.

அன்னார் - அந்த அரக்கர்கள்; ஆர்த்தார் - ஆரவாரம் செய்தார்கள்; **அன்ன கணத்தே** - அந்தக் கணத்திலேயே; **அவர் ஆற்றல் தீர்த்தானும்** - அவர்களின் ஆற்றலை அழித்தவனாகிய இராமனும்; **தன் வெஞ்சிலை நாணைத் தெறிப்புற்றான்** - தன்னுடைய கொடிய வில்லின் நாணைத் தெறித்தான்; **அவ் ஒலி** - அப்போது எழுந்த ஒலியானது; **பொன் தாள் பேர்த்தான்** - தன் பொற்கால்களைப் பெயர்த்தவனாய்; **முற்றும் அளந்தான்** - எல்லா உலகங்களையும் அளந்தவனாகிய திருமால் (கரத்தில் ஏந்தும்); **பிறழ் சங்கம்** - விளங்குகின்ற சங்கு; **ஆர்த்தால் ஒத்தது** - ஆரவாரித்ததைப் போன்றிருந்தது.

கலி விருத்தம் (வேறு)

9487. பல் ஆயிர கோடியர்; பல் படை நூல்
வல்லார்; அவர் மெய்ம்மை வழங்க வலார்;
எல்லா உலகங்களும் ஏறிய போர்
வில்லாளர்; அரக்கரின் மேதகையார்.

அரக்கரில் மேதகையார் - அரக்கரிலே மேம்பட்டவராகிய அவர்கள்; ***பல் ஆயிர கோடியர்*** - பல ஆயிரம் கோடிப் பேர்; ***பல் படை நூல் வல்லார்*** - பலவாகிய படைக்கலக் கலையில் வல்லவர்கள்; ***அவர் மெய்ம்மை வழங்க வ(ல்)லார்*** - அவர்கள் செம்மையான முறையில் (படைக்கலங்களைச்) செலுத்த வல்லவர்கள்; ***எல்லா உலகங்களும் ஏறிய போர் வில்லாளர்*** - அனைத்து உலகங்களிலும் சிறப்பால் ஓங்கிய போரில் வில்லை ஆளும் திறம் உடையவர்கள்.

9488. வென்றார், உலகங்களை, விண்ணவரோடு
ஒன்றா உயர் தானவர் யூகம் எலாம்;
கொன்றார் நிமிர் கூற்று என, எவ் உயிரும்
தின்றார்;- எதிர் சென்று, செறிந்தனரால்.

உலகங்களை - உலகங்களோடு; ***விண்ணவரோடு ஒன்றா உயர் தானவர் யூகம் எலாம்*** - தேவர்களோடு இசைந்து வாழாமல் உயர்ந்த தானவர்களின் சேனை அணிகளையெல்லாம்; ***வென்றார்*** - வென்றார்கள்; ***நிமிர் கூற்று என*** - (தோல்வி அறியாமல்) ஓங்கி நிற்கும் கூற்றுவனைப் போல; ***எவ் உயிரும் தின்றார்*** - எல்லா உயிர்களையும் தின்றவராய்; ***எதிர் சென்று செறிந்தனர்*** - எதிராகச் சென்று குழுமினார்கள்.

தானவர் - அரக்கரில் ஓர் இனம்.

9489. வளைத்தார் மத யானையை, வன் தொழுவில்
தளைத்தார் என வந்து, தனித் தனியே
உளைத்தார் உரும்ஏறு என; ஒன்று அல போர்
விளைத்தார்; இமையோர்கள் வெதும்பினரால்.

மத யானையை வளைத்தார் - மதங்கொண்ட யானைகளை வளைத்தவர்களாய்; ***வன் தொழுவில் தளைத்தார் என வந்து*** - வலிய தொழுவத்திலே கட்டி வைத்தவர் போல வந்து; ***தனித்தனியே உறும் ஏறு என உளைத்தார்*** - தனித்தனியாகப் பேரிடி

போல ஆரவாரித்தனர்; **ஒன்று அல பல போர் விளைத்தார்** - ஒரு வகைப்பட்டதாக அல்லாமல் பல வகையான போர்களைச் செய்தார்கள்; **இமையோர்கள் வெதும்பினர்** - தேவர்கள் (அதுகண்டு) வெதும்பினார்கள்.

9490. விட்டிய வழங்கிய வெம் படையின்
சுட்டிய நிமிர்ந்த சுடர்ச் சுடரும்
கண் தீயும், ஒருங்கு கலந்து எழலால்,
உள் தீ உற வெந்தன, ஏழ் உலகும்.

விட்டிய - (பகைவர்கள் களத்தை) விட்டோடுமாறு; **வழங்கிய வெம்படையின்** - செலுத்தப்பட்ட கொடிய படைக்கலங்கள்; **சுட்டிய** - சுடும்படியாக; **நிமிர்ந்த சுடர்ச் சுடரும்** - ஓங்கி வளர்ந்த சுடருடைய நெருப்பும்; **கண் தீயும்** - (கோபத்தால்) கண்ணிலிருந்து தோன்றும் கோபத்தீயும்; **ஒருங்கு கலந்து எழலால்** - ஒன்றாகச் சேர்ந்து மேல் எழுவதனால்; **ஏழ் உலகும்** - ஏழு உலகங்களும்; **தீ உள் உற வெந்தன** - நெருப்பு உள்புகுந்து மிகுவதால் வெந்தன.

9491. தேர் ஆர்ப்பு ஒலி, வீரர் தெழிப்பு ஒலியும்,
தார் ஆர்ப்பு ஒலியும், கழல் தாக்கு ஒலியும்,
போர் ஆர் சிலை நாணி புடைப்பு ஒலியும்,
காரால் பொலியும் களிறு ஆர்ப்பு ஒலியும்.

தேர் ஆர்ப்பு ஒலி - (ஓடும்) தேர்களின் ஆரவாரமான ஒலியும்; **வீரர் தெழிப்பு ஒலியும்** - போர் வீரர்கள் அதட்டுகின்ற ஒலியும்; **தார் ஆர்ப்பு ஒலியும்** - கிண்கிணி மாலைகளின் ஆரவார ஒலியும்; **கழல் தாக்கு ஒலியும்** - வீரக் கழல்கள் மோதுதலால் எழுகின்ற ஒலியும்; **போர் ஆர் சிலை நாணி புடைப்பு ஒலியும்** - போருக்கெனப் பொருந்திய வில்லின் நாணினைத் தெறித்தலால் எழுகின்ற ஒலியும்; **காரால் பொலியும்** - கருநிறத்தோடு அழகாக விளங்குகின்ற; **களிறு ஆர்ப்பு ஒலியும்** - யானைகளின் ஆரவார ஒலியும் (போர்க்களத்திலே கலந்து ஒலித்தன;)

இராமபிரான் கணையால் அரக்கர் சேனை அழிதல்

9492. 'எல்லாரும் இராவணனே அனையார்;
வெல்லா உலகு இல்லவர்; மெய் வலியார்;
தொல்லார் படை வந்து தொடர்ந்தது' எனா,
நல்லானும் உருத்து, எதிர் நண்ணினனால்.

acharya.org

எல்லாரும் இராவணனே அனையார் - எதிரே தோன்றும் எல்லோருமே (தனித்தனியாக) இராவணனை நிகர்த்தவர்கள்; **வெல்லா உலகு இல்லவர்** - வெற்றி கொள்ளாத உலகம் என எதுவும் இல்லாதவர்கள் (அதாவது எல்லா உலகங்களையும் வென்றவர்கள்); **மெய் வலியார்** - உடல் வலிமை கொண்டவர்கள்; **எனா** - என்று எண்ணி; **எதிர் நண்ணினன்** - அரக்கருக்கு எதிராக (இராமன்) நெருங்கினான்.

9493. ஊழிக் கனல் போல்பவர் உந்தின போர்
ஆழிப் படை அம்பொடும் அற்று அகல,
பாழிக் கடை நாள் விடு பல் மழை போல்
வாழிச் சுடர் வாளி வழங்கினனால்.

ஊழிக்கனல் போல்பவர் - உலக அழிவுக்குரிய பிரளய காலத்து நெருப்பைப் போன்றவராகிய அரக்கர்கள்; **உந்தின** - செலுத்திய; **ஆழிப்படை அம்பொடும் அற்று அகல** - சக்கராயுதமும் அம்பும் சிதைந்து ஒழியும்படி; **கடைநாள் விடு பல் மழை போல்** - யுகாந்தத்தில் (உலக இறுதிநாளில்) பெய்யும் பெருமழை போல; **பாழி** - வலிமைமிக்க; சுடர் வாளி - ஒளி பொருந்திய அம்புகளை; **வழங்கினன்** - இராமபிரான் எய்தான்.

வாழி, ஆல் - அசைகள்.

9494. சூரோடு தொடர்ந்த சுடர்க் கணைதான்
தாரோடு அகலங்கள் தடிந்திடலும்
தேரோடு மடிந்தனர், செங் கதிரோன்
ஊரோடு மறிந்தனன் ஒத்து, உரவோர்.

சூரோடு தொடர்ந்த - கொடுமையைப் பரப்பிக்கொண்டு வந்த; **சுடர்க் கணை** - ஒளி கொண்ட (இராம) பாணங்கள்; **தாரோடு அகலங்கள் தடிந்திடலும்** - மலைகளோடு அவற்றை அணிந்த மார்புகளை அறுத்திடலும்; **செங்கதிரோன்** - சூரியன்; **ஊரோடு மறிந்தனன் ஒத்து** - தன்னைச் சூழ்ந்த ஊர்கோளோடு விழுந்தவனைப் போல; **உரவோர்** - வலிய அரக்கர்கள்; **தேரோடு மடிந்தனர்** - தாங்கள் ஏறி வந்த தேரோடு மடிந்தார்கள்.

9495. கொல்லோடு சுடர்க் கணை கூற்றின் நிணப்
பல்லோடு தொடர்ந்தன பாய்தலினால்,

செல்லோடு எழு மா முகில் சிந்தினபோல்,
வில்லோடும் விழுந்த, மிடல் கரமே.

கொல்லோடு சுடர்க்கணை - கொல்லுதல் தொழிலோடு கூடிய ஒளிமிக்க அம்புகள்; **கூற்றின்** - யமனுடைய; **நிணப் பல்லோடு** - கொழுப்புத் தசை படிந்த பல்லோடு; **தொடர்ந்தன பாய்தலினால்** - தொடர்ந்து பாய்வதால்; **மிடல் கரம்** - அரக்கரின் வலிமை வாய்ந்த கைகள்; **செல்லோடு எழு** - இடி மின்னலோடு எழுகின்ற; **மாமுகில்** - பெரிய மேகங்கள்; **சிந்தின போல்** - சிந்தியதைப் போல; **வில்லோடும் விழுந்த** - பிடித்திருந்த வில்லோடு விழுந்தன.

செல் - (இங்கே) மின்னல்.

9496. செம்போடு உதிரத் திரை ஆழியின்வாய் -
வெம்பு ஓடு அரவக் குலம் மேல் நிமிரும்
கொம்போடும் விழுந்தன ஒத்த - குறைந்து,
அம்போடும் விழுந்த அடல் கரமே.

குறைந்து அம்போடும் விழுந்த - துணிக்கப்பட்டு அம்போடு விழுந்த; **அடல் கரம்** - வலிய கைகள்; **செம்போடு உதிரத் திரை ஆழியின் வாய்** - சிவந்த நிறத்தோடு குருதியாகிய அலை கடலிலே; **மேல் நிமிரும்** - மேல் நோக்கி வளர்கின்ற; **கொம்போடும் விழுந்தன** - மரக்கிளைகளோடு விழுகின்றனவாகிய; **வெம்பு ஓடு அரவக்குலம் ஒத்த** - சினங்கொண்டு ஓடும் பாம்புக் கூட்டங்களை ஒத்தன.

9497. முன் ஓடு உதிரப் புனல், மூதுலகைப்
பின் ஓடி வளைந்த பெருங் கடல்வாய்
மின்னோடும் விழுந்தன மேகம் என,
பொன் ஓடை நெடுங் கரி புக்கனவால்.

மூதுலகைப் பின் ஓடி வளைந்த பெருங் கடல்வாய் - பழமையான உலகத்தைச் சூழ்ந்து வளைத்துக்கொண்ட கடலிலே; **மின்னோடும்** - மின்னலோடும்; **விழுந்தன மேகம் என** - விழுந்தனவாகிய மேகம் போல; **முன் ஓடும் உதிரப் புனல்** - முற்பட்டுப் பாய்கின்ற குருதி வெள்ளத்திலே; **பொன் ஓடை நெடுங் கரி புக்கன** - பொன்மயமான நெற்றிப்பட்டம் சூட்டப்பெற்ற பெரிய யானைகள் புகுந்தன.

ஆல் : அசை.

9498. மற வெற்றி அரக்கர் வலக் கையொடும்
நறவக் குருதிக் கடல் வீழ் நகை வாள்

சுறவு ஒத்தன; மீது துடித்து எழலால்
இறவு ஒத்தன, வாவும் இனப் பரியே.

மற வெற்றி அரக்கர் - வீர வெற்றி (பெற்றுவந்த) அரக்கரின்; **வலக்கையொடும்** - வலப்புறக் கையோடு; **நறவக் குருதிக் கடல்** - மணம் கொண்ட இரத்தக் கடலிலே; **வீழ்** - வீழ்கின்ற; **நகை வாள்** - ஒளியுடன் கூடிய வாள்கள்; **சுறவு ஒத்தன** - சுறா மீன்களைப் போன்றிருந்தன; **வாவும் இனப் பரி** - தாவிச் செல்லும், கூட்டமான குதிரைகள்; **மீது துடித்து எழலால்** - மேலே துடித்து எழுவதால்; **இறவு ஒத்தன** - இறால் மீன்களைப் போல் இருந்தன.

9499. தாமச் சுடர் வாளி தடிந்து அகல,
பாமக் குருதிப் படிகின்ற படைச்
சேமப் படு கேடகம், மால் கடல் சேர்
ஆமைக் குலம் ஒத்தன அத்தனையால்!

தாமச்சுடர் வாளி - பேரொளி வீசும் அம்புகளால்; **தடிந்து அகல** - துணிபட்டு விழுவதால்; **பாமக் குருதி படிகின்ற** - பரவிய குருதியில் படிகின்ற; **படைச் சேமப் படர் கேடகம்** - படையைப் பாதுகாத்திடும் வீரர்கள் அணிந்த கேடயங்கள்; **மால் கடல் சேர்** - பெரிய கடலைச் சேர்ந்த; **ஆமைக்குலம் அத்தனை ஒத்தன** - ஆமைக் கூட்டம் எத்தனை உண்டோ அத்தனையையும் ஒத்தன.

9500. காம்போடு பதாகைகள் கார், உதிரப்
பாம்போடு கடல் படிவுற்றனவால் -
வாம் போர் நெடு வாடை மலைந்து அகல,
கூம்போடு உயர் பாய்கள் குறைந்தனபோல்.

வாம் போர் நெடு வாடை மலைந்து - தாவும் போரிலே நெடிய வாடையால் தாக்கப்பட்ட; **கலம்** - மரக்கலம்; **கூம்போடு உயர் பாய்கள்** - கூம்பு என்னும் மரத்திலே கட்டப்பட்ட பாய்கள்; **குறைந்தன போல்** - சிதைவுற்றனபோல்; **காம்போடு பதாகைகள் கார்** - காம்போடு கொடிகள் சுமந்த முகில் போன்ற யானைகள்;

உதிரப் பாம்போடு கடல் - இரத்தமாகிய பரவியோடும் கடலிலே; **படிவுற்றன** - படிந்தன.

9501. மண்டப் படு சோரியின் வாரியின் வீழ்
கண்டத் தொகை கவ்விய காலொடு தோள்

முண்டத் திரி தண்டின் முரட்டு ஒருவன்
துண்டச் சுறவு ஒத்த, துடித்தனவால்.

மண்டப்படு சோரியின் வாரியின் - *பெருகி வருகின்ற குருதி வெள்ளத்திலே;* ***வீழ்*** - *துண்டிக்கப்பட்டு விழுந்துவிட்ட;* ***கண்டத் தொகை கவ்விய காலொடு தோள்*** - *சதைத்துண்டுகள் மிகுந்தனவாய்க் கவ்வப்பட்ட கால்களும் தோள்களும்;* ***முண்ட(க)த் திரி தண்டின்*** - *தாமரையின் திரிக்கப்பட்ட தண்டினைப் போல;* ***முரட்டு ஒருவன் துண்டச்சுறவு*** - *முரடான ஒரு வலிய சதைப் பிண்டமாகவுள்ள சுறாமீன்களை;* ***ஒத்தன*** - *ஒப்புடையனவாகி; துடித்தன-.*

9502. தெளிவுற்ற பளிங்கு உறு சில்லிகொள் தேர்
விளிவுற்றுக, வேறுற வீழ்வனதாம்,
அளி முற்றிய சோரியின் வாரியின் ஆழ்
ஒளி முற்றிய திங்களை ஒத்துளவால்.

தெளிவுற்ற பளிங்கு உறு சில்லி கொள் தேர் - *ஒளித் தெளிவு கொண்ட பளிங்கு போன்ற சக்கரங்களைக் கொண்ட தேர்கள்;* ***விளிவுற்று உக*** - *அழிந்து சிதறுவதால்;* ***வேறு உற வீழ்வனதாம்*** - *தனித்தனியே விழுகின்ற அந்தச் சக்கரங்கள்;* ***அளி முற்றிய*** - *அம்புகள் நிரம்பிக் காணப்படுகின்ற;* ***சோரியின் வாரியின்*** - *குருதிக் கடலிலே;* ***ஆழ்*** - *அமிழ்கின்ற;* ***ஒளி முற்றிய திங்களை ஒத்தன*** - *ஒளி நிறைவுற்ற சந்திரனைப் போல் காணப்பட்டன.*

9503. நிலை கோடல் இல் வென்றி அரக்கரை நேர்
கொலை கோடலின், மன் குறி கோளுறுமேல்
சிலை கோடியதோறும் சிரத் திரள் வன்
மலை கோடியின் மேலும் மறிந்திடுமால்.*

நிலை கோடல் இல் வென்றி - *நிலைகொள்ளுதல் இல்லாத வெற்றியை உடைய;* ***அரக்கரை*** - *அரக்கர்களை;* ***நேர் கொலை கோடலின்*** - *நேராக எதிர்த்துக் கொலை செய்வதில்;* ***மன்*** - *தலைவனாகிய இராமன்;* ***குறிகோள் உறுமேல்*** - *குறிக்கொள்வானாதலின்;* ***சிலை கோடியதோறும்*** - *இராமனின் வில் வளையும் போதெல்லாம்;* ***சிரத்திரள் வன் மலை*** - *அரக்கர் தலைகளின் கூட்டமாகிய மலைத் திரள்;* ***கோடியின் மேலும் மறிந்திடும்*** - *கோடிக்குமேல் விழும்.*

9504. திண் மார்பின்மிசைச் செறி சாலிகையின் -

கண், வாளி கடைச் சிறை காண நுழைந்து,
எண் வாய் உற மொய்த்தன, இன் நறை உற்று
உண் வாய் வரி வண்டுஇனம் ஒத்தனவால்.

திண் மார்பின் மிசை - திண்ணிய மார்பின்மீது; செறி - செறிந்துள்ள; **சாலிகையின் கண்** - கவசத்திலே; **வாளி** - அம்பினது; **கடைச் சிறை** - இறுதிப் பகுதியாகிய சிறகுகள்; **காண நுழைந்து** - (தைத்தபிறகும் வெளியே) காணும்படியாக உட்புகுந்து; **எண் வாய் அற மொய்த்தன** - (காலி இடம் உண்டா என) எண்ணுதற்கு இடம் அற்றுப் போகும்படியாக மொய்த்தவை; **இன் நறை உற்று** - இனிய தேனடையினை அடைந்து; **உண் வாய்** - அதனை உண்ணும் வாயினை உடைய; **வரி வண்டினம் ஒத்தன** - அழகிய வண்டுகளின் கூட்டத்தைப் போன்று இருந்தன.

திகைப்பூட்டும் வகையில் இராமன் சாரி திரிதல்

9505. பாறு ஆடு களத்து, ஒருவன், பகலின்
கூறு ஆகிய நாலில் ஓர் கூறிடையே
நூறு ஆயின யோசனை, நூழில்களம்
மாறாது உழல் சாரிகை வந்தனனால்.

பாறு ஆடு களத்து - பருந்துகள் பறக்கின்ற போர்க்களத்தில்; **பகலின் கூறு ஆகிய நாலில் ஓர் கூறிடையே** - பகற் பொழுதின் நான்கில் ஒரு பங்காகிய காலப் பகுதியிலே; **நூறு ஆகிய யோசனை** - நூறு யோசனைப் பரப்பினதாக இருந்த; **நூழில் களம்** - பகைவரைக் கொன்று குவிப்பதற்கு உரிய களத்திடையே; **ஒருவன்** - தனி ஒருவனாகிய இராமபிரான்; **மாறாது** - பிறழ்ச்சி இல்லாமல்; **உழல் சாரிகை வந்தனன்** - சுழலும் சாரிகை திரிந்தான்.

9506. நின்றாருடன் நின்று, நிமிர்ந்து அயலே
சென்றார் எதிர் சென்று, சிதைத்திடலால்,
'தன் தாதையை ஓர்வு உறு தன் மகன் நேர்
கொன்றான் அவனே இவன்' என்று கொள்வார்.

நின்றாருடன் நின்று - தன்னை எதிர்த்து நின்றவர்களுடன் எதிர்த்து நின்றும்; **நிமிர்ந்து** - மேலோங்கி; **அயலே சென்றார் எதிர் சென்று** - பக்கத்தே சென்றார்க்கும் எதிரே சென்றும்; **சிதைத்திடலால்** - கொல்லுவதால்; **ஓர்வு உறு தன் மகன் நேர்** - ஞானத்தால் உணர்வுறுகின்ற தன் மகனுக்கு முன்பாகவே; **தன் தாதையைக் கொன்றான் அவனே இவன்** - தன் தந்தையைக் கொன்றவனாகிய அந்த நரசிங்கனே இவன்; **என்று கொள்வார்** - என அரக்கர்கள் இராமனைப் பற்றிக் கருதினார்கள்.

9507. 'இங்கே உளன்; இங்கு உளன்; இங்கு உளன்' என்று

அங்கே உணர்கின்ற அலந்தலைவாய்,
வெங் கோப நெடும் படை வெஞ் சரம் விட்டு
எங்கேனும் வழங்குவர், ஏகுவரால்.

இங்கே உளன் இங்கு உளன் இங்கு உளன் என்று - *(இராமபிரான் விரைவாகச் சாரி சுழன்று இலங்குவதால், அவன் எங்கும் இருப்பவனாய்த் தோற்றம் அளித்தான் அதனால் இராமன் இங்கே இருக்கிறான் இதோ இருக்கிறான், இங்குத்தான் இருக்கிறான் என்று);* **அங்கே உணர்கின்ற அலந்தலைவாய்** - *அங்கங்கே இருப்பவனாக உணர்கின்ற கலக்கத்தால்;* **வெங் கோப நெடும்படை** - *கொடிய கோபத்தால் பயன்படுத்துகின்ற நெடிய வில்லாகிய படைக்கலத்திலிருந்து;* **வெஞ்சரம் விட்டு** - *கொடிய அம்புகளை எய்து;* **எங்கேனும் வழங்குவர்** - *எந்தத் திசையிலும் வழங்கினராய்;* **ஏகுவர்** - *(அத்திசையிலே இராமனைத் தாக்க முடியாமல் வேறு பக்கம்) போவார்கள்.*

***9508.* ஒருவன் என உன்னும் உணர்ச்சி இலார்,**
'இரவு அன்று இது; ஓர் பகல்' என்பர்களால்;
'கரவு அன்று இது; இராமர் கணக்கு இலரால்;
பரவை மணலின் பலர்' என்பர்களால்.

இரவு அன்று இது - *(இது நிசாசரராகிய நமக்கு ஏற்ற) இரவு அன்று இது;* **ஓர் பகல்** - *பகல் நேரமாகும்;* **என்பர்கள்** - *என்று தமக்குள் சொல்லிக்கொள்வார்கள்;* **ஒருவன் என உன்னும் உணர்ச்சி இலார்** - *தங்கள் அனைவரையும் எதிர்த்துப் போர் செய்பவன் ஒருவன்தான் என்று கருதும் உணர்ச்சி அற்றவர்களாய்;* **கரவு அன்று இது** - *இது வஞ்சனைப் போர் அன்று;* **இராமர் கணக்கு இலர்** - *எத்தனை இராமர்கள் என்று அளவிட முடியாத அளவுக்கு இராமர்கள் பலராவர்;* **பரவை மணலின் பலர் என்பார்கள்** - *கடல் மணலை விட அதிகமானவர்கள் இராமர்கள் என்று சொல்லிக் கொள்வார்கள்.*

***9509.* ஒருவன் ஒருவன் மலைபோல் உயர்வோன்;**
ஒருவன் படை வெள்ளம் ஓர் ஆயிரமே;
ஒருவன் ஒருவன் உயிர் உண்டது அலால்,
ஒருவன் உயிர் உண்டதும் உள்ளதுவோ?*

ஒருவன் ஒருவன் மலைபோல் உயர்வோன் - *அரக்கர் சேனையில் உள்ள ஒவ்வொருவனும் மலைபோலப் பெரிய உருவம் உடையவன்;* **ஒருவன் படை ஒப்பற்ற ஒருவனாகிய இராவணன் கொண்ட படையோ வெள்ளம் ஓர் ஆயிரமே** - *ஓர் ஆயிர வெள்ளமாகும்;* **ஒருவன் ஒருவன் உயிர் உண்டது அலால்** - *ஓர் அரக்கன் மற்றோர் அரக்கனின் உயிரை உண்டான் என்பதல்லாமல்;* **ஒருவன் உயிர் உண்டதும் உள்ளதுவோ** - *இராமனாகிய ஒருவன் உயிரை அவர் கொண்டனர் என உண்டா? (இல்லை)*

9510. தேர்மேல் உளர்; மாவொடு செந் தறுகண்
கார்மேல் உளர்; மா கடல்மேல் உளர்; இப்
பார்மேல் உளர்; உம்பர் பரந்து உளரால் -
போர்மேலும் இராமர் புகுந்து அடர்வார்.

இராமர்... தேர்மேல் உளர் - *தேரின்மேல் இருக்கிறார்;* ***மாவொடு*** - *குதிரையோடு;* ***செந்தறு கண் கார்மேல் உளர்*** - *செந்நிறங்கொண்டு அழிக்கின்ற கண்ணினையுடைய கரிய மேகமனைய யானைமேல் இருக்கிறார்;* ***மா கடல்மேல் உளர்*** - *பெரிய கடல்மேல் இருக்கிறார்;* ***இப் பார் மேல் உளர்*** - *இந்த நிலத்தின்மேல் இருக்கிறார்;* ***உம்பர் பரந்து உளர்*** - *வானத்தில் பரவி இருக்கிறார்;* ***போர்மேலும் புகுந்து*** - *(இத்தனை இடத்தில் இருப்பதோடு) இந்தப் போரிலும் நுழைந்து தாக்குவார்; (தொடரும்)*

9511. என்னும்படி, எங்கணும் எங்கணுமாய்த்
துன்னும்; சுழலும்; திரியும்; சுடரும்;
பின்னும், அருகும், உடலும், பிரியான் -
மன்னன் மகன்! வீரர் மயங்கினரால்.

என்னும்படி - *என்று சொல்லும்படியாக;* ***மன்னன் மகன்*** - *தசரதன் மகனாகிய இராமன்;* ***எங்கணும் எங்கணுமாய்*** - *எங்கெங்குமாகி;* ***துன்னும்*** - *நெருங்குவான்;* ***சுழலும்*** - *சுற்றுவான்;* ***திரியும்*** - *அலைவான்;* ***சுடரும்*** - *ஒளிர்வான்;* ***பின்னும்*** - *பின்புறத்திலும்;* ***அருகும்*** - *பக்கத்திலும்;* ***உடலும்*** - *உடலிலும்;* ***பிரியான்*** - *பொருதலை விட்டுப் பிரியான்;* ***வீரர் மயங்கினார்*** - *(இந்த நிலை கண்டு) அரக்க வீரர் கலங்கினர்.*

அறுசீர்ச்சந்த விருத்தம்

இராமன் வில் திறம்

9512. படு மத கரி, பரி, சிந்தின; பனி வரை இரதம்
அவிந்தன;
விடு படை திசைகள் பிளந்தன; விரி கடல் அளறது
எழுந்தன;
அடு புலி அவுணர்தம் மங்கையர் அலர் விழி

அருவிகள் சிந்தின;-
கடுமணி நெடியவன் வெஞ்சிலை, 'கணகண,
கணகண' எனும்தொறும்.

நெடியவன் வெஞ்சிலை - இராமபிரான் கொடிய வில்லில் உள்ள; **கடுமணி** - கடுமையான ஓசையை எழுப்பும் மணிகள்; **கண கண கண கண எனும்தொறும்** - கண கண கணகணவென்று ஓசை செய்யும்போதெல்லாம்; **மதம் படு கரி, பரி சிந்தின** - மதம் பொழியும் யானைகளும் குதிரைகளும் அழிந்தன; **பனி வரை இரதம் அவிந்தன** - பனி படியும் மலைபோல் உயர்ந்த தேர்கள் அழிந்தன; **விடு படை திசைகள் பிளந்தன** - இராமன் விடுக்கின்ற கணைகள் திசைகளைப் பிளந்தன; **விரி கடல் அளறு (அது) எழுந்தன** - அகன்ற கடலிலே சேறுகள் எழுந்தன; **அடுபுலி அவுணர்தம்** - கொல்லும் புலிபோல்வராகிய அரக்கர்களின்; **மங்கையர் அலர் விழி** - பெண்டிரின் மலர்ந்த விழிகளில்; **அருவிகள் சிந்தின** - கண்ணீர் அருவிகளைச் சிந்தின.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9513. ஆனை ஆயிரம், தேர் பதினாயிரம், அடல் பரி ஒரு
கோடி;
சேனை காவலர் ஆயிரம் பேர் படின், கவந்தம் ஒன்று
எழுந்தாடும்;
கானம் ஆயிரம் கவந்தம் நின்று ஆடிடின், கவின்
மணி கணில்என்னும்
ஏனை அம் மணி ஏழரை நாழிகை ஆடியது இனிது
அன்றே.*

ஆனை ஆயிரம், தேர் பதினாயிரம், அடல் பரி ஒரு கோடி சேனை காவலர், ஆயிரம் பேர் படின் - ஆயிரம் யானைகளும் பதினாயிரம் தேர்களும், கொலை வல்லனவாகிய ஒரு கோடி குதிரைகளும் ஆயிரம் சேனைத் தலைவர்களும் இறந்து விழுந்தால்; **கவந்தம் ஒன்று எழுந்து ஆடும்** - ஒரு கவந்தம் எழுந்து கூத்தாடும்; **கானம்** - சுடலையிலே; **ஆயிரம் கவந்தம் நின்று ஆடின்** - ஆயிரம் கவந்தங்கள் ஆடினால்; **கவின் மணி கணின் என்னும்** - (இராமன் வில்லில் கட்டிய) அழகிய மணி ஒரு தடவை கணின் என ஒலிக்கும்; **அன்று** - போர் நடந்த அந்த நாளில்; **ஏனை அம் மணி** - அந்த (வில்) மணி; **ஏழரை நாழிகை இனிது ஆடியது** - ஏழரை நாழிகை நேரம் ஆடியது (ஆடியபோதெல்லாம் மணி ஒலித்தது)

போர்க்களத்தில் தன் வில்லாற்றலால் அழித்த திறம் கூறப்பட்டது.

(வேறு)

9514. ஊன் ஏறு படைக் கை வீரர் எதிர் எதிர்
ஊரும்தோறும்
கூன் ஏறு சிலையும் தானும் குதிக்கின்ற கடுப்பின்
கொட்பால்
வான் ஏறினார்கள் தேரும், மலைகின்ற வயவர்
தேரும்
தான் ஏறி வந்த தேரே ஆக்கினான் - தனி ஏறு
அன்னான்.

தனி ஏறு அன்னான் - *ஒப்பற்ற சிங்க ஏறு போன்றவனாகிய இராமன்;* ***ஊன் ஏறு படைக்கை வீரர் எதிர் எதிர் ஊரும் தோறும்*** - *தசை ஏறியுள்ள போர்க்கருவியைக் கையில் கொண்ட அரக்க வீரர்கள் எதிர்த்து எதிரில் ஊர்ந்து வரும்பொழுதெல்லாம்;* ***கூன் ஏறு சிலையும் தானும்*** - *வளைவு கொண்ட வில்லும் தானுமாக;* ***குதிக்கின்ற கடுப்பின் கொட்பால்*** - *குதிக்கின்ற விரைவான சுழற்சியால்;* ***வான் ஏறினார்கள் தேரும்*** - *போரிலே வீழ்ந்து வீரசொர்க்கம் அடைந்த அரக்கரின் தேர்களையும்;* ***மலைகின்ற வயவர் தேரும்*** - *(இன்னும் சாகாமல்) தன்னோடு போரிடுகின்ற அரக்க வீரர்களின் தேர்களையும்;* ***தான் ஏறி வந்த தேரே ஆக்கினான்*** - *தான் இயங்கும் நிலம் என்ற தேராகவே ஆக்கினான்.*

இராமனுக்குத் தேர் இல்லை என்பதையும் அவன் தரையிலேயே இயங்கிப் போர் செய்தான் என்பதையும் நினைவிலே கொண்டு இந்தப் பாட்டின் பொருளை உணரவேண்டும்.

9515. காய் அருஞ் சிலை ஒன்றேனும், கணைப் புட்டில்
ஒன்றதேனும்,
தூய் எழு பகழி மாரி மழைத் துளித் தொகையின்
மேல;
ஆயிரம் கைகள் செய்த செய்தன, அமலன் செங் கை
ஆயிரம் கையும் கூடி, இரண்டு கை ஆனது
அன்றே!

காய் இருஞ்சிலை ஒன்றேனும் - *பகைவரைச் சினக்கின்ற பெரிய வில் ஒன்றே எனினும்;* ***கணைப் புட்டில் ஒன்றதேனும்*** - *அம்பறாத் தூணியும் ஒன்றுதான் என்றாலும்;* ***தூய் எழு பகழி மாரி*** - *எங்கெங்கும் தூவிப் பெருகுகின்ற அம்பு மழை;* ***மழைத் துளித் தொகையின் மேல*** - *மழைத் துளிகளின் எண்ணிக்கைக்கு மேலாக;* ***அமலன் செங்கை*** - *குற்றமற்றவனாகிய இராமனின் செம்மைக் கைகள்;* ***ஆயிரம் கைகள் செய்த செய்தன*** - *ஆயிரம் கைகள் கூடிச் செய்த செயல்களைச் செய்தன;* ***ஆயிரம் கைகள் கூடி இரண்டு கை***

ஆனது அன்றே - (திருமாலின்) ஆயிரம் கைகளும் கூடி (இராமபிரானின்) இரண்டு கைகள் ஆயின அல்லவோ!

இராமன் திருமாலே என்பதை மனங்கொண்டது இச்செய்யுளின் கற்பனை. ஆயிரங்கை கொண்ட பரமனே இரண்டு கை இராமனாக வந்தான் என்பது.

9516. பொய்; ஒரு முகத்தன் ஆகி மனிதன் ஆம் புணர்ப்பு
இது அன்றால்;
மெய்யுற உணர்ந்தோம்; வெள்ளம் ஆயிரம் மிடைந்த
சேனை
செய்யுறு வினையம் எல்லாம் ஒரு முகம் தெரிவது
உண்டே?
அய் - இருநூறும் அல்ல; அனந்தம் ஆம் முகங்கள்
அம்மா!

ஒரு முகத்தன் ஆகி - ஒரே முகம் உடையவனாய்; **மனிதன் ஆம் புணர்ப்பு இது அன்று** - இது மனிதனாகக் காணும் தோற்றம் அன்று; **பொய்** - (நாம் காணும் இத்தோற்றம்) பொய்யே; **மெய்யுற உணர்ந்தோம்** - இந்த மெய்யை மிகுதியாக உணர்ந்துவிட்டோம்; **வெள்ளம் ஆயிரம் மிடைந்த சேனை** - ஆயிர வெள்ளம் அளவுக்குச் செறிந்துள்ள அரக்கர் சேனையானது; **செய்யுறு வினையம் எல்லாம்** - செய்கின்ற (போர்ச்) செயலையெல்லாம்; **ஒரு முகம் தெரிவது உண்டோ** - ஒரே முகம் கொண்டவனால் தெரிந்து கொள்ள முடியுமா! (முடிந்திருக்கிறதே!) **அய் இரு நூறும் அல்ல** - (இவனுக்கு உரிய உண்மையான முகங்கள்) ஆயிரம் என்பதும் உண்மை அன்று; **முகங்கள் அனந்தம் ஆம்** - (உண்மையில் இவனுக்குரிய முகங்களுக்கு முடிவே இல்லை.)

அம்மா - வியப்பு.

9517. கண்ணுதல் - பரமன்தானும், நான்முகக் கடவுள்தானும்
'எண்ணுதும், தொடர எய்த கோல்' என,
எண்ணலுற்றார்,
பண்ணையால் பகுக்க மாட்டார், தனித் தனி
பார்க்கலுற்றார்
'ஒண்ணுமோ, கணிக்க?' என்பார், உவகையின்
உயர்ந்த தோளார்.*

கண்ணுதல் பரமன் தானும் - கண்ணை நெற்றியில் கொண்ட, பரமனாகிய சிவனும்; **நான்முகக் கடவுள்தானும்** - நான்முகனாகிய கடவுளும்; **தொடர எய்த கோல்**

எண்ணுதும் என - இராமபிரான் தொடர்ந்து எய்கின்ற அம்புகளை எண்ணிக் கணக்கிடுவோம் என்று; ***எண்ணலுற்றார்*** - கணக்கிடத் தொடங்கினவர்களாய்; ***பண்ணையால் பகுக்க மாட்டார்*** - அம்புகள் தொகுதி தொகுதியாய்ப் பாய்தலால் பிரித்து எண்ண முடியாமல்; ***உவகையின் உயர்ந்த தோளார்*** - மகிழ்ச்சியால் ஓங்கிய தோள்களை உடையவர்களாய்; ***'ஒண்ணுமோ கணிக்க' என்பார்*** - கணக்கிட முடியுமோ என்று சொல்லினார்கள்.

அம்புகளை எண்ணமுடியாமல் தோற்றாலும் இராமனது வில்லாற்றல் சிவனுக்கும் நான்முகனுக்கும் மகிழ்ச்சி தந்தது.

தேவர்கள் வியந்து புகழ்தல்

9518. 'வெள்ளம் ஈர் - ஐந்து நூறே; விடு கணை அவற்றின்
மெய்யே
உள்ளவாறு உளவாம்' என்று ஓர் உரை கணக்கு
உரைத்துமேனும்,
'கொள்ளை ஓர் உருவை நூறு கொண்டன பலவால்,
கொற்ற
வள்ளலே வழங்கினானோ?' என்றனர், மற்றை
வானோர்.

மற்றை வானோர் - (மேலே குறிக்கப்பட்ட சிவன், நான்முகன் தவிர உள்ள) மற்றத் தேவர்கள்; ***வெள்ளம் ஈர் ஐந்து நூறே*** - அரக்கரின் சேனை ஆயிரம் வெள்ளம் எண்ணிக்கை கொண்டது; ***விடுகணை*** - இராமன் ஏவுகின்ற அம்புகள்; ***அவற்றின் மெய்யே உளவாம் என்று*** - அந்த எண்ணிக்கையின் அளவாகவே இருக்கும் என்று; ***ஓர் உரை கணக்கு உரைத்தமேனும்*** - ஒரு பேச்சுக்கு அப்படி ஒரு கணக்குச் சொல்லுவோம் என்றாலும்; ***கொள்ளை ஓர் உருவை*** - கூடிக் கிடக்கும் வீரர் கூட்டத்தில் ஓர் உடம்பினை; ***நூறு கொண்டன பல*** - நூறு துண்டுகளாக ஆக்கிய கணைகள் பலவாகும்; ***கொற்ற வள்ளலே வழங்கினானோ*** - வெற்றிக்கு உரிய இராமன் தான் அத்துணை அம்புகளையும் ஏவியிருப்பானோ; ***என்றனர்*** - என்று (வியந்து புகழ்ந்து) கூறினர்.

9519. 'குடைக்கு எலாம், கொடிகட்கு எல்லாம், கொண்டன
குவிந்த கொற்றப்
படைக்கு எலாம், பகழிக்கு எல்லாம், யானை தேர்
பரிமா ஆதி
கடைக்கு எலாம், துரந்த வாளி கணித்ததற்கு
அளவை காட்டி
அடைக்கலாம் அறிஞர் யாரே?' என்றனர் முனிவர்,

அப்பால்.

அப்பால் முனிவர் *- தள்ளி அப்பால் நின்ற முனிவர்கள்;* ***குடைக்கு எலாம்*** *- எல்லாம் குடைகளுக்கும்;* ***கொடிகட்கு எல்லாம்*** *- எல்லாக் கொடிகளுக்கும்;* ***கொண்டன*** *- அவற்றைப் பற்றிக் கொண்டிருந்தனவும்;* ***குவிந்த*** *- குவிந்தனவுமாகிய;* ***கொற்றப் படைக்கு எலாம்*** *- வெற்றி (நாடும்) படைக்கலங்களுக்கெல்லாம்;* ***பகழிக்கு எல்லாம்*** *- தன்னைத் தாக்க வருகின்ற அம்புகளுக்கெல்லாம்;* ***யானை தேர் பரிமா ஆதி*** *- யானைகள், தேர்கள், குதிரைகள் முதலான;* ***கடைக்கு எலாம்*** *- எல்லாவற்றிற்குமாக;* ***துரந்த வாளி*** *- இராமன் செலுத்திய அம்புகளை;* ***கணித்து*** *- அளவிட்டு; அதற்கு* ***அளவை காட்டி*** *- அப்படி அளவிட்டதற்கு அளவு இதுதான் என்று காட்டி;* ***அடைக்கலாம் அறிஞர் யாரே?*** *- முடிக்கக்கூடிய அறிஞர்கள் யார் இருக்கிறார்கள்? (இல்லை) என்றனர்.*

9520. கண்டத்தும் கீழும் மேலும், கபாலத்தும், கடக்கல் உற்ற,
சண்டப் போர் அரக்கர்தம்மைத் தொடர்ந்து, கோல் புணரும் தன்மை -
பிண்டத்தில் கரு ஆம் தன் பேர் உருக்களைப் பிரமன் தந்த
அண்டத்தை நிறையப் பெய்து குலுக்கியது அனைய ஆன.

கடக்கல் உற்ற *- கடந்து போகின்ற;* ***சண்டப்போர் அரக்கர் தம்மை*** *- கொடுமையாகப் போர் செய்யும் அரக்கர்களை;* ***தொடர்ந்து*** *- பின் தொடர்ந்து;* ***கண்டத்தும்*** *- அவர்களுடைய கழுத்திலும்;* ***கீழும் மேலும்*** *- அவர்தம் உடம்பின் கீழும் மேலும்;* ***கபாலத்தும்*** *- தலை ஓட்டிலும்;* ***கோல் புணரும் தன்மை*** *- அம்புகள் சென்று சேர்ந்த தன்மை;* ***பிண்டத்தில் கருவாம் தன் பேர் உருக்களை*** *- பிண்டத்திலே கருவாகியுள்ள தன் பெரிய படைப்புகளை;* ***அண்டத்தை நிறையப் பெய்து*** *- அண்டம் நிறையும்படியாக இட்டு;* ***குலுக்கியது அனைய ஆன*** *- குலுக்கப் பட்டவை போல அமைந்தன.*

பல இடங்களிலும் கடந்து போகின்ற அரக்கர்களை கழுத்து, மேல் கீழ் என்று எல்லா இடங்களிலும் அம்புகள் சென்று கலக்கின்றன. பிண்டத்தில் கருவாகிய உருக்களைப் பிரமன் பேரண்டத்திலே நிறைய இட்டு நிரப்பிய தன்மை போல - அம்புகள் கருக்கள்; அம்புகள் கீழ் மேல் இடை எங்கும் அரக்கர்களோடு கலந்து நிரம்பியுள்ளவை. கருக்களாகிய உருக்களும் அண்டம் நிறையப் பெய்யப் பெற்றுள்ளன போலும் எனப் பொருத்துக.

பத்துக் கோடி வீரர் மாள, எஞ்சியவர் தெய்வப் படைக்கலங்கள் கொண்டு தாக்க வருதல்

9521. கோடி ஐ - இரண்டு தொக்க படைக்கல மள்ளர் கூவி,
ஓடி ஓர் பக்கம் ஆக, உயிர் இழந்து, உலத்தலோடும்
'வீடி நின்று அழிவது என்னே! விண்ணவர் படைகள் வீசி,
மூடுதும் இவனை' என்று, யாவரும் மூண்டு மொய்த்தார்.

ஐ இரண்டு கோடி தொக்க - பத்துக் கோடிப் பேராகக் கூடி நின்ற; **படைக்கல மள்ளர்** - படைக்கலங்களை ஏந்திய வீரர்கள்; **கூவி** - ஆரவாரித்து; **ஓர் பக்கம் ஆக ஓடி** - ஒரு பக்கத்தில் ஓடிச் சென்று; **உயிர் இழந்து உலத்தலோடும்** - உயிரை இழந்து அழிந்த நிலையில்; **வீடி நின்று அழிவது என்னே! விண்ணவர் படைகள் வீசி மூடுதும் இவனை என்று** - வீழ்ச்சி பெற்று அழிவது ஏன்? தேவர்களிடம் பெற்ற படைக்கலங்களை எறிந்து இந்த இராமனை முற்றிலுமாக மறைத்து விடுவோம் (மறைத்து அழித்திடுவோம்) என்று; **யாவரும் மூண்டு மொய்த்தார்** - எஞ்சியிருந்த அரக்கர் எல்லாரும் பொங்கிச் செறிந்தனர்.

தெய்வப் படைகளைத் தெய்வப் படைகளாலேயே இராமன் தடுத்தல்

9522. விண்டுவின் படையே ஆதி வெய்யவன் படை ஈறாக
கொண்டு ஒருங்கு உடனே விட்டார்; குலுங்கியது அமரர் கூட்டம்;
அண்டமும் கீழ் மேலாக ஆகியது; அதனை அண்ணல்
கண்டு, ஒரு முறுவல் காட்டி, அவற்றினை அவற்றால் காத்தான்.

விண்டுவின் படையே ஆதி - திருமால் அஸ்திரம் முதலாக; **வெய்யவன் படை ஈறாக** - நெருப்பிறைவன் அஸ்திரம் ஈறாக; **கொண்டு** - (பல தெய்வ அத்திரங்களைக்) கைக்கொண்டு; **ஒருங்கு உடனே விட்டார்** - ஒன்றாகச் சேர்ந்து விரைவாக ஏவினார்கள் அமரர் கூட்டம் நடுங்கிற்று; **அண்டமும் கீழ் மேலாக ஆகியது** - அண்டமும் கீழே மேலாக நிலை குலைந்தது; **அதனை** - அவ்வாறு ஆகிவிட்டதை; **அண்ணல்** - இராமபிரான்; **கண்டு ஒரு முறுவல் காட்டி** - ஒரு புன்சிரிப்பைக் காட்டி அவற்றினை அவற்றால் காத்தான். அரக்கர் ஏவிய தெய்வப் படைகளை தெய்வப் படைகளால் தடுத்தான்.

9523. 'தான் அவை தொடுத்த போது, தடுப்ப அரிது;
உலகம்தானே
பூ நனி வடவைத் தீயின் புக்கெனப் பொரிந்து
போம்' என்று
ஆனது தெரிந்த வள்ளல் அளப்ப அருங் கோடி
அம்பால்
எனையர் தலைகள் எல்லாம் இடியுண்ட மலையின்
இட்டான்.

தான் அவை தொடுத்தபோது - தானே அந்தத் தெய்வப் படைகளைத் தொடுத்தால்; **தடுப்ப அரிது** - எவராலும் தடுத்து நிறுத்தல் அரிதாகும்; **உலகம் தானே வடவைத் தீயின் பூ நனி புக்கெனப் பொரிந்துபோம்** - உலகம் வடவை (ஊழிக்கால) நெருப்பிலே மலர் புகுந்தது போலப் பொரிந்து போகும்; **என்று ஆனது தெரிந்த வள்ளல்** - என்ற அந்த உண்மையைத் தெரிந்த வள்ளலாகிய இராமன்; **அளப்ப அருங்கோடி அம்பால்** - அளவிட முடியாத கோடிக்கணக்கான அம்புகளால்; **ஏனையர் தலைகள் எல்லாம்** - முன்னமே அழிந்தார்போக மற்றவர்களின் தலைகளையெல்லாம்; **இடியுண்ட மலையின் இட்டான்** - இடியால் தாக்கப்பட்ட மலை எப்படிச் சரியுமோ அப்படிக் குவித்தான். அரக்கர் ஏவிய தெய்வப் படைகளைத் தடுப்பதற்காகத் தெய்வப் படைகளைப் பயன்படுத்தினான். அரக்கரை அழிக்கப் பயன்படுத்த வில்லை.

9524. ஆயிர வெள்ளத்தோரும் அடு களத்து அவிந்து
வீழ்ந்தார்;
மா இரு ஞாலத்தாள் தன் வன் பொறைப் பாரம்
நீங்கி;
மீ உயர்ந்து எழுந்தாள் அன்றே, வீங்கு ஒலி
வேலைநின்றும்
போய் ஒருங்கு அண்டத்தோடும் கோடி யோசனைகள்
பொங்கி!

ஆயிர வெள்ளத்தோடும் - ஆயிர வெள்ளம் அளவினதாகிய அரக்கர்கள் யாவரும்; **அடு களத்து** - கொலைக் களத்திலே; **அவிந்து வீழ்ந்தார்** - இறந்து வீழ்ந்தார்கள்; **மா இரு ஞாலத்தாள்** - மிகவும் பெருமைக்குரிய நில மகள்; **தன் வன் பொறைப் பாரம் நீங்கி** - தன்மீது இதுவரை இருந்துவந்த கொடிய சுமையாகிய பாரம் நீங்கப்பெற்று; **வீங்கு ஒலி வேலை நின்றும்** - பேரொலி செய்யும் கடலிலிருந்து; **ஒருங்கு போய்** - ஒன்றாகச் சென்று; **அண்டத்தோடும்-; கோடி யோசனைகள் பொங்கி** - கோடி யோசனை தூரத்துக்குப் பொங்கி; **மீ உயர்ந்து எழுந்தாள்** - மேலோங்கி எழுந்தார்.

தேவர் முதலியோர் துயரம் தீர்ந்து இராமனை வாழ்த்துதல்

9525. 'நினைந்தன முடித்தேம்' என்னா, வானவர் துயரம் நீத்தார்;
'புனைந்தனென் வாகை' என்னா, இந்திரன் உவகை பூத்தான்;
வனைந்தன அல்லா வேதம் வாழ்வு பெற்று உயர்ந்தமாதோ;
அனந்தனும் தலைகள் ஏந்தி, அயாவுயிர்த்து, அவலம் தீர்ந்தான்.

__நினைந்தன முடித்தோம் என்று__ - நாம் எண்ணியவை எண்ணியபடியே முடித்துவிட்டோம் என்று; __வானவர் துயரம் நீத்தார்__ - தேவர்கள் கவலையை ஒழித்தார்கள்; __புனைந்தனென் வாகை என்னா__ - (வெற்றி பெற்று) வாகை மாலை அணிந்தேன் என்று; __இந்திரன் உவகை பூத்தான்__ - இந்திரன் மகிழ்ச்சியால் மலர்ந்தான்; __வனைந்தன அல்லா வேதம்__ - எவராலும் செய்யப்படாதனவாகிய வேதங்கள்; __வாழ்வு பெற்று உயர்ந்த__ - உயிர் வாழ்வைப் பெற்று உயர்ந்தன.

மானிடர் எவராலும் செய்யப்படாதவை வேதங்கள்; 'எழுதாக் கிளவி' என்பர். அதனை 'வனைந்தன அல்லா வேதம்' என்றார். மாதோ : அசை.

9526. தாய், 'படைத்துடைய செல்வம் ஈக!' என, தம்பிக்கு ஈந்து,
வேய் படைத்துடைய கானம் விண்ணவர் தவத்தின் மேவி,
தோய் படைத் தொழிலால் யார்க்கும் துயர் துடைத்தானை நோக்கி,
வாய் படைத்துடையார் எல்லாம் வாழ்த்தினார், வணக்கம் செய்தார்.

__தாய்__ - (சிறிய) தாயாகிய கைகேயி; __'படைத்துடைய செல்வம் ஈக'__ - உனக்கு உரியதாக வந்த செல்வத்தைக் கொடுத்துவிடு; __என__ - என்று சொல்ல; __தம்பிக்கு ஈந்து__ - தம்பியாகிய பரதனுக்குத் தந்துவிட்டு; __வேய் படைத்துடைய கானம்__ - மூங்கில்கள் வளர்ந்துள்ள காட்டுக்கு; __விண்ணவர் தவத்தின் மேவி__ - தேவர்கள் செய்த தவத்தால் வந்தடைந்து; __தோய் படைத்தொழிலால்__ - ஈடுபாடு கொண்ட படைக்கலத் தொழிலால்; __யார்க்கும் துயர் துடைத்தானை நோக்கி__ - எல்லாருடைய

துயரத்தையும் போக்கியவனைப் பார்த்து; ***வாய் படைத்துடையார் எல்லாம்*** *- வாய் படைத்தவர்கள் எல்லாரும்;* ***வாழ்த்தினர் வணக்கம் செய்தார்*** *- வாழ்த்தி வணங்கினர்.*

வாய் பெற்றார் பெரும் பயன் அடைவது துயர் துடைத்த இராமனை வாழ்த்தலே என்ற கருத்தில் 'வாய் படைத்துடையார் எல்லாம் வாழ்த்தினார்' என்றார்.

9527. தீ மொய்த்த அனைய செங் கண் அரக்கரை முழுதும் சிந்தி,
பூ மொய்த்த கரத்தர் ஆகி விண்ணவர் போற்ற, நின்றான் -
பேய் மொய்த்து, நரிகள் ஈண்டி, பெரும் பிணம் பிறங்கித் தோன்றும்,
ஈமத்துள் தமியன் நின்ற கறை மிடற்று இறைவன் ஒத்தான்.

தீ மொய்த்த அனைய செங்கண் அரக்கரை *- தீச் செறிந்தது போன்ற சிவந்த கண்கள் கொண்ட அரக்கர்களை;* ***முழுதும் சிந்தி*** *- முற்றாக அழித்து;* ***பூ மொய்த்த கரத்தர் ஆகி*** *- பூ நிறைந்த கைகள் உடையவராய்;* ***விண்ணவர் போற்ற நின்றான்*** *- தேவர்கள் போற்றும் படியாக நின்ற இராமபிரான்;* ***பேய் மொய்த்து*** *- பேய்கள் நிரம்பக் கூடியும்;* ***நரிகள் ஈண்டி*** *- நரிகள் நிறையக் கூடியும்;* ***பெரும் பிணம் பிறங்கித் தோன்றும்*** *- ஏராளமான பிணங்கள் விளங்கத் தோன்றுகின்ற;* ***ஈமத்துள்*** *- சுடுகாட்டில்;* ***தமியன் நின்ற*** *- தனியனாக நின்ற;* ***கறைமிடற்று இறைவன் ஒத்தான்*** *- கறையைக் கழுத்திலே கொண்ட சிவபிரானைப் போல் இருந்தான்.*

9528. அண்டம் மாக் களமும், வீந்த அரக்கரே உயிரும் ஆக,
கொண்டது ஓர் உருவம்தன்னால், இறுதிநாள் வந்து கூட,
மண்டு நாள், மறித்தும் காட்ட, மன்னுயிர் அனைத்தும் வாரி
உண்டவன் தானே ஆன தன் ஒரு மூர்த்தி ஒத்தான்.

அண்டம் மாக் களமும் *- இந்த அண்டமே பெரிய களமாகவும்;* ***வீந்த அரக்கரே உயிரும் ஆக*** *- வீழ்ந்து விட்ட அரக்கர்களை உயிர்க் கூட்டங்களாகவும் ஆக;* ***கொண்டது ஓர் உருவம் தன்னால்*** *- மேற்கொண்ட ஒப்பற்ற உருவத்தால்;* ***இறுதி நாள் வந்து கூட மண்டும் நாள்*** *- அழிவுக்காலம் வந்து சேர வரும் கடைநாளிலே;* ***மறித்தும் காட்ட*** *- திரும்பவும் படைத்துக் காட்டுவதற்காகவே;* ***மன்னுயிர் அனைத்தும் வாரி உண்டவன்*** *- நிலைபெற்ற உயிர்கள் எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக எடுத்து உண்டவன்;* ***தானே ஆன*** *-*

தானேயாகிய; **தன் ஒரு மூர்த்தி ஒத்தான்** - தன் ஒப்பற்ற வடிவத்தை நிகர்த்து விளங்கினான்.

மண்டுதல் - நெருங்குதல். விழுங்கப்பட்ட உயிர்கள் மீண்டும் வரும் என்பதைப் புலப்படுத்தவே மன் (நிலைபெற்ற) உயிர் என்றார். விழுங்குவது அழிப்பதற்கு அன்று, மீண்டும் படைப்பதற்கு என்பதை 'மறித்தும் காட்ட உண்டவன்' என்ற தொடரால் புலப்படுத்தினார்.

இராவணனோடு போர் செய்யும் இலக்குவனிடம் இராமன் செல்லுதல்

9529. ஆகுலம் துறந்த தேவர் அள்ளினர் சொரிந்த வெள்ளச்
சேகு அறு மலரும் சாந்தும் செருத் தொழில் வருத்தம் தீர்க்க,
மா கொலை செய்த வள்ளல், வாள் அமர்க் களத்தைக் கைவிட்டு
ஏகினன், இளவலோடும் இராவணன் ஏற்ற கைம்மேல்.

ஆகுலம் துறந்த தேவர் - துன்பம் நீங்கிய தேவர்கள்; **அள்ளினர் சொரிந்த** - வாரிச் சொரிந்த; **வெள்ளச் சேகு அறு மலரும்** - வெள்ளம் போல் நிறைந்த குற்றமற்ற மலர்களும்; **சாந்தும்** - சந்தனமும்; **செருத்தொழில் வருத்தம் தீர்க்க** - போர்ச் செயலினால் ஏற்பட்ட துன்பத்தைப் போக்க; **மா கொலை செய்த வள்ளல்** - பெருங் கொலைகளைச் செய்த வள்ளலாகிய இராமன்; **வாள் அமர்க் களத்தைக் கைவிட்டு** - வாள் (விளையாடும்) போர்க் களத்தை நீங்கிச் சென்று; **இளவலோடும் இராவணன் ஏற்ற கைம்மேல்** - தம்பியாகிய இலக்குவனோடு இராவணன் எதிர்த்து நின்ற இடத்துக்கு; **ஏகினன்** - போனான்.

'மா கொலை செய்த வள்ளல்' என்ற தொடர் சிந்தனைக்கு உரியது. அரக்கரை அழித்ததைக் 'கொலை' என்ற சொல்லால் குறித்தார். அது தீயோரை அழிக்கும் அரசர் கடமை என்பதால். 'கொலையிற் கொடியாரை வேந்து ஒறுத்தல் பைங்கூழ் களை கட்டதனோடு நேர்' (குறள் 550) என்ற குறட்பாவையும் இப் பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங்கூழ் போன்று நலிவு பல எய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதி தருமம் என்பதாயிற்று' என்ற பரிமேலழகர் விளக்கத்தையும் மனத்தில் நினைந்து தெளிவு காணல்வேண்டும். மேலும் கொலை செய்தவனை 'வள்ளல்' என்ற வளச் சொல்லால் குறித்தமையும் கருதத் தக்கது. 'சாத்திரக் கருத்துப்படி இறைவனுடைய பஞ்ச கிருத்தியங்களில் ஒன்றான சம்ஹாரமும் அருட்செயல் என்றே அழைத்தல் உணர்க' என்பது ஐயரவர்கள் நூலகப் பதிப்பு விளக்கம்.

இனி, மேல் சொல்ல இருப்பவை

9530, **இவ் வழி இயன்ற எல்லாம் இயம்பினாம்; இரிந்து போன**
தெவ் ஆழி ஆற்றல் வெற்றிச் சேனையின் செயலும், சென்ற
வெவ் வழி அரக்கர் கோமான் செய்கையும், இளைய வீரன்
எவ்வம் இல் ஆற்றல் போரும், முற்றும் நாம் இயம்பலுற்றாம்.

இவ் வழி - இராமன் மூலபலச் சேனையை எதிர்த்த இடத்தில்; **இயன்ற எல்லாம் இயம்பினாம்** - நிகழ்ந்தவற்றையெல்லாம் சொன்னோம்; **இரிந்து போன** - முதலில் அரக்கர் படையைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிப் போன; **தெவ் அழி ஆற்றல்** - பகைவரை அழிக்கும் ஆற்றல் மிக்க; **வெற்றிச் சேனையின் செயலும்** - வெற்றி பெறுவதற்கு உரிய (குரங்குச்) சேனையின் செயலையும்; **வெவ் வழி அரக்கர் கோமான் செய்கையும்** - கொடிய வழிகளில் செயல்படுகின்ற அரக்கர் மன்னனாகிய இராவணன் செயலையும்; **இளைய வீரன்** - இளையவனாகிய இலக்குவ வீரனின்; **எவ்வம் இல் ஆற்றல் போரும்** - குற்றம் இல்லாத ஆற்றல் மிக்க போர்ச் செயலையும்; **நாம் முற்றும் இயம்பலுற்றாம்** - நாங்கள் முழுமையாகச் சொல்லத் தொடங்கினோம்.

வேல் ஏற்ற படலம்

வீடணன் மேல் இராவணன் எறிந்த வேலை இலக்குவன் தன் மார்பில் ஏற்றுக் கொண்டதைக் கூறும் பகுதி. இது, 'வேலேற்றுப் படலம்' 'வேலேற்றும் படலம்' 'வேலேற்றப் படலம்' எனவும் காணப்படும்.

இராவணனின் வலிமையோடு போர் செய்வது அரிது. அவனோடு போரிட்டு மடிவதே நல்லது என்ற துணிவோடு வானரப் படைகள் போரிட்டன. தன் அரக்கர் சேனை வலி குன்றக் கண்டு கடுமையான கணைகளை ஏவ வானரசேனை நிலைகுலைகிறது. அது கண்டு 'அஞ்சற்க' என இலக்குவன் வருகிறான். அவன் பேராற்றலைக் கண்ட இராவணன் 'இவனை அம்பு எய்து வெல்லுதல் அரிது என மோகன மந்திரமிட்டு ஏவுகிறான். வடிவற்ற அதனை இலக்குவன், வீடணன் உரை கேட்டு நாரணன் கணையை விட்டுத் தவிர்க்கிறான். தன் செயலுக்கு வீடணன் தடை எனக் கண்டு அவன் மீது தன்னிடம் மயன் தந்த வேலை எய்கிறான். அதை எதிர்த்து இலக்குவன் விட்ட கணைகள், பயனற்றுப் போயின. அதை ஏற்கத்தானே முன்வர வீடணன் முந்த அவர்களை அங்கதன், சுக்ரீவன், அனுமன் முந்துகின்றனர். எனினும் அடைக்கலம் தந்தவனைக் காத்தல் தன் கடன் என இலக்குவன் தன் மார்பிலேற்று வீழ்கிறான்.

வீடணன் அது கண்டு இராவணன் தேர்க்குதிரைகளையும் தேரோட்டியையும் வீழ்த்துகிறான். வீடணன் மீது அம்பு பாய்ச்சிய இராவணன் இலங்கை செல்கிறான். வீடணன் தடுத்தும் அவனைப் பொருட்படுத்தாமல் இராவணன் செல்கிறான்.

இலக்குவன் வீழத் தான் இருப்பதில் பயனில்லை என வீடணன் சாவ எண்ணும் போது சாம்பவன் வந்து அனுமன் உளன் என ஆறுதல் கூறி அனுமனை ஏவ வட திசை சென்று மருந்துமலை கொணர அதன் மணம் பட்டவுடன் இலக்குவன் வாழ்வதறிந்து மகிழ்கிறான்.

பின்னர் யாவரும் இராமனைக் காணச் செல்கின்றனர். என்ன நிகழ்ந்தது? என இராமன் கேட்கச் சாம்பவன் யாவும் கூற இராமன் இலக்குவன் செயலைப் பாராட்டினான். இவை இப்படலத்துக் கூறப்படும் செய்திகளாகும்.

குரக்குச் சேனை களத்திற்கு மீண்டு வருதல்

9531. 'பெரும் படைத் தலைவர் யாரும் பெயர்ந்திலர்;
பெயர்ந்து போய், நாம்
விரும்பினம் வாழ்க்கை என்றால், யார் இடை
விலக்கற்பாலார்;
வரும் பழி துடைத்தும்; வானின் வைகுதும், யாமும்'
என்னா,
இருங் கடல் பெயர்ந்தது என்ன, தானையும் மீண்டது

இப்பால்.

பெரும்படைத் தலைவர் யாரும் - பெருமையுடைய படையின் தலைவர்கள் எல்லாரும்; **பெயர்ந்திலர்** - நீங்கினர் அல்லர்; **பெயர்ந்து போய்** - படை வீரர் போர்க்களத்தை விட்டு நீங்கி; **நாம் விரும்பினம் வாழ்க்கை என்றால்** - நாம் மட்டும் உயிர் வாழ விரும்பினாம் என்றால்; **இடை விலக்கற்பாலார் யார்** - இடையில் நின்று நம்மைத் தடுப்பதற்குரியவர் யார்?; **வரும் பழி துடைத்தும்** - (அதனால்) வருகின்ற பழியைத் துடைப்போம்; **யாமும் வானில் வைகுதும் என்னா** - நாங்களும் துறக்கவுலகில் வாழ்வோம் என்று உறுதி கொண்டு; **இருங்கடல் பெயர்ந்தது என்ன** - பெரிய கடல் நிலை பெயர்ந்து வந்தது போன்று; **இப்பால் தானையும் மீண்டது** - இப்பக்கம் வானரப்படையும் மீண்டு வந்தது.

இராவணன் போர்க்களம் செல்லுதல்

கலித்துறை

9532. சில்லி ஆயிரம், சில் உளைப் பரியொடும் சேர்ந்த,
எல்லவன் கதிர் மண்டிலம் மாறு கொண்டு
இமைக்கும்,
செல்லும் தேர்மிசைச் சென்றனன் - தேவரைத்
தொலைத்த
வில்லும், வெங் கணைப் புட்டிலும், கொற்றமும்,
விளங்க.

சில்லி ஆயிரம் - ஆயிரம் சக்கரங்களோடும்; **சில் உளைப் பரியொடும் சேர்ந்த** - சிலவாகிய பிடரி மயிருடைய ஆயிரம் குதிரைகளோடும் சேர்ந்ததும்; **எல்லவன் கதிர் மண்டலம்** - கதிரவன் செங்கதிர் மண்டலத்தோடு; **மாறுகொண்டு இமைக்கும்** - ஒப்புமை பூண்டு ஒளி வீசுவதும்; **செல்லும் தேர்மிசை** - விரைந்து போகும் செலவினையும் உடைய தேர் மீது ஏறி; **தேவரைத் தொலைத்த** - வானவர்களையும் அழித்த; **வில்லும் வெங்கணைப் புட்டிலும்** - கொடிய வில்லும் அம்பு நிறைந்த அம்பறாத்தூணியும்; **கொற்றமும் விளங்கச் சென்றனன்** - வீரமும் விளங்க (இராவணன் போர்க்களத்திற்குச்) சென்றான்.

9533. நூறு கோடி தேர், நொறில் பரி நூற்று இரு கோடி,
ஆறுபோல் மத மாகரி ஐ - இரு கோடி
ஏறு கோள் உறு பதாதியும் இவற்று இரட்டி
சீறு கொள் அரிஏறு அனானுடன் அன்று சென்ற.

அன்று சீறுகொள் அரிஏறு அனானுடன் - அப்போது சீறுகின்ற வலிய ஆண் சிங்கம் போன்ற இராவணனுடன்; ***நூறு கோடி தேர்*** - நூறு கோடி தேர்களும்; ***இருநூற்றுக் கோடி நொறில் பரி*** - இருநூறு கோடி விரைந்து செல்லும் குதிரைகளும்; ***ஐயிரு கோடி*** - பத்துக்கோடி; ***ஆறுபோல் மதமாகரி*** - ஆற்றுநீர் போல் ஒழுகும் மத நீரையுடைய பெரிய யானைகளும்; ***இவற்று இரட்டி ஏறுகோள் உறு பதாதியும்*** - இருபத்தாறு கோடி சிங்க ஏற்றைப் போன்ற காலாட்படையும்; ***சென்றன*** - உடன் போயின.

9534. 'மூன்று வைப்பினும், அப் புறத்து உலகினும், முனையின்
ஏன்று கோளுறும் வீரர்கள் வம்மின்!' என்று இசைக்கும்
ஆன்ற பேரியும், அதிர் குரல் சங்கமும், அசனி
ஈன்ற காளமும், ஏழொடு ஏழ் உலகினும் இசைப்ப.

மூன்று வைப்பினும் - விண்ணுலகு, மண்ணுலகு, பாதலம் எனும் மூன்றுலகத்திலும்; ***அப்புறத்து உலகினும்*** - அவற்றிற்கு அப்பாறப்பட்ட உலகத்திலும் உள்ளவர்களாய்; ***முனையின் ஏன்று கோளுறும் வீரர்கள்*** - போர்முனையில் எதிர்த்துப் போர் புரியும் அரக்கவீரர்கள் யாவரும்; ***வம்மின் என்று இசைக்கும்*** - வாருங்கள் என அழைப்பது போன்று ஒலிக்கும்; ***ஆன்ற பேரியும்*** - பெரிய முரசுகளும்; ***அதிர் குரல் சங்கமும்*** - கேட்டாரை அதிரச் செய்யும் குரலை உடைய சங்குகளும்; ***அசனி ஈன்ற காளமும்*** - இடி ஒலி உண்டாக்கும் எக்காளமும் ஆகிய இசைக்கருவிகளின் ஒலி; ***ஏழொடு ஏழ் உலகினும் இசைப்ப*** - பதினான்கு உலகங்களிலும் சென்று ஒலிப்பன ஆயின.

9535. அனைய ஆகிய அரக்கர்க்கும் அரக்கனை, அவுணர்
வினைய வானவர் வெவ் வினைப் பயத்தினை, வீரர்
நினையும் நெஞ்சையும் சுடுவது ஓர் நெருப்பினை, நிமிர்ந்து
கனையும் எண்ணையும் கடப்பது ஓர் கடலினைக் கண்டார்.

அனைய ஆகிய அரக்கர்க்கும் - அத்தன்மை கொண்டு வரும் அரக்கர்களுக்கும்; ***அரக்கனை*** - அரக்கனாக இருப்பவனை; ***அவுணர் வினைய*** - அவுணர்களின் தீவினையுடைய; ***வானவர் வெவ்வினைப் பயத்தினை*** - தேவர்களின் கொடிய தீவினைப் பயனாகத் துன்பம் செய்கின்றவனை; ***வீரர் நினையும் நெஞ்சையும்*** - தன்னை நினைக்கும் போர் வீரர்களின் உள்ளத்தையும்; ***சுடுவது ஓர் நெருப்பினை*** - சுடுகின்ற

ஒப்பற்ற தீப்போன்றவனை; **நிமிர்ந்து கனையும் எண்ணையும்** - எல்லையைக் கடந்து நிற்கும் அளவினையும்; **கடப்பது ஓர் கடலினைக் கண்டார்** - கடந்து நிற்கின்ற ஒப்பற்ற கடல் போன்ற நிறமும் ஆற்றலும் உடைய இராவணனைக் கண்டனர்.

9536. கண்டு, கைகளோடு அணி வகுத்து, உரும் உறழ
கற்கள்
கொண்டு, கூற்றமும் நடுக்குறத் தோள் புடை
கொட்டி,
அண்ட கோடிகள் அடுக்கு அழிந்து உலைவுற,
ஆர்த்தார்-
'மண்டு போரிடை மடிவதே நலம்' என மதித்தார்.

கண்டு - இராவணனைப் பார்த்து; **மண்டு போரிடை** - நெருங்கிச் செய்யும் போரிலே; **மடிவதே நலம் என மதித்தார்** - சாவதே நல்லது என மதித்தவராய்; **கைகளோடு அணி வகுத்து** - போர்க்களத்தில் பக்கங்களோடு முன்பின் வரிசையாக நின்று; **உரும் உறழ் கற்கள் கொண்டு** - இடிபோல் பகைவர்க்குத் துன்பம் செய்யும் கற்களைக் கொண்டு; **கூற்றமும் நடுக்குற** - எமனும் நடுங்குமாறு; **தோள்புடை கொட்டி** - தோள்களைத் தட்டிக் கொண்டு; **அண்ட கோடிகள்** - பல உலகின் பல்வேறு மூலை முடுக்குகளும்; **அடுக்கு அழிந்து** - அடுக்குமுறை குலைந்து; **உலைவுற** - வருந்துமாறு; **ஆர்த்தார்** - ஆரவாரம் செய்தார்.

இருபடையும் கைகலத்தல்

9537. அரக்கன் சேனையும், ஆர் உயிர் வழங்குவான்
அமைந்த
குரக்கு வேலையும், ஒன்றொடு ஒன்று, எதிர் எதிர்
கோத்து,
நெருக்கி நேர்ந்தன, நெருப்பு, இடை பொடித்தன;
நெருப்பின்
உருக்கு செம்பு என, அம்பரத்து, ஓடினது, உதிரம்.

அரக்கன் சேனையும் - இராவணன் படையும்; **ஆருயிர் வழங்குவான் அமைந்த** - தம் அரிய உயிரைப் போரில் அழிக்குமாறு நின்ற; **குரக்கு வேலையும்** - குரங்கின் கடல் போன்ற படையும்; **ஒன்றோடு ஒன்று எதிர் எதிர் கோத்து** - ஒன்றுடன் ஒன்று எதிர் எதிராகக் கைகலந்து; **நெருக்கி நேர்ந்தன** - நெருக்கியவாறு போர் புரிந்தன; **நெருப்பு இடை பொடித்தன** - தாக்குவதால் இரு படைக்கும் இடையில் நெருப்புத்

தோன்றின; **நெருப்பின் உருக்கு செம்பு என** - தீயிலே காய்ச்சி உருக்கிய செம்பு போல; **உதிரம் அம்பரத்து ஓடினது** - இரத்தம் கடலை நோக்கி ஓடியது.

9538. அற்ற வன் தலை அறு குறை எழுந்து எழுந்து, அண்டத்து
ஒற்ற, வானகம் உதய மண்டிலம் என ஒளிர,
சுற்றும் மேகத்தைத் தொத்திய குருதி நீர் துளிப்ப,
முற்றும் வையகம் போர்க் களம் ஆம் என முயன்ற.

அற்ற வன்தலை - அறுபட்ட வலிய தலை; **அறுகுறை எழுந்து எழுந்து** - தலை அற்ற உடல் குறையிலிருந்து எழுந்தெழுந்து; **அண்டத்து ஒற்ற** - மேலே போய் ஒற்றுதலால்; **வானகம் உதய மண்டிலம் என ஒளிர** - விண்ணில் எழுகின்ற கதிரவன் போல ஒளி வீச; **சுற்றும் மேகத்தைத் தொத்திய** - வானத்தில் மிதந்து வரும் மேகத்தில் பதிந்துள்ள; **குருதிநீர் துளிப்ப** - இரத்தநீர் மழையாகத் துளிர்க்க; **வையகம் முற்றும் போர்க்களம் ஆம் என முயன்ற** - உலகம் முழுவதும் போர்க்களம் போன்று தோன்றுமாறு காட்சி அளித்தன.

9539. தூவி அம் பெடை அரிஇனம் மறிதர, சூழி
தூவி, அம்பு எடை சோர்ந்தன, சொரி உடல் சுரிப்ப,
மே வியம் படை படப் படர் குருதியின் வீழ்ந்த,
மேவி அம் படைக் கடலிடை, குடரொடு மிதந்த.

அம்படைக் கடலிடை மேவி - (யானைகள்) சேனைக் கடலிடைச் சேர்ந்து (இலக்குவன் அம்பு தொடுக்க எடுத்தலால்); **தூவி அம்பெடை அரியினம் மறிதர** - சிறகுகளை உடைய அழகிய பெண் வண்டோடு கூடிய அழகிய ஆண் வண்டுக் கூட்டம் மீண்டு போகுமாறு; **சூழி தூவி** - முகபடாத்தை வீசி எறிந்து; **சோர்ந்தன** - சோர்வடைந்தனவாய்; **வியம்மே படைபடப் படர் குருதியின் சொரியுடல் சுரிப்ப வீழ்ந்த** - வியத்தற்குரிய அம்புப் படை மேலே படப்பட பரந்து செல்லும் இரத்தத்தில் சுழன்று அமிழ்ந்து உடல் வீழ; **அம்பு எடை குடரொடு மிதந்த** - அம்பின் மிகுதியால் பொருந்தி வெளிப்பட்ட குடரொடு மிதப்பவாயின.

சூழி தூவி என்பதால் யானையின் செயல் வெளிப்படும். இச்செய்யுள் யமகம் என்னும் சொல்லணி. இது முன்னிரண்டு அடிகளில் ஒருவகையாகவும் பின்னிரண்டு அடிகளில் மற்றொரு வகையாகவும் அமைந்துள்ளது.

9540. கண் திறந்தன கணவர்தம் முகத்து அவர் முறுவல்

***கண் இறந்த அன மடந்தையர், உயிரொடும்
கலந்தார் -
பண்டு இறந்தன பழம் புணர்வு அகம் புக, பன்னி,
பண் திறந்தன புலம்பு ஒலி, சிலம்பு ஒலி பனிப்ப.***

பண்டு இறந்தன பழம் புணர்வு அகம்புக - *முன்பு தம் கணவருடன் கழித்த பழைய புணர்ச்சி நிகழ்ச்சிகளை நினைத்து;* ***பன்னி பண் திறந்தன புலம்பு ஒலி சிலம்பு ஒலி பனிப்ப*** - *பலவாறு வாய்விட்டுப் பாடினாற் போன்று புலம்புகின்ற ஒலியும் சிலம்பின் ஒலியும் கலந்து நடுங்கியவாறு ஒலிக்க;* ***கணவர் கண் திறந்தன தம் முகத்து*** - *கணவர் தம் கண்கள் விழித்துள்ளனவாகிய முகங்களில்;* ***அவர் முறுவல் கண்டு இறந்த அன மடந்தையர்*** - *அவர்களுடைய சிரிப்பைப் பார்த்து மகிழ்ந்து தம் உடலை விட்டுப் பிரிந்தவர் போன்ற கற்புடை மகளிர்;* ***உயிரொடும் கலந்தார்*** - *தம் இறந்த கணவருடைய உயிரொடு ஒன்றாய்க் கலந்தனர்.*

***9541. ஏழும் ஏழும் என்று உரைக்கின்ற உலகங்கள் யாவும்
ஊழி பேர்வதே ஒப்பது ஓர் உலைவுற, உடற்றும்
நூழில் வெஞ் சமம் நோக்கி, அவ் இராவணன்
நுவன்றான்-
'தாழ் இல் என் படை தருக்கு அறும்' என்பது ஓர்
தன்மை.***

ஏழும் ஏழும் என்று உரைக்கின்ற உலகங்கள் யாவும் - *கீழ் ஏழு உலகம் மேல் ஏழு உலகம் எனச் சொல்லும் உலகங்கள் பதினான்கும்;* ***ஊழி பேர்வது ஒப்பது*** - *ஊழிக்கால முடிவில் நிலை பெயர்வது போன்ற;* ***ஓர் உலைவுற உடற்றும்*** - *ஒரு அழிவு உண்டாகப் போரிடுகின்ற;* ***நூழில் வெஞ்சமம் நோக்கி*** - *பகைவரைக் கொல்லும் கொடிய போர்க்களத்தைப் பார்த்து;* ***அவ்இராவணன்*** - *அந்த இராவணன்;* ***தாழி இல் என்படை தருக்கு அறும் என்பது ஓர் தன்மை நுவன்றான்*** - *தாழ்வு இல்லாத என் சேனை இனிச் செருக்கு அழியும் என்ற ஒரு தன்மையைக் கூறினான்.*

***9542. மரமும் கல்லுமே, வில்லொடு வாள், மழு, சூலம்
அரமும், கல்லும், வேல் முதலிய அயில் படை அடக்கி,
சிரமும் கல் எனச் சிந்தலின், சிதைந்தது, என்
சேனை
உரமும் கல்வியும் உடையவன் செரு நின்றது
ஒருபால்.***

உரமும் கல்வியும் உடையவன் செரு நின்றது ஒருபால் - வலிமையும் கல்வியறிவும் உள்ள அனுமான் போர் செய்யும் ஒரு பக்கத்தில்; **மரமும் கல்லுமே வில்லொடு வாள் மழு சூலம் அரமும் கல்லும் வேல் முதலிய அயில் படை அடக்கி** - வானரர்கள் வீசும் மரங்களும் கற்களுமே கொண்டு வில்லும் வாளும் மழுவும் சூலமும் அரத்தையும் அழிக்கத்தக்க உறுதி மிக்க வேல் முதலிய கூரிய படைகளையும் அடக்கிவிட்டு; **சிரமும் கல் எனச் சிந்தலின்** - அரக்கர்களின் தலைகளையும் கற்கள் போல உருளுமாறு சிந்துவதால்; **என் சேனை சிதைந்தது** - என்படை அழிந்தது.

9543. **அழலும் கண் களிறு அணியொடும் துணி படும்;**
ஆவி
சுழலும் பல் படைத் தொகுதியும்; அன்னதே சுடர்த்
தேர்;
சுழலும் சோரி நீர் ஆற்றொடும் கடலிடைக்
கலக்கும் -
குழலும் நூலும்போல் அனுமனும் தானும் அக் குமரன்.

குழலும் நூலும் போல் - நெய்கின்ற குழலும் அதைத் தொடர்ந்து செல்லும் நூலும் போல; **அனுமனும் தானும் அக்குமரன்** - ஒருவர் பின் ஒருவராகத் தொடர்ந்து அநுமனும் இலக்குமணனும் போர் செய்தனர்; **அழலும் கண் களிறு** - சினம் மிக்க கண்ணுடைய யானைகள்; **அணியொடும் துணிபடும்** - அணிந்த அணிகலன்களோடு துண்டுபடும்; **பல்படைத் தொகுதியும் ஆவி சுழலும்** - பலவகைப் படை வீரரின் கூட்டமும் உயிர் சுழன்று நிற்கும்; **சுடர்த்தேர் அன்னதே** - ஒளிமிக்க தேர்களும் சுழலும்; **கழலும் சோரிநீர் ஆற்றொடும் கடலிடைக் கலக்கும்** - இறந்து பட்ட உடம்பிலிருந்து இரத்தம் ஆற்று நீரோடு கலந்து கடலிடையே சேரும்.

9544. **'வில்லும் கூற்றுவற்கு உண்டு' என, திரிகின்ற வீரன்**
கொல்லும் கூற்று எனக் குறைக்கும், இந் நிறை
பெருங் குழுவை;
ஒல்லும் கோள் அரி, உரும், அன்ன குரங்கினது
உகிரும்
பல்லும் கூர்க்கின்ற; கூர்க்கில அரக்கர்தம் படைகள்.

வில்லும் கூற்றுவற்கு உண்டு என திரிகின்ற வீரன் - இயமனுக்குத் தண்டேயன்றி வில்லும் படையாக உண்டு எனக் கூறும்படி போர்க்களத்தில் திரிகின்ற இலக்குவன்; **கொல்லும் கூற்று எனக் குறைக்கும்** - கொல்லுவதைத் தொழிலாக கொண்ட யமன் போல் அரக்கர் எண்ணிக்கையைக் கொன்று குறைக் கின்றான்; **இந்நிறை பெருங்குழுவை** - இந்நிலையில் வானரர் பெருங் கூட்டத்தை; **ஒல்லும் கோள் அரி** - வெல்லுதற்குரிய வலிமையுடைய சிங்கமும்; **உரும் அன்ன** - இடியும் போன்ற;

குரங்கினது உகிரும் பல்லும் கூர்க்கின்ற - அனுமனாம் குரங்கின் நகமும் பல்லும் அரக்கர் படையை அழிக்கக் கூர்மையுடையன; **அரக்கர் தம் படைகள் கூர்க்கில** - அரக்கரின் படைகள் வானரங்களை அழிக்கக் கூர்மை பெறவில்லை.

இராவணன் கொதித்தல்

9545. 'கண்டு நின்று, இறைப் பொழுது, இனிக் காலத்தைக்
கழிப்பின்,
உண்டு கைவிடும் கூற்றுவன், நிருதர் பேர் உயிரை;
மண்டு வெஞ் செரு நான் ஒரு கணத்திடை மடித்தே
கொண்டு மீள்குவென், கொற்றம்' என்று இராவணன்
கொதித்தான்.

இறைப்பொழுது - சிறிது போழ்து இங்ஙனம்; **கண்டு நின்று இனிக் காலத்தைக் கழிப்பின்** - இலக்குவன் அனுமன் புரியும் போரைக் கண்டு காலத்தைக் கழிப்பேன் ஆனால்; **நிருதர் பேர் உயிரை உண்டு கை விடும் கூற்றுவன்** - அரக்கரின் பெருமை மிக்க உயிர்களை உண்டு போர்க்களத்தை விட்டுக் கூற்றுவன் போய் விடுவான்; **மண்டு வெஞ்செரு** - வீரர்கள் நெருங்கிப் புரியும் போரில்; **நான் ஒரு களத்திடை மடித்தே கொற்றம் கொண்டு மீள்குவென்** - நான் ஒரு நொடிப்பொழுதில் குரங்குகளைக் கொன்று வெற்றி பெற்று மீள்வேன்; **என்று இராவணன் கொதித்தான்** - எனச் சொல்லி இராவணன் வெதும்பினான்.

9546. ஊதை போல்வன, உரும் உறழ் திறலன, உருவிப்
பூதலங்களைப் பிளப்பன, அண்டத்தைப் பொதுப்ப,
மாதிரங்களை அளப்பன, மாற்ற அருங் கூற்றின்
தூது போல்வன, சுடு கணை முறை முறை துரந்தான்.

ஊதை போல்வன - காற்றைப் போல் வேகமாகச் செல்வனவும்; **உரும் உறழ் திறலன** - இடிபோல் அழிக்கும் வலிமை பெற்றனவும்; **உருவிப் பூதலங்களைப் பிளப்பன** - உலகின் ஊடுருவிப் பிளப்பனவும்; **அண்டத்தைப் பொதுப்ப** - வானத்தைத் துளைப்பன வும்; **மாதிரங்களை அளப்பன** - திசைகளை அளப்பனவும்; **மாற்றருங் கூற்றின் தூது போல்வன** - மாற்றுதற்கு முடியாத யமனின் தூதுவர்களைப் போல்வனவும்; **சுடுகணை முறை முறை துரந்தான்** - தீய்க்கின்ற அம்புகளை முறை முறையாகப் பகைவர் மீது (இராவணன்) செலுத்தினான்.

9547. ***ஆளி போன்று உளன் எதிர்ந்த போது, அமர்க்***
களத்து அடைந்த
ஞாளி போன்று உள என்பது என்? நள் இருள்
அடைந்த
காளி போன்றனன் இராவணன்; வெள்ளிடைக் கரந்த
பூளை போன்றது, அப் பொரு சினத்து அரிகள்தம்
புணரி.

எதிர்ந்த போது ஆளி போன்று உளன் - (இராவணன்) எதிரிட்டபோது சிங்கம் போல் விளங்கினான்; **அமர்க்களத்து** - போர்க்களத்தில்; **அடைந்த ஞாளி போன்று** - (வானரப்படை) அடைந்தபோது நாயைப்போல இருந்தது என்பதால் பயன் என்ன?; **இராவணன் நள்ளிருள் அடைந்த காளி போன்றனன்** - இராவணன் செறிந்த இருட்டிலே வந்த காளி தெய்வத்தைப் போன்றான்; **அப்பொரு சினத்து அரிகள் தம் புணரி** - அந்தப் போரிடும் கோபம் உடைய வானரர் படைக்கடல்; **வெள்ளிடைக் கரந்த பூளை போன்றது** - வெற்றிடத்தில் பொருந்திய பூளைப் பூக்கள் போன்றது.

இலக்குவன் - இராவணன் போர்

9548. ***இரியல் போகின்ற சேனையை இலக்குவன் விலக்கி***
'அரிகள்! அஞ்சன்மின், அஞ்சன்மின்' என்று அருள்
வழங்கி,
திரியும் மாருதி தோள் எனும் தேர்மிசைச் சென்றான்;
எரியும் வெஞ் சினத்து இராவணன் எதிர் புகுந்து
ஏற்றான்.

இரியல் போகின்ற சேனையை இலக்குவன் விலக்கி - தோற்று ஓடுகின்ற வானர சேனையை இலக்குவன் தடுத்து; **'அரிகள்! அஞ்சன்மின், அஞ்சன்மின்' என்று அருள் வழங்கி** - 'வானரர்களே! பயப்படாதீர்கள், பயப்படாதீர்கள்' என்று அருள் மொழி கூறி; **திரியும் மாருதி தோள் எனும் தேர்மிசைச் சென்றான்** - திரிகின்ற அனுமானின் தோள் என்னும் தேர் மேல் ஏறிச் சென்றான்; **எரியும் வெஞ்சினத்து இராவணன் எதிர் புகுந்து ஏற்றான்** - எரிகின்ற கொடிய கோபத்தை உடைய இராவணன் எதிரே சென்று எதிர்த்தான்.

9549. ***ஏற்றுக் கோடலும், இராவணன் எரி முகப் பகழி***
நூற்றுக் கோடியின்மேல் செலச் சிலைகொடு நூக்க,
காற்றுக்கு ஓடிய பஞ்சு எனத் திசைதொறும் கரக்க,

வேற்றுக் கோல்கொடு விலக்கினன், இலக்குவன் விசையால்.

ஏற்றுக் கோடலும் - (அவ்வாறு இலக்குவன் எதிர் நின்று) எதிர்த்த அளவில்; **இராவணன் எரிமுகப் பகழி** - இராவணன் நெருப்பை முனையிலே கொண்ட அம்புகளை; **நூற்றுக் கோடியின் மேல்** - நூறு கோடிக்கு மேலாக; **செலச் சிலை கொடு நூக்க** - செல்லுமாறு வில்லால் எய்ய; **காற்றுக்கு ஓடிய பஞ்சு என** - காற்றுக்கு எதிர் நிற்கமுடியாமல் ஓடிப் பறந்த பஞ்சுபோல்; **திசைதொறும் கரக்க** - திசைகள் தோறும் சென்று மறையுமாறு; **இலக்குவன் வேற்றுக்கோல் கொடு விசையால் விலக்கினன்** - இலக்குவன் அவற்றிற்கு எதிரான அம்புகள் கொண்டு விசையால் எதிர் விலக்கினான்.

9550. **விலக்கினான் தடந் தோளினும் மார்பினும், விசிகம்**
உலக்க உய்த்தனன், இராவணன்; ஐந்தொடு ஐந்து உருவக்
கலக்கம் உற்றிலன் இளவலும், உள்ளத்தில் கனன்றான்
அலக்கண் எய்துவித்தான், அடல் அரக்கனை, அம்பால்.

விலக்கினான் தடந்தோளினும் மார்பினும் - அவ்வாறு விலக்கியவனாம் இலக்குவனின் பெரிய தோளிலும் மார்பிலும்; **இராவணன் ஐந்தொடு ஐந்து விசிகம் உலக்க உய்த்தனன்** - இராவணன் பத்து அம்புகளை இலக்குவனின் வலிமை குறையுமாறு விடுத்தான்; **உருவக் கலக்கம் உற்றிலன் இளவலும்** - உடம்பின் அவ்வம்புகள் ஊடுருவக் கலக்கம் கொள்ளாத இலக்குவனும்; **உள்ளத்தில் கனன்றான்** - மனத்தில் கோபம் கொண்டு; **அடல் அரக்கனை** - வலிமை மிக்க இராவணனை; **அம்பால் அலக்கண் எய்துவித்தான்** - தன் அம்புகளால் துன்பமுறச் செய்தான்.

9551. **காக்கல் ஆகலாக் கடுப்பினில் தொடுப்பன கணைகள்**
நூக்கினான்; கணை நுறுக்கினான், அரக்கனும், 'நூழில்
ஆக்கும் வெஞ் சமத்து அரிது இவன்தனை வெல்வது அம்பால்
நீக்கி, என் இனிச் செய்வது?' என்று இராவணன் நினைந்தான்.

காக்கல் ஆகலாக் கடுப்பினில் கணைகள் தொடுப்பன - தடுத்தற்கு முடியாத விரைவொடு அம்புகளை (இலக்குவன்); **நூக்கினான்** -செலுத்தினான்; **கணை நுறுக்கினான் அரக்கனும்** - செலுத்திய அம்புகளை நுறுங்கச் செய்த இராவணனும்; **நூழில் ஆக்கும் வெஞ்சமத்து** - கொன்று குவிக்கும் கொடிய போரில்; **இவன்தனை வெல்வது அரிது** - இவனை வெற்றி காண்பது முடியாது; **அம்பால் நீக்கி** - அம்பினால் போரிடுவதை விலக்கி; **இனி என் செய்வது** - இனிமேல் என்ன செய்வது; **என்று இராவணன் நினைந்தான்** - என இராவணன் ஆழமாகச் சிந்தித்தான்.

இராவணன் மோகப்படையும் இலக்குவன் ஆழிப்படையும்

9552. 'கடவுள் மாப் படை தொடுக்கின், மற்று அவை
முற்றும் கடக்க
விடவும் ஆற்றவும் வல்லனேல், யாரையும் வெல்லும்;
தடவும் ஆற்றலைக் கூற்றையும்; தமையனைப் போலச்
சுடவும் ஆற்றும் எவ் உலகையும்; எவனுக்கும்
தோலான்.

கடவுள் மாப்படை தொடுக்கின் - பெரிய தெய்வ அம்புகளைத் தொடுத்தால்; **மற்று அவை முற்றும் கடக்கவிடவும் ஆற்றவும் வல்லனேல்** - அவ்வம்புகள் எல்லாவற்றையும் வெல்லவும் தாங்கவும் வலிமை யுடையவன் ஆனால்; **யாரையும் வெல்லும்** - எல்லாரையும் வெல்லுவான்; **கூற்றையும் ஆற்றலைத் தடவும்** - கூற்றுவனையும், வலிமையை ஆராய்ந்து பார்க்கும்; **தமையனைப் போல** - இராமனைப் போல்; **எவ்வுலகையும் சுடவும் ஆற்றும்** - எல்லா உலகங்களையும் சுட்டெரிக்கவும் முடியும்; **எவனுக்கும் தோலான்** - யார்க்கும் தோற்கமாட்டான்.

9553. 'மோகம் ஒன்று உண்டு, முதலவன் வகுத்தது
முன்னாள்;
ஆகம் அற்றது, கொற்றமும் சிவன்தனை அழிப்பது;
ஏகம் முதலிய விஞ்சையை இவன்வயின் ஏவி,
காகம் உற்று உழல் களத்தினில் கிடத்துவென்
கடிதின்'-

மோகம் ஒன்று உண்டு - மோகம் என்பது ஒன்று உள்ளது; **முன்னாள் முதலவன் வகுத்தது** - தொடக்க காலத்தில் முதற் கடவுள் இயற்றியது; **ஆகம் அற்றது** - கண்ணால் காணும் வடிவம் இல்லாதது; **கொற்றமும் சிவன்தனை அழிப்பது** - வெற்றியையும் சிவனின் ஆற்றலையும் அழிக்கும் ஆற்றலுடையது; **ஏகம் முற்றிய விஞ்சையை** - தனித்தன்மை பொருந்திய இந்த விஞ்சையை; **இவன் வயின் ஏவி** - இலக்குவன் மீது

செலுத்தி; **காகம் உற்று உழல் களத்தினில்** - *பிணந்தின்ன வரும் காகங்கள் திரியும் போர்க்களத்தில்;* **கடிதின் கிடத்துவென்** - *விரைந்து கிடக்கச் செய்வேன்.*

9554. என்பது உன்னி, அவ் விஞ்சையை மனத்திடை எண்ணி,
முன்பன்மேல் வரத் துரந்தனன்; அது கண்டு முடுகி,
அன்பின் வீடணன் 'ஆழியான் படையினின் அறுத்தி'
என்பது ஓதினன்; இலக்குவன் அது தொடுத்து எய்தான்.

என்பது உன்னி - *என்பது எண்ணி;* **அவ்விஞ்சையை மனத்திடை எண்ணி** - *அந்த மோகன விஞ்சையை மனத்தில் நினைத்து;* **முன்பன் மேல் வரத்துரந்தனன்** - *வலியவனாம் இலக்குவன் மேல் செல்ல விடுத்தான்;* **அன்பின் வீடணன்** - *அன்புடைய வீடணன்;* **அது கண்டு முடுகி, ஆழியான் படையினின் அறுத்தி** - *அதனைக் கண்டு விரைந்து சக்கரப் படையுடைய நாராயணனது கணையால் இதனை அறுப்பாயாக;* **என்பது ஓதினன்** - *என்பதைக் கூறினான்;* **இலக்குவன் அது தொடுத்து எய்தான்** - *இலக்குவன் அந்த நாராயணன் அம்பைப் பூட்டி விடுத்தான்.*

வீடணனால் படைவலி அழிய, இராவணன் அவன் மேல் வேல் எறிதல்

9555. வீடணன் சொல, விண்டுவின் படைக்கலம் விட்டான்,
மூடு வெஞ் சின மோகத்தை நீக்கலும், முனிந்தான்
'மாடு நின்றவன் உபாயங்கள் மதித்திட, வந்த
கேடு தம்நமக்கு' என்பது மனம்கொண்டு கிளர்ந்தான்.

வீடணன் சொல - *வீடணன் சொல்ல;* **விண்டுவின் படைக்கலம் விட்டான்** - *அவன் சொல்லியபடி நாராயணனது அம்பை விட்டான்;* **மூடு வெஞ்சின மோகத்தை நீக்கலும்** - *தன்னை மூடி மயக்கவந்த கொடிய சினத்தையுடைய மோகத்தை இலக்குவன் விலக்கலும்;* **முனிந்தான்** - *இராவணன் வெகுண்டான்;* **மாடு நின்றவன் உபாயங்கள் மதித்திட** - *பக்கத்திலிருந்த வீடணன் உபாயங்களைச் சொல்லிட அதை இலக்குவன் மதித்து ஏற்றிட;* **கேடு நம் தமக்கு வந்த** - *நமக்குக் கேடு வந்தன;* **என்பது மனங்கொண்டு கிளர்ந்தான்** - *என்பதை உளத்தில் எண்ணிக் கிளர்ச்சியுற்றான்.*

9556. மயன் கொடுத்தது, மகளொடு; வயங்கு அனல் வேள்வி,
அயன் படைத்துளது; ஆழியும் குலிசமும் அனையது;
உயர்ந்த கொற்றமும் ஊழியும் கடந்துளது; உருமின்,
சயம்தனைப் பொரும் தம்பியை, உயிர் கொளச் சமைந்தான்.

மகளொடு மயன் கொடுத்தது - (முன்னர், திருமணத்தின் போது இராவணனுக்கு) மண்டோதரியாம் மகளொடு மயன் அளித்தது; **வயங்கு அனல் வேள்வி அயன் படைத்துளது** - பிரமனால் யாகத் தீயில் படைக்கப்பட்ட படையாம்; **ஆழியும் குலிசமும் அனையது** - திருமாலின் சக்கரப்படையும் இந்திரனின் வச்சிரப்படையும் போன்றது; **உயர்ந்த கொற்றமும் ஊழியும் கடந்துளது** - உயர்ந்த வெற்றி அளிப்பதிலும் ஊழிக் காலத்தையும் கடந்துளதாகிய; **உருமின்** - இடி போன்ற வேற்படையாலே; **சயம் தனைப் பொரும் தம்பியை** - வெற்றியையே உவமை கூறத்தக்க வீடணனது; **உயிர்கொளச் சமைந்தான்** - உயிரைக் கொள்வதற்குத் துணிந்தான்.

9557. விட்ட போதினின் ஒருவனை வீட்டியே மீளும்,
பட்ட போது அவன் நான்முகன் ஆயினும் படுக்கும்.
வட்ட வேல்அது வலம்கொடு வாங்கினன், வணங்கி,
எட்ட நிற்கலாத் தம்பிமேல் வல் விசைத்து எறிந்தான்.

விட்ட போதினின் ஒருவனை வீட்டியே மீளும் - வேலை எறிந்த போது அந்த ஒரு பகைவனை வீழ்த்தி விட்டே திரும்பும்; **பட்டபோது அவன் நான்முகன் ஆயினும் படுக்கும்** - மேலே பட்ட போது தன்னைப் படைத்த பிரமனே ஆனாலும் கொல்லும் தன்மையது; **வட்டவேல் அது வலங்கொடு வாங்கினான் வாங்கி** - திருத்தமான வேலை வலந்திரிந்து எடுத்து வணங்கி; **எட்ட நிற்கலாத் தம்பிமேல்** - தொலைவில் நிற்காத அருகில் உள்ள தம்பி வீடணன் மேல்; **வல் விசைத்து எறிந்தான்** - மிகுந்த வேகத்துடன் எறிந்தான்.

வட்டம் - திருத்தம்.

வீடணன், ஈது என் உயிர் அழிக்கும்' என இலக்குவன்
'போக்குவேன் அஞ்சல் நீ' எனல்

9558. எறிந்த காலையில், வீடணன் அதன் நிலை எல்லாம்

அறிந்த சிந்தையன், 'ஐய! ஈது என் உயிர் அழிக்கும்;
பிறிந்து செய்யல் ஆம் பொருள் இலை' என்றலும், பெரியோன்,
'அறிந்து போக்குவல்; அஞ்சல், நீ!' என்று இடை அணைந்தான்.

எறிந்த காலையில் - இராவணன் வேலினை எறிந்த போது; **அதன் நிலை எல்லாம் அறிந்த சிந்தையன் வீடணன்** - அவ்வேலின் திறம் முழுதும் அறிந்த அறிவுடையோனாகிய வீடணன்; **ஐய! ஈது என் உயிர் அழிக்கும்** - ஐயனே! இவ்வேல் என் உயிரை வாங்கும்; **பிறிந்து செய்யல் ஆம் பொருள் இலை என்றலும்** - தடுத்துச் செய்தற்குரிய உபாயம் வேறு இல்லை என்று கூறியதும்; **பெரியோன் அறிந்து போக்குவல்** - இதைப் போக்கும் திறம் அறிந்து போக்குகின்றேன்; **நீ அஞ்சல்** - நீ பயப்படாதே; **என்று இடை அணைந்தான்** - எனக் கூறி வீடணன் நின்ற இடத்தில் வந்து நின்றான்.

9559. எய்தவாளியும், ஏவின படைக்கலம் யாவும்,
செய்த மா தவத்து ஒருவனைச் சிறு தொழில் தீயோன்
வைத வைவினில் ஒழிந்தன; 'வீடணன் மாண்டான்,
உய்தல் இல்லை' என்று, உம்பரும் பெரு மனம் உலைந்தார்..

எய்த வாவியும் - இலக்குவன் எய்த அம்புகளும்; **ஏவின படைக்கலம் யாவும்** - ஏவிய படைக்கருவிகள் எல்லாம்; **செய்த மாதவத்து ஒருவனை** - சிறந்த தவத்தால் பெரியோனை; **சிறு தொழில் தீயோன் வைத வைவினில் ஒழிந்தன** - கீழான ஏவல் புரியும் தீயோன் சபித்த சாபம் பலிக்காது போயின போலப் பயனின்றிப் போயின; **வீடணன் மாண்டான்** - வீடணன் செத்தான்; **உய்தல் இல்லை என்று** - பிழைப்பது இனி இல்லை என்று; **உம்பரும் பெருமனம் உலைந்தோர்** - தேவர்களும் தம்முடைய பெருமை மிக்க மனம் அழிந்தனர்.

இலக்குவன் வேலைத் தன் மார்பில் ஏற்க எதிர்தல்

9560. 'தோற்பென் என்னினும், புகழ் நிற்கும், தருமமும் தொடரும்
ஆர்ப்பர் நல்லவர்; அடைக்கலம் புகுந்தவன் அழியப்

பார்ப்பது என்? நெடும் பழி வந்து தொடர்வதன்
முன்னம்
ஏற்பென், என் தனி மார்பின்' என்று, இலக்குவன்
எதிர்ந்தான்.

தோற்பென் என்னினும் - (வீடணனைக் காக்க வேலை ஏற்று) என் உயிரை இழந்தேன் என்றாலும்; **புகழ் நிற்கும்** - (அடைக்கலம் காத்த) புகழ் நிலைத்து நிற்கும்; **தருமமும் தொடரும்** - அறமும் என்னைத் தொடர்ந்து வரும்; **நல்லவர் ஆர்ப்பர்** - நல்ல மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியால் ஆரவாரம் செய்வர்; **அடைக்கலம் புகுந்தவன் அழியப் பார்ப்பது என்** - அடைக்கலமாக அடைந்த வீடணன் இறக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பது எதற்கு? **நெடும் பழி வந்து தொடர்வதன் முன்னம்** - (அடைக்கலப் பொருளைக் காவாமல் விட்டான் என்று) நெடுங்காலம் நிற்கும் பழி வந்து தொடர்வதற்கு முன்னரே; **என் தனி மார்பின் ஏற்பென்** - எனது ஒப்பற்ற மார்பில் அவ்வேலை ஏற்பேன்; **என்று இலக்குவன் எதிர்ந்தான்** - என்று இலக்குவன் எதிர் நின்றான்;

வேலை ஏற்க பலரும் முந்த இறுதியில் இலக்குவன் ஏற்றல்

9561. இலக்குவற்கு முன் வீடணன் புகும்; இருவரையும்
விலக்கி, அங்கதன் மேற்செலும்; அவனையும் விலக்கி,
கலக்கும் வானரக் காவலன்; அனுமன் முன் கடுகும்;
அலக்கண் அன்னதை இன்னது என்று உரை செயல்
ஆமோ?

இலக்குவற்கு முன் வீடணன் புகும் - இலக்குவனுக்கு முன்னர் வீடணன் செல்வான்; **இருவரையும் விலக்கி அங்கதன் மேற்செலும்** - அவ்விருவரையும் விலக்கி விட்டு வாலி மகன் அங்கதன் முன் புகுவான்; **அவனையும் விலக்கி வானரக் காவலன் கலக்கும்** - அங்கதனை விலக்கிவிட்டு வானரர் அரசாம் சுக்கிரீவன் முந்துவான்; **அனுமன் முன் கடுகும்** - அனுமன் விரைந்து செல்வான்; **அலக்கண் அன்னதை** - அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை; **இன்னது என்று உரை செயல் ஆமோ** - இத்தகையது என்று கூற முடியுமா?

9562. முன் நின்றார் எலாம் பின் உற, காலினும் முடுகி,
'நின்மின்; யான் இது விலக்குவென்' என்று உரை
நேரா,
மின்னும் வேலினை, விண்ணவர் கண் புடைத்து

இரங்க,
பொன்னின் மார்பிடை ஏற்றனன், முதுகிடைப் போக.

முன் நின்றார் எலாம் பின் உற - முன்னே சென்றவர்கள் எல்லாம் பின்னே நிற்க; **காலினும் முடுகி** - காற்றினும் விரைந்து சென்று; **நின்மின் யான் இது விலக்குவென்** - எல்லாரும் நில்லுங்கள் நான் இதை விலக்குவேன்; **என்று உரை நேரா மின்னும் வேலினை** - என்று சொல்லிக்கொண்டே ஒளி வீசும் வேலை; **விண்ணவர் கண் புடைத்து இரங்க** - தேவர்கள் கண்மேல் மோதிக் கொண்டு வருந்த; **பொன்னின் மார்பிடை** - பொன்னிறமுள்ள மார்பில் பட்டு; **முதுகிடைப்போக ஏற்றனன்** - முதுகுக்குள்ளே ஊடுருவிப் போக (அவ்வேலை) ஏற்றான் இலக்குவன்.

வீடணன், இராவணன் தேர்க் குதிரையையும் சாரதியையும் அழித்தல்

9563. 'எங்கு நீங்குதி நீ?' என, வீடணன் எழுந்தான்,
சிங்கஏறு அன்ன சீற்றத்தான், இராவணன் தேரில்
பொங்கு பாய் பரி சாரதியொடும் படப் புடைத்தான்
சங்க வானவர் தலை எடுத்திட, நெடுந் தண்டால்.

எங்கு நீங்குதி நீ என `வீடணன் எழுந்தான் - (போர்க்களத்தை விட்டுப் புறப்படும் இராவணனைப் பார்த்து) வீடணன், 'நீ எங்கே செல்கிறாய் என்று எழுந்து; **சிங்கஏறு அன்ன சீற்றத்தான்** - ஆண் சிங்கம் போன்ற கோபம் உடையவனாய்; **இராவணன் தேரில்** - இராவணனுடைய தேரிலே; **பொங்குபாய் பரி சாரதியொடும் பட** - கிளர்ந்து பாயும் குதிரையொடு தேரோட்டியும் இறந்திட; **சங்க வானவர் தலை எடுத்திட நெடுந்தண்டால் புடைத்தான்** - திரளாயுள்ள தேவர்கள் மீண்டும் கிளர்ச்சி பெற்றுயரத் தன் நீண்ட தண்டாயுதத்தால் அடித்தான்.

9564. சேய் விசும்பினில் நிமிர்ந்து நின்று, இராவணன் சீறி,
பாய் கடுங் கணை பத்து அவன் உடல் புகப் பாய்ச்சி,
ஆயிரம் சரம் அனுமன்தன் உடலினில் அழுத்தி,
போயினன், 'செரு முடிந்தது' என்று, இலங்கை ஊர்
புகுவான்.

சேய் விசும்பினில் நிமிர்ந்து நின்று இராவணன் சீறி - தூரத்தே உள்ள வானில் உயரச் சென்று இராவணன் சீற்றம் கொண்டு; **அவன் உடல் புகப் பாய் கடுங்கணை பத்து பாய்ச்சி** - அவ்வீடணன் உடம்பிலே பாய்கின்ற கொடிய அம்புகள் பத்தை

அழுத்திவிட்டு; **ஆயிரம் சரம் அனுமன் தன் உடலினில் அழுத்த** - ஆயிரம் அம்புகளை அனுமனின் உடம்பில் பாய்ச்சிவிட்டு; **செரு முடிந்தது என்று** - போர் முற்றுப் பெற்றது என்று; **இலங்கை ஊர் புகுவான் போயினன்** - இலங்கை நகரில் புக, (இராவணன்) சென்றான்.

9565. 'தேடிச் சேர்ந்த என் பொருட்டினால், உலகுடைச் செல்வன்
வாடிப் போயினன்; நீ இனி வஞ்சனை மதியால்
ஓடிப் போகுவது எங்கு? அடா! உன்னொடும் உடனே
வீடிப் போவென்' என்று அரக்கன்மேல் வீடணன் வெகுண்டான்.

தேடிச் சேர்ந்த என் பொருட்டினால் - அடைக்கலமாகப் புகுந்த என்னைக் காப்பதற்காக; **உலகுடைச் செல்வன் வாடிப் போயினன்** - உலகம் எல்லாம் தன்னதாக உடைய இலக்குவன் வாடிப் போனான்; **இனி வஞ்சனை மதியால் ஓடிப் போகுவது எங்கு?** - இனிமேல் உன்னுடைய வஞ்சனை புத்தியால் நீ ஓடிப் போவது எங்கு? **அடா! உன்னொடும் உடனே வீடிப் போவென் என்று** - அடா உன்னோடு இப்போதே போர் செய்து உன்னைக் கொன்று நானும் இறப்பேன் என்று; **அரக்கன் மேல் வீடணன் வெகுண்டான்** - இராவணன் மீது வீடணன் கோபித்தான்.

வீடணனைக் கொல்லாது விடுத்து இராவணன் மீளுதல்

9566. 'வென்றி என் வயம் ஆனது; வீடணப் பசுவைக்
கொன்று இனிப் பயன் இல்லை' என்று, இராவணன் கொண்டான்;
நின்றிலன், ஒன்றும் நோக்கிலன், முனிவு எலாம் நீத்தான்;
பொன் திணிந்தன மதிலுடை இலங்கை ஊர் புக்கான்.

வென்றி என் வயம் ஆனது - வெற்றி என் வசம் ஆயிற்று; **வீடணப் பசுவைக் கொன்று இனிப் பயன் இல்லை என்று** - பசுப் போன்ற வீடணனைக் கொன்று இனிமேல் அடையும் நன்மை ஒன்றும் இல்லை என்று; **இராவணன் கொண்டான்** - இராவணன் மனத்தில் நினைத்தான்; **நின்றிலன்** - நிற்கவும் இல்லை; **ஒன்றும் நோக்கலன்** - போர்க்களத்து எதையும் பார்க்கவில்லை; **முனிவு எலாம் நீத்தான்** - கோபம் எல்லாம் விட்டவனாய்; **பொன் திணிந்தன மதிலுடை இலங்கை ஊர் புக்கான்** - அழகிய மதிலை உடைய இலங்கை நகர்க்குள் சென்றான்.

வீடணன் ஆற்றாது அரற்றுதல்

9567. ***அரக்கன் ஏகினன்; வீடணன் வாய் திறந்து அரற்றி,***
இரக்கம்தான் என இலக்குவன் இணை அடித்
தலத்தில்,
கரக்கல் ஆகலாக் காதலின் வீழ்ந்தனன் கலுழ்ந்தான்;
குரக்கு வெள்ளமும் தலைவரும் துயரிடைக்
குளித்தார்.

அரக்கன் ஏகினன் - *இராவணன் இலங்கைக்குள் சென்றான்;* **வீடணன் வாய் திறந்து அரற்றி** - *வீடணன் வாய் திறந்து புலம்பி;* **இரக்கம் தான் என இலக்குவன் இணை அடித்தலத்தில்** - *இரக்கப் பண்பே உருவான இலக்குவனின் இரண்டு காலடியில்;* **கரக்கல் ஆகலாக் காதலின்** - *அடக்க முடியாத அன்பினால்;* **கலுழ்ந்தான் வீழ்ந்தனன்** - *கண்ணீர் சிந்தி விழுந்தான்;* **குரக்கு வெள்ளமும் தலைவரும் துயரிடைக் குளித்தார்** - *குரங்குச் சேனையும் அதன் தலைவர்களும் துன்பத்தில் ஆழ்ந்தார்கள்.*

9568. ***பொன் அரும்பு உறு தார்ப் புயப் பொருப்பினான்***
பொன்ற
என் இருந்து நான்? இறப்பென், இக் கணத்து;
எனை ஆளும்
மன் இருந்து இனி வாழ்கிலன்' என்றனன் மறுக,
'நில், நில்' என்றனன், சாம்பவன் உரை ஒன்று
நிகழ்த்தும்.

பொன் அரும்பு உறுதார்ப் புயப் பொருப்பினான் பொன்ற - *அழகு மிக்க அரும்பால் கட்டிய மாலையணிந்த தோள்களாம் மலையை உடைய இலக்குவன் இறக்க;* **நான் இருந்து என்?** - *நான் உயிரோடு இருந்து என்ன பயன்?* **இக்கணத்து இறப்பென்** - *இந்த நொடியே இறப்பேன்;* **எனை ஆளும் மன் இருந்து இனி வாழ்கிலன் என்றனன் மறுக** - *என்னை அடைக்கலமாய்க் கொண்ட இராமன் இனி உயிரோடு வாழான் என்று மனங்கலங்கி நிற்க;* **சாம்பவான் 'நில் நில்' என்றனன்** - *சாம்பவான் அவனைத் தடுத்து 'நில் நில்' என்று கூறி,;* **உரை ஒன்று நிகழ்த்தும்** - *சொல் ஒன்று சொல்வான்.*

9569. ***'அனுமன் நிற்க, நாம் ஆர் உயிர்க்கு இரங்குவது***

***அறிவோ?
நினையும் அத்துணை மாத்திரத்து, உலகு எலாம்
நிமிர்வான்,
வினையின் நல் மருந்து அளிக்கின்றான்;
உயிர்க்கின்றான், வீரன்
தினையும் அல்லல் உற்று அழுங்கன்மின்' என்று இடர்
தீர்த்தான்.***

அனுமன் நிற்க நாம் ஆர் உயிர்க்கு இரங்குவது அறிவோ - *அனுமன் நம் பக்கம் இருக்கும் போது நாம் அரிய உயிர் நீங்கியதற்கு வருந்துதல் அறிவுடைமை ஆகுமோ;* ***நினையும் அத்துணை மாத்திரத்து உலகு எலாம் நிமிர்வான்*** - *அனுமன் எண்ணிய அளவில் உலகெலாம் நிமிர்கின்ற பேருருவுடையவனாய்;* ***வினையின் நல் மருந்து அளிக்கின்றான்*** - *நம் புண்ணிய வினையால் நல்ல மருந்தைக்கொண்டு அளிக்கின்றான்;* ***வீரன் உயிர்க்கின்றான்*** - *அளித்தவுடன் இலக்குவன் உயிர் பெற்றெழுகின்றான்;* ***தினையும் அல்லல் உற்று அழுங்கன்மின் என்று இடர் தீர்த்தான்*** - *மிகச்சிறிய அளவும் துன்பமுற்று வருந்தாதீர்கள் என்று சாம்பவான் கூறி வீடணன் முதலியோர் துன்பம் தீர்த்தான்.*

அனுமன் மருந்து கொண்டு வந்து இலக்குவனை உயிர்ப்பித்தல்

***9570. மருத்தின் காதலன் மார்பிடை அம்பு எலாம்வாங்கி,
'இருத்தியோ, கடிது ஏகலை? இளவலை இங்ஙன்
வருத்தம் காணுமோ மன்னவன்?' என்னலும்,
அன்னான்
கருத்தை உன்னி, அம் மாருதி உலகு எலாம்
கடந்தான்.***

மருத்தின் காதலன் - *வாயுமகனாகிய அனுமனின்;* **மார்பிடை அம்பு எலாம் வாங்கி** - *மார்பில் தைத்த அம்பு எலாம் வாங்கிவிட்டு;* **இருத்தியோ கடிது ஏகலை** - *நீ மருந்து கொண்டு வராமல் இருப்பாயோ விரைந்து செல்ல மாட்டாயா;* **மன்னவன் இளவலை இங்ஙனன் வருத்தம் காணுமோ** - *இராமன் தன் தம்பியாம் இலக்குவனை இவ்வருத்த நிலையில் காண்பானா?* **என்னலும்** - *என்று சாம்பவன் கூற;* **அன்னான் கருத்தை உன்னி** - *அத்தகையோன் எண்ணத்தை நினைத்துப் பார்த்து;* **அம்மாருதி உலகு எலாம் கடந்தான்** - *அவ்வனுமான் உலகங்களை எல்லாம் கடந்து சென்றான்.*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9571. உய்த்து ஒரு திசைமேல் ஓடி உலகு எலாம் கடக்கப்
பாய்ந்து,
மெய்த் தகு மருந்துதன்னை, வெற்பொடும்
கொணர்ந்த வீரன்,
பொய்த்தல் இல் குறி கெடாமே பொது அற நோக்கி,
பொன்போல்
வைத்தது வாங்கிக் கொண்டு வருதலில், வருத்தம்
உண்டோ?

உய்த்து ஒரு திசை மேல் ஓடி - (தன் கருத்தை மருந்தின் மீது) செலுத்தி வட திசையில் ஓடி; **உலகு எலாம் கடக்கப் பாய்ந்து** - உலகங்கள் எல்லாம் கடந்திடுமாறு பாய்ந்து சென்று; **மெய்த்தகு மருந்து தன்னை** - மெய்ம்மையுடன் பொருந்திய மருந்தை; **வெற்பொடும் கொணர்ந்த வீரன்** - மருத்து மலையுடன் முன்னர் கொண்டு வந்த வீரனாம் அனுமான்; **பொய்த்தல் இல்குறி கெடாமே பொது அறநோக்கி** - பொய்யில்லாத அடையாளங்களை நன்கு பார்த்து; **பொன் போல் வைத்தது வாங்கிக் கொண்டு வருதலில் வருத்தம் உண்டோ?** - பாதுகாப்பாக வைத்த பெருஞ்செல்வம் போல் போற்றி வைத்ததை மீண்டும் கொண்டு வருவதில் துன்பம் உண்டோ? (இல்லை)

9572. தந்தனன், மருந்துதன்னை; தாக்குதல் முன்னே
யோகம்
வந்தது, மாண்டார்க்கு எல்லாம், உயிர் தரும்
வலத்தது என்றால், நொந்தவர் நோவு தீர்க்கச் சிறிது அன்றோ?
நொடிதல் முன்னே
இந்திரன் உலகம் ஆர்க்க, எழுந்தனன் இளைய
வீரன்.

தந்தனன் மருந்து தன்னை - அனுமன் தந்த நல்ல மருந்தை; **தாக்குதல் முன்னே யோகம் வந்தது** - மருந்தின் வாசனை வருமுன்னே நல்வினை கூடிற்று; **மாண்டார்க்கு எல்லாம் உயிர் தரும் வலத்தது என்றால்** - செத்தவர் எல்லார்க்கும் உயிர் அளிக்கும் வலிமையுடையது என்றால்; **நொந்தவர் நோவு தீர்க்கச் சிறிது அன்றோ** - வேலால் துன்புற்றவரின் துன்பம் தீர்ப்பது சிறிய சொல் அல்லவா? **இந்திரன் உலகம் ஆர்க்க** - தேவர் உலகம் ஆரவாரம் செய்ய; **நொடிதல் முன்னே இளைய வீரன் எழுந்தனன்** - நொடிப் பொழுதில் இலக்குவன் உயிர் பெற்று எழுந்தான்.

சில சுவடிகளில் இச்செய்யுளோடு இப்படலம் முடிவுறும்.

இலக்குவன் அனுமனைத் தழுவி, வீடணன் நலம் உசாவல்

9573. ***எழுந்து நின்று, அனுமன்தன்னை இரு கையால்***
தழுவி, 'எந்தாய்!
விழுந்திலன் அன்றோ, மற்று அவ் வீடணன்!' என்ன,
விம்மித்
தொழும் துணையவனை நோக்கி, துணுக்கமும்
துயரும், நீக்கி
'கொழுந்தியும் மீண்டாள்; பட்டான் அரக்கன்' என்று

உவகை கொண்டான்

எழுந்து நின்று - இலக்குவன் எழுந்து நின்று; **அனுமன் தன்னை இரு கையால் தழுவி** - அனுமனைத் தன் இரு கைகளாலும் தழுவிக்கொண்டு; **எந்தாய் விழுந்திலன் அன்றோ மற்று அவ்வீடணன் என்ன** - எம் தந்தை போன்றவனே! அந்த வீடணன் இறந்து பட வில்லை அல்லவா என்று கேட்க; **விம்மித் தொழும் துணையவனை நோக்கி** - (அது கேட்டுத்) தேம்பித் தன்னை வணங்கும் துணைவனைப் பார்த்து; **துணுக்கமும் துயரும் நீக்கி** - மன நடுக்கமும் துன்பமும் தீர்ந்து; **அரக்கன் பட்டான்** - இராவணன் இனி மாண்டான்; **கொழுந்தியும் மீண்டாள்** - சீதையும் சிறை மீண்டாள்; **என்று உவகை கொண்டான்** - என மகிழ்ச்சி கொண்டான்.

வானரத் தலைவர் இராமன்பால் செல்ல, அவன்
'விளைந்தது என்?' எனல்

9574. ***''தருமம்'' என்று அறிஞர் சொல்லும் தனிப்***
பொருள்தன்னை இன்னே,
கருமம் என்று அனுமன் ஆக்கிக் காட்டிய தன்மை
கண்டால்,
அருமை என் இராமற்கு? அம்மா! அறம் வெல்லும்,
பாவம் தோற்கும்
இருமையும் நோக்கின்' என்னா, இராமன்பால் எழுந்து
சென்றார்.

தருமம் என்று அறிஞர் சொல்லும் தனிப்பொருள் தன்னை - அறம் என அறிஞர் கூறும் ஒப்பற்ற பொருளை; **இன்னே கருமம் என்று** - இப்போதே செய்யத் தக்கது என்று; **அனுமன் காட்டிய தன்மை** - அனுமன் நிரூபித்துக் காட்டிய தன்மை; **கண்டால் இராமற்கு அருமை என்** - நோக்கினால் இராமனுக்கு செய்தற்கு அரிய பொருள் எது? (ஒன்றுமில்லை); **இருமையும் நோக்கின்** - இம்மை மறுமையை ஆராயின்; **அறம்**

வெல்லும் பாவம் தோற்கும் - அறம் வெல்லும் மறம் தோற்கும்; **என்னா இராமன் பால் எழுந்து சென்றார்** - என்று கூறி இராமனிடத்து எழுந்து போனார்.

9575. **ஒன்று அல பல என்று ஓங்கும் உயர் பிணத்து**
உம்பரோடும்
குன்றுகள் பலவும், சோரிக் குரை கடல் அனைத்தும்
தாவிச்
சென்று அடைந்து, இராமன் தன்னைத் திருவடி
வணக்கம் செய்தார்,
வென்றியின் தலைவர், கண்ட இராமன், 'என்
விளைந்தது?' என்றான்.

ஒன்று அல பல என்று - ஒன்று அல்லாதன பல என்று கூறுமாறு; **உயர்பிணத்து குன்றுகள் பலவும்** - உயர்ந்த பிணக் குன்றுகள் பலவற்றையும்; **சோரிக் குரைகடல் அனைத்தும்** - ஒலிக்கும் இரத்தக் கடல் அனைத்தும்; **உம்பரோடும் தாவிச் சென்று, அடைந்து** - தேவர்களோடும் கடந்து சென்று சேர்ந்து; **இராமன் தன்னை திருவடி வணக்கம் செய்தார்** - இராமனின் திருவடிகளை வணங்கினார்கள்; **வென்றியின் தலைவர்** - வெற்றி கண்ட தலைவர்கள்; **கண்ட இராமன்** - அவ்வாறு வணங்கக் கண்ட இராமன்; **விளைந்தது என் என்றான்** - நடந்தது என்ன என்று கேட்டான்.

இராமன் அனுமனை வாழ்த்துதல்

9576. **உற்றது முழுதும் நோக்கி, ஒழிவு அற, உணர்வு உள்**
ஊற,
சொற்றனன் சாம்பன்; வீரன் அனுமனைத் தொடரப்
புல்லி,
'பெற்றனன் உன்னை; என்னை பெறாதன?
பெரியோய்! என்றும்
அற்று இடையூறு செல்லா ஆயுளை ஆக!' என்றான்.

சாம்பன் உற்றது முழுதும் நோக்கி - (அது கேட்ட) சாம்பன் நிகழ்ந்ததை முழுவதும் சிந்தித்து; **ஒழிவு அற உணர்வுள் ஊறச் சொற்றனன்** - ஒன்று விடாமல் இராமனின் உணர்வில் பதியும் வண்ணம் கூறினான்; **வீரன் அனுமனைத் தொடரப்புல்லி** - வீரனாம் அனுமானை இராமன் நெருங்கத் தழுவி; **பெரியோய்! உன்னைப் பெற்றனன்** - பெரியோனை! உன்னைப் பெற்று விட்டேன்; **என்னை பெறாதன** - இனிப் பெறாத பேறு என்ன உளது? **என்றும் அற்று இடையூறு செல்லா ஆயுளை ஆக**

என்றான் - எக்காலத்தும் இடையறவு பட்டு முடியாத நீண்ட ஆயுளை உடையவன் ஆகுக என வாழ்த்தினான்.

இலக்குவன் இராமன் பாராட்டல்

9577. ***புயல் பொழி அருவிக் கண்ணன், பொருமலன்***
பொங்குகின்றான்,
உயிர் புறத்து ஒழிய நின்ற உடல் அன்ன உருவத்
தம்பி,
துயர் தமக்கு உதவி, மீளாத் துறக்கம் பெற்று,
உயர்ந்த தொல்லைத்,
தயரதற் கண்டால் ஒத்த தம்முனைத் தொழுது

சார்ந்தான்.

புயல் பொழி அருவிக் கண்ணன் - மேகம் போல் பொழியும் கண்ணீர் அருவியை உடைய கண்களுடையவனும்; **பொருமலன் பொங்குகின்றான்** - அழுது விம்முபவனும் மகிழ்ச்சி பொங்கும் மனமுடையவனும்; **உயிர் புறத்து ஒழிய நின்ற உடல் அன்ன உருவத்தம்பி** - உயிர் பிரிந்து வெளியே நிற்க அதைப் பிரிந்த உடம்பு போல வாடிய உருவமுடையவனும் ஆகிய தம்பி இலக்குவன்; **துயர் தமக்கு உதவி** - தமக்குப் பிரிவாற்றாத் துன்பம் கொடுத்து விட்டு; **மீளாத் துறக்கம் பெற்று உயர்ந்த தொல்லைத் தயரதற் கண்டால் ஒத்த** - இறந்து மீண்டும் வராத துறக்க உலகைப் பெற்றுயர்வுற்ற பழைய தயரதனை வரக்கண்டு மகிழ்ந்தது போன்று; **தம்முனைத் தொழுது சார்ந்தான்** - தன் அண்ணன் இராமனை வணங்கி வந்தடைந்தான்.

9578. ***இளவலை நோக்கி, 'ஐய! இரவிதன் குலத்துக்கு***
ஏற்ற
அளவினம்; அடைந்தோர்க்கு ஆகி, மன் உயிர்
கொடுத்த வன்மைத்
துளவு இயல் தொங்கலாய்! நீ அன்னது துணிந்தாய்
என்றால்
அளவு இயல் அன்று; செய்தற்கு அடுப்பதே ஆகும்
அன்றே?

இளவலை நோக்கி - தன்னைத் தொழுது வந்த தம்பியைப் பார்த்து; **ஐய! துளவு இயல் தொங்கலாய்!** - ஐயனே! துளவத்தால் கட்டிய மாலை அணிந்தவனே; **இரவி தன் குலத்துக்கு ஏற்ற அளவினம்** - சூரிய குல இயல்புக்குத் தக்கபடி; **அடைந்தோர்க்கு**

ஆகி - தம்மை அடைக்கலமாக வந்தவர்க்கு உதவுவோர் ஆகி; **மன் உயிர் கொடுத்த வன்மை** - நிலை பெற்ற உயிர் கொடுக்கும் வலிய செயல்; **அன்னது துணிந்தாய் என்றால்** - நீ அச்செயல் செய்யத் துணிந்தாய் என்றால்; **அளவியல் அன்று** - அது நின் தகுதிக்கு மிகுதியான அளவினை உடையதன்று; **அடுப்பதே ஆகும் அன்றே** - செய்தற்கு ஏற்ற செயலே ஆகும் அல்லவா?

9579. **புறவு ஒன்றின் பொருட்டின் யாக்கை புண் உற
அரிந்த புத்தேள்
அறவனும், ஐய! நின்னை நிகர்க்கிலன்; அப்பால்
நின்ற
பிற வினை உரைப்பது என்னே? பேர் அருளாளர்
என்பார்
கறவையும் கன்றும் ஒப்பார், தமர்க்கு இடர்
காண்கில்' என்றான்.**

ஐய! புறவு ஒன்றின் பொருட்டு - ஐயனே! தன்னிடம் அடைக்கலம் புகுந்த புறாவிற்காக; **இன்யாக்கை புண் உற அரிந்த புத்தேள் அறவனும்** - தன் இனிய உடம்பை புண் உண்டாகத் தசை அரிந்தளித்த தெய்வத்தன்மையுள்ள அறவானாம் சிபியும்; **நின்னை நிகர்க்கிலன்** - உனக்கு ஒப்பாக மாட்டான்; **அப்பால் நின்ற பிறவினை உரைப்பது என்னே** - அதற்குப் பிறகு ஒழிந்த பிற செயல்களைக் கூறுவது என்ன பயன்? **பேர் அருளாளர் என்பார்** - பெரிய அருளாளர் எனப்படுவோர்; **தமர்க்கு இடர் காணில்** - தம்மைச் சார்ந்தவர்க்குத் துன்பம் வரக் கண்டால்; **கறவையும் கன்றும் ஒப்பார் என்றான்** - பசுவையும் கன்றையும் போல் விரைந்து சென்று காப்பர் என்று கூறினான்.

9580. **சாலிகை முதல ஆன போர்ப் பரம் தாங்கிற்று
எல்லாம்
நீல் நிற ஞாயிறு அன்ன நெடியவன் முறையின்
நீக்கி,
கோல் சொரி தனுவும் கொற்ற அனுமன் கைக்
கொடுத்து, கொண்டல்
மேல் நிறை குன்றம் ஒன்றில் மெய்ம் மெலிவு
ஆற்றலுற்றான்.**

சாலிகை முதல ஆன போர்ப்பரம் தாங்கிற்று எல்லாம் - கவசம் முதலிய போர்க்கெனத் தாங்கிய பாரத்தை எல்லாம்; **நீல் நிற ஞாயிறு அன்ன நெடியவன் முறையின் நீக்கி** - நீல நிறமுள்ள சூரியனைப் போல இராமன், இலக்குவன்

உடம்பிலிருந்து முறையாக நீக்கி; **கோல் சொரி தனுவும்** - அம்புகளை எய்யும் வில்லையும்; **கொற்ற அனுமன் கை கொடுத்து** - வெற்றிக்குரிய அனுமனின் கையில் கொடுத்துவிட்டு; **கொண்டல் மேல் நிறை குன்றம் ஒன்றில்** - மேகங்கள் நிறைந்த குன்றம் ஒன்றின்மேல்; **மெய்ம்மெலிவு ஆற்றலுற்றான்** - இலக்குவன் உடல் மெலிவை ஆற்றச் செய்தான்.

வானரரர் களம் காண் படலம்

இராமன் கொன்று குவித்த அரக்கர்களின் மூலப்படையை வானரங்கள் கண்டதைக் கூறும் படலம். இது 'வானரர் களங்காட்சிப் படலம்', 'வானரச் சேனை களங்காண் படலம், 'வானரத் தலைவர்கள் களங்காட்சிப்படலம்', 'வானர வீரர்கள் களங்காண்படலம்' எனவும் காணப்பெறும். வேறுசில சுவடிகளில் இப்படலத்தை 'இராவணன் களங்காண் படல'த்துடன் சேர்த்துக் 'களங்காண் படலம்' எனக் குறிப்பர்.

மூலபலப்படை அழிந்தது. சுக்கிரீவன் தன்படையுடன் சென்று இராமனை வணங்கி 'அரக்கர் படையை வென்றது எவ்வாறு?' எனக் கேட்டான். 'வீடணனோடு களத்திற்சென்று கண்டால் புலப்படும்' என இராமன் கூறினான். வானர வீரர்கள் வீடணனோடு சென்று அவன் களத்தைக் காட்டி நிற்க அதுகண்டு அஞ்சினர். பின்னர் அதனை வகைப்படுத்திக் கூறுமாறு வீடணனைக் கேட்டனர். வீடணனும் ஒவ்வொன்றையும் சிறப்பித்துக் கூறக் கண்டு சலிப்படைந்த வானர வீரர் 'இவ்வாறே காலம் கடத்துவதை விட இதனை முடித்த இராமனை வணங்குவோம்' என்றனர். பின்னர் வீடணனோடு இராமனிடம் சென்று வணங்கி அவன் திறனை வியந்து நின்றனர்.

மூலபலப் படையின் அழிவு காணச் சுக்கிரீவனை இராமன் ஏவல்

9581. ஆய பின், கவியின் வேந்தும், அளப்ப அருந்
தானையோடும்,
மேயினன், இராமன் பாதம் விதி முறை வணங்கி;
வீந்த
தீயவர் பெருமை நோக்கி, நடுக்கமும் திகைப்பும்
உற்றார்,
ஒய்வுறு மனத்தார் ஒன்றும் உணர்ந்திலர், நாணம்
உற்றார்.

ஆய பின் - அதன் பிறகு; **கவியின் வேந்தும் அளப்ப அருந்தானையோடும் மேயினன்** - சுக்கிரீவனும் அளக்க முடியாத தன் வானரப் படையோடு வந்து சேர்ந்தால்; **இராமன் பாதம் விதிமுறை வணங்கி** - இராமனின் திருவடியைத் துதித்து; **வீந்த தீயவர் பெருமை நோக்கி** - இறந்துபட்ட அரக்கரின் பெருக்கைக் கண்டு; **நடுக்கமும் திகைப்பும் உற்றார்** - நடுக்கமும் திகைப்பும் கொண்டார்; **ஒய்வுறு மனத்தார் ஒன்றும் உணர்ந்திலர்** - ஒய்ந்த உள்ளத்தினராய் எதுவும் உணரவில்லை; **நாணம் உற்றார்** - வெட்கப்பட்டார்.

இளைப்பாறிய செய்தி முன் படலத்திலுளது. அரக்கர் பெருக்கைக் கண்டதும் நடுக்கமும் அவர்கள் அனைவரையும் இராமன் ஒருவனே கொன்றான் என எண்ணி வியப்பும் கொண்டார், 'இத்தகைய வலிமை படைத்த இராமனுக்கு நாம்

உதவுகின்றோம்' என எண்ணிய சுக்கிரீவன் முதலானார்க்கு நாணம் உண்டாயிற்று. எனவே பேச்சடங்கி நின்றனர்.

9582. 'மூண்டு எழு சேனை வெள்ளம் உலகு ஒரு மூன்றின் மேலும்
நீண்டு உள அதனை, ஐய! எங்ஙனம் நிமிர்ந்தது?' என்னத்
தூண் திரண்டனைய திண் தோள் சூரியன் சிறுவன் சொல்ல,
'காண்டி நீ, அரக்கர் வேந்தன்தன்னொடும் களத்தை' என்றான்.

ஐய ! *- இராமனே;* ***மூண்டு எழு சேனை வெள்ளம்*** *- போரில் பகைமிகுந்து எழும் சேனைப் பெருக்கம்;* ***உலகு ஒரு மூன்றின் மேலும் நீண்டுஉள*** *- மூன்றுலகங்களை விட நீண்டுள்ளன;* ***அதனை எங்ஙனம் நிமிர்ந்தது? என்ன*** *- அப்படிப்பட்டதை எவ்வாறு வென்றது என்று;* ***தூண்திரண்டனைய திரள் தோள் சூரியன் சிறுவன் சொல்ல*** *- தூண் பருத்துள்ளது போல் திண்ணிய தோளையுடைய சூரியன்மகனாம் சுக்கிரீவன் கேட்க;* ***'நீ அரக்கர் வேந்தன் தன்னொடும் களத்தைக் காண்டி' என்றான்*** *- 'நீ வீடணனொடு சென்று போர்க்களத்தை நேரில் பார்' என்று இராமன் சொன்னான்.*

9583. தொழுதனர் தலைவர் எல்லாம்; தோன்றிய காதல் தூண்ட,
'எழுக' என விரைவின் சென்றார், இராவணற்கு இளவலோடும்;
கழுகொடு பருந்தும், பாறும், பேய்களும், கணங்கள் மற்றும்,
குழுவிய களத்தைக் கண்ணின் நோக்கினர், துணுக்கம் கொண்டார்.

தலைவர் எல்லாம் தொழுதனர் *- வானரத் தலைவர்கள் எல்லாம் (இராமனைத்) தொழுதனர்;* ***தோன்றிய காதல் தூண்ட*** *- உண்டான ஆசை தூண்டுவதால்;* ***இராவணற்கு இளவலோடும்*** *- இராவணன் தம்பியாம் வீடணனோடும்;* ***'எழுக' என விரைவின் சென்றார்*** *- 'எழுக' என்று கூறி விரைவாகச் சென்றனர்;* ***கழுகொடு, பருந்தும் பாறும் பேய்களும் கணங்கள் மற்றும் குழுவிய களத்தை*** *- கழுகும், பருந்தும், பாறும் பேய்களும் மற்றுமுள்ள காகம் முதலிய கூட்டமும் கூடியுள்ள போர்க்களத்தை;* ***கண்ணின் நோக்கினர்*** *- கண்ணில் கண்டனர்;* ***துணுக்கம் கொண்டார்*** *- மனநடுக்கம் கொண்டனர்.*

9584. **ஏங்கினார்; நடுக்கமுற்றார்; இரைத்து இரைத்து,**
உள்ளம் ஏற,
வீங்கினார்; வெருவலுற்றார்; விம்மினார்; உள்ளம்
வெம்ப,
ஓங்கினார்; மெள்ள மெள்ள உயிர் நிலைத்து,
உவகை ஊற,
ஆங்கு அவர் உற்ற தன்மை யார் அறிந்து
அறையகிற்பார்?

ஏங்கினார் - *அழுதார்கள்;* **நடுக்கமுற்றார்** - நடுக்கம் அடைந்தார்கள்; **இரைத்து இரைத்து உள்ளம் ஏற வீங்கினார்** - பெருமூச்சு வாங்கி மனம் துன்புற உடம்பு வீங்கினார்கள்; **வெருவலுற்றார்** - அஞ்சினார்கள்; **உள்ளம் வெம்ப விம்மினார்** - மனம் வெதும்பத் தேம்பினார்கள்; **மெள்ள மெள்ள உயிர் நிலைத்து** - மெதுவாக உயிர்ப்பு நிலைபெற்று; **உவளக ஊற** - மகிழ்ச்சி பொங்க; **ஓங்கினார்** - உணர்வு மிகுந்தார்கள்; **ஆங்கு அவர் உற்ற தன்மை** - அப்போது அவர்கள் அடைந்த மெய்ப்பாட்டுத் தன்மையை; **அறிந்து அறைய கிற்பார் யார்** - தெரிந்து சொல்ல வல்லவர்கள் யார்? (ஒருவருமில்லை);

போர்க்களக் காட்சியை வீடணன் காட்டிக் கூறுதல்

9585. **ஆயிரம் பருவம் கண்டால், காட்சிக்கு ஓர் கரையிற்று**
அன்றால்;
மேயின துறைகள்தோறும் விம்மினார் நிற்பது
அல்லால்,
பாய் திரைப் பரவை ஏழும் காண்குறும் பதகர் என்ன,
'நீ இருந்து உரைத்தி' என்றார்; வீடணன் நெறியின்
சொல்வான்;

பாய் திரைப்பரவை ஏழும் - அலைகள் பாய்ந்து வரும் கடல்கள் ஏழையும்; **காண்குறும் பதகர் என்ன** - காண விரும்பும் பாவிகளைப் போல; **மேயின துறைகள் தோறும்** - விரும்பிய துறைகள் தோறும்; **விம்மினார்** - மகிழ்ந்து; **நிற்பது அல்லால்** - நிற்பதன்றி; **ஆயிரம் பருவம் கண்டால் காட்சிக்கு ஓர் கரையிற்று அன்றால்** - ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆனாலும் சாட்சிக்கு ஒரு கரை காணல் இயலாது; **நீ இருந்தி உரைத்தி என்றார்** - அமைதியாக இருந்து நீ சொல்க என்றனர்; **வீடணன் நெறியின் சொல்வான்** - வீடணன் முறையாகக் கூறுவான்.

சந்தக் கலித்துறை

9586. 'காகப் பந்தர்ச் செங் களம் எங்கும், செறி கால
ஓகத்து அம்பின் பொன்றினவேனும், உடல் ஒன்றி,
மேகச் சங்கம் தொக்கன, வீழும் வெளி இன்றி,
நாகக் குன்றின் நின்றன காண்மின் - நமரங்காள்!

நமரங்காள் - நம்மவர்களே!; **ஓகத்து அம்பின் பொன்றினவேனும்** - (இராமனின்) அம்புக் கூட்டத்தால் இறந்தன ஆயினும்; **உடல் ஒன்றி** - உடல்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று ஒட்டி; **செறி கால** - இரத்தச் சேற்றில் சிக்கிய கால்களுடன்; **மேகச் சங்கம் தொக்கன** - மேகக் கூட்டம் கூடியது போல்; **வீழும் வெளி இன்றி** - தரையில் வீழ இடமின்றி; **காகப் பந்தர் செங்களம் எங்கும்** - காகங்களிட்ட பந்தரை உடைய சிவந்த போர்க்களம் எங்கும்; **நாகக் குன்றின் நின்றன காண்மின்** - யானை மலைகள் நின்றுள்ள நிலையைப் பாரீர்.

ஓகம் - பெருங்கூட்டம்; சங்கம் - கூட்டம்; நாகம் - யானை

9587. 'வென்றிச் செங் கண் வெம்மை அரக்கர் விசை
ஊர்வ,
ஒன்றிற்கு ஒன்று உற்று அம்பு தலைப்பட்டு உயிர்
நுங்க,
பொன்றி, சிங்கம் நாக அடுக்கல் பொலிகின்ற
குன்றில் துஞ்சும் தன்மை நிகர்க்கும் குறி காணீர்.

வென்றிச் செங்கண் வெம்மை அரக்கர் - வெற்றி கொண்டு முன்னர் விளங்கிய சிவந்த கண்ணும் கொடுமையுமுடைய அரக்கர்; **விசை ஊர்வ** - (இராமனின் அம்புகள்) வேகமாக வந்துதைக்க; **அம்பு ஒன்றிற்கு ஒன்று உற்று தலைப்பட்டு** - அம்புகள் ஒன்றின் மேல் ஒன்று முற்பட வந்து பாய்ந்து; **உயிர் நுங்க** - தம் உயிரைப் பருகியதால்; **பொன்றி** - இறந்து; **சிங்கம் நாக அடுக்கல் பொலிகின்ற குன்றில் துஞ்சும் தன்மை** - சிங்கங்கள் யானைகளாம் குன்றின் மேல் உறங்கும் தன்மையை; **நிகர்க்கும் குறி காணீர்** - ஒத்து நிற்கும் குறிப்பைப் பாரீர்.

9588. 'அளியின் பொங்கும் அங்கணன் ஏவும் அயில்
வாளிக்
களியில் பட்டார் வாள் முகம், மின்னும் கரை
இல்லாப்
புளினத் திட்டின் கண் அகன் வாரிக் கடல் பூத்த
நளினக் காடே ஒப்பன காண்மின் - நமரங்காள்!

அளியின் பொங்கும் அங்கணன் - அருள் ததும்பும் அழகிய கண்களையுடைய இராமன்; **ஏவும் அயில்வாளிக் களியின் பட்டார்** - ஏவிய கூரிய அம்புகளால் (இறக்க வாய்ப்புப் பெற்ற) களிப்போடு மடிந்த அரக்கரின்; **மின்னும் கரையில்லா வாள்முகம்** - மின்னுகின்ற அளவில்லா ஒளி படைத்த முகங்கள்; **புளினத் திட்டின் கண் அகன் வாரிக் கடல் பூத்த** - மணல் திட்டுக்களின் அகன்ற நீர் மிகுந்த கடலில் மலர்ந்த; **நளினக்காடே ஒப்பன** - தாமரைக் காடே போல் வன; **நமரங்காள்! காண்மின்** - நம்மவர்களே! பாருங்கள்.

9589. 'ஒழுகிப் பாயும் மும் மத வேழம் உயிரோடும்
எழுகிற்கில்லாச் செம்புனல் வெள்ளத்திடை இற்ற;
பழகிற்கில்லாப் பல் திரை தூங்கும் படர் வேலை
முழுகித் தோன்றும் மீன் அரசு ஒக்கும் முறை
நோக்கீர்!

ஒழுகிப் பாயும் மும்மதவேழம் - தரையில் ஒழுகிப் பாயும் கன்னம், கபோலம், பீசம் என்னும் உறுப்புகளில் மதநீர் கொண்ட யானைகள்; **உயிரோடும் எழுகிற்கில்லா** - உயிரோடிருந்தும் எழமுடியாத; **செம்புனல் வெள்ளத்திடை இற்ற** - இரத்த வெள்ளத்தில் தனித்தனி ஆயின; **பழகிற்கில்லா** - பழகுதல் இல்லாத; **பல்திரை தூங்கும்** - பல அலைகள் மடங்கி; **படர்வேலை** - பரவுகின்ற கடலில்; **முழுகித் தோன்றும்** - மூழ்கி வெளிப்படும்; **மீன் அரசு ஒக்கும்** - மீன் அரசு போலிருக்கும்; **முறை நோக்கீர்** - முறையைப் பாருங்கள்.

9590. 'பூ வாய் வாளிச் செல் எறி காலைப் பரி பொன்ற,
கோ ஆர் விண்வாய் வெண் கொடி திண் பாயொடு
கூட,
மா வாய் திண் தேர் மண்டுதலால், நீர் மறி வேலை
நாவாய் மானச் செல்வன காண்மின் - நமரங்காள்!

நமரங்காள் ! - நம்மவர்களே!; **பூவாய் வாளிச் செல் எறிகாலை** - கூரிய முனையை உடைய அம்புகளாம் இடிகள் வீழ்ந்து எறிந்த காலத்து; **பரிபொன்ற** - குதிரைகள் இறக்க; **கோ ஆர் விண்வாய்** - சிறப்புமிக்க வானத்திடையே; **வெண்கொடி திண்பாயொடு கூட** - வெள்ளைக் கொடி திண்ணிய பாயொடு பொருந்த; **மாவாய் திண்தேர் மண்டுதலால்** - குதிரைகள் பூட்டிய வலிய தேர்கள் இரத்த வெள்ளத்தில் நிற்பதால்; **நீர்மறி வேலை நாவாய்மானச் செல்வன** - நீர் நிறைந்த கடலிலே மரக்கலங்கள் போலச் செல்வனவற்றை; **காண்மின்** - பாருங்கள்.

9591. 'கடக் கார் என்னப் பொங்கு கவந்தத்தொடு கைகள்
தொடக்காநிற்கும் பேய், இலயத்தின் தொழில் பண்ணி,
மடக்கோ இல்லா வார் படிமக் கூத்து அமைவிப்பான்,
நடக் கால் காட்டும் கண்ணுளர் ஒக்கும் - நமரங்காள்!

நமரங்காள் ! - நம்மவர்களே!; **கடக் கார் என்ன** - உடல் மேகங்களொடு ஒத்திருக்க; **பொங்கு கவந்தத் தொடுகைகள்** - எழுச்சியுற்ற கவந்தத்திற்கு ஏற்பக் கைகளை; **தொடக்கா நிற்கும் பேய்** - சேர்க்கா நிற்கின்ற பேய்கள்; **இலயத்தின் தொழில் பண்ணி** - தாளஒற்றுக்கு ஏற்ப செயலைச் செய்து; **மடக்கோ இல்லா வார் படிமக் கூத்து** - சோம்பலில்லாத நீண்ட அபிநயக் கூத்தை; **அமைவிப்பான்** - பொருந்தச் செய்யுமாறு; **நடக்கால் காட்டும்** - நடனக் காலைக் காட்டுகின்ற; **கண்ணுளர் ஒக்கும்** - பரத ஆசிரியனைப் போலும்.

கண்ணுளர் - கூத்தர்

'கவந்த மாடமுன்பு தங் களிப்பொ டாடு பேயினம்

நிவந்த ஆடலாட்டுவிக்கும் நிமித்த காரர் போலுமே'

என்ற கலிங்கத்துப் பரணிப்பாடலை (4.32) ஒப்பிட்டுக் காணலாம். பேய் கூத்தாசிரியனுக்கும் கவந்தம் கூத்துப் பயில்வோனுக்கும் உவமை.

9592. 'மழுவின் கூர் வாய் வன் பல் இடுக்கின் வய வீரர்
குழுவின் கொண்டந் நாடி தொடக்கப் பொறி கூட்டித்
தழுவிக் கொள்ள, கள்ள மனப் பேய் அவைதம்மை
நழுவிச் செல்லும் இயல்பின காண்மின் - நமரங்காள்!

நமரங்காள் - நம்மவர்களே!; **மழுவின் கூர்வாய் வன்பல் இடுக்கின்** - மழுவினுடைய கூரிய வாய் போன்ற வலிய பல்லின் இடுக்கிலே நடனமிடும் பேயின் கால்கள்; **வயவீரர் குழுவின் கொண்டு** - வெற்றிவீரர் கூட்டமாகக் கொண்ட; **அந்நாடி தொடக்கப் பொறி கூட்டி** - அந்த நரம்புகள் தொடக்குதலை உடைய யந்திரம் போல; **தழுவிக் கொள்ள** - கட்டிக் கொள்ள; **கள்ளமனப் பேய்** - வஞ்சக உள்ளமுடைய பேய்கள்; **அவை தம்மை நழுவிச் செல்லும் இயல்பின** - அவற்றைத் தள்ளி நழுவிப் போகின்ற தன்மையுடையதை; **காண்மின்** - பாருங்கள்.

9593. 'பொன்னின் ஓடை மின் பிறழ் நெற்றிப் புகர் வேழம்,

பின்னும் முன்னும் மாறின வீழ்வின் பிணையுற்ற,
தன்னின் நேரா மெய் இரு பாலும் தலை பெற்ற
என்னும் தன்மைக்கு ஏய்வன பல் வேறு இவை காணீர்.

பொன்னின் ஓடை - பொன்னாலாகிய நெற்றிப் பட்டத்தால்; **மின்பிறழ் நெற்றிப்புகர் வேழம்** - ஒளிவிளங்கும் நெற்றியில் செம்புள்ளிகள் கொண்ட யானைகள்; **பின்னும் முன்னும் மாறின வீழ்வின் பிணையுற்ற** - அம்புகளால் வீழும் போது பின்புறமும் முன்புறமுமாக மாறினவாகச் சேர்ந்துள்ளவை; **தன்னின் நேரா** - தன்னில்தான் ஒப்பாக; **மெய் இருபாலும் தலைபெற்ற** - உடம்பின் இருபக்கமும் தலையைப் பெற்ற புதியவிலங்கு; **என்னும் தன்மைக்கு ஏய்வன** - என்று கூறும் பண்பிற்குப் பொருந்துவன; **பல்வேறு இவை காணீர்** - பலவேறான இவற்றைப் பாரீர்.

9594. 'நாமத் திண் போர் முற்றிய கோப நகை நாறும்,
பாமத் தொல் நீர் அன்ன நிறத்தோர் பகு வாய்கள்,
தூமத்தோடும் வெங் கனல் இன்னும் சுடர்கின்ற
ஓமக் குண்டம் ஒப்பன பல் வேறு இவை காணீர்.

நாமத்திண்போர் முற்றிய - அச்சமூட்டும் வலிய போரில் முதிர்ந்த; **கோப நகை நாறும்** - சினக் கடும் சிரிப்பில் தோன்றியவும்; **பாமத் தொல் நீர் அன்ன** - பரவுகின்ற பழமையான நீரையுடைய கடல்போல்; **நிறத்தோர் பகுவாய்கள்** - நிறத்தையுடையவுமான ஒப்பில்லாத பிளவுபட்ட வாய்கள்; **தூமத்தொடு வெங்கனல் இன்னும் சுடர்கின்ற** - புகையுடன் கொடிய நெருப்பு இன்னும் எரிகின்ற; **ஓமக்குண்டம் ஒப்பன** - ஓமகுண்டங்களைப் போன்றன; **பல்வேறு இவை காணீர்** - பலவேறுபட்ட இவற்றைப் பாருங்கள்.

9595. 'மின்னும் ஓடை ஆடல் வயப் போர் மிடல் வேழக்
கன்னம் மூலத்து உற்றன வெண் சாமரை காணீர்;
மன்னும் மா நீர்த் தாமரை மானும் வதனத்த
அன்னம் மெல்லத் துஞ்சுவ ஒக்கின்றவை காணீர்.

மின்னும் ஓடை ஆடல் - மின்னுகின்ற நெற்றிப்பட்டத்தையும் ஆடலையும் உடைய; **வயப்போர் மிடல் வேழக்கன்னம் மூலத்துற்றன** - வெற்றி பொருந்திய போரிலே வலிமை மிக்க யானைகளின் காதின் அடிப்பக்கத்திலே அமைந்துள்ள; **வெண்சாமரை காணீர்** - வெண்சாமரைகளைப் பாரீர்; **மன்னும் மாநீர்த் தாமரைமானும்** - நிலைபெற்ற மிகுந்த நீரில் உள்ள தாமரை மலரை ஒத்த; **வதனத்த** - (வீரரின்) முகத்தின்மீது படிந்த அவைகள்; **அன்னம் மெல்லத் துஞ்சுவ ஒக்கின்றவை காணீர்** -

அன்னப்பறவைகள் அம்மலர்களில் மெல்லத் தூங்குகின்றவை ஒக்கும். அவற்றைப் பாரீர்.

9596. 'ஒளிம் முற்றாது உற்று உயர் வேழத்து ஒளிர் வெண்
கோடு,
ஆளின் முற்றாச் செம் புனல் வெள்ளத்தவை காணீர்;
கோளின் முற்றாச் செக்கருள் மேகக் குழுவின்கண்
நாளின் முற்றா வெண் பிறை போலும் - நமரங்காள்!

நமரங்காள் - நம்மவர்களே!; **ஆளின் முற்றாச் செம்புனல் வெள்ளத்து** - வீரர்களால் நிரம்பப் பெறாத இரத்த வெள்ளத்தில்; **ஒளிம் முற்றாது உற்று உயர் வேழத்து** - ஒழுங்காக முற்றுகை செய்யாது போர்க்களத்தை அடைந்த உயர்ந்த யானைகளின்; **ஒளிர் வெண் கோடு காணீர்** - ஒளிவீசுகின்ற வெண்மையான கொம்புகளைக் காணுங்கள்!; **கோளின் முற்றாச் செக்கருள்** - ஒளியில் நிரம்பாச் செக்கர் வானத்துள் கிடக்கும்; **மேகக்குழுவின் கண்** - மேகக் கூட்டங்களினிடத்தே; **நாளின் முற்றாவெண்பிறை போலும்** - நாளால் நிரம்பாத வெள்ளிய பிறைமதி போல விளங்கும்;

9597. 'கொடியும் வில்லும், கோலொடு வேலும், குவி தேரும்,
துடியின் பாதக் குன்றின்மிசைத் தோல் விசியின்
கட்டு
ஒடியும் வெய்யோர் கண் எரி செல்ல, உடன் வெந்த
தடி உண்டு ஆடிக் கூளி தடிக்கின்றன காணீர்.

ஒடியும் வெய்யோர் கண் எரிசெல்ல - இறக்கும் வீரர்களின் கண்களில் தோன்றும் கோபத் தீ செல்ல; **கொடியும் வில்லும் கோலொடு வேலும் குவி தேரும்** - கொடிகளையும் விற்களையும் அம்புகளோடு வேல்களையும் குவிந்த தேர்களையும்; **துடியின் பாதக் குன்றின்மிசை** - உடுக்கைபோன்ற அடிகளையுடைய மலைபோன்ற யானைகளின் மேல்; **விசியின் கட்டு** - வாரினால் விரிந்து கட்டிய அம்பாரிகளையும் சுட்டிக்காட்ட; **உடன்வெந்த தடியுண்டு** - அவற்றுடன் வெந்த தசையைத் தின்று; **ஆடிக்கூளி தடிக்கின்றன** - ஆடிக் கொண்டு பேய்கள் பருக்கின்றன; **காணீர்** - பாருங்கள்.

9598. 'சகரம் முந்நீர்ச் செம்புனல் வெள்ளம் தடுமாறா,
மகரம் தம்மின் வந்தன காணா, மனம் உட்கி,
"சிகரம் அன்ன! யானைகொல்?" என்னச் சில
நாணி,
நகரம் நோக்கிச் செல்வன காண்மின் - நமரங்காள்!

நமரங்காள் - நம்மவர்களே!; **சகரம் முந்நீர்ச் செம்புனல் வெள்ளம் தடுமாறா** - சகரரால் தோண்டப் பெற்ற கடல்நீர், போர்க்கள இரத்த வெள்ளம் தம்முன் கலந்து விட்டமையால்; **மகரம் தம்மின் வந்தன காணா** - மகரமீன்கள் தம்மோடு வந்து நிற்பவற்றைக் கண்டு யானைகள்; **மனம் உட்கி** - உள்ளம் அஞ்சி; **சிகரம் அன்ன யானைகொல் என்ன** - மலைபோன்ற யானைகள் என்றெண்ணி; **சிலநாணி** - சில மகரமீன்கள் நாணத்தோடு, **நகரம் நோக்கிச் செல்வன காண்மீன்** - தம் வாழுமிடமான கடலை நோக்கிப் போவனவற்றைப் பாருங்கள்.

9599. 'விண்ணில் பட்டார் வெற்பு உறழ் காயம் பல, மேன்
மேல்,
மண்ணில் செல்வார் மேனியின் வீழ, மடிவுற்றார்,
எண்ணின் தீரா அன்னவை தீரும் மிடல் இல்லாக்
கண்ணில் தோன்றார், விம்மி உளைக்கும் படி காணீர்.

விண்ணில் பட்டார் - வானத்தில் (செல்லும் போது இராமனின் அம்புபட்டு) இறந்தவர்களின்; **வெற்புஉறழ் காயம் பல** - மலைபோன்ற உடம்புகள் பல; **மண்ணில் செல்வார் மேனியின் மேன்மேல் வீழ** - மண்ணுலகில் நடப்போர் உடம்பின் மேல் மேலும் வீழ்தலால்; **மடிவுற்றார்** - மடியப்பட்டவர்கள்; **எண்ணில் தீரா அன்னவை தீரும்** - அளவிடமுடியாத அப்பிணங்களை நீக்கும்; **மிடல் இல்லார் கண்ணில் தோன்றார்** - வலிமை இல்லாராய் நம் கண்களுக்கு வெளிப்படாதவராய்; **விம்மி உளைக்கும்படி காணீர்** - தேம்பி வருந்தும் நிலையைப் பாருங்கள்.

9600. 'அச்சின் திண் தேர், ஆனையின், மாமேல்,
காலாளின்
மொய்ச்சுச் சென்றார் மொய் குருதித் தாரைகள்
முட்ட,
உச்சிச் சென்றான்ஆயினும், வெய்யோன், உதயத்தின்
குச்சிச் சென்றான் ஒத்துளன் ஆகும் குறி காணீர்.

அச்சின் திண்தேர் ஆனையின், மாமேல் - அச்சுடைய வலிய தேரின் மேலும் யானைகள் மேலும் குதிரைகள் மேலும்; **காலாளின் மொய்ச்சுச் சென்றார்** - காலாட் படையோடு நெருங்கிப் போர்க்குச் சென்ற அரக்கர்களின்; **மொய் குருதித் தாரைகள் முட்ட** - (உடம்பிலிருந்து) வெளிவந்த இரத்த வெள்ளங்கள் பாய்ந்ததால்; **வெய்யோன் உச்சிச் சென்றான் ஆயினும்** - கதிரவன் வானின் நடு உச்சியை அடைந்தான் ஆனாலும்; **உதயத்தின் முச்சிச் சென்றான்** - உதயமலையில்

தோன்றும் செங்கதிரவன்; ***ஒத்துளன் ஆகும் குறி காணீர்*** *- ஒத்திருக்கும் நிலையைப் பாருங்கள்.*

9601. 'கால் தோய் மேனிக் கண்டகர் கண்டப்படு காலை,
''ஆறோ!'' என்ன, விண் படர் செஞ் சோரியது ஆகி,
வேறாய் நின்ற வெண் மதி செங் கேழ் நிறம் விம்மி,
மாறு ஓர் வெய்யோன் மண்டிலம் ஒக்கின்றது காணீர்.

கால்தோய் மேனிக் கண்டகர் *- கருநிற உடல் கொண்ட அரக்கர்;* ***கண்ட படுகாலை*** *- துண்டு படும் போது;* ***ஆறோ என்ன*** *- இது ஆறோ எனக் கண்டோர் கருத;* ***விண்படர் செஞ்சோரியது ஆகி*** *- வானில் பாயும் சிவந்த இரத்தமாகி;* ***வேறாய் நின்ற வெண்மதி*** *- வேறாக நின்ற வெண்ணிறச் சந்திரன்;* ***செங்கேழ் நிறம் விம்மி*** *- செந்நிறம் மிகுந்து;* ***மாறுஓர் வெய்யோன் மண்டிலம்*** *- மாறுபட்ட ஒரு கதிரவனின் மண்டிலம்;* ***ஒக்கின்றது காணீர்*** *- போன்றுள்ளதைப் பாரீர்.*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9602. 'வான் நனைய, மண் நனைய, வளர்ந்து எழுந்த
கொழுங் குருதி மகர வேலை -
தான் நனைவுற்று எழும் பறவைச் சிறை தெளித்து,
புது மழையின் துள்ளி தாங்கி,
மீன் அனைய நறும் போதும், விரை அரும்பும்,
சிறை வண்டும், நிறம் வேறு எய்தி,
கானகமும் கடி பொழிலும் முறி ஈன்ற
போன்று ஒளிர்வ காண்மின்! காண்மின்!

வான் நனைய *- வானம் நனையவும்;* ***மண் நனைய வளர்ந்து எழுந்த*** *- மண்நனையவும் மிக எழுந்த;* ***கொழுங் குருதி மகர வேலை தான் நனைவுற்று*** *- செழுமையான இரத்தத்தில் மகர மீன்களுடைய கடலும் நனைய;* ***எழும் பறவைச் சிறை தெளித்து*** *- வானில் எழும் பறவைகளின் சிறகுகளில் தெளித்த;* ***புது மழையின் துள்ளி தாங்கி*** *- புதிய மழைத் துளிகளைத் தாங்கியிருப்பதால்;* ***மீன் அனைய நறும் போதும்*** *- விண்மீன் போன்ற வெள்ளிய நறுமலர்களும்;* ***விரை அரும்பும் சிறைவண்டும்*** *- மணமிக்க அரும்பும் கருஞ்சிறகு வண்டுகளும்;* ***வேறு நிறம் எய்தி*** *- வேற்று நிறம் பெற்று;* ***கானகமும் கடிபொழிலும் முறிஈன்ற போன்று*** *- காடும் மணமிக்க சோலையும் செந்தளிர்களைத் தளிர்த்தது போன்று;* ***ஒளிர்வ காண்மின் காண்மின்*** *- விளங்குவதைப் பாருங்கள்! பாருங்கள்!*

9603. 'வரை பொருத மத யானைத் துணை மருப்பும்,
கிளர் முத்தும், மணியும், வாரி,
திரை பொருது புறம் குவிப்பத் திறம் கொள் பணை
மரம் உருட்டி, சிறைப் புள் ஆர்ப்ப,
நுரை கொடியும் வெண் குடையும் சாமரையும்
எனச் சுமந்து, பிணத்தின் நோன்மைக்
கரை பொருது கடல் மடுக்கும் கடுங் குருதிப்
பேர் ஆறு காண்மின்! காண்மின்!

வரைபொருத மதயானைத் துணைமருப்பும் - மலையொடு போரிட்ட மதமிக்க யானையின் இரட்டைக் கொம்புகளையும்; **கிளர் முத்தும் மணியும் வாரி** - (அவற்றில் தோன்றிய ஒளிமிக்க முத்துக்களையும், மணிகளையும் வாரிக்கொண்டு; **திரை பொருது புறம் குவிப்ப** - அலைகள் மோதி இருபுறமும் குவிக்க; **திறம் கொன் பணைமரம் உருட்டி** - வலிமை மிக்க பருத்த மரங்களை உருட்டி; **சிறைப்புள் ஆர்ப்ப** - சிறகோடு கூடிய பறவைகள் ஆரவாரிக்க; **கொடியும் வெண்குடையும்** - கொடியும் வெண்குடையும்; **சாமரையும் நுரை எனச் சுமந்து** - சாமரையும் ஆகியவற்றை நுரை எனும் படி சுமந்து கொண்டு; **பிணத்தின் நோன்மைக் கரை பொருது** - பிணங்களாலாகிய வலிய கரைகளை மோதி; **கடல் மடுக்கும் கருங் குருதிப் பேர்ஆறு** - கடலில் கலக்கும் வேகமுள்ள இரத்தப் பேராற்றை; **காண்மின் காண்மின்** - பாருங்கள்! பாருங்கள்!

9604. 'கய்க் குன்றப் பெருங் கரைய, நிருதர் புயக்
கல் செறிந்த, கதலிக் கானம்
மொய்க்கின்ற பரித் திரைய, முரண் கரிக் கைக்
கோள் மாவ, முளரிக் கானின்
நெய்க்கின்ற வாள் முகத்த, விழும் குடரின்
பாசடைய, நிணமேல் சேற்ற,
உய்க்கின்ற உதிர நிறக் களம் குளங்கள்,
உலப்பு இறந்த, உவையும் காண்மின்!

கய்க்குன்றப் பெருங்கரைய - தும்பிக்கைகளை உடைய மலை போன்ற யானைப் பிணங்களால் ஆகிய கரையையுடையனவும்; **நிருதர் புயக் கல் செறிந்த** - அரக்கரின் தோள்களால் ஆகிய படிக்கற்கள் நெருங்கியுள்ளனவும்; **கதலிக் கானம் மொய்க்கின்ற பரித் திரைய** - கொடித்திரளாகிய காடுகள் உடைய குதிரைகளாகிய அலைகளை உடையனவும்; **முரண்கரிக்கைக் கோள் மாவ** - பகையுடன் மாறுபட்ட யானையின் தும்பிக்கை ஆகிய முதலைகளை உடையனவும்; **முளரிக்கானின் நெய்க்கின்ற வாள் முகத்த** - தாமரைக் காடுபோல ஒளியில் பொலிவு பெற்ற முகங்களை உடையனவும்; **விழும் குடரின் பாசடைய** - வீழ்கின்ற குடல்களாய பாசிகளையுடையனவும்; **நிணமேல் சேற்ற** - கொழுப்பாகிய சேற்றை உடையனவும்; **உய்க்கின்ற உதிர நிறக் களம் குளங்கள்** - (அரக்கர் உடம்பிலிருந்து) சொரிகின்ற இரத்தமாம் நீரையுடைய அகன்ற

குளங்கள்; ***உலப்பு இறந்த*** *- எண்ணிக்கையைக் கடந்து நிற்பன;* ***உவையும் காண்மின்*** *- இவற்றையும் பாருங்கள்;*

கரை, படிக்கல் வரிசை, அலைகள், முதலைகள், தாமரைக் காடு, பச்சையிலை, சேறு, நீர் ஆகியவை உள்ள குளம் போலப் போர்க்களம் உருவகப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. கய்க்குன்றம் - யானை, கோள்மா - முதலை. இறந்த வீரர்களின் முகம் தாமரை போல் மலர்ந்த நிலை 'வெஞ்சோரி நீராக, வீழ்தொங்கல் பாசடை யொக்க அடு செங்களம் பங்கயப் பொய்கை ஆமாறு காண்மின்களே' (கலிங்கத்துப் பரணி 487) என்ற பாடலுடன் ஒப்பிடலாம்.

9605. 'நெடும் படை வாள் நாஞ்சில் உழு நிணச் சேற்றின்,
உதிர நீர் நிறைந்த காப்பின்,
கடும் பகடு படி கிடந்த கரும் பரம்பின்,
இன மள்ளர் பரந்த கையில்,
படுங் கமல மலர் நாறும் முடி பரந்த
பெருங் கிடக்கைப் பரந்த பண்ணை,
தடம் பணையின் நறும் பழனம் தழுவியதே
எனப் பொலியும் தகையும் காண்மின்!

நெடும் படை வாள் நாஞ்சில் உழுநிணச் சேற்றின் - நீண்டவாளாம் கலப்பையாக உழுத கொழுப்பாகிய சேறுள்ளதாலும்; **உதிரநீர் நிறைந்த காப்பின்** - இரத்தமாம் நீர்நிறைந்த தேக்கமுள்ளதாலும்; **கடும்பகடு படி கிடந்த கரும்பரப்பின்** - (விரைந்து செல்லும் எருமைகளோடு தரையில் கிடந்த பரம்பு அடிக்கும் பலகை கொண்டுள்ளது போல) விரைந்து செல்லும் யானைப்பகடு படிந்த கரிய பெரும்பரப்பையுள்ளதாலும்; **இனமள்ளர் பரந்த கையில்** - (இரைமாத்த உழவர் பரவியுள்ள மக்கள் போல்) இனமொத்த வீரர் பரவிய பக்கங்கள் உள்ளதாலும்; **படுங்கமல மலந் நாறும் முடிபரந்த பெருங்கிடக்கைப் பரந்த** -(களையுள்ள தாமரை மலரோடு நாற்று முடிகள் கிடந்த பெரிய களங்கள் போல) தலைமாலையாகத் தாமரை சூடியதால் மணம் வீசும் முடிமகுடங்கள் கிடக்கும் பெரிய கிடக்கைகள் உள்ளமையாலும்; **பண்ணை** - (வயல்) வீரரின் பரந்த கூட்டம் உள்ள; **தடம்பணையின் நறும்பழனம் தழுவியதே** - எனப் பொலிவும் தகையும் காணீர். பெரிய மருதநிலம் பரப்பினை உடைய (போர்க்களம்) நறுமணம் வீசும் வயல்; **எனப் பொலியும் தகையும் காண்மின்** - எனத்தோன்றும் தன்மையையும் பாருங்கள்.

9606. 'வெளில் தீர்த்த வரை புரையும் மிடல் அரக்கர்
உடல் விழவும், வீரன் வில்லின்
ஒளிறு ஈர்த்த முழு நெடு நாண் உரும்ஏறு
பல படவும், உலகம் கீண்டு
நளில் தீர்த்த நாகபுரம் புக்கு, இழிந்த

பகழி வழி நதியின் ஓடி,
களிறு ஈர்த்துப் புக மண்டும் கடுங் குருதித்
தடஞ் சுழிகள் காண்மின்! காண்மின்!

வெளில் தீர்த்த வரைபுரையும் - வெற்றிடமில்லாத மலையை ஒத்த; **மிடல் அரக்கர் உடல் விழவும்** - வலிமை மிக்க அரக்கரின் உடல்கள் கீழே விழவும்; **வீரன் வில்லின் ஒளிறு ஈர்த்த** - இராமன் வில்லின் ஒளிவீசும் காதளவு இழுக்கப்பெற்ற; **முழுநெடு நாண் உரும் ஏறு பலபடவும்** - முழுமையும் நீட்சியுமுடைய நாண் ஒலி இடிகள் பல வலியற்று வீழவும்; **உலகம் கீண்டு நளில் தீர்த்த நாகபுரம் புக்கு** - உலகைக் கிழித்துச் செறிவில்லாத தூய நாகருலகில் புகுந்து; **இழிந்த பகழிவழி நதியின் ஓடி** - இறங்கிய அம்பு சென்ற வழியில் ஆறுபோல் ஓடி; **களிறு ஈர்த்துப் புகமண்டும்** - யானைகளை இழுத்துக் கொண்டு நாக உலகிற்கு புக நெருங்கும்; **சுடுங் குருதித் தடஞ்சுழிகள்** - வேகத்துடன் வரும் இரத்தத்தின் பெரிய சுழிகளை; **காண்மின் காண்மின்** - பாருங்கள் பாருங்கள்.

9607. **'கய்த்தலமும், காத்திரமும், கருங் கழுத்தும்,**
நெடும் புயமும், உரமும், கண்டித்து
எய்த்தில போய், திசைகள்தொறும் இரு நிலத்தைக்
கிழித்து இழிந்தது என்னின் அல்லால்,
மத்த கரி வய மாவின், வாள் நிருதர்
பெருங் கடலின், மற்று இவ் வாளி
தய்த்து உளவாய் நின்றது என ஒன்றேயும்
காண்பு அரிய தகையும் காண்மின்!

கய்த்தலமும் - யானையின் தும்பிக்கையும்; **காத்திரமும்** - முன்னங் கால்களையும்; **கருங்கழுத்தும்** - பெரிய வலிய கழுத்தும்; **நெடும் புயமும்** - நீண்ட தோள்களையும்; **உரமும் கண்டித்து** - மார்பையும் துண்டித்து; **எய்த்தில போய்** - சளைக்காமல் சென்று; **திசைகள் தொறும்** - திக்குகள் தோறும்; **இருநிலத்தைக் கிழித்து** - பெரிய நிலத்தைக் கிழித்துக் கொண்டு; **இழிந்தது என்னின் அல்லால்** - பாதலத்தில் இறங்கின என்று சொல்வது தவிர; **மத்த கரிவய மாவின் வாள் நிருதர்** - மதமிக்க யானை வெற்றி தரும் குதிரை, படைவீரர்கள் ஆகிய; **பெருங்கடலின்** - பெரிய கடலின் மீது; **இவ்வாளி தய்த்து உளவாய் நின்றது என** - இராமனின் இவ் அம்பு தைத்துக் கிடப்பதாயிற்று என்று; **ஒன்றேயும் காண்பு அரிய தகையும்** - சிறிதும் காணற்கரிய தன்மையும்; **காண்மின்** - பாருங்கள்.

கலிவிருத்தம்

9608. **குமுதம் நாறும் மதத்தன, கூற்றன,**

சமுதரோடு மடிந்தன, சார்தரும்
திமிர மா அன்ன செய்கைய, இத் திறம்

அமிர்தின் வந்தன, ஐ-இரு கோடியால்.

குமுதம் நானும் மதத்தன - குமுத மலர்களின் மணம் வீசுகின்ற மத நீரை உடையனவும்; **கூற்றன** - எமன் போலக் கொடுமையுடையனவும்; **சமுதரோடு மடிந்தன** - பாகரோடு மடிந்து கிடப்பனவும்; **சார் தரும் திமிரமா அன்ன செய்கைய** - முன் சார்கின்ற கரும்பன்றி போலும் செய்கை கொண்டனவும் ஆகிய யானைகள்; **இத்திறம் அமிர்தின் வந்தன** - முன்னர் பாற்கடலில் அமுதத்தோடு பிறந்தன; **ஐயிரு கோடி** - பத்துக்கோடி எனும் அளவுடையன.

9609. 'ஏறு நான்முகன் வேள்வி எழுந்தன;
ஊறும் மாரியும், ஓங்கு அலை ஓதமும்,
மாறும் ஆயினும், மா மதமாய் வரும்
ஆறு மாறில, ஆறு-இரு கோடியால்.

ஊறும் மாரியும் - பெய்யும் மழையும்; **ஓங்கு அலை ஓதமும்** - உயர்ந்த அலைவீசும் கடலும்; **மாறும் ஆயினும்** - நீர் வற்றி வறண்டு போனாலும்; **மாமதமாய் வரும்** - கரிய மத நீராய் ஒழுகின்ற; **ஆறு மாறில** - ஆறுகள் மாற்றமுறாதனவான யானைகள்; **ஆறு இரு கோடி** - பன்னிரண்டு கோடி; **ஏறுநான்முகன் வேள்வி எழுந்தன** - பெருமையில் உயர்ந்த பிரமனின் யாகத்தின் தோன்றினவாம்.

9610. 'உயிர் வறந்தும், உதிரம் வறந்து தம்
மயர் வறந்தும், மதம் மறவாதன,
புயலவன் திசைப் போர் மத யானையின்
இயல் பரம்பரை ஏழ் - இரு கோடியால்.

உயிர் வறந்தும் - உயிர் நீங்கியும்; **உதிரம் வறந்தும்** - இரத்தம் வற்றியும்; **தம்மயர் வறந்தும்** - தம்முடைய மதமயக்கம் நீங்கினும்; **மதம் மறவாதன** - மதம் மட்டும் நீங்காதன யானைகள்; **புயல்வன்** - மேகங்களின் தலைவனாம் இந்திரன்; **திசைப் போர் மதயானையின்** - கிழக்குத் திக்கில் போர்த்திறமிக்க ஐராவத யானையின்; **இயல் பரம்பரை** - இயல்புள்ள மரபில் தோன்றியவை; **ஏழ் இருகோடி** - பதினான்கு கோடி அளவுடையன.

9611. 'கொடாது நிற்றலின், கொற்ற நெடுந் திசை
எடாது நிற்பன, நாட்டம் இமைப்பு இல,
வடாது திக்கின் மதவரையின் வழிக்

கடாம் முகத்த, முளரிக் கணக்கவால். **வடாது திக்கின்** - வடதிசைக்குரிய; **மதவரையின் வழி** - மதம் பொழியும் குன்றம் போன்ற சாருவ பௌமம் என்ற யானை மரபில் தோன்றி; **கடாம் முகத்த** - மதநீர் பொழியும் முகமுள்ள இந்த யானைகள்; **கொடாது நிற்றலின்** - (பிரமன் இப்பூமியைத் தாங்குக என) அருளாது இருத்தலால்; **கொற்ற நெடுந்திசை** - வெற்றியுடைய நீண்ட திக்கினை; **எடாது நிற்பன** - தாங்காமல் நிற்பன; **நாட்டம் இமைப்பு இல** - தேவர்போல் கண் இமையாதன; **முளரிக் கணக்க** - பதுமம் எனும் பெருந்தொகையன.

9612. **'வானவர்க்கு இறைவன் திறை தந்தன**
ஆன வர்க்கம் ஓர் ஆயிர கோடியும்,
தானவர்க்கு இறைவன் திறை தந்தன
ஏனை வர்க்கம் கணக்கு இல, இவ் எலாம்.

வானவர்க்கு இறைவன் திறைதந்தன - இந்திரனால் (இராவணனுக்கு) கப்பப்பொருள்களாகத் தந்தன; **ஆன வர்க்கம் ஓர் ஆயிரகோடி** - ஆகிய கூட்டம் ஓர் ஆயிரகோடியாகும்; **தானவர்க்கு இறைவன்** - தானவர்க்குத் தலைவன்; **திறை தந்தன** - கப்பமாக அளித்தவை; **ஏனை வர்க்கம்** - மற்றோர் இனமாம்; **இவ்எலாம் கணக்கு இல** - இவற்றிற்குக் கணக்கு இல்லை.

9613. **'பாற்கடல் பண்டு அமிழ்தம் பயந்த நாள்,**
ஆர்த்து எழுந்தன, ஆயிரம் ஆயிரம்
மால் கணப் பரி இங்கு இவை; மாறு இவை;
மேற்கின் வேலை வருணனை வென்றவால்.

இங்கு இவை - இங்கே காணப்படும் இக்குதிரைகள்; **பண்டு பாற்கடல் அமிழ்தம் பயந்த நாள்** - முன்னர்ப் பாற்கடல் அமுதத்தை அளித்த நாள்; **ஆர்த்து எழுந்தன** - ஆரவாரம் செய்து எழுந்தன; **ஆயிரம் ஆயிரம்** - ஆயிரம் ஆயிரம் கணக்குடையன; **மால்கணம் பரி** - பெருமைமிக்க போர்க்களக் குதிரைகள்; **மாறு இவை** - இவற்றிற்கு மாறாகத் தோன்றும் இவை; **மேற்கின் வேலை வருணனை வென்றன** - மேற்கேயுள்ள கடலில் தெய்வமாக உள்ள வருணனைவென்றவை.

9614. **'இரு நிதிக் கிழவன் இழந்து ஏகின**
அரிய அப் பரி ஆயிரம் ஆயிரம்;
விரி சினத்து இகல் விஞ்சையர் வேந்தனைப்
பொருது பற்றிய, தாமரை போலுமால்.'

அரிய அப்பரி - எய்துதற்கு அரிய அந்தக் குதிரைகள்; **இருநிதிக் கிழவன் இழந்து ஏகின** - குபேரன் (இராவணனுடன் செய்த போரில்) தோற்று விட்டு ஓடினவாம்; **ஆயிரம் ஆயிரம்** - ஆயிரம் ஆயிரம் என்னும் அளவின; **விரிசினத்து இகல்** - விரிந்த கோபமுள்ள பகை பூண்ட; **விஞ்சையர் வேந்தனை** - வித்தியாதரர் அரசனை; **பொருது பற்றிய தாமரை போலும்** - போரில் வென்று கைப்பற்றிய எண்ணிக்கை தாமரை எனும் பேரளவின ஆம்.

9615. என்று, 'காணினும், காட்டினும், ஈது இறைக்
குன்று காணினும் கோள் இலது; ஆதலால்,
நின்று காணுதும்; நேமியினானுழைச்
சென்று காண்டும்' என்று ஏகினர், செவ்வியோர்.

என்று காணினும் காட்டினும் - இக்களக் காட்சியை என்றும் நாங்கள் கண்டு கொண்டேயிருந்தாலும் நீ காட்டிக் கொண்டே யிருந்தாலும்; **ஈது இறைக்குன்று நாணினும் கோளிலது** - இது இமயமலை போன்ற பெருமலையைக் காணமுடியும் கொள்கை யுடையதன்று; **ஆதலால்** - எனவே; **நின்று காணுதும்** - சிறிது கழித்துக் காண்போம்; **நேமியினான் உழைச்சென்று காண்டும்** - இராமனிடத்துச் சென்று பார்க்கலாம்; **என்று செவ்வியோர் ஏகினர்** - என்று கூறிச் சிறந்தவராம் வானரத் தலைவர்கள் சென்றனர்.

9616. ஆரியன் - தொழுது, ஆங்கு அவன் பாங்கரும்,
போர் இயற்கை நினைந்து எழு பொம்மலார்,
பேர் உயிர்ப்பொடு இருந்தனர்; பின்பு உறும்
காரியத்தின் நிலைமை கழறுவாம்.

ஆரியன் தொழுது - உயர்ந்தோனாம் இராமனை வணங்கி; **ஆங்கு அவன் பாங்கு** - அங்கு அவன் பக்கத்தில்; **அரும்போர் இயற்கை நினைந்து** - அரிய போரின் இயல்பை எண்ணி; **எழு பொம்மலார்** - எழுகின்ற பெருமகிழ்ச்சியுடையோராய்; **பேர் உயிர்ப்பொடு இருந்தனர்** - பெருமூச்சு விட்டிருந்தனர்; **பின்பு உறும்** - இனிப் பின்பு நிகழும்; **காரியத்தின் நிலைமை கழறுவாம்** - செயல்களின் நிலைமையைக் கூறுவோம்.

இராவணன் களம் காண் படலம்

'மூலபலப்படை அழிந்தது உண்மை தானா?' என அறிய இராவணன் கோபுரத்தின் மீது ஏறி அரக்கர்படை அழிந்த அவலக்காட்சியைக் காணுகின்ற பகுதி.

இலக்குவனை வீழ்த்திய மகிழ்ச்சியில் வீரர்களுக்கு விருந்தளிக்க வானநாட்டாரை இராவணன் அழைக்கிறான். வந்தவர்களிடம் விண்ணுலக இன்பத்தை மண்ணுலகில் வீரர்க்கு அளிக்குமாறு ஏவுகிறான். அவன் ஏவலுக்கேற்ப விண்ணுலக உணவை அரக்கர்க்கு தயாரிக்கின்றனர். அப்போது தூதுவர் வந்து மூலபலப்படை அழிந்ததை இராவணனுக்கு மறைபொருளாக ஓதுகின்றனர். அதுகேட்டுத் திகைத்தான். பின்தேறி 'வலியவரும் கடல் மணலினும் பலராகியவரும் ஆன அரக்கர் இறந்தது பொய்' என்றான், அருகிலிருந்த மாலியவான் 'மெய்' என்றான். 'இனியாகிலும் நற்செய்கை புரிக' என அறிவுரையும் புகன்றான். இராவணனோ தான் இலக்குவனைக் கொன்றதால் இராமனும் இறப்பான். வெற்றி தன்னுடையதென்றான். அது கேட்ட தூதுவர், அனுமன் கொணர்ந்த மருத்து மலையால் இலக்குவன் உயிர்பெற்றதைக் கூறினர். அவர்கள் சொல்லின் உண்மை தேடிக் கோபுரத்தின் மீது ஏறிப் போர்க்களத்தைப் பார்க்கிறான். கணவரை இழந்த அரக்கியர் அழுகை ஒலி செவியில் புகுகிறது. அது கேட்டுக் கலங்கிய இராவணன் கீழே இறங்கினான். இச்செய்திகளை இப்படலம் கூறுகிறது.

போர் வீரர்க்கு விருந்து அளிக்க இராவணன் முனைதல்

9617. பொருந்து பொன் பெருங் கோயிலுள், போர்த்
தொழில்
வருந்தினர்க்கு, தம் அன்பினின் வந்தவர்க்கு,
அருந்துதற்கு அமைவு ஆயின ஆக்குவான்,
விருந்து அமைக்க மிகுகின்ற வேட்கையான்,

பொருந்து பொன் பெருங்கோயிலுள் - இராவணன் தான் வாழ்கின்ற பொன்னால் கட்டப்பெற்ற பெரிய அரண்மனையில் **போர்த்தொழில் வருந்தினர்க்கு** - போர் வினையில் தன் பொருட்டுப் போர் புரிந்து வருந்தியவர்க்கும்; **தம் அன்பின் வந்தவர்க்கு** - அவ்வீரர் தம் மேல் வைத்த அன்பினால் வந்தவர்க்கும்; **அருந்துதற்கு அமைவு ஆயின** - உண்பதற்குப் பொருந்தியவற்றை; **ஆக்குவான் விருந்து அமைக்க** - அமைத்திட்டு விருந்து செய்ய; **மிகுகின்ற வேட்கையான** - மிகுந்த விருப்பம் உடையவனாய்.

9618. வான நாட்டை 'வருக!' என, வல் விரைந்து,
ஏனை நாட்டவரோடும் வந்து எய்தினார்;

'மான நாட்டு அந்த போகம் அமைத்திர்; மற்று
ஊனம் நாட்டின், இழத்திர் உயிர்' என்றான்.

வானநாட்டை - விண்ணவரை; **வருக என** - வாருங்கள் என்று ஆணையிட்டவுடன்; **வல்விரைந்து ஏனை நாட்டவரோடும்** - மிக விரைந்த மற்றையதானவர் நாட்டோடும்; **வந்து எய்தினார்** - வந்து சேர்ந்தனர்; **'மான நாட்டு அந்த போகம் அமைத்திர்** - உயர்ந்த விண்ணவர் நாட்டு அரிய உணவைப் படைப்பீராக; **மற்று ஊனம் நாட்டின்** - மாறாகக் குறைகள் செய்தால்; **உயிர் இழத்திர் என்றான்** - உம் உயிரை இழப்பீர் என்றான்.

9619. நறவும் ஊனும், நவை அற நல்லன
பிறவும், ஆடையும், சாந்தமும், பெய்ம் மலர்த்
திறமும், நானப் புனலொடு சேக்கையும்
புறமும் உள்ளும் நிறையப் புகுந்தவால்.

நவை அற நல்லன நறவும் ஊனும் - குற்றமில்லாமல் நல்லனவாகிய கள்ளும் ஊனும்; **பிறவும் ஆடையும் சாந்தமும்** - பிற உணவுப் பொருள்களும் ஆடைகளும் பூசும் சந்தனமும்; **பெய்ம்மலர்த் திறமும்** - அணிதற்குரிய மலர்வகையும்; **நானப் புனலொடு** - கத்தூரி போன்ற மணப்பொருள் கலந்த குளித்தற்குரிய நறு மண நீரொடு; **சேக்கையும்** - படுத்தற்குரிய படுக்கைகளும் ஆகியவைகள்; **புறமும் உள்ளும்** - அரண்மனைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும்; **நிறையப் புகுந்தன** - நிறைய வந்து சேர்ந்தன.

9620. நானம் நெய் நன்கு உரைத்து, நறும் புனல்
ஆன கோது அற ஆட்டி, அமுதொடும்
பானம் ஊட்டி, சயனம் பரப்புவான்,
வான நாடியர் யாவரும் வந்தனர்.

நானம் நெய் நன்கு உரைத்து - புழுகு நெய்யை நன்கு தேய்த்து; **நறும்புனல் ஆன கோது அற ஆட்டி** - நறுமண நீரால் அழுக்குப் போக நீராட்டி; **அமுதொடும் பானம் ஊட்டி** - அமுதாகிய சோறொடு பருகும் நீரையும் அளித்து; **சயனம் பரப்புவான்** - படுக்கைகளைப் பரப்புவதற்காக; **வானநாடியர் யாவரும் வந்தனர்** - வானுலகப் பெண்கள் அனைவரும் வந்து சேர்ந்தனர்.

9621. பாடுவார்கள்; பயில் நடம் பாவகத்து
ஆடுவார்கள்; அமளியில் இன்புறக்

கூடுவார்கள்; முதலும் குறைவு அறத்
தேடினான் என, பண்ணையின் சேர்ந்ததால்.

பாடுவார்கள் - இன்னிசை பாடுவார்களும்; **பயில் நடம் பாவகத்து ஆடுவார்கள்** - பயின்ற நாட்டியத்தை பாவனையோடு ஆடுவார்களும்; **அமளியில் இன்புறக் கூடுவார்கள்** - படுக்கையில் இன்பம் பொருந்த அணைவார்கள்; **முதலும் குறைவு அற** - முதற்பொருள் முதல் எவையும் குறைவின்றி; **தேடினான் என** - தேடிக் கொண்டவன் போன்று; **பண்ணையின் சேர்ந்தது** - மகளிர் கூட்டத்தால் சேர்ந்தது ஆம்.

தாம் புனைந்த நாடக மாந்தவராகவே ஆதி நடிப்பது பாவகம் ஆகும். பாடல், ஆடல், கூடல் என்பவற்றைத் தாமாக முயற்சி செய்யாமல் அரக்க வீரர்கள் இராவணன் ஆணையில் எளிதாகப் பெற்றனர் என்பதாம். பண்ணை - மகளிர் கூட்டம்.

9622. **அரைசர் ஆதி, அடியவர் அந்தமா,**
வரை செய் மேனி இராக்கதர் வந்துளார்,
விரைவின் இந்திர போகம் விழைதர,
கரை இலாத பெரு வளம் கண்ணினார்.

அரைசர் ஆதி - அரசர் முதல்; **அடியவர் அந்தமா** - அடியவர்கள் ஈறாக; **வரைசெய் மேனி இராக்கதர் வந்துளார்** - மலை போன்ற வலிய உடம்புள்ள அரக்கர் வீரர் வந்துள்ளனர்; **விரைவின் இந்திரபோகம் விழைதர** - விரைவாக இந்திர போகத்தை விரும்பிட; **கரையிலாத பெருவளம் கண்ணினார்** - அளவில்லாத இன்பப் பெருவளத்தைத் துய்த்தனர்.

9623. **இன்ன தன்மை அமைந்த இராக்கதர்**
மன்னன் மாடு வந்து எய்தி வணங்கினார்,
அன்ன சேனை களப் பட்ட ஆறு எலாம்
துன்னு தூதர் செவியிடைச் சொல்லுவார்:

இன்ன தன்மை அமைந்த இராக்கதர் மன்னன் மாடுவந்து - இத்தகைய போகத்தைத் துய்க்கும் இராக்கதர்களின் அரசனாம் இராவணனிடத்து வந்து; **எய்தி வணங்கினார்** - அடைந்து தொழுதனர்; **அன்ன சேனை** - அத்தன்மையான மூலப்படை முழுதும்; **களப்பட்ட ஆறு எலாம்** - போர்க்களத்தில் இறந்துபட்டதெல்லாம்; **துன்னு தூதர்** - இராவணனை அடைந்த தூதுவர்; **செவியிடைச் சொல்லுவார்** - செவியில் மறை பொருளாகக் கூறுவார்.

9624. ***நடுங்குகின்ற உடலினர், நா உலர்ந்து***
ஒடுங்குகின்ற உயிர்ப்பினர், உள் அழிந்து
இடுங்குகின்ற விழியினர், ஏங்கினார்,
பிடுங்குகின்ற உரையினர், பேசுவார்:

நடுங்குகின்ற உடலினர் - *நடுங்கும் உடல் உடையவராய்;* **நாஉலர்ந்து** - *நாக்கு வறந்து;* **ஒடுங்குகின்ற உயிர்ப்பினர்** - *சோர்கின்ற மூச்சுடையவராய்;* **உள் அழிந்து** - *உள்ளம் அழிந்து;* **இடுங்குகின்ற விழியினர்** - *சுருங்கிய கண்ணினராய்;* **ஏங்கினார்** - *ஏங்கி நின்றவராய்;* **பிடுங்குகின்ற மொழியினர் பேசுவார்** - *சொல் தடுமாறு சொற்களை வலிதிற் பிடுங்குபவர் போல் கூறினர்.*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9625. ***'இன்று யார் விருந்து இங்கு உண்பார்? - இகல்***
முகத்து இமையோர் தந்த
வென்றியாய்!- ஏவச் சென்ற ஆயிர வெள்ளச்
சேனை
நின்றுளார் புறத்தது ஆக, இராமன் கை நிமிர்ந்த
சாபம்
ஒன்றினால், இரண்டு மூன்று கடிகையின் உலந்தது'

என்றார். **இகல்முகத்து இமையோர் தந்த வென்றியாய்** - *போரில் விண்ணவர் அளித்த வெற்றி பெற்ற அரசே!;* **ஏவச் சென்ற ஆயிர வெள்ளச் சேனை** - *நீ ஆணையிடப் போர் புரியச் சென்ற ஆயிர வெள்ளம் ஆகிய படை;* **புறத்தது ஆக நின்றுளார்** - *போர்க்களத்தில் ஓர்புறமாக நிற்க;* **இராமன் கைநிமிர்ந்த சாபம் ஒன்றினால்** - *இராமன் திருக்கரத்திலே விளங்கும் வில் ஒன்றினால்;* **இரண்டு மூன்று கடிகையின் உலர்ந்தது** - *ஆறு நாழிகைப் பொழுதில் சேனை முழுதும் அழிந்தது;* **இன்று யார் விருந்து இங்கு உண்பார் என்றார்** - *இப்போது யாரிங்கு விருந்துண்பார்கள் என்று கேட்டனர்.*

9626. ***'வலிக் கடன் வான் உளோரைக் கொண்டு நீ***
வகுத்த போகம்,
''கலிக் கடன் அளிப்பல்'' என்று நிருதர்க்குக்
கருதினாயேல்,
பலிக் கடன் அளிக்கற்பாலை அல்லது, உன்
குலத்தின்பாலோர்
ஒலிக் கடல் உலகத்து இல்லை; ஊர் உளார் உளரே
உள்ளார்.*

வலிக்கடன் வான் உளோரைக் கொண்டு - கட்டளையாக கடமையை செய்யும் விண்ணுளோரைக் கொண்டு; **நீ வகுத்த போகம்** - நீ உண்டாக்கிய போகத்தை; **கலிக்கடன் அளிப்பல் என்று** - மகிழ்ச்சியின் முறைமையால் அளிப்பேன் என; **நிருதர்க்குக் கருதினாயேல்** - அரக்கர்க்கு அளிக்க எண்ணினால்; **பலிக்கடன் அளிக்கற்பாலை அல்லது** - இறந்தவர்க்குச் செய்யும் பலிக்கடனளிக்கத் தக்காய் என்பதல்லது; **உன் குலத்தின் பாலோர்** - உன் குலத்தினைச் சேர்ந்தவர்கள்; **ஒலிக்கடல் உலகத்து இல்லை** - ஒலிக்கின்ற கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் யாரும் இல்லை; **ஊர் உளார் உளரே உள்ளார்** - ஊரில் உள்ளவர்கள்தாம் உயிருள்ளவராக இருக்கின்றனர் (எனத் தூதுவர் கூறினர்.)

இராவணன் தூதர் பேச்சை ஐயுற்றுக் கூறுதல்

9627. ஈட்ட அரும் உவகை ஈட்டி இருந்தவன், இசைத்த மாற்றம்
கேட்டலும், வெகுளியோடு துணுக்கமும் இழவும் கிட்டி,
ஊட்டு அரக்கு அனைய செங் கண் நெருப்பு உக, உயிர்ப்பு வீங்க,
தீட்டிய படிவம் என்னத் தோன்றினன், திகைத்த நெஞ்சன்.

ஈட்ட அரும் உவகை ஈட்டி இருந்தவன் - (இலக்குவனை மாய்த்தோம் எனப் பிறரால் பெறற்கரும் மகிழ்ச்சியைப் பெற்று இருந்த இராவணன்; **இசைத்த மாற்றம் கேட்டலும்** - (தூதுவர்) கூறிய சொல்லைக் கேட்டதும்; **வெகுளியோடு துணுக்கமும் இழவும் கிட்டி** - கோபத்துடன் நடுக்கமும் இழப்பும் சேர; **ஊட்டு அரக்கு அனைய செங்கண்** - செல்வரக்குப் போன்ற தன் சிவந்த கண்கள்; **நெருப்பு உக** - (கோபத்தால்) தீப்பொறி சிந்த; **உயிர்ப்பு வீங்க** - பெருமூச்சு உண்டாக; **திகைத்த நெஞ்சன்** - திகைப்படைந்த மனம் கொண்டவனாய்; **தீட்டியபடிவம் என்னத் தோன்றினன்** - எழுதிய சித்திரப் பாவை போல் அசையாமல் இருந்தான்.

9628. 'என்னினும் வலியர் ஆன இராக்கதர் யாண்டும் வீயார்;
உன்னினும், உலப்பு இலாதார்; உவரியின் மணலின் நீள்வார்;
''பின் ஒரு பெயரும் இன்றி மாண்டனர்'' என்று பேசும்
இந் நிலை இதுவோ? பொய்ம்மை விளிம்பினிர்

போலும்' என்றான்.

என்னினும் வலியர் ஆன இராக்கதர் - என்னைவிட வலிமை கொண்டவரான மூலப்படை வீரர்; **யாண்டும் வீயார்** - எப்போதும் எங்கும் அழியாதவர்கள்; **உன்னினும் உவப்பு இலாதார்** - நினைப்பினால் கொல்வதானாலும் கொல்ல முடியாதவர்கள்; **உவரியின் மணலின் நீள்வார்** - கடல் மணலைக் காட்டிலும் எண்ணிக்கை மிக்கவர்; **பின் ஒரு பெயரும் இன்றி மாண்டனர்** - பின்பு காண ஒருவருமின்றி இறந்தனர்; **என்று பேசும் இந்நிலை இதுவோ** - என நீர் கூறும் இந்நிலை இதுவோ; **பொய்ம்மை விளிம்பினிர் போலும் என்றான்** - பொய் சொன்னீர் என்று கூறினான் இராவணன்; "உண்மை பேசியதாக உங்கள் நினைப்போ" என்றான் இராவணன்.

9629. கேட்டு அயல் இருந்த மாலி, 'ஈது ஒரு கிழமைத்து ஆமோ?
ஒட்டு உறு தூதர் பொய்யே உரைப்பரோ? உலகம் யாவும்
வீட்டுவது இமைப்பின் அன்றே, வீங்கு எரி? விரித்த எல்லாம்
மாட்டுவன் ஒருவன் அன்றே, இறுதியில் மனத்தால்?" என்றான்.

கேட்டு அயல் இருந்தமாலி - (தூதுவரை ஐயுற்று இராவணன் கூறியதைக்) கேட்டுப் பக்கத்திலிருந்த மாலியவான்; **ஈது ஒரு கிழமைத்து ஆமோ** - (இராவணனை நோக்கி) இவ்வாறு கேட்பது ஒரு முறைமையுடையது ஆகுமோ?; **ஒட்டு உறு தூதர் பொய்யே உரைப்பரோ** - நாம் விடுத்த தூதர் பொய் சொல்லுவார்களோ; **உலகம் யாவும்** - எல்லா உலகங்களும்; **வீங்குஎரி வீட்டுவது இமைப்பின் அன்றே** - ஊழித்தீ இமைப் பொழுதில் அழிந்து விடும் அல்லவா; **விரித்த எல்லாம்** - விரிந்து கிடக்கும் உலகங்கள் எல்லாம்; **இறுதியில் மனத்தால்** - ஊழியின் முடிவில் மனத்தால் நினைத்தவுடன்; **ஒருவன் மாட்டுவன் அன்றே** - உருத்திரன் அழிப்பான் அல்லவா.

9630. ' "அளப்ப அரும் உலகம் யாவும் அமைத்துக் காத்து அழிக்கின்றான் தன்
உளப் பெருந் தகைமைதன்னால் ஒருவன்" என்று உண்மை வேதம்
கிளப்பது கேட்டும் அன்றே? "அரவின்மேல் கிடந்து, மேல் நாள்,
முளைத்த பேர் இராமன்" என்ற வீடணன் மொழி பொய்த்து ஆமோ?

அளப்ப அரும் உலகம் யாவும் - அளந்து கூற முடியாத எல்லா உலகமும்; **அமைத்துக் காத்து அழிக்கின்றான்** - படைத்து அளித்து அழிப்பதும்; **தன்உளப் பெருந்தகைமை தன்னால் ஒருவன்** - தன் உள்ளத்தின் பெருமையால் தான் ஒருவனே செய்வன; **என்று உண்மை வேதம்** - என உண்மை கூறும் வேதம்; **கிளப்பது கேட்டும் அன்றே** - சொல்வதைக் கேட்டுள்ளோம் அல்லவா; **அரவின் மேல் கிடந்து** - ஆதிசேடன் மேல் படுத்து; **மேல் நாள் முளைத்த போர் இராமன்** - பின்பு அயோத்தியில் பிறந்த போராற்றல் மிக்க இராமன்; **என்று வீடணன் மொழி** - என்று கூறிய வீடணன் சொற்கள்; **பொய்த்து ஆமோ** - பொய்ம்மை உடையது ஆகுமோ (ஆகாது.)

9631. **'ஒன்று இடின் அதனை உண்ணும் உலகத்தின்
உயிர்க்கு ஒன்றாத
நின்றன எல்லாம் பெய்தால், உடன் நுங்கு நெருப்பும்
காண்டும்;
குன்றொடு மரனும், புல்லும், பல் உயிர்க் குழுவும்,
கொல்லும்
வன் திறல் காற்றும் காண்டும்; வலிக்கு ஒரு வரம்பும்
உண்டோ?**

ஒன்று இடின் அதனை உண்ணும் - ஏற்ற ஒருணவை இட்டால் அதனை உண்கின்ற; **உலகத்தின் உயிர்க்கு ஒன்றாத** - உலக உயிர்களுக்குப் பொருந்தாத; **நின்றன எல்லாம் பெய்தால்** - எல்லாவற்றையும் இட்டால்; **உடன் நுங்கு நெருப்பும் காண்டும்** - ஒருங்கே உண்ணும் தீயைக் காண்கின்றோம்; **குன்றொடு மரனும் புல்லும்** - மலையொடு மரமும் புல்லும் முதலிய; **பல்லுயிர் கொல்லும்** - பல உயிர்களைக் கொல்லும் ஆற்றல் உள்ள; **வன்திறல் காற்றும் காண்டும்** - வலிமை கொண்ட காற்றையும் காண்கின்றோம்; **வலிக்கு ஒரு வரம்பும் உண்டோ** - (ஆதலால்) வலிமைக்கு ஒரு கட்டுப்பாடு உண்டா? (இல்லை).

9632. **'பட்டதும் உண்டே உன்னை, இந்திரச் செல்வம்;பற்று
விட்டதும் மெய்ம்மை; ஐய! மீட்டு ஒரு வினையும்
இல்லை;
கெட்டது, உன் பொருட்டினாலே, நின்னுடைக் கேளிர்
எல்லாம்;
சிட்டது செய்தி' என்றான்; அதற்கு அவன் சீற்றம்
செய்தான்.**

ஐய - ஐயனே!; **பட்டதும் உண்டே** - மூலப்படை அழிந்தது உண்மையே; **உன்னை இந்திரச் செல்வம் பற்று விட்டதும் மெய்ம்மை** -

உன்னை விட்டு இந்திரச் செல்வமானது பற்று விட்டு விட்டதும் உண்மையே; **மீட்டு ஒரு வினையும் இல்லை** - இனிச் செய்வதற்குரிய வேறு ஒரு செயலும் இல்லை; **நின்னுடைக் கேளிர் எல்லாம்** - உன்னுடைய உறவினர் யாவரும்; **கெட்டது உன் பொருட்டினாலே** - இறந்தது உன் காரணமாகவே; **சிட்டது செய்தி** - எனவே சிறந்ததைச் செய்வாயாக; **என்றான்** - என்று மாலியவான் கூறினான்; **அதற்கு அவன் சீற்றம் செய்தான்** - அதைக் கேட்டு இராவணன் கோபம் கொண்டான்.

*9633. 'இலக்குவன்தன்னை வேலால் எறிந்து, உயிர்
கூற்றுக்கு ஈந்தேன்;
அலக்கணில் தலைவர் எல்லாம் அழுந்தினர்;
அதனைக்கண்டால்,
உலக்குமால் இராமன்; பின்னர் உயிர்ப் பொறை
உகவான்; உற்ற
மலக்கம் உண்டாகின் ஆக; வானை என் வயத்தது'
என்றான்.*

இலக்குவன் தன்னை வேலால் எறிந்து - இலக்குவனை வேல் கொண்டு எறிந்து; **உயிர் கூற்றுக்கு ஈந்தேன்** - அவனுயிரை யமனுக்குக் கொடுத்தேன்; **அலக்கணில் தலைவர் எல்லாம் அழுந்தினர்** - வானரத் தலைவர் யாவரும் அவனிறந்த துன்பத்தில் அழுந்தி விட்டனர்; **அதனைக் கண்டால்** - இலக்குவன் இறந்த நிலையைப் பார்த்தால்; **இராமன் உலக்கும்** - இராமன் வற்றுவான்; **பின்னர் உயிர்ப் பொறை உகவான்** - பின்பு உயிருடன் இருப்பதை விரும்ப மாட்டாது இறப்பான்; **உற்றமலக்கம் உண்டாகின் ஆக** - எனக்கு நேர்ந்த துன்பம் உண்மையாயின் ஆகுக; **வாகை என் வயத்தது என்றான்** - வெற்றி என் பக்கமே என்று இராவணன் கூறினான்.

*9634. ஆண்டு அது கண்டு நின்ற தூதுவர், ஐய! மெய்யே
மீண்டது, அவ் அளவின் ஆவி, மாருதி மருந்து
மெய்யில்
தீண்டவும்; தாழ்த்தது இல்லை; யாரும் அச்
செங்கணானைப்
பூண்டனர் தழுவிப் புக்கார்; காணுதி போதி' என்றார்.*

ஆண்டு அது கண்டு நின்ற தூதுவர் - அங்கு அதைப் பார்த்த நின்ற தூதுவர்; **ஐயா அந்த இளவல் ஆவி** - ஐயனே! இராமனின் தம்பியாம் இலக்குவனின் உயிர்; **மாருதி மருந்து மெய்யில் தீண்டவும்** - அனுமன் கொணர்ந்த மருந்து உடம்பில் பட்டவுடன்; **தாழ்ந்தது இல்லை மீண்டது** - சிறிதும் தாழ்க்காமல் மீண்டது; **அச்செங்கணானை யாரும் பூண்டனர் தழுவிப் புக்கார்** - சிவந்த கண்ணுடைய இலக்குவனை எல்லோரும்

சூழ்ந்து தழுவிக் கொண்டு சென்றனர்; **காணுதி போதி என்றார்** *- சென்று பார்ப்பாயாக என்று கூறினர்.*

9635. **தேறிலன் ஆதலானே, மறுகுறு சிந்தை தேற,**
ஏறினன், கனகத்து ஆரைக் கோபுரத்து உம்பர் எய்தி,
ஊறின சேனை வெள்ளம் உலந்த பேர் உண்மை எல்லாம்,
காறின உள்ளம் நோவ, கண்களால் தெரியக் கண்டான்.

தேறிலன் *- தூதர் சொன்னதை உண்மையென இராவணன் தெளிவு பெறவில்லை;* **ஆதலானே மறுகுறு சிந்தை தேற** *- ஆதலால் கலக்கமுற்ற எண்ணம் தெளிய;* **கனகத்து ஆரைக் கோபுரத்து உம்பர் ஏறினன்** *- பொன்னால் செய்யப் பெற்ற உயர் கோபுரத்தின் மீது ஏறினான்;* **எய்தி ஊறின சேனை வெள்ளம் உலந்த பேர் உண்மை எல்லாம்** *- அடைந்து பெருகிய சேனை வெள்ளம் அழிந்த பெரிய உண்மை முழுதும்;* **காறின உள்ளம் நோவ** *- செருக்குற்ற தன் மனம் வருந்த;* **கண்களால் தெரியக் கண்டான்** *- கண்களால் தெளிவாகப் பார்த்தான்.*

9636. **கொய் தலைப் பூசல் பட்டோர் குலத்தியர் குவளை தோற்று**
நெய்தலை வென்ற வாள் - கண் குமுதத்தின் நீர்மை காட்ட,
கய் தலை உற்ற பூசல் கடலொடு நிமிரும்காலை,
செய்தலை உற்ற ஓசைச் செயலதும் செவியின் கேட்டான்.

கொய்தலைப் பூசல் பட்டோர் குலத்தியர் *- பகைவரால் கொய்யப்பட்ட (தம் கணவரின் தலையைக் கண்டு துன்புறும் அரக்க மகளிர்;* **குவளை தோற்று நெய்தலை வென்ற வாள்கண்** *- கரிய குவளை மலரையும் கரு நெய்தல் மலரையும் வென்ற வாள் போன்ற கண்கள்;* **குமுதத்தின் நீர்மை காட்ட** *- அழுது சிவந்ததால் செங்குமுத மலரின் தன்மையைக் காட்ட;* **கய் தலை உற்ற பூசல்** *- தம் கையால் தம் தலையில் அடித்துக் கொண்டிருக்கும் அழுகை ஒலி;* **கடலொடு நிமிருங்காலை செய்தலை உற்ற ஓசைச் செயலதும்** *- கடல்கள் எல்லாம் பொங்கிய காலத்து எழும் ஓசை செய்யும் தன்மையை;* **செவியின் கேட்டான்** *- இராவணன் தன் காதாற் கேட்டான்.*

9637. **எண்ணும் நீர் கடந்த யானைப் பெரும் பிணம் ஏந்தி,**

யாணர்
மண்ணின் நீர் அளவும் கல்லி, நெடு மலை பறித்து,
மண்டும்
புண்ணின் நீர் ஆறும், பல் பேய்ப் புதுப் புனல் ஆடும்
பொம்மல்,
கண்ணின் நீர் ஆறும், மாறாக் கருங் கடல் மடுப்பக்
கண்டான்.

எண்ணும் நீர் கடந்த யானைப் பெரும் பிணம் ஏந்தி - எண்ணும் தன்மையைக் கடந்த யானையின் பெரும் பிணங்களை ஏந்திக் கொண்டு; **யாணர் மண்ணின் நீர் அளவும் கல்லி** - புதிய ஊற்று நீர் உள்ள அளவும் தோண்டி; **நெடுமலை பறித்து** - நீண்ட மலைகளைப் புரட்டி; **மண்டும் புண்ணின் நீர் அறும்** - விரைந்து ஓடும் இரத்த ஆறும்; **பல்பேய்ப் புதுப்புனல் ஆடும் பொம்மல்** - பலபேய்கள் புதிய நீர் எனக்குளிக்கும் பொலிவுடைய; **கண்ணின் நீர் ஆறும்** - கண்ணில் வடியும் ஆறும்; **மாறாக் கருங்கடல் மடுப்பக் கண்டான்** - தம் தன்மை மாறாது கரிய கடலில் புகுந்து கலப்பதை இராவணன் பார்த்தான். எண்ணிப் பார்த்துப் பின் அவற்றின் எண்ணிக்கையைக் கண்டு அறிய முடியாத அளவு பெருக்கமுள்ள யானைகள் என்றார். யானைப் பிணம் ஏந்தி, ஊற்று நீர் உள்ளளவும் தோண்டிச் சென்று மலைகளைப் புரட்டிய இரத்த ஆறும் கரைகளை இழந்த கண்ணீர் ஆறும் கருங்கடலுள் சேர்ந்தன.

கல்லுதல் - தோண்டுதல், மறித்தல் - புரட்டுதல், பொம்மல் - பொலிவு, மாறா - எதிர் மறைப் பெயரெச்சம்.

9638. **குமிழி நீரோடும், சோரிக் கனலொடும், கொழிக்கும்**
கண்ணான்
தமிழ் நெறி வழக்கம் அன்ன தனிச் சிலை வழக்கில்
சாய்ந்தார்
அமிழ் பெருங் குருதி வெள்ளம் ஆற்று வாய்முகத்தின்
தேக்கி,
உமிழ்வதே ஒக்கும் வேலை ஓதம் வந்து உடற்றக்
கண்டான்.

குமிழி நீரோடும் - குமிழி இட்டுப் பெருகும் கண்ணீரோடும்; **சோரிக்கனலொடும்** - சின நெருப்புக் கக்கும் இரத்தத்தோடும்; **கொழிக்கும் கண்ணான்** - பெருகும் கண்களையுடைய இராவணன்; **தமிழ்நெறி வழக்கம் அன்ன** - தமிழ்க்குரிய அகப்பொருள் கூறும் பெருகிய வழக்கம் போன்று; **தனிச்சிலை வழக்கில் சாய்ந்தார்** - ஒப்பற்ற வில் விடுத்த அம்பினால் இறந்தவர்களின்; **அமிழ் பெருங்குருதி வெள்ளம் ஆற்றுவாய்** - அமிழும் மிகுந்த இரத்த வெள்ளத்தை கடலில் ஆறு கலக்கும் சங்கமுமாகிய வாயினால்; **முகத்தின் தேக்கி** - முகத்திலே தேக்கி வைத்து;

உமிழ்வதை ஒக்கும் - *துப்புவதைப் போன்றிருக்கும்;* **வேலை ஓதம் வந்து உடற்றக் கண்டான்** - *(இரத்தம் கலந்த) கடலின் அலைகள் வந்து போர்க்களத்தில் மோதிடப் பார்த்தான்.*

தமிழ் நெறி வழக்கம் என்பது தமிழின் பொருளிலக் கணத்தில் காணப் பெறும் அகப் பொருள் நெறியாகும். அது களவு, கற்பு என இருவகைப்படும். இதில் களவு நெறி பலவகையாக விரிந்து பரந்து நிற்றல் போல் இராமனின் அம்பும், அரக்கர் மீது ஒன்று பத்தாக நூறாகப் பரந்து பாய்ந்து செல்லும் எனப் புதிய உவமையைப் படைத்துள்ளார். தமிழ் நெறி வழக்கம் உலகம் அளாவியது; இராமன் வில்லிடும் அம்பும் உலகளாவியது எனினும் ஆம்.

9639. விண்களில் சென்ற வன் தோள் கணவரை, அலகை வெய்ய
புண்களில் கைகள் நீட்டி, புது நிணம் கவர்வ நோக்கி,
மண்களில் தொடர்ந்து, வானில் பிடித்து, வள் உகிரின் மானக்
கண்களைச் சூன்று நீக்கும் அரக்கியர் குழாமும் கண்டான்.*

விண்களில் சென்ற - *(போரில் இராமன் விடுத்த அம்பால் இறந்து) வானுலகில் புகுந்த;* **வன்தோள் கணவரை** - *வலிய தோளுடைய கணவர் உடலிலுள்ள;* **அலகை வெய்ய புண்களில் கைகள் நீட்டி** - *பேய்கள் இறந்தவர் உடலில் விரும்பத் தக்க புண்களில் தம் கைகளை நீட்டி;* **புதுநிணம் கவர்வ நோக்கி** - *புதிய கொழுப்பைக் கவர்வதைக் கண்டு;* **மண்களில் தொடர்ந்து** - *அப்பேய்களைத் தரையில் துரத்திச் சென்று; வானில் பிடித்து - (பேய்கள் பறக்க) வானத்தில் தொடர்ந்து சென்று பிடித்து; வள் உகிரின் - பெரிய நகங்களால்; மானக் கண்களை - பெரிய கண்களை; சூன்று நீக்கும் - தோண்டி எடுத்து நீக்குகின்ற; அரக்கியர் குழாமும் கண்டான் - அரக்கியர் கூட்டத்தையும் பார்த்தான் இராவணன்.*

9640. விண் பிளந்து ஒல்க ஆர்க்கும் வானரர் வீக்கம் கண்டான்;
மண் பிளந்து அழுந்த ஆடும் கவந்தத்தின் வருக்கம் கண்டான்;
கண் பிளந்து அகல நோக்கும் வானவர் களிப்பும் கண்டான்;
புண் பிளந்தனைய நெஞ்சன் கோபுரத்து இழிந்து போந்தான்.

விண்பிளந்து ஒல்க ஆர்க்கும் - வானுலகம் பிளந்து அசையுமாறு ஆரவாரிக்கும்; **வானரர் வீக்கம் கண்டான்** - வானர வீரர்களின் பெருக்கத்தைப் பார்த்தான்; **மண்பிளந்து அழுந்த** - மண்உலகம் பிளவுற்று அழுந்துமாறு; **ஆடும் கவந்தத்தின் வருக்கம் கண்டான்** - ஆடுகின்ற தலையற்ற உடல்களின் கூட்டத்தைப் பார்த்தான்; **கண் பிளந்து அகல நோக்கும்** - கண்களை அகலமாகத் திறந்து போர்க்களத்தைப் பார்க்கும்; **வானவர் களிப்பும் கண்டான்** - தேவர்களின் மகிழ்ச்சியையும் பார்த்தான்; **புண் பிளந்தனைய நெஞ்சன்** - உடலிலுள்ள புண் பிளந்தது போன்ற துன்பமிக்க உள்ளமுடைய இராவணன்; **கோபுரத்து இழிந்து போனான்** - கோபுரத்திலிருந்து இறங்கி வந்தான்.

9641. **நகை பிறக்கின்ற வாயன், நாக்கொடு கடை வாய்**
நக்கப்
புகை பிறக்கின்ற மூக்கன், பொறி பிறக்கின்ற
கண்ணன்,
மிகை பிறக்கின்ற நெஞ்சன், வெஞ் சினத் தீமேல்
வீங்கி,
சிகை பிறக்கின்ற சொல்லன், அரசியல் இருக்கை
சேர்ந்தான்.

நகை பிறக்கின்ற வாயன் - கோபச் சிறப்புத் தோன்றும் வாயுடையவனாய்; **நாக்கொடு கடைவாய் நக்க** - நாக்குடன் கடைவாய் கோபச் சிரிப்பு கொள்ளுவதால்; **புகை பிறக்கின்ற கண்ணன்** - தீப்பொறி பறக்கின்ற கண்ணுடையவனாய்; **மிகைபிறக்கின்ற நெஞ்சன்** - செருக்குத் தோன்றும் நெஞ்சு உடையவனாய்; **வெஞ்சினத்தீ மேல் வீங்கி** - தீயானது கொடிய கோபத்தில் மிகுதியாக ஓங்கி; **சிகைபிறக்கின்ற சொல்லன்** - கோபத்தெழுந்து தோன்றுகின்ற சொற்களை உடையவனாய்; **அரசியல் இருக்கை சேர்ந்தான்** - ஆட்சி நடத்தும் அரண்மனையை அடைந்தான்.

இராவணன் தேர் ஏறு படலம்

இராவணன் இராமனோடு போர் புரியத் தேர்மீது ஏறியதைக் கூறும் பகுதி ஆகும்.

அரசவையில் அரியணை மீது சினத்துடன் வீற்றிருந்த இராவணன், மகோதரனை நோக்கி 'எஞ்சிய சேனை யாவற்றையும் போர்க்கு வருமாறு முரசறைக' என ஆணையிட்டான். அது கேட்ட அரக்கர்படை திரண்டது. இராவணன் கொடை மேற்கொண்டு போர்க்கோலம் பூண்டு தெய்வத் தேரை வரச் செய்து அதனைத் தொழுதான். மறையவர்க்குத் தானமளித்து ரதமேறிப் பகையை ஒழிக்க வேண்டும்; அல்லது நான் மடியவேண்டும் என்று வஞ்சினம் கூறினான். வில் நாண் எறிந்து மிகுந்த ஆரவாரத்துடன் போர்க்குப் புறப்பட்டான். அதனால் உலகமெலாம் நடுங்கின. வானரத் தலைவர் அஞ்சிக் குலைந்தனர்.

அப்போது வீடணன் இராமனிடம் இராவணன் போர்புரிய வந்தனன் என்பதைக் கூறினான். இச்செய்திகள் இப்படலத்துள் கூறப்பட்டுள்ளன.

இராவணன் எஞ்சிய படையைத் திரட்டுதல்

9642. பூதரம் அனைய மேனி, புகை நிறப் புருவச் செந் தீ,
மோதரன் என்னும் நாமத்து ஒருவனை முறையின்
நோக்கி,
' ''ஏது உளது இறந்திலாதது இலங்கையுள் இருந்த
சேனை
யாதையும் எழுக!'' என்று ஆனை மணி முரசு

எற்றுக!' என்றான். **பூதரம் அனைய மேனி** - மலை போன்ற உடலையும்; **புகைநிறப் புருவச் செந்தீ** - புகைபோல் கரிய புருவங்களையுடைய செந்தீ போன்ற; **மோதரன் என்னும் நாமத்து ஒருவனை** - மகோதரன் எனும் பெயருள்ள ஒருவனை; **முறையின் நோக்கி** - முறைக்கு ஏற்பப் பார்த்து; **இறந்திலாதது ஏதுஉளது** - சாவாத சேனை எது உள்ளது?; **இலங்கையுள் இருந்த சேனை** - இலங்கைக்குள் இருந்த படை; **யாதையும் எழுக என்று** - எல்லாவற்றையும் எழுக என; **ஆனை மணி முரசு எற்றுக என்றான்** - அழகிய முரசத்தை யானைமீது ஏற்றி அடிப்பிடிக்க என்றான்.

9643. எற்றின முரசினோடும் ஏழ் - இரு நூறு கோடி
கொற்றவாள் நிருதர்சேனை குழீஇயது; கொடித் திண்
தேரும்,
சுற்றுறு துளைக் கைம் மாவும், துரகமும், பிறவும்
தொக்க,
வற்றிய வேலை என்ன, இலங்கை ஊர் வறளிற்று

ஆக. ஏற்றின முரசினோடும் - முழக்கிய முரசத்துடன்; **ஏழ்இரு நூறுகோடி** - பதினான்கு நூறுகோடி; **கொற்றவாள் நிருதர் சேனை** - வெற்றி பொருந்திய அரக்கர் படை; **குழீஇயது** - திரண்டது; **வற்றிய வேலை என்ன** - நீர்வறண்டு போன கடல் போல; **இலங்கையூர் வறளிற்றாக** - இலங்கை நகர் வறுமையுடையதாக ஆயிற்று; **கொடித்திண் தேரும்** - கொடிகள் கட்டிய தேரும்; **சுற்றுறு துளைக்கைம்மாவும்** - சுற்றிச் சுழலும் துளைக் கையையுடைய யானையும்; **துரகமும் பிறவும் தொக்க** - குதிரையும் பிற படை யாவையும் சேர்ந்த;

9644. ஈசனை, இமையா முக் கண் ஒருவனை, இருமைக்கு ஏற்ற
பூசனை முறையின் செய்து, திரு மறை புகன்ற தானம்
வீசினன் இயற்றி, மற்றும் வேட்டன வேட்டோர்க்கு எல்லாம்
ஆசு அற நல்கி, ஒல்காப் போர்த் தொழிற்கு

அமைவது ஆனான். ஈசனை - எல்லாச் செல்வங்களும் உடையவனும்; **இமையா முக்கண் ஒருவனை** - இமைக்காத மூன்று கண்களை உடையவனும் ஆன சிவபெருமானை; **இருமைக்கு ஏற்ற** - இம்மை மறுமைக்குகந்த; **பூசனை முறையின் செய்து** - பூசைகளை முறைப்படி செய்து; **திருமறை புகன்ற தானம்** - சிறந்த வேதங்கள் கூறும் தானங்களை; **வீசினன் இயற்றி** - வீசிக் கொடுத்து; **மற்றும்** - மேலும்; **வேட்டன வேட்டோக்கு எல்லாம்** - விரும்பியவற்றை விரும்பியவர்க்கெல்லாம்; **ஆசு அற நல்கி** - குற்றமின்றிக் கொடுத்து; **ஒல்காப் போர்த்தொழிற்கு** - தளராத போர்வினைக்கு **அமைவது ஆனான்** - பொருந்தியவன் ஆனான்.

கலித்துறை

9645. அருவி அஞ்சனக் குன்றிடை ஆயிரம் அருக்கர்
உருவினோடும் வந்து உதித்தனர் ஆம் என ஒளிர,
கருவி நான்முகன் வேள்வியில் படைத்ததும், சுட்டிச்
செருவில் இந்திரன் தந்த பொன் கவசமும்,
சேர்த்தான்.

அருவி அஞ்சனக் குன்றிடை - நீரருவி கொண்ட கரிய மலையிலே; **ஆயிரம் அருக்கர் உருவினோடும்** - ஆயிரம் சூரியர் வேற்று உருவத்தோடு; **வந்து உதித்தனர் ஆம் என ஒளிர** - வந்து தோன்றினர் ஆம் என்று ஒளி வீச; **கருவிநான் முகன் வேள்வியில்** - (உலகங்களைப் படைக்கக்) கருவியான பிரமன் வேள்வியிலே; **படைத்ததும்** -

தோற்றுவித்ததும்; **சுட்டிச் செருவில்** - போரில் சுட்டிய; **இந்திரன் தந்த** - தேவேந்திரன் அளித்த; **பொன்கவசமும் சேர்த்தான்** - பொற்கவசமும் அணிந்தான்.

9646. வாள் வலம் பட, மந்தரம் சூழ்ந்த மாசுணத்தின்
தாள் வலந்து ஒளிர் தமனியக் கச்சொடும் சார்த்தி;
கோள் வலந்தன குவிந்தன ஆம் எனும் கொள்கை
மீள்வு இல் கில்புரி மணிக் கடி சூத்திரம் வீக்கி;

வாள் வலம்பட - உடைவாளை வலமாகப் பொருந்தச் சேர்த்தி; **மந்தரம் சூழ்ந்த மாசுணத்தின்** - மந்தரமலையைச் சூழ்ந்த (வாசுகி எனும்) பாம்பு போல; **தாள் வலந்து ஒளிர்** - முயற்சியால் சுற்றப்பட்டு ஒளி வீசும்; **தமனியக் கச்சொடும் சார்த்தி** - பொன்னாலான கச்சிலே சேர்த்தி; **வலந்தன கோள் குவிந்தன** - வலம் வரும் கிரகங்கள் குவிந்தன; **ஆம் எனும் கொள்கை** - ஆகுமென்ற கொள்கை; மீள்வு இல் - மீளுதல் இல்லாத; கிம்புரி - கிம்புரி போன்ற வட்டவடிவமைந்த; **மணிக் கடி சூத்திரம் வீக்கி** - இரத்தினத்தாலமைந்த கடி சூத்திரத்தைக் கட்டி.

9647. மறை விரித்தன்ன மாடுறு மான மாக் கலுழன்
சிறை விரித்தன்ன கொய்சகம் மருங்கு உறச் சேர்த்தி;
முறை விரித்தன்ன முறுக்கிய கோசிக மருங்கில்
பிறை விரித்தன்ன வெள் எயிற்று அரவமும் பிணித்து;

மறை விரித்துள்ள - வேதங்களை விரித்தாற்போல; **மாடுறு மானமாக் கலுழன்** - அருகிலிருந்த பெருமை மிகுந்த பெரிய கருடன்; **சிறை விரித்தன்ன கொய்சகம்** - சிறகை விரித்தாற் போன்ற கோசிகத்தின்; **மருங்குறச் சேர்த்தி** - இடத்திலே சேர்த்து; **முறுக்கிய கோசிக மருங்கில்** - முறுக்கமைந்த வெண்பட்டாடையை இடையிலே; **முறை விரித்தன்ன** - முறையாக விரித்தாற் போல; **பிறை விரித்தன்ன** - பிறையை வெளியிட்டாற் போல; **வெள்எயிற்று அரவமும் பிணித்து** - வெண்மையான பற்களையுடைய பாம்பைக் கட்டி.

9648. மழைக் குலத்தொடு வான் உரும்ஏறு எலாம் வாரி
இழைத் தொடுத்தன அனைய வாள் உடை மணி ஆர்த்து;
முழைக் கிடந்த வல் அரிஇனம் முழங்குவ போல்வ

***தழைக்கும் மின் ஒளிப் பொன் மலர்ச் சதங்கையும்
சாத்தி;***

மழைக் குலத்தொடு - மேகக் கூட்டத்தின் உறையும்; ***வான்உரும் ஏறு எல்லாம் வாரி*** - மேலான இடிகள் எல்லாவற்றையும் வாரி; ***இழைத் தொடுத்தன அனைய*** - செவ்விய முறையில் தொகுத்தமைத்தது போன்ற; ***வாள் உடை மணி ஆர்த்து*** - வாளையும் உடையையும், மணியையும் கட்டி; ***முழைக்கிடந்த வல் அரிஇனம்*** - குகையில் உறங்கும் வலிய சிங்கக் கூட்டம்; ***முழங்குவ போல்வ*** - முழங்குவதைப் போன்றன; ***தழைக்கும் மின்ஒளிப் பொன்மலர்ச் சதங்கையும் சாத்தி*** - மிகுகின்ற மின்னல் போன்ற ஒளியுடைய பொன்மலர் போன்ற சதங்கைகளையும் அணிந்து.

***9649. உரும் இடித்த போது அரவு உறு மறுக்கம், வான்
உலகின்
இரு நிலத்திடை, எவ் உலகத்திடை, யாரும்
புரிதரப் படும் பொலங் கழல் இலங்குறப் பூட்டி;
சரியுடைச் சுடர் சாய் நலம் சார்வுறச் சாத்தி;***

உரும் இடித்த போது - இடி இடித்த போழுது; ***அரவுஉறு மயக்கம்*** - பாம்பு அடைந்த கலக்கம்; ***வான்உலகின் இருநிலத்தடை*** - விண் உலகிலும் பெரிய பூமியிலும்; ***எவ்வுலகத்திடை*** - எந்த உலகத்திலும்; ***யாரும் புரிதரப்படும்*** - யாவரும் அடையுமாறு ஒலிக்கும்; ***பொலங்கழல் இலங்குறப் பூட்டி*** - பொற்கழல்களை விளங்கும் வகையில் அணிந்து; ***சரியுடைச் சுடர் சாய்நலம்*** - சரிந்த உடையில் சுடர் வீழ்வதால் உண்டாகும் அழகு; ***சார்வுறச் சாத்தி*** - மேலும் விளங்க அணிந்து.

***9650. நால் - அஞ்சு ஆகிய கரங்களில் நனந் தலை
அனந்தன்
ஆலம் சார் மிடற்று அருங் கறை கிடந்தென,
இலங்கும்
கோலம் சார் நெடுங் கோதையும் புட்டிலும் கட்டி;
தாலம் சார்ந்த மாசுணம் எனக் கங்கணம் தழுவ;***

நால் அஞ்சு ஆகிய கரங்களில் - இருபது கைகளில்; ***நனந்தலை அனந்தன்*** - பெரிய தலையையுடைய அனந்தனின்; ***ஆலம்சார் மிடற்று அருங்கறை கிடந்தென*** - நஞ்சு தங்கிய கழுத்தில் அரிய கறை கிடந்தது போல; ***இலங்கும்*** - விளங்குகின்ற; ***கோலம்சார் நெடுங்கோதையும்*** - அழகுமிக்க நீண்ட தோற்கட்டும்; ***புட்டிலும் கட்டி*** - விரற்புட்டிலும் கட்டி; ***தாலம் சார்ந்த மாசுணம் என*** - நீண்ட நாவுடைய பாம்பு போல; ***கங்கணம் தழுவ*** - கங்கணத்தை அணிந்து;

9651. கடல் கடைந்த மால் வரையினைச் சுற்றிய கயிற்றின்
அடல் கடந்த தோள் அலங்கு போர் வலயங்கள் இலங்க;
உடல் கடைந்த நாள் ஒளியவன் உதிர்த்த பொன் கதிரின்

சுடர் தயங்குற, குண்டலம் செவியிடைத் தூக்கி;

கடல் கடைந்த மால் வரையினை - பாற்கடலைக் கடைந்த மந்தரமலையை; **சுற்றிய கயிற்றின்** - சுற்றிய (வாசுகி என்ற பாம்பாம் கயிறு போல); **அடல் கடந்த தோள்** - வலிமையைக் கடந்த தோளில்; **அலங்குபோர் வலயங்கள் இலங்க** - அசைகின்ற போர் வலயங்கள் விளங்கிட; **உடல் கடைந்த நாள் ஒளியவன்** - உடலைச் சாணையிட்டுக் கடைசல் பிடித்த காலத்தில் சூரியன்; **உதிர்த்த பொற்கதிரின்** - உதிர்த்த பொன்மயமான கதிரின்; **சுடர் தயங்குற** - சுடர் விளங்க; **குண்டலம் செவியிடைத் தூக்கி** - குண்டலங்களைக் காதிலே அணிந்து.

9652. உதயக் குன்றத்தோடு அத்தத்தின் உலாவுறு கதிரின்
துதையும் குங்குமத் தோளொடு தோளிடைத் தொடர;
புதை இருள் பகைக் குண்டலம் அனையவை பொலிய;
சிதைவு இல் திங்களும் மீனும்போல், முத்துஇனம் திகழ;

உதயக் குன்றத்தோடு - உதய பருவதத்தின்; **அத்தத்தின் உலாவுறு கதிரின்** - மாலை மலை முடிவிலே வெளிப்படும் சூரிய கதிர் போல; **துதையும் குங்குமத் தோளொடு** - நெருங்கிய குங்குமம் பூசிய தோளொடு; **தோளிடைத் தொடர** - தோள்களிடத்து நெருங்கிய; **புதை இருள் பகைக் குண்டலம்** - நெருங்கிய இருளைப் பகைக்கும் குண்டலங்கள்; **அனையவை பொலிய** - சூரியனைப் போல ஒளிவீச; **சிதைவு இல் திங்களும் மீனும் போல்** - குறைவு படாத சந்திரனும் விண்மீனும் போல; **முத்து இனம் திகழ** - முத்துக்களின் கூட்டம் திகழவும்.

9653. வேலைவாய் வந்து, வெய்யவர் அனைவரும் விடியும்
காலை உற்றனர் ஆம் எனக் கதிர்க் குலம் காலும்
மாலை பத்தின்மேல், மதியம் முன் நாளிடைப் பலவாய்
ஏல முற்றிய அனைய முத்தக் குடை இமைப்ப:

வேலைவாய் வந்து - கடலிடத்து; **வெய்யவர் அனைவரும்** - கதிரவர் அனைவரும்; **விடியும் காலை உற்றனராம் என** - விடியும் காலத்தில் ஒன்றாக வந்து சேர்ந்தனர் எனும்படி; **கதிர்க்குலம் காலும்** - ஒளிக்கற்றைகளை உமிழ்கின்ற; **மாலைபத்தின்மேல்** - முடிவரிசை பத்தின்மேல்; **மதியம் முன்னாளிடை** - சந்திரன் முன் நாளினில்; **பலவாய் ஏல முற்றிய அனைய** - பலவடிவம் பொருந்த முற்றியதற்கு ஒப்ப; **முத்தக் குடை இமைப்ப** - முத்துக்கள் தொங்கும் வெண்கொற்றக் குடை விளங்கவும்.

9654. பகுத்த பல் வளக் குன்றினில் முழை அன்ன பகு
வாய்
வகுத்த வான் கடைக் கடைதொறும் வளை எயிற்று
ஈட்டம்,
மிகுத்த நீல வான் மேகம் சூழ் விசும்பிடை, தசும்பூடு
உகுத்த செக்கரின் பிறைக் குலம் முளைத்தன ஒக்க;

பகுத்த பல்வளக் குன்றினில் - வகை செய்யப்பட்ட பலவளங்களுடைய குன்றில்; **முழை அன்ன பகுவாய்** - குகை போன்ற பிளந்தவாயிலே; **வகுத்த வான்கடைக் கடைதொறும்** - வகுக்கப் பெற்ற பெரிய கடைவாய் தோறும் கடை வாய்தோறும் **வளைஎயிற்று ஈட்டம்** - வளைந்த பற்களின் கூட்டம்; **மிகுத்த நீலவான் மேகம் சூழ்** - மிகுதியாகவுள்ள நீல நிறமுள்ள பெரிய மேகங்கள் சூழ்ந்த; **விசும்பிடை** - வானத்தில்; **தசும்பூடு உகுத்த** - பாலிகைக் கலன்களில் தூவிய; **செக்கரின் பிறைக்குலம்** - சிவந்த வானில் பிறைக் கூட்டம்; **முளைத்தன ஒக்க** - முளைத்தவற்றை ஏத்திருக்க.

9655. ஒத்த தன்மையின் ஒளிர்வன, தரளத்தின் ஓதம்
தத்துகின்றன, வீர பட்டத் தொகை தயங்க;
முத்த ஓடைய முரண் திசை முழு மத யானை
பத்து நெற்றியும் சுற்றிய பேர் எழில் படைக்க;

ஒத்த தன்மையின் ஒளிர்வன - இயைந்த தன்மையோடு ஒளிவீசுவன; **தரளத்தின் ஓதம் தத்துகின்றன** - முத்துக்களின் ஒளி அலை வீசுகின்றன; **வீரபட்டத் தொகை தயங்க** - வீரபட்டத் தொகை விளங்குவதால்; **ஒத்த ஓடைய முரண் திசை முழுமத யானை** - சிறப்பால் ஒத்த முகபடாம்களை முரண்பட்ட எட்டுத் திக்குகளிலும் உள்ள நிரம்பிய மதம் பொழியும் யானைகளின்; **பத்து நெற்றியும்** - பத்து நுதல்களும்; **சுற்றிய பேர்எழில் படைக்க** - சூழ்ந்த பெருமைமிக்க அழகை உண்டாக்கவும்.

9656. புலவி மங்கையர் பூஞ் சிலம்பு அரற்று அடி போக்கி,

தலைமை கண்ணினர்த் தாழ்கிலா மணி முடித்
தலங்கள்
உலகம் ஒன்றினை விளக்குறும் கதிரினை ஓட்டி,
அலகுஇல் எவ் உலகத்தினும் வயங்கு இருள் அகற்ற;

புலவிமங்கையர் - புலக்கும் பெண்டிர்; **பூஞ்சிலம்பு அரற்று அடி நோக்கி** - அழகிய சிலம்புகள் ஒலிக்கும் அடியை நீக்கி; **தலைமை கண்ணினர்** - தலைமையைக் கருதுகின்றவர்களை; **தாழ்கிலா மணிமுடித்தலங்கள்** - வணங்காத இரத்தினம் பதித்த திருமுடி சூட்டிய இடங்கள்; **உலகம் ஒன்றினை விளக்குறும்** - உலகம் ஒன்றை விளங்கச் செய்யும்; **கதிரினை ஓட்டி** - சூரியனைத் தனக்கீடாகாதென ஓடச் செய்து; **அலகு இல் எவ் உலகத்தினும்** - அளவற்ற எந்த உலகத்திலும்; **வயங்கு இருள் அகற்ற** - விளங்கும் இருளை நீக்கவும்.

9657. நாகம் நானிலம் நான்முகன் நாடு என நயந்த
பாகம் மூன்றையும் வென்று கொண்டு, அமரர் முன்பு
அணிந்த
வாகை மாலையும் மருங்கு உற, வரி வண்டொடு
அளவி;
தோகை அன்னவர் விழி தொடர் தும்பையும் சூட்டி;

நாகம் - சுவர்க்க லோகமும்; **நானிலம்** - மண்ணுலகமும்; **நான்முகன் நாடு என நயந்த** - பிரமலோகம் என விரும்பிய; **பாகம் மூன்றையும்** - மூன்று பகுதிகளையும்; **வென்று கொண்டு** - வெற்றி பெற்றுக் கைக்கொண்டு; **அமரர் முன்பு அணிந்த** - தேவர் முன்னர் புனைந்திருந்த; **வாகைமாலையும்** - வெற்றி மாலையும்; **மருங்குற** - அம்மாலையின் பக்கத்தே; **வரிவண்டொடு அளவி** - கோடுகளை உடைய வண்டுகளொடு சேர்த்து; **தோகை அன்னவர் விழிதொடர்** - மயில் போன்ற இள மகளிர் கண்கள் பின்தொடரப் பெற்ற; **தும்பையும் சூட்டி** - தும்பை மலர் மாலையும் அணிந்து.

9658. அகழும் வேலையை, காலத்தை, அளக்கர் நுண்
மணலை,
நிகழும் மீன்களை, விஞ்சையை, நினைப்பது என்?
நின்ற
இகழ்வு இல் பூதங்கள் இறப்பினும், இறுதிசெல்லாத

புகழ் என, சரம் தொலைவு இலாத் தூணி பின் பூட்டி;

அகழும் வேலையை - கடலை; **காலத்தை** - காலப் பொழுதை; **அளக்கர் நுண்மணலை** -

கடலின் நுண்ணிய மணலை; **நிகழும் மீன்களை** - கடலில் வாழும் மீன்களை; **விஞ்சையை** - கல்வியை ஒப்பாக; **நினைப்பது என்** - நினைப்பது எதற்காக; **நின்ற இகழ்வு இல் பூதங்கள் இறப்பினும்** - நிலைத்து நின்ற இகழ்ச்சி இல்லாத பூதங்கள் ஒழிந்தாலும்; **இறுதி செல்லாத புகழ் என** - அழிவற்ற புகழைப் போல; **சரம் தொலைவு இலாத் தூணியின்பூட்டி** - அம்புகள் என்றும் அமைந்த அம்பு அறாத் துணியைத் தன் முதுகுப் புறத்தே கட்டி.

***9659.* 'வருக, தேர்!' என, வந்தது - வையமும் வானும்**
உரக தேயமும் ஒருங்கு உடன் இவரினும், உச்சிச்
சொருகு பூ அன்ன சுமையது; துரகம் இன்று
எனினும்,
நிருதர் கோமகன் நினைந்துழிச் செல்வது, ஓர்
இமைப்பில்.

வையமும் வானும் உரகதேயமும் - மண்ணுளோரும் விண்ணுளோரும் நாகலோகத்தோரும்; **ஒருங்கு உடன் இவரினும்** - ஒருசேர ஏறினாலும்; **உச்சிச் சொருகுபூ அன்னசுமையது** - உச்சிப் பூப்போன்ற எளிய சுமையை உடையது; **துரகம் இன்று எனினும்** - குதிரைகள் இல்லாவிடிலும்; **நிருதர் கோமகன் நினைத்துழி ஓர் இமைப்பில்** - இராவணன் நினைத்த போது இமை நொடிக்கும் நேரத்தில்; **செல்வது** - செல்லும் ஆற்றலுடைய தேர்; **'வருக தேர்' என வந்தது** - வருக தேர் என்று சொல்லியவுடன் வந்தது.

***9660.* ஆயிரம் பரி அமுதொடு வந்தவும், அருக்கன்**
பாய் வயப் பசுங் குதிரையின் வழியவும், படர் நீர்
வாய் மடுக்கும் மா வடவையின் வயிற்றின், வன்
காற்றின்
நாயகற்கு, வந்து உதித்தவும், பூண்டது நலத்தின்.

அமுதொடு வந்தவும் - பாற்கடலில் அமுதத்தோடு பிறந்தனவும்; **அருக்கன் பாய்வயப் பசுங் குதிரையின் வழியவும்** - சூரியன் குதிரைகளின் மரபில் தோன்றியவும்; **படர்நீர் வாய் மடுக்கும் மாவடவையின் வயிற்றின்** - பரவிய நீர் எங்கும் பரவியுள்ள வடவாமுகாக்னி வயிற்றிலே; **வன்காற்றின் நாயகற்கு வந்துதித்தவும்** - கொடிய காற்றுக் கடவுளாம் வாயு தேவனுக்குத் தோன்றியனவுமாகிய; **ஆயிரம்பரி நலத்தின் பூண்டது** - ஆயிரம் குதிரைகள் அழகாக கட்டடப்பட்டது.

***9661.* பாரில் செல்வது, விசும்பிடைப் படர்வது; பரந்த**

நீரில் செல்வது; நெருப்பினும் செல்வது; நிமிர்ந்த
போரில் செல்வது; பொன் நெடு முகட்டிடை விரிஞ்சன்
ஊரில் செல்வது; எவ் உலகத்தும் செல்வது, ஓர்
இமைப்பின்.

பாரில் செல்வது - நிலத்தில் செல்வது போலவே; **விசும்பிடைப் படர்வது** - வானிலே செல்வது; **பரந்த நீரில் செல்வது** - பரப்பமைந்த நீரிலே செல்வது; **நெருப்பினும் செல்வது** - தீயிலும் செல்வது; **நிமிர்ந்து போரில் செல்வது** - தன்னிகரின்றி போரிலே செல்வது; **பொன்முகட்டிடை** - பொன்னால் அமைந்த வானில்; **விரிஞ்சன் ஊரில் செல்வது** - பிரமன் ஊரிலும் செல்வது; **ஓர் இமைப்பின் எவ்வுலகத்தும் செல்வது** - ஓரிமை நொடிக்குள் எந்த உலகத்திலும் செல்வது.

9662. எண் திசைப் பெருங் களிற்றிடை மணி என
இசைக்கும்
கண்டை ஆயிர கோடியின் தொகையது; கதிரோன்
மண்டிலங்களை மேருவில் குவித்தென வயங்கும்
அண்டம் விற்கும் நான் காசுஇனம் குயிற்றியது
அடங்க.

எண்திசைப் பெருங்களிற்றிடை - எட்டுத் திசையிலுள்ள பெரிய யானைகளின் கழுத்தில் கட்டிய; **மணியென இசைக்கும்** - மணிகள் போல ஒலிக்கின்ற; **கண்டை ஆயிர கோடியின் தொகையது** - கண்டை எனும் வாச்சியம் ஆயிரம் கோடித் தொகையை உடையது; **கதிரோன் மண்டிலங்களை** - சூரிய மண்டிலங்களை; **மேருவில் குவித்தென** - மேருமலையில் குவித்தாற் போன்று; **வயங்கும் அண்டம்** - விளங்கும் அண்டத்தை; **விற்கும் நன்காக இனம்** - விலையாகக்` கொளும் உயர்ந்த இரத்தினங்களின் கூட்டம்; **அடங்க, குயிற்றியது** - முழுவதும் இழைக்கப் பெற்றது.

9663. முனைவர் வானவர் முதலினர், அண்டத்து முதல்வர்
எனைவர் ஈந்தவும், இகலினில் இட்டவும், இயம்பா
வினையின் வெய்யன படைக்கலம், வேலை என்று
இசைக்கும்
சுனையின் நுண் மணல் தொகையன சுமந்தது,
தொக்க.

முனைவர் வானவர் முதலினர் - முனிவரும், தேவரும் முதலானவரும்; **அண்டத்து முதல்வர்** - உலகில் முதன்மை நிலை பெற்றவரும்; **எனைவர் ஈந்தவர்** - எப்படிப் பட்டவரும் கொடுத்திட்டனவும்; **இகலினில் இட்டவும்** - போரில் தோற்றுக் கொடுத்திட்டனவும்; **இயம்பா வினையின்** - சொல்ல முடியாத கொடிய

போர்ச்செயலின்; **வெய்யன படைக்கலம்** - கொடியனவாம் படைக்கருவிகள்; **வேலை என்று இசைக்கும்** - வேலை எனக் கூறப்பெறும்; **சுனையின் நுண்மணல் தொகையன** - நீர்ச் சுனையிலுள்ள மணலின் தொகையை உடையவாகி; **தொக்க சுமந்தது** - திரண்டவற்றைச் சுமந்தது.

9664. கண்ணன் நேமியும், கண்ணுதல் கணிச்சியும், கமலத்து
அண்ணல் குண்டிகைக் கலசமும், அழியினும், அழியாத்
திண்மை சான்றது; தேவரும் உணர்வு அருஞ் செய்கை
உண்மை ஆம் எனப் பெரியது, வென்றியின் உறையுள்.

கண்ணன் நேமியும் - (அத்தேர்) திருமாலின் சக்கரமும்; **கண்ணுதல் கணிச்சியும்** - சிவபெருமானின் மழுப்படையும்; **கமலத்து அண்ணல்** - தாமரையில் வாழும் பிரமனின்; **குண்டிகைக் கலசமும்** - குண்டிகையாம் பாத்திரமும்; **அழியினும் அழியாத் திண்மை சான்றது** - அழிந்தாலும் தான் அழியாத வலிமை நிறைந்தது; **தேவரும்** - வானவரும்; **உணர்வரும் செய்கை உண்மை எனப் பெரியது** - அறிய முடியாத தன்மை உடைய உண்மையைப் போலப் பெரியது; **வென்றியின் உறையுள்** - வெற்றிக்கு உறைவிடம்.

9665. அனைய தேரினை அருச்சனை வரன்முறை ஆற்றி,
இனையர் என்பது ஓர் கணக்கு இலா மறையவர் எவர்க்கும்
வினையின் நல் நிதி முதலிய அளப்ப அரும் வெறுக்கை
நினையின் நீண்டதுஓர் பெருங் கொடை அருங் கடன் நேர்ந்தான்

அனைய தேரினை - அப்படிப்பட்ட தேரை; **அருச்சனை வரன் முறை ஆற்றி** - போற்றித் துதிப்பதை முறையாகச் செய்து; **இனையர் என்பது ஓர் கணக்கு இலா** - இவ்வளவு பேர் என்ற ஒரு கணக்கு இல்லாத; **மறையவர் எவர்க்கும்** - வேதியவர் எவர்க்கும்; **வினையின் நல் நிதி முதலிய அளப்பரும்** - அளிக்க வேண்டியவாறு நல்ல பொருள் முதலியவற்றை அளப்பதற்கு முடியாத; **வெறுக்கை** - செல்வங்களை; **நினையின்** - நினைக்க முடியாதவாறு; **நீண்டதுஓர் பெருங்கொடை** - மிக்க ஒப்பற்ற பெரிய செல்வத்தை அளிப்பதாக; **அருங்கடன் நேர்ந்தான்** - அரிய கடமையைச் செய்து நிறைவேற்றினான்.

9666. ஏறினான் தொழுது; இந்திரன் முதலிய இமையோர்
தேறினார்களும் தியங்கினார், மயங்கினார்,
திகைத்தார்;
வேறு நாம் செயும் வினை இலை, மெய்யின் ஐம்
புலனும்
ஆறினார்களும் அஞ்சினார், உலகு எலாம் அனுங்க.

தொழுது ஏறினான் - (அந்தத் தேரை இராவணன்) வணங்கி ஏறினான்; **இந்திரன் முதலிய இமையோர் தேறினார்களும் தியங்கினார்** - இந்திரன் முதலான தேவர்களும் அறிவு சோர்ந்து; **மயங்கினார் திகைத்தார்** - மயங்கினராய் திகைப்படைந்தனர்; **வேறு நாம் செயும் வினை இலை** - வேறாகச் செய்கின்ற செயல் இல்லாமையால்; **மெய்யின் ஐம்புலனும்** - உடலிலுள்ள ஐந்து புலன்களும்; **ஆறினார்களும்** - அடங்கப் பெற்ற முனிவர்களும்; **உலகு எலாம் அனுங்க அஞ்சினர்** - உலகங்கள் எல்லாம் வருந்த பயப்பட்டனர்.

9667. 'மன்றல் அம் குழல் சனகி தன் மலர்க் கையான்
வயிறு
கொன்று, அலந்தலைக் கொடு, நெடுந் துயரிடைக்
குளித்தல்;
அன்று இது என்றிடின், மயன் மகள் அத் தொழில்
உறுதல்;
இன்று, இரண்டின் ஒன்று ஆக்குவென், தலைப்படின்'
என்றான்.

மன்றல் அம்குழல் சனகி - நறுமணம் மிக்க அழகிய கூந்தலையுடைய சீதை; **தன் மலர்க்கையால் வயிறு கொன்று** - தனது மலர் போன்ற கைகளால் வயிற்றை அலைத்து; **அலந்தலைக் கொண்டு** - அலைச்சலைக் கொண்டு; **நெடுந்துயரிடைக் குளித்தல்** - ஆழ்ந்த துன்பத்தில் மூழ்குதல்; **அன்று இது என்றிடின்** - அல்லது இது நடக்காது என்று கூறினால்; **மயன்மகள் அத்தொழில் உறுதல்** - மண்டோதரி அச்செயல்களை அடைதல் ஆம்; **தலைப்படின்** - நான் போர் செய்யப் புகுந்தால்; **இன்று இரண்டின் ஒன்று** - இன்றைக்கு இந்த இரண்டு செயல்களில் ஒன்றை; **ஆக்குவென் என்றான்** - நடைபெறச் செய்வேன் என இராவணன் கூறினான்.

9668. பல களம் தலை மௌலியோடு இலங்கலின், பல்
தோள்
அலகு அளந்து அறியா நெடும் படைகளோடு
அலங்க,

விலகு அளம் தரு கடல் தரை விசும்பொடு வியப்ப,
உலகு அளந்தவன் வளர்ந்தவன் ஆம் என
உயர்ந்தான்.

பலகளம் தலை மௌலியோடு இலங்கலின் - பலகழுத்துக்களின் மீது தலைகள் அரசு முடிகளோடு விளங்கலின்; **பல்தோள் அலகு அளந்து அறியா** - பல தோள்கள் அளவால் அளந்தறிய முடியாமல்; **நெடும் படைகளோடு அலங்க** - நெடிய படைக்கலன்களோடு ஒளிர்ந்து நிற்க; **விலகு அளம் தருகடல்** - விலகியுள்ள உப்பளத்தை அளிக்கும் கடலால் சூழப்பட்ட; **தரை விசும்பொடு வியப்ப** - உலகத்தோர் வானோர் ஆச்சரியப்பட; **உலகு அளந்தவன் வளர்ந்தவன் ஆம்** - மூன்றுலகைத் தன் அடிகளால் அளந்த திருமால் வளர்ந்தது போல; **என உயர்ந்தான்** - என்று கூறும்படி வளர்ந்தான்.

9669. விசும்பு விண்டு இரு கூறுற, கல் குலம் வெடிப்ப,
பசும் புண் விண்டெனப் புவி பட, பகலவன் பசும்
பொன்
தசும்பு நின்று இடைந்து இரிந்திட, மதி தகை
அமிழ்தின்
அசும்பு சிந்தி நொந்து உலைவுற, தோள் புடைத்து
ஆர்த்தான்.

விசும்புவிண்டு இருகூறுற - வானம் பிளந்து இருபங்காக; **கல்குலம் வெடிப்ப** - மலைகள் வெடித்திட; **பசும்புண் விண்டென** - பசிய புண்கள் மேலும் பிளந்தது போல; **பகலவன் பசும்பொன் தசும்பு நின்று இடைந்து இரிந்திட** - கதிரவன், பசிய பொற்குடம் போல இருந்து தன் இடத்திலிருந்து திரிந்திட; **மதி தகை அமிழ்தின் அசும்பு** - சந்திரனின் பண்பாகிய அமுதத் துளிகளை; **சிந்திநொந்து உலைவுற** - சிந்தி வருந்தித் துன்பமடைய; **தோள்புடைத்து ஆர்த்தான்** - தோளைத் தட்டி இராவணன் ஆரவாரம் செய்தான்.

9670. 'நணித்து வெஞ் சமம்' என்பது ஓர் உவகையின்
நலத்தால்,
திணித் தடங் கிரி வெடித்து உக, சிலையை நாண்
செறித்தான்;
மணிக் கொடுங் குழை வானவர், தானவர், மகளிர்
துணுக்கம் எய்தினர், மங்கல நாண்களைத் தொட்டார்.

வெஞ்சமம் நணித்து - கொடிய போர் அண்மை நிலையில் வந்து விட்டது; **என்பது ஓர் உவகையின் நலத்தால்** - எனும் ஒப்பற்ற மகிழ்ச்சியின் நன்மையால்; **திணித்தடங்கிரி வெடித்து உக** - வலிய பெரிய மலை வெடித்துப் பொடியாகி விழ; **சிலையை நாண் தெறித்தான்** - வில்நாணைத் தெறித்தான்; **மணிக் கொடுங்குழை வானவர்** - அழகிய வளைந்த குழைகளை அணிந்த தேவர்கள்; **தானவர்** - தானவ குலத்தினரது; **மகளிர்** - பெண்டிர்; **துணுக்கம் எய்தினர்** - அச்சமுற்றனர்; **மங்கல நாண்களைத் தொட்டார்** - (அதனால்) எங்கே தங்கள் தாலி மங்கலக் கயிறு அறுபட்டுப் போகுமோ எனத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டனர்.

9671. சுரிக்கும் மண்டலம் தூங்கு நீர்ச் சுரிப்பு உற, வீங்க,
இரைக்கும் பல் உயிர் யாவையும் நடுக்கமுற்று இரிய,
'பரித்திலன் புவி, படர் சுடர் மணித் தலை பலவும்
விரித்து எழுந்தனன், அனந்தன்மீது' என்பது ஓர்
மெய்யான்.

சுரிக்கும் மண்டலம் - வானில் சுழலும் சூரிய, சந்திர மண்டலம்; **தூங்கு நீர்ச் சுரிப்பு உற வீங்க** - மிகுந்த நீருள்ள கடலிலே சுழற்சி உண்டாகிப் பொங்கவும்; **இரைக்கும் பல்லுயிர் யாவையும்** - ஆரவாரிக்கும் எல்லா உயிர்களும்; **நடுக்கமுற்று இரிய** - நடுங்கி நிலை கெடவும்; **அனந்தன்** - ஆயிரந் தலைகள் கொண்ட அனந்தன் எனும் பாம்பு; **புரி பரித்திலன்** - உலகைத் தாங்க முடியவில்லை; **படர் சுடர் மணித்தலை பலவும்** - விரிகின்ற ஒளியுடைய மணிகள் பூண்ட பல தலைகளும்; **மீது விரித்து எழுந்தனன்** - மேலே படம் விரித்து எழுந்தனன்; **என்பது ஓர் மெய்யான்** - என்று தோன்றும் வகையில் ஒப்பற்ற உடலை உடையவன் ஆனான் (இராவணன்).

9672. தோன்றினான் வந்து - சுரர்களோடு அசுரரே
தொடங்கி
மூன்று நாட்டினும் உள்ளவர் யாவரும் முடிய,
'ஊன்றினான் செரு' என்று உயிர் உமிழ்தர, உதிரம்
கான்று, நாட்டங்கள் வடஅனற்கு இரு மடி கனல.

சுரர்களோடு அசுரரே தொடங்கி - தேவர்களுடனே அசுரர் தொடங்கி; **மூன்று நாட்டினும் உள்ளவர் யாவரும் முடிய** - மூவுலகிலும் உள்ளவர் யாவரும் அழிய; **செரு ஊன்றினான்** - போரில் மனம் வைத்தான்; **என்று உயிர் உமிழ்தர உதிரம் கான்று** - என உயிர்கள் அழியவும் இரத்தம் கக்கவும்; **நாட்டங்கள்** - கண்கள்; **வடஅனற்கு இருமடி கனல** - வடவைத் தீக்கு இருமடங்கு கொடுமையாய்த் தீ வீச.

தானவர் - அசுரர் வேறு அரக்கர் வேறு, இராவணன் அரக்கன் ஆதலின் அவனுக்கு அசுரர் தேவர் இருவரும் எதிரிகளே.

உலகில் தோன்றிய கலக்கம் கண்டு, சுக்கிரீவன் முதலியோர் துணுக்கமுறுதல்

9673. உலகில் தோன்றிய மறுக்கமும், இமைப்பிலர் உலைவும்,
மலையும் வானமும் வையமும் மறுகுறு மறுக்கும்,
அலை கொள் வேலைகள் அஞ்சின சலிக்கின்ற அயர்வும்,
தலைவனே முதல் தண்டல் இலோர் எலாம் கண்டார்.

உலகில் தோன்றிய மறுக்கமும் - *இவ்வுலகில் தோன்றிய கலக்கமும்;* **இமைப்பிலர் உலைவும்** - *தேவர்களின் வருத்தமும்;* **மலையும் வானமும் வையமும்** - *மலைகளும் விண்ணும் பூமியும்;* **மறுகுறு மறுக்கும்** - *சுழலும் சுழற்சியும்;* **அலைகொள் வேலைகள் அஞ்சின** - *அலைகள் மிகுந்த கடல்கள் பயந்தனவாய்;* **சலிக்கின்ற அயர்வும்** - *சலிப்புறுகின்ற தளர்ச்சியும்;* **தலைவனே முதல் தண்டல் இலோர் எலாம் கண்டார்** - *சுக்கிரீவன் முதலிய தடுக்கப்படாத வலிமையை உடையவர் எல்லோரும் பார்த்தனர்.*

9674. 'பீறிற்றாம் அண்டம்!' என்பது ஓர் ஆகுலம் பிறக்க,
வேறிட்டு ஓர் பெருங் கம்பலை பம்பி மேல் வீங்க,
'மாறிப் பல் பொருள் வகுக்குறும் காலத்து மறுக்கம்
ஏறிற்று; உற்றுளது என்னைகொலோ?' என எழுந்தார்

அண்டம் பீறிற்றாம் - *இவ்வுலகம் கிழிந்தது;* **என்பது ஓர் ஆகுலம் பிறக்க** - *என்று எண்ணுமாறு ஒரு தடுமாற்றம் எழ;* **வேறிட்டு ஓர் பெருங்கம்பலை** - *வேறுபட்ட ஒரு பேரொலி;* **பம்பி மேல் வீங்க** - *நெருங்கி மேலும் மிக;* **மாறிப் பல்பொருள் வகுக்குறும் காலத்து** - *அழிந்திடப் பல பொருள்களைப் படைக்கப் பெறும் பொழுதில்;* **மறுக்கம் ஏறிற்று** - *கலக்கம் மிகுதியாயிற்று;* **என்னை கோலோ** - *என்ன காரணமோ;* **என எழுந்தார்** - *என்று இராமன் படையில் எழலானார்.*

9675. கடல்கள் யாவையும், கல் மலைக் குலங்களும், காரும்,
திடல் கொள் மேருவும், விசும்பிடைச் செல்வன சிவண,
அடல் கொள் சேனையும், அரக்கனும், தேரும் வந்து ஆர்க்கும்
கடல் கொள் பேர் ஒலிக் கம்பலை என்பதும் கண்டார்.

கடல்கள் யாவையும் - கடல்கள் எல்லாம்; ***கல்மலைக் குலங்களும்*** - கல்வடிவான மலைக் கூட்டங்களும்; ***காரும்*** - மேகமும்; ***திடல்கொள் மேருவும்*** - வலிமை மிகுந்த மேருமலையும்; ***விசும்பிடைச் செல்வன சிவண*** - வானத்தில் செல்வனவற்றை ஒத்திருக்க; ***அடல் கொள் சேனையும்*** - வலிமை கொண்ட அரக்கர் படையும்; ***அரக்கனும்*** - இராவணனும்; ***தேரும் வந்து ஆர்க்கும்*** - தேரும் வந்து ஒலிக்கும்; ***கடல்கொள் பேர் ஒலிக்கம்பலை என்பதும் கண்டார்*** - கடல் போல ஒலிக்கின்ற பேரொலி அது என்பதையும் அறிந்தார்.

9676. 'எழுந்து வந்தனன் இராவணன்; இராக்கதத் தானைக்
கொழுந்து முந்தி வந்து உற்றது; கொற்றவ!
குலுங்குற்று
அழுந்துகின்றது, நம் பலம்; அமரரும் அஞ்சி,
விழுந்து சிந்தினர்' என்றனன், வீடணன், விரைவான்.

கொற்றவ ! - வெற்றிகொண்ட இராமனே!; ***இராவணன் எழுந்து வந்தனன்*** - இராவணன் (தன் படையுடன்) புறப்பட்டு வந்தான்; ***வீடணன் விரைவான்*** - விரைந்து வந்த வீடணன்; ***இராக்கதர் தானைக் கொழுந்து முந்தி வந்து உற்றது*** - அரக்கர் படையின் முன்னணிப்படை முன்னர் வந்தடைந்தது; ***நம்பலம் குலுங்குற்று அழுந்துகின்றது*** - நம்படை நடுங்கி மூழ்குகின்றது; ***அமரரும் அஞ்சி விழுந்து சிந்தினர்*** - தேவர்களும் பயப்பட்டுக் கீழே விழுந்து சிதறிப் போனார்கள்; ***என்றனன்*** - எனக் கூறினான்.

இராமன் தேர் ஏறு படலம்

சிவபெருமான் ஏவ, இந்திரன் தேர் அனுப்பினான்; அவனுடைய தேரோட்டியாகிய மாதலி தேர் கொண்டு வந்தான். தேரின் சிறப்பைக் கவிக்கூற்றால் உணர்கிறோம். அரக்கர் மாயையால் வந்த தேரோ என முதலில் இராமன் ஐயப்பட்டான். பின்னர் உண்மை தெரிந்து, தேவர் அனுப்பிய தேரில் ஏறினான் பெருமான். இவை இப்படலம் கூறும் செய்திகள்.

இராமன் போர்க்கோலம் பூண்டு எழுதல்

சந்தக் கலிவிருத்தம்

9677. **தொழும் கையொடு, வாய் குழறி, மெய்ம் முறை**
துளங்கி,
விழுந்து கவி சேனை இடு பூசல் மிக, விண்ணோர்
அழுந்து படு பால் அமளி, 'அஞ்சல்' என, அந் நாள்,
எழுந்தபடியே கடிது எழுந்தனன், இராமன்.

முறை - முறையே; **தொழும் கையொடு** - (இராவணன் வருவதைக் கண்டு அஞ்சிய வானரர்கள் இராமனை நோக்கி) வணங்கிய கைகளோடு; **வாய் குழறி** - அச்சத்தால் பேச்சுக் குழறி; **மெய் துளங்கி** - உடம்பு நடுங்க; **கவிசேனை** - வானர சேனை; **விழுந்து இடு பூசல் மிக** - நிலத்திலே தடுமாறி விழுந்து எழுப்புகின்ற பேரொலி பெருகிட; **இராமன்** - அந்த ஆரவாரத்தைக் கேட்ட இராமன்; **விண்ணோர் அழுந்து படு பால் அமளி அந்நாள்** - (முன்பொரு காலத்திலே) தேவர்கள் துன்பத்தில் அழுந்திய போது எழுப்பிய ஆரவாரத்தைக் கேட்ட திருப்பாற்கடலில் இருந்த அந்தக் காலத்தில்; **'அஞ்சல்' என எழுந்தபடியே** - (தேவர்களைப் பார்த்து) 'அஞ்சாதீர்கள்' என அபயம் கூறி எழுந்தருளியது போலவே; **கடிது** - விரைவாக; **எழுந்தனன்** - (வானர சேனை அச்சம் தவிருமாறு) இராமபிரான் எழுந்தான்.

9678. **கடக் களிறு எனத் தகைய கண்ணன், ஒரு காலன்**
விடக் கயிறு எனப் பிறழும் வாள் வலன் விசித்தான்,
'மடக்கொடி துயர்க்கும், நெடு வானின் உறைவோர்தம்
இடர்க் கடலினுக்கும், முடிவு இன்று' என
இசைத்தான்.

கடக்களிறு எனத் தகைய கண்ணன் - மதம் கொண்ட ஆண்யானை எனத் தக்க கண்ணன் (இராமன்); **ஒரு காலன்** - ஒப்பற்ற இயமனுடைய; **விடக் கயிறு எனப் பிறழும் வாள்** - நஞ்சு போன்ற பாசக் கயிறு போல விளங்குகின்ற உடைவாளை; **வலன் விசித்தான்** - வலப் புறத்திலே கட்டிக் கொண்டான்; **'மடக் கொடிதுயர்க்கும்** -

(உடைவாளைக் கட்டிக் கொண்ட இராமபிரான்) இளங்கொடி போன்றவளாகிய சீதையின் துயரத்திற்கும்; **நெடுவானின் உறைவோர் தம்** *- நீண்ட வானுலகில் வாழ்கின்ற தேவர்களுடைய;* **இடர்க்கலினுக்கும்** *- துன்பமாகிய கடலுக்கும்;* ***'இன்று முடிவு' என இசைத்தான்*** *- 'இன்றோடு முடிவு வந்தது' என்று கூறினான்.*

உயிர் போக்கும் ஒற்றுமை பற்றிக் கூற்றுவனின் பாசக் கயிற்றை விடக் கயிறு என்றார். 'சீதை துன்புற்று மலர்க் கரத்தால் வயிறு பிசைந்து வேதனைப்படுதல் அல்லது மயன் மகள் (மண்டோதரி) அதே துயரடைதல் இரண்டில் ஒன்று இன்று செய்து முடிப்பேன்' என்று இராவணன் கூறிய பாடலோடு (கம்ப. 9667) இப்பாடற் கருத்து ஒப்பிட்டுணரத் தக்கது.

9679. தன் அக வசத்து உலகு தங்க, ஒரு தன்னின்
பின்னக அசத்த பொருள் இல்லை; பெரியோனை
மன்ன கவ சத்து உற வரிந்தது என என்கோ?
இன்ன கவசத்தையும் ஓர் ஈசன் எனலாமால்.

தன் அக வசத்து *- தன்னுள்ளே;* **உலகு தங்க** *- உலகங்களெல்லாம் தங்கியிருக்க;* **ஒரு தன்னின்** *- ஒப்பற்ற தன்னினும்;* **பின்னக அசத்த பொருள் இல்லை** *- வேறுபட்டதும் சக்தியற்றதுமான வேறு எப்பொருளும் இல்லை;* **என** *- என்பது போல;* **பெரியோனை** *- இராமபிரானை;* **மன்ன, க(வ்)வ** *- நிலைபெற்றுக் கவ்வுமாறு;* **சத்து உற வரிந்தது என என்கோ?** *- உண்மை பொருந்த கட்டப்பட்டது என்று சொல்வதா?;* **இன்ன கவசத்தையும்** *- பிணித்து இராமன் மேனியைப் பற்றிய கவசத்தையும்;* **ஓர் ஈசன் எனலாம்** *- ஒரு பரம்பொருளே எனலாம்.*

"கடவுள் எல்லாப் பொருளிலும் தங்கி அவ்வப் பொருட்குச் சக்தியைத் தருகிறான் என்பதும், அவனிலும் வேறாகி அவனால் வலிவு பெறாத ஒரு பொருளும் இல்லை என்பதும் நூற்கொள்கை யாதலால். அப்படிப்பட்ட கடவுளுக்குக் கவசம் என்று ஒன்று உடலில் பதிந்து ரட்சையாக நிற்கக் கட்டப்பட்டது என்று சொல்வது பொருந்துவதாகாது; இக் காலத்து ஸ்ரீராமபிரானைத் தன்னுட் கொண்டமையால் அந்தக் கவசத்தையும் ஒரு கடவுள் போலப் பாராட்டுதலாகிய இவ்வளவே நாம் செய்யத்தக்கது" - வை. மு. கோ.

9680. புட்டிலொடு கோதைகள், புழுங்கி எரி கூற்றின்
அட்டில் எனலாய மலர் அங்கையின் அடக்கிக்
கட்டி, உலகின் பொருள் எனக் கரை இல் வாளி
வட்டில் புறம் வைத்து, அயல் வயங்குற வரிந்தான்.

கூற்றின் - இயமதருமனின்; **புழுங்கி எரி அட்டில் எனலாய** - நன்றாக எரிகின்ற அடுப்பு என்று சொல்லத்தக்க; **அங்கையின்** - அழகிய கரங்களிலே; **புட்டிலொடு கோதைகள்** - விரல் உறைகளையும் கை உறைகளையும்; **அடக்கிக் கட்டி** - முற்றிலும் (கை) மறையும்படி கட்டிக் கொண்டு; **உலகின் பொருள் என** - உலகத்தில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் அடங்குமாறு போல; **கரை இல் வாளி** - அளவற்ற அம்புகளைக் கொண்டுள்ள; **வட்டில்** - அம்பறாத் தூணியை; **புறம் அயல் வைத்து** - முதுகுப் பக்கத்திலே; **வயங்குற வரிந்தான்** - விளங்கும்படி வைத்துக் கட்டினான்;

புட்டில் - விரலுக்கு இடும் உறை; விரற்சரடு என்றும் பெயர் உண்டு. கோதை - வில்வீரர்கள் கைக்குப் பூணும் உறை. அடு + இல் - அட்டில்; சமையறை இங்கே அடுப்பைக் குறித்தது.

9681. 'மூண்ட செரு இன்று அளவில் முற்றும்; இனி, வெற்றி
ஆண்தகையது; உண்மை; இனி அச்சம் அகல்வுற்றீர்,
பூண்ட மணி ஆழி வய மா நிமிர் பொலந் தேர்
ஈண்ட விடுவீர், அமரில்' என்று, அரன் இசைத்தான்.

அமரர் - தேவர்களே!; **மூண்ட செரு** - மூண்டுள்ள இந்தப் போர்; **இன்றளவில் முற்றும்** - இன்றோடு முடிந்துவிடும்; **இனி வெற்றி ஆண்தகையது** - இனிமேல் வெற்றி ஆண்மையாளனான இராமனுக்கே உரியது; **உண்மை** - இதுவே உண்மை; **இனி அச்சம் அகல்வுற்றீர்** - இனிமேல் அச்சம் உங்களை விட்டு நீங்கப் பெற்றீர்கள்; **மணி பூண்ட** - மணிகள் கட்டியதும்; **வய மா** - வலிமை கொண்ட குதிரைகள் பூட்டப்பட்டதும்; **ஆழி** - சக்கரங்கள் உடையதுமான; **நிமிர்** - உயர்ந்த; **பொலந்தேர்** - பொன்தேரினை; **ஈண்ட விடுவீர்** - (இராமபிரானுக்கு) விரைவில் அனுப்புவீர்களாக; **என்று அரன் இசைத்தான்** - என்று சிவபெருமான் கூறினான்.

சிவன் கூற இந்திரன் கட்டளைப்படி தேர் வருதல்

9682. தேவர் அது கேட்டு, 'இது செயற்கு உரியது' என்றார்;
ஏவல் புரி இந்திரனும், அத் தொழில் இசைந்தான்;
'மூஉலகும் முந்தும் ஒர் கணத்தின்மிசை முற்றிக்
கோவில் புரிகேன்; பொரு இல் தேர் கொணர்தி' என்றான்.

acharya.org

தேவர் அது கேட்டு - தேவர்கள் சிவபிரான் சொன்னதைக் கேட்டு; **'இது செயற்கு உரியது' என்றார்** - 'இச் செயல் செய்வதற்கு உரியது என்று (இந்திரனிடம்) சொன்னார்கள்; **ஏவல் புரி இந்திரனும்** - சிவபிரான் ஏவியதைச் செய்யும் இந்திரனும்; **அத்தொழில் இசைந்தான்** - அந்தச் செயலைச் செய்ய ஏற்றுக்கொண்டான்; **மூ உலகும் முந்தும்** - மூன்று உலகங்களிலும் ஏற்பட்டுச் சிறப்பதாயும்; **ஓர் கணத்தில் முற்றி** - ஒரு கணத்தில் (அந்த மூவுலகங்களையும்) முழுவதாகச் சுற்றிவருவதாயும்; **கோவில் புரிவேன்** - சிறப்புள்ள தேரை இராமனுக்கு ஏற்ற கோவிலாகச் செய்வேன்; **பொரு இல் தேர் கொணர்தி** - ஒப்பற்ற தேரினைக் கொண்டு வருக; **என்றான்** - என (மாதவியாகிய தன் சாரதியிடம்) கூறினான்.

வெறும் போர்த் தேராக அன்றி இராமபிரான் எழுந்தருளுவதாலும் அவதார நோக்கம் நிறைவேற்றுவதற்கு உரியதாகலானும் 'தேரைக் கோவிலாக்குவேன் என்றான்.

மாதலி கொணர்ந்த தேரின் சிறப்பு

9683. மாதலி கொணர்ந்தனன், மகோததி வளாவும்
பூதலம் எழுந்து படல் தன்மைய பொலந் தேர்;
சீத மதி மண்டலமும் ஏனை உளவும் திண்
பாதம் என நின்றது, படர்ந்தது விசும்பில்.

மகோததி வளாவும் - பெருங்கடல் சூழ்ந்துள்ள; **பூதலம் எழுந்து படல் தன்மைய** - பூவுலகமே எழுந்து இயங்குவது போன்ற தன்மை கொண்ட; **பொலம் தேர்** - பொன்மயமான தேரை; **மாதலி கொணர்ந்தனன்** - மாதலி கொண்டு வந்தான்; **சீத மதி மண்டலமும்** - குளிர்ச்சி கொண்ட சந்திர மண்டலமும்; **ஏனை உளவும்** - மற்றும் (மேல் மண்டலத்தில்) உள்ளனவும்; **திண் பாதம் என** - தன்னுடைய வலிமையான பாதம் என்று சொல்லும் படியாக; **நின்றது** - (தேவர்கள் அனுப்பிய தேர் நின்றது; **விசும்பில் படர்ந்தது** - (தன் உயரத்தால் ஆகாயத்தின் மேல் பரவியது.

மகா + உததி = வளாவுதல் - சூழ்தல்

9684. குலக் கிரிகள் ஏழின் வலி கொண்டு உயர்
கொடிஞ்சும்,
அலைக்கும் உயர் பாரின் வலி ஆழியினின் அச்சும்,
கலக்கு அற வகுத்தது; கதத்து அரவம் எட்டின்
வலக் கயிறு கட்டியது; முட்டியது வானை.

குலக்கிரிகள் ஏழின் வலி கொண்டு - ஏழு குல மலைகளின் வலிமையைத் தன்னிடம் கொண்டதாய்; ***உயர் கொடிஞ்சும்*** - உயர்ந்த கொடிஞ்சு என்னும் உறுப்பையும்; ***அலைக்கும் உயர் பாரின் வலி*** - (அலைகளால் இடையறாமல்) அலைக்கப்படுகின்ற நிலவுலகத்தின் வலிமை (கொண்டதுபோன்ற); ***ஆழியினின் அச்சும்*** - சக்கரத்தில் பொருந்திய அச்சினையும்; ***கலக்கு அற வகுத்தது*** - இடைவெளி இல்லாமல் நெருக்கமாகக் கோக்கப் பட்டது அந்த தேர்; ***கதத்து அரவம் எட்டின்*** - சினம் கொண்ட எட்டுப் பெருநாகங்களையும்; ***வலக் கயிறு கட்டியது*** - வலிமை கொண்ட கயிறாகக் கொண்டு கட்டப்பட்டது, அந்த தேர்; ***வானை முட்டியது*** - (அத்தேர்) வானத்தையே முட்டிக்கொண்டு நின்றது.

குலக் கிரி - உயர்வுக்கும் உயர்வான மலைகள். நல்ல பொருள்களின் மேன்மையைக் குறிக்கச் 'சாதி' என்ற அடைமொழிகொடுத்துப் பேசுவது மரபு. குலக்கிரிகள் ஏழு; கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம் என்பனவாம். கச்சியப்பரின் கந்தபுராணம் இவ்வேழோடு கந்தமாதனத்தையும் சேர்த்துக் குலக் கிரிகள் எட்டு எனப் பேசும் (கந்த, ஆற்றுப்-16). தேர் விரைந்து செல்லும்போது அதில் இருப்போர் விழுந்துவிடாமல் நிற்பதற்குப் பற்றிக் கொள்ளும் உறுப்பினைக் கொடிஞ்சு என்பர். அரவம் எட்டு, வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன்.

9685. ஆண்டினொடு நாள், இருது, திங்கள், இவை என்னா,
மீண்டனவும் மேலனவும் விட்டு, விரி தட்டில்
பூண்டு உளது; தாரகை மணிப் பொரு இல் கோவை
நீண்ட புனை தாரினது; நின்றுளது குன்றின்.

மீண்டனவும் மேலனவும் - கடந்தவையும் வரப்போவனவுமாகிய; ***ஆண்டினொடு*** - ஆண்டையும்; ***நாள், இருது, திங்கள் இவை என்னா*** - கிழமை, பருவம், மாதம் என்ற இவற்றின் காலப் பகுதிகளையும்; ***விரி தட்டில் பூண்டுளது*** - விரிந்த தேர்த்தட்டிலே குறிக்கப்பட்டுள்ளது; ***தாரகை மணி*** - நட்சத்திர மணிகள் கொண்டு கோத்த; ***பொரு இல் கோவை*** - ஒப்பற்ற மாலைகளையும்; ***புனை தாரினது*** - அழகு செய்யப்பட்ட மாலைகளையும் உடையது; ***குன்றின் நின்றுளது*** - மலைபோலப் பெருமிதமாகப் போர்க்களத்திலே வந்து நின்றது.

தேர்த் தட்டிலே காலக் குறிப்புகள் அமைப்பது தொன்மையான ஒரு வழக்கமெனத் தெரிகிறது. இக்காலங்களுக்கு உரிய தெய்வங்கள் தேர்த்தட்டில் இடம் பெறும் என்ற குறிப்பினை வை.மு.கோ. தருகிறார். "ஆண்டு முதலியன அவற்றிற்குரிய தேவதைகளையாம். தேவ மயம் அந்தேரென்க" என்பது அவர் குறிப்பு.

9686. மாதிரம் அனைத்தையும் மணிச் சுவர்கள் ஆகக்

கோது அற வகுத்தது; மழைக் குழுவை எல்லாம்
மீது உறு பதாகை என வீசியது; மெய்ம்மைப்
பூதம் அவை ஐந்தின் வலியின் பொலிவது அம்மா!

மாதிரம் அனைத்தையும் - *எல்லாத் திசைகளையும்;* ***மணிச் சுவர்களாக*** - *அழகிய சுவர்களாகக்கொண்டு;* ***கோது அற வகுத்தது*** - *(அந்தத் தேர்) குற்றமற உருவாக்கப்பட்டது;* ***மழைக் குழுவை எல்லாம்*** - *மேகக் கூட்டம் அனைத்தையும்;* ***மீது உறு பதாகை என*** - *(தேர்) மேல் கட்டப்பட்ட பெரிய கொடிகளாகக் கொண்டு;* ***வீசியது*** - *ஆடச் செய்தது; மெய்ம்மைப் பூதம் அவை* ***ஐந்தின்*** - *அழியா நிலை கொண்ட ஐந்து பூதங்களினுடைய;* ***வலியின் பொலிவது*** - *வலிமையோடு அழகாக அமைவது.*

(அம்மா - வியப்பைக் குறிக்கும் இடைச்சொல்)

9687. மரத்தொடு மருந்து உலகில் யாவும் உள வாரித்
தரத்தொடு தொடுத்த கொடி தங்கியது; சங்கக்
கரத்தொடு தொடுத்த கடல் மீது நிமிர் காலத்து,
உரத்தொடு கடுத்த கதழ் ஓதை அதன் ஓதை.

மரத்தொடு மருந்து - *மரங்கள் மற்றும் பூண்டுகள் என;* ***உலகில் உள யாவும் வாரி*** - *உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களையும் வாரி எடுத்து;* ***தரத்தொடு தொடுத்த*** - *உயர்தரம் கொண்டு தொடுக்கப்பட்ட;* ***கொடி தாங்கியது*** - *கொடியைத் தாங்கியிருப்பது;* ***சங்கக்கரத்தொடு தொடுத்த கடல்*** - *கூட்டமாயுள்ள அலைகளோடு பொருந்திய கடலானது;* ***மீது நிமிர் காலத்து*** - *மேலே பொங்கி வருகின்ற (ஊழிக்) காலத்து;* ***உரத்தொடு கடுத்த கதழ் ஓசை*** - *வலிமையொடு விரைவுகொண்டு உக்கிரமாக எழுப்பும் ஓசையே;* ***அதன் ஓதை*** - *அந்தத் தேரின் ஓசையாகும்.*

9688. பண்டு அரிதன் உந்தி அயன் வந்த பழ முந்தைப்
புண்டரிக மொட்டு அனைய மொட்டினது; பூதம்
உண்டவை வயிற்றிடை ஒடுக்கி உமிழ்கிற்போன்,
*அண்டச மணிச் சயனம் ஒப்பது, அகலத்தின்.**

பண்டு - *முன்னம் ஆதியிலே;* ***அரிதன் உந்தி அயன் வந்த*** - *திருமாலின் உந்தியில் நான்முகன் தோன்றுதற்கு இடமாகிய;* ***பழ முந்தைப் புண்டரிக மொட்டு அனைய*** - *பழமையான தாமரை மொட்டைப் போன்ற;* ***மொட்டினது*** - *மொட்டு என்னும் உறுப்பினை உடையது (அந்தத் தேர்);* ***பூதம் உண்டவை வயிற்றிடை ஒடுக்கி*** - *பூத விகாரங்களாகிய உயிரிகளையெல்லாம் தன் வயிற்றுள் ஒடுக்கி;* ***உமிழ்கிற்போன்*** - *(மீண்டும் படைப்புக் காலத்தில்) உமிழ வல்லவனாகிய திருமாலின்;* ***அண்டச மணிச்***

சயனம் ஒப்பது அகலத்தில் - ஆதி சேடனாகிய அழகிய படுக்கையை அகலத்தில் ஒத்திருப்பது.

9689. வேதம் ஒரு நாலும், நிறை வேள்விகளும், வெவ் வேறு
ஓதம் அவை ஏழும், மலை ஏழும், உலகு ஏழும்,
பூதம் அவை ஐந்தும், எரி மூன்றும், நனி பொய் தீர்
மா தவமும், ஆவுதியும், ஐம் புலனும், மற்றும்.

(அந்தத் தேரானது) ***வேதம் ஒரு நாலும்*** *- நான்கு வேதங்களும்;* ***நிறை வேள்விகளும்*** *- நிறைவுடைய வேள்விகளும்;* ***வெவ்வேறு ஓதம் அவை ஏழும்*** *- தனித்தனியாக உள்ள கடல்கள் ஏழும்;* ***மலை ஏழும்*** *- ஏழு (குல) மலைகளும்;* ***உலகு ஏழும்*** *- ஏழு உலகங்களும்;* ***பூதம் அவை ஐந்தும்*** *- ஐந்து பூதங்களும்;* ***எரி மூன்றும்*** *- மூவகை அக்கினிகளும்;* ***நனி பொய் தீர் மா தவமும்*** *- மிகவும் பொய்ம்மையினின்று நீங்கிய பெருந்தவமும்;* ***ஆவுதியும்*** *- (தேவர்க்கு வழங்கப்படும்) ஆகுதிகளும்;* ***மற்றும்*** *- மேலும்...*

9690. அருங் கரணம் ஐந்து, சுடர் ஐந்து, திசை நாலும்,
ஒருங்கு அரணம் மூன்றும், உழல் வாயு ஒரு பத்தும்,
பெரும் பகலும், நீள் இரவும் என்று இவை பிணிக்கும்
பொரும் பரிகள் ஆகி நனி பூண்டது, பொலந் தேர்.

பொலந்தேர் *- பொன்மயமான அந்தத் தேர்;* ***அருங் கரணம் ஐந்து*** *- இந்திரியங்கள் ஐந்து;* ***சுடர் ஐந்து*** *- ஐந்து நெருப்புகள்;* ***திசை நாலும்*** *- மேலவற்றோடு நான்கு திசைகள்;* ***ஒருங்கு அரணம் மூன்றும்*** *- ஒருங்கே இணைந்து செயல்பட்ட மூன்று மதில்கள்;* ***உழல் வாயு ஒரு பத்தும்*** *- திரிகின்ற பத்து வகைக் காற்றும்;* ***பெரும்பகலும்*** *- பெரிய பகற்காலம்;* ***என்று இவை*** *- எனக் குறிக்கப்பட்ட இவை;* ***பொரும் பரிகள் ஆகி*** *- போர்க்குணம் உடைய குதிரைகளாகி;* ***நனி பூண்டது*** *- நன்கு பூணப்பட்டது.*

வேதம் நான்கு, பூதம் ஐந்து, கரணம் ஐந்து, புலன் ஐந்து, திசை நாலு இவை தெளிவு எஞ்சியவற்றின் விரிவு வருமாறு; வேள்விகள் ஐந்து: கடவுள் வேள்வி, பிரம வேள்வி, பூத வேள்வி, மானிட வேள்வி, தென்புலத்தார் வேள்வி. கடல் ஏழு: உவர்நீர்க் கடல், நெய்க்கடல், கருப்பஞ் சாற்றுக்கடல், தேன் கடல், மலை ஏழு: கயிலை, இமயம், மந்தரம், விந்தம், நிடதம், ஏமகூடம், நீலம் இவற்றோடு கந்த மாதனத்தைச் சேர்த்து மலை எட்டு எனவும் உண்டு. உலகு ஏழு: பூலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம், மகாலோகம், சன லோகம், தவ லோகம், சத்திய லோகம். எரி மூன்று (வேள்வித்தீ): காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினி சுடர் (நெருப்பு) ஐந்து நான்கு திசையில் நான்குடன் மேலே உள்ள கதிரவனைச் சேர்த்து பஞ்சாக்கினிகள் என்பர்; இராகம், கோபம், காமம், சடம், தீபனம் ஆகியவை பஞ்சாக்கினிகள் எனலும் ஒன்று. அரணம் மூன்று: பொன், வெள்ளி, இரும்பு

ஆகியவற்றால் ஆகிய திரிபுர மதில்கள். தச வாயுக்கள்: பிராணன், அபானன், சமானன், உதானன், வியானன், நாகன், கூர்மன், கிரிகரன், தேவதத்தன், தனஞ்சயன் என்பன.

மாதலி இராமனிடம் தேர் கொணர்ந்து அதன் சிறப்பைச் செப்புதல்

9691. வந்ததனை வானவர் வணங்கி, 'வலியோய்! நீ
எந்தை தர வந்தனை; எமக்கு உதவுகிற்பாய்;
தந்தருள்வை வென்றி' என நின்று, தகை மென் பூச்
சிந்தினர்கள்; மாதலி கடாவி, நனி சென்றான்.

வந்ததனை - *அவ்வாறு வந்த தேரை;* **வானவர் வணங்கி** - *தேவர்கள் வணங்கி; (மாதலியை நோக்கி)* **'வலியோய்!** - *வல்லமை உடையவனே!;* **நீ எந்தை தர வந்தனை** - *நீ எம் தலைவனாகிய இந்திரன் அனுப்பியதால் வந்திருக்கிறாய்;* **எமக்கு உதவுகிற்பாய்** - *எங்களுக்கு உதவும் ஆற்றல் உடையவன் நீ;* **வென்றி தந்தருள்வை** - *வெற்றி தந்தருள்வாயாக';* **என நின்று** - *என்று சொல்லி நின்று;* **தண்மென் பூச் சிந்தினர்கள்** - *குளிர்ந்த மெல்லிய மலர்களைச் சொரிந்தனர்;* **மாதலி....; கடாவி** - *தேரைச் செலுத்திக் கொண்டு;* **நனி சென்றான்** - *விரைந்து சென்றான்.*

9692. 'வினைப் பகை விசைக் கொடு விசும்பு உருவி,
மான
மனத்தின் விசை பெற்றுளது வந்தது' என
வானோடு
அனைத்து உலகமும் தொழ, அடைந்தது,
அமலன்பால்;
நினைப்பும் இடை பிற்பட, நிமிர்ந்தது நெடுந் தேர்.

நெடுந்தேர் - *அந்தப் பெரிய தேர்;* **வினைப்பகை விசைக் கொடு** - *ஆன்மாவின் பகையாகிய வினையின் வேகத்தைக் கொண்டு;* **விசும்பு உருவி** - *ஆகாயத்தை ஊடுருவிக்கொண்டு;* **மான மனத்தின் விசை பெற்றுளது** - *பெருமைக்குரிய மன வேகத்தைப் பெற்றதாய்;* **வந்தது** - *வந்து சேர்ந்தது;* **என** - *என்று பெருமைப்படுத்தி;* **வானோடு அனைத்து உலகமும் தொழ** - *வானுலகத்தோடு எல்லா உலகங்களும் வணங்கும்படியாக;* **அமலன்பால் அடைந்தது** - *குற்றமற்றவனாகிய இராமனிடம் வந்துசேர்ந்தது;* **நினைப்பும் இடை பிற்பட** - *எண்ணம்கூடப் பின்னடையும்படியாக;* **நெடுந்தேர்** - *அந்தப் பெரிய தேர்;* **நிமிர்ந்தது** - *உயரமாக வந்து நின்றனது.*

தேர் கண்ட இராமன் நினைப்பும் வினாவும்

9693. 'அலரி தனி ஆழி புனை தேர் இது எனில், அன்றால்;
உலகின் முடிவில் பெரிய ஊழ் ஒளி இது அன்றால்;
நிலைகொள் நெடு மேரு கிரி அன்று; நெடிதுஅம்மா;
தலைவர் ஒரு மூவர் தனி மானம் இதுதானோ?

அலரி - *சூரியனுடைய;* **தனி ஆழி புனை தேர் இது எனில், அன்று** - *ஒற்றைச் சக்கரம் பூண்ட தேர்தான் இது எனின் அப்படி இல்லை;* **உலகின் முடிவில்** - *உலகங்களின் அழிவுக் காலத்தில் எழுகின்ற;* **பெரிய ஊழ் ஒளி இது அன்று** - *பெரிய ஊழிக் காலத்தில் தோன்றும் தீயின் ஒளிகொண்டது இது அன்று;* **நிலைகொள் நெடு மேரு கிரி அன்று** - *நிலைபேறுடைய பெரிய மேரு மலையும் அன்று;* **நெடிது** - *மிகவும் உயரமானது இது; (அம்மா என்ற சொல் வியப்புக் குறிப்பானது);* **தலைவர் ஒரு மூவர்** - *தலைவர்களாகிய ஒப்பற்ற மும்மூர்த்திகளின்;* **தனிமானம் இதுதானோ** - *சிறந்த விமானம் இதுதானோ?*

9694. 'என்னை இது நம்மை இடை எய்தல்?' என
எண்ணா,
மன்னவர்தம் மன்னன் மகன், மாதலியை, 'வந்தாய்,
பொன்னின் ஒளிர் தேர் இது கொடு, ஆர் புகல?'
என்றான்
அன்னவனும் அன்னதனை ஆக உரை செய்தான்:

'என்னை இது நம்மை இடை எய்தல்' - *இந்தத் தேர் நம்மிடம் எய்தியது ஏன் எப்படி?';* **என எண்ணா** - *என்று எண்ணி;* **மன்னவர்தம் மன்னன் மகன்** - *மன்னர் மன்னனாகிய இராமன்;* **மாதலியை** - *மாதலியை நோக்கி;* **பொன்னின் ஒளிர் தேர் இது கொடு** - *பொன்போல் ஒளிவீசுகின்ற இந்தத் தேரைக் கொணர்ந்தது;* **யார் புகல** - *எவர் கட்டளைப்படி?';* **என்றான்** - *என்று வினவினான்;* **அன்னவனும்** - *அந்த மாதலியும்;* **அன்னதனை ஆக உரை செய்தான்** - *இராமனை கேட்ட செய்தியைப் பொருந்துமாறு சொன்னான்.*

மாதலி விடை

9695. 'முப் புரம் எரித்தவனும், நான்முகனும், முன்நாள்,
அப் பகல் இயற்றி உளது; ஆயிரம் அருக்கர்க்கு

ஒப்பு உடையது; ஊழி திரிகாறும் உலைவு இல்லா
இப் பொரு இல் தேர் வருவது இந்திரனது; - எந்தாய்!

'எந்தாய் - *என் தந்தையே!;* ***முப்புரம் எரித்தவனும்*** *- திரிபுரம் எரித்த சிவபெருமானும்;* ***நான்முகனும்*** *- பிரமனும்;* ***முன் நாள் அப் பகல்*** *- முதல் நாளாகிய படைப்புக் காலத்தில்;* ***இயற்றி உளது*** *- செய்தது (இத்தேர்);* ***ஆயிரம் அருக்கர்க்கு ஒப்பு உடையது*** *- தன் ஒளிச் சிறப்பால் ஆயிரம் சூரியர்களுக்கு நிகரானது;* ***ஊழி திரிகாறும் உலைவு இல்லா*** *- ஊழிக்காலம் மாறும்போதும் அழிவிலாததாகி;* ***இத்தேர் வருவது*** *- வந்துள்ள இந்தத் தேர்;* ***இந்திரனது*** *- இந்திரனுக்கு உரியது.*

9696. 'அண்டம் இது போல்வன அளப்பு இல அடுக்கிக்
கொண்டு பெயரும்; குறுகும்; நீளும்; அவை
கோளுற்று
உண்டவன் வயிற்றினையும் ஒக்கும், உவமிக்கின்;
புண்டரிக! நின் சரம் எனக் கடிது போமால்.

புண்டரிக *- (கண், கரம், கால் போன்ற உறுப்புகளால்) தாமரையானே!;* ***இதுபோல்வன அண்டம் அளப்பு இல*** *- இந்த அண்டம் போல அளவற்ற அண்டங்களை;* ***அடுக்கிக் கொண்டு பெயரும்*** *- தன்னிலே அடுக்கிக்கொண்டு இயங்கவல்லது;* ***குறுகும், நீளும்*** *- தேவைப்படும்போது அளவிலே குறுகும் அல்லது நீளும்;* ***உவமிக்கின் அவை கோளுற்று உண்டவன் வயிற்றினையும் ஒக்கும்*** *- உவமை சொல்ல வேண்டுமாயின் அந்த அண்டங்களை அனைத்தையும் பற்றி உண்டவனாகிய திருமாலின் வயிற்றையும் ஒக்கும்;* ***நின் சரம் எனக் கடிது போம்*** *- உன்னுடைய அம்பு போல் வேகமாகப் போகும்.*

9697. 'கண்ணும் மனமும் கடிய காலும் இவை கண்டால்
உண்ணும் விசையால்; உணர்வு பின் படர ஓடும்;
விண்ணும் நிலனும் என விசேடம் இலது; அஃதே,
எண்ணும் நெடு நீரினும், நெருப்பிடையும் - எந்தாய்!

'எந்தாய்...; கண்ணும் மனமும் கடிய காலும் இவை கண்டால் *- கண், மனம், விரைவாக இயங்குகின்ற காற்று ஆகிய இவற்றைக் கண்டால்;* ***விசையால்*** *- அவற்றினும் விரைவாக;* ***உண்ணும்*** *- (இந்தத் தேர்) உண்டுவிடும் (அதாவது அவற்றை வேகத்தால் தோற்கடிக்கும்);* ***உணர்வு பின் படர ஓடும்*** *- அறிவுகூட தன் பின்வருமாறு இது முன்னேறி ஓடும்;* ***விண்ணும் நிலனும் என விசேடம் இலது*** *- (இயங்குவதற்கு) ஆகாயம் நிலம் என வேறுபாடு இல்லாதது;* ***எண்ணும் நெடு நீரினும் நெருப்பிடையும் அஃதே*** *- எண்ணப்படுகின்ற பெரிய நீரிலும் நெருப்பிடையிலும் அதுவே (அதாவது, இத்தேரின் இயக்கத்துக்கு நீர் நெருப்பு என்ற வேறுபாடு இல்லை).*

விண், மண், நீர், நெருப்பு ஆகிய எவற்றிலும் எவற்றிடையிலும் இயங்குவது இந்தத்தேர்.

9698. 'நீரும் உளவே, அவை ஒர் ஏழு? நிமிர்கிற்கும்
பாரும் உளவே, அதின் இரட்டி? அவை பண்பின்
பேரும் ஒரு காலை, ஒரு காலும் இடை பேராத்
தேரும் உளதே, இது அலால்? - உலகு செய்தோம்!

உலகு செய்தோய் *- உலகங்களைப் படைத்தவனே!;* **நீரும் உளவே அவை ஒர் ஏழு** *- ஏழு கடல்களும் உள்ளன அன்றோ?;* **நிமிர்கிற்கும் பாரும் உளவே அதின் இரட்டி** *- கடல்மேல் நிமிர்கின்ற உலகங்களும் ஏழு கடல்கள் போல இரண்டு மடங்காக பதினான்கு உள்ளன அன்றோ?;* **அவை** *- அந்தக் கடல்களும் உலகங்களும்;* **பண்பின் பேரும் ஒரு காலை** *- தம் இயல்பிலிருந்து ஒரு காலத்திலே மாறுபடும்;* **இது அலால்** *- இந்தத் தேரைத் தவிர;* **ஒரு காலும் இடை பேராத் தேரும் உளதே** *- ஒரு காலத்திலும் தன் இயல்பிலிருந்து நிலை பெயராத தேரும் இருக்கிறதோ?' (இல்லை).*

9699. 'தேவரும், முனித் தலைவரும், சிவனும், மேல்நாள்,
மூஉலகு அளித்த அவனும், முதல்வ! முன் நின்று
ஏவினர்; சுரர்க்கு இறைவன் ஈந்துள இது' என்றான்,
மாவின் மனம் ஒப்ப உணர் மாதலி, வலித்தான்.

முதல்வ! *- தலைவனே!;* **தேவரும் முனித்தலைவரும் சிவனும்மேல்நாள் மூ உலகு அளித்த அவனும்** *- தேவர்கள், முனிவர்களின் தலைவர்கள், சிவபிரான், பண்டொரு காலத்தில் மூன்று உலகங்களையும் படைத்த நான்முகன் ஆகியோர்;* **முன் நின்று ஏவினர்** *- முன் வந்து ஏவினார்கள்; (அவர்களின் கட்டளையை ஏற்றுச்)* **சுரர்க்கு இறைவன்** *- தேவர்களின் அரசனான இந்திரன்;* **ஈந்துள (து) இது** *- கொடுத்ததாகும் இந்தத்தேர்';* **என்றான்** *- என்று சொல்லியவனாய்;* **மாவின் மனம் ஒப்ப உணர் மாதலி** *- குதிரையின் மனப்போக்கினைப் பொருத்தமாக உணர்ந்து (தேர் செலுத்த வல்ல) மாதலி; வலித்தான் - சொலக்கருதி உறுதிபடச் சென்னான்.*

இராமன் ஐயமும் தெளிவும்

9700. ஐயன் இது கேட்டு, 'இகல் அரக்கர் அகல் மாயச்
செய்கைகொல்?' எனச் சிறிது சிந்தையில்
நினைந்தான்;

மெய் அவன் உரைத்தது என வேண்டி, இடை பூண்ட
மொய் உளை வயப் பரி மொழிந்த, முது வேதம்.

ஐயன் - இராமபிரான்; **இது கேட்டு** - மாதலி உரைத்த இதனைக் கேட்டு; **'இகல் அரக்கர் அகல் மாயச் செய்கை கொல்' என** - ஒருகால் இது பகைவராகிய அரக்கர்களின் பெரிய மாயையால் விளைந்த செயலோ என்று; **சிந்தையில் சிறிது நினைந்தான்** - மனத்திலே ஓரளவு எண்ணினான்; **'அவன் உரைத்தது மெய்' என வேண்டி** - அந்த மாதலி உரைத்தது உண்மையே எனப் புலப்பட வேண்டி **இடை பூண்ட** - தேரிலே கட்டப்பட்ட; **மொய் உளை வயப் பரி** - செறிந்த பிடரி மயிர் கொண்ட வலிய குதிரைகள்; **முது வேதம் மொழிந்த** - பழமையான வேதங்களை ஓதின.

9701. 'இல்லை இனி ஐயம்' என எண்ணிய இராமன்,
நல்லவனை, 'நீ உனது நாமம் நவில்க!' என்ன,
'வல் இதனை ஊர்வது ஒரு மாதலி எனப் பேர்
சொல்லுவர்' எனத் தொழுது, நெஞ்சினொடு
சொன்னான்.

'இனி ஐயம் இல்லை - இனிமேல் ஐயம் ஏதும் இல்லை; **என எண்ணிய இராமன்** - என்று தெளிவுற்று எண்ணிய இராமன்; **நல்லவனை** - நற்பண்புடைய மாதலியை நோக்கி; **'நீ உனது நாமம் நவில்க' என்ன** - நீ உனது பெயரைச் சொல்லுக என்று கூற; **வல் இதனை ஊர்வது ஒரு மாதலி எனப் பேர் சொல்லுவர் என** - வலிய இத் தேரினை ஏறிச் செலுத்துவதற்குரிய மாதலி என்று என் பெயரைச் சொல்லுவார்கள் என்று; **தொழுது** - வணங்கி; **நெஞ்சினொடு சொன்னான்** - மனமாரக் கூறினான்.

9702. மாருதியை நோக்கி, இள வாள் அரியை நோக்கி,
'நீர் கருதுகின்றதை நிகழ்த்தும்' என, நின்றான்
ஆரியன்; வணங்கி, அவர், 'ஐயம் இலை, ஐயா!
தேர் இது புரந்தரனது' என்றனர், தெளிந்தார்.

மாருதியை நோக்கி - அனுமனைப் பார்த்து; **இள வாள் அரியை நோக்கி** - பின்னர் இளைய ஒளி வீசும் சிங்கம் போன்ற இலக்குவனைப் பார்த்து; **'நீர் கருதுகின்றதை நிகழ்த்தும் என** - 'நீங்கள் உங்கள் கருத்தைச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்டு; **நின்றான் ஆரியன்** - தலைவனாகிய இராமன் (தேரில் ஏறிவிடாமல்); தாமதித்து நின்றான்; **தெளிந்தார்** - ஐயம் தெளிந்தவராகிய அவர்கள்; **'ஐயா, ஐயம் இலை** - தலைவனே!; ஐயமே இல்லை; **இது புரந்தரனது தேர்** - இது தேவேந்திரனுடைய தேர்தான்; என்றனர்...

ஆரியன் என்ற சொல் பண்பின் நாயகன் என்ற கருத்துடையது என்பதையும் கருதுக.

9703. விழுந்து புரள் தீவினை நிலத்தொடு வெதும்ப,
தொழும் தகைய நல்வினை களிப்பினொடு துள்ள,
அழுந்து துயரத்து அமரர் அந்தணர் கை முந்துற்று
எழுந்து தலை ஏற, இனிது ஏறினன் - இராமன்.

நிலத்து விழுந்து புரள் தீவினை - *தரையிலே விழுந்து புரளத் தொடங்கிவிட்ட தீவினை;* ***வெதும்ப*** - *வாடவும்;* ***தொழுந்தகைய நல்வினை களிப்பினொடு துள்ள*** - *வணங்கத் தக்க நல்வினை மகிழ்ச்சியால் துள்ளவும்;* ***துயரத்து அழுந்து அமரர் அந்தணர்*** - *துயரத்தில் அழுந்திக்கிடந்த தேவர்கள் அந்தணர் ஆகியோரின்;* ***கை முந்துற்று எழுந்து தலை ஏற*** - *கைகள் முந்திக்கொண்டு அவர்கள் தலைமேல் ஏறவும்;* ***இராமன் இனிது ஏறினன்*** - *இராமபிரான் இந்திரன் அனுப்பிய தேரின்மீது இனிதே ஏறினான்.*

தீவினை வாடுதல், நல்வினை துள்ளுதல், அமரர் அந்தணர் கை தலைமேல் வைத்து வணங்குதல் ஆகியவை அவதார நோக்கமாகிய தீயோர் அழிவுக்கும் நல்லோர் துயர் நீக்கத்துக்கும் காரணமான வெற்றிமுகம் தெரிந்ததே யாகும்.

இராவணன் வதைப் படலம்

இராமபிரான் இராவணனைப் போரில் கொன்ற படலம் என்பது பொருள்.

தேவர் வாழ்த்துரைக்க இராமன் தேரேறிச் செல்லுதலும், இராவணன் இராமனை நோக்கி வருதலும், மகோதரன் இராமனால் மடிதலும், தீ நிமித்தங்களைப் பொருட் படுத்தாது இராவணன் துணிதலும், இராவணனின் போர்த் திறங்களும், வர வலிமையும் சிறிது சிறிதாய் அழிய இராமன் கடவுள் அவதாரமோ என எண்ணி யாரேயாயினும் போரிடுவது என முடிவு செய்தலும், அம்பு பட்டு இராவணன் மயங்கிய காலை அவனைக் கொல்லுமாறு மாதலி கூறியதை இராமன் ஏற்க மறுத்தலும், தேறிய இராவணன் கடும் போர் புரியப் பிரம்மாத்திரத்தால் அவனை இராமன் மாய்த்தலும், அவன் முதுகுத் தழும்பு கண்டு இராமன் நாணியபோது வீடணன் உண்மை கூறித் தெருட்டலும், பின்னர் பகை விடுத்து இறுதிக் கடன் செய்யுமாறு வீடணனை இராமன் தூண்டுதலும், வீடணன் துயரும், இராவணன் மனைவியர் புலம்பலும், மண்டோதரி பிரிவாற்றாது புலம்பி மாய்தலும், இராவணனுக்கும் பிற அரக்கர்க்கும் இறுதிக்கடன் செய்து வருந்திய வீடணனை இராமன் தேற்றுதலும் இப்படலத்துப் பொருளாக அமைந்துள்ளன.

தேரின் மீது ஏறிய இராமனுக்குத் தேவர் வாழ்த்து

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9704. ஆழி அம் தடந் தேர், வீரன் ஏறலும், அலங்கல்
சில்லி
பூழியில் சுரித்த தன்மை நோக்கிய புலவர் போத,
ஊழி வெங் காற்றின் வெய்ய கலுழனை ஒன்றும்
சொல்லார்,
வாழிய அனுமன் தோளை ஏத்தினார், மலர்கள் தூவி.

ஆழி அம் தடம் தேர் - சக்கரங்கள் அமைந்த, அழகிய பெரிய தேரின் மீது; **வீரன் ஏறலும்** - வீரனாகிய இராமபிரான் ஏறியதும்; **அலங்கல் சில்லி** - ஒளி வீசும் தேருருளை; **பூமியில் சுரித்த தன்மை** - புழுதியில் புதைந்த தன்மையை; **நோக்கிய புலவர்போத** - பார்த்துக் கொண்டிருந்த தேவர்கள் வந்து; (இராமபிரான் உடற்பாரத்தை வியந்தவர்களாய்); **ஊழி வெங் காற்றின்** - யுக முடிவுக் காலத்தில் பொங்கும் வெப்பம் நிறைந்த சூறாவளியைக் காட்டிலும்; **வெய்ய கலுழனை** - கொடிய கருடாழ்வானை,; **ஒன்றும் சொல்லார்** - (நினைந்து) புகழ்ச்சியாக யாதும் கூறாமல்; **அநுமன் தோளை** - (ஆற்றல் மிக்க) அநுமனின் தோள்களை; **மலர்கள் தூவி** - பூக்கள் சொரிந்து; **வாழிய** - வாழ்க வாழ்க என்று; **ஏத்தினார்** - போற்றி செய்தார்கள்.

9705. ***'எழுக, தேர்; சுமக்க, எல்லோம் வலியும்; புக்கு***
இன்றே பொன்றி
விழுக, போர் அரக்கன்; வெல்க, வேந்தர்க்கு
வேந்தன்; விம்மி
அழுக, பேர் அரக்கிமார்' என்று ஆர்த்தனர், அமரர்;
ஆழி
முழுகி மீது எழுந்தது என்னச் சென்றது, மூரித்

திண் தேர். *(தேவர்கள் மேலும்),* **அமரர்** *- தேவர்;* **தேர் எழுக** *- இத்தேர் மேலெழுக;* **எல்லோம் வலியும் சுமக்க** *- நம் யாவருடைய வலிமையையும் இத்தேர் ஏந்துவதாக;* **புக்கு இன்றே போர் அரக்கன் பொன்றி விழுக** *- (இத்தேர்) புகுவதால் இன்றைய தினமே போர் வெறி கொண்ட அரக்கனாகிய இராவணன் அழிந்து வீழ்வானாக;* **வேந்தர்க்கு வேந்தன் வெல்க** *- வேந்தருக்கெல்லாம் சக்கரவர்த்தியான இராமன் வாகை சூடுவானாக;* **பேர் அரக்கிமார் விம்மி அழுக** *- அரக்கர்களின் மனைவிமார்களான எண்ணற்ற அரக்கியர் (தம் கணவர் மாய) விம்மி அழுவார்களாக';* **என்று அமரர் ஆர்த்தனர்** *- என்று கூறி தேவர்கள் ஆரவாரம் புரிந்தனர்;* **மூரித்திண்தேர்** *- வலிமையும் திண்மையும் மிக்க இராமனின் தேர்;* **ஆழி முழுகி மீதெழுந்தது என்ன** *- கடலில் முழுகி மேலெழுந்தாற் போன்று (புழுதியினின்றும் பொங்கியெழுந்து);* **சென்றது** *- (போர்க்களம் நோக்கிச்) சென்றது.*

இராமன் எதிரே தேரைவிடுமாறு இராவணன் சாரதிக்குக் கூறுதல்

9706. ***அன்னது கண்ணின் கண்ட அரக்கனும், 'அமரர்***
ஈந்தார்
மன் நெடுந் தேர்' என்று உன்னி, வாய் மடித்து
எயிறு தின்றான்;
பின், 'அது கிடக்க' என்னா, தன்னுடைப் பெருந்
திண் தேரை,
மின் நகு வரி வில் செங் கை இராமன்மேல் விடுதி'
என்றான்.

அன்னது *- அந்தத் தேரை;* **கண்ணின் கண்ட அரக்கனும்** *- தன் கண்களால் பார்த்த இராவணனும்;* **'மன் நெடுந் தேர் அமரர் ஈந்தார்'** *- 'நிலை பெற்ற பெரிய தேரைத் தேவர் கொடுத்தார்';* **என்று உன்னி** *- எனக் கருதி;* **வாய் மடித்து எயிறு தின்றான்** *- உதடுகளைக் கடித்துப் பற்களை மென்றான்;* **பின்** *- அதன்பிறகு;* **'அது கிடக்க'** *- 'அது கிடக்கட்டும்';* **என்னா** *- என்று (அலட்சியமாய்) கருதியவனாய்;* **தன்னுடைப் பெருந்திண் தேரை** *- தன்னுடைய பெரிய வலிமையான தேரினை;* **மின் நகு வரிவில் செங்கை இராமன் மேல்** *- ஒளியைச் சிந்தும் கட்டமைந்த வில்லைச் செவ்விய கைகளில் ஏந்திய இராமபிரான் மீது;* **விடுதி'** *- விடுவாயாக';* **என்றான்** *- என்று (தன் பாகனுக்குக்) கட்டளையிட்டான்.*

வானவர் போருக்கு ஆயத்தமாதல்

***9707.* இரிந்த வான் கவிகள் எல்லாம், 'இமையவர் இரதம் ஈந்தார்;**
அரிந்தமன் வெல்லும் என்றற்கு ஐயுறவுஇல்' என்று, அஞ்சார்,
திரிந்தனர்; மரமும் கல்லும் சிந்தினர்; 'திசையோ அண்டம்
பிரிந்தனகொல்!' என்று எண்ணப் பிறந்தது, முழக்கின் பெற்றி.

இரிந்த - முன்பு சிதறியோடின; **வான்கவிகள் எல்லாம்** - வானரர்கள் எல்லோரும்; **'இமையவர் இரதம் ஈந்தார்** - தேவர்கள் (இராமனுக்குத்) தேரை நல்கினர்; **அரிந்தமன் வெல்லும்** - பகைவரை அடக்கும் (ஆற்றல் மிக்க) மன்னவனாகிய இராமபிரான் வெல்லுவான்,; **என்றற்கு** - என்று கருதுவதற்கு; **ஐயுறவு இல்** - எவ்வித ஐயமும் இல்லை'; **என்று அஞ்சார்** - என்று கூறி அச்சம் நீங்கியவர்களாய்; **திரிந்தனர்** - (மீண்டும் போர்க்களம் எங்கும்) சுற்றி வந்தனர்; **மரமும் கல்லும் சிந்தினர்** - மரங்களையும் கற்களையும் (அரக்கர் மேல்) எறிந்தனர்; **முழக்கின் பெற்றி** - (அப்போது) வானரர்கள் செய்த ஆரவாரத்தின் தன்மையானது; **'திசையொடு அண்டம் பிரிந்தன கொல்'** - 'திசைகளும் அண்டங்களும் பிளந்தன போலும்'; **என்று எண்ணப் பிறந்தது** - என்று கருதும்படி எழுந்தது.

பலவகை ஒலிகள்

***9708.* வார்ப் பொலி முரசின் ஓதை, வாய்ப்புடை வயவர் ஓதை,**
போர்த் தொழில் களத்து மற்றும் முற்றிய பொம்மல் ஓதை,
ஆர்த்தலின், யாரும் பார் வீழ்ந்து அடங்கினர், இருவர் ஆடல்
தேர்க் குரல் ஓதை பொங்க, செவி முற்றும் செவிடு செய்த.

வார்ப்பொலி முரசின் ஓதை - வார்க்கட்டமைந்த முரசுகளிலிருந்து எழும் ஓசையும்; **வாய்ப்புடை வயவர் ஓதை** - போரியற்றும் வாய்ப்புபெற்ற வீரர்கள் எழுப்பும் ஓசையும்; **போர்த் தொழில்களத்து** - போர் நிகழுகின்ற களத்தில்; **மற்றும்**

முற்றிய பொம்மல் ஓதை - பிற போர்ப்படைகள் நிரம்பி நின்று எழுப்பிய மகிழ்ச்சி ஆரவார ஓசையும்; **ஆர்த்தலின்** - கூடியொலித்தலால்; **யாரும்** - (இரு திறத்திலுமுள்ள) அனைவரும்; **பார்வீழ்ந்து அடங்கினர்** - தரையில் விழுந்து அடங்கிப் போயினர்; **இருவர்** - இராமபிரான் இராவணன் என்னும் இருவருடைய; **ஆடல் தேர்க்குரல்** - அசைகின்ற தேர்களின் ஒலி; **ஓதை பொங்க** - முழக்கம் மேலெழுந்து; செவி முற்றும் செவிடு செய்த - அனைவர்தம் செவிகளையும் செவிடாக்கின.

மாதலியிடம் இராமன் கருத்து உரைத்தல்

9709. மாதலி வதனம் நோக்கி, மன்னர்தம் மன்னன் மைந்தன்,
'காதலால் கருமம் ஒன்று கேட்டியால்; களித்த சிந்தை
ஏதலன் மிகுதி எல்லாம் இயற்றிய பின்றை, என்தன்
சோதனை நோக்கிச் செய்தி; துடிப்பு இலை' என்னச் சொன்னான்.

மன்னர்தம் மன்னன் மைந்தன் - (தசரதச்) சக்கரவர்த்தி திருக் குமாரனாகிய இராமன்; **மாதலி வதனம் நோக்கி** - தன் தேர்ச்சாரதியாகிய மாதலியின் முகத்தைப் பார்த்து; **'காதலால் கருமம் ஒன்று கேட்டியால்** - அன்போடு நான் கூறும் செயல் ஒன்றினைக் கேட்பாயாக; **களித்த சிந்தை எதலன்** - மிதப்பு மிக்க சிந்தனை கொண்டவனாகிய (நம்) பகைவன்; **மிகுதி எல்லாம் இயற்றிய பின்றை** - தன்னுடைய மீறிய செயல்களையெல்லாம் செய்த பிறகு; **என்தன் சோதனை நோக்கி** - என் தூண்டுதலைக் கவனித்து; **செய்தி** - (உன் தேரோட்டும்) தொழிலைச் செய்வாயாக; **துடிப்பு இலை** - (இப்போது) விரைதல் வேண்டுவதில்லை; **என்னச் சொன்னான்** - என்று கூறினான்.

இராவணனைக் கண்டதும் மாதலி பால் ஏற்பட்ட பரபரப்பையும் விரைவையும் கவனித்தமையால் இராமன் இவ்வாறு கூறினான். 'பகைவனின் ஆர்ப்பாட்ட மெல்லாம் முடியட்டும். நமக்கு அவசரமில்லை' எனப் பணியாளிடம் உணர்த்திய பாங்கும், அவனிடம் 'காதலால்' கருத்துரைக்கும் பாங்கும் இராமபிரானின் தலைமைப் பண்பை உணர்த்துகின்றன.

மாதலி மறுமொழி

9710. 'வள்ளல்! நின் கருத்தும், மாவின் சிந்தையும், மாற்றலார்தம்
உள்ளமும், மிகையும், உற்ற குற்றமும், உறுதிதானும்,
கள்ளம் இல் காலப் பாடும், கருமமும்,

கருதேன்ஆகில்,
தெள்ளிது என் விஞ்சை!' என்றான்; அமலனும்,

'செவ்விது!' என்றான்.

*'**வள்ளல்!*** - *வரையாது அருளும் இயல்புடையாய்!;* ***நின் கருத்தும்*** *- உன் திருக்கருத்தையும்;* ***மாவின் சிந்தையும்*** *- புரவிகளின் மனப்போக்கையும்;* ***மாற்றலார் தம் உள்ளமும்*** *- பகைவரது உட்கருத்தையும்;* ***மிகையும்*** *- பகைவர் தம் மிகுதியையும்;* ***உற்ற குற்றமும்*** *- (அதனால்) நேரும் தீமைகளையும்;* ***உறுதிதானும்*** *- மேற்கொள்ளத் தக்க உறுதியையும்;* ***கள்ளமில் காலப்பாடும்*** *- வஞ்சனையின்றி (இயல்பாகச்) செயல்படும் கால நிலையையும்* ***கருமமும்*** *- எடுத்துக்கொண்ட செயலின் திறத்தையும்;* ***கருதேன் ஆகில்*** *- (ஆராய்ந்து) என் தொழிலைச் செய்யேனாகில்;* ***என் விஞ்சை*** *- என் தேரோட்டும் கலைத்தொழில்;* ***தெள்ளிது*** *- மிக மிகத் திறம்பட்டது அன்றோ?' (ஆகாது என்றபடி!);* ***என்றான்*** *- என்று கூறினான்;* ***அமலனும்*** *- (யாதுமோர்) குற்றமற்ற இராமபிரானும்;* ***செவ்விது என்றான்*** *- (அவன் செப்பிய பாங்குணர்ந்து) 'நன்று' என மொழிந்தான்.*

இராவணனிடம் மகோதரன் வேண்டுதல்

9711. 'தோன்றினன் இராமன், ஈதால், புரந்தரன் துரகத்
தேர்மேல்;
ஏன்று இருவருக்கும் வெம் போர் எய்தியது;
இடையே, யான் ஓர்
சான்று என நிற்றல் குற்றம்; தருதியால் விடை
ஈண்டு' என்றான் -
வான் தொடர் குன்றம் அன்ன மகோதரன் இலங்கை
மன்னை.

வான் தொடர் குன்றம் அன்ன *- வானத்தை அளாவிய மலை போன்ற (தோற்றத்தை உடைய);* ***மகோதரன்*** *- மகோதரனாகிய வீரன்;* ***எந்தாய்*** *- எம் தலைவனே;* ***புரந்தரன்*** *- இந்திரனுக்குரிய;* ***துரகத் தேர்மேல்*** *- குதிரைகள் பூட்டிய தேரின் மீது;* ***இராமன் தோன்றினன்*** *- இராமன் (இதோ) காட்சி தருகின்றான்;* ***ஏன்று*** *- (ஒருவரை ஒருவர்) எதிர்த்து நிற்கும்;* ***இருவருக்கும்*** *- உங்கள் இருவரிடையேயும்;* ***வெம்போர் எய்தியது*** *- கொடிய போர் (நடக்கும் நேரம்) நெருங்கி விட்டது;* ***இடையே*** *- உங்கள் இருவருக்கும் இடையே;* ***யான் ஓர் சான்று என*** *- நான் ஒரு சாட்சியாக;* ***நிற்றல்*** *- (வறிதே) நிற்பது;* ***குற்றம்*** *- பிழையாகும்;* ***ஈண்டு*** *- இப்போது;* ***விடை தருதியால்*** *- (வேறிடத்தில் போர் புரிய) விடை தருவாயாக';* ***என்றான்*** *- என வேண்டினான்;* ***இலங்கை மன்னை*** *- (என) இலங்கை வேந்தனாகிய இராவணனிடம்.*

இராவணன் கட்டளை

9712. 'அம்புயம் அனைய கண்ணன்தன்னை யான் அரியின் ஏறு
தும்பியைத் தொலைத்தது என்னத் தொலைக்குவென்; தொடர்ந்து நின்ற
தம்பியைத் தடுத்தியாயின், தந்தனை கொற்றம்' என்றான்;
வெம்புஇகல் அரக்கன், 'அஃதே செய்வென்' என்று, அவனின் மீண்டான்.

(இவ் வேண்டு கோளைக் கேட்ட இராவணன்), **அம்புயம் அனைய கண்ணன் தன்னை** *- செந்தாமரை போன்ற கண்களை உடைய இராமனை;* **அரியின் ஏறு** *- ஆண் சிங்கம் (ஒன்று);* **தும்பியைத் தொலைத்தது என்ன** *- யானையை அழித்தது என்னும் படியாக;* **யான் தொலைக்குவன்** *- நான் அழித்தொழிப்பேன்;* **தொடர்ந்து நின்ற தம்பியை** *- இணை பிரியாது நிற்கும் தம்பியாகிய இலக்குவனை;* **தடுத்தியாயின்** *- (நீ) போரிட்டுத் தடுப்பாயானால்;* **கொற்றம் தந்தனை** *- (எனக்கு) வெற்றித் தேடித் தந்தவனாவாய்;* **என்றான்** *- என்று கூறினான்;* **வெம்பு இயல் அரக்கன்** *- (சினத்தால்) வெம்பும் தன்மையுடைய மகோதரன்;* **'அஃதே செய்வென் என்று** *- 'அவ்வாறே செய்வேன்' என்று;* **அவனின் மீண்டான்** *- இராவணனிடத்தினின்றும் திரும்பிச் சென்றான்.*

இடையே இராமன் தேர் அணுக சாரதிக்கு மகோதரன் இட்ட கட்டளை

9713. மீண்டவன் இளவல் நின்ற பாணியின் விலங்கா முன்னம்,
ஆண்தகை தெய்வத் திண் தேர் அணுகியது; அணுகும்காலை,
மூண்டு எழு வெகுளியோடும், மகோதரன் முனிந்து, 'முட்டத்
தூண்டுதி தேரை' என்றான்; சாரதி தொழுது சொன்னான்:

மீண்டவன் *- இராவணன் பக்கமிருந்து திரும்பி வந்த மகோதரன்;* **இளவல் நின்ற பாணியின்** *- தம்பி இலக்குவன் இருந்த பக்கத்திற்கு;* **விலங்கா முன்னம்** *- நீங்குவதற்கு முன்னர்;* **ஆண்டகை** *- ஆண்மை மிக்க இராமனுடைய;* **தெய்வத்திண்தேர்** *- தெய்வத் தன்மை மிக்க வலிமையான தேர்;* **அணுகியது** *-*

நெருங்கி வந்தது; **அணுகும் காலை** - அவ்வாறு நெருங்கிய போது; **மகோதரன்** - மகோதரன்; **மூண்டெழு வெகுளியோடும்** - பொங்கி எழுகின்ற சினத்தோடு; **முனிந்து** - கோபித்து; **'முட்டத்தூண்டுதி தேரை'** - தேரை முட்டும்படி செலுத்துவாயாக; **என்றான்** - என்று கட்டளையிட்டான்; **சாரதி** - தேர்ப்பாகன்; **தொழுது சொல்லும்** - வணங்கி உரைக்கத் தொடங்கினான்.

9714. 'எண் அருங் கோடி வெங் கண் இராவணரேயும், இன்று
நண்ணிய பொழுது மீண்டு நடப்பரோ, கிடப்பது அல்லால்?
அண்ணல்தன் தோற்றம் கண்டால், ஐய! நீ கமலம் அன்ன
கண்ணனை ஒழிய, அப் பால் செல்வதே கருமம்' என்றான்.

ஐய - ஐயனே; **அண்ணல் தன் தோற்றம் கண்டால்** - பெருமை மிக்க இராமபிரானின் உருவினைக் கண்டால்; **எண்ணரும் கோடி வெங்கண் இராவணரேயும்** - (இந்த ஓர் இராவணன் மட்டுமன்று) எண்ணுதற்கரிய கோடிக்கணக்கான கொடுங்கண்கள் படைத்த இராவணர்களாயினும்; **இன்று நண்ணிய பொழுது** - இன்று (இராமனை) நெருங்கி வந்தாலும்; **கிடப்பதல்லால்** - (களத்தில்) இறந்து கிடப்பார்களே யல்லாமல்; **மீண்டும் நடப்பரோ?** - (உயிருடன்) மீண்டும் செல்ல வல்லவர்களோ? (செல்லார்) ஆதலால்; **நீ** - நீ; **கமலம் அன்ன கண்ணனை** - தாமரை போலும் கண்களையுடைய இராமபிரானை; **அப்பால் ஒழிய** - (விட்டு நீங்கி) வேறிடம்; **செல்வதே** - போவதே; **கருமம்** - (பொருத்தமான) செயல்; **என்றான்** - என்று (சாரதி மகோதரனிடம்) கூறினான்.

9715. என்றலும், எயிற்றுப் பேழ் வாய் மடித்து, 'அடா! எடுத்து நின்னைத்
தின்றனென்எனினும் உண்டாம் பழி' என, சீற்றம் சிந்தும்
குன்று அன தோற்றத்தான்தன் கொடி நெடுந் தேரின் நேரே
சென்றது, அவ் இராமன் திண் தேர்; விளைந்தது, திமிலத் திண் போர்.

என்றலும் - என்று (சாரதி) கூறுதலும்; **(மகோதரன்) எயிற்றுப் பேழ்வாய் மடித்து** - (கோரைப்) பற்கள் தோன்றும் பிளந்த தன் வாயை மடித்து; **'அடா** -

ஏடா!; நின்னை எடுத்து - என்னை மறுத்துப் பேசிய) உன்னை வாரியெடுத்து; ***தின்றனன் எனினும்*** - உண்டேனாயினும்; ***பழிஉண்டாம்'*** - அதனால் எனக்குப் பழி நேர்ந்துவிடும்' (ஆதலால் அது தவிர்ந்தேன்); ***என*** - என்றுரைக்க; ***சீற்றம் சிந்தும்*** - சினத்தை வெளியிடும்; ***குன்றன தோற்றத்தான் தன்*** - மலை போன்ற உருவத்தையுடைய (மகோதரனின்); ***கொடி நெடுந்தேரின் நேரே*** - கொடிகள் கட்டிய இரதத்திற்கு நேராக; ***அவ்விராமன் திண்தேர் சென்றது*** - அந்த இராமபிரானுடைய வலிய தேர் சென்றது; ***திமிலத் திண்போர்*** - முழக்கத்தையுடைய பெரும் போர்; ***விளைந்தது*** - உண்டாயிற்று.

இராமன் - மகோதரன் போர்

9716. பொன் தடந்தேரும், மாவும், பூட்கையும், புலவு உண் வாட்கைக்
கல் தடந் திண் தோள் ஆளும், நெருங்கிய கடல்கள் எல்லாம்
வற்றின, இராமன் வாளி வடஅனல் பருக; வன் தாள்
ஒற்றை வன் தடந் தேரோடும் மகோதரன் ஒருவன் சென்றான்.

(அப்போரில் மகோதரனிடமிருந்த) ***பொன் தடந்தேரும்*** - பொன் மயமான பெரிய தேர்களும்; ***மாவும்*** - குதிரைகளும்; ***பூட்கையும்*** - யானைகளும்; ***புலவு வாட்கை*** - புலால் நாறும் வாளேந்திய கரங்களையும்; ***கல் தடந் திண் தோள் ஆளும்*** - கல்போல் வலிய அகன்று திரண்ட தோள்களையும் உடைய காலாட் படைகளும்; ***நெருங்கிய*** - (கொண்டு) நெருக்கமுற்ற; ***கடல்கள் எல்லாம்*** - படைக் கடல்கள் யாவும்; ***இராமன் வாளி வடவனல் பருக*** - இராமபிரானின் அம்புகள் என்னும் வடவைக் கனல் குடிக்க; ***வற்றின*** - வறண்டு (ஏதுமில்லாமல்) போயின (எனவே); ***ஒற்றை வன் தடந் தேரோடும்*** - (மிஞ்சிய) தன் ஒரே பெரிய வலிய தேருடன்; ***வன்தாள் மகோதரன்*** - வலிய (கால்களை உடைய) வனாகிய மகோதரன்; ***ஒருவன் சென்றான்*** - தன்னந்தனியாக இராமபிரான் பக்கம் சென்றான்.

9717. அசனிஏறு இருந்த கொற்றக் கொடியின்மேல், அரவத் தேர்மேல்,
குசை உறு பாகன்தன்மேல், கொற்றவன் குவவுத் தோள்மேல்,
விசை உறு பகழி மாரி வித்தினான்;
விண்ணினோடும்
திசைகளும் கிழிய ஆர்த்தான்; தீர்த்தனும், முறுவல்

செய்தான்.

(மகோதரன்), **அசனி ஏறு இருந்த கொற்றக் கொடியின் மேல்** - (இராமபிரானுக்கு இந்திரன் அளித்த தெய்வத் தேர் மீது பறந்த) பேரிடி எழுதப் பெற்றிருந்த வெற்றிக் கொடியின் மீதும்; **அரவத் தேர் மேல்** - ஒலிமிக்க அத்தேரின் மீதும்; **குசை உறு பாகன் தன் மேல்** - கடிவாளம் பற்றிய தேர்ப்பாகன் மாதலி மீதும்; **கொற்றவன் குவவுத் தோள் மேல்** - வெற்றியாளனாகிய இராமபிரானின் மலைத் தோள்கள் மீதும்; **விசை உறு பகழி மாரி** - வேகம் கொண்ட அம்பு மழையை; **வித்தினான்** - விதை தூவுவது போல் பாய்ச்சினான்; (மேலும்) **விண்ணினோடும் திசைகளும் கிழிய** - வானும் திசைகளும் கிழிந்து போயிற்றென்னுமாறு; **ஆர்த்தான்** - முழக்கமிட்டான்; **தீர்த்தனும்** - தூயவனாகிய இராமபிரானும்; **முறுவல் செய்தான்** - புன்னகை பூத்தான்.

9718. வில் ஒன்றால், கவசம் ஒன்றால், விறலுடைக் கரம்
ஓர் ஒன்றால்,
கல் ஒன்று தோளும்ஒன்றால், கழுத்து ஒன்றால்,
கடிதின் வாங்கி,
செல் ஒன்று கணைகள், ஐயன் சிந்தினான்; செப்பி
வந்த
சொல் ஒன்றாய்ச் செய்கை ஒன்றாய்த் துணிந்தனன்,
அரக்கன் துஞ்சி.

ஐயன் - இராமபிரான்; **வில் ஒன்றால்** - (மகோதரனின்) வில்லை ஒரு கணையாலும்; **கவசம் ஒன்றால்** - அவன் கவசத்தை ஒரு கணையாலும்; **விறலுடைக்கரம்** - வலிமைமிக்க அவன் கைகளை; **ஓர் ஒன்றால்** - ஒவ்வொரு கணையாலும்; **கல்லொன்று தோளும் ஒன்றால்** - கற்பாறை போன்ற தோள்களை ஒரு கணையாலும்; **கழுத்து ஒன்றால்** - கழுத்தினை ஒரு கணையாலும்; **செல் ஒன்று கணைகள் கடிதின் வாங்கி** - விரைவு பொருந்திய அம்புகளை வேகமாய்; **சிந்தினான்** - செலுத்தினான்; **அரக்கன்** - இராட்சதனான மகோதரன்; **செப்பி வந்த சொல் ஒன்றாய்** - (இராவணனிடம்) செப்பி வந்த மொழி ஒன்றாகவும்; **செய்கை ஒன்றாய்** - செயல் மற்றொன்றாகவும் ஆகும் வண்ணம்; **துஞ்சி துணிந்தனன்** - இறந்து உடல் துண்டாகி வீழ்ந்தான்.

இராவணனோடு இராமன் போரிடுதல்

9719. மோதரன் முடிந்த வண்ணம், மூவகை உலகத்தோடும்
மாதிரம் எவையும் வென்ற வன் தொழில் அரக்கன்
கண்டான்,
சேதனை உண்ணக் கண்டான்; 'செல விடு, செல

விடு!' என்றான்;
சூதனும் முடுகித் தூண்ட, சென்றது, துரகத் திண்
தேர்.

மோதரன் முடிந்த வண்ணம் - மகோதரன் இறந்த நிலையை; **மூவகை உலகத்தோடு** - மூன்று உலகங்களோடு; **மாதிரம் எவையும் வென்ற** - திசைகள் அனைத்தையும் வெற்றி கொண்ட; **வன்தொழில் அரக்கன்** - கொடுமையே தன்மையாகக் கொண்ட இராவணன்; **கண்டான்** - பார்த்தான்; **சேதனை உண்ண** - (இந்நிகழ்ச்சி) தன் அறிவை உண்ணவே; **செலவிடு, செலவிடு என்றான்** - (தன் பாகனை நோக்கி) தேரைச் செலுத்து, செலுத்து என்றான்; **துரகத் திண்தேர்** - குதிரை பூட்டிய வலிய தேர்; **சூதனும் முடுகித் தூண்ட** - தேர்ப்பாகனும் விரைந்து தூண்ட; **சென்றது** - வேகமாக முன்னே சென்றது.

9720. 'பனிப் படாநின்றது என்னப் பரக்கின்ற சேனை
பாறித்
தனிப்படான்ஆகின் இன்னம் தாழ்கிலன்' என்னும்
தன்மை
நுனிப் படாநின்ற வீரன், அவன் ஒன்றும்
நோக்காவண்ணம்
குனிப் படாநின்ற வில்லால், ஒல்லையின் நூறிக்
கொன்றான்.

பனிப்படா நின்றது என்ன - பனி எங்கும் பொழிந்து நின்றாற்போல; **பரக்கின்ற சேனை** - விரிந்திருக்கிற (இராவணன்) படை; **பாறி** - சிதறி; **தனிப்படான் ஆகின்** - தான் தன்னந் தனியனாகாதவரை; **இன்னம் தாழ்கிலன்** - (இவ்விராவணன்) இன்னும் கீழடங்கமாட்டான்; **என்னும் தன்மை** - என்னும் நிலையை; **நுனிப்படா நின்ற வீரன்** - நன்கு சிந்தித்து அறிந்த வீரனான இராமபிரான்; **அவன் ஒன்றும் நோக்கா வண்ணம்** - தன் செயல் ஒன்றையும் அவன் காணாதபடி; **குனிப்படா நின்ற வில்லால்** - வளைந்த வில்லால்; **ஒல்லையில்** - விரைவாக; **நூறிக் கொன்றான்** - சின்னா பின்னமாக்கி அழித்தான்.

9721. அடல் வலி அரக்கற்கு அப் போழ்து, அண்டங்கள்
அழுந்த, மண்டும்
கடல்களும் வற்ற, வெற்றிக் கால் கிளர்ந்து
உடற்றும்காலை,
வடவரை முதல ஆன மலைக் குலம் சலிப்ப மானச்,
சுடர் மணி வலயம் சிந்தத் துடித்தன, இடத்த

பொன்-தோள்.

அப்போழ்து - அவ்வேளையில்; **அடல்வலி அரக்கற்கு** - மிகுந்த ஆற்றலையுடைய இராவணனுக்கு; **அண்டங்கள் அழுந்த** - அண்டங்கள் அனைத்தும் தாழவும்; **மண்டும் கடல்களும் வற்ற** - நிறைந்த கடல்கள் எல்லாம் வற்றவும்; **வெற்றிக்கால்** - (எல்லாவற்றையும்) வென்று தீர்க்கும் (ஊழிக்) காற்று; **கிளர்ந்து** - பொங்கி யெழுந்து; **உடற்றும் காலை** - துன்புறுத்தும் பொழுது; **வடவரை முதல ஆன** - மேரு மலை முதலாக உள்ள; **மலைக்குலம் சலிப்ப மான** - பெருமலை வரிசைகள் அசைவன போன்று; **சுடர்மணி வலயம் சிந்த** - ஒளிவீசும் மாணிக்கங்கள் பதித்த வாகுவலயங்கள் சிதறுமாறு; **இடத்த பொன்தோள் துடித்தன** - இடதுபுறத்துப் பொன்மயமான தோள்கள் துடித்தன.

கலி விருத்தம்

9722. உதிர மாரி சொரிந்தது, உலகு எலாம்;
அதிர வானம் இடித்தது; அரு வரை
பிதிர வீழ்ந்தது, அசனி; ஒளி பெறாக்
கதிரவன்தனை ஊரும் கலந்ததால்.

உலகெலாம் - உலகு முழுவதிலும்; **உதிரமாரி** - இரத்த மழை; **சொரிந்தது** - பொழிந்தது; **வானம்** - முகில்கள்; **அதிர இடித்தது** - உலகம் அதிரும்படி இடியொலி எழுப்பின; **அருவரை பிதிர** - பெருமலைகள் சிதறும்படி; **அசனி** - இடி; **வீழ்ந்தது** - (மலைகள் மேல்) விழுந்தது; **ஒளிபெறாக் கதிரவன் தனை** - ஒளி இழந்த ஞாயிற்றை; **ஊர்** - ஊர்கோளும்; **கலந்தது** - சூழ்ந்து கொண்டது; (ஆல் - அசை)

ஊர்கோள் - பரி வேடம்; பரிவேடம் கால அருக்கன் உதயத்துச் சாரில் வட்டந் தலமழிவாம் என்பர் முன்னோர்.

9723. வாவும் வாசிகள் தூங்கின; வாங்கல் இல்
ஏவும் வெஞ் சிலை நாண் இடை இற்றன;
நாவும் வாயும் உலர்ந்தன; நாள்மலர்ப்
*பூவின் மாலை புலால் வெறி பூத்ததால்.**

வாவும் வாசிகள் - (இராவணன் தேரில் கட்டிய) பாயும் குதிரைகள்; **தூங்கின** - தேரில் கட்டியவாறே உறங்கின; **வெஞ்சிலை** - கொடிய விற்கள்; **வாங்கலில்** - வளைக்கப்பட்ட போது; **ஏவும்** - அம்புகளும்; **நாண் இடை இற்றன** - நாண்கயிற்றில் வைக்கும்போதே முறிந்து போயின; **நாவும் வாயும் உலர்ந்தன** - (இராவணன்) வாய்களும் நாக்குகளும் காய்ந்து போயின; **நாள் மலர்ப் பூவின் மாலை**

- புத்தம் புதிதாக அன்று மலர்ந்த பூக்களால் கட்டப்பட்ட மாலை; ***புலால் வெறி*** *- மாமிச நாற்றத்தை; பூத்த - தோற்றுவித்தது.*

(ஆல் - அசை, வாசி - குதிரை, ஏ - அம்பு.

9724. எழுது வீணை கொடு ஏந்து பதாகைமேல்
கழுகும் காகமும் மொய்த்தன; கண்கள் நீர்
ஒழுகுகின்றன, ஓடு இகல் ஆடல் மா;

தொழுவில் நின்றன போன்றன, சூழி மா.

எழுது வீணை கொடு *- வரையப் பெற்ற வீணையைச் (சின்னமாகக்) கொண்டு,;* **ஏந்து பதாகை மேல்** *- உயர்ந்து நிற்கும் (இராவணன்) கொடியின் மீது;* **கழுகும் காகமும் மொய்த்தன** *- கழுகுகளும் காகங்களும் சூழ்ந்து பறந்தன;* **ஓடு இகல் ஆடல் மா** *- பாயும் இயல்புடைய போர் வல்ல குதிரைகளின்;* **கண்கள் நீர் ஒழுகுகின்றன** *- கண்களில் கண்ணீர் வார்ந்து கொண்டிருந்தன;* **சூழி மா** *- முகபடாமணிந்த யானைகள்;* **தொழுவில் நின்றன போன்றன** *- பந்திகளில் கட்டப்பட்டாற்போல் செயலற்று நின்றன.*

9725. இன்ன ஆகி, இமையவர்க்கு இன்பம் செய்
துன்னிமித்தங்கள் தோன்றின; தோன்றவும்,
அன்னது ஒன்றும் நினைந்திலன், 'ஆற்றுமோ,
என்னை வெல்ல, மனித்தன்?' என்று எண்ணுவான்.*

இமையவர்க்கு இன்பம் செய் *- தேவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியூட்டுகிற;* **துன்னிமித்தங்கள்** *- (இராவணனுக்கு) கெட்ட சகுனங்களானவை;* **இன்னவாகி** *- இப்படிப்பட்டனவாகி;* **தோன்றின** *- புலப்படலாயின;* **தோன்றவும்** *- அவ்வாறு புலப்படவும்;* **அன்னது ஒன்றும் நினைந்திலன்** *- அவை குறித்தும் ஏதும் சிந்திக்காதவனாய்;* **'என்னை வெல்ல மனித்தன் ஆற்றுமோ?'** *- என்னை வெல்வதற்கு (எளிய) மனிதனால் முடியுமோ?';* **என்று எண்ணுவான்** *- என்று இராவணன் கருதலானான்*

9726. வீங்கு தேர் செலும் வேகத்து, வேலை நீர்
ஓங்கு நாளின் ஒதுங்கும் உலகுபோல்,
தாங்கல் ஆற்றகிலார், தடுமாறித் தாம்
நீங்கினார், இரு பாலும் நெருங்கினார்.

வேலை நீர் ஓங்கு நாளின் - கடல் நீர் பொங்கியெழும் (ஊழிக்) காலத்தில்; **ஒதுங்கும் உலகுபோய்** - இரு புறமாய் ஒதுங்கி நிற்கும் நிலம் போல; **இருபாலும் நெருங்கினார்** - இருபக்கங்களிலும் நெருக்கமாகக் கூடியவர்கள்; **வீங்கு தேர் செலும் வேகத்து** - (இராவணனின்) வேகம் மிக்க தேர் ஓடும் விரைவினால்; **தாங்கல் ஆற்றகிலார்** - (அவ்விரைவைத்) தாங்குதற்கு ஆற்றாதவர்களாய்; **தடுமாறி** - நிலை குலைந்து; **நீங்கினார்** - ஒதுங்கிக் கொண்டனர்.

எதிர் எதிரே நிற்கும் இராம இராவணர் தோற்றம்

9727. கருமமும் கடைக்கண் உறு ஞானமும்,
அருமை சேரும் அவிஞ்சையும் விஞ்சையும்,
பெருமை சால் கொடும் பாவமும் பேர்கலாத்
தருமமும் எனச் சென்று, எதிர் தாக்கினார்.

(இராவணனும் இராமபிரானும் அங்கு); **கருமமும்** - வினையும்; **கடைக்கண் உறு ஞானமும்** - (நன்னெறியின்) கடைசியில் எய்தும் ஞானமும் (போலவும்); **அருமை சேரும் அவிஞ்சையும்** - (பொருள்களின் நிலையை) அறியாது தடுக்கும் அவிச்சையும்; **விஞ்சையும்** - (அதற்கு மாறான) வித்தையும் (போலவும்); **பெருமை சால்** - அளவிற் பெரிய; **கொடும் பாவமும்** - கொடிய பாவமும்; **பேர்கலா** - (எந்நிலையிலும்) பயன்தருதலில் தவிராத; **தருமமும் என** - அறமும் (போலவும்); **எதிர் சென்று தாக்கினார்** - ஒருவர் மற்றொருவரை எதிர்த்துத் தாக்கினார்கள்.

கருமம், அவிஞ்சை, பாவம் என்பன இராவணனுக்கும் ஞானம், விஞ்சை, தருமம் என்பன இராமனுக்கும் உவமையாயின. இவை ஒன்றற்கொன்று எதிர்நிலையினவாயின. விஞ்சை - வித்தை அவிஞ்சை - அஞ்ஞானம்.

9728. சிரம் ஓர் ஆயிரம் தாங்கிய சேடனும்,
உரவு கொற்றத்து உவணத்து அரசனும்,
பொர உடன்றனர் போலப் பொருந்தினர்,
இரவும் நண்பகலும் என ஏற்றனர்.

சிரம் ஓர் ஆயிரம் தாங்கிய சேடனும் - தலைகள் ஆயிரம் படைத்த ஆதி சேடனும்; **உரவு கொற்றத்து** - வலிமையும் வெற்றியும் படைத்த; **உவணத்து அரசனும்** - கருட வேந்தனும்; **பொர உடன்றனர்** - போரிட எதிர்த்து நின்றனர்; **போலப் பொருந்தினர்** - என்பது போலப் பொருந்தி நின்றனர்; **இரவும் நண்பகலும் என** - நள்ளிரவும் நண்பகலும் போல; **ஏற்றனர்** - (அவ்விருவரும்) இசைந்து தோன்றினர்.

9729. வென்றி அம் திசை யானை வெகுண்டன
ஒன்றை ஒன்று முனிந்தவும் ஒத்தனர்;
அன்றியும், நரசிங்கமும் ஆடகக்
குன்றம் அன்னவனும் பொரும் கொள்கையார்.

வென்றி அம் திசை யானை - வெற்றி மிக்க அழகிய திக்கு யானைகள்; ***வெகுண்டன*** - சினம் கொண்டனவாய்; ***ஒன்றை ஒன்று*** - ஒன்றோடொன்று; ***முனிந்தவும்*** - வெறுத்து நின்றன; ***ஒத்தனர்*** - போன்றிருந்தனர்; ***அன்றியும்*** - அதுவல்லாமலும்; ***நரசிங்கமும்*** - நரசிங்க மூர்த்தியும்; ***ஆடகக் குன்றம் அன்னவனும்*** - பொன்மலை போன்ற இரணியனும்; ***பொரும் கொள்கையார்*** - ஒப்பென்று சொல்லுமாறும் விளங்கினார்கள்.

இராமபிரான் நரசிங்கமாகவும், இராவணன் இரணியனாகவும் கூறப்பட்டனர்.

9730. துவனி வில்லின்பொருட்டு ஒரு தொல்லைநாள்,
'எவன் அவ் ஈசன்?' என்பார் பொர, ஏற்று, எதிர்
புவனம் மூன்றும் பொலங் கழலால் தொடும்
அவனும் அச் சிவனும் எனல் ஆயினார்.

தொல்லை ஒரு நாள் - பண்டொரு காலத்தில்; ***துவனி வில்லின் பொருட்டு*** - முழக்கம் நிறைந்த (இரண்டு) விற்கள் காரணமாக; ***'எவன் அவ் ஈசன்?' என்பார்*** - எவன் உண்மையில் தலைமை சான்ற கடவுள் என அறிய விரும்பியவரான இமையவருக்காய்; ***பொர*** - போரிட முற்பட்டு; ***ஏற்று*** - அவ்விற்களை எடுத்து; ***எதிர்*** - ஒருவரை யொருவர் எதிர்த்து நின்ற; ***புவனம் மூன்றும் பொலங்கழலால் தொடும்*** - மூன்று உலகங்களையும் தன் பொற் பாதங்களால் தொட்ட; ***அவனும்*** - அந்தத் திருமாலும்; ***அச்சிவனும்*** - அந்தச் சிவபிரானும்; ***எனல் ஆயினார்*** - என்னும் நிலையினராகக் (இராமனும் இராவணனும்) காட்சி தந்தார்கள்.

9731, கண்ட சங்கரன் நான்முகன் கைத் தலம்
விண்டு அசங்க, தொல் அண்டம் வெடித்திட,
அண்ட சங்கத்து அமரர்தம் ஆர்ப்பு எலாம்
உண்ட சங்கம் இராவணன் ஊதினான்.

கண்ட - (இராம இராவணர் போர் நிகழ்ச்சிகளை வானத்திலிருந்து) பார்த்த; ***சங்கரன் நான் முகன்*** - சிவனும் பிரமனும்; ***கைத்தலம்*** - தங்கள் கரங்கள்; ***விண்டு அசங்க*** - நிலைதிரிந்து நடுங்கவும்; ***தொல் அண்டம் வெடித்திட*** - பழமையான பிரமாண்டப் பகுதி வெடித்துப் போகவும்; ***அண்டம்*** - விண்வெளியில்; ***சங்கத்து***

அமரர் தம் - திரண்ட தேவர்களின்; ***ஆர்ப்பெலாம்*** - பெரு முழக்கங்களையெல்லாம்; ***உண்ட*** - (முன்பு தேவரை வெற்றி கொண்ட காலத்தில்) உண்டு முடித்த; ***சங்கம்*** - தன் சங்கினை; **இராவணன் ஊதினான்** - இராவணன் முழக்கம் செய்தான்.

9732. சொன்ன சங்கினது ஓசை துளக்குற,
'என்ன சங்கு?' என்று இமையவர் ஏங்குற,
அன்ன சங்கைப் பொறாமையினால், அரி -
தன்ன வெண் சங்கு தானும் முழங்கிற்றால்.

அன்ன - அந்த (இராவணனின்); ***சங்கை*** - சங்கின் (ஓசையைப்); **பொறாமையினால்** - (தான்) பொறுத்துக் கொள்ளாமையினால்; **சொன்ன** - மேற்குறித்த; **சங்கினது ஓசை** - (இராவணனது) சங்கின் ஒலி; **துளக்குற** - நிலைகுலையும்படியாகவும்; **இமையவர்** - தேவர்கள்; **'என்ன சங்கு?' என்று** - இது யாருடைய சங்கு?' என்று; **ஏங்குற** - (ஐயுற்று) ஏக்கமுறவும்; **அரிதன்ன** - திருமாலினுடைய; **வெண் சங்கு தானும்** - பாஞ்ச சன்னியம் என்னும் வெண்ணிற வலம் புரிச்சங்கும்; **முழங்கிற்று** - (தானே) முழக்கம் செய்தது. (ஆல் - அசை).

திருமாலின் சங்கம் தானே முழங்கும் இயல்பினது என அறியலாகிறது.

9733. ஐயன் ஐம் படைதாமும் அடித் தொழில்
செய்ய வந்து அயல் நின்றன; தேவரில்
மெய்யன் அன்னவை கண்டிலன், வேதங்கள்
பொய் இல் தன்னைப் புலன் தெரியாமைபோல்.

ஐயன் - திருமாலின்; **ஐம்படை தாமும்** - சங்கு, சக்கரம், கதை, வாள், வில் என்ற ஐந்து படைகளும்; **அடித் தொழில் செய்ய** - (தம் தலைவனுக்குத்) தொண்டு செய்யும் பொருட்டு; **அயல் நின்றன** - பக்கத்தில் காத்து நின்றன; (ஆனால்), **வேதங்கள்** - மறைகள்; **பொய்யில் தன்னை** - பொய்யற்ற மெய்யான தன்னை; **புலன் தெரியாமை போல்** - (மானிட வடிவெடுத்த அவனை) அறிந்து கொள்ளாதவாறு போல; **அன்னவை** - அவ்வைம்படைகளை; **தேவரில் மெய்யன்** - தேவர்களுள் மெய்ப்பொருளாயுள்ள திருமால்; **கண்டிலன்** - காணவில்லை.

தானெடுத்த வேடத்தை வேதங்கள் எப்படி அறியவில்லையோ அது போன்ற மனித அவதாரமெடுத்த தான் ஐம்படைகளையும் அறியவில்லை.

ஐம்படைகளாவன: சுதரிசனம் (சக்கரம்), பாஞ்சன்னியம் (சங்கு), கௌமோதகி (கதை), நாந்தகம் (வாள்), சார்ங்கம் (வில்)

புலன் தெரிதல் - உண்மை அறிதல்.

9734. ***ஆசையும் விசும்பும் அலை ஆழியும்***
தேசமும் மலையும் நெடுந் தேவரும்
கூச, அண்டம் குலுங்க, குலம் கொள் தார்
வாசவன் சங்கை மாதலி வாய்வைத்தான்.

*(அப்போது), **ஆசையும்** - திசைகளும்; **விசும்பும்** - வானமும்; **அலை ஆழியும்** - அலைகள் சூழ் கடலும்; **தேசமும்** - பூமிப் பரப்பும்; **மலையும்** - மலைகளும்; **நெடுந் தேவரும்** - பெருமையால் உயர்ந்த தேவர்களும்; **கூச** - நடுங்கவும்; **அண்டம் குலுங்க** - அண்டம் அசைந்தாடவும்; **குலம் கொள்தார்** - பலவகை மலர்க்குலமும் அமைந்த மாலையை அணிந்த; **வாசவன்** - இந்திரனுடைய; **சங்கை** - சங்கினை; **மாதலி வாய் வைத்தான்** - (தேர்ப்பாகனாகிய) மாதலி தன் வாயில் வைத்து ஊதினான்.*

இராம இராவணப்போர் தொடக்கம்

9735. ***துமில வாளி அரக்கன் துரப்பன***
விமலன் மேனியின் வீழ்வதன் முன்னமே,
கமல வான் முக நாடியர் கண் கணை
அமலன் மேனியில் தைத்த அனந்தமால்.

அரக்கன் துரப்பன** - இராவணன் செலுத்துகின்றனவாகிய; **துமில வாளி** - ஆரவாரத்தோடு வரும் அம்புகள்; **விமலன்** - மாசு மறுவற்ற இராமபிரான்; **மேனியின் வீழ்வதன் முன்னமே** - திருமேனியில் வந்து பாய்வதற்கு முன்பாகவே; **கமல முக** - தாமரை போன்ற முகமுடைய; **வான் நாடியர்** - வானத்துத் தேவ கன்னிகையர்; **கண்கணை** - கண்களாகிய அம்புகள்; **அமலன்

***மேனியில்** - குற்றமற்ற இராமபிரான் மேனியில்; **தைத்த** - தைத்தவை; **அனந்தம்** - கணக்கற்றவையாகும் (ஆல் - அசை).*

9736. ***சென்ற தேர் ஒர் இரண்டினும் சேர்த்திய***
குன்றி வெங் கண் குதிரை குதிப்பன,
ஒன்றை ஒன்று உற்று, எரி உக நோக்கின;
தின்று தீர்வன போலும் சினத்தன.

சென்ற - போர்க்களத்துக்கு வந்த; **தேர் ஒர் இரண்டினும்** - இராமபிரான்; இராவணன் ஆகிய இருவரின் ஒப்பற்ற தேர்களிலும்; **சேர்த்திய** - கட்டப்பட்டிருந்த; **குன்றி வெங்கண்** - குன்றிமணி போல் சிவந்த கண்களையுடைய; **குதிரை** - குதிரைகள்; **குதிப்பன** - எதிரெதிர் பாய்வனவாயும்; **ஒன்றை ஒன்று** - ஒன்றோடொன்று; **உற்று** - நெருங்கி; **எரி உக நோக்கின** - நெருப்புச் சிந்தும்படி பார்ப்பனவாயும்; **தின்று தீர்வன போலும்** - ஒன்றை யொன்று கடித்து விழுங்கி விடுவன போல; **சினத்தன** - கோபம் கொண்டனவாயும் (காட்சி தந்தன).

9737. கொடியின்மேல் உறை வீணையும், கொற்ற மா
இடியின் ஏறும், முறையின் இடித்தன -
படியும் விண்ணும் பரவையும் பண்பு அற
முடியும் என்பது ஓர் மூரி முழக்கினால்.

கொடியின் மேல் உறை - (இராவணன்) கொடி மீதிலிருந்த; **வீணையும்** -; **கொற்றம்** - வெற்றியையுடைய; **மா இடியின் ஏறும்** - (இராமபிரான்) கொடி மீதிருந்த இடியேறும்; **படியும்** - பூமியும்; **விண்ணும்** - வானமும்; **பரவையும்** - கடலும்; **பண்பு அற** - தம் இயல்பிற் குன்றி; **முடியும்** - அழிந்து விடும்; **என்பது ஓர் மூரி முழக்கினால்** - என்று கூறத்தக்க ஆற்றல் மிக்க ஓசையோடு; **முறையின் இடித்தன** - மாறி மாறி பேரொலி எழுப்பின.

மானுடத் தலையைக் கொடியில் இராவணன் கொண்டிருந்தானென்று முதல் நூல் கூறும் (வை.மு.கோ.உரை)

9738. ஏழு வேலையும் ஆர்ப்பு எடுத்து என்னலாம்,
வீழி வெங் கண் இராவணன் வில் ஒலி;
ஆழி நாதன் சிலை ஒலி, அண்டம் விண்டு
ஊழி பேர்வுழி, மா மழை ஒத்ததால்.

வீழி - வீழிப்பழம் போன்ற; **வெங்கண் இராவணன்** - கொடிய கண்களையுடைய இராவணன்; **வில்ஒலி** - வில்லின் ஓசை; **ஏழு வேலையும்** - ஏழு கடல்களும்; **ஆர்ப்பு எடுத்து என்னலாம்** - பேரொலி எழுப்பின என்று கூறுதற்குரியதாய் இருந்தது; **ஆழி நாதன்** - சக்கராயுதம் படைத்த இராமபிரானுடைய; **சிலை ஒலி** - வில்லின் ஒலியோ; **அண்டம் விண்டு** - விண்வெளி பிளக்கும்படி; **ஊழி பேர்வுழி** - ஊழிக்காலம் வரும் போது (உண்டாகும்); **மாமழை ஒத்தது** - பெரு முகில்களில் எழும் இடியோசையை நிகர்த்திருந்தது.

ஆழி நாதன் - திருப்பாற்கடலின் தலைவன் என்றுமாம். மழை இடியைக் குறித்ததால் ஆகுபெயர்.

வீழி - விழுதி என்னும் செடி.

9739. ஆங்கு நின்ற அனுமனை ஆதியாம்
வீங்கு வெஞ் சின வீரர் விழுந்தனர் -
ஏங்கி நின்றது அலால், ஒன்று இழைத்திலர்,
வாங்கு சிந்தையர், செய்கை மறந்துளார்.

ஆங்கு நின்ற *- (இவ்வொலிகளைச் செவியுற்று) அவ்விடத்திலே நின்ற;* ***அநுமனை ஆதியாம்*** *- அநுமன் முதலாவதாக அமைந்த;* ***வீங்கு வெஞ்சின வீரர*** *- பொங்கும் கொடுங்கோபமுள்ள சிறந்த வீரர்களும்;* ***வீழ்ந்தனர்*** *- தரையில் விழுந்தனர்;* ***ஏங்கி நின்றது அலால்*** *- என்ன செய்வோம் என்று ஏக்குற்று நின்றதன்றி;* ***ஒன்று இழைத்திலர்*** *- வேறு எதுவும் செய்யலாற்றாதவராயினர்;* ***வாங்கு சிந்தையர்*** *- ஓய்ந்த உள்ளத்தினராய்;* ***செய்கை மறந்துளார்*** *- செயலற்றுப் போயினர்.*

வாங்குதல் - தாழ்தல் (ஓய்தல்)

9740. 'ஆவது என்னை கொலாம்?' என்று அறிகிலார்,
'ஏவர் வெல்வர்?' என்று எண்ணலர் ஏங்குவார்,
போவர், மீள்வர், பதைப்பர், பொருமலால்,
தேவரும் தங்கள் செய்கை மறந்தனர்.

தேவரும் *- தேவர்களும்;* ***'ஆவது என்னை கொலாம்*** *- 'என்ன நிகழுமோ';* ***என்று அறிகிலார்*** *- என்று அறியாதவர்களாய்;* ***'ஏவர் வெல்வர்?'*** *- 'எவர் தாம் போரில் வெல்வர்?';* ***என்று எண்ணலர்*** *- என்று சிந்திக்க முடியாதவர்களாய்;* ***ஏங்குவார்*** *- ஏக்கமுறுவார்;* ***போவர்*** *- (இலக்கறியாது) செல்வர்;* ***மீள்வர்*** *- திரும்பி வருவர்;* ***பதைப்பர்*** *- உள்ளம் அஞ்சுவர்;* ***பொருமலால்*** *- மனம் விம்மி;* ***தங்கள் செய்கை மறந்தனர்*** *- தாம் யாதும் செய்யும் திறனற்றுப் போயினர்.*

9741. சேண அந்தரம் நோக்கலும் திண் சரம்,
பூண முந்தின, சிந்தின பூ மழை,
காண வந்த கடவுளர் கை எலாம் -
ஆணவம் துணை யார் உளர் ஆவரோ?

திண்சரம் - (இராமபிரானுடைய) வலிமைமிக்க அம்புகள்; **சேண அந்தரம் நோக்கலும்** - தொலைவிலுள்ள வானத்தைக் குறிபார்க்கத் தொடங்கியதும்; **காண வந்த கடவுளர் கையெலாம்** - காண்பதற்கு வந்த தேவர்கள் கரங்கள் எல்லாம்; **சிந்தின பூ மழை** - தூவிய மலர்மாரி; **பூண முந்தின** - (வானை) அழகு செய்யும்படி முன்தோன்றின; **ஆணவம் துணை** - செருக்குக்குத் துணையாக; **யார் உளர் ஆவரோ?** - யார் தான் இருக்க முடியும்?

ஆணவம் இல்லாத இராமனைத் தேவர் கொண்டாடினர் என்பதாம்.

9742. நீண்ட மின்னொடு வான் நெடு நீல வில்
பூண்டு இரண்டு எதிர் நின்றன போன்றன -
ஆண்ட வில்லிதன் வில்லும், அரக்கன்தன்
தீண்ட வல்லர் இலாத சிலையுமே.

ஆண்ட வில்லி தன் வில்லும் - அனைத்துலகையும் (அறநெறியில்) ஆளும் வில்லாற்றல் மிக்க இராமபிரான் வில்லும்; **தீண்ட வல்லர் இலாத** - பிறரால் தொட்டெடுக்க முடியாத; **அரக்கன் தன் சிலையுமே** - இராவணனின் வில்லும்; **நீல வான்** - நீல வானத்தில்; **நெடுவில்** - நெடிய இந்திர விற்கள்; **இரண்டு** - இரண்டு; **நீண்ட மின்னொடு பூண்டு** - நீண்ட மின்னலாகிய (கயிறு) பூண்டு; **எதிர் நின்றன போன்றன** - எதிரெதிர் நின்றாற் போல் விளங்கின.

இரண்டு வான விற்கள் மின்னலாகிய கயிற்றுடன் விளங்குவது போல் இருவர் வில்லும் தோன்றின.

9743. அரக்கன் அன்று எடுத்து ஆர்க்கின்ற ஆர்ப்பும்,
போர்ப்
பொருப்பு மெய் வில் தெழிப்பும் உண்டேகொலாம் -
குரைக்கும் வேலையும் மேகக் குழாங்களும்
இரைத்து இடிக்கின்ற, இன்றும் ஓர் ஈறு இல!

அன்று - (இராம இராவணப்போர் நடந்த) அன்று; **அரக்கன்** - இராவணன்; **எடுத்து ஆர்க்கின்ற ஆர்ப்பும்** - குரலெடுத்து முழங்கிய முழக்கமும்; **பொருப்பு மெய்** - மலை போன்ற வடிவுடைய; **போர் வில் தெழிப்பும்** - போர் வில்லினின்று எழுப்பிய பேரொலியும்; **உண்டே கொலாம்** - (இன்றும்) இருக்கின்றன போலும்! **குரைக்கும் வேலையும்** - ஒலிக்கின்ற கடலும்; **மேகக் குழாங்களும்** - முகில் கூட்டங்களும்; **இன்றும்** - இக்காலத்தும்; **இரைத்து** - பேரொலி செய்து; **இடிக்கின்ற** - இடிமுழக்கம் செய்கின்றன; **ஓர் ஈறு இல** - அப்பேரொலிகட்கு ஒரு முடிவே இல்லை.

இன்றும் கடல் முழங்குவதும் இடி இடிப்பதும் இராவணன் முழக்கத்தின் தொடர்ச்சியோ என்னும்படி அமைந்துள்ளது. தற்குறிப்பேற்ற அணி.

9744. ***மண்ணில் செல்வன செல், இனும் மாசு அற***
எண்ணின் சூல் மழை அல்ல; இராவணன்
கண்ணின் சிந்திய தீக் கடு வேகத்த
விண்ணில் செல்வன, மீண்டு இன்று வீழ்வன.

இனும் மாசு அற எண்ணின் - *மேலும் குற்றமின்றிச் சிந்தித்துப் பார்ப்போமாயின்;* ***மண்ணில் செல்வன செல்*** - *மண்ணின் மீது வீழும் இடியேறுகள்;* ***சூல் மழை அல்ல*** - *கருக்கொண்ட முகில்களில் பிறப்பன அல்ல;* ***இராவணன்*** - *அரக்கனாகிய இராவணன்;* ***கண்ணில் சிந்திய தீ*** - *(இராமனுடன் போரியற்றுங்கால்) கண்களில் கக்கிய நெருப்பு;* ***கடுவேகத்த*** - *விரைந்த வேகத்தோடு;* ***விண்ணில் செல்வன*** - *வானில் செல்லுவதே ஆகும்;* ***மீண்டும் இன்று வீழ்வன*** - *அந்நெருப்பே இன்றும் வானிலிருந்து (இடியாக) வீழ்கிறது.*

இப்பாடலில் தற்குறிப்பேற்ற அணி அமைந்துள்ளது.

9745. ***மால் கலங்கல் இல் சிந்தையன் மாதிரம்***
நால் கலங்க நகும்தொறும், நாவொடு
கால் கலங்குவர், தேவர்; கண மழைச்
சூல் கலங்கும்; இலங்கை துளங்குமால்.

மால் கலங்கலில் சிந்தையன் - *திருமாலைக் கண்டு கலக்கமற்ற மனம் படைத்தவனான இராவணன்;* ***நால் மாதிரம் கலங்க*** - *நான்கு திசைகளும் நிலைகுலையும்படி;* ***நகும் தொறும்*** - *பெருஞ்சிரிப்புச் செய்யும் போது;* ***தேவர்*** - *தேவர்கள்;* ***நாவொடு கால் கலங்குவர்*** - *நாக்கும், பாதமும் நடுங்குவர்;* ***சூல்*** - *கருக்கொண்ட;* ***கணமழை கலங்கும்*** - *முகில் கூட்டங்கள் கலங்கும்;* ***இலங்கை*** - *இலங்கை மா நகரமும்;* ***துளங்கும்*** - *நடுக்கம் கொள்ளும்.*

9746. ***இக் கணத்தும் எறிப்ப தடித்து என,***
நெக்க மேகத்து உதிக்கும் நெருப்பு என,
பக்கம் வீசும் படைச் சுடர், பல் திசை
புக்குப் போக, பொடிப்பன போக்கு இல.

பக்கம் - *(இராவணனது இரு) பக்கங்களிலும்;* ***வீசும் படைச்சுடர்*** - *ஒளி வீசுவனவாகிய ஆயுதங்களின் ஒளி;* ***பல் திசை புக்குப் போக*** - *பல்வேறு திசைகளிலும் புகுந்து செல்பவை;* ***பொடிப்பன*** - *(அனைத்தையும்) சாம்பலாக்கின;* ***போக்கு இல*** - *தாம் அழியாதிருந்தன; (அவைதாம்)* ***இக்கணத்தும்*** - *இந்த நேரத்திலே கூட;* ***நெக்க***

மேகத்து - சிதைந்த மேகத்தினிடத்து; **உதிக்கும்** - தோன்றும்; **நெருப்பு என** - மின்னலாகவும்; **தடித்து என** - இடியாகவும்; **எறிப்ப** - ஒளி வீசுகின்றன.

இராவணன் சின மொழி

9747. 'கொற்ற அம்பிற் கொடு கொல்லுதல் கோள் இலாச்
சிற்றையாளனைத் தேவர்தம் தேரொடும்
பற்றி வானில் சுழற்றி, படியின்மேல்
எற்றுவேன்' என்று உரைக்கும், இரைக்குமால்.

'கொற்ற அம்பிற் கொடு - வெற்றி தரும் அம்பு கொண்டு; **கொல்லுதல்** - கொல்லுதலாகிய; **கோள் இலா** - நோக்கு இன்றி;

சிற்றையாளனை - இச்சிறுவனை; **தேவர் தம் தேரொடும்** - இந்திரன் தேரினோடும்; **பற்றி** - கையால் எடுத்து; **வானில் சுழற்றி** - வானில் தூக்கிச் சுழற்றி; **எற்று வேன்** - நிலத்தின் மேல் மோதுவேன்'; **என்று உரைக்கும்** - என்று (சினத்தால் இராவணன்) கூறுவான்; **இரைக்கும்** - கூக்குரலிடுவான்.

(ஆல் - அசை)

9748. 'தடித்து வைத்தன்ன வெங் கணை தாக்கு அற,
வடித்து வைத்தது மானிடற்கே? வலி
ஒடித்து, தேரை உதிர்த்து, ஒரு வில்லொடும்
பிடித்துக் கொள்வென், சிறை' எனப் பேசுமால்.

'தடித்து - மின்னலை; **வைத்தன்ன** - (திரட்டி) வைத்தாற போன்ற; **வெங்கணை** - கொடிய அம்பு; **தாக்கு அற** - தாக்கும் வலிமை அற்றுப் போகும்படி; **மானிடற்கே** - இம்மனிதனுக்கு; **வலி வடித்து வைத்தது?** - (ஆற்றல்) வடித்து வைக்கப் பட்டுள்ளதோ? (இல்லை) **ஒடித்து** - வலிமையை அழித்து; **தேரை உதிர்த்து** - தெய்வத்தேரைப் பொடியாக்கி; **ஒரு வில்லொடும்** - ஒப்பற்ற அவன் வில்லோடும்; **சிறைபிடித்துக் கொள்வென்** - நான் அவனைச் சிறைபிடிப்பேன்'; **எனப் பேசும்** - என்று இராவணன் சினமொழி கூறுவான்.

ஆல் - அசை.

இராவணன் அம்பு எய்தலும் தடுத்தலும

சந்தக் கலிவிருத்தம்

9749. **பதைக்கின்றது ஓர் மனமும், இடை படர்கின்றது ஓர் சினமும்,**
விதைக்கின்றன பொறி பொங்கின விழியும், உடை வெய்யோன்,
குதைக்கின்றன நிமிர் வெஞ் சிலை குழையக் கொடுங் கடுங் கால்
உதைக்கின்றன சுடர் வெங் கணை, உரும்ஏறு என, எய்தான்.

பதைக்கின்றது ஓர் மனமும் - நடுக்கமுறுகின்ற ஓர் உள்ளப் பாங்கும்; **இடை படர்கின்றது ஓர் சினமும்** - இடையிலே பொங்கிப் படர்கின்ற கோபமும்; **விதைக்கின்றன** - எல்லாப் பக்கங்களிலும் தூவப்படுவதாகிய; **பொறி பொங்கின விழியும்** - நெருப்புத் துளிகள் எழும் கண்களும்; **உடை** - பொருந்திய; **வெய்யோன்** - கொடியவனாகிய இராவணன்; **குதைக்கின்றன** - குதை (என்னும் வில்) உறுப்பினின்றும் வெளி வரும் அம்புகள்; **நிமிர் வெஞ்சிலை குழைய** - சொரிய நிமிரும் கொடிய வில் வளைத்து; **கொடும் கடும் கால்** - துன்புறுத்தும் புயல் காற்றை; **உதைக்கின்றன** - உற்பத்தி செய்து விடும்; **சுடர் வெங்கணை** - ஒளிமிக்க தீய அம்புகளை; **உரும் ஏறு என** - இடியேறுகள் போல; **எய்தான்** - (சிலையினின்றும்) செலுத்தினான்.

குதை - கழுந்து, திரண்ட நுனி (வில் உறுப்பு).

9750. **உரும் ஒப்பன, கனல் ஒப்பன, ஊற்றம் தரு கூற்றின்**
மருமத்தினும் நுழைகிற்பன, மழை ஒப்பன, வானோர்
நிருமித்தன, படை பற்று அற நிமிர்வுற்றன, அமிழ்தப்
பெரு மத்தினை முறை சுற்றிய பெரும் பாம்பினும் பெரிய.

(இராவணன் ஏவிய அம்புகள்), **உரும் ஒப்பன** - பேரிடி போன்றன; **கனல் ஒப்பன** - நெருப்பை நிகர்த்தன; **ஊற்றம் தரு கூற்றின்** - வலிமை மிக்க இயமனுடைய; **மருமத்தினும் நுழைகிற்பன** - மார்பிலும் ஊடுருவ வல்லன; **மழை ஒப்பன** - மழை போலப் பெருக வல்லன; **வானோர் நிருமித்தன** - தேவர்களால் உருவாக்கப் பெற்றன; **படை** - எதிரிகள் ஆயுதங்கள்; **பற்று அற** - செறிவு அற்றுப் போக; **நிமிர்வுற்றன** - மேலேற வல்லன; **அமிழ்தப் பெரு மத்தினை** - அமுதம் (கடைவதற்காகத் திருப்பாற்கடலில் இட்ட) பெருமத்தாகிய மந்தர மலையினை; **முறை சுற்றிய** - முறையே (கடைகயிறாகச்) சுற்றிய; **பெரும்பாம்பினும்** - பெரிய பம்பாகிய வாசுகியைக் காட்டிலும்; **பெரிய** - உருவத்தில் பெரியன.

ஓசையால் இடியையும், அழிவால் நெருப்பையும் பெருக்கத்தால் மழையையும், உருவத்தால் வாசுகியையும் நிகர்த்தனவாகிய அம்புகள் தெய்வத்தன்மை உடையனவாகவும், சாவையும் கொல்லும் திறனுடையனவாகவும் கூறப்பட்டன.

9751. 'துண்டப்பட நெடுமேருவைத் தொளைத்து, உள்
உறை தங்காது
அண்டத்தையும் பொதுத்து ஏகும்' என்று
இமையோர்களும் அயிர்த்தார்;
கண்டத் தெறு கணைக் காற்றினை, கருணைக்
கடல், கனகச்
சண்டச் சர மழை கொண்டு, அவை இடையே
அறத் தடுத்தான்.

(இராவணன் எய்த அம்புகள்) **நெடு மேருவை** - உயர்ந்த மேரு மலையை; **துண்டப்பட** - பிளவுபடுத்தி; **தொளைத்து** - ஊடுருவி; **உள் உறை தங்காது** - உள்ளை உறைந்து நில்லாது; **அண்டத்தையும்** - விண்வெளியையும்; **பொதுத்து** - துளைத்து; **ஏகும் என்று** - செல்லும் என்று; **இமையோர்களும்** - தேவர்களும்; **அயிர்த்தார்** - ஐயமுற்றார்கள்; **கணைக் காற்றினை** - (எழும்) அம்புப் புயலை; **கருணைக் கடல்** - அருட் கடலாகிய இராமன்; **கனகச் சண்டச் சரமழை கொண்டு** - பொன்மயமானதும் கொடியதுமான (தன் அம்பு) மாரியினால்; **அவை இடையே அற** - அவ்வரக்கன் அம்புகள் நடுவழியில் அழிய; **தடுத்தான்** - தடுத்துவிட்டான்.

9752. உடையான் முயன்றுறு காரியம் உறு தீவினை உடற்ற,
இடையூறு உறச் சிதைந்தாங்கெனச் சரம் சிந்தின,
விறலும்;
தொடை ஊறிய கணை மாரிகள் தொகை தீர்த்தன
துரந்தான் -
கடை ஊறு உறு கண மா மழை கால் வீழ்த்தென,
கடியான்.

உடையான் - ஒரு தலைவன்; **முயன்று உறுகாரியம்** - முயற்சியினால் செய்யும் செயலை; **உறுதீவினை** - அவனுக்குற்ற தீய வினைகள்; **உடற்ற** - அழிக்க; **இடையூறு உற** - தடைகள் ஏற்பட்டு; **சிதைந்தாங்கு என** - (அச்செயல்) அழிந்தாற் போல; **சரம்** - இராவணன் அம்புகள்; **விறலும் சிந்தின** - ஆற்றல் இழந்தன (ஆனால்); **கடியான்** - கொடியவனான இராவணன்; **தொடைஊறிய** - தொடுத்தலில் சிறந்தனவும்; **தொகை தீர்ந்தன** - அளவில் மிகுதியாயினவுமான; **கணைமாரிகள்** - அம்பு மழையை; **கடை ஊறு உறு** - யுக முடிவின் பொழுது மிக்கு வருகின்ற; **கணமா மழை** - அடர்ந்த கருமுகில்கள்; **கால்வீழ்த்தென** - கீழிறங்கின என்னுமாறு; **துரந்தான்** - பொழிந்தான்.

ஒருவன் எடுத்த செயல் அவன் பாவத்தால் வீழ்ந்தாற்போல என்னும் உவமை நீதி சான்றதாய்த் திகழ்கிறது.

9753. விண் போர்த்தன; திசை போர்த்தன; மலை
போர்த்தன; இமையோர்
கண் போர்த்தன; கடல் போர்த்தன; படி போர்த்தன;
கலையோர்
எண் போர்த்தன; எரி போர்த்தன; இருள் போர்த்தன;
'என்னே,
திண் போர்த் தொழில்!' என்று, ஆனையின் உரி
போர்த்தவன் திகைத்தான்.

(இராவணன் எய்த அம்புகள்) **விண் போர்த்தன** - வானை மூடின; திசை போர்த்தன - திசைகளை மறைத்தன; **மலை போர்த்தன** - மலைகளை மூடின; **இமையோர் கண் போர்த்தன** - தேவர்கள் விழிகளையும் மறைத்தன; **கடல் போர்த்தன** - நெடுங்கடல்களையும் தெரியாது தடுத்தன; **படி போர்த்தன** - நிலத்தையும் மறைத்தன; **கலையோர் எண் போர்த்தன** - கலை ஞானம் மிக்கவர் எண்ணும் கணக்கையும் பொய்ப்பித்தன; **எரி போர்த்தன** - நெருப்பைப் போர்த்து வந்தன; **இருள் போர்த்தன** - இருளை அணைத்து வந்தன; (இதனைக் கண்டு), **ஆனையின் உரி போர்த்தவன்** - யானைத் தோலை அணிந்த சிவபெருமான்; **'என்னே திண் போர்த் தொழில்!'** - எத்துணை பெரிய போர்க்கலை இது'; **என்று திகைத்தான்** - என்று மனம் மயங்கினான்.

9754. அல்லா நெடும் பெருந் தேவரும் மறைவாணரும்
அஞ்சி,
எல்லார்களும் கரம் கொண்டு இரு விழி பொத்தினர்,
இருந்தார்;
செல் ஆயிரம் விழுங்கால் உகும் விலங்கு ஒத்தது
சேனை;
வில்லாளனும் அது கண்டு, அவை விலக்கும்
தொழில் வேட்டான்.

(முன் குறித்த சிவபெருமான்) **அல்லா** - அல்லாத; **நெடும்பெருந் தேவரும்** - உயர்ந்த பெரிய தெய்வங்களும்; **மறைவாணரும்** - முனிவர்களும்; **எல்லார்களும்** - மற்றுள யாவரும்; **கரம் கொண்டு** - தம் கரத்தால்; **இருவிழி பொத்தினர்** - இரு கண்களையும் மூடிக்கொண்டனர்; **இருந்தார்** - செயலற்றிருந்தனர்; **செல் ஆயிரம் விழுங்கால்** - ஓராயிரம் இடி ஒன்றாக விழுந்தால்; **உகும்** - சிதறிப் போகும்; **விலங்கு** - மலைக்கு; **சேனை ஒத்தது** - (வானர) சேனை நிகராயிற்று; **அது கண்டு** -

இந்நிகழ்ச்சியைக் கண்டு; **வில்லாளனும்** - விற்கலை வல்ல இராமனும்; **அவை** - இராவணன் அம்புகளை; **விலக்கும் தொழில்** - தடுக்கும் செயலை; **வேட்டான்** - விரும்பி மேற்கொண்டான்.

9755. செந் தீ வினை மறைவாணனுக்கு ஒருவன்,
சிறுவிலை நாள்,
முந்து ஈந்தது ஓர் உணவின் பயன் எனல் ஆயின,
முதல்வன்
வந்து ஈந்தன வடி வெங் கணை; அனையான்
வகுத்து அமைத்த
வெந் தீவினைப் பயன் ஒத்தன, அரக்கன் சொரி
விசிகம்.

முதல்வன் - அனைத்துக்கும் முதலாகிய இராமபிரான்; **வந்து ஈந்தன** - போர்க்களம் புகுந்து எய்தனவாகிய; **வடிவெங்கணை** - கூரிதாய் வடித்த கொடிய அம்புகள்; **செந்தீவினை** - அழல் ஓம்பும் அறவினை செய்யும்; **மறைவாணனுக்கு** - வேதியனுக்கு; **சிறு விலை நாள்** - பஞ்ச காலத்தில்; **முந்து ஈந்தது** - முந்திக் கொடுத்த; **ஓர் உணவின் பயன்** - உயர்ந்த அன்னதானப் பயன்; **எனல் ஆயின** - என்று சொல்லுமாறு வளர்ந்தன; (ஆனால்) **அரக்கன் சொரி விசிகம்** - இராவணன் எய்த அம்புகள்; **அனையான்** - அன்னவன்; **வகுத்து அமைத்த** - தேடித் தொகுத்துக் கொண்ட; **வெந்தீ வினைப் பயன்** - பாவங்களின் பயனை; **ஒத்தன** - ஒப்பனவாய் அழிந்தன.

தக்கவர்க்கு அளித்த தானத்தின் பயன் பெருகும் என்ற தத்துவம் கூறுகின்றார். சிறு விலை நாள் - பஞ்ச காலம்.

'அல்லவை தேய அறம் பெருகும்' - திருக்குறள் 96.

இராம இராவணப் பெரும்போர்

9756. நூறாயிரம் வடி வெங் கணை நொடி ஒன்றினின்
விடுவான்,
ஆறா விறல் மறவோன்; அவை தனி நாயகன்
அறுப்பான்;
கூறு ஆயின, கனல் சிந்துவ, குடிக்கப் புனல் குறுகி,
சேறு ஆயின, பொடி ஆயின, திடர் ஆயின, கடலும்.

ஆறா விறல் மறவோன் - வற்றாத வீரத்தைப் பெற்றிருக்கும் வீரனாகிய இராவணன்; **நொடி ஒன்றினின்** - ஒரு நொடிப் பொழுதில்; **நூறாயிரம் வடிவெங்கணை** - நூறாயிரம் கூரிய கொடிய அம்புகளை; **விடுவான்** - ஏவுவான்; **அவை** - அவ்வம்புகளை; **தனி நாயகன்** - ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இராமன்; **அறுப்பான்** - துண்டு படுத்துவான்; **கூறு ஆயின** - (அவ்வாறு) துண்டு படுத்தப்பட்டவை; **கனல் சிந்துவ** - நெருப்புப் பொழிவனவாய்; **குறுகிப் புனல் குடிக்க** - நெருங்கி நீரை அருந்தியமையால்; **கடலும்** - சமுத்திரங்களும்; **சேறு ஆயின** - வற்றிச் சேறாயின; **பொடி ஆயின** - புழுதி ஆயின; **திடர் ஆயின** - மண்மேடாகிப் போயின.

9757. வில்லால் சரம் துரக்கின்றவற்கு, உடனே, மிடல்
வெம் போர்
வல்லான், எழு, மழு, தோமரம், மணித் தண்டு,
இருப்பு உலக்கை,
தொல் ஆர் மிடல் வளை, சக்கரம், சூலம் இவை
தொடக்கத்து
எல்லாம் நெடுங் கரத்தால் எடுத்து எறிந்தான், செரு
அறிந்தான்.

வில்லால் - தன் கை வில்லால்; **சரம் துரக்கின்றவற்கு** - அம்புகள் எய்கின்ற இராமனுக்கு (எதிராக); **செரு அறிந்தான்** - போர்க்கலை அறிந்தவனும்; **மிடல் வெம்போர் வல்லான்** - வலிமையும் கொடுமையும் மிக்க யுத்தத்தில் வல்லவனுமாகிய இராவணன்; **உடனே** - மறுகணத்திலேயே; **எழு, மழு, தோமரம், மணித்தண்டு, இரும்பு உலக்கை** - எழு முதல் உலக்கை ஈறான ஆயுதங்களையும்; **தொல் ஆர் மிடல்** - பழமை மிக்க வலிமையுள்ள; **வளை, சக்கரம், சூலம்** - வளை முதலாகிய படைகளையும்; **இவை தொடக்கத்து எல்லாம்** - இவை தொடங்கிப் பிற படைக் கருவிகள் அனைத்தையும்; **நெடுங்கரத்தால்** - நீண்ட கரங்களால்; **எடுத்து எறிந்தான்** - எடுத்து வீசினான்.

9758. வேல் ஆயிரம், மழு ஆயிரம், எழு ஆயிரம், விசிகக்
கோல் ஆயிரம், பிற ஆயிரம், ஒரு கோல் படக்
குறைவ -
கால் ஆயின, கனல் ஆயின, உரும் ஆயின, கதிய
சூல் ஆயின, மழை அன்னவன் தொடை பல் வகை
தொடுக்க.

மழை அன்னவன் - முகில் வண்ண மேனியனான இராமன்; **தொடைபல் வகை தொடுக்க** - பல்வகைப்பட்ட அம்புகளைத் (தன் வில்லில்) தொடுத்து எய்ய; (அவை), **கால் ஆயின** - காற்றாய் விரைந்தன; **கனல் ஆயின** - நெருப்பாய் மாறின; **உரும்**

ஆயின - இடியாய் ஒலித்தன; **கதிய** - விரைவு கொண்டன; **சூல் ஆயின** - புதிய அம்புகளைக் கருவீன்றன; **ஒருகோல் பட** - (அவ்வம்புகளில்) ஒன்று பட்ட மாத்திரத்தில்; **வேல் ஆயிரம்** - (இராவணன் வீசிய ஆயிரம் வேல்களும்; **மழு ஆயிரம்** - ஆயிரம் மழுவாயுதங்களும்; **எழு ஆயிரம்** - ஆயிரம் எழு என்னும் படைக்கலங்களும்; **விசிகக் கோல் ஆயிரம்** - ஆயிரம் அம்புகளும்; **பிற ஆயிரம்** - வேறு ஆயிரக்கணக்கான ஆயுதங்களும்; **குறைவ** - அழிந்து போயின.

9759. **ஒத்துச் செரு விளைக்கின்றது ஒர் அளவின்தலை, - உடனே**
பத்துச் சிலை எடுத்தான், கணை தொடுத்தான், பல முகிலா
தொத்துப் படு நெடுந் தாரைகள் சொரிந்தாலெனத் துரந்தான் -
குத்துக் கொடு நெடுங் கோல் படு களிறு ஆம் எனக் கொதித்தான்.

ஒத்து (இராமபிரான்) தனக்குச் சமமாக; **செருவிளைக்கின்றது ஓர் அளவின் தலை** - போர் நிகழ்த்தும் ஒரு கால அளவில்; **நெடுங்குத்துக் கோல் கொடு** - நெடிய அங்குசம் கொண்டு; **படு களிறு ஆம்** - துன்பப்படும் யானையாம்; **எனக் கொதித்தான்** - என்று சொல்லும்படி மனக்கொதிப்பு உற்ற இராவணன்; **உடனே** - அப்பொழுதே; **பத்துச் சிலை எடுத்தான்** - பத்துக் கரங்களால் பத்து விற்களை எடுத்தவனாய்; **கணை தொடுத்தான்** - அம்புகளைத் தொடுத்து; **பல முகிலா** - எண்ணற்ற மேகங்கள்; **தொத்துப்படு நெடுந் தாரைகள்** - தொகுதி தொகுதியாய்ப் பொழியும் நீண்ட தாரைகள்; **சொரிந்தாலெனத் துரந்தான்** - சொரிவது போல் (அம்புகளை) எய்தான்.

தொத்து - தொகுதி, கூட்டம்.

9760. **ஈசன் விடு சர மாரியும், எரி சிந்துறு தறுகண்**
நீசன் விடு சர மாரியும், இடை எங்கணும் நெருங்க,
தேசம் முதல் ஐம் பூதமும் செருக் கண்டனர் செருக்கி,
கூசிம் மயிர் பொடிப்பு அற்றன; அனல் ஆயின கொடிய.

ஈசன் விடு சரமாரியும் - எல்லாச் செல்வங்களுக்கும் தலைவனாகிய இராமன் எய்யும் அம்பு மழையும்; **எரிசிந்துறு** - நெருப்பைச் சொரிகிற; **தறுகண்** - கொடுமை மிக்க; **நீசன் விடு சரமாரியும்** - இழிந்த இராவணன் எய்யும் அம்பு மழையும்; **இடை**

எங்கணும் நெருங்க - எல்லா இடங்களிலும் நெருக்கமாய் விழ; **தேசம் முதல் ஐம் பூதமும்** - நிலம் முதலாக அமைந்த ஐந்து பூதங்களும்; **செருக் கண்டனர் செருக்கி** - போர் கண்டு உற்சாகம் மேற்கொண்டு; **கூசிம் மயிர்ப் பொடிப்பு அற்றன** - புல்லரிப்பு உற்ற நிலை (மெல்ல) வாங்கின; **கொடிய அனல் ஆயின** - (ஏனெனில் அம்புகளின் நெருப்பால்) அவையும் கொடிய வெப்பம் பூண்டன.

முதலில் களித்த ஐம்பூதங்கள் போரில் வெப்பத்தால் பின்னர் தத்தளித்தன.

தேசம் - தேஜஸ் என்று கொண்டு நெருப்பென்பதும் உண்டு.

கலி விருத்தம் (வேறு)

9761. மந்தரக் கிரி என, மருந்து மாருதி
தந்த அப் பொருப்பு என, புரங்கள்தாம் என,
கந்தருப்பந் நகர் விசும்பில் கண்டென
அந்தரத்து எழுந்தது, அவ் அரக்கன் தேர்அரோ.

(அப்பொழுது) **அவ் அரக்கன் தேர்** - அந்த அரக்கனான இராவணனின் தேரானது; **மந்தரக்கிரி என** - மந்தர மலை என்னுமாறும்; **மாருதி தந்த அ மருந்துப் பொருப்பு என** - அனுமன் எடுத்து வந்த அந்தச் சஞ்சீவி மலை என்னுமாறும்; **புரங்கள் தாம் என** - முப்புரங்கள் தாமோ என்னுமாறும்; **கந்தருப்பந் நகர்** - கந்தர்வ நகரம்; **விசும்பில் கண்டென** - விண்ணில் காட்சி தருகிறது என்னுமாறும்; **அந்தரத்து எழுந்தது** - வானில் மேலெழுந்தது.

(அரோ - அசை)

9762. எழுந்து உயர் தேர்மிசை இலங்கை காவலன்
பொழிந்தன சர மழை உருவிப் போதலால்,
ஒழிந்ததும் ஒழிகிலது என்ன, ஒல்லெனக்
கழிந்தது, கவிக் குலம், இராமன் காணவே.

இலங்கை காவலன் - இலங்கையர் கோனான இராவணன்; **உயர் தேர்மிசை எழுந்து** - உயர்ந்த தேரின் மீது வான்வழி எழுந்து; **பொழிந்தன சர மழை** - கொட்டிய அம்பு மழையானது; **உருவிப் போதலால்** - (உடலில்) பட்டு உருவிச் செல்லுதலால்; **ஒழிந்ததும் ஒழிகிலது என்ன** - அழியாததும் அழிந்தது என்னும்படியாக; **இராமன் காணவே** - இராமன் கண்டு கொண்டிருக்கும் போதே; **கவிக்குலம்** - வானரக் குலம்; **ஒல்லெனக் கழிந்தது** - விரைவாக இறந்தொழிந்தது.

9763. ***'முழவு இடு தோளொடு முடியும் பல் தலை***
விழ விடுவேன், இனி; விசும்பு சேமமோ?
மழ விடை அனைய நம் படைஞர் மாண்டனர்;
எழ விடு, தேரை' என்று இராமன் கூறினான்.

(இதனைக் கண்ட) ***இராமன்*** *- இராமபிரான் (மாதலியிடம்);* ***'மழவிடை அனைய*** *- இளங்காளைகள் போன்ற;* ***நம்படைஞர் மாண்டனர்*** *- நம் படைவீரர் இறந்தனர்;* ***முழவு இடு தோளொடு*** *- மத்தளம் ஒத்த (இராவணன்) தோள்களோடு;* ***முடியும்*** *- மகுடமும்;* ***பல்தலை*** *- பலவாகிய தலைகளும்;* ***விழ*** *- தரையில் விழுமாறு;* ***இனி விடுவேன்*** *- இனி என் அம்புகளை ஏவுவேன்;* ***தேரை எழவிடு*** *- தேரினை வானில் எழுமாறு செய்;* ***விசும்பு சேமமோ?*** *- (அவனுக்கு) வானம் பாதுகாப்பாகுமோ? (இல்லை);* ***என்று கூறினான்*** *- என மொழிந்தான்.*

9764. ***'அந்து செய்குவென்' என அறிந்த மாதலி***
உந்தினன், தேர் எனும் ஊழிக் காற்றினை;
இந்து மண்டிலத்தின்மேல் இரவி மண்டிலம்
வந்தென, வந்தது, அம் மானத் தேர்அரோ.

அறிந்த மாதலி *- இராமபிரான் பெருமையை அறிந்துள்ள மாதலி;* ***'அந்து செய்குவென்*** *- 'யான் அவ்வாறே செய்வேன்';* ***என*** *- என்று;* ***தேர் எனும் ஊழிக்காற்றினை*** *- தேர் என்னும் பிரளய காலக் காற்றை;* ***உந்தினன்*** *- (மேலே) இயக்கினான்;* ***அம் மானத் தேர்*** *- அந்தப் பெரிய தேரும்;* ***இந்து மண்டிலத்தின் மேல்*** *- சந்திர மண்டலத்தின் மீது;* ***இரவி மண்டிலம் வந்தென*** *- சூரிய மண்டலம் வருவது போல்;* ***வந்தது*** *- (இராவணன் தேர் இருக்கும் இடத்துக்கு) வந்து சேர்ந்தது.*

(அரோ - அசை) அந்து - அப்படி (தெலுங்குச் சொல்)

9765. ***இரிந்தன மழைக் குலம், இழுகித் திக்கு எலாம்;***
உரிந்தன உடுக் குலம், உதிர்ந்து சிந்தின;
நெரிந்தன நெடு வரைக் குடுமி; நேர் முறை
திரிந்தன சாரிகை, தேரும் தேருமே.

தேரும் தேரும் *- இராம இராவணாதியர் தேர்கள் இரண்டும்;* ***சாரிகை நேர்முறை திரிந்தன*** *- (வானில்) நேரான முறைகளில் சாரி திரிந்தன; (அதனால்)* ***மழைக்குலம்*** *- மேகக் கூட்டங்கள்;* ***திக்கு எலாம்*** *- திசைகளில் எல்லாம்;* ***இழுகி*** *- தளர்ந்து;* ***இரிந்தன*** *-*

கலைந்தன; **உடுக்குலம்** *- விண்மீன் கூட்டங்கள்; உரிந்தன - இடம் பெயர்ந்து;* **உதிர்ந்து சிந்தின** *- பொடிப்பொடியாய்ச் சிதைந்தன;* **நெடுவரைக் குடுமி** *- உயர்மலைச் சிகரங்கள்;* **நெரிந்தன** *- நொறுங்கிப் போயின.*

9766. வலம் வரும்; இடம் வரும்; மறுகி வானொடு
நிலம் வரும்; இடம் வலம் நிமிரும்; வேலையும்,
அலம்வரு குல வரை அனைத்தும், அண்டமும்,
சலம் வரும், குயவன திகிரித் தன்மைபோல்.

(அத்தேர்கள் இரண்டும்) **வலம் வரும்** *- ஒன்றையொன்று வலமாகச் சுற்றும்;* **இடம் வரும்** *- இடமாகச் சுற்றி வரும்;* **மறுகி** *- பல முறையும் திரிந்து;* **வானொடு நிலம் வரும்** *- வானத்தையும் நிலத்தையும் தொட்டு வரும்;* **இடம் வலம் நிமிரும்** *- (மற்றொரு சமயம்) இடப்புறம் வலப்புறமாய் ஓங்கி வரும்;* **வேலையும்** *- கடல்களும்;* **குலவரை அனைத்தும்** *- மலைக் குலங்களும்;* **அண்டமும்** *- இந்த அண்டவெளியும்;* **குயவன திகிரி தன்மை போல்** *- சுழலும் இயல்பினதாகிய குயவனது சக்கரத் தன்மை போல;* **அலம் வரும்** *- சுழன்று நொந்து;* **சலம் வரும்** *- நடுக்கமுறும்.*

9767. 'எழும் புகழ் இராமன் தேர்; அரக்கன் தேர் இது'
என்று
உழுந்து உருள் பொழுதின் எவ் உலகும் சேர்வன,
தழும்பிய தேவரும் தெரிவு தந்திலர்,
பிழம்பின திரிவன என்னும் பெற்றியார்.

உழுந்து உருள் பொழுதின் *- உழுந்து உருளும் அச்சிறு பொழுதுக்குள்;* **எவ் உலகும் சேர்வன** *- (அவ்விரு தேரும்) எல்லா உலகையும் சுற்றி வரும் தன்மையன; (ஆதலால்),* **இது எழும்புகழ் இராமன் தேர்; அரக்கன் தேர்** *- இதுதான் புகழ் மிக்க இராமனின் தேர்இதுதான் அரக்கனின் தேர்;* **என்று** *- என்று;* **தழும்பிய தேவரும்** *- பழக்கமுள்ள தேவர்களும்;* **தெரிவு தந்திலர்** *- கண்டறிந்து சொல்ல இயலாதவராயினர்;* **பிழம்பின** *- ஒளிவடிவங்கள்;* **திரிவன** *- சுழல்கின்றன;* **என்னும் பெற்றியார்** *- என்று கூறும் தன்மையினராகவே இருந்தனர்.*

தழும்புதல் - பழகியிருத்தல்

9768. உக்கிலா உடுக்களும், உருள்கள் தாக்கலின்,
நெக்கிலா மலைகளும், நெருப்புச் சிந்தலின்,

வக்கிலாத் திசைகளும், உதிரம் வாய் வழி

சுக்கிலா உயிர்களும், இல்லை, காண்பன. **உருள்கள் தாக்கலின்** - சக்கரங்கள் தாக்குதலால்; **உக்கிலா உடுக்களும்** - உதிராத விண்மீன்களும்; **நெருப்புச் சிந்தலின்** - (ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து தேர்கள்) நெருப்புச் சிதறுதலால்; **நெக்கிலாமலைகளும்** - உருகாத மலைகளும்; **வக்கு இலாத் திசைகளும்** - பிளந்து போகாத திசைகளும்; **உதிரம் வாய்வழி** - இரத்தம் வாயின் வழியே; **சுக்கிலா உயிர்களும்** - சுக்காத உயிரினங்களும்; **காண்பன இல்லை** - காணக் கூடாதன ஆயின.

வக்கு - பிளக்கை

9769. 'இந்திரன் உலகத்தார்' என்பர்; 'ஏன்றவர்,
சந்திரன் உலகத்தார்' என்பர்; 'தாமரை
அந்தணன் உலகத்தார்' என்பர்; 'அல்லரால்,
மந்தர மலையினார்' என்பர் - வானவர்.

வானவர் - தேவர்கள் (அத் தேரிலிருந்து போரிடுவாரை); **'இந்திரன் உலகத்தார் என்பர்** - இந்திர லோகத்தில் உள்ளார் என்பார்கள்; (மற்றொரு சமயம்), **ஏன்றவர்** - போரிடுவார்; **சந்திரன் உலகத்தார் என்பர்** - சந்திரமண்டலத்தில் உள்ளார் என்பார்கள்; (இன்னொரு சமயம்), **'தாமரை அந்தணன் உலகத்தார் என்பர்** - தாமரையில் வசிக்கும் பிரமதேவன் உலகில் உள்ளார் என்பார்கள்; **அல்லரால்** - இல்லையில்லை; **மந்தர மலையினார் என்பர்** - மந்தர மலையில் உள்ளார் என்பார்கள்.

9770. 'பாற்கடல் நடுவணார்' என்பர்; 'பல் வகை
மாக் கடலினுக்கும் அவ் வரம்பினார்' என்பர்;
'மேல் கடலார்' என்பர்; 'கிழக்கு உளார்' என்பர்;
'ஆர்க்கடை உரும்' என்பர் - அறியும் வானவர்.

அறியும் வானவர் - தொலைவில் நடப்பனவும் அறியவல்லரான தேவர்கள் (இராமனும் இராவணனும் இப்போது); **பாற் கடல் நடுவணார் என்பர்** - திருப்பாற்கடலின் நடுவிலுள்ளார் என்பார்கள்; **'பல்வகை மாக்கடலினுக்கும் அவ்வரம்பினார்' என்பர்** - மேற்குக் கடலில் இருப்பதாகக் கூறுவர்; **'கிழக்கு உளார்' என்பர்** - பலவகையான பெருங்கடலுக்கும் அப்பாற்பட்ட எல்லையில் உள்ளார் என்பர்; **மேல்கடலார் என்பர்** - இல்லையில்லை கீழைக்கடலில் உள்ளார் என்பர்; **'ஆர்க்கடை உரும்' என்பர்** - தேர்ச்சக்கரத்தின் ஆரக்கால்களில் இடி குடி இருக்கிறது என்றும் கூறுவர்.

9771. 'மீண்டனவோ?' என்பர்; 'விசும்பு விண்டு உகக்
கீண்டனவோ?' என்பர்; 'கீழவோ?' என்பர்;
'பூண்டன புரவியோ? புதிய காற்று!' என்பர்;-
'மாண்டன உலகம்' என்று, உரைக்கும் வாயினார்.

'மீண்டனவோ' என்பர் - (அத்தேர்கள் இரண்டும்) மீண்டும் பூமிக்கு வந்தனவோ என்பார்கள்; **'விசும்பு விண்டு உக** - வானம் பிளந்து விழுமாறு; **கீண்டனவோ என்பர்** - (இவை) கிழித்து விட்டனவோ என்பார்கள்; **'கீழவோ' என்பர்** - பாதாளம் புக்கனவோ என்பார்கள்; **'பூண்டன புரவியோ** - தேரில் பூட்டியவை குதிரைகள் தானா? (அல்லது); **புதிய காற்று என்பர்** - புதுமை வாய்ந்த காற்றேயாகும் என்பார்கள்; **'உலகம் மாண்டன' என்று** - இனி உலகம் அழிந்தது என்று; **உரைக்கும் வாயினார்** - (இவ்வாறெல்லாம்) பேசுகின்ற வாயினை உடையார்களானார் தேவர்கள்.

9772. ஏழுடைக் கடலினும், தீவு ஓர் ஏழினும்,
ஏழுடை மலையினும், உலகு ஓர் ஏழினும்
சூழுடை அண்டத்தின் சுவர்கள் எல்லையா,
ஊழியில் காற்று எனத் திரிந்த, ஓவில.

(அக் குதிரைகள்) **ஏழுடைக் கடலினும்** - ஏழு கடல்களிலும்; **தீவு ஓர் ஏழினும்** - ஏழு தீவுகளிலும்; **ஏழுடை மலையினும்** - ஏழு மலைகளிலும்; **உலகு ஓர் ஏழினும்** - ஏழு உலகங்களிலும்; **சூழுடை அண்டத்தின் சுவர்கள்** - சூழ்ந்திருக்கும் அண்டத்தின் சுவர்களை; **எல்லையா** - எல்லையாகக் கொண்டு; **ஊழியில் காற்றெனத் திரிந்த** - பிரளய காலத்துப் புயலாய்ச் சுற்றித் திரிந்தன; **ஓவில** - ஓய்வற்றவை ஆயின.

இராமன் தடுத்தலன்றிப் போர் செய்யாமை

9773. உடைக் கடல் ஏழினும், உலகம் ஏழினும்,
இடைப் படு தீவினும், மலை ஓர் ஏழினும்,
அடைக்கலப் பொருள் என அரக்கன் வீசிய
படைக்கலம், மழை படு துளியின் பான்மைய.

உடைக்கடம் ஏழினும் - ஆடையாக பூமியைச் சுற்றிய ஏழு கடல்கள் மீதும்; **உலகம் ஏழினும்** - ஏழு உலகங்கள் மீதும்; **இடைப்படு தீவினும்** - அவற்றிடையே உள்ள தீவுகள் மீதும்; **மலை ஓர் ஏழினும்** - ஏழு மலைகள் மீதிலும்; **அடைக்கலப் பொருள் என** - பாதுகாப்புப் பொருளாக (இராவணன்) வைத்திருந்தவை என்னும்படி; **அரக்கன் வீசிய படைக்கலம்** - அரக்கனாகிய அவன் வீசிய ஆயுதங்கள்; **மழைபடு துளியின் பான்மைய** - மழைத்துளிகளென (விழுந்தன).

9774. ஒறுத்து உலகு அனைத்தையும் உழலும், ஓட்டிடை
இறுத்தில; இராவணன் எறிந்த எய்தன
அறுத்ததும் தடுத்ததும் அன்றி, ஆரியன்
செறுத்து ஒரு தொழிலிடைச் செய்தது இல்லையால்.

இராவணன் எறிந்த எய்தன - இராவணன் வீசியனவும் ஏவியனவுமான ஆயுதங்கள்; **இறுத்தில** - எங்கும் தங்காதனவாய்; **ஓட்டிடை** - ஓடும் இடங்களில் எல்லாம்; **உலகு அனைத்தையும்** - அனைத்து உலகங்களையும்; **ஒறுத்து உழலும்** - அழித்துத் திரியும்; **ஆரியன்** - மேலோனாகிய இராமன்; **அறுத்ததும் தடுத்ததும் அன்றி** - அவ்வாயுதங்களை முறித்ததும் தடைசெய்ததும் அல்லாது; **செறுத்து** - சினமுற்று; **ஒருதொழில்** - எச்செயலையும்; **இடைச் செய்தது இல்லை** - போர் நடுவில் செய்யவே இல்லை (ஆல் - ஆசை).

இராமன் தன் படைக்கலங்களை இராவணன் மீது எய்யாதிருந்தான். (ஆல் - அசை).

9775. விலங்கலும் வேலையும், மேலும் கீழரும்,
அலங்கு ஒளி திரிதரும் உலகு அனைத்தையும்,
கலங்குறத் திரிந்தது ஓர் ஊழிக் காலக் காற்று,
இலங்கையை எய்தின, இமைப்பின் வந்துஅரோ.

விலங்கலும் - மலைகளையும்; **வேலையும்** - கடல்களையும்; **மேலும் கீழரும்** - மேல், கீழ் உலகங்களையும்; **அலங்கு ஒளி** - சூரிய ஒளி; **திரிதரும் உலகு அனைத்தையும்** - பாயும் எல்லா உலகங்களையும்; **கலங்குறத் திரிந்தது** - கலங்கும்படி செய்து திரிந்த; **ஓர் ஊழிக்காலக் காற்று** - பிரளய காலப் புயல்; **இமைப்பின் வந்து** - நொடிப்போதில் வந்து; **இலங்கையை எய்தின** - இலங்கையை அடைந்தது. (அரோ - அசை)

காற்று குதிரைகளைக் குறித்தது

9776. உய்த்து உலகு அனைத்தினும் உழன்ற சாரிகை
மொய்த்தது, கடலிடை மணலின் மும்மையால்;
வித்தகர் கடவிய விசயத் தேர்ப் பரி,
எய்த்தில வியர்த்தில, இரண்டு பாலவும்.

வித்தகர் - திறன் மிக்கவராகிய பாகர்கள்; **கடவிய** - செலுத்திய; **விசயத் தேர்ப்பரி** - வெற்றி (பலகண்ட) இராம இராவணர் தேரின் குதிரைகள்; **உய்த்து** - செலுத்தப்பட்டு; **கடலிடை மணலின் மும்மையால்** - கடற்கரைகளிலுள்ள மணல் துகள்களின்

மும்மடங்காக உள்ள; **உலகு அனைத்திலும்** *- எல்லா உலகங்களிலும்;* **உழன்ற சாரிகை மொய்த்தது** *- திரிந்து சாரிகைகள் செய்து சேர்ந்தன (எனினும்);* **இரண்டு பாலவும்** *- இரண்டு பக்கத்துக் குதிரைகளும்;* **எய்த்தில** *- இளைப்படையவில்லை;* **வியர்த்தில** *- வியர்வை சிந்தவுமில்லை.*

இராமன் தேர்க்கொடியை இராவணன் அறுத்தல்

9777. இந்திரன் தேரின்மேல் உயர்ந்த, ஏந்து எழில்
உந்த அரும் பெரு வலி உருமின் ஏற்றினை,
சந்திரன் அனையது ஓர் சரத்தினால், தரைச்
சிந்தினன், இராவணன், எரியும் சிந்தையான்.

எரியும் சிந்தையான் *- வெந்து போன நெஞ்சினனாகிய;* **இராவணன்** *- இராவணன்;* **இந்திரன் தேரின் மேல் உயர்ந்த** *- (இராமன் ஏறி வந்த) இந்திரனது தேரின் மீது உயரே பறந்த;* **ஏந்து எழில்** *- அழகு மிக்கதும்;* **உந்து அரும் பெருவலி** *- தள்ளுதற்கரிய பேராற்றலுடையதுமான;* **உருமின் ஏற்றினை** *- இடியேறாகிய (கொடியை);* **சந்திரன் அனையது ஓர் சரத்தினால்** *- பிறைவடிவமுடைய ஒப்பற்ற அம்பினால்;* **தரைச் சிந்தினன்** *- தரையில் விழும்படி செய்தான்.*

9778. சாய்ந்த வல் உருமு போய், அரவத் தாழ் கடல்
பாய்ந்த வெங் கனல் என முழங்கிப் பாய்தலும்,
காய்ந்த பேர் இரும்பின் வன் கட்டி காலுறத்

தோய்ந்த நீர் ஆம் எனச் சுருங்கிற்று, ஆழியே.

சாய்ந்த வல் உருமு போய் *- கீழே வீழ்ந்த வன்மை வாய்ந்த இடியேறு சென்று;* **அரவத் தாழ் கடல்** *- ஓசை பெற்றுயர் ஆழ்கடலில்;* **பாய்ந்த வெங்கனல் என** *- விழுந்த கொடு நெருப்பாக;* **முழங்கிப் பாய்தலும்** *- பேரொலியுடன் பாய்ந்ததும்;* **காய்ந்த** *- பழுக்கக் காய்ந்த;* **பேர் இரும்பின் வன் கட்டி** *- பெரிய வலிய இரும்புக் கட்டியானது;* **காலுற** *- பொருந்த;* **தோய்ந்த நீர் ஆம் என** *- தோய்க்கப்பட்ட தண்ணீர் போல;* **ஆழி சுருங்கிற்று** *- கடல் நீர் வற்றிப் போயிற்று.*

இராவணன் இராமன் தேர் புரவி மாதலிமீது அம்பு எய்தல்

9779. எழுத்து எனச் சிதைவு இலா இராமன் தேர்ப் பரிக்

குழுக்களைக் கூர்ங் கணைக் குப்பை ஆக்கி, நேர்
வழுத்த அரு மாதலி வயிர மார்பிடை
அழுத்தினன் கொடுஞ் சரம், ஆறொடு ஆறுஅரோ.

(அப்போது இராவணன்) **எழுத்து எனச் சிதைவிலா** - (சான்றோர் கவி) எழுத்துப் போல் அழிவில்லாததாகிய; **இராமன் தேர்** - இராமனது தேரின்; **பரிக்குழுக்களை** - குதிரைகளை; **கூர்ங்கணை** - கூரிய கணைகளால்; **குப்பை ஆக்கி** - நிரம்பும் படி செய்து; **நேர்** - நேராக; **வழுத்த அரு மாதலி** - வணங்குதற்கு அரிய பெருமைமிக்க மாதலியின்; **வயிர மார்பிடை** - வைரம் பாய்ந்த (உறுதியான) மார்பின் மீது **, ஆறொடு ஆறு** - பன்னிரண்டு; **கொடுஞ்சரம்** - கொடிய அம்புகளை; **அழுத்தினன்** - பாய்ச்சினான். **அரோ** - அசை.

இராமன் வருத்தம்

9780. **நீல் நிற நிருதர்கோன் எய்த, நீதியின்**
சால்புடை மாதலி மார்பில் தைத்தன
கோலுனும் இலக்குவன் கோல மார்பின் வீழ்
வேலினும் வெம்மையே விளைத்த, வீரற்கு.*

நீல் நிற நிருதர் கோன் - கருநிறம் கொண்ட அரக்கர் வேந்தன்; **எய்த** - விடுத்ததும்; **இலக்குவன் கோல மார்பின்** - இலக்குவனின் அழகிய மார்பில்; **வீழ் வேலினும்** - பாய்ந்ததுமான வேலைக் காட்டிலும்; **நீதியின் சால்புடை** - நீதியின் நிறைவுடைய; **மாதலி மார்பில் தைத்தன** - மாதலியின் மார்பில் பட்டனவாகிய; **கோல் இனும்** - அம்பு இன்னும்; **வீரற்கு** - இராமனுக்கு; **வெம்மையே விளைத்த** - வருத்தத்தையே விளைவித்தது.

இராமனை மறைத்த இராவணன் அம்புகள்

9781. **மண்டில வரி சிலை வானவில்லொடும்**
துண்ட வெண் பிறை எனத் தோன்ற, தூவிய
உண்டை வெங் கடுங் கணை ஒருங்கு மூடலால்,
கண்டிலர் இராமனை, இமைப்பு இல் கண்ணினார்.

இமைப்பு இல் கண்ணினார் - இமையா நாட்டம் பெற்ற தேவர்கள்; **மண்டில வரிசிலை** - மண்டிலமாக வளைத்துக் கட்டப்பட்ட (இராவணன்) வில்லிலிருந்து; **வான**

வில்லொடு - இந்திர வில்போல அமையுமாறும்; **துண்ட வெண்பிறை எனத் தோன்ற** - பிளவுபட்ட பிறைக்கீற்றாகத் தோன்றுமாறும் செய்து; **தூவிய** - ஏவி விடப்பட்ட; **உண்டை வெங்கடுங்கணை** - தொகுதி தொகுதியான கொடிய கடிய அம்புகள்; **ஒருங்கு மூடலால்** - முழுமையான (இராமனை) மறைத்தமையால்; **இராமனைக் கண்டிலர்** - இராமனைக் காண இயலாதவரானார்.

9782. 'தோற்றனனே இனி' என்னும் தோற்றத்தால்
ஆற்றல் சால் அமரரும் அச்சம் எய்தினார்;
வேற்றவர் ஆர்த்தனர்; மேலும் கீழரும்
காற்று இயக்கு அற்றது; கலங்கிற்று அண்டமே.

(இராமனைக் காணாத) ஆற்றல் சால் அமரரும் - வலிமை சான்ற தேவர்களும்; **'இனி** - இப்பொழுது; **தோற்றனனே'** - தோல்வியுற்று விட்டானே; **என்னும் தோற்றத்தால்** - என்னும் பிரமையால்; **அச்சம் எய்தினார்** - பயம் கொண்டனர்; **வேற்றவர்** - பகைவர்; **ஆர்த்தனர்** - (மகிழ்ச்சி) ஆரவாரம் செய்தனர்; **மேலும் கீழரும்** - மேலுலகிலும் கீழுலகிலும்; **காற்று இயக்கு அற்றது** - காற்றின் இயக்கமும் இல்லாதாயிற்று; **அண்டம் கலங்கிற்று** - அண்டம் முழுமையும் துணுக்குற்றது.

9783. அங்கியும் தன் ஒளி அடங்கிற்று; ஆர்கலி
பொங்கில திமிர்ந்தன; விசும்பில் போக்கு இல,
வெங் கதிர் தண்கதிர், விலங்கி மீண்டன;
மங்குலின் நெடும் புனல் மழை வறந்ததால்.

அங்கியும் - நெருப்பும்; **தன்ஒளி அடங்கிற்று** - தன் இயல்பான ஒளி குன்றிற்று; **ஆர்கலி** - கடலும்; **பொங்கில** - பொங்கி எழவில்லை; **திமிர்ந்தன** - அசைவற்றுக் கிடந்தன; **விசும்பில்** - வானில்; **வெங்கதிர் தண்கதிர்** - ஞாயிறும் திங்களும்; **போக்குஇல** - இயங்கா தொழிந்தன; **விலங்கி மீண்டன** - வழி விலகித் திரும்பின; **மங்குலின்** - மேகங்களின்; **நெடும் புனல் மழை** - நெடிதாய்ப் பெய்யும் மழை நீர்; **வறந்தது** - வறண்டு போயிற்று. (ஆல் - அசை)

9784. திசை நிலைக் கட கரி செருக்குச் சிந்தின;
அசைவு இல வேலைகள், ஆர்க்க அஞ்சின;
விசை கொடு விசாகத்தை நெருக்கி ஏறினன்
குசன்; நெடு மேருவும் குலுக்கம் உற்றதே.

குசன் - அங்காரகன்; **விசைகொடு** - வேகமாய்; **விசாகத்தை நெருக்கி ஏறினன்** - விசாக நட்சத்திரத்தில் நெருக்கிப் புகுந்தான்; (என்று), **திசை நிலை கடகரி** - திசைகளில் நிற்கும் மதம் பொழி திக்கு யானைகள் (எட்டும்) **செருக்குச் சிந்தின** - தம் மதச் செருக்கு அற்றுப் போயின; **வேலைகள்அசைவு இல** - கடல்கள் இயக்கமற்றன; **ஆர்க்க அஞ்சின** - ஒலிக்கப் பயந்தன; **நெடு மேருவும்** - உயர்ந்த மேரு மலையும்; **குலுக்கம் உற்றது** - நடுக்கம் கொண்டது.

போர்க்கோளாகிய அங்காரகன் இட்சுவாகு வமிசத்தாரின் பிறப்பு நட்சத்திரமான விசாகத்தை நெருங்கினன் என்பது கெட்ட அறிகுறியாகும்.

9785. வானரத் தலைவனும், இளைய மைந்தனும்,
ஏனை, 'அத் தலைவனைக் காண்கிலேம்' எனக்
கானகக் கரி எனக் கலங்கினார்; கடல்
மீன் எனக் கலங்கினார், வீரர் வேறு உளார்.

வானரத் தலைவனும் - குரக்கரசனான சுக்கிரீவனும்; **இளைய மைந்தனும்** - தம்பி இலக்குவனும்; **ஏனை** - பிறரும்; **'அத் தலைவனைக் காண்கிலேம்' என** - அந்தத் தலைவனாம் இராமனைக் காணப் பெற்றிலேம் என்று; **கானகக் கரி என** - (தலைமையானையைக் காணாத) காட்டு யானைகள் போல; **கலங்கினார்** - வருந்தினார்கள்; **வீரர் வேறு உளார்** - பிற வீரர்கள் எல்லாம்; **கடல் மீனெனக் கலங்கினார்** - (சேதுபந்தன காலத்து) கடல் மீன்கள் போல் நொந்தனர்.

இராவணன் தேர்க்கொடியை இராமன் வீழ்த்தல்

9786. எய்தன சரம் எலாம் இமைப்பின் முந்துறக்
கொய்தனன் அகற்றி, வெங் கோலின் கோவையால்
நொய்து என அரக்கனை நெருங்க நொந்தன
செய்தனன், இராகவன்; அமரர் தேறினார்.

இராகவன் -; **எய்தன சரம் எலாம்** - (இராவணனால்) எய்யப்பட்ட அம்புகளையெல்லாம்; **இமைப்பின் முந்துற** - இமைப்பொழுதின் முன்; **அகற்றிக் கொய்தனன்** - அழித்து ஒழித்தனன்; **நொய்தென** - (பின்னர்) விரைவாக; **அரக்கனை நெருங்க** - இராவணனை நெருங்குமாறு சென்று; **வெங்கோலின் கோவையால்** - கொடிய அம்புத் தொகுதியால்; **நொந்தன செய்தனன்** - அவன் வருந்தும்படி செய்தான்; **அமரர் தேறினார்** - தேவர்கள் ஆறுதல் கொண்டனர்.

கலிவிருத்தம் (வேறு)

9787. தூணுடை நிரை புரை கரம் அவைதொறும் அக்
கோணுடை மலை நிகர் சிலை இடை குறைய,
சேணுடை நிகர் கணை சிதறினன் - உணர்வொடு
ஊனுடை உயிர்தொறும் உறைவுறும் ஒருவன்.

உணர்வொடு - நல்லுணர்வோடு; **ஊனுடை** - தன்னை உணவாகக் கொள்ளும்; **உயிர் தொறும் உறைவுறும் ஒருவன்** - உயிர்களிடம் விரும்பி வசிக்கும் இறைவனாகிய இராமன்; **தூணுடை நிரை புரை** - தூண்களின் வரிசையை ஒத்த; **கரம் அவை தொறும்** - பத்துக் கைகளிலும் உள்ள; **அ** - அந்த; **கோணுடை மலை நிகர்** - வளைந்த மலைகள் போன்ற; **சிலை இடை குறைய** - விற்கள் துண்டு படும்படி; **சேணுடை** - தொலை தூரம் செல்வனாகிய; **நிகர் கணை** - தமக்குத் தாமே நிகராகிய அம்புகளை; **சிதறினன்** - தூவினான்.

'உண்ணும் சோறு' என்று எம்பெருமானை நம்மாழ்வார் உரைத்தாற்போல இறைவன் ஞானிகள் அனுபவித்துண்ணும் அன்னமாகிறான். 'நெக்கு நெக்கு நினைபவர் நெஞ்சுளே புக்கு நிற்கும் பொன்னார்சடைப் புண்ணியன்' (தேவாரம் 1204:9) என்ற வரிகள் ஒப்பு நோக்கற்குரியன.

நிகர் கணை - ஒளி கொண்ட அம்பு என்பாரும் உளர்.

9788. கயில் விரிவு அற வரு கவசமும் உருவிப்
பயில் விரி குருதிகள் பருகிட, வெயிலொடு
அயில் விரி சுடு கணை கடவினன் - அறிவின்
துயில்வுழி உணர்தரு சுடர் ஒளி ஒருவன்.

துயில்வுழி - யோக நித்திரையின் கண்; **அறிவின் உணர் தரு** - தன் மூதுணர் இயல்பால் அனைத்தையும் உணரவல்ல; **சுடர் ஒளி ஒருவன்** - பேரொளிப் பிழம்பான ஒப்பற்ற இறைவன்; (இராமபிரான்), **கயில் விரிவு அற வரு** - மூட்டுவாய் விரிதலில்லாத; **கவசமும் உருவி** - (இராவணன்) கவசத்தையும் ஊடுருவிக் கொண்டு; **பயில் விரி குருதிகள் பருகிட** - (உடலில்) விரவியுள்ள இரத்தத்தைப் பருகுமாறு; **வெயிலொடு** - ஒளியோடு; அயில் - கூர்மையும்; **விரி சுடு கணை** - பரவிய வெப்பம் மிக்க அம்பினை; **கடவினன்** - (இராவணன் மீது) ஏவினான்.

கயில் - மூட்டுவாய்; அறிவின் துயில் - திருமாலின் அறிதுயில் இங்குக் கூறப்பட்டது.

9789. திசை உறு துகிலது, செறி மழை சிதறும்
விசை உறு முகிழது, விரிதரு சிரனோடு
இசை உறு கருவியின் இனிது உறு கொடியைத்
தசை உறு கணைகொடு தரை உற விடலும்,

திசை உறு - திக்குகளில் பொருந்திய; **துகிலது** - ஆடையுடையதும்; **செறி மழை சிதறும்** - அடை மழை பொழிவதும்; **விசை உறு முகிழது** - வேகம் மிக்க அரும்பு போன்ற உறுப்பினை உடையதும்; **விரிதரு சிரனோடு** - விரிந்த தலையுடன் கூடிய; **இசை உறு கருவியின்** - இசைக் கருவியான வீணையினை; **இனிது உறு கொடியை** - அழகுறக் கொண்டிருப்பதுமான (இராவணன்) கொடியை; **தசை உறு கணை கொடு** - புலால் பொருந்திய தன் அம்பினால்; **தரை உற விடலும்** - (இராமன்) தரையில் அறுத்து வீழ்த்தியதும்.

9790. படை உக, இமையவர் பருவரல் கெட, வந்து
இடை உறு திசை திசை இழுகுற, இறைவன்
அடையுறு கொடிமிசை அணுகினன் - அளவு இல்
கடை உக முடிவு எழு கடல் புரை கலுழன்.

கடையுக - கடையுகத்தின்; **முடிவு எழு** - முடிவில் பொங்கியெழும்; **அளவில் கடல்புரை கலுழன்** - மிகப்பெரிய கடல் போலும் பெருந்தோற்றமுள்ள கருடன்; **படை உக** - (இராவணனுடைய) விற்படை குறைபட்டபோது; **இமையவர் பருவரல் கெட** - தேவர் துயர் நீங்கும்படி; **வந்து** - பூமிக்கு வந்து; இடை உறு - இடம் பொருந்திய; **திசை திசை இழுகுற** - பல திசைகளிலும் (சிறகு) வீசி; **இறைவன்** - இராமபிரானுடைய; **அடையுறு** - (தேரில்) அமைந்துள்ள; **கொடிமிசை** - கொடிமீது; அணுகினன் - சார்ந்தனன்.

9791. பண்ணவன் உயர் கொடி என ஒரு பரவைக்
கண் அகன் உலகினை வலம் வரு கலுழன்
நண்ணலும், இமையவர், 'நமது உறு கருமம்
எண்ணலம், முனிவினின் இவறினன்' எனவே.

ஒரு பரவைக் கண்ணகன் உலகினை - ஒப்பற்ற கடல் சூழ்ந்த இடமகன்ற உலகினை; **வலம் வரு கலுழன்** - வலமாகச் சுற்றி வரும் கருடன்; **பண்ணவன் உயர் கொடி என** - இராமபிரானுடைய சிறந்த கொடியாகும் என்று; **நண்ணலும்** - வந்து பொருந்துதலும்; **இமையவர்** - தேவர்கள்; **'நமது உறு கருமம் எண்ணலம்'** - இனி நம் செயல்களை மட்டுமே கருதமாட்டோம்; **முனிவினன்** - சினம் மிக்க கருடன்; **இவறினன்** - (பெருமான் தேர் மீது) ஏறினன்; **என** - என்று கூறுதலும்.

பரவை - காரணப் பெயர், பரந்திருப்பது.

9792. ஆயது ஓர் அமைதியின், அறிவினின் அறிவான்
நாயகன் ஒருவனை நலிகிலது உணர்வான்,
ஏயினன், இருள் உறு தாமதம் எனும் அத்
தீவினை தரு படை - தெறு தொழில் மறவோன்.

ஆயது ஓர் அமைதியின் - *அப்படிப்பட்ட சூழலில்;* **தெறுதொழில் மறவோன்** - *அழிவுச் செயல் வல்ல கொடியவனாகிய இராவணன்;* **அறிவினின் அறிவான்நாயகன் ஒருவனை** - *உணரத்தக்கது உணரும் தலைவனான ஒப்பற்ற இராமனை;* **நலிகிலது உணர்வான்** - *(தன் அம்புகள்) துன்பம் செய்யாதென அறிந்தவனாகி;* **இருள் உறு** - *இருட்டை விளைவிக்கின்ற;* **தாமதம் எனும்** - *தாமதாத்திரம் எனப்பெயர் பெற்ற;* **அத்தீவினை தருபடை** - *கெடுதலைச் செய்யும் கணையை;* **ஏயினன்** - *ஏவினான்.*

தமஸ் - இருள், இருள் உறு (படை) - தாமதாத்திரம்

9793. தீ முகம் உடையன சில; முகம் உதிரம்
தோய் முகம் உடையன; சுரர் முகம் உடைய;
பேய் முகம் உடையன; பிலமுகம் நுழையும்
வாய்முகம் வரி அரவு அனையன வருவ.

(மேற்குறித்த தாமதாத்திரத்திலிருந்து புறப்பட்ட அம்புகளில்) **சில தீமுகம் உடையன** - *சில நெருப்புமிழ் முகம் படைத்திருந்தன (சில);* **முகம் உதிரம் தோய் முகம் உடையன** - *சில அம்புகள் குருதி தோய்ந்த முகம் கொண்டிருந்தன;* **சுரர் முகம் உடைய** - *(சில) தேவர் முகம் படைத்திருந்தன;* **பேய் முகம் உடையன** - *(சில) பேய்களின் முகத்தோடு இருந்தன;* **பில முகம்** - *குகைக்குள்;* **நுழையும்** - *செல்கின்ற;* **வாய்முகம்** - *வாயும் முகமும் கொண்டன (சில);* **வரி அரவு அனையன வருவ** - *கோடுகளுடன் கூடிய பாம்புகளைப் போல் வந்தன.*

9794. ஒரு திசை முதல் கடை ஒரு திசை அளவும்,
இரு திசை எயிறு உற வருவன; பெரிய;
கருதிய கருதிய புரிவன; கனலும்
பருதியை மதியொடு பருகுவ - பகழி.

(மேலும்) **பகழி** - இந்த அம்புகள்; **ஒரு திசை முதல்** - ஒரு திக்கின் தொடக்க முதலாக; **கடை ஒரு திசை அளவும்** - (அதற்கு) மறுதலையான) ஒரு திக்கின் முடிவு வரையிலும்; **இருதிசை** - இரு திசைகளிலும்; **எயிறு உற** - பற்களைக் காட்டிக் கொண்டு; **வருவன** - வருவன; **பெரிய** - மிகப் பெரிய அளவின; **கருதிய கருதிய புரிவன** - நினைத்து நினைத்துச் செயல்பட வல்லன; **கனலும்** - சுடுகின்ற; **பருதியை மதியொடு** - சூரியனைச் சந்திரனோடு; **பருகுவ** - குடித்து விடும் தன்மையின.

9795. இருள் ஒரு திசை, ஒரு திசை வெயில் விரியும்;
சுருள் ஒரு திசை, ஒரு திசை மழை தொடரும்;
உருள் ஒரு திசை, ஒரு திசை உரும் முரலும்;
மருள் ஒரு திசை, ஒரு திசை சிலை வருடம்.

(தாமத அம்பினால்), **ஒரு திசை இருள்** - ஒரு திசையில் இருளும்; **ஒருதிசை வெயில்** - அடுத்த திசையில் வெயிலும்; **விரியும்** - பரவும்; **ஒருதிசை சுருள்** - ஒரு திசையில் சுழல்காற்றும்; **ஒரு திசை மழை** - மற்றொரு திசையில் மழையும்; **தொடரும்** - தொடரும்; **ஒரு திசை உருள்** - ஒரு திசையில் சக்கரமும்; **ஒரு திசை உரும் முரலும்** - இன்னொரு திசையில் இடியும் ஒலிக்கும்; **ஒரு திசை மருள்** - ஒரு திசையில் மயக்கமும்; **ஒரு திசை சிலை வருடம்** - வேறொரு திசையில் கல்மாரியும் உண்டாகும்.

தாமதப் படையை இராமன் அழித்தல்

9796. இனையன நிகழ்வுற, எழு வகை உலகும்
கனை இருள் கதுவிட, உயிர் இடை கதற,
வினை உறு தொழிலிடை விரவலும், விமலன்
நினைவுறு தகையினன் நெறியுறு முறையின்,

இனையன நிகழ்வுற - இவ்வாறு நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வேளையில்; **கனை இருள்** - செறிந்த இருட்டானது; **எழுவகை உலகும்** - ஏழு உலகங்களையும்; **கதுவிட** - கவ்விக்கொள்ள; **உயிர் இடை கதற** - அனைத்துயிர்களும் இதனிடையே வாய்விட்டலற; **வினை உறு தொழிலிடை** - தீவினை நெருங்கிச் செயல்படுதலென; **விரவலும்** - (துன்பம்) எங்கும் பரவுதலுற்ற போது; **விமலன்** - மாசறு பண்புடைய இராமன்; **நெறியுறு முறையின்** - முறைப்படியான வழியில்; **நினைவுறு நகையினன்** - சிந்திக்க லுற்றவனாகி;

9797. கண்ணுதல் ஒருவனது அடு படை கருதிப்

பண்ணவன் விடுதலும், அது நனி பருக;
எண்ணுறு கனவினொடு உணர்வு என, இமையில்,
துண்ணெனும் நிலையினின் எறி படை தொலைய.

கண்ணுதல் ஒருவனது - நெற்றிக் கண்ணனாகிய ஒப்பற்ற சிவபிரானது; **அடுபடை** - வெல்லும் அம்பினை; **கருதி** - எண்ணியெடுத்து; **பண்ணவன் விடுதலும்** - இராமபிரான் ஏவுதலும்; **அது** - அவ்வம்பு; **நனி பருக** - தாமத அம்பினைப் பருகியதினால்; **இமையில்** - இமைப்பொழுதில்; **கனவினோடு** - கனவுப் பொழுதில்; **எண்ணுறும் உணர்வு என** - சிந்தனையாகிய உணர்வு (இல்லாமற் போவது) போல; **துண்ணெனும் நிலையினில்** - அச்சம் கொள்ளும் நிலையில்; **எறிபடை** - (இராவணனால்) ஏவப்பட்ட தாமதாத்திரம்; **தொலைய** - அழிந்து போக.

இராவணன் ஆசுரப்படையும் இராமன் அக்கினிப்படையும்

கலித்துறை

9798. விரிந்த தன் படை மெய் கண்ட பொய் என வீய,
எரிந்த கண்ணினன், எயிற்றிடை மடித்த வாயினன்,
தன்
தெரிந்த வெங் கணை, கங்க வெஞ் சிறை அன்ன,
திறத்த
அரிந்தமன் திரு மேனிமேல் அழுத்தி, நின்று
ஆர்த்தான்.

விரிந்த - பரந்து சென்று; **தன்படை** - தன் தாமதாத்திரம்; **மெய்கண்ட பொய் என** - உண்மையைக் கண்ட பொய்யினைப் போல; **வீய** - அழிந்து போக; **எரிந்த கண்ணினன்** - நெருப்பை உமிழ்கின்ற கண்களை உடையவனும்; **எயிற்றிடை மடித்த வாயினன்** - பற்களிடையே மடித்த வாயை உடையவனுமான இராவணன்; **கங்க வெம் சிறை அன்ன** - பருந்தின் கொடுஞ் சிறகு போன்று; **திறத்த** - வன்மை மிக்கனவாய்; **தெரிந்த வெங்கணை** - தேர்ந்தெடுத்த கொடிய அம்புகளை; **அரிந்தமன்** - பகைவரை அடக்கும் இராமபிரான்; **திருமேனி மேல் அழுத்தி** - திருவுடல் மீது பாய்ச்சி; **நின்று ஆர்த்தான்** - நின்று ஆரவாரம் செய்தான்.

9799. ஆர்த்து, வெஞ் சினத்து ஆசுரப் படைக்கலம், அமரர்
வார்த்தை உண்டது, இன் உயிர்களால் மறலிதன்
வயிற்றைத்
தூர்த்தது, இந்திரன் துணுக்குறு தொழிலது,

தொடுத்து,
தீர்த்தன்மேல் செலத் துரந்தனன், உலகு எலாம்
தெரிய.

(இராவணன்) **ஆர்த்து** - ஆரவாரம் செய்து; **அமரர் வார்த்தை உண்டது** - வானவர் புகழுரை பெற்றதும்; **இன்உயிர்களால்** - இனிய உயிர்களால்; **மறலி தன் வயிற்றைத் தூர்த்தது** - எமன் வயிற்றை நிறைத்ததும்; **இந்திரன் துணுக்குறு தொழிலது** - தேவர் தலைவனைத் திடுக்கிட வைத்ததுமான; **வெஞ்சினத்து ஆசுரப் படைக்கலம்** - கொடுந்தன்மையுடைய ஆசுரம் என்னும் அம்பினை **உலகு எலாம் தெரிய** - அனைவரும் காண; **தீர்த்தன் மேல் வரத் துரந்தனன்** - புனிதன் மீது பாயும்படி ஏவினன்.

9800. **'நுங்குகின்றது, இவ் உலகை ஓர் நொடி வரை' என்ன**
எங்கும் நின்று நின்று அலமரும் அமரர் கண்டு
இரைப்ப,
மங்குல் வல் உருமேற்றின்மேல் எரி மடுத்தென்ன
அங்கி தன் நெடும் படை தொடுத்து, இராகவன்
அறுத்தான்.

இவ்வுலகை - இந்த உலகினை; **ஓர் நொடி வரை** - ஒரு நொடிப் பொழுதில்; **நுங்குகின்றது** - விழுங்குகின்றது; **என்ன** - என்று கூறும்படி; **எங்கும் நின்று நின்று** - எல்லா இடங்களிலும் குவியலாய் நின்று; **அலமரும் அமரர்** - மனம் கலங்கிய அமரர்கள்; **கண்டுஇரைப்ப** - இவ்வம்பினைக் கண்டு அஞ்சிக் குரலெழுப்பும் போது; **மங்குல் வல் உருமேற்றின் மேல்** - மேகங்களில் உள்ள ஆற்றல் மிக்க இடியேற்றின் மீது; **எரி மடுத்தென்ன** - நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டாற்போல; **அங்கி தன் நெடும்படை எடுத்து** - அக்கினியாஸ்திரத்தை எடுத்து; **இராகவன் அறுத்தான்** - இராமபிரான் (ஆசுரத்தை) அழித்தான்.

நுங்குதல் - விழுங்குதல்.

9801. **கூற்றுக் கோடினும் கோடல, கடல் எலாம் குடிப்ப,**
நீற்றுக் குப்பையின் மேருவை நூறுவ, நெடிய
காற்றுப் பின் செலச் செல்வன, உலகு எலாம் கடப்ப,
நூற்றுக் கோடி அம்பு எய்தனன், இராவணன்,
நொடியில்.

கூற்றுக் கோடினும் - எமன் தவற விட்டாலும்; **கோடல** - தாம் குறி தப்பாதவையும்; **கடல் எலாம் குடிப்ப** - கடல் நீர் முழுவதும் குடிக்க வல்லவையும்; **மேருவை** - மகா மேரு மலையை; **நீற்றுக் குப்பையின் நூறுவ** - பொடிப்பொடியாக்கி அழிக்க

வல்லவையும்; **நெடிய காற்று** - பெரும் புயல் காற்றும்; **பின் செலச் செல்வன** - தம்பின் வரும்படி முன் செல்பவையும்; **உலகு எலாம் கடப்ப** - உலகனைத்தும் கடக்க முற்படுபவையுமான; **நூற்றுக்கோடி அம்பு** - பல கோடி அம்புகளை; **நொடியில்** - நொடிப்போதில்; **இராவணன் எய்தனன்** - இராவணன் ஏவினான்.

9802. 'என்ன கைக் கடுப்போ!' என்பர் சிலர்; சிலர், 'இவையும்
அன்ன மாயமே; அம்பு அல' என்பர்; 'அவ் அம்புக்கு
இன்னம் உண்டுகொல் இடம்!' என்பர் சிலர்; சிலர்; 'இகல் போர்
முன்னம் இத்தனை முயன்றிலனாம்' என்பர் - முனைவர்.

முனைவர் - வீரர்களில்; **சிலர்** - சிலர்; **என்ன கைக்கடுப்போ** - இது என்ன கை வேகம்; **என்பர்** - என வியப்பர்; **சிலர்** - வேறு சிலர்; **'இவையும் அன்ன மாயமே** - இவ்வம்புகளும் அந்த மாயமே; **அம்பல** - அம்புகள் அல்ல; **என்பர்** - என்பார்கள்; **சிலர்** - மற்றும் சிலர்; **அவ்வம்புக்கு** - இவ்வம்புகளுக்கு; **இன்னம் உண்டுகொல் இடம்** - இன்னும் வேண்டிய இடமுண்டோ?'; **என்பர்** - என அதிசயிப்பர்; **சிலர்** - இன்னும் சிலர்; **'முன்னம்** - முன் எப்போதும்; **இத்தனை இகல் போர்** - இந்த அளவு மாறுபாடுற்ற போரை; **முயன்றிலனாம்** - முயன்று இயற்றியதில்லை; **என்பர்** - என எண்ணுவார்கள்.

9803. மறைமுதல் தனி நாயகன், வானினை மறைத்த
சிறையுடைக் கொடுஞ் சரம் எலாம் இமைப்பு ஒன்றில் திரிய,
பொறை சிகைப் பெருந் தலைநின்றும் புங்கத்தின் அளவும்
பிறை முகத் தடங் கடுங் கொடுஞ்சரம் கொண்டு பிளந்தான்.

மறை முதல் தனி நாயகன் - வேத முதல்வனாகிய சிறப்புடையோன்; **வானினை மறைத்த** - ஆகாய வீதியை மூடிய; **சிறை உடைக் கொடுஞ்சரம்** - இறகுடன் கூடிய தீய அம்புகள்; **எலாம்** - அனைத்தையும்; **இமைப்பொன்றில்** - நொடிப்பொழுதில்; **திரிய** - உலுக்குலையுமாறு; **பிறைமுகக் கடு வெம்சரம்** - பிறைச் சந்திரன் போன்ற உருவினவாகிய கொடிய வெவ்விய அம்புகளால்; **பொறை சிகை** - பாரமான உச்சியையுடைய; **பெருந்தலைநின்றும்** - பெரிய தலை முதலாக; **புங்கத்தின் அளவும்** - நுனிவரை; **பிளந்தான்** - பிளவுபடும்படி செய்தான்.

மயன்படையும் கந்தருவக் கணையும்

9804. அயன் படைத்த பேர் அண்டத்தின் அருந் தவம் ஆற்றி,
பயன் படைத்தவர் யாரினும் படைத்தவன், 'பல் போர்
வியன் படைக்கலம் தொடுப்பென் நான், இனி' என விரைந்தான்;
மயன் படைக்கலம் துரந்தனன், தயரதன் மகன்மேல்.

அயன் படைத்த - பிரமனால் படைக்கப்பட்ட; **பேர் அண்டத்தின்** - பேருலகங்கள் அனைத்திலும்; **அருந்தவம் ஆற்றி** - கடுந்தவம் புரிந்து; **பயன் படைத்தவர் யாரினும்** - நன்மையுற்றவர் எவரையும் விட; **படைத்தான்** - சிறப்புப் பெற்றவனாகிய இராவணன்; **'நான் இனி** - இனி நான்; **பல்போர் வியன் படைக்கலம்** - பல்வகைப் போர் விந்தைகளும் செய்யும் புதிய அம்பினை; **தொடுப்பென்'** - தொடுக்கப் போகிறேன்; **என** - என எண்ணியவனாய்; **தயரதன் மகன் மேல்** - தசரத புத்திரனாகிய இராமன் மேல்; **மயன் படைக்கலம் துரந்தனன்** - மயன் அம்பை ஏவினான்.

9805. 'விட்டனன் விடு படைக்கலம் வேரொடும் உலகைச்
சுட்டனன்' எனத் துணுக்கமுற்று, அமரரும் சுருண்டார்;
'கெட்டனம்' என வானரத் தலைவரும் கிழிந்தார்;
சிட்டர்தம் தனித் தேவனும், அதன் நிலை தெரிந்தான்.

விட்டனன் - (இராவணன் மயன்படை) ஏவி விட்டான்; **விடுபடைக்கலம்** - அவன் ஏவிய அம்பு காரணமாக; **வேரொடும் உலகைச் சுட்டனன்** - உலகத்தை வேரொடும் சுட்டழித்தான்; **என** - என்று; **அமரரும்** - தேவரும்; **துணுக்கமுற்று** - அச்சம்கொண்டு; **சுருண்டார்** - உள்ளொடுங்கினார்; **வானரத் தலைவரும்** - குரங்குப்படைத்தலைவர்களும்; **'கெட்டனம்'** - இனி அழிந்தோம்; **எனக் கிழிந்தார்** - எனச் சிதறிக் கலைந்தனர்; **சிட்டர் தம்** - நல்லோர்தம்; **தனித்தேவனும்** - ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இராமனும்; **அதன் நிலை தெரிந்தான்** - அவ் அம்பின் தன்மையை உணர்ந்து கொண்டான்.

9806. 'பாந்தள் பல் தலைப் பரப்பு அகன் புவியிடைப் பயிலும்
மாந்தர்க்கு இல்லையால் வாழ்வு' என வருகின்ற அதனைக்
காந்தர்ப்பம் எனும் கடுங் கொடுங் கணையினால்

கடந்தான் -
ஏந்தல் பல் மணி எறுழ் வலித் திரள் புயத்து இராமன்.

'பாந்தள் பல்தலைப் பரப்பு - ஆதிசேடனுடைய எண்ணற்ற தலைகளின் மேல் பரந்துள்ள; ***அகன் புவியிடைப் பயிலும்*** - விரிந்த பூமியின்மீது வாழும்; ***மாந்தர்க்கு வாழ்வு இல்லை*** - மனிதர்களுக்கு உயிர் வாழ்வு இல்லை; ***என*** - என்னுமாறு; ***வருகின்ற அதனை*** - வரும் அவ்வம்பினை; ***ஏந்தல்*** - உயர்ந்தனவும்; ***பல்மணி*** - பல்வகை மணிகள் பூண்டனவும்; ***ஏறுழ்வலி*** - மிக்க வலிமையுடையனவும் ஆகிய; ***திரள்*** - திரண்ட; ***புயத்து*** - தோள்களை உடைய; ***இராமன்*** - இராமபிரான்; ***காந்தர்ப்பம் எனும்*** - கந்தர்வம் எனும் பெயருடைய; ***கடுங் கொடுங் கணையினால்*** - வலிய கொடிய அம்பினால்; ***கடந்தான்*** - வெற்றி கொண்டான். *(ஆல் - அசை)*

தண்டும் அம்பும்

9807. 'பண்டு நான்முகன் படைத்தது, கனகன் இப் பாரைத்
தொண்டு கொண்டது, மது எனும் அவுணன் முன்
தொட்டது,
உண்டு இங்கு என்வயின்; அது துரந்து உயிர்
உண்பென்' என்னா,
தண்டு கொண்டு எறிந்தான், ஐந்தொடு ஐந்துடைத்
தலையான்.

'பண்டு நான்முகன் படைத்தது' - முன்னம் பிரமனால் படைக்கப்பட்டதும்,; ***கனகன்*** - இரணியன்; ***இப்பாரைத் தொண்டு கொண்டது*** - இவ்வுலகை அடிமைப்படுத்தக் காரணமானதும்; ***மது எனும் அவுணன்*** - மது எனும் அசுரன்; ***முன் தொட்டது*** - முன்பு ஏந்தியிருந்ததும் ஆன (ஒரு தண்டு); ***இங்கு என் வயின் உண்டு*** - இங்கு என்னிடம் இருக்கிறது; ***அது துரந்து உயிர் உண்பென்*** - அதனை ஏவிப் (பகைவனின்) உயிரை உண்பேன்'; ***என்னா*** - என்று கருதி; ***ஐந்தொடு ஐந்துடைத் தலையான்*** - பத்துத் தலைகளுடைய இராவணன்; ***தண்டு கொண்டு எறிந்தான்*** - கதாயுதத்தால் தாக்கினான்.

9808. தாருகன் பண்டு தேவரைத் தகர்த்தது, தனி மா
மேரு மந்தரம் புரைவது, வெயில் அன்ன ஒளியது,
ஓர் உகம்தனின் உலகம் நின்று உருட்டினும் உருளாச்
சீர் உகந்தது, நெரித்தது, தானவர் சிரங்கள்.

தாருகன் பண்டு - தாருகாசுரன் முன்னொரு காலத்தில்; ***தேவரைத் தகர்த்தது*** - தேவரை ஒழிக்க உதவியாய் இருந்ததும்; ***தனிமா*** - ஒப்பற்ற பெரிய; ***மேருமந்தரம்***

acharya.org

புரைவது - மேரு மலையையும் மந்திர கிரியையும் நிகர்ப்பதும்; **வெயிலன்ன ஒளியது** - சூரிய வெளிச்சம் போல் ஒளியுடையதும்; **ஓர் உகம்தனில்** - ஒரு யுகக் காலமளவும்; **உலகம் நின்றுருட்டினும்** - உலகம் முழுவதும் சேர்ந்து உருட்டினாலும்; **உருளாத** - உருட்ட முடியாத; **சீர் உகந்தது** - சிறப்புக்கு உரியதும்; **தானவர் சிரங்கள் நெரித்தது** - அசுரர் தலைகளை நசுக்கியதும்;

9809. பசும் புனல் பெரும் பரவை பண்டு உண்டது,
பனிப்புற்று
அசும்பு பாய்கின்றது, அருக்கனின் ஒளிர்கின்றது,
அண்டம்
தசும்புபோல் உடைந்து ஒழியும் என்று அனைவரும்
தளர,
விசும்பு பாழ்பட, வந்தது மந்தரம் வெருவ.

பசும்புனல் - பச்சை நிற நீரால் நிரம்பிய; **பெரும் பரவை** - பெரிய கடலை; **பண்டு உண்டது** - முன் காலத்தில் பருகியதும்; **பனிப்புற்று** - குளிர்ச்சி பொருந்தி; **அசும்பு பாய்கின்றது** - நீர் கசிவதும்; **அருக்கனின் ஒளிர்கின்றது** - சூரியனைக் காட்டிலும் ஒளி வீசுவதுமான அத்தண்டாயுதம்; **அண்டம்** - இவ்வண்டம்; **தசும்புபோல்** - குடல் போல்; **உடைந்து ஒழியும்** - உடைந்து தகரும்; **என்று அனைவரும் தளர** - என எல்லாரும் மனம் தளரவும்; **விசும்பு பாழ்பட** - வானம் பாழடையவும்; **மந்தரம் வெருவவும்** - மந்தர மலை அஞ்சுமாறும்; **வந்தது** - வரலாயிற்று.

தசும்பு - குடம்; அசும்பு - நீர்க்கசிவு.

9810. கண்டு, 'தாமரைக் கண்ணன் அக் கடவுள் மாக்
கதையை
அண்டர் நாயகன் ஆயிரம் கண்ணினும் அடங்காப்
புண்டரீகத்தின் முகை அன்ன புகர் முகம் விட்டான்,
உண்டை நூறுடை நூறுபட்டுளது என உதிர்த்தான்.

கண்டு - இக்காட்சியைக் கண்டு; **தாமரைக் கண்ணன்** - செந்தாமரைக் கண்ணனான இராமன்; **அக் கடவுள் மாக்கதையை** - அத் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த பெருந்தண்டத்தை; **ஆயிரம் கண்ணினும்** - ஆயிரம் கண்களால்; **அண்டர் நாயகன்** - தேவர் தலைவனாகிய இந்திரனுக்கும்; **அடங்காத** - பார்க்க முடியாத; **நூறு உண்டை உடை** - நூறு உண்டைகளை உடையதும்; **புண்டரீகத்தின் புகர்முகம்** - தாமரையின் ஒளி பொருந்திய முகமுள்ளதுமான அம்பினை; **விட்டான்** - செலுத்தி; **நூறு பட்டுளது** - நூறு கூறாயிற்று எனும்படி; **உதிர்த்தான்** - சிதற வைத்தான்.

இராவணன் மாயையின் படை விடுதல்

***9811. 'தேய நின்றவன், சிலை வலம் காட்டினான்; தீராப்
பேயை என் பல துரப்பது? இங்கு இவன் பிழையாமல்
ஆய தன் பெரும் படையொடும் அடு களத்து அவிய
மாயையின் படை தொடுப்பென்' என்று, இராவணன்
மதித்தான்.***

தேய நின்றவன் - அழியப் போகின்றவனாகிய; **சிலைவலம் காட்டினான்** - நம் பகைவன் வில்லாண்மை காட்டுகின்றான்; **தீராப் பேயை** - தீர்க்க முடியாத பேய்களைப் போன்ற (பயனற்ற); **பல** - அம்புகளை; **துரப்பது என்?** - விடுவதனால் பயனில்லை; **இங்கு இவன் பிழையாமல்** - இங்கு இப்பகைவன் (இராமன்) தப்ப முடியாதபடி); **ஆய தன் பெரும் படையொடும்** - தனக்கமைந்த படைக்கலங்களோடு; **அடுகளத்து அவிய** - போர்க்களத்தில் பட்டழிய; **மாயையின் படை தொடுப்பென்** - மாயாத்திரத்தைத் தொடுத்து விடுவேன்'; **என்று இராவணன் மதித்தான்** - என்று இராவணன் சிந்தித்தான்.

***9812. பூசனைத் தொழில் புரிந்து, தான் முறைமையின்
போற்றும்
ஈசனைத் தொழுது, இருடியும் சந்தமும் எண்ணி,
ஆசை பத்தினும் அந்தரப் பரப்பினும் அடங்கா
வீசினன் செல, வில் இடைத் தொடை கொடு
விட்டான்.***

பூசனைத் தொழில் புரிந்து - மாயாத்திரத்தைப் பூசிக்கும் தொழிலைச் செய்து; **தான் முறைமையிற் போற்றும்** - தான் ஒழுங்காக வணங்கும்; **ஈசனை** - சிவபிரானை; **தொழுது** - வழிபாடு செய்து; **இருடியும் சந்தமும் எண்ணி** - ரிஷியையும் சந்தஸ்ஸையும் நினைந்து; **ஆசை பத்தினும்** - பத்துத் திசைகளிலும்; **அந்தரப் பரப்பினும்** - வான வெளியிலும்; **அடங்கா** - அடங்காது; **செல** - எங்கும் செல்லுமாறு; **வில் இடை தொடை** - வில்லில் (மாயாத்திரமாகிய) அம்பினை; **கொடு விட்டான்** - வைத்து வீசி விட்டான்.

ஒவ்வொரு அம்புக்கும் மந்திரத்திற்கும் ரிஷியும் சந்தஸ்ஸூம் உண்டு. சந்தஸ் - சந்தம்.

***9813. மாயம் பொத்திய வயப் படை விடுதலும், வரம்பு இல்
காயம் எத்தனை உள, நெடுங் காயங்கள் கதுவ,
ஆயம் உற்று எழுந்தார் என ஆர்த்தனர் - அமரில்***

தூய கொற்றவர் சுடு சரத்தால் முன்பு துணிந்தார்.

மாயம் பொத்திய - மாயை நிறைந்துள்ள; **வயப்படை விடுதலும்** - வெற்றிப்படையை இராவணன் ஏவுதலும்; **அமரில்** - முன்பு நடந்த போரில்; **தூய கொற்றவர்** - உயர் பண்பினரான இராம இலக்குவர்; **சுடுசரத்தான்** - சுடுகின்ற அம்பினால்; **முன்பு** - முன்னர்; **துணிந்தார்** - துண்டாகி விழுந்த அரக்கர்களின்; **வரம்பில் காயம் எத்தனை உள** - எண்ணில்லாத காயம்பட்டு வீழ்ந்த உடல்கள் எத்தனையுண்டோ அவை அனைத்தும்; **நெடுங்காயங்கள் கதுவ** - உயர்ந்த ஆகாயம் வரை தழுவி; **ஆயம் உற்று எழுந்தார் என** - உயிர் பெற்று எழுந்தாற்போல (மாயம் காட்டி); **ஆர்த்தனர்** - ஆரவாரம் செய்தனர்.

மாயாத்திரம் இறந்த அரக்கர் உயிர் பெற்றெழுந்தது போலக் காட்டிற்று.

***9814.* இந்திரற்கு ஒரு பகைஞனும், அவற்கு இளையோரும்,**
தந்திரப் பெருந் தலைவரும், தலைத் தலையோரும்,
மந்திரச் சுற்றத்தவர்களும், வரம்பு இலர் பிறரும்,
அந்தரத்தினை மறைத்தனர், மழை உக ஆர்ப்பார்.

இந்திரற்கு ஒரு பகைஞனும் - இந்திரசித்தும்; **அவற்கு இளையோரும்** - அவனுக்குத் தம்பியரான அதிகாயன் முதலியவர்களும்; **பெரும் தந்திரத் தலைவரும்** - பெரி சேனைத்தலைவர்களும்; **தலைத்தலையோரும்** - மேலும் பல தலைமையுடையோரும்; **மந்திரச் சுற்றத்தவர்களும்** - (மகோதரன்) முதலிய அமைச்சர்களும்; **வரம்பு இலர் பிறரும்** - எண்ணற்ற பிறரும்; **அந்தரத்தினை மறைத்தனர்** - ஆகாயம் முழுமையும் மறைத்துக் கொண்டவர்களாய்; **மழை உக ஆர்ப்பார்** - மழை சிதறும்படி ஆரவாரம் புரியலானார்.

***9815.* குடப் பெருஞ் செவிக் குன்றமும், மற்றுள குழுவும்,**
படைத்த மூல மாத் தானையும், முதலிய பட்ட,
விடைத்து எழுந்தன - யானை, தேர், பரி, முதல்
வெவ்வேறு
அடைத்த ஊர்திகள் அனைத்தும் வந்து, அவ் வழி
அடைத்த.

குடப் பெருஞ் செவிக் குன்றமும் - குடம் போன்ற பெரிய செவிகளை உடைய மலை போன்ற கும்பகருணனும்; **மற்றுள குழுவும்** - மற்றுள்ள வீரர்களும்; **படைத்த மூலமாத் தானையும்** - இராவணன் முன்பு பெற்றிருந்த மூலபலப்படையும்; **முதலிய பட்ட** - முதலிய மன்னர் இறந்து போன; **யானை தேர் பரி முதல்** - யானை

தேர் குதிரை முதலாக; **வெவ்வேறு அடைத்த ஊர்திகள்** - *வேறு வேறாக நிரம்பிய வாகனங்களும்;* **அனைத்தும் வந்து** - *எல்லாம் ஒருங்கு வந்து; அவ்வழி அடைத்த - அங்கு திரண்டு வந்தன.*

9816. ஆயிரம் பெரு வெள்ளம் என்று அறிஞரே அறைந்த
காய் சினப் பெருங் கடற்படை களப் பட்ட எல்லாம்,
ஈசனின் பெற்ற வரத்தினால் எய்திய என்ன,
தேசம் முற்றவும் செறிந்தன, திசைகளும் திகைப்ப.

திசைகளும் திகைப்ப - *நாற்றிசையிலும் உள்ளார் கண்டு திகைக்கும் படி;* **ஆயிரம் பெரு வெள்ளம் என்று** - *ஓராயிரம் வெள்ளம் என்று;* **அறிஞரே அறைந்த** - *அறிஞரால் கூறப்பட்டனவும்;* **களப்பட்ட** - *களத்தில் முன்பு இறந்தனவுமான;* **காய்சினப் பெருங் கடற் படை எல்லாம்** - *கடுஞ்சினம் மிக்க விரிந்த கடல் போன்ற படைகள் அனைத்தும்;* **ஈசனில் பெற்ற வரத்தினால்** - *சிவபிரானிடம் பெற்ற வரம் காரணமாக;* **எய்திய என்ன** - *உயிர் பெற்று வந்தன என்னும் படி;* **தேசமுற்றவும் செறிந்தன** - *எல்லா இடத்திலும் நிறைந்தன.*

9817. சென்ற எங்கணும், தேவரும் முனிவரும் சிந்த -
'வென்றது எங்களைப்போலும்; யாம் விளிவதும்
உளதே?
இன்று காட்டுதும்; எய்துமின், எய்துமின்' என்னா,
கொன்ற கொற்றவர்தம் பெயர் குறித்து அறைகூவி.

வென்றது எங்களைப் போலும் - *'எங்களைத் தானோ வெற்றி கொண்டது!* **யாம் விளிவதும் உளதே** - *யாம் இறப்பதும் உண்டோ?* **இன்று காட்டுதும்** - *என் வலிமையை இன்று காட்டுவோம்;* **எய்துமின் எய்துமின்** - *வாருங்கள் வாருங்கள்';* **என்னா** - *என்று;* **கொன்ற கொற்றவர் தம் பெயர்** - *தம்மைக் கொன்ற வீரர்களின் பெயரை;* **குறித்து அறை கூவி** - *குறிப்பாகச் சொல்லி அறை கூவல் விட்டு;* **தேவரும் முனிவரும் சிந்த** - *தேவர்களும் முனிவர்களும் சிதறியோட;* **எங்கணும் சென்ற** - *(அப்படைகள்) எங்கும் செல்லலாயின.*

9818. பார் இடந்து கொண்டு எழுந்தன பாம்பு எனும் படிய,
பாரிடம் துனைந்து எழுந்தன மலை அன்ன படிய,
'பேர் இடம் கதுவ அரிது, இனி விசும்பு' என, பிறந்த,
பேர் இடங்கரின் கொடுங் குழை அணிந்தன பேய்கள்.

(மாயத்தினால்) ***பார் இடந்து கொண்டு*** - *நிலத்தைத் துளைத்துக் கொண்டு;* ***பாம்பு எழுந்தன எனும் படிய*** - *ஆதிசேடன் முதலிய பாம்புகள் எழுந்து வந்தன எனும்படியாகவும்;* ***பாரிடம்*** - *நிலத்தினுக்கு;* ***மேலே துனைந்தெழுந்தன*** - *விரைந்து மேலெழுந்து கிளம்பின;* ***மலையன்ன படிய*** - *பெரிய மலைகளென்று கூறும்படியாகவும்;* ***இனி பேரிடம் கதுவரிது*** - *இனி இப்பெரிய உலகில் உறைதலாற்றாது;* ***விசும்பென*** - *விண்ணகமே பொருத்தமான இடமென;* ***பேரிடங்கரின்*** - *தண்ணீரில் பெயர்ந்து திரியும் முதலைகள் போன்ற;* ***கொடுங்குழை*** - *வளைந்த குண்டலங்களை;* ***பிறந்த பேய்கள்*** - *(மாயத்தில்) பிறந்த பேய்கள்;* ***அணிந்தன*** - *அணிந்து காட்சி தந்தன.*

9819. தாமசத்தினில் பிறந்தவர், அறம் தெறும் தகையர்,
தாம் அசத்தினில் செல்கிலாச் சதுமுகத்தவற்குத்
தாமசத்திரம் செய்பவர், பரிந்தனர் தளரத்
தாம சத்திரம் சித்திரம் பொருந்தினர், தயங்க.

தாமசத்தினில் பிறந்தவர் - *மாயாத்திரத்தால் பிறந்தவரும்;* ***அறந்தெறும் தகையர்*** - *தருமத்தை அழிக்க வல்ல ஆற்றல் உள்ளவருமான மாயப்படைகள்;* ***தாம்*** - *தாம்;* ***அசத்தினில்*** - *போலி நெறியில்;* ***செல்கிலா*** - *செல்லாதவராய்;* ***சதுமுகத்தவற்கு*** - *நான் முகனுக்கு;* ***உத்தாமம்*** - *சிறந்த;* ***த்திரம்*** - *யாகத்தை;* ***செய்பவர்*** - *புரிபவரான முனிவர்;* ***பரிந்தனர் தளர*** - *மனம் நொந்து தளர;* ***தாமம்*** - *ஒளி சிறந்த;* ***சத்திரம்*** - *படைக்கலம்;* ***தயங்க*** - *மின்னிட;* ***சித்திரம் பொருந்தினர்*** - *விசித்திரமாக விளங்கினர்.*

9820. தாம் அவிந்து மீது எழுந்தவர்க்கு இரட்டியின்
தகையர்,
தாம இந்துவின் பிளவு எனத் தயங்கு வாள் எயிற்றர்,
தாம் அவிஞ்சையர், கடல் பெருந் தகையினர், தரளத்
தாம விஞ்சையர் துவன்றினர், திசைதொறும் தருக்கி.

தாம் அவிந்து - *தாம் முன்னர் இறந்து;* ***மீது எழுந்தவர்க்கு இரட்டியின் தகையர்*** - *மீண்டும் எழுந்தவர்களாகி இரண்டாம் முறை வந்த தன்மையுடையவரும்;* ***தாம இந்துவின்*** - *ஒளி மிக்க திங்களின்;* ***பிளவென*** - *பிறையென;* ***தயங்குவாள் எயிற்றர்*** - *மின்னும் ஒளிமிக்க பற்களை உடையவரும்;* ***தாம் அவிஞ்சையர்*** - *தாம் மாயத்தன்மை மிக்கவரும்;* ***கடல் பெரும் தகையினர்*** - *பெருங்கடல் போல் பரந்தவராய்;* ***தரளத் தாம விஞ்சையர்*** - *முத்துமாலை அணிந்த விந்தை மிக்கோராய்;* ***திசைதொறும்*** - *எல்லாப் பக்கங்களிலும்;* ***தருக்கித் துவன்றினர்*** - *நெருங்கினர்.*

9821. தாம் மடங்கலும், முடங்கு உளை யாளியும் தகுவார்,
தாம் அடங்கலும் நெடுந் திசை உலகொடும் தகைவார்,
தா மடங்கலும் கடலும் ஒத்து ஆர்தரும் தகையார்,
தாம் மடங்கலும் கொடுஞ் சுடர்ப் படைகளும் தரித்தார்.

தாம் மடங்கலும் - தாவும் இயல்பினவான சிங்கத்தையும்; **முடங்கு உளை யாளியும்** - வளைந்த பிடரிமயிரை உடைய யாளியையும்; **தகுவார்** - நிகர்த்தவர்களும்; **தாம் அடங்கலும்** - தாம் அனைவரும்; **நெடுந்திசை** - நெடிய திசைகளை; **உலகொடும் தகைவார்** - உலகினோடும் (போரில்) தடுக்க வல்லவர்களும்; **தா மடங்கலும் கடலும் ஒத்து ஆர் தரும் தகையார்** - தாவுகின்ற ஊழித்தீயும் கடலும் போல ஆரவாரிக்கும் தன்மையர்; **தாம்** - ஒளிமிக்க; **மடங்கலும்** - இடியேறுகளையும்; **கொடுஞ்சுடர்ப் படைகளும்** - கொடியதும் ஒளிமிக்கதுமான படைக்கலன்களையும்; **தரித்தார்** - தாங்கி நின்றனர்.

முதலடியில் தாவும் என்ற சொல்தாம் எனத் தொக்கது. மடங்கல் - சிங்கம், ஊழித்தீ, இடியேறு என வெவ்வேறு பொருள் தர வந்தது. இச்செய்யுள் யமகம்.

9822. இனைய தன்மையை நோக்கிய இந்திரை கொழுநன்,
'வினையம் மற்று இது மாயமோ? விதியது விளைவோ?
வனையும் வன் கழல் அரக்கர்தம் வரத்தினோ? மற்றோ?
நினைதியாமெனின், பகர்' என, மாதலி நிகழ்த்தும்:

இனைய தன்மையை நோக்கிய - இப்படிப்பட்ட நிலையைக் கண்ட; **இந்திரை கொழுநன்** - திருமகள் நாயகனாகிய (இராமபிரான்); **'இது வினயம் மாயமோ?** - இந்தச் செயல் மாயம் தானோ?; **விதியது விளைவோ?** - (இல்லையெனில்) விதியில் நேர்ந்ததுதானோ?; **வனையும்** - அணிந்த; **வன்கழல் அரக்கர்** - பெரிய கழலினை உடைய அரக்கர்களின்; **வரத்தினோ?** - வர வலம் தானோ; **மற்றோ?** - வேறு காரணங்களால் நேர்ந்ததோ?; **நினைதியாம் எனில்** - எண்ணி அறிந்திருந்தால்; **பகர்** - கூறுவாயாக; **என** - என்று கேட்க; **மாதலி நிகழ்த்தும்** - மாதலி உரைக்கலானான்.

இராமன் ஞானக்கணை விடுதல்

9823. 'இருப்புக் கம்மியற்கு இழை நுழை ஊசி என்று

இயற்றி,
விருப்பின், ''கோடியால் விலைக்கு'' எனும் பதடியின்,
விட்டான் -
கருப்புக் கார் மழை வண்ண!- அக் கடுந் திசைக்
களிற்றின்
மருப்புக் கல்லிய தோளவன் மீள அரு மாயம்.

__கருப்பு__ - கடும் பஞ்ச காலத்தில் (பெய்தற்கு முற்பட்ட); __கார் மழை வண்ண__ - கரிய முகில் நிற முடையாய்!; __இருப்புக் கம்மியற்கு__ - இரும்பினால் பணிசெய்கின்ற கொல்லனுக்கு; __இழை__

__நுழை__ - நூலிழை நுழைகின்ற; __ஊசி ஒன்று இயற்றி__ - ஓர் ஊசி செய்து; __விருப்பின்__ - ஆசையோடு; __விலைக்குக் கோடியால்__ - விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்; __எனும்__ - என்றுரைக்கும்; __பதடியின்__ - அறிவிலான் போன்று; __அக்கடுந் திசைக் களிற்றின்__ - அந்தக் கடுமைவாய்ந்த திசையானையின்; __மருப்பு__ - கொம்பினால்; __கல்லிய__ - துளைக்கப்பட்ட; __தோளவன்__ - தோள்களையுடைய இராவணன்; __மீள அரும் மாயம்__ - தப்புதற்கு அரிதான மாயாஸ்திரத்தை; __விட்டான்__ - எய்தான்?

மாயனாகிய உன் மீது மாயாஸ்திரத்தை விடுவது கொல்லனிடமே ஊசி விற்பது போன்றது என்றான். பதடி - உள்ளீடில்லாத பதர் போன்றவன்.

'கொற்சேரித் துன்னூசி விற்பவரில்' (பழமொழி நானூறு 73) ஒப்பு நோக்குக.

9824, 'வீக்கு வாயிலில் வெள் எயிற்று அரவின் வெவ்
விடத்தை
மாய்க்குமா நெடு மந்திரம் தந்தது ஓர் வலியின், -
நோய்க்கும், நோய் தரு வினைக்கும், நின் பெரும்
பெயர் நொடியின்,
நீக்குவாய்! - நினை நினைக்குவார் பிறப்பு என,
நீங்கும்.

__'நோய்க்கும்__ - பிறவியாகிய நோயினுக்கும்; __நோய்தரு வினைக்கும்__ - அப்பிணியினை விளைவிக்கும் வினைகளுக்கும் (எதிராக); __நின் பெரும் பெயர்__ - உன் பெருமை மிக்க திருநாமம்; __நொடியின்__ - மொழிந்தால்; __நீக்குவாய்!__ - (அவற்றை) நீக்கி அருள்பவனே!; __வீக்கு__ - அழிக்கும் தன்மையுடையதாய்; __வாயிலில்__ - வாயில் வைத்திருக்கின்ற; __வெள் எயிற்று அரவின்__ - வெண் பற்கள் கொண்ட பாம்பின்; __வெவ்விடத்தை__ - கொடிய நஞ்சினை; __மாய்க்கும்__ - அழிக்கின்றவாறு; __நெடுமந்திரம் தந்தது ஓர் வலியின்__ - உயர்ந்த மந்திரம் அளிக்கும் ஒப்பற்ற ஆற்றலைப் போன்று (உன் அம்பின் வலிமையால் இம்மாயாஸ்திரம்); __நினை நினைக்குவார்__ - உன்னைத்

தியானிப்பவர்; ***பிறப்பு என நீங்கும்*** *- பிறவி நீங்குவது போன்று தொலையும் (என்று மாதலி கூறினான்)*

இராமநாமத்தின் பெருமை கூறப்பட்டது.

'கடிக்கும் வல் அரவும் கேட்கும் மந்திரம்' (கம்ப. 5204)

9825. 'வரத்தின் ஆயினும், மாயையின் ஆயினும், வலியோர்
உரத்தின் ஆயினும், உண்மையின் ஆயினும், ஓடத்
துரத்தியால்' என, ஞான மாக் கடுங் கணை
துரந்தான் -
சிரத்தின் நான்மறை இறைஞ்சவும் தொடரவும்
சேயோன்.

நான்மறை *- நான்கு வேதங்களும்;* ***சிரத்தின்*** *- தன் சிரசுக்கு நிகரான உபநிடதங்களால்;* ***இறைஞ்சவும் தொடரவும்*** *- வணங்கவும் தேடவும் (இயலாதவாறு);* ***சேயோன்*** *- அப்பாற்பட்டு நிற்பவனாகிய இராமன்;* ***வரத்தின் ஆயினும்*** *- வர பலத்தினாலாவது;* ***மாயையின் ஆயினும்*** *- மாயையினாலாவது;* ***வலியோர் உரத்தின் ஆயினும்*** *- வல்லமை மிக்க ஆற்றலினாலாவது;* ***உண்மையின் ஆயினும்*** *- சத்தியத்தினாலாவது (எந்த வகையிலாவது இருந்தாலும்);* ***ஓடத் துரத்தியால்*** *- மாயாஸ்திரம் ஓடும்படித் துரத்துவாய்;* ***என*** *- என்று;* ***ஞானமாக் கடுங்கணை*** *- ஞானமாகிய பெருமையும் கடுமையும் நிறைந்த அம்பினை;* ***துரந்தான்*** *- எய்தான்.*

உபநிடதங்களை வேதத்தின் சிரம் என்பர்.

9826. துறத்தல் ஆற்று உறு ஞான மாக் கடுங் கணை
தொடர,
அறத்து அலாது செல்லாது, நல் அறிவு வந்து
அணுக,
பிறத்தல் ஆற்றுறும் பேதைமை பிணிப்புறத் தம்மை
மறத்தலால் தந்த மாயையின் மாய்ந்தது, அம் மாயை.

துறத்தல் ஆற்று *- (இராமபிரான்) ஏவியவழியில்;* ***உறு*** *- உற்ற;* ***மாக்கடும்*** *- பெருமை மிக்கதும் கடுமை கொண்டதுமான;* ***ஞானக்கணை*** *- ஞானாத்திரம்;* ***தொடர*** *- பின்தொடர;* ***அறத்து அலாது செல்லாத*** *- அறத்துக்கு மாறான வழியில் செல்லும் இயல்பு நீங்கி;* ***நல்லறிவு வந்து அணுக*** *- நல்லுணர்வு நெருங்கிச் சேர்தலால்;* ***பிறத்தல் ஆற்றுறும்*** *- பிறப்பின் (காரணமாக) வழிப்படும்;* ***பேதைமை பிணிப்புற*** *- அறியாமையின் கட்டுற்று;* ***தம்மை மறத்தலால்*** *- தம் நிலை மறந்ததனால்;* ***தந்த*** *- ஏற்பட்ட;* ***மாயையின்*** *- மாயை அழிவது போன்று;* ***மாயம் மாய்ந்தது*** *- அம்*

மாயாத்திரம் தொலைந்தது. மெய்யுணர்வால் பிறப்பிற்குக் காரணமான மாயை நீங்குவது போன்று ஞானாத்திரத்தால் மாயாத்திரம் அழிந்தது.

இராவணன் சூலம் வீசுதல்

சந்தக் கலித்துறை

9827. நீலம் கொண்டு ஆர் கண்டனும், நேமிப் படையோனும்,
மூலம் கொண்டார், கண்டகர் ஆவி முடிவிப்பான்,
காலம் கொண்டார்; கண்டன முன்னே கழிவிப்பான்,
சூலம் கொண்டான், அண்டரை எல்லாம் தொழில் கொண்டான்.

நீலம் கொண்டு ஆர் - *நீல நிறம் வந்து பொருந்திய;* **கண்டனும்** - *கழுத்தை உடைய சிவபெருமானும்;* **நேமிப் படையோனும்** - *சக்கரப் படை படைத்த திருமாலும்;* **மூலம் கொண்டார்** - *(திருமாலின் நாபிக் கமலத்தை) மூலமாகக் கொண்ட பிரமனும்;* **கண்டகர்** - *கொடிய அரக்கரின்;* **ஆவி முடிவிப்பான்** - *உயிரை அழிப்பதற்கு;* **காலம் கொண்டார்** - *உரிய காலத்தை அமைத்துக் கொண்டார்;* **அண்டரை எல்லாம்** - *தேவாதி தேவர்களை எல்லாம்;* **தொழில் கொண்டான்** - *ஏவல் கொண்டவனாகிய இராவணன்;* **முன்னே கண்டன கழிவிப்பான்** - *கண்ணுக்கு முன்னே காண்பனவெல்லாம் அழித்தல் கருதியவனாய்;* **சூலம் கொண்டான்** - *ஒரு சூலாயுதத்தை ஏந்தினான்.*

மூலம் - கொப்பூழ்த் தாமரையாகிய மூலம்; கண்டகர் - முள் போன்ற கொடியவர்.

9828. கண்டா குலம் முற்று ஆயிரம் ஆர்க்கின்றது, கண்ணில்
கண்டு ஆகுலம் உற்று உம்பர் அயிர்க்கின்றது, 'வீரர் -
கண் தா, குலம், முற்றும்' சுடும் என்று அக் கழல் வெய்யோன்,
கண் தாகுதல் முன், செல்ல விசைத்துள்ளது கண்டான்.*

'செல்வாய்' என்ன - *'சென்று வா' என்று;* **செல்ல விடுத்தான்** - *(இராவணன்) சூலத்தைச் செல்லுமாறு ஏவினான்;* **வானோர்** - *தேவர்கள்;* **மெலிகின்றார்** - *(உடலும் மனமும்) வாட்டமுற்றவராய்;* **'வள்ளால் இது தீர்த்தற்கு நீயே ஒல்வாய்** - *வள்ளலே! இதனை அழித்தற்கு உன்னால்தான் முடியும்;* **வேறு ஒருவர்க்கும் உடையாது**

- பிறர் எவராலும் (இதனை) அழிக்கவொண்ணாது; **வல்வாய் வெங்கண் சூலம்** *- வலிய வாயுடன் கொடிதாய் வரும் சூலம்;* **எனும் காலனை** *- எனப் (பெயர் தரித்த) கூற்றுவனை;* **வெல்வாய் வெல்வாய்** *- வெற்றி கொள்க, வெற்றி கொள்க';* **என்றனர்** *- என்று வேண்டினர்.*

ஆல் - அசை. ஒல்லுதல் - முடிதல்; அச்சம் காரணமாக விரைவுற்று இருமுறை 'வெல்வாய் வெல்வாய்' என அடுக்கினர்.

இராமன் அம்புகள் சூலத்தை வெல்லாது போக அவன் உங்காரத்தால் அழித்தல்

9831. துனையும் வேகத்தால் உரும்ஏறும் துண்ணென்ன
வனையும் காலின் செல்வன, - தன்னை மறவாதே
நினையும் ஞானக் கண் உடையார்மேல் நினையாதார்
வினையம் போலச் சிந்தின - வீரன் சரம் வெய்ய.

துனையும் வேகத்தால் *- விரையும் வேகத்தால்;* **உரும் ஏறும் துண்ணென்ன** *- இடியேறும் திடுக்கிடுமாறு;* **வனையும் காலின் செல்வன** *- சூழும் காற்றெனச் செல்லுகின்ற;* **வீரன் வெய்ய சரம்** *- இராமபிரான் ஏவிய கொடிய அம்புகள்;* **தன்னை மறவாதே நினையும்** *- தன்னை என்றும் மறக்காது சிந்திக்கும்;* **ஞானக்கண் உடையார் மேல்** *- ஞானக்கண் படைத்த பேரன்பாளர் மீது;* **நினையாதார் வினையம்** *- இறைவனை நினையாத கீழ் மக்கள் செய்யும் தீமைகள்;* **போலச் சிந்தின** *- பயன் தராது அழிவது போன்று சிதறி விழுந்தன.*

9832. எய்யும், எய்யும் தேவருடைத் திண் படை எல்லாம்;
பொய்யும் துய்யும் ஒத்து, அவை சிந்தும்; புவி தந்தான்
வய்யும் சாபம் ஒப்பு என வெப்பின் வலி கண்டான்
அய்யன் நின்றான், செய் வகை ஒன்றும்
அறிகில்லான்.

புவி தந்தான் *- பூமி காக்கும் இராமபிரான்;* **தேவர் உடைத் திண்படை எல்லாம்** *- வானோரின் வலிமை மிக்க படைக் கருவி-களெல்லாம்;* **எய்யும் எய்யும்** *- இடைவிடாது தொடுத்தான்;* **அவை** *- அவ்வாயுதங்கள்;* **பொய்யும் துய்யும் ஒத்து** *- பொய்ம்மையும் (மெல்லிய) பஞ்சினையும் போன்று;* **சிந்தும்** *- (சூலத்தை வெல்லாது) சிதறின;* **அய்யன்** *- இராமபிரான்;* **வய்யும் சாபம் ஒப்பு என** *- வைகின்ற சாபம் போன்று;* **வெப்பின்** *- வெம்மை சான்ற சூலத்தின்;* **வலி கண்டான்** *- வலிமையை உணர்ந்தான்;* **செய்வகை ஒன்றும் அறிகில்லான் நின்றான்** *- யாதும் செய்தற்கறியாதவன் போன்று (செயலற்று) நின்றான்.*

பொய்யும் துய்யும் என்றது உண்மையின் முன் பொய் போலவும், நெருப்பின் முன் பஞ்சு போலவும் பயனற்றுப் போனதை உணர்த்தும் பொருட்டு, பரம்பொருளை, ஒன்றும் அறிகில்லான் என்றது அவன் எடுத்த பாத்திரத்தை முன்னிட்டு.

9833. 'மறந்தான் செய்கை; மற்று எதிர் செய்யும் வகை எல்லாம்
துறந்தான்' என்னா, உம்பர் துணுக்கம் தொடர்வுற்றார்;
அறம்தான் அஞ்சிக் கால் குலைய, தான் அறியாதே,
பிறந்தான் நின்றான்; வந்தது சூலம், பிறர் அஞ்ச.

செய்கை மறந்தான் - (இராமபிரான்) செயலாற்றும் முறையை மறந்து போனான் **மற்று எதிர் செய்யும் வகை எல்லாம்** - மேலும் எதிரிகளை எதிர்த்துச் செய்ய வேண்டுவன அனைத்தையும்; **துறந்தான்** - நீத்து விட்டான்; **என்னா** - என்று கருதி; **உம்பர்** - தேவர்கள்; **துணுக்கம் தொடர்வுற்றார்** - அச்சம் தொடர நின்றனர்; **அறம் தான் அஞ்சிக் கால் குலைய** - அறம் நடுநடுங்கி நிலை குலைந்து போக; **பிறந்தான்** - மனிதனாகப் பிறந்த இராமபிரான்; **தான் அறியாதே நின்றான்** - தன் தெய்வீகத்தை உணராது நின்றான்; **பிறர் அஞ்ச** - (அது சமயம்) கண்டவர் அஞ்சுமாறு; **சூலம் வந்தது** - சூலப்படை நெருங்கி வந்தது.

9834. சங்காரத்தான் கண்டை ஒலிப்ப, தழல் சிந்த,
பொங்கு ஆரத்தான் மார்பு எதிர் ஓடிப் புகலோடும்,
வெங் காரத்தான் முற்றும் முனிந்தான்; வெகுளிப் பேர்
உங்காரத்தால் உக்கது, பல் நூறு உதிர் ஆகி.

(அச்சூலம்) **சங்காரத்தான்** - அழிவைச் செய்வதற்காக; **கண்டை ஒலிப்ப** - மணிகள் ஒலிக்க; **தழல் சிந்த** - நெருப்புச் சிதற; **பொங்கு ஆரத்தான் மார்பு எதிர்** - நிரம்பிய முத்து மாலைகளை அணிந்த இராமனது மார்பின் எதிராக; **ஓடிப் புகலோடும்** - விரைந்து வந்த அளவில் (இராமன்); **வெங்காரத்தான்** - கொடிய வெறுப்போடு; **முற்றும் முனிந்தான்** - மிகவும் கோபித்தான்; **வகுளிப் பேர் உங்காரத்தால்** - பெரிய சினத்தால் உண்டாகிய உங்கார சப்தத்தாலேயே; **பல்நூறு உதிர் ஆகி உக்கது** - (அச்சூலம்) பல நூறு பொடிகளாகிச் சிந்தியது.

9835. ஆர்ப்பார் ஆனார்; அச்சமும் அற்றார்; அலர் மாரி
தூர்ப்பார் ஆனார்; துள்ளல் புரிந்தார்; தொழுகின்றார்
'தீர்ப்பாய் நீயே தீ என வேறாய் வரு தீமை
பேர்ப்பாய் போலாம்!' என்றனர் - வானோர், உயிர்

பெற்றார்.

வானோர் - தேவர்கள்; **உயிர் பெற்றார்** - இழந்த உயிரை மீண்டும் பெற்றவர்களாகி; **ஆர்ப்பார் ஆனார்** - ஆரவாரித்தார்கள்; **அச்சமும் அற்றார்** - பயம் நீங்கினார்கள்; **அலர் மாரி தூர்ப்பார் ஆனார்** - மலர் மழையை எங்கும் சொரிந்து தூர்த்தார்கள்; **துள்ளல் புரிந்தார்** - துள்ளுதலையும் செய்தார்கள்; **''தீர்ப்பாய் நீயே தீ என வேறாய் வரு தீமை பேர்ப்பாய்'' என்றனர் தொழுகின்றார்** - இந்தச் சூலத்தைத் தீர்ப்பவனாகிய நீயே எனக்கு நெருப்பென வேறாக வருகின்ற தீமைகளையும் நீக்குவாய் ஆவாய் என்று கூறியவர்களாய் வணங்குகின்றார்கள்.

போலாம் - உரையசை.

இராமனை வேத முதல்வனோ என இராவணன் ஐயுறல்

9836. 'வென்றான்' என்றே உள்ளம் வியந்தான், 'விடு சூலம்
பொன்றான்என்னின் போகலது' என்னும் பொருள்
கொண்டான்,
ஒன்று ஆம் உங்காரத்திடை உக்கு, ஓடுதல் காணா
நின்றான், அந் நாள் வீடணனார் சொல்

நினைவுற்றான்.

விடுசூலம் - நாம் விட்ட சூலம்; **பொன்றான் என்னின் போகலது என்னும் பொருள் கொண்டான்** - (இராமன்) இறந்தால் அல்லாமல் அவனை விட்டுப் போகாது என்னும் கொள்கையைக் கொண்டவனாகிய இராவணன்; **ஒன்று ஆம் உங்காரத்திடை** - (இராமனது) தனித்தன்மை வாய்ந்த உங்கார சப்தத்தால்; **உக்கு ஓடுதல் காணா நின்றான்** - பொடிப் பொடியாகிப் போதலைக் கண்ணால் கண்டு நின்றவனாகி; **வென்றான் என்றே உள்ளம் வியந்தான்** - இவன் நம்மை வெற்றி கொண்டான் என்று மனத்தில் அவனை நன்கு மதித்து; **அந்நாள் வீடணனார் சொல் நினைவுற்றான்** - (அனுமன் தூது வந்த பொழுதும், மந்திர அவையிலும்) தன் தம்பியாகிய வீடணனது அறிவுரைகளை மனத்தில் நினைத்தான்.

9837. 'சிவனோ? அல்லன்; நான்முகன் அல்லன்;
திருமாலாம்
அவனோ? அல்லன்; மெய் வரம் எல்லாம்
அடுகின்றான்;
தவனோ என்னின், செய்து முடிக்கும் தரன் அல்லன்;
இவனோதான் அவ் வேத முதல் காரணன்?'
என்றான்.

என் மெய் வரம் எல்லாம் அடுகின்றான் - என்னுடைய உண்மையான மிகச்சிறந்த வரபலங்களை எல்லாம் அழிக்கின்றான்; **சிவனோ?** - இவ்இராமன் சிவபெருமானாய் இருப்பானோ? **அல்லன்** - அப்படி இரான்; **திருமாலாம் அவனோ?** - திருமாலாகிய அவனாக இருப்பானோ?; **அல்லன்** - அப்படியும் இரான்; **தவனோ என்னின்** - தவம் செய்து ஆற்றல் பெற்றவனாய் இருப்பானோ என்றால்; **செய்து முடிக்கும் தரன் அல்லன்** - இத்தகைய பேராற்றலைத் தவத்தால் செய்து முடிக்கு தகுதியுடையவன் ஒருவனும் இல்லை; (ஆதலின்) **அவ் வேத முதல் காரணன் இவனோதான்** - அந்தத் தொன்மையான வேதங்களுக்கெல்லாம் மூல காரணமான ஆதிப் பரம் பொருள் இவன் தானோ?; **என்றான்** - என்று கூறி வியந்து பிரமித்து நின்றான்.

மும்மூர்த்திகளும் திக்குவிசயம் செய்த போது இவன்பால் தோற்று ஓடியவர் ஆதலின் அவரை விலக்கினான். தானே மிகப் பெரும் தவங்களைச் செய்து வரங்களைப் பெற்றவன் ஆதலின் தன் வரங்களை அழிப்பவன் தன்னினும் மிகப் பெரிய தவம் செய்யவேண்டும். அப்படி ஒருவன் இருக்க இயலாது என்பது இவனது தற்செருக்கால் வந்த நினைவு, இவ்வாறு அனைத்தும் பொருந்தாமையின் வீடணன் கூறியபடி 'ஆதிப் பரம் பொருள்' இவன் என்பதை நினைந்து தெளிந்தான்.

நிருதிப் படையும் கருடக் கணையும்

9838. 'யாரேனும் தான் ஆகுக! யான் என் தனி ஆண்மை
பேரேன்; நின்றே வென்றி முடிப்பென்; புகழ்பெற்றேன்;
நேரே செல்லும் கொல்லும் எனில் தான் நிமிர்வென்றி
வேரே நிற்கும்; மீள்கிலென்' என்னா, விடலுற்றான்.

யாரேனும் தான் ஆகுக - எதிர் நிற்பவன் (மேல் நாம் நினைத்தவருள்) எவனாக இருப்பினும் இருந்து விட்டுப் போகட்டும்; **யான் என் தனி ஆண்மை பேரேன்** - நான் எனக்கேயுரிய தனியாற்றலிலிருந்தும் பெயர மாட்டேன்; **நின்றே வென்றி முடிப்பென்** - (எதிர்) நின்றே என் வெற்றியை முடிப்பேன்; **புகழ் பெற்றேன்** - மூவுலகிலும் நான் வீரத்தால் புகழ் பெற்றவன்; **நேரே செல்லும்** - (ஒரு வீரன்) நேருக்கு நேர் செல்வான்; **'கொல்லும்** - கொல்வான்; **எனில் தான்** - என்றால்தான்; **நிமிர் வென்றி வேரே நிற்கும்** - மடங்காத வெற்றியின் (புகழ்) வேர் நிலைத்து நிற்கும்; **மீள்கிலென்** - (எது நேரினும்) திரும்பேன்; **என்னா விடல் உற்றான்** - என்று கூறியவாறு (இராவணன்) அம்புகளை விடுவதற்கு ஒருப் பட்டான்.

முன் பாடலில் சிறிதே தலையெடுத்த சத்துவகுணம், இராவணனின் ராசதக் குணத்தால் மீண்டும் அடங்கி ஒடுங்கிப் போனமையை இப்பாடல் அறிவிக்கின்றது.

9839. ***நிருதித் திக்கில் நின்றனன் வென்றிப் படை நெஞ்சில்***
கருதி, தன்பால் வந்தது அவன் கைக்கொடு, காலன்
விருதைச் சிந்தும் வில்லின் வலித்து, செலவிட்டான் -
குருதிச் செங் கண் தீ உக, ஞாலம் குலைவு எய்த.

நிருதித் திக்கில் நின்றவன் - *நிருதியின் திசையில் நிற்கும் திக்குப் பாலகனுடைய;* **வென்றிப் படை நெஞ்சில் கருதி** - *வெற்றி தரும் படைக்கலத்தை நெஞ்சத்தில் தியானிக்க;* **தன்பால் வந்தது** - *அப்படை (உடனே) அவனிடம் வந்தது;* **அவன் கைக்கொடு** - *அந்த இராவணன் அதனைக் கையால் ஏற்று;* **காலன் விருதைச் சிந்தும்** - *யமனுடைய வீர விருதுகளையெல்லாம் அழித்தொழிக்க வல்ல;* **வில்லில் வலித்து** - *(தன்) வில்லில் ஏற்றி;* **குருதிச் செங்கண் தீ உக** - *உதிரம் போல் சிவந்த (தன்) கண்கள் தீயுமிழுமாறும்;* **ஞாலம் குலைவு எய்த** - *உலகம் நிலை குலையவும்;* **செலவிட்டான்** - *அந்த (நிருதிக்கணையை) விடுத்தான்.*

நிருதித் திசை - தென்மேற்குத் திசை.

9840. ***வய்யம் துஞ்சும் வன் பிடர் நாகம் மனம் அஞ்ச,***
பய்யும் கோடிப் பல் தலையோடும் அளவு இல்லா,
மெய்யும் வாயும் பெற்றன, மேருக் கிரி சால
நொய்து என்று ஓதும் தன்மைய ஆக நுழைகின்ற.

வய்யம் துஞ்சும் - *(இந்த) உலகம் தங்குதற்கிடமான;* **வன் பிடர் நாகம்** - *வலிய பிடரியையுடைய ஆதிசேடன்;* **மனம் அஞ்ச** - *மனம் பயம் கொள்ளுமாறு;* **கோடிப் பல் தலையோடும்** - *வரிசையாக அமைந்த தலைகளோடும்;* **பய்யும்** - *படங்களும்;* **அளவு இல்லா மெய்யும்** - *எண்ணிக்கை கடந்த உடல்களும்;* **வாயும் பெற்றன** - *வாய்களும் பெற்றனவும்;* **மேரு கிரி சால நொய்து** - *மேரு மலை இவற்றோடு ஒப்பிட மிகவும் கனமற்றது;* **என்று ஓதும் தன்மைய** - *என்று கூறத்தக்கனவாய்;* **நுழைகின்ற** - *நுழைகின்றனவும்;*

9841. ***வாய் வாய்தோறும் மா கடல் போலும் விட வாரி***
போய் வார்கின்ற, பொங்கு அனல் கண்ணின்
பொழிகின்ற,
மீவாய் எங்கும் வெள்ளிடை இன்றி மிடைகின்ற,
பேய் வாய் என்ன வெள் எயிறு எங்கும் பிறழ்கின்ற.

வாய் வாய் தோறும் - *ஒவ்வொரு வாயிலிருந்தும்;* **மாகடல் போலும்** - *பெருங்கடல் நீர் போலும்;* **விடநீர் போய் வார்கின்ற** - *நச்சுநீர் மிகுதியாக ஒழுகப் பெற்றனவும்;* **பொங்கு அனல் கண்ணில் பொழிகின்ற** - *மிக நெருப்பைக் கண்களில்*

கொட்டுகின்றனவும்; ***மீவாய் எங்கும்*** *- மேலிடம் எங்கும்;* ***வெள் இடை இன்றி*** *- வெற்றிடம் இல்லாமல்;* ***மிடைகின்ற*** *- நெருங்குகின்றனவும்;* ***பேய் வாய் அன்ன*** *- பேய்களின் வாய்களைப் போல;* ***வெள் எயிறு*** *- வெண்மையான பற்கள்;* ***பிறழ்கின்ற*** *- விளங்குகின்றனவும்.*

9842. 'கடித்தே தீரும்; கண் அகன் ஞாலம் கடலோடும்
குடித்தே தீரும்' என்று உயிர் எல்லாம் குலைகின்ற
'முடித்தான் அன்றோ, வெங் கண் அரக்கன்? முழு முற்றும்
பொடித்தான் ஆகும், இப்பொழுது' என்னப் புகைகின்ற.

கடித்தே தீரும் *- (இந்த நிருதிக்கணை) (இராமனைத்) தீண்டிக் கடித்தே தீரும்;* ***கண் அகல் ஞாலம் கடலோடும் குடித்தே தீரும்*** *- (கடித்துவிட்டு) இடமகன்ற இந்த உலகத்தைக் கடலோடும் சேர்த்துக் குடித்தே தீரும்;* ***என்று உலகெல்லாம் குலைகின்ற*** *- எனக் கூறி உலகோர் நிலைகுலைவதற்கு ஏதுவாய்;* ***வெங்கண் அரக்கன்*** *- அருளற்ற இந்த இராவணன்;* ***முழுமுற்றும் முடித்தான்*** *- உலகம் அடங்கலும் அழித்துக் கட்டிவிடுவான்;* ***இப்பொழுது பொடித்தான் ஆகும்*** *- இப்பொழுதே பொடி செய்து விடுவான்;* ***என்னப் புகைகின்ற*** *- என்னுமாறு புகை கக்கி வந்தன (அந்த நிருதிக்கணையுமிழ்ந்த நாகங்கள்)*

9843. அவ்வாறு உற்ற ஆடு அரவம் தன் அகல் வாயால்
கவ்வா நின்ற மால் வரை முற்றும் அவை கண்டான்,
'எவ் வாய்தோறும் எய்தின' என்னா, எதிர் எய்தான்,
தவ்வா மெய்ம்மைக் காருடம் என்னும் படைதன்னால்.

அவ்வாறு உற்ற ஆடு அரவம் *- அங்ஙனம் படமெடுத்தாடும் இயல்பான நாகங்கள்;* ***தன் அகல்வாயில்*** *- தம் அகன்ற வாயினால்;* ***மால் வரை முற்றும்*** *- பெரிய மலைகள் முழுவதையும்;* ***கவ்வா நின்ற அவை கண்டான்*** *- கவ்வத்தக்கனவாய் அவை வருவதை (இராமன்) கண்டான்;* ***எவ்வாய் தோறும் எய்தின*** *- இந்த நாகங்கள் எல்லா இடங்களிலும் வந்து அடைந்தன;* ***என்னா*** *- என்றெண்ணி;* ***தவ்வா*** *- தவறாத;* ***மெய்ம்மைக் காருடம் என்னும் படை தன்னால்*** *- உண்மையுடைய கருடாத்திரம் என்னும் படைக்கலத்தால்;* ***எதிர் எய்தான்*** *- (அந்நாகக் கணைகளை அழிக்க) எதிர்க்கணையாக விட்டான்.*

காருடம் - கருடன் தொடர்புடையது கருடாத்திரம். பாம்புக்குப் பகை கருடன்.

9844. எவண் எத்தன்மைத்து ஏகின நாகத்துஇனம் என்ன,
பவணத்து அன்ன வெஞ் சிறை வேகத் தொழில் பம்ப,
சுவணக் கோலத் துண்டம் நகம் தொல் சிறை வெல்

போர்
உவணப் புள்ளே ஆயின, வானோர் உலகு எல்லாம்.

நாகத்து இனம் - (இராவணன் நிருதிக்கணையால் விடுத்த) நாகக் கூட்டங்கள்; **எவண் எத்தன்மைத்து ஏகின என்ன** - எங்கே எவ்வாறு ஏகி மறைந்தன என்று வியக்குமாறு; **பவணத்து அன்ன வெஞ்சிறை** - காற்றைப் போன்ற கொடிய சிறகுகளில்; **வேகத் தொழில் பம்ப** - விசையுடன் கூடிய பறக்கும் செயல் நிறைதலால்; **சுவணக்கோலம்** - பொன்மயமான நிறத்தையும்; **துண்டம், நகம், தொல் சிறை** - மூக்கையும், நகத்தையும், முதிர்ந்த சிறகையும் கொண்ட; **போர்வெல் உவணப் புள்ளே** - போரில் வெற்றியையே பெறும் கருடப் பறவையின் மயமாகவே; **வானோர் உலகு எல்லாம் ஆயின** - தேவர் உலகு முழுவதும் மாறின.

பவணம் - காற்று. பவனம் என்ற வடசொல் எதுகை நோக்கிப் பவணம் என வந்தது.

கலி விருத்தம் (வேறு)

9845. அளக்க அரும் புள்இனம் அடைய ஆர் அழல்
துளக்க அரும் வாய்தொறும் எரியத் தொட்டன,
'இளக்க அரும் இலங்கை தீ இடுதும், ஈண்டு' என
விளக்குஇனம் எடுத்தன போன்ற, விண் எலாம்.

அளக்க அரும் புள்ளினம் அடைய - எண்ண முடியாத கருடப் பறவைத் தொகுதி எல்லாம்; **துளக்க அரும் வாய் தொறும்** - அசைத்தற்கு இயலாத வாய்கள் தோறும்; **ஆர் அழல் எரியைத் தொட்டன** - பெருந் தீயையுமிழ்ந்தன; **அவை இளக்க அரும் இலங்கை தீ இடுதும்** - நெகிழாத இலங்கையை நெகிழ்விக்க நெருப்பையிடுவோம்; **ஈண்டு என** - விரைவில் என்று; **விண் எலாம்** - விண்ணுலகத் தேவர் எல்லோரும்; **விளக்கு இனம் எடுத்தன போன்ற** - விளக்குகளின் தொகுதியை எடுத்தாற் போன்றிருந்தன. இளகாத இலங்கையைத் தீயால் இளக்கிப் பயன் கொள்ள நினைத்தது போன்று, கோபத்தால் வாயில் தீக்கக்கினவாம் கருடப் பறவைகள். அவை இலங்கை நகரைச் சுட்டுப் பொசுக்கத் தேவர்கள் கைப்பந்தம் கொண்டது போன்றிருந்தது எனச் சுவைபடக் கூறினார். விளக்கு - இங்கு தீப்பந்தம் குறித்தது.

9846. குயின்றன சுடர் மணி, கனலின் குப்பையின்
பயின்றன, சுடர் தரப் பதும நாளங்கள்
வயின்தொறும் கவர்ந்தென்ன, துண்ட வாள்களால்
அயின்றன, புள்இனம் உகிரின் அள்ளின.

குயின்ற(ன்)ன - நாகங்களின் தலையில் பதித்து வைத்தாற் போன்ற; **சுடர்மணி கனலின் குப்பையின் பயின்றன** - ஒளியுள்ள மாணிக்கங்கள் தீயின் தொகுதியைப் போன்றனவாய்; **சுடர் தர** - ஒளிவீச; **புள் இனம்** - அந்தக் கருடப் பறவைகள்; **பதும நாளங்கள்** - தாமரைத் தண்டுகளை; **வயின் தொறும்** - இடந்தோறும்; **கவர்ந்தென** - கவர்ந்து சென்றாற் போல; **உகிரின் அள்ளின** - அப்பாம்புகளைக் கால் நகங்களால் அள்ளி; **துண்ட வாள்களால்** - மூக்குகளாகிய வாள்களைக் கொண்டு; **அயின்றன** - கொத்தித் தின்றன.

கருடப் பறவைகள் தலையில் மாணிக்கம் பதித்த பாம்புகளை, தாமரைத் தண்டுகளைப் பற்றிச் செல்வது போற்சென்று கொத்தித் தின்றன. பதும நாளம் - தாமரைத் தண்டு.

9847. ஆயிடை அரக்கனும், அழன்ற நெஞ்சினன்,
தீயிடைப் பொடிந்து எழும் உயிர்ப்பன், சீற்றத்தன்,
மா இரு ஞாலமும் விசும்பும் வைப்பு அறத்
தூயினன், சுடு சரம் உருமின் தோற்றத்த.

ஆயிடை - அப்போது; **அரக்கனும் அழன்ற நெஞ்சினன்** - இராவணனும் கொதிக்கும் நெஞ்சினன் ஆகி; **தீயிடைப் பொடிந்து எழும் உயிர்ப்பன்** - நெருப்புப் பொடியாகச் சிந்துகின்ற பெரு மூச்சுடையவனாய்; **சீற்றத்தன்** - வெகுளி மிக்கவனாய்; **மா இரு ஞாலமும் விசும்பும்** - மிக விரிந்த இந்த உலகமும் ஆகாயமும்; **வைப்பு அற** - இடமில்லையென்னும்படி; **உருமின் தோற்றத்த** - இடியைப் போன்று காட்சி தரும்; **சுடுசரம் தூயினன்** - சுடுகின்ற அம்புகளை வாரி வீசினான். இராவணன் அம்புகள் இடிபோன்று நிறைந்தன என்பதால், அவற்றின் விரைவும், ஒளியும், அழிக்கும் திறனும் உவமையால் பெற வைத்தார்.

9848. அங்கு அவ் வெங் கடுங் கணை அயிலின்
வாய்தொறும்
வெங் கணை படப் பட, விசையின் வீழ்ந்தன;
புங்கமே தலை எனப் புக்க போலுமால்;
துங்க வாள் அரக்கனது உரத்தில் தோற்றல!

அங்கு அவ் வெம்கடும் கணை - அப்போது இராவணன் விட்ட கொடிய வேகங்கொண்ட அம்புகள்; **அயிலின் வாய் தொறும்** - (தம்முடைய) கூரிய வாய்கள் தோறும்; **வெம்கணை படப்பட** - (இராமனுடைய) கொடிய அம்புகள் படப்பட; **விசையின் வீழ்ந்தன** - வேகமாகச் சில வீழ்ந்தன; **துங்கவாள் அரக்கனது உரத்தில்** -

(வீரத்தில்) உயர்ந்தவனான இராவணனது மார்பில்; **புங்கமே தலையெனப் புக்க** - *அம்பின் முனையே தலையாகப் புகுந்து கொண்டன;* **தோற்றல** - *(அதனால் அவை) கண்களுக்குப் புலப்படவில்லை.*

அம்பின் அடிப்பகுதிகள் இராவணன் மார்பில் பதிந்து, அம்பின் முனைப் பகுதியே வெளியே சிறிது தெரிந்தமையால் "புங்கமே தலையெனப் புக்க" என்றார். புங்கம் - அம்பின் முனைப்பகுதி.

இராவணன் விஞ்சைகள் தளர்தலும் இராமன் வீரமும் வலியும் மிகுதலும்

9849. ஒக்க நின்று எதிர் அமர் உடற்றும் காலையில்,
முக்கணான் தட வரை எடுத்த மொய்ம்பற்கு
நெக்கன, விஞ்சைகள், நிலையின் தீர்ந்தன;
மிக்கன, இராமற்கு வலியும் வீரமும்.

ஒக்க நின்று - *சரிசமமாக நின்று;* **எதிர்** - *எதிர்த்து;* **அமர் உடற்றும் காலையில்** - *போர்புரியும் போது;* **முக்கணான் தடவரை எடுத்த மொய்ம்பற்கு** - *சிவபெருமானது பெரிய கயிலை மலையைத் தூக்கிய தோள்களையுடைய வலிமை வாய்ந்த இராவணனுக்கு;* **விஞ்சைகள்** - *அவன் கற்று வைத்திருந்த மாய வித்தைகள்;* **நெக்கன** - *(நினைவுக்கு வரும் தன்மைகள்) நெகிழ்ந்தனவாயின;* **நிலையில் தீர்ந்தன** - *(ஆதலால்) அவற்றின் தெய்வத்தன்மைகள் அகன்று*

போயின; **இராமற்கு வலியும் வீரமும் மிக்கன** - *இராம பிரானுக்கோ வல்லமையும் வீரத் தன்மையும் மிகத் தொடங்கின.*

இராமன் இராவணன் தலையை அறுத்தல்

9850. வேதியர் வேதத்து மெய்யன், வெய்யவர்க்கு
ஆதியன் அணுகிய அற்றம் நோக்கினான்,
சாதியின் நிமிர்ந்தது ஓர் தலையைத் தள்ளினான்,
பாதியின் மதி முகப் பகழி ஒன்றினால்.

வேதியர் வேதத்து மெய்யன் - *வேதம் வல்லோர் ஓதுகின்ற வேதத்தின் உண்மைப் பொருளாயிருக்கும் இராமபிரான்;* **வெய்யவர்க்கு ஆதியன்** - *கொடியவர்கட்கெல்லாம் முதல்வனாயிருக்கும் இராவணனுக்கு;* **அணுகிய அற்றம் நோக்கினான்** - *(இராவணன் தலையைக் கொய்ய இதுவே) ஏற்ற சமயம் என்று*

உணர்ந்து; ***சாதியின் நிமிர்ந்த ஓர் தலையை*** *- அவன் தலைக் கூட்டத்தில் சிறந்த ஒரு தலையை;* ***பாதியின் மதி முகப்பகழி ஒன்றினால்*** *- அர்த்தசந்திரக்கணை ஒன்றால்;* ***தள்ளினான்*** *- (அறுத்து நிலத்தில்) வீழ்த்தினான்.*

அரக்க சாதியின் ஆணவம் மிக்க தலைவன் ஆதலின் 'சாதியின் நிமிர்ந்தோன் தலை' என்றார் எனினுமாம். இராவணனுக்குச் சாதியால் வந்த செருக்கு உண்டு என்பதனை "சாதியால் வந்த சிறு நெறியறியான் என் தம்பி" (கம்ப. 7625) என வீடணனைக் கூறுமாற்றலால் கும்பகர்ணன் கூறியுள்ளமையைக் கொண்டு உணர்க.

9851. மேருவின் கொடுமுடி, வீசு கால் எறி
போரிடை, ஒடிந்து போய், புணரி புக்கென
ஆரியன் சரம் பட அரக்கன் வன் தலை
நீரிடை விழுந்தது, நெருப்பொடு அன்று போய்.

வீசு கால் எறி போரிடை *- வீசுகின்ற தன்மையனான காற்றுக் கடவுளோடு நிகழ்ந்த (ஆதிசேடனின்) போரில்;* ***மேருவின் கொடுமுடி*** *- மேரு மலையின் சிகரம்;* ***ஒடிந்து போய்*** *- முறிந்து போய்;* ***புணரி புக்கென*** *- கடலில் புகுந்தது போல்;* ***ஆரியன் சரம் பட*** *- இராமபிரானுடைய அம்பு தாக்கியதன் விளைவாக;* ***அரக்கன் வன் தலை*** *- இராவணனது வலிய தலை;* ***அன்று*** *- அந்நாளில்;* ***நெருப்பொடு போய் நீரிடை வீழ்ந்தது*** *- தீயோடு சென்று கடல் நீரில் போய் விழுந்தது.*

9852. குதித்தனர் பாரிடை, குன்று கூறுற,
மிதித்தனர்; வடகமும் துரசும் வீசினார்;
துதித்தனர்; பாடினர்; ஆடித் துள்ளினார்;
மதித்தனர், இராமனை - வானுளோர் எலாம்.

வான் உளோர் எலாம் *- விண்ணுலக வாசிகளான தேவர்கள் யாவரும்;* ***பாரிடை குதித்தனர்*** *- மண்மீது குதித்தார்கள்;* ***குன்று கூறுஉற மிதித்தனர்*** *- திரிகூட மலை மூட்டு நெகிழும்படி துகைத்தார்கள்;* ***வடகமும் துரசும் வீசினர்*** *- (மகிழ்வின் மிகுதியால்) மேலாடைகளையும் இடையாடைகளையும் வீசியெறிந்தனர்;* ***இராமனைத் துதித்தனர் பாடினர் ஆடித்துள்ளினர்*** *- இராமபிரானை துதித்து, பாடி, ஆடித்துள்ளி மகிழ்ந்தனர்;* ***மதித்தனர்*** *- (இராமபிரானின்) பேராற்றலை உயர்த்திப் போற்றினர்.*

9853. இறந்தது ஓர் உயிருடன் தருமத்து ஈட்டினால்
பிறந்துளதாம் எனப் பெயர்த்தும், ஓர் தலை

மறந்திலது எழுந்தது, மடித்த வாயது;-
சிறந்தது தவம் அலால், செயல் உண்டாகுமே!

இறந்தது ஓர் உயிர் - இறந்துபோன ஓர் உயிர்; **கருமத்து ஈட்டினால்** - (ஈட்டிய) கருமங்களின் தொகுதியால்; **உடன்** - உடனே; **பிறந்து உளதாம் என** - (மீண்டும்) பிறந்திருப்பது போல; **பெயர்த்தும்** - திரும்பவும்; **மறந்திலது** - (முன் இருந்த நிலைமையை) மறவாமல்; **மடித்த வாயது** - (சினத்தால்) மடித்த வாயோடு கூடியதாய்; **அத்தலை எழுந்தது** - அந்த இராவணன் தலை மீண்டும் முளைத்தது; **சிறந்தது தவம் அலால்** - (உலகில்) சிறந்ததான தவம் இல்லையானால்; **செயல் உண்டாகுமோ** - (இவ்வாறான) அரிய செயல்கள் நிகழக் கூடுமோ? (கூடாது).

9854. கொய்தது, 'கொய்திலது' என்னும் கொள்கையின்
எய்த வந்து, அக் கணத்து எழுந்தது ஓர் சிரம்,
செய்த வெஞ் சினத்துடன் சிறக்கும் செல்வனை
வைதது, தெழித்தது, மழையின் ஆர்ப்பது.

கொய்தது - கொய்யப் பெற்றதாகி; **கொய்திலது** - கொய்யப் படவில்லை; **என்னும் கொள்கையின்** - என்னும் எண்ணம் உண்டாகுமாறு; **எய்த அக்கணத்து** - எய்த அந்தக் கணத்திலேயே; **வந்து எழுந்தது ஓர் சிரம்** - (உடனே) வந்து ஒரு தலை முளைத்தது; **செய்த வெஞ்சினத்துடன்** - வெளிப்படும்படியான கொடுங் கோபக் குறியுடன்; **சிறக்கும் செல்வனை** - பெருமைக்குரிய இராமபிரானை; **மழையின் ஆர்ப்பது** - மழை போன்ற ஆரவாரத்துடன்; **வைதது தெழித்தது** - வைது திட்டியது.

செய்த வெஞ்சினத்துடன் - தலை அறுபடுவதற்கு முன்பிருந்த கோபக் குறியுடன். தெழித்தல் - அதட்டுதல்.

9855. இடர்ந்தது கிரிக் குவடு என்ன எங்கணும்
படர்ந்தது, குரை கடல் பருகும் பண்பது,
விடம் தரு விழியது, முடுகி, வேலையில்
கிடந்ததும், ஆர்த்தது, மழையின் கேழது.

விடம் தரு விழியது - நஞ்சைக் கக்குகின்ற கண்களையுடையதாகி; **முடுகி** - விரைந்து; **வேலையில் கிடந்ததும்** - கடலிற் கிடந்ததான தலையும்; **கிரிகுவடு கிடந்தது என்ன** - மலைச்சிகரம் குத்தி எடுக்கப்பட்டது என்னுமாறு; **எங்கணும் படர்ந்தது** - எங்கும் சென்றதாகி; **மழையின் கேழது** - மேகத்தின் நிறத்தைக் கொண்டு; **குரை கடல்** - ஒலிக்கின்ற கடலின் நீரை; **பருகும் பண்பது** - பருகுகின்ற தன்மையதாய்; **ஆர்த்தது** - ஆரவாரித்தது.

மேகம் கடல்நீரை உண்ணும் தன்மையது எனும் புராண மரபு பற்றி, இராவணன் தலைமை மேகமாக்கி, கடல் நீரினை அது உண்டு ஆர்ப்பரித்தது என்றார்.

இராவணனது கையை இராமன் அறுக்க, அது மீண்டும் முளைத்தல்

9856. 'விழுத்தினன் சிரம்' எனும் வெகுளி மீக்கொள,
வழுத்தின, உயிர்களின் முதலின் வைத்த ஓர்
எழுத்தினன், தோள்களின் ஏழொடு ஏழு கோல்
அழுத்தினன் - அசனிஏறு அயிர்க்கும் ஆர்ப்பினான்.

அசனு ஏறு அயிர்க்கும் ஆர்ப்பினான் - *பேரிடியும் அஞ்சக் கூடியவாறு ஆர்ப்பரிக்கின்ற இராவணன்;* ***சிரம் விழுத்தினன் எனும் வெகுளி மீக்கொள*** - *தன் தலையை (இராமன்) வீழ்த்திவிட்டான்*

என்கின்ற வெகுளி மேல் ஓங்கி; ***வழுத்தினன்*** - *(யாவரும்) போற்றுமாறு;* ***உயிர்களின் முதலில்*** - *உயிர் எழுத்துக்களின் முதலிலே;* ***வைத்த ஓர் எழுத்தினன் தோள்களில்*** - *வைக்கப் பட்டுள்ள ஒப்பற்ற எழுத்தாகிய அகர வடிவினனான இராமபிரானுடைய தோள்களில்;* ***ஏழொடு ஏழு கோல் அழுத்தினான்*** - *பதினான்கு சரங்களைப் பதித்தான்.*

"எழுத்துகளில் நான் அகரமாக இருக்கிறேன்" என்பது "அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி பகவன் முதற்றே உலகு" என்று வள்ளுவனார் வாக்கும் நோக்குக. (குறள்: 1) "அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தான் அன்றி, நாத மாத்திரையாகிய இயல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத் தலைமை, செயற்கையுணர்வானன்றி, இயற்கையுணர்வான் முற்றும் உணர்தலானும் கொள்க என்ற இக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் உரைத்த நயவுரையும் இங்கு நினைத்தற் குரியது. இராமன் அகார வாச்சியனான மூல முதற் பொருளே என மீண்டும் நினைப்பித்தவாறு.

9857. 'தலை அறின், தருவது ஓர் தவமும் உண்டு' என
நிலை உறு நேமியான் அறிந்து, நீசனைக்
கலை உறு திங்களின் வடிவு காட்டிய
சிலை உறு கையையும் தலத்தில் சேர்த்தினான்.

தலை அறின் தருவது ஓர் தவமும் உண்டு என - *(இராவணனுடைய) தலையை அரிந்தால் (அது மீண்டும்) பெறுவதாகிய ஒரு வரத்தை இவன் பெற்றிருக்கிறான் என்று;* ***நிலையுறு நேமியான் அறிந்து*** - *நிலை பேறுடைய சக்கரப் படையையுடைய இராமபிரான் அறிந்து;* ***நீசனை*** - *இழிந்தவனாகிய இராவணனை;* ***கலையுறு***

திங்களின் வடிவு காட்டிய - *(பாதிக்) கலைகள் அமைந்த சந்திரனின் (அரை வட்ட) வடிவைக் காட்டுகின்ற;* ***சிலை உறு கையையும்*** - *வில் ஏந்திய கையினையும்;* ***தலத்தில் சேர்த்தினான்*** - *(துண்டித்து) நிலத்தில் வீழச் செய்தான்.*

9858. கொற்ற வெஞ் சரம் பட, குறைந்து போன கை
பற்றிய கிடந்தது சிலையைப் பாங்குற
மற்று ஓர் கை பிடித்தது போல வவ்வியது;
அற்ற கை, பிறந்த கை, யார் அது ஓர்குவார்?

கொற்ற வெம் சரம் பட - *(இராமபிரானுடைய) வெற்றி மிகுந்த கொடிய அம்பு பட்டதனால்;* ***குறைந்து போன கை*** - *வெட்டப்பட்டு விட்ட கை;* ***பற்றிய கிடந்தது சிலையை*** - *பற்றிக் கிடந்த வில்லை;* ***பாங்குற மற்று ஓர் கை பிடித்தது போல*** - *(கீழே விழுமுன்) மற்றொரு கை அழகாகப் பற்றிக் கொண்டது போல;* ***வவ்வியது*** - *(புதிதாக முளைத்த உடனே) பிடித்துக் கொண்டது;* ***அற்ற கை பிறந்த கை*** - *அறுக்கப்பட்ட கை மீண்டும் முளைத்து விட்டதை;* ***யார் அது ஓர்குவார்?*** - *(முளைத்த விரைவினால்) யாரும் அறிய இயலவில்லை?*

பிறந்த கை எனும் பாடம் கொள்ளப்பெற்றது.

இராவணன் மாதலியைத் தாக்குதல்

9859. பொன் கையிற்று ஊர்தியான் வலியைப் போக்குவான்
முன்கையில் துறு மயிர் முள்ளின் துள்ளுற
மின் கையில் கொண்டென வில்லை விட்டிலா
வன் கையைத் தன் கையின் வலியின் வாங்கினான்.

ஊர்தியான் - *(இராமபிரானுடைய தேர்ச்சாரதியான) மாதலியின்;* ***பொன் கை இற்று வலியைப் போக்குவான்*** - *அழகிய கையை ஒடித்து அவன் வலிமையைப் போக்கக் கருதிய இராவணன்;* ***முன் கையில் துறும் மயிர்*** - *முன்னங் கையிலே அடர்ந்துள்ள மயிர்;* ***முள்ளில் துள்ளுற*** - *முள்ளைப் போல் கூச்செறிய;* ***மின்கையில் கொண்டென*** - *மின்னலைக் கையிற் கொண்டாற் போன்ற;* ***வில்லை விட்டிலா*** - *வில்லை விடாத;* ***வன் கையை*** - *(இராமனால் முன்பு) வெட்டப்பட்ட வலிய கையினை;* ***தன் கையின்*** - *(இராவணன்) தனது கையால்;* ***வலியின் வாங்கினான்*** - *வலிமையுடன் எடுத்து வீசினான்.*

மாதலி - இந்திரன் ஆணையால் தேரோடு வந்து இராமபிரானுக்குத் தேர் ஓட்டும் சாரதி.

9860. விளங்கு ஒளி வயிர வாள் அரக்கன் வீசிய
தளம் கிளர் தடக் கை தன் மார்பில் தாக்கலும்,
உளம் கிளர் பெரு வலி உலைவு இல் மாதலி

துளங்கினன், வாய் வழி உதிரம் தூவுவான்.

விளங்கு ஒளி வயிர வாள் அரக்கன் - ஒளி விளங்குகின்ற வயிர வாளையுடைய இராவணன்; **வீசிய தளம் கிளர் தடக்கை** - வீசியெறிந்த பருத்துக் கிளர்ந்த பெரிய கரம்; **தன் மார்பில் தாக்கலும்** - தனது மார்பில் தாக்கியவுடனே; **உளம் கிளர் பெருவலி** - மனத்தில் எழுகின்ற பெரு வலிமை வாய்ந்த; **உலைவில் மாதலி** - தளர்வில்லாத மாதலி; **வாய் வழி உதிரம் தூவினான் துளங்கினான்** - தன் வாயின் வழியாகக் குருதியினைச் சிந்தியவனாய் நிலை குலைந்தான்.

9861. மா மரத்து ஆர் கையால் வருந்துவானை ஓர்
தோமரத்தால் உயிர் தொலைப்பத் தூண்டினன் -
தாம் அரத்தால் பொராத் தகை கொள் வாட் படை,
காமரத்தான், சிவன் கரத்து வாங்கினான்.

அரத்தால் பொராத் தகை கொள் வாள்படை - அரத்தினால் அராவப் படாத (இயல்பாகக்) கூர்மை கொண்ட வாட்படையை; **காமரத்தால் சிவன் கரத்து வாங்கினான்** - சீகாமரப்பண் பாடி, சிவபெருமானது கரங்களிலிருந்து பெற்றவனாகிய இராவணன்; **மாமரத்து ஆர் கையால் வருந்துவானை** - பெரிய மரம் போன்ற தன் கையின் தாக்குதலால் வருந்துகின்ற மாதலியை; **ஓர் தோமரத்தால்** - ஒரு தோமரம் என்ற ஆயுதத்தால்; **உயிர் தொலைப்பத் தூண்டினான்** - உயிரை நீக்குமாறு செலுத்தினான்.

"சங்கரன் கொடுத்த வாள்" (கம்ப. 7272) ஆதலின் இயற்கையாகக் கூர்மையுள்ளது. காமரம் - சீகா மரம் எனும் பண். சாமகானத்தைச் சார்ந்தது.

சந்தக் கலிவிருத்தம்

9862. 'மாண்டது இன்றோடு மாதலி வாழ்வு' என
மூண்ட வெந் தழல் சிந்த முடுக்கலும்,
ஆண்ட வில்லி ஓர் ஐம் முக வெங் கணை
தூண்டினான்; துகளானது, தோமரம்.

acharya.org

மாதலி வாழ்வு இன்றோடு மாண்டது - மாதலியின் வாழ்க்கை இன்றோடு முடிந்தது; **என** - என்னும்படி; **மூண்ட வெந்தழல் சிந்த முடுக்கலும்** - மூட்டிய கொடுந்தழலைச் சிந்திக்கொண்டு (தோமரப் படையை) விரைந்து இராவணன் விடுத்தபோது; **ஆண்ட வில்லி** - யாவரையும் ஆட்கொள்பவனும் கோதண்டம் எனும் பெயருடைய வில்லையுடையவனுமாகிய இராமபிரான்; **ஓர் ஐம்முக வெங்கணை தூண்டினான்** - ஒப்பற்ற ஐந்து முகங்களையுடைய கொடிய அம்பினைச் செலுத்தினான்; **துகள் ஆனது தோமரம்** - பொடிப் பொடியாய்ப்போனது அந்தத் தோமரப்படை.

ஆண்ட வில்லி - தம்மை ஆட்கொண்ட வில்லி எனக் கவிஞர் பிரான் அன்பின் மிகுதியால் கூறினதுமாம். "என்னை யாளுடைய ஐயன்" (கம்ப 204) என்பார் முன்னும். ஐம்முக வெங்கணை பாசுபதாத்திரம். சிவனுக்கு ஐம்முகன் எனும் பெயருண்டாதலின்.

இராவணன் தலை அறுபட்டுச் சிதறி வீழ்தல்

9863. ஒய்வு அகன்றது, ஒரு தலை நூறு உற,
போய் அகன்று புரள, பொரு கணை
ஆயிரம் தொடுத்தான் - அறிவின் தனி
நாயகன் கைக் கடுமை நடத்தியே.

அறிவின் தனி நாயகன் - ஞானத்தின் ஒப்பற்ற தலைவன் ஆகிய இராமபிரான்; **கை கடுமை நடத்தி** - (தனது) கையில் வேகத்தைச் செலுத்தி; **ஒய்வு அகன்று** - ஒழிவில்லாமல்; **ஒருதலை நூறு உற** - ஒரு தலை நூறு தலைகளாக முளைக்கவும்; **அகன்று போய்** - (அவையனைத்தும்) வெகு தொலையிற்போய்; **புரளப் பொருகணை ஆயிரம் தொடுத்தான்** - புரளுமாறு போர் அம்புகள் ஆயிரம் விடுத்தான்.

உயிர்கட்கும் அறிவு உண்டாயினும், உயிரின் அறிவு மாசடையும் குறையறிவாதலாலும், இறைவனின் அறிவே வாலறிவும் நிறையறிவும் ஆதலாலும் "அறிவின் தனி நாயகன்" என இராமபிரான் குறிக்கப் பெற்றான்.

9864. நீர்த் தரங்கங்கள்தோறும், நிலம்தொறும்,
சீர்த்த மால் வரைதோறும், திசைதொறும்,
பார்த்த பார்த்த இடம்தொறும், பல் தலை
ஆர்த்து வீழ்ந்த - அசனிகள் வீழ்ந்தென.

பல்தலை - (துண்டுபட்ட) இராவணனின் பல தலைகளும்; **நீர்த் தரங்கங்கள் தொறும்** - கடலின் அலைகளிலும்; **நிலம் தொறும்** - பல்வகை நிலங்கள் தோறும்; **சீர்த்த மால்வரை தொறும்** - சிறப்பான பெரிய மலைகள் தோறும்; **திசை தொறும்** -

திசைகள் தொறும்; ***பார்த்த பார்த்த இடம் தொறும்*** *- கண்ணிற் பட்ட இடங்கள் தோறும்;* ***அசனிகள் வீழ்ந்தென*** *- இடிகள் வீழ்ந்தாற் போன்று;* ***ஆர்த்து வீழ்ந்த*** *- ஆர்ப்பரிப்போடு வீழ்ந்தன.*

9865. தகர்ந்து மால் வரை சாய்வுறத் தாக்கின;
மிகுந்த வான்மிசை மீனம் மலைந்தன;
புகுந்த மா மகரக் குலம் போக்கு அற
முகந்த வாயின், புணரியை முற்றுற.

தகர்ந்து *- (இவ்வாறு இராம பாணத்தால் துண்டுபட்ட இராவணனின் தலைகள்) பிளவுண்டு;* ***மால் வரை சாய்வுறத் தாக்கின*** *- பெரிய மலைகள் சாயுமாறு (அவற்றின் மேல்) மோதின;* ***மிகுந்த வான்மிசை*** *- விரிந்த ஆகாயத்தில் உள்ள;* ***மீனம் மலைந்தன*** *- நட்சத்திரங்களைத் தாக்கின;* ***புகுந்த*** *- (கடலிலும்) புகுந்து;* ***மா மகரக்குலம் போக்குஅற*** *- பெரிய சுறாமீன் கூட்டங்கள் போகுமிடம் இன்றி;* ***புணரியை முற்றுற வாயின் முகந்த*** *- கடல் நீர் முழுவதையும் வாயில் அடக்கின.*

9866. பொழுது நீட்டிய புண்ணியம் போன பின்,
பழுது செல்லும் அன்றே, மற்றைப் பண்பு எலாம்? -
தொழுது சூழ்வன முன், இன்று தோன்றவே,
கழுது சூன்ற, இராவணன் கண் எலாம்.

பொழுது நீட்டிய புண்ணியம் போனபின் *- பலகாலமாய் நீளத் துய்த்துவந்த புண்ணியப் பயன் தீர்ந்து போன பின்னால்;* ***மற்றைப் பண்பு எல்லாம்*** *- (புகழ் முதலிய) பிற பண்புகள் யாவும்;* ***பழுது செல்லும் அன்றே?*** *- பழுது பட்டுப் போகும் அல்லவா?* ***தொழுது சூழ்வன*** *- (முன்பெல்லாம்) வணங்கி வலம் வரக்கூடிய;* ***கழுது*** *- பேய்கள்;* ***முன் நின்று தோன்ற*** *- நேராக நின்று, வெளிப்படையாக;* ***இராவணன் கண் எலாம் சூன்ற*** *- இராவணனுடைய (அறு பட்ட தலைகளில் உள்ள) கண்களையெல்லாம் (அஞ்சாமல்) தோண்டித் தின்றன.*

9867. வாளும், வேலும், உலக்கையும், வச்சிரக்
கோளும், தண்டும், மழு எனும் கூற்றமும்
தோளின் பத்திகள்தோறும் சுமந்தன,
மீளி மொய்ம்பன் உரும் என வீசினான்.

மீளி மொய்ம்பன் - மிகுவலி படைத்தவனான இராவணன்; ***தோளின் பத்திகள் தோறும்*** - (அவன்) தோள்களின் வரிசைகள் தோறும்; ***சுமந்தன*** - தாங்கி நின்ற; ***வாளும் வேலும் உலக்கையும்*** - வாள், வேல், உலக்கை; ***வச்சிரக்கோளும்*** - வச்சிராயுதம்; ***தண்டும்*** - கதாயுதமும்; ***மழு எனும் கூற்றமும்*** - யமனைப் போன்று வருத்தும் மழுவாயுதமும் ஆகிய படைகளை; ***உரும் என வீசினான்*** - இடிகளைப் போல எறிந்தான்.

மொய்ம்பு - வலிமை, தோளுமாம்.

9868. அனைய சிந்திட, ஆண்தகை வீரனும்
'வினையம் என் இனி? யாதுகொல் வெல்லுமா?
நினைவென்' என்ன, 'நிசாசரன் மேனியைப்
புனைவென், வாளியினால்' எனப் பொங்கினான்.

அனைய சிந்திட - அத்தகைய போர்ப் படைகளை (இராவணன்) வீசவும்; ***ஆண்தகை வீரனும்*** - ஆண்மைப் பண்புகட்கு உறைவிடமான இராமபிரானும்; ***இனி வினையம் என்?*** - இனிப்புரிய வேண்டிய நுட்பமான செயல் எது?; ***வெல்லுமா யாது*** - இராவணனை வெல்லும் வழி யாது; ***நினைவென்*** - ஆராய்வேன்; ***என்ன*** - என்று; ***நிசாசரன் மேனியை*** - அரக்கனின் உடலை; ***வாளியினால் புனைவென்*** - கணைகளால் அலங்கரிப்பேன்; ***என்று பொங்கினான்*** - என்று வெகுண்டெழுந்தான்.

இராவணன் மேனியை இராமன் முற்றிலும் அம்பினால் மூடுதல்

9869. மஞ்சு அரங்கிய மார்பினும், தோளினும்,
நஞ்சு அரங்கிய கண்ணினும், நாவினும்,
வஞ்சன் மேனியை, வார் கணை அட்டிய
பஞ்சரம் எனல் ஆம் படி பண்ணினான்.

மஞ்சு அரங்கிய மார்பினும் தோளினும் - (நிறத்தால்) மேகத்தைத் தோல்வியுறச் செய்த மார்பிலும் தோளிலும்; ***நஞ்சு அரங்கிய கண்ணினும் நாவினும்*** - நஞ்சினைத் தோல்வியுறச் செய்த கண்களிலும் நாவிலும்; ***வஞ்சன் மேனியை*** - (வேறு பிற உறுப்புக்களிலுமாக) வஞ்சகனான இராவணன் உடம்பினை; ***வார்கணை அட்டிய*** - (அம்புகளை விடுத்து) நீண்ட அம்புகள் வைத்திருப்பதற்கேற்ற; ***பஞ்சரம் எனலாம் வகை பண்ணினான்*** - கூடு (தூணி) என்று கூறலாம்படி செய்தான்.

பஞ்சரம் - கூடு. இங்கு அம்பறாத் தூணி. இராமனின் அம்புகள் ஆயிரக்கணக்காகப் புறப்பட்டமையால், அவன் முதுகிலிருந்த சிறிய அம்பறாத்தூணி போதாமையால்

அவ்வம்புகளை வைக்க இராவணனின் உடம்பை, பெரிய அம்பறாத் தூணியாக்கினான் எனும் நயந்தோன்றக் கூறினார்.

9870. வாய் நிறைந்தன, கண்கள் மறைந்தன,
மீ நிறங்களின் எங்கும் மிடைந்தன,
தோய்வுறும் கணை, செம்புனல் தோய்ந்தில,
போய் நிறைந்தன, அண்டப் புறம் எலாம்.

***வாய் நிறைந்தன** - (இராவணன்) வாய்கள் தோறும் இராமனின் அம்புகள் நிறைந்தன; **கண்கள் மறைந்தன** - கண்கள் யாவும் அம்புகளால் மறைந்தன; **மீ நிறங்களின் எங்கும் மிடைந்தன** - மார்புக்கு மேற்பட்ட இடங்கள் யாவும் அம்புகளால் நிறைந்தன; **தோய்வுறும் கணை செம்புனல் தோய்ந்தில** - உடலிற் பதிந்த வாளிகள் குருதி படு முன்னே வெளியேறிப் போய் விட்டன; **அண்டப்புறம் எலாம் போய் நிறைந்தன** - அண்டவெளியெல்லாம் (இராமனின்) அம்புகளால் நிறைந்து கிடந்தன.*

9871. மயிரின் கால்தொறும் வார் கணை மாரி புக்கு,
உயிரும் தீர உருவின ஓடலும்,
செயிரும் சீற்றமும் நிற்க, திறல் திரிந்து,
அயர்வு தோன்ற, துளங்கி அழுங்கினான்.

***மயிரின் கால் தொறும்** - மயிர்க்கால்கள் தோறும்; **வார்கணை மாரி புக்கு** - நீண்ட சரமாரி நுழைந்து; **உயிரும் தீர** - உயிர்த்தல் செய்யவும் இயலாதபடி; **உருவின ஓடலும்** - ஊடுருவிப் போவதனால்; **செயிரும் சீற்றமும் நிற்க** - வன்மமும், வெகுளியும் (மனத்துள்) நின்றாலும்; **திறல்திரிந்து அயர்வு தோன்ற** - (உடம்பின்) ஆற்றல் கெட்டு சோர்வுண்டாகி; **துளங்கி அழுங்கினான்** - நிலை குலைந்து வருந்தினான் (இராவணன்).*

இராவணன் தேரில் உணர்வு இழந்து கிடக்க, சாரதி தேரினை விலக்கி நிறுத்தல்

9872. வாரி நீர்நின்று எதிர் மகரம் படச்
சோரி சோர, உணர்வு துளங்கினான்;
தேரின்மேல் இருந்தான் - பண்டு தேவர்தம்
ஊரின்மேலும் பவனி உலாவுவான்.

பண்டு தேவர் தம் ஊரின் மேலும் - முன்பு தேவர்களின் ஊரின் மேல் எல்லாம்; **பவனி உலாவுவான்** - பவனி போய் உலா வந்தவனான இராவணன்; **வாரி நீர் நின்று** - கடல் நீரிலிருந்து; **எதிர்** - எதிர்த்து மோதி; **மகரம் பட** - மகர மீன்கள் இறந்து போகுமாறு; **சோரி சோர** - (தன் உடலிலிருந்து) குருதி வடிய; **உணர்வு துளங்கினான்** - அறிவு கலங்கினவனாய்; **தேரின் மேல் இருந்தான்** - தேரின் மீது கிடந்தான்.

பவனி - மன்னர்கள் பிறந்தநாள் (நாள் மங்கலம்) முதலிய நாட்களில் வீதி வலம் வருதல்.

9873. ஆர்த்துக்கொண்டு எழுந்து உம்பர்கள் ஆடினார்;
வேர்த்துத் தீவினை வெம்பி விழுந்தது;
'போர்த்துப் போய்தனன்' என்று, பொலம் கொள் தேர்
போர்த்துச் சாரதி போயினன், பின்றுவான்.

உம்பர்கள் ஆர்த்துக் கொண்டு எழுந்து ஆடினர் - (இராவணன் தேரின் மேல் உணர்வற்றுக் கிடப்பது கண்டு எழுந்த மகிழ்ச்சியினால்); தேவர்கள் ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டு (உவகை) மேலெழுந்து கூத்தாடினர்; **தீவினை வெம்பி வேர்த்து விழுந்தது** - தீவினையானது (மனம்) புழுங்கி (அச்சத்தால்) வேர்த்து விழுந்தது; **சாரதி** - (இராவணனுடைய) தேர்ச்சாரதி; **போர் துப்பு ஓய்ந்தனன்** - போர் புரியும் ஆற்றலில் தளர்ந்தான்; **என்று** - எனக் கருதி; **பின்றுவான்** - (அங்கு நிற்கப்) பின்வாங்கி; **பொலம் கொள் தேர்** - பொன்மயமான (இராவணன்) தேரை; **பேர்த்துப் போயினன்** - (அங்கிருந்து) திருப்பிக்கொண்டு போய் நிறுத்தினான்.

9874. கை துறந்த படையினன், கண் அகல்
மெய் துறந்த உணர்வினன், வீழ்தலும்,
எய் திறம் தவிர்ந்தான் - இமையோர்களை
உய் திறம் துணிந்தான், அறம் உன்னுவான்.

இமையோர்களை உய்திறம் துணிந்தான் - தேவர்களைக் காக்கத் துணிவு கொண்டவனாய் அவதரித்த இராமபிரான்; **கை துறந்த படையினன்** - கையிலிருந்து நழுவிய படைக்கலத்தை யுடையவனாய்; **கண் அகல் மெய் துறந்த உணர்வினன்** - இடம் விரிந்த உடம்பில் உணர்ச்சியற்றவனாய் உள்ள இராவணன்; **வீழ்தலும்** - (தேரின் மேல் மயங்கி) வீழ்ந்தவுடன்; **அறம் உன்னுவான்** - போர் அறத்தை நினைவு கொண்டவனான இராமபிரான்; **எய்திறம் தவிர்ந்தான்** - அம்பு விடுக்கும் செயலை நிறுத்தி விட்டான்.

மாதலி இராவணனைக் கொல்லத் தூண்டலும் இராமன் நீதியன்று எனலும்

9875. **'தேறினால், பின்னை யாதும் செயற்கு அரிது;
ஊறுதான் உற்றபோதே உயிர்தனை
நூறுவாய்' என, மாதலி நூக்கினான்;
ஏறு சேவகனும், இது இயம்பினான்:**

மாதலி - மாதலியாகிய இராமனின் சாரதி (அப்போது); **தேறினால் பின்னை யாதும் செயற்கு அரிது** - இராவணன் (மூர்ச்சை) தெளிந்தால், பிறகு அவனை ஒன்றும் செய்தல் கூடாது; **ஊறு தான் உற்ற போதே** - (ஆதலால்) அவன் இடையூறு அடைந்துள்ள போதே; **உயிர்தனை நூறுவாய்** - அவன் உயிரை அழித்திடுவாயாக; **என நூக்கினான்** - என்று (இராமனை) தூண்டினான்; **ஏறு சேவகனும் இது இயம்பினான்** - சிங்க ஏறு போன்ற இராமபிரானும் பின்வருமாறு கூறினான்.

அரிது - இன்மை மேற்று. மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. (குறள்.7) என்புழிப்போல.

9876. **'படை துறந்து, மயங்கிய பண்பினான்
இடை பெறும் துயர் பார்த்து, இகல் நீதியின்
நடை துறந்து, உயிர் கோடலும் நன்மையோ?
கடை துறந்தது போர், என் கருத்து' என்றான்.**

படை துறந்து மயங்கிய பண்பினான் இடை - போர்க் கருவிகளைக் கைவிட்டு, நினைவிழந்து கிடக்கின்ற தன்மை உள்ளவனிடத்தில்; **பெறும்துயர் பார்த்து** - அழிக்கக்கூடிய துன்பம் உண்டாயிருப்பதைப் பார்த்து; **இகல் நீதியின் நடைதுறந்து** - போர் நீதியின் ஒழுக்கத்திலிருந்து விலகி; **உயிர் கோடலும் நன்மையோ?** - உயிரைக் கொள்வதும் அறம் ஆகுமோ? **என் கருத்து** - என்னுடைய கருத்தின்படி; **கடை துறந்தது போர்** - கடைப்பட்ட பண்புகளிலிருந்து விலகுவதுதான் (தூய) போர் நெறியாகும்; என்றான்-...

உணர்வு பெற்ற இராவணன், சாரதியைச் சினத்தல்

9877. **கூவிரம் செறி பொன் கொடித் தேரொடும்
போவர் அஞ்சினர், அன்னது ஓர் போழ்தினின்,
ஏவர் அஞ்சலியாதவர்? எண்ணுடைத்
தேவர் அஞ்ச, இராவணன் தேறினான்.**

கூவிரம் செறி பொற் கொடித் தேரொடும் - கொடிஞ்சியெனும் கைப்பிடியோடு கூடிய பொன்னாலான கொடியுடன் கூடிய தேர்களோடு; **போவர் அஞ்சினர்** - போகின்ற அச்சம் கொண்ட அரக்கருள்; **அன்னதோர் போழ்தினின்** - அப்போது; **ஏவர் அஞ்சலியாதவர்?** - (இராமபிரானுடைய அற நெஞ்சத்தை எண்ணி) யார்தாம் கை கூப்பி வணங்காதவர்?; **எண்ணுடை** - மதிப்புக்குரிய; **தேவர் அஞ்ச** - வானவர்கள் அஞ்சுமாறு (அப்போது); **இராவணன் தேறினான்** - இராவணன் (மயக்க நிலையிலிருந்து) தெளிவுபெற்றான்.

கூவிரம் - கொடிஞ்சி. தேரில் இருக்கைக்கு எதிராக, கையாற் பற்றிக் கொள்ளுவதற்கு உதவும் தாமரை மொட்டின் வடிவில் அமைந்த ஓர் உறுப்பு. இராமபிரானின் போர் அறச்சிந்தை கண்டு, இரக்கம் என்றொரு பொருள் இல்லாத அரக்கர்களும் அஞ்சலி செய்தனர். "இரங்காத அரக்கிமாரும் தளர்ந்தழுதார்" (கம்ப. 8675) என்பதும் நினைக.

9878. உறக்கம் நீங்கி உணர்ச்சியுற்றான் என,
மறக் கண் வஞ்சன், இராமனை வான் திசைச்
சிறக்கும் தேரொடும் கண்டிலன்; சீற்றம் தீப்
பிறக்க நோக்கினன்; பின்னுற நோக்கினான்.

மறக்கண் வஞ்சன் - கொடுமை மிகும் கண்களையுடைய வஞ்சக இராவணன்; **உறக்கம் நீங்கி** - மயக்கம் நீங்கி; **உணர்ச்சியுற்றான் என** - மூர்ச்சை தெளிந்த அளவிலே; **வான்திசை** - சிறந்த திக்குகளில்; **சிறக்கும் தேரொடும் இராமனைக் கண்டிலன்** - புகழுடைய தேரோடு நிற்கும் இராமனை கண்டான் இல்லை; **பின் உற நோக்கினான்** - தன் தேர்ப் பாகனைப் பின்புறமாகப் பார்த்த அவன்; **சீற்றத் தீப்பிறக்க நோக்கினான்** - சினத்தீ கொப்புளிக்க (அவனைப்) பார்த்தான்.

9879. 'தேர் திரித்தனை, தேவரும் காணவே,
வீர விற்கை இராமற்கு வெண் நகை
பேர உய்த்தனையே; பிழைத்தாய்' எனா,
சாரதிப் பெயரோனைச் சலிப்புறா.

தேவரும் காண - தேவர்கள் யாவரும் காணுமாறு; **தேர் திரித்தனை** - தேரைத் திருப்பி ஓட்டி வந்துவிட்டாய்; **வீர விற்கை இராமற்கு** - (அதனால்) வீரம் செறிந்த கோதண்டம் ஆகிய வில்லினை ஏந்திய இராமனுக்கு; **வெள் நகை பேர உய்த்தனை** - வெள்ளிய (ஏளனப்) புன்னகை எழுமாறு செய்து விட்டாய்; **எனா** - என்று; **சாரதிப் பெயரானைச் சலிப்புறா** - சாரதியாகப் பெயர் தாங்கியவனை வெறுத்தவனாய்;

9880. 'தஞ்சம் நான் உனைத் தேற்ற, தரிக்கிலா
வஞ்ச! நீ பெருஞ் செல்வத்து வைகினை;
''அஞ்சினேன்'' எனச் செய்தனை; ஆதலால்,
உஞ்சு போதிகொலாம்!' என்று உருத்து எழா.

தரிக்கிலா வஞ்ச ! *- பொறுத்துக் கொள்ள இயலாத வஞ்சம் கொண்டவனே!* ***தஞ்சம் நான் உனைத் தேற்ற*** *- (என்னைக்) காப்பவன் நீ என்று நான் உன்னைத் தெளிந்திருக்க;* ***நீ பெரும் செல்வத்து வைகினை*** *- (அதனால் நான் தரும் செல்வங்கொண்டு) நீ பெரிய வளவாழ்வு வாழ்கின்றாய்;* ***அஞ்சினேன் எனச் செய்தனை*** *- இவ்வளவிற்கும் கைம்மாறாக எதிரிக்குப் பயந்தேன் என்று (மாற்றார்) (என்னைக்) கருதுமாறு செய்துவிட்டாய்;* ***ஆதலால்*** *- ஆகையால்;* ***உஞ்சு போதி கொல்*** *- உய்ந்து போவாயோ நீ;* ***என்று உருத்து எழா*** *- என்று கூறி (இராவணன்) வெகுண்டு எழுந்து*

சாரதி தந்த விளக்கம்

9881. வாள் கடைக்கணித்து ஓச்சலும், வந்து, அவன்
தாள் கடைக்கு அணியாத் தலை தாழ்வுறா,
'மூள் கடைக் கடுந் தீயின் முனிவு ஒழி,
கோள் கடைக்கணித்து' என்று அவன் கூறுவான்.

வாள் கடைக் கணித்து *- (இராவணன் தன்) வாளைக் கடைக் கண்ணால் நோக்கி;* ***ஓச்சலும்*** *- (சாரதி மீது செலுத்த) ஓங்கலும்;* ***அவன் வந்து*** *- சாரதி (நெருங்கி) வந்து;* ***தாள் கடைக்கு அணியா*** *- (இராவணனின்) பாதங்களாகிய கடை உறுப்பிற்கு அண்மையாக;* ***தலை தாழ்வுறா*** *- தன் தலையினைத் தாழ்த்தி வணங்கி;* ***கடைக்கணித்துக் கோள்*** *- என்னுடைய சொற்களைக் கடைக்கணித்து (ஏற்றுக்) கொள்வாயாக;* ***மூள் கடைத்தீயின் முனிவு ஒழி*** *- யுகாந்த காலத்து எழும் ஊழித்தீ போன்ற உன் சினத்தீயை அவிப்பாயாக;* ***என்று அவன் கூறுவான்*** *- என்று வேண்டியவனாய் (மேலும்) கூறுகின்றான்.*

9882. 'ஆண்தொழில் துணிவு ஓய்ந்தனை; ஆண்டு இறை
ஈண்ட நின்றிடின், ஐயனே! நின் உயிர்
மாண்டது இக் கணம் என்று, இடர் மாற்றுவான்,
மீண்டது, இத் தொழில்; எம் வினை மெய்ம்மையால்.

ஐயனே ! *- தலைவனே!* ***ஆண் தொழில் துணிவு ஓய்ந்தனை*** *- வீரச் செறிவு புரியும் துணிவு உன்னிடம் தளர்ந்தது;* ***ஆண்டு இறை ஈண்ட நின்றிடின்*** *- அந்த இடத்தில் அருகிருந்திருந்தால்;* ***நின்னுயிர் அக்கணம் மாண்டது என்று*** *- உன்னுயிர் அந்தக் கணம் மடிந்தொழிந்து விடும் என்று கருதி;* ***இடர் மாற்றுவான்*** *- (உனக்கு வரவிருந்த)*

துன்பத்தை மாற்றவேண்டி; **மீண்டது இத் தொழில்** - தேரை மீட்டுக்கொண்டு வரும் இச்செயலை நான் செய்தது; **எம்வினை மெய்ம்மை** - எம் செயல் (என்றும்) உண்மையாவதேயாகும்.

9883. 'ஓய்வும் ஊற்றமும் நோக்கி, உயிர் பொறைச்
சாய்வு நீக்குதல் சாரதி தன்மைத்தால்,
மாய்வு நிச்சயம் வந்துழி; வாளினால்
காய்வு தக்கது அன்றால்; கடை காண்டியால்.'

மாய்வு நிச்சயம் வந்துழி - மடிவது உறுதி என்று சாரதி முடிவுக்கு வரும்போது; **ஓய்வும் ஊற்றமும் நோக்கி** - தேர் மீது இருக்கும் தலைவனின் தளர்ச்சியும் வலிமையும் அறிந்து; **உயிர்ப் பொறைச் சாய்வு நீக்குதல்** - உடலின் தளர்ச்சியை நீக்கும் செயல்களைச் செய்தல்; **சாரதி தன்மைத்து** - தேர் ஓட்டியின் கடமைப் பண்பேயாகும்; **வாளின் மேல் காய்வு தக்கது அன்று** - வாள் கொண்டு தண்டிக்க நினைத்தல் தக்க செயல் ஆகாது; **கடைகாண்டி** - இறுதியில் நான் செய்த செயலின் உண்மை நோக்கத்தை உணர்வாயாக.

9884. என்று இறைஞ்சலும், எண்ணி இரங்கினான்,
'வென்றி அம் தடந் தேரினை மீட்க!' என,
சென்று எதிர்ந்தது, தேரும்; அத் தேர்மிசை
நின்ற வஞ்சன் இராமனை நேர்வுறா.

என்று இறைஞ்சலும் - (தேரோட்டி) இவ்வாறு கூறி இராவணனை வணங்கிய போது; **எண்ணி இரங்கினான்** - (அவன் செய்தது சரியென்று) கருதி (தான் அவன் மேல் வெகுண்டதற்கு வருந்தி அவன் மேல்) இரக்கம் கொண்டவனாய்; **வென்றி அம் தேரினை மீட்க** - வெற்றித் தேரினை மீண்டும் செலுத்துவாயாக; **என** - என்று இராவணன் கூறியவுடன்; **தேரும் சென்று எதிர்ந்தது** - அவன் தேரும் சென்று இராமனுக்கு எதிர் நின்றது; **அத்தேர் நின்ற வஞ்சன்** - அத்தேர்மீது நின்ற வஞ்சகனாகிய இராவணன்; **இராமனை நேர்வுறா** - இராமபிரானை நோக்கி எதிர்ப்பட்டு;

குளகம். தூற்றினான் என்று அடுத்த பாடலில் வினை முடிவு கொள்ளும்.

9885. கூற்றின் வெங் கணை கோடியின் கோடிகள்
தூற்றினான், வலி மும் மடி தோற்றினான்;
வேற்று ஓர் வாள் அரக்கன் என, வெம்மையால்
ஆற்றினான் செரு; கண்டவர் அஞ்சினார்.

கூற்றின் வெங்கணை - (கொல்லும் தொழிலில்) யமனைக் காட்டிலும் கொடிய கணைகள்; **கோடியின் கோடிகள்** - கோடி கோடியானவற்றை; **தூற்றினான்** - இராகவன் மீது செலுத்தினான் **வேறு ஓர் வாள் அரக்கன் என்று** - (இவன் முந்தைய இராவணன் அல்லன்) வேறொரு புதிய வாள் அரக்கன் என்னுமாறு; **வெம்மையால் செரு ஆற்றினான்** - கொடும் போர் புரிந்தான்; **கண்டவர் அஞ்சினார** - (அப்போரைப்) பார்த்தவர்கள் (எல்லோரும்) அச்சம் கொண்டனர்.

இராமன், இராவணன் வில்லைத் துண்டித்தல்

9886. 'எல் உண்டாகின் நெருப்பு உண்டு' எனும் இது ஓர்
சொல் உண்டாயதுபோல், இவன் தோளிடை
வில் உண்டாகின் வெலற்கு அரிது ஆம்' எனா,
செல் உண்டால் அன்னது ஓர் கணை சிந்தினான்.

எல் உண்டாகின் நெருப்பு உண்டு - ஒளியுண்டானால் தீயுண்டு; **எனும் இது ஓர் சொல் உண்டாயது போல்** - என்கின்ற ஒவ்வொரு சொல்தொடர் உண்டாகியிருப்பது போல; **இவன்** - இந்த இராவணனுடைய; **தோளிடை வில் உண்டாகின்** - தோள்களிடையே வில் கிடக்கும் வரை; **வெலற்கு அரிது ஆம் எனா** - வெல்ல முடியாதாகும் என்று கருதி; **செல் உண்டால் அன்னது ஓர்கணை சிந்தினான்** - இடியை விழுங்கியது போன்ற தோர் ஒப்பற்ற கணையைச் செலுத்தினான் (இராமன்)

எல் - ஒளி. எல்லே இலக்கம் என்பது தொல்காப்பியம்

9887. நாரணன் படை நாயகன் உய்ப்புறா,
பார் அணங்கினைத் தாங்குறும் பல் வகை
வாரணங்களை வென்றவன் வார் சிலை
ஆர் அணங்கை இரு துணி ஆக்கினான்.

நாரணன் படை - நாராயணன் அத்திரத்தை; **நாயகன்** - இராமபிரான்; **உய்ப்புறா** - செலுத்தி; **பார் அணங்கினைத் தாங்கும்** - பூமகளைத் தாங்கி நிற்கும்; **பல்வகை வாரணங்களை** - எட்டுத் திக்கு யானைகளையும்; **வென்றவன் வார்சிலை** - வென்றவனான இராவணனின் நீண்ட வில்லை; **ஆர் அணங்கை** - மிக்க அச்சம் தருவதான அவ்வில்லை; **இரு துணி ஆக்கினான்** - இருதுண்டாகச் செய்தான்.

ஆர் அணங்கு - மிகு துன்பம் தருவது. இங்கு இராவணன் வில்லைக் குறித்தது.

9888. அயன் படைத்த வில், ஆயிரம் பேரினான்

வியன் படைக்கலத்தால் அற்று வீழ்தலும்
உயர்ந்து உயர்ந்து குதித்தனர் உம்பரார்,
'பயன் படைத்தனம், பல் தவத்தால்' என்றார்.

அயன் படைத்த வில் - பிரமதேவனால் உருவாக்கப் பெற்ற வில்; ***ஆயிரம் பேரினான் வியன் படைக்கலத்தால்*** - ஆயிரம் திருநாமங்களையுடையவனான நாராயணனின் அத்திரத்தால்; ***அற்று வீழ்தலும்*** - அறுக்கப்பட்டு வீழ்ந்தவுடன்; ***உம்பர் உயர்ந்து உயர்ந்து குதித்தனர்*** - தேவர்கள் (மகிழ்வின் மிகுதியால்) எம்பி எம்பிக் குதித்தார்கள்; ***பல் தவத்தால் பயன் படைத்தனம் என்றார்*** - (நாம் இதுவரை செய்த) பற்பல தவங்கட்கான பயனை இன்றடைந்தோம் என்று கூறி மகிழ்ந்தார்கள்.

9889. மாறி மாறி, வரி சிலை வாங்கினான்
நூறு நூறினோடு ஐ - இருநூறு அவை
வேறு வேறு திசை உற, வெங் கணை
நூறி நூறி, இராமன் நுறுக்கினான்.

மாறி மாறி - (இராவணன்) ஒன்றன்பின் ஒன்றாக; ***வரிசிலை வாங்கினான்*** - கட்டமைந்த விற்களை வாங்கிக் கொண்டேயிருந்தான்; ***இராமன்*** - இராமபிரான்; ***நூறு நூறினோடு ஐஇரு நூறு அவை*** - கோடி விற்களை; ***வேறு வேறு திசை உற*** - வேறு வேறு திசைகளிற் போய் விழுமாறு; ***வெம்கணை நூறி நூறி*** - கொடிய அம்புகளால் துகள் துகளாக்கி; ***நுறுக்கினான்*** - பொடி செய்தான்.

நூறு நூறு - பத்தாயிரம். பத்து ஆயிரத்துடன் இருநூறான ஆயிரத்தைப் பெருக்கினால் கோடியாவது உணர்க, அளவிறந்த எண் தொகையினைக் கோடியெனக் கூறிவிடுதல் கவி மரபு. நுறுக்குதல் - இன்று நொறுக்குதல் என வழங்கும்.

9890. இருப்புலக்கை, வேல், தண்டு, கோல், ஈட்டி, வாள்,
நெருப்பு உலக்க வரும் நெடுங் கப்பணம்,
திருப் புலக்க உய்த்தான் - திசை யானையின்
மருப்பு உலக்க வழங்கிய மார்பினான்.

திசையானையின் மருப்பு உலக்க வழங்கிய மார்பினான் - எட்டுத் திக்கு யானைகளின் தந்தங்களும் ஒடியுமாறு, தன்

மார்பினைக் காட்டிய இராவணன்; ***திரு புலக்க*** - (இராமன் மார்பில் அகலாது வாழும்) திருமகளும் புலந்து சிறிது அப்பால் (மார்பை) விட்டு ஒதுங்குமாறு; ***இரும்பு உலக்கை, வேல், தண்டு, கோல், ஈட்டி, வாள்*** - இரும்பால் ஆன உலக்கை, வேல் கதை, குத்துக்கோல், ஈட்டி, வாள்; ***நெருப்பு உலக்க வரும் கப்பணம்*** - தீயைச் சிந்தி

வரும் கப்பணம் ஆகிய படைக்கருவிகளையும்; ***உய்த்தான்*** *- (இராமன் மேல்) செலுத்தினான்.*

திரிபணி என்னும் சொல்லணி.

9891. அவை அனைத்தும் அறுத்து, அகன் வேலையில்
குவை அனைத்தும் எனக் குவித்தான், குறித்து,
'இவை அனைத்தும் இவனை வெல்லா' எனா,
நவை அனைத்தும் துறந்தவன் நாடினான்.

அவை அனைத்தும் *- (இராவணன் எடுத்த) ஆயுதங்கள் அனைத்தையும்;* ***அறுத்து*** *- (தன் அம்புகளால்) துண்டித்து;* ***அனைத்தும்*** *- (அவ்வாறு துண்டித்த) அனைத்தையும்;* ***அகல் வேலையில்*** *- அகன்ற கடலில்;* ***குவை எனக் குவித்தான்*** *- குவியலாகக் குவித்தான்;* ***நவை அனைத்தும் துறந்தவன்*** *- குற்றங்கள் அனைத்தையும் நீக்கியவனான இராமபிரான்;* ***இவையனைத்தும் இவனை வெல்லா எனா*** *- இப்படைக் கருவிகள் எல்லாம் இவனை வெல்ல இயலாதவையென்று;* ***குறித்து நாடினான்*** *- வேறு செய்யும் குறிப்பில் ஆராய முற்பட்டான்.*

நவையனைத்தும் துறந்தவன் - இராமன். "சகல கல்யாண குணங்களுக்கும் உறைவிடமானவன்." "குற்றங்களுக்கு எதிர்த் தட்டானவன்" என்பார் திருவாய் ஈடு மகாப்பிரவேசம் நம்பிள்ளை. "குற்றம் வீய்ந்த குணத்தின் எம்கோமகன்" (கம்ப. 3322) எனவும் "நவையறு குணங்கள் என்னும் பூண் எலாம் பொறுத்த மேனிப் புண்ணிய மூர்த்தி" (கம்ப; 7653) எனவும் கூறும் பிராட்டி வாக்குகளை இங்கு நினைவு கூர்க.

9892. 'கண்ணினுள் மணியூறு கழிந்தன,
எண்ணின் நுண் மணலின் பல வெங்கணை;
புண்ணினுள் நுழைந்து ஓடிய, புந்தியோர்,
எண்ணின் நுண்ணிய, என் செயற்பாற்று' எனா.

எண்ணின் *- ஆராய்ந்தால்;* ***நுண்மணலின் பல*** *- நுண்ணிய மணலினும் பலவாகி;* ***புந்தியோர் எண்ணின் நுண்ணிய வெங்கணை*** *- அறிஞர்களின் (நுண்ணிய) கருத்துக்களிலும் நுண்ணியவான பல கொடுங்கணைகள்;* ***கண்ணின் உள் மணியூடு கழிந்தன*** *- கண்ணின் உள் உள்ள கரு மணியின் உள்ளே ஊடுருவிச் சென்றன;* ***புண்ணின் உள் நுழைந்து ஓடிய*** *- (முன்பே பட்டிருந்த) புண்களையே (இலக்காக) நுழைந்து ஓடின;* ***என் செயற்பாற்று*** *- (இவையெல்லாம் இராவணனை ஒன்றும் செய்யவில்லையாதலின்) இனி என்ன செய்ய வேண்டும்;* ***எனா*** *- என்று ஆய்ந்து.*

9893. 'நாரணன் திரு உந்தியில் நான்முகன்
பார வெம் படை வாங்கி, இப் பாதகன்
மாரின் எய்வென்' என்று எண்ணி, வலித்தனன்,
ஆரியன், அவன் ஆவி அகற்றுவான்.

ஆரியன் - இராமபிரான்; **அவன் ஆவி அகற்றுவான்** - இராவணனுடைய உயிரைப் போக்கக் கருதி; **நாரணன்** - நாராயணனுடைய; **திருஉந்தியில் நான்முகன்** - நாபிக் கமலத்தே தோன்றிய நான்முகமுடைய பிரம்மாவின்; **பார வெம்படை வாங்கி** - பெருமை மிக்க கொடிய அம்பை எடுத்து; **இப்பாதகன் மாரின் எய்வென்** - இந்தப் பாவியினுடைய மார்பில் பாய்ச்சுவேன்; **என்று எண்ணி வலித்தான்** - என்று கருதி, அக்கருத்திலே உறுதி கொண்டான்.

9894. முந்தி வந்து உலகு ஈன்ற முதற் பெயர்
அந்தணன் படை வாங்கி அருச்சியா,
சுந்தரன் சிலை நாணில் தொடுப்புறா,
மந்தரம் புரை தோள் உற வாங்கினான்.

முந்தி வந்து உலகு ஈன்ற முதற்பெயர் அந்தணன் - உயிர் வருக்கத்தின் முதல்வனாகத் தோற்றம் எடுத்து, உலகினைப் படைத்த முதல்வன் எனப் புகழ் பெற்ற அந்தணாளன் ஆகிய பிரமதேவனுடைய; **படை வாங்கி** - அத்திரத்தை எடுத்து; **அருச்சியா** - (அதனை) அருச்சித்து; **சிலை நாணில் தொடுப்பு உறா** - வில்லின் நாணில் தொடுத்து; **சுந்தரன்** - பேரழகனான பெருமான் இராமன்; **மந்தரம் புரை தோள் உற வாங்கினான்** - மேரு மலை போன்ற (தன்) தோளில் பொருந்துமாறு இழுத்தான்.

9895. புரம் சுடப் பண்டு அமைத்தது, பொன் பணை
மரம் துளைத்தது, வாலியை மாய்த்துளது,
அரம் சுடச் சுடர் நெஞ்சின் அரக்கர் கோன்
உரம் சுட, சுடரோன் மகன் உந்தினான்.

புரம் சுடப் பண்டு அமைந்தது - சிவபெருமான் முப்புரத்தை எரிக்க அமைக்கப் பெற்றதும்; **பொன் பணைமரம் துளைத்தது** - அழகிய கிளைகள் கொண்ட மராமரத்தைத் துளைக்க இராமபிரான் பயன்படுத்தியதும்; **வாலியை மாய்த்துளது** - இராமபிரான் வாலியை மடிக்க எடுத்ததும் ஆகிய அந்தப் பிரம்மாத்திரத்தை; **அரம் சுட** - அரமானது தாக்க; **சுடர் நெஞ்சின் அரக்கர்கோன்** - மேலும் சுடர் விடும் தீச்சுடர் போன்று (துன்பம் தாக்கவும் துவளாத) நெஞ்சினையுடைய அரக்கர்களின் தலைவனான இராவணனது; **உரம் சுட** - மார்பினைத் தாக்கும் வண்ணம்; **சுடரோன் மகன் உந்தினான்** - சூரிய குலத்து மகனான இராமபிரான் செலுத்தினான்.

அயன் படையால் இராவணன் உயிர் இழத்தல்

9896. காலும் வெங் கனலும் கடை காண்கிலா,
மாலும் கொண்ட வடிக் கணை, மா முகம்
நாலும் கொண்டு நடந்தது, நான்முகன்
மூல மந்திரம்தன்னொடு மூட்டலால்.

மாலும் - *திருமாலின் அவதாரமான இராமபிரானின்;* ***கொண்ட வடிக்கணை*** - *கையிலிருந்து விடப்பட்ட அந்தப் பிரம்மாத்திரம்;* ***காலும் வெங்கனலும் கடை காண்கிலா*** - *காற்றும் கொடிய தீயும் காண முடியாத (விரைவும் கொடுமையும் கொண்டு);* ***தன்னொடு நான்முகன் மாமுகம் நாலும் கொண்டு*** - *(நான்முகன்போல்) நான்கு திசைக்கும் உரிய நாலு முகங்களையும் மேற்கொண்டு;* ***மூல மந்திரம் மூட்டலால் நடந்தது*** - *பிரம்ம தேவனுக்குரிய மூல மந்திரத்தின் ஆற்றலால் இராவணனை நோக்கிச் சென்றது.*

9897. ஆழி மால் வரைக்கு அப்புறத்து அப்புறம்,
பாழி மா கடலும் வெளி பாய்ந்ததால் -
ஊழி ஞாயிறு மின்மினி ஒப்புற,
வாழி வெஞ் சுடர் பேர் இருள் வாரவே.

வெம்சுடர் - *அந்தப் பிரம்மாத்திரத்தின் கொடிய ஒளி;* ***பேர் இருள் வார*** - *பேரிருளை அகற்றி;* ***ஊழி ஞாயிறும்*** - *ஊழிக் காலத்து சூரியனும்;* ***மின்மினி ஒப்புற*** - *மின்மினி என்னுமாறு;* ***மால் ஆழி வரை*** - *பெரிய சக்கரவாள கிரிக்கு;* ***அப்புறத்து*** - *அப்புறத்தே உள்ள;* ***அப்புறம் பாழிமாக் கடலும்*** - *நீர் நிறைந்த வலிய பெருங் கடலுக்கும்;* ***வெளிப்பாய்ந்தது*** - *வெளியே பாய்ந்தது.*

9898. அக் கணத்தின் அயன் படை ஆண்தகை
சக்கரப் படையோடும் தழீஇச் சென்று,
புக்கது, அக் கொடியோன், உரம்; பூமியும்,
திக்கு அனைத்தும், விசும்பும், திரிந்தவே.

அக்கணத்தின் - *அந்தக் கணத்தில்;* ***அயன் படை*** - *அந்தப் பிரம்மாத்திரம்;* ***ஆண்தகை சக்கரப் படையோடும்*** - *ஆண்களிற் சிறந்த குணங் கொண்டவனான இராமபிரானின் ஆழிப்படையுடனே;* ***தழீஇச் சென்று*** - *தழுவிப் போய்;* ***அக்கொடியோன்*** - *அந்தக் கொடியவன் இராவணனுடைய;* ***உரம் புக்கது*** - *மார்பில்*

நுழைந்தது; ***பூமியும் திக்கு அனைத்தும்*** *- (அப்போது) பூமியும் திக்குகள் அனைத்தும்;* ***விசும்பும் திரிந்த*** *- விண்ணுலகும் நிலை கலங்கின.*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9899. முக்கோடி வாழ்நாளும், முயன்றுடைய
பெருந் தவமும், முதல்வன், முன்நாள்,
என் கோடியாராலும் வெலப்படாய்'
எனக் கொடுத்த வரமும், ஏனைத்
திக்கோடும் உலகு அனைத்தும் செருக் கடந்த
புய வலியும், தின்று, மார்பில்
புக்கு ஓடி உயிர் பருகி, புறம் போயிற்று
இராகவன்தன் புனித வாளி.

இராகவன் தன் புனித வாளி *- இராமபிரான் செலுத்திய தூய்மை நிறைந்த பிரம்மாத்திரம்;* ***முக்கோடி வாணாளும்*** *- (இராவணனுடைய) மூன்று கோடி ஆயுளையும்;* ***முயன்றுடைய பெருந்தவமும்*** *- முயன்று பெற்றிருந்த பெருந்தவப் பயனையும்;* ***முதல்வன்*** *- தேவர்களில் ஒருவனான நான்முகன்;* ***முன் நாள்*** *- முன் காலத்தில்;* ***எக்கோடி யாராலும்*** *- (முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களில்) எந்த வரிசையைச் சேர்ந்தோர் ஆனாலும் அவர்களால்;* ***வெலப்படாய்*** *- நீ வெல்லப்பட மாட்டாய்;* ***எனக் கொடுத்த வரமும்*** *- என்று தந்த வரத்தையும்;* ***ஏனைத் திக்கோடும் உலகு அனைத்தும்*** *- மற்றும் திசைகளையும், உலகங்கள் எவற்றையும்;* ***செருக்கடந்த புயவலியும்*** *- போரால் வென்ற தோள் ஆற்றலையும்;* ***தின்று*** *- உண்டு விட்டு;* ***மார்பில் புக்கு*** *- (இராவணனுடைய) மார்பில் நுழைந்து;* ***ஓடி*** *- உடல் எங்கும் சுழன்று;* ***உயிர் பருகி*** *- உயிரைப் பருகிவிட்டு;* ***புறம் போயிற்று*** *- வெளியே சென்றது.*

இராவணன் பல்லாண்டுகள் கடுந்தவம் இயற்றி, ஒவ்வொரு தலையாக அறுத்து ஒன்பது தலைகளை ஆகுதியில் இட்டுப் பெற்ற தவப்பயன்கள் அவையாதலின் "முயன்றுடைய பெருந்தவம்" என்றார். பார்க்க (உத்தர. இராவணன் பிறப்பு. 209)

சிவபிரானிடம் மூன்றரைக் கோடி ஆயுள் பெற்றான் இராவணன் என்றறிந்த திருமால் முனிவன் வடிவெடுத்து, மூன்றரைக் கோடியாகாது அரைகுறையென்பார்கள். முன்பு பெற்ற மூன்றரைக் கோடி ஒழிய, அரைக்கோடி கேள் என்றான். அப்படியே நான்முகன் பெற்ற மூன்றரைக்கோடி ஆயுள் ஒழிய இப்போது அரைக்கோடி கொடு என இராவணன் கேட்க அப்படியே ஆகுக என்றான் சிவபிரான். "முன்னம் மூன்றரைக் கோடியு மொழிய நீ முதல்வ, இன்னம் ஓரரைக் கோடி நாள் ஈந்தருள் என்ன மன்னும் மாசுணப் பாயலான் மாயம் ஈது என்னா, உன்னும் மாமலை மகளுடன் உமாபதி நகைத்தே அன்னவாறு அரைக்- கோடியே யளித்தனம்" என்பது உத்தரகாண்டம். (வரையெடுத்த 79-82) இராவணன் பெற்ற ஆயுளில் அரைக்கோடியே வாழ்ந்தான். மூன்று கோடியாயுளும் ஒழிந்தது. மீண்டும் பெற்ற வரத்தால் ஆதலின் "முக்கோடி வாழ்நாளும்" என்றார். இதனாலேயே, "அரைகடையிட்டு அமைவுற்ற முக்கோடி

ஆயுளும்" (கம்ப. 9944) என்று பின்னும் கூறுவார். அரைகடையிட்டு அமைவுற்ற முக்கோடி யாயுளும் எனற்கு, கடைசியில் அரைக்கோடியே இராவணனுக்கு அமைவுற்றது. 3 கோடியாயுளும் இராவணன் மீண்டும் கேட்ட வரத்தால் இப்போது அழிந்தது என்னும் பொருள் தரல் காண்க.

9900. ஆர்க்கின்ற வானவரும், அந்தணரும்,
முனிவர்களும், ஆசி கூறித்
தூர்க்கின்ற மலர் மாரி தொடரப் போய்,
பாற்கடலில் தூய் நீர் ஆடி,
தேர்க் குன்ற இராவணன்தன் செழுங் குருதிப்
பெரும் பரவைத் திரைமேல் சென்று,
கார்க் குன்றம் அனையான்தன் கடுங் கணைப்
புட்டிலின் நடுவண் கரந்தது அம்மா.

ஆர்க்கின்ற வானவரும், அந்தணரும், முனிவர்களும் - *இராவண வதத்தால் எழுந்த உவகை மிகுதியால் ஆரவாரம் செய்கின்ற தேவர்களும் அந்தணாளர்களும் முனிவர்களும்;* **ஆசி கூறி** - *ஆசிகள் கூறி;* **தூர்க்கின்ற மலர் மாரி தொடரப் போய்** - *கொட்டுகின்ற பூ மழை (தன்னைப்) பின் தொடர்ந்து வரச் சென்று;* **பாற்கடலில் தூநீர் ஆடி** - *திருப்பாற்கடலில் புனித நீர் ஆடி;* **தேர்க்குன்ற இராவணன் தன்** - *(திரும்பி) குன்றனையை தேருடைய இராவணனின்;* **செழுங்குருதிப் பெரும் பரவைத் திரைமேல் சென்று** - *செழித்த இரத்தம் என்னும் பெருங்கடலின் அலை மேலே சென்று;* **கார்க்குன்றம் அனையான்தன் கடுங்கணை** - *கரிய மலை போன்ற இராமபிரானின் கடிய சரம்;* **புட்டிலின் நடுவண்** - *அம்பறாத் தூணியினிடையே;* **கரந்தது** - *(இராகவனின் அந்தப் புனிதக்கணை) ஒளிந்தது.*

இறந்த இராவணன் முகப்பொலிவு

9901. கார் நின்ற மழைநின்றும் உரும் உதிர்வ
என, திணி தோட் காட்டின்நின்றும்,
தார் நின்ற மலைநின்றும், பணிக் குலமும்
மணிக் குலமும் தகர்ந்து சிந்த,
போர் நின்ற விழிநின்றும் பொறிநின்று
புகையோடும் குருதி பொங்க,
தேர்நின்று நெடு நிலத்துச் சிரமுகம் கீழ்ப்
படி விழுந்தான், சிகரம் போல்வான்.

சிகரம் போல்வான் - *(அரக்கர் இனம் என்னும் மலைக்குச்) சிகரம் போன்றிருந்த இராவணன்;* ***கார் நின்ற மழை நின்றும் உரும் உதிர்வ என*** - *கருமை நிறைந்த மழை மேகத்திலிருந்து இடிகள் உதிர்ந்து வீழ்வதே போல்;* ***திணி தோட்காட்டின் நின்றும்*** - *திண்ணிய இருபது தோள்களிலிருந்தும்;* ***தார் நின்ற மலை நின்றும்*** - *மாலையணிந்த மலை போன்ற மார்பிலிருந்தும்;* ***பணிக்குலமும் மணிக்குலமும் தகர்ந்து சிந்த*** - *ஆபரணத் தொகுதிகளும் மாணிக்கத் தொகுதிகளும் உடைந்து சிதறவும்;* ***போர் நின்ற விழி நின்றும்*** - *போர்க் குணத்தோடு நின்ற விழிகளிலிருந்து;* ***பொறிநின்று*** - *தீப்பொறி தோன்றி;* ***புகையோடும் குருதி பொங்க*** - *புகையுடனே உதிரம் பொங்கவும்;* ***தேர் நின்று*** - *தேரிலிருந்து;* ***நெடு நிலத்து*** - *அகன்ற பூமியின் மேல்;* ***சிரம் முகம் கீழ்பட விழுந்தான்*** - *தலையுடன் கூடிய முகம் கீழ்ப்பட (குப்புற) விழுந்தான்.*

9902. வெம் மடங்கல் வெகுண்டனைய சினம் அடங்க,
மனம் அடங்க, வினையம் வீய,
தெவ் மடங்க, பொரு தடக் கைச் செயல் அடங்க,
மயல் அடங்க, ஆற்றல் தேய,
தம் அடங்கு முனிவரையும் தலை அடங்கா,
நிலை அடங்கச் சாய்த்த நாளின்,
மும் மடங்கு பொலிந்தன, அம் முறை துறந்தான்
உயிர் துறந்த முகங்கள் அம்மா!

வெம்மடங்கல் வெகுண்டனைய - *கொடிய சிங்கம் ஒன்று சினந்தாற் போன்று;* ***சினம் அடங்க*** - *வெகுளியடங்கவும்;* ***மனம் அடங்க*** - *(அடங்காத) மனம் அடங்கவும்;* ***வினையம் வீய*** - *(மனத்தே நிறைந்த) சூழ்ச்சிகள் அழியவும்;* ***தெவ் மடங்க*** - *பகைமை அழியவும்;* ***பொரு தடக்கைச் செயல் ஒடுங்க*** - *போரிட்டுக் கொண்டேயிருந்த இருபது கரங்களும் போர்ச்செயல் ஒழியவும்;* ***மயல் அடங்க*** - *(சானகி மீது கொண்ட) மையல் மடியவும்;* ***ஆற்றல் தேய*** - *வலிமை தேயவும்;* ***உயிர் துறந்த அம் முறை துறந்தான்*** - *உயிர் நீங்கிய அந்த அறமுறை நீங்கிய இராவணனின் பத்து முகங்களும்;* ***தம் அடங்கு முனிவரையும்*** - *தம்மைத்தாமே அடக்கிய முனிவரை யெல்லாம்;* ***தலை அடங்கா நிலை அடங்க*** - *தலை தாழவும் நிலை தளரவும்;* ***சாய்த்த*** - *முறியடித்த;* ***நாளின்*** - *நாளைவிட;* ***மும் மடங்கு பொலிந்தன*** - *மூன்று மடங்கு பொலிவுற்றுத் திகழ்ந்தன.*

இராவணனிடத்தில் அடங்க வேண்டியவை எத்தனையிருந்தன என்பதனை, அடங்க, அடங்க என்னும் வினையெச்ச அடுக்குகளாற் காட்டியுள்ள கவிஞர் பிரானின் திறமை நினைந்து நினைந்து போற்றற்குரியது. "அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும்; அடங்காமை ஆரிருள் உய்த்து விடும்" (குறள் 121) அடங்காமையால் ஆரிருளில் வாழ்வினைச் செலுத்திக் கொண்ட இராவணனின் நெஞ்சத்துள் இராமபிரானின் புனித வாளி புகுந்து ஒளியேற்றியமையால் இராவணன் வாழ்வில் பெரு வெற்றிக் காலத்தில் அடைந்த பொலிவை விட, இப்பொழுது அவன் முகம் மும்மடங்கு பொலிந்தன என்று பொருத்தமுற கூறினார். "தம் மடங்கு முனிவரையும் தலையடங்கா நிலையடங்கச் சாய்த்த நாளில் அவன் பெற்ற முகப் பொலிவு புறப் பொலிவு இப்பொழுது இராம பாணத்தால் அடைந்தது அகப்பொலிவு ஆதலின் பொலிவின்

மடங்கு அதிகரித்தது என்றார். தம் அடங்கு முனிவரையும் இராவணன் வென்றான் ஆதலின் உம்மை உயர்வு சிறப்பின் வந்தது.

இராமன், இராவணன் உடம்பைப் பார்த்தல்.

9903. 'பூதலத்தது ஆக்குவாயாக, இனிப்
பொலநந் தேரை' என்ற போதில்,
மாதலிப் பேரவன் கடவ, மண் தலத்தின்
அப் பொழுதே வருதலோடும்,
மீது அலைத்த பெருந் தாரை விசும்பு அளப்பக்
கிடந்தான்தன் மேனி முற்றும்
காதலித்த உரு ஆகி, அறம் வளர்க்கும்
கண்ணாளன் தெரியக் கண்டான்.

பொலநந்தேரை இனிப் பூதலத்தது ஆக்குவாயாக - பொன் மயமான தேரை இனி மண் மீது இறக்குவாயாக; ***என்ற போதின்*** - என்று (இராமபிரான் மாதலிக்கு) ஆணையிட்ட போதில்; ***மாதலிப் பேரவன்*** - மாதலி என்னும் பேருடைய அத்தேர்ச் சாரதி; ***கடவ*** - செலுத்த; ***மண் தலத்தின் அப்பொழுதே வருதலோடும்*** - மண்ணின் மீது (அத்தேர் படிந்து) அக்கணத்திலேயே வருகின்ற போது; ***காதலித்த உருவாகி*** - (கண்டார்) விரும்பும் எல்லா இலக்கணங்களும் பொருந்தப் பெற்ற உருவம் உடையவனாகி; ***அறம் வளர்க்கும் கண்ணாளன்*** - தருமத்தை (உலகில்) வளர்க்கப் பிறந்த கருணை யாளனாகிய இராமபிரான்; ***மீது அலைத்த பெருந்தாரை*** - மேலே அலையெறிந்து கொண்டுள்ள பெரிய உதிரப் பெருக்கு; ***விசும்பு அளப்பக் கிடந்தான் தன் மேனி முற்றும்*** - விண்ணளவும் தெறிக்கக் கிடந்தவனாகிய இராவணனது உடம்பு முழுதும்; ***தெரியக் கண்டான்*** - விளங்க நன்றாகப் பார்த்தான்.

இராமன் பெயரே ரமிக்கச் செய்பவன் எனும் பொருளது ஆதலின் "காதலித்த உரு" என்றார். ஒவ்வோர் உறுப்பே, ஒவ்வொருவர்க்கு விருப்பம் தருமாறு அமைந்திருப்பது இயல்பாயிருக்க, இராமன் அங்கங்கள் அனைத்தாலும் கவரும் அழகன் ஆதலின் "காதலித்த உரு" என்றார். அழகு உடையான் (கம்ப, 1926) என்பதும் காண்க.

9904. 'தேரினை நீ கொடு விசும்பில் செல்க' என்ன
மாதலியைச் செலுத்தி, பின்னர்,
பாரிடம்மீதினின் அணுகி, தம்பியொடும்
படைத்தலைவர் பலரும் சுற்ற,
போரிடை மீண்டு ஒருவருக்கும் புறங்கொடாப்
போர் வீரன் பொருது வீழ்ந்த

சீரினையே மனம் உவப்ப, உரு முற்றும்
திருவாளன் தெரியக் கண்டான்.

நீ தேரினை கொண்டு விசும்பில் செல்க - நீ தேரைக் கொண்டு வானுலகிற்குச் செல்வாயாக; **என்ன** - என்று; **மாதலியைச் செலுத்தி** - மாதலிக்கு விடை தந்து; **பின்பு பாரிடம் மீதினின் அணு கி** - பிறகு மண்ணின் மேல் வந்து; **திருவாளன்** - திருமகள் நாதனாகிய இராமபிரான்; **தம்பியொடும் படைத்தலைவர் பலரும் சுற்ற** - தம்பியாகிய இலக்குவனும் படைத் தலைவர்கள் பலரும் தன்னைச் சுற்றி வர; **போரிடை மீண்டு** - (இதுவரை) போர்க்களத்திலிருந்து பின்வாங்கி; **ஒருவர்க்கும் புறங்கொடா** - யார்க்கும் புறமுதுகு காட்டியறியாத; **போர் வீரன்** - போரிற் சிறந்த வீரனாகிய இராவணன்; **பொருது வீழ்ந்த சீரினையே** - போரிட்டு வீழ்ந்து கிடக்கும் சிறப்பினை; **மனம் உவப்ப** - தன் மனம் உவகையுற; **உரு முற்றும் தெரியக் கண்டான்** - அவனுடைய உடல் முழுவதனையும் நன்றாகப் பார்த்தான்.

9905. **புலைமேலும் செலற்கு ஒத்துப் பொது நின்ற**
செல்வத்தின் பன்மைத் தன்மை
நிலைமேலும் இனி உண்டே? 'நீர் மேலைக்
கோலம்' எனும் நீர்மைத்து அன்றே
தலைமேலும் தோற்மேலும் தடமுதுகின்
படர்புறத்தும் தாவி ஏறி,
மலைமேல் நின்று ஆடுவபோல் ஆடினவால்

வானரங்கள், வரம்பு இலாத. **வரம்பிலாத வானரங்கள்** - அளவற்ற குரங்குகள்; **மலை மேல் நின்று ஆடுவபோல்** - மலை ஒன்றின் மேல் நின்று (மகிழ்ச்சிக்) கூத்து ஆடுவதுபோல; **தலை மேலும் தோள் மேலும் தட முதுகின் படர் புறத்தும்** - இராவணேசுவரனுடைய தலைகள் மேலும் தோள்கள் மேலும், அகன்ற முதுகின் விசாலப் பரப்பின் மீதும்; **தாவி ஏறி** - தாவிக் குதித்து ஏறி; **ஆடின** - நடனம் ஆடின; **புலை மேலும் செலற்கு ஒத்து** - இழிந்த புலைத்தன்மை யுடையாரிடத்தும் (கூசாது) செல்வதற்கு ஒருப்படும்; **பொது நின்ற செல்வத்தின்** - (உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் என்றில்லாது எல்லோரிடத்தும்) பொதுவாகச் செல்லும் தன்மையுடைய செல்வத்தினுடைய; **புன்மைத் தன்மை** - இழிந்த தன்மையை விளக்க; **நிலை மேலும் இனி உண்டோ?** - இராவணன் வீழ்ச்சிக்குப் பிறகும் வேறு உவமை தேடும் நிலை இனி உலகில் உண்டாகுமோ? **நீர் மேலைக் கோலம் எனும் நீர்மைத்து அன்றே** - (இழிந்தோர் செல்வ வாழ்வு) நீர் மேற் குமிழியின் (நிலையிலாக்) கோலம் என்னும் இயல்பினது அன்றோ?

9906. **தோடு உழுத நறுந் தொடையல் தொகை உழுத**
கிளை வண்டின் சுழியத் தொங்கல்
பாடு உழுத படர் வெரிநின் பணி உழுத

அணி நிகர்ப்ப, பணைக் கை யானைக்
கோடு உழுத நெடுந் தழும்பின் குவை தழுவி,
எழு மேகக் குழுவின் கோவைக்
காடு உழுத கொழும் பிறையின் கறை கழன்று
கிடந்தனபோல் கிடக்கக் கண்டான்;

தோடுழுத நறுந்தொடையல் - *இதழ்களால் ஆன மணமாலைகளின்;* **தொகை உழுத கிளை வண்டின்** - *தொகுதிகளை உழுது கொண்டிருக்கின்ற வண்டுகளையுடைய;* **சுழியத் தொங்கல்** - *தலை மாலைகளோடு கூடிய மாலைகளின்;* **பாடு உழுத படர் வெரிநின்** - *பக்கங்களில் படர்ந்து கிடக்கிற (இராவணன்) முதுகில்;* **பணி உழுத அணி நிகர்ப்ப** - *அழகிய வேலைப்பாடு நிறைந்த அணிகலத்தைப் போன்று;* **பணைக்கை யானைக்கோடு உழுத நெடுந் தழும்பின் குவை** - *பருத்த கையையுடைய திசை யானைகளின் கொம்புகள் உழுததனால் தோன்றிய நீண்ட தழும்புகளின் கூட்டத்தை;* **தழுவி** - *பொருந்தி;* **எழு மேகக் குழுவின் கோவைக் காடுஉழுத** - *எழுகின்ற மேகக் கூட்டத்தின் வரிசையாகிய காட்டில் உலாவுகின்ற;* **கொழும் பிறையில்** - *செழித்த பிறை நிலாவின்;* ***கறை கழன்று*** - *களங்கம் நீங்கி;* **கிடந்தன போல் கிடக்கக் கண்டான்** - *கிடந்தன போலக் கிடக்கக் கண்டான் (இராமபிரான்)*

"இராவணன் தார் கிடந்த முதுகில் அணி செய்யும் துணி போல, எட்டுத்திக்கு யானைகளும் பாய்ந்ததால் எழுந்த தழும்பின் குவைகள், வட்டம் வட்டமாக உதிரத்துடன் சிவந்திருப்பது ஒரு மேகத்தில் களங்கமற்ற முழு மதி, கோவைப் பழத்திலே முழுகிச் சிவப்பேறியிருப்பதை ஒத்திருந்தது" என்று உரை கூறினுமாம்.

அறுசீர் விருத்தம் (வேறு)

இராவணன் புறப்புண் கண்ட இராமன் முறுவலித்தல்

9907. தளிர்இயல் பொருட்டின் வந்த சீற்றமும்,
தருக்கினோன்தன்
கிளர் இயல் உருவினோடும் கிழிப்புறக் கிளர்ந்து
தோன்றும்
வளர் இயல் வடுவின் செம்மைத் தன்மையும், மருவ
நின்ற,
முளரி அம் கண்ணன், மூரல் முறுவலன்,
மொழிவதானான்;

முளரி அம் கண்ணன் - *இராவணன் உடலருகே சென்று நின்று தாமரை போன்ற அழகிய கண்களையுடைய இராமபிரான்;* ***தளிர் இயல் பொருட்டின் வந்த சீற்றமும்*** - *தளிர் போன்ற மென்மைத் தன்மை வாய்ந்த சீதையின் காரணத்தால் (இராவணன்*

மேல் எழுந்த) சினமும்; **தருக்கினோன் தன்** - செருக்கு மிக்க இராவணனுடைய; **கிளர் இயல் உருவினோடும்** - கிளர்ச்சி தரும் அவன் வடிவத்தில்; **கிழிப்புறக் கிளர்ந்து தோன்றும்** - முதுகுப் பக்கம் கிழிபட்டுத் தெளிவாகத் தோன்றும்; **வளர் இயல் வடுவின்** - நீண்ட தழும்பின்; **செம்மைத் தன்மையும்** - சிவந்த தன்மையும்; **மருவ நின்ற** - கூடிக் கலக்க (எழுந்த); **மூரல் முறுவலன்** - (இகழ்ச்சியால் எழுந்த) புன்சிரிப்புக் கொண்டவனாய்; **மொழிவதானான்** - கூறத் தொடங்கினான்.

9908. 'வென்றியான் உலகம் மூன்றும் மெய்ம்மையால் மேவினாலும்
பொன்றினான் என்று தோளைப் பொது அற நோக்கும் பொற்பும்
குன்றி ஆசுற்றதுஅன்றே - இவன் எதிர் குறித்த போரில்
பின்றியான் முதுகில் பட்ட பிழம்பு உள தழும்பின் அம்மா.

உலகம் மூன்றும் மெய்ம்மையால் - மூன்று உலகங்களையும் உண்மையாக; **வென்றியான் மேவினாலும்** - வெற்றி கொண்டவனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டாலும்; **பொன்றினான்** - (இன்று என் பாணத்தால்) அழிந்தான்; **என்று** - என்ற காரணம் பற்றி; **தோளைப் பொதுவற நோக்கும் பொற்பும்** - (என்னுடைய) தோள்களை (வெற்றிச் சிறப்பால்) சிறந்த பெருமிதத்தோடு நோக்கிக் கொள்ள வல்ல பொலிவும்; **இவன்** - இந்த இராவணன்; **எதிர் குறித்த போரில்** - எதிர் நின்று (இடும்) போரில்; **பின்றியான்** - பின்னடைந்தவனாய்; **முதுகிற் பட்ட** - முதுகுப் பக்கத்தில் பதிந்துள்ள; **பிழம்பு உள தழும்பின்** - (சிவந்த) பிழம்பாக உள்ள தழும்புகளால்; **குன்றி ஆசுற்றது** - குறைந்து போய், குற்றமும் அடைந்தது.

'அம்மா' என்பதைக் கேட்பிக்கும் என்னும் பொருளில் உரையசை எனலாம்.

9909. ''கார்த்தவீரியன் என்பானால் கட்டுண்டான்'' என்னக் கற்கும்
வார்த்தை உண்டு; அதனைக் கேட்டு, நாணுறு மனத்தினேற்குப்
போர்த்தலை புறகிட்டு ஏற்ற புண்ணுடைத் தழும்பும் போலாம்
நேர்த்ததும் காணலுற்ற; ஈசனார் இருக்கை நிற்க!

ஈசனார் இருக்கை நிற்க - சிவபிரான் மலையை எடுத்து (இராவணன் பரிபவப்பட்டது ஒருபக்கம்) நிற்பினும்; **கார்த்தவீரியன் என்பானால் கட்டுண்டான்** - கார்த்த வீரியன் என்னும் மானுட மன்னனால் இவன் பிணிக்கப்பட்டான்; **என்னக் கற்கும் வார்த்தை**

உண்டு - என்று கூறப்படும் வார்த்தை உலகில் (இவனைப் பற்றி) உண்டு; **அதனைக் கேட்டு நாணுறும் மனத்தினேற்கு** - (அந்த அவமானச்) சொல்லைக் கேட்டே வெட்கமுற்ற உள்ளமுடைய எனக்கு; **போர்த்தலை** - போரிலே; **புறகிட்டு ஏற்ற புண்ணுடைத் தழும்பும்** - புறமுதுகிட்டு அதனால் வந்த புண்களால் ஏற்பட்ட தழும்புகளும்; **நேர்த்ததும் காணல் உற்ற** - நேரிடையாகக் காணல் உற்றன.

"நான் வீரர்களுள் இராமனாக இருக்கிறேன்" என்றான் கீதையில் கண்ணன்.

9910. "மாண்டு ஒழிந்து உலகில் நிற்கும் வயங்கு இசை
முயங்க மாட்டாது,
ஊண்தொழில் உகந்து, தெவ்வர் முறுவல் என் புகழை
உண்ண,
பூண்தொழில் உடைய மார்பா! போர்ப்
புறங்கொடுத்தோர்ப் போன்ற
ஆண்தொழிலோரின் பெற்ற வெற்றியும் அவத்தம்'
என்றான்.

பூண் தொழில் உடைய மார்பா ! - அணிகளைத் தரிக்கும் மார்பினையுடைய வீடணனே; **ஊண் தொழில் உகந்து** - உண்ணும் செயலையே விரும்பி; **தெவ்வர் முறுவல் என்புகழை உண்ண** - பகைவர்கள் (இகழ்ச்சிப்) புன்னகை என் புகழைத் தின்று தீர்க்க; **போர்ப்புறம் கொடுத்தோர்ப் போன்ற** - போரில் புற முதுகிட்டவர்களைப் போன்ற; **ஆண் தொழிலோரின்** - ஆண்மைச் செயலையுடைய இவ்விராவணனால்; **பெற்ற வெற்றியும்** - அடைந்த வெற்றியும்; **அவத்தம்** - வீணானதே; **மாண்டு ஒழிந்து** - இராவணன் இறந்து ஒழிந்ததனால்; **உலகில் நிற்கும் வயங்கும் இசை** - (எனக்கு) உலகில் அழியாமல் நிற்கவல்ல விளங்குகின்ற புகழும்; **முயங்க மாட்டாது** - (இனி) என்பால் அடைய மாட்டாது.

உலகில் நிற்கும் வயங்கு இசை - உலகில் நிலைத்து நிற்க வல்லது புகழ் ஒன்றே "ஒன்றா உலகத்து உயர்ந்த புகழ் அல்லால், பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல்" (குறள் 233)

9911. 'அவ் உரைக்கு இறுதி நோக்கி, வீடணன், அருவிக்
கண்ணன்,
வெவ் உயிர்ப்போடு நீண்ட விம்மலன், வெதும்பும்
நெஞ்சன்,
'செவ்வியின் தொடர்ந்த அல்ல செப்பலை, செல்வ!'
என்னா,
எவ் உயிர்ப் பொறையும் நீங்க இரங்கி நின்று,
இனைய சொன்னான்:

அவ்வுரை உரைப்பக் கேட்ட வீடணன் - (இராமபிரானின்) அந்த உரைகளைக் கேட்ட வீடணன்; **அருவிக் கண்ணன்** - அருவி நீர் போன்ற கண்ணீரையுடையவனாய்; **வெவ்வுயிர்ப் போடு நீண்ட விம்மலன்** - பெருமூச்சோடும் கூடிய விம்மலையும் உடையவனாய்; **வெதும்பும் நெஞ்சன்** - வெதும்புகின்ற நெஞ்சோடும் கூடியவனாய்; **செல்வ** - செல்வனாகிய இராமபிரானே; **செவ்வியில் தொடர்ந்த அல்ல** - செம்மையில் கூடாத வார்த்தைகளை; **செப்பலை** - செப்ப வேண்டா; **என்னா** - என்று கூறி; **எவ்வுயிர்ப் பொறையும் நீங்க** - எந்த உயிரும் தரிக்க இயலாவாறு; **இரங்கி நின்று இனைய சொன்னான்** - இரக்கத்தோடு தோன்ற நின்று இத்தகைய மொழிகளை மொழியலானான்.

9912. 'ஆயிரம் தோளினாலும், வாலியும், அரிதின், ஐய!
மேயின வென்றி விண்ணோர் சாபத்தின் விளைந்த; மெய்ம்மை;
தாயினும் தொழத் தக்காள்மேல் தங்கிய காதல்-தன்மை
நோயும் நின் முனிவும் அல்லால், வெல்வரோ நுவலற்பாலார்?

ஐய - ஐயனே! **ஆயிரம் தோளினானும்** - ஆயிரம் தோள்களையுடைய கார்த்தவீரியனும்; **வாலியும்** - வாலியாகிய வானர அரசனும்; **அரிதின் மேயின வென்றி** - அரிதில் பெற்ற வெற்றிகள்; **விண்ணோர் சாபத்தின் விளைந்த** - (இராவணனுக்கு) தேவர்கள் இட்ட சாபங்களால் விளைந்தவை; **மெய்ம்மை** - இஃது உண்மை; **தாயினும் தொழத்தக்காள் மேல்** - (இப்போது) உலகம் தாயினும் போற்றற்குரியவளாய் வணங்கத்தக்க சீதையின் மேல்; **தங்கிய காதல் தன்மை நோயும்** - கொண்ட ஆசையும்; **நின் முனிவும் அல்லால்** - உன் சீற்றமும் அல்லால்; **நுவலற் பாலார்** - வீரர் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவார் யாரேனும்; **வெல்வரோ** - (இவனை) வெல்ல வல்லார் ஆவாரோ?

9913. 'நாடு உளதனையும் ஓடி நண்ணலார்க் காண்கிலாமல்,
பீடு உள குன்றம் போலும் பெருந் திசை எல்லை யானைக்,
கோடு உளதனையும் புக்குக் கொடும் புறத்து அழுந்து புண்ணின்
பாடு உளது அன்றி, தெவ்வர் படைக்கலம் பட்டு என் செய்யும்?

நாடு உளதனையும் ஓடி - உலகமுள்ள எல்லை வரையிலும் விரைந்து; **நண்ணலார்க் காண்கிலாமல்** - (எல்லோரையும் வென்று முடித்து விட்டபடியால்) பகைவரைக் காண

இயலாமையால்; **பீடு உள குன்றம் போலும்** *- (இவைகளையாகிலும் வெல்வேன் என்று) பெருமிதம் வாய்ந்த குன்றுகள் போன்றிருந்த;* **பெருந்திசை எல்லை யானைக் கோடு** *- எட்டுப் பெரிய திக்குகளில் காவலாக உள்ள யானைகளின் கொம்புகளை;* **உளதனையும் புக்கு** *- அவற்றின் நீளம் உள்ளளவும் மார்பில் அழுத்தி;* **கொடும்புறத்து அழுந்து புண்ணின்** *- கொடிய முதுகின் வெளிப்புறம் அழுந்தியதனால் ஆகிய புண்களின்;* **பாடு உளது அன்றி** *- தழும்புகள் உள்ளனவேயல்லாமல்;* **தெவ்வர் படைக்கலம் பட்டு** *- பகைவர் ஆயுதங்கள் இவன் உடம்பில் பட்டு;* **என்ன செய்யும்?** *- என்ன செய்யவல்லவையாம்?*

புண்ணின் பாடு - தழும்பு

9914. 'அப் பணை அனைத்தும் மார்புக்கு அணி எனக் கிடந்த; வீரக
கைப் பணை முழங்க, மேல்நாள், அமரிடைக் கிடைத்த காலன்
துப்பு அணை வயிர வாளி விசையினும், காலின் தோன்றல்
வெப்பு அணை குத்தினாலும், வெரிநிடைப் போய அன்றே.*

அப்பணை அனைத்தும் *- அந்தத் தந்தங்கள் அனைத்தும்;* **மார்புக்கு அணி எனக் கிடந்த** *- (இராவணனுடைய) மார்புக்கு ஆபரணம் ஆக அமைந்து கிடந்தன;* **அவை மேனாள்** *- முன் நாளில்;* **வீரக் கைப்பணை முழங்க** *- வீரசங்கம் கையில் ஒலிக்க;* **அமர் இடை நிலைத்த காலன்** *- போரில் எதிர்த்து வந்த யமனுடைய;* **துப்பு இணை வயிர வாளி விசையினும்** *- வலிமை வாய்ந்த திண்ணிய அம்புகளின் வேகத்தாலும்;* **காலின் தோன்றல்** *- வாயு புத்திரனின் மகனான அனுமானின்;* **வெப்பணை குத்தினாலும்** *- கொடுமை மிக்க குத்தினாலும்;* **வெரிந் இடைப் போய** *- முதுகில் ஊடுருவிச் சென்றன.*

அனுமன் குத்தியமை (கம்ப; 7192) முதற்போர் புரி படலத்துட் காண்க.

9915. 'அவ் வடு அன்றி, இந்த அண்டத்தும் புறத்தும் ஆன்ற
தெவ் அடு படைகள் அஞ்சாது இவன்வயின் செல்லின், தேவ!
வெவ் விடம் ஈசன்தன்னை விழுங்கினும், பறவை வேந்தை
அவ் விட நாகம் எல்லாம் அணுகினும், அணுகல் ஆற்றா.

தேவ ! - பெருமானே; **அவ்வடு அன்றி** - அந்தத் தந்தத் தழும்புகளேயன்றி; **இவன் வயின் செல்லின்** - இவனிடத்துச் செல்வதென்றால்; **வெவ்விடம் ஈசன் தன்னை விழுங்கினும்** - ஈசன் உண்ட விடம் அவனையே விழுங்குவதானாலும்; **பறவை வேந்தை அவ்விட நாகம் எல்லாம் அணுகினும்** - பறவைகட்கு அரசனான கருடனை விட நாகங்கள் எல்லாம் (கொல்ல) நெருங்கினாலும்; **இந்த அண்டத்தும் புறத்தும் ஆன்ற** - இந்த உலகிலும் புற உலகிலும் (உள்ள) உயர்ந்த; **தெவ் அடு படைகள் அஞ்சாது** - பகையழிக்கும் படைக்கருவிகள் யாவும் அஞ்சாமல்; **இவன் வயின் அணுகல் ஆற்றா** - இவனிடம் துன்புறுத்த அணுக வல்லமையுள்ளவை ஆகா.

9216. 'வென்றியாய்! பிறிதும் உண்டே வேலை சூழ் ஞாலம்
ஆண்டு, ஓர்
பன்றியாய் எயிற்றுக் கொண்ட பரம்பரன் முதல்
பல்லோர்,
'என்றுயாம் இடுக்கண் தீர்வது?'' என்கின்றார்;
''இவன் இன்று உன்னால்
பொன்றினான்'' என்றபோதும், புலப்படார்,
''பொய்கொல்'' என்பார்.'

வென்றியாய் ! - வெற்றி வீரனே; **வேலை சூழ் ஞாலம்** - கடல் சூழ் உலகை; **ஆண்டு ஓர் பன்றியாய்** - அக்காலத்தில் ஒரு வராக வடிவாகி; **எயிற்றுக் கொண்ட பரம்பரன்** - கொம்பில் ஏந்தி வந்த திருமால்; **முதல் பல்லோர்** - முதலான பலரும்; **யாம் இடுக்கண் தீர்வது என்று என்கின்றார்** - நாம் (இராவணனுடைய) துன்பங்களிலிருந்து விடுதலை பெறுவது என்று என்று ஏங்கியிருக்கின்றனர்; **உன்னால் இன்று இவன் பொன்றினான் என்றபோதும்** - உன்னால் இந்த இராவணன் இன்று அழிந்தான் என்று சொன்னாலும்; **பொய் கொல்** - இச்செய்தி பொய்யோ; **என்பர்** - என்று ஐயங் கொள்வார்; **புலப்படார்** - (இறந்தான் என நம்பி) வெளித் தோன்ற மாட்டார்கள்.

இராவணனுக்கு இறுதிக்கடன் செய்ய வீடணனை ஏவுதல்

9917. 'அன்னதோ?' என்னா, வீரன் ஐயமும் நாணும் நீங்கி,
தன்ன தோள் இணையை நோக்கி, 'வீடணா! தக்கது
அன்றால்,
என்னதோ, இறந்துளான்மேல் வயிர்த்தல்? நீ
இவனுக்கு, ஈண்டு
சொன்னது ஓர் விதியினாலே கடன் செயத் துணிதி'
என்றான்.

அன்னதோ என்னா - அப்படியோ என்று சொல்லி; **ஈசன்** - இராமபிரான்; **ஐயமும் நாணும் நீங்கி** - சந்தேகமும் வெட்கமும் நீங்கப் பெற்றவனாய்; **தன்ன தோள் இணையை நோக்கி** - தன் இரு தோள்களையும் (பெருமிதத்தால்) நோக்கி (பிறகு வீடணனை நோக்கி); **வீடணா** - வீடணனே; **இறந்துளான் மேல் வயிர்த்தல்** - மாண்டு போனவன் மேல் வைராக்கியம் கொண்டு (வாளா இருத்தல்); **தக்கது அன்று** - தகுதியன்று; **நீ இவனுக்கு** - நீ இந்த இராவணனுக்கு; **ஈண்டு** - இங்கு; **சொன்னதோர் விதியினாலே** - கூறப்பட்டுள்ள விதிமுறைப்படி; **கடன் செயத் துணிதி** - இறுதிக் கடன்களைச் செய்வாயாக; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

**9918. அவ் வகை அருளி, வள்ளல் அனைத்து
உலகங்களோடும்
எவ் வகை உள்ள தேவர் யாவரும் இரைத்துப்
பொங்கிக்
கவ்வையின் தீர்ந்தார் வந்து வீழ்கின்றார் தம்மைக்
காண
செவ்வையின் அவர் முன் சென்றான்; வீடணன்
இதனைச் செய்தான்.**

வள்ளல் - இராமபிரான்; **அவ்வகை அருளி** - அவ்வாறு (வீடணனிடம்) கூறியருள் செய்து; **இரைத்துப் பொங்கி** - ஆர்ப்பரித்து (மனம்) பூரித்து; **கவ்வையில் தீர்ந்தார்** - துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டவர்களாய்; **வந்து வீழ்கின்றார்** - வந்து தொழ வருகின்ற; **அனைத்து உலகங்களோடும்** - எல்லா உலகத்தில் உள்ளவர்களோடும்; **உள்ள தேவர் யாவரும்** - இருக்கின்ற பல்வகைத் தேவர்களையும்; **காண** - காண்பதற்காக; செவ்வையின் - நேராக; **அவர் முன் சென்றான்** - அத்தேவர்கள் பால் சென்றான்; **வீடணன் இதனைச் செய்தான்** - (அப்போது) வீடணன் பின்வருமாறு செய்தான்.

வீடணன் இராவணன் மேனிமேல் வீழ்ந்து அரற்றுதல்

**9919. 'போழ்ந்தென அரக்கன் செய்த புன் தொழில்
பொறையிற்று ஆமால்;
வாழ்ந்த நீ இவனுக்கு ஏற்ற வழிக் கடன் வகுத்தி'
என்ன,
தாழ்ந்தது ஓர் கருணைதன்னால், தலைமகன் அருள,
தள்ளி,
வீழ்ந்தனன் அவன்மேல், வீழ்ந்த மலையின்மேல்
மலை வீழ்ந்தென்ன.**

போழ்ந்தென - (நெஞ்சினை வாளால்) பிளந்தாற்போன்ற; **அரக்கன் செய்த புன்தொழில்** - இராவணன் புரிந்த அற்பச் செயல்; **பொறையிற்று ஆம்** - பொறுக்கத்தக்கதேயாம்;

வாழ்ந்த நீ - (இறந்துபட்ட) இவனுக்குச் செய்யத்தக்க இறுதிக் கிரியைகளை; ***வரன் முறை வகுத்தி*** - மரபுப்படி செய்வாயாக; ***என்ன*** - என்று; ***தாழ்ந்தது ஓர் கருணை தன்னால்*** - இரக்கமுற்றால் செல்லும் (இராமபிரானின் இயல்பான) கருணையினால்; ***தலை மகன் அருள*** - இராமபிரான் அருளிச் செய்ய; ***வீழ்ந்த மலையின் மேல் மலை வீழ்ந்தென்ன*** - விழுந்து கிடந்த மலையின் மேல் (நின்ற) மலையொன்று விழுந்தது போல; ***தள்ளி*** - (துயரம்) தள்ளியதனால்; ***அவன்மேல் வீழ்ந்தனன்*** - இராவணன் (உடல்) மேல் வீழ்ந்தான் (வீடணன்).

களவியல் அரக்கன் பின்னே தோன்றி கடன்மை தீர்ந்தது. (கம்ப. 6506) நான் உன் தம்பி. இவனுக்கு நான் எப்படிக் கடன் செய்வது என்பது வீடணனின் தயக்கத்திற்குக் காரணம் ஆகலாம். இங்கு வீடணா! இறுதிக் கடனை நீ செய்கிறாயா? இல்லை, நான் செய்யட்டுமா? என்று பெருமான் கேட்டான் என்று நம்பிள்ளை ஈடு கூறுவது நினைவுக்கு வருகிறது. நீ என் தம்பி. இவன் உன் அண்ணன்; ஆகவே, இவன் எனக்கும் உறவினன் ஆவான். என்று இராவணனுக்கு இராமபிரான் இறுதிக் கடன் செய்ய எழுந்தபோது, உடனே வீடணன் நீர்க்கடன் செய்ய எழுந்தான் என்று நம்பிள்ளை ஈட்டுரை கூறுவது ஒப்பு நோக்கற்பாலது.

9920. ஏவரும் உலகத்து எல்லா உயிர்களும் எரியின்
நெஞ்சின்
தேவரும் முனிவர்தாமும் சிந்தையின் இரக்கம் சேர,
தா அரும் பொறையினான்தன் அறிவினால் தகைக்க
நின்ற
ஆவலும் துயரும் தீர, அரற்றினான் பகு வாய் ஆர.

ஏவரும் உலகத்து எல்லா உயிர்களும் - இடையறாது (பெருகி வரும்) உலகத்தில் உள்ள எல்லா உயிர்களும்; ***இரங்கி ஏங்க*** - இரக்கமுற்று ஏங்கவும்; ***தேவரும் முனிவர் தாமும் சிந்தையின் இரக்கம் சேர*** - தேவரும் முனிவர் (கூடத்) தத்தமது நெஞ்சில் இரக்கம் கொள்ளவும்; ***ஆ அரும் பொறையினான் தன் அறிவினைத் தகைக்க நின்ற*** - தனது பற்றற்ற உணர்வினைத் தடுக்குமாறு நின்ற; ***ஆவலும் துயரும் தீர*** - ஆசையும் துன்பமும் தீருமாறு; ***பகுவாய் ஆர அரற்றினான்*** - பிளந்த வாயாரப் புலம்பத் தொடங்கினான்.

வாய் விட்டு அரற்றி அழுதால் ஆசையும் துயரும் குறையும் என்று இன்றைய உளநூல் அறிஞரும் கூறுவதற்கேற்ப, "ஆவலும் துயரும் தீர வாயார அரற்றினான்" என்றார்.

வீடணன் புலம்பல்

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம் (வேறு)

9921. உண்ணாதே உயிர் உண்ணாது ஒரு நஞ்சு;
சனகி எனும் பெரு நஞ்சு உன்னைக்
கண்ணாலே நோக்கவே, போக்கியதே
உயிர்; நீயும் களப் பட்டாயே!
எண்ணாதேன் எண்ணிய சொல் இன்று இனித் தான்
எண்ணுதியோ? - எண் இல் ஆற்றல்
அண்ணாவோ! அண்ணாவோ! அசுரர்கள்தம்
பிரளயமே! அமரர் கூற்றே!

எண் இல் ஆற்றல் அண்ணாவோ! அண்ணாவோ! - *அளவற்ற ஆற்றல்களின் உறைவிடமாயிருந்த என் அண்ணனே! என் அண்ணனே!* ***அசுரர்கள் தம் பிரளயமே*** - *அசுரர்கட்கு எல்லாம் ஊழிக்காலமாய் உருவெடுத்தவனே!;* ***அமரர் கூற்றே!*** - *தேவர்கட்கு எல்லாம் எமனாய் இருந்தவனே!;* ***ஒரு நஞ்சும்*** - *எந்த விடமும்;* ***உண்ணாதே உயிர் உண்ணாது*** - *உண்ணாமல் ஓர் உயிரை உண்ணாது;* ***சனகி எனும் பெரு நஞ்சு*** - *(இதற்கு மாறாக) சானகி என்னும் கொடிய விடம்;* ***கண்ணாலே நோக்கவே*** - *(நீ) கண்ணாலே கண்ட மாத்திரத்தில்;* ***உன்னை உயிர் போக்கியதே*** - *உன் உயிரைப் போக்கியதே;* ***நீயும் களப்பட்டாயே*** - *(ஒப்புயர்வற்ற பெருவீரனாகிய) நீயும் (சாமானியன் போன்று) படுகளப் பட்டு வீழ்ந்து கிடந்தனையே;* ***எண்ணாதேன் எண்ணிய சொல்*** - *எண்ணத் தெரியாதவன் என்று (உன்னால் கருதப்பட்ட) நான் எண்ணி உரைத்த சொற்களை;* ***இன்று இனித்தான் எண்ணுதியோ?*** - *இந்த இறுதிக் காலத்தில் இப்போது தான் எண்ணுகின்றாயா?*

"திட்டியின் விடமன்ன கற்பின் செல்வி" (கம்ப. 7351) என்பது காண்க. "அசுரர்களின் பிரளயமே!" மகாகவிகட்கே வாய்க்கும் சொல்லாட்சி.

9922. "ஓர் ஆசை ஒருவன்மேல் உயிர் ஆசைக்
குலமகள்மேல் உடைய காதல்
தீர்; ஆசை பழி" என்றேன்; எனை முனிந்த
முனிவு ஆறித் தேறினாயோ?
போர் ஆசைப்பட்டு எழுந்தகுலம் முற்றும்
பொன்றவும்தான் பொங்கி நின்ற
பேர் ஆசை பெயர்ந்ததோ? - பெயர்ந்து ஆசைக்
கரி இரியப் புருவம் பேர்த்தாய்!

ஆசைக்கரி பெயர்ந்து இரியப் புருவம் பேர்த்தாய் - *திசை யானைகள் நிலை பெயருமாறு புருவம் பெயர்க்கும் திறல் வாய்ந்தவனே;* ***ஓராதே*** - *உணராமல்;* ***ஒருவன் தன் உயிர் ஆசைக் குலமகள் மேல்*** - *வேறு ஒருவன் தன் உயிர் போன்று நேசித்து வந்த ஒரு குல மகளின் மேல்;* ***உற்ற காதல்*** - *கொண்ட ஆசை;* ***தீராத வசை என்றேன்*** - *(என்றும்) தீராப் பழியைத் தரும் என்று கூறினேன்;* ***எனை முனிந்த முனிவு ஆறித்***

தேறினாயோ? - *(அப்போது) நீ என் மேற் கொண்ட கோபம் (தவறு என்று) (இப்போதாவது) தணிந்து தெளிவடைந்தாயா?;* ***போர் ஆசைப்பட்டு எழுந்த*** - *போரிலே ஆசை கொண்டு எழுந்த;* ***குலம் முற்றும் பொன்றவும்*** - *குலம் முழுவதும் அழிந்து படவும்;* ***பொங்கி நின்ற பேர் ஆசை பெயர்ந்ததோ?*** - *மேன்மேல் உயர்ந்து வந்த உன் பேராசை (இப்போதாவது) ஒழிந்ததா?*

9923. "அன்றுஎரியில் விழு வேதவதி இவள்காண்;
உலகுக்கு ஓர் அன்னை" என்று,
குன்று அனைய நெடுந் தோளாய்! கூறினேன்;
அது மனத்துள் கொள்ளாதே போய்,
உன்தனது குலம் அடங்க, உருத்து அமரில்
படக் கண்டும், உறவு ஆகாதே,
பொன்றினையே! இராகவன்தன் புய வலியை
இன்று அறிந்து, போயினாயோ!"*

அன்று - *ஒரு காலத்தில்;* ***எரியில் விழு வேதவதி*** - *தீயில் (உன்னைச் சபித்து) விழுந்த வேதவதி என்பவள்;* ***உலகுக்கு ஓர் அன்னை*** - *உலகத்துக்கெல்லாம் ஒப்பற்ற தாயாகி (சீதையென்னும்);* ***இவள் காண்*** - *இவளாகி வந்துள்ளாள்;* ***என்று*** - *என்று;* ***குன்று அனைய நெடுந்தோளாய்*** - *மலை போன்ற திண்மையுடைய பெருந்தோளனே!;* ***கூறினேன்*** - *நான் சொன்னேன்;* ***அது மனத்துள் கொள்ளாதே போய்*** - *அவ்வுரையை மனத்துட் கொள்ளாமல் போய்;* ***உன் தனது குலம் அடங்க*** - *உன்னுடைய குலம் முழுவதும் அழிய;* ***அமரில் உருத்து*** - *போரில் சினந்து;* ***படக் கண்டும்*** - *இறந்து மடிதலைக் கண்டும்;* ***உறவு ஆகாதே*** - *(நீ இராமபிரானை) உறவாகக் கொள்ளாமல்;* ***பொன்றினையே*** - *இறுதி வரையில் அவனைப் பகையாகக் கொண்டு அழிந்து ஒழிந்தாயே;* ***இராகவனார் புய வலியை*** - *இராமபிரானுடைய தோள்வலியை (நான் சொல்லும்போது அறியாமல்);* ***இன்று அறிந்து போயினாயோ*** - *(சாகும்போது) அறிந்துகொண்டு போயிருக்கிறாயோ!*

இறைவனுக்கும் உயிர்கட்கும் உள்ள ஒன்பது வகை (நவவித சம்பந்தம்) உறவுகளில், பிதா புத்திர உறவும் ஒன்று. உறவாகக் கருத வேண்டிய தலைவனைப் பகையாக மயக்க உணர்வால். பிறழ உணர்ந்து, இராவணன் போன்றோர் அழிகின்றனர் என்பதனை "உறவாகாமல் பொன்றினையே" என்பதனால் பெறவைத்தார்.

9924. 'மன்றல் மா மலரானும், வடி மழு வாள்
படையானும், வரங்கள் ஈந்த
ஒன்று அலாதன உடைய முடியோடும்
பொடி ஆகி உதிர்ந்து போன;
அன்றுதான் உணர்ந்திலையே ஆனாலும்

அவன் நாட்டை அணுகாநின்ற
இன்றுதான் உணர்ந்தனையே, இராமன்தன்
யாவருக்கும் இறைவன் ஆதல்?

மன்றல் மா மலரோனும் - *மணமுள்ள தாமரை மேல் வாழ்பவனாகிய பிரமதேவனும்;* ***வடி மழுவாள் படையானும்*** - *கூரிய மழுவாளைப் படையாகக் கொண்ட சிவபிரானும்;* ***ஈந்த*** - *கொடுத்தருளிய;* ***வரங்கள்*** - *வரங்கள்;* ***ஒன்று அலாதன உடைய*** - *பத்தாகவுள்ள;* ***முடியோடு*** - *உன் தலைகளோடு சேர்ந்து;* ***பொடியாகி உதிர்ந்து போன*** - *பொடிப் பொடியாக உதிர்ந்து போயின;* ***அன்றுதான் உணர்ந்திலையே ஆனாலும்*** - *(நீ சீதையை எடுத்து வந்து) அன்று இராமனின் ஆற்றலை உணராது போனாலும்;* ***அவன் நாட்டை அணுகா நின்ற இன்றுதான்*** - *அந்த பரமபதத்தை அடையா நின்ற இன்றைக்கு ஆகிலும்;* ***இராமன் தான் யாவர்க்கும் இறைவன் ஆதல்*** - *இராமனே அனைவர்க்கும் இறைவன் ஆவான் என்பதனை;* ***உணர்ந்தனையே*** - *உணர்ந்தாயோ?*

9925. ***'வீர நாடு உற்றாயோ? விரிஞ்சனாம்***
யாவருக்கும் மேலாம் முன்பன்
பேரன் நாடு உற்றாயோ? பிறை சூடும்
பிஞ்ஞுகன்தன் புரம் பெற்றாயோ?
ஆர், அணா! உன் உயிரை, அஞ்சாதே,
கொண்டு அகன்றார்? அது எலாம் நிற்க,
மாரனார் வலி ஆட்டம் தவிர்ந்தாரோ?
குளிர்ந்தானோ, மதியம் என்பான்?

வீரநாடு உற்றாயோ? - *வீரர்கள் அடையும் துறக்க நாட்டை அடைந்தாயோ?;* ***விரிஞ்சன் ஆம் யாவருக்கும் மேலாம் முன்பன் பேரன் நாடு உற்றாயோ?*** - *விரிஞ்சன் எனும் பெயரினனாய் (உயிர்களில்) எவர்க்கும் மேன்மையும் முதன்மையும் உடையவனான நான்முகன் ஆகிய உன் பாட்டனின் நாட்டினை அடைந்தாயோ?;* ***பிறைசூடும் பிஞ்ஞுகன் தன் புரம் பெற்றாயோ*** - *பிறை நிலவைச் சிரத்தில் சூடும் சிவபெருமானின் கயிலாய புரத்தையடைந்தாயோ?;* ***அணா*** - *அண்ணா!;* ***உன் உயிரை அஞ்சாதே கொண்டு அகன்றார் ஆர்?*** - *உனது உயிரை அஞ்சாமற் கொண்டு சென்றவர் தான் யார்?;* ***அது எலாம் நிற்க*** - *அது எல்லாம் ஒருபக்கம் இருக்கட்டும்;* ***மாரனார் தனியாட்டம் தவிர்ந்தாரோ?*** - *மன்மதனார் (உன்பால் ஆடிய) வலிய ஆட்டத்தை (இப்போதாவது) நிறுத்திக்கொண்டாரோ;* ***மதியம் என்பான் குளிர்ந்தானோ?*** - *(காம தாபத்தால் உன்னை எரித்துக் கொண்டிருந்த) சந்திரன் (இப்போதாவது) குளிர்ச்சி தருபவன் ஆனானோ?*

வீரநாடு - வீர சொர்க்கம்.

9926. ''கொல்லாத மைத்துனனைக் கொன்றாய்'' என்று
அது குறித்துக் கொடுமை சூழ்ந்து,
பல்லாலே இதழ் அதுக்கும் கொடும் பாவி
நெடும் பாரப் பழி தீர்ந்தாளே!
நல்லாரும் தீயாரும் நரகத்தார்
துறக்கத்தார், நம்பி! நம்மோடு
எல்லாரும் பகைஞரே; யார் முகத்தே
விழிக்கின்றாய்? எளியை ஆனாய்!

கொல்லாத மைத்துனனை - கொல்லத் தகாத மைத்துனனை; **கொன்றாய் என்று** - நீ கொன்று விட்டாய் என்று; **அது குறித்துக் கொடுமை சூழ்ந்து** - அக்கொடுமையை மனத்துட் கொண்டு புரியச் சூழ்ச்சி செய்து; **பல்லாலே இதழ் அதுக்கும் கொடும்பாவி** - (சமயம் பார்த்த வண்ணம்) பற்களால் இதழைக் கடித்துக் கொண்டிருந்த கொடிய பாவியான சூர்ப்பணகை; **நெடும் பாரப் பழி தீர்ந்தாளே!** - (தன் நெஞ்சை யழுத்திக் கொண்டிருந்த) பெரும் பாரமாம் பழியை (இப்போது) தீர்த்துக் கொண்டாளோ?; **நம்பி** - நம்பியே; **நல்லாரும் தீயாரும்** - நல்லோர்களும் தீயோர்களும்; **நரகத்தார் துறக்கத்தார்** - நரகத்திலா (அன்றி) சொர்க்கத்திலா இருப்பார்கள்; **நம்மோடு எல்லோரும் பகைஞரே!** - நம்மோடு அனைவரும் பகைமை பாராட்டுபவர்களே!; **எளியை ஆனாய்** - (உயர்நிலையிலிருந்து) (காமத்தால்) எளியவனாய் வீழ்ந்தவனே!; **யார் முகத்தில் விழிக்கின்றாய்?** - (இப்போது) யார் முகத்தில் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?

இராவணன் சூர்ப்பணகையின் கணவனான வித்துருசிங்கனைக் கொன்றமை; ''தன்னுடைய தங்கையாம் தடவரைத் தோட் சூர்ப்பணகை தன்னைக் கொண்ட மின்னனயை சுடரிலை வேல் வித்துருசிங்கன் தனை வெங்களத்து வீழ்த்தான்'' (உத்தர. திக்கு விசய: 83) சூர்ப்பணகை பழி தீர்க்க முடிவெடுத்திருந்தமை, ''நீலமா மணிநிற நிருதர் வேந்தனை மூலநாசம் பெற முடிக்கும் மொய்ம்பினாள், மேலைநாள் உயிரொடும் பிறந்துதான் விளை காலம் ஓர்ந்து உடன் உறை கடிய நோயனாள்'' (கம்ப. 2739) என்பதனால் அறிக.

9927. 'போர்மகளை, கலைமகளை, புகழ்மகளை,
தழுவிய கை பொறாமை கூர,
சீர்மகளை, திருமகளை, தேவர்க்கும்
தெரிவு அரிய தெய்வக் கற்பின்
பேர்மகளை, தழுவுவான் உயிர் கொடுத்து
பழி கொண்ட பித்தா! பின்னைப்
பார்மகளைத் தழுவினையோ, திசை யானைப்
பணை இறுத்த பணைத்த மார்பால்?'

போர்மகளை - வெற்றித் திருமகளையும்; **கலை மகளை** - கலைகட்குரிய நாமகளையும்; **புகழ் மகளை** - கீர்த்திக்குரிய மகளையும்; **தழுவிய கை** - அணைத்த உன் கரமானது; **பொறாமை கூர** - பொறாமை மிகுமாறு; **சீர்மகளைத் திருமகளை** - சிறப்பு வாய்ந்த மகளான திருமகளை; **தேவர்க்கும் தெரிவு அரிய** - தேவர்களும் அறிய முடியாத; **தெய்வக் கற்பின் பேர்மகளை** - தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த கற்பினால் பெயர் பெற்றவளான சீதா தேவியை; **தழுவுவான்** - தழுவும் ஆசையினால்; **உயிர் கொடுத்து** - உயிரைக் கொடுத்து; **பழி கொண்ட** - பழியை வாங்கிய; **பித்தா** - பித்தனே!; **திசையானை பணை இறுத்த** - திக்கு யானைகளின் கொம்புகளை ஒடித்த; **பணைத்த மார்பால்** - பெரிய மார்பினால்; **பின்னை** - பிறகு; **பார்மகளைத் தழுவினையே** - மண் மகளை அணைத்துக் கிடக்கின்றாயே!

திருமகளைத் தழுவ விரும்புவது கண்டு பிற தெய்வ மகளிரை அணைத்த பொறாமை மிக்கது என்க. பொறாமை கூர - பொறுக்க மாட்டாமை மிக எனினுமாம். பார் மகளைக் தழுவல் மண்ணைத் தழுவிக் கிடத்தல். போரிலும் கல்வியிலும், புகழிலும், மேம்பட்டு, இவற்றிற்குத் தெய்வங்களான அதி தேவதைகளை அணைத்து வாழ்ந்தாய். இவற்றோடு அமையாமல் திருமகளாகிய பிறர் மனையை அணைக்க நினைத்து, மண்ணை அணைத்து மாண்டனையே என்றழுதான் வீடணன். சோகச்சுவையைப் பிழிந்து வைத்திருக்கிற பாடல்களுள் இதுவும் ஒன்றாதல் காண்க. உயிர் கொடுத்தாகிலும் புகழை விரும்பிப் பெற வேண்டியதிருக்க உயிர் கொடுத்துப் பழி கொண்டதனால் "பித்தா" என்று அழுதான்.

வீடணன் தேறுதல்

9928. என்று ஏங்கி, அரற்றுவான்தனை எடுத்து,
சாம்பவனாம் எண்கின் வேந்தன்,
'குன்று ஓங்கு நெடுந் தோளாய்! விதி நிலையை
மதியாத கொள்கைத்து ஆகிச்
சென்று ஓங்கும் உணர்வினையோ? தேறாது
வருந்துதியோ?' என்ன, தேறி
நின்றான், அப்புறத்து; அரக்கன் நிலை கேட்டாள்
மயன் பயந்த நெடுங் கண் பாவை.

என்று ஏங்கி - என்று இரங்கி; **அரற்றுவான் தனை** - கதறுகின்ற வீடணனை; **எடுத்து** - (கைகளால்) எடுத்து; **சாம்பவனாம் எண்கின் வேந்தன்** - சாம்பவன் என்கின்ற கரடிகளின் அரசன்; **குன்று ஓங்கு நெடுந்தோளாய்!** - மலை போல் உயர்ந்த பெருந் தோளனே!; **விதி நிலையை மதியாத கொள்கைத்து ஆகி** - விதியின் நிலைமையைக் கருதாத கொள்கையைதாய்; **சென்று ஓங்கும் - சென்று உயர்கின்ற; உணர்வினையோ?** - உணர்வினையுடையவனாய் ஆயினையோ?; **தேறாதே அழுந்துதியோ?** - தெளியாமல் (துன்பத்தில்) ஆழ்கின்றாயோ?; **என்ன** - என்று கூற; **தேறி** - தெளிவுற்றவனாய்; **அப்புறத்து நின்றான்** - அப்புறமாக நின்றான்; (வீடணன்) **மயன்**

பயந்த நெடுங்கண் பாவை - மயனின் மகளாகிய பெரிய கண்களையுடைய மண்டோதரி; **அரக்கன் நிலை கேட்டாள்** - இராவணன் (பட்ட) நிலையைக் கேள்வியுற்றாள்.

மண்டோதரியும் அரக்கியரும் இராவணன் கிடக்கும் இடம் அடைதல்

கலிவிருத்தம்

9929. அனந்தம் நூறாயிரம் அரக்கர் மங்கைமார்,
புனைந்த பூங் குழல் விரித்து அரற்றும் பூசலார்,
இனம் தொடர்ந்து உடன் வர, எய்தினாள் என்ப -
நினைந்ததும் மறந்ததும் இலாத நெஞ்சினாள்.

அனந்தம் நூறாயிரம் அரக்கர் மங்கைமார் - பல இலட்சக் கணக்கினரான இராட்சதப் பெண்கள்; **புனைந்த பூங்குழல் விரித்து** - மலர் சூடிய கூந்தல்களை விரித்து; **அரற்றும் பூசலார்** - கதறுகின்ற அழுகையினராய்; **இனம் தொடர்ந்து** - கும்பலாகத் தொடர்ந்து; **உடன் வர** - கூட வர; **நினைந்ததும் மறந்ததும் இலாத நெஞ்சினாள்** - நினைவும் மறப்பும் அற்ற நெஞ்சினளாகிய மண்டோதரி; **எய்தினாள்** - அடைந்தாள்.

தன்னுடைய கணவனை மறந்து விடுவது, பின் நினைவது என்னும் நிலையின்றி, எப்போதும் கணவனை நெஞ்சுட் கொண்டிருப்பவள் ஆதலால், "நினைந்ததும் மறந்ததும் இலாத நெஞ்சினள்" என்றார். ஒப்பு. "உன்னினேன் என்றேன், மற்று என் மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள்" (குறள் 1316)

9930. இரக்கமும் தருமமும் துணைக்கொண்டு, இன் உயிர்
புரக்கும் நன் குலத்து வந்து ஒருவன் பூண்டது ஓர்
பரக்கழி ஆம் எனப் பரந்து, நீண்டதால் -
அரக்கியர் வாய் திறந்து அரற்றும் ஓதையே.

இரக்கமும் தருமமும் துணைக்கொண்டு - தயையும் தருமமும் துணையாகக் கொண்டு; **இன்னுயிர் புரக்கும் நன் குலத்து ஒருவன்** - இனிய உயிர்களைப் பாதுகாக்கப் பிறந்த நல்ல குலத்துப் பிறந்த ஒருவனை; **பூண்டதோர் பரக்கழி யான் என** - (அவ்வாறு செய்யாமல்) மேற்கொண்டதொரு மிகு பழி பரந்து விரிவது போல; **அரக்கியர் வாய் திறந்து அரற்றும் ஓதை** - அரக்கிமார்கள் வாயைத் திறந்து கதறுகின்ற ஓசையானது; **பரந்து நீண்டது** - பரவி விரிந்தது.

உயர் குலத்துப் பிறந்தான் ஒருவன் செய்த பழிச் செயல் "மதிக்கண் மறுப்போல்" உலகமெங்கும் பரந்து தெரியும். அதுபோல்அரக்கியர் அழும் ஓசை உலகெங்கும் இராவணன் இறப்பு தெரியுமாறு பரவியது என்பதாம்.

9931. நூபுரம் புலம்பிட, சிலம்பு நொந்து அழ,
கோபுரம்தொறும் புறம் குறுகினார் சிலர்;
'ஆ! புரந்தரன் பகை அற்றது ஆம்' எனா,
மா புரம் தவிர, விண் வழிச் சென்றார் சிலர்.

நூபுரம் புலம்பிட *- நூபுரம் வருந்தவும்;* ***சிலம்பு நொந்து அழ*** *- சிலம்பு புலம்பிடவும்;* ***கோபுரம் தொறும் புறம் சிலர் குறுகினர்*** *- (நகரவாயில்) கோபுரந்தோறும் சிலர் வெளியே வந்தனர்;* ***ஆபுரந்தரன் பகை அற்றது ஆம் எனா*** *- ஓ! இந்திரன் பகை இன்றோடு ஒழிந்தது என்று கூறி;* ***மாபுரம் தவிர விண் வழிச் சென்றார் சிலர்*** *- இலங்கையிலிருந்து (இராவணனின் தேவர் குல மகளிர்) சிலர் வானுலகுக்குச் சென்றனர்.*

இந்திரனோடு இருந்த பகை இன்றோடு ஒழிந்தது ஆதலால், இனி நம் உலகு செல்வோம் என்று இராவணனால் கவர்ந்து வரப்பட்ட தேவ மாதர் சிலர் வான்வழியே தேவஉலகம் சென்றனர் என்பதாம்.

9932. அழைப்பு ஒலி முழக்கு எழ, அழகு மின்னிட,
குழைப் பொலி நல் அணிக் குலங்கள் வில்லிட,
உழைப் பொலி உண் கண் நீர்த் தாரை மீது உக,
மழைப் பெருங் குலம் என, வான் வந்தார் சிலர்.

அழைப்பு ஒலி முழக்கு எழ *- அழைக்கின்ற ஒலி (இடி) முழக்கைப் போல் எழவும்;* ***அழகு மின்னிட*** *- அழகு மின்னல் போன்று மின்னிடவும்;* ***குழை பொலி நல் அணிக்குலங்கள் வில்லிட*** *- காதணி முதலிய அழகிய நல்ல அணிவகைகள் (வான) வில்போன்று ஒளிரவும்;* ***உழைபொலி*** *- மான்போல் திகழும்;* ***உண்கண்*** *- மைதீட்டப் பெற்ற கண்களிலிருந்து;* ***நீர்த்தாரை மீது உக*** *- கண்ணீர்த் தாரைகள் (மண்) மேலே விழவும்;* ***மழைப் பெரும் குலம் என*** *- மேகக் கூட்டங்கள் போல்;* ***சிலர் வான் வந்தார்*** *- சில மகளிர் வான்வழியாக வந்தனர்.*

இராவணன் உடலைக் காண வந்த மகளிர், மேகக் கூட்டங்களாக உருவகிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் கூவும் ஒலியே இடி முழக்கு. அழகின் ஒளியே மின்னல். ஆபரணங்களே வானவில். கண்ணீர்த்தாரைகளே மழைத்தாரைகள் என உருவகிக்கப் பெற்றுள்ளமை காண்க.

9933. தலைமிசைத் தாங்கிய கரத்தர், தாரை நீர்
முலைமிசைத் தூங்கிய முகத்தர், மொய்த்து வந்து
அலைமிசைக் கடலின் வீழ் அன்னம்போல், அவன்
மலைமிசைத் தோள்கள்மேல் வீழ்ந்து, மாழ்கினார்.

தலைமிசைத் தாங்கிய கரத்தர் - தலை மேல் சுமந்த கைகளையுடையவரும்; ***தாரை நீர்*** - கண்ணீர்த் தாரைகள்; ***முலை மிசைத் தூங்கிய முகத்தர்*** - முலைமுகட்டில் வீழுமாறு தொங்கிய முகங்களையுடையவரும்; ***மொய்த்துவந்து*** -நெருங்கி வந்து; ***கடலின் அலைமிசை*** - கடல் அலைகளின் மேல்; ***வீழ் அன்னம் போல்*** - (வந்து) வீழ்கின்ற அன்னக் கூட்டங்களைப் போல; ***அவன்*** - அந்த இராவணனின்; ***மலைமிசைத் தோள்கள் மேல்*** - மலையினும் விஞ்சிய (வன்மைத்) தோள்களின்மேல்; ***வீழ்ந்து மாழ்கினார்*** - நிலைகலங்கிச் சோர்ந்து விழுந்தனர்.

மாழ்குதல் - அறிவு நிலை கலங்கல்.

9934. தழுவினர் தழுவினர் தலையும் தாள்களும்,
எழு உயர் புயங்களும் மார்பும், எங்கணும்
குழுவினர், முறை முறை கூறு கூறு கொண்டு
அழுதனர் அயர்த்தனர், அரக்கிமார்களே.

அரக்கிமார்கள் - இராக்கதப் பெண்டிர்; ***குழுவினர்*** - கூட்டம் கூட்டமாய்; ***தலையும் தாள்களும்*** - தலைகளும் கால்களும்; ***எழு உயர் புயங்களும்*** - கணையமரம் ஒத்த தோள்களும்; ***மார்பும்*** - மார்புகளும்; (ஆகிய இராவணன் அங்கங்களின்) ***எங்கணும்*** - எல்லாவிடங்களிலும்; ***முறை முறை கூறு கொண்டனர்*** - முறை முறையாய் பகுத்துக் கொண்டவராகி; தழுவினர் தழுவினர் - பன்முறை தழுவி; ***அழுதனர் அயர்த்தனர்*** - அழுது மயங்கினர்.

9935. வருத்தம் ஏது எனின், அது புலவி; வைகலும்
பொருத்தமே வாழ்வு எனப் பொழுது போக்குவார்,
ஒருத்தர்மேல் ஒருத்தர் வீழ்ந்து, உயிரின் புல்லினார்-
திருத்தமே அனையவன் சிகரத் தோள்கள்மேல்.

வருத்தம் ஏது எனின் - (இந்த மகளிர்க்கு இது வரையில்) துன்பம் யாது என்றால்; ***அது புலவி*** - அது இராவணனிடம் நேர்ந்த புலவியேயாகும்; ***வைகலும் பொருத்தமே வாழ்வு என*** - நாடோறும் (அவன் மார்பில்) பொருந்தி வாழ்வதே வாழ்வாகும் என்று கருதி; ***பொழுது போக்கினார்*** - காலங்கழித்து வந்த அந்த அரக்கியர்; ***திருத்தமே அனையவன்*** - (இறைவன் படைப்பில் பலமுறை) திருத்திச்

செம்மைப்பட்ட வடிவினைப் பெற்றவன் எனக் கூறத்தக்க வடிவினையுடைய இராவணனின்; **சிகரத் தோள்கள்** - தோள்களின் மேல்; **ஒருத்தர் மேல் ஒருத்தர் வீழ்ந்து** - ஒருவர் மேல் ஒருவர் விழுந்து; **உயிரின் புல்லினர்** - (அவன்) உயிரைத் தழுவுவதுபோல் தழுவினர்.

புலத்தலும் கலத்தலும் ஆகிய துன்ப இன்பங்களைத் தவிர வேறு துன்பமும் இன்பமும் அறியாத அரக்க மாதர், இன்றுதான் துன்பக் கடலில் மூழ்குவார் ஆயினர்; இராவணன் வடிவம் நான்முகனால் பன்முறை திருத்தித் திருத்தி, இறுதியில் செப்பமாக்கப்பட்ட, பூரண வடிவென்பார். "திருத்தமே யனையவன்" என்றார். இனி "திருத்தமே அனைய வான் சிகரத் தோள்கள்" என்று திருத்தத்தைத் தோள்களுக்கு ஏற்றினுமாம். திருத்தம் என்பதனை, தீர்த்தம் எனும் வட சொல்லாகக் கொண்டு, இராவணன் தோள்கள் வீரந்தாங்கிய தீர்த்தத் துறை போன்றவையென்று முந்தைய உரையாசிரியர்கள் உரை கூறினர்.

9936. இயக்கியர், அரக்கியர், உரகர் ஏழையர்,
மயக்கம் இல் சித்தியர், விஞ்சை மங்கையர் -
முயக்கு இயல் முறை கெட முயங்கினார்கள் - தம்
துயக்கு இலா அன்பு மூண்டு, எவரும் சோரவே.

இயக்கியர் அரக்கியர் - யட்ச மாதரும், இராக்கத மங்கையரும்; **உரகர் ஏழையர்** - நாகலோகப் பெண்களும்; **மயக்கமில் சித்தியர்** - மயக்கமற்ற சித்தசாதிப் பெண்டிரும்; **விஞ்சை மங்கையர்** - வித்தியாதர மகளிரும்; (ஆகிய) **எவரும்** - யாவரும்; **தம் துயக்கிலா அன்பு மூண்டு** - தம்முடைய தளராத அன்பின் முனைப்பால்; **எவரும் சோர** - அனைவரும் அறிவு சோர்ந்து; **முயக்கியல் முறை கெட** - தழுவும் முறையெல்லாம் தவிர்த்து; **முயங்கினார்கள்** - (இராவணன் உடலைத்) தழுவினார்கள்.

9937. 'அறம் தொலைவுற மனத்து அடைத்த சீதையை
மறந்திலையோ, இனும்? எமக்கு உன் வாய்மலர்
திறந்திலை; விழித்திலை; அருளும் செய்கிலை;
இறந்தனையோ?' என இரங்கி, ஏங்கினார்.

அறம் தொலைவுற - (தகாத காதலால்) தருமம் அழியுமாறு; **மனத்து அடைத்த சீதையை** - உன் உள்ளத்துக்குள்ளே சிறை வைத்திருந்த சீதையை; **இனும் மறந்திலையோ?** - இறந்த பின்பும் மறந்தாய் இல்லையோ?; **எமக்கு உன் வாய் மலர் திறந்திலை** - (அதனால்) எம் போன்றோர்க்கு உனது வாய் மலரை நல்கினாய் இல்லை; **விழித்திலை** - (எம்மை) கண் எடுத்தும் நோக்கினாய் இல்லை; **அருளும் செய்கிலை** - (வேறு வகையாலும்) அருள் புரிந்தாய் இல்லை; **இறந்தனையோ** - (நீ) இறந்து போனாயோ; **என இரங்கி ஏங்கினார்** - என்று இரங்கி ஏங்கி அழுதனர்.

மண்டோதரி இராவணன் மார்பில் விழுந்து புலம்புதல்

9938. தரங்க நீர் வேலையில் தடித்து வீழந்தென,
உரம் கிளர் மதுகையான் உருவின் உற்றனள்,
மரங்களும் மலைகளும் உருக, வாய் திறந்து,
இரங்கினள் - மயன் மகள், - இனைய பன்னினாள்:

***மயன் மகள்** - மயனின் மகளும் (இராவணனின் பட்டத்தரசியும் ஆகிய) மண்டோதரி; **உரம் கிளர் மதுகையான்** - மனத் திண்மை வாய்ந்த வலியவனான இராவணனுடைய; **உருவின்** - உடலின் மேல்; **தரங்க நீர் வேலையில்** - அலையெறியும் நீரினையுடைய கடலின் மேல்; **தடித்து வீழ்ந்தென** - மின்னல் வீழ்ந்தது போல்; **உற்றனள்** - வீழ்ந்தவளாய்; **மரங்களும் மலைகளும் உருக** - (உருகும் இயல்பில்லாத) மரங்களும் மலைகளும் உருகுமாறு; **வாய் திறந்து** - வாய்விட்டு; **இரங்கினாள்** - அழுதவளாய்; **இனைய பன்னினாள்** - இத்தகைய மொழிகளைக் கூறினாள்.*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9939. 'அன்னேயோ! அன்னேயோ! ஆ, கொடியேற்கு
அடுத்தவாறு! அரக்கர் வேந்தன்
பின்னேயோ, இறப்பது? முன் பிடித்திருந்த
கருத்து அதுவும் பிடித்திலேனோ?
முன்னேயோ விழுந்ததுவும், முடித் தலையோ?
படித் தலைய முகங்கள்தானோ?
என்னேயோ, என்னேயோ, இராவணனார்
முடிந்த பரிசு! இதுவோ பாவம்!

***அன்னேயோ! அன்னேயோ!** - அம்ம!' அம்மம்ம!; **கொடியேற்கு அடுத்தவாறு** - கொடியவளான எனக்கு வந்துள்ள நிலைமையை என்னென்பது; **அரக்கர் வேந்தன் பின்னேயோ இறப்பது** - இராக்கதர் தலைவனாகிய இராவணன் இறந்த பின்னேயோ நான் இறப்பது? **முன் பிடித்திருந்த கருத்து** - முன்பு தொடங்கி நான் கடைப்பிடித்து வந்த கொள்கைகளில்; **அதுவும் பிடித்திலேனோ?** - அதையும் கைவிட்டு விட்டேனோ?; **முன்னேயோ விழுந்ததுவும் முடித்தலையோ?** - (அந்தத் தவற்றால்) எனக்கு முன்னாலே (என் கணவரின்) மகுடத் தலைகள் விழுந்தனவோ? **படித்தலைய முகங்கள் தானோ?** - மண் மேல் கிடப்பவை என் (உயிர் அனையானின்) தலைகள் தானோ? **என்னேயோ? என்னேயோ?** - என்னென்பேன் என்னென்பேன்?; **இராவணனார் முடிந்த பரிசு இதுவோ பாவம்** - (உலகைக் கலக்கிய) இராவணனார் வாழ்வு இத்தகையதாகவா முடியவேண்டும்! பாவம்! பாவம்!*

தானோ - தாமோ. ஒருமை பன்மை மயக்கம். மனமொத்த கணவன் மனைவியர் ஒரு சேர உயிர் துறக்கவேண்டும். அல்லது கணவனுக்குமுன் மனைவி உயிர் துறக்க எண்ணுவது இந்நாட்டு மரபு, மூவுலகங்களையும் கலக்கி வென்றவனும் மண்ணின் மேல் தலை யற்று வீழ்ந்து மாள்வது தான் விதியோ! என்பாள். "இராவணனார் முடிந்த பரிசு இதுவோ பாவம்!" என்றாள்.

9940. 'வெள் எருக்கஞ் சடை முடியான் வெற்பு எடுத்த
திரு மேனி, மேலும் கீழும்
எள் இருக்கும் இடன் இன்றி, உயிர் இருக்கும்
இடன் நாடி, இழைத்தவாறோ?
'கள் இருக்கும் மலர்க் கூந்தல் சானகியை
மனச் சிறையில் கரந்த காதல்
உள் இருக்கும்" எனக் கருதி, உடல் புகுந்து,
தடவியதோ ஒருவன் வாளி?

__ஒருவன் வாளி__ - ஒப்பற்ற இராமபிரானின் அம்பு; __வெள் எருக்கம் சடைமுடியான்__ - வெள்ளை எருக்கம் பூவை (முடியில்) சூடும் சிவபெருமானுடைய; __வெற்பு எடுத்த திருமேனி__ - கயிலை மலையைத் தூக்கிய இராவணனுடைய அழகிய உடலின்; __மேலும் கீழும்__ - உடம்பின் மேல்பகுதியிலும் கீழ்ப்பகுதியிலும்; __எள் இருக்கும் இடம் இன்றி__ - எள் இருக்கும் இடம் கூட இல்லாமல்; __உயிர் இருக்கும் இடம் நாடி__ - உயிர் இருக்கும் இடம் முழுவதையும் தேடி; __இழைத்த ஆறோ?__ - ஆராய்ந்த வண்ணமோ? __கள் இருக்கும் மலர்க்கூந்தல் சானகியை__ - தேன் குடிகொள்ளும் மலர்களைச் சூடிய கூந்தலையுடைய சீதாதேவியை; __மனச் சிறையில் கரந்த காதல்__ - மனம் எனும் சிறையில் ஒளித்து வைத்திருந்த காதலானது; __உள் இருக்கும் எனக் கருதி__ - உள்ளே (இன்னும் எங்காவது) பதுங்கியிருக்கும் என்று எண்ணி; __உடல் புகுந்து தடவியதோ?__ - உடல் முழுதும் நுழைந்து (நுழைந்து) தடவிப் பார்த்ததோ?

இறப்பின் பின் நிகழும் புலம்பலில் எள்ளைச் சுட்டிய நயம் காண்க.

9941. 'ஆரம் போர் திரு மார்பை அகல் முழைகள்
எனத் திறந்து, இவ் உலகுக்கு அப்பால்
தூரம் போயின, ஒருவன் சிலை துரந்த
சரங் களே; போரில் தோற்று
வீரம் போய், உரம் குறைந்து, வரம் குறைந்து,
வீழ் ந் தானே! வேறே! கெட்டேன்!
ஒர்அம்போ, உயிர் பருகிற்று, இராவணனை?
மானுடவன் ஊற்றம் ஈதோ!

ஒருவன் சிலை துரந்த சரங்கள் - ஒப்பற்றவனான இராம பிரானுடைய வில் செலுத்திய அம்புகள்; ***ஆரம் போர் திருமார்பை*** - முத்து மாலைகள் அணிந்த அழகிய மார்பினை; ***அகல் முழைகள் என*** - விரிந்த குகைகள் போல; ***திறந்து*** - பிளந்து; ***இவ் உலகுக்கு அப்பால்*** - இந்த உலகைக் கடந்து அப்பால்; ***தூரம் போயின*** - வெகு தொலைவுக்குச் சென்று விட்டன; ***போரில் தோற்று*** - போரில் தோற்று; ***வீரம் போய்*** - வீரம் இழந்தும்; ***உரம் குறைந்தும்*** - வலிமையிழந்தும்; ***வரம் குறைந்தும்*** - பெற்ற வரமெல்லாம் இழந்தும்; ***வீழ்ந்தனையே*** - (போர்க்களத்தில்) வீழ்ந்து கிடக்கின்றாயே; ***இராவணனை ஓர் அம்போ உயிர் பருகிற்று?*** - இராவணனாகிய உன்னை (இராமன்) விட்ட ஓர் அம்பா உயிரையுண்டது? (நம்ப முடியவில்லை); ***மானுடவன் ஊற்றம் ஈதோ.*** - மனிதன் ஒருவனின் வலிமை இத்தகையதோ?

9942. 'காந்தையருக்கு அணி அனைய சானகியார்
பேர் அழகும், அவர்தம் கற்பும்
ஏந்து புயத்து இராவணனார் காதலும், அச்
சூர்ப்பணகை இழந்த மூக்கும்,
வேந்தர் பிரான், தயரதனார், பணியதனால்
வெங் கானில் விரதம் பூண்டு
போந்ததுவும், கடைமுறையே புரந்தரனார்
பெருந் தவமாய்ப் போயிற்று, அம் மா!

காந்தையருக்கு அணி அனைய - மகளிர்க்கெல்லாம் அணி போன்ற; ***சானகியார் பேர் அழகும்*** - சீதா தேவியின் பெருமைக்குரிய அழகும்; ***அவர்தம் கற்பும்*** - அவர் (பூண்டிருந்தகற்பும்); ***ஏந்து புயத்து இராவணனார் காதலும்*** - ஓங்கிய புயங்களையுடைய இராவணனார் (சீதைமேல் கொண்ட தகாத) காதலும்; ***அச்சூர்ப்பணகை இழந்த மூக்கும்*** - அந்தச் சூர்ப்பணகை (இதனால்) இழந்து போன மூக்கும்; ***வேந்தர் பிரான் தயரதனார் பணியதனால்*** - மன்னர்க்கு மன்னனான தயரதன் ஏவலினால் ***வெங்கானில் விரதம் பூண்டு போந்ததுவும்*** - கொடிய கானகத்தே விரத வேடம் பூண்டு (இராமன்) வந்ததுவும்; ***கடைமுறையே*** - கடைசியில்; ***புரந்தனார் பெருந்தவமாய்ப் போயிற்று*** - இந்திரனார் செய்த பெருந்தவத்தின் பலனாக முடிந்துவிட்டன.

மேற்பாடலில் "ஓர் அம்போ இராவணனார் உயிர் பருகிற்று?" என்ற வியப்புக்கு விடையாக, "சானகியார் பேரழகும்.... விரதம் பூண்டு போந்ததுவும்" ஆக எல்லாம் இணைத்து இராவணனார் உயிர் பருகின என்றவாறாம். காந்தையருக்கு அணி - "மடந்தைமார்களில் திலகமே" (கம்ப. 2072) " பெண் அருங்கலமே" (கம்ப. 2077) "தெரிவைமார்க்கு ஒரு கட்டளை எனச் செய்த திருவே" (கம்ப.2078).
இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வேண்டலால், இராமாவதாரம் நிகழ்ந்ததும், அங்கு தயரதன் கட்டளை நிறைவேற்றம் காரணமாக இராமன் வனவாசம் நேர்ந்ததும், அங்கு சூர்ப்பணகையின் காம வெறியால், அவளுக்குப் அங்கபங்கம் நிகழ்ந்ததும், அவள் தூண்டலால் இராவணன் சீதா தேவியின் மேற்கொண்ட தகாக் காதலும், அது காரணமாக இராவண வதமும், காரண காரியத் தொடர்ச்சியாக நிகழ்ந்துள்ளமையால் "கடைமுறையே புரந்தரனார் பெருந்தவமாய்ப் போயிற்று" என்றாள்.

9943. ***"தேவர்க்கும், திசைக் கரிக்கும், சிவனார்க்கும்***
அயனார்க்கும், செங் கண் மாற்கும்,
ஏவர்க்கும், வலியானுக்கு என்று உண்டாம்
இறுதி?" என ஏமாப்புற்றேன்;
ஆவற்கண் நீ உழந்த அருந் தவத்தின்
பெருங் கடற்கும், வரம் என்று ஆன்ற
காவற்கும், வலியான் ஓர் மானுடவன்
உளன் என்னக் கருதினேனோ ?

தேவர்க்கும் - வானவர்க்கும்; திசைக்கரிக்கும் - திசை யானைகட்கும்; **சிவனார்க்கும் அயனார்க்கும், செங்கண்மாற்கும்** - மும்மூர்த்திகட்கும்,; **ஏவர்க்கும்** - மற்றும் உள்ள யாவரைக் காட்டிலும்; **வலியானுக்கு** - வலியவனான உனக்கு; **என்று இறுதி உண்டாம்?** - என்றைக்கு முடிவு வரப்போகிறது?; **என்று ஏமாப்பு உற்றேன்** - பெருமிதம் உற்றிருந்தேன்; **நீ ஆவல்கண்** - நீ ஆர்வத்தோடு; **உழன்ற** - வருந்திச் செய்த; **அரும் தவத்தின் பெரும் கடற்கும்** - அரிய பெரிய கடல் போன்ற தவத்திற்கும்; **வரம் என்று ஆன்ற காவற்கும்** - வரம் என்று சொல்லப்பெற்ற காவலாகிய பேற்றுக்கும்; **ஓர் வலியான் ஓர் மானுடவன்** - (அழிவை விளைக்கவல்ல ஒப்பற்ற வலிமையையுடைய மானிடன்; **உளன் என்னக் கருதினேனோ?** - இருக்கின்றான் என நான் நினைக்கவில்லையே!

மும்மூர்த்திகள் மூவரும் இராவணனுக்குத் தோற்றமை இராவணன் மந்திரப் படலம் (கம்ப. 6182-86) பாடல்களாலும், உத்தர காண்டத்திற்கு விசயம் படலப் பாடல்களிலும் உணர்க.

9944. ***'அரை கடை இட்டு அமைவுற்ற முக்கோடி***
ஆயுவும் முன் அறிஞர்க்கேயும்
உரை கடையிட்டு அளப்ப அரிய பேர் ஆற்றல்,
தோள் ஆற்றற்கு உலப்போ இல்லை;
திரை கடையிட்டு அளப்ப அரிய வரம் என்னும்
பாற்கடலைச் சீதை என்னும்
பிரை கடை இட்டு அழிப்பதனை அறிந்தேனோ,
தவப் பயனின் பெருமை பார்ப்பேன்?

அரை கடையிட்டு - அரையைக் கடைசியாகக் கொண்டு; **அமைவுற்ற முக்கோடி ஆயுவும்** - மூன்று கோடி ஆயுளுக்கும்; **பேர் அறிஞர்க்கேயும்** - பெருமை பெற்ற அறிஞர்களாலும்; **உரை கடையிட்டு அளப்பு அரிய** - வாய் வார்த்தைகளால் முடிவு காட்டி அளக்க முடியாத; **பேர் ஆற்றல் தோள் ஆற்றற்கு** - பெருவலிமை கொண்ட

(உன்) தோள் ஆற்றலுக்கு; **உலப்பு இல்லை** *- அழிவு இல்லை (என்று நினைத்து);* **தவப் பயனின் பெருமை பார்ப்பேன்** *- தவங்களின் பயனாய் வந்த வரங்களின் பெருக்கத்தை எண்ணிப் பெருமை கொண்டிருந்தவளாகிய நான்;* **திரை கடையிட்டு அளப்பு அரிய** *- அலைகளின் முடிவு காட்டி அளக்க முடியாத;* **வரம் என்னும் பாற்கடலை** *- (உன்) வரங்கள் ஆகிய பாற்கடலை;* **சீதை என்னும் பிரை** *- சீதா தேவியாகிய பிரையானது;* **கடையிட்டு** *- இறுதியில் இடப்பட்டு;* **அழிப்பதனை** *- அழிக்கப்போவதனை;* **அறிந்தேனோ** *- அறிந்தேன் இல்லையே!*

அரை கடையிட்டு அமைவுற்ற முக்கோடி அரையைக் கடைசியில் கொண்ட மூன்று என்னும் கோடி இராவணன் கடைசியில் வாழ்ந்தது அரைக் கோடி 9899ஆம் பாடல் உரை பார்க்க. ஆயு - ஆயுள் கடைக் குறைந்தது. இராவணன் பெற்ற வரம் பாற்கடல் போல் விரிந்திருந்தும் சீதையென்னும் சிறு பிரைத் துளியால் பாற்கடல் முழுதும் அழிந்து கெட்டது என்று உருவகித்தார். முற்றுருவகம்.

9945. 'ஆர் அனார், உலகு இயற்கை அறிதக்கார்?
அவை ஏழும் ஏழும் அஞ்சும்
வீரனார் உடல் துறந்து, விண் புக்கார்;
கண் புக்க வேழ வில்லால்,
நார நாள் மலர்க் கணையால், நாள் எல்லாம்
தோள் எல்லாம், நைய எய்யும்
மாரனார் தனி இலக்கை மனித்தனார்

அழித்தனரே, வரத்தினாலே!

உலகு இயற்கை அறிதக்கார் அன்னார் யார் *- உலகின் இயல்பினை (முழுதும்) அறியத் தகுதியுடையவர் யார்? (யாரும் இல்லை);* **அவை** *- அந்த உலகம்;* **ஏழும் ஏழும்** *- பதினான்கும்;* **அஞ்சும் வீரனார்** *- அஞ்சத்தக்க இராவணனாரும்;* **உடல் துறந்து விண் புக்கார்** *- உடலைப் போட்டு விண்உலகம் போய்விட்டார்;* **கண் புக்க வேழவில்லால்** *- கணுக்கள் பொருந்திய கரும்பு வில்லால்;* **நாரம் நாள் மலர்க்கணை** *- (வண்டொழுக்கை) நாணாகக் கொண்ட அன்றலர்ந்த மலர்களின் கணையால்;* **நாள் எல்லாம் தோள் எல்லாம்** *- நாள் முழுவதும் தோள்கள் எல்லாம்;* **நைய** *- வருந்துமாறு;* **எய்யும்** *- எய்கின்ற;* **மாரனார் தனியிலக்கை** *- மன்மதனின் தனிப்பட்ட குறியை (இராவணனை);* **மனித்தனார்** *- மனிதராகிய இராமபிரான்;* **வரத்தினால் அழித்தனரே** *- அவர் வரத்தின் மேன்மையினால் அழித்து விட்டாரே!*

இதுநாள் வரை உடலோடு பதினான்கு உலகமும் சென்று அச்சமூட்டி வெற்றியோடு திரும்பி வந்த இராவணன், இன்று உடலோடு செல்ல முடியாமல், தன் உடலைப் போட்டு விட்டு விண்ணுலகு செல்ல நேர்ந்ததே! இந்த உலகின் இயல்பை யாரால் உள்ளபடி அறிய இயலும் என்பது மண்டோதரியின் வியப்பு. கணுவையுடைய கரும்புவில்லும், மலர்க்கணையும் ஒரு மலையனைய மாவீரனின் தோள்களை நைய வைத்து விட்டனவே என்று காமத்தின் வலிமை செப்பியவாறு. காமன் விட்ட கணைகட்கு இலக்கானதன்றி இராவணன் மார்பு, மற்று யார் கணைக்கும் இலக்காக இருந்ததில்லையாதலால், "மாரனார் தனியிலக்கை" என்றாள்.

தேவர் பெற்ற வரத்தின் மேன்மையினால் மனிதர் இராவணன் அழித்துவிட்டனர் என்றவாறு.

மண்டோதரி உயிர் பிரிதல்

கலிவிருத்தம்

9946. என்று அழைத்தனள், ஏங்கி எழுந்து, அவன்
பொன் தழைத்த பொரு அரு மார்பினைத்
தன் தழைக் கைகளால் தழுவி, தனி
நின்று அழைத்து உயிர்த்தாள், உயிர் நீங்கினாள்.

என்று அழைத்தனள் - என்று கூவி அழுதவளாய்; **ஏங்கி** - ஏக்கமுற்று; **எழுந்து** - எழுந்து; **அவன்** - அந்த இராவணனின்; **பொன் தழைத்த** - பொன் அணிகள் தழைத்துக் கிடக்கிற; **பொரு அருமார்பினை** - ஒப்புரைக்க இயலாத (வீர) மார்பினை; **தன் தழைக்கைகளால் தழுவி** - தன் தளிர் போன்ற (மெல்லிய) கரங்களால் தழுவி; **தனி நின்று** - தனித்து நின்று; **அழைத்து உயிர்த்தான்** - அழைத்தவாறு பெருமூச்சு விட்டவளாய்; **உயிர் நீங்கினாள்** - உயிர் நீத்தாள்.

இப்பிறவியில் உன்னை அணைப்பது இதுவே இறுதியென்று, பொன் தழைத்த அவன் திருமார்பினைப் புல்லி, இனி அது இல்லை எனும் எண்ணம் வந்தவுடன், நெஞ்சு துடிப்பு நின்று விட்டதாகலின், "தழுவி உயிர்த்து உயிர் நீங்கினாள்" என்றார். பெருமூச்சுவிட்டாள். (உயிர்) மூச்சுவிட்டாள். மாசு மறுவற்ற மண்டோதரியின் தூய கற்புப் பெருக்கினை எண்ணி வியந்த நம் முன்னோர்கள், மண்டோதரியை தூய பஞ்ச கன்னிகைகளில் ஒருத்தியாய்ச் சேர்த்துள்ளனர் என்பதை இங்கு நினைக.

9947. வான மங்கையர், விஞ்சையர், மற்றும் அத்
தான மங்கையரும், தவப் பாலவர்,
ஆன மங்கையரும், அருங் கற்புடை
மான மங்கையர் தாமும், வழுத்தினார்.

வான மங்கையர் - வானாட்டு மகளிரும்; **விஞ்சையர்** - வித்தியாதரப் பெண்டிரும்; **மற்றும் அத்தான மங்கையரும்** - மற்றும் அத்தானவ மங்கையரும்; **தவப் பாலவர் ஆன** - தவத்தின் பக்கத்திலே சென்ற; **மங்கையரும்** - முனிபத்தினியரும்; **அருங் கற்புடை மான மங்கையர்தாமும்** - அரிய கற்புடைய மானுட மகளிரும்; **வழுத்தினார்** - (கற்பரசியாகிய) (மண்டோதரியை) பாராட்டித் துதித்தனர்.

9948. பின்னர், வீடணன் பேர் எழில் தம்முனை,
வன்னி கூவி, வரன்முறையால், மறை
சொன்ன ஈம விதி முறையால் தொகுத்து,
இன்னல் நெஞ்சினொடு இந்தனத்து எற்றினான்.

பின்னர் - (இதற்குப்) பின்பு; **வீடணன்** - வீடணன்; **வரன் முறையால்** - மரபு வழிப்படி; **வன்னி கூவி** - அக்கினியை ஆவாகனம் செய்து; **மறை சொன்ன** - வேதம் விதித்துள்ள; **ஈம விதிமுறையால்** - ஈமக்கடன் விதிகளின் படி; **தொகுத்து** - (சடங்குப் பொருள்களாகக்) கூட்டி; **இன்னல் நெஞ்சினொடு** - துயரம் மிக்க உள்ளத்தோடு; **பேர் எழில் தம்முனை** - பேரழகினனாகிய தம் முன் பிறந்த அண்ணனாகிய இராவணனை; **இந்தனத்து ஏற்றினான்** - ஈம விறகின்மேல் ஏற்றி வைத்தான்.

9949. கடன்கள் செய்து முடித்து, கணவனோடு
உடைந்து போன மயன் மகளோடு உடன்
அடங்க வெங் கனலுக்கு அவி ஆக்கினான் -
குடம் கொள் நீரினும் கண் சோர் குமிழியான்.

குடம் கொள் நீரினும் - குடம் கொண்ட நீரை விட மிகுதியாக; **கண் சோர் குமிழியான்** - குமிழியிட்டுக் கண்ணீரைக் கொட்டும் வீடணன்; **கடன்கள் செய்து முடித்து** - இறுதிக் கடன்களையெல்லாம் செய்து முடித்தபின்; **கணவனோடு உடைந்து போன** - கணவனுடனே (தன்) நெஞ்சம் உடைந்து மாண்டு போன; **மயன் மகளோடு உடன்** - மயனின் மகளாகிய மண்டோதரியுடன்; **அடங்க** - (அந்த இராவணன் உடல்) அடங்குமாறு; **வெங்கனலுக்கு** - கொடுந்தீக்கு; **அவியாக்கினான்** - உணவாக்கினான்.

உயிரோடு கட்டையேறுதல் தவிர்த்து, தன் கற்பால் உயிர் பிரித்து, உடன் கட்டையேறினாள் மண்டோதரி. இதனைத் "தலைக்கற்பு" என்பர் சான்றோர். நெருப்புக்கு இரையாக்கினான் என்னாமல் அவியாக்கினான் என்று குறித்த நயம் உணர்க. கற்பொழுக்கம் பேணிய மண்டோதரியும் அவள் கணவனும் வானோர்க்கு நல்விருந்து என்பார் "அவி" என்றார்.

9950. மற்றையோர்க்கும் வரன்முறையால் வகுத்து,
உற்ற தீக் கொடுத்து, உண்குறு நீர் உகுத்து,
'எற்றையோர்க்கும் இவன் அலது இல்' எனா,
வெற்றி வீரன் குரை கழல் மேவினான்.

மற்றையோர்க்கும் - போரில உயிர் நீத்த மற்றைய வீரர்கட்கும்; **வரன் முறையால் வகுத்து** - (நூல்கள்) கூறிவரும் முறைப்படி வகைசெய்து; **உற்ற தீக் கொடுத்து** - உரிய தீக் கொடுத்து; **உண்குறு நீர் உகுத்து** - உண்ணுமாறு நீர்க் கடன்களையும் புரிந்து; **எற்றையோர்க்கும் இவன் அலது இல் எனா** - எவர்க்கும் இவன் அல்லால் (வேறு துணை) இல்லை என்று கூறத்தக்க; **வெற்றி வீரன்** - வெற்றியே தாங்கும் வீரனான் இராமபிரானுடைய; **குரைகழல்** - ஒலிக்கும் கழல் அணிந்த திருவடிகளை; **மேவினான்** - அடைந்தான் (வீடணன்). உண்ணும் நீர் உகுத்தல் - வாசோதகம் திலோதகம் கொடுத்தல் என்பர்.

9951. **வந்து தாழ்ந்த துணைவனை, வள்ளலும்**
'சிந்தை வெந் துயர் தீருதி, தெள்ளியோய்!
முந்தை எய்தும் முறைமை இது ஆம்' எனா,
அந்தம் இல் இடர்ப் பாரம் அகற்றினான்.

வந்து தாழ்ந்த துணைவனை - (தன்முன்) வந்து அடியிற் பணிந்த தம்பியாகிய வீடணனை; **வள்ளலும்** - வள்ளலாகிய இராமபிரானும்; **தெள்ளியோய்** - உலகந் தெளிவுற்ற மேலோனே!; **சிந்தை வெம் துயர் தீருதி** - (உன்) மனத்தே நிறையும் கொடுந்துயரை நீக்குவாயாக; **அது முந்தை எய்தும் முறைமை ஆம்** - (இறந்தோரால் எய்தும் துயர் துடைத்து ஆறுதல் கொள்வதே) முந்தையோர் கொண்ட முறைமையாகும்; **எனா** - என்று; அந்தம் இல் இடர்ப் பாரம் அகற்றினான் - (வீடணன் கொண்ட) முடிவற்ற துன்பச்சுமையை (இராமபிரான் தன் இன்னுரைகளால்) நீக்கியருளினான்.

வீடணன் தெளிந்த உள்ளங் கொண்டோனாதலின் உணர்வான் என்று கருதி, பெருமான் "தெள்ளியோய்!" என்று அழைத்தான்.

மீட்சிப் படலம்

இராவண வதம் முடிந்தபிறகு சீதாபிராட்டி சிறையிலிருந்து மீண்டதையும், மூவரும் வனவாசம் முடிந்து அயோத்திக்குத் திரும்பியதையும் கூறும் பகுதியாதலின் மீட்சிப்படலம் எனப் பெற்றது.

இராமன் இராவணற்குரிய இறுதிக் கடன்களைச் செய்து முடித்த வீடணனுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறான். இலக்குவனை வானர வீரர்களுடன் சென்று வீடணனுக்கு முடி சூட்டச் செய்கிறான். வீடணனுக்கு நீதிகளை எடுத்துரைக்கிறான். சீதைக்கு நற்செய்தி சொல்லிவர அனுமனை அனுப்புகிறான். அனுமனால் செய்தி அறிந்த சீதை மகிழ்கிறாள். அனுமன் அரக்கியரைத் தண்டிக்க விரும்ப சீதை அதை மறுத்துரைக்கிறாள்.

இராமன் வீடணனைச் சீதையைச் சீரொடும் அழைத்து வா என்று அனுப்புகிறான். இருந்தவாறே வருவேன் என்றுரைத்த பிராட்டியை இராமன் ஆணையைக் கூறி அலங்கரித்து வரச் செய்து அழைத்து வருகிறான். இராமனது அழகுத் திருமேனி கண்ட சீதை அனுமனைப் பாராட்டி இராமனை வணங்கி பிரிவினால் உளதாகிய ஏக்கம் நீங்கப் பெறுகிறாள். சீதையை இராமன் கடிந்துரைத்து தீயிடைப் புகும்படி செய்விக்கிறான். சீதை எரியிடை விளங்கலும அக்கினி தேவன் முறையீடும், இராமனுக்கு அக்கினிக் கடவுள் பிராட்டியின் கற்பின் மாட்சியை அறிவித்தலும் நிகழ சீதையை இராமன் ஏற்றுக் கொள்கிறான். பிரமன் சிவன் ஆகியோர் இராமன பரம்பொருள் என்பதை அவனுக்கு உணர்த்துகின்றனர். தயரதன வருகிறான். இராமனோடு உரையாடி மகிழ்கிறான். சீதையைத் தேற்றுகிறான். இலக்குவனைப் பாராட்டுகிறான். இராமனால் கைகேயிபால் கொண்ட கோபம் தணிந்து சுவர்க்கம் திரும்புகிறான். தேவர்கள் இராமனுக்கு வரம் கொடுக்கின்றனர். அரக்கர் கோமான் வீடணன் கொணர்ந்த புட்பக விமானத்தில் அனைவருடனும் ஏறி அயோத்திக்கு இராமன் புறப்படுகிறான். பரத்துவாச முனிவனது உபசரிப்பை இடையில் இராமன் ஏற்கிறான். ஆச்சிரமத்தில் தங்கிய இராமன் அனுமனைப் பரதனிடம் அனுப்புகிறான்.

இராமன் வாராமையால் துன்புற்ற பரதன் எரிபுக எண்ணுகிறான். எரிபுகத் துணியும் பரதனைக் கோசலைத் தாய் தடுக்கிறாள். அப்போது அனுமன் தோன்றி நெருப்பைக் கையால் அணைக்கிறான். இராமனது அடையாள மோதிரம் காட்டி இராமன் வருகையை அறிவிக்கிறான். பரதன் மகிழ்கிறான். பரதன் கேட்க அனுமன் தன் வரலாற்றையும் இராமன் செய்திகளையும் முறையே தெரிவிக்கிறான். பரதன் இராமன் இருக்கும் இடம் நோக்கி அனுமனுடன் கங்கைக் கரை சார்கிறான்.

குகன் பரத்துவாச ஆச்சிரமம் வந்து இராமனைப் பணிந்து அவனோடு சேர்ந்து கொள்கிறான் - அனைவரும் புட்பகத்தில் ஏறி அயோத்தி நகர்ப்புறம் சார்கிறார்கள். இராமனைப் பரதன் காணுகிறான். விமானம் நிலத்தை அடைகிறது. இராமன் வருகை கண்டு தாயார் முதலிய அனைவரும் மகிழ்கின்றனர். வணங்கற்குரியாரை முறைப்படி மற்றவர் வணங்க அனைவரும் விமானத்து ஏறி அயோத்திக்கு வந்து சேர்கிறார்கள் என்பது முதலிய செய்திகள் இப்படலத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இராமன் வீடணனுக்கு ஆறுதல் கூறி இலக்குவனால் முடிசூட்டச் செய்தல்

9952. 'வருந்தல், நீதி மனு நெறி யாவையும்
பொருந்து கேள்விப் புலமையினோய்!' எனா,
அருந் தவப் பயனால் அடைந்தாற்கு அறைந்து,
இருந் தவத்து இளையோற்கு இது இயம்பினான்:*

அருந் தவப் பயனால் அடைந்தாற்கு - தான் செய்த அரிய புண்ணியத்தின் பயனால் இராமனை வந்து அடைந்தவனாகிய வீடணனுக்கு இராமன்; **நீதி மனு நெறி யாவையும் பொருந்து கேள்விப் புலமையினோய்!** - நீதி நெறிகளையும் மனு தரும் முறைகளையும் ஆகிய யாவற்றையும் நன்கு அறிந்து பொருந்திய கேள்வி ஞானத்தோடு கூடிய அறிவாற்றல் பொருந்திய வீடணனே!; **வருந்தல்** - வருத்தமுறாதே; **எனா** - என்று; **அறைந்து** - எடுத்துக் கூறி (அவனை ஆற்றி); **இருந்தவத்து இளையோற்கு** - பெரிய தவச் செல்வத்தை உடைய இலக்குவனுக்கு; **இது** - (பின் வருகின்ற) இந்தச் செய்தியை; **இயம்பினான்** - எடுத்துரைத்தான்.

அறவுணர்வும் தரும சாஸ்திரமும் நிரம்பப் பெற்றவனாதலின் அண்ணன், உறவினர் முதலியோர் இறப்புக்கு வருந்தல் தகுதியன்று என்பதாம். வீடணனது அருந்தவப் பயனை "நீதியும் தருமம் நின்ற நிலைமையும் புலமைதானும், ஆதி அம் கடவுளாலே அருந்தவம் ஆற்றிப் பெற்றாய்" என்ற கும்பகருணன் (கம்ப. 7406) கூற்றால் அறிக.

9953. 'சோதியான் மகன், வாயுவின் தோன்றல், மற்று
ஏது இல் வானர வீரரொடு ஏகி, நீ
ஆதி நாயகன் ஆக்கிய நூல் முறை
நீதியானை நெடு முடி சூட்டுவாய்.'*

நீ - இலக்குவனே நீ; **சோதியான் மகன்** - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவன்; **வாயுவின் தோன்றல்** - காற்றுக் கடவுளின் மகனாகிய அனுமன்; **மற்று ஏது இல் வானர வீரரொடு ஏகி** - மற்றுள்ள குற்றம் இல்லாத குரங்கு வீரர்கள் ஆகியோருடன் புறப்பட்டுச் சென்று; **நீதியானை** - அற நீதியிற் சிறிதும் வழுவாத வீடணனுக்கு; **ஆதி நாயகன் ஆக்கிய நூல் முறை** - முதற்கடவுளாகிய நாராயணன் தந்த வேத விதிப்படி; **நெடுமுடி சூட்டுவாய்** - சிறந்த கிரீடத்தைச் சூட்டுவாய்;

ஏது - குற்றம். நீதியான் - வீடணன் என்பது முன்னும் கூறப்பட்டது. (கம்ப. 7625) பதினான்கு வருடம் வனவாசம் செய்வதாக மேற்கொண்ட விரதத்தால் இராமன் இலங்கை நகருட் புகாது இலக்குவனைச் சென்று முடிசூட்டச் செய்தான். கிட்கிந்தையில் சுக்கிரீவனுக்கு இலக்குவனைக் கொண்டு முடிசூட்டியதை இங்கு

(கம்ப. 4116) நினைக. நீதியானை - உருபு மயக்கம்; நான்காவதன்கண் இரண்டாவது வந்தது.

9954. என்று கூறி, இளவலொடு ஆரையும்
வென்றி வீரன் விடை அருள் வேலையில்,
நின்ற தேவர் நெடுந் திரையோரொடும்
சென்று, தம் தம் செய்கை புரிந்தனர்.*

வென்றி வீரன் - இராமன்; **என்று கூறி** - இவ்வாறு சொல்லி; **இளவலொடு ஆரையும்** - இலக்குவனோடு மற்றுள்ளவர்களுக்கும்; **விடை அருள் வேலையில்** - விடை கொடுத்த பொழுது; **நின்ற தேவர்** - (அது கேட்டு) அருகிருந்த தேவர்கள்; **நெடுந் திசையோரொடும்** - எண்திசைக் காவலர்களுடனும்; **தம் தம் செய்கை புரிந்தனர்** - சென்று தங்கள் தங்களால் (பட்டாபிஷேகத்துக்கு) முடிந்த உதவிகளைச் செய்வாராயினர்.

எண் திசைக் காவலர்: இந்திரன், அக்கினி, இயமன், நிருதி, வருணன், வாயு, குபேரன், ஈசானன் என்போர். நின்ற தேவர் இவர் ஒழியப் பிறராகக் கொள்க. ஆரையும் உருபு மயக்கம். நான்காவதன்கண் இரண்டாவது வந்தது. ஆர்க்கும் விடை கொடுத்து என இயையும்.

9955. சூழ் கடல் புனலும், பல தோயமும்,
நீள் முடித் தொகையும், பிற நீர்மையும்,
பாழி துற்று அரி பற்றிய பீடமும்,
தாழ்வு இல் கொற்றத்து அமரர்கள் தந்தனர். *

தாழ்வு இல் கொற்றத்து அமரர்கள் - குறைவு படாத வெற்றியைப் பெற்றுள்ள தேவர்கள்; **சூழ்கடல் புனலும் பல தோயமும்** - உலகைச் சுற்றியுள்ள எழு கடல் நீரும் பிற புண்ணிய ஆற்று நீர்களும்; **நீள் முடித்தொகையும்** - நீண்ட கிரீடத் தொகைகளும்; **பிற நீர்மையும்** - பிற அரசர்க்கேற்ற ஆபரணங்களின் தன்மைகளும்; **பாழி துற்று** - வலிமை செறிந்த; **அரி பற்றிய பீடமும்** - சிங்கம் தாங்கிய பீடமாகிய சிம்மாசனமும்; **தந்தனர்** - கொண்டு வந்து கொடுத்தனர்.

இராவண வதத்தால் இலங்கை முழுதும் அழிந்து போன படியால் தேவர்கள் புதிதாக எல்லாவற்றையும் கொண்டு கொடுத்தனர். வேண்டியது ஒரு முடியே ஆயினும் முடித்தொகை என்றது இராவணன் பத்துத் தலைகளில் பத்து முடிகள் அணிந்திருந்தமை நோக்கிப் போலும்.

9956. வாச நாள் மலரோன் சொல, மான்முகன்
காசும் மா நிதியும் கொடு, கங்கை சூடு
ஈசனே முதலோர் வியந்து ஏத்திட,
தேசு உலாம் மணி மண்டபம் செய்தனன்.*

__மான்முகன்__ - மானின் முகம் உடையவனாகிய மயன் என்கிற தெய்வத் தச்சன்; __வாச நாள் மலரோன் சொல__ - வாசனையுள்ள அன்றலர்ந்த தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவன் கட்டளையிட; __காசும் மாநிதியும் கொடு__ - மணிகளையும் உயரிய பொன்னையும் கொண்டு; __கங்கை சூடு ஈசனே முதலோர் வியந்திட__ - கங்காநதியைத் தலைமேற் சூடிக் கொண்டுள்ள சிவபெருமான் முதலான தேவர்கள் அதிசயிக்கும் படி; __தேசு உலா மணி மண்டபம் செய்தனன்__ - ஒளி பரவுகிற அழகிய திருவோலக்க பட்டாபிஷேக மண்டபத்தைச் செய்தமைத்தான்.

மயன் மான்முகம் உடையவன் என்பதனை 'மான் முக நலத்தவன், மயன்' (கம்ப. 4578) என்பது கொண்டு அறிக.

9957. மெய் கொள் வேத விதி முறை விண்ணுளோர்
தெய்வ நீள் புனல் ஆடல் திருத்திட,
ஐயன் ஆணையினால், இளங் கோளரி
கையினால் மகுடன் கவித்தான் அரோ.*

__விண்ணுளோர்__ - விண்ணுலக வாசிகளான தேவர்கள்; மெய்கொள் __வேத விதிமுறை__ - சத்தியத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்டுள்ள வேதத்திற் கூறிய சடங்கு முறைகளின்படி; __தெய்வ நீள் புனல் ஆடல் திருத்திட__ - தெய்வத் தன்மையுள்ள புண்ணிய தீர்த்தங்களினால் அபிஷேகம் செய்தலைச் செவ்வையாகச் செய்ய; __ஐயன் ஆணையினால்__ - இராமனது கட்டளையின் வண்ணம்; __இளங்கோளரி__ - இளைய சிங்கத்தை ஒத்த இலக்குவன்; __கையினால்__ - தன் திருக்கரத்தால்; __மகுடன் கவித்தான்__ - கிரீடத்தை வீடணன் தலைமேற் சூடினான்.

தத்துவ விளக்கம் தருதலின் வேதம் மெய்கொள் வேதம் எனப்பட்டது. அரோ. அசை.

9958. கரிய குன்று கதிரினைச் சூடி ஓர்
எரி மணித் தவிசில் பொலிந்தென்னவே,
விரியும் வெற்றி இலங்கையர் வேந்தன் நீடு
அரியணைப் பொலிந்தான், தமர் ஆர்த்து எழ.

விரியும் வெற்றி இலங்கையர் வேந்தன் - நிறைந்த வெற்றியை உடைய வீடணன்; ***கரிய குன்று கதிரினைச் சூடி ஓர் எரிமணித் தவிசில் பொலிந்து என்ன*** - கருநிறம் உள்ள ஒரு மலை சூரியனைத் தலைமேல் அணிந்து கொண்டு ஒப்பற்ற பிரகாசிக்கிற மணிக் கற்களால் ஆகிய பீடத்தில் விளங்கினாற் போல என்று சொல்லும்படி; ***தமர் ஆர்த்து எழ*** - உறவினர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்ய; ***அரியணைப் பொலிந்தான்*** - சிம்மாசனத்தில் அழகுற வீற்றிருந்தான்.

கரிய குன்று - வீடணன், கதிர் - முடி, எரிமணித் தலிசு - சிம்மாசனம் எனக் கொள்க. ஏ, அசை.

9959. தேவர் பூ மழை, சித்தர் முதலினோர்
மேவு காதல் விரை மலர், வேறு இலா
மூவரோடு, முனிவர், மற்று யாவரும்
நாவில் ஆசி நறை மலர், தூவினார்.*

தேவர் - தேவர்கள்; ***பூ மழை*** - மலர் மழையையும்; ***சித்தர் முதலினோர்*** - சித்தர் முதலானோர்கள்; ***மேவு காதல் விரை மலர்*** - மிகுந்த அன்போடு கூடிய மணமிக்க மலர்களையும்; ***வேறு இலா மூவரோடு முனிவர் மற்று யாவரும்*** - தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வில்லாத மும்மூர்த்திகளும் முனிவர்களும் மற்றுள்ள அனைவரும்; ***நாவில் ஆசி நறை மலர்*** - தமது நாவால் கூறுகின்ற ஆசீர்வாதமாகிய மணமிக்க மலர்களையும்; ***தூவினார்*** - வீடணன் மேல் சொரிந்தார்கள்.

சித்தர் - பதினென்கணத்துத் தேவசாதியில் ஒருவர். சித்தர், வித்தியாதரர், கின்னரர், கிம்புருடர், யக்ஷர், கந்தர்வர், கருடர், சாரணர் என்பவர்களைக் குறிக்கும். ஆசிச் சொற்களை மலர் என்று உபசரித்தார்.

9960. முடி புனைந்த நிருதர் முதலவன்
அடி வணங்கி இளவலை, ஆண்டை அந்
நெடிய காதலினோர்க்கு உயர் நீர்மை செய்து,
இடி கொள் சொல்லன் அனலற்கு இது
இயம்பினான்:*

முடி புனைந்த - கிரீடத்தை அணிந்து கொண்ட (பட்டாபிஷேகம் செய்து கொண்ட); ***நிருதர் முதலவன்*** - அரக்கர் குலத் தலைவனாகிய வீடணன்; ***இளவலை அடி வணங்கி*** - இலக்குவனைக் காலில் வீழ்ந்து வணங்கி; ***அந்நெடிய காதலினோர்க்கு*** - அந்த பேரன்பையுடைய இலக்குவனுக்கு; ***ஆண்டை*** - அவ்விடத்தே; ***உயர் நீர்மை செய்து*** - உயர்ந்த உபசாரங்களை எல்லாம் செய்து; ***இடிகொள் சொல்லன்*** - இடிமுழக்கம் போலக் கம்பீரமான குரலை உடையவனாய்;

அனலற்கு - *தன் அமைச்சர்களில் மூத்தவனாகிய அனலன் என்பானுக்கு;* ***இது இயம்பினான்*** - *பின்வரும் வார்த்தைகளைச் சொல்லலானான்.*

அனலன், அனிலன், அரன், சம்பாதி என்னும் நால்வர் வீடணன் அமைச்சர்கள். (கம்ப. 6377) என்பது முன்னர்க் கூறியது. அனலன் அவர்களுள் மூத்தவன்.

9961. 'விலங்கல் நாண மிடைதரு தோளினாய்!
இலங்கை மா நகர் யான் வரும் எல்லை, நீ
கலங்கலா நெடுங் காவல் இயற்று' எனா,
அலங்கல் வீரன் அடி இணை எய்தினான்.*

(வீடணன்) விலங்கல் நாண மிடைதரு தோளினாய்! - *மலைகளும் வெட்கமுறும்படி அவற்றினும் பெரிதாக நெருங்கி இருக்கின்ற தோள்களை உடைய அனலனே!;* ***நீ யான் இலங்கை மாநகர் வரும் எல்லை*** - *நீ! யான் (இராமனோடு அயோத்தி சென்று) இலங்கை நகரத்துக்குத் திரும்பி வரும் வரை;* ***கலங்கலா நெடுங்காவல் இயற்று*** - *உயிர்கள் யாவும் கலக்கம் உறாதபடி நீண்ட காவலைச் செய்வாயாக;* ***எனா*** - *என்று சொல்லி (அவனை அரசப் பிரதிநிதியாக ஆக்கி);* ***அலங்கல் வீரன்*** - *மாலை அணிந்த வீரனாகிய இராமபிரானது;* ***அடி இணை எய்தினான்*** - *திருவடி இணைகளை வந்து அடைந்தான்.*

வீடணன் இராமனைப் பிரியாது அயோத்தி செல்லும் எண்ணம் உடையவனாய் இருந்தான் என்பது இதனால் விளங்கும்.

வீடணற்கு இராமன் நீதி கூறல்

9962. குரக்கு வீரன், அரசு, இளங் கோளரி,
அரக்கர் கோமகனோடு அடி தாழ்தலும்,
பொருக்கெனப் புகல் புக்கவற் புல்லி, அத்
திருக் கொள் மார்பன் இனையன செப்பினான்:*

அரக்கர் கோமகனோடு - *அரக்கர்க்கு அரசன் ஆகிய வீடணனோடு;* ***குரக்கு வீரன்*** - *வானர வீரன் என்று சிறப்பித்து உரைக்கப்படும் அனுமன்;* ***அரசு*** - *வானர வேந்தனாகிய சுக்கிரீவன்;* ***இளங்கோளரி*** - *வானர இளவரசாகிய சிங்கம் போன்ற அங்கதன் (ஆகியோர்)* ***அடி தாழ்தலும்*** - *(இராமபிரானது அடிகளில் வணங்குதலும்;* ***அத்திருக்கொள் மார்பன் புகல் புக்கவன்*** - *அந்த இராமன் (தன்னிடத்தில்) அடைக்கலம் புகுந்தவனாகிய வீடணனைப்;* ***பொருக்கென*** - *விரைவாக;* ***புல்லி*** - *எடுத்துத் தழுவி;* ***இனையன செப்பினான்*** - *இத்தகைய நீதிகளை எடுத்துரைத்தான்.*

அனுமன், சுக்கிரீவன், அங்கதன் முதலானோர் வீடணனது பட்டாபிஷேகத்துக்கு இலக்குவனுடன் சென்றோர்.

9963. 'உரிமை மூஉலகும் தொழ, உம்பர்தம்
பெருமை நீதி அறன் வழிப் பேர்கிலாது,
இருமை ஏய் அரசாளுதி, ஈறு இலாத்
தரும சீல!' என்றான் - மறை தந்துளான்.*

மறை தந்துளான் - நான்கு வேதங்களையும் வெளியிட்டருளிய இராமபிரான்; **ஈறு இலாத் தருமசீல!** - முடிவில்லாத அற ஒழுக்கத்தில் என்றும் நிலைத்து நிற்பவனே!; **மூ உலகும் தொழ** - மூன்று உலகத்தில் உள்ளாரும் உன்னை மதித்து வணங்குமாறு; **உம்பர் தம் பெருமை** - தேவர்களுடைய பெருமைக்கும்; **நீதி** - அரச நீதிக்கும்; **அறன் வழி** - தரும வழிக்கும்; **பேர்கிலாது** - (சிறிதும்) மாறுபடாமல்; **இருமை ஏய் உரிமை அரசு** - இம்மைக்குப் புகழும் மறுமைக்குப் புண்ணியமும் தரத்தக்கதாக உனக்கு உரிமையான இலங்கை அரசை; **ஆளுதி** - ஆள்வாயாக என்றான்.

வேள்வி முதலியவற்றால் தேவர்களை நிறைவு செய்தல் அரசர் கடனாதலின 'உம்பர்தம் பெருமை'க்கு ஒப்ப அரசு ஆளுதி என்றான். இராவணன் தேவர் சீற்றத்துக்கு ஆளாயினமை அறிக. வீடணன் சிரஞ்சீவியாதலின் 'ஈறிலா' என்னும் அடைமொழி பொருந்தியது.

9964. பன்னும் நீதிகள் பல பல கூறி, 'மற்று
உன்னுடைத் தமரோடு, உயர் கீர்த்தியோய்!
மன்னி வாழ்க! என்று உரைத்து, அடல் மாருதி -
தன்னை நோக்கினன், தாயர் சொல் நோக்கினான்.*

தாயர் சொல் நோக்கினான் - தனது சிற்றன்னையாகிய கைகேயியின் சொல்லை மனத்தின்கண் எப்பொழுதும் நினைத்துக் காத்தவனாகிய இராமபிரான்; **பன்னும் நீதிகள் பல்பல கூறி** - திரும்பத் திரும்ப எடுத்துரைக்கப்படும் அறவுரைகள் பற்பலவற்றை (வீடணனுக்குச்) சொல்லி; **உயர்கீர்த்தியோய்** - மிக்க புகழை உடைய வீடணனே! **மற்று உன்னுடைத் தமரோடு** - உன் இனத்தவர்களோடு; **மன்னி வாழ்க** - நிலைபெற்று வாழ்க; **என்று உரைத்து** - என்று சொல்லி; **அடல் மாருதி தன்னை நோக்கினன்** - வலிமை படைத்த அனுமனை (ஒன்று சொல்லுதற்காக)ப் பார்த்தான்.

முதலில் நோக்கினான் என்பது மனத்தால் நோக்குதல். மாருதியை நோக்கல் கண்ணால் நோக்குதலாம்.

இராமன் அனுமனைச் சீதையிடம் அனுப்பல்

9965. இப் புறத்து, இன எய்துறு காலையில்,
அப் புறத்ததை உன்னி, அனுமனை
'துப்பு உறச் செய்ய வாய் மணித் தோகைபால்

செப்புறு, இப்படிப் போய்' எனச் செப்பினான்.

இப்புறத்து - இவ்விடத்தில்; **இன** - இந்நிகழ்ச்சிகள்; **எய்துறு காலையில்** - நடக்கும் பொழுது; **அப்புறத்ததை உன்னி** - மேல் நடக்க வேண்டியவைகளை (இராமன்) மனத்தில் கருதி; **அனுமனை** - அனுமனை அழைத்து; **துப்பு உறச் செய்ய வாய் மணித் தோகைபால் போய்** - பவழத்தை ஒத்துச் சிவந்த வாயை உடைய அழகிய மயில்போல்வாளாகிய சீதையிடம் சென்று; **இப்படி செப்புறு** - இங்கு நடந்த செய்திகளைச் சொல்வாயாக; **எனச் செப்பினான்** - என்று கூறினான்.

இப்படி - இத்தன்மைகள் என்றாகும். இங்கு நடந்த தன்மைகள். அவை இராவணவதமும் வீபீடண பட்டாபிஷேகமும் சிறை மீட்சியும் ஆகும். 'துப்பு உறச் செய்ய வாய்' என்பது பவழத்தைச் சிவப்புறச் செய்யும் சிவந்த வாய் என்றுமாம்.

அனுமன் சீதையிடம் கூறுதல்

9966. வணங்கி, அந்தம் இல் மாருதி, மா மலர்
அணங்கு சேர் கடி காவு சென்று அண்மினான்:
உணங்கு கொம்புக்கு உயிர் வரு நீர் என,
சுணங்கு நோய் முலையாட்கு இவை சொல்லுவான்:

அந்தம் இல் மாருதி - அழிவற்ற சிரஞ்சீவியாகிய அனுமன்; **வணங்கி** - (இராமனை) வணங்கி விடைபெற்றுச் சென்று; **மாமலர் அணங்கு சேர் கடிகாவு சென்று அண்மினான்** - சிறந்த தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளாகிய சீதாபிராட்டி தங்கியுள்ள காப்பமைந்த அசோக வனத்தை நெருங்கிச் சென்று அடைந்து; **சுணங்கு நோய் முலையாட்கு** - தேமல் பரவிய நகில்களை உடைய பிராட்டிக்கு; **உணங்கு கொம்புக்கு உயிர் வரு நீர் என** - காய்ந்து போன கிளைக்கு உயிர் வருதற்குக் காரணமான நீரைப் போல; **இவை** - (பிராட்டிதளிர்த்தற்குக் காரணமான) இந்தச் செய்திகளைச்; **சொல்லுவான்** - சொல்லத் தொடங்கினான்.

"என்றும் ஓர் துளி வரக் காணா நன் மருந்து போல் நலன் அற உணங்கிய நங்கை"யைத் தளிர்க்கச் செய்தலின் அனுமன் கூறிய செய்திகள் நீர் எனப் பெற்றன; அனுமனும் சிரஞ்சீவி ஆதலின் "அந்தம் இல் மாருதி" எனப்பட்டான்.

9967. 'ஏழை சோபனம்! ஏந்திழை, சோபனம்!
வாழி, சோபனம்! மங்கல சோபனம்!
ஆழி ஆன அரக்கனை ஆரியச்
சூழி யானை துகைத்தது, சோபனம்!'

ஏழை - பேதமை என்னும் அணிகலன் உடையாளே!; **சோபனம்** - மிக்க மங்களம் உண்டாகட்டும்; **ஏந்திழை** - தரித்த அணிகலன்களை உடையாளே!; **வாழி** - வாழ்வாயாக; **ஆரிய சூழி யானை** - மேன்மை மிக்கவனாகிய இராமபிரான் என்கிற முகபடாம் அணிந்த யானை; **ஆழி ஆன அரக்கனை** - தீமைக்கு வரம்பாகிய இராவண ராக்கதனை; **துகைத்தது** - அழித் தொழித்தது; **சோபனம்** - (இனி உனக்கு) மங்களம் உண்டாகட்டும் (தொடரும்).

'சோபனம்' என்பது மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்து வாழ்த்தும் சொல். அது பன்முறை வந்து மங்கல வாழ்த்தாக ஆயிற்று.

9968. பாடினான் திரு நாமங்கள்: பல் முறை
கூடு சாரியின் குப்புற்றுக் கூத்து நின்று
ஆடி, அங்கை இரண்டும் அலங்குறச்
சூடி நின்றனன், குன்று அன்ன தோளினான்.

குன்று அன்ன தோளினான் - மலை போன்ற கோள்களை உடையவனாகிய அனுமான்; **திரு நாமங்கள் பாடினான்** - இராமன் திருப்பெயர்களைப் பாடிக் கொண்டு; **பல்முறை கூடுசாரியின் குப்புற்று** - பல தடவை இடம் வலமாகச் சென்று குதித்து; **கூத்து நின்று ஆடி** - ஆட்டம் ஆடுதலைச் செய்து; **அங்கை இரண்டும்** - தன் அழகிய கை இரண்டையும்; **அலங்கு உற சூடி நின்றனன்** - மாலை போல் தலைமேல் வளைவாகச் சூடிக் கொண்டு நின்றான்.

அலங்கல் என்பது மாலையாதலின் 'அலங்கு உற' என்பது, மாலை போல் பொருந்த இரண்டு கைகளையும் தலைக்கு மேல் கூப்பியது தலையைச் சுற்றிய மாலை போல் ஆயிற்று என்பதாம். மகிழ்ச்சி மிகுதியில் அங்கும் இங்கும் சுற்றிக் கூத்தாடல் மரபு.

9969. 'தலை கிடந்தன, தாரணி தாங்கிய
மலை கிடந்தனபோல்; மணித் தோள் எனும்
அலை கிடந்தன; ஆழி கிடந்தென,

நிலை கிடந்தது, உடல் நிலத்தே' என்றான். **தாரணி தாங்கிய மலை கிடந்தன போல்** - பூமியைத் தாங்குகிற மலைகள் கீழே விழுந்து கிடந்தன போல; **தலை கிடந்தன** - (இராவணனது) பத்துத் தலைகள் கீழே கிடந்தன; **மணித் தோள் எனும்** - அழகிய தோள்கள் என்கின்ற; **அலை கிடந்தன** - கடல் அலைகள் கிடந்தன; **உடல்** - இராவணனது உடம்பு; **நிலத்தே** - பூமியின்கண்; **ஆழி கிடந்தென** - கடல் கிடந்தது என்று சொல்லும் படி; **நிலை கிடந்தது** - அசையாமல் கிடந்தது; **என்றான்** - என்று (அனுமன்) கூறினான்.

பத்துத் தலைகளும் மலைகள் போல் ஆயின. கடல் கிடந்தது போல் உடல் கிடந்தது. ஆகவே பக்கத்தில் உள்ள இருபது தோள்களும் கடல் அலைகள் போல் உள்ளன எனப் பெற்றது.

9970. 'அண்ணல் ஆணையின், வீடணனாம் மறக்
கண் இலாதவன் காதல் தொடர்தலால்,
பெண் அலாது, பிழைத்துளதாகும்' என்று
எண்ணல் ஆவது ஓர் பேர் இலதால்' என்றான்.

அண்ணல் ஆணையின் - தலைவனான இராமபிரானது; ஆணையாலும்; **வீடணனாம்** - வீடணன் என்று கூறப்படும்; **மறக்கண் இலாதவன்** - கொடுமையற்ற அறவாளனது; **காதல்** - அன்பு; **தொடர்தலால்** - இடைவிடாது இருத்தலாலும்; **பெண் அலாது பிழைத்து உளதாகும் என்று எண்ணலாவது ஓர் பேர் இலது** - (இலங்கையில்) பெண்மக்கள் அல்லாமல் உயிர் பிழைத்துள்ளவர் என்று நினைக்கத்தக்க ஆடவர் ஒருவர் கூட இல்லை.

வீடணன் அன்பும் இராமன் ஆணையும் இலங்கையை அடியோடு அழித்தது. போர்க்கு வராதவர் ஆதலின் பெண்மக்கள் பிழைத்தனர். ஆல் அசை.

பிராட்டியின் மகிழ்ச்சி நிலை

9971. ஒரு கலைத் தனி ஒண் மதி நாளொடும்
வரு கலைக்குள் வளர்வது மானுறப்
பொரு கலைக் குலம் பூத்தது போன்றனள் -
பருகல் உற்ற அமுது பயந்த நாள்.

(அநுமன் கூறிய நற்செய்திகளைக் கேட்ட பிராட்டி) **பருகல் உற்ற அமுது பயந்த நாள்** - பருகுதற்கினிய தேவர் அமுதம் கடைந்தெடுத்த நாளில்; **ஒரு கலைத் தனி ஒண் மதி** - ஒற்றைக் கலை அளவினதாகிய சந்திரன்; **வருகலைக்குள் வளர்வது மானுற** - ஒவ்வொன்றாக வருகின்ற கலைகளால் தன்னுள் தானே வளர்ந்து பதினாறு

கலைகளும் நிரம்பிய முழு மதியானது போல என்னும்படி; ***பொரு கலைக்குலம் பூத்தது போன்றனள்*** *- நெருங்கிய கலைகளின் தொகுதி நிரம்பப் பெற்று பொலிவெய்தியதைப் போன்று தழைத்தாள்.*

அமுதம் கடைந்த பொழுது சந்திரன் திருப்பாற்கடலில் தோன்றியது ஆதலின் 'அமுது பயந்த நாள்' என்றார். ஒருகலையாக முதலில் தோன்றித் தன்னுள்ளே கலைகள் வளரப் பெற்று முழுமதியானது போல பிராட்டியும் தன்னுள்ளே மகிழ்ச்சியால் பூத்துப் பொலிவெய்தினாளாம்.

9972. ஆம்பல் வாயும் முகமும் அலர்ந்திட,
தேம்பும் நுண் இடை நோவ, திரள் முலை
ஏம்பல் ஆசைக்கு இரட்டி வந்து எய்தினாள் -
பாம்பு கான்ற பனி மதிப் பான்மையாள்.

பாம்பு கான்ற பனிமதிப் பான்மையாள் *- இராகுவால் (விழுங்கிக்) கக்கப் பெற்ற குளிர்ந்த நிலவைப் போன்ற தன்மை உடைய பிராட்டி (அநுமன் சொல்லால்);* ***ஆம்பல் வாயும் முகமும் அலர்ந்திட*** *- ஆம்பல் மலரை ஒத்த சிவந்த வாயும் முகமும் மேலும் ஒளி விளங்க;* ***தேம்பும் நுண் இடை நோவ*** *- முன்பே தேய்ந்து வருந்தும் சிறிய இடையானது மேலும் வருந்தும்படி;* ***திரள் முலை*** *- திரண்டுருண்ட நகில் தடங்கள்;* ***ஏம்பல் ஆசைக்கு*** *- மகிழ்ச்சி மேலெழும் ஆசையால்;* ***இரட்டி வந்து எய்தினாள்*** *- (முன்பிருந்ததை விட) இரண்டு மடங்கு வளர்ந்து பொருந்தப் பெற்றாள்.*

'ஆசையால்' என்னும் மூன்றாவதன்கண் 'ஆசைக்கு' என நான்காவது வந்தது. உருபு மயக்கம்.

9973. புந்தி ஓங்கும் உவகைப் பொருமலோ,
உந்தி ஓங்கும் ஒளி வளைத் தோள்கொலோ,
சிந்தி ஓடு கலையுடைத் தேர்கொலோ -
முந்தி ஓங்கின யாவை - முலைகொலோ?

முந்தி ஓங்கின *- (பிராட்டியிடத்தில்) முற்பட்டு வளர்ந்தவை;* ***புந்தி ஓங்கும் உவகைப் பொருமலோ*** *- மனத்திற்குள் உண்டாகும் மகிழ்ச்சிப் பூரிப்போ;* ***உந்தி ஓங்கும் ஒளி வளைத் தோள்கொலோ*** *- தள்ளப்பட்டு மேல் எழும்புகின்ற ஒளிபொருந்திய வளையலை அணிந்த தோள்களா?;* ***சிந்தி ஓடு கலை உடைத் தேர்கொலோ*** *- அவிழ்ந்து விலகி விடுகின்ற ஆடையை அணிந்துள்ள தேர் போன்ற அல்குல் தடமா?;* ***முலைகொலோ*** *- தனங்களா?*

இது கவிக்கூற்று. பிராட்டியிடம் தோன்றிய மகிழச்சி மிகுதியைக் கவிஞர் இவ்வாறு கூறினார்.

9974. குனித்த, கோலப் புருவங்கள்; கொம்மை வேர்
பனித்த, கொங்கை; மழலைப் பணிமொழி
நுனித்தது ஒன்று, நுவல்வது ஒன்று, ஆயினாள்;-
கனித்த இன் களி கள்ளினின் காட்டுமோ?

கோலப் புருவங்கள் குறித்த - அழகிய புருவங்கள் வளைந்துள்ளன; **கொங்கை கொம்மை வேர் பனித்த** - முலைகள் திரண்டு வியர்வை அரும்பப் பெற்றன; **மழலைப் பணிமொழி** - மழலையான இன்சொற்களைப் பேசுமவளாகிய பிராட்டி (இப்போது); **நுனித்தது ஒன்று நுவல்வது ஒன்று ஆயினாள்** - தான் மனதில் கருதியது ஒன்றும் சொல்லுவது ஒன்றும் ஆகப் பெற்றாள்; **கனித்த இன்களி** - முற்றிய இனிய மகிழ்ச்சியானது; **கள்ளினின் காட்டுமோ** - கள்ளுண்டார்க்கு நிகழும் மெய்ப்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்குமோ.

இதுவும் கவிக்கூற்று. புருவம் வளைதல், வியர்வை அரும்பல், பேச்சு குழறல். இவை கள்ளுண்டார் பால் நிகழ்வன; மகிழ்ச்சி மிகுதியடைந்த பிராட்டியின் பாலும் இவை நிகழவே இவ்வாறு கூறினார்.

9975. அனையள் ஆகி, அனுமனை நோக்கினாள்,
இனையது இன்னது இயம்புவது என்பது ஓர்
நினைவு இலாது நெடிது இருந்தாள் - நெடு
மனையின் மாசு துடைத்த மனத்தினாள்.

நெடுமனையின் மாசு துடைத்த மனத்தினாள் - உயர்ந்த இல்வாழ்க்கையின் குற்றத்தை அறப்போக்கிய சீரிய மனத்தை உடைய பிராட்டி; **அனையள் ஆகி** - மேற்சொல்லிய மகிழ்ச்சி விம்மிதம் உடையவளாகி; **அனுமனை நோக்கினாள்** - அனுமனைப் பார்த்தாள்; **இனையது இன்னது இயம்புவது என்பது ஓர் நினைவு இலாது நெடிது இருந்தாள்** - இத்தகையதான இந்த வார்த்தையைச் சொல்ல வேண்டும் என்கின்ற நினைவு இல்லாமல் நெடுநேரம் சும்மா இருந்தாள்.

மகிழ்ச்சி மிகுதியால் பேச ஆற்றாதவளானாள். பிறந்த குடிக்கும், புகுந்த குடிக்கும் புகழ் தேடினள் ஆதலின் 'மனையின் மாசு துடைத்த மனத்தினாள்' என்றார்.

9976. "யாது இதற்கு ஒன்று இயம்புவல்?" என்பது

மீது உயர்ந்த உவகையின் விம்மலோ?
தூது பொய்க்கும் என்றோ?' எனச் சொல்லினான்,
நீதி வித்தகன்; நங்கை நிகழ்த்தினாள்:

நீதி வித்தகன் - நீதி வழியில் தவறாது நடக்கும் திறமை உடைய அனுமன்; (பிராட்டி ஒன்றும் கூறாது இருந்தமை நோக்கி இதற்குக் காரணம்) **இதற்கு யாது ஒன்று இயம்புவல் என்பது** - இந்த அநுமன் வார்த்தைக்கு என்ன பதில் கூறுவேன் என்று; **மீது உயர்ந்த உவகையின் விம்மலோ** - மேல் எழுந்த மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினாலா? (அல்லது); **தூது பொய்க்கும் என்றோ** - (இந்த அநுமன்) சொல்லிய செய்தி பொய்யாயிருக்கும் என்று கருதியோ? **எனச் சொல்லினான்** - என்று சொன்னான்; (அது கேட்ட) **நங்கை நிகழ்த்தினாள்** - சீதை பின்வருமாறு சொல்லலானாள்.

அனுமனுக்குச் சீதையின் பதில்

9977. 'மேக்கு நீங்கிய வெள்ள உவகையால்,
ஏக்கமுற்று, "ஒன்று இயம்புவது யாது?" என
நோக்கி நோக்கி, அரிது என நொந்துளேன்:
பாக்கியம் பெரும் பித்தும் பயக்குமோ?

மேக்கு நீங்கிய வெள்ள உவகையால் - தனக்கு மேற்பட்டதொன்றிலாத மகிழ்ச்சிப் பெருக்கினால்; **ஏக்கம் உற்று** - (என்ன பேசுவது என்று) திகைப்படைந்து; **இயம்புவது ஒன்று யாது யாது என நோக்கி நோக்கி** - சொல்லும் வார்த்தை இதுவா இதுவா என்று சிந்தித்துச் சிந்தித்து; **அரிது என நொந்துளேன்** - மறுமொழி கூறுதல் இயலாது என்று மனம் வருந்தி யுள்ளேன்; **பாக்கியம் பெரும்பித்தும் பயக்குமோ?** - (ஒருவர்க்கு வரும்) நற்பேறு பெரிய மனத்தடுமாற்றத்தையும் தரவல்லதோ?

மகிழ்ச்சி மிகுதியால் பித்தேறினாள் என்க.

9978. 'முன்னை, "நீக்குவென் மொய் சிறை" என்ற நீ,
பின்னை நீக்கி, உவகையும் பேசினை;
"என்ன பேற்றினை ஈகுவது?" என்பதை
உன்னி நோக்கி, உரை மறந்து ஓவினேன்.

முன்னை - (அநுமனே!) முன்பு; மொய்சிறை நீக்குவென் என்ற நீ - நெருக்கிடும் அரக்கர் சிறையிலிருந்து உன்னை விடுவிப்பேன் என்று (தூது வந்த போது) சொல்லிய நீ; **பின்னை நீக்கி உவகையும் பேசினை** - இப்பொழுது சிறையிலிருந்து விடுவித்து மகிழ்ச்சி மேலிட்டு மங்கல வார்த்தையும் கூறினாய்; **என்ன பேற்றினை ஈகுவது என்பதை உன்னி நோக்கி** - (உனக்கு) என்ன பாக்கியத்தைத் தருவது என்பதை

நினைத்துப் பார்த்து (எதுவும் பொருந்தி வாராமையால்); ***உரை மறந்து ஒவினேன்*** *- பேச இயலாமல் செயலற்றேன்.*

9979. 'உலகம் மூன்றும் உதவற்கு ஒரு தனி
விலை இலாமையும் உன்னினென்; மேல் அவை
நிலை இலாமை நினைந்தனென்; நின்னை என்
தலையினால் தொழவும் தகும் - தன்மையோய்!

தன்மையோய்! *- சிறந்த பண்புகளை உடையவனே!;* ***உலகம் மூன்றும் உதவற்கு ஒரு தனி விலை இலாமையும்*** *- (நீ செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாக) மூன்று உலகங்களையும் உதவலாம் என்றால் அவை அவ்வுதவிக்கு ஒப்பற்ற ஈடாக ஆகாமையை அறிந்தேன்;* ***மேல் அவை நிலை இலாமை நினைந்தனன்*** *- அதன் மேலும் அவ்வுலகங்கள் (நீ செய்த உதவி போல்) நிலைத்த தன்மை உடையன அல்ல என்பதை நினைந்தனன் (வேறு செய்வது ஒன்று இன்மையால்);* ***நின்னை என் தலையினால் தொழவும் தகும்*** *- உன்னை என்னுடைய தலையால் தொழுதலே செய்யத் தகுவதாகும்.*

"தொழவே தகும்" என்னும் பாடம் சிறப்புடையது - 'தொழவும் தகும்' என்பதனுள் உம்மை பொருட்சிறப்பின்று ஆதலின். உலகம் அழிந்தபின்னும் நிலைத்து நிற்கும் பேருதவிக்கு அழிந்து போகும் 'நிலையிலா உலகங்கள் ஈடாகாமை நினைந்தாள் ஆயிற்று.

9980. 'ஆதலான், ஒன்று உதவுதல் ஆற்றலேன்:
'யாது செய்வது?'' என்று எண்ணி இருந்தனென்:
வேத நல் மணி வேகடம் செய்தன்ன
தூத! என் இனிச் செய் திறம்? சொல்' என்றாள்.

வேத நல் மணி வேகடம் செய்தன்ன தூத *- துளைத்துபயோகிக்கும் நல்ல இரத்தினத்தைச் சாணையிட்டு மெருகிட்டு துடைத்து வைத்தாற் போன்ற உத்தம குணங்களை உடைய தூதனாகிய அனுமனே!;* ***ஆதலான்*** *- இக்காரணங்களால்;* ***ஒன்று உதவுதல் ஆற்றலேன்*** *- பொருத்தமானதொரு பொருளை உனக்குக் கைம்மாறாகக் கொடுக்க இயலாதவளாக ஆனேன்;* ***'யாது செய்வது' என்று எண்ணி இருந்தனென்*** *- இனி இவனுக்கு வேறு என்ன செய்யலாம் என்று நினைத்துச் சும்மா இருந்தேன்;* ***இனிச் செய்திறம் என்? சொல்*** *- இனி நான் செய்யும் செயல் யாது சொல்வாயாக.*

வேதம் - தொளையிடுதல் (வடசொல்) வேகடம் செய்தல் - சாணை பிடித்தல், பட்டை தீட்டுதல் எனினும் ஆம்.

அனுமன் வேண்டுகோளைச் சீதை மறுத்தல்

9981. 'எனக்கு அளிக்கும் வரம், எம்பிராட்டி! நின்
மனக் களிக்கு மற்று உன்னை அம் மானவன் -
தனக்கு அளிக்கும் பணியினும் தக்கதோ? -
புனக் களிக் குல மா மயில் போன்றுளாய்!'

எம்பிராட்டி - எம் தலைவியே!; **புனக் களிக்குல மாமயில் போன்றுளாய்** - காட்டின்கண் மகிழ்ச்சி மிகுந்த உயர்ந்த சாதியைச் சேர்ந்த மயிலைப் போன்றவளே!; **எனக்கு அளிக்கும் வரம்** - நீ எனக்குக் கொடுத்தருளும் வரமானது; **நின் மனக்களிக்கு மற்று உன்னை அம்மானவன் தனக்கு அளிக்கும் பணியினும் தக்கதோ?** - உன்னுடைய மனமகிழ்ச்சிக்கேற்ப உன்னை அப்பெருமை படைத்த இராமபிரானிடத்தில் கொண்டு சேர்ப்பதைக் காட்டிலும் சிறந்ததான வேறு ஒன்று இருக்கிறதா?

மானவன் - பெருமையுற்றவன். மானம் என்பதன் அடியாக வந்த சொல். இனி, மானவன் - மனுவினது குலத்திற் பிறந்தவன் என்று வடசொல் முடிபாகக் கொள்ளுதலும் கூடும். தத்திதாந்த நாமம் என்பர்.

9982. என உரைத்தது, 'திரிசடையாள், எம் மோய்!
மனவினில் சுடர் மா முக மாட்சியாள்
தனை ஒழித்து, இவ் அரக்கியர்தங்களை
வினையினில் சுட வேண்டுவென், யான்' என்றான்.*

என உரைத்து - என்று (அனுமன்) சொல்லி (மேலும்); **எம்மோய்** - எமது தாயே!; **யான் மனவினில் சுடர் மாமுக மாட்சியாள் திரிசடையாள் தனை ஒழித்து** - நன்மணிக்கற்கள் போல ஒளிவிடும் முகமலர்ந்த தோற்றமுடையாளாகிய திரிசடை நீங்கலாக; **இவ்வரக்கியர் தங்களை** - (உங்களைப் பயமுறுத்தித் துன்பம் செய்த) இந்த அரக்கியர்களை; **வினையினில் சுட வேண்டுவன்** - கொடிய செயலால் சுட்டெரிக்க விரும்புகிறேன்.

மனவு - மணிகளுக்கான பொதுப்பெயர். மனவினில் என்பதற்கு 'மனம் போல' எனப் பொருள் உரைத்து, தூயதாகிய தன் மனம் போல ஒளிவிட்டுப் பிரகாசிக்கும் முகம் உடையாள் திரிசடை எனினும் ஆம். வினையினில் - வினை போல; தப்பாது கெடுத்தற்கு உவமை.

9983. 'உரை அலா உரை உன்னை உரைத்து, உராய்
விரைய ஓடி, ''விழுங்குவம்'' என்றுளார்
வரை செய் மேனியை வள் உகிரால் பிளந்து,
இரை செய்வேன், மறலிக்கு, இனி' என்னுமால்.

உன்னை உரை அலா உரை உரைத்து - உன்னைச் சொலத்தகாத வார்த்தைகளால் வைது; **விரைய ஓடி உராய விழுங்குவம் என்றுளர்** - வேகமாக ஓடிவந்து மேல் விழுந்து உன்னை விழுங்கிவிடுவோம் என்றுள்ளவர்களாகிய இவ்வரக்கியரது; **வரைசெய் மேனியை** - மலை போன்ற உடம்பை; **வள் உகிரால் பிளந்து** - வளவிய என் கை நகத்தால் பிளந்து; **மறலிக்கு இரை செய்வேன் இனி** - யமனுக்கு இரையாக ஆக்குவேன் இனிமேல்; **என்னும்** - என்று சொல்லுவான்.

9984. 'குடல் குறைத்து, குருதி குடித்து, இவர்
உடல் முருக்கியிட்டு உண்குவேன்' என்றலும்,
அடல் அரக்கியர், 'அன்னை! நின் பாதமே
விடலம்; மெய்ச் சரண்' என்று விளம்பலும்.*

இவர் - இவ் வரக்கியரது; **குடல் குறைத்து** - குடலை வெட்டி; **குருதி குடித்து** - இரத்தத்தைக் குடித்து; **உடல் முருக்கியிட்டு உண்குவேன்** - உடலைத் துண்டாக்கி உண்பேன்; **என்றலும்** - என்று அனுமன் கூறிய அளவில்; **அடல் அரக்கியர்** - வலிமை படைத்த அரக்கிமார்கள்; **அன்னை** - தாயே!; **நின் பாதமே மெய்ச்சரண்** - நின்னுடைய திருவடிகளே எங்களுக்கு உண்மையான புகலிடம்; **விடலம்** - விடமாட்டோம்; **என்று விளம்பலும்** - என்று சொல்லுதலும்.

9985. அன்னை, 'அஞ்சன்மின், அஞ்சன்மின்! நீர்' எனா,
மன்னும் மாருதி மா முகம் நோக்கி, 'வேறு
என்ன தீமை இவர் இழைத்தார், அவன்
சொன்ன சொல்லினது அல்லது? - தூய்மையோய்!*

அன்னை - தாயாகிய பிராட்டி; **நீர் அஞ்சன்மின் அஞ்சன்மின் எனா** - (அரக்கியர்களைப் பார்த்து) நீங்கள் பயப்படாதீர்கள் என்று சொல்லி; **மன்னும் மாருதி மாமுகம் நோக்கி** - நிலைபெற்ற அனுமனது சீரிய முகத்தைப் பார்த்து; **தூய்மையோய்** - பரிசுத்தமானவனே; **இவர்** - இவ் வரக்கியர்; **அவன் சொன்ன சொல்லினது அல்லது** - அந்த இராவணன் ஏவிய சொற்களைச் சொன்னது அல்லாமல்; **என்ன தீமை இழைத்தார்** - (தாமாக) என்ன தீமையை எனக்குச் செய்தார்கள்? (என்று கேட்டாள்)

9986. 'யான் இழைத்த வினையினின் இவ் இடர் -
தான் அடுத்தது, தாயினும் அன்பினோய்!
கூனியின் கொடியார் அலரே, இவர்!
போன அப் பொருள் போற்றலை, புந்தியோய்!*

தாயினும் அன்பினோய் - தாயைக் காட்டிலும் என்பால் அன்புடையவனே!; **புந்தியோய்** - அறிவாற்றலிற் சிறந்தவனே!; **இவ் இடர்தான் யான் இழைத்த வினையினின் தான் அடுத்தது** - இச் சிறைத்துன்பம் யான் செய்த தீவினை காரணமாக எனக்கு வந்து சேர்ந்தது; **இவர்** - இவ் வரக்கியர்; **கூனியின் கொடியார் அலரே** - கூனியை விடக் கொடியவர்கள அல்லர் அல்லவா; **போன அப்பொருள் போற்றலை** - நடந்து முடிந்த அந்நிகழ்ச்சிகளை மனத்திற் கொள்ளாதே (என்றான்.)
தானே திட்டமிட்டுச் செய்தவள் கூனி. அவளையே வாழ விட்டுள்ளபோது இராவணன் சொன்னதைச் செய்த இவர்கள் மேல் கோபிக்கலாகுமோ என்றாளாம்.

9987. 'எனக்கு நீ அருள், இவ் வரம்; தீவினை
தனக்கு வாழ்விடம் ஆய சழக்கியர்
மனக்கு நோய் செயல்!' என்றனள் - மா மதி
தனக்கு மா மறுத் தந்த முகத்தினாள். *

மாமதி தனக்கு மாமறு தந்த முகத்தினாள் - சிறந்த சந்திரனுக்கு பெரிய களங்கத்தைக் கொடுத்து கீழப்படுத்திய முகம் உடையவளாகிய சீதை (அனுமனைப் பார்த்து); **நீ எனக்கு இவ்வரம் அருள்** - நீ எனக்கு இந்த வரத்தைத் தருதல் வேண்டும்; **தீ வினை தனக்கு வாழ்விடம் ஆய அழக்கியர் மனக்கு நோய் செயல் என்றனள்** - கொடு வினைகளுக்குத் தங்குமிடமாகிய கொடிய இவ்வரக்கியர்களது மனத்துக்குத் துன்பம் செய்யாதே என்று கேட்டுக் கொண்டாள்.

மனத்துக்கு - மனக்கு; அத்துக் கெட்டது - வரம்பு கெட்ட மனம் உடைய அரக்கியர் என்பதை உணர்த்த அத்துக் கெட்டது எனலும் ஆம்.

இராமன் வீடணனைச் சீதையை அழைத்து வருக எனல்

9988. என்ற போதின், இறைஞ்சினன், 'எம்பிரான்
தன் துணைப் பெருந் தேவி தயா' எனா
நின்ற காலை, நெடியவன், 'வீடண!
சென்று தா, நம தேவியை, சீரொடும்.*

என்ற போதின் - என்று பிராட்டி கூறிய அளவில் (அனுமன்); **'எம்பிரான் தன் துணைப் பெருந்தேவி தயா' எனா** - இராமபிரானது ஒப்பற்ற பெருந்தேவியாகிய பிராட்டியின் ஒப்பற்ற கருணை (இருந்தவாறு என்னே) என்று சொல்லி; **இறைஞ்சினன் நின்ற காலை** - வணங்கி நின்ற பொழுது; **நெடியவன்** - (அங்கே)

இராமபிரான்; **வீடண!** - வீடணனே!; **நம் தேவியை** - நம்முடைய பிராட்டியை; **சென்று சீரொடும்தா** - சென்று சிறப்போடும் அழைத்து வருக;

9989. என்னும் காலை, இருளும் வெயிலும் கார்
மின்னும் காலை இயற்கைய வீடணன்
'உன்னும் காலைக் கொணர்தி' என்று ஓத, அப்
பொன்னின் கால் தளிர் சூடினன், போந்துளான்.

என்னும் காலை - என்று இராமன் கட்டளையிட்ட போது; **இருளும் வெயிலும்** - உடம்பால் காரிருளும், அணிகலன்களால் பகல் ஒளியும் உடையனாய்; **கார் மின்னும் காலை இயற்கைய வீடணன்** - மேகம் மின்னும் பொழுதுண்டாம் தன்மை படைத்த வீடணன்; **உன்னும் காலைக் கொணர்தி என்று ஓத** - நினைக்குமாத்திரத்தே அழைத்துக் கொண்டு வருக என்று இராமன் சொல்ல; **போந்துளான்** - உடனே அசோக வனத்துக்கு வந்து சேர்ந்து; **அப்பொன்னின் கால் தளிர் துடினன்** - அந்த சீதாப் பிராட்டியின் திருவடித் துளிர்களைத் தலைமேற் சூடி வணங்கினான்.

வீடணன் பிராட்டியிடம் கூறல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

9990. 'வேண்டிற்று முடிந்தது அன்றே; வேதியர் தேவன்
நின்னைக
காண்டற்கு விரும்புகின்றான்; உம்பரும் காண
வந்தார்;
''பூண் தக்க கோலம் வல்லை புனைந்தனை, வருத்தம்
போக்கி,
ஈண்டக் கொண்டு அணைதி'' என்றான்; எழுந்தருள்,
இறைவி!' என்றான்.

இறைவி - தலைவியே! **வேண்டிற்று முடிந்தது அன்றே** - நீ விரும்பியது நிறைவேறி விட்டது அல்லவா; **வேதியர் தேவன் நின்னைக் காண்டற்கு விரும்புகின்றான்** - வேத பாரகர்களாகிய முனிவர்களின் வழிபடுகடவுளாகிய இராமபிரான் உன்னைக் காண்பதற்கு மிகவும் ஆசைப்படுகின்றான்; **உம்பரும் காண வந்தார்** - (நீங்கள் இருவரும் ஒன்று சேரும் காட்சியைத்) தேவர்களும் காண்பதற்குக் குழுமியுள்ளார்கள்; **பூண்தக்க கோலம் வல்லை புனைந்தனை** - அணிதற்குத் தகுதியான அலங்காரங்களை விரைவாகச் செய்வித்துக் கொண்டு; **வருத்தம் போக்கி** - பிரிவினால் உளதாகிய துன்பமெலிவை அகலச் செய்து; **ஈண்ட கொண்டு அணைதி** - இங்கே விரைவாக அழைத்துக் கொண்டு வருவாயாக; **என்றான்** - என்று இராமபிரான் கட்டளையிட்டான்; **எழுந்தருள்** - புறப்படுவாயாக; **என்றான்** - என்று சொன்னான். (வீடணன்)

பிராட்டி வீடணனுக்கு உரைத்தல்

9991. 'யான் இவண் இருந்த தன்மை, இமையவர் குழுவும், எங்கள்
கோனும், அம் முனிவர்தங்கள் கூட்டமும், குலத்துக்கு ஏற்ற
வான் உயர் கற்பின் மாதர் ஈட்டமும், காண்டல், மாட்சி;
மேல் நிலை கோலம் கோடல் விழுமியது அன்று - வீர!'

வீர! - வீடணனே!; **யான் இவண் இருந்த தன்மை** - நான் இந்த இலங்கையில் அசோக வனச் சிறையில் இருந்த இயல்பினை; **இமையவர் குழுவும்** - தேவர்கள் கூட்டமும்; **எங்கள் கோனும்** - எம் தலைவனாகிய இராமனும்; **அம் முனிவர் தங்கள் கூட்டமும்** - அங்குள்ள முனிவர்களுடைய குழுவும்; **குலத்துக்கு ஏற்ற வான் உயர் கற்பின் மாதர் ஈட்டமும்** - தம் குலத்துக்கு ஏற்றவாறு மிக உயர்ந்த கற்பின் மாட்சிமையுடைய பெண்கள் கூட்டமும்; **காண்டல்** - பார்த்தலே; **மாட்சி** - சிறப்புடையதாகும்; **மேல் நிலை** - இதன் மேலாகிய நிலைமை உடைய; **கோலம் கோடல்** - அலங்கரித்துக் கொண்டு வருதல்; **விழுமியது அன்று** - சிறந்தது அன்று.

9992. என்றனள், இறைவி; கேட்ட இராக்கதர்க்கு இறைவன், 'நீலக்
குன்று அன தோளினான் தன் பணியினின் குறிப்பு இது' என்றான்;
'நன்று' என நங்கை நேர்ந்தாள், நாயகக் கோலம் கொள்ள;
சென்றனர், வான நாட்டுத் திலோத்தமை முதலோர், சேர.

என்றனள் இறைவி - என்று சொன்னாள் சீதை; கேட்ட **இராக்கதர்க்கு இறைவன்** - அது கேட்ட அரக்க அரசனாகிய வீடணன்; **'நீலக் குன்று அன தோளினான்தன் பணியினின் குறிப்பு இது' என்றான்** - நீலமலை போன்ற தோள்களை உடைய இராமபிரானது கட்டளையின் குறிப்பு இக்கோலம் கோடல் என்று சொன்னான்; **நங்கை** - அது கேட்ட பிராட்டி; **நன்று என நேர்ந்தாள்** - நல்லதே என்று அதனை உடன்பட்டாள்; (உடனே); **வான நாட்டுத் திலோத்தமை முதலோர்** - தேவர் உலகத்துள்ள திலோத்தமை முதலாகிய தெய்வமகளிர்; **சேர** - ஒன்றாக; **நாயகக் கோலம் கொள்ள**

சென்றனர் - பிராட்டி அழகிய மேன்மையான அலங்காரம் செய்து கொள்ள வேண்டி அவள்பால் சென்றனர்.

பிராட்டியை 'சீரொடும்தா' என்று கூறியது இராமன் ஆதலின் அலங்காரம் செய்து வர வேண்டும் என்பது இராமன் குறிப்பே அன்றி என் கருத்து அன்று என்றான் வீடணன்.

தேவ மாதர்கள் சீதைக்குச் செய்த அலங்காரம்

9993. 'மேனகை, அரம்பை, மற்றை உருப்பசி, வேறும் உள்ள
வானக நாட்டு மாதர் யாரும், மஞ்சனத்துக்கு ஏற்ற
நான நெய் ஊட்டப் பட்ட நவை இல கலவை தாங்கி,
போனகம் துறந்த தையல் மருங்குற நெருங்கிப்
புக்கார்.

மேனகை, அரம்பை, மற்றை உருப்பசி -; வேறும் உள்ள வானக நாட்டு மாதர் யாவரும் - என்று பலவாக உள்ள தேவலோகப் பெண்கள் எல்லாரும்; **மஞ்சனத்துக்கு ஏற்ற** - பிராட்டியின் அபிடேகத்துக்குப் பொருத்தமான; **நானநெய் ஊட்டப்பட்ட நவை இல கலவை தாங்கி** - கஸ்தூரிப் புழுகு தீற்றப்பட்டுச் செய்த குற்றம் இல்லாத கலவைச் சாந்தைக் கையில் ஏந்திக் கொண்டு; **போனகம் துறந்த தையல்** - (இலங்கைச் சிறையில் இருந்த காலம் எல்லாம்); உணவைத் துறந்து விரதம் இருந்த பிராட்டியின், **மருங்கு உற நெருங்கிப் புக்கார்** - பக்கத்தில் பொருந்த நெருக்கமாக வந்து சேர்ந்தனர்.

நானம் - கஸ்தூரி, புனுகு என்பர். வாசனைத் திரவியங்களில் ஒன்று. சென்ற பாட்டின் இறுதியில் திலோத்தமை முதலோர் என்றமையின் ஏனைய மூவரும் இப்பாடலின் முதற்கண் குறிப்பிட்டார்.

9994. காணியைப் பெண்மைக்கு எல்லாம், கற்பினுக்கு
அணியை, பொற்பின்
ஆணியை, அமிழ்தின் வந்த அமிழ்தினை, அறத்தின்
தாயை,
சேண் உயர் மறையை எல்லாம் முறை செய்த
செல்வன் என்ன
வேணியை, அரம்பை, மெல்ல, விரல் முறை சுகிர்ந்து
விட்டாள்.

அரம்பை - தேவமாதர்களுள் அரம்பை என்பவள்; **பெண்மைக்கு எல்லாம் காணியை** - பெண்களின் பெண்மைக் குணங்களுக்கு விளைநிலம் எனத்தக்க பிராட்டியை; **கற்பினுக்கு அணியை** - கற்பு என்னும் நற்பண்புக்கு மேலும் அழகு

செய்பவளாய சானகியை; **பொற்பின் ஆணியை** - அழகிற்கு உரையாணி போன்ற திருமகளை; **அமிழ்தின் வந்த அமிழ்தினை** - திருப்பாற்கடலில் அமிழ்தத்துடன் தோன்றிய அமுதம் போன்ற செந்திருவை; **அறத்தின் தாயை** - அறத்தை வளர்க்கும் அன்னையாகிய பிராட்டியை; **வேணியை** - கூந்தலை; **மெல்ல** - மெதுவாக; **சேண் உயர் மறையை எல்லாம் முறை செய்த செல்வன் என்ன** - மிக உயர்ந்த வேதங்களை எல்லாம் பிரித்து வகுத்தருளிய திருமால்போல; **விரல் முறை சுகிர்ந்து விட்டாள்** - விரல்களால் ஒழுங்காக சிக்கெடுத்து பிரித்து சீர்செய்தாள்.

வேதமே பிராட்டியின் கூந்தல் எனவும், வேதத்தை வகைப் படுத்தியது போல் பிராட்டியின் கூந்தலைப் பிரித்து வாரி ஒழுங்கு படுத்தினாள் எனவும் கூறினார். தாயை வேணியைச் சுகிர்ந்து விட்டாள் என்பதனைப் பசுவினை பாலினைக் கறந்தான் என்பது போல இரண்டு செயப்படு பொருள் வந்ததாகக் கொள்க. பசுவினது பாலினைக் கறந்தான் என்று முதற்கண் ஆறாம் வேற்றுமை கொள்வது போல் 'தாயது வேணியைச் சுகிர்ந்து விட்டாள்' என ஆறாவது உருபு அமையின் பொருந்துதல் காண்க. 'தாயை வேணியின் கண்' எனப் பின்னர் ஏழாம் வேற்றுமை வந்து அமைதலும் உண்டு.

9995. பாகு அடர்ந்து அமுது பில்கும் பவள வாய்த் தரளப் பத்தி
சேகு அற விளக்கி, நானம் தீட்டி, மண் சேர்ந்த காசை
வேகடம் செய்யுமாபோல், மஞ்சன விதியின், வேதத்து
ஓகை மங்கலங்கள் பாடி, ஆட்டினர், உம்பர் மாதர்.

உம்பர் மாதர் - தேவப் பெண்கள்; **பாகு அடர்ந்து** - சர்க்கரைப் பாகினை ஒத்த இன்சுவை நெருங்கி; **அமுது பில்கும்** - இன்சொற்களை வெளியிடும்; **பவள வாய்** - பவளம் போன்ற சிவந்த வாயின்கண் உள்ள; **தரளப்பத்தி** - முத்து போன்ற பல்வரிசைகளை; **சேகு அற விளக்கி** - வைரமாகப் பிடித்த மாசு நீங்க சுத்தம் செய்து; **நானம் தீட்டி** - வாசனைச் சாந்தைப் பூசி; **மண் சேர்ந்த காசை வேகடம் செய்யுமா போல்** - மண்ணிற் படிந்து மங்கிப் போன இரத்தினத்தை சாணையிட்டுச் சுத்தம் செய்து ஒளிவீசச் செய்வது போல; **மஞ்சன விதியின்** - நீராடுதற்குரிய விதிமுறைகளின் படி; **வேதத்து ஓகை மங்கலங்கள் பாடி** - வேதநூலிற் கூறிய வண்ணம் மகிழ்ச்சிக்குரிய மங்களமான பாடல்களைப் பாடி; **ஆட்டினர்** - நீராட்டினார்கள்.

9996. உரு விளை பவள வல்லி பால் நுரை உண்டதென்ன
மரு விளை கலவை ஊட்டி, குங்குமம் முலையின்
ஆட்டி,
கருவிளை மலரின் காட்சிக் காசு அறு தூசு, காமன்
திரு விளை அல்குற்கு ஏற்ப மேகலை தழுவச்
சேர்த்தார்.

உரு விளை பவள வல்லி நுரை உண்டது என்ன - அழகிற் சிறந்த பவளக் கொடி பால் நுரையால் மூடப்பெற்றது போலும் என்று சொல்லும்படி; **மரு விளை கலவை ஊட்டி** - (மேனி எல்லாம்) மணம் நிரம்பிய (வெள்ளிய) கலவைச் சாந்தை மறையும்படி பூசி; **குங்குமம் முலையின் ஆட்டி** - குங்குமக் குழம்பை முலை முழுக அப்பி; **கருவிளை மலரின் காட்சிக்காசு அறு தூசு** - கருவிள மலர் போன்ற காணற்கினிய குற்றமற்ற பொன்னாடையோடு; **காமன் திரு விளை அல்குற்கு ஏற்ப மேகலை** - மன்மதனது செல்வம் விளங்கும் அல்குலைத் தாங்கும் இடைக்குப் பொருத்தமாக மேகலை என்னும ஆபரணமும்; **தழுவச சேர்த்தார்** - பொருந்தித் தழுவும்படி அணிவித்தார்.

சிவந்த சீதையின் திருமேனி மேல் வெண்ணிறக் கலவை அப்பியது பவளக் கொடியைப் பால் நுரை மூடியது போன்றது. பெண்ணுறுப்பை மன்மத பீடம் என்பர் ஆதலின் 'காமன் திருவிளை அல்குல்' என்றார். மேகலை - எட்டுக் கோவைகளை உடைய இடையணியாம்.

9997. சந்திரன் தேவிமாரின் தகை உறு தரளப் பைம் பூண்
இந்திரன் தேவிக்கு ஏற்ப, இயைவன பூட்டி, யாணர்ச்
சிந்துரப் பவளச் செவ் வாய்த் தேம் பசும் பாகு தீற்றி,
மந்திரத்து அயினி நீரால் வலஞ்செய்து, காப்பும்
இட்டார்.

இந்திரன் தேவிக்கு ஏற்ப இயைவன - இந்திரனது மனைவியான இந்திராணிக்குப் பொருத்தமாக உரிய; **சந்திரன் தேவிமாரின் தகை உறு தரளப் பைம் பூண்** - சந்திரனது மனைவிமார்களாகிய நக்ஷத்திரங்களைப் போன்ற அழகு மிக்க முத்துக்களால் ஆகிய பசும்பொன்னணியை; **பூட்டி** - அணிவித்து; **யாணர்ச் சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்** - புதிய சிந்தூரம் போலவும் பவழம் போலவும் சிவந்த வாயில்; **தேம் பசும் பாகு தீற்றி** - இனிய பசிய பாக்குடன் கூடிய தாம்பூல காரத்தை உண்பித்து; **மந்திரத்து அயினி நீரால் வலம் செய்து** - மந்திரத்தோடு கூடிய ஆலத்தி நீரால் சுழற்றி; **காப்பும் இட்டார்** - பின் அதனால் நெற்றிக் காப்பும் இட்டார்கள்.

சந்திரன் தேவியர் விண்மீன்கள். அத்தாராகணங்களைப் போன்ற முத்துக்கள் என்க. வாய்க்கு சிந்துரம், பவளம் உவமை. பாகு - பாக்கு எனவே வெற்றிலை சுண்ணாம்பு கொள்ளப்பட்டு தாம்பூலம் எனப் பெற்றது. தீற்றி - தின் என்ற பகுதியால் பிறந்தது.

வீடணன் சீதையை அழைத்து வருதல்

9998. மண்டல மதியின் நாப்பண் மான் இருந்தென்ன,
மானம்
கொண்டனர் ஏற்றி, வான மடந்தையர் தொடர்ந்து
கூட,

உண்டை வானரரும் ஒள் வாள் அரக்கரும் புறம்
சூழ்ந்து ஓட,
அண்டர் நாயகன்பால், அண்ணல் வீடணன் அருளிச்
சென்றான்.

அண்ணல் வீடணன் *- தலைமையான வீடணன் (பிராட்டியை);* ***மண்டல மதியின் நாப்பண் மான் இருந்தென்ன*** *-*

வட்டமான சந்திரன் நடுவே மான் இருப்பதைப் போல; ***கொண்டனர் மானம் ஏற்றி*** *- அழைத்துக் கொண்டு வந்தவர்களாய் விமானத்தில் ஏற்றி வைத்து;* ***வான மடந்தையர் தொடர்ந்து கூட*** *- தேவப் பெண்கள் பின் பற்றி உடன் வர;* ***உண்டை வானரரும் ஒள்வாள் அரக்கரும் புறம் சூழ்ந்து ஓட*** *- உருண்ட வடிவமைப்புடைய குரக்கு வீரரும் ஒளிபடைத்த வாள் ஏந்திய அரக்கரும் புறத்தே சுற்றிக் கொண்டு ஓடிவர;* ***அண்டர் நாயகன் பால்*** *- தேவதேவனாகிய இராமபிரானிடத்து;* ***அருளின் சென்றான்*** *- அவன் கட்டளையிட்டருளியபடி சென்று சேர்ந்தான்.*

குரங்குகளின் உருண்ட வடிவமைப்பு நோக்கி 'உண்டை' என்பது வந்தது. வீடணச் சார்புடைய அரக்கர்கள் பிழைத் திருப்பவர் உனராதலின் 'அரக்கரும்' என்றார்.

கலி விருத்தம்

9999. இப் புறத்து இமையவர், முனிவர் ஏழையர்,
துப்பு உறச் சிவந்த வாய் விஞ்சைத் தோகையர்,
முப் புறத்து உலகினும் எண்ணில் முற்றினோர்,
ஒப்புறக் குவிந்தனர், ஓகை கூறுவார்.

இப்புறத்து *- இராமன் இருக்கும் இவ்விடத்து;* ***இமையவர் முனிவர் ஏழையர்*** *- தேவர்கள், முனிவர்கள் பெண்கள்;* ***துப்பு உற சிவந்த வாய் விஞ்சைத் தோகையர்*** *- பவளம் போற் சிவந்த வாயினை உடைய வித்தியாதரப் பெண்கள்;* ***முப்புறத்து உலகினும் எண்ணில் முற்றினோர்*** *- மூவுலகங்களினும் மதிக்கற்பாட்டில் உயர்ந்தவர்கள் எல்லாரும்;* ***ஓகை கூறுவார்*** *- மகிழ்ச்சி வார்த்தைகளைச் சொல்பவர்களாய்;* ***ஒப்புறக் குவிந்தனர்*** *- தம்முள் வேறுபாடில்லாது ஒத்த தன்மையராய்த் திரண்டார்கள்.*

மக்கள் கூட்டம் திரளும் போது செல்வம் - கல்வி, சாதி, பதவி பற்றிய உயர்வு தாழ்வு கருதப்படாமல் எல்லோரும் ஒருதன்மையராய் இருத்தல் வழக்கீடு.

10000. அருங் குலக் கற்பினுக்கு அணியை அண்மினார்,
மருங்கு பின் முன் செல வழி இன்று என்னலாய்,
நெருங்கினர்; நெருங்குழி, நிருதர் ஓச்சலால்,

கருங் கடல் முழக்கு எனப் பிறந்த, கம்பலை **அருங்குலக் கற்பினுக்கு அணியை அண்மினார்** - *அரிய உயர்ந்த குலத்தில் தோன்றிக் கற்புக்கு அணிகலமாக விளங்கும் பிராட்டியை (அனைவரும்) அணுகினார்கள்;* **மருங்கு பின் முன் செல வழி இன்று என்னலாய் நெருங்கினர்** - *(பிராட்டி விமானத்தின்) பக்கவாட்டிலும் பின்னும் முன்னும் செல்லுவதற்கு வழி இல்லை என்று சொல்லும் படி நெருங்கினார்கள்;* **நெருங்குழி** - *அவ்வாறு சூழ்ந்து நெருங்கிய பொழுது;* **நிருதர் ஓச்சலால்** - *(வழிவிலகிச் செல்ல வேண்டி); அரக்க காவலர் (பிரம்பை) வீசி விரட்டுதலால்;* **கம்பலை** - *கூக்குரல் ஒலி;* **கருங்கடல் முழக்கு எனப் பிறந்த** - *கரிய கடலின் அலையொலி போலப் பேரளவினதாக உண்டாயிற்று.*

10001. அவ் வழி இராமனும் அலர்ந்த தாமரைச்
செவ்வி வாள் முகம்கொடு செயிர்த்து நோக்குறா,
'இவ் ஒலி யாவது?' என்று இயம்ப, இற்று எனா,
கவ்வை இல் முனிவரர் கழறினார் அரோ.

அவ்வழி - *அவ்விடத்து;* **இராமனும் அலர்ந்த தாமரைச் செவ்வி வாள் முகம் கொடு** - *மலர்ந்திருக்கின்ற தாமரையின் அழகைத் தன்னிடத்தே கொண்ட ஒளிபடைத்த தன் திருமுகம் கொண்டு;* **செயிர்த்து நோக்குறா** - *கோபித்துப் பார்த்து;* **'இவ் ஒலி யாவது என்று இயம்ப** - *இந்தப் பேரொலி எதனால் விளைந்தது என்று (அருகில் உள்ளாரைக்) கேட்க;* **கவ்வை இல் முனிவரர்** - *துன்பமற்ற முனிவர்கள்;* **கழறினார்** - *இன்னது என்று எடுத்துரைத்தார்கள்.*

முனிவர் சொல்லின் கடுமையை உணர்த்த, கூறினார் என்னாது கழறினார் என்றார் கம்பர். அதனால் இராமனுக்குச் சீற்றம் சிறந்தது பின் வரும் பாடலால் விளங்கும்.

இராமன் வீடணனைக் கடிதல்

10002. முனிவரர் வாசகம் கேட்புறாதமுன்,
நனி இதழ் துடித்திட நகைத்து, வீடணன் -
தனை எழ நோக்கி, 'நீ, தகாத செய்தியோ,
புனித நூல் கற்று உணர் புந்தியோய்?' என்றான்.

முனிவரர் வாசகம் கேட்புறாத முன் - *முனிவர்கள் சொல்லிய வார்த்தை காதில் விழுவதற்கு முன்பாகவே விரைந்து;* **இதழ் நனி துடித்திட நகைத்து** - *அதரங்கள் மிகவும் துடிக்கும்படியாக வெடிபடச் சிரித்து;* **வீடணன் தனை எழ நோக்கி** - *வீடணனை நன்றாக அழுந்தப் பார்த்து;* **புனித நூல் கற்று உணர் புந்தியோய்!** - *தூய்மையான மெய்யுணர் நூல்களை எல்லாம் கற்றறிந்த ஞானவானே!;* **நீ தகாத செய்தியோ** - *நீ தகுதிக்கேலாத செயல்களைச் செய்யலாமா?;* **என்றான்** -.

'கேட்புறாத முன்' என்பது விரைவு குறித்தது. துன்பப் படுவாரிடத்து இராமனது பரிவு விரையுமாறு கூறியது.

10003. 'கடுந் திறல் அமர்க் களம் காணும் ஆசையால்,
நெடுந் திசைத் தேவரும் நின்ற யாவரும்
அடைந்தனர்; உவகையின் அடைகின்றார்களைக்
கடிந்திட யார் சொனார்? - கருது நூல் வலாய்!

கருது நூல் வலாய் - உணரப்படும் சாஸ்திரங்களில் வல்ல வீடணனே!; **நெடுந்திசைத் தேவரும் நின்ற யாவரும்** - நெடிய திக்குப் பாலகர்களாய தேவர்களும் மற்றும் ஆங்காங்கே நின்றிருந்த எல்லாரும்; **கடுந்திறல் அமர்க்களம் காணும் ஆசையால்** - கொடிய வலிமையோடு போர் நடந்த இடத்தைப் பார்க்கும் விருப்பம் காரணமாக; **அடைந்தனர்** - நெருங்கித் திரண்டுள்ளனர்; **உவகையின் அடைகின்றார்களைக் கடிந்திட யார் சொனார்** - மகிழ்ச்சியால் அருகே வந்து சேர்ந்தவர்களை அடித்து விரட்டும்படி யார் உத்தரவிட்டார்கள்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

10004. 'பரசுடைக் கடவுள், நேமிப் பண்ணவன்,
பதுமத்து - அண்ணல்,
அரசுடைத் தெரிவைமாரை இன்றியே அமைவது
உண்டோ?
கரை செயற்கு அரிய தேவர், ஏனையோர், கலந்து
காண்பான்
விரசுறின், விலக்குவாரோ? வேறு உலார்க்கு
என்கொல்? - வீர!

வீர - வீடணனே!; **பரசு உடைக் கடவுள்** - பரசு என்னும் மழு ஆயுதத்தை உடைய கடவுளாகிய சிவபெருமான்; **நேமிப் பண்ணவன்** - சக்கராயுதத்தை ஏந்திய பரமனாகிய திருமால்; **பதுமத்து அண்ணல்** - தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவன் ஆகிய முப்பெருங்கடவுளரும்; **அரசுடைத் தெரிவை மாரை இன்றியே அமைவது உண்டோ?** - தலைமைத் தன்மையுடைய பட்டத்தரசிகளாகிய தம் மனைவியரை இல்லாமல் வருவது உண்டா?; **கரை செயற்கு அரிய தேவர் ஏனையோர் கலந்து காண்பான் விரசுறின்** - கணக்கிட முடியாத தேவர்களும் மற்றவர்களும் தத்தம் மனைவியருடன் கலந்து போர்க்களக் காட்சியையும் பிராட்டியையும் காண்பதற்காக நெருங்கி வந்தால்; **விலக்குவாரோ** - தள்ளி அகற்றுவார்களா?; **வேறுளார்க்கு என்கொல்** - இத்தகைய மேலோர்களுக்கே கூட்டத்தில் தள்ளப்படும் நிலை இருக்குமானால் மற்ற சாதாரணமானவர்கள் கதி என்ன ஆகும்?

10005. ***'ஆதலான், அரக்கர் கோவே! அடுப்பது அன்று***
உனக்கும், இன்னே
சாதுகை மாந்தர்தம்மைத் தடுப்பது' என்று அருளி,
செங் கண்
வேதநாயகன்தான் நிற்ப, வெய்து உயிர்த்து,
அலக்கண் எய்தி,
கோது இலா மனனும் மெய்யும் குலைந்தனன்
குணங்கள் தூயோன்.

அரக்கர் கோவே! *- அரக்கர்களுக்கு அரசனாகிய வீடணனே!;* ***ஆதலான்*** *- ஆகையினால்;* ***இன்னே சாதுகை மாந்தர் தம்மைத் தடுப்பது*** *- இவ்வாறு ஒரு தவற்றிலும் படாத சாமானிய சாது மனிதர்களை அடித்து விரட்டுவது;* ***உனக்கும் அடுப்பது அன்று*** *- உனக்கும் பொருந்துவது அன்று;* ***என்று அருளி*** *- என்று இவ்வாறு சொல்லியருளி;* ***செங்கண் வேதநாயகன்தான் நிற்ப*** *- சிவந்த கண்களையுடைய வேதத் தலைவனாகிய இராமன் நிற்ப;* ***குணங்கள் தூயோன்*** *- குணங்களால் பரிசுத்தமானவனாகிய வீடணன் (அது கேட்டு);* ***அலக்கண் எய்தி*** *- துன்பம் அடைந்து;* ***வெய்து உயிர்த்து*** *- பெருமூச்சு விட்டு;* ***கோது இலா மனனும் மெய்யும் குலைந்தனன்*** *- குற்றமற்ற மனமும் உடம்பும் நிலைதடுமாறப் பெற்றான்.*

இராமனைக் கண்ட சீதை அனுமனை நன்கு மதித்தல்

10006. ***அருந்ததி அனைய நங்கை அமர்க் களம் அணுகி,***
ஆடல்
பருந்தொடு கழுகும் பேயும் பசிப் பிணி தீருமாறு
விருந்திடு வில்லின் செல்வன் விழா அணி விரும்பி
நோக்கி,
கருந் தடங் கண்ணும் நெஞ்சும் களித்திட, இனைய
சொன்னாள்;

அருந்ததி அனைய நங்கை அமர்க்களம் அணுகி *- அருந்ததியை ஒத்த கற்பின் செல்வியாகிய சீதை போர்க்களத்தை நெருங்கி;* ***ஆடல் பருந்தொடு கழுகும் பேயும் பசிப்பிணி தீருமாறு*** *- ஆடுகின்ற பருந்தும் கழுகும் பேயும் பசிநோய் நீங்கும்படி;* ***விருந்து இடு வில்லின் செல்வன் விழா அணி விரும்பி நோக்கி*** *- அவைகளுக்கு உணவு புதிதாகத் தருகின்ற வில்லினால விளைக்கும் போராற்றலிற சிறந்த இராமனது போர்க்காட்சிக கோலத்தை விரும்பிப் பார்த்து;* ***கருந்தடங்கண்ணும் நெஞ்சும களித்திட*** *- கரிய அகன்ற கண்களும் மனமும் உவகை ஏற;* ***இனைய சொன்னாள்*** *- பின்வரும் வார்த்தைகளைச் சொல்லலானாள்;*

10007. சீலமும் காட்டி, என் கணவன் சேவகக்
கோலமும் காட்டி, என் குலமும் காட்டி, இஞ்
ஞாலமும் காட்டிய கவிக்கு நாள் அறாக்
காலமும் காட்டும்கொல், என் கற்பு?' என்றாள்.

சீலமும் காட்டி - *என்னுடைய கற்பொழுக்கத்தையும் என் கணவற்குக் காண்பித்து;* ***என் கணவன் சேவகக் கோலமும் காட்டி*** - *என் கணவனாகிய அப்பிரானது போர்க்கோலக் காட்சியையும் யான் பார்க்கும்படிச் செய்து;* ***என் குலமும் காட்டி*** - *நான் பிறந்த குலத்தையும் புகுந்த குலத்தையும் நிலைநிறுத்தி;* ***இஞ் ஞாலமும் காட்டிய கவிக்கு*** - *இவ்வுலகத்தையும் இராவணனால் அழியாதபடி நிலைநிறுத்திய இவ்வனுமனாகிய குரங்குக்கு;* ***என் கற்பு*** - *என் கற்பானது;* ***நாள் அறாக் காலமும் காட்டுங்கொல்*** - *நாள் இடையறாப் போகாமல் என்றும் வாழ்வதாகிய சிரஞ்சீவித் தன்மையையும் தருமோ?;* ***என்றாள்*** - . *அனுமன் சிறையிலிருந்த செல்வியை இலங்கையிற்கண்டு சொல்லியதே இராவணன் அழிவுக்கும் சீதையின் சிறைமீட்சிக்கும் காரணமாதலின் அனுமனே எல்லாற்றையும் செய்தவன் என நெஞ்சு நெகிழ்ந்தாள் பிராட்டி காலம் என்றும் உள்ளது. உயிர்கள் இடையில் நாள் அறுகின்றன. நாள் அறாமை காலம் உள்ள துணையும் தானும் இருத்தலாகிய அழிவின்மையாம்.*

10008. 'எச்சில், என் உடல்; உயிர் ஏகிற்றே; இனி
நச்சு இலை' என்பது ஓர் நவைஇலாள் எதிர்,
பச்சிலை வண்ணமும் பவள வாயும் ஆய்க்
கைச் சிலை ஏந்தி நின்றானைக் கண்ணுற்றாள்.

என் உடல் எச்சில் உயிர் ஏகிற்றே - *இராவணன் கொணர்ந்து சிறை வைத்ததால் என் உடல் தூய்மை இழந்தது; உயிர் எப்பொழுதோ போய்விட்டது;* ***நச்சு இனி இலை*** - *விருப்பம் என்பது எதுவும் இனி எனக்கு இல்லை;* ***என்பது ஓர் நவைஇலாள்*** - *என்று (சிறையிருந்த போது) சொல்லிக் கொண்டிருந்தவளாகிய ஒரு குற்றமும் அற்ற பிராட்டி;* ***பச்சிலை வண்ணமும் பவள வாயுமாய்க் கைச்சிலை ஏந்தி நின்றானை*** - *பச்சிலை போன்ற திருமேனி நிறத்தையும் பவளம் போன்ற சிவந்த திருவாயையும் உடையனாய்க் கையில் கோதண்டம் தாங்கி நின்ற பெருமானை;* ***எதிர் கண்ணுற்றாள்*** - *எதிரே பார்த்தாள்.*

சிறையிருந்த செல்வியின் சிந்தனையோட்டம் கூறப்பட்டது. இராவணன் தீண்டிலன் ஆயினும் மனத்தால் நினைக்கும்படி நேர்ந்துவிட்டது. ஆதலின் "எச்சில் என் உடல்" என்பாளாம். இராமனே அவட்கு உயிர் ஆதலின் இராமனைப் பிரிந்த போதே 'உயிர் போயிற்று' என்றாளாம்.

சீதை இராமனைத் தொழுதலும் இராமன் சீதையைக் காணுதலும்

10009. மானமீது அரம்பையர் சூழ வந்துளாள்,
போன பேர் உயிரினைக் கண்ட பொய் உடல்
தான் அது கவர்வுறும் தன்மைத்து ஆம் எனல்
ஆனனம் காட்டுற, அவனி எய்தினாள்.

மானமீது அரம்பையர் சூழ வந்துளாள் - விமானத்தின் மேல் தெய்வ மகளிர் சுற்றியிருப்ப வந்தவளாகிய பிராட்டி; **போன பேர் உயிரினைக் கண்ட பொய் உடல்தான் அது கவர்வுறும் தன்மைத்து ஆம் எனல்** - தன்னை விட்டுப் பிரிந்து போன பெரிய உயிரைப் பார்த்த உயிரற்ற பொய் உடலானது அந்த உயிரைக் கவர்கின்ற தன்மை என்பதை; **ஆனனம் காட்டுற அவனி எய்தினாள்** - தன் முகமானது காட்டி நிற்க பூமியில் இறங்கினாள்.

பிரிந்த உயிரைத் திரும்பப் பற்றுவது போல் சீதை இராமனைப் பார்த்த போது இருந்த முகமலர்ச்சி இருந்ததாம்.

10010. பிறப்பினும் துணைவனை, பிறவிப் பேர் இடர்
துறப்பினும் துணைவனை, தொழுது, 'நான் இனி
மறப்பினும் நன்று; இனி மாறு வேறு வீழ்ந்து
இறப்பினும் நன்று'' என ஏக்கம் நீங்கினாள்.

பிறப்பினும் துணைவனை - எப்பிறப்பு எடுத்தாலும் பிறவிதோறும் துணையாக வருகின்றவனை; **பிறவிப் பேர் இடர் துறப்பினும் துணைவனை** - பிறவி என்கிற பெருந்துன்பத்தை விட்டுப் பரமபதம் எய்தினாலும் அங்கேயும் இவ்வுயிர்க்குத் துணையாக இருக்கின்ற நாயகனை; **தொழுது** - வணங்கி; **நான் இனி மறப்பினும் நன்று** - (என் ஆசை நிறைவேறிவிட்டது ஆதலின்) நான் இனிமேல் அப்பெருமானை மறந்து விட்டாலும் நல்லதே; **என ஏக்கம் நீங்கினாள்** - என்று சொல்லி மனத்தளர்ச்சி நீங்கப் பெற்றாள்.

"இப்பிறப்பில் காண்டலோ அரிது என்று என்று விம்முறும் கலங்கும்" (கம்ப. 5081) என்கின்ற முன்னைய ஏக்கம் நீங்கப் பெற்றாள் ஆதலின் 'இனி' எதுவானால் என்ன' என்றாளாம்.

10011. கற்பினுக்கு அரசினை, பெண்மைக் காப்பினை,
பொற்பினுக்கு அழகினை, புகழின் வாழ்க்கையை
தற் பிரிந்து அருள் புரி தருமம் போலியை,

அற்பின் அத் தலைவனும் அமைய நோக்கினான்.

அத் தலைவனும் *- அந்த தலைமையான நாயகனாகிய இராமனும்;* ***கற்பினுக்கு அரசினை*** *- கற்பு என்னும் குணநலத்துக்கு அரசாக உள்ளவளை;* ***பெண்மைக் காப்பினை*** *- பெண்மைக் குணங்களுக்கு வாழ்விடமாக உள்ளவளை;* ***பொற்பினுக்கு அழகினை*** *- அழகிற்கு அழகாக விளங்குகின்ற பிராட்டியை;* ***புகழின் வாழ்க்கையை*** *- புகழை இவ்வுலகில் வாழும்படி நிலை நிறுத்திய தேவியை;* ***தன் பிரிந்து அருள்புரி தருமம் போலியை*** *- தனி நாயகனாகிய தன்னைப் பிரிந்து உயிர்களுக்கு நல்லருள் செய்யும் தருமம் போன்ற சீதையை;* ***அற்பின்*** *- அன்பினால்;* ***அமைய நோக்கினான்*** *- நன்றாகப் பார்த்தான்.*

'பெண்மைக் காப்பினை' என்பதனை "குணங்களை என் கூறுவது? கொம்பினைச் சேர்ந்து அவை உய்யப் பிணங்குவன" (கம்ப. 683) என்ற பாலகாண்டப்பாடல் நன்கு விளக்கும். 'அமைய நோக்கினான்' என்பது ஆசைதீரப் பார்த்தான் என்றவாறாம். நெடுங்காலம் பிரிந்து நின்ற ஏக்கம் தீரப் பார்த்தான் என்பதாம். 'அமைய' என்ற சொல்லாட்சியினால் பின்னர் இராமன் சீதையை நோக்கிக் கூறிய கடிந்துரைகள் உள்ளத்தொடு படாதன என்பதும் உலகோர்க்கு உணர்த்த வந்த உதட்டு வசனங்கள் என்பதும் விளங்கும்.

இராமன் சீதையைக் கடிந்து உரைத்தல்

10012. சுணங்கு உறு துணை முலை முன்றில் தூங்கிய
அணங்கு உறு நெடுங் கணீர் ஆறு வார்வுற,
வணங்கு இயல் மயிலினை, கற்பின் வாழ்வினை,
பணம் கிளர் அரவு என எழுந்து, பார்ப்புறா.

சுணங்கு உறா துணை முலை முன்றில் தூங்கிய *- தேமல் பொருந்திய இரண்டாகிய முலைப் பரப்பில் சோர்ந்த;* ***அணங்கு உறு நெடுங்கண் நீர் ஆறு வார்வுற*** *- வருத்தமிகுதியால் உளதான நீண்ட கண்ணீறாறு ஒழுக;* ***வணங்கு இயல் மயிலினை*** *- வணங்கும் தன்மை உடைய மயில் போல்வாளை;* ***கற்பின் வாழ்வினை*** *- கற்பு நிலைபெற்று வாழக் காரணமானவளாகிய பிராட்டியை;* ***பணம் கிளர் அரவு என எழுந்து பார்ப்புறா*** *- படம் எடுத்துச் சீறுகின்ற பாம்பைப் போலச் சினந்து பார்த்து.*

இவள் இத்தகையவளாயிருக்கவும் இவனுக்கும் கோபம் வந்தவாறு எவ்வாறு என வியந்ததாம். முன்பில்லாத படத்தை எடுத்துச் சீற்றம் காட்டும் பாம்புபோல என்றது தன்னுள்ளத்தே அன்பு சுரக்கவும் தன்னை ஒரு காரணத்தால் வலிமை செய்து கொண்டு சீறினான் இராமன் என்பது தோன்ற உரைத்ததாம். இங்கு மயிலினை என்று பிராட்டியைக் கூறி, இராமனை அரவு என்றது ஓர் நயம். மயிலே பாம்பைச் சீறுவதாக இருக்கவும் இங்கு மயிலைப் பாம்புசீறியது என்றது ஓர் முரண் நயம் - குற்றமற்ற பிராட்டியைக் குற்றமுள்ளவள் போல இராமன் சீறியது பொருந்தாமையைக் காட்டி நிற்கிறது.

10013. ***'ஊண் திறம் உவந்தனை; ஒழுக்கம் பாழ்பட,***
மாண்டிலை, முறை திறம்பு அரக்கன் மா நகர்
ஆண்டு உறைந்து அடங்கினை; அச்சம் தீர்ந்து, இவண்
மீண்டது என் நினைவு? ''எனை விரும்பும்'' என்பதோ?

ஊண் திறம் உவந்தனை - *அரக்கர் ஊரில் உணவு வகைகளை உண்ண விரும்பி நெடுநாள் இருந்தாய்;* ***ஒழுக்கம் பாழ்பட மாண்டிலை*** - *ஒழுக்கம் அழிந்து போகும்படி சாகாமல் உயிருடன் இருந்தாய்;* ***முறை திறம்பு அரக்கன் மாநகர ஆண்டு உறைந்து அடங்கினை*** - *நீதிநெறியும் அறமுறையும் திறம்பிய அரக்கனது இலங்கை நகரில் நெடுநாள் தங்கி அவனுக்கு அடங்கியிருந்தாய்;* ***அச்சம் தீர்ந்து இவண் மீண்டது என் நினைவு?*** - *பயம் இல்லாமல் இவ்விடத்துக்கு இப்பொழுது திரும்பி வந்தது எது கருதி?* ***'எனை விரும்பும்' என்பதோ?*** - *'என்னை இராமன் விரும்புவான்' என்பது உன் நினைவா?*

சுந்தர காண்டத்தில் அநுமன் சீதை பற்றிச் சொல்லிய வார்த்தைகளாக ''சோகத்தாள் ஆய நங்கை'' ''கண்ணின் நீர்க் கடலில் கண்டேன்'' ''நங்கை ஆர் உயிர் துறப்பதாக எண்ணினன்'' என்பனவற்றை இராமன் கேட்டிருப்பவும் (கம்ப. 6040, 6041, 6045) அவற்றுக்கு மாறாக இங்கு பேசியது வலிந்து செய்ததாகும் என உணரப் போதியதாகும்.

10014. ***'உன்னை மீட்பான்பொருட்டு, உவரி தூர்த்து, ஒளிர்***
மின்னை மீட்டுறு படை அரக்கர் வேர்அற,
பின்னை மீட்டு, உறு பகை கடந்திலேன்; பிழை
என்னை மீட்பான்பொருட்டு, இலங்கை எய்தினேன்.

உன்னை மீட்பான் பொருட்டு - *உன்னைச் சிறையிலிருந்து மீட்பதற்காக;* ***உவரி தூர்த்து*** - *கடலை அணைகட்டி அடைத்து;* ***ஒளிர் மின்னை மீட்டுறு படை அரக்கர் வேர் அற*** - *பிரகாசிக்கின்ற மின்னலைத் தோற்கடிக்கும் படைகளை உடைய அரக்கர்கள் அடியோடு அழியும்படி;* ***பின்னை மீட்டு*** - *பிறகும் மேலும் போர் செய்து மீளச்செய்து;* ***உறு பகை கடந்திலேன்*** - *மிக்க அரக்கர் பகையை வென்றேனில்லை (பின் எதற்காக என்றால்);* ***என்னை பிழை மீட்பான் பொருட்டு இலங்கை எய்தினேன்*** - *என்னைத் தவற்றிலிருந்து நீக்கிக்கொள்ள இலங்கையை அடைந்தேன்.*

10015. ***'மருந்தினும் இனிய மன்னுயிரின் வான் தசை***
அருந்தினையே; நறவு அமைய உண்டியே;
இருந்தனையே? இனி எமக்கும் ஏற்பன

விருந்து உளவோ? உரை - வெறுமை நீங்கினாய்!

வெறுமை நீங்கினாய் - இல்லாமையை இல்லாதவளே!; **மருந்தினும் இனிய** - தேவர் அமுதினும் இனியதாகிய; **மன் உயிரின் வான்தசை அருந்தினையே** - பிராணிகளின் புலால்களைப் புசித்தாயல்லையோ; **நறவு அமைய உண்டியே** - கள்ளை நன்கு உண்டாயல்லையோ; **இனி இருந்தனையே** - இவ்வளவான பிறகும் உயிரோடு இருக்கின்றாயல்லையோ; **ஏற்பன விருந்து எமக்கும் உளவோ உரை** - பொருத்தமான விருந்துணவு எனக்கும் இருக்கின்றனவா? சொல்வாயாக.

அரக்கர் உணவு என்பதால் புலாலும் கள்ளும் கூறினானாம். வலிந்து பழிக்க விரும்புவான் ஆதலன் கேலியாக 'எமக்கும் விருந்துளவோ' என்றானாம்.

10016. 'கலத்தினின் பிறந்த மா மணியின் காந்துறு
நலத்தின் நிற் பிறந்தன நடந்த; நன்மை சால்
குலத்தினில் பிறந்திலை; கோள் இல் கீடம்போல்
நிலத்தினில் பிறந்தமை நிரப்பினாய்அரோ.

கலத்தினின் பிறந்த மாமணியின் காந்துறு நலத்தின் நிற் பிறந்தன நடந்த - ஆபரணங்களிற் பதிக்கப்படும் இரத்தினம் போலப் பிரகாசிக்கின்ற நன்மையோடு பொருந்திய குணம் செயல்களாய் நின்னிடம் முன்பு உள்ளனவாய அவை இப்பொழுது போயின; **நன்மை சால் குலத்தினில் பிறந்திலை** - மேன்மையுடைய உயர்குலத்தில் பிறந்தவளாய் நடந்து கொள்ளவில்லை; **கோள் இல் கீடம் போல் நிலத்தினில் பிறந்தமை நிரப்பினாய்** - குறிக்கோள் இல்லாத புழுவைப் போல் மண்ணில் பிறந்தாய் என்பதை நிரூபித்து விட்டாய்.

சீதை நிலத்தை உழுதபோது படைச்சாலில் தோன்றியவள் என்பது கருதி இவ்வாறு கூறினான். அரோ அசை.

10017. 'பெண்மையும், பெருமையும், பிறப்பும், கற்பு எனும்
திண்மையும், ஒழுக்கமும், தெளிவும், சீர்மையும்,
உண்மையும், நீ எனும் ஒருத்தி தோன்றலால்,
வண்மை இல் மன்னவன் புகழின், மாய்ந்தவால்.

பெண்மையும் - பெண்மைக் குணங்களும்; **பெருமையும்** - பெருமையாகிய குன்றாச் சிறப்பும்; **பிறப்பும்** - நற்குடிப் பிறப்பும் கற்பு எனும் திண்மையும் ஒழுக்கமும் தெளிவும் சீர்மையும்; **உண்மையும்** - கற்பு என்கின்ற வலிமையும் சீரிய ஒழுக்கமும், அறிவுத்தெளிவும், மேன்மையும், சத்தியமும் ஆகிய எல்லாம்; **நீ எனும்**

ஒருத்தி தோன்றலால் - சீதை என்னும் நீ ஒருத்தி தோன்றியபடியால்; **வண்மை இல் மன்னவன் புகழின் மாய்ந்த** - கொடைத் தன்மை இல்லாத அரசனது புகழ் கெடுவது போல அடியோடு அழிந்தன.

அநுமன் வார்த்தைகளைக் கொண்டே இராமன் இங்கு இவற்றை அடுக்கிக் கூறினான் என்பதனை முன்வந்த பாடல்களால் (6032, 6035) உணரலாம் - "உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார் மேல் நிற்கும் புகழ்" (குறள். 232) ஆதலின் கொடைத்திறம் இல்லாதவனுக்குப் புகழ் இல்லை என்பதாம்.

10018. 'அடைப்பர், ஐம் புலன்களை; ஒழுக்கம் ஆணியாச்
சடைப் பரம் புனைந்து, ஒளிர் தகையின் மா தவம்
படைப்பர்; வந்து இடை ஒரு பழி வந்தால், அது
துடைப்பர், தம் உயிரொடும் - குலத்தின் தோகைமார்.

குலத்தின் தோகைமார் - நற்குலத்தில் பிறந்த பெண்கள்; **ஐம்புலன்களை அடைப்பர்** - (தம் கணவரைப் பிரிந்த காலத்து) ஐம்புலன்களையும் பொறிவழிச் செல்லாது தடுத்து நிறுத்துவர்; **ஒழுக்கம் ஆணியா** - ஒழுக்கத்தைப் பாதுகாத்தலே உறுதியாகக் கொண்டு; **சடைப்பரம் புனைந்து** - கூந்தலை அலங்கரியாது சடையாகிய சுமையாகக் கொண்டு; **ஒளிர் தகையின் மாதவம் படைப்பர்** - விளங்கும் அழகோடு பெருந்தவம் செய்வர்; **வந்து இடை ஒரு பழி வந்தால்** - எதிர்பாராது இடையில் ஒரு பழி வருமானால்; **அது தம் உயிரொடும் துடைப்பர்** - அப்பழியைப் போக்கத் தம் உயிரையும் போக்கிக் கொள்வர்.

நற்குலப் பெண்டிர் இயல்பு உனக்கில்லை என்று இகழ்ந்தானாம். இத்தன்மையுடையாள் பிராட்டி என்பதனை "ஆவியம் துகில் புனைவதொன்றன்றி வேறறியாள்" "செல் அரித்திடவும் ஆண்டு எழாதாள்" (கம்ப. 5079, 5078, 5083) என்னும்

10019. 'யாது யான் இயம்புவது? உணர்வை ஈடு அறச்
சேதியாநின்றது, உன் ஒழுக்கச் செய்தியால்;
சாதியால்; அன்று எனின், தக்கது ஓர் நெறி
போதியால்' என்றனன் - புலவர் புந்தியான்.

புலவர் புந்தியான் - ஞானியர் மனத்தில் விளங்குபவனாகிய இராமன் (சீதையை நோக்கி); **யான் இயம்புவது யாது** - நான் சொல்வதற்கு என்ன இருக்கிறது?; **உன் ஒழுக்கச் செய்தி** - உனது நடவடிக்கை; **உணர்வை ஈடுஅறச் சேதியா நின்றது** - என் உணர்வுகளை அடியோடு வெட்டிவிட்டது; **சாதியால்** - (உன் ஒழுக்கத்தை) உறுதி செய்து சாதிப்பாயாக; **அன்று எனின்** - அது முடியாது என்றால்; **தக்கது ஓர்நெறி போதியால் என்றனன்** - உனக்குத் தகுதியான வழியில் போவாயாக என்று கூறினான்.

acharya.org

'சாதி' என்று கூறியதால் பிறர் அறியுமாறு செய்தலே அவன் கருத்து என்பதும் அவனுக்கு அவள் ஒழுக்கத்தின் ஐயமின்று என்பதும் தெள்ளத் தெளிவாக விளங்கும். பலர் முன்னிலையில் சாதிக்கு மாறுரைத்தற்கு அதுவே கருத்து ஆதல் அறிக.

10020. முனைவரும், அமரரும், மற்றும் முற்றிய
நினைவு அரு மகளிரும், நிருதர் என்று உளார்
எனைவரும், வானரத்து எவரும், வேறு உளார்
அனைவரும், வாய் திறந்து, அரற்றினார்அரோ.

(அது கேட்டு) **முனைவரும்** - முனிவர்களும்; **அமரரும்** - தேவர்களும்; **மற்றும் முற்றிய நினைவு அரு மகளிரும்** - வேறு சூழ்ந்திருந்த சிறந்த பெண்களும்; **நிருதர் என்று உளார் எனைவரும்** - அரக்கர் என்றுள்ள எல்லாரும்; **வானரத்து எவரும்** - குரங்கினத்தைச் சேர்ந்தவர்களும்; **வேறுளார் அனைவரும்** - மற்றுள்ள எல்லாரும்; **வாய்திறந்து அரற்றினார்** - வாய் திறந்து அலறி அழுதார்கள்.

இராமன் கடிந்துரை கேட்ட சீதை நிலை

10021. கண் இணை உதிரமும், புனலும் கான்று உக,
மண்ணினை நோக்கிய மலரின் வைகுவாள்,
புண்ணினைக் கோல் உறுத்தனைய பொம்மலால்
உள் நினைப்பு ஒவி நின்று, உயிர்ப்பு வீங்கினாள்.

மண்ணினை நோக்கிய மலரின் வைகுவாள் - பூவுலகத்தில் அவதாரம் எடுத்து வந்த செந்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் இலக்குமிப் பிராட்டியாகிய சீதை (அவ்வார்த்தை கேட்டு); **கண் இணை உதிரமும் புனலும் கான்று உக** - கண்கள் இரத்தமும் நீரும் கக்கிச் சிந்த; **புண்ணினைக் கோல் உறுத்தனைய பொம்மலால்** - புண்ணின்கண் அம்பு செருகியதனால் ஏற்பட்டது போன்ற துன்பம் உடையவளாய்; **உள் நினைப்பு ஓவி நின்று** - மனத்தின்கண் நினைப்பு ஒழிந்து அடங்கி; **உயிர்ப்பு வீங்கினாள்** - பெருமூச்சு விட்டாள்.

இராமனைப் பிரிந்து சிறைப்பட்டது புண். இராமன் கடிந்துரை அப்புண்ணில் கோலிட்டாற்போல் ஆயிற்று.

10022. பருந்து அடர் சுரத்திடை, பருகு நீர் நசை,
வருந்து அருந் துயரினால் மாளலுற்ற மான்,

இருந் தடம் கண்டு, அதின் எய்துறாவகைப்
பெருந் தடை உற்றெனப் பேதுற்றாள்அரோ.

பருந்து அடர் சுரத்திடை - பருந்துகள் நெருங்கியுள்ள பாலை நிலத்தில்; **பருகு நீர் நசை வருந்து அருந்துயரினால் மாளலுற்ற மான்** - உண்ணுதற்குரிய நீர் வேட்கையால் வருந்துகின்ற அரிய துன்பத்தால் இறக்கும் தறுவாயடைந்த மானானது; **இருந்தடம் கண்டு** - பெரிய நீர் உள்ள தடாகத்தைக் கண்ணாற்கண்டு; **அதின் எய்துறா வகை** - அந்த தடாகத்தில் இறங்கி நீர் உண்டு தாகம் தணியாதபடி அதிற் செல்லவொண்ணாத வண்ணம்; **பெருந்தடை உற்றென** - பெரிய தடை நேர்ந்து துயரப்பட்டால் போல; **பேதுற்றாள்** - மயக்கம் அடைந்தாள்.

இராமனைக் காணும் வேட்கை நீர் நசையாகவும் மான் சீதையாகவும் இராமனைக் கண்டது தடாகத்தைக் காணுதல் எனவும், இராமன் கடுமொழி தடைபட்டதாகவும் கொள்க.

10023. உற்று நின்று, உலகினை நோக்கி, ஓடு அரி
முற்றுறு நெடுங் கண் நீர் ஆலி மொய்த்து உக,
'இற்றது போலும், யான் இருந்து பெற்ற பேறு:

உற்றதால் இன்று அவம்!' என்று என்று ஓதுவாள்;

(பிராட்டி) **உலகினை உற்று நின்று நோக்கி** - உலகினை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து; **ஓடு அரி முற்றுறு நெடுங்கண் நீர் ஆலி மொய்த்து உக** - சிவந்த கரிய ரேகைகள் நிறைந்த நீண்ட கண்களிலிருந்து வரும் நீர்த்துளி திரண்டு கீழ்விழ; **யான் இருந்து பெற்ற பேறு இற்றது போலும்** - யான் உயிர் வாழ்ந்திருந்து பெற்ற பாக்கியம் வீணாயிற்றுப் போலும்; **இன்று அவம் உற்ற** - (என் பாக்கியம்) இன்று வீண் ஆன தன்மையை அடைந்தது; **என்று என்று ஓதுவாள்** - என்று திரும்பத் திரும்பக் கூறி வருந்துவாளானாள்.

'யான் இருந்து பெற்ற பேறு' என்பதனை முன்னர் 7653ஆம் பாடலோடு ஒப்பு நோக்கி உணர்க, ஆல் அசை.

10024. 'மாருதி வந்து, எனைக் கண்டு, "வள்ளல் நீ
சாருதி ஈண்டு" எனச் சமையச் சொல்லினான்;
யாரினும் மேன்மையான் இசைத்தது இல்லையோ,
சோரும் என் நிலை? அவன் தூதும் அல்லனோ?

மாருதி வந்து எனைக் கண்டு - அனுமன் இலங்கைக்கு வந்து என்னைப் பார்த்து; **வள்ளல் நீ சாருதி ஈண்டு என அமையச் சொல்லினான்** - வள்ளலே! நீ இலங்கைக்கு வர

இருக்கிறாய் என்று பொருந்த உரைத்தான்; **யாரினும் மேன்மையான்** - எல்லாரினும் மேம்பட்டவனாகிய அவ்வனுமன்; **சோரும் என் நிலை** - உயிர் சோரும் சிறையிருந்த என் உண்மை நிலையை; **இசைத்தது இல்லையோ** - உனக்கு எடுத்துச் சொல்ல வில்லையோ; **அவன் தூதும் அல்லனோ** - அவன் உன்னால் என்னிலை அறிந்து வர அனுப்பப் பெற்ற தூதுவனும் அல்லனோ?

இதனால் நீயே தூதாக அனுப்பி என் நிலை தெரிந்து கொண்டு பின்னர் அதற்கு மாறாகக் கடிந்துரைத்தால் எனக்கு எது புகல் என்றாளாம்.

10025. 'எத் தவம், எந் நலம், என்ன கற்பு, நான்
இத்தனை காலமும் உழந்த ஈது எலாம்
பித்து எனல் ஆய், அவம் பிழைத்ததாம் அன்றே,
உத்தம! நீ மனத்து உணர்ந்திலாமையால்.

உத்தம - ஆடவர் திலகனே!; **இத்தனை காலமும் உழந்த எத்தவம் எந்நலம் என்ன கற்பு ஈதெலாம்** - இத்தனை நாள்களாக நான் வருந்திச் சிறையிருந்து காத்த எந்தத் தவம் எந்த நன்மை எத்தகைய கற்பு இவைகள் எல்லாம்; **நீ மனத்து உணர்ந்திலாமையால்** - நீ உன் திருவுளத்து ஏற்றுக் கொண்டு உணராதபடியால்; **பித்து எனலாய் அவம் பிழைத்ததாம்** - பைத்தியச் செயல் என்னும்படி வீணாகி பழுதுபட்டுப் போயிற்று.

அத்தனைக்கும் பயன் இராமனே. ஆதலால் அவனை இழத்தலால் அத்தனையும் பயன் இலதாயின. அன்று, ஏ - அசை.

10026. 'பார்க்கு எலாம் பத்தினி; பதுமத்தானுக்கும்
பேர்க்கல் ஆம் சிந்தையள் அல்லள், பேதையேன்;
ஆர்க்கு எலாம் கண்ணவன், "அன்று" என்றால், அது
தீர்க்கல் ஆம் தகையது தெய்வம் தேறுமோ?

பார்க்கெலாம் பத்தினி - உலகத்தார்க்கெல்லாம் மிகச் சிறந்த கற்பின் செல்வி; **பதுமத்தானுக்கும் பேர்க்கலாம் சிந்தையள் அல்லள்** - படைப்புக் கடவுளான பிரமனாலும் மாற்றக் கூடிய மனநிலை உடையவள் அல்லள் (என்று பாராட்டப்படும் தன்மை உடைய); **பேதையேன்** - பேதமை உடையளாகிய யான்; **ஆர்க்கெலாம் கண்ணவன்** - உலகில் உள்ளார் அனைவர்க்கும் காட்டும் கண்ணாக விளங்குகின்ற இராமன்; **அன்று என்றால்** - அப்படிப்பட்டவள் இல்லை என்று சொல்வான் ஆனால்; **அது தீர்க்கலாம் தகையது தெய்வம் தேறுமோ** - அக்கருத்தைப் போக்கும் தன்மையை வேறொரு தெய்வம் அறியுமோ? (அறியாது என்றபடி.)

அவனே எல்லார்க்கும் முதல்வன் ஆதலால் அவன் கருத்தை மாற்றுதல் யார்க்கும் அரிது என்றபடி.

10027. 'பங்கயத்து ஒருவனும், விடையின் பாகனும்,
சங்கு கைத் தாங்கிய தருமமூர்த்தியும்,
அங்கையின் நெல்லிபோல் அனைத்தும் நோக்கினும்,
மங்கையர் மன நிலை உணர வல்லரோ?

10028. 'ஆதலின், புறத்து இனி யாருக்காக என்
கோது அறு தவத்தினைக் கூறிக் காட்டுகேன்?
சாதலின் சிறந்தது ஒன்று இல்லை; தக்கதே,
வேத! நின் பணி; அது விதியும்' என்றனள்.

வேத! - வேத வடிவினன் ஆகிய பெருமானே!; **ஆதலின்** - உலகியல்பு இவ்வாறு இருத்தலின்; **இனி புறத்து யாருக்காக என் கோது அறு தவத்தினைக் கூறிக் காட்டுகேன்** - இனிமேல் வெளியில் வேறு யாருக்காக என் குற்றமற்ற தவத்தை நிரூபித்துக் காட்ட வேண்டும்; **சாதலின் சிறந்தது ஒன்று இல்லை** - சாவதைக் காட்டிலும் எனக்கு நற்பயன் தருவது வேறு இல்லை; **நின் பணி தக்கதே** - நீ இட்ட கட்டளையும் அதுவே, எனக்குத் தகுதியானதே; **விதியும் அது** - என் விதியும் அதுவே; என்றனள் - .

இப்படலத்து 68ஆம் பாடலில் இராமன் கூற்றாக 'சாதியால்' என்று வந்த வார்த்தைக்கு 'சாவாயாக' என்று பொருள் கொண்டு, 'நின்பணி தக்கதே' என்றாளாகக் கொள்ளலாம். அங்கே 'சாதி' என்பது 'சான்று கொண்டு நிரூபி' என்று பொருள்பட்டது. சாதித்தலால் வேறு பயனில்லை என்றபொழுது சாதலே தக்கது என்றவாறாயிற்று.

சீதை இலக்குவன் அமைத்த தீயை அணுகுதல்

10029. இளையவன் தனை அழைத்து, 'இடுதி, தீ' என
வளை ஒலி முன் கையாள் வாயின் கூறினாள்;
உளைவுறு மனத்தவன் உலகம் யாவுக்கும்
களைகணைத் தொழ, அவன் கண்ணின் கூறினான்.

வளை ஒலி முன்கையாள் - ஒலிக்கின்ற வளையல் அணிந்த முன்கையை உடைய சீதை; **இளையவன் தனை அழைத்து தீ இடுக என வாயின் கூறினாள்** - இலக்குவனைக் கூப்பிட்டு நெருப்பை உண்டாக்கி அமைத்துத் தருக என்று வாயாற் சொன்னாள், அது கேட்ட; **உளைவு உறு மனத்தவன்** - வருந்துகின்ற மனம் உடையவனாகிய இலக்குவன்; **உலகம் யாவுக்கும் களை கணைத் தொழ** - எல்லா உலகங்களுக்கும் துன்ப நீக்கத்திற்குப் பற்றுக் கோடாக உள்ள தமயனாகிய இராமபிரானை (இது

ஏற்கத் தக்கதோ என்னும் குறிப்பினால்) வணங்க; ***அவன்*** *- அந்த இராமன்;* ***கண்ணின் கூறினான்*** *- தன் கண்ணின் குறிப்பினாலேயே (செய்க என்று) நெருப்பிடக் கூறினான்.*

10030. ஏங்கிய பொருமலின் இழி கண்ணீரினன்,
வாங்கிய உயிரினன் அனைய மைந்தனும்,
ஆங்கு எரி விதி முறை அமைவித்தான்; அதன்
பாங்குற நடந்தனள், பதுமப் போதினாள்.

ஏங்கிய பொருமலின் *- அழுகின்ற விம்மலால்;* **இழி கண்ணீரினன்** *- இறங்குகின்ற கண்ண நீரினை உடையனாய்;* **வாங்கிய உயிரினன் அனைய மைந்தனும்** *- போய்விட்ட உயிரை உடையவனை ஒத்த இளைய பெருமாளும்;* **ஆங்கு** *- அவ்விடத்தே; எரி - நெருப்பை;* **விதிமுறை அமைவித்தான்** *- முறைப்படி உண்டாக்கித் தந்தான்;* **பதுமப் போதினாள்** *- தாமரைத் திருமகளாய பிராட்டி;* **அதன் பாங்குற நடந்தனள்** *- அந்த நெருப்பின் அருகாமையில் பொருந்த நடந்து சென்று நெருங்கினாள்.*

இச்செயலில் இலக்குவனுக்குச் சிறிதும் விருப்பம் இல்லை என்பது அவன் நிலையாலும் செயலாலும் விளங்கும். இவ்வாறாகவும் ஆரண்யத்தில் இலக்குவனை வைது புறம்போக்கிய சீதைக்குப் பாடம் கற்பிக்கவே இந்த நாடகம் நிகழ்ந்தது என்பார் கூற்று கேலிக் கூத்தாகவே முடியும். அன்றியும் மனத்து வைத்து வஞ்சம் தீர்ப்பது என்பது இராமனது பண்பு நலத்துக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாது என்பதும் உணர்க.

10031. தீயிடை, அருகுறச் சென்று, தேவர்க்கும்
தாய் தனிக் குறுகலும், தரிக்கிலாமையால்,
வாய் திறந்து அரற்றின - மறைகள் நான்கொடும்,
ஒய்வு இல் நல் அறமும், மற்று உயிர்கள் யாவையும்.

தேவர்க்கும் *- தேவர்க்கெல்லாம் அன்னையாகிய பிராட்டி;* **தீயிடை அருகுறச் சென்று தனிக் குறுகலும்** *- நெருப்பின் இடையே அருகாமையில் சென்று தனியாகச் சேர்ந்த அளவில்;* **தரிக்கிலாமையால்** *- அக் கொடுமையைப் பார்க்கவே சகியாமையால்;* **மறைகள் நான்கொடும் ஒய்வு இல் நல் அறமும் உயிர்கள் யாவையும் வாய்திறந்து அரற்றின** *- நால் வேதமும் ஒய்விலாத தரும தேவதையும் எல்லா உயிர்களும் வாயைத் திறந்து கதறி அழுதன.*

10032. வலம்வரும் அளவையில் மறுகி, வான் முதல்
உலகமும் உயிர்களும் ஓலமிட்டன;

அலம்வரல் உற்றன; அலறி, 'ஐய! இச்
சலம்இது தக்கிலது' என்னச் சாற்றின.

வலம் வரும் அளவையில் - தீயைச் சுற்றி வரும் பொழுது; **வான் முதல் உலகமும் உயிர்களும் மறுதி ஓலமிட்டன** - வான், மண், பாதலம் முதலாகிய உலகங்களும் அங்கங்குள்ள உயிர்களும் மனம் மயங்கி கூக்குரலிட்டன; **அலம் வரல் உற்றன** - சுழற்சி அடைந்தன; **அலறி** - கதறி; **ஐய!** - இராமனே!; **இச்சலம் இது தக்கின்று என்னச் சாற்றின** - இத்தன்மையதான இத்தீமை இவளுக்குத் தகுதியுடையதன்று என்று கூறின.

'தக்கின்று' என்பதனை உனக்குத் தக்கின்று என்னும் பொருள்படக் கூறினும் அமையும். சலம் - கோபம் எனலும் ஆம்.

10033. ***இந்திரன் தேவியர் முதல ஏழையர்,***
அந்தர வானின்நின்று அரற்றுகின்றவர்,
செந் தளிர்க் கைகளால் சேயரிப் பெருஞ்
சுந்தரக் கண்களை எற்றித் துள்ளினார்.

இந்திரன் தேவியர் முதல ஏழையர் - இந்திராணி முதலிய பெண்கள்; **அந்தர வானின் நின்று அரற்று கின்றவர்** - ஆகாய வெளியில் நின்று கூக்குரலிடுபவர்; **சேயரிப் பெருஞ் சுந்தரக் கண்களை** - சிவந்த கோடுகள் பொருந்திய பெரிய அழகிய தமது கண்களை; **செந்தளிர்க் கைகளால் எற்றித் துள்ளினார்** - சிவந்த தளிர் போன்ற தம்கரங்களால் அடித்துக் கொண்டு துடித்தார்கள்.

கைகளால் முகத்தில் அறைந்து கொள்ளுதல் அவலத்தில் நிகழும் மெய்ப்பாடு.

10034. ***நடுங்கினர், நான்முகன் முதல நாயகர்;***
படம் குறைந்தது, படி சுமந்த பாம்பு; வாய்
விடம் பரந்துளது என, வெதும்பிற்றால் உலகு;

இடம் திரிந்தன, சுடர்; கடல்கள் ஏங்கின. **நான்முகன் முதல நாயகர்** - பிரமன் முதலிய தலைமைத் தேவர்கள்; **நடுங்கினர்** - அச்சமுற்றார்கள்; **படி சுமந்த பாம்பு படம் குறைந்தது** - உலகைச் சுமக்கும் ஆதிசேடனாகிய பாம்பு படம் ஒடுங்கிற்று; **வாய் விடம் பரந்துளது என உலகு வெதும்பிற்றால்** - அப்பாம்பின் விடம் பரவியது என்று சொல்லும்படி உலகம் வெதும்பியது; **சுடர் இடம் திரிந்தன** - சூரிய சந்திரர்கள் உதிக்கும் இடம் மாறினர்; **கடல்கள் ஏங்கின-.**

சீதை தீயிடைப் புகுதல்

10035. கனத்தினால் கடந்த பூண் முலைய கைவளை,
'மனத்தினால், வாக்கினால், மறு உற்றேன்எனின்,
சினத்தினால் சுடுதியால், தீச் செல்வா!' என்றாள்;
புனத் துழாய்க் கணவற்கும் வணக்கம் போக்கினாள்.

கனத்தினால் கடந்த பூண் முலைய கைவளை - பருத்து அளவின் மிகுந்த ஆபரணங்கள் அணிந்த தனங்களை உடைய வளைக்கையளாகிய பிராட்டி (அக்கினியை நோக்கி); **தீச் செல்வா!** - அக்கினி தேவனே!; **மனத்தினால் வாக்கினால் மறு உற்றேன் எனின் சினத்தினால் சுடுதியால் என்றாள்** - நான் மனத்தாலும் சொல்லாலும் களங்கம் உற்றவளானால் கோபத்தால் என்னைச் சுட்டெரிப்பாயாக என்று கூறினாள்; **புனத்துழாய்க் கணவற்கும் வணக்கம் போக்கினாள்** - காட்டில் தோன்றும் துளசியை அணிந்த தன் நாயகனாகிய இராமனுக்கும் வணக்கம் செய்தாள்.

மெய் மனம் வாக்கின் வழியதாதலின் மனம் வாக்குக் கூறவே மெய்யால் என்பது கூறாமலே முடிந்தது. இதனை உபலட்சணம் என்பர்.

10036. நீந்த அரும் புனலிடை நிவந்த தாமரை
ஏய்ந்த தன் கோயிலே எய்துவாள் எனப்
பாய்ந்தனள்; பாய்தலும், பாலின் பஞ்சு எனத்
தீய்ந்தது அவ் எரி, அவள் கற்பின் தீயினால்.

நீந்த அரும் புனலிடை நிவந்த தாமரை - நீந்துதற்கரிய வெள்ள நீரிலே உயர்ந்து மேல் தோன்றும் தாமரை மலராகிய; **ஏய்ந்த தன் கோயிலே எய்துவாள் என** - பொருந்திய தன் வாழிடத்தையே அடைவாள் போல; **பாய்ந்தனள்** - (நெருப்பில்) பாய்ந்தாள்; **பாய்தலும் பாலின் பஞ்சு என அவ் எரி அவள் கற்பின் தீயினால் தீய்ந்தது** - பாய்ந்தவுடன் பால் போன்ற வெண்மையான பஞ்சு போல அந்த நெருப்பு பிராட்டியின் கற்பு என்னும் நெருப்பால் தீய்ந்து போனது.

சீதை எரியிடை விளங்குதல்

10037. அழுந்தின நங்கையை அங்கையால் சுமந்து
எழுந்தனன் - அங்கி, வெந்து எரியும் மேனியான்,
தொழும் கரத் துணையினன், சுருதி ஞானத்தின்

கொழுந்தினைப் பூசலிட்டு அரற்றும் கொள்கையான்.

வெந்து எரியும் மேனியான் அங்கி - கற்பு நெருப்பால் தீய்ந்த உடம்பினனாய அக்னிதேவன்; **அழுந்தின நங்கையை** - தன்னில் பாய்ந்து புகுந்த சீதையை; **அங்கையால் சுமந்து** - தன் உள்ளங்கையால் தாங்கி; **எழுந்தனன்** - மேல் வந்தான்; **தொழும் கரத்துணையினன்** - (இராமனைத்) தொழுகின்ற இணைக் கரங்களை உடையனாய்; **சுருதி ஞானத்தின் கொழுந்தினை** - வேதங்களால் உணர்த்தப்படும் மெய்ஞ்ஞானத்தின் முடிபொருளாக விளங்கும் இராம பிரானைப் பார்த்து; **பூசல் இட்டு அரற்றும் கொள்கையான்** - அடைக்கலம் வேண்டி ஒலிசெய்து கதறுகின்ற தன்மையன் ஆயினன்.

10038. **ஊடின சீற்றத்தால் உதித்த வேர்களும்**
வாடிய இல்லையால்; உணர்த்துமாறு உண்டோ?
பாடிய வண்டொடும், பனித்த தேனொடும்
சூடின மலர்கள் நீர் தோய்த்த போன்றவால்.

ஊடின சீற்றத்தால் - தன் கணவன் தன்பால் மாறுபட்டு ஊடிய கோபத்தால்; **உதித்த வேர்களும்** - தன்னிடம் உண்டாகிய வியர்வைத் துளிகளும்; **வாடிய இல்லை** - உலரவில்லை; உணர்த்துமாறு உண்டோ? - அவளது கற்பின் சிறப்பை உணர்த்த வேறு ஒன்று உண்டோ?; **சூடின மலர்கள் பாடிய வண்டொடும் பனித்த தேனொடும் நீர் தோய்த்த போன்ற** - அவள் அணிந்திருந்த பூக்கள் தம்பால் பாடித் திரிந்த தேனீக்களோடும் துளித்த தேனொடும் நீரில் தோய்த்து எடுத்தாற் போலக் குளிர்ந்தன.

10039. **திரிந்தன உலகமும் செவ்வை நின்றன;**
பரிந்தவர் உயிர் எலாம் பயம் தவிர்ந்தன;
அருந்ததி முதலிய மகளிர் ஆடுதல்
புரிந்தனர், நாணமும் பொறையும் நீங்கினார்.

திரிந்தன உலகமும் செவ்வை நின்றன - (முன்பு பிராட்டியின் துன்பம் கண்டு) சுழன்றனவாகிய உலகங்களும் (இப்போது அது நீங்கியதால்) நேரே நின்றன; **பரிந்தவர் உயிர் எலாம் பயம் தவிர்ந்தன** - (என்ன நிகழுமோ என்று பயந்து) வருந்தியவர்களது உயிர் எல்லாம் இப்போது பயம் நீங்கப் பெற்றன; **அருந்ததி முதலிய மகளிர்** - அருந்ததி முதலான கற்பின் செல்வியர்; **நாணமும் பொறையும் நீங்கினார் ஆடுதல் புரிந்தனர்** - நாணமும் அடக்கமும் நீங்கப் பெற்றவர்களாய் மகிழ்ச்சியால் ஆடுதல் செய்தனர்.

தீக் கடவுள் முறையீடு; இராமன் வினா

10040. 'கனிந்து உயர் கற்பு எனும் கடவுள் - தீயினால்,
நினைந்திலை, என் வலி நீக்கினாய்' என,
அநிந்தனை அங்கி, 'நீ அயர்வு இல் என்னையும்
முனிந்தனை ஆம்' என முறையிட்டான்அரோ.

அங்கி *- தீக்கடவுள்;* ***அநிந்தனை*** *- பழிப்புக்கிடமில்லாவதனான இராமபிரானை நோக்கி;* ***நீ நினைந்திலை*** *- (இவளது கற்பு கூடும் தன்மையது என்பதனை) நீ நினையாதொழிந்தாய்;* ***கனிந்து உயர் கற்பு எனும் கடவுள் தீயினால் என் வலி நீக்கினாய் என*** *- முற்ற உயர்ந்த சீதாதேவியின் கற்பு என்னும் தெய்வ நெருப்பால் என் வலிமையைப் போக்கிவிட்டாய் எனக் கூறி;* ***அயர்வு இல் என்னையும் முனிந்தனை ஆம் என முறையிட்டான்*** *- சோர்வில்லாத என்னையும் நீ கோபித்தாய் போலும் என்பதாக முறையிட்டான்.*

'என்னையும்' என்ற உம்மை இவளையன்றி எனப் பொருள் தருதலின் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மையாம். அரோ - அசை.

10041. இன்னது ஓர் காலையில், இராமன், 'யாரை நீ?
என்னை நீ இயம்பியது, எரியுள் தோன்றி? இப்
புன்மை சால் ஒருத்தியைச் சுடாது போற்றினாய்

அன்னது ஆர் சொல்ல? ஈது அறைதியால்' என்றான்.

இராமன் *-;* ***இன்னது ஓர் காலையில்*** *- நெருப்புத் தேவன் முறையிட்ட போது;* ***நீ யாரை, எரியுள் தோன்றி நீ இயம்பியது என்னை?*** *- நீ யார்? நெருப்பினுள்ளிருந்து வந்து நீ சொல்லியது என்ன?;* ***இப்புன்மை சால் ஒருத்தியைச் சுடாது போற்றினாய், அன்னது ஆர் சொல்ல*** *- இப்பழிக்கிடமாகிய ஒரு பெண்ணை எரிக்காமல் காப்பாற்றினாய், அவ்வாறு காப்பாற்றியது யார் சொல்லியதால்;* ***ஈது அறைதி*** *- இதற்குப் பதில் சொல்;* ***என்றான்*** *-.*

ஆல், அசை

தீக்கடவுள் மறுமொழி

10042. 'அங்கி, யான்; என்னை இவ் அன்னை கற்பு எனும்
பொங்கு வெந் தீச் சுடப் பொறுக்கிலாமையால்,
இங்கு அணைந்தேன்; உறும் இயற்கை நோக்கியும்,
சங்கியாநிற்றியோ, எவர்க்கும் சான்றுளாய்?

எவர்க்கும் சான்றுளாய்! - எல்லார்க்கும் அகத்தே நின்று சாட்சியாக இருக்கின்ற பரம்பொருளே!; **யான் அங்கி** - நான் தீக்கடவுள்; **என்னை இவ் அன்னை கற்பு எனும் பொங்கு வெந்தீ சுட பொறுக்கிலாமையால் இங்கு அணைந்தேன்** - என்னை இந்த மாதாவினது கற்பு என்று சொல்லப்படும் மேலெழுந்த கொடு நெருப்பு சுட அதனைத் தாங்க முடியாமையால் நெருப்பில் நின்று எழுந்து இங்கு வந்தேன்; **உறும் இயற்கை நோக்கியும்** - எனக்கு உண்டாகிய தன்மையைப் பார்த்த பிறகும்; **சங்கியா நிற்றியோ ?** - இவளைச் சந்தேகிக்கிறாயா? (என்னையே சந்தேகிக்கிறாயா? எனலும் ஆம்.)

உள்குவார் உள்ளத்திலிருந்து அவரவர் செய்யும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் சாட்சியாய்க் கண்டு கொண்டுள்ளான் இறைவன் ஆதலின் அவன் அறியாதது ஏதும் இல்லை என்றவாறாம். அது கருதி 'எவர்க்கும் சான்றுளாய்' என்றார்.

10043. 'வேட்பதும், மங்கையர் விலங்கினார்எனின்
கேட்பதும், பல் பொருட்கு ஐயம் கேடு அற
மீட்பதும், என்வயின் என்னும் மெய்ப்பொருள் -
வாள் - பெருந் தோளினாய்! - மறைகள் சொல்லுமால்.

வாள் பெருந்தோளினாய் - ஒளி படைத்த பெரிய தோள்களை உடைய இராமனே; **மங்கையர் வேட்பதும்** - பெண்களை மணம் செய்து கொள்வதும்; **விலங்கினார் எனின் கேட்பதும்** - அப்பெண்கள் இல்லற ஒழுக்கில் மாறுபட்டார் எனக் கருதின் என் மூலமாக விசாரிப்பதும்; **பல பொருட்கு ஐயம் கேடு உற மீட்பதும்** - எந்த ஒரு பொருளிடமும் ஏற்படும் சந்தேகத்தை நீக்கித் தெளிவு பிறப்பித்துக் கொள்வதும்; **என்வயின்** - அக்கினியாகிய என் மூலமாகவே; **என்னும் மெய்ப் பொருள் மறைகள் சொல்லும்** - என்கின்ற உண்மையை வேதங்கள் எடுத்துக் கூறும்.

ஆல், அசை

10044. 'ஐயுறு பொருள்களை ஆசு இல் மாசு ஓரீஇக்
கையுறு நெல்லி அம் கனியின் காட்டும் என்
மெய்யுறு கட்டுரை கேட்டும், மீட்டியோ ? -
பொய் உறா மாருதி உரையும் போற்றலாய்!

பொய் உறா மாருதி உரையும் போற்றலாய் - வாய்மையில் சிறிதும் தவறாத அனுமனது வார்த்தையையும் கருதிப் பாதுகாவாதவனே!; **ஐயுறு பொருள்களை ஆசு இல் மாசு ஓரீஇ** - சந்தேகித்த பொருள்களின் இடமாக குற்றம் நீக்கி அச்சந்தேகத்தைப் போகச் செய்து; **கைஉறு நெல்லியம் கனியின் காட்டும் என் மெய் உரை கேட்டும் மீட்டியோ** - உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி போலத் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகிற என்னுடைய சத்திய வார்த்தையைக் கேட்ட பிறகும் திரும்பச் சேர்த்துக் கொள்ளாயோ.

10045. ***'தேவரும் முனிவரும், திரிவ நிற்பவும்,***
மூவகை உலகமும், கண்கள் மோதி நின்று,
''ஆ!'' எனல் கேட்கிலை; அறத்தை நீக்கி, வேறு
ஏவம் என்று ஒரு பொருள் யாண்டுக் கொண்டியோ?

தேவரும் முனிவரும் திரிவ நிற்பவும் மூவகை உலகமும் - தேவர்களும் முனிவர்களும் சர அசரங்களாகிய மூவகை உலகப் பொருள்களும் உயிர்களும்; **கண்கள் மோதி நின்று 'ஆ' எனல் கேட்கிலை** - கண்களை அடித்துக் கொண்டு நின்று 'ஆ' என்று இரங்குகின்ற சொல் உன் காதில் விழவில்லையா?; **அறத்தை நீக்கி ஏவம் என்று ஒரு பொருள் யாண்டுக் கொண்டி** - தரும வடிவாகிய நீ அறத்தைப் போக்கி பாவம் என்ற ஒரு பொருளை எங்கிருந்து பெற்றாய்?

ஓகாரம் ஐயப்பொருள். ஒளியின்முன் இருள் நில்லாமை போல "அறத்தின் முன் நில்லாதாம் பாவம்" ஆதலின் தரும வடிவினனான உன்னிடம் பாவம் எப்படி வந்தது என்று இராமனை அக்கினி வியந்து கேட்டான். ஏவம் - பாவம்.

10046. ***'பெய்யுமே மழை? புவி பிளப்பது அன்றியே***
செய்யுமே, பொறை? அறம் நெறியில் செல்லுமே?
உய்யுமே உலகு, இவள் உணர்வு சீறினால்?
வய்யுமேல், மலர்மிசை அயனும் மாயுமே.'

இவள் உணர்வு சீறினால் - தெய்வக் கற்பினளாய இவள் உணர்வு நிலை திரிந்து கோபம் அடைந்தால்; **மழை பெய்யுமே** - மழை பொழியுமா? **புவி பிளப்பது அன்றியே பொறை செய்யுமே?** - பூமி வெடிப்பது அல்லாமல் பொருளைத் தாங்குதல் செய்யுமா?; **அறம் நெறியில் செல்லுமே** - அறம் நேரான வழியில் நடக்குமா?; **உலகு உய்யுமே** - உலகம் பிழைக்குமா?; வய்யுமேல் - (இவள்) சபித்தால்; **மலர்மிசை அயனும் மாயும்** - மலர்மேல் வீற்றிருக்கும் நான்முகனும் இறந்து படுவான்.

கற்புடை மகளிரின் ஆற்றலுக்கு இயற்கை அடங்கி நிற்றல் கூறியவாறு.

சீதையை இராமன் ஏற்றுக் கொள்ளல்

10047. ***பாடு உறு பல் மொழி இனைய பன்னி நின்று,***
ஆடுறு தேவரொடு உலகம் ஆர்த்து எழ,
சூடு உறும் மேனிய அலரி, தோகையை

acharya.org

மாடு உறக் கொணர்ந்தனன்; வள்ளல் கூறுவான்.

சூடு உறும் மேனிய அலரி - கற்பனலால் வெந்த உடம்பினை உடைய தீக்கடவுள்; **பாடு உறு பல் மொழி இனைய பன்னி நின்று** - பெருமை பொருந்திய பல இத்தகைய வார்த்தைகளைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லி; **ஆடுறு தேவரொடு உலகம் ஆர்த்து எழ** - களிப்பினால் ஆடுகின்ற தேவர்களொடு உலகமும் ஆரவாரித்து உடன் வர; **தோகையை** - மயில் அன்னாளாய சீதையை; **மாடு உறக் கொணர்ந்தனன்** - (இராமன்) அருகில் கொண்டு வந்தான்; **வள்ளல்** - (அது கண்ட) இராமபிரான்; **கூறுவான்** - சொல்வானாயினன்.

10048. 'அழிப்பு இல சான்று நீ, உலகுக்கு; ஆதலால்
இழிப்பு இல சொல்லி, நீ இவளை, ''யாதும் ஓர்
பழிப்பு இலள்'' என்றனை; பழியும் இன்று; இனிக்
கழிப்பிலள்' என்றனன் - கருணை உள்ளத்தான்.

கருணை உள்ளத்தான் - அருள் உள்ளம் வாய்ந்தவனாகிய இராமன்; **(தீக்கடவுளை நோக்கி) நீ உலகுக்கு அழிப்பு இல சான்று** - நீ இந்த உலகத்துக்கு பிறிதொன்றால் நீக்க முடியாத சாட்சி ஆவாய்; ஆதலால்-; **நீ இவளை இழிப்பு இல சொல்லி ''யாதும் ஓர் பழிப்பு இவள் என்றனை** - நீ இவளை இகழ்ச்சிக்கு இடம் இல்லாத உயர்ந்த வார்த்தைகளாற் பாராட்டி யாதொரு பழிப்புக்கும் இடம் இல்லாதவள் என்று உறுதி கூறினை; **பழியும் இன்று** - இவளிடத்து பழியும் இல்லை; **(எனவே) 'இனி கழிப்பு இலள்' என்றனன்** - 'இனி (என்னால் இவள் நீக்கத் தக்கவள் அல்லள்' என்று கூறினான்.

கலிநிலைத்துறை

பிரமன் இராமனது பரம்பொருள் தன்மை கூறல்

10049. உணர்த்துவாய் உண்மை ஒழிவு இன்று, காலம் வந்துளதால்,
புணர்த்தும் மாயையில் பொதுவுற நின்று, அவை உணரா
இணர்த் துழாய்த் தொங்கல் இராமற்கு' என்று இமையவர் இசைப்ப,
தணப்பு இல் தாமரைச் சதுமுகன் உரைசெயச் சமைந்தான்.

இமையவர் - தேவர்கள்; **(பிரமனிடம்) புணர்த்தும் மாயையில் பொதுவுற நின்று அவை உணரா இணர்த்துழாய்த் தொங்கல் இராமற்கு** - தானே தனது நினைவால் இவர்களிடத்தே கூட்டுகின்ற மாயையில் மற்றவைகளைப் போலவே தானும் ஒன்றித்து நின்று தன் பரம்பொருள் தன்மையை உணரா திருக்கின்ற பூங்கொத்தாகிய துளசி மாலையை அணிந்துள்ள இராமனுக்கு; **உண்மை ஒழிவு இன்று உணர்த்துவாய்** - இராமனுக்கு அவனது உண்மை நிலையை சிறிதும் விடுபடாமல் உணர்த்து வாயாக; **காலம் வந்துளது** - அதற்குரிய காலம் வந்திருக்கிறது; **என்று இசைப்ப** - என்று கூற; **தணப்பு இல் தாமரைச் சதுமுகன் உரைசெயச் சமைந்தான்** - பிரியாத திருமாலின் உந்தித் தாமரையில் தோன்றிய நான்முகன் சொல்லத் தொடங்கினான்.

திருமாலின் சங்கற்ப கற்பிதம் மாயை. சீவர்களை மயக்குகிறது. தானும் அவதார சீலத்தில் அம்மாயையில் மறைந்து தன்னை உணராதவனாக இருக்கிறான் அம் ஆமுதல்வன் என்பது இதனுள் கூறப்பட்டது. நாகபாசப் படலத்துக் கருடன் துதியை இதனுடன் ஒத்துக் காண்க.

10050. **'மன்னர் தொல் குலத்து அவதரித்தனை; ஒரு**
மனிதன்
என்ன உன்னலை உன்னை, நீ; இராம! கேள்,
இதனை;
சொன்ன நான்மறைத் துணிவினில் துணிந்த மெய்த்
துணிவு
நின் அலாது இல்லை; நின்னின் வேறு உளது
இலை - நெடியோய்!

நெடியோய் - (நிலம் கடந்த) நெடியவனாய திருமாலே!; **இராம!** - இராமனே!; **நீ இதனை கேள்** - நீ நான் சொல்கிற இந்த உரையைக் கேட்பாயாக; **மன்னர் தொல் குலத்து அவதரித்தனை** - அரசர்களது பழமையான சூரிய குலத்தில் தசரத குமாரனாகத் தோன்றினாய்; **ஒரு மனிதன் என்ன உன்னை உன்னலை** - ஒரு மனிதனாக உன்னை நீ கருதற்க; **சொன்ன நான் மறைத் துணிவினில் துணிந்த மெய்த் துணிவு நின் அலாது இல்லை** - எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்ன நான்கு வேதங்களின் முடிந்த முடிபாகிய (வேத சிரஸ் எனப்படும்) உபநிடத முடிவில் சொல்லப் படும் முடிபொருள் நின்னை அல்லாமல் வேறு இல்லை; **நின்னின் வேறு உளது இலை** - நின்னை அல்லாமல் நின்னிடத்திருந்து நீங்கி வேறு பொருள்கள் உளது என்னும் இருப்பினைப் பெறுவதும் இல்லை.

நீயே பரம்பொருள்; நீயே எல்லாப் பொருளும்; உன்னையல்லாது வேறு பொருள் எதுவும் இல்லை எனவும் கூறலாம்.

10051. **'பகுதி என்று உளது, யாதினும் பழையது, பயந்த**
விகுதியால் வந்த விளைவு, மற்று அதற்குமேல் நின்ற

புகுதி, யாவர்க்கும் அரிய அப் புருடனும், நீ; இம்
மிகுதி உன் பெரு மாயையினால் வந்த வீக்கம்.

__யாதினும் பழையது பகுதி என்று உளது__ - எல்லாவற்றினும் பழைமை யானதாகிய மூலப்பிருகிருதி என்று உள்ள தத்துவமும்; __பயந்த__ - அம் மூலப் பிருகிருதியால் தரப்பட்ட; __விகுதியால் வந்த விளைவு__ - விகாரத்தால் உண்டான காரியங்களாகிய தத்துவங்களும்; __மற்று அதற்குமேல் நின்ற பகுதி யாவர்க்கும் அரிய அப்புருடனும்__ - அந்தத் தத்துவங்களின் வேறாகக் கண்டுணர்தற்கரியதாய் மேற்பட்டு நின்ற ஜீவாத்மாவும்; __நீ__ - நீயேயாவாய்; __இம்மிகுதி__ - இந்த உலகத் தோற்றம் எல்லாம்; __உன் பெரு மாயையினால் வந்த வீக்கம்__ - உனது பெரிய சங்கற்பம் (நினைவு) என்று சொல்லப்படுகிற மாயையால் உண்டான பரப்பாகும்.

சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற தன் மாத்திரைகள் ஐந்து, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்ற ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, வாக்கு வாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம் என்ற கன்ம இந்திரியங்கள ஐந்து, நீலம் நீர் தீ காற்று ஆகாயம் என்ற பூதங்கள் ஐந்து, மகத் அகங்காரம் மனம். பிருகிருதி என்ற நான்கும் கூடி தத்துவங்கள் 24. புருடன் என்கிற சீவாத்மா 25 பரம்பொருள் 26. இருபத்தாறாவது தத்துவமாய பரம்பொருளாகிய பிரம்மத்தின் சங்கற்பமே தத்துவங்கள் அனைத்தும் என்றவாறாகும். ஆகவே நீ இலாது வேறு இலை; நின்னின் வேறு இலை என்பதையே மீண்டும் உணர்த்தியவாறாகும்.

10052. 'முன்பு பின்பு இரு புடை எனும் குணிப்பு அரு
முறைமைத்
தன் பெருந் தன்மை தான் தெரி மறைகளின்
தலைகள்
''மன் பெரும் பரமார்த்தம்'' என்று உரைக்கின்ற
மாற்றம்,
அன்ப! நின்னை அல்லால், மற்று இங்கு யாரையும்
அறையா.

__அன்ப!__ - எவ்வுயிர்களிடத்தும் அன்புள்ளவனே!; __முன்பு பின்பு இருபுடை எனும் குணிப்பு அரு முறைமைத் தன் பெருந்தன்மை தான் தெரி மறைகளின் தலைகள்__ - தோற்றம், இறுதி என்கின்ற இருபக்கத்தையும் இன்னது என்று அளவிட்டறிதற்கரிய முறைமை யுடையதும் தன் அளப்பரும் தன்மையைத் தானே அறிய வல்லதும் ஆகிய வேதங்களின் முடிபொருள் காட்டும் வேத சிரள் எனப்படும் உபநிடதங்கள்; __''மன் பெரும் பரமார்த்தம் என்று உரைக்கின்ற மாற்றம்__ - நிலை பெற்ற மிக மேலான பரம்பொருள் என்று குறிப்பிடுகின்ற சொல்; __நின்னை யல்லால் மற்று இங்கு யாரையும் அறையா__ - (இராமனாக அவதரித்துள்ள) திருமாலாகிய நின்னை அல்லாமல் வேறாக இங்குள்ள பிரமருத்திர இந்திராதி தேவர்களுள் யாரையும் குறிப்பிடாது.

மற்ற எல்லோரும் சீவாத்மாக்களே அன்றி பரப்பிரம்மம் ஆகா என்றதாம். "முன்பு பின்பு... தலைகள்" என்பதற்கு, தோற்றமும், இறுதியும் ஆக இருபக்கத்தையும் அறிய வாராத தன்மையை உடைய பரம்பொருளாகிய தன் பெருந்தன்மையைத் தன் ஞானத்தால் தானறிந்துரைக்கின்ற வேத சிரள் எனப்படும் உபநிடதம் எனப் பொருள் கூறலும் ஒன்று. இவ்வுரையில் வேத உபநிடதங்களே பரம்பொருளின் தோற்ற இறுதிகளை அறியவல்லன என்ற பொருள் உண்டாகும். பரமார்த்தம் - பரம் பொருள் - மேலான பொருள் - பரப் பிரம்மம் எனப்பெறும். வேதத்தின் வேர் பிரணவம். வேதத்தின் தலை - உபநிடதம் ஆகும்.

10053. 'எனக்கும், எண் வகை ஒருவற்கும், இமையவர்க்கு இறைவன் -
தனக்கும், பல் பெரு முனிவர்க்கும், உயிருடன் தழீஇய
அனைத்தினுக்கும், நீயே பரம் என்பதை அறிந்தார்
வினைத் துவக்குடை வீட்ட அருந் தளைநின்று மீள்வார்.

எனக்கும் - பிரமனாகிய எனக்கும்; **எண்வகை ஒருவற்கும்** - அட்டமூர்த்தியாக உள்ள உருத்திரனுக்கும்; **இமையவர்க்கு இறைவன் தனக்கும்** - இந்திரனுக்கும்; பல்பெரு முனிவர்க்கும் - பல பெரிய முனிவர்களுக்கும்; **உயிருடன் தழீஇய அனைத்தினுக்கும்** - உயிருடைய பொருள்களாய எல்லாவற்றுக்கும்; **நீயே பரம் என்பதை அறிந்தார்** - நீயே மேலானவன் (இறைவன்) என்கின்ற உண்மையை அறிந்த ஞானிகள்; **வினைத் துவக்கு உடை வீட்ட அரும் தளை நீன்று மீள்வார்** - இருவினைகளாகிய வலைக்குள் அகப்பட்டு மீள முடியாத அரிய பிறவி என்னும் பெருந் தளையிலிருந்து மீண்டு வீடுபேறு அடைவார். அட்டமூர்த்தி சிவபெருமான். "நிலம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாயம், சூரியன், சந்திரன், யஜமானன் என்கிற ஆன்மா" ஆக எட்டு வடிவங்களை உடையவன். "இருநிலனாய்த் தீயாகி நீரும் ஆகி, இயமானனாய், எறியும் காற்றும் ஆகி, அருநிலைய திங்களாய், ஞாயிறாகி, ஆகாசமாய் அட்டமூர்த்தியாகி" என்ற திருநாவுக்கரசர் அருளிய நின்ற திருத்தாண்டகம் கூறுமாறு அறிக. இருவினைகளாற் பிறவியும் பிறவியால் இருவினைகளும் என இவை காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய் முடிவின்றித் தொடர்தலின் 'வீட்ட அருந்தளை' என்றார்.

10054. 'என்னைத்தான் முதல் ஆகிய உருவங்கள் எவையும்
முன்னைத் தாய் தந்தை எனும் பெரு மாயையில் மூழ்கி,
தன்னைத் தான் அறியாமையின், சலிப்ப; அச் சலம் தீர்ந்து,
உன்னைத் தாதை என்று உணர்குவ, முத்தி வித்து, ஒழிந்த.

என்னைத் தான் முதலாகிய உருவங்கள் எவையும் - *உற்பத்திக்குக் காரணமான என்னை முதலாக உடைய உயிர் வருக்கங்கள் எல்லாம்;* ***முன்னை தாய் தந்தை எனும் பெரு மாயையில் மூழ்கி*** - *பிறப்புக்கு முதலான தாய் தந்தை எனும் சுற்றமாகிய உலக மாயையில் அழுந்தியிருக்கும் உண்மை மறந்து;* ***தன்னைத் தான் அறியாமையில் சலிப்ப*** - *தம்முடைய ஆத்ம வடிவத்தையும் அது நீயாயிருத்தலையும் தம்மால் அறிய முடியாமல் தளர்ச்சியடைந்து துன்பம் அடைவனவாம்;* ***அச்சலம் தீர்ந்து ஒழிந்த உன்னைத் தாதை என்று உணர்குவ முத்திவித்து*** - *அந்த பொய்மை நீங்கி விலகியவாகிய சீவன்கள் உன்னையே எல்லாவற்றுக்கும் முதலாகிய தந்தை என்று அறிவனவாம்; அவையே வீட்டுலகத்தில் விளையும் வித்தாவனவாம்.*

உயிர்க்குப் பிறவி தரும் தாய் தந்தையரை அறிதலும் வினையையும், பிறவியையும் கூட்டுவிக்கும் அதிகாரி முதல்வனாகிய பிரமனை அறிதலும், அதற்கும் மேலாக தன் சங்கற்பத்தால் அனைத்தையும் நடத்துகின்ற பரம்பொருளாகிய முதல்வனே தந்தை என அறிதலும் ஆகிய மூன்று நிலைகளுள் இரண்டு பிறவிக்கு வித்து, இறுதி ஒன்று வீட்டுக்கு வித்து என்றார்.

10055. "ஐ - அஞ்சு ஆகிய தத்துவம் தெரிந்து அறிந்து,
அவற்றின்
மெய் எஞ்சாவகை மேல் நின்ற நினக்குமேல் யாதும்
பொய் எஞ்சா இலது" என்னும் ஈது அரு மறை
புகலும்;
வய்யம் சான்று; இனி, சான்றுக்குச் சான்று இலை,
வழக்கால்.

ஐ அஞ்சு ஆகிய தத்துவம் தெரிந்து அறிந்து - *பூதம் 5, புலன் 5, பொறி 5, கன்மேந்திரியம் 5, மகத், அகங்காரம், மனம் மூலப்பிருகிருதி, சீவன் 5 என்று கூறப்படும் ஐந்து ஐந்துகளாகிய இருபத்தைந்து தத்துவங்களையும் நன்கு ஆராய்ந்து அறிந்து;* ***அவற்றின் மெய் எஞ்சாவகை மேல் நின்ற நினக்கு மேல் யாதும் பொய் எஞ்சா இலது*** - *அவற்றைச் சரீரமாகக் கொண்டு சரீரியாக சிறிதும் குறைவு படாமல் நடத்தி மேலாய் நின்ற இருபத்தாறாவது தத்துவமாக நின்ற உனக்கு மேல் எதுவும் உண்மையாக இல்லை;* ***என்னும் ஈது*** - *என்கின்ற இவ்வுண்மையை;* ***அருமறை புகலும்*** - *அரிய வேதம் எடுத்துக் கூறும்; வய்யம் சான்று - இதற்கு இவ்வுலகமே (நின்னால் இயங்குதலின் நீ இன்றி இயங்காமையின் சான்றாகும்;* ***இனி சான்றுக்குச் சான்று இலை*** - *சாட்சிக்கு இன்னொரு சாட்சி வேண்டுதல் இல்லை ஆதலின் இதை இனியும் நிரூபிக்க வேண்டியதின்று;* ***வழக்கால்*** - *இது வழக்கும் ஆகும்.*

உலகு என்பது (வையம்) உயர்ந்தோர் மாட்டே ஆதலின் உயர்ந்தோர்களே சான்று எனலும் ஆம். பரம்பொருள் சரீரியாக இருந்து இருபத்தைந்து தத்துவங்களை சரீரமாகக் கொண்டு இயக்குவது என்பதாகிய சரீர சரீரி பாவம் இங்கு கூறப்பட்டுள்ளது.

10056. 'அளவையால் அளந்து, "ஆம்," "அன்று", என்று

அறிவுறும் அமைதி
உளவை யாவையும் உனக்கு இல்லை; உபநிடத்து
உனது
களவை ஆய்ந்து உறத் தெளிந்திலது ஆயினும்,
கண்ணால்,
துளவை ஆய் முடியாய்! ''உளை நீ'' எனத் துணியும்.

துளவை ஆய் முடியாய்! - திருத்துளசியை ஆராய்ந்து எடுத்துச் சிறந்து அணிந்த திருமுடி உடைய திருமாலே!; **அளவையால் அளந்து** - பிரமாணங்களால் ஆராய்ந்து அளவிட்டு 'ஆம்' 'அன்று' என்று அறிவுறும் அமைதி; **உளவை யாவையும் உனக்கு இல்லை** - உண்டு என்றும் இல்லை என்றும் அறிவுறுத்தப்படும் தன்மை உடைய நிலைகள் எவையும் உன்னிடம் பயன்படா; இல்லையாகும்; **உபநிடத்து** - உபநிடதங்களில்; **உனது களவை ஆய்ந்து உறத் தெளிந்திலது ஆயினும்** - நீ எல்லாவற்றினும் மறைந்து அவையேயாய் இருந்து கொண்டிருக்கும் களவை ஆராய்ந்து உன்னை நன்கு காண இயன்றிலது ஆனாலும் அது; **கண்ணால் 'நீ உளை' எனத் துணியும்** - தன் ஞானக்கண்ணால் நீ அறியவாரா விடினும் இருக்கின்றாய் என்று அறுதியிட்டுக் கூறும்.

பிரமாணங்களால் பிரமாணங்களுக்குக் கட்டுப்பட்ட பொருள்களைத் தான் ஆராய்தல் இயலும். பிரமாணங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட பொருள்களை ஆராய இயலாது; கடலைப் படியால் முகந்தளத்தல் இயலாமை போல என்க. தன்னை அளக்கும் அளவைகளாகவும் அவனே இருக்கிற போது அளக்குமாறு எவ்வாறு? என்றார். உபநிடதம் சரீர சரீரி பாவத்தால் அந்தர்யாமியாய் உள்ள இறைவனைக் கட்புலனாக அறிய இயலாவிடினும் அனுமானத்தால் உண்டு என்று துணியும்; பகலுக்கும் இரவுக்கும் இடையில் மாலை என்பது உண்டு என அறிதல் போல எனினும் ஆம்.

10057. **'கரணம் என்று உள உன்னை வந்து அறிவு**
காணாமே,
அரணம் அல்லவர்க்கு இவை கடந்து அகல்வு அரிது
ஆக,
மரணம் தோற்றம் என்று இவற்றிடை மயங்குப;
அவர்க்கு உன்
சரணம் அல்லது ஓர் சரண் இல்லை, அன்னவை
தவிர்ப்பான்.

அரணம் அல்லவர்க்கு - உன்னைத் தமக்குப் பாதுகாவலாகப் பற்றாதவர்களுக்கு; **உன்னை வந்து அறிவு காணாமே** - உன்னை நெருங்கி அறிவினால் அறிந்து கொள்ளாதபடி; **கரணம் என்று உள** - ஐம்பொறிகள் என்றுள்ளவைகள் பெருந்தடையாக ஆகும்; **(அதனால்) இவை கடந்து அகல்வு அரிதாக** - இப்

பொறிகளைக் கடந்து மேற்சென்று அறிதல் முடியாததாக; **மரணம் தோற்றம் என்று இவற்றிடை மயங்குப** - இறப்பு பிறப்பு என்ற பாசவலைக்குட்பட்டு மீண்டும் மீண்டும் தடுமாறுவர்; **அன்னவை தவிர்ப்பான்** - அப்பிறப்பு இறப்புகளாகிய துன்பங்களை நீக்குதற்கு; **அவர்க்கு** - அவர்களுக்கு; **உன் சரணம் அல்லது ஓர் சரண் இல்லை** - உன் திருவடியிணைகள் அல்லாமல் வேறு ஓர் புகலிடம் இல்லை.

சரணாகதமே விவேக மார்க்க ம ் வேறு அன்று என்று பிரபத்தியைக் கூறினார்.

10058. 'தோற்றம் என்பது ஒன்று உனக்கு இல்லை;
நின்கணே தோற்றும்,
ஆற்றல் சால் முதல் பகுதி; மற்று அதனுள் ஆம்,
பண்பால்
காற்றை முன்னுடைப் பூதங்கள்; அவை சென்று,
கடைக்கால்
வீற்று வீற்று உற்று வீவுறும்; நீ என்றும் விளியாய்.

தோற்றம் என்பது ஒன்று உனக்கு இல்லை - தோன்றுதல் என்பதாகிய தன்மை உனக்கு இல்லை (அநாதி); **ஆற்றல் சால் முதற்பகுதி நின்கணே தோற்றும்** - வலிமை மிக்க மூலப்பிருகிருதி மாயை என்கிற தத்துவம் நின்னிடத்திருந்து வெளிப்படும்; **மற்று அதனுள் ஆம் பண்பால்** - பின்னர் அதின் உள்ளிருந்து ஒன்றொன்றாக வெளிப்படும் முறையால்; **காற்றை முன்னுடைப் பூதங்கள்** - காற்று, ஆகாயம் முதலாகிய ஐம்பூதங்கள் தோற்றும்; **கடைக்கால்** - ஊழிமுடிவில்; **அவை சென்று வீற்று வீற்று உற்று வீவுறும்** - ஒன்று ஒன்றுக்குள் ஒடுங்கி அழிந்து போகும்; **நீ என்றும் விளியாய்** - நீ எப்பொழுதும் அழியமாட்டாய்.

தோற்றமும் இறுதியும் பரம்பொருளுக்கு இல்லை என்பதும், தத்துவங்களுக்கு அவ்விரண்டும் உண்டு என்பதும் கூறப் பெற்றன.

10059. 'மின்னைக் காட்டுதல்போல் வந்து விளியும் இல்
உலகம் -
தன்னைக் காட்டவும், தருமத்தை நாட்டவும், தனியே
என்னைக் காட்டுதி; இறுதியும் காட்டுதி; எனக்கும்
உன்னைக் காட்டலை; ஒளிக்கின்றும் இலை, மறை

உரையால்.

மின்னைக் காட்டுதல் போல் வந்து விளியும் இவ் உலகம் தன்னைக் காட்டவும் - வானம் மின்னலைக் காட்டுதல் போல தோன்றி உடனே மறையும் இந்த

உலகத்தைக் காட்டவும்; **தருமத்தை நாட்டவும்** - இவ்வுலகில் தருமத்தை நிலை நிறுத்தவும்; **தனியே** - உன்னின் வேறாக; **என்னைக் காட்டுதி** - என்னைப் படைக்கிறாய்; **இறுதியும் காட்டுதி** - எனக்கு அழிவையும் உண்டாக்குகிறாய்; **எனக்கும்-; உன்னைக் காட்டலை** - உலக காரணமானவனாகிய உன் உண்மை நிலையைக் காட்டுவாயல்லை; **ஒளிக்கின்றும் இலை** - மறைத்திருக்கின்றாயும் இல்லை; **மறை உரை** - இவை அனைத்தையும் வேதங்கள் கூறுகின்றன.

ஆல், அசை. 'மறை உரையால்' நான் உன்னை அறிதலின் ஒளிக்கின்றாயும் அல்லை என்றும் உரை கூறுவர். தோன்றிய உடனே மறையும் மின்னல் போல என்பதால் சகம் என்பர். சகம் - நிலையற்றது.

10060. 'என் உருக் கொடு இவ் உலகினை ஈனுதி; இடையே
உன் உருக் கொடு புகுந்து நின்று ஓம்புதி;
உமைகோன்
தன் உருக் கொடு துடைத்தி; மற்று இது தனி
அருக்கன்
முன் உரு கொடு பகல் செயும் தரத்தது - முதலோய்!

முதலோய்! - எல்லாவற்றுக்கும் மூலமானவனே!; **என் உருக்கொடு இவ் உலகினை ஈனுதி** - பிரமனாகிய என் வடிவம் கொண்டு இந்த உலகத்தை உண்டாக்குகிறாய்; **இடையே** - நடுவில்; **உன் உருக்கொடு புகுந்து நின்று ஓம்புதி** - திருமாலாகிய உன் வடிவத்தை எடுத்துக் கொண்டு புகுந்து நின்று பாதுகாக்கிறாய்; **உமை கோன் தன் உருக்கொடு துடைத்தி** - உமாதேவியின் கணவராகிய சிவபெருமான் வடிவம் கொண்டு அழிக்கிறாய்; **மற்று இது** - நீ செய்யும் இச்செயல்; **தனி அருக்கன்** - ஒப்பற்ற ஒருவனாகிய சூரியன்; **முன் உருக்கொடு பகல் செயும் தரத்தது** - கருதிய உருவம் கொண்டு காலையில் பகலை உண்டாக்கி, உச்சத்தில் பகலை நடத்தி நிறுத்தி, தனது மறைவால் மாலையில் பகலை முடித்தல் போல உள்ளதாம். காலைச் சூரியன், உச்சிச் சூரியன், மாலைச் சூரியன் என்று மூன்றாகாது ஒன்றாதல் போல மும்மூர்த்திகளாக அதிட்டித்து நின்று முத்தொழிலும் செய்வான் ஒருவனே என்றார் என்க.

10061. 'ஓங்காரப் பொருள் தேருவோர்தாம் உனை
உணர்வோர்;
ஓங்காரப் பொருள் என்று உணர்ந்து, இரு வினை
உகுப்போர்;
"ஓங்காரப் பொருள் ஆம்" "அன்று" என்று ஊழி
சென்றாலும்,
ஓங்காரப் பொருளே பொருள் என்கலா உரவோர்.

ஓங்காரப் பொருள் தேருவோர்தாம் உனை உணர்வோர் - பிரணவப் பொருளை ஆராய்ந்தறிகின்றவர்களே உன் உண்மையான சொரூபத்தை உணர்வாராவர் (அவர்கள்); **ஓங்காரப் பொருள் என்று உணர்ந்து இருவினை உகுப்போர்** - உன்னைப் பிரணவப் பொருள் என்ற தியானித்து இருவினைகளும் கழியப் பெற்று முத்தி அடைவர்; **ஓங்காரப் பொருளே பொருள் என்கலா உரவோர்** - பிரணவப் பொருளே பரம்பொருளாகும் என்ற உண்மையை உணரமாட்டாத அறிவை உடையவர்கள்; **ஓங்காரப் பொருள் ஆம்** - இறைவனாகிய நீ பிரணவப் பொருளாக உள்ளாய் என்றும்; **'அன்று' என்று** - இல்லை என்றும் தடுமாறி; **ஊழி சென்றாலும்** - உகாந்த காலம் கடந்தாலும் (பிறவியிலிருந்து வீடு பெறார்.)

பரம் பொருளே பிரணவமாகிய 'ஓம்' என்பது தியானிப்பார் சிறப்புக் கூறியது. தன் தன்மையும், பரம்பொருள் தன்மையும், புருஷார்த்தங்களின் தன்மையும், அடையும் உபாயத்தின் தன்மையும், அதற்கு விரோதிகளாக உள்ளவற்றின் தன்மையும் ஆகிய ஐந்தையும் பிரணவம் தன் சொல்லாலும் பொருளாலும் உணர்த்துவது.

10062. 'இனையது ஆகலின், எம்மை மூன்று உலகையும்
ஈன்று, இம்
மனையின் மாட்சியை வளர்த்த எம் மோயினை
வாளா
முனையல்'' என்று அது முடித்தனன் - முந்து நீர்
முளைத்த
சினையின் பந்தமும் பகுதிகள் அனைத்தையும்
செய்தோன்.

முந்து நீர் முளைத்த சினையின் பந்தமும் பகுதிகள் அனைத்தையும் செய்தோன் - நிலத்திற்கு முன்னதாகிய நீரிலிருந்து தோன்றிய முட்டை வடிவான இவ் வண்டத்தையும் அவற்றின் பகுதியாகிய பல்வேறு யோனி பேதங்களையும் படைத்தருளியவனாகிய பிரமன்; **இனையது ஆகலின்** - பரம்பொருளாகிய நீயே இராமனாக அவதரித்தலின்; **எம்மை மூன்று உலகையும் ஈன்று இம்மனையின் மாட்சியை வளர்த்த எம்மோயினை வாளா முனையல்!** - என்னையும் மூவுலகங்களையும் பெற்றெடுத்து இல்லற மேன்மையை உன்னோடிருந்து அழகுற நடத்துகிற சர்வ சக்தியாகிய எம் தாயை வீணே வெறுக்க வேண்டா; **என்று அது முடித்தனன்** - என்று கூறித் தன் உரையை நிறைவு செய்தான்.

சிவபெருமான் உண்மை உணர்த்தல்

10063. என்னும் மாத்திரத்து, ஏறு அமர் கடவுளும்
இசைத்தான்;
'உன்னை நீ ஒன்றும் உணர்ந்திலை போலுமால்,
உரவோய்!
முன்னை ஆதி ஆம் மூர்த்தி நீ; மூவகை உலகின்

அன்னை சீதை ஆம் மாது, நின் மார்பின் வந்து
அமைந்தாள்.

என்னும் மாத்திரத்து - என்று பிரமன் இராமனுக்கு உண்மை உணர்த்திய அளவில்; **ஏறு அமர் கடவுளும் இசைத்தான்** - எருதின் மேல் அமர்ந்துள்ள கடவுளாய சிவனும் (பின்வருமாறு) உண்மை உணர்த்தினான்; **உரவோய்!** - வலிமை உள்ள இராமனே!; **நீ உன்னை ஒன்றும் உணர்ந்திலை போலுமால்** - நீ உன்னை இன்னவாறு என்று ஒரு சிறிதும் உணர்ந்தாயில்லை போலும்; **நீ முன்னை ஆதி ஆம் மூர்த்தி** - நீ எல்லார்க்கும் முற்பட்டவனாகிய ஆதிப் பரம்பொருள்; **சீதை அம்மாது நின் மார்பின் வந்து அமைந்தாள் மூவகை உலகின் அன்னை** - சீதை என்கிற பெண் உன் திருமார்பில் வந்து பொருந்தியிருப்பவளாகிய மூவுலகங்களுக்கும் தாயாகிய பிராட்டியாவாள்.

10064. 'துறக்கும் தன்மையள் அல்லளால், தொல்லை எவ்
உலகும்
பிறக்கும் பொன் வயிற்று அன்னை; இப் பெய்வளை
பிழைக்கின்,
இறக்கும் பல் உயிர்; இராமன்! நீ இவள் திறத்து
இகழ்ச்சி
மறக்கும் தன்மையது' என்றனன் - வரதர்க்கும்
வரதன்.

இராமன்! - இராமனே!; **தொல்லை எவ் உலகும் பிறக்கும் பொன் வயிற்று அன்னை** - பழயதாகிய எல்லா உலகங்களும் தோன்றுதற் கிடனாகிய அழகிய உதரத்தையுடைய மகாமாதாவாகிய இவள்; **துறக்கும் தன்மையள் அல்லள்** - உன்னால் கைவிடப்படும் தன்மை உடையவளல்லள்; **இப்பெய்வளை பிழைக்கின் பல்உயிர் இறக்கும்** - இப்பெண் பிழை செய்வாளானால் எல்லா உயிர்களும் இறந்துபடும்; **நீ இவள் திறத்து இகழ்ச்சி மறக்கும் தன்மையது** - நீ இவள் விஷயத்தில் அலட்சியம் காட்டுவது மறந்து விடத் தக்கது; **என்றனன் வரதர்க்கும் வரதன்** - என்று கூறினான் வரந்தரும் கடவுளர்க்கு வரம் தரும் சிவபெருமான்.

சிவன் தயரதனுக்குக் கூறல்

10065. பின்னும் நோக்கினான், பெருந் தகைப் புதல்வனைப்
பிரிந்த
இன்னலால் உயிர் துறந்து, இருந் துறக்கத்துள்
இருந்த
மன்னவற் சென்று கண்டு, 'நின் மைந்தனைத்
தெருட்டி,

முன்னை வன் துயர் நீக்குதி, மொய்ம்பினோய்!'
என்றான்.

பின்னும் நோக்கினான் - (சிவன் மேலும் செய்ய வேண்டுவதை மனத்தால் நினைத்துப் பார்த்து; **பெருந்தகைப் புதல்வனைப் பிரிந்த இன்னலால் உயிர் துறந்து இருந் துறக்கத்துள் இருந்த மன்னவன் சென்று கண்டு** - மேம்பாடுடைய மகனாகிய இராமனைப் பிரிந்த துன்பத்தால் உயிர் போகப் பெற்று சுவர்க்க லோகத்தில் இருந்த தசரதனைச் சென்று பார்த்து; **'மொய்ம்பினோய்! நின்மைந்தனைத் தெருட்டி முன்னை வன்துயர் நீக்குதி என்றான்** - வலிமை படைத்தவனே! உன் மகனாகிய இராமனைத் தெளிவித்து அவன் மனத்தில் உள்ள வலிய துன்பத்தைப் போக்குவாயாக என்று கூறினான்.

10066. ***ஆதியான் பணி அருள் பெற்ற அரசருக்கு அரசன்***
காதல் மைந்தனைக் காணிய உவந்தது ஓர்
கருத்தால்
பூதலத்திடைப் புக்கனன்; புகுதலும், பொரு இல்
வேத வேந்தனும் அவன் மலர்த் தாள்மிசை
விழுந்தான்.

ஆதியான் பணி அருள் பெற்ற அரசருக்கு அரசன் - சிவபெருமான் கட்டளையாகிய அருளைப் பெற்ற சக்கரவர்த்தியாகிய தயரதன்; **காதல் மைந்தனைக் காணிய உவந்தது ஓர் கருத்தால்** - தன் அன்பு மகனைக் காண வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்ட ஓர் எண்ணத்தால்; **பூதலத்திடைப் புக்கனன்** - மண்ணுலகத்தில் நுழைந்தான்; **புகுதலும்** - (அவ்வாறு) பூமிக்கு வருதலும்; **பொருஇல் வேத வேந்தனும் அவன் மலர்த் தாள்மிசை விழுந்தான்** - ஒப்பற்ற வேதத் தலைவனான இராமனும் அத்தயரதனது மலர்போலும் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.;

10067. ***வீழ்ந்த மைந்தனை எடுத்து, தன் விலங்கல் ஆகத்தின்***
ஆழ்ந்து அழுந்திடத் தழுவி, தன் கண்ணின் நீர்
ஆட்டி
வாழ்ந்த சிந்தையின் மனங்களும் களிப்புற, மன்னன்
போழ்ந்த துன்பங்கள் புறப்பட, நின்று இவை
புகன்றான்.

மன்னன் - தயரதன்; **வீழ்ந்த மைந்தனை எடுத்து** - தன்னடியில் விழுந்து வணங்கிய மகனைத் தூக்கி; **தன் விலங்கல் ஆகத்தின் ஆழ்ந்து அழுந்திடத் தழுவி** - தன்னுடைய அகன்ற மார்பின்கண் நன்றாக அழுந்தும் படி இறுக அணைத்து; **தன் கண்ணின் நீர்**

ஆட்டி - *தன் கண்ணிலிருந்து வருகின்ற கண்ணநீரால் அவனை முழுக்காட்டி;* **போழ்ந்த துன்பங்கள் புறப்பட** - *இதுகாறும் அவனைப் பிரிந்ததனால் ஏற்பற்ற துன்பங்கள் வெளியேற;* **நின்று இவை புகன்றான்** - *எதிர் நின்று பின்வரும் சொற்களைச் சொன்னான்.*

10068. **'அன்று கேகயன் மகள் கொண்ட வரம் எனும் அயில்**
வேல்
இன்றுகாறும் என் இதயத்தினிடை நின்றது,
என்னைக்
கொன்று நீங்கலது, இப்பொழுது அகன்றது, உன்
குலப் பூண்
மன்றல் ஆகம் ஆம் காந்த மா மணி இன்று வாங்க.

கேகயன் மகள் அன்று கொண்ட வரம் எனும் அயில்வேல் என் இதயத்தினிடை இன்றுகாறும் நின்றது - *கேகயத்தரசன் மகளாகிய கைகேயி (அயோத்தியில் உனது பட்டாபிஷேகத்துக்கு நாள் குறித்த) அன்று என்னிடம் பெற்றுக் கொண்ட வரம் என்ற கூரிய வேல் என நெஞ்சகத்து இன்று வரை தங்கியிருந்தது;* **என்னைக் கொன்று நீங்கலது** - *என்னைக் கொலை செய்து இறக்கடித்த பிறகும் நீங்கவில்லை;* **இன்று உன் குலப்பூண் மன்றல் ஆகம் ஆம் காந்த மாமணி வாங்க இப்பொழுது அகன்றது** - *இன்றைக்கு (உன்னை இறுகத் தழுவிய போது) உன் சிறந்த ஆபரணங்களை அணிந்த மணம் பொருந்திய மார்பு ஆகிய காந்தமாமணி இழுத்த படியால் இப்பொழுது (அவ்வேல்) அகன்று போயிற்று.*

வரம்; 'இராமன் வனம் போக வேண்டும்' என்று கேட்ட வரத்தைக் குறித்தது. பரதன் நாடாள்வதில் தயரதனுக்கு வெறுப்பின்மை. "மண்ணே கொள் நீ மற்றைய தொன்றும் மற (கம்ப. 1522) என்பதாலும் உணரலாகும். போரிடைப் புண்ணில் படைக்கலத் துகள்கள் சிக்கியிருக்குமானால் காந்த மணியைப் புண்ணின் மேல் காட்டின் இரும்புத் துண்டுகள் காந்தத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு வெளியேறும் சிகிச்சைமுறை பற்றி வரத்தை வேல் ஆகவும் அது தைத்த தயரதன் இதயத்திலிருந்து அதனை வெளியேற்ற இராமனது தழுவிய மார்பு காந்த மணியாகவும் இங்கு கொள்ளப் பெற்றதைக் காட்சிப் படலத்து 63 ஆம் பாடலோடு (கம்ப. 5131) பொருத்திப் பார்த்து அறிக.

10069. **'மைந்தரைப் பெற்று வான் உயர் தோற்றத்து**
மலர்ந்தார்,
சுந்தரப் பெருந் தோளினாய்! என் துணைத் தாளின்
பைந் துகள்களும் ஒக்கிலர் ஆம் எனப் படைத்தாய்;
உய்ந்தவர்க்கு அருந் துறக்கமும் புகழும் பெற்று
உயர்ந்தேன்.

சுந்தரப் பெருந்தோளினாய் - அழகிய பெரிய தோள்களை உடைய இராமனே!; **மைந்தரைப் பெற்று வானுயர் தோற்றத்து மலர்ந்தார் என் துணைத்தாளின் பைந் துகள்களும் ஒக்கிலர் ஆம் எனப் படைத்தாய்** - நல்ல மக்களைப் பெற்று மிக உயர்ந்த பெருமையுடன் விளங்கியவர்கள் கூட எனது இரண்டுகால்களில் உள்ள சிறு தூசுக்கும் ஒப்பாகார் என்னும்படி நீ எனக்குச் சிறந்த பெருமையை உண்டாக்கித் தந்தாய்; **உய்ந்தவர்க்கு அருந் துறக்கமும் புகழும் பெற்று உயர்ந்தேன்** - (தீவினையிலிருந்து) பிழைத்தவர்களுக்குப் பெறுதற்கரிய மேல் உலகமும், புகழும் (மறுமைக்கும் இம்மைக்குமாகப்) பெற்று (உன்னால் இருமையிலும்) உயர்ந்தேன்.

10070. **'பண்டு நான் தொழும் தேவரும் முனிவரும் பாராய்,**
கண்டு கண்டு எனைக் கைத்தலம் குவிக்கின்ற
காட்சி;
புண்டரீகத்துப் புராதனன்தன்னொடும் பொருந்தி
அண்டமூலத்து ஓர் ஆசனத்து இருத்தினை, அழக!'

அழக - அழகனே!; **நான் பண்டு தொழும் தேவரும் முனிவரும்** - நான் முன்பு வணங்குகின்ற தேவர்களும் முனிவர்களும்; **எனைக் கண்டு கொண்டு கைத்தலம் குவிக்கின்ற காட்சி பாராய்** - என்னைத் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்து கைகளைக் குவித்து வணங்குகிற காட்சியைப் பார்ப்பாயாக; **புண்டரீகத்துப் புராதனன் தன்னொடும் பொருந்தி** - தாமரைத்தவிசில் உள்ள பழயவனாகிய பிரமனோடும் கூடிச் சமானமாக; **அண்டமூலத்து ஓர் ஆசனத்து இருத்தினை** - அண்டகோளத்தின் முகப்பின்கண் ஒப்பற்ற பீடத்தில் என்ன இருக்கச் செய்தாய்.

சீதையைத் தயரதன் தேற்றல்

10071. **என்று, மைந்தனை எடுத்து எடுத்து, இறுகுறத் தழுவி,**
குன்று போன்று உள தோளினான், சீதையைக் குறுக,
தன் துணைக் கழல் வணங்கலும், கருணையால்
தழுவி,
நின்று, மற்று இவை நிகழ்த்தினான், நிகழ்த்த அரும்
புகழோன்;

குன்றுபோன்று உள தோளினான் - மலைபோன்றுள்ள தோள்களை உடையவனாகிய தயரதன்; **என்று** - என்று கூறி; **மைந்தனை எடுத்து இறுகுறத் தழுவி** - மகனைத் தூக்கி நன்றாகத் தழுவிப் பின்னர்; **சீதையைக் குறுக** - சீதை இருந்த இடத்தை அணுக; **தன் துணைக் கழல் வணங்கலும்** - தனது இரண்டு அடிகளைப்

பிராட்டி வணங்குதலும்; ***கருணையால் தழுவி*** *- அன்பு கலந்த கண்ணோட்டத்தால் அவளை அருளி;* **நிகழ்த்த அரும் புகழோன்** *- கூறுதற்கரிய நின்ற புகழை உடைய தயரதன்;* **மற்று இவை நிகழ்த்தினான்** *- பின்வரும் சொற்களைச் சொன்னான்.*

10072. "நங்கை! மற்று நின் கற்பினை உலகுக்கு நாட்ட,
அங்கி புக்கிடு" என்று உணர்த்திய அது மனத்து
அடையேல்;
சங்கை உற்றவர் பெறுவதும் உண்டு; அது சரதம்;
கங்கை நாடுடைக் கணவனை முனிவுறக் கருதேல்.

நங்கை! *- சீதையே!;* **நின் கற்பினை உலகுக்கு நாட்ட அங்கிபுக்கிடு என்று உணர்த்திய அது மனத்து அடையேல்** *- உனது கற்பின் சிறப்பை உலகின் கண் நிலை நிறுத்த வேண்டி 'நெருப்பின் கண் புகும்படியாக' இராமன் கூறிய அதனை மனத்துக் கொள்ளாதே;* **சங்கை உற்றவர் பெறுவதும் உண்டு, அது சரதம்** *- உலகில் சந்தேகம் உற்றவர்கள் இவ்வாறு நெருப்பின் மூலமாகவும் பிறவற்றின் மூலமாகவும் மெய்ப்பிக்கச் செய்து அதனால் ஐயம் நீங்குதல் கண்கூடு; உலகில் இயல்பாக நடைபெறுவதே;* **கங்கை நாடு உடைக் கணவனை முனிவுறக் கருதேல்** *- (அவ்வாறு சாதிக்கச் செய்ததுபற்றி) கோசல நாட்டிற்கு அரசனான உன் கணவனை வெறுக்கக் கருதாதே.*

உலகின்கண் உள்ளார் எவரேனும் உன் கற்பில் ஐயம் கொள்வராயின் அது நீங்கி அவர் தெளிய வேண்டி 'அங்கி புக்கிடு' என்றானே அன்றி, அவனுக்குச் சந்தேகம் என்பது அந்நிகழ்ச்சிக்குப் பொருளாகாது என்று தயரதன் மகன் செயலுக்குக் காரணம் கூறி மருகியைத் தேற்றினான். இக் காரணத்தை இராமன் கூறியதாகக் கூறாமல் தயரதன் மூலமாகக் கூறியதாக அமைத்தது கவியின் சாதுர்யத்தை எடுத்துக்காட்டும் என்பர். மகாவித்துவான், மயிலம், வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள்.

10073. ""பொன்னைத் தீயிடைப் பெய்தல் அப் பொன்னுடைத்
தூய்மை -
தன்னைக் காட்டுதற்கு" என்பது மனக் கொளல்
தகுதி;
உன்னைக் காட்டினன், "கற்பினுக்கு அரசி" என்று,
"உலகில்,
பின்னைக் காட்டுவது அரியது" என்று எண்ணி, இப்
பெரியோன்.

"பொன்னைத் தீயிடைப் பெய்தல் அப்பொன்னுடைத் தூய்மை தன்னைக் காட்டுதற்கு" என்பது மனக்கொளல் தகுதி *- பொன்னை நெருப்பில் போடுவது*

பொன்னைச் சொக்கத் தங்கம் என உலகிற்குக் காண்பிப்பதற்காகத்தான் என்று மனத்தின் கண் நினைத்தலே தகுதி (அதுபோல); **இப்பெரியோன்** - குணங்களால் உயர்ந்த இவன்; **உலகில் பின்னைக் காட்டுதற்கு அரியது என்று எண்ணி உன்னை 'கற்பினுக்கு அரசி' என்று காட்டினன்** - உலகத்தில் (இச்சமயம் தவறினால்) பிறகு தெளிவித்தல் இயலாது என்று கருதி உன்னை 'கற்பிற் சிறந்தவள்' என்று (இந் நிகழ்ச்சியால்) தெளிவித்தான்.

சுத்தத் தங்கம் தீயில் இட்டால் குறையாது மாற்றும் எடையும், அதனைத் தீயில் இட்டே அறிவர். ஆகவே உலகிற்காகச் சான்று வேண்டல் தவறன்று.

10074. 'பெண் பிறந்தவர், அருந்ததியே முதல் பெருமைப்
பண்பு இறந்தவர்க்கு அருங் கலம் ஆகிய பாவாய்!
மண் பிறந்தகம் உனக்கு; நீ வான்நின்றும் வந்தாய்;
எண் பிறந்த நின் குணங்களுக்கு இனி இழுக்கு
இலையால்'

பெண் பிறந்தவர் அருந்ததியே முதல் பெருமைப் பண்பு இறந்தவர்க்கு அருங்கலம் ஆகிய பாவாய்! - பெண்ணாய்ப் பிறந்தவர்களாகிய அருந்ததி முதலாகிய பெருமையின் எல்லை கடந்தவர்களுக்கும் அணிகலம் போல உள்ள பெண்ணே! **உனக்கு பிறந்தகம் மண்** - உனக்குப் பிறப்பிடம் இம் மண்ணாகும்; **(ஆனால்) நீ வான் நின்றும் வந்தாய்** - நீ வீட்டுலகத்தின் நின்றும் இங்கு வந்து அவதரித்தாய்; **எண் பிறந்த நின் குணங்களுக்கு இழுக்கு இனி இலையால்** - உலகால் நன்கு மதிக்கற்பாடு உடைய நின் சிறந்த குணங்களுக்கு யாதொரு குறையும் இனி வராது.

'எண் பிறந்த' என்பது நன்கு மதிக்கற்பாடு உடைய "சான்றோரால் எண்ணப்பட" என்ற (குறள் 922) குறளில் எண்ணுதல் நன்கு மதித்தலாமாறு அறிக. 'எண்பு இறந்த' எனப் பிரித்து 'கணக்கற்ற' எனப்பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று.

தயரதன் இலக்குவனைப் பாராட்டல்

10075. என்னச் சொல்லி, அவ் ஏந்திழை திரு மனத்து
யாதும்
உன்னச் செய்வது ஓர் முனிவு இன்மை மனம்
கொளா உவந்தான்;
பின்னைச் செம்மல் அவ் இளவலை, உள் அன்பு
பிணிப்ப,
தன்னைத் தான் எனத் தழுவினன், கண்கள் நீர்

ததும்ப.

செம்மல் - *தயரதன்;* ***என்னச்சொல்லி*** - *என்று இவ்வாறு உரைத்து;* ***அவ் ஏந்திழை திருமனத்து யாதும் உன்னச் செய்வது ஓர் முனிவு இன்மை மனம் கொளா உவந்தான்*** - *அந்தச் சீதை தன் நல்ல மனத்தில் சிறிதும் கருதுகின்ற வெறுப்பு இன்மை நிகழ்ந்தபடியைத் தன் மனத்தில் அறிந்து மகிழ்ச்சி அடைந்தான்;* ***பின்னை*** - *பிறகு;* ***அவ் இளவலை*** - *அந்த இளைய பெருமாளாகிய இலக்குவனை;* ***உள்அன்பு பிணிப்ப*** - *மனத்தகத்துச் சிறந்த அன்பு கட்டி இழுக்க;* ***தன்னைத்தான் என கண்கள் நீர் ததும்ப தழுவினன்*** - *தானே தன்னைத் தழுவிக்கொள்வது போல கண்களில் நீர் பெருகத் தழுவிக்கொண்டான்.*

தான் அவன் என்னும் வேறின்மையைத் தயரதன் இலக்குவன்பால் கண்டான். தனக்குக் கண்ணும் உயிருமாம் இராமனைத்தான் இருந்து காத்தாற் போல அவன் பதினான்கு ஆண்டுகள் உடனிருந்து காத்தவன். எனவேதான் அவன் என வேறின்மை கண்டான் ஆயிற்று; அகத்தே அன்பு தழுவ புறத்தே மேனிதழுவியது.

10076. கண்ணின் நீர்ப் பெருந் தாரை மற்று அவன் சடைக் கற்றை
மண்ணின் நீத்தம் ஒத்து இழிதர, தழீஇ நின்று, 'மைந்த!
எண் இல் நீக்க அரும் பிறவியும் என் நெஞ்சின் இறந்த
புண்ணும் நீக்கினை, நுமையனைத் தொடர்ந்து உடன் போந்தாய்.

கண்ணின் நீர்ப்பெருந்தாரை - *(தயரதன்) கண்களிலிருந்து வழிகின்ற பெரிய நீர் ஒழுக்கானது;* ***மற்றுஅவன் சடைக்கற்றை மண்ணின் நீத்தம் ஒத்து இழுதர*** - *அந்த இலக்குவனது சடாபாரமாகிய மண்ணிலே வெள்ளம்போலப் பெருக்கெடுத்து இறங்கி வீழ;* ***மைந்த!*** - *இலக்குவனே!;* ***நுமையனைத் தொடர்ந்து உடன் போந்தாய்*** - *உன் தமையனான இராமனைப் பின் பற்றி அவனுடனே காடு சென்றாய்;* ***(அதனால்) எண் இல் நீக்க அரும்பிறவியும் என் நெஞ்சின் இறந்த புண்ணும் நீக்கினை*** - *கணக்கில்லாத நீக்குதற்கரிய உனது பிறவி நோயையும் என் மனத்தில் மிக்கிருந்த புண்ணையும் போக்கிவிட்டாய்.*

10077. 'புரந்தரன் பெரும் பகைஞனைப் போர் வென்ற உன்தன்
பரந்து உயர்ந்த தோள் ஆற்றலே தேவரும் பலரும்
நிரந்தரம் புகல்கின்றது; நீ இந்த உலகின்

அரந்தை வெம் பகை துடைத்து, அறம்
நிறுத்தினை - ஐய!'

ஐய! *- இலக்குவனே!;* **புரந்தரன் பெரும் பகைவனைப் போர் வென்ற உன்தன் பரந்து உயர்ந்த தோள் ஆற்றலே தேவரும் பலரும் நிரந்தரம் புகில்கின்றது** - இந்திரன் பகைவனாய இந்திரசித்துவைப் போரின்கண் வென்ற உன்னுடைய விசாலத்து உயர்ந்துள்ள தோள்வலிமைதான் தேவரும் பிறரும் நாடோறும் சொல்லுவதாகும்; **நீ இந்த உலகின் அரந்தை வெம்பகை துடைத்து அறம் நிறுத்தினை** - நீ இந்த உலகத்தின் துன்பமான கொடிய

அரக்கர்களாகிய பகையை அழித்து அறத்தை நிலைபெறும்படிச் செய்தாய்.

தயரதன் வரம் கேட்கக்கூற இராமன் வரம் கேட்டல்

10078. 'என்று, பின்னரும், இராமனை, 'யான் உனக்கு ஈவது
ஒன்று கூறுதி, உயர் குணத்தோய்!' என, 'உனை
யான்
சென்று வானிடைக் கண்டு, இடர் தீர்வென் என்று
இருந்தேன்;
இன்று காணப் பெற்றேன்; இனிப் பெறுவது என்?'
என்றான்.

என்று - இலக்குவனை இவ்வாறு பாராட்டிவிட்டு; **பின்னரும்** - பிறகும்; **இராமனை** - இராமனைப் பார்த்து; **உயர்குணத்தோய்** - உத்தம குணங்களை உடையவனே! **'யான் உனக்கு ஈவது ஒன்று கூறுதி' என** - நான் உனக்குக் கொடுக்க வேண்டுவது ஒன்றைக் கூறுக என்று கேட்ப (அதற்கு இராமன்); **யான் உனை வானிடைச் சென்று கண்டு இடர் தீர்வென் என்று இருந்தேன் இன்று காணப் பெற்றேன் இனிப் பெறுவது என்? என்றான்** - நான் உன்னை விண்ணுலகத்திடத்தில் சென்று கண்டு துன்பம் நீங்குவேன் என்று நினைத்திருந்தேன்; (ஆனால்) இன்று இங்கேயே காணும் பேறு அடைந்தேன்; புதிதாக இனிப் பெறுவதற்கு என்ன இருக்கிறது, என்று கூறினான்.

10079. 'ஆயினும், உனக்கு அமைந்தது ஒன்று உரை' என,
அழகன்,
தீயள் என்று நீ துறந்த என் தெய்வமும் மகனும்,
தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக!' எனத்
தாழ்ந்தான்;

வாய் திறந்து எழுந்து ஆர்த்தன, உயிர் எலாம்,
வழுத்தி.

(தயரதன்,), **ஆயினும்** *- ஆனாலும்;* **உனக்கு அமைந்தது ஒன்று உரை என** *- உனக்குப் பொருந்திய தொன்றினைக் கேட்க என்று சொல்ல;* **அழகன்** *- இராமன்;* **நீ தீயள் என்று துறந்த என் தெய்வமும் மகனும்** *- உன்னால் தீயவள் என்று துறக்கப் பட்ட என் தெய்வமாகிய கைகேயியும், பரதனும்;* **'தாயும் தம்பியும் ஆம் வரம் தருக' என தாழ்ந்தான்** *- எனக்குத் தாயும் தம்பியும் ஆகும்படியான வரத்தைத் தருக எனக் கேட்டு வணங்கினான்;* **(அது கேட்டு அவன் அருள் திறம் நினைந்து) உயிர் எலாம் வழுத்தி** *- உயிர்கள் எல்லாம் அவனை வணங்கி;* **வாய்திறந்து எழுந்து ஆர்த்தன** *- எழுந்து வாய்திறந்து மகிழ்ச்சிப் பேரொலி செய்தன.*

துறந்த படியை, நகர் நீங்குபடலம் 49 ஆம் பாடல் (கம்ப. 1654) எடுத்துக்காட்டும். கைகேயியைத் தாரம் அல்லள் எனவும், பரதனை மகன் என்றுன்னேன்; உரிமைக்கு ஆகான் எனவும் துறந்தான தயரதன். வரம் வேண்டும் போது கைகேயியையும், பரதனையும எப்படிக் குறிப்பிடுவது என்னும்போது 'தெய்வமும், மகனும்' என்று இராமன் அழைத்தது கம்பரின் கவிசாதுர்யமாகும். என் தாயும என்று குறிப்பிட்டால் தயரதன் மனைவியல்லள் என்று சொல்லிய பிறகு தாய், தம்பி, என்று குறிப்பிட முடியாது. எனவே தெய்வம என்றான் இராமன். மகன் என்பது உறவுப் பொருளில் வாராது 'சிறுவன்' என்பது போலப் பொதுப் பொருளில் வந்தது என்று கொள்ளலாம். தயரதன் கைகேயியை மனைவி என்று ஏற்றுக கொண்டாலே இராமன் தாய் என்று அழைக்க முடியும், தயரதன பரதனை மகன் என்றாலே இராமன் அவனைத் தம்பி என்று அழைக்க முடியும் என்பதை உன்னி 'தெய்வமும் மகனும்' 'தாயும் தம்பியும்' ஆம்வரம் தருக என்று கேட்டான் இராமன் என்பது கம்பர் கவிநயத்துக்கு எடுத்துக்காட்டு. உரையாடல்களை அமைக்குந் திறனில் கம்பரின் உயர்ந்த கவித்துவத்துக்கு எடுத்துக்காட்டாகும் என்பர் என குருநாதர் மகா வித்துவான மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள். இராமனது பண்பு நலங்கள் சிறந்து வெளிப்படுவதற்கும், அவனது விரிந்த சகோதரத்துவத்துக்கு எல்லை கண்டதும் 14 ஆண்டு வனவாசமே ஆதலின் அதனைத் தந்த கைகேயியே இராமனைத் தெய்வமாக்கியவள் ஆதலின் இராமன் அச்சிற்றன்னையைத் 'தெய்வம்' என்றது மிகவும் பொருத்தமானதே என்பது அவர்கருத்து.

10080. **'வரத கேள்!' எனத் தயரதன் உரை செய்வான்; 'மறு**
இல்
பரதன் அன்னது பெறுக! தான் முடியினைப் பறித்து,
இவ்
விரத வேடம் மற்று உதவிய பாவிமேல் விளிவு
சரதம் நீங்கலதாம்' என்றான், தழீஇய கை தளர.

வரத - இராமனே!; **கேள் என** - கேட்பாயாக என்று; **தயரதன் உரை செய்வான்** - தயரதசக்கரவர்த்தி அவனுக்குப் பதில்கூறுவான்; **மறுஇல் பரதன் அன்னது பெறுக** - குற்றமற்ற பரதன் (நீ கேட்ட வண்ணம்) என் மகனாகி உனக்குத் தம்பியாம் உரிமை பெறுக; **தான் முடியினைப் பறித்து** - உனக்கு அளிக்க இருந்த முடியினைத் தானே கூடாது என்று பிடுங்கி; **இவ்விரத வேடம் மற்று உதவிய பாவிமேல்** - இம் மரவுரிக் கோலத்தை வேறாக உனக்குத் தந்த பாவியாகிய கைகேயிபால்; **விளிவு சரதம் நீங்கலதாம் என்றான் தழீஇய கை தளர** - கோபமானது உறுதியாக என்னைவிட்டு நீங்கவில்லை என்று இராமனைத் தழுவிக் கொண்டிருந்தகைகள் தழுவுதல் விட்டுத் தளரக் கூறினான்.

கைகேயிபால் கோபம் நீங்காத தயரதன் அவளை மனைவியாக ஏற்றுக் கொள்ளாதவரை பரதன் மகனாவது எங்ஙனம்? அடிமரத்தை வெட்டிவிட்டு நுனிமரம் தழைக்க வேண்டும் என்று கூறுவது போல் இஃது அமையும் ஆதலின், மீண்டும் கைகேயியைப் பற்றி இராமன் தயரதனிடம் கேட்பான் ஆயினன்.

கைகேயியின் பால் தயரதன் கோபம் தணிந்து விண் ஏகுதல்

10081. 'ஊன் பிழைக்கிலா உயிர் நெடிது அளிக்கும் நீள் அரசை
வான் பிழைக்கு இது முதல் எனாது, ஆள்வுற மதித்து,
யான் பிழைத்தது அல்லால், என்னை ஈன்ற எம் பிராட்டி-
தான் பிழைத்தது உண்டோ?' என்றான், அவன் சலம் தவிர்ந்தான்.

(இராமன்) **ஊன் பிழைக்கிலா உயிர் நெடிது அளிக்கும் நீள் அரசை** - உடலோடு கூடிய சீவாத்மாக்களைச் சிறிதும் தவறு வராமல் பாதுகாக்கும் பெரிய அரசுரிமையை; **வான் பிழைக்கு இது முதல் எனாது** - பெருங்குற்றத்திற்கெல்லாம் இது அடிப்படையான காரணம் ஆகும் என்று கருதாமல்; **ஆள்வுற மதித்து** - ஏற்று ஆளக் கருதி; **யான் பிழைத்தது அல்லால்** - நான் தவறு செய்தேனே அல்லாமல்; **என்னை ஈன்ற எம்பிராட்டி** - என்னைப் பெற்ற மாதாவாகிய கைகேயி அன்னையான; **தான் பிழைத்தது உண்டோ? என்றான்** - அவள் தவறு செய்தது உண்டோ என்று கேட்டான்; **அவன் சலம் தவிர்ந்தான்** - தயரதன் இராமன் புகழ் பெறுதற்கும், தான் மகனால் பெருமை அடைதற்கும் கைகேயி கேட்ட வரமே காரணம் என்பதுணர்ந்து அவள்பாற் கொண்ட கோபம் நீங்கினான்; அவளை மனைவியாக அங்கீகரித்தான் என்பதாம்.

'பின்குற்றம் மன்னும் பயக்கும் அரசு என்றல் பேணேன்; மன்னன் 'முடிகொள்க, எனக் கொண்டது என் குற்றம் அன்றோ' என்பதை (கம்ப. 1733) இங்குக் கருதுக.

இப்படலத்து தயரதன் இராமனால் பெற்ற பெருஞ் சிறப்புகளாக 118, 119 ஆம் பாடல்களில் (கம்ப. 10069, 70) குறிப்பிடப்பட்டவைகள் இராமனது வனவாசத்தால் அன்றோ கிடைத்தன என்பதை உணர்ந்து 'கைகேயி கேட்டவரத்தால் இராமன் புகழ் உயர்ந்தது; இராமனால் நான் பெருமை அடைந்தேன்' என்று கைகேயிபால் கோபம் நீங்கப் பெற்றான் தயரதன் என்க.

10082. எவ் வரங்களும் கடந்தவன் அப் பொருள் இசைப்ப,
'தெவ் வரம்பு அறு கானிடைச் செலுத்தினாட்கு ஈந்த
அவ் வரங்களும் இரண்டு; அவை ஆற்றினார்க்கு
ஈந்த
இவ் வரங்களும் இரண்டு' என்றார், தேவரும் இரங்கி.

எவ் வரங்களும் கடந்தவன் - யாரிடமும் வரம் வேண்டுமாறு இல்லாது, எல்லார்க்கும் வரம் ஈபவன் ஆதலின்) எல்லா வரங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவனாகிய இராமன்; **அப்பொருள் இசைப்ப** - அவ்வாறு கூற; **'தெவ்வரம்பு அறுகானிடைச் செலுத்தினாட்கு ஈந்த அவ்வரங்களும் இரண்டு** - வரம்பற்ற பகைவர்களை உடைய காட்டுக்கு இராமனை அனுப்பிய கைகேயிக்கு அளித்த அந்த வரங்களும் இரண்டு; **அவை ஆற்றினாற்கு ஈந்த இவ்வரங்களும் இரண்டு'** - அவ்வரங்களின்படி நடந்து செய்து முடித்தவனாகிய இராமனுக்குத் தந்த இந்த வரங்களும் இரண்டு; **என்றார்** - என்று கூறினர்; **தேவரும் இரங்கி** - தேவர்களும் மனம் உருகி.

10083. வரம் இரண்டு அளித்து, அழகனை, இளவலை,
மலர்மேல்
விரவு பொன்னினை, மண்ணிடை நிறுத்தி,
விண்ணிடையே உரவு மானம்மீது ஏகினன் -
உம்பரும் உலகும்
பரவும் மெய்யினுக்கு உயிர் அளித்து, உறு புகழ்
படைத்தோன்.

உம்பரும் உலகும் பரவும் மெய்யினுக்கு உயிர் அளித்து உறுபுகழ் படைத்தோன் - தேவர்களும் உலகமும் பரவுகின்ற சத்தியத்துக்காகத் தன்னுயிரைத் தந்து பெரும்புகழ் படைத்த தயரதன்; **இரண்டு வரம் அளித்து** - இராமனுக்கு இரண்டு வரம் தந்து; **அழகனை இளவலை, மலர்மேல் விரவு பொன்னினை மண்ணிடை நிறுத்தி, உரவு மானம் மீது விண்ணிடையே ஏகினன்** - இராமனை, இலக்குவனை, தாமரை மேல் வீற்றிருக்கும் திருமகளாகிய சீதையைப் பூமியின்கண் நிற்கும்படிச்செய்து, வலிய விமானம்மேல் ஏறி மேல் உலகத்திடத்துச் சென்று சேர்ந்தான்.

இராமன் தேவர்களிடம் வரம்வேண்டல்

10084. கோட்டு வார் சிலைக் குரிசிலை அமரர்தம் குழாங்கள்
மீட்டும் நோக்குறா, ''வீர! நீ வேண்டுவ வரங்கள்
கேட்டியால், என, 'அரக்கர்கள் கிளர் பெருஞ்
செருவில்
வீட்ட, மாண்டுள குரங்கு எலாம் எழுக!' என
விளம்பி.

கோட்டு வார் சிலைக்குரிசிலை அமரர்தம் குழாங்கள் மீட்டும் நோக்குறா - வளைந்த நீண்ட வில்லேந்திய இராமனைத் தேவர்கூட்டங்கள் திரும்பவும் பார்த்து; **வீர!** - வீரனே!; **நீ வேண்டுவ வரங்கள் கேட்டியால்' என** - நீ விரும்பும் வரங்களைக் கேட்பாயாக என்று கூற; (இராமன்) **'அரக்கர்கள் கிளர் பெருஞ் செருவில் வீட்ட மாண்டுள குரங்கு எலாம் எழுக' என விளம்பி** - அரக்கர்கள் மிக்கு எழுந்த போரிலே கொல்ல இறந்து போன குரங்குகள் எல்லாம் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுக எனக் கேட்டு;

10085. பின்னும் ஓர் வரம், ' வானரப் பெருங் கடல் பெயர்ந்து,
மன்னு பல் வனம், மால் வரைக் குலங்கள், மற்று
இன்ன
துன் இடங்கள், காய் கனி கிழங்கோடு தேன் துற்ற,
இன் உண் நீர் உளவாக! என இயம்பிடுக' என்றான்.

பின்னும் ஓர் வரம் - மீண்டும் ஒரு வரம்; **வானரப் பெருங் கடல் பெயர்த்து மன்னு** - வானர சேனையானது இடம் மாறிச் சென்று நிலைக்கின்ற; **பல்வனம், மால் வரைக் குலங்கள்,மற்று இன்ன துன் இடங்கள்** - பல காடுகள், பெரிய மலைக் கூட்டங்கள், மற்றும் இதுபோன்ற வானரம் வாழ் இடங்கள் எல்லாம்; **காய், கனி, கிழங்கோடு தேன் துற்ற இன் உண் நீர் உளவாக'** - காயும் பழமும் கிழங்குகளும் நிறைந்து, தேன்களும் நெருங்க, உண்ணுதற்கு இனிய குடிநீரும் நிரம்பப் பெறுக; **'என இயம்பிடுக'** - என்று வரம் தருக; **என்றான்** - என்று கேட்டான்.

10086. வரம் தரும் முதல், மழுவலான், முனிவரர், வானோர்
புரந்தராதி, மற்று ஏனையோர், தனித் தனி புகழ்ந்து
ஆங்கு,
'அரந்தை வெம் பிறப்பு அறுக்கும் நாயக! நினது
அருளால்

குரங்கு இனம் பெறுக!' என்றனர், உள்ளமும் குளிர்ப்பார்.

வரம் தரும் முதல் - வரம் கொடுக்கும் தன்மையனாய பிரமன்; ***மழுவலான்*** - சிவன்; ***முனிவரர், வானோர்*** - முனிவர்கள், தேவர்கள்; ***புரந்தராதி மற்று ஏனையோர்*** - இந்திரன் முதலாக மற்றுள்ளவர்கள்; ***தனித்தனி ஆங்கு புகழ்ந்து*** - தனித்தனியாக இராமனை அவ்விடத்தே பாராட்டி; ***அரந்தை வெம்பிறப்பு அறுக்கும் நாயக!*** - துன்பம் தரும் பிறவியை வேரோடு களையும் பெருமானே!; ***'குரங்கு இனம்*** - குரங்குக்கூட்டம்; ***நினது அருளால்*** - உன்னுடைய பரமகருணையால்; ***பெறுக' என்றனர் உள்ளமும் குளிர்ப்பார்*** - நீ கேட்ட அனைத்தையும் பெறுவதாக என்று மனம் குளிர்ந்து கூறினார்கள்.

மனக்குளிர்ச்சி இராமன் தன் பொருட்டுப் போர்க்கு வந்த குரங்கினத்துக்கு நன்றிக் கடனாகவே வரங்கள் கேட்டான் என்ற பேரருளை நினைந்து என்க.

10087. முந்தை நாள் முதல் கடை முறை அளவையும் முடிந்த
அந்த வானரம் அடங்கலும் எழுந்து, உடன் ஆர்த்து,
சிந்தையோடு கண் களிப்புறச் செரு எலாம் நினையா,
வந்து தாமரைக் கண்ணனை வணங்கின, மகிழ்ந்து.

முந்தை நாள் முதல் கடை முறை அளவையும் முடிந்த - போர் தொடங்கிய முதல் நாள் முதலாக இறுதி நாள் வரையும் இறந்துபோன; ***அந்த வானரம் அடங்கலும் எழுந்து*** - அந்த குரங்குகள் எல்லாம் உயிர் பெற்று எழுந்து; ***உடன் ஆர்த்து*** - சேர்ந்து பேரொலி செய்து; ***சிந்தை யோடு கண்களிப்புற*** - மனமும் கண்ணும் மகிழ்ச்சி அடைய; ***செருஎலாம் நினையா*** - நடந்த போர்களை எல்லாம் நினைத்து; ***மகிழ்ந்து வந்து தாமரைக் கண்ணனை வணங்கின*** - உவகையோடு வந்து இராமபிரானைக் கும்பிட்டன.

10088. கும்பகன்னனோடு இந்திரசித்து, வெங் குலப் போர்
வெம்பு வெஞ் சினத்து இராவணன், முதலிய வீரர்
அம்பின் மாண்டுள வானரம் அடங்க வந்து ஆர்ப்ப,
உம்பர் யாவரும் இராமனைப் பார்த்து, இவை உரைத்தார்:

கும்பகன்னனோடு இந்திர சித்து -; வெங்குலப் போர் வெம்பு வெஞ்சினத்து இராவணன் முதலிய வீரர் - கொடிய உயர்ந்த போரில் சீறுகின்ற கொடுஞ்சினத்தை உடைய இராவணன் முதலிய வீரர்களும்; ***அம்பின் மாண்டுள வானரம் அடங்க வந்து***

ஆர்ப்ப - அம்பினால் இறந்து போன குரங்குகள் ஒன்று சேர வந்து ஆரவாரம் செய்ய; **உம்பர் யாவரும்** - தேவர்கள் எல்லாம்; **இராமனைப் பார்த்து** -; **இவை உரைத்தார்** - பின் வருவனவற்றைச் சொன்னார்கள்.

தேவர்கள் இராமனுக்கு உரைத்தல்

10089. **'இடை உவாவினில் சுவேலம் வந்து இறுத்து, எயில் இலங்கைப்**
புடை அவாவுறச் சேனையை வளைப்பு உறப் போக்கி,
படை அவாவுறும் அரக்கர்தம் குலம் முற்றும் படுத்து,

கடை உவாவினில் இராவணன் தன்னையும் கட்டு.

இடை உவாவினில் சுவேலம் வந்து இறுத்து - தேய்பிறைப் பக்கத்து அட்டமித்திதியில் இலங்கையுள்ள இடமான சுவேலமலையில் வந்து தங்கி; **எயில் இலங்கைப் புடை அவாவுறச் சேனையை வளைப்புறப் போக்கி** - மதில் சூழ்ந்த இலங்கையைச் சுற்றிப பக்கத்தில் விரும்பி வளைத்துக் கொள்ளும்படி சேனையைச் செலுத்தி; **படைஅவாவுறும் அரக்கர்தம் குலம் முற்றும் படுத்து** - படையின் கண் எப்பொழுதும் ஆசைப்படுகின்ற அரக்கர்கள் குலம் முழுவதையும் கொன்று; **கடை உவாவினில்** - இறுதியான அமாவாசை நாளில்; **இராவணன் தன்னையும் கட்டு** - இராவணனையும் அழித்து.

10090. **''வஞ்சர் இல்லை இவ் அண்டத்தின்'' எனும்படி மடித்த**
கஞ்ச நாள் மலர்க் கையினாய்! அன்னை சொல் கடவா,
அஞ்சொடு அஞ்சு நான்கு என்று எணும் ஆண்டு போய் முடிந்த;
பஞ்சமிப் பெயர் படைத்துள திதி இன்று பயந்த.

வஞ்சர் இல்லை இவ் அண்டத்தின் எனும்படி மடித்த கஞ்ச நாள் மலர்க் கையினாய் - இவ்வுலகத்தில் வஞ்சகர்களே இல்லை என்னும்படி அழித்தொழித்த தாமரையின் அன்றலர்ந்த மலர்போலும் கைகளை உடைய இராகவனே!; **அன்னை சொல் கடவா** - கைகேயியாகிய தாய் சொன்ன சொல்லை மீறாத; **அஞ்சொடு அஞ்சு நான்கு எனும் ஆண்டு போய் முடிந்த** - பதினான்கு என்கின்ற ஆண்டுகள் சென்று கழிந்து விட்டன; **இன்று பஞ்சமிப் பெயர் படைத்துள திதி பயந்த** - இன்றைய நாள் பஞ்சமி என்னும் பெயர் பெற்றுள்ள திதியைப் பெற்றுள்ளது.

acharya.org

10091. ***'இன்று சென்று, நீ பரதனை எய்திலை என்னின்***
பொன்றுமால் அவன் எரியிடை; அன்னது போக்க,
வென்றி வீர! நீ போதியால்' என்பது விளம்பா,
நின்ற தேவர்கள் நீங்கினார்; இராகவன் நினைந்தான்.

'வென்றிவீர! - *வெற்றியை உடைய வீரனே!;* ***நீ இன்று சென்று பரதனை எய்திலை என்னின் அவன் எரியிடை பொன்றுமால்*** - *நீ இன்றே போய் அயோத்தியில் பரதனை அடையவில்லை ஆனால் அப்பரதன் நெருப்பில் வீழ்ந்து உயிர்துறப்பான்;* ***நீ போதியால்'*** - *நீ (விரைந்து அயோத்திக்குப் போவாயாக;* ***என்பது விளம்பா*** - *என்பதைச் சொல்லி;* ***நின்ற தேவர்கள் நீங்கினார்*** - *(வரம் கொடுத்து ஆண்டு) நின்ற தேவர்கள் விலகிச் சென்றார்கள்;* ***இராகவன் - ; நினைந்தான்*** - *புறப்பட எண்ணினான்.*

வீடணன் புட்பகவிமானம் கொணர்தல்

10092. ***'ஆண்டு பத்தொடு நாலும் இன்றோடு அறும்ஆயின்,***
மாண்டதாம் இனி என் குலம், பரதனே மாயின்;
ஈண்டுப் போக ஓர் ஊர்தி உண்டோ?' என, 'இன்றே
தூண்டு மானம் உண்டு' என்று, அடல் வீடணன்
தொழுதான்.

(இராமன்) ' ***ஆண்டு பத்தொடு நாலும் இன்றோடு அறும் ஆயின்*** - *பதினான்கு ஆண்டுகளும் இன்றோடு முடிந்து போகுமானால்;* ***பரதனே மாயின்*** - *பரதன் இறந்து படுவானாயின்;* ***இனி என் குலம் மாண்டதாம்*** - *இனிமேல் என் சூரிய குலம் முடிந்து போயிற்று என்றே ஆகும்;* ***ஈண்டுப் போக ஓர் ஊர்தி உண்டோ?' என*** - *விரைந்து அயோத்திக்குச் செல்ல ஓர் வாகனம் இருக்கிறதா? என்று கேட்க;* ***அடல் வீடணன்*** - *வலிய வீடணன்;* ***'இன்றே தூண்டு மானம் உண்டு' என்று தொழுதான்'*** - *இன்றைக்கே அயோத்தி சென்று சேரச் செலுத்துகின்ற விமானம் உள்ளது என்று சொல்லி வணங்கினான்.*

பரதன் இறந்தால் தொடர்ந்து அனைவரும் இறப்பர் ஆதலின் குலம் மாண்டது என்றான். விமானம் - புட்பகம்.

10093. ***வாங்கினான் இரு நிதியொடு தனதனில், வள்ளால்!***
ஒங்குமால், வெள்ளம் ஏழு பஃது ஏறினும், ஒல்காது;
ஈங்கு உளார் எலாம் இவருவது; இவரின் நீ இனிது

பூங் குலா நகர் புகுதி, இஞ் ஞான்று' எனப்
புகன்றான்.

(மீண்டும் வீடணன்)' **வள்ளல்!** - *இராமனே!;* **தனதனில் இரு நிதியோடு வாங்கினான்** - *குபேரனிடத்திருந்து (இராவணன்) பெருஞ்செல்வத்தோடு (இவ்விமானத்தைக்) கைப்பற்றிக்* **கொண்டான்; ஓங்குமால்** - *(இவ்விமானம்) உயர்ந்து செல்ல வல்லது;* **வெள்ளம் ஏழுபஃது ஏறினும், ஒல்காது** - *எழுபது வெள்ளம் குரங்குச் சேனைகளும் ஏறினாலும் தளராது;* **ஈங்கு உளார் எலாம் இவருவது** - *இங்கே உள்ளவர்கள் அனைவரும் ஏறிச் செல்லக் கூடியது;* **இவரின்** - *இதில் ஏறினாய் ஆனால்;* **நீ இஞ்ஞான்று பூங் குலாநகர் இனிது புகுதி'** - *நீ இன்றைக்கே பொலிவு நிறைந்த அயோத்தி நகர்க்கு இனிமையாகப் போய்ச் சேர்வாய்;* **எனப் புகன்றான்** - *என்று சொன்னான்.*

10094. 'இயக்கர் வேந்தனுக்கு அரு மறைக் கிழவன் அன்று
ஈந்த,
துயக்கு இலாதவர் மனம் எனத் தூயது, சுரர்கள்
வியக்க வான் செலும் புட்பக விமானம் உண்டு'
என்றே
மயக்கு இலான் சொல, 'கொணருதி வல்லையின்'
என்றான்.*

மயக்கு இலான் - *மனமயக்கமாகிய அஞ்ஞானம் அற்ற மகா ஞானியாகிய வீடணன்;* **'இயக்கர் வேந்தனுக்கு** - *யக்ஷர்களின் அரசனான குபேரனுக்கு;* **அருமறைக் கிழவன்** - *வேதத்தலைவனாகிய பிரமன்;* **அன்று ஈந்த** - *முன்னாளில் கொடுத்ததும்;* **துயக்கு இலாதவர் மனம் எனத் தூயது** - *குற்றமற்ற ஞானியர் மனம் போலத் தூய்மையானதும்;* **சுரர்கள் வியக்க வான் செலும்** - *தேவர்களும் அதிசயிக்கும்படி வானவீதியில் செல்வதும் ஆகிய; புட்பக விமானம் உண்டு என்றே சொல-;* **(அதுகேட்ட இராமன்) 'வல்லையின் கொணருதி'** - *விரைவாகக் கொண்டு வருக; என்றான் -*

10095. அண்டகோடிகள் அனந்தம் ஒத்து, ஆயிரம் அருக்கர்
விண்டது ஆம் என விசும்பிடைத் திசை எலாம்
விளங்க
கண்டை ஆயிர கோடிகள் மழை எனக் கலிப்ப,
கொண்டு அணைந்தனன் நொடியினின், அரக்கர்தம்
கோமான்.*

அனந்தம் அண்ட கோடிகள் ஒத்து - கணக்கற்ற உலக உருண்டைகள் கோடிக்கணக்காகச் சேர்ந்தாற் போலப் பெரியதாய்; **ஆயிரம் அருக்கர் விண்டது ஆம் என விசும்பிடைத் திசை எலாம் விளங்க** - ஆயிரம் சூரியர்கள் ஒருசேர வெளிப்பட்டுப் பிரகாசித்தாற் போலத் தன் பேரொளியால் ஆகாயத்திடத்துத் திக்குகள் எல்லாம் விளக்கமுறவும்; **ஆயிரகோடி கண்டைகள் மழை எனக் கலிப்ப** - (தன்னிடம் கட்டிய) ஆயிரகோடிக் கணக்கான பெரிய மணிகள் மழை போல ஒலிக்கவும் (புட்பக விமானத்தை) **அரக்கர்தம் கோமான்** - அரக்கர்க்கு அரசனான வீடணன்; **நொடியினின் கொண்டு அணைந்தனன்** - ஒரு மாத்திரைப் பொழுதில் (இராமன் முன்) கொண்டு வந்து சேர்த்தான்.

இராமன், சீதை, இலக்குவன் விமானத்தில் ஏறுதல்

10096. **'அனைய புட்பக விமானம் வந்து அவனியை அணுக,**
இனிய சிந்தனை இராகவன் உவகையோடு, 'இனி நம்
வினையம் முற்றியது' என்று கொண்டு ஏறினன்; விண்ணோர்
புனை மலர் சொரிந்து ஆர்த்தனர், ஆசிகள் புகன்றே.

அனைய புட்பக விமானம் வந்து அவனியை அணுக - அத்தகைய புட்பக விமானமானது வந்து தரையிறங்க; **இனிய சிந்தனை இராகவன்** - நற்சிந்தனைகளை உடைய இராமன்; **உவகையோடு** - மகிழ்ச்சியோடு; **'இனி நம் வினையம் முற்றியது' என்று கொண்டு ஏறினன்** - இனி (பரதனைக் காத்தலாகிய) நம் செயல் நிறைவேறியது என்று மனத்திற் கொண்டு ஏறினான்; **விண்ணோர் ஆசிகள் புகன்று புனைமலர் சொரிந்து ஆரவாரித்தனர்** - தேவர்கள் வாழ்த்துரைத்து சூடும் மலர்களைத் தூவி மகிழ்வொலி செய்தனர்.

10097. **வணங்கு நுண் இடைத் திரிசடை வணங்க, வான் கற்பிற்கு**
இணங்கர் இன்மையாள் நோக்கி, 'ஓர் இடர் இன்றி இலங்கைக்கு
அணங்குதான் என இருத்தி' என்று, ஐயன்மாட்டு அணைந்தாள்;
மணம் கொள் வேல் இளங் கோளரி மானம் மீப்

படர்ந்தான்.*

வான்கற்பிற்கு இணங்கர் இன்மையாள் - சிறந்த கற்பிற்குத் தன்னோடு ஒப்பவர்கள் இல்லாது உயர்ந்தாளாகிய சீதை; **வணங்கு நுண் இடைத் திரிசடை வணங்க** - வளைந்த மிகச் சிறியதாகிய இடையை உடைய திரிசடை வந்து வணங்க; **நோக்கி** - அவளைப் பார்த்து; **'ஓர் இடர் இன்றி இலங்கைக்கு அணங்குதான் என இருத்தி' என்று** - ஒரு சிறிதும் துன்பம் இல்லாமல் இலங்கை நகரத்துக்கு ஒரு தெய்வப் பெண்ணாக இருப்பாயாக என்று ஆசி கூறி; **ஐயன் மாட்டு அணைந்தாள்** - இராமபிரானிடம் புட்பகவிமானத்தில் வந்து சேர்ந்தாள்; **மணம் கொள் வேல் இளம் கோளரி மானம் மீப் படர்ந்தான்** - புலால் மணம் கமழும் வேலையுடைய இளைய சிங்கமாகிய இலக்குவன் விமானத்தின் மேல் ஏறினான்.

இராமன் துணைவர்க்கு விடைதரல்

10098. அண்டம் உண்டவன் மணி அணி உதரம் ஒத்து,
அனிலன்
சண்ட வேகமும் குறைதர, நினைவு எனும்
தகைத்தாய்,
விண்தலம் திகழ் விமான புட்பகம் எனும்
அதன்மேல்
கொண்ட கொண்டல், தன் துணைவரைப் பார்த்து,
இவை குணித்தான்:*

அண்டம் உண்டவன் மணி அணி உதரம் ஒத்து - உலகம் உண்ட திருமாலினது மணிகளால் அழகு பெற்ற வயிற்றை ஒத்து; **அனிலன் கண்ட வேகமும் குறைதர** - வாயு தேவனது அளப்பரிய ஊழிக்கால வேகமும் குறைவு என்னும்படி; **நினைவு எனும் தகைத்தாய்** - மனோ வேகம் என்று சொல்லும் படியாக; **விண்தலம் திகழ் விமான புட்பகம் என்னும் அதன் மேல்** - விண்ணிடத்தே விளங்குகின்ற புட்பக விமானம் என்கின்ற அதன்மேல்; **கொண்ட கொண்டல்** - ஏறிய கார்நிறத்தண்ணல்; **தன் துணைவரைப் பார்த்து** - தன் துணைவர்களாகிய விபீடணன், சுக்ரீவன் முதலியவர்களைப் பார்த்து; **இவை குணித்தான்** - பின் வரும்சொற்களை ஆலோசித்துக் கூறலானான்.

10099. வீடணன்தனை அன்புற நோக்குறா, விமலன்,
'தோடு அணைந்த தார் மவுலியாய்! சொல்வது,
ஒன்று உளது; உன்
மாடு அணைந்தவர்க்கு இன்பமே வழங்கி, நீள்
அரசின்,
நாடு அணைந்தவர் புகழ்ந்திட, வீற்றிரு நலத்தால்.*

விமலன் - மலமற்றவனாகிய பரம்பொருள்; **வீடணன்தனை அன்புற நோக்குறா** - வீடணனை அன்பு பொருந்தப் பார்த்து; **'தோடு அணைந்த தார் மவுலியாய்!** - இதழ்கள் நெருங்கிய மாலை அணிந்த முடியை உடையவனே!; **சொல்வது ஒன்று உளது** - உனக்குச் சொல்ல வேண்டுவது ஒன்று இருக்கிறது; **நீள் அரசின்** - நீண்ட இலங்கை அரசில்; **உன் மாடு அணைந்தவர்க்கு இன்பமே வழங்கி** - உன்பக்கத்தில் சேர்ந்தவர்களுக்கு இன்பத்தையே கொடுத்து; **நாடு அணைந்தவர் புகழ்ந்திட** - உன் நாட்டில் உள்ளவர் அனைவரும் புகழுமாறு; **நலத்தால் வீற்றிரு** - நன்மையோடு அரசு வீற்றிருப்பாயாக.

10100. **'நீதி ஆறு எனத் தெரிவுறு நிலைமை பெற்று**
உடையாய்!
ஆதி நான்மறைக் கிழவன் நின் குலம் என
அமைந்தாய்!
ஏதிலார் தொழும் இலங்கை மா நகரினுள், இனி நீ
போதியால்' எனப் புகன்றனன் - நான் மறை
புகன்றான்.*

நான் மறை புகன்றான் - நான்கு வேதங்களையும் சொல்லிய இராமன். **நீதி ஆறு எனத் தெரிவுறு நிலைமை பெற்று உடையாய்!** - நீதி வழி இதுவே என உன்னைக் கண்டு உலகம் விளங்கிக்கொள்ளும் தன்மையான குணம் செயல்களை உடையவனே! **ஆதி நான் மறைக் கிழவன் நின் குலம் என அமைந்தாய்!** - மூலமான பிரமதேவன் உன்னுடைய குலம் என்று சொல்லும்படி தோன்றியவனே!; **எதிலார் தொழும் இலங்கை மாநகரினுள்** - பகைவரும் அஞ்சி வணங்கும் இலங்கை எனும் பெரிய நகரத்துள்; **'இனி நீ போதியால்' என ப் புகன்றனன்** - இனி நீ செல்வாயாக என்று சொன்னான்.

10101. **'சுக்கிரீவ! நின் தோளுடை வன்மையால் தசம்**
தொகு
அக் கிரீவனைத் தடிந்து, வெம் படையினால்
அசைந்த
மிக்க வானரச் சேனையின் இளைப்பு அற மீண்டு,
ஊர்
புக்கு, வாழ்க!' எனப் புகன்றனன் - ஈறு இலாப்
புகழோன்.*

ஈறு இலாப் புகழோன் - முடிவில்லாத புகழை உடைய இராமன்; 'சுக்கிரீவ!'; **நின் தோள் உடை வன்மையால் தசம் தொகு சுக்கிரீவனைத் தடிந்து** - உன்னுடைய தோள் பலத்தால் பத்து என்று தொக்க அம் முடிகளை உடைய இராவணனைக் கொன்று; **வெம்படையினால் அசைந்த** - கொடிய போர் ஆயுதங்களால் தளர்ந்த; **மிக்க வானரச்**

சேனையின் இளைப்பு அற மீண்டு - அளவுகடந்த குரங்குச் சேனையின் களைப்பு நீங்கும் படி திரும்பி; **ஊர் புக்கு வாழ்க!'** - கிட்கிந்தை புகுந்து வாழ்வாயாக; **எனப் புகன்றனன்** - என்று கூறினான்.

10102. **வாலி சேயினை, சாம்பனை, பனசனை, வயப் போர்**
நீலன் ஆதிய நெடும் படைத் தலைவரை, நெடிய
காலின் வேலையைத் தாவி மீண்டு அருளிய
கருணை
போலும் வீரனை, நோக்கி, மற்று இம் மொழி
புகன்றான்.*

வாலி சேயினை - அங்கதனை; **சாம்பனை, பனசனை வயப் போர் நீலன் ஆதிய நெடும் படைத்தலைவரை -; நெடிய காலின்** - நீண்ட காலால்; **வேலையைத் தாவி மீண்டு அருளிய கருணை போலும் வீரனை** - கடலைத் தாண்டித் திரும்ப வந்துரைத்த தன் கருணையைபோன்ற அனும வீரனை; **நோக்கி** - பார்த்து; **மற்று இம்மொழி புகன்றான்** - வேறு இந்த சொற்களை உரைத்தான்.

வயம் - வலி. ஒரு சிலர்பெயர் குறித்தமையால் படையில் உள்ள குமுதன், நளன் போன்றோர்க்கும் உபலட்சணமாகக் கொள்க.

துணைவர் வேண்டுகோளை இராமன் ஏற்றல்

10103. **ஐயன் இம் மொழி புகன்றிட, துணுக்கமோடு**
அவர்கள்,
மெய்யும் ஆவியும் குலைதர, விழிகள் நீர் ததும்ப,
செய்ய தாமரைத் தாள் இணை முடி உறச் சேர்த்தி,
'உய்கிலேம், நின்னை நீங்கின்' என்று இனையன
உரைத்தார்.*

ஐயன் இம்மொழி புகன்றிட - இராமன் இச்சொற்களைச் சொல்ல; **அவர்கள் துணுக்கமோடு** - துணைவர்கள் நடுக்கத்தோடு; **மெய்யும் ஆவியும் குலைதர** - உடம்பும் உயிரும் நிலைதடுமாற; **விழிகள் நீர் ததும்ப** - கண்களில் நீர் குலுங்க; **செய்ய தாமரைத் தோள்இணை முடி உறச் சேர்த்தி** - இராமனது சிவந்த தாமரையனைய திருவடி இணைகளைத் தங்கள் முடியின்கண் பொருந்த வணங்கி; **'நின்னை நீங்கின் உய்கிலேம்' என்று** - உன்னைப் பிரிந்தால் உயிர் வாழேம் என்று; **இனையனை உரைத்தார்** - பின்வரும் வாசகங்களைச் சொன்னார்கள்.

acharya.org

10104. **'பார மா மதில் அயோத்தியின் எய்தி, நின் பைம்**
பொன்
ஆர மா முடிக் கோலமும் செவ்வியும் அழகும்,
சோர்வு இலாது, யாம் காண்குறும் அளவையும்
தொடர்ந்து,
பேரவே அருள்' என்றனர் - உள் அன்பு பிணிப்பார்.*

உள்அன்பு பிணிப்பார் - இராமனிடத்து அகம் நிறைந்த அன்பினால் கட்டுப்பட்டவராய் அவர்; **'பாரமாமதில் அயோத்தியில் எய்தி** - மிகப்பெரிய மதிலாற் சுற்றப்பட்ட அயோத்தி மாநகரை அடைந்து; **நின் பைம்பொன் ஆர மாமுடிக் கோலமும் செவ்வியும் அழகும்** - (அங்கே) உன்னுடைய பசியபொன்னாலும் முத்தாலும் ஆகிய பெரிய முடியை அணிந்து கொள்ளும் பட்டாபிடேகக் காட்சியும் ஒளியும் அழகும்; **யாம் சோர்விலாது காண்குறும் அளவையும்** - நாங்கள் சோர்வில்லாமல் கண்டு மகிழும் வரை; **தொடர்ந்து பேரவே அருள்'** - உன்னைப் பின்பற்றி வந்து திரும்புவதற்கு அருள் செய்க; **என்றனர்** - .

10105. **அன்பினால் அவர் மொழிந்த வாசகங்களும்,**
அவர்கள்
துன்பம் எய்திய நடுக்கமும், நோக்கி, 'நீர் துளங்கல்;
முன்பு நான் நினைந்திருந்தது அப் பரிசு; நும் முயற்சி
பின்பு காணுமாறு உரைத்தது' என்று
உரைத்தனன் - பெரியோன்.

பெரியோன் - உயர்ந்தோனாகிய இராமன்; **அவன் அன்பினால் மொழிந்த வாசகங்களும்** - துணைவர்கள் தன்மாட்டுக் கொண்ட உள்ளன்பால் கூறிய வார்த்தைகளும்; **துன்பம் எய்திய அவர்கள் நடுக்கமும்** - துன்பம் அடைந்தபடியால் அவர்களுக்கு உண்டாகிய நடுக்கத்தையும்; **நோக்கி** - பார்த்து; **நீர்துளங்கல்** - நீங்கள் கலங்க வேண்டா; **முன்பு நான் நினைத்திருந்தது அப்பரிசு** - முன்னால் நான் மனத்தில் எண்ணியது (உங்களையும் அயோத்திக்கு உடன் அழைத்துச் செல்வதாகிய) அதையேதான்; **நும் முயற்சி பின்பு காணுமாறு உரைத்தது** - உங்கள் செயலைப் பின்னால் அறியும்படி அவ்வாறு கூறினேன்; **என்று உரைத்தான்** - என்பதாகக் கூறினான்.

10106. **ஐயன் வாசகம் கேட்டலும், அரி குலத்து அரசும்,**
மொய் கொள் சேனையும், இலங்கையர் வேந்தனும்,
முதலோர்
வையம் ஆளுடை நாயகன் மலர்ச் சரண் வணங்கி,
மெய்யினோடு அருந் துறக்கம் உற்றார் என
வியந்தார்.*

ஐயன் வாசகம் கேட்டலும் - இராமன் கூறிய அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன்; **அரிகுலத்து அரசும் மொய்கொள் சேனையும் இலங்கையர் வேந்தனும் முதலோர்** - குரங்குச் கூட்டத்து அரசனாகிய சுக்ரீவனும் நெருங்கிய குரங்குச் சேனையும் இலங்கை அரசனாகிய வீடணனும் முதலானவர்கள்; **வையம் ஆளுடை நாயகன் மலர்ச்சரண் வணங்கி** - உலகைத் தன் அடிமையாக உடைய இராமபிரானது மலர்போன்ற அடிகளை வழிபட்டு; **மெய்யினோடு அருந் துறக்கம் உற்றார் என வியந்தார்** - உடம்போடு அரிய சுவர்க்கம் போனவர்களைப் போலப் பெரு மகிழ்ச்சியும் வியப்பும் அடைந்தனர்.

அனைவரும் விமானத்தில் ஏறுதல்

10107. அனையது ஆகிய சேனையோடு அரசனை, அனிலன்
தனயன் ஆதியாம் படைப் பெருந் தலைவர்கள்
தம்மை,
வனையும் வார் கழல் இலங்கையர் மன்னனை, 'வந்து
இங்கு
இனிதின் ஏறுமின், விமானம்' என்று, இராகவன்
இசைத்தான்.

இராகவன் - இராமன்; **அனையது ஆகிய சேனையோடு அரசனை** - அப்படிப்பட்டதாகிய குரங்குச் சேனையோடு அரசனாகிய சுக்ரீவனை; **அனிலன் தனயன் ஆதியாம் படைப்பெருந் தலைவர்கள் தம்மை** - காற்றின் மகனாகிய அனுமன் முதலாகிய பெரிய சேனைத் தலைவர்களை; **வனையும் வார் கழல் இலங்கையர் மன்னனை** - கட்டப்பட்ட நீண்ட வாரினை உடைய வீரக் கழல் அணிந்த வீடணனை; **'இங்கு வந்து இனிதின் விமானம் ஏறுமின்' என்று இசைத்தான்** - இங்கே வந்து மகிழ்வாக விமானத்தில் ஏறி அமருங்கள் என்று சொன்னான்.

10108. சொன்ன வாசகம் பிற்பட, சூரியன் மகனும்,
மன்னு வீரரும், எழுபது வெள்ள வானரரும்,
கன்னி மா மதில் இலங்கை மன்னொடு கடற்படையும்
துன்னினார், நெடும் புட்பகமிசை ஒரு சூழல்.*

சொன்ன வாசகம் பிற்பட - (இராமன்) சொன்ன வார்த்தை பிற்படும்படி; **(தாம் முற்பட்டு அவ்வளவு விரைவாக) சூரியன் மகனும்** - சுக்ரீவனும்; **மன்னுவீரரும் எழுபது வெள்ள வானரரும்** - நிலைபெற்ற அனுமன், அங்கதன் முதலிய வீரரும் எழுபது வெள்ளம் குரங்குச் சேனையும்; **கன்னி மாமதில் இலங்கை மன்னொடு கடற்படையும்** - பிறரால் கைப்பற்றப்படாத பெருமதிலை உடைய இலங்கை அரசனாகிய வீடணனோடு அவனது கடல் போன்ற அரக்கர் படையும்; **நெடும்**

புட்பகம் மிசை ஒரு சூழல் துன்னினார் - மிகப்பெரிய புட்பகவிமானத்தின் மேல் ஒரு ஓரத்தில் நெருங்கி அமர்ந்தார்கள்.

இவ்வளவு பேரும் விமானத்தின் ஒரு சூழல் துன்னினார் எனவே புட்பகத்தின் பேரளவு உணர்த்தப்பெற்றது.

10109. பத்து நால் என அடுக்கிய உலகங்கள் பலவின்
மெத்து யோனிகள் ஏறினும் வெளியிடம் மிகுமால்;
முத்தர் ஆனவர் இதன் நிலை மொழிகுவது அல்லால்
இத் தராதலத்து இயம்புதற்கு உரியவர் யாரே!

(புட்பகம்) **பத்து நால் என அடுக்கிய உலகங்கள் பலவின் மெத்து யோனிகள் ஏறினும் வெளியிடம் மிகும்** - கீழ்ஏழ்; மேல் ஏழ் என அடுக்கிக் கூறப்படும் பதினான்கு உலகங்கள் பலவற்றினும் உயர்த்துக் கூறப்படும் உயிர் வர்க்கங்கள் அனைத்தும் ஏறினாலும் வெற்றிடமானது மிகுதியாக இருக்கும்; **இதன் நிலை** - இந்த புட்பகவிமானத்தின் தன்மையை; **முத்தர் ஆனவர் மொழிகுவது அல்லால்** - வீடு பெற்ற மெய்ஞ்ஞானிகள் தம் ஞானத்தால் கூறுவதற்கு முடியுமே அல்லாமல்; **இத்தராதலத்து** - இம் மண்ணுலகில்; **இயம்புதற்கு யாரே உரியவர்** - சொல்லுவதற்கு யாரால் இயலும். (இயலாது என்றபடி)

அறுசீர் ஆசிரியவிருத்தம்

10110. எழுபது வெள்ளத்தோரும், இரவி கான்முளையும், எண்ணின்,
வழு இலா இலங்கை வேந்தும், வான் பெரும் படையும், சூழ
தழுவு சீர் இளைய கோவும், சனகன் மா மயிலும், போற்ற,
விழுமிய குணத்து வீரன் விளங்கினன், விமானத்து உம்பர்.

விழுமிய குணத்து வீரன் - சிறந்த நற்குணங்களால் பெருமை பெற்ற இராமன்; **எழுபது வெள்ளத்தோரும் இரவி கான் முளையும் எண்ணின் வழு இலா இலங்கை வேந்தும் வான் பெரும் படையும் சூழ** - எழுபது வெள்ளம் குரங்குச் சேனையில் உள்ளாரும் சுக்ரீவனும் கருத்தில் சிறிதும் குறையில்லாத வீடணனும் மிகப் பெரிய அவனது அரக்கர்படையும் சுற்றியிருப்ப; **தழுவு சீர் இளைய கோவும் சனகன் மாமயிலும் போற்ற** - புகழ் தழுவும் இலக்குவனும் சானகியும் துதிக்க; **விமானத்து உம்பர் விளங்கினன்** - விமானத்தின் மேல் விளக்க முற்றுத் தோன்றினான்.

10111. அண்டமே போன்றது ஐயன் புட்பகம்; அண்டத்து

உம்பர்,
எண் தரும் குணங்கள் இன்றி, முதல் இடை ஈறு
இன்றி, ஆகி,
பண்டை நான்மறைக்கும் எட்டாப் பரஞ்சுடர்
பொலிவதே போல்,
புண்டரீகக் கண் வென்றிப் புரவலன் பொலிந்தான்
மன்னோ?

ஐயன் புட்பகம் அண்டமே போன்றது - இராமன் ஏறியிருந்த புட்பகவிமானம் அண்ட உருண்டையைப் போல் இருந்தது; ***அண்டத்து உம்பர்*** - அவ் அண்டத்தின் மேலாக; ***எண் தரும் குணங்கள் இன்றி முதல் இடை ஈறு இன்றி ஆகி பண்டை நான் மறைக்கும் எட்டாப் பரஞ்சுடர் பொலிவதே போல்*** - நினைத்தற்குரிய குணங்கள் இல்லாமல். பிறப்பு வளர்ப்பு அழிவு இல்லாததாய் ஆகி பழைய நால் வேதங்களுக்கும் காணக்கிடைக்காத பரம்பொருள் விளங்கும் தன்மை போல; ***புண்டரீகக் கண் வென்றிப் புரவலன் பொலிந்தான்*** - தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய வெற்றி பெற்ற காத்தற்கடவுளாகிய திருமால் விளங்கினான்.

மன், ஓ, அசைகள்.

10112. ***தேனுடை அலங்கல் மௌலிச் செங் கதிர்ச் செல்வன்***
சேயும்,
மீனுடை அகழி வேலை இலங்கையர் வேந்தும்,
வெற்றித்
தானையும், பிறரும், மற்றைப் படைப் பெருந்தலைவர்
தாமும்,
மானுட வடிவம் கொண்டார், வள்ளல்தன்
வாய்மைதன்னால்.

வள்ளல் தன் வாய்மை தன்னால் - இராமபிரானது அருள் மொழி ஆற்றலால்; ***தேனுடை அலங்கல் மௌலிச்செங்கதிர்ச் செல்வன் சேயும்*** - தேன் பொருந்திய மாலைசூடிய முடியணிந்த சூரியன் மகனாய சுக்கிரீவனும்; ***மீனுடை அகழி வேலை இலங்கையர் வேந்தும்*** - மீன் பொருந்திய கடலை அகழியாக உடைய இலங்கைக்கு அரசனாகிய வீடணனும்; ***வெற்றித் தானையும்*** - வெற்றி பெற்ற சேனையும்; ***பிறரும் மற்றைப் படைப்பெருந்தலைவர் தாமும்*** - மற்றவர்களும் ஏனைய சேனைத்தலைவர்களும் (குரக்கு வடிவும் அரக்க வடிவும் நீங்கி); ***மானுட வடிவம் கொண்டார்*** - மனித வடிவு கொண்டார்கள்.

இது புட்பகத்தின் செயலன்று என்பதற்காக 'வள்ளல் தன் வாய்மைதன்னால்' என்றார். மானுட வடிவம் பிறர்காண்டற்கு என்க.

இராமன் சீதைக்கு இனிய காட்சிகள் காட்டுதல்

10113. **குட திசை மறைந்து, பின்னர்க் குண திசை உதயம் செய்வான்**
வட திசை அயனம் உன்னி வருவதே கடுப்ப, மானம்
தடை ஒருசிறிது இன்று ஆகி, தாவி வான் படரும் வேலை,
படை அமை விழியாட்கு ஐயன் இனையன பகலுற்றான்.*

மானம் - விமானம்; **குடதிசை மறைந்து பின்னர்க் குணதிசை உதயம் செய்வான்** - மேற்கில் மறைந்து பிறகு கிழக்கில் தோன்றுபவனாகிய சூரியன்; **வடதிசை அயனம் உன்னி வருவதே கடுப்ப** - (தென்திசையிலிருந்து) வடக்கே நோக்கிச் செலல் கருதி வருவதை ஒப்ப; **ஒரு சிறிது தடை இன்று ஆகி** - ஒரு சிறிய தடை கூட இல்லாமல்; **வான் தாவி படரும் வேலை** - விண்ணில் பறந்து செல்கின்ற சமையத்தில்; **ஐயன்** - இராமன்; **படைஅமை விழியாட்கு** - வேலும் வாளும் போல கண்களையுடைய பிராட்டிக்கு; **இனையன பகரலுற்றான்** - பின்வருவனவற்றைக் கூறலானான். அயனம் - செலவு.

10114. **வென்றி வீடணன் கொணர்ந்த புட்பக விமானம் தன்மேல்**
ஒன்றும் நல் சீதையோடும், உம்பரும் பிறரும் காண,
வென்று உயர் சேனையோடும், இராமனும் விரைவின் எய்தி,
தென் திசை இலங்கை ஆதி, தேவிக்குத் தெரியக்

காட்டும்.*

வென்றி வீடணன் கொணர்ந்த புட்பக விமானம் தன்மேல் - வெற்றியுடைய வீடணன் கொண்டுவந்த புட்பகத்தின் மேல்; **ஒன்றும் நல் சீதையோடும் வென்று உயர் சேனையோடும்** - தன்னோடு ஒன்றிய நல்ல பிராட்டியோடும் வெற்றியால் உயர்ந்த சேனைகளோடும்; **இராமனும் விரைவின் எய்தி** - இராமனும் வேகமாக அடைந்து; **உம்பரும் பிறரும் காண** - தேவரும் மற்றவர்களும் கண்டு கொண்டிருக்க; **தேவிக்கு** - சீதைக்கு; **தென்திசை இலங்கை ஆதி தெரியக் காட்டும்** - தெற்கே உள்ள இலங்கை முதலாக அனைத்தையும் நன்கு விளங்கக் காண்பிப்பானாயினன்.

***10115. 'இலங்கையை வலஞ் செய்து ஏக' என
நினைந்திடுமுன் மானம்
வலம் கிளர் கீழை வாயில் வர, 'பிரகத்தன், நீலன்
நலம் கிளர் கையின் மாண்டது இவண்' என,
நமன்தன் வாயில்
லந்திட, 'ஈங்குக் கண்டாய், சுபாரிசற் கட்டது'
என்றான்.****

'இலங்கையை வலம் செய்து ஏக' என நினைத்திடுமுன் - இலங்கையை வலமாகச் சுற்றிக்கொண்டு செல்லட்டும் என்று (இராமன்) மனத்தில் நினைக்கும் முன்னர் (நினைப்பறிந்தது போல); ***மானம் வலம் கிளர் கீழை வாயில் வர*** - புட்பகம் வெற்றி உயர்ந்த கிழக்கு வாசலுக்கு வர; (இராமன் சீதைக்கு) ***'நீலன் நலம் கிளர் கையின் பிரகத்தன் மாண்டது இவண்' என*** - குரங்குச் சேனைத்தலைவன் நீலனது நன்மைவிளங்கிய கையினால் இராவண சேனைத்தலைவன் பிரகத்தன் மாண்டது இவ்விடம் என்று சொல்ல; ***நமன் தன் வாயில் கலந்திட*** - யமனது வாசலாகிய தெற்கு வாசலுக்கு விமானம் வர; ***'சுபாரிசன் கட்டது ஈங்குக் கண்டாய்' என்றான்*** - பெரும் பக்கனை அழித்தது இங்கேதான் என்பதை அறிவாயாக என்றான் இராமன்.

***10116. குடதிசை வாயில் ஏக, 'குன்று அரிந்தவனை வென்ற
விட நிகர் மேகநாதன் இளவலால் வீழ்ந்தது' என் முன்,
வட திசை வாயில் மேவ, 'இராவணன் மவுலி பத்தும்,
உடலமும் இழந்தது இங்கு' என்று உணர்த்தி வேறு***

உரைக்கலுற்றான்.*

குடதிசை வாயில் ஏக - விமானம் மேற்குத் திசை வாசலை அடைய; ***குன்று அரிந்தவனை வென்ற விடநிகர் மேகநாதன் இளவலால் வீழ்ந்தது' என்முன்*** - மலையின் சிறகுகளை அரிந்த இந்திரனை வென்ற கொடுவிடத்தை ஒத்த இந்திரசித்து இலக்குவனால் இறந்தது (இங்கே) என்று சொல்வதற்கு முன்; ***வடதிசை வாயில் மேவ*** - இலங்கையின் வடக்கு வாசலை விமானம் அடைய; ***இராவணன் மவுலி பத்தும் உடலமும் இழந்தது இங்கு' என்று உணர்த்தி*** - இராவணன் கிரீடத்தலை பத்தும் தன் பேருடலமும் இழந்தது இங்கேதான் என்று சீதைக்கு அறியச் சொல்லி; ***வேறு உரைக்கலுற்றான்*** - வேறு செய்திகள் சொல்லத் தொடங்கினான்.

விமானம் இலங்கையின் கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு வாயில்களாக முறையே வருதல் வலம் வந்ததாக ஆதல் காண்க. இராமன் மனதில் நினைத்ததை அறிந்து ஏவ வேண்டாது செய்யும் ஆற்றல் உடையது புட்பகம் என்றவாறாம்.

இராமன் சீதைக்குச் சேதுவைக் காட்டல்

10117. ***'நன்னுதல்! நின்னை நீங்கி, நாள் பல கழிந்த பின்றை,***
மன்னவன் இரவி மைந்தன், வான் துணையாக நட்ட
பின்னை, மாருதி வந்து, உன்னைப் பேதறுத்து, உனது பெற்றி
சொன்னபின், வானரேசர் தொகுத்தது இச் சேது கண்டாய்.

நன்னுதல்! - அழகிய நெற்றியுடையாளே!; **நின்னை நீங்கி** - உன்னைப் பிரிந்து; **பலநாள் கழிந்த பின்றை** - பலநாள் கழித்த பிறகு; **மன்னவன் இரவிமைந்தன்** - வானர அரசனாய சுக்கிரீவன்; **வான் துணையாக நட்டபின்னை** - சிறந்த துணைவனாக என்னோடு நட்புச்செய்த பிறகு; **மாருதி வந்து** - அனுமன் தூது வந்து; **உன்னைப் பேது அறுத்து** - உன்னை மயக்கத்திலிருந்தும் கலக்கத்திலிருந்தும் நீக்கி; **உனது பெற்றி சொன்னபின்** - உனது இருப்பின் தன்மையை (என்னிடம்) மீண்டு வந்து சொன்ன பிறகு; **வானரேசர் தொகுத்தது இச் சேது** - வானரத் தலைவர்கள் கட்டியது இவ் அணையாகும்; **கண்டாய்** - அறிவாயாக (என்றான் இராமன்).

10118. ***'மற்று இதன் தூய்மை எண்ணின், மலர் அயன்தனக்கும் எட்டா;***
பொன் தொடித் தெரிவை! யான் என் புகலுகேன்! கேட்டி, அன்பால்
பெற்ற தாய் தந்தையோடு தேசிகற் பிழைத்து, சூழ்ந்த
சுற்றமும் கெடுத்துளோரும் எதிர்ந்திடின் சுரர்கள் ஆவார்.

பொன்தொடித் தெரிவை! - பொன்வளையல் அணிந்த சீதையே!; **மற்று இதன் தூய்மை எண்ணின்** - இந்தச் சேதுவின் பரிசுத்தமான தன்மையை நினைத்துப் பார்த்தால்; **மலர் அயன் தனக்கும் எட்டா** - மலர் மேல் உள்ள நான்முகனாலும் நினைக்க இயலாது; **யான் என் புகலுகேன்** - யான் என்ன வென்று சொல்வேன்; **கேட்டி** - கேட்பாயாக; **அன்பால் பெற்ற தாய் தந்தையோடு தேசிகற் பிழைத்து** - அன்புடன்தம்மைப் பெற்று வளர்த்த தாய் தந்தையோடு ஆசார்யனிடத்திலும் தவறு செய்து; **சூழ்ந்த சுற்றமும் கெடுத்து ளோரும்** - தன்னை ஆதரவாகப் பற்றிச் சுற்றிய உறவினர்களையும் கெடுத்தவர்களும் கூட; **எதிர்ந்திடின்** - (இச்சேதுவுக்கு) நேர்படுவார்களாயின் (காண்பார்களாயின்); **சுரர்கள் ஆவார்** - (கண்ட அளவிலே அவர்கள்) தேவர்கள் ஆவார்கள்.

10119. ***'இந்திரற்கு அஞ்சி, மேல் நாள், இருங் கடல் புக்கு, நீங்காக்***

***கந்தர சயிலம், தன்னைக் கண்டவர் வினைகள் தீர்க்கும்
கந்தமாதனம் என்று ஓதும் கிரி, இவண் கிடப்ப கண்டாய்;
பைந்தொடி! அடைத்த சேது பாவனம் ஆயது' என்றான்.***

பைந்தொடி! - பசிய வளையல் அணிந்த சானகியே!; ***இந்திரற்கு அஞ்சி மேல்நாள் இருங்கடல் புக்கு நீங்காக் கந்தர சயிலம்*** - இந்திரனுக்குப் பயந்து முன்னாளில் பெரிய கடலுள் புகுந்து அதை விட்டு வெளி வராத குகைகளை உடைய மலை; ***தன்னைக் கண்டவர் வினைகள் தீர்க்கும் கந்தமாதனம் என்று ஓதும் கிரி*** - தன்னைப் பார்த்தவர்களது தீவினைகளைத் தீர்க்கக்கூடிய கந்தமாதனம் என்று சொல்லப் படுகிற மலை; ***இவண் கிடப்ப கண்டாய்*** - இங்கே இருப்பதைப் பார்ப்பாயாக; ***அடைத்த சேது பாவனம் ஆயது' என்றான்*** - (இந்த மலைத்தொடர்பால்) கடலை அடைத்த அணை பரிசுத்தம் உடையதாக ஆயிற்று என்று சொன்னான்.

மலைகளின் சிறகுகளை இந்திரன் அரிந்தமையின் அவனுக்குப் பயந்து கடலுட்புக்கு ஒளிந்தன சில மலைகள். கந்தரம் - குகை. பாவனம் - தூய்மை. இனி கடல் அடைத்த சேதுவாகிய அணையால் கந்தமாதனம் தூய்மை பெற்றது என்றும் கொள்ள இடம் உண்டு.

***10120. 'கங்கையோடு, யமுனை, கோதாவரி, நருமதை, காவேரி,
பொங்கு நீர் நதிகள் யாவும், படிந்து அலால், புன்மை போகா;
சங்கு எறி தரங்க வேலை தட்ட இச் சேது என்னும
இங்கு இதின் எதிர்ந்தோர் புன்மை யாவையும் நீங்கும்அன்றே.****

கங்கையோடு யமுனை கோதாவரி நருமதை காவேரி - ; ***பொங்கு நீர் நதிகள் யாவும் படிந்து அலால் புன்மை போகா*** - என்று கூறப்படுகிற மிகுந்த நீரினையுடைய ஆறுகள் யாவும் தம்முள் முழுகினால் அல்லாமல் முழுகியவர்களுடைய பாவம் போகா; ***சங்கு எறி தரங்க வேலை தட்ட இச் சேது என்னும் இங்கு இதின்*** - சங்குகளை வீசுகின்ற அலைகளை உடைய கடலில் தடுத்துக் கட்டப் பெற்ற இந்த அணை என்று சொல்லப்படுகிற இங்கு இதனை; ***எதிர்ந்தோர் புன்மை யாவையும் நீங்கும்*** - பார்த்தவர்கள் (சந்தித்தவர்கள்) பாவம் எல்லாம் நீங்கும்.

அன்று, ஏ. அசைகள். 'அன்றே நீங்கும்' என்றுகூட்டி அன்றைக்கே நீங்கும் எனப்பொருள் உரைப்பினும் அமையும். புண்ணிய நதிகளினும் புகழ் மிக்கது சேது என்றதாம்.

10121. 'நெற்றியின் அழலும் செங் கண் நீறு அணி கடவுள் நீடு
கற்றை அம் சடையில் மேவு கங்கையும், "சேது ஆகப்
பெற்றிலம்" என்று கொண்டு, பெருந் தவம் புரிகின்றாளால்;
மற்று இதன் தூய்மை எவ்வாறு
உரைப்பது? - மலர்க்கண் வந்தாய்!'*

மலர்க்கண் வந்தாய்! *- தாமரை மலரின்கண் தோன்றிய திருமகளாகிய பிராட்டியே!;* ***நெற்றியின் அழலும் செங்கண்நீறு அணி கடவுள்*** *- நெற்றியின்கண் நெருப்புக் கனலும் செங்கண்ணை உடையவனாய்த் திருநீறு பூசுகின்ற கடவுளாகிய இவனது;* ***கற்றை அம் சடையில் மேவு கங்கையும்*** *- சடைத்தொகுதியில் பொருந்தியுள்ள கங்கா நதித் தேவியும்;* ***'சேது ஆகப் பெற்றிலம்' என்று கொண்டு பெருந்தவம் புரிகின்றாள்*** *- நாம் சேதுவாக ஆகப் பெறாமல் போய்விட்டோமே என்று வருந்தி பெரிய தவத்தைச் செய்கின்றாள்;* ***(என்றால்) மற்று இதன் தூய்மை எவ்வாறு உரைப்பது*** *- வேறான இந்தச் சேது அணையின் தூய்மையை எவ்வாறு சொல்ல இயலும்?*

10122. தெவ் அடும் சிலைக் கை வீரன் சேதுவின் பெருமை யாவும்,
வெவ்விடம் பொருது நீண்டு மிளிர்தரும் கருங் கண் செவ்வாய்,
நொவ் இடை, மயில் அனாட்கு நுவன்றுழி, 'வருணன் நோனாது,
இவ் இடை வந்து கண்டாய், "சரண்" என இயம்பிற்று என்றான்.

தெவ் அடும் சிலைக்கை வீரன் *- பகைவர்களை அழிக்கின்ற வில் ஏந்திய கையினை உடைய இராமன்;* ***சேதுவின் பெருமை யாவும்*** *- சேது என்னும் அணையின் பெருமை எல்லாவற்றையும்;* ***வெவ்விடம் பொருது நீண்டு மிளிர்தரும் கருங்கண் செவ்வாய் நொவ் இடை மயில் அனாட்கு நுவன்றுழி*** *- கொடிய விடத்தோடு போர்செய்து (காதுவரை) நீண்டு விளங்குகின்ற கரிய கண்ணையும் சிவந்த வாயையும் குறுகிக் குறுகித் துன்புறுகின்ற இடையையும் உடைய மயில் போன்ற சீதைக்குச் சொல்லி வருகிறபோது;* ***(ஓர் இடம் காட்டி) 'வருணன் நோனாது வந்து சரண் என இயம்பிற்று இவ் இடை கண்டாய்' என்றான்*** *- வருணனானவன் என் அம்பின் கனலைப் பொறுக்கமாட்டாமல் ஓடி வந்து அபயம் என்று என்பால் சொல்லியது இந்த இடத்தில்தான் காண்பாயாக என்று கூறினான்.*

10123. ***'இது தமிழ் முனிவன் வைகும் இயல் தரு குன்றம்;***
முன் நாறு
அது வளர் மணிமால் ஓங்கல்; உப் புறத்து, உயர்ந்து
தோன்றும்
அது திகழ் அனந்த வெற்பு' என்று அருள் தர,
'அனுமன் தோன்றிற்று
எது?' என, அணங்கை நோக்கி, இற்று என
இராமன் சொன்னான்.

'இது தமிழ் முனிவன் வைகும் இயல்தருகுன்றம் - இது தமிழ் முனிவனாகிய அகத்தியன் தங்கியிருந்து தமிழிலக்கணத்தைத் தந்த பொதியமலை; **முன் நாறு அது வளர் மணி மால் ஓங்கல்** - முன்னால் தோன்றுகின்ற அது மணம் வீசி வளர்கின்ற திருமால் இருஞ் சோலை மலை; **உட் புறத்து உயர்ந்து தோன்றும் அது திகழ் அனந்த வெற்பு'** - இடைக்கண்ணே உயரமாகத் தோன்றுகிற அது விளங்குகிற திருவேங்கட மலை; **என்று அருள் தர** - என்றிவ்வாறு இராமபிரான் உரைத்தருள் செய்ய; (சீதை) **அனுமன் தோன்றிற்று எது? என** - அனுமன் தங்களைச் சந்திக்கத் தோன்றியது எந்த இடத்தில் என்று கேட்க; **அணங்கை நோக்கி** - சீதையைப் பார்த்து; **இராமன் - ; இற்று என சொன்னான்** - இந்த இடத்தில்தான் என்று (ருசியமுக பர்வதத்தைக்) காட்டிச் சொன்னான்.

'இயல் தரு குன்றம்' என்று பாடம் கொண்டு சிறப்புமிகுந்த இயல்புடைய மலை என்பாரும் உளர். தமிழின் முதல் இலக்கணம் அகத்தியனால் செய்யப் பட்ட அகத்தியம் என்பது நோக்கி 'இயல் தரு குன்றம்' என்றது பொருந்துவதே. பிராட்டியின் திருவுளத்தே அனுமன்பால் எழுந்த பேரன்பு அனுமன் சந்தித்த இடத்தைக் கேட்டறிய வேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது என்க.

10124. ***'வாலி என்று அளவு இல் ஆற்றல் வன்மையான்,***
மகர நீர் சூழ்
வேலையைக் கடக்கப் பாயும் விறல் உடையவனை
வீட்டி, நூல் இயல் தரும நீதி நுனித்து அறம்
குணித்த
மேலோர்
போல் இயல் தபனன் மைந்தன் உறைதரும் புரம் ஈது'
என்றான்.

வாலி என்று அளவு இல் ஆற்றல் வன்மையான், மகரநீர் சூழ் வேலையைக் கடக்கப் பாயும் விறல் உடையவனை வீட்டி - வாலி என்று கூறப்படுகிற அளவு படாத

பேராற்றலோடு கூடிய வலிமையுடையவனும் சுறாமீன்கள் சுற்றும் கடலைத் தாண்டிச் செல்லும் வெற்றி உடையவனும் ஆகியவனை அழித்து; **நூல் இயல் தரும நீதி நுனித்து அறம் குணித்த மேலோர் போல்** - நூல்களிற் கூறியுள்ள இயல்பின்படி தரும நீதியை நுட்பமாகக் கருதி அறத்தையே கருதும் சீர்மை உடைய மேலோர்கள் போன்ற; **இயல் தபனன் மைந்தன் உறைதரும் புரம் ஈது என்றான்** - இயல்பினை உடைய சூரியன் மகனாய சுக்ரீவன் தங்கியுள்ள கிட்கிந்தை இது என்றான்.

10125. 'கிட்கிந்தை இதுவேல், ஐய! கேட்டியால்; எனது பெண்மை
மட்கும்தான், ஆய வெள்ள மகளிர் இன்று ஆகி, வானோர்
உட்கும் போர்ச் சேனை சூழ, ஒருத்தியே அயோத்தி எய்தின்,
கள் கொந்து ஆர் குழலினாரை ஏற்றுதல் கடன்மைத்து' என்றாள்.

'ஐய! - இராமனே! கிட்கிந்தை - கிட்கிந்தா நகரம்; **இதுவேல்** - இதுவாக இருக்குமானால்; **கேட்டி** - நான் சொல்வதைக் கேட்பாயாக; **ஆயவெள்ள மகளிர் இன்று ஆகி, வானோர் உட்கும் போர் சேனை சூழ ஒருத்தியே அயோத்தி எய்தின்** - தோழியர் கூட்டமான பெண்கள் இல்லாமல் தேவர்களும் அஞ்சும்படியான போர்ச்சேனை சுற்றியிருப்ப நான் ஒருத்தி மட்டும் இவ்விமானத்தில் அயோத்தி அடைந்தால்; **எனது பெண்மை மட்கும்** - என் பெண்தன்மை பொலிவு கெடும்; (ஆதலின்) **கள் கொந்து ஆர் குழலினாரை ஏற்றுதல் கடன்மைத்து' என்றாள்** - தேன் நிரம்பிய பூங்கொத்துகள் பொருந்திய கூந்தல் உடைய கிட்கிந்தை மகளிரை இவ்விமானத்தில் ஏற்றிக் கோடல் செய்யத் தகும் முறைமை உடையது என்று கூறினாள்.

பெண்மை, நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னும் நாற்குணங்கள் உடைமையாம். கணவன் அருகிருக்கினும் பெரிய ஆண்கள் கூட்டத்தில் தனியே ஒரு பெண் இருத்தல் என்பது கூச்சம் தரும் ஆதலின் இவ்வாறு கூறினாள். ஆல், தான் உரையசை.

10126. அம் மொழி இரவி மைந்தற்கு அண்ணல்தான் உரைப்ப, அன்னான்
மெய்ம்மை சேர் அனுமன்தன்னை நோக்கி, ''நீ விரைவின், வீர!
மைம் மலி குழலினாரை மரபினின் கொணர்தி' என்ன,

செம்மை சேர் உள்ளத்து அண்ணல் கொணர்ந்தனன்.
சென்று மன்னோ.

அண்ணல் அம்மொழி இரவிமைந்தற்கு உரைப்ப - இராமன் சீதையின் அச்சொல்லை சுக்கிரீவனுக்குச் சொல்ல; **அன்னான் மெய்ம்மை சேர் அனுமன்தன்னை நோக்கி** - சுக்கிரீவன் சத்தியவானாகிய அனுமனைப் பார்த்து; **'வீர! நீ விரைவின் மைம்மலி குழலினாரை மரபினின் கொணர்தி' என்ன** - வீர அனுமனே! நீ விரைந்து கருமை பரவிய கூந்தலுடைய நம் நகரப் பெண்களை அவரவர்க்குரிய முறைப்படி கொண்டு வருக என்று கூற; **செம்மை சேர் உள்ளத்து அண்ணல் சென்று கொணர்ந்தனன்** - மனக்கோட்டம் இல்லாத பெரியோனாகிய அனுமன் உடனே சென்று அழைத்து கொண்டு வந்தான்.

தான், உரையசை, மான், ஓ, அசைநிலை. **மரபு** - அவரவர்க்குரிய தகுதி வரிசை. *10127.*

வரிசையின் வழாமை நோக்கி, மாருதி மாதர்
வெள்ளம்
கரை செயல் அரிய வண்ணம் கொணர்ந்தனன்,
கணத்தின் முன்மை;
விரை செறி குழலினார் தம் வேந்தனை வணங்கி,
பெண்மைக்கு,
அரசியை ஐயனோடும் அடி இணை தொழுது,

நின்றார்.

மாருதி - அனுமன்; **கரைசெயல் அரிய வண்ணம் மாதர் வெள்ளம்** - வரம்பிட முடியாத தன்மை உடைய மகளிர் கூட்டத்தை; **வரிசையின் வழாஅமை நோக்கி** - அவரவர்கட்குரிய தகுதியிற் சிறிதும் பிறழாதபடி பார்த்து; **கணத்தின் முன்னம் கொணர்ந்தனன்** - ஒரு கணப்பொழுதில் அழைத்துக் கொண்டு வந்தான்; **விரைசெறி குழலினார் தம் வேந்தனை வணங்கி** - மணம் நிறைந்த கூந்தலை உடைய அம்மகளிர் தம்முடைய அரசனாய சுக்கிரீவனை முதலில் தொழுது; **பெண்மைக் கரசியை ஐயனோடும் அடியிணை தொழுது நின்றார்** - பெண்மைக் குணங்களுக்குத் தலைமையானவளை இராமனோடும் திருவடி இணைகளைக் கும்பிட்டு நின்றார்கள்.

கிட்கிந்தை மகளிர் ஆதலின் இராமனை முதற்கண் வணங்காது தம் அரசனை முதற்கண் வணங்கினர் என்பது பண்புடைமையைக் காட்டி நிற்கும். இராமனை வணங்கும் போதும் பெண்டிர் என்பதற்கேற்ப சீதையை முன்னிட்டே வணங்கினர் என்பது உயரிய பண்பாடாதல் வெள்ளிடை.

10128. மங்கலம் முதலவாய மரபினின் கலப்பை யாவும்
அங்கு அவர் கொணர்ந்து, பெண்மைக்கு அரசியைத்
தொழுது சூழ,

நங்கையும் உவந்து, 'வேறு ஓர் நவை இலை, இனி மற்று' என்றாள்;
பொங்கிய விமானம்தானும், மனம் என, எழுந்து போன.

மங்கலம் முதலவாய மரபினின் கலப்பையாவும் - *அட்டமங்கலம் முதலாகச் சொல்லப்படும் அடிப்பட வந்த தொன்று தொடு வழக்கமாய பொருள்கள் எல்லாவற்றையும்;* ***அவர் அங்கு கொணர்ந்து*** - *அம்மகளிர் விமானத்தின்கண் கொண்டு வந்து;* ***பெண்மைக்கு அரசியைத் தொழுது சூழ*** - *சீதாபிராட்டியை வணங்கிச் சுற்றியிருப்ப;* ***நங்கையும் உவந்து*** - *சீதையும் மகிழ்ச்சி அடைந்து;* ***'மற்றுவேறு, ஓர் நவை இனி இலை' என்றாள்*** - *வேறொரு துன்பமும் இனி இல்லை என்று சொன்னாள்;* ***பொங்கிய விமானந்தானும் மனம் என எழுந்து போன*** -*உயர்ந்த புட்பகமும் மனத்தின் வேகம் போல புறப்பட்டுச் சென்றது. அட்டமங்கலம் - பெரியோர்க்குச் செய்யும் உபசாரப்பொருள்கள் எட்டாம். அவை, சாமரை, தீபம், பூர்ணகும்பம், இரட்டைக் கயல், கண்ணாடி, தோட்டி, கொடி, முரசு என்பனவாகும். விமானம் எழுந்து போனது கூறுதலால் முன்பு தரையிறங்கி நின்றது அறிக. விமானம் ஒன்றாக இருக்கவும் 'போன" என்று பன்மையாகக் கூறியது பேரளவினதாதல் பற்றி; ஒருமை பன்மை மயக்கம்.*

கலிநிலைத்துறை

10129. போதா விசும்பில் திகழ் புட்பகம் போதலோடும்,
சூது ஆர் முலைத் தோகையை நோக்கி, 'முன் தோன்று சூழல்
கோதாவரி; மற்று அதன் மாடு உயர் குன்று நின்னை,
பேதாய்! பிரிவுத் துயர் பீழை பிணித்தது' என்றான்.

விசும்பில் போதா திகழ் புட்பகம் போத லோடும் - *வானத்தில் எழுந்து விளங்குகிற புட்பக விமானம் சென்ற உடனே; (இராமன்)* ***சூது ஆர் முலைத்தோகையை நோக்கி*** - *சூதாடுகின்ற கருவியை ஒத்துப் பொருந்திய நகில்களை உடைய மயில் போல்வாளைப் பார்த்து;* ***'பேதாய்*** - *இளம்பெண்ணே!;* ***முன்தோன்று சூழல் கோதாவரி*** - *முன்னே தோன்றுகிற இடம் கோதாவரியாகும்;* ***மற்று அதன் மாடு உயர் குன்று*** - *அதன் அருகில் உள்ள உயர்ந்த சிறிய மலைதான்;* ***நின்னை*** - *உன்னை (என்னிடமிருந்து)* ***பிரிவுத்துயர் பீழை பிணித்தது'*** - *பிரித்தலால் உண்டாகிய பிரிவு என்னும் துயர் நோயால் கட்டியது;* ***என்றான்*** *-*

பிரிவுத்துயர் பீழை அவளுக்கும் இவனுக்கும் ஒத்ததாகும். அவள், இவனிடமிருந்து பிரியும்போது இவனும் அவளிடமிருந்து பிரிகின்றான் ஆதலின். பீழை - நோய்.

கலித்துறை வேறு

10130. 'சிரத்து வாச வண்டு அலம்பிடு தெரிவை! கேள்;
இது நீள்
தரத்து உவாசவர், வேள்வியர், தண்டகம்; அதுதான்
வரத்து வாசவன் வணங்குறு சித்திரகூடம்;
பரத்துவாசவன் உறைவிடம் இது' எனப் பகர்ந்தான்.

'சிரத்து வாச வண்டு அலம்பிடு தெரிவை! கேள் - *தலைமுடியின் கண் (நறுமணமலர்களால்) வாசனையுண்ணும் வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற பெண்ணே! கேட்பாயாக;* ***இது நீள் தரத்து உவாசவர், வேள்வியர் தண்டகம்*** - *இது உயர்ந்த தன்மையுடைய உபாசனை செய்கின்ற விரதிகளும் யாகம் செய்பவர்களாகிய முனிவர்களும் (உறைகின்ற) தண்டக ஆரண்யம்;* ***அதுதான் வரத்து வாசவன் வணங்குறு சித்திரகூடம்*** - *அதோ தோன்றுகிற இடமானது மேன்மையுடைய இந்திரனும் வணங்கத்தக்க சித்திர கூடமலை;* ***இது பரத்துவாசவன் உறைவிடம்'*** - *(அண்மையில் காணும்) இது பரத்துவாசமுனிவன் தங்கியுள்ள தவச்சாலையாகும்;* ***எனப் பகர்ந்தான்*** - *என்று சொன்னான்.*

10131. மின்னை நோக்கி, அவ் வீரன் ஈது இயம்பிடும்
வேலை,
தன்னை நேர் இலா முனிவரன் உணர்ந்து, தன்
அகத்தின்,
'என்னை ஆளுடை நாயகன் எய்தினன்' என்னா,
துன்னு மா தவர் சூழ் தர, எதிர்கொள்வான்,
தொடர்ந்தான்.

மின்னை நோக்கி - *சீதையைப் பார்த்து;* ***அவ்வீரன் ஈது இயம்பிடும் வேலை*** - *அந்த இராமன் இதனைச் சொல்லிக் கொண்டுள்ள போது;* ***தன்னை நேர் இலா முனிவரன் உணர்ந்து*** *-தனக்கு யாரும் ஒப்பில்லாத சிறந்த தவமுனிவனாகிய பரத்துவாசன்; உணர்ந்து;* ***தன் அகத்தின்*** - *தன் தவச்சாலையின் கண்;* ***'என்னை ஆளுடை நாயகன் எய்தினன்' என்னா*** - *என்னையும் அடிமை கொண்டருளும் பரம் பொருளாகிய பெருமான் வந்துவிட்டான் என்று கருதி;* ***துன்னு மாதவர் சூழ்தர*** - *நெருங்கிய முனிவரர்கள் சுற்றிவர;* ***எதிர்கொள்வான்*** - *வரவேற்க;* ***தொடர்ந்தான்*** - *(இராமன்); வரும்வழியை நோக்கி வந்தான்.*

'உணர்ந்து' என்பது அறிதலன்று; ஞானத்தால் இராமன் என்னாது பரம் பொருள் என உணர்தலாம். 'தன் அகத்தின்' என்பதற்குத் தன் உள்ளத்தின் கண்' என

உரைப்பினும் அமையும். புறத்தே இராமன் என்கிற நிலையில் இவன் முனிவர்களை வழிபடினும் அவர்கள் அவனைப் பரம்பொருளே என உள்ளத்தே தியானத்தால் உணர்ந்து தம்மை அடிமையாகவும் அவனை ஆண்டானாகவும் கருதுவர என்பதை 'என்னை ஆளுடை நாயகன்' எனப் பரத்துவாசன் கூறியது உணர்த்தும்.

பரத்துவாச ஆச்சிரமத்தில் இராமன்

10132. ஆதபத்திரம், குண்டிகை, ஒரு கையின் அணைத்து,
போதம் முற்றிய தண்டு ஒரு கையினில் பொலிய,
மா தவப் பயன் உருவு கொண்டு எதிர் வருமாபோல்
நீதி வித்தகன் நடந்தமை நோக்கினன், நெடியோன்.

ஆதபத்திரம், குண்டிகை ஒரு கையின் அணைத்து - குடை, கமண்டலம் இரண்டையும் ஒரு கையில் சேரப்பிடித்துக்கொண்டு; ***தண்டு ஒருகையினில் பொலிய*** - மற்றொரு கையில் தண்டம் விளங்க; ***மாதவப்பயன் உருவுகொண்டு எதிர் வருமாபோல்*** - பெரிய தவத்தின் பயன் திரண்டு ஒரு வடிவு எடுத்துக்கொண்டு எதிர் வருவதைப் போல; ***போதம் முற்றிய நீதி வித்தகன்*** - தத்துவஞானம் நிரம்பிய நீதி நெறியில் சதுரப்பாடு உடைய பரத்துவாசன்; ***நடந்தமை*** - தன்னை எதிர்கொள்ள நடந்து வருகின்றமையை; ***நெடியோன் நோக்கினன்*** - இராமன் பார்த்தான்.

ஆதபம் - வெய்யில் - திரம் - நீக்குதல் - வெய்யிலை நீக்குவது என்ற காரணம்பற்றி குடைக்கு வந்தது, வடசொல். போதம் முற்றியமைக்கு அடையாளமான தண்டு என்பதும்ஒன்று.

10133. எண் பக, தினை அளவையும் கருணையோடு இசைந்த
நட்பு அகத்து இலா அரக்கரை நருக்கி, மா மேரு
விட்பு அகத்து உறை கோள் அரி எனப் பொலி வீரன்,
புட்பகத்தினை வதிகென நினைந்தனன், புவியில்.

எண்பக - நெஞ்சம் பிளவுபடும்படி; ***தினை அளவையும்*** - தினை அளவு கூட; ***கருணையோடு இசைந்த நட்பு அகத்து இலா அரக்கரை நருக்கி*** - அருளோடு கூடிய நட்புத்தன்மை மனத்தில் இல்லாத அரக்கர்களைக் கொன்று; ***மாமேரு விட்பு அகத்து உறை கோளரி எனப் பொலி வீரன்*** - பெரிய மேருமலையின் பிறப்பிடமாய பொந்தில் உள்ளே வசிக்கின்ற சிங்கம் போல விளங்குகின்ற வீர இராகவன்; ***புட்பகத்தினை புவியல் வதிக என நினைந்தனன்*** - புட்பக விமானத்தைப் பூமியில் தங்குக என்று நினைத்தான்.

10134. உன்னும் மாத்திரத்து, உலகினை எடுத்து உம்பர் ஓங்கும்
பொன்னின் நாடு வந்து இழிந்தெனப் புட்பகம் தாழ,
என்னை ஆளுடை நாயகன், வல்லையின் எதிர் போய்,
பன்னு மா மறைத் தபோதனன் தாள்மிசைப் பணிந்தான்.

உன்னும் மாத்திரத்து - நினைக்கின்ற ஒரு மாத்திரைக்கால அளவில்; **உலகினை எடுத்து உம்பர் ஓங்கும் பொன்னின் நாடு வந்து இழிந்து என புட்பகம் தாழ** - உலகைச் சுமந்து ஆகாயத்தின் மேலுயரும் தேவலோகம் கீழே இறங்கியது என்று சொல்லும்படி புட்பகவிமானம் மண்ணில் இறங்க; **என்னை ஆளுடை நாயகன்** - என்னை அடிமை கொண்டருளும் பெருமான்; **வல்லையின்** - விரைவாக; **எதிர்போய்** - எதிர்சென்று; **பன்னு மாமறைத்தபோதனன் தாள்மிசைப் பணிந்தான்** - இடையறாது சொல்லிக்கொண்டுள்ள உயர்ந்த வேதபாரகனாகிய தவசிரேஷ்டனது திருவடிகளின் மேல் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

'என்னை ஆளுடை நாயகன்' கவிக்கூற்று.

10135. அடியின் வீழ்தலும் எடுத்து, நல் ஆசியோடு அணைத்து,
முடியை மோயினன் நின்றுழி, முளரி அம் கண்ணன்
சடில நீள் துகள் ஒழிதர, தனது கண் அருவி
நெடிய காதல் அம் கலசம்அது ஆட்டினன், நெடியோன்.

அடியின் வீழ்தலும் - (இராமன்) தன் அடியில்வீழ்ந்து வணங்கியவுடன்; **எடுத்து** - தூக்கி; **நல் ஆசியோடு அணைத்து** - நல்ல வாழ்த்துரையுடன் அணைத்துக்கொண்டு; **முடியை மோயினன் நின்றுழி** - இராமனது உச்சியை மோந்து நின்ற பொழுது; **முளரி அம் கண்ணன்** - தாமரைக் கண்ணனான இராமனது; **சடில நீள் துகள் ஒழிதர** - சடாபாரத்தில் உள்ள நீண்ட புழுதியானது நீங்கும்படி; **நெடியோன் தனது கண் அருவி** - உயர்ந்தவனாகிய பரத்துவாசன் தன்னுடைய கண்ணிலிருந்து அருவியாக வழிகின்ற நீரை; **நெடிய காதல் அம்கலசம் அது** - உயர்ந்து நின்ற தன் உள்ளத்தன்பாகிய கலசத்தால் முகந்து; **ஆட்டினான்** - நீராட்டித் தூய்மைசெய்தான்.

'நெடியோன்' பரத்துவாசனைக் குறித்தது. இனி, 'நெடியோன் அடியின் வீழ்தலும்' என்று முதறக்கண்கூட்டி இராமன் எனலும் ஒன்று. உச்சி மோத்தல் குழந்தை

மாட்டுப்பெற்றோர் அன்புச் செயலாகும். தந்தை நிலையில் உச்சிமோந்தான் என்க. அன்பாகிய கலசத்தால் கண்ணருவி நீர் கொண்டு இராமன் சடைப்புழுதி போக நீராட்டினான் என்பதாகும்.

10136. கருகு வார் குழல் சனகியோடு இளவல் கை
தொழுதே,
அருகு சார்தர, அருந் தவன் ஆசிகள் வழங்கி,
உருகு காதலின் ஒழுகு கண்ணீரினன், உவகை
பருகும் ஆர் அமிழ்து ஒத்து, உளம் களித்தனன்,
பரிவால்.

கருகு வார் குழல் சனகியோடு - கருமையான நீண்ட கூந்தலையுடைய சீதையோடு; **இளவல் கைதொழுதே அருகு சார்தர** - இலக்குவன் கைகுவித்து வணங்கிப் பக்கத்தில் வர; **அருந்தவன்** - பரத்துவாசன்; **ஆசிகள் வழங்கி** - வாழ்த்துரைகள் கூறி; **உருகு காதலன் ஒழுகு கண்ணீரினன்** - மனம் கரைந்து வரும் கண்ணீர்ப் பெருக்கோடு; **உவகை பருகும் ஆர் அமிழ்து ஒத்து பரிவால் உளம் களித்தனன்** - மகிழ்ச்சியோடு பருகுகின்ற தேவர் அமுதத்தை உண்டால் ஒத்து அன்பினால் உளம் பூரித்தான்.

10137. வானரேசனும், வீடணக் குரிசிலும், மற்றை
ஏனை வீரரும், தொழும்தொறும் ஆசிகள் இயம்பி
ஞான நாதனைத் திருவொடு நன் மனை
கொணர்ந்தான்
ஆன மாதவர் குழாத்தொடும் அரு மறை புகன்றே.

வானரேசனும் - சுக்ரீவனும்; **வீடணக்குரிசிலும்** - வீடணன் என்கின்ற நம்பியும்; **மற்றை ஏனை வீரரும்** - மற்றுள்ளபிற வீரர்களும்; **தொழும்தொறும் ஆசிகள் வழங்கி** - வணங்குந்தோறும் வாழ்த்து தந்து; **ஆன மாதவர் குழாத்தொடும் அருமறை புகன்று** - தன்னோடு உடன் கூடிய முனிவர் கூட்டத்தோடும் அரிய வேதங்களைச் சொல்லிக்கொண்டே; **ஞான நாதனைத் திருவொடு நன் மனைகொணர்ந்தான்** - ஞானத்திரளாய் நின்ற பெருமானைப் புருஷாகார பூதையாகிய திருமகளோடும் தன் நல்ல மனைக்கு அழைத்துக் கொண்டு சென்றான்.

10138. பன்னசாலையுள் புகுந்து, நீடு அருச்சனை பலவும்
சொன்ன நீதியின் புரிந்து, பின், சூரியன் மருமான் -
தன்னை நோக்கினன், பல் முறை கண்கள் நீர்

ததும்ப,
பின் ஓர் வாசகம் உரைத்தனன், தபோதரின்
பெரியோன்;

பன்னசாலையுள் புகுந்து - தன் தவச்சாலைக்குள் அழைத்துக்கொண்டு புகுந்து; **தபோதரின் பெரியோன்** - முனிவர்களில் உயர்ந்தோன் ஆகிய பரத்துவாசன்; **நீடு அருச்சனை பலவும்** - உரிய உபசார வழிபாடுகள் எல்லாம்; **சொன்ன நீதியின் புரிந்து** - சாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட முறைப்படி செய்து; **பின்** - பிறகு; **சூரியன் மருமான் தன்னை** - சூரியனது வழியில் தோன்றிய இராமனை; **பல்முறை கண்கள் நீர்ததும்ப நோக்கினன்** - பலமுறை கண்களில் நீர் ததும்பும் படி பார்த்தவனாய்; **பின் ஓர் வாசகம் உரைத்தனன்** - பிறகு ஒரு சொல் சொன்னான்.

10139. 'முனிவர் வானவர் மூவுலகத்துளோர் யாரும்
துனி உழந்திடத் துயர் தரு கொடு மனத்
தொழிலோர்
நனி மடிந்திட, அலகைகள் நாடகம் நடிப்ப,
குனியும் வார் சிலைக் குரிசிலே! என், இனிக்
குணிப்பாம்?

முனிவர், வானவர், மூவுலகத்துளோர் யாரும் -; **துனி உழந்திடத்துயர்தரு கொடுமனத் தொழிலோர்** - வருந்தும்படி துன்பங்களைச்செய்கின்ற கொடுமையான மனமும் தொழிலும் உடையோராய அரக்கர்; **நனி மடிந்திட** - மிகவும் இறந்துபோக; **அலகைகள் நாடகம் நடிப்ப** - பேய்கள் களத்தில் நடனம் ஆட; **குனியும் வார்சிலைக் குரிசிலே!** - வளைந்த கோதண்டத்தை ஏந்திய நம்பியே! **இனி என் குணிப்பாம்?** - இனி என்ன எண்ணி உரைக்க உள்ளது?

10140. 'விராதனும், கரனும், மானும், விறல் கெழு
கவந்தன்தானும்,
மராமரம் ஏழும், வாலி மார்பமும், மகர நீரும்,
இராவணன் உரமும், கும்பகருணனது ஏற்றம்தானும்,
அராவ அரும் பகழி ஒன்றால் அழித்து, உலகு
அளித்தாய் - ஐய!'

ஐய! - இராமனே!; **விராதனும்** - கரனும் -; **மானும்** - மானாகிய மாரீசனும்; **விறல்கெழு** - வலிமைமிக்க; **கவந்தன் தானும்- மரா மரம் ஏழும் வாலிமார்பமும் -; மகர நீரும்** - வருணன் வாராதபோது சீறியதால் கடல்நீரும்; **இராவணன் உரமும் கும்பகருணனது** - ; **ஏற்றம் தானும்** - உயர்வும்; **அராவ அரும் பகழி ஒன்றால்** -

அராவிச்செய்யப்பட்ட அரிய ஓர் அம்பினாலே; **அழித்து** - கொன்று செருக்கடக்கி; **உலகு அளித்தாய்** - உலகைக் காப்பாற்றினாய்.

10141. 'சித்திர கூடம் தீர்ந்து, தென் திசைத் தீமை தீர்த்திட்டு
இத் திசை, அடைந்து, எம் இல்லின் இறுத்தமை இறுதியாக,
வித்தக! மறந்திலேன் யான்; விருந்தினையாகி, எம்மோடு
இத்திறம் இருத்தி' என்றான், மறைகளின் இறுதி கண்டான்.*

மறைகளின் இறுதி கண்டான் - வேத முடிவினை நன்குணர்ந்தவனாகிய பரத்துவாசன்; (இராமனைநோக்கி) **வித்தக!** - சதுரப்பாடு உடையவனே!; **சித்திரகூடம் தீர்ந்து** - சித்திரகூட மலையிலிருந்து நீங்கி; **தென்திசைத் தீமை தீர்த்திட்டு** - தெற்குத்திசையில் உள்ள அரக்கர்களாய தீமையைப் போக்கி; **இத்திசை அடைந்து** - வடதிசை வந்து சேர்ந்து; **எம் இல்லம் இறுத்தமை இறுதியாக** - என் தவச்சாலையில் தங்கியமை வரையிலும்; **மறந்திலேன் யான்** - நான் உன்னை ஒரு கணமும் மறக்கவில்லை; **விருந்தினையாகி** - விருந்து ஏற்றுக்கொண்டு; **எம்மோடு** - எங்களோடு; **இத்திறம்** - இன்றேபோல்; **இருத்தி** - இருப்பாயாக; **என்றான்** -.

10142. 'கரதலம் அதனின் நீடு கார்முகம் வளைய வாங்கி,
சரத வானவர்கள் துன்பம் தணித்து, உலகங்கள் தாங்கும்
மரகத மேனிச் செங்கண் வள்ளலே! வழுவா நீதிப்
பரதனது இயல்பும் இன்றே பணிக்குவென்; கேட்டி' என்றான்.*

கரதலம் அதனின் நீடு கார்முகம் வளைய வாங்கி - கையின் கண் உயர்ந்த கோதண்டம் என்னும் வில்லை வளைத்து இழுத்து; **சரத வானவர்கள் துன்பம் தணித்து** - உண்மை வாழ்வுள்ள தேவர்களது துயரத்தைப் போக்கி; **உலகங்கள் தாங்கும்** - உலகமனைத்தையும் பாதுகாக்கின்ற; **மரகத மேனிச் செங்கண்வள்ளலே!** - மரகத மணி போன்ற மேனியையும் சிவந்த கண்களையும் உடைய கொடையாளனே; **'வழுவா நீதிப் பரதனது இயல்பும் இன்றே பணிக்குவென், கேட்டி' என்றான்** - சிறிதும் பிசகாத நீதியை உடைய பரதன் தற்போதுள்ள தன்மையையும் இன்றைக்கே சொல்வேன் கேட்பாயாக என்று சொன்னான்.

கலிநிலைத்துறை வேறு

10143. ***'வெயர்த்த மேனியன்; விழி பொழி மழையன்; மூ***
வினையைச்
செயிர்த்த சிந்தையன்; தெருமரல் உழந்து உழந்து
அழிவான்;
அயிர்த்து நோக்கினும், தென் திசை அன்றி, வேறு
அறியான்
பயத்த துன்பமே உருவு கொண்டென்னலாம்
படியான்.*

(பரதன்) ***வெயர்த்த மேனியன்*** *- வியர்வை அரும்பிய உடம்புடையான்;* ***விழி பொழி மழையன்*** *-கண்கள் மழைநீர் போலக் கண்ணீர் விடுகின்றதன்மையன்;* ***மூவினையைச் செயிர்த்த சிந்தையன்*** *- பழைய வினைகளைக் கோபித்த மனத்தவன்;* ***தெருமரல் உழந்து உழந்து அழிவான்*** *- மனச சுழற்சியால் வருந்திவருந்திக் கெடுவான்;* ***அயிர்த்து நோக்கினும் தென்திசை அன்று வேறு அறியான்*** *- ஐயுற்றுப் பார்த்தாலும் (நீ சென்றுள்ள) தென் திசை தவிர வேறு திசைகளைப் பார்க்க அறியான்;* ***பயத்த துன்பமே உருவு கொண்டு என்னலாம்படியான்*** *- அச்சத்துடன் கூடிய துன்பமே உருவம் கொண்டாற் போன்ற வடிவம் உடையவன்.*

10144. ***இந்தியம் களைந்து, இருங் கனி காய் நுகர்ந்து,***
இவுளிப்
பந்தி வந்த புல் பாயலான்; பழம்பதி புகாது,
நந்தியம்பதி இருந்தனன், பரதன் - நின் நாமம்
அந்தியும், பகல் அதனினும், மறப்பிலன் ஆகி.*

பரதன் -; இந்தியம் களைந்து *- பொறிகளைப் புலன்வழி செல்லாது நீக்கி;* ***இருங்கனிகாய் நுகர்ந்து*** *- பெரிய பழங்களையும் காய்களையுமே உண்டு;* ***இவுளிப் பந்தி வந்த புல் பாயலான்*** *- குதிரை வரிசைகள் மேய்தற்குரிய புல்லையே படுக்கையாகக் கொண்டுள்ளான்;* ***பழம்பதி புகாது நந்தியம்பதி*** *- பழமையான அயோத்தியில் செல்லாது நந்திக் கிராமத்திலேயே;* ***நின் நாமம் அந்தியும் பகல் அதனினும்மறப்பிலன் ஆகி*** *- உன்னுடைய பெயரை இரவினும் பகலினும் மறவாதவனாய்;* ***இருந்தனன் -*** *இருந்தான்.*

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

10145. ***என்று உரைத்து, 'அரக்கர் வேந்தன் இருபது என்று***
உரைக்கும் நீலக்
குன்று உரைத்தனைய தோளும், குலவரைக் குவடும்

ஏய்க்கும்
என்று உரைத்தனைய மௌலித் தலை பத்தும்,
இறுத்த வீர!
நின்தனைப் பிரிந்தது உண்டே, யான்' என
நிகழ்த்தினானால்.*

என்று உரைத்து - என்றிவ்வாறு பரத்து வாசன் சொல்லி; **அரக்கர் வேந்தன் இருபது என்று உரைக்கும் நீலக் குன்று உரைத்தனைய தோளும் குலவரைக் குவடும் ஏய்க்கும் என்று உரைத்தனைய மௌலித் தலை பத்தும் இறுத்த வீர!** - இராவணனது நீலமலை என்று சொலத்தகுந்த இருபது தாள்களையும் எட்டுக்குலமலைகளின் சிகரங்கள் எனக் கூறத் தக்க மகுடம் அணிந்த பத்துத் தலைகளையும் அழித்த வீரனே!; யான் **நின்தனைப் பிரிந்தது உண்டே'?** - நான் நின்னை என்றாவது பிரிந்ததுண்டா?; **என நிகழ்த்தினான்** - என்று கூறினான்.

இராமன் பதில் உரை

10146. 'மின்னை ஏய் உமையினானும், விரை மலர்த்
தவிசினானும்
நின்னையே புகழ்தற்கு ஒத்த நீதி மாதவத்தின்
மிக்கோய்!
உன்னையே வணங்கி, உன்தன் அருள் சுமந்து
உயர்ந்தேன்; மற்று இங்கு
என்னையே பொருவும் மைந்தன் யான் அலாது
இல்லை' என்றான்.*

'மின்னை ஏய் உமையினானும் - மின்னலை ஒத்த உமாதேவியை உடைய சிவனும்; **விரைமலர்த் தவிசினானும்** - மணமிக்க உந்தித்தாமரையில் உள்ள பிரமனும்; **நின்னையே புகழ்தற்கு ஒத்த நீதி மாதவத்தின் மிக்கோய்!** - உன்னையே சிறப்பித்துச் சொல்லுமாறு நீதியோடு கூடிய பெருந்தவத்தில் சிறந்தவனே!; **உன்னையே வணங்கி உன்தன் அருள் சுமந்து உயர்ந்தேன்** - உன்னை வழிபட்டு உனது மனக்கருணையை நிறையப் பெற்று அதனால் உயர்ந்துள்ளேன்; (அதனால்) **மற்று இங்கு என்னையே பொருவும் மைந்தன் யான் அலாது இல்லை' என்றான்** - இவ்வுலகில் என்னை ஒத்த மகன் நான் அல்லாது வேறு யாரும் இல்லை எனும் பேறு பெற்றேன் என்று கூறினான் (இராமன்).

பரத்துவாசன் வரம் தருதல்

10147. **அவ் உரை புகலக் கேட்ட அறிவனும், அருளின் நோக்கி,**
'வெவ் அரம் பொருத வேலோய்! விளம்புகேன்; கேட்டி, வேண்டிற்று
எவ் வரம் எனினும்; தந்தேன்; இயம்புதி' எனலும், ஐயன்,
'கவ்வை இன்று ஆகி வென்றி கவிக்குலம் பெற்று வாழ்க.*'

அவ் உரை புகலக் கேட்ட அறிவனும் - அவ்வாறு இராமன் கூறிய முகமனுரைகளைக் கேட்ட தத்துவ ஞானியாகிய பரத்துவாசனும்; **அருளின் நோக்கி** - அருட்பார்வையால் இராமனைப் பார்த்து; **'வெவ் அரம் பொருத வேலோய்! விளம்புகேன், கேட்டி வேண்டிற்று எவ்வரம் எனினும் தந்தேன்; இயம்புதி' எனலும்** - கொடிய அரத்தால் அராவிச் செய்த வேலை உடைய இராகவனே! சொல்வேன் கேட்பாயாக; நீ விரும்பியது எந்த வரமானாலும் தந்துவிட்டேன், சொல்க என்று கூறுதலும்; **ஐயன்** - இராமன்; **' கவிக்குலம் கவ்வை இன்று ஆகி வென்றி பெற்று வாழ்க** - குரங்குக்கூட்டம் துன்பமின்றி சென்ற இடங்களில் எல்லாம் வெற்றி பெற்று வாழ்க; (என்று கேட்டு) தொடரும்.

10148. **'அரி இனம் சென்ற சென்ற அடவிகள் அனைத்தும் வானம்**
சொரி தரு பருவம் போன்று, கிழங்கொடு கனி காய் துன்றி
விரிபுனல் செழுந்தேன் மிக்கு, விளங்கு!' என இயம்புக' என்றான்.
விரியும் மாதவனும், 'அஃதே ஆக!' எனப் புகன்றிட்டானால்.

'அரி இனம் சென்ற சென்ற அடலிகள் அனைத்தும் வானம் சொரிதரு பருவம் போன்று - குரங்குகள் போன காடுகள் எங்கிலும் எப்பருவத்தும் கார்காலம் போல; **கிழங்கொடு கனி காய் துன்றி விரிபுனல் செழுந்தேன் மிக்கு விளங்கு' என இயம்புக'' என்றான்** - கிழங்கும் கனியும் காயும் நெருங்கி, மிகுந்த நீரும், தேனும் நிரம்பி விளங்கட்டும் என்று வரம் கூறுக என்று கேட்டான் இராமன்; **விரியும் மாதவனும்** - அகன்று பரந்த பெருந்தவம் உடைய பரத்துவாசனும்; **'அஃதே ஆக' எனப் புகன்றிட்டான்** - அப்படியே ஆகட்டும் என்று சொல்லி முடித்தான். ஆல், அசை.

10149. **அருந்தவன், 'ஐய! நின்னோடு அனிக வெஞ் சேனைக்கு எல்லாம்**
விருந்து இனிது அமைப்பென்' என்னா, விளங்கும்

முத்தீயின் நாப்பண்
புரிந்து ஓர் ஆகுதியை ஈந்து, புறப்படும் அளவில்,
போகம்
*திருந்திய வானநாடு சேர வந்து இறுத்தது அன்றே.**

அருந்தவன் - பரத்துவாசன்; **'ஐய!** - இராம!; **நின்னோடு அனிக வெஞ் சேனைக்கு எல்லாம் விருந்து இனிது அமைப்பன் என்னா** - உன்னோடு வந்துள்ள அணிவகுப்புற்ற இக்கொடிய சேனைகளுக்கு எல்லாம் விருந்துணவு நன்குறச் செய்து தருவேன் என்று சொல்லி; **விளங்கும் முத்தீயின் நாப்பண் புரிந்து ஓர் ஆகுதியை ஈந்து** - விளங்குகின்ற வேள்வித்தீயின் நடுவே மந்திரங்களை விரும்பிச் சொல்லி ஓர் அவிர்ப்பாகத்தைக் கொடுத்து; **புறப்படும் அளவில்** - எழுந்த அக்கணத்திலேயே; **திருந்திய வான நாடு சேர வந்து இறுத்தது** - இன்பங்கள் நிறைந்த சுவர்க்கலோகம் அப்படியே கீழ்இறங்கி அங்கே தங்கியது.

அன்று, ஏ - அசைகள்.

10150. அரைசரே ஆதியாக, அடியவர் அந்தமாக,
கரைசெயல் அரிய போகம் துய்க்குமா கண்டு,
இராமற்கு
அரைசியல் வழாமை நோக்கி, அறுசுவை அமைக்கும்
வேலை
விரைசெறி கமலக்கண்ணன் அனுமனை விளித்துச்
*சொன்னான்:**

அரைசரே ஆதியாக அடியவர் அந்தமாக - அரசர் முதல் தொண்டர் வரை; **கரை செயல் அரிய போகம் துய்க்குமா கண்டு** - கணக்கிட இயலாத இன்பங்களை நுகர்வதைப் பரத்துவாசன் பார்த்து; **அரசியல் வழாஅமை நோக்கி இராமற்கு அறுசுவை அமைக்கும் வேலை** - அரசர்க்குள்ள இயல்பில் சிறிதும் வழுவாதபடி பார்த்து இராமனுக்கு அறுசுவை உணவைப் படைத்துக்கொடுக்கும் அச்சமயத்தில்; **விரை செறி கமலக் கண்ணன்** - மணமிக்க தாமரை போன்ற கண்ணுடைய இராமபிரான்; **அனுமனை விளித்துச் சொன்னான்** - அனுமனைக் கூப்பிட்டு அருகே அழைத்துப் பின்வருமாறு சொன்னான்.

இராமன் அனுமனைப் பரதனிடம் அனுப்பல்

கலித்துறை

10151. 'இன்று நாம் பதி வருதுமுன், மாருதி! ஈண்டச்
சென்று, தீது இன்மை செப்பி, அத் தீமையும் விலக்கி

நின்ற காலையின் வருதும்' என்று ஏயினன்,
நெடியோன்
'நன்று' எனா, அவன், மோதிரம் கைக் கொடு
நடந்தான்.

'நெடியோன் - இராமன்; **'மாருதி!** - அனுமனே!; **இன்று நாம் பதிவருது முன்** - நாம் இன்றைக்கு அயோத்திக்கு வருவதற்கு முன்னாக; **ஈண்டச் சென்று** - விரைந்து போய்; **தீது இன்மை செப்பி அத்தீமையும் விலக்கி நின்ற காலையின் வருதும்' என்று ஏயினன்** - எனக்கு ஒரு தீமையும் இல்லை என்பதைப் பரதனுக்குச் சொல்லி அவனுக்கு நேர்ந்து விடும் (தீப்புகல் ஆகிய) தீமையையும் தடுத்து நீ அங்கே இருக்கும் நேரத்தில் வருவேன் என்று ஏவி அனுப்பினான்; (அதுகேட்ட) **அவன்** - அந்த அனுமன்; **'நன்று' எனா** - அப்படியே நல்லது என்று சொல்லி; **மோதிரம் கைக்கொடு நடந்தான்** - இராமன் அளித்த அடையாளமான கணையாழியை கையில் வாங்கிக் கொண்டு புறப்பட்டான்.

உடம்பொடு புணர்த்தலால் இராமன் கூறியதோடு கணையாழியும் தந்தான் என்பதைப் பெற வைத்தார்.

10152. தந்தை வேகமும், தனது நாயகன் தனிச் சிலையின்
முந்து சாயகக் கடுமையும், பிற்பட முடுகி,
சிந்தை பின் வரச் செல்பவன், குகற்கும் அச்
சேயோன்
வந்த வாசகம் கூறி, மேல் வான் வழிப் போனான்.

தந்தை வேகமும் - தன் தந்தையாகிய காற்றின் வேகமும்; **தனது நாயகன் தனிச்சிலையின் முந்து சாயகக் கடுமையும் பிற்பட முடுகி** - தனது தலைவனாய இராமனுடைய ஒப்பற்ற கோதண்டத்திலிருந்து வெளிச் செல்லும் அம்பின் வேகமும் பின்னிடும்படி விரைந்து சென்று; **சிந்தை பின் வரச் செல்பவன்** - தன்மனம் தன்னைப்பின் தொடரும்படி செல்கின்ற அனுமன்; **அச்சேயோன் வந்த வாசகம்** - அந்தச் செவ்வியனாகிய இராமன் திரும்பி வந்து கொண்டிருக்கிறான் என்கின்ற வார்த்தையை; **குகற்கும் கூறி** - வழியில் உள்ள குகப்பெருமாளுக்கும் சொல்லி; **மேல் வான் வழிப் போனான்** - மேலே ஆகாய வழியாகச் சென்றான்.

கலி விருத்தம்

10153. இன்று இசைக்கு இடம் ஆய இராகவன்
தென் திசைக் கருமச் செயல் செப்பினாம்
அன்று இசைக்கும் அரிய அயோத்தியில்

நின்று இசைத்துள தன்மை நிகழ்த்துவாம்.

இன்று - இப்போது; **இசைக்கு இடம் ஆய இராகவன்** - புகழுக்கு இருப்பிடமாக உள்ள இராமனது; **தென்திசைக் கருமச் செயல் செப்பினாம்** - தெற்குத் திசையில் செய்த செயல்களை எல்லாம் சொன்னோம்; **அன்று** - அப்போது; **இசைக்கும் அரிய அயோத்தியில்** - புகழும் புகழுக்கும் அரியதாகிய அயோத்தி என்னும் மாநகரத்தில்; **நின்று இசைத்துள தன்மை நிகழ்த்துவாம்** - பொருந்தி நடந்துள்ள நிகழ்ச்சிகளை இனிமேல் சொல்லுவோம்.

நந்தியம்பதியில் பரதன்

10154. நந்தியம்பதியின்தலை, நாள்தொறும்
சந்தி இன்றி நிரந்தரம், தம்முனார்
பந்தி அம் கழல் பாதம் அருச்சியா,
இந்தியங்களை வென்றிருந்தான்அரோ.

(பரதன்) **நந்தியம் பதியின் தலை** - நந்திக்கிராமத்தின் கண்; **நாள்தொறும்** - நாள்தோறும்; **சந்தி இன்றி** -காலை, நண்பகல், மாலை என்கின்ற வந்தனைப் பொழுது மட்டும் அல்லாமல்; **நிரந்தரம்** - அறுபது நாழிகையும் (எப்பொழுதும்) தம்முனார் - தன் தமயனாராகிய இராமரது; **பந்தி அம் கழல் பாதம் அருச்சியா** - வரிசையான அழகிய வீரக்கழல் அணிந்த திருவடிகளைப் பூசித்துக்கொண்டு; **இந்தியங்களை வென்று இருந்தான்** - பொறிகளை அடக்கியாண்டு இருந்தான். அரோ - அசை.

10155. துன்பு உருக்கவும், சுற்றி உருக்க ஒணா
என்பு உருக்கும் தகைமையது இட்டது ஆய்,
முன்பு உருக் கொண்டு ஒரு வழி முற்றுறா
அன்பு உருக் கொண்டது ஆம் எனல் ஆகுவான்;

துன்பு சுற்றி உருக்கவும் - (இராமனைப் பிரிந்துள்ள) பிரிவு என்னும் துன்பம் சூழ்ந்து உருக்குதலால்; **உருக்க ஒணா என்பு உருக்கும் தகைமையது இட்டது ஆய்** - எதனாலும் உருக்கமுடியாத எலும்பையும் உருக்கக்கூடிய தன்மை பொருந்தியதாய்; **முன்பு உருக்கொண்டு ஒருவழி முற்றுறா** - முன்னொரு காலத்திலும் வடிவம் கொண்டு ஓரிடத்தும் முழுமையாய்த் தோற்றாத; **அன்பு உருக் கொண்டது ஆம் எனல் ஆகுவான்** - அன்பே ஒரு வடிவம் கொண்டது ஆகும் என்று சொலற்குரியவனாக உள்ளான்.

10156. **நினைத்தலும் தடம் கண் இணை நீர் வர,**
இனத்த தண்டலை நாட்டு இருந்தேயும், அக்
கனத்த கந்தமும் காயும் கனிகளும்
வனத்த அல்ல அருந்தல் இல் வாழ்க்கையான்;

நினைத்தலும் தடங்கண் இணை நீர் வர - இராமனை நினைத்த அளவில் விசாலமான இருகண்களிலும் நீர்பெருக; **இனத்த தண்டலைநாட்டு இருந்தேயும்** - கூட்டமான சோலைகள் சூழ்ந்த தனது நாட்டின்கண் இருந்தும்; **அக் கனத்த கந்தமும் காயும் கனிகளும் வனத்த அல்ல** - அந்த மேன்மையுடைய கிழங்கும் காயும் பழங்களும் ஆய காட்டின்கண் கிடைக்கும் பொருள்களை அல்லாமல் பிறவற்றை; **அருந்தல் இல் வாழ்க்கையான்** - நுகர்தல் இல்லாத வாழ்க்கை உடையவன்.

10157. **நோக்கின் தென் திசை அல்லது நோக்குறான்;**
ஏக்குற்று, ஏக்குற்று, 'இரவி குலத்து உளான்
வாக்கில் பொய்யான்; வரும், வரும்' என்று, உயிர்
போக்கிப் போக்கி, உழக்கும் பொருமலான்.

நோக்கின் தென் திசை அல்லது நோக்குறான் - பார்த்தால் இராமன் சென்ற தென்திசையைத் தவிர வேறு திசைகளைப் பாரான்; **ஏக்குற்று, ஏக்குற்று** - ஏங்கி ஏங்கி; **'இரவி குலத்து உளான் வாக்கில் பொய்யான்; வரும் வரும் 'என்று** - சூரிய குலத்தில் தோன்றியவன் சத்தியம் தவறமாட்டான், சொன்னவாறு வருவான் என்று கருதி; **உயிர் போக்கிப் போக்கி உழக்கும் பொருமலான்** - உயிரை விட்டு விட்டு வருந்தும் துக்கத்தை உடையவன்.

10158. **உண்ணும் நீர்க்கும் உயிர்க்கும் உயிரவன்,**
எண்ணும் கீர்த்தி இராமன், திரு முடி
மண்ணும் நீர்க்கு வரம்பு கண்டால் அன்றி,
கண்ணின் நீர்க்கு ஓர் கரை எங்கும் காண்கிலான்.

உண்ணும் நீர்க்கும் உயிர்க்கும் உயிரவன் எண்ணும் கீர்த்தி இராமன் - பருகுகின்ற நீர்க்கும் அதனால் தளிர்க்கும் உயிர்க்கும் உயிராக உள்ளவனாய் எல்லாராலும் மதிக்கப்படும் புகழை உடைய இராமனது; **திருமுடி மண்ணும் நீர்க்கு வரம்புகண்டால் அன்றி** - திருமுடியை நீராட்டுகின்ற பட்டாபிடேக நீர்க்கு எல்லை கண்டால் அல்லாமல்; **கண்ணின் நீர்க்கு ஓர் கரை எங்கும் காண்கிலான்** - தன் கண்ணிலிருந்து வழிகின்ற நீர்க்கு ஓர் முடிவை ஒரிடத்தும் ஒருபொழுதும் காணாதவன்.

10159. அனையன் ஆய பரதன், அலங்கலின்
புனையும் தம்முனார் பாதுகைப் பூசனை
நினையும் காலை, நினைத்தனனாம் அரோ,
மனையின் வந்து அவன் எய்த மதித்த நாள்.

அனையன் ஆய பரதன் - அப்படிப்பட்டவனாகிய பரதன்; ***அலங்கலின் புனையும் தம்முனார் பாதுகைப் பூசனை*** - மாலையால் அலங்கரிக்கின்ற தம் தமையனாராய இராமனது திருவடிப் பாதுகைகளின் பூசனையை; ***நினையும்காலை*** - செய்ய எண்ணிய காலத்தில்; ***அவன் மனையின் வந்து எய்த மதித்த நாள் நினைந்தனனாம்*** - இராமன் அயோத்தி அரண்மனைக்குத் திரும்ப வந்து சேரக் கருதிக் கூறிய நாளைப் பற்றி நினைந்தானாம்.

அரோ - அசை

பரதனிடம் சோதிடர் கூறுதல்

10160. 'யாண்டு வந்து இங்கு இறுக்கும்?' என்று
எண்ணினான்,
'மாண்ட சோதிட வாய்மைப் புலவரை
ஈண்டுக் கூய்த் தருக' என்ன, வந்து எய்தினார்,
'ஆண்தகைக்கு இன்று அவதி' என்றார்அரோ.

'யாண்டு வந்து இங்கு இறுக்கும்' என்று எண்ணினான் - இராமன் எப்பொழுது வந்து இங்கு சேர்வான் என்று நினைத்த பரதன்; ***'மாண்ட சோதிட வாய்மைப் புலவரை ஈண்டுக் கூஉய்த்தருக' என்ன வந்து எய்தினார்*** - மாட்சிமை பொருந்திய கணித நூலில் தப்பாமல் கூறும் ஆற்றலுடையாரை இங்கே கூப்பிட்டுத்தருக என்று சொல்ல; வந்து சேர்ந்தவர்களாய சோதிடர்; ***'ஆண்தகைக்கு இன்று அவதி' என்றார்*** - இராமனுக்கு இன்று வருதற்குரிய நாளாகிய காலம் என்று சொன்னார்கள். *அரோ - அசை.*

பரதன் அவலித்தல்

10161. என்ற போதத்து, இராமன் வனத்திடைச்
சென்ற போதத்தது அவ் உரை, செல்வத்தை
வென்ற போதத்த வீரனும் வீழ்ந்தனன்,

கொன்ற போதத்து உயிர்ப்புக் குறைந்துளான்.

என்ற போதத்து - என்று சோதிடர்கள் சொன்ன நேரத்தில்; **செல்வத்தை வென்ற போதத்து வீரனும் வீழ்ந்தனன்** - அரச செல்வத்தை வேண்டாம் என்று உதறித்தள்ளி வென்ற ஞான வீரனாகிய பரதனும் துடித்து விழுந்தான்; **இராமன் வனத்திடைச் சென்ற போதத்தது அவ்உரை** - இராமன் காட்டுக்குச் சென்ற போது கூறியதாகிய அந்த வார்த்தை (நினைவு வந்து); **கொன்ற போதத்து உயிர்ப்புக் குறைந்துளான்** - தன்னைக் கொன்ற சமயத்தில் மூச்சு அடங்கிப் போனான்.

அவ் உரை திருவடிசூட்டு படலம் 133 ஆம் பாடலில் (ஆம் ப. 2507) பரதன் வேண்டியதை ஏற்று, 134ஆம் பாடலில் இராமன் (2508) 'அன்னது ஆக' என்று கூறிய உரை. அந்த வார்த்தை மனத்திற்கு வந்து வருத்தியதால் மூர்ச்சை அடைந்தான்.

10162. மீட்டு எழுந்து, விரிந்த செந் தாமரைக்
காட்டை வென்று எழு கண் கலுழிப் புனல்
ஒட்ட, உள்ளம் உயிரினை ஊசல் நின்று
ஆட்டவும், அவலத்து அழிந்தான்அரோ.

மீட்டு எழுந்து - உயிரினை மீட்டுத் திரும்பவும் எழுந்து; **விரிந்த செந்தாமரைக் காட்டை வென்று எழு கண் கலுழிப் புனல் ஒட்ட** - அலர்ந்த செந்தாமரைக் கூட்டத்தைத் தன் அழகால் வென்று விளங்கும் கண்கள் கலங்கல் நீரை ஒழுகவிட; **உள்ளம் உயிரினை ஊசல் நின்று ஆட்டவும்** - மனம் உயிரை ஊசலாடச் செய்யவும்; **அவலத்து அழிந்தான்** - துக்கத்தில் மூழ்கி நிலைகெட்டான்.

அரோ - அசை.

10163. 'எனக்கு இயம்பிய நாளும், என் இன்னலும்,
தனைப் பயந்தவள் துன்பமும், தாங்கி, அவ்
வனத்து வைகல் செய்யான்; வந்து அடுத்தது ஓர்
வினைக் கொடும் பகை உண்டு' என விம்மினான்.

எனக்கு இயம்பிய நாளும் - எனக்கு வருவதாகக் குறிப்பிட்ட நாளும்; **என் இன்னலும்** - என் துன்பமும்; **தனைப் பயந்தவள் துன்பமும்** - தன்னைப் பெற்றெடுத்தவளாய கோசலையின் துயரத்தையும்; **தாங்கி** - கிடக்கட்டும் என்று சுமந்து; **வானத்து வைகல் செய்யான்** - காட்டின் கண் தங்கியிருத்தலைச் செய்ய மாட்டான்; **வந்து அடுத்தது ஓர் வினைக் கொடும்பகை உண்டு** - அவனை (அயோத்திக்கு வரமுடியாதவாறு) தடுக்க வந்து சேர்ந்ததாகிய ஒரு தீவினையால் நேர்ந்த கொடிய

பகை உண்டு போலும்; ***என விம்மினான்*** *- என்று மனத்தில் கருதித்துயருற்றான். வாராமைக்குக் காரணம் தடையோ என்பது.*

10164. 'மூவகைத் திருமூர்த்தியர் ஆயினும்
பூவகத்தில், விசும்பில், புறத்தினில்,
ஏவர் கிற்பர் எதிர் நிற்க, என்னுடைச்
சேவகற்கு?' என ஐயமும் தேறினான்.

மூவகைத் திருமூர்த்தியர் ஆயினும் *- அரன், அரி, அயன் என்னும் மூன்று மூர்த்திகள் ஆனாலும்,* ***பூவகத்தில்*** *,* ***விசும்பில்*** *, புறத்தினில் - பூமியில் விண்ணில், வேறு இடங்களில்;* ***என்னுடைச் சேவகற்கு*** *- என்னுடைய தலைவனான இராமனுக்கு;* ***எதிர் நிற்க*** *- எதிர்த்து நிற்பதற்கு;* ***எவர் கிற்பர்*** *- எவர் வல்லமை உடையவர்;* ***என ஐயமும் தேறினான்*** *- என்று 'பகை உண்டு' என்ற சந்தேகத்திலிருந்து தெளிந்தான்.*

எனவே கொடும்பகை அவனை ஒன்றும் செய்யாது என்று கருதி முன் நினைப்பை மாற்றித் தடுமாறுகிறான் பரதன்.

10165. 'என்னை, ''இன்னும் அரசியல் இச்சையன்
அன்னன் ஆகின், அவன் அது கொள்க'' என்று
உன்னினான் கொல், உறுவது நோக்கினான்?
இன்னதே நலன்' என்று இருந்தான்அரோ.

'என்னை 'இன்னும் அரசியல் இச்சையன் *- இன்னமும் பரதன் அரசாளும் ஆசை உடையவனாய் உளன்;* ***அன்னன் ஆகில் அவன் அது கொள்க'*** *- அப்படியிருந்தால் அவன் அரசாட்சியைக் கொண்டிருக்கட்டும்;* ***என்று உன்னினான் கொல்*** *- என்று நினைத்திருப்பானோ;* ***உறுவதை நோக்கினான்*** *- இனிச் செய்யவேண்டுவதை எண்ணிப்பார்த்தவன்;* ***'இன்னதே நலன்' என்று இருந்தான்*** *- நம் காட்டிலே இருப்பதே நல்லது என்று இருந்து விட்டானாகும். அரோ -* ***அசை.***

தான் நாடாள விட்டுக்கொடுத்து வராமல் இருந்திருக்கக் கூடும் என்று புதிய காரணத்தைக் கற்பித்துக் கொண்டான் பரதன்.

10166. 'அனைத்தில் அங்கு ஒன்றும் ஆயினும் ஆகுக;
வனத்து இருக்க; இவ் வையம் புகுதுக;
நினைத்து இருந்து நெடுந் துயர் மூழ்கிலேன்;
மனத்து மாசு என் உயிரொடும் வாங்குவேன்.'

அனைத்தில் அங்கு ஒன்றும் ஆயினும் ஆகுக - அத்தனைக் காரணங்களில் எது ஒன்று ஆனாலும் ஆகட்டும்; **வனத்து இருக்க; வையம் புகுதுக** - அவன் காட்டில் இருக்கட்டும் அல்லது நாட்டுக்குள் வரட்டும்; (அது பற்றியும் எனக்குக் கவலை யில்லை) **நினைத்து இருந்து நெடுந்துயர் மூழ்கிலேன்** - பலபடியாக நினைத்து நினைத்துப் பெருந்துன்பத்தில் மூழ்க மாட்டேன்; **மனத்து மாசு என் உயிரொடும் வாங்குவேன்** - என் மனத்துன்பத்தை என் உயிரோடு நீக்கிக் கொள்வேன்.

நான் இறந்தால் என் மனத்துன்பமும் போய்விடும் என்று கருதித் தற்கொலைக்குத் துணிகிறான்.

பரதன் சத்துருக்கனை அழைத்தல்

10167. என்னப் பன்னி, 'இளவலை என்னுழைத்
துன்னச் சொல்லுதிர்' என்னலும், தூதர் போய்
'உன்னைக் கூயினன், உம்முன்' எனா முனம்,
முன்னர்ச் சென்றனன், மூவர்க்கும் பின் உளான்.

என்னப்பன்னி - என்று பலமுறை கூறி; **'இளவலை என்னுழைத் துன்னச் சொல்லுதிர்' என்னலும்** - தம்பியாகிய சத்துருக்கனை என்னிடம் வரச்சொன்னதாகச் சொல்லுங்கள் என்று (தூதரிடம்) சொல்லுதலும்; **தூதர் போய்** - தூதர் (சத்துருக்கனிடம்) சென்று; **'உம்முன் உன்னைக் கூஉயினன்' எனா முனம்** - உன் அண்ணனாய பரதன் உன்னை அழைத்தான் என்று சொல்வதற்கு முன்னாலே; **மூவர்க்கும் பின் உளான் முன்னர்ச் சென்றனன்** - இராமர்க்கும் பரதலக்குவர்களுக்கும் பின பிறந்தவனாய சத்துருக்கன் பரதன் முன்னர்ச் சென்றான்.

பரதன் வரம் வேண்டல்

10168. தொழுது நின்ற தன் தம்பியை, தோய் கணீர்
எழுது மார்பத்து இறுகத் தழுவினான்,
அழுது, 'வேண்டுவது உண்டு, ஐய! அவ் வரம்,
பழுது இல் வாய்மையினாய்! தரற்பாற்று' என்றான்.

தொழுது நின்ற தன் தம்பியை - வணங்கி நின்ற தன் தம்பி சத்துருக்கனை; **தோய் கணீர் எழுது மார்பத்து இறுகத் தழுவினான்** - நிறைந்த கண்ணீரால் மெழுகப் பெற்ற தன் மார்பில் பரதன் நன்கு தழுவி; **அழுது** - அவலித்து; **ஐய!** - அய்யனே!; **வேண்டுவது உண்டு** - நின்பால் நான் வேண்டிக் கொள்வது ஒன்று உண்டு; **அவ்வரம்** - அந்த வரத்தை; **பழுது இல் வாய்மையினாய்!** - குற்றமற்ற சத்தியம் உடையவனே!; **தரற்பாற்று** - தரவேண்டும்; **என்றா** ன்-.

10169. **'என்னது ஆகும்கொல், அவ் வரம்?'' என்றியேல்,**
சொன்ன நாளில் இராகவன் தோன்றிலன்;
மின்னு தீயிடை யான் இனி வீடுவென்;

மன்னன் ஆதி; என் சொல்லை மறாது' என்றான்.

'அவ்வரம் என்னது ஆகும் கொல்' என்றியேல் - அவ்வரம் யாதாகுமோ என்று கேட்பாயானால்; **இராகவன் சொன்ன நாளில் தோன்றிலன்** - இராமன் குறித்த நாளில் வரவில்லை; **யான் மின்னு தீயிடை வீடுவென்** - யான் ஒளிரும் நெருப்பின் உயிர் துறப்பென்; **என் சொல்லை மறாது மன்னன் ஆதி** - என் வார்த்தை மறுக்காமல் அயோத்திக்கு அரசனாக இருந்து ஆள்வாயாக; **என்றான்** -.

சத்துருக்கன் வருந்தி உரைத்தல்

10170. **கேட்ட தோன்றல், கிளர் தடக் கைகளால்**
தோட்ட தன் செவி பொத்தி, துணுக்குறா,
ஊட்டு நஞ்சம் உண்டான் ஒத்து உயங்கினான்;
நாட்டமும் மனமும் நடுங்காநின்றான்.

கேட்ட தோன்றல் - பரதன் உரை கேட்ட சத்துருக்கன்; **கிளர் தடக்கைகளால் தோட்ட தன் செவி பொத்தி** - மேல் எழுந்த நீண்ட தன் கைகளால் துளையுடைய தன் காதுகளை மூடிக்கொண்டு; **துணுக்குறா** - விதிர்ப்பு எய்தி; **ஊட்டு நஞ்சம் உண்டான் என்று உயங்கினான்** - பிறர் ஊட்டிய விடத்தை உண்டவனைப் போலச் சோர்ந்தான்; **நாட்டமும் மனமும் நடுங்கா நின்றான்** - கண்ணும் மனமும் நடுங்குகின்றவனாக ஆனான்.

10171. **விழுந்து, மேக்கு உயர் விம்மலன், வெய்து உயிர்த்து**
எழுந்து, 'நான் உனக்கு என்ன பிழைத்துளேன்?
அழுந்து துன்பத்தினாய்!' என்று அரற்றினான் -
கொழுந்து விட்டு நிமிர்கின்ற கோபத்தான்.

விழுந்து - கீழே விழுந்து; **மேக்கு உயர் விம்மலன்** - மேலும் மேலும் விம்மி; **வெய்துயிர்த்து எழுந்து** - பெரிதாக மூச்சுவிட்டு எழுந்து; **அழுந்து துன்பத்தினாய்!** - துன்பத்தில் அழுந்தியவனே! **நான் உனக்கு என்ன பிழைத்துளேன்** - நான் உனக்கு என்ன தவறு செய்தேன்; **என்று அரற்றினான்** - என்று புலம்பி; **கொழுந்து விட்டு**

நிமிர்கின்ற கோபத்தான் - மேல சுவாலை விட்டு உயர்கின்ற கோபம் உடையவன் ஆனான்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

10172. ***'கான் ஆள நிலமகளைக் கைவிட்டுப்***
போனானைக் காத்து, பின்பு
போனானும் ஒரு தம்பி; ''போனவன்
தான் வரும் அவதி போயிற்று'' என்னா,
ஆனாத உயிர் விட என்று அமைவானும்
ஒரு தம்பி; அயலே நாணாது,
யானாம் இவ் அரசு ஆள்வென்? என்னே,
இவ் அரசாட்சி! இனிதே அம்மா!

கான் ஆள - காட்டில் வாழ; **நில மகளைக் கைவிட்டுப் போனானைக் காத்து, பின்பு போனானும் ஒரு தம்பி** - பூதேவியை வேண்டாம் என்று உதறிச் சென்ற இராமனைக் காப்பாற்றி அநுமன் பின்னே போனவனும் ஒரு தம்பியாகிய இலக்குவன்; **போனவன்தான் வரும் அவதி போயிற்று என்னா** - காடு போன இராமன் தான் திரும்ப வரக் குறித்த காலம் கடந்தது என்று சொல்லி; **ஆனாத உயிர் விட என்று அமைவானும் ஒரு தம்பி** - அமைந்திராத ஆற்றாமை உடைய உயிரை விட்டுவிட என்று முயல்கின்றவனும் ஒரு தம்பியாகிய பரதன்; **அயலே நாணாது யான் ஆம் இவ் அரசு ஆள்வென்** - (இவர்களுடனேயே பிறந்து) மற்றொருவனாகிய யான் இந்த நாணமில்லாமல் அரசை ஆளுவேனாம்; **இந்த அரசாட்சி என்னே** - இந்த அரசாட்சி யாதாக உள்ளது; **இனிதே** - மிக இனிதே.

அம்மா வியப்பிடைச் சொல் - என்னே; இனிதே இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இராமன் பின் பிறந்தாரோடு தன்னை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து வருந்தும் சத்துருக்கன் கூற்று நெஞ்சைப் பிழியும் தன்மையது. ஒவ்வொருவரும் துன்பத்தில் பங்குபெற தான் மட்டும் அரசாட்சியில் பங்கு பெற்றவனாகக் குறிப்பிடப்பட்டது அவனைத் துடிக்க வைத்தது.

10173. ***''மன்னின் பின், வள நகரம் புக்கு***
இருந்து வாழ்ந்தானே, பரதன் என்னும்
சொல் நிற்கும்'' என்று அஞ்சி, புறத்து
இருந்தும், அருந் தவமே தொடங்கினாயே!
''என்னின் பின் இவன் உளனாம்'' என்றே
உன் அடிமை உனக்கு இருந்ததேனும்
உன்னின் பின் இருந்ததுவும், ஒரு
குடைக் கீழ் இருப்பதுவும் ஒக்கும்' என்றான்.

மன்னின் பின் வளநகரம் புக்கு இருந்து வாழ்ந்தானே பரதன் என்னும் சொல் நிற்கும் - இராமனாகிய அரசன் காடு போன பிறகு அயோத்தி நகரம் புகுந்து அரசு வீற்றிருந்து வாழ்ந்தான் இந்த பரதன் என்ற வார்த்தை உலகில் உண்டாகும்; **என்று அஞ்சி புறத்து இருந்தும் அருந்தவமே தொடங்கினாயே** - என்று பயந்து அயோத்திக்குப் புறத்தே நந்தியம்பதியில் இருந்தும் அரிய தவத்தையே செய்யத் தொடங்கினாய் அல்லவா?; **என்னின் பின் இவன் உளனாம் என்றே** - நான் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்து உயிரை விட்டபிறகு இவன் பிழைத்திருப்பான் என்று; **உன் அடிமை உனக்கு இருந்த தேனும்** - உன் அடியவனான என் விஷயத்தில் உனக்கு எண்ணம் இருந்தாலும்; **உன்னின் பின் இருந்ததுவும்** - நீ இறந்த பிறகு உனக்குப்பிறகு உடன் இறவாமல் உயிரோடு இருந்ததுவும்; **ஒரு குடைக்கீழ் இருப்பதுவும் ஒக்கும் என்றான்** - நீ உள்ளபோதே உன்னை அகற்றி ஒரு வெண் கொற்றக் குடைகீழ் நான் இருந்து அரசாள்வதும் ஒன்றுதானே என்று கூறி வருந்தினான்.

இராமன் அடிமையாகிய தன்னைப் பற்றி உணர்ந்த பரதன், தன் அடிமையாகிய சத்துருக்கனாகிய என்னைப் பற்றி அங்ஙனம் உணர்ந்தானில்லையே என்ற ஏக்கம் சத்துருக்கன் மனத்தைப் பிழிந்து இங்ஙனம் பேசச் செய்கிறது. அவலத்தில் ஆழமான கவிச் சுவையைக் கம்பர் காட்டும் இடமாகும் இது.

பரதன் எரி அமைக்க தம்பியைப் பணித்தல்

***10174.* முத்து உருக் கொண்டு அமைந்தனைய முழு**
வெள்ளிக்
கொழு நிறத்து, முளரிச் செங் கண்,
சத்துருக்கன் அஃது உரைப்ப, 'அவன் இங்குத்
தாழ்க்கின்ற தன்மை, யான் இங்கு
ஒத்திருக்கலால் அன்றே? உலந்ததன்பின்
இவ் உலகை உலைய ஒட்டான்;
அத் திருக்கும் கெடும்; உடனே புகுந்து ஆளும்
அரசு; எரி போய் அமைக்க' என்றான்.

முத்து உருக் கொண்டு அமைந்தனைய முழு வெள்ளிக் கொழு நிறத்து முளரிச் செங்கண் சத்துருக்கன் அ ஃது உரைப்ப - முத்து வடிவம் கொண்டு செய்தது போன்ற முழுமையான வெள்ளியின் கொழுவிய வெண்மை நிற மேனியை உடைய தாமரை போலும் கண்ணான் ஆகிய சத்துருக்கன் அந்த வார்த்தைகளைச் சொல்ல; (அது கேட்ட பரதன்) **அவன் இங்குத் தாழ்க்கின்ற தன்மை** - அந்த இராமன் நாடு வரத் தாமதிக்கின்ற காரணம்; **யான் இங்கு ஒத்திருக்கலாம் அன்றே** - யான் இங்கு அரசாட்சியோடு கூடி இருக்கின்ற தன்மையால் அல்லவா?; **உலந்ததன்பின் இவ் உலகை உலைய ஒட்டான்** - நான் இறந்தபிறகு இந்த உலகத்தை வருந்தும்படி விடமாட்டான்; **அத்திருக்கும் கெடும்** - அந்த மாறுபட்ட நினைவும் அவனை விட்டுப் போகும்; **உடனே புகுந்து அரசு ஆளும்** - உடனே விரைந்து அயோத்திக்குள் நுழைந்து அரசை ஆள்வான் (ஆதலின் சத்துருக்க!); **'போய் எரி அமைக்க' என்றான்** - நீ சென்று நெருப்பைத் தயார் செய்வாயாக என்று சொன்னான்.

கோசலை வருதல்

***10175.** அப்பொழுதின், இவ் உரை சென்று, அயோத்தியினின்*
இசைத்தலுமே, அரியை ஈன்ற
ஒப்பு எழுத ஒண்ணாத கற்புடையாள்
வயிறு புடைத்து, அலமந்து ஏங்கி,
இப்பொழுதே உலகு இறக்கும், யாக்கையினை
முடித்து ஒழிந்தால், மகனே!' என்னா,
வெப்பு எழுதினால் அன்ன மெலிவுடையாள்
கடிது ஓடி, விலக்க வந்தாள்.

அப்பொழுதின் - அந்த நேரத்தில்; **இவ் உரை சென்று** - பரதன் கூறிய இச்சொல் (காற்றுவாக்கில்) சென்று; **அயோத்தியினின் இசைத்தலுமே** - அயோத்தி நகரத்தில் சொல்லப்பட்டதுமே; **அரியை ஈன்ற ஒப்பு எழுத ஒண்ணாத கற்புடையாள், வெப்பு எழுதினால் அன்ன மெலிவுடையாள்** - திருமாலைப் பெற்ற உவமை சொல்ல முடியாத கற்புடையாளும் பிரிவுத் துயரத்தினால் வெம்மை எழுதி வைத்தாற்போன்ற தளர்ச்சியடைந்த திருமேனியுடையாளும் ஆகிய கோசலை; **வயிறு புடைத்து, அலமந்து, ஏங்கி** - வயிற்றில் அடித்துக்கொண்டு, மனம் சுழன்று, இரங்கி; **மகனே! யாக்கையினை முடித்து ஒழிந்தால் இப்பொழுதே உலகு இறக்கும் என்னா** - பரதனே! நீ உன் உடலை (எரியில் வீழ்த்து) அழித்து ஒழிந்து போனால் அக்கணமே உலகம் முழுதும் இறந்துபடும் என்று சொல்லி; **விலக்க** -அவனைத் தடுக்க; **கடிது ஓடி வந்தாள்** - விரைந்து ஓடி வந்தாள்.

***10176.** மந்திரியர், தந்திரியர், வள நகரத்தவர்,*
மறையோர், மற்றும் சுற்ற,
சுந்தரியர் எனப் பலரும் கை தலையில்
பெய்து இரங்கித் தொடர்ந்து செல்ல,
இந்திரனே முதல் ஆய இமையவரும்
முனிவரரும் இறைஞ்சி ஏத்த,
அந்தர மங்கையர் வணங்க, அழுது அரற்றி,
பரதனை வந்து அடைந்தாள் அன்றே.

(அவள்) **மந்திரியர், தந்திரியர், வள நகரத்தவர், மறையோர், மற்றும் சுற்ற** - அமைச்சர், சேனைத் தலைவர், அயோத்தி நகர மாந்தர், அந்தணர் மற்றும்உள்ளோர் தன்னைச் சுற்றிவர; **சுந்தரியர் எனைப் பலரும் கை தலை மேல் பெய்து இரங்கித் தொடர்ந்து செல்ல** - மகளிர் முதல் அனைவரும் தலைமேல் கையால் அடித்துக்கொண்டு மனமிரங்கி அவனைப் பின்பற்றிச் செல்ல; **இந்திரனே முதல் ஆய இமையவரும்**

முனிவரரும் இறைஞ்சி ஏத்த - இந்திரன் முதலான தேவர்களும் முனிவர்களும் பரம் பொருளை வணங்கித் தோத்திரம் செய்ய; **அந்தர மங்கையர் வணங்க** - தேவப் பெண்கள் வணங்க; **அழுது அரற்றி** - அழுது பலவாறு புலம்பி; **பரதனை வந்து அடைந்தாள்** - பரதனை வந்து சேர்ந்தாள்.

அன்று, ஏ, அசைகள். ஏத்த என்றது இவளுக்கு நலமாகவும் இச்செயல் இனிதாக முடியவும் வாழ்த்தலாகும். பரம்பொருளின் அன்னையாதலின் தேவமங்கையர் வணங்கினர்.

கோசலை பரதனைத் தடுத்துரைத்தல்

10177. விரி அமைத்த நெடு வேணி புறத்து அசைந்து
வீழ்ந்து ஓசிய, மேனி தள்ள,
எரி அமைத்த மயானத்தை எய்துகின்ற
காதலனை இடையே வந்து,
சொரிவு அமைப்பது அரிது ஆய மழைக் கண்ணாள்
தொடருதலும், துணுக்கம் எய்தா,
பரிவு அமைந்த திரு மனத்தான் அடி தொழுதான்;
அவள் புகுந்து, பற்றிக் கொண்டாள்.

விரி அமைத்த நெடு வேணி புறத்து அசைந்து வீழ்ந்து ஓசிய - விரிந்து பொருந்திய நீண்ட சடை முதுகின்கண் அசைந்து விழுந்து வளைய; **மேனி தள்ள** - உடம்பு தடுமாற; **எரி அமைத்த மயானத்தை எய்துகின்ற காதலனை** - நெருப்பு உண்டாக்கிய இடுகாட்டை அடைகின்ற அன்பு மகனாகிய பரதனை; **இடையே வந்து** - நடுவில் புகுந்து வந்து; **சொரிவு அமைப்பது அரிது ஆய மழைக் கண்ணாள் தொடருதலும்** - சொரிந்து உண்டாக்குதல் இயலாது என்று சொல்லும்படி நீர் மழை போல ஒழுகுகின்ற கண்ணுடைய கோசலை பின்பற்றிக் கொள்ளுதலும்; **பரிவு அமைந்த திரு மனத்தான்** - அன்பால் நிறைந்தமைந்த நன்மனம் உடைய பரதன்; **துணுக்கம் எய்தா** - நடுக்கமுற்று; **அடிதொழுதான்** - அவள் காலில் வீழ்ந்து வணங்கினான்; **அவள் புகுந்து பற்றிக் கொண்டாள்** - கோசலை அவனிடையே புகுந்து அவனை இறுகப் பிடித்துக் கொண்டாள்.

கலி விருத்தம்

10178. 'மன் இழைத்ததும், மைந்தன் இழைத்ததும்,
முன் இழைத்த விதியின் முயற்சியால்;
பின் இழைத்ததும், எண்ணில், அப் பெற்றியால்;
என் இழைத்தனை, என் மகனே?' என்றாள்.

மன் இழைத்ததும் - தயரதன் இறந்ததும்; **மைந்தன் இழைத்ததும்** - இராமன் காடு போயதும்; **முன் இழைத்த விதியின் முயற்சியால்** - முன்னால் செய்தமைத்த வினையாகிய விதியின் விளைவால் நடந்தவையாகும்; **பின் இழைத்ததும்** - பின் குறித்த காலத்தில் வாராமையும்; **எண்ணில்** - யோசித்தால்; **அப்பெற்றியால்** - அதுபோல விதியின் விளைவே; **என் மகனே!** - என் மகனாகிய பரதனே (விதியாலன்றி) **என் இழைத்தனை** - நீயாக என்ன செய்யத் துணிந்தாய்? **என்றாள்**. தாமாக இயல்பாக நடப்பனவற்றை விதியின் விளைவு என்றும் நாமாக வலிந்து மேற்கொண்டு செய்வனவற்றை வினை என்றும் வேறு பிரித்துணரலாம்.

10179. 'நீ இது எண்ணினையேல், நெடு நாடு எரி
பாயும்; மன் அருஞ் சேனையும் பாயுமால்;
தாயர் எம் அளவு அன்று; தனி அறம்
தீயின் வீழும்; உலகும் திரியுமால்.

(பரதா!) **நீ இது எண்ணினையேல் நெடுநாடு எரி பாயும்** - நீ எரியில் வீழ்ந்து உயிர் துறப்பதாக நினைத்தால் இப்பெரிய நாட்டில் உள்ளார் அனைவரும் எரி பாய்வர்; **மன் அருஞ் சேனையும் பாயும்** - மன்னர்களும் அரிய சேனைகளும் பாயும்; **தாயர் எம் அளவு அன்று** - தாயர்களாகிய எங்கள் அளவில் மாத்திரம் நிற்பது அன்று; **தனி அறம் தீயின் வீழும்** - ஒப்பற்ற தருமமே எரியில் வீழும்; **உலகும் திரியும்** - உலகம் நிலைகெட்டுச் சுழலும்.

ஆல் அனைத்தும் உரையசை;

10180. 'தரும நீதியின்தன் பயன் ஆவது உன்
கருமமே அன்றிக் கண்டிலம், கண்களால்;
அருமை ஒன்றும் உணர்ந்திலை; ஐய! நின்
பெருமை, ஊழி திரியினும், பேருமோ?

ஐய! - பரதனே!; **தரும நீதியின் தன் பயன் ஆவது உன் கருமம் அன்றிக் கண்டிலம் கண்களால்** - அற நீதியின் பயன்பாடு என்பது உன் செயலே அல்லாமல் எங்கள் கண்களால் வேறு காணவில்லை; **அருமை ஒன்றும் உணர்ந்திலை** - நின்னுடைய அருமையை ஒருசிறிதும் உணரவில்லை; **நின் பெருமை ஊழி திரியினும் பேருமோ** - உனது பெருமை ஊழிக்காலம் மாறுபடினும் மாறுபடாது.

10181. 'எண் இல் கோடி இராமர்கள் என்னினும்,

அண்ணல் நின் அருளுக்கு அருகு ஆவரோ?
புண்ணியம் எனும் நின் உயிர் போயினால்,
மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வாழுமோ?

எண் இல் கோடி இராமர்கள் என்னினும் அண்ணல் நின் அருளுக்கு அருகு ஆவரோ? - கணக்கற்ற கோடியளவான இராமர்கள் ஒன்று சேர்ந்தாலும் பெருமைக்குரியவனே உன் அருளுக்குச் சமானமாக அருகில் வைத்துக் காணவும் ஒவ்வார்; **புண்ணியம் எனும் நின் உயிர் போயினால், மண்ணும் வானும் உயிர்களும் வாழுமோ** - புண்ணிய வடிவாகிய நின் உயிர் போனால் நிலமும் ஆகாயமும் ஏனைய உயிர்களும் வாழா, இறந்துபடும்.

நிலம் வான் என்பது இடையில் உள்ள நீர், தீ, காற்று மூன்றுக்கும் உபலட்சணம் ஆகும். நிலஉயிர் - வான் உயிர் என்று இரண்டு உலகத்து உயிர்களைக் குறிப்பிட்டதாகக் கோடினும் தவறின்று.

10182. 'இன்று வந்திலனேஎனின், நாளையே
ஒன்றும் வந்து, உனை, உன்னி, உரைத்த சொல்
பின்றும் என்று உணரேல்; பிழைத்தான்எனின்,
பொன்றும் தன்மை புகுந்தது போய்' என்றாள்.

(இராமன்) **இன்று வந்திலனே எனின்** - இன்று வரவில்லை என்றால்; **நாளையே வந்து உனை ஒன்றும்** - நாளைக்கே வந்து உனைச் சேர்வான்; **உன்னி உரைத்த சொல்** - அவன் கருதிச் சொன்ன வார்த்தையில்; **பின்றும் என்று உணரேல்** - பின்னிட்டு வாராதிருப்பான் என்று உணராதே; **பிழைத்தான் எனின்** - அப்படித் தவறுவான் ஆயின்; **போய் பொன்றும் தன்மை புகுந்தது** - வந்து அவனே அழியும் அபாயத்தன்மை நேர்ந்தது (ஆகும்); **என்றாள்.**

10183. 'ஒருவன் மாண்டனன் என்று கொண்டு, ஊழி வாழ்
பெரு நிலத்துப் பெறல் அரும் இன் உயிர்க்
கருவும் மாண்டு அறக் காணுதியோ? - கலைத்
தருமம் நீ அலது இல் எனும் தன்மையாய்!

கலைத் தருமம் நீஅலது இல் எனும் தன்மையாய்! - சாத்திரங்களிற் சொல்லப்படும் தருமம் நீ அல்லாமல் வேறு இல்லை என்று கூறத்தக்க குண நலம் உடையாய்!; **ஒருவன் மாண்டனன் என்று கொண்டு** - ஒரு இராமன் மாண்டான் என்பதாக மனத்தில் கருதி (உன் உயிரை மாய்த்து அதனால்); **பெரு நிலத்து** - இப்பூஉலகில்; **ஊழிவாழ்** - நெடுங்காலம் வாழக்கூடிய; **பெறல் அரும் இன்னுயிர்க் கருவும் மாண்டு அறக்**

காணுதியோ - பெறுதற்கரிய இனிய உயிரின் தோற்றமும் அடியோடு இல்லாது போகச் செய்யப் பார்க்கிறாயா? (அது சரியன்று)

10184. ' "இறக்கையும், சிலர் ஏகலும், மோகத்தால்
பிறக்கையும், கடன்" என்று, பின் பாசத்தை
மறக்கைகாண், மகனே! வலி ஆவது;
துறக்கைதானும்?' என்றாள் - மனம் தூய்மையாள்.

மனம் தூய்மையாள் - தூய மனம் உடைய கோசலை; ***மகனே!*** - பரதனே!; ***இறக்கையும்*** - இறப்பதும்; ***சிலர் ஏகலும்*** - சிலர் உலகைப் பிரிந்து செல்லுதலும்; ***மோகத்தால் பிறக்கையும்*** - ஆசையின் காரணமாக மீண்டு பிறப்பெடுப்பதும்; ***கடன்*** - உலக முறைமை; ***என்று*** - எனக்கருதி; ***பின் பாசத்தை மறக்கை வலி ஆவது காண்*** - பிறகு பாசமாகிய பற்றை மறந்துவிடுதல் தான் உள்ள வலிமை என்பதாகும் என அறிவாயாக; ***துறக்கை தானும்*** - துறப்பது என்பதும் (அதுவே); ***என்றாள்.***

பரதன் தாய் உரையை மறுத்தல்

10185. ' "மைந்தன் என்னை மறுத்து உரைத்தான்" எனல்,
எந்தை மெய்ம்மையும், இக் குலச் செய்கையும்,
நைந்து போக, உயிர் நிலை நச்சிலேன்;
முந்து செய்த சபதம் முடிப்பனால்.

(அம்மா!) ***மைந்தன் என்னை மறுத்து உரைத்தான் எனல்*** - என் மகன் என் சொல்லை மறுத்துப் பேசிவிட்டான் என்று கருதாதே; ***எந்தை மெய்ம்மையும் இக்குலச் செய்கையும் நைந்து போக*** - என் தந்தையின் சத்தியமும் இக்குலத்தின் ஒழுக்கமும் தேய்ந்து அழிய; ***உயிர் நிலை நச்சிலேன்*** - உயிர் வாழ விரும்பவில்லை; ***முந்து செய்த சபதம் முடிப்பன்*** - சித்திரகூடத்தில் செய்த சபதத்தை முடிப்பேன்;

எனல் - எதிர்மறை வியங்கோள் வினைமுற்று. ஆல் - உரையசை.

10186. 'யானும், மெய்யினுக்கு இன் உயிர் ஈந்து போய்,
வானுள் எய்திய மன்னவன் மைந்தனால்;
கானுள் எய்திய காகுத்தற்கே கடன்?
ஏனையோர்க்கும் இது இழுக்கு இல் வழக்கு அன்றோ?

யானும் - மெய்யினுக்கு இன் உயிர் ஈந்து போய் வானுள் எய்திய மன்னவன் மைந்தன் - நானும் வாய்மைக்குத் தன்னுயிரைக் கொடுத்துச் சென்று விண்ணுலகடைந்த தயரதன் மகன்தான்; (வாய்மை காப்பது என்பது) **கானுள் எய்திய காகுத்தற்கே கடன்?** - காட்டிற்குச் சென்ற இராமனுக்கு மட்டுமா முறைமை (எனக்கில்லையா); **ஏனையோர்க்கும்** - தயரதன் பிள்ளைகளாய என் போன்றவர்களுக்கும்; **இது** - வாய்மை காப்பது; **இழுக்கு இல் வழக்கு அன்றோ?** - குற்றம் இல்லாத முறைமை அல்லவா (என் சபத வாய்மை காத்து தயரதன் மகன் என்று குலத்தின் ஒழுக்கத்தை நிலை நிறுத்துவேன் என்றான்.)

ஆல் - உரையசை.

10187. 'தாய் சொல் கேட்டலும், தந்தை சொல் கேட்டலும்,
பாசத்து அன்பினைப் பற்று அற நீக்கலும்,
ஈசற்கே கடன்; யான் அ ஃது இழைக்கிலேன்;
மாசு அற்றேன், இது காட்டுவென், மாண்டு' என்றான்.

தாய் சொல் கேட்டலும், தந்தை சொல் கேட்டலும் பாசத்து அன்பினைப் பற்று அற நீக்கலும் - இரத்த பாசத்தால் உறவு முறையால் உள்ளதாகிய அன்பை அடியோடு போக்கிக் கொள்ளுதலும் ஆகிய இவை; **ஈசற்கே கடன்** - இராமனுக்கே செய்யும் முறைமையாகும்; **யான் அஃது இழைக்கிலேன்** - நான் அதனைச் செய்யமாட்டேன்; **மாசு அற்றேன்** - குற்றம் அற்றவன் யான்; **இது மாண்டு காட்டுவென்** - இதனை இறந்து அனைவர்க்கும் அறிவிப்பேன்; **என்றான்.**

அனுமன் தோன்றி எரியை அவித்தல்

10188. என்று தீயினை எய்தி, இரைத்து எழுந்து
ஒன்று பூசலிடும் உலகோருடன்
நின்று பூசனை செய்கின்ற நேசற்கு,

குன்றுபோல் நெடு மாருதி கூடினான்.

என்று தீயினை எய்தி - என்று சொல்லி, நெருப்பை அணுகி; **இரைத்து எழுந்து ஒன்று பூசலிடும் உலகோருடன்** - கூக்குரலிட்டு சேர்ந்து ஆரவாரம் செய்து அழுகின்ற உலக மக்களுடன்; **நின்று பூசனை செய்கின்ற நேசற்கு** - சேர்ந்து நின்று விழுவதற்கு முன்பாக அக்கினியைப் பூசிக்கின்ற அன்பனாகிய பரதனுக்கு முன்; **குன்றுபோல் நெடு மாருதி கூடினான்** - மலை போன்ற பேருருவுடைய அனுமன் வந்து சேர்ந்தான்.

பரதன் எரியில் வீழ்வது பற்றி உலகோர் அரற்றிப் பூசல் இட்டனர். 'நேசற்கு' 'நேசன்கண்' ஏழாவதன் கண் நான்காவது வந்த உருவு மயக்கம் எனக் கொண்டு பொருள் உரைத்தலும் ஒன்று. முன் வருவிக்கப்பட்டது.

10189. 'அய்யன் வந்தனன்; ஆரியன் வந்தனன்;
மெய்யின் மெய் அன்ன நின் உயிர் வீடினால்,
உய்யுமே, அவன்?' என்று உரைத்து, உள் புகா,
கய்யினால் எரியைக் கரி ஆக்கினான்.

(அனுமன்) ***அய்யன் வந்தனன்; ஆரியன் வந்தனன்*** *- தலைவனான இராமன் வந்தான் மேலோன் வந்தான்;* ***மெய்யின் மெய் அன்ன நின் உயிர் வீடினால் அவன் உய்யுமே*** *- சத்தியத்திற்கு உடல் போன்றுள்ள உனது உயிர் அழிந்துபட்டால் அந்த இராமன் உயிர் வாழ்வானா?;* ***என்று உரைத்து உள் புகா*** *- என்று சொல்லி உள்ளே நுழைந்து;* ***கய்யினால் எரியைக் கரி ஆக்கினான்*** *- தன் கரங்களாற் பிசைந்து நெருப்பை அணைத்துக் கரியாக ஆகுமாறு செய்துவிட்டான்.*

இராமன் வந்தான் என்பதற்கு நெருப்பைக் கையால் அணைத்து சான்றாக (கரியாக) ஆக்கினான் என்றும் பொருள் கொள்ளுமாறு 'கரியாக்கினான்' என்றது ஓர் நயம்.

10190. ஆக்கி, மற்று அவன் ஆய் மலர்த் தாள்களைத்
தாக்கத் தன் தலை தாழ்ந்து வணங்கி, கை
வாக்கின் கூடப் புதைத்து, 'ஒரு மாற்றம் நீ
தூக்கிக் கொள்ளத் தகும்' எனச் சொல்லினான்.

ஆக்கி *- அவ்வாறு நெருப்பை அவித்துக் கரியாக்கி;* ***மற்று அவன் ஆய்மலர்த் தாள்களைத் தாக்கத் தன்தலை தாழ்ந்து வணங்கி*** *- அப்பரதனது அழகிய மலர் போன்ற திருவடிகளை மோதும்படி நெருக்கமாகத் தன் தலையால் தாழ்ந்து வணக்கம் செய்து;* ***கை வாக்கின் கூடப் புதைத்து*** *- கையால் வாயை நன்கு மூடிக் கொண்டு;* ***ஒரு மாற்றம் நீ தூக்கிக் கொள்ளத் தகும்' எனச் சொல்லினான்*** *- ஒரு சொல் நீ ஆராய்ந்து ஏற்றுக் கொள்ளத் தகுவது என்று சொன்னான்;*

தலை வணங்குதல், வாய் புதைத்தல் பெரியோர்பால் செய்யத்தகும் அடக்கமாம்.

10191. 'இன்னம் நாழிகை எண் - ஐந்து உளது ஐய!
உன்னை முன்னம் வந்து எய்த உரைத்த நாள்;
இன்னது இல்லைஎனின், அடி நாயினேன்

முன்னம் வீழ்ந்து, இவ் எரியில் முடிவெனால்.

ஐய! - *பரதனே!;* ***உன்னை முன்னம் வந்து எய்த உரைத்த நாள்*** - *உன்னை முன்பு வந்து அடைவதாகச் சித்திர கூட மலையில் சொல்லிய நாள்;* ***இன்னம் எண் ஐந்து நாழிகை உளது*** - *முடிவுற இன்னமும் நாற்பது நாழிகை உள்ளது;* ***இன்னது இல்லை எனின்*** - *அப்படி இல்லை என்று மெய்ப்பித்தால்;* ***அடி நாயினேன் - நாயிற கடையனான யான்*** *; இவ் எரியில் முன்னம் வீழ்ந்து முடிவெனால் -* ***இந்நெருப்பில் உனக்கு முன்பாக விழுந்து இறப்பேன்.***

10192. 'ஒன்றுதான் உளது; உன் அடியேன் சொலால்,
நின்று தாழ்த்தருள், நேமிச் சுடர் நெடுங்
குன்று தோன்றளவும்; இது குன்றுமேல்,
பொன்றும், நீயும், உலகமும் - பொய் இலாய்!

பொய் இலாய்! - *சத்தியவானே;* ***ஒன்றுதான் உளது*** - *நான் கூற வேண்டுவது ஒன்றுதான் இருக்கிறது;* ***உன் அடியேன் சொலால்*** - *உன்னுடைய அடியேனாகிய என் சொல்லால்;* ***நேமிச் சுடர் நெடுங் குன்று தோன்றளவும்*** - *வட்டமான ஒளி வடிவுடைய சூரியன் உதயமலையில் தோன்றுகின்ற அளவு வரையும்;* ***நின்று தாழ்த்தருள்*** - *தாமதித்து நின்றருளுவாயாக;* ***இது குன்று மேல் -*** *இராமன் இதற்குள் வருவான் என்ற என் வார்த்தை பழுது படுமானால்;* ***நீயும் உலகமும் பொன்றும்*** - *நீயும் ஏன் உலகமும் கூட அழிந்துபடும் (இது சத்தியம்) தன்னைப் பரதனது அடியேன் என்று சொல்லி பரதனை அன்பாற் பிணித்த அனுமனது சொற் சாதுரியம் காண்க. அவன் சொல்லின் செல்வன் அன்றோ.*

10193. 'எங்கள் நாயகற்கு இன் அமுது ஈகுவான்,
பங்கயத்துப் பரத்துவன் வேண்டலால்,
அங்கு வைகினன் அல்லது, தாழ்க்குமோ?
இங்கண், நல்லது ஒன்று இன்னமும் கேட்டியால்:

எங்கள் நாயகற்கு - *எங்கள் பெருமானாகிய இராமனுக்கு;* ***இன் அமுது ஈகுவான்*** - *இனிய உணவு தருவதற்காக;* ***பங்கயத்துப் பரத்துவன் வேண்டலால்*** - *தாமரை மாலை உடைய பரத்துவாச முனிவன் வேண்டியபடியால்;* ***அங்கு வைகினன் அல்லது தாழ்க்குமோ*** - *அங்கே பரத்துவாச ஆச்சிரமத்தில் தங்கினானே அல்லாமல் தாமதிப்பானா?* ***நல்லது ஒன்று இன்னமும் இங்கண் கேட்டி*** - *நல்லதாகிய இன்னும் உள்ள ஒரு செய்தியை இவ்விடத்துக் கேட்பாயாக.*

பங்கயத்துப் பரத்துவன் - அந்தணர்க்குத் தாமரை மலர் மாலை உரித்து என்பது பற்றிப் போலும். 'தாமரைக் கண்ணியை' என்னும் கலித்தொகையுள் தாமரை மாலை பற்றி அந்தணத் தலைமகன் என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை உரைத்தமை காண்க. ஆல் உரையசை.

இராமனது கணையாழியை அனுமன் காட்டல்

10194. 'அண்டர் நாதன் அருளி அளித்துளது
உண்டு ஓர் பேர் அடையாளம்; உனக்கு அது
கொண்டு வந்தனென்; கோது அறு சிந்தையாய்!
கண்டு கொண்டருள்வாய்' எனக் காட்டினான்.

கோது அறு சிந்தையாய்! - குற்றம் அற்ற மனம் உடைய பரதனே!; **அண்டர் நாதன் அருளி அளித்துளது ஓர் பேர் அடையாளம் உண்டு, அது உனக்கு கொண்டு வந்தனென், கண்டு கொண்டருள்வாய் எனக் காட்டினான்** - தேவதேவனாய் இராமபிரான் அருள் செய்து அன்பினால் தந்தது ஒரு பெரிய அடையாளம் இருக்கிறது; அதனை உனக்காகக் கொண்டு வந்தேன். பார்த்துப் பெற்றுக்கொண்டருள்வாயாக' என்று சொல்லி கணையாழியைக் காண்பித்தான்.

10195. காட்டிய மோதிரம் கண்ணில் காண்டலும்,
மூட்டு தீ வல் விடம் உற்று முற்றுவார்க்கு
ஊட்டிய நல் மருந்து ஒத்ததாம்அரோ,
ஈட்டிய உலகுக்கும் இளைய வேந்தற்கும்.

காட்டிய மோதிரம் கண்ணில் காண்டலும் - அனுமன் காண்பித்த மோதிரம் கண்ணில் கண்ட அளவில்; **ஈட்டிய உலகுக்கும் இளைய வேந்தற்கும்** - அங்கு தொகுக்கப்பட்ட உலக மக்களுக்கும் பரதனுக்கும் அது; **மூட்டு தீ வவ்விடம் உற்று முற்றுவார்க்கு ஊட்டிய நல் மருந்து ஒத்தது** - எரிகின்ற தன்மையை மேலும் அதிகப்படுத்தும் வலிய விடம் ஏறப் பெற்று முற்றிய நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அது அடியோடு நீங்க ஊட்டப்பெற்ற நல்ல மருந்தினை ஒத்ததாயிற்று.

ஆம், அரோ உரையசை.

10196. அழுகின்ற வாய் எலாம் ஆர்த்து எழுந்தன;
விழுகின்ற கண் எலாம் வெள்ளம் மாறின;
உழுகின்ற தலை எலாம் உயர்ந்து எழுந்தன;
தொழுகின்ற, கை எலாம், காலின் தோன்றலை.

அழுகின்ற வாய் எலாம் ஆர்த்து எழுந்தன - இதுவரை அழுது கொண்டிருந்த வாய்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்து எழுந்தன; **விழுகின்ற கண் எலாம் வெள்ளம் மாறின** - நீர் விழுகின்ற அழுத கண்கள் வெள்ளநீர் மாறப் பெற்றன; **உழுகின்ற தலை எலாம் உயர்ந்து எழுந்தன** - கீழே உழுவதைப் போலச் சாய்ந்த தலைகள் மேல் உயர்ந்து நிமிர்ந்தன; **கை எலாம்** - கைகள் எல்லாம்; **காலின் தோன்றலைத் தொழுகின்ற** - காற்றின் மகனாகிய அனுமனைத் தொழுகின்றன.

மோதிரம் பெற்ற பரதன் தன்மை

10197. 'மோதிரம் வாங்கி, தன் முகத்தின்மேல் அணைத்து,
'ஆதரம் பெறுவதற்கு ஆக்கையோ?' எனா
ஓதினர் நாண் உற, ஓங்கினான் - தொழும்

தூதனை முறை முறை தொழுது துள்ளுவான்.

தொழும் தூதனை முறை முறை தொழுது துள்ளுவான் - மோதிரம் கொடுத்துத் தன்னை வணங்கிய தூதனாகிய அநுமானைப் பன்முறை வணங்கித் துள்ளுகின்ற பரதன்; **மோதிரம் வாங்கி, தன் முகத்தின் மேல் அணைத்து** - அநுமன் காட்டிய மோதிரத்தை எடுத்துத் தன் முகத்தின் மேலாக அணைத்துக் கொண்டு; **ஆதரம் பெறுவதற்கு ஆக்கையோ? எனா ஓதினர்** - இராமனைப் பிரிந்து வருந்திய இவன் உடம்பு அவன் அன்பைப் பெறுவதற்குரிய வலிமை உடைய உடம்புதானா இது என்று கூறியவர்கள்; **நாண் உற** - வெட்கம் அடையும்படி; **ஓங்கினான்** - உடல் பூரிக்கப பெற்றான்.

10198. ஆதி வெந் துயர் அலால், அருந்தல் இன்மையால்
ஊதுறப் பறப்பதாய் உலர்ந்த யாக்கை போய்,
'ஏதிலன் ஒருவன்கொல்' என்னல் ஆயது;
மாதிரம் வளர்ந்தன, வயிரத் தோள்களே.

ஆதி வெந்துயர் அலால் - இராமனைப் பிரிந்தது முதலே கொடிய துன்பமே; மகிழ்ச்சி இல்லாமையாலும்; **அருந்தல் இன்மையால்** - நல்ல உணவுகளை உண்ணுதல் இன்மையாலும்; **ஊதுறப் பறப்பதாய் உலர்ந்த யாக்கை போய்** - ஊதினால் பறப்பதாக வற்றிப் போன உடம்பானது போய்; **ஏதிலன் ஒருவன் கொல் என்னது ஆயது** - இவன் பரதனல்ல அயலான் ஒருவன் போலும் என்று ஐயுறும்படி ஆயிற்று; **வயிரத் தோள்கள் மாதிரம் வளர்ந்தன** - அவனுடைய வலிய தோள்கள் திசையளவும் வளர்ந்தன.

ஏ - அசை.

10199. ***அழும்; நகும்; அனுமனை ஆழிக் கைகளால்***
தொழும்; எழும்; துள்ளும், வெங் களி துளக்கலால்;
விழும் அழிந்து; ஏங்கும்; போய் வீங்கும்; வேர்க்கும்;
அக்
குழுவொடும் குனிக்கும்; தன் தடக் கை
கொட்டுமால்.

அழும் - அழுவான்; **நகும்** - சிரிப்பான்; **ஆழிக் கைகளால் அனுமனை தொழும்** - மோதிரம் உள்ள கையால் அனுமனைத் தொழுவான்; **எழும்** - எழுவான்; **வெங்களி துளக்கலால் துள்ளும்** - விரும்பும் மகிழ்ச்சி அவனை அசைப்பதால் துள்ளித் துடிப்பான்; **அழிந்து விழும்** - உடனே சோர்ந்து விழுவான்; **ஏங்கும்** - இரங்குவான்; **போய் வீங்கும்** - மேற்சென்று பூரிப்பான்; **வேர்க்கும்** - வியர்ப்பான்; **அக்குழுவொடும் குனிக்கும்** - மகிழும் கூட்டத்தாருடனே நடமிடுவான்; **தன் தடக்கை கொட்டும்** - தனது நீண்ட கைகளைத் தட்டுவான்.

ஆல் - உரையசை.

10200. ***'ஆடுமின், ஆடுமின்!' என்னும்; 'ஐயன்பால்***
ஓடுமின், ஓடுமின்!' என்னும்; 'ஓங்கு இசை
பாடுமின், பாடுமின்! என்னும்; 'பாவிகாள்!
சூடுமின், சூடுமின், தூதன் தாள்!' எனும்.

ஆடுமின், ஆடுமின்! என்னும் - ஆடுங்கள் என்பான்; **ஐயன்பால் ஓடுமின், ஓடுமின்! என்னும்** - இராமனிடம் ஓடுங்கள் என்பான்; **ஓங்கு இசை பாடுமின், பாடுமின் என்னும்** - உயர்ந்த இசைப் பாடல்களைப் பாடுங்கள் என்பான்; **பாவிகாள்** - பாவிகளே!; **தூதன் தாள் சூடுமின், சூடுமின்! என்னும்** - தூதனாகிய அனுமன் அடியைத் தலையில் சூடுங்கள் என்பான்.

10201. ***'வஞ்சனை இயற்றிய மாயக் கைகையார்***
துஞ்சுவர், இனி' எனத் தோளைக் கொட்டுமால்;
குஞ்சித அடிகள் மண்டிலத்தில் கூட்டுற,
அஞ்சனக் குன்றின் நின்று ஆடும், பாடுமால்.

வஞ்சனை இயற்றிய மாயக் கைகையார் - இராமனுக்கு வஞ்சனை செய்த தீய தன்மை கொண்ட கைகேயியானவர்; **இனி துஞ்சுவர் எனத் தோளைக் கொட்டும்** -

இனிமேல் இறந்து படுவர் என்று தன் தோள்களைத் தட்டுவான்; **குஞ்சித அடிகள்** - வளைத்து மடித்த கால்கள்; **மண்டிலத்தில் கூட்டுற** - வட்டமாகச் சேரும்படி; **அஞ்சனக் குன்றின்** - மை மலைபோல; **நின்று ஆடும், பாடும்** - நின்று கொண்டு ஆடுவான், பாடுவான்.

ஆல் - உரையசை.

10202. 'வேதியர்தமைத் தொழும்; வேந்தரைத் தொழும்;
தாதியர்தமைத் தொழும்; தன்னைத் தான் தொழும்;
ஏதும் ஒன்று உணர்குறாது இருக்கும்; நிற்குமால்;-
காதல் என்றதுவும் ஓர் கள்ளின் தோன்றிற்றே!

வேதியர் தமைத் தொழும் - அந்தணர்களை வணங்குவான்; **வேந்தரைத் தொழும்** - அரசர்களை வணங்குவான்; **தாதியர் தமைத் தொழும்** - பணி புரியும் சேடிப் பெண்களைத் தொழுவான்; **தன்னைத் தான் தொழும்** - தன்னைத் தானே வணங்கிக் கொள்வான்; **ஏதும் ஒன்று உணர்குறாது இருக்கும் நிற்கும்** - எது ஒன்றையும் உணராமல் இருப்பான், நிற்பான்; **காதல் என்றதுவும் ஓர் கள்ளின் தோன்றிற்றே!** - அன்பு என்பதுவும் ஓர் கள்போலத் தோன்றியதே!

கள்ளுண்டார் செயலின் உச்சம் தன்னைத் தான் தொழல்.

பரதன் அனுமனைப் புகழ்ந்து 'நீ யார்?' எனல்

10203. அத் திறத்து ஆண்தகை, அனுமன்தன்னை, 'நீ
எத் திறத்தாய்? எமக்கு இயம்பி ஈதியால்!
முத் திறத்தவருளே ஒருவன்; மூர்த்தி வேறு
ஒத்திருந்தாய் என உணர்கின்றேன்' என்றான்.

அத்திறத்து ஆண்தகை - அத்தன்மைகளை உடைய ஆண்களிற் சிறந்தவனாகிய பரதன்; **அனுமன் தன்னை** - அநுமனை; **நீ எத்திறத்தாய்? எமக்கு இயம்பி ஈதி** - நீ எத்தன்மை உடையவன் என்று உன்னைப் பற்றி எங்களுக்குச் சொல்லி அருளுக; **முத்திறத்தவருளே ஒருவன் ஒத்திருந்தாய் மூர்த்தி வேறு என உணர்கின்றேன்' என்றான்** - மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவனை ஒத்திருக்கின்றாய்; வடிவம் மட்டும் வேறாய் உள்ளது என ஊகித்தறிகிறேன் என்றான்.

10204. 'மறையவர் வடிவு கொண்டு, அணுக வந்தனை;

இறைவரின் ஒருத்தன் என்று எண்ணுகின்றனென்;
''துறை எனக்கு யாது எனச் சொல்லு, சொல்!''
என்றான்;
அறை கழல் அனுமனும் அறியக் கூறுவான்:

மறையவர் வடிவு கொண்டு அணுக வந்தனை - அந்தணர் வேடம் கொண்டு நெருங்கி வந்திருக்கிறாய் (ஆயினும்); ***இறைவரின் ஒருத்தன் என்று எண்ணுகின்றனென்*** - மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவன் நீ என்று கருதுகின்றேன்; ***துறை எனக்கு யாது எனச் சொல்லு சொல் என்றான்*** - உன் வரலாறு யாது என்று எனக்கு விரைந்து சொல்லுக என்றான்; ***அறைகழல் அனுமனும் அறியக் கூறுவான்*** - ஒலிக்கும் கழலை அணிந்த அனுமனும் நன்கு விளக்கிக் கூறுவானானான்.

அனுமன் தன் வரலாறு கூறல்

10205. 'காற்றினுக்கு அரசன்பால் கவிக் குலத்தினுள்
நோற்றனன் வயிற்றின் வந்து உதித்து, நும் முனாற்கு
ஏற்றிலா அடித் தொழில் ஏவலாளனேன்;
மாற்றினென் உரு, ஒரு குரங்கு, மன்ன! யான்.

மன்ன! - பரதனே!; ***காற்றினுக்கு அரசன் பால்*** - வாயு தேவனிடமாக; ***கலிக்குலத்தினுள் நோற்றனள் வயிற்றின் வந்து உதித்து*** - குரங்குக் கூட்டத்துள் தவம் செய்தவள் வயிற்றில் வந்து பிறந்து; ***நும் முனாற்கு*** - உம்முடைய அண்ணனுக்கு; ***ஏற்றிலா அடித்தொழில் ஏவலாளனேன்*** - அவருடைய பெருமைக்குச் சிறிதும் ஒவ்வாத அடிமைத்தொழில் புரியும் பணியாளன்; ***உரு மாற்றினென்*** - வடிவை மாற்றிக்கொண்டுள்ளேன்; ***யான் ஒரு குரங்கு*** -.

10206. அடித் தொழில் நாயினேன் அருப்ப யாக்கையைக்
கடித் தடந் தாமரைக் கண்ணின் நோக்கு' எனா,
பிடித்த பொய் உருவினைப் பெயர்த்து நீக்கினான்,
முடித்தலம் வானவர் நோக்கின் முன்னுவான்.

அடித்தொழில் நாயினேன் அருப்ப யாக்கையைக் - அடிமைத் தொழில் செய்யும் கீழான எனது சிறுமையான குரங்குடம்பை; ***கடித்தடந் தாமரைக் கண்ணின் நோக்கு எனா*** - மணம் வீசும் அகன்ற தாமரை மலர் போன்ற உன் கண்களால் பார்ப்பாயாக என்று; ***பிடித்த பொய் உருவினைப் பெயர்த்து நீக்கினான்*** - அப்போது எடுத்திருந்த பொய்யான மறையவர் வடிவத்தை மாற்றிப் போக்கினான்; ***முடித்தலம் வானவர்***

நோக்கின் முன்னுவான் - முடியானது தேவர்கள் கண்களில் படும்படி மேற்பட்டு வளர்வான் ஆனான்.

10207. **வெஞ் சிலை இருவரும், விரிஞ்சன் மைந்தனும்,**
'எஞ்சல் இல் அதிசயம் இது' என்று எண்ணினார்;
துஞ்சிலது ஆயினும், சேனை துண்ணென
அஞ்சினது, அஞ்சனை சிறுவன் ஆக்கையால்.

வெஞ்சிலை இருவரும் - கொடியவில் ஏந்திய பரத சத்துருக்கனர்களும் **விரிஞ்சன் மைந்தனும்** - பிரமனது மானச புத்திரனாய வசிட்டனும்; **எஞ்சல் இல் அதிசயம் இது என்று எண்ணினார்** - குறைவில்லாத ஆச்சரியப்படத்தக்க தோற்றம் என்று கருதினார்கள்; **துஞ்சிலது ஆயினும், அஞ்சனை சிறுவன் ஆக்கையால் சேனை துண்ணென அஞ்சினது** - இறக்கவில்லை ஆனாலும் அஞ்சனாதேவியின் மகனான அனுமனது உடம்பைக் கண்டதால் அயோத்திச் சேனை திடுக்கிட்டு பயந்தது.

10208. **'ஈங்கு நின்று யாம் உனக்கு இசைத்த மாற்றம் அத்**
தூங்கு இருங் குண்டலச் செவியில் சூழ்வர
ஓங்கல ஆதலின், உலப்பு இல் யாக்கையை

வாங்குதி, விரைந்து' என, மன்னன் வேண்டினான்.

மன்னன் - பரதன் (அநுமனை); **ஈங்கு நின்று யாம் உனக்கு இசைத்த மாற்றம்** - இங்கே இருந்து நாங்கள் உனக்குச் சொன்ன வார்த்தை; **தூங்கு இருங் குண்டலச் செவியில் சூழ்வர ஓங்கல** - தொங்குகின்ற பெரிய குண்டலமணிந்த காதுகளில் சுற்றிப் பொருந்த ஓங்கி வரமாட்டுகின்றில; **ஆதலின், உலப்பு இல் யாக்கையை** - வற்றாத இப் பேருடம்பை; **விரைந்து வாங்குதி** - விரைந்து சுருக்கி மாற்றுவாயாக; **என வேண்டினான்** - என்று வேண்டிக் கொண்டான்;

பரதனுக்கு அனுமன் முன் நிகழ்ச்சிகள் கூறுதல்

10209. **சுருக்கிய உருவனாய்த் தொழுது, முன் நின்ற**
அருக்கன் மாணாக்கனை ஐயன், அன்பினால்
பொருக்கென வனத்திடைப் புகுந்த தன்மையை

உருக்கி என் உணர்வுற உரைத்தியால்' என்றான். **ஐயன்** - பரதன்; **சுருக்கிய உருவனாய்த் தொழுது முன் நின்ற அருக்கன் மாணாக்கனை** - சிறிதாக்கிக் கொண்ட வடிவுடைய வனாய் வணங்கி முன்னால் நின்ற சூரியன் மாணவனாகிய அனுமனை; **அன்பினால்** - அன்புடனே (நோக்கி); **பொருக்கென** - விரைவாக; **வனத்திடைப் புகுந்த தன்மையை** - காட்டின்கண் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை;

என் உணர்வு உருக்கி உற உரைத்தி என்றான் - என் உணர்வு உருகும்படி சொல்வாயாக என்று கேட்டான்;

அருக்கன் மாணவன் என்பதனை முன் வீடணன் அடைக்கலப் படலம் 102ஆம் பாடல் (கம்ப. 6466) கொண்டு அறிக. 'பொருக்கென' விரைவுக்குறிப்பு. ஆல் - உரையசை.

10210. சித்திரகூடத்தைத் தீர்ந்த பின், சிரம்
பத்து உடையவனுடன் விளைந்த பண்பும், தான்
இத் தலை அடைந்ததும், இறுதி ஆய, போர்
வித்தகத் தூதனும் விரிக்கும் சிந்தையான்.

போர் வித்தகத் தூதனும் - போர்த் திறமையில் சதுரப்பாடு உடைய அனுமனும்; **சித்திர கூடத்தைத் தீர்ந்தபின்** - பரதன் சந்தித்த சித்திர கூடமலையை நீங்கிய பிறகு; **பத்து சிரம் உடையவனுடன் விளைந்த பண்பும்** - பத்துத் தலைகளை உடைய இராவணனுடன் நடந்த போர்ச் செயல்களையும்; **தான் இத்தலை அடைந்ததும் இறுதி ஆய** - தான் அயோத்திக்குப் பரதனிடம் வந்து சேர்ந்ததும் முடிவாக நடந்த செய்திகளை; **விரிக்கும் சிந்தையான்** - விரித்துக் கூறும் மனம் உடையவனாக ஆனான்.

10211. 'குன்று உறழ் வரி சிலைக் குரிசில், எம்பிரான்
தென் திசைச் சித்திரகூடம் தீர்ந்தபின்,
வன் திறல் விராதனை மடித்து, மா தவர்
துன்றிய தண்டக வனத்துள் துன்னினான்.

குன்று உறழ் வரிசிலைக் குரிசில் எம்பிரான் - மலை ஒத்த கட்டமைந்த வில்லையுடைய நம்பியாகிய இராமபிரான்; **தென்திசை சித்திரகூடம் தீர்ந்தபின்** - தெற்கே உள்ள சித்திரகூட மலையை நீங்கியபிறகு; **வன்திறல் விராதனை மடித்து** - வலிமையுடைய விராதனை அழித்து; **மாதவர் துன்றிய தண்டக வனத்துள் துன்னினான்** - முனிவர்கள் நெருங்கியுள்ள தண்டகக் காட்டுக்குள் சேர்ந்து தங்கினான்.

10212. 'ஆங்கு உறை தபோதனர், "அரக்கர்க்கு ஆற்றலேம்,
நீங்கினம் தவத் துறை, நீதியோய்!" என,
'தீங்கு செய்பவர்களைச் செகுத்தல் திண்ணம்; நீர்
வாங்குமின் மனத் துயர், வாய்மையால்' என்றான்.

ஆங்கு உறை தபோதனர் - அங்கே வசிக்கின்ற தவ முனிவர்கள்; **நீதியோய்! அரக்கர்க்கு ஆற்றலேம், தவத்துறை நீங்கினம் என** - நீதிச் செல்வனான இராமனே!

அரக்கர் செய்யும் துன்பத்தைத் தாங்க முடியாதவர்களாக உள்ளோம்; ***தவத்திலிருந்தும் கூட விலகிவிட்டோம் (சரண்) என்று*** *சொல்ல (இராமன்);* ***நீர் மனத்துயர் வாங்குமின், தீங்கு செய்பவர்களைச் செகுத்தல் திண்ணம், வாய்மை என்றான்*** *- முனிவர்களே உங்கள் மனத்துன்பத்தை எடுத்து விடுங்கள்; தீங்கு செய்பவர்களை நான் அழிப்பது உறுதி இது சத்தியம் என்று அவர்களுக்கு வாக்களித்தான்;*

இதனை முன் அகத்தியப் படலத்துள் (2633-2654) காண்க. ஆல் - உரையசை.

10213. 'ஆறு நாள் ஆண்டு அவண் வைகி, அப் புறத்து
ஈறு இலா முனிவரர் ஏய ஆணையால்
மாறு இலாத் தமிழ் முனி வனத்தை நண்ணினான்,
ஊறு இலா முனிவரன் உவந்து முன் வர.

ஆறு நால் ஆண்டு அவண் வைகி *- பத்து ஆண்டுகள் அங்கு தங்கியிருந்து;* ***அப்புறத்து*** *- அதன்பிறகு;* ***ஈறு இலா முனிவரர் ஏய ஆணையால்*** *- அழிவில்லாத தவத்தோர் ஏவிய கட்டளைப்படி;* ***மாறு இலாத் தமிழ் முனி வனத்தை*** *- தனக்கு சமானமில்லாத தமிழ் முனியாகிய அகத்தியன் வாழும் காட்டை (அகத்தியாச்சிரமம்);* ***ஊறு இலா முனிவரன் உவந்து முன்வர நண்ணினான்*** *- துன்பமற்ற அகத்தியன் மகிழ்ந்து எதிர்கொள்ள அடைந்தான்.*

அகத்தியனுக்கு அரக்கர் அஞ்சுவர் ஆதலின் 'ஊறு இலா' என்றார்.

10214. 'குடங்கையில் வாரிதி அனைத்தும் கொண்டவன்
தடங் கணான்தனை எதிர் தழுவி, சாபமும்,
கடுங் கணைப் புட்டிலும், கவசம்தானும், அத்

திடம் படு சுரிகையும், சேர ஈந்தனன்.

குடங்கையில் வாரிதி அனைத்தும் கொண்டவன் *- தன் அகங்கையில் கடலை உழுந்தளவு ஆக்கிக் கொண்ட அகத்தியன்;* ***தடங்கணான்தனை எதிர் தழுவி*** *- அகன்ற கண்களை உடைய இராமனை எதிரே தழுவிக்கொண்டு;* ***சாபமும், கடுங்கணைப் புட்டிலும் கவசம்தானும், அத்திடம் படு சுரிகையும் சேர ஈந்தனன்*** *- வில்லும், விரைந்து செல்லும் அம்புகளை உடைய தூணியும் மார்புக் கவசமும், அத்தன்மையான வன்மை பெற்ற வாளும் ஆகியவற்றை ஒரு சேர இராமனுக்கு அளித்தான்.*

10215. 'அப் புறத்து எருவையின் அரசைக் கண்ணுறா,
துப்பு உறச் சிவந்த வாய்த் தோகைதன்னுடன்
மெய்ப் புகழ்த் தம்பியும் வீரன்தானும் போய்,

மைப் பொழில் துறு பஞ்சவடியின் வைகினார்.

அப்புறத்து - அதன்பிறகு; **எருவையின் அரசைக் கண்ணுறா** - கழுகுகளின் அரசனாகிய சடாயுவைச் சந்தித்து; **துப்பு உறச் சிவந்த வாய்த் தோகை தன்னுடன் மெய்ப்புகழ்த் தம்பியும் வீரன் தானும் போய்** - பவழம் எனச் சிவந்த வாயினை உடைய சீதையோடு உண்மைப் புகழ் உடைய இலக்குவனும் இராமனும் புறப்பட்டுச் சென்று; **மைப்பொழில் துறு பஞ்சவடியின் வைகினார்** - கரிய சோலைகள் நெருங்கியுள்ள 'பஞ்சவடி' என்ற இடத்தில் தங்கினார்கள்.

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

10216. 'பல் பகல் இறந்த பின்றை, பாதக அரக்கி தோன்றி,
மெல்லிய இடையினாளை வெகுண்டுழி, இளைய வீரன்
அல்கிய திருவைத் தேற்றி, அவளுடைச் செவியும் மூக்கும்
மல்கிய முலையும் கொய்தான்; மறித்து, அவள் கரற்குச் சொன்னாள்.

பல்பகல் இறந்த பின்றை - பலநாள் கழிந்த பிறகு; **பாதக அரக்கி தோன்றி** - கொடிய சூர்ப்பணகை அங்கே வந்து; **மெல்லிய இடையினாளை வெகுண்டுழி** - மென்மையான இடையுடைய சீதையைக் கோபித்து அச்சுறுத்திய போது; **இளைய வீரன்** - இலக்குவன்; **அல்கிய திருவைத் தேற்றி** - அதனால் மனம் சுருங்கிய (துன்புற்ற) சீதையைத் தெளிவித்து; **அவளுடைச் செவியும் மூக்கும் மல்கிய முலையும் கொய்தான்** - அந்த சூர்ப்பணகையின் காது, மூக்கு, வளர்ந்த கொங்கை அனைத்தையும் பறித்துவிட்டான்; **அவள் மறித்து கரற்குச் சொன்னாள்** - அவள் திரும்பச் சென்று கரனிடம் முறையிட்டாள்.

10217. 'கரனொடு திரிசிராவும், கடிய தூடணனும், காந்தி
எரியும் மூன்று அனலே ஒப்பார், எழுந்து, வெஞ் சேனையோடும்
விரவினர்; ஐயன் செங் கை வில்லினை நோக்கும் முன்பு, ஓர்
எரி தவழ் பஞ்சின் உக்கார்; அரக்கியும், இலங்கை புக்காள.

காந்தி எரியும் மூன்று அனலே ஒப்பார் - பற்றி எரியும் குன்று நெருப்புகளை ஒத்தவர்களாகிய; **கரனொடு திரிசிராவும், கடில தூடணனும்** - கரன், திரிசிரா, கொடிய தூடணன் ஆகிய மூவரும்; **வெஞ் சேனையோடும் எழுந்து விரவினர்** - கொடிய தங்கள் சேனைகளோடும் புறப்பட்டு இராமனோடு போரிற் கலந்தனர்; **ஐயன் செங்கை வில்லினை நோக்கும் முன்பு** - இராமன் அம்பு விடவேண்டி தன் கையில் உள்ள வில்லைப் பார்க்கும் முன்பே; **எரி தவழ் பஞ்சின் உக்கார்** - நெருப்புப் பற்றிய பஞ்சு போல இருந்த இடம் தெரியாமல் போனார்கள்; **அரக்கியும் இலங்கை புக்காள்** - சூர்ப்பணகையும் இலங்கைக்குச் சென்றாள்;

10218. 'இருபது தடக் கையான்மாட்டு இசைத்தலும், எழுந்து பொங்கி,
ஒருபது திசையும் உட்க, வஞ்சக உழை ஒன்று ஏவி,
தரு பதம் சமைந்த முக்கோல் தாபத வடிவம் கொண்டு,
திருவினை நிலத்தொடு ஏந்தி, தென் திசை இலங்கை புக்கான்.

(அவன் இலங்கை சென்று) **இருபது தடக்கையான் மாட்டு இசைத்தலும்** - இருபது கைகளை உடைய இராவணன்பால் சொன்ன அளவில் *(அவன்)*; **ஒரு பது திசையும் உட்க** - பத்துத் திசையும் அஞ்சும்படி; **பொங்கி எழுந்து** - கோபத்துடன் புறப்பட்டு; **வஞ்சக உழை ஒன்று ஏவி** - பொய்மான் ஒன்றை அனுப்பி; **தரு பதம் சமைந்த முக்கோல் தாபத வடிவம் கொண்டு** - தத்துவம் தருகின்ற செவ்வி அமைந்த திரிதண்டம் ஏந்திய முனிவர் வேடமணிந்து கொண்டு; **திருவினை நிலத்தொடு ஏந்தி** - சீதையை அவள் இருந்த மண்ணொடும் சுமந்து; **தென்திசை இலங்கை புக்கான்** - தெற்கேயுள்ள இலங்கை மாநகரிற் சென்று புகுந்தான்.

10219. 'போகின்ற காலை, ஏற்ற சடாயுவைப் பொருது வீட்டி,
வேகின்ற உள்ளத்தாளை வெஞ் சிறை அதனின் வைத்தான்;
ஏகின்ற வஞ்ச மான் மாரீசன் - கொன்று, இளவலோடு
பாகின்ற கீர்த்தி அண்ணல் தந்தையைப் பரிவின் கண்டான்.

போகின்ற காலை - அந்த இராவணன் இலங்கைக்குப் போம்பொழுது; **ஏற்ற சடாயுவைப் பொருது வீட்டி** - தன்னை எதிர்த்த சடாயுவைப் போர் செய்து வீழ்த்தி; **வேகின்ற உள்ளத்தாளை வெஞ்சிறை அதனின் வைத்தான்** - வெந்த உள்ளமுடைய பிராட்டியைக் கொடுஞ் சிறைக்கண் வைத்தான் *(பின் இராமன்)*; **ஏகின்ற வஞ்ச மான் மாரீசன் கொன்று** - ஓடுகின்ற வஞ்சத் தன்மையுள்ள மானாகிய

மாரீசனைக் கொன்று; **இளவலோடு** - இலக்குவனோடு வந்து; **பாகின்ற கீர்த்தி அண்ணல் தந்தையைப் பரிவின் கண்டான்** - பரவுகின்ற புகழ் உடைய தலைமையோன் ஆகிய சடாயுவை அன்போடு பார்த்தான்.

10220. 'அன்னவன்தனக்கு வேண்டும் அருங் கடன்
முறையின் ஆற்றி,
நன்னுதல்தன்னைத் தேடித் தென் திசை நடக்கும்
ஐயன்,
மன்னிய கவந்தன்தன்னை உயிரொடு சாபம் மாற்றி,
தன்னையே மறப்பிலாத சவரி பூசனையும்
கொண்டான்.

அன்னவன் தனக்கு - சடாயுவுக்கு; **வேண்டும் அருங்கடன் முறையின் ஆற்றி** - செய்யவேண்டிய நீர்க்கடன்களை முறைப்படி செய்து முடித்து; **நன்னுதல் தன்னைத் தேடித்** - சீதையைத் தேடிக் கொண்டு; **தென்திசை நடக்கும் ஐயன்** - தெற்கே நோக்கிச் செல்லும் இராமன்; **மன்னிய கவந்தன் தன்னை உயிரொடு சாபம் மாற்றி** - அங்கே நிலைபெற்ற கவந்தனை உயிரும் சாபமும் போகும்படி செய்து (பிறகு); **தன்னையே மறப்பிலாத சவரி பூசனையும் கொண்டான்** - தன்னை எப்பொழுதும் மறவாத சவரி என்னும் தவமூதாட்டியின் வழிபாட்டினையும் ஏற்றுக் கொண்டான்.

10221. 'ஆங்கு அவள்தனது சொல்லால், அருக்கன் மா
மகனை அண்மி,
பாங்குற நட்டு, "வாலி பருவரல் கெடுப்பென்"
என்னா,
ஓங்கிய மரமும் வாலி உரமும் ஊடுருவ எய்திட்டு,
ஆங்கு அவன்தனக்குச் செல்வம் அரசொடும்
அருளின் ஈந்தான்.

ஆங்கு அவள் தனது சொல்லால் - அங்கே சவரியின் வார்த்தையால்; **அருக்கன் மாமகனை அண்மி** - சூரியன் மகனாய சுக்கிரீவனை அணுகி; **பாங்குற நட்டு** - இதமாக நட்புச் செய்து; **'வாலி பருவரல் கெடுப்பன்' என்னா** - வாலியாகிய துன்பத்தை நீக்குவேன் என்று அவனுக்குச் சொல்லி; **ஓங்கிய மரமும் வாலி உரமும் ஊடுருவ எய்திட்டு** - உயர்ந்து நின்ற மராமரங்கள் ஏழினையும் வாலி மார்பினையும் உள்ளுருவிச் செல்லும்படி அம்பு எய்து; **ஆங்கு** - அங்கே; **அவன் தனக்கு** - சுக்கிரீவனுக்குச்; **செல்வம் அரசொடும் அருளின் ஈந்தான்** - செல்வத்தையும் அரசையும் கருணையாலே கொடுத்தான்.

10222. ***'கால மா மாரி நீங்க, கவயனோடு இடபன், காந்து***
நீலன், மா மயிந்தன், சாம்பன், சதவலி, பனசன், நீடு
வாலி மா மைந்தன் என்று இவ் வானரத் தலைவரோடு
கூல வான் சேனை சூழ, அடைந்தனன், எங்கள் கோமான்.

மா மாரி காலம் நீங்க - *கார்காலம் கழிந்தபிறகு;* ***கவயனோடு இடபன் காந்து நீலன், மா மயிந்தன், சாம்பன், சதவலி, பனசன்; நீடு வாலி மா மைந்தன்*** - *பெருமையுற்ற வாலியின் மகனாகிய அங்கதன்;* ***என்று இவ் வானரத் தலைவரோடு -; கூல வான்சேனை சூழ*** - *வால் உடைய குரங்குச் சேனை சுற்றிவர;* ***எங்கள் கோமான் அடைந்தனன்*** - *எங்கள் அரசனாய சுக்கிரீவன் (இராமனை) வந்து சேர்ந்தான்.*

10223. ***'எழுபது வெள்ளத்து உற்ற குரக்கினம் எழுந்து பொங்கி,***
அழுவ நீர் வேலை என்ன அடைந்துழி, அருக்கன் மைந்தன்,
தழுவிய திசைகள்தோறும் தனித்தனி இரண்டு வெள்ளம்
பொழுது இறை தடாது மீளப் போக்கினன், திருவை நாடி,

எழுபது வெள்ளத்துற்ற குரக்கினம் பொங்கி எழுந்து - *எழுபது வெள்ளம் என்னும் கணக்கினை உடைய குரங்குகள் சீறிப் புறப்பட்டு;* ***அழுவ நீர் வேலை என்ன அடைந்துழி*** - *பரந்த நீரையுடைய கடல் என்னுமாறு வந்து சேர்ந்த பொழுது;* ***அருக்கன் மைந்தன்*** - *சுக்கிரீவன்;* ***திருவை நாடி*** - *சீதையைத் தேடி வருமாறு;* ***தழுவிய திசைகள் தோறும்*** - *நான்கு திசைகளிலும்;* ***தனித்தனி இரண்டு வெள்ளம்*** - *இரண்டிரண்டு வெள்ளக் கணக்கான குரங்குகளை;* ***இறை பொழுது தடாது மீள*** - *சிறு பொழுதும் தாமதியாது தேடித் திரும்பும்படி;* ***போக்கினன்*** - *அனுப்பினான்.*

10224. ***'தென் திசை இரண்டு வெள்ளம் சேனையும், வாலி சேயும்***
வன் திறல் சாம்பனோடு வாவினர் ஏவ, நாயேன்
குன்றிடை இலங்கை புக்கு, திருவினைக் குறித்து மீண்ட
பின்றை வந்து, அளக்கர் வேலைப் பெரும் படை இறுத்தது அன்றே.

தென்திசை - தெற்கே; **இரண்டு வெள்ளம் சேனையும் -; வாலி சேயும்** - அங்கதனும்; **வன்திறல் சாம்பனோடு** - வலிய கரடிகளின் தலைவன் சாம்பனோடு; **வாவினர் ஏவ** - தாவிச் செல்லும் குரங்கினத்தார் அனுப்ப; **நாயேன்** - அடியேன்; **குன்றிடை இலங்கை புக்கு** - திரிகூட மலைக்கிடையில் உள்ள இலங்கையில் புகுந்து; **திருவினைக் குறித்து மீண்ட பின்றை** - சீதையைக் கண்டு வந்து சொல்லியபிறகு; **வேலைப் பெரும்படை** - வானர சேனைக்கடல்; **அளக்கர் வந்து இறுத்தது** - கடற்கரையில் வந்து தங்கியது.

அன்று ஏ அசை.

10225. அறிவினுக்கு அறிவு போல்வான் வீடணன், அலங்கல் தோளான்,
செறி புயத்து அரக்கன் தம்பி, "திருவினை விடுதி; அன்றேல்,
இறுதி உற்றனை, நின் வாணாள்" என அவன் உரைப்ப, சீறிக்
கறுவுற, பெயர்ந்து போந்து, கருணையான் சரணம் பூண்டான்.

அறிவினுக்கு அறிவு போல்வான் வீடணன் - அறிஞருள் மிக்க வீடணன் ஆகிய; **அலங்கல் தோளான்** - மாலை அணிந்த தோள்களை உடையவனும்; **செறிபுயத்து அரக்கன் தம்பி** - இருபது செறிந்த புயங்களை உடைய இராவணன் தம்பியும் ஆகிய; **அவன் -;** (இராவணன்பால்); **திருவினை விடுதி; அன்றேல் நின்வாணாள் இறுதி உற்றனை என்று உரைப்ப** - சீதையை விட்டுவிடு இல்லையானால் நின் ஆயுளுக்கு இறுதி நேர்ந்தவனாக ஆவாய் என்று எடுத்துச் சொல்ல; **சீறிக்கறுவுற** - (அது கேட்ட இராவணன் அவனை) கோபித்துக் கொல்ல வஞ்சம் வைக்க; **பெயர்ந்து போந்து** - இலங்கையிலிருந்து புறப்புட்டு வந்து; **கருணையான் சரணம் பூண்டான்** - அருளாளனாகிய உன் தமயனின் திருவடிகளைத் தலையில் சூடி அடைக்கலம் பெற்றான்.

10226. 'ஆங்கு அவற்கு அவயம் நல்கி, அரசொடு முடியும் ஈந்து,
பாங்கினால் வருணன்தன்னை அழைத்திட, பரிவு இலாமை
தாங்கினன் சிறிது போது, தாமரை நயனஞ் சேப்ப,
ஓங்கும் நீர் ஏழும் அன்னான் உடலமும் வெந்த அன்றே.

ஆங்கு - அங்கே; **அவற்கு** - வீடணனுக்கு; **அவயம் நல்கி** - அடைக்கலம் தந்து; **அரசொடு முடியும் ஈந்து** - இலங்கை அரசளித்துப் பட்டாபிசேகம் செய்து; **பாங்கினால்** - இதமாக (தவம் செய்து); **வருணன் தன்னை அழைத்திட** - வருண தேவனை அழைக்கவும்; **பரிவு இலாமை** - அவன் வருவதற்கு அன்பு காட்டாமல் இருக்க அதனை; **சிறிது போது தாங்கினன்** - சிறிதளவு காலம் பொறுத்தான்; (பிறகு); **தாமரை நயனம் சேப்ப** - தாமரைக் கண்கள் சிவக்க கோபிக்கவே; **ஓங்கும் நீர் ஏழும்** - ஏழு கடல்களும்; **அன்னான் உடலமும்** - வருணனது மேனியும்; **வெந்த** - வெந்தன;

அன்று, ஏ அசைகள்

10227. 'மற்று அவன் அவயம் என்ன, மலர்ச் சரண்
அடைந்த வேலை,
வெற்றி வானரர்கள் பொங்கி, வெற்பினால் வேலை
தட்டல்
முற்றுற நன்கு இயற்றி, மொய் ஒளி இலங்கை புக்கு,
பற்றினர் சுற்றி ஆர்த்தார், வானவர் பயங்கள்
தீர்ந்தார்.

மற்று அவன் 'அவயம்' என்ன மலர்ச்சரண் அடைந்த வேலை - அவ்வருணன் அவயம் என்று சொல்லித் திருவடி மலரில் விழுந்த பொழுது; **வெற்றி வானரர்கள் பொங்கி** - வெற்றியுடைய வானர வீரர்கள் மேல் எழுந்து; **வெற்பினால் வேலை தட்டல் முற்றுற நன்கு இயற்றி** - மலைகளால் கடலைத் தடுத்தலை முடிவு பெற நன்றாகச் செய்து; **மொய் ஒளி இலங்கை புக்கு** - ஒளி படைத்த இலங்கை நகருக்குள் புகுந்து; **பற்றினர் சுற்றி ஆர்த்தார்** - பற்றிக் கொண்டு முற்றுகை செய்து சூழ வளைத்து ஆரவாரித்தார்கள்; **வானவர் பயங்கள் தீர்ந்தார்** - தேவர்கள் தம் பயங்கள் நீங்கப் பெற்றார்கள்.

10228. 'மலையினை எடுத்த தோளும், மதமலை திளைத்த
மார்பும்,
தலை ஒரு பத்தும் சிந்தி, தம்பிதன் தோளும் தாளும்
கொலை தொழில் அரக்கர்ஆயோர் குலத்தொடும்
தலத்து வீழ,
சிலையினை வளைவித்து, ஐயன் தேவர்கள்
இடுக்கண் தீர்த்தான்.

ஐயன் - இராமன் (இராவணனது); **மலையினை எடுத்த தோளும்** - கயிலை மலையை எடுத்த இருபது தோளும்; **மதமலை திளைத்த மார்பும்** - திக்கு யானைகள் போரிட்ட மார்பும்; **தலை ஒரு பத்தும்** - பத்துத் தலைகளும்; **சிந்தி** - சிதறி வீழச் செய்து;

தம்பிதன் தோளும் தாளும் - அவன் தம்பியாகிய கும்பகருணனது தோளும் கால்களும்; **கொலை தொழில் அரக்கர் ஆயோர் குலத்தொடும் தலத்து வீழ** - கொல்லும் தொழில் உடைய அரக்கர்களது கூட்டத்தோடும் பூமியில் விழும்படி; **சிலையினை வளைவித்து** - வில் வளைத்து அம்புகள் வீசி; **தேவர்கள் இடுக்கண் தீர்த்தான்** - தேவர்களது துன்பம் போக்கினான்.

10229. 'இலக்குவன் பகழி ஒன்றால் இந்திரசித்து என்று ஒதும்
விலக்க அரு வலத்தினானும் இளைஞரும் கிளையும் வீழ்ந்தார்;
மலக்கம் உண்டு உழலும் தேவர் மலர் மழை தூவி ஆர்த்து, அன்று
உலக்குநர் குழுக்கள்தோறும் உடற் குறை ஆடல் கண்டார்.

இலக்குவன் பகழி ஒன்றால் - இலக்குவனது அம்பு ஒன்றினாலே; **இந்திரசித்து என்று ஓதும் விலக்கு அரும் வலத்தினானும் இளைஞரும் கிளையும் வீழ்ந்தார்** - தடுக்கரிய வல்லமையுடைய இந்திரசித்தும் அவன் தம்பியரும் உறவினர்களும் இறந்தொழிந்தனர்; **மலக்கம் உண்டு உழலும் தேவர்** - அரக்கர்களால் கலங்கித் திரியும் தேவர்கள்; **மலர் மழை தூவி ஆர்த்து** - மலரை மழை போல் சொரிந்து பேரொலி செய்து; **அன்று** - அப்போர் நடந்த போது; **உலக்குநர் குழுக்கள் தோறும்** - இறந்தவர் கூட்டத்தில் எல்லாம்; **உடற்குறை ஆடல் கண்டார்** - கவந்தங்கள் ஆடுவதைக் கண்டார்கள்.

உடற்குறை ஆடல் விரிவினை 9512 - 9513 பாடல்களில் கண்டு இன்புறுக. இந்தப் படலம் முன்பாடலுக்கு முன் அமைவது பொருத்தமாக இருக்கும். இந்திரசித்து வதம் முடிந்து இராவணவதம் ஆதலின் ஆயினும் கும்பகருண வதம் பின்னிடும் ஆதலின் முன் அமைந்தது போலும். செய்திகளைத் தொழுத்துக் கூறல் என்னும் அளவில் ஒரு சேரக் கொள்க.

10230. 'தேவரும் முனிவர்தாமும், சித்தரும் தெரிவைமாரும்,
மூவகை உலகுளோரும், முறை முறை தொழுது மொய்ப்ப,
பூவைபோல் நிறத்தினானும், வீடணப் புலவர் கோமாற்கு
யாவையும் இயம்பி, ''மாண்டோர்க்கு இயற்றுதி கடன்கள்'' என்றான்.

தேவரும் முனிவர்தாமும் சித்தரும் தெரிவைமாரும் மூவகை உலகுளோரும் முறை முறை தொழுது மொய்ப்ப - *(இராமனை) நெருங்க;* **பூவை போல் நிறத்தினானும்** - *காயாமலர் மேனியுடைய இராமனும்;* **வீடணப் புலவர் கோமாற்கு** - *வீடணன் என்னும் அரச அறிஞனுக்கு;* **யாவையும் இயம்பி** - *எல்லா அறிவுரைகளும் கூறி;* **'மாண்டோர்க்கு இயற்றுதி கடன்கள்' என்றான்** - *இறந்தவர் அனைவர்க்கும் நீர்க்கடன் செய்க என்று கூறினான்.*

10231. 'நான்முகன், விடையை ஊரும் நாரி ஓர் பாகத்து
அண்ணல்,
மான்முகன் முதலாய் உள்ள வானவர் தொழுது
போற்ற,
ஊன்முகம் கெழுவு வேலாய்! உம்பர் நாயகியைச் சீறி,
தேன் முகம் மலரும் தாரான், அரி சொல, சீற்றம்
தீர்ந்தான்.

ஊன்முகம் கெழுவு வேலாய்! *-பகைவரது புலால் பொருந்திய வேலை உடைய பரதனே!;* **நான்முகன், விடையை ஊரும் நாரிஓர் பாகத்து அண்ணல், மான்முகன் முதலாய் உள்ள வானவர் தொழுது போற்ற** - *பிரமன், சிவன், மயன் முதலிய தேவர்கள் துதிக்க;* **உம்பர் நாயகியைச் சீறி** - *தேவ தேவியாகிய சீதையைக் கோபித்து;* **தேன் முகம் மலரும் தாரான்** *-தேன் நின்று பிலிற்றும் மாலையுடைய இராமன் (பின்னர்);* **அரி சொல** - *அக்கினி தேவன் உண்மை விளக்கி உரைக்க;* **சீற்றம் தீர்ந்தான்** - *கோபம் நீங்கப் பெற்றான்.*

மான்முகன் - மான் போன்ற முகம் உடைய மயன் - மண்டோதரியின் தந்தையாவான்.

10232. 'மெய்யினுக்கு உயிரை ஈந்த வேந்தர்கோன்
விமானத்து எய்த,
அய்யனும் இளைய கோவும் அன்னமும் அடியில் வீழ,
கய்யினால் பொருந்தப் புல்லி, கண்ணின் நீர்க் கலசம்
ஆட்டி,
''செய்வரம் அருளுக'' என்றான்; திருவின் நாயகனும்
கொண்டான்.

மெய்யினுக்கு உயிரை ஈந்த வேந்தர் கோன் - *சத்தியத்தைக் காக்க உயிரை விட்ட தயரதன்;* **விமானத்து எய்த** - *விண்ணுலகிலிருந்து விமானத்தில் வர;* **அய்யனும் இளைய கோவும்** - *இராமனும் இலக்குவனும்;* **அன்னமும் அடியில் வீழ** - *சீதையும் விழுந்து வணங்க;* **கையினால் பொருந்தப் புல்லி** - *தயரதன் தன் கைகளால் அவர்களை*

நன்கு தழுவி; **கண்ணின் நீர்க் கலசம் ஆட்டி** - கண்களாகிய கலசத்தால் நீராட்டி; **செய்வரம் அருளுக என்றான்** - நான் செய்யக்கூடிய வரம் கேட்பாயாக என்று சொன்னான்; **திருவின் நாயகனும் கொண்டான்** - சீதை கேள்வனாகிய இராமனும் அவன்பால் பின்கூறும் வரம் கொண்டான்.

"செய்யவட்கு அருளுக" என்றான் என்ற பாடம் சீதை காரணமாகத் தயரதன் சொன்னதைக் குறிப்பிடும். 'வரம் அருளுக' என்றல் தயரதனாகிய தந்தை முறை உடையான் மைந்தனிடம் கூறும் முறையாக இல்லையாதலின் 'கேட்க'என்ற பொதுப்பொருளில் கோடல் சால்புடைத்து.

10233. **' "என்னை நன் கருணைதன்னால் ஈன்று எடுத்து,**
இனிது பேணும்
அன்னையும் மகனும் முன்போல் ஆக" என,
அருளின் ஈந்து,
மன்னவன் போய பின்றை, வானரம் வாழ்வு கூர,
பொன் நெடு நாட்டில் உள்ளார் வரம் பல வழங்கிப்
போனார்.

(இராமனிடம் தயரதனிடம்) **என்னை நன் கருணை தன்னால் ஈன்று எடுத்து இனிது பேணும் அன்னையும் மகனும் முன் போல் ஆகு என** - என்னைத் தன் அருளால் பெற்றெடுத்துப் பெரிதும் காத்த கைகேயியும் பரதனும் தாயும் தம்பியும் ஆகவேண்டும் என்று கேட்க; **அருளின் ஈந்து மன்னவன் போய பின்றை** - அருளால் தந்து தயரதன் புறப்பட்டுச் சென்றபிறகு; **வானரம் வாழ்வு கூர** - குரங்குகளின் வாழ்வு சிறக்க; **பொன் நெடுநாட்டில் உள்ளார்** - தேவர் உலகத்தில் உள்ள தேவர்கள்; **பல வரம் வழங்கிப் போனார்** - பல வரங்களை வழங்கிச் சென்றார்கள்.

10234. **வெள்ளம் ஓர் ஏழு பத்தும், விலங்க அரும் வீரர் ஆகி**
உள்ளவர் அறுபத்து ஏழு கோடியும், ஒற்றை ஆழி
வள்ளல்தன் மகனும், உள்ளம் மகிழ்வுற விமானம்
ஈந்தான் -
எள்ளல் இல்லாத கீர்த்தி வீடணன், இலங்கை
வேந்தன்.

எள்ளல் இல்லாத கீர்த்தி இலங்கை வேந்தன் வீடணன் - இகழப் படாத புகழ் உடைய இலங்கை அரசனாகிய வீடணன்; **வெள்ளம் ஓர் எழுபத்தும்** - எழுபது வெள்ளம் குரக்குச் சேனையும்; **விலங்க அரும் வீரர் ஆகி உள்ளவர் அறுபத்து எழு கோடியும்** - தடுத்தற்கரிய வீரர்கள் அறுபத்தேழு கோடிப் பேரும்; **ஒற்றை ஆழி வள்ளல்தன் மகனும்** - ஓராழித் தேரானாய சூரியன் மகன் சுக்கிரீவனும்; **உள்ளம் மகிழ்வுற** - அயோத்திக்கு வருவது பற்றி மனமகிழ்வு அடைய; **விமானம் ஈந்தான்** - புட்பக விமானத்தைத் தந்தான்.

10235. **'ஆரியன் பின்னை நின்னை அன்பினால் நினைந்து, காதல்**
சூரியன் மகனும், தொல்லைத் துணைவரும், இலங்கை வேந்தும்,
பேர் இயல் படையும் சூழ, பெண்ணினுக்கு அரசியோடும்
சீரிய விமானத்து ஏறி, பரத்துவன் இருக்கை

சேர்ந்தான்.

ஆரியன் - மேலவனான இராமன்; **பின்னை** - பிறகு; **நின்னை -; அன்பினால்; நினைந்து** - அன்பால் நினைத்து; **காதல் சூரியனும் மகனும்** - தன்பால் அன்புடைய சுக்ரீவனும்; **தொல்லைத் துணைவரும்** - பழைய நண்பர்களும்; **இலங்கை வேந்தும்** - வீடணனும்; **பேர் இயல் படையும் சூழ** - பேரளவினதாகிய சேனைகளும் சுற்றிவர; **பெண்ணினுக்கு அரசியோடும்** - சீதையோடும்; **சீரிய விமானத்து ஏறி** - சிறந்த புட்பகத்தில் ஏறி; **பரத்துவன் இருக்கை சேர்ந்தான்** - பரத்துவாச முனிவனது ஆச்சிரமத்தை அடைந்தான்.

10236. **'அன்பினால் என்னை, நின்பால் ஆழியும் காட்டி, ''ஆன்ற**
துன்பு எலாம் துடைத்தி என்று'' துரந்தனன், தோன்றல்' என்று,
முன்பினால் இயன்ற எல்லாம் மொழிந்தனன் - முது நீர் தாவி
வன்பினால் இலங்கை முற்றும் எரிக்கு உணவாக வைத்தோன்.

அன்பினால் - என்பாற் கொண்ட அன்பாலே; **தோன்றல்** - இராமன்; **என்னை நின்பால் ஆழியும் காட்டி** - நின்னிடம் மோதிரத்தையும் காட்டி; **'ஆன்ற துன்பு எலாம் துடைத்தி' என்று** - இதுவரை அமைந்த துன்பத்தை எல்லாம் நீக்குக என்று சொல்லி; **துரந்தனன்** - விரைய அனுப்பினான்; **என்று -(இவ்வாறு) முன்பினால் இயன்ற எல்லாம்** - முன்னும் பின்னும் நடந்த நிகழ்ச்சிகளை எல்லாம் தொகுத்து; **முதுநீர் தாலி வன்பினால் இலங்கை முற்றும் எரிக்கு உணவாக வைத்தோன்** - கடலைத் தாவி வலிமையாலே இலங்கை முழுவதையும் தீக்கடவுளுக்கு உணவாக இட்ட அனுமன்; **மொழிந்தனன்** - சொல்லி முடித்தான்.

முன், பின் என்பன அநுமன் இராமனைச் சந்திப்பதற்கு முன்னும் பின்னும் எனக் கொள்க.

பரதன் அனுமன் கை பற்றி கங்கை சேர்தல்

10237. **காலின் மா மதலை சொல்ல, பரதனும் கண்ணீர் சோர,**
'வேலி மா மதில்கள் சூழும் இலங்கையில் வேட்டம் கொண்ட
நீல மா முகில் பின் போனான் ஒருவன்; நான் நின்று நைவேன்,
போலுமால்; இவைகள் கேட்பேன்; புகழ் உடைத்து, அடிமை மன்னோ.'

காலின் மாமதலை சொல்ல - காற்றின் மகனாய அனுமான் சொல்ல; **பரதனும் கண்ணீர் சோர** - (அது கேட்டு) பரதனும் கண்ணீர் சொரிய நின்று; **வேலி மா மதில்கள் சூழும் இலங்கையில் வேட்டம் கொண்ட** - நீர் வேலியுடைய மதில் சுற்றிய இலங்கையில் வேட்டையாட விரும்பிய; **நீல மா முகில்பின் ஒருவன் போனான்** - நீலமேகமாய இராமன் பின்னால் இலக்குவன் சென்றான்; **நான் நின்ற நைவேன் போலும்** - நான் இங்கிருந்து வருந்துவேன் போலும்; **இவைகள் கேட்பேன்** - இச்செய்திகளைக் கேட்பவனாகவே ஆனேன்; **அடிமை புகழ் உடைத்து** - நான் இராமற்குச் செய்த அடிமை புகழ் உடையது என்று வருந்திக் கூறினான்.

ஆல் - உரையசை. மன், ஓ அசை.

10238. **என்று அவன் இரங்கி ஏங்கி, இரு கணும் அருவி சோர,**
வன் திறல் அனுமன் செங் கை வலக் கையால் பற்றி, காலின்
சென்றனன் இருளினூடு, செறி புனல் கங்கை சேர்ந்தான்,
குன்றினை வலஞ் செய் தேரோன் குண கடல் தோன்றும் முன்னர்.*

அவன் - அப்பரதன்; **என்று இரங்கி ஏங்கி** - இவ்வாறு கூறி அழுது வருந்தி; **இருகணும் அருவி சோர** - இரண்டு கண்களிலிருந்தும் கண்ணீர் அருவியாய்ச் சொரியுமாறு; **வன்திறல் அனுமன் செங்கை** - வலிமை மிக்க அனுமனது சீரிய கையை; **வலக்கையால் பற்றி** - தனது வலது கையினால் பிடித்துக் கொண்டு; **இருளின் ஊடு காலின் சென்றனன்** - இருளின் இடையே காலால் நடந்து சென்று; **குன்றினை வலம்**

செய்தேரோன் - மேருமலையை வலமாகச் சுற்றி வருகின்ற தேரினை உடைய சூரியன்; **குணகடல் தோன்று முன்னர்** - கீழ்க்கடலில் உதயமாவதற்கு முன்னாலே; **செறிபுனல் கங்கை சேர்ந்தான்** - நீர் நிறைந்த கங்கைக் கரையை அடைந்தான்.

சூரியன் உதயம் ஆதல்

10239. இராவணன் வேட்டம் போய் மீண்டு, எம்பிரான், அயோத்தி எய்தி,
தராதல மகளும் பூவின் தையலும் மகிழ, சூடும்
அராவு பன் மௌலிக்கு ஏய்ந்த சிகாமணி, குணபால் அண்ணல்
விராவுற எடுத்தாலென்ன, வெய்யவன் உதயம் செய்தான்.*

எம்பிரான் - எமது தலைவனாகிய இராமபிரான்; **இராவணன் வேட்டம் போய் மீண்டு** - இராவணனை வேட்டையாடிக் கொல்லுவதற்காக இலங்கை சென்று திரும்பி வந்து; **தராதல மகளும் பூவின் தையலும் மகிழ** - பூமி என்கின்ற பெண்ணும், தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கின்ற திருமகளும் மகிழ்ச்சி அடையும்படி; **சூடும்** - அணிந்து கொள்கின்ற; **அராவு பொன் மௌலிக்கு ஏய்ந்த சிகாமணி** - அராவிச் செய்யப் பெற்ற பொன்னால் ஆகிய மகுடத்துக்குப் பொருந்திய உச்சி மணியை; **குணபால் அண்ணல்** - கீழ்த்திசைக் காவலன் ஆகிய இந்திரன்; **விராவுற எடுத்தால் என்ன** - பொருத்தமுறத் தோன்றும்படி மேலே தூக்கிப் பிடித்தாற் போல என்னுமாறு; **வெய்யவன் உதயம் செய்தான்** - சூரியன் கீழ்த்திசையில் தோன்றினான்.

இராவண வதத்தால் பெருநலம் பெற்றவன் இந்திரன் ஆதலின் அவன் இராமன் மகுடத்துக்குப் பொருந்திய சிரோரத்னத்தைத் தன் திசைக்கண்ணே தோற்றுவித்தது போன்றது சூரியோதயம் ஆகும். இயற்கையான சூரிய உதயத்தைக் கற்பனை செய்தலின் தற்குறிப்பேற்ற உவமையணியாகும். சிகாமணி - சிரோரத்னம். இராமன் தன்னை ஆளப் போதலால் பூதேவி மகிழ்ந்தாளாம் - துன்பங்கள் நீங்கி நன்மை பெறுதலால் சீதேவி மகிழ்ந்தாளாம்.

பரதன் வினாவும் அனுமன் விடையும்

10240. காலை வந்து இறுத்த பின்னர், கடன் முறை கமலக்கண்ணன்
கோல நீள் கழல்கள் ஏத்தி, குரக்கினத்து அரசை நோக்கி, 'சாலவும் கலைகள் வல்லோய்! தவறு உண்டு போலும், வாய்மை;

***மூலமே உணரின், உன்தன் மொழிக்கு எதிர்
மொழியும் உண்டோ?***

(பரதன்) **காலை வந்து இறுத்த பின்னர்** - காலைப் பொழுது தோன்றியபிறகு; **கடன் முறை** - நாட்காலத்தே தான் செய்யும் முறைமைப்படி; **கமலக்கண்ணன் கோல நீள் கழல்கள் ஏத்தி** - தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய இராமபிரானது அழகிய நீண்ட திருவடிகளை வழிபட்டு; **குரக்கினத்து அரசை நோக்கி** - அனுமனைப் பார்த்து; **'சாலவும் கலைகள் வல்லோய்** - சகல சாஸ்திர நூல்களிலும் விற்பனன் ஆகியவனே; **உன்தன் மொழிக்கு எதிர் மொழியும் உண்டோ** - உன்னுடைய வார்த்தைக்கு எதிராகச் சொல்லத்தக்க வார்த்தையும் இருக்கிறதா (ஆயினும்); **மூலமே உணரின்** - அடிமுதல் நன்றாக உணர்ந்து பார்த்தால்; **வாய்மை தவறுண்டு போலும்** - உன்னுடைய சொல்லில் தவறு இருக்கிறது போல உள்ளது.

***10241. 'எழுபது வெள்ளம் சேனை வானரர், இலங்கை
வேந்தன்
முழு முதல் சேனை வெள்ளம், கணக்கு இல
மொய்த்த என்றால்,
அழுவ நீர் வேலை சுற்றும் அரவம் இன்றாக
வற்றோ?
விழுமிது, ''எம்பிரான் வந்தான்'' என்று உரைத்தது,
வீர!' என்றான்.***

வீர! - வீரனாகிய அனுமனே!; **எழுபது வெள்ளம் சேனை வானரர்** - எழுபது வெள்ளக் கணக்கான சேனைகளாகிய வானரர்கள்; **இலங்கை வேந்தன் முழுமுதல் சேனை வெள்ளம்** - இலங்கையரசனாகிய வீடணனது அளவிறந்த சேனைக் கூட்டம்; **கணக்கு இல மொய்த்த என்றால்** - கணக்கில்லாதன ஒன்று சேர்ந்து நெருங்கி விட்டன என்றால்; **அழுவ நீர் வேலை சுற்றும் அரவம் இன்றாக அற்றோ** - ஆழமான நீர்ப்பரப்பான கடலின் கண் சுற்றுகின்ற பேரொலி போன்ற பேர் ஆரவாரம் இல்லாமல் இருக்க இயலுமா? (அவ்வொலி ஏதும் இல்லாமையால்); **எம்பிரான் வந்தான் என்று உரைத்தது விழுமிது** - இராமபிரான் வந்து விட்டான் என்று நீ கூறியது நன்றாயிருக்கிறது; **என்றான்.**

'விழுமிது' என்னும் சொல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

***10242. 'ஓசனை இரண்டு உண்டு அன்றே, பரத்துவன்
உறையும் சோலை;
வீசு தெண் திரையிற்று ஆய வெள்ளம் ஓர் ஏழு
பத்தும்***

மூசிய பழுவம் இங்ஙன் கிடப்பதோ, முரற்றல் இன்றி?
பேசியது அமையும்; நம் கோன் எங்கு உளன்,
பெரும!' என்றான்.

பெரும! - அனுமனே!; **பரத்துவன் உறையும் சோலை** - பரத்துவாச முனிவனது ஆசிரமச் சோலை (இங்கிருந்து); **இரண்டு ஓசனை உண்டு அன்றே** - இரண்டு யோசனை தூரத்தின் கண் உள்ளது அல்லவா? (அவ்வாறாயின்); **வீசு தெண் திரையிற்று ஆய வெள்ளம் ஓர் எழுபத்தும்** - அலை வீசும் கடற்பரப்பைப் போலக் கணக்கிடத் தக்க எழுபது வெள்ளமாகிய சேனைகளும்; **மூசிய பழுவம்** - நெருங்கக் கிடக்கின்ற அச்சோலைக் காடு; **முரற்றல் இன்றி இங்ஙனம் கிடப்பதோ?** - (நம் காதில் கட்கும்படி) ஒலி செய்யாமல் அமைதியாக இவ்வாறும் இருக்க இயலுமா?; **பேசியது அமையும்** - நீ இதுவரை கூறியது மிக நன்றாய் இருந்தது (இனியும் அதை நீட்ட வேண்டா); **நம் கோன் எங்கு உளன்** - நம் தலைவனாய இராமபிரான் எங்கே இருக்கின்றான்; **என்றான்**.

'பேசியது அமையும்' என்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இவ்வளவு ஐயத்திலும் அனுமனைப் பெரும! வீர! என்று விளித்தது பரதனது பண்பு நலத்தைக் காட்டும்.

10243. பரதன் அஃது உரைத்தலோடும், பணிந்து மாருதியும்,
'சீர் சால்
விரத மா தவத்து மிக்கோய்! விண்ணவர் தமையும்
வேண்டி
வரதன் ஆண்டு அளிப்ப வந்த வரத்தினால், மலரும்
தேனும்
சரதமே மாந்தி மாந்தித் துயின்றது, தானை எல்லாம்.

பரதன் அஃது உரைத்தலோடும் - பரதன் அவ்வாறு சொல்லி முடித்த அளவில்; **மாருதியும் பணிந்து** - அனுமனும் (பரதனை) வணங்கி; **சீர் சால் விரத மாதவத்து மிக்கோய்!** - புகழ் பொருந்திய நோன்பினால் உயர்ந்த பெருந்தவத்தில் சிறந்த பெரியோய்!; **வரதன் விண்ணவர் தமையும் வேண்டி ஆண்டு அளிப்ப வந்த வரத்தினால்** - வரந்தரவல்ல பரத்துவாசன் தேவர்களை வழிபட்டு ஓர் ஆகுதியை வேள்விக்கண் அளிப்ப அதனாற் பெற்ற வரத்தின் மேன்மையால்; **தானை எல்லாம்** - சேனைகள் எல்லாம்; **மலரும் தேனும் சரதமே மாந்தி மாந்தித் துயின்றது** - மலரையும் தேனையும் மிகுதியாகப் பெற்று நன்கு உண்டு மயங்கி அயர்ந்து துயின்று விட்டது (அதனால் ஒலி இல்லை) தொடரும்.

சேனை எல்லாம் - தொகுதியொருமை. துயின்றது என முடிந்தது.

10244. 'வானவர் கொடுக்க வந்த வரத்தினால், மதுபம்
மூசும்

தேனொடு கிழங்கும் காயும் கனிகளும் பிறவும் சீர்த்துக்
கானகம் பொலிதலாலே, கவிக் குலம் அவற்றை மாந்தி,
ஆனனம் மலர்ந்தது இல்லையாகும்; நீ துயரல், எந்தாய்!

எந்தாய்! - *என் தந்தைக்கு ஒப்பான பரதனே!;* **வானவர் கொடுக்க வந்த வரத்தினால்** - *தேவர்கள் அளிக்க உண்டாகிய வரபலத்தாலே;* **கானகம்** - *காடு;* **மதுபம் மூசும் தேனொடு கிழங்கும் காயும் கனிகளும் பிறவும் சீர்த்துப் பொலிதலாலே** - *வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தேனோடு கிழங்கு, காய், பழம், பிற ஆகியவற்றால் வளம் பெற்று விளங்குவதால்;* **கவிக்குலம் அவற்றை மாந்தி** - *குரங்குக் கூட்டம் அவைகளை உண்டு மயங்கி;* **ஆனனம் மலர்ந்தது இல்லையாகும்** - *முகம் கண் விழிக்காமல் உறங்கியவாகும்;* **நீ துயரல்** - *(இராமன் வந்தானில்லையோ என்று கருதி) நீ வருந்தாதே. தொடரும்.*

10245. ***'இனி ஒரு கணத்தின், எம் கோன் எழுந்தருள் தன்மை ஈண்டுப்***
பனி வரும் கண்ணின் நீயே பார்த்தி' என்று உரைத்தான்; இப்பால்,
முனிவனது இடத்து வந்த முளரி அம் கண்ணன் வண்ணக்
குனி சிலைக் குரிசில், செய்தது இற்று எனக் குணிக்கலுற்றாம்:

இனி ஒரு கணத்தின் - *இனிமேல் ஒரு கணப் பொழுதிற்குள்;* **எம் கோன் எழுந்தருள் தன்மை** - *இராமபிரான் இங்கே எழுந்தருளப் போகின்ற பாங்கினை;* **ஈண்டு** - *இவ்விடத்தே;* **பனிவரும் கண்ணின் நீயே பார்த்தி என்று உரைத்தான்** - *நீர் பெருகுகின்ற கண்களை உடைய நீயே பார்ப்பாய் என்று சொல்லி முடித்தான்;* **இப்பால்** - *இன்னொரு புறமாகிய (பரத்துவாச ஆசிரமத்தே);* **முனிவனது இடத்தே வந்த முளரியம் கண்ணன் வண்ணக் குனிசிலைக் குரிசில்** - *பரத்துவாச ஆசிரமத்துக்கு வந்து சேர்ந்த தாமரைக் கண்ணனாகிய அழகிய வளைந்த வில்லை உடைய இராமபிரான்;* **செய்தது இற்று எனக் குணிக்கல் உற்றாம்** - *செய்த செயல் இது என்று சொல்லத் தொடங்கினோம்.*

இது கவிக்கூற்று.

குகன், பரத்துவாச ஆசிரமத்தில் இராமனைத் தரிசித்தல்

10246. அருந்தவன் சுவைகள் ஆறோடு அமுது இனிது அளிப்ப, ஐயன்
கருந் தடந் கண்ணியோடும் களைகணாம் துணைவரோடும்,
விருந்து இனிது அருந்தி, நின்ற வேலையின்,வேலை போலும்
பெருந் தடந் தானையோடும், கிராதர் கோன் பெயர்ந்து வந்தான்.

அருந்தவன் ஆறு சுவைகளோடு அமுது இனிது அளிப்ப *- பரத்துவாசன் அறுசுவைகளோடு கூடிய உணவினை நன்றாகக் கொடுக்க;* ***ஐயன் கருந்தடங் கண்ணியோடும் களைகணாம் துணைவரோடும் விருந்து இனிது அருந்தி நின்ற வேலையின்*** *- இராமபிரான் சீதாபிராட்டியோடு துன்பத்திற்குத் துணையாகிய சுக்கிரீவ விபீடண ஆதியாகிய சகோதரர்களோடும் விருந்தினை நன்கு அருந்தியிருந்த சமயத்தில்;* ***கிராதர் கோன்*** *- வேடர வேந்தனாய குகன்;* ***வேலை போலும் பெருந்தடந் தானையோடும் பெயர்ந்து வந்தான்*** *- கடல் போன்ற தனது பெரிய அகன்ற வேடச் சேனையோடும் (சிருங்கிபேரத்திருந்து) புறப்பட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தான்.*

10247. தொழுதனன்; மனமும் கண்ணும் துளங்கினன்; சூழ ஓடி
அழுதனன்; கமலம் அன்ன அடித்தலம்அதனின் வீழ்ந்தான்;
தழுவினன் எடுத்து, மார்பில் தம்பியைத் தழுவுமாபோல்;
'வழு இலர் வலியர்அன்றோ, மக்களும் மனையும்?' என்றான்.

(குகன் இராமனைக் கண்டு) ***தொழுதனன்*** *- கும்பிட்டான்;* ***மனமும் கண்ணும் துளங்கினன்*** *- மனமும் கண்களும் தடுமாறப் பெற்றான்;* ***சூழ ஓடி அழுதனன்*** *- இராமனைச் சுற்றி ஓடி அழுதான்;* ***கமலம் அன்ன அடித்தலம் அதனின் வீழ்ந்தான்*** *- தாமரை மலர் போன்ற இராமனது திருவடியிணையின்கண் விழுந்தான்;* ***மார்பில் தம்பியைத் தழுவுமாபோல்*** *- இராமன் மார்பின் கண்ணே தம்பியைத் தழுவிக் கொள்வது போலத்;* ***தழுவினன் எடுத்து*** *- தழுவித்தூக்கி;* ***மக்களும் மனையும் வழுவிலர் வலியர் அன்றோ?*** *- உன் மக்களும், குடும்பத்தினரும் தீங்கின்றி வலியராக உள்ளனரல்லவா?;* ***என்றான்*** *- என்று விசாரித்தான்.*

தொழுது, துளங்கி, ஓடி, அழுது, விழுந்தான் என எச்சமாக்கி முடிவன முற்றாதல் 'பாவம்' நோக்கி.

குகனும் இராமனும்

10248. 'அருள் உனது உளது, நாயேற்கு; அவர் எலாம்
அரிய ஆய
பொருள் அலர்; நின்னை நீங்காப் புணர்ப்பினால்
தொடர்ந்து போந்து
தெருள்தரும் இளைய வீரன் செய்வன
செய்கலாதேன்;
மருள் தரு மனத்தினேனுக்கு இனிது அன்றோ,

வாழ்வு மன்னோ?

நாயேற்கு உனது அருள் உளது - *அடியேனுக்குப் (பெறற்கரிய) உனது பெருங்கருணை உள்ளது;* ***அவர் எலாம் அரிய ஆய பொருள் அலர்*** - *மக்களும் மனையும் ஆய அவர்கள் எல்லாம் அருமையான பொருளாக மாட்டார் அது நிற்க;* ***நின்னை நீங்காப் புணர்ப்பினால் தொடர்ந்து போந்து*** - *உன்னை விட்டுப் பிரியாத மனப் பிணிப்புடனே பின்பற்றி வந்து;* ***தெருள் தரும் இளைய வீரன்*** - *மெய்யுணர்வு பெற்ற இலக்குவன்;* ***செய்வன செய்கலா தேன்*** - *செய்த திருத்தொண்டுகளைச் செய்ய இயலாதவனாகிய;* ***மருள்தரும் மனத்தினேனுக்கு வாழ்வு இனிது அன்றோ*** - *மயக்கமுற்ற மனம் உடைய எனக்கு வாழ்வு சுவையானது அல்லவா? (மிக நன்றாயிருந்தது)*

தன்னைத் தானே நொந்து உரைக்கின்றான் குகன் ஆதலின் இவ்வாறு கூறினான். இராமபிரான் உடனேயே இருத்து தொண்டு செய்யும் அவாவினன் என்பதை முன்னும் (1990 - 1993) காண்க. மன் ஓ - கழிவிரக்கத்தின்கண் வந்தது.

10249. ஆயன பிறவும் பன்னி, அழுங்குவான்தன்னை, 'ஐய!
நீ இவை உரைப்பது என்னே; பரதனின் நீ வேறு
உண்டோ?
போய், இனிது இருத்தி' என்ன, புளிஞர்கோன்
இளவல் பொன் தாள்
மேயினன் வணங்கி, அன்னை விரை மலர்த் தாளின்
வீழ்ந்தான்.

ஆயன பிறவும் பன்னி - இவ்வாறான வார்த்தைகள் பலவற்றையும் திரும்பப் பலமுறை சொல்லி; **அழுங்குவான் தன்னை** - வருந்துகின்ற குகனைப் பார்த்து (இராமபிரான்); **ஐய! நீ இவை உரைப்பது என்னே!** - குகனே! நீ இத்தகைய வார்த்தைகளைக் கூறல் வேண்டுமா?; **பரதனின் நீ வேறு உண்டோ** - பரதனும் நீயும் எனக்கு ஒன்றல்லவா; **போய் இனிது இருத்தி** - சென்று நன்கு இருப்பாயாக; **என்ன** - என்று சொல்லி அனுப்ப; **புளிஞர் கோன்** - வேடர் தலைவனாய குகன்; **இளவல் பொன் தாள் மேயினன் வணங்கி** - இலக்குவனது பொலிவு பெற்ற திருவடிகளை விருப்பத்தோடு வழிபட்டு; **அன்னை விரைமலர்த்தாளின் வீழ்ந்தான்** - சீதாபிராட்டியினது மணம நாறும் மலர்போன்ற திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

இராமன் குகனை அனைவர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்தல்

10250. தொழுது நின்றவனை நோக்கி,
துணைவர்கள்தமையும் நோக்கி,
முழுது உணர் கேள்வி மேலோன் மொழிகுவான்;
'முழு நீர்க் கங்கை
தழுவு இரு கரைக்கும் நாதன்; தாயினும் உயிர்க்கு
நல்லான்;
வழுவு இலா எயினர் வேந்தன்; குகன் எனும்
வள்ளல் என்றான்;

முழுது உணர் கேள்வி மேலோன் - முற்ற நண்குணர்ந்த கேள்வி ஞானத்தினால் நிரம்பப் பெற்ற பெரியோனாகிய இராமபிரான்; **தொழுது நின்றவனை நோக்கி துணைவர்கள் தமையும் நோக்கி மொழிகுவான்** - வணங்கி நின்ற குகனைப் பார்த்து; சுக்ரீவ வீடணாதி துணைவர்களையும் பார்த்துச் சொல்கின்றான்; **முழு நீர்க்கங்கை தழுவு இரு கரைக்கும் நாதன்** - (இவன்) நிரம்பிய நீரை உடைய கங்கையைத் தழுவியுள்ள இரு கரைப் பகுதி நாடுகளுக்கும் தலைவன்; **உயிர்க்கு தாயினும் நல்லான்** - உயிர்களுக்குத் தாயைக் காட்டிலும் மிகவும் நல்லவன்; **வழுவு இலா எயினர் வேந்தன்** - குற்றமற்ற வேடர் அரசன்; **குகன் எனும் வள்ளல்** - குகன் என்னும் பெயருடைய பெரியோன்; **என்றான்**

வேடராஜன், குகன் என்பதைப்பின் தள்ளி, கங்கையிருகரை உடையான் தாயினும் நல்லான் என்பவற்றைத் துணைவர்களுக்கு முன் வைத்து அறிமுகம் செய்த அருமை அறிந்து இன்புறுக.

சூரியன் மறைதல்

10251. அண்ணல் அஃது உரைத்தலோடும், அரி குலத்து
அரசன் ஆதி
நண்ணிய துணைவர் யாரும் இனிது உறத் தழுவி,

நட்டார்;
கண்ணகல் ஞாலம் எல்லாம் கங்குலால் பொதிவான்
போல,
வண்ண மால் வரைக்கும் அப் பால் மறைந்தனன்,

இரவி என்பான். ***அண்ணல் அஃது உரைத்தலோடும்*** - *இராமபிரான் அவ்வாறு (குகனை அறிமுகம் செய்து) கூறிய அளவில்;* ***அரி குலத்து அரசன் ஆதி*** - *குரங்குக் குலத்துக்கு அரசனாகிய சுக்ரீவன் முதலாக;* **நண்ணிய துணைவர் யாரும்** - *வீடணன் முதலிய துணைவர்கள் எல்லாரும்;* ***இனிதுறத் தழுவி நட்டார்*** - *இனிமை பொருந்த மனத்தாலும் உடலாலும் தழுவி நண்பு செய்தார்கள்;* ***(இந்நிலையில்)*** **கண்ணகல் ஞாலம் எல்லாம் கங்குலால் பொதிவான் போல** - *இடமகன்ற உலகம் எல்லாம் இருளால் மூடுகின்றவனைப் போல;* **இரவி என்பான்** - *சூரியன் என்பவன்;* **வண்ண மால் வரைக்கும் அப்பால் மறைந்தனன்** - *அழகிய பெரிய மேரு மலைக்கும் பின்னால் மறையச் சென்றான்.*

சூரியன் உதயமும் இராமன் புறப்படுதலும்

10252. அலங்கல் அம் தொடையினானும், அந்தியின்
கடன்கள் ஆற்றி,
பொலங் குழை மயிலினோடு துயிலுற, புணரி போலும்
இலங்கிய சேனை சூழ, இளவலும் எயினர் கோனும்,
கலங்கலர் காத்து நின்றார்; கதிரவன் உதயம்
செய்தான்.

அலங்கல் அம் தொடையினானும் - *அசைகின்ற அழகிய மாலையை அணிந்த இராமபிரானும்;* ***அந்தியில் கடன்கள் ஆற்றி*** - *மாலைக்காலத்தே செய்யும் நீர்க்கடன்களை நிறைவேற்றி;* **பொலங்குழை மயிலினோடு துயிலுற** - *பொன்னாலாய காதணி அணிந்த மயில்போலும் சீதையோடு உறங்க;* **புணரிபோலும் இலங்கிய சேனை சூழ** - *கடல் சூழப் பரந்து விளங்கும் சேனை சுற்றியிருப்ப;* ***இளவலும் எயினர் கோனும் கலங்கலர் காத்து நின்றார்*** - *இலக்குவனும் குகனும் சிறிதும் உறக்கத்தால் கலங்காத வராய்க் காவல் செய்து இருந்தார். (இந்நிலையில்);* **கதிரவன் உதயம் செய்தான்** - *சூரியன் தோன்றினான்.*

10253. கதிரவன் உதிப்ப, காலைக் கடன் கழித்து,
இளவலோடும்
அதிர் பொலன் கழலினான் அவ் அருந்
தவன்தன்னை ஏத்தி,
விதி தரு விமானம் மேவி, விளங்கிழையோடும்,

கொற்றம்
முதிர் தரு கருணையோடும், முனி மனம் தொடரப்
போனான்.

கதிரவன் உதிப்ப - சூரியோதயம் ஆன அளவில்; **அதிர் பொலன் கழலினான்** - ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த திருவடியுடைய இராமன்; **காலைக் கடன் கழித்து** - காலைப் பொழுதில் செய்யவேண்டிய நீர்க்கடன் வழிபாடுகளை நிறைவேற்றி; **இளவலோடும்** - இலக்குவனோடும்; **அவ் அருந்தவன் தன்னை ஏத்தி** - அந்த அரிய பரத்துவாச முனிவனைத் துதித்து வணங்கி; **விதிதரு விமானம் மேவி** - பிரமனால் (குபேரனுக்குக்) கொடுக்கப்பெற்ற புட்பக விமானத்தை அடைந்து; **விளங்கிழையோடும்** - சீதையோடும்; **கொற்றம் முதிர் தருகருணையோடும்** - வெற்றியாற் சிறந்து பெற்ற பேரருளோடும்; **முனி மனம் தொடரப் போனான்** - பரத்துவாச முனிவனது மனம் அன்பினால் தன்னைப் பின்பற்றி வரச் சென்றான்.

10254. **தாவி வான் படர்ந்து மானம் தடையிலாது ஏகும்**
வேலை,
தீவிய கன்னி ஆகிச் செருக்கிய காமச் செவ்வி
ஓவியம் உயிர் பெற்றென்ன உம்பர்கோன் நகரும்
ஒவ்வா
மா இயல் அயோத்தி சூழும் மதில் புறம்
தோன்றிற்றுஅன்றே.

மானம் - புட்பக விமானம்; **தாவி** - மேலே கிளம்பி; **வான் படர்ந்து** - விண்ணில் பரந்து சென்று; **தடை இலாது ஏகும் வேலை** - எதனாலும் தடைபடாமல் செல்கின்ற போது; **தீவிய கன்னி ஆகிச்** - இனிய கன்னித் தன்மை உடையதாகி; **செருக்கிய காமச் செவ்வி** - நிரம்பி முதிர்ந்த விரும்பத் தக்க பேரழகால்; **ஓவியம் உயிர் பெற்று என்ன** - சித்திரம் உயிர் கொண்டு வந்தாற் போன்ற; **உம்பர் கோன் நகரும் ஒவ்வா** - இந்திரனது அமராவதி நகரமும் ஒப்பாகாத; **மா இயல் அயோத்தி சூழும் மதில்புறம் தோன்றிற்று** - திருமகள் தங்கிய அயோத்தியைச் சுற்றியுள்ள மதிலின் புறம் தோன்றியது. அன்று, ஏ அசைகள். மதிலுக்குக் கன்னித்தன்மை பிறர் கைப்படாமையாகும் 'கன்னி மதில்' எனல் வழக்கு. பிறவற்றை மதில் மேலும் அயோத்தி மேலும் ஏற்றலாம்.

10255. **பொன் மதில் கிடக்கை சூழப் பொலிவுடை நகரம்**
தோன்ற,
நன் மதிக் கிழவர்தம்மை நோக்கிய ஞான மூர்த்தி,
'சொல் மதித்து ஒருவராலும் சொலப்படா அயோத்தி
தோன்றிற்று'

என்னலும், கரங்கள் கூப்பி எழுந்தனர், இறைஞ்சி
நின்றார்.

பொன் மதில் கிடக்கை சூழப் பொலிவுடை நகரம் தோன்ற - பொன்னாற் செய்த மதிற்பரப்பாற் சுற்றப்பட்ட அழகுடைய அயோத்தி நகரமானது தோன்ற; **நன்மதிக் கிழவர் தம்மை நோக்கிய ஞானமூர்த்தி** - நல்ல அறிவாற் சிறந்த துணைவர்களைப் பார்த்த ஞான வடிவினனாய இராமபிரான்; **சொல் மதித்து ஒருவராலும் சொலப்படா அயோத்தி தோன்றிற்று என்னலும்** - சொல்லால் கருதி இத்தகையது என்று ஒருவராலும் சொல்ல இயலாத அயோத்தி மாநகரம் தோன்றியது என்று சொல்லிய அளவிலே; **கரங்கள் கூப்பி எழுந்தனர் இறைஞ்சி நின்றார்** - அனைவரும் கைகளைத் தலைமேல் குவித்து எழுந்து வணங்கி நின்றார்கள்.

இராமபிரான் அரசு வீற்றிருக்கும் திருநகர் ஆதலின் அதுவே தாம் வழிபடும் திருக்கோயில் எனக்கருதிக் கண்ட மாத்திரத்தே கைகுவித்து எழுந்து வணங்கினர் என்க.

புட்பக விமானத்தின் வருகை

கலி விருத்தம்

10256. அன்னது ஓர் அளவையின், விசும்பின் ஆயிரம்
துன் இருங் கதிரவர் தோன்றினார் என,
பொன் அணி புட்பகப் பொரு இல் மானமும்,
மன்னவர்க்கு அரசனும், வந்து தோன்றினார்.

அன்னது ஓர் அளவையின் - அந்த சமயத்தில்; **விசும்பின் துன் இருங்கதிரவர் ஆயிரம் தோன்றினார் என** - ஆகாயத்தில் நெருங்கிய பெரிய சூரியர் ஆயிரவர் தோன்றினார்கள் என்று சொல்லும்படி;

பொன் அணி புட்பகப் பொருஇல் மானமும் - பொன்னால் அழகு பெற்ற புட்பகம் என்னும் பெயருடைய ஒப்பற்ற விமானமும்; **மன்னவர்க்கு அரசனும்** - அரசர்க்கரசனாகிய சக்கரவர்த்தி இராமபிரானும்; **வந்து தோன்றினார்** - வந்து அநுமன் கண்காணத் தோன்றினர்.

'தோன்றினார்' என்னும் வினைமுற்று 'புட்பக விமானமும் மன்னவர்க்கு அரசனும்' என்ற இரண்டையும் தலைமைப் பொருட்கு வினை கொடுப்பவே தலைமையில் பொருளும் முடிந்தன ஆவதோர் முறை பற்றி இயைத்தது என்க.

அனுமன் பரதனுக்குக் காட்டிக் கூறுதல்

10257. 'அண்ணலே! காண்டியால் - அலர்ந்த தாமரைக்
கண்ணனும், வானரக் கடலும், கற்புடைப்
பெண் அருங் கலமும், நின் பின்பு தோன்றிய
வண்ண வில் குமரனும், வருகின்றார்களை.

அண்ணலே - பரதனே!; **அலர்ந்த தாமரைக் கண்ணனும்** - அன்றலர்ந்த செந்தாமரை மலர் போலும் கண்களையுடையவனான இராமபிரானும்; **வானரக் கடலும்** - வானர சேனைச் சமுத்திரமும்; **கற்புடைப் பெண் அருங்கலமும்** - கற்பிற் சிறந்த பெண்டிர்க்கு அணிகலமாய சீதாபிராட்டியும்; **நின்பின்பு தோன்றிய வண்ணவில் குமாரனும்** - உனக்குப் பின்னால் பிறந்த அழகிய வில் ஏந்திய இலக்குவனும்; **வருகின்றார்களை காண்டி** - என இவர்கள் வந்து கொண்டிருப்பவர்களைப் பார்ப்பாயாக.

வானரக் கடலை இடையே கூறியது, அதன் ஆர்ப்பொலி கேளாமையால் முன்பு பரதன் இராமனது வருகையை ஐயுற்றான் ஆதலின் என்க. ஆல் - அசை.

10258. 'ஏழ் - இரண்டு ஆகிய உலகம் ஏறினும்
பாழ் புறம் கிடப்பது, படி இன்றாயது, ஓர்
சூழ் ஒளி மானத்துத் தோன்றுகின்றனன்
ஊழியான்' என்று கொண்டு, உணர்த்தும் காலையே.

ஊழியான் - யுக முடிவுக் காலத்தும் நிலை பெற்றுள்ளவனாகிய இராமபிரான்; **ஏழ் இரண்டு ஆகிய உலகம் ஏறினும்** - பதினான்கு உலகங்களிலுள்ள அத்தனையும் தன்மேல் ஏறினாலும்; **புறம் பாழ் கிடப்பது** - புறத்தே வெற்றிடம் உள்ள தாயிருப்பதும்; **படி இன்றாயது** - தனக்குச் சமானம் இல்லாததும் ஆகிய; **ஓர் சூழ் ஒளி மானத்துத் தோன்றுகின்றனன்** - ஒப்பற்ற ஒளி சுற்றிய விமானத்தில் காணப்படுகின்றான்; **என்று கொண்டு உணர்த்தும் காலை** - என்றிவ்வாறு (அநுமன் பரதனுக்கு) தெளிவிக்கும் சமயத்தில்; தொடரும்.

ஏ. அசை.

10259. பொன் ஒளிர் மேருவின் பொதும்பில் புக்கது ஓர்
மின் ஒளிர் மேகம்போல் வீரன் தோன்றலும்,
அந் நகர் ஆர்த்த பேர் ஆர்ப்பு, இராவணன்,
தென் நகர்க்கு அப் புறத்து அளவும் சென்றதால்.

பொன் ஒளிர் மேருவின் பொதும்பில் புக்கது ஓர் மின் ஒளிர் மேகம் போல் வீரன் தோன்றலும் - பொன்மயமாக விளங்குகின்ற மேருமலையின் குகைக்குள் நுழைந்த ஒரு மின்னல் விளங்கும் கருமேகம் போல இராமபிரான் காணப்பட்ட உடனே; **அந்நகர் ஆர்த்த பேர் ஆர்ப்பு** - அந்த அயோத்தி நகரம் ஆரவாரித்த பேரோசை; **இராவணன் தென் நகர்க்கு அப்புறத்து அளவும் சென்றது** - இராவணனது தெற்கே உள்ள இலங்கை நகருக்கு அப்பாலும் சென்று ஒலித்தது.

ஆல் அசை.

பரதன் இராமனைக் காணல்

10260. ஊனுடை யாக்கை விட்டு உண்மை வேண்டிய
வானுடைத் தந்தையார் வரவு கண்டென,
கானிடைப் போகிய கமலக்கண்ணனை,
தானுடை உயிரினை, தம்பி நோக்கினான்.

கானிடைப் போகிய கமலக் கண்ணனை - காட்டிற்குச் சென்ற தாமரை மலர் போன்ற கண்களை உடைய இராமனை; **தானுடை உயிரினை** - தன்னுடைய உயிராக உள்ளவனை; **தம்பி** - அவன் தம்பியாகிய பரதன்; **ஊனுடை யாக்கை விட்டு உண்மை வேண்டிய வானுடைத் தந்தையார் வரவு கண்டென நோக்கினான்** - ஊன் பொதிந்த உடம்பைப் போகவிட்டு சத்தியத்தை விரும்பி வானுலகு சென்ற தசரத சக்கரவர்த்தியாகிய தன் தந்தையார் திரும்பி வருவது கண்டாற் போலப் பார்த்தான்.

"வாய்மையும் மரபும் காத்து மன்னுயிர் துறந்த வள்ளல்" (கம்ப. 4018) என்றதனை ஈண்டுக் கருதுக. முன்னர் 'இறந்தனன் தாதையை எதிர்கண் டென்னவே" (கம்ப. 2427) என்று பரதன் இராமனைச் சந்தித்தது பற்றிக் கூறியதும் நினைக்கத்தகும்.

10261. கெட்ட வான் பொருள் வந்து கிடைப்ப, முன்பு தாம்
பட்ட வான் படர் ஒழிந்தவரின் பையுள் நோய்
சுட்டவன், மானவன் - தொழுதல் உன்னியே,
விட்டனன் மாருதி கரத்தை, மேன்மையான்.

மேன்மையான் - சிறந்த குணங்களுக்கு இருப்பிடமானவனாகிய பரதன்; **முன்பு தாம் பட்ட வான்படர்** - ஒருவர் தாம் முன்பு அடைந்த மிகப் பெரிய துன்பம்; **கெட்டவான் பொருள் வந்து கிடைப்ப** - தொலைத்து விட்ட சிறந்த பொருள் மீண்டும் கிடைத்துவிட அதனால்; **ஒழிந்தவரின்** - நீங்கப் பெற்றவரைப் போல; **பையுள் நோய் சுட்டவன்** - துன்ப நோயைத் தொலைத்தவனாய்; **மானவன்**

தொழுதல் உன்னி - இராமனை வணங்கக் கருதி; **மாருதி கரத்தை விட்டனன்** - இதுவரை பிடித்திருந்த அனுமனது கைகளை இப்போது பிடி நெகிழ விட்டான்.

பரதன் அநுமன் கையைப் பற்றி வந்ததாக வான்மீகம் கூறவில்லை. கம்பரது கற்பனை இது. துன்பத்திற்குத் துணையாவாரைப் பற்றி வருதல் உலகியல்பு ஆதலின்.

10262. **அக் கணத்து அனுமனும் அவண் நின்று ஏகி, அத்**
திக்குறு மானத்தைச் செல்வன் எய்தி, அச்
சக்கரத்து அண்ணலைத் தாழ்ந்து முன் நின்றான்;
உக்கு உறு கண்ண நீர் ஒழுகும் மார்பினான்.

அக்கணத்து - (பரதன் கை நெகிழ்ந்த) அவ்வளவில்; **அநுமனும் அவண் நின்று ஏகி** - அநுமனும் அங்கிருந்து சென்று; **அத்திக்குறு மானத்தைச் செல்வன் எய்தி** - அந்த திசையளாவிப் பரந்த புட்பக விமானத்தை முறையாக அடைந்து; **உக்கு உறு கண்ண நீர் ஒழுகும் மார்பினான்** - சிந்தி விழுகின்ற கண்ணீர் ஒழுகப் பெற்ற மார்பை உடையவனாய்; **சக்கரத்து அண்ணலைத் தாழ்ந்து முன் நின்றான்** - இராமபிரானை வணங்கி முன்னே நின்றான்.

10263. **'உருப்பு அவிர் கனலிடை ஒளிக்கலுற்ற அப்**
பொருப்பு அவிர் தோளனைப் பொருந்தி, நாயினேன்,
திருப் பொலி மார்ப! நின் வரவு செப்பினேன்;
இருப்பன ஆயின, உலகம் யாவையும்.

திருப்பொலி மார்ப! - திருமகள் தங்கிய மார்பை உடையவனே!; **நாயினேன்** - அடியேன்; **உருப்பு அவிர் கனலிடை ஒளிக்கல் உற்ற அப் பொருப்பு அவிர் தோளனைப் பொருந்தி** - வெப்பம் விளங்கும் நெருப்பின்கண் விழுந்து உயிர் துறக்கலுற்ற அந்த மலைபோல் விளங்கும் தோள் உடைய பரதனைச் சென்றடைந்து; **நின் வரவு செப்பினேன்** - நின்னுடைய வருகையைச் சொன்னேன்; (அதனால் அவன் நெருப்பின் கண் விழாதொழிந்தான் ஆகவே) **உலகம் யாவையும் இருப்பன ஆயின** - உலகம் எல்லாம் உயிர்பெற்று வாழ்வனவாயின.

10264. **'தீவினை யாம் பல செய்ய, தீர்வு இலா**
வீவினை முறை முறை விளைவ, மெய்ம்மையாய்!
நீ அவை துடைத்து நின்று, அழிக்க நேர்ந்ததால்;
ஆயினும், அன்பினாய்! யாம் செய் மா தவம்.'

மெய்ம்மையாய்! - *உண்மையின் வடிவமானவனே!;* ***ஆயினும் அன்பினாய்*** - *தாயைக் காட்டிலும் பேரன்புடையவனே!;* ***யாம் பல தீவினை செய்ய*** - *நாங்கள் பல தீய செயல்களைச் செய்ய;* ***தீர்வு இலா வீவினை முறை முறை விளைவ*** - *அச்செயல்கள் நீங்காமல் கெடுதிகளை முறை முறையாகத் தோற்றுவிப்பனவாயின;* ***நீ அவை துடைத்து நின்று அழிக்க நேர்ந்தது*** - *அனுமனாகிய நீ அத்தீமைகளை அடியோடு அழித்துப் போக்கும்படி ஆகியது;* ***யாம் செய் மாதவம்*** - *நாங்கள் செய்த புண்ணியப் பயனாலே ஆகும். (தொடரும்)*

"தீயவை செய்தார் கெடுதல் நிழல் தன்னை, வீயாது அடி உறைந்தற்று" என்னும் குறள் (208) பல தீவினைசெய்ய தீர்வு இலா வீவினை முறை முறை விளைவ" என்னும் அடிகளில் அமைந்திருத்தல் காண்க. ஆல் - அசை.

10265. என்று உரைத்து, அனுமனை இறுகப் புல்லினான்;
ஒன்று உரைத்து இறுப்பது என், உனக்கும்,
எந்தைக்கும்,
இன் துணைத் தம்பிக்கும், யாய்க்கும்?' என்றனன் -
குன்று இணைத்தன உயர் குவவுத் தோளினான்.

என்று உரைத்து - *என்று இவ்வாறு கூறி;* ***குன்று இணைத்தன உயர் குவவுத் தோளினான்*** - *இரண்டு குன்றுகள் நெருங்கினாற் போன்ற உயர்ந்து திரண்ட தோளினை உடைய இராமன்;* ***அனுமனை இறுகப் புல்லினான்*** - *அனுமனை நன்கு தழுவி;* ***உனக்கும் எந்தைக்கும் இன்துணைத் தம்பிக்கும் யாய்க்கும்*** - *அனுமனாகிய உனக்கும், சத்திய வாக்கினராகிய தசரத சக்கரவர்த்திக்கும் என்னை உடன் பிரியாத இனிய துணையாகிய இலக்குவனுக்கும் தாயாகிய கோசலைக்கும்;* ***ஒன்று உரைத்து இறுப்பது என்*** - *நன்றியாக ஒரு வார்த்தை சொல்லி முடிப்பது எவ்வாறு இயலும்? என்றனன்;*

தம்பி என்பது பரதன் என்பாரும் உளர் - இன்துணைத் தம்பி என்பது இலக்குவனைக் குறித்தலே சிறந்ததாம்.

10266. ஈடுறு வான் துணை இராமன் சேவடி
சூடிய சென்னியன், தொழுத கையினன்,
ஊடு உயிர் உண்டு என உலர்ந்த யாக்கையன்,
பாடு உறு பெரும் புகழ்ப் பரதன் தோன்றினான்.

பாடு உறு பெரும் புகழ்ப் பரதன் - *பெருமை பொருந்திய சிறந்த புகழை உடைய பரதன்;* ***ஈடு உறு வான் துணை இராமன் சேவடி*** - *தனக்குத்தானே சமானமாய சிறந்த துணையாக உள்ள இராமன் திருவடி நிலைகளை;* ***சூடிய சென்னியன்*** - *சென்னி மேல் அணிந்து கொண்டவனாய்;* ***தொழுத கையினன்*** - *கைகளால் வணங்கிக்*

கொண்டு; **ஊடு உயிர் உண்டு என உலர்ந்த யாக்கையன்** - உள்ளே உயிரும் இருக்கிறது என்று கண்டார் கருதலாம்படி வற்றிப் போன உடம்புடையவனாகி; **தோன்றினான்** - (இராமன முன்னாலே) வந்தான்.

இராமன்பால் முன்பு பெற்ற பாதுகைகளைத் தலை மேற் சூடி வந்தான் என்பதாகும்.

இராமன் பரதனைக் கண்டு மகிழ்தல்

10267. தோன்றிய பரதனைத் தொழுது, தொல் அறச்
சான்று என நின்றவன், 'இனைய தம்பியை,
வான் தொடர் பேர் அரசு ஆண்ட மன்னனை,
ஈன்றவள் பகைஞனை, காண்டி ஈண்டு' எனா,

தொல் அறச்சான்று என நின்றவன் - பழமையான அறத்துக்குச் சாட்சியாக உள்ளவனாகிய அநுமான்; **தோன்றிய பரதனைத் தொழுது** - அங்கே வந்த பரதனை வணங்கி (இராமனுக்கு); **இனைய தம்பியை** - இத்தகைய உடன்பிறப்பை; **வான் தொடர் பேரரசு ஆண்ட மன்னனை** - மிக உயர்ந்த பாரம்பரியம் உள்ள பெரிய சூரிய குல ஆட்சி செய்த அரசனை; **ஈன்றவள் பகைஞனை** - பெற்ற தாயாகிய கைகேயிக்கு எதிரியாக இருந்தவனை; **ஈண்டு காண்டி** - இங்கே காண்பாயாக; **எனா** - என்று; தொடரும்

10268. காட்டினன் மாருதி; கண்ணின் கண்ட அத்
தோட்டு அலர் தெரியலான் நிலைமை சொல்லுங்கால்,
ஒட்டிய மானத்துள் உயிரின் தந்தையார்
கூட்டு உருக் கண்டன்ன தன்மை கூடினான்.

மாருதி காட்டினன் - அநுமன் காட்டினான்; **கண்ணின் கண்ட அத் தோட்டலர் தெரியலான் நிலைமை சொல்லுங்கால்** - கண்ணாலே பரதனைப் பார்த்த அந்த இதழ் மலர்ந்த மாலை அணிந்த இராமனது தன்மையைத் தெரியச் சொல்லுவோமானால்; **ஒட்டிய மானத்துள்** - வானின்றிழிந்து வந்த விமானத்தில்; **உயிரின் தந்தையார் கூட்டு உரு** - உயிர் போலச் சிறந்த தன் தந்தையாகிய தசரத சக்கரவர்த்தியின் பொருந்திய வடிவத்தை; **கண்டன்ன தன்மை கூடினான்** - இலங்கையில் இராவணவதத்தின்பின் கண்டது போன்ற தன்மையை அடையப் பெற்றான்.

பரதனைத் தந்தையாக இராமன் காணவும், இராமனைத் தந்தையாகப் பரதன் காணவும் இக்காட்சி அமைந்து ஒருவர் ஒருவரிற் புகுந்தாற் போன்று அமைந்து நலம் செய்கிறது.

புட்பக விமானம் கீழ் இறங்குதல்

***10269.* ஆனது ஓர் அளவையின், அமரர்கோனொடும்**
வானவர் திரு நகர் வருவது ஆம் என,
மேல் நிறை வானவர் வீசும் பூவொடும்
தான் உயர் புட்பகம் நிலத்தைச் சார்ந்ததால்.

தான் உயர் புட்பகம் - மிக உயர்ந்த புட்பக விமானமானது; **ஆனது ஓர் அளவையின்** - அப்படிப்பட்ட நேரத்திலே; **வானவர் திருநகர் அமரர் கோனொடும் வருவது ஆம் என** - தேவர் தலை நகராய அமராவதி இந்திரனோடு கீழிறங்கி வருவதுபோல என்று சொல்லும்படி; **மேல் நிறை வானவர் வீசும் பூவொடும்** - விண்ணில் நிறைந்த விளங்கும் தேவர்கள் தூவுகின்ற மலர்களொடும்; **நிலத்தைச் சார்ந்தது** - நிலத்திடத்தை வந்தடைந்தது.

ஆல் - அசை.

இராமன் வருகையால் அனைவரும் உற்ற நிலை

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

***10270.* தாயருக்கு அன்று சார்ந்த கன்று எனும் தகையன்**
ஆனான்;
மாயையின் பிரிந்தோர்க்கு எல்லாம் மனோலயம்
வந்தது ஒத்தான்;
ஆய் இளையார்க்குக் கண்ணுள் ஆடு இரும் பாவை
ஆனான்;
நோய் உறுத்து உலந்த யாக்கைக்கு உயிர்
புகுந்தாலும் ஒத்தான்.

(இராமன்) **தாயருக்கு** - தன்னைப் பிரிந்த தாய்மார்களுக்கு; **அன்று சார்ந்த கன்று எனும் தகையன் ஆனான்** - பிரிந்து உடனே வந்தடைந்த கன்றின் தன்மையை ஒத்தவனாக ஆனான்; **மாயையின் பிரிந்தோர்க்கு எல்லாம்** - அவித்தையாகிய அஞ்ஞானம் நீங்கிய மெய்ஞ்ஞானிகளுக்கு எல்லாம்; **மனோலயம் வந்தது ஒத்தான்** - மனம் லயிக்குமிடமாகிய பரப்பிரம்மத்தோடு ஒன்றுபடும் தன்மை வந்து சேர்ந்தாற்போல ஆனான்; **ஆய் இளையார்க்குக் கண்ணுள் ஆடு இரும்பாவை ஆனான்** - தன்

பிரிவால் மெலிந்து நுணுகிய பரத சத்துருக்கனராய தம்பிமார்களுக்கு அவர்கள் கண்ணிற் கருமணியாம் பாவையாக ஆனான். (மற்றவர்களுக்கு எல்லாம்) **நோய் உறுத்து உலந்த யாக்கைக்கு உயிர் புகுந்தாலும்**

ஒத்தான் - நோய் துன்புறுத்த அதனால் வற்றிப் போன உடம்பிற்குள் மீண்டும் உயிர்வந்து புகுந்தாற் போலும் தன்மையாக ஆனான்.

'கன்று பிரி காரா' (கம்ப. 2367) என்பது இராமனைப் பிரிந்த தாயர் நிலைக்கு முன்னும் கூறப்பட்டது. 'மாயையின் பிரிந்தார்க்கு' என்பதற்கு மாயையிலிருந்து நீங்கியவர்களுக்கு என்று நீக்கப் பொருள் கூறாமல் 'மாயையால்' என ஏதுப் பொருள் கொண்டு, மாயையால் பிரமத்தை விட்டுப் பிரிந்தவர்கள் மீண்டும் பிரமத்தோடு கூடியது போல் என அத்வைத வேதாந்தப் பொருள் கூறல் மிகவும் பொருந்தும் என்பது என் குருநாதர் மகாவித்துவான் மயிலம், வே. சிவசுப்பிரமணியம் கருத்து. 'மனோலயம்' என்பது மனமற்ற இடம் என்பதாகி பரப்பிரம்ம எனப் பொருள் தந்து 'முத்தி நிலை' குறித்தது. 'ஆய் நுணுக்கம்' " ஆய்தல் ஒய்தல் நிகழ்த்தல் சாய் ஆவயின் நான்கும் உள்ளதன் நுணுக்கம்" என்பது தொல்காப்பியம். (தொல். சொல். 25)

10271. எளிவரும் உயிர்கட்கு எல்லாம் ஈன்ற தாய் எதிர்ந்தது
ஒத்தான்;
அளி வரும் மனத்தோர்க்கு எல்லாம் அரும் பத
அமுதம் ஆனான்;
ஒளி வரப் பிறந்தது ஒத்தான், உலகினுக்கு;
ஒண்கணார்க்குத்
தெளிவு அருங் களிப்பு நல்கும் தேம் பிழித் தேறல்
ஒத்தான்.

எளிவரும் உயிர்கட்கு எல்லாம் - எளிமை நிலையடைந்த உயிர்களுக்கு எல்லாம்; **ஈன்ற தாய் எதிர்ந்தது ஒத்தான்** - பெற்ற அன்னை வந்து கிடைத்தது போல ஆனான்; **அளி வரும் மனத்தோர்க்கு எல்லாம் அரும் பத அமுதம் ஆனான்** - அன்பு பொருந்திய மனம் உடையவர்களுக்கெல்லாம் கிடைத்தற்கரிய தேவர் அமுதம் கிடைத்தாற் போன்றவனாக ஆனான்; **உலகினுக்கு ஒளி வரப் பிறந்தது ஒத்தான்** - உலகத்திற்கு இருளை நீக்கி ஒளி தோன்றியது போல ஆனான்; **ஒண் கணார்க்குத் தெளிவு அருங்களிப்பு நல்கும் தேம்பிழித் தேறல் ஒத்தான்** - ஒள்ளிய கண்களை உடைய மகளிர்க்குத் தெளிவற்ற மயக்கச்செருக்கு தருகின்ற தேனினது பிழிந்த தெளிவைப் போன்றான். இரங்கத்தகும் நிலை எளிவருதல். தன்னைத் தந்தும் தன் குழந்தையின் எளிமையை நீக்குபவள் தாய் ஆதலன் 'தாய் போன்றான்' என்றார். உலகு என்பது உயர்ந்தோரைக் குறித்தது என்று கொண்டு அத்தகைய முனிவர்களுக்குத் தனது உண்மை வடிவம் மறையாது நன்கு தெரியும்படி 'ஒளிவரப் பிறந்தது' போன்றான் எனலும் ஒன்று. மகளிர் பரவசம் அடைந்தனர் இராமனைக் கண்டு என்க.

10272. ஆவி அங்கு அவன் அலால் மற்று இன்மையால்,

அனையன் நீங்க,
காவி அம் கழனி நாடும், நகரமும், கலந்து வாழும்
மா இயல் ஒண்கணாரும், மைந்தரும், வள்ளல் எய்த,
ஓவியம் உயிர் பெற்றென்ன ஓங்கினர், உணர்வு
பெற்றார்.

அவன் அலால் - அந்த இராமனையல்லாமல்; **அங்கு ஆவி மற்று இன்மையால்** - அயோத்தியில் உயிர் வேறு இல்லாமையால்; **அனையன் நீங்க** - அந்த இராமபிரான் அயோத்தியைப் பிரிந்து காடு செல்ல; **காவி அம் கழனி நாடும் நகரமும் கவன்று வாழும் மா இயல் ஒண்கணாரும் மைந்தரும்** - குவளை மலர்கள் நிறைந்த வயல்கள் சூழ்ந்த கோசல நாடும் அயோத்தி நகரமும் கவலையால் வாடி வாழ்கின்ற மாவடு ஒத்த கண் உடைய மகளிரும் ஆடவரும்; **வள்ளல் எய்த** - இராமபிரான் மீண்டு வர; **ஓவியம் உயிர் பெற்றன்ன** - சித்திரம் உயிர் பெற்று எழுந்தாற்போல; **உணர்வு பெற்றார் ஓங்கினர்** - அறிவு வரப் பெற்றவர்களாய் இழந்த நலத்தைப் பெற்று உயர்ந்தனர்.

இராமன் அயோத்தியர் உயிர் என்பதை முன்னும் (கம்ப. 1380, 1352) கூறியுள்ளார்.

10273. சுண்ணமும், சாந்தும், நெய்யும், சுரி வளை முத்தும், பூவும்,
எண்ணெயும், கலின மா விலாழியும், எண் இல் யானை
வண்ண வார் மதமும், நீரும், மான்மதம் தழுவும் மாதர்
கண்ண ஆம் புனலும், ஓடிக் கடலையும் கடந்த அன்றே.

சுண்ணமும் - வாசப் பொடியும்; **சாந்தும்** - சந்தனமும்; **நெய்யும்** - வாச நெய்யும்; **சுரிவளை முத்தும்** - வளைந்த சங்கீன்ற முத்தும்; **பூவும்- எண்ணெயும் - கலின மா விலாழியும்** - சேணம் பூட்டப் பெற்ற குதிரைகளின் நுரையும்; **எண் இல் யானை வண்ண வார் மதமும்** - கணக்கற்ற யானைகளின் நிறமமைந்த ஒழுக்காகிய மதநீரும்; **நீரும் - மான்மதம் தழுவும் மாதர் கண்ண ஆம் புனலும்** - கஸ்தூரி பூசிக்குளிக்கும் மகளிரது உடலில் வழிந்தோடும் நீரும்; **ஓடிக் கடலையும் கடந்த** - பெருக்கெடுத்துச் சென்று கடலையும் தாண்டிவிட்டன;

அன்று, ஏ - அசை. அயோத்தி நகர மக்களின் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கைப் புலப்படுத்தினர்.

இராமன் வசிட்டனை வணங்கல்

acharya.org

10274. அனைவரும் அனையர் ஆகி அடைந்துழி, அருளின் வேலை -
தனை இனிது அளித்த தாயர் மூவரும், தம்பிமாரும்
புனையும் நூல் முனிவன்தானும், பொன் அணி விமானத்து ஏற,
வனை கழல் குரிசில் முந்தி, மா தவன் தாளில் வீழ்ந்தான்.

அனைவரும் அனையர் ஆகி அடைந்துழி - எல்லோரும் அத்தன்மை உடையவர்களாய் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கோடு விமானம் நெருங்கிய அளவில்; **அருளின் வேலை தனை இனிது அளித்த தாயர் மூவரும்** - அருள்கடலாகிய இராமனைப் பெற்ற தாய்மார்கள் மூவரும்; **தம்பிமாரும்** - பரத சத்துருக்கனன் ஆதியரும்; **புனையும் நூல் முனிவன் தானும்** - முப்புரிநூல் அணிந்த முனிசிரேஷ்டனான வசிட்டனும்; **பொன் அணி விமானத்து ஏற** - பொன்னால் அழகு பெற்ற விமானத்தின்கண் ஏற வர; **வனைகழல் குரிசில** - கட்டிய வீரக்கழலை உடைய இராகவன்; **முந்தி** - முற்பட்டுச் சென்று; **மாதவன் தாளில் வீழ்ந்தான்** - வசிட்ட முனிவனது திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

அயோத்தி மதிலுக்குப் புறம்பே கீழிறங்கிய விமானத்தில் அனைவரும் அயோத்தி செல்ல ஏறினர் என உணர்க.

10275. எடுத்தனன் முனிவன், மற்று அவ் இராமனை ஆசி கூறி,
அடுத்துள துன்பம் நீங்க, அணைத்து அணைத்து, அன்பு கூர்ந்து,
விடுத்துழி, இளைய வீரன் வேதியன் தாளில் வீழ,
வடித்த நூல் முனியும் முன்போல், வாழ்த்தினான், ஆசி கூறி.*

மற்று அவ் இராமனை முனிவன் எடுத்தனன் - அங்கே இந்த இராமனை வசிட்ட முனிவன் தூக்கினான்; **அடுத்துள துன்பம் நீங்க ஆசி கூறி** - பிரிவினால் உண்டாகிய துன்பம் நீங்கும்படி ஆசீர்வாதம் செய்து; **அணைத்து அணைத்து** - தழுவி; விடுத்துழி - விடுத்தவுடன்; **இளைய வீரன்** - இலக்குவன்; **வேதியன் தாளில் வீழ** - வசிட்டன் திருவடியில் வீழ்ந்து வணங்க; **வடித்த நூல் முனியும்** - தேர்ந்த சாஸ்திர வல்லுநனான வசிட்டனும்; **முன்போல்** - இராமனுக்குச் செய்தது போலவே; **ஆசி கூறி வாழ்த்தினான்.**

அடுத்துள துன்பம் வசிட்டனதாகவும் இராமனதாகவும் கொள்ளலாம்.

இராமன் தாயரை வணங்கல்

10276. **கைகயன் தனயை முந்தக் கால் உறப் பணிந்து, மற்றை**
மொய் குழல் இருவர் தாளும் முறைமையின் வணங்கு செங் கண்
ஐயனை, அவர்கள்தாமும் அன்புறத் தழுவி, தம் தம்
செய்ய தாமரைக் கணீரால் மஞ்சனத்தொழிலும் செய்தார்.

முந்த - முற்பட; **கைகயன் தனயை கால் உறப் பணிந்து** - கேகயப் தரசன் மகளாகிய கைகேயித் தாயின் திருவடிகளில் நன்கு வணங்கி; **மற்றை மொய்குழல் இருவர் தாளும் முறைமையின் வணங்கு** - ஏனை நெருங்கிய கூந்தலை உடைய கோசலை, சுமித்திரை, ஆகிய இருவர் திருவடிகளையும் முறையாக வணங்குகின்ற; **செங்கண் ஐயனை** - சிவந்த கண்களை உடைய இராகவனை; **அவர்கள் தாமும் அன்புறத் தழுவி** - அத்தாய்மார்களும் அன்பினால் அணைத்து; **தம் தம் செய்ய தாமரைக் கண் நீரால் மஞ்சனத் தொழிலும் செய்தார்** - தம்முடைய சிவந்த தாமரை மலர் போன்ற கண்களிலிருந்து வருகின்ற கண்ணீரினாலே நீராட்டும் தொழிலையும் செய்தார்கள்.

அன்பினால் உண்டாகிய கண்ணீர்ப் பெருக்கால் முழுக்காட்டினர் என்க. கைகேயி அன்னையை முந்துறப் பணிந்தது அவள் சாபம் நீக்குதற்கு என்க. பலராலும் பாதிக்கப்பட்டவள் அவள் ஆதலின் அவள் துன்பம் பெரிதாயிற்று பெரிய பெருமாளுக்கு.

சீதையும் இலக்குவனும் வணங்கல்

10277. **அன்னமும் முன்னர்ச் சொன்ன முறைமையின் அடியில் வீழ்ந்தாள்;**
தன் நிகர் இலாத வென்றித் தம்பியும் தாயர்தங்கள்
பொன் அடித் தலத்தில் வீழ, தாயரும் பொருந்தப் புல்லி,
'மன்னவற்கு இளவல் நீயே; வாழி!' என்று ஆசி சொன்னார்.*

அன்னமும் - சீதையும்; **முன்னர்ச் சொன்ன முறைமையின் அடியில் வீழ்ந்தாள்** - இராமன் வணங்கியதாகச் சொல்லிய முறைப்படியே கைகேயி, கோசலை, சுமித்திரை ஆகிய தாய்மார்கள் திருவடியில் வணங்கினாள்; **தன் நிகர் இலாத வென்றித் தம்பியும் தாயர் தங்கள் பொன் அடித் தலத்தில் வீழ** - தனக்குச் சமானம் இல்லாத வெற்றியை உடைய தம்பியாகிய இலக்குவனும் தாய்மார்களது

பொலிவுற்ற திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்க; **தாயரும் பொருந்தப் புல்லி** - தாய்மார்களும் நன்கு தழுவி; **மன்னவற்கு நீயே இளவல் வாழி என்று ஆசி சொன்னார்** - இராமனுக்கு நீயே தம்பியாவாய் வாழ்க என்று மங்கலம் உரைத்தார்கள்.

பரதன் இராமனை வணங்கல்.

10278. **சேவடி இரண்டும் அன்பும் அடியுறையாகச் சேர்த்தி,**
பூ அடி பணிந்து வீழ்ந்த பரதனைப் பொருமி விம்மி,
நாவிடை உரைப்பது ஒன்றும் உணர்ந்திலன், நின்ற நம்பி,
ஆவியும் உடலும் ஒன்றத் தழுவினன், அழுது சோர்வான்.

நின்ற நம்பி - அங்கு நின்ற ஆடவர் திலகனாய இராகவன்; **சேவடி இரண்டும் அன்பும் அடியுறையாகச் சேர்த்தி** - திருவடி நிலையாகிய பாதுகை இரண்டையும் தன் உள்ளத்து அன்பையும் அவ்விராகவனது திருவடிக்கீழ் தங்குவதாகச் சேர்ப்பித்து; **பூ அடி பணிந்து வீழ்ந்த பரதனை** - தன் மலர் போன்ற அடிகளில் வணங்கி விழுந்த பரதனைப் பார்த்து; **பொருமி விம்மி** - புலம்பி விம்மி; **நாவிடை உரைப்பது ஒன்றும் உணர்ந்திலன்** - தன் நாவால் சொல்லத்தகும் வாசகம் ஒன்றும் உணராதவனாய்; **அழுது சோர்வான்** - புலம்பிச் சோர்ந்து; **ஆலியும் உடலும் ஒன்ற தழுவினன்** - உயிரும் உடலும் ஒன்றாகுமாறு தழுவினான்.

முன்பு பெற்ற பாதுகையை இப்போது அன்போடு முன் வைத்து வணங்கினான்.

10279. **தழுவினன் நின்றகாலை, தத்தி வீழ் அருவி சாலும்**
விழு மலர்க் கண்ணீர் மூரி வெள்ளத்தால், முருகின் செவ்வி
வழுவுற, பின்னி மூசு மாசுண்ட சடையின் மாலை
கழுவினன், உச்சி மோந்து, கன்று காண் கறவை அன்னான்.

தழுவினன் நின்ற காலை - இப்படி இராமன் பரதனைத் தழுவியபோது; **தத்தி வீழ் அருவி காலும் விழு மலர்க் கண்ணீர் மூரி வெள்ளத்தால்** - தவழ்ந்து வருகின்ற அருவி போன்ற சிறந்த மலர் போன்ற கண்களிலிருந்து பெருகிய வலிய நீர்ப் பெருக்கினால்; **முருகின் செவ்வி வழுவுற** - இளமையழகின் சிறப்பு குலையும்படி; **பின்னி** - முறுக்கி; **மூசு மாசு உண்ட சடையின் மாலை** - மொய்க்கின்ற அழுக்கு தின்ற சடைக்கற்றையை; **கழுவினன்** - கழுவியவனாய்; **உச்சி மோந்து** - பரதனது உச்சியை

முகர்ந்து; **கன்று காண் கறவை அன்னான்** - தன் கன்றைக் கண்ட பசுவைப் போல ஆயினன்.

இலக்குவன் பரதனை வணங்கல்

10280. அனையது ஓர் காலத்து, அம் பொன் சடை முடி அடியது ஆக,
கனை கழல் அமரர் கோமாற் கட்டவன் - படுத்த காளை,
துனை பரி, கரி, தேர், ஊர்தி என்று இவை பிறவும், தோலின்
வினை உறு செருப்புக்கு ஈந்தான் விரை மலர்த் தாளின் வீழ்ந்தான்.

அனையது ஓர் காலத்து - அந்த நேரத்தில்; **கனை கழல் அமரர் கோமான் கட்டவன் படுத்த காலை** - செருக்கிய வீரக்கழல் அணிந்த இந்திரனது வென்றவனை (இந்திரசித்துவை) அழித்தொழித்த வீரனாகிய இலக்குவன்; **அம்பொன் சடைமுடி அடியது ஆக** - தனது அழகிய பொன்மயமான சடா மகுடம் பரதனது அடியில் விழும்படி; **துனை பரி, கரி, தேர், ஊர்தி என்று இவை பிறவும் தோலின் வினை உறு செருப்புக்கு ஈந்தான்** - விரைந்து செல்லும் குதிரை, யானை, தேர், வாகனம என்று இவைகள் எல்லாவற்றையும் ஆளும் தன்மையைத் தோலாற செய்த தொழில் திறம் அமைந்த இராமனது பாத அணிக்குத் தந்தவனாகிய பரதனது; **விரை மலர்த்தாளின் வீழ்ந்தான்** - மணம் வீசும் மலர் போன்ற திருவடிகளில் விழுந்து வணங்கினான்.

பாதுகையை அரசாள வைத்த தன்மையை நயமாகக் குறித்தமை உணர்ந்து இன்புறத் தக்கது.

10281. ஊடுறு கமலக் கண்ணீர் திசைதொறும் சிவிறி ஓட,
தாள்தொடு தடக் கை ஆரத் தழுவினன் - 'தனிமை நீங்கி,
காடு உறைந்து உலைந்த மெய்யோ, கையறு கவலை கூர
நாடு உறைந்து உலைந்த மெய்யோ, நைந்தது?' என்று உலகம் நைய.

(பரதன், அவனை) **ஊடுறு கமலக் கண்ணீர் திசைதொறும் சிவிறி ஓட** - தாமரை போன்ற கண்களின் உள்ளே இருந்து பெருகுகின்ற கண்ணீரானது நாலா பக்கங்களிலும் பரந்து சிதறி ஓட; **தனிமை நீங்கி காடு உறைந்து உலைந்த மெய்யோ?** - இராமனைப் பிரிந்த தனிமையிலிருந்து விடுபட்டு அவனுடனே சென்று காட்டின்கண் அவனோடு தங்கி வருந்திய இலக்குவனது உடம்போ; **கையறு கவலை**

கூர நாடு உறைந்து உலைந்து மெய்யோ - செயலற்ற பிரிவுத்துன்பம் மேலும் மேலும் மிகுதலால் அயோத்தி நாட்டு நந்திக் கிராமத்தில் தங்கி உண்பதும் உறங்குவதும் இன்றி வருந்திய பரதனது உடம்போ; **நைந்தது?** - எது மிகவும் வருந்தியது; **என்று உலகம் நைய** - என்று உலகம் இருவரையும் ஒருசேரப் பார்த்து வருந்தும்படி; **தாள் தொடு தடக்கை ஆரத் தழுவினன்** - முழந்தாள் அளவு நீண்ட தன் கைகளால் நன்றாகத் தழுவிக் கொண்டான்.

பரதன் இலக்குவனைத் தழுவி நின்ற காட்சி கண்டு உலகம் வருந்தியபடி.

சத்துருக்கன் மூவரையும் பணிதல்

10282. **மூவர்க்கும் இளைய வள்ளல், முடிமிசை முகிழ்த்த கையன்,**
தேவர்க்கும் தேவன் தாளும், செறி கழல் இளவல் தாளும்,
பூவர்க்கும் பொழிந்து வீழ்ந்தான்; எடுத்தனர் பொருந்தப் புல்லி,
வாவிக்குள் அன்னம் அன்னாள் மலர் அடித் தலத்து வீழ்ந்தான்.

மூவர்க்கும் இளைய வள்ளல் - மூவர்க்கும் இளையவனாகிய சத்துருக்கன்; **முடிமிசை முகிழ்த்த கையன்** - தலைமேற் கூப்பிய கையுடையவனாய்; **தேவர்க்கும் தேவன் தாளும்** - இராமன் திருவடி; **செறிகழல் இளவல் தாளும்** - கட்டிய கழல் உடைய இலக்குவன் திருவடி; **பூவர்க்கம் பொழிந்து வீழ்ந்தான்** - ஆகியவற்றில் மலர் மழை பொழிந்து விழுந்து வணங்கினான்; **பொருந்தப் புல்லி எடுத்தனர்** - அவர்கள் அவனை நன்கு தழுவித் தூக்கினர் (பின்னர் அவன்); **வாவிக்குள் அன்னம் அன்னாள் மலர் அடித்தலத்து வீழ்ந்தான்** - பொய்கையில் வாழும் அன்னம் போன்ற சீதையின் மலர் போன்ற திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான்.

துணைவர்களை அறிமுகப் படுத்தல்

10283. **பின் இணைக் குரிசில்தன்னைப் பெருங் கையால் வாங்கி, வீங்கும்**
தன் இணைத் தோள்கள் ஆரத் தழுவி, அத் தம்பிமாருக்கு,
இன் உயிர்த் துணைவர்தம்மைக் காட்டினான்; இருவர் தாளும்,
மன் உயிர்க்கு உவமை கூர வந்தவர், வணக்கம் செய்தார்.

பின் இணைக் குரிசில் தன்னைப் பெருங்கையால் வாங்கி - தன் தம்பியும் பரதனோடு இணையாக உள்ளவனும் ஆகிய சத்துருக்கனைத் தனது நீண்ட கைகளால எடுத்து; **வீங்கும் தன் இணைத் தோள்கள் ஆரத் தழுவி** - பருத்த தனது இரண்டாகிய தோள்கள் முழுகும்படி அணைத்து; **அத்தம்பிமாருக்கு** - அந்த பரத சத்துருக்கனர்களுக்கு; **இன் உயிர் துணைவர் தம்மைக் காட்டினான்** - இனிய உயிர் போன்ற தனது துணைவர்களாகிய சுக்கிரீவ, வீடணர்களைக் காட்டி அறிமுகம் செய்வித்தான்; **மன் உயிர்க்கு உவமை கூர வந்தவர்** - உலக உயிர்களுக்கு உவமைச் சிறப்பு உண்டாகும்படி வந்தவர்களாய அவர்கள்; **இருவர் தாளும்** - பரத சத்துருக்கனர் தாள்களை; **வணக்கம் செய்தார்** - வணங்கினார்கள்.

துணைவர் என்பது இருவரைக் குறித்தது. குகனையன்று. அவன் முன்பே அறிமுகமாதலின்.

10284. குரக்கினத்து அரசை, சேயை, குமுதனை,
சாம்பன்தன்னை
செருக் கிளர் நீலன்தன்னை, மற்றும் அத்
திறத்தினோரை,
அரக்கருக்கு அரசை, வெவ்வேறு அடைவினின்
முதன்மை கூறி,
மருக் கமழ் தொடையல் மாலை மார்பினன், பரதன்,
நின்றான்.*

மருக்கமழ் தொடையல் மாலை மார்பினன் பரதன் - மணம் வீசும் கட்டமைந்த மாலை அணிந்த மார்பினை உடைய பரதன்;

குரக்கினத்து அரசை - சுக்கிரீவனை; **சேயை** - அங்கதனை; **குமுதனை சாம்பன் தன்னை செருக்கிளர் நீலன் தன்னை-; மற்றும் அத்திறத்தோரை** - வேறு அத்தகையவர்களை; **அரக்கருக்கு அரசை** - வீடணனை; **வெவ்வேறு அடைவினின்** - அவரவர்க்கு உரிய முறைப்படி; **முதன்மை கூறி** - உபசார வார்த்தைகள் கூறி; **நின்றான்.**

சுமந்திரன் வருதல்

10285. மந்திரச் சுற்றத்துள்ளார் தம்மொடும், வயங்கு
தானைத்
தந்திரத் தலைவரோடும், தமரொடும், தரணி ஆளும்
சிந்துரக் களிறு போல்வார் எவரொடும்,
சேனையோடும்,

சுந்தரத்தடந் தோள் வெற்றிச் சுமந்திரன்
தோன்றினானால்.*

சுந்தரத் தடந்தோள் வெற்றிச் சுமந்திரன் - அழகிய அகன்ற தோள்களை உடைய வெற்றியுடைய சுமந்திரன் என்னும் முதல் அமைச்சன்; **மந்திரச் சுற்றத்துள்ளார் தம்மொடும்** - மந்திராலோசனைச் சபையில் இருத்தற்குரியோர்களோடும்; **வயங்கு தானைத் தந்திரத் தலைவரோடும்** - விளங்கிய சேனைத் தலைவர்களோடும்; **தமரொடும்** - ஏனைய சுற்றத்தினரோடும்; **தரணி ஆளும் சிந்துரக் களிறு போல்வார் எவரொடும்** - உலகை ஆளும் சிந்தூரம் அணிந்த ஆண்யானை போன்ற மன்னர்களோடும்; **சேனையோடும் தோன்றினான்.**

ஆல் - அசை.

10286. அழுகையும், உவகைதானும் தனித்தனி அமர் செய்து ஏற,
தொழுதனன், எழுந்து விம்மி, சுமந்திரன் நிற்றலோடும்,
தழுவினன் இராமன், மற்றைத் தம்பியும் அனைய நீரான்,
'வழு இனி உளது அன்று, இந்த மா நிலக்கிழத்திக்கு'
என்றான்.*

சுமந்திரன்-; அழுகையும் உவகை தானும் தனித்தனி அமர் செய்து ஏற - அழுகையும் மகிழ்ச்சியும் தனித்தனியாக ஒன்றோடொன்று போட்டியிட்டு மேலே மிக; **எழுந்து விம்மி தொழுதனன் நிற்றலோடும்** - நின்று துடித்து வணங்கி நின்ற அளவில்; **இராமன் தழுவினன்** - இராமன் தழுவினன்; **மற்றைத் தம்பியும் அனைய நீரான்** - இலக்குவனும் அதுபோலவே தழுவினன் (பின்னர் சுமந்திரன்); **இந்த மாநிலக் கிழத்திக்கு** - இந்த நிலமகளுக்கு; **இனி வழு உளது அன்று என்றான்** - இனித்துன்பம் இல்லை என்று மகிழ்ச்சி கூறினான்.

இறுதியாக வனத்தில் இராமனைவிட்டு வந்தவனாதலின் மீண்டும் காணப் பெற்றபோது அழுகை உவகையும் போட்டியிடுவனவாக ஆனான் சுமந்திரன்.

10287. 'ஏறுக சேனை எல்லாம் விமானமீது' என்று, தன்போல்
மாறு இலா வீரன் கூற, வந்துள அனிக வெள்ளம்
ஊறு இரும் பரவை வானத்து எழிலியுள்

ஒடுங்குமாபோல்
ஏறி, மற்று இளைய வீரன் இணை அடி தொழுதது
அன்றே.

தன் போல் மாறு இலா வீரன் - தனக்கு ஒப்பாக மற்று ஒன்று இல்லாத பெருவீரனாகிய இராமபிரான்; **சேனை எல்லாம் விமானம் மீது ஏறுக என்று கூற** - எல்லாச் சேனைகளும் விமானத்தின் மேல் ஏறட்டும் என்று கட்டளையிட; **வந்துள அனிக வெள்ளம்** - வந்த சேனைப் பெருக்கு; **ஊறு இரும் பரவை வானத்து எழிலியுள் ஒடுங்குமா போல்** - மேலும் மேலும் ஊறுகின்ற கடல் விண்ணில் உள்ள மேகத்துள் ஒடுங்குவதைப் போல; **ஏறி** - விமானத்தில் ஏறி; **இளைய வீரன் இணை அடி தொழுதது** - இலக்குவனது திருவடிகளை வணங்கியது.

அன்று, ஓ - அசை.

10288. '**உரைசெயின், உலகம் உண்டான் மணி அணி**
உதரம் ஒவ்வா,
கரை செயல் அரிய வேதக் குறுமுனி கையும் ஒவ்வா,
விரை செறி அலங்கல் மாலைப் புட்பக விமானம்'
என்றுஎன்று,
உரைசெய்து, வான் உளோர்கள் ஒண் மலர் தூவி
ஆர்த்தார்.*

வான் உளோர்கள் - தேவர்கள்; **விரை செறி அலங்கல் மாலைப் புட்பகவிமானம் உரைசெயின்** - மணமிக்க மலர் மாலை அணிந்த இந்த புட்பக விமானம் பற்றிச் சொல்லப் புக்கால்; **உலகம் உண்டான் மணி அணி உதரம் ஒவ்வா** - உலகம் உண்டவனாகிய திருமாலின் அழகு பொருந்திய திருவயிறும் உவமையாகாது; **கரைசெயல் அரிய வேதக் குறுமுனி கையும் ஒவ்வா** - கரை காண முடியாத வேதங்களை உணர்ந்த அகத்திய முனிவனது (கடலை அடக்கிய) கையும் உவமையாகாது; **என்று என்று** - என்று கூறி; **ஒண் மலர் தூவி ஆர்த்தார்** - ஒள்ளிய மலர்களைத் தூவி ஆரவாரம் செய்தனர்.

உலகை அடக்கிய வயிறும், கடலை அடக்கிய கையும் புட்பகத்துக்கு ஒவ்வா என்றதாம்.

10289. **அசனியின் குழுவும், ஆழி ஏழும் ஒத்து**
ஆர்த்ததென்ன,
விசையுறு முரசும், வேதத்து ஓதையும், விளி கொள்
சங்கும்,

இசையுறு குரலும், ஏத்தின் அரவமும், எழுந்து
பொங்கி,
திசை உறச் சென்று, வானோர் அந்தரத்து ஒலியின்
தீர்ந்த.

விசையுறு முரசும் - வேகமாக அடிக்கப் பெறும் முரசு ஓசையும்; **வேதத்து ஓதையும்** - வேத ஓசையும்; **விளிகொள் சங்கும்** - சங்க நாதமும்; **இசை உறுகுரலும்** - இராகம் கூடிய வாய்ப் பாட்டொலியும்; **ஏத்தின் அரவமும்** - தோத்திர முழக்கொலியும்; **எழுந்து பொங்கி** - மேலே புறப்பட்டுச் சென்று; **திசை உறச் சென்று** - நாலா பக்கமும் அளாவி; **வானோர் அந்தரத்து ஒலியின்** - தேவர்கள் மகிழ்ச்சிப் பெருக்கால் மேலே செய்யும் ஆரவாரத்தின் கண்; **தீர்ந்த** - ஒலியடங்கிப் போயின;

தேவர்கள் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தின் மிகுதி உணர்த்தியது.

திருமுடி சூட்டு படலம்

இராமபிரான் இலங்கையிலிருந்து மீண்டு அயோத்தியை அடைந்து திருமகுடம் தரித்துக் கொண்டதைக் கூறும் படலம். திருவபிடேகப் படலம் எனவும் பிரதிகளில் காணப்படுகிறது.

இராமன் தம்பியரோடு அரச கோலம் கொள்ளுதல்

10290. நம்பியும் பரதனோடு நந்தியம்பதியை நண்ணி,
வம்பு இயல் சடையும் மாற்றி, மயிர் வினை முற்றி, மற்றைத்
தம்பியரோடு தானும் தண் புனல் படிந்த பின்னர்,
உம்பரும் உவகை கூர, ஒப்பனை ஒப்பச் செய்தார்.

நம்பியும் - இராமபிரானும்; **பரதனோடு** - *(தவமிருந்த);* **பரதனோடும், மற்றைத் தம்பியரோடு** - மற்றைத் தம்பியர்களோடும் **தானும்** - தானுமாக; **நந்தி அம்பதியை நண்ணி** - நந்திக் கிராமமாகிய அழகிய நகரத்தை அடைந்து; **வம்பு இயல் சடையும் மாற்றி** - நறுமணம் கமழ்கின்ற சடையை நீக்கி; **மயிர்வினை முற்றி** - மயிர் கழிக்கும் செயலை முடித்து; **தண்புனல் படிந்த பின்னர்** - குளிர்ந்த நீரில் குளித்த பிறகு; **உம்பரும் உவகை கூர** - தேவர்களும் மகிழ்ச்சி கொள்ளுமாறு; **ஒப்பனை ஒப்பச் செய்தார்** - அழகு நலன்களைப் பொருந்துமாறு செய்யலாயினர்.

10291. நிருதியின் திசையில் தோன்றும் நந்தியம்பதியை நீங்கி,
குருதி கொப்பளிக்கும் வேலோன் கொடி மதில் அயோத்தி மேவ,
சுருதி ஒத்தனைய வெள்ளைத் துரகதக் குலங்கள் பூண்டு,
பருதி ஒத்து இலங்கும் பைம் பூண் பரு மணித் தேரின் ஆனான்.*

குருதி கொப்பளிக்கும் வேலோன் - இரத்தம் பொழியும் வேற்படையாளனாகிய இராமன்; **நிருதியின் திசையில் தோன்றும்** தென் மேற்கு திசையில் தோன்றுகின்ற; **நந்தியம்பதியை நீங்கி** - நந்திக் கிராமத்தினின்றும் புறப்பட்டு; **கொடி மதில் அயோத்தி மேவ** - கொடிகளால் அழகு பெற்றிருக்கும் மதில் சூழ்ந்த அயோத்தி நகரை அடையும் பொருட்டு; **சுருதி ஒத்தனைய** - வேதங்களுக்கு நிகரான; **வெள்ளை துரகதக் குலங்கள் பூண்டு** - வெண்ணிறப் புரவிகள் பூட்டப் பெற்ற; **பருதி ஒத்து இலங்கும்** - கதிரவனைப்

போல் ஒளி வீசும்; **பைம்பூண் பருமணித் தேரின் ஆனான்** - பசும்பொன்னால் புனையப் பெற்ற பெருமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட தேரின் மீது ஏறினான்.

நிருதி - தென்மேற்குத் திசைக் காவலன்.

சத்துவம் நிறைந்தவை வேதங்கள். சத்துவம் வெண்ணிறம் என்பர். வெள்ளைப் புரவிகட்கு அதனால் வேதங்களை ஒப்பிட்டார்.

தம்பிமாருடன் இராமன் அயோத்தி புகுதல்

10292. ஊழியின் இறுதி காணும் வலியினது உயர் பொன்
தேரின்,
ஏழ் உயர் மதமா அன்ன இலக்குவன் கவிகை ஏந்த,
பாழிய மற்றைத் தம்பி பால்நிறக் கவரி பற்ற,
பூழியை அடக்கும் கண்ணீர்ப் பரதன் கோல்
கொள்ளப் போனான்.

ஊழியின் இறுதி காணும் - யுக முடிவின் எல்லை காணவல்ல; **வலியினது** - உறுதி மிக்கதான; **உயர்பொன் தேரின்** - உயர்ந்த பொன்னாலாகிய தேரில்; **ஏழ் உயர் மதமா அன்ன** - ஏழு முழ உயரமுள்ள மதம் செறிந்த யானை போன்ற; **இலக்குவன்** - (இளையவனாகிய) இலக்குவன்; **கவிகை ஏந்த** - வெண் கொற்றக் குடையைப் பிடித்து நிற்கவும்; **பாழிய மற்றைத் தம்பி** - வல்லமை மிக்க இன்னொரு தம்பி (சத்துருக்கன்); **பால் நிறக் கவரி பற்ற** - வெண்ணிறமான சாமரையை ஏந்தவும்; **பூழியை அடக்கும் கண்ணீர்ப் பரதன்** - இந்தப் புவியையே மறைக்கவல்ல உவகைக் கண்ணீர் சிந்தும் பரதன்; **கோல் கொள்ள** - குதிரைகளை ஏவும் கோலைக் கொண்டு செலுத்தவும்; **போனான்** - (இராமபிரான்) சென்றான்.

ஏழு முழம் உயர்ந்திருத்தல் பட்டத்து யானையின் சிறப்பு. புழுதி என்பது மண்ணாதலின் பூமிஎனப் பொருள் பெற்றது.

வீடணன் முதலியோர் செல்லுதல்

10293. வீடணக் குரிசில், மற்றை வெங் கதிர்ச் சிறுவன்,
வெற்றிக்
கோடு அணை குன்றம் ஏறி, கொண்டல் தேர்
மருங்கு செல்ல,
தோடு அணை மவுலிச் செங் கண் வாலி சேய் தூசி
செல்ல,
சேடனைப் பொருவும் வீர மாருதி பின்பு சென்றான்.*

வீடணக் குரிசில் - வீடணனாகிய சிறப்பு மிக்கவனும்; **மற்றை** - பின்னும்; **வெங்கதிர்ச் சிறுவன்** - வெப்பம் உமிழும் கதிரவன் மைந்தன் சுக்கிரீவனும்; **வெற்றிக்கோடு அணை** - (போரில்) வெற்றி தேடித் தரும் கொம்புகளை உடைய; **குன்றம் ஏறி** - மலை போன்ற யானை மீது இவர்ந்து; **கொண்டல் தேர் மருங்கு செல்ல** - முகில் வண்ணனான இராமபிரானின் தேருக்கு அருகில் செல்லவும்; **தோடு அணை மவுலி** - மலர் செறிந்த மகுடம் சூடிய; **செங்கண் வாலி சேய்** - சிவந்த கண்களை உடைய வாலியின் மைந்தன் அங்கதன்; **தூசி செல்ல** - முன்னணியிற் செல்லவும்; **சேடனைப் பொருவும்** - ஆதிசேடனுக்கு ஒப்பான வீர மாருதி - வீரம் செறிந்த அனுமன்; **பின்பு சென்றான்** - பின்னர்ச் சென்றான்.

முன்னர் விரிஞ்சனுக்கும் விடை வல்லானுக்கும் உவமித்த அனுமனை இங்கு ஆதிசேடனுக்கு உவமித்தார். அறிவிற் சிறந்தவன் சேடன்.

10294. அறுபத்து ஏழ் அமைந்த கோடி யானைமேல்
வரிசைக்கு ஆன்ற
திறம் உற்ற சிறப்பர் ஆகி, மானுடச் செவ்வி வீரம்
பெறுகுற்ற வனப்பர் உச்சி பிறங்கு வெண் குடையர்
செச்சை
மறு உற்ற அலங்கல் மார்பர், வானரத் தலைவர்
போனார்.

வரிசைக்கு ஆன்ற திறம் உள்ள - தகுதிக்கேற்பக் கூறுபாடு உற்ற; **சிறப்பர் ஆகி** - சிறப்பை உடையவராகி; **மானுடச் செவ்வி** - மனித வடிவுடன் கூடி; **வீரம் பெருகுற்ற** - ஆண்மை பொருந்திய வராகி; **வனப்பர்** - அழகு உடையவரும்; **உச்சி பிறங்கு வெண் குடையர்** - தலை மீது வெண்கொற்றக் குடையை உடையவரும்; **செச்சை** - செஞ்சாந்தக் குழம்பு பூசப் பெற்றதும்; **மறு உள்ள** - தழும்பு பட்டதுமான; **அலங்கல் மார்பர்** - மாலை சூடிய மார்பினை உடையவரும்; **அறுபத்தேழ் அமைந்த கோடி** - அறுபத்தேழு கோடி எண்ணிக்கையினருமாகிய; **வானரத் தலைவர் யானை மேல் போனார்** - வானரத் தலைவர்கள் யானை மீது ஏறிச் சென்றனர்.

10295. எட்டு என இறுத்த பத்தின் ஏழ் பொழில் வளாக
வேந்தர்
பட்டம் வைத்து அமைந்த நெற்றிப் பகட்டினர், பைம்
பொன் தேரர்,
வட்ட வெண்குடையர், வீசு சாமரை மருங்கர்,
வானைத்
தொட்ட வெஞ் சோதி மோலிச் சென்னியர், தொழுது
சூழ்ந்தார்

நெற்றிப் பட்டம் வைத்து அமைந்த - நெற்றிப் பட்டம் தைத்து அமைக்கப்பட்ட; **பகட்டினர்** - யானையை உடையவரும்; **பைம்பொன் தேரர்** - பசும் பொன்னாலமைந்த தேரினை உடையவரும்; **வட்ட வெண்குடையர்** - வட்ட வடிவமான வெண் குடையை உடையவரும்; **சாமரை வீசு மருங்கர்** - இருபுறமும் கவரி வீசப் பெற்றவரும்; **வானைத் தொட்** - ஆகாயத்தை அளாவும்; **வெஞ்சோதி** - வெவ்விய ஒளியை உடைய; **மோலிச் சென்னியர்** - மகுடம் தரித்த தலையை உடையவருமான; **எட்டென இறுத்த பத்தின்** - எட்டென்று முடிகின்ற பத்து அதாவது பதினெட்டுப் பிரிவான; **ஏழ் பொழில் வளாக வேந்தர்** - ஏழு பூமிகளின் எல்லையிலுமிருந்த மன்னர்கள்; **தொழுது சூழ்ந்தார்** - வணங்கிச் சூழ்ந்தனர்.

பதினெட்டு நாடுகளாவன சிங்களம், புட்பகம் சோனகம், சாவகம், சீனம், துளு, குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், திராவிடம், கலிங்கம், அங்கம், சங்கம், மகதம், மராடம் முதலியனவாம். ஏழ்பொழில் - ஏழு தீவுகளாம்.

சீதா பிராட்டியின் பயணம்

10296. வானர மகளிர் எல்லாம் வானவர் மகளிராய் வந்து
ஊனம் இல் பிடியும் ஒண் தாரப் புரவியும் பிறவும் ஊர்ந்து,
மீன்இனம் மதியைச் சூழ்ந்த தன்மையின் விரிந்து சுற்ற,
பூ நிற விமானம்தன்மேல் மிதிலை நாட்டு அன்னம் போனாள்.

வானர மகளிர் எல்லாம் - வானரப் பெண்கள் அனைவரும்; **வானவர் மகளிராய் வந்து** - தேவ கன்னிகையராய் உருமாறி; **ஊனமில் பிடியும்** - குற்றமற்ற பெண்யானை மீதும்; **ஒண்தாரப் புரவியும்** - ஒள்ளிய மாலை பூண்ட குதிரையின் மீதும்; **பிறவும் ஊர்ந்து** - (சிவிகை முதலிய) பிற ஊர்திகள் மீதும் ஏறிச் செலுத்தி; **மீன் இனம்** - விண்மீன் கூட்டம்; **மதியைச் சூழ்ந்த தன்மையின் விரிந்து சுற்ற** - நிலாவைச் சுற்றிய தன்மைபோல் சூழ்ந்துவர; **பூ நிற விமானம் தன் மேல்** - பொலிவுடைய விமானத்தின் மீது; **மிதிலை நாட்டு அன்னம் போனாள்** - மிதிலை நாட்டின் அன்னம் போன்ற சீதாபிராட்டி சென்றாள்.

10297. தேவரும் முனிவர்தாமும் திசைதொறும் மலர்கள் சிந்த,
ஓவல் இல் மாரி ஏய்ப்ப, எங்கணும் உதிர்ந்து வீங்கிக்
கேவல மலராய், வேறு ஓர் இடம் இன்றிக் கிடந்த ஆற்றால்,

**பூ எனும் நாமம், இன்று இவ் உலகிற்குப்
பொருந்திற்று அன்றே.**

தேவரும் முனிவர் தாமும் - வானவரும் முனிவர்களும்; **திசை தொறும் மலர்கள் சிந்த** - எல்லாத் திசைகளிலிருந்தும் பூக்களைச் சொரிய; **ஓவல் இல் மாரி ஏய்ப்ப** - இடையறாது மழை பொழிவதைப் போன்று; **எங்கணும் உதிர்ந்து வீங்கி** - எல்லா இடத்திலும் பொழிந்து பெருகி; **கேவல மலராய்** - மலர்கள் மட்டுமேயாக நிறைந்து; **வேறு ஓர் இடமின்றிக் கிடந்த ஆற்றால்** - மற்றேதும் இடம் பெற முடியாமற் கிடந்த தன்மையால்; **இவ்வுலகிற்கு** - இந்தப் புவிக்கு, **இன்று** - இந்த நாளில்; **பூ எனும் நாமம்** - பூ என்கிற பெயர்; **பொருந்திற்று** - பொருந்துவதாயிற்று; **அன்று** - அசை; **ஏ** - தேற்றம்; பூமிக்குப் பூ என்னும் பெயரமைந்தமைக்குப் பிறிதொரு காரணம் கற்பித்தார்.

**10298. கோடையில் வறந்த மேகக் குலம் எனப் பதினால்
ஆண்டு
பாடு உறு மதம் செய்யாத பணை முகப் பரும
யானை,
காடு உறை அண்ணல் எய்த, கடாம் திறந்து
உகுத்த வாரி
ஓடின, உள்ளத்து உள்ள களி திறந்து
உடைந்ததேபோல்.**

கோடையில் - முதுவேனிற் காலத்தில்; **வறந்த** - நீர் வறண்ட; **மேகக் குலம் என** - முகிற் கூட்டம் போன்று; பதினால் ஆண்டு - (நீண்ட) பதினான்கு ஆண்டுக்காலம்; **பாடு உறு மதம் செய்யாத** - வெளிப்படுத்துகின்ற மதத்தைப் பொழியாமலிருந்த; **பணைமுகப் பரும யானை** - கொம்புகளை முகத்தில் பெற்ற சேணமமைந்த களிறுகள்; **காடு உறை அண்ணல் எய்த** - வனவாசம் முடித்த இராமபிரான் திரும்பி வந்தமையால்; **கடாம் திறந்து உகுத்த வாரி** - கன்னம் திறந்து பொழிந்த மதநீர்; **உள்ளத்து உள்ள களி திறந்து உடைந்ததே போல்** - (அவற்றின்) மனத்துக்குள் அடக்கி வைத்திருந்த களிப்பு உடைந்து வெளிப்பட்டது போல்; **ஓடின** - பெருகி ஓடலாயிற்று.

முன்னர் நகர் நீங்கு படலத்துள், தான யானையும் களி துறந்தன (கம்ப. 1806) என்றவர் இங்கு களிபெருகின என்றார்.

**10299. துரகத் தார்ப் புரவி எல்லாம், மூங்கையர் சொல்
பெற்றென்ன,
அரவப் போர் மேகம் என்ன, ஆலித்த; மரங்கள்
ஆன்ற
பருவத்தால் பூத்த என்னப் பூத்தன; பகையின் சீறும்
புருவத்தார் மேனி எல்லாம் பொன் நிறப் பசலை**

பூத்த.

துரகத் தார்ப் புரவி எல்லாம் - கிண்கிணி மாலை யணிந்த குதிரைகள் எல்லாம்; **மூங்கையர் சொல் பெற்றென்ன** - ஊமையர்கள் பேசும் திறம் பெற்றாற் போலவும்; **அரவப் போர் மேகம் என்ன** - ஆரவார ஒலி முழக்கும் மேகங்கள் போலவும்; **ஆலித்த** - கனைத்தன; **மரங்கள்** - அனைத்து மரங்களும்; **ஆன்ற பருவத்தால்** - பொருந்திய பருவ காலத்தில்; **பூத்த என்ன** - மலர்ந்தன போன்று; **பூத்தன** - விரிந்தன; **பகையின் சீறும்** - எதிரிகள் மீது சினந்து வளைவது போல் (வளையும்); **புருவத்தார்** - புருவத்தை உடைய மகளிர்; **மேனி எல்லாம்** - உடல் முழுவதும்; **பொன் நிறப் பசலை பூத்த** - தங்க நிறப் பசலை படர்ந்தது.

பதினான்கு ஆண்டுகள் கனைக்காதிருந்த குதிரைகள் இராமன் வருகையால் கனைக்கலாயின.

இராமன் அரண்மனை உடைதல்

10300. **ஆயது ஓர் அளவில், செல்வத்து அண்ணலும்**
அயோத்தி நண்ணி,
தாயரை வணங்கி, தங்கள் இறையொடு முனியைத்
தாழ்ந்து,
நாயகக் கோயில் எய்தி, நானிலக் கிழத்தியோடும்
சேயொளிக் கமலத்தாளும் திரு நடம் செய்யக்
கண்டான் .

ஆயது ஓர் அளவில் - அந்தச் சமயத்தில்; **செல்வத்து அண்ணலும்** - எல்லாத் திருவும் பொருந்திய தலைவன் இராமபிரானும்; **அயோத்தி நண்ணி** - அயோத்தி நகரையடைந்து; **தாயரை வணங்கி** - தன் அன்னையாரைப் பணிந்து; **நாயகக் கோயில் எய்தி** - அனைத்துலக நாயகனான திருமாலின் ஆலயத்தை அடைந்து; **தங்கள் இறையொடு** - தங்கள் குலதெய்வத்தோடு; **முனியைத் தாழ்ந்து** - குல குருவான வசிட்டரையும் வணங்கி; **நானிலக் கிழத்தியோடும்** - நில மகளோடு; **சேயொளிக் கமலத்தாளும்** - சிவந்த ஒளிமிக்க தாமரைத் திருவும்; **திருநடம் செய்யக் கண்டான்** - (மிக்க உவகையோடு) களி நடம் புரிவதைக் கண்ணுற்றான்.

நாயகக் கோயில் - அரண்மனையும் ஆகலாம்.

நகரமாந்தர் மகிழ்ச்சி

10301. **'வாங்குதும் துகில்கள்' என்னும் மனம் இலர்,**

கரத்தின் பல்கால்
தாங்கினர் என்ற போதும், மைந்தரும் தையலாரும்,
வீங்கிய உவகை மேனி சிறக்கவும், மேன் மேல்
துள்ளி
ஓங்கவும், களிப்பால் சோர்ந்த உடை இலாதாரை
ஒத்தார்.

துகில்கள் வாங்குதும் என்னும் *- ஆடைகளைக் களைந்து விட வேண்டும் என்னும்;* ***மனம் இலர்*** *- எண்ணமில்லாதவரான;* ***மைந்தரும் தையலாரும்*** *- (அயோத்தி நகர்) ஆண்களும் பெண்களும்;* ***களிப்பால்*** *- இராமனைக் கண்ட மகிழ்ச்சியால் (தளர்கின்ற ஆடையை);* ***கரத்தின்*** *- தம் கரங்களால்;* ***பல்கால் தாங்கினர் என்ற போதும்*** *- பன்முறையும் தாங்கி நின்றார்கள் என்ற போதிலும்;* ***வீங்கிய உவகை*** *- பெருகிய மகிழ்ச்சியால்;* ***மேனி சிறக்கவும்*** *- உடல் பூரித்தலால்;* ***மேன்மேல் துள்ளி ஓங்கவும்*** *- மேலும் மேலும் துள்ளிப் பாய்தலாலும்* ***சோர்ந்த உடை இலாதாரை ஒத்தார்*** *- நெகிழ்ந்த ஆடையற்ற திகம்பரரை ஒத்திருந்தார்கள்.*

சமணரில் திகம்பரர் ஆடை அணியாதவர் ஆவர்.

10302. வேசியர் உடுத்த கூறை வேதியர் சுற்ற, வெற்றிப்
பாசிழை மகளிர் ஆடை அந்தணர் பறித்துச் சுற்ற,
வாசம், மென் கலவைச் சாந்து, என்று இனையன,
மயக்கம்தன்னால்
பூசினர்க்கு இரட்டி ஆனார், பூசலார் புகுந்துளோரும்.

வேசியர் உடுத்த கூறை *- கணிகையர் உடுத்திருந்த சேலையினை (தடுமாற்றம் நேர்ந்தமையால்);* ***வேதியர் சுற்ற*** *- வேதியர்கள் தரிக்கவும்;* ***வெற்றிப் பாசிழை மகளிர் ஆடை*** *- ஊடலில் வெற்றி கொள்ளும் பசிய பொன்னணிகள் அணிந்த பெண்களின் ஆடையினை;* ***அந்தணர் பறித்துச் சுற்ற*** *- அந்தணர் வலிந்து பறித்துச் சுற்றிக் கொள்ளவும்;* ***வாசம்*** *- நறுமணப் பொருள்களும்;* ***மென் கலவைச் சாந்து*** *- மெல்லிதாய் நறும் பொருள்கள் கலந்து அரைத்த சாந்தும்;* ***என்று இனையன*** *- என்னும் இவற்றை;* ***பூசலார்*** *- பூசிக் கொள்ளாது;* ***புகுந்துளோரும்*** *- வந்தவர்களும்;* ***மயக்கம் தன்னால்*** *- மக்களின் உவகை மயக்கத்தால்;* ***பூசினர்க்கு இரட்டி ஆனார்*** *- (மணப் பொருள்கள்) பூசியவரைக் காட்டிலும் இருமடங்கு அப்பிக் கொண்டார்கள்.*

10303. இறைப் பெருஞ் செல்வம் நீத்த ஏழ் - இரண்டு
ஆண்டும், யாரும்
உறைப்பு இலர் ஆதலானே, வேறு இருந்து ஒழிந்த
மின்னார்,

பிறைக் கொழுந்து அனைய நெற்றிப் பெய் வளை
மகளிர், மெய்யை
மறைத்தனர் பூணின், மைந்தர் உயிர்க்கு ஒரு
மறுக்கம் தோன்ற.

இறை - ஆட்சியாகிய; **பெருஞ்செல்வம் நீத்த** - பெருந்திருவினை நீங்கிய; **ஏழ் இரண்டு ஆண்டும்** - பதினான்கு ஆண்டுக் காலத்திலும்; **யாரும் உறைப்பு இலர் ஆதலானே** - அனைவரும் மனமகிழ்ச்சியற்றிருந்தவர்களாதலால்; **வேறு இருந்து ஒழிந்த** - (கணவருடன் கூடாது) தனித்திருந்து; கழித்த; **பிறைக் கொழுந்து அனைய நெற்றி** - இளம் பிறை போன்ற நெற்றியினை உடைய; **மின்னார்** - மின்னலைப் போன்றவரும்; **பெய்வளை மகளிர்** - வளையல் அணிந்தவருமான பெண்கள்; **மைந்தர்** - ஆண்மக்களுடைய; **உயிர்க்கு மறுக்கம் எய்த** - உயிருக்குக் கலக்கம் ஏற்படுமாறு; **மெய்யை** - தம் உடலை; **பூணில் மறைத்தனர்** - அணிகலன்களால் மூடிக் கொண்டனர்.

10304. விண் உறைவோர்தம் தெய்வ வெறியோடும்,
வேறுளோர்தம்
தண் நறு நாற்றம் தம்மில் தலைதடுமாறும் நீரால்,
மண் உறை மாதரார்க்கும் வான் உறை
மடந்தைமார்க்கும்,
உள் நிறைந்து உயிர்ப்பு வீங்கி ஊடல் உண்டாயிற்று
அன்றே.

விண் உறைவோர் தம் - வானுலகில் வாழ்கின்றவர்களின்; **தெய்வ வெறியொடும்** - தெய்வீக நறுமணத்தோடும்; **வேறுளோர் தம்** - (மற்ற) மனித உலகத்தவர்களின்; **தண்நறு நாற்றம்** - குளிர்ந்த நறுமணம்; **தம்மில் தலைதடுமாறு நீரால்** - தமக்குள் கலந்து வீசும் தன்மையால்; **மண் உறை மாதரார்க்கும்** - மண்ணுலகத்துப் பெண்களுக்கும்; **வான் உறை மடந்தைமார்க்கும்** - விண்ணுலக மாதர்கட்கும்; **உள் நினைந்து உயிர்ப்பு வீங்கி** - உள்ளே (வெறுப்பு) பெருகிப் பெரு மூச்சாய் வெளிப்பட்டு; **ஊடல் உண்டாயிற்று** - பிணக்கு ஏற்பட்டது.

அன்று, ஏ - அசை.

10305. ஆயது ஓர் அளவில், ஐயன், பரதனை, அருளின்
நோக்கி,
'தூய வீடணற்கும், மற்றைச் சூரியன் மகற்கும்,
தொல்லை

மேய வானரர்கள் ஆய வீரர்க்கும், பிறர்க்கும், நம்தம்
நாயகக் கோயில் உள்ள நலம் எலாம் தெரித்தி'
என்றான்.*

ஆயது ஓர் அளவில் - அந்தப் பொழுதில்; **ஐயன்** - இராமபிரான்; **பரதனை அருளின் நோக்கி** - பரதனை அன்புறப் பார்த்து; **'தூய வீடணற்கும்** - உளந்தூய வீடணனுக்கும்; **மற்றை** - மற்றும்; **சூரியன் மகற்கும்** - கதிரவன் மைந்தனான சுக்கிரீவனுக்கும்; **தொல்லை மேய** - பழமை வாய்ந்த; **வானரர்கள் ஆய வீரர்க்கும்** - வானர வீரர்களுக்கும்; **பிறர்க்கும்** - மற்றையோருக்கும்; **நம்தம்** - நம்முடைய; **நாயகக் கோயில் உள்ள** - முதன்மை வாய்ந்த அரண்மனையில் அமைந்துள்ள; **நலம் எலாம் தெரித்தி** - சிறப்புக்கள் எல்லாவற்றையும் விளக்குவாயாக; **என்றான்** - என்று கூறினான்.

10306. ***என்றலும், இறைஞ்சி, மற்றைத் துணைவர்கள்***
யாவரோடும்
சென்றனன் எழுந்து, மாடம் பல ஒரீஇ, உலகில்
தெய்வப்
பொன் திணிந்து அமரரோடும் பூமகள் உறையும்
மேருக்
குன்று என விளங்கித் தோன்றும் நாயகக் கோயில்
புக்கான்.*

என்றலும் - இவ்வாறு இராமன் கூறுதலும்; **இறைஞ்சி** - (பரதன்) வணங்கி; **மற்றைத் துணைவர்கள் யாவரோடும்** - பிற அன்பர்கள் அனைவரோடும்; **எழுந்து சென்றனன்** - எழுந்து

புறப்பட்டவனாகி; **மாடம் பல ஒரீஇ** - பல மாட கூடங்கள் தாண்டி; **உலகில்** - அனைத்துலகங்களிலும்; **பொன் திணிந்து** - (சிறந்த) பொன் செறிந்து; **அமரரோடும் பூமகள் உறையும்** - தேவர்களோடு திருமகளும் உறைகின்ற; **மேருக்குன்று என** - இமயமலை போன்று; **விளங்கித் தோன்றும்** - ஒளிபெற்றுத் திகழும்; **தெய்வ நாயகக் கோயில் புக்கான்** - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தலைமை அரண்மனைக்குச் சென்றான்.

10307. ***வயிரம், மாணிக்கம், நீலம், மரகதம் முதலாய் உள்ள***
செயிர் அறு மணிகள் ஈன்ற செழுஞ் சுடர்க் கற்றை
சுற்ற,
உயிர் துணுக்குற்று நெஞ்சும் உள்ளமும் ஊசலாட,

மயர்வு அறு மனத்து வீரர், இமைப்பிலர், மயங்கி நின்றார்.

மயர்வு அறு மனத்து வீரர் - கலக்கமற்ற மனம் படைத்த வீடணன் முதலாம் வீரர்கள்; **வயிரம் மாணிக்கம் நீலம்** மரகதம் முதலாய் உள்ள - வைரம், மாணிக்கம், நீலம், மரகதம் தொடக்கமாய் உள்ள; **செயிர் அறுமணிகள் ஈன்ற** - குற்றமற்ற மணிக்கற்கள் தந்த; **செழுஞ்சுடர்க் கற்றை சுற்ற** - வளமான ஒளிக்கிரணங்கள் தம்மைச் சூழவும்; **உயிர்** - தமது உயிர்; **துணுக்குற்று** - திடுக்கிட; **நெஞ்சும்** உள்ளமும் ஊசலாட - மனமும் உணர்வும் தடுமாற; **இமைப்பிலர்** - இமைக்கவும் மறைந்தவர்களாய் **மயங்கி நின்றார்** - மயக்கம் கொண்டு நின்றார்கள்.

10308. விண்டுவின் மார்பில் காந்தும் மணி என விளங்கும் மாடம்
கண்டனர்; பரதன் தன்னை வினவினர், அவர்க்கு, 'காதல்
புண்டரீகத்துள் வைகும் புராதனன், கன்னல் தோளான்,
கொண்ட நல் தவம்தன்னாலே உவந்து, முன் கொடுத்தது' என்றான்.*

விண்டுவின் மார்பில் - திருமாலின் மார்பினில்; **காந்தும் மணி என** - ஒளி விடும் கௌத்துவ மணி போன்று; **விளங்கும் மாடம்** **கண்டனர்** - திகழும் மாடத்தைக் கண்டவர்கள்; **பரதன் தன்னை வினவினர்** - பரதனிடம் அது குறித்துக் கேட்டனர்; **அவர்க்கு** - அவர்களிடம் (பரதன்); **'புண்டரீகத்துள் வைகும் புராதனன்** - உந்தித் தாமரையில் வாழும் பழம் பெருமை மிக்க பிரமதேவன்; **கன்னல் தோளான்** - கரும்பு போல் இனிமை மிக்க தோள்களை உடைய இட்சுவாகு மன்னனுக்கு; **கொண்ட நல் தவத்தினாலே** - (அவன்) மேற்கொண்ட அருந்தவத்தைப் பாராட்டி; **காதல்** - அன்புடன்; **உவந்து** - மகிழ்ந்து; **முன் கொடுத்தது** - முன்னர் பரிசாகத் தந்ததாகும்; **என்றான்** - எனக் கூறினான்.

10309. 'பங்கயத்து ஒருவன் இக்குவாகுவிற்கு அளித்த பான்மைத்து
இங்கு இது மலராள் வைகும் மாடம்' என்று இசைத்த போதில்,
'எங்களால் துதிக்கலாகும் இயல்பதோ' என்று கூறி,
செங் கைகள் கூப்பி, வேறு ஓர் மண்டபம்அதனில் சேர்ந்தார்.

பங்கயத்து ஒருவன் - தாமரையில் வைகும் ஒப்பற்ற பிரமதேவன்; **இக்குவாகுவிற்கு** - இட்சுவாகு மன்னனுக்கு; **அளித்த பான்மைத்து** - அளித்த சிறப்புக்குரிய; **இங்கு இது மலராள் வைகும் மாடம்** - இங்கு அமைந்துள்ள இந்த திருமகள் தங்கும் இனிய மாடம்; **என்று இசைத்த போதில்** - என்று பரதன் இயம்பியபோது, (வீடணாதியர்); **எங்களால் துதிக்கலாகும் இயல்பதோ** - எங்களால் புகழக் கூடி அளவினதோ இது?; **என்று கூறி** - என்று மொழிந்து; **செங்கைகள் கூப்பி** - தம் சிவந்த கரங்களால் வணங்கி; **வேறு ஓர் மண்டபம் அதனில்** - மற்றொரு மண்டபத்துக்கு; **சேர்ந்தார்** - சென்று சேர்ந்தனர்.

10310. இருந்தனர், அனைய மாடத்து இயல்பு எலாம் எண்ணி எண்ணி,
பரிந்தனன் இரவி மைந்தன், பரதனை வணங்கி 'தூயோய்!
கருந் தட முகிலினாற்குக் காப்பு நாண் அணியும் நல் நாள்
தெரிந்திடாது இருத்தல் என்னோ?' என்றலும்,

அண்ணல் செப்பும்:

அனைய மாடத்து இயல்பு எலாம் - அந்த மாடத்தின் தன்மையை எல்லாம்; **எண்ணி எண்ணி இருந்தனர்** - (வீடணாதியர்) நினைந்து நினைந்து வியந்திருந்தனர்; **இரவி மைந்தன்** - சூரியன் புதல்வனாகிய சுக்கிரீவன்; **பரிந்தனன்** - அன்பு பூண்டவனாய்; **பரதனை வணங்கி** - பரதனைப் பணிந்து; **'தூயோய்!** - புனிதம் மிக்கவனே; **கருந்தட முகிலினாற்கு** - `கரிய பெரிய முகில் போலும் நிறம் படைத்த இராமபிரானுக்கு; **காப்பு நாண்** - (மங்கல மகுடம் புனைதற்கு) காப்பு நாணினை; **அணியும் நல்நாள்** - அணிந்து கொள்ளும் இனிய நாள்; **தெரிந்திடாது இருத்தல் என்னோ** - இன்னமும் நாங்கள் அறியமுடியாமல் இருப்பது ஏன்; **என்றலும்** - எனக் கேட்டலும்; **அண்ணல் செப்பும்** - பரதன் கூறுவானாயினன்.

10311. 'ஏழ் கடல் அதனில் தோயம், இரு நதி பிறவில் தோயம்
தாழ்வு இலாது இவண் வந்து எய்தற்கு அருமைத்து ஓர் தன்மைத்து என்ன,
ஆழி ஒன்று உடையோன் மைந்தன், அனுமனைக் கடிதின் நோக்க,
சூழ் புவி அதனை எல்லாம் கடந்தனன், காலின் தோன்றல்.

ஏழ்கடலதனில் தோயம் - ஏழு கடல்களிலிருந்து கொண்டு வரும் புனித நீரும்; **பிற இருநதியில் தோயம்** - வேறுள்ள பெரிய நதிகளிலிருந்து கொண்டுவரும் தீர்த்தங்களும்; **தாழ்விலாது** - தாமதமின்றி; **இவண் வந்து எய்தற்கு** - இங்கு வந்து சேருதற்கு; **அருமைத்து ஓர் தன்மைத்து** - அரிய தன்மையுடையது; **என்ன** - என்று (பரதன்) கூற; **ஆழி ஒன்று உடையோன் மைந்தன்** - ஒற்றைச் சக்கரத் தேரினனான சூரியன் புதல்வன் (சுக்கிரீவன்); **அனுமனைக் கடிதின் நோக்க** - அனுமனை விரைந்து பார்க்கவும்; **காலின் தோன்றல்** - காற்றின் மைந்தனாகிய அனுமன்; **சூழ் புவி அதனை எல்லாம்** - கடல் சூழ் உலகத்தின் (தொலைவை) எல்லாம்; **கடந்தனன்** - உடன் கடந்து சென்றான்.

10312. 'கோமுனியோடு மற்றைக் கணிதரைக் கொணர்க!'
என்னா
ஏவினன்; தேர் வலான் சென்று இசைத்தலும், உலகம்
ஈன்ற
பூமகன் தந்த அந்தப் புனித மா தவன் வந்து எய்த,
யாவரும் எழுந்து போற்றி, இணை அடி தொழுது
நின்றார்.

கோமுனியோடு - தலைமை வாய்ந்த வசிட்ட முனிவரோடு; **மற்றை** - பிற; **கணிதரைக் கொணர்க** - சோதிடரையும் அழைத்து வருக; என்னா - **என்று; ஏவினன்** - (பரதன்) அமைச்சருக்குக் கட்டளையிட்டான்; **தேர் வலான்** - தேர் செலுத்துவதில் வல்ல (அமைச்சன்) சுமந்திரனும்; **சென்று இசைத்தலும்** - சென்று முனிவரிடம் கூறியதும்; **உலகம் ஈன்ற பூமகன்** - உலகைப் படைத்த பிரம தேவன்; **தந்த அந்தப் புனித மாதவன்** - பெற்ற அப்புனித மாமுனி (வசிட்டனும்); **வந்து எய்த** - வந்து சேர்தலும்; **யாவரும் எழுந்து போற்றி** - அனைவரும் எழுந்து துதித்து; **இணைஅடி தொழுது நின்றார்** - அடியிணை வணங்கி நின்றனர்.

10313. அரியணை பரதன் ஈய, அதன்கண் ஆண்டு இருந்த
அந்தப்
பெரியவன், அவனை நோக்கி, 'பெரு நிலக்
கிழத்தியோடும்
உரிய மா மலராளோடும் உகந்தனர் ஒருவு இல்
செல்வம்
கரியவன் உய்த்தற்கு ஒத்த காப்பு நாள் நாளை'
என்றான்.

அரியணை ஈய - சிங்காதனம் இடவும்; **அதன் கண் ஆண்டு இருந்த** - அதன் மீது அங்கே அமர்ந்த; **அந்தப் பெரியவன்** - அந்தப் பெருந்தகை; **அவனை நோக்கி** - பரதனைப் பார்த்து; **'பெரு நிலக் கிழத்தியோடும்** - பூமிப் பிராட்டியோடும்; **உரிய மாமலராளோடும்** - பொருந்திய திருமகளோடும்; **உகந்தனர்** - உவந்திருந்து; **ஒருவு இல் செல்வம்** - அழியாப் பெருஞ்செல்வம் (நுகர்ந்து); **கரியவன்** - கரு நிறத்து இராமன்; **உய்த்தற்கு** - ஆட்சி நடத்துதற்கு; **ஒத்த காப்பு நாள்** - இசைந்த காப்பு அணியும் நன்னாள்; **நாளை** - நாளைய தினமாகும் ; **என்றான்** -.

10314. இந்திர குருவும் அன்னார் எனையவர் என்ன நின்ற
மந்திர விதியினாரும், வசிட்டனும், வரைந்து
விட்டார்-
சந்திர கவிகை ஓங்கும் தயரத ராமன் தாமச்
சுந்தர மவுலி சூடும் ஓரையும் நாளும் தூக்கி.

இந்திர குருவும் அன்னார் - தேவ குரு வியாழனை நிகர்த்தவராய்; **எனையவர் என்ன நின்ற** - எத்துணைப் பேர் எனக் கருதுமாறு பலராக நின்ற; **மந்திர விதியினாரும்** ;- மந்திர விதிகளில் தேர்ந்தவரும்; **வசிட்டனும்** - மாமுனி வசிட்டரும்; **சந்திர கவிகை ஓங்கும்** - நிலவென ஒளிரும் வெண்கொற்றக் குடை உயர்த்திய; **தயரதராமன்** - தசரத ராமனுக்கு; **தாமம்** - ஒளிமிக்கதும்; **சுந்தரம்** - அழகு வாய்ந்ததுமான; **மவுலி சூடும்** - திருமுடி சூடுகின்ற; **ஓரையும் நாளும் தூக்கி** - நல்வேளையையும் நாளையும் ஆராய்ந்து; **வரைந்து விட்டார்** - எழுதி அனுப்பினார்.

10315. அடுக்கிய உலகம் மூன்றும், ஆதரத் தூதர் கூற,
இடுக்கு ஒரு பேரும் இன்றி, அயோத்தி வந்து
இறுத்தார் என்றால்,
தொடுக்குறு கவியான் மற்றைத் துழனியை இறுதி
தோன்ற
ஒடுக்குறுத்து உரைக்கும் தன்மை நான்முகத்து
ஒருவற்கு உண்டோ?

அடுக்கிய உலகம் மூன்றும் - ஒன்றன் மேல் ஒன்றாகத் திகழும் மூன்று உலகங்களிலும்; **ஆதரத் தூதர்** - ஆர்வம் மிக்க தூதர்கள்; **கூற** - (திருமுடி சூட்டு நிகழ்ச்சியை) எடுத்துச் சொல்ல; **இடுக்கு ஒரு பேருமின்றி** - சிற்றிடம் கூட வெற்றிடமாக இல்லாமல்; **அயோத்தி வந்து இறுத்தார் என்றால்** - (அத்துணைப் பேரும்); அயோத்தியில் வந்து தங்கினார்கள் எனில், **மற்றை** - வேறு; **துழனியை** - பேரொலியை; **இறுதி தோன்ற** - முடிவாக; **ஒடுக்குறுத்து** - தொகுத்து; **தொடுக்குறு கவியான்** - புனைகின்ற கவியால்; **உரைக்கும் தன்மை** - எடுத்துரைக்கும் ஆற்றல்; **நான் முகத்து ஒருவற்கு உண்டோ** - பிரம தேவனுக்கும் இருக்குமோ? (இராது என்றபடி.)

10316. **அவ் வயின் முனிவனோடும் பரதனும், அரியின் சேயும்,**
செவ்வியின் நிருதர்கோனும், சாம்பனும், வாலி சேயும்,
எவ்வம் இல் ஆற்றல் வீரர் யாவரும், எழுந்து சென்று,
ஆங்கு
அவ்வியம் அவித்த சிந்தை அண்ணலைத் தொழுது
சொன்னார்.*

அவ்வயின் - *அப்பொழுது;* **முனிவனோடும்** - *வசிட்ட முனிவனோடு;* **அரியின் சேயும்** - *சூரியன் புதல்வன் சுக்கிரீவனும்;* **செல்வியின் நிருதர் கோனும்** - *செம்மை மிக்க அரக்கர் தலைவன் வீடணனும்;* **சாம்பனும்** - *சாம்பவந்தனும்;* **வாலிசேயும்** - *வாலியின் புதல்வன் அங்கதனும்;* **எவ்வம் இல் ஆற்றல் வீரர்** - *குற்றமற்ற வல்லமைமிக்க வீரர்கள்;* **யாவரும்** - *அனைவரும்;* **ஆங்கு** - *அவ்விடத்தில்;* **அவ்வியம் அவித்த சிந்தை** - *பொறாமை அகற்றிய உள்ளம் படைத்த;* **அண்ணலை** - *இராமபிரானை;* **தொழுது சொன்னார்** - *வணங்கி (முடிசூட்டு நாள் குறித்துக்) கூறினர்.*

10317. **'நாளை நீ மவுலி சூட நன்மை சால் பெருமை**
நல்நாள்;
காளை! நீ அதனுக்கு ஏற்ற கடன்மைமீது இயற்றுக!'
என்று,
வேளையே பொடியதாக விழிக்கும் நீள் நுதலின்
வெண் பூம்
பூளையே சூடுவானைப் பொருவும் மா முனிவன்
போனான்.*

(வசிட்டன் இராமனிடம்) **நீ மவுலி சூட** - *நீ மகுடன் சூட;* **நன்மை சால் பெருமை நல்நாள் நாளை** - *நலம் தரும் பெருமை சான்ற சிறந்த நாள் நாளை;* **காளை** - *(ஆதலால்) காளை போன்றவனே;* **நீ அதனுக்கு ஏற்ற** - *நீ அப்பொறுப்புக்கு ஏற்றவாறு;* **கடன்மை மீது இயற்றுக** - *கடமைகளின் மேல் கவனம் செய்க;* **என்று** - *என்று கூறி;* **வேளையே பொடியதாக விழிக்கும்** - *மன்மதனையே சாம்பலாக்கக் கண் காட்டும்;* **நீள் நுதலின்** - *நீண்ட நெற்றியை உடைய;* **வெண்பூம் பாளையே** - *வெண்ணிறத்துப் பூளைப் பூவையே;* **சூடுவானை** - *சூடுகின்ற சிவ பெருமானை;* **பொருவும்** - *நிகர்த்த;* **மாமுனிவன்** - *பெருமுனி வசிட்டன்;* **போனான்** - *சென்றான்.*

10318. **நான்முகத்து ஒருவன் ஏவ, நயன் அறி மயன் என்று**
ஓதும்
நூல் முகத்து ஓங்கு கேள்வி நுணங்கியோன்,
வணங்கு நெஞ்சன்,

கோல் முகத்து அளந்து, குற்றம் செற்று, உலகு எல்லாம் கொள்ளும்
மான் முகத்து ஒருவன், நல் நாள் மண்டபம் வயங்கக் கண்டான்.

நான்முகத்து ஒருவன் ஏவ - பிரமனாகிய ஒப்பற்றவன் கட்டளையிட; **நயன் அறிமயன் என்று ஓதும்** - கலைநுட்பம் வல்ல (தெய்வ தச்சன்) மயன் என்று அறியப்படும்; **நூல் முகத்து ஓங்கு கேள்வி** - சிறப்ப நூலில் சிறந்த கேள்வியுடனே; **நுணங்கியோன்** - நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்கவனாகிய; **மான் முகத்து ஒருவன்** - மான்முகம் பெற்ற ஒப்பற்றவன்; **வணங்கும் நெஞ்சன்** - வணங்கி நிற்கும் உள்ளம் படைத்தவன்; **கோல் முகத்து அளந்து** - கோல்முகம் கொண்டு அளந்து; **குற்றம் செற்று** - குற்றம் களைந்து; **உலகு எல்லாம் கொள்ளும்** - உலகையே தனக்குள் அடக்கும்; **மண்டபம்** - மண்டபத்தை; **நல்நாள்** - மங்கள நாளில்; **வயங்கக் கண்டான்** - விளக்கமுறக் கட்டி முடித்தான்.

இராமன் புனித நீராட்டு

10319. 'சூழ் கடல் நான்கின் தோயம், எழு வகை ஆகச் சொன்ன
ஆழ் திரை ஆற்றின் நீரோடு அமைத்தி இன்று' என்ன, 'ஆம்' என்று,
ஊழியின் இறுதி செல்லும் தாதையின் உலாவி, ஒன்றா
ஏழ் கடல் நீரும் தந்தான், இருந்து உய்ய மருந்து தந்தான்.

சூழ் - உலகைச் சூழ்ந்துள்ள; **கடல் நான்கின் தோயம்** - நான்கு கடல்களின் நீரும்; **எழுவகை ஆகச் சொன்ன** - எழு வகையாகக் கூறப்பட்ட; **ஆழ் திரை** - ஆழ்ந்த அலை கொண்ட கடல் நீரும்; **ஆற்றின் நீரோடு** - ஆறுகளின் நீரோடு; **அமைத்தி** - கொண்டு வந்து சேர்க்க; **என்ன** - என்று (சுக்கிரீவன்) ஆணையிட; **இருந்து உய்ய மருந்து தந்தான்** - நெடிது வாழச் சஞ்சீவி மலை மருந்து தந்தவனாகிய அனுமனும்; **ஆம் என** - அப்படியே செய்வேன் என்று; **ஊழியின் இறுதி செல்லும்** - யுக முடிவில் எழுகின்ற; **தாதையின் உலாவி** - சண்ட மாருதம் போல் எழுந்து சென்று; **ஒன்றா** - ஒரே சமயத்தில்; **ஏழ்கடல் நீரும் தந்தான்** - எழுகடல் நீரையும் கொணர்ந்து தந்தான்.

10320. எரி மணிக் குடங்கள் பல் நூற்று யானைமேல்

வரிசைக்கு ஆன்ற
விரி மதிக் குடையின் நீழல், வேந்தர்கள் பலரும்
ஏந்தி,
புரை மணிக் காளம் ஆர்ப்ப, பல்லியம் துவைப்ப,
பொங்கும்
சரயுவின் புனலும் தந்தார், சங்குஇனம் முரல
மன்னோ.*

வேந்தர்கள் பலரும் - *பல நாட்டு மன்னர்களும்;* **வரிசைக்கு ஆன்ற** - *தம் தகுதிக்கு ஏற்ப;* **விரிமதிக் குடையின் நீழல்** - *விரிந்த நிலவு போன்ற வெண்கொற்றக் குடை நிழலில்;* **பல் நூற்று எரிமணிக் குடங்கள்** - *பல நூறு சுடர் மிக்க இரத்தினக் குடங்களை;* **யானை மேல் ஏந்தி** - *யானை மீதமர்ந்து ஏந்தி;* **புரை** - *உள்துளை கொண்ட;* **மணிக்காளம் ஆர்ப்ப** - *அழகிய எக்காளம் ஒலிக்க;* **பல்லியம் துவைப்ப** - *பல இசைக்கருவிகளும் முழங்க;* **சங்கு இனம் முரல பொங்கும்** - *சங்குகள் ஒலிக்க அலைகள் எழும்;* **சரயுவின் புனலும் தந்தார்** - *சரயு நீதி நீரும் கொண்டு வந்தனர்.*

மின் - அசை.

10321. மாணிக்கப் பலகை தைத்து, வயிரத் திண் கால்கள்
சேர்த்தி,
ஆணிப்பொன் சுற்றி முற்றி, அழகுறச் சமைத்த பீடம்,
ஏண் உற்ற பளிக்கு மாடத்து இட்டனர்; அதனின்மீது
பூண் உற்ற திரள் தோள் வீரன் திருவொடும்
பொலிந்தான் மன்னோ.*

மாணிக்கப் பலகை தைத்து - *மாணிக்கத்தால் செய்த பலகை பொருத்தப் பெற்று;* **வயிரத்தின் கால்கள் சேர்த்தி** - *வைரத்தால் வலிய கால்கள் செய்தமைத்து;* **ஆணிப்பொன் சுற்றிமுற்றி** - *உயர்ந்த பொன்னால் சுற்றும் பூர்த்தி செய்யப் பட்டு;* **அழகுறச் சமைத்த பீடம்** - *எழிலாக உருவாக்கிய பீடத்தை;* **ஏண் உற்ற** - *பெருமை சான்ற;* **பளிக்கு மாடத்து** - *பளிங்கு மாடத்தில்;* **இட்டனர்** - *அமைத்தனர்;* **அதனின் மீது** - *அப்பீடத்தின் மேல்;* **பூண் உற்ற** - *அணிகலன் அணிந்த;* **திரள் தோள் வீரன்** - *திரண்ட தோள்களை உடைய வீரனாகிய இராமபிரான்;* **திருவொடும் பொலிந்தான்** - *சீதா பிராட்டியோடும் அழகுற வீற்றிருந்தான். மன் - அசை.*

10322. மங்கல கீதம் பாட, மறை ஒலி முழங்க, வல் வாய்ச்
சங்குஇனம் குமுற, பாண்டில் தண்ணுமை ஒலிப்ப,
தா இல்

பொங்கு பல்லியங்கள் ஆர்ப்ப, பூ மழை பொழிய, விண்ணோர்
எங்கள் நாயகனை வெவ்வேறு எதிர்ந்து, அபிடேகம் செய்தார்.*

மங்கல கீதம் பாட - மங்கலப் பாடல்கள் ஒலிக்கவும்; **மறை ஒலி முழங்க** - வேத முழக்கம் கேட்கவும்; **வல் வாய்ச் சங்கு இனம் குமுற** - பெரிய வாயை உடைய சங்குகள் ஒலிக்கவும்; **பாண்டில் தண்ணுமை ஒலிப்ப** - தாளமும் மத்தளமும் ஓசை செய்யவும்; **தா இல் பல்லியம் பொங்கி ஆர்ப்ப** - குற்றம் தீர்ந்த பல்வகை இசைக் கருவிகள் மேலெழுந்து ஆரவாரிக்கவும்; **பூ மழை பொழிய** - பூ மாரி பெய்யவும்; **விண்ணோர்** - வானோர்; **எங்கள் நாயகனை** - எங்கள் தலைவனாகிய இராமபிரானை; **வெவ்வேறு** - தனித்தனியாக; **எதிர்ந்து அபிடேகம் செய்தார்** - அயோத்தியில் வரவேற்று தீர்த்தமாட்டினர்.

10323. மா தவர், மறைவலாளர், மந்திரக் கிழவர், மற்றும்
மூதறிவாளர், உள்ள சான்றவர் முதல் நீராட்ட,
சோதியான் மகனும், மற்றைத் துணைவரும், அனுமன்தானும்,
தீது இலா இலங்கை வேந்தும், பின் அபிடேகம் செய்தார்.

மாதவர் - முனிவர்களும்; **மறைவலாளர்** - அந்தணர்களும்; **மந்திரக் கிழவர்** - அமைச்சர்களும்; **மற்றும்** - மேலுமுள்ள; மூதறிவாளர் - பேரறிஞர்களும்; **உள்ள சான்றவர்** - அங்கிருந்த சான்றோர்களும்; **முதல் நீராட்ட** - முதலில் அபிடேகம் செய்தபின்; **சோதியான் மகனும்** - சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனும்; **மற்றைத் துணைவரும்** - பிற நண்பர்களும்; **அனுமன் தானும்** - அனுமனும்; **தீது இலா இலங்கை வேந்தும்** - களங்கமற்ற வீடணனும்; **பின் அபிடேகம் செய்தார்** - தொடர்ந்து அபிடேகம் செய்தனர்.

10324. 'அம் கண் வான், உலகம், தாய அடி, மலர்த் தவிசோன் ஆட்டும்
கங்கை வார் சடையின் ஏற்றான், கண்ணுதல் ஒருவன்; இந் நாள்
சிங்கஏறு அனையான் செய்ய திருமுடி ஆட்டும் நல் நீர்
எங்கண் ஏற்று அன்னோன் வாழும்?' என்றனர், புலவர் எல்லாம்.*

*'**அம் கண் வான்** - அழகிய வானகத்தையும்; **உலகம்** - மண்ணகத்தையும்; **தாய அடி** - அளந்த (திருமால்) திருவடிகளை; **மலர்த் தவிசோன்** - உந்தித் தாமரை வாழும் பிரமதேவன்; **ஆட்டும் கங்கை** - நீராட்டிய கங்கா தீர்த்தத்தை; **கண்ணுதல் ஒருவன்** - நெற்றிக் கண் கொண்ட ஒப்பற்ற சிவபெருமான்; **வார் சடையின் ஏற்றான்** - விரிந்த சடையில் ஏற்றுக் கொண்டான்; **இந்நாள்** - இன்று; **சிங்க ஏறு ஆனையான்** - ஆண் சிங்கம் போன்ற இராமனின்; **செய்ய திருமுடி** - செப்பமான திருமுடியில்; **ஆட்டும் நல் நீர்** - அபிடேகமான புனித நீரை; **எங்கண் ஏற்று** - எவ்விடம் ஏற்று; **அன்னோன் வாழும்** - அச்சிவபெருமான் வாழ்வான்; **என்றனர்** - என்று கூறி வியந்தனர்; **புலவர் எல்லாம்** - அறிஞர்கள் ஆனோர் எல்லாரும்.*

10325.** **மரகதச் சயிலம் செந் தாமரை மலர்க் காடு பூத்து,
திரை கெழு கங்கை வீசும் திவலையால் நனைந்து,
செய்ய
இரு குழை தொடரும் வேற் கண் மயிலொடும்
இருந்தது ஏய்ப்ப,
பெருகிய செவ்வி கண்டார், பிறப்பு எனும் பிணிகள்
தீர்ந்தார்.

*மரகதச் சயிலம்** - மரகத மலை; **செந்தாமரை மலர்க்காடு பூத்து** - செந்தாமரை மலர்த் தொகுதி மலரப் பெற்று; **திரைகெழு கங்கை** - அலைகள் செறிந்த கங்கை நதியின்; **வீசும் திவலையால் நனைந்து** - வீசுகின்ற துளிகளால் ஈரமுற்று; **செய்ய** - சிவந்த; **இருகுழை தொடரும்** - இரு செவிக் குழைகளையும் தொட்டு மீளும்; **வேற்கண்** - வேல் விழி கொண்ட; **மயிலொடும் இருந்தது எய்ப்ப** - ஒரு மயிலோடு விளங்கியது போன்று; **பெருகிய செல்வி கண்டார்** - விரியும் அழகினைக் கண்டவர்கள்; **பிறப்பு எனும் பிணிகள் தீர்ந்தார்** - பிறப்பு என்ற நோய் தீரப் பெற்றவர்கள் ஆயினர்.*

10326.** **தெய்வ நீராடற்கு ஒத்த செய் வினை வசிட்டன்
செய்ய,
ஐயம் இல் சிந்தையான் அச் சுமந்திரன்
அமைச்சரோடும்
நொய்தினின் இயற்ற, நோன்பின் மாதவர் நுனித்துக்
காட்ட,
எய்தின இயன்ற பல் வேறு, இந்திரற்கு இயன்ற
என்ன.

*தெய்வ நீர் ஆடற்கு ஏற்ற** - புனித தீர்த்தங்கள் அபிடேகம் செய்தற்குப் பொருத்தமான; **செய்வினை** - சடங்குகளை; **வசிட்டன் செய்ய** - வசிட்ட முனிவன்*

இயற்றுமாறு; **நோன்பின் மாதவர்** - விரத வேதியர்கள்; **நுனித்துக் காட்ட** - நுட்பங்களைச் சுட்டிக் காட்ட; **ஐயமில் சிந்தையான்** - தெளிவு மிக்க சிந்தனையாளனாகிய; **அச்சுமந்திரன்** - அந்தச் சுமந்திரன்; **அமைச்சரோடும்** - அமைச்சர் பெருமக்களோடு; **நொய்தினின் இயற்ற** - விரைந்து பணி செய்ய; **இந்திரற்கு இயன்ற என்ன** - இந்திரனுக்கு அமைவது போன்று; **பல்வேறு இயன்ற எய்தின** - பல்வகைப் பொருள்களும் வந்து சேர்ந்தன.

வசிட்டன் இராமனுக்கு முடி புனைதல்

10327. அரியணை அனுமன் தாங்க, அங்கதன் உடை வாள் ஏந்த,
பரதன் வெண் குடை கவிக்க, இருவரும் கவரி பற்ற,
விரை செறி குழலி ஓங்க, வெண்ணெயூர்ச் சடையன் தங்கள்
மரபுளோர் கொடுக்க வாங்கி, வசிட்டனே புனைந்தான், மௌலி.

அரி அணை அனுமன் தாங்க - சிங்காதனத்தை அனுமன் காத்து நிற்கவும்; **அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த** - அங்கதன் உடை வாளை ஏந்தி நிற்கவும்; **பரதன் வெண்குடை கவிக்க** - வெண் கொற்றக் குடையைப் பரதன் பிடித்து நிழற்றவும்; **இருவரும் கவரி பற்ற** - இலக்குவ சத்துருக்கர் இருவரும் சாமரை ஏந்தவும்; **விரைசெறி** - மணம் கமழ்கிற; **குழலி ஓங்க** - கூந்தலை உடைய பிராட்டி பெருமிதமாய் விளங்கவும்; **வெண்ணெயூர்ச் சடையன்** - திருவெண்ணெய் நல்லூரர்ச் சடையப்ப வள்ளல்; **தங்கள் மரபுளோர்** - கால் வழியின் முன்னோராக உள்ளோர்; **கொடுக்க வாங்கி** - கொடுக்கப் பெற்றுக்கொண்டு; **மௌலி** - மகுடத்தை; **வசிட்டனே புனைந்தான்** - வசிட்ட முனிவனே சூட்டினான்.

கம்ப நாடர் இப்பாடலில் தன்னை வாழ்வித்த சடையப்ப வள்ளலுக்கு எந்நாளும் அழியாத நன்றி மகுடம் சூட்டியுள்ளார். மன்னர்க்கு முடி கவிக்கும் உரிமை வேளாளருக்கு இருந்ததைச் சோழ நாட்டு வரலாறு கூறும். அத் தமிழ் மரபை இங்கு இணைத்து மகிழ்கிறார் கம்ப நாடர்.

வசிட்டனே என்று தேற்றேகாரம் அமைந்தமைக்குக் காரணம், முன்னம் வசிட்டன் திட்டமிட்ட பட்டாபிடேகம் நிறைவேறாது போக, இன்று தானே மீண்டும் முடிசூட்டினான் என்பதை உணர்த்தவே ஆகும். இனி மகாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து வருமாறு.

பதினான்கு ஆண்டுகள் இராமபிரான் வனவாசம் செய்ததனால் பெற்ற பேறு அனுமனும் அங்கதனும் ஆதலின் அவர்களைப் பரதன் முதலோனோர்க்கு முன் இம்முடி சூட்டும் பாடலில் கூறினார் கம்பர். இராமனையும் இலக்குவனையும்

பரதனையும் பிராட்டியையும் மீட்டுத் தந்த பெருமை அனுமனுக்கே உரியதாதலின் அவனே அரியணை நிலைத்தற்கும் உரியவன் என்னும் கருத்தினால் அவனை முதற்கண் 'அரியணை அனுமன் தாங்க' என்றார். இதனை கம்ப. 4143 ஆம் பாடல் கொண்டும் அறிக. முன்பு அங்கதனுக்கு அடைக்கலம் அளித்த போது "பொன்னுடை வாளை நீட்டி நீ இது பொறுத்தி" (கம்ப. 4093) என்றதனை நினைப்பிற் கொண்டு 'அங்கதன் உடைவாள் ஏந்த' என்று கூறினார். பதினான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் முடிசூட்டு விழா நடந்திருக்குமானால் இவ்விருவரையும் ஆண்டுக் காணமுடியாதன்றோ என்பதனை நினையுங்கால் இப்பாடலின் சிறப்பும் வரிசைமுறையும் அழகும் புலனாகும் என்பது. இராமபிரானது வனவாசமாகிய முதலுக்குக் கிடைத்த வட்டி அனுமனும் அங்கதனும் என்பர் வாகீசகலாநிதி கி.வா. ஜகந்நாதன் அவர்கள்.

10328. வெள்ளியும் பொன்னும் ஒப்பார் விதி முறை மெய்யின் கொண்ட
ஒள்ளிய நாளின், நல்ல ஓரையின், உலகம் மூன்றும்
துள்ளின குனிப்ப, மோலி சூடினன் - கடலின் வந்த
தெள்ளிய திருவும், தெய்வப் பூமியும், சேரும் தோளான்.

கடலின் வந்த - திருப்பாற் கடலில் தோன்றிய; **தெள்ளிய திருவும்** - தெளிந்த அழகுடைய இலக்குமியும்; **தெய்வப் பூமியும்** - தெய்வத் தன்மை மிக்க பூமிப் பிராட்டியும்; **சேரும்** - அணைகின்ற; **தோளான்** - தோளை உடையவனாகிய இராமபிரான்; **கொண்ட ஒள்ளிய நாளின்** - தேர்ந்தெடுத்த சிறந்த நன்னாளில்; **நல்ல ஓரையின்** - சிறந்த நல் வேளையில்; **உலகம் மூன்றும் துள்ளின குனிப்ப** - மூன்று உலகமும் மகிழ்ச்சி நிரம்பியவாறு வணங்க; **வெள்ளியும் பொன்னும் ஒப்பார்** - அசுர குரு சுக்கிரனும், தேவ குரு வியாழனும் போன்ற நல்லோர்; **விதி முறை** - விதித்த முறைப்படியே; **மௌலி** - மகுடத்தை; **மெய்யின் சூடினன்** - தலையில் சூடிக் கொண்டான்.

10329. சித்தம் ஒத்துளன் என்று ஓதும் திரு நகர்த் தெய்வ நன்னூல்
வித்தகன் ஒருவன் சென்னி மிலைச்சியதுஎனினும், மேன்மை
ஒத்த மூஉலகத்தோர்க்கும் உவகையின் உறுதி உன்னின்,
தம்தம் உச்சியின்மேல் வைத்தது ஒத்தது, அத் தாம மோலி.

திரு நகர்த் தெய்வ நன்னூல் - அத்திரு நகர்க் கண் உள்ள தெய்வச் சிறப்பு வாய்ந்த நூல்களில்; **வித்தகன்** - வல்லவனும்; **சித்தம் ஒத்துளன்** - மனத்துக்கு இசைந்தவனும்; **என்று ஓதும் ஒருவன்** - என்று பேசப்படும் ஒப்பற்ற வசிட்ட மாமுனிவன்; **சென்னி மிலைச்சியது எனினும்** - இராமபிரான் தலையில் சூட்டியது என்றாலும்; **அத் தாம மோலி** - அவ்வொளி மிகுந்த மகுடம்; **மேன்மை ஒத்த** - மேன்மை பொருந்திய; **மூ உலகத்தோர்க்கும்** - மூன்று உலகிலுள்ளோருக்கும்; **உவகையின் உறுதி உன்னின்** - (அப்போது ஏற்பட்ட) மகிழ்ச்சியின் அளவை எண்ணினால்; **தம்தம் உச்சியின் மேல்** - தம் சொந்தத் தலையின் மீது; **வைத்தது ஒத்தது** - வைத்தாற் போல் அமைந்திருந்தது.

10330. **பல் நெடுங் காலம் நோற்று, தன்னுடைப் பண்பிற்கு ஏற்ற**
பின் நெடுங் கணவன்தன்னைப் பெற்று, இடைப் பிரிந்து, முற்றும்
தன் நெடும் பீழை நீங்கத் தழுவினாள், தளிர்க் கை நீட்டி,
நல் நெடும் பூமி என்னும் நங்கை, தன் கொங்கை ஆர.

பல் நெடுங்காலம் நோற்று - பல்லாண்டுகள் நீண்ட காலம் நோன்பிருந்து; **தன்னுடைய பண்பிற்கு ஏற்ற** - தன்னுடைய தகுதிக்கு ஏற்றவாறு; **நெடுங் கணவன் பெற்று** - உயர்ந்த கணவனை அடைந்து; **இடை பிரிந்து** - சிறிது காலம் அவனைப் பிரிந்திருந்து; **தன் நெடும் பீழை முற்றும் நீங்க** - தன் பெருந்துன்பம் முழுவதும் நீங்கிவிட; **நன்னெடும் பூமி என்னும் நங்கை** - சிறந்த பெரிய பூமி என்னும் மாது; **தளிர்க் கை நீட்டி** - தளிர்க் கரம் நீட்டி; **தன் கொங்கை ஆர** - தன் மார்பு குளிர; **தழுவினாள்** - தழுவி இன்புற்றாள்.

பரதனுக்கு இளவரசுப் பட்டம் சூட்டுதல்

10331. **விரத நூல் முனிவன் சொன்ன விதி நெறி வழாமை நோக்கி,**
வரதனும், இளைஞற்கு ஆங்கண் மா மணி மகுடம் சூட்டி,
பரதனைத் தனது செங்கோல் நடாவுறப் பணித்து, நாளும்
கரை தெரிவு இலாத போகக் களிப்பினுள் இருந்தான் மன்னோ.

விரத நூல் முனிவன் - விரதம் வழுவாத வேதம் வல்ல வசிட்ட முனிவன்; **சொன்ன** - சொல்லிய; **விதிநெறி** - விதி முறைகள்; **வழாமை நோக்கி** - தவறாது காத்து; **வரதனும்** - அருளாளனாகிய இராமபிரானும்; **இளைஞர்க்கு** - தன் தம்பிமார் மூவர்க்கும்; **மாமணி மகுடம் சூட்டி** - மாணிக்கம் இழைத்த உயர்ந்த மகுடம் அணிவித்து; **பரதனை** - பரத நம்பியை; **தனது செங்கோல் நடாவுறப் பணித்து** - தன் செங்கோலாட்சி நடத்துமாறு கட்டளையிட்டு; **நாளும்** - நாள்தோறும்; **கரை தெரிவிலாத போகக் களிப்பினுள் இருந்தான்** - எல்லையற்ற இன்ப மகிழ்ச்சியில் திளைத்திருந்தான்.

மாபெரும் சோதனைகள் தாண்டி உலகத்து உயிர்களெல்லாம் உவகை பூக்க இராமபிரான் சீதா பிராட்டியோடும் மணி மகுடம் சூடினான். பின்னர் ஒரு முன்னுதாரணம் காட்டுவானாய்த் தம்பியர்க்கும் பொறுப்புகளைப் பகிர்ந்தளித்தான். பரத நம்பிக்கு ஆட்சிப் பங்களித்தான். மெய்யாகவே இராமராச்சியம் என்பது பகிர்ந்தாளும் பண்பாடு உடையது என்று மெய்ப்பித்தான் இராமபிரான்.

விடை கொடுத்த படலம்

முடிசூட்டு விழாவைக் காண வந்திருந்த அனைவர்க்கும் இராமன் விடை கொடுத்தனுப்பியதைக் கூறும் பகுதி என்பது இதன் பொருள்.

முடிசூட்டு விழா நடந்தேறிய பிறகு நாள்தோறும் சீதா பிராட்டியோடு திருவோலக்க மண்டபத்தில் மன்னரும் பரிவாரச் சுற்றங்களும் புடைசூழ ஸ்ரீராமன் கொலு வீற்றிருந்து அரசு புரிதலும் அப்போது சுக்ரீவன், வீடணன், குகன் ஆகியோர் தம் சேனை சூழத் திருவோலக்க மண்டபத்துக்கு வருதலும், இராமன் அவர்களை இனிதிருக்க கட்டளையிடுதலும் இவ்வாறு இரண்டு மாதங்கள் கழிதலும் பின்னர் இராமன் மறையவர்களுக்கும் இரவலர்களுக்கும் வேண்டுவன அளித்து அனுப்பி, அரசர்களை வருக என அழைத்து அவர்கள் வந்த பின்னர் அவர்களுக்குப் பரிசுகள் அளித்து விடை கொடுத்து அனுப்புதலும், சுக்ரீவனுக்கும் அங்கதனுக்கும் அனுமனுக்கும் சாம்பனுக்கும் நீலனுக்கும் சதவலிக்கும் கேசரிக்கும் நளன், குமுதன், தாரன், பனசன் மற்றுமுள்ள அறுபத்தேழு கோடியாம் வானர சேனைத் தலைவர்க்கும் வரிசைக்கு ஒப்ப ஈந்து விடைகொடுத்தலும் வீடணனுக்கும் குகனுக்கும் அவரவர் சிறப்பிற்கேற்ப உரிய வரிசைகள் தந்து அவரவரை அவரவர்தம் நாட்டிற்குச் சென்று இனிது அரசு செய்யுமாறு பணித்து விடை கொடுத்தலும் அவர்கள் பரத, இலக்குவ, சத்துருக்கனர்களையும் வசிட்டரையும், தாயரையும், சீதாபிராட்டியையும் இராமபிரானையும் வலங்கொண்டு பணிந்து விடைபெற்றுத் தத்தம் பதியைச் சார்தலும் அவர்களையெல்லாம் அனுப்பி வைத்து, அயோத்தியில் வையகம் எல்லாம் செங்கோல் மனுநெறி முறையில் செல்ல இராமன் இனிது அரசாட்சி செய்திருத்தலும் ஆகிய செய்திகள் இப்படலத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன.

இராமன் சீதையோடு அரியணையில் வீற்றிருத்தல்

***10332.* பூமகட்கு அணிஅது என்னப் பொலி பசும் பூரி**
சேர்த்தி,
மா மணித் தூணின் செய்த மண்டபம்அதனின்
நாப்பண்,
கோமணிச் சிவிகைமீதே, கொண்டலும் மின்னும்
போல,
தாமரைக் கிழத்தியோடும் தயரத ராமன் சார்ந்தான்.

பூமகட்கு அணி அது என்ன - நிலமகளுக்கு இது ஓர் அணிகலன் என்று சொல்லும்படியாக; **பொலி பசும் பூரி சேர்த்தி மாமணித் தூணின் செய்த மண்டபம் அதனின் நாப்பண்** - விளங்கும் பசிய பொன்னைக் கொண்டு சிறந்த மணிக்கற்களால் ஆகிய தூண்களை அமைத்துச் செய்த திருவோலக்க மண்டபத்தின் நடுவில்; **கோமணிச் சிவிகை மீதே** - சிறந்த மணிகள் அழுத்திச் செய்த பல்லக்கின் மேல்; **கொண்டலும் மின்னும் போல** - மேகமும் மின்னலும் போல; **தயரதராமன்** - தசரத சக்கரவர்த்தியின் புதல்வனான ஸ்ரீராமன்; **தாமரைக்**

கிழத்தியோடும் - *தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகளாகிய சீதாபிராட்டியோடும்;* ***சார்ந்தான்*** - *வந்து சேர்ந்தான்.*

பல்லக்கில் ஏறி அத்தாணி மண்டபத்துக்கு வந்து சேர்ந்தான். பூரி - பொன்.

10333. விரி கடல் நடுவண் பூத்த மின் என ஆரம் வீங்க,
எரி கதிர்க் கடவுள்தன்னை இனமணி மகுடன் ஏய்ப்ப,
கரு முகிற்கு அரசு செந்தாமரை மலர்க் காடு பூத்து,
ஓர்
அரியணைப் பொலிந்தது என்ன, இருந்தனன்,
அயோத்தி வேந்தன்.

அயோத்தி வேந்தன் - *அயோத்தி நகருக்கு அரசனான ஸ்ரீராமன்;* ***விரிகடல் நடுவண் பூத்த மின் என ஆரம் வீங்க*** - *அகன்ற கடலின் நடுவில் தோன்றிய மின்னலைப் போல முத்தாரம் மார்பில் தோன்ற;* ***எரி கதிர்க்கடவுள் தன்னை இனமணி மகுடம் ஏய்ப்ப*** - *பிரகாசிக்கிற ஆயிரம் கிரணங்களை உடைய சூரியனைக் கூட்டமான மணிகள் அழுத்திச் செய்யப் பெற்ற கிரீடம் ஒத்திருக்க;* ***கருமுகிற்கு அரசு செந்தாமரை மலர்க்காடு பூத்து*** - *கருமேகத்துக்கு அரசானது செந்தாமரைப் பூக்கள் காடுபோலத் தன்னிடையே பூக்கப் பெற்று;* ***ஓர் அரியணைப் பொலிந்தது என்ன இருந்தனன்*** - *ஒரு சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்தது என்று சொல்லும்படி வீற்றிருந்தான்.*

10334. மரகதச் சயிலமீது வாள் நிலாப் பாய்வது என்ன,
இரு குழை இடறும் வேற் கண், இளமுலை, இழை
நலார்தம்
கரகமலங்கள் பூத்த கற்றை அம் கவரி தெற்ற,
உரகரும், நரரும், வானத்து உம்பரும், பரவி ஏத்த,

மரகதச் சயில மீது வாள் நிலாப் பாய்வது என்ன - *பச்சைமணியால் ஆகிய மலையின் மேல் ஒளி நிலா வெள்ளம் பாய்வது போல;* ***இருகுழை இடறும் வேற்கண், இளமுலை, இள நலார்தம் கர கமலங்கள் பூத்த கற்றை அம்கவரி தெற்ற*** - *இரண்டு காதணிகளை முட்டித்தள்ளும் வேல் போன்ற நீண்ட கண்களையும், இளமுலைகளையும் உடைய இளமையும் அழகும் உடைய மகளிரது கைகளாகிய தாமரை மலரில் பூத்த வெண் சாமரைகள் மேலே வீசப்பெற;* ***உரகரும் நரரும் வானத்து உம்பரும் பரவி ஏத்த*** - *நாகலோகத்தினரும், புனிதர்களும் தேவலோகத் தேவரும் பரவித் தோத்திரம் செய்ய.*

10335. உலகம் ஈர் - ஏழும் தன்ன ஒளி நிலாப் பரப்ப, வானில்
திலக வாள் நுதல் வெண் திங்கள் சிந்தை நொந்து,
எளிதின் தேய,
கலக வாள் நிருதர் கோனைக் கட்டழித்திட்ட கீர்த்தி
இலகி மேல் நிவந்தது என்ன, எழு தனிக் குடை
நின்று ஏய.

திலக வாள் நுதல் - இராமபிரானது திலகம் அணிந்த ஒளிபடைத்த நெற்றி; ***உலகம் ஈர்எழும் தன்ன ஒளிநிலாப் பரப்ப*** - பதினான்கு உலகங்களிலும் தனது நிலவொளியைப் பரவச் செய்தலால்; **வானில் வெண் திங்கள் சிந்தை நொந்து எளிதின் தேய** - வானத்தில் வரும் வெண்ணிலவானது மனம் வருந்தி மெல்ல மெல்லத் தேய்ந்து போக; ***எழுதனிக் குடை*** - அரியணைக்கு மேலாக எழுந்துள்ள வெண்கொற்றக் குடையானது; ***கலக வாள் நிருதர் தன்னைக் கட்டழித்திட்ட கீர்த்தி இலகி மேல் நிவந்தது என்ன*** - கலகமிடுகின்ற கொடிய அரக்கர்களை அடியோடு இல்லையாம் படிச் செய்த பெரும்புகழ் விளங்கி மேல் உயர்ந்துள்ளது போல; ***நின்று ஏய*** - நின்று பொருத்தமுற அமைய.

புகழ் வெண்மை நிறமாதலின் அது குடைக்கு உவமையாயிற்று. 'திலகவாள் நுதல் போன்ற வெண்திங்கள்' என்று நுதலைத் திங்களுக்கு அடையாக்கி, குடையின் ஒளி நிலா உலகம் ஈரேழும் பரவுதலால் திங்கள் சிந்தை நொந்து தேய' எனப் பொருள் உரைத்தல் சிறந்தது என்பது என் குருநாதர் மகாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

10336. மங்கல கீதம் பாட, மறையவர் ஆசி கூற,
சங்குஇனம் குமுற, பாண்டில் தண்ணுமை துவைப்ப,
தா இல்
பொங்கு பல்லியங்கள் ஆர்ப்ப, பொரு கயல் கருங்
கண், செவ் வாய்
பங்கய முகத்தினார்கள் மயில் நடம் பயில மாதோ.

மங்கல கீதம் பாட - மங்கலப் பாடல்கள் பாடப்பெற; ***மறையவர் ஆசி கூற*** - அந்தணர்கள் ஆசீர்வாத மொழிகளைக் கூற; ***சங்கு இனம் குமுற*** - சங்கங்கள் ஊதப் பெற; **பாண்டில் தண்ணுமை துவைப்ப** - தாளமும் மத்தளமும் ஒலியைச் செய்ய; ***தாஇல் பொங்கு பல்லியங்கள் ஆர்ப்ப*** - குற்றமற்ற பலவகையான வாத்தியங்கள் ஆரவாரிப்ப; ***பொருகயல், கருங்கண், செவ்வாய், பங்கய முகத்தினார்கள்*** - பொருகின்ற கயல்மீன் போன்ற கரிய கண்ணையும், சிவந்த வாயையும் உடைய தாமரை போன்ற முகத்தினராய மகளிர்கள்; ***மயில் நடம் பயில*** - மயில் போல நடனம் ஆடவும்.

பாண்டில் - தாளம், மாதோ - அசை.

10337. ***திரை கடல் கதிரும் நாணச் செழு மணி மகுட கோடி***
கரை தெரிவு இலாத சோதிக் கதிர் ஒளி பரப்ப,
நாளும்
வரை பொரு மாட வாயில் நெருக்குற வந்து, மன்னர்
பரசியே வணங்கும்தோறும் பதயுகம் சேப்ப மன்னோ.

திரைகடல் கதிரும் நாண - *அலைகடலின் மேல் தோன்றுகின்ற உதய சூரியனும் நாணமுறும் படி;* ***செழுமணி மகுட கோடி*** - *(வணங்க வந்த மன்னர்களின்) செழுமையான மணிகள் அழுத்திச் செய்யப் பெற்ற மகுட வரிசைகள்;* ***கரை தெரிவு இலாத சோதிக் கதிர் ஒளி பரப்ப*** - *முடிவு காணமுடியாத சோதிப் பிரகாசத்தை எங்கும் பரவச் செய்யும்படி;* ***நாளும் வரைபொரு மாட வாயில் நெருக்குற வந்து*** - *நாள்தோறும் மலையொத்த அரண்மனை வாயிலில் நெருக்கித்தள்ளி வந்து;* ***மன்னர் பரசியே வணங்குந்தோறும் பதயுகம் சேப்ப*** - *அரசர்கள் விழுந்து வணங்குதலால் திருவடியிணைகள் சிவந்து போகவும்.*

10338. ***மந்திரக் கிழவர் சுற்ற, மறையவர் வழுத்தி ஏத்த,***
தந்திரத் தலைவர் போற்ற, தம்பியர் மருங்கு சூழ,
சிந்துரப் பவளச் செவ் வாய்த் தெரிவையர் பலாண்டு
கூற,
இந்திரற்கு உவமை ஏய்ப்ப எம்பிரான் இருந்தகாலை.

மந்திரக் கிழவர் சுற்ற - *அரசனது ஆலோசனைக்குரிய அமைச்சர் முதலியோர் சுற்றியிருப்ப;* ***மறையவர் வழுத்தி ஏத்த*** - *அந்தணர்கள் தோத்திரம் செய்து பாராட்ட;* ***தந்திரத் தலைவர் போற்ற*** - *சேனைத் தலைவர்கள் துதிக்க;* ***தம்பியர் மருங்கு சூழ*** - *பரத இலக்குவ சத்துருக்கனராகிய தம்பிமார்கள் பக்கத்தில் சூழ இருப்ப;* ***சிந்துரப் பவளச் செவ்வாய்த் தெரிவையர் பலாண்டு கூற*** - *செந்நிறமான பவளம் போன்ற சிவந்த வாயை உடைய மகளிர்கள் பல்லாண்டு கூறி வாழ்த்த; (இவ்வாறு)* ***எம்பிரான்*** - *ஸ்ரீராமபிரான்;* ***இந்திரற்கு உவமை ஏய்ப்ப இருந்த காலை*** - *இந்திரன் திருவோலக்க மிருந்தமைக்கு உவமை சொல்லலாம் படி வீற்றிருந்த பொழுது.*

இராமபிரானது திருவோலக்கத்துக்கு இந்திரனது திருவோலக்கத்தை உவமை யாக்கினால் இந்திரனது திருவோலக்கம் இதனினும் சிறந்ததாகிவிடும்; 'உவமை உயர்ந்ததாதலின்' என்று கருதிய கவிச் சக்கரவர்த்தி உவமையாக்கி இதுபோல இந்திரனது திருவோலக்கம் உள்ளது என்று சொல்லி அதனினும் இது மேம்பட்டது என்ற கருத்தைப் பெற வைக்கவே 'இந்திரற்கு உவமை ஏய்ப்ப எம்பிரான் இருந்த' என்றார். இந்நயம் நினையுந்தொறும் இன்பம் பயப்பது என்பது என் குருநாதர் மகாவித்துவான், மயிலம். வே.சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

சுக்ரீவன், வீடணன், குகன் வணங்கல்

10339. **மயிந்தன், மா துமிந்தன், கும்பன், அங்கதன்,**
அனுமன், மாறு இல்
சயம் தரு குமுதக்கண்ணன், சதவலி, குமுதன், தண்
தார்
நயம் தெரி ததிமுகன், கோகசமுகன் முதல நண்ணார்

வியந்து எழும் அறுபத்து ஏழு கோடியாம் வீரரோடும்.

மயிந்தன், மாதுமிந்தன், கும்பன், அங்கதன், அனுமன், மாறுஇல் சயம் தரு குமுதக்கண்ணன், சதவலி, குமுதன், தண்தார் நயம் தெரி ததிமுகன், கோகசமுகன் முதல நண்ணார் வியந்து எழும் - பகைவர்கள் ஆச்சரியப்படும்படியான; **அறுபத்து ஏழு கோடியாம் வீரரோடும்** - வானர சேனைத் தலைவர்கள் அறுபத்தேழு கோடியினர். சுக்கிரீவனுடன் வந்தோர்களுடன்.

10340. **ஏனையர் பிறரும் சுற்ற, எழுபது வெள்ளத்து உற்ற**
வானரரோடும் வெய்யோன் மகன் வந்து வணங்கிச்
சூழ,
தேன் இமிர் அலங்கல் பைந் தார் வீடணக் குரிசில்,
செய்ய
மான வாள் அரக்கரோடு வந்து, அடி வணங்கிச்
சூழ்ந்தான்.

ஏனையர் பிறரும் சுற்ற - எழுபது வெள்ளத்துற்ற வானரரோடும்; **வெய்யோன் மகன்** - சுக்கிரீவன்; **வந்து வணங்கிச் சூழ - தேன் இமிர் அலங்கல் பைந்தார் வீடணக் குரிசில்** - வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற அசையும் பசிய மாலை அணிந்த வீடண நம்பி; **செய்யமான வாள் அரக்கரோடும் வந்து** - சீரிய பெருமை படைத்த கொடிய அரக்கர்களோடும் வந்து; **அடிவணங்கிச் சூழ்ந்தான்** - இராமன் திருவடியை வணங்கிச் சுற்றியிருந்தான்.

10341. **வெற்றி வெஞ் சேனையோடும், வெறிப் பொறிப்**
புலியின் வெவ் வால்
சுற்றுறத் தொடுத்து வீக்கும் அரையினன், சுழலும்
கண்ணன்,
கல் திரள் வயிரத் திண் தோள் கடுந் திறல்
மடங்கல் அன்னான்,

எற்று நீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை, குகன்,
தொழுது சூழ்ந்தான்.

வெறிப் பொறிப் புலியின் வெவ்வால் - நிறம் அமைத்த புள்ளிகளை உடைய புலியின் கொடிய வாலை; **சுற்றுறத் தொடுத்து வீக்கும் அரையினன்** - சுற்றி இழுத்துக் கட்டிய இடுப்பை உடைய; **சுழலும் கண்ணன்** - சுழல்கின்ற கண்களை உடைய; **கல்திரள்**

வயிரத்திண்தோள் - கல்லைப் போல உருண்ட வலிய தோள்களை உடைய; **கடுந்திறல் மடங்கல் அன்னான்** - மிக்க வலிமை படைத்த சிங்கத்தைப் போன்றவனாகிய; **எற்று நீர்க் கங்கை நாவாய்க்கு இறை குகன்** - கரையோடு மோதுகின்ற நீர்ப்பெருக்கினை உடைய கங்கையில் உள்ள மரக்கலங்களுக்குத் தலைவன் ஆகிய குகன்; **வெற்றி வெஞ்சேனையோடும்** - தன்னுடைய வெற்றி பெற்ற கொடிய சேனையோடும்; **தொழுது சூழ்ந்தான்** - இராமனை வணங்கிச் சுற்றி இருந்தான்.

இராமன் அனைவர்க்கும் முகமன் கூறல்

10342. **வள்ளலும் அவர்கள்தம்மேல் வரம்பு இன்றி வளர்ந்த**
காதல்
உள்ளுறப் பிணித்த செய்கை ஒளி முகக் கமலம்
காட்டி,
அள்ளுறத் தழுவினான் போன்று அகம் மகிழ்ந்து,
இனிதின் நோக்கி,
'எள்ளல் இலாத மொய்ம்பீர்! ஈண்டு இனிது
இருத்திர்' என்றான்.

வள்ளலும் - இராமபிரானும்; **அவர்கள் தம்மேல் வரம்பு இன்றி வளர்ந்த காதல்** - அத்துணைவர்களிடத்து அளவுபடாது வளர்ந்த பேரன்பானது; **உள்ளுறப் பிணித்த செய்கை** - தன்மனத்தை இறுகக் கட்டியிருக்கிற பாங்கினை; **ஒளி முகக் கமலம் காட்டி** - ஒளி சிறந்த தனது முகத்தாமரை மூலம் காண்பித்து; **அள்ளுறத் தழுவினான் போன்று அகம் மகிழ்ந்து** - நெஞ்சாரத் தழுவினவனைப் போல மனம் மகிழ்ச்சி அடைந்து; **இனிதின் நோக்கி** - கருணைப் பார்வையால் இனிமையாகப் பார்த்து; **'எள்ளல் இலாத மொய்ம்பீர்** - இகழப் படாத வலிமை படைத்தவர்களே! **ஈண்டு இனிது இருத்திர்** - இங்கே இனிமையாக இருங்கள்; என்றான் -

10343. **நல் நெறி அறிவு சான்றோர், நான்மறைக் கிழவர்,**
மற்றைச்
சொல் நெறி அறிவு நீரார், தோம் அறு புலமைச்

செல்வர்,
பல் நெறிதோறும் தோன்றும் பருணிதர், பண்பின்
கேளிர்,
மன்னவர்க்கு அரசன் பாங்கர், மரபினால்
சுற்றம்ன்னோ.

நல்நெறி அறிவு சான்றோர் - *சாத்திரங்களிற் கூறப்பட்ட நல்ல வழிகளால் ஆகிய அறிவான் அமைந்தவர்கள்;* **நான்மறைக் கிழவர்** - *சதுர் வேத பாரகர்;* **மற்றைச் சொல் நெறி அறிவு நீரார்** - *வேறுபட்ட பல்துறை அறிவிற் சிறந்த தன்மை உடையவர்கள்;* **தோம் அறு புலமைச் செல்வர்** - *குற்றமற்ற புலமையால் உயர்ந்தவர்கள்;* **பல்நெறிதோறும் தோன்றும் பருணிதர்** - *பல்வகைப்பட்ட சாத்திரங்களினும் நுட்ப அறிவு பெற்ற நிபுணர்கள்;* **பண்பின் கேளிர்** - *நற்குணங்களுக்கு உறைவிடம் ஆனவர் (ஆகியோர்);* **மன்னவர்க்கு அரசன் பாங்கர்** - *சக்கரவர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமன் அருகில்;* **மரபினால் சுற்ற** - *அவரவர்க்கு உரிய முறைமைப் படி சுற்றியிருப்ப.*

மன், ஓ - அசைநிலை.

10344. தேம் படு படப்பை மூதூர்த் திருநகர் அயோத்தி
சேர்ந்த
பாம்பு - அணை அமலன்தன்னைப் பழிச்சொடும்
வணக்கம் பேணி,
வாம் புனல் பரவை ஞாலத்து அரசரும் மற்றுளோரும்
ஏம்பல் உற்று இருந்தார்; நொய்தின், இரு மதி
இறந்தது அன்றே.

தேம்பரு படப்பை மூதூர்த் திருநகர் அயோத்தி சேர்ந்த பாம்பணை அமலன் தன்னைப் பழிச்சொடு வணக்கம் பேணி - *தேன் சிந்துகின்ற சோலைகள் சூழ்ந்த பழமையான ஊராகிய அயோத்தி என்னும் திருநகரை வந்தடைந்த ஆதிசேஷ சயனனாகிய பெரிய பெருமாளைத் தோத்திரம் செய்து வணங்கி;* **வாம்புனல் பரவை ஞாலத்து அரசரும் மற்றுளோரும்** - *தரைமேல் வாவுகின்ற நீரை உடைய கடலாற் சூழப் பெற்ற இவ்வுலகத்து அரசர்களும் மற்றும் உள்ளவர்களும்;* **ஏம்பல் உற்று இருந்தார்** - *மகிழ்ச்சி அடைந்து இருந்தார்கள் (இவ்வாறு);* **நொய்தின்** - *இலேசாக;* **இருமதி இறந்தது** - *இரண்டு திங்கள் சென்றது 'பாம்பணை அமலன்' இட்சுவாகு குலதனமாகிய ஸ்ரீரங்கநாதன் என்னும் பெரிய பெருமாளாகும். திருமாலின் அவதாரமாகிய ஸ்ரீராமன் என்றுரைப்பாரும் உளர். அது முன்னும் இப்படலத்துப் பல இடங்களிலும் வந்துள்ளமையின் பெரிய பெருமாள் என்பதே இங்குச் சிறப்புடைத்து. அன்று, ஏ - அசைகள்.*

10345. நெருக்கிய அமரர் எல்லாம் நெடுங் கடற் கிடை நின்று ஏத்த,
பொருக்கென அயோத்தி எய்தி, மற்று அவர் பொருமல் தீர,
வருக்கமோடு அரக்கர் யாரும் மடிதர, வரி வில் கொண்ட
திருக் கிளர் மார்பினான் பின் செய்தது செப்பலுற்றாம்:

நெருக்கிய அமரர் எல்லாம் - ஒன்று திரண்ட தேவர்கள் எல்லாம்; **நெடுங்கடற்கு இடைநின்று ஏத்த** - பெரிய திருப்பாற் கடலின் இடையிலே நின்று துதிக்க; **மற்று அவர் பொருமல் தீர** - துன்புற்ற அவர்களது துயரம் நீங்கும்படி; **பொருக்கென** - விரைவாக; **அயோத்தி எய்தி** - அயோத்தியை அடைந்து; **அரக்கர் யாரும் வருக்கமொடு மடிதர** - அரக்கர்கள் எல்லாம் தம் கூட்டத்தோடு அழிந்து போக; **வரிவில் கொண்ட திருக்கிளர் மார்பினான்** - கட்டமைந்த வில்லைக் கையில் ஏந்திய திருமகள் விளங்கும் மார்பினனாகிய ஸ்ரீராமன்; **பின் செய்தது செப்பலுற்றாம்** - பின்னால் செய்த செயல்களைக் கூறத் தொடங்கினோம். இது கவிக்கூற்று.

இதனை முன்னர் 184 முதல் 203 வரை உள்ள பாலகாண்டப் பாடல்களைப் பொருத்தி அறிந்து கொள்க.

மறையவர் தானம் கொள்ளல்

10346. மறையவர்தங்கட்கு எல்லாம் மணியொடு முத்தும் பொன்னும்,
நிறை வளம் பெருகு பூவும், சுரபியும், நிறைத்து, மேல் மேல்,
'குறை இது; என்று இரந்தோர்க்கு எல்லாம் குறைவு அறக் கொடுத்து, பின்னர்,
அறை கழல் அரசர்தம்மை 'வருக' என அருள, வந்தார்.

(இராமன்) - மறையவர் தங்கட்கு எல்லாம் - அந்தணர்க்கெல்லாம்; **மணியொடு முத்தும் பொன்னும்** -; **நிறைவளம் பெருகு பூவும் சுரபியும்** - நிறைந்த வளந்தரக்கூடிய பூமியும், பசுவும்; **நிறைத்து** - நிறையும்படிக் கொடுத்து; **மேல் மேல்** - மேலும் மேலும்; **'குறை இது' என்று இரந்தோர்க் கெல்லாம் குறைவு அறக் கொடுத்து** - தமக்கு இது வேண்டும் என்று கேட்டவர்களுக்கெல்லாம் அவர்களுடைய குறைவு தீரும்படி வேண்டுமளவு கொடுத்து; **பின்னர்** - பிறகு; **அறை கழல் அரசர்தம்மை** -

ஒலிக்கின்ற வீரக்கழல் அணிந்த அரசர்களை; **'வருக' என அருள** - வருக என்று அழைத்தருள; **வந்தார்** - அவர்களும் வந்தார்கள்.

இராமன் யாவர்க்கும் விடை கொடுத்தல்

10347. அய்யனும் அவர்கள்தம்மை அகம் மகிழ்ந்து, அருளின் நோக்கி,
வய்யகம், சிவிகை, தொங்கல், மா மணி மகுடம், பொன் பூண்,
கொய் உளைப் புரவி, திண் தேர், குஞ்சரம் ஆடை இன்ன
மெய் உறக் கொடுத்த பின்னர், கொடுத்தனன் விடையும் மன்னோ.

அய்யனும் - இராமனும்; அவர்கள் தம்மை - அரசர்களை; **அகம் மகிழ்ந்து அருளின் நோக்கி** - மனமகிழ்ச்சியுற்று அருளோடு பார்த்து; **வையகம், சிவிகை, தொங்கல், மாமணி மகுடம், பொன்பூண், கொய் உளைப் புரவி, திண்தேர், குஞ்சரம், ஆடை இன்ன -; மெய் உறக் கொடுத்த பின்னர்** - நன்றாக கொடுத்த பிறகு; **விடையும் கொடுத்தனன்** - அவர்கள் தம்மூர் செல்ல விடை ஈந்து அனுப்பினான்.

மன், ஓ - அசைகள், வையகம் - எதுகை நோக்கி போலியாய் 'வய்யகம்' ஆயிற்று. தொங்கல் - மாலை. குஞ்சரம் - யானை. இவர்கள் முடிசூட்டுவிழாக் காண வந்தவர்கள்.

10348. சம்பரன்தன்னை வென்ற தயரதன் ஈன்ற காலத்து
உம்பர்தம் பெருமான் ஈந்த ஒளி மணிக் கடகத்தோடும்,
கொம்புடை மலையும், தேரும், குரகதக் குழுவும், தூசும்,-
அம்பரம்தன்னை நீத்தான் - அலரி காதலனுக்கு ஈந்தான்.

அம்பரம் தன்னை நீத்தான் - திருப்பாற்கடலைத் துறந்து அயோத்தியில் அவதரித்த இராமபிரான்; **சம்பரன்தன்னை வென்ற தயரதன்** - இந்திரன் பகையாகிய சம்பரனை வென்ற தயரதசக்கரவர்த்தி; **ஈன்ற காலத்து** - தன்னைப் பெற்றெடுத்த பொழுது; **உம்பர்தம் பெருமான் ஈந்த ஒளிமணிக் கடகத்தோடும்** - தேவர் தலைவனாகிய இந்திரன் தனக்குக் கொடுத்த ஒளிபடைத்த மணிகள் அழுத்திய கடகத்தோடும்; **கொம்புடைமலையும்** - யானைகளும்; **தேரும் -; குருகதக் குழுவும்** - குதிரைக்

*கூட்டமும்; **தூசும்** - பட்டாடையும் (ஆகியவற்றை); **அலரி** - சூரியனது; **காதலனுக்கு** - மகனாகிய சுக்கிரீவனுக்கு; **ஈந்தான்** -.*

10349. அங்கதம் இலாத கொற்றத்து அண்ணலும், அகிலம் எல்லாம்
அங்கதன் என்னும் நாமம் அழகுறத் திருத்துமாபோல்,
அங்கதம் கன்னல் தோளாற்கு அயன் கொடுத்ததனை ஈந்தான்;
அங்கு அதன் பெருமை மண்மேல் ஆர் அறிந்து அறையகிற்பார்?

***அங்கதம் இலாத கொற்றத்து அண்ணலும்** - பழிப்பில்லாத வெற்றியை உடைய இராகவனும்; **அகிலம் எல்லாம்** - இந்த உலகம் முழுவதும்; **அங்கதன் என்னும் நாமம்** - அங்கதன் என்ற அவனுடைய பெயரை; **அழகுறத் திருத்துமா போல்** - அழகு பொருந்த வழங்கச் செய்யுமாறு போல; **அங்கதம்** - தோள் வளையை; **கல்நல் தோளாற்கு அயன் கொடுத்ததனை** - கல்போன்ற நல்ல தோளை உடைய இட்சுவாகு மன்னனுக்கு பிரமன் கொடுத்ததாகிய அதனை; **ஈந்தான்** - (அங்கதனுக்கு) கொடுத்தான்; **அங்கு அதன் பெருமை மண்மேல் ஆர் அறிந்து அறையகிற்பார்?** - அந்தத் தோள்வளையின் பெருமையை இந்நிலவுலகில் யாரால் அறிந்து சொல்ல முடியும்.*

10350. பின்னரும், அவனுக்கு ஐயன் பெரு விலை ஆரத்தோடும்
மன்னும் நுண் தூசும், மாவும், மதமலைக்கு அரசும்; ஈயா,
'உன்னை நீ அன்றி, இந்த உலகினில் ஒப்பு இலாதாய்!
மன்னுக, கதிரோன் மைந்தன்தன்னொடும் மருவி' என்றான்.

***ஐயன்** - இராமன்; **அவனுக்கு** - அங்கதனுக்கு; **பின்னரும்** - மேலும்; **பெருவிலை ஆரத்தோடும்** - மிக்க விலை உடைய முத்துமாலையோடும்; **மன்னும் நுண் தூசும்** - நிலைபெற்ற நுண்ணிய பட்டாடையும்; **மாவும்** - குதிரையும்; **மதமலைக்கு அரசும்** - யானையும்; **ஈயா** - அளித்து; **'உன்னை நீ அன்றி இந்த உலகினில் ஒப்பு இலாதாய்!** - உனக்கு நீயே அல்லாமல் இந்த உலகில் வேறு உவமை சொல்ல முடியாமல் சிறந்தவனே! **கதிரோன் மைந்தன் தன்னொடும் மருவி மன்னுக** - சுக்கிரீவனோடும் பொருந்தி வாழ்க; **என்றான்** -.*

*10351. **மாருதிதன்னை ஐயன் மகிழ்ந்து, இனிது அருளின் நோக்கி,***
'ஆர் உதவிடுதற்கு ஒத்தார், நீ அலால்? அன்று செய்த
பேர் உதவிக்கு யான் செய் செயல் பிறிது இல்லை; பைம் பூண்
போர் உதவிய திண் தோளாய்! பொருந்துறப் புல்லுக!' என்றான்.

ஐயன் மாருதி தன்னை மகிழ்ந்து இனிது அருளின் நோக்கி - இராமன் அனுமனை மகிழ்ச்சியோடு இனிமையாக அருட் பார்வை பார்த்து; ***'பைம்பூண் போர் உதவிய திண்தோளாய்!*** - பசிய பூண் அணிந்த போர்க்குத் தகுதியாகிய வலிய தோளை உடையவனே! ***நீ அலால் ஆர் உதவிடுதற்கு ஒத்தார்?*** - நீ அல்லாமல் வேறு யார் உதவி செய்வதற்கு ஏற்றவர்கள் உளர்; ***அன்று செய்த பேர் உதவிக்கு யான் செய் செயல் பிறிது இல்லை*** - அன்று இராவணயுத்தத்தின் போது நீ ஆற்றிய பெரிய உதவிகளுக்கு நான் செய்யக்கூடிய கைம்மாறாகிய செயல் வேறு எதுவும் இல்லை; ***'பொருந்துறப் புல்லுக'*** - என்னை நன்கு தழுவிக் கொள்வாயாக, இதுவன்றி வேறு கைம்மாறு இல்லை; ***என்றான்*** -.

அனுமனை 'என்னைத் தழுவிக் கொள்க' என்று இராமன் கூறவே இராமன் தழுவப்பட்டவன் ஆகிறான். தழுவுகின்றவன் உயர்ந்தோன் என்னும் முறைப்படி இராமன் இப்படிக் கூறியதனால் அநுமனைத் தன்னினும் உயர்ந்தவனாக ஆக்கினான்; தனக்குக் கைம்மாறு கருதாமல் உதவி செய்தவர்களைத் தன்னினும் உயர்ந்தோராக ஆக்கிவிடுதல் இராமனது பண்பு நலம் ஆகும் என்பது திருச்சி பேராசிரியர் இரா. இராதகிருஷ்ணன் அவர்கள் வழங்கிய நயவுரை.

"போர் உதவிய திண் தோளால் பொருந்துறப் புல்லுக" என்பது மேடை ஏறிய பாடம். இனி மாருதியைத் தழுவிக் கொள்ளச் சொல்லவே அவனுக்குள் இவன் உடம்பு அடங்கியதாகும். எனவே அனுமனுக்குத் தன்னுடம்பையே கொடுத்தான் ஆயிற்று. அசோகவனத்தில் 'இராம' நாமம் சொல்லி பிராட்டியைக் கொடுத்தான். இராவண வதத்தில் இருமுறை இளைய பெருமாளையும் ஒருமுறை பெரிய பெருமானையும் மீட்டுக் கொடுத்து 'நின்னின் தோன்றினோம்' (கம்ப.8812) என்று சொல்ல வைத்தான். எரி வீழ்ந்து இறந்து புக எண்ணிய பரதனைக் காத்து உயிர் கொடுத்து நிறுத்தினான். இங்ஙனம் நால்வர் உடம்பையும் நிறுத்திய அவனுக்குத் தன் திருமேனியைக் கொடுக்கவே எல்லாம் கொடுத்ததாக ஆகும் என்று கருதித் தழுவிக் கொள்ளச் சொன்னான் ஆகும்; அவன் திருமேனி சகலமும் ஆய் இருப்பதன்றோ ஆதலின் அவன் திருமேனி அநுமனுக்கு எல்லாம் கொடுத்ததாக ஆயிற்று என்பது என் குருநாதர் மகாவித்துவான் மயிலம் வே. சிவசுப்பிரமணியன் அவர்கள் கருத்து.

10352. ***என்றலும், வணங்கி நாணி, வாய் புதைத்து, இலங்கு தானை***
முன்தலை ஒதுக்கி நின்ற மொய்ம்பனை முழுதும் நோக்கி,
பொன் திணி வயிரப் பைம் பூண் ஆரமும், புனை மென் தூசும்,
வன் திறல் கயமும், மாவும், வழங்கினன், வயங்கு

சீரான்.

வயங்கு சீரான் - *விளங்கிய புகழை உடைய இராமன்;* ***என்றலும்*** - *இவ்வாறு கூறுதலும்;* ***வணங்கி, நாணி, வாய் புதைத்து, இலங்கு தானை முன்தலை ஒதுக்கி நின்ற மொய்ம்பனை*** - *பணிந்து நாண்முற்று வாயைக் கையால புதைத்துக் கொண்டு விளங்கிய வேட்டி முகப்பினை அடக்கிக் கொண்டு நின்ற வலியோனாகிய அனுமனை;* ***முழுதும் நோக்கி*** - *நன்றாகப் பார்த்து;* ***பொன் திணி வயிரப் பைம்பூண் ஆரமும்*** - *பொன் திணித்துச் செய்யப் பெற்ற பசிய பூணும் முத்துவடமும்;* ***புனை மென் தூசும்*** - *அணிதற்குரிய மெல்லிய பட்டாடையும்;* ***வன்திறல் கயமும்*** - *வலிமிக்க யானையும்;* ***மாவும்*** - *குதிரையும்;* ***வழங்கினன்*** - *ஈந்தான்.*

தானை மடக்கலும் வாய்புதைத்தலும் அடக்கம் என்னும் மெய்ப்பாட்டின் அடையாளம் ஆகும்.

10353. ***பூ மலர்த் தவிசை நீத்து, பொன் மதில் மிதிலை பூத்த***
தேமொழித் திருவை ஐயன் திருவருள் முகத்து நோக்க,
பா மறைக் கிழத்தி ஈந்த பரு முத்த மாலை கைக் கொண்டு
ஏமுறக் கொடுத்தான், அந்நாள், இடர் அறிந்து உதவினாற்கே.

ஐயன் - *இராமன்;* ***பூ மலர்த் தலிசை நீத்து*** - *தாமரை மலராகிய பீடத்தை வெறுத்து;* ***பொன் மதில் மிதிலை பூத்த தேமொழித் திருவை*** - *பொன்னாற் செய்த மதில் சூழ்ந்த மிதிலையில் தோன்றிய தேன் போலும் மொழியுடைய திருமகளாகிய சீதையை;* ***திருவருள் முகத்து நோக்க*** - *திருவருளோடு கூடிய முகத்தால் பார்க்க; (அவள்)* ***அந்நாள் இடர் அறிந்து உதவினாற்கு*** - *அசோக வனத்தில் தன் துன்பமறிந்து உதவிய அனுமனுக்கு;* ***பாமறைக் கிழத்தி ஈந்த பருமுத்தமாலை கைக்கொண்டு ஏமுறக் கொடுத்தாள்*** - *பரவிய வேதத்தலைவியாகிய சரஸ்வதி தேவி தனக்களித்த முத்து மாலை ஒன்றைக் கையிற் கொண்டு இன்பமுறக் கொடுத்தாள். ஏ - அசை.*

10354. **சந்திரற்கு உவமை சான்ற, தாரகைக் குழுவை வென்ற,**
இந்திரற்கு ஏய்ந்ததாகும் என்னும் முத்தாரத்தோடு
கந்து அடு களிறு, வாசி, தூசு, அணிகலன்கள், மற்றும்
உந்தினன், எண்கின் வேந்தற்கு - உலகம் முந்து உதவினானே.

உலகம் முந்து உதவினான் - உலகத்தை முற்காலத்துப் பிரமனால் தந்தருளிய திருமாலின் அவதாரமான இராமன்; **சந்திரற்கு உவமை சான்ற** - நிலவுக்கு உவமையாகச் சொல்லப்படக் கூடிய; **தாரகைக் குழுவை வென்ற** - நட்சத்திரக் கூட்டங்களை வென்ற; **இந்திரற்கு ஏய்ந்த தாகும் என்னும் முத்தாரத்தோடு** - இந்திரன் அணிதற்குப் பொருந்தியதாகும் என்று சொல்லப்படும் முத்து மாலையோடு; **கந்து அடுகளிறு, வாசி, தூசு, அணிகலன்கள், மற்றும்** - கட்டுத்தறியை அழிக்கும் யானை, குதிரை, பட்டாடை, ஆபரணங்கள், ஏனைய பிறவும்; **எண்கின் வேந்தற்கு உந்தினன்** - கரடிக் கூட்டத்தின் தலைவனான சாம்பனுக்குத் தந்தான்.

10355. **நவ மணிக் காழும், முத்தும், மாலையும், நலம் கொள் தூசும்,**
உவமை மற்று இலாத பொன் பூண் உலப்பு இல பிறவும், ஒண் தார்க்
கவன வெம் பரியும், வேகக் கதமலைக்கு அரசும், காதல்
பவனனுக்கு இனிய நண்பன் பயந்தெடுத்தவனுக்கு ஈந்தான்.

காதல் பவனனுக்கு இனிய நண்பன் பயந்து எடுத்தவனுக்கு - அன்பால் காற்றுக்கு இனிய நண்பனாகிய அக்கினி தேவன் மகனாகிய நீலன் என்னும் வானர சேனைத் தலைவனுக்கு; **நவமணிக் காழும்** - நவமணிகளால் ஆகிய வடமும்; **முத்தும் மாலையும் நலங்கொள் தூசும் உவமை மற்று இலாத பொன் பூண் உலப்பு இல பிறவும் - ; ஒண்தார்க் கவன வெம் புரியும் வேகக் கதமலைக்கு அரசும் - ; ஈந்தான்** - கொடுத்தான்.

தார் - கிண்கிணி மாலை, கவனம் - வேகம். கதமலை - சீற்றமுடைய மலை போன்ற யானை.

10356. **பத வலிச் சதங்கைப் பைந் தார்ப் பாய் பரி, பணைத் திண் கோட்டு**
மதவலிச் சைலம், பொன் பூண், மா மணிக்கோவை, மற்றும்

உதவலின் தகைவ அன்றி, இல்லன உள்ள எல்லாம்
சதவலிதனக்குத் தந்தான் - சதுமுகத்தவனைத்
தந்தான்.

சதுமுகத் தவனைத் தந்தான் - நான்முகனைப் பெற்றவனாகிய திருமாலாகிய இராமன்; ***சதவலி தனக்கு*** - சதவலி என்னும் பெயருடைய வானர சேனைத் தலைவனுக்கு; ***பதவலிச் சதங்கைப் பைந்தார் பாய்பரி*** - வலிமையான பதத்திலே சதங்கை அணிந்த பசிய கிண்கிணி மாலையுடைய பாயும் குதிரை; **பணைத்தின் கோட்டு மதவலிச் சைலம்** - பருத்த வலிய தந்தங்களை உடைய மதமிக்க மலையாகிய யானை; **பொன் பூண், மாமணிக் கோவை மற்றும் உதவலின் தகைவ இன்றி இல்லன** - கொடுப்பதற்குத் தடை ஏதும் இல்லாமல்; **உள்ள எல்லாம்** - உள்ள எல்லாவற்றையும்; **தந்தான்** -.

10357. ***'பேச அரிது ஒருவர்க்கேயும் பெரு விலை; இதனுக்கு***
ஈதுக்
கோ, சரி இலது' என்று எண்ணும் ஒளி மணிப்
பூணும், தூசும்,
மூசு அரிக்கு உவமை மும்மை மும்மதக் களிறும்,
மாவும்,
கேசரிதனக்குத் தந்தான் - கிளர் மணி முழவுத்
தோளான்.

கிளர் மணி முழவுத் தோளான் - மிக்குவிளங்கும் அழகிய முழவு போன்ற தோள் உடைய இராமன்; **கேசரி தனக்கு** - அனுமன் தந்தையாகிய கேசரிக்கு; **பெருவிலை ஒருவர்க்கேயும் இதனுக்குப் பேச அரிது** - மிக்க விலையை ஒருவராலும் இதனுக்குப் பேச முடியாது; **ஈதுக்கோ சரி இலது** - இதற்கொப்பான பொருள் இல்லை; **என்று எண்ணும் ஒளி மணிப் பூணும் தூசும்** - என்று மதிப்பிடப்படும் ஒளி படைத்த மணி ஆபரணமும் பட்டாடையும்; **மூசு அரிக்கு மும்மை உவமை மும்மதக் களிறும்** உலகெங்கும் பரவும் வடவைத் தீக்கு மூன்று மடங்கு உவமையாகக் கூடிய மும்மத யானையும்; **மாவும்** - குதிரையும்; **தந்தான்** -

10358. ***வளன் அணி கலனும் தூசும், மா மதக் களிறும்,***
மாவும்,
நளனொடு குமுதன், தாரன், நவை அறு பனசன்,
மற்றோர்
உளம் மகிழ்வு எய்தும் வண்ணம் உலப்பில பிறவும்
ஈந்தான் -

களன் அமர் கமல வேலிக் கோசலக் காவலோனே.

களன் அமர் கமல வேலிக் கோசலக் காவலோன் - *நெற்களங்கள் நிரம்பியுள்ள தாமரைப் பூ வேலியை உடைய கோசல நாட்டரசனாய இராமன்;* ***நளனொடு குமுதன், தாரன், நவை அறு பனசன், மற்றோர் உளம் மகிழ்வு எய்தும் வண்ணம் - ; வளன் அணி கலனும் தூசும் மாமதக் களிறும் மாவும்*** - *உலப்பில பிறவும்* - *கணக்கில்லாத மற்றைப் பொருள்களையும்;* ***ஈந்தான்*** -.

10359. அவ் வகை அறு பத்து ஏழு கோடியாம் அரியின் வேந்தர்க்கு
எவ் வகைத் திறனும் நல்கி, இனியன பிறவும் கூறி,
பவ்வம் ஒத்து உலகில் பல்கும் எழுபது வெள்ளம் பார்மேல்
கவ்வை அற்று இனிது வாழக் கொடுத்தனன், கடைக் கண் நோக்கம்.

(இராமன்) ***அவ்வகை*** - *அவ்வாறு; அறுபத்து ஏழு கோடியாம்* ***அரியின் வேந்தர்க்கு*** - *அறுபத்தேழு கோடி என்னும் கணக்கினை உடைய குரங்கு அரசர்களுக்கு;* ***எவ்வகைத் திறனும் நல்கி*** - *எல்லாவகைப் பட்ட பொருளும் கொடுத்து;* ***இனியன பிறவும் கூறி*** - *பிரிய வசனங்களையும் சொல்லி;* ***பவ்வம் ஒத்து உலகில் பல்கும் எழுபது வெள்ளம்*** - *கடல் நீரைப் போல வற்றாது உலகில் பெருகும் எழுபது வெள்ளம் குரங்குகள்;* ***பார்மேல்*** - *உலகில்;* ***கவ்வை அற்று இனிது வாழ*** - *துன்பமின்றி; நன்றாக வாழும்படி;* ***கடைக்கண் நோக்கம்*** - *தனது கடைக்கண் பார்வையாகிய திருவருளைக:* ***கொடுத்தனன்*** - *கொடுத்தான்.*

10360. மின்னை ஏர் மௌலிச் செங் கண் வீடணப் புலவர் கோமான் -
தன்னையே இனிது நோக்கி, 'சராசரம் சுமந்த சால்பின்
நின்னையே ஒப்பார் நின்னை அலது இலர், உளரேல்; ஐய!
பொன்னையே இரும்பு நேரும்ஆயினும் பொரு அன்று' என்றான்.

(இராமன்) - மின்னை ஏர் மௌலிச் செங்கண் வீடணப் புலவர் கோமான் தன்னையே இனிது நோக்கி - *மின்னலை ஒத்த கிரீடத்தை அணிந்த சிவந்த கண்களை உடைய வீடணன் என்னும் அறிஞர்க்கரசனை அன்பொழுகப் பார்த்து;* ***'ஐய! சராசரம் சுமந்த சால்பின்*** - *ஐயனே! உலகமுழுதும் தாங்கிய சான்றாண்மையை*

உடைய; **நின்னையே ஒப்பார் நின்னை அலது இலர்** - உன்னைப் போன்றவர்கள் நீயே அல்லாமல் வேறு யாரும் இலர்; **உளரேல்** - அப்படி இருப்பதாகக் கூறினால் (அது எவ்வாறாகும் எனின்); **பொன்னையே இரும்பு நேரும் ஆயினும் பொரு அன்று என்றான்** - பொன்னை ஒருகாலத்து இரும்பு ஒத்துவிடும் ஆனாலும் உனக்கு ஒப்பல்ல என்றான்.

10361. என்று உரைத்து, அமரர் ஈந்த எரி மணிக்
கடகத்தோடு
வன் திறல் களிறும், தேரும், வாசியும், மணிப்
பொன் பூணும்,
பொன் திணி தூசும், வாசக் கலவையும், புது மென்
சாந்தும்,
நன்று உற, அவனுக்கு ஈந்தான் - நாகணைத்
துயிலைத் தீர்ந்தான்.

நாகணைத் துயிலை தீர்ந்தான் - பாம்பணைத் துயிலை நீங்கி அவதரித்த இராமன்; **என்று உரைத்து** - என்று வீடணனைப் பாராட்டிக் கூறி; **அவனுக்கு** - அந்த வீடணனுக்கு; **நன்று உற** - நன்மை பொருந்த; **அமரர் ஈந்த எரிமணிக் கடகத்தோடு** - தேவர்கள் கொடுத்த ஒளிவீசும் மணிகள் அழுத்திய கடகத்தோடு; **வன்திறல் களிறும் தேரும் வாசியும் மணிப்பொன் பூணும் பொன்திணி தூசும் வாசக் கலவையும் புதுமென் சாந்தும் -; ஈந்தான்** -.

10362. சிருங்கபேரம்அது என்று ஓதும் செழு நகருக்கு
இறையை நோக்கி,
'மருங்கு இனி உரைப்பது என்னோ, மறு அறு
துணைவற்கு?' என்னா,
கருங் கைம் மாக் களிறும், மாவும், கனகமும், தூசும்,
பூணும்,
ஒருங்குற உதவி, பின்னர் உதவினன் விடையும்
மன்னோ.

(இராமன்) **சிருங்க பேரம் அது என்று ஓதும் செழுநகர்க்கு இறையை நோக்கி** - குகனைப் பார்த்து; 'மறு அறு துணைவற்கு மருங்கு இனி உரைப்பது என்னோ?'; **என்னா** - குற்றமற்ற சகோதரனாய உனக்கு இப்போது சொல்ல வேண்டியது யாது உள்ளது என்று சொல்லி; **கருங்கை மாக்களிறும் மாவும் கனகமும் தூசும் பூணும் -; ஒருங்குற உதவி** - சேரக் கொடுத்து; **பின்னர் விடையும் உதவினன்** - பிறகு ஊர் செல்ல உத்தரவும் கொடுத்தான். மன், ஓ - அசைகள்.

10363. ***அனுமனை, வாலி, சேயை, சாம்பனை, அருக்கன் தந்த***
கனை கழல் காலினானை, கருணை அம் கடலும் நோக்கி,
'நினைவதற்கு அரிது நும்மைப் பிரிக என்றல்; நீவிர் வைப்பும்
எனது; அது காவற்கு இன்று என் ஏவலின் ஏகும்' என்றான்.

கருணை அம்கடலும் - அருட்கடலாய் விளங்கும் இராமபிரானும்; **அனுமனை வாலிசேயை சாம்பனை அருக்கன் தந்த கனைகழல் காலினானை; நோக்கி** - பார்த்து; **'நும்மை பிரிக என்றல் நினைவதற்கு அரிது** - உங்களைப் பிரிந்து செல்க என்று கூறுதல் கூற நினைப்பதற்கே முடியாத செயல் ஆகும் (ஆனாலும்); **நீவிர் வைப்பும் எனது** - உங்கள் நாடுகளும் தற்போது என்னுடையதே அல்லவா (ஆதலின்); **அது காவற்கு** - அந் நாடுகளைக் காப்பதற்கு; **இன்று என் ஏவலின் ஏகும்** - இன்று என் கட்டளையை மேற்கொண்டு செல்லுங்கள்; **என்றான்** -.

10364. ***இலங்கை வேந்தனுக்கும் இவ்வாறு இனியன யாவும் கூறி,***
அலங்கல் வேல் மதுகை அண்ணல் விடைகொடுத்தருளலோடும்,
நலம் கொள் பேர் உணர்வின் மிக்கோர், நலன் உறும் நெஞ்சர், பின்னர்க்
கலங்கலர், 'ஏய செய்தல் கடன்' எனக் கருதிச் சூழ்ந்தார்.

இலங்கை வேந்தனுக்கும் - வீடணனுக்கும்; **இனியன யாவும் இவ்வாறு கூறி** - பிரிய வார்த்தைகளை இவ்வாறே சொல்லி; **அலங்கல் வேல் மதுகை அண்ணல்** - மாலையணிந்த வேலினையுடைய; வலிமிக்க இராமபிரான்; **விடை கொடுத்தருளலோடும்** - உத்திரவு கொடுத்துப் புறப்படச் சொல்லிய அளவில்; **நலம்கொள் பேருணர்வின் மிக்கோர்** - நன்மை கொண்ட மெய்யுணர்வால் சிறந்த அவர்கள்; **நலன் உறும் நெஞ்சர்** - ஆறுதல் அடைந்த மனம் உடையராய்; **பின்னர்க் கலங்கலர்** - பிறகு தடுமாற்றம் அடையாதவராய்; **'ஏய செய்தல் கடன்'** - இராமபிரான் ஏவிய பணியைச் செய்தல் தமக்குரிய கடமை; **எனக் கருதிச் சூழ்ந்தார்** - என்று கருதிப் புறப்பட முடிவு செய்தார்கள்.

10365. **பரதனை, இளைய கோவை, சத்துருக்கனனை, பண்பு ஆர்**
விரத மா தவனை, தாயர் மூவரை, மிதிலைப் பொன்னை,
வரதனை, வலம்கொண்டு ஏத்தி, வணங்கினர் விடையும் கொண்டே,
சரத மா நெறியும் வல்லோர் தத்தம பதியைச் சார்ந்தார்.

சரதமா நெறியும் வல்லோர் - என்றும் நிச்சயமான பரமபத நெறிக்கும் வல்லோராகிய அவர்கள்; ***பரதனை இளைய கோவை சத்துருக்கனனை பண்பு ஆர் விரத மாதவனை தாயர் மூவரை மிதிலைப் பொன்னை வரதனை*** - வலம் கொண்டு ஏத்தி - சுற்றி வந்து தோத்தரித்து; ***வணங்கினர் விடையும் கொண்டு*** - வணங்கி விடை பெற்று; ***தத்தம பதியைச் சார்ந்தார்*** - தங்கள் தங்கள் நகரங்களை அடைந்தார்கள்.

இராமனை முதலாகக் கொண்டு பரதனைச் சந்தித்த அவர்கள் விடைபெறும் போது பரதனை முதலாக இராமனாகிய வரதனை இறுதியாக வலம் கொண்டு ஏத்திச் சென்றதாகக் கூறியது ஓர் நயம். தத்தமபதி - சிருங்க பேரம், கிட்கிந்தை, இலங்கை என்று அவரவர் நகரம்.

10366. **குகனைத் தன் பதியின் உய்த்து, குன்றினை வலம் செய் தேரோன்**
மகனைத் தன் புரத்தில் விட்டு, வாள் எயிற்று அரக்கர் சூழ,
ககனத்தின்மிசையே ஏகி, கனை கடல் இலங்கை புக்கான், -
அகன் உற்ற காதல் அண்ணல், அலங்கல் வீடணன், சென்று, அன்றே.

அகன் உற்ற காதல் அண்ணல் அலங்கல் வீடணன் - நெஞ்சார்ந்த அன்புடைய பெரியோனாகிய மாலை அணிந்த வீடணன்; ***வாள் எயிற்று அரக்கர் சூழ*** - கூரிய பல்லினை உடைய அரக்கர்கள் தன்னைச் சுற்ற; ***ககனத்தின் மிசையே ஏகி*** - (புட்பக விமானத்தில் அனைவரையும் அழைத்துக் கொண்டு; ***ஆகாய வழியாகச் சென்று. குகனைத் தன் பதியின் உய்த்து*** - குகனை அவன் நகராகிய சிருங்க பேரத்தில் கொண்டு விட்டு; ***குன்றினை வலம் செய் தேரோன் மகனை*** - மகாமேரு மலையைச் சுற்றி வரும் தேரினையுடைய சூரியன் மகனாகிய சுக்கிரீவனை; ***தன்புரத்தில் விட்டு*** - அவன் நகராகிய கிட்கிந்தையில் கொண்டுவிட்டு; ***அன்றே சென்று*** - அன்றைக்கே போய்; ***இலங்கை புக்கான்*** - இலங்காபுரியைச் சென்றடைந்தான்.

'சென்று புக்கான்' என இயைத்து, அன்றே அசை எனினும் ஆம்.

இராமன் இனிது அரசாட்சி நடத்தல்

***10367.** அய்யனும் அவரை நீக்கி, அருள் செறி துணைவரோடும்*
வய்யகம் முழுதும் செங்கோல் மனு நெறி முறையில் செல்ல,
செய்ய மா மகளும் மற்றச் செகதல மகளும் சற்றும்
நய்யுமாறு இன்றிக் காத்தான், நானிலப் பொறைகள் தீர்த்தே.

அய்யனும் - இராமபிரானும்; **அவரை நீக்கி** - அவர்களை அனுப்பிய பிறகு; **அருள் செறி துணைவரோடும்** - தன்னருள் நிரம்பிய பரத இலக்குவ சத்துருக்கனர்களோடும் கூடி; **வய்யகம் முழுதும்** - உலகம் முழுவதும்; **செங்கோல் மனு நெறி முறையில் செல்ல** - தன் அரசாட்சியாகிய செங்கோல் நீதி நெறிமுறைப்படி நடவா நிற்ப; **செய்ய மாமகளும்** - திருமகளும்; **மற்றச் செகதல மகளும்** - பூமகளும்; **சற்றும் நையுமாறு இன்று** - சிறிதும் வருத்தமுறாமல்; **நானிலப் பொறைகள் தீர்த்து** -பூமியின் சுமைகளை நீக்கி, காத்தான் -

திருமகளுக்கு வருத்தம் தீயோரைச் சார்தல். பூமகளுக்கு வருத்தம் பிணி பகை மிகுதல் - நிலப் பொறை தீர்த்தல் - வசீகரமும் வளமும் மிகப் பெற மழை அளவுபடப் பெறுதலாகும். இராம ராஜ்யம் இவ்வாறு இருந்தது என்றதாம்.

***10368.** உம்பரோடு இம்பர்காறும், உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும்,*
'எம் பெருமான்!' என்று ஏத்தி, இறைஞ்சி நின்று, ஏவல் செய்ய,
தம்பியரோடும், தானும், தருமமும், தரணி காத்தான் -
அம்பரத்து அனந்தர் நீங்கி, அயோத்தியில் வந்த வள்ளல்.

அம்பரத்து - திருப்பாற்கடலில்; **அனந்தர் நீங்கி** - அறிதுயிலிலிருந்து விலகி; **அயோத்தியில் வந்த வள்ளல்** - அயோத்தியில் ஸ்ரீராமனாக அவதரித்து பலர்க்கும் அருள் செய்த இராமபிரான்; **உம்பரோடு இம்பர் காறும்** - தேவர் முதல் மக்கள் வரை; **உலகம் ஓர் ஏழும் ஏழும்** - பதினான்கு உலகங்களும்; **'எம்பெருமான்' என்று ஏத்தி** - எம்பெருமான் என்று துதித்து; **இறைஞ்சி நின்று ஏவல் செய்ய** - வணங்கி நின்று தன் கட்டளையை நிறைவேற்ற; **தம்பியரோடும் தானும் தருமமும்** -

தம்பியர்களோடும் தானும் அறக்கடவுளும் ஒன்றாக நின்று; **தரணி காத்தான்** - இந்த உலகம் முழுவதையும் பாதுகாத்தான்.

மிகைப் பாடல்கள்

28. இராவணன் சோகப் படலம்

902. தொழும்பு செய்து உளர் ஆம் தேவர் துயரினர்
போலத் தாமும்
பழங்கண் உற்று, உடைய வேந்தன் இணை அடி
விடாது பற்றி,
உளம் களிப்புறுவோர் ஓயாது அழுதனர்; மைந்தன்
ஆவி
இழந்தனன் என்னக் கேட்டு, ஆங்கு, இடி உறும்
அரவை ஒத்தாள். (43-1)

903. உம்பரின் உலவும் தெய்வ உருப்பசி முதல் ஆய ஐம்பது கோடி தெய்வத் தாதியர் அழுது சூழ்ந்தார்; தும்பியின் இனத்தை எல்லாம் தொலைத்திடும்
குருளை மாய,
கம்பம் உற்று, அரியின் பேடு கலங்கியது என்னச்
சோர்ந்தாள். (43-2)

904. பத்து எனும் திசையும் வென்று, கயிலையில் பரனை
எய்தி,
அத் தலை அமர் செய்து, ஆற்றான்; அவன் இடத்து
உமை அன்பால் தன்
கைத்தலக் கிளி நிற்கு ஈய, கவர்ந்து எனக்கு
அளித்து நின்ற
வித்தகக் களிறே! இன்னும் வேண்டினேன்,
எழுந்திராயே! (50-1)

905. 'மஞ்சு அன மேனி வள்ளல் வளரும் நாள், மன்னர்
தோள் சேர்
நஞ்சு அன விழியால் அன்றி, நகை மணிப் புதல்வர்,
நல்லோர், செஞ் சிலை மலரால் கோலித் திரிந்தவா என்னில்,
செல்லும்,
வெஞ் சமர் இன்னும் காண வல்லனோ விதி
இலாதேன்!' (52-1)

29. படைக் காட்சிப் படலம்

906. தொல்லை சேர் அண்ட கோடித் தொகையில் மற்று

அரக்கர் சேனை
இல்லையால் எவரும்; இன்னே எய்திய இலங்கை
என்னும்
மல்லல் மா நகரும் போதா; வான் முதல் திசைகள்
பத்தின்
எல்லை உற்றளவும் நின்று, அங்கு எழுந்தது, சேனை
வெள்ளம். *(2-1)*

907. மேய சக்கரப் பொருப்பிடை மேவிய திறலோர், ஆயிரத் தொகை பெருந் தலை உடையவர், அடங்கா மாயை கற்றவர், வரத்தினர், வலியினர், மறப் போர்த் தீயர், இத் திசை வரும் படை அரக்கர் - திண்
திறலோய்! *(22-1)*

908. சீறு கோள் அரி முகத்தினர்; திறற் புலி முகத்து
ஐஞ் -
ஞூறு வான் தலை உடையவர்; நூற்றிதழ்க் கமலத்து ஏறுவான் தரும் வரத்தினர்; ஏழ் பிலத்து உறைவோர், ஈறு இலாத பல் அரக்கர்; மற்று எவரினும் வலியோர்.
(25-1)

909. சாலும் மா பெருந் தலைவர்கள் தயங்கு எரி நுதற்
கண்
சூலபாணிதன் வரத்தினர், தொகுத்த பல் கோடி மேலையாம் அண்டத்து உறைபவர், இவர் பண்டு
விறலால்
கோல வேலுடைக் குமரனைக் கொடுஞ் சமர்
துரந்தோர். *(27-1)*

910. ஆதி அம் படைத் தலைவர்கள், வெள்ளம் நூறு; அடு
போர்
மோது வீரர், மற்று ஆயிர வெள்ளம்; மொய்
மனத்தோர்
'காது வெங் கொலைக் கரி, பரி, கடுந் திறல்
காலாள்,
ஓது வெள்ளம் மற்று உலப்பு இல கோடி' என்று
உரைப்பார். *(30-1)*

911. அன்னது அன்றியும், ஆழி நீர்க்கு அப் புறத்து
உலகில்,
துன்னுறும் சத கோடி வெள்ளத் தொகை அரக்கர் - தன்னை ஓர் கணத்து எரித்தது, சலபதி வேண்ட, மன் இராகவன் வாளி ஒன்று; அவை அறிந்திலிரோ?
(43-1)

30. மூலபல வதைப் படலம்

912. போனபின், பல புவனம் என்று உரைக்கின்ற பொறை
சேர்
ஆன அண்டங்கள் எவற்றினும் அமர்ந்திடும் மூலத் தானைதன்னையும், 'எழுக'
எனச்
சாற்றினர் - தறுகண்
கோன் உரைத்தமை தலைக்கொளும் கொடும்
படைத்தலைவர். (3-1)

913. மூன்றின் நூற்றினோடு ஆயிரம் முள்வன் வெள்ளம் ஆன்ற தேர், பரி, கரியவை, ஆளையும், அடங்கி, மூன்று லோகமும் முற்றும் போய் முடிவுறும் என்ன ஏன்று சென்றது., அவ் இராமன்மேல், இராக்கதப்
பரவை. (23-1)

914. 'தான் அல்லாது ஒரு பொருள் இலை எனத் தகும்
முதல்வன் -
தான் இராமன் என்று எழில் உரு எடுத்ததும்
தவறோ? தான் எம்மோடு பல் புவனங்கள் தனி
வயிற்று
அடக்கும்
தானம் மேவினர்க்கு இவர் ஒரு பொருள் எனத்
தகுமோ? (26-1)

915. 'நின்று காண்குதிர், இறைப் பொழுது; இங்கு நீர்
வெருவல்;
இன்று இராகவன் பகழி மற்று இராக்கதப் புணரி கொன்று வற்றிடக் குறைத்து
உயிர் குடிக்கும்' என்று
அமரர்க்கு
அன்று முக்கனான் உரைத்தல் கேட்டு, அவர் உளம்
தெளிந்தார். (26-2)

916. வானின் மேவிய அமரருக்கு இத் துணை மறுக்கம் ஆனபோது, இனி அகலிடத்து உள்ள பல் உயிர்கள் ஈனம் எய்தியது இயம்பல் என்? எழுபது வெள்ளத் தானை ஆகிய கவிப் படை சலித்தது, பெரிதால்.
(26-3)

917. வாய் உலர்ந்தன சில சில; வயிறு எரி தவழ்வுற்று ஓய்தல் உந்தின சில சில; ஓடின நடுங்கிச் சாய்தல் உந்தின சில சில; தாழ் கடற்கு இடையே பாய்தல் உந்தின சில சில - படர் கவிப் படைகள்.
(29-1)

918. அனுமன் ஆற்றலும், அரசனது ஆற்றலும், இருவர் தனுவின் ஆற்றலும், தங்களைத் தாங்குவர் தாங்கார், 'கனியும் காய்களும் உணவு உளோ; மலை உள
காக்க
மனிதர் ஆளில் என், இராக்கதர் ஆளில் என்,
வையம்?' (44-1)

919. *என்று, சாம்பவன் முதலிய தலைவர்கள் இயம்ப, குன்று உலாம் புயத்து அங்கதன் குறுநகை புரிந்தே, 'நன்று நும் உரை; நாயகர்ப் பிழைத்து, நம் உயிர்*
கொண்டு,
ஒன்றி வாழ்தலும் உரிமையதே?' என உரைப்பான்.
(44-2)

920. *'ஆளி மா முகவர், சீறும் அடு புலி முகவர், மிக்க யாளி மா முகவர், யானை முகவர், மற்று எரியும்*
வெங் கண்
கூளி மா முகவர் ஆதி அளப்பு இல கோடி உள்ளார்; ஊழி சென்றாலும் உட்கார்; ஒருவர் ஓர் அண்டம்
உண்பார். *(52-1)*

921. *என்று எடுத்து, எண்கின் தானைக்கு இறையவன்*
இயம்பலோடும்
வன் திறல் குலிசம் ஓச்சி, வரைச் சிறகு அரிந்து,
வெள்ளிக்
குன்றிடை நீலக் கொண்மூ அமர்ந்தென, மதத் திண்
குன்றில்
நின்றவன் அளித்த மைந்தன் மகன் இவை
நிகழ்த்தலுற்றான். *(54-1)*

922. *'இசைந்தனன் அமருக்கு; எல்லா உலகமும்*
இமைப்பின் வாரிப்
பிசைந்து, சிற்றுதரத்து உண்ணப்பெற்ற நாள் பிடித்த
மூர்த்தம்
இசைந்தது போலும்!' என்று, ஆங்கு, அயன் சிவன்
இருவர் தத்தம்
வசம் திகழ் கருத்தினூடே மதித்திட, வயங்கி
நின்றான். *(69-1)*

923. *மற்றும் வேறு அறத்துள் நின்ற வான நாடு*
அணைந்துளோர்,
'கொற்ற வில்லி வெல்க! வஞ்ச மாயர் வீக!
குவலயத்து *உற்ற தீமை தீர்க, இன்றொடு!' என்று கூறினார்;*
நிலம்
துற்ற வெம் படைக் கை நீசர் இன்ன இன்ன
சொல்லினார்: *(72-1)*

924. *அரைக் கணத்து அரக்கர் வெள்ளம் அளவு இல்*
கோடி ஆவி போய்த்
தரைப் பட, பல் அண்ட கோடி தகர, அண்ணல்தன்

கை வில்
இரைக்கும் நாண் இடிப்பினுக்கு உடைந்து, 'இராம
ராம!' என்று
உரைக்கும் நாமமே எழுந்து, உம்பரோடும் இம்பரே.
(76-1)

925. சிரம் ஒடிந்து சிந்தினார்கள் சிலவர்; செஞ் சுடர்ப்
படைக்
கரம் ஒடிந்து சிந்தினார்கள் சிலவர்; கல்லை வெல்லு
மா
உரம் ஒடிந்து சிந்தினார்கள் சிலவர்; ஊழி காலம்
வாழ்
வரம் ஒடிந்து சிந்தினார்கள் சிலவர்; - மண்ணின் மீது
அரோ. *(76-2)*

926. அண்ட கோளம் எண் திசாமுகங்கள் எங்கும் ஆகியே, மண்டி மூடி வாழ் அரக்கர்தாமும், வாகை வீரன்மேல், கொண்டல்எழும், ஊழிவாய், ஓர் குன்றில் மாரி
பொழிவபோல்
சண்ட வேகம் ஏறி, வாளி மழை சொரிந்து
தாக்கினார். *(83-1)*

927. தேரின்மீது அனந்த கோடி நிருதர், சீறு செம் முகக் காரின்மீது அனந்த கோடி வஞ்சர், காலின் வாவு
மாத்
தாரின்மீது அனந்த கோடி தறுகண் நீசர், தாழ்வு
இலாப்
பாரின்மீது அனந்த கோடி பதகர், வந்த பற்றினார்.
(83-2)

928. துடி, தவண்டை, சங்கு, பேரி, துந்துமிக் குலங்கள்,
கைத்
தடி, துவண்ட ஞாண், இரங்கு தக்கையோடு பம்பை,
மற்று
இடி பொதிந்த முரசம் ஆதி எண் இல் பல்லியக்
குழாம்
படி நடுங்கவே, பகைக் களத்தின் ஓசை விஞ்சவே.
(83-3)

929. இரைத்து அடர்ந்து அரக்கர் வெள்ளம், எண் இல்
கோடி, இடைவிடாது
உருத்தல் கண்டு, இராகவன் புன்முறுவல் கொண்டு,
ஒவ்வொருவருக்கு
ஒருத்தனாய் தன்மை தானும் உணர்வுறாதபடி எழ, சரத்தின் மாரி பெய்து, அரக்கர் தலை தரைக்கண்
வீழ்த்தினான். *(83-4)*

930. *'நுனித்திடத்திற்கு அருங் கடுப்பின் நொடிவரைக்குள்*
எங்குமாய்க்
குனித்த வில் கை வாளி மாரி மழை சொரிந்து
கோறலால்,
மனித்தன் மற்று ஒருத்தன் என்ற வாய்மை நன்று
நன்று' எனா,
வினைத் திறத்து அரக்கர் விம்மிதத்தர் ஆய்,
விளம்புவார். *(83-5)*

931. *'விண்ணின்மீது அனந்த கோடி வீரன்' என்பர்; 'அல்ல*
இம்
மண்ணின்மீது அனந்த கோடி மனிதன்' என்பர்;
அல்ல வெங்
கண்ணினூடு அனந்த கோடி கண்ணன்' என்பர்;
'அல்ல உம்
எண்ணமீது அனந்த கோடி உண்டு, இராமன்'
என்பரால். *(83-6)* *932.* *இத் திறத்து அரக்கர் வெள்ளம் எங்கும்*
ஈது இயம்ப,
நின்று
எத் திறத்தினும் விடாது, இராமன் எங்கும் எங்குமாய் அத் திறத்து
அரக்கரோடும், ஆனை, தேர், பரிக்
குலம்,
தத்துறச் சரத்தின் மாரியால் தடிந்து, வீழ்த்தினான்.
(83-7)

933. *இடைவிடாது அளப்பு இல் வெள்ளம் இற்று இறந்து*
போகவும்
படை விடாது அரக்கர் ஆளிபோல் வளைந்துபற்றவும், கொடைவிடாதவன்
பொருள் குறைந்திடாதும்
வீதல்போல்,
தொடைவிடாது இராமன் வாளி வஞ்சர்மீது
தூவினான். *(83-8)*

934. *இன்னவாறு இராமன் எய்து, சேனை வெள்ளம்*
யாவையும்,
சின்னபின்னமாக, நீறு செய்தல் கண்டு, திருகியே, மின்னு வாள் அரக்கர்
வெள்ளம், எண்ணில் கோடி,
வெய்தினின்
துன்னி, மூடும் அந்தகாரம் என்ன வந்து சுற்றினார்.
(96-1)

935. *வானின்மீது அனந்த கோடி மாய வஞ்சர் மண்டினார், ஆனைமீது அனந்த கோடி*
அடல் அரக்கர்
அண்மினார்;
சோனை மேகம் ஒத்து அனந்த கோடி தீயர்

acharya.org

சுற்றினார்,
மீன வேலை ஒத்து அனந்த கோடி வஞ்சர் மேவினார்.
(96-2)

936. அடல் வார் சிலை அமலன் சொரி கனல் வெங்
கணை கதுவி,
தொடர் போர் வய நிருதக் கடல் சுவறும்படி பருக,
படுமாறு அயல் வரு தீயவர் பல கோடியர் பலரும் சுடர் ஏறிய படை மாரிகள் சொரிந்தார், புடை
வளைந்தார். (101-1)

937. கோல் பொத்திய நெடு நாணினில் கோமான் தொடை
நெகிழ
மேல் பொத்திய நிருதக் குலம் வேரொடு உடன்
விளிய,
தோல் பொத்திய உயிர் யாவையும் தொடக்கற்று
உடன் மடிய,
கால் பொத்திய கை ஒத்தன, காகுத்தன் வெங்
கணையால். (102-1)

938. அது போது அகல் வானில் மறைந்து, அரு மாயை
செய் அரக்கர்,
எது போதினும் அழிவு அற்றவர், இருள் வான் உற
மூடி,
சத கோடிகள் கணை மாரிகள் தான் எங்கும்
நிறைத்தார்;
சது மா மறை அமலன் அவை தடிந்தான், தழற்
படையால். (108-1)

939. அமலன் விடும் அனல் வெம் படை அடு வெம்
பொறி சிதறி
திமிலம்கொடு ககனம் செறி திறல் வஞ்சகர் புரியும் பிமரம் கெட, அவர்தம் உடல் பிளவுண்டு உயிர்
அழிய,
சமரம் புகும் அளவு இல்லவர்தமை வென்றது, ஓர்
நொடியின். (108-2)

940. காலாள் எனும் நிருதப் படை வெள்ளம்
கடைகணித்தற்கு
ஏலாதன பல கோடிகள் இமையோர் கரை காணார்; பாலாழியின் மிசையே துயில் பரமன் சிலை பொழியும் கோலால் அவர் குறைவுற்றனர்; குறையாதவர்
கொதித்தார். (112-1)

941. கொதித்தார் எழு கடல்போல் வளைவுற்றார்; கொடு
முசலம்
குதித்து ஓடிய சிலை வாளிகள், கூர் வேல், கதை,

குலிசம்.
விதைத்தார், பொரும் அமலன்மிசை வெய்தே; பல
உயிரும்
விதித்தானையும் விதித்தான் சிலை வளைத்தே, சரம்
விதைத்தான். *(112-2)*

942. கொள்ளை வெஞ் சமர் கோலும் இராக்கத வெள்ளமும் குறைவுற்றது; மேடொடு பள்ளம் இன்றிப் படும் குருதிக் கடல் உள்ள வான் கடற்கு ஓடியது இல்லையால்.
(127-1)

943. தேயம் எங்கும் இடம் சிறிது இன்றியே, மாய வஞ்சர் மடிய, பிண மலை போய் வளர்ந்து விசும்பொடும் புல்லிற்றால்; ஆய தன்மை அங்கு அண்ணலும் நோக்கியே.
(127-2)

944. கடல் எரிக்க கனற் படை கார்முகத்து - இடை தொடுத்து, அதை ஏவி, 'இரும் பிணத் திடல் அனைத்தையும் தீர்க்க' எனச் செப்பினான்; பொடி - படுத்தி இமைப்பில் புகுந்ததால்.
(127-3)

945. அண்டம் முற்றும் அனைத்து உயிரும் எடுத்து உண்டு உமிழ்ந்து படைக்கும் ஒருவனுக்கு உண்டு எனற்கு அரிது என்? உளது இச் செயல். எண் தரும் தவர் எண்ணுவது இல்லையால்.
(127-4)

946. இற்றது ஆக இராக்கத வீரர்கள் உற்று, ஓர் ஆயிர வெள்ளம் உடன்று, எதிர் சுற்றினார், படை மாரி சொரிந்துளார்; வெற்றி வீரனும் கை வில் வணக்கினான்.
(127-5)

947. தலை அறுந்தவரும், தடத் திண் புய மலை அறுந்தவரும், வயக் கையொடு
சிலை அறுந்தவரும், திமிரத்தின் மெய்ந் நிலை
அறுந்தவரும், அன்றி, நின்றது ஆர்?
(127-6)

948. தேர் அளப்பு இல பட்ட; சிறு கண் மாக் கார் அளப்பு இல பட்ட; கடும் பரித் தார் அளப்பு இல பட்ட; தடம் புயப் பேர் அளப்பு இலர் பட்டனர், பீடு இலார். *(127-7)*

949. வானகத்தோடு மா நிலம், எண் திசை ஆன திக்கு ஒரு பத்தும், அடுத்துறத் தான் நெருக்கிய வஞ்சகர்தம் தலை, போன திக்கு அறியாது, புரட்டினான். *(127-8)*

950. சுடரும் வேல், கணை, தோமரம், சக்கரம் அடரும் மூஇலைச் சூலம், மற்று ஆதியாம் படையின் மாரி பதகர் சொரிந்து, இடை தொடர, வீரன் துணித்தனன் வாளியால். *(127-9)*

951. ஏனமோடு, எண்கு, சீயம், எழு மத யானை, ஆளி, புலி என்று இவை முகம் ஆன தீய அரக்கர் மடிந்திட, வானவன் கணை மாரி வழங்கினான். *(127-10)*

952. வடி சுடர்க் கணை மாற்ற, அங்கு ஆயிர முடியுடைத் தலையோர் தலையும் முடிந்து இடுவது இத் தலத்தே, இடி ஏற்றில் வான் வட வரைச் சிகரங்கள் மறிவபோல். *(127-11)*

953. இரதம், யானை, இவுளியோடு எண் இலா நிருதர் வெள்ளம் நெடு நிலத்து இற்றிட, சரதம் அன்னை சொல் தாங்கி, தவத்து உறும் விரத வீரன் தன் வாளியின் வீட்டினான். *(127-12)*

954. கடு வைத்து ஆர் களன் கைப் படு கார்முகம் ஒடியத் தாக்கும் ஒருவன் சிலையின்வாய், வடவைத் தீச் சொரி வாளியின் மா மழை பட, மற்று ஆயிர வெள்ளமும் பட்டதால். *(127-13)*

955. பால் ஒத்து ஆழியில் பாம்பு - அணைமேல் துயில் சீலத்தான், இமையோர் செய் தவத்தினின் ஞாலத்து ஆய இறைவன், இராவணன் மூலத் தானை முடிய முருக்கினான். *(127-14)*

956. ஈது அவர் சொல, கயிலை ஈசனும் நகைத்து,
இமையவர்க்கும் ஒளி வான்
ஓதல் இல் அரும் பிரம தத்துவம் முதல்
கடவுள் யாமும் உணராப்
பேதம் உறு மாயை பல பேணி விளையாடுதல்
செய்யாது, பெருமான்
நீத உருவம் கொளும் இராமன் எனவே சுருதி
நின்ற மொழி பொன்றி விடுமோ? *(149-1)*

957. பாறு படர் பகழி மாரி நிரைகள் பட, நீறுபடும் இரத நிரையின் உடல் தவிர, வேறு படர அடர் விரவு சுடர் வலையம், மாறுபட, உலகின் மலைகள் அளறுபட, *(154-1)*

958. திரிய அலகு இல் மலை, திரிய இரு சுடர்கள் திரிய ஒருவன், எதிர் சின விலொடும் அடர வரி கை ஒரு களிறு திரிய, விடு குயவர் திரிகை என உலகு முழுதும் இடை திரிய. *(163-1)*

959. கரிய திலத மலை திரிய, வளி சுடர்கள் இரிய, ஒரு விலுடை இரு கை ஒரு களிறு திரிய, விடு குயவர் திரிகை என உலகு தெரிய, எழு கடலும் முழுதும் முறை திரிய. *(164-1)*

960. ஆய வல் அரக்கர், மற்று அளவு இல்லாதவர், தீ எழும் விழியினர், சினம் கொள் சிந்தையர் காயும் வெம் படையினர், கடலின் பொங்கியே மேயினர், தம்தமில் இவை விளம்புவார். *(170-1)*

961. 'அன்றியும் ஒருவன், இங்கு அமரில், நம் படை என்று உள கரி, பரி, இரதம், ஈறு இல் போர் வென்றிடும் பதாதியர், அனந்த வெள்ளமும் கொன்றனன், கொதித்து, ஒரு கடிகை ஏழினே. *(171-1)*

962. இவ் உரை வன்னி அங்கு இயம்ப. 'ஈதுபோல் செவ் உரை வேறு இலை' என்று, தீயவர் அவ் உரைக்கு அனைவரும் அமைந்து, அங்கு *(177-1)*
அண்ணலோடு
எவ் உரையும் விடுத்து, அமரின் ஏற்றுவார்.

963. இன்னவர் ஐ - இரு கோடி என்று உள மன்னவர் சதமுகம் உடையர்; மற்று அவர் துன்னினர், மனத்து அனல் கறுக்கொண்டு ஏறிட உன்னினர், ஒருவருக்கு ஒருவர் ஓதுவார். *(184-1)*

964. அடல் ஐ - இரு கோடி அரக்கர் எனும் மிடல் மன்னவர் வீரனொடும் பொருவார்; கடை கண்டிலர், காய் கரி, தேர், பரிமாப் படை கண்டிலர்; கண்டிலர், பட்ட திறம். *(206-1)*

965. அங்கு அங்கு அவர்தம்மொடும் ஐயன் உயிர்க்கு அங்கு அங்கு உளன் என்பது தான் அறியாற்கு, எங்கு இங்கும் இராமன் இராமன் எனா, எங்கு எங்கும் இயம்பவும் உற்றுளனால். *(212-1)*

966. ஏயும் ஐ - இரண்டு கோடி இறைவர் ஒவ்வொருவர் *(213-1)*
சேனை
ஆயிர வெள்ளம்தானும் அத் துணை வெள்ளம் ஆகி, தூயவன் அவர்தம் சேனை தொலைத்தபின், இறைவர்
ஆவி
போய் அறப் பகழி மாரி பொழிந்தனன், பொன்றி
வீழ்ந்தான்.

967. இட்டதோர் பேயரின் ஈர் - ஐயாயிரம் பட்டபோது, ஆடும் ஓர் படு குறைத்தலை சுட்ட நூறாயிரம் கவந்தம் ஆடிடத் தொட்டனன், சிலை அணி மணி நுணுக்கென. *(220-1)*

968. மாத்திரைப் போதினில், மணி தொனித்திட, போர்த் தொழில் அரக்கர்மேல் பொருத பூசலில், ஏத்திடை இடைவிடாது ஏழு நாழிகை கீர்த்தியன் சிலை மணி கிணிகிணென்றதே. *(220-20)*

969. மொய்த்தனர், நூறு வெள்ள முரண் படைத்தலைவர் *(222-1)*
கூட்டம்,
பத்து நூறு ஆய வெள்ளப் படையொடு மாயை பற்றி, ஒத்த யோசனை நூறு என்ன ஓதிய வரைப்பின்
ஓங்கி,
பத்து எனும் திசையும் மூடி, சொரிந்தனர் படையின்
மாரி.

970. யோசனை நூற்றின் வட்டம் இடையறாது உற்ற *(222-2)*
சேனைத்
தூசி வந்து, அண்ணல்தன்னைப் போக்கு அற
வளைத்துச் சுற்றி,
வீசின படையும் அம்பும் மிடைதலின், விண்ணோர்

acharya.org

யாக்கை
கூசினர், பொடியர் என்றும் குமிழ்த்தனர், ஓமக்
கூடம்.

971. முன்னவன் அதனை நோக்கி, முறுவலித்து, அவர்கள் (222-3)
ஏவும்
பல் நெடும் பருவ மாரிப் படை எலாம் பொடிபட்டு
ஓட,
தன் நெடுஞ் சிலையின் மாரிதனக்கு எழு முகிலும்
அஞ்சத்
துன்னுவித்து, அரக்கர் சேனையைத் தொலைத்தல்
செய்தான்.

972. கால வெங் கனலின் மாயக் கடும் படை சிலையின்
பூட்டி,
மேலவன் விடுதலோடும், வெம் படை அரக்கர்
வெள்ளம் நாலும் மூ-இரண்டும் ஆன நூறு ஒரு
கணத்தில் (222-4)
நண்ணி,
தாலமேல் படுத்து மீண்டது, அவன் சரம் தலைவர்த்
தள்ளி. 973. முடிந்தது மூலத்தானை; மூவுலகு இருண்ட தீமை விடிந்தது;
மேலை வானோர் வெந் துயர் (222-5)
அவரினோடும்
பொடிந்தது; புனிதன் வாளி போக்கு உறப் பொய்யர்
ஆவி
படிந்தது, ககனம் எங்கும்; பலித்தது, தரும் அன்றே. 974. 'ஈது ஒரு
விளையாட்டு; அன்பின், இத்துணை (222-6)
தாழ்த்தான், ஐயன்;
எது அவன் துணியின் இப்பால்? நீசர் ஓர்
பொருளோ? இன்னும்
போதுமோ? புவன கோடி போதினும், கணத்தில்
பொன்றிப்
போதும்' என்று, அயனோடு ஈசன் அமரர்க்குப்
புகன்று நின்றான். 975. சேனை அம் தலைவர், சேனை முழுவதும் அழிந்து
(222-7)
சிந்த,
தான் எரி கனலின் பொங்கி, தரிப்பு இலர், கடலின்
சூழ்ந்தே
வானகம் மறைய, தம் தம் படைக் கல மாரி பெய்தார் ஆனவை முழுதும் சிந்த
அறுத்தனன், அமலன்
அம்பால்.

976. பகிரண்டப் பரப்பில் நின்ற பல பல கோடி வெள்ளத் தொகை மீண்டும் அரக்கர்
யாரும் துஞ்சினர், கருவும் (225-1)
துஞ்ச;

acharya.org

செகம் உண்ட ஒருவன் செங் கைச் சிலையுறு
மணியின் ஓசை
புக, அண்டம் முழுதும் பாலின் பிரை எனப்
பொலிந்தது அன்றே. 977. நணியனாய்த் தமியன்
தோன்றும் நம்பியை வளைந்த
வஞ்சர்
அணி உறாது அகன்ற வெள்ளம் அவை மடிந்து
இறந்த காலக்
கணிதம் ஏழரையே கொண்ட கடிகை; அக்
கடிகைவாய் வில்
மணிஒலி எழும்ப, வானோர் வழுத்திட, வள்ளல்
நின்றான். (225-2)

31. வேல் ஏற்ற படலம்

978. அரக்கர் சேனை ஓராயிர வெள்ளத்தை, 'அமரில்
துரக்க, மானுடர்தம்மை' என்று, ஒருபுடை துரந்து,
வெருக் கொள் வானரச் சேனைமேல் தான்
செல்வான் விரும்பி
இருக்கும் தேரொடும் இராவணன் கதுமென
எழுந்தான். (2-1)

32. வானரர் களம் காண் படலம்

979. என்று உரைத்து, 'உயர் வான் பிறப்பு எய்திய
வென்றி வெஞ் சின வேழங்கள்தம்மொடும்
துன்று வாசித் தொகைகளும் கேண்ம்' எனா,
நின்ற வீடணன்தானும் நிகழ்த்துவான். (27-1)

33. இராவணன் களம் காண் படலம்

980. அலக்கண் எய்தி அமரர் அழிந்திட,
உலக்க வானர வீரரை ஓட்டி, அவ்
இலக்குவன்தனை வீட்டி, இராவணன்
துலக்கம் எய்தினன் தோம் இல் களிப்பினே.

(இப்பாடல் இந்தப் படலத்தின் முதற் செய்யுளாக உள்ளது.) 981.
முற்று இயல் சிலை வலாளன் மொய் கணை துமிப்ப, (21-1)
ஆவி
பெற்று, இயல் பெற்றி பெற்றாலென்ன, வாள் அரக்கர்

யாக்கை,
சிற்றியல் குறுங் கால் ஓரிக் குரல் கொளை இசையா,
பல் பேய்
கற்று இயல் பாணி கொட்ட, களி நடம் பயிலக்
கண்டான். 34. இராவணன் தேர் ஏறு படலம் 982. ஏழ் - இருநூறு கோடி எனும் படைத் தலைவரோடும் ஆழியின் வளைந்த சேனை ஐ - இருநூறு வெள்ளம் ஊழியின் எழுந்த ஓதத்து ஒலித்தலும், அரக்கர் (2-1)
வேந்தன்
'வாள் அமர் முடிப்பென் இன்றே' என மணித் தவிசு
நீத்தான். 983. உரை செயற்கு அருந் தவத்தினுக்கு உவந்து, உமை (4-1)
கேள்வன்
அருள உற்றது, அங்கு அவன் மழுக் குலிசமோடு
ஆழி
முரிய, மற்றவை முனை மடித்து, ஒன்றினும் முடியா விரவு வச்சிரக் கவசத்தை மேற்படப் புனைந்தான்.
984. அண்ட கோடிகள் எவற்றினும் தன் அரசு உரிமை கண்டு போய் வரும் காட்சியின், கண்ணுதற் பரமன், பண்டு அவன் செய்யும் தவத்தினின் பரிந்து, இனிது (18-1)
அளிக்கக்,
கொண்ட வானகத் தேரது; குதிரையைக் குறிக்கின்.
985. ஐம் முகம் பயின்று இரட்டி, அங்கு அடல் புயன்
நால் - ஐந்
தும், இந் நான்கு எனும் கரத்தொடும், உமையவள்
ஒழிய இம்மை இவ் உரு இயைந்து, எழில் கயிலையோடு (27-1)
ஈசன்
வெம்மை ஆடு அமரர்க்கு எழுந்தென, தேர்மிசை
விரைந்தான்.

35. இராமன் தேர் ஏறு படலம்

986. இத் தகையன் ஆகி, 'இகல் செய்து, இவனை (4-1)
இன்னே
கொத்து முடி கொய்வென்' என, நின்று எதிர் குறிப்ப, தம்தம் முறுவல் செயல் தவிர்ந்தது என, வானில் சித்தர்கள், முனித் தலைவர், சிந்தை மகிழ்வுற்றார்.

36. இராவணன் வதைப் படலம்

987. புரந்தரன் பகைவன் ஆவி போக்கிய புனிதன், (5-1)
வெற்றி

சுரந்தருள் அனுமன், நீலன், அங்கதன், சுக்கிரீவன், உரம் தரு வீரர் ஆதிக் கவிப் படைத் தலைவருள்ளார் பரந்திடும் அரக்கன் சேனை படுத்தனர், திரியலுற்றார்.

988. வரம் படைத்து உயர்ந்த வன் போர் வயப் படைத் (17-1)
தலைவரோடு
நிரம்பிய வெள்ளச் சேனை நிருதரும், களிறும்
தேரும்
மரம் படர் கானில் தீப்போல், வள்ளல்தன் பகழி மாரி, பொரும்படி உடல்கள் சிந்தி, பொன்றினர் எவரும்
அம்மா.

989. பொங்கிய குருதி வெள்ளம் பொலிந்து எழு கடலில்
போக,
தங்கிய பிணத்தின் குப்பை தடுத்தது; சமரபூமி
எங்கணும் கவந்தம் ஆட, எய்தி அங்கு (17-2)
அரக்கிமார்கள்,
தங்கள்தம் கணவர்ப் பற்றி, தம் உடல் தாங்கள்
நீத்தார்.

990. எழும் படை வெள்ளம் எல்லாம், இரண்டு கை கடிகை (17-3)
தன்னில் ஆங்கு
களம் பட, கமலக்கண்ணன் கடுங் கனல் பகழி மாரி வளம் படச் சிலையில் கோலி, பொழிந்து, அவை
மடித்தான்; கண்டு,
உளம் கனல் கொளுந்த, தேரின் உருத்து, எதிர்,
அரக்கன் வந்தான்.

991. மூஉலகு அடங்கலும் மூடும் அண்டமேல் தாவினன் தேரொடும், அரக்கன்; தாவியே, கூவினன்; அங்கு அறைகூவ, கொண்டலும் மேவினன், அரக்கனை விடாது பற்றியே. (71-1)

992. அண்டம் ஓராயிர கோடி எங்கணும் மண்டினர், செருத் தொழில் மலைதல் விட்டிலர் அண்டர்கள் கலங்கினர்; அரக்கராயுளோர் உண்டு, இனிக் கரு' என ஓதற்கு இல்லையால். (71-2)

993. உமையவள் ஒரு புடை உடையவன் உதவியது அமைவுறும் மயல் வினை அளவு இல புரிவது, சுமை பெறும் உலகு ஒரு நொடிவரை தொடருவது, இமையவர் அடல் வலி பருகியது, எளிமையின். (89-1)

994. ஆசுரப் பெரும் படைக்கலம், அமரரை அமரின் ஏசுவிப்பது, எவ் உலகமும் எவரையும் வென்று வீசு வெற்பு இறத் துரந்த வெங் (96-1)

கணையது - விசையின்
பூசுரர்க்கு ஒரு கடவுள்மேல் சென்றது போலாம்.

995. மயன் படைக்கலம் அழிந்தது கண்டு, இகல் மறவோன், 'சயம் படைத்தது நன்று; இவன் செருக்கினைத்
தடுக்க, பயன் படைத்துள தண்ட மாப் படைகள் உண்டு; (103-1)
அதனால்
நயம் படைப்பென்' என்று, ஒரு கதை நாதன்மேல்
எறிந்தான்.

996. அன்ன மாக் கதை விசையொடு வருதலும், அமலன் பொன்னின் ஆக்கிய சிலையிடை ஒரு கணை (105-1)
பொறுத்தான்
முன்னது ஆக்கிய கரங்களும் முதிர் பொதிர் எறிய, சின்னமாக்கினன்; அது கண்டு, அங்கு அரக்கனும்
சினந்தான்.

997. ஆயது ஆக்கிய செய்கை கண்டு, அரக்கனும் (107-1)
சினந்தே
தீயின் மாப் படை செலுத்த, அப் படையினின்
செறுத்தான்,
தூய நீக்கம் இல் வாயுவின் படை தொட, அரக்கன் ஏய அப் படை ஏவி, அங்கு அமலனும் இறுத்தான்.

998. இரவிதன் படை ஏவினன், அரக்கன்; மற்று அமலன் சுருதி, அன்ன திண் படைகொடு காத்தனன்; (107-2)
மதியின்
விரவு வெம் படை வெய்யவன் விடுத்தலும், வீரன், உரவு திங்களின் படைகொண்டு, அங்கு அதனையும்
ஒறுத்தான்.

999. வாருதிக்கு இறை படை கொண்டு அங்கு அரக்கனும் (107-3)
மறைத்தான்;
நேர் உதிக்க அப் படை கொண்டு நிமலனும் நீக்க தார் உதித்திடு தடம் புயத்து அரக்கனும் தருக்கி, 'பேருவிப்பென், மற்று இவன் உயிர்' எனும் உளம்
பிடித்தான்.

1000. முக்கணான் படை முதலிய தேவர்தம் படைகள் ஒக்க வாரி, அங்கு அரக்கனும் ஊழ் முறை துரப்ப, புக்கி, அண்ணலை வலங்கொண்டு போனதும், (107-4)
பொடிபட்டு
உக்கி, ஓடினதும் அன்றி, ஒன்று செய்துளதோ?

*1001.*இத் திறம்பட மாயையின் படை வகுத்து, எழுந்து, *(118-1)*
அங்கு
எத் திறங்களும் இடிஉரும் எறிந்திட வெருவி, சித்திரம் பெற அடங்கிய கவிப் பெருஞ் சேனை மொய்த்து மூடியது, அண்டங்கள் முழுவதும் மாய.

1002.'அண்ட கோடிகள் முழுவதும் அடுக்கு அழிந்து, *(118-2)*
உலையக்
கொண்ட காலம் ஈதோ!' எனக் குலைகுலைந்து,
அமரர்
துண்டவான் பிறை சூடியைத் தொழ, அவன் துயரம் கண்டு, 'இராகவன் கடிந்திடும்; கலங்கலீர்' என்றான்.

*1003.*மாயையின் படை தொலைந்திட, வகுப்பொடும் எழுந்த தீய வெவ் வினைச் செய்கைகள் யாவையும் சிதைந்தே போயது; எங்கணும் இருள் அற ஒளித்தது; அப் *(123-1)*
பொழுதில்
காயும் வெஞ் சினத்து அரக்கனும் கண்டு, உளம்
கறுத்தான்.

*1004.*நெற்றி விழியான் - அயன், நிறைந்த மறையாளர் மற்றை அமரர், புவியில் வானவர்கள், 'ஈர் - ஐந்து உற்ற தலை தானவன் விடும கொடிய சூலம் இற்று ஒழிய ஆன்று அழியுமோ?' என - இசைத்தான். *(130-1)*

1005.'வேதம் ஒரு நாலும், உள வேள்விகளும், வெவ்வேறு ஓத முதலாய் உதவு பூதம் அவை ஐந்தும் நீதியொடு கால்குலைய, நீசன் விடு சூலம் ஈது அழியும்' என்று இதயம் எண்ணினன், இராமன்.
(130-2)

*1006.*எவ் வகை உரகமும் இரியல் போயின, நொவ்வியல் உற்றென; நொடிப்பது என் இனி? அவ் வயின் அரன் அணி அடல் அராவுமே கவ்வையின் உழந்தன, சிறையின் காற்றினே. *(143-1)*

*1007.*பிறைத் தலைப் பகழியால் பின்னும் ஓர் தலை அறுத்தனன், முளைத்தது, அங்கு அதுவும் ஆர்த்து; *(150-1)*
உடன்
மறுத்து இரு தலைதனை மாற்ற, வள்ளலும் குறைத்திலன் எனும்படி முளைத்த, குன்றுபோல்.

*1008.*ஆயிரப் பதின் மடங்கு அரக்கன் மாத் தலை தீமுகப் பகழியால் சினந்து, இராகவன் ஒய்வு அறத் துணிக்கவும், உடன் முளைத்ததால் தீயவன் தவப் பெருஞ் செயலின் வன்மையால். *(150-2)*

1009.அண்ணலும் இடைவிடாது அறுத்து வீழ்த்தலால், மண்ணொடு வானகம், மருவும் எண் திசை எண்ணுறும் இடம் எலாம் இராவணன் தலை நண்ணியது; அமரரும் நடுக்கம் எய்தினார். (151-1)

1010.இத் திறத்து இராமன் அங்கு ஏவும் வாளியின் தத்துறும் தலை முளைத்து எய்தும் தன்மையால், அத் திறத்து அரக்கனும் அமர் ஒழிந்திலன் - முத் திறத்து உலகமும் முருக்கும் வெம்மையான். (152-1)

1011.தொடுத்த ஆழியின் தோமரம் தூள்பட, விடுத்த வீரன் அவ் வெய்யவன் மாத் தலை அடுத்து மீளவும் நின்று அறுத்தான்; உயிர் முடித்திலன் விளையாடலை முன்னியே. (159-1) 1012.ஆனபோது, அங்கு அரக்கன் அத் தேரொடும் வான்மீது எழ, மாதலி தூண்டிட, ஞான நாயகன் தேரும் எழுந்துறப் போனது; அண்டப்புறத்து அமர் கோலினார். (163-1)

1013.அஞ்சல் இன்றி, அமர்க் களத்து, ஆரியன் வெஞ் சினத்தோடு வேல் அரக்கன் பொர, எஞ்ச ஏழு திவசம் இராப் பகல், விஞ்சு போர் செயும் வேலையில், வீரனும். (182-1)

1014.ஆய கண்டு, அங்கு அமலன் விடும் சரம் சாயகங்களை நூறி, தலைத் தொகை போய் அகன்றிடச் செய்தலும், போக்கிலாத் தீயவன் சினந்து, இம் மொழி செப்புவான்: (182-2)

1015.'துறக்கும் என்பதை எண்ணி சிரத் தொகை அறுக்குமுன் முளைத்து உய்குவது அன்றியே, மறுக்கும் என்று மனக் கொளல், மா நிலத்து இறக்கும் மானுடர் போன்று, என் உயிரும், நீ. (182-3)

1016.ஈது அரக்கன் புகல, இராமனும் தீது இருக்குறும் சிந்தையின் நீ தெளிந்து ஓது உரைக்கு எதிருற்று, என் பகழி இப் போது உரைக்கும்' எனக் கொடு பொங்கினான். (182-4)

1017.மாறுபடத் தேவர்களை ஏவல்கொளும் (199-1)
வாள் அரக்கன் மடிய, அன்னான்
ஏறி வரு பொன் தடந் தேர் பாகனும்
பொன்றிட பண்டு அங்கு இமையா முக் கண்
ஈறு இல் பரன் புகன்றபடி சுரந்து இமைப்பின்
ஏகியதால் - இடையே கூடித்
தேறு செய்து உழல் போதில், தீவினை
மாய்த்திடப் போம் நல் வினையே போல.

1018.'வான் கயிலை ஈசன், அயன், வானவர் கோன்,
முதல் அமரர் வாழ்த்தி ஏத்தி, தான் புவனம் ஒரு மூன்றும் தனி புரந்து, (219-1)
வைகிய நீ, தாய் சொல் தாங்கி,
கான் புகுந்த மறை முதல்வன் விடும் கடவுள்

வாளி ஒன்று கடிதின் வந்து, உன்
ஊன் புகும் கல் உரம் உருவி ஓட,
உளம் நாணினையோ? உயிரும் உண்டோ?

1019.'அரு வினை வந்து எய்தியபோது, ஆர் அரசே! (221-1)
உன்தன்
திரு வினை நீ பெறுவதற்குத் திருநாமங்களைப் பரவ, ஒருபது வாய் உள; வணங்க, ஒண் முடி பத்து உள,
இறைஞ்ச,
இருபது கை உள; இலங்கை என்னாக வீந்தாயே!

1020.'அரு வினை வந்தெய்திய போழ்து (221-2)
ஆர் தடுப்பார்? ஆர் அதனை அறிவார்?
வீட்டின்
திருவினை நீ பெறுவதற்கு இங்கு இவன்
திருநாமங்கள் தமைச் சிந்தித்து ஏத்த,
ஒருபது நா உள; வணங்க, ஒண் முடிகள்,
பத்து உளவே; இறைஞ்ச, மேரு
இருபது கை உள; இலங்கை என்னாக
உயிரோடும் இழந்திட்டாயே!

1021.அன்னை அவள் சீதை அனைத்து உலகும் ஈன்றாள்' (242-1)
என்று
உன்னி உரைத்தேன்; உரை கேளாது, உத்தமனே! பின்னை இராமன் சரத்தால் பிளப்புண்ட
உன்னுடைய பேர் உடல்நலம் உற்று ஒருகால்
நோக்காயோ?

1022.'ஆரா அமுதாய் அலை கடலில் கண்வளரும் நாராயணன் என்று இருப்பேன் இராமனை நான்; ஓராதே கொண்டு அகன்றாய், உத்தமனார்
தேவிதனை;
பாராயோ, நின்னுடைய மார்பு அகலம் பட்ட எலாம்?
(242-2)

1023.இந்தனத்து அகில் சந்தனம் இட்டு, மேல் அந்த மானத்து அழகுறத் தான் அமைத்து, எந்த ஓசையும் கீழுற ஆர்த்து, இடை முந்து சங்கு ஒலி எங்கும். முழங்கிட, (245-1)

1024.கொற்ற வெண்குடையோடு கொடி மிடைந்து, உற்ற ஈம விதியின் உடம்படீஇ, சுற்ற மாதர் தொடர்ந்து உடன் சூழ்வர, மற்ற வீரன் விதியின் வழங்கினான். (245-2)

1025. இனைய வீரன் இளவலை நோக்கி, 'நீ புனையும் நன் முடி சூட்டுதி, போய்' எனா,
அனைய வீரன் அடியின் இறைஞ்சவே, 'அனையனோடும் அனுமனைச் சார்க' எனா.
(248-1)

37. மீட்சிப் படலம்

1026. மாருதிச் செல, மங்கலம் யாவையும் மாருதிப் பெயர் கொண்டு உடன் வந்தனன்;
வீர விற் கை இளவல் அவ் வீடணன் வீரபட்டம் என, நுதல் வீக்கினான். *(4-1)*

1027. செய்த மா மணி மண்டபத்தே செழுந் துய்ய நல் மணிப் பீடமும் தோற்றுவித்து,
எய்து வானவ............................கம்மி....... ....
(5-1)

1028. மேவி நாரதனே முதல் வேதியர் ஓவு இல் நான்மறை ஓதிய நீதியில் கூவி, ஓம
விதிமுறை கொண்டிட, தா இல் சங்கொலி ஆதி தழைக்கவே. *(5-2)*
1029. பொய்யினுக்கு ஒரு வெ................................
.... உய் திறத்தினுக்கே உவந்து உம்பர்கள்
கையினின் கலசப் புனல் ஆட்டினார். *(5-3)*

1030. வேத ஓசை விழா ஒலி மேலிட, நாத துந்துமி எங்கும் நடித்திட, வேத பாரகர் ஆசி
விளம்பிட, ஆதி தேவர் அலர் மழை ஆர்த்திட, *(6-1)*

1031. வீர மா முடி சூடிய வீடணன் வீர ராகவன் தாள் இணை மேவிட, ஆர் மார்பொடு
அழுந்திடப் புல்லினான். ஆரினானும் அறிவரும் ஆதியான். *(10-1)*

1032. 'ஆதி நாளில், "அருள் முடி நின்னது" என்று ஓதினேன்; அவை உற்றுளது; உத்தம!
வேத பாரகர் வேறுளர் யாவரும் ஓதும் நீதி ஒழுக்கின் ஒழுக்குவாய். *(11-1)*

1033. "வஞ்சகக் கொடியான் முனம் வவ்விட, பஞ்சரக் கிளி என்னப் பதைப்பவள்,
நெஞ்சினில் துயர் நீக்கியது" என்று, நீ அஞ்சனைப் புதல்வா! அருள்வாய்" என்றான்.
(13-1)

1034. 'மங்கை சோபனம்! மா மயில், சோபனம்! பங்கயத்து உறை பாவையே, சோபனம்
அங்கு அ(வ்) ஆளி அரக்கனை ஆரியச் சிங்கம் இன்று சிதைத்தது, சோபனம்! *(16-1)*

1035. 'வல்லி, சோபனம்! மாதரே, சோபனம்! சொல்லின் நல்ல நல் தோகையே
சோபனம்! அல்லின் ஆளி அரக்கனை ஆரிய வல்லியங்கள் வதைத்தது, சோபனம்!
(16-2)

1036. 'அன்னை, சோபனம்! ஆயிழை, சோபனம்! மின்னின் நுண் இடை மெல்லியல்,
சோபனம்! அன்ன ஆளி அரக்கனை ஆரிய மன்னன் இன்று
வதைத்தது, சோபனம்! *(16-3)*

acharya.org

1037.'நாறு பூங் குழல் நாயகி, சோபனம்! நாறு பூங் குழல் நாரியே, சோபனம்! ஆறு வாளி அரக்கனை ஆரிய ஏறும் இன்றும் எரித்தது, சோபனம்!' (16-4)

1038.சொன்ன சோபனம் தோகை செவி புக, அன்னம் உன்னி, அனுமனை நோக்கியே, 'அன்ன போரில் அறிந்துளது, ஐய! நீ இன்னம் இன்னம் இயம்புதியால்' என்றாள். (16-5)

1039.சென்றவன்தன்னை நோக்கி, 'திருவினாள் எங்கே?' (46-1)
என்ன,
'மன்றல் அம் கோதையாளும் வந்தனள்,
மானம்தன்னில்'
என்றனனின்; என்னலோடும், 'ஈண்டு நீ கொணர்க'
என்ன,
'நன்று! என வணங்கிப் போந்து நால்வரை,
'கொணர்க!' என்றான்.

1040.காத்திரம் மிகுத்தோர், நால்வர், கஞ்சுகிப் (46-2)
போர்வையாளர்,
வேத்திரக் கையோர், ஈண்டி, விரைவுடன்
வெள்ளம்தன்னைப்
பாத்திட, பரந்த சேனை பாறிட, பரமன் சீறி, 'ஆர்த்த பேர் ஒலி என்?' என்ன, 'அரிகள்
ஆர்ப்பவாம்' என்றார்.

1041.என்றபோது இராமன், 'ஐய! வீடணா! என்ன
கொள்கை!
மன்றல் அம் குழலினாளை மணம் புணர் காலம்
அன்றி துன்றிய குழலினார்தம் சுயம்வர
வாஞ்சை, சூழும் வென்றி சேர் களத்தும், வீர! விழுமியது அன்று, (46-3)
வேலோய்!'

1042.அற்புதன் இனைய கூற, ஐய வீடணனும் எய்தி, செப்பு இள முலையாள் தன்பால் செப்பவும், (46-4)
திருவனாளும்,
அப்பினுள் துயிலை நீத்து அயோத்தியில் அடைந்த
அண்ணல்
ஒப்பினைக் கண்ணின் கண்டே, உடம் நினைந்து,
இனைய சொன்னாள்.

1043.'அழி புகழ் செய்திடும் அரக்கர் ஆகையால், பழிபடும் என்பரால், பாருளோர் எலாம்; விழுமியது அன்று, நீ மீண்டது; இவ் இடம் கழிபடும்' என்றனன், கமலக்கண்ணனே. (67-1)

1044.கண்ணுடை நாயகன், 'கழிப்பென்' என்றபின் மண்ணிடைத் தோன்றிய மாது சொல்லுவாள்: 'எண்ணுடை நங்கையர்க்கு இனியள் என்ற நான் விண்ணிடை அடைவதே விழுமிது' என்றனள். (67-2)

1045.பொங்கி சிந்தையள் பொருமி, விம்முவாள், 'சங்கையென்' என்ற சொல் தரிக்கிலாமையால், மங்கையர் குழுக்களும் மண்ணும் காணவே, அங்கியின் வீழலே அழகிதான்அரோ. (67-3)

1046.'அஞ்சினென், அஞ்சினென், ஐய! அஞ்சினென்; பஞ்சு இவர் மெல்லடிப் பதுமத்தாள் தன்மேல் விஞ்சிய கோபத்தால் விளையும் ஈது எலாம்; தஞ்சமோ, மறை முதல் தலைவ! ஈது?' என்றான். (86-1)

1047.கற்பு எனும் கனல் சுட, கலங்கி, பாவகன் சொல் பொலி துதியினன், தொழுத கையினன், 'வில் பொலி கரத்து ஒரு வேத நாயகா! அற்புதனே! உனக்கு அபயம் யான்' என்றான். (88-1)

1048.'இன்னும், என் ஐய! கேள்; இசைப்பென் மெய், (95-1)
உனக்கு;
அன்னவை மனக் கொள கருதும் ஆகையால்,
முன்னை வானவர் துயர் முடிக்குறும் பொருட்டு
அன்னை என் அகத்தினுள் அருவம் ஆயினாள்.

1049.'யான் புரி மாயையின், சனகி என்று உணர்ந் - (95-2)
தான் கவர் அரக்கன்; அம் மாயை என் சுடர்க்
கான் புகக் கரந்தது; இக் கமல நாயகி
தான் பரி தவத்து உனைத் தழுவ உற்றுளாள்.'

1050.ஐயன் அம் மொழியினை அருளும் வேலையில், (97-1)
மை அறு மன்னுயிர்த் தொகைகள் வாய் திறந்து,
ஒய்யென ஒலித்ததால்; உவகை மீக்கொள,
துய்ய வானவர் துதித்து, இனைய சொல்லுவார்:

1051.'மிகுந்த மூன்றரைக் கோடியில் மெய் அரைக் கோடி (97-2)
உகத்தின் எல்லையும் இராவணன் ஏவல் செய்துள
எம்
அகத்தின் நோய் அறுத்து, அருந் துயர் களைந்து,
எமக்கு அழியாச்
சுகத்தை நல்கிய சுருதி நாயக!' எனத் தொழுதார்.

1052.'திருக் குவால் மலி செல்வத்துச் செருக்குவேம் (109-1)
திறத்துத்
தருக்கு மாய்வுற, தானவர் அரக்கர் வெஞ் சமரில்
இரிக்க, மாழ்கி நொந்து, உனைப் புகல் யாம் புக,

இயையாக்,
கருக்குளாய் வந்து தோற்றுதி! ஈங்கு இது கடனோ?'

1053. என்ற வாசகம் எறுழ் வலித் தோளினான் இயம்ப,
மன்றல் தாங்கிய மலரவன், வாசவற் கூவி,
'துன்று தாரினோன் சுரருடன் துருவினை துடரச் (114-1)
சென்று, மற்று அவன்-தருக' என வணங்கினன்,
சென்றான்.

1054. 'எனக்கும், எண்வகை முனிவர்க்கும், இமையவர் (123-1)
உலகம்-
தனக்கும், மற்று இவள் தாய் என மனக் கொளத்
தகுதி;
மனத்தின் யாவர்க்கும் மறு அறுத்திடும் இவள்
மலராள்;
புனத் துழாய் முடிப் புரவலன் நீ; நிறை புகழோய்!'

1055. 'வங்க நீள் நெடு வட திசை வானவன் விமானம் (141-1)
துங்க மா கவி எழுபது வெள்ளமும் சூழ்ந்தால்
எங்குளார் எனும் இடம் உளது; அதன் மிசை ஏறி,
பொங்கு மா நகர் புகுதி, இப் பொழுதினில்'
என்றான்.

1056. 'மங்கலா நிதி வடதிசை வானவன் மானம்; (142-1)
துங்கம் ஆர் கவி எழுபது வெள்ளமும் சூழ்ந்தால்,
எங்கு உளார்?' எனும் இடம் உளது; இதன் மிசை
ஏறி,
பொங்கு மா நகர் புகுதி, இப் பொழுதினில்'
என்றான்.

1057. 'வாங்கினான், அளகேசனைத் துரந்து, இந்த மானம்; (142-2)
ஓங்கும் மூவுலகத்தவர் ஏறினும், உரவோய்!
ஆங்கு இடம் பினும் உடையதாம்; அதுதனில் ஏறி,
பூங் குலா நகர் புகுதி, இப் பொழுதினில்' என்றான்.

1058. வாங்கினான் அது, மா நிதியோடு அவன் மானம்; (142-3)
ஏங்கு வெள்ளம் ஓர் எழுபதும் ஏறினால், இன்னும்,
ஆங்கு உளோர் எலாம் ஏறுவது; அதனை நீ ஏறி,
பூங் குலா நகர் புகுதி, இப் பொழுதினில்' என்றான்.
1059. என்று, தெரினை வீடணன் எய்தியது என்றான்;
(142-3)
'நன்றுதான்' என நாயகன் ஏறினன், அவரோடு

acharya.org

அன்றுதான் இளங் கோவொடும் அக் கவி வெள்ளம்
ஒன்றுதான் என ஒரு திசை இருந்ததும் ஒக்கும்.

1060. ஏறினன் விமானம்தன்னில் இராமனும், இளைய கோவும், (142-5)
மாறு இலாச் சனகியோடு, வள நகர் இலங்கை வேந்தும்,
கூறிய அனுமன், சாம்பன், குமரன், வெங் கவி வந்து ஏற,
மாறிலோர் நிலத்து நின்றார், வயந்தனார் கொத்தில் உள்ளார்.

(இது முதல் 142-17 வரையில் 'இமயப் படலம்' என்றும், 'வசந்தன் உயிர்வரு படலம்' என்றும், சில பிரதிகளில் உள்ளன.)

1061. மாறதாய் வெள்ளம் சேனை மானத்தின் வராமை நோக்கி, (142-6)
'ஏறும் நீர் தேரில்' என்ன, 'கருணன் வந்து எதிர்த்தபோது,
சீறிய நுமரில் எம் கோன் தாக்கிட, அரக்கன் சீறி,
நீறு எழப் பிசைந்தே இட்டான் நெற்றியில்' என்னச் சொன்னார்.

1062. என்ற வாசகம் கேட்டலும், வானரர் இறங்கி, (142-7)
நின்ற போதினின் இராகவன் தேரின்நின்று இழிந்தான்:
'பொன்றுமா வரக் காரணம் என்?' எனப் புழுங்கா'
துன்று தார்ப் புயத்து இலக்குவ! பொறி' எனச் சொன்னான்.

1063. 'வரி சிலை இராமன் ஓலை, மறம் புரி மறலி, காண்க!
எரிகொளும் இலங்கைப் போரில், இன் உயிர் துறந்து போந்த குரிசிலை, வயந்தன் தன்னைத் தேடியே கொணர்க;
அன்றேல்,
உரிய தன் பதமும் வாழ்வும் ஒழிப்பென்'என்று எழுதிவிட்டான். (142-8)

1064. அக் கணத்து அருகு நின்ற அனுமன், கைத் திருமுகத்தைத்
தக்கவன் நீட்ட, வாங்கி, தன் தலைமிசையில் சூடி,

acharya.org

'இக்கணம் வருவென்; வாழி! இராம!' என்று, இரு
தோள் கொட்டி,
மிக்க மா மடங்கல் போல, விண்ணிடை விசைத்துப்
பாய்ந்தான். (142-9)

1065. மண்டிப் புக்கனன், மறலிதன் பெரும் பதம்; நரகில்
தண்டிப்புண்டு, அறுப்புண்டு, எரிப்புண்டவர் தம்மைக்
கண்டு, மாருதி கண் புதைத்து, 'அரி! அரி' என்ன,
மிண்டி ஏறினர், நரகிடை வீழ்ந்தவர் எல்லாம். (142-10)

1066. துளங்கி, அந்தகன் வந்து, அடி தொழுதலும், தோலா
வளம் கொள் மாருதி, 'வசந்தனைக் காட்டு' என,
அவனும்
உளம் கலங்கி, 'உன் நாயகன் அடியர் இங்கு
உறார்கள்;
விளங்கு கீர்த்தியாய்! தேடு விண்ணவர் புரத்து'
என்றான். (142-11)

1067. சொன்ன கூற்றுவன் தன்னைத் தன் வாலிடைத்
துவக்கி,
பொன்னின் கற்பகப் பதியிடைக் கொண்டு போய்ப்
புகலும்,
முன்னை வந்து கண்டு, இந்திரன், 'முனிவு எனோ?'
என்ன,
'மன்ன! ஏகுவென்; வயந்தனைக் காட்டுதி' என்றான்.
(142-12) 1068. 'வல் அரக்கரை மடித்து, எமை எடுத்த
மாருதியே! (142-13)
இல்லை இங்கு; அயன் உலகிடை அறிதி' என்று
இசைப்ப,
சொல்லும் அங்கு அவன் தன்னையும் வாலிடைத்
துவக்கி,
பல் உயிர்த் திறம் படைத்தவன் உலகிடைப்
பாய்ந்தான்.

1069. சிந்தை தூயவன் செல, உளம் துளங்கு நான்முகனும் (142-14)
'வந்த காரியம் எது? என, 'வயந்தனைப் பார்த்துச்
சுந்தரத் தடந்தோள் வில்லி நின்றனன்; அவன்தான்
உந்தன் நீள் பதத்துளான்எனின், காட்டு' என
உணர்த்தும்.

1070. 'என்னுடைப் பெரும் பதத்தின் மேலாகிய எந்தை (142-15)
தன்னுடைப் பெருஞ் சோதியின் கீழதாய்த் தழைத்த
மின்னும் நீடு ஒளி விண்டுவின் பதத்துளான்;
விறலோய்!
அன்னவன்தனைக் கொணருதி, ஆங்கு அணைந்து'

என்றான்.

1071. *என்ற நான்முகன்தன்னையும், இந்திரன் யமனோடு* *(142-16)*
ஒன்ற, வால்கொடு துவக்கினன், ஒரு குதிகொண்டான்;
மின் திகழ்ந்து ஒளி விளங்கிடும் விண்டுவின் பதத்தில்
சென்று, கண்டு கொண்டு இழிந்தனன், திசைமுகன் பதியில்.

1072. *மலரின்மேல் அயன் வசந்தற்கு முன் உரு வழங்க,* *(142-17)*
குலவு வாசவன், யமனை விட்டு, இரு நிலம் குறுகி,
அலகு இல் வீரன்தன் அடி இணை அவனொடும் வணங்கி,
சலமும் தீர்த்தனன்; படையையும் ஏற்றினன், தேர்மேல்.

1073. *ஏறினான் இராமன் தேர்மேல் எழில் மலர் மாதினோடும்;* *(142-18)*
ஏறினான் இளைய கோவும், இராக்கதர் வேந்தனோடும்,
ஏறினான் அனுமன்; சாம்பன், இடபனே, முதலோர் ஏற,
மாறினார் நிலத்து நின்றார், வசந்த கோத்திரத்திலுள்ளார்.

1074. *ஏறினன், இளைய கோவும், இரவி சேய், சாம்பன், நீலன்* *(142-19)*
'ஏறினன் வாலி மைந்தன்' என்றனர்; பலரும் ஏற,
சீறிய கும்பகன்னன் சினத்திடைச் சிதைந்து பட்ட,
மாறிலா வசந்தன் சேனை நின்றது, மாறி மண்மேல்.

1075. *வண்டு அலம்பு தார் அமலனும் தம்பியும், மயிலும்* *(142-20)*
கண்டு கைதொழு வானரக் கடலும், மற்று யாரும்
எண் தவாத பொன் மானமீது இருந்திடும் இயற்கை
அண்டர் நாதனும், வானமும் அமரரும் ஆமால்.

1076. *பாரில் நின்றது அங்கு ஒரு வெள்ளப் படை; அவர்தம்மை,* *(142-21)*
'வாரும் தேரின்மேல்' என, 'கும்பகர்ணன் வந்து ஏன்ற
போரில் எம் படைத் தலைவனோ பொன்றினான்; அவனை
நீர் எழப் பிசைந்து, இட்டனன் நெற்றியில்' என்றார்.

1077.ஆழி வெள்ளம் ஓர் எழுபதும், அனுமனே முதலாம் *(142-22)*
ஏழும் மூன்றும் ஆம் பெரும் படைத் தலைவரை
இராமன்
சூழ நோக்கினன்; சுக்கிரீவன்தனைப் பாரா,
'வாழி மாப் படை அனைத்தும் வந்தன கொலோ?'
என்றான். *1078.இரவி கான்முளை இறங்கி வந்து,*
இராமனை *(142-23)*
இறைஞ்சி,
'சுருதியாய்! ஒரு பேர் அருள் சொல்லுவ; தொடர்ந்து
வருவதான இச் சேனையில் வசந்தன் என்று
உரைக்கும்
ஒருவன் வந்திலன்; கண்டருளுதி' என உரைத்தான்.

1079.கசிந்த ஞானங்கள் கலங்கல் இல் கழல் கும்பகருணன் *(142-24)*
இசைந்த போரின் வந்து எய்தலும், இவன்தனை
எடுத்துத்,
தசைந்த தோல், மயிர், எலும்பு, இவைதமைத்
தெரியாமல்,
பிசைந்து மோந்து, உடற் பூசினன், பெரு நுதற்கு
அணிந்தே.

1080.'இசைந்த சீராமன் ஓலை; இலங்கையில் பூசல்தன்னில் *(152-25)*
வசந்தனைக் கண்டதில்லை; மதித்தவாறு அழகிது
அம்மா!
வசந்தனைக் கொண்டுதானும் வருக! எனோ?
வாரானாகில்,
நமன் குலம் களைவென்' என்றான் - 'நாளை வா'
என்ற வீரன்.

(இதன்பின் 142-8, 9, 10, 11 என்ற பாடல்கள் உள்ளன.)

1081.'செல்வனே! இன்னம் கேளாய்; யான் தெரி பாசக் *(142-30)*
கையால்
அல் எனும் அரக்கர்தம்மை வம்மின்!' என்று
அழைத்து, மெள்ள
நல் இருட் பரவை மேனி நாரணன் தமரைக்
கண்டால்,
'செல்லவே போமின்' என்று விடுக்குவென், செவியில்,
செப்பி.

(இதன்பின் 142-12, 13, 14, 15, 16, 17 என்ற பாடல்கள் உள்ளன.)

1082. 'மையல் இன்றியே இலங்கை மா நகர் காத்து, மாதே!
செய்யளாகிய திரு எனப் பொலிந்து, இனிது இருத்தி'
கைகளால் மிகப் புல்கியே, கண்கள் நீர் ததும்ப,
பொய் இலா மனத் திரிசடை, 'விடை' எனப்
போனாள். (146-1)

1083. என்ற காலையில், எழுந்தவன் இயற்கையை நோக்கி,
நன்று நாயகன் அறிவொடு நினைவன நயந்தான்;
சென்று சேனையை நாடினன், திரிந்து வந்து எய்தி,
வென்றி வீரரில் வசந்தனைக் கண்டிலர், வெறுத்தார்.
(157-3)

(சில பிரதிகளில், 'சொன்ன வாசகம் பிற்பட' (157) என்ற பாடலுக்குப் பின், 'வசந்தன் உயிர் வரு படலம்' தொடங்குகிறது. 157-3 என்னும் இந்தப் பாடலுக்கு முன் இதன் முன்னர்த் தந்துள்ள 142-19, 21 என்ற இரு பாடல்களும் காணப்பெறுகின்றன. இதன்பின் 142-22 என்ற பாடல் உள்ளது.)

1084. என்னும் காலை(யில்), இராமனும், யமபடர் யாரும்
மன்னும் தொல் புரம் நோக்கியே, 'மணி நகை
முறுவல்
உன்னின் அன்றி, யான் தேவருக்கு உதவி செய்து'
என்னா,
பொன்னின் வார் சிலை எடுத்தனன், பொறுத்தனன்,
பொரவே. (157-5)

1085. எண் திசாமுகம் இரிந்து உக, யமபுரம் குலைய,
அண்டகோளகை அடுக்கு அழிந்து உலைவுற,
அழியாப்
புண்டரீகத்துப் புராதனன் முதலிய புலவோர்
தொண்டை வாய் உலர்ந்து அலமர, தொடு வில்
நாண் எறிந்தான். (157-6)

1086. பாக வான் பிறையாம் என, பலர் நின்று துதிப்ப,
வாகை கொண்ட வெஞ் சிலையினை வளைவுற
வாங்கி மேக சாலங்கள் குலைவுற, வெயிற் கதிர்
மாட்சி
சோகம் எய்தி மெய் துளங்கிட, சுடு சரம் துரந்தான்.
(157-7)

1087. வல்லை மாதிரம் மறைந்திட, வானவர் மயங்க,
எல்லை காண்குறா யாவரும் இரியலில் ஏக,

வில்லை வாங்கிய கரம் அவை விதிர்விதிர்ப்பு எய்த
தொல்லை நான்மறை துளங்கிட, சுடு சரம் துரந்தான்.
(157-8)

1088.வன் புலம் கிளர் நிருதரை வருக்கமோடு அறுக்க,
மின் புலம் கொளும் உரும் என்ன, வீக்கிய வில்லைத்
தன் பொலங் கையில் தாங்கியே தொடுத்த அச்
சரங்கள்
தென் புலன்தனை நிறைத்தது; செறிந்தன, சேணில்.
(157-9)

1089.தருமராசனும், காலனும், யமபடர்தாமும்,
உருமு வீழ்ந்தென, சரம் வந்து வீழ்ந்ததை உணர்ந்து,
மரும தாரையில் பட்டது ஓர் வடிக் காண வாங்கி
நிருமியா, 'இது இராகவன் சரம்' என நினைந்தார்.
(157-10)

1090.'கெட்டது இன்று இனித் தென்புலம்; கேடு வந்து
எய்தி;
பட்டனம்; இனிப் பிழைப்பு இலம்' என்பது ஓர்
பயத்தால்,
முட்ட எய்திய முயற்சியோடு யாவரும் மொய்ப்ப,
சிட்டர்தம் தனித் தேவனை வணங்கினர், சென்றார்.
(157-11)

1091.'சிறந்த நின் கருணை அல்லால், செய் தவம் பிறிது
இலார்மேல்
புறம் தரு முனிவு சாலப் போதுமோ? புத்தேள்!
நின்னை மறந்திருந்து உய்வது உண்டோ?
மலர்மிசை (157-12)
அயனைத் தந்த,
அறம் தரு சிந்தை ஐய! அபயம், நின் அபயம்'
என்றார்.

1092.'அய்யனே! எமை ஆளுடை அண்டர் நாயகனே! (157-13)
மெய்யனே! என, சரணில் வந்து, யாவரும் வீழ்ந்தார்;
'பொய்யினோர் செய்த பிழை பொறுத்தருள்!' என,
போர் மூண்டு
எய்ய நேரிலாச் சிலையினை மடக்கினன், இராமன்.

1093.வந்து அடைந்து, 'உனக்கு அபயம்' என்று, அடியினில் (157-14)
வணங்கி,
"எம் தனிப் பிழை பொறுத்தி" என்று, இயம்பினீர்;
இதனால்

உன்தன்மேல் சலம் தவிர்ந்தனம்; யூக நாயகன்தான்
தந்த சேனையின் வசந்தன் வந்திலன்; தருக'
என்றான்.

1094.தன் தனிச் சரண் வணங்கலும், இராகவன் சாற்றும்; (157-15)
"என் தனிப் பிழை பொறுத்தி" என்று இயம்பினை;
அதனால்
உன்தன்மேல் சலம் தவிர்ந்தனம்; யூபநாயகன்தான்
தந்த சேனையின் வசந்தன் வந்திலன்; தருக'
என்றான்.

1095.அண்ணல் ஆரியன், 'தருதி' என்று அருளலும், அவர் (157-16)
போய்,
விண் எலாம் புகுந்து ஓடியே, வசந்தனை விரைவில்
கண்ணின் நாடி, நல் உயிரினைக் காண்கிலாது
இருந்தார்;
'திண்ணன் யாக்கை எங்கே?' என, சாம்புவன்
செப்பும்.

(இதன்பின் 142-23, 142-8, 142-9 என்னும் பாடல்கள் உள்ளன.)

1096.அன்னதே என, 'அவன் உயிர்க்கு அமரர்தம் (157-17)
பதிக்கே
முன்னர் ஓர் உடல் கொண்டு, இவண் தருக!' என
மொழிய,
சொன்ன வாய்மை கேட்டு, அனுமனும் துணைவரைப்
பாரா,
'பொன்னின் பாதுகம் பணிந்தனென், விடை'எனப்
போனான்.

*(இதன்பின் 142-10, 11, 25, 12, 15, 16 என்னும் பாடல்கள் வர,
'வசந்தன் உயிர் வரு படலம்' முடிவு பெறுகிறது.)*

1097.அன்னது ஆதலின் அமரர் அந் நகரிடை ஆங்கண் (157-29)
முன்னது ஓர் உடல் நாடியே கொணர்ந்திட, முந்தச்
சொன்ன வாயுவைத் தரிசிக்க, வசந்தனும் தோன்றி,
பொன்னின் பாதுகம் புனைந்தனன்; தருமனும்
போனான்.

1098.அன்னகாலையில், புட்பக விமானம் ஆங்கு அடைய, (157-30)
முன் இராகவன், சானகி இலக்குவன் முதலா,
மன்னு வானரம் எழுபது வெள்ளமும் வரையா
உன்னி ஏறலும், உச்சியில் சொருகு பூப் போன்ற.

1099.என்ற புட்பக விமானத்தின் ஏறினர் எவரும்; (158-2)
'நன்றுதான்' என நாயகன் ஏறினன் திருவோடு;
அன்றுதான் இளங்கோவொடும் அக் கவி வெள்ளம்
ஒன்றுதான் என ஒரு திசை இருந்ததும் ஒக்கும்.

1100.ஆய கண்டு, அமலன் உள்ளம் மகிழ்ந்தனன்; (158-2)
அனுமன்தன்பால்
நேயம் மூண்டு அதுதான் நிற்க, நெடியவன் சரணம்
சூடி
மேயினன், தமர்களோடு வசந்தனும்; விண்மீதாகப்
போயினது, இராமன் சொல்லின், புட்பக விமானம்
அம்மா! 1101.வென்றி சேர் கவியின் வெள்ளக் கடல்
முகந்து (162-1)
எழுந்து விண்மேல்
சென்றது விமானம்; செல்ல திசையோடு தேசம் ஆதி
என்றவை அனைத்தும் தோன்ற, இராமனும் இனிது
தேறி
தென் திசை இலங்கையின் சீர் சீதைக்குத்
தெரிக்கலுற்றான்.

1102.'மன்னு பொற் கொடிகள் ஆட, மாட மாளிகையின் (162-2)
ஆங்குத்
துன்னு பைம் பொழில்கள் சுற்ற, தோரணம் துவன்றி,
"வானோர்
பொன்னகர் ஒக்கும்" என்று புகழ்தலின், புலவராலும்,
பன்ன அரும் இலங்கை மூதூர், பவளவாய் மயிலே!
பாராய்.

1103.'வெதிர் எதிர் அஞ்சும் மென் தோள் வெண் நகைக் (162-3)
கனி வாய் வல்லி!
எதிர் பொர வந்த விண்ணோர் - இறைவனைச்
சிறையில் வைத்த
அதிர் கழல் அரக்கர் தானை அஞ்சல் இல் ஆறு
செல்ல
கதிர் மதி விலங்கி ஏகும் கடி மதில் மூன்றும்
காணாய்.

1104.'வென்றி வேல் கருங் கண் மானே! என்னொடும், (162-4)
இகலி, வெய்ய
வன் திறல் அரக்கன் ஏற்ற வட திசை வாயில்
நோக்காய்;
கன்றிய அரக்கன் சேனைக் காவலன் தன்னை நீலன்
கொன்று, உயிர் கூற்றுக்கு ஈந்த குண திசை வாயில்

நோக்காய்.

1105.'மறத் திறல் வாலி மைந்தன், வச்சிரத்து எயிற்றோன்
தன்னைச்
செறுத்து, உயிர் செகுத்து, நின்ற தென் திசை
வாயில் நோக்காய்; அறத்தினுக்கு அலக்கண்
செய்யும் அகம்பன்தன் (162-5)
உடலை ஆவி
வெறுத்து, எதிர் அனுமன் நின்ற மேல் திசை வாயில்
நோக்காய்.

1106.கருங் கடல் நிகர்ப்ப ஆன அகழி ஓர் மூன்றும் (162-6)
காணாய்;
மருங்கு அடர் களபக் கொங்கை மதி நுதல் மிதிலை
வல்லி!
இருங் கட முகத்த யானை, இவுளி, தேர், காலாள்
துஞ்சி
பொரும் சுடர் நிறத்தர் வீய்ந்த போர்க்களம் தன்னைப்
பாராய்.

1107.'கொடி மதில் இலங்கை வேந்தன் கோபுரத்து உம்பர்த் (162-7)
தோன்ற,
அடு திறல் பரிதி மைந்தன் அவன் நிலை குலையத்
தாக்கி,
சுடர் முடி பறித்த அந் நாள், அன்னவன் தொல்லை
வெம் போர்ப்
படியினை நோக்கி நின்ற சுவேல மால் வரையைப்
பாராய்.

1108.'பூக் கமழ் குழலினாய்! நின் பொருட்டு யான் புகலா (162-8)
நின்றேன்;
மேக்கு உயர் தச்சன் மைந்தன் நளன் இவன்
விலங்கலால் அன்று
ஆக்கிய இதனை, வெய்ய பாதகம் அனைத்தும், வந்து
நோக்கிய பொழுதே, நூறும் சேதுவை, நீயும்
நோக்காய்.

1109.ஆவினை, குரவரோடும் அரு மறை முனிவர்தம்மை
பாவையர் குழுவை, இன் சொல் பாலரை, பயந்து
தம் இல் மேவின அவரை, செற்றோர், விரி கடல்
சேது வந்து (169-1)
தோய்வரேல், அவர்கள் கண்டாய், சுரர் தொழும்
சுரர்கள் ஆவார்.

1110.மரக்கலம் இயங்கவேண்டி, வரி சிலைக் குதையால் (169-2)

கீறித்
தருக்கிய இடத்து, பஞ்ச பாதகரேனும் சாரின்,
பெருக்கிய ஏழு மூன்று பிறவியும் பிணிகள் நீங்கி,
நெருக்கிய அமரர்க்கு எல்லாம் நீள் நிதி ஆவர்
அன்றே.

1111.ஆங்கு அது காட்டக் கண்ட ஆயிழை, 'கமலம் (170-1)
அன்ன
பூங் கழற் புயல்போல் மேனிப் புனித! என்
பொருட்டால் செய்த
ஈங்கிதற்கு ஏற்றம் நீயே இயம்பு' என, இரதம் ஆங்கே
பாங்குற நிறுவி நின்று, இங்கு இவை இவை
பகரலுற்றான்.

1112 'அந்தணர்தம்மைக் கொன்றோர், அருந் தவர்க்கு (170-2)
இடுக்கண் செய்தோர்
செந் தழல் வேள்வி செற்றோர், தீ மனை இடுவோர்
தம்பால்,
வந்து இரந்தவர்க்கு ஒன்று ஈயா வைக்கும் வன்
நெஞ்சர், பெற்ற
தந்தையைத் தாயைப் பேணாத் தறுகணர், பசுவைச்
செற்றோர்.

1113.'குருக்களை இகழ்வோர் கொண்ட குலமகள் ஒழியத் (170-3)
தங்கள்
செருக்கினால் கணிகைமாரைச் சேர்பவர், உயிர்
கொல் தீம்பர்,
இருக்குடன் அமரும் தெய்வம் இகழ்பவர், ஊன்கள்
தின்று
பெருக்கிய உடலர், பொய்ம்மை பிதற்றுவோர், பீடை
செய்வோர். 1114.'வெய்யவன் உச்சி சேர மிக வழி நடந்து
போவோர், (170-4)
மை அறும் முன்னோன்தன்னை வலி செயும்
தம்பிமார்கள்
கை உள முதல்கள்தம்மைக் கரந்து தம்பிக்கு ஒன்று
ஈயார்,
துய் அன சொற்கள் சொல்வோர், சோம்பரைச்
சுளித்துக் கொல்வோர்.

1115.'ஊரது முனிய வாழ்வோர், உண்ணும்போது உண்ண (170-5)
வந்தோர்க்கு
ஆர்வமோடு அளியாது இல்லம் அடைப்பவர், அமணே
சென்று
நீரினுள் இழிவோர், பாவ நெறிகளில் முயல்வோர்,
சான்றோர்,

தாரமது அணைவோர், மூத்தோர்தமை இகழ்
அறிவிலாதோர்.

1116.'கண்டிலாது "ஒன்று கண்டோம்" என்று கைக்கூலி (170-6)
கொள்வோர்,
மண்டலாதிபர் முன் சென்று வாழ் குடிக்கு அழிவு
செய்வோர்,
மிண்டுகள் சபையில் சொல்வோர், மென்மையால்
ஒருவன் சோற்றை
உண்டிருந்து, அவர்கள்தம்பால் இகழ்ச்சியை
உரைக்கும் தீயோர்.

1117.'பின்னை வா, தருவென்' என்று பேசித் தட்டுவிக்கும் (170-7)
பேதை
கன்னியைக் கலக்கும் புல்லோர், காதலால் கள்ளும்
மாந்தர்,
துன்னிய கலை வல்லோரைக் களிந்து உரைத்து
இகழ்வோர், சுற்றம்
இன்னலுற்றிடத் தாம் வாழ்வோர், எளியரை இன்னல்
செய்வோர். 1118.'ஆண்டவன் படவும் தங்கள் ஆர் உயிர்
கொண்டு (170-8)
மீண்டோர்,
நாண் துறந்து உழல்வோர், நட்பானவரை
வஞ்சிப்போர், நன்மை
வேண்டிடாது இகழ்ந்து, தீமை செய்பவர், விருந்தை
நீப்போர்,
பூண்டு மேல் வந்த பேதை அடைக்கலம் போக்கி
வாழ்வோர்.

1119.'கயிற்றிலாக் கண்டத்தாரைக் காதலித்து அணைவோர் (170-9)
தங்கள்
வயிற்றிடைக் கருவைத் தாமே வதைப்பவர்,
மாற்றார்தம்மைச்
செயிர்க்குவது அன்றிச் சேர்ந்த மாந்தரின் உயிரைச்
செற்றோர்
மயிர்க் குருள ஒழியப் பெற்றம் வௌவுவோர்,
வாய்மை இல்லோர்.

1120.'கொண்டவன்தன்னைப் பேணாக் குலமகள், (170-10)
கோயிலுள்ளே
பெண்டிரைச் சேர்வோர், தங்கள் பிதிர்க்களை இகழும்
பேதை,
உண்டலே தருமம் என்போர், உடைப்பொருள்
உலோபர், ஊரைத்
தண்டமே இடுவோர், மன்று பறித்து உண்ணுதும்

தறுகண்ணாளர்.

1121.'தேவதானங்கள் மாற்றி, தேவர்கள் தனங்கள் (170-11)
வௌவும்
பாவ காரியர்கள், நெஞ்சில் பரிவிலாதவர்கள் வந்து
'கா' எனா, 'அபயம்' என்று, கழல் அடைந்தோரை
விட்டோர்,
பூவைமார்தம்மைக் கொல்லும் புல்லர், பொய்ச் சான்று
போவோர். 1122.'முறையது மயக்கி வாழ்வோர், மூங்கை
அந்தகர்க்குத் (170-12)
தீயோர்,
மறையவர், நிலங்கள் தன்னை வன்மையால் வாங்கும்
மாந்தர்,
கறை படு மகளிர் கொங்கை கலப்பவர், காட்டில்
வாழும்
பறவைகள், மிருகம், பற்றிப் பஞ்சரத்து அடைக்கும்
பாவர்.

1123.கார்க் கன வரை சேர் கானில் கடுங் குழி கல்லும் (170-13)
கட்டர்,
நீர்க் கரை அதனில் ஒட்டி நெடுங் கலை முயல் மான்
கொல்வோர்,
ஊர்க் கெழு கூவல் வீழ்ந்த உயிர்ப் பசு எடாது
போவோர்,
வார்க் கெழு தன் மின்னாரை வழியில் விட்டு ஏகும்
மாக்கள்.

1124.வழி அடித்து உண்போர், கேட்டால் வழி (170-14)
சொல்லாதவர்கள், வைப்பைப்
பொழி இருள் களவு காண்போர்
பொய் சொல்லிப் பண்டம் விற்போர்,
அழிவு இலா வாய்மை கொன்றோர்
அடைந்தது.................................
....
தெரிசிக்கத் தீர்க என்றான்.

1125.'ஆதியர் மூவர்க்கு அந் நாள், அரு மறை அறைந்த (170-15)
அந்த
நீதியாம் புராணம்தன்னை இகழ்பவர், நிறையக்
கேளார்,
பாதியில் விட்டு வைப்போர், படித்தவர்ப்
பிரியப்படுத்தார்,
போதம் இலாதார்' "மற்றச் சமயம் பொல்லாதது"
என்பார். 1126.'என்று இவர் முதலா மற்றும் எழு நரகு
அடையும் (170-16)

பாவம்
ஒன்றிலர், நன்றிதன்னை மறந்தவர் ஒழிய உள்ளோர்
துன்றிய வினைகள் எல்லாம், சுடர் கண்ட இருளே
போல,
தென் திசை வந்து, சேதுத் தரிசிக்க, தீரும்'
என்றான்.

*1127.*ஆங்கது கேட்டு, அருந்ததியே அனையாளும், *(170-17)*
'அவதியுடன்
தீங்கு அணுகும் செய்ந் நன்றி மறந்திடும் தீ
மனத்தோர்கள்
தாங்க அரும் பாவங்களையும் எனக்காகத் தவிர்க்க' என,
'நீங்கிடுக அதுவும்' என்றான் - நிலமடந்தை பொறை
தீர்த்தான்.

1128.'பார் எழுவி வாழ்வோர்கள் பஞ்ச மா பாதகமும் *(170-18)*
சீர் எழுவு திரு அணையைத் தெரிசிக்கத் தீர்க' என,
கார் எழுவு திரு மேனிக் கண்ணன் நினைப்பின்படியே
ஈர் - எழுவர் நால்வர் என்னும் இருடிகளும்
எழுதினரால்.

1129.'பார் மேவும் மாந்தர்கள் செய் பஞ்ச மா பாதகமும் *(170-19)*
சீர் மேவும் திரு அணையைத் தெரிசிக்கத் தீர்க'
எனா,
கார் மேவும் திரு மேனிக் காகுத்தன் கட்டுரைத்து,
வார் மேவும் முலைச் சனகி மாதோடும்
வழிக்கொண்டான்.

*1130.*என்பன பலவும் அந்த ஏந்திழைக்கு இருந்து கூறி, *(170-20)*
தன் பெருஞ் சேனையோடும் தம்பியும் அரக்கர்
கோவும்
பொன் பொரு விமானம்தன்மேல் போகின்றபோது,
மிக்க
இன்புடை இராமன் வேலைக்கு இப்புறத்து இழிந்து,
என் செய்வான். *1131.*முன் பெல அரக்கன்தன்னை முனி
கொலை
தொடரக், கண்டு, ஆங்கு
'அன்பினால் அரி பால் தோன்றும் அரனை
அர்ச்சித்தால் அன்றி,
துன்பமே தொடரும் பொல்லாச் சூழ் கொலை
தொலையாது' என்று ஆங்கு
இன்புறும் இராமன் வேலைக்கு இப் புறத்து இழந்து
நின்றான். *(170-21)*

*1132.*திருவணை உயர் பதம் செப்பி மீண்டபின்,

அருகு அணை திருமகட்கு, ஆங்கு மற்று உள
தரு அணை திரள் புயச் சனக வல்லிக்கு, ஆம்
கரு வரை முகில் நிற வண்ணன் காட்டுவான்.
(170-22)

*1133.*கப்பை எனும் கன்னியையும், கந்தனார் தாதையையும்
அப்பொழுதே திருவணைக்குக் காவலராய் அங்கு
இருத்தி,
செப்ப அரிய சிலையாலே திருவணையை வாய் கீறி,
ஒப்பு அரியாள்தன்னுடனே, உயர் சேனைக்
கடலுடனே. *(170-23)*

*1134.*வேந்தர் வேந்தனும் வேலையின் கரையினில் வரவே,
வாய்ந்த சாய்கையும் வந்தது; வானவர் வணங்க,
ஏந்து தோள் புயத்து இராமனும், இலக்குவன்தானும்
வாய்ந்த சீதையும், மானமும், வானர வேந்தும்.
(170-24)

*1135.*பாய்ந்த வேலையின் கரையிடைப் பரமன் அங்கு
உறவே,
சாய்ந்த சாய்கையும் வந்து, அணுகாது அயல் கிடக்க,
ஏந்து திண் புயத்து இராமனும், இளையவன்தானும்
வாய்ந்த சீதையும், சேனையும், மற்றுள பேரும்.
(170-25) *1136.*நின்ற போதினில், நிகர் இலா அகத்தியன்
முதலோர்
குன்றுபோல் புயத்து இராகவன்தனை வந்து குறுக,
"நன்று நின் வரவு" என்னவே, நாதனும் வணங்கி,
வென்றி வேந்தனும் வேதியர்தம்மொடு வியந்து.
(170-26)

*1137.*சேதுவின் கரை சேர்ந்த அத் திறல் புனை இராமன்
'ஏது இத் தலம்?' எனக் குறுமுனிவனைக் கேட்ப,
'வாத ராசனும் வாசுகிதானும் முன் மலைந்த
போது, தந்தது, இப் பொன் நகர்' என்று அவன்
புகன்றான். *(170-27)*

*1138.*புகன்றவன்தனைப் பூங் கழல் இராகவன் சாய்கை
அகன்ற காரணம் குறுமுனி உரைசெய, அவனும்,
'பகர்ந்த தேவரும், பாற்கடல் பள்ளியான், பரமன்
புகுந்தது இவ் வழி; பூவில் வந்தவனும், மற்று யாரும்.
(170-28)

1139.'இருப்பது இத் தலம்; ஆகையால், இராவணன்
சாய்கை
அருத்தி இன்றியே, அகன்றது' என்று அருள் முனி

அறைய,
பெருத்த தோளுடை அண்ணலும் பிரியம் வந்து எய்தி
'கருத்து மற்று இனி உரை' என, குறுமுனி கழறும்;
(170-29)

1140.'இந்த மா நகர் தன்னிலே இறைவனை அருச்சித்து,
உன்தன் மா நகர் எய்தினால், சாய்கை போம்,
உரவோய்!
'அந்த நீதியே செய்தும்' என்று, அனுமனை
அழைத்திட்டு,
'எம்தம் நாதனை இமைப்பினில் கொடுவருக'
என்றான். (170-30)

1141.அந்த வேலை, முனிவன் அளி தெருள்
இந்த மா நிலத்து யாவரும் இன்புற 'கந்த மேவிய
கங்கையில் ஓர் சிலை
தந்து காண்' என மாருதி தாவினான். (170-31)

1142.'போதி' என்று, அவற் போக்கிய இராமனும், இந்த
மாது சீதையும் மைந்தனாம் இலக்குவன்தானும்
தீது தீரவே தீர்த்தங்கள் யாவையும் ஆடி,
ஆதி நாதனும் இருந்தனன், அமரர்கள் வியப்ப.
(170-32)

1143.ஆன போதினில், ஐயன் மனத்துளே
தான் நினைந்ததுதான் ஆர் அறிகுவார்?
ஞானம் ஓர் வடிவு ஆகிய நாரணன்
மோனமாகி இருந்தனன், மூவரான். (170-33)

1144.காலம் சென்றது எனக் கருதி, கையால்
கோலமான மணலினைக் கூட்டியே,
'ஆலம் உண்ட தே இவர் ஆம்' என
ஞாலம் உண்டவர் தம் மனம் நாட்டவே. (170-34)

1145.'முகுத்தம் ஆனதே' என முனி மொழிதலும், இராமன்
மிகுத்தது ஓர் இடத்து எய்தியே, வெண் மணல்
கூப்பி
அகத்தினில் புறம் பூசித்தே, அடி மலர் இறைஞ்சி,
செகுத்த தோளுடைத் தம்பியும், சீதையும், தானும்.
(170-35)

1146.ஒத்த பூசனை செய்யவும், அமைதியின் உள்ளச்
சுத்தி மேவிய ஞானமும் தொடர்விடாது இருந்தோன்
அத்தன் பாதகம் ஆனவை அழிதர இயற்றி,
சித்தம் வாழ்தர நின்றனன், தேவர்கள் துதிப்ப.
(170-36)

1147. நின்ற போதினில், நிறங்களும் படலமும் கொண்டு
வென்றி சேர் புய மாருதி விரைவினில் வந்து,
'நன்று செய்தனை!' என்னப் போய் நாதனைப்
பிடுங்கி,
வென்றி வால் அற்று, மேதினி வீழ்ந்தனன், வீரன்.

(170-37) *(இந்தப் பாடல் காணும் இடத்தில்,*
இதற்குப் பிரதியாக,
பின்வரும் ஐந்து பாடல்கள் ஒரு பிரதியில் உள்ளன.)

1148. ஆய வேலையில், கங்கையின் அருஞ் சிலை வாங்கி, *(170-37அ)*
தூய வார் கழல் அனுமனும் தோன்றினன்; தோன்றா
சீயமாய் மலி அண்ணல் முன் திருச் சிலை வைத்து,
நேயமோடு இரு தாள் பணிந்து, அங்கு அவன்
நின்றான்.

1149. நின்ற காலையில், அமலன் அங்கு அனுமனை *(170-37ஆ)*
நோக்கி,
ஒன்று அலாத பல் முகமன் அங்கு உரைத்து, 'நம்
பூசை
சென்றது ஆதலின், திருச் சிலை தாழ்த்தது; இப்
புளினக்
குன்றினால் சிவன் தன்னுருக் குறித்தனென், கோடி'

1150. என்னும் வாய்மை அங்கு இராகவன் இயம்பிட, *(170-37இ)*
இறைஞ்சி,
முன்னி மாருதி மொழிந்தனன்; 'மூவுலகு உடையோய்!
இன்னும் யான் தரும் கங்கையின் சிலையிடைப்
பிழையாது
அன்ன தானத்தின் அமைப்பென் ஓர் இமைப்பிடை'
எனவே.

1151. ஈர்த்தனன் வாலினாலே, இராகவன் பூசை கொள்ளும் *(170-37 ஈ)*
கூத்தனை; அனந்தன் வாழும் குவலயம் அளவும் கூடி
வார்த்த பேர் உருவம் கொள்ள, வால் விசைத்து,
அனுமன் அந்த
மூர்த்தி என்று உணரான், நெஞ்சம் மூச்சு அற,
தளர்ந்து வீழ்ந்தான்.

1152. மனுபரன் அனுமன்தன்னை வரவழைத்து, ஈசன்
வன்மை
தனை உரைத்து, 'இடை நீ தந்த நாதனை நடுவே

நாட்டி, முனம் அதை ஏத்தி, பின் இம்
மூர்த்தியை ஏத்தும்' (170-37உ)
என்ன,
அனைவரும் அமரர்தாமும் அம் முறை ஏத்தி
நின்றார்.

1153.விழுந்தவன்தனை வெந் திறல் இராகவன் நோக்கி (170-38)
'அழுந்து சிந்தையாய்! அறிவு இலாது அதனை என்
செய்தாய்?
பொழிந்து மா மலர் இட்டு நீ அருச்சி' என்று
உரைப்ப,
எழுந்து போய், அவன், இறைவனை அருச்சனை
செய்தான்.

1154.அவ் இடத்து, 'அனுமன் தந்த, கங்கைமேல் (170-39)
வவ்விடப்படும் வந்திடுவான் சிலை
இவ் இடத்தினில் யாவரும் ஏத்து, எனா,
தெவ் அடக்கும் சிலையவன் செப்பினான்.

1155.'எம்தன் நாதன் இவன்' என்று இறைமகன் (170-40)
தந்த நாமம் சராசரம் சார்ந்தபோது
இந்திரன், பிரமா முதல் எய்தினார்;
வந்து, வானவர் யாவரும் வாழ்த்தினார்.

1156.'இத் தலத்தினில் யாரும் அங்கு ஓர் சிலை (170-41)
வைத்து மா மனத்து உள்ளே வழுத்துவார்,
நத்து உலாய கை நாரணன், நான்முகன்,
பித்தன், மூவரும் ஏத்தப் பெறுக' எனா.

1157.என்று, இராகவன் ஈசன் பெருமையின் (170-42)
நன்றிதன்னை நவில, அடங்குமோ?
சென்ற சென்று, 'செய, செய! போற்றி!' என்று
அன்று இராச குமாரன் அறைகுவான்:

1158.பூசனைத் தொழில் முடிந்தபின், பூங் கழல் இராமன்
தேவத் தச்சனை அழைத்து, 'நீள் திரைக் கடல்
கிடந்த காவல் மா மலை கொணர்ந்து, நீ
கண்ணுதல் (170-43)
கோயில்
பூவில் வந்தவன் சொல்வழிச் சமை' எனப் புகன்றான்.

1159.நந்தியம் பதி இறைவனை நாதனும் அழைத்தே, (170-44)
'இந்த மா மலை இரும்', என, யாவையும் நல்கி,
'விந்தை தங்கிய தோளினீர்! வேந்தனைப் பூசித்து,

இந்த மா நகர் இரும்' என, இராமனும் அகன்றான்.

1160. போன காலையில், பூங் கழல் இராகவன் பின்னே (170-45)
சேனை தான் வர, தேவர்கள் யாவரும் வணங்கி,
மேல் நிலத்தவர் சென்றிட, விடை கொடுத்தருளி,
தானும், சீதையும், தம்பியும், சேதுவைச் சார்ந்தார்.

1161. தேர் ஏறி, மா நாகம் சென்னிமிசைச் சென்று ஏற, (170-46)
கார் ஏறு கண்ணபிரான், காவலன் கமழ் துளபத்
தார் ஏறு தடந் தோளான், தனி வயிரக் குனி சிலைக்
கைப்
போர் ஏறு, பொலிவுடனே வட திசையில்
போயினனால்.

1162. சேர்ந்து, சேதுவின் தென் கரை கடந்து, வந்து எய்தி, (170-47)
கூர்ந்த மானமேல் இருந்தவன் வட திசை குறுகிப்
போந்து, வானரப் புதுமையும் சனகிக்குப் புகன்று,
தீர்ந்த சேதுவின் கரையையும் காட்டினன், திறலோன்.

1163. வரையலுற்றான், மலர்க் கரத்து இருந்த வன்
சிலையால், (170-48)
திரையில் உற்றிட மரக்கலத் தொகுதிகள் செல்ல,
விரைவில் உற்றிடும் விமானத்தின் மீதினில் இருந்தே;
உரை செய்து உற்றனன், சனகிக்குப் பின்னும் அங்கு
உரவோன். 1164. 'நின்னை மீட்பதே நினைந்து, சில் நெறி
எலாம் நீந்தி,
என்னை ஈட்டிய திறத்தினில் திருவுடன் இருப்ப,
சொன்ன வேற் படை அரக்கரைக் குறைத்த இச்
சேனை
மன்னனால் பெற்ற வலி இது; வென்றியும் அதனால்.
(170-49)

1165. 'தேய்ந்த மா மதி போலும் சிலைநுதல்!
வாய்ந்த வானர வாரணம், மாருதி,
ஆய்ந்த மா மணி ஆழியை அன்றுதான்
பாய்ந்த வெற்பு மயேந்திரம் பார்த்தியால். (171-1)

1166. 'மாருதி நின்னை நாடி வருபவன், ஏறிப் பாயப்
பாரிடைக் குளித்து நின்ற பவள மால் வரையைப்
பாராய்;
போரிடைப் பொலன் கொள் பொன் தார்ப் புரவிகள்
போக்கு இற்று என,

நீரிடைத் தரங்கம் ஓங்கும் நெறி கடல் அதனை
நோக்காய்!'   (171-2)

1167.ஆரியன் அனைய கூற, அடி இணை இறைஞ்சி, ஐய
வேரி அம் கமலை செப்பும்; 'விரிந்த கிட்கிந்தை
உள்ளார்
சீரிய அயோத்தி சேரத் திருவுளம் செய்தி' என்ன,
கார் நிற அண்ணல், 'மானம் காசினி குறுக'
என்றான்.   (173-1)

1168.என்றவன் சேயை நோக்கி, இசைந்து, கிட்கிந்தை
உள்ளார்,
நன்று நம் பதியைக் காண, நாயக! அழைத்தி' என்ன,
சென்று அவன் சாம்பன்தன்னை, 'திசை எட்டும்
திரியச் சாற்றி,
இன்று நம் சுற்றம் எல்லாம் இயல்புடன் அழைத்திடு'
என்றான்.   (174-1)   *1169.என்றபோது, எழுந்து சாம்பன்,*
இசைந்த கிட்கிந்தை
உள்ளார்க்கு,
ஒன்று அழியாத வண்ணம் ஓதினான்; ஓதக் கேட்டே,
ஒன்றிய கடல்கள் ஏழும் உற்று உடன் உவா
உற்றென்ன,
மன்றல்அம் குழலினார்கள் துவன்றினர், மகிழ்ச்சி
கூட.   (174-2)

1170.சந்திர மானம்தன்மேல் தாரகை சூழ்ந்தது என்ன,
இந்திரன் மகனார் தாரத் தாரையும், ருமையும் கூடி
வந்தனர்; வந்து மொய்த்தார், வானர
மடந்தைமார்கள்;
இந்திரை கொழுநன்தன்னை ஏத்தினர்; இறைஞ்சி
நின்றார்.   (176-1)

1171.நின்ற வாரிதியை முன்பு நெருப்பு எழக்
கடைந்தபோது, அங்கு
ஒன்றல பலவும் ஆங்கே உற்பவித்தவற்றினுள்ளே,
தன்னுடன் பிறந்த முத்து மாலையை, தரையில்
தோன்றி
மின் என நின்ற சீதைக்கு அளித்தனள், விரைவில்
தாரை.   (176-2)

1172.தாரையைச் சீதை புல்கி, 'தாமரைக்கண்ணன் அம்பால்
பாரை விட்டு அகன்றான் வாலி; பார்உளோர்க்கு
அவதி உண்டோ?
சீரிது மலரோன் செய்கை; தெரியுமோ? தெரியாது
அன்றே?

ஆர் இது தெரியகிற்பார், காலத்தின் அளவை
அம்மா?' (176-3)

1173. என்றிட, தாரை நிற்க; எரி கதிர்க் கடகம் ஒன்று,
மின் திரிந்தனைய கொள்கை மேலைநாள் விரிஞ்சன்
ஈந்தது, அன்று அது இரவி பெற்று நாயகற்கு
ஈந்தது, அன்று
சென்று அடி இணையில் இட்டே, இறைஞ்சியே,
குமையும் நின்றாள். (176-4)

1174. நின்றவள்தன்னை நங்கை அம் கையால் தழுவி
நின்று
வன் துணை மங்கைமாரும் மைந்தரும் அங்குச் சூழ
தன் திருக் கைகளாலே தழுவினள் என்னக்
கண்ணால்
ஒன்று அல பலவும் கூற, உணர்ந்து உளம் உவகை
உற்றே. (176-5)

1175. 'கடி கமழ் குழலினாளே! கார்காலம் யாங்கள்
வைகும்
வடிவுடைச் சிகரம் ஓங்கும் மாலியவானை நோக்காய்;
அடு திறல் பரிதி மைந்தன் நகர்அதன் அழகு பாராய்
வடிவு உள மலை ஏழ் அன்ன மராமரம் ஏழும்
நோக்காய். (177-2)

1176. 'கனி வளர் பவளச் செவ் வாய்க் கனங் குழை!
நின்னைக் காணாத்
துனி வளர் துன்பம் நீங்க, தோழமை நாங்கள்
கொண்ட
பனி வளர் இருளை மாற்றும் பகலவன் சேயும் யாமும்
நனி வளர் நட்புக் கொண்ட நலம் தரு நாகம்
நோக்காய். (177-2)

1177. 'மாழை ஒண் கண்ணாய்! உன்னைப் பிரிந்து யான்
வருந்தும் நாளில்,
தாழ்வு இலாத் துயரம் நீங்க, தாமரை உந்தியான் கை
ஆழி அம் ஆற்றலானை, அனுமனை, அரக்கர்
அஞ்சும்,
பாழியான்தன்னை கண்ட பம்பையாறு அதனைப்
பாராய். (177-3) 1178. "பொய் வித்தி, வஞ்சம் காத்து,
புலை விளைத்து,
அறைத்தைத் தின்றோன்
கை வித்தும் சாத்தினான் அக் கடல் பெரும்
படையை எல்லாம்
நைவித்த இரவு நான்கால் மருந்துக்கு நடந்து, நம்மை

உய்வித்த வீரன்தன்னைக் கண்ட இடம் உது
கண்டாயே. *(177-4)*

1179.'சவரியது இருக்கைதானும், கவந்தனைத் தடிந்த
கானும்,
இவர் செய எழுந்த ஆற்றல் கரன் உயிர் இழந்த
பாரும்,
சவையுறு சுகுட்டன் மைந்தன், சரவங்கன் முதலோர்
காதல்
கவை அறு முனிவர்தங்கள் இடங்களும் கருதி
நோக்காய். *(177-5)*

1180.'விரை கமழ் ஓதி மாதே! விராதன் வந்து எதிர்ந்து
போர் செய்
நிரை தவழ் அருவி ஓங்கும் நெடு வரை அதனை
நோக்காய்;
'சரதம் நான் அரசு வேண்டேன்; தடமுடி சூடுக'
என்று
பரதன் வந்து அழுது வேண்டும் பரு வரை அதனைப்
பாராய். *(177-6)*

1181.'வளை பயில் தளிர்க் கை மாதே! வரு புனல்
பெருகக் கண்டு,
துளை பயில் வேயின் தெப்பம் இயற்றி, யான் துயரம்
இன்றி,
விளைதரு புனலை நோக்கி வியந்து உடன் இருப்ப,
வெல் போர்
இளையவன் தனியே நீந்தும் யமுனை யாறு இதனைப்
பாராய். *(177-7)* *1182.*பயன் உறு தவத்தின் மிக்க
பரத்துவன் இருக்கை
பாராய்;
கயல் பொரு கங்கை யாறும், குகன் உறை நகரும்,
காணாய்;
அயன் முதல் அமரர் போற்ற அனந்தன்மேல்
ஆதிமூலம்
துயில் வரும் கடலே அன்ன அயோத்தியைத் தொழுது
நோக்காய். *(177-8)*

*1183.*என்று உரைத்து, இளவலோடு சனகியும், இரவி
சேயும்
வென்றி வீடணனும், சேனை வெள்ளமும் விளங்கித்
தோன்ற,
பொன் திகழ் புட்பகத் தேர் பூதலத்து இழிய ஏவி,
இன் துணைப் பரத்துவாசன் இடவகை இழிந்தான்
அன்றே. *(177-9)*

*1184.*என்று, மன்னவன் பற்பல புதுமையும் யாவும்
மன்றல் அம் குழல் சனகிக்குக் காட்டினன், மகிழ்ந்து
குன்று துன்றிய நெறி பயில் குடதிசைச் செவ்வே
சென்று, கங்கையின் திருநதித் தென் கரை
சேர்ந்தான். *(182-1)*

*1185.*ஆர்த்து, விண்ணவர் ஆடினர்; ஆடகத் தேரும்
பேர்த்த போதினில் நிலமிசை அணுகுற, பெரியோர்க்கு
ஆர்த்தம் ஆகிய அடல் கரு மலை என நடந்து
தீர்த்தம் ஆகிய கங்கையின் தென் கரை சேர்ந்தான்.
(182-2)

*1186.*மான மானம் மீப்போனது, வட திசை வருவது
ஆன காலையில், அறிவனும் ஆயிழை அறிய,
சேனையோர் திறல் சேது வான் பெருமையும் செப்ப,
தானமாகிய தீர்த்தம் ஆம் திரு நதி சார்ந்தார். *(182-3)*

1187.'பாகம் மங்கையோடு அமர்ந்தவன் பயில்வுறு கங்கை
ஆகும் ஈது' என அறநெறி வழுவுறா அலங்கல் மேக
வண்ணனும் துணைவரும் வியந்து உடன் ஆடி
தாகம் நீங்கினர்; அவ் இடைத் தேவரும் சார்ந்தார்.
(182-4)

*1188.*இறுத்த தேரினை இருடிகள் எவரும் வந்து எய்தி,
வெறித் துழாய் முடி வேத மெய்ப் பொருளினை
வியவா,
'புறத்ததாம் உயிர் பெற்றனம்' என அகம் பொங்க,
திறத்து இராமன்பால் திருமுனி அவனும் வந்துற்றான்.
(182-5)

*1189.*வந்த மா முனிவோர்களை வணங்கும் முன், அவர்கள்
'எந்தை! நீ இன்று இங்கு இருந்து, உள வருத்தமும்
நீக்கி,
செந்து, நாளை அத் திருநகர் அடைக' எனச் செப்பி
உந்து சித்திரகூடத்துள் யாரும் வந்துற்றார். *(186-1)*

1190.'தகும் அருந் தவங்கள் ஈட்டி, தசமுகத்து அரக்கன்
பெற்ற
யுகம் அரைக் கோடிகாறும் ஏவல் செய்து உழலும்
தேவர்
சுகம் உற, சிலை கைக் கொண்ட தொல் மறை
அமல! யார்க்கும்
இக பரம் இரண்டும் காக்கும் இறைவன் நீ அன்றி

உண்டோ?' (188-1)

1191.இந்த வாசகம் இயம்பினன், பின்னரும் இசைப்பான்,
'எந்தை! நீ இன்று இங்கு இருந்து உள வருத்தமும்
போக்கி
சிந்தை அன்பு செய் திருநகர் நாளை நீ சேர்க!'
என்று
அந்தம் இல் பரத்துவன் சொல, அவ் இடத்து
அடைந்தான். (189-1) 1192.அடைந்த மா முனித்
தலைவனை அருச்சனை செய்து,
மிடைந்த சேனைஅம் பெருங் கடல் சூழ்தர, மேல்
நாள்
கடைந்த பாற்கடல் கண் துயில் நீங்கி, வானவர்கள்
படிந்து போற்றிட இருந்தென, பரிவுடன் இருந்தான்.
(189-2)

1193.இருந்தபோது, இராமன்தன்னை இருடியும் இயம்பும்;
எந்தாய்!
பெருந் திறல் இலங்கைதன்னை எங்ஙனம்,
பெரியோய்! நீயே
வருந்தினை, குரங்கு கொண்டு, மாய வல் அரக்கன்
தன்னைத்
திருந்த அப் போரில் வென்று மீண்டவா செப்புக!
என்றான். (189-3)

1194.இராகவன் அவனை நோக்கி, 'இறந்த வாள் அரக்கர்
எல்லாம்
அராவின் மாருதியும், மேன்மை வீடணன்தானும்,
ஆங்கே
குராவருஞ் சேனை எல்லாம் கொன்றிட, கொற்றம்
கொண்டு
விராவியே மீண்டது' என்று, மீளவும் பகரலுற்றான்:
(189-4)

1195.'தந்திரம் உற்ற சேனை தரைப்பட, மறுப்படாமல்
அந்தரம் உற்ற போது, அங்கு அரு மருந்து அனுமன்
தந்தான்;
மந்திர வித்தே! எம்பி வரி சிலை வளைத்த போரில்
இந்திரசித்தும் பட்டான்; இலங்கையும் அழிந்தது
அன்றே. (189-5)

1196.'கறங்கு கால் செல்லா, வெய்ய கதிரவன் ஒளியும்
காணா,
மறம் புகா, நகரம்தன்னில் வானவர் புகுதல் வம்பே;
திறம் புகாது அவிரும் நாளும் சிதைவு இலர்; தேரும்

காலை,
அறம் புகா மறத்தினாலே அழிந்தது அப் பதியும்,
ஐயா! (189-6)

1197.'மறக் கண், வெஞ் சினத்தில் வன்கண், வஞ்சக
அரக்கர் யாரும்
இறக்க, மற்று இறந்தது எல்லாம் எம்பிதன் ஈட்டின்,
எந்தாய்!
பிறப்பு மேல் உளதோ? சூழ்ந்த பெருந் திசை பேரின்,
பேராத்
துறக்கத்தோ, யாதோ, பெற்றார்? அறிந்தருள், சுருதி
நூலோய்! (189-7)

1198.என்ற வாசகம் இருந் தவன் கேட்டு, இகல் இராமன்
தன் துணைப் பெருந் தம்பியைத் தழுவி, 'நீ
தக்கதோய்!
வென்று மீண்டிலைஆயின், அவ் விண்ணவர் முனிவர்
பொன்றுமாறு அன்றி, ஆர் உயிர் புரப்பது ஒன்று
உளதோ? (189-8)

1199.மாதவன் சொன்ன வாய்மையை மனங்கொண்டு,
மறையோன்
பாதம் முந்துற வணங்கி, மா முனிவனைப் பாரா,
'ஏதும் யான் செய்தது இல்லை; அவ் இலங்கைமேல்
வெகுண்டு
வேத நாயகன் புருவத்தை நெரித்தனன்; விளிந்தார். (189-9)

1200.'அன்றியும் பிறிது உள்ளது ஒன்று உரைசெய்வென்;
அது அத்
துன்று தார் புனை மாருதி பெரும் புயத் துணையால்
வென்றி கொண்டனம், யாங்கள், மேல் விளம்புவது
எவனோ?'
என்று இயம்பினன், இருடிக்கும் இளவலும் இயைந்தே. (189-10)
1201.அனுமன் என்பவன் வாள்முகம் நோக்கினன்; அவனும்
புனித மா தவன்தனைத் தொழா, 'புண்ணியப்
பொருளாம்
தனு வலம் கொண்ட தாமரைக்கண்ணவன் தனயன்
எனும்அது என்கொலோ? யாவர்க்கும் தந்தை நீ'
என்றான். (189-11)

1202.அங்கு அவன் சொல, அனுமனும் உரைசெய்வான்,
அருணப்
பங்கயந்தனில் சீதையாம் பராபரையாட்டி
சங்கரன் அயன்தன்னையும் தரணி ஈர்-ஏழும்
தங்கு பொன் வயிற்று அன்னைதன் தன்மையை

நிகழ்த்தும். (189-12)

1203.'இராகவன் பெருங் குலத்தையும், இப் பெருஞ்
செல்வத்
தராதலம் புகழ் சனகன்தன் மரபையும், தந்து, என்
பராபரத்தினைப் பங்கயத்து அமுது எனப் பணிந்தாள்:
புராதனர்க்கு அரசே!' என மாருதி புகன்றான். (189-13)

1204.அன்ன வாசகம் கேட்டலும், அந்தணர் கோவும்,
'என்ன வாசகம் சீதைக்கு இன்று இயம்புவது, யாம்?
என்று,
ஒன்றும் வாசகம் உரைத்திலன்; உள் அன்பு குளிர,
'அன்னை வாசவன் திருவினைத் தந்தது' என்று
அறைந்தான். (189-14)

1205.பண் குலாவிய சுக்கிரீவன்தனைப் பாரா,
கண்குலா மனம் களித்தவன் கழல்மிசைப் பணிந்து,
மண்குலாம் புகழ் வீடணன், 'நீலனே முதலாம்
எண்கின் வேந்தனும் அழித்தனர் இலங்கையை'
என்றான். (189-15) 1206.என்று அவன் இயம்பக் கேட்டு,
அங்கு இருந்த மா
தவனும், 'இந்த
வென்றிஅம் தானைக்கு எல்லாம் விருந்தொடு சயனம்
மேவிக்
குன்று என வருக!' என்று கூறலும் இமையோர்
நாட்டில்
அன்று இனிது அரம்பைமார்கள் அமுது எடுத்து
ஆங்கு வந்தார். (189-16)

1207.பான நெய்யுடன் நானமும் சாந்தமும் பல் பூண்
ஏனை வானவர் மகளிர்கள் ஏந்தி வந்து, இழிந்தார்;
ஆன மெய்ப்படை தம்முடைப் போகத்துள் அழுந்த,
ஆன கற்பினாளுடன் எழுந்து, இராமனும் அறைவான்.
(189-17)

1208.முனிவன் வாள் முகம் நோக்கி, 'மெய் முழுது உணர்
முனியே!
அனுமன் ஆண்தகை அளித்த பேர் உதவி இன்று
எம்மேல்
நினையவும், உரை நிரப்பவும், அரிது; இனி, நீதிப்
புனித! உண்டி எம்முடன்' எனப் புரவலன் புகன்றான்.
(189-18)

1209.என்ற வாசகம் கேட்டலும், இருந் தவத்து எவரும்,
'நன்று, நாயகன் கருணை!' என்று உவகையின

நவில,
துன்று தாரவன் பாதுகம் தொழுது, 'அருந
தொல்லோய்!
ஒன்று கேள்' என, உவகையின் மாருதி உரைக்கும்:
(189-19)

1210.'செய்த மா தவம் உடைமையின், நினக்கு அன்பு
சிறந்து
பொய் இல் சாதனம் பூண்டனன்; புண்டரீகக் கண்
ஐய! நின் பெருங் கருணைதான் அடியனேற்கு
அமையும்;
உய்யுமாறு இதின் வேறு உளதோ?' என்று
மொழிந்தான். (189-20)

1211.திருந்து மா தவன் செய்தது ஓர் பூசனை செய,
ஆண்டு
இருந்தபோது, தன் திருவுளத்து இராகவன்
நினைந்தான்;
'பொருந்த மா முடி புனைக!' எனப் பொருந்துறான்,
போத
வருந்து தம்பிக்கு, 'வருவென் யான்' என்பதோர்
வாக்கை (189-21)

1212.முனிவன் இம் மொழி கூறலும், முது மறைப்
பெருமான் -
தனை நினைந்து உளம் வருந்திய தம்பிபால் அயரும்
மனம் நெகிழ்ந்து, இரு கண்கள் நீர் வார, அங்கு
அமலன்
நினைவின் முந்துறும் மாருதிக்கு, இனையன
நிகழ்த்தும். (193-1)

1213.அன்று அவர் தம்மை நோக்கி, அந்த மா தவனும்
'இந்த
வென்றி அம் தானைக்கு எல்லாம் விருந்தொடு
சயனம் மற்றும்
குன்றினில் அருளும்' என்று கூறலும், வான நாட்டுள்
ஒன்றிய அரம்பை மாதர் அமுது எடுத்து, ஒருங்கு
வந்தார். (198-1)

1214.மாருதி விடைகொண்டு ஏக, வரதனும் மறையோன்
பாதம்
ஆர் அருளோடு நீட வணங்கினன்; அவனும் ஆசி
சீரிது கூறி, 'சேறி' என்றலும், மானம் சேர்ந்து,
போர் இயல் தானையோடும் பொருக்கென எழுந்து
போனான். (201-1)

1215.'மான் நேர் விழியாளுடனே வனம் முன்
போனான் ஒரு நாள்; வரும் நாள் இலதோ?
தேனே! அமுதே! தெளிவே! தெளிவின்
ஊனே! உயிரே! உலகு ஆளுடையாய்! (201-2) 1216.'அம்
பவளச் செவ் வாய், அணி கடகச் சேவகன்,
வம்பு அவிழும் சோலைக் கோசல நாடுடை வள்ளல்,
எம் பெருமான் என்னை, இழி குணத்து நாயேனை,
'தம்பி' என உரைத்த தாசரதி தோன்றானோ! (201-3)

1217.வாழி மலைத் திண் தோள் சனகன்தன் மா மயிலை,
ஏழ் உலகும் ஆளும் இறைவன் மருமகளை,
"தாழ்வு இல் பெருங் குணத்தாள்தான் உன்
கொழுந்தி; நீ
தோழன்" என உரைத்த தோன்றலார் தோன்றாரோ!'
(201-4)

1218.'துங்க வில் கரத் தோளினார் சொன்ன நாள்,
இங்கு வந்திலர், யான் இறப்பேன்' எனா,
மங்கைமாரும் படையும் வன் சுற்றமும்
அங்கு நீர்க் கங்கை அம்பியில் ஏற்றினான். (201-5)

1219.'வேத நாதனும், வில்லியும், விரை மலர்த் திருவும்
ஏது செய்யினும், என் உயிர் முடிப்பேன்' என்று
எண்ணி,
ஓத நீரிடை ஓடம்அது உடைத்து, உயிர் விடுவான்,
காதலாருடன் கங்கையின் நடுவுறச் சென்றான். (201-6)

1220.'கண்ணும் தோளும் வலம் துடிக்கும்; கரை
வண்ணப் புள்ளும் வலியும் வலத்திலே,
எண்ணும் காலையிலே, எழில் மாருதி,
'அண்ணல் வந்தனன்' என்று உரையாடினான். (201-7)

1221.உள்ள வான் கிளை ஏற்றி, உயர் குகன்
வெள்ளக் கங்கையின் ஆக்கி, விரைந்து, அவண்
உள்ளும் நெற்றி உடைப்பளவில், புகும்
வள்ளலார் விடும் மாருதி தோன்றினான். (201-8)

1222.ஓங்கு வாலினை ஒட்டி, அவ் ஓடங்கள்
தீங்கு உறாவகைச் சுற்றி, திருகி, நீர்
ஆங்கு நின்று அங்கு அவை வலித்தான்; அவை
தீங்கு இலாவகை தென் கரை சேர்ந்தவால். (201-9)
1223.'கை ஆர் வெய்ய சிலைக் கருணாகரற்குக்
காதலுடைத் தோழ-
மை ஆர், சிருங்கவேரபுரம் உடையாய்! மிகு கோசலை
களிறு,

மை ஆர் நிறத்தான், வந்தொழிந்தான், மிதிலை வல்லி
அவளுடனே;
ஐயா! வந்தான் தம்பியோடும்; அடியேன் உய்ய,
வந்தானே. *(201-10)*

1224.'ஆர்? உனை உரை' என, அனுமன் கூறுவான்;
'சீரிய வாயுவின் தோன்றல்; சீரியோய்!
சூருடை, இராமற்குத் தூதன்' என்று எனது
ஏருடைத் தலையின்மேல் எழுதப்பட்டுள்ளேன். *(201-11)*

1225.பரதனனத் தீயையும் விலக்கி, பாருடை
வரதனை, இராமனை, மாறிக் காண்பது
சரதமே; இனி இறை தாழ்க்க ஒணாது' என,
கரதலத்து ஆழியும் காட்டிப் போயினான். *(201-12)*

1226.பரத்துவன் வருதலும், பரிந்து, இராமனும்
கரத் துணை குவித்தனன், இளைய காளையோடு,
எரித் திற முனியும் ஆசிகள் இயம்பிட,
விருப்பொடும் இடவகை இனிது மேயினான். *(241-1)*

1227.கோவொடு தூசு, நல் குல மணிக் குழாம்,
மாவொடு கரிக் குலம், வாவு தேர் இனம்,
தாவு நீர் உடுத்த நல் தரணிதன்னுடன்,
ஏ வரும் சிலை வலான், யாவும் நல்கினான். *(258-1)*

1228.நின்றவன், 'இவ் வயின் நெடியவன்தனைச்
சென்று இறைப் பொழுதினில் கொணர்வென்,
சென்று' எனா,
பொன் திணி பொலங் கழல் வணங்கிப் போயினான்,
வன் திறல் மாருதி வளர்ந்த கீர்த்தியான். *(258-2)*

1229.ஆய காலையில், ஐயனைக் கொண்டு, தன்
தூய காவின் உறைவு இடம் துன்னினான்; 'மேய
சேனைக்கு அமைப்பென் விருந்து' எனா, *(258-3)*
தீயின் ஆகுதி செங் கையின் ஒக்கினான்.

1230.பான நெய்யோடு, நானமும், சாந்தமும், பலவும் *(258-4)*
ஆன வெள்ளிலையோடு அடைக்காய், கருப்பூரம்
தேன் அளாவிய முக் கனி காயொடு தேன், பால்,
வான நாட்டு அர மங்கையர் மகிழ்ந்து கொண்டு
இழிந்தார்.

1231.கங்கை தரு கழலாற்கும், இளவலுக்கும், *(258-5)*
காரிகைக்கும்,
துங்க முடி வீடணற்கும், சுக்கிரிவப் பெருமாற்கும்,

தங்கு பெருஞ் சேனைக்கும், தனித்தனியே, பொன் கலத்தால்,
அங்கு அடைவின் மண்டலம் இட்டு, அணி விளங்க நிறைத்தனரால்.

1232. வெள்ளை நறும் போனகமும், மிகு பருப்பும், பொரிக் கறியும், (258-6)
தள்ள அரிய முக்கனியும், சருக்கரையும், நறு நெய்யும்,
எள்ள அரிய பலவிதத்துக் கறியமுதும், இமையவர்தம்
வள்ளல் முதல் அனைவோர்க்கும் வரிசை முறை படைத்தனரால்.

1233. நீர் உலவி, நீர் குடித்து, நினைந்திருந்து, ஆகுதி பண்ணி, (258-7)
கார் உலவு மேனியனும், காரிகையும், இளங் கோவும்,
தேர் இரவி திருமகனும், தென் இலங்கைப் பெருமானும்,
போரின் உயர் சேனையுடன் போனகம் பற்றினர், பொலிவால்.

1234. 'இரவி காதலன், இலங்கையர் கோன், இவர் உதவி (258-8)
அரசின் ஆசையது என்னலாம்; அனுமனே! என்பால்
விரவு காதலின் நீ செய்த உதவிக்கு வேறு
தருவது ஒன்று இலை, உடன் உணும் தரமது அல்லால்'

இதன்பின் 189-18, 19, 20 எண்ணுள்ள பாடல்கள் உள்ளன.

1235. 'கொற்றவன் உடன் உண்ணுமோ? - கோது இல் மாதவனே!
வெற்றி வீரனே!' என அஞ்சி நின்றனன்; விமலன்
மற்றப் போனகம் ஒரு கை வாய் வைத்தபின், வாராப்
பற்றி, அப்பொழுது அனுமனும் பரிகலம் பறித்தான். (258-9)

1236. பரிகலத்து அமுது ஏந்தியே, பந்திகள்தோறும்
இரவி காதலற்கு, அங்கதற்கு, இலங்கையர் வேந்தற்கு
உரிய வீரர்கட்கு அளித்து, தான் அவர்கள் ஓபாதி
வரிசையால் உண்ண, மா முனி விருந்தும் உண்டனரால். (258-10)

1237. பரிகலத்து ஒ(வ்)வோர் பிடிகொடு, பந்திகள்தோறும்
இரவி புத்திரற்கு, இலங்கையர், வேந்துக்கும் உதவி,
உரிய நல் தமர் அனைவர்க்கும் உதவி, பின், அவனும்

வரிசையின் கொண்டு, மா முனி விருந்தும்
உண்டனனால். *(258-11)*

*1238.*அன்ன காலையில் போனகம் அமரர் பொற்கலத்தே
முன்னம்போல் படைத்து, திருமுன்பு வைத்தனரால்,
உன்னும் பேர் உலகு அனைத்தும் உண்டும், பசி தீரா
மன்னன் மா முனி விருந்தும் உண்டு, அகம்
மகிழ்ந்தனனால். *(258-12)*

*1239.*பான நல் அமுதுடன் கருப்பூரமும், பலவும்
ஏனை வானவர் மகளிர்கள் ஏந்தி, முன் நிற்ப
தான மெய்ப் படைத் தம்முடைப் போகத்துள் தந்த
ஆன கற்பக நாட்டு அமிழ்து என்பதும் அயின்றான்.
(258-13)

*1240.*அண்ணல் மா முனி அருளிய போனகம் அளக்கர் -
வண்ணனே முதல் வானரக் கடல் எலாம் வாய்ப
பெய்து, உண்ணும் வாசகம் கேட்டு,
இமையோர், முனிவோரும்
மண்ணும், நாகரும், யாவரும், அருந் துயர் மறந்தார்.
(258-14)

*1241.*மான வேந்தரும் வள்ளலும் மலர்க் கரம் விளக்கி,
ஆன வெள்ளிலையோடு அடைக்காய் அமுது அருந்தி,
ஞான மா முனி பெருமையைப் புகழ்ந்து, நாயகனும்
பானல் வேல் விழியாளொடும் படையொடும் இருந்து.
(258-15)

*1242.*ஆர் இருள் அகலும்காலை, அமலனும், மறையோன்
பாதம்,
ஆர்வமொடு எழுந்து சென்று, வணங்கலும், அவனும்
ஆசி,
சீரிது கூறி, 'சேறி' என்றலும், தேர்மேல் கொண்டு,
சீரிய தானையோடும் சிறப்பொடும் மகிழ்ந்து
சென்றான். *(258-16)*

*1243.*விருந்தும் உண்டு, மா முனிவனை விடைகொண்டு,
தேர்மேல்
அருந்ததிக் கற்பினாளொடும் படையொடும்
அமைந்தான்;
வருந்து கோசல நாடுடன், அயோத்தியும் வாழ,
பரிந்து, இராமனும் ஏகினன், பரதனைக் காண்பான்.
(258-17)

*1244.*இராவணன் வேட்டம் போய் மீண்டு, எம்பிரான்

அயோத்தி எய்தி,
தராதல மகளும் பூவில் தையலும் மகிழ, சூடும்
அராவு பொன் மௌலிக்கு எய்ந்த சிகாமணி,
குணபால அண்ணல்
விராவுற எடுத்தாலென்ன, வெய்யவன் உதயம்
செய்தான். (258-18)

1245. இளவலை, "அண்ணலுக்கு எதிர் கொண்ம்" என்று,
நம்
வளை மதில் அயோத்தியில் வாழும் மக்களை,
"கிளையொடும் ஏகு" எனக் கிளத்தி, எங்கணும்
அளை ஒலி முரசுஇனம் அறைவிப்பாய்' என்றான்.
(258-19)

1246. "தோரணம நட்டு, மேல் துகில் பொதிந்து, நல்
பூரணப் பொற் குடம் பொலிய வைத்து, நீள்
வாரணம் இவுளி தேர் வரிசைதான் வழாச்
சீர் அணி அணிக!" எனச் செப்புவாய்' என்றான்.
(258-20)

1247. பரத்துவன் உறைவிடத்து அளவும், பைம் பொன் நீள்
சிரத் தொகை மதில் புறத்து இறுதி சேர்தர,
வரத் தகு தரள மென் பந்தர் வைத்து, வான்,
புரத்தையும் புதுக்குமா புகறி, போய்' என்றான். (258-21)

1248. என்றலும், அவன் அடி இறைஞ்சி எய்தி, அக்
குன்று உறழ் வரி சிலைக் குவவுத் தோளினான்,
நன்று உணர் கேள்வியன், நவை இல் செய்கையன்,
தன் துணைச் சுமந்திரற்கு அறியச் சாற்றினான். (258-22)

1249. அவ் உரை கேட்டலும், அறிவின் வேலையான்,
கவ்வை இல் அன்பினால் களிக்கும் சிந்தையான்,
'வெவ் வெயில் எறி மணி வீதி எங்கணும்
எவ்வம் இன்று, அறை பறை எற்றுக!' என்றிட.
(258-23)

1250. 'வானையும் திசையையும் கடந்த வான் புகழ்க்
கோனை இன்று எதிர்கொள்வான், கோல மா நகர்த்
தானையும் அரசரும் எழுகதான்' எனா,
யானையின் வள்ளுவர் முரசம் எற்றினார். (258-24)

1251. முரசு ஒலி கேட்டலும், முழங்கு மா நகர்
அரசரும் மாந்தரும் அந்தணாளரும்
கரை செயல் அரியது ஓர் உவகை கைதர,

acharya.org

திரை செறி கடல் என, எழுந்து சென்றவால். (258-25)

1252.'அனகனை எதிர்கொள்க' என்று, அறைந்த பேரி, நல்
கனகம் நல்கூர்ந்தவர் கைப்பட்டெடன்னவும்,
சனகனது ஊர்க்கு என முன்னம் சாற்றிய
வனை கடிப் பேரியும், ஒத்த ஆம்அரோ. (258-26)

1253.அறுபதினாயிரம் அக்குரோணி என்று
இறுதி செய் சேனையும், ஏனை வேந்தரும்
செறி நகர் மாந்தரும், தெரிவைமார்களும்
உறுபொருள் எதிர்ந்தென, உவந்து போயினார். (258-27)

1254.அன்னையர் மூவரும், அமரர் போற்றிட,
பொன் இயல் சிவிகையின் எழுந்து போய பின்,
தம் நிகர் முனிவரும் தமரும் சூழ்தர,
மன்னவன் மாருதி மலர்க்கை பற்றுறா. (258-28)

1255.திருவடி இரண்டுமே செம் பொன் மௌலியா,
இரு புறம் சாமரை இரட்ட, ஏழ் கடல்
வெருவரும் முழக்கு என வேழம் ஆர்த்து எழ,
பொரு அரு வெண்குடை நிழற்ற, போயினான். (258-29)

1256.எல்லவன் மறைந்தனன் - என்னை ஆளுடை
வில்லியை எதிர் கொள, பரதன் மீச் செல்வான்,
அல்லி அம் கமலமே அனைய தாள்களில்
கல் அதர் சுடும் தன கதிரின் என்னவே. (258-30)

1257.அவ் வழி மாருதி அம் கை பற்றிய
செவ் வழி உள்ளத்தான், 'திருவின் நாயகன்,
எவ் வழி உறைத்தது? அச் செயல் எலாம் விரிந்து,
இவ் வழி எமக்கு நீ இயம்புவாய்' என்றான். (258-31)

1258.என்றலும், மாருதி வணங்கி, 'எம்பிரான்
மன்றல் அம் தொடையினாய்! அயோத்தி மா நகர்
நின்றதும், மணவினை நிரப்பி மீண்டு கான்
சென்றதும், நாயினேன் செப்பல் வேண்டுமோ?' (258-32)

1259."ஏடுணர் அலங்கல் மார்பத்து இராவணன்
முதலோர்க்கு எல்லாம்
வீடணன் கடன்கள் செய்து மீண்டனன்; அவனுக்கு
இன்னே
சூடுக மௌலி" என்ன, சந்தர இராமன் தம்பி
மாடு அணை துணைவரோடும் மகுடமே புனைந்து
விட்டான்.
(258-33)

1260.தோன்றலும், சுமந்திரன் தொழுத கையினன்,

acharya.org

ஈன்று, காத்து, அழித்து, அவை இயற்றும் அவ் உரு
மூன்றுமாய் நான்குமாய் ஐந்துமாம் முதல்
சான்றினைப் பரதற்குச் சுட்டி, சாற்றுவான். (305-1)

1261.அப் பொழுது அவ் வயின் அடைந்துளோர்களைத்
'தப்பு அறக் காண்பென்' என்று ஐயன் தன் மனத்து
ஒப்பு அற எண்ணும் முன், உம்பர் நாடு வந்து
இப் புறத்து இழிந்தென இழிந்த, மானமும். (317-1)

1262.அவ் வயின், 'அயோத்தி வைகும் சனமொடும்,
அக்குரோணி
தவ்வல் இல் ஆறு பத்து ஆயிரமோடும், தாயரோடும்
இவ் வயின் அடைந்துளோரைக் காண்பென்' என்று
இராமன்
செவ்வையின் நிலத்தை வந்து சேர்ந்தது,
விமானம்தானும். (317-2)

1263.எவ் வயின் உயிர்கட்கும், இராமன் ஏறிய
செவ்விய புட்பகம் நிலத்தைச் சேர்தலும்
அவ் அவர்க்கு அணுகிய அமரர் நாடு உய்க்கும்
எவ்வம் இல் மானம் என்று இசைக்கல் ஆயதால்.
(317-3)

1264. நீடு வேல் ஏற்றவற்கு இளைய நின்மலன்
வாடிய மனத்தனாய் வசிட்டன் முன் வர, சூடிய
கடி மலர் தூவி ஆர்த்தனன்;
ஏடு அவிழ் தாமரை இறைஞ்சி, எய்தினன். (329-1)

1265.ஆயிடைக் குகனும் வந்து, ஆங்கு, ஆண்டவன்
அடியில் வீழ,
நாயகன் உவந்து புல்லி, 'நண்ணி, என் பின்பு வந்த
தூயனே! கிளையினோடும் சுகம் இருந்தனையோ?' என்று,
வாயிடை மொழிந்தான், - மற்றை மறைகளும் காணா
அண்ணல். (332-1)

1266.வேறு வேறு உள்ள சுற்றத்தவர்களும் வேந்தர் ஆதி
கூறிய குழுவினோரும் குழுமி, அங்கு இராமன் பாதம்,
ஊறிய உவகை தூண்ட, தொழுதனர், உவந்த பின்பு
தேறிய கமலக்கண்ணன் திரு நகர்க்கு எழுதலுற்றான்.
(332-2)

1267.நம்பியும் பாதனோடு நந்தியம்பதியை நண்ணி,
'வெம்பிய எரியின் பாங்கர், விலக்குவென்' என்று
விம்மும்
கொம்பு இயல் மருங்குல் தெய்வக் கோசலை குளிர்

பொன் பாதம்
தம்பியரோடும் தாழ்ந்தான், தாமரைக் கண்ணீர் தாழ.
(332-3)

1268. மூன்று என நின்ற தன்மைக் குணங்களின்
உயிர்கட்கு எல்லாம்
சான்று என நின்ற மானச் சிறுவனைத்
தலைப்பட்டாட்குத்
தோன்றிய உவகைக்கு ஆங்கு ஓர் எல்லையும்
சொல்லற்பாற்றோ?
ஈன்ற போது ஒத்தது அன்றே, எதிர்ந்த போது ஒத்த
தன்மை! (332-4)

1269. இணை மலர்த் தாளின் வீழ்ந்த இலக்குவன் தன்னை
ஏந்தி
பணை முலைப் பாலும் கண்ணீர்த் தாரையும் பாய,
நின்றாள்; பிணை எனத்தகைய நோக்கின்
சீதையை, பேடை
அன்னத்
துணையினை, உலகில் கற்பின் பெருங் கதித்
துறையை, கண்டாள். (332-5)

1270. நான்முகன் தாதைதான் தன் மகன் என்று நல்கி,
விம்மி
பால் முலை சோர நின்ற பல் பெருந் தவத்தினாளை,
கால்முதல் தொழுது, தங்கள் கட்டு இரும் பாவம்
விட்டார்
மான் முயல் உருவத்தோடும் தோன்றிய வானோர்
எல்லாம். (332-6)

1271. அவ் வயின் விமானம் தாவி, அந்தரத்து, அயோத்தி
நோக்கி,
செவ்வையின் படரல் உற்ற, செகதல மடந்தையோடும்,
இவ் உலகத்து உளோர்கள் இந்திரர் உலகு
காண்பான்,
கவ்வையின் ஏகுகின்ற நீர்மையைக் கடுக்கும் அன்றே.
(332-7)

1272. வளம் கெழு கயிலை ஈசன், மலர் அயன், மறைகள்
நான்கும்,
ஒழுங்கு உறும் அமரர் ஆதி உயிர்களும் உணர்தற்கு
எட்டா
விளங்கு தத்துவங்கள் மூன்றும் கடந்து உயர் வெளிப்
பாழ் மேலாய்,
விளங்குறும் நேமிப் புத்தேள் மேவும் மா அயோத்தி

கண்டார். (332-8)

1273. விளங்கிய புட்பகம் நிலத்தின்மீது உற,
தொழும் தகை அமரர்கள் துள்ளி ஆர்த்திட,
களங்கனி அனைய அக் கண்ணன் மாதொடும்
விளங்கினன் நகரிடை, விளைவு கூரவே. (332-9)
1274. புகுந்தனர் நகரிடை - பொங்கும் ஓசையின்
மிகுந்துள கவிப் பெருங் கடலும், மேதகு
மகம் பயில் முனிவனும், மற்று உளோர்களும்,
அகம்தனில் அருங் களிப்பு எழுந்து துள்ளவே. (332-10)

1275. நம்பியும் வசிட்டன் கூற, நந்தியம்பதியில் சென்று,
வம்பு இயல் சடையும் மாற்றி, மயிர் வினை முற்றி,
மாதோடு
இம்பரின் எவரும் ஏத்த ஈர்ம் புனல் படிந்த பின்னர்
உம்பரும் உவகை கூர, ஒப்பனை ஒப்பம் செய்தார்.
(332-11)

1276. உயிர் வரும் உலவை அன்ன பரதனை இளவலோடும்
மயிர் வினை செய்வித்து, ஆங்கே மாசு அற
மண்ணில் தாழும்,
செயிர் அறு சடிலக் கற்றைத் திரள் அறக் களைந்து
நீக்கி,
குயில் புரைமொழியர் ஆவி கொள்வது ஓர் கோலம்
கொண்டார். (332-12)

38. திருமுடி சூட்டுப் படலம்

1277. எழு வகை முனிவரோடும், எண் திசைத்
திசைகாப்பாளர்
குழுவினர், திசைகள்தோறும் குழாம் கொண்டு
களித்துக் கூடி,
தொழுவன அமரர் கைகள் சுமக்கலாம் விசும்பில்
துன்னி,
வழுவல் இல் மலர்கள் சிந்தி, மானிடம் சுருங்கச்
சார்ந்தார். (6-1)

1278. ஆயது நிகழ, செங் கண் இராமனும் அயோத்தி நண்ணி,
தாயரை வணங்கி, தங்கள் இறையொடு முனியைத்
தாழ்ந்து, நாயகக் கோயில் எய்தி, நானிலக்
கிழத்தியோடும்
சேயொளிக் கமலத்தாளும் திரு நடம் செய்யக்
கண்டான். (8-1)

1279.உம்பரும் உலகும் உய்ய உதித்திடும் ஒருவன்தானே,
செம் பதுமத்தில் வாழும் செல்வி சானகியாம் மாதும்,
தம்பியர்தாமும், மற்றும் தாபதர் சங்கத்தோடும்,
அம் புவிதன்னில் மேலாம் அயோத்தியில், அமர்ந்தான்
அம்மா. (8-2)

1280.இருபத்து ஏழ் அமைந்த கோடி யானைமேல்
வரிசைக்கு ஏற்ற
திரு ஒத்த சிறப்பர் ஆகி, மானிடச் செவ்வி வீரர்
உருவத் தோள் ஒளிரும் பூணர், உச்சி வெண்
குடையர், பச்சை
மரு ஒத்த அலங்கல் மார்பர், வானரத் தலைவர்
போனார். (11-1)

1281.கயிலையில் வாழும் ஈசன் முதலிய கடவுளோர் தம்
அயில் விழி அரிவைமாரோடு அந்தரம் புகுந்து
மொய்த்தார்,
குயில் மொழிச் சீதை கொண்கன் நிலமகள்தன்னைக்
கொள்ளும்
இயல்புடை வதுவை காணும் ஆதரம் இதயத்து எய்த.
(26-1)

1282.வேறு இனி உரைப்பது என்னோ? வியன் தருக்
குலங்கள் ஆதி,
கூறிய பொருள்கள் எல்லாம் கொற்றவன் வதுவை
காண
தேறு தம் உருவு நீத்து, மானிட உருவில் சேர்ந்து,
ஆங்கு
ஊறிய உவகையோடும் அயோத்தி வந்து உற்ற
அன்றே. (26-2) 1283.தேவர் கம்மியன்தான் செய்த செழு மணி
மாட
கோடி
யாவரும் புகுந்து மொய்த்தார்; எழுந்த மங்கலத்தின்
ஓசை
நா வரும் பனுவல் வீணை நாரதன் முதலாய் உள்ள
மேவரு முனிவர் எல்லாம் விதிமுறை வேள்வி
கொண்டார். (29-1)

1284.அந்தணர், வணிகர், வேளாண் மரபினோர், ஆலி
நாட்டுச்
சந்து அணி புயத்து வள்ளல் சடையனே அனைய
சான்றோர்
'உய்ந்தனம் அடியம்' என்னும் உவகையின் உவரி
நாண

வந்தனர், இராமன் கோயில் மங்கலத்து உரிமை
மாக்கள். (32-1)

1285.'வான் உறு முகுர்த்தம் வந்தது' என்று மா மறைகள்
நான்கும்
தான் உருக் கொண்டு போற்ற, சலம் தவிர்ந்து
அமரர் ஏத்தி,
தேன் உறு மலர்கள் சிந்தி, திசைமுகம் பரவ, தெய்வ
வான் உறை மகளிர் ஆட, மா தவர் மகிழ்ந்து
வாழ்த்த. (37-1)

1286.இப்படித் தழுவி, மாதர் இருவரும், இரண்டு பாலும்,
செப்புறல் அரிய இன்பச் செல்வத்துள் செலுத்தும்
நாளில்,
கப்புடைச் சிரத்தோன் சென்னி கடிந்த வில் இராமன்
காதல்
வைப்புடை வளாகம்தன்னில், மன்னுயிர் வாழ்த்த,
வந்தான். (41-1)

1287.மறையவர் வாழி! வேத மனுநெறி வாழி! நன்னூல்
முறை செயும் அரக்கர், திங்கள் மும் மழை, வாழி!
மெய்ம்மை இறையவன் இராமன் வாழி ! இக் கதை
கேட்போர் வாழி !
அறை புகழ்ச் சடையன் வாழி ! அரும் புகழ் அனுமன்
வாழி ! (42-1)

39. விடை கொடுத்த படலம்

1288.கெவனோடு கெவாக்கன், தூம்பன், கேசரி,
கெந்தமாதன்
தவன் உறு சரபன், சாம்பன், சுடேணன், சம்பாதி,
நீலன்,
நவை அறு பனசன், தாரன், கெசன், நளன், சுமீரன்
நண்பாம்
இவன் அரிலோமன், மின்போல் எயிற்றினன், இடபன்
என்பான். (7-1)

1289.விரதன், வீமாக்கன், வேகதரிசியே, விந்தன், வெற்றிக்
கரமுடைச் சதுக்கன், சோதிமுகன், ததிமுகன்,
கயந்தன்
அரன், விறல் கொடிய கோபன், இடும்பனோடு
அரம்பன், ஆண்மை
தெரிதரு வசந்தன், கொற்றத் துன்முகன், தீர்க்க

பாதன். (7-2)

1290. வான் வளம் சுரக்க; நீதி மனு நெறி முறையே
என்றும்
தான் வளர்த்திடுக; நல்லோர்தம் கிளை தழைத்து
வாழ்க;
தேன் வழங்கு அமுத மாலைத் தெசரத ராமன்
செய்கை
யான் அளந்து அறைந்த பாடல் இடைவிடாது ஒளிர்க,
எங்கும். (37-1)

1291. எறி கடல் ஞாலம் தன்னுள் இன் தமிழ்ப் புலவர்க்கு
எல்லாம்
முறுவலுக்கு உரியவாக முயன்றனம் இயன்ற எம்
சொல், சிறுமையே நோக்கார், தங்கள்
பெருமையே சிந்தை
செய்யும்,
அறிவுடை மாந்தர்க்கு எல்லாம் அடைக்கலம் ஆக
வாழி. (37-2)

1292. வாழிய, சீர் இராமன்! வாழிய, சீதை கோமான்!
வாழிய, கௌசலேசை மணி வயிற்று உதித்த
வள்ளல்!
வாழிய, வலி மார்பும் மராமரம் ஏழும் சாய,
வாழிய கணை ஒன்று ஏவும் தசரதன் மதலை வாழி!
(37-3)

1293. இராவணன்தன்னை வீட்டி, இராமனாய் வந்து
தோன்றி
தராதலம் முழுதும் காத்து, தம்பியும் தானும் ஆகப்
பராபரம் ஆகி நின்ற பண்பினைப் பகருவார்கள்
நராபதி ஆகி, பின்னும் நமனையும் வெல்லுவாரே.

(37-4)

acharya.org

கதைக் குறிப்புகள்

1. கண்ணன் குருந்தொசித்த வரலாறு... (26)

கண்ணனை மணக்க எண்ணிய பதினாயிரம் இயக்கியர் துவாரகையில் கோபியராகப் பிறந்து, அங்குப் பிறந்து வளரும் கண்ணனோடு பல லீலைகளைச் செய்து வருகின்றனர். ஒரு நாள் அவர்கள் கண்ணனோடு நீர் விளையாடியபோது, அவர்களின் ஆடைகளைக் கவர்ந்து யமுனைக் கரையில் இருந்த குருந்த மரக் கிளைகளில் தொங்கவிட, அச்சமயம் பார்த்து அங்கு வந்த சகோதரன் பலராமனைக் கண்டமையாலும், ஆயர்குலப் பெண்கள் தங்களின் ஆடைகளைத் தருமாறு வேண்டிக் கொண்டமையாலும் கண்ணன் குருந்த மரத்துக் கிளைகளை வளைத்து அவர்தம் ஆடைகள் அவர்கட்குக் கிடைக்குமாறு செய்ததோடு தானும் வேறு வழியில் கரையேறுகிறான்.

2. கண்ணன் மருதொசித்த வரலாறு (26)

குழந்தைப் பருவத்துக் கண்ணன் தாங்க வியலா அளவுக்குக் குறும்புகளைச் செய்வான். தானே அக்குறும்புகட்கு ஆட்பட்டும் பிறர் வாயிலாகவும் அறிந்த அன்னை யசோதை சிறு தாம்பினால் கண்ணனின் இடுப்பில் கட்டி மறுமுனையால் அவனை உரலில் இறுகப் பிணித்தாள். கட்டுண்ட கண்ணன் உரலை இழுத்துக் கொண்டே சென்று முற்றத்தில் வளர்ந்து நின்ற மருதமரங்கள் இரண்டின் இடையில் செல்ல, உரல் இரண்டு மருத மரங்கட்கும் இடையில் சிக்கியது. உரலை இழுப்பது போன்று அந்த இரண்டு மருத மரங்களையும் கண்ணன் சாய்த்தான். அம்மருத மரங்கள் இரண்டும் இரண்டு கந்தருவர்களாகிக் கண்ணனின் கழலடி வணங்கினர். அவர்கள் மதுவின் மயக்கத்தால் ஆடையின்றி நாரதர் வருவதையும் கருதாது நீர் விளையாட்டில் ஈடுபட்டு இருந்த நளகூபரன் மணிக்கிரீவன் என்ற பெயருடைய குபேரனின் பிள்ளைகளே, அவ்விருவரும். அவர்தம் செயல்களால் அருவறுப்புற்று வெகுண்டெழுந்த நாரதரின் சாபத்தால் மருத மரங்களாய் நின்ற அவர்கள் கண்ணனின் கழலடியால் முந்தை உருவங்களைப் பெற்று மகிழ்ந்தனர்.

3. கண்ணன் பொறிவரி அரவின் ஆடிய வரலாறு (26)

காளிங்கன் என்ற ஐந்தலைப் பாம்பு யமுனையாற்றின் மடு ஒன்றில் வாழ்ந்து தன் நஞ்சினைக் கக்கி, அம் மடுவினது நீரை உண்ணுதற்கு ஏற்றதாயல்லாது செய்து வந்தது. அம்மடுவில் நீர் ஆடுதற்கு அஞ்சி மக்கள் ஒதுங்கினர். தீராத விளையாட்டுப் பிள்ளையாகிய கண்ணன், விளையாட்டாகச் சென்று மடுவின் கரையில் இருந்த கடப்ப மரம் ஒன்றின் மேலேறி, காளிங்கனின் தலைமேல் குதித்து அதனைக் கொல்லப் போகையில் அப்பாம்பின் மனைவியரின் வேண்டுகோளை ஏற்று கண்ணன் அவர்களை மடுவை விட்டேறி, கடலில் வாழுமாறு பணித்தனன்.

4. புறவொன்றின் பொருட்டாக துலைபுக்க பெருந்தகையின்

வரலாறு (243, 6471)

தன்னை இழந்தும் பிறர் நலம் காணும் வள்ளலாய் வாழ்ந்தவர் சூரியகுலத் தோன்றலாகிய சிபி என்னும் சக்கரவர்த்தி. அவர்தம் வள்ளல் தன்மையை உலகறியச் செய்ய எண்ணிய இந்திரனும், இயமனும் முறையே பருந்தாகவும், புறாவாகவும் உருக் கொண்டனர். புறாவினைப் பருந்து துரத்த, புறா சிபியிடம் அடைக்கலம் புகுந்தது. "என் இரையைக் கொடு" என்று பருந்து சிபியைக் கேட்க, சக்கரவர்த்தியோ தன்பால் அடைக்கலம் புகுந்த ஒன்றனைத் தருதல் இயலாது என மறுத்து ஈடாக வேறு எதனை வேண்டினும் தருவதாகக் கூறினான். அதற்கு உடன்பட்ட பருந்து அந்தப் புறாவின் எடையளவுக்குச் சிபியின் உடலில் இருந்து ஊன் தரின போதுமென்றது. மகிழ்ந்த சிபி புறாவினை ஒரு தட்டில் வைத்து, தன் உடல் தசையில் பகுதியை துலாக்கோலின் வேறு தட்டில் இட்டான். ஆனால், தன் உடல் உறுப்புகளையெல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அரிந்து வைத்த போதும் துலாக்கோல் சமனடையாது புறாவின் தட்டு தாழ்ந்தே நின்றது. பின்னர் தானே தட்டில் ஏறி நின்றனன். தட்டுகள் சமநிலையுற்றன. அப்போது அத்தேவர்கள் இருவரும் தத்தம் உண்மையுருவோடு தோன்றி அவர்க்கு வேண்டிய வரங்களைத் தந்து போயினர் என்பது வரலாறு.

5. கரா மலையத் தளர் கைக் கரியை அளித்த

வரலாறு (2564, 6281)

பாண்டிய குலத்து இந்திரத் துய்மன் ஒரு திருமால் பக்தன். ஒன்றிய சிந்தையனாய்த் திருமாலை வழிபடும் காலத்து அண்மையில் நிகழ்வது ஒன்றும் அறியான். அப்படி வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த ஒரு நாளில் அங்கு அகத்தியர் வர அவர் வந்தது அறியானாதலால் அவரை வரவேற்று உபசரிக்கவில்லை. அகத்தியர அரசன் செருக்குற்றனன் எனத் தவறாக நினைத்து அவனை யானையாகுக எனச் சபித்தனர். உருவால் மாறினன் ஆயினும் உணர்வால் திருமாலின் திருநாமமும் பக்தியுமே அவன் உளத்து நிறைந்து நின்றன. அதனால் யானையான பின்னரும் திருமாலின் பூசனை தொடர்ந்தது. ஒரு நாள் பூசனைக்கான பூப்பறிக்க குளம் ஒன்றில் இறங்க அக்குளத்தில் வாழ் முதலை யானையின் காலைக் கவ்விக் கொள்ள, தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள இயலா யானை "ஆதி மூலமே" என்று அரற்ற, திருமால் கருடன் மேல் ஏறி வந்து தனது சக்கரப் படையால் முதலையைத் துணித்து யானையைக் காத்தனன்: மோட்சம் அளித்தனன் என்பது வரலாறு.

6, அரன் மதி புனைந்த வரலாறு (303)

தட்சப் பிரஜாபதி பெற்ற பெண்களாகிய அசுவினி முதலாய இருபத்தி ஏழு பெண்களையும் சந்திரன் மணந்தனன். இவ் இருபத்தி எழுவரும் இருபத்தி ஏழு நட்சத்திரங்கள். சந்திரன் உரோகிணி என்பாளிடம் காதல் மிகக் கொண்டு அவளுடனே எப்பொழுதும் கூடி வாழ்ந்தனன். துன்புற்ற, எஞ்சிய இருபத்தி அறுவரும் தந்தையாகிய தட்சனிடம் முறையிட, மகளிரின் துன்பம் பொறாத தக்கன் க்ஷயம் உற்றுத் தேய்க எனச் சபித்தனன். அச்சாபத்தால் நாள் ஒன்றாகக் கலைகள் குறைந்து வரக் கண்டு சந்திரன் எஞ்சிய பதினாறாவது கலையும் தேய்ந்து போதற்கு முன்பு சிவபிரானைச் சரண் அடைந்தனன். அவ்வொற்றைக் கலையைச் சிவனார் தம் தலையில் அணிந்து மீண்டும் கலைகள் வளரப் பணித்தனர் என்பது வரலாறு.

7. புடை ஊற்றும் சடை முடிபெற்ற கதை (326)

சிவபெருமான் சடையில் கங்கை என்பாள் எப்போதும் இருப்பவள். சூரிய வம்சத்துப் பிறந்த பகீரதன் என்ற சக்கரவர்த்தி, தன் பிதுர்க்கள் நற்கதி அடைய சிவபெருமானை நினைத்துப் பல காலம் தவம் செய்தனன். அத்தவத்திற்கு மகிழ்ந்து இரங்கிய ஈசன் தன் சடையில் கரந்துறையும் கங்கையில் ஏழு துளைகளைத் தரையில் செலுத்தினன். அவைகளே ஏழு புண்ணிய ஆறுகளாய்ப் பாரதத்தில் ஊற்றெடுத்து ஓடுகின்றன என்பதும் கதை. இவ் ஏழு ஆறுகளும் மக்களின் வளவாழ்வுக்கு உறுதுணையாய் இருப்பன என்பது கதை.

பகீரதன் தன் பிதுர்க்கள் நற்கதி அடைய சிவபெருமானை வேண்டி ஆகாய கங்கையை நிலவுலகுக்குக் கொணர்ந்தான். ஆனால் அதன் வேகத்தைப் பூவுலகம் தாங்காது. எனவே, அதன் வேகத்தைத் தடுத்து ஆட்கொள மீண்டும் சிவனாரை வேண்டினான். சிவனார் தன் சடையில் அதன் வேகம் தாங்கினார். அக்கங்கை அன்றுமுதல் சிவனார்தம் சடையில் கலந்து உறைகின்றாள்; சுரக்கின்றாள் என்பதும் ஊற்றாய் வெளிப் போகின்றாள் என்பதும் கதை.

8. உவரி நீர்க் கடல் தொட்ட கதை (6441, 1586, 3923)

நூறு அசுவமேத யாகங்களைச் செய்து முடிப்பவன் இந்திரப் பதவியை எய்துவன். இதனால் முன்பே உள்ள இந்திரன் இப்படி யாகம் செய்வார்க்கு இடையூறு செய்தல் இயல்பு. அவ்வாறு அசுவமேத யாகம் செய்ய முயன்றவர்களுள் ஒருவன் சகரன் என்ற மன்னன். இவன் விட்ட அசுவத்தை இந்திரன் மாயையாற் பிணித்து பாதாளத்தில் தவம் செய்யும் கபில முனிவரின் பின்புறம் உள்ள மரத்தில் கட்டி வைத்தனன். வேள்விக் குதிரை காணாமற் போன செய்தியை அறிந்த சகரன் தன் மக்கள் அறுபதினாயிர வரையும் அழைத்து குதிரையை மீட்டு வருமாறு ஏவினன். பூமி முழுவதும் தேடியும் குதிரையைக் காண இயலாத அவர்கள் பாதாள உலகில் தேடப் பூமியைத் தோண்டினர். அவ்வாறு அவர்கள் தோண்டிய குழியின் எல்லை நூறு யோசனை அகலமும் ஆழமும் கொண்டதாகும். அந்தக் குழியே நிலவுலகில் கடலாய் நிற்கின்றது. ஆதலால் கடல் சாகரம் என்ற பெயர்க்கு உரியது ஆயிற்று.

9. அநந்தன் கீழுற நெளிந்த கதை.... (மி119)

ஆமையின் முதுகில் மந்தரம் திரிந்த கதை.. (மி120)

சாவா, மூவா, நோவா வாழ்வளிக்கும் மாமருந்தாம் அமிழ்தம் பெறவேண்டி மந்தர மலையை மத்தாக்கி வாசுகியை நாணாக்கிப் பாற்கடலைக் கடைந்தனர். தேவர்கள் வாற்புறமும் அசுரர்கள் வாய்ப்புறமுமாக வாசுகியைப் பற்றிக் கொண்டு இழுத்தனர். மந்தர மலையின் அழுத்தத்தால் ஏற்பட்ட பாரத்தைத் தாங்க இயலாத பூமியைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கும் ஆதிசேடன் நெளிந்தான். பூமி நிலைகுலையுமோ என்ற நிலையில் திருமால் ஆமை வடிவம் கொண்டு பூமியைத் தாங்கி மந்தரமெனும் மத்தின் அழுத்தமெலாம் தன்மீது விழுமாறு அனைத்தையும் தாங்கிக் கொண்டதாக வரலாறு.

10. இமயவில் வாங்கிய என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (677)

தாரகாட்சன், வித்யுந்மாலி, கமலாட்சன் என்ற மூவரும் தாரகாசுரனின் மக்கள், இவர்கள் தவத்தில் சிறந்தவர்கள். தவ வலிமையால் முறையே மத்திய, சுவர்க்க, பாதாளம் என்ற மூன்றிடத்திலும் ஆட்சி புரிந்தனர். மயன் என்பானைக் கொண்டு வெண்பொன், பசும்பொன், கரும்பொன் ஆகியவற்றால் அரண்கள் அமைந்த, வானில் பறக்க வல்ல, மூன்று நகரங்களையும் பெற்றிருந்தனர். பல அரக்கர்களோடு அக்கோட்டை நகரங்களோடு வானில் பறந்து தாங்கள் விரும்பியவாறு நிலத்தில் இறங்கி மக்களை அழித்துத் துன்புறுத்தினர்; தேவர்களை அச்சுறுத்தினர். ஆற்றாத அமரரும் முனிவரும் சிவனிடம் வேண்ட, சிவனார் பூமியைத் தேராக சந்திர, சூரியர்களை தேர்ச் சக்கரங்களாக, நான்கு வேதங்களையு் நான்கு குதிரைகளாக, பிரம்மனைத் தேரோட்டியாக, மேருவை வில்லாக, அதிசேஷனை நாணாக, திருமாலை அம்பின் சிறகாக, அக்கினியை அம்பின் முனையாக, வாயுவை அம்பாக மற்றைத தேவர்களை வெவ்வேறு போர்க்கருவிகளாகக் கொண்டு போர்க்குப் புறப்பட்டார். ஆனால் தாம் உதவவில்லையெனில் சிவனால் அத்தீயவர்களை வெல்ல இயலாது என எல்லோரும் தனித்தனியே நினைத்தனர். மனத்தகத்தானாகிய மறைமுதல்வன் அந்தர்யாமியாய் இருந்து உணர்ந்து புன்முறுவல் பூத்தனன். அப்புன்முறுவலே அசுரர்களின் கோட்டைகளை அழித்து பொடியாக்கியது என்பது வரலாறு.

11. சிவன் தக்கனார் வேள்வி அழித்த கதை.... (677)

தக்கன் தான் செய்த வேள்விக்கு சிவனை அழைக்கவில்லை தக்கன் மகளான தாட்சாயிணி தன் தந்தை தன் கணவனை அழைக்கவில்லை யென்றாலும் தந்தையெனும் பாசத்தால் யாகம் காணச் சென்ற போது அவளை அவமதித்தான் செருக்குற்ற தட்சனையும் அவன் செய்யும் யாகத்தையும் அழிப்பதற்கு வீரபத்திரனை அனுப்பி தலைவனாகிய தன்னை மதியாமற் செய்த யாகத்திற்குச் சென்ற தேவர்கள் எல்லோரும் விரட்டப் பெற்றனர். பலரும் பல உறுப்புகளை இழந்தனர்.

12. அருந்ததி அனைய கற்பு என்ற கதை (1137, 6836)

இவர் கருத்தம முனிவரின் மகள். வசிட்டரின் மனைவி. மகா பதிவிரதை. எனினும், தன் கணவரிடம் ஐயம் கொண்டாளாதலால் கணவரின் சாபத்தால் கருமையும், செம்மையும் கலந்த உருவத்தளாய் யாவரும் காண நட்சத்திரமாய்த் திகழ்ந்து கொண்டுள்ளாள். துருவ மண்டலத்தின் அருகில் உள்ள சப்தரிஷி மண்டலத்தின் மத்தியில் வசிட்டரும் அவர் அருகே அருந்ததி மீனும் இருப்பதனை இன்றும் காணலாம். சிவனார் தம் சோதனைகளையெலாம் எளிதில் வென்ற மனத்திண்மையாம் கற்பின் வல்ல இவளிடம் வந்து இவர்தம் கற்பைச் சோதிக்க முயன்றபோது வெற்றி பெற்றவள்.

13. அகத்தியர் தமிழ் எனும் அளப்பரும்

சலதி தந்த வரலாறு (2671, மி85)

ஒரு காலத்தில் இருடியர் எல்லாரும் கூடி வடமொழியைச் செம்மைப்படுத்த வடபுலத்துக் காசியில் வடமொழிச் சங்கமொன்றை நிறுவினர். அச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவராகிய அகத்தியர் என்பார் அறிவிற் சிறந்தவர்; மற்றவர்களோடு வாதிட்டுத் தம் கருத்தை நிலை நாட்ட வல்லவர். எனவே ஏனைய எல்லாரும் ஒன்றுபட்டு இவரைத் தனித்துவிட்டு அவமதித்தனர். அவர்களோடு மாறுபாடு கொண்ட அகத்தியர், சிவபெருமானிடம் சென்று குறையிரந்தனர்; அவர்களின் இறுமாப்பை மாய்க்க வழிகாட்ட வேண்டினர். அப்போது அவர்கள் இருந்த அரங்கின் முழுமையிலும் நறுமணம் நிறைந்த நிலையை அனுபவித்த அகத்தியர் நறுமணத்திற்கான காரணம் வினவ, பரம சிவனார் அவ்அரங்கின் ஒரு மூலைக்கு அழைத்துச் சென்று குவிந்து கிடந்த ஏடுகளைக் காட்டினார். அது கண்ட அகத்தியர், இனிமை என்ற பொருள் தரும் 'தமிழ்' என்ற சொல்லைப் பன்முறை கூறினார். அம் மொழிக்கான ஆதார விதிகளே இவ் ஏடுகளில் உள்ளன; அவற்றைக் கொண்டு தென்திசை செல்க எனப் பணித்தனர் சிவனார். அவற்றோடு தென்திசை சென்று பொதிய மலையில் இருந்து தொல்காப்பியர் முதலான பன்னிரு மாணவர்க்குச் சொல்லிக் கொடுத்து, தமிழ் மொழியைத் தழைத்தோங்கச் செய்தனர் என்பது வரலாறு.

14. தையல் பாகன் என்பதன் வரலாறு (மி115)

பரமசிவனும், பார்வதி தேவியும் கைலையில் ஒருங்கே வீற்றிருந்த ஒரு நாள் பிருங்கி என்ற முனிவர் சிவனைக் காணச் சென்றார். பிருங்கி சிவனைத் தவிர மறந்தும் புறந்தொழா இயல்பினர். எனவே இருவரும் நெருக்கமாக அமர்ந்திருந்த நிலையில் சிவனை மட்டும் வழிபடுவான் வேண்டி, வண்டு வடிவெடுத்து இருவர்க்கும் இடையே உள்ள சிறிய இடை வெளியில் புகுந்து சிவனை மட்டும் வலம் வந்து வணங்கினார். அது கண்ட உமையம்மை முனிவனை வெகுளாது காரணம் காணும் ஆர்வத்தால் அய்யனை நோக்கி "முனிவர் தம் இச்செயலுக்கு என்ன காரணம்?" என வினவினள். இம்மை மறுமை ஆகிய இரண்டிலும வேண்டிய நலன்களைப் பெறுவார். உம்மையும் இம்மை, மறுமை ஆகிய இரண்டும் கடந்த செம்மை நிலையாம் வீடுபேறு பெற விழைவார் என்னையும் வழிபடுவர். இதுவே முனிவர்தம் செயலுக்குக் காரணம் என்றார். "இறைவன் வடிவைப் பிரிந்து தனியே நிற்றலினால் அன்றோ இந்த நிலைமை' என எண்ணிய அன்னை பிரிவு அறியாப் பெருநிலையைப் பெறுவான் வேண்டி கேதாரம் என்றதோர் தலத்தமர்ந்து அய்யனை நினைத்து அருந்தவம் புரிந்தார். அகமகிழ்ந்த அய்யன் தன் உடம்பில் பாதியை அன்னைக்கு அளித்துத் தன்னின் வலப்பாகம் ஆணாக இடப்பாகம் அன்னையாக என்றும் ஒன்றாய் விளங்க அருள் பாலித்தார். இதுவே அர்த்தநாரீசன் (தையல்பாகன்) வரலாறு ஆகும்.

15. திருமால் ஆகிய மோகினி மடந்தையால் அவுணர்,

தம் செய்கை மறந்ததும் அமரர்கள்
அமிழ்தம் துய்த்ததும் (மி121)

பாற்கடல் கடைந்தபோது சமமாக உழைத்த இரு சாராரும் (தேவர்கள், அசுரர்கள்) களைத்த காலத்து திருமாலே இரு வடிவெடுத்து இரு பக்கங்களிலும் நின்று உதவி கடைதலைச் செய்தார் என்பதும், அமிழ்தத்தைத் தேவர்களே பெற வேண்டும்

அசுரர் பெறல் ஆகாது என்று எண்ணிய திருமால் அழகிய மோகினி நங்கையாய் அவர்கள் முன்பு தோன்றி அசுரர்களிடையே உணர்ச்சியைத தூண்டி உழைப்பால் பெற்ற ஊதியம் மறந்து மோகினியின் காரணமாகத் தம்முள் பகைத்து சண்டையிட்டுக் கொண்ட காலத்து, தேவர்கள அமிழ்தை உண்டு களித்தனர் என்பதும் வரலாறு.

16. சிவன் ஆலம் உண்ட கதை (மி122)

சீதர மூர்த்தி திருவும் ஆரமும் அணிந்த கதை

வாசுகி என்னும் பாம்பின் வாய்ப்புறமாக அசுரர்களும், அதன் வால்புறமாக தேவர்களும் நின்று அதனைக் கயிறாகக் கொண்டு மந்தர மலையை மத்தாக்கி பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்து, அதில் எத்தனையோ மங்கலப் பொருள்கள் தோன்றின. அவை அனைத்தையும் தேவர்களே எடுத்துக் கொண்டனர். அதில் தோன்றிய துளசி மணிமாலையையும் இலக்குமியையும் திருமால் எடுத்துக் கொண்டார் என்பது கதை. மங்கலப் பொருள்களையெலாம் தேவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பின்னர் அமிழ்தம் தோன்றுதற்கு முன்னர் தேய்ந்த பிறைச்சந்திரன் தோன்றினான். அதனைச் சிவனார்க்கு அளித்தனர். பின்னர் நஞ்சு தோன்றியது. அதனைக் கண்டு அஞ்சி ஓடிய இரு சாரார்க்கும் அச்சம் அகற்றித் தானே நஞ்சினை எடுத்துக் கொண்டான். எல்லாவற்றிற்கும் தலைவனாம் சிவபெருமான் என்பது வரலாறு. இது பல்வேறு வகையில் வழங்கும்.

17. திதி அவள் வயிற்றுறு மகவு மருத்து எனும் நாமம்

பெற்ற கதை (மி125)

அமிழ்தத்தைப் பெறாது தடுக்க வந்த மோகினியால் தம்முள் மாறுபட்டுச் சண்டையிட்டு அனைத்து அசுரர்களும் அழிந்தனர். இவர்களின் தாயான திதி என்பாள் இவ்வளவுக்கும் காரணம் தேவர் தலைவனாம் இந்திரன் தானே அவனைக் கொல்லும் ஆற்றல் பெற்ற மகன் ஒருவனைப் பெற நினைத்துத் தன் கணவனான காசிப முனிவரை வணங்கி வேண்டினாள். அவரால் கருவுற்றாள். முனிவர் இக்கரு ஆயிரம் ஆண்டுகள் உன் வயிற்றில் வளரும். அக்காலத்து நீ அறநெறிகளின்படி வாழ்தல் வேண்டும் இல்லையேல் கருச் சிதைவுறும் எனக் கூறிப் போந்தனன். இதனை அறிந்த இந்திரன், திதி என்பாளிடம் ஒரு பணியாளனாக வந்து சேர்ந்து இவள் எப்போது முறைமை தவிர்வாள் அச்சமயத்தில் அவள் வயிற்றுக் கருவைக் குலைக்கலாம் எனக் காலம் பார்த்து இருந்தான். ஆயிரம் முடிய இன்னும் பத்து ஆண்டுகளே இருக்கும் போது தெற்குப் புறம் தலை வைத்துப் படுத்தல் வேண்டும் என்ற முறைமைக்கு மாறாக ஒரு நாள் நடுப் பகலில் வடபால் தலை வைத்துப் படுத்து உறங்கினாள். இதுவே சமயம் என்று இந்திரன் அவள் வயிற்றுள் புகுந்து வளரும் கருவை ஏழு துண்டங்களாக்கினான். வயிற்றுக் கரு அழ, திதி கண்

acharya.org

விழித்து நிகழ்ந்தது உணர்ந்து கருவைக் கொல்ல வேண்டாவென வேண்டினாள், இந்திரன் அவள் முன் தோன்றி தன் பிழையைப் பொறுக்க வேண்டுமென வேண்டினான். திதியும் தன் தவறு உணர்ந்து தன்னால் கரு துண்டு பட்டது தெளிந்து, "என் மக்களான இவ் எழுவரும் எங்கும் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் மாருதர்கள் என்று பேர் பெற்று வாழவேண்டும்" என இந்திரனை வேண்டினாள். அவனும் அவ்ஏழு துண்டங்களுக்கும் ஆவகம், பிரவகம், சம்வகம், உத்வகம், விவகம், பரிவகம், பராவகம் எனப் பெயர் இட்டனன். அவர்கள் ஒவ்வொரு விண்மீன் மண்டலத்தில் இடம்பெற்றனர்.

18. மலைமகள் கொழுநன் என்பதன் வரலாறு (மி149)

தட்சன் செய்த யாகத்தில் சிவபெருமானும் உமையம்மையும் அவமதிக்கப் பெற்றமையால் தட்சன் மகளாகப் பிறந்து தாட்சாயிணி என்ற பெயர்க்கு உரியவளான பார்வதி வருந்தி தாட்சாயிணி பெயர் மாறி வேறு ஒரு பெயரொடு சிவனைச் சேர வேண்டும் என்று வேண்டிக் கொண்டாள். அதன் காரணமாக மலையரசனாம் இமவானின் மகளாக வளர்ந்து சிவபெருமானை மீண்டும் சேர்ந்தார். சிவனார் மலைமகள் கணவன் பெயர்க்குரியவரானார் என்பது வரலாறு.

19. சிவபெருமான், திருமாலின் தாள்நீரைத் தலையில்

ஏற்ற கதை (1379)

ஈகையில் சிறந்தவனாயினும், அதனால் அனுபவிக்க வேண்டிய பெருமித உணர்வை மறந்து செருக்கில் நின்ற மாவலிச் சக்கரவர்த்தியின் செருக்கினை அடக்கி ஆட்கொள எண்ணிய திருமால் அவன் செய்யும் வேள்வியின்போது ஏற்கும் இயல்பினனாய் வாமன உருவில் வந்து தன் காலால் மூன்று அடி மண்ணை யாசித்தார். கொடுத்தான். ஆனால் அவரோ தன் பேருருவால் உலகனைத்தையும் ஈரடியால் அளந்து, மூன்றாவது அடியை அவன் தலையில் வைத்து அருள்பாலித்தார். அவ்வாறு அளந்த நாளில் பிரம்மா அவர்தம் திருப்பாதங்களைத் தம் குண்டிகையில் இருந்த நீரால் கழுவி மந்திரத்தால் வாழ்த்தினார். அவ்வாறு கழுவிய நீர் கங்கையாகப் பெருக அதனைச் சிவபெருமான் தலையால் தாங்கினார் என்பது வரலாறு.

20. கங்கையை அவனியில் கொணர்ந்தோர் -

பகீரதன் (1586, 3923)

சூரிய குலத்துத் தோன்றலாகிய திலீபன் என்பவனின் மகன் பகீரதன். தன் மூதாதையர்கள் சாபத்தால் இறந்த செய்தியை வசிட்டர் வாயிலாகக் கேட்டு, அவர்கள் நற்கதி அடையப் பிரம்மனை நோக்கி 10,000 ஆண்டுகள் தவம் புரிந்தான். பிரம்மனோ "நீ கங்கையையும் சிவனையும் நோக்கித் தவம் செய்து கங்கையைக் கொண்டு அவர்களின் சாம்பலை நனைத்தால் அவர்களுக்கு நற்கதி கிடைக்கும்" என்று கூற அவ்வாறே செய்தான். கங்கை சிவன் முன் தோன்றி, "நான் வருவதற்குத் தடையொன்றும் இல்லை, என் வேகத்தைத் தாங்கிக் கொள்வார்

உண்டாயின்" என்றாள். பிரம்மன் கட்டளைப்படி சிவனாரை நோக்கித் தவம் புரிந்தான். சிவனாரும் கங்கையின் வேகத்தைத் தாங்கிக் கொள்வதாகக் கூற, பின் சிவன் வேண்டுகோளின்படி கங்கை வானுலகினின்று பூலோகம் வருகையில் சிவனாரால் கங்கை தாங்கப் பெற்றுப் பூமி பொறுக்கும் அளவுக்குப் பூமியில் விடப்பட்டாள். கங்கையை இறந்தோர் சாம்பலில் பாய வைத்து நற்கதி பெறச் செய்தவன். இவனால் கங்கை கௌரவம் பெற்றதால் கங்கைக்குப் பாகீரதி எனப் பெயர் வந்தது.

21. பரசுராமன் கதை (1630, 7415)

சமதக்கினி முனிவரின் மனைவி ரேணுகை. இவள் நீராடிப் புனல் கொணர கங்கை சென்றதொரு நாளில், அங்குச் சித்திராங்கதன் என்ற கந்தருவனைக் கண்டாள். அந்த அழகன் அழகிய கந்தர்வப் பெண்களோடு புனல் விளையாடிக் கொண்டிருந்தான். அவர்களை அந்நிலையில் கண்டு அவர்களின் அழகில் மயங்கி நின்றாள். காலம் கடந்த நிலையில் அச்சத்தோடு நீர்க்குடத்தோடு யாகசாலைக்கு வந்து கணவனாகிய சமதக்கினி முனிவர் முன் நின்றாள். நடந்தது உணர்ந்த முனிவன் முனிவு கொண்டு மனத்தால் கலக்கமுற்றாலும் கற்புக் கெட்டவளே என்ற முடிவில் தன் புதல்வர்களை அழைத்து அவளை மனச்சலனம் இன்றிக் கொல்லுங்கள் என்று ஆணையிட்டான். மூத்த பிள்ளைகள் நால்வரும் மறுத்தனர். ஐந்தாவதாக வந்த பரசுராமன் உடன்பட்டான். சொற்கேளாப் பிள்ளைகள் நால்வரையும் கற்பிழந்த மனைவியையும் கொல்லுமாறு பணித்தார். அவ்வாறே தன் மழுவால் ஐவரையும் மனச் சலனம் ஒன்றும் இன்றிக் கொன்று தந்தையை வணங்கினான். தன் சொற்கேட்ட தனயன் பால் அன்பு பூண்டு "என் சொல் கேட்டு அரிய செயலைச் செய்தமைக்கு மகிழ்ந்தோம். ஆதலின் என்பால வேண்டும் வரம் உண்டெனின் கேட்டுப் பெறுக' என்று தந்தை கூறிய கூற்றினை பயன்படுத்தித் தனக்குத் தாயும் தமையன்மார்களும் வேண்டும் என வேண்ட அவ்வாறே பெற்று மகிழ்ந்தான் என்பது கதை.

22. ஏழுலகும் ஒன்றான நீர் உழல் தெய்வமீன் (1841)

பிரமனுடைய நான்கு முகங்களில் இருந்தும் நான்கு வேதங்கள் தோன்றின. தோன்றிய நான்கு வேதங்களும் ஆண் உருவத்தில் உலவி வந்தன. அக்காலத்தில் சோமுகன் என அழைக்கப் பெற்ற ஆற்றல் மிக்க அசுரன் இருந்தான். வேதங்களையும் கவர்ந்து சென்று பிரளயகால வெள்ளத்துள் மறைத்து வைத்தான். வேதங்களை இழந்த பிரமன், திருமாலிடம் முறையிட திருமால் ஒரு பெருமீனாகத் தோன்றி, பெருங்கடலுள் புகுந்து சோமுகனைக் கண்டு பிடித்துக் கொன்று வேதங்களை மீட்டுப் பிரமனிடம் சேர்ப்பித்தார்.

23. கால நேமிமேல் ஏவிய திகிரி (2083)

நரசிங்க அவதாரத்தின்போது திருமாலால் கொல்லப்பட்டவன் இரணியன். அவனுக்குக் கால நேமி என்ற மகன் இருந்தான். அவனுக்கு நூறு தலைகளும் நூறு கால்களும் உண்டு. வரத்தால் பலம் மிகப் பெற்றவன். தேவாசுரப் போரில் அசுரர்கள் வணங்கிய போது அவர் பக்கம் சேர்ந்து தேவர்களை வென்று அடிமைப் படுத்தினான். சத்திய லோகம் சென்று பிரமனை வென்றான். எல்லாத் தேவர்களும் பிரமனை வணங்குவதற்கு மாறாகத் தன்னை வணங்க வேண்டும் என்று ஆணை பிறப்பித்தான். தன் தந்தையைக் கொன்ற திருமாலின் மீது பழிவாங்குவது தக்கதென்ற

தேவர்களின் அறிவுரைக்குச் செவி சாய்த்துத் திருமால்மீது போர் தொடுத்தான். திருமாலோ தன் சக்கரப்படையை ஏவி அவன் நூறு சிரங்களையும் நூறு கால்களையும் அறுத்துத் தள்ளினார் என்பது வரலாறு.

24. அகத்தியர் கடல் குடித்த வரலாறு (2287)

இந்திராதி தேவர்களின் பகைவர்களாகிய விருத்திரா சூரனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் தேவர்களுக்குத் தோற்றுக் கடலில் ஒளிந்து கொண்டனர். அவர்களைத் தேடிக் கொண்டு வெற்றி பெற இயலாத தேவர்கள் அகத்திய மாமுனிவரை வேண்ட, அகத்தியர் அப்பெருங்கடல் நீர் அனைத்தையும் தனது ஒரு கையால் உழுந்தளவாக்கி முகந்து பருகி கடலை வற்றச் செய்தார். வெளிப்பட்ட விருத்திராசூரனை இந்திரன் கொன்றான். தேவர்கள் மீண்டும் வேண்டிக் கொண்டபோது அகத்தியர் தான் உண்ட நீரை உமிழ்ந்து கடலைத் தந்தார் என்பது வரலாறு.

25. உலகம் நிலைபெற நிறுத்திய வரலாறு (2287)

சிவனார்க்கும் பார்வதிக்கும் திருமணம் நடந்த ஞான்று எல்லாத் தேவர்களும் மேருமலையில் திரண்ட காரணத்தால் வடதிசை தாழ்ந்தது. தென்திசை உயர்ந்தது. அதனைச் சமம் செய்யத் தக்கார் அகத்தியரே என அறிந்த ஆண்டவன் அகத்தியரைத் தென்திசை வருமாறு பணித்தார். ஆண்டவன் சொற்படி தென்திசைக்கு வந்து பொதிகை மலைமேல் நின்றார். நிலம் சமம் ஆயிற்று என்பது வரலாறு.

26. எழுவர் என நின்ற தொல்லை முதல் "முனிவர்"

ஐயம் துடைத்திலையோ (2617)

ஒரு காலத்தில் தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லாரும் மேரு மலையில் ஒன்று கூடி மும்மூர்த்திகளில் பரத்துவ நிலையுற்றார் யார் என அறிய வேண்டும் என முடிவு செய்தனர். புராணச் செய்திகள் அவர்களை மேலும் மயங்கச் செய்தனவே அன்றித் தெளிவை உருவாக்கவில்லை. எனவே சப்தரிஷிகள் எனப்படும் ஏழு முனிவர்களை நாடித் தங்கள் விருப்பை வெளியிட்டனர். அவர்களின் தலைவரான பிருகு முனிவர் "முக்குணங்களுள்ளும் சத்துவ குணத்தை எல்லா நிலையிலும் போற்றி வாழ்பவனே பரத்துவ நிலையான் அவனை இன்னான் என அறிந்து கூறுவேன்" எனக் கூறி நேரே கைலை மலைக்குச் சென்றார். கோயில் வாயிலைச் சேர்ந்ததும் காவலராகிய நந்தியால் தடுக்கப் பெற்று, வாயிலிலேயே காத்து நின்றார். ஏழு நாள் காத்திருந்தும் சிவனார் தரிசனம் கிடைத்தபாடில்லை. சத்தியலோகம் சென்றார். பிரமனை வணங்கினார். தந்தையைத் தனயன் வணங்குதல் இயல்புதானே எனப் பிரமன் எதிர் வணக்கம் செய்யாது இருந்தான். வெகுண்ட பிருகு "செருக்கால் நிலை மறந்த உனக்கு ஆலயப் பிரதிஷ்டை இன்று முதல் இல்லாமற் போக" எனச் சபித்து நேரே வைகுந்தம் சென்றார். திருமாலோ அனந்தன் மீது பள்ளி கொள்ள திருமகள் உடல் வருடிக் கொண்டு அறிதுயிலில் இருந்தான். எனவே, பிருகு முனிவரைப் பார்க்க வாயிற் காவலர்கள் அஞ்சினர், என்றாலும் அவர் உயர்வு கருதி தடை செய்யவில்லை. நேரே உள் நுழைந்த பிருகு முனிவர் பரமனை மார்பில்

உதைத்தார். துயில் எழுந்த திருமால், "அய்யா! தங்கள் அடி நொந்ததோ? தம் திருவடி தீண்டப் பெற்றதால் எம் மார்பு திருநின்ற நிலை பெற்றது. நும் வரவு அறியாது துயின்ற என்னை மன்னித்தருள்க!" என்று பணிவோடு கூறினார். முனிவன் வெகுளி நீங்கித் தன் நிலையுற்றுப் பரமனின் தாளிணைகளில் வீழ்ந்து மன்னித்து அருளுமாறு தன் செய்கையின் காரணத்தையும் கூறி வேண்டினான்.

தாமச குணத்தால் நிலைத்து நின்ற சிவனோ, ரஜோ குணத்தால் செருக்குற்ற பிரம்மனோ பரத்துவர் அல்லர். எப்போதும் சாத்துவிகத்தில் நிலைத்து நிற்கும் திருமாலே பரத்துவர் என்று உணர்த்தினார்.

27. தாண்டக வன வரலாறு (2520)

சூரியகுல மன்னர்களுள் ஒருவன் மனுச் சக்கரவர்த்தி. மனுச் சக்கரவர்த்தியின் மகன் இட்சுவாகு. இவனுக்கு மக்கள் நூறு பேர். அவர்களில் கடைசியில் பிறந்தவனும் மூடனும் மூர்க்கனும், கொடியவனுமானவன் பெயர் தண்டன் என்பது. இவன் விந்திய மலைக்கும், கைலை மலைக்கும் இடையில் உள்ள நிலப் பகுதியை ஆண்டு வந்தான். அப்பகுதியின் தலைநகர் மதுமந்தம் என்பது. இவன் ஆட்சிக் காலத்தில் ஒரு நாள் இவனுடைய புரோகிதன் சுக்கிராச்சாரியாரின் ஆசிரமத்திற்கு இவன் சென்றான். அங்கே சுக்கிராச்சாரியாரின் மகள் அரளை என்பாளைக் கண்டு மயங்கி வலியச் சென்று அவளைக் கற்பழித்தான். இதனை அறிந்த சுக்கிராச்சாரியார் சினந்து, இவ்வாறு செய்த அவன் மட்டும் அன்றி அவனைச் சேர்ந்தார் அனைவரும் ஏழு நாட்களில அழிந்து போகுமாறும் அவனது நாடு மன்மலையால் மூடப் பெற்று ஓரறிவு உயிர் கூட இல்லாமல் போகுமாறும் சபித்தார். அங்ஙனமே ஆயிற்று. காலப் போக்கில் அது அடர்ந்த காடாயிற்று. தண்டனால் நாடு காடான காரணத்தால் அக்காடார்ந்த பகுதியைத் தாண்டக வனம் என அழைக்கலாயினர்.

28. திருமால் மழுவாளிக்கு அன்றளித்த ஐயம்

என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (2574)

சிவபெருமான் பிரமனின் சிரங்களில் ஒன்றனைக் கிள்ளி விட்டார். கிள்ளப்பட்ட தலை சிவனின் கரத்தில் ஒட்டிக் கொண்டது. இப்பாவம் தொலைய கபாலத்தைப் பிச்சைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு பிச்சை எடுக்கவேண்டும் எனவும், அப்பாத்திரம் நிரம்பும்போது அது கையை விட்டு அகலும் என்றும் தேவர்கள் கூறினர். அதன்படி பல இடங்களில் சென்று பிச்சை எடுத்தும் நிரம்பாத பாண்டம் திருமாலிடம் ஐயம் ஏற்றதும் நிரம்பிக் கையை விட்டுவிட்டது என்பது வரலாறு.

29. திருமால் ஏனமாய் மண்ணிடந்ததில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (2575, 9916, மி309)

இரணியாக்கன் என்ற அசுரன் பூமியைப் பாயாகச் சுருட்டிக் கடலில் மறைத்து வைத்துக் கொண்டிருந்தான். திருமால் பன்றி உருவாகிக் கடலுள நுழைந்து பூமியைத் தன் கொம்பால் குத்தி எடுத்து வந்த கதை.

30. காவிரி கொணர்ந்தான் என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (2676)

முன்னொரு காலத்தில் சிவன், உமை திருமணம் காண தேவர்கள் முனிவர்கள் எல்லாரும் கைலையில் கூடினர். அவ்வாறு ஒரே நேரத்தில் எல்லாரும் கூடியதனால் வடதிசை தாழ்ந்து தென்திசை உயர்ந்தது. இதனைச் சமச்சீர் செய்ய அகத்தியரை அனுப்ப வேண்டும் என்பது முடிவு ஆயிற்று. சிவன் அகத்தியரை அழைத்துத் தென்திசை ஏகுமாறு கூறியபோது அப்பகுதி மக்களின் மொழி தெரியாதே என்ற போது அவர்க்குத் தமிழ் மொழியைச் சொல்லிக் கொடுத்தான் என்பதனால் இறைவன் தந்த மொழி தமிழ் என்ற வழக்கு வந்தது. கங்கையினிடம் சென்று காவிரியைப் பெற்றுக் கமண்டலத்தில் எடுத்து வந்தார். அப்போது தென்னகத்தில் வறட்சி நிலவியது. அதனை நீக்கப் பிள்ளையாரை வேண்டினர். குடகு மலையில் காலைக் கடன்களை ஆற்ற, கமண்டலத்தை ஒரு பக்கமாக வைத்துவிட்டுக் காலைக் கடன்களில் ஈடுபட்டு இருந்தபோது, பிள்ளையார் காக்கை வடிவில் கமண்டலத்தில் அமர்ந்தார். காக்கையை விரட்ட அகத்தியர் கையை அசைத்துப் 'போ' எனக் குரல் எழுப்பினார். காவிரி வரும் போதே, " என்று என்னைப் 'போ' என்று சொல்கின்றாயோ அன்றே உங்களை விட்டுப் பிரிவேன்" என்ற நிபந்தனையோடு வந்தாள். ஆகவே, போ என்றவுடன் காவிரி கமண்டலத்தை விட்டுப் புறப்பட்டுப் பெரு வெள்ளமாகப் புறப்பட்டாள் என்றும் காக்கையே கவிழ்த்து விட்டது என்றும் கூறி, காக்கையின் காரணமாகக் காவிரி எனப் பெயர் பெற்றது. அது தென்னகம் வரக் காரணமாக இருந்தவர் அகத்தியர் என்பதனால் காவிரி கொணர்ந்தவர் அகத்தியர் எனவும் கூறப்படுகின்றது.

31. அகத்தியர் வாதாவிதன் காயம் இனிதுண்ட

என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (2668)

அஜமுகிக்குத் துர்வாசர் மூலம் பிறந்த வில்வலன், வாதாபி என்பவர்கள் அசுரர்கள்; தவம் செய்து மந்திர வலிமை பெற்றவர்கள்; இறந்தாரையும் உயிர்ப்பிக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவர்கள். மூத்தவனாகிய வில்வலன் நாள்தோறும் பார்ப்பன வடிவம் பூண்டு தன் பெற்றோர்க்குத் திதி என்று கூறி முனிவர்களை அழைத்துத் தன் தம்பி வாதாபியை ஆட்டுருவம் பெறச் செய்து அதனை வெட்டி விருந்து வைப்பான். அவர்களும் மகிழ்ந்து உண்பர். உண்டு முடிந்த பின்பு, 'வாதாபி, வா வெளியே' என்பான். வாதாபியோ மந்திரத்தின் வன்மையால் உயிர் பெற்று, உண்ட முனிவர்களின் வயிற்றைக் கிழித்துக் கொண்டு வெளி வருவான். இறந்த முனிவர்களின் உடல்களை இருவரும் உண்டு மகிழ்வர். இவர்களின் இச்செயலால் அழிந்து போன முனிவர்கள் பலர். உண்மை உணர்ந்த முனிவர்கள் அகத்தியரை அணுகிக் காத்தருள வேண்டும் என வேண்டினர். அகத்தியரும் வில்வலன் வேண்டு கோளின்படி வாதாபியை உண்டார். ஆனால் வில்வலன் வாதாபியை அழைப்பதற்கு முன்பாகவே

அகத்தியர் 'வாதாபி ஜீரணம் அடைவாயாக' என்று ஆணை பிறப்பித்தார். தவ முனிவர் ஆணைப்படி வாதாபி ஜீரணம் ஆனான். தம்பியை இழந்த வில்வலன் வெகுண்டு அகத்தியர் மீது போர்க்கு வரவே அகத்தியர் தம் கண்களில் தீப்பொறிகளைக் கிளப்பி வில்வலனை எரித்து அழித்தார்.

32. அகத்தியர் விண்தோய் விந்தம் அடக்கி

நின்ற கதை (2287, 2669)

முன் ஒரு காலத்தில் விந்திய மலையானது மேரு முதலிய மலைகளைக் காட்டிலும் உயரமாக விளங்க வேண்டுமென்று கருதி விண்ணினை நோக்கி உயர்ந்து வளர்ந்த காரணத்தால் கதிரவனும், மதியும், விண்மீன்களும் தத்தம் இயக்கங்களைச் சரியாகச் செய்ய இயலாமல் தடையாயிற்று. இதனால் வருந்திய தேவர்கள் அகத்திய முனிவரை அணுகி அதன் வளர்ச்சியைத் தடை செய்யுமாறு வேண்டினர். அவர் வடதிசையில் இருந்து ஆண்டவன் கட்டளைப்படி தென்திசைக்கு வந்து கொண்டிருந்தார். விந்திய மலையை அணுகியவுடன் விந்திய மலை அகத்தியர் அடி பணிந்து குறுகி நின்றது. அப்போது அகத்தியர், "விந்தியமே! நான் தென் திசைக்கேகி மீண்டும் வடதிசை திரும்பும் வரை என் முன்னர் குறுகி நின்றது போன்று குறுகிக் கிடப்பாயாக" எனப் பணித்துச் சென்றார். அம்மலை மேல் ஏறி தென்திசை புறப்பட்டார் என்பது வரலாறு.

33. 'அநங்கன் நல்லுருப் பெற்றனன்" என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (2744)

சூரபதுமன் என்ற அரக்கனும் அவனைச் சேர்ந்தாரும் அமரர்க்கு ஆரா அல்லல்களை அளித்து வந்தனர். சிவனிடம் வரம் பெற்ற வல்லாளர்கள் அவர்கள். எனவே, அவர்களை அமரர்களால் ஒன்றும் செய்ய இயலவில்லை. அப்போது எல்லாத் தேவர்களும் சிவனிடம் சென்று தங்கள் இன்னல்கள் கூறினர். "அமரர்களே! அஞ்ச வேண்டா என்பால் தோன்றும் மகன் ஒருவனால் சூரபதுமன் அழிக்கப் பெறுவான்" என்று அருள் பாலித்தார். அப்போது சனகாதி முனிவர்கள் நால்வரும் மனம் அடங்கும் மார்க்கம் என்னவென அருள் பாலிக்குமாறு வேண்டவே ஆண்டவன் கல்லாலின் மரத்தின் கீழ் யோக நிலையில் வீற்றிருந்து உணர்த்தி அந்நிலையிலேயே நீடித்து நின்றார். அவ்வாறு அவர் இருப்பின் மகவு தோன்றுவது எங்கே சூரனை அழிப்பது எங்கே என எண்ணி மன்மதனை அழைத்து ஆண்டவனின் மோன நிலையைக் கெடுத்து மன்மத பாணங்கட்கு ஆட்கொள்ளச் செய்ய வேண்டுமெனத் தேவர்கள் வேண்டினர். அவ்வாறே மன்மதனும் செய்தான். சிவன் தன் தவ நிலையைக் கெடுக்க வந்த மன்மதனை வெகுண்டு தன் நெற்றிக் கண்ணின் நெருப்பால் சாம்பலாக்கினார். மன்மதனின் மனைவி இரதி ஆண்டவனை வேண்டவே, 'உன் கண்களுக்கு மட்டும் தெரிவான். உலகத்தார்க்கு அவன் தோன்றான்' எனக் கூறி எழுப்பி அருளினார். அன்று முதல் மன்மதன் தோன்றா. உருவினன் (அநங்கன்) ஆயினன் என்பது வரலாறு.

34. மாவெலாம் தொலைத்து வெள்ளி மலை எடுத்ததில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (2770, 2825, 3078)

இராவணன் தன் வலியை நிலைநாட்ட எல்லாத் திக்குகளுக்கும் சென்று எதிர்த்தாரை வென்று வருகையில் குபேரனை எதிர்த்து வென்று அவன் பூந்தேரினைப் பறித்து அதன் மேல் ஏறித் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தான். அவ்வாறு திரும்பும் போது கைலை மலையை அணுகும் போது அவன் பூந்தேர் மேலும் செல்லவொட்டாமல் கயிலை தடுத்தது. காரணம் அறியாது மயங்கிய இராவணன் முன் நந்தியம் பெருமான் தோன்றி, சிவபெருமானின் இருப்பிடமான கைலை மலையின் பெருமை இது என்று சொல்லவும் அதனைக் கேளாமல் தசமுகன் வெகுண்டு கைலை மலையைப் பெயர்த்து எடுக்கின்றேன் எனத் தேரில் இருந்து குதித்து தன் இருபது கரங்களாலும் பெயர்த்து எடுக்க முனைந்த முயற்சியைச் சொல்வது இக்கதை. ஆனால் கைகள் மலையின் கீழ் அகப்பட்டுச் சிக்கித் துன்புற்றனவே தவிர அவனால் மலையை அசைக்கவும் இயலவில்லை. கைகளை எடுக்க முடியாமல் சிவன் தன் பெருவிரலால் கைலையை அழுத்தி ஊன்றி நின்றனன். இடர்ப்பட்ட இராவணன் பேர் இரைச்சலோடு அழுது அரற்றினன். அவன் இரைச்சலைக் கேட்ட அவன் அமைச்சர்கள் அங்கே ஓடோடி வந்து நிகழ்ந்தது அறிந்து 'சிவன் சாம வேதப் பிரியன். நீங்களோ இசையில் வல்லவர். எனவே பாடி சிவனை மகிழ்விக்க' என வேண்டினர். சிக்குண்ட இராவணனும் அவ்வாறே பல காலம் பாடிக்கொண்டே இருந்தனன். கேட்டு மகிழ்ந்த சிவன் விரலைத் தளர்த்தவே இராவணன் தோள்கள் விடுபட்டு வெளி வந்தான். சிவனை வணங்கினான். சிவன் மகிழ்ந்து அவன் வேண்டுகோளின் படி நீண்ட ஆயுளையும் சந்திரஹாசம் என்ற வாளையும் அளித்தனன்.

35. ஆரண மறையோன் எந்தை என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (2781)

பிரமனின் பிள்ளைகளில் ஒருவன் புலத்தியன் என்ற முனிவன், அவன் மேருமலைச் சாரலில் தவம் புரிந்து வேதம் படித்துக் காலம் கழித்தனன். அவன் இருந்த இடம் மலர் நிறை மரங்களும் செடிகளும் சுனைகளும் நிரம்பிய இடம். ஆதலால் மகளிர்க்கு மகிழ்வாக நீராடவும், பொழுது போக்கவும் இனிய இடமாக இருந்தது. அவர்கள் அவ்வாறு வந்து போய்க் கொண்டிருந்தது புலத்தியன் பணிகட்கு இடையூறாக இருந்தது. முனிவன் வெகுண்டு "இன்று முதல் என் முன்னர் எப்பெண் தோன்றினும் அவள் உடன் கருவுறுவாளாக" என்ற சாபத்தைக் கொடுத்தான். அறிந்த பெண்கள் வராமல் நின்றனர். இதனை அறியாத திருணபிந்து என்ற ராஜரிஷியின் மகள் சோலையின் அழகை அனுபவிக்க வந்தாள். புலத்தியன் பார்வையில் பட்டாள். கருவுற்றாள். வேறு வழியின்றி அவளின் தந்தை அப்புலத்திய முனிவனுக்கே அவளைத் திருமணம் செய்வித்தான். மனைவியைப் பார்த்து "நான் வேதம் ஓதிக் கொண்டிருக்கையில், நான் இட்ட சாபம் அறியாமல் என்முன் வந்து நின்று, சாபத்தினாலே கருவுற்றாய். எனவே, உன்னிடம் பிறக்கும் பிள்ளைக்கு "விஸ்ரவசு" என்று பெயர் இடுவாயாக" என்று பணித்தனன். அவ்வாறே பிறந்த குழந்தைக்கு விஸ்ரவஸ் எனப் பெயர் வைத்தனள். விஸ்ரவசு என்றால் ஆரணமறையோன் என்று பொருள். இவன் வழித் தோன்றல்களே இராவணாதியர். எனவே இராவணன்

சூர்ப்பணகை தந்தை வழியால் புலத்தியர் மரபினர் ஆயினர். **36.**

சாலகடங்கர் மரபின் தையல் என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (2781)

விஸ்ரவஸ் வழி வந்தவர்களில் வித்யுத்கேசன் என்பவன் சாலகடங்கடை என்ற அசுரர் குலப் பெண்ணை மணந்தான். அவர்களுக்கு மாலியவான், சுமாலி, மாலி என்பவர் பிறந்தனர். சுமாலியின் மகள் இராவணன் முதலியோரைப் பெற்றெடுத்தவள். இவள் பெயர் கேகசி. எனவே, சூர்ப்பணகையின் தாய் அரசர் குல மரபினள்.

37. கொண்ட வில்லை வருணன் கொடுத்தனன்

என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (3052)

விசுவகன்மன் இரண்டு வன்மை வாய்ந்த விற்களைச் செய்து ஒன்றை சிவனுக்கும் மற்றொன்றைத் திருமாலுக்கும் அளித்தனன். இவ் இரண்டு விற்களில் வலிமை மிக்கது எது என அறியத் தேவர்கள் விரும்பினர். பிரமன் அரிக்கும், அரனுக்கும் போரை மூட்டினான். இருவரும் அவ்விற்களை வைத்துப் போரிட்டனர். சிவனுடைய வில் கொஞ்சம் சிதைவுற்றது. அவ்வாறு கொஞ்சம் சிதைந்த அந்த வில்லை ஜனகரின் மூதாதையான தேவராதன் என்பானிடம் கொடுத்தான். அவன் முதல் ஜனகர் வரை அந்த வில்லைக் காத்து வந்தனர். அந்த வில்லைத்தான் இராமன் வளைத்துச் சீதையை மணந்தான். திருமாலோ தன் கை வில்லை இரிசிக முனி என்பானிடம் கொடுத்து விட்டார். அந்த வில் பரம்பரையாக மாறி மாறி வந்து பரசுராமனிடம் வந்தது. பரசு ராமன் இராமனோடு போர் தொடுத்து, "இற்ற வில்லை முறித்த வீரா, என் வில்லை ஒடி பார்ப்போம்" என அழைக்க இராமன் அந்த வில்லையும் வளைத்து அம்பினை ஏற்றினான். "ஏற்றப்பட்ட அம்புக்கு இலக்கு யாது?" எனப் பரசுராமரை இராமன் கேட்க, பரசுராமன் வணங்கி, "என் தவப்பயன் அனைத்தையும் உன் அம்பின் இலக்காக்கிக் கொள்" என வேண்டினான். அவ்வாறு செய்து பெற்ற அந்த வில்லினை வருணனிடம் கொடுத்து வைத்திருக்குமாறு இராமன் பணித்தான். அவன் அதனைப் பாதுகாப்பாக வைத்திருந்து வனம் புகுந்து அகத்தியர் ஆசிரமத்தில் தங்கியிருந்த இராமனிடம் ஒப்படைக்க வந்தான். ஆனால் இராமனோ 'தக்க சமயம் வரும்வரை உன்னிடமே பாதுகாப்பாய் இது இருக்கட்டும்' எனக் கூறி அவனிடம் கொடுத்து வைத்த அந்த வில்லை கரனை வதைக்கும் காலத்தில் கொணர்ந்து கொடுத்தனன் என்பது வரலாறு.

38. "புலியினது அதள் உடையான்" என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (1630, 3069, 3601)

தாருக வனத்து முனிவர்கள் "கடமைகளை ஒழுங்குறச் செய்து அறவோர்களாக வாழ்ந்தாலே போதும். கடவுளை வணங்க வேண்டியது இல்லை" என்று செருக்கோடு வாழ்ந்தனர். அவர்தம் மனைவியர் கணவனே தெய்வம் என்று கற்பொழுக்கத்தோடு

வாழ்ந்தனர். இவர்களைச் சோதிக்க எண்ணிய சிவனும், திருமாலும் முறையே பிட்சாடனர் பெண் உருவங்கொண்டு தாருக வனத்து முனிவர்கள், பத்தினியார் முன்பு சென்றனர். அப்பெண்ணின் அழகில் மயங்கி முனிவர்கள் தம் வசம் இழந்தனர். பிச்சைக்காரன் உருவில் பேரழகோடு வந்த சிவனின் அழகில் முனிவர்களின் மனைவியர் மயங்கினர். இருசாராரும் தம் தம் நிலையில் தாழுமாறு செய்தனர். தாங்கள் கெடுவதற்குக் காரணமான திருமாலை விட்டுவிட்டுத் தங்கள் மனைவிமார்கள் மனங் கெடுவதற்குக் காரணமான சிவன்மீது வெகுண்டு அபிசாரயாகம் செய்தனர். அவ் யாகத்தினின்றும் பாம்புகள், பூதங்கள், மான், புலி, யானை, வெண்டலை போல்வன தோன்றின. இவற்றை யெல்லாம் சிவன் தனக்கு அணிகலன்களாகவும், கருவிகளாகவும், ஆடையாகவும், போர்வையாகவும் மாற்றி ஏற்றனன். அவற்றால் சிவனார்க்கு யாதொரு இடையூறும் ஏற்படவில்லை. இவற்றுள் புலித்தோல் சிவனாரின் ஆடையாய் அமைந்தது. யாகத் தீ அவன் கையில் எப்போதும் எரியும் கனலாய்ச் சென்று அமைந்தது.

39. கொடுமுடி இழந்த மேரு என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (3661)

ஒரு காலத்தில் வாயுவுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் தமக்குள் யார் பலம் பொருந்தியவர் என்பது பற்றிய சொற்போர் நிகழ்ந்தது. சொற்போரால் உண்மை காண இயலாது என்று உணர்ந்த அவர்கள் செயற்பாட்டினால் உண்மை காண தமக்குள் ஓர் உடன்பாட்டினைச் செய்துகொண்டனர். அதாவது வாயு பகவான் தன் வலிவான வீச்சால் மேரு மலையைப் பெயர்க்கவும், அவ்வாறு பெயர்க்க விடாமல் ஆதி சேடன் மேருவைக் காக்கவும் வேண்டும் எனவும் இதில் யார் தோற்றாலும் தோற்றவர் பலம் குறைந்தவர் என ஒத்துக்கொள்வது எனவும் உடன்பட்டனர். வாயு பலமாக வீசினான்; ஆதிசேடன் தன் ஆயிரம் படலங்களால் மேரு மலையின் ஆயிரம் சிகரங்களையும் கவித்துக் காத்து நின்றனன். வாயுவால் மேருவை அசைக்க முடியவில்லை. ஆனால் மூன்று சிகரங்களை மட்டும் கிள்ளித் தென்திசையில் தள்ள முடிந்தது. இப்படி இருவரில் யார் வல்லவர் என்று அறியவொண்ணாவாறு இருவருமே ஒத்த வலியினராய் நின்றனர் என்பது வரலாறு.

40. "மூளும் சாபத்தின் முற்றிய தீவினை" என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (3680)

கவந்தன் முன்பு விஸ்வாவசு என்ற பெயரினன், தனுவின் மகன்; அழகன், விஸ்வாவசு தன் அறிவின்மையால் அரக்க மனம் கொண்டு கவந்தன் என்ற அரக்க உருவோடு வனம் வாழ் முனிவர்க்கும் தபோதனர்க்கும் ஊறுகள் விளைத்து மகிழ்ந்தான். அவர்களின் பொருள்களைச் சூறையாடிச் சூரத் தனத்தைக் காட்டி வந்தான். அவ்வனத்தில் ஸ்தூல சிரஸ் என்ற வன்மை மிக்க முனிவர் இருந்தார். அவரின் வன்மையறியா இவன் அவருடைய உணவினைப் பறித்துச் சிதறினன். வெகுண்ட அவர், "இவ்வுருவமே உனக்கு நிலைக்கக் கடவது" எனச் சபித்தார். தருக்கு நீங்கித் தன்னுணர்வு பெற்ற விஸ்வாவசு முனிவர் தாளினைப் பணிந்து சாப நீக்கத்திற்கு வழி வேண்டி நின்றனன். அவரோ "அப்பா! திருமால் இராமாவதாரத்தில் இங்கு வந்து உன்

தோள்களைத் துணித்து, உன் உடலைக் கொளுத்துவான். அப்போது உன்றன் இவ் உருவம் நீங்கும்" என்றார். இவன் பிரமனை நோக்கி நீண்டகாலம் தவம் செய்து பூரண ஆயுள் பெற்றான். அதனால் செருக்குற்ற கவந்தன் இந்திரனோடு போர் தொடுத்தான். இந்திரன் இவனின் தலையையும், இடுப்பின் கீழ்ப் பகுதியையும் இவனின் உடலில் ஒடுங்கச் செய்தான். தலையும், காலும் இழந்த முண்டமாயினும் வர பலத்தால் உயிரோடு இருந்தனன். இந்திரனின் காலில் விழுந்து 'நான் இயங்காத நிலையில் உணவுக்கென் செய்வேன்?' என வேண்ட அவனோ யோசனை தூரம் நீளும் கைகளையும் கோரைப் பற்களையும் இவனுக்குத் தந்து "காட்டில் கிடைக்கிற உயிரினங்களைக் கரங்களை நீட்டிப் பிடித்துக் கோரைப் பற்களால் உண்டு வாழ்க" என அருள் பாலித்தான்., "இராம இலக்குவர்கள் இங்கு வரும் போது அறியாமல் அவரை எதிர்ப்பாய். அவர்களால் உன் கரங்கள் வீழ்த்த பெற்று கோர உருவம் நீங்கி நல்லுருப் பெறுவாய்" என்றும் கூறியருளினான்.

41. "காதி காதலன் ஓதநீர் உலகமும் உயிர்கள்

யாவையும் விழிப்ப" என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (3712, 6156)

சூரிய குலத்து மன்னர்களின் குரு வசிட்டர். சூரிய குலத்தில் தோன்றிய மன்னர்களில் ஒருவன் திரிசங்கு மகராசன் என்பவன். அவன் தன் குலகுருவாகிய வசிட்டரைப் பணிந்து தான் உடலோடு சுவர்க்கம் புக வழிகாட்டுதல் வேண்டும், அதற்கு வழி கூற வேண்டும் என வேண்டினான். அவரோ, யாவராயினும் இறந்த பின்னரே சுவர்க்கம் புக முடியும் என்றார். அரசனோ குருவோடு வெகுண்டு, தான் வேறொரு குருவை நாடிப் போவதாகச் சொன்னான். இதனைக் கேட்ட வசிட்டர், வெகுண்டு 'குரு நிந்தனை செய்த நீ சண்டாளன் ஆவாய்' என்று சபித்தார். குரு மனத்தைப் புண்படுத்திய திரிசங்கு சண்டாளன் ஆன முறையால் நகரை விட்டுச் செல்ல வேண்டியதாயிற்று. பல இடங்களில் அலைந்து திரிய வேண்டியதாயிற்று. அலைந்த காலத்து விசுவாமித்திர மாமுனியைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிட்ட அவரிடம் நடந்தவைகளைக் கூறி தனக்கு உதவவேண்டும் என்று வேண்டினான். அவரும் உடன்பட்டு ஒரு வேள்வி செய்தார். அவ்வேள்விக்காகத் தேவர்கள் வரவில்லை. அதனால் கோபம் கொண்டு அரசனை ஒரு தேரில் ஏறச்செய்து சுவர்க்கம் நோக்கி அனுப்பினார். விண்ணுலகத்தில் வல்லவர்களோ புலையன் சுவர்க்கம புகுவதனை விரும்பாமல் இவனைத் தள்ளினர். புலை மகனாக விளங்கும் திரிசங்கு கீழே விழாமல் விசுவாமித்திரர் தாங்கிக் கொண்டார். விண்ணுலகுக்கும் ஏறாமல், மண்ணுலகிலும் இறங்காமல் இடையில் நின்றான் திரிசங்கு. அவ்விடத்து சுவர்க்கலோகம் போன்றதொரு லோகத்தைப் படைத்தார். அது திரிசங்கு சொர்க்கம் எனப்படும்.

42. "காலன்தன் காலமும் காலால் அறுக்கும்"

என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (3860)

மிருகண்டு முனிவர்க்கும் மருத்துவதி என்பவர்க்கும் நீண்ட நாள் குழந்தைப் பேறு இல்லை. இருவரும் சிறந்த சிவபக்தர். சிவனாரை நினைந்து பல்லாண்டுகள் தவம் செய்தனர். சிவன் தோன்றி "தமோகுணங்களின் உருவான நூறு வயது வாழக் கூடிய மகன் ஒருவன் வேண்டுமா, சிறந்த பக்தியும் அறிவும் மிக்க ஆனால் பதினாறு வயது வரையே வாழக்கூடிய மகன் ஒருவன் வேண்டுமா இருவரில் நீங்கள் விரும்பும் ஒரு மகனைப் பெறுவீர்" என, இவர்களோ பதினாறு வயதுடைய அறிவு மிக்க குழந்தையே போதும் என்ன, அவ்வாறே பெற்றுக் குழந்தைக்குப் பதினாறு வயது ஆனபோது உளம் வருந்தினர். காரணம் அறிந்த மார்க்கண்டேயன் எனப் பெயருடைய அக்குழந்தை நேரே சிவன் கோயில் சென்று சிவனை வழிபட்டு நின்றார். பதினாறு வயது முடிந்த நிலையில் எமதூதர்கள் வந்து இவரின் உயிரைக் கவர முடியாது சென்றனர். எமனே நேராக வந்து அழைக்கின்றான். ஆனால் அக்குழந்தையோ கோவிலை விட்டு வெளியே வர மறுக்கவே, எமன் தன் பாசக்கயிற்றை ஏவினான். குழந்தையோ சிவலிங்கத்தைக் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டது. இந்நிலையில் எமன் கயிற்றால இழுக்கவே அது சிவலிங்கத்தைச் சேர்த்து இழுத்தது. வெகுண்ட சிவன் காலனைக் காலால் உதைத்து வீழ்த்தி மார்க்கண்டேயரை என்றும் பதினாறு வயதுடையவராய் வாழ வரம் தந்தார் என்பது வரலாறு.

43. சுந்தோபசுந்தப் பெயர்த் தொல்லையினோர் (3986)

நிசும்பன் என்ற அசுரன் இரணியகசிபு குலத்தில் தோன்றியவன். அவனுக்கு சுந்தன், உபசுந்தன் என்ற மக்கள் இருந்தனர். இவ்விருவரும் உண்ணல், உறங்கல், உரையாடல், இருத்தல், படுத்தல், எழுதல், நடத்தல் ஆகிய எல்லாச் செயல்களிலும் ஒன்றாகவே இயங்கினர். ஒருவனை விட்டு ஒருவன் பிரிவதே இல்லை. இன்பம், துன்பம் ஆகியவற்றை ஒன்று போலவே அனுபவித்தனர். இவர்கள் உலகங்களையெல்லாம் தன் கீழ்ப்படுத்த மும்மூர்த்திகளை எண்ணி கடுந்தவம் இருந்தனர். அதனால் அச்சமுற்ற அரசர்கள் பெண்கள் பலரை ஏவி அவர்களின் தவத்தைக் கலைக்க முயன்றும் முடியவில்லை. மும்மூர்த்திகள் தோன்றி பல வரங்களைக் கொடுத்தனர். அவைகளில் ஒன்று பிற உயிர்களால் அவர்களுக்கு மரணம் இல்லை என்பது. வரவலிமை பெற்ற அவர்கள் அரசர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் பிற உயிர்களுக்கும் தொல்லை தந்தனர். எல்லாரையும் அடிமைப் படுத்தினர். இன்னல் பெற்ற தேவர்கள் பிரமனிடம் சென்று தம் குறைகளைக் கூறினர். பிரமன் உலகின் அழகுடைய பொருள்கள் அனைத்தின் அழகான உறுப்புகளை ஒன்று சேர்த்து ஒருபெண் வடிவத்தை உருவாக்கி, திலோத்தமை என்று பெயர் இட்டு அவர்கள் முன் அனுப்பினார். கள்ளுண்டு களித்துத் தம்மை மறந்து மயங்கிய நிலையில் இவளைக் கண்டு காமமுற்று ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கைகளைப் பற்றி இழுக்கத் தொடங்கினர். தனக்கே உரியவள் என்று வாதிட்டனர். அண்ணன் மனைவி தம்பிக்கு தாயன்றோ என சுந்தனும், தம்பி மனைவி அண்ணனுக்கு மகள் அன்றோ என உபசுந்தனும் கூறி ஒருவரையொருவர் எதிர்த்தனர். போரிட்டுக் கொண்டனர். இருவரும் ஒருவர் ஒருவரால் அழிந்தனர்.

44. "நஞ்சுவரு மிடற்று அரவுக்கு அமிழ்து நனி

கொடுத்து ஆயைக் கலுழன் நண்ணும்" என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (4471)

காசியப முனிவருக்கு இரண்டு மனைவியர். ஒருத்தி விநதை. மற்றொருத்தி கத்துரு. இவர்கள் இருவரும் ஒருநாள் வானத்தில் சென்ற உச்சைச்சிரவம் என்ற தேவலோக குதிரையைக் கண்டனர். விநதை அதன் வாலின் நிறம் வெண்மை என்றாள். கத்துரு கருமை என்றாள். இருவர்க்கும் போட்டியும் பகையும் முற்றியது. கத்துரு தன் மக்களாகிய கருநாகங்களை ஏவி அக்குதிரையின் வாலைச் சுற்றிக்கொள்ளச் செய்து போட்டியில் வென்றாள். எனவே போட்டியின்படி விநதை கத்துருவிற்கு அடிமையானாள். விநதையின் புதல்வன் கருடன். எனவே கருடனும் விநதையும் கத்துருவையும் அவள் புதல்வர்களான நாகங்களையும் சுமக்க வேண்டியவராயினர். கருடனும் அவள் தாயும் அடிமை விலக்கம் பெற வேண்டுமானால் தேவருலக அமிர்தம் கொணர்ந்தாக வேண்டும் எனக் கருநாகங்கள் கூறின. அதன்படி கருடன் சென்று அசுரர்களை வென்று அமிர்தம் கொணர்கையில் தேவேந்திரனிடம் இந்த அமிர்தத்தை நீ தந்திரமாக திரும்ப எடுத்துவந்து விடு என வழியும் சொன்னான் கருடன். அமிர்தத்தைக் கொணர்ந்து தர்ப்பைப் புல் மீது வைத்துப் பாம்புகள் மகிழ்ந்தன. கத்துருவும், கலுழனும் அடிமை விலக்குப் பெற்றனர். தூயர்களாய் வந்து உண்ணுதல் நல்லது எனக் கலுழன் கூற அவை குளிக்கப் போனபோது இந்திரன் அமிர்தத்தை எடுத்துச் சென்று விட்டான். வந்து பார்த்த பாம்புகள் வருந்தி, வைத்த இடத்தில் சிந்தியாவது இருக்கும் என எண்ணி தர்ப்பையை நக்கின. அவற்றின் நா இரண்டானது தான் மிச்சம்.

45. தேர்மேல் குதிகொண்டவள் என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (4803)

அஞ்சனாதேவி என்பாள் கேசரி என்ற வானர வீரனின் மனைவி. அரக்கர்களோ அனைவர்க்கும் துன்பம் தருபவர்கள். அவர்களை அடிக்க வேண்டுமானால் அவர்களைவிட வலிமை பெற்றவர் வேண்டும். அத்தகைய ஒரு பிள்ளையைப் பெறுதல் வேண்டி அஞ்சனாதேவி வாயு தேவனிடம் சேர்ந்தாள். அப்படிப் பிறந்தவன் தான் அனுமன். அவனை உருத்திரன் அம்சம் என்று கூறுவர். அனுமன் பிறந்தவுடனே, தனது தாயை நோக்கி 'பசிக்கின்றது உணவு கொடு தாயே!' என்றான். அப்பா உனக்கும் பழமே உணவு என்று கூறி பழம் கொணர கானகம் புகுந்தாள். அப்போது வைகறைப் பொழுது. கதிரவன் குணதிசை எழுந்தான். கண்டான் அனுமன். அதுவும் பழம் எனக் கருதி, சூரியனின் மீது பாய்ந்து அவனின் தேரில் குதித்தான். ஆயினும், அனுமனால் பின்னர் ஏற்படவுள்ள இன்பச் செயல்களை எண்ணிக் கதிரவன் அவனைக் காயாமல் விட்டான் என்பது வரலாறு.

46. 'ஓதத்தின் மேவுமது கைடவர்' என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (4816)

உலகமெலாம் பிரளய வெள்ளத்தில் மூழ்கிற்று. அப்போது முன்னரே திருமாலிடம், எம்மைக் கொல்க எனத் தாங்கள் கூறிய பின்னரே தங்கட்கு இறுதி வேண்டும் என்று வரம் பெற்றிருந்த மதுவும் கைடவனும் மட்டில்லா வெள்ளத்தில் நீந்தியும், நீரைக்

குழப்பியும் ஆரவாரத்தோடு பிரமனிடம் சென்றனர். பிரமனை எள்ளி நகையாடி அவனிடமிருந்த வேதங்களைப் பறித்துச் சென்று வெள்ளத்தில் மறைத்து வைத்தனர். பிரமன் செய்வது அறியாது திருமாலிடம் சென்று நடந்ததைச் சொல்லி வேதங்களை மீட்டுத் தருமாறு வேண்டினன். திருமாலும் கீத ஒலியை எழுப்பினார். ஒலியைக் கேட்டுக் கிறுகிறுத்த அசுரர் இருவரும் வேதங்களை ஓரிடத்தே வைத்து இனிய ஒலி வந்த திசையை நோக்கிச் சென்றனர். அந்நேரத்தில் திருமால் வேதங்களை எடுத்துச் சென்று பிரமனிடம் கொடுத்துவிட்டார். இவர்கள் நெடுந்தொலைவு சென்றும் யாரையும் காணாமல் திரும்பி வந்தனர். தங்களிடம் இருந்த வேதங்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டதனைக் கண்டனர். நடந்தது உணர்ந்து திருமாலோடு போர்புரியத் தொடங்கினர். வெற்றி தோல்வி இன்றிப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகள் போர் நடந்தது. முடிவில் மது, கைடவர் திருமாலைப் பார்த்து, "உனது ஆற்றலுக்கு மகிழ்ச்சி; வேண்டும் வரம் கேள்" எனக் கூற, "உங்களைக் கொல்லும் வரம் தருக" எனக் கூறினார். அவர்களும் கொடுத்தனர். திருமாலும் அவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் வரம் ஒன்று கேட்க' என்றார். 'ஒருவரும் இறவாத இடத்தில் நாங்கள் இறக்கவேண்டும்' என வேண்டினர். திருமாலும் அவ்வாறே ஆகுக என்று சொல்லி, தன் தொடையினால் நெருக்கிக் கொன்றார் என்பது வரலாறு.

47. கண்டத்திடைக் கறையுடைக் கடவுள் என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (4817)

தேவர்களும், அசுரர்களும் பாற்கடலைக் கடைந்த காலத்து அமிழ்தம் வருவதற்கு முன்பு நஞ்சு வந்தது. எல்லோரும் அஞ்சி சிவனை வேண்டினர். சிவன் ஓடோடி வந்து நஞ்சினை எடுத்து உண்டு அச்சத்தைப் போக்கினான். நஞ்சு உண்டதனால் அவன் மிடறு கறுத்தது. சிவன் நீலகண்டன் ஆனான்.

48. கான் உயர் வரை நிகர் கார்த்தவீரியன் என்பதில்

அடங்கியுள்ள வரலாறு (5195)

கார்த்த வீரியன், கிருத வீரியன் என்பான் மகன்; சிறந்த ஆற்றல் உடையவன். இராவணன் திக் விஜயம் செய்த போது, கார்த்தவீரியனது தலை நகரமாகிய மாகிஷ்மதி நகர்க்குச் சென்றான். கார்த்தவீரியன் அப்போது அங்கு இல்லை. நருமதை நதியில் தன் மனைவியோடு நீராடிக் கொண்டிருந்தான். கேள்வியுற்ற இராவணன் அவனை நோக்கி அங்குச் சென்றான். அதற்குள் பூசை வேளை நேரிட்டதால், நருமதை யாற்றங்கரையில் மணலால் லிங்கம் செய்து பூசை செய்தான். இப்போது கார்த்த வீரியனும் அவனது மனைவியாரும் நீர் விளையாடினராதலால் அவர்களால் நீர் சிதறப்பட்டு மணலாலான லிங்கத்தைப் பாழ்படுத்தியது. வெகுண்ட இராவணன் கார்த்த வீரியன் மீது போர் தொடுத்தான். கார்த்தவீரியன் தனது ஆயிரங்கைகளால் இராவணனது இருபது கைகளைப் பற்றி ஒன்றும் செய்ய இயலாமற் செய்து, துன்புறுத்தி, சிறையில் அடைத்தனன். இராவணன் சிறையில அடைபட்டதனை அறிந்த அவன் பாட்டனான புலத்திய முனிவன், கார்த்தவீரியனிடம் வேண்டி, "இராவணஜித்" என்ற பெயரைக் கார்த்தவீரியனுக்கு நல்கி

இராவணனை விடுவித்தான்; பரசுராமனால் வெல்லப் பட்டவன் கார்த்தவீரியன் என்பது வரலாறு.

49. 'நோய் உனக்கு யான் என நுவன்றுளாள் அவள்'

என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (6151)

குசத்துவன் என்ற முனிவர் வேதம் ஓதுகையில் அந்த வேத ஒலியில் தோன்றியவள் வேதவதி என்பாள். திருமகளே அவ்வாறு தோன்றினாள் என்பது வரலாறு. வேதவதியைத் தன் மகளாக ஏற்று வளர்த்தார். அழகிய சிறந்த வேதவதியைத் திருமணம் செய்து கொள்ள தேவர்கள் பலரும் பெண் கேட்டு வந்தனர். என்றாலும் அவளோ திருமாலுக்கன்றி வேறு ஒருவர்க்கும் வாழ்க்கைப் படேன் என மறுத்து வந்தாள். ஆனால் சம்பு என்ற அரக்கன் ஆசை மயக்கத்தால் குசத்துவ முனிவனைக் கொன்றானாக. அதனைப் பொறாது அவன் மனைவியும் தீயில் புகுந்து உயிர்நீத்தாள். பெற்றோரை ஒருங்கே இழந்த வேதவதி தன் எண்ணம் ஈடேறக் காடேகிக் கடுந்தவம் புரிந்து நின்றாள். அப்போது கைலையைப் பெயர்க்க இயலாது கடுந் துன்பம் உற்று இறையவரின் அருளால் விடுவிக்கப் பெற்று மகிழ்வொடு வந்து கொண்டிருந்த இராவணனின் கண்ணில் வேதவதி பட்டாள். அவள அழகால் கவரப்பெற்ற இராவணன் தன்னை மணக்குமாறு வேண்டினான். மறுக்கவே வலியப் பிடித்து இழுத்தான். அதனைப் பொறாது வெகுண்ட வேதவதி "என்னை வலியப் பிடித்து இழுத்த உன்னையும் உன் கிளைகளையும் உன் நாட்டையும் ஒருங்கே அழிக்க மீண்டும் தோன்றி வருவேன்" எனக் கூறித் தீயில் புகுந்தாள். அவளே சீதையாகப் பிறந்துள்ளாள் என்பது வரலாறு.

50. சம்பரப் பெயருடைத் தானவர் இறைவனை

அமரிடை தலைதுமித்த வரலாறு (6152)

தாண்டக வனத்தில் வைஜயந்தம் என்ற நகரில் இருந்து அரசு புரிந்தவன் துமித்துவசன் என்ற மறுபெயர் உள்ள சம்பரன் என்ற அசுரன். இவன் மாயையில் வல்லவன். இவன் அசுரர்கள் பலர்தம துணையொடு சென்று தேவர்களை வென்று தேவேந்திரனை அடிமைப்படுத்தி, பொன்னுலகைப் பற்றினான். அரசிழந்த இந்திரன் தப்பி ஓடி நிலவுலக மன்னனான தசரத சக்கர வர்த்தியின் துணை வேண்டினான். தசரதன் அவனுக்கு அபயம் நல்கி, தன்மனையாள் கைகேயியையும் உடன் அழைத்துக் கொண்டு மீண்டும் நடந்த தேவாசுரப் போரில் தேவர்கள் பக்கம் சேர்ந்து அசுரர்களை எதிர்த்தான். தசரதன் வலிமைக்கு முன்பு நிற்கவியலா அசுரன் மறைந்து ஓடினான். ஆனால், தசரதனோ அவன் சென்ற திசைகளிலெல்லாம் தொடர்ந்து சென்று அவனை மட்டுமின்றி அவனது சுற்றத்தாரையும் கொன்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றி இந்திரனிடம் கொடுத்தான்.

51. அமரர்கோன் விடையதா வெரிநின் மேலாய்

என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (6153)

தேவாசுரப் போர்களில் ஒன்றில் அசுரர்கள் வென்றனர்; தேவர்கள் தோற்றனர். தோற்ற தேவர்கள் காக்கும் கடவுளாம் திருமாலின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து இறைஞ்சித் தங்களைக் காக்குமாறு வேண்டினர். அப்பெருமான் நிலவுலகில் புரஞ்சயன் என்ற மானிடனாய்த் தோன்றி அவுணர்களை வென்று தேவர்களைக் காப்பதாகச் சொல்லி அருளியபடி, இட்சுவாகு என்பானது மகன் சசாதனன் என்பவனுக்குப் பிள்ளையாய்ப் பிறந்த புரஞ்சயன் என்ற பெயரினராய் வளர்ந்தார். அறிந்த தேவர்கள் புரஞ்சயனிடம் தங்கட்கு உதவுமாறு வேண்டினர் வேண்டுதலைக் கேட்ட புரஞ்சயன் தேவேந்திரன் தனக்கு வாகனமாக அமையின் அவன் மீது அமர்ந்து போர் செய்து வெற்றி வாகை சூடி வருவேன் என்றான். இ ந்திரன் வெற்றி ஒன்றையே குறிக்கோளாகக் கொண்டு எருதின் வடிவெடுத்து நின்றான். புரஞ்சயன் எருதின் முதுகின் மேல் ஏறி அமர்ந்து அசுரர்களைப் போரில் வென்றான். முதுகுக்கு வடமொழியில் 'ககுத்' எனப் பெயர். இந்திரனை வாகனமாகக் கொண்டதனால் இந்திரவாகனன் என்றும் ககுத்தத்தின் மீது அமர்ந்து போர் புரிந்தமையால் காகுத்தன் என்றும் திருமாலுக்குப் பெயர்கள் அமைந்தன என்பது வரலாறு.

52. அவனியை, "பெருவளம் தருக" என்று

வேண்டியதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (6153)

வேனன் என்பவன் ஓர் அரசன். அவன் செருக்கு மிக்கவன். செருக்கின் காரணமாக, திருமாலுக்குச் செய்ய வேண்டிய யாகங்கள் அர்ப்பணிப்புகள் ஆகியனவற்றைத் தான் செய்யாதது மட்டுமின்றிப் பிறரையும் செய்ய ஒட்டாமல் தடுத்து வந்தான். முனிவர்கள் பலரின் நல்லுரைகளைக் கேளாமல் விலக்கி வாழ்ந்தான். மக்கள் நலம் நாடிய முனிவர்கள் அவனைத் தருப்பைப் புல்லால் அடித்துக் கொன்றனர். மக்கள் தலைவனை இழந்தனர். தலைவன் இல்லாத நாடு நாடாக இராது என்பதனால் முனிவர்கள், அவனின் வலக்கையைக் கடைந்து தீ உண்டாக்கி, அத்தீயைக் கொண்டு பிரம்மனை நினைத்து யாகம் செய்தனர். அந்த யாகத்தில் வேள்வியில் பிருது என்பான் தோன்றினன். அவன் நாட்டின் மன்னன் ஆனான். ஆயினும் சிலகாலம் தலைவன் இல்லாது இருந்த நாட்டில் அராஜகம், முறையின்மைகள் பல தோன்றின; பூமி வளம் இழந்தது; வானம் பொய்த்து வறட்சி ஏற்பட்டது; மக்கள் பல துன்பங்களுக்கு ஆளாகி இருந்தனர். முடி மன்னன் வந்த பின்னர் தங்கள் குறைகளைக் கூறி மக்கள் அழுதனர். உணவின்றி வருந்தும் தங்கட்கு உணவு உற்பத்திக்கு வழிகோலுமாறு வேண்டினர். அவர்களைக் காப்பதாகக் கூறிய பிருது மன்னன், யாகத்தில் தன்னொடு பிறந்த அறகவம் என்ற வில்லையும், உயர்ந்து நிறைந்த அம்புகளையும் கொண்டு தற்காப்போடு நில அன்னையை எதிர்த்து நின்றான். நில அன்னை பசு உருக்கொண்டு ஓடினாள்; அரசனும் விடாமல் பின் தொடர்ந்தான். பசு எங்கு ஓடினும் அதற்குப் புகல் இடம் ஒன்றும் கிடைக்காமையால் அரசனை அடைந்து" எல்லா உணவுப் பொருள்களும் என்னிடம் பாலின் வடிவாக இருக்கின்றன. கன்று ஒன்றை உண்டாக்கி என்பால் அன்பு பெருகச் செய்து பாலை சுரக்கச் செய்து பலன் அடைந்து கொள்ளுங்கள். மேலும் என் பால் பூமியின் மேடு பள்ளங்களால் பாழ்பட்டும் பலர்க்குக் கிடைக்காமலும் போதல் ஆகாது. எனவே மேடு பள்ளமற்ற நிலையில் பூமியைச் சமப்படுத்திப் பயன் கொள்க எனவும் கூறியதாம். அரசன் அவ்வாறே தன் வில்லின்

நுனியால் மேடுகளைத் தள்ளிப் பள்ளங்களை நிரப்பி, கன்று ஒன்றினை உருவாக்கிப் பசுவினிடம் நிறுத்தினான்.

தன் கையைப் பாத்திரமாகக் கொண்டு பசுவின் பாலைக் கறந்து நிலவுலகம் முழுவதும் பயன் அடையுமாறு பகிர்ந்தளித்தான். பிருது அரசனால் திருத்தப் பெற்ற நிலம் பிருதிவி என்று அவன் பெயரால் அழைக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது வரலாறு.

53. அயில்போல் வற்றக் கடல் சுடுகிற்பன என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (7878)

உக்கிர பாண்டியன் என்பான் மக்கள் நலம் நாடி முறை தவறாது ஆட்சி புரிந்த மன்னர்களுள் ஒருவன். மக்கள் நலம் நாடி பல அஸ்வமேத யாகங்கள் செய்து வந்தான். அவனின் ஆட்சிச் சிறப்பையும் வெற்றிச் சிறப்பையும் கண்டு பொறுக்க முடியாத இந்திரன், தன் ஏவலில் இயங்கும் வருணனை அழைத்து அந்நாடு வளம் குன்றுமாறு மழையைப் பெய்விக்க ஆணை பிறப்பித்தான். வருணன் தன் வாழ்இடமான கடலைப் பொங்கி எழுச் செய்து நாட்டை அழிக்க முனைந்தான்., கருணையம் கடவுளாம் சிவனார் பாண்டியன் கனவில் தோன்றி நிகழ்வன கூறி வேல் எறிந்து கடலை வற்றச் செய்யுமாறு வழி கூறிப் போனார். பாண்டியன் தன் கூரிய வேலைச் செலுத்தி வருணனின் எழுச்சிக்கு ஆதியாக உள்ள கடலை வற்றச் செய்து நாட்டைக் காத்தான் என்பது வரலாறு.

54. அம்பரீடர்க்கு அருளியதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (8668)

அம்பரீடன் என்பவன் சூரிய குலத்து மன்னர்களில் ஒருவன். இவன் சிறந்த வைணவ பக்தன். ஏகாதசி விரதத்தைத் தவறாது செய்பவன். ஒரு முறை அவ்வாறு விரதம் இருந்து துவாதசி அன்று காலை விருந்து செய்வித்தனன். அன்று துருவாச முனிவரும் வரவே அவரையும் வரவேற்று விருந்துண்ண வருமாறு வேண்ட அவரும் இசைந்து காலைக் கடன்களை முடித்து நாட்பூசனை செய்து வருவதாகக் கூறி யமுனைக்குச் சென்றார். துருவாசர் வருவதற்குத் தாமதம் ஆகவே அரசன் பாரணை செய்வதற்கு முன்பு பகவானுக்குப் பூசனை செய்த புனித நீரை உண்டு இருந்தனன். யமுனை சென்று கடன்களை முடித்துத் திரும்பிய துருவாசர் அரசன் புனித நீரை விருந்தினனாகிய தன்னை விட்டுவிட்டு உண்டதற்கு வெகுண்டு, தன் தலை மயிரில் ஒன்றைப் பறித்து மண்ணில் ஏறிய அதனின்று பூதம் ஒன்று தோன்றி அரசனை எதிர்த்தது. மன்னனோ திருமாலை நினைத்துத் தவம் செய்தான். பரமன் தன் சக்கராயுதத்தை அனுப்பிப் பூதத்தைக் கொன்றார். அதனோடு அமையாது அதனை உருவாக்கிய முனிவனைத் துரத்த, முனிவன் அஞ்சிப் பலரிடம் அடைக்கலம் புகுந்தும் பயனற்றுப் போக, அம்பரீட னிடமே வேண்டி நின்றார். அம்பரீடன் சக்கராயுதத்தைத் தொழுது வேண்டி முனிவனைத் துன்பத்தினின்றும் காத்தான்.

55. அயனார் மகனுக்கு அளித்ததில் அடங்கியுள்ள

வரலாறு (8668)

அயனார்தம் மகன் சிவன் என்ற கருத்தும் உண்டு. அந்தக் கருத்தின் அடிப்படையில், 'யார்தலையில் கை வைத்தாலும் அவர் பஸ்மமாகப் போக' சிவனிடம் வரம் பெற்ற பத்மாசூரன் சிவனார் தலையிலேயே கை வைக்க முனைந்தான். சிவன் அஞ்சி ஓடினார். அவ்வேளையில் திருமால் அழகிய பெண் உருக் கொண்டு சூரன் முன் தோன்றவே, அவள் மீது மையல் கொண்ட சூரன் சிவனை மறந்து பெண்ணைத் தொடர்ந்தான்; அப் பெண்ணைத் தழுவ நெருங்கினான். பெண் உருவில் வந்த திருமால் அவனை நீராடி வருமாறும் வந்தால் சேர்ந்து மகிழலாம் என்றும் கூறினார். செய்வதனை எண்ணாமல் நீராடத் தன் தலையில் தானே கையை வைத்தான். சிவனாரின் வரத்தின் படி அவனே எரிந்து சாம்பலானான். அயனால் மகனாம் சிவனார் அச்சம் நீங்கி வெளியே வந்தார். இவ்வாறு சிவனைத் திருமால் காத்தார் என்பது வரலாறு.

56. தெள்ளரும் கால கேயர் என்பதில் அடங்கியுள்ள

வரலாறு (9242)

காலகேயர் என்பார் காசியப முனிவர்க்கும் கலையென்பாட்கும் பிறந்தவர்கள் புலோமர் என்ற முனிவர்க்கும் துதி என்பாளுக்கும் பிறந்தவர்கள் என இரண்டுவித கருத்துக்கள் உண்டு. இவர்கள் மிக்க வலிமை உடையவர்கள். ஏனைய அசுரர்கள் போல கருநிறத்தவர் அல்லர்; பொன்னிறத்தவர். தேவர்களைப் பலமுறை வெற்றி கொண்டவர்கள். அவ்வளவு வலிமை மிக்கவர்கள். அவர்கள் ஒருமுறை கடலில் ஒளிந்திருந்த போது இராவணன் எட்டுத் திசைகளையும் காத்து நின்ற திசைக் காவலர்களை வெல்லச் சென்றான். அப்போது இவர்களை வென்று அடக்கினான் என்பது வரலாறு.

57. உடல் கடைந்த நாள் ஒளியவன் உதிர்ந்த

பொற்கதிரின்" என்பதில் அடங்கியுள்ள வரலாறு (9651)

கதிரவன் நொடிக்கு நொடி தன் ஒளியாற்றலில் குறைந்து வருகின்றான் என்ற கருத்தை நம்பாது மக்கள் உணரும் வகையில் புனையப்பட்ட ஒரு புராண வரலாறு. இதில் அடங்கி உள்ளது; துவட்டா என்பவன் மகள் சஞ்சை. சஞ்சை கதிரவன் மனைவி யாக்கப்பட்டாள். ஆனால் கதிரவன் வெப்பம் தாங்க மாட்டாத சஞ்சை தன் உடல் நிழலை அவற்குத் தேவியாக அமைத்திட்டுத் தந்தை இல்லம் ஏகினாள். பலகாலம் சென்றபின் உண்மை உணர்ந்த கதிரவன் துவட்டாவின் விருப்பத்துக்கு இசைந்து தன்னைத் தன் ஒளி குறையுமாறு சாணை பிடிக்க ஒருப்பட்டான் என்பது புராணக் கதை.

கம்பராமாயணக் கதைப் பாத்திரங்கள்

அக்ககுமரன் : இராவணன், மண்டோதரியின் மகன், இந்திரசித்தின் தம்பி.

அக்கினி தேவன் : சீதை தீயில் புக, அவளைச் சுடாது இராமனிடம் சேர்ப்பித்தவன்.

அகத்திய முனிவர் : 'குறுமுனி' தமிழ் முனி எனவும் குறிப்பர். கானகத்தில் இராமனுக்குப் படைக்கலம் அளித்தவர்.

அசும்பன் : (1) கரன் படை வீரருள் ஒருவன். தீ நிமித்தம் கண்டு கரனை எச்சரித்தவன். (2) இராவணன் துணைவருள் ஒருவன். நரசிங்கம் அனையான்.

அகலிகை : கௌதம முனிவரின் பத்தினி. கல்லாய்க் கிடந்தவள். இராமன் கால் பட்டுச் சாபம் தீர்ந்தவள்.

அங்கதன் : இந்திரன் அமிசமாக வாலிக்குத் தாரையிடம் பிறந்தவன். இராவணனிடம் தூது சென்றவன்.

அங்காரதாரை : கடல் மேல் செல்வார் நிழல் கண்டு, அவர்களைப் பிடித்து உண்ணக் கூடியவள். ''சாயாக்கிரகிணி' என்பது அவளது மற்றொரு பெயர். அநுமன் கடல் தாவுகையில் குறுக்கிட்டுத், தோற்ற அரக்கி.

அசங்கன் : வானரப் படைத்தலைவன்.

அசமஞ்சன் : சகரனின் புதல்வன். தாய் விதர்ப்ப தேசத்து அரசன் மகள், விதர்ப்பை எனும் கேசினி. பகீரதனின் பாட்டனார்.

அசன் : அயன். தசரதனின் தந்தை. சுயம்வரத்தில் இந்துமதியை மணந்தவன்.

அஞ்சனை : அனுமனின் தாய்.

அஞ்சுமான் : அசமஞ்சன் புதல்வன். சகரனின் பேரன்.

அத்திரிமுனிவர் : பிரம்ம குமாரர்களுள் ஒருவர். காட்டில் இராம இலக்குவரை உபசரித்தவர்.

அதிகாயன் : இராவணனுக்குத் தானியமாலையிடம் பிறந்தவன். 'பெரிய உடம்பை உடையவன்' எனப் பொருள்.

அதிதி : காசிபன் மனைவி. புத்திரர் 33 கோடி சுரர்.

அம்பரீடன் : சூரிய குல வேந்தன். நரமேதத்திற்கு ஆள் தேடி இரிசிக முனிவரின் நடுமகன் சுனச்சேபன் என்பவனைப் பெற்று யாகத்தை முடித்தவன்.

அயோமுகி *:* *இரும்பினால் ஆகியது போன்ற முகமுடைய அரக்கி. இலக்குவன் மீது காதல் கொண்டு அழிந்தவள்.*

அரம்பை *:* *1. அருணன் மனைவி. 2. தேவநங்கை இராவணன் ஆட்சியில் குற்றேவல் செய்தவள்.*

அரன் *:* *வீடணன் அமைச்சர் நால்வருள் ஒருவன்.*

அருணன் *:* *காசியமுனிவருக்கு விநதையிடம் பிறந்தவன். மகன் - சடாயு; தம்பி - கருடன். சூரியனின் சாரதி.*

அருந்ததி *:* *வசிட்டரின் மனைவி. கற்பில் சிறந்தவள்.*

அனசூயை *:* *அழுக்காறு இல்லாதவள். அத்திரி முனிவரின் பத்தினி.*

அனந்தன் *:* *வானர வீரன்.*

அனலன் *:* *வீடணன் அமைச்சர் நால்வருள் ஒருவன்.*

அனிலன் *:* *வீடணன் அமைச்சர் நால்வருள் ஒருவன்.*

அனுமன் *:* *வாயுவின் மைந்தன். தாய் அஞ்சனை. இளம் பருவத்தில் சூரியனைப் பழம் எனக் கருதிப் பறிக்க முற்படுகையில் இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் அடிக்கப்பட்டுச் சிதைந்த கன்னம் உடையவன். (அனு - கன்னம்) இவன் தந்தை கேசரி.*

ஆதூர்த்தன் *:* *குசன் மக்கள் நால்வருள் ஒருவன். தருமாரணியம் என்னும் ஊரைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு வாழ்ந்தவன்.*

ஆனிறக் கண்ணன் *:* *கவாக்ஷன் பசுவின் கண்ணைப் போன்ற கண்களை உடையவன். வானரப் படைத் தலைவன்.*

இட்சுவாகு *:* *சூரிய குல மைந்தன்.*

இடபன் *:* *வானரப் படைத் தலைவன். காளை போன்றவன். குடதிசையில் சீதையைத் தேடச் சென்றவன்.*

இடும்பன் *:* *வானர வீரன்.*

இந்திரசித் *:* *இராவணன் மைந்தன். இந்திரனை வென்றதால் 'இந்திரசித்' எனப் பெயர் பெற்றவன்.*

இந்திரத்யும்நன் *:* *திருமால் பக்தன். அகத்தியர் சாபத்தால் யானையாகப் பிறந்து முதலை வாய்ப்பட்டுத் திருமாலால் வீடு பேறு அடைந்தவன்.*

இந்திரன் *:* *சரபங்க முனிவரை இந்திரலோகம் அழைத்துச் செல்ல வருகையில், காட்டில் இராமனைக் கண்டு போற்றியவன்.*

இரகுமன்னன் : *சூரியகுல வேந்தன்.*

இரணியன் : *பிரமனது மகனாகிய மரீசி பிரஜாபதியின் மகனான காசிப முனிவர்க்குத் திதி என்பவளிடம் பிறந்தவன். இரண்யாட்சனின் தம்பி, பிரலாகதனின்தந்தை. இரணியன் என்பதற்குப் 'பொன்னிறமானவன்' என்பது பொருள்.*

இரணியாட்சன் : *'பொற்கணான்' என்னும் பெயரினன். பூமியைப் பாயாக்கிக் கடலில் மறைக்க, வராக அவதாரமெடுத்துத் திருமால் மீட்டதாகப் புராண வரலாறு.*

இராமன் : *காப்பியத் தலைவன்.*

இராவணன் : *இலங்கை வேந்தன்.*

இரிசிகன் : *பிருகுவின் மகன். கௌசியை மணந்தவன்.*

இருசியசிருங்க முனிவர் : *விபாண்டக புதல்வர். மான்கொம்பைத் தலையில் கொண்டவர். கலைக்கோட்டு முனிவர் எனப்படுவார். மக்கள் பேறு வாய்க்கும் யாகம் செய்தவர்.*

இரேணுகாதேவி : *சமதக்னி முனிவரின் மனைவி.*

இலக்குவன் : *இராமன் தம்பி. சுமத்திரையின் மகன்.*

இலங்காதேவி : *இலங்கையின் காவல் தெய்வம். அனுமன் அவளை வென்றதால் நகர் நீங்கிச் சென்றாள்.*

உத்தானபாதன் : *மனுகுலத்து வேந்தன். உரோமபாதன் தந்தை.*

உதாசித்து : *பரதனின் மாமன்.* ***உருமை*** : *சுக்கிரீவன் மனைவி.*

உரோமபாதன் : *உத்தானபாதனின் மகன். கலைக்கோட்டு முனிவரின் மாமன்.*

உல்காமுகன் : *வானரப் படைத்தலைவன்.*

ஊர்மிளை : *சனகன் தம்பி குசத்துவன் மகள். இலக்குவனின் மனைவி.*

ஊர்வசி : *தேவநங்கை. இலங்கையில் இராவணன் ஆட்சியில் குற்றேவல் புரிந்து வந்தவள்.*

ஏமை : *ஹேமை. அசுரனாகிய மயனால் காதலிக்கப்பட்டவள் என்பது வான்மீகம். சுயம்பிரபையின் தோழி.*

ககுத்தன் : *சூரியகுல மன்னன்*

கங்காதேவி : பகீரதனால் உலகில் நதியாகிப் பெருகியவள்.

கசகோமுகன் : மற்போரில் வல்ல வானரத் தலைவன்.

கந்தமாதனன் : வானரப் படைத்தலைவன்.

கபில முனிவர் : தன்னைப் பழி கூறியதால் சகரன் புத்திரர்களைச் சாம்பலாக்கியவர்.

கயன் : கஜன்; யானை போன்ற வடிவமுடைய வானரத் தலைவன்.

கரன் : இராவணன் தாய்மாமன் மகன். தண்டகாரண்யத்தில் சூர்ப்பணகைக்குத் துணையாக இருந்தவன்.

கருடன் : அருணனின் தம்பி. போர்க்களத்தில் நாகபாசம் நீக்கியவன்.

கவந்தன் : தலையற்று, வயிற்றில் வாய், கண் ஆகியவற்றை உடைய கொடிய வடிவினன். இராமனை எதிர்த்துச் சாபம் நீங்கப் பெற்றவன்.

கவயன் : வானர வீரன்.

கவயாக்கன் : கவயாக்ஷன், பசுவின் கண்போன்ற கண்களை உடையவன். 'கோலங்கூலம்' என்னும் கொண்டை முசுக்களுக்குத் தலைவன்.

காசிபன் : காசியப முனிவர். தக்கன் மகளிர் பதின்மூவரை மணந்து சுர, அசுரர் முதலியோரைப் படைத்தவர். இம்முனிவருக்கும் அதிதி தேவிக்கும் திருமால் வாமனனாக அவதரித்தார். இம்முனிவர்க்கும் திதிக்கும் பிறந்தவர்கள் அசுரர்கள்.

காதி : குசநாபனது மகன்.

கார்த்தவீரியார்ச்சுனன் : ஆயிரந்தோள்களை உடையவன். பரசுராமன் அவற்றை வெட்டி வென்றனன்.

காலகேயர் : ஒருவகை அசுரர்.

காலசங்கன் : அரக்கன்.

காலநேமி : இரண்யாட்சன் மகன். தந்தை இறந்தபின் திருமாலோடு போரிட்டு மடிந்தவன்.

காலன் : இலக்குவனால் கொல்லப்பட்ட ஓர் அசுரன்.

கியாதி : பிருகுவின் மனைவி.

கிருதாசி : குசநாபனது மனைவி.

கிலிஞ்சன் : *விராதன் தந்தை.*

குகன் : *சிருங்கி பேரியர்கோன். வேடர தலைவன். இராமனால் தம்பியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவன்.*

குசத்துவன் : *சனகன் தம்பி.*

குசநாபன் : *குசன் மகன். மகோததி நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டவன்.*

குசன் : *1. பிரமதேவனின் மகன். மனைவி வைதர்ப்பி. 2. குசனின் முதல் மகன். மூலநூலில் 'குசாம்பன்' எனக் காணப்படுகிறது. எனவே 'குசன்' என்பது 'குசாம்பன்' என்பதன் விகாரம் என்பர். கவுசாம்பியைத் தலை நகராகக் கொண்டு ஆண்டு வந்தவன்.*

கும்பகர்ணன் : *குடம் போன்ற காதுகளை உடையவன். இராவணன் தம்பி.*

கும்பன் : *கும்பகர்ணன் மகன்.*

கும்பானு : *அரக்கர் தலைவன். இடும்பனால் அழிந்தவன்.*

குமுதன் : *வானர வீரன். ஆம்பல் நிறமுடையவன்.*

குமுதாக்கன் : *வானர வீரன்.*

குமுதி : *ஓர் அரக்கி.*

குருதியின்கண்ணன் : *சோணிதாட்சன். அரக்கர் படைத் தலைவன்.*
குலிசன் : *அரக்கன்.*

குவலையாசுவன் : *தசரதன் முன்னோன். துந்து என்பவனைக் கொன்றவன்.*

கூனி : *மந்தரை. கைகேயியின் தோழி.*

கேசரி : *அஞ்சனையின் கணவன். அநுமனின் தந்தை.*

கைகேசி : *தசரதன் தேவி. பரதனின் தாய்.*

கைடபன் : *கயிடன். திருமாலைப் பகைத்து அழிந்த ஓர் அரக்கன்.*

கோசலை : *தசரதன் முதல் தேவி. இராமன் தாய்.*

கௌசகி : *கோசிகரின் (விசுவாமித்திரர்) உடன்பிறந்தவள். பின்பு நதியாக மாறியவள்; கோசி.*

கௌதமர : *அகலிகையின் கணவர்.*

சகரர் *:* *சாகரர் எனப்படுவார். சகரனது இரண்டாவது மனைவியிடம் பிறந்த ஆயிரம் மக்கள்.*

சகரன் *:* *'விஷத்தோடு பிறந்தவன்' எனப் பொருள்படும். அயோத்தி வேந்தன். விதர்ப்பதேசத்து அரசன் மகள் விதர்ப்பை எனப்படும் கேசினியை மணந்தவன்.*

சகோத்ரன் *:* *வானரப்படைத் தலைவன்.*

சங்கன் *:* *சங்கு போன்ற நிறமுடையவன். வானரச் சேனைத் தலைவன்.*

சடாயு *:* *அருணனின் மகன். கழுகரசன். பல மயிர்கள் சேர்த்துத் திரித்த சடைபோன்ற ஆயுளையுடையவன். வைணவர்கள் இவனைப் 'பெரிய உடையார்' எனப் போற்றுவர்.*

சடையப்பர் *:* *திருவெண்ணெய்நல்லூர் வள்ளல். கம்பரை ஆதரித்தவர்.*

சத்துருக்கனன் *:* *தசரதன் மகன். தாய் சுமத்திரை.*

சதவலி *:* *வானரத்தலைவன். முகத்தில் நூறு மடிப்புகளை உடையவன். வடதிசையில் சீதையைத் தேடச் சென்றவன்.*

சதானந்தன் *:* *கௌதம முனிவரின் புதல்வர். தாய் அகலிகை சனகரின் குலகுரு.*

சந்திரனை வென்றான் *:* *திலீபன் என்னும் சூரியகுல வேந்தன். சந்திரனை வென்றதால் 'சந்திரஜித்' எனப் பெயர் பெற்றவன்.*

சம்பரன் *:* *அசுரன். 'திமித்துவசன் எனும் மறுபெயர் உள்ளவன். தண்டகாரண்யத்தில் வைஜயந்த நகரத்தில் ஆண்டு, தேவர்களை வருத்த, தசரதன் கைகேயியுடன் சென்று அவனை வென்று இந்திரனைக் காத்தான்.*

சம்பாதி *:* *1. சடாயுவின் தமையன். அருணனின் மகன். சூரிய வெப்பத்தால் இழந்த சிறகுகளை, வானர வீரர் கூறிய இராம நாமத்தால் திரும்பப் பெற்றவன். கழுகரசன். சீதை உள்ள இடத்தை உரைத்தவன். 2. வீடணன் அமைச்சர் நால்வருள் ஒருவன்.*

சம்புமாலி *:* *பிரகதத்தன் மகன். அனுமனால் அழிந்த அரக்கன்.*

சயந்தன் *:* *இந்திரன் மகன். காக வடிவெடுத்துச் சீதையைத் துன்புறுத்த, இராமன் தொடுத்த பிரம்மாத்திரம் துரத்த, சரணம் வேண்டியதால் ஒரு கண்ணை மட்டும் இழந்தவன்.*

சரகுல்பன் *:* *வானரப் படைத்தலைவன்.*

சரபன் *:* *எண்கால் புள் போன்ற வலிமையுடையவன். பர்ஜ்ந்ம தேவதையின் மகன்.*

சராரி : வானரப் படைத்தலைவன்.

சலபோசனன் : தசரதனுக்குச் சாபம் கொடுத்தவர்.

சவரி : 'சபரர்' என்னும் வேடர் குலத்தினள். இராமன் வருகை நோக்கிக் காத்திருந்து வீடு பேறு பெற்றவள்.

சனகன் : மிதிலை வேந்தன். சீதையின் தந்தை.

சாந்தை : தசரதன் மகள். உரோமபாத மன்னனுக்கு வளர்ப்பு மகளாகத் தரப்பட்டவள். இருசிய சிருங்கருக்கு மணம் முடிக்கப்பட்டவள்.

சாம்பவன் : ஜாம்பவான். பிரம்மா கொட்டாவி விட்டபோது வாயினின்று கரடி வடிவில் தோன்றியவன். கரடிகளுக்கரசு.

சார்த்தூலன் : இராவணனிடம் வானரசேனை குறித்துக் கூறிய ஒற்றன்.

சாரன் : இராவணனின் ஒற்றன்.

சிங்கன் : அசுரன் பனசனால் மடிந்தவன்.

சித்தார்த்தன் : பரதனிடம் தூது சென்ற நால்வருள் ஒருவன்.

சிபி : சூரியகுல வேந்தன். புறாவின் பொருட்டுத் துலை புக்கவன்

சீதை : காவியத் தலைவி.

சுக்கிரீவன் : அழகிய கழுத்துடையவன். சூரியன் மைந்தன். வாலியின் தம்பி.

சுக்கிரபகவான் : மகாபலியின் அமைச்சரும் குருவும் ஆவார். மன்னன் வாமனனுக்கு மூன்றடி மண் தருகையில் தடுத்தவர். அதனால் ஒரு கண் இழந்தவர்.

சுகன் : இராவணனின் ஒற்றன்.

சுகேசன் : சுமாலியின் தந்தை.

சுகேது : இயக்கன், சரண் என்பவனது மகன்.

சுசேடணன் : சுசேஷன். தாரையின் தந்தை. வருணனின் மகன்.

சுதாகன் : நூறு வேள்விகளைச் செய்த சூரிய குல வேந்தன்.

சுதீக்கணன் : முனிவர்.

சுந்தன் : தாடகையின் கணவன். அகத்தியர் சாபத்தால் சாம்பலானவன்.

சுந்தோபசுந்தர் : சுந்தன், உபசுந்தன் எனும் உடன்பிறப்பாளர்.

சுபாகு : *தாடகையின் இரண்டாவது மகன். இராவணனுக்கு மாமன்.*

சுபாரிசன் : *அரக்கன். அங்கதனால் மாண்டவன்.*

சுமதி : *காசிப முனிவருக்கு விநதையிடம் தோன்றியவள். சகரனின் இரண்டாவது மனைவி.*

சுமந்திரர் : *தசரதனின் அமைச்சரும் சாரதியும், நல்ல ஆலோசனை உடையவர் எனப் பொருள் படுபவர்.*

சுமாலி : *இராவணன் தாய் கேசகி என்பவளின் தகப்பன். சுகேசன் என்னும் அரக்கனின் மகன். மாரீன், சுபாகுவிற்கு அடைக்கலம் அளித்தவன்.*

சுமத்திரை : *தசரதனின் இளையதேவி. இலக்குவன் தாய்.*
சுயம்பிரபை : *'இயற்கையில் மிக்க ஒளியை உடையவள்' மேரு சாவர்ணியின் மகன். பில நகரில் வானர வீரர்கள் கண்ட தவமாது. வானரர்கள் வரவால் சாபம் நீங்கப் பெற்றுத் துறக்கம் புக்கவள்.*

சுரசை **:** *தக்கன் மகள். காசிபன் மனைவி. தேவர் வேண்ட அனுமனின் பலத்தை அறிய அரக்கியாகிச் சோதித்தவள்.*

சுருதகீர்த்தி : *சத்துருக்கனனின் மனைவி.*

சுரோசனன் : *சலபோசனின் மகன். தசரதன் அம்பால் உயிர் மாண்டவன்.*

சுவாயம்புவமனு : *பிரமனின் மகன்.*

சுனச்சேபன் : *இரிசிகனின் நடுமகன், அம்பரீடன் செய்த நரமேத யாகத்திற்காகக் கொடுக்கப்பட்டு, கவுசிக முனிவரிடம் பெற்ற இரு மந்திரங்களால், யாகமும் முடிய உயிர் தப்பியவன்.*

சூர்ப்பணகை : *பிரமனின் மகனாகிய புலத்திய முனிவரின் மகனாகிய விசிரவசுக்கும் இரண்டாம் மனைவி கேகசிக்கும் பிறந்தவள். கணவன்- வித்யுக்சிருவன். தமையன் - இராவணன்.*

சூரியன் பகைஞன் : *சூரியன் சத்துரு. இராவணன் மந்திரத்தொருவன்.*

சூளி : *முனிவர்.*

சோமதை **:** *தேவமகள்.*

தக்கன் **:** *பிரமனின் மகன். சிவபிரானை மதியாது யாகம் செய்தமையால் சிவபிரானால் அழிக்கப் பெற்றவன்.*

தண்டகன் **:** *சூரியகுல வேந்தன். இட்சுவாகுவின் நூறு மக்களில் கடைப்பட்ட மூடன் என்பதால் 'தண்டன்' எனப் பெயரிடப்பெற்றவன்.*

ததிமுகன் **:** *மதுவனம் காக்கும் காவலர் தலைவன்.*

தம்பன் **:** *தம்பம் போன்ற வானரன்.*

தயரதன் **:** *அயோத்தி வேந்தன். இராமன் தந்தை.*

தரீமுகன் **:** *குகை போன்ற முகத்தை உடைய வானரன்.*
தாடகை *: சுகேதுவின் மகள், அகத்தியரால் சாபம் பெற்ற அரக்கி. சுந்தன் மனைவி. சுபாகு, மாரீசன் ஆகியோரின் தாய்.*

தாரை *: வாலியின் மனைவி.*

தாரன் *: ருமையின் தந்தை. தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதியின் புதல்வன்.*

தாருகன் *: 1. அசுரன் மகளாகிய மாயை என்னும் மறுபெயருள்ள அரசை என்பவள் காசிப முனிவர் அருளால் பெற்ற புதல்வர் மூவருள் சூரபதுமனுக்கும் சிங்கமுகனுக்கும் இளையவன். யானை முகத்தோடு பிறந்தவன். 2. அரக்கன். அதிகாயனுக்குத் துணையாகச் சென்றவன்.*

தானியமாலை *: இராவணன் மனைவி. அதிகாயன் தாய்.*

திதி *: காசிபன் மனைவி. புத்திரர் 66 கோடி அசுரர்.*

திலோத்தமை *: தேவநங்கை.*

திரிசங்கு *: அயோத்தி வேந்தன். கௌசிக முனிவர் தவ வலிமையால் இவனுக்கெனத் 'தனி உலகம்' உருவாக்கப்பட்டுத் 'திரிசங்கு சுவர்க்கம்' எனப்பட்டது.*

திரிசடை *: வீடணன் மகள்.*

திரிசடன் *: இராமன் காடு செல்கையில் பசு தானம் பெற்ற அந்தணன்.*

திரிசிரன் *: 1. திரிசிரஸ், கரனுடன் வந்த படைவீரன். 2. இராவணன் புதல்வர்களுள் ஒருவன்.*

தீர்க்கபாதன் *: நீண்ட கால்களை உடையவள். சீதையைக் குடதிசையில் தேடச் சென்ற வானர வீரன்.*

துந்து *: ஓர் அரசன்.*

துந்துபி *: எருமைக்கடாவின் வடிவினன். மாயாவியின் உடன் பிறப்பு. மயன் என்னும் அசுரன் மைந்தன். வாலியால் கொல்லப்பட்டு, எலும்பு மலையாகக் கிடந்தவனை இலக்குவன் கடலில் வீழச் செய்தான்.*

துமிந்தன் *: தேவ வைத்தியர்களான இரட்டையர் அசுவினி தேவர்களின் அம்சத்தால் பிறந்த இருவரில் ஒருவன்.*

acharya.org

துவிந்தன் : வானரப் படைத் தலைவன்.

துர்த்தரன் : பஞ்சசேனாபதிகளுள் ஒருவன்

துருவாசர் : தன்னை மதியாத இந்திரன் திருவைக் கடலில் மறைத்தவர்.

துன்முகன் : இராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறும் படைத் தலைவன். பகைவர்க்குப் பயங்கரமான முகத்தை உடையவன். அனுமானால் அழிந்தவன்.

தூடணன் : யாவரையும் நிந்திப்பவன். இராவணன் தந்தை விசுரவசு முனிவர்க்கும், தாய் கேகசியின் தங்கை கும்பீநசிக்கும் பிறந்தவன்.

தூமநாட்டத்தன் : தூமிராட்சன். புகை போன்ற கண்களை உடையவன். இந்திரசித்தின் தேர்ச்சக்கரக் காவலாக சென்று போரில், தப்பிவந்து மீண்டும் போர்க்களம் சென்று மாண்டவன்.

தூமிரன் : கரடித் தலைவன். சாம்பவானுக்கு உடன்பிறப்பு.

தேவராந்தகன் : தேவர்களுக்கு யமன் போன்றவன். இராவணன் மைந்தன் அனுமனால் அழிந்தவன்.

நந்தி : குரங்குகளால் அழிவு என இராவணனைச் சபித்தவன்.

நராந்தகன் : இராவணன் மைந்தருள் ஒருவன், பகைவர்க்கு யமன் போன்றவன்.

நளன் : விசுவகர்மாவின் மகன். சந்திரன் அமிசமானவன். சேது அணை கட்டியவன்.

நாரதர் : இசையில் வல்ல முனிவர்.

நிகும்பன் : கும்பகர்ணனின் மகன்.

நீலமாலை : சீதையின் தோழி. வில் முறித்த செய்தியைச் சீதைக்கு முதலில் அறிவித்தவள்.

நீலன் : அக்கினியின் மைந்தன். நீல நிறமுடையவன். வானரப் படைக்கெல்லாம் தலைவன்.

ப்ரகஸன் : பஞ்சசேனாபதிகளுள் ஒருவன்.

பகீரதன் : அம்சுமானின் மகன். கங்கையை உலகிற்குகக் கொணர்ந்தவன்.

பதுமுகன் : வானரப் படைத்தலைவன்.

பரத்துவாசர் : காட்டில் இராம இலக்குவரை உபசரித்த முனிவர்.

பரதன் : தசரதன், கைகேயி புதல்வன். **பரசுராமன்** : சமதக்னி முனிவரின் மைந்தன். தந்தை கட்டளைப்படி தாய் இரேணுகாதேவியைக் கொன்றவன். கார்த்த வீரியார்ச்சுனனை வென்றவன்.

பாசகர்ணன் : பஞ்சசேனாபதிகளுள் ஒருவன்.

பிசாசன் : இராவணனுக்கு ஆலோசனை கூறும் படைத்தலைவன்.

பிரகத்தன் : அரக்கர் படைத்தலைவன். நீலனால் மாண்டவன்.

பிரகலாதன் : இரணியன் மைந்தன்.

பிரமதத்தா : குசநாபன் பெற்ற மகளிரை மணந்தவன்.

பிரமன் : சீதை தீப்புகல் நிகழ்ச்சியின்பின், இராமனது உண்மை இயல்புகளை உணர்த்தியவர்.

பிரஹஸ்தன் : அரக்கர் சேனைத்தலைவன்.

பிருது : தசரதன் முன்னோன்.

பிருகு : முனிவர்.

புகைநிறக் கண்ணன் : தூமிராட்சன். அரக்கர் படைத்தலைவன்.

புஞ்சிகஸ்தலை : தேவநங்கை. இராவணன் இவளை வலியப்பற்ற, அதனால் சினந்த நான்முகன் இராவணனைச் சபித்தான்.

மகரக் கண்ணன் : மகராட்சன், மகரம் போன்ற கண்களை உடையவன். கரன்புதல்வன். இந்திரசித்தின் தேர்ச்சக்கர காவலாகச் சென்றவன் தப்பி வந்து, மீண்டும் போர் புரிந்து மாண்டவன்.

மகாபாரிசுவன் : படைத்தலைவன். அங்கதனால் மாண்டவன்.

மகோதரன் : இராவணன் படைத்தலைவன்.

மண்டோதரி : இராவணன் மனைவி. மயன் மகள்.

மத்தன் : போர் மத்தன். அரக்கன்.

மதங்கமுனிவர் : 'ரிசியமுக மலைக்கு வரின் தலைவெடித்து இறப்பான்' என வாலிக்குச் சாபமிட்டவர்.

மந்தரை : கைகேயி தோழி. கூனி.

மயன் : அசுர சிற்பி.

acharya.org

மயிடன் : *அதிகாயன் இலக்குவனிடம் அனுப்பிய தூதன்.*
மயிந்தன் : *தேவ வைத்தியர் இரட்டையரான அசுவினி தேவர்களின்அமிசத்தில் பிறந்த இருவரில் ஒருவன்.*

மருத்தன் : *மாயாசனகனாக சீதை முன் தோன்றியவன்.*

மனு : *சூரியனின் மகன். இராமன் வமிசத்துக்கு ஆதிமுதல்வன்.*

மாதலி : *இந்திரன் கட்டளைப்படி தேவர்கள் அனுப்பிய தேரைப் போர்க்களத்தில் இராமனுக்கு ஓட்டியவன்.*

மாண்டவி : *பரதன் மனைவி. சனகன் தம்பி மகள்.*

மாந்தாதா : *சூரியகுல முன்னோன்.*

மாபெரும் பக்கன் : *மகாபார்சுவன். இராவணன் படைத்தலைவன்.*

மாயாவி : *வாலியின் குலப்பகைவன்.*

மாரீசன் : *தாடகையின் மைந்தன். பொன்மானாய் வந்தவன்.*

மாருதி : *அநுமன்.*

மாலி : *1. பழைய அரக்கர் தலைவர்களுள் ஒருவன். 2. அசுரன்; இலக்குவனால் அழிந்தவன்.*

மாலியவான் : *இராவணனின் தாயைப் பெற்றவன்.*

முரபன் : *வானரப் படைத்தலைவன்.*

முரன் : *நரகாசுரன் அமைச்சன். கண்ணனால் கொல்லப்பட்டவன்.*

மேகநாதன் : *இந்திரசித். இராவணன் மகன்.*

மேனகை : *தேவநங்கை. இராவணன் ஆட்சியில் குற்றேவல் புரிந்தவள்.*

யூயாட்சன் : *பஞ்சசேனாபதிகளுள் ஒருவன்.*

லோகசாரங்க முனிவர் : *சம்பாதி உயிர் துறக்க முற்படுகையில் காப்பாற்றியவர்.*

வச்சிரத்து எயிற்றன் : *வஜ்ஜிரதந்தன். அரக்கர் படைத்தலைவன்.*

வச்சிரமுட்டி : *வஜ்ஜிரமுஷ்டி. சுக்கிரீவனால் கொல்லப்பட்ட அரக்கன்.*

வசிட்டர் : *தசரதன் குலகுரு.*

acharya.org

வசு : *குசனுடைய மைந்தன்.*

வயமத்தன் : *வயமஸ்தன். இராவணன் படைவீரன். இடபனால் அழிந்தவன்.*
வருணன் : *இராமன் கடல் கடக்க உதவியவன்.*

வன்னி : *வர்ணீ என்றதன் விகாரமாய் நித்திய பிரமச்சாரியாகிய, மதங்க முனிவரைக் குறிக்கும். வாலிக்குச் சாபமிட்டவர்.*

வாதாபி (வி) : *அசுரன்.*

வாயுதேவன் : *'அதிகாயன் நான்முகப் படையால் இறப்பான்' என இலக்குவனுக்கு அறிவித்தவன்.*

வாலி : *இந்திரன் மகன். கிட்கிந்தை வேந்தன். இராவணனை வாலில் கட்டியவன்.*

விசயன் : *1. பரதனிடம் தூது சென்ற நால்வருள் ஒருவன். 2. வானரப்படைத் தலைவன்.*

விசுவகர்மா : *கடவுள் தச்சன்.*

விசுவாமித்திரர் : *காதியின் மகன். இராமஇலக்குவரை யாகங்கள் காக்க அழைத்துச் சென்றவர்.*

விதியுக்சிருவன் : *சூர்ப்பணகையின் கணவன்.*

விதர்ப்பை : *சகரன் மனைவி. விதர்ப்பநாட்டு அரசன் மகள்.*

விந்தன் : *வானரப்படைத் தலைவருள் ஒருவன்.*

விநதை : *காசிபன் மனைவி.*

விபாண்டகன் : *காசிபமுனிவரின் புதல்வன். கலைக்கோட்டு முனிவரின் தந்தை.*

விபீடணன் : *இராவணன் தம்பி.*

விராதன் : *'தும்புரு' எனும் தேவன். குபேரன் சாபத்தால் அரக்கனாகி இராமனால் உயர்ந்தவன்.*

விரூபாக்கன் : *விரூபாட்சன். பஞ்ச சேனாபதிகளுள் ஒருவன். விலங்கு நாட்டத்தன் எனவும் படுவன்.*

வினதன் : *வானரப் படைத்தலைவன்*

acharya.org

வேதவதி : *குசத்துவமாமுனியின் மகள். இராவணன் வலிந்து பற்றியதால் சாபமிட்டுத் தீயில் புகுந்தவள். அவளே சீதையாகப் பிறந்தாள் என்பர்.*

வேள்வியின் பகைஞன் : *யக்ஞசத்துரு. அரக்கர் தலைவன்.*

வைதர்ப்பி : *குசனின் மனைவி.*

வைதேகி : *சீதை.*

acharya.org